ဟေဗြဲ၊ ဟေလသပါဠိတော်မှ၊ မြန်မာဘာသာအားဖြင့်၊
ဆရာယုဒသန် အနက်ပြန်၍ပုံနှိပ်သော

ဓမ္မဟောင်းကျမ်း နှင့် ဓမ္မသစ်ကျမ်း

တည်းဟူသော

ထာဝရဘုရား၏

သမ္မာကျမ်း။

MTB – ၂၀၂၂ စာစီစာရိုက်ခြင်း
ဆရာမိုးစက်ဗန် စီစစ်သည်။

အနုမောဒနာ မျက်နှာစာ

ယခု သင့်လက်ဝယ်ရှိ သမ္မာကျမ်းစာအုပ်သည် ဆရာကြီးယုဒသန် ဘာသာပြန်မူရင်းစာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။ အဒိုနိရမ်ယုဒသန်သည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ သာသနာပြုဆရာအဖြစ်ရောက်လာ၍ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်လွန်ပြီးနောက် ဓမ္မဟောင်း၊ ဓမ္မသစ် သမ္မာကျမ်းစာတစ်အုပ်လုံးကို ဘာသာပြန်ရေးသားခြင်းအမှု ပြီးမြောက်ခဲ့ပါသည်။ ဤယုဒသန်ဘာသာပြန်သည် ဘာသာပြန်ကျမ်းစာများစွာထဲတွင် အကောင်းဆုံးဘာသာပြန်ဖြစ်ကြောင်း ဓမ္မပညာရှင်များစွာက အတည်ပြုကြပါသည်။ ၎င်းသည် ကြီးမြတ်သောဓမ္မပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်အားလျော်စွာ မြန်မာနိုင်ငံသားများအတွက် ဓမ္မဗေဒ ရတနာတပါး ဧကန်အမှန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ယုဒသန်စာအုပ်ဟောင်း၌ပါသောစာသားအချို့မှာ ဆေးပြယ်ခြင်းနှင့်အမှားအချို့ နှစ်ပေါင်းများစွာရှိခဲ့သည်။ ဤစံမူသည် ဆရာကြီးယုဒသန်၏ မူရင်းစာပေအရေးအသားအတိုင်းရှိစေရန် ပြန်လည်ပြင်ဆင်ထားသည်။ မြန်မာခရစ်ယာန်များနှင့် သင်းအုပ်ဆရာများအဖွဲ့မှ သစ္စာရှိရှိ လေးမြတ်ခန့်ညားစွာဖြင့် မူရင်းစာသားအတိုင်း ပုံနှိပ်နိုင်ရန် ဂရုတစိုက် စေ့စပ်သေချာစွာ လုပ်ဆောင်ကြပါသည်။

ဤသမ္မာကျမ်းစာကို မူပိုင်ခွင့်မပေးပါ။ သို့သော် သမ္မာကျမ်းစာလေ့လာခြင်း သို့မဟုတ် ပုံနှိပ်ခြင်းတွင် အသုံးပြုမည်ဆိုပါက မည်သူမဆို အခမဲ့ ရရှိနိုင်ပါသည်။ ဆာလံ ၁၂၆ ၌ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူချက်တို့သည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ၎င်းသမ္မာတရားသည် လူအသီးအသီးထံသို့ ပြန့်နှံ့ရောက်ရှိခြင်းဖြင့် ဤလောကကြီးကို ကျေးဇူးပြုတော်မူပေလိမ့်မည်။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်း (၃၉) ကျမ်းတို့၏ အမည်နာမများ။

ကမ္ဘဦးကျမ်း။	က	၁
ထွက်မြောက်ရာကျမ်း။	ထွ	၂၀
ဝတ်ပြုရာကျမ်း။	ဝတ်	၃၀၇
တောလည်ရာကျမ်း။	တော	၃၄၉
တရားဟောရာကျမ်း။	တရား	၃၈၇
ယောရှုမှတ်စာ။	ယော ရှု	၂၃၀
တရားသူကြီးမှတ်စာ။	သူကြီး	၂၅၇
ရုသဝတ္ထု။	ရု	၂၈၅
ဓမ္မရာဇဝင် ပဌမစောင်။	၁ ရာ	၂၈၉
ဓမ္မရာဇဝင် ဒုတိယစောင်။	၂ ရာ	၃၂၆
ဓမ္မရာဇဝင် တတိယစောင်။	၃ ရာ	၃၅၈
ဓမ္မရာဇဝင် စတုတ္ထစောင်။	၄ ရာ	၃၉၄
ရာဇဝင်ချုပ် ပဌမစောင်။	၅ ရာ	၄၂၇
ရာဇဝင်ချုပ် ဒုတိယစောင်။	၆ ရာ	၄၅၈
ဧဇရမှတ်စာ။	ဧဇ	၄၉၇
နေဟမိ မှတ်စာ။	နေ	၅၀၉
ဧသတာဝတ္ထု။	ဧသ	၅၂၅
ယောဘဝတ္ထု။	ယောဘ	၅၃၄
ဆာလံကျမ်း။	ဆာ	၅၆၅
သုတ္တံကျမ်း။	သု	၆၄၉
ဒေသနာကျမ်း။	ဒေ	၆၇၆
ရှောလမုန်သီချင်း။	သီ	၆၈၆
ဟေရှာယ အနာဂတ္တိကျမ်း။	ဟေရှာ	၆၉၁
ယေရမိ အနာဂတ္တိကျမ်း။	ယေ	၇၅၄
ယေရမိ မြည်တမ်းစကား။	မြည်	၈၂၂
ယေဇေကျေလ အနာဂတ္တိကျမ်း။	ယေဇ	၈၂၈
ဒံယေလ အနာဂတ္တိကျမ်း။	ဒံ	၈၈၅
ဟောရှေ အနာဂတ္တိကျမ်း။	ဟော	၉၀၄
ယောလ အနာဂတ္တိကျမ်း။	ယောလ	၉၁၄
အာမုတ် အနာဂတ္တိကျမ်း။	အာ	၉၁၈
ဩဗဒိ အနာဂတ္တိကျမ်း။	ဩ	၉၂၅
ယောနာ ဝတ္ထု။	ယောန	၉၂၇
မိက္ခာ အနာဂတ္တိကျမ်း။	မိ	၉၃၀
နာဟုံ အနာဂတ္တိကျမ်း။	နာ	၉၃၆
ဟဗက္ကုတ် အနာဂတ္တိကျမ်း။	ဟဗ	၉၃၉
ဇေဖနိ အနာဂတ္တိကျမ်း။	ဇေ	၉၄၂
ဟဂ္ဂဲ အနာဂတ္တိကျမ်း။	ဟဂ္ဂဲ	၉၄၅
ဇာခရိ အနာဂတ္တိကျမ်း။	ဇာ	၉၄၇
မာလခိ အနာဂတ္တိကျမ်း။	မာလ	၉၅၈

To NEW Bible Contents

ကမ္ဘာဦးကျမ်း။

GENESIS

၁

၁ အစအဦး၌ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်
၂ နှင့် မြေကြီးကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။- မြေကြီး
သည် အဆင်းသဏ္ဌာန်မရှိ၊ လွတ်လပ်လပ်ဟာဖြစ်
၏။ နက်နဲရာအရပ်ကို မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်း၍ ဘု
ရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ရေမျက်နှာပြင်
ပေါ်မှာလှုပ်ရှားတော်မူ၏။
၃ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ အလင်းဖြစ်စေဟု အ
၄ မိန့်တော်ရှိ၍ အလင်းဖြစ်လေ၏။- ထိုအလင်း
ကောင်းသည်ကို ဘုရားသခင်မြင်၍၊ အလင်းနှင့်
၅ မှောင်မိုက်ကို ပိုင်းခြားခွဲထားတော်မူ၏။- အ
လင်းကို နေ့ဟူသောအမည်ဖြင့်ငင်း၊ မှောင်မိုက်
ကို ည၌ဟူသောအမည်ဖြင့်ငင်း၊ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်
တော်မူ၍၊ ညဦးနှင့် နံနက်သည် ပဌမနေ့ရက်
ဖြစ်လေ၏။
၆ တဖန်ဘုရားသခင်က၊ ရေအလယ်၌ မိုဃ်းမျက်
နှာကြက်ဖြစ်စေ၊ ရေနှင့်ရေချင်း ခြားနားစေဟု
၇ အမိန့်တော်ရှိသဖြင့်- မိုဃ်းမျက်နှာကြက်ကို ဘု
ရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ မိုဃ်းမျက်နှာကြက်
အောက်၌ရှိသောရေနှင့်၊ မိုဃ်းမျက်နှာကြက်အ
ပေါ်၌ရှိသောရေကို ပိုင်းခြားတော်မူသည်အတိုင်း
၈ ဖြစ်လေ၏။- မိုဃ်းမျက်နှာကြက်ကိုလည်း မိုဃ်း
ကောင်းကင်ဟူသောအမည်ဖြင့် ဘုရားသခင်ခေါ်
ဝေါ်သမုတ်တော်မူ၍၊ ညဦးနှင့် နံနက်သည် ဒုတိ
ယနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။
၉ တဖန် ဘုရားသခင်က၊ မိုဃ်းကောင်းကင်
အောက်၌ရှိသော ရေစုဝေးစေ၊ ကုန်းပေါ်စေဟု
၁၀ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။- ကုန်း
ကိုမြေဟူသောအမည်ဖြင့်ငင်း၊ ရေစုဝေးရာကို ပင်
လယ်ဟူသောအမည်ဖြင့်ငင်း၊ ဘုရားသခင်ခေါ်
ဝေါ်သမုတ်တော်မူ၍၊ ထိုအမှုအရာကောင်းသည်
ကို ဘုရားသခင်မြင်တော်မူ၏။
၁၁ တဖန်ဘုရားသခင်က၊ မြေသည် မြက်ပင်ကို
ငင်း၊ စပါးသီးကိုဖြစ်စေသော စပါးပင်ကိုငင်း၊
မြေပေါ်မှာ မျိုးစေ့ပါလျက်၊ သစ်သီးမျိုးကိုဖြစ်စေ
၁၂ သော သစ်ပင်ကိုငင်း၊ ပေါက်စေဟု အမိန့်တော်ရှိ
သဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်ရှိသော ရေသည်
တစုတစည်းတည်းဖြစ်၍ ကုန်းသည် ထင်ရှားလာ
၁၃ သည်အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။- ကုန်းကို ပြည်ဟု
၁၄ ခေါ်တော်မူ၏။ ရေစုဝေးရာကိုလည်း ပင်လယ်
ဟု ခေါ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ နေ့ကို
အုပ်စိုးရသောအလင်းတို့၊ ညကို အုပ်စိုးရသော
အမှောင်တို့ကို ခွဲခြားစေခြင်းငှါ၊ မိုဃ်းကောင်း
ကင်၌ အလင်းတို့ကို ဖြစ်စေသောဟု အမိန့်တော်
၁၅ ရှိသဖြင့်၊ ထိုအလင်းတို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်
၁၆ ၌ ရှိ၍ ကမ္ဘာမြေကို လင်းစေခြင်းငှါ၊ နေ့ကို
အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ၊ ကြီးသောအလင်းတစ်ပါး၊
ငယ်သောအလင်းတစ်ပါး၊ ကြယ်တို့ကိုလည်း
၁၇ ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုအလင်းတို့
ကို မိုဃ်းကောင်းကင်၌ ထားတော်မူ၍၊ မြေကြီး
၁၈ ကို လင်းစေခြင်းငှါ၊ နေ့နှင့် ညကို အုပ်စိုးစေ
ခြင်းငှါ၊ အလင်းနှင့် မှောင်မိုက်ကို ပိုင်းခြားစေ
ခြင်းငှါ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ ထားတော်မူ၏။
၁၉ ထိုအရာကိုလည်း ဘုရားသခင်မြင်တော်မူ၏။
၂၀ ညဦးနှင့် နံနက်သည် စတုတ္ထနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။
တဖန်ဘုရားသခင်က၊ အသက်ရှင်၍ လှုပ်
ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကို ရေသည်များပြား
စွာ မွေးဘွားစေ၊ ငှက်တို့လည်း မြေပေါ် မိုဃ်း
ကောင်းကင်မျက်နှာကြက်ပြင်ဝယ်ပျံစေဟု အ
၂၁ မိန့်တော်ရှိ၏။- ထိုသို့လျှင်ရေသည် တိရစ္ဆာန်အ
မျိုးအလိုက်များပြားစွာ မွေးဘွား၍၊ ငါးကြီးအစ
ရှိသော အသက်ရှင်၍ လှုပ်ရှားတတ်သော တိ
ရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ ပျံတတ်သောငှက်မျိုး
အပေါင်းတို့ကိုလည်း ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်း၍၊ ထိုအ
၂၂ မှုအရာကောင်းသည်ကို မြင်တော်မူ၏။- ဘုရား
သခင်ကလည်း၊ များပြားစွာ မွေးဘွားကြလော့။
ပင်လယ်ရေများကို ပြည့်စေကြလော့။ ငှက်တို့
လည်း မြေပေါ်၌ များပြားစေသတည်းဟု ထို
၂၃ တိရစ္ဆာန်တို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍၊- ည
ဦးနှင့် နံနက်သည် ပဉ္စမနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။
၂၄ တဖန်ဘုရားသခင်က၊ မြေသည် အသက်ရှင်
သောသတ္တဝါမျိုးတည်းဟူသော သားယဉ်တို့ကို

To Contents

ငင်း၊ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်တို့ကိုငင်း၊ သားရဲ
မျိုးတို့ကိုငင်း၊ မွေးဘွားစေဟုအမိန့်တော်ရှိသည်
၂၅ အတိုင်း ဖြစ်လေ၏။– ထိုသို့ ဘုရားသခင်သည်
သားရဲမျိုး၊ သားယဉ်မျိုး၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်
သော တိရစ္ဆာန်မျိုးအပေါင်းတို့ကို ဖန်ဆင်း၍၊
ထိုအမှုအရာကောင်းသည်ကို မြင်တော်မူ၏။

၂၆ တဖန်ဘုရားသခင်က၊ ငါတို့ပုံသဏ္ဌာန်နှင့် တ
ညီ တသဏ္ဌာန်တည်း လူကို ဖန်ဆင်းကြစို့။ သူ
သည် ပင်လယ်ငါးတို့ကိုငင်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်
ငှက်တို့ကိုငင်း၊ သားယဉ်တို့ကိုငင်း၊ မြေတပြင်လုံး
နှင့်တကွ၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်
အပေါင်းတို့ကိုငင်း၊ အုပ်စိုးစေဟု အမိန့်တော်ရှိ
၂၇ ၏။– ထိုသို့ဘုရားသခင်သည် မိမိပုံသဏ္ဌာန်နှင့်
အညီ လူကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏
ပုံသဏ္ဌာန်တော်နှင့်အညီ လူယောကျ်ား၊ လူမိန်း
၂၈ မကိုဖန်ဆင်းပြီးလျှင်၊– အချင်းတို့၊ များပြားစွာ
မွေးဘွားကြလော့။ မြေကြီးကို ပြည့်စေ၍ နှိုင်
ကြလော့။ ပင်လယ်ငါးတို့ကိုငင်း၊ မိုဃ်းကောင်း
ကင်ငှက်တို့ကိုငင်း၊ အသက်ရှင်၍ မြေပေါ်မှာလှုပ်
ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကိုငင်း အုပ်
စိုးကြလော့ဟုမိန့်တော်မူ၍၊ သူတို့ကိုကောင်း
ကြီးပေးတော်မူ၏။

၂၉ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ ကြည့်ရှုလော့။ မြေတ
ပြင်လုံး၌ စပါးသီးကို ဖြစ်စေသော စပါးပင်အမျိုး
မျိုးတို့ကိုငင်း၊ မျိုးစေ့ကိုဖြစ်စေသော အသီးနှင့်
ပြည့်စုံသော သစ်ပင်အမျိုးမျိုးတို့ကိုငင်း၊ သင်တို့
၃၀ စားစရာဘို့ ငါပေးဏ်။– မြေသား၊ မိုဃ်းကောင်းကင်
ငှက်၊ အသက်ရှင်၍ မြေပေါ်မှာတွားတတ်သော
တိရစ္ဆာန်မျိုးအပေါင်းတို့စားစရာဘို့၊ မြက်ပင်အ
မျိုးမျိုးတို့ကို ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အ
၃၁ တိုင်းဖြစ်လေ၏။– ဘုရားသခင်သည် မိမိဖန်
ဆင်းသမျှသောအရာတို့ကိုကြည့်ရှုလျှင်၊ အလွန်
ကောင်းသည်ကို မြင်တော်မူ၍၊ ညဦးနှင့် နံနက်
သည် ဆဋ္ဌမနေ့ရက်ဖြစ်လေ၏။

၂

၁ ထိုသို့ ကောင်းကင်မြေကြီးနှင့်တကွ၊ ခပ်သိမ်း
၂ သောတန်ဆာတို့သည် ပြီးစီးလျက်ရှိကြ၏။– သတ္တ
မနေ့ရက်ရောက်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ဖန်ဆင်း
သောအမှုကို လက်စသတ်တော်မူခဲ့ပြီးသည်ဖြစ်
၍၊ ဖန်ဆင်းသမျှသော အမှုအရာတို့သည် ပြီးစီး
ပြီးမှ၊ ထိုသတ္တမနေ့၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတော်မူ၏။–
၃ ထိုသတ္တမနေ့ကို ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကြီး
ပေး၍ သန့်ရှင်းစေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူသော အမှုအရာအလုံးစုံ
တို့သည် ပြီးစီးသောကြောင့်၊ ထိုနေ့ရက်၌ ငြိမ်
ဝပ်စွာနေတော်မူ၏။

၄ ဤအကြောင်းအရာကား၊ ထာဝရအရှင်ဘုရား
သခင်သည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို ဖန်ဆင်း
တော်မူသောနေ့၊ ဖန်ဆင်းရာကာလ၌ ကောင်း
ကင်နှင့် မြေကြီး၏ မူလအတ္ထုပ္ပတ္တိပေတည်း။–
၅ မြေ၌ လယ်ယာပျိုးပင်မပေါက်မီ၊ လယ်ယာ၌စ
ပါးပင်မကြီးပွါးမီ၊ အပင်ရှိသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်း
တော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်
သည် မြေပေါ်၌ မိုဃ်းကိုရွာစေတော်မမူသေး။
မြေ၌လုပ်သောလူလည်း မရှိသေးသည်ဖြစ်၍၊–
၆ မြေမှအခိုးအငွေ့ထွက်သဖြင့် မြေတပြင်လုံးကို
စိုစေလေ၏။

၇ ထိုနောက်၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်
မြေမှုန့်ဖြင့် လူကိုဖန်ဆင်း၍၊ သူ၏နှာခေါင်းထဲ
သို့ ဇီဝအသက်ကိုမှုတ်တော်မူလျှင်၊ လူသည် အ
သက်ရှင်သော သတ္တဝါဖြစ်လေ၏။

၈ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်လည်း အ
ရှေ့မျက်နှာ၊ ဧဒင်အရပ်၌ဥယျာဉ်ကို စိုက်ပျိုးပြီး
လျှင်၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသောလူကို ထိုဥယျာဉ်၌
၉ နေရာချတော်မူ၏။– ထိုမြေထဲက အဆင်းလှ၍၊
စားဘွယ်ကောင်းသော အပင်အမျိုးမျိုးကို ထာဝ
ရအရှင်ဘုရားသခင် ပေါက်စေတော်မူ၏။ ထို ဥ
ယျာဉ်အလယ်၌ အသက်ပင်လည်းရှိ၏။ ကောင်း
မကောင်းကို သိကျွမ်းရာအပင်လည်းရှိ၏။

၁၀ ထိုဥယျာဉ်ကို စိုစေလိုသောငှါ မြစ်တမြစ်
သည် ဧဒင်အရပ်ထဲကစီးထွက်သဖြင့်၊ ဥယျာဉ်
ပြင်မှာ လေးဖြာကွဲ၍ မြစ်မလေးသွယ်ဖြစ်လေ
၁၁ ၏။– ပဋမမြစ်ကား ဖိရွန်အမည်ရှိ၏။ ထိုမြစ်
သည် ရွှေရှိသော ဟာဝိလပြည်နား တရောက်လုံး
၁၂ ကို စီးသွားလေ၏။– ထိုပြည်မှဖြစ်သောရွှေသည်
ကောင်းလှ၏။ ဗဒေလသစ်စေးနှင့် ရှဟံကျောက်
၁၃ လည်းရှိ၏။– ဒုတိယမြစ်ကား ဂိဟုန်အမည်ရှိ
၏။ ထိုမြစ်သည် ကုရှပြည်နားတရောက်လုံးကို
၁၄ စီးသွားလေ၏။– တတိယမြစ်ကား ဟိဒကေလ
အမည်ရှိ၏။ ထိုမြစ်သည် အာရှရိတိုင်း အရှေ့သို့
စီးသွားလေ၏။ စတုတ္ထမြစ်ကား ဥဖရတ်အမည်
ရှိ၏။

၁၅ ထိုအခါ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် လူ
ကိုယူ၍ ဧဒင်ဥယျာဉ်ကို ပြုစုစောင့်နေစေခြင်းငှါ
၁၆ ထားတော်မူ၏။– ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်က
လည်း၊ ကောင်းမကောင်းကို သိကျွမ်းရာအပင်မှ

တပါး၊ ထိုဥယျာဉ်၌ ရှိသမျှသောအပင်တို့၏အ
၁၇ သီးကို သင်သည်စားရသောအခွင့်ရှိ၏။– ထိုအ
ပင်၏အသီးကိုကား မစားရ။ စားသောနေ့တွင် ဧ
ကန်အမှန်သေရမည်ဟု လူကိုပညတ်ထားတော်
မူ၏။

၁၈ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်ကလည်း၊ယောကျ်ား
သည် တယောက်တည်းမနေကောင်း၊သူနှင့်တော်
သော အထောက်အမကို သူ့ဘို့ငါလုပ်ဦးမည်ဟု
၁၉ အကြံရှိတော်မူ၏။– ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်
သည် မြေတိရစ္ဆာန်တို့နှင့်၊ မိုးယံကောင်းကင်ငှက်
အပေါင်းတို့ကို မြေဖြင့်ဖန်ဆင်းတော်မူပြီးလျှင်၊
လူသည် အဘယ်သို့ခေါ်ဝေါ်သမုတ်မည်ကိုသိခြင်း
ငှါ၊ လူရှိရာသို့ဆောင်ခဲ့တော်မူ၏။ လူသည်လည်း
အသက်ရှင်သောသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို ခေါ်ဝေါ်
သမုတ်သည်အတိုင်း၊ နာမည်အသီးအသီးရှိကြ
၂၀ ၏။– ထိုသို့လူသည် သားယဉ်အပေါင်းတို့ကိုငှင်း၊
မိုးယံကောင်းကင်ငှက် အပေါင်းတို့ကိုငှင်း၊ သား
ရဲအပေါင်းတို့ကိုငှင်း၊ အမည်ပေးရှိမှသို့လေ၏။
သို့သော်လည်း လူနှင့်တော်သောအထောက်အမ
မပေါ်မရှိသေး။

၂၁ ထိုအခါ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည် လူ
ကိုကြီးသောအိပ်ခြင်းဖြင့် အိပ်စေတော်မူ၍၊ လူ
သည် အိပ်ပျော်စဉ်၊ နံရိုးတချောင်းကို ဘုရားသ
ခင်ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရိုးအစားအသားကို စေ့
၂၂ စပ်စေတော်မူ၏။– ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်
သည် လူထဲကထုတ်သောနံရိုးဖြင့် လူမိန်းမကိုဖန်
၂၃ ဆင်း၍ လူရှိရာသို့ဆောင်ခဲ့တော်မူ၏။– လူက
လည်း၊ ယခု ဤသူသည် ငါ့အရိုးထဲကအရိုး၊ ငါ့အ
သားထဲကအသားဖြစ်၏။ လူထဲကထုတ်သော
ကြောင့် သူ့ကိုလူမိန်းမဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်ဟု
၂၄ ဆိုလေ၏။– ထိုအကြောင်းကြောင့် ယောကျ်ား
သည် ကိုယ်မိဘကိုစွန့်၍၊ ကိုယ်ခင်ပွန်းခဲ့မှီဝဲသ
ဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်
၂၅ ရလိမ့်မည်။– ထိုသူလင်မယားနှစ်ဦးတို့သည် အ
ဝတ်မဝတ်ဘဲနေ၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့်ကင်း
လွတ်ကြ၏။

၂

၁ မြွေသည် ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်း
တော်မူသော မြေတိရစ္ဆာန်တကာတို့ထက် လိမ္မာ
သည်ဖြစ်၍၊ မိန်းမအား၊ သင်တို့သည် ဥယျာဉ်၌
ရှိသမျှသောအပင်တို့၏အသီးကိုမစားရဟု ဧကန်
စင်စစ် ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသလောဟု မေး
၂ ၏။– မိန်းမကလည်း၊ ငါတို့သည် ဥယျာဉ်၌ရှိသော
အပင်တို့၏ အသီးကို စားရသော အခွင့်ရှိ၏။–
၃ ဥယျာဉ်အလယ်၌ရှိသော အပင်၏အသီးကိုကား၊
သင်တို့သည် မကိုင်မစားဘဲ နေကြလော့။ သို့မ
ဟုတ်သေမည်ဟု ဘုရားသခင် အမိန့်တော်ရှိသည်
၄ ဟု မြွေအားဆို၏။– မြွေကလည်း၊ သင်တို့သည်
၅ ဧကန်အမှန်သေရမည်မဟုတ်။– အကြောင်းမူ
ကား၊ ထိုအသီးကိုစားသောနေ့၌ သင်တို့သည်
မျက်စိပွင့်လင်းလျက် ကောင်းမကောင်းကိုသိ၍၊
ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလတံ့သည်ကို၊ ဘုရား
၆ သခင်သိတော်မူသည်ဟု မိန်းမအားဆို၏။– ထို
အပင်သည် စားဘွယ်ကောင်းခြင်း၊ အဆင်းလည်း
လှခြင်း၊ ပညာတိုးပွါးစေလိုသောငှါ၊ နှစ်သက်ဘွယ်
သောအပင်ဖြစ်ခြင်းကို မိန်းမသည်မြင်လျှင်၊ အ
သီးကို ယူ၍စား၏။ မိမိခင်ပွန်းအားလည်းပေး၍
၇ သူသည်လည်းစား၏။– ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်
မျက်စိပွင့်လင်း၍၊ မိမိတို့၌ အဝတ်အချည်းစည်း
ရှိသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ မိမိတို့ဝတ်ရန်ဘို့သင်္ဘော
သဖန်းပင်အရွက်တို့ကိုချုပ်စပ်၍ ခါးစည်းကိုလုပ်
ကြ၏။

၈ နေ့သောအချိန်တွင်၊ ထိုဥယျာဉ်၌ ထာဝရ
အရှင်ဘုရားသခင် ကြွတော်မူသောအသံကို လူ
လင်မယားတို့သည်ကြားလျှင်၊ အထံတော်မှလွတ်
ခြင်းငှါ၊ ဥယျာဉ်အပင်တို့တွင် ပုန်းကွယ်လျက်နေ
၉ ကြ၏။– ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်
သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု၊ လူကိုခေါ်တော်မူ
၁၀ ၏။– လူကလည်း၊ ဥယျာဉ်၌ ကိုယ်တော်၏အသံ
ကို ကျွန်တော်ကြားလျှင်၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိ
သောကြောင့်၊ ကြောက်၍ ပုန်းလျက်နေပါသည်
၁၁ ဟု လျှောက်လေ၏။– ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်
၌ အဝတ်အချည်းစည်းရှိသည်ကို သင်အားအ
ဘယ်သူပြောသနည်း။ မစားရဟု ငါပညတ်သော
အပင်၏အသီးကိုစားပြီလောဟု မေးတော်မူ၏။–
၁၂ လူကလည်း၊ ကျွန်တော်၌အပ်ပေးတော်မူသော
မိန်းမသည် ထိုအပင်၏အသီးကိုပေး၍ ကျွန်တော်
၁၃ စားမိပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။– ထာဝရအရှင်
ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သို့ပြုပြီး
သနည်းဟု မိန်းမအားမေးတော်မူလျှင်၊ မိန်းမက၊
မြွေသည် ကျွန်တော်မကိုလှည့်စား၍၊ ကျွန်တော်
မသည်စားမိပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။

၁၄ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် မြွေကိုခေါ်
၍ သင်သည် ဤအမှုကိုပြုသောကြောင့်၊ သား
ယဉ်၊ သားရဲအပေါင်းတို့ထက် ကျိန်ခြင်းကိုခံရ၏။
သင်သည် ဝမ်းဖြင့်သွား၍ မြေမှုန့်ကို တသက်လုံး

၁၅ စားရမည်။– သင်နှင့် မိန်းမကိုငင်း၊ သင်၏အမျိုး
အနွယ်နှင့် မိန်းမ၏အမျိုးအနွယ်ကိုငင်း၊ ငါသည်
ရန်ငြိုးဖွဲ့စေမည်။ သူသည် သင်၏ခေါင်းကို ကြိတ်
လိမ့်မည်၊ သင်သည် သူ၏ဖနောင့်ကို ကြိတ်လိမ့်
မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၆ မိန်းမကိုလည်း၊ သင်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း
ဝေဒနာကို ငါအလွန်များပြားစေမည်။ ပင်ပန်းစွာ
ဝေဒနာကိုခံ၍ သားဘွားရမည်။ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏
အလိုသို့လိုက်၍၊ သူ၏အုပ်စိုးခြင်းကိုလည်းခံရ
၁၇ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ယောကျ်ားကိုလည်း၊ ထို
အပင်၏အသီးကိုမစားရဟု ငါပညတ်သော်လည်း၊
သင်သည်မယား၏စကားကိုနားထောင်၍ စားမိ
သောကြောင့်၊ မြေသည် သင်၏အတွက် ကျိန်ခြင်း
ကို ခံလျက်ရှိ၏။ မြေ၏အသီးကို တသက်ပတ်လုံး
၁၈ ပင်ပန်းစွာစားရမည်။– ဆူးပင်အမျိုးမျိုးတို့ကို
လည်း သင်အတို့ မြေပေါက်စေမည်။ လယ်၌ဖြစ်
သော ဟင်းသီးဟင်းရွက်တို့ကို သင်စားရမည်။–
၁၉ သင်ထွက်ရာမြေသို့ မပြန်မီတိုင်အောင်၊ သင်၏
မျက်နှာမှချွေးထွက်လျက် အစာကိုစားရမည်။
အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်မြေမှုန့်ဖြစ်၍၊ မြေ
မှုန့်သို့ ပြန်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၀ ထိုအခါလူသည် မိမိမယားကို၊ ဧဝအမည်ဖြင့်
မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် အသက်
ရှင်သော သူအပေါင်းတို့၏အမိ ဖြစ်သတည်း။
၂၁ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ လူလင်
မယားတို့သားရေဖြင့် ဂတ်လုံကိုလုပ်၍ ဝတ်ခြုံစေ
တော်မူ၏။
၂၂ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ကလည်း၊ လူသည် ငါ
တို့တွင် တပါးပါးကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းမကောင်း
ကိုသိတတ်၏။ ယခုမှာ သူသည် ထာဝရအသက်
ကိုရခြင်းငှါ၊ လက်ကိုဆန့်လျက် အသက်ပင်၏
၂၃ အသီးကိုယူ၍ မစားသင့်ဟု မိန့်တော်မူ၍၊– လူ
သည် မိမိထွက်သောမြေ၌လုပ်ရမည်အကြောင်း၊
ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည်၊ ဧဒင်ဥယျာဉ်ထဲ
၂၄ က လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။– ထိုသို့လူကိုနှင်ထုတ်
ပြီးလျှင်၊ အသက်ပင်လမ်းကို စောင့်ရှောက်စေ
ခြင်းငှါ၊ မီးစက်လက်နက်နှင့်တကွ ခေရုဗိမ်တို့ကို
ဥယျာဉ်အရှေ့ဘက်၌ ထားတော်မူ၏။

၄

၁ ထိုနောက်၊ လူအာဒံသည် မယားဧဝနှင့်ဆက်
ဆံသဖြင့်၊ ဧဝသည်ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍၊ ကာဣနကို
ဘွားမြင်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏လူကိုငါရပြီဟု ဆို
၂ လေ၏။– တဖန် သူညီအာဗေလကို ဘွားမြင်လေ
၏။ အာဗေလကား သိုးထိန်းဖြစ်၏။ ကာဣန
ကား လယ်လုပ်သောသူဖြစ်၏။– အချိန်စ့ေသော
အခါ၊ ကာဣနသည် ထာဝရဘုရားထံပူဇော်သက္ကာ
၄ ဘို့၊ မြေအသီးကိုဆောင်ခဲ့၏။– အာဗေလသည်
လည်း၊ မိမိသိုးစုတွင် အဦးဘွားသောသားအချို့
နှင့်၊ သိုးဆီဥကိုဆောင်ခဲ့၏။ ထာဝရဘုရားသည်
အာဗေလနှင့် သူ၏ပူဇော်သက္ကာကိုပမာဏ ပြု
၅ တော်မူ၏။– ကာဣနနှင့် သူ၏ပူဇော်သက္ကာကို
ပမာဏပြုတော်မမူ။ ထိုကြောင့် ကာဣနသည်
၆ အလွန်စိတ်ဆိုး၍ မျက်နှာပျက်လေ၏။– ထာဝရ
ဘုရားကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့်စိတ်
ဆိုးသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာပျက်သ
၇ နည်း။– သင်သည်ကောင်းမွန်စွာပြုလျှင် အခွင့်မ
ရလော။ ကောင်းမွန်စွာမပြုလျှင်၊ အပြစ်ဖြေသော
ယဇ်ကောင်သည် တံခါးနားမှာဝပ်လျက်ရှိ၏။ သူ
သည်သင်၏အလိုသို့လိုက်၍ သင်သည်သူ့ကိုအုပ်
စိုးရ၏ဟု ကာဣနကိုမိန့်တော်မူ၏။
၈ ကာဣနကလည်း လယ်သို့သွားကြကုန်အံ့ဟု
ညီအာဗေလကိုခေါ်၍၊ လယ်သို့ရောက်သောအ
ခါ၊ ညီအာဗေလကိုရန်ဘက်ပြု၍သတ်လေ၏။–
၉ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင့်ညီအာဗေလသည်
အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု၊ ကာဣနကိုမေးတော်မူ
လျှင်၊ အကျွန်ုပ်မသိပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ညီကိုစောင့်
၁၀ ရသောသူဖြစ်ပါသလောဟု လျှောက်ဆို၏။– ဘု
ရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သို့ပြုပြီး
သနည်း။ သင့်ညီအသွေး၏အသံသည် မြေထဲက
၁၁ ငါ့ကိုအော်ဟစ်လျက်ရှိသည်တကား။– သို့ဖြစ်၍
သင့်ညီ၏အသွေးကိုခံယူခြင်းငှါ၊ မိမိပစပ်ကိုဖွင့်
သော မြေကြီး၏ကျိန်ခြင်းကို သင်သည်ခံရသော
၁၂ ကြောင့်၊– ယခုမှစ၍မြေ၌လုပ်သောအခါ ပကတိ
အတိုင်း အသီးအနှံကိုမရ ရ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြေး
ရသောသူ၊ အရပ်ရပ်လည်ရသောသူ ဖြစ်ရလိမ့်မည်
၁၃ ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ကာဣနကလည်း၊ အကျွန်ုပ်
၁၄ အပြစ်သည် မဖြေနိုင်အောင်ကြီးပါသလော။– အ
ကျွန်ုပ်ကို မြေကြီးပြင်မှ ယနေ့နှင်ထုတ်တော်မူ
ပြီ၊ မျက်နှာတော်ကိုလည်း မမြင်ရ။ မြေကြီးပေါ်
မှာ ပြေးရသောသူ၊ အရပ်ရပ်လည်ရသောသူဖြစ်
ပါရမည်။ တွေ့သမျှသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်
ကိုသတ်ပါလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားကို လျှောက်
၁၅ ဆို၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ကာ
ဣနကိုသတ်သောသူမည်သည်ကား၊ ခုနစ်ဆ
သောအပြစ်ဒဏ်ကို ခံရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ
ပြီးလျှင်၊ ကာဣနကိုတွေ့သောသူ တစုံတယောက်

မျှ မသတ်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် သူ၌
အမှတ်ပေးတော်မူ၏။
၁၆ ကာလ္ကနုသည် ထာဝရဘုရားထံတော်မှထွက်
သွား၍၊ ဧဒင်ပြည်အရှေ့၊ နောဒပြည်တွင် နေလေ
၁၇ ၏။– ထိုအခါကာလ္ကနုသည် မိမိမယားနှင့် ဆက်ဆံ
သဖြင့်၊ သူသည်ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍၊ သားဧနောက်
ကိုဘွားမြင်လေ၏။ ကာလ္ကနုသည်လည်း မြို့ကို
တည်၍၊ မိမိသား၏အမည်အလိုက်၊ ထိုမြို့ကိုဧ
၁၈ နောက်မြို့ဟု သမုတ်လေ၏။– ဧနောက်သားကား
လ္ကရဒ်၊ လ္ကရဒ်သားကား မဟုယေလ၊ မဟုယေလသား
ကား မသုရှလ၊ မသုရှလသားကား လာမက်တည်း။
၁၉ လာမက်သည်၊ အာဒနှင့် ဇိလအမည်ရှိသော
၂၀ မိန်းမနှစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ဘက်ပြု၍– အာ
ဒသည် သားယာဗလကိုဘွားမြင်လေ၏။ ထိုသား
ကား၊ တဲ၌နေသောသူ၊ သိုးနွားစသည်တို့ကို မွေး
၂၁ သောသူတို့၏ အဘဆရာဖြစ်လေသတည်း။– ယု
ဗလအမည်ရှိသောညီမူကား၊ စောင်းမျိုး၊ နှဲခရာ
မျိုးတို့ကို တီးမှုတ်တတ်သောသူအပေါင်းတို့၏
၂၂ အဘဆရာဖြစ်လေသတည်း။– ဇိလသည်လည်း၊
သားတုဗလကာလ္ကနကို ဘွားမြင်လေ၏။ သူသည်
ပန်းတည်းသမား၊ ပန်းပဲသမားအပေါင်းတို့၏ ဆ
ရာဖြစ်လေ၏။ တုဗလကာလ္ကန၏နှမကား၊ နေမ
၂၃ အမည်ရှိ၏။– လာမက်ကလည်း၊ အာဒနှင့် ဇိလ၊
ငါပြောသံကိုမှတ်ကြလော့။ လာမက်မယားတို့၊ ငါ့
စကားကိုနားထောင်ကြလော့။ ငါ့ကိုထိခိုက်သော
လူတယောက်တည်းဟူသော၊ ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲသော
၂၄ လူပျိုတယောက်ကို ငါသတ်ခဲ့ပြီ။– ကာလ္ကနသည်
ခုနစ်ဆသောတရားကိုရလျှင်၊ အကယ်၍လာမက်
သည်၊ အဆခုနစ်ဆယ် ခုနစ်ဆသောတရားကို
ရလိမ့်မည်ဟု၊ မိမိမယားတို့ကိုပြောဆို၏။
၂၅ အာဒံသည်လည်း မိမိမယားနှင့် တဖန်ဆက်
ဆံပြန်လျှင်၊ မယားသည် သားကိုဘွားမြင်၍၊ ရှေ
သဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်း
မူကား၊ ကာလ္ကနသတ်သော အာဗေလကိုယ်စား၊
တပါးသောအနွယ်ကို၊ အကျွန်ုပ်အတွို့ ဘုရားသခင်
၂၆ ခန့်ထားတော်မူပြီဟု ဆိုသတည်း။– ရှေသသည်
လည်း သားကိုရ၍ ဧနုတ်ဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်
လေ၏။ ထိုကာလ၌၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်
ကိုအမှီပြု၍ ကိုးကွယ်စပြုကြလေ၏။

၅

၁ အာဒံ၏သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်းဟူမူကား၊ လူ
ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောကာလ၌၊ မိမိပုံသဏ္ဌာန်
၂ နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။– လူ
ယောကျ်ား လူမိန်းမကိုဖန်ဆင်း၍၊ ကောင်းကြီး
ပေးတော်မူ၏။ ဖန်ဆင်းသောနေ့၌လည်း၊ သူတို့
ကို အာဒံအမည်ဖြင့် မှည့်တော်မူ၏။
၃ အာဒံသည် အသက်တရာသုံးဆယ်ရှိသော်၊
မိမိပုံသဏ္ဌာန်နှင့် တညီတသဏ္ဌာန်တည်းသား
၄ ကိုမြင်ရ၍၊ ရှေသအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။– ရှေ
သကို ဘွားမြင်သောနောက် အာဒံသည် အနှစ်
ရှစ်ရာအသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကိုမြင်လေ
၅ ၏။– အာဒံသည် အသက်နှစ်ပေါင်း ကိုးရာသုံး
ဆယ်ခွေသော် သေလေ၏။
၆ ရှေသသည် အသက်တရာငါးနှစ်ရှိသော်၊
၇ သားဧနုတ်ကို မြင်လေ၏။– ဧနုတ်ဘွားမြင်သော
နောက်၊ ရှေသသည် အနှစ်ရှစ်ရာခုနစ်နှစ်အသက်
၈ ရှင်၍၊ သားသမီးများကိုမြင်လေ၏။– ရှေသသည်
အသက်နှစ်ပေါင်းကိုးရာတဆယ်နှစ်နှစ်ခွေသော်
သေလေ၏။
၉ ဧနုတ်သည် အသက်ကိုးဆယ်ရှိသော်၊ သား
၁၀ ကာလ္ကနန်ကို မြင်လေ၏။– ကာလ္ကနန်ဘွားမြင်
သောနောက်၊ ဧနုတ်သည် အနှစ်ရှစ်ရာတဆယ်
ငါးနှစ်အသက်ရှင်၍ သားသမီးများကို မြင်လေ
၁၁ ၏။– ဧနုတ်သည် အသက်နှစ်ပေါင်းကိုးရာငါးနှစ်
ခွေသော် သေလေ၏။
၁၂ ကာလ္ကနန်သည် အသက်ခုနစ်ဆယ်ရှိသော်၊
သားမဟာလေလကို မြင်လေ၏။– မဟာလေလ
ဘွားမြင်သောနောက်၊ ကာလ္ကနန်သည် အနှစ်ရှစ်
ရာလေးဆယ်အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကို
၁၃ မြင်လေ၏။– ကာလ္ကနန်သည်၊ အသက်နှစ်ပေါင်း
ကိုးရာတဆယ်ခွေသော် သေလေ၏။
၁၅ မဟာလေလသည် အသက်ခြောက်ဆယ်ငါး
၁၆ နှစ်ရှိသော်၊ သားယာရက်ကို မြင်လေ၏။– ယာ
ရက်ဘွားမြင်သောနောက်၊ မဟာလေလသည်၊
အနှစ်ရှစ်ရာသုံးဆယ်အသက်ရှင်၍ သားသမီး
၁၇ များကို မြင်လေ၏။– မဟာလေလသည် အသက်
နှစ်ပေါင်းရှစ်ရာကိုးဆယ်ငါးနှစ်ခွေသော် သေ
လေ၏။
၁၈ ယာရက်သည်၊ အသက်တရာခြောက်ဆယ်
၁၉ နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ သားဧနောက်ကို မြင်လေ၏။– ဧ
နောက်ဘွားမြင်သောနောက်၊ ယာရက်သည် အ
နှစ်ရှစ်ရာအသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကိုမြင်
၂၀ လေ၏။– ယာရက်သည် အသက်နှစ်ပေါင်းကိုး
ရာခြောက်ဆယ်နှစ်နှစ်ခွေသော် သေလေ၏။
၂၁ ဧနောက်သည် အသက်ခြောက်ဆယ်ငါးနှစ်
၂၂ ရှိသော်၊ သားမသုရှလကို မြင်လေ၏။– မသုရှလ

ဘွားမြင်သောနောက်၊ ဧနောက်သည် အနှစ်သုံး
ရာပတ်လုံး ဘုရားသခင်နှင့်အတူသွားလာ၍၊ သား
၂၃ သမီးများကို မြင်လေ၏။– ဧနောက်အသက်နှစ်
၂၄ ပေါင်းသုံးရာခြောက်ဆယ်ငါးနှစ်တည်း။– ဧနောက်
သည် ဘုရားသခင်နှင့်အတူသွားလာ၏။ နောက်
တဖန် သူသည်မရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသ
ခင် သိမ်းယူတော်မူသောကြောင့်တည်း။
၂၅ မသုရှလသည် အသက်တရာရှစ်ဆယ်ခုနစ်
၂၆ နှစ်ရှိသော်၊ သားလာမက်ကို မြင်လေ၏။– လာ
မက်ဘွားမြင်သောနောက်၊ မသုရှလသည် အနှစ်
ခုနစ်ရာရှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်အသက်ရှင်၍၊ သားသမီး
၂၇ များကို မြင်လေ၏။– မသုရှလသည် အသက်နှစ်
ပေါင်းကိုးရာခြောက်ဆယ်ကိုးနှစ်စေ့သော် သေ
လေ၏။
၂၈ လာမက်သည် အသက်တရာရှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်
၂၉ ရှိသော် သားကိုမြင်၍၊– ဤသူသည်ကား၊ ထာဝ
ရဘုရားကျိန်တော်မူသောမြေ၌လုပ်၍၊ ပင်ပန်း
စွာခံရသောငါတို့အား သက်သာစေသောသူဖြစ်
လိမ့်မည်ဟူ၍၊ သူ့ကို နောဧဟူသောအမည်ဖြင့်
၃၀ မှည့်ခေါ်လေ၏။– နောဧဘွားမြင်သောနောက်၊ လာ
မက်သည် အနှစ်ငါးရာကိုးဆယ်ငါးနှစ်အသက်ရှင်
၃၁ ၍၊ သားသမီးများကို မြင်လေ၏။– လာမက်သည်
အသက်နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ရာခုနစ်ဆယ်ခုနစ်နှစ်စေ့
၃၂ သော် သေလေ၏။– နောဧသည် အသက်ငါးရာရှိ
၏။ နောဧသေးကား၊ ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်း။

၆

၁ မြေကြီးမျက်နှာပေါ်မှာ လူတို့သည်များပြား
၂ ၍၊ သမီးများကိုလည်း ရကြသောအခါ၊– ဘုရား
သခင်၏သားတို့သည် လူသမီးတို့လှကြောင်းကို
မြင်၍၊ ကိုယ်စိတ်ရှိသည်အတိုင်း စုံဘက်ကြ၏။–
၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါ့ဝိညာဉ်သည် လူတို့တွင်
အစဉ်မဆုံးမရ။ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည်
အသားဖြစ်၏။ သူ၏အသက်တန်းသည်လည်း၊
အနှစ်တရာနှစ်ဆယ်ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၄ ထိုကာလ၌၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ကိုယ်ကြီးမားသော
သူအချို့ရှိကြ၏။ ထိုနောက်၌လည်း၊ ဘုရားသခင်
၏သားတို့သည်၊ လူသမီးတို့နှင့်ဆက်ဆံ၍ ရသော
သားတို့သည်၊ အားကြီးသောသူ၊ ရှေးကာလမှစ၍၊
ကျော်စောသောသူ ဖြစ်ကြ၏။
၅ မြေကြီးပေါ်မှာ လူအပြစ်ကြီး၍၊ သူ၏စိတ်နှ
လုံးအကြံအစည်ရှိသမျှတို့သည် အစဉ်မပြတ် ဆိုး
ညစ်ခြင်းသက်သက်ရှိကြောင်းကို၊ ဘုရားသခင်
၆ သိမြင်တော်မူလျှင်၊– မြေကြီးပေါ်မှာ လူကိုဖန်
ဆင်းတော်မူသည်ကို နောင်တရ၍၊ နှလုံးတော်ပူ
၇ ပန်လျက် ရှိတော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊
ငါဖန်ဆင်းသောလူကိုငင်း၊ လူမှစ၍ သားများ၊
တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်များ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်
ငှက်များတို့ကိုငင်း မြေကြီးမျက်နှာမှ ငါသုတ်သင်
ပယ်ရှင်းမည်။ သူတို့ကို ဖန်ဆင်းသောကြောင့် ငါ
၈ နောင်တရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– နောဧမူကား၊
ထာဝရဘုရားစိတ်တော်နှင့် တွေ့သောသူဖြစ်သ
တည်း။
၉ နောအေထ္တုပ္ပတ္တိဟူမူကား၊ နောဧသည် ဖြောင့်
မတ်သောသူ၊ မိမိအမျိုးဌဲစုံလင်သောသူဖြစ်၏။
၁၀ ဘုရားသခင်နှင့်အတူသွားလာ၏။– နောဧသည်၊
ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်းဟူသော သားသုံး
၁၁ ယောက်ကို မြင်လေ၏။– ထိုအခါ မြေကြီးသည်၊
ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ ပုပ်စပ်လျက်ရှိ၏။ မြေကြီး
၁၂ သည် အဓမ္မအမှုနှင့်ပြည့်စုံလေ၏။– ဘုရားသခင်
သည် မြေကြီးကိုကြည့်ရှုသောအခါ၊ ပုပ်စပ်လျက်
ရှိသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မြေ
ကြီးပေါ်မှာ လူအပေါင်းတို့သည် ဖောက်ပြန်ခြင်း
သို့ ရောက်ကြပြီ။
၁၃ ထိုအခါဘုရားသခင်သည်၊ နောအားမိန့်တော်
မူသည်ကား၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့၏အဆုံးသည်
ငါ့မျက်မှောက်တွင် ပေါ်လာပြီ။ သူတို့ကြောင့် မြေ
ကြီးသည် အဓမ္မအမှုနှင့်ပြည့်စုံလေ၏။ အကယ်
စင်စစ် မြေကြီးနှင့်တကွ သူတို့ကိုငါဖျက်ဆီးမည်။–
၁၄ ဂေါဖရသစ်သားဖြင့်၊ သင်္ဘောကို ကိုယ်ဘို့တည်
လုပ်လော့။ အဆောင်ခန်းလည်း အခန်းများကိုလုပ်လော့။
အတွင်း၊ ပြင်၊ ပတ်လည်ကို ထင်းရှူးစေးနှင့် သုတ်
၁၅ လော့။– လုပ်ရမည်ပုံဟူမူကား၊ သင်္ဘောအလျား
အတောင်သုံးရာ၊ အနံအတောင်ငါးဆယ်၊ အမြင့်
၁၆ အတောင်သုံးဆယ်ရှိစေရမည်။– အပေါ်၌လည်း
အမိုးကိုလုပ်ရမည်။ ထိုအမိုးအပေါ်အလယ်ချက်
၌၊ ထိပ်အုပ်အနံတတောင်အကျယ် ရှိစေရမည်။
သင်္ဘောနံတဘက်၌လည်း တံခါးကိုလုပ်ရမည်။
အောက်ဆင့်၊ အလယ်ဆင့်၊ အပေါ်ဆင့်ဟူ၍၊ သုံး
၁၇ ဆင့်ကိုလည်းရှိစေရမည်။–အသက်ရှင်သော သတ္တ
ဝါအပေါင်းတို့ကို၊ ကောင်းကင်အောက်မှ ငါကိုယ်
တိုင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ မြေကြီးကို ရေလွှမ်းမိုးစေ
သဖြင့်၊ မြေပေါ်မှာရှိသမျှတို့သည် သေရကြမည်။–
၁၈ သင်၌မူကား၊ ငါ့ပဋိညာဉ်ကို ငါတည်စေမည်။ သင်
သည်၊ သား၊ မယား၊ ချွေးမများနှင့်တကွ၊ သင်္ဘော
၁၉ ထဲသို့ဝင်ရမည်။– အသက်ရှင်သော တိရစ္ဆာန်အ
မျိုးမျိုးထဲက၊ အထီးအမ၊ အစုံတို့ကိုယူ၍၊ သင်

To Contents

နှင့်အတူအသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ သင်္ဘောထဲ
၂၀ သို့ သွင်းရမည်။– ငှက်လည်းအမျိုးအလိုက်၊ သား
လည်းအမျိုးအလိုက်၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်
အပေါင်းလည်း အမျိုးအလိုက်၊ အထီးအမ၊ အစုံ
တို့သည် အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ သင့်ထံသို့ လာ
၂၁ ကြလိမ့်မည်။– ကိုယ်စားစရာအဘို့၊ တိရစ္ဆာန်တို့
စားစရာအဘို့၊ စားအပ်သော အစာအမျိုးမျိုးကိုယူ
၍ သိုထားရမည်ဟု၊ ဘုရားသခင် မှာထားတော်မူ
၂၂ ၏။– မှာထားတော်မူသည်အတိုင်းလည်း နောဧ
ပြုလေ၏။

၇

၁ ထိုနောက်၊ ထာဝရဘုရားသခင်သည် နောဧ
ကို တဖန်မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ ဤကာလ
အမျိုးတွင် သင်သည် ငါ့ရှေ့၌ဖြောင့်မတ်ကြောင်း
ကို ငါသိမြင်သည်ဖြစ်၍၊ သင်၏အိမ်သူအိမ်သား
အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ သင်္ဘောထဲသို့ ဝင်ကြလော့။–
၂ မြေကြီးပေါ်မှာ တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးဏက်ခွန်ယ
စေခြင်းငှါ၊ စင်ကြယ်သော သားမျိုး၊ တမျိုးတမျိုး
တွင် အထီးအမခုနစ်စုံစီ၊ မစင်ကြယ်သော သား
မျိုး၊ တမျိုးတမျိုးတွင်လည်း အထီးအမနှစ်စုံစီ၊–
၃ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်၊ တမျိုးတမျိုးတွင်လည်း
အထီးအမခုနစ်စုံစီ၊ အသီးအသီးတို့ကို သိမ်းယူရ
၄ မည်။– အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်
စေ့လျှင်၊ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး မြေကြီးပေါ်
သို့ မိုဃ်းရွာစေမည်။ ငါဖန်ဆင်းသော သတ္တဝါအ
ပေါင်းတို့ကို၊ မြေကြီးမျက်နှာပေါ်မှ ငါပယ်ရှင်း
၅ မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ၏။– မှာ
ထားတော်မူသည်အတိုင်းလည်း နောဧပြုလေ၏။–
၆ မြေကြီးကို ရေလွှမ်းမိုးသောအခါ၊ နောဧသည် အ
၇ သက်ခြောက်ရာရှိသတည်း။– ရေလွှမ်းမိုးခြင်းဘေး
ကြောင့်၊ နောဧသည် မိမိ သား၊ မယား၊ ချွေးမများ
၈ နှင့်တကွ၊ သင်္ဘောထဲသို့ဝင်၍၊– ဘုရားသခင်မှာ
ထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ စင်ကြယ်သောသား၊
မစင်ကြယ်သောသား၊ ငှက်များနှင့် မြေပေါ်မှာ
၉ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်များအထဲက၊– အထီး
အမအစုံတို့သည်၊ နောဧနှင့်အတူ သင်္ဘောထဲသို့
၁၀ ဝင်ကြ၏။
ခုနစ်ရက်စေ့သောအခါ၊ လွှမ်းမိုးအပ်သော
၁၁ ရေသည် မြေပေါ်၌ပေါ်လာ၏။– နောဧအသက်
ခြောက်ရာစေ့သောနှစ်၊ ဒုတိယလ၊ ဆယ်ခုနစ်
ရက်နေ့တွင်၊ ကြီးစွာသော နက်နဲရာ ရေပေါက်
ရေတွင်းတို့၏ အဆီးအတားရှိသမျှကိုပယ်ရှင်း
၍၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ပြွန်ဝများကို ဖွင့်သဖြင့်၊–
၁၂ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး မြေကြီးပေါ်မှာမိုဃ်း
၁၃ ရွာလေ၏။– ထိုနေ့ရက်တွင်၊ နောဧနှင့် မိမိမ
ယားမှစ၍၊ ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်းဟူသော၊
နောဧသားသုံးယောက်၊ ချွေးမသုံးယောက်တို့
၁၄ သည် သင်္ဘောထဲသို့ဝင်ကြ၏။– သားရဲမျိုး၊ သား
ယဉ်မျိုး၊ မြေပေါ်မှာတွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်
၁၅ မျိုး၊ ပျံတတ်သောကြက်ငှက်မျိုး၊– အသက်ရှင်
သော တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့အထဲက၊ အ
ထီးအမအစုံတို့သည်၊ နောဧနှင့်အတူ သင်္ဘောထဲ
၁၆ သို့ဝင်ကြလေ၏။– ထိုသို့နောဧကို ဘုရားသခင်
မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ဝင်သောတိရစ္ဆာန်
တို့သည်၊ ခပ်သိမ်းသောတိရစ္ဆာန်တို့အထဲက၊ အ
ထီးအမစုံလျက်ဝင်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
လည်း၊ နောဧကို အထဲမှာပိတ်ထားတော်မူ၏။
၁၇ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းသည်၊ အရက်လေးဆယ်ပတ်
လုံး၊ မြေကြီးပေါ်မှာ အစဉ်အတိုင်းတိုးတက်၍၊
သင်္ဘောကို မြေမှခွါလျက် ဆောင်ယူလေ၏။–
၁၈ တဖန်ရေသည်အားကြီး၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ အ
လွန်တိုးတက်သဖြင့်၊ သင်္ဘောသည် ရေမျက်နှာ
၁၉ ပေါ်၌ မျောလျက်နေလေ၏။– နောက်တဖန်ရေ
သည် မြေကြီးပေါ်မှာ အလွန်အားကြီးသဖြင့်၊
မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌ ရှိသမျှသောတောင်
၂၀ ကြီးအပေါင်းတို့သည် မြုပ်ကြ၏။– ရေမြုပ်သော
တောင်တို့အထက်၌ လွှမ်းတက်သောရေသည်
ဆယ်ငါးတောင်ရှိသတည်း။
၂၁ မြေပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုး
တည်းဟူသော ငှက်၊ သားယဉ်၊ သားရဲ၊ မြေပေါ်
မှာ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့နှင့် လူ
၂၂ အပေါင်းတို့သည် သေကြကုန်၏။– အသက်ရှူ
လျက် ကုန်းပေါ်မှာရှိလေသမျှတို့သည် သေကြ
၂၃ ကုန်၏။– မြေမျက်နှာပေါ်၌ ရှိသောလူဖြစ်စေ၊
သားဖြစ်စေ၊ တွားတတ်သောအရာဖြစ်စေ၊ မိုဃ်း
ကောင်းကင်ငှက်ဖြစ်စေ၊ အသက်ရှင်သောအရာ
ရှိရှိသမျှတို့ကို မြေကြီးပေါ်ကပယ်ရှင်းတော်မူ၍၊
ပျက်စီးကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြကုန်၏။
နောဧမှစ၍ နောဧနှင့်အတူ သင်္ဘောထဲ၌ရှိသော
၂၄ သူတို့သာ ကျန်ကြွင်းကြလေ၏။– ရေသည်လည်း
မြေကြီးပေါ်မှာ၊ ရက်ပေါင်း တရာငါးဆယ်ပတ်လုံး
အားကြီးစွာတည်လေ၏။

၈

၁ ဘုရားသခင်သည်၊ နောဧမှစ၍ အသက်ရှင်သ
မျှသောသတ္တဝါ၊ နောဧနှင့်အတူ သင်္ဘောထဲ၌ရှိ
သော တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကိုအောက်မေ့၍၊ မြေ

ကြီးပေါ်မှာ လေလာစေတော်မူသဖြင့် ရေငြိမ်လေ
၂ ၏။– နက်နဲရာရေပေါက်ရေတွင်းများ၊ မိုဃ်းကောင်း
ကင်ပြွန်ဝမျာကို ဆို့ပိတ်၍၊ မိုဃ်းကိုစဲစေတော်
၃ မူ၏။– ရေသည်လည်း မြေပေါ်မှာ အစဉ်အတိုင်း
စီးသွား၍၊ အရက်တရာငါးဆယ်စေ့သောအခါ
၄ ယုတ်လျော့လေ၏။– သတ္တမလ၊ ဆယ့်ခုနစ်ရက်
နေ့တွင် သင်္ဘောသည် အာရရတ်အမည်ရှိသော
၅ တောင်ပေါ်မှာ တင်လေ၏။– ဒသမလတိုင်အောင်
ရေသည်အစဉ်မပြတ်ယုတ်လျော့၍၊ ထိုလဆန်း
တရက်နေ့တွင် တောင်ထိပ်တို့သည် ပေါ်ကြ၏။
၆ ထိုမှအရက်လေးဆယ်ကြာလျှင်၊ နောဧသည်
သင်္ဘောထဲ၌လုပ်ခဲ့သော ပြတင်းပေါက်ကိုဖွင့်၍၊
၇ ကျီးအ တကောင်ကို လွှတ်လေ၏။– ထိုကျီးအ
သည် မြေပေါ်မှာ ရေမခန်းမခြောက်မှိတိုင်အောင်၊
၈ သွားလာလျက် နေလေ၏။– တဖန်မြေမျက်နှာ
ပေါ်မှာ ရေကုန်သည် မကုန်သည်ကိုသိခြင်းငှါ၊ ချိုး
၉ တကောင်ကို လွှတ်ပြန်လေ၏။– မြေတပြင်လုံး
၌ ရေရှိသေးသောကြောင့်၊ ချိုးသည် ခြေဖြင့်နင်း
၍ အမောဖြေစရာကိုမတွေ့သဖြင့်၊ နောဧရှိရာ
သင်္ဘောသို့ပြန်လာလေ၏။ နောဧသည်လည်း
လက်ကိုဆန့်၍၊ ချိုးကိုကိုင်ယူပြီးလျှင်၊ မိမိနေရာ
၁၀ သင်္ဘောထဲသို့သွင်းလေ၏။– တဖန်ခုနစ်ရက်နေ
၁၁ ပြီးမှ ထိုချိုးကို သင်္ဘောထဲကလွှတ်ပြန်၏။– ညဦး
အချိန်၌ ချိုးသည် နောဧထံသို့ပြန်လာ၍ မိမိဆိတ်
ယူသော သံလွင်ရွက်ကို မိမိနှုတ်သီးဖြင့် ဆောင်
၁၂ ခဲ့သောကြောင့်၊– မြေကြီးပေါ်မှာ ရေကုန်ကြောင်း
ကို နောဧသိလေ၏။ တဖန်ခုနစ်ရက်နေပြီးမှ ထို
ချိုးကို လွှတ်ပြန်၏။ နောက်တဖန်ချိုးသည် မပြန်
မလာနေ၏။

၁၃ အနှစ်ခြောက်ရာတခု ပဌမလဆန်းတရက်နေ့
တွင်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ရေခန်းခြောက်သည်ရှိသော်၊
နောဧသည် သင်္ဘောမိုးကိုပယ်ဖျက်၍ ကြည့်ရှု
သောအခါ၊ မြေမျက်နှာသွေ့ခြောက်စရှိသည်ကို
၁၄ မြင်၏။– ဒုတိယလ၊ နှစ်ဆယ်ခုနစ်ရက်နေ့တွင်
မြေကြီးသွေ့ခြောက်လေ၏။

၁၅ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည်၊ သား၊ မ
၁၆ ယား၊ ချွေးမတို့နှင့်တကွ၊ သင်္ဘောထဲကထွက်ဆင်း
၁၇ လော့။– သင်ထံမှာ အသက်ရှင်သော တိရစ္ဆာန်၊
ငှက်များ၊ သားများ၊ မြေပေါ်၌တွားတတ်သော
တိရစ္ဆာန်များတို့သည်၊ မြေပေါ်မှာသားကိုမွေး၍
အလွန်တိုးပွါးများပြားမည်အကြောင်း၊ ထိုတို
ရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့ကို ကိုယ်နှင့်အတူ ထုတ်ဆောင်
၁၈ လော့ဟု၊ နောဧကိုမိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါနော
ဧမှစ၍၊ သား၊ မယား၊ ချွေးမတို့သည် ထွက်ဆင်း
၁၉ ကြ၏။– သားများ၊ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်များ၊
ငှက်များ၊ မြေပေါ်မှာ လှုပ်ရှားတတ်သမျှသော အ
မျိုးမျိုးအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ သင်္ဘောထဲက
ထွက်ဆင်းကြ၏။

၂၀ နောဧသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်
ပလ္လင်ကိုတည်ဖြိုးမှ၊ စင်ကြယ်သောသား၊ စင်
ကြယ်သောငှက်အမျိုးမျိုးထဲကယူ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်
၂၁ ပေါ်မှာ မီးရှို့သောယဇ်ကို ပူဇော်လေ၏။– ထာဝ
ရဘုရားသည်လည်း၊ မွေးကြိုင်သော အနံ့ကိုခံယူ
၍၊ ငါသည် နောက်တဖန်လူတို့အတွက် မြေကြီး
ကိုမကျိန်။ အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် ငယ်
သောအရွယ်မှစ၍၊ စိတ်နလုံးအကြံအစည်ဆိုး
ကြ၏။ ငါသည် ယခုတခါ ပြုပြီးသကဲ့သို့၊ အသက်
ရှင်သောအရာရှိသမျှတို့ကို နောက်တဖန်ဒဏ်မ
၂၂ ခတ်။– မြေကြီးမကုန်မှိတိုင်အောင်၊ မျိုးစေ့ကြဲရ
သောကာလ၊ အသီးအနှံကိုသိမ်းရသောကာလ၊ချမ်း
သောကာလ၊ ပူသောကာလ၊ နွေကာလ၊ ဆောင်း
ကာလမပြတ်ရဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။

၉

၁ ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ နောဧနှင့် သူ၏သား
တို့ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍၊ သင်တို့သည်
များပြားစွာမွေးဘွားလျက် မြေကြီးကိုပြည့်စေ
၂ ကြလော့။– မြေတိရစ္ဆာန်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်
အစရှိသော၊ မြေပေါ်မှာလှုပ်ရှားတတ်သမျှနှင့်၊ ပင်
လယ်ငါးအပေါင်းတို့သည်၊ သင်တို့ရှေ့မှာကြောက်
ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းသဘောရှိရကြလိမ့်မည်။ ထိုတိ
၃ ရစ္ဆာန်တို့ကို သင်တို့လက်၌ငါအပ်၏။– အသက်
ရှင်၍ လှုပ်ရှားတတ်သမျှသည်၊ အသီးအရွက်ကဲ့
သို့၊ သင်တို့စားစရာဘို့ ဖြစ်ရမည်။ ခပ်သိမ်းသော
၄ အရာတို့ကို သင်တို့၌ငါအပ်ပေး၏။– သို့သော်
လည်း၊ အသက်တည်းဟူသော အသွေးနှင့်တကွ
၅ အသားကို မစားရ။– အကယ်၍ သင်တို့အသက်
တည်းဟူသော၊ သင်တို့အသွေးကို ငါတောင်းမည်။
လူ၊ တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့၌ ငါတောင်းမည်။ ခပ်
သိမ်းသောလူတို့၏ညီအစ်ကို၌၊ လူ၏အသက်ကို
၆ ငါတောင်းမည်။– အကြင်သူသည် လူ၏အသွေး
ကိုသွန်း၏။ ထိုသူ၏အသွေးကို လူလက်ဖြင့်သွန်း
ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိ
ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်အညီ လူကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။–
၇ သင်တို့သည် သားကိုဘွား၍ များပြားကြလော့။
မြေပေါ်မှာ အလွန်မွေးဘွား၍ များပြားကြလော့
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

To Contents

၈ တဖန် ဘုရားသခင်သည်၊ နောဧနှင့် သူ၏
၉ သားတို့ကိုမိန့်တော်မူသည်ကား၊– သင်တို့နှင့်၎င်း၊
နောက်ဖြစ်လတံ့သော အမျိုးအနွယ်နှင့်၎င်း၊–
၁၀ သင်တို့ထံမှာ အသက်ရှင်သော တိရစ္ဆာန်တည်း
ဟူသော၊ ငှက်၊ သားးယဉ်၊ သားးရဲရှိသမျှသော်ဘဲထဲ
ကထွက်ဆင်းသမျှမှစ၍၊ မြေတိရစ္ဆာန်အပေါင်း
တို့နှင့်၎င်း၊ ငါသည်ကိုယ်တိုင် ပဋိညာဉ်ပြု၏။–
၁၁ သင်တို့နှင့်ငါပြုသောပဋိညာဉ်ဟူမူကား၊ ရေလွှမ်း
မိုးခြင်းအားဖြင့်၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည်
နောက်တဖန်မဆုံးရကြ။ မြေကြီးကို ဖျက်ဆီးဘို့
၁၂ ရာ နောက်တဖန် ရေလွှမ်းမိုးခြင်းမရှိရ။– ထိုမှတ
ပါး၊ ငါတဘက်၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့ထံမှာ အသက်
ရှင်သမျှသော တိရစ္ဆာန်တို့တဘက်၌၊ သားမြေးအ
စဉ်အဆက်မပြတ်၊ ငါပြုသောပဋိညာဉ်၏ လက္ခ
၁၃ ဏာသက်သေဟူမူကား၊– ငါ၏သက်တံကို မိုးယံ
တိမ်၌ငါထား၏။ ထိုသက်တံသည် မြေကြီးနှင့်
၁၄ ငါပြုသောပဋိညာဉ်၏သက်သေဖြစ်လိမ့်မည်။– ငါ
သည် မိုးယံကိုအုံ့စေသောအခါ၊ မိုးယံတိမ်၌ သက်
၁၅ တံ့သည်ထင်ရှားလိမ့်မည်။– ထိုအခါငါတဘက်၊
သင်တို့မှစ၍၊ အသက်ရှင်သောသတ္တဝါ၊ တိရစ္ဆာန်
ရှိသမျှတို့ တဘက်၌ရှိသော၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကိုငါ
အောက်မေ့သဖြင့်၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို
ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ နောက်တဖန် ရေလွှမ်းမိုးခြင်းမ
၁၆ ရှိရ။– မိုးယံတိမ်၌ သက်တံရှိသည်ကို ငါကြည့်ရှု
သဖြင့်၊ ဘုရားဃရင်နှင့် မြေကြီးပေါ်မှာအသက်ရှင်
သောသတ္တဝါတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ စပ်ကြားမှာရှိ
၁၇ သော ထာဝရပဋိညာဉ်ကို ငါအောက်မေ့မည်။– ဤ
သည်ကား၊ ငါနှင့်မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော သတ္တဝါအ
ပေါင်းတို့၏စပ်ကြားမှာ၊ ငါအမြဲဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်
၏ လက္ခဏာသက်သေဖြစ်သတည်းဟု၊ နောဧကို
ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ သင်္ဘောထဲကထွက်ဆင်းသော နောဧသားတို့
၏အမည်ကား ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်း။ ဟာ
၁၉ မသည် ခါနာန်၏အဘဖြစ်၏။– ဤသူတို့သည်
နောဧ၏သားသုံးယောက်ဖြစ်၍၊ မြေကြီးတပြင်
လုံး၌ နှံပြားကြ၏။

၂၀ နောဧသည် လယ်လုပ်သောအတတ်ကို ပြုစု
၂၁ ၍၊ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်လေ၏။– စပျစ်ရည်ကို
လည်း သောက်၍ယစ်မူးသဖြင့်၊ မိမိတဲ၌ အဝတ်
၂၂ မ၌ဗဲ့ကဲနေလေ၏။– ခါနာန်၏ အဘဟာမသည်၊
မိမိအဘ၌အဝတ် အချည်းစည်းရှိသည်ကိုမြင်
လျှင်၊ ပြင်ပမှာရှိသော အစ်ကိုနှစ်ယောက်ကို ပြော
၂၃ လေ၏။– ရှေမနှင့် ယာဖက်တို့သည် အဝတ်ကို
ယူ၍ ပခုံးပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်၊ နောက်သို့ဆုတ်
သွား၍ မိမိအဘ၌၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိသည်
ကို ဖုံးကြ၏။ သူတို့သည်အပြင်သို့မျက်နှာပြု
သောကြောင့်၊ မိမိအဘ၌ အဝတ်အချည်းစည်းရှိ
၂၄ သည်ကို မမြင်ရ။– နောဧသည် ယစ်မူးခြင်းပျောက်
၍ နိုးသောအခါ၊ မိမိ၌သားငယ်ပြုသည်ကိုသိ
၂၅ လျှင်၊– ခါနာန်သည် ကျိန်ခြင်းကို ခံပါစေ။ အစ်ကို
၂၆ တို့၏ကျွန်တို့၌ ကျွန်ဖြစ်ပါစေဟု ဆို၏။– တဖန်
ရှေမ၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာ
ရှိတော်မူစေသတည်း။ ခါနာန်သည် ရှေမ၏ကျွန်
၂၇ ဖြစ်ပါစေ။– ဘုရားသခင်သည် ယာဖက်ကိုကျယ်
စေတော်မူသဖြင့်၊ ရှေမ၏တဲတို့တွင် နေပါစေ။
ခါနာန်မူကား၊ သူ၏ကျွန်ဖြစ်ပါစေဟု ဆိုလေ၏။
၂၈ နောဧသည် ရေလွှမ်းမိုးသောနောက်၊ အနှစ်
၂၉ သုံးရာငါးဆယ်အသက်ရှင်၍၊– အသက်ပေါင်း
ကိုးရာငါးဆယ်ဧစ္ဆေသော် အနိစ္စရောက်လေ၏။

၁၀

၁ ရေလွှမ်းမိုးသောနောက်၊ နောဧသား ရှေမ၊
ဟာမ၊ ယာဖက်တို့မှဆင်းသက်သော သားစဉ်
၂ မြေးဆက်တို့ကို ဆိုပေအံ့။– ယာဖက်၏သားကား၊
ဂေါမာ၊ မာဂေါဂ၊ မာဒဲ၊ ယာဝန်၊ တုဗလ၊ မေရှက်၊
၃ ထိရတ်တည်း။– ဂေါမာသားကား၊ အာရှကေ
၄ နတ်၊ ရိဖတ်၊ တောဂမတည်း။– ယာဝန်သား
ကား၊ ဧလိရှာ၊ တာရှု၊ ကိတ္တိမ်၊ ဒေါဒနိမ်တည်း။–
၅ ဤသူတို့သည် လူအမျိုးမျိုး တကျွန်းတနိုင်ငံမြေ
နယ်တို့ကို၊ ဘာသာအသီးအသီး၊ အမျိုးအနွယ်
အသီးအသီးရှိသည်အတိုင်း၊ အချင်းချင်းခွဲဝေကြ
၆ ၏။– ဟာမသားကား၊ ကုရှ၊ မိဇရိမ်၊ ဖုတ၊ ခါနာန်
၇ တည်း။– ကုရှသားကား၊ သေဘ၊ ဟာဝိလ၊ သာ
ဘတ၊ ရာဂမ၊ သတ္တေခါတည်း။ ရာဂမသားကား၊
၈ ရှေဘ၊ ဒေဒန်တည်း။– ကုရှသည် သားနိမ်ရောဒ
ကိုလည်းရသေး၏။ ထိုသားသည် မြေကြီးပေါ်
၉ မှာ အဦးစွမ်းနိုင်သောသူဖြစ်၏။– ထာဝရဘုရား
ရှေ့မှာ အားကြီးသောမုဆိုးဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် စ
ကားပုံဆိုကား၊ ဘုရားရှေ့နိမ်ရောဒ၊ အားကြီးမုဆိုး၊
၁၀ ပြုလုပ်သည်လိုဟု စပ်ဆိုသတည်း။– သူ၏နိုင်ငံ
အဦးကား၊ ရှိနာပြည်၌ ဗာဗုလုန်မြို့၊ ဧရက်မြို့၊
၁၁ အက္ကဒ်မြို့၊ ကာလနေမြို့တည်း။– ထိုပြည်မှအာ
ရှုရိပြည်သို့သွား၍ နိနေဝေမြို့၊ ရဟောဘုတ်မြို့၊
၁၂ ကာလမြို့ကိုငင်း။– နိနေဝေမြို့နှင့်၊ ကာလမြို့
စပ်ကြားမှာ ကြီးစွာသောမြို့တည်းဟူသော ရေ
သင်မြို့ကိုငင်း တည်ဆောက်လေ၏။
၁၃ မိဇရိမ်သားကား၊ လုဒိမ်လူ၊ အာနမိမ်လူ၊ လ

၁၄ ဟာဗိမ်လူ၊ နတ္ထုဟိမ်လူ၊- ပါသရုသိမ်လူ၊ ကာသ
လုဟိမ်လူ၊ ကဏ္ဍောရိမ်လူတည်း။ ကာသလုဟိမ်
အမျိုးထဲက ဖိလိတ္တိလူဖြစ်သတည်း။
၁၅ ခါနာန်သားအကြီးကား၊ ဇိဒုန်။ ထိုနောက်
၁၆ ဟေဃ။- ထိုနောက် ယေဗုသိလူ၊ အာမောရိလူ၊
၁၇ ဂိရဂါရှိလူ၊- ဟိဝိလူ၊ အာကိလူ၊ သိနိလူ၊- အာဝ
၁၈ ဒိလူ၊ ဇေမရိလူ၊ ဟာမသိလူတည်း။ ထိုနောက်
ခါနာန်အမျိုးသားအသီးအသီးတို့သည် နှံ့ပြားကြ
၁၉ လေ၏။- ခါနာန်အမျိုးသားနေရာပြည်သ နယ်
သည် ဇိဒုန်မြို့မှ ဂေရာမြို့၊ ဂါဇမြို့တိုင်အောင်
ငဉီး၊ တဖန်သောဒုံမြို့၊ ဂေါမောရမြို့၊ အာဒမာ
မြို့၊ ဇေဘိုင်မြို့ကိုလွန်၍ လာရှမြို့တိုင်အောင်
၂၀ ငဉီး ရှိသတည်း။- ဤသူတို့သည် သီးခြားသော
အမျိုးအနွယ်၊ သီးခြားသောဘာသာအလိုက်၊ အ
ပြည်ပြည်အတိုင်းတိုင်း၌နေသော ဟာမသား
များဖြစ်သတည်း။
၂၁ ယာဖက်ညီ၊ ဟေဗြဲလူအပေါင်းတို့၏အဘ၊ ရှေ
၂၂ မသည်လည်း သားများကိုမြင်လေ၏။- ရှေမသား
ကား၊ ဧလံ၊ အာရှုရ၊ အာဖာဇဒ်၊ လုဒ၊ အာရံတည်း။-
၂၃ အာရံသားကား၊ ဥဇ၊ ဟုလ၊ ဂေသာ၊ မာရှတည်း။-
၂၄ အာဖာဇဒ်သားရှာလ၊ ရှာလသားဟေဗာတည်း။-
၂၅ ဟေဗာသည်လည်း သားနှစ်ယောက်ကို မြင်လေ
၏။ သားတယောက်ကား၊ ဖာလက်အမည်ရှိ၏။
အကြောင်းမူကား၊ သူ့လက်ထက်၌ မြေကြီးကိုခွဲ
ဝေကြ၏။ သူ၏ညီကား၊ ယုတ္တန်အမည်ရှိ၏။-
၂၆ ယုတ္တန်သားကား၊ အာလမောဒဒ်၊ ရှေလပ်၊ ဟာ
၂၇ ဇာမာဝက်၊ ယေရ၊- ဟဒေါရံ၊ ဥဇလ၊ ဒိကလ၊-
၂၈ ဩဗလအဘိမေလ၊ ရှေဘ၊- ဩဖိရ၊ ဟဝိလ၊
၂၉ ယောဗပ်၊ ဤသူအပေါင်းတို့သည် ယုတ္တန်သား
၃၀ ဖြစ်သတည်း။- သူတို့နေရာမူကား၊ မေဂြိုမှ
သည် အရှေ့မျက်နှာ၌ သေဖာတောင်တိုင်အောင်
၃၁ ရှိသတည်း။- ဤသူတို့သည် သီးခြားသောအမျိုး
အနွယ်၊ သီးခြားသောဘာသာအလိုက်၊ အပြည်
ပြည်အတိုင်းတိုင်းတို့၌နေသော ရှေမသားများ
ဖြစ်သတည်း။
၃၂ ဤရွေ့ကား မိမိတို့အမျိုးအနွယ် အသီးအ
သီးအလိုက်မှတ်သားသော နောဧသား ဆွေစဉ်
မျိုးဆက်စာရင်းပေတည်း။ ထိုသူတို့သည် ရေ
လွှမ်းမိုးသောနောက်၊ မြေကြီးပေါ်မှာ သီးခြား
သောတိုင်းပြည်တို့ကို တည်ထောင်ကြလေ၏။

၁၁

၁ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် ဘာသာတ
မျိုးတည်း၊ စကားတမျိုးတည်းရှိကြသည်ဖြစ်၍၊-
၂ အရှေ့မျက်နှာမှခရီးသွားသဖြင့်၊ ရှိနာပြည်၌ မြေ
ညီရာအရပ်ကိုတွေ့၍ နေရာချကြ၏။- သူတို့က
လည်း လာကြ။ အုတ်လုပ်၍ ခိုင်မာစွာဖုတ်ကြ
ကုန်အံ့ဟု၊ တယောက်ကို တယောက်ပြောကြ၏။
ထိုသို့ ကျောက်အရာ၌အုတ်ကိုငင်း၊ သရွတ်အရာ
၄ ၌ ရေညှိတမျိုးကိုငင်းရပြီးလျှင်၊- လာကြ၊ မြေ
ကြီးတပြင်လုံး၌ အရပ်ရပ်ကွဲပြားမည်ကိုစိုးရိမ်
၍၊ မြို့ကိုငင်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်သို့မှီရသော ရဲ
တိုက်ကိုငင်းတည်လုပ်သဖြင့်၊ ကျော်စောကိတ္တိရှိ
၅ စေခြင်းငှါ ပြုကြကုန်အံ့ဟု ပြောဆိုကြ၏။- ထို
သို့ လူသားတို့တည်လုပ်သောမြို့နှင့် ရဲတိုက်ကို
ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဆင်းသက်
၆ တော်မူ၏။- ထာဝရဘုရားက၊ ကြည့်ရှုလော့။
လူတမျိုးတည်း၊ စကားတမျိုးတည်းရှိသည်ဖြစ်
၍၊ သူတို့သည် ဤအမှုကိုအဦးပြုကြ၏။ ယခုကြံ
စည်သမျှတို့ကို အဆီးအတားမရှိ၊ သူတို့ပြုကြ
၇ လိမ့်မည်။- လာကြ။ ဆင်းသက်ကြကုန်အံ့။ သူ
တို့သည် အချင်းချင်းနားမလည်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့
စကားကိုရှုတ်ထွေးကြကုန်အံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။-
၈ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို မြေကြီးတပြင်
လုံး၌ အရပ်ရပ်ကွဲပြားစေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့
၉ သည်မြို့ကိုမတည်တဲ့ နေကြ၏။- သို့ဖြစ်၍ ထိုမြို့
၌ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၏
စကားကိုရှုတ်ထွေး၍ သူတို့ကို မြေကြီးတပြင်လုံး
၌ အရပ်ရပ်ကွဲပြားစေတော်မူသောကြောင့်၊ ထို
မြို့သည် ဗာဗုလုန်မြို့ဟူ၍တွင်သတည်း။
၁၀ ရှေမ၏သားစဉ်မြေးဆက်ဟူမူကား၊ ရှေမ
သည် အသက်တရာရှိ၍၊ ရေလွှမ်းမိုးသောနောက်
နှစ်နှစ်ကြာသော်၊ သားအာဖာဇဒ်ကို မြင်လေ၏။-
၁၁ အာဖာဇဒ်ဘွားမြင်သောနောက်၊ ရှေမသည် အ
နှစ်ငါးရာအသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကိုမြင်လေ
၁၂ ၏။- အာဖာဇဒ်သည် အသက်သုံးဆယ်ငါးနှစ်ရှိ
သော်၊ သားရှာလကိုမြင်လေ၏။- ရှာလဘွားမြင်
သောနောက်၊ အာဖာဇဒ်သည် အနှစ်လေးရာသုံး
နှစ်အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကိုမြင်လေ၏။-
၁၄ ရှာလသည် အသက်သုံးဆယ်ရှိသော်၊ သားဟေ
၁၅ ဗာကိုမြင်လေ၏။- ဟေဗာဘွားမြင်သောနောက်၊
ရှာလသည် အနှစ်လေးရာသုံးနှစ်အသက်ရှင်၍၊
၁၆ သားသမီးများကိုမြင်လေ၏။- ဟေဗာသည် အ
သက်သုံးဆယ်လေးနှစ်ရှိသော်၊ သားဖာလက်ကို
၁၇ မြင်လေ၏။- ဖာလက်ဘွားမြင်သောနောက်၊ ဟေ
ဗာသည် အနှစ်လေးရာသုံးဆယ်အသက်ရှင်၍၊
၁၈ သားသမီးများကိုမြင်လေ၏။- ဖာလက်သည် အ

To Contents

သက်သုံးဆယ်ရှိသော်၊ သားရာဂေါကိုမြင်လေ
၁၉ ၏။– ရာဂေါဘွားမြင်သောနောက်၊ ဖာလက်သည်
အနှစ်နှစ်ရာကိုးနှစ်အသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများ
၂၀ ကိုဘွားမြင်လေ၏။– ရာဂေါသည် အသက်သုံး
ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ သားစေရောက်ကိုမြင်လေ
၂၁ ၏။– စေရောက်ဘွားမြင်သောနောက်၊ ရာဂေါ
သည် အနှစ်နှစ်ရာခုနစ်နှစ်အသက်ရှင်၍၊ သားသ
၂၂ မီးများကိုမြင်လေ၏။– စေရောက်သည်အသက်
၂၃ သုံးဆယ်ရှိသော်၊ သားနာခေါ်ကိုမြင်လေ၏။– နာ
ခေါ်ဘွားမြင်သောနောက်၊ စေရောက်သည် အနှစ်
နှစ်ရာအသက်ရှင်၍၊ သားသမီးများကိုမြင်လေ၏။–
၂၄ နာခေါ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ်ရှိသော်၊ သား
၂၅ တေရက်ိုမြင်လေ၏။– တေရဘွားမြင်သောနောက်၊
နာခေါ်သည် အနှစ်တရာတဆယ်ကိုးနှစ်အသက်
၂၆ ရှင်၍၊ သားသမီးများကိုမြင်လေ၏။– တေရသည်
အသက်ခုနစ်ဆယ်ရှိသော်၊ သားအာဗြံ၊ နာခေါ်၊
ခါရန်တို့ကိုမြင်လေ၏။

၂၇ တေရ၏သားစဉ်မြေးဆက်ဟူမူကား၊ တေရ
၂၈ သည် အာဗြံ၊ နာခေါ်၊ ခါရန်တို့ကိုမြင်လေ၏။– ခါ
ရန်သည်လည်း လောတကိုမြင်လေ၏။ ခါရန်သည်၊
အဘတေရမသေမီ၊ မိမိဘွားရာအရပ်၊ ခါလဒဲပြည်
၂၉ သားတို့နေသော ဥရမြို့၌သေလေ၏။– အာဗြံနှင့်
နာခေါ်သည် မယားကိုယူ၍၊ အာဗြံ၏ မယား
ကား၊ စာရဲအမည်ရှိ၏။ နာခေါ်၏မယားကား၊ ခါ
ရန်၏သမီးမိလခါ အမည်ရှိ၏။ ခါရန်သည် မိလ
၃၀ ခါနှင့် ဣသခါ၏အဘဖြစ်သတည်း။– စာရဲမူကား၊
၃၁ မြဲသောမိန်းမဖြစ်၍၊ သားသမီးမရှိ။– တေရသည်
သားအာဗြံကိုငင်း၊ ခါရန်၏သားဖြစ်သော မြေး
လောတကိုငင်း၊ သားအာဗြံ၏မယားဖြစ်သော မိ
မိချွေးမစာရဲကိုလည်းခေါ်၍၊ သူတို့သည် ခါနာန်
ပြည်သို့ သွားခြင်းငှါ၊ ခါလဒဲပြည်သားတို့နေသော
ဥရမြို့မှထွက်သဖြင့်၊ ခါရန်မြို့သို့ရောက်၍နေ
၃၂ ကြ၏။– တေရသည် အသက်နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာငါး
နှစ်ရှိသော်၊ ခါရန်မြို့၌သေလေ၏။

၁၂

၁ ထာဝရဘုရားသည်လည်း အာဗြံကိုခေါ်တော်
မူ၍၊ သင်၏ပြည်နှင့်တကွ အမျိုးသားချင်းပေါက်
ဘော်များထဲက ထွက်ပြီးလျှင်၊ ငါပြလတံ့သော
၂ ပြည်သို့ သွားလော့။– ငါသည် သင့်ကို လူမျိုးကြီး
ဖြစ်စေမည်။ ငါကောင်းကြီးပေး၍ သင်၏နာမကို
ကြီးမြတ်စေမည်။ သင်သည် ကောင်းကြီးခံရသော
၃ သူဖြစ်လိမ့်မည်။– သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးသော
သူကို ငါကောင်းကြီးပေးမည်။ သင့်ကို ကျိန်ဆဲ
သောသူကို ငါကျိန်ဆဲမည်။ သင်အားဖြင့်လည်း
လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံ
၄ ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသို့ ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အာဗြံထွက်သွား
၍ လောတလည်းလိုက်လေ၏။ အာဗြံသည် ခါရန်
မြို့မှထွက်သွားသောအခါ၊ အသက်ခုနစ်ဆယ်ငါး
၅ နှစ်ရှိ၏။– အာဗြံသည် မယားစာရဲ၊ အစ်ကိုသား
လောတနှင့်၊ ဥစ္စာရတတ်သမျှကိုငင်း၊ ခါရန်မြို့၌
ရသော လူတို့ကိုငင်း ယူပြီးလျှင်၊ ခါနာန်ပြည်သို့
ရောက်ခြင်းငှါ ထွက်သွား၍၊ ထိုပြည်သို့ ရောက်
ကြ၏။

၆ အာဗြံသည် ထိုပြည်ကိုရှောက်သွား၍ ရှိခင်
အရပ်၊ မောရေသပိတ်ပင်သို့ရောက်လေ၏။ ထို
အခါ၊ ခါနာန်အမျိုးသားတို့သည် ထိုပြည်၌ရှိကြ
၇ ၏။– ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံအားထင်ရှား၍၊
ဤပြည်ကို သင်၏အမျိုးအနွယ်အားငါပေးမည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ထင်ရှားတော်မူသော
ထာဝရဘုရားဘို့၊ ထိုအရပ်၌၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်
လေ၏။

၈ ထိုအရပ်မှသွားပြန်၍၊ ဗေသလမြို့အရှေ့၌
ရှိသောတောင်သို့ ပြောင်းသဖြင့်၊ ဗေသလမြို့
အရှေ့၊ အာက္ကမြို့အနောက်စပ်ကြားမှာ တဲကို
ဆောက်၍၊ ထာဝရဘုရားဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်
ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ပဋ္ဌနာပြု
၉ ၏။– အာဗြံသည် ခရီးသွားလျက်၊ ပြောင်းလျက်၊
တောင်မျက်နှာသို့ရောက်လေ၏။

၁၀ ထိုနောက်၊ ခါနာန်ပြည်၌ အစားခေါင်းပါး
ခြင်းဖြစ်၏။ အလွန်အစားခေါင်းပါးသောကြောင့်၊
အာဗြံသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌တည်းခိုခြင်းငှါ သွား
၁၁ လေ၏။– အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်နီးသောအခါ၊ မိမိမ
ယားစာရဲကို၊ သင်သည် အဆင်းလှသောမိန်းမ
၁၂ ဖြစ်သည်ကိုငါသိ၏။– အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သင့်
ကိုမြင်သောအခါ၊ ဤမိန်းမသည် သူ၏မယား
ဖြစ်၏ဟုဆိုလျက်၊ ငါ့ကိုသတ်၍ သင့်ကိုအသက်
၁၃ ချမ်းသာပေးလိမ့်မည်။– သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ငါ့နှ
မဖြစ်ကြောင်းကိုပြောပါလော့။ သို့ပြောလျှင် သင့်
အတွက် ငါကောင်းစားလိမ့်မည်။ သင်၏ကျေးဇူး
အားဖြင့် ငါအသက်ချမ်းသာရလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

၁၄ အာဗြံသည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်သောအ
ခါ၊ သူ၏မယားသည် အလွန်အဆင်းလှသည်ကို
၁၅ အဲဂုတ္တုလူတို့သည်မြင်ကြ၏။– ဖာရောဘုရင်၏
မှူးတော်မတ်တော်တို့လည်းမြင်၍၊ ရှေ့တော်၌ချီး
၁၆ မွမ်းပြီးလျှင်၊ နန်းတော်သို့သွင်းရကြ၏။– ဖာရော

To Contents

ဘုရင်သည် ထိုမိန်းမအတွက် အာဗြဟံကျေးဇူးပြုသဖြင့်၊ သူသည် သိုး၊ နွား၊ မြည်းထီး၊ မြည်းမ၊ ကျွန်ယောကျ်ား၊ ကျွန်မိန်းမ၊ ကုလားအုပ်များ
၁၇ နှင့်ကြွယ်ဝ၏။– ထာဝရဘုရားသည်၊ အာဗြဟံ၏မယားစာရဲအတွက်ကြောင့်၊ ဖာရောဘုရင်မှစ၍ နန်းတော်သားတို့ကို ကြီးသောဘေးဒဏ်ဖြင့် ဆုံး
၁၈ မတော်မူ၏။– ဖာရောဘုရင်သည်လည်းအာဗြံကိုခေါ်၍၊ သင်သည်ငါ၌ပြုသောအမှုကား အဘယ်သို့နည်း။ သူသည်သင်၏မယားဖြစ်ကြောင်းကို၊ ငါ
၁၉ အားအဘယ်ကြောင့် မပြောသနည်း။– ငါသည် သူ့ကိုသိမ်းပိုက်စေခြင်းငှါ၊ သူသည် ငါ့နမဖြစ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ဆိုသနည်း။ သင်၏မယားကို
၂၀ ယခုယူ၍သွားလော့ဟု အမိန့်ရှိ၏။– ထိုသို့အာဗြံအမှုကိုစီရင်၍၊ မိမိလူတို့အားမှာထားသဖြင့်၊ သူတို့သည် အာဗြဟံ၌ရှိသမျှသောဥစ္စာနှင့်တကွ၊ သမီးမောင်နှံတို့ကို လွှတ်လိုက်ကြ၏။

၁၃

၁ အာဗြဟံမီးမောင်နှံတို့သည်လည်း၊ လောတနှင့်တကွ မိမိတို့၌ရှိသမျှသော ဥစ္စာကိုယူ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သွားသဖြင့်၊ ခါနာန်ပြည်တောင်
၂ ပိုင်းသို့ ရောက်ကြ၏။– ထိုအခါ အာဗြံသည်၊ သိုး၊ နွားစသည်တို့ကိုင်၎င်း၊ ရွှေငွေကိုင်၎င်းအလွန်ရတတ်
၃ ၏။– တဖန်တောင်ပိုင်းမှခရီးသွား၍၊ ဗေသလနယ်အတွင်း၊ ဗေသလမြို့၊ အာက္ကဲမြို့စပ်ကြားရှိ၊
၄ အထက်ကတဲကိုဆောက်၍။– ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ခဲ့ဘူးသောအရပ်သို့ ရောက်ပြန်လျှင်၊ ထိုအရပ်တွင် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ပဋိဉာဉ်ပြု၏။–
၅ အာဗြံနှင့်အတူ လိုက်လာသော လောတသည်လည်း သိုး၊ နွားများနှင့် တဲအများရှိသဖြင့်၊– ထို
၆ လူနှစ်ဦးတို့သည် အတူနေခြင်းငှါ ထိုမြေမဆံ့နိုင်။ ဥစ္စာများလွန်း၍၊ သူတို့သည်တရပ်တည်းမနေ
၇ နိုင်ကြ။– အာဗြံ၏နွားကျောင်းသား၊ လောတ၏ နွားကျောင်းသားတို့သည်လည်း ခိုက်ရန်ပြုကြ ၏။ ထိုအခါ၊ ခါနာန်အမျိုးသား၊ ဖေရိဇိအမျိုး
၈ သားတို့သည် ထိုပြည်၌နေကြသတည်း။– အာဗြံကလည်း၊ ငါတို့သည် ညီအစ်ကိုချင်းဖြစ်လျက်၊ ငါနှင့် သင်၌၎င်း၊ ငါ့နွားကျောင်းသားတို့နှင့်၊ သင့်
၉ နွားကျောင်းသားတို့၌၎င်း၊ ခိုက်ရန်မရှိပါစေနှင့်။– မြေတပြင်လုံးသည် သင့်ရှေ့မှာရှိသည်မဟုတ်လော။ ငါနှင့်ခွါ၍နေပါလော့။ သင်သည် လက်ဝဲဘက်သို့သွားလျှင်၊ ငါသည်လက်ျာဘက်သို့သွား
မည်။ သင်သည် လက်ျာဘက်သို့သွားလျှင်၊ ငါ
၁၀ သည် လက်ဝဲဘက်သို့သွားမည်ဟု ဆို၏။– ထို ကာလအခါ၊ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ကို ထာဝရဘုရားဖျက်ဆီးတော်မမူမီ၊ ဇောရမြို့သို့သွား သောလမ်း၊ ယော်ဒန်မြစ်ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်ရပ်၌ ရေများ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဥယျာဉ်တော်ကဲ့သို့ ၎င်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကဲ့သို့ဇင်းဖြစ်သည်ကို၊ လောတ
၁၁ မြော်ကြည့်၍မြင်လျှင်၊– ယော်ဒန်ချိုင့်တရှောက်လုံးကို ရွေးချယ်၍၊ အရှေ့သို့ပြောင်းသွားသဖြင့်၊
၁၂ အချင်းချင်း တဦးနှင့် တဦးကွဲပြားကြ၏။– အာဗြံသည် ခါနာန်ပြည်၌နေလေ၏။ လောတမူကား၊ မြစ်ပတ်ဝန်းကျင်မြို့တို့တွင်နေ၍၊ သောဒုံမြို့
၁၃ နားမှာ တဲကိုဆောက်လေ၏။– သောဒုံမြို့သားတို့သည် ဆိုးသောသူ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့၌၊ အလွန်အပြစ်များသောသူ ဖြစ်ကြသတည်း။

၁၄ လောတသည် အာဗြံနှင့်ခွါ၍သွားပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံကိုခေါ်၍၊ သင်ရှိသောအရပ်က၊ တောင်၊ မြောက်၊ အရှေ့၊ အနောက်သို့မြော်
၁၅ ကြည့်လော့။– သင်မြင်သော မြေတပြင်လုံးကို၊ သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်အား၊ ငါသည်ကာ
၁၆ လအစဉ်အမြဲပေးမည်။– သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို မြေမှုန့်ကဲ့သို့ငါများပြားစေမည်။ သို့ဖြစ်၍ လူသည်မြေမှုန့်ကိုရေတွက်နိုင်လျှင်၊ သင်၏အမျိုး
၁၇ အနွယ်ကို ရေတွက်နိုင်ကြလိမ့်မည်။– သင်ထ၍ မြေကို အလျားအားဖြင့်၎င်း၊ အနံအားဖြင့်၎င်း ရှောက်သွားလော့။ သင်အားငါပေးမည်ဟု မိန့်
၁၈ တော်မူ၏။– တဖန် အာဗြံသည် တဲကိုပြောင်း၍၊ ဟေဗြုန်မြို့၊ မံရေသပိတ်တောသို့ရောက်မှ နေရာကျ၍၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်လေ၏။

၁၄

၁ ထိုရောအခါ၊ ရှိနာမင်းကြီးအံရဖေလ၊ ဧလာသာမင်းကြီးအာရုတ်၊ ဧလံမင်းကြီးခေဒေါရလောမာ၊ ဂေါအိမ်မင်းကြီးတိဒလတို့သည်၊– သောဒုံ
၂ မင်းကြီးဗေရ၊ ဂေါမောရမင်းကြီးဗိရှ၊ အာဓမာမင်းကြီးရှိနပ်၊ ဇေဘိုင်မင်းကြီးရှေမဘာ၊ ဗေလာမင်းကြီးတို့နှင့် စစ်တိုက်ကြ၏။ ဗေလပြည်ကား၊
၃ ဇောရအမည်လည်းရှိသတည်း။– ထိုပြည်ရှိသမျှတို့သည်၊ သောဒုံအိုင်ဖြစ်သောစိဒ္ဒိမ်ချိုင့်တွင် နီး
၄ စပ်လျက်ရှိကြ၏။– တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး ခေဒေါရလောမာမင်းကြီးထံကျွန်ခံပြီးလျှင်၊ တဆယ်
၅ သုံးနှစ်မြောက်သောအခါ ပုန်ကန်ကြ၏။– တဆယ်လေးနှစ်မြောက်လျှင်၊ ခေဒေါရလောမာမင်းသည်၊ မိမိဘက်ကနေသော မင်းကြီးတို့နှင့်တကွ လာ၍၊ အာရှတရုတ်ကာနိမ်မြို့၌၊ ရေဖိမ်လူများ

To Contents

ကိုငင်း၊ ဟာမမြို့၌ ဇူဇိမ်လူများကိုငင်း၊ ကိရယ
၆ သိမ်ချိုင့်၌ ဧဖိမ်လူများကိုငင်း၊- စိရတောင်ပေါ်
မှာဟောရိလူများကိုငင်း လုပ်ကြံ၍၊ တောနားမှာ
ရှိသော ဧလပါရန်မြို့တိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။-
၇ တဖန်ပြန်လာ၍၊ ကာဒေရှပြည်၊ အင်မရှပတ်မြို့
သို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ အာမလက်ပြည်ရှိသမျှကိုငင်း၊
ဟာဇေဇွန်မာမြို့၌နေသော အာမောရိလူများကိုငင်း
၈ လုပ်ကြံကြ၏။- ထိုအခါ သောဒုံမင်းကြီး၊ ဂေါမော
ရမင်းကြီး၊ အာဓမာမင်းကြီး၊ ဇေဘိုင်မင်းကြီး၊
ဇောရတည်းဟူသော ဗေလာမင်းကြီးတို့သည်ချီ
၉ ထွက်၍၊ စိဒ္ဒိမ်ချိုင့်၌ စစ်ပြိုင်ကြ၏။- ထိုသို့ ဧလံ
မင်းကြီးခေဒေါရလောမာ၊ ဂေါအိမ်မင်းကြီးတိဒ
လ၊ ရိနာမင်းကြီးအံရဖေလ၊ ဧလာသာမင်းကြီး
အာရုတ်တည်းဟူသော၊ မင်းကြီးလေးပါးနှင့်၊ မင်း
၁၀ ကြီးငါးပါးတို့သည် စစ်ပြိုင်ကြ၏။- စိဒ္ဒိမ်ချိုင့်၌
ရေညှိအကျိုအခွဲနှင့်ပြည့်သော တွင်းများရှိ၏။
သောဒုံမင်းကြီး၊ ဂေါမောရမင်းကြီးတို့သည်ပြေး
၍ ထိုတွင်းများ၌ ကျလေ၏။ ကြွင်းသောသူတို့
၁၁ သည် တောင်သို့ပြေးကြ၏။- အောင်သောမင်း
တို့သည်၊ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့၌ ရှိသမျှ
သောဥစ္စာနှင့် မြို့ရိက္ခာရှိသမျှတို့ကို ယူ၍သွား
၁၂ ကြ၏။- သောဒုံမြို့၌နေသော အာဗြဲအစ်ကိုသား
လောတနှင့် သူ၏ဥစ္စာတို့ကိုလည်း သိမ်းယူ၍
သွား၏။

၁၃ ထိုဘေးမှ လွတ်၍ပြေးသောသူတယောက်
သည်၊ ဟေဗြဲလူအာဗြဲနှင့် မိသဃာယဖွဲ့သော
သူ၊ ဧရကောလနှင့် အာနေရ၏အစ်ကို အာမော
ရိလူ မံရေ၏သပိတ်တောနားမှာနေသော အာဗြဲ
၁၄ ထံသို့ရောက်၍၊ သိတင်းကြားပြောလေ၏။- အာ
ဗြဲသည် မိမိအစ်ကိုသားကို ဘဏ်းသွားကြောင်း
ကိုကြားလျှင်၊ မိမိအိမ်၌ဘွား၍ သွန်သင်သောလူ
သုံးရာတဆယ်ရှစ်ယောက်တို့ကိုစီရင်၍၊ ဒန်မြို့
၁၅ တိုင်အောင်လိုက်လေ၏။- ညဉ့်အခါ၊ မိမိလူတို့
ကိုခွဲ၍ တိုက်စေသဖြင့်၊ လုပ်ကြံပြီးလျှင်၊ ဒမာ
သက်မြို့မြောက်ဘက် ဟောဘမြို့တိုင်အောင်
၁၆ လိုက်ပြန်လေ၏။- ရန်သူတို့သိမ်းသွားသောဥစ္စာ
ရှိသမျှကိုငင်း၊ မိမိအစ်ကိုသားလောတနှင့် သူ၏
ဥစ္စာကိုငင်း၊ မိန်းမများနှင့်လူများကိုငင်း၊ တဖန်
ဆောင်ယူခဲ့လေ၏။

၁၇ ခေဒေါရလောမာနှင့်၊ သူဘက်ကနေသော
မင်းကြီးတို့ကို လုပ်ကြံရာမှ အာဗြဲပြန်လာသော
အခါ၊ သောဒုံမင်းကြီးသည် ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ
ရှာဝေချိုင့်တည်းဟူသော မင်းကြီးချိုင့်သို့ထွက်
၁၈ သွား၏။- အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ယဇ်ပု
ရောဟိတ်ဖြစ်သော၊ ရှာလင်မင်းကြီး မေလခိဒေ
ဒက်သည်လည်း၊ မုန့်နှင့် စပျစ်ရည်ကိုဆောင်ခဲ့
၁၉ ပြီးလျှင်၊- ကောင်းကင်မြေကြီးရှင်၊ အမြင့်ဆုံး
သောဘုရားသခင်သည် အာဗြံအား ကောင်းကြီး
ပေးတော်မူပါစေသောဟု၊ အာဗြဲကိုကောင်းကြီး
၂၀ ပေး၍၊- သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏လက်၌အပ်
နှံတော်မူသော၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်
လည်း၊ မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်းဟု ဖြွက်ဆို
၏။ အာဗြဲသည်လည်း ဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို၊ ထိုမင်း
အား ဆယ်တို့တဘို့လျှဲလေ၏။

၂၁ သောဒုံမင်းကြီးကလည်း၊ လူတို့ကို ကျွန်ပ်
အားပြန်ပေးပါ။ ဥစ္စာတို့ကိုကား၊ ကိုယ်တိုင်ယူ
၂၂-၂၄ ပါလေ့ဟု အာဗြဲအားပြောဆိုလျှင်၊- အာဗြဲ
က၊ မင်းကြီးသည် အာဗြံကိုငါရတတ်စေပြီဟု
ပြောစရာမရှိစေခြင်းငှါ လုလင်တို့သည် စားပြီး
သောအရာကိုငင်း၊ ကျွန်ပ်နှင့်အတူလိုက်လာ
သောသူ၊ အာနေရ၊ ဧရကောလ၊ မံရေတို့သည် မိ
မိတို့အဘို့ကိုယူစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးသဖြင့်၊ သူ
တို့ယူသောအဘို့ကိုငင်း ထား၍၊ မင်းကြီး၏ဥစ္စာ၊
အပ်ခြည်တမျှင်ဖြစ်စေ၊ ခြေနင်းကြိုးတပင်ဖြစ်
စေ၊ တစုံတခုကိုမျှငါမယူဟု ကောင်းကင်မြေ
ကြီးရှင်၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသခင် ထာဝရဘု
ရားရှေ့တော်၌၊ ကျွန်ပ်သည်လက်ကိုချီ၍ အ
မိန့်ဘန်ပြုပါဗြိဟု၊ သောဒုံမင်းကြီးအားပြောဆို
လေ၏။

၁၅

၁ ထိုနောက်မှ ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်၊ ထာဝရ
ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် အာဗြံသို့ရောက်
၍၊ အချင်းအာဗြံ၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည် သင်၏အ
ကွယ်အကာဖြစ်၏။ သင်၏အကျိုးသည်အလွန်
၂ ကြီးလှ၏ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊- အာဗြံက၊ အရှင်
ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် သားမရှိဘဲသွားရ
ပါ၏။ ဤဒမာသက်မြို့သား ဧလျာဇာသည် အ
ကျွန်ုပ်၏ အမွေခံဖြစ်ရပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်
ကျေးဇူးကိုပြုတော်မူပါမည်နည်းဟု လျှောက်
၃ ဆို၏။- တဖန်အာဗြံက အကျွန်ုပ်အားအမျိုးအ
နွယ်ကို ပေးတော်မမူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ အိမ်၌ဘွား
သောသူသည်၊ အကျွန်ုပ်၏အမွေခံဖြစ်ရပါသည်
၄ တကားဟု လျှောက်ဆို၏။- တဖန် ထာဝရဘု
ရား၏နှုတ်ကပတ်တော် ရောက်လာသည်ကား၊
ဤသူသည် သင်၏အမွေခံမဖြစ်ရ။ သင်၏ကိုယ်
ထဲကထွက်သောသူသည် သင်၏အမွေခံဖြစ်လိမ့်

To Contents

၅ မည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊– အာဗြံကို ပြင်သို့ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍ မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုမြော်ကြည့်လော့။ ကြယ်များကိုရေတွက်နိုင်လျှင် ရေတွက်လော့။ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ၆ အာဗြံသည် ထာဝရဘုရားကိုယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။

၇ တဖန်၊ ငါသည် ဤပြည်ကိုသင်အမွေခံစရာဘို့၊ သင်အားပေးလိုသောငှါ၊ ခါလဒဲပြည်သားတို့နေသောဥရမြို့မှ သင့်ကိုထုတ်ဆောင်သော ထာ ၈ ဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊– အရှင် ထာဝရဘုရား၊ ဤပြည်ကို အကျွန်ုပ်အမွေခံရမည်ကို အဘယ်သို့သိရပါအံ့နည်းဟု မေးလျှောက် ၉ လေ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သုံးနှစ်အသက်ရှိသောနွားမတကောင်၊ သုံးနှစ်အသက်ရှိသောဆိတ်မတကောင်၊ သုံးနှစ်အသက်ရှိသောသိုးထီးတကောင်၊ ချိုးတကောင်၊ ခိုသငယ်တကောင်တို့ ၁၀ ကိုငါ့ဘို့ယူလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– ထိုတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကိုယူ၍ တကောင်တကောင်ကို ထက်ဝက်စီခွဲပြီးလျှင်၊ ခွဲသောအသားတို့ကို တဘက်တချက်၌ထားလေ၏။ ၄ က်ကောင်တို့ ၁၁ ကိုမခွဲ။– ၄ က်ရဲတို့သည် အသေကောင်တို့အပေါ်သို့ ဆင်းလာသောအခါ၊ အာဗြံသည်နှင်လေ၏။– ၁၂ နေဝင်သောအခါ၊ အာဗြံသည် ကြီးသောအိပ်ခြင်းဖြင့် အိပ်ပျော်လျက်၊ ထူသောမှောင်မိုက်နှင့်တွေ့ ၁၃ ၍၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည်၊ သူတပါးပိုင်သောပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်ကြသဖြင့်၊ သူတပါးတို့၌ကျွန်ခံခြင်း၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို အနှစ်လေးရာပတ်လုံးခံရကြလိမ့်မည်ကို အမှန်သိ ၁၄ မှတ်လော့။– သူတို့ကိုစေခိုင်းသောလူမျိုးကိုလည်း ငါစီရင်မည်။ ထိုနောက်မှ၊ သူတို့သည် များစွာ ၁၅ သောဥစ္စာနှင့် ထွက်ကြလိမ့်မည်။– သင်သည်ဘိုးဘေးတို့ထံသို့ငြိမ်ဝပ်စွာသွားရလိမ့်မည်။ အသက် ၁၆ ကြီးရင့်လျက် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။– လူမျိုးလေးဆက်လွန်သောအခါ၊ သူတို့သည် ဤပြည်သို့ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ အာမောရိအမျိုးသားတို့၏ဒုစရိုက်အပြစ်သည် မစုံလင်သေးဟု အာဗြံအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ တဖန် နေဝင်၍မိုက်သောအခါ၊ ခွဲထားသောအသားအလယ်၌၊ မီးခိုးထွက်သောမီးဖို၊ မီးထွန်းလင်းသောမီးခွက်သည် ထင်ရှားစွာရှောက်သွား ၁၈ လေ၏။– ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုတော်မူလျက်၊ အဲဂုတ္တုမြစ်မှစ၍ မြစ်ကြီးတည်းဟူသော၊ ဥဖရတ်မြစ်တိုင်အောင်၊ ဤ ၁၉ ပြည်ကိုငင်း၊– ကေနိလူ၊ ကေနဇိလူ၊ ကာဒမောနိ ၂၀ လူ၊– ဟိတ္တိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ရေဖိမ်လူ၊ အာမောရိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဂိရဂါရှိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့ကိုငင်း၊– ၂၁ သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ငါအပ်ပေးပြီဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၆

၁ အာဗြံ၏မယားစာရဲ၌ သားဘွားခြင်း မရှိသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သူဟာဂရအမည်ရှိသော ကျွန် ၂ မတယောက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊– စာရဲက၊ အကျွန်ုပ်အားသားဘွားရသောအခွင့်ကို ထာဝရဘုရားပေးတော်မမူ။ အကျွန်ုပ်၏ကျွန်မထံသို့ ဝင်ပါလော့။ သူ့အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် တည်ဆောက်ခြင်းရှိကောင်းရှိပါလိမ့်မည်ဟု အာဗြံအားပြောဆို၍၊ အာဗြံသည် စာရဲ၏စကားကို နားထောင်လေ ၃ ၏။– ထိုသို့အာဗြံသည် ခါနာန်ပြည်၌ဆယ်နှစ်နေပြီးမှ၊ အာဗြံ၏မယားစာရဲသည် မိမိကျွန်မအဲဂုတ္တုပြည်သူဟာဂရကိုယူ၍၊ မိမိခင်ပွန်းအာဗြံ ၄ သိမ်းပိုက်စေဘို့ အပ်နှင်းလေ၏။– အာဗြံသည်လည်း ဟာဂရထံသို့ဝင်၍၊ ဟာဂရသည် ပဋိသန္ဓေစွဲလေ၏။ ဟာဂရသည် မိမိတွင်ပဋိသန္ဓေစွဲနေကြောင်းကိုသိလျှင်၊ မိမိသခင်မကို မထီမဲ့မြင်ပြု ၅ လေ၏။– စာရဲကလည်း အကျွန်ုပ်ခံရသောအပြစ်သည် ကိုယ်တော်ခေါင်းပေါ်၌ တည်ရှိပါစေ။ အကျွန်ုပ်၏ကျွန်မကို ကိုယ်တော်ရင်ခွင်၌ အကျွန်ုပ်အပ်နှင်းပါပြီ။ သူသည် ကိုယ်၌ပဋိသန္ဓေစွဲနေကြောင်းကိုသိလျှင်၊ အကျွန်ုပ်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုပါသည်တကား။ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်နှင့် ကိုယ်တော်အမှုကို စီရင်တော်မူပါစေသော ၆ ဟု၊ အာဗြံအားဆိုလေ၏။– အာဗြံကလည်း၊ သင်၏ကျွန်မသည် သင်၏လက်၌ရှိ၏။ သူ၌ပြုချင်သမျှပြုပါလော့ဟု စာရဲအားပြန်ပြောလျှင်၊ စာရဲသည် ကျွန်မကိုညှဉ်းဆဲသဖြင့်၊ ကျွန်မသည် သခင်မထံမှထွက်ပြေးလေ၏။

၇ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် ရှုရမြို့သို့သွားရာတောလမ်း၌ရှိသော စမ်းရေတွင်း ၈ နားမှာ ဟာဂရကိုတွေ့လျှင်၊– စာရဲကျွန်မဟာဂရ၊ အဘယ်ကလာသနည်း။ အဘယ်အရပ်သို့သွားမည်နည်းဟုမေးသော်၊ ကျွန်မသည် သခင် ၉ မ စာရဲထံမှပြေးလာပါသည်ဟု ဆိုလေ၏။– ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သင်၏သခင်မထံသို့ ပြန်၍၊ သူ၏အုပ်စိုးခြင်းကိုခံ

To Contents

၁၀ လော့ဟု အမိန့်ရှိ၏။- တဖန် ထာဝရဘုရား၏
ကောင်းကင်တမန်က၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို မ
ရေတွက်နိုင်အောင်၊ ငါအလွန်များပြားစေမည်
၁၁ ဟူ၍ငင်း၊- သင်သည်ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်ဖြစ်
၍၊ သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ ထို
သားကို ဣရှမေလအမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ဆင်း
၁၂ ရဲဒုက္ခကို ကြားသိတော်မူပြီ။- သူသည်လူရိုင်း
ဖြစ်လိမ့်မည်။ လူအပေါင်းတို့ကို ရန်ဘက်ပြု
လိမ့်မည်။ သူ့ကိုလည်းလူအပေါင်းတို့သည် ရန်
ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်။ မိမိညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့
၏အပါး၌ နေရလိမ့်မည်ဟု၍ငင်း မြွက်ဆိုလေ
၁၃ ၏။- ထိုသို့မိန့်မြွက်တော်မူသော ထာဝရဘုရား
ကို၊ အာတောဇလရော ဟူသောအမည်ဖြင့်ခေါ်
ဝေါ်၍၊ ငါ့ကိုမြင်တော်မူသောသူကို ဤအရပ်၌
ပင် ငါဖူးမြင်ရသည်တကားဟု ဟာဂရဆိုလေ
၁၄ ၏။- ထိုအကြောင်းကိုအစွဲပြု၍၊ ထိုရေတွင်းကို
ဗေရလဟဲရောဟုသမုတ်ကြ၏။ ကာဒေရှိမြို့နှင့်
ဗေရက်မြို့၏စပ်ကြားမှာရှိသတည်း။
၁၅ ထိုနောက်၊ ဟာဂရသည်အာဗြံအား သားကို
ဘွားမြင်၏။ အာဗြံလည်း ဟာဂရတွင်မြင်သော
၁၆ သားကို ဣရှမေလအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။- အာ
ဗြံသည်၊ သားဣရှမေလကို ဟာဂရဘွားမြင်သော
အခါ၊ အသက်ရှစ်ဆယ်ခြောက်နှစ်ရှိသတည်း။

၁၇

၁ ထိုနောက်၊ အာဗြံသည် အသက်ကိုးဆယ်
ကိုးနှစ်ရှိသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြံ
အားထင်ရှားတော်မူ၍၊ ငါသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်
ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါ့ရှေ့မှာသွားလာ၍ စုံလင်
၂ ခြင်းရှိလော့။- ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို သင်နှင့် ငါပြု
မည်။ သင့်ကိုငါအလွန်များပြားစေမည်ဟု မိန့်
၃ တော်မူ၏။- အာဗြံသည်လည်း ပြပ်ဝပ်လျှင်၊ ဘု
၄ ရားသခင်က၊- ငါပြုသောပဋိညာဉ်သည် သင်၌
ရှိ၏။ သင်သည်လူမျိုးအများတို့၏ အဘဖြစ်
၅ လိမ့်မည်။- နောက်တဖန်သင်၏အမည်ကို အာ
ဗြံဟုမခေါ်ရ။ သင်၏အမည်ကို အာဗြဟံဟုခေါ်
ရ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်သင့်ကို များစွာ
သောလူအမျိုးတို့၏ အဘအရာ၌ခန့်ထားပြီ။-
၆ ငါသည် သင့်ကိုအလွန်ပွါးများစေမည်။ သင်အား
ဖြင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို ဖြစ်စေမည်။ သင်၏အ
မျိုးအနွယ် ၌လည်း ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ရကြလိမ့်
၇ မည်။- ငါသည်သင်၏ဘုရား၊ သင့်နောက်၌ သင့်
အမျိုးအနွယ်၏ဘုရားဖြစ်မည်ဟု၊ သင်နှင့် သင်
၏အမျိုးအနွယ်အစဉ်အဆက်တို့၌၊ ငါပဋိညာဉ်
၈ ကို ထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်စေမည်။- သင်သည် ယ
ခုဧည့်သည်ဖြစ်၍နေသောပြည်တည်းဟူသော၊
ခါနာန်ပြည်တရှောက်လုံးကို၊ သင်အားဇင်း၊ သင့်
နောက်၌သင်၏အမျိုးအနွယ်အားဇင်း၊ အစဉ်အ
မြဲအပိုင်ပေးမည်။ သူတို့၏ဘုရားလည်း ငါဖြစ်
မည်ဟု မိန့်မြွက်တော်မူ၏။
၉ တဖန်ဘုရားသခင်က၊ သို့ဖြစ်၍ သင်နှင့်တ
ကွသင့်နောက်၌ သင်၏အမျိုးအနွယ် အစဉ်အ
ဆက်တို့သည်၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို စောင့်ရှောက်ရ
၁၀ ကြမည်။- သင်နှင့်တကွ သင့်နောက်၌ သင်၏အ
မျိုးအနွယ်သည်၊ ငါ့ရှေ့မှာစောင့်ရှောက်ရသော ငါ
၏ပဋိညာဉ်ဟူမူကား။ သင်တို့တွင် သားယောကျ်ား
၁၁ တိုင်း အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံရမည်။- အရေ
ဖျားလှီးမင်္ဂလာသည်၊ ငါနှင့် သင်တို့ပြုသောပဋိ
ညာဉ်၏ လက္ခဏာသက်သေဖြစ်ရလိမ့်မည်။-
၁၂ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့၌ သားယောကျ်ား
တိုင်း၊ ကိုယ်အိမ်၌ဘွားသောသူဖြစ်စေ၊ ကိုယ်အ
မျိုးမဟုတ်၊ တပါးအမျိုးသား၌ ငွေနှင့် ဝယ်သော
သူဖြစ်စေ၊ အသက်ရှစ်ရက်မြောက်လျှင်၊ အရေ
၁၃ ဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံရမည်။- ကိုယ်အိမ်၌ဘွား
သောသူ၊ ကိုယ်ငွေနှင့်ဝယ်သောသူသည်၊ အရေ
ဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံရမည်။ ငါ့ပဋိညာဉ်လည်း သင်
တို့၏အသား၌ ထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်လိမ့်မည်။-
၁၄ အရေဖျားမလှီး၊ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုမခံသော
သားယောကျ်ားကို သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရ၏။
ထိုသူသည် ငါပဋိညာဉ်ကိုဖျက်လေပြီဟု၊ အာဗြ
ဟံအားမိန့်တော်မူ၏။
၁၅ တဖန်ဘုရားသခင်က၊ သင်၏မယားစာရဲကို
မူကား၊ စာရဲဟူသော အမည်ဖြင့်မခေါ်ရ။ စာရာ
၁၆ ဟူသောအမည်ဖြင့် ခေါ်ရ၏။- သူ့ကိုငါကောင်း
ကြီးပေး၍၊ သူ့အားဖြင့်လည်း သင်အားသားကို
ပေးမည်။ အကယ်စင်စစ်သူ့ကို ကောင်းကြီးပေး
၍၊ သူသည် လူအမျိုးမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏အ
မျိုးအနွယ်၌လည်း၊ အပြည်ပြည်သောရှင်ဘုရင်
ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု၊ အာဗြဟံအားမိန့်တော်မူ
၁၇ ၏။- ထိုအခါအာဗြဟံသည်ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အသက်
တရာရှိသောသူသည် သားကိုရလိမ့်မည်လော။
အသက်ကိုးဆယ်ရှိသော စာရာသည်သားကိုဘွား
လိမ့်မည်လောဟု ရယ်လျက်၊ စိတ်နလုံးထဲမှာ
၁၈ အောက်မေ့ပြီးလျှင်- ဣရှမေလသည် ရှေ့တော်
၌အသက်ရှင် ပါစေသော၁ဟု၊ ဘုရားသခင်ကို
၁၉ လျှောက်သောအခါ၊- ဘုရားသခင်က၊ သင်၏မ

ယားစာရာသည် သင်အားသားကိုဘွားလိမ့်မည်။ ထိုသားကိုလည်း ကျဧာက်အမည်ဖြင့်မှည့်ရမည်။ သူ၌ဌင်း၊ သူနောက်မှ သူ၏အမျိုးအနွယ်၌ဌင်း၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို ထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်စေမည်။– ၂၀ ကျရှမေလအမှူ၌ကား၊ သင်၏စကားကို ငါနားထောင်၏။ သူ့ကို ငါကောင်းကြီးပေး၏။ သူ့အနွယ်ကိုတိုးပွါးစေ၍ သူ့ကိုအလွန်များပြားစေမည်။ သူသည် မင်းသားဆယ်နှစ်ပါးတို့၏အဘာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကြီးသောလူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါလည်း ၂၁ ငါပြုမည်။– သို့သော်လည်း၊ နောင်နှစ်၊ ချိန်းချက်သောအချိန်တွင်၊ စာရာသည် သင်အားဘွားလတံ့သောသားကျဧာက်၌၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို ငါတည် ၂၂ စေမည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊– မိန့်ဖြွက်တော်မူသံငြိမ်း၍ ဘုရားသခင်သည်အာဗြဟံထံမှ တက်ကြွတော်မူ၏။

၂၃ အာဗြဟံသည်လည်း၊ သားကျရှမေလမှစ၍၊ ကိုယ်အိမ်၌ ဘွားသောသူအပေါင်း၊ ကိုယ်ငွေနှင့် ဝယ်သောသူအပေါင်းတည်းဟူသော၊ အာဗြဟံအိမ်နှင့်ဆိုင်သော ယောကျ်ားအပေါင်းတို့ကိုယူ၍၊ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ တနေ့ခြင်းတွင် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ပေးလေ၏။– ၂၄ အာဗြဟံသည် ကိုယ်တိုင်အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံသောအခါ၊ အသက်ကိုးဆယ်ကိုးနှစ်ရှိ၏။– ၂၅ သားကျရှမေလသည် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံ ၂၆ သောအခါ၊ အသက်တဆယ်သုံးနှစ်ရှိ၏။– တနေ့ခြင်းတွင် အာဗြဟံနှင့် သားကျရှမေလသည် အ ၂၇ ရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံလေ၏။– သူ၏အိမ်၌ဘွားသောသူ၊ တပါးအမျိုးသား၌ သူ၏ငွေနှင့်ဝယ်သောသူ၊ သူ၏အိမ်နှင့်ဆိုင်သောယောကျ်ား အပေါင်းတို့သည်၊ သူနှင့်အတူ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံကြလေ၏။

၁၈

၁ ထာဝရဘုရားသည် မံရေသပိတ်တောနားမှာ၊ အာဗြဟံအားထင်ရှားတော်မူသည် အကြောင်း အရာဟူမူကား၊ နေပူသောအချိန်တွင်၊ အာဗြဟံ ၂ သည် တဲတံခါးဝ၌ထိုင်လျက်၊– မြော်ကြည့်၍၊ မိမိရှေ့မှာ လူသုံးယောက်ရပ်နေကြသည်ကိုမြင်သောအခါ၊ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ တဲတံခါးဝမှပြေး ၃ ၍ မြေသို့ဦးညွတ်ချလျက်၊– အကျွန်ုပ်သခင်၊ ရှေ့တော်၌အကျွန်ုပ်သည် မျက်နှာရလျှင်၊ ကိုယ်တော် ၄ ကျွန်မှ လွန်၍မသွားပါနှင့်။– ရေအနည်းငယ်ကို ယူခဲ့ပါရစေ။ ခြေကိုဆေးပြီးလျှင် သစ်ပင်အောက် ၅ ၌လျောင်းနေကြပါလော့။– မုန့်အနည်းငယ်ကို လည်းယူခဲ့ပါမည်။ အမောအပန်းပြေသောအခါ သွားကြပါလော့။ ထိုသို့သော ကျေးဇူးတော်ကိုခံစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ရှိရာသို့ ရောက်ပါပြီဟုဆို၏။ ထိုသူတို့ကလည်း၊ ပြောသည်အတိုင်း ၆ ပြုပါလော့ဟု ဆိုကြ၏။– အာဗြဟံသည်လည်း၊ တဲအတွင်း၌ရှိသော စာရာဆီသို့ အလျင်အမြန် ဝင်ပြီးလျှင်၊ ကျုံမုန့်ညက်သုံးစလယ်ကို အသေ့ပြင်၍ နယ်ပါ။ ပေါင်မုန့်ကိုလုပ်ပါဟုဆိုလေ၏။– ၇ တဖန်နွားစုသို့ပြေး၍ နုထွားကောင်းမွန်သောနွားသငယ်ကိုယူခဲ့၍၊ လုလင်၌အပ်သဖြင့် မြန်မြန် ၈ ပြင်ဆင်စေ၏။– ထိုနောက်၊ နို့နှင့် နို့ဓမ်းကိုငင်း၊ ပြင်ဆင်သော နွားသငယ်ကိုငင်းယူ၍၊ ထိုသူတို့ ရှေ့၌ထည့်ပြီးလျှင်၊ သစ်ပင်အောက်၊ သူတို့အနား ၉ မှာရပ်နေ၍၊ သူတို့သည်စားကြ၏။– ပြီးသောအခါ၊ သင်၏မယားစာရာသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးကြလျှင်၊ တဲအတွင်း၌ရှိပါသည်ဟု ပြန်ပြော ၁၀ ၏။– ထိုသူတို့တွင် တပါးကလည်း၊ ဘွားချိန်စေ့သောအခါ၊ ငါသည် သင့်ဆီသို့ ဆက်ဆက်ပြန်လာဦးမည်။ ထိုအခါ သင်၏မယားစာရာသည် သားကိုရလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသောသူ၏နောက်၌ တံခါးဝအနားမှာ၊ စာရာရှိသောကြောင့် ၁၁ ထိုစကားကိုကြား၏။– ထိုအခါ အာဗြဟံနှင့်စာရာသည် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လှပြီ။ စာရာသည် မိန်းမတို့၌ ဥတုရောက်မြဲရှိသည်အတိုင်း မရောက် ၁၂ ပြီ။– ထိုကြောင့် စာရာက၊ ငါလည်းအိုပြီ၊ ငါ့သခင်လည်းအိုပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါသည် ပျော်မွေ့ခြင်းရှိလိမ့်မည်လောဟုဆိုလျက်၊ တိတ်ဆိတ်စွာရယ် ၁၃ လေ၏။– သင်၏မယားစာရာက၊ အကယ်၍ ငါသည်အိုပြီးမှ၊ သားကိုဘွားလိမ့်မည်လောဟုဆို ၁၄ လျက်၊ အဘယ်ကြောင့် ရယ်သနည်း။– ထာဝရဘုရားမတတ်နိုင်သောအမှု တစုံတခုရှိသလော။ ချိန်းချက်သော ဘွားချိန်စေ့သောအခါ၊ သင့်ဆီသို့ ငါပြန်လာ၍၊ စာရာသည် သားကိုရလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြဟံအားမိန့်တော်မူ၏။– ၁၅ စာရာကလည်း၊ ကျွန်မ မရယ်ပါဟု၊ ကြောက်၍ ငြင်းလေ၏။ မဟုတ်ဘူး။ သင်ရယ်ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ ထိုလူတို့သည် ထိုအရပ်ကထ၍ သောဒုံမြို့သို့ မျက်နှာပြုလျက်သွားကြ၏။ အာဗြဟံသည် ၁၇ လည်း သူတို့ကိုပို့ခြင်းငှါ လိုက်လေ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါပြုမည်အမှုကို အာဗြဟံအား ၁၈ မဘော်မပြဘဲ ဂုဏ်ထားရမည်လော။– အာဗြဟံသည်ကြီးမြတ်၍၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသောလူမျိုး

To Contents

ဖြစ်လိမ့်မည်။ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် သူ့အား
၁၉ ဖြင့်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်။– အ
ကြောင်းမူကား၊ သူသည် မိမိနောက်၌ဖြစ်သော
သားများ၊ အိမ်သူများတို့အား ပညတ်မည်အရာ
ကို ငါသိ၏။ သူတို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏
တရားလမ်းသို့လိုက်၍၊ ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်စွာ
ကျင့်ကြလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ဂတိတော်ရှိသည်အ
တိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အာဗြဟံ၌ပြုရသော
၂၀ အခွင့်ရှိလိမ့်မည်ဟု အကြံတော်ရှိ၏။– တဖန်
ထာဝရဘုရားက၊ သောဒုံမြို့၊ ဂေါမောရမြို့၌
ကြွေးကြော်သောအသံသည်ကြီး၍၊ အလွန်အ
၂၁ ပြစ်လေးသောကြောင့်၊– ယခုငါသွား၍ ငါ့ရှေ့သို့
ရောက်ခဲ့ပြီးသော ကြွေးကြော်ခြင်းရှိသည်အ
တိုင်း၊ သူတို့သည် အမှန်ပြုသည် မပြုသည်ကို
ငါကြည့်ရှုမည်။ မပြုလျှင် မပြုကြောင်းကို ငါသိ
၂၂ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသူတို့သည် ထိုအရပ်
မှမျက်နှာလှည့်၍ သောဒုံမြို့သို့သွားကြ၏။ အာ
ဗြဟံမူကား၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရပ်နေ
လျက်ရှိသေး၏။

၂၃ ထိုအခါ အာဗြဟံချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်
သည် ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို၊ မတရားသော
၂၄ သူတို့နှင့်တကွ ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လော။– ထို
မြို့တွင် ဖြောင့်မတ်သောသူငါးဆယ်ရှိလျှင်၊ ဖျက်
ဆီးတော်မူမည်လော။ ဖြောင့်မတ်သောသူ ငါး
ဆယ်ပါသောမြို့ကို သူတို့အတွက်မနုမြောဘဲ
၂၅ ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လော။– ထိုသို့ပြု၍ ဖြောင့်
မတ်သောသူတို့ကို မတရားသောသူတို့နှင့်တကွ
ကွပ်မျက်ခြင်းအမှုသည် ကိုယ်တော်နှင့် ဝေးပါ
စေသတည်း။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို မတရား
သောသူတို့ကဲ့သို့ခံ စေသောအမှုသည် ကိုယ်
တော်နှင့် ဝေးပါစေသတည်း။ မြေကြီးလုံးကို စီ
ရင်တော်မူသောသခင်သည်၊ တရားသဖြင့် ပြု
တော်မူမည် မဟုတ်လောဟု လျှောက်ဆို၏။–
၂၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သောဒုံမြို့၌ ဖြောင့်မတ်
သောသူငါးဆယ်ကိုငါတွေ့လျှင်၊ သူတို့အတွက်
ထိုအရပ်လုံးကိုငါနှမြောမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၂၇ တဖန်အာဗြဟံက၊ အကျွန်ုပ်သည် မြေမှုန့်နှင့်ပြာ
သက်သက်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဘုရားရှင်ကို ယခု
၂၈ လျှောက်မည်ဟု အားထုတ်ပါ၏။– ဖြောင့်မတ်
သောသူငါးဆယ်တို့တွင် ငါးယောက်မပြည့်လျှင်၊
ထိုငါးယောက်မပြည့်သောအတွက်ကြောင့်၊ ထို
မြို့လုံးကို ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လောဟု မေး
လျှောက်ပြန်သော်၊ ထိုမြို့၌လေးဆယ်ငါးယောက်
ကိုငါတွေ့လျှင်၊ ငါမဖျက်ဆီးဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၂၉ တဖန်တုံ့၊ ထိုမြို့၌ လေးဆယ်ကိုတွေ့ကောင်း
တွေ့တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆိုပြန်လျှင်၊
ထိုလေးဆယ်အတွက် ငါမပြုဘဲနေမည်ဟု မိန့်
၃၀ တော်မူ၏။– တဖန်တုံ့၊ အိုဘုရားရှင်၊ စိတ်ရှိတော်
မမူပါနှင့်၊ အကျွန်ုပ်လျှောက်ပါရစေ။ ထိုမြို့၌သုံး
ဆယ်ကို တွေ့ကောင်းတွေ့တော်မူလိမ့်မည်ဟု
လျှောက်ဆိုပြန်လျှင်၊ ထိုမြို့၌ သုံးဆယ်ကိုငါတွေ့
၃၁ လျှင်၊ ငါမပြုဟုမိန့်တော်မူ၏။– တဖန်တုံ့၊ အ
ကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရားကို ယခုလျှောက်မည်
ဟု အားထုတ်ပါ၏။ ထိုမြို့၌ နှစ်ဆယ်ကို တွေ့
ကောင်းတွေ့တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆိုပြန်
လျှင်၊ နှစ်ဆယ်အတွက် ငါမဖျက်ဆီးဘဲနေမည်
၃၂ ဟု မိန့်တော်မူ၏။– အိုဘုရားရှင်၊ စိတ်ရှိတော်မ
မူပါနှင့်။ သည်တကြိမ် အကျွန်ုပ်လျှောက်ပါရစေ
ဦး။ ထိုမြို့၌တဆယ်ကို တွေ့ကောင်းတွေ့တော်
မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆိုပြန်လျှင်၊ တဆယ်အ
တွက် ငါမဖျက်ဆီးဘဲနေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၃၃ ထာဝရဘုရားသည်၊ အာဗြဟံနှင့် နှုတ်ဆက်ခြင်း
အမှုကုန်စင်ပြီးမှ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ အာဗြဟံ
သည်လည်း မိမိနေရာအရပ်သို့ ပြန်လေ၏။

၁၉

၁ ကောင်းကင်တမန်နှစ်ပါးတို့သည် ညဦးအ
ချိန်၌ သောဒုံမြို့သို့ ရောက်လာ၏။ လောတသည်
မြို့တံခါးဝ၌ထိုင်လျက် သူတို့ကိုမြင်လျှင်၊ ခရီးဦး
၂ ကြိုပြုခြင်းငှါထ၍ မြေ၌ဦးညွှတ်ချလျက်၊– အ
ကျွန်ုပ်သခင်တို့၊ ကိုယ်တော်တို့ကျွန်၏အိမ်သို့
ဝင်၍ တည်ခို့လုံးနေကြပါ။ ခြေကိုဆေးကြပါ။ နံ
နက်စောစောထ၍ ကြွသွားကြပါလော့ဟု ဆိုလေ
၏။ ကောင်းကင်တမန်တို့က၊ ငါတို့သည်မဝင်၊ တ
ညခို့လုံးလမ်း၌နေတော့မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊–
၃ ကျပ်ကျပ်သွေးဆောင်သောကြောင့်၊ တဖန် လော
တနေရာသို့လှည့်၍၊ သူ၏အိမ်သို့ဝင်ကြ၏။ လော
တလည်း၊ သူတို့အဘို့ပွဲလုပ်၍၊ တဆေးမပါသော
မုန့်ကိုပေါင်းပြီးမှ၊ သူတို့သည်စားကြ၏။

၄ ထိုသူတို့သည် မအိပ်မီ၊ သောဒုံမြို့သား
ယောကျ်ားအကြီးအငယ်၊ အရပ်ရပ်ကလာသော
၅ သူအပေါင်းတို့သည် အိမ်ကိုဝိုင်း၍၊– လောတကို
ဟစ်ခေါ်လျက်၊ ယနေ့ညမှာ သင့်အိမ်သို့ဝင်သော
လူတို့သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ထိုသူတို့နှင့်
ငါတို့သည် ဆက်ဆံလိုသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ထံသို့
၆ ထွက်စေလော့ဟု ဆိုကြ၏။– လောတသည်
လည်း၊ တံခါးပြင်မှာ သူတို့ထံသို့ထွက်၍၊ မိမိ

To Contents

၇ နောက်၌ တံခါးကို ပိတ်ပြီးလျှင်၊- ညီအစ်ကိုတို့၊
၈ အဓမ္မအမှုကို ဤမျှလောက်မပြုကြပါနှင့်။- အ
ကျွန်ုပ်၌ ယောကျ်ားနှင့်မဆက်ဆံသော သမီးနှစ်
ယောက်ရှိပါ၏။ သူတို့ကို သင်တို့ထံသို့ထုတ်ရ
သောအခွင့်ကို ပေးကြပါလော့။ သူတို့၌ ပြုချင်
သမျှပြုကြပါလော့။ ဤလူတို့၌ အလျှင်းမပြုကြ
ပါနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်
အိမ်မိုးအရိပ်ကိုခိုနေပါ၏ဟု တောင်းပန်သော်
၉ လည်း၊- သူတို့က၊ ဆုတ်လော့ဟုဆိုကြ၏။ တ
ဖန်ကား၊ သင်သည်တည်းခိုခြင်းငှါသာရောက်
လာသည်နှင့် တရားသူကြီးလုပ်ရမည်လော။ ယ
ခုမှာ ထိုသူတို့၌ပြုသည်ထက်၊ သင်၌သာ၍ဆိုး
သောအမှုကိုပြုမည်ဟုဆိုလျက်၊ လောတကို
ကျပ်ကျပ်ဖိ၍ တံခါးကိုလည်း ပေါက်ခွဲချိုးဖဲ့ခြင်း
၁၀ ငှါ ချဉ်းလာကြ၏။- ထိုအခါကောင်းကင်တမန်
တို့သည် လက်ကိုဆန့်၍၊ လောတကို မိမိတို့နေ
ရာအိမ်အတွင်းသို့ ဆွဲသွင်းပြီးလျှင်၊ တံခါးကို
၁၁ ပိတ်ကြ၏။- အိမ်တံခါးနာမှာရှိသောသူအကြီး
အငယ်တို့ကို၊ မျက်စိကန်းစေခြင်းငှါ ဒဏ်ခတ်သ
ဖြင့်၊ သူတို့သည်တံခါးကိုရှာ၍ ပင်ပန်းခြင်းသို့
ရောက်ကြ၏။

၁၂ ကောင်းကင်တမန်တို့ကလည်း၊ ဤအရပ်
၌ သင်နှင့်ဆိုင်သောသူရှိသေးသလော။ သားသ
မီး၊ သမက်၊ မြို့ထဲမှာသင်၌ရှိသမျှကို ဤအရပ်
၁၃ ကထုတ်ဆောင်လော့။- ဤအရပ်ကို ငါတို့သည်
ဖျက်ဆီးရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ အရပ်သားတို့
သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ အလွန်ကြွေး
ကြော်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ ထာ
ဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီဟု
၁၄ လောတအားပြောဆိုကြ၏။- လောတထွက်၍၊
သမီးနှင့်စုံဘက်သောသူ၊ မိမိသမက်တို့အား၊ ထ
ကြ။ ဤအရပ်မှထွက်သွားကြ။ ဤမြို့ကို ထာဝ
ရဘုရားဖျက်ဆီးတော်မူမည်ဟုဆိုသော်လည်း၊
ကျီစားဟန်ရှိသည်ဟု၊ သမက်တို့ထင်ကြ၏။
၁၅ မိုးယံသောက်သောအခါ၊ ကောင်းကင်တမန်
တို့သည် လောတကိုဆော်လျက်၊ သင်သည်ထ၍၊
ဤအရပ်၌ရှိသော မယားနှင့် သမီးနှစ်ယောက်
တို့ကို ယူသွားလော့။ သို့မဟုတ်၊ မြို့၏အပြစ်၌
၁၆ ဆုံးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊- သူ
သည်ဖင့်နွဲ့သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသနားတော်
မူသောကြောင့်၊ ကောင်းကင်တမန်တို့သည်၊ သူ
နှင့် သူ၏မယား၊ သူ၏သမီးနှစ်ယောက်တို့ကို
လက်ဆွဲ၍၊ မြို့ပြင်သို့ ထုတ်ဆောင်ကြ၏။

၁၇ ပြင်သို့ရောက်သောအခါ၊ သင်သည်အသက်
ချမ်းသာရခြင်းငှါ ပြေးလော့။ နောက်သို့လှည့်၍
မကြည့်နှင့်။ မြေညီသောအရပ်၌ အလျှင်းမနေ
နှင့်။ တောင်ပေါ်သို့ပြေးလော့။ သို့မဟုတ် ဆုံး
၁၈ လိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။- လောတကလည်း၊ အ
၁၉ ကျွန်ုပ်သခင်၊ ထိုသို့မဆိုပါနှင့်။- ယခုမှာ ကိုယ်
တော်ကျွန်သည် ရှေ့တော်၌မျက်နှာရပါပြီ။ အ
ကျွန်ုပ်အသက်ချမ်းသာစေသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၌ပြု
တော်မူသောကရုဏာ ကျေးဇူးများပြားလှပါ၏။
ဘေးလွတ်၍တောင်ပေါ်သို့ မပြေးနိုင်ပါ။ ဘေး
၂၀ တစုံတခုတွေ့၍သေမည်ကို စိုးရိမ်ပါ၏။- ကြည့်
ပါ။ ထိုမြို့နီးပါ၏။ ပြေးသာပါ၏။ ငယ်သောမြို့
လည်းဖြစ်ပါ၏။ ဘေးလွတ်၍ ထိုအရပ်သို့ပြေးပါ
ရစေ။ ထိုမြို့သည် ငယ်သောမြို့မဟုတ်လော။
သို့ပြေးလျှင်၊ အသက်ချမ်းသာရပါမည်ဟု လျှောက်
၂၁ ဆို၏။- ထိုသူကလည်း၊ ကြည့်ပါ။ ဤအမှုအရာ
၌လည်း သင်၏စကားကို ငါနားထောင်စေခြင်း
ငှါ၊ ထိုမြို့အတွက်တောင်းပန်သောကြောင့် ငါမ
၂၂ ဖျက်ဆီး။- ဘေးလွတ်ခြင်းငှါ ထိုမြို့သို့အလျှင်းအ
မြန်ပြေးလော့။ ထိုမြို့သို့မရောက်မီ၊ ငါသည်အ
ဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုနိုင်ဟုဆိုလေ၏။ ထိုကြောင့်
၂၃ ထိုမြို့ကို ဇောရမြို့ဟုသမုတ်ကြ၏။- လောတ
သည် ဇောရမြို့သို့ဝင်သောအခါ၊ မြေကြီးပေါ်မှာ
၂၄ နေထွက်ချိန်ဖြစ်သတည်း။- ထိုအခါ ထာဝရဘု
ရားသည်ကောင်းကင်ထက်၊ အထံတော်မှ သော
ဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့အပေါ်သို့ ကန့်နှင့် မီးမိုးယံ
၂၅ ကို ရွာစေတော်မူ၏။- ထိုမြို့တို့ကိုလုံး၊ ချိုင့်အ
ရပ်တရှောက်လုံးကိုလုံး၊ မြို့သားအပေါင်းတို့ကို
လုံး၊ မြေ၌ပေါက်သမျှကိုလုံး မှောက်လှဲတော်မူ
၂၆ ၏။- လောတ၏မယားမူကား၊ နောက်သို့လှည့်
ကြည့်၍ ဆားတိုင်ဖြစ်လေ၏။
၂၇ နံနက်စောစော အာဗြဟံသည်ထ၍၊ ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌ ရပ်နေသော အရပ်သို့သွားပြီး
၂၈ လျှင်၊- သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့မှစသော ချိုင့်
အရပ်တရှောက်လုံးကို ကြည့်ရှု၍၊ မီးဖို့၌အခိုးကဲ့
သို့၊ တပြည်လုံးအခိုးတက်သည်ကို မြင်လေ၏။-
၂၉ ထိုသို့ဘုရားသခင်သည် ချိုင့်ထဲမှာရှိသောမြို့တို့
ကို ဖျက်ဆီးသောအခါ၊ အာဗြဟံကို အောက်မေ
တော်မူ၏။ လောတနေသောမြို့တို့ကို မှောက်လှဲ
သောအခါ၊ မှောက်လှဲရာထဲက လောတကို လွှတ်
လိုက်တော်မူ၏။
၃၀ လောတသည် ဇောရမြို့မှထွက်၍၊ သမီးနှစ်
ယောက်နှင့်တကွ တောင်ပေါ်မှာနေ၏။ ဇောရ

To Contents

မြို့၌မနေဝံ့၍၊ သမီးနှစ်ယောက်နှင့်တကွ ဥမင်၌
၃၁ နေ၏။– သမီးအကြီးက၊ ငါတို့အဘအိုပြီ။ မြေ
ကြီးသားအပေါင်းတို့၏ ဘာသာအတိုင်း၊ ငါတို့ထံ
သို့ဝင်ရသော ယောကျ်ားတယောက်မျှ မြေပေါ်
၃၂ မှာမရှိ။– လာကြ။ ငါတို့အဘကို စပျစ်ရည်တိုက်
ကြစို့။ ငါတို့အဘ၏အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်မ၍၊
၃၃ သူနှင့်အိပ်ကြစို့ဟု ညီမကိုပြောဆို၏။– ထိုနေ့ည
မှာ သူတို့သည် အဘကို စပျစ်ရည်တိုက်ပြီးလျှင်၊
သမီးအကြီးသည်ဝင်၍ အဘနှင့်အိပ်လေ၏။ သူ
အိပ်ကြောင်းကိုလည်း၊ ထကြောင်းကိုလည်း အဘမ
၃၄ သိ။– နက်ဖြန်နေ့တွင် အကြီးကလည်း၊ မနေ့ည
မှာ ငါသည် အဘနှင့်အိပ်လေပြီ။ ယနေ့ညတဖန်
သူ့ကို စပျစ်ရည်တိုက်ကြစို့။ သင်သည်ဝင်၍ အ
ဘ၏အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်မခြင်းငှါ၊ သူနှင့်အိပ်
၃၅ လော့ဟု ညီမကိုပြောဆို၏။– ထိုနေ့ည၌လည်း
သူတို့သည် အဘကို စပျစ်ရည်တိုက်ပြီးလျှင်၊ အ
ငယ်သည်ဝင်၍ အဘနှင့် အိပ်လေ၏။ အိပ်ကြောင်း
၃၆ ကိုလည်း၊ ထကြောင်းကိုလည်း အဘမသိ။– ထိုသို့
လောတ၏သမီးနှစ်ယောက်တို့သည်၊ မိမိအဘ
၃၇ အားဖြင့် ပဋိသန္ဓေစွဲနေ၏။– သမီးအကြီးသည်
သားကိုဘွား၍ မောဘအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။
ထိုသူသည် ယနေ့တိုင်အောင်ရှိသော မောဘအ
၃၈ မျိုးသားတို့၏အဘဖြစ်သတည်း။– သမီးအငယ်
သည်လည်း သားကို ဘွား၍၊ ဗေနမ္မိအမည်ဖြင့်
မှည့်လေ၏။ ထိုသူသည် ယနေ့တိုင်အောင်ရှိ
သော အမ္မုန်အမျိုးသားတို့၏အဘဖြစ်သတည်း။

၂၀

၁ တဖန်အာဗြဟံသည် တောင်ပြည်သို့ ခရီးသွား
သဖြင့်၊ ကာဒေရှမြို့နှင့် ရှုရမြို့စပ်ကြားမှာနေ၍၊
၂ ဂေရာမြို့၌တည်းခို၏။– ထိုအခါ မိမိမယားစာ
ရာသည် မိမိနှမဖြစ်သည်ဟု၊ သူတပါးတို့အား
အာဗြဟံဆိုသောကြောင့်၊ ဂေရာမင်းကြီးအဘိမ
လက်သည် မိမိလူကိုစေလွှတ်၍၊ စာရာကိုယူစေ
၃ ၏။– ညဉ့်အချိန်တွင်အိပ်မက်အားဖြင့် ဘုရားသ
ခင်သည် အဘိမလက်ဆီသို့ကြွလာ၍၊ သင်သည်
လူသေဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်ယူသော
မိန်းမသည် သူမယားဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၄ အဘိမလက်သည်၊ ထိုမိန်းမနှင့် မပေါင်းဘော်
သေးသည်ဖြစ်၍၊ အိုဘုရားရှင်၊ ဖြောင့်မတ်သော
၅ လူမျိုးကို ကွပ်မျက်တော်မူမည်လော။– သူသည်
ငါ့နှမဖြစ်၏ဟု အကျွန်ုပ်အား ယောကျ်ားဆိုသည်
မဟုတ်ပါလော။ သူသည်ငါ့မောင်ဖြစ်၏ဟု၊ မိန်း
မလည်းဆိုသည် မဟုတ်ပါလော။ ဖြောင့်မတ်
သောသဘောရှိ၍၊ သန့်ရှင်းသောလက်နှင့် ဤ
အမှုကိုအကျွန်ုပ်ပြုပါပြီဟု လျှောက်ဆို၏။
၆ ထိုအိပ်မက်၌ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ မှန်ပေ
၏။ သင်သည် ဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့် ပြု
သည်ကို ငါသိ၏။ သင်သည်ငါ့ကိုမပြစ်မှားစေ
ခြင်းငှါ၊ သင့်ကို ငါဆီးတားပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ထိုမိန်းမ
၇ နှင့်ပေါင်းဘော်ရသောအခွင့်ကို ငါမပေး။– ယခု
မှာ၊ သူ၏မယားကို သူ့အားပြန်ပေးလော့။ သူ
သည် ပရောဖက်ဖြစ်၏။ သင့်အတွက်ဆုတောင်း
လျှင်၊ သင်သည် အသက်ချမ်းသာရလိမ့်မည်။ ပြန်
၍မပေးဘဲနေလျှင်၊ သင်မှစ၍၊ သင်နှင့်ဆိုင်သော
သူအပေါင်းတို့သည် ဧကန်အမှန်သေမည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။
၈ နံနက်စောစောအဘိမလက်သည်ထ၍၊ မိမိ
ကျွန်အပေါင်းတို့ကိုခေါ်ပြီးမှ၊ အမှုအရာအလုံးစုံ
ကိုပြောသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် အလွန်ကြောက်
၉ ကြ၏။– အာဗြဟံကိုလည်း အဘိမလက်ခေါ်၍၊
သင်သည်ငါတို့၌ အဘယ်သို့ပြုသနည်း။ သင့်ကို
ငါတို့သည်အဘယ်သို့ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ သင်
သည်ငါ၌၎င်း၊ ငါ့နိုင်ငံ၌၎င်း၊ ကြီးစွာသောအပြစ်
ကို ရောက်စေသနည်း။ သင်သည် မပြုအပ်သော
၁၀ အမှုကို ငါ၌ပြုပါသည်တကားဟု ဆိုလေ၏။– တ
ဖန်အဘိမလက်က၊ သင်သည် အဘယ်အမှုကိုဖြင်
၁၁ ၍ ဤသို့ပြုသနည်းဟု အာဗြဟံကိုမေးလျှင်၊– အာ
ဗြဟံက၊ ဤအရပ်သားတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုမ
ကြောက်၊ အကျွန်ုပ်၏မယားအတွက် အကျွန်ုပ်ကို
သတ်ကြလိမ့်မည်ဟု အကျွန်ုပ်ထင်သောကြောင့်၊
၁၂ ထိုသို့ပြုမိပါပြီ။– သို့သော်လည်း သူသည်အကျွန်ုပ်
နှမမှန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အဘ၏သမီးဖြစ်၏။ အမိ
၏သမီးမဟုတ်။ အကျွန်ုပ်မယားလည်းဖြစ်ပါ၏။–
၁၃ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ကိုအဘ၏ အိမ်မှခေါ်
၍ လည်စေတော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်က၊ သင်
သည် ငါ၌ပြုရသောကျေးဇူးဟူမူကား၊ ငါသည်
သင်၏မောင်ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ရောက်လေရာရာ
၌ပြောရမည်ဟု၊ မယားကိုမှာထားပါသည်ဟု
၁၄ ပြန်ပြောလေ၏။– ထိုအခါ အဘိမလက်သည်၊
သိုး၊ နွား၊ ကျွန်ယောကျ်ား၊ ကျွန်မိန်းမတို့ကိုယူ
၍၊ အာဗြဟံအားပေးလေ၏။ မယားစာရာကို
၁၅ လည်းပြန်ပေး၏။– အဘိမလက်ကလည်း၊ ငါ့
မြေသည် သင့်ရှေ့မှာရှိ၏။ အလိုရှိသည်အတိုင်း
၁၆ နေပါဟု အဓိန့်ရှိ၏။– စာရာကိုလည်း၊ သင်နှင့်
သင့်အပေါင်းအဘော်တို့အတို့၊ မျက်နှာဖုံးများကို
ဝယ်စရာဘို့၊ သင်၏မောင်အား ငွေတထောင်ကို

To Contents

ငါပေးပြီဟု အမိန့်ရှိသဖြင့်၊ သူသည်လည်း အရာရာ၌အဆုံးအမခံရ၏။

၁၇ အာဗြဟံသည်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကိုဆုတောင်း၍၊ ဘုရားသခင်သည်၊ အဘိမလက်နှင့် သူ၏မယား၊ သူ၏ကျွန်မတို့ကိုအနာပျောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် သားကိုဘွားကြ၏။-

၁၈ အထက်က အာဗြဟံ၏မယားစာရာကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည်၊ အဘိမလက်၏အိမ်သူ၊ မိန်းမတယောက်မျှ ပဋိသန္ဓေမယူစေခြင်းငှါ၊ စီရင်တော်မူသတည်း။

၂၁

၁ ထာဝရဘုရားသည်၊ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ စာရာကို အကြည့်အရှုကြွတော်မူ၍၊ ဂတိတော်ရှိသည်နှင့်လျော်စွာ သူ၌ပြုတော်မူသ
၂ ဖြင့်၊- စာရာသည်ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍၊ ဘုရားသခင်အမိန့်တော်နှင့် ချိန်းချက်သောအချိန်၌၊ အာဗြဟံအသက်ကြီးသောအခါ၊ သူ့အားသားကိုဘွား
၃ လေ၏။- အာဗြဟံသည်လည်း၊ မိမိရသောသားတည်းဟူသော၊ စာရာဘွားသောသားကို ဣ
၄ ဇာက်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။- ဘုရားသခင်မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အာဗြဟံသည်ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သားဣဇာက်ကို အရေ
၅ ဖျားလှီးမင်္ဂလာပေးလေ၏။- သားဣဇာက်ကိုမြင်ရသောအခါ၊ အာဗြဟံသည် အသက်တရာရှိသတည်း။- စာရာကလည်း၊ ငါရယ်ရသောအခွင့်ကို ဘုရားသခင်ပေးတော်မူပြီ။ ဤသိတင်းကိုကြားသောသူအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ငါနှင့်အ
၇ တူ ရယ်ကြလိမ့်မည်ဟူ၍ငင်း၊- စာရာသည်သားကိုနို့တိုက်လိမ့်မည်ဟု အာဗြဟံအား အဘယ်သူပြောနှင့်ရသနည်း။ သူသည်အသက်ကြီးသောအခါ၊ ငါသည်သားကိုဘွားပြီဟူ၍ငင်း ဆိုလေ၏။-
၈ ထိုသူငယ်ဣဇာက်သည် ကြီးပွါး၍ နို့နှင့်ကွာလေ၏။ နို့ကွာသောနေ့၌ အာဗြဟံသည် ပွဲကြီးလုပ်လေ၏။

၉ အဲဂုတ္တုအမျိုးသားဟာဂရတွင် အာဗြဟံရသောသားသည် ဆဲရေးသည်ကို စာရာသိမြင်
၁၀ လျှင်၊- ဤကျွန်မနှင့် သူ၏သားကို နှင်ထုတ်ပါလော့။ ဤကျွန်မ၏သားသည် အကျွန်ုပ်၏သားဣဇာက်နှင့်အတူ အမွေမခံရဟု၊ အာဗြဟံအား
၁၁ ဆိုလေ၏။- အာဗြဟံလည်း၊ မိမိသားဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုအမှုအလွန်ခက်သည်ဟု ထင်လေ
၁၂ ၏။- သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်က၊ ထိုသူငယ်နှင့် သင်၏ကျွန်မကြောင့်၊ ဤအမှုခက်သည်ဟု မ ထင်နှင့်။ စာရာပြောလေရာရာ၌ သူ၏စကားကို နားထောင်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဣဇာက်၌
၁၃ သာ သင်၏အမျိုးတည်လိမ့်မည်။- ကျွန်မ၏သားသည် သင်၏အမျိုးဖြစ်သောကြောင့်၊ သူ့ကိုလည်း လူမျိုးဖြစ်စေမည်ဟု အာဗြဟံအား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ အာဗြဟံသည် နံနက်စောစောထ၍၊ မုန့်နှင့် ရေဘူးကိုယူသဖြင့်၊ ဟာဂရပခုံးခွံတင်ပြီးလျှင်၊ သူငယ်ကိုအပ်၍ ကျွန်မကို ၎တ်လိုက်လေ၏။ သူသည်လည်းသွား၍၊ ဗေရရှေဘာတောခွေ လှည့်
၁၅ လည်လျက်နေ၏။- ဘူးခွံရေကုန်သောအခါ၊ သူ
၁၆ ငယ်ကို ချုံဖုတ်အောက်ခွံထား၍၊- ငါသည်သူငယ်သေသည်ကို မမြင်လိုဟုဆိုလျက်၊ ခပ်ဝေးဝေး၊ လေးတပစ်ခန့်လောက်သွားပြီးလျှင်၊ သူငယ်ရှေ့မှာ ထိုင်၍နေလေ၏။ ထိုသို့ထိုင်၍နေ
၁၇ စဉ်၊ သူသည်အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးလေ၏။- ဘုရားသခင်သည် လှလင်၏အသံကိုကြားတော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်က၊ ဟာဂရ၊ သင်၌အဘယ်အမှုရှိသနည်း။ မစိုးရိမ်နှင့်။ လှလင်နေသောအရပ်ထဲက သူ၏အသံကို ဘုရား
၁၈ သခင်ကြားတော်မူပြီ။- ထလော့။ လှလင်ကိုကြွ၍ လက်နှင့်မလော့။ ငါသည်သူ့ကို လူမျိုးကြီးဖြစ်စေမည်ဟု ကောင်းကင်ထဲကခေါ်၍ ဟာဂရ
၁၉ အားမြွက်ဆို၏။- ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် ဟာဂရ၏မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ရေတွင်းကိုမြင်လေသော်၊ သွား၍ဘူးကို ရေဖြည့်
၂၀ ပြီးလျှင်၊ လှလင်အား ရေကိုတိုက်လေ၏။- ထို လှလင်ဘက်၌လည်း၊ ဘုရားသခင်ရှိတော်မူ၏။ သူသည်ကြီးပွါး၍ တော၌နေသဖြင့်၊ လေးသမား
၂၁ ဖြစ်လေ၏။- ပါရန်တော၌နေသည်ဖြစ်၍၊ သူ့အမိသည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ မိန်းမတယောက်ကိုခေါ်၍ သူနှင့် စုံဘက်စေ၏။

၂၂ ထိုရောအခါ၊ အဘိမလက်မင်းနှင့် ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖိကောလတို့သည် အာဗြဟံကိုခေါ်၍၊ သင်သည်ပြုလေရာရာ၌ သင့်ဘက်မှာ ဘုရားသခင်
၂၃ ရှိတော်မူ၏။- သို့ဖြစ်၍ သင်သည်ငါ့ကိုလည်း၊ ငါ့သားကိုလည်း၊ ငါ့မြေးကိုလည်း၊ မလှည့်စား။ ငါသည် သင်၌ကျေးဇူးပြုသကဲ့သို့၊ ငါ၌ခင်း၊ သင်တည်နေရာ ငါပြည်၌ခင်း ကျေးဇူးပြုမည်ဟု ဘုရားသခင်ကိုတိုင်တည်၍ ငါ့အားကျိန်ဆိုပါလော့ဟု
၂၄ ပြောဆို၏။- အာဗြဟံကလည်း၊ ထိုအတိုင်းငါ
၂၅ ကျိန်ဆိုပါမည်ဟု ပြန်ပြောလေ၏။- အဘိမလက်မင်း၏ကျွန်တို့သည် အနိုင်အထက်လုယူ

To Contents

သော ရေတွင်းအကြောင်းကြောင့်၊ အာဗြဟံသည်လည်း အဘိမလက်မင်းကို အပြစ်တင်လေ
၂၆ ၏။– အဘိမလက်မင်းကလည်း၊ ဤအမှုကို အဘယ်သူပြုသည်ကို ငါမသိ။ သင်သည်ငါ့ကိုမ
ပြော။ ငါလည်းယနေ့တိုင်အောင် မကြားရဟုဆို
၂၇ ၏။– အာဗြဟံသည်လည်း သိုး၊ နွားတို့ကိုယူပြီး
လျှင်၊ အဘိမလက်အားပေး၍ ထိုနှစ်ပါးတို့သည်
၂၈ ပဋိညာဉ်ပြုကြ၏။– အာဗြဟံသည်လည်း သိုး
သငယ်မခုနစ်ကောင်တို့ကို သိုးစုနှင့်ခွဲထားလေ
၂၉ ၏။– အဘိမလက်ကလည်း၊ ခွဲထားသော ဤ
သိုးသငယ်မခုနစ်ကောင်တို့သည်၊ အဘယ်သို့
၃၀ နည်းဟုမေးသော်၊– အာဗြဟံက၊ ဤရေတွင်းကို
ငါတူးပြီဟု ဤသိုးသငယ်မခုနစ်ကောင်တို့သည်
ငါ့ဘက်၌သက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း သူတို့ကို
သင်သည်ငါ့လက်မှခံယူရမည်ဟု ဆိုလေ၏။–
၃၁ သို့ဖြစ်၍ ထိုအရပ်၌ ထိုနှစ်ပါးတို့သည်ကျိန်ဆို
သောကြောင့်၊ ထိုအရပ်ကို ဗေရရှေဘဟုတွင်
၃၂ ကြ၏။– ထိုသို့ဗေရရှေဘအရပ်၌ ပဋိညာဉ်ပြု
ကြ၏။ အဘိမလက်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖိကောလ
တို့သည်ထ၍ ဖိလိတ္တိပြည်သို့ပြန်ကြ၏။

၃၃ အာဗြဟံသည် ဗေရရှေဘအရပ်၌ မန်ကျည်း
ပင်ကိုစိုက်၍၊ အစဉ်အမြဲတည်တော်မူသော ဘု
ရားသခင်တည်းဟူသော၊ ထာဝရဘုရား၏နာမ
၃၄ တော်ကိုပဉ္စနာပြုလေ၏။– ဖိလိတ္တိပြည်မှာ ကာ
လရှည်ကြာစွာတည်းနေသတည်း။

JJ

၁ ထိုနောက်မှ ဘုရားသခင်သည်၊ အာဗြဟံကို
စုံစမ်းခြင်းငှါ၊ အာဗြဟံဟု ခေါ်တော်မူ၍၊ အာဗြ
၂ ဟံက၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊– သင်
သည် အလွန်ချစ်သောတယောက်တည်းသော
သားကြဿက်ကိုယူ၍၊ မောရိပြည်သို့သွားလော့။
ငါပြလတံ့သောတောင်ပေါ်မှာ၊ သူ့ကိုမီးရှို့ရာ
ယဇ်ပြု၍ ပူဇော်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃ အာဗြဟံသည် နံနက်စောစောထ၍၊ မြည်း
ကိုကုန်းနှီးတင်ပြီးလျှင်၊ မိမိသားကြဿက်နှင့်
ငယ်သားနှစ်ယောက်ကိုခေါ်၍၊ ယဇ်ရှို့စရာထင်း
ကိုခွဲပြီးမှ၊ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသောအရပ်သို့
၄ ထသွားလေ၏။– သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌
မြော်ကြည့်၍၊ ထိုအရပ်ကိုအဝေးကမြင်လျှင်၊–
၅ ငယ်သားနှစ်ယောက်တို့အား၊ သင်တို့သည် ဤ
အရပ်၌မြည်းနှင့် အတူနေရစ်ကြလော့။ ငါသည်
သားနှင့်အတူ ထိုအရပ်သို့သွား၍၊ ကိုးကွယ်ခြင်း
ကိုပြုအံ့။ ထိုအမှုပြီးမှ၊ သင်တို့ဆီသို့ပြန်လာဦး
၆ မည်ဟု ဆိုလေ၏။– ထိုအခါ ယဇ်ရှို့စရာထင်းကို
ယူ၍၊ သားကြဿက်အပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်၊ မီး
နှင့်ထားကို မိမိလက်၌ကိုင်လျက်၊ နှစ်ယောက်
၇ အတူသွားကြ၏။– သွားကြစဉ်တွင်၊ ကြဿက်
သည် အဘအာဗြဟံကို အဘဟုခေါ်လျှင်၊ ငါ
သား၊ ငါရှိ၏ဟု အာဗြဟံ ထူးလေ၏။ ကြဿက်
ကလည်း၊ မီးပါ၏။ ထင်းလည်းပါ၏။ ယဇ်ရှို့စ
ရာဘို့သိုးသငယ်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု
၈ မေးလျှင်၊– အာဗြဟံက၊ ငါ့သား၊ ယဇ်ရှို့စရာဘို့
သိုးသငယ်ကို ဘုရားသခင်သည် မိမိအဘို့ပြင်
၉ ဆင်တော်မူလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။– ထိုသို့နှစ်
ယောက်အတူသွား၍၊ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ
သောအရပ်သို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ အာဗြဟံ
သည် ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ ထင်းကိုခင်းပြီး
လျှင်၊ သားကြဿက်ကိုချည်နှောင်၍၊ ယဇ်ပလ္လင်
၁၀ ၌ ထင်းပေါ်မှာတင်ထား၏။– မိမိလက်ကိုဆန့်
၍၊ သားကိုသတ်ခြင်းငှါ၊ ထားကိုကိုင်ယူလေ၏။

၁၁ ထိုအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်
က၊ အာဗြဟံ၊ အာဗြဟံဟု ကောင်းကင်ပေါ်ကခေါ်
လေ၏။ အာဗြဟံက၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟုလျှောက်
၁၂ လျှင်၊– ထိုလုလင်ကို မထိမခိုက်နှင့်။ အလျှင်းမ
ပြုနှင့်။ သင်သည် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့
သည်ဟု ယခုငါသိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်
၏သား၊ သင်၌တယောက်တည်းသောသားကိုငါ
တောင်း၍၊ သင်သည်ငါ့ကိုမငြင်းဟု မိန့်တော်မူ
၏။

၁၃ ထိုအခါ အာဗြဟံသည်မြော်ကြည့်၍၊ မိမိ
နောက်မှာ ချုံဖုတ်၌ ချိုညှိလျက်ရှိသောသိုးကို
မြင်လေ၏။ ထိုသိုးကိုသွား၍ယူပြီးလျှင်၊ မိမိသား
၁၄ ကိုယ်စား မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်လေ၏။– ထို
အရပ်ကို ယေဟောဝါယိရေဟု အာဗြဟံသမုတ်
လေ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ တောင်ပေါ်မှာ ထာဝရ
ဘုရားပြင်ဆင်တော်မူမည်ဟု ယနေ့တိုင်အောင်
ဆိုလေ့ရှိသတည်း။

၁၅ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်
သည် ကောင်းကင်ပေါ်က အာဗြဟံကိုခေါ်လျက်၊–
၁၆ သင်သည် ဤအမှုကိုပြု၍၊ သင်၏သား သင်၌တ
ယောက်တည်းသောသားကို၊ ငါ့အားမငြင်းသော
၁၇ ကြောင့်၊– ငါသည် သင့်အားအစဉ်အမြဲကောင်း
ကြီးပေးမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုလည်း၊
ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့ငင်း၊ သမုဒ္ဒရာသဲလုံးကဲ့
သို့ငင်း၊ အစဉ်အမြဲပွါးများစေမည်။ သင်၏အမျိုး
အနွယ်သည် ရန်သူတို့၏မြို့တံခါးများကို အစိုးရ

၁၈ လိမ့်မည်။– သင်၏အမျိုးအနွယ်အားဖြင့်၊ လူ
မျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရ
ကြလိမ့်မည်ဟု ငါ၏စကားကိုသင်နားထောင်
သောကြောင့်၊ ငါသည်ကိုယ်ကိုကိုယ်တိုင်တည်
၍ကျိန်ဆို၏ဟု ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို
၁၉ ဆင့်ဆိုလေ၏။– ထိုအခါအာဗြဟံသည် ငယ်
သားတို့ရှိရာသို့ ပြန်၍၊ သူတို့သည် ထပြီးလျှင်၊
ဗေရရှေဘအရပ်သို့ လိုက်သွားကြ၏။ ထိုအရပ်
၌ အာဗြဟံနေလေ၏။

၂၀ ထိုနောက်မှ၊ အာဗြဟံကြားသောသိတင်းစ
ကားဟူမူကား၊ သင်၏အစ်ကိုနာခေါ်မယားမိလ
၂၁ ခါသည် သားများကိုဘွားမြင်လေပြီ။– သားအ
၂၂ ကြီးဟုဇ၊ သူညီဗုဇ၊ အာရံအဘ ကေမွေလ၊– ခေ
သက်၊ ဟာဇော၊ ပိလဒါရှ၊ ယိဒလပ်၊ ဗေသွေလ
၂၃ တည်းဟူသော၊– သားရှစ်ယောက်တို့ကို၊ အာဗြ
ဟံအစ်ကို နာခေါ်၏မယားမိလခါ ဘွားမြင်လေ
၂၄ ၏။ ဗေသွေလကား၊ ရေဗက္ကအဘတည်း။– ရှမာ
အမည်ရှိသော နာခေါ်၏မယားငယ်သည်လည်း
တေဘ၊ ဂါဟံ၊ သဟာရှ၊ မာခါတို့ကို ဘွားမြင်
လေ၏။

၂၃

၁ စာရာသည် အသက်တရာနှစ်ဆယ်ခုနစ်နှစ်
၂ ရှိ၏။ ထိုမျှလောက်အသက်ကြီးသော်၊– ခါနာန်
ပြည်၊ ဟေဗြိန်မြို့တည်းဟူသော၊ ကိရယသာ
ဘမြို့၌ သေလေ၏။ အာဗြဟံသည်လည်း စာ
ရာကြောင့် ညည်းတွားငိုကြွေးခြင်းငှါလာ၏။

၃ အာဗြဟံသည် မိမိမယားအသေကောင်ရှေ့
၄ ကထ၍၊ ဟေသအမျိုးသားတို့အား၊– ငါသည် သင်
တို့ထံမှာဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်ပါ၏။ ငါ၏မယား
အသေကောင်ကို မျက်ကွယ်မြှုပ်မည်အကြောင်း၊
သင်တို့တွင် သချိုင်းကိုငါ့အားအခွင့်ပေးပါလော့
၅ ဟု ဆို၏။– ဟေသအမျိုးသားတို့က၊ အကျန်ပ်
၆ တို့သခင်၊ နားထောင်ပါ။– ကိုယ်တော်သည်၊ အ
ကျန်ပ်တို့တွင်၊ ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သောမင်းဖြစ်
ပါ၏။ အကျန်ပ်တို့၏သချိုင်းများတွင်ရွေး၍၊ ကိုယ်
တော်၏မယားအသေကောင်ကို သင်္ဂြိဟ်ပါလော့။
ကိုယ်တော်၏မယားအသေကောင်ကို မသင်္ဂြိဟ်
စေခြင်းငှါ၊ အကျန်ပ်တို့တွင် အဘယ်သူမျှ မိမိ
သချိုင်းကိုမပေးဘဲမနေပါဟု၊ အာဗြဟံအား ပြန်
၇ ပြောကြ၏။– အာဗြဟံသည်ထ၍၊ ထိုပြည်သား
တည်းဟူသော ဟေသအမျိုးသားများရှေ့မှာ ဦး
၈ ညွှတ်ချလျက်၊– ငါသည် ငါ၏မယားအသေကောင်
ကို မျက်ကွယ်မြှုပ်စေခြင်းငှါသင်တို့အလိုရှိလျှင်၊
၉ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြပါလော့။– သင်တို့တွင်
ငါပိုင်ထိုက်သောသချိုင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ ဧဝေဟာ
သားဧဖရုန်သည်၊ မိမိလယ်ပြင်အစွန်း၌ရှိသော
မပွေလမြေတွင်းကို၊ အဘိုးထိုက်သမျှငွေနှင့် ငါ့
အားရောင်းစေခြင်းငှါ၊ ငါ့အတွက်သူ့ကိုတောင်း
၁၀ ပန်ကြပါလော့ဟု နှုတ်ဆက်၍ပြောဆို၏။– ထိုအ
ခါ ဧဖရုန်သည်၊ ဟေသအမျိုးသားတို့တွင် ထိုင်
လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ မြို့တံခါးသို့ဝင်သောသူအ
ပေါင်းတည်းဟူသော ဟေသအမျိုးသားပရိသတ်
၌၊ ဟိတ္တိအမျိုးသားဧဖရုန်က၊ ထိုသို့မဟုတ်ပါ။–
၁၁ အကျန်ပ်သခင်၊ အကျန်ပ်စကားကို နားထောင်
ပါ။ ထိုလယ်ပြင်ကိုငင်း၊ လယ်ပြင်၌ရှိသောမြေ
တွင်းကိုငင်း၊ ကိုယ်တော်အား အကျန်ပ်ပေးပါ
၏။ အကျန်ပ်အမျိုးသားများရှေ့၌၊ ကိုယ်တော်
အား အကျန်ပ်ပေးပါ၏။ ကိုယ်တော်၏မယားအ
သေကောင်ကို သင်္ဂြိဟ်ပါဟု၊ အာဗြဟံအား ပြန်
ပြောလေ၏။

၁၂ အာဗြဟံသည်လည်း၊ ထိုပြည်သားများရှေ့
မှာ ဦးညွှတ်ချလျက်၊ အကယ်၍ ငါ့စကားကိုနား
၁၃ ထောင်ပါ။– ထိုလယ်ပြင်အဘိုးငွေကို ငါပေး
မည်။ ငွေကိုယူပါ၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ထိုအရပ်၌ ငါ၏
မယားအသေကောင်ကို ငါသင်္ဂြိဟ်ပါမည်ဟု
ပြည်သားပရိသတ်တို့ရှေ့မှာ၊ ဧဖရုန်အားပြော
၁၄ ဆို၏။– ဧဖရုန်ကလည်း၊ အကျန်ပ်သခင်၊ နား
၁၅ ထောင်ပါ။– ထိုမြေသည် ငွေလေးပိသာအဘိုး
ထိုက်ပါ၏။ ကိုယ်တော်နှင့် အကျန်ပ်၌ အဘယ်
အတွက်ရှိသနည်း။ ကိုယ်တော်၏မယားအသေ
ကောင်ကို သင်္ဂြိဟ်ပါလော့ဟု၊ အာဗြဟံအား
၁၆ ပြန်ပြော၏။– အာဗြဟံသည်လည်း၊ ဧဖရုန်စ
ကားကို နားထောင်သည်ဖြစ်၍၊ ကုန်သည်သုံး
တတ်သောငွေမျိုး၊ ဟေသအမျိုးသားပရိသတ်
ရှေ့၊ ဧဖရုန်အဘိုးပြတ်သည်အတိုင်း၊ ငွေလေး
၁၇ ပိသာကိုချိန်၍၊ သူ့အားပေးလေ၏။– ထိုသို့မံ
ရေမြို့ရှေ့မှာ၊ မပွေလအရပ်၌ရှိသောဧဖရုန်၏
လယ်ပြင်ကိုငင်း၊ လယ်ပြင်၌ရှိသောမြေတွင်းနှင့်
သစ်ပင်များ၊ ပတ်ဝန်းကျင်သစ်ပင်များကိုငင်း၊–
၁၈ ဟေသအမျိုးသားပရိသတ်၌၊ မြို့တံခါးသို့ဝင်
သောသူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ၊ အာဗြဟံဥစ္စာဘို့ လုံ
ခြုံစွာအပ်ပေးလေ၏။

၁၉ ထိုနောက်မှအာဗြဟံသည်၊ မံရေမြို့ရှေ့မှာ၊
မပွေလလယ်ပြင်မြေတွင်း၌၊ မယားစာရာကို
သင်္ဂြိဟ်ရလေ၏။ ထိုအရပ်ကား၊ ခါနာန်ပြည်
၂၀ ဟေဗြိန်အရပ်ဖြစ်သတည်း။– ထိုလယ်ပြင်နှင့်

To Contents

မြေတွင်းကို၊ အာဇြဟ်ပိုင်ထိုက်သော သချိုင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဟေသအမျိုးသားတို့သည် လုံခြုံစွာအပ်ပေးကြ၏။

၂၄

၁ အာဇြဟ်သည်အိုး၍၊ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လှပြီ။ ထာဝရဘုရားသည်၊ အရာရာ၌ သူ့ကို
၂ ကောင်းကြီးပေးတော်မူပြီ။– အာဇြဟ်သည်၊ မိမိအိမ်သားတို့တွင်အသက်ကြီး၍ ဘဏ္ဍာစိုးလုပ်
၃ သောသူကိုခေါ်လျက်၊– သင်သည်၊ ငါနေသော ခါနာန်အမျိုးသမီးတို့တွင်၊ ငါ့သားဘို့ မယားကို
၄ မရွေးမယူဘဲ၊– ငါပြည်ငါ့အမျိုးသားချင်းတို့ထံသို့ သွား၍၊ ငါ့သားဣဇာက်အဘို့ မယားကိုယူရမည်ဟု၊ သင်၏လက်ကို ငါ့ပေါင်အောက်၌ထားပြီးမှ၊ ကောင်းကင်မြေကြီးအရှင်ဘုရားသခင်၊ ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍၊ ငါကျိန်ဆိုစေပါမည်ဟု
၅ ဆို၏။– ကျွန်ကလည်း၊ မိန်းမသည် ဤပြည်သို့ မလိုက်မလာလိုလျှင်၊ ကိုယ်တော်ထွက်လာသော ပြည်သို့ ကိုယ်တော်၏သားကို တဖန်ကျွန်တော်
၆ ခေါ်သွားရပါမည်လောဟု မေးလေသော်၊– အာဗြဟံက၊ ထိုပြည်သို့ ငါ့သားကိုခေါ်၍မသွားနှင့်။
၇ သတိပြုလော့။– ငါ့အဘ၏အိမ်မှငင်း၊ ငါ့အမျိုးသားနေရာပြည်မှငင်း ငါကိုခေါ်၍၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ဤပြည်ကိုငါပေးမည်ဟု၊ ငါ့အားဗျာဒိတ်တော်ပေး၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသော ကောင်းကင်ဘုံရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ မိမိကောင်းကင်တမန်ကို သင့်ရှေ့၌စေလွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်သည်ထိုပြည်မှ ငါ့သားဘို့ မယားကိုယူ
၈ ရလိမ့်မည်။– မိန်းမသည် သင်နှင့်အတူမလိုက်လိုလျှင်၊ သင်သည်၊ ယခုငါပေးသောကျိန်ဆိုခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေ။ ငါ့သားကို ထိုပြည်သို့ခေါ်၍
၉ မသွားနှင့်ဟုဆိုပြီးမှ၊– ကျွန်သည် သခင်အာဗြဟံ၏ပေါင်အောက်၌ လက်ကိုထား၍ ထိုအမှုဌ်ကျိန်ဆိုလေ၏။

၁၀ ထိုကျွန်သည်လည်း၊ မိမိသခင်၏ဥစ္စာရှိသမျှကို စီရင်သောသူဖြစ်၍၊ သခင်၏ကုလားအုပ်စုထဲက၊ ကုလားအုပ်ဆယ်စီးကိုယူ၍ထသွားသဖြင့်၊ မေသောပေါ်ဘာမိတိုင်း၊ နာခေါ်မြို့သို့ ရောက်
၁၁ လေ၏။– မိန်းမများရေခဲသော ညဦးယံအချိန်၌၊ မြို့ပြင်ရေတွင်းနားမှာ ကုလားအုပ်တို့ကို ဝပ်
၁၂ စေပြီးလျှင်၊– အကျွန်ုပ်၏သခင်၊ အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ယနေ့အကျွန်ုပ်အကြံကိုထမြောက်စေ၍၊ အကျွန်ုပ်၏သခင်အာဗြဟံ၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူပါဟု၊ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်း
၁၃ ပါ၏။– အကျွန်ုပ်သည်၊ ဤရေတွင်းနားမှာရပ်နေ၍၊ ထိုမြို့သူသတို့သမီးတို့သည်၊ ရေခပ်ခြင်း
၁၄ ငှါလာကြသည်တွင်၊– အကြင်သတို့သမီးကို၊ ကျွန်ုပ်သောက်ခြင်းငှါ သင်၏ရေဘူးကိုချပါဟု ဆိုသော်၊ သောက်ပါ၊ သင်၏ကုလားအုပ်တို့ကိုလည်းရေတိုက်ပါမည်ဟု၊ ပြန်ဆိုသောသတို့သမီးသည်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဣဇာက်ဘို့ ခန့်ထားတော်မူသောသူဖြစ်ပါစေသော။ ထိုသို့အားဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၏သခင်၌ကျေးဇူးပြုတော်မူကြောင်းကို၊ အကျွန်ုပ်သိရပါမည်ဟု လျှောက်ဆို၏။
၁၅ ထိုသို့လျှောက်ဆို၍မပြီးမှီ၊ အာဗြဟံအစ်ကို နာခေါ်မယား မိလခါသား၊ ဗေသွေလ၏သမီး ရေဗက္ကသည်၊ ရောဘူးကိုထမ်းလျက် ထွက်လာသည်
၁၆ ကိုမြင်၏။– ထိုသတို့သမီးသည်၊ အလွန်အဆင်းလှ၍၊ ယောကျ်ားနှင့်မဆက်ဆံသေးသော ကညာဖြစ်၏။ ရေတွင်းသို့ဆင်း၍၊ ရောဘူးကိုရေနှင့်
၁၇ ဖြည့်ပြီးမှ တက်လာ၏။– ကျွန်သည်လည်း၊ ထိုမိန်းမနှင့် တွေ့ခြင်းငှါပြေး၍၊ သင်၏ရောဘူး၌ ရေအနည်းငယ်ကို သောက်ပါရစေဟုဆိုလေသော်၊–
၁၈ မိန်းမက၊ သောက်ပါလော့အရှင်ဟုဆိုသဖြင့်၊ မိမိလက်ပေါ်မှာ၊ အလျင်အမြန်ရေဘူးကိုချ၍၊ ရေကို
၁၉ ပေးလေ၏။– ရေကိုပေးပြီးလျှင်၊ သင်၏ကုလားအုပ်တို့သည်လည်း၊ ဝစွာ သောက်စရာဘို့ရေခပ်
၂၀ ပါမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊– အလျင်အမြန်ဘူး၌ ရှိသောရေကို ရေတိုက်ခွက်ထဲ၌လောင်းပြီးလျှင်၊ တဖန်ခပ်ခြင်းငှါရေတွင်းသို့ပြေး၍၊ ကုလားအုပ်
၂၁ အဘို့ ရေခပ်လေ၏။– ယောကျ်ားသည် ထိုမိန်းမကိုအံ့သြ၍၊ မိမိရောက်လာသောအမှုကို ထာဝရဘုရားပြုစုတော်မူသည်၊ မမူသည်ကိုသိလို၍၊ တိတ်
၂၂ ဆိတ်စွာနေလေ၏။– ကုလားအုပ်များကို ရေသောက်စေပြီးသောနောက်၊ ယောကျ်ားသည်၊ အချိန်ငါးမူးရှိသော ရွှေနာခွဲ၊ အကျပ်တဆယ်အချိန်
၂၃ ရှိသော ရွှေလက်ကောက်တရံကိုထုတ်၍၊– သင်သည် အဘယ်သူ၏သမီးဖြစ်သနည်း။ ကျွန်ုပ်ကိုပြောပါ။ သင်၏အဘအိမ်၌ ကျွန်ုပ်တို့တည်းခိုစရာအရပ်ရှိသလောဟု မေးလေသော်၊– မိန်းမက၊
၂၄ ကျွန်ုပ်သည် နာခေါ်၏မယား မိလခါတွားမြင်သော၊ ဗေသွေလ၏သမီးဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်း၊– ကျွန်ုပ်တို့၌ မြက်ခြောက်များ၊ စားဘွယ်သောက်ဘွယ်များနှင့် တည်းခိုစရာအရပ်လည်းရှိသည်ဟူ၍ငင်း ဆို
၂၅ လေ၏။– ထိုအခါယောကျ်ားသည် ဦးညွှတ်ချ၍
၂၇ ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်လျက်၊– ကရုဏာ၊ သစ္စာတော်ကို အကျွန်ုပ်သခင်မှ ရုပ်သိမ်းတော်မမူသော၊

အကျွန်ုပ်သခင်အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ လမ်းမှာသွားလျက်ရှိသော အကျွန်ုပ်ကို ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်သခင်၏ညီအစ်ကိုတို့အိမ်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူပါသည်တကားဟု မြွက်ဆို၏။- ၂၈ သတို့သမီးသည်လည်းပြေး၍ အမိ၏အိမ်၌ ဤအရာများကို ကြားပြောလေ၏။

၂၉ ရေဗက္ကနွဲ့ လာဗန်အမည်ရှိသော မောင်တယောက်ရှိ၏။ လာဗန်သည် ယောကျ်ားရှိရာ ရေ
၃၀ တွင်းသို့ပြေး၏။- သူသည်နှာခေါင်းကိုငင်း၊ နှမလက်၌ လက်ကောက်ကိုငင်းမြင်၍၎ ထိုယောကျ်ား သည်ကျွန်ုပ်ကို ဤသို့ပြောသည်ဟု၊ နှမရေဗက္က ဆိုသောစကားကို ကြားသောအခါ၊ ရေတွင်း၌ ကုလားအုပ်အနားမှာရပ်နေသောယောကျ်ားထံ
၃၁ သို့ ရောက်သောအခါ၊- ထာဝရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူသောသူ၊ ကျွန်ုပ်အိမ်သို့ဝင်ပါလော့။ ပြင်ဦးအဘယ်ကြောင့် ရပ်နေသနည်း။ အိမ်ကိုငင်း၊ ကုလားအုပ်များနေရာအရပ်ကိုငင်း၊
၃၂ ကျွန်ုပ်ပြင်ပါဦဟုဆိုသဖြင့်၊- ယောကျ်ားကိုအိမ်သို့သွင်း၍ ကုလားအုပ်တို့တန်ဆာကိုချွတ်ပြီးမှ၊ သူတို့အားမြက်ခြောက်နှင့် စားစရာကိုပေး၏။ ယောကျ်ားခြေ၊ လိုက်သော သူတို့ခြေဆေးဘို့ရေ
၃၃ ကိုလည်းပေးလေ၏။- သူ့ရှေ့မှာစားစရာကို ထည့်သောအခါ၊ သူက၊ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အမှုကိုမပြောမီမစားလိုပါဟုဆိုလျှင်၊ ပြောပါဟုဆို
၃၄ ၏။- ယောကျ်ားကလည်း၊ ကျွန်ုပ်ကားအာဗြဟံ
၃၅ ၏ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။- ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်၏သခင်ကို အလွန်ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူသည်ကြီးမြတ်ခြင်းသို့ ရောက်လေပြီ။ သိုးစု၊ နွားစု၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျွန်ယောကျ်ား၊ ကျွန်မိန်းမ၊ ကုလားအုပ် နှင့်မြည်းများတို့ကို ပေးတော်မူပြီ။-
၃၆ ကျွန်ုပ်သခင်၏မယားစာရာသည်၊ သခင်အသက်အိုသောအခါ၊ သူ့အားသားကိုဘွားမြင်သဖြင့်၊ ထိုသားအားဥစ္စာရှိသမျှကို သခင်သည်အပ်ပေးပြီ။-
၃၇ ကျွန်ုပ်၏သခင်ကလည်း၊ သင်သည်ငါနေသောခါနာန်အမျိုးသမီးတို့တွင်၊ ငါ့သားဘို့ မယားကိုမ
၃၈ ရွေးဘဲ၊- ငါ့အဘ၏အိမ်၊ ငါ့အမျိုးသားချင်းတို့ထံသို့သွား၍၊ ငါ့သားဘို့ မယားကိုယူရမည်ဟု အ
၃၉ ကျွန်ုပ်ကိုကျိန်ဆိုစေ၏။- အကျွန်ုပ်ကလည်း၊ မိန်းမသည်မလိုက်လိုလျှင် အဘယ်သို့နည်းဟု
၄၀ သခင်ကိုမေးလေသော်၊- သခင်က၊ အကြင်ထာဝရဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ငါသွားလာ၏၊ ထိုဘုရားသည် မိမိကောင်းကင်တမန်ကို သင်နှင့်အတူ စေလွှတ်၍၊ သင်သွားသောအမှုကို ပြုစုတော်မူသဖြင့်၊ ငါ့အမျိုးသားချင်း၊ ငါ့အဘ၏အိမ်ထဲက ငါ့
၄၁ သားဘို့မယားကိုယူရမည်။- ငါ့အမျိုးသားချင်းတို့ထံသို့ရောက်သောအခါ၊ သင်သည် ငါပေးသောကျိန်ဆိုခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေ။ ထိုသူတို့သည် မိန်းမကိုမပေးသော်လည်း၊ သင်သည် ငါပေးသောကျိန်ဆိုခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေမည်ဟုပြော
၄၂ ၏။- ကျွန်ုပ်သည်ယနေ့ရေတွင်းသို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်သခင် အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ရောက်လာသောအမှုကို ယ
၄၃ ခုပြုစုတော်မူလျှင်၊- အကျွန်ုပ်သည် ရေတွင်းနားမှာရပ်နေ၍၊ ရေခပ်ခြင်းငှါလာသော အကြင်သမီးကညာကို၊ ကျွန်ုပ်သောက်ဘို့ သင်၏ရေဘူး၌ရေ
၄၄ အနည်းငယ်ကို ပေးပါဟုတောင်းသော်၊- သောက်ပါ။ သင်၏ကုလားအုပ်တို့ဘို့လည်း ရေခပ်ပါမည်ဟု ပြန်ဆိုသောသမီးကညာသည်၊ ကိုယ်တော် ကျွန်၏သားဘို့၊ ခန့်ထားတော်မူသော မိန်းမဖြစ်
၄၅ ပါစေသောဟုလျှောက်ဆို၏။- ထိုသို့စိတ်နှလုံး၌ လျှောက်ဆို၍မပြီးမီ၊ ရေဗက္ကသည် ရေဘူးကို ထမ်းလျက်ထွက်လာသဖြင့်၊ ရေတွင်းသို့ဆင်း၍ ရေခပ်သည်ကို ကျွန်ုပ်မြင်လျှင်၊ ရေသောက်ပါရ
၄၆ စေဟု သူ့ကိုတောင်းလေသော်၊- သူသည်အလျင်အမြန်ပစ်ခုံးပေါ်က ရေဘူးကိုချလျက်၊ သောက်ပါလော့။ သင်၏ ကုလားအုပ်တို့ကိုလည်း၊ ရေတိုက်ပါမည်ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ ကျွန်ုပ်သောက်ရ၏။ ကုလားအုပ်တို့ကိုလည်း ရေတိုက်လေ၏။-
၄၇ ကျွန်ုပ်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်သူ၏သမီးဖြစ်သနည်းဟုမေးသော်၊ သူက၊ ကျွန်ုပ်သည် မိလခါဘွားမြင်သော နာခေါ်သားဗေသွေလ၏သမီးဖြစ်သည် ဟုပြောဆို၏။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ သူ၏မျက်နှာ၌ နှာဆွဲကိုငင်း၊ သူ၏လက်၌ လက်
၄၈ ကောက်တို့ကိုငင်းထည့်ပြီးလျှင်၊- ဦးညွတ်ချ၍၊ ကျွန်ုပ်သခင်အစ်ကို၏မြေးကို သခင်၏သားဘို့ ယူစေခြင်းငှါ၊ မှန်သောလမ်းဖြင့်ပို့ဆောင်တော်မူသော ကျွန်ုပ်သခင်အာဗြဟံ၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေး၍ ကိုးကွယ်လေ
၄၉ ၏။- ယခုတွင်သင်တို့သည်၊ ကျွန်ုပ်သခင်၌ သစ္စာနှင့်ကျေးဇူးပြုမည်၊ မပြုမည်ကိုပြောပါ။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ လက်ျာလမ်းဖြစ်စေ၊ လက်ဝဲလမ်းဖြစ်စေ၊ တလမ်းလမ်းသို့ လိုက်သွားပါမည်ဟုပြောဆို၏။

၅၀ လာဗန်နှင့် ဗေသွေလတို့ကလည်း၊ ဤအမှုသည် ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူသောအမှုဖြစ်၏။

အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သင့်အား ကောင်းမကောင်း
၁၁ ကို မပြောနိုင်ပါ။– ရေဗက္ကသည် သင့်ရှေ့၌ရှိပါ
၏။ ယူသွားပါလော့။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်အတိုင်း၊ သင်၏သခင်သား၏မယားဖြစ်စေ
၁၂ ဟု ပြန်ဆို၏။– ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ အာဗြဟံ
ကျွန်သည် ဦးညွှတ်ချ၍၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုး
၁၃ ကွယ်ပြီးမှ၊– ငွေဖလား၊ ရွှေဖလား၊ အဝတ်တန်ဆာ
များကိုထုတ်၍ ရေဗက္ကအားပေး၏။ သူ၏အမိ၊
မောင်အားလည်း၊ အဘိုးထိုက်သော လက်ဆောင်
၁၄ ကိုပေး၏။– သူနှင့် သူ၏အဘော်အပေါင်းတို့
သည်၊ စားသောက်၍ ညဉ့်ကိုလွန်စေပြီးမှ၊ နံနက်
ယံ၌ထလျက်၊ ကျွန်ုပ်သည်၊ သခင်ထံသို့ပြန်ပါရ
၁၅ စေဟု ဆိုလေသော်၊– မောင်နှင့်အမိက၊ မိန်းမ က
လေးသည်၊ ကျွန်ုပ်တို့ထံမှာ၊ ဆယ်ရက်ခန့်လောက်
နေပါစေဦး။ နောက်မှ၊ သူ့ကိုသွားပါစေမည်ဟု
၁၆ ဆိုကြ၏။– ထိုသူကလည်း၊ ကျွန်ုပ်ကိုမဆီးတား
ပါနှင့်။ ထာဝရဘုရားသည်၊ ကျွန်ုပ်ရောက်လာ
သောအမှုကို ပြုစုတော်မူပြီ။ ကျွန်ုပ်သည် သခင်
ထံသို့သွားရသောအခွင့်ကို ပေးပါလော့ဟုဆို
၁၇ လျှင်၊– သူတို့က၊ မိန်းကလေးကိုခေါ်၍၊ သူ့အလို
၁၈ ကိုမေးပါဦးမည်ဟုဆိုသည်နှင့်၊– ရေဗက္ကကိုခေါ်
၍ သင်သည် ဤလူနှင့်အတူယခုလိုက်မည်လော
ဟု မေးသောအခါ၊ ကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်ဟုဆို၏။–
၁၉ သို့ဖြစ်၍၊ မိမိနှမရေဗက္ကနှင့် သူ၏အထိန်းကိုငင်း၊
အာဗြဟံကျွန်နှင့် သူ၏လူတို့ကိုငင်း လွှတ်လိုက်
၆၀ ကြ၏။– ရေဗက္ကကိုလည်း၊ သင်သည်ကျွန်ုပ်တို့
၏နှမဖြစ်၏။ အသောင်းအသိန်းတို့၏အမိ ဖြစ်ပါ
စေသော။ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ရန်သူတို့၏
တံခါးများကိုအစိုးရပါစေသောဟု ကောင်းကြီးပေး
၆၁ ကြ၏။– ရေဗက္ကနှင့် သူ၏မိန်းမငယ်တို့သည်ထ
၍၊ ကုလားအုပ်ကိုစီးလျက်၊ ထိုယောကျ်ားနှင့်အ
တူလိုက်ကြ၏။ ထိုသို့ အာဗြဟံကျွန်သည် ရေဗက္က
ကိုဆောင်ယူ သွားလေ၏။

၆၂ ထိုအခါ တောင်ပြည်အတွင်း၌နေသော ဣ
ဇာက်သည်၊ ဗေရလဟဲရောလမ်းဖြင့် ရောက်လာ
၆၃ သည်ဖြစ်၍၊– ညဦးအချိန်၌ ဆင်ခြင်လိုသောငှါ၊
တောအရပ်သို့ထွက်သွား၍၊ မြော်ကြည့်လျှင်၊ ကု
၆၄ လားအုပ်များ လာသည်ကို မြင်လေ၏။– ရေဗက္က
သည်လည်း၊ မြော်ကြည့်၍ ဣဇာက်ကိုမြင်သော
၆၅ အခါ၊ ကုလားအုပ်အပေါ်မှဆင်းပြီးလျှင်၊– ကျွန်ုပ်
တို့ကို ကြိုဆိုခြင်းငှါ၊ တောင်္ခဲလာသောထိုသူကား၊
အာဗြဟံသူနည်းဟု ကျွန်ုကိုမေးလေသော်၊ ကျွန်
က၊ ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်သခင်ဖြစ်ပါ၏ဟု ပြောဆို
သောစကားကိုကြားလျှင်၊ ရေဗက္ကသည်မျက်နှာ
၆၆ ဖုံးကိုယူ၍ ဖုံးလေ၏။– ကျွန်သည်လည်း၊ မိမိပြု
လေသမျှတို့ကို ဣဇာက်အားကြားပြောပြီးမှ၊–
၆၇ ဣဇာက်သည် မိမိအမိစာရာ၏တဲသို့ ရေဗက္ကကို
ဆောင်ယူ၍ စုံဘက်လေ၏။ ရေဗက္ကကိုချစ်နစ်
မြို့သဖြင့်၊ အမိသေသောအမှုဌ သက်သာခြင်း
သို့ရောက်လေ၏။

၂၅

၁ တဖန်အာဗြဟံသည်၊ ကေတုရအမည်ရှိသော
၂ မိန်းမနှင့်စုံဘက်၍၊– ထိုမိန်းမသည် ဇိမရံ၊ ယုတ်
ရှန်၊ မေဒန်၊ မိဒျန်၊ ဣရှဗတ်၊ ရှုအာတို့ကို ဘွား
၃ မြင်လေ၏။– ယုတ်ရှန်သားကား၊ ရှေဘာနှင့်ဒေ
ဒန်တည်း။ ဒေဒန်သားကား၊ အာရှုရိမ်လူ၊ လေတု
၄ ရိမ်လူ၊ လုမ်မိမ်လူတည်း။– မိဒျန်သားကား၊ ဧဖာ၊
ဧဖေရ၊ ဟာနုတ်၊ အဘိဒ၊ ဧလဒါတည်း။ ထိုသူအ
ပေါင်းတို့ကား၊ ကေတုရအနွယ်ဖြစ်ကြသတည်း။

၅ အာဗြဟံသည်၊ မိမိဥစ္စာရှိသမျှကို ဣဇာက်
၆ အားပေးလေ၏။– မယားငယ်တို့၌ရသောသား
တို့အားလည်း၊ မိမိအသက်ရှင်စဉ်တွင် ဆုလပ်
များကိုဝေပေး၍၊ သားဣဇာက်ထံမှ အရှေ့ပြည်
သို့ လွှတ်လိုက်လေ၏။

၇ ထိုနောက် အာဗြဟံသည် အသက်ကြီးရင့်၍၊
အိုမင်းခြင်း၊ နေ့ရက်ကာလပြည့်စုံခြင်းနှင့်တကွ၊
အသက်ပေါင်း တရာခုနစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊–
၈ အသက်ချုပ်၍ အနိစ္စဖြစ်သဖြင့်၊ မိမိလူမျိုးစည်း
၉ ဝေးရာသို့ ရောက်လေ၏။– သားဣဇာက်နှင့် ဣ
ရှမေလတို့သည်၊ မံရေဖြို့ရှေ့မှာ၊ ဟိတ္တိအမျိုး
သား၊ ဇောရသားဧဖရုန်၏လယ်ပြင်တွင်၊ မပွေ
၁၀ လမြေတွင်း၌ အဘကိုသင်္ဂြိဟ်ကြ၏။– ဟေသ
အမျိုးသားတို့အား အဘိုးပေး၍ အာဗြဟံဝယ်
သောလယ်ပြင်၌၊ အာဗြဟံနှင့် မယားစာရာတို့
ကို သင်္ဂြိဟ်ကြသတည်း။

၁၁ အာဗြဟံသေသောနောက်၊ သားဣဇာက်ကို
ဘုရားသခင် ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ဣ
ဇာက်သည် ဗေရလဟဲရောမြို့မှာနေသတည်း။–
၁၂ စာရာ၏ကျွန်မ၊ အဲဂုတ္တုအမျိုးသားဟာဂရတွား
၁၃ မြင်သော အာဗြဟံသား ဣရှမေလ၏သားစဉ်
မြေးဆက်တည်းဟူသော၊– မိမိအမျိုးအနွယ်အ
လိုက်၊ ဣရှမေလသားများအမည် ဟူမုကား၊
သားအကြီး နဗာယုတ်။ ထိုနောက်ကေဒါ၊ အာဒ
၁၄ ဗေလ၊ မိဗသံ၊– မိရှမ၊ ဒုမာ၊ မာစ၊ – ဟာဒဒ်၊ တေ
၁၅ မ၊ ယေတုရ၊ နာဖိရှ၊ ကေဒမာတည်းဟူသော၊–
၁၆ ဣရှမေလသားတည်း။ ထိုသို့အမည်ရှိသောသူ

တို့သည်၊ မိမိမြို့၊ မိမိရဲတိုက်အလိုက်၊ အမျိုးမျိုး
၁၇ သောမင်းဆယ်နှစ်ပါးဖြစ်သတည်း။– ကျရုံမေလ
သည် အသက်တရာသုံးဆယ်ခုနစ်နှစ်ရှိသော်၊
အသက်ချုပ်၍သေသဖြင့်၊ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာ
၁၈ သို့ရောက်လေ၏။– သူတို့သည်လည်း၊ အာရှရိ
ပြည်သို့သွားရာလမ်း၊ ဟဝိလမြို့မှစ၍၊ အဲဂုတ္တု
ပြည်အရှေ့၊ ရှုရမြို့တိုင်အောင် နေကြ၏။ ထိုသို့
ကျရုံမေလ၏နေရာသည်၊ မိမိညီအစ်ကိုအပေါင်း
အနာန်၌ ကျသတည်း။
၁၉ အာဗြဟံသားကြောက်၏အဆက်အနွယ်ဟူမူ
၂၀ ကား၊ အာဗြဟံသားကား ကြောက်တည်း။– ကြ
ောက်သည်၊ အသက်လေးဆယ်ရှိသောအခါ၊ ပါဒ
နာရံအရပ်သူ၊ ရှုရိအမျိုးဗေသွေလ၏သမီး၊ ရှုရိလူ
လာဗန်၏နှမရေဗက္ကနှင့် အိမ်ထောင်လေ၏။–
၂၁ ကြောက်သည်၊ မိမိမယားရေဗက္ကမြို့သောကြောင့်၊
ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်၍၊ ထာဝရဘုရား
နားထောင်တော်မူသဖြင့်၊ သူ၏မယားသည် ပဋိ
၂၂ သန္ဓေ စွဲယူလေ၏။– ဝမ်းအတွင်း၌ တည်သော
သူငယ်တို့သည်၊ အချင်းချင်းတိုက်ခိုက်ကြ၏။ အ
မိကလည်း၊ ထိုသို့ဖြစ်၍ ငါ၌အဘယ်အမှုရောက်
ပါလိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားကို
၂၃ မေးလျှောက်ခြင်းငှါသွားလေ၏။– ထာဝရဘုရား
ကလည်း၊ သင်၏ဝမ်းအတွင်း၌ လူမျိုးနှစ်မျိုးရှိ
၏။ သင်၏ဝမ်းထဲက ခြားနားသောလူစုနှစ်စုကို
ဘွားရလိမ့်မည်။ လူတမျိုးသည် တမျိုးထက်အား
ကြီးလိမ့်မည်။ အကြီးသည်အငယ်၌ ကျွန်ခံရလိမ့်
၂၄ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ဘွားချိန်စေ့သောအခါ၊
၂၅ သူ၏ဝမ်း၌သားအမွှာရှိသဖြင့်၊– အဦးဘွားသော
သားသည်၊ အမွေးပါသောအဝတ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ တ
ကိုယ်လုံးအဆင်းနီ၏။ သူ့ကို ဧသောဟူသောအ
၂၆ မည်ဖြင့် မှည့်ကြ၏။– ထိုနောက်မှ သူ့ညီသည်၊
အစ်ကို့ဧသော၏ဖနောင့်ကိုကိုင်လျက် ဘွားလာ
၏။ သူ့ကိုကား၊ ယာကုပ်အမည်ဖြင့် မှည့်ကြ၏။
ထိုသားနှစ်ယောက်ကို ဘွားသောအခါ၊ ကြောက်
၂၇ သည် အသက်ခြောက်ဆယ်ရှိသတည်း။– သူငယ်
တို့သည်ကြီးပွါး၍၊ ဧသောကား လိမ္မာသောတော
သားမုဆိုးဖြစ်လေ၏။ ယာကုပ်ကား တဲ၌နေတတ်
၂၈ ၍ စိတ်ကောင်းသောသူဖြစ်၏။– ကြောက်သည်၊
ဧသောပေးသောအမဲသားကို စားလေ့ရှိသော
ကြောင့် သူ့ကိုချစ်၏။ ရေဗက္ကမူကား ယာကုပ်
၂၉ ကိုချစ်၏။– တနေ့သ၌၊ ယာကုပ်သည် စားစရာ
ကို ချက်ပြုတ်စဉ်တွင်၊ ဧသောသည် တောမှလာ
၃၀ ၍ မောသောကြောင့်၊– ယာကုပ်အား၊ ထိုနီသော
စားစရာနှင့် ငါ့ကိုကျွေးပါလော့၊ ငါမောပါသည်
ဟုဆိုလေ၏။ ထိုကြောင့် သူ၏နာမည်ကိုဧဒုံဟု
၃၁ တွင်သတည်း။– ယာကုပ်ကလည်း၊ ယနေ့ပင်
သင်၏သားဦးအရာကို၊ ငါ့အားရောင်းပါဟုဆို
၃၂ လျှင်၊– သောက၊ ငါသေလုပြီ။ သားဦးအရာအား
ဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိပါလိမ့်မည်နည်းဟုဆို၏။–
၃၃ ယာကုပ်ကလည်း၊ ယနေ့ပင်ငါ့အား ကျိန်ဆိုခြင်း
ကိုပြုပါဟုဆိုသော်၊ သူသည်ကျိန်ဆိုသဖြင့်၊ ယာ
၃၄ ကုပ်အား မိမိသားဦးအရာကိုရောင်းလေ၏။– ထို
အခါ ယာကုပ်သည်၊ မုန့်နှင့် ပဲဟင်းကို ဧသော
အားပေးသဖြင့်၊ သူသည် စားသောက်ပြီးမှထ၍
သွားလေ၏။ ထိုသို့ဧသောသည်၊ မိမိနှင့် ဆိုင်
သောသားဦးအရာကို မထိမဲ့မြင်ငဲ့ပြသတည်း။

၂၆

၁ အာဗြဟံလက်ထက် ထိုပြည်၌ဖြစ်ဘူးသော
အစာခေါင်းပါးခြင်းမှတပါး၊ နောက်တဖန် အစာ
ခေါင်းပါးခြင်းရှိပြန်သည်ဖြစ်၍၊ ကြောက်သည် ဖိ
လိတ္တိမင်းကြီး အဘိမလက်နေရာဂေရာမြို့သို့
၂ သွားလေ၏။– ထာဝရဘုရားသည်လည်း သူ့အား
ထင်ရှား၍၊ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့မသွားနှင့်၊
၃ ငါပြောလတံ့သောပြည်၌နေလော့။– ယခု ဤ
ပြည်၌ တည်းခိုရ်၍နေလော့။ သင့်ဘက်မှာငါနေ၍
ကောင်းကြီးပေးမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်
နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်အား ဤပြည်ရှိသမျှတို့
ကို ငါပေးမည်။ သင်၏အဘအာဗြဟံအား ငါကျိန်
၄ ဆိုသောစကားရှိသည်အတိုင်းငါပြုမည်။– သင်
၏အမျိုးအနွယ်ကို ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့များ
ပြားစေမည်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်အားလည်း၊
ဤပြည်ရှိသမျှတို့ကို ငါပေးမည်။ သင်၏အမျိုး
အနွယ်အားဖြင့်လည်း၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်
၅ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြလိမ့်မည်။– အ
ကြောင်းမူကား၊ အာဗြဟံသည် ငါ့စကားကိုနား
ထောင်၍၊ ငါစီရင်မှာထားသော ပညတ်တရားအ
မျိုးမျိုးတို့ကို စောင့်ရှောက်သတည်းဟု မိန့်တော်
မူ၏။
၆၊၇ ကြောက်သည် ဂေရာမြို့၌နေစဉ်တွင်၊ – မြို့
သားတို့သည် သူ၏မယားအကြောင်းကိုမေး
သောအခါ၊ ရေဗက္ကသည် လှသောအဆင်းအ
ရောင်ရှိသောကြောင့်၊ ဤပြည်သားယောကျ်ား
တို့သည် သူ့အကြောင်းကြောင့် ငါ့ကိုသတ်မည်
ဟုစိုးရိမ်၍၊ သူသည်ငါ့မယားဖြစ်သည်ဟု မပြော
၈ မဆိုဝံ့၊ ငါ့နမဖြစ်သည်ဟု ပြောဆို၏။– ထိုမြို့၌
ကာလအင်တန်ကြာနေပြီးမှ၊ တနေ့သ၌၊ ကြ

To Contents

ဇောက်သည် မိမိမယားရေဗက္ကနှင့်ကစားသည်ကို၊ ဖိလိတ္တိမင်းကြီးအဘိမလက်သည် ပြတင်းပေါက်
၉ ဝက ကြည့်မြင်လျှင်၊- ဣဇောက်ကိုခေါ်၍၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အကယ်စင်စစ် သင်၏မယားဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်၊ သူသည်ငါ့နှမဖြစ်၏ဟု အဘယ်ကြောင့် သင်ပြောရသနည်းဟုမေးသော်၊ ဣဇောက်က၊ သူ့အတွက်ကြောင့် ကျွန်ုပ်သေမည်ကိုစိုးရိမ်ပါသည်
၁၀ ဟု လျှောက်ဆို၏။- အဘိမလက်မင်းကလည်း၊ ငါတို့၌ သင်ပြုသောအမှုကား အဘယ်သို့နည်း။ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ သင်၏မယားနှင့် အမှတ်တမဲ့သင့်နေလျှင်၊ ငါတို့ခေါင်းပေါ်မှာ သင်
သည် အပြစ်ရောက်စေလိမ့်မည်တကားဟု ဆိုပြီး
၁၁ မှ၊- ဤသူလင်မယားကို ပြစ်မှားသောသူသည် ဆက်ဆက်အသေခံရမည်ဟု မိမိလူအပေါင်းတို့ကို မှာထားသတည်း။
၁၂ ထိုပြည်၌ ဣဇောက်သည်မျိုးစေ့ကိုကြဲ၍၊ တနှစ်ခြင်းတွင် အဆတရာသောအသီးအနှံကိုရလေ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ကောင်းကြီးပေး
၁၃ တော်မူသဖြင့်၊- သူသည်ကြီးပွါး၍၊ အလွန်စည်းစိမ်ကြီးသည်တိုင်အောင် တိုးတက်လျက်၊ စီးပွါး
၁၄ ဥစ္စာများပြားစွာဖြစ်လေ၏။- သိုးစု၊ နွားစုများ၊ ကျွန်များနှင့်ပြည့်စုံကြွယ်ဝ၏။ ထိုကြောင့်၊ ဖိ
၁၅ လိတ္တိလူတို့သည် သူ့ကိုငြူစူကြ၏။- အဘအာဗြဟံလက်ထက်၌၊ အဘ၏ကျွန်တို့တူးသော ရေ
၁၆ တွင်းရှိသမျှတို့ကို မြေနှင့်ဖို့ပိတ်ကြ၏။- အဘိမလက်မင်းကလည်း၊ သင်သည် ငါတို့ထက်တန်ခိုးကြီး၏။ ငါတို့ထံမှထွက်သွားလော့ဟု၊ ဣဇောက်
၁၇ ကိုအမိန့်ရှိသောကြောင့်၊- ဣဇောက်သည် ထိုမြို့မှထွက်သွားပြီးလျှင်၊ ဂေရာချိုင့်ဝှမ်းတဲကို ဆောက်၍ နေလေ၏။
၁၈ ထိုအခါ ဣဇောက်သည်၊ အဘအာဗြဟံကျွန်တို့တူး၍၊ အဘသေသောနောက်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ဖို့သောရေတွင်းတို့ကို တူးဘော်ပြန်၍၊ အထက်က အဘသမုတ်သောအမည်ဖြင့် သမုတ်လေ၏။-
၁၉ ဣဇောက်ကျွန်တို့လည်း၊ ချိုင့်ထဲ၌တူး၍ စမ်းရေ
၂၀ တွင်းကို တွေ့ကြ၏။- ဂေရာအမျိုးသားနွားကျောင်းတို့ကလည်း၊ ဤရေသည် ငါတို့ရဖြေစ်၏ဟု၊ ဣဇောက်၏နွားကျောင်းတို့နှင့် လုယက်ပြောဆိုကြ
၏။ ထိုသို့ အချင်းချင်းလုယက်ကြသောကြောင့်၊ ထိုရေတွင်းကို ဧသက်အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။-
၂၁ နောက်တဖန် အခြားသောရေတွင်းကို တူးပြန်ကြ၏။ ထိုရေတွင်းကိုလည်း တဖန်လုကြသော
၂၂ ကြောင့်၊ သိတနအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။- ထိုအရပ်မှ နေရာပြောင်း၍၊ အခြားသောရေတွင်းကို တူးကြ၏။ ထိုရေတွင်းကို အဘယ်သူမျှ မလုယက်သောကြောင့်၊ ငါတို့နေစရာအခွင့်ကို ယခုထာဝရဘုရားပေးတော်မူပြီဖြစ်၍၊ ဤပြည်၌ ငါတို့သည် စီးပွါးများကြလိမ့်မည်ဟုဆိုလျက်၊ ထိုရေတွင်းကို ရဟောဘုတ်အမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။
၂၃ တဖန်ထိုအရပ်မှ ဗေရရှေဘအရပ်သို့ ပြောင်း
၂၄ လေ၏။- ထိုနေ့ညမှာ ထာဝရဘုရားသည်ထင်ရှား၍၊ ငါသည် သင်၏အဘအာဗြဟံ၏ဘုရားဖြစ်၏။ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည်သင့်ဘက်မှာရှိ၏။ ငါ
သည်ကောင်းကြီးပေးမည်။ ငါ၏ကျွန်အာဗြဟံ
အတွက်၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုငါများပြားစေ
၂၅ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထိုအရပ်၌ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုပဋ္ဌနာပြု၏။ တဲကိုလည်းတည်ဆောက်၍၊ ကျွန်တို့
သည် ရေတွင်းကိုတူးကြ၏။
၂၆ ထိုအခါ အဘိမလက်မင်းသည်၊ အဆွေတော်အဟုဇတ်နှင့် ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖိကောလတို့ကိုခေါ်
၂၇ ၍၊ ဂေရာမြို့မှ ဣဇောက်ရှိရာသို့သွား၏။- ဣဇောက်
ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုမြင်ပျံ၍၌နှင်ထုတ်
ပြီးမှ၊ အဘယ်ကြောင့်လာကြသနည်းဟုမေးလျှင်၊-
၂၈ ထိုသူတို့က၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ဘက်မှာရှိ
တော်မူကြောင်းကို၊ ငါတို့အမှန် သိမြင်သည်ဖြစ်
၂၉ ၍၊- ငါတို့သည် သင့်ကိုမထိမခိုက်၊ ကျေးဇူးကို
သာပြု၍၊ ငြိမ်ဝပ်စွာလွှတ်လိုက်သည်နည်းတူ၊
သင်သည်ငါတို့ကိုအပြစ်မပြုရဟု၊ ငါတို့တဘက်၊
သင့်တဘက်၊ နှစ်ဘက်သားတို့သည်၊ သစ္စာဂတိ
ထား၍ မိသဟာယဖွဲ့ကြစို့။ သင်သည် ထာဝရ
ဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူသောသူဖြစ်ပါ၏၊
၃၀ ဟု ဆိုကြလေသော်၊- ဣဇောက်သည်၊ သူတို့အတို့
စားသောက်ပွဲကိုလုပ်၍၊ အတူစားသောက်ကြ၏။-
၃၁ နံနက်စောစောထ၍၊ အချင်းချင်းတဦးနှင့် တဦး
သစ္စာပြုကြပြီးမှ၊ ဣဇောက်သည် သူတို့ကိုလွှတ်
လိုက်၍၊ သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာသွားရကြ၏။-
၃၂ ထိုနေ့၌ပင် ဣဇောက်ကျွန်တို့သည်လာ၍၊ မိမိတို့
တူးသောတွင်း၌ ရေတွေ့ကြောင်းကိုပြောဆိုကြ
၃၃ လျှင်၊- ထိုရေတွင်းကို ရှောအမည်ဖြင့်မှည့်လေ
၏။ ထိုကြောင့် ထိုအရပ်၌ တည်သောမြို့ကိုဗေရ
ရှေဘမြို့ဟု ယနေ့တိုင်အောင်တွင်လေသတည်း။
၃၄ ဧသောသည် အသက်လေးဆယ်ရှိသောအ
ခါ၊ ဟိတ္တိအမျိုးသားဗေရိ၏သမီးယုဒိတ်၊ ဟိတ္တိ
အမျိုးသား ဧလုန်၏သမီးဗာရှမတ်တို့နှင့် အိမ်
၃၅ ထောင်လေ၏။- ထိုမိန်းမတို့သည် ဣဇောက်နှင့်

ရေဗုဒ္ဓသ္ဥ စိတ်နှလုံးပူပန်စရာအကြောင်းဖြစ်သ
တည်း။

၂၇

၁ ထိုနောက် ဣဒေက်သည်အို၍ မျက်စိမှုန်သ
ဖြင့် မမြင်နိုင်သောအခါ၊ သားအကြီးဧသောကို၊ ငါ့
သားဟုခေါ်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟု ထူးလေ၏။–
၂ အဘကလည်း ယခုငါအိုလှပြီ။ အဘယ်သောအ
ခါ သေရမည်ကိုငါမသိ။– မသေမီ ငါ့ဝိညာဉ်သည်
သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ သင်၏
လက်နက်တည်းဟူသော လေးနှင့်မြှားတောင့်ကို
ဆောင်ယူလျက် တောသို့သွား၍၊ ငါစားစရာဘို့
၄ အမဲကောင်ကိုရအောင်ရှာပြီးလျှင်၊– ငါမြိန်ရှက်
တတ်သော အမဲဟင်းလျာကိုချက်၍ ငါ့ထံသို့ယူခဲ့
၅ ပါလော့ဟု ပြောဆို၏။–ထိုသို့ ဣဒေက်သည် သား
ဧသောအားပြောဆိုသောစကားကို၊ ရေဗုဒ္ဓကြား
သည်ဖြစ်၍၊ ဧသောသည် အမဲသားကိုရအောင်
၆ တောသို့အရှာသွားစဉ်တွင်၊– ရေဗုဒ္ဓသည် သား
၇ ယာကုပ်ကိုခေါ်၍၊– သင်၏အဘက၊ ငါမသေမီ
ထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော်မှာ သင့်ကို ငါကောင်း
ကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ ငါစားစရာဘို့အမဲသား
ကိုယူခဲ့၍၊ အမဲဟင်းလျာကိုချက်ပါဟု သင်၏အစ်
၈ ကို့ဧသောအားပြောသည်ကို ငါကြားပြီ။– သို့ဖြစ်၍
ငါ့သား၊ ငါမှာထားသမျှသောစကားကို နားထောင်
၉ ပါလော့။– ယခု ဆိတ်စုရှိရာသို့သွား၍၊ ကောင်း
သော ဆိတ်သငယ်နှစ်ကောင်ကို ငါ့ထံသို့ယူခဲ့ပါ
လော့။ သင်၏အဘ မြိန်ရှက်တတ်သော အမဲဟင်း
၁၀ လျာကို ငါချက်မည်။– သင်၏အဘမသေမီ သင့်ကို
ကောင်းကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ ထိုအစာကို အဘ
စားစေခြင်းငှါ သင်သည် အဘထံသို့ပို့ဆောင်ရမည်
၁၁ ဟု ဆိုလေ၏။– ယာကုပ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်အစ်ကို
ဧသောကား အမွေးရှိသောသူ၊ ကျွန်ုပ်ကားချော
၁၂ မွတ်သောသူဖြစ်၏။– ကျွန်ုပ်အဘသည် ကျွန်ုပ်
ကို စမ်းသပ်ကောင်းစမ်းသပ်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်
လျှင် ကျွန်ုပ်ကိုလှည့်စားသောသူဟူ၍ထင်သဖြင့်၊
ကျွန်ုပ်သည် မင်္ဂလာကိုမရဘဲ ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာ
၁၃ ကိုသာခံရလိမ့်မည်ဟု အမိကိုဆိုလေ၏။– အမိ
ရေဗုဒ္ဓကလည်း၊ ငါ့သား၊ သင်ခံရသောကျိန်ခြင်း
အမင်္ဂလာသည် ငါ၌သင့်ရောက်ပါစေ။ ငါ့စကားကို
နားထောင်၍ ဆိတ်သငယ်တို့ကိုသာယူခဲ့ပါဟု ဆို
၁၄ သည်အတိုင်း။–သူသည်သွား၍ ဆိတ်သငယ်တို့ကို
အမိထံသို့ ယူခဲ့သဖြင့်၊ အမိသည်လည်း အဘမြိန်
ရှက်တတ်သောအမဲဟင်းလျာကို ချက်လေ၏။–
၁၅ ထိုအခါရေဗုဒ္ဓသည် အိမ်တွင် မိမိလက်၌ရှိသော
သားကြီးဧသော၏အဝတ်၊ ကောင်းမွန်သောအ
ဝတ်ကိုယူ၍၊ သားငယ်ယာကုပ်ကိုဝတ်စေလျက်၊–
၁၆ ဆိတ်သငယ်၏သားရေကိုလည်းယူ၍ သူ၏
လက်၌ခွင်း၊ လည်ပင်းချောသောဘက်၌ခွင်း ဆင်
၁၇ ယင်ပြီးလျှင်၊– မိမိချက်သောအမဲဟင်းနှင့်မုန့်ကို
သားယာကုပ်လက်၌အပ်ပေး၏။
၁၈ ယာကုပ်လည်း အဘထံသို့သွား၍၊ အဘဟု
ခေါ်လေ၏။ အဘကလည်း၊ ငါရှိ၏ငါ့သား။ သင်
၁၉ သည် အဘယ်သူနည်းဟုမေး၏။– ယာကုပ်က
လည်း၊ အကျွန်ုပ်ကား သားအကြီးဧသောဖြစ်ပါ၏။
အဘမှာထားသည်အတိုင်း ပြုပါပြီ။ ထ၍ထိုင်ပါ။
အဘ၏ဝိညာဉ်သည် အကျွန်ုပ်ကို ကောင်းကြီး
ပေးမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်၏အမဲသားကိုစား
၂၀ ပါလော့ဟု ဆိုလေ၏။– အဘဣဇာက်ကလည်း၊
ငါ့သား၊ ဤမျှလောက် လျင်မြန်စွာတွေ့ရသော
အကြောင်းကား၊ အဘယ်သို့နည်းဟု သားအားမေး
လျှင်၊ အဘ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အ
ကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ ဆောင်ခဲ့တော်မူသောကြောင့်၊လျင်
၂၁ မြန်စွာတွေ့ရပါသည်ဟု ပြန်ဆိုလေ၏။– ဣဇာက်
ကလည်း၊ ငါ့သား၊ သင်သည် ငါ့သားဧသောမှန်
သည် မမှန်သည်ကိုသိလို၍၊ သင့်ကို ငါစမ်းသပ်စေ
ခြင်းငှါ၊ ငါထံပါးသို့ချဉ်းကပ်ပါလော့ဟုဆိုလျှင်၊–
၂၂ ယာကုပ်သည် အဘထံပါးသို့ချဉ်းကပ်၍၊ အဘ
သည်စမ်းသပ်လျက်၊ အသံကား ယာကုပ်၏အ
သံ၊ လက်တို့ကားဧသော၏လက်ဖြစ်ပေသည်ဟု
၂၃ ဆိုလေ၏။– ထိုသို့သူ၏လက်တို့သည် ဧသော၏
လက်ကဲ့သို့ အမွေးပါသောကြောင့်၊ ယာကုပ်ဖြစ်
မှန်းကို အဘမရိပ်မိသဖြင့်၊ ကောင်းကြီးပေးလေ
၂၄ ၏။– သို့ရာတွင် တဖန်ကား၊ သင်သည် ငါ့သား ဧ
သောစင်စစ် အမှန်ပင်ဖြစ်သလောဟုမေးပြန်လျှင်၊
၂၅ မှန်ပါသည်ဟု ဆို၏။– အဘကလည်း၊ ငါ့ထံပါး
သို့ သွင်းခဲ့ပါ။ ငါ့ဝိညာဉ်သည် သင့်ကိုကောင်း
ကြီးပေးမည်အကြောင်း၊ ငါ့သား၏အမဲသားကို
ငါစားအံ့ဟုဆိုလျှင်၊ ယာကုပ်သည် အဘထံပါး
သို့သွင်း၍၊ အဘစားလေ၏။ စပျစ်ရည်ကိုလည်း
၂၆ ပေး၍ အဘသောက်လေ၏။– ထိုနောက် အဘ
က၊ ငါ့သားချဉ်းကပ်၍ ငါ့ကိုနမ်းပါလော့ဟုဆို
လျှင်၊ ယာကုပ်သည် ချဉ်းကပ်၍ အဘကိုနမ်း
၂၇ လေ၏။– အဘဣဇာက်ကလည်း၊ သူ့အဝတ်၏
အနံ့ကို ခံ၍ကြည့်ပါ။ ငါ့သား၏အနံ့သည်၊ ထာဝ
ရဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူသော လယ်၏အ
၂၈ မွှေးအကြိုင်နှင့်တူ၏။– ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်
သည်မိုးယံကောင်းကင်၏နှင်းကိုငဲ့၊ မြေကြီး၏

To Contents

ဆီဥကိုငင်း၊ များစွာသောဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်ကို
၂၉ ငင်း၊ သင့်အားပေးတော်မူစေသတည်း။– သူတ
ပါးတို့သည်သင်၌ကျွန်ခံ၍၊ အပြည်ပြည်တို့သည်
သင့်ရှေ့မှာ ဦးညွတ်ရကြစေသတည်း။ သင်သည်
သင်၏ညီအစ်ကိုတို့၌အရှင်ဖြစ်၍၊ သင့်အမိ၏
သားတို့သည် သင့်ရှေ့မှာဦးညွတ်ရကြစေသတည်း။
သင့်ကို ကျိန်ဆဲ သောသူအပေါင်းတို့သည် ကျိန်
ဆဲခြင်းကိုခံရကြစေသတည်း။ သင့်ကို ကောင်း
ကြီးပေးသောသူအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီး
ကိုခံရကြစေသတည်းဟု ကောင်းကြီးပေးလေ၏။
၃၀ ယာကုပ်သည်၊ အဘကြဏောပေးသောကောင်း
ကြီးမင်္ဂလာကိုခံ၍၊ အဘထံမှ ထွက်သွားသော
ခဏချင်းတွင်၊ အစ်ကို၎သောသည် မုဆိုးပြုရာမှ
၃၁ ရောက်လာ၏။– သူသည်လည်း အမဲဟင်းလျာ
ကိုချက်၍ အဘထံသို့ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်
အဘ၏ဝိညာဉ်သည်၊ အကျွန်ုပ်ကိုကောင်းကြီး
ပေးမည်အကြောင်း၊ သား၏အမဲသားကိုထ၍
၃၂ စားပါလော့ဟု ဆိုလေ၏။– အဘကြဏောက်က
လည်း၊ သင်သည် အဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှင်၊
အကျွန်ုပ်ကား သားအကြီး၎သောဖြစ်ပါ၏ဟုဆို
လေသော်၊ အဘကြဏောက်သည် အလွန်တုန်လှုပ်
၃၃ ၍၊ အဘယ်သူနည်း။– အမဲသားကိုရ၍၊ ငါ့ထံသို့
ဆောင်ခဲ့ပြီးသောသူသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။
သင်မရောက်မီ ငါသည်အကုန်အစင်စားပြီး၍၊ သူ့
ကိုကောင်းကြီးပေးမိပြီ။ သူသည် ကောင်းကြီးမင်
လာကို ဧကန်အမှန်ခံရလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။–
၃၄ အဘဆိုသောစကားကို၎သောကြားလျှင်၊ အလွန်
ပြင်းသောအသံနှင့် သည်းထန်စွာငိုကြွေးလျက်၊
အိုအဘ၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း ကောင်းကြီးပေးပါ
၃၅ လော့၊ ပေးပါလော့ဟုဆိုလေသော်၊– အဘက၊
သင့်ညီသည် လိမ္မာစွာလာ၍၊ သင်၏ကောင်း
၃၆ ကြီးမင်္ဂလာကို ယူသွားပြီဟု ဆိုလေ၏။– ဧသော
ကလည်း၊ သူ့ကို ယာကုပ်ဟူသောအမည်ဖြင့်
လျောက်ပတ်စွာမည်သို့ပါပြီ မဟုတ်လော။ အ
ကျွန်ုပ်ကို နှစ်ကြိမ်လုသို့စား၍နိုင်ပါပြီ။ သားဦး
အရပ်အရာကို အရင်ယူသွားပါပြီ။ ယခုလည်းတ
ဖန် အကျွန်ုပ်၏ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ယူသွား
ပါပြီဟူ၍ငင်း၊ အကျွန်ုပ်အဘို့ ကောင်းကြီးမင်
လာတပါးကိုမျှ မခြွင်းပါသလော ဟူ၍ငင်း ဆို
၃၇ လေ၏။– ဣဇာက်ကလည်း၊ သူ့ကို သင်၏အရှင်
ဖြစ်စေပြီ။ ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို သူ၌ကျွန်ခံ
စေပြီ။ ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်နှင့်သူ့ကိုထောက်မ
ပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါ့သား၊ သင်၌ အဘယ်သို့ပြုနိုင်
၃၈ တော့အံ့နည်းဟု၊ ဧသောအားပြန်ပြောလျှင်၊– ဧ
သောက၊ အိုအဘ၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ တစုံတခု
မျှမရှိပါသလော။ အိုအဘ၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း
ကောင်းကြီးပေးပါလော့၊ ပေးပါလော့ဟု အဘ
အားပြောဆိုလျက်၊ တဖန်အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေး
၃၉ လေ၏။– အဘကြဏောက်ကလည်း၊ ကြည့်ရှုပါ။
သင်၏နေရာသည် မြေကြီး၏ဆီဥနှင့်ငင်း၊ အ
ထက်မိုဃ်းကောင်းကင်၏နှင်းနှင့်ငင်း ပြည့်စုံ
၄၀ လိမ့်မည်။– ထားဖြင့်အသက်ကိုမွေးရလိမ့်မည်။
ညီ၌ကျွန်ခံရလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် အစိုးရ
သောအခါ၊ သူတင် သောထမ်းဘိုးကို သင်၏
လည်ပင်းမှချိုးပယ်လိမ့်မည်ဟု ပြန်၍ဆိုလေ၏။
၄၁ အဘသည် ယာကုပ်အားပေးသော ကောင်း
ကြီးမင်္ဂလာကြောင့်၊ ဧသောသည် ယာကုပ်ကိုအ
ငြိုးထား၍၊ ငါ့အဘကြောင့် ညည်းတွားရသော
နေ့ရက်ကာလအချိန်နီးပြီ။ ထိုအခါ ငါညီယာ
ကုပ်ကိုငါသတ်မည်ဟု၊ အကြံနှင့်ပြောလေ၏။–
၄၂ ထိုသို့သားကြီး ဧသောပြောသောစကားကို အမိ
ရေဗက္ကကြားလျှင်၊ သားငယ်ယာကုပ်ကိုခေါ်၍၊
သင်၏အစ်ကိုဧသောသည် သင့်ကိုသတ်သဖြင့်၊
၄၃ သင့်အမှုခံစိတ်ပြေလိမ့်မည်။– ထို့ကြောင့်၊ ငါ့
သား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ပါ။ ငါ့မောင်လာမှန်
၄၄ နေရာ ခါရန်မြို့သို့ထ၍ပြေးသွားပါလော့။– သင်၏
အစ်ကိုစိတ်ပြေသည်တိုင်အောင်၊ သူထံမှာ ခဏ
၄၅ ရောင်၍နေပါလော့။– သင်၏အစ်ကိုစိတ်ပြေ၍၊
သင်သည် သူ၌ပြုသောအမှုကို သူမေ့လျော့သော
အခါ၊ ငါမှာလိုက်၍၊ ထိုအရပ်မှသင့်ကို ဆောင်ခဲ့
စေမည်။ ငါ့သားနှစ်ယောက်လုံးကို တနေ့ခြင်း
တွင် အဘယ်ကြောင့်ငါရှုံးရမည်နည်းဟု ဆိုလေ
၄၆ ၏။– တဖန်ရေဗက္ကသည် ဣဇာက်ထံသို့သွား၍၊
ကျွန်မသည် ဟေသအမျိုးသမီးတို့ကြောင့်၊
ကိုယ်အသက်ကိုငြီးငွေ့လှ၏။ ဤပြည်သူသမီး
ကဲ့သို့သောသူ၊ ဟေသအမျိုးသမီးနှင့် ယာကုပ်
အိမ်ထောင်ဘက်ပြုလျှင်၊ ကျွန်မအသက်ရှင်၍
အဘယ်ကျေးဇူးရှိပါလိမ့်မည်နည်းဟု ပြောဆို
လေ၏။

၂၈

၁ ထိုအခါ ဣဇာက်သည် ယာကုပ်ကိုခေါ်၍၊
သင်သည် ခါနာန်အမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ဘက်
၂ မပြုရ။– အမိ၏အဘ ဗေသွေလအမျိုးသားနေ
ရာ ပါဒနာရံအရပ်သို့ ထ၍သွားလော့။ သင့်ဦးရီး
လာဗန်၏သမီးတစုံတယောက်နှင့် အိမ်ထောင်
၃ ဘက်ပြုလော့။– အနန္တတန်ခိုးရှင် ဘုရားသခင်

သည် ကောင်းကြီးပေး၍တိုးပွါးစေသဖြင့်၊ သင်
သည် အမျိုးကြီးဖြစ်မည်အကြောင်းနှင့် များပြား
၄ စေတော်မူစေသတည်း။– အထက်က အာဗြဟံ
အားပေးတော်မူ၍၊ သင် ယခုဧည့်သည်ဖြစ်လျက်
နေသောဤပြည်ကို၊ သင်အမွေခံရမည်အကြောင်း၊
သင့်အားငင်း၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်အားငင်း၊ အာ
ဗြဟံ၏ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ပေးတော်မူစေသ
တည်းဟု ကောင်းကြီးပေးလျက် မှာထား၍လွှတ်
၅ လိုက်လေ၏။– ထိုသို့ယာကုပ်နှင့် ဧသော၏အ
မိ၊ ရေဗက္ကာ၏မောင်၊ ရှူရိလူဗေသွေလသား လာ
ဗန်နေရာ ပါဒနာရံပြည်သို့ ယာကုပ်သွားလေ၏။
၆ ထိုသို့ ဣရာဇ်သည် ယာကုပ်ကိုကောင်း
ကြီးပေး၍၊ ပါဒနာရံပြည်၌ အိမ်ထောင်ဘက်ပြု
စေခြင်းငှါ လွှတ်လိုက်သောအကြောင်းကို၎င်း၊
ခါနာန်အမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ဘက်မပြုရဟု၊
ကောင်းကြီးပေးသောအခါ မှာထားကြောင်းကို
၇ ၎င်း၊– ယာကုပ်သည်မိဘစကားကို နားထောင်
၈ ၍၊ ပါဒနာရံပြည်သို့သွားကြောင်းကိုလည်း၊– ခါ
နာန်အမျိုးသမီးတို့ကို အဘဣရာဇ် မနှစ်သက်
၉ ကြောင်းကိုလည်း၊ ဧသောသိမြင်လျှင်၊– ဣရှမေလ
ထံသို့သွား၍၊ အထက်မယားတို့မှတပါး၊ အာဗြ
ဟံသား ဣရှမေလသမီး၊ နဗာယုတ်နမ၊ မဟာ
လတ်နှင့် တဖန်အိမ်ထောင်ဘက်ပြုပြန်လေ၏။
၁၀ ယာကုပ်သည် ဗေရရှေဘာရွာမှထွက်၍၊ ခါရန်
၁၁ ပြည်သို့ခရီးသွားစဉ်တွင်၊– တစ်တခုသောအရပ်
သို့ရောက်၍၊ နိုးယံးချုပ်သောကြောင့်၊ည၌ပင်ကို လွန်
စေမည်အကြံရှိသည်နှင့်၊ ထိုအရပ်၌ ကျောက်ကို
ယူ၍ ခေါင်းအုံးဘို့ထားပြီးလျှင် အိပ်လေ၏။–
၁၂ မြင်ရသောအိပ်မက်ဟူမူကား၊ မြေကြီးပေါ်၌ လှေ
ကားထောင်လျက် အဖျားသည် မိုးယံးကောင်း
ကင်တိုင် အောင်မိ၏။ ဘုရားသခင်၏ကောင်း
ကင်တမန်တို့သည်၊ ထိုလှေကားဖြင့် ဆင်းလျက်
၁၃ တက်လျက်ရှိကြ၏။– ထာဝရဘုရားသည် လှေ
ကားထက်၌ ရပ်တော်မူလျက်၊ ငါသည် သင်၏အ
ဘ အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရားတည်း
ဟူသော ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်အိပ်သော
မြေကို သင်နှင့် သင်၏ အမျိုးအနွယ်အားငါပေး
၁၄ မည်။– သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် မြေမှုန့်ကဲ့သို့
များပြားလိမ့်မည်။ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊
မြောက်၊ လေးမျက်နှာအရပ်တို့သို့နှံ့ပြားကြလိမ့်
မည်။ သင်နှင့် သင်၏အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် လူ
မျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရ
၁၅ ကြလိမ့်မည်။– ငါသည် သင့်ဘက်မှာရှိ၏။ သင်
သွားလေရာရာ၌ ငါစောင့်မမည်။ ဤပြည်သို့တ
ဖန် ဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ ဂတိထားသည်အတိုင်းမ
၁၆ ပြည့်စုံမှီ၊ သင့်ကိုငါမစွန့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ယာ
ကုပ်သည်အိပ်ပျော်ရာမှနိုးလျှင်၊ အကယ်စင်စစ်
ထာဝရဘုရားသည် ဤအရပ်၌ရှိတော်မူ၏။ ရှိ
၁၇ တော်မူကြောင်းကိုငါမသိ။– ဤအရပ်ကား၊ အ
ဘယ်မျှလောက် ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်သည်တ
ကား။ ဤအရပ်ကား၊ အခြားမဟုတ်၊ ဘုရားသ
ခင်၏ဘုံဗိမာန်၊ ကောင်းကင်တံခါးဝဖြစ်သည်တ
ကားဟု၊ ကြောက်ရွံခြင်းသို့ရောက်၍ ဆို၏။
၁၈ နံနက်စောစော ယာကုပ်သည်ထ၍၊ ခေါင်း
အုံးသော ကျောက်ကိုယူသဖြင့်၊ မှတ်တိုင်ဖြစ်စေ
လျက် ထူထောင်ပြီးလျှင်၊ ကျောက်ထိပ်ဖျားအ
၁၉ ပေါ်၌ ဆီကိုလောင်းလေ၏။– ထိုအရပ်ကိုလည်း၊
ဗေသလအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ ထိုမြို့၏ အမည်
၂၀ ဟောင်းကား၊ ဥလုဇဟူသတည်း။– ထိုအခါ
ယာကုပ်က၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ဘက်၌ရှိလျက်၊
ငါယခုသွားရာလမ်းမှာ၊ ငါ့ကိုစောင့်မ၍ စားစရာ
အစာ၊ ဝတ်စရာအဝတ်ကို ပေးသနားတော်မူလျှင်
၂၁ ၎င်း၊– ငါသည် တဖန် အဘ၏အိမ်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာ
ပြန် ရောက်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ဘုရား
ဖြစ်တော်မူလျှင်ငင်း၊ မှတ်တိုင်ပြု၍ ငါထူထောင်
သော ဤကျောက်သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏
၂၂ ဗိမာန်ဖြစ်ရမည်။– ပေးသနားတော်မူသမျှတို့ကို
ဆယ်ဘို့တဘို့ ပူဇော်ပါမည်ဟူ၍ သစ္စာပြုလေ၏။

၂၉

၁ တဖန်ယာကုပ်သည် ခရီးသွား၍၊ အရှေ့ပြည်
၂ သားတို့နေရာအရပ်သို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊– မြေခ်
ကြည့်၍ တောခွံ ရေတွင်းတခုကိုမြင်၏။ ထို
တွင်းရေဖြင့် သိုးစုများကို တိုက်တတ်သည်ဖြစ်
၍၊ တွင်းနားမှာ သိုးစုသုံးစုအိပ်လျက်ရှိ၏။ ရေ
၃ တွင်းဝပေါ်မှာ ကြီးစွာသောကျောက်ရှိ၏။– သိုး
ထိန်းအပေါင်းတို့သည် ထိုအရပ်၌စုဝေးသောအ
ခါ၊ ရေတွင်းဝ၌ ဖုံးအုပ်သောကျောက်ကို လိမ့်
လှန်၍၊ သိုးများကိုရေတိုက်ပြီးလျှင်၊ ထိုကျောက်
ကို မိမိနေရာရေတွင်းဝပေါ်မှာ တဖန်တင်ထား
၄ လေ့ရှိ၏။– ယာကုပ်ကလည်း၊ ငါညီအစ်ကိုတို့၊
သင်တို့သည် အဘယ်အရပ်က လာကြသနည်း
ဟုမေးလျှင်၊ ငါတို့သည် ခါရန်မြို့ကလာကြသည်
၅ ဟု ပြောဆိုလေ၏။– တဖန်ယာကုပ်က၊ နာခေါ်
သားလာဗန်ကို သိသလောဟုမေးလျှင်၊ သိ၏ဟု
၆ ပြန်ဆိုသော်၊– သူသည်မာပါ၏လောဟု တဖန်
မေးပြန်လျှင်၊ မာပါ၏။ သူ၏သမီးရာခေလသည်

To Contents

သိုးများနှင့်တကွလာလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြလေ၏။–
၇ ယာကုပ်ကလည်း၊ နေ့အချိန် အလွန်များစွာရှိသေး၏။ သိုးတို့ကို စုဝေးရာအချိန်မဟုတ်သေး။ ရေတိုက်ပြီးလျှင်၊ သွား၍ထိန်းကြဦးလော့ဟု ဆို
၈ လေ၏။– သူတို့ကလည်း၊ သိုးထိန်းအပေါင်းစုဝေး၍၊ ရေတွင်းဝ၌ ဖုံးအုပ်သောကျောက်ကို လိှမ့်လှန်ပြီးမှသာ၊ သိုးတို့ကိုရေတိုက်ရ၏။ သို့မဟုတ်၊ မ
၉ တိုက်ရဟုပြန်ဆိုကြ၏။– ထိုသို့တဦးနှင့် တဦးနှုတ်ဆက်ကြစဉ်တွင်၊ ရာခေလသည်၊ မိမိအဘ၏သိုးတို့ကို ထိန်းရသည်ဖြစ်၍၊ သိုးတို့ကိုဆောင်
၁၀ လျက်လာ၏။– ယာကုပ်သည်၊ မိမိဦးရီးလာဗန်၏သမီးရာခေလနှင့် ဦးရီးလာဗန်၏သိုးတို့ကို မြင်သောအခါ၊ အနီးသို့ချဉ်း၍၊ ရေတွင်း၌ဖုံးအုပ်
သောကျောက်ကို လိှမ့်လှန်ပြီးလျှင်၊ ဦးရီးလာဗန်
၁၁ ၏သိုးတို့ကို ရေတိုက်လေ၏။– ထို့နောက်၊ ယာကုပ်သည် ရာခေလကိုနမ်း၍၊ ကျယ်သောအသံ
၁၂ နှင့်ငိုလေ၏။– မိမိသည် ရာခေလအဘ၏တူ၊ ရေဗက္ကာ၏သားဖြစ်ကြောင်းကို ကြားပြောလျှင်၊ ရာခေလသည်ပြေး၍ မိမိအဘအားပြန်ကြားလေ
၁၃ ၏။– လာဗန်သည် မိမိတူယာကုပ်၏ သိတင်းစကားကိုကြားသောအခါ၊ ကြိုဆိုခြင်းငှါ အလျင်အမြန်သွား၍၊ ပိုက်တက်နမ်းရှုတ်လျက်၊ မိမိအိမ်သို့ဆောင်သွားလေ၏။ ယာကုပ်သည်လည်း မိမိ
၁၄ အမှုအရာရှိသမျှကိုကြားပြောလျှင်၊– လာဗန်က၊ အကယ်စင်စစ် သင်သည်ငါ့အရိုးအသားပင်ဖြစ်၏ဟု ဆိုလေ၏။

၁၅ ယာကုပ်သည် တလခန့်မျှနေပြီးမှ၊ လာဗန်က၊ သင်သည် ငါ့တူဖြစ်သောကြောင့်၊ အကျိုးမဲ့ကျွန်ခံရပါမည်လော။ ခံလိုသောအခကို ငါ့အား
၁၆ ပြောလော့ဟု ဆိုလေ၏။– ထိုအခါ လာဗန်၌ သမီးနှစ်ယောက်ရှိ၏။ အကြီးကား၊ လေအာအမည်
၁၇ ရှိ၏။ အငယ်ကား၊ ရာခေလအမည်ရှိ၏။– လေအာကား၊ မျက်စိနုညံ့၏။ ရာခေလကား၊ ပုံပြင်
၁၈ ယဉ်ကျေး၍ အသွေးအဆင်းလည်းလှ၏။– ယာကုပ်သည် ရာခေလကိုချစ်သောကြောင့်၊ လာဗန်အား၊ ဦးမင်းသမီးအငယ်ရာခေလကိုရခြင်းငှါ၊ ခု
၁၉ နှစ်နှစ်အစေခံပါမည်ဟုဆိုလျှင်၊– လာဗန်က၊ အခြားသောသူအား ပေးစားသည်ထက်၊ သင့်အား ပေးစားသော် သာ၍ကောင်း၏။ ငါနှင့်အတူနေ
၂၀ လော့ဟုဆို၏။– ယာကုပ်သည်လည်း၊ ရာခေလကိုရခြင်းငှါ ခုနှစ်နှစ်အစေခံလေ၏။ ရာခေလကို ချစ်သောကြောင့်၊ ခုနှစ်နှစ်ကို နည်းသောနေ့ရက်
ကဲ့သို့ထင်မှတ်သတည်း။

၂၁ ယာကုပ်ကလည်း၊ ချိန်းချက်သော အချိန်စေ့ပါပြီ။ ကျွန်ုပ်သည် မယားနှင့်ဆက်ဆံဘို့ရာပေး
၂၂ စားပါဟု လာဗန်အားဆိုလျှင်၊– လာဗန်သည် ထိုအရပ်၌နေသော သူအပေါင်းတို့ကို စည်းဝေးစေ
၂၃ ၍ ပွဲလုပ်လေ၏။– ညဦးအချိန်ရောက်မှ၊ ဇိလပ
၂၄ အမည်ရှိသော ကျွန်မကိုသမီးလေအာ၌ လက်ဖွဲ့လျက်၊ ထိုသမီးကိုဆောင်သွင်း၍၊ ယာကုပ်သည်
၂၅ သူနှင့်ဆက်ဆံလေ၏။– နံနက်အချိန်ရောက်မှ ယာကုပ်သည်ကြည့်ရှုသောအခါ၊ လေအာဖြစ်ကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊ လာဗန်ထံသို့သွား၍ ကျွန်ုပ်၌ပြုသောအမှုကား၊ အဘယ်သို့နည်း။ ကျွန်ုပ်သည်ရာခေလကိုရခြင်းငှါ အစေခံရပြီ မဟုတ်လော။ ကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့် လှည့်
၂၆ စားရသနည်းဟုဆိုသော်၊– လာဗန်က၊ ငါတို့ပြည်၌ သမီးအကြီးကိုမပေးစားမှီ၊ အငယ်ကိုမပေးစား
၂၇ ရ။– ခုနစ်ရက်စေ့အောင်ငံ့ဦးလော့။ နောက်တဖန် ခုနှစ်နှစ်အစေခံရသည်အတွက်၊ ရာခေလကိုလည်း သင့်အားပေးစားဦးမည်ဟုဆိုသည်အ
၂၈ တိုင်း၊– ယာကုပ်ဝန်ခံ၍ ခုနစ်ရက်စေ့ပြီးမှ၊ လာ
၂၉ ဗန်သည် ဗိလဟာအမည်ရှိသော ကျွန်မကိုလက်
၃၀ ဖွဲ့လျက်၊ သမီးရာခေလကိုပေးစားလေ၏။– ယာကုပ်သည် ရာခေလနှင့်ဆက်ဆံ၍၊ လေအာကို ချစ်သည်ထက်သာ၍ချစ်၏။ လာဗန်ထံမှာ တဖန်ခုနစ်နှစ်အစေခံလေ၏။

၃၁ လေအာသည်အမုန်းခံရသည်ကို ထာဝရဘုရားသိမြင်၍၊ သားဘွားရသောအခွင့်ကို ပေး
၃၂ တော်မူ၏။ ရာခေလမူကားမြို့၏။– လေအာသည်ပဋိသန္ဓေယူသဖြင့်၊ သားကိုဘွားမြင်၍ ရူဗင်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ဆင်းရဲခံခြင်းကို အမှန်ကြည့်မြင်တော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ယခုငါလင်သည်
၃၃ ငါ့ကိုချစ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။– တဖန်ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ သားကိုဘွားမြင်သော်၊ ငါသည်အမုန်းခံရကြောင်းကို ထာဝရဘုရား ကြားသောကြောင့်၊ ဤသားကိုလည်း ပေးသနားတော်မူပြီဟုဆိုပြီးလျှင်၊ ထိုသားကို ရှိမောင်အမည်ဖြင့်
၃၄ မှည့်လေ၏။– တဖန်ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ သားကိုဘွားမြင်သော်၊ ငါ့လင်အား သားသုံးယောက်ကို ငါဘွားမြင်သောကြောင့်၊ ယခုတခါသူသည် ငါနှင့် ပေါင်းဘော်လိမ့်မည်ဟုဆို၍၊ ထိုသားကို
၃၅ လေဝိအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။– တဖန်ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ သားကိုဘွားမြင်သော်၊ ထာဝရဘုရားကို ယခုငါချီးမွမ်းမည်ဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသား

To Contents

ကို ယုဒအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ ထိုနောက်၊ သား
ပြတ်၍မဘွားဘဲနေ၏။

၃၀

၁ ရာခေလသည် ယာကုပ်အား သားမဘွား
ကြောင်းကို မိမိသိမြင်သောအခါ၊ အစ်မကိုငြူစူ
သောစိတ်ရှိ၍၊ ဤအား သားကိုပေးပါ။ သို့မဟုတ်
၂ ငါသေတော့အံ့ဟု ယာကုပ်ကို ဆိုလေ၏။– ယာ
ကုပ်ကလည်း၊ ငါသည် သင့်အား သားဘွားသော
အခွင့်ကိုပေးတော်မမူသော ဘုရားသခင် ကိုယ်
စားတော်ဖြစ်သလောဟု၊ ရာခေလကို အမျက်
၃ ထွက်၍ပြန်ဆို၏။– ရာခေလကလည်း၊ အကျွန်ုပ်
၌ ကျွန်မဗိလဟာရှိပါ၏။ သူ့ထံသို့ဝင်ပါ။ သူ
သည် အကျွန်ုပ်ဒူးပေါ်မှာ သားဘွား၍၊ သူ့အား
ဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် တည်ဆောက်ခြင်းရှိပါလိမ့်
၄ မည်ဟုဆိုလျက်၊– ကျွန်မဗိလဟာကို ယာကုပ်
၏မယားဖြစ်စေခြင်းငှါအပ်၍၊ သူ့ထံသို့ ယာကုပ်
၅ ဝင်လေ၏။– ဗိလဟာသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍၊ ယာ
၆ ကုပ်အား သားကိုဘွားမြင်သည်ရှိသော်၊– ရာခေ
လက၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ဘက်၌တရားစီရင်
တော်မူပြီ။ ငါ့စကားကိုကြား၍ သားကိုပေးသ
နားတော်မူပြီဟု ဆိုသည်နှင့်အညီ၊ ထိုသားကို
၇ ဒန်အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။– တဖန် ရာခေလ၏
ကျွန်မဗိလဟာသည် ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍၊ ယာ
ကုပ်အား နှစ်ကြိမ်မြောက်သောသားကိုဘွားမြင်
၈ သည်ရှိသော်၊– ရာခေလက၊ ငါသည် ငါ့အစ်မနှင့်
ကျပ်ကျပ်လုံးထွေး၍ နိုင်ခဲ့ပြီဟုဆို၍၊ ထိုသားကို
နဿလိအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။

၉ လေအာသည် သားပြတ်၍ မဘွားဘဲနေ
ကြောင်းကို မိမိသိမြင်သောအခါ၊ မိမိကျွန်မဗိလ
ပကိုယူ၍၊ ယာကုပ်၏မယားဖြစ်စေခြင်းငှါ အပ်
၁၀ လေ၏။– လေအာ၏ကျွန်မဗိလပသည်လည်း
ယာကုပ်အား သားကိုဘွားမြင်သည်ရှိသော်၊–
၁၁ လေအာက၊ ကောင်းကျိုးလာသည်ဟုဆို၍၊ ထို
၁၂ သားကို ဂဒ်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။– တဖန်လေ
အာ၏ ကျွန်မဗိလပသည် ယာကုပ်အား နှစ်ကြိမ်
မြောက်သောသားကိုဘွားမြင်သည်ရှိသော်၊– လေ
အာက၊ ငါ၌မင်္ဂလာရှိ၏။ လူသစ်တို့သည် ငါ့ကို
မင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍ခေါ်ကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုသ
ဖြင့်၊ ထိုသားကို အာရှာအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။

၁၄ ထိုနောက်၊ ဂျုံစပါးကို စုသိမ်းသောအချိန်
ကာလ၌၊ ရုဗင်သည် လယ်ပြင်သို့ထွက်သွားပြီး
လျှင်၊ အနုဆေးသီးကိုတွေ့၍၊ မိမိအမိလေအာ
ထံသို့ ဆောင်ခဲ့လေ၏။ ရာခေလကလည်း၊ သင်
၏သားရခဲ့သော အနုဆေးသီးအချို့ကိုပေးပါ
၁၅ လော့ဟု၊ လေအာကိုတောင်းလျှင်၊– လေအာက၊
သင်သည် ငါ့လင်ကိုယူ၍ အတွက်မရှိထင်သ
လော။ ငါ့သား၏ အနုဆေးသီးကိုလည်း ယူချင်
သေးသည်တကားဟု ဆိုလေသော်၊ ရာခေလက၊
သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင့်သား၏အနုဆေးသီးအတွက်၊
လင်သည် ယနေ့ညဥ့်တွင် သင်နှင့်အိပ်ရမည်ဟု
၁၆ ဆို၏။– ညဦးအချိန်၌၊ လယ်ပြင်မှယာကုပ်လာ
သောအခါ၊ လေအာသည် ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ
သွား၍၊ သင်သည် အကျွန်ုပ်ထံသို့ဝင်ရမည်။ အ
ကျွန်ုပ်၏သားရခဲ့သော အနုဆေးသီးနှင့် သင့်ကို
အကျွန်ုပ်ငှါးသည်မှန်ပါ၏ဟု ဆိုသဖြင့်၊ ထိုနေ့
၁၇ ညဥ့်တွင် သူနှင့်အိပ်ရလေ၏။– လေအာစကား
ကို ဘုရားသခင်နားထောင်တော်မူသဖြင့်၊ သူ
သည်ပဋိသန္ဓေယူ၍၊ ယာကုပ်အား ပဉ္စမသားကို
၁၈ ဘွားမြင်လေသော်၊– ငါ့ကျွန်မကို ငါ့လင်အားပေး
သောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့အားအခကို
ပေးတော်မူပြီဟုဆို၍၊ ထိုသားကို ဣသခါအမည်
၁၉ ဖြင့်မှည့်လေ၏။– တဖန်လေအာသည် ပဋိသန္ဓေ
ယူပြန်၍၊ ယာကုပ်အား ဆဋ္ဌမသားကိုဘွားမြင်
၂၀ လေသော်၊– ဘုရားသခင်သည်၊ ကောင်းသော
လက်ဖွဲ့ကို ပေးသနားတော်မူပြီ။ ငါ့လင်အား
သားခြောက်ယောက်ကို ဘွားမြင်သောကြောင့်၊
ယခုငါနှင့် အမြဲနေလိမ့်မည်ဟုဆို၍၊ ထိုသားကို
၂၁ ဇာဗုလုန်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။– ထိုနောက်မှ
သမီးကိုဘွား၍ ဒိနအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။

၂၂ ထိုအခါဘုရားသခင်သည် ရာခေလကိုအောက်
မေ့တော်မူ၏။ သူ၏စကားကိုနားထောင်၍၊ သား
၂၃ ဘွားသောအခွင့်ကိုပေးတော်မူသဖြင့်၊– သူသည်
ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားကိုဘွားမြင်လျှင်၊ ငါခံရသော
ကဲ့ရဲ့ခြင်းအကြောင်းကို ဘုရားသခင်သည်ပယ်
၂၄ တော်မူပြီဟူ၍ဆင်း၊– ထာဝရဘုရားသည် အခြား
သောသားကိုထပ်၍ ပေးတော်မူပါစေသောဟူ၍
ဆင်းဆိုလျက်၊ ထိုသားကို ယောသပ်အမည်ဖြင့်
မှည့်လေ၏။

၂၅ ရာခေလသည် ယောသပ်ကိုဘွားမြင်ပြီးသော
နောက်၊ ယာကုပ်က၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နေရင်း
ပြည်သို့သွားမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်ကိုလွှတ်
၂၆ ပါလော့။– ကျွန်ုပ်သည်အစေခံ၍ရသော မယား
နှင့်သားတို့ကိုဆောင်ယူ၍၊ သွားရသောအခွင့်ကို
ပေးပါလော့။ ကျွန်ုပ်အစေခံသည်အကြောင်းကို အ
၂၇ ဘသိပါသည်ဟု လာဗန်အားဆိုလျှင်၊– လာဗန်က၊
သင်၏စိတ်နှင့်တွေ့ပါစေ။ ထာဝရဘုရားသည်

သင်၏အကြောင်းကြောင့် ငါ့အားကောင်းကြီးပေး
၂၈ တော်မူသည်ကို ငါရိပ်မိပြီ။– ငါပေးရမည်အခကို
၂၉ ပြော၀ါ၊ ငါပေးမည်ဟု ဆိုလေသော်၊– ကျွန်ုပ်သည်
အဘ၌အဘယ်သို့ အစေခံသည်ကိုငင်း၊ အဘ၏
တိရစ္ဆာန်တို့သည် ကျွန်ုပ်၌ အဘယ်သို့ရှိနေသည်
၃၀ ကိုငင်း အဘသိပါ၏။– အထက်က အဘ၏ဥစ္စာ
နည်းလှ၏။ ယခုတိုးပွါး၍ များပြားလျက်ရှိ၏။
ကျွန်ုပ်သွားလာလုပ်ကိုင်သောအားဖြင့်၊ ထာ၀ရ
ဘုရားသည် အဘအားကောင်းကြီးပေးတော်မူ
ပြီ။ ယခုမှာ၊ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အိမ်သူအိမ်သား
တို့ကို အဘယ်သောအခါ ကျွန်ုပ်ပြုစုရပါအံ့နည်း
၃၁ ဟု ဆိုလေ၏။– လာဗန်ကလည်း၊ အဘယ်အခ
ကိုပေးရမည်နည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ ယာကုပ်က၊
ဘာကိုမျှမပေးပါနှင့်။ ကျွန်ုပ်၌ကျေးဇူးတခုပြုလို
လျှင်၊ အဘ၏သိုးစု၊ ဆိတ်စုကို တဖန်ကျွေးမွေး
၃၂ စောင့်ထိန်းပါဦးမည်။– ယနေ့သိုးစု၊ ဆိတ်စုတ
ရောက်လုံးကို ကျွန်ုပ်သွား၍၊ ပြောက်ကျားသော
ဆိတ်များ၊ ညိုသောသိုးများရှိသမျှတို့ကို ရွေး
နှုတ်ခွဲထားပါမည်။ နောက်မှ ပြောက်ကျားသော
ဆိတ်၊ ညိုသောသိုးတို့သည် ကျွန်ုပ်၏အခဖြစ်
၃၃ စေလော့။– သို့ဖြစ်၍၊ နောင်ကာလ၌ကျွန်ုပ်၏
အခသည်၊ အဘရှေ့သို့ရောက်သောအခါ၊ ကျွန်ုပ်
၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်ကိုစောင့်ရှောက်
ပါလိမ့်မည်။ မပြောက်မကျားသောဆိတ်၊ မညို
သောသိုးရှိသမျှတို့ကို၊ ကျွန်ုပ်ခိုးသောအကောင်
၃၄ ဟူ၍ မှတ်စေလော့ဟု ဆိုလေ၏။– လာဗန်က
လည်း၊ သင်ပြောတိုင်းဖြစ်စေလော့ဟုဝန်ခံ၍၊ ထို
နေ့၌ပင်၊ ပြောက်ကျားသောဆိတ်ထီး၊ ပြောက်
၃၅ ကျားသောဆိတ်မ၊– အဖြူပါသောဆိတ်ရှိသမျှ
တို့နှင့်၊ အဆင်းညိုသော သိုးရှိသမျှတို့ကိုရွေး၍၊
၃၆ မိမိသားတို့လက်သို့ အပ်ပေးလေ၏။– ကိုယ်နေ
ရာအရပ်နှင့်၊ ယာကုပ်နေရာအရပ်ကို သုံးရက်ခ
ရီးကွာစေခြင်းငှါ စီရင်သေး၏။ ယာကုပ်သည်
ကြွင်းသောလာဗန်၏သိုးဆိတ်များကိုထိန်းလျက်
နေရလေ၏။

၃၇ ထိုအခါယာကုပ်သည်၊ စိမ်းသောလိဗနာပင်၊
လုဇပင်၊ အာရမုန်ပင်တို့၏ အခက်တံဖျာများကို
ယူ၍၊ အဖြူ၊ အစိမ်း၊ အတန့်တန့်ပေါ်အောင် အ
၃၈ ခွံကိုလှီးခွါပြီးလျှင်၊– ရေသောက်လာသောသိုး၊
ဆိတ်အထီးအမရှက်တင်စေမည်အကြံရှိ၍၊ ရေ
သောက်လာသောအခါ၊ အခွံခွါပြီးသောတံဖျာတို့
ကို ရေသောက်ကျင်း၊ သောက်ခွက်တို့၌ သိုး
၃၉ ဆိတ်တို့ရှေ့မှာ စိုက်ထားလေ၏။– သိုးဆိတ်တို့
သည် တံဖျာများရှေ့မှာရှက်တင်၍၊ အပြောက်အ
၄၀ ကျား စသည်တို့ကို ဘွားကြ၏။– ယာကုပ်သည်
သိုး၊ ဆိတ်သငယ်တို့ကိုလည်းခွဲထား၍၊ လာဗန်
၏သိုးစု၊ ဆိတ်စုတွင် အဆင်းပြောက်ကျားသော
အကောင်၊ အဆင်းညိုသောအကောင်ရှိသမျှတို့
ရှေ့မှာ သိုးဆိတ်များကို မျက်နှာပြုစေ၏။ မိမိ တိ
ရစ္ဆာန်များနှင့် လာဗန်၏တိရစ္ဆာန်များကိုလည်း
၄၁ မရောမနှောစေဘဲ၊ တစုစီခွဲထားလေ၏။– အား
ကြီးသောအကောင်တို့သည် ရှက်တင်သောအခါ၊
တံဖျာတို့တွင်ရှက်တင်စေခြင်းငှါ၊ ယာကုပ်သည်
တံဖျာများကို ရေကျင်း၍၊ သူတို့မျက်မှောက်တွင်
၄၂ ထားတတ်၏။– အားနည်းသောအကောင်တို့ရှေ့
မှာ တံဖျာတို့ကိုမပြမထား။ ထိုကြောင့် အားနည်း
သောအကောင်တို့သည် လာဗန်၏ဥစ္စာဖြစ်လေ
၏။ အားကြီးသောအကောင်တို့မူကား၊ ယာကုပ်
၄၃ ၏ဥစ္စာဖြစ်လေ၏။– ထိုသို့ယာကုပ်၌ စည်းစိမ်
တိုးပွါး၍၊ သိုး၊ ဆိတ်၊ ကျွန်ယောကျ်ား၊ ကျွန်မိန်း
မ၊ ကုလားအုပ်၊ မြည်းအများရှိကြ၏။

၃၁

၁ ထိုအခါ လာဗန်သားတို့က၊ ငါတို့ဘခင်၏ဥစ္စာ
ရှိသမျှကို ယာကုပ်သည် ယူသွားလေပြီတကား၊ ငါ
တို့အဘ၏ဥစ္စာအားဖြင့်၊ သူ၌ဤမည်သောစည်း
စိမ်ရှိသမျှသည် ဖြစ်လေပြီဟု ဆိုကြသည်ကိုယာ
၂ ကုပ်ကြား၍၊– လာဗန်၏ မျက်နှာကိုကြည့်သော
အခါ၊ ရှေ့ကကဲ့သို့မဟုတ်၊ ခြားနားသည်ကို သိ
၃ မြင်၏။– ထာ၀ရဘုရားကလည်း၊ သင်၏ဘိုးဘ
နေသောပြည်၊ သင်၏အမျိုးသားချင်းထံသို့ ပြန်
သွားလော့။ ငါသည် သင့်ဘက်၌ရှိနေမည်ဟု ယာ
၄ ကုပ်အားမိန့်တော်မူ၏။– ယာကုပ်သည် လူကိုစေ
လွှတ်၍၊ ရာခေလနှင့် လေအာကို၊ သိုးစုရှိရာတော
၅ သို့ခေါ်ပြီးလျှင်၊– သင်တို့အဘ၏မျက်နှာသည် ငါ
၌ရှေ့ကကဲ့သို့မဟုတ်၊ ခြားနားသည်ကို ငါသိမြင်
၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါ့အဘ၏ဘုရားသခင်သည်၊
၆ ငါ့ဘက်၌ရှိတော်မူ၏။– သင်တို့အဘ၏အမှုကို၊
ငါတတ်နိုင်သမျှအတိုင်း၊ ငါစောင့်သည်ကို သင်တို့
၇ သိကြ၏။– သင်တို့အဘသည်လည်း ငါ့ကိုလှည့်
စား၍၊ ငါရထိုက်သောအခကို ဆယ်ကြိမ်လဲခဲ့ပြီ။
သို့သော်လည်း၊ ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှါ၊ ဘုရား
၈ သခင်အခွင့်ပေးတော်မမူ။– သူက၊ ပြောက်သော
အကောင်တို့သည်၊ သင်၏အခဖြစ်စေဟုဆိုလျှင်၊
သိုး၊ ဆိတ်ရှိသမျှတို့သည်၊ ပြောက်သောအကောင်
တို့ကိုမွေးကြ၏။ ကျားသောအကောင်တို့သည်၊
သင်၏အခဖြစ်စေဟုဆိုလျှင်၊ သိုး၊ ဆိတ် ရှိသမျှ

To Contents

တို့သည် ကျားသောအကောင်တို့ကို မွေးကြ၏။-
၉ ထိုသို့ဘုရားသခင်သည်၊ သင်တို့အဘ၏တိရစ္ဆာန်
၁၀ တို့ကိုနွှတ်၍ ငါ့အားပေးတော်မူပြီ။- ထိုတိရစ္ဆာန်
များတို့သည်၊ ရက်တင်ကြသောအခါ၊ ငါမြင်ဝံ
ကြည့်၍၊ တိရစ္ဆာန်မတို့နှင့်ပေါင်းဘော်သော တိ
ရစ္ဆာန်အထီးတို့သည်၊ အပြောက်အကျားမှစ၍၊
အထွေထွေသောအဆင်းရှိကြောင်းကို အိပ်မက်
၁၁ ၌ငါမြင်ရ၏။- ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်
ကလည်း၊ ယာကုပ်ဟု အိပ်မက်၌ ငါ့ကိုခေါ်လျှင်၊
၁၂ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟုငါထူး၏။- သူကလည်း မြော်၍
ကြည့်လော့။ တိရစ္ဆာန်မနှင့်ပေါင်းဘော်သော တိ
ရစ္ဆာန်အထီးရှိသမျှတို့သည်၊ အပြောက်အကျားမှစ
၍၊ အထွေထွေသော အဆင်းရှိကြ၏။ အကြောင်း
၁၃ မူကား၊ သင်၌ လာဗန်ပြုသမျှတို့ကို ငါမြင်၏။- ငါ
ကား၊ သင်သည်မှတ်တိုင်ကိုဆီလောင်း၍၊ ငါ၌သစ္စာ
ပြုလေရာ ဗေသလအရပ်၏ဘုရားဖြစ်၏။ ယခုထ
၍ ဤအရပ်မှထွက်သဖြင့်၊ အမျိုးသားချင်းတို့နေ
သောပြည်သို့ ပြန်သွားလော့ဟု ငါ့အားမိန့်တော်
၁၄ မူ၏ဟု ယာကုပ်သည်ကြားပြောပြီးလျှင်၊- ရာခေ
လနှင့် လေအာတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်အ
ဘ၏အိမ်နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အဘယ်သို့
၁၅ အမွေခံရသေးသနည်း။- သူသည်ကျွန်ုပ်တို့ကို တ
ကျွန်းတနိုင်ငံသားကဲ့သို့ မှတ်တတ်သည်မဟုတ်
၁၆ လော။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုရောင်းစားခဲ့ပြီတကား။- ကျွန်ုပ်
တို့အဘမှ ဘုရားသခင်ရပ်သိမ်းတော်မူသောစည်း
စိမ်ရှိသမျှသည် ငါတို့ဥစ္စာ၊ ငါတို့သားသမီးများ
ဥစ္စာဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်မှာထားတော်
မူသည်အတိုင်း ယခုတွင်ပြုပါလော့ဟုပြန်ပြော
ကြ၏။

၁၇ ထိုအခါယာကုပ်သည်ထ၍၊ မိမိသားမယားတို့
၁၈ ကို ကုလားအုပ်ပေါ်မှာစီးစေ၏။- မိမိတိရစ္ဆာန်
တည်းဟူသော၊ ပါဒနာရံအရပ်၌ရရသောတိရစ္ဆာန်
ရှိသမျှတို့နှင့်၊ ရတတ်သမျှသော ဥစ္စာတို့ကိုဆောင်
ယူ၍၊ အာဘက္ခရောက်နေရာ ခါနာန်ပြည်သို့ ခရီး
၁၉ သွားလေ၏။- လာဗန်သည် သိုးမွေးကိုညှပ်ခြင်း
ငှါ၊ အခြားတပါးသို့သွားခိုက်တွင်၊ ရာခေလသည်၊
၂၀ သူ၏တေရပ်ရပ်တုတို့ကို ခိုးယူလေ၏။- ယာကုပ်
သည် မိမိပြေးမည်အကြောင်းကို မကြားမပြော
ဘဲနေ၍၊ ရှုရိလူဖြစ်သောလာဗန်ကို ပရိယာယ်
၂၁ အားဖြင့် နှိုင်လေ၏။- ထိုသို့မိမိဥစ္စာရှိသမျှပါ
လျက် ပြေးသွား၍၊ မြစ်တဘက်သို့ အလျင်အ
မြန်ကူးပြီးလျှင်၊ ဂိလဒ်တောင်ကိုရှေ့ရှုပြုလျက်
ခရီးသွားလေ၏။

၂၂ ယာကုပ်ပြေးကြောင်းကို၊ သုံးရက်မြောက်
၂၃ သောနေ့၌ လာဗန်ကြားသိလျှင်၊- ညီအစ်ကိုတို့ကို
ခေါ်၍၊ ခုနစ်ရက်ခရီးလိုက်သဖြင့်၊ ဂိလဒ်တောင်
၂၄ ပေါ်မှာမှီလေ၏။- ဘုရားသခင်သည် ရှုရိလူလာ
ဗန်ဆီသို့ ညဉ့်အချိန်တွင် အိပ်မက်၌ကြွတော်မူ
၍ သင်သည် ယာကုပ်အား ကောင်းမကောင်းကို
၂၅ မပြောနှင့်၊ သတိပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထို
အခါယာကုပ်သည် မိမိတဲကို ဂိလဒ်တောင်ပေါ်
မှာဆောက်နှင့်ပြီ။ လာဗန်သည် လိုက်၍မှီသော
အခါ၊ မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့်တကွ၊ ထိုတောင်ပေါ်
၂၆ မှာတဲကို ဆောက်လေ၏။- လာဗန်ကလည်း၊
သင်သည် အဘယ်သို့ပြုသနည်း။ စစ်တိုက်ရာ၌
ဘမ်းမိသောသူတို့ကို သိမ်းသွားသကဲ့သို့၊ ငါ့ကို
လှည့်စား၍၊ ငါ့သမီးတို့ကို သိမ်းသွားလေပြီတ
၂၇ ကား။- ငါ့ကိုလှည့်စား၍၊ အဘယ်ကြောင့် တိတ်
ဆိတ်စွာထွက်ပြေးသနည်း။ ငါသည် ပျော်မွေ့
ခြင်းကိုပြု၍ သီချင်းဆိုလျက်၊ ပတ်သာနှင့်စောင်း
တီးလျက်၊ သင့်ကိုလွှတ်လိုက်စေခြင်းငှါ၊ အဘယ်
၂၈ ကြောင့် ငါ့ကိုမကြားမပြောဘဲနေသနည်း။- ငါ့
သားသမီးတို့ကိုငါနမ်းစေခြင်းငှါ၊ အဘယ်ကြောင့်
အခွင့်မပေးသနည်း။ သင်သည် မိုက်စွာပြုလေပြီ
၂၉ တကား။- ယခုသင့်ကို ငါညှဉ်းဆဲနိုင်၏။ သို့သော်
လည်း၊ မနေ့ညမှာ သင်၏အဘကိုးကွယ်သော ဘု
ရားသခင်သည်ကြွလာ၍၊ ယာကုပ်အား ကောင်း
မကောင်းကိုမပြောနှင့်။ သတိပြုလော့ဟု ငါ့အား
၃၀ မိန့်တော်မူ၏။- ယခုမှာ၊ သင်သည် မိဘအိမ်ကို အ
လွန်အောက်မေ့သောကြောင့်၊ သွားရသည်ဟုတ်
စေတော့။ ငါ၏ဘုရားတို့ကို အဘယ်ကြောင့်ခိုး
၃၁ ယူခဲ့ရသနည်းဟု ယာကုပ်ကို ဆို၏။- ယာကုပ်
ကလည်း၊ သင်သည်ကိုယ်သမီးတို့ကို အနိုင်သိမ်း
ယူကောင်း သိမ်းယူလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်စိုးရိမ်
၃၂ သောကြောင့် ထွက်ပြေးရ၏။- သင်၏ဘုရားတို့
ကိုမူကား၊ အကြင်သူ၌တွေ့လျှင်၊ ထိုသူကိုသေ
စေလော့။ ကျွန်ုပ်တို့ ညီအစ်ကိုများရှေ့တွင်၊ သင်
၏ဥစ္စာကိုပြည့်နှစ်၍ယူပါလော့ဟု၊ လာဗန်အား ပြန်
ပြော၏။ ရာခေလခိုးကြောင်းကို ယာကုပ်မသိ။-
၃၃ လာဗန်သည် ယာကုပ်တဲ၊ လေအာတဲ၊ ကျွန်မနှစ်
ယောက်တို့၏တဲသို့ဝင်၍ ရှာသော်လည်း မတွေ့
လျှင်၊ လေအာတဲထဲမထွက်၍၊ ရာခေလတဲသို့ဝင်
၃၄ လေ၏။- ရာခေလသည်၊ ထိုရုပ်တုတို့ကိုယူ၍
ကုလားအုပ်ကုန်းနှီးတန်ဆာထဲသို့ သွင်းထားပြီး
လျှင်၊ ထိုတန်ဆာပေါ်မှာထိုင်လျက်နေ၏။ လာဗန်
၃၅ သည် တတဲလုံးကို ရှာဖွေ၍မတွေ့လျှင်၊- ရာခေလ

To Contents

က၊ ဘခင်ရှေ့မှာကျွန်မ မထနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ စိတ်ရှိတော်မမူပါနှင့်။ မိန်းမတို့၌ဖြစ်မြဲရှိသည်အတိုင်း၊ ကျွန်မ၌ဖြစ်ပါသည်ဟု အဘအားဆိုလေ၏။ ထိုသို့လာဗန်သည်ရှာဖွေ၍ ရုပ်တုတို့ကိုမတွေ့ရ။

၃၆ ထိုအခါ ယာကုပ်သည်စိတ်ဆိုး၍ လာဗန်ကိုဆုံးမသည်ကား၊ ကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ပြစ်မှား၍၊ အဘယ်အပြစ်ရှိသောကြောင့်၊ ကျွန်ုပ်ကို ဤ

၃၇ မျှလောက် ပြင်းထန်စွာလိုက်ရသနည်း။- ကျွန်ုပ်ဥစ္စာရှိသမျှကိုရှာဖွေသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏ဥစ္စာပရိဏာ တစုံတခုကိုတွေ့မိလျှင်၊ သင်၏သီအစ်ကို၊ ကျွန်ုပ်ညီအစ်ကိုတို့ရှေ့တွင်၊ ဤအရပ်၌ထားပါ။ သူတို့သည်၊ ငါတို့နှစ်ယောက်စပ်ကြားမှာစီရင်ပါ

၃၈ စေ။- ကျွန်ုပ်သည် သင့်ထံ၌ အနှစ်နှစ်ဆယ်ပတ်လုံးနေရာတွင်၊ သင်၏သိုးမ၊ ဆိတ်မတို့သည်ဝမ်းပိုးမပျက်။ ဆိတ်ထီး၊ သိုးထီးတို့ကိုကျွန်ုပ်မစား။-

၃၉ သားရဲကိုက်သတ်သော အကောင်ကို သင့်ထံသို့ ကျွန်ုပ်မဆောင်ခဲ့၊ ကိုယ်အချိုးခံရ၏။ နေ့မှာခိုးသည်ဖြစ်စေ၊ ညမှာခိုးသည်ဖြစ်စေ၊ သင်သည် ကျွန်ုပ်

၄၀ တွင် အစားတောင်းလေ့ရှိ၏။- နေ့အချိန်၌လည်း နေပူကိုင်း၊ ညဦးအချိန်၌လည်းနှင်းခဲကိုင်း ခံရပြီ။

၄၁ အအိပ်ပျက်ခြင်းကိုလည်းခံရပြီ။- ထိုသို့ ကျွန်ုပ်သည် အနှစ်နှစ်ဆယ်ပတ်လုံး သင်၏အိမ်၌နေ၍၊ သင်၏သမီးနှစ်ယောက်အတွက်ကြောင့် ဆယ်လေးနှစ်၊ သိုးဆိတ်တို့အတွက်ကြောင့် ခြောက်နှစ်အစေခံရပြီ။ သို့ရာတွင်သင်သည်၊ ကျွန်ုပ်အခကို

၄၂ ဆယ်ကြိမ်လဲပြီတကား။- ယခုလည်း ကျွန်ုပ်အဘ၏ဘုရားသခင်၊ အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင်၊ ဣဇာက်၏ကြောက်ရွံ့ရာဘုရားသည် ကျွန်ုပ်ဘက်၌မရှိလျှင်၊ သင်သည် ကျွန်ုပ်ကို ဧကန်အမှန်လက်ချည်း လွှတ်လိုက်လိမ့်မည်တကား။ အကယ်စင်စစ် ကျွန်ုပ်ဆင်းရဲခံရခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလုပ်ကိုင်ရခြင်းကို ဘုရားသခင်မြင်၍၊ မနေ့ညမှာ သင့်ကိုဆုံးမတော်မူပြီဟု ဆိုလေ၏။

၄၃ လာဗန်ကလည်း၊ ဤသမီးတို့သည် ငါသမီးဖြစ်ကြ၏။ ဤသူငယ်တို့သည်၊ ငါသားဖြစ်ကြ၏။ ဤတိရစ္ဆာန်တို့လည်း၊ ငါတိရစ္ဆာန်ဖြစ်ကြ၏။ မြင်သမျှသော ဥစ္စာသည်ငါ့ဥစ္စာဖြစ်၏။ ငါသမီးတို့၌ငင်း၊ သူတို့ဘွားမြင်သော ငါသူငယ်တို့၌ငင်း၊ အ

၄၄ ဘယ်သို့ငါပြုနိုင်သနည်း။- သို့ဖြစ်၍၊ ယခုသင်နှင့်ငါစပ်ကြား၌သက်သေဖြစ်စေ၍၊ ငါတို့နှစ်ယောက်သည် ပဋိညာဉ်ပြုကြစို့ဟု ယာကုပ်အားပြန်ပြော

၄၅ ၏။- ယာကုပ်သည်လည်း ကျောက်ကိုယူ၍၊ မှတ်

၄၆ တိုင်ဘို့စိုက်ထူပြီးလျှင်၊- ကျောက်များကိုစုထား ကြပါဟု ညီအစ်ကိုတို့အား ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် ကျောက်များကိုယူ၍၊ ကျောက်ပုံကိုတည်လုပ်ပြီး၍၊ ထိုကျောက်ပုံအပေါ်၌ စားသောက်

၄၇ ခြင်းကို ပြုကြ၏။- ထိုကျောက်ပုံကို လာဗန်သည် ယေဂါသဟာဒုသဟူ၍ခင်း၊ ယာကုပ်သည် ဂိလဒ်

၄၈ ဟူ၍ငင်း သမုတ်လေ၏။- လာဗန်ကလည်း၊ ယနေ့ဤကျောက်ပုံသည် ငါနှင့်သင်၏စပ်ကြား၌သက်သေဖြစ်သည်ဟုဆို၏။ ထိုကြောင့် ဂိလဒ်

၄၉ ဟူ၍သမုတ်ကြ၏။- မိဇပါဟူ၍ သမုတ်ကြသေး၏။ အကြောင်းမူကား၊ လာဗန်က၊ ငါတို့သည် တယောက်နှင့်တယောက် ခွါသွားကြသောနောက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါနှင့်သင်၏ စပ်ကြား၌

၅၀ စောင့်တော်မူစေသတည်း။- သင်သည် ငါ့သမီးတို့ကို ညှဉ်းဆဲသည်ဖြစ်စေ၊ ငါ့သမီးတို့မှတပါး အခြားသောမိန်းမနှင့် စုံဘက်သည်ဖြစ်စေ၊ ငါတို့၌လူသက်သေမရှိ၊ ဘုရားသခင်သည် ငါနှင့်သင်၏စပ်ကြား၌ သက်သေဖြစ် တော်မူစေသတည်း

၅၁ ဟူ၍ငင်း၊- တဖန်လည်း၊ ငါနှင့်သင်၏စပ်ကြား၌သင်သည်တည်လုပ်ခဲ့ပြီးသော ဤကျောက်ပုံနှင့်

၅၂ ဤမှတ်တိုင်ကိုကြည့်ပါလော့။- ငါသည် သင့်ကို ခိုက်ရန်ပြုခြင်းငှါ၊ ဤကျောက်ပုံ၊ ဤမှတ်တိုင်ကိုမကျော်ရ။ သင်သည် ငါ့ကိုခိုက်ရန်ပြုခြင်းငှါ၊ ဤကျောက်ပုံ၊ ဤမှတ်တိုင်ကို မကျော်ရဟု ဤကျောက်ပုံနှင့် ဤမှတ်တိုင်သည် သက်သေဖြစ်စေသတည်း။- အာဗြဟံ၏ဘုရားသခင်၊ နာခေါ်၏ဘုရားသခင်၊ သင့်အဘ၏ဘုရားသခင်သည် ငါတို့စပ်ကြား၌ စီရင်တော်မူစေသတည်းဟူ၍ ငင်း ယာကုပ်အားဆို၏။ ယာကုပ်သည်လည်း၊ မိမိအဘကြောက်ရွံ့ရာ ဘုရားကိုတိုင်တည်၍

၅၄ ကျိန် ဆိုခြင်းကိုပြုလေ၏။- ထိုအခါယာကုပ်သည် တောင်ပေါ်မှာယဇ်ပူဇော်၍၊ ညီအစ်ကိုများကို အစာစားစေခြင်းငှါ ခေါ်ဘိတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည်စားသောက်၍၊ တောင်ပေါ်မှာညဉ့်ကို

၅၅ လွန်စေကြ၏။- နံနက်စောစော လာဗန်ထ၍ မိမိသားသမီးများကိုနမ်းလျက် ကောင်းကြီးပေးပြီးမှ၊ မိမိနေရာပြည်သို့ ပြန်သွားလေ၏။

၃၂

၁ ယာကုပ်သည်ခရီးသွားပြန်၍၊ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကြုံဆိုခြင်းငှါလာ

၂ ကြသည်ကို၊- ယာကုပ်မြင်လျှင် ဘုရားသခင်၏တပ်တော်ဖြစ်သည်ဟု ဆို၍၊ ထိုအရပ်ကို မဟာနိမ်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၃ ထိုအခါ ယာကုပ်သည်၊ အစ်ကိုဧသောနေရာ

ဒုံပြည်တည်းဟူသော စိရပြည်သို့၊ တမန်တို့ကို
၄ မိမိရှေ့မှာစေလွှတ်၍ မှာလိုက်သည်ကား။– ကိုယ်
တော်၏ကျွန်ယာကုပ်က၊ကျွန်တော်သည် လာဗန်
၅ ထံမှာတည်းခိုရ၍၊ ယခုတိုင်အောင်နေပါပြီ။– ကျွန်
တော်၌ နွား၊ မြည်း၊ သိုး၊ ဆိတ်၊ ကျွန်ယောကျ်ား
ကျွန်မိန်းမများရှိကြပါ၏။ ကျွန်တော်သည် သခင်
၏စိတ်တော်နှင့်တွေ့စေခြင်းငှါ၊ လျှောက်ကြား
လိုက်ပါသည်ဟု၊ ငါသခင်ဧသောကိုလျှောက်ကြ
၆ ဟု မှာလိုက်လေ၏။– တမန်တို့လည်း ယာကုပ်
ထံသို့ပြန်လာ၍၊ ကျွန်တော်တို့သည်၊ ကိုယ်တော်
၏အစ်ကိုဧသောထံသို့ ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ သူသည်
ကိုယ်တော်ကို တွေ့ခြင်းငှါ၊ လူလေးရာနှင့်ချီလာ
၇ ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။– ထိုအခါယာကုပ်
သည်၊ အလွန်ကြောက်၍ စိတ်ပူပန်လျှင်၊ မိမိ
တွင်ပါသော လူစု၊ သိုးဆိတ်စု၊ နွားစု၊ ကုလားအုပ်
၈ များတို့ကို နှစ်စုခွဲ၍ထားလေ၏။– အကြောင်းမူ
ကား၊ တစုကို ဧသောတွေ့၍လုပ်ကြံလျှင်၊ ကြွင်း
သော တစုလွတ်လိမ့်မည်ဟုဆို၏။

၉ တဖန်ယာကုပ်က၊ အကျွန်ုပ်အဘာ အာဗြဟံ
၏ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်အဘာ ဣဇာက်၏ဘု
ရားသခင်၊ ထာဝရဘုရားကိုယ်တော်က၊ သင်၏
ပြည်၊ သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့ထံသို့ ပြန်လော့။
ငါသည်သင်၌ကျေးဇူးပြုမည်ဟု မိန့်တော်မူပါ
၁၀ ပြီ။– ကိုယ်တော်ကျွန်၌ပြတော်မူသော ကရုဏာ
သစ္စာတော်အငယ်ဆုံးကိုမျှ အကျွန်ုပ်မခံထိုက်ပါ။
အကျွန်ုပ်သည်အထက်က၊ ဤယော်ဒန်မြစ်ကို
လက်ဖွဲ့တောင်ဝေးနှင့်သာကူးပါ၏။ ယခုမူကား၊
၁၁ အပေါင်းအသင်းနှစ်စုဖြစ်ပါ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ အ
ကျွန်ုပ်ကိုအစ်ကိုဧသောလက်မှ ကယ်လွှတ်တော်
မူမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပါ၏။ သူသည်လာ
၍ အကျွန်ုပ်ကိုငင်း၊ သားမယားတို့ကိုငင်း၊ သတ်
၁၂ မည်ဟု အလွန်စိုးရိမ်ပါ၏။– ကိုယ်တော်က၊ ငါ
သည်သင်၌ အမှန်ကျေးဇူးပြု၍၊ မရေတွက်နိုင်
အောင် များပြားသော သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ၊
သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို ငါဖြစ်စေမည်ဟု မိန့်တော်
မူပါပြီဟု တောင်းလျှောက်လေ၏။

၁၃ ထိုအရပ်၌ တညဉ့်ပတ်လုံးနေပြီးမှ၊ မိမိလက်
ရှိဥစ္စာစုထဲက အစ်ကိုဧသောအား လက်ဆောင်
၁၄ ဆက်စရာဘို့။– ဆိတ်မနှစ်ရာ၊ ဆိတ်ထီးနှစ်ဆယ်၊
၁၅ သိုးမနှစ်ရာ၊ သိုးထီးနှစ်ဆယ်၊– နို့စို့သားငယ်နှင့်
တကွ၊ နို့ညှစ်ကုလားအုပ်မသုံးဆယ်၊ နွားမလေး
ဆယ်၊ နွားထီးတဆယ်၊ မြည်းမနှစ်ဆယ်နှင့်
၁၆ မြည်းကလေးတဆယ်တို့ကိုယူ၍၊– အသီးအသီး
တစုတခြားစီ ခွဲသန့်လျက်၊ ကျွန်တို့ လက်သို့အပ်
ပြီးလျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ရှေ့မှာကူးသွား၍၊ တစု
နှင့်တစုကို ခရီးကွာစေလော့ဟု၊ ကျွန်တို့အားမှာ
၁၇ ထားလေ၏။– ရှေ့ဦးစွာသွားသောသူကိုလည်း၊
ငါ့အစ်ကိုဧသောသည် သင့်ကိုတွေ့၍၊ သင်ကား၊
အဘယ်သူ၏လူဖြစ်သနည်း။ အဘယ်အရပ်သို့
သွားသနည်း။ သင့်ရှေ့မှာရှိသောတိရစ္ဆာန်များ
ကား အဘယ်သူ၏ဥစ္စာဖြစ်သနည်းဟုမေးလျှင်၊–
၁၈ ကိုယ်တော်ကျွန်ယာကုပ်၏ဥစ္စာဖြစ်ပါ၏။ သခင်
ဧသောအား ဆက်သလိုက်သော လက်ဆောင်
ဖြစ်ပါ၏။ သူသည်လည်း နောက်မှာရှိပါ၏ဟု၊
၁၉ လျှောက်ရမည်ဟု မှာထားလေ၏။– ထိုနည်းတူ၊
ဒုတိယသူ၊ တတိယသူမှစ၍၊ အစုစုတို့နှင့် လိုက်
သောသူအပေါင်းကိုလည်း၊ သင်တို့သည်ဧသော
နှင့်တွေ့လျှင်၊ ဤသို့ လျှောက်ရမည်ဟူ၍ငင်း၊–
၂၀ ကိုယ်တော်ကျွန်ယာကုပ်သည်လည်း နောက်မှာ
ရှိပါ၏ဟု၊ ကြားလျှောက်ရမည်ဟူ၍ငင်း မှာထား
လေ၏။ ယာကုပ်က၊ ယခုငါ့ရှေ့တွင် ထွက်သွား
သောလက်ဆောင်ဖြင့်၊ သူ၏စိတ်ကိုငါဖြေမည်။
နောက်မှ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့သောအခါ၊ ငါ့ကို
လက်ခံကောင်း လက်ခံလိမ့်မည်ဟု အကြံရှိသ
၂၁ တည်း။– ထိုသို့ယာကုပ်ရှေ့မှာ လက်ဆောင်သည်
အရင်ကူးသွား၍၊ သူကိုယ်တိုင် ထိုညဉ့်၌ လူအစု
၂၂ အဝေးနှင့်အတူ အိပ်၍နေ၏။– ညဉ့်မကုန်ခိုထ၍
မယားနှစ်ယောက်၊ ကျွန်မနှစ်ယောက်၊ သားတ
ဆယ်နှင့်တယောက်တို့ကို ဆောင်ယူ၍၊ ယဗ္ဗုတ်
ချောင်းရေတိမ်ရာ အရပ်ကိုကူးလေ၏။

၂၃ ထိုသို့သူတို့ကိုယူ၍ မိမိဥစ္စာရှိသမျှနှင့်တကွ
၂၄ ချောင်းတဘက်သို့ကူးစေပြီးမှ၊– ယာကုပ်သည်
တယောက်တည်းနေရစ်၍၊ လူတဦးသည် မိုဃ်း
လင်းသည်တိုင်အောင် သူနှင့်လုံးထွေးလေ၏။–
၂၅ ထိုသူသည် မိမိမနိုင်မှန်းကိုသိလျှင်၊ ယာကုပ်
ပေါင်ချုန်ကိုထိုး၍၊ လုံးထွေးစဉ်တွင် ပေါင်ဆစ်
၂၆ ပြုတ်လေ၏။– ထိုသူကလည်း၊ ငါ့ကိုလွှတ်ပါ၊
မိုဃ်းလင်းဆဲရှိပြီဟုဆိုလျှင်၊ ယာကုပ်က၊ ကိုယ်
တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုကောင်းကြီးမပေးလျှင်၊
၂၇ မသွားရဟုဆို၏။– ထိုသူကလည်း၊ သင်၏အ
မည်ကား အဘယ်သို့နည်းဟုမေးလျှင်၊ ယာကုပ်
၂၈ ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်ဆို၏။– နောင်၌ သင်၏အ
မည်ကိုယာကုပ်ဟူ၍ မခေါ်ရ။ ဣသရေလဟူ၍
ခေါ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည်ဘုရား
သခင်နှင့်ငင်း၊ လူနှင့်ငင်း၊ မင်းကဲ့သို့ပြိုင်၍ နိုင်
၂၉ လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။– ယာကုပ်ကလည်း၊

To Contents

နာမတော်ကားအဘယ်သို့နည်း။ အကျွန်ုပ်အား ဘော်ပြတော်မူပါဟု မေးလျှောက်လျှင်၊ ငါ့နာမကိုအဘယ်ကြောင့်မေးသနည်းဟု ဆို၍၊ ထိုအ
၃၀ ရပ်၌ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။– ထိုအရပ်ကို ပေညေလဟူ၍၊ ယာကုပ်သည် သမုတ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ဖူးမြင်ရသော်လည်း၊ အသက်ချမ်း
၃၁ သာပြီဟု ဆိုသတည်း။– ပေနွေလအရပ်ကို ယာကုပ်လွန်သွားသောအခါ၊ နေထွက်ချိန်ရှိ၍၊ သူ
၃၂ သည် ထော့နဲ့သွားလေ၏။–ထိုသို့ယာကုပ်၏ပေါင်ချနဲ်အကြောကြီးကို ထိုးတော်မူသောကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပေါင်ချနဲ်၌ရှိသောအကြောကြီးကို ယနေ့တိုင်အောင်မစား ရှောင်လေ့ရှိကြ၏။

၃၃

၁ ထိုအခါ ယာကုပ်သည်မြော်ကြည့်၍၊ အစ်ကို ဧသောသည် လူလေးရာပါလျက် ချီလာသည်ကို မြင်လျှင်၊ လေအာ၊ ရာခေလ၊ ကျွန်မနှစ်ယောက်
၂ တို့တွင် သားများတို့ကိုဝေပေးလေ၏။– ကျွန်မနှစ်ယောက်ကိုကား၊ သူတို့သားများနှင့်ရှေ့ကနေစေ၍၊ လေအာနှင့်သူ၏သားတို့ကို အလယ်၌ ၎င်း၊ ရာခေလနှင့် ယောသပ်ကိုနောက်၌၎င်း ထား
၃ လေ၏။– သူတို့ရှေ့မှာကိုယ်တိုင်လွန်သွား၍၊ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ဦးညွတ်ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အစ်
၄ ကိုအနီးသို့ချဉ်းကပ်လေ၏။– ထိုအခါ ဧသောသည် ကြိုဆိုခြင်းငှါပြေးလာ၍၊ လည်ချင်းရှက်လျက်၊ ပို့က်ဘက်နမ်းရှုတ်ခြင်းကိုပြု၍၊ နှစ်
၅ ယောက်စလုံးတို့သည် ငိုကြွေးကြ၏။–ထိုနောက်၊ မြော်ကြည့်၍၊ မိန်းမများ၊ သူငယ်များကိုမြင်လျှင်၊ သင်၌ပါသော ဤသူတို့သည်၊ အဘယ်သူနည်းဟုမေးသော်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်အား၊ ဘု
၆ ရားသခင်ပေးသနားတော်မူသော သူငယ်ဖြစ်ကြပါ၏ဟုပြန်ပြောပြီးမှ၊– ကျွန်မတို့သည်၊ မိမိတို့
၇ သားများနှင့်ချဉ်းကပ်၍ ဦးညွတ်ကြ၏။– ထိုနောက်၊ လေအာသည်သူ၏သားများနှင့်ချဉ်းကပ်၍ ဦးညွတ်ကြ၏။ ထိုနောက်၊ ယောသပ်နှင့်ရာခေလသည်ချဉ်းကပ်၍ ဦးညွတ်ခြင်းကိုပြုကြ၏။–
၈ ဧသောကလည်း၊ ကျွန်ုပ်တွေ့သော တိရစ္ဆာန်စုအပေါင်းတို့သည်၊ အဘယ်သို့သောအရာနည်းဟုမေးလျှင်၊ သခင်၏စိတ်တော်နှင့် တွေ့စေခြင်း
၉ ငှါဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်ပြော၏။– ဧသောကလည်း၊ ငါညီ၊ ငါ၌လုံလောက်အောင်ရှိ၏။ သင်၏ဥစ္စာတို့
၁၀ ကို ယူထားဦးလော့ဟုဆို၏။– ယာကုပ်ကလည်း၊ ထိုသို့မဆိုပါနှင့်။ စိတ်တော်နှင့် တွေ့သည်မှန်လျှင်၊ ကျွန်တော်ဆက်သောလက်ဆောင်ကို ခံယူတော်မူပါ။ ဘုရားသခင်၏မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြင်ရသကဲ့သို့၊ ကိုယ်တော်၏မျက်နှာကို ဖူး
၁၁ မြင်ရပါ၏။ စိတ်တော်သည်လည်းနူးညံ့တ်ပါ၏။– ကိုယ်တော်ထံသို့ရောက်သော ကျွန်တော်၏မင်္ဂလာကို ခံယူတော်မူပါ။ဘုရားသခင်သည်၊ ကျွန်တော်၌များစွာသောကျေးဇူးကို ပြုတော်မူပြီ။ ကျွန်တော်၌လုံလောက်အောင်ရှိပါ၏ဟူ၍ တိုက်တွန်းသောကြောင့် ခံယူလေ၏။
၁၂ ဧသောကလည်း၊ ခရီးသွားကြစို့၊ သင့်ရှေ့
၁၃ မှာကျွန်ုပ်သွားမည်ဟုဆိုလျှင်၊– ယာကုပ်က၊ သခင်သိသည်အတိုင်း၊ ဤသူငယ်တို့သည် နုငယ်ပါ၏။ သားငယ်ပါသော သိုး၊ ဆိတ်၊ နွားမတို့သည်ကျွန်တော်၌ပါပါ၏။ တနေ့ခြင်းတွင် အနှင်လွန်လျှင်၊ ရှိသမျှတို့သည် သေကြပါလိမ့်မည်။–
၁၄ ထိုကြောင့်သခင်သည်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ရှေ့မှာ ကြွနှင့်တော်မူပါ။ ကျွန်တော်မူကား၊ ကျွန်တော်ဆောင်ခဲ့သော တိရစ္ဆာန်များ၊ သူငယ်များ၊ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း၊ သခင်နေရာ စီရပြည်သို့ရောက်အောင်၊ တဖြည်းဖြည်းပို့ဆောင်ပါမည်ဟု
၁၅ လျှောက်လေ၏။– ဧသောကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ်၌ပါသောသူအချို့တို့ကို ညီ၌ထားခဲ့ပါရစေဟုဆိုလျှင်၊ ယာကုပ်က၊ အဘယ်အကြောင်းရှိပါသနည်း။ သခင်၏ စိတ်တော်နှင့်တွေ့ပါစေ
၁၆ ဟု ပြန်ဆိုသော်၊– ဧသောသည်ထိုနေ့ခြင်းတွင် စီရပြည်သို့ခရီးသွား၍ ပြန်လေ၏။
၁၇ ယာကုပ်လည်း၊ သုကုတ်အရပ်သို့ခရီးသွား၍၊ ကိုယ်နေဘို့အိမ်ကိုဝင်း၊ တိရစ္ဆာန်များနေဘို့ တင်းကုပ်တို့ကိုဝင်း၊ ဆောက်လေ၏။ ထိုကြောင့် ထိုအရပ်ကို၊ သုကုတ်ဟူ၍တွင်လေသတည်း။
၁၈ ထိုနောက်မှ၊ ရှေ့ခင်မြို့သို့ ဘေးမဲ့ရောက်လေ၏။ ပါဒနာရံပြည်မှ ပြန်လာ၍၊ ခါနာန်ပြည်သို့ရောက်သောလမ်းခရီးတွင်၊ ထိုမြို့ရှိသတည်း။ ထို
၁၉ မြို့ရှေ့မှာတဲကို ဆောက်လေ၏။– တဲဆောက်ရာမြေအကွက်ကို ရှေခင်၏အဘ၊ ဟာမော်၏သားတို့တွင်၊ ငွေတပိသာအဘိုးပေး၍ ဝယ်ရသတည်း။–
၂၀ ထိုအရပ်၌လည်း ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ပြီးလျှင်၊ ဧလေလောဂ္ဂသရေလဟူ၍ သမုတ်လေ၏။

၃၄

၁ ယာကုပ်၏မယား၊ လေအာဘွားမြင်သောသမီးဒိနသည်၊ ထိုပြည်၏ အမျိုးသမီးတို့ကို အကြည့်
၂ အရှုသွားရာတွင်၊– ထိုပြည်ကိုအစိုးရသောဟိဝိ

အမျိုး၊ ဟာမော်မင်း၏သားရှေခင်သည် ဒိနကို
မြင်လျှင်၊ ယူသွား၍အိပ်ဘော်ပြုလျက်၊ သူ့အသ
၃ ရေကိုရွှတ်ချလေ၏။- နောက်မှ သူ့ကိုချစ်သော
စိတ်မကုန်၊ အမြဲချစ်၍၊ မေတ္တာစကားနှင့် ဖြား
၄ ယောင်းလျက်နေ၏။- ခမည်းတော်ဟာမော်ထံ
သို့လည်းဝင်၍၊ ဤမိန်းမကို အကျွန်ုပ်ကြင်ဘက်
ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ တောင်း၍ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်
၅ ဆို၏။- ယာကုပ်သည် မိမိသမီးဒိနကို၊ ရှေခင်
မင်းသားရှုတ်ချကြောင်းကို ကြားသိသော်လည်း၊
မိမိသားတို့သည် တောအရပ်မှာ တိရစ္ဆာန်တို့နှင့်
အတူရှိသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့ကိုငိုင်လင့်လျက် တိတ်
၆ ဆိတ်စွာနေလေ၏။- ထို့နောက်၊ ရှေခင်အဘ
ဟာမော်မင်းသည် ယာကုပ်နှင့် နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ
၇ လာ၍။- ယာကုပ်၏သားတို့လည်း သိတင်းကြား
သောအခါ၊ တောအရပ်မှပြန်ရောက်ကြ၏။ ထို
မင်းသားသည် ယာကုပ်၏သမီးနှင့်အိပ်မိ၍၊ ဣ
သရေလအမျိုး၌မိုက်သောအမှု၊ မပြုအပ်သော
အရာကို ပြုမိသောကြောင့်၊ သူတို့သည်စိတ်နာ၍
၈ အလွန်အမျက်ထွက်ကြ၏။- ဟာမော်မင်းလည်း
သူတို့နှင့်နှုတ်ဆက်လျက်၊ ငါ့သားရှေခင်သည်၊
သင်တို့သမီးကို အလွန်ချစ်အားကြီးပါ၏။ ထိမ်း
၉ မြားပေးစားကြပါလော့။- သင်တို့သည် ငါတို့နှင့်
အချင်းချင်းထိမ်းမြားခြင်းကိုပြုလျက်၊ သင်တို့သ
မီးကို ပေးစားကြလော့။ ငါတို့သမီးနှင့်လည်း စုံ
၁၀ ဘက်ကြလော့။- သင်တို့သည်ငါတို့နှင့်အတူနေ
၍၊ ဤပြည်၌အဆီးအတားမရှိ၊ နေရာချလျက်၊
ဖောက်ကားရောင်းဝယ်ခြင်းကိုပြု၍၊ အပိုင်ယူ
၁၁ ကြလော့ဟုဆိုလေ၏။- ရှေခင်ကလည်း၊ သင်
တို့စိတ်နှင့် တွေ့ကြပါစေ။ တောင်းသမျှကိုပေး
၁၂ ပါမည်။- ကန်တော့ဥစ္စာဖြစ်စေ၊ လက်ဆောင်
ပဏ္ဏာဖြစ်စေ၊ နည်းများမဆို၊ တောင်းသည်အ
တိုင်းပေးပါမည်။ ဤမိန်းမကိုသာ ငါ့အားထိမ်း
မြားပေးစားကြပါဟု၊ မိန်းမ၏အဘနှင့် မောင်တို့
အားဆိုလေ၏။

၁၃ ယာကုပ်၏သားတို့သည်၊ နှမဒိနကို ရှေခင်
မင်းသားရှုတ်ချသောအကြောင်းကို ဆင်ခြင်၍၊
မင်းသားနှင့်အဘဟာမော်ကို ပရိယာယ်ဖြင့်ပြန်
၁၄ ပြောသည်မှာ၊- ကျွန်ုပ်တို့နှမကို အရေဖျားလှီး
မင်္ဂလာကိုမခံသောသူအား မပေးစားနိုင်ပါ။ ပေး
စားလျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်သောအကြောင်းဖြစ်ပါ၏။-
၁၅ သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ဘာသာအတိုင်းပြု၍၊
ယောကျ်ားတိုင်း အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံလျှင်၊
၁၆ ကျွန်ုပ်တို့သည်ဝန်ခံကြပါမည်။- သို့ပြုလျှင်၊
ကျွန်ုပ်တို့သမီးကို သင်တို့အားပေးစား၍၊ သင်တို့
၏သမီးနှင့်လည်း စုံဘက်ကြသဖြင့်၊ သင်တို့နှင့်
အတူနေထိုင်၍၊ တမျိုးတည်းဖြစ်ကြလိမ့်မည်။-
၁၇ သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်တို့စကားကိုနားမထောင်၊ အ
ရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုမခံလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့သမီးကို
၁၈ ယူ၍ သွားမည်ဟုဆိုကြ၏။- ထိုစကားကို ဟာ
မော်မင်းနှင့် သားတော်ရှေခင်သည်နှစ်သက်၍၊-
၁၉ ထိုမင်းသားသည်၊ ယာကုပ်၏သမီးကို ချစ်အား
ကြီးသောကြောင့်၎င်း၊ အဘ၏ အမျိုးသားချင်း
အပေါင်းတို့ထက် အသရေရှိသောကြောင့်၎င်း၊
ချက်ခြင်းဝန်ခံလေ၏။

၂၀ ထိုအခါ၊ ဟာမော်မင်းနှင့် သားတော်ရှေခင်
သည်၊ မိမိမြို့တံခါးသို့သွား၍၊ မြို့သားတို့နှင့်
၂၁ နှုတ်ဆက်လျက်၊- အချင်းတို့၊ ဤသူတို့သည် ငါ
တို့နှင့် သင့်တင့်ကြပြီ။ ငါတို့ပြည်၌နေ၍ ဖောက်
ကားရောင်းဝယ်မှုကို ပြုကြပါစေ။ ငါတို့ပြည်
သည် သူတို့နေသာအောင် ကျယ်ပေ၏။ သူတို့
သမီးများနှင့် အိမ်ထောင်ဘက်ပြုကြစို့။ ငါတို့သ
မီးများကိုလည်း သူတို့အားထိမ်းမြားပေးစားကြ
၂၂ စို့။- သို့ရာတွင် သူတို့သည် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာ
ကိုခံသကဲ့သို့၊ ငါတို့တွင် ယောကျ်ားတိုင်း အရေ
ဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံမှသာ၊ ထိုလူတို့သည်ငါတို့
တွင်နေ၍ တမျိုးတည်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ဝန်ခံကြ
၂၃ လိမ့်မည်။- သူတို့၏သိုးနွားမှစ၍ တိရစ္ဆာန်များ၊
ဥစ္စာများတို့သည် ငါတို့ဥစ္စာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည် မ
ဟုတ်လော။ သူတို့အလိုသို့ လိုက်ကြစို့။ သို့ပြု
လျှင် သူတို့သည် ငါတို့တွင်နေကြလိမ့်မည်ဟု၊-
၂၄ ဟာမော်မင်းနှင့် သားတော်ရှေခင်ပြောသောစ
ကားကို၊ မြို့တံခါးမှ ထွက်သောသူအပေါင်းတို့
သည်နားထောင်၍ ယောကျ်ားရိုသမျှတို့သည် အ
ရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံကြ၏။

၂၅ ထိုသို့ခံ၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အလွန်
နာကြသောအခါ၊ ယာကုပ်သား၊ ဒိန၏မောင်ရိ
မောင်နှင့် လေဝိညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်၊
ထားလက်နက် တယောက်တစင်းစီစွဲကိုင်လျက်၊
သတိမရှိသောထိုမြို့ကိုတိုက်၍၊ ယောကျ်ားအ
၂၆ ပေါင်းတို့ကိုသတ်လေ၏။- ဟာမော်မင်းနှင့်
သားတော်ရှေခင်ကိုလည်း ထားလက်နက်ဖြင့်
သတ်ပြီးလျှင်၊ ဒိနကိုရှေခင်အိမ်မှနှုတ်ယူ၍ ပြန်
၂၇ သွားကြ၏။- မိမိတို့နှမမျှတ်ချခြင်းကိုခံရသော
ကြောင့်၊ တဖန်ယာကုပ်သားတို့သည် အသေ
သတ်ပြီးသော သူတို့ဆီသို့သွားပြန်၍၊ မြို့ကိုလု
၂၈ ယက်ဖျက်ဆီးသဖြင့်၊- သူတို့ သိုး၊ ဆိတ်၊ နွား၊

မြည်းမှစ၍၊ မြို့၌ရှိသမျှ၊ လယ်၌ရှိသမျှသော
၂၉ ဥစ္စာကိုငင်း၊- သူတို့သားမယား သူငယ်အပေါင်း
ကိုငင်းသိမ်းယူ၍၊ အိမ်တို့၌ရှိသမျှကိုလည်း လု
၃၀ ယက်ဖျက်ဆီးကြ၏။- ထိုအခါ ယာကုပ်က၊ သင်
တို့သည် ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲကြပြီတကား။ ခါနဂိုလူ၊
ဖေရဇိလူတည်းဟူသော၊ ဤပြည်သားတို့သည်
ငါ့ကိုရွံရှာအောင်ပြုကြပြီတကား။ ငါတို့၌ လူအ
ရေအတွက်အားနည်းသောကြောင့်၊ သူတို့သည်
စုဝေး၍ ငါ့ကိုတိုက်သတ်သဖြင့်၊ ငါနှင့် ငါ့အိမ်သူ
အိမ်သားတို့ကို ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်ဟု၊ ရှိမောင်
၃၁ နှင့် လေဝိတို့အားဆိုလေသော်၊- သူတို့က၊ ငါတို့
နှမကိုပြုတန်ဆာကဲ့သို့မှတ်၍ ပြုရမည်လော
ဟု ပြန်ဆိုလေ၏။

၃၅

၁ ထိုနောက် ဘုရားသခင်က၊ သင်ထ၍ဗေသ
လအရပ်သို့သွားနေလော့။ သင်သည် အစ်ကို၎
သောဆိမ့ပြေးသောအခါ၊ သင့်အားထင်ရှားသော
ဘုရားသခင်အဘို့၊ ထိုအရပ်၌ ယဇ်ပလ္လင်ကို
၂ တည်လော့ဟု၊ ယာကုပ်အားမိန့်တော်မူ၏။- ထို
အခါယာကုပ်သည်အိမ်သူအိမ်သားများနှင့်၊ မိမိ
၌ရှိသောသူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့တွင်ပါ
သော၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏ဘုရားတို့ကို ပယ်
ပစ်ကြလော့။ အဝတ်ကိုလဲ၍ သန့်ရှင်းခြင်းရှိစေ
၃ ကြလော့။- ယခုထ၍ ဗေသလအရပ်သို့သွားကြ
စို့။ ငါသည်ဆင်းရဲခံရသောကာလ ငါ့ကိုထူး၍၊ ငါ
သွားသောလမ်း၌ကြွတော်မူသောဘုရားသခင်
အဘို့ ထိုအရပ်၌ ယဇ်ပလ္လင်ကိုငါတည်မည်ဟု
၄ ဆိုလေ၏။- သူတို့သည်လည်း၊ မိမိတို့၌ပါသော
တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားအပေါင်းတို့နှင့်၊
နားခွံပန်သောနားပန်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၊ ယာ
ကုပ်အားပေး၍၊ ယာကုပ်လည်း၊ ရှေခင်မြို့နား
တွင်ရှိသော သပိတ်ပင်အောက်၌ မြုပ်ထားလေ
၅ ၏။- သူတို့ပြောင်းသွားကြသောအခါ၊ ပတ်ဝန်း
ကျင်မြို့သားတို့သည်၊ ဘုရားသခင်ကိုကြောက်
ရွံ့၍၊ ယာကုပ်သားတို့ကို မလိုက်ဝံ့ဘဲနေကြ၏။-
၆ ယာကုပ်သည် မိမိ၌ပါသောသူအပေါင်းနှင့်တကွ၊
ခါနာန်ပြည် လုဇမြို့တည်းဟူသော၊ ဗေသလအ
၇ ရပ်သို့ရောက်ကြသော်၊- ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊
ထိုအရပ်ကို ဗေသလအမည်ဖြင့် တဖန်သမုတ်
ပြန်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အစ်ကိုထံမှပြေး
သောအခါ၊ ထိုအရပ်၌ ဘုရားသခင်ထင်ရှားတော်
မူသတည်း။
၈ ရေဗက္ကာ၏အထိန်းဒေဗောရသေ၍၊ ဗေသလ
အရပ်၌ သပိတ်ပင်အောက်တွင် သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို
ခံရလေ၏။ ထိုအပင်ကို အာလုမ္မာကုတ်ဟူ၍တွင်
သတည်း။
၉ ယာကုပ်သည် ပါဒနာရံအရပ်မှ ပြန်လာသော
နောက်၊ တဖန်ဘုရားသခင်ထင်ရှား၍ ကောင်း
၁၀ ကြီးပေးတော်မူပြီးလျှင်၊- သင်သည် ယခုယာ
ကုပ်အမည်ရှိ၏။ နောင်၌ သင်၏အမည်ကို ယာ
ကုပ်ဟူ၍မခေါ်ရ။ ဣသရေလဟူ၍ခေါ်ရမည်ဟု
မိန့်တော်မူလျက်၊ ဣသရေလအမည်ဖြင့် သမုတ်
၁၁ တော်မူ၏။- တဖန် ဘုရားသခင်က၊ ငါသည်
အနန္တတန်ခိုးရှင်ဘုရားသခင် ဖြစ်၏။ တိုးပွါးများ
ပြားလော့။ လူတမျိုးမက၊ အမျိုးမျိုးတို့သည်
သင်၌ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်တို့သည် သင်
၁၂ ၏အမျိုးအနွယ်၌ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။- အာဗြဟံ
နှင့် ဣဇာက်အား ငါပေးသောမြေကို သင်နှင့်သင်
၏အမျိုးအနွယ်အား ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ
၁၃ ၏။- ထိုသို့ယာကုပ်နှင့်နူတ်ဆက်၍ မိန့်မြွက်
တော်မူရာအရပ်မှ၊ ဘုရားသခင်တက်ကြွတော်မူ
၁၄ ၏။- ဘုရားသခင်နူတ်ဆက်၍ မိန့်မြွက်တော်မူ
ရာအရပ်၌၊ ယာကုပ်သည် ကျောက်တိုင်ကိုစိုက်
၍၊ ကျောက်ဖျာပေါ်၌သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်
၁၅ သက္ကာကိုငင်း၊ ဆီကိုငင်းလောင်းလေ၏။- ဗျာ
ဒိတ်တော်ကိုခံရသော ထိုအရပ်ကိုလည်း၊ ဗေသ
လဟူ၍ တဖန်သမုတ်ပြန်လေ၏။
၁၆ ထိုနောက်တဖန် ဗေသလအရပ်မှ ခရီးသွား
ပြန်၍၊ ဧဖရတ်မြို့နှင့်နီးသောအခါ၊ ရာခေလ
သည် သားဘွားအံ့သောအချိန်ရောက်၍၊ ပြင်းစွာ
၁၇ သောဝေဒနာကို ခံရ၏။- ထိုသို့ပြင်းစွာခံရေရာဉ်
တွင်၊ ဝမ်းဆွဲက၊ မစိုးရိမ်နှင့်၊ သားယောက်ျားကို
၁၈ ရပြီဟုဆိုလေ၏။- ရာခေလသည်သေအံ့ဆဲဆဲရှိ
၍၊ နံဝိညာဉ်ထွက်စဉ်အခါ၊ ထိုသားကို ဗေနောနိ
အမည်ဖြင့်မှည့်သလေ၏။ အဘမူကား ဗယ်မိန်အ
၁၉ မည်ဖြင့်မှည့်သတည်း။- ရာခေလသေ၍၊ ဗက်
လင်အမည်ရှိသော ဧဖရတ်မြို့သို့သွားသော
၂၀ လမ်းခရီးတွင်၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။- ယာ
ကုပ်လည်း သချိုင်းအပေါ်မှာ မှတ်တိုင်ကိုစိုက်
လေ၏။ ထိုမှတ်တိုင်ကား၊ ယနေ့တိုင်အောင် ရာ
ခေလ၏သချိုင်းမှတ်တိုင်ဖြစ်သတည်း။
၂၁ ဣသရေလသည် တဖန်ခရီးသွားပြန်၍၊ ဧဒါ
၂၂ လင့်စင်ကိုလွန်ပြီးမှ တဲကိုဆောက်လေ၏။- ထို
အရပ်၌နေသောအခါ၊ ရုဗင်သည်သွား၍ အဘ၏
မယားငယ်၊ ဗိလဟာနှင့်အိပ်လေ၏။ ထိုသိတင်း
ကို ဣသရေလကြား၏။

၂၃ ယာကုပ်သားတကျိပ်နှစ်ပါးရှိ၏။ လေအာ
တွင်မြင်သောသားကား၊ ယာကုပ်၏သားဦး ရု
ဗင်၊ အစရှိသောရှိမောင်၊ လေဝိ၊ ယုဒ၊ ဣသခါ၊
၂၄ ဇာဗုလုန်တည်း။– ရာခေလသားကား၊ ယောသပ်
၂၅ နှင့် ဗင်္ယာမိန်တည်း။– ရာခေလ၏ကျွန်မ ဗိလ
၂၆ ဟာသားကား၊ ဒန်နှင့် နဿလိတည်း။– လေအာ
၏ကျွန်မ ဇိလပသားကား၊ ဂဒ်နှင့် အာရှာတည်း။
ဤသူတို့ကား၊ ပါဒနာရံပြည်၌ဘွားမြင်သော ယာ
ကုပ်၏သားများတည်း။
၂၇ ထိုနောက်ယာကုပ်သည် အာဗြဟံနှင့် ဣ
ဇာက်တည်းခိုရာ၊ မံရေအရပ်၊ ဟေဗြုန်မြို့တည်း
ဟူသောကိရယသာဘမြို့၌နေသော၊ အဘဣ
၂၈ ဇာက်ထံသို့ ရောက်လေ၏။– ဣဇာက်အသက်
သည် အနှစ်တရာရှစ်ဆယ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ရှိ
၂၉ သော်၊– အသက်ကြီးရင့်ရာ၊ ကာလပြည့်စုံရာ၌အ
သက်ချုပ်၍ အနိစ္စဖြစ်သဖြင့်၊ မိမိလူမျိုးစည်းဝေး
ရာသို့ ရောက်လေ၏။ သားဧသောနှင့်ယာကုပ်
တို့သည် သင်္ဂြိဟ်ကြ၏။

၃၆

၁ ဧဒုံအမည်ရှိသော ဧသောအမျိုးအနွယ်၏
၂ အတ္ထုပ္ပတ္တိများဟူမူကား၊– ဧသောသည် ဟိတ္တိအ
မျိုး ဧလုန်၏သမီး အာဒတယောက်၊ ဟိဝိအမျိုး
ဇိဘောင်သား အာနာ၏သမီးအဟောလိဗာမတ
ယောက်၊ ခါနာန်အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်နှင့်ငင်း၊–
၃ ဣရှမေလသမီးတည်းဟူသော နဗာယုတ်နမ ဗာ
ရှမတ်တယောက်နှင့်ငင်း၊ အိမ်ထောင်လေ၏။–
၄ ဧသောမယား အာဒတွားသောသားကား၊ ဧလိ
ဖတ်၊ ဗာရှမတ် ဘွားသောသားရှေလတည်း။–
၅ အဟောလိဗာမဘွားသောသားကား၊ ယုရှ၊ ယာ
လံ၊ ကောရတည်း။ ဤသူတို့ကား၊ ခါနာန်ပြည်၌
ဧသောမြင်သောသားတည်း။
၆ ဧသောသည် မယားသားသမီးနှင့်တကွ၊ အိမ်
သူအိမ်သားအပေါင်းတို့ကိုငင်း၊ သိုးနွားစသည်
တို့နှင့် တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့ကိုငင်း၊ ခါနာန်ပြည်၌ရ
တတ်သော ဥစ္စာရှိသမျှတို့ကိုငင်းယူ၍၊ ညီယာ
၇ ကုပ်ထံမှ ပြောင်းသွားလေ၏။– အကြောင်းမူ
ကား၊ ထိုသူနှစ်ပါးတို့သည် ဥစ္စာများလွန်းသော
ကြောင့် တရပ်တည်းမနေနိုင်ကြ။ သူတို့နေရာ
မြေသည်၊ သူတို့တိရစ္ဆာန်များကြောင့် မဆုံနိုင်
၈ ရာ။– သို့ဖြစ်၍ ဧဒုံအမည်ရှိသောဧသောသည် စိ
ရတောင်ပေါ်မှာနေလေ၏။
၉ စိရတောင်ပေါ်မှာ ဧဒုံအမျိုးသားတို့၏အဘ
၁၀ ဧသော၏သားစဉ်မြေးဆက်တို့ကို ဆိုပေအုံး။– ဧ
သော၏သားတို့အမည်ကား၊ မယားအာဒဘွား
သောသားဧလိဖတ်၊ မယားဗာရှမတ်ဘွားသော
၁၁ သားရွေလတည်း။– ဧလိဖတ်သားကား၊ တေမန်၊
၁၂ ဩမရ၊ ဇေဖော၊ ဂါတံ၊ ကေနတ်တည်း။– ဧသော
သားဧလိဖတ်၏မယားငယ်၊ တိမနဘွားသော
သားကား၊ အာမလက်တည်း။ ဤသူတို့သည် ဧ
၁၃ သောမယားအာဒ၏အနွယ်ဖြစ်သတည်း။– ရွေ
လသားကား၊ နာဟတ်၊ ဇေရ၊ ရှမ္မ၊ မိဇ္ဇတည်း။
ဤသူတို့သည် ဧသောမယား ဗာရှမတ်၏အနွယ်
၁၄ ဖြစ်သတည်း။– ဇိဘောင်သား အာနာ၏သမီး၊ ဧ
သောမယား အဟောလိဗာမ ဘွားသောသားကား၊
ယုရှ၊ ယာလံ၊ ကောရတည်း။
၁၅ ဧသောသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်သောသူဟူမူ
ကား၊ သားဦးဧလိဖတ်၏သား ဗိုလ်တေမန်၊ ဗိုလ်
၁၆ ဩမရ၊ ဗိုလ်ဇေဖော၊ ဗိုလ်ကေနတ်၊– ဗိုလ်ဂါတံ၊
ဗိုလ်အာမလက်တည်း။ ဤဗိုလ်တို့သည်အာဒ၏
အနွယ်၊ ဧဒုံပြည်၌ ဧလိဖတ်ရသောသားဖြစ်သ
၁၇ တည်း။– ဧသောသားရွေလ၏သားကား၊ ဗိုလ်နာ
ဟတ်၊ ဗိုလ်ဇေရ၊ ဗိုလ်ရှမ္မ၊ ဗိုလ်မိဇ္ဇတည်း။ ဤ
ဗိုလ်တို့သည် ဧသောမယားဗာရှမတ်၏အနွယ်၊
၁၈ ဧဒုံပြည်၌ ရွေလရသောသားဖြစ်သတည်း။– ဧ
သောမယား အဟောလိဗာမ၏သားကား၊ ဗိုလ်
ယုရှ၊ ဗိုလ်ယာလံ၊ ဗိုလ်ကောရတည်း။ ဤဗိုလ်
တို့သည် အာနာ၏သမီး၊ ဧသောမယား အဟော
၁၉ လိဗာမသား ဖြစ်သတည်း။– ဧဒုံအမည်ရှိသော
ဧသော၏သားမြေးများ၊ သူတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်
သောသူများ၊ ဤသို့တည်း။
၂၀ ထိုပြည်၌နေသောဟောရိအမျိုး၊ စိရ၏သား
၂၁ ကား၊ လောတန်၊ ရှောဗလ၊ ဇိဘောင်၊ အာနာ၊– ဒိ
ရှန်၊ ဧဇာ၊ ဒိရှန်တည်း။ ဤသူတို့သည် ဧဒုံပြည်၌
ဟောရိအမျိုး၊ စိရ၏သားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်သော
၂၂ သူဖြစ်သတည်း။– လောတန်သားကား၊ ဟောရိ
နှင့် ဟေမံတည်း။ လောတန်နှမကား၊ တိမန
၂၃ တည်း။– ရှောဗလသားကား၊ အာလဝန်၊ မနာ
၂၄ ဟတ်၊ ဧဗလ၊ ရှေဖော၊ ဩနံတည်း။– ဇိဘောင်
သားကား၊ အာယနှင့် အာနတည်း။ ထိုအာန
ကား၊ အဘဇိဘောင်၏ မြည်းတို့ကို ထိန်းသော
အခါ၊ တောခ္ဍနွေးသောစမ်းရေတွင်းတို့ကိုတွေ့
၂၅ သော သူပေတည်း။– အာနသားကား၊ ဒိရှန်နှင့်
၂၆ သမီးအဟောလိဗာမတည်း။– ဒိရှန်သားကား၊
၂၇ ဟဒံန်၊ ဧရှဗန်၊ လ္လသရန်၊ ခေရန်တည်း။– ဧဇာ
၂၈ သားကား၊ ဗိလဟန်၊ ဇာဝန်၊ အာကန်တည်း။– ဒိ
၂၉ ရှန်သားကား၊ ဥဇနှင့် အာရန်တည်း။– ဟောရိအ

To Contents

မျိုးဗိုလ်များကား၊ ဗိုလ်လောတန်၊ ဗိုလ်ရှောဗလ၊
၂၀ ဗိုလ်ဇီဘောင်၊ ဗိုလ်အာန၊ – ဗိုလ်ဒီရူန်၊ ဗိုလ်ဧော၊
ဗိုလ်ဒီရှန်တည်း။ ဤသူတို့သည် စိရပြည်၌ ဗိုလ်
လုပ်သောသူတို့တွင်၊ ဟောရိအမျိုးဗိုလ်ဖြစ်သ
တည်း။

၂၁ ကလသရေလအမျိုး၌ အစိုးရသောမင်းကြီးမရ
မှီ၊ ဧဒုံပြည်၌အစိုးရသောမင်းကြီးဟူမူကား၊ –
၂၂ ဗောရသားဗေလာသည် ဧဒုံပြည်၌မင်းပြု၏။ မြို့
တော်ကား၊ ဒိန္နာဗာမြို့တည်း။ – ဗေလာမင်းသေ
၌ သူ၏အရာ၌ ဗောဇရအရပ်သား၊ ဇေရ၏သား
၂၄ ယောဗပ်သည် မင်းပြုလေ၏။ – ယောဗပ်မင်း
သေ၍၊ သူ၏အရာ၌ တေမနိအရပ်သားဟုရှံ
၂၅ သည် မင်းပြုလေ၏။ – ဟုရှံမင်းသေ၍၊ မောဘ
လွင်ပြင်၌ မိဒျန်လူတို့ကို လုပ်ကြံသောသူ၊ ဗေ
ဒဒ်သား ဟာဒဒ်သည်၊ ဟုရှံအရာ၌မင်းပြုလေ
၂၆ ၏။ မြို့တော်ကား၊ အာဝိတ်မြို့တည်း။ – ဟာဒဒ်
မင်းသေ၍၊ သူ၏အရာ၌ မာသရက်အရပ်သား
၂၇ စာမလသည် မင်းပြုလေ၏။ – စာမလမင်းသေ
၍၊ သူ၏အရာ၌ မြစ်နားမှာနေသော ရဟော
ဘုတ်အရပ်သား ရှောလသည် မင်းပြုလေ၏။ –
၂၈ ရှောလမင်းသေ၍သူ၏အရာ၌၊ အာခဗော်သား
၂၉ ဗာလဟာနန်သည် မင်းပြုလေ၏။ – အာခဗော်
သားဗာလဟာနန်မင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ ဟာ
ဒါသည်မင်းပြုလေ၏။ မြို့တော်ကား၊ ပေါမြို့
တည်း။ မျောက်သားတော်ကား၊ မေဟပ်သမီး
မဘရက်၏သမီးမဟေတဗေလတည်း။

၄၀ ဧသောမှဆင်းသက်၍ မိမိအမျိုးအနွယ်၊ နေ
ရာအရပ်၊ ခံရသောဘွဲ့နာမအလိုက်၊ ဗိုလ်လုပ်
သောသူဟူမူကား၊ ဗိုလ်တိမနာ၊ ဗိုလ်အာလဝ၊
၄၁ ဗိုလ်ယေသက်၊ – ဗိုလ်အဟောလိဗာမ၊ ဗိုလ်ဧ
၄၂ လာ၊ ဗိုလ်ပိနန်၊ – ဗိုလ်ကေနတ်၊ ဗိုလ်တေမန်၊
၄၃ ဗိုလ်မိဗဇာ၊ – ဗိုလ်မာဂဒျေလ၊ ဗိုလ်ကျရံတည်း။
ဤသူတို့သည်မိမိနေရာအရပ်၊ မိမိပိုင်သောပြည်
၌၊ ဧဒုံဗိုလ်များဖြစ်သတည်း။ ဧသောသည် ဧဒုံအ
မျိုးသားတို့၏အဘဖြစ်သတည်း။

၃၇

၁ ယာကုပ်သည် မိမိအဘတည်းခိုရာခါနာန်ပြည်
၂ ၌နေ၏။ – ယာကုပ်အမျိုးအနွယ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ
များဟူမူကား၊ ယောသပ်သည် အသက်တဆယ်
၃ နှစ်နှစ်ရှိ၍၊ အစ်ကိုတို့နှင့်အတူ သိုးဆိတ်များ
ကိုထိန်းလေ၏။ အဘ၏မယားဗိလဟာနှင့် ဇိလ
ပ၏သားတို့နှင့်အတူနေ၍၊ သူတို့အပြစ်ကို အဘ
၃ အား ကြားပြောတတ်၏။ – ကလသရေလသည် အ
သက်ကြီးစဉ်အခါ သားယောသပ်ကိုရသော
ကြောင့်၊ အခြားသောသားအပေါင်းတို့ကိုချစ်
သည်ထက် ယောသပ်ကိုသာ၍ချစ်၏။ အဆင်း
အရောင်ထူးခြားသော အင်္ကျီကိုချုပ်၍ပေး၏။ –
၄ အဘသည် မိမိသားအပေါင်းတို့တွင်၊ ယောသပ်
ကိုသာ၍ချစ်ကြောင်းကို၊ အစ်ကိုတို့သည် သိမြင်
သောအခါ၊ သူ့ကိုမုန်း၍၊ မေတ္တာစကားကိုသူ့
အား မပြောနိုင်ကြ။

၅ ယောသပ်သည် အိပ်မက်ကိုမြင်၍၊ အစ်ကို
တို့အားပြန်ပြောသဖြင့်၊ သူတို့သည် သာ၍မုန်း
၆ ကြ၏။ – အိပ်မက်ကို အဘယ်သို့ပြန်ပြောသ
နည်းဟူမူကား၊ ကျွန်ုပ်မြင်ရသော အိပ်မက်ကို
၇ နားထောင်ကြပါလော့။ – ကျွန်ုပ်တို့သည် လယ်၌
ကောက်လိုင်းကိုစည်း၍နေကြစဉ်တွင်၊ ကျွန်ုပ်
ကောက်လိုင်းသည်ထ၍ မတ်တတ်နေသဖြင့်၊
သင်တို့၏ကောက်လိုင်းတို့သည် ဝိုင်း၍ရပ်
လျက်၊ ကျွန်ုပ်ကောက်လိုင်းကိုရှိခိုးကြသည်ဟု
၈ ပြောဆိုလေ၏။ – အစ်ကိုတို့ကလည်း၊ သင်သည်
ငါတို့၌မင်းပြုရလိမ့်မည်လော၊ ငါတို့ကို အစိုးရ
လိမ့်မည်လောဟု ပြန်ဆို၍၊ သူ၏အိပ်မက်နှင့်
သူ၏စကားအကြောင်းကြောင့် သာ၍မုန်းကြ
၏။

၉ တဖန်အိပ်မက်ကိုမြင်ပြန်၍ အစ်ကိုတို့အား၊
အခြားသောအိပ်မက်ကို ကျွန်ုပ်မြင်ရပြီ။ နေ၊ လ
နှင့်တကွ၊ ကြယ်ဆယ်တလုံးတို့သည်၊ ကျွန်ုပ်ကို
၁၀ ရှိခိုးကြ၏ဟု ကြားပြောလေ၏။ – ထိုသို့အဘနှင့်
အစ်ကိုတို့အားကြားပြောသောအခါ၊ အဘက၊
သင်မြင်သောအိပ်မက်သည် အဘယ်သို့နည်း။
ငါနှင့်သင်၏အမိ၊ သင်၏အစ်ကိုတို့သည် သင့်ထံ
သို့စင်စစ်လာ၍ ဦးညွှတ်ချရမည်လောဟူ၍၊ သူ့
၁၁ ကိုဆုံးမလေ၏။ – အစ်ကိုတို့သည် သူ့ကိုငြူစူကြ
၏။ အဘသည် ထိုအရာကိုမှတ်လေ၏။

၁၂ အစ်ကိုတို့သည် အဘ၏သိုးဆိတ်များကို ရှေ
၁၃ ခင်မြို့မှာထိန်းခြင်းငှါသွားကြ၏။ – ကလသရေလ
သည်ယောသပ်ကိုခေါ်၍၊ သင်၏အစ်ကိုတို့သည်
သိုးဆိတ်များကို ရှေခင်မြို့မှာ ထိန်းကြသည်မ
ဟုတ်လော။ လာပါ။ သင့်ကို သူတို့ရှိရာသို့ ငါစေ
လွှတ်မည်ဟုခေါ်လျှင်၊ ကျွန်ုပ်ရှိပါသည်ဟုဆို
၁၄ သော်၊ – အဘကသွားပါ၊ အစ်ကိုတို့သည် ချမ်း
သာသလော၊ သိုးဆိတ်တို့လည်း ကောင်းမွန်စွာ
ရှိသလောဟူ၍ ကြည့်ရှုပြီးလျှင်၊ ငါ့အားသိတင်း
ကြားပြောပါဟု မှာလိုက်လျက်၊ ဟေဗြုန်ချိုင့်မှ
စေလွှတ်သဖြင့်၊ သူသည် ရှေခင်မြို့သို့ရောက်

၁၅ လေ၏။– တောဘွဲ့လှည့်လည်စဉ်တွင်၊ တစုံတ
ယောက်သောသူနှင့်တွေ့၍၊ ထိုသူက၊ သင်သည်
၁၆ ဘာကိုရှာသနည်းဟု မေးလျှင်၊– အစ်ကိုများကို
ရှာ၏။ အဘယ်မှာထိန်းကြသည်ကို ပြောပါဟု
၁၇ ဆိုသော်၊– ထိုသူက၊ ဤအရပ်မှထွက်သွားပြီ။
ဒေါသန်မြို့သို့သွားကြစို့ဟု သူတို့ပြောသံကို
ကျွန်ုပ်ကြားခဲ့ပြီဟုဆို၏။ ယောသပ်သည်လည်း၊
အစ်ကိုတို့ကိုလိုက်ရှာ၍ ဒေါသန်မြို့မှာတွေ့လေ
၏။

၁၈ အနီးသို့မရောက်မီ အဝေးဘ်၌ရှိစဉ်ပင်၊ အစ်ကို
တို့သည် မြင်လျှင်၊ သတ်ခြင်းငှါ တိုင်ပင်လျက်၊–
၁၉ ကြည့်လော့။ အိပ်မက်ဆရာလာပြီ။– ကိုင်ကြ။
၂၀ သူ့ကိုသတ်၍ တစုံတခုသောတွင်းထဲသို့ ချပစ်
ကြစို့။ ဆိုးသောသားရဲတစုံတခုကိုက်စားပြီဟု
ပြောကြစို့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သူ၏အိပ်မက်တို့
သည် အဘယ်သို့နေရာကျမည်ကိုကြည့်ကြစို့
၂၁ ဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။– ထိုစကားကို ရု
ဗင်ကြားလျှင်၊ သူ့ကို မသတ်ဘဲနေကြစို့ဟုဆို
လျက်၊ သူတို့လက်မှ ယောသပ်ကိုနှုတ်လေ၏။–
၂၂ တဖန်ရုဗင်က၊ သူ၏အသွေးကိုမသွန်းကြနှင့်။
ကိုယ်လက်နှင့်မပြုဘဲ၊ တောဘွဲ့ ဤမည်သော
တွင်းထဲသို့ချကြစို့ဟု သူတို့လက်မှ ယောသပ်ကို
နှုတ်ယူ၍၊ အဘဘွဲ့ တဖန် အပ်မည်အကြံရှိသည်
နှင့်ဆိုလေ၏။

၂၃ ယောသပ်သည် အစ်ကိုတို့ထံသို့ရောက်သော
အခါ၊ သူဝတ်သောအင်္ကျီ၊ အဆင်းထူးခြားသော
၂၄ အင်္ကျီကိုချွတ်ပြီးမှ၊– သူ့ကိုကိုင်ယူ၍တွင်းထဲသို့
ချကြ၏။ ထိုတွင်းဘွဲ့ရေမရှိ၊ သွေ့ခြောက်သော
၂၅ တွင်း ဖြစ်သတည်း။– ထိုနောက်အစာစားခြင်းငှါ
ထိုင်ကြစဉ် မြော်ကြည့်၍၊ ဂလဒ်ပြည်မှလာ၍ နံ့သာမျိုး၊
ဗာလစံစေး၊ မုရန်စေးများကို ကုလားအုပ်ပေါ်၌
တင်ဆောင်လျက်၊ အဲဂုတ္တာပြည်သို့ ခရီးသွားကြ
၂၆ သည်ကိုမြင်လျှင်၊– ယုဒက ငါတို့သည် ညီကို
သတ်၍သေကြောင်းကိုဖွက်ထားလျှင် အဘယ်
၂၇ ကျေးဇူးရှိသနည်း။– ကိုင်ကြ။ ကိုယ်တိုင်မည်ည်း
ဆဲဘဲ၊ ဂ္လရှမေလလူတို့အား ရောင်းလိုက်ကြစို့။
သူသည် တို့ညီ၊ တို့အမျိုးဖြစ်၏ဟု အစ်ကိုတို့
အားဆိုသည်ရှိသော်၊ ညီအစ်ကိုတို့သည် ဝန်ခံ
၂၈ ကြ၏။– ထိုအခါ၊ မိဒျန်အမျိုးသားကုန်သည်တို့
သည် ခရီးသွားကြစဉ်တွင်၊ အစ်ကိုတို့သည် ယော
သပ်ကိုတွင်းထဲကဆွဲတင်ပြီးလျှင်၊ ငွေအကျပ်နှစ်
ဆယ်အတိုးနှင့် ဂ္လရှမေလလူတို့အားရောင်း၍၊
ထိုသူတို့သည် ယောသပ်ကိုအဲဂုတ္တာပြည်သို့
ဆောင်သွားကြ၏။

၂၉ ရုဗင်သည်လည်း တွင်းသို့သွား၍၊ တွင်းထဲမှာ
ယောသပ်မရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆွဲ
၃၀ ဆုတ်လျက်၊– ညီတို့ရှိရာသို့သွား၍၊ သူငယ်မရှိပါ
တကား။ ငါသည် အဘယ်သို့သွားရပါမည်နည်း
၃၁ ဟု ဆို၏။– သူတို့သည်လည်း၊ ယောသပ်
အင်္ကျီကိုယူ၍၊ ဆိတ်သငယ်ကိုသတ်ပြီး၍၊ အင်္ကျီ
၃၂ ကိုအသွေးနှံ့နှစ်လေ၏။– ထိုနောက်မှ၊ အဆင်း
ထူးခြားသောထိုအင်္ကျီကိုပေးလိုက်၍၊ အချို့တို့
သည် အဘထံသို့ဆောင်ခဲ့လျက်၊ ဤအင်္ကျီကိုအ
ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ပါပြီ။ သား၏အင်္ကျီ ဟုတ်သည် မ
၃၃ ဟုတ်သည်ကိုကြည့်ပါဟုဆိုလျှင်၊– ထိုအင်္ကျီကို
အဘမှတ်မိ၍၊ ငါ့သား၏အင်္ကျီမှန်၏။ သူ့ကိုဆိုး
သောသားရဲကိုက်စားပြီ။ အကယ်၍ယောသပ်ကို
အပိုင်းအပိုင်းကိုက်ဖြတ်ပါပြီတကားဟုဆိုလျက်၊–
၃၄ မိမိအဝတ်ကိုဆွဲဆုတ်၍၊ လျှော်တေအဝတ်ကို
ပတ်စည်းသဖြင့်၊ အင်တန်ကာလပတ်လုံး၊ သား
ကြောင့် စိတ်မသာညည်းတွားလျက်နေလေ၏။–
၃၅ သားသမီးအပေါင်းတို့သည်၊ အဘကိုနှစ်သိမ့်စေ
ခြင်းငှါ ကြိုးစားသော်လည်း၊ သူသည် နှစ်သိမ့်
စေသောစကားကို နားမထောင်ဘဲ၊ ငါသားရှိရာ
မရဏာနိုင်ငံသို့ စိတ်မသာညည်းတွားလျက်
ဆင်းသက်တော့မည်ဟုဆို၏။ ထိုသို့ယော
သပ်အဘသည် သားကြောင့်ငိုကြွေးမြည်တမ်း
၃၆ လျက်နေလေ၏။– ယောသပ်ကိုကား၊ မိဒျန်လူ
တို့သည် အဲဂုတ္တာပြည်သို့ဆောင်သွား၍၊ ဖာရော
ဘုရင်၏အမတ်ဖြစ်သော ကိုယ်ရံတော်မှူး၊ ပေါ
တိဖာထံမှာရောင်းကြ၏။

၃၈

၁ ထိုကာလအခါ ယုဒသည် ညီအစ်ကိုနေရာမှ
သွား၍၊ ဟိရအမည်ရှိသော အဒုလံအမျိုးသားထံ
၂ သို့ဝင်လေ၏။– ထိုအရပ်၌ ရှုအာအမည်ရှိသော၊
ခါနာန်အမျိုးသား၏သမီးကို တွေ့မြင်၍၊ အိမ်
၃ ထောင်ဘက်ပြုလျက်၊– ထိုမိန်းမသည် ပဋိသန္ဓေ
ယူ၍ သားကိုဘွားမြင်၏။ ထိုသားကို ဧရအမည်
၄ ဖြင့် မှည့်လေ၏။– တဖန်ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ ဘွား
မြင်သောသားကို ဩနန်အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။–
၅ တဖန်ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ ဘွားမြင်သောသားကို
ရှေလအမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ ရှေလဘွားသော
အခါ၊ အဘသည်ခေဇိပ်မြို့မှာရှိသတည်း။

၆ ထိုနောက်မှ ယုဒသည် မိမိသားဦးဧရေကို တာ
မာအမည်ရှိသော သတို့သမီးနှင့် စုံဘက်စေ၏။–

To Contents

၇ ယုဒ၏သားဦးဧရသည် ထာဝရဘုရားရှေ့၌ဆိုး
သောသူဖြစ်၍၊ သူ့ကိုထာဝရဘုရား ကွပ်မျက်
၈ တော်မူ၏။– ထိုအခါ ယုဒသည်သြနန်ကိုခေါ်ပြီး
လျှင်၊ သင်၏အစ်ကိုမယားထံသို့ဝင်၍ သူနှင့်အိမ်
ထောင်ဘက်ပြုသဖြင့်၊ အစ်ကိုအမျိုးကိုဆက်
၉ နွယ်လော့ဟုဆို၏။– သြနန်သည်သားကိုရလျှင်
မူကား၊ မိမိသားမဖွတ်ရဟုသိ၍ အစ်ကိုအား
သားကိုမပေးလိုဘဲ၊ အစ်ကိုမယားထံသို့ဝင်သော
၁၀ အခါ၊ သုတ်ရည်ကိုထုတ်၍ ဖွန့်လေ၏။– ထိုအမှု
ကို ထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်မမူသောကြောင့်၊
၁၁ သြနန်ကိုလည်း ကွပ်မျက်တော်မူ၏။– သားငယ်
ရှေလသည် အစ်ကိုတို့သေသကဲ့သို့သေမည်ဟု
ယုဒသည်စိုးရိမ်၍၊ မိမိချွေးမတာမာကိုခေါ်ပြီး
လျှင်၊ ငါ့သားရှေလမကြီးမှီ သင်သည် သင့်အဘ
၏အိမ်၌ မုတ်ဆိုးမပြုဝ်၍နေပါဟုဆိုသည်အတိုင်း၊
တာမာသွား၍ မိမိအဘ၏အိမ်၌နေလေ၏။
၁၂ ကာလအင်တန်ကြာလေသော်၊ ရှုအာသမီး
ဖြစ်သော ယုဒမယားလည်းသေလေ၏။ ယုဒ
သည်နှစ်သိမ့်ပြီးမှ၊ မိမိသိုးမွေးညှပ်သောသူတို့ရှိ
ရာတိမနတ်မြို့သို့ မိမိအဆွေ အဒုလံအမျိုးဟိရ
၁၃ နှင့်အတူ သွားလေ၏။– မိမိယောက္ခမသည် သိုး
မွေးကိုညှပ်ခြင်းငှါ၊ တိမနတ်မြို့သို့သွားကြောင်း
၁၄ ကို တာမာကြားလျှင်၊– မုတ်ဆိုးမအဝတ်ကိုချွတ်
၍ မျက်နှာဖုံးနှင့် မျက်နှာကိုဖုံးလျက်၊ ကိုယ်ကို
လည်းခြဲရုံလျက်၊ တိမနတ်မြို့သို့သွားသော
လမ်းအနား၊ ဧနိမ်မြို့တံခါးဝ၌ ထိုင်နေလေ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ရှေလကြီးသော်လည်း၊ မိမိ
နှင့် အိမ်ထောင်ဘက်မပြုရဟု သိမြင်သော
၁၅ ကြောင့်တည်း။– ယုဒသည်ထိုမိန်းမကိုမြင်သော
အခါ၊ သူသည် မိမိမျက်နှာကိုဖုံး၍ နေသော
ကြောင့်၊ ပြည်တန်ဆာဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်
၁၆ လျက်၊– လမ်းကိုလွှဲ၍အနားသို့ချဉ်းပြီးလျှင်၊ သင့်
ထံသို့ ငါဝင်ရသောအခွင့်ကိုပေးပါလော့ဟု ဆို
လေသော်၊ မိန်းမက၊ သင်သည် ကျွန်မထံသို့ဝင်
လိုသောငှါ အဘယ်ဆုကိုပေးမည်နည်းဟုမေး
၁၇ လျှင်၊– ယုဒက၊ ဆိတ်သငယ်ကိုပေးလိုက်မည်
ဟု ဆိုလေ၏။ မိန်းမကလည်း၊ မပေးလိုက်မီ တ
စုံတခုသောအရာကို ပေါင်ထားမည်လောဟုမေး
၁၈ လျှင်၊– ယုဒက၊ အဘယ်အရာကိုပေါင်စေချင်သ
နည်းဟု ပြန်၍မေးလေသော်၊ မိန်းမက၊ သင်၏
တံဆိပ်၊ စလွယ်၊ လက်စွဲတောင်ဝေးတို့ကိုပေါင်
တော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ထို့ဥစ္စာကိုအပ်၍ မိန်း
မထံသို့ဝင်သဖြင့်၊ သူသည်ပဋိသန္ဓေစွဲယူလေ
၁၉ ၏။– ထိုနောက်မှ၊ မိန်းမသည်ထသွား၍ မျက်နှာ
ဖုံးကိုချွတ်ပြီးလျှင်၊ မုတ်ဆိုးမအဝတ်ကို ဝတ်မြဲ
၂၀ ဝတ်ပြန်လေ၏။– ယုဒသည် မိန်းမ၌ပေါင်သော
ဥစ္စာကိုရွေးယူခြင်းငှါ၊ မိမိအဆွေအဒုလံအမျိုး
သားတွင် ဆိတ်သငယ်ကိုပေးလိုက်၏။ အဒုလံ
၂၁ အမျိုးသားသည် ထိုမိန်းမကိုမတွေ့လျှင်၊– ဧနိမ်
မြို့လမ်းနားမှာ ထိုင်နေသောပြည်တန်ဆာမသည်
အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု ထိုအရပ်သားတို့ကိုမေး
လေသော်၊ အရပ်သားတို့က ဤအရပ်၌ပြည်
၂၂ တန်ဆာမ မရှိဟုဆိုကြလျှင်၊– ယုဒထံသို့ပြန်၍၊
ကျွန်ုပ်သည် ထိုမိန်းမကိုရှာ၍မတွေ့။ အရပ်သား
တို့ကလည်း၊ ဤအရပ်၌ပြည်တန်ဆာမ မရှိဟု
၂၃ ဆိုကြောင်းကို ပြောလေ၏။– ယုဒကလည်း၊
ကျွန်ုပ်တို့သည် အရှက်မကွဲမည်အကြောင်း၊ ယူ
ပါလေစေ။ ကြည့်ပါ။ ဤဆိတ်သငယ်ကိုကျွန်ုပ်
ပေးလိုက်၍ သင်သည်မိန်းမကိုရှာ၍ မတွေ့ပါတ
ကားဟုဆို၏။
၂၄ ထိုနောက်သုံးလခန့်လွန်သည်ရှိသော်၊ သူတ
ပါးက၊ သင်၏ချွေးမတာမာသည် ပြည်တန်ဆာ
လုပ်၍ မတရားသောမေထုန်ပြုသဖြင့် ကိုယ်ဝန်
ဆောင်လျက်နေပြီတကားဟု ယုဒအားပြောဆို
လျှင်၊ ယုဒက သူ့ကိုထုတ်၍မီးရှို့စေဟု စီရင်လေ
၂၅ ၏။– ထုတ်သောအခါ၊ တာမာသည် တံဆိပ်၊ စ
လွယ်၊ တောင်ဝေးတို့ကို ယောက္ခမထံသို့ပို့စေ၍၊
ဤဥစ္စာကိုပိုင်သောသူအားဖြင့် ကျွန်မသည်ပဋိ
သန္ဓေယူပြီ။ ဤဥစ္စာတို့သည်အဘယ်သူ၏ဥစ္စာ
၂၆ ဖြစ်သည်ကို ကြည့်ပါလော့ဟုမှာလိုက်၏။– ထို
ဥစ္စာကိုယုဒမှတ်မိ၍ သူ၏အပြစ်ထက် ငါ့အပြစ်
သာ၍ကြီးပေ၏။ သူ့အား ငါသားရှေလကို ငါမ
ပေးစားဘဲနေမိပြီဟုပြောဆို၏။ နောက်တဖန် သူ
၂၇ ကိုမချဉ်းမကပ်ဘဲနေ၏။– ထိုနောက်တာမာသည်
သားဘွားချိန်ရောက်လျှင်၊ ဝမ်းထဲတွင်သားနှစ်
၂၈ ယောက်ရှိ၏။– ဘွားစဉ်တွင် သားတယောက်
သည် လက်ကိုထုတ်ဆန့်၍၊ ဝမ်းဆွဲက ဤသူ
သည်အရင်ဘွားလိမ့်မည်ဟုဆိုလျက် လက်ကို
၂၉ ကိုင်၍ နီသောကြိုးနှင့်စည်းလေ၏။– သို့သော်
လည်း ထိုသူသည်မိမိလက်ကိုရုပ်ပြန်၍ သူ့အစ်
ကိုဘွားသည်ကို ဝမ်းဆွဲက၊ သင်သည် အဘယ်
ကြောင့်အနိုင်အထက်ပြုရသနည်း။ အနိုင်အ
ထက်ပြုသောဤအမှုသည် သင်၌ခွစေဟုဆို
၃၀ လျက် သူ့ကိုဖာရက်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။– ထို
နောက်မှ လက်၌ကြိုးနီစည်းသောညီဘွား၍၊ သူ
ကိုဇာရအမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။

To Contents

၃၉

၁ ကျရမေလလူတို့သည် ယေသပ်ကိုဆောင်
သွား၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်သောအခါ၊ အဲ
ဂုတ္တုအမျိုးသားဖာရောဘုရင်၏အမတ်ဖြစ်သော
ကိုယ်ရံတော်မှူးပေါတိဖာထံမှာရောင်းကြ၏။-
၂ ထာဝရဘုရားသည် ယောသပ်ဘက်၌ရှိတော်မူ
သဖြင့် သူသည် အကြံထမြောက်တတ်၏။ အဲ
ဂုတ္တုအမျိုးသား မိမိသခင်၏အိမ်၌နေရလေ၏။-
၃ သူ့ဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည်ရှိတော်မူ၍၊ သူပြု
လေရာရာ၌ အောင်စေတော်မူကြောင်းကို သခင်
၄ လည်းသိမြင်၏။- ထိုကြောင့် ယောသပ်သည်
သခင်ရှေ့၌မျက်နှာရ၍ ခစားလျက်နေရ၏။ သ
ခင်သည်လည်း မိမိအိမ်တွင် အိမ်အုပ်အရာနှင့်
၅ ခန့်ထား၍ ဥစ္စာရှိသမျှကိုအပ်လေ၏။- ထိုသို့
အိမ်နှင့်ဥစ္စာရှိသမျှကို အုပ်စိုးစေသည်ကာလမှစ
၍ ထာဝရဘုရားသည် ယောသပ်အတွက် ထိုအဲ
ဂုတ္တုသား၏အိမ်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူသ
ဖြင့်၊ ပေးတော်မူသောကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည်
အတွင်း၊ ပြင်၊ ဥစ္စာရှိရှိသမျှအပေါ်မှာလည်း သက်
၆ ရောက်လေ၏။- သခင်သည် မိမိ၌ရှိသမျှကို
ယောသပ်လက်သို့အပ်၍၊ မိမိစားသောအစာမှ
တပါး အခြားသောဥစ္စာရှိမှန်းကိုမျှ မသိမမှတ်ဘဲ
နေ၏။ ယောသပ်သည် ပုံပြင်ယဉ်ကျေး၍ အ
သွေးအဆင်းလည်းလှသောသူဖြစ်၏။

၇ ထိုနောက်မှသခင်၏မယားသည် ယောသပ်
ကိုတပ်သောစိတ်ရှိ၍ ငါနှင့်အတူအိပ်ပါဟုဆို
၈ ၏။- ယောသပ်ကလည်း၊ ကျွန်တော်သခင်သည်
အိမ်တော်၌ရှိသမျှသောဥစ္စာတို့ကို ကျွန်တော်
လက်သို့အပ်ပါပြီ။ ကျွန်တော်၌ အဘယ်ဥစ္စာရှိ
၉ မှန်းကိုမျှမသိမမှတ်ပါ။- ဤအိမ်တွင်လည်း ကျွန်
တော်ထက်သာ၍ ကြီးသောသူမရှိပါ။ ကိုယ်မ
ယားဖြစ်သော သခင်မမှတပါး အဘယ်အရာကို
မျှ ကျွန်တော်အားမမြစ်တားပါ။ သို့ဖြစ်လျှင် အ
ပြစ်ကြီးသောဤအမှုကို ကျွန်တော်ပြု၍ ဘုရား
သခင်ကို အဘယ်သို့ပြစ်မှားနိုင်သနည်းဟု သ
၁၀ ခင်၏မယားကိုငြင်း၍ ပြန်ဆို၏။- ထိုသို့သခင်မ
သည် နေ့တိုင်းသွေးဆောင်သော်လည်း၊ ယော
သပ်သည် သူ၏စကားကိုနားမထောင်၊ သူနှင့်အ
၁၁ တူအိပ်ခြင်း၊ နေခြင်းအမှုကိုရှောင်လေ၏။- တ
နေ့သ၌ ယောသပ်သည်အမှုဆောင်ခြင်းငှါ အိမ်
ထဲသို့ဝင်၍ အိမ်သားယောကျ်ားတယောက်မျှ မ
၁၂ ရှိသောအခါ၊- သခင်မက ငါနှင့်အတူအိပ်ပါဟုဆို
လျက်၊ ယောသပ်အဝတ်ကိုကိုင်ဆွဲလျှင်၊ ယော
သပ်သည် မိမိအဝတ်ကိုစွန့်၍ ပြင်သို့ထွက်ပြေး
၁၃ လေ၏။- ထိုသို့သခင်မလက်၌ မိမိအဝတ်ကိုစွန့်
၍ ပြင်သို့ထွက်ပြေးသည်ကို သခင်မ သိမြင်သော
၁၄ အခါ၊- အိမ်သားယောကျ်ားတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့
ကြည့်ကြ။ ငါတို့၌ မရိုမသေပြုစေခြင်းငှါ၊ ဤဟေ
ဗြဲလူကို သခင်သွင်းထားပြီတကား။ သူသည် ငါ
နှင့်အတူ အိပ်ခြင်းငှါဝင်လာ၍ ငါသည်ကျယ်သော
၁၅ အသံနှင့် အော်ဟစ်ရ၏။- ကျယ်ကျယ်အော်ဟစ်
သံကိုကြားလျှင်၊ သူသည် မိမိအဝတ်ကိုစွန့်၍ ပြင်
၁၆ သို့ထွက်ပြေးသည်ဟုဆိုပြီးလျှင်၊- သခင်ရောက်
သည်တိုင်အောင် ထိုအဝတ်ကိုမိမိ၌ထားလေ
၁၇ ၏။- သခင်ရောက်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သွင်း
ထားသော ဟေဗြဲကျွန်သည် ကျွန်ုပ်ကိုမရိုမသေ
၁၈ ပြုခြင်းငှါဝင်လာပါ၏။- ကျွန်ုပ်သည် ကျယ်
သောအသံနှင့် အော်ဟစ်သောအခါ၊ သူသည် မိ
မိအဝတ်ကိုစွန့်၍ ပြင်သို့ထွက်ပြေးပါသည်ဟူ
၁၉ သောစကားဖြင့် ကြားပြောလေ၏။- ကိုယ်တော်
၏ကျွန်သည် ကျွန်ုပ်၌ဤသို့ပြုခဲ့ပြီဟု မယား
ပြောသောစကားကို သခင်ကြားလျှင်၊ ယောသပ်
၂၀ ကိုအမျက်ထွက်၍၊- ခေါ်ဖြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်ချုပ်
ထားသောသူတို့နေရာ ထောင်ထဲမှာ လှောင်
ထားသဖြင့်၊ ယောသပ်သည် ထောင်ထဲမှာနေရ
၂၁ ၏။- သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည်သူ့ဘက်
၌ရှိ၍ ကယ်မသနားတော်မူသဖြင့်၊ ထောင်မှူး
၂၂ ထံမျက်နှာရစေတော်မူ၏။- သို့ဖြစ်၍ထောင်မှူး
သည် ထောင်၌ချုပ်ထားသောသူအပေါင်းတို့ကို
ယောသပ်လက်သို့အပ်၍၊ ထောင်ထဲတွင်ပြုသမျှ
၂၃ သောအမှုကို ယောသပ်စီရင်ရ၏။- ထိုနောက်
ထောင်မှူးသည် ထောင်အမှုကိုကိုယ်တိုင်ပြန်၍
မကြည့်မရှုရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား
သည်ယောသပ်ဘက်မှာရှိ၍ သူပြုလေရာရာ၌
အောင်စေတော်မူသတည်း။

၄၀

၁ ထိုနောက်မှ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ထံ ဖလားတော်
ဝန်နှင့် စားတော်ဝန်တို့သည် မိမိတို့အရှင်အဲဂုတ္တု
၂ ရှင်ဘုရင်ကို ပြစ်မှားကြ၏။- ဖာရောဘုရင်သည်
ထိုအမတ်နှစ်ယောက်တည်းဟူသော ဖလား
တော်ဝန်နှင့် စားတော်ဝန်တို့ကိုအမျက်ထွက်
၃ ၍၊- ယောသပ်အချုပ်ခံရာထောင်တည်းဟူသော
ကိုယ်ရံတော်မှူး၏အိမ်၌ ချုပ်ထားတော်မူ၏။-
၄ ကိုယ်ရံတော်မှူးသည် သူတို့ကိုယောသပ်၌အပ်
၍၊ ယောသပ်သည် ပြုစုရ၏။ သူတို့လည်း အင်
တန်ကာလ အချုပ်ခံလျက်နေရကြ၏။

To Contents

၅ ထိုသို့ထောင်ထဲမှာ အချုပ်ခံလျက်နေရသော
အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်၏ ဖလားတော်ဝန်နှင့် စား
တော်ဝန်နှစ်ယောက်တို့သည်၊ အသီးအသီး မိမိ
တို့ ကိုယ်စီဆိုင်သောအနက်နှင့်ပြည့်စုံသော အိပ်
မက်ကိုတညဉ့်ခြင်းတွင် တယောက်တနည်းစီ
၆ မြင်မက်ကြ၏။– နံနက်အချိန်ရောက်မှ ယော
သပ်သည် သူတို့ထံသို့ဝင်၍ကြည့်ရှုသောအခါ၊
သူတို့မျက်နှာညှိုးငယ်လျက်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊–
၇ သင်တို့သည် ယနေ့အဘယ်ကြောင့်မျက်နှာညှိုး
ငယ်သနည်းဟု မိမိသခင်အိမ်၌ မိမိနှင့်အတူအ
ချုပ်ခံနေရသော ဖာရောမင်း၏အမတ်တို့အား
၈ မေး၏။– သူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည်အိပ်မက်ကို
မြင်ရပြီ။ အနက်ကိုဘတ်နိုင်သောသူ မရှိဟုဆို
ကြသော်၊ ယောသပ်က၊ အိပ်မက်အနက်များကို
ဘုရားသခင်ဆိုင်တော်မူသည် မဟုတ်လော။ သို့
ဖြစ်၍ သင်တို့အိပ်မက်ကို ကျွန်ုပ်အားကြားပြော
၉ ကြပါဟုဆို၏။– ထိုအခါဖလားတော်ဝန်သည် မိ
မိအိပ်မက်ကို ယောသပ်အား ကြားပြောသည်
ကား၊ ငါမြင်မက်သောအိပ်မက်တွင်၊ ငါ့ရှေ့မှာစ
၁၀ ပျစ်နွယ်ပင်ရှိ၏။– ထိုစပျစ်နွယ်ပင်၌ အလက်
သုံးလက်ရှိ၏။ ထိုအလက်တို့၌ပန်းငုံကဲ့သို့ရှိ၏။
အပွင့်လည်းပွင့်၏။ အသီးပြွတ်တို့လည်း မှည့်
၁၁ သောစပျစ်သီးဖြစ်လေ၏။– ဖာရောမင်း၏ဖ
လားတော်ကိုငါကိုင်လျက်၊ ထိုစပျစ်သီးကိုယူ၍
ဖလားတော်၌ညှစ်ပြီးမှ လက်တော်တွင်ဆက်
၁၂ သည်ဟုပြောဆို၏။– ယောသပ်ကလည်း သင်
၏အိပ်မက်အနက်ဟူမူကား၊ စပျစ်နွယ်သုံးလက်
၁၃ တို့သည် သုံးရက်ဖြစ်၏။– သုံးရက်လွန်မှဖာရော
မင်းသည် သင်၏ဦးခေါင်းကိုချီးမြှောက်၍ သင်
၏အရာကိုပြန်ပေးတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည်အ
ထက်ကဖလားတော်ဝန်ဖြစ်၍ ပြုဘူးသည်နည်း
တူ၊ တဖန်ဖလားတော်ကို ဖာရောမင်း၏လက်
၁၄ တွင်ဆက်မြဲ ဆက်ရလိမ့်မည်။– သင်သည်ချမ်း
သာရသောအခါ ကျွန်ုပ်ကိုအောက်မေ့၍ ကျေးဇူး
ပြုပါလော့။ ဖာရောဘုရင်ကိုလျှောက်၍ ကျွန်ုပ်
၁၅ ကိုဤအိမ်မှနှုတ်ယူပါ။– အကယ်စင်စစ် ကျွန်ုပ်
ကို ဟေဗြဲပြည်မှခိုးယူခဲ့ကြ၏။ ဤပြည်မှာလည်း
ကျွန်ုပ်၌အပြစ်မရှိဘဲ ထောင်ထဲမှာလှောင်ထား
ကြသည်ဟုဆိုလေ၏။

၁၆ ထိုအိပ်မက်အနက်ကောင်းသည်ကို စားတော်
ဝန်သိမြင်လျှင်၊ ငါသည်လည်း ဖြူသောတောင်း
သုံးလုံးကို ကိုယ်တိုင်ရွက်နေသည်ကို မြင်မက်
၁၇ ၏။– အပေါ်တောင်းတွင် ဖာရောမင်းစားတော်
ခေါ်ဘို့ချက်ပြီးသော ခဲဘွယ်စားဘွယ် အမျိုးမျိုး
ရှိ၍၊ ငှက်တို့သည်လည်း ငါ့ရွက်သောတောင်းထဲ
ကနှုတ်၍စားကြသည်ဟု ယောသပ်အားပြောဆို
၁၈ ၏။– ယောသပ်ကလည်း၊ သင်၏အိပ်မက်အ
နက်ဟူမူကား၊ တောင်းသုံးလုံးသည် သုံးရက်ဖြစ်
၁၉ ၏။– သုံးရက်လွန်မှဖာရောမင်းသည် သင်၏ဦး
ခေါင်းကို ကိုယ်နှင့်ခွါမြှောက်လျက် သစ်ပင်၌ဆွဲ
ထားတော်မူ၍၊ ငှက်တို့သည် သင်၏အသားကို
နှုတ်၍စားကြလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၂၀ ထိုနောက်သုံးရက်လွန်သောအခါ၊ ဖာရော
မင်းဘွားသောနေ့ရက်၌ နှစ်စဉ်ပွဲကိုခံ၍ ကျွန်
တော်မျိုးအပေါင်းတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူစဉ်
တွင်၊ ဖလားတော်ဝန်၏ဦးခေါင်းနှင့် စားတော်
ဝန်၏ဦးခေါင်းကို ကျွန်တော်မျိုးတို့တွင်ဖော်
၂၁ တော်မူ၍၊– အိပ်မက်အနက်ကို ယောသပ်ဘတ်
သည်အတိုင်း၊ ဖလားတော်ဝန်ကို အထက်အရာ
၌ တဖန်ခန့်ထားတော်မူသဖြင့်၊ သူသည်ဖလား
တော်ကို ဖာရောမင်း၏လက်တွင် ဆက်မြဲဆက်
၂၂ ရ၏။– စားတော်ဝန်ကိုမူကား၊ ဆွဲထားတော်မူ
၂၃ ၏။– သို့သော်လည်း ဖလားတော်ဝန်သည် ယော
သပ်ကိုမအောက်မေ့ဘဲ မေ့လျော့၍နေလေ၏။

၄၁

၁ ထိုနောက်နှစ်နှစ်လွန်သောအခါ၊ ဖာရောမင်း
သည် အိပ်မက်ကိုမြင်မက်သည်ကား၊ မိမိသည်
၂ မြစ်နားခ်ဲ့ရပ်နေ၏။– အဆင်းလှ၍ဝသောနွားခု
နစ်ကောင်တို့သည် မြစ်ထဲကထွက်၍ မြစ်နားမှာ
ပေါက်သောမြက်ပင်ကို စားလျက်နေကြ၏။–
၃ ထိုနွားတို့နောက်မှ အဆင်းမလှ၊ ပိန်သောနွားခု
နစ်ကောင်တို့သည် မြစ်ထဲကထွက်၍ အရင်နွား
၄ တို့အနားခ်ဲ့ကမ်းပေါ်မှာရပ်နေကြ၏။– အဆင်း
မလှပိန်သောနွားတို့သည်၊ အဆင်းလှ၍ ဝသော
နွားခုနစ်ကောင်တို့ကို ကိုက်စားကြ၏။ ဖာရော
၅ မင်းလည်းနိုးလေ၏။– တဖန်အိပ်ပြန်၍ အိပ်မက်
ကိုမြင်မက်ပြန်သည်ကား၊ အလုံးကြီး၍ကောင်း
သော စပါးခုနစ်နှံတို့သည် စပါးတပင်တည်းခ်ဲ့
၆ ဖြစ်ကြ၏။– ထိုနောက်မှ အလုံးသေး၍ အရှေ့
လေဖြင့်ပျက်သော စပါးခုနစ်နှံတို့သည် ပေါက်
၇ ကြ၏။– အလုံးသေးသောစပါးခုနစ်နှံတို့သည် အ
လုံးကြီး၍ကောင်းသော စပါးခုနစ်နှံတို့ကိုစားကြ
၏။ ဖာရောမင်းလည်းနိုး၍ အိပ်မက်ဖြစ်သည်ကို
သိလေ၏။

၈ နံနက်အချိန်ရောက်သောအခါ၊ ဖာရောမင်း
သည် စိတ်ပူပန်၍၊ အဲဂုတ္တုဗေဒင်တတ် ပညာရှိ

အပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍ အိပ်မက်တော်ကို ပြန်ကြား
တော်မူ၏။ သို့သော်လည်းရှေ့တော်၌ အနက်ကို
၉ ဘတ်နိုင်သောသူ တယောက်မျှမရှိ။– ထိုအခါဖ
လားတော်ဝန်က၊ ကျွန်တော်သည်ကိုယ်အပြစ်
၁၀ ကို ယနေ့အောက်မေ့ပါ၏။– ဖာရောဘုရင်သည်
ကျွန်တော်နှင့် စားတော်ဝန်ကိုအမျက်ထွက်၍
ကိုယ်ရံတော်မှူးအိမ်၌ ချုပ်ထားတော်မူသောအ
၁၁ ခါ– ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည် အသီးအသီး
မိမိတို့ကိုယ်စီဆိုင်သော အနက်နှင့်ပြည့်စုံသော
အိပ်မက်ကို တညဉ့်ခြင်းတွင် မြင်မက်ကြပါ၏။–
၁၂ ကျွန်တော်တို့၌ကိုယ်ရံတော်မှူး၏ကျွန် ဟေဗြဲ
လုလင်တယောက်ရှိ၏။ ထိုသူအားကျွန်တော်တို့
သည် ကြားပြော၍ သူသည်အိပ်မက်၏အနက်
ကို ဘတ်ပါ၏။ တယောက်စီမြင်မက်သည်အ
၁၃ တိုင်း ဘတ်ပါ၏။– ဘတ်သည်အတိုင်းလည်းမှန်
ပါ၏။ ကျွန်တော်သည် အရင်အရာကိုရပြန်၍၊
စားတော်ဝန်မူကား၊ ဆွဲထားခြင်းကိုခံရပါသည်
ဟု လျှောက်လေ၏။

၁၄ ထိုအခါဖာရောမင်းသည်လူကိုစေလွှတ်၍
ယောသပ်ကို ခေါ်တော်မူ၏။ ယောသပ်သည်
ထောင်ထဲကအလျင်အမြန်ထွက်၍၊ မုတ်ဆိတ်
ညှပ်ခြင်း၊ အဝတ်လဲခြင်းကိုပြုပြီးမှ အထံတော်
၁၅ သို့ဝင်ရ၏။– ဖာရောမင်းကလည်း၊ ငါသည်အိပ်
မက်ကိုမြင်မက်ပြီ။ အနက်ကို အဘယ်သူမျှမ
ဘတ်နိုင်။ သင်သည် အိပ်မက်ကို နားလည်သော
ဉာဏ်နှင့် အနက်ဘတ်နိုင်သည်ကို ငါကြားရပြီ
၁၆ ဟုဆို၏။– ယောသပ်ကလည်း၊ ကျွန်တော်သည်
အလိုအလျောက် မတတ်နိုင်ပါ။ ဘုရားသခင်
သည် မင်္ဂလာအဖြေကားကို ဖာရောဘုရင်အား
၁၇ ပေးတော်မူပါစေသောဟု လျှောက်လေ၏။– ဖာ
ရောမင်းကလည်း၊ ငါမြင်မက်သည်မှာ၊ မြစ်နားပ၌
၁၈ ငါရပ်နေ၏။– အဆင်းလှ၍ဝသော နွားခုနစ်
ကောင်တို့သည် မြစ်ထဲကထွက်၍၊ မြစ်နားမှာ
ပေါက်သော မြက်ပင်ကိုစားလျက်နေကြ၏။–
၁၉ ထိုနွားတို့နောက်မှ၊ အဆင်းမလှ ပိန်ကြုံသော
နွားခုနစ်ကောင်တို့သည် ထွက်လာကြ၏။ ထိုမျှ
လောက် အရုပ်ဆိုးသောနွားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်
၂၀ တရောက်လုံးတွင် တခါမျှမမြင်ရစဖူး။– အဆင်း
မလှပိန်သောနွားတို့သည်၊ ဝသောအရင်နွားခု
၂၁ နစ်ကောင်တို့ကို ကိုက်စားကြ၏။– စားပြီးသော
နောက်၊ စားမှန်းကိုအဘယ်သူမျှမသိရ။ အရင်
၂၂ ကဲ့သို့ အရုပ်ဆိုးသေး၏။ ငါလည်းနိုးပြီ။– တဖန်
ငါမြင်မက်ပြန်သည်ကား၊ အလုံးကြီး၍ကောင်း
သော စပါးခုနစ်နှံတို့သည် စပါးတပင်တည်း၌
၂၃ ဖြစ်ကြ၏။– ထိုနောက်မှ ညှိုးနွမ်းလျက်အလုံး
သေး၍ အရှေ့လေဖြင့်ပျက်သော စပါးခုနစ်နှံတို့
၂၄ သည် ပေါက်ကြ၏။– အလုံးသေးသောစပါးနှံတို့
သည် ကောင်းသောစပါးခုနစ်နှံတို့ကို စားကြ၏။
ထိုအိပ်မက်ကို ဗေဒင်တတ်တို့အားငါကြားပြော
၍ အနက်ကို အဘယ်သူမျှမဘတ်နိုင်ဟု ယော
သပ်အားပြောဆိုတော်မူ၏။

၂၅ ယောသပ်ကလည်း၊ ဖာရောဘုရင်မြင်မက်
တော်မူသော အိပ်မက်ကား တပါးတည်းဖြစ်ပါ
၏။ ဘုရားသခင်ပြုလတ္တံသောအမှုကို ဖာရော
၂၆ ဘုရင်အား ပြတော်မူပြီ။– ကောင်းသောနွားခုနစ်
ကောင်တို့သည် ခုနစ်နှစ်ဖြစ်ပါ၏။ ကောင်းသော
စပါးခုနစ်နှံတို့သည်လည်း ခုနစ်နှစ်ဖြစ်ပါ၏။ အိပ်
၂၇ မက်တော်ကား တပါးတည်းဖြစ်ပါ၏။– ထိုနွား
တို့နောက်ထွက်လာသောနွား၊ ပိန်၍အရုပ်ဆိုး
သော နွားခုနစ်ကောင်တို့သည် ခုနစ်နှစ်ဖြစ်ပါ
၏။ အရှေ့လေဖြင့်ပျက်သော စပါးဖျင်းခုနစ်နှံတို့
သည်လည်း၊ အစာခေါင်းပါးသော ခုနစ်နှစ်ဖြစ်ပါ
၂၈ ၏။– ဖာရောဘုရင်အား ကျွန်တော်လျှောက်လို
သောအရာဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်ပြုလတ္တံသော
၂၉ အမှုကို ဖာရောဘုရင်အားပြတော်မူ၏။– အဲဂုတ္တု
ပြည်တရှောက်လုံးတွင် ဝပြောသောနှစ်ခုနစ်နှစ်
၃၀ ရှိလိမ့်မည်။– ထိုနောက်မှ အစာခေါင်းပါးသော
နှစ် ခုနစ်နှစ်ပေါ်လာ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌အလုံးစုံ
သောဝပြောခြင်းသည် တိမ်မြုပ်လျက် အစာ
ခေါင်းပါးခြင်းအားဖြင့် တပြည်လုံးပျက်စီးလိမ့်
၃၁ မည်။– အစာခေါင်းပါးခြင်းသည် အလွန်အားကြီး
သောကြောင့်၊ အရင်ဝပြောခြင်း၏ လက္ခဏာမ
၃၂ ထင်ရ။– ဖာရောဘုရင်သည် ထပ်၍အိပ်မက်မြင်
ရသည်အရာမှာ၊ ထိုအမှုကို ဘုရားသခင် မြဲမြံမိုင်
၃၃ ခံစေ၍ အလျင်အမြန်စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။– သို့
ဖြစ်၍ ဖာရောဘုရင်သည် ဉာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံ
သောသူကို ရွေးချယ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်ကို အုပ်စိုးစေ
၃၄ တော်မူပါ။– ခန့်ထားတော်မူသောသူသည်လည်း
တပြည်လုံး၌ အကြီးအကြပ်တို့ကိုခန့်ထား၍၊ ဝ
ပြောသောနှစ် ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး တပြည်လုံးတွင်
၃၅ ငါးပို့တဘို့ကောက်ယူကြပါစေ။– ထိုသူတို့သည်
ဖြစ်လတ္တံသော မင်္ဂလာနှစ်တို့တွင် ရိက္ခာရှိသမျှ
ကိုစုရုံး၍ ဖာရောဘုရင်ထံတော်၌ စပါးများကို
ဆည်းဘူးကြပါစေ။ မြို့များ၌လည်း ရိက္ခာကို သို
၃၆ ထားကြပါစေ။– သို့ဖြစ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌အစာ
ခေါင်းပါးသောနှစ် ခုနစ်နှစ်ရောက်သောအခါ၊

To Contents

ပြည်သူပြည်သားစားစရာဘို့ သိုထားလျက်ရှိနှင့်
၂၆ ၍ အစာခေါင်းပါးသောကာလတွင် ပြည်တော်မ
ပျက်ရဟု ဖာရောမင်းအားလျှောက်လေ၏။
၂၇ ထိုသို့ယောသပ်လျှောက်သောစကားကို ဖာ
ရောမင်းအစရှိသော ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့
၂၈ သည် နှစ်သက်ကြ၍၊– ဖာရောမင်းက၊ ဘုရားသ
ခင်၏ဝိညာဉ်တော်ကိုရ၍ ဤကဲ့သို့သောသူကို
အဘယ်မှာ ရှာ၍တွေ့မည်နည်းဟု ကျွန်တော်မျိုး
၂၉ တို့အားမိန့်တော်မူ၏။– ယောသပ်အားလည်း၊
ဘုရားသခင်သည် ဤအမှုအလုံးစုံတို့ကို သင့်အား
ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍ သင်ကဲ့သို့ ဉာဏ်ပညာနှင့်
၃၀ ပြည့်စုံသောသူမရှိ။– သင်သည်နန်းတော်အုပ်
ဖြစ်ရမည်။ သင်၏စကားအတိုင်း ငါ၏ပြည်သား
အပေါင်းတို့ကို ငါစီရင်စေမည်။ ရာဇပလ္လင်အား
ဖြင့်သာ ငါသည် သင့်ထက်ကြီးမြတ်မည်ဟု မိန့်
၃၁ တော်မူ၏။– တဖန်ကြည့်ပါ။ အဲဂုတ္တာပြည်တ
ပြည်လုံးကို သင်အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ငါခန့်ထားပြီ
၃၂ ဟု ယောသပ်အားမိန့်တော်မူလျက်၊– လက်စွပ်
တော်ကိုချွတ်၍ ယောသပ်လက်၌စွပ်စေတော်မူ
၏။ ပိတ်ချောအဝတ်ကိုလည်းဝတ်စေ၍၊ လည်
၃၃ ပင်၌ ရွှေစလွယ်ကိုဆွဲပြီးလျှင်၊– ဒုတိယရထား
တော်ကိုစီးစေတော်မူ၏။ ပြပ်ဝပ်၍နေကြဟု သူ
ရှေ့မှာဟစ်ကြ၏။ ထိုသို့လျှင် အဲဂုတ္တာပြည်တ
၃၄ ပြည်လုံးကို အုပ်စိုးစေတော်မူ၏။– ဖာရောမင်း
ကလည်း၊ ငါသည်ဖာရောဘုရင်မှန်၏။ သို့ဖြစ်၍
သင်၏အခွင့်မရှိလျှင် အဲဂုတ္တာပြည်တရှောက်လုံး
တွင် အဘယ်သူမျှ မိမိလက်ခြေကိုမကြွရဟု မိန့်
၃၅ တော်မူ၏။– ဖာရောမင်းသည်လည်း၊ ဇာဖနာ
သဖနာတည်းဟူသော ဘွဲ့နာမနှင့် ယောသပ်
ကိုချီးမြှောက်၍ ဩနမြို့၏ယဇ်ပုရောဟိတ်ပေါ
တိဖေရ၏သမီးအာသနတ်နှင့် စုံဘက်စေတော်
မူ၏။ ထိုသို့ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တာနိုင်ငံအုပ်အ
ရာနှင့် အထံတော်ကထွက်လေ၏။
၃၆ ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တာရှင်ဘုရင်ဖာရောမင်း
ထံ၌ အခွင့်ရသောအခါ၊ အသက်အနှစ်သုံးဆယ်
ရှိသတည်း။ အထံတော်ကထွက်၍ အဲဂုတ္တာပြည်
၄၇ တရောက်လုံး သို့သွားလေ၏။– ဝပြောသောနှစ်
၄၈ ခုနှစ်နှစ်ပတ်လုံး မြေအသီးအနှံတို့သည် အလွန်
များပြားကြ၏။– ခုနှစ်နှစ်ပတ်လုံး အဲဂုတ္တာပြည်
တွင်ရှိသမျှသောရိက္ခာကိုစုရုံး၍ မြို့တို့၌ သိုထား
လေ၏။ မြို့ပတ်ဝန်းကျင်လယ်တို့၌ရသော ရိက္ခာ
၄၉ ကိုမြို့အသီးအသီးတို့တွင် သိုထားလေ၏။– စပါး
ကိုကား သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ အလွန်များစွာစု
ထား၍ မရေတွက်နိုင်အောင်များသောကြောင့် မ
ရေတွက်ဘဲနေသတည်း။
၅၀ အစာခေါင်းပါးသောနှစ်မရောက်မီ၊ ယောသပ်
သည် ဩနမြို့၏ယဇ်ပုရောဟိတ် ပေါတိဖေရ၏
သမီးအာသနတ်တွင် သားနှစ်ယောက်တို့ကို မြင်
၅၁ ရ၏။– သားဦးကိုကား မနာရှေအမည်ဖြင့်မှည့်
လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါခံရသမျှသောပင်
ပန်းခြင်းနှင့် ငါ့အဘ၏အိမ်သားအပေါင်းတို့ကို
ငါမေ့စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်ပြုတော်မူပြီဟု ဆို
၅၂ သတည်း။– နောက်ရသောသားကိုကား၊ ဧဖရိမ်
အမည်ဖြင့်မှည့်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘု
ရားသခင်သည်ငါဆင်းရဲခံရသောပြည်၌ ငါ့ကိုပွါး
များစေတော်မူပြီဟု ဆိုသတည်း။
၅၃ ထိုနောက် အဲဂုတ္တာပြည်၌ဝတ္ထုပြောသောနှစ် ခုနှစ်
၅၄ နှစ်ကုန်လေ၏။– ယောသပ်ပြောသည်အတိုင်း
အစာခေါင်းပါးသောနှစ်တို့သည် ရောက်စရှိ၏။
ထိုအခါ ခပ်သိမ်းသောပြည်တို့၌ အစာခေါင်းပါး
ခြင်းရှိသော်လည်း အဲဂုတ္တာပြည်၌ ဆန် စပါးရှိ
၅၅ သေး၏။– နောက်တဖန် အဲဂုတ္တာပြည်သူပြည်
သားအပေါင်းတို့သည် မွတ်သိပ်သောအခါ စားစ
ရာကိုရပါမည်အကြောင်း ဖာရောမင်းထံ၌ကြွေး
ကြော်ကြ၏။ ဖာရောမင်းကလည်း၊ ယောသပ်
ထံသို့သွားကြ၊ သူစီရင်သည်အတိုင်းပြုကြဟု အဲ
ဂုတ္တာပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့ကို မိန့်တော်
၅၆ မူ၏။– မြေပြင်တရှောက်လုံး၌ အစာခေါင်းပါး
သောအခါ၊ ယောသပ်သည် စပါးကျီရှိသမျှတို့ကို
ဖွင့်၍ အဲဂုတ္တာလူတို့အားရောင်းလေ၏။ ထိုအခါ
အဲဂုတ္တာပြည်၌ အစဉ်အတိုင်း အစာခေါင်းပါးသ
၅၇ တည်း။– ခပ်သိမ်းသောပြည်တို့၌လည်း အလွန်
အစာခေါင်းပါးသောကြောင့်၊ အသီးအသီးသော
ပြည်သားတို့သည် စပါးကိုဝယ်ခြင်းငှါ အဲဂုတ္တာ
ပြည်ယောသပ်ထံသို့ လာရောက်ကြ၏။

၄၂

၁ အဲဂုတ္တာပြည်၌စပါးရှိကြောင်းကို ယာကုပ်ကြား
သိလျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် တယောက်
၂ ကိုတယောက် ကြည့်ရှုရှုနေကြသနည်း။– အဲဂုတ္တာ
ပြည်၌ စပါးရှိကြောင်းကိုငါကြားရပြီ။ ငါတို့သည်
မသေ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ ထိုပြည်သို့သွား
၍ ငါတို့အဘို့ကိုဝယ်ကြလော့ဟု မိမိသားတို့အား
၃ ဆိုသည်အတိုင်း။– ယောသပ်၏အစ်ကိုတကျိပ်တို့
သည် စပါးကိုဝယ်ခြင်းငှါ အဲဂုတ္တာပြည်သို့ သွားကြ
၄ ၏။– ယောသပ်၏ညီ ဗင်္ယာမိန်ကိုကား အစ်ကိုတို့
နှင့်အတူ ယာကုပ်သည်မစေမလွှတ်။ အကြောင်း

To Contents

မူကား၊ သူ၌ဘေးရောက်ကောင်းရောက်လိမ့်မည်
ဟု စိုးရိမ်သတည်း။
၅ ထိုအခါ ခါနာန်ပြည်၌ အစာခေါင်းပါးသော
ကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်လာသောသူတို့
တွင်၊ ကျသရေလသားတို့သည် စပါးကိုဝယ်ခြင်း
၆ ငှါ လာကြ၏။– ယောသပ်သည်နိုင်ငံအုပ်ဖြစ်၍
ပြည်သားအပေါင်းတို့အား ရောင်းသောအမှုကို စီ
ရင်လေ၏။ ယောသပ်အစ်ကိုတို့သည်လာ၍ သူ
၇ ရှေ့မှာ ဦးညွှတ်ချကြ၏။– ယောသပ်သည် အစ်
ကိုတို့ကိုမြင်လျှင်သိ၏။ သို့သော်လည်း မသိဟန်
ဆောင်၍ ကြမ်းတမ်းစွာပြောလျက်၊ သင်တို့သည်
အဘယ်ကလာကြသနည်းဟုမေး၏။ သူတို့က
လည်း၊ အစာကိုဝယ်ခြင်းငှါ ခါနာန်ပြည်ကလာ
၈ ကြပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။– ယောသပ်သည်
အစ်ကိုတို့ကိုသိသော်လည်း၊ သူတို့သည် ယော
၉ သပ်ကိုမသိကြ။– ယောသပ်သည်သူတို့အကြောင်း
နှင့် မြင်ရသောအိပ်မက်တို့ကို အောက်မေ့လျက်၊
သင်တို့သည်သူလျှို့ဖြစ်ကြ၏။ ပြည်တော်၌ အား
နည်းသောအရပ်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ လာကြပြီဟု
၁၀ ဆိုလျှင်၊– သူတို့က၊ မဟုတ်ပါသခင်။ ကိုယ်တော်
၏ကျွန်တို့သည် အစာကို ဝယ်ခြင်းငှါသာလာကြ
၁၁ ပါ၏။– ကျွန်တော်တို့သည် တယောက်တည်း
သောသူ၏သား ဖြစ်ကြပါ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ
လည်း ဖြစ်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည်
၁၂ သူလျှို့မဟုတ်ပါဟု လျှောက်ကြ၏။– ယောသပ်
ကလည်း၊ မဟုတ်ဘူး။ ပြည်တော်၌အားနည်း
သော အရပ်ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါ လာကြပြီဟုဆို
၁၃ ပြန်၏။– သူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့
သည် ခါနာန်ပြည်၌ တယောက်တည်းသောသူ
၏သား၊ ညီအစ်ကိုတကျိပ်နှစ်ယောက် ဖြစ်ကြပါ
၏။ အငယ်ဆုံးသောသူကား အဘနှင့်အတူယခု
ရှိရစ်ပါ၏။ တယောက်ကားမရှိပါဟု လျှောက်
၁၄ ပြန်လျှင်၊– ယောသပ်က၊ သင်တို့သည်သူလျှို့ဖြစ်
၁၅ ကြ၏ဟု ငါဆိုသည်အရာမှာ၊– သင်တို့ကို အဘယ်
သို့စုံစမ်းရမည်နည်းဟူမူကား၊ အငယ်ဆုံးသော
ညီ မလာလျှင်၊ ဖာရောဘုရင်အသက်ရှင်တော်မူ
သည်အတိုင်း သင်တို့သည် ဤအရပ်မှမထွက်မ
၁၆ သွားရ။– သင်တို့စကား မှန်သည်မမှန်သည်ကို စုံ
စမ်း၍သိစေခြင်းငှါ သင်တို့တွင် တယောက်သော
သူကိုစေလွှတ်၍ ညီကိုဆောင်ခဲ့စေ။ ကြွင်းသော
သူတို့ကို ထောင်ထဲမှာချထားမည်။ သို့မဟုတ်
ဖာရောဘုရင် အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊
အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည်သူလျှို ဖြစ်ကြ၏ဟု
၁၇ ဆိုပြီးလျှင်၊– အစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို သုံးရက်ချုပ်
၁၈ ထားလေ၏။– သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ယော
သပ်သည်သူတို့ကိုခေါ်၍၊ ငါသည် ဘုရားသခင်
ကို ကြောက်ရွံ့သောသူဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့
သည် အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ပြုရသောအမှု
၁၉ ဟူမူကား၊– သင်တို့သည်ဖြောင့်မတ်သောသူမှန်
လျှင်၊ သင်တို့ညီအစ်ကိုတို့တွင် တစုံတယောက်
ကို ထောင်အိမ်၌အချုပ်ခံလျက်နေစေပြီးလျှင်၊
ကြွင်းသောသူတို့မူကား သွားကြလော့။ အိမ်သူ
အိမ်သားတို့၌ အစာခေါင်းပါးသောကြောင့် စပါး
၂၀ ကိုယူ၍သွားကြလော့။– အငယ်ဆုံးသောညီကို
ငါ့ထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့စ
ကားမှန်လိမ့်မည်။ သင်တို့ အသက်လည်း ချမ်း
သာရလိမ့်မည်ဟုဆိုသည်အတိုင်း သူတို့သည်ပြု
ကြ၏။
၂၁ ထိုအခါ သူတို့အချင်းချင်းဆိုကြသည်ကား၊
အကယ်စင်စစ် ငါတို့သည် ညီ၏အမှု၌အပြစ်ကြီး
ကြ၏။ သူသည် ငါတို့ကိုတောင်းပန်သောအခါ၊ သူ
စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို ငါတို့သည်မြင်လျက်နှင့် နား
မထောင်ဘဲနေကြ၏။ ထိုကြောင့် ဤအမှုသည်
ငါတို့အပေါ်မှာ ယခုရောက်လာပြီဟု တယောက်
၂၂ ကိုတယောက် ပြောဆိုကြ၏။– ရုဗင်ကလည်း၊ သူ
ငယ်ကိုမဖြစ်မှားပါနှင့်ဟု ကျွန်ုပ်ဆိုသည်မဟုတ်
လော။ သင်တို့သည် နားမထောင်ဘဲနေကြသော
ကြောင့် သူ၏အသွေးအတွက် ယခုအစစ်ခံရကြ
၂၃ သည်ဟု ပြန်၍ဆို၏။– ထိုသို့ မိမိတို့ပြောဆိုကြ
သောစကားကို ယောသပ်နားလည်သည်ဟု သူ
တို့မထင်ကြ။ အကြောင်းမူကား၊ ယောသပ်သည်
စကားပြန်နှင့် သူတို့ကို ပြောတတ်သောကြောင့်
၂၄ တည်း။– ထိုအခါ ယောသပ်သည် သူတို့ထံမှခ
ဏခွါ၍ငိုလေ၏။ တဖန်လာပြန်၍ နှုတ်ဆက်ပြီး
လျှင်၊ ရှိမောင်ကို သူတို့အစုထဲကယူ၍ သူတို့ရှေ့
တွင် ချည်နှောင်လေ၏။
၂၅ ထိုနောက်သူတို့အိတ်များကို စပါးနှင့်ပြည့်စေ
၍၊ သူတို့ငွေကိုလည်း အသီးအသီးအိတ်တို့တွင်
ပြန်ထည့်စေခြင်းငှါငင်း၊ လမ်းခရီးခံ စားစရိတ်ကို
ပေးစေခြင်းငှါငင်းစီရင်၍ ထိုသို့လျှင်သူတို့၌ပြုလေ
၂၆ ၏။– သူတို့သည်လည်း မြည်းများအပေါ်၌စပါး
၂၇ ကိုတင်၍ ထွက်သွားကြ၏။– စားခန်းသို့ရောက်
သောအခါ၊ တယောက်သောသူသည် မြည်းကို အ
စာကျွေးခြင်းငှါမိမိအိတ်ကိုဖွင့်လျှင်၊ အိတ်ဝတွင်
၂၈ ရှိသော ငွေကိုမြင်လေ၏။– ညီအစ်ကိုတို့အား
လည်း ကျွန်ုပ်ငွေကိုပြန်ထားပြီ။ ကြည့်ပါ အိတ်

ထဲမှာရှိသည်ဟုဆိုသော်၊ သူတို့သည်စိတ်နှလုံး
လျော့၍ ကြောက်လန့်လျက်၊ ငါတို့၌ဘုရားသခင်
ပြုတော်မူသော ဤအမှုသည် အဘယ်အမှုဖြစ်ပါ
လိမ့်မည်နည်းဟု တယောက်ကိုတယောက်ဆို
ကြ၏။

၂၉ ခါနာန်ပြည် အဘယာကုပ်ထံသို့ရောက်
လျှင်၊ မိမိတို့၌ဖြစ်လေသမျှတို့ကို ကြားပြောသည်
၃၀ ကား၊- ထိုပြည်ကိုအုပ်စိုးသောသူသည် ကြမ်း
တမ်းစွာပြောလျက် ကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုပြည်၌ သူလျို
၃၁ လုပ်သူဟူ၍ မှတ်လေ၏။- ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း၊
ကျွန်တော်တို့သည် ဖြောင့်မတ်သောသူဖြစ်ကြ
၃၂ ပါ၏၊ သူလျိုမဟုတ်ပါ။- တဘတည်းသား၊ ညီ
အစ်ကိုချင်း တကျိပ်နှစ်ယောက်ဖြစ်ကြပါ၏၊ တ
ယောက်ကားမရှိပါ။ အငယ်ဆုံးသောသူကား ခါ
နာန်ပြည်၌ အဘနှင့်အတူ ယခုရှိရစ်ပါသည်ဟု
၃၃ လျှောက်သောအခါ၊- ထိုပြည်ကို အုပ်စိုးသောသ
ခင်က၊ သင်တို့သည် ဖြောင့်မတ်သောသူမှန်သည်
ကို အဘယ်သို့ ငါသိနိုင်မည်နည်းဆိုသော်၊ သင်
တို့ညီအစ်ကိုတို့တွင် တစုံတယောက်ကို ငါ့ထံ၌
ထားရစ်ကြလော့။ သင်တို့အိမ်သူအိမ်သားတို့၌
အစာခေါင်းပါးသောကြောင့် အစာကိုယူ၍ သွား
၃၄ ကြလော့၊- အငယ်ဆုံးသောညီကို ငါ့ထံသို့ဆောင်
ခဲ့ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့သည် သူလျှိုမ
ဟုတ် ဖြောင့်မတ်သောသူဖြစ်သည်ကို ငါသိလိမ့်
မည်။ သင်တို့ညီအစ်ကို ကိုလည်း ငါပြန်၍အပ်
မည်။ သင်တို့သည် ပြည်တော်၌ ဖောက်ကား
ရောင်းဝယ်ရကြမည်ဟုဆိုကြောင်းကို ကြားပြော
၃၅ ကြပြီးမှ၊- မိမိတို့အိတ်များအထဲက စပါးကိုထုတ်
သောအခါ၊ အသီးအသီးဆိုင်သော ငွေထုပ်တို့
သည် မိမိတို့အိတ်၌ရှိကြ၏။ ငွေထုပ်များကို သူ
တို့နှင့်အဘသည် မြင်သောအခါ ကြောက်လန့်
၃၆ ကြ၏။- အဘယာကုပ်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့
သားတို့ကိုလုယူကြပြီ။ ယောသပ်မရှိ၊ ရှိမောင်မ
ရှိ၊ ဗင်္ယာမိန်ကိုလည်း ယူသွားချင်သည်တကား။
ဤအမှုအလုံးစုံတို့သည် ငါနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်
၃၇ ဖြစ်သည်တကားဟု သူတို့အားဆို၏။- ရုဗင်က
လည်း၊ ကျွန်ုပ်သည်ဗင်္ယာမိန်ကို အဘထံသို့ ပြန်
၍မဆောင်ခဲ့လျှင်၊ ကျွန်ုပ်သားနှစ်ယောက်တို့ကို
သတ်ပါလော့။ သူ့ကိုကျွန်ုပ်လက်၌အပ်ပါ။ ကျွန်ုပ်
တဖန် အဘထံသို့ပြန်၍ ဆောင်ခဲ့ပါမည်ဟု အ
၃၈ ဘအားဆို၏။- အဘကလည်း၊ သင်တို့နှင့်အတူ
ငါ့သားမသွားရ။ သူ၏အစ်ကိုသေပြီ။ သူသည်
တယောက်တည်းကျန်ရစ်၏။ သင်တို့သွားရာ
လမ်းခရီးတွင် သူ၌ဘေးရောက်လျှင်၊ သင်တို့
သည် ငါ့ဆံပင်ဖြူကို ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တကွ မရ
ဏာနိုင်ငံသို့ သက်ရောက်စေကြလိမ့်မည်ဟု ဆို
လေ၏။

၄၃

၁ ခါနာန်ပြည်၌ အလွန်အစာခေါင်းပါးသည်
၂ ဖြစ်၍၊- အဲဂုတ္တုပြည်မှဆောင်ခဲ့သောစပါးကို
စားကုန်ပြီးမှ၊ အဘက၊ တဖန်သွား၍ ငါတို့စား၀
၃ ရာအနည်းငယ်ကို ဝယ်ကြပါဦးဟုဆို၏။- ယုဒ
ကလည်း၊ ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်တို့ကိုကျပ်ကျပ်
ခြိမ်းချောက်လျက်၊ သင်တို့ညီမပါလျှင် ငါ့မျက်
၄ နှာကိုမမြင်ရဟု ပြောထားပြီ။- ကျွန်ုပ်တို့ညီကို
ထည့်လျှင်သွား၍ အဘစားဘို့ရာဝယ်ပါမည်။-
၅ ညီကိုမထည့်လျှင် မသွားပါ။ အကြောင်းမူကား၊
ထိုသူကသင်တို့ညီမပါလျှင် ငါ့မျက်နှာကိုမမြင်ရ
၆ ဟု ပြောထားပြီဟု အဘအားပြန်ဆိုလေ၏။- ဣ
သရေလကလည်း၊ သင်တို့၌ညီရှိမှန်းကို ထိုသူ
အားပြော၍ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲကြသ
၇ နည်းဟုဆိုသော်၊- သူတို့က၊ ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်
တို့၏အကြောင်းအရာအမျိုးအနွယ်တို့ကို ကျပ်
ကျပ်မေးလျက်၊ သင်တို့အဘအသက်ရှင်သေးသ
လော၊ ညီရှိသေးသလောဟု မေးသောအခါ၊
ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ၏စကားသဘောသို့လိုက်၍
ပြန်ပြောရပါ၏။ သင်တို့ညီကိုဆောင်ခဲ့ကြဟု သူ
ပြောမည်ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် အမှန်သိနိုင်ပါသ
၈ လောဟု ဆိုကြ၏။- ယုဒကလည်း၊ သူငယ်ကို
ကျွန်ုပ်နှင့်အတူလွှတ်ပါ။ သို့ပြုလျှင် အဘမှစ၍
ကျွန်ုပ်တို့နှင့် သူငယ်များတို့သည်မသေ၊ အသက်
ရှင်မည်အကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ထ၍ သွားကြပါ
၉ မည်။- ကျွန်ုပ်သည် သူ၏အာမခံဖြစ်ပါမည်။
ကျွန်ုပ်တွင် သူ့ကိုတောင်းပါ။ သူ့ကိုပြန်၍မဆောင်
အဘရှေ့မှာမထားလျှင်၊ အစဉ်မပြတ် အပြစ်ကိုခံ
၁၀ ပါစေ။- ဤမျှလောက်မဖင့်နွဲ့လျှင်၊ အကယ်၍ ဒု
တိယအကြိမ်တွင် ပြန်ရောက်ပါပြီဟု အဘကသ
၁၁ ရေလအား ဆို၏။- အဘကသရေလကလည်း၊
သို့ဖြစ်လျှင် ဤသို့ပြုကြလော့။ ထိုသူအား ဆက်
စရာဘို့ သင်တို့အိတ်ဝတို့တွင် ခါနာန်ပြည်၏အ
သီးမျိုး အကောင်းဆုံးတည်းဟူသော ဗလစံစေးအ
နည်းငယ်၊ ပျားရည်အနည်းငယ်၊ နှံ့သာမျိုး၊ မုရန်
စေး၊ သစ်အယ်သီး၊ ဗာဒံသီးတို့ကိုယူကြလော့။-
၁၂ သင်တို့လက်၌ ငွေနှစ်ဆကိုလည်းယူကြလော့။
အိတ်ဝတွင် ဆောင်ခဲ့သောငွေကို တဖန်လက်၌
ဆောင်သွားကြဦးလော့။ ထိုအမှုသည် သတိလစ်

To Contents

၁၃ သောအမှုဖြစ်ဟန်ရှိ၏။– သင်တို့ညီကိုလည်းယူ
၁၄ ၍ တဖန်ထိုသူထံသို့ ထသွားကြလော့။– ထိုသူသည် သင်တို့အစ်ကိုတယောက်နှင့် ဗယ်မိန်ကို လွှတ်လိုက်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် သူ့စိတ်နှင့်တွေ့ရသောအခွင့်ကို အနန္တတန်ခိုးရှင်ဘုရားသခင်ပေးတော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင် ငါသည် သားဆုံးခြင်းကိုခံရလျှင် ခံရတော့မည်
၁၅ ဟု သားတို့အားဆိုသည်အတိုင်း၊– သူတို့သည် ထိုလက်ဆောင်ကိုငင်း၊ မိမိလက်၌ငွေနှစ်ဆကို ငင်း၊ ဗယ်မိန်ကိုငင်း၊ ယူ၍ထပြီးလျှင်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ ယောသပ်ရှေ့မှာ ရပ်နေကြ၏။
၁၆ သူတို့နှင့်အတူ ဗယ်မိန်ပါလာသည်ကို ယောသပ်မြင်လျှင်၊ ဝန်စာရေးကိုခေါ်၍၊ ဤသူတို့ကို အိမ်သို့ခေါ်သွားလော့။ အကောင်များကိုသတ်၍ စားစရာကိုပြင်ဆင်လော့။ သူတို့သည် ငါနှင့်အတူမွန်းတည့်စာကို စားရကြလိမ့်မည်ဟု မှာထား
၁၇ သည်အတိုင်း၊– ဝန်စာရေးပြု၍၊ သူတို့ကို ယော
၁၈ သပ်အိမ်သို့ခေါ်သွား၏။– ယောသပ်အိမ်သို့ ခေါ်သွားသောအခါ၊ သူတို့သည် ငါတို့အိတ်၌ ယမန်ပြန်ပေးသောငွေကြောင့် ခေါ်သွင်းပြီ။ သူသည် အမှုရှာလိမ့်မည်။ ငါတို့ကို အပြစ်ပြုသဖြင့် ကျွန်ခံစေ၍၊ မြည်းတို့ကိုသိမ်းလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြပြီး
၁၉ လျှင်၊– ယောသပ်၏ဝန်စာရေးအနီးသို့ ချဉ်းကပ်
၂၀ ၍ အိမ်တံခါးနားမှာနှုတ်ဆက်လျက်၊– သခင်၊ ယ
၂၁ မန်က အကျွန်ုပ်တို့သည် အစာကိုဝယ်ခြင်းငှါ အ
၂၂ မှန်လာပါ၏။– စားခန်းသို့ရောက်၍ အိတ်များကို ဖွင့်သောအခါ၊ လူတိုင်းဆိုင်သောငွေသည် အလျှင်းမလျော့ဘဲ အိတ်ဝတွင် ရှိပါ၏။ ထိုငွေကို တ
၂၃ ဖန်ဆောင်ခဲ့ကြပါပြီ။– ယခုလည်းအစာကိုဝယ်ခြင်းငှါ အခြားသောငွေကို ကိုယ်၌ဆောင်ခဲ့ကြပါ၏။ ထိုငွေကို အကျွန်ုပ်တို့အိတ်များ၌ အဘယ်သူ
၂၄ ထားသည်ကို မသိနိုင်ပါဟုဆိုကြသော်၊– ဝန်စာရေးက၊ ချမ်းသာပါစေ၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သင်တို့ဘုရားသခင်၊ သင်တို့အဘ၏ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အိတ်များ၌ ဘဏ္ဍာကိုသနားတော်မူပြီ။ သင်တို့ ငွေကိုငါခံရပြီဟုဆိုသဖြင့်၊ ရှိမောင်ကို
၂၅ ထုတ်၍ အပ်လိုက်လေ၏။– ယောသပ်အိမ်သို့ သွင်းပြီးမှ၊ ဝန်စာရေးသည် ရေကိုပေး၍ခြေဆေး
၂၆ စေ၏။ မြည်းတို့ကိုလည်းကျွေးလေ၏။– မွန်းတည့်အချိန်၌ ယောသပ်လာလိမ့်မည်ဟု သူတို့သည်မြော်လင့်၍ လက်ဆောင်ကိုပြင်နှင့်ကြ၏။ ထိုအိမ်၌သူတို့သည် အစာကိုစားရလိမ့်မည်ဟု သူတို့သည်ကြားလေသတည်း။
၂၇ ယောသပ်သည်အိမ်သို့ရောက်သောအခါ၊ သူတို့သည် ကိုယ်၌ပါသောလက်ဆောင်ကို အိမ်ထဲ ယောသပ်ထံသို့သွင်း၍ သူ့ရှေ့မှာဦးညွှတ်ချလျက်
၂၈ နေကြ၏။– ယောသပ်သည်နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့အဘတည်းဟူသော သင်တို့အရင်ပြော သော အသက်ကြီးသူသည် ကျန်းမာပါ၏လော။ ၂၉ အသက်ရှင်သေး၏လောဟုမေးလျှင်၊– သူတို့က၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ကျွန်တော်တို့အဘသည် ကျန်းမာပါ၏၊ အသက်ရှင်ပါသေး၏ဟုလျှောက်လျက်၊
၃၀ ဦးညွှတ်ချ၍ ရှိခိုးလျက်နေကြ၏။– ထိုအခါ ယော သပ်သည်မြော်ကြည့်၍ မိမိအမိ၏သား၊ မိမိညီ ရင်းဗယ်မိန်ကိုမြင်လျှင်၊ ဤသူကား သင်တို့အ ရင်ပြောသော သင်တို့ညီဖြစ်သလောဟုမေးလျက်၊ သင့်ကို ဘုရားသခင်ကယ်မသနားတော်မူပါစေ
၃၁ သောငါ့သားဟု ဆိုပြီးမှ၊– ညီရင်းကိုမြင်ရ၍ ကြင် နာသောစိတ်ရှိသောကြောင့် အလျင်အမြန်ထ သွားလေ၏။ ငိုရာအရပ်ကိုရှာသဖြင့်၊ အိပ်ခန်း
၃၂ ထဲသို့ဝင်၍ ငိုလေ၏။– တဖန်မျက်နှာကိုသစ်၍ ကျန္ဒြေချုပ်တည်းလျက် ပြင်သို့ထွက်ပြီးလျှင်၊
၃၃ စားပွဲကိုပြင်ကြဟု အမိန့်ရှိ၏။– ယောသပ်ဘို့တပွဲ၊ အစ်ကိုတို့ဘို့တပွဲ၊ ယောသပ်နှင့်စားသော အဲဂုတ္တုလူတို့ဘို့တပွဲ အသီးအသီးတို့ကိုပြင်ကြ၏။ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ဟေဗြဲလူတို့နှင့်အတူ မစားရ၊
၃၄ ထိုအမှုကိုအဲဂုတ္တုလူတို့သည် ရွံတတ်ကြ၏။– ညီ အစ်ကိုတို့သည် အကြီးမှစ၍အငယ်တိုင်အောင် အရွယ်အလိုက် ယောသပ်ရှေ့မှာထိုင်နေကြ၏။ သူတို့သည် အချင်းချင်းကြည့်ရှု၍ အံ့သြခြင်းရှိ
၃၅ ကြ၏။– ယောသပ်သည်လည်း သူတို့စားရန်အဘို့ အသီးအသီးတို့ကို မိမိထံမှပေးလိုက်၏။ ဗင်္ယာမိန်ရသောအဘို့သည် အစ်ကိုတို့ရသောအဘို့ထက် ငါးဆများသတည်း။ သူတို့သည်သောက်၍ပျော်မွေ့ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၄၄

၁ ယောသပ်သည်လည်း ဝန်စာရေးကိုခေါ်၍ ထိုသူတို့အိတ်များ၌ ရိက္ခာပါနိုင်သမျှ အပြည့်ထည့်လော့။ လူတိုင်းဆိုင်သောငွေကို မိမိတို့
၂ အိတ်ဝတွင်ငင်း– စပါးအဘိုးငွေနှင့် ငါ့ငွေဖလားကို၊ အငယ်ဆုံးသောသူ၏အိတ်ဝတွင်ငင်း ထည့်ထားလော့ဟု မှာသည်အတိုင်း ဝန်စာရေးပြုလေ
၃ ၏။– နံနက်မိုဃ်းလင်းသောအခါ၊ ထိုသူတို့ကို
၄ မြည်းများနှင့်တကွ လွှတ်လိုက်လေ၏။– မြို့ပြင်သို့ရောက်၍ မငေးသေးသောအခါ၊ ယောသပ်သည်ဝန်စာရေးကိုခေါ်၍၊ ထိုသူတို့ကို မြန်မြန်

To Contents

လိုက်လော့။ မိုသောအခါ သင်တို့သည် ကျေးဇူးကို မကောင်းသောအမှုနှင့် အဘယ်ကြောင့်
၅ ဆပ်ကြသနည်း။– ငါသခင်သောက်သောဖလား မဟုတ်လော။ ထူးဆန်းသောဉာဏ်ကိုဖြစ်စေ တတ်သော ဖလားမဟုတ်လော။ သင်တို့ပြုသော ဤအမှုသည် မကောင်းပါတကားဟု ပြောဆို
၆ လော့ဟု မှာသည်အတိုင်း၊– ဝန်စာရေးလိုက်၍မှီ သောအခါ ပြောဆိုလေ၏။ သူတို့ကလည်း ဤစကားကို သခင်သည် အဘယ်ကြောင့်ပြောပါသ
၇ နည်း။– ကိုယ်တော်ကျွန်တို့နှင့် ထိုသို့သောအမှု
၈ ဝေးပါစေသတည်း။– ယမန်ကအိတ်ဝတွင် တွေ့သောငွေကို၊ ခါနာန်ပြည်မှ ကိုယ်တော်ထံသို့ တဖန်ဆောင်ခဲ့ပါပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင် ကိုယ်တော်၏သခင်အိမ်ဦးရွှေငွေကို အဘယ်ကြောင့် ခိုးရပါအံ့
၉ နည်း။– ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့တွင် မည်သူ၌ ၌တွေ့လျှင်၊ ထိုသူကိုသေစေ။ ကျွန်တော်တို့သည်လည်း သခင်၏ကျွန်ခံကြပါမည်ဟု ဆိုကြ၏။–
၁၀ ဝန်စာရေးကလည်း၊ သင်တို့စကားအတိုင်းဖြစ်စေ။ သို့သော်လည်း မည်သူ၌တွေ့လျှင်၊ ထိုသူသည်ငါ့ကျွန်ဖြစ်စေ။ သင်တို့မူကား အပြစ်လွတ်
၁၁ ကြစေဟု ဆိုသော်၊– ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့အိတ်များကို မြေ၌ချ၍ဖွင့်ကြ
၁၂ ၏။– ဝန်စာရေးသည်လည်း၊ အကြီးမှစ၍ အငယ်တိုင်အောင်ရှာသဖြင့် ဗင်္ာမိန်အိတ်၌ဖ
၁၃ လားကိုတွေ့၏။– ထိုအခါသူတို့သည် မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ လူတိုင်းမိမိမြည်းပေါ်မှာ ဝန်ကိုတင်ပြန်သဖြင့် ဖြို့သို့ပြန်သွားကြ၏။
၁၄ ယုဒနှင့် ညီအစ်ကိုတို့သည် ယောသပ်အိမ်သို့ရောက်၍၊ သူသည်အိမ်၌ရှိသေးသဖြင့်၊ သူ့ရှေ့မှာ
၁၅ ပြပ်ဝပ်လျက် နေကြ၏။– ယောသပ်ကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ပြုပြီးသနည်း။ ငါကဲ့သို့သောယောကျ်ားသည် ထူးဆန်းသောဉာဏ်ရှိကြောင်းကို သင်တို့မသိကြသလောဟု ဆို၏။–
၁၆ ယုဒကလည်း၊ ကျွန်တော်တို့သည်သခင်အား အဘယ်စကားဖြင့် လျှောက်ရပါအံ့နည်း။ အဘယ်သို့ပြောရပါအံ့နည်း။ ဤအမှုနှင့် အဘယ်သို့လွတ်နိုင်ပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့၏အပြစ်ကို ဘုရားသခင်စစ်၍ တွေ့တော်မူပြီ။ အကြင်သူ၌ ဖလားတော်ကိုတွေ့၏။ ထိုသူမှစ၍ ကျွန်တော်တို့ရှိသမျှသည် သခင်၏ကျွန်ဖြစ်ကြ
၁၇ ပါ၏ဟု လျှောက်လေသော်၊– ယောသပ်က ထိုသို့ငါမပြုရ။ အကြင်သူ၏လက်၌ ငါ့ဖလားကို တွေ့၏။ ထိုသူသည် ငါ့ကျွန်ဖြစ်စေ။ သင်တို့မူကား အဘထံသို့ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားကြလော့ဟု စီရင်လေ၏။
၁၈ ထိုအခါ ယုဒသည်ချဉ်းကပ်လျက်၊ သခင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် စကားတခွန်းဖြင့် နားတော်လျှောက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန်၌ အမျက်ထွက်တော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်သည် ဖာရောဘုရင်ကဲ့သို့ ဖြစ်
၁၉ တော်မူ၏။– သခင်က၊ သင်တို့သည်အဘရှိသလော။ ညီရှိသလောဟု ကျွန်တော်တို့အား မေး
၂၀ တော်မူလျှင်၊– ကျွန်တော်တို့က၊ ကျွန်တော်တို့အဘ အသက်ကြီးသောသူရှိပါ၏။ အဘအသက်ကြီးစဉ်အခါရသော သားငယ်တယောက်ရှိပါ၏။ သူ၏အစ်ကိုသေပါပြီ။ သူ့အမိဘွားသောသားတို့တွင် သူတယောက်တည်းကျန်ရစ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် သူ၏အဘသည်သူ့ကိုချစ်ပါ၏ဟု သခင်
၂၁ အား ပြန်လျှောက်လေသော်၊– ကိုယ်တော်က၊ ထိုသူကိုငါကြည့်ရှုရအောင် ငါ့ထံသို့ခေါ်ခဲ့ကြဟု
၂၂ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။– ကျွန်တော်တို့က ထိုသူငယ်ကို အဘနှင့်မခွါနိုင်ပါ။ အဘနှင့်ခွါလျှင် အဘသေပါလိမ့်မည်ဟု သခင်အား
၂၃ လျှောက်သော်လည်း၊– ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့ညီမပါလျှင် သင်တို့သည် ငါ့မျက်နှာကိုနောက်တဖန်မမြင်ရဟု ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အား မိန့်တော်
၂၄ မူ၏။– ထိုနောက်ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကျွန်တည်းဟူသော ကျွန်တော်တို့အဘထံသို့ ပြန်၍ရောက်သောအခါ၊ သခင်စကားတော်ကို
၂၅ အဘအားပြန်ကြားပါ၏။– ကျွန်တော်တို့အဘကလည်း၊ တဖန်သွား၍ ငါတို့စားစရာအနည်းငယ်
၂၆ ကို ဝယ်ကြပါဟုဆိုသောအခါ၊– ကျွန်တော်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မသွားနိုင်ပါ။ ညီပါလျှင် သွားနိုင်ပါ၏။ ညီမပါလျှင် ထိုသူ၏မျက်နှာကို
၂၇ မမြင်ရပါဟု ပြန်ပြောပါ၏။– ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ကျွန်တော်အဘကလည်း၊ သင်တို့သိသည်အတိုင်း ငါ့မယားသည် ငါ့အားသားနှစ်ယောက်ကို
၂၈ ဘွား၏။– တယောက်ကား ငါ့ထံမှထွက်သွား၏။ အကယ်စင်စစ် သူသည် အပိုင်းအပိုင်းကိုက်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရပါပြီတကားဟု ငါဆိုရ၏။ ထိုကာလ
၂၉ မှစ၍ သူ့ကိုငါမမြင်ရ။– ဤသူကိုလည်း ငါ့ထံမှယူသွား၍ သူ၌ဘေးရောက်လျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ဆံပင်ဖြူကို ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တကွ မရဏာနိုင်ငံသို့ သက်ရောက်စေကြလိမ့်မည်ဟု ကျွန်
၃၀ တော်တို့အားဆိုပါ၏။– သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ကျွန်တော်အဘထံသို့

ရောက်သောအခါ၊ သူငယ်မပါလျှင် အဘ၏အသက်သည် သူငယ်၏အသက်၌ မှီလျက်ရှိသော ၂၁ ကြောင့်၊- သူငယ်မရှိသည်ကိုမြင်သောအခါ အဘသေပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တည်းဟူသော ကျွန်တော်တို့အဘဆံပင်ဖြူကို ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တကွ မရဏာ ၂၂ နိုင်ငံသို့ သက်ရောက်စေကြပါလိမ့်မည်။- ကိုယ်တော်ကျွန်က၊ အကျွန်ုပ်သည် တဖန်သူငယ်ကို အဘထံသို့ ပြန်၍မဆောင်ခဲ့လျှင်၊ အစဉ်မပြတ် အဘရှေ့မှာအပြစ်ကိုခံပါစေဟုဆိုသဖြင့်၊ အဘ ၂၃ ထံမှာ သူငယ်၏အာမခံဖြစ်ပါ၏။- သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် သူငယ်အတွက်နေရစ်၍ သခင်ထံကျွန်ခံရသောအခွင့်၊ သူငယ်ကိုကား အစ်ကိုတို့နှင့်အတူ သွားရသောအခွင့်ကို ပေး ၂၄ တော်မူပါ။- သူငယ်သည် ကျွန်တော်၌မပါလျှင်၊ ကျွန်တော်အဘထံသို့ အဘယ်သို့ကျွန်တော်သွားနိုင်ပါမည်နည်း။ သို့ပြုလျှင် ကျွန်တော်အဘ၌ ရောက်လတ္တံသော ဘေးဥပဒ်ကို ကျွန်တော်မြင်ရပါလိမ့်မည်တကားဟု လျှောက်လေ၏။

၄၅

၁ ထိုအခါ ယောသပ်သည် မိမိထံ၌ရှိသောသူအပေါင်းတို့ရှေ့တွင်၊ ကျွန်ုပ်ကိုမချုပ်တည်းနိုင်သောကြောင့်၊ လူအပေါင်းတို့ငါ့ထံမှ ထွက်သွားကြဟုဟစ်၍ မိမိဇာတိအဖြစ်ကို အစ်ကိုတို့အား ပြသောအခါ၊ အခြားသောသူတယောက်မျှ မရှိ ၂ ရ။- သူသည်လည်း ကျယ်သောအသံနှင့်ငိုကြွေး ၏။ အဲဂုတ္တာလူတို့သည် နန်းတော်တိုင်အောင် ၃ ကြားကြ၏။- အစ်ကိုတို့အားလည်း၊ ကျွန်ုပ်သည် ယောသပ်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်အဘသည် အသက်ရှင်သေးသလောဟု ဆို၏။ အစ်ကိုတို့သည်စကား တုံ့ပြန်၍ မပြောနိုင်အောင် သူ့ရှေ့မှာ မိန်းမော ၄ တွေဝေလျက်နေကြ၏။- ယောသပ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်အနီးအပါးသို့လာကြပါလော့ဟု အစ်ကိုတို့အားဆိုလျှင်၊ သူတို့သည် အနီးအပါးသို့ချဉ်းလာကြ၏။ သူကလည်း ကျွန်ုပ်သည် အဲဂုတ္တာပြည်သို့ ၅ ရောင်းလိုက်သော သင်တို့ညီဖြစ်ပါ၏။- သို့ရာတွင် သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်ကို ဤအရပ်သို့ရောင်းလိုက်မိသောကြောင့် စိတ်မညှိုးငယ်ကြနှင့်။ ကိုယ်ကိုအမျက်မထွက်ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရား သခင်သည် လူတို့အသက်ကိုစောင့်မစေခြင်းငှါ သင်တို့ရှေ့မှာ ကျွန်ုပ်ကိုစေလွှတ် ၆ တော်မူပြီ။- မြေပေါ်မှာ နှစ်နှစ်အစာခေါင်းပါးခဲ့ပြီ။ လယ်လုပ်ခြင်း၊ စပါးရိတ်ခြင်းကို မပြုရသော ၇ နှစ် ငါးနှစ်ရှိသေး၏။- ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကိုမြေကြီးပေါ်မှာ ကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှါလင်း၊ ကြီးစွာသော ကယ်တင်ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့အသက်ကို ချမ်းသာစေခြင်းငှါလင်း၊ သင်တို့ရှေ့မှာ ကျွန်ုပ် ၈ ကိုစေလွှတ်တော်မူပြီ။- သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်ကိုဤအရပ်သို့ စေလွှတ်သည်မဟုတ်၊ ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူသတည်း။ ကျွန်ုပ်ကို ဖာရောဘုရင်၏အဘအရာ၌ခင်း၊ နန်းတော်အုပ်အရာ၌ခင်း၊ အဲဂုတ္တာပြည်လုံးကို အုပ်စိုးသောသ ၉ ခင်အရာ၌ခင်း ခန့်ထားတော်မူပြီ။- အလျင်အမြန်ထ၍ အဘထံသို့သွားကြလော့။ အဘအား လည်း၊ သားယောသပ်က၊ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်ကို အဲဂုတ္တာပြည်လုံးသခင်ဖြစ်စေတော်မူ ၁၀ ပြီ။ ကျွန်ုပ်ထံသို့လာပါ၊ မဆိုင်းပါနှင့်။- အဘသည် ဂေရှင်အရပ်၌နေရမည်။ ကျွန်ုပ်အနားမှာ ရှိရမည်။ အဘမှစ၍ သားမြေး၊ သိုး၊ နွားနှင့်တကွ ၁၁ ရှိသမျှပါရမည်။- ထိုအရပ်၌ ကျွန်ုပ်ကျွေးမွေးပါမည်။ သို့မဟုတ် အဘမှစ၍ အိမ်သူအိမ်သားနှင့်တကွ ရှိသမျှတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အစာခေါင်းပါးသောနှစ် ငါးနှစ်ရှိ ၁၂ သေးသည်ဟု ပြောကြလော့။- ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တိုင်သင်တို့နှင့်နှုတ်ဆက်သည်ကို၊ သင်တို့မျက်စိ၊ ကျွန်ုပ်ညီဗင်္ာမိန်းမျက်စိ အမြင်သားဖြစ်၏။- ၁၃ အဲဂုတ္တာပြည်၌ ကျွန်ုပ်ရသော ဘုန်းစည်းစိမ်မှစ၍ သင်တို့မြင်သမျှတို့ကို အဘအားပြောရမည်။ အလျင်အမြန်ပြု၍ အဘကို ဤပြည်သို့ဆောင်ခဲ့ရ ၁၄ မည်ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊- ညီဗင်္ာမိန်းလည်ပင်းကို ဘက်၍ ငိုလေ၏။ ဗင်္ာမိန်သည်လည်း သူ၏ ၁၅ လည်ပင်း၌ငိုလေ၏။- တဖန် အစ်ကိုရှိသမျှတို့ကိုနမ်း၍ သူတို့နှင့်ငိုသောနောက် အချင်းချင်းနှုတ်ဆက်ကြ၏။

၁၆ ယောသပ်အစ်ကိုတို့သည်ရောက်လာကြပြီဟု နန်းတော်၌သိတင်းကြား၍၊ ဖာရောဘုရင်အစရှိသော ကျွန်တော်မျိုးတို့သည်နှစ်သက်ကြ ၁၇ ၏။- ဖာရောဘုရင်သည်လည်းယောသပ်ကိုခေါ်၍၊ သင်၏အစ်ကိုတို့အား အဘယ်သို့ပြောရမည်ကည်းဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ဤသို့ပြုကြလော့။ မြည်းတို့ကိုဝန်တင်၍ ခါနာန်ပြည်သို့ပြန်သွားသ ၁၈ ဖြင့်၊- သင်တို့အဘနှင့် အိမ်သူအိမ်သားတို့ကိုယူ၍ ကျွန်ုပ်ထံသို့လာကြလော့။ အဲဂုတ္တာပြည်၏ စည်းစိမ်ကိုငါပေးမှ၍၊ သင်တို့သည် မြေဩဇာကို ၁၉ စားရကြလိမ့်မည်။- အမိန့်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဤသို့ပြုကြလော့။ သင်တို့မိန်းမများ၊ သူငယ်များ

ဘို့၊ အဲဂုတ္တာပြည်ထဲကလူညီးတို့ကိုယူပြီးလျှင် အ
၂၀ ဘကိုဆောင်၍လာခဲ့ကြလေ၁။– သင်တို့ဥစ္စာ
များကို မနုမြောကြနှင့်။ အဲဂုတ္တာပြည်၏စည်းစိမ်
ရှိသမျှသည် သင်တို့ဥစ္စာဖြစ်၏ဟု အမိန့်တော်ရှိ
၂၁ သည်အတိုင်း၊– ကလသရေလ၏သားတို့သည်ပြု၍၊
ယောသပ်သည်လှည်းတို့ကိုငင်း၊ လမ်းခရီး၌ စား
၂၂ စရိတ်များကိုငင်းပေး၏။– အစ်ကိုရှိသမျှတို့အား
လည်းအဝတ်လဲစရာဘို့ပေး၏။ ဗင်္ယာမိန်အား
လည်း၊ ငွေအကျပ်သုံးရာနှင့် အဝတ်လဲစရာဘို့
၂၃ အဝတ်ငါးစုံကို ထပ်၍ပေး၏။– အဘအားလည်း
အဲဂုတ္တာပြည်၏ကောင်းသောအရာတို့ကိုဆောင်
သော မြည်းတဆယ်၊ လမ်းခရီး၌အဘစားစရာဘို့
စပါး၊ မုန့်၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်များကို ဆောင်သော
၂၄ မြည်းတဆယ်ကိုပေးလိုက်၏။– သင်တို့သည်
လမ်း၌ရန်မတွေ့ကြနှင့်ဟုမှာထားလျက် အစ်ကို
တို့ကို လွှတ်လိုက်၍ သူတို့သည်သွားကြ၏။

၂၅ ထိုသို့အဲဂုတ္တာပြည်မှထွက်သွား၍၊ ခါနာန်
၂၆ ပြည် အဘယာကုပ်ထံသို့ ရောက်ကြလျှင်၊– ယော
သပ်သည် အသက်ရှင်သေး၏။ အဲဂုတ္တာပြည်လုံး
ကိုအုပ်စိုးရ၏ဟု ကြားပြောကြသည်ရှိသော်၊
ယာကုပ်သည်စိတ်နှလုံးလျော့၏။ သူတို့စကား
၂၇ ကို မယုံနိုင်။– သူတို့သည်လည်း ယောသပ်ပြော
သမျှသောစကားတို့ကို ပြန်ပြောကြ၏။ အဘ
ယာကုပ်သည် မိမိစီးစရာဘို့ ယောသပ်ပေးလိုက်
သောလှည်းတို့ကို မြင်သောအခါ စိတ်နှလုံးအား
၂၈ ဖြည့်ပြန်၏။– ကလသရေလကလည်း၊ တန်တော့။
ငါသားယောသပ်အသက်ရှင်သေး၏။ ငါမသေမီ
သူ့ကိုသွား၍ကြည့်မည်ဟုဆို၏။

၄၆

၁ ထိုအခါ ကလသရေလသည် မိမိဥစ္စာရှိသမျှနှင့်
တကွခရီးသွား၍ ဗေရရှေဘာအရပ်သို့ ရောက်
လျှင်၊ မိမိအဘကျင်္ကော်၏ ဘုရားသခင်အားယဇ်
၂ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုလေ၏။– ညဉ့်အခါဗျာဒိတ်
တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်က၊ ယာကုပ်၊ ယာ
ကုပ် ဟုခေါ်တော်မူလျှင်၊ ယာကုပ်ကအကျွန်ုပ်ရှိ
၃ ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။– ထာဝရဘုရားက
လည်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ သင့်အဘ
၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ အဲဂုတ္တာပြည်သို့သွားရ
မည်အခွင့်ကို မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည် ထိုပြည်၌
၄ သင့်ကိုလူမျိုးကြီးဖြစ်စေမည်။– အဲဂုတ္တာပြည်သို့
သင်နှင့်အတူငါသွားမည်။ တဖန်ငါဆောင်ခဲ့ဦး
မည်။ ယောသပ်သည် မိမိလက်ကို သင်၏မျက်
စိပေါ်မှာတင်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ တဖန်ယာကုပ်သည် ဗေရရှေဘာအရပ်မှထွက်
၍၊ သူစီးစရာဘို့ ဖာရောမင်းပေးလိုက်သော
လှည်းတို့ဖြင့် ကလသရေလ၏သားတို့သည် အဘမှ
စ၍ မိန်းမများနှင့် သူငယ်များတို့ကိုဆောင်
၆ လျက်၊– ခါနာန်ပြည်၌ရသောတိရစ္ဆာန်များနှင့်
ဥစ္စာများကိုလည်းယူ၍ အဲဂုတ္တာပြည်သို့ သွားကြ
၇ ၏။– ယာကုပ်သည်ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သားသမီး
မြေးတည်းဟူသော အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ကို
အဲဂုတ္တာပြည်သို့ ဆောင်သွားလေ၏။

၈ အဲဂုတ္တာပြည်သို့ရောက်သော ကလသရေလ
သားတို့၏အမည်ကား၊ ယာကုပ်နှင့် သူ၏သား
၉ များ။ သားဦးရုဗင်။– ရုဗင်သား။ ဟာနုတ်၊ ဖာ
၁၀ လု၊ ဟေဇရုံ၊ ကာမိ။– ရှိမောင်သား။ ယေမွေလ၊
ယာမိန်၊ ဩဟဒ်၊ ယာခိန်၊ ဇောဟာ၊ ခါနာန်အ
၁၁ မျိုး မိန်းမ၏သားရှောလ။– လေဝိသား။ ဂေရရှုံ၊
၁၂ ကောဟတ်၊ မေရာရိ။– ယုဒသား။ ဇရ၊ ဩနန်၊
ရှေလ၊ ဖာရက်၊ ဇာရ။ ထိုသူတို့တွင် ဇရနှင့် ဩ
နန်သည် ခါနာန်ပြည်၌သေသေတည်း။ ဖာရက်
၁၃ သား၊ ဟေဇရုံနှင့် ဟာမုလ။– ကလခါသား။ တော
၁၄ လ၊ ဖုဝါ၊ ယောဘ၊ ရှိမရုန်။– ဇာဗုလုန်သား။ သ
၁၅ ရက်၊ ဇလုန်၊ ယာလေလ။– ဤသူတို့ကား၊ ယာ
ကုပ်မယားလေအာသည် ပါဒနာရံအရပ်၌ ဘွား
သော သားတည်း။ သမီးဒိနနှင့်တကွ၊ သားသမီး
ပေါင်းသုံးဆယ်သုံး။

၁၆ ဂဒ်သား။ ဇိဖျုန်၊ ဟဂ်ဂိ၊ ရှုနိ၊ ဧဇဗုန်၊ ဇရိ၊ အ
၁၇ ရောဒိ၊ အရေလိ။– အာရှာသား။ ယိမန၊ ဣရွာ၊
ဣရွိ၊ ဗေရိယ၊ နှမဧစေရတည်း။ ဗေရိယသား၊
၁၈ ဟေဗာနှင့် မာလေချေလ။– ဤသူတို့ကား၊ လာ
ဗန်သည် သမီးလေအာအား၊ လက်ဖွဲ့သော ယာ
ကုပ်မယား ဇိလပဘွားသောသားတည်း။ ပေါင်း
တဆယ်ခြောက်။

၁၉ ယာကုပ်မယား ရာခေလသား။ ယောသပ်
၂၀ နှင့် ဗင်္ယာမိန်။– အဲဂုတ္တာပြည်၌ သြနမြို့၏ယဇ်ပု
ရောဟိတ် ပေါတိဖေရသမီးအာသနတ်တွင်
ယောသပ်နှင့်ရသောသား၊ မနာရှေနှင့် ဧဖရိမ်။–
၂၁ ဗင်္ယာမိန်သား။ ဗေလ၊ ဗေခါ၊ အာရှဗေလ၊ ဂေရ၊
၂၂ နေမန်၊ ဧဟိ၊ ရောရှ၊ မုပိမ်၊ ဟုပိမ်၊ အာရဒ။– ဤ
သူတို့ကား၊ ယာကုပ်မယားရာခေလဘွားသော
သားတည်း။ ပေါင်းတဆယ်လေး။

၂၃၊ ၂၄ ဒန်သား။ ဟုရှိမ်။– နာသလိသား။ ယာဇေ
၂၅ လ၊ ဂုနိ၊ ယေဇ၊ ရှိလင်။– ဤသူတို့ကား၊ လာ
ဗန်သည် သမီးရာခေလအားလက်ဖွဲ့သော ယာ
ကုပ်မယား ဗိလဟာဘွားသောသားတည်း။

၂၆ ပေါင်းခုနစ်။– ယာကုပ်ချွေးမများကိုမဆိုဘဲ၊ ယာ
ကုပ်မှဆင်းသက်၍၊ သူနှင့်အတူ အဲဂုတ္တာပြည်သို့
သွားသော လူပေါင်းကား၊ ခြောက်ဆယ်ခြောက်
၂၇ ယောက်တည်း။– အဲဂုတ္တာပြည်၌ ယောသပ်ရနှင့်
သောသားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဲဂုတ္တာ
ပြည်သို့ရောက်သောယာကုပ်၏အမျိုးသားအ
ပေါင်းကား ခုနစ်ဆယ်တည်း။

၂၈ ယောသပ်ထံသို့ ဂေရှင်ပြည်ကိုသွားစေခြင်း
၄၆ ယုဒကိုအရင်စေလွှတ်ပြီးမှ ဂေရှင်ပြည်သို့
၂၉ ရောက်ကြ၏။– ယောသပ်သည်ရထားကိုပြင်၍
အဘဣသရေလကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ဂေရှင်
ပြည်သို့သွား၍ အဘရှေ့သို့ရောက်သော်၊ အဘ
၏လည်ပင်းကိုဘက်လျက် ကြာကြာငိုလေ၏။–
၃၀ ဣသရေလကလည်း၊ ယခုငါသေပါစေသော။
သင်၏မျက်နှာကိုငါမြင်ရပြီ။ သင်သည် အသက်
၃၁ ရှင်သေး၏ဟု ယောသပ်အားဆိုလေ၏။– ယော
သပ်ကလည်း၊ ဖာရောမင်းထံသို့ ကျွန်ုပ်သွားဦး
မည်။ ခါနာန်ပြည်၌နေသော ကျွန်တော်အစ်ကို
များ၊ ကျွန်တော်အဘ၏ အိမ်သားများတို့သည်
၃၂ ကျွန် တော်ထံသို့ ရောက်ကြပါပြီ။– ထိုသူတို့
သည် သိုးထိန်းဖြစ်ပါ၏။ သိုးနွားတို့ကိုမွေးသော
သူဖြစ် ပါ၏။ သူတို့သိုးနွားမှစ၍ရှိသမျှတို့ကို
၃၃ ဆောင်ခဲ့ကြပါပြီဟုလျှောက်မည်။– နောက်တခါ
သင်တို့ကိုဖာရောမင်းခေါ်၍ သင်တို့သည် အ
ဘယ်သို့ လုပ်ဆောင်တတ်သနည်းဟု မေးတော်
၃၄ မူလျှင်၊– ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ဘိုးဘေးနှင့်
တကွ၊ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင်
သိုးနွားတို့ကိုမွေးသောသူဖြစ်ကြပါ၏ဟု လျှောက်
ရမည်။ သို့ဖြစ်၍ ဂေရှင်ပြည်မှာနေသောအခွင့်
ကို ရကြလိမ့်မည်။ သိုးထိန်းဖြစ်သောသူကို အဲ
ဂုတ္တာလူတို့သည် ရွံရှာတတ်ကြ၏ဟု အစ်ကို
များ၊ အဘ၏အိမ်သားများတို့ကို ပြောဆို၏။

၄၇

၁ ထိုစကားအတိုင်း ယောသပ်သည်ဖာရော
မင်းထံသို့သွား၍၊ ကျွန်တော်အဘနှင့် အစ်ကိုတို့
သည် သိုးနွား၊ ဥစ္စာရှိသမျှကိုဆောင်လျက် ခါ
နာန်ပြည်ကရောက်လာ၍၊ ဂေရှင်ပြည်၌ရှိကြပါ
၂ သည်ဟုလျှောက်သဖြင့်၊– အစ်ကိုစုထဲကရွေး၍
ငါးယောက်တို့ကို အထံတော်သို့သွင်းလေ၏။–
၃ ဖာရောမင်းကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့
လုပ်ဆောင်လေ့ရှိကြသနည်းဟုမေးလျှင်၊ သူတို့
က၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ဘိုးဘေးနှင့်တကွ
၄ သိုးထိန်းဖြစ်ကြပါ၏ဟူ၍ငှင်း။– ခါနာန်ပြည်၌
အလွန်အစာခေါင်းပါး၍ သိုးနွားကျက်စားရာမရှိ
သောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ပြည်
တော်၌တည်းခိုခြင်းငှါ လာကြပါ၏။ သို့ဖြစ်၍
ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ဂေရှင်ပြည်၌နေရမည်
အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါဟူ၍ငှင်း လျှောက်
၅ ကြ၏။– ဖာရောမင်းကလည်း၊ သင်၏အဘနှင့်
အစ်ကိုတို့သည် သင့်ထံသို့ ရောက်လာကြသည်
၆ ဖြစ်၍၊– အဲဂုတ္တာပြည်သည် သင့်ရှေ့မှာရှိ၏။ သင်
၏အဘနှင့် သင်၏အစ်ကိုတို့ကို အကောင်းဆုံး
သောအရပ် ဂေရှင်ပြည်၌နေရာချလော့။ သူတို့
တွင် အစွမ်းသတ္တိရှိသောသူအချို့တို့ကိုတွေ့
လျှင် ငါ၏သိုးနွားအုပ်အရာ၌ခန့်ထားလော့ဟု
ယောသပ်အား မိန့်တော်မူ၏။

၇ ယောသပ်သည် အဘယာကုပ်ကိုသွင်း၍ ဖာ
ရောမင်းရှေ့မှာထားသဖြင့်၊ ယာကုပ်သည် ဖာ
၈ ရောမင်းကိုကောင်းကြီးပေး၏။– ဖာရောမင်းက၊
သင်သည် အသက်အဘယ်မျှလောက်ရှိပြီနည်း
၉ ဟု ယာကုပ်အားမေးလျှင်၊– ကျွန်တော်သည်ဧည့်
သည်အာဂန္တုဖြစ်၍ လွန်သောအသက်သည် အ
နှစ်တရာသုံးဆယ်ရှိပါပြီ။ ကျွန်တော်အသက်ရှင်
သောနှစ်ပေါင်းနည်း၍ ဆိုးပါ၏။ ဧည့်သည်အာ
ဂန္တုဖြစ်သော ဘိုးဘေးတို့၏အသက်တန်းကို မမှီ
၁၀ ပါဟု လျှောက်ဆိုပြီးလျှင်၊– ဖာရောမင်းကိုကောင်း
ကြီးပေး၍ အထံတော်ကထွက်သွားလေ၏။

၁၁ ဖာရောမင်းအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊
ယောသပ်သည် အဘနှင့်အစ်ကိုတို့ကို နေရာချ
၍ အဲဂုတ္တာပြည်၌အကောင်းဆုံးသောအရပ် ရာမ
၁၂ သက်မြေကိုအပိုင်ပေး၏။– အဘနှင့်အစ်ကိုများ၊
အဘ၏အိမ်သားရှိသမျှတို့ကို အနည်းအများအ
လိုက် ကျွေးမွေး၏။

၁၃ အလွန်အစာခေါင်းပါး၍ တပြည်လုံးစားစရာ
မရှိသောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တာပြည်နှင့် ခါနာန်ပြည်
၁၄ သည်အားလျော့လေ၏။– ပြည်သားဝယ်သော
စပါးအဘိုး၊ အဲဂုတ္တာပြည်၊ ခါနာန်ပြည်၌ တွေ့သ
မျှသော ငွေကိုယောသပ်စုသိမ်း၍ နန်းတော်သို့
၁၅ သွင်းထားလေ၏။– အဲဂုတ္တာပြည်၊ ခါနာန်ပြည်၌
ငွေကုန်သောအခါ၊ အဲဂုတ္တာလူအပေါင်းတို့သည်
ယောသပ်ထံသို့လာ၍ စားစရာကို ပေးသနား
တော်မူပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် ငွေကုန်သော်
လည်း ရှေ့တော်၌ အဘယ်ကြောင့်သေရပါအံ့
၁၆ နည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊– ယောသပ်က၊ ငွေ
ကုန်လျှင် တိရစ္ဆာန်များကိုပေးကြ။ တိရစ္ဆာန်အ
၁၇ တွက် စပါးကိုပေးမည်ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊– သူ

တို့သည်တိရစ္ဆာန်တို့ကိုယူခဲ့၍၊ ယောသပ်သည်
မြင်း၊ သိုး၊ နွား၊ မြည်းတို့အတွက်စပါးကိုပေးသ
ဖြင့် ထိုနှစ်တွင် တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့အတွက် ပြည်
၁၈ သားများကိုကျွေးမွေး၏။– ထိုနှစ်ကုန်ပြီးမှ ဒုတိ
ယနှစ်တွင်လာကြလျှင်၊ ကျွန်တော်တို့ငွေကုန်
ကြောင်းကို သခင်ရှေ့မှာမထိမဲ့ဂုဏ်ပါ။ ကျွန်
တော်တို့တိရစ္ဆာန်များကိုလည်း သခင်ရပါပြီ။ သ
ခင်ရှေ့မှာ ကျွန်တော်တို့ကိုယ်နှင့်မြေမှတပါး အ
၁၉ ဘယ်အရာမျှ မကျန်ပါ။– ရှေ့တော်၌အဘယ်
ကြောင့်သေ၍ ပြည်တော်ပျက်ရပါအံ့နည်း။ အ
စာကိုပေး၍ ကျွန်တော်တို့နှင့် ကျွန်တော်တို့မြေ
ကိုဝယ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့သည် မြေနှင့်တကွ ဖာ
ရောဘုရင်၏ကျွန်ခံပါမည်။ ကျွန်တော်တို့သည်
မသေ၊ အသက်ရှင်စေခြင်းငှါငင်း၊ ပြည်တော်
သည်လူမဆိတ်ညံစေခြင်းငှါငင်း၊ မျိုးစေ့ကိုပေး
၂၀ ပါဟု လျှောက်ကြသော်၊– ယောသပ်သည် အဲ
ဂုတ္တုမြေရှိသမျှကို ဖာရောမင်းဘို့ဝယ်လေ၏။
အစာခေါင်းပါး၍ အဲဂုတ္တုလူတို့သည်မတတ်နိုင်
သောကြောင့်၊ အသီးအသီးပိုင်သော မြေအကွက်
တို့ကိုရောင်းကြသဖြင့် မြေသည်ဘဏ္ဍာတော်
၂၁ ဖြစ်လေ၏။– လူတို့ကိုကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်တစွန်း
မှသည် တစွန်းတိုင်အောင် မြို့တို့သို့ပြောင်းစေ
၂၂ ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ပိုင်သောမြေကိုကားမ
ဝယ်။ သူတို့သည် ဖာရောမင်းကျွေးမွေးသည်အ
တိုင်း ကျွေးမွေးသောအစာကိုစားရကြ၏။ ထို
၂၃ ကြောင့် မိမိတို့မြေကိုမရောင်းရကြ။– ယောသပ်
ကလည်း၊ သင်တို့နှင့်သင်တို့မြေကို ဖာရောမင်း
၂၄ ဘို့ယနေ့ငါဝယ်ပြီ။ မျိုးစေ့ကိုယူ၍ လယ်လုပ်ကြ
လော့။– အသီးအနှံကိုရသောအခါ၊ ငါးဘို့တွင်တ
ဘို့ကို ဖာရောမင်းအားဆက်ရကြမည်။ လေးဘို့
ကိုကား သင်တို့ယူ၍ နောက်တဖန်မျိုးစေ့ကို ကြဲ
ကြလော့။ သင်တို့စား၍ အိမ်သားများ၊ သူငယ်
များတို့ကိုကျွေးကြလော့ဟု ပြည်သားတို့အားဆို
၂၅ ၏။– သူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်
တော်တို့ အသက်ကိုကယ်ပါပြီ။ သနားသော
စိတ်နှင့်ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ကျွန်တော်တို့သည်
ဖာရောဘုရင်၏ကျွန်ခံရပါမည်ဟု လျှောက်ကြ
၂၆ ၏။– ထိုကြောင့် ဖာရောမင်းမပိုင်သော ယဇ်ပု
ရောဟိတ်တို့မြေကိုထား၍၊ ဖာရောမင်းသည်
ငါးဘို့တွင်တဘို့ကိုပိုင်တော်မူစေဟု ယနေ့တိုင်
အောင် အဲဂုတ္တုပြည်၌တည်သောခမ္မသတ်ကို
ယောသပ်စီရင်၍ထားသတည်း။

၂၇ ဣသရေလသားတို့သည်၊ အဲဂုတ္တုပြည် ဂေါ
ရှင်အရပ်၌နေသဖြင့်၊ ဥစ္စာရတတ်၍ တိုးပွါးများ
၂၈ ပြားကြ၏။– ယာကုပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ဆယ်
ခုနှစ်အသက်ရှင်၍ အသက်နှစ်ပေါင်း တရာ
၂၉ လေးဆယ်ခုနှစ်ရှိသတည်း။– ဣသရေလ
သည်သေရသောအချိန်နီးသော်၊ သားယောသပ်
ကိုခေါ်၍ ငါ့ကိုသနားလျှင် သင်၏လက်ကို ငါ့
ပေါင်အောက်၌ ထားပါလော့။ ကရုဏာသစ္စာနှင့်
အညီငါ၌ပြုပါ။ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါ့ကိုမသင်္ဂြိုဟ်ပါ
၃၀ နှင့်။– ငါသည်ဘိုးဘေးနှင့်အတူ အိပ်ချင်ပါ၏။
အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါ့ကိုဆောင်သွား၍ သူတို့သချိုင်း
၌ သင်္ဂြိုဟ်ရမည်ဟုဆို၏။ ယောသပ်ကလည်း၊
အဘဆိုသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ပြုပါမည်ဟု ဝန်
၃၁ ခံလေ၏။– ငါ့အားကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုပါဟု ဆိုပြန်
လျှင်၊ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြု၏။ ဣသရေလသည်
လည်း ခုတင်ခေါင်းရင်းပေါ်မှာ ကိုးကွယ်လေ၏။

၄၈

၁ နောက်တဖန်ယောသပ်သည် အဘနာ
ကြောင်းကိုကြားသဖြင့်၊ သားနှစ်ယောက် မနာ
၂ ရှေနှင့် ဖရိမ်ကိုယူ၍သွား၏။– သားယောသပ်
လာကြောင်းကို ယာကုပ်သည်ကြားလျှင်၊ အား
၃ ထုတ်၍ ခုတင်ပေါ်မှာထိုင်၏။– ထိုအခါယာကုပ်
က၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်ဘုရားသခင်သည်၊ ခါနာန်
ပြည်လုဇမြို့၌ ငါ့အားထင်ရှား၍ကောင်းကြီးပေး
၄ တော်မူလျက်၊– ငါသည်သင့်ကိုတိုးပွါးများပြား
စေမည်။ သင့်ကိုများစွာသောလူဖြစ်စေမည်။
သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် သင့်နောက်မှဤပြည်
ကို အစဉ်အမြဲပိုင်စေခြင်းငှါ ငါပေးမည်ဟု မိန့်
၅ တော်မူ၏။– သင်နေသော အဲဂုတ္တုပြည်သို့ငါမ
ရောက်မီ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သင်ရနှင့်သောသားနှစ်
ယောက်၊ ဧဖရိမ်နှင့် မနာရှေတို့သည် ငါ့သားဖြစ်
ရမည်။ ရုဗင်နှင့်ရှိမောင်ကဲ့သို့ ငါ့သားဖြစ်ရ
၆ မည်။– နောက်မှသင်ရသောသားတို့သည် သင်
၏သားဖြစ်၍ မိမိအမွေခံရာတွင် မိမိအစ်ကိုတို့
၇ အမည်ဖြင့် သမုဒ္ဒရာကြမည်။– ငါသည်ပါဒနာရံ
အရပ်မှလာသည်ကာလ၊ ခါနာန်ပြည်၌ ခရီးသွား
၍၊ ဖေရာ်မြို့နှင့်နီးသောအခါ၊ သင့်အမိရာခေ
လသည် ငါ့အနားမှာသေရာ၏။ သေသောအရပ်
ဗက်လင်အမည်ရှိသော ဧဖရတ်မြို့သို့သွားသော
လမ်း၌ သင်္ဂြိုဟ်လေသည်ဟု ယောသပ်အားဆို
၏။

၈ တဖန်ဣသရေလသည် ယောသပ်၏သားတို့
ကိုကြည့်ရှု၍၊ ဤသူတို့ကား အဘယ်သူနည်း
၉ မေးလျှင်၊– ယောသပ်က၊ ဤပြည်၌ အကျွန်ုပ်

To Contents

အား ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသော အ
ကျွန်ုပ်၏သားဖြစ်ပါသည်ဟု အဘအားဆိုသော်၊
အဘက၊ ငါ့ထံသို့လာပါစေလော့။ သူတို့ကိုငါ
၁၀ ကောင်းကြီးပေးမည်ဟုဆို၏။– ကြသရေလ
သည် အသက်ကြီး၍မျက်စိမှုန်သဖြင့်၊ မမြင်နိုင်
သောကြောင့်၊ သားတို့ကိုအနီးသို့ချဉ်းကပ်စေ၍
၁၁ ပိုက်ဘက်နမ်းရှုပ်လေ၏။– ကြသရေလကလည်း၊
ငါသည်သင်၏မျက်နှာကို မြင်ရမည်ဟုငါမထင်။
ယခုတွင်သင်၏သားတို့ကိုပင် ဘုရားသခင်ပြ
၁၂ တော်မူပြီဟု ယောသပ်အားဆို၏။– ယောသပ်
သည်လည်း၊ သားတို့ကိုအဘ၏ဒူးကြားမှထုတ်
၁၃ ၍ အဘရှေ့၌ဦးညွတ်ချစေ၏။– တဖန်ယောသပ်
သည်သားတို့ကိုယူ၍ ဧဖရိမ်ကို လက်ျာလက်နှင့်
ကိုင်လျက်၊ ကြသရေလလက်ဝဲလက်သို့ငင်း၊ မ
နာရှေကို လက်ဝဲလက်နှင့်ကိုင်လျက်၊ ကြသရေလ
၁၄ လက်ျာလက်သို့ငင်းချဉ်းကပ်စေ၏။– မနာရှေ
သည်သားဦးဖြစ်သော်လည်း၊ ကြသရေလသည်
မိမိလက်တို့ကိုဆန့်၍ လိမ္မာစွာပဲ့ပြင်လျက်၊ အ
သက်ငယ်သောသူဧဖရိမ်၏ခေါင်းပေါ်မှာ လက်ျာ
လက်ကိုတင်ပြီးလျှင်၊ လက်ဝဲလက်ကို မနာရှေ
၁၅ ၏ခေါင်းပေါ်မှာတင်၏။– ယောသပ်ကိုကောင်း
ကြီးပေးလျက်၊ ငါ့အဘအာဗြဟံနှင့် ကြဓောက်ကိုး
ကွယ်သောဘုရားသခင်၊ ငါကိုတသက်လုံး ယ
နေ့တိုင်အောင် ကျွေးမွေးတော်မူသောဘုရားသ
၁၆ ခင်တည်းဟူသော၊– ငါ့ကိုခပ်သိမ်းသောဘေး
ဒဏ်အထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူသော ကောင်း
ကင်တမန်သည်၊ ဤသူငယ်တို့ကို ကောင်းကြီး
ပေးတော်မူပါစေသော။ သူတို့ကိုငါ့အမည်ဖြင့်
ၚင်း၊ ငါ့အဘအာဗြဟံနှင့် ကြဓောက်၏အမည်ဖြင့်
ၚင်း၊ ထပ်၍မှည့်ပါစေသော။ သူတို့သည် မြေ
ကြီးပေါ်မှာ အလွန်တိုးပွါးများပြားပါစေသောဟု
၁၇ ဖြွင်ဆို၏။– အဘသည်လက်ျာလက်ကို ဧဖရိမ်
၏ခေါင်းပေါ်မှာတင်သည်ကို ယောသပ်မြင်
၁၈ လျှင်၊ အားမရသည်ဖြစ်၍၊– မဟုတ်ပါအဘ။ ဤ
သူသည်သားဦးဖြစ်ပါ၏။ သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ
လက်ျာလက်ကိုတင်ပါဟုဆိုလျက် အဘ၏
လက်ကို ဧဖရိမ်ခေါင်းပေါ်က မနာရှေခေါင်းပေါ်
၁၉ သို့ ပြောင်းခြင်းငှါချီလေ၏။– အဘသည်ငြင်း၍၊
ငါသိ၏ငါသား၊ ငါသိ၏။ သူသည်ကြီးစွာသော
လူစုဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ သူညီသည်
သူ့ထက်သာ၍ကြီးသဖြင့်၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်
သည် များစွာသောလူအစုစုဖြစ်လိမ့်မည်ဟုဆို
၂၀ ၏။– တဖန်ဘုရားသခင်သည် သင့်ကိုဧဖရိမ်ကဲ့

သို့ငင်း၊ မနာရှေကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်စေတော်မူပါစေ
သောဟူ၍ ကြသရေလအမျိုးသားတို့သည် သင်
အားဖြင့် ကောင်းကြီးပေးကြလိမ့်မည်ဟု ထိုနေ့
၌ သူတို့ကိုကောင်းကြီးပေးလေ၏။ ထိုသို့မနာ
၂၁ ရှေရှေ့မှာ ဧဖရိမ်ကို နေရာချသတည်း။– ကြသ
ရေလကလည်း၊ ငါသေတော့မည်။ သို့သော်
လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ဘက်၌ရှိ၍၊
သင်တို့ကို ဘိုးဘေးနေရာပြည်သို့ တဖန်ဆောင်
၂၂ တော်မူလိမ့်မည်။– ထိုမှတပါး သင်၏အစ်ကိုတို့
အားပေးသည်ထက် သင့်အားသာ၍ ပေးသော
အရာဟူမူကား၊ ငါ့ထား၊ ငါ့လေးဖြင့် အာမောရိ
အမျိုးသားလက်မှ နှုတ်ယူသောအရာကို သင့်
အားငါပေးသည်ဟု ယောသပ်ကိုပြောဆို၏။

၄၉

၁ ထိုရောအခါ၊ ယာကုပ်သည် မိမိသားတို့ကို
ခေါ်၍၊ သင်တို့သည် စည်းဝေးကြလော့။ နောင်
ကာလအခါ၊ သင်တို့၌ ဖြစ်လတ့်သောအမှုအရာ
၂ များကို ငါဟောပြောမည်။– ယာကုပ်၏သားတို့၊
စည်းဝေး၍ကြားကြလော့။ အဘကြသရေလ၏
စကားကို နားထောင်ကြလော့။

၃ အိုရုဗင်၊ သင်သည် ငါ့သားဦး၊ငါ့အစွမ်းသတ္တိ၊
ငါ့ခွန်အားအစအဦး၊ ဘုန်းအထွဋ်၊ တန်ခိုးအထွဋ်
၄ ဖြစ်၏။– သို့သော်လည်း ရေကဲ့သို့ ပွက်ထသော
သဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထူးမြတ်ခြင်းသို့ မရောက်
ရ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် အဘ၏အိပ်ရာ
ကိုတက်၍ ညစ်ညူးစေ၏။ ငါ့ခုတင်ထက်သို့
တက်လေပြီတကား။

၅ ရှိမောင်နှင့် လေဝိသည်ညီအစ်ကိုဖြစ်၏။ အ
၆ မွေအမှုကိုကြံသည်အတိုင်း ပြီးစီးကြပြီ။– ငါ၀ိ
ညာဉ်သည် သူတို့လျှို့ဝှက်ခြင်းအမှုထဲသို့ မဝင်
ရ။ ငါ့ဘုန်းသည် သူတို့စည်းဝေးရာနှင့်အသင်းမ
ဖွဲ့ရ။ သူတို့သည်အမျက်ထွက်၍ လူအသက်ကို
သတ်ကြပြီ။ ကိုယ်အလိုသို့လိုက်၍မြို့ကိုဖြိုဖျက်
၇ ကြပြီ။– သူတို့ပြင်းစွာထွက်သောအမျက်၊ ကြမ်း
တမ်းစွာသောဒေါသသည် ကျိန်ခြင်းကို ခံပါစေ
သော။ ယာကုပ်အမျိုး၊ ကြသရေလအနွယ်သား
တို့တွင် သူတို့ကို ငါကွဲပြား ပြန့်လွင့်စေမည်။

၈ အိုယုဒ၊ သင်သည်ညီအစ်ကိုတို့ ချီးမွမ်းရ
သောသူဖြစ်၏။ သင်၏လက်သည် သင်၏ရန်သူ
လည်ပင်းပေါ်မှာ ရှိလိမ့်မည်။ အဘ၏သားတို့
၉ သည် သင့်ရှေ့မှာဦးညွတ်ချကြလိမ့်မည်။– ယုဒ
သည် ခြင်္သေ့ပျိုဖြစ်၏။ ငါ့သား၊ သင်သည်ဘမ်း
ယူကိုက်စားရာမှ တက်လာတတ်၏။ ဝပ်လျက်

To Contents

နေ၏။ ခြသေ့ကဲ့သို့ငင်း၊ ခြသေ့မကဲ့သို့ငင်း ဝပ်တွားတတ်၏။ အဘယ်သူနှိုးဆော်ဝံ့မည်နည်း။-
၁၀ ရှိလောမရောက်မီတိုင်အောင်၊ ရာဇလှုံတံသည် ယုဒထံမှငင်း၊ မင်းအာဏာသည် သူ၏အမျိုးအနွယ်ထံမှငင်း မရွေ့ရ။ ရှိလောဦလှုမျိုးတို့သည်
၁၁ ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။- မိမိမြည်းကိုစပျစ်နွယ်ပင်၌ငင်း၊ မြည်းကလေးကိုအမြတ်ဆုံးသော စပျစ်နွယ်ပင်၌ငင်း ချည်နှောင်၍၊ မိမိအဝတ်ပုဆိုးများကို စပျစ်သီးအသွေးတည်းဟူသောစပျစ်
၁၂ ရည်ဖြင့် လျှော်လိမ့်မည်။- သူ၏မျက်စိသည် စပျစ်ရည်နှင့်နီလိမ့်မည်။ သွားသည်လည်း နို့နှင့်ဖြူလိမ့်မည်။

၁၃ ဇာဗုလုန်သည် ပင်လယ်ကမ်းနားမှာနေ၍၊ သင်္ဘောဆိပ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏နယ်သည် ဇီဒုန်မြို့တိုင်အောင် ကျယ်ဝန်းလိမ့်မည်။

၁၄ ဣသခါသည်တောင်ကြားမှာဝပ်လျက် အား
၁၅ ကြီးသောမြည်းဖြစ်၏။- ငြိမ်ဝပ်ရာအရပ်ကောင်း၍၊ မြေသာယာသည်ကိုမြင်သဖြင့်၊ မိမိပခုံးပေါ်မှာ ထမ်းဘိုးကိုတင်ထမ်း၍၊ အခွန်ပေးသောကျွန်ဖြစ်လေ၏။

၁၆ ဒန်သည် ဣသရေလအနွယ်တစုံတပါးကဲ့သို့၊
၁၇ မိမိလူတို့ကိုစီရင်လိမ့်မည်။- ဒန်သည် လမ်း၌နေသော မြွေဖြစ်လိမ့်မည်။ မြင်းစီးသောသူကို နောက်သို့ လဲစေခြင်းငှါ လမ်းကြားမှာနေ၍၊ မြင်းခြေကိုကိုက်တတ်သော မြွေဆိုးဖြစ်လိမ့်
၁၈ မည်။- အိုထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ်မြော်လင့်လျက်နေပါပြီ။

၁၉ ဂဒ်မူကား၊ စစ်သူရဲတို့သည် သူ့ကိုတိုက်ကြ၍၊ သူသည် ပြန်တိုက်လိမ့်မည်။

၂၀ အာရှာ၌ဖြစ်သောအစာသည် အရသာနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ မင်း၏ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို ထုတ်ပေးလိမ့်မည်။

၂၁ နဿလိသည်လှသောအခက်အလက်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ကျယ်ဝန်းသော သပိတ်ပင်ဖြစ်၏။

၂၂ ယောသပ်သည်သန့်သောပျိုးပင်၊ ရေတွင်းနားမှာ သန့်သောပျိုးပင်ဖြစ်၏။ အခက်အလက်တို့သည် အုတ်ရိုးပေါ်မှာကျော်သွားကြ၏။-
၂၃ လေးသမားတို့သည် သူ့ကိုအပြိုးထား၍၊ အလွန်
၂၄ ညှဉ်းဆဲပစ်ခတ်ကြ၏။- သို့သော်လည်း သူ၏လေးသည်အားမလျော့။ သူ့ကိုင်သော လက်နက်တို့သည်၊ ယာကုပ်အမျိုး၌ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရား၏လက်ဖြင့်ငင်း၊ သိုးထိန်းတည်းဟူသော
၂၅ ဣသရေလအမျိုး၏ကျောက်ဖြင့်ငင်း၊- သင့်ကိုမ စတော်မူသော သင့်အဘ၏ဘုရားသခင်အားဖြင့်ငင်း၊ သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူသော အနန္တတန်ခိုးရှင်အားဖြင့်ငင်း ခိုင်မာလျက်ရှိ၏။ ထိုဘုရားသည် အထက်မိုဃ်းကောင်းကင်၏မင်္ဂလာ၊ အောက်နက်နဲသောအရပ်၏မင်္ဂလာ၊ သားမြတ်နှင့်ဆိုင်သောမင်္ဂလာ၊ ဝမ်းနှင့်ဆိုင်သောမင်္ဂလာတို့ဖြင့် သင့်ကိုကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေ
၂၆ သော။- သင်၏အဘပေးသောကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည်၊ ထာဝရတောင်တို့၌ဖြစ်သော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ၊ ထာဝရကုန်းတို့၌ရှိ နှစ်သက်ဘွယ်သောအရာတို့ထက် သာ၍မြတ်၏။ ထိုမင်္ဂလာသည် ယောသပ်ခေါင်းပေါ်၊ မိမိအစ်ကိုတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူ၏ခေါင်းထိပ်ပေါ်မှာ သက်ရောက်ပါစေသော။

၂၇ ဗင်္ာမိန်သည် လုယူကိုက်စားတတ်သော တောခွေးဖြစ်လိမ့်မည်။ ဘမ်းရသောအရာကို နံနက်အချိန်၌ကိုက်စား၍၊ လုယူသောအရာကိုလည်း ညအချိန်၌ဝေဖန်လိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၂၈ ဤသူတို့ကား၊ ဣသရေလအမျိုးဆယ်နှစ်မျိုးဖြစ်၏။ ဤစကားသည်လည်း သူတို့အဘမြွက်ဆို၍၊ သူတို့အသီးအသီးခံရသောမင်္ဂလာရှိသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကြီးပေးသောစကားပေတည်း။

၂၉ တဖန်တုံ၊ ငါ့လူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ငါသွားရမည်။ ဟိတ္တိအမျိုးသား၊ ဧဖရုန်၏လယ်ပြင်တွင်ရှိသောမြေတွင်း၌၊ ငါ့အဘတို့နှင့်အတူ ငါ့ကိုသင်္ဂြိဟ်
၃၀ ကြပါ။- ခါနာန်ပြည်မံရေဖြို့ရှေ့မှာ၊ မပွေ့လလယ်ပြင်၌ရှိသော ထိုမြေတွင်းကို၊ အာဗြဟံသည် ကိုယ်ပိုင်သောသချိုင်းဘို့ လယ်ပြင်နှင့်တ
၃၁ ကွ ဟိတ္တိအမျိုးသားဧဖရုန်၌ ဝယ်လေပြီ။- ထိုမြေတွင်း၌ အာဗြဟံနှင့်မယားစာရာကို သင်္ဂြိဟ်ကြပြီ။ ဣဇာက်နှင့် မယားရေဗက္ကကိုလည်းသင်္ဂြိဟ်
၃၂ ကြပြီ။ လေအာကိုလည်းငါသင်္ဂြိဟ်ပြီ။- ထိုမြေတွင်းရှိသော ထိုလယ်ပြင်ကို၊ ဟေသအမျိုးသား
၃၃ ရှေ့မှာ ဝယ်သတည်းဟု မှာထား၏။- ထိုသို့ယာကုပ်သည် မိမိသားတို့ကို အကုန်အစင်မှာထားပြီးလျှင်၊ မိမိခြေတို့ကို ခုတင်ပေါ်မှာ ရုပ်သိမ်းသဖြင့်၊ အသက်ချုပ်၍ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ ရောက်လေ၏။

၅၀

၁ ထိုအခါယောသပ်သည် အဘ၏မျက်နှာပေါ်
၂ မှာငို့၍၊ ငိုလျက်နမ်းလျက်နေ၏။- အဘ၏အလောင်းကို နှံသာမျိုးနှင့်ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ၊ မိမိကျွန်ဆေးသမားတို့ကို အမိန့်ရှိ၍၊ သူတို့သည်နှံ

သာမျိုးနှင့် ပြင်ဆင်ကြ၏။- နံ့သာမျိုးနှင့်ပြင်ဆင်သောအလောင်းကို၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်းထား၍၊ အရက်လေးဆယ်လွန်လျှင်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည်ယာကုပ်ကြောင့်၊ အရက်ခုနစ်ဆယ်ပတ်လုံးငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြုကြ၏။- ငိုကြွေးမြည်တမ်းသောနေ့ရက်လွန်သောအခါ၊ ယောသပ်သည် နန်းတော်သား အချို့တို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည်ကျွန်ုပ်ကိုစေတနာစိတ်ရှိလျှင်၊ ဖာရောဘုရင် ထံတော်သို့သွား၍၊- ကျွန်တော်အဘက၊ ငါသေတော့မည်။ ခါနာန်ပြည်၌ ကိုယ်တို့ငါတူးဘူးသော သချိုင်းတွင်း၌၊ ငါ့ကိုသင်္ဂြိုဟ်ရမည်ဟူ၍ ကျွန် တော် ကိုကျိန် ဆိုစေပါပြီ။ ထိုကြောင့် ကျွန်တော်သွား၍၊ အဘကိုသင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ ပြန်လာပါမည်အကြောင်းကို အသနားတော်ခံပါသည်ဟု နားတော်လျှောက်ကြပါလော့ဟုဆို၏။- ဖာရောမင်းကလည်း၊ သင်၏အဘကျိန်ဆိုစေသည့်အတိုင်းသွား၍၊ သင်္ဂြိုဟ်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၇ ယောသပ်သည် အဘကိုသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ ထွက်သွား၍၊ ဖာရောမင်း၏ ကျွန်များတည်းဟူသော နန်းတော်အရာရှိ၊ အဲဂုတ္တုပြည်အရာရှိအပေါင်းတို့နှင့်၊- ယောသပ်အိမ်သား၊ အစ်ကိုတို့အိမ်သား၊ အဘအိမ်သားရှိသမျှ တို့သည်ငိုကိုက်ကြ၏။ သူငယ်တို့နှင့်သိုးနွားများကိုသာ၊ ဂေါရှင်ပြည်၌ ကျန်ရစ်စေကြ၏။- ထိုသို့လျှင်ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများတည်းဟူသော အလွန်များစွာသော အလုံးအရင်းတို့သည် ယောသပ်နှင့်တကွလိုက်သွားကြ၏။- ယော်ဒန်မြစ်နားမှာ အာတဒ်ကောက်နယ်တလင်းသို့ရောက်သောအခါ၊ အလွန်ကြီးစွာသောငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြပြန်၏။ ယောသပ်သည် မိမိအဘကြောင့် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုပြုလေ၏။- ထိုသို့ အာတဒ်ကောက်နယ်တလင်း၌ပြုသော ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို၊ ထိုပြည်သားခါနာန်လူတို့သည်မြင်လျှင်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ပြင်းစွာငိုကြွေးမြည်တမ်းပါသည်တကားဟု ဆိုကြ၏။ ထိုကြောင့် ယော်ဒန်မြစ်နားမှာရှိသောထိုအရပ်ကို၊ အဗေလမိဇရိမ်ဟူ၍သမုတ်ကြသတည်း။- ယာကုပ်သားတို့သည်၊ အဘမှာထားသည်အတိုင်း ပြုကြ၏။- ခါနာန်ပြည်သို့ဆောင်သွား၍၊ အာဗြဟံသည်ကိုယ်ပိုင်သောသချိုင်းဘို့၊ ဟိတ္တိအမျိုးသားဧဖရုန်၌ဝယ်သော မံရေမြို့ရှေ့၊ မပွေလလယ်ပြင်တွင်ရှိသော မြေတွင်း၌သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။- ယောသပ်သည်အဘကိုသင်္ဂြိုဟ်ပြီးလျှင်၊ အစ်ကိုများမှစ၍ မသာလိုက်လာသောသူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြန်လေ၏။

၁၅ ယောသပ်အစ်ကိုတို့သည် အဘသေသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ငါတို့ကို ယောသပ်သည် အငြိုးထားကောင်းထားလိမ့်မည်။ ငါတို့သည် အထက်ကသူ့ကိုညဉ်းဆဲသောကြောင့်၊ ငါတို့အားဇကန်အ
၁၆ မှန်ပြန်၍ ညဉ်းဆဲလိမ့်မည်ဟုစိုးရိမ်လျက်၊- သူ့ထံသို့တမန်ကိုစေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်အစ်ကိုတို့သည် မကောင်းသောအမှုကို ကိုယ်တော်အားပြု
၁၇ မိ၍- ကိုယ်တော်ကိုဖြစ်မှားသောအဖြစ်ကို လွှတ်တော်မူပါဟု၊ ကိုယ်တော်အား ကြားလျှောက်ရမည်အကြောင်း၊ ခမည်းတော်မသေမီ ကျွန်တော်တို့ကို မှာထားခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ယခုတွင် ခမည်းတော်၏ဘုရားသခင်ကျွန်တို့၏ အဖြစ်ကိုလွှတ်တော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။ ထိုသို့လျှောက်ကြသောအခါ၊ ယောသပ်သည်မျက်ရည်ကျလေ
၁၈ ၏။- အစ်ကိုတို့သည်လည်းဝင်၍ ယောသပ်ရှေ့မှာပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်
၁၉ ၏ကျွန်ဖြစ်ကြပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။- ယောသပ်ကလည်း၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ကျွန်ုပ်သည် ဘု
၂၀ ရားသခင်ကိုယ်စားဖြစ်သလော။- သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်ကိုညဉ်းဆဲမည်ကြံကြသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ယနေ့ဖြစ်သည့်အတိုင်း၊ လူများအသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ ကျေးဇူးပြုမည်ကြံတော်
၂၁ မူ၏။- ထိုကြောင့်၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သင်တို့နှင့် သူငယ်များကို ကျွန်ုပ်ကျေးမွေးမည်ဟုဆိုလျက်၊ သူတို့ကိုနှစ်သိမ့်စေ၍ မေတ္တာစကားကိုပြောလေ၏။
၂၂ ထိုသို့ယောသပ်သည် မိမိအဘ၏အမျိုးသားတို့နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်၌နေ၍၊ အသက်တရာတ
၂၃ ဆယ်ကိုမီ၏။- ဧဖရိမ်၏မြေးကိုမြင်ရ၏။ မနာရှေ၏သား၊ မာခိရ်၏သားသမီးတို့ကိုလည်း မိမိဒူးပေါ်မှာမွေးစားရ၏။
၂၄ ယောသပ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်သေတော့မည်။ အကယ်စင်စစ်ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူမည်။ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့၊ ဤပြည်မှဆောင်သွားတော်မူမည်ဟု
၂၅ အစ်ကိုတို့အားဆို၏။- တဖန်တုံ၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို အကြည့်အရှုကြွလာတော်မူမည်။ ကျွန်ုပ်အရိုးတို့ကို ဤအရပ်မှယူသွားရမည်ဟူ၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို

၂၆ ကျိန်ဆိုစေ၏။- ထိုသို့ယောသပ်သည် အသက်တရာတဆယ်ရှိသော် အနိစ္စရောက်လေ၏။ အလောင်းကိုကား၊ နုံသာမျိုးနှင့်ပြင်ဆင်ပြီးလျှင် အဲဂုတ္တုပြည်၌ တလားနှင့်ထားကြလေ၏။

ရှင်မောရှေစီရင်ရေးထားသောကမ္ဘာဦးကျမ်းပြီး၏။

ထွက်မြောက်ရာကျမ်း။

EXODUS

၁

၁ မိမိတို့အိမ်သူအိမ်သားပါလျက်၊ အဘယာ
ကုပ်နှင့်အတူ အဲဂုတ္တာပြည်သို့ရောက်လာသော
၂ ဣသရေလသားတို့၏အမည်ဟူမူကား။- ရုဗင်၊
၃ ရှိမောင်၊ လေဝိ၊ ယုဒ၊- ဣသခါ၊ ဇာဗုလုန်၊ ဗင်္ယ
၄၅ မိန်၊- ဒန်၊ နဿလိ၊ ဂဒ်၊ အာရှာတည်း။- ယာ
ကုပ်အမျိုးသားပေါင်းကား၊ ခုနစ်ဆယ်တည်း။
ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တာပြည်၌ရှိနှင့်သတည်း။
၆ ယောသပ်နှင့်အစ်ကိုများမှစ၍၊ ထိုကာလအ
၇ မျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သေကြကုန်၏။- ဣ
သရေလအမျိုးသားတို့သည် သားကိုဘွား၍ အ
လွန်တိုးပွါးများပြားသဖြင့်၊ အလွန်အားကြီး၍
တပြည်လုံး၌ နှံ့ပြားကြလေ၏။
၈ ထိုနောက်မှအဲဂုတ္တာပြည်၌ ယောသပ်ကိုမသိ
၉ သော ရှင်ဘုရင်သစ်ပေါ် လာ၏။- ထိုရှင်ဘုရင်က
လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ငါတို့ထက်
၁၀ သာ၍များကြ၏။ သာ၍အားကြီးကြ၏။- လာ
ကြ၊ သူတို့ကို လိမ္မာစွာပြုကြစို့။ သို့မဟုတ် သူတို့
သည် များပြားကြလိမ့်မည်။ နောက်တခါစစ်မှု
ရောက်လျှင် ငါတို့ရန်သူဘက်သို့ဝင်စား၍ ငါတို့
ကိုတိုက်သဖြင့်၊ ပြည်တော်ထဲကထွက်သွားကြ
၁၁ လိမ့်မည်ဟု မိမိလူတို့အားဆိုလေ၏။- ထိုကြောင့်
အဲဂုတ္တာမင်းတို့သည်၊ ကျပ်တည်းစွာနှိပ်စက်ညှဉ်း
ဆဲစေခြင်းငှါ အအုပ်အချုပ်ခန့်ထားကြ၏။ ဣသ
ရေလလူတို့သည်၊ ဘဏ္ဍာတော်သိုထားဘို့၊ ပိသုံ
မြို့နှင့် ရာမသက်မြို့ကိုတည်ဆောက်ရကြ၏။-
၁၂ သို့သော်လည်း၊ နှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရသည်အတိုင်း၊
တိုးပွါးများပြားလျက် ရှိကြ၏။ သူတို့ကြောင့် အဲ
၁၃ ဂုတ္တာလူတို့သည်စိတ်ညစ်၍။- အလွန်ကြမ်းတမ်း
၁၄ စွာညှဉ်းဆဲကြ၏။- သရွတ်နှင့်အုတ်လုပ်သောအ
မှု၊ လယ်လုပ်သောအမှုအမျိုးမျိုး၌ ခဲယဉ်းစွာစေ
ခိုင်း၍ အလွန်ဆင်းရဲပင်ပန်းစေကြ၏။ စေခိုင်း
လေရာရာ၌လည်း ခဲယဉ်းစွာစေခိုင်းကြ၏။
၁၅ ရှိဖရနှင့် ပုအာအမည်ရှိသော ဟေဗြဲမိန်းဆွေမ
၁၆ တို့ကို၊ အဲဂုတ္တာရှင်ဘုရင်က၊- သင်တို့သည် ဟေဗြဲ
မိန်းမတို့အားဝမ်းဆွဲလုပ်၍ မွေးရာအရပ်၌ စောင့်
နေသောအခါ၊ ယောကျ်ားဖြစ်လျှင် သေစေ၊ မိန်း
မဖြစ်လျှင် အသက်ရှင်စေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။-
၁၇ ဝမ်းဆွဲမတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့၍၊
အဲဂုတ္တာရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းမပြု၊
ယောကျ်ားတို့ကို အသက်ချမ်းသာပေးကြ၏။-
၁၈ အဲဂုတ္တာရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဝမ်းဆွဲမတို့ကိုခေါ်
၍သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်း။
ယောကျ်ားတို့ကို အဘယ်ကြောင့် အသက်ချမ်း
၁၉ သာပေးသနည်းဟု မေးစစ်သော်၊- ဝမ်းဆွဲမတို့က၊
ဟေဗြဲမိန်းမတို့သည်၊ အဲဂုတ္တာမိန်းမကဲ့သို့မဟုတ်၊
သန်စွမ်းသောကြောင့်၊ ဝမ်းဆွဲမ မရောက်မီ သား
၂၀ ကိုဘွားတတ်ကြ၏ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။- ထို
ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ဝမ်းဆွဲမတို့ကို ကျေး
ဇူးပြုတော်မူ၏။ ထိုလူအမျိုးသည်လည်းများ
၂၁ ပြား၍ အလွန်အားကြီးကြလေ၏။- ဝမ်းဆွဲမတို့
သည် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊
သူတို့အိမ်သူအိမ်သားများကို ပြုစုတော်မူ၏။-
၂၂ ဖာရောဘုရင်ကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
တွင်၊ ဘွားမြင်သောသူငယ် ယောကျ်ားအပေါင်း
တို့ကို မြစ်ထဲသို့ ချပစ်စေ။ မိန်းမကိုမူကား အ
သက်ရှင်စေဟု မိမိလူအပေါင်းတို့ကို မှာထား
တော်မူ၏။

၂

၁ ထိုကာလ၌ လေဝိအမျိုးသားတယောက်သည်၊
လေဝိအမျိုးသမီးနှင့် အိမ်ထောင်ဘက်ပြု၍၊-
၂ မိန်းမသည်ပဋိသန္ဓေယူသဖြင့် သားယောကျ်ားကို
ဘွားမြင်လေ၏။ထိုသားသည် အဆင်းလှကြောင်း
ကိုအမိမြင်လျှင်၊ သုံးလပတ်လုံးဖွက်ထားလေ
၃ ၏။- နောက်တဖန်ဝှက်၍မထားနိုင်သောအခါ၊
ဂမာကိုင်းပင်ဖြင့် ရက်သောပုခက်ကိုယူ၍ ရေသို
နှင့်သစ်စေးဖြင့်လူးပြီးလျှင်၊ ပုခက်ထဲတွင် သူ
ငယ်ကိုထည့်၍ မြစ်ကမ်းနားကိုင်းတော၌ ထား
၄ လေ၏။- သူငယ်အစ်မလည်း အဘယ်သို့ဖြစ်
မည်ကိုသိမြင်ခြင်းငှါ အဝေးဉ်ရပ်နေလေ၏။-
၅ ဖာရောဘုရင်၏သမီးတော်သည် ရေချိုးခြင်းငှါ
ဆင်းလာ၍၊ ကျွန်မတို့နှင့် မြစ်ကမ်းနား၌လှည့်
လည်စဉ်၊ ကိုင်းတော၌ပုခက်ကိုမြင်၍ ဆောင်
ယူစေခြင်းငှါ ကျွန်မ တယောက်ကိုစေလွှတ်လေ
၆ ၏။- ပုခက်ဖုံးကိုဖွင့်သောအခါ၊ ငိုလျက်နေသော
သူငယ်ကိုမြင်၍၊ သနားသောစိတ်ရှိလျှင်၊ ဤသူ

To Contents

ငယ်သည် ဟေဗြဲအမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်ဟုဆိုပြီး
၇ သော်၊– သူငယ်၏အစ်မက၊ ကိုယ်တော်အတွက်
သူငယ်ကိုထိန်းရသော ဟေဗြဲအထိန်းကို ကျွန်မ
သွား၍ခေါ်ရပါမည်လောဟု ဖာရောဘုရင်၏သ
၈ မီးတော်အား မေးလျှောက်၍၊– မင်းသမီးကသွား
လော့ဟု အခွင့်ပေးလျှင်၊ မိန်းမငယ်သွား၍ သူ
ငယ်၏အမိကိုခေါ်လေ၏။

၉ ဖာရောဘုရင်၏သမီးတော်က၊ ဤသူငယ်ကို
ယူသွား၍ ငါ့ဘို့ထိန်းလော။ အခကို ငါပေးမည်
ဟုမှာထားသည်အတိုင်း၊ ထိုမိန်းမသည် သူငယ်
၁၀ ကိုယူသွား၍ ထိန်းလေ၏။– သူငယ်ကြီးပွါးသော
အခါ၊ ဖာရောဘုရင်၏သမီးတော်ထံသို့ ပို့ဆောင်
၍ မင်းသမီးသည် သားအရာ၌ခန့်ထားလျက်၊
မောရှေအမည်ဖြင့်မှည့်၏။ အကြောင်းမူကား၊
ရေထဲကငါနှုတ်ယူသည်ဟု ဆိုသတည်း။

၁၁ မောရှေသည်ကြီးသောအခါ၊ မိမိအမျိုးသား
ချင်းတို့ရှိရာသို့သွား၍ သူတို့အမှုထမ်းရသောအ
ခြင်းအရာတို့ကို ကြည့်ရှုလေ၏။ မိမိအမျိုးသား
ဟေဗြဲ လူတယောက်ကို၊ အဲဂုတ္တုလူရိုက်သည်
၁၂ ကိုမြင်လျှင်၊– ပတ်လည်ကြည့်ရှု၍ အဘယ်သူမျှ
မရှိသည်ကိုသိသောအခါ၊ အဲဂုတ္တုလူကိုသတ်၍
၁၃ သဲထဲ၌မြှုပ်ထားလေ၏။– နက်ဖြန် နေ့၌ထွက်
ပြန်သော်၊ ဟေဗြဲလူနှစ်ယောက်တို့သည် အချင်း
ချင်းသတ်ကြသည်ကိုမြင်လျှင်၊ သင်သည်သင်
၏အပေါင်းအဘော်ကို အဘယ်ကြောင့်ရိုက်သ
နည်းဟု ညှဉ်းဆဲသောသူအားမေးသည်ရှိသော်၊–
၁၄ ထိုသူက၊ အဘယ်သူသည်သင့်ကို ငါတို့အပေါ်
မှာ အကဲအမှူး တရားသူကြီးအရာ၌ခန့်ထားသ
နည်း။ အဲဂုတ္တုလူကိုသတ်သကဲ့သို့ ငါ့ကို သတ်
လိုသလောဟုပြန်ဆို၏။ ထိုအခါ မောရှေသည်
မိမိပြုသောအမှုထင်ရှားပြီဟု သိ၍ကြောက်လေ
၁၅ ၏။– ထိုသိတင်းကို ဖာရောဘုရင်ကြားသောအ
ခါ၊ မောရှေကိုသတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံလေ၏။ မော
ရှေသည် ဖာရောဘုရင်ထံမှထွက်ပြေး၍၊ မိဒျန်
ပြည်သို့ ရောက်လျှင်၊ ရေတွင်းနားမှာထိုင်၍နား
နေလေ၏။

၁၆ ထိုအခါ မိဒျန်ယဇ်ပုရောဟိတ်၏သမီး ညီ
အစ်မခုနစ်ယောက်တို့သည်၊ မိမိတို့အဘ၏သိုး
ဆိတ်များကို ရေတိုက်ခြင်းငှါလာ၍ရေခပ်ပြီး
၁၇ လျှင်၊ ရေသောက်ခွက်တို့ဖြည့် လောင်းကြ၏။– သိုး
ထိန်းအချို့တို့လည်းလာ၍ သိုးဆိတ်များကို
မောင်းကြ၏။ ထိုအခါ မောရှေသည်ထ၍ ထိုမိန်း
မတို့ဘက်၌နေလျက်၊ သိုးဆိတ်များကိုရေတိုက်
၁၈ လေ၏။– ထိုမိန်းမတို့သည် အဘရွေလထံသို့
ရောက်ကြသော်၊ အဘက အဘယ်ကြောင့် ယနေ့
အလျင်အမြန်ရောက်လာရကြသနည်းဟု မေး
၁၉ လေ၏။– သူတို့ကလည်း၊ အဲဂုတ္တုလူတယောက်
သည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုသိုးထိန်းတို့လက်မှ ကယ်
နှုတ်၍၊ ရေလိုသမျှကိုခပ်သဖြင့်၊ သိုးဆိတ်များ
၂၀ ကိုရေတိုက်ပါသည်ဟု ပြန်ပြော၏။– အဘက
လည်း၊ ထိုသူသည်အဘယ်မှာရှိသနည်း။ အဘယ်
ကြောင့် သူ့ကိုပစ်ထားခဲ့သနည်း။ အစာစားစေ
၂၁ ခြင်းငှါ သူ့ကိုခေါ်ချေကြဟု ဆိုလေ၏။– မောရှေ
သည် ထိုသူထံမှနေ၍ပျော်မွေ့သဖြင့်၊ သမီးဇိ
ပေါရကိုမောရှေအား ထိမ်းမြားပေးစားလေ၏။–
၂၂ ထိုမိန်းမဘွားသောသားကို ဂေရရှံအမည်ဖြင့်
မှည့်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်တကျွန်းတ
နိုင်ငံ၌ ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်ရပြီဟုဆိုသတည်း။

၂၃ ကာလအင်တန်ကြာပြီးမှ၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်
အနိစ္စရောက်လေ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
လည်း အစေကျွန်ခံရသောကြောင့် ညည်းတွားငို
ကြွေးကြ၏။ ထိုသို့အစေကျွန်ခံ၍ ငိုကြွေးသော
အသံသည် ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ တက်ရောက်
၂၄ လေ၏။– သူတို့ ညည်းတွားမြည်တမ်းခြင်းအသံ
ကို ဘုရားသခင်ကြားတော်မူလျှင်၊ အာဗြဟံ၊ ဣ
ဇာက်၊ ယာကုပ်နှင့် ပြုခဲ့ဘူးသောပဋိညာဉ်ကို
၂၅ အောက်မေ့တော်မူ၏။– ဘုရားသခင်သည်လည်း၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုကြည့်ရှု၍ သူတို့အမှု
ကို ဆင်ခြင်တော်မူ၏။

၂

၁ မောရှေသည်၊ မိမိယောက္ခမ မိဒျန်ယဇ်ပုရော
ဟိတ်ယေသရောဇ၏သိုးဆိတ်များကို ထိန်းစဉ်၊
တောနောက်ဘက်သို့ဆောင်သွား၍၊ ဟောရပ်
အမည်ရှိသော ဘုရားသခင်၏တောင်သို့ ရောက်
၂ လေ၏။– ထိုအခါ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တ
မန်သည် ချုံထဲကထွက်သော မီးလျှံ၌ထင်ရှား၏။
မောရှေသည်ကြည့်သောအခါ၊ မီးလောင်၍ ချုံမ
၃ ကျွမ်းဘဲရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊– အဘယ်ကြောင့်
ချုံမကျွမ်းဘဲရှိသနည်း။ ဤထူးဆန်းသောရူပါရုံ
၄ ကို ငါသွား၍ ကြည့်ရှုမည်ဟုဆို၏။– မောရှေ
သွား၍ ကြည့်ရှုကြောင်းကို ထာဝရဘုရားမြင်
တော်မူလျှင်၊ မောရှေ၊ မောရှေဟု ချုံထဲကခေါ်
တော်မူ၏။ မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏ဟု
၅ လျှောက်လေ၏။– ဘုရားသခင်ကလည်း၊ မချဉ်း
နှင်း။ သင်၏ခြေနင်းကိုချွတ်လော့။ သင်နင်းသော
အရပ်ကား သန့်ရှင်းသောမြေဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်း၊–

To Contents

၆ ငါသည်သင့်အဘ၏ဘုရား၊ အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်း မိန့်တော်မူ၏။ မောရှေသည် ဘုရားသခင်ကိုမကြည့်ရဲ့၊ မိမိမျက်နှာကို ဖုံးလျက်နေ၏။

၇ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော ငါ၏လူတို့ခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ငါစေ့စေ့မြင်ခဲ့ပြီ။ သူတို့ကိုစေခိုင်းသောသခင်တို့ကြောင့် သူတို့မြည်တမ်းသောအသံကိုလည်း ငါကြားခဲ့ပြီ။

၈ သူတို့နာကြည်းခြင်းဝေဒနာကို ငါသိ၏။– သူတို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှကယ်နှုတ်၍၊ ခါနန်လူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့နေရာ၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးတတ်သော ပြည်သို့ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ ငါဆင်းလာ

၉ ပြီ။– ယခုတွင်လည်း ဣသရေလအမျိုးသားတို့ငိုကြွေးသောအသံသည် ငါ့ထံသို့ တက်ရောက်၍၊ သူတို့ကို အဲဂုတ္တုလူတို့သည်ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို

၁၀ လည်း ငါမြင်ရပြီ။– ထို့ကြောင့် ယခုသွားလော့။ သင်သည် ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်မည်အကြောင်း၊ သင့်ကို ဖာရောဘုရင်ထံသို့ ငါစေလွှတ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍၊ ဖာရောဘုရင်ထံသို့ ဝင်သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်ရပါမည်နည်းဟု ဘုရားသခင်အားလျှောက်

၁၂ လျှင်၊– ဘုရားသခင်က၊ အကယ်စင်စစ်ငါသည် သင့်ဘက်၌ရှိလိမ့်မည်။ ငါသည် သင့်ကိုစေလွှတ်ခြင်းလက္ခဏာသက်သေဟူမူကား၊ သင်သည်ထိုလူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်ပြီးလျှင်၊ ဤတောင်ပေါ်မှာ ဘုရားသခင်အား ဝတ်ပြုရကြ

၁၃ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ရောက်၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများ၏ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုသင်တို့ရှိရာသို့စေလွှတ်တော်မူပြီဟု အကျွန်ုပ်ဆိုလျှင်၊ သူတို့က၊ ထိုဘုရားသခင်၏နာမတော်ကား အဘယ်သို့နည်းဟု အကျွန်ုပ်ကိုပြန်၍မေးသောအခါ၊ အဘယ်သို့ပြန်ပြောရပါမည်နည်းဟု ဘုရားသခင်အားမေးလျှောက်လေ၏။–

၁၄ ဘုရားသခင်ကလည်း၊ ငါဖြစ်သည်အတိုင်းငါဖြစ်၏ဟူ၍ငင်း၊ ငါဖြစ်သည်ဟု အမည်ရှိသောသူသည်၊ ငါ့ကိုသင်တို့ရှိရာသို့စေလွှတ်တော်မူပြီဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားပြန်ပြောလော့ဟူ၍ငင်း၊ မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။

၁၅ တဖန်ဘုရားသခင်က၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများ၏ဘုရားသခင်၊ အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားတည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည်၊ ငါ့ကို သင်တို့ရှိရာသို့စေလွှတ်တော်မူပြီဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အားပြောရမည်။ ထိုအမည်သည် အစဉ်ငါ့အမည်ဖြစ်၏။ လူမျိုးအစဉ်အဆက်မပြတ် ငါ့ဘွဲ့နာမ

၁၆ ဖြစ်၏။– သွား၍ ဣသရေလအမျိုးအသက်ကြီး သူတို့ကိုစုဝေးစေပြီးလျှင်၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများ၏ဘုရားသခင်၊ အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားတည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားထင်ရှားတော်မူလျက်၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့ကိုငါအကြည့်အရှုလာ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သင်တို့အားပြုသောအမှုကို ငါ

၁၇ မြင်ပြီ။– အဲဂုတ္တုပြည်၌ ခံရသောဒုက္ခထဲက သင်တို့ကိုငါနှုတ်၍၊ ခါနန်လူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့နေရာ၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးတတ်သော ပြည်သို့ပို့ဆောင်မည် ငါကတိရှိသည်ဟုမိန့်တော်မူပြီဟု

၁၈ သူတို့အားပြောလော့။– သူတို့သည် သင်၏စကားကိုနားထောင်၍၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသား အသက်ကြီးသူများပါလျက်၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ထံသို့ဝင်သဖြင့်၊ ဟေဗြဲလူတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့်တွေ့တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ တောသို့သုံးရက်ခရီးသွားရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ

၁၉ ဟု လျှောက်ရမည်။– အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်သည် ကြီးစွာသောတန်ခိုးကို မတွေ့မမြင်လျှင်၊ သွားရသောအခွင့်ကို သင်တို့အားမပေးကြောင်းကို

၂၀ ငါသိ၏။– ငါသည်လည်းလက်ကိုဆန့်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်ထဲ၌ ငါပြုလတ္တံသော ငါ၏အံ့ဘွယ်သောအမှုရှိသမျှတို့နှင့် ထိုပြည်ကိုဒဏ်ခတ်မည်။ ထိုနောက် အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်သည် သင်

၂၁ တို့ကိုလွှတ်လိမ့်မည်။– ထိုလူမျိုးသည် အဲဂုတ္တုလူတို့ထံ၌ မျက်နှာရသောအခွင့်ကိုငါပေး၍၊ သင်တို့သည် ထွက်သွားသောအခါ လက်ချည်း

၂၂ မသွားရကြ။– အကြောင်းမူကား၊ မိန်းမတိုင်းမိမိအိမ်နီးချင်း၊ မိမိအိမ်မှာတည်းသောသူ၌ ငွေတန်ဆာ၊ ရွှေတန်ဆာနှင့် အဝတ်တန်ဆာများကိုတောင်း၍၊ သင်တို့သားသမီးများကို တန်ဆာဆင်စေသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့၏ဥစ္စာကိုလုယူကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။

To Contents

၄

၁ မောရှေကလည်း၊ ထိုသူတို့သည် အကျွန်ုပ်
ကိုမယုံ၊ အကျွန်ုပ်စကားကို နားမထောင်ဘဲနေ
၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်အားထင်ရှားတော်မ
မူဟု ဆိုကြပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။–
၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်၏လက်၌အဘယ်
အရာရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ လှံတံရှိပါ၏
၃ ဟုလျှောက်၏။– မြေပေါ်မှာပစ်ချလော့ဟု မိန့်
တော်မူသည်အတိုင်းပစ်ချသဖြင့်၊ လှံတံသည်
မြွေဖြစ်၍၊ မောရှေသည် သူ့ရှေ့မှပြေးလေ၏။–
၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင့်လက်ကိုဆန့်၍ သူ့
အမြီးကိုကိုင်ဘမ်းလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အ
တိုင်း၊ မောရှေသည် လက်ကိုဆန့်၍ ဘမ်းမိသ
၅ ဖြင့်၊ သူ၏လက်၌ လှံတံဖြစ်ပြန်လေ၏။– သို့ပြု
လျှင် သူတို့ဘိုးဘေးများ၏ဘုရားသခင်၊ အာဗြ
ဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘု
ရားတည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် သင့်အား
ထင်ရှားတော်မူကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် ယုံ
ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏လက်ကို
သင်၏ရင်ခွင်သို့သွင်းလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်
အတိုင်း၊ လက်ကိုရင်ခွင်သို့သွင်း၍ထုတ်ပြန်
သောအခါ၊ လက်သည် မိုးယ်းပွင့်အဆင်းကဲ့သို့ နူ
၇ လေ၏။– တဖန်သင်၏လက်ကို သင့်ရင်ခွင်သို့
သွင်းဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ တဖန်
လက်ကိုရင်ခွင်သို့သွင်း၍ ထုတ်ပြန်သောအခါ၊ ပ
၈ ကတိအသား ဖြစ်ပြန်လေ၏။– ထိုသူတို့သည်
သင့်ကိုမယုံ၊ ပဌမနိမိတ်သက်သေကို နားမ
ထောင်လျှင်၊ နောက်ဖြစ်သောနိမိတ်သက်သေ
၉ ကို ယုံကြလိမ့်မည်။– သို့မဟုတ် ထိုနိမိတ်နှစ်ပါး
ကိုမယုံ၊ သင်၏စကားကိုနားမထောင်လျှင်၊ သင်
သည် မြစ်ရေအချို့ကိုယူ၍ ကုန်းပေါ်မှာသွန်း
လော့။ ထိုသို့ မြစ်ထဲကယူသောရေသည် ကုန်း
ပေါ်မှာ အသွေးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ မောရှေကလည်း၊ အိုဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်
သည် နှုတ်သတ္တိမရှိပါ။ အထက်ကလည်းမရှိပါ။
ကိုယ်တော်ကျွန်အား မိန့်တော်မူသောအခါ၌ပင်
မရှိပါ။ နှုတ်လေးသောသူ၊ စကားနှေးနှေးပြော
တတ်သောသူဖြစ်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရားအား
၁၁ လျှောက်ဆို၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ လူ၏
နှုတ်ကိုအဘယ်သူဖန်ဆင်းသနည်း။ စကားအ
သောသူ၊ နားပင်းသောသူ၊ မျက်စိမြင်သောသူ၊ မ
မြင်သောသူတို့ကို အဘယ်သူဖန်ဆင်းသနည်း။
၁၂ ငါထာဝရဘုရားဖန်ဆင်းသည် မဟုတ်လော။–
သို့ဖြစ်၍ ယခုသွားလော့။ သင်၏နှုတ်၌ငါရှိ၍၊
သင်သည် အဘယ်သို့ပြောရမည်ကို သွန်သင်
၁၃ မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။– မောရှေကလည်း၊ အိုဘု
ရားရှင်၊ အလိုတော်ရှိသောသူ၏လက်တွင် ပေး
၁၄ လိုက်တော်မူပါဟုလျှောက်သော်၊– ထာဝရဘု
ရားသည် မောရှေအား အမျက်တော်ထွက်၍၊
လေဝိလူအာရုန်သည် သင်၏အစ်ကိုဖြစ်သည်မ
ဟုတ်လော။ သူသည်ကောင်းမွန်စွာပြောတတ်
သည်ကို ငါသိ၏။ သူသည်လည်းသင့်ကိုခရီးဦး
ကြိုပြုခြင်းငှါ ယခုလာ၏။ တွေ့မြင်သောအခါ
၁၅ ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။– သင်သည်သူနှင့်စကား
ပြော၍၊ သူပြောစရာစကားကိုပေးရမည်။ သင်
၏နှုတ်၌ငှင်း၊ သူ၏နှုတ်၌ငှင်းငါရှိ၍၊ သင်တို့
၁၆ သည် အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို သွန်သင်မည်။– သူ
သည်လည်း လူတို့ရှေ့မှာသင်၏စကားပြန်လုပ်
၍၊ သင်၏ နှုတ်ကိုယ်စားဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်
သည်လည်း သူ၏ဘုရားသခင်ကိုယ်စား ဖြစ်
၁၇ လိမ့်မည်။– သင်သည် နိမိတ်သက်သေတို့ကိုပြ
လတ္တံ့သော ဤလှံတံကိုလည်း၊ သင်၏လက်၌
ကိုင်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ မောရှေသည်လည်း ယောက္ခမယေသရော
ထံသို့ပြန်သွား၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော ကျွန်ုပ်
အမျိုးသားချင်းတို့သည် အသက်ရှင်သေးသ
လောဟု ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ သူတို့ရှိရာသို့ ကျွန်ုပ်
သွားရသောအခွင့်ကိုပေးပါလော့ဟု ဆိုသော်၊
ယေသရောက၊ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့ဟု ပြန်ဆို
၁၉ လေ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်
သို့ပြန်သွားလော့။ သင်၏အသက်ကို ရှာသော
သူအပေါင်းတို့သည်သေကြပြီဟု မိဒျန်ပြည်၌
၂၀ မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါ၊ မောရှေ
သည် မယားနှင့်သားနှစ်ယောက်တို့ကိုယူ၍
မြည်းကိုစီးစေသဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏လှံတံတော်
ကိုလက်စွဲလျက်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်လေ၏။–
၂၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်
သို့သွား၍ရောက်လျှင်၊ သင်၌ ငါအပ်သော အံ့
ဘွယ်သောအမှုအပုံးစုံတို့ကို ဖာရောဘုရင်ရှေ့
မှာပြလော့။ ထိုသို့ပြသော်လည်း သူ၏နှလုံးကို
ငါခိုင်မာစေ၍၊ သူသည် ဣသရေလလူတို့ကို မ
၂၂ လွှတ်ဘဲနေလိမ့်မည်။– ဖာရောဘုရင်ကိုလည်း
ထာဝရဘုရားက ဣသရေလသည် ငါသားဖြစ်
၂၃ ၏။ ငါသားဦးဖြစ်၏။– ငါသားသည် ငါ့အားဝတ်
ပြုသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ လွှတ်လော့။ မလွှတ်

To Contents

ဘူးဟု ငြင်းလျှင်၊ သင်၏သား၊ သင်၏သားဦးကို
ပင်ငါကွပ်မျက်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို
ဆင့်ဆိုလေ့ဟု မောရှေအားမှာထားတော်မူ၏။
၂၄ ခရီးသွားစဉ်တွင်၊ စားခန်းစရပ်၌ ထာဝရဘု
ရားသည်မောရှေကိုတွေ့၍ ကွပ်မျက်ခြင်းငှါ ရှာ
၂၅ ကြံတော်မူ၏။– ထိုအခါ၊ ဇိပေါရသည် ထားကို
ယူ၍ သား၏အရေဖျားကိုလှီးဖြတ်ပြီးမှ၊ လင်၏
ခြေရင်း၌ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အကယ်စင်စစ်သင်
သည် အကျွန်ုပ်၌ အသွေးနှင့်ယှဉ်သောလင်ဖြစ်
၂၆ သည်ဟု ဆို၏။– ထိုအခါ မောရှေကို လွှတ်တော်
မူ၏။ မယားကလည်း၊ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာ
ကြောင့်၊ သင်သည် အကျွန်ုပ်၌ အသွေးနှင့်ယှဉ်
၂၇ သောလင်ဖြစ်၏ဟုဆိုသတည်း။– ထာဝရဘုရား
ကလည်း၊ မောရှေကိုခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါတော
သို့သွားလေ့ဟု အာရုန်အားမိန့်တော်မူသည်အ
တိုင်း၊ အာရုန်သည်သွားလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏
တောင်ပေါ်၌ မောရှေကိုတွေ့၍ နမိးခြင်းကိုပြု
၂၈ ၏။– မောရှေသည်လည်း၊ မိမိကိုစေလွှတ်တော်
မူသော ထာဝရဘုရား၏စကားတော်အလုံးစုံတို့
ကိုငင်း၊ မှာထားတော်မူသမျှသော နိမိတ်သင်္
သေတို့ကိုငင်း၊ အာရုန်အားကြားပြောလေ၏။–
၂၉ ထိုသူညီနောင်နှစ်ပါးတို့သည်သွား၍ ဣသရေလ
အမျိုးသား အသင်းကြီးသူတို့ကိုစုဝေးစေပြီး
၃၀ လျှင်၊– အာရုန်သည် မောရှေအား ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသော စကားတော်အလုံးစုံတို့ကိုပြန်
ပြော၍၊ လူတို့ရှေ့မှာနိမိတ်သင်္သေတို့ကိုပြ
၃၁ လေ၏။– ထိုလူများတို့သည်ယုံကြ၏။ ထာဝရ
ဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အ
ကြည့်အရှုကြတော်မူသည်ကိုငင်း၊ သူတို့ခံရ
သောဆင်းရဲခြင်းကို မှတ်တော်မူသည်ကိုငင်း
ကြားသောအခါ၊ ဦးညွတ်ချ၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။

၅

၁ ထိုနောက်မှ၊ မောရှေနှင့် အာရုန်သည် ဖာ
ရောဘုရင်ထံသို့ဝင်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရား က၊ ငါ၏လူတို့သည် တောင်္
ငါ့အတွို့ ပွဲခံစေခြင်းငှါလွှတ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ
၂ ကြောင်းကို လျှောက်၏။– ဖာရောမင်းကလည်း၊
ထာဝရဘုရား၏စကားကိုနားထောင်၍၊ ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့ကို ငါလွှတ်စေခြင်းငှါ ထိုဘုရား
ကား အဘယ်သူနည်း။ ထာဝရဘုရားကို ငါမသိ၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ငါမလွှတ်ဟု ဆိုလေ
၃ ၏။– သူတို့ကလည်း၊ ဟေဗြဲလူတို့၏ဘုရားသခင်
သည် ကျွန်တော်တို့နှင့် တွေ့တော်မူပြီ။ တောသို့
သုံးရက်ခရီးသွား၍၊ ကျွန်တော်တို့ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ရသောအခွင့်ကို
ပေးတော်မူပါ။ သို့မဟုတ် ကာလနာဘေး၊ ထား
ဘေးတစုံတခုဖြင့် ကျွန်တော်တို့ကို ဒဏ်ခတ်
၄ တော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆို၏။– အဲဂုတ္တုရှင်
ဘုရင်ကလည်း၊ မောရှေနှင့်အာရုန်၊ သင်တို့သည်
ဤလူများတို့ကို အဘယ်ကြောင့် အလုပ်ပြတ်စေ
သနည်း။ အမှုတော်ကိုသွား၍ ဆောင်ရွက်ကြဟု
၅ မိန့်တော်မူ၏။– တဖန်လည်းပြည်တော်၌ ထိုလူ
တို့သည် ယခုများကြ၏။ အမှုမထမ်းစေခြင်းငှါ
သင်တို့သည် အခွင့်ပေးကြသည်တကားဟု ဖာ
၆ ရောဘုရင်ဆို၍၊– ထိုနေ့ခြင်းတွင်အအုပ်အချုပ်၊
၇ အကြပ်အဆော်တို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊– အုတ်လုပ်စ
ရာဘို့ကောက်ရိုးကို လူတို့အား အရင်ပေးသကဲ့
သို့မပေးနှင့်။ သူတို့သည်ကောက်ရိုးကို ကိုယ်တို့
၈ ရှာယူကြစေ။– အုတ်ကိုကား၊ အရေအတွက်အား
ဖြင့် အရင်ကဲ့သို့လုပ်စေရမည်၊ အလျှင်းမလျော့
စေနှင့်။ သူတို့သည်ပျင်းရိကြ၏။ ထိုကြောင့်သွား
၍ ငါတို့ ဘုရားသခင်အား ယဇ်ပူဇော်ကြစို့ဟု
၉ ကြွေးကြော်တတ်ကြ၏။– သို့ဖြစ်၍ စည်းကြပ်
လျက်လုပ်စေကြ။ ပင်ပန်းစေကြ။ လူမိုက်စကား
၁၀ ကို နားမထောင်စေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– အ
အုပ်အချုပ်အကြပ်အဆော်တို့သည် ထွက်၍၊ ဖာ
၁၁ ရောဘုရင်က ကောက်ရိုးကိုငါမပေး။– ကောက်
ရိုးကို တွေ့နိုင်ရာအရပ်၌ရှာကြ။ သို့သော်လည်း
လုပ်ရသော အလုပ်အလျှင်းမလျော့ရဟု အမိန့်
၁၂ တော်ရှိသည်ဟု လူတို့အား ပြန်ကြားကြ၏။– သို့
ဖြစ်၍ လူတို့သည် ကောက်ရိုးအတွက် အမြိုက်ကို
ရှာယူခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးတွင် အ
၁၃ ရပ်ရပ်ကွဲပြားကြ၏။– အုပ်ချုပ်သောသူတို့က
လည်း၊ ကောက်ရိုးကိုရသည်ကာလ၌ နေ့တိုင်း
လုပ်ရသည့်အတိုင်း၊ ပြီးအောင်လုပ်ကြဟု သူတို့
၁၄ ကိုနှိုးဆော်ကြ၏။– ဖာရောမင်း၏အအုပ်အချုပ်
တို့သည် ခန့်ထားသော ဣသရေလအမျိုးအကြပ်
အဆော်တို့ကို သင်တို့သည် အရင်ကလုပ်သည်
အတိုင်း၊ ယနေ့နှင့် မနေ့၌ အုတ်လုပ်ရသောအမှု
ကို အဘယ်ကြောင့် မပြီးစီးစေကြသနည်းဟု စစ်
၁၅ ၍ရိုက်ကြ၏။– ထိုအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးအကြပ်
အဆော်တို့သည်၊ ဖာရောမင်းထံသို့သွား၍၊ ကိုယ်
တော်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ကို အဘယ်
၁၆ ကြောင့်ဤသို့စီရင်တော်မူသနည်း။– ကိုယ်တော်
ကျွန်တို့အား၊ ကောက်ရိုးကိုမပေး၊ အုပ်ချုပ်သော
သူတို့ကလည်း၊ အုတ်ကိုလုပ်ကြဟုဆိုသဖြင့်၊

To Contents

ကျွန်တော်တို့သည် အရိုက်ခံရကြပါ၏။ ကိုယ်
တော် လူတို့၌သာအပြစ်ရှိပါသည်ဟု အော်ဟစ်
၁၇ ကြ၏။– ဖာရောဘုရင်ကလည်း၊ သင်တို့သည်
ပျင်းရိသည်၊ ပျင်းရိသည်။ ထို့ကြောင့် ငါတို့သည်
သွား၍ ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ကြစို့ဟု
၁၈ သင်တို့ဆိုတတ်ကြ၏။– သို့သောကြောင့် ယခု
သွား၍လုပ်ကြ။ ကောက်ရိုးကိုမပေးရ။ သို့သော်
လည်း အုတ်ကိုပေးမြဲပေးရမည်ဟု မိန့်တော်မူ
၏။
၁၉ ထိုသို့နေ့တိုင်းလုပ်ရသော အုတ်အရေအ
တွက်၌ အလျှင်းမလျော့ရဟု အမိန့်တော်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုးအကြပ်အဆော်တို့
သည် မိမိတို့၌ အမှုကြီးရောက်ကြောင်းကို သိ
၂၀ မြင်ကြ၏။– ဖာရောမင်းထံမှထွက်သွားကြစဉ်၊
လမ်း၌စောင့်လျက်နေသော မောရှေနှင့် အာရုန်
၂၁ ကိုတွေ့လျှင်၊– ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို
ကြည့်ရှု၍ စီရင်တော်မူပါစေသော။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ဖာရောမင်းနှင့် အမှုတော်ထမ်းအပေါင်းတို့
သည် ငါတို့ကို ရွံရှာစေခြင်းငှါလင်း၊ ငါတို့ကို သတ်
ရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါလင်း၊ သင်တို့သည် ပြု
၂၂ ကြပြီတကားဟု ဆိုကြ၏။– မောရှေသည်လည်း၊
ထာဝရဘုရားထံတော်သို့သွား၍၊ အိုဘုရားရှင်၊
ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးကို အဘယ်ကြောင့်
ညှဉ်းဆဲတော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်
၂၃ ကြောင့် စေလွှတ်တော်မူသနည်း။– အကျွန်ုပ်
သည် ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့်ပြောခြင်းငှါ၊ ဖာရော
မင်းထံသို့ ဝင်သည်နေ့မှစ၍၊ သူသည် ဤလူမျိုး
ကိုညှဉ်းဆဲပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော်
၏လူတို့ကို အလျှင်းကယ်လွတ်တော်မမူပါဟု
လျှောက်၏။

၆

၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါသည်ဖာရောမင်း
၌ အဘယ်သို့ပြုမည်ကို သင်သည် ယခုသိလိမ့်
မည်။ သူသည်ကြီးစွာသောတန်ခိုးကိုတွေ့မြင်၍၊
ငါ၏လူတို့ကို လွှတ်ရလိမ့်မည်။ ကြီးစွာသော
တန်ခိုးကိုတွေ့မြင်၍ သူတို့ကို မိမိပြည်မှနှင်ရ
လိမ့်မည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။
၂ တဖန်ဘုရားသခင်သည် မောရှေ၌ ဗျာဒိတ်
ထားတော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား
၃ ဖြစ်၏။– ငါသည် အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်
တို့အား၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်၊ ဘုရားသခင်နာမနှင့်
ထင်ရှားသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားနာမအားဖြင့်
၄ သူတို့သည် ငါ့ကိုမသိကြ။– သူတို့သည်အရပ်ရပ်
လည်၍၊ ဧည့်သည်နေရာပြည်၊ ခါနာန်ပြည်ကို
သူတို့အား ပေးခြင်းငှါ၊ သူတို့နှင့်ငါပြုသောပဋိ
၅ ညာဉ်ကို ငါတည်စေပြီ။– အဲဂုတ္တုလူတို့သည်အ
စေကျွန်ခံစေသော ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏
ညည်းတွားမြည်တမ်းခြင်းအသံကို ငါကြားရပြီ။ ငါ့
၆ ပဋိညာဉ်ကိုလည်း ငါအောက်မေ့၏။– ထို့ကြောင့်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပြောရသောစကား
ဟူမူကား၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည်
လည်း သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှလွှတ်၍၊
သူတို့၏ ညှဉ်းဆဲခြင်းထဲက နှုတ်ယူမည်။ လက်
ဆန့်ခြင်း၊ ကြီးစွာသောဒဏ်ခတ်ခြင်းအားဖြင့်
၇ သင်တို့ကိုငါရွေးမည်။– ငါ၏လူမျိုးဖြစ်စေခြင်း
ငှါ၊ သင်တို့ကိုငါသိမ်းယူမည်။ ငါသည်လည်း သင်
တို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ ငါသည်သင်တို့ကို
အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှလွှတ်သော သင်တို့၏ ဘု
ရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့
၈ သိကြလိမ့်မည်။– ငါသည်လည်း၊ အာဗြဟံ၊ ဣ
ဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အားပေးမည်ဟု ကျိန်ဆိုသော
ပြည်သို့ငါပို့ဆောင်၍၊ အမွေခံစရာဘို့ပေးမည်။
ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။–
၉ ထိုသို့မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား
ဆင့်ဆိုသော်လည်း၊ သူတို့သည် အလွန်စိတ်ပင်
ပန်း၍ ကြမ်းတမ်းစွာညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသော
ကြောင့်၊ မောရှေစကားကိုနားမထောင်ဘဲနေကြ
၏။
၁၀ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်
၁၁ ဖာရောမင်းထံသို့ဝင်၍– သူသည် ဣသရေလအ
မျိုးသားတို့ကို မိမိပြည်မှလွှတ်ရမည်အကြောင်း
၁၂ ပြောလေ့ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။– မော
ရှေကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အ
ကျွန်ုပ်ပြောသောစကားကို နားမထောင်ဘဲနေ
သည်ဖြစ်၍၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသောနှုတ်
နှင့် ပြောတတ်သော အကျွန်ုပ်၏စကားကို ဖာ
ရောမင်းသည် အဘယ်သို့နားထောင်ပါမည်နည်း
၁၃ ဟု ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ လျှောက်ဆို၏။– သို့ရာ
တွင် မောရှေနှင့် အာရုန်သည် ဣသရေလအမျိုး
သားတို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ရမည်အ
ကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုခေါ်၍ ဣ
သရေလအမျိုးသားတို့ထံသို့ငင်း၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘု
ရင်ဖာရောမင်းထံသို့ငင်း စေခိုင်းမှာထားတော်မူ
၏။
၂၆ ဣသရေလအဆွေအမျိုး သူကြီးတို့၏အမည်
ဟူမူကား၊ ဣသရေလသားဦး ရုဗင်၏သားကား၊

To Contents

ဟာနုတ်၊ ဖာလု၊ ဟေဇရုံ၊ ကာမိတည်း။ ဤသူတို့
၁၅ သည် ရုဗင်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၏။– ရှိမောင်၏သား
ကား၊ ယမွေလ၊ ယာမိန်၊ ဩဟဒ်၊ ယာခိန်၊ ဇော
ဟာ၊ ခါနာန်အမျိုးသမီးမိန်းမ၏သား ရှောလ
တည်း။ ဤသူတို့သည် ရှိမောင်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်
၁၆ ၏။– လေဝိသားအဆွေအမျိုးအလိုက်ဟူမူကား၊
ဂေရရှုံ၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိတည်း။ လေဝိအ
သက်သည် အနှစ်တရာသုံးဆယ်ခုနှစ်နှစ်ရှိသ
၁၇ တည်း။– ဂေရရှုံသားအဆွေအမျိုးအလိုက်ဟူမူ
၁၈ ကား၊ လိဗနိနှင့် ရှိမိတည်း။– ကောဟတ်သား
ကား၊ အာမရံ၊ ဣဇဟာ၊ ဟေဗြုန်၊ ဩဇေလ
တည်း။ ကောဟတ်အသက်သည် အနှစ်တရာ
၁၉ သုံးဆယ်သုံးနှစ်ရှိသတည်း။– မေရာရိသားကား၊
မဟာလိနှင့်မုရှိတည်း။ ဤသူတို့သည် လေဝိအ
၂၀ ဆွေအမျိုး အသီးအသီးဖြစ်သတည်း။– အာမရံ
သည် မိမိအရီးယောခေဗက်နှင့်စုံဘက်၍၊ သူ
သည် အာရုန်နှင့်မောရှေကိုင်း၊ သူတို့အစ်မမိရိ
အံကိုင်း ဘွားလေ၏။ အာမရံအသက်သည် အ
၂၁ နှစ်တရာသုံးဆယ်ခုနှစ်နှစ်ရှိသတည်း။– ဣဇ
ဟာသားကား၊ ကောရ၊ နေဖက်၊ ဇိခရိတည်း။–
၂၂ ဩဇေလသားကား၊ မိရှေလ၊ ဧလဇာဖန်၊ သိသရိ
၂၃ တည်း။– အာရုန်သည် အမိနဒပ်သမီး၊ နာရှုန်နမ
ဧလိရှဒာနှင့်စုံဘက်၍၊ သူသည် နာဒပ်၊ အဘိဟု၊
၂၄ ဧလဇာ၊ ဣသမာတို့ကို ဘွားလေ၏။– ကောရသား
ကား၊ အာသိရ၊ ဧလကာန၊ အဗျာသပ်တည်း။ ဤ
သူတို့သည် ကောရအဆွေအမျိုးဖြစ်သတည်း။–
၂၅ အာရုန်သား ဧလဇာသည် ပုတျေလသမီးတ
ယောက်နှင့်စုံဘက်၍၊ သူသည် ဖိနဟတ်ကိုဘွား
လေ၏။ ဤသူတို့သည် လေဝိအမျိုး၊ အသီးအ
သီးတို့၏ အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်ကြသတည်း။–
၂၆ ထာဝရဘုရားက ဣသရေလအမျိုးသားဗိုလ်ပါ
တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်လေ့ဟု မိန့်
၂၇ တော်မူသောစကားကိုခံသောသူ၊– ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်ခြင်း
ငှါ၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖာရောမင်းထံ၌ လျှောက်ရ
သောသူတို့သည်၊ ထိုအာရုန်နှင့် မောရှေဖြစ်သ
တည်း။

၂၈ အဲဂုတ္တုပြည်မှာထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေ
အား ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသောနေ့ရက်၌လည်း၊–
၂၉ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါမှာလိုက်သမျှတို့
ကို၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖာရောမင်းအားပြန်ပြောရ
မည်ဟု မောရှေအား ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
၃၀ ၏။– မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်အရေဖျား
လှီးခြင်းကို မခံသောနှုတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဖာရော
ဘုရင်သည် အကျွန်ုပ်စကားကို အဘယ်သို့ နား
ထောင်ပါလိမ့်မည်နည်းဟု ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ
လျှောက်ဆို၏။

၇

၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ သင့်ကို ဖာ
ရောဘုရင်၏ ဘုရားအရာ၌ ငါခန့်ထား၏။ သင်
၏အစ်ကိုအာရုန်သည်၊ သင်၏ပရောဖက်ဖြစ်ရ
၂ လိမ့်မည်။– ငါမိန့်တော်မူသမျှတို့ကို သင်သည်
ပြန်ပြောရမည်။ ဖာရောဘုရင်သည် ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့ကို မိမိပြည်မှလွှတ်လိုက်ရမည်အ
ကြောင်းကို၊ သင်၏အစ်ကို အာရုန်သည် သူ့ထံ၌
၃ လျှောက်ရမည်။– ငါသည်လည်း ဖာရောမင်း၏
နှလုံးကိုခိုင်မာစေ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါ၏နိမိတ်
လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုများပြားစေ
၄ မည်။– သို့သော်လည်း ဖာရောမင်းသည်သင်တို့
စကားကို နားမထောင်ဘဲနေလိမ့်မည်။ ငါသည်
လည်း ငါ့လက်ကိုအဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာတင်၍
ကြီးစွာသောဒဏ်ခတ်ခြင်းအားဖြင့် ငါ၏ဗိုလ်ပါ
များ၊ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲ
၅ ဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်မည်။– ထိုသို့အဲဂုတ္တု
ပြည်အပေါ်မှာ ငါ့လက်ကိုဆန့်၍၊ ဣသရေလအ
မျိုးသားတို့ကို သူတို့အထဲမှ နှုတ်ဆောင်သောအ
ခါ၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို အဲဂုတ္တု
လူတို့သည်သိကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေအားမိန့်
၆ တော်မူ၏။– မောရှေနှင့်အာရုန်တို့သည် ထာဝရ
၇ ဘုရားမိန့်တော်မူသမျှအတိုင်းပြုကြ၏။– ဖာ
ရောဘုရင်ထံ၌လျှောက်ကြသောအခါ၊ မောရှေ
၏အသက်သည် အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိ၏။ အာရုန်၏
အသက်သည် အနှစ်ရှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ရှိ၏။

၈ တဖန်ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့်အာရုန်
၉ တို့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊– ဖာရောဘုရင်က၊
သင်တို့အတွက် ထူးဆန်းသောတန်ခိုးကိုပြလော့
ဟုဆိုလျှင်၊ သင်၏လုံတံကိုယူ၍ ရှေ့တော်၌ချ
လော့ဟု အာရုန်အားပြောလော့။ လုံတံသည်
၁၀ လည်း မြွေဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– မော
ရှေနှင့် အာရုန်သည် ဖာရောဘုရင်ထံသို့ဝင်၍
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုသဖြင့်၊
အာရုန်သည် ဖာရောဘုရင်ရှေ့၊ သူ၏ကျွန်များ
၁၁ ရှေ့မှာ လုံတံကိုချ၍ မြွေဖြစ်လေ၏။– ထိုအခါဖာ
ရောဘုရင်သည် ပညာရှိများ၊ ပြုစားတတ်သော
သူများတို့ကိုခေါ်၍၊ အဲဂုတ္တုအမျိုး ဝိဇ္ဇာဆရာတို့
၁၂ သည်၊ ဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့်ထိုအတူပြု၍၊– မိမိ

To Contents

တို့ကိုင်သောလုံတံများကိုချ၍ မြွေဖြစ်ကြလေ
၏။ သို့သော်လည်း အာရုန်၏လုံတံသည် သူတို့
၁၃ ၏လုံတံများကို မျိုလေ၏။– ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဖာရောဘုရင်သည်နှလုံး
ခိုင်မာ၍ သူတို့၏စကားကို နားမထောင်ဘဲနေ၏။
၁၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဖာရောဘုရင်သည်
နှလုံးခိုင်မာ၍ ပြည်သူရေလူတို့ကို မလွှတ်ဘဲနေ
၁၅ ၏။– နံနက်အချိန်၌ ဖာရောဘုရင်ထံသို့သွား
လော့။ သူသည် ရေဆိပ်သို့ သွားလိမ့်မည်။ သူမ
ရောက်မီ သင်သည် မြစ်ကမ်းနားမှာရပ်နေလော့။
မြွေဖြစ်သော လုံတံကိုလည်း လက်တွင်ကိုင်
၁၆ လော့။– ဟေဗြဲအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားက၊ ငါ့လူတို့သည်တော၌ ငါ့အား
ဝတ်ပြုမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကိုလွှတ်လော့ဟု
အမိန့်တော်ပါသော ကျွန်ုပ်ကို ကိုယ်တော်ထံသို့
စေလွှတ်တော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်သည် ယခုတိုင်
၁၇ အောင် နားမထောင်ဘဲနေပါသည်တကား။– ထာ
ဝရဘုရားက၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း
ကို သင်သည် အဘယ်သို့ သိရမည်နည်းဟူမူ
ကား၊ ငါကိုင်သောလုံတံနှင့် မြစ်ရေကိုရိုက်၍ ထို
၁၈ ရေသည် အသွေးဖြစ်လိမ့်မည်။– မြစ်၌ရှိသောငါး
တို့သည် သေကြလိမ့်မည်။ မြစ်ရေလည်းနံလိမ့်
မည်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည်လည်း မြစ်ရေကိုရွံကြ
လိမ့်မည်အကြောင်းကို ပြန်ပြောလော့ဟု မော
ရှေအားမိန့်တော်မူ၏။
၁၉ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကိုမိန့်
တော်မူပြန်သည်ကား၊ အာရုန်အား သင်၏လုံတံ
ကိုယူ၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသောချောင်းရေ၊ မြစ်
ရေ၊ အိုင်အင်းရေ၊ ကန်ရေ၊ တွင်းရေရှိသမျှအပေါ်
မှာ လက်ကိုဆန့်လော့။ ထိုရေရှိသမျှတို့သည် အ
သွေးဖြစ်လိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၊
သစ်ခွက်၊ ကျောက်အိုး၌မျှမကြွင်း အသွေးရှိလိမ့်
မည်အကြောင်းကိုပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၂၀ မောရှေနှင့် အာရုန်သည် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
မူသည်အတိုင်းပြု၍၊ အာရုန်သည် ဖာရောဘုရင်
ရှေ့၊ သူ၏ကျွန်များရှေ့မှာ လုံတံကိုချီ၍ မြစ်ရေ
ကို ရိုက်သဖြင့်၊ မြစ်ရေရှိသမျှသည်အသွေးဖြစ်
၂၁ လေ၏။– မြစ်၌ရှိသော ငါးတို့သည်လည်းသေကြ
၍၊ မြစ်ရေနံသောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည်
မြစ်ရေကိုမသောက်နိုင်ကြ။ အဲဂုတ္တုပြည်တ
၂၂ ရှောက်လုံး၌ အသွေးနှံပြားလျက်ရှိလေ၏။– အဲ
ဂုတ္တုအမျိုးသားဝိဇ္ဇာဆရာတို့လည်း ဝိဇ္ဇာအ
တတ်အားဖြင့် ထိုအတူပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဖာရောဘုရင်သည် နှ
လုံးခိုင်မာ၍ သူတို့၏စကားကို နားမထောင်ဘဲ
၂၃ နေ၏။– နန်းတော်သို့လှည့်လည်ပြန်သွား၍ ထို
၂၄ အမှုကို နှလုံးမသွင်းဘဲနေလေ၏။– ထိုအခါ အဲ
ဂုတ္တုလူတို့သည် မြစ်ရေကိုမသောက်နိုင်သော
ကြောင့်၊ သောက်ရေကိုရခြင်းငှါ မြစ်နားမှာတွင်း
၂၅ တူးကြ၏။– ထာဝရဘုရားသည် မြစ်ကိုဒဏ်ခတ်
၍ ခုနစ်ရက်ကိုလွန်စေတော်မူ၏။

၈

၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ဖာရော
ဘုရင်ထံသို့ဝင်၍ ငါ၏လူတို့သည် ငါ့အားဝတ်ပြု
၂ မည်အကြောင်း၊ သူတို့ကိုလွှတ်လော့။– မလွှတ်
ဘူးဟုငြင်းလျှင်၊ သင်၏ပြည်တရှောက်လုံးကို
၃ ဘားတို့ဖြင့် ဒဏ်ခတ်ဦးမည်။– မြစ်သည်လည်း
များစွာသော ဘားတို့ကိုဘွား၍၊ သူတို့သည်သင်
၏အိမ်၌၎င်း၊ အိပ်ခန်း၌၎င်း၊ အိပ်ရာပေါ်၌၎င်း၊
သင်၏ကျွန်တို့အိမ်၌၎င်း၊ သင်၏လူတို့အပေါ်၌
၎င်း၊ သင်၏မီးဖို၌၎င်း၊ မုန့်နယ်သောခွက်၌၎င်း
၄ တက်ကြလိမ့်မည်။– သင်မှစ၍ သင်၏လူ၊ သင်၏
ကျွန်ရှိသမျှတို့အပေါ်၌ တက်ကြလိမ့်မည်ဟု ထာ
ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အကြောင်းကို ကြား
ပြောလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။
၅ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်
တော်မူပြန်သည်ကား၊ အာရုန်သည် ချောင်းရေ၊
မြစ်ရေ၊ အိုင်အင်းရေတို့အပေါ်၌ လုံတံကိုကိုင်
လျက်၊ လက်ကိုဆန့်၍ အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်သို့
ဘားများကိုတက်စေခြင်းငှါပြောလော့ဟု မိန့်
၆ တော်မူ၏။– အာရုန်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော
ရေအပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်သဖြင့်၊ ဘားတို့သည်
တက်၍ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးကို ဖုံးလွှမ်း
၇ ကြ၏။– ဝိဇ္ဇာဆရာတို့သည်လည်း ဝိဇ္ဇာအတတ်
အားဖြင့်ထိုအတူပြု၍ ဘားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်အ
ပေါ်သို့ ဆောင်ကြ၏။
၈ ထိုအခါဖာရောမင်းသည်၊ မောရှေနှင့်အာရုန်
ကိုခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘားတို့ကိုငါနှင့်
ငါလူတို့ထံမှပယ်ရှားတော်မူမည်အကြောင်း
တောင်းပန်လော့။ ကျွန်ုပ်ရေလူတို့သည် ထာဝ
ရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ရသောအခွင့်ကို ငါပေး
၉ မည်ဟုဆို၏။– မောရှေကလည်း၊ ကိုယ်တော်
နှင့် ကိုယ်တော်အိမ်များမှဘားတို့ကို ပယ်ရှင်း
ဖျက်ဆီး၍၊ မြစ်၌သာနေစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်
နှင့် ကိုယ်တော်ကျွန်များ၊ လူများအဘို့ အကျွန်ုပ်
တောင်းပန်ရသောအချိန်ကို ချိန်းချက်တော်မူပါ

To Contents

၁၀ ဟု လျှောက်သော်၊– နက်ဖြန်နေ့တောင်းပန်လော့ ဟု မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မောရှေက၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားနှင့်တူသော ဘုရားမရှိကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိစေခြင်းငှါ အမိန့်
၁၁ တော်အတိုင်းဖြစ်၍၊– ဘားတို့သည်ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်အိမ်များ၊ ကျွန်များ၊ လူများထံမှ ထွက်သွား၍ မြစ်၌သာနေကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေ
၁၂ လျှောက်ပြီးလျှင်၊– အာရုန်နှင့်အတူ အထံတော်မှထွက်သွား၍၊ ဖာရောဘုရင်အပေါ်သို့ ထာဝရဘုရားဆောင်တော်မူသော ဘားတို့အကြောင်းကြောင့်၊ မောရှေသည် ဆုတောင်းပဌနာပြုလေ
၁၃ ၏။–ထာဝရဘုရားသည် မောရှေတောင်းလျှောက်သော စကားအတိုင်းပြုတော်မူသဖြင့်၊ ဘားတို့သည် အိမ်များ၊ ရွာများ၊ လယ်ပြင်များတို့တွင်
၁၄ သေကြ၏။– အသေကောင်တို့ကိုစုပုံ၍ထားသ
၁၅ ဖြင့် တပြည်လုံးနံလေ၏။– ဖာရောမင်းလည်း၊ သက်သာရကြောင်းကိုသိမြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ နှလုံးခိုင်မာ၍
သူတို့စကားကို နားမထောင်ဘဲနေပြန်လေ၏။
၁၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်တရောက်လုံး၌ ရှိသော မြေမှုန့်သည်ခြင်ကောင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အာရုန်သည် လုံတံကိုကိုင်လျက်လက်ကိုဆန့်၍၊ မြေမှုန့်ကိုရိုက်စေခြင်းငှါ ပြောလော့ဟု မိန့်တော်
၁၇ မူသည်အတိုင်း၊–အာရုန်သည် လုံတံကိုကိုင်လျက်လက်ကိုဆန့်၍ မြေမှုန့်ကိုရိုက်လေ၏။ မြေမှုန့်သည်လည်း လူ၌၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်၌၎င်း ခြင်ကောင်ဖြစ်လေ၏။ အဲဂုတ္တုပြည် တရောက်လုံး၌မြေမှုန့်
၁၈ ရှိသမျှသည် ခြင်ကောင်ဖြစ်လေ၏။– ဝိဇ္ဇာဆရာတို့လည်း၊ ခြင်ကောင်တို့ကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ ဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့် ထိုအတူပြု၍ မတတ်နိုင်ကြ။
သို့ဖြစ်၍ လူတို့နှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၌ ခြင်ကောင်တို့
၁၉ သည် ရှိကြ၏။– ထိုအခါ ဝိဇ္ဇာဆရာတို့က၊ ဤအမှုသည်ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဖာရောဘုရင်အားလျှောက်ကြားကြ၏။ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဖာရောဘုရင်သည် နှလုံးခိုင်မာ၍ သူတို့စကားကို နားမထောင်ဘဲနေပြန်လေ၏။
၂၀ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် နံနက်စောစောထလော့။ ရေဆိပ်သို့ထွက်သွားသော ဖာရောဘုရင်ရှေ့မှာရပ်၍ ထာဝရဘုရားက၊ ငါ၏လူတို့သည် ငါ့အားဝတ်ပြုမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကို
၂၁ လွှတ်လော့။– မလွှတ်ဘဲနေလျှင် သင်နှင့်သင်၏ ကျွန်များ၊ လူများ၊ အိမ်များထဲသို့ ယင်ရဲတို့ကို ငါစေလွှတ်သဖြင့် အဲဂုတ္တုလူတို့နေသောအိမ်၊ ရပ်သောမြေသည် ယင်ရဲနှင့်အပြည့်ရှိရလိမ့်မည်။–
၂၂ ငါသည် မြေကြီးအလယ်၌ ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်သိစေခြင်းငှါ၊ ငါ၏လူတို့နေရာ ဂေါရှင်ပြည်ကို ထိုနေ့၌ငါခြားနားစေ၍၊ ထိုပြည်
၂၃ ၌ ယင်ရဲမရှိရ။– ထိုသို့ ငါ၏လူတို့နှင့် သင်၏လူတို့ကို ငါခြားနားစေမည်။ နက်ဖြန်နေ့၌ ထိုနိမိတ်ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကိုပြော
၂၄ လော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသို့ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသဖြင့်၊ အလွန်ကြမ်းတမ်းသော ယင်ရဲတို့သည်၊ ဖာရောဘုရင်အိမ်အစရှိသော သူ၏ကျွန်တို့အိမ်၊ အဲဂုတ္တုပြည်တရောက်လုံး၌ ရောက်လာ၍၊ ထိုယင်ရဲတို့ကြောင့် အဲဂုတ္တုပြည်ပျက်လေ၏။
၂၅ ထိုအခါ၊ ဖာရောဘုရင်သည် မောရှေနှင့် အာရုန်ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့သည် ဤပြည်၌ သင်တို့၏ဘုရားသခင်အား ယဇ်ပူဇော်သွားကြလော့
၂၆ ဟု မိန့်တော်မူသော်၊– မောရှေက ထိုသို့မပြုသင့်။ ပြုလျှင် အဲဂုတ္တုလူတို့၏ ရွံရှာဘွယ်သော အရာကို အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ရပါမည်။ အဲဂုတ္တုလူတို့၏ ရွံရှာဘွယ်သောအရာကို သူတို့မျက်မှောက်၌ ယဇ်ပူဇော်လျှင်၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုခဲနှင့်ပစ်
၂၇ ကြပါလိမ့်မည် မဟုတ်လော။– သို့ဖြစ်၍ တော်၌သုံးရက်ခရီးသွား၍ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ယဇ်ပူ
၂၈ ဇော်ကြပါမည်ဟု လျှောက်ဆို၏။– ဖာရောဘုရင်ကလည်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား၊ တော၌ ယဇ်ပူဇော်မည်အကြောင်း၊ သွားရသောအခွင့်ကိုငါပေးမည်။ သို့ရာတွင် ဝေးဝေးမသွားရကြ။ ငါ့အတွက်တောင်းပန်လော့ဟု မိန့်
၂၉ တော်မူ၏။– မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံမှထွက်သွား၍ ယင်ရဲတို့သည် ဖာရောဘုရင်နှင့် သူ၏ကျွန်များ၊ လူများထံမှ၊ နက်ဖြန်နေ့သွားမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်ပါမည်။ သို့ရာတွင် ဣသရေလလူတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်မပူဇော်ရမည်အကြောင်း၊ နောက်တဖန်ဆီးတား၍ လှည့်စား
၃၀ တော်မမူပါနှင့်ဟုလျှောက်ပြီးလျှင်၊– ဖာရောဘုရင်ထံမှထွက်သွား၍ ထာဝရဘုရားကိုတောင်း
၃၁ ပန်လေ၏။– ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ မောရှေစကားကိုနားထောင်၍ ယင်ရဲတို့ကို ဖာရောဘု

To Contents

ရင်နှင့်သူ၏ကျွန်များ၊ လူများထံမှာ တကောင်မျှ
၂၂ မကျန်စေခြင်းငှါ ပယ်ရှားတော်မူ၏။– ထိုအခါ၌
လည်း၊ ဖာရောဘုရင်သည် နှလုံးခိုင်မာပြန်၍၊ ဣ
သရေလလူတို့ကို မလွှတ်ဘဲနေလေ၏။

၉

၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ဖာရော
ဘုရင်ထံသို့ဝင်၍ ငါ၏လူတို့သည် ငါ့အားဝတ်ပြု
၂ မည်အကြောင်း၊ သူတို့ကိုလွှတ်လော့။– မလွှတ်
၃ ဘူးဟုငြင်း၍ ဆီးတားသေးလျှင်၊– ထာဝရဘုရား
၏လက်တော်သည် လယ်ပြင်၌ရှိသော တိရစ္ဆာန်၊
မြင်း၊ မြည်း၊ ကုလားအုပ်၊ သိုး၊ နွားတို့အပေါ်၌
ရောက်၍ အလွန်ပြင်းစွာသောရောဂါစွဲလိမ့်မည်။–
၄ ထာဝရဘုရားသည်၊ ဣသရေလလူတို့၏တိရစ္ဆာန်
နှင့် အဲဂုတ္တုလူတို့၏ တိရစ္ဆာန်ကိုခြားနားစေသ
ဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားပိုင်သော တိရစ္ဆာန်
၅ တကောင်မျှမသေရ။– နက်ဖြန်နေ့၊ အဲဂုတ္တုပြည်
၌ ထိုအမှုကိုထာဝရဘုရားပြုတော်မူမည်ဟု မှန်
သောအချိန်ကို ချိန်းချက်တော်မူပြီဟု ဟောဖြေလူ
တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
အကြောင်းကိုပြောလော့ဟု မောရှေအားမိန့်တော်
၆ မူ၏။– နက်ဖြန်နေ့၌ ထိုအမှုကိုပြုတော်မူသဖြင့်၊
အဲဂုတ္တုလူတို့၏ တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးသေကြ၏။
ဣသရေလလူတို့၏ တိရစ္ဆာန်တကောင်မျှမသေ။–
၇ ဖာရောဘုရင်သည် လူကိုစေလွှတ်၍၊ ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့၏ တိရစ္ဆာန်တကောင်မျှ မသေ
ကြောင်းကို သိရ၏။ သို့သော်လည်း နှလုံးခိုင်မာ
ပြန်၍၊ ဣသရေလလူတို့ကို မလွှတ်ဘဲနေလေ၏။
၈ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ မီးဖိုထဲကပြာကို
လက်နှင့်ယူ၍ မောရှေသည် ဖာရောဘုရင်ရှေ့၌
၉ မိုးယံကောင်းကင်သို့ပစ်လွှင့်စေ။– ထိုပြာသည်
အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ နှံပြားသောအမှုန်
ဖြစ်၍၊ ပြည်တရှောက်လုံးတွင် လူနှင့်တိရစ္ဆာန်
တို့၌ အခဲအကျိတ်ပြည့်သောအနာဆိုးဖြစ်လိမ့်
မည်ဟု မောရှေနှင့် အာရုန်တို့အား မိန့်တော်မူ
၁၀ သည်အတိုင်း၊– သူတို့သည်မီးဖိုထဲကပြာကိုယူ
၍၊ ဖာရောဘုရင်ရှေ့မှာရပ်လျက်၊ မောရှေသည်
မိုးယံကောင်းကင်သို့ပစ်လွှင့်သဖြင့်၊ ထိုပြာသည်
လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့၌ အခဲအကျိတ်ပြည့်သောအ
၁၁ နာဆိုးဖြစ်လေ၏။– ဝိဇ္ဇာဆရာတို့သည်အနာဆိုး
ကြောင့်၊ မောရှေရှေ့၌ မရပ်မနေနိုင်။ ထိုအနာ
ဆိုးသည် ဝိဇ္ဇာဆရာတို့၌၌ပင်း၊ အဲဂုတ္တုလူအ
၁၂ ပေါင်းတို့၌၎င်းစွဲသတည်း။– ထာဝရဘုရားသည်
ဖာရောဘုရင်၏နှလုံးကို ခိုင်မာစေတော်မူသည်
ဖြစ်၍၊ မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူ
တို့စကားကို နားမထောင်ဘဲနေလေ၏။

၁၃ တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ နံနက်စောစောထ
၍၊ ဖာရောဘုရင်ရှေ့မှာရပ်လျက်၊ ဟေဗြဲလူတို့
၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားက၊ ငါ၏လူတို့သည်
ငါ့အားဝတ်ပြုမည်အကြောင်း၊ သွားရသောအ
၁၄ ခွင့်ကိုပေးလော့။– သို့မဟုတ် ယခုကာလအခါ
သင်၏နှလုံး၌ငင်း၊ သင်၏ကျွန်များ၊ လူများ၌
ငင်း၊ ငါ၏ဘေးဒဏ်အလုံးစုံတို့ကို သင့်ရောက်စေ
မည်။ မြေကြီးတရှောက်လုံး၌ ငါကဲ့သို့သောသူမ
၁၅ ရှိကြောင်းကို သင်သည်သိရလိမ့်မည်။– ငါ့လက်
ကိုငါဆန့်၍ သင်နှင့်သင်၏လူတို့ကို ကာလနာ
ဖြင့် ဒဏ်ခတ်မည်။ သင့်ကိုလည်းမြေကြီးပေါ်က
၁၆ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။– အကယ်စင်စစ် ငါ့တန်
ခိုးကို သင်၌ငါပြခြင်းငှါငင်း၊ ငါ့နာမကို မြေကြီးတ
ပြင်လုံးတွင် ကျော်စောစေခြင်းငှါငင်း၊ သင့်ကိုငါ
၁၇ ချီးမြှောက်ခဲ့ပြီ။– သင်သည်ငါ၏လူတို့ကိုမလွှတ်
၁၈ ဘဲ၊ သူတို့ကိုစော်ကားသေးသလော။– ကြည့်ရှု
လော့။ အဲဂုတ္တုပြည်တည်သည်ကာလမှစ၍ ယ
ခုတိုင်အောင် မရွာဘူးသော အလွန်ကြီးစွာသော
မိုးယံသီးရွာခြင်းကို နက်ဖြန်နေ့ဤအချိန်၌ ငါ
၁၉ ဖြစ်စေမည်။– ထိုကြောင့် ယခုစေလွှတ်၍၊ လယ်
ပြင်၌ရှိသော တိရစ္ဆာန်များနှင့် ရှိလေသမျှတို့ကို
သိမ်းယူလော့။ အိမ်သို့မဆောင်လျှင်၊ လယ်ပြင်
၌ တွေ့သမျှသောလူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့အပေါ်မှာ
မိုးယံသီးကျ၍၊ သူတို့သည် သေကြလိမ့်မည်အ
ကြောင်းကိုပြောလော့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်
၂၀ မူ၏။– ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို
ကြောက်ရွံ့သော ဖာရောဘုရင်၏ကျွန်တို့သည်၊
မိမိကျွန်နှင့် မိမိတိရစ္ဆာန်တို့ကို အိမ်သို့ပြေးစေ
၂၁ ကြ၏။– ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို ပ
မာဏမပြုသောသူတို့သည်၊ မိမိကျွန်၊ မိမိတိ
ရစ္ဆာန်တို့ကို လယ်ပြင်၌ထားကြ၏။

၂၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်တ
ရှောက်လုံး၌ လူတို့အပေါ်မှာငင်း၊ တိရစ္ဆာန်တို့အ
ပေါ်မှာငင်း၊ လယ်ပြင်၌ရှိလေသမျှသောအပင်
များအပေါ်မှာငင်း၊ မိုးယံသီးရွာစေခြင်းငှါ၊ သင်၏
လက်ကို မိုးယံကောင်းကင်သို့ဆန့်လော့ဟု မော
၂၃ ရှေအား မိန့်တော်မူ၏။– မောရှေသည်မိမိလုံတံ
ကို မိုးယံကောင်းကင်သို့ဆန့်၍၊ ထာဝရဘုရား
သည် မိုးယံကြိုးနှင့်မိုးယံသီးကို လွှတ်တော်မူ၏။
မီးသည်လည်း မြေပေါ်မှာပြေးလေ၏။ ထိုသို့
ထာဝရဘုရားသည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ မိုးယံသီးရွာ

To Contents

၂၄ စေတော်မူသဖြင့်၊- အဲဂုတ္တာပြည်တည်ထောင်
သည်ကာလမှစ၍ တခါမျှမဖြစ်ဘူး သော မိုးယံး
သီး၊ မီးနှင့်ရောရ၍ အလွန်ပြင်းထန်စွာသော မိုးယံး
၂၅ သီးဖြစ်လေ၏။- အဲဂုတ္တာပြည်တရှောက်လုံးခွံ၊
လယ်ပြင်မှာရှိသမျှသော လူနှင့်တိရစ္ဆာန်များ၊
မြက်ပင်များ၊ သစ်ပင်များတို့ကို မိုးယံးသီးထိလေ
၂၆ ၏။- သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးသားနေရာ
ဂေရှင်ပြည်၌ မိုးယံးသီးမကျမရွာ။

၂၇ ထိုအခါ ဖာရောဘုရင်သည်လူကိုစေလွှတ်၍၊
မောရှေနှင့်အာရုန်ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ဤအမှုခွင်ပါ
ပြစ်မှားပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်တော်
မူ၏။ ငါနှင့် ငါ၏လူတို့သည် အပြစ်များပါ၏။-
၂၈ တန်ပါပြီ။ အားကြီးသောမိုးယံးကြိုးနှင့် မိုးယံးသီး
စဲမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားကိုတောင်းပန်
ပါ။ သင်တို့ကိုငါမဆီးမတား အလျင်အမြန်လွှတ်
၂၉ မည်ဟု ဆိုလေ၏။- မောရှေကလည်း၊ မြို့ထဲက
ကျနှံ့ပ်ထွက်သွားသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ ကျနှံ့ပ်လက်ဝါးတို့ကိုဖြန့်ပါမည်။ ထာဝရ
ဘုရားသည် မြေကြီးကိုအစိုးရတော်မူကြောင်းကို
ကိုယ်တော်သိစေခြင်းငှါ မိုးယံးကြိုးစဲလိမ့်မည်။
၃၀ မိုးယံးသီးလည်းမကျမရွာရ။- သို့သော်လည်းကိုယ်
တော်နှင့် ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည်၊ ထာဝရအ
ရှင် ဘုရားသခင်ကို မကြောက်သေးကြောင်းကို
၃၁ အကျွန်ုပ်သိပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။- ပိုက်
ဆန်ပင်၊ မုယောပင်ကိုမိုးယံးသီးထိ၏။ မုယောပင်
သည် အသီးအနှံနှင့်ပြည့်စုံပြီ။ ပိုက်ဆန်ပင်လည်း
၃၂ အသီးမှည့်ပြီ။- ဂျုစပါး၊ ကောက်စပါးပင်ကိုကား
၃၃ မထိ။ ထိုအပင်တို့သည် မပေါက်ကြသေး။- မော
ရှေသည် ဖာရောဘုရင်ထံမှထွက်၍ မြို့ပြင်သို့
သွားပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ လက်ဝါး
တို့ကိုဖြန့်သဖြင့်၊ မိုးယံးကြိုးနှင့်မိုးယံးသီးစဲလေ
၃၄ ၏။ မြေပေါ်၌လည်း မိုးယံးမရွာ။- ထိုသို့မိုးယံးမ
ရွာ၍ မိုးယံးသီးနှင့်မိုးယံးကြိုးစဲသည်ကို ဖာရော
ဘုရင်မြင်လျှင်၊ တဖန်ပြစ်မှား၍၊ ကျွန်များနှင့်တ
၃၅ ကွ နှလုံးခိုင်မာလျက်နေ၏။- ထိုသို့ဖာရောဘု
ရင်သည် နှလုံးခိုင်မာသည်ဖြစ်၍၊ မောရှေ၌ ထာ
ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့ကို မလွှတ်ဘဲနေပြန်သတည်း။

၁၀

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဖာရော
ဘုရင်ထံသို့ဝင်လော့။ ငါသည် ဤနိမိတ်တို့ကို
၂ သူရှေ့၌ပြခြင်းငှါငါပြုသော အမှု၊ အဲဂုတ္တာလူတို့တွင် ငါပြသောနိမိတ်တို့ကို၊
သင်၏သားမြေးတို့အားကြားပြောသဖြင့်၊ ငါ
သည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိစေ
ခြင်းငှါငင်း၊ သူ၏နှလုံး၊ သူ၏ကျွန်တို့နှလုံးကို ငါ
၃ ခိုင်မာစေပြီဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။- မော
ရှေနှင့် အာရုန်တို့သည်၊ ဖာရောဘုရင်ထံသို့ဝင်
ပြီးလျှင်၊ ဟေဗြဲလူတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘု
ရားက၊ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာ ကိုယ်ကိုကိုယ်မနှိမ့်ချ
ဘဲ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးနေလိမ့်မည်နည်း။
ငါ၏လူတို့သည် ငါ့အားဝတ်ပြုမည်အကြောင်း၊
၄ သွားရသောအခွင့်ကိုပေးလော့။- သို့မဟုတ် ငါ၏
လူတို့ကိုမလွှတ်ဘဲနေလျှင်၊ ကြည့်ရှုလော့။ ကျိုင်း
ကောင်တို့ကို သင်၏ပြည်သို့ နက်ဖြန်ငါဆောင်ခဲ့
၅ မည်။- မြေမထင်ပေါ်နိုင်အောင် သူတို့သည် မြေ
မျက်နှာကိုဖုံးလွှမ်းကြလိမ့်မည်။ မိုးယံးသီးမဖျက်၊
သင်တို့၌ကျန်ကြွင်းသေးသမျှကိုငှင်း၊ သင်တို့အ
တို့ မြေ၌ ပေါက်သမျှသောအပင်တို့ကိုငင်း စား
၆ ကြလိမ့်မည်။- သင်၏ဘိုးဘေးတို့သည် မြေပေါ်
မှာဖြစ်သည်ကာလမှစ၍၊ ယနေ့တိုင်အောင် မ
မြင်ဘူးသကဲ့သို့၊ သင်၏အိမ်များ၊ သင်၏ကျွန်တို့
အိမ်များ၊ အဲဂုတ္တာလူအပေါင်းတို့၏ အိမ်များတို့
ကို ဖြည့်ကြလိမ့်မည်ဟုဆိုပြီးလျှင်၊ လှည့်၍ ဖာ
ရောဘုရင်ထံမှ ထွက်သွားလေ၏။

၇ ဖာရောဘုရင်၏ကျွန်တို့ကလည်း၊ ဤလူသည်
ငါတို့ကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး နှောင့်ရှက်ပါ
လိမ့်မည်နည်း။ ထိုသူတို့သည် သူတို့၏ဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုမည်အကြောင်း အ
ခွင့်ပေးတော်မူပါ။ အဲဂုတ္တာပြည်ပျက်ကြောင်းကို
သိတော်မမူသေးသလောဟု လျှောက်ကြလျှင်၊-
၈ မောရှေနှင့်အာရုန်ကို တဖန်ဖာရောဘုရင်ထံသို့
သွင်းပြန်၍၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
အား ဝတ်ပြုခြင်းငှါသွားကြလော့။ သို့ရာတွင်
သွားရသောသူတို့သည် အဘယ်သူနည်းဟုမေး
၉ လျှင်၊- မောရှေက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သူငယ်၊ သူ
အို၊ သားသမီး၊ သိုး၊ နွားပါလျက် သွားပါမည်။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပွဲခံရပါ
၁၀ မည်ဟု ပြန်ဆိုလေသော်၊- ဖာရောမင်းက၊ သင်
တို့နှင့် သူငယ်များကိုငါလွှတ်သည်အတိုင်း၊ ထာ
ဝရဘုရားသည် သင်တို့၌ရှိစေသော။ သတိပြု၊ မ
၁၁ ကောင်းသောအကြံကို ကြံကြသည်တကား။- ထို
သို့မဖြစ်ရာ။ အရင်တောင်းလျှောက်သည်အတိုင်း၊
ယောကျ်ားဖြစ်သောသူတို့သာသွား၍ ထာဝရဘု
ရားအားဝတ်ပြုကြဟု မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့
ကိုအထံတော်မှ နှင်ကြလေ၏။

To Contents

၁၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ကျိုင်းတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ရောက်လာ၍ မိုဃ်းသီးမဖျက်၊ မြေပေါ်မှာ ကျန်ရစ်သောအပင်ရိုင်းမျှတို့ကို စားစေခြင်းငှါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်လော့ ၁၃ ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– မောရှေသည် မိမိလုံတံကိုအဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာ ဆန့်သဖြင့်၊ ထိုနေ့နှင့် ထိုည၌ပတ်လုံး၊ အရှေ့လေကို မြေပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားလာစေတော်မူ၍၊ နံနက်ရောက်မှ အရှေ့လေသည် ကျိုင်းတို့ကိုဆောင်ခဲ့ ၁၄ လေ၏။– ထိုကျိုင်းတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်လုံးကို လွှမ်းမိုး၍၊ ပြည်နယ်နိမိတ်ရှိသမျှအပေါ်မှာ နားသဖြင့် အလွန်များပြားကြ၏။ ထိုသို့သော ကျိုင်းတို့သည် ရှေးကဖြစ်စဖူး၊ နောက်၌လည်းမဖြစ် ၁၅ ရလတံ့။– မြေမည်းသည်တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံးကိုဖုံးအုပ်၍ တပြည်လုံးတွင် မြက်ပင်ရှိသမျှ မိုဃ်းသီးနှင့် လွတ်သောသစ်သီးရှိသမျှကို စားကြသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးတွင် သစ်ပင်မြက်ပင်တို့၌ စိမ်းသောအရာတစုံတခုမျှ မကျန်ရစ်။

၁၆ ထိုအခါ ဖာရောဘုရင်သည် မောရှေနှင့်အာရုန်ကို အလျင်အမြန်ခေါ်၍၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုငင်း၊ သင်တို့ကိုငင်း ငါပြစ် ၁၇ မှားပါပြီ။– သို့ဖြစ်၍ သည်တခါ ငါ့အပြစ်ကို သည်းခံပါလော့။ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဤသေဘေးတခုကိုသာ ငါမှပယ်ရှားပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်ပါဟုဆိုသည်ရှိ ၁၈ သော်၊– မောရှေသည် အထံတော်မှထွက်၍၊ ထာ ၁၉ ဝရဘုရားကိုတောင်းပန်လေ၏။– ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသောအနောက်လေကို လွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုလေသည် ကျိုင်းတို့ကိုဆောင်သွား၍ ဇုံပင်လယ်၌ချပစ်လေ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ ကျိုင်းတကောင်မျှမကျန်ရစ်။– ၂၀ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖာရောဘုရင်၏နှလုံးကို ခိုင်မာစေတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို မလွှတ်ဘဲနေပြန်လေ၏။

၂၁ တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ မှောင်မိုက် သာမည်မဟုတ်၊ စမ်းသပ်၍တွေ့ရသော မှောင်မိုက်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သင်၏လက်ကို မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ဆန့်လော့ဟု ၂၂ မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– မောရှေသည် မိမိလက်ကိုမိုဃ်းကောင်းကင်သို့ဆန့်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ ထူထပ်သောမှောင် ၂၃ မိုက်သည် သုံးရက်ပတ်လုံး ဖြစ်လေ၏။– ထိုအခါ တယောက်ကိုတယောက် မမြင်နိုင်ကြ။ သုံးရက်ပတ်လုံး အဘယ်သူမျှ မိမိနေရာမှမထရကြ။ သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ မိမိတို့နေရာ၌ အလင်းကိုရကြ၏။

၂၄ ထိုအခါ ဖာရောဘုရင်သည် မောရှေနှင့် အာရုန်ကိုခေါ်၍ ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုခြင်းငှါ သွားကြလော့။ သို့ရာတွင် သိုးနွားများကိုထားခဲ့ကြစေ။ သူငယ်များကို ခေါ်ကြစေဟု မိန့်တော်မူ ၂၅ ၏။– မောရှေကလည်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်သရဿတို့ ယဇ်ကောင်များ၊ မီးရှို့ရာပူဇော်သက္ကာများကို ကိုယ်တော်ပေး ၂၆ ရမည်။– ကျွန်ုပ်တို့သည် တိရစ္ဆာန်များကိုဆောင်သွားရမည်။ တကောင်မျှ မကျန်ရစ်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့အထဲက ကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုစရာဘို့ ရွေးယူရမည်။ ထာဝရဘုရားအား အဘယ်မည်သောအကောင်နှင့် ဝတ်ပြုရမည်ကို ထိုအရပ်သို့မရောက်မီ မသိ ၂၇ ပါဟုဆိုလေသော်၊– ထာဝရဘုရားသည် ဖာရော ဘုရင်၏ နှလုံးကိုခိုင်မာစေတော်မူသဖြင့်၊ သူ ၂၈ သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုမလွှတ်။– မော ရှေကိုလည်း၊ ငါ့ထံမှထွက်သွားလော့။ နောက်တဖန် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်အောင် သတိပြုလော့။ ငါ့ မျက်နှာကိုမြင်သောနေ့၌ သေမည်ဟု မိန့်တော် ၂၉ မူ၏။– မောရှေကလည်း၊ မိန့်တော်မူချက်သည် လျော်ပတ်ပါ၏။ မျက်နှာတော်ကို နောက်တဖန်မမြင်ပါဟု လျှောက်ဆို၏။

၁၁

၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားက၊ ဖာရောဘုရင်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာ ဘေးတပါးကို ငါရောက်စေဦးမည်။ ထိုနောက် သင်တို့ကိုလွှတ်လိမ့်မည်။ လွှတ်သောအခါ၌လည်း၊ အကယ်၍ သင်တို့ကိုတ ၂ ပြိုင်နက်နှင်လိမ့်မည်။– ဣသရေလလူယောကျ်ားသည်၊ အိမ်နီးချင်းယောကျ်ားခဲ့ငင်း၊ မိန်းမသည် အိမ်နီးချင်းမိန်းမခဲ့ငင်း၊ ငွေတန်ဆာ၊ ရွှေတန်ဆာ၊ အဝတ်တန်ဆာတို့ကို တောင်းစေခြင်းငှါ၊ လူများတို့အားပြောလော့ဟု မောရှေအားမိန့် ၃ တော်မူ၏။– သူတို့တောင်းသည်အတိုင်း၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ပေးချင်သောစေတနာစိတ်ကို ထာဝရဘုရားဖြစ်စေတော်မူ၏။ မောရှေသည်လည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်တွင် ဖာရောဘုရင်၏ကျွန်များ၊ လူများရှေ့၌ ကြီးစွာသောအသရေရှိလေ၏။

ထိုအခါ မောရှေက၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သန်းခေါင်အချိန်၌ အဲဂုတ္တုပြည်အလယ်သို့ငါထွက်သွားမည်။– ၅ နန်းထိုင်သော ဖာရောဘုရင်၏သားဦးမှစ၍၊ ကြိတ်ဆုံနောက်၌ ထိုင်သော ကျွန်မ၏သားဦးတိုင်အောင်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသမျှသော သားဦးတို့နှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၏ ၆ သားဦးရှိသမျှတို့သည် သေကြလိမ့်မည်။– အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံးတွင်၊ ရှေးကာလ၌မဖြစ်စဖူး၊ နောင်ကာလ၌လည်း မဖြစ်လတ့်သောကြီး ၇ စွာသော ငိုကြွေးခြင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။– သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့နှင့် ဣသရေလလူတို့ကို ခြားနားစေတော်မူကြောင်းကို သင်တို့သိစေခြင်းငှာ၊ ဣသရေလလူတစုံတယောက်ကို ခွေးတကောင်မျှမဟိန်းရဟု မိန့်တော်မူ၏။– ၈ ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဖြစ်သော ဤလူအပေါင်းတို့သည်လည်း ကျွန်ုပ်ထံသို့လာ၍ ပြုပ်ဝပ်လျက် ထွက်သွားပါ။ ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်နောက်၌လိုက်သော သူအပေါင်းတို့ ထွက်သွားကြပါဟု ပြောဆိုပြီးမှ ကျွန်ုပ်ထွက်သွားပါမည်ဟု လျှောက်ဆိုသဖြင့်၊ အမျက်ထွက်၍ ဖာရောဘုရင်ထံမှထွက်သွားလေ၏။

၉ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ များပြားမည်အကြောင်း၊ ဖာရောဘုရင်သည် သင်တို့၏စကားကို နားမထောင်ဘဲနေလိမ့်မည်ဟု မောရှေအားမိန့်၊ ၁၀ တော်မူသည်အတိုင်း၊– မောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည် ဖာရောဘုရင်ရှေ့မှာ ဤအံ့ဘွယ်သော အမှုအလုံးစုံတို့ကိုပြုသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖာရောဘုရင်၏နှလုံးကို ခိုင်မာစေတော်မူသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ပြည်တော်မှ ထွက်သွားရသောအခွင့်ကို မပေးဘဲနေသတည်း။

၁၂

၁ ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ မောရှေ ၂ နှင့်အာရုန်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊– ဤလသည် သင်တို့၌ လဦးတည်းဟူသော နှစ်စဉ်တွင် ၃ ပဌမလဖြစ်ရမည်။– သင်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို မှာထားရသောစကားဟူမူကား၊ ဤလဆယ်ရက်နေ့၌ သင်တို့ရှိသမျှသည်၊ မိမိအိမ်ထောင်အသီးအသီးအတိုင်း တအိမ်ထောင်လျှင် သိုးသငယ်တကောင်စီ ယူရ ၄ မည်။– အိမ်ထောင်ငယ်၍ သိုးသငယ်တကောင်နှင့် မတန်လျှင်၊ နီးစပ်သောအိမ်နီးချင်းနှင့် စပ်ဘက်၍ လူမည်မျှရှိသည်ဟု ရေတွက်ပြီးလျှင်၊ တ ကောင်ကို စားလောက်သောသူများကိုထောက် ၅ ၍ သိုးသငယ်တကောင်ကို ယူရမည်။– သိုးသငယ်ဖြစ်စေ၊ ဆိတ်သငယ်ဖြစ်စေ၊ သင်တို့ယူသောအကောင်သည် အပြစ်မပါ၊ အခါမလည်သော အ ၆ ထီးဖြစ်ရမည်။– ထိုသိုးသငယ်တို့ကို၊ ထိုလဆယ်လေးရက်တိုင်အောင် စောင့်ထားပြီးမှ၊ ညဦးအချိန်၌ ဣသရေလအမျိုးအစည်းအဝေးပရိသတ် ၇ အပေါင်းတို့သည် သတ်ရကြမည်။– သိုးသငယ်၏အသားကို စားရသောအိမ်၏ တံခါးထုပ်နှင့် တံခါးတိုင်နှစ်ဘက်၌၊ သိုးသငယ်၏အသွေးကို ၈ ယူ၍ ထိုးရမည်။– အသားကို မီးနှင့်ကင်ပြီးမှ၊ ထို ညဉ့်ခြင်းတွင်တဆေးမပါသောမုန့်၊ ခါးသော ဟင်း ၉ သီးဟင်းရွက်နှင့် စားရမည်။– အသားစိမ်းသည်ဖြစ်စေ၊ ရေနှင့်ပြုတ်သည်ဖြစ်စေ မစားရ။ ခေါင်း၊ ခြေထောက်၊ အသည်း၊ နှလုံးစသည်တို့နှင့်တကွ၊ ၁၀ မီးကင်ပြီးမှ စားရမည်။– နံနက်တိုင်အောင် ထိုအသားကိုမကြွင်းစေရ။ အနည်းငယ်ကြွင်းလျှင် မီး ၁၁ နှင့်ရှို့ရမည်။– အဘယ်သို့စားရမည်နည်းဟူမူကား၊ ခါးစည်းကိုစည်းလျက်၊ ခြေနင်းကိုစီးလျက်၊ တောင်ဝေးကိုကိုင်လျက် အလျင်အမြန်စားရ ၁၂ မည်။ ထာဝရဘုရား၏ ပသခါဖြစ်သတည်း။– အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့ည၌တွင် အဲဂုတ္တုပြည်ကို ငါသည် ထုတ်ချင်းခပ်သွား၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော လူတို့၏သားဦးများနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့၏ သားဦးများအပေါင်းတို့ကိုဒဏ်ခတ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၏ဘုရားတို့ကို တရားစီရင်မည်။ ငါသည် ၁၃ ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။– သိုးသငယ်၏အသွေးသည် သင်တို့နေရာအိမ်၌ သင်တို့၏လက္ခဏာသက်သေဖြစ်၍၊ ထိုအသွေးကိုငါမြင်သောအခါ၊ သင်တို့ကို ငါလွန်သွားမည်။ ထိုသို့အဲဂုတ္တုပြည်ကို ငါ သည်ဒဏ်ခတ်သောအခါ၊ ဖျက်ဆီးခြင်း ဘေး၌ ၁၄ ပဒ်သည် သင်တို့ကိုမသင့်မရောက်ရ။– ဤနေ့ရက်သည်လည်း သင်တို့အောက်မေ့စရာဘို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့၏အမျိုး အစဉ်အဆက်မပြတ် ဤနေ့ရက်၌ ထာဝရဘုရားအားပွဲခံရကြမည်။ ပညတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုပွဲကိုအစဉ်အမြဲခံရကြ ၁၅ မည်။– ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမပါသောမုန့်ကိုစားရမည်။ ပဌမနေ့ရက်၌ တဆေးကို အိမ်များမှပယ်ရမည်။ ပဌမနေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်နေ့တိုင်အောင်၊ တဆေးပါသောမုန့်ကို စားသောသူမည်သည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်း ၁၆ ကိုခံရမည်။– ပဌမနေ့၌ဝင်း၊ ခုနစ်ရက်နေ့၌ဝင်း၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်။ ထိုနေ့ရက်၌ လူ

To Contents

တိုင်းစားခြင်းကိစ္စနှင့်ဆိုင်သော အလုပ်အဆောင်
မှတပါး အခြားသောအလုပ်ကို မလုပ်မဆောင်
၁၇ ရ။– ထိုအဓမ္မပွဲကိုခံရသောအကြောင်းဟူမူကား၊
ထိုနေ့ရက်၌ သင်တို့ ဗိုလ်ခြေများကို၊ အဲဂုတ္တု
ပြည်ထဲက ငါနှုတ်ဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုအ
ကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊
သင်တို့၏အမျိုးအစဉ်အဆက်မပြတ် ထိုနေ့ရက်
၁၈ ကို အမြဲစောင့်ရကြမည်။– ပဌမလဆယ်လေးရက်
နေ့ ညဦးမှစ၍ နှစ်ဆယ်တရက်နေ့ ညဦးတိုင်
အောင်၊ သင်တို့သည် တဆေးမပါသောမုန့်ကို စား
၁၉ ရကြမည်။– ခုနှစ်ရက်ပတ်လုံး သင်တို့အိမ်များ၌
တဆေးမရှိရ။ တဆေးပါသောမုန့်ကို စားသော
သူမည်သည်ကား၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားဖြစ်စေ၊
ပြည်သားဖြစ်စေ၊ ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်မှ
၂၀ ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်။– သင်တို့နေရာအရပ်
ရပ်တို့၌ တဆေးပါသောမုန့်ကို မစားရ။ တဆေး
မပါသောမုန့်ကိုသာစားရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၁ ထိုအခါ မောရှေသည်ဣသရေလအမျိုး အ
သက်ကြီးသူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည်
အိမ်ထောင်များအသီးအသီး ကိုယ်စီကိုယ်စီ သိုး
သငယ်တို့ကိုယူ၍ ပသခါပွဲဘို့သတ်ကြလော့။–
၂၂ ဟုသုပ်ပင်ညွှန့်တစည်းကိုယူ၍ အင်တုံ၌ထည့်
သော အသွေးထဲမှာနှစ်ပြီးလျှင်၊ တံခါးထုပ်တံ
ခါးတိုင်နှစ်ဘက်တို့ကို ထိုးသုတ်ကြလော့။ ထို
နောက်မှ နံနက်တိုင်အောင် အဘယ်သူမျှ မိမိ
၂၃ အိမ်တံခါးပြင်သို့ မထွက်မသွားရ။– အကြောင်းမူ
ကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုလူတို့ကိုဒဏ်
ခတ်ခြင်းငှါ ထုတ်ချင်းခပ်သွားတော်မူမည်။ တံ
ခါးထုပ်နှင့် တံခါးတိုင်နှစ်ဘက်၌ရှိသော အသွေး
ကိုမြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် တံခါးကို
လွန်သွားတော်မူမည်။ ဖျက်ဆီးသောသူသည်
သင်တို့ကိုဒဏ်ခတ်ခြင်းငှါ၊ အိမ်ထဲသို့ဝင်ရသော
၂၄ အခွင့်ကို ပေးတော်မမူ။– သင်တို့နှင့် သင်တို့၏
သားများ၌ ပညတ်တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဤအမှု
၂၅ ကို အစဉ်အမြဲစောင့်ရကြမည်။– ဂတိတော်ရှိ
သည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူလတံ့
သောပြည်သို့ သင်တို့သည်ရောက်ကြသောအခါ
၂၆ ဤဝတ်ကိုပြုရမည်။– သင်တို့၏သားမြေးတို့က၊
ဤဝတ်ကိုပြု၍ အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟု မေး
၂၇ မြန်းကြလျှင်၊– ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တုလူ
တို့ကိုဒဏ်ခတ်၍၊ ငါတို့အိမ်များကို ချမ်းသာပေး
တော်မူသောအခါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဣသရေလအ
မျိုးသားတို့၏အိမ်များကို လွန်သွားတော်မူသော
ထာဝရဘုရား၏ ပသခါယဇ်ဖြစ်သတည်းဟု ပြန်
ပြောရကြမည်ဟု မောရှေဆိုပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့
၂၈ သည်ဦးညွတ်ချ၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။– ထိုသို့ မော
ရှေနှင့်အာရုန်တို့ကို ထာဝရဘုရားမှာထားတော်
မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ပြုကြ၏။
၂၉ သန်းခေါင်အချိန်၌၊ ထာဝရဘုရားသည် နန်း
ထိုင်သောဖာရောဘုရင်၏သားဦးမှစ၍ ထောင်
ထဲမှာအချုပ်ခံရသော သူ၏သားဦးတိုင်အောင်၊
အဲဂုတ္တုပြည်၌ သားဦးရှိသမျှကိုငင်း၊ တိရစ္ဆာန်
တို့၏သားဦးရှိသမျှကိုငင်း ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။–
၃၀ ထိုည၌တွင်း၊ ဖာရောဘုရင်နှင့် သူ၏ကျွန်များ၊
အဲဂုတ္တုလူများတို့သည်ထကြ၍၊ အသေကောင်
ကင်းသော အိမ်တအိမ်မျှမရှိသောကြောင့်၊ အဲ
ဂုတ္တုပြည်၌ ကြီးစွာသော ငိုကြွေးခြင်းဖြစ်လေ
၃၁ ၏။– ထိုည၌ပင်ခြင်းတွင် မောရှေနှင့် အာရုန်ကိုခေါ်
တော်မူလျှင်၊ သင်တို့မှစ၍ ဣသရေလအမျိုး
သားတို့၊ ထ၍ ငါ့လူစုထဲကထွက်သွားကြလော့။
သင်တို့တောင်းသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရားအား
၃၂ သွား၍ ဝတ်ပြုကြလော့။– သင်တို့တောင်းသည်
အတိုင်း သိုးနွားများကိုယူ၍သွားကြလော့။ ငါ့ကို
လည်း ကောင်းကြီးပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ
၃၃ ၏။– အဲဂုတ္တုလူတို့ကလည်း၊ ငါတို့ရှိသမျှသည်
အသေကောင်ဖြစ်ကြပြီဟုဆိုလျက်၊ ဣသရေလ
လူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်ထဲက အလျင်အမြန်လွှတ်
၃၄ ခြင်းငှါ ကျပ်ကျပ်နှိုးဆော်ကြ၏။– ထိုလူတို့သည်
တဆေးမရောသေးသောမုန့်စိမ်းကိုယူ၍ မုန့်
နယ်သောခွက်တို့ကိုလည်း အဝတ်နှင့်တကွထုပ်
၃၅ ၍ထမ်းကြ၏။– မောရှေစီရင်သည်အတိုင်း၊ ဣ
သရေလအမျိုးသားတို့သည် ငွေတန်ဆာ၊ ရွှေ
တန်ဆာ၊ အဝတ်တန်ဆာများကို အဲဂုတ္တုလူတို့၌
၃၆ တောင်းကြ၏။– တောင်းသည်အတိုင်းလည်း၊
ပေးချင်သောစေတနာစိတ်ကို အဲဂုတ္တုလူတို့အား
ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့
၏ ဥစ္စာများကိုလုယူကြ၏။
၃၇ ဣသရေလအမျိုးသားမိန်းမနှင့် သူငယ်ကိုမ
ဆိုဘဲ၊ ယောကျ်ားအရေအတွက်အားဖြင့် ခြောက်
သိန်းခန့်မျှရှိသောသူတို့သည်၊ ရာမသက်မြို့မှ
၃၈ ထွက်၍ သုက္ကုတ်အရပ်သို့ ခရီးသွားကြ၏။– အ
မျိုးမျိုးသောလူအများတို့သည်လည်း၊ သိုးနွားအ
စရှိသော များစွာသောတိရစ္ဆာန်တို့နှင့်တကွ လိုက်
၃၉ ကြ၏။– တဆေးမရောဘဲ အဲဂုတ္တုပြည်မှဆောင်
ခဲ့သော မုန့်စိမ်းကိုယူ၍၊ တဆေးမပါသောမုန့်ကို

ဖုတ်ရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အဂုတ္တာပြည်၌
မန္တိမဖင့် အနှင်ခံရသောကြောင့်၊ ကိုယ်စားစရာ
၄၀ ကိုမပြင်နိုင်ကြ။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
အဲဂုတ္တာပြည်၌ဇည့်သည်ဖြစ်၍၊ တည်နေကြ
သောကာလ နှစ်ပေါင်းလေးရာသုံးဆယ် ဖြစ်သ
၄၁ တည်း။– အနှစ်လေးရာသုံးဆယ်စေ့သောနေ့
ခြင်းတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့
၄၂ သည်၊ အဲဂုတ္တာပြည်မှထွက်သွားကြ၏။– အဲဂုတ္တာ
ပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသောအတွက်ကြောင့်၊
ထိုနေ့ည၌ကို အထူးသဖြင့် ထာဝရဘုရား၌စောင့်
စရာကောင်း၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ အ
မျိုးအစဉ်အဆက်မပြတ် စောင့်ရသော ထာဝရဘု
ရား၏ည၌ကား၊ ဤသည်ည၌ပေတည်း။

၄၃ ပသခါပွဲတရားဟူမူကား၊ တပါးအမျိုးသားမ
၄၄ စားရ။– သို့ရာတွင် ငွေနှင့်ဝယ်သောကျွန်သည်
၄၅ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံပြီးလျှင် စားရ၏။– တ
ကျွန်းတနိုင်ငံသားဖြစ်စေ၊ အခစားသောကျွန်
၄၆ ဖြစ်စေ၊ မစားရ။– တအိမ်တည်း၌တကောင်ကို
စားရ၏။ အသားကိုအိမ်ပြင်သို့ယူမသွားရ။ အရိုး
၄၇ ကိုလည်းမချိုးရ။– ဣသရေလအမျိုးသားပရိ
၄၈ သတ်အပေါင်းတို့သည် ထိုပွဲကိုခံရကြမည်။– သင်
တို့ထဲမှာတည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားသည်
ထာဝရဘုရားအဘို့ ပသခါပွဲကိုခံခြင်း၄ါအလိုရှိ
လျှင်၊ သူ၌ရှိသောယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည်
အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံကြစေ။ သို့ပြီးမှထိုသူ
သည် ပြည်သားကဲ့သို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ ချဉ်း၍
ထိုပွဲသို့ဝင်စေ။ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုမခံသော
၄၉ သူမည်သည်ကား၊ ထိုပွဲ၌ဝင်၍ မစားရ။– အမျိုး
သားချင်းဖြစ်သောသူ၊ သင်တို့တွင်တည်းခိုသော
တပါးအမျိုးသားဖြစ်သောသူတို့သည်၊ တပါး
တည်းသောတရားနှင့်ဆိုင်ကြ၏ဟု ထာဝရဘု
ရားသည် မောရှေနှင့်အာရုန်၌ ပညတ်ထားတော်
၅၀ မူ၏။– ထိုသို့ မောရှေနှင့်အာရုန်၌ ထာဝရဘုရား
ပညတ်ထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအ
၅၁ မျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ပြုကြ၏။– ထိုနေ့ခြင်း
တွင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဣသရေလအမျိုးသား
ဗိုလ်ခြေတို့ကို အဲဂုတ္တာပြည်မှဆောင်သွားတော်
မူပြီးလျှင်၊

၁၃

၁ မောရှေကိုခေါ်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
၂ တွင် အဦးဘွားသောသူ၊– လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်
ဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကို ငါ့အဘို့သန့်ရှင်း
စေလော့။ ငါ့ဥစ္စာဖြစ်ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃ မောရှေကလည်း၊ သင်တို့သည်ကျွန်ခံနေရာ
အဲဂုတ္တာပြည်မှထွက်သွားသော ဤနေ့ရက်ကို
အောက်မေ့ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် အား
ကြီးသောလက်တော်ဖြင့် သင်တို့ကို ထိုပြည်မှ
နှုတ်ဆောင်တော်မူပြီ။ တဆေးပါသောမုန့်ကိုမ
၄ စားရ။– အဓိဗလ၊ ယနေ့၌ပင်သင်တို့သည် ထွက်
၅ လာကြပြီ။– သင်တို့အားပေးခြင်းငှါ ဘိုးဘေးများ
၌ ထာဝရဘုရားကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၊ ခါနန်
လူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူ
တို့နေရာတည်းဟူသော နို့နှင့် ပျားရည်စီးသော
ပြည်သို့ပို့ဆောင်တော်မူပြီးမှ၊ ယခုလတွင် သင်
၆ တို့သည် ဤဝတ်ကိုပြုရကြမည်။– ခုနစ်ရက်
ပတ်လုံး တဆေးမပါသောမုန့်ကိုစားပြီးမှ၊ ခုနစ်
ရက်မြောက်သောနေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ပွဲခံ
၇ ရကြမည်။– တဆေးမပါသောမုန့်ကိုစားရသော
ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သင်တို့၌ တဆေးကို မတွေ့မ
မြင်ရ။ သင်တို့နေသောအရပ်ရပ်တို့၌လည်း မ
၈ တွေ့မမြင်ရ။– ငါတို့သည် အဲဂုတ္တာပြည်မှထွက်
သောကာလ၊ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသော ကျေး
ဇူးတော်ကြောင့် ဤသို့ပြုရ၏ဟု ထိုနေ့၌သား
၉ မြေးတို့အား ကြားပြောရမည်။– ထာဝရဘုရား၏
တရားသည်၊ သင်၏နှတ်၌တည်မည်အကြောင်း၊
ဤအရာသည် သင်၏လက်၌လက္ခဏာသက်သေ၊
သင်၏မျက်စိကြားမှာ အောက်မေ့တို့ရာဖြစ်ရ
မည်။ အားကြီးသောလက်တော်ဖြင့် ထာဝရဘု
ရားသည်၊ သင့်ကို အဲဂုတ္တာပြည်မှ နှုတ်ဆောင်
၁၀ တော်မူပြီ။– ထိုကြောင့်စီရင်တော်မူသော ဤ
ထုံးစံကို၊ မိမိအချိန်၌ နှစ်စဉ်အတိုင်း စောင့်ရကြ
မည်။

၁၁ သင်တို့၌ဥင်း၊ ဘိုးဘေး၌ဥင်း၊ ကျိန်ဆိုတော်မူ
သည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကိုပို့
ဆောင်၍၊ ထိုပြည်ကိုပေးသနားတော်မူသောအ
၁၂ ခါ၊– သင်တို့၌ အဦးဘွားသောသားအပေါင်းတို့
နှင့် သင်တို့၌ရှိသောတိရစ္ဆာန်တို့၏ သားဦးအ
ပေါင်းတို့ကို၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ အသီးအခြားခွဲ
ထားရကြမည်။ အထီးရှိသမျှတို့သည်၊ ထာဝရဘု
၁၃ ရား၏ဥစ္စာဖြစ်ရကြမည်။– မြည်းမ၌ အဦးဘွား
သောမြည်းသငယ်ကို၊ သိုးသငယ်နှင့် ရွေးရမည်။
မရွေးလိုလျှင်၊ မြည်းသငယ်လည်ပင်းကို ချိုးရ
မည်။ လူသားတို့တွင် သားဦးအပေါင်းကို ရွေးရ
၁၄ မည်။– နောင်ကာလ၌သင်၏သားကလည်း၊ အ
ဘယ်သို့နည်းဟုမေးမြန်းလျှင်၊ သင်ကလည်းကျွန်
ခံနေရာ အဲဂုတ္တာပြည်မှ၊ ထာဝရဘုရားသည် အား

To Contents

ကြီးသော လက်တော်ဖြင့် ငါတို့ကိုနှုတ်ဆောင်
၁၅ တော်မူ၏။– ဖာရောဘုရင်သည်၊ ငါတို့ကို အလွယ်
တကူမလွှတ်ဘဲနေသောအခါ၊ အဲဂုတ္တာပြည်၌လူ
ဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့ကို
ထာဝရဘုရား ကွပ်မျက်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်
အဦးဘွားသော တိရစ္ဆာန်အထီးရိုင်းသမျှတို့ကို ထာ
ဝရဘုရားအားယဇ်ပူဇော်ရမည်။ ကိုယ်သားတို့
၁၆ တွင် သားဦးကိုရွေးရမည်ဟု ပြန်ဆိုရမည်။– ဤ
အရာသည်လည်း၊ သင်၏လက္ခဏာသက်သေ၊
သင်၏မျက်စိကြားမှာ သင်းကျစ်ဖြစ်ရမည်။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီး
သောလက်တော်ဖြင့် ငါတို့ကို အဲဂုတ္တာပြည်မှ
နှုတ်ဆောင်တော်မူပြီဟု လူများတို့အားပြောဆို
လေ၏။

၁၇ ဣသရေလလူတို့ကို ဖာရောဘုရင်လွှတ်သော
နောက်၊ ဖိလိတ္တိပြည်ကို ရှောက်သောလမ်းသည်
ဖြောင့်သော်လည်း၊ ထိုလမ်းဖြင့် ဘုရားသခင်
ဆောင်တော်မမူ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်
စစ်မှုကိုတွေ့မြင်သောအခါစိတ်ပျက်၍၊ အဲဂုတ္တာ
ပြည်သို့ ပြန်ကောင်းပြန်ကြလိမ့်မည်ဟု သိတော်
၁၈ မူ၏။– ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည်၊ သူတို့ကို ဧ
ဒုံပင်လယ်နားတောလမ်းဖြင့်ဝိုင်း၍ ဆောင်တော်
မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ခင်းကျင်း
သောတပ်အစဉ်အတိုင်း အဲဂုတ္တာပြည်မှ ထွက်
၁၉ သွားကြ၏။– အဆက်ကာလ၌ ယောသပ်က၊ အ
ကယ်စင်စစ်ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို အကြည့်
အရှု ကြွလာတော်မူမည်။ ကျွန်ုပ်အရိုးတို့ကို ဤ
အရပ်မှယူသွားရမည်ဟူ၍ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့ကို ကျပ်ကျပ်ကျိန်ဆိုစေသောကြောင့်၊ သူ၏
အရိုးတို့ကို မောရှေသည် မိမိ၌ယူဆောင်လေ၏။–
၂၀ တဖန်သူတို့သည် သုကုတ်အရပ်မှထွက်သွား၍
၂၁ တောအနား၊ ဧသံမြို့၌ စားခန်းချကြ၏။– သူတို့
သည်နေ့ည သွားနိုင်အောင် ထာဝရဘုရားသည်
နေ့၌ကား၊ လမ်းပြတို့ မိုးယံးတိမ်တိုင်အားဖြင့်
ငင်း၊ ည၌၌ကား၊ အလင်းပေးဘို့မီးတိုင်အားဖြင့်
၂၂ ငင်း၊ သူတို့ရှေ့ကကြွတော်မူ၏။– နေ့အချိန်၌
မိုးယံးတိမ်တိုင်၊ ည၌အချိန်၌မီးတိုင်ကို သူတို့ရှေ့
မှ ရုပ်သိမ်းတော်မမူ။

၁၄

၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုး
၂ သားတို့သည်လည်၍၊ ပိဟာဟိရုတ်မြို့နား၌– မိဂ
ဒေါလမြို့နှင့် ပင်လယ်စပ်ကြား၊ ဗာလဇေဖုန်မြို့
ရှေ့မှာတပ်ချစေခြင်းငှါ မှာလိုက်လော့။ ထိုမြို့
၃ ရှေ့၊ ပင်လယ်ကမ်းနားမှာတပ်ချရကြမည်။– အ
ကြောင်းမူကား၊ ဖာရောဘုရင်က၊ ဣသရေလအ
မျိုးသားတို့သည် ကျဉ်းကျပ်ရာသို့ရောက်ကြပြီ။
၄ တောလမ်းပိတ်လျက်ရှိ၏ဟုဆိုလိမ့်မည်။– ငါ
သည်လည်း၊ ဖာရောဘုရင်၏နှလုံးကိုခိုင်မာစေ
၍ သူသည် ဣသရေလတို့ကို လိုက်လိမ့်မည်။ ငါ
သည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို အဲဂုတ္တာလူ
တို့သည် သိစေခြင်းငှါ၊ ထိုမင်းနှင့် သူ၏စစ်သူရဲ
အလုံးအရင်းအားဖြင့် ငါ့ဘုန်းပွင့်လိမ့်မည်ဟု
မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသူတို့
သည် ပြုကြ၏။

၅ ထိုလူတို့ထွက်ပြေးကြောင်းကို၊ အဲဂုတ္တာရှင်
ဘုရင်အားကြားလျှောက်သဖြင့်၊ သူမုစ၍ ကျွန်
များတို့သည် မနာလိုသောစိတ်ပေါက်ပြန်လျှင်၊
ငါတို့သည် ဤသို့ပြု၍ ဣသရေလလူတို့ကို ငါ
တို့စေခိုင်းရာမှ အဘယ်ကြောင့်လွှတ်ရသနည်း
၆ ဟု ပြောဆိုကြ၏။– ထိုအခါ ဖာရောဘုရင်သည်၊
ရထားတော်ကိုပြင်၍၊ မိမိလူအပေါင်းတို့ကို ခေါ်
၇ လေ၏။– ရွေးသောရထားခြောက်ရာ၊ အဲဂုတ္တာ
မြင်းစီးသူရဲအပေါင်းနှင့်တကွ၊ ဗိုလ်မင်းအသီးအ
၈ သီးတို့ကို ခေါ်ယူလေ၏။– ထာဝရဘုရားသည်၊
ဖာရောဘုရင်၏နှလုံးကို ခိုင်မာစေတော်မူသ
ဖြင့်၊ သူသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုလိုက်
လေ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဣသရေလလူတို့သည်
ဝါကြွားသောအခြင်းအရာနှင့် ထွက်သွားကြ၏။–
၉ ထိုသို့ ဖာရောဘုရင်၏မြင်းတော်၊ ရထားတော်၊
မြင်းစီးသူရဲဗိုလ်ပါ၊ အဲဂုတ္တာလူအပေါင်းတို့သည်
လိုက်၍ ပိဟာဟိရုတ်မြို့နား၊ ဗာလဇေဖုန်မြို့ရှေ့
၌ ပင်လယ်ကမ်းနားမှာတပ်ချလျက်နေသော ဣ
သရေလလူတို့ကို ဓိကြ၏။

၁၀ ဖာရောဘုရင်သည်ချဉ်းလာသောအခါ၊ ဣသ
ရေလအမျိုးသားတို့သည် မြော်ကြည့်၍၊ အဲဂုတ္တာ
လူတို့စစ်ချီလာကြောင်းကိုမြင်လျှင်၊ အလွန်
ကြောက်လန့်၍ ထာဝရဘုရားအားအော်ဟစ်ကြ
၁၁ ၏။– မောရှေကိုလည်း၊ အဲဂုတ္တာပြည်၌သင်္ချိုင်းမ
ရှိသောကြောင့်၊ ဤတောင်၌ သေစေခြင်းငှါ ငါတို့
ကိုဆောင်ခဲ့သလော။ ငါတို့ကို ဤသို့ပြု၍၊ အဲ
ဂုတ္တာပြည်မှ အဘယ်ကြောင့်ဆောင်ခဲ့သနည်း။–
၁၂ ငါတို့သည် အဲဂုတ္တာလူတို့ထံ၌ အစေကျွန်ခံနေ
လျက်ရှိကြပါစေဟု အဲဂုတ္တာပြည်၌ငါတို့ပြောရာ
တွင်၊ ဤအမှုကိုရည် ဆောင်၍ ပြောသည်မ
ဟုတ်လော။ ငါတို့သည် ဤတောင်၌သေရသည်
ထက်၊ အဲဂုတ္တာလူတို့ထံ၌အစေကျွန်ခံလျှင် သာ

၁၃ ၍ကောင်းသည်ဟု ဆိုကြ၏။– မောရှေကလည်း မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ငြိမ်ဝပ်စွာရပ်နေကြ။ ထာဝရဘုရားသည်၊ ယနေ့ပြတော်မူသော ကယ်တင်ခြင်းကိုကြည့်ရှုကြလော့။ သင်တို့သည် ယနေ့မြင်သော အဲဂုတ္တုလူတို့ကို၊ နောက်တဖန်အလျင်းမ
၁၄ မြင်ရကြ။– သင်တို့ဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် စစ်တိုက်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ငြိမ်ဝပ်
၁၅ စွာနေရကြမည်ဟု လူများတို့အားဆို၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုအော်ဟစ်သနည်း။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
၁၆ တက်သွားစေခြင်းငှါမှာလိုက်လော့။– သင်မူကား၊ လုံတံကိုချီပြီးလျှင်၊ ပင်လယ်ပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်၍ ပင်လယ်ရေကိုခွဲလော့။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပင်လယ်အလယ်၌ မြေပေါ်မှာ
၁၇ လျှောက်သွားရကြမည်။– ငါသည်လည်း အဲဂုတ္တုလူတို့၏ နှလုံးကိုခိုင်မာစေသဖြင့်၊ သူတို့သည် လိုက်ကြလိမ့်မည်။ ဖာရောဘုရင်နှင့် သူ၏ဗိုလ်ခြေ၊ ရထား၊ မြင်းစီးသူရဲများအားဖြင့် ငါ့ဘုန်းပွင့်
၁၈ လိမ့်မည်။– ထိုသို့ဖာရောဘုရင်နှင့် သူ၏ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများအားဖြင့် ငါ့ဘုန်းပွင့်သောအခါ၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုအခါ ဣသရေလတပ်ရှေ့မှာသွားသော ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည် နောက်၌လိုက်သဖြင့်၊ မိုးယံတိမ်တိုင်သည် သူတို့ရှေ့က
၂၀ ရွှေ့၍ နောက်၌ရပ်နေလေ၏။– ထိုသို့ အဲဂုတ္တုတပ်နှင့် ဣသရေလတပ်စပ်ကြားသို့ရောက်လျှင်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့၌ မိုက်သောမိုးယံတိမ်ဖြစ်၍၊ ဣသရေလလူတို့အား အလင်းကိုပေးလျက်နေသဖြင့်၊
၂၁ တညဉ့်လုံး တပ်တဦးနှင့် တဦးမချဉ်းနှဲင်းရာ။– မောရှေသည် ပင်လယ်ပေါ်မှာလက်ကိုဆန့်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် တညဉ့်လုံး၌ အားကြီးသောအရှေ့လေအားဖြင့် ပင်လယ်ရေကိုလှန်ပြန်၍၊ မြေကိုပေါ်စေတော်မူသည်နှင့်၊ ရေသည်ကွဲပြတ်လျက်
၂၂ ရှိ၏။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပင်လယ်အလယ်၌ မြေပေါ်မှာ လျှောက်သွားကြ၍၊ ရေသည် သူတို့လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်မှာ ကျောက်ထ
၂၃ ရံကဲ့သို့ ရှိနေ၏။– အဲဂုတ္တုလူများ၊ ဖာရောဘုရင်၌ပါသော မြင်း၊ ရထား၊ မြင်းစီးသူရဲအပေါင်းတို့
၂၄ သည်၊ ပင်လယ်အလယ်သို့လိုက်ဝင်ကြ၏။– နံနက်ယံ၌ ထာဝရဘုရားသည် မီးမိုးယံးတိမ်တိုင်အားဖြင့် အဲဂုတ္တုတပ်ကို ကြည့်ရှု၍နှောင့်ရှက်
၂၅ တော်မူ၏။– သူတို့ရထားအသွားခက်စေခြင်းငှါ ရထားဘီးများကို ချို့တဲ့စေတော်မူ၏။ အဲဂုတ္တုလူတို့ကလည်း၊ ဣသရေလလူတို့ထံမှ ပြေးကြစို့။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ဘက်၊ အဲဂုတ္တုလူတို့တဘက်၌ စစ်တိုက်သည်ဟုပြောဆိုကြ၏။

၂၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ပင်လယ်ရေသည် အဲဂုတ္တုလူများ၊ ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများတို့အပေါ် သို့ပြန်စေခြင်းငှါ၊ ပင်လယ်အပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်လော့ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်အ
၂၇ တိုင်း။– မိုးယံးလင်းသောအခါ၊ မောရှေသည်လက်ကို ပင်လယ်ပေါ်မှာဆန့်သဖြင့်၊ ပင်လယ်ရေသည် အားကြီး၍ပြန်လာသည်ကို၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ပြေးကြသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့
၂၈ ကို ပင်လယ်အလယ်၌လှဲတော်မူ၏။– ထိုသို့ ပင်လယ်ရေသည်ပြန်လာ၍၊ ပင်လယ်ထဲသို့လိုက်ဝင်သော ဖာရောဘုရင်၏ရထား၊ မြင်းစီးသူရဲ၊ ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကိုလွှမ်းမိုးသဖြင့်၊ တစုံတ
၂၉ ယောက်မျှ မကျန်ရစ်ရ။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့မူကား၊ ပင်လယ်အလယ်၌မြေပေါ်မှာလျှောက်သွား၍၊ ရေသည် သူတို့လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲ
၃၀ ဘက်မှာ ကျောက်ထရံကဲ့သို့ရှိနေ၏။– ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည် ထိုနေ့၌ဣသရေလလူတို့ကို၊ အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူသဖြင့်၊ ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ အဲဂုတ္တုလူအသေကောင်တို့
၃၁ ကို မြင်ရကြ၏။– ထိုသို့ အဲဂုတ္တုလူတို့၌ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသောအမှုကြီးကို၊ ဣသရေလလူတို့သည်မြင်၍၊ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ကြ၏။ ထာဝရဘုရားနှင့် ကိုယ်တော်၏ကျွန် မောရှေကို ယုံကြည်ကြ၏။

၁၅

၁ ထိုအခါ မောရှေနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားအား သီချင်းဆိုသော စကားဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်ဘုန်းပွင့်လျက် အောင်ပွဲခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်အားသီချင်းဆိုပါအံ့။ မြင်းနှင့် မြင်းစီးသူရဲကို ပင်လယ်
၂ ထဲသို့လွှဲချတော်မူပြီ။– ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါသီချင်းဆိုကြောင်း၊ ငါ့ကိုကယ်တင်သော အရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားသည် ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၍၊ ထောမနာပြုပါမည်။ ငါ့ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်
၃ တော်မူ၍၊ ငါချီးမြှောက်ပါမည်။– ထာဝရဘုရားသည် စစ်သူရဲဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားဘည်း
၄ ဟူသော နာမတော်ရှိတော်မူ၏။– ဖာရောဘုရင်

To Contents

၏ရထားနှင့် ဗိုလ်ခြေတို့ကို ပင်လယ်ထဲသို့လွှဲချ
တော်မူပြီ။ ရွှေသောဗိုလ်မင်းတို့သည်၊ ဧဒုံပင်
၅ လယ်ထဲ၌ မြုပ်လျက်ရှိကြ၏။– နက်စွာသောအ
ရပ်၌ လွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြ၏။ ကျောက်ကဲ့သို့
၆ အောက်သို့ဆင်းကြ၏။– အို ထာဝရဘုရား၊
လက်ျာလက်တော်သည် တန်ခိုးအားဖြင့်ဘုန်း
ကြီးတော်မူ၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ လက်ျာလက်
တော်သည် ရန်သူတို့ကို ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးတော်မူ
၇ ၏။– ကိုယ်တော် တဘက်၌ထသောသူတို့ကို၊
ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်တို့နှင့် လဲ့တော်မူ
၏။ အမျက်တော်ကိုလွှတ်၍၊ သူတို့ကိုအမှိုက်ကဲ့
၈ သို့ မီးလောင်စေတော်မူ၏။– နှာခေါင်းတော်လေ
အားဖြင့် ရေသည်စုဝေး၍၊ ဧီးသောရေသည်ပုံပုံ
ကြွ၍၊ ပင်လယ်၏အထဲ၌ပင် နက်သောရေသည်
၉ တောင့်မာလျက်နေရ၏။– ရန်သူက၊ ငါလိုက်
မည်။ သူတို့ကိုမှီလိမ့်မည်။ လုယူသောဥစ္စာကို
ဝေ၍ သူတို့၌ ငါချင်ရဲပြေလိမ့်မည်။ ထားကိုအိမ်
မှထုတ်၍ သူတို့ကို ငါ့လက်နှင့်ဖျက်ဆီးမည်ဟု
၁၀ ဆိုသတည်း။– ကိုယ်တော်သည် လေကိုမှုတ်
တော်မူသဖြင့်၊ ပင်လယ်သည် သူတို့ကို လွှမ်းမိုး
၍ သူတို့သည်အားကြီးသောရေထဲမှာ ခဲကဲ့သို့
၁၁ ဆင်းကြလေ၏။– အို ထာဝရဘုရား၊ ဘုရားများ
တို့တွင် အဘယ်မည်သောဘုရားသည် ကိုယ်
တော်နှင့်တူပါသနည်း။ သန့်ရှင်းခြင်းအားဖြင့်
ဘုန်းကြီးတော်မူထသော၎၊ ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံစဉ်
တွင်၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်တော်မူထသော၊
အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုတော်မူသော၊ ကိုယ်
၁၂ တော်နှင့် အဘယ်ဘုရားတူပါသနည်း။– လက်ျာ
လက်တော်ကိုဆန့်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ကိုမြေ
၁၃ မြုပ်လေ၏။– ရွှေးတော်မူသောလူမျိုးကို ကရု
ဏာတော်အားဖြင့် ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ သန့်ရှင်း
သောနေတော်မူရာသို့ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် လမ်း
၁၄ ပြတော်မူ၏။– လူမျိုးတို့သည်သိတင်းကြား၍
ကြောက်လန့်ကြလိမ့်မည်။ ပါလေဿိုနပြည်သူ
ပြည်သားတို့သည် ပူပန်ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်
၁၅ မည်။– ဧဒုံဗိုလ်တို့သည် မိန်းမောတွေဝေခြင်း၊
မောဘသူရဲတို့သည် တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ခါနာန်ပြည်
သားအပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်
၁၆ ကြလိမ့်မည်။– အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏
လူတို့သည်လွန်သွားသောအခါ၊ ရွှေးတော်မူသော
ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် လွန်သွားသောအခါ၊
ထိုလူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကြောက်သောစိတ်၊
ထိတ်လန့်သောစိတ်အားကြီး၍ လက်ရုံးတော်
တန်ခိုးကြောင့်၊ သူတို့သည်ကျောက်ကဲ့သို့ ငြိမ်
၁၇ ငြိမ်နေကြလိမ့်မည်။– အို ထာဝရဘုရား၊ အမွေခံ
တော်မူရာတောင်တည်းဟူသော ကျိန်းဝပ်တော်
မူရာဘို့ ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရပ်ထဲသို့ ကိုယ်
တော်၏လူတို့ကို သွင်းတော်မူလိမ့်မည်။ အို ထာ
ဝရဘုရား၊ လက်တော်နှင့်တည်တော်မူသော
သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ နေရာချတော်မူလိမ့်
၁၈ မည်။– ထာဝရဘုရားသည် ကာလအစဉ်အမြဲစိုး
စံတော်မူစေသတည်းဟု သီချင်းဆိုကြလေ၏။–
၁၉ အကြောင်းမူကား၊ ဖာရောဘုရင်၏မြင်းများ၊ ရ
ထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများတို့သည် ပင်လယ်ထဲ
သို့ဝင်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အပေါ်မှာ ပင်
လယ်ရေကိုလွှမ်းမိုးစေတော်မူ၏။ ဣသရေလအ
မျိုးသားတို့မူကား၊ ပင်လယ်အလယ်၌ မြေပေါ်
မှာလျှောက်သွားကြ၏။
၂၀ အာရုန်၏အစ်မဖြစ်သော ပရောဖက်မမိရိအံ
သည် ပတ်သာကိုကိုင်၍၊ မိန်းမအပေါင်းတို့သည်
ပတ်သာတီးလျက် ကလျက်လိုက်သွားကြ၏။–
၂၁ မိရိအံကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းပွင့်
လျက် အောင်ပွဲကို ခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်
တော်အားသီချင်းဆိုကြလော့။ မြင်းနှင့် မြင်းစီး
သူရဲကို ပင်လယ်ထဲသို့လွှဲချတော်မူပြီဟု သူတို့
နှင့်အသံပြိုင်၍ဆိုလေ၏။
၂၂ ထိုနောက် မောရှေသည် ဣသရေလလူတို့
ကို၊ ဧဒုံပင်လယ်မှဆောင်သွား၍၊ သူတို့သည် ရှု
ရတောသို့ရောက်ကြ၏။ ထိုတော်၌ သုံးရက်ခရီး
၂၃ သွား၍ ရေကိုမတွေ့မရကြ။– မာရအရပ်သို့
ရောက်သောအခါ၊ မာရရေသည်ခါးသောကြောင့်
မသောက်နိုင်ကြ။ ထိုကြောင့် ထိုအရပ်ကို မာရ
၂၄ ဟုသမုတ်ကြသတည်း။– လူများတို့သည် မော
ရှေကိုအပြစ်တင်၍မြည်တမ်းလျက်၊ အဘယ်သို့
၂၅ သောက်ရပါမည်နည်းဟုဆိုကြ၏။– မောရှေ
သည် ထာဝရဘုရားအားအော်ဟစ်၍ ထာဝရဘု
ရားသည် သစ်ပင်တပင်ကိုပြတော်မူ၏။ ထိုအ
ပင်ကိုရေထဲသို့ချပြီးလျှင်၊ ရေသည်ချိုလေ၏။
ထိုအရပ်၌ သူတို့ကိုစုံစမ်း၍ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူ
၂၆ သည်ကား။– သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏စကားကို စေ့စေ့နားထောင်၍
နှစ်သက်တော်မူသောအကျင့်ကို ကျင့်လျှင်၎င်း၊
ပညတ်တရားတော်အလိုသို့လိုက်၍ စီရင်တော်
မူချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၎င်း၊ ငါသည် အဲ
ဂုတ္တုလူတို့၌စွဲစေသော ရောဂါတစုံတခုကိုမျှ သင်
တို့၌မစွဲစေ။ ငါသည် သင်တို့၏ရောဂါကိုငြိမ်းစေ

သော ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၂၇ ထိုနောက်မှ ရေတွင်းဆယ်နှစ်တွင်း၊ စွန့်ပလွှဲပင်
ခုနစ်ဆယ်နှင့် ပြည့်စုံရာ ဧလိမ်ရွာသို့ရောက်၍၊
ထိုအရပ်တွင် ရေရှိရာအနားမှာတပ်ချကြ၏။

၁၆

၁ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အ
ပေါင်းတို့သည်၊ ဧလိမ်အရပ်မှထွက်၍ ခရီးသွား
ကြ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သွားသောနောက်၊ ဒု
တိယလဆယ်ငါးရက်နေ့တွင်၊ ဧလိမ်အရပ်နှင့်
သိနာတောင်စပ်ကြားမှာ သိန်တောသို့ရောက်
၂ ကြ၏။– ထိုတော၌ ဣသရေလအမျိုးသားပရို
၃ သတ်အပေါင်းတို့က၊– ငါတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌
အမဲသားချက်သောအိုးကင်းနားမှာထိုင်၍ ဝစွာ
စားရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်
ဖြင့်သေလျှင် သာ၍ကောင်း၏။ ယခုမူကား၊ ဤ
စည်းဝေးလျက်ရှိသော လူအပေါင်းတို့ကို ငတ်
မွတ်ခြင်းအားဖြင့် သတ်လိုသောငှါ၊ ဤတောအ
ရပ်သို့ဆောင်ခဲ့ပြီတကားဟု မောရှေနှင့် အာရုန်
ကို အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းလျက်ဆိုကြ၏။
၄ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားက ကြည့်ရှုလော့၊ ငါ
သည် သင်တို့အဘို့ မိုးယံးကောင်းကင်က မုန့်
မိုးယံးကိုရွာစေမည်။ လူတို့သည်နေ့တိုင်းထွက်၍
တနေ့စာလောက်အောင် သိမ်းယူကြမည်။ ငါ
၏တရားအတိုင်းကျင့်မည်လော၊ မကျင့်လောဟု
၅ ထိုသို့သောအားဖြင့် သူတို့ကိုငါစုံစမ်းမည်။– နေ့
တိုင်းသိမ်းယူသောအရာထက်၊ ခြောက်ရက်
မြောက်သောနေ့၌ နှစ်ဆကို သိမ်းယူ၍ပြင်ရကြ
၆ မည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။– မောရှေနှင့်
အာရုန်တို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့
ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူသည်ဟု
၇ ယနေ့ညဦးယံ၌ သင်တို့သိကြလိမ့်မည်။– နံနက်
ယံ၌လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်ကို မြင်ရ
ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကိုအပြစ်တင်လျက်
မြည်တမ်းကြသောအသံကိုကြားတော်မူပြီ။ ငါ
တို့ကို အပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်းစေခြင်းငှါ၊ ငါ
တို့သည် အဘယ်သို့သော သူဖြစ်သနည်းဟု ဣ
သရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အားဆိုလေ၏။–
၈ တဖန်လည်းမောရှေက၊ ထာဝရဘုရားသည် ည
ဦးယံ၌ သင်တို့စားစရာအမဲသားကိုငင်း၊ နံနက်ယံ
၌ဝလောက်အောင် မုန့်ကိုငင်း ပေးတော်မူသော
အခါ၊ ဤစကားပြည့်စုံလိမ့်မည်။ သင်တို့သည်
အပြစ်တင်လျက်မြည်တမ်းကြသောအသံကို
ထာဝရဘုရားကြားတော်မူပြီ။ ငါတို့သည် အ
ဘယ်သို့သောသူဖြစ်သနည်း။ သင်တို့သည်အ
ပြစ်တင်လျက် မြည်တမ်းကြသော စကားသည်၊
ငါတို့ကိုမဆိုမခိုက်၊ ထာဝရဘုရားကိုထိခိုက်
၉ သည်ဟု ဆိုလေ၏။– တဖန်သင်တို့သည်အပြစ်
တင်လျက်၊ မြည်တမ်းသောအသံကို ထာဝရဘု
ရားကြားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အထံတော်သို့ ချဉ်း
ကပ်ကြလော့ဟု ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်
အပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုလော့ဟု အာရုန်ကို မှာ
၁၀ ထားသည်အတိုင်း၊– အာရုန်သည် ဣသရေလအ
မျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုသော
အခါ၊ သူတို့သည် တောသို့မြေ့ကြည့်၍၊ မိုးယံး
တိမ်၌ထင်ရှားသော ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်
၁၁ ကို မြင်ရကြ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဣသ
ရေလအမျိုးသားတို့သည် အပြစ်တင်လျက် မြည်
၁၂ တမ်းသောအသံကိုငါကြားရပြီ။– ညဦးယံ၌ သင်
တို့သည်အမဲသားကို စားရကြလိမ့်မည်။ နံနက်
ယံ၌လည်း မုန့်နှင့်ဝရကြလိမ့်မည်။ ငါသည် သင်
တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို
သိကြလိမ့်မည်ဟု သူတို့ကိုပြောလော့ဟု မော
ရှေအားမိန့်တော်မူ၏။
၁၃ ညဦးယံ၌ငုံးငှက်တို့သည် တပ်ကိုအနှံ့အပြား
တက်လာကြ၏။ နံနက်ယံ၌လည်း တပ်ပတ်
၁၄ လည်အရပ်ရပ်တွင် နှင်းကျလျက်ရှိ၏။– နှင်း
တက်ပြီးသောအခါ၊ နှင်းခဲကဲ့သို့ သေးသေးလုံး
လုံးအရာသည် မြေမျက်နှာပေါ်မှာရှိရစ်လေ၏။–
၁၅ ထိုအရာကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်မြင်
သောအခါ၊ အဘယ်အရာနည်းဟု မသိသော
ကြောင့်၊ တယောက်ကိုတယောက်မေးကြ၏။
မောရှေကလည်း၊ ဤအရာသည်သင်တို့စားစရာ
၁၆ ဘို့ ထာဝရဘုရား ပေးသနားတော်မူသောမုန့်ဖြစ်
၏။– လူတိုင်း မိမိတဲ၌ရှိသောသူအရေအတွက်
နှင့်အညီ၊ လူအသီးအသီးစားလောက်အောင် တ
ယောက်တည်းမစီ သိမ်းယူကြလော့ဟု ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလေ၏။–
၁၇ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်ထိုသို့ပြု၍၊ အနည်း
၁၈ အများအလိုက် သိမ်းယူကြ၏။– ညမဲတောင်းနှင့်
ခြင်ကြသောအခါ၊ များများရသောသူမပို၊ နည်း
နည်းရသောသူ မလို၊ အသီးအသီးတို့သည် စား
၁၉ လောက်အောင်သိမ်းယူကြ၏။– မောရှေကလည်း၊
နံနက်တိုင်အောင် အဘယ်သူမျှမကျန်စေနှင့်ဟု
၂၀ ဆိုသော်လည်း၊– အချို့တို့သည် မောရှေစကား
ကိုနားမထောင်ဘဲ၊ နံနက်တိုင်အောင် ကျန်စေ
သဖြင့်၊ ပိုးဖြစ်၍နံလေသော်၊ မောရှေသည် အ

၂၁ မျက်ထွက်၏။– ထိုသူအသီးအသီးတို့သည် နေ့တိုင်းမိမိတို့စားလောက်သမျှကို သိမ်းယူကြ၏။ နေပူသောအခါအရေဖြစ်လေ၏။

၂၂ ခြောက်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ မုန့်နှစ်ဆတည်းဟူသော တယောက်နှစ်ဩမဲ့ သိမ်းရကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို ပရိသတ်အုပ်အပေါင်းတို့ ၂၃ သည် မောရှေအားကြားပြောလေ၏။– သူကလည်း၊ နက်ဖြန်နေ့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့၌ သန့်ရှင်းသောဥပုသ်နေ့၊ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသောနေ့ ဖြစ်၏။ မုန့်ကိုပေါင်းချင်သည်အတိုင်း ပေါင်းကြလော့။ ပြုတ်ချင်သည်အတိုင်းပြုတ်ကြလော့။ ကျန်သောအရာကို နံနက်တိုင်အောင်စောင့်၍ သိုထားကြလော့ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ ၂၄ ကြောင်းကို ပြန်ပြောလေ၏။– မောရှေမှာထားသည်အတိုင်း၊ နံနက်တိုင်အောင်သိုထားကြ၏။ ၂၅ နံခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်၏။ ပိုးလည်းမရှိ။– မောရှေကလည်း၊ ကျန်သောအရာကို ယနေ့စားကြလော့။ ယနေ့သည် ထာဝရဘုရား၏ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ၂၆ ယနေ့တွင် ထိုအရာကိုတော်၌မတွေ့ရ။– ခြောက်ရက်ပတ်လုံးသိမ်းယူရကြ၏။ ဥပုသ်နေ့တည်းဟူသော ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် မရှိမတွေ့ ၂၇ ရဟုဆိုလေ၏။– ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အချို့တို့သည်သိမ်းယူခြင်းငှါ ထွက်သွားရာတွင်၊ ၂၈ ရှာ၍မတွေ့ရကြ။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ပညတ်တရားများတို့ကို အဘယ်မျှ ၂၉ ကာလပတ်လုံးငြင်းပယ်ကြလိမ့်မည်နည်း။– ထာဝရဘုရားသည်ဥပုသ်နေ့ကို သင်တို့အားပေးတော်မူပြီ။ ထိုကြောင့် ခြောက်ရက်မြောက်သောနေ့၌ နှစ်ရက်အတွက်မုန့်ကိုပေးတော်မူ၏။ လူတိုင်း မိမိနေရာ၌နေစေ။ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ မိမိနေရာမှ အဘယ်သူမျှ မသွားစေနှင့်ဟု ၃၀ မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။– ထိုကြောင့် လူများတို့သည်ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ ၃၁ နေကြ၏။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထိုစားစရာကို မန္နဟုခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ နံနံစေ့ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဖြူသောအဆင်းရှိ၏။ ပျားရည်နှင့်ရောသောမုန့်ကြွပ်နှင့် အရသာတူ၏။

၃၂ မောရှေကလည်း၊ သင်တို့ကိုအဲဂုတ္တုပြည်မှငါနှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ တောဌ သင်တို့အားကျွေးသောမုန့်ကို၊ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည် မြင်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့အတို့သိုထားရသော ဩမဲတဩမဲကို ဖြည့်ကြလော့ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလေ၏။– ၃၃ တဖန်အာရုန်ကိုလည်း၊ အိုးတလုံးကိုယူ၍ မန္နတဩမဲကိုအပြည့်ထည့်ပြီးလျှင်၊ သင်တို့လူမျိုးအစဉ်အဆက်ဘို့စောင့်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား ၃၄ ရှေ့တော်၌ သိုထားလော့ဟုဆို၍၊– မောရှေကို ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုမန္နကို အာရုန်စောင့်စေခြင်းငှါ၊ သက်သေတော် ၃၅ ရှေ့မှာသိုထားလေ၏။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ လူနေရာပြည်သို့မရောက်မီတိုင်အောင်၊ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး မန္နကိုစားကြ၏။ ခါနာန်ပြည်နယ်နိမိတ်သို့ မရောက်မီတိုင်အောင် ၃၆ မန္နကိုစားကြ၏။– ဩမဲမူကား၊ ဧဖာဆယ်စုတစုဖြစ်သတည်း။

၁၇

၁ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သိန်တောထဲကထွက်၍ခရီးသွားသဖြင့်၊ ရေဖိဒိမ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်၌ လူများ ၂ သောက်ဘို့ရာရေမရှိ။– ထိုကြောင့်လူများတို့က၊ သောက်ဘို့ရေပေးပါဟုဆို၍ မောရှေကိုရန်တွေ့ကြ၏။ မောရှေကလည်း၊ ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့်ရန်တွေ့ကြသနည်း။ ထာဝရဘုရားကို အဘယ် ၃ ကြောင့် စုံစမ်းကြသနည်းဟုဆိုလေ၏။– လူများတို့သည်ရေတ၌ မောရှေကို အပြစ်တင်မြည်တမ်းလျက်၊ ငါတို့မှစ၍ သားသမီးတိရစ္ဆာန်တို့ကို အငတ်ထား၍ သတ်ခြင်းအလိုငှါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ အဘယ်ကြောင့်ဆောင်ခဲ့သနည်းဟု ဆိုကြ၏။– ၄ ထိုအခါ မောရှေသည် ထာဝရဘုရားအားအော်ဟစ်၍၊ ဤလူတို့အား အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်ကို ခဲနှင့်ပစ်လုကြပါပြီဟု လျှောက်လေ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ လူ ၅ များရှေ့သို့သွား၍ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့ကိုခေါ်လော့။ မြစ်ကိုရိုက်သော သင်၏လုံတံကိုကိုင်လျက်၊ ဟောရပ်အရပ်သို့သွားလော့။– ၆ ထိုအရပ်၌ရှိသောကျောက်ပေါ်တွင် သင့်ရှေ့မှာ ငါရပ်နေမည်။ သင်သည် ထိုကျောက်ကိုရိုက်ရမည်။ လူများသောက်ဘို့ ထိုကျောက်ထဲက ရေထွက်လိမ့်မည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။ မောရှေသည်လည်း ဣသရေလအမျိုး အသက် ၇ ကြီးသူတို့ရှေ့မှာ ထိုသို့ပြုလေ၏။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့က၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့တွင်ရှိသလော မရှိလောဟု ထာဝရဘုရားကိုစုံစမ်း၍ ရန်တွေ့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ထိုအရပ်ကို မဿာနှင့်မေရိဘဟု သမုတ်သတည်း။

ထိုအခါ အာမလက်လူတို့သည်လာ၍၊ ရေဖိ
ဒိမ်အရပ်၌ ဣသရေလလူတို့ကို စစ်တိုက်ကြ၏။-
မောရှေကလည်း၊ လူတို့ကိုရွေး၍ အာမလက်လူ
တို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ထွက်လော့။ နက်ဖြန်နေ့
၌ ဘုရားသခင်၏လှံတံကိုကိုင်လျက်၊ တောင်
ထိပ်ပေါ်မှာ ငါရပ်နေမည်ဟု ယောရှုအားဆို၏။-
မောရှေမှာလိုက်သည်အတိုင်း ယောရှုပြု၍၊ အာ
မလက်လူတို့ကို စစ်တိုက်လေ၏။ မောရှေ၊ အာ
ရုန်၊ ဟုရတို့သည် တောင်ထိပ်ပေါ်သို့တက်ကြ
၏။- မောရှေသည် လက်ကိုချီသောအခါ၊ ဣသ
ရေလလူတို့သည် နိုင်ကြ၏။ လက်ကိုချသောအ
ခါ၊ အာမလက်လူတို့သည်နိုင်ကြ၏။- သို့ရာတွင်
မောရှေ၏လက်သည်သောင်းသောကြောင့်၊ သူ
တို့သည် ကျောက်ကိုယူ၍ မောရှေကိုထိုင်စေပြီး
လျှင်၊ အာရုန်နှင့် ဟုရတို့သည် တယောက်တ
ဘက်နေ၍ သူ၏လက်ကိုမကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ နေ
ဝင်သည်တိုင်အောင် သူ၏လက်တို့သည် အမြဲ
နေလေ၏။- ယောရှုသည်လည်း အာမလက်မင်း
နှင့် လူများတို့ကိုထားလက်နက်ဖြင့် လုပ်ကြံလေ
၏။- ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤအမှုကိုအောက်
မေ့စရာဘို့ စာရေးထား၍ ယောရှုအားဘတ်ရွတ်
လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်အောက်
၌ အာမလက်၏အမှတ်ရိုက်သမျှကို ငါပယ်ရှင်းမည်
ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။- မောရှေသည်
လည်း ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ ယေဟောဝါနိဿိ
ဟု သမုတ်လေ၏။- အကြောင်းမူကား၊ အာမ
လက်အမျိုး၏လက်သည် ထာဝရဘုရား၏ ရာဇ
ပလ္လင်တော်၏ရန်ဘက်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထာဝ
ရဘုရားသည် ကာလအစဉ်အဆက် အာမလက်အ
မျိုးကိုစစ်တိုက်တော်မူလိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။

၁၈

ဘုရားသခင်သည် မောရှေမှစ၍ကိုယ်တော်၏
လူ ဣသရေလအမျိုးအဘို့ ပြုတော်မူသမျှကိုငင်း၊
ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကိုအဲဂုတ္တု
ပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူကြောင်းကိုငင်း၊ မိဒျန်
ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သော မောရှေ၏ယောက္ခမ
ယေသရောကြားသည်ရှိသော်၊- မောရှေလွှတ်ခဲ့
သောမယားနှင့်၊- သူ၏သားနှစ်ယောက်ကိုယူ၍
သွားလေ၏။ သားတယောက်ကား၊ ဂေရှုံအ
မည်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တကျွန်း
တနိုင်ငံ၌ ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်ရပြီဟု အဘဆို
သတည်း။- သားတယောက်ကား၊ ဧလျေဇာအ
မည်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ဘိုးဘေးတို့၏ ဘု
ရားသခင်သည် ငါ့ကိုမစ၍ ဖာရောဘုရင်၏ထား
မှ ကယ်လွှတ်တော်မူပြီဟု ဆိုသတည်း။- မောရှေ
၏ယောက္ခမယေသရောသည် မောရှေမယားနှင့်
သားတို့ကိုယူ၍၊ တောဌ ဘုရားသခင်၏တောင်
တော်နား၊ မောရှေတပ်ချရာအရပ်သို့ ရောက်လာ
လျှင်၊- ကိုယ်တော်၏ယောက္ခမယေသရောနှင့်
ကိုယ်တော်၏မယား၊ သားနှစ်ယောက်တို့သည်
ကိုယ်တော်ထံသို့ရောက်လာပါပြီဟု မောရှေအား
ကြားပြောသော်၊- မောရှေသည်ယောက္ခမကို ခ
ရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါထွက်၍ ဦးချနမ်းရှုပ်လျက်၊
ကျန်းမာကြောင်းကို တယောက်နှင့် တယောက်
မေးမြန်းလျက် တဲသို့ဝင်ကြ၏။- ထာဝရဘုရား
သည် ဣသရေလအမျိုးအတွက် ဖာရောဘုရင်
နှင့် အဲဂုတ္တုလူတို့၌ ပြုတော်မူသမျှကိုငင်း၊ လမ်း
ခရီးတွင်ခံရသော ဆင်းရဲဒုက္ခအလုံးစုံကိုငင်း၊ ထို
ဆင်းရဲဒုက္ခမှ ထာဝရဘုရား ကယ်လွှတ်တော်မူ
ကြောင်းကိုငင်း၊ မောရှေသည် ယောက္ခမအား
ကြားပြောလေ၏။- ထာဝရဘုရားသည် ဣသ
ရေလအမျိုးကို အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှကယ်နှုတ်
၍၊ ပြုတော်မူသောကျေးဇူးကြောင့် ယေသရော
သည်ဝမ်းမြောက်လျက်၊- အဲဂုတ္တုလူတို့လက်မှ
ငင်း၊ ဖာရောဘုရင်လက်မှငင်း၊ သင့်ကိုကယ်နှုတ်
တော်မူထသော၊ လူများတို့ကို အဲဂုတ္တုလူတို့
လက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရား
သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။- ထာဝရဘု
ရားသည် အခြားသောဘုရားရှိသမျှတို့ထက် သာ
၍ကြီးမြတ်တော်မူကြောင်းကို ယခုငါသိ၏။ အ
ကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည် မာနထောင်လွှား
သောအမှုအရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားနှိုင်းတော်မူ၏
ဟုဆိုပြီးမှ၊- မောရှေ၏ယောက္ခမယေသရော
သည်၊ မီးရို့စရာယဇ်နှင့် ဘုရားသခင်အဘို့ ယဇ်
များကိုဆောင်ခဲ့၍၊ အာရုန်နှင့် ဣသရေလအမျိုး
အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့သည်၊ မောရှေ၏
ယောက္ခမနှင့်အတူ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ အ
စာစားခြင်းငှါ လာကြ၏။

နက်ဖြန်နေ့၌ မောရှေသည်၊ လူများကို တ
ရားစီရင်ခြင်းငှါ ထိုင်လေ၏။ နံနက်မှစ၍ညဦး
တိုင်အောင်၊ လူများတို့သည် မောရှေရှေ့မှာနေ
ကြ၏။- မောရှေသည် လူများတို့အားပြုသမျှကို
ယောက္ခမမြင်လျှင်၊ ဤလူများတို့အား ပြုသောအ
မှုအဘယ်သို့နည်း။ သင်သည် တယောက်တည်း
ထိုင်လျက်၊ လူအပေါင်းတို့သည် နံနက်မှစ၍ည
ဦးတိုင်အောင် သင့်ရှေ့မှာ အဘယ်ကြောင့် နေရ

To Contents

၁၅ ကြဿနည်းဟုဆို၏။– မောရှေကလည်း၊ ဤသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏အယူတော်ကိုခံလိုရှိ၍
၁၆ ကျွန်ုပ်ထံသို့လာသောကြောင့် ဤသို့ဖြစ်၏။– သူတို့သည်အမှုရှိလျှင် အကျွန်ုပ်ထံသို့လာ၍ သူတို့၏အမှုကို ကျွန်ုပ်ဆုံးဖြတ်ရ၏။ ဘုရားသခင်၏ပညတ်တရားများကိုသင်ချရ၏ဟု ယောက္ခမအား
၁၇ ပြောလျှင်၊– ယောက္ခမက၊ သင်ပြုသောအမှုသည်
၁၈ မတော်မသင့်ဖြစ်၏။– သင်မှစ၍ သင်၌ပါသော ဤလူများတို့သည် အမှန်အားလျော့ကြလိမ့်မည်။ ဤအမှုသည် သင်၌အလွန်လေးနှိ၏။ တ
၁၉ ယောက်တည်း မတတ်နိုင်သောအမှုဖြစ်၏။– ငါ့စကားကိုနားထောင်လော့။ ငါအကြံပေးမည်။ ဘုရားသခင်သည်လည်း သင့်ဘက်၌ ရှိတော်မူလိမ့်မည်။ သင်သည် ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သောအမှု၌ လူများတို့၏အမှုကိုစောင့်လျက် ဘုရားသ
၂၀ ခင်အထံတော်သို့ဝင်၍ လျှောက်ရမည်။– သူတို့အားလည်း ပညတ်တရားတော်များကို သင်ချရမည်။ သူတို့သွားရာလမ်း၊ ပြုရသောအမှုကိုလည်း
၂၁ ပြရမည်။– ထိုမှတပါး ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့လျက်၊ သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ လောဘကိုရွံရှာလျက်၊ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူတို့ကို လူအပေါင်းတို့အထဲက ရွေးကောက်၍၊ တထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ငါးဆယ်အုပ်၊ တဆယ်အုပ်အရာ၌ ခန့်
၂၂ ထားရမည်။– ထိုသူတို့သည်ခပ်သိမ်းသောအချိန်၌ လူများတို့ကို တရားစီရင်ကြစေ။ ကြီးသောအမှု၌ သင်၏အယူကိုခံကြစေ။ ငယ်သောအမှုကို အလိုလိုစီရင်ကြစေ။ သို့ဖြစ်လျှင် သူတို့သည်ဝိုင်းညီ၍ အမှုထမ်းသဖြင့် သင်သည်သက်သာ
၂၃ လိမ့်မည်။– ထိုသို့ ဘုရားသခင်အခွင့်နှင့်ပြုလျှင် သင်သည်ခိုင်ခံ့လိမ့်မည်။ ဤလူအပေါင်းတို့သည် မိမိနေရာပြည်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားကြလိမ့်
၂၄ မည်ဟု ပြောဆို၏။– မောရှေသည်လည်း ယောက္ခမ၏စကားကိုနားထောင်၍ စကားရှိသည်အ
၂၅ တိုင်း ပြုလျက်၊– တတ်စွမ်းနိုင်သောသူတို့ကို လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ငါးဆယ်အုပ်၊ တဆယ်အုပ်အ
၂၆ သီးအသီး ခေါင်းအရာ၌ခန့်ထားလေ၏။– ထိုသူတို့သည် ခပ်သိမ်းသောအချိန်၌ လူတို့ကိုတရားစီရင်ကြ၏။ ခက်သောအမှု၌ မောရှေ၏အယူကို ခံကြ၏။ လွယ်သောအမှုကို အလိုလိုစီရင်ကြ
၂၇ ၏။– ထိုနောက် မောရှေသည် ယောက္ခမသွားရသောအခွင့်ကိုပေး၍၊ သူသည် မိမိနေရာသို့သွားလေ၏။

၁၉

၁ လူသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သွားသောနောက်၊ တတိယလ တရက်
၂ နေ့၌ သိနာတောသို့ရောက်ကြ၏။– ရေဖိဒိမ်အရပ်ကထွက်သွား၍ပြီးမှ သိနာတောသို့ရောက်၍၊
၃ ထိုတောင် တောင်ရှေ့မှာ တပ်ချကြ၏။– မောရှေသည် ဘုရားသခင်ထံတော်သို့တက်သွားလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် တောင်ပေါ်ကခေါ်တော်မူ၍၊ သင်သည် ယာကုပ်အမျိုး၊ လူသရေလသားတို့အား ပြန်ပြောရသောအမိန့်တော်ဟူမူကား၊–
၄ ငါသည် အဲဂုတ္တုလူတို့၌ပြုသောအကြောင်း၊ သင်တို့ကို ရွှေလင်းတအတောင်ဖြင့် ထမ်း၍ ကိုယ်ဘို့သိမ်းယူသောအကြောင်းကို သင်တို့သည် သိ
၅ မြင်ရကြပြီ။– ထိုကြောင့် ယခုတွင် သင်တို့သည် ငါ့စကားကို အမှန်နားထောင်၍ ငါ့ပဋိညာဉ်ကို စောင့်ရှောက်လျှင် အခြားသောလူမျိုးတကာတို့ထက် သင်တို့သည် ငါပိုင်ထိုက်သော ဘဏ္ဍာတော်ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးရှိသမျှသည် ငါ
၆ ၏ဥစ္စာဖြစ်၏။– သင်တို့သည်လည်း မင်းစည်းစိမ်ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မျိုး၊ သန့်ရှင်းသောလူမျိုး ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟူသော အမိန့်တော်ကို လူသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၇ မောရှေသည်ပြန်လာ၍ လူတို့တွင် အသက်ကြီးသူတို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသော စကားအလုံးစုံတို့ကို ပြန်ပြောလေ၏။– လူအပေါင်းတို့ကလည်း ထာဝရဘုရားမိန့်
၈ တော်မူသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြုပါမည်ဟု တညီတညွတ်တည်း ပြန်ပြောကြ၏။ မောရှေသည်လည်း သူတို့၏စကားကို ထာဝရဘုရား
၉ အား ပြန်လျှောက်လေ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း ကြည့်ရှုလော့။ သင်နှင့်ငါပြောသောအခါ လူများတို့သည်ကြား၍ အစဉ်အမြဲ သင့်ကိုယုံမည်အကြောင်း၊ မိုးယံတိမ်တိုက်၌ သင့်ဆီသို့ငါလာမည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။ မောရှေသည်လည်း ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို လူများတို့အား ပြန်ပြောလေ၏။
၁၀ ထာဝရဘုရားကလည်း လူတို့ရှိရာသို့သွား၍၊ ယနေ့နှင့် နက်ဖြန်၌ သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေလော့။
၁၁ သူတို့အဝတ်ကိုလျှော်စေ၍၊– သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ အသင့်ရှိနေစေလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည်လူအပေါင်းတို့ရှေ့၊ သိနာတောင်ပေါ်သို့

To Contents

၁၂ ဆင်းသက်တော်မူမည်။– လူတို့မကျော်ရသော
အဆီးအကာတို့ကို တောင်ပတ်လည်၌စီရင်၍၊
သင်တို့သည် တောင်ပေါ်သို့မတက်၊ တောင်ခြေ
ရင်းကိုမထိရအောင် သတိပြုကြဟု ပြောလော့။
တောင်ကိုထိမိသောသူမည်သည်ကား၊ ဇကန်အ
၁၃ မှန်အသေခံစေ။– ထိုသူကို လက်နှင့်မထိရ။ အ
ကယ်စင်စစ် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ရမည်။ သို့မဟုတ်
လုံနှင့်ထိုးရမည်။ လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊
အသက်မရှင်ရ။ တံပိုးသည် ကြာကြာမြည်သော
အခါ၊ လူများတို့သည် တောင်သို့လာရကြမည်
၁၄ ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။– မောရှေသည်
တောင်ပေါ်မှ လူတို့ရှိရာသို့ဆင်းသက်၍၊ သူတို့
ကို သန့်ရှင်းစေ၏။ သူတို့သည် မိမိအဝတ်များ
၁၅ ကိုလျှော်ကြေ၏။– မောရှေကလည်း၊ သုံးရက်
မြောက်သောနေ့၌ အသင့်ရှိစေကြလော့။ မယား
ကို မချဉ်းကြန့်ဟု လူတို့အားဆိုလေ၏။
၁၆ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၊ နံနက်အချိန်၌
တောင်ပေါ်မှာမိုးယံးချုန်းခြင်း၊ လျှပ်ပြက်ခြင်းနှင့်
တကွ မိုးယံးတိမ်တိုက်လွှမ်းမိုး၍ ကြီးသောအသံ
နှင့် တံပိုးမြည်သဖြင့်၊ တပ်၌ရှိသောလူအပေါင်း
၁၇ တို့သည် တုန်လှုပ်ကြ၏။– မောရှေသည်လည်း
ဘုရားသခင်နှင့်တွေ့စေခြင်းငှါ၊ လူများတို့ကို
တပ်ထဲကဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သူတို့သည် တောင်
၁၈ ခြေရင်းအောက်၌ ရပ်နေကြ၏။– ထာဝရဘုရား
သည်မီးဖြင့်လွှမ်းလျက်၊ သိနာတောင်ပေါ်သို့
ဆင်းသက်တော်မူသောကြောင့်၊ တတောင်လုံး
မီးခိုးထွက်လေ၏။ မီးခိုးသည်လည်း မီးဖို၏မီးခိုး
ကဲ့သို့တက်၍ တတောင်လုံး ပြင်းစွာလှုပ်လေ
၁၉ ၏။– တံပိုးမြည်သံသည်ကြာကြာမြည်လျက်၊ အ
သံတိုး၍ ကြီးသောအခါ၊ မောရှေသည်ခေါ်၍၊ ဘု
ရားသခင်သည် စကားသံနှင့်ထူးတော်မူ၏။–
၂၀ ထာဝရဘုရားသည်လည်း သိနာတောင်ထိပ်ပေါ်
သို့ဆင်းသက်၍၊ မောရှေကို တောင်ထိပ်ပေါ်သို့
ခေါ်တော်မူလျှင်၊ မောရှေသည်တက်လေ၏။–
၂၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ လူတို့သည်ကြည့်ရှုခြင်း
ငှါ ထာဝရဘုရားထံသို့ ကျော်ဝင်၍၊ အများတို့
သည် သေကြလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသော
၂၂ ကြောင့် ဆင်းရဲသတိပေးလော့။– ထာဝရဘုရား
ထံသို့ချဉ်းကပ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်
လည်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သန့်ရှင်းစေရမည်။ သို့မ
ဟုတ် ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်
၂၃ ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။– မောရှေက
လည်း၊ လူတို့သည် သိနာတောင်သို့မတက်နိုင်
ကြပါ။ အကြောင်းမူကား၊ မကျော်ရသောအဆီး
အကာတို့ကို တောင်ပတ်လည်၌စီရင်၍ သန့်
ရှင်းစေလော့ဟု မှာထားတော်မူပြီဟု ထာဝရဘု
၂၄ ရားအားပြန်လျှောက်လေ၏။– ထာဝရဘုရားက
လည်း၊ ဆင်းသွားလော့။ သင်နှင့် အာရုန်သာ
လျှင် တက်ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ လူများ
တို့သည် ထာဝရဘုရားထံသို့တက်ခြင်းငှါ မ
ကျော်မဝင်စေနှင့်။ သို့မဟုတ် သူတို့ကိုဒဏ်ခတ်
၂၅ တော်မူမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– မောရှေသည်
လည်း လူများတို့ရှိရာသို့ဆင်း၍ ကြားပြောလေ
၏။

၂၀

၁ ထိုအခါ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသော စကား
၂ များဟူမူကား၊– ငါသည် သင့်ကို ကျွန်ခံနေရာအဲ
ဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့ပြီးသော သင်
၃ ၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။– ငါမတ
၄ ပါး အခြားသောဘုရားကို မကိုးကွယ်နှင့်။– အ
ထက်မိုဃ်းကောင်းကင်၌၎င်း၊ အောက်အရပ်မြေ
ကြီးပေါ်၌၎င်း၊ မြေကြီးအောက်ရေထဲ၌၎င်း ရှိ
သောအရာနှင့် ပုံသဏ္ဌာန်တူအောင်၊ ရုပ်တုဆင်း
၅ တုကို ကိုယ်အဘို့မလုပ်နှင့်။– ဦးမချဝတ်မပြု
နှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင် ငါ
ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၌အပြစ်ရှိသည်ဟု ယုံ
လွယ်သောဘုရား၊ ငါ့ကိုမုန်းသောသူတို့၏ အမျိုး
အစဉ်အဆက်၊ တတိယအဆက်၊ စတုတ္ထအ
ဆက်တိုင်အောင်၊ အဘတို့၏အပြစ်ကို သားတို့
၆ ၌ဆပ်ပေးစီရင်သောဘုရား။– ငါ့ကိုချစ်၍ ငါ၁
ညတ်တို့ကိုကျင့်သောသူတို့၏ အမျိုးအစဉ်အ
ဆက် အထောင်အသောင်းတိုင်အောင်၊ ကရု
၇ ဏာကိုပြသော ဘုရားဖြစ်၏။– သင်၏ဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို မုသာနှင့်ဆိုင်
၍ မခြွက်မဆိုနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ နာမတော်
ကို မုသာနှင့်ဆိုင်၍ ခြွက်ဆိုသောသူကို အပြစ်မ
၈ ရှိဟု ထာဝရဘုရားမှတ်တော်မမူ။– ဥပုသ်နေ့ကို
သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထိုနေ့ရက်ကိုအောက်မေ
၉ လော့။– ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်မျိုးကိုကြိုး
၁၀ စား၍ လုပ်ဆောင်လော့။– သတ္တမနေ့ရက်သည်
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ဥပုသ်နေ့
ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ သင်မှစ၍သင်၏သားသမီး၊
ကျွန်ယောကျ်ား မိန်းမ၊ တိရစ္ဆာန်၊ သင်၏ တံခါး
အတွင်း၌နေသော ဧည့်သည်အာဂန္တုသည် အ
၁၁ လုပ်မလုပ်ရ။– အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား
သည် မိုဃ်းကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာ၊ အ

To Contents

ရပ်ရပ်၌ရှိသမျှတို့ကို ခြောက်ရက်တွင်ဖန်ဆင်း
၍ သတ္တမနေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတော်မူ၏။ ထို
ကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် သတ္တမနေ့ရက်ကို
၁၂ ကောင်းကြီးပေး၍ သန့်ရှင်းစေတော်မူ၏။- သင်
၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးသနားတော်မူ
သောပြည်၌ သင်၏အသက်တာ ရှည်မည်အ
၁၃ ကြောင်း၊ သင်၏မိဘကိုရိုသေစွာပြုလော့။- လူ
၁၄ အသက်ကို မသတ်နှင့်။- သူ့မယားကို မပြစ်မှား
၁၅ နှင့်။- သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်။- ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်
၁၆ သောသူတဘက်၌ မမှန်သောသက်သေကို မခံ
၁၇ နှင့်။- ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏အိမ်ကို တပ်
မက်လိုချင်သောစိတ် မရှိစေနှင့်။ ကိုယ်နှင့်စပ်
ဆိုင်သောသူ၏ မယား၊ သူ၏ ကျွန်ယောကျ်ား
မိန်းမ၊ နွား၊ မြည်းမှစ၍ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော
သူ၏ ဥစ္စာတစုံတခုကိုမျှ တပ်မက်လိုချင်သော
စိတ်မရှိစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ လူအပေါင်းတို့သည် မိုးသံချုန်းခြင်း၊ လျှပ်
ပြက်ခြင်း၊ တံပိုးသံမြည်ခြင်း၊ တောင်ထဲကမီးခိုး
ထွက်ခြင်း အကြောင်းအရာတို့ကို မြင်သောအ
ခါ၊ ကြောက်သောကြောင့်ရွေ့၍ အဝေးခဲ့ရပ်နေ
၁၉ ကြ၏။- မောရှေကိုလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အား
ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် နား
ထောင်ပါမည်။ အကျွန်ုပ်တို့အား ဘုရားသခင်
မိန့်တော်မမူပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့သည်သေ
မည်ကို စိုးရိမ်ပါသည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။-
၂၀ မောရှေကလည်း၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သင်တို့ကိုစုံ
စမ်းခြင်းငှါလင်း၊ သင်တို့သည် ပြစ်မှားခြင်းနှင့်
လွတ်မည်အကြောင်း ကိုယ်တော်ကိုကြောက်
စေခြင်းငှါလင်း၊ ဘုရားသခင်ကြွလာတော်မူပြီဟု
၂၁ လူများတို့အားပြောဆို၏။- လူများတို့သည်
လည်း အဝေးခဲ့ရပ်နေကြ၏။ မောရှေမူကား၊ ဘု
ရားသခင်ရှိတော်မူရာ ထူထပ်သောမှောင်မိုက်
၂၂ သို့ ချဉ်းကပ်လေ၏။- ထာဝရဘုရားကလည်း၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပြန်ပြောရသော
စကားဟူမူကား၊ ငါသည် ကောင်းကင်ဘုံမှ သင်
တို့နှင့် နှုတ်ဆက်ကြောင်းကို သင်တို့သည် သိ
၂၃ မြင်ကြပြီ။- ငါ့ကိုကိုးကွယ်သောအမှုဌ် ကိုယ်သုံး
၂၄ ဘို့ ငွေဘုရား၊ ရွှေဘုရားကိုမလုပ်ရ။- ငါ့အဘို့
မြေယဇ်ပလ္လင်ကို တည်ရမည်။ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ
သင်၏မီးရှို့သောယဇ်၊ မိသဟာယယဇ် တည်း
ဟူသော သင်၏သိုးနွားတို့ကို ယဇ်ပူဇော်ရမည်။
ငါအခွင့်ရှိရှိ၍၊ ငါ့နာမကို ကိုးကွယ်ရာအရပ်ခပ်
သိမ်းတို့၌၊ သင့်ဆီသို့ငါကြွလာ၍ ကောင်းကြီး
၂၅ ပေးမည်။- သင်သည် ကျောက်ယဇ်ပလ္လင်ကို ငါ့
အဘို့တည်လျှင်၊ ဆစ်သောကျောက်ကို မတည်
ရ။ သံတန်ဆာပါ၍ တည်သောယဇ်ပလ္လင်သည်
၂၆ ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။- သင်၌ ရုက်စရာအကြောင်း
မထင်မပေါ်စေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်သို့ လှေ
ကားဖြင့်မတက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁

၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့၌ စီရင်ရသော ဓမ္မသတ်ဟူမူ
၂ ကား။- ဟေဗြဲအမျိုးဖြစ်သော ကျွန်ကိုဝယ်လျှင်၊
ခြောက်နှစ်သာအစေကျွန်ခံစေရမည်။ သတ္တမ
နှစ်ရောက်သော်၊ ကိုယ်ဘိုးကို မတောင်းဘဲလွတ်
၃ ရမည်။- ကျွန်ခံစက တယောက်တည်းခံလျှင်၊
တယောက်တည်းထွက်ရမည်။ လင်မယားနှစ်
ယောက်ခံလျှင်၊ မယားနှင့်တကွထွက်စေရ
၄ မည်။- သို့မဟုတ် သခင်ပေးစားသောမယားရှိ၍
ထိုမယားသည် သားသမီးကိုဘွားမြင်လျှင်၊ မ
ယားနှင့်သားသမီးတို့ကို သခင်ပိုင်ရမည်။ ကျွန်မူ
၅ ကား၊ တယောက်တည်းထွက်ရမည်။- သို့မ
ဟုတ် ကျွန်က၊ ကျွန်တော်သခင်နှင့် မယားသား
သမီးတို့ကို ကျွန်တော်ချစ်ပါ၏။ မထွက်မသွား
၆ လိုပါဟု အတည့်အလင်းပြောဆိုလျှင်၊- သခင်
သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်သို့ငင်း၊ အိမ်တံခါး
တိုင်သို့ငင်း ဆောင်ယူ၍၊ နားရွက်ကို စူးဖြင့်
ဖောက်ပြီးမှ၊ ထိုကျွန်သည် အစဉ်အမြဲကျွန်ခံရ
မည်။

၇ အဘသည် သမီးကိုကျွန်ခံစေခြင်းငှါရောင်း
လျှင် ထိုမိန်းမသည် ကျွန်ယောကျ်ားကဲ့သို့ လွတ်
၈ ရသည်မဟုတ်။- သခင်သည် ထိုမိန်းမကို သိမ်း
ယူ၍မကြိုက်လျှင်၊ ရွေးစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးရ
မည်။ သူ့ကို လှည့်ဖြားမိသောကြောင့်၊ တပါးအ
၉ မျိုးသားတို့သို့ ရောင်းချပိုင်သောအခွင့်မရှိ။- မိမိ
သားခဲ့ပေးစားလျှင် မူကား၊ သမီးကဲ့သို့ပြုစုရ
၁၀ မည်။- အခြားမိန်းမကိုသိမ်းပြန်လျှင်၊ အရင်
သိမ်းသော မိန်းမ၏အဝတ်အစားနှင့် မယားဝတ်
၁၁ ကိုမလျှော့ရ။- ထိုသုံးပါးကိုမပြုလျှင်၊ ကိုယ်ဘိုး
ကို မတောင်းဘဲလွတ်ရမည်။

၁၂ လူကိုအသေသတ် သောသူသည် အသေ
သတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။- အသေသတ်မည်
အကြံမရှိဘဲ၊ သူ၏လက်၌ လူအသက်ကို ဘုရား
သခင်အပ်တော်မူလျှင်၊ ပြေးရသောအရပ်ကို ငါ
၁၄ ခန့်ထားမည်။- အိမ်နီးချင်းကို သတ်မည်အကြံရှိ
၍ အနိုင်တိုက်သောသူကိုကား၊ ငါ့ယဇ်ပလ္လင်၌

To Contents

၁၅ ခိုလှုံသော်လည်း၊ ဆွဲယူ၍သတ်ရမည်။– မိဘကို
အသေသတ်သောသူသည်၊ အသေသတ်ခြင်းကို
၁၆ အမှန်ခံရမည်။– လူကိုခိုးသောသူသည်၊ ရောင်း
သည်ဖြစ်စေ၊ သူ၏လက်၌ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ အ
၁၇ သေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။– မိဘကိုကျိန်
ဆဲသောသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရ
၁၈ မည်။– လူချင်းခိုက်ရန်ပြု၍ တယောက်သည်
ကျောက်ခဲနှင့် ထုသည်ဖြစ်စေ၊ လက်သီးနှင့်ထိုး
သည်ဖြစ်စေ၊ အရိုက်ခံရသောသူသည် မသေ
သော်လည်း၊ အိပ်ရာ၌ တုံးလုံးနေရလျှင်၎င်း၊–
၁၉ တဖန်ထ၍တောင်ဝေးနှင့်သွားလျှင်၎င်း၊ ရိုက်
သောသူကို အပြစ်လွှတ်ရမည်။ သို့ရာတွင် နာ
သောသူသည် အလုပ်ပျက်ရသည်အတွက်၊ အ
နာပျောက်စေခြင်းငှါ ကုသရသည်အတွက်၊ ငွေ
၂၀ ကိုလျော်ရမည်။– သခင်သည် ကျွန်ယောကျ်ား
ကျွန်မိန်းမကိုဒုတ်နှင့်ရိုက်၍ ထိုကျွန်သေလျှင်၊
၂၁ သခင်သည် လေးသောဒဏ်ကိုခံရမည်။– သို့ရာ
တွင် ကျွန်သည် တရက်နှစ်ရက်နာ၍ မသေဘဲ
နေလျှင်၊ သခင်သည် ထိုကျွန်ကိုပိုင်သောကြောင့်၊
ဒဏ်နှင့်လွှတ်ရမည်။

၂၂ လူချင်းခိုက်ရန်ပြုကြ၍၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်
သောမိန်းမကို ထိခိုက်သဖြင့် ကိုယ်ဝန်ပျက်၍ အ
ခြားသောအနာမဖြစ်လျှင်၊ မိန်းမလင်စီရင်သည်
အတိုင်း ဒဏ်ခံရမည်။ မင်းစီရင်သည်အတိုင်း
၂၃ လည်း ငွေကိုလျော်ရမည်။– အခြားသောအနာ
ဖြစ်လျှင်၊ အသက်အတွက် အသက်ကိုငင်း၊–
၂၄ မျက်စိအတွက် မျက်စိကိုငင်း၊ သွားအတွက် သွား
ကိုငင်း၊ လက်အတွက် လက်ကိုငင်း၊ ခြေအတွက်
၂၅ ခြေကိုငင်း၊– မီးလောင်ခြင်းအတွက် မီးလောင်
ခြင်းကိုငင်း၊ ရှုနခြင်းအတွက် ရှုနခြင်းကိုငင်း၊
ဒဏ်ချက်ရာအတွက် ဒဏ်ချက်ရာကိုငင်း ခံရ
၂၆ မည်။– သခင်သည် ကျွန်ယောကျ်ား ကျွန်မိန်းမ၏
မျက်စိကို ပျက်အောင်ရိုက်လျှင်၊ မျက်စိပျက်သည်
၂၇ အတွက် လွှတ်ရမည်။– ထိုအတူ ကျွန်ယောကျ်ား
ကျွန်မိန်းမ၏သွားကို ကျိုးအောင်ရိုက်လျှင်၊ သွား
ကျိုးသည်အတွက် လွှတ်ရမည်။

၂၈ နွားသည် လူယောကျ်ား မိန်းမကိုခွေ၍ လူ
သေလျှင်၊ စင်စစ်ထိုနွားကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍
သတ်ရမည်။ အသားကိုလည်း မစားရ။ နွားရှင်ကို
၂၉ ကား၊ အပြစ်လွှတ်ရမည်။– ၎င်းနည်း နွားသည်
အထက်ကခွေ့ဘူး၍၊ ခွေ့ကြောင်းကို နွားရှင်
ကြားသိလျက် မချည်မနှောင်အလွတ်ထား၍၊
နွားသည် ယောကျ်ား မိန်းမကိုသတ်မိလျှင်၊ ထို

နွားကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်သတ်ရမည်။ နွားရှင်ကို
၃၀ လည်း အသေသတ်ရမည်။– သို့မဟုတ် ငွေလျော်
စေဟုစီရင်လျှင်၊ စီရင်သည်အတိုင်း မိမိအသက်
၃၁ ရွေးရန် အဘိုးကိုလျော်ရမည်။– သူတပါး၏သား
သမီးကို ခွေ့လျှင်၊ စီရင်သည်အတိုင်းခံရမည်။–
၃၂ ကျွန်ယောကျ်ား ကျွန်မိန်းမကိုခွေ့လျှင်မူကား၊
နွားရှင်သည် ကျွန်ရှင်အား ငွေအကျပ်သုံးဆယ်
ကိုလျော်ရမည်။ နွားကိုလည်း ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်
၃၃ သတ်ရမည်။– လူသည် တွင်းကိုဖွင့်၍ ထားသည်
ဖြစ်စေ၊ တွင်းကိုတူး၍ မပိတ်ဘဲထားသည်ဖြစ်
စေ၊ သူတပါး၏မြင်း၊ နွားသည် ထိုတွင်းသို့ကျ
၃၄ လျှင်၎င်း– တွင်းရှင်သည် မြင်း၊ နွားအဘိုးကိုလျော်၍
၃၅ အသေကောင်ကိုယူရမည်။– အကြင်သူ၏နွား
သည်၊ သူတပါး၏နွားကို အသေခွေ့လျှင်၊ နွားရှင်
နှစ်ဦးတို့သည်၊ အသက်ရှင်သော နွားကိုရောင်း၍
အဘိုးကိုဝေယူရမည်။ သေသောနွားကိုလည်း
၃၆ ဝေယူရမည်။– ၎င်းနည်း နွားသည် အထက်က
ခွေ့ဘူးကြောင်းကို၊ နွားရှင်သိလျက်နှင့် မချည်မ
နှောင် အလွတ်ထားလျှင်၊ နွားသေကောင်ကို
ကိုယ်တိုင်ယူရမည်။ ထို့နွားတကောင်အတွက်
တကောင်ကိုအမှန်လျော်ရမည်။

၂၂

၁ လူသည် သိုးနွားကိုခိုး၍ သတ်သည်ဖြစ်စေ၊
ရောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ နွားတကောင်အတွက် နွား
ငါးကောင်ကိုငင်း၊ သိုးတကောင်အတွက် သိုး
၂ လေးကောင်ကိုငင်း ပြန်ပေးရမည်။– သူခိုးသည်
အိမ်ကိုထွင်းဖောက်စဉ်၊ သူတပါးတွေ့၍ သေ
အောင်သတ်သော်လည်း၊ သေစားမသေစေရ။–
၃ သို့သော်လည်း နေထွက်လျှင် သေစားသေစေရ
မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ပြန်ပေးစရာအကြောင်း
ရှိ၏။ ဥစ္စာအလျှင်းမရှိလျှင်၊ ခိုးသည် ဥစ္စာအ
၄ တွက် ကိုယ်ကိုရောင်းရမည်။– သူခိုးလက်၌ ခိုး
သောနွား၊ သိုးကိုအသက်ရှင်လျက် အမှန်တွေ့
လျှင်၊ နှစ်ဆပြန်ပေးရမည်။

၅ သူ့လယ်၊ သူ့စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စားစေသော်
ငင်း၊ မိမိတိရစ္ဆာန်ကို သူ့လယ်၌ထိန်းကျောင်း
သော်ငင်း၊ မိမိလယ်၊ မိမိစပျစ်ဥယျာဉ်ထဲကအ
၆ ကောင်းဆုံးကို ထုတ်၍ ပြန်ပေးရမည်။– မီးရှို့
သောအခါ မြက်ပင်ကြောင့် အစဉ်အတိုင်း
ရှောက်၍လောင်လျက်၊ ကောက်လှိုင်း၊ စပါးပင်၊
လယ်၌ရှိသောအရာတို့ကို လောင်လျှင်၊ မီးရှို့
သောသူသည် အမှန်လျော်ရမည်။

၇ လူတဦးသည် အိမ်နီးချင်းတဦး၌ ရွှေငွေအစ

To Contents

ရှိသော ဥစ္စာတစုံတခုကိုအပ်နှံ၍၊ အပ်နှံခံသော
သူ၏အိမ်မှ သူခိုးခိုးသွားလျှင်၊ သူခိုးကိုတွေ့မိ
၈ သောအခါ နှစ်ဆလျော်ဧ၀ေ။– သူခိုးကိုမတွေ့
လျှင်၊ အိမ်ရှင်သည် မိမိအိမ်နီးချင်းဥစ္စာကို ယူသ
လော မယူလောဟု ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ အ
၉ စစ်ခံရမည်။– သူဥစ္စာကို ပြစ်မှားသည်အမှုမှာ၊
နွား၊ မြည်း၊ သိုး၊ အ၀တ်အစရှိသော ပျောက်
သော ဥစ္စာတစုံတခုကိုတွေ့၍၊ ဤဥစ္စာကား၊ ငါ
၏ဥစ္စာဖြစ်သည်ဟု တစုံတယောက်ဆိုလျှင်၊ အ
မှုသည်နှစ်ဦးတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌
အစစ်ခံရ၍၊ တရားရှုံးသောသူသည် နှစ်ဆလျော်
၁၀ ရမည်။– လူသည် အိမ်နီးချင်းလယ်၌ မြည်း၊ နွား၊
သိုးအစရှိသော တိရစ္ဆာန်တစုံတခုကို အပ်နှံ၍၊
ထိုတိရစ္ဆာန် သေသော်၎င်း၊ ထိခိုက်၍ နာသော်
၎င်း၊ သက်သေမရှိဘဲ သူတပါးမောင်းရ၍သွားသော်
၁၁ ၎င်း၊– အပ်နှံခံသောသူသည် ငါ့အိမ်နီးချင်း၏ဥစ္စာ
ကို ငါမယူဟု နှစ်ဦးသဘောတူလျက်၊ ထာ၀ရဘု
ရားရှေ့မှာ အကျိန်ခံရလျှင်၊ ဥစ္စာရှင်သည် ၀နှံခံရ
၁၂ မည်။ အပ်နှံခံသူလည်း မလျော်ရ။– သို့ရာတွင်
သူတပါးခိုးသွားလျှင်၊ အပ်နှံခံသူသည် ဥစ္စာရှင်
၁၃ အားပြန်ပေးရမည်။– သားရဲကိုက်လျှင် သက်
သေတို့ အသေကောင်ကိုပြစေ။ ပြန်ငှဲလျှင် အ
၁၄ လျော်မခံရ။– လူသည်အိမ်နီးချင်း၌ တစုံတခုကို
ငှါး၍ ဥစ္စာရှင်မပါဘဲ သေသော်၎င်း၊ ထိခိုက်၍နာ
၁၅ သော်၎င်း၊ အမှန်လျော်ရမည်။– ဥစ္စာရှင်ပါလျှင်၊
ငှါးသောသူသည် မလျော်ရ။ အခနှင့် ငှါးလျှင်မူ
ကား၊ ဥစ္စာရှင်သည် အခကိုသာတောင်းရမည်။
၁၆ မပေးစားလိုသောအပျိုကို၊ အကြင်ယောကျ်ား
သည် ချော့မော့၍သင့်နေလျှင်၊ ကန်တော့ဥစ္စာ
ကိုပေး၍ ထိုမိန်းမကို မယားအရာ၌ မြှောက်ထား
၁၇ ရမည်။– မိန်းမ၏အဘ သဘောမတူ မပေးစား
လိုလျှင်၊ ကန်တော့ရသည်နှင့်အမျှ ငွေကို လျော်
၁၈ ရမည်။– စုန်းမကို အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ အခွင့်မ
၁၉ ပေးရ။– တိရစ္ဆာန်နှင့်သင့်နေသောသူသည် အ
၂၀ သေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။– ထာ၀ရဘုရား
မှတပါး အခြားသောဘုရားရှေ့မှာ ယဇ်ပူဇော်
သောသူကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရမည်။
၂၁ တပြည်တနိုင်ငံသားဖြစ်သော ဧည့်သည်ကို
မနောင့်ရှက်မညှဉ်းဆဲရ။ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တု
၂၂ ပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်ကြဘူးပြီ။– မိဘမရှိသော
သူငယ်နှင့် မုတ်ဆိုးမကို သင်တို့သည်မနောင့်
၂၃ ရှက်ရ။– နောင့်ရှက်ခြင်း တစုံတခုကိုပြု၍ သူတို့
သည် ငါ့အားအနည်းငယ်အော်ဟစ်လျှင်၊ ငါသည်
၂၄ ထိုအသံကိုအမှန်ကြား၍၊– ငါအမျက်ပြင်းစွာ
ထွက်လျက် သင်တို့ကို ထားဘေးဖြင့်ကွပ်မျက်
မည်။ သင်တို့မယားများသည်လည်း မုတ်ဆိုးမ
ဖြစ်၍၊ သားသမီးများသည်လည်း မိဘမရှိသော
သူငယ်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
၂၅ ငါ့လူဖြစ်သော ဆင်းရဲသားအိမ်နီးချင်းအား
သင်သည်ငွေကိုချေးလျှင်၊ အတိုးစားသောသူကဲ့
၂၆ သို့ သူ၌မပြု၊ အတိုးကိုမတောင်းရ။– အိမ်နီးချင်း
သည် မိမိစောင်ကို သင်၌ပေါင်ထားလျှင်၊ မိုးဝဲ
၂၇ မချုပ်မီ ပြန်ပေးရမည်။– အကြောင်းမူကား၊ အ
ခြားသောခြုံစရာမရှိ။ ကိုယ်ခြုံဘို့ဖြစ်၏။ သူ
သည် အဘယ်သို့အိပ်နိုင်သနည်း။ ငါ့အားအော်
ဟစ်လျှင် ငါကြားမည်။ ငါသည် သနားသောသ
ဘောရှိ၏။
၂၈ ဘုရားသခင်ကို လွန်ကျူးရ၍မပြောရ။ သင်၏
၂၉ အမျိုးကို အုပ်စိုးသောမင်းကို မကျိန်ဆဲရ။– အဦး
မှည့်သောအသီး၊ အဦးညှစ်သောအရည်ကို မထိမ်
မဝှက်ဘဲ ဆက်ကပ်ရမည်။ အဦးဘွားသော သား
ယောကျ်ားကိုလည်း ငါ့အားဆက်ကပ်ရမည်။–
၃၀ ထိုနည်းတူ သိုးနွားတို့ကိုပြုရမည်။ ခုနစ်ရက်ပတ်
လုံး သိုးနွားသငယ်ကို အမိနှင့်အတူနေစေ၍၊ အဋ္ဌ
၃၁ မနေ့ရောက်မှ ငါ့အားဆက်ကပ်ရမည်။– သင်တို့
သည် ငါ့ထံ၌ သန့်ရှင်းသောသူဖြစ်ရကြမည်။
တောခွေး သားရဲကိုက်သော အမဲသားကိုမစားရ။
ခွေးတို့အားပစ်ပေးရမည်။

၂၃

၁ သင်သည် မှားသောသိတင်းစကားကို မကြား
မပြောရ။ မတရားသောသူတို့နှင့် ဝိုင်းညီ၍ မမှန်
၂ သောသက်သေကိုမခံရ။– လူများနောက်သို့လိုက်
၍ မတရားသဖြင့်မပြုရ။ တရားတွေ့သည်အမှု
မှာ ကြီးသောသူဘက်၌နေ၍၊ တရားလမ်းမှ လွဲ
၃ စေခြင်းငှါမပြောရ။– ဆင်းရဲသောသူဘက်၌လည်း
၄ မငဲ့ကွက်ရ။– သင်သည် ရန်သူ၏မြင်းနွား လမ်း
လွဲသည်ကို တွေ့မြင်လျှင်၊ အမှန်ပြန်ပို့ရမည်။–
၅ သင့်ကို မုန်းသောသူ၏မြည်းသည်၊ မိမိဆောင်
ရွက်သော ဝန်အောက်မှာ လဲနေသည်ကို တွေ့
မြင်လျှင်၊ မ မစဘဲနေနိုင်သလော။ အမှန်ပို့ငှဲးညီ
၆ ၍ မစရမည်။– သင်၌ ဆင်းရဲသောသူသည် တ
ရားတွေ့သောအခါ၊ သူ့ကို မတရားသဖြင့်မစီရင်
၇ ရ။– မဟုတ်မမှန်သောအမှုကို ရှောင်ရမည်။ အ
ပြစ်မရှိသောသူ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူကို မကွပ်
မျက်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်မတရား
၈ သောသူကို အပြစ်မလွှတ်။– သင်သည် တံစိုးမ

To Contents

စားရ။ တံစိုးသည် ပညာရှိတို့၏မျက်စိကိုကွယ်စေ၍၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏စကားကို လွဲစေ
၉ တတ်၏။– တကျွန်းတနိုင်ငံသားဖြစ်သော ဧည့်သည်ကို မည္သူ့ဆဲရ။ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်ခဲ့ဘူးသောကြောင့်၊ ဧည့်သည်၏စိတ်သဘောကို သိကြ၏။
၁၀ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံးလယ်လုပ်၍ အသီးကို
၁၁ သိမ်းရမည်။– သတ္တမနှစ်တွင် လယ်ကိုမလုပ်ဘဲ အလွတ်ထားရမည်။ သို့ပြုလျှင် ဆင်းရဲသောအမျိုးသားချင်းတို့သည်၊ စားရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ကြွင်းသောအရာကိုလည်း၊ မြေတိရစ္ဆာန်တို့သည် စားရကြလိမ့်မည်။ ထိုနည်းတူ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ်ကိုလည်း ပြုရမည်။–
၁၂ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရမည်။ သို့ပြုလျှင် သင်၏နွားမြည်းတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သင်၏ ငယ်သားများ၊ ဧည့်သည်
၁၃ များတို့လည်း သက်သာရကြလိမ့်မည်။– ငါပညတ်သမျှတို့၌ သတိပြုကြလော့။ အခြားသောဘုရား၏နာမကို မဖြောက်မဆိုနှင့်။ သင်၏နှုတ်ထဲကမြွက်သံကို သူတပါးမကြားစေနှင့်။
၁၄ တနှစ်တွင်သုံးကြိမ် ငါ့အတွက်ပွဲခံရမည်။–
၁၅ ငါမှာထားခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း၊ အဓိဗလ ချိန်းချက်သောနေ့ရက်အချိန်၌ အစုမပွဲကိုခံ၍၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမဲ့သောမုန့်ကို စားရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုလတွင် သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်ကထွက်လာသတည်း။ ထိုပွဲကိုခံစဉ် ငါထံသို့အဘယ်သူမျှ လက်ချည်းမပေါ်မလာရ။–
၁၆ လယ်လုပ်၍ အသီးအနှံကိုသိမ်းစရိုသည်ကာလ၊ သိမ်းပွဲကိုငင်း၊ လယ်လုပ်၍ အသီးအနှံကို သိုထားသည်ကာလ၊ နှစ်လဲသောအခါ၊ သိုထားပွဲ
၁၇ ကိုငင်း ခံရမည်။– သင်တို့တွင် ယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည်၊ တနှစ်လျှင်သုံးကြိမ် ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာပြရကြ
၁၈ မည်။– ငါ့ယဇ်ကောင်၏အသွေးကို၊ တဆေးပါသောမုန့်နှင့်ရော၍ မပူဇော်ရ။ ငါ့ယဇ်ကောင်ဆီ
၁၉ ဥကို နံနက်တိုင်အောင် မကြွင်းစေရ။– သင်၏မြေ၌ အဦးသီးသောအသီးအနှံ အကောင်းဆုံးကို၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ထဲသို့ ဆောင်သွင်းရမည်။ ဆိတ်သငယ်ကို အမိနို့ရည်နှင့် မပြုတ်မချက်ရ။
၂၀ ကြည့်ရှုလော့။ လမ်းခရီး၌ သင့်ကိုစောင့်ရှောက်၍၊ ငါပြင်ဆင်နှင့်သောအရပ်သို့ ပို့စေ
ခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်တမန်ကို သင့်ရှေ့၌ ငါစေ
၂၁ လွှတ်၏။– ထိုတမန်ကို ရိုသေစွာပြုလော့။ စကားတော်ကို နားထောင်လော့။ အာဏာတော်ကို မဆန့်နှင့်။ သင်တို့ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို သူ
၂၂ သည်မလွှတ်။ ငါနာမသည် သူ၌ တည်ရှိ၏။– အကယ်စင်စစ် သင်သည်သူစကားကို နားထောင်၍ ငါပညတ်သမျှအတိုင်းပြုလျှင်၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို ငါသည်ရန်ဘက်ပြုမည်။ သင့်ကို ဆီးတား
၂၃ သောသူတို့ကိုလည်း ငါဆီးတားမည်။– ငါ့တမန်သည် သင့်ရှေ့၌သွား၍ သင့်ကို အာမောရိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဂိရဂါရှိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့ရှိရာသို့ ဆောင်သွင်း၍၊ သူတို့
၂၄ ကို ပယ်ရှင်းမည်။– သူတို့ဘုရားများကို ဦးမချဝတ်မပြုရ။ သူတို့ဘာသာအတိုင်း မကျင့်ရ။ သူတို့ကို အကုန်အစင်မှောက်လှဲ၍၊ ရုပ်တုဆင်းတု
၂၅ များကိုလည်း ရှင်းရှင်းဖြိုဖျက်ရမည်။– သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုရမည်။ သင်၏မုန့်ကိုငင်း၊ ရေကိုငင်း၊ ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ အနာရောဂါကိုလည်း သင်၏အထဲ
၂၆ က နှုတ်ယူပယ်ရှားတော်မူမည်။– သင်၏ပြည်တွင် ကိုယ်ဝန်ပျက်သောသတ္တဝါ၊ မြို့သော သတ္တဝါနှင့် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ သင်၏အသက်တန်း
၂၇ ကို ငါစုံလင်စေမည်။– ငါ့ကိုကြောက်တတ်သော သဘောကို သင့်ရှေ့သို့ငါစေလွှတ်၍၊ သင်ရောက်လေရာရာအရပ်၌ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးကို ငါ
၂၈ ဖျက်ဆီးမည်။ သင်၏ရန်သူအပေါင်းတို့ကို နောက်
၂၉ သို့လှည့်စေမည်။– ပျားတူများကိုလည်း သင့်ရှေ့သို့ငါစေလွှတ်၍၊ သူတို့သည် ဟိဝိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဟိတ္တိလူတို့ကို သင့်ရှေ့မှာနှင်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။–
၃၀ ထိုလူများကို တနှစ်ခြင်းတွင် သင့်ရှေ့မှာငါမနှင်ထုတ်။ သို့ပြုလျှင် ပြည်သည် လူဆိတ်ညံ၍ သား
၃၁ ရဲသည်သင့်တဘက်၌ များပြားလိမ့်မည်။– သင်သည်တိုးပွါး၍ တပြည်လုံးကို ဝင်စားသည်တိုင်အောင်၊ သူတို့ကို သင့်ရှေ့မှာ ဖြည်းဖြည်းငါနှင်
၃၂ ထုတ်မည်။– သင့်နေရာနယ်အပိုင်းအခြားကို၊ ဧနှံပင်လယ်မှသည် ဖိလိတ္တိပင်လယ်တိုင်အောင်၎င်း၊ တောမှသည်မြစ်တိုင်အောင်၎င်း ငါမှတ်သားမည်။ ထိုအရပ်သားများကို သင့်လက်သို့ငါ
၃၃ အပ်၍၊ သင်သည် နှင်ထုတ်ရလိမ့်မည်။– သူတို့နှင့်၎င်း၊ သူတို့ဘုရားများနှင့်၎င်း၊ သင်သည်မိသား
၃၄ ဟာယမဖွဲ့ရ။– သင်သည် ငါ့ကိုပြစ်မှားစေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည်ပြုမည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိသောကြောင့်၊ သူတို့သည် သင့်ပြည်၌မနေရကြ။ သင်

To Contents

သည် သူတို့ဘုရားကိုဝတ်ပြုလျှင်၊ ထိမိ၍လဲစေ
ရာအကြောင်းအမှန် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မောရှေ
အားမိန့်တော်မူ၏။

၂၆

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်၊
နာဒပ်၊ အဘိဟုအစရှိသော ဣသရေလအမျိုး အ
သက်ကြီးသူ ခုနစ်ကျိပ်နှင့်တကွ၊ ထာဝရဘုရား
ထံတော်သို့ တက်၍၊ သူတို့သည် ဝေးဝေးကိုး
၂ ကွယ်ကြစေ။– သင်တယောက်တည်းသာ ထာဝ
ရဘုရားထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ရမည်။ အခြား
သောသူ မချဉ်းမကပ်ရ။ လူများတို့သည် သင်နှင့်
အတူမတက်ရကြဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ
၃ ၏။– မောရှေသည်လည်း လူများတို့ရှိရာသို့လာ
၍၊ ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်အလုံးစုံကိုငင်း၊
စီရင်တော်မူချက်အလုံးစုံကိုငင်း ပြန်ကြား၍၊ လူ
များအပေါင်းကလည်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သမျှအတိုင်း အကျွန်ုပ်တို့ ပြုပါမည်ဟု တသံ
၄ တည်းပြန်ပြောကြ၏။– မောရှေသည် ထာဝရဘု
ရား၏စကားတော်အလုံးစုံတို့ကို ရေးထားပြီးမှ၊
နံနက်စောစောထ၍၊ တောင်ခြေရင်း၌ယဇ်ပလ္လင်
ကိုငင်း၊ ဣသရေလအမျိုး တဆယ်နှစ်မျိုးနှင့်အ
မျှ ကျောက်တိုင် တဆယ်နှစ်တိုင်ကိုငင်း တည်
၅ လေ၏။– ဣသရေလအမျိုးသားလူပျိုတို့ကို စေ
ခိုင်းသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် နွားများကိုယူ၍
ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ မီးရှို့သောယဇ်၊ မိဿဟာ
၆ ယယဇ်ကို ပူဇော်ကြ၏။– မောရှေသည်လည်း၊
အသွေးတဝက်ကို အင်တုံ၌ထည့်၍၊ တဝက်ကို
၇ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်းလေ၏။– ပဋိညာဉ်စာကို
လည်းယူ၍၊ ပရိသတ်များရှေ့မှာ ဘတ်ပြီးလျှင်၊
သူတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှအ
တိုင်း အကျွန်ုပ်တို့ပြုပါမည်၊ နားထောင်ပါမည်
၈ ဟု ပြောဆိုကြ၏။– မောရှေသည်လည်း၊ အသွေး
ကိုယူ၍ လူများအပေါ်မှာဖြန်းလျက်၊ ဤအသွေး
ကား ဤအမှုအရာတို့တွင် သင်တို့၌ ထာဝရဘု
ရားဝန်ခံတော်မူသော ပဋိညာဉ်၏အသွေးဖြစ်
သည်ဟု ပြောဆို၏။

၉ ထိုအခါ မောရှေ၊ အာရုန်၊ နာဒပ်၊ အဘိဟုအ
စရှိသော ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ ခုနစ်
၁၀ ကျိပ်တို့သည်တက်၍၊– ဣသရေလအမျိုး၏ဘု
ရားသခင်ကို မြင်ကြ၏။ ခြေတော်အောက်၌ နီ
လာကျောက်ဖြင့်ပြီးသော ကျောက်ခင်းကဲ့သို့
ငင်း၊ ကြည်လင်သော ကောင်းကင်မျက်နှာကဲ့သို့
၁၁ ငင်း ထင်လေ၏။– ဣသရေလအမျိုးသားမျှး
မတ်တို့ကို အပြစ်ပေးတော်မမူ။ သူတို့သည် ဘု
ရားသခင်ကိုမြင်ရသော်လည်း၊ စားသောက်
လျက်နေကြ၏။

၁၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါရှိရာတောင်ပေါ်
သို့ တက်၍နေလော့။ လူများတို့အား သွန်သင်တို့
ရာ ကျောက်ပြားပေါ်မှာ ငါရေးထားသောပညတ်
တရားများကို သင်၌ ငါအပ်ပေးမည်ဟု မောရှေ
၁၃ အားမိန့်တော်မူလျှင်၊– မောရှေသည် မိမိလက်
ထောက်ယောရှုနှင့်အတူထ၍ ဘုရားသခင်၏
၁၄ တောင်တော်ပေါ်သို့ တက်သွား၏။– အသက်ကြီး
သူတို့အားလည်း၊ ငါတို့မလာမီတိုင်အောင် ဤအ
ရပ်၌ ဦးနေကြလော့။ အာရုန်နှင့်ဟုရသည် သင်
တို့၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မည်သည့်သူမဆို အမှုအခင်း
ရှိလျှင်၊ သူတို့ထံသို့သွားစေဟု မှာထားလေ၏။

၁၅ မောရှေသည်တောင်တော်ပေါ်သို့တက်၍၊
မိုးယံးတိမ်သည် တောင်တော်ကို လွှမ်းမိုး၏။–
၁၆ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် သိနာတောင်
ပေါ်မှာထိ၍၊ မိုးယံးတိမ်သည် ခြောက်ရက်ပတ်
လုံးလွှမ်းမိုး၏။ သတ္တမနေ့ရက်၌ မိုးယံးတိမ်အထဲ
က အသံတော်ထွက်၍၊ မောရှေကိုခေါ်တော်မူ
၁၇ ၏။– ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် တောင်
ထိပ်ပေါ်မှာ လောင်သောမီးကဲ့သို့ ထင်၍၊ ဣသ
၁၈ ရေလအမျိုးသားတို့သည် မြင်ကြ၏။– မောရှေ
သည် မိုးယံးတိမ်အထဲသို့ဝင်သဖြင့် တောင်ပေါ်
သို့ရောက်၍ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး တောင်
ပေါ်မှာနေလေ၏။

၂၇

၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုး
၂ သားတို့သည်၊– ငါ့အား လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို
ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့။ ကြည်
ညိုသောစေတနာစိတ်နှင့် ငါ့အား လှူသမျှသော
၃ သူတို့၌ သင်သည် အလှူကိုခံရမည်။– ခံရသော
၄ အလှူဟူမူကား၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊– ပြာသောအ
ထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊
၅ ပိတ်ချော၊ ဆိတ်မွေး။– အနီဆိုးသောသိုးရေ၊ တ
၆ ဟာရုသားရေ၊ အကာရှသစ်သား။– လိမ်းရန်ဆီ
ဘော်ဘို့၊ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းမွှေးဘော်ဘို့ရာ၊ နံ့
၇ သာမျိုး၊ မီးထွန်းစရာဆီ။– ရုပ်ကျောက်၊ ယဇ်ပု
ရောဟိတ်သင်တိုင်းနှင့် ရင်ဖွဲ့၌ စီစရာကျောက်
၈ မြတ်တည်းဟူသော အလှူကိုခံရမည်။– ငါသည်
သင်တို့တွင်ကျိန်းဝပ်ရာဘို့ သန့်ရှင်းရာဌာနကို
၉ လုပ်ကြစေ။– ငါပြသမျှသော တဲတော်ပုံ၊ တဲ
တော်တန်ဆာပုံနှင့်အညီ လုပ်ရမည်။

To Contents

၁၀ အလျားနှစ်တောင်ထွာ၊ အနံတတောင်ထွာ၊
စောက်တတောင်ထွာရှိသော သေတ္တာကို၊ အကာ
ရှသားနှင့်လုပ်၍၊ သေတ္တာအတွင်းအပြင်ကို ရွှေစင်
၁၁ နှင့်မွမ်းမံရမည်။– သေတ္တာအပေါ်နားပတ်လည်
၌ ကွပ်သောရွှေတန်ဆာကိုလည်း လုပ်ရမည်။–
၁၂ ရွှေလေးကွင်းကိုသွန်း၍၊ သေတ္တာလေးထောင့်၌
၁၃ တမျက်နှာနှစ်ကွင်းစီ တပ်ရမည်။– အကာရှသား
၁၄ ထမ်းဘိုးကိုလုပ်၍ ရွှေနှင့်မွမ်းမံပြီးမှ၊– သေတ္တာ
ထမ်းစရာဘို့တဘက်တချက် ရွှေကွင်းထဲသို့ လျှို
၁၅ ထားရမည်။– ထိုထမ်းဘိုးကိုလည်း သေတ္တာရွှေ
၁၆ ကွင်းထဲကမနှတ် အစဉ်ရှိစေရမည်။– ငါပေးသော
သက်သေခံချက်ကို၊ ထိုသေတ္တာထဲမှာထားရမည်။

၁၇ အလျားနှစ်တောင်ထွာ၊ အနံတတောင်ထွာရှိ
သော သေတ္တာအဖုံးကိုလည်း ရွှေနှင့်လုပ်ရမည်။–
၁၈ ရွှေခေရုဗိမာန်ပါးကိုလည်း သေတ္တာအဖုံးတွင်
၁၉ အလျားတဘက်တချက်၌ ထုလုပ်ရမည်။– ထို
ခေရုဗိမာန်ပါးကို သေတ္တာဖုံးကိုယ်ထဲကထုတ်
၍၊ သေတ္တာဖုံးအပေါ်၌ တဘက်တပါးစီလုပ်ပြီး
၂၀ လျှင်၊– ခေရုဗိမာန်ပါးတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်
၍၊ သေတ္တာဖုံးကိုရွယ်လျက်၊ မိမိအတောင်ကိုဖြန့်
၂၁ ၍ သေတ္တာဖုံးကိုမိုးရမည်။– သေတ္တာအဖုံးကို
သေတ္တာပေါ်မှာတင်ရမည်။ ငါပေးသော သက်
သေခံချက်ကိုလည်း သေတ္တာထဲမှာထားရမည်။–
၂၂ ထိုအရပ်၌ ငါသည်သင်နှင့်တွေ့၍၊ သက်သေခံ
ချက်ထားသော သေတ္တာပုံးအပေါ်၊ ခေရုဗိမာန်ပါး
စပ်ကြားမှာ သင်နှင့်နှုတ်ဆက်သဖြင့်၊ ဣသ
ရေလအမျိုးသားတို့၌ ဆင့်ဆိုရာသမျှတို့ကို စီရင်
မည်။

၂၃ အလျားနှစ်တောင်၊ အနံတတောင်၊ အမြင့်
တတောင်ထွာရှိသော စားပွဲကိုလည်း အကာရှ
၂၄ သားနှင့်လုပ်၍၊– ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံရမည်။ စားပွဲအ
ပေါ်နားပတ်လည်၌ ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာကို
၂၅ ငင်း၊– အနံလက်တဝါးရှိသော ခါးပန်းကိုငင်း၊ ခါး
ပန်းအပေါ်နားပတ်လည်၌ ကွပ်သော ရွှေတန်
၂၆ ဆာကိုငင်း လုပ်ရမည်။– ရွှေလေးကွင်းကိုလည်း
လုပ်၍၊ ခြေထောက်လေးခုအထက် စားပွဲလေး
၂၇ ထောင့်၌ တပ်ရမည်။– ထိုရွှေကွင်းတို့သည် ခါး
ပန်းပေါ်မှာရှိ၍၊ စားပွဲထမ်းစရာ ထမ်းဘိုးနေရာ
၂၈ ဖြစ်ရမည်။– စားပွဲထမ်းစရာ အကာရှသားထမ်း
၂၉ ဘိုးကိုလုပ်၍ ရွှေနှင့်မွမ်းမံရမည်။– စားပွဲနှင့်ဆိုင်
သောလင်ပန်း၊ ဇွန်း၊ အင်တုံ၊ လောင်းစရာဖလား
၃၀ များကိုလည်း ရွှေစင်နှင့်လုပ်ရမည်။– ငါ့ရှေ့၊ စား
ပွဲပေါ်မှာရှေ့တော်မုန့်ကို အစဉ်တင်ရမည်။

၃၁ မီးခုံကိုလည်း ရွှေစင်နှင့်လုပ်၍၊ မီးခုံတိုင်အစ
ရှိသော အလင်္ကာများ၊ ခွက်များ၊ ဘူးသီးများ၊ ကြာ
၃၂ ပွင့်များတို့ကို တစပ်တည်းထုရမည်။– မီးခုံတိုင်
တဘက်တချက် သုံးလက်စီထွက်၍၊ အလက်
၃၃ ခြောက်လက်ရှိရမည်။– မီးခုံတိုင်ထဲကထွက်
သော အလက်သုံးလက်တွင်၊ တလက်တလက်၌
ဘူးကြာပွင့်နှင့်တကွ၊ ဗာတံသီးနှင့်ပုံတူသော
၃၄ ခွက်သုံးခွက်ရှိရမည်။– မီးခုံတိုင်၌လည်း ဘူးကြာ
ပွင့်နှင့်တကွ၊ ဗာတံသီးနှင့်ပုံတူသော ခွက်လေး
၃၅ ခွက် ရှိရမည်။– မီးခုံတိုင်ထဲကထွက်သော အ
လင်္ကာခြောက်လက်ရှိသည်အတိုင်း၊ အလင်္ကာနှစ်
ဘက်အောက်၌လည်း ဘူးသီးတလုံးစီရှိရမည်။–
၃၆ ဘူးများ၊ အလင်္ကာများတို့ကို တကိုယ်တစပ်တည်း
ဖြစ်စေ၍၊ မီးခုံတကိုယ်လုံးကို ရွှေစင်နှင့်ထုလုပ်
၃၇ ရမည်။– မီးခွက်ခုနှစ်လုံးကိုလည်း လုပ်ရမည်။
စားပွဲကိုလင်းစေခြင်း၄၊ ထိုမီးခွက်ကို ထွန်းရ
၃၈ မည်။– မီးညှပ်နှင့် မီးညှပ်ခံစရာခွက်တို့သည်
၃၉ လည်း ရွှေစင်ဖြစ်ရမည်။– မီးခုံနှင့် မီးခုံတန်ဆာ
ရှိသမျှတို့ကို၊ ရွှေစင်အခွက်တဆယ်နှင့် လုပ်ရ
၄၀ မည်။– တောင်ပေါ်မှာ သင့်အားပြခဲ့ပြီးသောပုံ
နှင့် ညီလျော်စွာလုပ်ခြင်း၄၊ သတိပြုရမည်။

၂၆

၁ တနည်းကား၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်း
သောအထည်၊ နီသောအထည်ဖြင့်ပြီးသော ခေရု
ဗိမာန်အရုပ်နှင့် ချယ်လှယ်သော၊ ပိတ်ချောကုလား
၂ ကာဆယ်ထည်ဖြင့် တဲတော်ကိုလုပ်ရမည်။– ကု
လားကာသည် အလျားနှစ်ဆယ်ရှစ်တောင်၊ အနံ
လေးတောင်ရှိ၍၊ ကုလားကာချင်း အလျားအနံ
၃ တူရမည်။– ကုလားကာငါးထည်စီ တစပ်တည်း
၄ ချုပ်ရမည်။– ကုလားကာတထည်ပြင်ဘက်မှာ၊
ကုလားကာနားချင်းဆက်မှီရာ၌ ကွင်းများကို
ပြာသောအထည်နှင့် လုပ်ရမည်။ အခြားသော
ကုလားကာပြင်ဘက်မှာ၊ ကုလားကာနားချင်း
၅ ဆက်မှီရာ၌လည်း ထိုအတူလုပ်ရမည်။– ကု
လားကာတထည်၌ ကွင်းငါးဆယ်ကိုငင်း၊ အခြား
သောကုလားကာ အနားဆက်မှီရာ၌ ကွင်းငါး
ဆယ်ကိုငင်း၊ ကွင်းချင်းဆိုင်မိအောင် လုပ်ရ
၆ မည်။– ရွှေချောင်းငါးဆယ်ကိုလည်းလုပ်၍၊ ထို
ရွှေချောင်းဖြင့် ကုလားကာများကို ပူးတွဲသဖြင့်၊
တဲတော်တဆောင်တည်းဖြစ်ရမည်။

၇ တဲတော်ဖုံးအုပ်ဘို့ အခြားသောကုလားကာ
၈ ဆယ်တထည်ကို ဆိတ်မွေးနှင့်လုပ်ရမည်။– ကု
လားကာသည် အလျားအတောင်သုံးဆယ်၊ အနံ

To Contents

လေးတောင်ရှိ၍၊ ကုလားကာ ဆယ်တထည်တို့
၉ သည် အလျားအနုံချင်းတူရမည်။– ကုလားကာ
ငါးထည်တစပ်၊ ခြောက်ထည်တစပ်တည်းချုပ်
၍၊ ဆဋ္ဌမကုလားကာကို တဲတော်ဦးဌာနေခါက်
၁၀ ထားရမည်။– ကုလားကာများဆက်မှီရာ၌၊ ပြင်
ဘက်ကနေသော ကုလားကာတထည်အနားမှာ၊
ကွင်းငါးဆယ်ကိုငင်း၊ ဆက်မှီသောအခြားကု
လားကာအနားမှာ၊ ကွင်းငါးဆယ်ကိုငင်း လုပ်ရ
၁၁ မည်။– ကြေးဝါချောင်းငါးဆယ်ကိုလည်းလုပ်
၍၊ ကွင်းတို့၌လျှိုပြီးလျှင်၊ အပေါ်တဲတပိုင်းနှင့်
တပိုင်းပူးတွဲသဖြင့်၊ တဲတဆောင်တည်းဖြစ်ရ
၁၂ မည်။– ထိုအပေါ်တဲ၌ပိုသော ကုလားကာတ
ဝကဲကိုကား၊ တဲတော်နောက်ဖေးမှာ တွဲလွဲဆွဲ
၁၃ ထားရမည်။– အပေါ်တဲ၌ပိုသော ကုလားကာအ
လျားနှစ်တောင်တွင်၊ တဲတော်ဖုံးအုပ်ဘို့ တ
ဘက်တချက် တတောင်စီတွဲလွဲဆွဲထားရမည်။–
၁၄ အပေါ်တဲဖုံးအုပ်ဘို့ အနီဆိုးသောသိုးရေကိုင်း၊
ထိုသိုးရေအပေါ်၌ တဟာရုသားရေကိုငင်းလုပ်ရ
မည်။

၁၅ တဲတော်ကာရန်ထောင်ထားရသော အကာရု
၁၆ ပျဉ်ပြားတို့ကိုလည်း လုပ်ရမည်။– ပျဉ်ပြားသည်
အလျားဆယ်တောင်၊ အနံတတောင်ထွာရှိရ
၁၇ မည်။– ထိုပျဉ်ပြားရှိသမျှတို့၌ ခြေထောက်နှစ်ခု
၁၈ စီ တတန်းတည်းရှိစေခြင်းငှါ လုပ်ရမည်။– တဲ
တော်တောင်ဘက်၌ ကာရန်ပျဉ်ပြား နှစ်ဆယ်ကို
၁၉ လုပ်ရမည်။– ထိုပျဉ်ပြားနှစ်ဆယ်တွင်၊ တပြား
တပြားအောက်၌ ခြေထောက်နှစ်ခုစီစပ်စရာဘို့
၂၀ ငွေခြေစွပ်လေးဆယ်ကို လုပ်ရမည်။– ထိုအတူ
တဲတော်မြောက်ဘက်၌ ကာရန် ပျဉ်ပြားနှစ်ဆယ်
၂၁ ရှိရမည်။– ထိုပျဉ်ပြား၌လည်း ငွေခြေစွပ်လေး
၂၂ ဆယ်၊ တပြားနှစ်ခုစီရှိရမည်။–တဲတော်အနောက်
ဘက်၌ကာရန် ပျဉ်ပြားခြောက်ပြားကိုငင်း၊–
၂၃ ထောင့်တဘက်တချက်၌ကာရန် ပျဉ်ပြားနှစ်
၂၄ ပြားကိုငင်း လုပ်ရမည်။– အထက်၌ငင်း၊ အောက်
၌ငင်း၊ ကွင်းကိုတင်၍စေ့စပ်လျက် ထောင့်နှစ်ခု
၂၅ ကို ပြီးစေရမည်။– ပျဉ်ပြားရှစ်ပြား၊ ငွေခြေစွပ်
၂၆ ဆယ်ခြောက်ခု၊ တပြားနှစ်ခုစီရှိရမည်။– တဲတော်
၌ကာရသော ပျဉ်ပြားကိုလျှိုစရာဘို့ အကာရု
သား ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို တဘက်ငါးချောင်းစီ
၂၇ လုပ်ရမည်။– တဲတော်နောက်ဖေး၌ ကာရသော
ပျဉ်ပြားကို လျှိုစရာဘို့ ကန့်လန့်ကျင် ငါးချောင်း
၂၈ ကိုလည်းလုပ်ရမည်။– အလယ်ကန့်လန့်ကျင်ကို၊
၂၉ ထောင့်တဘက်တချက်၌ ဆုံးစေရမည်။– ပျဉ်ပြား
တို့ကို ရွှေနှင့်မွမ်းမံရမည်။ ကန့်လန့်ကျင်လျှိုဘို့
ရာ ရွှေကွင်းကိုလည်း လုပ်၍၊ ကန့်လန့်ကျင်တို့
၃၀ ကို ရွှေနှင့် မွမ်းမံရမည်။– တောင်ပေါ်မှာ သင့်အား
ပြသော်ပုံနှင့်အညီ၊ တဲတော်ကို တည်ဆောက်ရ
မည်။

၃၁ တနည်းကား၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်း
သောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ဝိတ်ချောဖြင့်ပြီး
၍၊ ခေရဗိမ်အရုပ်နှင့် ချယ်လှယ်သောကုလား
၃၂ ကာတထည်ကို ချုပ်ရမည်။– ရွှေချသော အကာ
ရှသားတိုင်လေးတိုင်အပေါ်မှာ၊ ထိုကုလားကာ
ကို ဆွဲထားရမည်။ ထိုတိုင်တို့သည် ရွှေတံစို့နှင့်
၃၃ ငင်း၊ ငွေခြေစွပ်လေးခုနှင့်ငင်း ပြည့်စုံရမည်။–
၃၄ သက်သေခံချက်ထားသောသေတ္တာကို၊ ကုလား
ကာအတွင်းသို့ သွင်းစရာဘို့ ထိုကုလားကာကို ရွှေ
ချောင်းဖြင့်ဆွဲကာ၍၊ ဟဂျာအရပ်၊ ဟဂျာဟဂျံ
အရပ် နှစ်ပါးစပ်ကြားဌာန အပိုင်းအခြားဖြစ်ရမည်။–
၃၅ ဟဂျာဟဂျံအရပ်၌ သက်သေခံချက်သေတ္တာအ
၃၆ ပေါ်မှာ၊ သေတ္တာအဖုံးကို တင်ထားရမည်။– ကု
လားကာပြင်မှာ စားပွဲကိုထားရမည်။ တဲတော်
တောင်ဘက်နားမှာ မီးခုံကိုငင်း၊ မြောက်ဘက်
နားမှာစားပွဲကိုငင်း၊ တဘက်နှင့် တဘက်ဆိုင်မိ
အောင် ထားရမည်။

၃၇ တဲတော်တံခါးဝ၌ကာရန်၊ ပြာသောအထည်၊
မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ဝိတ်ချော
ဖြင့်ပြီး၍၊ ချယ်လှယ်သော ကုလားကာတထည်
၃၇ ကို လုပ်ရမည်။– ထိုကုလားကာဘို့ ရွှေတံစို့နှင့်
ပြည့်စုံသော အကာရုတိုင်ငါးတိုင်ကိုလုပ်၍ ရွှေ
နှင့် မွမ်းမံရမည်။ ကြေးဝါခြေစွပ်ငါးခုကိုလည်း
သွန်းရမည်။

၂၇

၁ တနည်းကား၊ အလျားငါးတောင်၊ အနံငါး
တောင်ရှိ၍ စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်သော ယဇ်
ပလ္လင်ကို၊ အကာရှသားနှင့် လုပ်ရမည်။ အမြင့်
၂ လည်း သုံးတောင်ရှိရမည်။– ယဇ်ပလ္လင်လေး
ထောင့်အပေါ်မှာ၊ ဦးချိုလေးချောင်းကို အကာ
၃ ရှသားနှင့်လုပ်၍ ကြေးဝါနှင့်မွမ်းမံရမည်။– ပြာ
ခံစရာအိုးနှင့်တကွ တူးရွှင်းပြား၊ အင်တုံ၊ အမဲ
သားချိတ်၊ လင်ပန်းအစရှိသော ယဇ်ပလ္လင်နှင့်
ဆိုင်သော တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ကြေးဝါနှင့်လုပ်
၄ ရမည်။– ကြေးဝါဆန်ခါကိုငင်း၊ ဆန်ခါလေး
ထောင့်အပေါ်မှာ ကြေးဝါလေးကွင်းကိုငင်း လုပ်
၅ ပြီးလျှင်၊– ယဇ်ပလ္လင်ခါးပန်းအောက်၊ အလယ်၌
၆ ထားရမည်။– ယဇ်ပလ္လင်ထမ်းစရာ အကာရှသား

To Contents

ထမ်းဘိုးတို့ကိုလုပ်၍ ကြေးဝါနှင့်မွမ်းမံပြီးမှ၊-
၇ ယဇ်ပလ္လင်ကိုထမ်းစရာဘို့ တဘက်တချက်ကွင်း
၈ များ၌ လျှိုထားရမည်။- တောင်ပေါ်မှာ သင့်အား ပြသည်အတိုင်း၊ ထိုယဇ်ပလ္လင်ကို အပေါ်အောက် ဟင်းလင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ပျဉ်ပြားနှင့်လုပ်ရမည်။

၉ တဲတော်ဝင်းကာရန်မူကား၊ အလျားအတောင် တရာရှိသော ပိတ်ချောနှင့် တောင်ဘက်၌ ကု
၁၀ လားကာကိုလုပ်ရမည်။- ထိုကုလားကာဘို့ တိုင် နှစ်ဆယ်၊ တိုင်ခြေစွပ်နှစ်ဆယ်ကို ကြေးဝါနှင့် လုပ်၍ တိုင်တံစို့၊ တိုင်တန်းတို့ကို ငွေဖြင့်ပြီးစေ
၁၁ ရမည်။- ထိုနည်းတူ၊ မြောက်ဘက်၌ကာရန် အ လျားအတောင်တရာရှိသော ကုလားကာနှင့်တ ကွ ငွေတံစို့၊ ငွေတန်းပါသောကြေးဝါတိုင်နှစ်
၁၂ ဆယ်၊ ကြေးဝါခြေစွပ်နှစ်ဆယ် ရှိရမည်။- ဝင်း အနောက်ဘက်အနံ၌ကာရန်၊ အလျားအတောင် ငါးဆယ်ရှိသော ကုလားကာနှင့်တကွ တိုင်တ
၁၃ ဆယ်၊ ခြေစွပ်တဆယ်ရှိရမည်။- ဝင်းအရှေ့ ဘက်၌လည်း အနံအတောင်ငါးဆယ်ရှိရမည်။-
၁၄ တံခါးဝတဘက်တချက်၌ ကာရန်၊ အလျားဆယ် ငါးတောင်ရှိသော ကုလားကာနှင့်တကွ တိုင်သုံး
၁၅ တိုင်၊- ခြေစွပ်သုံးခုရှိရမည်။- ဝင်းတံခါးဝ၌ကာ
၁၆ ရန်၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီ သောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍၊ ချယ်လှယ် သော ကုလားကာအတောင်နှစ်ဆယ်နှင့်တကွ
၁၇ တိုင်လေးတိုင် ခြေစွပ်လေးခုရှိရမည်။- ဝင်းပတ် လည်၌၌တိုင်ရှိသမျှတို့သည် ငွေတံစို့၊ ငွေတန်း၊
၁၈ ကြေးဝါခြေစွပ်နှင့် ပြည့်စုံရမည်။- ဝင်းသည် အ လျားအတောင်တရာ၊ အနံငါးဆယ်၊ အမြင့်ငါး တောင်ရှိ၍၊ ပိတ်ချောနှင့် ကြေးဝါခြေစွပ်ဖြင့်ပြီး
၁၉ ရမည်။- အမှုတော်ထမ်းဘို့ တဲတော်အသုံးအ ဆောင်ရှိသမျှကိုလည်း၊ တဲတော်တံသင်၊ ဝင်းနှင့် ဆိုင်သော တံသင်ရှိသမျှကိုလည်း၊ ကြေးဝါနှင့်လုပ် ရမည်။

၂၀ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တွင်၊ သက်သေ ခံချက်ထားရာအရပ်ကိုကာသော ကုလားကာ ပြင်မှာ၊ မီးခုံ၌ အစဉ်မပြတ်မီးထွန်းစရာဘို့၊ သံ လွင်သီးကို ထောင်း၍ယူသောသံလွင်ဆီစစ်ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဆောင်ခဲ့ရကြ
၂၁ မည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုလေ၁။- အာရုန်နှင့် သူ ၏သားတို့သည်၊ ညဦးမှသည် နံနက်တိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထိုအမှုကိုစီရင်ရမည်။ ဣသရေလအမျိုးတို့သည်၊ သားအစဉ်အဆက် စောင့်ရသော ပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။

၂၈

၁ သင်၏အစ်ကိုအာရုန်သည်၊ ငါ့ရှေ့မှာယဇ်ပု ရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရမည်အကြောင်း၊ သူ နှင့် သူ၏သားတည်းဟူသော နာဒပ်၊ အဘိဟု၊ ဧ လာဇာ၊ ဣသမာတို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ အထဲက ရွေးချယ်၍ သင့် အောက်၌ခန့်ထား
၂ လော့။- သင်၏အစ်ကိုအာရုန်၌ ဘုန်းအသရေ ထင်ပေါ်စေခြင်းငှါ၊ သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကို လုပ်
၃ ၍ပေးရမည်။- အာရုန်သည် ငါ့ရှေ့မှာ ယဇ်ပုရော ဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရသောအခွင့်ရှိ၍၊ သူ့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ငါပေးသောဉာဏ်ကိုရသော ပညာရှိအပေါင်းတို့သည် ထိုအဝတ်ကိုလုပ်ရမည်
၄ အကြောင်း မှာထားရမည်။- လုပ်ရသောအဝတ် ဟူမူကား၊ ရင်ဖုံး၊ သင်တိုင်း၊ ဝတ်လုံ၊ ချယ်လှယ် သောအင်္ကျီ၊ ဧဝေါင်း၊ ခါးပန်းတည်းဟူသော သင်၏ အစ်ကိုအာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊ ငါ့ရှေ့မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရမည်အ ကြောင်း၊ သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကို လုပ်ခြင်းငှါ။-
၅ ရွှေနှင့် ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီ
၆ သောအထည်၊ ပိတ်ချောတို့ကို ယူရမည်။- ထိုရွှေ အစရှိသည်တို့နှင့် သင်တိုင်းကို ထူးဆန်းစွာလုပ်ရ
၇ မည်။- သိုင်းကြိုးနှစ်ပင်ရှိ၍၊ သင်တိုင်းအပေါ်နား ချင်း တွဲမိစေခြင်းငှါ၊ တဘက်တချက်ကို ဆွဲချုပ်ရ
၈ မည်။- သင်တိုင်းအပေါ်နား၌ ထူးဆန်းသောရင် စည်းကိုလည်း၊ သင်တိုင်းကိုယ်ကဲ့သို့ ရွှေနှင့်ငင်း၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသော
၉ အထည်၊ ပိတ်ချောတို့ကိုငင်း လုပ်ရမည်။- ရှဟံ ကျောက်နှစ်လုံးကိုယူ၍၊ ဣသရေလအမျိုးတ
၁၀ ဆယ်နှစ်မျိုးကို၊- အသက်အကြီးအငယ်အလိုက်၊ ကျောက်နှစ်လုံးပေါ်မှာ အမျိုးနာမည်ခြောက်ခုစီ
၁၁ အက္ခရာတင်ရမည်။- တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခရာ တင်သကဲ့သို့၊ ကျောက်လုပ်သော အလုပ်နှင့်တ ကွ၊ ဣသရေလအမျိုး၏နာမည်တို့ကို ထိုကျောက် နှစ်လုံးအပေါ်မှာ အက္ခရာတင်၍ ရွှေကျောက်အိုး
၁၂ ၌ ထည့်ရမည်။- ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အောက်မေ့စေခြင်းငှါ၊ ထိုကျောက်နှစ်လုံးကို သင် တိုင်းသိုင်းကြိုးပေါ်မှာ တပ်ရမည်။ ထိုသို့ ဣသ ရေလအမျိုးသားတို့ကို အောက်မေ့စေခြင်းငှါ၊ သူ တို့နာမည်များကို အာရုန်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့
၁၃ တော်၌ မိမိပခုံးပေါ်မှာ ဆောင်ရမည်။- ကျောက်
၁၄ အိုးတို့ကို ရွှေနှင့် လုပ်ရမည်။- အဆုံး၌တပ်ရ သောကြိုးနှစ်ပင်တို့ကို ရွှေစင်နှင့်ကျစ်၍လုပ်ပြီး မှ ကျောက်အိုး၌တွဲရမည်။

To Contents

၁၅ ရွှေနှင့်ငင်း၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသော
အထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောနှင့်ငင်း၊ သင်
တိုင်းကိုလုပ်သည်နည်းတူ၊ ဗျာဒိတ်ရင်ဖုံးကို ထူး
၁၆ ဆန်းစွာ လုပ်ရမည်။– နှစ်ထပ်ခေါက်လျက်၊ အ
လျားတထွာ၊ အနံတထွာ၊ စတုရန်းလေးထောင့်
၁၇ ဖြစ်ရမည်။– ထိုရင်ဖုံး၌ ကျောက်မြတ်ကိုလေး
တန်းစီရမည်။ ပဌမအတန်းကား၊ ကျောက်နီ၊
၁၈ ဥသြဖရား၊ ပတ္တမြား၊– ဒုတိယအတန်းကား၊ မြ၊
၁၉ နီလာ၊ စိန်၊– တတိယအတန်းကား၊ ဂျိကိန္တ၊ မ
၂၀ ဟူရာ၊ ဂေါမိတ်။– စတုတ္ထအတန်းကား၊ မျက်ရွဲ၊
ကြောင်၊ နဂါးသွဲ့ဖြစ်၍၊ အသီးအသီးတို့ကို ရွှေ
၂၁ အိုး၌စီရမည်။– ဣသရေလအမျိုး တဆယ်နှစ်
မျိုးရှိသည်အတိုင်း၊ တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခရာတင်
သကဲ့သို့ ထိုကျောက်တို့၌၊ ထိုတဆယ်နှစ်ပါး
သော နာမည်အသီးအသီးတို့ကို တင်လျက်၊
ကျောက်တလုံးလျှင် နာမည်တပါးစီပါရမည်။–
၂၂-၂၅ ရင်ဖုံးအပေါ်ထောင့်နှစ်ခု၌ ရွှေနှစ်ကွင်းကို
ငင်း၊ ကျစ်သော ရွှေကြိုးနှစ်ပင်ကိုငင်းလုပ်ပြီးမှ၊
ထိုရွှေကွင်း၌တပ်၍၊ သင်တိုင်းသိုင်းကြိုးပေါ်မှာ
၂၆ ရှိသော ကျောက်အိုးတို့၌တွဲရမည်။– တဖန်ရွှေ
နှစ်ကွင်းကိုလုပ်၍ သင်တိုင်းအောက်နားမှာရှိ
သော ရင်ဖုံးအောက် ထောင့်နှစ်ခု၌တပ်ရမည်။–
၂၇ အခြားသော ရွှေနှစ်ကွင်းကိုလည်းလုပ်၍၊ သင်
တိုင်းရှေ့ဘက်အောက်နား၌ ထူးဆန်းသော ရင်
စည်းအပေါ်နားဆက်မှီရာတွင်၊ သင်တိုင်းကိုယ်
၂၈ တဘက်တချက်၌ တပ်ရမည်။– ရင်ဖုံးရွှေနှစ်
ကွင်းကို သင်တိုင်းရွှေနှစ်ကွင်းနှင့်တွဲ၍၊ ပြာ
သောကြိုးဖြင့် ပြီးစေရမည်။ ထိုသို့ရင်ဖုံးကို ထူး
ဆန်းသောရင်စည်းအပေါ်နားမှာ ဆွဲ၍၊ သင်
၂၉ တိုင်းနှင့်မကွာ အမြဲရှိစေရမည်။– အာရုန်သည်
လည်း၊ သန့်ရှင်းရာအရပ် ဌာနတော်ထဲသို့ဝင်
သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ထာဝရ
ဘုရား အစဉ်အောက်မေ့တော်မူစေခြင်းငှါ၊ ဗျာ
ဒိတ်ရင်ဖုံး၌ပါသော သူတို့နာမည်များကို မိမိန
၃၀ လုံးပေါ်မှာဆောင်ရမည်။– ဗျာဒိတ်ရင်ဖုံးအထဲ၌
ဥရိမ်နှင့် သုမိမ်ကိုသွင်းထားရမည်။ အာရုန်သည်
ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်သို့ဝင်သောအခါ၊ မိမိန
လုံးပေါ်မှာ ဥရိမ်နှင့် သုမိမ်ပါသည်ဖြစ်၍၊ ဣသ
ရေလအမျိုးသားတို့အမှု၌ စီရင်တော်မူချက်ကို
ထာဝရဘုရားရှေ့၊ မိမိနလုံးပေါ်မှာဆောင်ရ
မည်။
၃၁ သင်တိုင်းနှင့်ဆိုင်သော ဝတ်လုံကို၊ ပြာသော
၃၂ အထည်နှင့်သာလုပ်ရမည်။– ဝတ်လုံ၌လည်စွပ်
ပါ၍ လည်စွပ်ကို မစုတ်စေခြင်းငှါ၊ သံချပ်လည်
စွပ်ကွပ်သကဲ့သို့၊ ရက်သောအထည်နှင့် ကွပ်ရ
၃၃ မည်။– ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊
နီသောအထည်နှင့်လုပ်သော သလဲသီးများကိုငင်း၊
ရွှေဆည်းလည်းများကိုငင်း၊ ဝတ်လုံအောက်
၃၄ စွန်းနားပတ်လည်၌၊– သလဲသီးတလုံး၊ ရွှေဆည်း
လည်းတလုံးစီခြားလျက်၊ အစဉ်အတိုင်းဆွဲထား
၃၅ ရမည်။– အာရုန်သည် အမှုတော်ကိုဆောင်၍၊
သန့်ရှင်းရာအရပ် ဌာနတော်အထဲမှာ၊ ထာဝရဘု
ရားရှေ့တော်၌ ထွက်ဝင်သောအခါ၊ သေဘေးနှင့်
ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ထိုဝတ်လုံကိုဝတ်၍
သူ၏အသံကို ကြားရမည်။
၃၆ ရွှေစင်သင်းကျစ်ကိုလည်းလုပ်၍၊ တံဆိပ်
ပေါ်မှာ အက္ခရာတင်သကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရား
၃၇ အားသန့်ရှင်းခြင်းဟု အက္ခရာတင်၍၊– ပြာသော
၃၈ ကြိုးနှင့် ဗေါင်းရှေ့၌ချည်ထားရမည်။– အာရုန်
သည် ထိုသင်းကျစ်ကို နဖူး၌ဆင်သဖြင့်၊ ဣသ
ရေလအမျိုးသားတို့၏ သန့်ရှင်းသောအလှူဒါန
နှင့်ဆိုင်၍၊ သန့်ရှင်းစေသမျှသောအရာတို့၌ ပါ
သောအပြစ်ကို ဆောင်ရမည်။ သူတို့သည် ထာဝ
ရဘုရား၏စိတ်တော်နှင့် တွေ့ခြင်းငှါ၊ အာရုန်၏
၃၉ နဖူး၌ အစဉ်ဆင်ရမည်။– ပိတ်ချောအင်္ကျီကို
လည်းလုပ်၍ ချယ်လှယ်ရမည်။ ဗေါင်းကိုလည်း
ပိတ်ချောနှင့်လုပ်ရမည်။ ခါးပန်းကိုလည်း ချယ်
လှယ်သောအလုပ်နှင့် ပြီးစေရမည်။
၄၀ အာရုန်၏သားတို့ ဘုန်းအသရေကိုထင်ပေါ်
စေခြင်းငှါ၊ အင်္ကျီ၊ ခါးပန်း၊ ဦးထုပ်များကိုလုပ်ပေး
၄၁ ရမည်။– ထိုသို့ သင်၏အစ်ကို အာရုန်နှင့် သူ၏
သားတို့ကိုဝတ်ဆင်စေပြီးမှ၊ သူတို့သည် ငါ့ရှေ့
မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အ
ကြောင်း၊ သူတို့ကို ဆီနှင့်လိမ်းသဖြင့် အရာ၌ခန့်
၄၂ ထား၍ သန့်ရှင်းစေရမည်။– သူတို့၌ရှက်စရာအ
ကြောင်း၊ မထင်မပေါ်စေခြင်းငှါ၊ ခါးမှပေါင်သို့အ
၄၃ ထိ ပိတ်ပေါင်းဘီကို ချုပ်၍ပေးရမည်။– အာရုန်
နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲ
တော်ထဲသို့ ဝင်သော်၎င်း၊ သန့်ရှင်းရာအရပ်ဌာန
၌ ယဇ်ပလ္လင်အနားသို့ ချဉ်းကပ်သော်၎င်း၊ အပြစ်
ရောက်၍မသေစေခြင်းငှါ ထိုသို့ဝတ်ရမည်။ အာ
ရုန်မှစ၍ သူ၏အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည်
စောင့်ရသောပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။

၂၉

၁ သူတို့သည် ငါ့ရှေ့၌ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို
ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့ သန့်

ရှင်းစေရမည်နည်းဟူမူကား၊ အပြစ်မပါသော
နွားသငယ်အထီးနှင့် သိုးနှစ်ကောင်တို့ကိုငင်း၊-
၂ တဆေးမပါသောဂျုံမုန့်၊ တဆေးမပါဘဲ ဆီနှင့်
လုပ်သောဂျုံမုန့်ပြား၊ တဆေးမပါဘဲ ဆီနှင့်လူး
၃ သောဂျုံမုန့်ကြွပ်တို့ကိုငင်း ယူရမည်။- ထိုမုန့်များ
ကို တောင်းတလုံးထဲ၌ထည့်ပြီးမှ၊ နွားတကောင်၊
၄ သိုးနှစ်ကောင်နှင့်တကွ ဆောင်ခဲ့ရမည်။- အာ
ရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
၅ တံခါးနားသို့ခေါ်ခဲ့၍ ရေချိုးရမည်။- အဝတ်တန်
ဆာများကိုယူ၍ အင်္ကျီ၊ ဝတ်လုံ၊ သင်တိုင်း၊ ရင်
၆ ဖုံးနှင့် အာရုန်ကိုဝတ်စေ၍၊ ထူးဆန်းသောသင်
တိုင်းရင်စည်းနှင့် စည်းရမည်။- သူ၏ခေါင်းပေါ်
၇ မှာ ဗေါင်းကိုတင်၍၊ ဗေါင်း၌သန့်ရှင်းသောသင်း
ကျစ်ကို တပ်ရမည်။- ထိုအခါ လိမ်းစရာဆီကိုယူ
၈ ၍ သူ၏ခေါင်းပေါ်၌သေလောင်းသဖြင့် သူ့ကိုလိမ်းရ
မည်။- သူ၏သားတို့ကိုလည်း ခေါ်ခဲ့၍ အင်္ကျီ
၉ ဝတ်စေရမည်။- ခါးပန်းကိုလည်းစည်း၍၊ ဦးထုပ်
ကိုလည်းဆောင်းစေပြီးလျှင်၊ သူတို့သည် ထာဝ
ရဥာဏ်တော်အတိုင်း ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို
ဆိုင်ရမည်။ ထိုသို့ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့ကို၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားရမည်။

၁၀ ထိုနောက်၊ နွားထီးတကောင်ကို ပရိသတ်
စည်းဝေးရာတဲတော်ရှေ့သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ အာရုန်
နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊ မိမိတို့လက်ကို နွား
၁၁ ခေါင်းပေါ်မှာ တင်ရကြမည်။- ပရိသတ်စည်းဝေး
ရာ တဲတော်တံခါးနားမှာ ထာဝရဥာဏ်ရှေ့တော်
၁၂ ၌ ထိုနွားကိုသတ်ရမည်။- အသွေးကိုယူ၍ ယဇ်
ပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ လက်ညှိုးနှင့်ထည့်ပြီးမှ၊ ကြွင်း
သောအသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနား၌ သွန်ရ
၁၃ မည်။- အအူကိုဖုံးသောဆီဥရှိသမျှ၊ အသည်း
ပေါ်၌ရှိသောအမြှေး၊ ကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့်
ကျောက်ကပ်ဆီဥကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီး
၁၄ ရှို့ရမည်။- နွား၏အသား၊ အရေ၊ ချေးနှကိုကား၊
တပ်ပြင်မှာမီးရှို့ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်
၏။

၁၅ သိုးထီးတကောင်ကိုလည်းယူ၍၊ အာရုန်နှင့်
သူ၏သားတို့သည်၊ မိမိတို့လက်ကို သိုးခေါင်း
၁၆ ပေါ်မှာတင်ရမည်။- ထိုသိုးကိုသတ်ပြီးလျှင် အ
သွေးကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်နားပတ်လည်၌
၁၇ ဖြန်းရမည်။- သိုးကိုလည်းအပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍
ဝမ်းထဲ၌ရှိသောအရာနှင့် ခြေတို့ကို ဆေးကြော
ပြီးလျှင်၊ ခေါင်းနှင့်သားတစ်များကို စုထား၍၊-
၁၈ သိုးတကောင်လုံးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရ
မည်။ ထာဝရဥာဏ်အား မီးရှို့သောယဇ်ဖြစ်၏။
ထာဝရဥာဏ်အား မီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍၊ မွေးကြိုင်
သော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်၏။

၁၉ အခြားသောသိုးကိုလည်းယူ၍၊ အာရုန်နှင့်
သူ၏သားတို့သည် မိမိတို့လက်ကို သိုးခေါင်းပေါ်
၂၀ မှာတင်ရမည်။- ထိုသိုးကိုသတ်ပြီးလျှင် အသွေး
ကိုယူ၍ အာရုန်၏လက်ျာနားပျဉ်းနှင့်၊ သူ၏
သားတို့၏ လက်ျာနားပျဉ်းနှင့်၊ သူတို့၏လက်ျာ
လက်မနှင့်၊ လက်ျာခြေမနှင့် ထည့်၍၊ ယဇ်
၂၁ ပလ္လင်အပေါ်ပတ်လည်၌ ဖြန်းရမည်။- ယဇ်
ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသောအသွေးနှင့် လိမ်းစရာဆီကို
ယူ၍ အာရုန်နှင့် သူ၏အဝတ်၌နှင့်၊ သူ၏သား
တို့နှင့် သူတို့အဝတ်၌နှင့် ဖြန်းသဖြင့်၊ အာရုန်မှ
စ၍သားများ၊ အဝတ်များတို့သည် သန့်ရှင်းကြ
၂၂ လိမ့်မည်။- ထိုသိုးသည် အရာ၌ခန့်ထားရာသိုး
ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဆီဥ၊ အမြီး၊ အအူကို ဖုံးသော
ဆီဥ၊ အသည်းပေါ်၌ရှိသောအမြှေး၊ ကျောက်ကပ်
နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ကိုဖုံးသောဆီဥ၊ လက်ျာပ
၂၃ ခုံး- ထာဝရဥာဏ်ရှေ့တော်၌ထားသော တဆေး
မဲ့မုန့်တောင်းထဲက မုန့်တလုံး၊ ဆီနှင့်လုပ်သော
၂၄ မုန့်ပြားတပြား၊ မုန့်ကြွပ်တချပ်ကိုယူ၍- အာရုန်
လက်၊ သူ၏သားတို့လက်၌ ထိုအရာတို့ကိုထား
ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဥာဏ်ရှေ့တော်၌ချီလွှဲ၍၊ ချီလွှဲ
၂၅ သောပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။- ထိုအရာတို့ကို သူ
တို့လက်မှခံယူ၍၊ ထာဝရဥာဏ်ရှေ့တော်တွင်
မွေးကြိုင်သောအနံ့ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပလ္လင်၌
မီးရှို့ရာယဇ်အပေါ်မှာ ရှို့ရမည်။ ထာဝရဥာဏ်
၂၆ အား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်၏။- အာ
ရုန်၏အရာ၌ခန့်ထားရာ သိုး၏ရင်ပတ်ကိုယူ၍၊
ထာဝရဥာဏ်ရှေ့တော်၌ ချီလွှဲသဖြင့်၊ ချီလွှဲ
သောပူဇော်သက္ကာပြုပြီးမှ၊ သိုး၏ရင်ပတ်သည်
၂၇ သင်၏အဘို့ ဖြစ်ရမည်။- ထိုသို့ အာရုန်နှင့်သား
တို့၏အရာ၌ ခန့်ထားရာသိုးထဲက၊ ချီလွှဲသော ပူ
ဇော်သက္ကာပြု၍၊ ချီလွှဲသောရင်ပတ်ကိုငင်း၊ ချီ
မြှောက်သောပူဇော်သက္ကာပြု၍၊ ချီမြှောက်သော
၂၈ ပခုံးကိုငင်း သန့်ရှင်းစေပြီးမှ၊- ထိုရင်ပတ်၊ ပခုံး
တို့သည် ထာဝရပညတ်တော်အတိုင်း၊ ဣသရေ
လအမျိုးသားလူသော အာရုန်၏အဘို့၊ သူ့သား
တို့၏အဘို့ဖြစ်ရမည်။ ဣသရေလအမျိုးသားပြု
သော မိသဟာယယဇ်ထဲက၊ ထာဝရဥာဏ်ရှေ့
တော်၌ ချီမြှောက်၍၊ ချီမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာ
ဖြစ်၏။

၂၉ အာရုန်၏ သန့်ရှင်းသောအဝတ်တန်ဆာကို၊

သူ၏သားတို့သည်အမွေခံသဖြင့်၊ ဆီလိမ်းခြင်း
မင်္ဂလာနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထား
၃၀ သောအခါ၊ ဝတ်ဆင်ရမည်။– အာရုန်ကိုယ်စား
ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်သောသားသည်၊ သန့်ရှင်း
ရာဌာနခံ၌ အမှုတော်ကိုဆောင်ခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်
စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ဝင်သောအခါ ခုနစ်ရက်
ပတ်လုံးဝတ်ဆင်ရမည်။

၃၁ အရာ၌ခန့်ထားရာ သိုး၏အသားကိုယူ၍၊
၃၂ သန့်ရှင်းရာဌာနခံ၌ပြုတ်ပြီးမှ၊– အာရုန်နှင့် သူ၏
သားတို့သည် ထိုအသားကိုငင်း၊ တောင်းထဲ၌ရှိ
သော မုန့်ကိုငင်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်
၃၃ တံခါးနားမှာ စားရကြမည်။– သူတို့ကိုသန့်ရှင်း
စေ၍၊ အရာ၌ခန့်ထားစေခြင်းငှါ၊ အပြစ်ဖြေရာ
မင်္ဂလာပြုခြင်းနှင့် ဆိုင်သောအရာတို့ကို၊ သူတို့
သည် စားရကြမည်။ ထိုအရာတို့သည် သန့်ရှင်း
၃၄ သောကြောင့်၊ မဆိုင်သောသူမစားရ။– အရာ၌
ခန့်ထားရာနှင့်ဆိုင်သော အမဲသားဖြစ်စေ၊ မုန့်
ဖြစ်စေ၊ နံနက်တိုင်အောင် ကျန်ကြွင်းလျှင်၊ ထို
အကြွင်းကိုမီးရှို့ရမည်။ သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ အ
၃၅ ဘယ်သူမျှ မစားရ။– ထိုသို့ငါပညတ်သမျှအတိုင်း
အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့အားပြု၍၊ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားခြင်းမင်္ဂလာကို၊ ခုနစ်ရက်
၃၆ ပတ်လုံးဆောင်ရမည်။– ထိုမှတပါး၊ အပြစ်ဖြေ
ခြင်းအလိုငှါ၊ နေ့တိုင်း နွားထီးတကောင်ကိုပူဇော်
၍၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုရမည်။ ထိုသို့ယဇ်ပလ္လင်
ဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုပြီးမှ၊ ပလ္လင်ကို စင်ကြယ်
စေရမည်။ ထို့နောက် သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ဆီနှင့်
၃၇ လိမ်းရမည်။– ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ယဇ်ပလ္လင်ဘို့
အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြု၍ သန့်ရှင်းစေပြီးမှ၊ အလွန်
သန့်ရှင်းသောယဇ်ပလ္လင်ဖြစ်၍၊ ထိုပလ္လင်နှင့် တွေ့
သမျှသောအရာတို့သည် သန့်ရှင်းသောအရာဖြစ်
ရမည်။

၃၈ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်ရသောအရာဟူမူ
ကား၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်နှစ်ကောင်ကို
၃၉ ယူ၍၊– နေ့တိုင်းအစဉ်မပြတ် နံနက်ယံ၌တကောင်၊
၄၀ ညဦးယံ၌တကောင်ကို ပူဇော်ရမည်။– သိုးသ
ငယ်တကောင်ကို ပူဇော်သောအခါ၊ သံလွင်သီး
ကိုထောင်း၍၊ ရသောသံလွင်ဆီ သုံးလောဃနှင့်
ရောသော မုန့်ညက်တဗြဲမဲကိုငင်း၊ သွန်းလောင်း
ရာ ပူဇော်သက္ကာဘို့ စပျစ်ရည် သုံးလောဃကို
၄၁ ငင်း၊ သိုးသငယ်နှင့်အတူ ပူဇော်ရမည်။– အခြား
သောသိုးသငယ်ကို ညဦးယံ၌ ပူဇော်သောအခါ၊
နံနက်ယံ၌ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်း
ရာ ပူဇော်သက္ကာပါသည်နည်းတူပါလျက်၊ ထာဝ
ရဘုရားအား မီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍၊ မွေးကြိုင်သော
၄၂ ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။– ထိုသို့ သင်တို့သားစဉ်
မြေးဆက်တို့သည် သင်နှင့်ငါတွေ့၍ နှုတ်ဆက်
ရာအရပ်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၊ ပရိသတ်
စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနားမှာ အစဉ်မပြတ်
၄၃ မီးရှို့သောယဇ်ကို ပူဇော်ရကြမည်။– ထိုအရပ်၌
ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ငါတွေ့၍၊ ငါဘုန်း
၄၄ တော်အားဖြင့် သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေမည်။– ငါ့ရှေ့
၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ အာ
ရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ကိုငင်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေး
ရာ တဲတော်ကိုငင်း၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုငင်း၊ ငါသန့်ရှင်း
၄၅ စေမည်။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင် ငါနေ
၄၆ ၍၊ သူတို့၏ဘုရားဖြစ်မည်။– ငါသည် သူတို့တွင်
နေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်ထဲက ကယ်
နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့သော သူတို့၏ဘုရားသခင် ထာ
ဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိကြလိမ့်မည်။
ငါသည် သူတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏
ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။

၃၀

၁ တနည်းကား၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့စရာယဇ်
၂ ပလ္လင်ကို အကာရှသားနှင့် လုပ်ရမည်။– ထိုပလ္လင်
သည် အလျားဘတောင်၊ အနံ့တတောင်၊ စတုရန်း
လေးထောင့်ဖြစ်၍၊ အဖြင့်နှစ်တောင်ရှိရမည်။ ဦး
ချိုတို့ကိုလည်း အကာရှသားဖြင့် ပြီးစေရမည်။–
၃ ပလ္လင်ထိပ်၊ နံရံ၊ ဦးချိုတို့ကို ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံ၍၊
အပေါ်နားပတ်လည်၌ ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာကို
၄ လည်း လုပ်ရမည်။– ရွှေတန်ဆာအောက်၊ ပလ္လင်
တဘက်တချက်ထောင့်၌ ရွှေကွင်းနှစ်ကွင်းကို
လုပ်၍၊ ပလ္လင်ထမ်းစရာထမ်းဘိုးနေရာ ဖြစ်ရ
၅ မည်။– ထမ်းဘိုးတို့ကို အကာရှသားနှင့်လုပ်၍
၆ ရွှေနှင့်မွမ်းမံရမည်။– ငါသည် သင်နှင့်တွေ့ရာအ
ရပ်၊ သက်သေခံချက်ထားသောသေတ္တာကို၊ ကာ
သော ကုလားကာရှေ့၌ ထိုပလ္လင်ကိုထားရမည်။–
၇ အာရုန်သည် နံနက်တိုင်း မီးခွက်တို့ကိုပြင်သော
အခါ၊ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ မွေးသော နံ့သာပေါင်းကို
၈ ရှို့ရမည်။– ညဦးယံ၌လည်း မီးခွက်တို့ကိုထွန်း
သောအခါ၊ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို ရှို့ရ
မည်။ ထိုသို့ သင်တို့သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အစဉ်အမြဲပြုရသော နံ့
၉ သာပေါင်းရှို့ခြင်း ဖြစ်သတည်း။– ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ
ထူးခြားသော နံ့သာပေါင်းကို မရှို့ရ၊ မီးရှို့သော
ယဇ်ကို မပြုရ။ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကိုလည်း

To Contents

မပြုရ။ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကိုလည်း
၁၀ မပြုရ။– အာရုန်သည် တနှစ်တခါ အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်ကောင်အသွေးကိုယူ၍၊ ထိုပလ္လင်၏ ဦးချိုတို့
၌ အပြစ်ဖြေခြင်းမင်္ဂလာကို ပြုရမည်။ သင်တို့
သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် တနှစ်တခါ ထိုသို့ပြု
ရကြမည်။ ထာဝရဘုရားအား အလွန်သန့်ရှင်း
သော ယဇ်ပလ္လင်ဖြစ်သတည်း။
၁၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားမိန့်
၁၂ တော်မူသည်ကား၊– ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
ရေတွက်၍ စာရင်းယူသောအခါ၊ ဘေးလွတ်မည်
အကြောင်းရှိသမျှတို့သည် အသီးအသီး မိမိအ
သက်ရွေးရန်အဘိုးကို ထာဝရဘုရားအားဆက်
၁၃ ကပ်ရမည်။– ရေတွက်၍ စာရင်းဝင်သောသူအ
ပေါင်းတို့သည် အကျပ်တော်အလိုက်၊ ငွေအကျပ်
တဝက်စီ ထာဝရဘုရားအားဆက်ကပ်ရမည်။ အ
၁၄ ကျပ်ကား၊ ဂေရှနစ်ဆယ် ဖြစ်သတည်း။– အသက်
နှစ်ဆယ်မှစ၍၊ ပို့လွန်သောသူအပေါင်းတို့သည်
စာရင်းဝင်၍၊ ထိုသို့သောပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရ
၁၅ ဘုရားအားပြုရမည်။– ကိုယ်အသက်ကိုရွေးခြင်း
ငှါ၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာကိုပြုသော
အခါ၊ ငွေရတတ်သောသူတို့သည် မပို၊ ဆင်းရဲ
သောသူတို့သည် မလျော့ဘဲ၊ လူတိုင်းအကျပ်တ
၁၆ ဝက်စီ ပေးရမည်။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏
အရွေးငွေကိုယူ၍ သူတို့အသက်ကိုရွေးခြင်းငှါ၊
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့၏သက်သေဖြစ်ရမည်အကြောင်း၊ ပရိသတ်
စည်းဝေးရာ တဲတော်စရိတ်အဘို့အလိုငှါ ထားရ
မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၇ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားမိန့်
၁၈ တော်မူသည်ကား၊– အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့
လက်ခြေဆေးစရာဘို့ ကြေးဝါခြေထောက်ပါ
သော ကြေးဝါအင်တုံကိုလုပ်၍၊ ပရိသတ်စည်း
ဝေးရာတဲတော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်စပ်ကြား၌ ထားရ
၁၉ မည်။– သူတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်
၂၀ သို့ ဝင်သော်ငင်း၊– အမှုတော်ကိုထမ်း၍ ထာဝရ
ဘုရားအား မီးရှို့သောယဇ်ကို ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ ယဇ်
၂၁ ပလ္လင်အနားသို့ချဉ်းကပ်သော်ငင်း၊– သေဘေးနှင့်
ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ မိမိတို့လက်ခြေကို
ဆေးရမည်။ ထိုသို့ သူတို့နှင့် သူတို့အမျိုးအနွယ်
အစဉ်အဆက်တို့သည် စောင့်ရသော ပညတ်
တော်ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၂ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားမိန့်
၂၃ တော်မူပြန်သည်ကား၊– သင်သည်မြတ်သောနံ
သာမျိုးကို အကျပ်တော်နှင့်ချိန်လျက်၊ စင်ကြယ်
သောမုရန်စေး အကျပ်ငါးရာ၊ မွေးသောသစ်ကြံ
ပိုး နှစ်ရာငါးဆယ်၊ မွေးသောကြံ့ နှစ်ရာငါးဆယ်၊–
၂၄ သစ်ကြံပိုး တမျိုးငါးရာ၊ သံလွင်ဆီတဟိန်ကိုယူ
၂၅ ၍၊– ဆေးသမားအတတ်နှင့် ဖယောင်းဆီကိုဘော်
တတ်သည်အတိုင်း၊ လိမ်းရန်ဆီတည်းဟူသော
၂၆ သန့်ရှင်းသောနံ့သာဆီကိုဘော်ပြီးမှ၊– ပရိသတ်
စည်းဝေးရာတဲတော်နှင့် သက်သေခံချက် သေတ္တာ
၂၇ ကိုငင်း၊– စားပွဲနှင့် စားပွဲတန်ဆာ ရှိသမျှကိုငင်း၊
မီးခုံနှင့် မီးခုံတန်ဆာကိုငင်း၊ နံ့သာပေါင်းရှိသော
၂၈ ပလ္လင်၊– မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်သောပလ္လင်နှင့် ပလ္လင်
တန်ဆာရှိသမျှကိုငင်း၊ အင်တုံနှင့် အင်တုံခြေ
၂၉ ထောက်ကိုငင်း၊ ထိုနံ့သာဆီနှင့်လိမ်းသဖြင့်၊– ထို
အရာတို့ကိုအလွန်သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထိုသို့သန့်
ရှင်းစေရမည်။ ထိုအရာတို့နှင့်တွေ့သမျှသောအ
၃၀ ရာသည် သန့်ရှင်းသောအရာဖြစ်ရမည်။– အာရုန်
နှင့် သူ၏သားတို့ကိုလိမ်း၍၊ သူတို့သည် ငါ့ရှေ့၌
ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပု
၃၁ ရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားရမည်။– ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သား
စဉ်မြေးဆက်အပေါင်းတို့၌ ဤဆီသည်၊ ငါ့အတို့
၃၂ သန့်ရှင်းသော လိမ်းရန်ဆီဖြစ်ရမည်။– လူ၏ကိုယ်
ပေါ်မှာ မလောင်းရ။ ထိုဆီကိုဘော်သည်နည်းတူ၊
အခြားသောဆီကို မဘော်ရ။ သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်
၍၊ သန့်ရှင်းသည်ဟု သင်တို့သည်မှတ်ရမည်။–
၃၃ ထိုဆီနှင့်တူအောင်ဘော်သောသူ၊ မဆိုင်သော
လူ၌ လိမ်းသောသူမည်သည်ကား၊ မိမိအမျိုးမှ
ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၄ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ မွေးသော နံ့သာမျိုးတည်းဟူ
သော နတ်စေး၊ မွေးသောငါး၌၊ ဂါလဗန်စေး၊
စင်သောလောဗန်စေးတို့ကို အညီအမျှချိန်ယူ
၃၅ ၍၊– ဆေးသမားအတတ်နှင့် နာဆေးကို ဘော်
တတ်သည်နည်းတူ ရောနှော၍၊ သန့်ရှင်းစင်
၃၆ ကြယ်သော နံ့သာပေါင်းကိုဘော်ရမည်။– အချို့
ကိုလည်း ညက်ညက်ထောင်းပြီးမှ၊ ငါသည် သင်
နှင့်တွေ့ရာအရပ်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်
၌ သက်သေခံချက်ရှေ့မှာထားရမည်။ သင်တို့
၃၇ တွင် အလွန်သန့်ရှင်းရမည်။– ထိုသို့သောနံ့သာ
ပေါင်းကို ဘော်သည်နည်းတူ၊ အခြားသောနံ့သာ
ပေါင်းကို ကိုယ်သုံးဘို့မဘော်ရ။ သင်တို့တွင် ထာ
၃၈ ဝရဘုရားအဘို့သန့်ရှင်းရမည်။– အကြင်သူသည်
မိမိရူစရာဘို့ ထိုနံ့သာပေါင်းနှင့် တူအောင်ဘော်

၏၊ ထိုသူသည် မိမိအမျိုးမှပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရ
မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားမိန့်
၂ တော်မူပြန်သည်ကား၊– နားထောင် လော့၊ ငါ
သည် ယုဒအမျိုးသားဟုရ၏သားဖြစ်သော ဥရိ
၏သား ဗေဇလေလကို အမည်ဖြင့်ခန့်ထား၏။–
၃-၅ သူသည် ရွှေငွေကြေးဝါကို လုပ်သောအတတ်၊
ကျောက်ကိုသွေး၍ စီသောအတတ်၊ သစ်သားကို
ထုလုပ်သောအတတ်နှင့် အမျိုးမျိုးသောအလုပ်
ကို ထူးဆန်းစွာ လုပ်တတ်မည်အကြောင်း၊ ဉာဏ်
ပညာနှင့်တကွ သိပ္ပံအတတ်အမျိုးမျိုးတို့ကိုငါ
ပေး၍၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စုံ
၆ စေ၏။– သူနှင့်အတူ ဒန်အမျိုးသားအဟိသမက်
၏သား၊ အဟောလျဘကိုလည်း ငါခန့်ထား၏။
ငါသည် သင့်အားမှာထားသမျှတို့ကို လိမ္မာသော
သူအပေါင်းတို့သည် လုပ်တတ်မည်အကြောင်း၊
သူတို့နှလုံးထဲသို့ ဉာဏ်ပညာကိုငါသွင်းထားပြီ။–
၇ ထိုသူတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၊
သက်သေခံချက်သေတ္တာ၊ သေတ္တာအပေါ်မှာတင်
သော သေတ္တာအဖုံး၊ တဲတော်တန်ဆာရှိသမျှကို
၈ ငင်း၊– စားပွဲနှင့် စားပွဲတန်ဆာကိုငင်း၊ စင်ကြယ်
သောမီးခုံနှင့် မီးခုံတန်ဆာရှိသမျှကိုငင်း၊ နံ့သာ
၉ ပေါင်းရှိုသောပလ္လင်၊– မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်သော
ပလ္လင်တန်ဆာ ရှိသမျှကိုငင်း၊ အင်တုံနှင့် အင်တုံ
၁၀ ခြေထောက်ကိုငင်း၊– အမှုတော်ကိုထမ်းစရာအ
ဝတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်သောအခါ၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်နှင့် သူ၏သားဝတ်ဘို့
၁၁ သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကိုငင်း၊– လိမ်းစရာဆီနှင့်
သန့်ရှင်းရာဌာနခ္ဍဲသုံးဘို့ နံ့သာပေါင်းမွှေးကိုငင်း၊
ငါမှာထားသမျှအတိုင်း လုပ်ရကြမည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၁၂ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေ
၁၃ လအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊– ငါသည်
သင်တို့ကိုသန့်ရှင်းစေသော ထာဝရဘုရားဖြစ်
ကြောင်းကို သင်တို့သိစေခြင်းငှါ၊ ငါနှင့် သင်တို့
၏သားစဉ်မြေးဆက်စပ်ကြားခ္ဍဲ လက္ခဏာသက်
သေဖြစ်ဘို့ရာ၊ ငါ့ဥပုသ်နေ့ကို စင်စစ်စောင့်ရကြ
၁၄ မည်။– ဥပုသ်နေ့သည် သင်တို့အားသန့်ရှင်းသော
ကြောင့် ထိုနေ့ကိုစောင့်ရကြမည်။ ဥပုသ်နေ့ကို
ဖျက်သောသူတိုင်း အသေခံရမည်။ ထိုနေ့ခ္ဍဲ အ
လုပ်လုပ်သော သူမည်သည်ကား၊ မိမိအမျိုးမှ
၁၅ ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်။– ခြောက်ရက်ပတ်လုံး
အလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့သည် ထာဝရဘု
ရားအား သန့်ရှင်း၍ ငြိမ်ရသောဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။
ဥပုသ်နေ့ခ္ဍဲ အလုပ်လုပ်သောသူမည်သည်ကား၊
၁၆ ဧကန်အမှန်အသေခံရမည်။– သို့ဖြစ်၍ ဣသရေ
လအမျိုးသား အစဉ်အဆက်တို့သည်၊ ထာဝရပ
ဋိညာဉ် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဥပုသ်နေ့ရက်အစဉ်အ
၁၇ တိုင်း ဥပုသ်စောင့်ရကြမည်။– ထိုသို့စောင့်လျှင်၊
ငါနှင့်ဣသရေလအမျိုးသားစပ်ကြားခ္ဍဲ ထာဝရ
လက္ခဏာသက်သေဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီးကို၊ ခြောက်ရက်တွင်ဖန်ဆင်း၍၊ သတ္တမ
နေ့ရက်ခ္ဍဲ ငြိမ်ဝပ်စွာနေလျက် အားဖြည့်တော်မူ
၁၈ သည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။– ထိုသို့ ဘု
ရားသခင်သည် သိနာတောင်ပေါ်မှာ မောရှေနှင့်
နှုတ်ဆက်တော်မူသည်အဆုံး၌၊ လက်သျှိုးတော်
နှင့် အက္ခရာတင်သော သက်သေခံချက် ကျောက်
ပြားနှစ်ပြားကို ပေးတော်မူ၏။

၃၂

၁ မောရှေသည် တောင်ပေါ်မှာ ကြာမြင့်စွာရှိနေ
ကြောင်းကို လူများတို့သည် သိမြင်သောအခါ၊
အာရုန်ထံသို့စည်းဝေးကြ၍၊ ထပါ။ ငါတို့ရှေ့မှာ
သွားရသော ဘုရားတို့ကို ငါတို့အတို့လုပ်ပါ။ ငါ
တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သော ထိုမော
ရှေ၌ အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို ငါတို့မသိပါဟု ပြော
၂ ဆိုကြ၏။– အာရုန်ကလည်း၊ သင်တို့မယား သား
သမီးများ၏နားခ္ဍဲဆင်သော ရွှေနားတောင်းများ
၃ ကိုချွတ်၍၊ ငါ့ထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြဟုဆိုလျှင်၊– လူ
အပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နားခ္ဍဲဆင်သော ရွှေနား
တောင်းများကိုချွတ်၍၊ အာရုန်ထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြ
၄ ၏။– အာရုန်သည်လည်းလက်ခံ၍၊ နွားသငယ်
ရုပ်ပုံသဏ္ဌာန်ကို ကည စ်နှင့်ရေးသားပြီးလျှင်
သွန်းလေ၏။ လူများတို့ကလည်း၊ အိုဣသရေလ
အမျိုး၊ ဤဘုရားသည် သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ
နှုတ်ဆောင်သော သင်၏ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်
၅ ဟု ဆိုကြ၏။– အာရုန်သည် ထိုအမှုကိုသိမြင်
လျှင်၊ ရုပ်တုရှေ့မှာ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ နက်
ဖြန်နေ့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ ပွဲခံရသောနေ့
ဖြစ်သည်ဟု တပ်ကိုလည်း၍ကြော်ငြာစေ၏။–
၆ နက်ဖြန်နံနက်စောစော လူတို့သည်ထ၍၊ မီးရှို့
ရာယဇ်၊ မိသဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်ပြီးမှ၊ စား
သောက်လျက်ထိုင်နေကြ၏။ နောက်တဖန် က
ခုန်မြူးထူးခြင်းငှါ ထကြ၏။

၇ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ဆင်းသွားလော့။

To Contents

အဲဂုတ္တာပြည်မှ သင်နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော သင်၏
၈ လူတို့သည် ဖောက်ပြန်ကြပြီ။– ငါမှာထားသော
လမ်းမှ အလျင်အမြန်လွှဲသွားး၍၊ နွားသငယ်ရုပ်
ကိုသွန်းပြီးလျှင်၊ အိုက္ကသရေလအမျိုး၊ ဤဘုရား
သည် သင့်ကိုအဲဂုတ္တာပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော
ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ဟုဆိုလျက်၊ ရုပ်တုရှေ့မှာ
၉ ယဇ်ပူဇော်ကိုးကွယ်ကြပြီဟူ၍ငင်း၊– ဤလူမျိုး
ကို ငါကြည့်မြင်ပြီ။ လည်ပင်းခိုင်မာသော အမျိုး
၁၀ ဖြစ်၏။– သို့ဖြစ်၍ ငါ့ကိုရှိစေတော့။ ငါသည် အ
မျက်ပြင်းစွာထွက်၍ သူတို့ကိုဖျက်ဆီးမည်။ သင့်
ကိုကား ကြီးသောအမျိုးဖြစ်စေမည်ဟူ၍ငင်း၊
၁၁ မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။– မောရှေကလည်း၊ အို
ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် မဟာတန်ခိုးအား
ကြီးသောလက်နှင့် အဲဂုတ္တာပြည်မှနှုတ်ဆောင်ခဲ့
သော ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို၊ အဘယ်ကြောင့် အ
၁၂ မျက်ပြင်းစွာ ထွက်တော်မူသနည်း။– အဲဂုတ္တာလူ
တို့ကလည်း၊ ဘုရားသခင်သည် မကောင်းသော
အကြံရှိသဖြင့်၊ သူတို့ကိုတောတောင်များ၌သတ်
၍ မြေကြီးပေါ်က သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းအလိုငှါ
သာ၊ နှုတ်ဆောင်လေသည်ဟု အဘယ်ကြောင့်ဆို
ဘွယ်အကြောင်း ရှိရပါမည်နည်း။ ပြင်းစွာသော
အမျက်တော်ကို ပယ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏
လူတို့၌ ဤသို့အပြစ်ပေးမည်အကြံကို နောင်တရ
၁၃ တော်မူပါ။– ကိုယ်တော်က သင်တို့အမျိုးအနွယ်
ကို ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့ ငါများပြားစေမည်။
ငါပြောခဲ့သော ဤမြေရိုသမျှကို သင်တို့အမျိုးအ
နွယ်အား ငါပေးသဖြင့်၊ သူတို့သည် အစဉ်အမြဲအ
မွေခံရကြလိမ့်မည်ဟု ကိုယ်ကိုကိုယ်တိုင်တည်၍
ကျိန်ဆိုတော်မူသောစကားကို ခံခဲ့ပြီးသော ကိုယ်
တော်၏ကျွန် အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ဣသရေလတို့
ကို အောက်မေ့တော်မူပါဟု မိမိဘုရားသခင် ထာ
၁၄ ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တောင်းပန်လေ၏။– ထာ
ဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့အား အပြစ်ပေးမည်အ
ကြံကို နောင်တရတော်မူ၏။

၁၅ မောရှေသည် သက်သေခံချက် ကျောက်ပြား
နှစ်ပြားကိုကိုင်ယူလျက်၊ လှည့်၍ တောင်ပေါ်က
ဆင်းသွားလေ၏။ ထိုကျောက်ပြားနှစ်မျက်နှာ၌
၁၆ အက္ခရာတင်လျက်ရှိ၏။– ထိုကျောက်ပြားတို့
သည် ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသောကျောက်
ပြား၊ စာသည်လည်း ဘုရားသခင်အက္ခရာတင်
၁၇ တော်မူသောစာ ဖြစ်သတည်း။– လူများကြွေး
ကြော်သံကို ယောရှုသည်ကြားလျှင်၊ တပ်၌စစ်
တိုက်သံကို ကြားပါသည်ဟု မောရှေအားဆို၏။–
၁၈ မောရှေကလည်း၊ ငါကြားသောအသံသည် အောင်
၍ကြွေးကြော်သံမဟုတ်၊ ရှုံး၍ငိုကြွေးသံလည်းမ
ဟုတ်၊ သီချင်းဆိုသံဖြစ်သတည်းဟု ပြန်ပြောဏ်။–
၁၉ တပ်အနီးသို့ရောက်သောအခါ၊ နွားသငယ်ကိုငင်း၊
ကခုန်ခြင်းကိုငင်းမြင်လျှင်၊ မောရှေသည်အမျက်
ထွက်သဖြင့် ကျောက်ပြားတို့ကိုချ၍ တောင်ခြေ
၂၀ ရင်း၌ခွဲချိုးဖဲ့၏။– သူတို့လုပ်သော နွားသငယ်ကို
လည်းယူ၍ အရည်ကျိုဏ်၏။ ညက်ညက်ခြေပြီးမှ
ရေပေါ်မှာဖြူး၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
၂၁ သောက်စေဏ်။– အာရုန်ကိုလည်းခေါ်၍၊ သင်
သည်သူတို့၌ ဤမျှလောက်ကြီးသောအပြစ်ကို
ရောက်စေခြင်းငှါ သူတို့သည် သင်၌အဘယ်သို့
၂၂ ပြုသနည်းဟုမေးလျှင်၊– အာရုန်က၊ သခင်၊ အ
မျက်မထွက်ပါနှင့်။ ဤလူတို့သည် မကောင်း
သော အကြံရှိကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိပါဏ်။–
၂၃ သူတို့ကလည်း၊ ငါတို့ရှေ့မှာသွားရသောဘုရား
တို့ကို ငါတို့အဘို့လုပ်ပါ။ ငါတို့ကို အဲဂုတ္တာပြည်မှ
နှုတ်ဆောင်ခဲ့သောသူ၊ ထိုမောရှေ၌ အဘယ်သို့
ဖြစ်သည်ကို ငါတို့မသိပါဟု အကျွန်ုပ်အားပြော
၂၄ ဆိုကြလျှင်၊– အကျွန်ုပ်က၊ ရွှေရိုသောသူသည်
ချွတ်စေဟု ဆိုသည်နှင့်အညီ၊ သူတို့ပေးသော
ရွှေကို အကျွန်ုပ်သည်မီးထဲ၌ထည့်လျှင်၊ ဤနွား
၂၅ သငယ်ထွက်လာပါသည်ဟု ပြန်ပြောဏ်။– ထိုသို့
အာရုန်သည်လူများကို ရန်သူတို့ရှေ့မှောက်၌ အ
ဝတ်တန်ဆာကို ချွတ်စေသည်ဖြစ်၍၊ အဝတ်တန်
ဆာအချည်းစည်းရှိကြကြောင်းကို မောရှေဖြင့်
၂၆ သောအခါ၊– တပ်တံခါးဝမှာရပ်လျက်၊ ထာဝရဘု
ရားဘက်၌ အဘယ်သူနေသနည်း။ ငါ့ထံသို့ လာ
စေဟုဆိုလျှင်၊ လေဝိအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
၂၇ သူ့ထံ၌စည်းဝေးကြဏ်။– မောရှေကလည်း၊ လူ
တိုင်းထားလွယ်လျက် တပ်တမျက်နှာတံခါးမှ တ
မျက်နှာ တံခါးတိုင်အောင်ထုတ်ချင်းခပ်သွား၍၊ အ
သီးအသီး မိမိညီအစ်ကို၊ မိမိအပေါင်းအဘော်၊ မိ
မိအိမ်နီးချင်းကိုသတ်စေဟု ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား အမိန့်ရှိတော်မူသည်
၂၈ ဟု။– မောရှေစီရင်သည်အတိုင်း၊ လေဝိအမျိုးသား
တို့သည်ပြု၍၊ ထိုနေ့၌ လူသုံးထောင်လောက်သေ
၂၉ ကြဏ်။– တဖန်မောရှေက၊ ထာဝရဘုရားသည်
ယနေ့ကောင်းကြီးပေးတော်မူစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့
သည် အသီးအသီး ကိုယ်သား၊ ကိုယ်ညီအစ်ကို
ကိုထိခိုက်သောအားဖြင့်၊ သင်တို့သည် ယနေ့
ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်ကြပြီဟု ဆိုလေ၏။
၃၀ နက်ဖြန်နေ့၌လည်း၊ သင်တို့ပြစ်မှားသောအ

ပြစ်ကြီးလှ၏။ ယခုမှာ ထာဝရဘုရားအထံတော်သို့ ငါတက်သွား၍၊ သင်တို့အပြစ်ဖြေနိုင်လျှင် ဖြေစေခြင်းငှါပြုမည်ဟု မောရှေသည် လူများတို့အား
၃၁ ဆိုပြီးမှ၊– ထာဝရဘုရားအထံတော်သို့ပြန်သွား၍၊ အိုဘုရားသခင်၊ ဤလူတို့သည် ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြီးလှပါ၏။ မိမိတို့အဘို့ ရွှေဘုရားကို
၃၂ လုပ်ပါပြီ။– သို့သော်လည်း သူတို့အပြစ်ကိုလွှတ်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျှင် လွှတ်တော်မူပါ။ သို့မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်စီရင်တော်မူသောစာရင်း၌ အ
ကျွန်ုပ်နာမကို ချေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်း
၃၃ ပန်ပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊– ထာဝရဘုရားက၊ အကြင်သူသည်ငါ့ကိုပြစ်မှား၏၊ ထိုသူ၏နာမကို ငါ့
၃၄ စာရင်း၌ ငါချေမည်။– သို့ဖြစ်၍ ငါမှာထားသောအရပ်သို့ သူတို့ကို ယခုသွား၍ပို့ဆောင်လော့။ ငါတမန်သည် သင့်ရှေ့မှာသွားလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း
ငါသည်အကြည့်အရှု ကြွလာသောအခါ၊ သူတို့၌
အပြစ်ပေးလျက်ကြွလာမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၃၅ အာရုန်နှင့် လူများတို့သည် နွားသငယ်ကိုလုပ်ကြသောကြောင့် သူတို့ကိုဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။

၃၃

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်မှစ၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်နှုတ်ဆောင်ခဲ့သောလူတို့၊ ဤအရပ်မှထွက်၍ သင်၏အမျိုးအနွယ်အားငါပေးမည်ဟု
အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်၌ ငါကျိန်ဆိုသော
၂ ပြည်သို့ သွားကြလော့။– ကောင်းကင်တမန်ကိုလည်း သင်တို့ရှေ့သို့ငါစေလွှတ်၍၊ သူသည် ခါနနိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဖေရိဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊
၃ ယေဗုသိလူတို့ကိုနှင်ထုတ်၍၊– နို့နှင့် ပျားရည်စီးသောပြည်သို့ သင်တို့ကိုပို့ဆောင်လိမ့်မည်။ သင်တို့နှင့်အတူ ငါကိုယ်တိုင်မသွား။ သင်တို့သည်
လည်ပင်းခိုင်မာသော လူမျိုးဖြစ်သောကြောင့်၊
လမ်း၌သွားစဉ် သင်တို့ကိုငါဖျက်ဆီးမည် စိုးရိမ်
၄ စရာရှိသည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။– ထိုမကောင်းသောသိတင်းကို လူများတို့သည်ကြား
သောအခါ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက် အဘယ်သူ
၅ မျှ တန်ဆာမဆင်ဘဲနေကြ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ကြာလရေလအမျိုးသားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည်
လည်ပင်းခိုင်မာသောအမျိုးဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့
အလယ်၌ ချက်ခြင်းငါပေါ်လာ၍ ဖျက်ဆီးမည်။
ထိုကြောင့် သင်တို့၌ အဘယ်သို့ ငါပြုရမည်ကို
ငါသိခြင်းငှါ၊ သင်တို့တန်ဆာများကို ချွတ်ကြလော့ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူနှင့်သတည်း။–
၆ ကြာသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဟောရပ်တောင်ခြေရင်း၌ မိမိတို့တန်ဆာများကို ချွတ်ကြ၏။
၇ မောရှေသည် တဲတော်ကိုယူ၍ တပ်ပြင်၌ခပ်ဝေးဝေးဆောက်ပြီးလျှင်၊ ပရိသတ် စည်းဝေးရာတဲဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ရှာသော
သူအပေါင်းတို့သည် တပ်ပြင်၌ရှိသော ပရိသတ်
၈ စည်းဝေးရာတဲတော်သို့ ထွက်သွားကြ၏။– မောရှေသည်တဲတော်သို့ ထွက်သွားသောအခါ၊ လူအပေါင်းတို့သည်ထ၍ အသီးအသီး မိမိတို့တဲတံခါး
ဝ၌ရပ်လျက် တဲတော်အထဲသို့ မောရှေဝင်သည်
၉ တိုင်အောင် ကြည့်ရှုလျက်နေကြ၏။– မောရှေသည် တဲတော်အထဲသို့ဝင်ပြီးမှ၊ မိုးယံတိမ်တိုင်ဆင်းသက်၍ တဲတော်တံခါးဝ၌ရပ်သဖြင့်၊ ထာဝ
ရဘုရားသည် မောရှေနှင့် နှုတ်ဆက်တော်မူ၏။–
၁၀ တဲတော်တံခါးဝ၌ မိုးယံတိမ်တိုင်ရပ်နေသည်ကို မြင်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထ၍ အသီးအသီး
၁၁ မိမိတို့တဲတံခါးဝ၌ ကိုးကွယ်ကြ၏။– ထာဝရဘုရားသည် အဆွေခင်ပွန်းချင်းကို နှုတ်ဆက်တတ်သည်နည်းတူ၊ မောရှေနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍
နှုတ်ဆက်တော်မူ၏။ မောရှေသည် တပ်ထဲသို့
ပြန်ဝင်သောအခါ၊ သူ၏လက်ထောက်နုန်၏သား
ယောရှုမည်သောလုလင်သည်၊ တဲတော်မှမထွက်
ဘဲနေ၏။
၁၂ မောရှေကလည်း၊ ဤလူတို့ကိုပို့ဆောင်လော့ဟု ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည်တွင် အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ အဘယ်သူကို စေလွှတ်တော်မူသည်ကို
အကျွန်ုပ်မသိရ။ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်က၊
သင့်ကိုသင်၏နာမဖြင့်ငါသိ၏။ သင်သည် ငါ့ရှေ့၌မျက်နှာရဖြိုဟု အကျွန်ုပ်အား မိန့်တော်မူပြီ။–
၁၃ သို့ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်သည်ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရလျှင်၊ မျက်နှာရကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သိပါမည်
အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏လမ်းကို ပြတော်မူပါ။
ဤလူမျိုးသည် ကိုယ်တော်၏လူဖြစ်ကြောင်းကို
ဆင်ခြင်တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု
၁၄ ထာဝရဘုရားအားလျှောက်ဆို၏။– ငါကိုယ်တိုင်သွား၍ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းချမ်းသာကိုပေးမည်ဟု မိန့်
၁၅ တော်မူ၏။– တဖန်မောရှေက၊ ကိုယ်တော်တိုင်မသွားလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကို ဤအရပ်မှ ပို့တော်မမူ
၁၆ ပါနှင့်။– အကျွန်ုပ်နှင့် ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ရှေ့တော်၌မျက်နှာရသောအကြောင်းသည် အဘယ်သို့ထင်ရှားပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ကြွ
သွားတော်မူသောအားဖြင့်သာ ထင်ရှားပါမည်မဟုတ်လော။ ထိုသို့ အကျွန်ုပ်နှင့် ကိုယ်တော်၏

လူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသောလူတို့နှင့်
၁၇ ခြားနားရပါမည်ဟု လျှောက်ဆိုလျှင်။- ထာဝရ
ဘုရားက၊ သင်လျှောက်သည်အတိုင်း ငါပြုမည်။
သင်သည် ငါ့ရှေ့၌ မျက်နှာရဖြို့။ သင့်ကို သင်၏နာ
၁၈ မဖြင့်ငါသိ၏ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။- တ
ဖန်တုံ့၊ ကိုယ်တော်၏ဘုန်းကို အကျွန်ုပ်အားပြ
တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟုလျှောက်
၁၉ လျှင်၊- ထာဝရဘုရားက ငါ၏ကောင်းမွန်ခြင်းရှိ
သမျှကို သင့်ရှေ့၌ ငါလျှောက်သွားစေမည်။ ထာ
ဝရဘုရား၏နာမတော်ကိုလည်း၊ သင့်ရှေ့၌ ငါ
ကြွေးကြော်မည်။ ငါသည် ကျေးဇူးပြုလိုသောသူ
ကို ကျေးဇူးပြုမည်။ သနားလိုသောသူကိုလည်း
၂၀ သနားမည်။- သို့ရာတွင် သင်သည်ငါ့မျက်နှာကို
မမြင်နိုင်ရာ။ ငါ့မျက်နှာကိုမြင်လျှင် အသက်ရှင်ရ
၂၁ သော လူတစုံတယောက်မျှမရှိ ဟူ၍ငင်း၊- ငါ့အ
နားမှာနေရာတခုရှိ၏။ သင်သည်ကျောက်ပေါ်
၂၂ မှာရပ်ရမည်။- ငါ့ဘုန်းလျှောက်သွားသောအခါ၊
သင့်ကိုကျောက်ကြားဌ ငါသွင်းထား၍ ငါကြွ
သွားသည်အခိုက်၊ သင့်ကို ငါ့လက်နှင့်ဖုံးအုပ်
၂၃ မည်။- ငါလက်ကို သိမ်းရုပ်သောအခါ၊ ငါ့ကျော
ကိုသာမြင်ရမည်၊ ငါ့မျက်နှာကိုမမြင်ရဟူ၍ငင်း
မိန့်တော်မူ၏။

၃၄

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ အရင်ကျောက်ပြား
နှစ်ပြားနှင့်တူအောင် ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို
ခုတ်လော့။ သင်ချိုးဖဲ့သော အရင်ကျောက်ပြားဌ်
စကားပါသည်အတိုင်း နောက်ကျောက်ပြားပေါ်
၂ မှာ ငါရေးထားမည်။- နက်ဖြန်နံနက် သင်သည်
အသင့်နေလျက်၊ သိနာတောင်ပေါ်သို့တက်၍
၃ တောင်ထိပ်၌ ငါ့ရှေ့မှာကိုယ်ကိုပြလော့။- သင်
နှင့်အတူ အဘယ်သူမျှမတက်ရ။ တောင်တပြင်
လုံး၌ လူကို မထင်ရှားစေနှင့်။ တောင်ခြေရင်း၌
သိုးနွားတို့ကို ကျက်စားရာမပြုစေနှင့်ဟု မော
ရှေအား မိန့်တော်မူ၏။
၄ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အ
ရင်ကျောက်ပြားနှင့်တူအောင် ကျောက်ပြားနှစ်
ပြားကိုခုတ်ပြီးမှ၊ မောရှေသည် နံနက်စောစော
ထ၍ ထိုကျောက်ပြားနှစ်ပြားကိုကိုင်လျက်၊ သိ
၅ နာတောင်ပေါ်သို့ တက်လေ၏။- ထာဝရဘုရား
သည် မိုးယံးတိမ်ဖြင့်ဆင်းသက်၍၊ ထိုအရပ်၌
မောရှေအနားမှာရပ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား၏နာမ
၆ တော်ကို ကြွေးကြော်တော်မူ၏။- ထာဝရဘုရား
သည် မောရှေရှေ့၌ကြွသွားတော်မူလျက်၊ ထာဝ
ရဘုရား၊ ထာဝရဘုရား၊ ချစ်သနားခြင်းမေတ္တာ
ကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံ၍ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြု
ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့် ကြွယ်ဝတော်မူထ
၇ သော၊- အထောင်အသောင်းများသောသူတို့
အား သနားခြင်းကျေးဇူးတရားကို စောင့်တော်မူ
ထသော၊ အဓမ္မကျင့်ခြင်း၊ တရားတော်ကိုလွန်
ကျူးခြင်း၊ ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်တို့ကို ဖြေလွှတ်
သော်လည်း၊ အချည်းနှီးသက်သက် ဖြေလွှတ်
တော်မမူထသော၊ သားစဉ်မြေးဆက်၊ တတိယ
အဆက်၊ စတုတ္ထအဆက်တိုင်အောင်၊ အဘတို့
၏အပြစ်ကို သားတို့ခံဆပ်ပေးစီရင်တော်မူသော
၈ ဘုရားသခင်ဟု ကြွေးကြော်တော်မူ၏။- မောရှေ
သည် အလျင်အမြန်ဦးညွတ်ချ၍ ကိုးကွယ်လျက်၊-
၉ အိုဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌မျက်နှာ
ရလျှင်၊ အကျွန်ုပ်အရှင်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အ
တူ ကြွတော်မူပါစေသော၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်
ပါ၏။ ဤလူမျိုးသည် လည်ပင်းခိုင်မာသောအ
မျိုး ဖြစ်သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ပြစ်မှားမိသော
ဒုစရိုက်အပြစ်များကိုလွှတ်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို
ကိုယ်တော်အမွေဥစ္စာဘို့ သိမ်းယူတော်မူပါဟု
၁၀ လျှောက်လျှင်၊- ထာဝရဘုရားက၊ ကြည့်ရှုလော့။
ငါပဋိညာဉ်ပြု၏။ မြေကြီးပေါ်မှာ လူမျိုးဌ် မပြု
စဖူးသော အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို သင်၏လူမျိုး
ရှေ့မှာ ငါပြုမည်။ သင်တို့အဘို့ ငါထာဝရဘုရား
ပြုရသောအမှုသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သောအ
မှုဖြစ်ကြောင်းကို၊ သင်ပေါင်းဘော်သောလူအ
၁၁ ပေါင်းတို့သည် မြင်ရကြလိမ့်မည်။- ယနေ့ငါမှာ
ထားသောစကားကို မှတ်လော့။ သင့်ရှေ့မှာ အာ
မောရိလူ၊ ခါနာန်လူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဖေရိဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊
၁၂ ယေဗုသိလူတို့ကို ငါနှင်ထုတ်မည်။- သင်သည်
ယခုသွားသောပြည်သူပြည်သားတို့နှင့် မိသ
ဟာယဖွဲ့သဖြင့်၊ သင့်အလယ်၌တိုက်မိ၍ လဲစ
ရာအကြောင်းမဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သ
၁၃ တိပြုလော့။- သူတို့ယဇ်ပလ္လင်များကို ဖျက်ဆီးရ
မည်။ သူတို့ရုပ်တုဆင်းတုများကို ချိုးဖဲ့ရမည်။
၁၄ သူတို့အာရုရပင်များကို ခုတ်လဲရမည်။- အခြား
သောဘုရားကို သင်သည်မကိုးကွယ်ရ။ အပြစ်ရှိ
ယုံလွယ်အမည်ရှိသော ထာဝရဘုရားသည် အ
ပြစ်ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သောဘုရားသခင်ဖြစ်
၁၅ တော်မူ၏။- သင်သည် ထိုပြည်သူပြည်သားတို့
နှင့် မိသဟာယဖွဲ့သဖြင့်၊ သူတို့သည် မိမိတို့ဘု
ရားနှင့် မှားယွင်းခြင်းကိုပြု၍၊ ထိုဘုရားတို့အား
ယဇ်ပူဇော်သောအခါ၊ သင့်ကိုခေါ်၍ သင်သည်

၁၆ ထိုယဇ်ကောင်ကိုစားမည်ဟူ၍ငင်း၊– သင်သည်
သူတို့သမီးများကိုယူ၍၊ ကိုယ်သားတို့နှင့် ထိမ်
မြားပေးစားသဖြင့်၊ ထိုသမီးတို့သည် မိမိတို့ဘု
ရားနှင့်မှားယွင်းခြင်းကိုပြု၍ သင်၏သားတို့ကို
ထိုဘုရားတို့နှင့် မှားယွင်းစေမည်ဟူ၍ငင်း စိုးရိမ်
၁၇ စရာရှိ၏။– သင်သည် ကိုယ်အတို့သွန်းသောဘု
ရားတို့ကို မလုပ်ရ။

၁၈ သင်သည်အဓိဗလ၌ အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်
သောကြောင့်၊ ငါပညတ်သည်အတိုင်း၊ အဓိဗလ
တွင် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမဲ့မုန့်ကိုစား၍ အ
၁၉ ဧမမွဲကိုခံရမည်။– သားဦးအပေါင်းတို့သည် ငါ့ဥစ္စာ
ဖြစ်ကြ၏။ သင်၏တိရစ္ဆာန်တို့တွင်လည်း၊ နွားဖြစ်စေ၊ သိုးဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့သည် ငါ့
ဥစ္စာဖြစ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ မြည်းသားဦးကို သိုး
၂၀ သငယ်နှင့်ရွေးယူရမည်။– မရွေးလိုလျှင်၊ မြည်း
သငယ်၏လည်ပင်းကို ချိုးရမည်။ သင်၏သားဦး
အပေါင်းတို့ကို ရွေးရမည်။ ငါ့ထံသို့ အဘယ်သူမျှ
၂၁ လက်ချည်းမပေါ်မလာရ။– ခြောက်ရက်ပတ်လုံး
အလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့ရက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ
နေရမည်။ လယ်လုပ်ရာကာလ၊ အသီးအနှံသိမ်း
ရာကာလဖြစ်သော်လည်း၊ သတ္တမနေ့ရက်၌ ငြိမ်
၂၂ ဝပ်စွာနေရမည်။– ဂျုံစပါးကိုသိမ်းစရိုသည်ကာ
လ ခုနစ်သိတင်းပွဲကိုငင်း၊ နှစ်လဲသောအခါ သို့
ထားပွဲကိုငင်းခံရမည်။

၂၃ သင်တို့အမျိုးသား ယောကျ်ားအပေါင်းတို့
သည်၊ ကြသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်တည်း
ဟူသော ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌
၂၄ တနှစ်လျှင် သုံးကြိမ်မျက်နှာပြရကြမည်။– တပါး
အမျိုးသားများကို သင်တို့ရှေ့ကငါနှင်ထုတ်၍၊
သင်တို့နေရာနယ်ကို ငါကျယ်စေမည်။ သင်၏ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တနှစ်တွင်
သုံးကြိမ် မျက်နှာပြသွားသောအခါ၊ သင်၏မြေ
၂၅ ကို အဘယ်သူမျှမတပ်မက်ရ။– ငါ့ယဇ်ကောင်အ
သွေးကို တဆေးနှင့် ရောရ် မပူဇော်ရ။ ပသခါပွဲ
ယဇ်ကောင်ကို၊ နံနက်တိုင်အောင်မကြွင်းစေရ။–
၂၆ သင်၏မြေ၌အဦးသီးသော အသီးအနှံအကောင်း
ဆုံးကို သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အိမ်
တော်ထဲသို့ဆောင်သွင်းရမည်။ ဆိတ်သငယ်ကို
၂၇ အမိနို့ရည်နှင့် မပြုတ်မချက်ရ။– ဤစကားများကို
ရေးထားလော့။ ဤစကားများလာသည့်အတိုင်း
သင်မှစ၍ ကြသရေလအမျိုးနှင့် ငါပဋိညာဉ်ပြု
၂၈ သည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။– ထိုအရပ်
မှာ မောရှေသည် အစာကိုမစား၊ ရေကိုမသောက်
ဘဲ၊ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအ
ထံတော်၌ နေလေ၏။ ကျောက်ပြားပေါ်မှာ ပဋိ
ညာဉ်စကား၊ ပညတ်တော်ဆယ်ပါးကို ရေးထား
တော်မူ၏။

၂၉ မောရှေသည် သက်သေခံချက် ကျောက်ပြား
နှစ်ပြားကိုကိုင်လျက်၊ သိနာတောင်ပေါ်မှ ဆင်း
သက်သောအခါ၊ မိမိနှင့် ဘုရားသခင်နှုတ်ဆက်
တော်မူသောကြောင့်၊ မိမိမျက်နှာအရေထွန်းပ
၃၀ ကြောင်းကို မိမိမသိ။– အာရုန်နှင့် ကြသရေလအ
မျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ မောရှေကိုမြင်သော
အခါ၊ သူ၏မျက်နှာအရေ ထွန်းပသောကြောင့်၊
၃၁ သူတို့သည် မချဉ်းမကပ်ဝံ့ကြ။– မောရှေသည် သူ
တို့ကိုခေါ်၍၊ အာရုန်နှင့် ပရိသတ်သူကြီးတို့သည်
ချဉ်းကပ်ကြလျှင်၊ မောရှေသည်နှုတ်ဆက်လေ
၃၂ ၏။– ထိုနောက် ကြသရေလအမျိုးသားအပေါင်း
တို့သည် ချဉ်းကပ်ကြလျှင်၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာ
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှတို့ကို သူတို့အား
၃၃ ဆင့်ဆိုလေ၏။– မောရှေသည် သူတို့အားဟော
၃၄ ပြောချမ်းပြီးမှ မိမိမျက်နှာကို ဖုံးအုပ်လေ၏။– ထာ
ဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ ဝင်၍လျှောက်သောအခါ၊
မထွက်မီတိုင်အောင် မျက်နှာဖုံးကိုချွတ်ထား၏။
တဖန်ထွက်၍ အမိန့်တော်ကို ကြသရေလအမျိုး
၃၅ သားတို့အားဆင့်ဆို၏။– သူ၏မျက်နှာအရေထွန်း
ပကြောင်းကို ကြသရေလအမျိုးသားတို့သည်
မြင်ကြလျှင်၊ တဖန်အထဲသို့ဝင်၍ မလျှောက်မီ
တိုင်အောင် မိမိမျက်နှာကို ဖုံးအုပ်ပြန်၏။

၃၅

၁ မောရှေသည်၊ ကြသရေလအမျိုးပရိသတ်အ
ပေါင်းကို စည်းဝေးစေ၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
၂ သော သင်တို့ကျင့်ဝတ်တရားဟူမူကား။– ခြောက်
ရက်ပတ်လုံးအလုပ်လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့ရက်
သည် သင်တို့၌ သန့်ရှင်းသောနေ့၊ ထာဝရဘုရား
အဘို့ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသော ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထို
နေ့၌ အလုပ်လုပ်သောသူမည်သည်ကား အသေ
၃ ခံရမည်။– သင်တို့နေရာအရပ်၌ ဥပုသ်နေ့မှာ မီး
ကိုမမွေးရဟု ဆင့်ဆို၏။

၄ တဖန်မောရှေသည်၊ ကြသရေလအမျိုးသား
ပရိသတ်အလယ်၌ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်
၅ ကို ဆင့်ဆိုသည်ကား၊– သင်တို့တွင် ထာဝရဘု
ရားအား လှူသောအလှူကို ပြင်ဆင်ကြလော့။
ကြည်ညိုသောစေတနာစိတ် ရှိသမျှသောသူတို့
၆ သည်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ–ပြာသောအထည်၊ မောင်း
သောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချော၊ ဆိတ်

၇ မွေး၊– အနီဆိုးသောသိုးရေ၊ တဟာရွသားရေ၊ အ
၈ ကာရွသစ်သား၊– လိမ်းရန်ဆီဘော်ဘို့၊ မီးရှို့ရာနံ့
သာပေါင်းမွေးဘော်ဘို့ရာ နံ့သာမျိုး၊ မီးထွန်းစရာ
၉ ဆီ၊– ရှဟံကျောက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သင်တိုင်း
နှင့် ရင်ဖွဲ့၌ စီစရာကျောက်မြတ်တည်းဟူသော
ထာဝရဘုရားအားလျှောအလှူကို ဆောင်ခဲ့
၁၀ ကြလော့။– သင်တို့တွင် လိမ္မာသောသူရှိသမျှတို့
၁၁ သည်လာ၍၊– တဲတော်နှင့် အပေါ်တဲ၊ အပေါ်တဲ
အဖုံး၊ ရွှေချောင်း၊ ပျဉ်ပြား၊ ကန့်လန့်ကျင်၊ တိုင်၊
၁၂ ခြေစွပ်တို့ကိုလည်း၊– သေတ္တာနှင့် သူ၏ထမ်းဘို၊
သေတ္တာအဖုံး၊ ကာရသောကုလားကာကိုလည်း၊–
၁၃ စားပွဲနှင့်သူ၏ထမ်းဘို၊ သူ၏တန်ဆာရှိသမျှနှင့်
၁၄ ရှေ့တော်မုန့်ကိုလည်း၊– မီးထွန်းစရာဘို့မီးခုံနှင့် သူ
၏တန်ဆာ၊ မီးခွက်များ၊ မီးထွန်းစရာဆီကိုလည်း၊–
၁၅ နံ့သာပေါင်းရှိုသောပလ္လင်နှင့် သူ၏ထမ်းဘို၊
လိမ်းရန်ဆီ၊ မွေးသောနံ့သာပေါင်း၊ တဲတော်တံ
၁၆ ခါးဝကာရန် ကုလားကာကိုလည်း၊– မီးရှို့ရာယဇ်ပူ
ဇော်သောပလ္လင်နှင့် ကြေးဝါဆန်ခါ၊ ထမ်းဘို၊
တန်ဆာရှိသမျှ၊ အင်တုံနှင့် ခြေထောက်ကိုလည်း၊–
၁၇ တဲတော်ဝင်းကုလားကာ၊ တိုင်၊ ခြေစွပ်၊ ဝင်းတံ
၁၈ ခါးဝ ကာစရာကုလားကာကိုလည်း၊– တဲတော်တံ
၁၉ သင်၊ ဝင်းတံသင်ကြိုးများကိုလည်း၊– သန့်ရှင်းရာ
ဌာန၌ အမှုတော်ကိုထမ်းစရာအဝတ်၊ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်အမှုကို ဆောင်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
အာရုန်နှင့် သူ၏သားဝတ်၍ သန့်ရှင်းသောအ
ဝတ်ကိုလည်း၊ ထာဝရဘုရားမှာ ထားတော်မူသမျှ
အတိုင်း လုပ်ရကြမည်ဟုဆင့်ဆို၏။

၂၀ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့
၂၁ သည်၊ မောရှေထံမှထွက်သွားကြ၍၊– မိမိစိတ်နှ
လုံးနှီးဆော်သောသူ၊ ကြည်ညိုသော စေတနာ
စိတ်သဘောရှိသောသူ အပေါင်းတို့သည် ပရိ
သတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်လုပ်ဘို့၎င်း၊ အမှုတော်
ထမ်းစရာဘို့၎င်း၊ သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကိုလည်း၊
ထာဝရဘုရားအား လှူသောအလှူကိုဆောင်
၂၂ လျက် လာကြ၏။– ကြည်ညိုသော စေတနာစိတ်
ရှိသော ယောကျ်ားမိန်းမတို့သည်၊ လက်ကောက်၊
နားတောင်း၊ လက်စွပ်၊ နှာခေါင်းဘူး၊ ရွှေတန်
ဆာရှိသမျှကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ လှူသောသူ အ
သီးအသီးတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားအားရွှေကိုလှူ
၂၃ ကြ၏။– ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊
နီသောအထည်၊ ပိတ်ချော၊ ဆိတ်မွေး၊ အနီဆိုး
သောသိုးရေ၊ တဟာရွသားရေရှိသောသူတိုင်း
၂၄ ဆောင်ခဲ့၏။– ငွေနှင့်ကြေးဝါကို လှူသောသူ
တိုင်း ထာဝရဘုရားအား လှူလေ၏။ အမှုတော်
နှင့်ယှဉ်သော အလုပ်လုပ်စရာဘို့ အကာရွသစ်
သားရှိသောသူတိုင်းလည်း ဆောင်ခဲ့လေ၏။–
၂၅ ရက်ကန်းတတ်သော မိန်းမအပေါင်းတို့လည်း၊
ကိုယ်လက်နှင့်ရက်၍၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်း
သောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောရက်သ
၂၆ မျှကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။– မိမိဉာဏ်နှီးဆော်သော
မိန်းမအပေါင်းတို့သည် ဆိတ်မွေးကို ရက်ကြ၏။–
၂၇ သူကြီးတို့သည်လည်း၊ ရှဟံကျောက်၊ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်သင်တိုင်းနှင့် ရင်ဖွဲ့၌ စီစရာကျောက်ကို
၂၈ ၎င်း၊– မီးထွန်းစရာဘို့ လိမ်းရန်ဆီဘော်ဘို့ မီးရှို့
ရာနံ့သာပေါင်းမွေးဘော်ဘို့ရာ နံ့သာမျိုးနှင့် ဆီကို
၂၉ ၎င်း ဆောင်ခဲ့ကြ၏။– ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည်
မောရှေအားဖြင့်မှာထားတော်မူသော အလုပ်အ
မျိုးမျိုးရှိသမျှအဘို့၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
တွင် ကြည်ညိုသော စေတနာစိတ်နှီးဆော်သော
ယောကျ်ားမိန်းမအပေါင်းတို့သည်၊ ထာဝရဘု
ရားအား ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် လှူကြ၏။

၃၀ တဖန်မောရှေက၊ နားထောင်ကြလော့။ ထာ
ဝရဘုရားသည် ယုဒအမျိုးသားဟုရ၏သားဖြစ်
သော ဥရိ၏သားဗေဇလေလကိုအမည်ဖြင့် ခန့်
၃၁-၃၂ ထားတော်မူပြီ။– သူသည် ရွှေငွေကြေးဝါကို
လုပ်သောအတတ်၊ ကျောက်ကိုသွေး၍စီသောအ
တတ်၊ သစ်သားကို ထုလုပ်သောအတတ်နှင့် အ
မျိုးမျိုးသောအလုပ်ကို ထူးဆန်းစွာလုပ်တတ်
မည်အကြောင်း၊ ဉာဏ်ပညာနှင့်တကွ သိပ္ပံအ
တတ်အမျိုးမျိုးကိုပေး၍၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်
၃၄ တော်နှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူပြီ။– သူနှင့် ဒန်အမျိုး
သားအဟိသမက်၏သားအဟောလျဘသည်၊ သူ
တပါးအား အတတ်သင်ပေးနိုင်မည်အကြောင်း၊
၃၅ ဉာဏ်ကိုပေးတော်မူပြီ။– ထိုသူတို့သည် ထုလုပ်
တတ်သောသူ၏အလုပ်၊ ဆန်းပြားသောလက်သ
မား၏ အလုပ်၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသော
အထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောကို ချယ်
လှယ်တတ်သောသူ၏အလုပ်၊ ရက်တတ်သော
သူ၏အလုပ်၊ အနည်းနည်း လုပ်တတ်သောသူ၏
အလုပ်၊ ထူးဆန်းစွာ ကြံစည်တတ်သော သူ၏
အလုပ် အမျိုးမျိုးရှိသမျှတို့ကို လုပ်တတ်မည်အ
ကြောင်း၊ ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူပြီ။

၃၆

၁ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အ
တိုင်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ဆောင်စရာ
ဘို့၊ အမျိုးမျိုးသောအလုပ်ကို လုပ်တတ်သော

To Contents

ဉာဏ်ပညာကို ထာဝရဘုရားပေးသွင်းတော်မူသော ပညာရှိအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဗေဇလေလ၊ အဟောလျဘတို့သည် အလုပ်လုပ်ကြလိမ့်မည်ဟု ကျသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုလေ၏။

၂ တဖန် မောရှေသည်၊ ဗေဇလေလ၊ အဟောလျဘကိုငဲ့၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ဉာဏ်သဘောကိုရ၍၊ အလုပ်လုပ်ချင်သော စေတနာစိတ်ရှိသော ပညာရှိအပေါင်းတို့ကိုငဲ့ခေါ်ပြီးလျှင်၊– သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် အမှုတော်ထမ်းရန် တန်ဆာတို့ကိုလုပ်ကိုင်စေခြင်းငှါ၊ ကျသရေလအမျိုးသားတို့ဆောင်ခဲ့သောအလှူရိုသမျှကို ထိုသူတို့သည် မောရှေလက်မှခံကြ၏။ ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် လှူသောအလှူကို နံနက်တိုင်းထပ်၍ ဆောင်ခဲ့ကြသေး၏။– ထိုအခါသန့်ရှင်းရာဌာနတော်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်သော ပညာရှိအပေါင်းတို့သည်၊ အသီးအသီးမိမိလုပ်ရာမှ၊– မောရှေထံသို့လာ၍ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသော အလုပ်ပြီးလောက်ရုံမျှမက၊ ပို၍ဆောင်ခဲ့ကြပါပြီဟု ကြားပြောလျှင်၊– မောရှေက၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အတို့လှူခြင်းငှါ အဘယ်ယောကျ်ားမိန်းမမျှ ထပ်မံ၍မလုပ်စေနှင့်ဟု စီရင်၍၊ တတပ်လုံး၌ ကြော်ငြာစေသဖြင့်၊ လူများအလှူဆောင်ခြင်းအမှုကို ဆီးတားဖ၏။– ရခဲ့သောဥစ္စာသည် အလုပ်ရှိသမျှကိုပြီးစီးလောက်ရုံမျှမက ပိုလျက်ရှိသတည်း။

၈ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်သောသူတို့တွင်၊ ပညာရှိသောသူသည် ပိတ်ချော၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်ဖြင့် ပြီးသော ခေရုဗိမ်အရုပ်နှင့် ချယ်လှယ်သောပိတ်ချော ကုလားကာဆယ်ထည်ကို လုပ်လေ၏။– ကုလားကာသည် အလျားနှစ်ဆယ်ရှစ်တောင်၊ အနံလေးတောင်ရှိ၍၊ ကုလားကာချင်း အလျားအနံတူ၏။– ကုလားကာငါးထည်စီတစပ်တည်းချုပ်လေ၏။– ကုလားကာတထည်ပြင်ဘက်ကုလားကာနားချင်း ဆက်မှီရာ၌ ကွင်းများကို ပြာသောအထည်နှင့်လုပ်၍၊ အခြားသောကုလားကာပြင်ဘက် ကုလားကာနားချင်း ဆက်မှီရာ၌လည်း ထိုအတူလုပ်လေ၏။– ကုလားကာတထည်၌ ကွင်းငါးဆယ်ကိုငင်း၊ အခြားသောကုလားကာအနား ဆက်မှီရာ၌ ကွင်းငါးဆယ်ကိုငင်း လုပ်သဖြင့်၊ ကွင်းချင်းဆိုင်မိကြ၏။– ရွှေချောင်းငါးဆယ်ကိုလည်းလုပ်၍၊ ထိုရွှေချောင်းဖြင့် ကုလားကာများကို ပူးတွဲသဖြင့် တဲတော်တဆောင်တည်း ဖြစ်လေ၏။– တဲတော်ဖုံးအုပ်ဘို့အခြားသောကုလားကာ ဆယ်တထည်ကို ဆိတ်မွေးနှင့် လုပ်လေ၏။– ကုလားကာသည် အလျားအတောင်သုံးဆယ်၊ အနံလေးတောင်ရှိ၍ ကုလားကာဆယ်တထည်တို့သည် အလျားအနံချင်းတူ၏။– ကုလားကာငါးထည်တစပ်၊ ခြောက်ထည်တစပ်တည်း ချုပ်လေ၏။– ကုလားကာများဆက်မှီရာ၌ ပြင်ဘက်ကနေသော ကုလားကာတထည်အနားမှာ ကွင်းငါးဆယ်ကိုငင်း၊ ဆက်မှီသောအခြားကုလားကာအနားမှာ ကွင်းငါးဆယ်ကိုငင်း လုပ်လေ၏။– ကြေးဝါချောင်းငါးဆယ်ကိုလည်း လုပ်၍ အပေါ်တဲ တပိုင်းနှင့်တပိုင်းကို ပူးတွဲသဖြင့်၊ တဲတဆောင်တည်း ဖြစ်လေ၏။– အပေါ်တဲဖုံးအုပ်ဘို့ အနီဆိုးသော သိုးရေကိုငင်း၊ ထိုသိုးရေအပေါ်၌ တဟာရှသားရေကိုငင်း လုပ်လေ၏။

၂၀ တဲတော်ကာရန်ထောင်ထားသော အကာရှ
၂၁ ပျဉ်ပြားတို့ကိုလည်း လုပ်လေ၏။– ပျဉ်ပြားသည် အလျားဆယ်တောင်၊ အနံတတောင်ထွာ
၂၂ ရှိ၏။– ထိုပျဉ်ပြားရှိသမျှတို့၌ ခြေထောက်နှစ်ခုစီ တတန်းတည်းရှိစေခြင်းငှါ လုပ်လေ၏။– တဲတော်တောင်ဘက်၌ကာရန် ပျဉ်ပြားနှစ်ဆယ်ကို
၂၄ လုပ်၍၊– ထိုပျဉ်ပြားနှစ်ဆယ်တွင်၊ တပြားတပြားအောက်၌ ခြေထောက်နှစ်ခုစီ စွပ်စရာဘို့
၂၅ ငွေခြေစွပ်လေးဆယ်ကိုလုပ်လေ၏။– ထိုအတူတဲတော် မြောက်ဘက်၌ကာရန် ပျဉ်ပြားနှစ်
၂၆ ဆယ်ကိုလုပ်၍၊– ထိုပျဉ်ပြား၌လည်း ငွေခြေစွပ်
၂၇ လေးဆယ်၊ တပြားနှစ်ခုစီလုပ်လေ၏။– တဲတော်အနောက်ဘက်၌ကာရန် ပျဉ်ပြားခြောက်
၂၈ ပြားကိုငင်း၊– ထောင့်တဘက်တချက်၌ကာရန်
၂၉ ပျဉ်ပြားနှစ်ပြားကိုငင်း လုပ်လေ၏။– အထက်၌ငင်း၊ အောက်၌ငင်း၊ ကွင်းကိုတပ်၍စေ့စပ်လျက်
၃၀ ထောင့်နှစ်ခုပြီးလေ၏။– ပျဉ်ပြားရှစ်ပြား၊ ငွေခြေစွပ် ဆယ်ခြောက်ခု၊ တပြားနှစ်ခုစီရှိလေ
၃၁ ၏။– တဲတော်၌ ကာရသောပျဉ်ပြားကိုလျှိုစရာဘို့ အကာရှသား ကန့်လန့်ကျင်း တို့ကို၊ တဘက်
၃၂ ငါးချောင်းစီ လုပ်လေ၏။– တဲတော်နောက်ဖေး၌ ကာရသောပျဉ်ပြားကိုလျှိုစရာဘို့၊ ကန့်လန့်ကျင် ငါးချောင်းကိုလည်းလုပ်လေ၏။– အလယ်ကန့်လန့်ကျင်ကို ထောင့်တဘက်တချက်၌ ဆုံးစေ၏။– ပျဉ်ပြားတို့ကို ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။ ကန့်လန့်ကျင်လျှိုဘို့ရာ ရွှေကွင်းကိုလည်းလုပ်၍ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။

To Contents

၃၅ တနည်းကား၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသော
အထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍၊
ခေရုဗိမ်အရုပ်နှင့်၊ ချယ်လှယ်သောကုလားကာ
၃၆ တထည်ကိုငင်း၊– ထိုကုလားကာတို့ ရွှေချသော
အကာရှသားတိုင် လေးတိုင်ကိုငင်း လုပ်လေ၏။
ထိုတိုင်တို့သည် ရွှေတံစို့နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ငွေခြေစွပ်
၃၇ လေးခုကိုလည်း သွန်းလေ၏။– တဲတော်တံခါးဝ
၌ကာရန်၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအ
ထည်၊ နီသော အထည်ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍ ချယ်
၃၈ လှယ်သောကုလားကာ တထည်ကိုငင်း၊– ထိုကု
လားကာတို့ တံစို့နှင့်ပြည့်စုံသော တိုင်ငါးတိုင်ကို
ငင်း လုပ်၍၊ တိုင်ထိပ်နှင့် တိုင်တန်းတို့ကို ရွှေနှင့်
မွမ်းမံလေ၏။ ကြေးဝါခြေစွပ်ငါးခုလည်း ရှိ၏။

၃၇

၁ တဖန် ဗေဇလေလသည်၊ အလျားနှစ်တောင်
ထွာ၊ အနံတတောင်ထွာ၊ စောက်တတောင်ထွာ
ရှိသော သေတ္တာကို အကာရှသားနှင့်လုပ်၍၊
သေတ္တာအတွင်းအပြင်ကို ရွှေစင်နှင့် မွမ်းမံလေ
၏။ သေတ္တာအပေါ်နားပတ်လည်၌ ကွပ်သောရွှေ
၂ တန်ဆာကိုလည်း လုပ်လေ၏။– ရွှေလေးကွင်း
ကိုသွန်း၍၊ သေတ္တာလေးထောင့်၌ တမျက်နှာ
၃ နှစ်ကွင်းစီတပ်လေ၏။– အကာရှသားထမ်းဘိုး
၄ ကိုလုပ်၍ ရွှေနှင့်မွမ်းမံပြီးမှ၊– သေတ္တာထမ်းစရာ
ဘို့ တဘက်တချက် ရွှေကွင်း၌လျှိုထားလေ၏။
၅ အလျားနှစ်တောင်ထွာ၊ အနံတတောင်ထွာရှိ
သော သေတ္တာအဖုံးကိုလည်း၊ ရွှေစင်နှင့်လုပ်
၇ လေ၏။– ရွှေခေရုဗိမ်နှစ်ပါးကိုလည်း၊ သေတ္တာ
အဖုံးတွင် အလျားတဘက်တချက်၌ ထုလုပ်လေ
၈ ၏။– ထိုသို့ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးကို၊ သေတ္တာဖုံးကိုယ်
ထဲကထုတ်၍၊ သေတ္တာဖုံးအပေါ်၌ တဘက်တ
၉ ပါးစီလုပ်ပြီးလျှင်၊– ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးတို့သည် မျက်
နှာချင်းဆိုင်၍၊ သေတ္တာဖုံးကိုရှုလျက်၊ မိမိအ
တောင်ကိုဖြန့်၍ သေတ္တာဖုံးကိုမိုးလျက်ရှိ၏။
၁၀ အလျားနှစ်တောင်၊ အနံတတောင်၊ အမြင့်တ
တောင်ထွာရှိသောစားပွဲကိုလည်း၊ အကာရှသား
၁၁ နှင့် လုပ်၍၊– ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံလေ၏။ စားပွဲအ
ပေါ်နားပတ်လည်၌ ကွပ်သော ရွှေတန်ဆာကို
၁၂ ငင်း၊– အနံတလက်ဝါးရှိသော ခါးပန်းကိုငင်း၊ ခါး
ပန်းအပေါ်နားပတ်လည်၌ ကွပ်သော ရွှေတန်
၁၃ ဆာကိုငင်း လုပ်လေ၏။– ရွှေလေးကွင်းကိုလည်း
သွန်း၍ ခြေထောက်လေးခုအထက်၊ စားပွဲလေး
၁၄ ထောင့်၌ တပ်လေ၏။– ထိုရွှေကွင်းတို့သည် ခါး
ပန်းပေါ်မှာရှိ၍၊ စားပွဲထမ်းစရာထမ်းဘိုးနေရာ
၁၅ ဖြစ်၏။– စားပွဲထမ်းစရာ အကာရှသားထမ်းဘိုး
၁၆ ကိုလုပ်၍ ရွှေနှင့် မွမ်းမံလေ၏။– စားပွဲတန်ဆာ
တည်းဟူသော လင်ပန်း၊ ဇွန်း၊ အင်တုံ၊ လောင်းစ
ရာ ဖလားများကိုလည်း ရွှေစင်နှင့် လုပ်လေ၏။
၁၇ မီးခုံကိုလည်းရွှေစင်နှင့်လုပ်၍၊ မီးခုံတိုင်အစ
ရှိသောအလင်္ကာများ၊ ခွက်များ၊ ဘူးသီးများ၊ ကြာ
၁၈ ပွင့်များတို့ကို တစပ်တည်းထုလေ၏။– မီးခုံတိုင်
တဘက်တချက် သုံးလက်စီထွက်၍၊ အလက်
၁၉ ခြောက်လက်ရှိ၏။– မီးခုံတိုင်ထဲကထွက်သော အ
လက်သုံးလက်တွင်၊ တလက်တလက်၌ ဘူး၊ ကြာ
ပွင့်နှင့်တကွ ဗာတံသီးနှင့် ပုံတူသောခွက်သုံးခွက်
၂၀ ရှိ၏။– မီးခုံတိုင်၌လည်း ဘူး၊ ကြာပွင့်နှင့်တကွ
၂၁ ဗာတံသီးနှင့်ပုံတူသော ခွက်လေးခွက်ရှိ၏။– မီး
ခုံတိုင်ထဲကထွက်သော အလက်ခြောက်လက်ရှိ
သည်အတိုင်း၊ အလက်နှစ်ဘက်အောက်၌လည်း
၂၂ ဘူးသီးတလုံးစီရှိ၏။– ဘူးများ၊ အလက်များတို့
ကို တကိုယ်တစပ်တည်းဖြစ်စေ၍ မီးခုံတကိုယ်
၂၃ လုံးကို ရွှေစင်နှင့်ထုလုပ်လေ၏။– မီးခွက်ခုနစ်
လုံး၊ မီးညှပ်နှင့် မီးညှပ်ခံစရာခွက်များကိုလည်း
၂၄ ရွှေစင်နှင့်လုပ်လေ၏။– မီးခုံနှင့် မီးခုံတန်ဆာရှိ
သမျှတို့ကို ရွှေစင်အခွက်တဆယ်နှင့် လုပ်သ
တည်း။
၂၅ တနည်းကား၊ နံသာပေါင်းကို မီးရှို့စရာယဇ်
ပလ္လင်ကို အကာရှသားနှင့် လုပ်လေ၏။ ထိုပလ္လင်
သည် အလျားတတောင်၊ အနံတတောင်၊ စတု
ရန်းလေးထောင့်ဖြစ်၍ အမြင့်နှစ်တောင်ရှိလေ
၏။ ဦးချိုတို့ကိုလည်း အကာရှသားဖြင့်ပြီးစေ
၂၆ ၏။– ပလ္လင်ထိပ်၊ နံရံ၊ ဦးချိုတို့ကို ရွှေစင်နှင့် မွမ်း
မံ၍၊ အပေါ်နားပတ်လည်၌ကွပ်သော ရွှေတန်
၂၇ ဆာကို လုပ်လေ၏။– ရွှေတန်ဆာအောက် ပလ္လင်
တဘက်တချက်ထောင့်၌ ရွှေကွင်းနှစ်ကွင်းကို
လုပ်၍၊ ပလ္လင်ထမ်းစရာ ထမ်းဘိုးနေရာဖြစ်၏။–
၂၈ ထမ်းဘိုးတို့ကို အကာရှသားနှင့်လုပ်၍ ရွှေနှင့်
၂၉ မွမ်းမံလေ၏။– ဆေးသမားအတတ်နှင့် ဆေး
ပေါင်းကိုဘော်တတ်သည်အတိုင်း၊ သန့်ရှင်းသော
လိမ်းရန်နံ့သာဆီကိုငင်း၊ နံ့သာမျိုးနှင့်ဘော်သော
မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းစင်ကိုငင်း လုပ်လေ၏။

၃၈

၁ တနည်းကား၊ အလျားငါးတောင်၊ အနံငါး
တောင်ရှိ၍ စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်သော မီးရှို့
ရာယဇ်ပလ္လင်ကို အကာရှသားနှင့်လုပ်လေ၏။
၂ အမြင့်လည်း သုံးတောင်ရှိ၏။– ယဇ်ပလ္လင်လေး
ထောင့်အပေါ်မှာ ဦးချိုလေးချောင်းကို အကာရှ

To Contents

၃ သားနှင့်လုပ်၍ ကြေးဝါနှင့်မွမ်းမံလေ၏။– အိုးနှင့်
တကွ တူးရွင်းပြား၊ အင်တုံ၊ အမဲသားချိတ်၊ လင်
ပန်းအစရှိသော ယဇ်ပလ္လင်နှင့်ဆိုင်သော တန်
၄ ဆာရှိသမျှတို့ကို ကြေးဝါနှင့်လုပ်လေ၏။– ကြေး
ဝါဆန်ခါကိုလုပ်၍ ယဇ်ပလ္လင်ခါးပန်းအောက်အ
၅ လယ်၌ထား၍၊– ထမ်းဘိုးထားရာ ဆန်ခါလေး
ထောင့်၌တပ်ရသော ကြေးဝါလေးကွင်းကို သွန်း
၆ လေ၏။– အကာရှသားထမ်းဘိုးတို့ကိုလုပ်၍
၇ ကြေးဝါနှင့် မွမ်းမံပြီးမှ၊– ယဇ်ပလ္လင်ကိုထမ်းစရာ
ဘို့ တဘက်တချက်ကွင်းများ၌ လျှိုထားလေ၏။
ထိုယဇ်ပလ္လင်ကို အပေါ်အောက် ဟင်းလင်းဖြစ်
၈ စေခြင်းငှါ၊ ပျဉ်ပြားနှင့် လုပ်လေ၏။– ပရိသတ်
စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့မှာ စည်းဝေး
တတ်သောမိန်းမတို့၏ ကြေးဝါမှန်များကိုယူ၍
ကြေးဝါအင်တုံနှင့် ကြေးဝါခြေထောက်ကို လုပ်
လေ၏။

၉ တဲတော်ဝင်းကာရန် မူကား၊ အလျားအ
တောင်တရာရှိသော ပိတ်ချောနှင့် တောင်ဘက်
၁၀ ၌ ကုလားကာကို လုပ်လေ၏။– ထိုကုလားကာ
ဘို့ တိုင်နှစ်ဆယ်၊ တိုင်ခြေစွပ်နှစ်ဆယ်ကို ကြေး
ဝါနှင့်လုပ်၍ တိုင်တံစို့၊ တိုင်တန်းတို့ကို ငွေဖြင့်
၁၁ ပြီးစေ၏။– ထိုနည်းတူ မြောက်ဘက်၌ကာရန်
အလျားအတောင်တရာရှိသော ကုလားကာနှင့်
တကွ ငွေတံစို့၊ ငွေတန်းပါသော ကြေးဝါတိုင်နှစ်
၁၂ ဆယ်၊ ကြေးဝါခြေစွပ်နှစ်ဆယ်ရှိ၏။– အနောက်
ဘက်၌ကာရန် အလျားအတောင်ငါးဆယ်ရှိ
သော ကုလားကာနှင့်တကွ တိုင်တဆယ်၊ ခြေ
၁၃ စွပ်တဆယ်ရှိ၏။–အရှေ့ဘက်၌လည်း အတောင်
၁၄၊၁၅ ငါးဆယ်ရှိ၏။– တံခါးဝတဘက်တချက်၌
ကာရန် အလျားဆယ်ငါးတောင်ရှိသော ကုလား
ကာနှင့်တကွ တိုင်သုံးတိုင်၊ ခြေစွပ်သုံးခုရှိ၏။–
၁၆ ဝင်းပတ်လည်၌ကာသော ကုလားကာရှိသမျှတို့
၁၇ သည် ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၏။– တိုင်တို့သည် ကြေး
ဝါခြေစွပ်၊ ငွေတံစို့၊ ငွေတန်းနှင့်ပြည့်စုံ၍ တိုင်
ထိပ်များကိုလည်း ငွေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။ ဝင်းတိုင်
၁၈ တန်းရှိသမျှတို့သည် ငွေတန်းဖြစ်၏။– ဝင်းတံ
ခါးဝ၌ကာရန် ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအ
ထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍ ချယ်
လှယ်သောကုလားကာ၊ အလျားအတောင်နှစ်
ဆယ်၊ အမြင့်ငါးတောင်ရှိ၍၊ ဝင်းကာသောကုလား
၁၉ ကာနှင့် တညီတညွတ်ဖြစ်၏။– ဝင်းတံခါးဝတိုင်
လေးခုရှိ၍၊ ကြေးဝါခြေစွပ်လေးခု၊ ငွေတံစို့၊ ငွေ
တန်းများ၊ ငွေနှင့်မွမ်းမံသောထိပ်များနှင့် ပြည့်စုံ
၂၀ ကြ၏။– တဲတော်တံသင်ဝင်းပတ်လည်၌ စိုက်
သောတံသင်ရှိသမျှတို့သည် ကြေးဝါတံသင်ဖြစ်
ကြ၏။

၂၁ ဤရွေ့ကား၊ မောရှေစီရင်သည်အတိုင်း၊ ယဇ်
ပုရောဟိတ်အာရုန်၏သား ဣသမာသည်၊ လေဝိ
လူများ အမှုတော်ဆောင်စရာတဲတော်ကို ရေ
တွက်မှတ်သားသော သက်သေခံချက် တဲတော်
၂၂ စာရင်းပေတည်း။– မောရှေအား ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသမျှတို့ကို၊ ယုဒအမျိုးသားဟုရ
၏သားဖြစ်သော၊ ဥရိ၏သားဗေဇလေလသည်
၂၃ လုပ်လေ၏။– ထိုမှတပါး၊ ထုလုပ်တတ်သောသူ
၏အလုပ်၊ ဆန်းပြားသော လက်သမားအလုပ်၊
ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသော
အထည်၊ ပိတ်ချောကို ချယ်လှယ်တတ်သောသူ
၏ အလုပ်ကိုလုပ်တတ်သော ဒန်အမျိုးသား အ
ဟိသမက်၏သားအဟောလျာဘလည်းရှိ၏။–
၂၄ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ပြီးအောင်လျှ၍ လုပ်သော
ရွှေချိန်ပေါင်းကား အကျပ်တော်အတိုင်း အခွက်
နှစ်ရာကိုးဆယ်ခုနစ်ပိသာသုံးဆယ် ဖြစ်သ
၂၅ တည်း။– စာရင်းဝင်သောပရိသတ်များပေးသော
ငွေချိန်ပေါင်းကား၊ အကျပ်တော်အတိုင်း အခွက်
တထောင်နှင့် တဆယ်ခုနစ်ပိသာခုနစ်ဆယ်ငါး
၂၆ ကျပ် ဖြစ်သတည်း။– အသက်နှစ်ဆယ်မှစ၍ ပို
လွန်သမျှသောသူ စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း၊ လူ
ခြောက်သိန်းသုံးထောင် ငါးရာငါးဆယ်တို့သည်၊
အကျပ်တော်အလိုက် ငွေချိန်အကျပ်တဝက်စီ
၂၇ ပေးရကြ၏။– ခြေစွပ်တခုခု ငွေအခွက်တဆယ်
စီဝင်သည်ဖြစ်၍၊ ငွေအခွက်တထောင်နှင့် တဲ
တော်ခြေစွပ်၊ အတွင်းကုလားကာခြေစွပ်တည်း
၂၈ ဟူသော ခြေစွပ်တရာကို သွန်းလေ၏။– ကျန်
သောငွေ အခွက်တဆယ်ခုနစ်ပိသာခုနစ်ဆယ်
ငါးကျပ်နှင့် တိုင်တံစို့နှင့် တိုင်တန်းတို့ကိုလုပ်၍
၂၉ တိုင်ထိပ်များကိုမွမ်းမံလေ၏။– လှူသောကြေး
ဝါပေါင်းကား အခွက်ခုနစ်ရာနှစ်ဆယ်နှင့် လေး
၃၀ ပိသာဖြစ်သတည်း။– ထိုကြေးဝါနှင့် ပရိသတ်
စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးဝခြေစွပ်၊ ကြေးဝါ
ယဇ်ပလ္လင်၊ ကြေးဝါဆန်ခါ၊ ယဇ်ပလ္လင်တန်ဆာ
၃၁ ရှိသမျှကိုလည်း– ကာသောဝင်းခြေစွပ်၊ ဝင်းတံခါး
ဝခြေစွပ်၊ တဲတော်တံသင်၊ ဝင်းပတ်လည်၌စိုက်
သော တံသင်ရှိသမျှကိုလည်း လုပ်လေ၏။

၃၉

၁ သန့်ရှင်းရာဌာနခွဲ အမှုတော်ကိုဆောင်သော
အခါ၊ ဝတ်ရသောအဝတ်ကိုလည်း၊ အာရုန်ဝတ်ဘို့

To Contents

သန့်ရှင်းသောအဝတ်ကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ပြာ
သောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအ
၂ ထည်နှင့် လုပ်လေ၏။– ပြာသောအထည်၊ မောင်း
သောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောနှင့်
၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်သင်တိုင်းကို လုပ်ရာတွင်၊– ရွှေ
ကိုအပြားခတ်၍ ရွှေကြိုးကိုလှီးပြီးမှ၊ ပြာသော
အထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီသောအထည်၊
ပိတ်ချောတို့ကို ထူးဆန်းစွာအပြောက်ထိုးလေ
၄ ၏။– သိုင်းကြိုးနှစ်ပင်ကိုလုပ်၍ သင်တိုင်းအပေါ်
နားချင်းတွဲမိစေခြင်းငှါ၊ တဘက်တချက်ကို ဆွဲ
၅ ချုပ်လေ၏။– ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား
မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တိုင်းအပေါ်
နားခ္ဍ ထူးဆန်းသောရင်စည်းကိုလည်း သင်တိုင်း
ကိုယ်ကဲ့သို့ ရွှေနှင့်ငင်း၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်း
သောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောတို့နှင့်
၆ ငင်း လုပ်လေ၏။– ရှုဟံကျောက်နှစ်လုံးကိုသွေး
၍ တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခရာတင်သကဲ့သို့ ဣသရေ
လအမျိုး၏နာမည်တို့ကို အက္ခရာတင်ပြီးမှ၊ ရွှေ
၇ ကျောက်အိုး၌ ထည့်လေ၏။– ထာဝရဘုရား
သည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အောက်မေ့တို့ရာ၊
ထိုကျောက်နှစ်လုံးကို သင်တိုင်းသိုင်းကြိုးအပေါ်
မှာ တပ်လေ၏။

၈ ရွှေနှင့်ငင်း၊ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသော
အထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောနှင့်ငင်း၊ သင်
တိုင်းကိုလုပ်သည်နည်းတူ၊ ရင်ဖုံးကိုထူးဆန်းစွာ
၉ လုပ်လေ၏။– ရင်ဖုံးနှစ်ထပ်ခေါက်လျက်၊ အလျား
တထွာ၊ အနံတထွာ၊ စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်
၁၀ ၏။– ထိုရင်ဖုံး၌ ကျောက်မြတ်ကို လေးတန်းစီ
လေ၏။ ပဌမအတန်းကား ကျောက်နီ၊ ဥသဘ
၁၁ ယား၊ ပတ္တမြား။– ဒုတိယအတန်းကား မြ၊ နီလာ၊
၁၂ စိန်။– တတိယအတန်းကား ဝါကိန္နရ၊ မဟူရာ၊
၁၃ ဂေါမိတ်။– စတုတ္ထအတန်းကား ဖျက်ရွဲ၊ ကြောင်၊
နဂါးသွဲ့ဖြစ်၍၊ အသီးအသီးတို့ကို ရွှေအိုးခ္ဍစီလေ
၁၄ ၏။– ဣသရေလအမျိုး တဆယ်နှစ်မျိုးရှိသည်အ
တိုင်း တံဆိပ်ပေါ်မှာ အက္ခရာတင်သကဲ့သို့၊ ထို
ကျောက်တို့ခ္ဍ ထိုတဆယ်နှစ်ပါးသော နာမည်အ
သီးအသီးတို့ကိုတင်လျက် ကျောက်တလုံးလျှင်
၁၅-၁၈ နာမည်တပါးစီပါ၏။– ရင်ဖုံးအပေါ် ထောင့်
နှစ်ခ္ဍ၊ ရွှေနှစ်ကွင်းကိုငင်း၊ ရွှေကျောက်အိုး နှစ်
လုံးကိုငင်း ကျစ်သောရွှေကြိုး နှစ်ပင်ကိုငင်း လုပ်
ပြီးမှ၊ ထိုရွှေကွင်းခ္ဍတပ်၍ သင်တိုင်းသိုင်းကြိုးအ
၁၉ ပေါ်မှာရှိသော ကျောက်အိုးတို့ခ္ဍတွဲလေ၏။– တ
ဖန်ရွှေနှစ်ကွင်းကိုလုပ်၍ သင်တိုင်းအောက်နား
မှာရှိသော ရင်ဖုံးအောက်ထောင့်နှစ်ခုခ္ဍ တပ်လေ
၂၀ ၏။– အခြားသောရွှေနှစ်ကွင်းကိုလည်း လုပ်၍
သင်တိုင်းအရှေ့ဘက်အောက်နားနှင့် ထူးဆန်း
သောရင်စည်းအပေါ်နား ဆက်မှီရာတွင် သင်
၂၁ တိုင်းကို တဘက်တချက်ခ္ဍ တပ်လေ၏။– ရင်ဖုံး
ရွှေနှစ်ကွင်းကို၊ သင်တိုင်းရွှေနှစ်ကွင်းနှင့်တွဲ၍၊
ပြာသောကြိုးဖြင့် ပြီးစေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား
သည် မောရှေအားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊
ရင်ဖုံးသည် ထူးဆန်းသောရင်စည်းအပေါ်မှာဆွဲ
၍ သင်တိုင်းနှင့် မကွာဘဲ အမြဲနေလေ၏။

၂၂ ထိုမှတပါး၊ ပြာသောအထည်ကိုရက်ပြီးမှ၊
သင်တိုင်းနှင့်ဆိုင်သော ဝတ်လုံကို ထိုအထည်နှင့်
၂၃ သာ လုပ်လေ၏။– ဝတ်လုံခ္ဍလည်စွပ်ပါ၍ လည်
စွပ်ကိုမစုတ်စေခြင်းငှါ၊ သံချပ်လည်စွပ် ကွပ်သကဲ့
၂၄ သို့ ကွပ်လေ၏။– ပြာသောအထည်၊ မောင်းသော
အထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောနှင့်လုပ်သော
၂၅ သလဲသီးများကိုငင်း၊– ရွှေစင်ဆည်းလည်းများကို
၂၆ ငင်း၊ ဝတ်လုံအောက်စွန်းနားပတ်လည်၌၊– သလဲ
သီးတလုံး၊ ဆည်းလည်းတလုံးစီခြားလျက် အစဉ်
အတိုင်းဆွဲထားသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် မော
ရှေအားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အမှုတော်
ကို ဆောင်ရသောဝတ်လုံကို လုပ်၍ပြီးလေ၏။

၂၇ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမှာ
ထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သား
တို့အဘို့ ရက်သောပိတ်ချောအင်္ကျီများကိုငင်း၊–
၂၈ ပိတ်ချောဗေါင်းကိုငင်း၊ တင့်တယ်သော ပိတ်
ချော ဦးထုပ်များကိုငင်း၊ ပိတ်ချော ပေါင်းဘီများ
၂၉ ကိုငင်း၊– ချယ်လှယ်သောပိတ်ချော၊ အထည်ပြာ၊
အထည်မောင်း၊ အထည်နီဖြင့်ပြီးသော ခါးပန်း
၃၀ ကိုငင်း လုပ်လေ၏။– မောရှေအား ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သန့်ရှင်းသော
သင်းကျစ်ပြားကိုလည်း ရွှေစင်နှင့်လုပ်၍ တံဆိပ်
ပေါ်မှာ အက္ခရာတင်သကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားအား
၃၁ သန့်ရှင်းခြင်းဟုအက္ခရာတင်၍၊– ပြာသောကြိုး
နှင့် ဗေါင်းအပေါ်နားခ္ဍ ချည်ထားလေ၏။

၃၂ ထိုသို့မောရှေအား ထာဝရဘုရားမှာထား
တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
သည်ပြု၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အလုပ်
၃၃ ရှိသမျှကို ပြီးစီးကြ၏။– ထိုအခါ ဣသရေလအ
မျိုးသားတို့သည်၊ တဲတော်နှင့် အပေါ်တဲမုစ၍၊
ရွှေချောင်း၊ ပျဉ်ပြား၊ ကန့်လန့်ကျင်၊ တိုင်၊ ခြေစွပ်

To Contents

တည်းဟူသော တဲတော်တန်ဆာရှိသမျှကိုငင်း၊–
၂၄ အနီဆိုးသောသိုးရေအမိုး၊ တဟာရှိသားရေအမိုး၊
၂၅ ကွယ်ကာရာ အတွင်းကုလားကာကိုငင်း၊– သက်
သေခံချက်သေတ္တာနှင့် သူ၏ထမ်းဘိုး၊ သူ၏အဖုံး
၂၆ ကိုငင်း၊– စားပွဲမှစ၍ စားပွဲတန်ဆာနှင့် ရှေ့တော်
၂၇ မုန့်ကိုငင်း၊– စင်ကြယ်သောမီးခုံမှစ၍ ပြင်ဆင်ရ
သောမီးခွက်များ၊ မီးခုံတန်ဆာရှိသမျှနှင့် မီးထွန်း
၂၈ စရာဆီကိုငင်း၊– ရွှေယဇ်ပလ္လင်၊ လိမ်းရန်ဆီ၊ မီးရှို့
ရာနံ့သာပေါင်းမွှေး၊ တဲတော်တံခါးဝ ကာစရာ ကု
၂၉ လားကာကိုငင်း၊– ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်၊ ကြေးဝါ
ဆန်ခါ၊ ပလ္လင်ထမ်းဘိုးအစရှိသော တန်ဆာရှိသ
မျှကိုငင်း၊ အင်တုံနှင့် သူ၏ခြေထောက်ကိုငင်း၊–
၃၀ ဝင်းကုလားကာ၊ ဝင်းတိုင်၊ ခြေစွပ်၊ ဝင်းတံခါးဝ
ကာစရာကုလားကာကြိုးများ၊ တံသင်များကိုငင်း၊
တဲတော်အတွင်း၌ အမှုတော်ကိုဆောင်စရာတန်
ဆာ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တန်ဆာရှိသ
၃၁ မျှကိုငင်း၊– သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကိုဆောင်
သောအခါ ဝတ်ရသောအဝတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
အမှုကို ဆောင်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာ
ရုန်ဝတ်ဘို့ သန့်ရှင်းသောအဝတ်၊ သူ၏သား ဝတ်
၃၂ ရသောအဝတ်ကိုငင်း၊– ထာဝရဘုရားသည် မော
ရှေအား မှာထား တော် မူသည် အတိုင်း ပြီးစီး
အောင် လုပ်ပြီးမှ မောရှေထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။–
၃၃ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အ
လုပ်ရှိသမျှကို ပြီးစီးစေခြင်းငှါ၊ လုပ်ကြောင်းကို
မောရှေသိမြင်သောအခါ၊ သူတို့ကို ကောင်းကြီး
ပေးလေ၏။

၄၀

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားမိန့်
၂ တော်မူသည်ကား၊– သင်သည် ပဌမလ၊ ပဌမနေ့
၌ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ကိုဆောက်ရ
၃ မည်။– တဲတော်အထဲ၌၊ သက်သေခံချက်သေတ္တာ
ကို သွင်းထား၍၊ အတွင်းကုလားကာဖြင့် ကွယ်
၄ ကာရမည်။– စားပွဲကိုလည်းသွင်း၍၊ စားပွဲပေါ်
မှာ ပြင်ဆင်ရသမျှတို့ကို ပြင်ဆင်ရမည်။ မီးခုံကို
၅ လည်းသွင်း၍၊ မီးခွက်တို့ကိုထွန်းရမည်။– နံ့သာ
ပေါင်းရှိရာ ရွှေပလ္လင်ကို သက်သေခံချက် သေတ္တာ
ရှေ့၌တည်ထား၍၊ တဲတော်တံခါးဝကာသော
၆ ကုလားကာကိုဆွဲကာရမည်။– ယဇ်ကောင်ရှိရာ
ပလ္လင်ကိုလည်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်
၇ တံခါးရှေ့၌ တည်ထားရမည်။– အင်တုံကိုလည်း
ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်စပ်
ကြားမှာ တည်ထား၍၊ အင်တုံ၌ရေကိုထည့်ရ
၈ မည်။– တဲတော်ပတ်လည်ဝင်းကိုထူ၍၊ ဝင်းတံ
ခါးဝကာသော ကုလားကာကို ဆွဲကာရမည်။–
၉ လိမ်းရန် ဆီကိုယူ၍၊ တဲတော်နှင့် တဲတော်၌ ရှိ
သမျှတို့ကိုလိမ်းသဖြင့်၊ တဲတော်နှင့် တဲတော်
တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို သန့်ရှင်းစေရမည်။ ထိုသို့
၁၀ တဲတော်သည် သန့်ရှင်းရလိမ့်မည်။– ယဇ်ကောင်
ရှိရာပလ္လင်နှင့် တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုလိမ်း၍ သန့်
ရှင်းစေသဖြင့်၊ ထိုပလ္လင်သည် အလွန်သန့်ရှင်း
၁၁ သောပလ္လင်ဖြစ်ရမည်။– အင်တုံနှင့် ခြေထောက်
၁၂ ကိုလည်းလိမ်း၍ သန့်ရှင်းစေရမည်။– အာရုန်နှင့်
သူ၏သားတို့ကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံခါးနား
၁၃ သို့ခေါ်ခဲ့၍ ရေချိုးရမည်။– အာရုန်သည်ဝါရှေ့၌၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင် ရွက် မည်အ
ကြောင်း၊ သန့်ရှင်းသောအဝတ်နှင့်ဝတ်စေ၍ ဆီ
၁၄ လိမ်းသဖြင့် သန့်ရှင်းစေရမည်။– သူ၏သားတို့
သည်လည်း ငါ့ရှေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို
ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ သူတို့ကိုခေါ်ခဲ့၍
အင်္ကျီဝတ်စေလျက်၊ သူတို့အဘကို ဆီလိမ်းသ
၁၅ ကဲ့သို့၊ သူတို့ကိုဆီလိမ်းရမည်။– အကယ်စင်စစ်
သူတို့ဆီလိမ်းခြင်းဘိသိက်သည် သားစဉ်မြေး
ဆက်ပတ်လုံး၊ ထာဝရယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ
၁၆ ဖြစ်သတည်းဟု၊– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှ
အတိုင်း မောရှေပြုလေ၏။

၁၇ သက္ကရာဇ်နှစ်ခု၊ ပဌမလ၊ ပဌမနေ့၌ မောရှေ
၁၈ သည် တဲတော်ကိုဆောက်လေ၏။– ထာဝရဘု
ရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ခြေစွပ်များကို
နေရာချ၍၊ ပျဉ်ပြားများကိုထောင်ပြီးလျှင်၊ ကန့်
လန့်ကျင်များကိုလျှို၍၊ တိုင်တို့ကိုထူလေ၏။–
၁၉ တဲတော်အပေါ်မှာ တဲကိုဖြန့်မိုး၍ ထိုတဲအပေါ်
၂၀ မှာလည်း အထပ်ထပ် မိုးပြန့်လေ၏။– ထာဝရ
ဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သက်သေ
ခံချက်ကို သေတ္တာထဲမှာ သွင်းထား၍၊ သေတ္တာ
ကွင်းတို့၌ ထမ်းဘိုးကိုလျှို၍၊ သေတ္တာပေါ်အဖုံး
၂၁ ကိုတင်ပြီးမှ၊– သေတ္တာကို တဲတော်၌သွင်း၍
ကွယ်ကာရာအတွင်းကုလားကာကို ကာထားသ
ဖြင့်၊ သက်သေခံချက်သေတ္တာကို ကွယ်ကာလေ
၂၂ ၏။– ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အ
တိုင်း၊ စားပွဲကိုလည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲ
တော်အတွင်း မြောက်ဘက်နား ကုလားကာပြင်
၂၃ မှာထား၍၊– စားပွဲပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားရှေ့
၂၄ တော်၌ မုန့်ကိုပြင်ဆင်လေ၏။– ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မီးခုံကိုလည်း ပရိ
သတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အတွင်း၊ တောင်

To Contents

၂၅ ဘက်နား စားပွဲဆိုင်ရာတွင်ထား၍၊- ထာဝရဘု
ရားရှေ့တော်၌ မီးခွက်များကိုထွန်းလေ၏။-
၂၆ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ရွှေ
ပလွင်ကိုလည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်
၂၇ အတွင်း၊ ကုလားကာပြင်မှာထား၍၊- ထိုပလွင်
ပေါ်၌ မွေးသောနံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့လေ၏။-
၂၈ တဲတော်တံခါးဝ၌လည်း၊ ကုလားကာကိုဆွဲကာ
၂၉ လေ၏။- ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အ
တိုင်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်ပလွင်ကိုလည်း၊ ပရိသတ်
စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့မှာထား၍၊ ထို
ပလွင်ပေါ်၌ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုငင်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်
၃၀ သက္ကာကိုငင်း ပူဇော်လေ၏။- အင်တုံကိုလည်း
ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲနှင့် ယဇ်ပလွင်စပ်ကြား
မှာထား၍၊ ဆေးစရာရေကို အင်တုံ၌ထည့်လေ
၃၁ ၏။- ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အ
တိုင်း၊ မောရှေနှင့် အာရုန်မှစ၍ သူ၏သားတို့
သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အထဲသို့ ဝင်
၃၂ သော်၎င်း၊- ယဇ်ပလွင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သော်
၃၃ ၎င်း၊ လက်ခြေတို့ကို ဆေးရကြ၏။- တဲတော်
နှင့် ယဇ်ပလွင်ပတ်လည်ဝင်းကိုထူ၍၊ ဝင်းတံခါး
ဝ၌ကာသော ကုလားကာကိုဆွဲလေ၏။ ထိုသို့
မောရှေသည် အလုပ်ကိုပြီးစီးစေသတည်း။
၃၄ ထိုအခါ မိုဃ်းတိမ်သည် ပရိသတ်စည်းဝေး
ရာ တဲတော်ကိုလွှမ်းမိုး၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်း
၃၅ တော်သည် တဲတော်ကိုဖြည့်လေ၏။- ထိုသို့
မိုဃ်းတိမ်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အ
ပေါ်၌ နေသောကြောင့်၊ မောရှေသည် အထဲသို့မ
ဝင်ရ။ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် တဲတော်
၃၆ ကို ဖြည့်လျက်နေ၏။- ဣသရေလအမျိုးသားတို့
သည် ခရီးသွားလေရာရာတွင်၊ မိုဃ်းတိမ်သည်
တဲတော်အပေါ်မှ ကွာမြောက်သောအခါ ခရီး
၃၇ သွားကြ၏။- မိုဃ်းတိမ်မကွာမမြောက်လျှင်၊ မ
ကွာမမြောက်မှီနေ့တိုင်အောင်၊ ခရီးမသွားဘဲ နေ
၃၈ ကြ၏။- ခရီးသွားလေရာရာတွင် ဣသရေလအ
မျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှောက်၌ ထာဝရဘုရား
၏မိုဃ်းတိမ်သည် နေ့အခါတဲတော်အပေါ်မှာ
တည်နေ၏။ ည၌အခါ မီးလျှံဖြစ်လျက် တည်နေ
လေသတည်း။

မောရှေစီရင်ရေးထားသောထွက်မြောက်ရာကျမ်းပြီး၏။

To Contents

၁

၁ ထာဝရဘုရားသည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ထဲက အသံကိုလွှင့်လျက် မောရှေကိုခေါ်
၂ တော်မူ၍၊– သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူသည် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာကိုပြုလိုလျှင်၊ ယဉ်သောတိရစ္ဆာန်တည်းဟူသော နွား၊ သိုး၊ ဆိတ်ကိုဆောင်ခဲ့၍ ဆက်ရမည်။
၃ နွားကို မီးရှို့ရာယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ်မပါသော အထီးကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရားစိတ်တော်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲ
၄ တော်တံခါးအနားမှာဆက်ရမည်။– ပူဇော်သော နွား၏ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကိုတင်ရသဖြင့်၊ သူ၏အပြစ်ကို ဖြေမည်အကြောင်း လက်ခံတော်မူ
၅ မည်။– ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထိုနွားကိုသတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုန်၏သားယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အသွေးကိုယူ၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်
၆ တံခါးအနား ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည်ဖြန်းရမည်။– ပူဇော်သောသူသည် ထိုအကောင်၏အ
၇ ရေကိုချွတ်၍ အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ရမည်။– အာရုန်၏သား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်
၈ မှာ မီးကိုထည့်၍ မီးပေါ်မှာ ထင်းကိုခင်းပြီးမှ၊– ထင်းပေါ်မှာ ခေါင်း၊ ဆီဥ၊ သားတစ်များကိုတင်ရ
၉ မည်။– ခြေထောက်နှင့်အအူ အစရှိသည်တို့ကို ရေနှင့် အရင်ဆေးရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုယဇ်တကောင်လုံးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ မီးရှို့ရာယဇ်ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍ မွှေးကြိုင်သော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။
၁၀ သိုး၊ ဆိတ်ကို မီးရှို့ရာယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ်
၁၁ မပါသော အထီးကိုဆောင်ခဲ့၍၊– ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ယဇ်ပလ္လင်မြောက်ဘက်နားမှာ သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုန် ၏သား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည်
၁၂ ဖြန်းရမည်။– ပူဇော်သောသူသည် အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍ ခေါင်းနှင့် ဆီဥကိုစုထားပြီးလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်၌ရှိသော ထင်း
၁၃ မီးအပေါ်မှာခင်းရမည်။– ခြေထောက်နှင့် အအူ အစရှိသည်တို့ကို ရေနှင့်အရင်ဆေးရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် တကောင်လုံးကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ မီးရှို့သောယဇ်ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍ မွှေးကြိုင်သော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။
၁၄ ထာဝရဘုရားအား ငှက်ကိုမီးရှို့ရာယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ ခိုဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးဖြစ်စေ ဆောင်ခဲ့၍
၁၅ ဆက်ရမည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ခေါင်းကို လိမ်ဖြတ်ပြီးလျှင် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်
၁၆ နားမှာ ညှစ်ရမည်။– စာလုတ်မှစ၍ စာလုတ်၌ရှိသောအရာကို ချွတ်ပြီးလျှင်၊ ပြာစုထားရာအရပ်၊ ယဇ်ပလ္လင်အရှေ့ဘက်နား၌ ပစ်ထားရမည်။–
၁၇ အတောင်ပါလျက်ငှက်ကောင်ကိုခွဲဖွင့်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်၌ရှိသော ထင်းမီးအပေါ်မှာမီးရှို့ရမည်။ မီးရှို့သောယဇ်ဖြစ်သတည်း။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍ မွှေးကြိုင်သောပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။

၂

၁ ထာဝရဘုရားအား ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ
ပြုလိုလျှင်၊ မုန့်ညက်ကိုဆက်ရမည်။ မုန့်ညက်
အပေါ်မှာ ဆီကိုလောင်း၍၊ လောဗန်ကိုလည်း
၂ ထည့်ပြီးမှ၊– အာရုန်၏သားယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် မုန့်ညက်တလက်ဆွဲနုံး၊ ဆီအချို့၊ လောဗန်ရှိသမျှကိုယူ၍၊ ထိုအတွက်အတာကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ဆက်ကပ်၍၊ မွှေး
၃ ကြိုင်သော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။– ကျန်ကြွင်းသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာမူကား၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အဘို့ ဖြစ်ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာထဲက အလွန်သန့်ရှင်းသော အရာဖြစ်၏။
၄ မီးဖိုခွံဖုတ်သောမုန့်ကို ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ
ပြုလိုလျှင်၊ ဆီနှင့်မုန့်ညက်ဖြင့်လုပ်သော တဆေး
မဲ့ မုန့်ပြားသော်၎င်း၊ ဆီလူးသော တဆေးမဲ့မုန့်
၅ ကြွပ်သော်၎င်းဖြစ်ရမည်။–သံပြားယူနှင့်လုပ်သော မုန့်ကို ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာပြုလိုလျှင်၊ ဆီရော

To Contents

၍ တဆေးမပါသောမုန့်ညက်နှင့် လုပ်ရမည်။-
၆ ထိုမုန့်ကိုချိုးဖဲ့၍ ဆီကိုလောင်းရမည်။ ဘောဇ္ဈင်
၇ ပူဇော်သက္ကာ ဖြစ်သတည်း။- အိုးကင်းနှင့်ကြော်
သောမုန့်ကို ဘောဇ္ဈင်ပူဇော်သက္ကာပြုလိုလျှင်၊
ဆီရောသောမုန့်ညက်နှင့် လုပ်ရမည်။

၈ ထိုဘောဇ္ဈင်ပူဇော်သက္ကာ အမျိုးမျိုးတို့ကို၊
ထာဝရဘုရားအထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပု
ရောဟိတ်အားဆက်ပြီးမှ၊ သူသည် ယဇ်ပလ္လင်
၉ သို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။- ထိုဘောဇ္ဈင်ပူဇော်သက္ကာ
ထဲက အတွက်အတာကိုနှိုက်ယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်
ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်
ဆက်ကပ်၍ မွှေးကြိုင်သော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သ
၁၀ တည်း။- ကျန်ကြွင်းသော ဘောဇ္ဈင်ပူဇော်သက္ကာ
မူကား၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အဘို့ ဖြစ်ရ
မည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်
သက္ကာထဲက အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာဖြစ်
၁၁ ၏။- ထာဝရဘုရားအားဆက်သော ဘောဇ္ဈင်ပူ
ဇော်သက္ကာ၌ တဆေးမပါရ။ ထာဝရဘုရားအား
မီးဖြင့်ပူဇော်သက္ကာပြုသောအခါ၊ တဆေးကိုမီး
၁၂ မရှို့ရ။ ပျားရည်ကိုလည်းမရှို့ရ။- အဦးသီးသော
အသီးအနှံကို ပူဇော်သောအမှုမှာ၊ တဆေးနှင့်
ပျားရည်ကို၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရသော်
လည်း၊ မွှေးကြိုင်ရာဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးမရှို့
၁၃ ရ။- ဘောဇ္ဈင်ပူဇော်သက္ကာပြုလေရာရာ၌ ဆား
ခပ်ရမည်။ သင်ပြုသော ဘောဇ္ဈင်ပူဇော်သက္ကာ
၌၊ သင်၏ဘုရားသခင်ပဋိညာဉ်ဆားကို မခပ်ဘဲ
၁၄ မနေရ။- အဦးသီးသောအသီးအနှံကို၊ ထာဝရဘု
ရားအား ဘောဇ္ဈင်ပူဇော်သက္ကာပြုလိုလျှင်၊ စပါး
နှံကို အရည်စစ်အောင် မီးနှာမှာထား၍၊ စပါးစေ့
၁၅ ကို ပွတ်ယူပြီးမှ၊- ဆီကိုလောင်း၍၊ လောဗန်ကို
တင်လျက်၊ ပူဇော်သက္ကာကိုပြုရမည်။ ဘောဇ္ဈင်
၁၆ ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။- ပွတ်ယူသောစပါး
စေ့အချို့၊ ဆီအချို့၊ လောဗန်ရှိသမျှတည်းဟူ
သော ထိုဘောဇ္ဈင်ပူဇော်သက္ကာ အတွက်အတာ
ကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် မီးရှို့ရမည်။ ထာဝရ
ဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သ
တည်း။

၃

၁ နွားကိုမိသဟာယယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ်မ
ပါသော အထီးအမ တကောင်ကောင်ကို၊ ထာဝ
၂ ရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆက်ရမည်။- ပူဇော်သော
နွား၏ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကိုတင်၍၊ ပရိ
သတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနားမှာသတ်ပြီး
လျှင်၊ အာရုန်၏သားယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊
အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည်ဖြန်းရ
၃၊၉ မည်။- အအူကို ဖုံးသောဆီဥ၊- အအူနှင့်ဆိုင်သ
မျှသောဆီဥ၊ ခါးအတွင်းနားခြံရှိသော ကျောက်
ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်
နှင့်တကွ အသည်းပေါ်ခြံရှိသောအမြှေးတို့ကို၊
မိသဟာယယဇ်ကောင်ထဲကယူ၍ ထာဝရဘု
၄ ရားအား မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆက်
ပြီးမှ၊- အာရုန်၏သားတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်
၅ ခြံရှိသော ထင်းမီးပေါ်မှာတင်သော ယဇ်ကောင်
နှင့်အတူ မီးရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်
ဆက်ကပ်၍၊ မွှေးကြိုင်သော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်
သတည်း။

၆ ထာဝရဘုရားအား သိုး၊ ဆိတ်ကို၊ မိသဟာ
ယယဇ်ပြုလိုလျှင်၊ အပြစ်မပါသော အထီးအမ
၇ တကောင်ကောင်ကိုဆက်ရမည်။- သိုးသငယ်ကို
ပူဇော်လိုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆက်
၈ ပြီးမှ၊- ပူဇော်သောသိုး၏ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်
ကိုတင်၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့မှာ
သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုန်၏သားတို့သည် အသွေးကို
၉ ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည်ဖြန်းရမည်။- အ
ကောင်ဆီဥ၊ ကျောရိုးကတိတိဖြတ်သော အဖြီး
ရှိသမျှ၊ အအူကိုဖုံးသော ဆီဥ၊ အအူနှင့်ဆိုင်သမျှ
၁၀ သော ဆီဥ၊- ခါးအတွင်းနားခြံရှိသော ကျောက်
ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်
နှင့်တကွ အသည်းပေါ်ခြံရှိသော အမြှေးတို့ကို၊
မိသဟာယ ယဇ်ကောင်ထဲကယူ၍ ထာဝရဘု
ရားအား မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာဘို့ဆက်ပြီး
၁၁ မှ၊- ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီး
ရှို့ရမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့် ပြုသောပူ
ဇော်သက္ကာ အစာအာဟာရဖြစ်သတည်း။

၁၂ ဆိတ်ကိုပူဇော်လိုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့
၁၃ တော်၌ ဆက်ပြီးမှ၊- ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာမိမိ
လက်ကိုတင်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်
ရှေ့မှာ သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရုန်၏သားတို့သည် အ
သွေးကိုယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည်ဖြန်းရ
၁၄ မည်။- အအူကိုဖုံးသော ဆီဥ၊ အအူနှင့်ဆိုင်သမျှ
၁၅ သော ဆီဥ၊- ခါးအတွင်းနားခြံရှိသော ကျောက်
ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်
နှင့်တကွ အသည်းပေါ်ခြံရှိသော အမြှေးတို့ကို၊ မိ
မိပူဇော်သက္ကာထဲက ယူ၍ ထာဝရဘုရားအား မီး
၁၆ ဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာဘို့ဆက်ပြီးမှ၊- ယဇ်ပု
ရောဟိတ်သည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရမည်။

To Contents

မွေးကြိုင်ရာဘို့ မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာ အစာအာဟာရဖြစ်သတည်း။ ဆီဥရှိသမျှကို ထာဝ
၁၇ ရဘုရားဆိုင်တော်မူ၏။– သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည်၊ နေလေရာရာ၌ ဆီဥကိုမစားရ၊ အသွေးကိုမစားရဟု ထာဝရပညတ်တော်ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄

၁၂ တဖန် မောရှေအားထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ တရားကိုမသိ၊ ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးပြစ်မှား၍ မပြုအပ်သောအမှုကို ပြုမိသည်အရာတွင်၊– ဘိသိက်ခံသောယဇ်ပု
၃ ရောဟိတ်သည် လူများကို အပြစ်ထဲသို့သွေးဆောင်၍ ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားလျှင်၊ ထိုအပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့အပြစ်မပါ၊ အသက်ပျိုသော နွားထီးကို၊– ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနား၊ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရားအားဆက်ရမည်။ ထိုအခါ
၅ နွားဏ်ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကိုတင်၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နွားကိုသတ်ရမည်။– ဘိသိက်ခံသောယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ နွား၏အသွေးကို ယူ၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ဆောင်ခဲ့
၆ ပြီးလျှင်၊– မိမိလက်ညှိုးကို အသွေး၌နှစ်၍ သန့်ရှင်းရာဌာနတော် ကုလားကာရှေ့၊ ထာဝရဘုရား
၇ ရှေ့တော်၌ ခုနစ်ကြိမ်ဖြန်းရမည်။– တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အတွင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာရှိသော နံ့သာပေါင်းမွေးကို မီးရှို့ရာပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ နွားအသွေးကိုထည့်၍၊ ကြွင်းသောအသွေးကို၊ ပရိသတ်
၈ စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့၌ရှိသော မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနားမှာ သွန်ရမည်။– မိသာဟာယယဇ်ပြုသော နွား၏ဆီဥကိုယူသကဲ့သို့၊ အဖြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုသော နွားအအူကိုဖုံးသော
၉ ဆီဥ၊ အအူနှင့်ဆိုင်သမျှသော ဆီဥ၊– ခါးအတွင်းနား၌ရှိသော ကျောက်ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်နှင့်တကွ အသည်းပေါ်၌ရှိသော အမြှေးတည်းဟူသော၊ နွားဆီဥရှိသမျှကို
၁၀ ယူ၍၊ မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရှို့ရမည်။– နွား
၁၁ ၏ ခေါင်း၊ ခြေထောက်၊ အအူ၊ ချေးနှုနှင့်တကွ အ
၁၂ ရေ၊ အသားရှိသမျှတည်းဟူသော၊– နွားတကောင်လုံးကို၊ တပ်ပြင်မှာ ပြာသွန်ထားရာ ရှင်းလင်းသော အရပ်သို့ယူသွား၍ ထင်းအပေါ်၌မီးရှို့ရမည်။ ပြာသွန်၍ထားရာအရပ်၌ မီးရှို့ရမည်။

၁၃ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် တရားကိုမသိ၊ အကျိုးအပြစ်ကို မရိပ်မိဘဲ၊ ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးပြစ်မှား၍ မပြုအပ်သောအမှုကို ပြုမိသဖြင့် အပြစ်
၁၄ ရောက်လျှင်၊– ထိုသို့ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်ကို သိသောအခါ၊ ထိုအပြစ်အတွက် ပရိသတ်တို့သည် အသက်ပျိုသောနွားထီးကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ရှေ့သို့ ဆောင်ခဲ့၍ဆက်ရမည်။–
၁၅ ပရိသတ်တွင် အသက်ကြီးသောသူတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မိမိတို့လက်ကို နွားခေါင်းပေါ်မှာတင်၍၊ ထိုနွားကို ရှေ့တော်၌သတ်ရကြ
၁၆ မည်။– ဘိသိက်ခံသောယဇ်ပုရောဟိတ်သည် နွားအသွေးကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့
၁၇ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊– မိမိလက်ညှိုးကို အသွေး၌နှစ်၍၊ ကုလားကာရှေ့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
၁၈ ခုနစ်ကြိမ်ဖြန်းရမည်။– တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အတွင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာရှိသော ပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ အသွေးကိုထည့်၍၊ ကြွင်းသောအသွေးကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့၌ရှိသော မီး
၁၉ ရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနားမှာ သွန်ရမည်။– နွား ဆီဥရှိသမျှကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရ
၂၀ မည်။– အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုသော နွားကိုပြုသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ ဤနွားကိုပြုသဖြင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် လူများတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်း
၂၁ ကိုပြုလျှင်၊ သူတို့အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။– ထို နောက်မှ နွားကိုတပ်ပြင်သို့ဆောင်သွား၍၊ အရင်နွားကို မီးရှို့သကဲ့သို့ ရှို့ရမည်။ ပရိသတ်အဘို့ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်သတည်း။

၂၂ မင်းသည်လည်း တရားကိုမသိ၊ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးပြစ်မှား၍ မပြုအပ်သောအမှုကို ပြုမိသဖြင့် အ
၂၃ ပြစ်ရောက်လျှင်၊– မိမိပြစ်မှားမိသောအပြစ်ကိုသိသောအခါ၊ အပြစ်မပါသော ဆိတ်သငယ်အထီး
၂၄ ကို ပူဇော်သက္ကာဘို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။– ဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ မိမိလက်ကိုတင်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်သတ်ရာအရပ်တွင် သတ်ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်သတည်း။–
၂၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုအပြစ်ဖြေရာယဇ်၏အသွေးကို လက်ညှိုးနှင့်ယူ၍ မီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ထည့်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသောအသွေးကို ထို
၂၆ ပလ္လင်ခြေရင်းနား၌ သွန်ရမည်။– မိသဟာယယဇ်ကောင်ဆီဥကို ပြုသကဲ့သို့ ဆီဥရှိသမျှကို

To Contents

ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။ ထိုသို့ယဇ်ပုရော
ဟိတ်သည် မင်း၏အပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေခြင်း
ကိုပြုလျှင်၊ သူ၏အပြစ်လွှတ်လိမ့်မည်။

၂၇ ဆင်းရဲသားတစုံတယောက်သည် တရားကို
မသိ၊ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူး
ပြစ်မှား၍၊ မပြုအပ်သောအမှုကိုပြုမိသဖြင့် အ
၂၈ ပြစ်ရောက်လျှင်၊- မိမိပြစ်မှားမိသောအပြစ်ကို
သိသောအခါ၊ ထိုအပြစ်အတွက် ပူဇော်သက္ကာဘို့
အပြစ်မပါသော ဆိတ်သငယ်အမကိုဆောင်ခဲ့ရ
၂၉ မည်။- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုသော ဆိတ်ခေါင်း
ပေါ်မှာ မိမိလက်ကိုတင်၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်
ကိုသတ်ရာအရပ်၌ ထိုဆိတ်ကိုသတ်ရမည်။-
၃၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အသွေးကိုလက်ညှိုးနှင့်
ယူ၍ မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင် ဦးချိုတို့၌ဆည့်ပြီးမှ၊
ကြွင်းသောအသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနား၌
၃၁ သွန်ရမည်။- မိသဟာယယဇ်ကောင်ဆီဥကို
ယူသကဲ့သို့၊ ဆီဥရှိသမျှကိုယူ၍ ထာဝရဘုရား
အားမွေးကြိုင်စရာဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရ
မည်။ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူအဘို့
အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ သူ၏အပြစ်လွှတ်လိမ့်
၃၂ မည်။- သိုးသငယ်ကို အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုလို
လျှင်၊ အပြစ်မပါသောအမကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။-
၃၃ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုသော သိုးခေါင်းပေါ်မှာ မိမိ
လက်ကိုတင်၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကိုသတ်ရာ
အရပ်၌ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ သတ်ရ
၃၄ မည်။- ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုယဇ်ကောင်အ
သွေးကို လက်ညှိုးနှင့်ယူ၍ မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ဦး
ချိုတို့၌ ထည့်ပြီးမှ ဖြန်းသောအသွေးကို ထို
၃၅ ပလ္လင်ခြေရင်းနား၌ သွန်ရမည်။- မိသဟာယ
ယဇ်ကောင် သိုးသငယ်ဆီဥကိုပြုသကဲ့သို့၊ ဆီဥ
ရှိသမျှကိုယူ၍၊ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်
သက္ကာနှင့်အတူ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့ရမည်။
ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူပြစ်မှားမိ
သောအပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊
သူ၏အပြစ်လွှတ်လိမ့်မည်။

၅

၁ တစုံတယောက်သောသူသည် အမှုကိုမြင်
သည်ဖြစ်စေ၊ သိသည်ဖြစ်စေ၊ ကျိန်ဆိုစေသော
စကားကိုကြား၍ သက်သေဖြစ်လျက်နှင့် ပြန်မ
ပြောဘဲနေသဖြင့် ပြစ်မှား၍၊ မိမိဒုစရိုက်အပြစ်
၂ ကိုခံရသော်ငင်း။- တစုံတယောက်သောသူသည်
မစင်ကြယ်သော သားရဲ၊ သားယဉ်၊ တွားတတ်
သော တိရစ္ဆာန်၏အသေကောင်အစရှိသော မ
စင်ကြယ်သောအရာတစုံတခုကို အမှတ်တမဲ့ထိ
မိသဖြင့်၊ မစင်ကြယ်ရာသို့ရောက်၍ အပြစ်ရှိ
၃ သော်ငင်း။- လူ၌ကပ်သော မစင်ကြယ်သော အ
ရာတစုံတခုကိုလည်း မသိဘဲထိမိ၍ နောက်တ
၄ ဖန်သိလျှင်၊ အပြစ်ရှိရာသို့ရောက်သော်ငင်း။- တ
စုံတယောက်သောသူသည် ကောင်းသောအမှု၊ မ
ကောင်းသောအမှုကို ပြုမည်ဟု အကျိုးအပြစ်ကို
မသိဘဲ ကျိန်ဆိုလျက် သစ္စာပြု၍ နောက်တဖန်
သိလျှင်၊ အရင်ကျိန်ဆိုလျက် သစ္စာပြုလေရာရာ
၅ ၌ အပြစ်တစုံတခုရောက်သော်ငင်း။- ထိုသို့သော
အပြစ်တစုံတခုရောက်လျှင်၊ ထိုအပြစ်ကို ဘော်
၆ ပြတောင်းပန်ရမည်။- ပြစ်မှားမိသောအပြစ်အ
တွက် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ သိုးသ
ငယ်ဖြစ်စေ၊ ဆိတ်သငယ်ဖြစ်စေ၊ အမတကောင်
ကောင်တည်းဟူသော ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကို ထာ
ဝရဘုရားအထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ယဇ်
ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူ၏အပြစ်အတွက် အပြစ်
ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။

၇ သိုးသငယ်ကို မတတ်နိုင်လျှင်၊ ပြစ်မှားမိ
သောအပြစ်အတွက် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တ
ကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့တကောင်၊ ခိုနှစ်ကောင်၊
သို့မဟုတ် ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ကို ထာဝရဘု
၈ ရားအထံတော်၌- ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှေ့သို့ ဆောင်
ခဲ့ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်ကောင်ကို အရင်ပူဇော်လျက်၊ ခေါင်းကိုလိမ်
၉ ၍ ဖြတ်ရမည်။ ကိုယ်ကို ရှင်းရှင်းမခွဲရ။- ထိုအ
ပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ကောင်အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်နံရံ
၌ဖြန်း၍၊ ကြွင်းသော အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ခြေ
ရင်းနားမှာ ညှစ်ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်သ
၁၀ တည်း။- ဒုတိယငှက်ကောင်ကို၊ ပညတ်တရား
အတိုင်း မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ရမည်။ ထိုသို့ ယဇ်ပု
ရောဟိတ်သည်၊ ထိုသူပြစ်မှားမိသောအပြစ်အ
တွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ သူ၏အပြစ်
လွှတ်လိမ့်မည်။

၁၁ ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးနှစ်ကောင်
ဖြစ်စေ၊ တခုခုကိုမတတ်နိုင်လျှင်၊ ပြစ်မှားသော
သူသည် အပြစ်ဖြေရာယဇ်အရာ၌ မုန့်ညက်တ
ဆြဲမဲကိုဆောင်ခဲ့၍ ဆက်ရမည်။ အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်ဖြစ်သောကြောင့် ဆီကိုမလောင်းရ။ လော
၁၂ ဗန်ကို မတင်ရ။- ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ဆောင်ခဲ့
ပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် မုန့်ညက်တ
လက်ဆွဲနှုံးတည်းဟူသော ပူဇော်သက္ကာ အတွက်
အတာကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသော

To Contents

ပူဇော်သက္ကာနှင့်အတူ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရ
၁၃ မည်။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်သတည်း။- ထိုသို့
ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုသူပြစ်မှားမိသော အ
ပြစ်တစုံတခုအတွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊
သူ၏အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။ ကြွင်းသောအရာ
သည် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကဲ့သို့၊ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်အဘို့ဖြစ်သည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ
၏။

၁၄ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်
၁၅ တော်မူသည်ကား၊- တစုံတယောက်သောသူ
သည် တရားကိုမသိ၊ ထာဝရဘုရားနှင့် ဆိုင်
သောအရာတို့ခဲ့ လွန်ကျူးပြစ်မှားမိလျှင်၊ ထိုပြစ်
မှားခြင်းအတွက် ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်တည်းဟူ
သော အပြစ်မပါသောသိုးထီးကိုငင်း၊ အကျပ်
တော်အလိုက် ချင့်တွက်၍ ချိန်သောအလျော်ငွေ
ကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရားအထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရ
၁၆ မည်။- ထိုသို့ ဘုရားနှင့်ဆိုင်သောအရာ၌ ပြစ်မှား
မိရာကိုပြုပြင်ပြီးလျှင်၊ ငါးစုတစုကိုလည်းထပ်၍
ယဇ်ပုရောဟိတ်အားပေးရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်
သည်လည်း၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်သော သိုး
အားဖြင့်၊ ထိုသူအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊
သူ၏အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။
၁၇ တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ထာဝရဘု
ရားပညတ်တော်မူသော အမှုတစုံတခုကိုပြု၍
ပြစ်မှားမိလျှင်၊ ကိုယ်ပြစ်မှားမှန်းကိုမသိသော်
၁၈ လည်း အပြစ်ရောက်၍ ထိုအပြစ်ကိုခံရမည်။- ဒု
စရိုက်ဖြေရာယဇ်ကိုပြုခြင်းငှါ ချင့်တွက်သောအ
လျော်ငွေနှင့်တကွ၊ အပြစ်မပါသော သိုးထီးကို
ဆောင်ခဲ့ရမည်။ တရားကိုမသိ ပြစ်မှားမိသော်
လည်း၊ ကိုယ်ပြစ်မှားမှန်းကို မသိသောသူအဘို့
ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြု
၁၉ လျှင်၊ ထိုသူ၏အပြစ်လွတ်လိမ့်မည်။- ဒုစရိုက်
ဖြေသောယဇ်ဖြစ်သတည်း။ အကယ်စင်စစ် ထို
သူသည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားရာရောက်သ
တည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်
၂ တော်မူသည်ကား၊- တစုံတယောက်သောသူ
သည် သူတပါးအပ်နှံသောဥစ္စာအတွက် ပေါင်
ထားသောဥစ္စာအတွက်၊ မိမိနှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ
အား မှာစကားကို ပြောသော်၎င်း၊ သူဥစ္စာကို
အနိုင်အထက်ယူသော်၎င်း၊ မိမိနှင့်စပ်ဆိုင်သော
၃ သူကို လှည့်စားသော်၎င်း၊- ပျောက်သောဥစ္စာကို
တွေ့သောအခါ၊ မုသာစကားကိုပြော၍ မဟုတ်မ
မှန်ဘဲ ကျိန်ဆိုသော်၎င်း၊ ထိုသို့သော ဒုစရိုက်တ
စုံတခုကိုပြု၍ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားမိလျှင်၊-
၄ ထိုသူသည် ပြစ်မှား၍အပြစ်ရောက်သောကြောင့်၊
အနိုင်အထက်ယူသောဥစ္စာ၊ လှည့်စား၍ရသော
ဥစ္စာ၊ သူတပါးအပ်နှံသောဥစ္စာ၊ ပျောက်၍တွေ့
၅ သောဥစ္စာ၊- မဟုတ်မမှန်ဘဲကျိန်ဆို၍ ရသော
ဥစ္စာအဘိုးနှင့်တကွ၊ ငါးစုတစုကိုထပ်၍ ဒုစရိုက်
ဖြေသောယဇ်ပူဇော်သောနေ့၌ ဥစ္စာရှင်အားပြန်
၆ ပေးရမည်။- ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ကိုပြုခြင်းငှါ ချင့်
တွက်သောအလျော်ငွေနှင့်တကွ၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာ
ယဇ်တည်းဟူသော အပြစ်မပါသောသိုးထီးကို၊
ထာဝရဘုရားထံတော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှေ့သို့
၇ ဆောင်ခဲ့ရမည်။- ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူ
အဘို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အပြစ်ဖြေခြင်း
ကိုပြုလျှင်၊ သူပြစ်မှားသမျှသောအပြစ်လွတ်
လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈၉ တဖန် မောရှေအားထာဝရဘုရားက၊ သင်
သည်အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အားဆင့်ဆိုရသော
မီးရှို့ရာ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းတရားဟူမူကား၊ ယဇ်
ကောင်ကို ယဇ်ပလ္လင်ထင်းမီးပေါ်မှာ တည့်နှံလုံး
နံနက်တိုင်အောင်ရှိစေ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်မီးသည် အ
၁၀ စဉ်လောင်ရမည်။- ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ပိတ်
အင်္ကျီ၊ ပိတ်ပေါင်းဘီကိုဝတ်လျက်၊ ယဇ်ပလ္လင်
ပေါ်မှာကျွမ်းလောင်သော မီးရှို့ရာယဇ်ပြာကိုကျုံး
၁၁ ၍ ပလ္လင်နားမှာထားရမည်။- တဖန် အဝတ်ကို
လဲ၍၊ ထိုပြာကို တပ်ပြင်၌ရှင်းလင်းသောအရပ်
၁၂ သို့ ယူသွားရမည်။- ယဇ်ပလ္လင်မီးသည် မသေဘဲ
အစဉ်လောင်ရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် နံနက်
တိုင်းထင်းမီးထည့်၍၊ ထင်းပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်
ကိုခင်းရမည်။ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာလည်း၊ မိဿဟာ
၁၃ ယယဇ်ဆီဥကို မီးရှို့ရမည်။- ယဇ်ပလ္လင်မီးသည်
အလျှင်းမသေဘဲ အစဉ်မပြတ်လောင်ရမည်။

၁၄ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာတရားဟူမူကား၊ အာ
ရုန်၏သားတို့သည် ထိုပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရ
ဘုရားထံတော်၊ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာပူဇော်သောအ
၁၅ ခါ၊- ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ မုန့်ညက် တလက်
ဆွန်း၊ ဆီအချို့၊ လောဗန်ရိုးသမျှတည်းဟူသော
ပူဇော်သက္ကာ အတွက်အတာကိုယူ၍ ထာဝရဘု
ရားအား မွေးကြိုင်စရာဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီး
၁၆ ရှို့ရမည်။- ကြွင်းသောအရာတို့ကို၊ အာရုန်နှင့်သူ
၏သားတို့သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်
ဝင်းအတွင်းတွင်၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၌ တဆေးမပါ

To Contents

၁၇ ဘဲစားရမည်။– ထိုမုန့်ညက်ကို တဆေးထည့်၍
မုန့်မလုပ်ရ။ မီးဖြင့် ငါးအားပြုသောပူဇော်သက္ကာ
ထဲက ထိုမုန့်ညက်ကို သူတို့အဘိုဖြစ်စေခြင်းငှါ
ငါပေးပြီ။ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်
၁၈ ကဲ့သို့ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။– အာရုန်၏သား
ယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည် စားရကြမည်။ မီး
ဖြင့် ထာဝရဘုရားအားပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို
ကိုင်သောသူအပေါင်းတို့သည် သန့်ရှင်းရကြမည်
ဟု သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်စောင့်ရသော ပ
ညတ်တော် ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားမိန့်
၂၀ တော်မူသည်ကား။– အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့
သည် ဘိသိက်ခံသောနေ့မှစ၍၊ ထာဝရဘောဇဉ်
ပူဇော်သက္ကာဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ မုန့်ညက်တဘြမဲကို၊
နံနက်တဝက်၊ ညတဝက် ထာဝရဘုရားအားပူ
၂၁ ဇော်ရမည်။– ထိုမုန့်ညက်ကိုဆီထည့်၍၊ သံပြား
ပူနှင့်မုန့်လုပ်ပြီးမှ၊ ဆောင်ခဲ့၍ချိုးဖဲ့သဖြင့် ဘော
ဇဉ်ပူဇော်သက္ကာအကျိုးအပဲ့တို့ကို ထာဝရဘုရား
၂၂ အား မွှေးကြိုင်စရာဘို့ ပူဇော်ရမည်။– အာရုန်အ
ရာ၌ ဘိသိက်ခံသောသားသည်လည်း၊ ထိုပူဇော်
သက္ကာကိုပြုရမည်။ ထာဝရဘုရားအဘို့ ထာဝရ
၂၃ ပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။– ယဇ်ပုရောဟိတ်အ
တွက်ပြုသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာရှိသမျှကို
အကုန်အစဉ်မီးရှို့ရမည်။ အလျှင်းမစားရဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၂၄ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
၂၅ သည်မှာ၊– သင်သည် အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့
အား ဆင့်ဆိုရသော အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပူဇော်ခြင်း
တရားဟူမူကား၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်သတ်ရာအ
ရပ်၌ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ အပြစ်ဖြေရာ
၂၆ ယဇ်ကိုသတ်ရမည်။ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။– အ
ပြစ်ဖြေဘို့ပူဇော်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ပ
ရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ဝင်းအတွင်းတွင်
၂၇ သန့်ရှင်းရာဌာနခွဲစားရမည်။– ထိုအသားကိုထိသ
မျှသည် သန့်ရှင်း၏။ အသွေးဖြန်းသမျှသော အ
၂၈ ဝတ်တို့ကို သန့်ရှင်းရာဌာနခွဲလျှော်ရမည်။– ထို
အသားပြုတ်သော မြေအိုးကိုခွဲရမည်။ ကြေးဝါ
၂၉ အိုးဖြစ်လျှင် ပွတ်၍ရေနှင့်ဆေးရမည်။– ယဇ်ပု
ရောဟိတ်ယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည် စားရကြ
၃၀ မည်။ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။– အပြစ်ဖြေရာယဇ်
အသွေးကို သန့်ရှင်းရာဌာနခွဲ အပြစ်ဖြေခြင်းငှါ၊ ပ
ရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အတွင်းသို့ဆောင်ခဲ့
လျှင်၊ ထိုယဇ်အသားကိုမစားရ။ မီးရှို့ရမည်။

၇

၁ ဒုစရိုက်ဖြေသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းတရားဟူမူ
၂ ကား၊ အလွန်သန့်ရှင်းပေ၏။– မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်
ကို သတ်ရာအရပ်၌ ဒုစရိုက်ဖြေသောယဇ်ကောင်
ကိုသတ်၍ အသွေးကိုယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်
၃ လည်ဖြန်းရမည်။– အမြီးနှင့်တကွ အအူကိုဖုံး
၄ သောဆီဥ၊– ခါးအတွင်းနှာခေါင်းရှိသော ကျောက်
ကပ်နှစ်ခုနှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥ၊ ကျောက်ကပ်
နှင့်တကွ အသည်းပေါ်၌ရှိသော အမြှေးတည်း
၅ ဟူသော ဆီဥရှိသမျှကိုယူ၍ဆက်လျှင်၊– ယဇ်ပု
ရောဟိတ်သည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့၍ ထာဝ
ရဘုရားအား မီးဖြင့် ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။ ဒုစ
၆ ရိုက်ဖြေရာယဇ် ဖြစ်သတည်း။– အသားကို ယဇ်
ပုရောဟိတ်ယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည်၊ သန့်
ရှင်းရာဌာနခွဲ စားရကြမည်။ အလွန်သန့်ရှင်းပေ
၇ ၏။– အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်၏
တရားတပါးတည်းဖြစ်၍၊ ဒုစရိုက်အပြစ် ဖြေ
ခြင်းကိုပြုသော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ယူရ
၈ မည်။– လူတစုံတယောက်ပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်
ကိုပူဇော်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ မိမိပူဇော်
၉ သောယဇ်ကောင်အရေကို ယူရမည်။– မီးဖို၌
ဖုတ်သော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ အိုးကင်း၊ သံ
ပြားပူနှင့်လုပ်သော အရာရှိသမျှကို ပူဇော်သော
၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ယူရမည်။– ဆီထည့်သည်
ဖြစ်စေ၊ မထည့်သည်ဖြစ်စေ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်
သက္ကာရှိသမျှကို အာရုန်၏သားအပေါင်းတို့သည်
အညီအမျှယူရကြမည်။

၁၁ ထာဝရဘုရားအားပြုရသော မိဿဟာယ
၁၂ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းတရားဟူမူကား၊– ကျေးဇူးတော်
ဝန်ခံဘို့ရာပူဇော်လျှင်၊ ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာ
ယဇ်နှင့်တကွ ဆီရောသော တဆေးမဲ့မုန့်ပြား၊
ဆီနှင့်လုပ်သော တဆေးမဲ့မုန့်ကြွပ်၊ ဆီရော
သော မုန့်ညက်နှင့်လုပ်၍ကြော်သော မုန့်ပြားတို့
၁၃ ကို ပူဇော်ရမည်။– ထိုမုန့်ပြားမှတပါး၊ မိဿဟာ
ယပူဇော်သက္ကာနှင့်ဆိုင်သော ကျေးဇူးတော်ဝန်
ခံရာယဇ်နှင့်တကွ၊ တဆေးပါသောမုန့်ကိုလည်း
၁၄ ပူဇော်ရမည်။– ပူဇော်သက္ကာရှိသမျှအထဲက မုန့်
တလုံးကို ထာဝရဘုရားအား ချီမြှောက်သော ပူ
ဇော်သက္ကာပြု၍ ထိုမုန့်ကို မိဿဟာယယဇ်အ
၁၅ သွေးဖြန်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်ယူရမည်။– ကျေး
ဇူးတော်ဝန်ခံဘို့ရာ ပူဇော်သော မိဿဟာယယဇ်
အသားကို၊ ပူဇော်သောနေ့ခြင်းတွင်စားရမည်။
နံနက်တိုင်အောင် မကြွင်းစေရ။

To Contents

၁၆ သို့မဟုတ် သစ္စာပြု၍ယဇ်ပူဇော်သည်ဖြစ်စေ၊
ကိုယ်အလိုအလျောက် ပူဇော်သည်ဖြစ်စေ၊ ပူ
ဇော်သောနေ့ခြေင်းတွင်၊ ယဇ်အသားကိုစား၍ အ
၁၇ ကြွင်းကိုလည်း နက်ဖြန်နေ့စားရမည်။– ကြွင်း
သေးသောအသားကိုလည်း သန်ဘက်နေ့၌မီးရှို့ရ
၁၈ မည်။– မိသဟာယယဇ်အသားအနည်းငယ်ကို၊
သန်ဘက်နေ့၌စားမိလျှင် စိတ်တော်နှင့်မတွေ့။
ပူဇော်သောသူသည် အကျိုးကိုမရ။ ရွံရှာဘွယ်
ဖြစ်လိမ့်မည်။ စားသောသူသည် ကိုယ်အပြစ်ကို
၁၉ ခံရလိမ့်မည်။– မစင်ကြယ်သောအရာနှင့် ထိမိ
သောယဇ်သားကို မစားရ။ မီးရှို့ရမည်။ စင်ကြယ်
သောသူတို့သာလျှင် ထိုယဇ်သားကိုစားရကြ
၂၀ မည်။– ထာဝရဘုရားနှင့်ဆိုင်သော မိသဟာယ
ယဇ်သားကို အကြင်သူသည် မစင်ကြယ်သောအ
ပြစ်ရှိလျက်နှင့် စားမိ၏။ ထိုသူကို သူ၏အမျိုးမှ
၂၁ ပယ်ရှင်းရမည်။– အကြင်သူသည်လည်း၊ လူ၌မ
စင်ကြယ်သောအရာ၊ မစင်ကြယ်သောသား၊ မစင်
ကြယ်သောပိုးရွ အစရှိသော၊ မစင်ကြယ်သောအ
ရာ တစုံတခုကိုထိမိ၍၊ ထာဝရဘုရားနှင့်ဆိုင်
သော မိသဟာယယဇ်သားကိုစား၏။ ထိုသူကို
သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊–
၂၃ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆို
ရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် သိုး၊ ဆိတ်၊ နွားဆီဥကို
၂၄ အလျှင်းမစားရ။– အလိုလိုသေသော တိရစ္ဆာန်
ဆီဥ၊ သားရဲကိုက်၍သေသော တိရစ္ဆာန်ဆီဥကို
အခြားသို့သုံးရသော်လည်း၊ အလျှင်းမစားရ။–
၂၅ အကြင်သူသည် ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်
သက္ကာပြုသော တိရစ္ဆာန်ဆီဥကို စား၏။ ထိုသူ
၂၆ ကို သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်။– သင်တို့သည်
နေလေရာရာ၌ ငှက်သွေး၊ သားသွေးမှစ၍ အ
၂၇ သွေးမည်မျှကိုမစားရ။– အကြင်သူသည် တစုံတ
ခုသော အသွေးကိုစား၏။ ထိုသူကို သူ၏အမျိုး
မှပယ်ရှင်းရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ တဖန် မောရှေအား ထာဝရ ဘုရားက၊–
၂၉ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆို
ရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရားအား မိသဟာယယဇ်
ကို ပူဇော်သောသူသည်၊ မိမိပူဇော်သောယဇ်အ
ထဲက၊ ထာဝရဘုရားအား ဆက်ဘို့ရာဆောင်ခဲ့ရ
၃၀ မည်။– ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရင်ပတ်ကိုချီ
လွှဲ၍၊ ချီလွှဲသောပူဇော်သက္ကာ ပြုစေခြင်းငှါ၊ ရင်
ပတ်နှင့် ဆီဥတည်းဟူသောမီးဖြင့် ထာဝရဘု
ရားအား ပူဇော်သောအရာကို ကိုယ်တိုင်ဆောင်
၃၁ ခဲ့ရမည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ဆီဥကို ယဇ်
ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့၍၊ ရင်ပတ်ကို အာရုန်နှင့်သူ၏
၃၂ သားတို့သည် ယူရကြမည်။– မိသဟာယယဇ်
ထဲက လက်ျာပခုံးကို ချီမြှောက်သောပူဇော်သက္ကာ
၃၃ ဘို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်အားပေးရမည်။– မိသဟာ
ယယဇ်အသွေးနှင့် ဆီဥကို၊ အာရုန်၏သားတို့
တွင် ပူဇော်သောသူသည်၊ လက်ျာပခုံးကို မိမိအ
၃၄ ဘို့ယူရမည်။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့ပြုသော
မိသဟာယယဇ်များထဲက ချီလွှဲသောရင်ပတ်၊
ချီမြှောက်သောပခုံးကို ငါနှုတ်ယူ၍ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်နှင့်
သူ၏သားတို့အား ထာဝရပညတ်တော်အားဖြင့်
၃၅ ငါပေးပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသို့ အာရုန်နှင့်သူ
၏သားတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ ယဇ်
ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊
သူတို့ကိုခန့်ထားသောနေ့၌၊ ထာဝရဘုရားအား
မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာများထဲက၊ သူတို့ခံရ
၃၆ သောအဘို့ ဖြစ်၏။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့
လက်မှ ထိုသို့သောအဘို့ကိုခံရမည်အကြောင်း၊
သူတို့ကိုဘိသိက်ပေးတော်မူသောနေ့၌၊ ထာဝရ
ဘုရားမှာထားတော်မူ၏။ သူတို့အမျိုးအစဉ်အ
၃၇ ဆက် စောင့်ရသောပညတ်ဖြစ်သတည်း။– ဤ
၃၈ ရွေ့ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ သိနာ
တောင်၌ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုရ
မည်အကြောင်းမှာထားတော်မူသောနေ့၌ သိနာ
တောင်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား
ပေးတော်မူသော မီးရှို့ရာယဇ်တရား၊ ဘောဇဉ်ပူ
ဇော်သက္ကာတရား၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တရား၊ ဒုစ
ရိုက်ဖြေရာယဇ်တရား၊ အရာ၌ခန့်ထားရာယဇ်
တရား၊ မိသဟာယယဇ်တရားဖြစ်သတည်းဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၈

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အာရုန်
၂ နှင့် သူ၏သားများ၊ အဝတ်များ၊ လိမ်းရန်ဆီ၊ အ
ပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့နွားထီး သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ တ
၃ ဆေးမဲ့မုန့်တဗောင်းကိုယူ၍၊– ပရိသတ်စည်း
ဝေးရာတဲတော်တံခါးရှေ့သို့ ပရိသတ်အပေါင်း
ကို စည်းဝေးစေလော့ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ
၄ သည်အတိုင်း၊– မောရှေပြု၍၊ ပရိသတ်တို့သည်
ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးရှေ့မှာ စည်း
၅ ဝေးကြ၏။– မောရှေကလည်း၊ ဤသို့ ထာဝရဘု
ရား မှာထားတော်မူပြီဟု ပရိသတ်တို့အား ပြော
၆ ဆိုလျက်၊– ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်

To Contents

အတိုင်း၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ကိုခေါ်ခဲ့၍ ရေ
၇ ချိုးပြီးလျှင်၊– အာရုန်ကို အင်္ကျီဝတ်စေ၍၊ ခါးပန်း
ကိုစည်းစေလေ၏။ ဝတ်လုံနှင့် သင်တိုင်းကို
လည်းခြုံစေ၍၊ ထူးဆန်းသော သင်တိုင်းခါးစည်း
၈ ဖြင့် စည်းလေ၏။– ရင်ဖုံးကိုလည်းဆင်စေ၍၊
ရင်ဖုံးအထဲ၌ ဥရိမ်နှင့်သုမိမ်ကို သွင်းထားလေ
၉ ၏။– သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ ဗေါင်းကိုတင်၍၊ သန့်
ရှင်းသောရွှေသင်းကျစ်ပြားကို ဗေါင်းရှေ့၌တပ်
၁၀ လေ၏။– ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အ
တိုင်း၊ မောရှေသည် လိမ်းရန် ဆီကိုယူ၍၊ တဲ
တော်နှင့် တဲတော်တွင်ဆာရိသမျှကိုလိမ်းသဖြင့်
၁၁ သန့်ရှင်းစေ၏။– ထိုဆီကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာခု
နစ်ကြိမ်ဖြန်း၍၊ ယဇ်ပလ္လင်တန်ဆာရိသမျှကို
ငင်း၊ အင်တုံနှင့် ခြေထောက်ကိုငင်း၊ သန့်ရှင်းစေ
၁၂ ခြင်းငှါလိမ်းလေ၏။– လိမ်းရန်ဆီကို အာရုန်
ခေါင်းပေါ်မှာလောင်း၍ သူ့ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ
၁၃ လိမ်းလေ၏။– အာရုန်၏သားတို့ကိုလည်း အင်္ကျီ
ဝတ်စေ၍၊ ခါးပန်းကိုစည်းစေလျက်၊ ဦးထုပ်ကို
ဆောင်းစေလေ၏။

၁၄ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊
အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ နွားထီးကိုဆောင်ခဲ့၍၊ အာ
ရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊ မိမိတို့လက်ကို နွား
၁၅ ခေါင်းပေါ်မှာတင်ကြ၏။– နွားကိုသတ်၍၊ မော
ရှေသည် ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည်ဦးချိုတို့၌ အသွေး
ကို လက်ညှိုးနှင့်ယူ၍ထည့်သဖြင့်၊ ယဇ်ပလ္လင်
ကို စင်ကြယ်စေပြီးမှ၊ ကြွင်းသောအသွေးကို
ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနားခဲ့သွန်၍၊ ထိုယဇ်ပလ္လင်
ပေါ်မှာ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုမည်အကြောင်း
၁၆ သန့်ရှင်းစေ၏။– အသုကိုဖုံးသောဆီဥရိသမျှ၊ အ
သည်းပေါ်၌ရှိသောအမြှေး၊ ကျောက်ကပ်နှစ်ခု
နှင့် ကျောက်ကပ်ဆီဥကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ
၁၇ မီးရှို့လေ၏။– အရေ၊ အသား၊ ချေးနှနှင့်တကွ
နွားကောင်ကို၊ တပ်ပြင်မှာရှို့ရ၏။

၁၈ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊
မီးရှို့ရာယဇ်ပြဿော သိုးထီးကိုလည်းဆောင်ခဲ့၍၊
အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊ မိမိတို့လက်ကို
၁၉ သိုးခေါင်းပေါ်မှာတင်ကြ၏။– သိုးကိုသတ်ပြီး
လျှင်၊ မောရှေသည် အသွေးကိုယဇ်ပလ္လင်အပေါ်
၂၀ ၌ ပတ်လည်ဖြန်းလေ၏။– သိုးကိုလည်းအပိုင်း
ပိုင်းဖြတ်ပြီးလျှင်၊ ခေါင်းမုစ္ဆ၌ သားတစ်များနှင့်
၂၁ ဆီဥကို မီးရှို့လေ၏။– ဝမ်းထဲ၌ရှိသောအရာနှင့်
ခြေတို့ကိုဆေးကြော၍၊ သိုးတကောင်လုံးကို
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့လေ၏။ မွေးကြိုင်ရာဘို့
မီးရှို့သောယဇ်ဖြစ်သတည်း။ မီးဖြင့် ထာဝရဘု
ရားအားပြုသော ပူဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။

၂၂ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊
အခြားသောသိုး၊ အရာ၌ခန့်ထားရာသိုးကို
ဆောင်ခဲ့၍၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် မိမိတို့
၂၃ လက်ကိုသိုးခေါင်းပေါ်မှာ တင်ကြ၏။– သိုးကို
သတ်ပြီးမှ၊ မောရှေသည်အသွေးကိုယူ၍၊ အာရုန်
၏ လက်ျာနားပျဉ်း၌၎င်း၊ လက်ျာလက်မ၌၎င်း၊
၂၄ လက်ျာခြေမ၌၎င်း ထည့်လေ၏။– အာရုန်၏
သားတို့ကိုလည်း ခေါ်ခဲ့၍၊ သူတို့လက်ျာနားပျဉ်း၊
လက်ျာလက်မ၊ လက်ျာခြေမတို့၌ အသွေးကို
ထည့်ပြီးမှ၊ ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်၌ ပတ်လည်ဖြန်း
၂၅ လေ၏။– ဆီဥ၊ အမြီး၊ အအုကိုဖုံးသောဆီဥ၊ အ
သည်းပေါ်၌ရှိသောအမြှေး၊ ကျောက်ကပ်နှစ်ခု
နှင့် ကျောက်ကပ်ကိုဖုံးသောဆီဥ၊ လက်ျာပခုံး၊–
၂၆ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထားသော တဆေးမဲ့
မုန့်တောင်းထဲက တဆေးမဲ့မုန့်တလုံး၊ ဆီနှင့်
လုပ်သောမုန့်ပြားတပြား၊ မုန့်ကြွပ်တချပ်ကိုယူ
၍၊ မုန့်များကို ဆီဥနှင့် လက်ျာပခုံးပေါ်မှာထည့်
၂၇ ပြီးလျှင်၊– အာရုန်၏လက်၊ သူ၏သားတို့လက်၌
ထိုအရာတို့ကိုထား၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၊
ချီလွှဲသဖြင့်၊ ချီလွှဲသောပူဇော်သက္ကာပြုလေ၏။–
၂၈ ထိုအရာတို့ကို သူတို့လက်မှခံယူ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်
ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်အတူ ရှို့လေ၏။ မွေး
ကြိုင်သောအနံ့ရှိ၍ အရာ၌ခန့်ထားရာယဇ် ဖြစ်
သတည်း။ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသော ပူ
၂၉ ဇော်သက္ကာဖြစ်သတည်း။– ထိုနောက် မောရှေ
သည် ရင်ပတ်ကိုယူ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ချီလွှဲသဖြင့်၊ ချီလွှဲသောပူဇော်သက္ကာပြုလေ၏။
အရာ၌ခန့်ထားရာသိုး၏ ရင်ပတ်သည် မောရှေ
၃၀ ၏အဘို့ ဖြစ်သတည်း။– တဖန် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ
ရှိသောအသွေးနှင့် လိမ်းရန်ဆီကိုယူ၍ အာရုန်
နှင့် သူ၏အဝတ်၌၎င်း၊ သူ၏သားတို့နှင့် သူတို့အ
ဝတ်၌၎င်းဖြန်းသဖြင့်၊ အာရုန်မှစ၍ သားများ၊ အ
ဝတ်များတို့ကို သန့်ရှင်းစေလေ၏။

၃၁ မောရှေသည်၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အား
လည်း၊ ထိုသိုး၏အသားကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်တံခါးနားမှာပြုတ်ကြလော့။ ထာဝရဘု
ရားက၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည် ထိုအသား
ကိုစားရကြမည်ဟု ငါအားမှာထားတော်မူသည်
အတိုင်း၊ ထိုအသားကိုငင်း၊ အရာ၌ခန့်ထားရာ
မုန့်တောင်း၌ရှိသောမုန့်ကိုငင်း၊ ထိုအရပ်၌ စား
၃၂ ကြလော့။– ကျန်ကြွင်းသောအသားနှင့် မုန့်ကိုမီး

To Contents

၃၃ ရှိ့ရမည်။– သင်တို့ကို အရာ၌ခန့်ထားရာ ကာလ
ခုနစ်ရက်မစေ့မီ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်
တံခါးပြင်သို့ မထွက်ရကြ။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အ
ရာ၌ခန့်ထားခြင်းမင်္ဂလာကို ဆောင်ရကြမည်။–
၃၄ ယနေ့ပြုသည်အတိုင်း သင်တို့အဘို့ အပြစ်ဖြေ
ခြင်းကိုပြုမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားမှာထား
၃၅ တော်မူပြီ။– ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် သေဘေး
နှင့်ကင်းလွတ်ခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲ
တော်တံခါးနားမှာ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး နေ့ည၌မ
ပြတ်နေ၍၊ ထာဝရဘုရားအမှုတော်ကို စောင့်ရ
ကြမည်။ ထိုသို့ ငါ့အားမှာထားတော်မူပြီဟု ဆင့်
၃၆ ဆိုသည်ဖြစ်၍၊– မောရှေအားဖြင့် ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ အာရုန်နှင့် သူ၏
သားတို့သည် ပြုကြ၏။

၉

၁ အဋ္ဌမနေ့၌ မောရှေသည် အာရုန်နှင့်သူ၏
သားများ၊ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူများ
၂ တို့ကိုခေါ်၍၊– အာရုန်အား၊ သင်သည်အပြစ်ဖြေ
ရာယဇ်ဘို့ အပြစ်မပါသော နွားသငယ်တ
ကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အပြစ်မပါသော သိုးထီး
တကောင်ကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပူ
၃ ဇော်လော့။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား
လည်း သင်တို့သည်အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်
သငယ်တကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အပြစ်မပါအ
ခါမလည်သော နွားသငယ်တကောင်၊ သိုးသငယ်
၄ တကောင်၊– ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပူဇော်
သောမိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားထီးတကောင်၊ သိုး
ထီးတကောင်၊ ဆီနှင့်ရောသော ဘောဇဉ်ပူဇော်
သက္ကာကို ယူကြလော့။ ယနေ့ထာဝရဘုရား
သည် သင်တို့အားထင်ရှားတော်မူမည်ကို ပြော
၅ လော့ဟုဆိုလေ၏။– မောရှေမှာထားသောအရာ
တို့ကို ပရိသတ် စည်းဝေးရာတဲတော်ရှေ့သို့
ဆောင်ခဲ့ပြီးမှ၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်ချဉ်း
ကပ်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရပ်နေကြ၏။–
၆ မောရှေကလည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ဤသို့ပြုကြ၍၊ ထာဝရ
ဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် သင်တို့အားထင်ရှား
၇ မည်ဟူ၍ငင်း၊– အာရုန်အားလည်း၊ သင်သည်
ယဇ်ပလ္လင်သို့သွား၍ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်
မူသည်အတိုင်း၊ သင်၏အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ မီးရှို့
ရာယဇ်ကိုပူဇော်သဖြင့်၊ သင်နှင့်လူများအတွက်
အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလော့။ လူများဆောင်ယူခဲ့
သော ပူဇော်သက္ကာကိုလည်းပူဇော်၍၊ သူတို့အ
တွက် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလော့ဟူ၍ငင်းဆိုလေ
၏။
၈ အာရုန်သည်လည်း၊ ယဇ်ပလ္လင်သို့သွား၍ မိ
မိနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ဖြေရာယဇ်နွားသငယ်ကို
၉ သတ်လေ၏။– သူ၏သားတို့လည်း အသွေးကို
ယူဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ အာရုန်သည် မိမိလက်ညိုး
ကို အသွေး၌နှစ်၍ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့၌ထည့်ပြီး
မှ၊ ကြွင်းသောအသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ခြေရင်းနား
၁၀ ၌ သွန်လေ၏။– အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင်ဆီဥ၊
ကျောက်ကပ်၊ အသည်းပေါ်၌ရှိသောအမြှေးကို
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့လေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရ ဘု
၁၁ ရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူ၏။– အ
၁၂ သားနှင့်အရေကို တပ်ပြင်မှာမီးရှို့လေ၏။– မီးရှို့
ရာယဇ်ကောင်ကိုလည်းသတ်၍၊ သူ၏သားတို့
သည် အသွေးကို ဆက်ပြီးလျှင်၊ သူသည် ယဇ်
၁၃ ပလ္လင်အပေါ်ပတ်လည်၌ ဖြန်းလေ၏။– သူတို့
သည် မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်သားတစ်မျှားနှင့်
ခေါင်းကိုဆက်၍၊ သူသည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီး
၁၄ ရှို့လေ၏။– ဝမ်းထဲ၌ရှိသောအရာများနှင့် ခြေတို့
ကိုဆေးကြော၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်
နှင့်အတူ ရှို့လေ၏။
၁၅ လူများပူဇော်သက္ကာကိုလည်း ဆောင်ခဲ့၍၊
လူများအပြစ်ဖြေရာယဇ်ဖြစ်သော ဆိတ်ကိုယူ
သတ်ဖြီးလျှင်၊ ရှေ့နည်းအတူ အပြစ်အတွက်ပူ
၁၆ ဇော်လေ၏။– မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကိုလည်း
၁၇ ဆောင်ခဲ့၍၊ ထိုနည်းတူ ပူဇော်လေ၏။– ဘော
ဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကိုလည်း ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ တ
လက်ဆွဲနှုံးကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်၌ နံနက်မီးရှို့ရာ
၁၈ ယဇ်နားမှာ မီးရှို့လေ၏။– လူများအတွက် မိဿ
ဟာယယဇ်နွားထီး၊ သိုးထီးကိုလည်းသတ်၍၊ သူ
၏သားတို့သည် အသွေးကိုဆက်ပြီးလျှင်၊ သူ
သည် ယဇ်ပလ္လင်အပေါ်ပတ်လည်၌ ဖြန်းလေ
၁၉ ၏။– အမြီးနှင့်တကွ အအူကို ဖုံးသော ဆီဥ၊
ကျောက်ကပ်၊ အသည်းအမြှေးတည်းဟူသော
၂၀ သိုးနွားဆီဥကို၊– ရင်ပတ်ပေါ်မှာတင်၍ ယဇ်
၂၁ ပလ္လင်၌မီးရှို့လေ၏။– ရင်ပတ်နှင့်လက်ျာပခုံးကို
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲ၍၊ ချီလွှဲသောပူ
ဇော်သက္ကာကိုပြုလေ၏။ ထိုသို့ပြုရမည်ဟု မော
၂၂ ရှေမှာထားသတည်း။– အာရုန်သည် မိမိလက်
ကို လူများရှေ့သို့ချီလျက်၊ ကောင်းကြီးပေး၍၊
အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယ
၂၃ ယဇ်ကို ပူဇော်ရာမှဆင်းလေ၏။– တဖန် မော
ရှေနှင့်အာရုန်တို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲ

To Contents

တော်ထဲသို့ဝင်၍ ထွက်ပြီးမှ၊ လူများကိုကောင်းကြီးပေးသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်
၂၄ သည် လူများတို့အားထင်ရှားလေ၏။– ထာဝရဘုရားထံတော်မှမီးထွက်၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်ဆီဥကို လောင်လေ၏။ ထိုအကြောင်းအရာကို လူများတို့သည်မြင်သောအခါ ကြွေးကြော်၍ပြပ်ဝပ်ကြ၏။

၁၀

၁ အာရုန်၏သားနာဒပ်နှင့် အဘိဟုတို့သည်၊ ကိုယ်စီဆိုင်သောလင်ပန်းတို့ကိုယူလျက်၊ မီးကိုထည့်၍ လောဗန်ကိုတင်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသော မီးမဟုတ်၊ ထူးခြားသောမီး
၂ ကို ရှေ့တော်၌ပူဇော်၏။– ထိုအခါ ထာဝရဘုရားထံတော်မှ မီးထွက်၍၊ သူတို့ကိုလောင်သဖြင့်
၃ ရှေ့တော်၌သေကြ၏။– ထိုအခါ၊ မောရှေသည် အာရုန်ကိုခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိသည်ဟု ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်သောသူတို့သည် မှတ်ရမည်။ လူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ဘုန်းကိုချီးမြှင့်ရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူရာ၌၊ ထိုသို့သောအမှုကိုရည်ဆောင်၍ မိန့်တော်မူသည်ဟု
၄ ဆိုလျှင်၊ အာရုန်သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေလေ၏။– မောရှေသည် အာရုန်၏ဘထွေး ဩဇေလသားမိရှေလနှင့် ဧလဇာဖန်ကိုခေါ်၍၊ လာကြ။ သင်တို့ပေါက်ဘော်တို့ကို သန့်ရှင်းရာဌာနတော်က၊ တပ်ပြင်သို့ ယူသွားကြလော့ဟုဆိုသည်အ
၅ တိုင်း၊– သူတို့သည်လာ၍ အင်္ကျီဝတ်လျက်ရှိသောအသေကောင်ကို တပ်ပြင်သို့ယူသွားကြ
၆ ၏။– မောရှေသည် အာရုန်နှင့်သူ၏သား ဧလာဇာနှင့်ဣသမာတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့လည်းသေမည်။ လူအပေါင်းတို့အပေါ်မှာ အမျက်တော်သင့်ရောက်မည်ကို စိုးရိမ်သည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ဦးထုပ်ကို မချွတ်နှင့်။ အဝတ်ကိုမဆုတ်နှင့်။ သင်တို့ညီအစ်ကို ဣသရေလအမျိုးသားရှိသမျှတို့သည် ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသော မီးလောင်
၇ ခြင်းကိုသာ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြစေ။– သင်တို့သေမည်ကို စိုးရိမ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံခါးပြင်သို့ မထွက်နှင့်။ ထာဝရဘုရား၏ဘိသိက်ဆီသည် သင်တို့အပေါ်၌ရှိသည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း သူတို့ပြုကြ၏။

၈၊၉ တဖန် အာရုန်အားထာဝရဘုရားက၊– သင်
၁၀၊၁၁ နှင့် သင်၏သားတို့သည် သေဘေးနှင့်ကင်းလွတ်ခြင်းငှါလင်း၊ သန့်ရှင်းသောအရာ၊ မသန့်ရှင်းသောအရာ၊ စင်ကြယ်သောအရာ၊ မစင်ကြယ်သောအရာတို့ကို ပိုင်းခြားတတ်ခြင်းငှါလင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထားသမျှသောပညတ်တို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ သွန်သင်တတ်ခြင်းငှါလင်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်သို့ ဝင်သောအခါ၊ စပျစ်ရည်အစရှိသောယစ်မျိုးကိုမသောက်နှင့်။ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသောပညတ်ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ မောရှေသည်လည်း၊ အာရုန်နှင့် ကြွင်းသောသားဧလာဇာ၊ ဣသမာတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာအကြွင်းကိုယူ၍ တဆေးမပါဘဲ ယဇ်ပလ္လင်နားမှာစားကြလော့။ အလွန်သန့်ရှင်း
၁၃ ပေ၏။– ထိုအကြွင်းသည် ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာထဲက သင်နှင့်သင်၏သားတို့ ခံထိုက်သောအတို့ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ စားရကြမည်။ ထိုပညတ်တော်ကို ငါခံ
၁၄ ရပြီ။– ချီလွဲသောရင်ပတ်၊ ချီမြှောက်သောပခုံးကိုကား၊ သင်နှင့်တကွ သင်၏သားသမီးတို့သည် စင်ကြယ်သောအရပ်၌ စားရကြမည်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပူဇော်သောမိဿဟာယယဇ်ထဲက၊ သင်နှင့်သင်၏သားတို့သည် ခံထိုက်
၁၅ သောအတို့ဖြစ်သတည်း။– မီးဖြင့်ပူဇော်သောယဇ်ကောင် ဆီဥနှင့်တကွ၊ ချီမြှောက်ရာပခုံး၊ ချီလွဲရာရင်ပတ်ကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ချီလွဲ၍၊ ချီလွဲသောပူဇော်သက္ကာကို ပြုခြင်းငှါဆောင်ခဲ့ရကြ၍၊ ထာဝရပညတ်တော်အတိုင်း၊ သင်နှင့်သင်၏သားတို့သည် ကိုယ်အတို့ယူရကြမည်။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူပြီဟု ဆိုလေ
၁၆ ၏။– တဖန် မောရှေသည် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ပြုသောဆိတ်ကို ကြိုးစား၍ ရှာသော်လည်းမတွေ့။ မီးရှို့နှင့်ပြီ။ ထိုကြောင့် ကြွင်းသောအာရုန်သားဧလာဇာ၊ ဣသမာတို့ကို အမျက်ထွက်လျက်ဆို
၁၇ သည်ကား၊– အပြစ်ဖြေရာယဇ်သားသည် အလွန်သန့်ရှင်း၏။ သင်တို့သည် ပရိသတ်တို့အပြစ်ကိုခံ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သူတို့အတို့အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုစေခြင်းငှါ ထိုယဇ်သားကိုပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌
၁၈ အဘယ်ကြောင့်မစားသနည်း။– ထိုယဇ်သားအသွေးကိုလည်း သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ မသွင်းပါတကား။ အကယ်၍ ငါမှာထားခဲ့သည်အတိုင်း၊ ထိုယဇ်သားကို သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ စားရ
၁၉ မည်ဟုဆိုလျှင်။– အာရုန်က၊ ယနေ့သူတို့သည်

To Contents

လူများတို့အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၌ ထိုသို့သောအမှုရောက်သည်တွင်၊ ယနေ့အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်သားကိုစား မိလျှင်၊ ထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်မူပါမည်လောဟု မောရှေကို ပြောဆို၏။- မောရှေသည် ထိုစကားကိုကြားလျှင် ဝန်ခံလေ၏။

၁၁

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာ
၂ ရုန်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍၊- သင်တို့သည် ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ မြေကြီး
၃ ပေါ်မှာရှိသော သားတကာတို့တွင်၊- ခွါကွဲပြား၍
စားမြို့ပြန်သောသားများကို သင်တို့သည် စားရ
၄ သောအခွင့်ရှိ၏။- သို့သော်လည်း၊ စားမြို့ပြန်
သောသား၊ ခွါကွဲပြားသောသားတို့တွင် မစားရ
သော သားဟူမူကား၊ ကုလားအုပ်သည်စားမြို့
ပြန်သော်လည်း ခွါမကွဲပြားသောကြောင့် သင်
၅ တို့၌မစင်ကြယ်။- ရှာဖန်သည်စားမြို့ပြန်သော်
၆ လည်း၊ ခွါမကွဲပြားသောကြောင့် သင်တို့၌မစင်
ကြယ်။- အာရန္တာက်သည်စားမြို့ပြန်သော်
၇ လည်း ခွါမကွဲပြားသောကြောင့် သင်တို့၌မစင်
ကြယ်။- ဝက်သည်ခွါကွဲပြားသော်လည်း၊ စား
မြို့မပြန်သောကြောင့် သင်တို့၌မစင်ကြယ်။-
၈ ထိုသို့သော တိရစ္ဆာန်အသားကို မစားရ။ အသေ
ကောင်ကိုလည်း မထိရ။ မစင်ကြယ်ဟု သင်တို့
မှတ်ရကြမည်။

၉ ပင်လယ်ရေ၊ မြစ်ရေအစရှိသော ရေ၌နေသော
တိရစ္ဆာန်တကာတို့တွင်၊ အယပ်နှင့်အကြေးရှိ
၁၀ သော တိရစ္ဆာန်ကိုသာစားရမည်။- အယပ်နှင့်အ
ကြေးမရှိ၊ ပင်လယ်ရေ၊ မြစ်ရေအစရှိသောရေ၌
လှုပ်ရှားလျက် အသက်ရှင်လျက်နေသော တိ
ရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့သည် သင်တို့၌ ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်ရ
၁၁ ကြမည်။- အယပ်အကြေးနှင့် မပြည့်စုံသောရေ
၁၂ တိရစ္ဆာန်အသားကို သင်တို့သည်မစားရ။ သူတို့
အသေကောင်ကိုလည်း ရွံရှာရကြမည်။

၁၃ သင်တို့သည် ရွံရှာဘွယ်မှတ်၍ မစားရသော
ငှက်မျိုးဟူမူကား၊ ရွှေလင်းတ၊ ပင်လယ်လင်းတ၊
၁၄၊၁၅ လင်းယုန်၊- ဒါဟ၊ စွန်မျိုး၊- ကျီးမျိုးရှိသ
၁၆ မျှ၊- ကုလားအုပ်ငှက်၊ ငှက်ဆိုး၊ ဥဖျိုင်း၊ သိမ်း
၁၇၊၁၈ မျိုး၊- ဇီကွက်၊ ကြိုးကြာ၊ ကျဇိတ်၊- ငှက်
၁၉ ကျား၊ ဝံပို၊ ဝံလို၊- တောင်နန်း၊ ခဲ့းစပ်မျိုး၊ ခဲ့းကု
၂၀ လား၊ လင်းနို့မှစ၍၊- အတောင်ရှိလျက် ခြေလေး
ချောင်းနှင့်တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုးရှိသမျှ
၂၁ တို့သည် သင်တို့၌ ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်ရကြမည်။- သို့
ရာတွင် အတောင်ရှိလျက် ခြေလေးချောင်းနှင့်
တွားတတ်၍၊ မြေပေါ်မှာ ခုန်စရာတို့ အခြားခြေ
ထက်ရှည်သော ခြေထောက်ရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့
၂၂ တွင်၊- အာရာဘကျိုင်းမျိုး၊ သလောင်ကျိုင်းမျိုး၊
ခရဂလကျိုင်းမျိုး၊ ခါဂပ်ကျိုင်းမျိုးကို စားရမည်။-
၂၃ အတောင်ရှိ၍ ခြေလေးချောင်းနှင့်တွားတတ်သော
အခြားတိရစ္ဆာန်တို့သည် သင်တို့၌ ရွံရှာဘွယ်
၂၄ ဖြစ်ရကြမည်။- ထိုတိရစ္ဆာန်အားဖြင့် သင်တို့စင်
ကြယ်ခြင်း ပျက်တတ်၏။ သူတို့အသေကောင်ကို
ထိသောသူသည်၊ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။-
၂၅ ထိုအသေကောင်ကို ဆောင်သွားသောသူသည်
မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင်လည်း
၂၆ မစင်ကြယ်။- ခွါမကွဲပြားသောတိရစ္ဆာန်၊ စားမြို့
မပြန်သောတိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့သည် သင်တို့၌မ
စင်ကြယ်။ သူတို့အသေကောင်ကို ထိသမျှသော
၂၇ သူတို့သည် မစင်ကြယ်ကြ။- ခွါမရှိသောသားအ
မျိုးမျိုးတို့သည် သင်တို့၌မစင်ကြယ်ကြ။ သူတို့အ
သေကောင်ကို ထိသောသူသည် ညဦးတိုင်အောင်
၂၈ မစင်ကြယ်။- သူတို့အသေကောင်ကို ဆောင်သွား
သောသူသည် မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ရမည်။ ညဦး
တိုင်အောင်လည်း မစင်ကြယ်။

၂၉ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်တို့တွင်
၃၀ ပွေး၊ ကြွက်၊ အိမ်မျှောင်မျိုး၊- တောက်တဲ့၊ မြွေပါ၊
သင်းချော၊ ပုတာ၊ ပုတ်သင်တို့သည် သင်တို့၌မ
၃၁ စင်ကြယ်ကြ။- သူတို့အသေကောင်ကို ထိသော
၃၂ သူသည် ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။- ထိုအ
သေကောင်သည် သစ်ခွက်၊ အဝတ်၊ အရေ၊ အ
မွေး၊ အိတ်အစရှိသော အသုံးအဆောင်တစုံတခု
ပေါ်သို့ကျလျှင် ထိုအသုံးအဆောင်မစင်ကြယ်။
ရေ၌နှစ်ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင်လည်း မစင်
၃၃ ကြယ်။ ထိုနောက်စင်ကြယ်လိမ့်မည်။- မြေခွက်
၃၄ တစုံတခုပေါ်သို့ အသေကောင်ကျလျှင် ထိုမြေ
ခွက် မစင်ကြယ်သောကြောင့် ခွဲရမည်။- ထိုမြေ
ခွက်ရေသည်၊ စားစရာ အမဲသားပေါ်သို့ကျလျှင်၊
အမဲသားမစင်ကြယ်။ ထိုမြေခွက်၌သောက်စရာ
၃၅ ရေလည်း မစင်ကြယ်။- အကြင်အရာအပေါ်၌
ထိုအသေကောင်ကျ၏၊ ထိုအရာသည် မီးဖိုဖြစ်
စေ၊ ခုံလောက်ဖြစ်စေ၊ မစင်ကြယ်ရာသို့ရောက်
၍ သင်တို့၌မစင်ကြယ်သောကြောင့် ဖြိုဖျက်ရ
၃၆ မည်။- သို့ရာတွင် ရေစုဝေးရာစမ်းရေတွင်း၊ တူး
သောရေတွင်းသည် မစင်ကြယ်ရာသို့ မရောက်။
အသေကောင်ကို ထိမိသောအရာသာ မစင်ကြယ်
၃၇ ရာသို့ရောက်၏။- ကြဲစရာမျိုးစေ့အပေါ်၌ ထိုအ

To Contents

သေကောင်ကျလျှင်၊ မျိုးစေ့သည် မစင်ကြယ်ရာ
၃၈ သို့မရောက်။– ရေ၌စိမ်ထားပြီးသောမျိုးစေ့အ
ပေါ်၌ ထိုအသေကောင်ကျလျှင်၊ မျိုးစေ့သည်
၃၉ သင်တို့၌မစင်ကြယ်။– သင်တို့စားအပ်သော တိ
ရစ္ဆာန်သေလျှင်၊ အသေကောင်ကို ထိမိသောသူ
၄၀ သည် ညဉ့်တိုင်အောင်မစင်ကြယ်။– ထိုအသေ
ကောင်ကို စားသောသူသည်၊ မိမိအဝတ်ကို လျှော်
ရမည်။ ညဉ့်တိုင်အောင်မစင်ကြယ်။ ထိုအသေ
ကောင်ကို ဆောင်သွားသောသူသည်လည်း မိမိအ
ဝတ်ကိုလျှော်ရမည်။ ညဉ့်တိုင်အောင်မစင်ကြယ်။
၄၁ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်ရှိသမျှ
၄၂ တို့သည် ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၍ သင်တို့မစားရ။– ခြေ
မရှိ၊ ဝမ်းဖြင့်သွားသည်ဖြစ်စေ၊ ခြေလေးချောင်း
ဖြင့်သွားသည်ဖြစ်စေ၊ ခြေလေးချောင်းမကများ
သော ခြေဖြင့်သွားသည်ဖြစ်စေ၊ မြေပေါ်မှာ တွား
တတ်သော တိရစ္ဆာန်တစုံတခုကိုမျှ မစားရ။ ရွံ
၄၃ ရှာဘွယ်ဖြစ်၏။– တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန် တ
စုံတခုအားဖြင့် သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုရွံရှာဘွယ်
မဖြစ်စေရ။ ထိုသို့အားဖြင့် ကိုယ်သစ်ညှူးအောင်
၄၄ ကိုယ်၌မစင်ကြယ်သည်ကို မပြုရ။– ငါသည် သင်
တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါသည်
သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ သင်တို့သည်လည်း ကိုယ်
ကိုကိုယ်သန့်ရှင်းစေ၍ သန့်ရှင်းခြင်းရှိရကြမည်။
မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန် တစုံတခု
အားဖြင့်မျှ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်မညစ်
၄၅ ညူးစေရကြ။– ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်
ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်
သော ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည်သန့်ရှင်း
သောကြောင့်၊ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိရကြ
၄၆ မည်။– ဤရွေ့ကားစင်ကြယ်၊ မစင်ကြယ်၊ စား
၄၇ အပ်၊ မစားအပ်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပိုင်းခြားစေ
ခြင်းငှါ၊ သား၊ ငှက်၊ ရေ၌သွား၍ အသက်ရှင်သော
တိရစ္ဆာန်၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်
ရှိသမျှနှင့် ဆိုင်သောတရားဖြစ်သတည်းဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၁၂

၁ တဖန် မောရှေအားထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊–
၂ မိန်းမသည်ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောကျ်ားကို
ဘွားမြင်ပြီးလျှင်၊ ဥတုရောက်၍ ခုနစ်ရက်မစင်
ကြယ်သကဲ့သို့ ခုနစ်ရက်မစင်ကြယ်နေရမည်။–
၃ အဋ္ဌမနေ့၌ သားယောကျ်ားအား အရေဖျားလှီး
ခြင်းကိုပြုရမည်။– ထိုနောက် အမိသည်စင်ကြယ်
စေခြင်းနှင့်ဆိုင်သော အသွေးရှိ၍၊ အရက်သုံး
ဆယ်သုံးရက်ပတ်လုံး နေရမည်။ စင်ကြယ်စေ
ခြင်းနေ့ရက် မစေ့မီတိုင်အောင် သန့်ရှင်းသောအ
ရာကိုမကိုင်ရ။ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်သို့ မသွား
၄ ရ။– သားမိန်းမကိုဘွားမြင်လျှင်၊ ဥတုရောက်သ
ကဲ့သို့ တဆယ်လေးရက်ပတ်လုံး မစင်ကြယ်နေ
ရမည်။ စင်ကြယ်စေခြင်းနှင့် ဆိုင်သောအသွေးရှိ
၅ ၍၊ အရက်ခြောက်ဆယ်ခြောက်ရက်ပတ်လုံး နေ
ရမည်။– သားယောကျ်ားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ၊
စင်ကြယ်စေခြင်းနေ့ရက် ကာလစေ့သောအခါ၊
မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တ
ကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ချိုးကလေးတ
ကောင်၊ သို့မဟုတ် ခိုတကောင်ကို၊ ပရိသတ်စည်း
ဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံ
၇ သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထာ
ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ပူဇော်၍၊ ထိုမိန်းမအဘို့ အ
ပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ သူသည် အသွေးသွန်
၈ ခြင်းအပြစ်မှ သန့်ရှင်းရလိမ့်မည်။– သိုးသငယ်
ကိုမတတ်နိုင်လျှင် ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးက
လေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့တကောင်၊
အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တကောင်ကို ဆောင်ခဲ့၍၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်သူ့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို
ပြုသဖြင့်၊ သူသည်သန့်ရှင်းရလိမ့်မည်။ ဤရွေ့
ကား၊ သားယောကျ်ား၊ သားမိန်းမကိုဘွားမြင်
သောအမိနှင့် ဆိုင်သောတရားဖြစ်သတည်းဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေနှင့် အာ
၂ ရုန်အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊– လူသည် ကိုယ်
အရေ၌ အဖူးဖြစ်စေ၊ ယားနာဖြစ်စေ၊ နူကွက်ဖြစ်
စေ၊ နူသောလက္ခဏာပေါ်လျှင်၊ ထိုသူကို ယဇ်ပု
ရောဟိတ်အာရုန်ထံသို့ ဖြစ်စေ၊ သူ၏သား ယဇ်
ပုရောဟိတ်တစုံတယောက်ထံသို့ဖြစ်စေ ခေါ်ခဲ့
၃ ရမည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုသူ၏ အရေ
၌ပေါ်သောအနာကို ကြည့်ရှုသောအခါ၊ အနာ၌
ရှိသော အမွေးသည်ဖြူလျှင်၎င်း၊ အနာသည် အ
ရေအောက်၌ နှဲဟန်ရှိလျှင်၎င်း နူနာမှန်၏။ ယဇ်
ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူကိုကြည့်ရှုပြီးမှ၊ မစင်
၄ ကြယ်ဟုစီရင်ရမည်။– ကိုယ်အရေ၌ရှိသော နူ
ကွက်သည်ဖြူလျှင်၎င်း၊ အရေအောက်၌ နှဲဟန်
မရှိ၊ အမွေးမဖြူလျှင်၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊
အနာရှိသောသူကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ချုပ်ထားရ
၅ မည်။– သတ္တမနေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ကြည့်

To Contents

ရှု၍၊ အနာသည် အရေ၌ မတိုးမလျော့နေလျှင်၊
၆ တဖန်ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ချုပ်ထားရမည်။– တ
ဖန် သတ္တမနေ့၌ကြည့်ရှု၍ အနာသည် အရေ၌မ
တိုးပွါး၊ ခပ်မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊ ထိုသူသည်စင်
ကြယ်၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ ယား
နာသက်သက် ဖြစ်၏။ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ စင်
၇ ကြယ်ရ၏။– စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်သည် ကြည့်ရှုပြီးမှ၊ နောက်တဖန် ယားနာ
တိုးပွါးပြန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ကြည့်ရှုပြန်၍၊–
၈ ယားနာတိုးပွါးသည်ကို မြင်သောအခါ၊ ထိုသူ
သည်မစင်ကြယ်ဟု စီရင်ရမည်။ နူနာဖြစ်၏။
၉ နူနာစွဲသောသူကို ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ခေါ်
၁၀ ခဲ့ရမည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်ကြည့်ရှု၍၊ အရေ၌ထ
သောအဖူးနှင့်တကွ အမွေးသည်ဖြူလျှင်ငင်း၊ အ
၁၁ ဖူး၌ အသားစိုရှိလျှင်ငင်း– ကိုယ်အရေ၌ ဟောင်း
သောနူနာဖြစ်၏။ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်ဟု ယဇ်
ပုရောဟိတ်စီရင်၍ ချုပ်ထားသဖြင့်၊ သူသည် မ
၁၂ စင်ကြယ်ဘဲနေရမည်။– နူနာသည် အရေ၌တိုး
ပွါး၍ အနာစွဲသောသူတကိုယ်လုံး၊ ခေါင်းထိပ်မှ
သည် ခြေဘဝါးတိုင်အောင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
၁၃ ကြည့်ရှုလေရာရာ၌ နူနာနှံ့ပြားလျှင်၊– ထိုသို့ တ
ကိုယ်လုံး အနာနှံ့ပြားသောသူသည် စင်ကြယ်၏
ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ် ဆင်ခြင်၍စီရင်ရမည်။ တ
၁၄ ကိုယ်လုံးဖြူသည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်၏။– သို့မ
၁၅ ဟုတ် အသားစိုပေါ်လျှင်မစင်ကြယ်။– ယဇ်ပုရော
ဟိတ်သည် အသားစိုကိုကြည့်ရှု၍ ထိုသူသည်မ
စင်ကြယ်ဟု စီရင်ရမည်။ အသားစိုသည် မစင်
၁၆ ကြယ်။ နူနာအမှန်ဖြစ်၏။– အသားစိုသည် ခြား
နား၍ဖြူပြန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ တဖန်
၁၇ လာရမည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှု၍၊
အနာဖြူပြန်သည်ကိုမြင်လျှင်၊ ထိုအနာရှိသော
သူစင်ကြယ်၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရသဖြင့်
သူသည်စင်ကြယ်၏။
၁၈ ကိုယ်အရေ၌ အနာစိမ်းဖြစ်၍ပျောက်ပြီးမှ၊–
၁၉ အနာရွတ်၌ ဖြူသောအဖူးဖြစ်စေ၊ ဖြူနီသောအနု
ကွက်ဖြစ်စေ၊ ပေါ်လာသည်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်
၂၀ သည်ကြည့်ရှု၍၊– အရေအောက်၌စွဲဟန်ရှိ၍ အ
မွေးဖြူလျှင်၊ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပု
ရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ အနာစိမ်းထဲကထွက်သော
၂၁ နူနာဖြစ်၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှု
သောအခါ၊ ဖြူသောအမွေးမရှိ၊ အရေအောက်၌မ
စွဲ၊ ခပ်မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
၂၂ ထိုသူကိုခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ချုပ်ထားရမည်။– အ
ရေ၌တိုးပွါးလျှင်၊ ထိုသူသည်မစင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပု
၂၃ ရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ နူနာဖြစ်၏။– သို့မဟုတ် နူ
ကွက်မရွေ့၊ မတိုးပွါးလျှင် အနာစိမ်းရွတ်ဖြစ်၏။
ထိုသူစင်ကြယ်၏ဟု စီရင်ရမည်။
၂၄ အရေအသား၌ မီးလောင်နာရှိ၍၊ မီးလောင်
၂၅ နာအသားစို၌ ဖြူနီသော နူကွက်ရှိလျှင်၊– ယဇ်ပု
ရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုရမည်။ နူကွက်အမွေးဖြူ
၍ အရေအောက်၌ စွဲဟန်ရှိလျှင်၊ မီးလောင်နာထဲ
ကထွက်သော နူနာဖြစ်၏။ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်
၂၆ ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ နူနာမှန်၏။– ယဇ်
ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုသောအခါ၊ နူကွက်၌
ဖြူသောအမွေးမရှိ၊ အရေအောက်၌မစွဲ၊ ခပ်မည်း
မည်းဖြစ်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုသူကို ခု
၂၇ နစ်ရက်ပတ်လုံး ချုပ်ထားရမည်။– သတ္တမနေ့၌
ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှု၍ နူကွက်သည်
အရေ၌တိုးပွါးလျှင်၊ ထိုသူသည်မစင်ကြယ်ဟု
၂၈ ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ နူနာဖြစ်၏။– သို့မ
ဟုတ် နူကွက်မရွေ့ အရေ၌မတိုးပွါး ခပ်မည်းမည်း
ဖြစ်လျှင်၊ မီးလောင်နာအဖူးဖြစ်၏။ ထိုသူသည်
စင်ကြယ်၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ မီး
လောင်သော အနာရွတ်သက်သက်ဖြစ်၏။
၂၉ ယောကျ်ားမိန်းမသည်လည်း၊ ခေါင်း၌ဖြစ်
၃၀ စေ၊ မေးနှုတ်ခမ်းစေ၊ အနာပေါက်၍၊– ယဇ်ပုရော
ဟိတ်သည်ကြည့်ရှုသောအခါ၊ အရေအောက်၌ စွဲ
ဟန်နှင့်တကွ အမွေးဝါဝါပါးပါးရှိလျှင်၊ ထိုသူမ
စင်ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ ခေါင်း
၃၁ ၌ဖြစ်စေ၊ မေးနှုတ်ခမ်းဖြစ်စေ၊ ဗောက်နူနာဖြစ်၏။– ထို
အနာကို ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုသောအ
ခါ၊ အရေအောက်၌ စွဲဟန်မရှိ၊ နက်သောအမွေး
လည်းမရှိလျှင်၊ ထိုအနာပေါက်သောသူကို၊ ယဇ်
ပုရောဟိတ်သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ချုပ်ထားရ
၃၂ မည်။– သတ္တမနေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ကြည့်
ရှု၍၊ အနာမတိုးပွါး၊ ပါးသောအမွေးမရှိ။ အရေ
၃၃ အောက်၌စွဲဟန်လည်းမရှိလျှင်၊– ထိုသူ၏ အမွေး
ကိုရိတ်ရမည်။ အနာအမွေးကိုကား မရိတ်ရ။ တ
၃၄ ဖန် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ချုပ်ထားရမည်။– သတ္တမ
နေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှု၍ အရေ၌အ
နာမတိုးပွါး၊ အရေအောက်၌မစွဲလျှင်၊ ထိုသူသည်
စင်ကြယ်၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရမည်။ မိမိ
၃၅ အဝတ်ကိုလျှော်၍ စင်ကြယ်ရ၏။– စင်ကြယ်စေ
ပြီးမှ၊ နောက်တဖန် ဗောက်နူနာတိုးပွါးလျှင်၊–
၃၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှုပြန်၍ အနာတိုးပွါး
သည်မှန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဝါသောအ

To Contents

၃၇ မွေးကို မရှာရ။ ထိုသူသည်မစင်ကြယ်။– သို့မ
ဟုတ် ဗောဂ်နှုနာသည် ရပ်နေဟန်ရှိ၍ နက်
သောအမွေးပေါက်လျှင်၊ အနာပျောက်၍ ထိုသူ
သည်စင်ကြယ်သောကြောင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
က ထိုသူသည် စင်ကြယ်၏ဟုစီရင်ရမည်။

၃၈ ယောကျ်ားမိန်းမသည်လည်း၊ ကိုယ်အရေ၌
၃၉ ဖြူသောနူကွက်ရှိ၍၊– ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
ကြည့်ရှုသောအခါ မွဲသောအဆင်းရှိလျှင်၊ အရေ၌
ပေါက်သောညှင်းဖြစ်၏။ ထိုသူသည် စင်ကြယ်
၄၀ ၏။– ဆံပင်ကျွတ်သောသူသည်၊ ခေါင်းပြောင်
၄၁ သော်လည်း စင်ကြယ်၏။– နဖူးဆံကျွတ်သောသူ
သည် နဖူးပြောင်သော်လည်း စင်ကြယ်၏။–
၄၂ ပြောင်သောခေါင်း၌ဖြစ်စေ၊ ပြောင်သောနဖူး၌
ဖြစ်စေ၊ ဖြူနီသောအနာပေါက်လျှင်၊ ထိုပြောင်ရာ
၄၃ ၌ ပေါက်သောနူနာဖြစ်၏။– ထိုအခါ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်သည် ကြည့်ရှု၍၊ ကိုယ်အရေ၌ နူနာထင်သ
ကဲ့သို့၊ ပြောင်ရာ၌ပေါက်သော အနာ၏အဖူး ဖြူ
၄၄ နီလျှင်၊– ထိုသူသည်မစင်ကြယ်။ လူနူဖြစ်၏။
ခေါင်း၌အနာပေါက်သောကြောင့်၊ အလျင်းမစင်
၄၅ ကြယ်ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်ရမည်။– နူနာစွဲ
သောသူသည် စုတ်သောအဝတ်ကိုဝတ်ရမည်။
ခေါင်းကိုမဖုံး၊ အထက်နှုတ်ခမ်းကိုဖုံးလျက်၊ မစင်
၄၆ ကြယ်၊ မစင်ကြယ်ဟု ဟစ်ကြော်ရမည်။– ထိုအ
နာစွဲသည်ကာလပတ်လုံး၊ သူသည်ညစ်ညူး၏။
မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ တယောက်တည်းနေရ
မည်။ သူ့နေရာသည် တပ်ပြင်မှာရှိရမည်။

၄၇ ၎င်းနည်း နူနာစွဲသောအဝတ်သည်၊ ပိတ်အ
၄၈ ဝတ်ဖြစ်စေ၊ သိုးမွေးအဝတ်ဖြစ်စေ၊– ရက်ကန်း
ပင်ဖြစ်စေ၊ ရက်ကန်းသားဖြစ်စေ၊ သားရေဖြစ်
စေ၊ သားရေနှင့်လုပ်သော အသုံးအဆောင်ဖြစ်
၄၉ စေ၊– အဝတ်၌စွဲသောအနာသည် ခပ်စိမ်းစိမ်း၊
ခပ်နီနီရှိလျှင်၊ နူနာဖြစ်၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား
၅၀ ပြရမည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အနာစွဲသော
အဝတ်ကိုကြည့်ရှု၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး လုံခြုံစွာ
၅၁ ထားရမည်။– သတ္တမနေ့၌ တဖန်ကြည့်ရှု၍ အ
ဝတ်၌အနာတိုးပွါးလျှင်၊ ရက်ကန်းပင်ဖြစ်စေ၊
ရက်ကန်းသားဖြစ်စေ၊ သားရေဖြစ်စေ၊ သားရေ
နှင့် လုပ်သောအရာဖြစ်စေ၊ မစင်ကြယ်။ စား
၅၂ တတ်သောနူနာစွဲပြီ။– ထိုအဝတ်ကို မီးရှို့ရမည်။
စားတတ်သောနူနာစွဲသော ရက်ကန်းပင်၊ ရက်
ကန်းသား၊ ပိတ်အဝတ်၊ သိုးမွေးအဝတ်၊ သားရေ
၅၃ အသုံးအဆောင်ကို မီးရှို့ရမည်။– ယဇ်ပုရော
ဟိတ်သည်ကြည့်ရှု၍၊ ရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်း
သားအဝတ်၊ သားရေအသုံးအဆောင်၌ အနာမ
၅၄ တိုးပွါးလျှင်၊– အနာစွဲသောအရာကို ဆေးလျှော်
စေမည်အကြောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်၍ တ
၅၅ ဖန် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး လုံခြုံစွာထားရမည်။– ဆေး
လျှော်ပြီးမှ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကြည့်ရှုပြန်၍၊
အနာမတိုးပွါးသော်လည်း၊ အဆင်းမခြားနားလျှင်၊
မစင်ကြယ်။ မီးရှို့ရမည်။ အတွင်း၌ဖြစ်စေ၊ ပြင်၌
၅၆ ဖြစ်စေ၊ ဆွေးမြေခြင်းရှိ၏။– ဆေးလျှော်ပြီးမှ၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ကြည့်ရှု၍ အနာသည် ခပ်
မည်းမည်းဖြစ်လျှင်၊ အဝတ်၊ သားရေ၊ ရက်ကန်း
ပင်၊ ရက်ကန်းသားထဲက အနာကွက်ကိုဆုတ်ဖဲ့ရ
၅၇ မည်။– နောက်တဖန် ထိုရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်း
သားအဝတ်၊ သားရေအသုံးအဆောင်၌ အနာပေါ်
ပြန်လျှင်၊ တိုးပွါးတတ်သောအနာဖြစ်၏။ ထိုသို့
၅၈ အနာစွဲသောဥစ္စာကို မီးရှို့ရမည်။– ရက်ကန်းပင်၊
ရက်ကန်းသားအဝတ်၊ သားရေအသုံးအဆောင်
ဟူသမျှကို ဆေးလျှော်၍ အနာပျောက်လျှင်၊ ဒု
၅၉ တိယအကြိမ်ဆေးလျှော်၍ စင်ကြယ်ရ၏။– ဤ
ရွေ့ကား စင်ကြယ်သည်၊ မစင်ကြယ်သည်ကိုစီ
ရင်စေခြင်းငှါ နူနာစွဲသော ပိတ်အဝတ်၊ သိုးမွေး
အဝတ်၊ ရက်ကန်းပင်၊ ရက်ကန်းသား၊ သားရေ
အသုံးအဆောင်တို့နှင့်ဆိုင်သောတရား ဖြစ်သ
တည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄

၁၂ တဖန် မောရှေအားထာဝရဘုရားက၊– နူနာ
စွဲသောသူသည် စင်ကြယ်စေသောနေ့၌ ကျင့်ရ
၂ သောတရားဟူမူကား၊– ထိုသူကို ယဇ်ပုရော
ဟိတ်ထံသို့ခေါ်ခဲ့ပြီးမှ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်
တပ်ပြင်သို့ထွက်၍ ကြည့်ရှုသောအခါ၊ နူနာ
၄ ပျောက်သည်မှန်လျှင်၊– စင်ကြယ်စေခြင်းကိုခံရ
သော ထိုသူအဘို့၊ အသက်ရှင်၍စင်ကြယ်သော
ငှက်နှစ်ကောင်၊ အာရဇ်သစ်သား၊ နီမောင်းသော
၅ ကြိုး၊ ဟုသုပ်ပင်ညွှန့်တို့ကို မှာလိုက်၍၊– စီး
သောရေကိုထည့်သောမြေအိုးထဲ၌ ငှက်တ
၆ ကောင်ကိုသတ်စေပြီးမှ၊– အာရဇ်သစ်သား၊ နီ
မောင်းသောကြိုး၊ ဟုသုပ်ပင်ညွှန့်နှင့်တကွ အ
သက်ရှင်သော ငှက်ကိုယူ၍၊ ငှက်သွေးရောပြီး
၇ သောရေ၌ နှစ်ပြီးလျှင်၊– နူနာစင်ကြယ်စေရ
သောလူအပေါ်မှာ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင်ဖြန်း၍၊
ထိုသူသည် စင်ကြယ်၏ဟု စီရင်ရမည်။ ထိုနောက်
အသက်ရှင်သောငှက်ကို ဟင်းလင်းသော အရပ်၌
၈ လွှတ်လိုက်ရမည်။– စင်ကြယ်စေရသောသူသည်
မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍၊ မိမိဆံပင်ကို အကုန်အ

To Contents

စင်ရိတ်ပြီးမှ၊ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ရေချိုးရမည်။
ထိုနောက်၊ တပ်ထဲသို့ဝင်၍၊ မိမိတဲပြင်၌ ခုနစ်
၉ ရက်နေရမည်။– သတ္တမနေ့၌ မိမိဆံပင်၊ မုတ်
ဆိတ်၊ မျက်ခုံးမွေးအစရှိသော ကိုယ်မွေးရှိသမျှ
ကိုရိတ်၍၊ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ပြီးမှ၊ ရေချိုး၍စင်
၁၀ ကြယ်ရ၏။– အဋ္ဌမနေ့၌လည်း၊ အပြစ်မရှိ၊ အခါ
မလည်သော သိုးသငယ်အထီးနှစ်ကောင်၊ အမ
တကောင်ကိုငင်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့၊ ဆီ
ရောသောမုန့်ညက်သုံးသြမဲနှင့် ဆီတလောဃကို
၁၁ ငင်းယူပြီးလျှင်၊– စင်ကြယ်စေသောဃဇ်ပုရော
ဟိတ်သည်၊ စင်ကြယ်စေအပ်သောလူကို၊ ပရိ
သတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနား၊ ထာဝရဘု
ရားရှေ့တော်၌ ထိုပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ ဆက်ရ
၁၂ မည်။– သိုးသငယ်အထီးတကောင်ကိုယူပြီးလျှင်
ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ပူဇော်၍၊ ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ချီလွှဲသောပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီတ
၁၃ လောဃနှင့်တကွ ချီလွှဲရမည်။– ထိုသိုးသငယ်ကို
အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကို
သတ်ရာအရပ်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနခွဲ သတ်ရမည်။
အကြောင်းမူကား၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင်ကို၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်ယူပိုင်သကဲ့သို့၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာ
ယဇ်ကောင်ကို ယူပိုင်၏။ အလွန်သန့်ရှင်းပေ
၁၄ ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဒုစရိုက်အပြစ်ဖြေ
ရာ ယဇ်ကောင်အသွေးကိုယူ၍ စင်ကြယ်စေရ
သောသူ၏ လက်ျာနားပျဉ်ခွံ့ငင်း၊ လက်ျာလက်
၁၅ မ၊ လက်ျာခြေမဉ်ငင်းထည့်ရမည်။– ဆီအချို့ကို
လည်းယူ၍၊ မိမိလက်ဝဲလက်ဝါးခွံ လောင်းပြီး
၁၆ လျှင်၊– ထိုဆီကို မိမိလက်ျာလက်ညှိုးနှင့်တို့ယူ၍
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင်
၁၇ ဖြန်းရမည်။– မိမိလက်၌ကြွင်းသောဆီကို စင်
ကြယ်စေရသော သူ၏လက်ျာနားပျဉ်ခွံ့ငင်း၊
လက်ျာလက်မ၊ လက်ျာခြေမဉ်ငင်းရှိသော ဒုစ
ရိုက်ဖြေရာယဇ်ကောင်အသွေးအပေါ်မှာ ထည့်ရ
၁၈ မည်။– မိမိလက်၌ကြွင်းသေးသောဆီကို၊ စင်
ကြယ်စေရသောသူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ လောင်း၍
ထိုသူအဘို့အပြစ်ဖြေခြင်းကို ထာဝရဘုရားရှေ့
၁၉ တော်၌ ပြုရမည်။– ထိုမှတပါး၊ စင်ကြယ်စေရ
သောသူအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းငှါ၊ အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်ကိုပူဇော်၍၊ နောက်တဖန် မီးရှို့ရာယဇ်
၂၀ ကောင်ကိုသတ်ရမည်။– မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်နှင့်
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူ
ဇော်သဖြင့် ထိုလူအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြု၍
သူသည်သန့်ရှင်းရ၏။

၂၁ ထိုသူသည်ဆင်းရဲ၍ ဤမျှလောက်မတတ်
နိုင်လျှင်၊ ချီလွှဲ၍ မိမိအပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုစရာဘို့၊
ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ် သိုးသငယ်တကောင်ကိုငင်း၊
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီရောသောမုန့်ညက်
၂၂ တသြမဲနှင့် ဆီတလောဃကိုငင်း၊– တတ်နိုင်သ
မျှအတိုင်း၊ ခိုနှစ်ကောင်၊ သို့မဟုတ် ချိုးကလေး
နှစ်ကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တကောင်၊ မီးရှို့
၂၃ ရာယဇ်ဘို့တကောင်ကိုငင်းယူ၍၊– မိမိစင်ကြယ်
ခြင်းအလိုငှါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်ဝင်တွင် ပရိ
သတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနား၊ ယဇ်ပုရော
၂၄ ဟိတ်ထံသို့၊ အဋ္ဌမနေ့၌ဆောင်ခဲ့ပြီးမှ၊– ယဇ်ပု
ရောဟိတ်သည် ဒုစရိုက်အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်သိုးသ
ငယ်နှင့် ဆီတလောဃကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ချီလွှဲရာ၊ ပူဇော်သက္ကာဘို့ ချီလွှဲရမည်။–
၂၅ ထိုသိုးသငယ်ကိုသတ်ပြီးလျှင်၊ အသွေးကိုယူ၍
စင်ကြယ်စေရသောသူ၏ လက်ျာနားပျဉ်ခွံ့ငင်း၊
လက်ျာလက်မ၊ လက်ျာခြေမဉ်ငင်း ထည့်ရမည်။–
၂၆ ဆီအချို့ကိုလည်း မိမိလက်ဝဲလက်ဝါးခွံလောင်း
၂၇ ပြီးလျှင်၊– ထိုဆီကို မိမိလက်ျာလက်ညှိုးနှင့် ထာ
ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင်ဖြန်း
၂၈ ရမည်။– မိမိလက်ခံကြွင်းသောဆီကို စင်ကြယ်
စေရသောသူ၏ လက်ျာနားပျဉ်ခွံ့ငင်း၊ လက်ျာ
လက်မ၊ လက်ျာခြေမဉ်ငင်းရှိသော ဒုစရိုက်ဖြေရာ
၂၉ ယဇ်ကောင်အသွေးပေါ်မှာထည့်၍၊– မိမိခွံကြွင်း
သေးသောဆီကို ထိုလူခေါင်းပေါ်မှာလောင်း၍ သူ
အဘို့အပြစ်ဖြေခြင်းကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
၃၀ ပြုရမည်။– ထိုသူသည် တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း ခို
နှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်
၃၁ စေ၊– အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တကောင်၊ ဘောဇဉ်ပူ
ဇော်သက္ကာနှင့်တကွ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့တကောင်
ကို ဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်ပူဇော်
လျက်၊ ထိုသူအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ထာဝရဘု
၃၂ ရားရှေ့တော်၌ ပြုရမည်။– ဤရွေ့ကား၊ နွားစွဲ၍
မိမိစင်ကြယ်စေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်အောင် ဆင်းရဲ
သောသူနှင့် ဆိုင်သောတရားဖြစ်သတည်းဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၃၃ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်အား
၃၄ မိန့်တော်မူသည်ကား၊– သင်တို့ပိုင်ထိုက်ရာ၊ ငါ
ပေးသောခါနာန်ပြည်သို့ သင်တို့ရောက်သောအ
ခါ၊ သင်တို့နေရာထိုပြည်တွင် အိမ်တစုံတခုခွဲ နူ
၃၅ နာကိုငါစွဲစေလျှင်ငင်း၊– အိမ်ရှင်သည် ယဇ်ပု
ရောဟိတ်ထံသို့သွား၍၊ အကျွန်ုပ်အိမ်ကို နွားစွဲ
၃၆ ဟန်ရှိပါ၏ဟုပြောဆိုလျှင်ငင်း၊– ထိုအိမ်၌ရှိသမျှ

To Contents

တို့သည်၊ မစင်ကြယ်ရာသို့ရောက်မည်ကို စိုးရိမ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် နုနာကိုအကြည့်အရှုမဝင်မီ၊ ရှိသမျှကိုထုတ်စေခြင်းငှါ စီရင်ရမည်။ ထိုနောက်ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထိုအိမ်ကိုအကြည့်
၃၇ အရှုဝင်၍၊- အနာကိုကြည့်ရှုသောအခါ၊ ကျောက်ထရံချိုင့်ရာတို့၌ ခပ်စိမ်းစိမ်း၊ ခပ်နီနီဖြစ်၍၊
၃၈ ကျောက်ထရံထဲ၌ အနာစွဲဟန်ရှိလျှင်၊- အိမ်တံခါးပြင်သို့ထွက်၍၊ ထိုအိမ်ကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး
၃၉ ပိတ်ထားရမည်။- သတ္တမနေ့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အကြည့်အရှုလာ၍၊ ကျောက်ထရံ၌ အနာ
၄၀ တိုးပွါးလျှင်၊- အနာစွဲသော ကျောက်တို့ကိုနှုတ်ပယ်၍၊ မြို့ပြင်မစင်ကြယ်သောအရပ်၌ ပစ်ထား
၄၁ စေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်စီရင်၍၊- ထိုအိမ်ကို အတွင်းပတ်လည်၌ခြစ်စေရမည်။ ခြစ်၍ကျသော အမှုန့်ကိုလည်း မြို့ပြင်မစင်ကြယ်သော
၄၂ အရပ်၌ သွန်ပစ်ရမည်။- အရင်ကျောက်အစား၌ အခြားသောကျောက်ကိုယူ၍ ထည့်ပြီးလျှင်၊ အ
၄၃ သစ်သောအင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံရမည်။- ထိုသို့ကျောက်ကိုနှုတ်ပယ်၍ အိမ်ကိုခြစ်ခြင်း၊ အသစ်မွမ်းမံခြင်းကိုပြုပြီးမှ၊ တဖန်အနာစွဲပြန်လျှင်၊-
၄၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်လည်း အကြည့်အရှုလာ၍ ထိုအိမ်၌ အနာထိုးပွါးသည်မှန်လျှင်၊ စားတတ်သောနုနာဖြစ်၏။ ထိုအိမ်သည် မစင်ကြယ်သော
၄၅ ကြောင့်၊- ကျောက်၊ သစ်သား၊ အင်္ဂတေရှိသမျှကို ဖြိုဖျက်၍၊ မြို့ပြင် မစင်ကြယ်သောအရပ်သို့
၄၆ ယူသွားရမည်။- ထိုမှတပါး၊ ထိုအိမ်ကို ပိတ်ထားသည်ကာလပတ်လုံး၊ အထဲသို့ဝင်မိသောသူသည်၊
၄၇ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်။- ထိုအိမ်၌အိပ်သောသူ၊ စားသောက်သောသူသည်၊ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်ရမည်။

၄၈ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အကြည့်အရှုလာသောအခါ၊ အိမ်ကိုအသစ်မွမ်းမံပြီးမှ အနာမတိုးပွါးလျှင်၊ အနာပျောက်သောကြောင့် ထိုအိမ်
၄၉ သည်စင်ကြယ်၏ဟု စီရင်ရမည်။- ထိုအိမ်ကိုစင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ငှက်နှစ်ကောင်၊ အာရဇ်သစ်သား၊ နီမောင်းသောကြိုး၊ ဟုသုပ်ပင်ညွှန့်တို့ကို
၅၀ ယူ၍၊- စီးသောရေကိုထည့်သော မြေအိုးထဲ၌
၅၁ ငှက်တကောင်ကိုသတ်ပြီးမှ၊- အာရဇ်သစ်သား၊ ဟုသုပ်ပင်ညွှန့်၊ နီသောကြိုး၊ အသက်ရှင်သော ငှက်ကိုယူ၍၊ ငှက်သွေးရောသော ရေ၌နှစ်ပြီးလျှင်၊ ထိုအိမ်ကို ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင်ဖြန်းရ
၅၂ မည်။- ထိုသို့ငှက်သွေးအစရှိသည်တို့နှင့် ထိုအိမ်ကိုစင်ကြယ်စေပြီးမှ၊- အသက်ရှင်သောငှက်ကို
၅၃ မြို့ပြင်ဟင်းလင်းသောအရပ်၌ လွှတ်လိုက်၍၊ ထိုအိမ်အဘို့၊ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလျှင်၊ စင်
၅၄-၅၇ ကြယ်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။- ဤရွေ့ကား၊ စင်ကြယ်သည်၊ မစင်ကြယ်သည်ကို ပိုင်းခြားခြင်းသိစေခြင်းငှါ၊ ဗောက်နုနာအစရှိသောနုနာအမျိုးမျိုး၊ အဝတ်၌စွဲသောနုနာ၊ အိမ်၌စွဲသောနုနာ၊ အဖူး၊ ယားနာ၊ နူကွက်နှင့်ဆိုင်သော နုနာတရားဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅

၁ တဖန် မောရှေနှင့်အာရုန်အား ထာဝရဘုရား
၂ က၊- သင်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ရိနာစွဲသောယောကျ်ား
၃ သည် မစင်ကြယ်။- အစဉ်ယိုသည်ဖြစ်စေ၊ တခါတလေရပ်သည်ဖြစ်စေ၊ ထိုသူသည် မစင်ကြယ်။-
၄ အိပ်သမျှ ထိုင်သမျှသော အိပ်ရာထိုင်ရာတို့သည်
၅-၈ လည်း မစင်ကြယ်။- သူ၏အိပ်ရာကိုထိသောသူ၊ သူ့ထိုင်ရာအပေါ်မှာထိုင်သောသူ၊ သူ၏ကိုယ်ကိုထိသောသူ၊ သူ၏တံထွေးထိမိသောသူသည်၊ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။- ရိနာစွဲ
၉ သောသူစီးသော ကုန်းနှီးလည်း မစင်ကြယ်။- သူ
၁၀ အောက်၌ရှိသောအရာကို ထိသောသူသည် ညဦးတိုင်အောင်မစင်ကြယ်။ ထိုအရာတစုံတခုကို ဆောင်သောသူသည်၊ မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်
၁၁ ကြယ်ဖြစ်၏။- ရိနာစွဲသောသူသည်၊ လက်မဆေးဘဲ သူတပါးကိုလက်နှင့်ထိလျှင်၊ ထိုသူသည် မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကို ရေချိုးရမည်။ ညဦး
၁၂ တိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။- ရိနာစွဲသောသူထိသော မြေတန်ဆာကို ခွဲရမည်။ သစ်သားတန်
၁၃ ဆာကို ရေနှင့်ဆေးရမည်။- ရိနာစွဲသောသူသည် အနာပျောက်သောအခါ၊ ပျောက်သောနေ့ကစ၍၊ ခုနစ်ရက်လွန်မှ မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍၊ စီးသောရေနှင့် ကိုယ်ကိုချိုးသဖြင့် စင်ကြယ်ရ၏။-
၁၄ အဋ္ဌမနေ့၌လည်း၊ ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံခါးနားသို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အားပေးရမည်။-
၁၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့တကောင်ကို ပူဇော်၍၊ ရိနာစွဲသောသူအဘို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အ
၁၆ ပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။- ယောကျ်ားသည် သုတ်ရည်ထွက်လျှင် တကိုယ်လုံးရေချိုးရမည်။ ညဦး

To Contents

၁၇ တိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။– သုတ်ရည်ထိ
သောအဝတ်၊ သားရေရှိသမျှတို့ကို ရေနှင့်လျှော်
ရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။–
၁၈ ယောကျ်ားသည် မိန်းမနှင့်သံဝါသပြုလျှင်၊ နှစ်
ယောက်စလုံးတို့သည် ရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်
အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။
၁၉ မိန်းမသည်ဥတုရောက်လျှင်၊ ခုနစ်ရက်ပတ်
လုံး ဥတုမစင်ကြယ်ရာ၌ နေရမည်။ သူ့ကိုထိ
သောသူသည် ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်
၂၀ ၏။– ဥတုမစင်ကြယ်လျက်အိပ်သမျှ၊ ထိုင်သ
၂၁ မျှတို့သည် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။– သူ၏အိပ်ရာ၊ သူ
၂၂ ၏ထိုင်ရာကိုထိသောသူသည်၊ မိမိအဝတ်ကို
လျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင်
၂၃ မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။– သူ၏နေရာထိုင်ရာစွန်း
လျှင်၊ ထိုနေရာထိုင်ရာကို ထိသောသူသည် ည
၂၄ ဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။– ဥတုရောက်
သောမိန်းမနှင့် သံဝါသပြုသောသူသည် ခုနစ်
ရက်ပတ်လုံး မစင်ကြယ်၊ အိပ်ရာရှိသမျှလည်း မ
၂၅ စင်ကြယ်ဖြစ်၏။– ဥတုမစင်ကြယ်ရာကာလ
လွန်မှ၊ သွေးယိုနာမပျောက်လျှင်၊ အနာမပျောက်
ခဲ့တိုင်အောင် ဥတုမစင်ကြယ်လျက် နေရသကဲ့
၂၆ သို့ မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။– အနာမပျောက်ခဲ့တိုင်
အောင် သူ၏အိပ်ရာသည် ဥတုမစင်ကြယ်သော
အိပ်ရာကဲ့သို့ငင်း၊ ထိုင်ရာသည်လည်းထိုကဲ့သို့
၂၇ ငင်း မစင်ကြယ်ဖြစ်ကြ၏။– ထိုအရာတို့ကို ထိ
သောသူသည်လည်း မစင်ကြယ်သောကြောင့်၊ မိ
မိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရမည်။ ည
၂၈ ဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။– ထိုမိန်းမ
သည် သွေးယိုနာပျောက်၍ ခုနစ်ရက်လွန်လျှင်
၂၉ စင်ကြယ်လိမ့်မည်။– အဋ္ဌမနေ့၌ ခိုနှစ်ကောင်
ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကို
ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါးနား၊ ယဇ်ပု
၃၀ ရောဟိတ်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။– ယဇ်ပုရော
ဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တကောင်၊ မီးရှို့
ရာယဇ်ဘို့တကောင်ကို ပူဇော်၍၊ ဥတုမစင်
ကြယ်သောမိန်းမအဘို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်
၃၁ ၌ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။– ထိုသို့ ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့သည် မိမိတို့တွင်ရှိသော ငါတဲ
တော်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ မိမိတို့မစင်ကြယ်ရာ၌
မသေစေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကို မစင်ကြယ်ခြင်းနှင့်
၃၂ ကင်းစေရမည်။– ဤရွေ့ကား၊ ရိနာစွဲသော
၃၃ သူ၊ သုတ်ရည်ထွက်၍ညစ်ညူးသောသူ၊– ဥတု
ရောက်သောမိန်းမ၊ သံဝါသပြုသော ယောကျ်ား
မိန်းမ၊ မစင်ကြယ်သောမိန်းမနှင့် သံဝါသပြုသော
ယောကျ်ား စောင့်ရသောတရားဖြစ်သတည်းဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁၆

၁ အာရုန်၏သားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌ပူဇော်၍ သေသောနောက်၊
ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်တော်မူ
၂ သည်ကား၊– သင်၏အစ်ကိုအာရုန်သည် သေ
တော်မူခြင်းကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ သန့်ရှင်းရာ
ဌာနတော်အထဲ၊ သေတ္တာအပေါ်မှာတင်သောအ
ဖုံးကို ကျွယ်ကာသော ကုလားကာအတွင်းသို့ အ
ခါခပ်သိမ်းမဝင်စေခြင်းငှါ ဆင့်ဆိုလော့။ ငါသည်
သေတ္တာဖုံးအပေါ်၊ မိုးယံတိမ်၌ထင်ရှားမည်။–
၃ အာရုန်သည် သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အထဲသို့ အ
ဘယ်သို့ဝင်ရမည်နည်းဟူမူကား၊ အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊ မီးရှို့
၄ ရာယဇ်ဘို့ သိုးထီးတကောင်ပါရမည်။– သန့်ရှင်း
သောပိတ်ချောအင်္ကျီ၊ ပိတ်ချောပေါင်းဘီကိုဝတ်
၍၊ ပိတ်ချောခါးပန်းကို စည်းရမည်။ ပိတ်ချော
ဗေါင်းကိုလည်း ဆောင်းရမည်။ ထိုအဝတ်တန်
ဆာတို့သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ ကိုယ်ကိုရေ
၅ ချိုးပြီးမှ ဝတ်ဆင်ရမည်။– အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့
ဆိတ်သငယ်နှစ်ကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ သိုးတ
ကောင်ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်လက်
၆ မှ ခံယူရမည်။– အာရုန်သည် မိမိနှင့်ဆိုင်သော မိ
မိအပြစ်ဖြေရာယဇ်နွားကိုပူဇော်၍၊ မိမိအဘို့နှင့်
မိမိအိမ်သူများအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရ
၇ မည်။– ဆိတ်နှစ်ကောင်ကိုလည်းယူ၍ ပရိသတ်
စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနား၊ ထာဝရဘုရား
၈ ရှေ့တော်၌ ဆက်ရမည်။– အာရုန်သည် ထိုဆိတ်
နှစ်ကောင်ကို ထာဝရဘုရားအဘို့ စာရေးတံတ
တံ၊ လွတ်လပ်လဟာအဘို့တတံ၊ စာရေးတံနှစ်
၉ တံချ၍၊– ထာဝရဘုရားအဘို့ စာရေးတံကျသော
ဆိတ်ကိုဆောင်ခဲ့၍ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ပူဇော်
၁၀ ရမည်။– လွတ်လပ်လဟာအဘို့ စာရေးတံကျ
သောဆိတ်ကို၊ အသက်ရှင်လျက် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ဆက်၍ သူ့အပေါ်မှာ အပြစ်ဖြေခြင်း
ကိုပြုပြီးလျှင်၊ တောခွ လွတ်လပ်လဟာသို့
လွှတ်လိုက်ရမည်။
၁၁ အာရုန်သည် မိမိနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်နွားကို ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ မိမိအဘို့နှင့် မိမိ
အိမ်သူအိမ်သားများအဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြု
၍၊ မိမိနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ဖြေရာယဇ်နွားကို

To Contents

၁၂ သတ်ရမည်။- ထာဝရဘုရားရှေ့တော် ယဇ်
ပလ္လင်မီးခဲနှင့် ပြည့်သော လင်ပန်းကိုကိုင်လျက်၊
ညက်စွာသော နံ့သာပေါင်းမွှေးအမှုန့်ကို မိမိ
လက်၌အပြည့်ယူ၍၊ ကုလားကာအတွင်းသို့
၁၃ ဆောင်သွားရမည်။- ထိုအခါသူသည် သေတော်
နှင့်ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ နံ့သာပေါင်းအ
ခိုးအငွေ့သည် သက်သေခံချက်အပေါ်မှာရှိသော
သေတ္တာအဖုံးကို မွန်းစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ နံ့သာပေါင်းကို မီးပေါ်မှာတင်ရမည်။-
၁၄ နွားအသွေးအချို့ကိုလည်းယူ၍ အရှေ့မျက်နှာ
ဘက် သေတ္တာဖုံးအပေါ်၌ လက်ညှိုးနှင့်ဖြန်းရ
မည်။ သေတ္တာဖုံးရှေ့၌လည်း ခုနစ်ကြိမ်တိုင်
အောင် လက်ညှိုးနှင့်ဖြန်းရမည်။

၁၅ ထိုနောက် လူများနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်ဖြေ
ရာယဇ်ဆိတ်ကိုသတ်၍၊ အသွေးကို ကုလားကာ
အတွင်းသို့ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ နွားအသွေးကို ဖြန်း
သကဲ့သို့၊ သေတ္တာဖုံးအပေါ်၌ငင်း၊ ရှေ့၌ငင်း ဖြန်း
၁၆ ရမည်။- ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ မစင်ကြယ်
သောအပြစ်ကြောင့်ငင်း၊ ပြစ်မှားသောအပြစ် အ
မျိုးမျိုးတို့ကြောင့်ငင်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အ
ဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။ ထိုသို့ ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့၏ မစင်ကြယ်သောအပြစ်ထဲ
မှာနေရသော ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော် အ
၁၇ ဘို့ ပြုရမည်။- သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ အပြစ်
ဖြေခြင်းကိုပြုအံ့သောငှါ ဝင်သောအခါ၊ မိမိအ
ဘို့၊ မိမိအိမ်သူအိမ်သားများအဘို့၊ ဣသရေလပ
ရိသတ်အပေါင်းတို့အဘို့၊ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြု၍
မထွက်ဒိုတိုင်အောင်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲ
၁၈ တော်ထဲမှာ အဘယ်သူမျှမနေရ။- နောက်တဖန်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော် ယဇ်ပလ္လင်သို့ထွက်လာ
၍၊ ထိုပလ္လင်အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုအံ့သော
ငှါ၊ နွားအသွေး၊ ဆိတ်အသွေးကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်
၁၉ ပတ်လည် ဦးချိုတို့၌ ထည့်ရမည်။- ယဇ်ပလ္လင်
အပေါ်၌လည်း ထိုအသွေးကိုလက်ညှိုးနှင့် ခုနစ်
ကြိမ်တိုင်အောင်ဖြန်း၍ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့၏ မစင်ကြယ်သောအပြစ်မှ စင်ကြယ်သန့်
၂၀ ရှင်းစေရမည်။- ထိုသို့ သန့်ရှင်းရာဌာနတော် အ
ဘို့၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အဘို့၊ ယဇ်
ပလ္လင်အဘို့၊ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြီးစီးပြီးမှ၊ အ
၂၁ သက်ရှင်သောဆိတ်ကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။- အာ
ရုန်သည် အသက်ရှင်သောဆိတ်ခေါင်းပေါ်မှာ
လက်နှစ်ဘက်ကိုတင်လျက်၊ ဣသရေလအမျိုး
သားတို့၏ ဒုစရိုက်မှစ၍ ပြစ်မှားသောအပြစ် အ
မျိုးမျိုးရှိသမျှတို့ကိုဘော်ပြ၍၊ ဆိတ်ခေါင်းပေါ်
မှာ တင်ထားပြီးလျှင်၊ တော်လျောသောလူတွင်
၂၂ တောသို့စေလွှတ်ရမည်။- သူတို့အပြစ်ရှိသမျှကို၊
လူမနေသောအရပ်သို့ ဆောင်သွားသော ထို
၂၃ ဆိတ်ကို တော၌လွှတ်လိုက်ရမည်။- တဖန် အာ
ရုန်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ထဲသို့ ဝင်
၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ထဲသို့ အရင်ဝင်သော
အခါ၊ ဝတ်သောပိတ်ချောအဝတ်ကို ချွတ်၍ ထို
၂၄ အရပ်၌ထားရမည်။- သန့်ရှင်းရာဌာန၌ ကိုယ်ကို
ရေချိုး၍၊ မိမိအဝတ်ကိုဝတ်ပြီးမှ တဖန်ထွက်
လာ၍၊ မိမိမီးရှို့ရာယဇ်၊ လူများမီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူ
ဇော်သဖြင့်၊ မိမိအဘို့နှင့် လူများအဘို့ အပြစ်ဖြေ
၂၅ ခြင်းကို ပြုရမည်။- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင်
၂၆ ဆီဥကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရမည်။- လွှတ်
လပ်လဟာသို့ ဆိတ်ကိုလွှတ်လိုက်သောသူသည်
လည်း မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍ ကိုယ်ကို ရေချိုးရ
၂၇ မည်။ ထိုနောက်မှ တပ်ထဲသို့ဝင်ရမည်။- သန့်
ရှင်းရာဌာနတော်၌ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုအံ့သော
ငှါ ဆောင်သွင်းသော အသွေးနှင့်ဆိုင်သော အ
ပြစ်ဖြေရာယဇ်နွားကိုငင်း၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်
ဆိတ်ကိုငင်း၊ တပ်ပြင်သို့ယူသွား၍ အရေ၊ အ
၂၈ သား၊ ချေးနှကို မီးရှို့ရမည်။- မီးရှို့သောသူသည်
လည်း မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုရေချိုးရ
မည်။ ထိုနောက်မှ တပ်ထဲသို့ဝင်ရမည်။

၂၉ သင်တို့သည် အစဉ်စောင့်ရသောပညတ်တော်
ဟူမူကား၊ အမျိုးသားချင်းဖြစ်စေ၊ သင်တို့တွင်
တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ သတ္တမ
လဆယ်ရက်နေ့၌ အလုပ်ကိုအလျှင်းမလုပ်၊ ခြိုး
၃၀ ခြံစွာကျင့်လျက်နေရကြမည်။- အကြောင်းမူ
ကား၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အ
ပြစ်ရှိသမျှတို့နှင့် ကင်းစင်မည်အကြောင်း၊ ထို
နေ့ရက်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သင်တို့ကို စင်
ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရမည်။-
၃၁ ထိုနေ့ရက်သည် ထာဝရပညတ်တော်အတိုင်း၊
သင်တို့ငြိမ်ဝပ်ရာဥပုသ်နေ့၊ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရသော
၃၂ နေ့ဖြစ်သတည်း။- အဘအရာ၌ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်အမှုကိုဆောင်စေခြင်းငှါ၊ အရင်ယဇ်ပုရော
ဟိတ်လက်မှ ဘိသိက်နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ်
အရာကို ခံသောသူသည်၊ ထိုအပြစ်ဖြေခြင်းကို
ပြုရမည်။ ထိုယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သန့်ရှင်း
၃၃ သော ပိတ်ချောအဝတ်ကိုဝတ်၍၊- သန့်ရှင်းရာ
ဌာနတော်အဘို့၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်
အဘို့၊ ယဇ်ပလ္လင်အဘို့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်များအ

To Contents

ဘို့၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို
၃၄ ပြုရမည်။– ဤရွှေကား၊ ကျသရေလအမျိုးသား
တို့၏ အပြစ်ရှိသမျှတို့ကြောင့် တနှစ်တခါ အ
ပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုမည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည်
အစဉ်စောင့်ရသောပညတ်တော်ဖြစ်သတည်းဟု
မောရှေအား ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်
အတိုင်း အာရုန်ပြုလေ၏။

၁၇

၁ တဖန် မောရှေအားထာဝရဘုရားက၊ သင်
၂ သည် အာရုန်နှင့်သူ၏သား၊– ကျသရေလအမျိုး
၃ သားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊– ကျသရေလအ
မျိုးသား တစုံတယောက်သည် သို့၊ ဆိတ်၊ နွား
ကို တပ်ထဲမှာ သတ်သည်ဖြစ်စေ၊ တပ်ပြင်မှာ
၄ သတ်သည်ဖြစ်စေ၊– ထာဝရဘုရား၏တဲတော်
ရှေ့တွင် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုခြင်း
ငှါ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးသို့မ
ဆောင်ခဲ့လျှင်၊ ထိုသူသည် အသက်သတ်သော
အပြစ်ရှိသည်ဟုမှတ်ရမည်။ အသက်သတ်သော
၅ ထိုသူကို သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်။– ကျသရေ
လအမျိုးသားတို့သည် တောခ်ိုပူဇော်သောယဇ်
တို့ကို၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့
တွင် ထာဝရဘုရားထံတော်မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်
ရှေ့သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရားအား မိဿဟာ
ယယဇ်ပူဇော်စေခြင်းငှါ ထိုသို့စီရင်ရသတည်း။–
၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုယဇ်ကောင်အသွေး
ကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနားခ်ိ၌ရှိ
သော ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်း
၍၊ ဆီဥကိုလည်း ထာဝရဘုရားအား မွေးကြိုင်
၇ ရာဘို့မီးရှို့ရမည်။– သူတို့သည် အထင်ကမှား
ယွင်းသကဲ့သို့ နောက်တဖန် နတ်ဆိုးတို့အား
ယဇ်မပူဇော်ရ။ ဤပညတ်သည် သူတို့အမျိုးအ
စဉ်အဆက် စောင့်ရသောပညတ်တော် ဖြစ်သ
၈ တည်း။– ကျသရေလအမျိုးသားချင်းဖြစ်စေ၊
သင်တို့တွင်တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်
စေ၊ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော အခြားသောယဇ်တ
၉ စုံတခုကို ပူဇော်သောအခါ၊– ထာဝရဘုရားအား
ပူဇော်သက္ကာပြုခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတံ
ခါးသို့ မဆောင်ခဲ့လျှင်၊ ထိုသူကို သူ၏အမျိုးမှ
ပယ်ရှင်းရမည်ဟု သူတို့အားဆင့်ဆိုရမည်။

၁၀ ကျသရေလအမျိုးသားမှစ၍၊ သင်တို့တွင်
တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားတစုံတယောက်
သည်၊ အသွေးတမျိုးမျိုးကိုစားလျှင်၊ ထိုသူကို ငါ
သည် မျက်နှာထား၍ သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်း
၁၁ မည်။– အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာအသက်
သည် အသွေးခ်ိ၌တည်၏။ သင်တို့ပြုသောအပြစ်
ကို ဖြေစေခြင်းငှါ၊ ထိုအသွေးကိုသင်တို့အား ယဇ်
ပလ္လင်ပေါ်မှာ ငါပေးပြီ။ လူအပြစ်ကိုဖြေသောအ
၁၂ ရာကား၊ အသွေးဖြစ်သတည်း။– ထို့ကြောင့် သင်
တို့၌ အဘယ်သူမျှ အသွေးကိုမစားရ။ သင်တို့
တွင် တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားလည်း အ
သွေးကိုမစားရဟု ကျသရေလအမျိုးသားတို့အား
၁၃ ငါ့အမိန့်တော်ရှိ၏။– ကျသရေလအမျိုးသားမှစ
၍ သင်တို့တွင်တည်းနေသော တပါးအမျိုးသား
တစုံတယောက်သည်၊ မုဆိုးလုပ်၍စားစရာဘို့
သား၊ ငှက်ကိုဘမ်းမိလျှင်၊ အသွေးကိုသွန်၍ မြေ
၁၄ နှင့်ဖုံးရမည်။– အသွေးသည် ခပ်သိမ်းသောကိုယ်
ခန္ဓာ အသက်ရှင်ရာအကြောင်းဖြစ်၏။ ထို
ကြောင့် သင်တို့သည် တစုံတခုသောကိုယ်ခန္ဓာ
၏အသွေးကိုမစားရဟု ကျသရေလအမျိုးသား
တို့အား ငါ့အမိန့်တော်ရှိ၏။ ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်
ခန္ဓာအသက်သည် အသွေးခ်ိ၌တည်သောကြောင့်၊
အသွေးကိုစားသောသူ မည်သည်ကား၊ ပယ်ရှင်း
၁၅ ခြင်းကိုခံရမည်။– အလိုလိုသေသောအကောင်၊
သားရဲကိုက်၍ သေသောအကောင်၏အသားကို
စားသောကိုယ်အမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသားမည်
သည်ကား၊ စားလျှင် မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်
ကိုရေချိုးရမည်။ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်
၁၆ ဖြစ်၏။ ထိုနောက် စင်ကြယ်ခြင်းရှိ၏။– အဝတ်
ကိုမလျှော် ရေမချိုးလျှင်၊ ကိုယ်အပြစ်ကိုကိုယ်ခံ
ရမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် ပညတ်တော်မူ၏။

၁၈

၁၂ တဖန် မောရှေအားထာဝရဘုရားက၊ သင်
သည် ကျသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
မည်မှာ၊ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ
၂ ဘုရားဖြစ်၏။– သင်တို့နေဘူးသော အဲဂုတ္တု
ပြည်၏အကျင့်ကိုငင်း၊ သင်တို့ကို ငါဖိုဆောင်လ
တံ့သော ခါနာန်ပြည်၏အကျင့်ကိုငင်း၊ သင်တို့
သည် မကျင့်၊ သူတို့တရားလမ်းသို့ မလိုက်ရ
၄ ကြ။– ငါစီရင်ချက်ရှိသည်အတိုင်းကျင့်၍၊ ငါပ
ညတ်တရားလမ်းသို့ လိုက်ခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်
ရကြမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝ
၅ ရဘုရားဖြစ်၏။– ထို့ကြောင့် ငါ့စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်
တို့ကို စောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ထိုအကျင့်ကို
ကျင့်သောသူသည် ထိုအကျင့်အားဖြင့်အသက်
ရှင်လိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။
၆ သင်တို့တွင် အဘယ်သူမျှ ကိုယ်ပေါက်ဘော်

To Contents

တော်သောသူကို ချဉ်း၍ သံဝါသမပြုရ။ ငါသည်
၇ ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။– သင်၏အဘနှင့်သာဆိုင်
သော သင်၏အမိကို မချဉ်းရ။ ကိုယ်အမိဖြစ်
၈ သောကြောင့် သံဝါသမပြုရ။– ကိုယ်အဘ၏မ
ယားမည်သည်ကို မချဉ်းရ။ အဘနှင့်သာ ဆိုင်
၉ ၏။– တအိမ်တည်း၌ မွေးဘွားသည်ဖြစ်စေ၊ အ
ခြားသောအရပ်၌ မွေးဘွားသည်ဖြစ်စေ၊ သင်၏
၁၀ နှမကိုမချဉ်းရ။– ကိုယ်ရင်သွေးဖြစ်သော သင်၏
၁၁ မြေးကိုမချဉ်းရ။– အမိခြားသော်လည်း တဘ
၁၂ တည်းဖြစ်သော နှမကိုမချဉ်းရ။– သင့်အဘ၏
ပေါက်ဘော်ရင်းဖြစ်သော အဘ၏နှမကိုငင်း၊–
၁၃ သင့်အမိ၏ပေါက်ဘော်ရင်းဖြစ်သော အမိ၏ညီ
၁၄ အစ်မကိုငင်း၊– အဘ၏ညီအစ်ကိုနှင့်သာဆိုင်
သော မိကြီးမိထွေးဖြစ်သော အဘ၏ညီအစ်ကို
၁၅ မယားကိုငင်း၊– သား၏မယားတည်းဟူသော
၁၆ ချွေးမကိုငင်း၊– ညီအစ်ကိုနှင့်သာဆိုင်သော ညီ
၁၇ အစ်ကို၏မယားကိုငင်း မချဉ်းရ။– ကိုယ်မယား
၏ပေါက်ဘော်ရင်းဖြစ်သော မယား၏သမီး၊ မ
ယား၏မြေးကို မချဉ်းရ။ မတရားသောအမှုဖြစ်
၁၈ ၏။– ကိုယ်မယားကိုနောင့်ရှက်ခြင်းငှါ သူအ
သက်ရှင်စဉ်တွင် သူ၏ညီအစ်မကို မသိမ်းရ။

၁၉ ဥတုရောက်၍ မစင်ကြယ်သောမိန်းမကို
၂၀ လည်း မချဉ်းရ။– ကိုယ်ကိုညစ်ညူးစေလျက်၊ သူ
၂၁ မယားကို မပြစ်မှားရ။– သင်၏သားသမီးတို့ကို၊
မောလုတ်ဘုရားအား မီးဖြင့်မပူဇော်ရ။ သင်၏
ဘုရားသခင်နာမတော်ကို မရှုတ်မချရ။ ငါသည်
၂၂ ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။– မိန်းမနှင့် ပေါင်းဘော်သ
ကဲ့သို့ ယောကျ်ားချင်းမပေါင်းဘော်ရ။ ရွံရာ
၂၃ ဘွယ်အမှုဖြစ်၏။– ကိုယ်ကိုကိုယ်ညစ်ညူးစေ၍
တိရစ္ဆာန်နှင့်မပေါင်းဘော်ရ။ မိန်းမသည်လည်း
မိမိနှင့် တိရစ္ဆာန်၏ပေါင်းဘော်ခြင်းကိုမခံရ။ ရွံ
ရာဘွယ်သော ရောနှောခြင်းဖြစ်၏။

၂၄ ထိုသို့သောအမှုအားဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်မ
ညစ်ညူးစေရ။ သင်တို့ရှေ့မှာ ငါနှင်ထုတ်သော
လူအမျိုးမျိုးတို့သည်၊ ထိုသို့သောအမှုကိုပြု၍
၂၅ ညစ်ညူးကြ၏။– သူတို့ပြည်သည်လည်း ညစ်
ညူး၏။ ညစ်ညူးသောအပြစ်ကြောင့် ငါဆုံးမ၍၊
ထိုပြည်သည် မိမိသားတို့ကို အော့အန်လိမ့်
၂၆-၂၈ မည်။– သင်တို့မူကား၊ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့
ကို စောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ထိုပြည်သည် သင်
တို့ရှေ့၌ရှိသော လူအမျိုးမျိုးတို့ကို အော့အန်သ
ကဲ့သို့ တဖန်ညစ်ညူးခြင်းကိုခံ၍၊ သင်တို့ကို မ
အော့အန်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်အမျိုးသားဖြစ်စေ၊
သင်တို့တွင်တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်
စေ၊ ထိုသို့သော ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို မပြုရ။
သင်တို့ရှေ့၌ရှိသောပြည်သားတို့သည် ထိုသို့
သောရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို ပြုသောအားဖြင့် သူ
၂၉ တို့ပြည်သည် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။– ထိုသို့သောရွံ
ရှာဘွယ်အမှုတို့ကို ပြုသောသူမည်သည်ကား၊
၃၀ သူ၏အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်။– သို့ဖြစ်
၍ သင်တို့ရှေ့၌ပြုကျူးသော ထိုရွံရှာဘွယ်ထုံးစံ
လေ့သို့ သင်တို့သည်လိုက်၍၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်မ
ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ ငါ့ပညတ်တရားကို စောင့်
ရှောက်ရကြမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉

၁၂ တဖန် မောရှေအားထာဝရဘုရားက၊ သင်
သည် ဣသရေလအမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်း
တို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်
ငါထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊
၂ သင်တို့လည်း သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလော့။– လူ
တိုင်း ကိုယ်မိဘကိုရိုသေရမည်။ ငါ့ဥပုသ်နေ့တို့
ကိုလည်း စောင့်ရမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရား
၄ သခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။– ရုပ်တုဆင်းတုကို
လည်း မချဉ်းမကပ်ရ။ ကိုယ်အတို့ သွန်းသောဘု
ရားတို့ကို မလုပ်ရ။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသ
၅ ခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။– မိဿဟာယယဇ်ကို
ထာဝရဘုရားအားပူဇော်လျှင်၊ စိတ်တော်နှင့်
၆ တွေ့အောင် ပူဇော်ရမည်။– ပူဇော်သောနေ့နှင့်
နက်ဖြန်နေ့၌ စားရမည်။ သန်ဘက်နေ့တိုင်
၇ အောင် ကျန်ကြွင်းလျှင် မီးရှို့ရမည်။– သန်ဘက်
နေ့၌ အနည်းငယ်ကိုမျှစားလျှင် ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်
၈ ၏။ စိတ်တော်နှင့်မတွေ့။– စားသောသူသည်
ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းသောအရာကို ရွှတ်ချ
သောကြောင့် မိမိအပြစ်ကိုခံရမည်။ ထိုသူကို သူ
၉ ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်။– ကိုယ်မြေ၌ဖြစ်သော
စပါးကိုရိတ်သောအခါ၊ လယ်ထောင့်တို့ကို အ
ကုန်အစင်မရိတ်ရ။ သိမ်းရာတွင် ကျန်ကြွင်း
၁၀ သောအရာကို ပြန်၍မကောက်မသိမ်းရ။– ကိုယ်
စပျစ်သီးကိုလည်း အကုန်အစင်မသိမ်းရ။ ကျန်
ကြွင်းသောအသီးကို ပြန်၍မဆွတ်ရ။ ထိုအသီး
ကိုဆင်းရဲသောသူ ဧည့်သည်အာဂန္တုအဘို့ ချန်
ခြင်းရမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာ
ဝရဘုရားဖြစ်၏။

၁၁ သူဥစ္စာကို မခိုးရ။ သူတပါးကို မလှည့်စားရ။
တယောက်ကိုတယောက် မုသာစကားမပြော

To Contents

၁၂ ရ။– ငါနှာမကိုတိုင်တည်၍ မဟုတ်မမှန်ဘဲ ကျိန်
ဆိုခြင်းကိုမပြုရ။ သင်၏ဘုရားသခင်နာမကို မ
၁၃ ရွှတ်မချရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။– ကိုယ်
နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏ဥစ္စာကို မတရားသဖြင့်မ
သိမ်းရ။ အနှိုင်အထက်ပြု၍ မယူရ။ သူငှါးခံထိုက်
သောအခကို တည၌ငှဲ့လုံးနံနက်တိုင်အောင် မ
၁၄ ထားရ။– နားပင်းသောသူကို မကျိန်ဆဲရ။ မျက်စိ
မမြင်သောသူရှေ့မှာ ထိမိ၍လဲစရာကို မထားရ။
သင်၏ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရမည်။ ငါ
၁၅ သည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။– တရားတွေ့သည်
အမှုမှာ မတရားသဖြင့်မစီရင်ရ။ ဆင်းရဲသောသူ
ဘက်၌ မငဲ့ကွက်၊ ကြီးသောသူ၏ မျက်နှာကိုမ
ထောက်ဘဲ၊ ကိုယ်အမျိုးသားချင်းကို တရားသ
၁၆ ဖြင့်စီရင်ရမည်။– သူ့အသရေပျက်သော သိတင်း
ကိုကြားပြောခြင်းငှါ၊ ကိုယ်အမျိုးသားချင်းတို့
တွင် မလှည့်လည်ရ။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ
ကို သေစေခြင်းငှါ မကြံစည်ရ။ ငါသည် ထာဝရ
၁၇ ဘုရားဖြစ်၏။– သင်၏ညီအစ်ကိုကို စိတ်အခုအ
ခံမရှိရ။ ကိုယ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူ၌ရှိသောအ
ပြစ်ကို တတ်တိုင်းမရှိစေဘဲ၊ သူ့ကိုအမှန်ဆုံးမရ
၁၈ မည်။– သင့်အမျိုးသားချင်းသည် သင့်ကိုပြစ်မှား
လျှင်၊ ကိုယ်တိုင်အပြစ်ပြန်၍ မတုံ့ရ။ အငြိုးမ
ထားရ။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အ
မျှချစ်ရမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၁၉ ငါ၏ပညတ်တရားကို သင်တို့သည်စောင့်
ရကြမည်။ အမျိုးခြားသော တိရစ္ဆာန်အထီးအမ
တို့ကို မရုက်မတင်စေရ။ ခြားနားသော မျိုးစေ့
ကိုရောနှောချ၍ လယ်၌မကြဲရ။ ဝါနှင့် သိုးမွေး
၂၀ ရောချရက်သောအဝတ်ကို မဝတ်ရ။– ထိမ်းမြား
ဆောင်နှင်းလျက်၊ မရွေးမလွတ်သေးသော ကျွန်
မိန်းမနှင့် သင့်နေသောသူသည် ရိက်နှက်ခြင်း
ကိုခံရမည်။ ထိုမိန်းမသည် သူ့ကျွန်ဖြစ်သော
၂၁ ကြောင့် သေပြစ်နှင့်လွတ်ရမည်။– ယောကျ်ား
သည်လည်း၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ဘို့ သိုးထီးတ
ကောင်ကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်တံခါး
နား ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။–
၂၂ ထိုယောကျ်ားပြုမိသောအပြစ်ကို ဖြေခြင်းငှါ၊
ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်သိုးကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
သည် ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ ပူဇော်ရမည်။ ထို
ယောကျ်ားသည် အပြစ်လွတ်ခြင်းသို့ရောက်
၂၃ လိမ့်မည်။– သင်တို့သည် ငါပေးသောပြည်သို့
ရောက်၍၊ စားအပ်သောအပင်အမျိုးမျိုးကို စိုက်
ပြီးမှ၊ သုံးနှစ်ပတ်လုံးသီးသောအသီးကို၊ အရေ
ဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောအသီးဟူ၍ မှတ်ရမည်။
၂၄ ထိုအသီးကို မစားရ။– စတုတ္ထနှစ်တွင် သီးသော
အသီးရှိသမျှသည်သန့်ရှင်း၍၊ ထာဝရဘုရား၏
၂၅ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းဘို့ရာ ဖြစ်ရမည်။– ပဉ္စမ
နှစ်တွင် သီးသောအသီးကိုစားရမည်။ ထိုသို့ပြု
လျှင် အပင်တို့သည် သာ၍သီးကြလိမ့်မည်။ ငါ
သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်
၂၆ ၏။– အသွေးပါသော အသေကောင်ကို မစားရ။
မကောင်းသော အတတ်ကိုမပြုစုရ။ ကာလဗေ
၂၇ ဒင်ကို မကြည့်ရ။– ဦးခေါင်းအနားပတ်လည်၌
ဆံပင်ကိုဝဲန်း၍မရိတ်ရ။ ပါးမုန်းကိုလည်း မရိတ်
၂၈ ရ။– သေသောသူအတွက် ကိုယ်အသားကိုမခုတ်
မရှရ။ သံပူမထိုးရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်
၂၉ ၏။– ကိုယ်သမီးကို ပြည်တန်ဆာဖြစ်စေခြင်းငှါ
မရှုတ်မချရ။ သို့ပြုလျှင် တပြည်လုံးသည် မတ
ရားသောမေထုန်သို့လိုက်၍၊ အဓမ္မအမှုနှင့်ပြည့်
၃၀ လိမ့်မည်။– ငါ့ဥပုသ်နေ့တို့ကိုစောင့်၍၊ ငါ့သန့်
ရှင်းရာဌာနတော်ကို ရိုသေရမည်။ ငါသည် ထာ
၃၁ ဝရဘုရားဖြစ်၏။– ကိုယ်ကိုကိုယ်ညစ်ညူးစေ
ခြင်းငှါ၊ နတ်ဝင်သူကိုမမှီဝဲရ။ စုန်းလုပ်သူကို
လည်း မရှာဖွေရ။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသ
၃၂ ခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။– ဆံပင်ဖြူသောသူ့ရှေ့
မှာ ထရမည်။ အသက်ကြီးသောသူ၏မျက်နှာကို
ရိုသေရမည်။ သင်၏ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့
၃၃ ရမည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။– သင်၏
ပြည်၌ တည်းနေသောဧည့်သည်ကို မညှဉ်းဆဲ
၃၄ ရ။– သင်နှင့်အတူနေသော ဧည့်သည်ကို ကိုယ်
အမျိုးသားချင်းကဲ့သို့ မှတ်ရမည်။ ကိုယ်နှင့်အမျှ
ချစ်ရမည်။ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဧည့်
သည်ဖြစ်ကြဘူးပြီ။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသ
၃၅ ခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။– တိုင်းထွာသောအမှု၊
ချိန်တွယ်သောအမှု၊ ခြင်တွက်သောအမှု၌ မတ
၃၆ ရားစွာမပြုရ။– မှန်သောချိန်ခွင်၊ မှန်သောအ
လေး၊ မှန်သောဧဖာ၊ မှန်သောဟိန်တို့ကို သုံးရ
မည်။ ငါသည်သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနုတ်
ဆောင်သော သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘု
၃၇ ရားဖြစ်၏။– သင်တို့သည် ငါ့စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်အ
လုံးစုံတို့ကို စောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ငါသည်
ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀

၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်
သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
၂ မည်မှာ၊– ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ဣသရေ

To Contents

လအမျိုးဦးတည်းနေသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ မိမိသားကို မောလုတ်ဘုရားအား ဆက်ကပ်သောသူသည် အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။
၃ ပြည်သားတို့လည်း ခဲနှင့်ပစ်ရကြမည်။– ငါသန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေလျက်၊ ငါသန့်ရှင်းသောနာမတော်ကို ရွံတ်ချလျက်၊ မိမိသားကို မောလုတ်ဘုရားအားဆက်ကပ်သောသူကို၊ ငါသည် မျက်နှာထား၍ သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်း
၄ မည်။– မိမိသားကို မောလုတ်ဘုရားအား ဆက်ကပ်သောသူကို ပြည်သားတို့သည် အမှုမထား မ
၅ သတ်ဘဲနေလျှင်၊– ထိုသို့နေသောသူနှင့် သူ၏အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ငါသည်မျက်နှာထား၍ ထိုသူကိုငဉ်း၊ သူနှင့်အတူ မောလုတ်ဘုရားထံ၌ မှား
ယွင်းသောသူကိုငဉ်း သူတို့အမျိုးမှပယ်ရှင်း
၆ မည်။– လမ်းလွဲ၍ နတ်ဝင်သူ၊ စုန်းလုပ်သူနောက်သို့လိုက်လျက်၊ မှားယွင်းသောသူကို ငါသည်မျက်
၇ နှာထား၍ သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းမည်။– သင်တို့၏ဘုရားသခင် ငါထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းသော
ကြောင့်၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေ၍၊
၈ သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလော့။– ငါနည်းနိသယတို့ကို ကျင့်ဆောင်ရကြမည်။ ငါသည် သင်တို့ကို သန့်ရှင်းစေသော ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။
၉ မိဘကိုကျိန်ဆဲသောသူတိုင်း အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ မိဘကို ကျိန်ဆဲသော
၁၀ ကြောင့် သေထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။– သူမယားကိုပြစ်မှားသောသူသည် မှားယွင်းသောမိန်းမ
နှင့်တကွ အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်။–
၁၁ ကိုယ်အဘ၏မယားနှင့် သင့်နေသောသူသည် အဘနှင့်သာဆိုင်သောအရာကို ပြစ်မှားသော
ကြောင့်၊ ထိုမိန်းမနှင့်တကွ အသေသတ်ခြင်းကို
အမှန်ခံရမည်။ သေထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။–
၁၂ ယောကျ်ားသည် ကိုယ်ချွေးမနှင့်သင့်နေလျှင်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ရွံရှာဘွယ်သောရာ
နေခြင်းကို ပြုသောကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သေထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။–
၁၃ မိန်းမနှင့်ပေါင်းဘော်သကဲ့သို့ ယောကျ်ားခြင်းပေါင်းဘော်လျှင် ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ရွံ
ရှာဘွယ်သောအမှုကိုပြုသောကြောင့်၊ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သေထိုက်သောအ
၁၄ ပြစ်ရှိ၏။– ယောကျ်ားသည် သမီးနှင့်အမိကို မယားပြုလျှင်၊ မတရားသောအမှုဖြစ်၏။ သင်တို့တွင် မတရားသောအမှုမရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူသုံး
၁၅ ယောက်တို့ကို မီးရှို့ရမည်။– ယောကျ်ားသည် တိရစ္ဆာန်နှင့်ပေါင်းဘော်လျှင် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ထိုတိရစ္ဆာန်ကိုလည်း သတ်ရ
၁၆ မည်။– မိန်းမသည်လည်း၊ မိမိနှင့် တိရစ္ဆာန်၏ပေါင်းဘော်ခြင်းကိုခံလျှင်၊ ထိုမိန်းမနှင့် တိရစ္ဆာန်
သည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သေ
၁၇ ထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။– ယောကျ်ားသည် အဘ၏သမီး၊ အမိ၏သမီးဖြစ်သော မိမိနှမနှင့် သင့်
နေလျှင်၊ မတရားသောအမှုဖြစ်၏။ ထိုသူတို့
သည် အမျိုးသားချင်းတို့ရှေ့မှောက်၌ ပယ်ရှင်း
ခြင်းကိုခံရကြမည်။ ထိုယောကျ်ားသည် နှမနှင့်
သင့်နေသောကြောင့်၊ မိမိအပြစ်ကို ခံရမည်။–
၁၈ ယောကျ်ားသည် ဥတုရောက်လျက်ရှိသော မိန်းမနှင့်သင့်နေလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် သဘောတူ၍
သွေးသွန်အနာကို ထင်ရှားစေသောကြောင့်၊ သူ
၁၉ တို့အမျိုးမှ ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရကြမည်။– အဘ၏နှမ၊ အမိ၏ညီမနှင့် မသင့်မနေရ။ ထိုသို့သော
ပေါက်ဘော်ရင်းနှင့် သင့်နေသောသူတို့သည် မိ
၂၀ မိအပြစ်ကိုခံရကြမည်။– အဘ၏ညီအစ်ကိုမယားနှင့် သင့်နေလျှင်၊ အဘ၏ညီအစ်ကိုနှင့်သာ
ဆိုင်သောအရာကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထိုသူ
တို့သည် မိမိအပြစ်ကိုခံရသဖြင့်၊ တသက်လုံး
၂၁ သားမရတဲ့နေရလိမ့်မည်။– ညီအစ်ကို၏မယားနှင့် သင့်နေလျှင် ညစ်ညူးသောအမှုဖြစ်၏။ ညီ
အစ်ကိုနှင့်သာဆိုင်သောအရာကို ပြစ်မှားသော
ကြောင့် ထိုသူတို့သည် သားမရတဲ့နေရလိမ့်မည်။
၂၂ သင်တို့ကိုငါဖို့ဆောင်၍ နေရာချသောပြည်သည် မအော့အန်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည် ငါ၏
၂၃ ရင်ထုံးဖွဲ့သမျှတို့ကို ကျင့်ဆောင်ရမည်။– သင်တို့ ရှေ့မှ ငါနှင်ထုတ်သော လူအမျိုးမျိုးတို့၏ ဘာ
သာဓလေ့သို့မလိုက်ရ။ သူတို့သည် ထိုသို့သော
အမှုခပ်သိမ်းတို့ကို ပြုသောကြောင့် ငါရွံရှာ၏။–
၂၄ သူတို့ပြည်တည်းဟူသော နို့နှင့်ပျားရည်စီးသော ပြည်ကို သင်တို့သည် အမွေခံစေခြင်းငှါ ငါအပိုင်
ပေးမည်ဟု ငါအမိန့်တော်ရှိပြီ။ ငါသည် သင်တို့
ကို အခြားသောအမျိုးနှင့်ခွဲထားသော သင်တို့ဘု
၂၅ ရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။– ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ စင်ကြယ်သောသား၊ မစင်ကြယ်သော
သား၊ စင်ကြယ်သောငှက်၊ မစင်ကြယ်သောငှက်
တို့ကို ပိုင်းခြားရမည်။ ငါခွဲထားသည်အတိုင်း၊ မ
စင်ကြယ်သောသား၊ ငှက်၊ မြေပေါ်မှာတွားတတ်
သော တိရစ္ဆာန်တစုံတခုအားဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်
၂၆ ရွံရှာဘွယ်မဖြစ်စေရ။– ငါထာဝရဘုရား သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ကိုငါအလိုရှိသဖြင့်၊ အခြား

To Contents

သောအမျိုးနှင့် ခွဲထားသောကြောင့်၎ င့်အဘို့သန့်
၂၇ ရှင်းခြင်းရှိရကြမည်။– ယောကျ်ားဖြစ်စေ၊ မိန်းမ
ဖြစ်စေ၊ နတ်ဝင်သောသူ၊ စုန်းလုပ်သောသူသည်
အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ထိုသို့သော
သူကို ခဲနှင့်ပစ်ရကြမည်။ သူ၌ သေထိုက်သော
အပြစ်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁

၁ တဖန် မောရှေအားထာဝရဘုရားက၊ သင်
သည် အာရုန်၏သား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အမျိုးသားချင်းသေသောသူအ
တွက် သင်တို့တွင်အဘယ်သူမျှ ညစ်ညူးခြင်းမ
၂ ရှိရ။– သို့ရာတွင် ပေါက်ဘော်ရင်းတည်းဟူသော
ဒ မိဘ၊ သားသမီး၊ ညီအစ်ကို၊– လင်မနေသော က
ညာနှမရင်းအတွက် ညစ်ညူးခြင်းကို ခံရသောအ
၄ ခွင့်ရှိ၏။– အမျိုးသားချင်းသူကြီးအတွက်၊ ကိုယ်
၅ ကိုကိုယ်ရှုတ်ချ၍ ညစ်ညူးခြင်းမရှိရ။– ယဇ်ပု
ရောဟိတ်သည် ဆံပင်ကိုမရိတ်ရ။ ပါးမုန်းကိုမ
၆ ရိတ်ရ။ အသားဥ် ခုတ်ရှခြင်းကိုမပြုရ။– သူသည်
မိမိဘုရားသခင်အဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။ မိမိဘုရား
သခင်၏နာမတော်ကို မရှုတ်မချရ။ ထာဝရဘု
ရားအား မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာ၊ မိမိဘုရား
သခင်၏ အစာအာဟာရကို ပူဇော်သောကြောင့်
၇ သန့်ရှင်းခြင်းရှိရမည်။– သူသည်ပြည်တန်ဆာ
မိန်းမ၊ သီလပျက်သောမိန်းမ၊ လင်နှင့်ကွာသော
မိန်းမနှင့် မစံတက်ရ။ မိမိဘုရားသခင်အဘို့ သန့်
၈ ရှင်း၏။– သင်၏ဘုရားသခင့်ပွဲတော်ကို ဆက်
သောကြောင့်၊ သူကိုသန့်ရှင်းစေ၍၊ သူသည် သင့်
အဘို့သန့်ရှင်းရမည်။ သင်တို့ကိုသန့်ရှင်းစေသော
၉ ငါထာဝရဘုရား သန့်ရှင်း၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်
သမီးသည်၊ ပြည်တန်ဆာလုပ်၍ ကိုယ်ကိုကိုယ်
ရှုတ်ချလျှင်၊ မိမိအဘကို ရှုတ်ချရာရောက်၏။ ထို
သူကို မီးရှို့ရမည်။

၁၀ မိမိအမျိုးသားချင်းတို့တွင်၊ အဝတ်တန်ဆာ
ဆင်လျက်၊ အရာ၌ခန့်ထား၍ မိမိခေါင်းပေါ်မှာ
ဆီလောင်းခြင်းဘိသိက်ကိုခံသော ယဇ်ပုရော
ဟိတ်မင်းသည်၊ မိမိခေါင်း၌ တန်ဆာကိုမချွတ်ရ။
၁၁ မိမိအဝတ်ကို မဆုတ်ရ။– အသေကောင်ကို မချဉ်း
၁၂ ရ။ မိဘအတွက် ညစ်ညူးခြင်းကိုမခံရ။– သန့်ရှင်း
ရာဌာနတော်ထဲက မထွက်ရ။ မိမိဘုရားသခင်၏
သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို မရှုတ်မချရ။ အကြောင်း
မူကား၊ မိမိဘုရားသခင်၏ ဘိသိက်ဆီနှင့်ဆိုင်
သော သင်းကျစ်ကို ဆောင်းရသောသူဖြစ်၏။ ငါ
၁၃ သည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်
မင်းသည်၊ အပျိုကညာနှင့်သာ စုံဘက်ရမည်။–
၁၄ မုတ်ဆိုးမ၊ လင်နှင့်ကွာသောမိန်းမ၊ သီလပျက်
သောမိန်းမ၊ ပြည်တန်ဆာမိန်းမနှင့် မစုံဘက်ရ။
မိမိအမျိုးသားချင်း အပျိုကညာနှင့်သာ စုံဘက်ရ
၁၅ မည်။– မိမိသားကို၊ အမျိုးသားချင်းတို့တွင် မရှုတ်
မချရ။ ငါထာဝရဘုရားသည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
မင်းကို သန့်ရှင်းစေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ တဖန် မောရှေအားထာဝရဘုရားက၊ သင်
၁၇ သည် အာရုန်အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊– သင်၏အ
မျိုးအစဉ်အဆက်တွင် ကိုယ်၌အပြစ်ရှိသောသူ
သည်၊ မိမိဘုရားသခင်၏ပွဲတော်ကို ဆက်ကပ်
၁၈ အံ့သောင့် မချဉ်းမကပ်ရ။– မျက်စိကန်းသောသူ၊
ခြေဆွံ့သောသူ၊ နှာခေါင်းပိသောသူ၊ အင်္ဂါပိုလွန်
၁၉ သောသူ၊– လက်ကျိုးသောသူ၊ ခြေကျိုးသောသူ၊–
၂၀ ကျောကုန်းသောသူ၊ ပုသောသူ၊ မျက်စိနာသော
သူ၊ ဝဲစွဲသောသူ၊ ယားနာစွဲသောသူ၊ ဇွေးစေ့ပျက်
၂၁ သောသူသည် မချဉ်းမကပ်ရ။– ယဇ်ပုရောဟိတ်
အာရုန်အမျိုးတွင်၊ ကိုယ်၌အပြစ်ပါသောသူ တစုံ
တယောက်မျှ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော
ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်အံ့သောငှ၊ မချဉ်းမ
ကပ်ရ။ ကိုယ်၌အပြစ်ပါသောကြောင့်၊ မိမိဘုရား
သခင်၏မုန့်တော်ကို ဆက်ကပ်အံ့သောငှ၊ မချဉ်း
၂၂ မကပ်ရ။– သန့်ရှင်းသောမုန့်ဖြစ်စေ၊ အလွန်သန့်
ရှင်းသောမုန့်ဖြစ်စေ၊ မိမိဘုရားသခင်၏ မုန့်တော်
၂၃ ကိုစားရမည်။– ကိုယ်၌အပြစ်ပါသောကြောင့်၊ ငါ
သန့်ရှင်းရာဌာနအရပ်တို့ကို ရှုတ်ချမည်ကို စိုးရိမ်
၍၊ ကုလားကာအတွင်းသို့ မဝင်ရ။ ယဇ်ပလ္လင်သို့
မချဉ်းမကပ်ရ။ ငါထာဝရဘုရားသည် ထိုအရပ်
၂၄ တို့ကို သန့်ရှင်းစေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– မော
ရှေသည် အာရုန်နှင့်သူ၏သား ဣသရေလအမျိုး
သားအပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုလေ၏။

၂၂

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်
၂ တော်မူသည်ကား၊– အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့
သည် ငါအဘို့သန့်ရှင်းစေသောအရာအားဖြင့်၊
သန့်ရှင်းသော ငါ၏နာမတော်ကိုမရှုတ်မချဘဲ၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ သန့်ရှင်းသောအရာ
များနှင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်ကွာစေရမည်အကြောင်း
ဆင့်ဆိုလော့။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။–
၃ ထာဝရဘုရားအဘို့ ဣသရေလအမျိုးသားသန့်
ရှင်းစေသဖြင့်၊ သန့်ရှင်းခြင်းရှိသောအရာတို့ကို၊
ကိုယ်မစင်ကြယ်လျက်နှင့် ချဉ်းကပ်သော ယဇ်ပု
ရောဟိတ်အမျိုးသားမည်သည်ကား၊ ငါ့ထံမှ

To Contents

ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား
၄ ဖြစ်၏။– နူနာ၊ ရိနာစွဲသော အာရုန်၏အမျိုးသား
မည်သည်ကား၊ မစင်ကြယ်မှိတိုင်အောင် သန့်
ရှင်းသောအရာကိုမစား၍။ အသေကောင်နှင့်ဆိုင်
၍ မသန့်ရှင်းသောအရာကို ထိသောသူ၊ သုတ်
၅ ရည်ထွက်သောသူ၊– ညစ်ညူးစေ၍ တွားတတ်
သောတိရစ္ဆာန်ကိုထိသောသူ၊ ညစ်ညူးခြင်းတစုံ
တခုစွဲ၍ ညစ်ညူးသောသူ၊ ထိုသို့သောသူကို ထိ
၆ သမျှသောသူတို့သည်၊– ညဦးတိုင်အောင် မစင်
ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကိုယ်ကိုရေမချိုးဘဲနေလျှင်၊
၇ သန့်ရှင်းသောအရာကို မစား၍။– နေဝင်သော
နောက်မှ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သန့်
ရှင်းသောအရာသည် သူတို့စားစရာဖြစ်သော
၈ ကြောင့်၊ ထိုနောက်မှစား၍ကြမည်။– အလိုလို
သေသောအကောင်၊ သားရဲကိုက်၍ သေသောအ
ကောင်အားဖြင့် ကိုယ်ကိုညစ်ညူးစေ၍ မစား၍။
၉ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်
တို့သည် ငါ့ပညတ်တော်ကိုဖျက်သဖြင့်၊ ကိုယ်အ
ပြစ်ကိုခံလျက် မသေရမည်အကြောင်း ငါ့ပညတ်
တရားကိုစောင့်ရှောက်ရကြမည်။ ငါထာဝရဘု
ရားသည် သူတို့ကိုသန့်ရှင်းစေ၏။

၁၀ တပါးအမျိုးသားသည် သန့်ရှင်းသောအရာကို
မစား၍။ ယဇ်ပုရောဟိတ်၌ တည်းနေသော ဧည့်
၁၁ သည်မစား၍။ သူငှါးလည်းမစား၍။– ယဇ်ပုရော
ဟိတ်သည် ကိုယ်ငွေနှင့်ဝယ်သောသူ၊ သူ၏အိမ်
၌မွေးသောသူသည် သူ၏အစာကိုစားရမည်။–
၁၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်သမီးသည် တပါးအမျိုးသား၏မ
ယားဖြစ်လျှင်၊ သန့်ရှင်းသော ပူဇော်သက္ကာအရာ
၁၃ ကို မစား၍။– သို့ရာတွင် လင်သေသော်၎င်း၊ လင်
နှင့်ကွာသော်၎င်း၊ သားမရှိဘဲ မိမိအဘအိမ်သို့
ပြန်၍ ငယ်စဉ်အခါနေသကဲ့သို့ နေပြန်လျှင်၊ အ
ဘ၏အစာကို စားရမည်။ တပါးအမျိုးသားမစား
၁၄ ရ။– လူသည်သန့်ရှင်းသောအရာကို မသိဘဲစားမိ
လျှင်၊ စားမိသောအရာ၏ အဘိုးနှင့်တကွ ငါးစု
တစုကိုထပ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အားပေးရမည်။–
၁၅ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား
အားပူဇော်၍၊ သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို မရှုတ်မ
၁၆ ချရ။– ထိုအရာတို့ကိုစားမိ၍ ပြစ်မှားသောအပြစ်
ကို မခံစေရ။ ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုသန့်
ရှင်းစေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ တဖန် မောရှေအားထာဝရဘုရားက သင်
သည် အာရုန်နှင့်သူ၏သား ဣသရေလအမျိုး
၁၈ သားအပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊– ဣသ
ရေလအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ဣသရေလအမျိုးခဲ့
တည်းနေသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ သစ္စာဂ
တိရှိ၍ပြုသောပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလိုပြုသော ပူ
ဇော်သက္ကာတည်းဟူသော မီးရှို့ရာယဇ်ကို ထာဝ
၁၉ ရဘုရားအားပူဇော်လိုလျှင်၊– စိတ်တော်နှင့်တွေ့
ခြင်းငှါ၊ အပြစ်မပါသောသို့၊ ဆိတ်၊ နွားအထီးကို
၂၀ ပူဇော်ရမည်။– အပြစ်ပါသောအကောင်ကို မပူ
၂၁ ဇော်ရ။ ပူဇော်လျှင် စိတ်တော်နှင့်မတွေ့။– သစ္စာ
ဂတိရှိ၍ပြုသောပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလိုပြုသော
ပူဇော်သက္ကာ သို့၊ ဆိတ်၊ နွားကို ထာဝရဘုရား
အားယဇ်ပူဇော်လိုလျှင်၊ စိတ်တော်နှင့် တွေ့ခြင်း
၂၂ ငှါစုံလင်ရမည်။ အပြစ်တစုံတခုမျှ မရှိရ။– မျက်
စိကန်းသောအပြစ်၊ အရိုးကျိုးသောအပြစ်၊ အင်္ဂါ
ချို့တဲ့သောအပြစ်၊ မြင်းဖုရှိသောအပြစ်၊ ဝဲနာ၊
ယားနာစွဲသောအပြစ် တစုံတခုရှိလျှင်၊ ထာဝရ
ဘုရားအား မပူဇော်ရ။ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာထာဝရ
၂၃ ဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်သက္ကာမပြုရ။– သို့ရာ
တွင် အင်္ဂါပိုခြင်း၊ ချို့တဲ့ခြင်းအပြစ်ရှိသော သို့၊
ဆိတ်၊ နွားကို အလိုလို ပူဇော်သက္ကာဘို့ပူဇော်ရ
မည်။ သစ္စာဂတိနှင့်ဆိုင်၍ပူဇော်လျှင် စိတ်တော်
၂၄ နှင့်မတွေ့။– ကြိတ်နယ်စုတ်ပြတ်ရာ အနာရှိ
သောအထီးကို ထာဝရဘုရားအားမပူဇော်ရ။ သင်
တို့ပြည်၌ ထိုသို့သောအကောင်ကို ပူဇော်သက္ကာ
၂၅ မပြုရ။– ထိုသို့သောအကောင်ကို တပါးအမျိုး
သားဆက်သော်လည်း ပျက်သောအပြစ်ပါသော
ကြောင့်၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ပွဲတော်ဘို့ မပူ
ဇော်ရ။ ပူဇော်လျှင်စိတ်တော်နှင့်မတွေ့ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၂၆ တဖန်ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်
၂၇ တော်မူသည်ကား၊– သို့၊ ဆိတ်၊ နွားတို့သည်မွေး
ဘွားသောအခါ ခုနစ်ရက်အတွင်းတွင် သားငယ်
ကို အမိနှင့် မကွာစေရ။ အဋ္ဌမနေ့မှစ၍ ထာဝရ
ဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်သက္ကာဘို့တော်သင့်
၂၈ ၏။– နွားဖြစ်စေ၊ သို့ဆိတ်ဖြစ်စေ၊ သားအမိနှစ်
၂၉ ကောင်ကို တနေ့ခြင်းတွင်မသတ်ရ။– ကျေးဇူး
တော်ဝန်ခံရာယဇ်ကို ထာဝရဘုရားအားပူဇော်
လိုလျှင်၊ စိတ်တော်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ ပူဇော်လော့။–
၃၀ တနေ့ခြင်းတွင် စားရမည်။ နက်ဖြန်နေ့တိုင်
အောင် မကြွင်းစေရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်
၃၁ ၏။– သင်တို့သည် ငါ့ပညတ်တို့ကို ကျင့်စောင့်ရ
၃၂ ကြမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။– သန့်
ရှင်းသောငါ၏နာမတော်ကို မရှုတ်မချရ။ ထာဝ
ရဘုရားသန့်ရှင်းတော်မူသည်ဟု ဣသရေလအ

To Contents

၃၃ မျိုးသားတို့သည် ထင်မှတ်ရကြမည်။– ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်ခြင်းငှ၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်၍၊ သန့်ရှင်းစေသော ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃

၁ တဖန်မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊– သင်တို့သည် စီရင်ရသော ဓမ္မစည်းဝေး
၂ ခြင်းတည်းဟူသော ငါထာဝရဘုရား၏ ပွဲတော်များဟူမူကား၊– ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်
၃ လုပ်ရမည်။ သတ္တမနေ့ရက်သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသောဥပုသ်နေ့၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရသော နေ့ဖြစ်၏။ ထို့နေ့၌ သင်တို့သည် အလုပ်မလုပ်ရကြ။ သင်တို့နေရာအရပ်ရပ်၌ ထာဝရဘုရား၏ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။

၄ အချိန်တန်မှ သင်တို့ကြော်ငြာရသော ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းတည်းဟူသော ထာဝရဘုရား၏ပွဲ
၅ တော်များဟူမူကား၊– ပဌမလဆယ်လေးရက်နေ့ ည၌ဦးယံ၌ ထာဝရဘုရား၏ပသခါပွဲဖြစ်၏။– ၎င်း
၆ လဆယ်ငါးရက်နေ့၌ ထာဝရဘုရားအတို့ အဇုမပွဲကိုခံရကြမည်။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမဲ့မုန့်
၇ ကို စားရကြမည်။– ပဌမနေ့၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်း
၈ ကိုပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။– ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်သက္ကာကိုပြုရမည်။ သတ္တမနေ့၌လည်း ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကိုမလုပ်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ တဖန်မောရှေအား ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့
၁၀ အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊– သင်တို့သည် ငါပေးသော ပြည်သို့ရောက်၍ စပါးကိုရိတ်သောအခါ၊ အဦးရိတ်သော ကောက်လိုင်းတစည်းကို ယဇ်ပုရော
၁၁ ဟိတ်ထံသို့ဆောင်ခဲ့ရမည်။– သင်တို့သည် စိတ်တော်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဥပုသ်နေ့လွန်မှ၊ နက်ဖြန်နေ့တွင် ထိုကောက်လိုင်းကို
၁၂ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲရမည်။– ကောက်လိုင်းကိုချီလွှဲသောနေ့၌ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်အထီးကို ထာဝရဘုရားအတို့
၁၃ မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ရမည်။– ထိုယဇ်နှင့်ဆိုင်သောဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကား၊ ထာဝရဘုရားအား မွှေးကြိုင်ရာတို့ မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော ဆီနှင့်ရောသော မုန့်ညက်နှစ်ဩ
မဲဖြစ်ရမည်။ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာကား၊
၁၄ စပျစ်ရည်သုံးလေးဃ ဖြစ်ရမည်။– သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ပူဇော်သက္ကာကိုဆောင်ခဲ့သောနေ့ မရောက်မီ၌ မုန့်၊ ဆန်လှော်၊ စိမ်းသော အသီးအနှံကို မစားရ။ သင်တို့နေရာအရပ်ရပ်၌ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်စောင့်ရသော ပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။

၁၅ ချီလွှဲရာပူဇော်သက္ကာကောက်လိုင်းကို ဆောင်ခဲ့သောနေ့၊ ဥပုသ်နေ့အလွန် နက်ဖြန်နေ့ကစ၍ သီတင်းခုနစ်သီတင်းစေ့အောင် ရေတွက်ရမည်။–
၁၆ သတ္တမဥပုသ်နေ့အလွန်နက်ဖြန်နေ့အထိ အရက်ငါးဆယ်တိုင်တိုင် ရေတွက်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရားအား ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာအသစ်ကို ဆက်
၁၇ ရကြမည်။– ထာဝရဘုရားအတို့ အဦးသီးသော အသီး၊ တဆေးဖြင့်ဖောင်းကြွသော မုန့်ညက်နှစ်သြဒမဲနှင့်လုပ်သော ချီလွှဲရာမုန့်နှစ်လုံးကို သင်တို့
၁၈ အိမ်မှထုတ်ဆောင်ခဲ့၍၊– ထိုမုန့်နှင့်တကွ အခါမလည်အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်၊ နွားသငယ်အထီးတကောင်၊ ဆိတ်နှစ်ကောင်ကို ဆက်၍၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ၊ ထာဝရဘုရားအားမွှေးကြိုင်ရာတို့ မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော မီးရှို့ရာယဇ်ကို ထာဝရဘုရားအား ပူ
၁၉ ဇော်ရမည်။– အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကိုငင်း၊ မိဿဟာယယဇ်ဘို့ အခါမလည်သောသိုးသငယ်နှစ်ကောင်ကိုငင်း ပူဇော်
၂၀ ၍၊– ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အဦးသီးသောအသီး မုန့်နှင့်တကွ ချီလွှဲသဖြင့်၊ သိုးသငယ်နှစ်ကောင် ပါလျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲရာပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။ ထိုအရာတို့သည်လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဘို့ ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ သန့်ရှင်း
၂၁ သော အရာဖြစ်သတည်း။– ထို့နေ့၌လည်း ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို စီရင်ရကြမည်။ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။ သင်တို့နေရာအရပ်ရပ်၌ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်စောင့်ရသော ပညတ်ဖြစ်သတည်း။

၂၂ ကိုယ်မြေ၌ဖြစ်သောစပါးကို ရိတ်သောအခါ၊ လယ်ထောင့်တို့ကို အကုန်အစင် မရိတ်ရ။ သိမ်းရာတွင်ကျန်ကြွင်းသောအရာကို ပြန်၍မကောက်မသိမ်းရ။ ထိုအရာကို ဆင်းရဲသောသူ ဧည့်သည် အာဂန္တုအဘို့ ချန်ခြွင်းရမည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

To Contents

၂၃ တဖန်မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်
သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
၂၄ မည်မှာ၊– သင်တို့သည်သတ္တမလ၊ ပဋမနေ့ရက်၌
တံပိုးမှုတ်ပွဲ၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရသောဥ
၂၅ ပုသ်နေ့ကို စောင့်ရကြမည်။– လောကီအလုပ်ကို
မလုပ်ရ။ ထာဝရဘုရားအားမီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်
သက္ကာကို ဆက်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၆ တဖန်ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်
၂၇ တော်မူသည်ကား၊– သတ္တမလ၊ ဒသမနေ့သည်
လည်း အပြစ်ဖြေရာနေ့၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြု
သောနေ့ဖြစ်၏။ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရမည်။ ထာဝရဘု
ရားအားမီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကိုဆက်
၂၈ ကပ်ရမည်။– ထိုနေ့၌ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မ
လုပ်ရ။ သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ ကိုယ်အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုရသောနေ့
၂၉ ဖြစ်၏။– ထိုနေ့၌ ခြိုးခြံစွာမကျင့်သောသူမည်
သည်ကား မိမိအမျိုးမှပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရမည်။–
၃၀ ထိုနေ့၌ အလုပ်တစုံတခုကိုလုပ်သောသူ မည်
သည်ကို၊ သူ၏အမျိုးမှ ငါပယ်ရှားဖျက်ဆီးမည်။–
၃၁ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ရ။ သင်တို့နေရာအ
ရပ်ရပ်၌ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်စောင့်ရသော
၃၂ ပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။– ထိုနေ့သည် ငြိမ်ဝပ်
စွာနေရသောနေ့၊ ခြိုးခြံစွာကျင့်ရသောနေ့ဖြစ်
၏။ နဝမနေ့ ညဦးမှစ၍ နက်ဖြန်ညဦးတိုင်အောင်
ဥပုသ်စောင့်ရမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၃၃ တဖန်မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်
သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
၃၄ မည်မှာ၊– သင်တို့သည်သတ္တမလ၊ ဆယ်ငါးရက်
နေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအဘို့
၃၅ သကေနေပွဲကိုခံရကြမည်။– ပဋမနေ့၌ ဓမ္မစည်း
၃၆ ဝေးခြင်းကိုပြုရမည်။ အလုပ်ကိုမလုပ်ရ။– ခုနစ်
ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသော
ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်ရမည်။ အဋ္ဌမနေ့၌
လည်း၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြု၍၊ ထာဝရဘုရား
အား မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်ရ
မည်။ ထူးဆန်းသောစည်းဝေးခြင်းဖြစ်၍ လော
၃၇ ကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။– ဤရွေ့ကား၊ ထာဝရဘု
၃၈ ရား၏ဥပုသ်နေ့၊ ထာဝရဘုရားအားဆက်ကပ်ရ
သော အလှူဒါန၊ သစ္စာဂတိနှင့်ဆိုင်သောပူဇော်
သက္ကာ၊ အလိုလိုပြုသောပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊
နွေရက်အသီးအသီးတို့၌ ထာဝရဘုရားအား မီး
ဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာ၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်
ပူဇော်သက္ကာ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၊ သွန်းလောင်းရာ
ပူဇော်သက္ကာကို ပြုစေခြင်းငှါ စီရင်ရသောဓမ္မ
စည်းဝေးခြင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ပွဲတော်များ ဖြစ်
၃၉ သတည်း။– ထိုမှတပါး၊ သင်တို့သည် မြေအသီး
အနှံကို သိမ်းယူသောနောက်၊ သတ္တမလ ဆယ်
ငါးရက်နေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘု
ရားအားပွဲခံရကြမည်။ ပဋမနေ့နှင့် အဋ္ဌမနေ့၌ ဥ
၄၀ ပုသ်စောင့်ရကြမည်။– ပဋမနေ့၌ ကောင်းမွန်
သောသစ်သီး၊ စွန်ပလွံခက်၊ မိုးယံမခပင် အစရှိ
သော အရွက်များသောအပင်၏ အကိုင်းအခက်
တို့ကိုယူ၍၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘု
ရားရှေ့တော်၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ရွှင်လန်းခြင်း
၄၁ ကိုပြုရကြမည်။– ထိုပွဲတော်ကို တနှစ်တနှစ်
လျှင်ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအဘို့ ခံရ
ကြမည်။ သင်တို့ အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရ
သောပညတ်တော်ဖြစ်သတည်း။ ထိုပွဲတော်ကို
၄၂ သတ္တမလ၌ခံရကြမည်။– ဣသရေလအမျိုးသား
တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်သောအခါ၊–
၄၃ သစ်ခက်တဲ၌နေစေကြောင်းကို သင်တို့အမျိုးအ
စဉ်အဆက်တို့သည် သိမှတ်မည်အကြောင်း၊ ဣ
သရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သစ်ခက်
တဲ၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးနေရကြမည်။ ငါသည်
သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်သည်
၄၄ ဟု မိန့်တော်မူ၏။– မောရှေသည်လည်း၊ ထာဝရ
ဘုရား၏ပွဲတော်များကို ဣသရေလအမျိုးသား
တို့အား ပြန်ကြားလေ၏။

၂၄

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်
၂ တော်မူသည်ကား၊– ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲ
တော်တွင် သက်သေခံချက်ကုလားကာပြင်မှာ
မီးခုံ၌ အစဉ်မပြတ်မီးထွန်းရာဘို့၊ သံလွင်သီးကို
ထောင်း၍ယူသော သံလွင်ဆီစစ်ကို၊ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် သင့်ထံသို့ဆောင်ခဲရမည်အ
၃ ကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့။– အာရုန်သည်လည်း၊ ည
ဦးမှသည်နံနက်တိုင်အောင် ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ ထိုအမှုကိုစီရင်ရမည်။ သင်တို့ အမျိုးအ
စဉ်အဆက်စောင့်ရသော ပညတ်တော်ဖြစ်သ
၄ တည်း။– စင်ကြယ်သောမီးခုံ၌ မီးခွက်များကို
အာရုန်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ အစဉ်
အမြဲပြင်ဆင်ရမည်။

၅ သင်သည်မုန့်ညက်ကိုယူ၍၊ မုန့်တလုံးလျှင်
၆ နှစ်ဩမဲစီ၊ မုန့်ဆယ်နှစ်လုံးကို လုပ်ပြီးလျှင်၊– ထာ
ဝရဘုရားရှေ့ စင်ကြယ်သောစားပွဲပေါ်မှာ မုန့်တ
လုံးပေါ်၌ တလုံးကိုထပ်ဆင့်၍၊ တပုံခြောက်လုံး

To Contents

၇ စီ၊ နှစ်ပုံပုံရမည်။– ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြု
သောပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော အောက်မေ့
တော်မူဘို့ရာဖြစ်စေခြင်းငှါ ထိုမုန့်နှစ်ပုံပေါ်မှာ
စင်ကြယ်သောလောဗန်ကို တင်ထားရမည်။–
၈ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်နှင့်အညီ၊ ကျသရေလ
အမျိုးသားတို့ လက်မှခံယူသောထိုမုန့်ကို၊ အာ
ရုန်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဥပုသ်နေ့
၉ တိုင်း အစဉ်အမြဲပြင်ဆင်ရမည်။– ထိုမုန့်ကို အာ
ရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်ပိုင်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာန
တော်၌ စားရကြမည်။ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်
ပြုသောပူဇော်သက္ကာထဲက ထိုမုန့်သည်၊ ထာဝရ
ပညတ်တော်အတိုင်း၊ အာရုန်အဘို့ အလွန်သန့်
ရှင်းသောအရာဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀ အဲဂုတ္တုလူနှင့် ကျသရေလမိန်းမရ၍ ကျသ
ရေလအမျိုးသားတို့နှင့်အတူ လိုက်လာသော
သားတယောက်သည်၊ တပ်ထဲမှာ ကျသရေလလူ
၁၁ နှင့် ရန်တွေ့သဖြင့်၊– နာမတော်ကိုပြစ်မှားလျက်
ကျိန်ဆဲလေ၏။ ထိုသူ၏အမိကား၊ ဒန်အမျိုး၊ ဒိ
၁၂ ဗရိသမီးရှေလောမိတ် ဖြစ်သတည်း။– ပြစ်မှား
သောသူကို မောရှေထံသို့ဆောင်ယူခဲ့၍ ထာဝရ
ဘုရား၏အလိုတော်ကို မသိမှီတိုင်အောင်ချုပ်
၁၃ ထားကြ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ကျိန်ဆဲ
၁၄ သောသူကို တပ်ပြင်သို့ဆောင်သွား၍၊ သူ၏စ
ကားကိုကြားသော သူအပေါင်းတို့သည် သူ၏
ခေါင်းပေါ်မှာ လက်ကိုတင်ပြီးမှ၊ ပရိသတ်အ
၁၅ ပေါင်းတို့သည် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြစေ။– သင်
သည် ကျသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
မည်မှာ၊ မိမိဘုရားသခင်ကို ကျိန်ဆဲသောသူ
၁၆ သည် မိမိအပြစ်ကိုခံရမည်။– ထာဝရဘုရား၏
နာမတော်ကို ပြစ်မှားသောသူသည် အသေသတ်
ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့
သည် ထိုသူကို အမှန်ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ရကြ
မည်။ အမျိုးသားချင်းဖြစ်စေ၊ တပါးအမျိုးသား
ဖြစ်စေ၊ နာမတော်ကိုပြစ်မှားလျှင် အသေသတ်
၁၇ ခြင်းကိုခံရမည်။– လူအသက်ကိုသတ်သောသူ
သည်လည်း အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။–
၁၈ တိရစ္ဆာန်အသက်ကို သတ်သောသူသည်လည်း
ဥစ္စာရှင်အား တကောင်အတွက် တကောင်ကို
၁၉ လျော်ရမည်။– လူသည် အိမ်နီးချင်းကိုနာအောင်
ပြုလျှင်၊ သူ့ကိုပြုသည်အတိုင်း ကိုယ်ခံရမည်။–
၂၀ အရိုးကိုချိုးသည်အတွက် အရိုးချိုးခြင်းကိုငင်း၊
မျက်စိကိုဖျက်သည်အတွက်၊ မျက်စိဖျက်ခြင်းကို
ငင်း၊ သွားကိုချိုးသည်အတွက်၊ သွားချိုးခြင်းကို
ငင်း၊ သူ့ကို နာကျင်စွာပြုသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တိုင်
၂၁ နာကျင်စွာခံရမည်။– တိရစ္ဆာန်အသက်ကို သတ်
သောသူသည်၊ တကောင်အတွက် တကောင်ကို
ပြန်ပေးရမည်။ လူအသက်ကို သတ်သောသူ
၂၂ သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။– ကိုယ်အ
မျိုးသားဖြစ်စေ၊ သူတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ တ
ပါးတည်းသောတရားနှင့်သာ စီရင်ခြင်းကိုခံရ
မည်။ ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘု
၂၃ ရားဖြစ်သည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။– ကျ
သရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ကျိန်ဆဲသောသူကို
တပ်ပြင်သို့ဆောင်သွား၍၊ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ရ
မည်အကြောင်း မောရှေဆင့်ဆိုသည်ဖြစ်၍ ထာ
ဝရဘုရားသည် မောရှေအားမှာထားတော်မူ
သည်အတိုင်း သူတို့သည်ပြုကြ၏။

၂၅

၁ တဖန် သိနာတောင်ပေါ်မှာ၊ မောရှေအား
ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ကျသရေလအမျိုး
၂ သားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊– သင်တို့သည် ငါ
ပေးသောပြည်သို့ရောက်သောအခါ၊ ထိုပြည်
သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ ဥပုသ်စောင့်ရမည်။–
၃ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံးလယ်လုပ်လျက် စပျစ်ဥယျာဉ်
ကိုသုတ်သင်၍ အသီးကိုသိမ်းလျက်နေရမည်။–
၄ သတ္တမနှစ်သည်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ဥပုသ်နှစ်၊
တပြည်လုံးငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ ဥပုသ်စောင့်ရသော
နှစ်ဖြစ်၏။ လယ်မလုပ်ရ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို မသုတ်
၅ သင်ရ၊– လယ်၌ အလိုလိုပေါက်သောအသီးအနှံ
ကိုမျှ မရိတ်ရ။ မသုတ်သင်သော စပျစ်ဥယျာဉ်အ
သီးကိုမျှ မဆွတ်ရ။ တပြည်လုံး ငြိမ်ဝပ်စွာနေရ
၆ သောနှစ်ဖြစ်၏။– ပြည်ဥပုသ်တည်းဟူသော အ
လိုလိုဖြစ်ပွါးသောအရာရှိသမျှသည်၊ သင်ကိုယ်မှ
စ၍ သင်၏ကျွန်၊ ကျွန်မ၊ သူငှါး၊ ဧည့်သည်စားစ
၇ ရာ၊– သင်၏ပြည်၌ရှိသော သားယဉ်သားရဲ စား
စရာဖြစ်ရမည်။
၈ ဥပုသ်နှစ် ခုနစ်နှစ်ကိုရေတွက်၍၊ ခုနစ်နှစ် ခု
နစ်လီတည်းဟူသော လေးဆယ်ကိုးနှစ်စေ့ပြီး
၉ မှ၊– သတ္တမလဆယ်ရက်နေ့၊ အပြစ်ဖြေခြင်းပြု
ရာနေ့၌၊ ယုဘိလတံပိုးကို တပြည်လုံး မှုတ်စေရ
၁၀ မည်။– ငါးဆယ်မြောက်သောနှစ်ကို သန့်ရှင်းစေ
သဖြင့်၊ တပြည်လုံး၌ ပြည်သားအပေါင်းတို့အား၊
လွတ်ရာအခွင့်ကိုကြေးကြော်ရမည်။ ယုဘိလ
နှစ်ဖြစ်၍၊ လူတိုင်းမိမိပိုင်သောမြေ၊ မိမိအဆွေအ
၁၁ မျိုးထံသို့ ပြန်ရမည်။– ငါးဆယ်မြောက်သောနှစ်
သည် ယုဘိလနှစ်ဖြစ်သောကြောင့် လယ်မလုပ်

To Contents

ရ။ အလိုလိုပေါက်သော အပင်ကိုမျှမရိတ်ရ။ မ
သုတ်သင်သော စပျစ်ဥယျာဉ်အသီးကိုမျှ မဆွတ်
၁၂ ရ။– ယုဘိလနှစ်သည် သန့်ရှင်းသောနှစ်ဖြစ်သော
ကြောင့်၊ လယ်၌ရသော အသီးအနှံကိုသာစားရ
၁၃ မည်။– ယုဘိလနှစ်တွင် လူတိုင်း မိမိပိုင်သောမြေ
၁၄ သို့ ပြန်ရမည်။– သင်တို့သည် အချင်းချင်းရောင်း
ဝယ်မှုကိုပြုလျှင်၊ တယောက်ကိုတယောက် မ
၁၅ ညှဉ်းဆဲရ။– ယုဘိလနှစ်လွန်၍ လိုသေးသော
နှစ်ပေါင်း၊ အသီးအနှံသီးလတံ့သော နှစ်ပေါင်း
၁၆ ကိုရေတွက်၍ ရောင်းဝယ်မှုကိုပြုရမည်။– ထိုသို့
အသီးသီးရသော နှစ်များကိုလိုက်၍ရောင်းသော
ကြောင့်၊ နှစ်ပေါင်း အနည်းအများအလိုက် အဘိုး
၁၇ လျော့လျက်၊ တိုးလျက်ရောင်းဝယ်ရမည်။– သင်
တို့သည် တယောက်ကိုတယောက် မညှဉ်းဆဲရ။
သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရမည်။ ငါ
သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဖြစ်
၏။

၁၈ သင်တို့သည် ငါ့စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို ကျင့်
စောင့်လျှင်၊ ထိုပြည်၌ ဘေးလွတ်လျက်နေရကြ
၁၉ လိမ့်မည်။– မြေသည်လည်း မိမိအသီးအနှံကို
ပေးသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ဝစွာစား၍ ဘေးလွတ်
၂၀ လျက် နေရကြလိမ့်မည်။– သင်တို့ကလည်း၊
သတ္တမနှစ်တွင် ငါတို့သည် အဘယ်သို့စားရမည်
နည်း။ လယ်မလုပ်ရ။ အသီးအနှံကိုမသိမ်းရပါ
၂၁ တကားဟု ဆိုလျှင်၊– ဆဋ္ဌမနှစ်တွင် သင်တို့ကိုငါ
ကောင်းကြီးပေး၍၊ ထိုနှစ်တွင် သုံးနှစ်အတို့ အ
၂၂ သီးအနှံကိုဖြစ်စေမည်။– သင်တို့သည် အဋ္ဌမနှစ်
တွင် လယ်လုပ်၍ နဝမနှစ်တွင် အသီးအနှံကို
သိမ်းရာ ကာလတိုင်အောင် ဟောင်းသောအသီး
အနှံကို စားရကြမည်။

၂၃ မြေကို သူတပါးအစဉ်ပိုင်စေခြင်းငှါ မရောင်း
ရ။ မြေသည် ငါ့ဥစ္စာဖြစ်၏။ သင်တို့သည် ငါ၌
၂၄ တည်းသော ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်ကြ၏။– သင်
တို့သည် မြေကိုပိုင်လေရာရာ၌ ရွေးနှုတ်ရသော
၂၅ အခွင့်ကို ပေးရကြမည်။– သင်၏အမျိုးသားချင်း
သည်ဆင်းရဲ၍၊ မိမိပိုင်သောမြေကိုရောင်းလျှင်
ငင်း၊ သူ၏ပေါက်ဘော်တစုံတယောက်သည်
ဝယ်ခြင်းငှါလာလျှင်ငင်း၊ မိမိပေါက်ဘော် ရောင်း
သောဥစ္စာကို ရွေးနှုတ်ရသောအခွင့်ရှိရမည်။–
၂၆ ထိုမြေကို ရွေးနှုတ်သောသူတယောက်မျှ မပေါ်
မရှိ၍၊ မြေရှင်ဟောင်းသည် ကိုယ်တိုင်ရွေးနှုတ်
၂၇ နိုင်လျှင်၊– မိမိမြေသို့ ပြန်အံ့သောငှါ၊ ရောင်း၍
လွန်သော နှစ်ပေါင်းကိုရေတွက်ပြီးမှ၊ လိုသေး
သောအဘိုးကို အထက်ကရောင်းခဲ့သောသူအား
၂၈ ပြန်ပေးရမည်။– ပြန်၍မပေးနိုင်လျှင် ရောင်းခဲ့
သောဥစ္စာကို ယုဘိလနှစ်တိုင်အောင် ဝယ်သော
သူလက်၌ ရှိစေရမည်။ ယုဘိလနှစ်တွင် လက်
လွှတ်၍ အရှင်ဟောင်းလက်သို့ ရောက်စေရ
မည်။

၂၉ မြို့ထဲ၌ရှိသောအိမ်ကို အိမ်ရှင်ရောင်းလျှင်၊
တနှစ်အတွင်းတွင် ရွေးနှုတ်သောအခွင့်ရှိစေရ
၃၀ မည်။– တနှစ်အတွင်းတွင် မရွေးနှုတ်လျှင်၊ ထို
အိမ်ကိုဝယ်သောသူမှစ၍ သားစဉ်မြေးဆက်တို့
သည် အမြဲပိုင်ရကြမည်။ ယုဘိလနှစ်ရောက်
၃၁ သော်လည်း လက်မလွှတ်ရ။– မြို့ရိုးမရှိ၊ ရွာ၌ရှိ
သောအိမ်ကို လယ်ယာကဲ့သို့မှတ်၍ ရွေးနှုတ်ရ
သော အခွင့်ရှိ၏။ ယုဘိလနှစ်ရောက်သောအခါ
၃၂ လက်လွှတ်ရမည်။– သို့ရာတွင် လေဝိသားပိုင်
သောမြို့နှင့် မြို့အိမ်တို့ကို၊ အဘယ်ကာလအ
၃၃ ချိန်မဆိုဘဲ ရွေးနှုတ်ရသောအခွင့်ရှိ၏။– လေဝိ
သားပိုင်သောမြို့ကိုငင်း၊ အိမ်ကိုငင်း၊ သူတပါး
ဝယ်လျှင်၊ ယုဘိလနှစ်ရောက်သောအခါ လက်
လွှတ်ရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလ လူ
အမျိုးသားတို့တွင် လေဝိသားတို့သည်၊ ကိုယ်နေ
၃၄ ရာမြို့အိမ်မှ တပါးအခြားသော ဥစ္စာမရှိ။– သို့ဆို
သော်လည်း၊ လေဝိသားမြို့နယ်၌ရှိသော လယ်
ယာတို့ကိုမရောင်းရ။ အစဉ်အမြဲပိုင်ရမည်။

၃၅ သင်၏အမျိုးသားချင်းသည် ဆင်းရဲ၍လက်
အားလျော့သဖြင့် တပါးအမျိုးသား ဧည့်သည်
အာဂန္တုကဲ့သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင့်ထံမှာနေစေခြင်းငှါ
၃၆ သူ့ကိုမစရမည်။– သူ၌ အတိုးအပွါးကိုမယူရ။
သင်၏အမျိုးသားချင်းသည် သင့်ထံမှာနေစေ
ခြင်းငှါ၊ သင်၏ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့လော့။–
၃၇ အတိုးအပွါးကိုမြေခ်လင့်၍ ငွေကိုငင်း၊ စားစရာ
၃၈ ကိုငင်း၊ သူ၌မချေးမငှါးရ။– ငါသည် ခါနာန်ပြည်
ကိုသင်တို့အားပေး၍၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ဖြစ်အံ့သောငှါ၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်
ဆောင်သော သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘု
ရားဖြစ်၏။

၃၉ သင်၏အမျိုးသားချင်းသည်ဆင်းရဲ၍ သင်၌
အရောင်းခံလျှင်၊ အစေခံကျွန်ကိုပြုသကဲ့သို့ သူ
၄၀ ကိုအနှိပ်မပြုရ။– သူသည်သူငှါးကဲ့သို့ငင်း၊ ဧည့်
သည်ကဲ့သို့ငင်း၊ သင့်ထံမှာနေ၍ ယုဘိလနှစ်
၄၁ တိုင်အောင် အစေခံရမည်။– ထိုအခါ သူသည်
သားသမီးနှင့်တကွထွက်၍၊ မိမိအဆွေအမျိုး၊ မိ
၄၂ မိ ဘိုးဘိုးပိုင်သောမြေသို့ ပြန်ရမည်။– အကြောင်း

မူကား၊ သူတို့သည် အဲဂုတ္တာပြည်မှငါနှုတ်ဆောင်သော ငါ၏အမှုထမ်းဖြစ်၍၊ အစေခံကျွန်ဖြစ်စေ
၄၃ခြင်းငှါ၊ မရောင်းရ။– သူ့ကို ကြမ်းတမ်းစွာမစီရင်ရ။ သင်၏ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရမည်။–
၄၄ သင်သည်စေခိုင်းသောကျွန်၊ ကျွန်မတို့ကို၊ သင့်ပတ်လည်ဝန်းကျင်တို့၌ နေသောသာသနာပလူ
၄၅ တို့တွင် ဝယ်ရမည်။– ထိုမှတပါး၊ သင်တို့တွင် တည်းနေသော တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့ကိုငင်း၊ သင်တို့ပြည်၌ သူတို့ရသောသားသမီးများကိုငင်း
၄၆ ဝယ်၍ပိုင်ရမည်။– သူတို့သည် ကျွန်သားပေါက်ဖြစ်၍၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့သားသမီးတို့သည် အမွေခံ၍ပိုင်ရမည်။ ကိုယ်အမျိုးသားချင်းတည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်လျှင်၊ တယောက်ကိုတယောက် ကြမ်းတမ်းစွာမစီရင်ရ။

၄၇ သင့်အနားမှာတည်းနေသော တကျွန်းတနိုင်ငံသားသည် ငွေရတတ်၍ သူ၏အနားမှာနေသော သင်၏အမျိုးသားချင်းဆင်းရဲသဖြင့်၊ သင့်အနားမှာတည်းနေသော တကျွန်းတနိုင်ငံသား၌
၄၈ ငင်း၊ သူ၏သားမြေး၌ငင်း၊ ကိုယ်ကိုရောင်းချလျှင်၊– ရောင်းပြီးမှ ရွေးနှုတ်သောအခွင့် ရှိစေရမည်။ မိမိအမျိုးသား တစုံတယောက်သည် ရွေး
၄၉ နှုတ်ရမည်။– ဘကြီး၊ ဘထွေး၊ ညီအစ်ကိုတော်မှစ၍ အဆွေအမျိုးပေါက်ဘော်ရင်း တစုံတယောက်သည် ရွေးနှုတ်ရမည်။ ကိုယ်တိုင်တတ်
၅၀ နိုင်လျှင်လည်း ကိုယ်ကိုရွေးနှုတ်ရမည်။– သခင်နှင့် ကျွန်တို့သည်၊ ရောင်းဝယ်သောနှစ်မှစ၍ ယုဘိလနှစ်တိုင်အောင် နှစ်ပေါင်းကိုရေတွက်ပြီးလျှင်၊ နှစ်ပေါင်းအနည်းအများကို ထောက်၍
၅၁ ငင်း၊ သူငှါးလုပ်ရသည်ကာလကို ထောက်၍ငင်း၊ ကိုယ်အဘိုးကိုစီရင်ရမည်။– ယုဘိလနှစ်မရောက်မီ၊ အစေခံရသော နှစ်ပေါင်းအနည်းအများကို
၅၂ ရေတွက်၍၊– လိုသေးသော နှစ်ပေါင်းအနည်းအများအလိုက် ရွေးရန်အဘိုးကို၊ ဝယ်ရင်းငွေထဲက နှုတ်၍ပြန်ပေးရမည်။– ထိုသူသည် တနှစ်နောက်
၅၃ တနှစ်၊ သူငှါးကဲ့သို့နေရမည်။ သင့်မျက်မှောက်၌ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုမခံရ။– ထိုသို့သောနည်းဖြင့် မရွေးမနှုတ်လျှင်၊ ယုဘိလနှစ်ရောက်သောအခါ၊
၅၄ သူကိုသားမယားနှင့်တကွ သခင်လက်မှလွှတ်ရမည်။– အကြောင်းမူကား ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ငါ၏အမှုထမ်းဖြစ်ကြ၏။ အဲဂုတ္တာပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်ခဲ့သော ငါ၏အမှုထမ်းဖြစ်ကြ၏။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၂၆

၁ သင်တို့သည် ကိုယ်အဘို့ထုလုပ်သော ရုပ်တုဆင်းတုကို မရှိစေရ။ သင်တို့ပြည်၌ ကိုးကွယ်စရာမှတ်တိုင်ကို မစိုက်ရ။ ထုသောကျောက်ကို
ထောင်၍မထားရ။ ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရား
၂ သခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။– ငါ့ဥပုသ်နေ့တို့ကို စောင့်၍၊ ငါ့သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ရိုသေရမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။

၃ သင်တို့သည်၊ ငါ့ထုံးဖွဲ့ရာလမ်းသို့လိုက်၍၊ ငါ
၄ ပညတ်တို့ကိုကျင့်စောင့်လျှင်၊– အခါရိုးတန်မှ ငါသည်သင်တို့အဘို့ မိုးယံးရွာစေသဖြင့်၊ မြေသည် မိမိဘဏ္ဍာကိုပေး၍၊ ဥယျာဉ်အပင်တို့သည် အ
၅ သီးသီးကြလိမ့်မည်။– စပါးနှင်းနှယ်သောအမှုသည်၊ စပျစ်သီးညှစ်ရာကာလတိုင်အောင်ငင်း၊ စပျစ်သီးညှစ်သောအမှုသည်၊ မျိုးစေ့ကြဲရာ ကာလတိုင်အောင်ငင်း မှီသဖြင့်၊ သင်တို့သည်ဝစွာစား၍၊ ကိုယ်ပြည်၌သေးလွတ်လျက် နေရကြ
၆ လိမ့်မည်။– သင်တို့ပြည်၌ စစ်မှုကိုငါငြိမ်းစေ၍၊ ခြိမ်းချောက်သောသူမရှိဘဲ သင်တို့သည် အိပ်ရကြလိမ့်မည်။ ဆိုးသောသားရဲတို့ကိုလည်း ငါ
ပယ်ရှားမည်။ တပြည်လုံးသည် ထားဘေးနှင့်
၇ ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။– သင်တို့သည် ရန်သူများကိုလိုက်၍ ထားလက်နက်ဖြင့် အောင်ကြလိမ့်
၈ မည်။– သင်တို့တွင် လူငါးယောက်သည် ရန်သူတရာကို လိုက်လိမ့်မည်။ လူတရာသည် ရန်သူ
တသောင်းကိုပြေးစေ၍၊ ထားလက်နက်ဖြင့်
၉ အောင်ကြလိမ့်မည်။– သင်တို့ကိုငါစောင့်မသဖြင့် တိုးပွါးများပြားစေ၍၊ သင်တို့နှင့်ငါပြုသော
၁၀ ပဋိညာဉ်ကို ငါမြဲမြံစေမည်။– သိုထားသော စပါးဟောင်းကိုစား၍မကုန်မီ၊ စပါးသစ်ပေါသော
၁၁ ကြောင့်၊ အဟောင်းကိုထုတ်ရကြမည်။– ငါသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာခြင်းမရှိဘဲ သင်တို့တွင် တဲတော်
၁၂ ကိုတည်မည်။– သင်တို့တွင်လည်းလှည့်လည်၍ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သင်တို့သည်
၁၃ လည်း ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– အဲဂုတ္တာပြည်၌ အစေကျွန်ခံရသော သင်တို့ကိုငါလွှတ်၍ နှုတ်ဆောင်သော သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်တို့၏ထမ်းဘိုးကြိုးကို ငါဖြတ်၍ သင်တို့ကိုတည့်မတ်စေပြီ။

၁၄ သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊ ဤပ
၁၅ ညတ်အလုံးစုံကိုမစောင့်၊– ငါ့စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်များကိုရွံရှာ၍၊ မထီမဲ့မြင်ပြုလျက်၊ ငါ့ပညတ်တရားကိုမကျင့်၊ ငါ့ပဋိညာဉ်သစ္စာကိုဖျက်လျှင်၊–

To Contents

၁၆ သင်တို့၌ငါပြုလတ္တံ့သော အမှုဟူမူကား၊ သင်တို့
၌မျက်စိပျက်လျက်၊ စိတ်ပူပန်လျက်ရှိစေခြင်းငှ၊
ထိတ်လန့်သောသဘော၊ တူလ၁၊ ဖျားနာတို့ကို
သင်တို့အပေါ်မှာငါခန့်ထားမည်။ သင်တို့သည်
မျိုးစေ့ကိုကြဲသော်လည်း အကျိုးမရှိ။ ရန်သူတို့
၁၇ သည် အသီးအနှံကိုစားကြလိမ့်မည်။– သင်တို့
ကို ငါမျက်နှာထား၍၊ ရန်သူ့ရှေ့မှာဆုံးစေမည်။
သင်တို့သည် ရန်သူ၏ အုပ်စိုးခြင်းကိုခံရ၍၊ အ
ဘယ်သူမျှမလိုက်သော်လည်း၊ ပြေးကြလိမ့်
၁၈ မည်။– ထို့မျှလောက်ခံရသော်လည်း၊ ငါ့စကား
ကို နားမထောင်ဘဲနေသေးလျှင်၊ သင်တို့အပြစ်
ကြောင့် ခုနစ်ဆသောဒဏ်ကိုငါပေးဦးမည်။–
၁၉ သင်တို့ မာနအစွယ်ကို ငါချိုးမည်။ မိုးယံးကောင်း
ကင်ကိုသံကဲ့သို့၎င်း၊ မြေကြီးကိုကြေးဝါကဲ့သို့
၂၀ ၎င်း၊ ငါဖြစ်စေသဖြင့်၊– သင်တို့သည် အချည်းနှီး
ကြိုးစားအားထုတ်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မြေ
သည် မိမိဘဏ္ဍာကိုမပေး။ ဥယျာဉ်အပင်တို့
သည် အသီးမသီးကြ။

၂၁ သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊ ငါ့ကို
ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလျှင်၊ သင်တို့အပြစ်အလျောက်
ခုနစ်ဆသောဘေးကြီးကို ငါသက်ရောက်စေ
၂၂ မည်။– သင်တို့၏သားသမီးများကို ချီသွား၍၊
သင်တို့၏တိရစ္ဆာန်များကို ဖျက်ဆီးလျက်၊ သင်
တို့ကိုနည်းစေခြင်းငှ၊ သားရဲများကိုငါစေလွှတ်
သဖြင့်၊ သင်တို့သွားရာလမ်းမတို့သည် လူဆိတ်
၂၃ ညံရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– ထိုသို့ ခံရသော်လည်း၊
သင်တို့သည်သတိမရ၊ ငါ့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု
၂၄ သေးလျှင်၊– ငါသည်လည်း သင်တို့ကိုဆန့်ကျင်
ဘက်ပြု၍၊ သင်တို့အပြစ်ကြောင့် ခုနစ်ဆသော
၂၅ ဒဏ်ကိုပေးဦးမည်။– ငါပစ္စည်ဉာဉ်ဘက်၌နေ၍၊
တရားစီရင်ရသောထားဘေးကို သင်တို့အပေါ်
မှာ ငါသက်ရောက်စေမည်။ သင်တို့သည်မြို့ထဲ၌၊
စုဝေးသောအခါ၊ ကာလနာဘေးကို ငါစေလွှတ်
၂၆ ၍၊ ရန်သူလက်သို့ရောက်စေမည်။– သင်တို့၏အ
စာအာဟာရ အထောက်အပံ့ကို ငါပယ်ရှား
သောအခါ၊ မိန်းမတကျိပ်တို့သည် သင်တို့၏မုန့်
ကို မီးဖိုတဖိုး၌ဖုတ်ပြီးမှ၊ ထိုမုန့်ကိုချိန်ပေးသဖြင့်
၂၇ သင်တို့သည်ဝစ္စာမစားရကြ။– ထို့မျှလောက်ခံရ
သော်လည်း၊ ငါ့စကားကိုနားမထောင်၊ ငါ့ကို ဆန့်
၂၈ ကျင်ဘက်ပြုသေးလျှင်၊– ငါသည်လည်းအမျက်
ထွက်၍ သင်တို့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသဖြင့်၊ သင်
တို့အပြစ်ကြောင့် ခုနစ်ဆသောဒဏ်ကိုပေးဦး
၂၉ မည်။– သင်တို့သည် ကိုယ်သားသမီးတို့၏အသား
၃၀ ကို စားရကြလိမ့်မည်။– သင်တို့မြင့်သောအရပ်
များကို ငါဖြိုဖျက်၍၊ ရုပ်တုဆင်းတုများကို ခုတ်
လဲ့မည်။ သင်တို့အသေကောင်များကို၊ ရုပ်တု
ဆင်းတု အသေကောင်အပေါ်မှာ ပစ်ချ၍၊ သင်
၃၁ တို့ကိုစက်ဆုပ်ရွံရှာမည်။– သင်တို့မြို့များကိုငါ
ဖျက်ဆီး၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို သုတ်သင်
ပယ်ရှင်းသဖြင့်၊ သင်တို့နံ့သာပေါင်း အမွှေးအ
၃၂ ကြိုင်ကိုငါမနမ်း။– တပြည်လုံးကို ငါသုတ်သင်
ပယ်ရှင်းသောအမှုကို၊ ထိုပြည်၌နေသော သင်
တို့၏ရန်သူတို့သည်မြင်၍ မိန်းမောတွေဝေကြ
၃၃ လိမ့်မည်။– သာသနာပလူတို့တွင် သင်တို့ကို အ
ရုပ်ရုပ်ငါကွဲပြားစေ၍၊ ထားမိုးလျက်လိုက်မည်။
သင်တို့ပြည်သည်လည်း လူဆိတ်ညံလျက်၊ မြို့
၃၄ သည်လည်း ပျက်စီးလျက်ရှိလိမ့်မည်။– ထိုသို့
သင်တို့သည်ရန်သူပြည်၌နေ၍၊ ကိုယ်ပြည်သည်
လူဆိတ်ညံလျက်နေသောကာလပတ်လုံး ငြိမ်
ဝပ်စွာနေ၍၊ မိမိဥပုသ်နေ့တို့၌ မွေ့လျော်ရလိမ့်
၃၅ မည်။– လူဆိတ်ညံလျက်နေရသောကာလပတ်
လုံး ငြိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။ သင်တို့ရှိနေသောအခါ၊ ဥ
၃၆ ပုသ်နေ့တို့၌ ပြည်သည်မငြိမ်မဝပ်ရ။– ရန်သူ
ပြည်မှာကျန်ကြွင်းသော သင်တို့စိတ်နှလုံးထဲသို့၊
ထိတ်လန့်သောသဘောကို ငါပေးသွင်းသဖြင့်၊
သစ်ရွက်လှုပ်သံကြောင့် သင်တို့သည်ကြောက်
၍၊ ထားဘေးမှပြေးသကဲ့သို့ ပြေးကြလိမ့်မည်။
အဘယ်သူမျှမလိုက်သော်လည်း လဲကြလိမ့်
၃၇ မည်။– အဘယ်သူမျှမလိုက်ဘဲ ထားဘေးမှပြေး
သောသူကဲ့သို့ တယောက်အပေါ်မှာ တယောက်
လဲကြလိမ့်မည်။ ရန်သူရှေ့မှာရပ်နိုင်သော တန်
၃၈ ခိုးမရှိရ။– ရန်သူပြည်သည် သင်တို့ကိုမျိုစား၍၊
၃၉ သာသနာပလူတို့တွင် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။– ကျန်
ကြွင်းသောသင်တို့သည်၊ ရန်သူပြည်၌ကိုယ်အ
ပြစ်၊ ဘိုးဘတို့အပြစ်ကိုခံလျက်၊ ဘိုးဘနှင့်တကွ
အားလျော့ကြလိမ့်မည်။

၄၀ သို့ရာတွင် သူတို့သည်ငါ့ကိုပြစ်မှား၍၊ ငါ့ကို
၄၁ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောကြောင့်၊– ငါသည် သူတို့
ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ရန်သူပြည်သို့ပို့ဆောင်
သော အကြောင်းများနှင့်တကွ၊ ကိုယ်အပြစ်၊
ဘိုးဘတို့အပြစ်များကို ဘော်ပြတောင်းပန်လျှင်
၎င်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသော မိမိတို့နှလုံး
ကိုနှိမ့်ချ၍၊ မိမိတို့အပြစ်ကြောင့်ခံရသောဒဏ်
၄၂ ကို ဝန်ခံလျှင်၎င်း၊– ငါသည် ယာကုပ်နှင့်ပြုသော
ပဋိညာဉ်၊ လ္ကဇာက်နှင့်ပြုသောပဋိညာဉ်၊ အာဗြ
ဟံနှင့်ပြုသော ပဋိညာဉ်ကိုလည်း၊ ထိုပြည်ကိုလည်း

To Contents

၄၃ ငါအောက်မေ့မည်။- ထိုပြည်သည် သူတို့လက်မ
လွတ်၍၊ သူတို့မရှိဘဲ လူဆိတ်ညံဂျိုက်နေစဉ်
တွင် မိမိဥပုသ်နေ့တို့၌ မွေ့လျော်လိမ့်မည်။ သူ
တို့သည် ငါ့စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်များကိုရွံရှာ၍ မထီမဲ့
မြင်ပြုသောအပြစ်ကြောင့်၊ ခံရသောဒဏ်ကို ဝန်
၄၄ ခံရကြလိမ့်မည်။- သို့ရာတွင် ရန်သူပြည်၌နေကြ
သောအခါ၊ သူတို့ကိုရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍၊ သူတို့
နှင့် ငါပြုသောပဋိညာဉ်ကို ပယ်သည်တိုင်အောင်
သူတို့ကိုငါမစွန့်ပစ် မရွံရှာ။ ငါသည် သူတို့၏ဘု
၄၅ ရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။- ငါသည် သူတို့
၏ဘုရားသခင်ဖြစ်အံ့သောငှါ သာသနာပလူတို့
မျက်မှောက်၌၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှငါနှုတ်ဆောင်
သော သူတို့ဘိုးဘေးနှင့် ငါပြုသောပဋိညာဉ်ကို
သူတို့အတွက်ငါအောက်မေ့မည်။ ငါသည်ထာဝ
၄၆ ရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ဤရွေ့
ကား ထာဝရဘုရားသည်၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာ
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အဘို့ မောရှေလက်
တွင်ထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်
တရားဖြစ်သတည်း။

၂၇

၁ တဖန်မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်
သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
၂ မည်မှာ၊- လူသည်သစ္စာဂတိပြု၍ပူဇော်လျှင်၊ ပူ
ဇော်အပ်သောသူသည်၊ သင်အဘိုးပြတ်သည်အ
တိုင်း ထာဝရဘုရား၏ဘဏ္ဍာတော် ဖြစ်ရမည်။-
၃ သင်သည် အဘယ်မျှ အဘိုးပြတ်ရမည်နည်းဟု
မူကား၊ ယောကျ်ားကို အသက်နှစ်ဆယ်မှသည်
ခြောက်ဆယ်တိုင်အောင်၊ အကျပ်တော်အလိုက်
၄ ငွေအကျပ်ငါးဆယ်နှင့် အဘိုးပြတ်ရမည်။- မိန်း
မဖြစ်လျှင်၊ ငွေအကျပ်သုံးဆယ်နှင့် အဘိုးပြတ်ရ
၅ မည်။- အသက်ငါးနှစ်မှသည် ဆယ်နှစ်တိုင်
အောင်၊ ယောကျ်ားကို အကျပ်နှစ်ဆယ်၊ မိန်းမကို
၆ အကျပ်တဆယ်နှင့် အဘိုးပြတ်ရမည်။- အသက်
တလမှသည် ငါးနှစ်တိုင်အောင်၊ ယောကျ်ားကို
ငွေငါးကျပ်၊ မိန်းမကို သုံးကျပ်နှင့် အဘိုးပြတ်ရ
၇ မည်။-အသက်ခြောက်ဆယ်လွန်လျှင်၊ယောကျ်ား
ကိုဆယ်ငါးကျပ်၊ မိန်းမကိုတဆယ်နှင့် အဘိုး
၈ ပြတ်ရမည်။- သင်အဘိုး ပြတ် သည်အတိုင်း၊ မ
တတ်နိုင်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့ ချဉ်းကပ်
၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သစ္စာဂတိပြုသောသူ
တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း အဘိုးပြတ်ရမည်။
၉ လူသည်တိရစ္ဆာန်ကို ထာဝရဘုရားအားပူဇော်
၁၀ လျှင်၊ ပူဇော်သမျှသည် သန့်ရှင်းရမည်။- ကောင်း
သည်ဖြစ်စေ၊ ညံ့သည်ဖြစ်စေ၊ တကောင်အတွက်
တကောင်ကိုမလဲရ။ လဲလိုလျှင်၊ နှစ်ကောင်စလုံး
၁၁ သန့်ရှင်းရမည်။- ထာဝရဘုရားအားမပူဇော်အပ်၊
မစင်ကြယ်သောတိရစ္ဆာန်ဖြစ်လျှင်၊ ယဇ်ပုရော
၁၂ ဟိတ်အားပြု၍၊- ကောင်းမကောင်းရှိသည်အ
လျောက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဘိုးပြတ်ရမည်။
ယဇ်ပုရောဟိတ်ပြတ်သည်အတိုင်း အဘိုးရှိရ
၁၃ မည်။- ပူဇော်သောသူသည်ရွေးလိုလျှင်၊ အဘိုး
ရင်းနှင့် ငါးစုံတစုကို ထပ်၍ပေးရမည်။
၁၄ လူသည်မိမိအိမ်ကို ထာဝရဘုရားအဘို့သန့်
ရှင်းစေလျှင်၊ကောင်းမကောင်းရှိသည်အလျောက်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်အဘိုးပြတ်ရမည်။ ယဇ်ပုရော
၁၅ ဟိတ်ပြတ်သည်အတိုင်း အဘိုးရှိရမည်။- ထို
အိမ်ကို သန့်ရှင်းစေသောသူရွေးလိုလျှင်၊ ပြတ်
သောအဘိုးရင်းနှင့် ငါးစုံတစုကိုပေး၍ အိမ်ကိုယူ
၁၆ ရမည်။- လူသည် ကိုယ်ပိုင်သောလယ်ယာကို
ထာဝရဘုရားအဘို့သန့်ရှင်းစေလျှင်၊ မုယောမျိုး
စေ့ကြရသည်အတိုင်း အဘိုးပြတ်ရမည်။ မျိုးစေ့
တသြမဲကြဲရသော လယ်ကို၊ ငွေအကျပ်ငါးဆယ်
၁၇ နှင့် အဘိုးပြတ်ရမည်။- ယုဘိလနှစ်မှစ၍ မိမိ
လယ်ကိုသန့်ရှင်းစေလျှင်၊ ပြတ်သည်အတိုင်း အ
၁၈ ဘိုးရှိရမည်။- ယုဘိလနှစ်လွန်မှ မိမိလယ်ကို
သန့်ရှင်းစေလျှင်၊ နောင်ယုဘိလနှစ်မီအောင် လို
သေးသောနှစ်ပေါင်းကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ရေ
တွက်၍ ပြတ်သောအဘိုးရင်းငွေကို လျှော့ရ
၁၉ မည်။- မိမိလယ်ကို သန့်ရှင်းစေသောသူသည်
ရွေးလိုလျှင်၊ ပြတ်သောအဘိုးရင်းနှင့် ငါးစုတစု
၂၀ ကိုပေး၍ လယ်ကိုအပိုင်ယူရမည်။- သို့မဟုတ်
လယ်ကိုမရွေးလို၊ အခြားသောသူအားရောင်းမိ
၂၁ လျှင်၊ နောက်တဖန် မရွေးရ။- ယုဘိလနှစ်တွင်
ထိုလယ်သည် အမှုလွတ်သောအခါ၊ ကျိန်ဆို
သောလယ်ကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားအားသန့်ရှင်း၍
၂၂ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ဥစ္စာ ဖြစ်ရမည်။- လူသည်
ကိုယ်ပိုင်ရင်းမဟုတ်၊ ဝယ်သောလယ်ယာကို
၂၃ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းစေလျှင်၊- ယုဘိလ
နှစ်တိုင်အောင်ပြတ်သောအဘိုးကို၊ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်ရေတွက်၍၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်း
စေသောနေ့၌ အဘိုးပြတ်သောငွေကို ပေးရ
၂၄ မည်။- ယုဘိလနှစ်ရောက်သောအခါ၊ ထိုလယ်
ကိုအရင်ပိုင်၍ ရောင်းသောသူလက်သို့ ပြန်စေရ
၂၅ မည်။- အဘိုးပြတ်လေရာရာ၌ အကျပ်တော်အ
လိုက်ပြတ်ရမည်။ အကျပ်ကား၊ ဂေရနှစ်ဆယ်
ဖြစ်သတည်း။

၂၆ ထာဝရဘုရားပိုင်ထိုက်သော တိရစ္ဆာန်သား
ဦးကို၊ အဘယ်သူမျှ မသန့်ရှင်းစေရ။ နွားဖြစ်စေ၊
၂၇ သိုးဆိတ်ဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရား၌စွာဖြစ်၏။– မ
စင်ကြယ်သောတိရစ္ဆာန်ဖြစ်လျှင်၊ အဘိုးပြတ်
သည်အတိုင်းရွေး၍၊ ငါးစုတစုကို ထပ်၍ပေးရ
မည်။ မရွေးလိုလျှင်၊ အဘိုးပြတ်သည်အတိုင်း
ရောင်းရမည်။
၂၈ သို့ရာတွင်လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်
ပိုင်ရင်းလယ်ဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရားအားကျိန်ဆို
၍ ပူဇော်သမျှကို မရောင်းမရွေးရ။ ကျိန်ဆို၍ ပူ
ဇော်သမျှတို့သည် ထာဝရဘုရားအား အလွန်
၂၉ သန့်ရှင်းရမည်။– လူကိုပင် ကျိန်ဆို၍ပူဇော်
လျှင်၊ နောက်တဖန်မရွေးရ၊ သတ်ရမည်။
၃၀ စပါးဖြစ်စေ၊ သစ်သီးဖြစ်စေ၊ မြေကဖြစ်သမျှ
သောအသီးအနှံ ဆယ်စုတစုသည် ထာဝရဘုရား
၏ဘဏ္ဍာတော်ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားအဘို့သန့်
၃၁ ရှင်းရမည်။– ဆယ်စုတစုကိုရွေးလိုလျှင်၊ အဘိုး
၃၂ ရင်းနှင့်ငါးစုတစုကို ထပ်၍ပေးရမည်။– နွားဖြစ်
စေ၊ သိုးဆိတ်ဖြစ်စေ၊ ကြိမ်လုံးအောက်၌သွားသ
မျှသောအကောင် ဆယ်စုတစုသည်၊ ထာဝရဘု
၃၃ ရားအဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။– ကောင်းသလော၊ ညံ့
သလောဟု မမေးမစစ်ရ။ တကောင်အတွက် တ
ကောင်ကို မလဲရ။ လဲလိုလျှင် နှစ်ကောင်စလုံး
သန့်ရှင်းရမည်။ အလျှင်းမရွေးရဟု မိန့်တော်မူ
၃၄ ၏။– ဤရွေ့ကား ထာဝရဘုရားသည်၊ သိနာ
တောင်ပေါ်မှာ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အဘို့
မောရှေ၌ထားတော်မူသော ပညတ်တော်များဖြစ်
သတည်း။

ရှင်မောရှေစီရင်ရေးထားသောဝတ်ပြုရာကျမ်းပြီး၏။

To Contents

တောလည်ရာကျမ်း။

NUMBERS

၁

၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ အဲဂုတ္တာပြည်
မှထွက်၍၊ ဒုတိယနှစ်၊ ဒုတိယလ၊ ပဋမနေ့၌ သိ
နာတောတွင် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်မှာ
ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူ
၂ သည်ကား၊– သင်နှင့်အာရုန်သည်၊ ဣသရေလ
၃ အမျိုးသားပရိသတ်တို့တွင်၊ အသက်နှစ်ဆယ်
လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သောယောကျ်ားအပေါင်းတို့
ကို၊ သူတို့အဆွေအမျိုး အသီးအသီးအလိုက်စာ
ရင်းယူလျက်၊ တပ်ခင်းကျင်း၍ ရေတွက်လော့။–
၄ အမျိုးအနွယ်အသီးအသီး၊ တမျိုးတယောက်စီ၊
မိမိတို့အဆွေအမျိုး၌ သူကြီးဖြစ်သောလူတို့
သည် သင်တို့နှင့်အတူကူညီ၍ ထိုအမှုကိုဆောင်
၅ ရကြမည်။– သင်တို့နှင့်အတူကူညီ၍ အမှုကို
ဆောင်ရသောသူဟူမူကား၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ရှေဒုရ
၆ သားဧလိဇုရ။– ရှိမောင်အမျိုး၊ ဇရိရှဒ္ဒိသားရှေလု
၇၊၈ မျေလ။– ယုဒအမျိုး၊ အမိနဒပ်သားနာရှန်။– ဣ
၉ သခါအမျိုး၊ ဧအာသားနာသနေလ။– ဇာဗုလုန်
၁၀ အမျိုး၊ ဟေလုန်သားဧလျာဘ။– ယောသပ်သား
တွင်၊ ဧဖရိမ်အမျိုး၊ အမိဟုဒ်သားဧလိရှမာ။ မနာ
၁၁ ရှေအမျိုး၊ ပေဒါဇုရသားဂမလျေလ။– ဗင်္ယာမိန်
၁၂ အမျိုး၊ ဂိဒေါနိသားအဘိဒန်။– ဒန်အမျိုး၊ အမိ
၁၃ ရှဒ္ဒေသားအဟေဇ။– အာရှာအမျိုး၊ ဩကရန်
၁၄ သားပါဂျေလ။– ဂဒ်အမျိုး၊ ဒွေလသားဧလျာ
၁၅ သပ်– နဿလိအမျိုး၊ ဧနန်သားအဟိရတည်း။–
၁၆ ဤသူတို့သည် ပရိသတ်တွင်ကျော်စောသောသူ၊
အဆွေအမျိုးသူကြီးမင်းဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး
၌ လူတထောင်စီအုပ်ရသောသူ ဖြစ်ကြသတည်း။
၁၇ ထိုသို့နာမည်ဖြင့်ရွေးတော်မူသော ထိုသူတို့
၁၈ ကို၊ မောရှေနှင့်အာရုန်သည် ခေါ်၍၊– ဒုတိယလ၊
ပဋမနေ့၌ ပရိသတ်အပေါင်းကိုစည်းဝေးစေပြီး
မှ၊ အဆွေအမျိုးစာရင်းကိုဘော်ပြ၍၊ အနှစ်နှစ်
ဆယ်လွန်သောသူတို့၏ နာမည်ပေါင်းကိုမှတ်သ
၁၉ ဖြင့်၊– ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမှာထား
တော်မူသည်အတိုင်း၊ သိနာတော၌ ဣသရေလ
၂၀ အမျိုးသားတို့ကို ရေတွက်လေ၏။– ဣသရေလ
၏သားဦး၊ ရုဗင်၏အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအ
မျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌
၂၁ မှတ်သားသည်အတိုင်း၊– အသက်နှစ်ဆယ်လွန်
၍ စစ်တိုက်နိုင်သောယောကျ်ားပေါင်း လေး
၂၂ သောင်းခြောက်ထောင်ငါးရာ ရှိကြ၏။– ရှိမောင်
အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီး
လိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌မှတ်သားသည်
၂၃ အတိုင်း၊– အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်
သောယောကျ်ားပေါင်း ငါးသောင်းကိုးထောင်
၂၄ သုံးရာ ရှိကြ၏။– ဂဒ်အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေ
အမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာ
၂၅ ရင်း၌မှတ်သားသည်အတိုင်း၊– အသက်နှစ်ဆယ်
လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သောယောကျ်ားပေါင်း လေး
သောင်းငါးထောင်ခြောက်ရာငါးဆယ်ရှိကြ၏။–
၂၆ ယုဒအမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီး
လိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌မှတ်သားသည်
၂၇ အတိုင်း၊– အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်
သောယောကျ်ားပေါင်း ခုနစ်သောင်းလေးထောင်
၂၈ ခြောက်ရာ ရှိကြ၏။– ဣသခါအမျိုးသားတို့တွင်
အဆွေအမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကို
၂၉ စာရင်း၌မှတ်သားသည်အတိုင်း၊– အသက်နှစ်
ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သောယောကျ်ားပေါင်း
၃၀ ငါးသောင်းလေးထောင်လေးရာ ရှိကြ၏။– ဇာဗု
လုန်အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီး
လိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌မှတ်သားသည်
၃၁ အတိုင်း၊– အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်
သောယောကျ်ားပေါင်း ငါးသောင်းခုနစ်ထောင်
၃၂ လေးရာ ရှိကြ၏။– ယောသပ်မှဆင်းသက်သော
ဧဖရိမ်အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအ
သီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း၌မှတ်သား
၃၃ သည်အတိုင်း၊– အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်
တိုက်နိုင်သောယောကျ်ားပေါင်း လေးသောင်းငါး
၃၄ ရာရှိကြ၏။– မနာရှေအမျိုးသားတို့တွင် အဆွေ
အမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာ
၃၅ ရင်း၌မှတ်သားသည်အတိုင်း၊– အသက်နှစ်ဆယ်
လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သောယောကျ်ားပေါင်း သုံး
၃၆ သောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ရာ ရှိကြ၏။– ဗင်္ယာမိန်အ
မျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီးလိုက်
၍ နာမည်များကို စာရင်း၌မှတ်သားသည်အ
၃၇ တိုင်း၊– အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်

To Contents

သောယောကျ်ားပေါင်း သုံးသောင်းငါးထောင်
၃၈ လေးရာ ရှိကြ၏။- ဒန်အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေ
အမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကို စာရင်း
၃၉ ၌မှတ်သားသည်အတိုင်း၊- အသက်နှစ်ဆယ်လွန်
၍ စစ်တိုက်နိုင်သောယောကျ်ားပေါင်း ခြောက်
၄၀ သောင်းနှစ်ထောင်ခုနစ်ရာ ရှိကြ၏။- အာရှာအ
မျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးအသီးအသီးလိုက်
၄၁ ၍ နာမည်များကို စာရင်း၌မှတ်သားသည်အ
တိုင်း၊- အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်
သောယောကျ်ားပေါင်း လေးသောင်းတထောင်
၄၂ ငါးရာ ရှိကြ၏။- နဿလိအမျိုးသားတို့တွင် အ
ဆွေအမျိုးအသီးအသီးလိုက်၍ နာမည်များကို
၄၃ စာရင်း၌မှတ်သားသည်အတိုင်း၊- အသက်နှစ်
ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သောယောကျ်ားပေါင်း
၄၄ ငါးသောင်းသုံးထောင်လေးရာ ရှိကြ၏။- ထိုသို့
မောရှေနှင့် အာရုန်အစရှိသောကြသရေလအမျိုး
၌ အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်သော မင်းဆယ်နှစ်ပါး
၄၅ တို့သည်၊- ကြသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို
အဆွေအမျိုးအလိုက်ရေတွက်၍ စာရင်းယူသည်
၄၆ အတိုင်း၊- အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်
သောလူပေါင်းကား ခြောက်သိန်းသုံးထောင်ငါး
ရာငါးဆယ် ရှိသတည်း။

၄၇ လေဝိသားတို့သည်၊ ဘိုးဘအမျိုးအလိုက်
၄၈ စာရင်းမဝင်ရသည်အမှုမှာ၊- ထာဝရဘုရားသည်
၄၉ မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား၊- လေဝိသား
တို့ကို၊ ကြသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ရောနှော၍
၅၀ မရေတွက်ရ။ စာရင်းထဲ၌မသွင်းရ။- လေဝိသား
တို့အား သက်သေခံချက်တဲတော်ကိုငင်း၊ တဲ
တော်တန်ဆာ ရှိသမျှကိုငင်း၊ တဲတော်နှင့်ဆိုင်သ
မျှတို့ကိုငင်းအပ်၍၊ သူတို့သည် တဲတော်နှင့် တဲ
တော်တန်ဆာအလုံးစုံကို ဆောင်ရွက်ရကြမည်။
တဲတော်အမှုကိုလည်း ထမ်းရကြမည်။ တပ်ချ
သောအခါ၊ တဲတော်ပတ်လည်၌ မိမိတို့နေရာချ
၅၁ ရကြမည်။- တဲတော်ကို ယူသွားချိန် ရောက်
သောအခါ၊ လေဝိသားတို့သည်ရုပ်သိမ်းရမည်။
နေရာချချိန်ရောက်သောအခါ၊ ထူထောင်ပြန်ရ
မည်။ လေဝိအမျိုးသားမှတပါး အခြားသောအ
မျိုးသားသည် ချဉ်းကပ်လျှင်၊ အသေသတ်ခြင်း
၅၂ ကိုခံရမည်။- ကြသရေလအမျိုးသားတို့သည်
တပ်ချသောအခါ၊ အလုံးအရင်းတရောက်လုံး၊
လူတိုင်း မိမိဆိုင်သောတပ်တွင် မိမိဆိုင်သောအ
၅၃ လံနားမှာ မိမိတဲကိုဆောက်ရမည်။- ကြသရေလ
အမျိုးသားစည်းဝေးရာ ပရိသတ်အပေါ်မှာ အ
မျက်တော်မသက်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ လေဝိသား
တို့သည် သက်သေခံချက် တဲတော်ပတ်လည်၌
နေရာချ၍၊ သက်သေခံချက်တဲတော်ကို စောင့်
၅၄ ရှောက်ရမည်ဟု၊- မောရှေအား ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ကြသရေလအမျိုး
သားတို့သည် ပြုကြ၏။

၂

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာ
၂ ရုန်အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊- ကြသရေလအ
မျိုးသားအသီးအသီးတို့သည်၊ မိမိတပ်နှင့်ဆိုင်
သောအလံ၊ မိမိအဆွေအမျိုးနှင့်ဆိုင်သောအလံ
အနားမှာ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ကို ရှေ့
၃ ရှုပြု၍နေရာချရမည်။- နေထွက်ရာအရှေ့မျက်
နှာ၌၊ ယုဒတပ်အလံနှင့် ဆိုင်သောအလုံးအရင်း
သည် နေရာကျ၍၊ အမိနဒပ်သားနာရှုန်သည်၊ ယု
၄ ဒအမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။- သူအုပ်ရ
သောအလုံးအရင်း အရေအတွက်ကား၊ ခုနစ်
၅ သောင်းလေးထောင်ခြောက်ရာ ရှိသတည်း။- ယု
ဒတပ်အနားမှာ၊ ကြသခါတပ်ချ၍၊ ဇုအာသားနာ
သနေလသည်၊ ကြသခါအမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်
၆ လုပ်ရမည်။- သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်း အရေ
အတွက်ကား၊ ငါးသောင်းလေးထောင်လေးရာ ရှိ
၇ သတည်း။- ထိုနောက်၊ ဇာဗုလုန်တပ်ချ၍၊ ဟေ
လုန်သားဧလျာဘသည်၊ ဇာဗုလုန်အမျိုးသားတို့
၈ တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။- သူအုပ်ရသောအလုံးအ
ရင်း အရေအတွက်ကား၊ ငါးသောင်းခုနစ်ထောင်
၉ လေးရာ ရှိသတည်း။- ယုဒတပ်နှင့်ဆိုင်သောအ
လုံးအရင်း အရေအတွက်ကား၊ တသိန်းရှစ်
သောင်းခြောက်ထောင်လေးရာ ရှိသတည်း။ ဤ
သူတို့သည် တပ်ဦးအရာ၌ချီရကြမည်။

၁၀ တောင်မျက်နှာ၌၊ ရုဗင်တပ်အလုံးအရင်း
သည်၊ ရုဗင်အလံကိုထူ၍၊ ရှေဒုရသားဧလိဇုရ
သည်၊ ရုဗင်အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။-
၁၁ သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်း အရေအတွက်ကား၊
လေးသောင်းခြောက်ထောင်ငါးရာ ရှိသတည်း။-
၁၂ ရုဗင်တပ်အနားမှာ ရှိမောင်တပ်ချ၍ ဇုရိရှဒ္ဓေသား
ရှေလုမျေလသည်၊ ရှိမောင်အမျိုးသားတို့တွင်
၁၃ ဗိုလ်လုပ်ရမည်။- သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်း အ
ရေအတွက်ကား၊ ငါးသောင်းကိုးထောင်သုံးရာ ရှိ
၁၄ သတည်း။- ထိုနောက် ဂဒ်တပ်ချ၍၊ ဒွေလသား
ဧလျာသပ်သည်၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်
၁၅ ရမည်။- သူအုပ်ရသော အလုံးအရင်း အရေအ
တွက်ကား၊ လေးသောင်းငါးထောင်ခြောက်ရာ

To Contents

၁၆ ငါးဆယ် ရှိသတည်း။– ရုဗင်တပ်နှင့်ဆိုင်သော
အလုံးအရင်းအရေအတွက်ကား၊ တသိန်း ငါး
သောင်းတထောင်လေးရာငါးဆယ် ရှိသတည်း။
ဤသူတို့သည် ဒုတိယတပ်အရာ၌ ချီရကြမည်။
၁၇ ထိုအခါ၊ တပ်မအလယ်၌ ပရိသတ်စည်းဝေး
ရာတဲတော်နှင့်တကွ၊ လေဝိတပ်ချီရမည်။ တပ်
ချသည်အတိုင်း၊ လူအသီးအသီးတို့သည် မိမိ
နေရာ၌ မိမိဆိုင်သောအလံနှင့်အတူ လိုက်လျက်
၁၈ ချီရကြမည်။– အနောက်မျက်နှာ၌ ဧဖရိမ်တပ်
အလုံးအရင်းသည်၊ ဧဖရိမ်အလံကိုထူ၍၊ အမိ
ဟုဒဿးဧလိရှမာသည်၊ ဧဖရိမ်အမျိုးသားတို့
၁၉ တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။– သူအုပ်ရသောအလုံးအ
ရင်း အရေအတွက်ကား၊ လေးသောင်းငါးရာရှိသ
၂၀ တည်း။– ဧဖရိမ်တပ်အနားမှာ မနာရှေတပ်ချ၍၊
ပေဒါဇုရသားဂါမလျေလသည်၊ မနာရှေအမျိုး
၂၁ သားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။– သူအုပ်ရသောအ
လုံးအရင်း အရေအတွက်ကား၊ သုံးသောင်းနှစ်
၂၂ ထောင်နှစ်ရာ ရှိသတည်း။– ထိုနောက်ဗယ်ာမိန်
တပ်ချ၍၊ ဂိဒေါနိသားအဘိဒန်သည်၊ ဗယ်ာမိန်
၂၃ အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။– သူအုပ်
ရသောအလုံးအရင်း အရေအတွက်ကား၊ သုံး
၂၄ သောင်းငါးထောင်လေးရာ ရှိသတည်း။– ဧဖရိမ်
တပ်နှင့်ဆိုင်သော အလုံးအရင်း အရေအတွက်
ကား၊ တသိန်းရှစ်ထောင်တရာ ရှိသတည်း။ ဤ
သူတို့သည် တတိယတပ်အရာ၌ ချီရကြမည်။
၂၅ တပ်များမြောက်မျက်နှာ၌၊ ဒန်တပ်အလုံး
အရင်းသည်၊ ဒန်အလံကိုထူ၍၊ အမိရှဒ္ဓဲသား
အဟေဇာသည်၊ ဒန်အမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်
၂၆ ရမည်။– သူအုပ်ရသောအလုံးအရင်း အရေအ
တွက်ကား၊ ခြောက်သောင်းနှစ်ထောင်ခုနစ်ရာ
၂၇ ရှိသတည်း။– ဒန်တပ်အနားမှာ၊ အာရှာတပ်ချ၍၊
ဩကရန်သားပါဂျေလသည်၊ အာရှာအမျိုးသား
၂၈ တို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။– သူအုပ်ရသောအလုံး
အရင်း အရေအတွက်ကား၊ လေးသောင်းတ
၂၉ ထောင်ငါးရာ ရှိသတည်း။– ထိုနောက်၊ နဿလိ
တပ်ချ၍၊ ဧနန်သားအဟိရသည်၊ နဿလိအမျိုး
၃၀ သားတို့တွင် ဗိုလ်လုပ်ရမည်။– သူအုပ်ရသောအ
လုံးအရင်း အရေအတွက်ကား၊ ငါးသောင်းသုံး
၃၁ ထောင်လေးရာ ရှိသတည်း။– ဒန်တပ်နှင့်ဆိုင်
သောအလုံးအရင်း အရေအတွက်ကား၊ တသိန်း
ငါးသောင်းခုနစ်ထောင်ခြောက်ရာ ရှိသတည်း။
ဤသူတို့သည်၊ မိမိတို့အလံပါလျက် နောက်ဆုံး
တပ်အရာ၌ ချီရကြမည်။

၃၂ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် ရေ
တွက်သော ဣသရေလအမျိုးသားတပ် အလုံးအ
ရင်းလူပေါင်းကား၊ ခြောက်သိန်းသုံးထောင်ငါး
၃၃ ရာငါးဆယ် ရှိသတည်း။– ထာဝရဘုရားသည်၊
မောရှေအားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ လေဝိ
သားတို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ရော
၃၄ နှောချ၍မရေတွက်ရ။– ထာဝရဘုရားသည်၊ မော
ရှေအားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေ
လအမျိုးသားအသီးအသီးတို့သည်၊ မိမိအလံအ
နားမှာ မိမိနေရာချခြင်းကိုငင်း၊ မိမိဘိုးဘအမျိုး
အလိုက်ချိခြင်းကိုငင်း ပြုရကြ၏။

၃

၁ ထာဝရဘုရားသည်၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာ
မောရှေအား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသောအခါ၊ အာ
ရုန်နှင့် မောရှေအမျိုးအနွယ်၏ အထွဋ်ပွတ္တိများ
၂ ကို မှတ်သားသည့်တွင်၊– အာရုန်၏သားဟူမူ
ကား၊ သားဦးနာဒပ်၊ ညီအဘိဟု၊ ဧလာဇာ၊ ဣသ
၃ မာတည်း။– ဤသူတို့ကား၊ အဘသည် ယဇ်ပု
ရောဟိတ်အမှုကိုဆောင်စေခြင်းငှါ ဆီလောင်း
ခြင်းဘိသိက်ကိုပေး၍ အရာ၌ခန့်ထားသော အာ
၄ ရုန်၏သားဖြစ်ကြသတည်း။– နာဒပ်နှင့် အဘိဟု
သည်၊ သိနာတောတွင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ထူးခြားသောမီးကိုပူဇော်သောအခါ၊ ထာဝရဘု
ရားရှေ့တော်၌ သေကြ၏။ သူတို့၌ သားမရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဧလာဇာနှင့် ဣသမာသည်၊ အဘ
အာရုန်ရှေ့မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်
ရွက်ကြ၏။

၅ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်တော်မူ
၆ သည်ကား၊– သင်သည် လေဝိအမျိုးသားတို့ကို
ခေါ်ခဲ့၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်အမှုကို ဆောင်
၇ စေခြင်းငှါ၊ အာရုန်ထံ၌နေရာချလော့။– သူတို့
သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ရှေ့မှာ၊ အာ
ရုန်နှင့် ပရိသတ်အပေါင်းတို့ဆောင်ရသော အမှု
တည်းဟူသော တဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရ
၈ ကြမည်။– သူတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲ
တော်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ကြည့်ရှုပြုစုရ၏။ ဣသ
၉ ရေလအမျိုးသားဆောင်ရသော တဲတော်အမှုကို
ဆောင်ရကြမည်။– လေဝိသားတို့ကို၊ အာရုန်နှင့်
သူ၏သားတို့၌ အပ်ရမည်။ ဣသရေလအမျိုးထဲ
၁၀ က သူတို့ကိုရွေး၍ ငါအားအပိုင်ပေးရမည်။– အာ
ရုန်နှင့် သူ၏သားတို့ကိုလည်း ခန့်ထား၍၊ သူတို့
သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကိုစောင့်ရကြမည်။
သူ၏အမျိုးမှတပါး၊ အခြားသောသူသည် ချဉ်း

To Contents

ကပ်လျှင်၊ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်
၁၂ တော်မူသည်ကား၊– ဣသရေလအမျိုးတွင် အဦး
ဘွားမြင်သောသားဦးများအတွက် လေဝိသားတို့
ကို ငါရွေးယူသောကြောင့်၊ လေဝိသားတို့သည်
၁၃ အထူးသဖြင့် ငါ၏လူဖြစ်ရကြမည်။– အကြောင်း
မူကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သားဦးအပေါင်းတို့ကို ငါ
သည်ဒဏ်ခတ်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးတွင်
လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့
ကို ငါ့အတွက်ငါသန့်ရှင်းစေသောကြောင့်၊ သားဦး
အပေါင်းတို့ကို အထူးသဖြင့်ငါပိုင်ရ၏။ ငါသည်
ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ တဖန်ထာဝရဘုရားသည်၊ သိနာတောင်၌ မော
၁၅ ရှေအားမိန့်တော်မူသည်ကား၊– လေဝိသားတို့
တွင် အသက်တလကျော်ရှိသော ယောကျ်ားအ
ပေါင်းတို့ကို အဆွေအမျိုးအလိုက် ရေတွက်လော့
၁၆ ဟု၊– မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည်
၁၇ လေဝိသားတို့ကို ရေတွက်လေ၏။– လေဝိသား
တို့၏နာမည်ဟူမူကား၊ ဂေရှုန်၊ ကောဟတ်၊
၁၈ မေရာရိတည်း။– မိမိအဆွေအမျိုးအလိုက် ဂေရ
ရှုန်သားတို့၏နာမည်ကား၊ လိဗနိနှင့်ရှိမိတည်း။–
၁၉ မိမိအဆွေအမျိုးအလိုက် ကောဟတ်သားတို့၏
နာမည်ကား၊ အာမရံ၊ ဣဇှော၊ ဟေဗြုန်၊ ဩဇေ
၂၀ လတည်း။– မိမိအဆွေအမျိုးအလိုက် မေရာရိ
သားတို့၏နာမည်ကား၊ မဟာလိနှင့်မုရှိတည်း။
ဤသူတို့သည်၊ မိမိဘိုးဘအမျိုးအလိုက် ရေ
တွက်သော လေဝိအမျိုးအနွယ် ဖြစ်ကြ၏။

၂၁ ဂေရှုန်မှဆင်းသက်သော လိဗနိအဆွေအ
မျိုး၊ ရှိမိအဆွေအမျိုးတို့သည် ဂေရှုန်အမျိုးအ
၂၂ နွယ်ဖြစ်ကြ၏။– ထိုအဆွေအမျိုးတို့ကိုရေတွက်
၍ အသက်တလကျော်ရှိသော ယောကျ်ားပေါင်း
၂၃ ကား၊ ခုနစ်ထောင်ငါးရာ ရှိသတည်း။– ဂေရှုန်
အဆွေအမျိုးတို့သည် တဲတော်အနောက်မျက်
၂၄ နှာ၌ နေရာချရမည်။– ဂေရှုန်အဆွေအမျိုး သူ
၂၅ ကြီးကား၊ လေလသားဧလျာသပ်တည်း။– ဂေရ
ရှုန်သားတို့အင်နံးအတာဟူမူကား၊ ပရိသတ်
စည်းဝေးရာ တဲတော်၊ အပေါ်တဲ၊ အပေါ်တဲအ
ဖုံး၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးဝ၌ကာ
၂၆ သောကုလားကာ၊– တဲတော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်ပတ်
လည်ဝင်းကုလားကာ၊ ဝင်းတံခါးဝ၌ ကာသော
ကုလားကာ၊ ကြိုးများအစရှိသည်တို့ကို ကြည့်ရှု
ပြုစုရကြမည်။

၂၇ ကောဟတ်မှဆင်းသက်သော အာမရံအဆွေ
အမျိုး၊ ဣဇှောအဆွေအမျိုး၊ ဟေဗြုန်အဆွေအ
မျိုး၊ ဩဇေလအဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ကောဟတ်
၂၈ အမျိုးအနွယ် ဖြစ်ကြ၏။– တဲတော်ကိုစောင့်
သောသူ၊ ထိုအဆွေအမျိုးတို့ကိုရေတွက်၍ အ
သက်တလကျော်ရှိသော ယောကျ်ားပေါင်းကား၊
၂၉ ရှစ်ထောင်ခြောက်ရာရှိသတည်း။– ကောဟတ်
အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ တဲတော်တောင်မျက်နှာ၌
၃၀ နေရာချရမည်။– ကောဟတ်အဆွေအမျိုးသူ
၃၁ ကြီးကား၊ ဩဇေလသား ဧလိဇာဖန်တည်း။– သူ
တို့အင်နံးအတာဟူမူကား၊ သေတ္တာ၊ စားပွဲ၊ ယဇ်
ပလ္လင်များ၊ အမှုတော်ထမ်းစရာတဲတော်တန်
ဆာများ၊ အတွင်းကုလားကာ အစရှိသည်တို့ကို
၃၂ ကြည့်ရှုပြုစုရကြမည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်
သားဧလာဇာသည်၊ လေဝိအဆွေအမျိုးသူကြီး
တို့ကို အုပ်၍၊ တဲတော်စောင့်သောသူတို့ကို
ကြည့်ရှုစီရင်ရမည်။

၃၃ မေရာရိမှဆင်းသက်သော မဟာလိအဆွေ
အမျိုး၊ မုရှိအဆွေအမျိုးတို့သည်၊ မေရာရိအမျိုး
၃၄ အနွယ်ဖြစ်ကြ၏။– ထိုအဆွေအမျိုးတို့ကိုရေ
တွက်၍ အသက်တလကျော်ရှိသော ယောကျ်ား
ပေါင်းကား၊ ခြောက်ထောင်နှစ်ရာ ရှိသတည်း။–
၃၅ မေရာရိအဆွေအမျိုးသူကြီးကား၊ အဘိဟဲလ
သားဇုရေလတည်း။ ဤသူတို့သည် တဲတော်
၃၆ မြောက်မျက်နှာ၌ နေရာချရမည်။– မေရာရိသား
တို့အင်နံးအတာဟူမူကား၊ တဲတော်ပျဉ်ပြားများ၊
ကန့်လန့်ကျင်များ၊ တိုင်များ၊ ခြေစွပ်များ၊ ထိုအ
ရာနှင့်ဆိုင်သောတန်ဆာများ အစရှိသည်တို့ကို
၃၇ ၎င်း၊ ဝင်းတိုင်များ၊– ခြေစွပ်များ၊ တံသင်များ၊
ကြိုးများတို့ကိုလည်း ကြည့်ရှုပြုစုရကြမည်။

၃၈ မောရှေနှင့် အာရုန်မှစ၍၊ အာရုန်၏သားတို့
သည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အဘို့၊ သန့်ရှင်း
ရာဌာနတော်ကိုစောင့်လျက်၊ ပရိသတ်စည်းဝေး
ရာတဲတော်အရှေ့မျက်နှာ၌ နေရာချရမည်။ သူ
တို့အမျိုးမှတပါး၊ အခြားသောသူသည်ချဉ်းကပ်
၃၉ လျှင် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။– ထာဝရဘု
ရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည်
လေဝိသားတို့ကို အဆွေအမျိုးအလိုက်ရေတွက်
၍၊ အသက်တလကျော်ရှိသော ယောကျ်ားပေါင်း
ကား၊ နှစ်သောင်းနှစ်ထောင် ရှိသတည်း။

၄၀ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင်၊
အသက်တလကျော်ရှိသော သားဦးယောကျ်ား

To Contents

၄၁ အပေါင်းတို့ကို ရေတွက်၍ စာရင်းယူလော့။- ဣသရေလအမျိုး သားဦးအပေါင်းတို့အတွက် လေဝိသားတို့ကိုငင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ တိရစ္ဆာန်သားဦးအပေါင်းတို့အတွက် လေဝိသားတို့၌ရှိသော တိရစ္ဆာန်များကိုငင်း၊ ငါအဘို့ယူလော့။
၄၂ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု၊- မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း မောရှေသည် ဣသရေလ
၄၃ အမျိုး သားဦးအပေါင်းတို့ကို ရေတွက်၍၊- အသက်တလကျော်ရှိသော သားဦးယောကျ်ားနာမည်ပေါင်းကား၊ နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ရာခု
၄၄ နှစ်ဆယ်သုံးယောက် ရှိသတည်း။- တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်
၄၅ ကား၊- ဣသရေလအမျိုး သားဦးအပေါင်းတို့အတွက် လေဝိသားတို့ကိုငင်း၊ ဣသရေလအမျိုး သားတို့၌ တိရစ္ဆာန်များအတွက် လေဝိသားတို့၌ ရှိသော တိရစ္ဆာန်များကိုငင်းယူလော့။ လေဝိသားတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်ရကြမည်။ ငါသည် ထာ
၄၆ ဝရဘုရားဖြစ်၏။- လေဝိသားတို့ထက်ပိုသော ဣသရေလအမျိုးသားဦး နှစ်ရာခုနှစ်ဆယ်သုံး
၄၇ ယောက်တို့ကို ရွေးရမည်အမှုမှာ၊- အကျပ်တော်အလိုက် လူတကိုယ်လျှင်ငါးကျပ်စီခံယူရမည်။
၄၈ အကျပ်ကား၊ ဂေရနှစ်ဆယ်ဖြစ်သတည်း။- ပို သောသူတို့ပေးရသောအရွေးငွေကို၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အားပေးရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်
၄၉ အတိုင်း၊- လေဝိသားတို့နှင့် ဣသရေလအမျိုး သားဦးတို့ကိုရွေး၍ ပိုသေးသော သားဦးတို့၏အ
၅၀ ရွေးငွေကို၊- မောရှေသည် အကျပ်တော်နှင့်ချိန်လျက်၊ အခွက် တဆယ်သုံးပိသာခြောက်ဆယ်
၅၁ ငါးကျပ်ကိုယူပြီးလျှင်၊- ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသော စကားတော်အတိုင်း ထိုအရွေးငွေကို အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့အား ပေးလေ၏။

၄

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာ
၂ ရုန်အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊- လေဝိအမျိုး၊ ကောဟတ်အနွယ်သားတို့တွင်၊ အသက်သုံး ဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ်မမှီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းဝင် သောသူအပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအ
၄ လိုက် စာရင်းယူလော့။- အလွန်သန့်ရှင်းသောအ ရာတို့နှင့်ဆိုင်၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌ ကောဟတ်သားများ စောင့်ရှောက်ရသောအမှု
၅ ဟူမူကား၊- တပ်ချီချိန်ရောက်သောအခါ၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သားတို့သည်လာ၍၊ အတွင်းကုလား ကာကိုချပြီးလျှင်၊ သက်သေခံချက်သေတ္တာကို
၆ အုပ်ရမည်။- ကုလားကာအပေါ်မှာ တဟာရ သားရေနှင့် အုပ်ပြန်၍ သားရေအပေါ်မှာလည်း ပြာသောအထည်ကိုခင်းပြီးမှ၊ ထမ်းဘိုးတို့ကိုလျှို
၇ ထားရမည်။- ရှေ့တော်မုန့်စားပွဲပေါ်မှာ ပြာ သောအထည်ကိုခင်း၍၊ လင်ပန်း၊ ဇွန်း၊ လောင်း စရာဖလားများနှင့်တကွ၊ အမြဲထည့်ရသောမုန့်
၈ ကိုတင်ပြီးမှ၊- ထိုအရာတို့ကို၊ နီသောအထည်နှင့် အုပ်ရမည်။ တဖန် တဟာရသားရေနှင့်အုပ်ပြန်
၉ ၍ ထမ်းဘိုးတို့ကိုလျှိုထားရမည်။- မီးထွန်းရာ မီးခုံ၊ မီးခွက်၊ မီးညှပ်၊ မီးညှပ်ခံရာခွက်၊ ဆီအိုးအစ
၁၀ ရှိသည်တို့ကို ပြာသောအထည်နှင့်အုပ်ပြီးမှ၊- ထို တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို၊ တဟာရသားရေအိတ်ထဲ
၁၁ ၌သွင်းထား၍၊ ထမ်းဘိုးကိုတပ်ရမည်။- ရွှေယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပြာသောအထည်ကိုခင်း၍၊ တဟာရသား ရေနှင့်အုပ်ပြီးလျှင်၊ ထမ်းဘိုးတို့ကိုလျှို
၁၂ ထားရမည်။- သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရန် တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ပြာသော အထည်အိတ်ထဲ၌ သွင်းထား၍၊ တဟာရသား
၁၃ ရေဖြင့်အုပ်ပြီးမှ ထမ်းဘိုးကိုတပ်ရမည်။- ယဇ်ပလ္လင်မှပြာကိုပယ်ရှင်း၍ ပလ္လင်ပေါ်မှာ မောင်း
၁၄ သောအထည်ကို ခင်းပြီးလျှင်၊- ထိုပလ္လင်နှင့်ဆိုင် သော အမှုတော်ထမ်းရန် တန်ဆာတည်းဟူ သောလင်ပန်း၊ အမဲသားချိတ်၊ တူးရွင်းပြား၊ အင် တုံအစရှိသော၊ ယဇ်ပလ္လင်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို တင်၍၊ တဟာရသားရေနှင့်အုပ်ပြီးမှ ထမ်းဘိုး
၁၅ တို့ကိုလျှိုထားရမည်။- ထိုသို့တပ်ချီချိန်ရောက် သောအခါ၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့သည်၊ သန့် ရှင်းရာဌာနတော်နှင့် သန့်ရှင်းသောတန်ဆာရှိသ မျှတို့ကို ဖုံးအုပ်သောနောက်၊ ကောဟတ်သားတို့ သည် ထမ်းခြင်းငှါချဉ်းကပ်ရကြမည်။ သို့ရာတွင် သူတို့သည် သေဘေးနှင့်လွတ်မည်အကြောင်း သန့်ရှင်းသောအရာကိုမကိုင်ရ။ ဤရွေ့ကား ပရိ သတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌ ကောဟတ်သား များ ဆောင်ရွက်ရသောအမှုပေတည်း။
၁၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်သား ဧလာဇာ၏အ ရာနှင့်ဆိုင်သော အမှုဟူမူကား၊ မီးထွန်းစရာဆီ၊ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းမွေး၊ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း ဆက်ကပ်ရသော ဘောဇ်ပူဇော်သက္ကာ၊ လိမ်း ရန်ဆီ အစရှိသောတဲတော်နှင့် တဲတော်တန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကိုငင်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်နှင့် သန့် ရှင်းသော တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုငင်း ကြည့်ရှုပြုစု ရမည်။

၁၇ တဖန်ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာ
၁၈ ရုန်အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊- ကောဟတ်အ
ဆွေအမျိုးအနွယ်သားတို့ကို လေဝိသားစုထဲက
၁၉ မဃယ်မဖြတ်နှင့်။- သူတို့သည် အလွန်သန့်ရှင်း
သောအရာတို့ကို ချဉ်းကပ်သောအခါ သေဘေး
လွတ်၍ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ အာရုန်နှင့်
သူ၏သားတို့သည် အရင်ဝင်၍၊ လူအသီးအသီး
စောင့်ရသောအမှု၊ ထမ်းရသောဝန်တို့ကိုခွဲခန့်ရ
၂၀ မည်။- သို့ရာတွင် သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကိုဖုံး
အုပ်စဉ်အခါ၊ ကောဟတ်သားတို့သည် သေဘေး
နှင့်လွတ်မည်အကြောင်း၊ အထဲသို့ဝင်၍မကြည့်
ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်
၂၂ တော်မူသည်ကား၊- ဂေရှုန်အနွယ်သားတို့တွင်၊
၂၃ အသက်သုံးဆယ်လွန်၍ငါးဆယ်မမှီ၊ ပရိသတ်
စည်းဝေးရာတဲတော်အမှုကို ဆောင်ခြင်းငှါ အ
လုံးအရင်းဝင်သော သူအပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးဘအ
၂၄ ဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းယူလော့။- ဂေရှုန်
အဆွေအမျိုးတို့သည် စောင့်ရသောအမှု၊ ထမ်းရ
၂၅ သောဝန်ဟူမူကား၊- အတွင်းတဲတော်ကုလား
ကာ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ကုလားကာ၊
အပေါ်တဲ၊ တဟာရှသားရေအဖုံး၊ ပရိသတ်စည်း
ဝေးရာတဲတော် တံခါးဝ၌ကာသောကုလား
၂၆ ကာ၊- တဲတော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည်ဝင်းကု
လားကာ၊ ဝင်းတံခါးဝ၌ကာသော ကုလားကာ၊
ကြိုးများအစရှိသည်တို့ကိုငင်း၊ ထိုအရာများနှင့်
ဆိုင်၍ အမှုတော်ထမ်းရန် တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို
၂၇ ငင်း ထမ်းရွက်ရကြမည်။- ဂေရှုန်သားများအမှု
စောင့်လေရာရာ၊ ဝန်ထမ်းလေရာရာ၌၊ အာရုန်
နှင့်သူ၏သားတို့ ခွဲခန့်စီရင်သည်အတိုင်း ဆောင်
၂၈ ရွက်ရကြမည်။- ဤရွေ့ကား၊ ပရိသတ်စည်းဝေး
ရာတဲတော်၌၊ ဂေရှုန်အဆွေအမျိုးသားများ
ဆောင်ရွက်ရသောအမှုပေတည်း။ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်အာရုန်၏သား ဣသမာသည် သူတို့ကိုအုပ်
ရမည်။

၂၉ မေရာရိသားတို့တွင်လည်း၊ အသက်သုံး
၃၀ ဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ်မမှီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းဝင်
သောသူ အပေါင်းတို့ကို ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအ
၃၁ လိုက် စာရင်းယူလော့။- သူတို့သည် ပရိသတ်
စည်းဝေးရာတဲတော်၌ စောင့်ရသောအမှု၊ ထမ်း
ရသောဝန်ဟူမူကား၊ တဲတော်ပျဉ်ပြား၊ ကန့်လန့်
၃၂ ကျင်၊ တိုင်၊ ခြေစွပ်၊- ဝင်းတိုင်၊ ခြေစွပ်၊ တံသင်၊
ကြိုးများတို့ကိုငင်း၊ ထိုအရာများနှင့်ဆိုင်၍ အမှု
တော်ထမ်းရန် တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုငင်း ထမ်း
ရွက်ရကြမည်။ သူတို့ထမ်းရွက်ရသောတန်ဆာ
၃၃ တို့ကို အမည်မှတ်၍ရေတွက်ရမည်။- ဤရွေ့
ကား ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏သား ဣသမာ
အုပ်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌ မေရာရိ
အဆွေအမျိုးသားများ ဆောင်ရွက်ရသော အမှု
ပေတည်း။

၃၄-၃၆ မောရှေနှင့်အာရုန် အစရှိသောပရိသတ်သူ
ကြီးတို့သည် ကောဟတ်သားတို့တွင် အသက်
သုံးဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ်မမှီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး
ရာ တဲတော်အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်း
ဝင်သောသူ အပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးဘ အဆွေအမျိုး
အလိုက်ရေတွက်၍ စာရင်းသွင်းသောလူပေါင်း
ကား၊ နှစ်ထောင်ခုနစ်ရာငါးဆယ် ရှိသတည်း။-
၃၇ ဤသူတို့သည်မောရှေ၌ ထာဝရဘုရားမှာထား
တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့်အာရုန်သည်
ရေတွက်၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အမှု
ကို ဆောင်ရွက်ရသော ကောဟတ်အဆွေအမျိုး
သားပေတည်း။

၃၈-၄၀ ဂေရှုန်သားတို့တွင် အသက်သုံးဆယ်လွန်
၍ ငါးဆယ်မမှီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်
အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းဝင်သောသူ
အပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက်ရေ
တွက်၍ စာရင်းသွင်းသောလူပေါင်းကား၊ နှစ်
၄၁ ထောင်ခြောက်ရာသုံးဆယ်ရှိသတည်း။- ဤသူ
တို့သည် ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အ
တိုင်း၊ မောရှေနှင့် အာရုန်သည်ရေတွက်၍ ပရိ
သတ်စည်းဝေးရာတဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရ
သော ဂေရှုန်အဆွေအမျိုးသားပေတည်း။

၄၂-၄၄ မေရာရိသားတို့တွင် အသက်သုံးဆယ်လွန်
၍ ငါးဆယ်မမှီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်
အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအရင်းဝင်သော သူ
အပေါင်းတို့ကို ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက်ရေ
တွက်၍ စာရင်းသွင်းသောလူပေါင်းကား၊ သုံး
၄၅ ထောင်နှစ်ရာ ရှိသတည်း။- ဤသူတို့သည် မော
ရှေ၌ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း
မောရှေနှင့်အာရုန်သည် ရေတွက်သော မေရာရိ
အဆွေအမျိုးသားပေတည်း။

၄၆-၄၈ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ လေဝိသားတို့တွင် အသက်
သုံးဆယ်လွန်၍ ငါးဆယ်မမှီ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး
ရာ တဲတော်အမှုတော်ကိုစောင့်၍ ဝန်များကို
ထမ်းခြင်းငှါ ဝင်သောသူအပေါင်းတို့ကို၊ ဘိုးဘ

To Contents

အဆွေအမျိုးအလိုက် မောရှေနှင့်အာရုန် အစရှိသောကြသရေလအမျိုး သူကြီးတို့သည်ရေတွက်၍ စာရင်းသွင်းသောလူပေါင်းကား၊ ရှစ်ထောင်ငါးရာရှစ်ဆယ် ရှိသတည်း။- မောရှေ၌ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော ပညတ်တော်အတိုင်း၊ လူအသီးအသီးစောင့်ရသောအမှု၊ အသီးအသီးထမ်းရသောဝန်တို့ကို ထောက်၍ မောရှေရေတွက်သတည်း။

၅

၁ တဖန်ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်
၂ တော်မူသည်ကား၊- ငါနေသောတပ်ကို မည်စ
၃ ည်းစေခြင်းငှါ၊ ကြသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊
နူသောသူ၊ ရိနာစွဲသောသူ၊ အသေကောင်ထိ၍
မစင်ကြယ်သောသူ ယောကျ်ားမိန်းမအပေါင်း
တို့ကို၊ တပ်ပြင်မှာနေရာချထား ရမည်အကြောင်း
၄ ဆင့်ဆိုလော့ဟု၊- မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်
အတိုင်း၊ ကြသရေလအမျိုးသားတို့သည်ပြုကြ
၏။

၅ တဖန် မောရှေအားထာဝရဘုရားက၊ သင်
သည် ကြသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
၆ မည်မှာ၊- လူပြုတတ်သောဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ထာ
ဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသဖြင့် အပြစ်ရောက်သော
၇ ယောကျ်ားမိန်းမသည်၊- ထိုအပြစ်ကို ဘော်ပြု၍
တောင်းပန်ရမည်။ ပြစ်မှားသောအတွက်၊ ငါးစု
တစုကိုထပ်၍ ပြစ်မှားခံသောသူအားပေးရမည်။-
၈ ထိုအပြစ်အတွက် ပေးသောဥစ္စာကိုခံထိုက်သော
အမျိုးသားချင်းမရှိလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဘို့
ထာဝရဘုရားအားပူဇော်ရမည်။ ထိုမှတပါး၊ အ
ပြစ်ဖြေစေခြင်းငှါ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့၊ သိုးတ
ကောင်ကိုပူဇော်ရမည်။

၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ကြသရေလအမျိုးသား
ပူဇော်၍ သန့်ရှင်းသောအရာရှိသမျှတို့သည်၊
၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ဥစ္စာ ဖြစ်ရမည်။- လူတိုင်း
သန့်ရှင်းစေ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အား လျှဲသမျှတို့
သည်လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ဥစ္စာဖြစ်ရမည်
ဟု မိန့် တော်မူ၏။

၁၁ တဖန်မောရှေအားထာဝရဘုရားက၊ သင်
သည် ကြသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
၁၂ မည်မှာ၊- လင်ရှိသောမိန်းမသည် အခြားတပါး
၁၃ သောယောကျ်ားနှင့် မှားယွင်း၍ လင်ကိုပြစ်မှား
လျှင်၎င်း၊ မှားယွင်းစဉ်တွင် သူတပါးမတွေ့မိ၊
သက်သေမရှိ၊ သီလပျက်သော်လည်း၊ ထိုအမှုကို
၁၄ ဝှက်ထား၍ လင်မသိလျှင်၎င်း၊- သီလပျက်သည်
ဖြစ်စေ၊ မပျက်သည်ဖြစ်စေ၊ လင်သည်မယားကို
၁၅ မယုံလျှင်၎င်း၊- ထိုမိန်းမပြုရသောပူဇော်သက္ကာ
ဘို့ မုယောမှန့်တဩဇဲပါလျက်၊ သူ့ကိုယဇ်ပုရော
ဟိတ်ထံသို့ ခေါ်သွားရမည်။ မုန့်ညက်ပေါ်မှာ ဆီ
ကိုမလောင်းရ။ လောဗန်ကို မတင်ရ။ မယားကို
မယုံခြင်းပူဇော်သက္ကာ၊ အပြစ်ကိုဖော်တင်ရာ ပူ
၁၆ ဇော်သက္ကာဖြစ်၏။- ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ထို
ပူဇော်သက္ကာကိုယူ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
၁၇ ထားရမည်။- ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သန့်ရှင်း
သောရေကို မြေအိုး၌လောင်းပြီးလျှင်၊ တဲတော်
၌ရှိသော မြေမှုန့်ကိုယူ၍ ရေထဲမှာထည့်ရမည်။-
၁၈ ထိုမိန်းမကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာထားပြီး
လျှင်၊ ခေါင်း၌အချည်းစည်းရှိစေ၍၊ မယားကိုမ
ယုံခြင်း ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော သတိပေး
ရာပူဇော်သက္ကာကို မိန်းမလက်၌ထည့်ရမည်။
ကျိန်ခြင်းဘေးကိုဖြစ်စေသောရေခါးကို၊ ယဇ်ပု
၁၉ ရောဟိတ်ကိုယ်တိုင် ကိုင်ရမည်။- ထိုအခါယဇ်
ပုရောဟိတ်သည်၊ ထိုမိန်းမကိုအကျိန် တိုက်
လျက်၊ သင်သည် ကိုယ်ခင်ပွန်းမှတပါး အခြား
သောယောကျ်ားနှင့် မှားယွင်းခြင်း၊ ညစ်ညူးခြင်း
မရှိလျှင်၊ ကျိန်ခြင်းဘေးကိုဖြစ်စေသော၊ ဤရေ
၂၀ ခါးနှင့် ကင်းလွတ်စေသတည်း။- ကိုယ်ခင်ပွန်းမှ
တပါး အခြားသောယောကျ်ားနှင့် မှားယွင်း၍
၂၁ ညစ်ညူးခြင်းရှိလျှင်၊- ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်
၏ပေါင်ကိုပိန်စေ၍ ဝမ်းကိုလည်းရောင်စေသ
ဖြင့်၊ သင့်ကိုကျိန်အပ်သောသူ၊ အထိမ်းအမှတ်
ပြု၍ လူများကျိန်ဆိုခြင်းကိုခံရသောသူ ဖြစ်စေ
၂၂ ခြင်းငှါ စီရင်တော်မူစေသတည်း။- ကျိန်ခြင်း
ဘေးဖြစ်စေသော ဤရေသည်သင်၏ဝမ်းထဲသို့
ဝင်၍ ဝမ်းရောင်ခြင်း၊ ပေါင်ပိန်ခြင်းကိုဖြစ်စေသ
တည်းဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကျိန်ခြင်းအ
ကျိန်တိုက်လျှင်၊ မိန်းမက၊ အာမင်၊ အာမင်ဟုဝန်
၂၃ ခံရမည်။- ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်လည်း၊ ထိုအ
ကျိန်တို့ကိုရေးမှတ်၍၊ တဖန် ရေခါးနှင့်ချေပြီး
၂၄ မှ၊- ကျိန်ခြင်းဘေးဖြစ်စေသောရေခါးကို မိန်းမ
အားတိုက်ရမည်။ ထိုရေသည် မိန်းမထဲသို့ဝင်၍
၂၅ ခါးလိမ့်မည်။- ထိုအခါယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ မ
ယားကိုမယုံခြင်းပူဇော်သက္ကာကို မိန်းမလက်မှ
ယူ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ချီလွှဲလျက် ယဇ်
၂၆ ပလ္လင်ပေါ်မှာဆက်ပြီးလျှင်၊- မုန့်ညက်တလက်
ဆွန်းတည်းဟူသော ပူဇော်သက္ကာအတွက်အ
တာကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာမီးရှို့၍၊ ထိုနောက်အ
၂၇ ကျိန်ရေကို မိန်းမသောက်စေရမည်။- ထိုမိန်းမ

To Contents

သည် လင်ကိုပြစ်မှား၍ ညစ်ညူးခြင်းရှိလျှင်၊ ကျိန်ခြင်းဘေးဖြစ်စေသောရောကို သောက်ပြီးမှ၊ သူ့အထဲ၌ ရောဝင်၍ခါးသဖြင့်၊ ဝမ်းရောင်ခြင်း၊ ပေါင်ပိန်ခြင်းသို့ရောက်၍ ထိုမိန်းမသည် မိမိအ
၂၈ မျိုး၌ ကျိန်အပ်သောသူဖြစ်လိမ့်မည်။– သို့မဟုတ် ထိုမိန်းမသည်မညစ်ညူး၊ စင်ကြယ်ခြင်းရှိလျှင်၊ ဘေးနှင့်လွတ်၍ ပဋိသန္ဓေယူသောအခွင့်
၂၉ ရှိလိမ့်မည်။– ဤရွေ့ကား၊ မိန်းမသည် ကိုယ်ခင်ပွန်းမှတပါး အခြားသောယောကျ်ားနှင့် မှားယွင်း
၃၀ ၍ ညစ်ညူးခြင်းရှိသော်ငင်း၊– ယောကျ်ားသည် မယားကိုမယုံသောသဘော စွဲလမ်းသော်ငင်း၊ စောင့်ရသော တရားပေတည်း။ ယောကျ်ားသည် မယားကိုမယုံ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ထား သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဤတရားအ
၃၁ တိုင်းစီရင်သဖြင့်၊– ယောကျ်ားသည် အပြစ်နှင့် ကင်းလွတ်၍ မိန်းမသည် မိမိအပြစ်ကိုခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
၂ မည်မှာ၊– ယောကျ်ားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ မိမိကိုခြားနားစေ၍ နာဇရိသစ္စာ
၃ ပြုခြင်းငှါ၊ မိမိကို မိမိခွဲထားသောအခါ၊– စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မျိုးကိုရှောင်ရမည်။ စပျစ်ရည်ချဉ်နှင့် ယစ်မျိုးချဉ်ကိုလည်း မသောက်ရ။ စပျစ်သီး ဖြင့်လုပ်သောအရည်ကို အလျှင်းမသောက်ရ။ စ
၄ ပျစ်သီး အစိမ်းအခြောက်ကိုလည်း မစားရ။–
၅ ခြားနားလျက်နေသောကာလပတ်လုံး၊ စပျစ်သီး အဆန်၊ စပျစ်သီးအခွံမှစ၍ စပျစ်ပင်ကဖြစ်သမျှ
၆ ကို မစားရ။– ခြားနားခြင်းသစ္စာစောင့်သောကာလပတ်လုံး ဦးဆံကိုမရိတ်ရ။ ထာဝရဘုရားအ
၇ ဘို့ မိမိကိုခြားနားစေသော ကာလမစေ့မီတိုင် အောင်၊ သူသည် သန့်ရှင်းရသဖြင့်၊ မိမိဆံပင်ကို
၈ အလိုအလျောက်တိုးပွါးစေရမည်။– ထာဝရဘုရားအဘို့ မိမိကိုခြားနားစေသောကာလပတ်လုံး၊
၉ အသေကောင်ကို မချဉ်းမကပ်ရ။– သူ၏ဘုရားသခင်အဘို့ သူ၏ခေါင်းကို ခြားနားစေသောကြောင့်၊ မိဘ၊ ညီအစ်ကို၊ နှမသေသော်လည်း၊
၁၀ ညစ်ညူးခြင်းကိုမခံရ။– ခြားနားလျက်နေသောကာလပတ်လုံး၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းရ
၁၁ မည်။– သူ့အနားမှာ တစုံတယောက်သောသူသည် ချက်ခြင်းသေ၍၊ သူသည် ခြားနားစေသောခေါင်းကို ညစ်ညူးစေလျှင်၊ စင်ကြယ်စေသောနေ့တည်းဟူသော သတ္တမနေ့၌ ဦးဆံကို
၁၀ ရိတ်ရမည်။– အဋ္ဌမနေ့၌ ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ ချိုးကလေးနှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့၊ ယဇ်ပုရော
၁၁ ဟိတ်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်လည်း၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့တကောင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့တကောင်ကိုပူဇော်၍၊ ထိုသူ၌ အသေကောင်အားဖြင့်ရောက်သော အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုပြီးမှ၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင် သူ၏ခေါင်းကို သန့်
၁၂ ရှင်းစေရမည်။– အရင်ခြားနားစေသောကာလကို ထာဝရဘုရားအဘို့ တဖန် ခြားနားစေ၍၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တကောင်ကို ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ရမည်။ အရင်ခြားနားခြင်းပျက်သောကြောင့်၊ လွန်သောကာလပျောက်ရမည်။
၁၃ ခြားနားခြင်းတရားပြီးသောနေ့ကား၊ သူသည် ပရိသတ်
၁၄ စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့သို့လာ၍၊– မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အခါမလည်၊ အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်အထီးတကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ အခါမလည်၊ အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်အမတကောင်၊ မိသဟာယယဇ်ဘို့ အပြစ်မပါသော
၁၅ ဆိတ်တကောင်၊– ဆီရောသောမုန့်ညက်နှင့်လုပ်သောမုန့်ပြား၊ ဆီလူးသော တဆေးမဲ့ မုန့်ကြွပ်တည်းဟူသော တဆေးမဲ့မုန့်တတောင်း၊ ဘော
၁၆ ဇ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်လောင်းရာပူဇော်သက္ကာ
၁၆ ကို ထာဝရဘုရားအားဆက်ရမည်။– ထိုပူဇော်သက္ကာများကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့သွင်း၍၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ မီး
၁၇ ရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်ရမည်။– တဆေးမဲ့မုန့်တတောင်းနှင့်တကွ၊ မိသဟာယယဇ်ဆိတ်ကိုငင်း၊ ဘောဇင်ပူဇော်သက္ကာသွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်ရမည်။–
၁၈ နာဇရိလူသည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနားမှာ၊ မိမိခြားနားသောဦးဆံကိုရိတ်၍၊ ထိုဆံကို မိသဟာယယဇ်အောက်၌ရှိသော မီး
၁၉ ထဲမှာထည့်ရမည်။– ခြားနားသောဦးဆံကိုရိတ်ပြီးမှ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ပြုတ်သော ဆိတ်ပခုံးတဘက်၊ တောင်းထဲက တဆေးမဲ့မုန့်ပြားတပြား၊ တဆေးမဲ့မုန့်ကြွပ်တချပ်ကိုယူ၍ နာဇရိလူ
၂၀ လက်၌ထည့်ပြီးလျှင်၊– ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ချီလွှဲရာပူဇော်သက္ကာဘို့ ချီလွှဲရမည်။ ထိုအရာတို့သည်၊ ချီလွှဲရာရင်ပတ်၊ ချီလွှဲရာပခုံးနှင့်တကွ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဘို့ သန့်ရှင်းရမည်။ ထိုနောက်မှ

To Contents

နာဇရိလူသည် စပျစ်ရည်ကိုသောက်ရသောအ
၂ခွင့်ရှိ၏။- ဤရွေ့ကား၊ သစ္စာပြုသောနာဇရိလူ
သည်၊ အလိုအလျောက် တတ်နိုင်သမျှမှတပါး၊
မိမိခြားနားခြင်းအတွက်၊ ထာဝရဘုရားအား
ဆက်ရသော ပူဇော်သက္ကာနှင့်ဆိုင်သော တရား
ပေတည်း။ သစ္စာပြုသည်အတိုင်း၊ ခြားနားခြင်း
တရားနှင့်အညီ ပြုရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တဖန် မောရှေအားထာဝရဘုရားက၊ သင်
သည် အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်
၂၃ မှာ၊- သင်တို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
အား ကောင်းကြီးပေး၍ မြွက်ရသောစကားဟူမူ
၂၄ ကား၊- ထာဝရဘုရားသည်၊ သင့်ကိုကောင်းကြီး
၂၅ ပေး၍ စောင့်မတော်မူပါစေသော။- ထာဝရဘု
ရားသည် သင်၌မျက်နှာတော်အလင်းကိုလွှတ်၍
၂၆ ကရုဏာကျေးဇူးပြုတော်မူပါစေသော။- ထာဝ
ရဘုရားသည် သင့်ကိုမြော်ကြည့်၍ ချမ်းသာပေး
၂၇ တော်မူပါစေသောဟု၊- ဣသရေလအမျိုးသား
တို့အပေါ်မှာ ငါ့နာမကိုမြွက်ဆို၍တင်လျှင်၊ ငါ
သည်ထိုသူတို့ကို ကောင်းကြီးမင်္ဂလာပေးမည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇

၁ မောရှေသည် တဲတော်ကိုထူထောင်၍၊ တဲ
တော်နှင့် တဲတော်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုလင်း၊ ယဇ်
ပလ္လင်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုလင်း
ဆီလူး၍၊ သန့်ရှင်းစေခြင်းအမှုကို လက်စသတ်
၂ သောနေ့၌၊- စာရင်းဝင်သောသူတို့ကိုအုပ်၍ ဣ
သရေလအမျိုးအနွယ်အသီးအသီးတို့၌ မင်းဖြစ်
၃ သောသူ၊ အဆွေအမျိုးသူကြီးမင်းတို့သည်၊- မင်း
တပါးနွားထီးတကောင်စီ၊ မင်းနှစ်ပါး အမိုးပါ
သောရထားတခုစီ၊ ရထားခြောက်ခု၊ နွားဆယ်
နှစ်ကောင်တို့ကို တဲတော်ရှေ့သို့ဆောင်ခဲ့၍ ထာ
၄ ဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုကြ၏။- ထာဝရ
၅ ဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်အမှုဆောင်ရွက်စရာဘို့ခံယူ၍ အမှုကို
ဆောင်ရွက်ရသည်အတိုင်း၊ လေဝိသား အသီးအ
၆ သီးတို့အားပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။- မောရှေ
သည် ရထားနှင့်နွားတို့ကိုခံယူ၍ လေဝိသားတို့
၇ အားပေးသဖြင့်၊- အမှုဆောင်ရွက်စရာရှိသည်အ
တိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏သား ဣသမာ
အုပ်သောဂေရရွန်သားတို့အား ရထားနှစ်ခုနှင့်
၈ နွားလေးကောင်တို့ကိုငင်း၊- မေရာရိသားတို့အား
ရထားလေးခုနှင့် နွားရှစ်ကောင်တို့ကိုငင်း ပေး
၉ လေ၏။- သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အမှုကို စောင့်ရ
သော ကောဟတ်သားတို့သည်၊ မိမိတို့ပခုံး၌
ထမ်းရွက်ရသောကြောင့်၊ သူတို့အား ရထားနှင့်
နွားတို့ကိုမပေး။

၁၀ ယဇ်ပလ္လင်ကိုဆီလူးသောနေ့၌ အနုမောဒနာ
ပြုစရာဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ အခြားသောပူဇော်
၁၁ သက္ကာကို ပြုကြ၏။- ထာဝရဘုရားကလည်း၊
ယဇ်ပလ္လင်ကို အနုမောဒနာပြုစရာဘို့၊ မင်းအသီး
အသီးတို့သည် နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း မိမိပူဇော်
သက္ကာကိုပြုရကြမည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ
၁၂ ၏။- ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ပဌမနေ့၌ ယုဒအမျိုး၊ အမိ
နဒပ်သားနာရှွန်သည် ဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ
၁၃ ဟူမူကား၊- အကျပ်တော်အလိုက် တပိသာသုံး
ဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနှစ်ဆယ်အချိန်
ရှိသော ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထို
အင်တုံ၊ ဖလားနှံ့ဆီနှင့်ရောရွှဲ အပြည့်ထည့်သော
၁၄ မုန့်ညက်၊- မီးရှို့ရာနှံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍ အ
၁၅ ကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊- မီးရှို့ရာ
ယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊ သိုး
ထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တ
၁၆ ကောင်၊- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တ
၁၇ ကောင်၊- မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊
သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်
သော သိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို အဓိနဒပ်သား
နာရှန်သည် ပူဇော်လေ၏။

၁၈ ဒုတိယနေ့၌ ဣသခါအမျိုးတွင်မင်းဖြစ်သော
ဇုအာသား နာသနေလဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ
၁၉ ဟူမူကား၊- အကျပ်တော်အလိုက် တပိသာသုံး
ဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနှစ်ဆယ်အချိန်
ရှိသော ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထို
အင်တုံ၊ ဖလားနှံ့ဆီနှင့်ရောရွှဲ အပြည့်ထည့်သော
၂၀ မုန့်ညက်၊- မီးရှို့ရာနှံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍ အ
၂၁ ကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေဇွန်း၊- မီးရှို့ရာ
ယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊ သိုး
ထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တ
၂၂ ကောင်၊- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တ
၂၃ ကောင်၊- မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊
သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်
သော သိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ဇုအာသားနာ
သနေလသည် ပူဇော်လေ၏။

၂၄ တတိယနေ့၌ ဇာဗုလုန်အမျိုးတွင်မင်းဖြစ်
သော ဟေလုန်သားဧလျာဘဆက်သော ပူဇော်
၂၅ သက္ကာဟူမူကား၊- အကျပ်တော်အလိုက် တ
ပိသာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်

To Contents

ဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်
သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလားဒ္ဒဆီနှင့်ရော၍ အ
၂၆ ပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊- မီးရှို့ရာနှံသာပေါင်း
နှင့်ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေ
၂၇ ဖွန်း၊- မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော နွားထီး
တကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော
၂၈ သိုးသငယ်တကောင်၊- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့
၂၉ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊- မိဿဟာယယဇ်ဘို့
နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊
အခါမလည်သော သိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊
ဟေလုန်သားဇလျာဘသည် ပူဇော်လေ၏။

၃၀ စတုတ္ထနေ့၌ ရုဗင်အမျိုးတွင်မင်းဖြစ်သော
ရှေဒုရသားဇလိဇုရဆက်သော ပူဇော်သက္ကာဟူမူ
၃၁ ကား၊- အကျပ်တော်အလိုက် တပိသာသုံးဆယ်
အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိ
သော ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထို
အင်တုံ၊ ဖလားဒ္ဒဆီနှင့်ရော၍ အပြည့်ထည့်သော
၃၂ မုန့်ညက်၊- မီးရှို့ရာနှံသာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍ အ
၃၃ ကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေဖွန်း၊- မီးရှို့ရာ
ယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊ သိုး
ထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တ
၃၄ ကောင်၊- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တ
၃၅ ကောင်၊- မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊
သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်
သော သိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ရှေဒုရသားဇ
လိဇုရသည် ပူဇော်လေ၏။

၃၆ ပဉ္စမနေ့၌ ရှိမောင်အမျိုးတွင်မင်းဖြစ်သော ဇု
ရိရှဒ္ဒဲသား ရှေလုမျေလဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ
၃၇ ဟူမူကား၊- အကျပ်တော်အလိုက် တပိသာသုံး
ဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်
ရှိသော ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထို
အင်တုံ၊ ဖလားဒ္ဒဆီနှင့်ရော၍ အပြည့်ထည့်သော
၃၈ မုန့်ညက်၊- မီးရှို့ရာနှံသာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍ အ
၃၉ ကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေဖွန်း၊- မီးရှို့ရာ
ယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊ သိုး
ထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တ
၄၀ ကောင်၊- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တ
၄၁ ကောင်၊- မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊
သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်
သော သိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ဇုရိရှဒ္ဒဲသား
ရှေလုမျေလသည် ပူဇော်လေ၏။

၄၂ ဆဋ္ဌမနေ့၌ ဂဒိအမျိုးတွင်မင်းဖြစ်သော ဒွေ
လသား ဇလျာသပ်ဆက်သော ပူဇော်သက္ကာဟူမူ
၄၃ ကား၊- အကျပ်တော်အလိုက် တပိသာသုံးဆယ်
အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိ
သော ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထို
အင်တုံ၊ ဖလားဒ္ဒဆီနှင့်ရော၍ အပြည့်ထည့်သော
၄၄ မုန့်ညက်၊- မီးရှို့ရာနှံသာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍ အ
၄၅ ကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေဖွန်း၊- မီးရှို့ရာ
ယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊ သိုး
ထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တ
၄၆ ကောင်၊- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တ
၄၇ ကောင်၊- မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊
သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်
သော သိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ဒွေလသား ဇ
လျာသပ်သည် ပူဇော်လေ၏။

၄၈ သတ္တမနေ့၌ ဇဖရိမ်အမျိုးတွင်မင်းဖြစ်သော
အမိဟုဒ်သားဇလိရှမာဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ
၄၉ ဟူမူကား၊- အကျပ်တော်အလိုက် တပိသာသုံး
ဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်
ရှိသော ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထို
အင်တုံ၊ ဖလားဒ္ဒဆီနှင့်ရော၍ အပြည့်ထည့်သော
၅၀ မုန့်ညက်၊- မီးရှို့ရာနှံသာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍ အ
၅၁ ကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေဖွန်း၊- မီးရှို့ရာ
ယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊ သိုး
ထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တ
၅၂ ကောင်၊- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တ
၅၃ ကောင်၊- မိဿဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊
သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်
သော သိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ အမိဟုဒ်သား
ဇလိရှမာသည် ပူဇော်လေ၏။

၅၄ အဋ္ဌမနေ့၌ မနာရှေအမျိုးတွင် မင်းဖြစ်သော
ပေဒါဇုရသား ဂါမလျေလဆက်သော ပူဇော်
၅၅ သက္ကာဟူမူကား၊- အကျပ်တော်အလိုက် တ
ပိသာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်
ဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်
သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလားဒ္ဒဆီနှင့်ရော၍ အ
၅၆ ပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်၊- မီးရှို့ရာနှံသာပေါင်း
နှင့်ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေ
၅၇ ဖွန်း၊- မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော နွားထီး
တကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော
၅၈ သိုးသငယ်တကောင်၊- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့
၅၉ ဆိတ်သငယ်တကောင်၊- မိဿဟာယယဇ်ဘို့
နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊
အခါမလည်သော သိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊
ပေဒါဇုရသားဂါမလျေလသည် ပူဇော်လေ၏။

To Contents

၆၀ နဝမနေ့၌ ဗယ်ာမိန်အမျိုးတွင်မင်းဖြစ်သော ဂိဒေါနိသားအဘိဒန်ဆက်သော ပူဇော်သက္ကာဟူ
၆၁ မူကား။- အကျပ်တော်အလိုက် တပိသာသုံး ဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန် ရှိသော ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထို အင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့်ရောရ၍ အပြည့်ထည့်သော
၆၂ မုန့်ညက်။- မီးရှို့ရာနှံသာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍ အ
၆၃ ကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေဖွန်း။- မီးရှို့ရာ ယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊ သိုး ထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တ
၆၄ ကောင်။- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တ
၆၅ ကောင်။- မိသဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည် သော သိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ဂိဒေါနိသားအ ဘိဓန်သည် ပူဇော်လေ၏။

၆၆ ဒသမနေ့၌ ဒန်အမျိုးတွင်မင်းဖြစ်သော အမိ ရှဒ္ဒဲသားအဟေဇာဆက်သော ပူဇော်သက္ကာဟူမူ
၆၇ ကား။- အကျပ်တော်အလိုက် တပိသာသုံးဆယ် အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန်ရှိ သော ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထို အင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့်ရောရ၍ အပြည့်ထည့်သော
၆၈ မုန့်ညက်။- မီးရှို့ရာနှံသာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍ အ
၆၉ ကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေဖွန်း။- မီးရှို့ရာ ယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊ သိုး ထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တ
၇၀ ကောင်။- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တ
၇၁ ကောင်။- မိသဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည် သော သိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ အမိရှဒ္ဒဲသား အဟေဇာသည် ပူဇော်လေ၏။

၇၂ ကောဒသမနေ့၌ အာရှာအမျိုးတွင်မင်းဖြစ် သော ဩကရန်သား ပါဂျေလဆက်သောပူဇော်
၇၃ သက္ကာဟူမူကား။- အကျပ်တော်အလိုက် တ ပိသာသုံးဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ် ဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာဘို့ ထိုအင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့်ရောရ၍ အ
၇၄ ပြည့်ထည့်သောမုန့်ညက်။- မီးရှို့ရာနှံသာပေါင်း နှင့်ပြည့်၍ အကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေ
၇၅ ဖွန်း။- မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီး တကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော
၇၆ သိုးသငယ်တကောင်။- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့
၇၇ ဆိတ်သငယ်တကောင်။- မိသဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ဩကရန်သားပါဂျေလသည် ပူဇော်လေ၏။

၇၈ ဒွါဒသမနေ့၌ နသာလိအမျိုးတွင်မင်းဖြစ် သော ဧနန်သားအဟိရဆက်သော ပူဇော်သက္ကာ
၇၉ ဟူမူကား။- အကျပ်တော်အလိုက် တပိသာသုံး ဆယ်အချိန်ရှိသော ငွေအင်တုံ၊ ခုနစ်ဆယ်အချိန် ရှိသော ငွေဖလား၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ထို အင်တုံ၊ ဖလား၌ဆီနှင့်ရောရ၍ အပြည့်ထည့်သော
၈၀ မုန့်ညက်။- မီးရှို့ရာနှံသာပေါင်းနှင့်ပြည့်၍ အ
၈၁ ကျပ်တဆယ်အချိန်ရှိသော ရွှေဖွန်း။- မီးရှို့ရာ ယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊ သိုး ထီးတကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်တ
၈၂ ကောင်။- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တ
၈၃ ကောင်။- မိသဟာယယဇ်ဘို့ နွားနှစ်ကောင်၊ သိုးငါးကောင်၊ ဆိတ်ငါးကောင်၊ အခါမလည် သော သိုးသငယ်ငါးကောင်တို့ကို၊ ဧနန်သားအ ဟိရသည် ပူဇော်လေ၏။

၈၄ ထိုသို့ကျသရေလအမျိုးတို့၌ မင်းဖြစ်သောသူ တို့သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို ဆီလူးသောနေ့၌ အနု မောဒနာပြုစရာဘို့ ဆက်သော ငွေအင်တုံပေါင်း ဆယ်နှစ်လုံး၊ ငွေဖလားပေါင်းဆယ်နှစ်လုံး၊ ရွှေ
၈၅ ဖွန်းပေါင်းဆယ်နှစ်စင်းတည်း။- ငွေအင်တုံအ ချိန်ကား၊ တလုံးလျှင် တပိသာသုံးဆယ်စီ၊ ငွေ ဖလားအချိန်ကား၊ တလုံးလျှင် ခုနစ်ဆယ်စီရှိ၍၊ ငွေချိန် ပေါင်းကား၊ အကျပ်တော်အလိုက်၊ အ
၈၆ ခွက်နှစ်ဆယ်လေးပိသာ ရှိသတည်း။- မီးရှို့ရာ နှံသာပေါင်းနှင့်ပြည့်သော ရွှေဖွန်းဆယ်နှစ်စင်း အချိန်ကား၊ အကျပ်တော်အလိုက် ဆယ်ကျပ်စီ ရှိ၍၊ ရွှေချိန်ပေါင်းကား တပိသာနှစ်ဆယ်ရှိသ
၈၇ တည်း။- မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ နှင့်တကွ နွားပေါင်းဆယ်နှစ်ကောင်၊ သိုးထီး ဆယ်နှစ်ကောင်၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ် ဆယ်နှစ်ကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သ
၈၈ ငယ်ပေါင်း ဆယ်နှစ်ကောင်။- မိသဟာယယဇ် ဘို့နွားပေါင်း၊ နှစ်ဆယ်လေးကောင်၊ သိုးထီး ခြောက်ဆယ်၊ ဆိတ်ထီးခြောက်ဆယ်၊ အခါမ လည်သော သိုးသငယ်ခြောက်ဆယ် ရှိသတည်း။ ဤရွေ့ကား၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုဆီလူးသောနောက်၊ အနုမောဒနာပြုဘို့ ဆက်သောပူဇော်သက္ကာပေ
၈၉ တည်း။- မောရှေသည် ဘုရားသခင်ကိုလျှောက် ခြင်းငှါ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ထဲသို့ဝင် သောအခါ၊ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးကြားမှာ၊ သက်သေခံ ချက်သေတ္တာအပေါ်၌ တင်သော အဖုံးအထက်

က၊ ဘုရားသခင်ခေါ်တော်မူသံကို မောရှေသည်
ကြား၍ ထူးလေ၏။

၈

၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် အာရုန်
၂ အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊– မီးခွက်များကိုထွန်းသော
အခါ၊ မီးခွက်ခုနစ်လုံးတို့သည် မီးခုံတဘက်တ
၃ ချက်၌ ထွန်းလင်းရမည်ဟု၊– မောရှေအားမှာ
ထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အာရုန်ပြု၍ မီးခုံတ
၄ ဘက်တချက်၌ မီးခွက်များကိုထွန်းလေ၏။– မီး
ခုံမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားပြ
တော်မူသောပုံနှင့်အညီ၊ မီးခုံတိုင်မှစ၍ ကြာပွင့်
တိုင်အောင် ရွှေဖြင့်တစပ်တည်းထုလုပ်သော မီး
ခုံဖြစ်သတည်း။

၅ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်တော်မူ
၆ သည်ကား၊– လေဝိသားတို့ကို၊ ကြသရေလအမျိုး
သားတို့အထဲက ရွေးကောက်၍ စင်ကြယ်စေ
၇ လော့။– စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ပြုရမည်အမှုဟူမူ
ကား၊ စင်ကြယ်ခြင်းမင်္ဂလာရေကို သူတို့အပေါ်
မှာဖြန်း၍၊ သူတို့သည် တကိုယ်လုံးကိုအမွေးရိတ်
ခြင်း၊ အဝတ်လျှော်ခြင်းကိုပြုသဖြင့် စင်ကြယ်စေ
၈ ရမည်။– ဆီရောသောမုန့်ညက်တည်းဟူသော
ဘောဇ်ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ၊ အသက်ပျိုသော
နွားထီးတကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ အသက်
၉ ပျိုသော နွားထီးတကောင်ကိုယူပြီးလျှင်၊– လေ
ဝိသားတို့ကို ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ရှေ့
သို့ ခေါ်ခဲ့၍၊ ကြသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အ
၁၀ ပေါင်းတို့ကို စည်းဝေးစေဗြိုးမှ၊– လေဝိသားတို့ကို
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ သူတို့
ခေါင်းပေါ်မှာ ကြသရေလအမျိုးသားတို့သည်
၁၁ လက်ကိုတင်သဖြင့်၊– သူတို့သည် ထာဝရဘုရား
၏အမှုတော်ကို ထမ်းစေခြင်းငှါ၊ ကြသရေလအ
မျိုးသားတို့ပြုသော ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော
လေဝိသားတို့ကို အာရုန်သည် ထာဝရဘုရား
၁၂ အားဆက်ရမည်။– လေဝိသားတို့သည်လည်း၊
နွားခေါင်းပေါ်မှာ မိမိတို့လက်ကိုတင်၍၊ သူတို့
အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုလိုသောငှါ၊ ထာဝရ
ဘုရားရှေ့မှာ နွားတကောင်ကို အပြစ်ဖြေရာ
၁၃ ယဇ်၊ တကောင်ကို မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ရကြ
၁၄ မည်။– လေဝိသားတို့ကို၊ အာရုန်နှင့် သူ၏သား
တို့ရှေ့မှာထား၍ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်
၁၅ သက္ကာပြုရမည်။– ထိုသို့ လေဝိသားတို့ကို ကြသ
ရေလအမျိုးသားတို့နှင့် တခြားစီခွဲထား၍၊ သူတို့
၁၆ သည်အထူးသဖြင့် ငါ့လူဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။– ထို
နောက်မှ လေဝိသားတို့သည်၊ ပရိသတ်စည်းဝေး
ရာတဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ ဝင်ရကြ
လိမ့်မည်။ သူတို့ကိုစင်ကြယ်စေ၍၊ ပူဇော်သက္ကာ
၁၇ ပြုရသောအကြောင်းဟူမူကား၊– ကြသရေလအ
မျိုးထဲက သူတို့ကိုရွေးကောက်၍၊ ငါအားအပိုင်
ပေးရမည်။ ကြသရေလအမျိုးတွင် အဦးဘွားမြင်
သောသားဦးများအတွက် သူတို့ကိုငါသိမ်းယူ
၁၈ ၏။– အဲဂုတ္တုပြည်၌ သားဦးအပေါင်းတို့ကို ငါ
သည်ဒဏ်ခတ်သောအခါ၊ ကြသရေလအမျိုးတွင်
လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ သားဦးအပေါင်းတို့
ကို ကိုယ်အဘို့ သန့်ရှင်းစေသောကြောင့်၊ သား
၁၉ ဦးအပေါင်းတို့ကို အထူးသဖြင့်ငါပိုင်ရမည်။– တ
ဖန် ကြသရေလအမျိုး သားဦးအပေါင်းတို့အ
၂၀ တွက်၊ လေဝိသားတို့ကို ငါယူ၏။– သူတို့သည်
လည်း ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌၊ ကြသရေ
လအမျိုးသား ဆောင်ရွက်ရသောအမှုကို ဆောင်
ရွက်စေခြင်းငှါငင်း၊ ကြသရေလအမျိုးသားတို့
သည် သန့်ရှင်းရာဌာနတော်သို့ ချဉ်းကပ်သောအ
ခါ၊ ဘေးဒဏ်နှင့်လွတ်မည်အကြောင်း၊ အပြစ်
ဖြေခြင်းကိုပြုစေခြင်းငှါငင်း၊ ကြသရေလအမျိုး
ထဲက လေဝိသားတို့ကို၊ အာရုန်နှင့်သူ၏သားတို့
၂၁ အား စွန့်ကြပေးကမ်းသည်ဟု၊– လေဝိသားအမှု
၌၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမှာထား
တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့်အာရုန်အစရှိ
သော ကြသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်း
၂၂ တို့သည် လေဝိသားတို့ကိုပြုကြလျှင်၊– သူတို့
သည်စင်ကြယ်ခြင်းသို့ရောက်၍ မိမိတို့အဝတ်
ကို လျှော်ကြ၏။ အာရုန်သည်လည်း၊ သူတို့ကို
ထာဝရဘုရားအားဆက်ကပ်၍ သူတို့အဘို့ အ
ပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုသဖြင့် စင်ကြယ်စေလေ၏။–
၂၃ ထိုနောက်မှ လေဝိသားတို့သည် အာရုန်နှင့် သူ
၏သားတို့ရှေ့၌ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်
အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ ဝင်ကြ၏။ လေဝိ
သားတို့အမှု၌ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား
မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ လူအပေါင်းတို့
သည် ပြုကြ၏။

၂၄ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်
၂၅ တော်မူသည်ကား၊– လေဝိသားတို့သည် အသက်
နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်လွန်မှ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲ
တော်အမှုကိုဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ ဝင်ရကြမည်။–
၂၆ အသက်ငါးဆယ်လွန်မှအမှုလွတ်၍ နောက်တ
ဖန်မဆောင်ရွက်ဘဲ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲ
တော်၌ မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ ကူညီ၍ အ

To Contents

လှည့်လှည့်စောင့်ရကြမည်။ ထိုသို့ လေဝိသားများစောင့်ရသောအမှုကို စီရင်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉

၁ အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်၍ ဒုတိယနှစ်၊ ပဌမလသို့ သိန်တောတွင် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား
၂ မိန့်တော်မူသည်ကား၊– ကလေရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ချိန်းချက်သောကာလအချိန်၌ ပသခါပွဲ
၃ ကို ခံရကြမည်။– စီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှသောထုံးစံအတိုင်း၊ ချိန်းချက်သော ကာလအချိန်တည်းဟူသော ယခုလ တဆယ်လေးရက်နေ့ ညဦးယံ၌
၄ စောင့်ရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ကလေရေလအမျိုးသားတို့သည် ပသခါပွဲကို ခံရမည်အ
၅ ကြောင်း၊ မောရှေဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း၊– သိန်တောတွင် ပဌမလ တဆယ်လေးရက်နေ့ ညဦးယံ၌ ပသခါပွဲကိုခံရကြ၏။ မောရှေအား ထာဝရ
၆ ဘုရား မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ ကလေရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြုကြ၏။

၇ ထိုနေ့၌ ပသခါပွဲကိုမခံရမည်အကြောင်း၊ လူအသေကောင်အားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းသို့ ရောက်သောလူအချို့တို့သည်၊ ထိုနေ့၌ မောရှေနှင့်အာ
၈ ရုန်ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊– အကျွန်ုပ်တို့သည် လူအသေကောင်အားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းရှိပါ၏။ ချိန်းချက်သောအချိန်၌ ကလေရေလအမျိုးသားတို့နှင့်
၉ အတူ၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာကို မပြုစေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဆီးတားပါမည်လော
၁၀ ဟု မေးလျှောက်ကြ၏။– မောရှေကလည်း၊ နေကြဦးလော့။ သင်တို့အမှုနှင့် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကို ငါနားထောင်ဦးမည်ဟု
၁၁ ပြန်ဆို၏။– ထိုအခါမောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ကလေရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊– သင်တို့အမျိုးသားသည် အသေကောင်အားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းရှိသော်ငင်း၊ ဝေးသောအရပ်သို့ ခရီးသွားသော်ငင်း၊ ထာဝရ
၁၂ ဘုရားအတို့ ပသခါပွဲကိုခံရမည်။– ဒုတိယလ တဆယ်လေးရက်နေ့ ညဦးယံ၌ ပွဲခံ၍၊ သိုးသငယ်အသားကို တဆေးမပါသောမုန့်၊ ခါးသောဟင်း
၁၃ သီးဟင်းရွက်နှင့် စားရမည်။– ထိုအသားကို နံနက်တိုင်အောင်မကြွင်းစေရ။ အရိုးကိုလည်းမချိုးရ။ ပသခါပွဲနှင့် ဆိုင်သော အထုံးအဖွဲ့ရှိသမျှ
၁၄ တို့ကိုလိုက်၍ ပွဲခံရသောအခွင့်ရှိ၏။– ညည်းခြင်းမရှိ၊ အခြားတပါးသို့ ခရီးမသွားသောသူသည် ပသခါပွဲကို မခံဘဲနေလျှင်၊ ထိုသူကို သူ၏ အမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်။ ချိန်းချက်သောအချိန်၌ ထိုသူသည်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ပူဇော်သက္ကာကို မဆောင်ခဲ့သောကြောင့် မိမိအပြစ်ကိုခံရမည်။–
၁၄ သင်တို့ထံမှာတည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားသည်၊ ထာဝရဘုရားအတို့ ပသခါပွဲကိုခံခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့၍ ခံရသောထုံးစံအတိုင်း ပွဲခံရမည်။ သင်တို့တွင် တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်သောသူ၊ အမျိုးသားချင်းဖြစ်သောသူတို့သည်၊ ထုံးစံတပါးတည်းသာ ရှိရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ တဲတော်ကိုထူထောင်သောနေ့၌၊ မိုးယံတိမ်သည် တဲတော်ပေါ်မှာတည်၍၊ သက်သေခံချက်တဲတော်ကို ဖုံးအုပ်လေ၏။ ညဦးမှစ၍ နံနက်တိုင်အောင် တဲတော်ပေါ်မှာ မီးကဲ့သို့ထင်လေ
၁၆ ၏။– ထိုသို့အစဉ်ဖြစ်၍ နေ့အချိန်၌မိုးယံတိမ်ဖုံးအုပ်လျက်၊ ညအချိန်၌မီးကဲ့သို့ ထင်လျက်ရှိ၏။–
၁၇ မိုးယံတိမ်သည် တဲတော်အပေါ်မှကွာမြောက်သောအခါ၊ ကလေရေလအမျိုးသားတို့သည် ခရီးသွားကြ၏။ မိုးယံတိမ်တည်လေရာရာ၌လည်း၊
၁၈ တဲများကိုဆောက်ပြန်ကြ၏။– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကလေရေလအမျိုးသားတို့သည် ခရီးသွားကြ၏။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်းလည်း၊ တဲများကိုဆောက်ကြ၏။ မိုးယံတိမ်သည် တဲတော်အပေါ်မှာ တည်နေသမျှသောကာလပတ်လုံး သူတို့သည် တဲ၌နေကြ
၁၉ ၏။– မိုးယံတိမ်သည် တဲတော်အပေါ်မှာ နေ့ရက်ကြာဖြင့်စွာတည်နေသောအခါ၊ ကလေရေလအမျိုးသားတို့သည် ခရီးမသွားဘဲ ထာဝရဘုရားထံ
၂၀ တော်၌ စောင့်နေကြ၏။– မိုးယံတိမ်သည် တဲတော်အပေါ်မှာ နေ့ရက်အနည်းငယ်မျှ တည်နေသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်း၊ သူတို့သည် တဲ၌နေကြ၏။ ထာဝရဘုရား အမိန့်
၂၁ တော်အတိုင်းလည်း၊ ခရီးသွားကြ၏။– ညဦးယံမှစ၍ နံနက်အချိန်တိုင်အောင် မိုးယံတိမ်တည်နေ၍၊ နံနက်အချိန်၌ မြောက်သောအခါ ခရီးသွားကြ၏။ နေ့ဖြစ်စေ၊ ညဖြစ်စေ၊ မိုးယံတိမ်
၂၂ မြောက်သောအခါ ခရီးသွားကြ၏။– နှစ်ရက်ဖြစ်စေ၊ တလဖြစ်စေ၊ တနှစ်ဖြစ်စေ၊ မိုးယံတိမ်သည် တဲတော်ပေါ်မှာ တည်နေသမျှသောကာလပတ်လုံး ကလေရေလအမျိုးသားတို့သည် ခရီးမသွားဘဲ တဲ၌နေကြ၏။ တဖန်မိုးယံတိမ်မြောက်ပြန်
၂၃ သောအခါ ခရီးသွားကြ၏။– ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်း တဲ၌နေကြ၏။ ထာဝရဘုရား

To Contents

အမိန့်တော်အတိုင်းလည်း ခရီးသွားကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရားအထံတော်၌ စောင့်နေကြ၏။

၁၀

၁ တဖန်၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်
၂ တော်မူသည်ကား– သင်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးစေခြင်းငှါငင်း၊ တပ်တို့ကိုချီစေခြင်းငှါငင်း၊ မှုတ်ရသော ငွေတံပိုးနှစ်လုံးကို၊ တလုံးလျှင် ငွေတံပိုးစီဖြင့် မဆက်ဘဲလုပ်ရမည်။– တံပိုးမှုတ်
၃ သောအခါ၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးရှေ့၊ သင့်ထံ၌စည်း
၄ ဝေးရကြမည်။– တံပိုးတလုံးတည်းကိုမှုတ်လျှင်၊ ဣသရေလအမျိုး၌ လူတထောင်ကို အုပ်သော
၅ မင်းတို့သည် သင့်ထံ၌စည်းဝေးရကြမည်။– နှိုး
ဆော်သံနှင့်မှုတ်သောအခါ၊ အရှေ့တပ်တို့သည်
၆ ချီသွားရကြမည်။– ဒုတိယအကြိမ် နှိုးဆော်သံ
နှင့်မှုတ်သောအခါ၊ တောင်တပ်တို့သည် ချီသွား
ရကြမည်။ တတိယအကြိမ် နှိုးဆော်သံနှင့်မှုတ်
သောအခါ၊ အနောက်တပ်တို့သည် ချီသွားရကြ
မည်။ စတုတ္ထအကြိမ် နှိုးဆော်သံနှင့်မှုတ်သော
အခါ၊ မြောက်တပ်တို့သည် ချီသွားရကြမည်။ အ
စည်အတိုင်း ချီသွားစေခြင်းငှါ နှိုးဆော်သံနှင့်မှုတ်
၇ ရမည်။– ပရိသတ်စည်းဝေးစေခြင်းငှါ နှိုးဆော်
၈ သံကိုမပြုဘဲ တံပိုးမှုတ်ရမည်။– အာရုန်၏သား၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ထိုတံပိုးကိုမှုတ်ရကြ
မည်။ သင်တို့ အမျိုးအစည်အဆက် စောင့်ရသော
၉ ပညတ်ဖြစ်သတည်း။– သင်တို့သည် ကိုယ်ပြည်
၌နေသောအခါ၊ တိုက်လာသောရန်သူတို့ကို စစ်
ချီလျှင်၊ နှိုးဆော်သံနှင့် တံပိုးမှုတ်ရမည်။ ထိုအခါ
သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်
တို့ကိုအောက်မေ့၍၊ ရန်သူလက်မှကယ်တင်
၁၀ တော်မူမည်။– သင်တို့သည် ရွှင်လန်းခြင်းကိုပြု
သောနေ့၊ ပွဲသဘင်နေ့၊ လဆန်းနေ့တို့၌၊ သင်တို့
ဘုရားသခင်အောက်မေ့တော်မူတို့ရာ၊ သင်တို့မီး
ရှို့ရာယဇ်၊ မိသဟာယယဇ်ပူဇော်သက္ကာများအ
ပေါ်မှာ တံပိုးမှုတ်ရကြမည်။ ငါသည် သင်တို့၏
ဘုရားသခင်၊ ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၁၁ ဒုတိယနှစ်၊ ဒုတိယလ အရက်နှစ်ဆယ်
မြောက်သောနေ့ရက်၌၊ မိုးယံးတိမ်သည် သက်
သေခံချက်တဲတော်မှ ကွာမြောက်သည်ဖြစ်၍၊–
၁၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သိနာတောင်မှခ
ရီးသွားကြ၏။ နောက်တဖန် မိုးယံးတိမ်သည် ပါ
ရန်တောဌေတည်နေ၏။– ထိုသို့ ထာဝရဘုရား
သည် မောရှေအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
၁၄ ပဌမခရီးသွားခြင်းကို ပြုကြ၏။– ယုဒတပ်အစဉ်
အတိုင်း အလုံးအရင်းတို့သည်၊ အလံနှင့်တကွ
ရှေ့ဦးစွာချီသွားကြ၏။ ယုဒတပ်ကို၊ အမိနဒပ်
၁၅ သားနာရှုန် အုပ်ရ၏။– ဣသခါတပ်ကို၊ ဇုအာ
၁၆ သားနာသနေလ အုပ်ရ၏။– ဇာဗုလုန်တပ်ကို၊
၁၇ ဟေလုန်သားဧလျာဘ အုပ်ရ၏။– တဲတော်ကို
ဖြုတ်ချ၍၊ ဂေရှုန်သား၊ မေရာရိသားတို့သည်
၁၈ တဲတော်ကိုထမ်းလျက် ချီသွားကြ၏။– ရုဗင်
တပ်အစဉ်အတိုင်း၊ အလုံးအရင်းတို့သည် အလံ
နှင့်တကွ ချီသွားကြ၏။ ရုဗင်တပ်ကို ရှေဒုရသား
၁၉ ဧလိဇုရ အုပ်ရ၏။– ရှိမောင်တပ်ကို ဇုရိရှဒ္ဒိသား
၂၀ ရှလုမျေလ အုပ်ရ၏။– ဂဒ်တပ်ကို ဒွေလသား
၂၁ ဧလျာသပ် အုပ်ရ၏။– ကောဟတ်သားတို့သည်
သန့်ရှင်းရာဌာနတန်ဆာတို့ကို ထမ်းလျက် ချီ
သွားကြ၏။ သူတို့မရောက်မီ အရင်သွားသောသူ
၂၂ တို့သည် တဲတော်ကို ထူထောင်ရကြ၏။– ဧဖ
ရိမ်တပ် အစဉ်အတိုင်းအလုံးအရင်းတို့သည် အ
လံနှင့်တကွချီသွားကြ၏။ ဧဖရိမ်တပ်ကို အမိ
၂၃ ဟုဒ်သားဧလိရှမာ အုပ်ရ၏။– မနာရှေတပ်ကို
၂၄ ပေဒါဇုရသားဂမလျေလ အုပ်ရ၏။– ဗင်္ယာမိန်
၂၅ တပ်ကို ဂိဒေါနိသားအဘိဒန် အုပ်ရ၏။– နောက်
ဆုံးတပ်တည်းဟူသော ဒန်တပ် အစဉ်အတိုင်း
အလုံးအရင်းတို့သည် အလံနှင့်တကွချီသွားကြ
၏။ ဒန်တပ်ကို အမိရှဒ္ဒဲသားအဟေဇ အုပ်ရ
၂၆ ၏။– အာရှာတပ်ကို ဩကရန်သားပါဂျေလ အုပ်
၂၇ ရ၏။– နဿလိတပ်ကို ဧနန်သားအဟိရ အုပ်ရ
၂၈ ၏။– ထိုသို့ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ချီ
သွားသောအခါ၊ တပ်များအစဉ်အတိုင်းချီ၍ ခရီး
သွားကြ၏။

၂၉ မောရှေကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂတိ
တော်အတိုင်း ငါတို့အားပေးတော်မူမည်အရပ်သို့
ငါတို့သည် ယခုခရီးသွားကြ၏။ ငါတို့နှင့်အတူ
လိုက်၍လာပါ။ ငါတို့သည် ကျေးဇူးပြုပါမည်။
ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌
ကျေးဇူးပြုတော်မူမည် ဂတိရှိပါ၏ဟု မိမိ
ယောက္ခမမိဒျန်အမျိုး၊ ရှေလသား ဟောဗပ်အား
၃၀ ဆိုလျှင်၊– ဟောဗပ်က ငါမလိုက်မသွားပါ၊ ငါ့နေ
ရင်းပြည်၊ ငါ့အဆွေအမျိုးရှိရာသို့ ပြန်သွားပါမည်
၃၁ ဟု မောရှေအားဆို၏။– မောရှေကလည်း၊ ငါတို့
ကို စွန့်ပစ်၍မသွားပါနှင့်။ သင်သိသည်အတိုင်း

To Contents

ငါတို့သည်တော၌ စားခန်းချရမည်။ သင်သည် ငါ
၃၂ တို့မျက်စိဖြစ်ရပါ၏။– ငါတို့နှင့် အတူလိုက်လျှင် ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ငါတို့သည်ခံရသည်အတိုင်း၊ သင်၌ကျေးဇူးပြုပါမည်ဟု ဆိုလေ၏။

၃၃ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ တောင်တော်မှထွက်၍၊ သုံးရက်ကွာသောခရီးကို သွားကြ၏။ ထိုသုံးရက်ကွာသောခရီးကို သွားကြစဉ်၊ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာသည် သူတို့အဘို့ စားခန်းချရာအရပ်ကိုရှာ၍ သူ
၃၄ တို့ရှေ့ကသွားလေ၏။– သူတို့သည် နေ့အချိန်၌ တပဲ့ချီ၍ သွားသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ မိုးသံ
၃၅ တိမ်သည် သူတို့အပေါ်မှာရှိလေ၏။– သေတ္တာတော်သွားသောအခါ၊ မောရှေက၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ထတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့သည် လွင့်ကြပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကို မုန်းသော သူတို့သည် ရှေ့တော်မှပြေးကြပါစေသော ဟူ၍
၃၆ ၎င်း။– သေတ္တာတော်မသွားဘဲ ရပ်နေသောအခါ၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလအမျိုးသား အထောင်အသောင်းရှိရာသို့ ပြန်လာတော်မူပါဟူ၍ ၎င်း လျှောက်ဆိုလေ့ရှိ၏။

၁၁

၁ တဖန် လူများတို့သည် အလိုတော်မရှိသော မြည်တမ်းခြင်းကိုပြုကြသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့စကားကိုကြား၍ အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ ရှိုတော်မူသောမီးသည် သူတို့တွင်လောင်၍၊ တပ် အစွန်အနားခဲ့ရှိသော သူအချို့တို့ကို
၂ သေစေလေ၏။– လူများတို့သည် မောရှေအား အော်ဟစ်၍၊ မောရှေသည် ထာဝရဘုရားကို ဆု
၃ တောင်းသဖြင့် မီးငြိမ်းလေ၏။– ထာဝရဘုရား၏မီးသည် သူတို့တွင်လောင်သောကြောင့်၊ ထို အရပ်ကို တဗေရဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၄ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ရောနှောလျက် ပါသော တပါးအမျိုးသားတို့သည် တောင့်တသောစိတ်စွဲလမ်းကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်လည်း တဖန်ငိုကြွေးလျက် ငါတို့စားစရာဘို့ အမဲသားကို အဘယ်သူပေးလိမ့်မည်နည်း။–
၅ အဲဂုတ္တုပြည်၌ အလိုအလျောက်စားရသောငါးသား၊ သခွါးသီး၊ ဖရဲသီး၊ ကြက်သွန် အနှီ၊ အဖြူ။
၆ အရိုင်းအမျိုးမျိုးတို့ကို အောက်မေ့၏။– ယခုမှာ ငါတို့အသက်သည် အားလျော့ပြီ။ ဤမန္နမှတပါး
၇ တစုံတခုကိုမျှမမြင်ရဟု ဆိုကြ၏။– မန္နသည်နံ
၈ နံစေ့နှင့်တူ၍ ဗဒေလသစ်စေ့ကဲ့သို့ အဆင်းဖြစ်၏။– လူများတို့သည်လှည့်လည်လျက် မန္နကိုစုသိမ်း၍ ဆုံ၌ကြိတ်ခြင်း၊ ထောင်းခြင်းကိုပြုပြီးမှ အိုးနှင့်ပြုတ်ကြ၏။ မုန့်ပြားကိုလည်း လုပ်ကြ၏။ အရသာသည် မုန့်ဆီကြော်အရသာနှင့်တူ
၉ ၏။– စားခန်းချရာအရပ်၌ ညဉ့်အခါနှင်းနှင့်အတူ မန္နကျတတ်၏။

၁၀ ထိုအခါ လူများအသီးအသီးတို့သည် မိမိတဲတံခါးဝ၌ မိမိအိမ်ထောင်နှင့်တကွ ငိုကြွေးကြသည်ကို မောရှေကြားရ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်တော်မူ၏။ အပြစ်ရှိသည်
၁၁ ကို မောရှေသိမြင်လျှင်၊– ဤလူအပေါင်းတို့ကို ထမ်းစေဟု သူတို့ကို ကိုယ်တော်ကျွန်အပေါ်မှာ တင်၍ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲတော်မူပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ရှေ့တော်၌
၁၂ မျက်နှာမရဘဲ နေရပါသနည်း။– သူတို့ဘိုးဘေးများ၌ ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့သွား၍၊ အထိန်းသည် နို့စို့သူငယ်ကိုဆောင်သကဲ့သို့၊ ဤလူတို့ကိုပိုက်ချီလျက် ဆောင်လော့ဟု အကျွန်ုပ်အားမိန့်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ဤလူအပေါင်းတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်ပါသ
၁၃ လော။ ဘွားမြင်ပါသလော။– ဤလူအပေါင်းတို့အား ကျွေးစရာဘို့အမဲသားကို အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်မှာရနိုင်ပါအံ့နည်း။ သူတို့က အကျွန်ုပ်တို့စားစရာဘို့ အမဲသားကိုပေးပါဟု ငိုကြွေး
၁၄ လျက် အကျွန်ုပ်ကိုတောင်းကြပါ၏။– ဤလူအပေါင်းတို့ကို အကျွန်ုပ်တယောက်တည်းသာ မဆောင်ရွက်နိုင်ပါ။ ဆောင်ရွက်ရသောဝန်လည်း
၁၅ လေးလွန်းပါ၏။– ထိုသို့ အကျွန်ုပ်၌ပြုတော်မူလျှင်၎င်း၊ စိတ်တွေ့တော်မူလျှင်၎င်း၊ အကျွန်ုပ်ကို အလျင်အမြန်သေစေတော်မူပါ။ ကိုယ်ဆင်းရဲကို ကိုယ်မသိမမြင်ပါစေနှင့်ဟု ထာဝရဘုရား အားလျှောက်ဆို၏။

၁၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်ကျွမ်းကျင်သော ဣသရေလအမျိုးသား အသက်ကြီးသူခုနစ်ကျိပ်တို့ကို၊ ငါ့ရှေ့မှာစုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်သို့ ခေါ်ခဲ့၍ သင်နှင့်
၁၇ အတူရပ်နေကြစေလော့။– ငါသည်လည်း ထိုအရပ်သို့ဆင်းသက်၍ သင်နှင့်နှုတ်ဆက်မည်။ သင့်အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်သောဝိညာဉ်အချို့ကို ငါယူ၍ သူတို့အပေါ်မှာတင်မည်။ ဤလူတို့ကို သင်တယောက်တည်းသာ ဆောင်ရွက်ရမည်မဟုတ်၊ ထိုအသက်ကြီးသူတို့သည် ဝိုင်းညီ၍ ဆောင်ရွက်

To Contents

၁၈ ရကြမည်။– သင်သည်လည်း လူများတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ နက်ဖြန် နေ့အဘို့ ကိုယ်ကိုကိုယ် သန့်ရှင်းစေကြလော့။ အမဲသားကို စားရကြမည်။ သင်တို့က အဘယ်သူသည် ငါတို့အား အမဲသားကိုပေးလိမ့်မည်နည်း။ အဲဂုတ္တာပြည်၌ နေစဉ်၊ ငါတို့သည်ချမ်းသာစွာနေကြ၏ဟု ငိုကြွေးလျက် ပြောဆိုသံကို ထာဝရဘုရားကြားသောကြောင့်၊ အမဲသားကိုပေးတော်မူသဖြင့် သင်တို့

၁၉ သည် စားရကြမည်။– တရက်၊ နှစ်ရက်၊ ငါးရက်၊ ဆယ်ရက်၊ အရက်နှစ်ဆယ်သာ စားရကြမည်မ

၂၀ ဟုတ်။– သင်တို့နှာခေါင်းထဲက အမဲသားထွက်၍ ရွံစရာဖြစ်သည်တိုင်အောင် တလပတ်လုံး စားရကြမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့တွင်ရှိတော်မူသော ထာဝရဘုရားကို၊ သင်တို့သည် မထီမဲ့မြင်ပြုလျက်၊ ငါတို့သည် အဲဂုတ္တာပြည်မှ အဘယ်ကြောင့် ထွက်လာရကြသနည်းဟု ရှေ့တော်၌ငိုကြွေးလျက် ပြောဆိုကြပြီတကားဟု မောရှေ

၂၁ အားမိန့်တော်မူ၏။– မောရှေကလည်း၊ အကျွန်ုပ်နှင့်ဆိုင်သော လူယောကျ်ားပေါင်း ခြောက်သိန်းရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်က တလစားစရာဘို့ သူတို့အားအမဲသားကို ငါပေးမည်ဟု မိန့်

၂၂ တော်မူပါသည်တကား၊– သူတို့ကိုဝစွာကျွေးခြင်းငှါ၊ သိုးဆိတ်နွားစုတို့ကို သတ်ရပါမည်လော။ သို့မဟုတ် ဝစွာကျွေးခြင်းငှါ ပင်လယ်ငါးရှိသမျှတို့ကို စုဝေးရပါမည်လောဟု လျှောက်

၂၃ လျှင်၊– ထာဝရဘုရားက၊ ထာဝရဘုရားလက်တို့သလော။ ငါစကားတည်မည် မတည်မည်ကို သင်သိလိမ့်မည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။

၂၄ မောရှေသည် ထွက်၍ ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို လူများတို့အားဆင့်ဆိုပြီးလျှင်၊ အမျိုးသား အသက်ကြီးသူခုနစ်ကျိပ်တို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ပတ်လည်

၂၅ ၌ ထားလေ၏။– ထာဝရဘုရားသည် မိုးယံတိမ်ဖြင့်ဆင်းသက်၍ မောရှေနှင့် နှုတ်ဆက်တော်မူ၏။ မောရှေအပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်သောဝိညာဉ်အချို့ကိုယူ၍ အသက်ကြီးသူခုနစ်ကျိပ်တို့အပေါ်မှာ တင်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုဝိညာဉ်သည် သူတို့အပေါ်မှာကျိန်းဝပ်သောအခါ၊ သူတို့သည် ပရော

၂၆ ဖက်ပြု၍ မပြတ်မစဲဟောကြ၏။– ထိုလူစုခွဲပါသောသူ ဧလဒဒ်နှင့် မေဒဒ်တို့သည် စာရင်းဝင်သော်လည်း၊ တဲတော်သို့မသွားဘဲ တပ်ထဲမှာနေရစ်စဉ်တွင် သူတို့အပေါ်မှာ ထိုဝိညာဉ်ကျိန်းဝပ်သဖြင့် သူတို့သည်လည်းပရောဖက်ပြု၍ တပ်ထဲ

၂၇ မှာဟောကြ၏။– လုလင်တယောက်သည်လည်း မောရှေထံသို့ပြေး၍၊ ဧလဒဒ်နှင့်မေဒဒ်တို့သည် တပ်ထဲမှာ ပရောဖက်ပြု၍ဟောပါ၏ဟု လျှောက်

၂၈ လျှင်၊– မောရှေ၏လက်ထောက်ဖြစ်သော လုလင်နုနဲသားယောရှုက၊ သခင်မောရှေ၊ သူတို့ကို

၂၉ ဆီးတားတော်မူပါဟုဆိုသော်၊– မောရှေက၊ သင်သည် ငါ့အတွက်ငြူစူသောစိတ်ရှိသလော။ ထာဝရဘုရား၏လူအပေါင်းတို့သည် ပရောဖက်ဖြစ်ကြပါစေသော။ ထာဝရဘုရားသည် ဝိညာဉ်တော်ကို သူတို့အပေါ်မှာတင်တော်မူပါစေသော

၃၀ ဟု ဆိုပြီးမှ၊– ဣသရေလအမျိုးသား အသက်ကြီးသူတို့နှင့်အတူ တပ်ထဲသို့ပြန်သွားလေ၏။

၃၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည်လေကိုစေလွှတ်၍၊ ငုံးများကို ပင်လယ်မှဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ တပ်ပတ်လည် တရက်ခရီးစီတိုင်တိုင်ကွာသော အရပ်တို့၌၊ မြေပေါ်မှာ ဒုနှစ်တောင်ခန့်မျှ ဆင်းစေ

၃၂ တော်မူ၏။– လူများတို့သည် တနေ့လုံး၊ တည့်ခို လုံး၊ နက်ဖြန်လည်းတနေ့လုံးထ၍ ငုံးများကို စုသိမ်းကြ၏။ နည်းနည်းသိမ်းသောသူသည် ဆယ်ဟောမဲကိုသိမ်းရ၏။ တပ်ပတ်လည်အရပ်ရပ်၌

၃၃ ဖြန့်ထားကြ၏။– သို့ရာတွင် ငုံးသားကိုကိုက်၍မဝါးမီ၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို အမျက်တော်ထွက်၍ အလွန်ပြင်းသောဘေးနှင့် ဒဏ်ခတ်

၃၄ တော်မူ၏။– တောင့်တသောသူတို့ကို သင်ကြိုဟ်ရာထိုအရပ်ကို ကိဗြုတ်ဟတ္တာဝါဟူသော အမည်

၃၅ ဖြင့်မှည့်လေ၏။– လူများတို့သည် ကိဗြုတ်ဟတ္တာဝါအရပ်မှ ထွက်ပြီးလျှင်၊ ဟာဇေရုတ်အရပ်သို့ ရောက်၍နေကြ၏။

၁၂

၁ မောရှေသည် ကုရှအမျိုးသားမိန်းမနှင့် စုံဘက်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုမိန်းမကြောင့် မိရိအံနှင့်

၂ အာရုန်သည် မောရှေကိုအပြစ်တင်လျက်၊– အကယ်၍ထာဝရဘုရားသည်၊ မောရှေအားဖြင့်သာ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသလော။ ငါတို့အားဖြင့်လည်း ပေးတော်မမူလောဟု ဆိုကြ၏။ ထိုစ

၃ ကားကို ထာဝရဘုရားကြားတော်မူ၏။– မောရှေသည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိနေသော သူအပေါင်းတို့ထက်သာ၍ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောသဘောရှိ၏။–

၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်တို့သုံးယောက်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ ထွက်သွားကြလော့ဟု မောရှေ၊ အာရုန်၊ မိရိအံတို့အား ချက်ခြင်းမိန့်တော်မူ၍ သူတို့သည်ထွက်သွားကြ

၅ ၏။– ထာဝရဘုရားသည် မိုးယံတိမ်တိုင်ဖြင့်

To Contents

ဆင်းသက်၍၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံ
ခါးဝ၌ရပ်လျက်၊ အာရုန်နှင့် မိရိအံကိုခေါ်တော်မူ
၆ ၍၊ သူတို့သည် ချဉ်းကပ်ကြ၏။– ထာဝရဘုရား
ကလည်း၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ သင်
တို့တွင် ပရောဖက်ရှိလျှင်၊ ငါထာဝရဘုရားသည်
ထိုသူ၌ ထူးဆန်းသောရူပါရုံအားဖြင့် ကိုယ်ကိုပြ
မည်။ သို့မဟုတ် အိပ်မက်အားဖြင့် ဗျာဒိတ်ပေး
၇ မည်။– အိမ်တော်တအိမ်လုံး၌ သစ္စာစောင့်သော
၈ ငါကျွန်မောရှေသည် ထိုသို့မဟုတ်။– သူ၌ဗျာ
ဒိတ်ပေးသောအခါ၊ နက်နဲသောစကားအားဖြင့်
မပေး၊ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ် ထင်ရှားစွာဗျာဒိတ်
ပေးမည်။ သူသည် ထာဝရဘုရား၏ ပုံသဏ္ဌာန်
ကိုလည်း မြင်ရမည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ငါ့
ကျွန်မောရှေကို အဘယ်ကြောင့် အပြစ်တင်ဝံ့သ
၉ နည်းဟု မိန့်တော်မူလျက်၊– အမျက်တော်ထွက်
၁၀ ၍ ထာဝရဘုရား ကြွသွားတော်မူသဖြင့်၊– မိုးယံ
တိမ်သည် တဲတော်အပေါ်မှကွာသွား၏။ မိရိအံ
သည်လည်း၊ နူနာစွဲ၍ မိုးယံပွင့်ကဲ့သို့ဖြူလေ၏။
၁၁ အာရုန်ကြည့်၍ မိရိအံနူသည်ကိုမြင်လျှင်၊– အို
အကျွန်ုပ်သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မိုက်သောအ
မူကိုပြုမိ၍ ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို အကျွန်ုပ်တို့
အပေါ်မှာ တင်တော်မမူပါနှင့်၊ အကျွန်ုပ်တောင်း
၁၂ ပန်ပါ၏။– ဘွားစကပင် ကိုယ်အသားတဝက်
ပျက်သော အသေကောင်ကဲ့သို့ သူသည် မဖြစ်ပါ
၁၃ စေနှင့်ဟု တောင်းပန်လျှင်၊– မောရှေက၊ အို ဘု
ရားသခင်၊ သူ၏အနာကိုပျောက်စေတော်မူပါ၊
အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရားအား
၁၄ အော်ဟစ်လေ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သူ
၏အဘသည် သူ၏မျက်နှာကို တံထွေးနှင့် ထွေး
ရုံမျှသာပြုလျှင်၊ သူသည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အ
ရှက်ကွဲခြင်းကို ခံရမည်မဟုတ်လော။ ယခုတွင်
သူ့ကိုနှင်ထုတ်၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တပ်ပြင်မှာ
နေစေ။ ထိုနောက်မှ တပ်ထဲသို့တဖန်ဝင်စေဟု
၁၅ မောရှေအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– မိရိအံကို
နှင်ထုတ်၍ သူသည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တပ်ပြင်
မှာနေရ၏။ မိရိအံအနာမပျောက်မီတိုင်အောင်
၁၆ လူများတို့သည် ခရီးမသွားဘဲ နေကြ၏။– ထို
နောက် ဟာဇရုတ်အရပ်မှပြောင်း၍ ပါရန်တော
၌တဲဆောက်ကြ၏။

၁၃

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်
၂ တော်မူသည်ကား၊– ကာနာန်ပြည်ကို စူးစမ်းစေခြင်း
ငှါ၊ အမျိုးအနွယ်အသီးအသီးထဲက အဆွေအမျိုး
သူကြီးဖြစ် သောသူ တမျိုးတယောက်စီ ရွေး
၃ ကောက်၍ စေလွှတ်လော့ဟု၊– ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေသည် လူ
တို့ကို ပါရန်တောက စေလွှတ်လေ၏။ စေလွှတ်
သောသူအပေါင်းတို့သည် ကလသရေလအမျိုးခွဲ
၄ အကဲအမှုးဖြစ်ကြ၏။– သူတို့အမည်ကား၊ ရုဗင်
၅ အမျိုး၊ ဇက္ကုရသား ရှမ္မွာ။– ရှိမောင်အမျိုး၊ ဟော
၆ ရိသား ရှာဖတ်။– ယုဒအမျိုး၊ ယေဖုန္နသား ကာ
၇ လက်။– ကလသခါအမျိုး၊ ယောသပ်သား ဣဂါ
၈၉ လ။– ဧဖရိမ်အမျိုး၊ နုန်သား ဩရှေ။– ဗင်္ယာမိန်
၁၀ အမျိုး၊ ရာဖုသား ပါလတိ။– ဇာဗုလုန်အမျိုး၊
၁၁ သောဒိသား ဂါဒျေလ။– ယောသပ်သားတွင် မ
၁၂ နာရှေအမျိုး၊ သုသိသား ဂဒ္ဒိ။– ဒန်အမျိုး၊ ဂေ
၁၃ မလ္လိသား အမျေလ။– အာရှာအမျိုး၊ မိကေလ
၁၄ သား သေသုရ။– နဿလိအမျိုး၊ ဝါဖသိသား နာ
၁၅ ဘိ။– ဂဒိအမျိုး၊ မာခိသား ဂွေလတည်းဟူသော၊–
၁၆ ခါနာန်ပြည်ကိုစူးစမ်းစေခြင်းငှါ မောရှေစေလွှတ်
သော သူတို့၏အမည်တည်း။ နုန်၏သားသြရှေ
ကို၊ ယောရှုဟူသောအမည်ဖြင့် မောရှေမှည့်သ
လေ၏။

၁၇ ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်းစေခြင်းငှါ မောရှေစေ
လွှတ်လျက်၊ သင်တို့သည် တောင်မျက်နှာလမ်း
၁၈ ဖြင့်သွား၍ တောင်ရိုးပေါ်သို့တက်ကြလော့။– ထို
ပြည်သည် အဘယ်သို့သောပြည် ဖြစ်သနည်း။
ပြည်သားတို့သည် အားကြီးသလော၊ အားနည်း
၁၉ သလော။ များသလော၊ နည်းသလော။– သူတို့
နေသောပြည်သည် ကောင်းသလော၊ မကောင်း
လော။ သူတို့နေသော မြို့ရွာတို့သည် အဘယ်သို့
နည်း။ တဲနှင့် နေကြသလော၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့နှင့်
၂၀ နေကြသလော။– ထိုမြေသည် ကောင်းသလော၊
မကောင်းလော။ တောများသလော၊ နည်းသ
လောဟု ကြည့်ရှုကြလော့။ ရဲရင့်သောစိတ် ရှိကြ
လော့။ သစ်သီးအချို့ကိုလည်း ယူခဲ့ကြလော့ဟု
မှာလိုက်လေ၏။ ထိုကာလသည် စပျစ်သီးမှည့်စ
ကာလဖြစ်သတည်း။

၂၁ ထိုသူတို့သည် ဇိနတောမှသွား၍ ဟာမတ်
မြို့သို့ရောက်သောလမ်းနား၊ ရဟောဘမြို့တိုင်
၂၂ အောင် ခါနာန်ပြည်ကိုစူးစမ်းကြ၏။– တောင်
မျက်နှာ၌ရောက်သွား၍ အာနကအမျိုးသား အ
ဟိမန်၊ ရှေရဲ၊ တာလမဲနေသော ဟေဗြုန်မြို့သို့
ရောက်ကြ၏။ ဟေဗြုန်မြို့ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌
ဇောနမြို့မတည်မီ ခုနစ်နှစ်ကတည်းသောမြို့

To Contents

၁၄

၁ ထိုအခါ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် အသံကို လွှင့်၍ မြည်တမ်းသဖြင့်၊ တညဉ့်လုံးငိုကြွေးကြ
၂ ၏။– ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်း တို့သည်၊ မောရှေနှင့် အာရုန်ကို အပြစ်တင်သော စကားနှင့် မြည်တမ်းလျက်၊ ငါတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ မသေပါလေ။ ဤတောခ်ွ မသေပါလေ။–
၃ ငါတို့သည်ထားဖြင့်သေ၍ သားမယားတို့သည် ရန်သူလက်သို့ရောက်စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား သည် အဘယ်ကြောင့် ငါတို့ကို ဤအရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့တော်မူသနည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန် ကောင်းသည်မဟုတ်လော၊ ဟု မောရှေနှင့် အာ
၄ ရုန်အားဆိုပြီးမှ၊– တဖန် လူတစုံတယောက်ကို ချီးမြှောက်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြန်ကြစို့ဟု တ
၅ ယောက်ကိုတယောက် ဆိုကြ၏။– မောရှေနှင့် အာရုန်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်
၆ အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ်လျက်နေကြ၏။– ခါ နာန်ပြည်ကို စူးစမ်းသောလူစုထဲက နုန်၏သား ယောရှု၊ ယေဖုန္နာ၏သားကာလက်တို့သည် မိမိ
၇ တို့အဝတ်ကိုဆုတ်၍၊– ဣသရေလအမျိုးသားအ ပေါင်းတို့အား ခေါ်လျက်၊ ငါတို့ရောက်သွား၍ စူး စမ်းသောပြည်သည် အလွန်တရာကောင်းသော
၈ ပြည် ဖြစ်ပါ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုနှစ် သက်လျှင်၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောထိုပြည်သို့ ငါ တို့ကိုဆောင်သွင်း၍ အပိုင်ပေးတော်မူလိမ့်မည်။–
၉ ထာဝရဘုရားကို မပုန်ကန်ကြပါနှင့်။ ထိုပြည်သူ ပြည်သားတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ သူတို့သည် ငါတို့စားစရာဘို့ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့၌ အမှီတကဲမ ရှိ။ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘက်၌ ရှိတော်မူ
၏။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်ဟု ပြော
၁၀ ဆိုကြလေသော်။– ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်ကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်စေခြင်းငှါ စီရင်ကြ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော် သည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌ ထင်ရှားလေ၏။
၁၁ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤလူမျိုးသည် အ ဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ငါ့ကိုမရှိမသေ ပြုကြ လိမ့်မည်နည်း။ သူတို့၌ ငါပြခဲ့ပြီးသမျှသောနိ မိတ်လက္ခဏာတို့ကို မြင်ရသော်လည်း၊ အဘယ် မျှကာလပတ်လုံး ငါ့ကိုမယုံဘဲ နေကြလိမ့်မည်
၁၂ နည်း။– သူတို့ကို ကာလနာဘေးဖြင့် ငါသည် ဒဏ်ခတ်၍ သားဧ၏အရာကိုနှုတ်မည်။ သူတို့ ထက် သင့်ကိုသာ၍စည်ပင်သောအမျိုး၊ သာ၍

၂၃ ဖြစ်သတည်း။– ဧရှကောလချိုင့်သို့ရောက်လျှင်၊ အသီးတပွြတ်ပါသော စပျစ်နွယ်ပင် အခက်တ ခက်ကိုခုတ်၍ လူနှစ်ယောက်တို့သည် ထမ်းဘိုး နှင့်ထမ်းကြ၏။ သလဲသီး၊ သင်္ဘောသဖန်းသီး
၂၄ များကိုလည်း ဆောင်ခဲ့ကြ၏။– ဣသရေလအ မျိုးသားခုတ်ယူသော စပျစ်သီးပြွတ်ကိုထောက် ၍၊ ထိုချိုင့်ကို ဧရှကောလချိုင့်ဟူသောအမည်
၂၅ ဖြင့် မှည့်သတည်း။– အရက်လေးဆယ်လွန်မှ ခါ နာန်ပြည်ကိုစူးစမ်းသောအမှု ပြီး၍ ပြန်လာကြ ၏။

၂၆ မောရှေနှင့်အာရုန်မှစ၍ ဣသရေလအမျိုး သား ပရိသတ်အပေါင်းတို့နေရာ ပါရန်တော၊ ကာဒေရှအရပ်သို့ ရောက်သောအခါ ပရိသတ်အ ပေါင်းတို့အား သိတင်းကြားပြော၍၊ ထိုပြည်၌ ခဲ့
၂၇ သီးသောအသီးကို ပြကြ၏။– မောရှေအား လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်စေလွှတ် သော ပြည်သို့ရောက်ခဲ့ပါပြီ။ အကယ်စင်စစ် ထို ပြည်သည် နို့နှင့်ပျားရည်စီးသော ပြည်ဖြစ်ပါ၏။ ဤအသီးတို့ကား ထိုပြည်၌သီးသောအသီး ဖြစ်
၂၈ ပါ၏။– သို့ရာတွင် ပြည်သူပြည်သားတို့သည် အားကြီးပါ၏။ ခိုင်ခံ့သောမြို့ကြီးနှင့် နေကြပါ ၏။ ထိုမျှမက၊ အာနကအမျိုးသားတို့ကိုလည်း
၂၉ မြင်ရပါ၏။– အာမလက်အမျိုးသားတို့သည် တောင်ဘက်၌ငင်း၊ ဟိတ္တိလူ၊ ယေဗုသိလူ၊ အာ မောရိလူတို့သည် တောင်ရိုးပေါ်၌ငင်း၊ ခါနာနိလူ တို့သည် ပင်လယ်နား ယော်ဒန်မြစ်နား၌ငင်း နေ
၃၀ ကြပါသည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။– ကာလက်က လည်း ချက်ခြင်းချီသွား၍ ထိုပြည်ကိုသိမ်းယူကြ စို့။ အောင်နိုင်ကောင်းသည်ဟုဆို၍ မောရှေရှေ့
၃၁ မှာ လူများတို့ကိုငြိမ်းစေ၏။– သူနှင့်အတူပို့က် သွားသောသူတို့က ထိုပြည်သားတို့ကို ငါတို့မ တိုက်နိုင်။ သူတို့သည် ငါတို့ထက်သာ၍ အား
၃၂ ကြီးကြသည်ဟူ၍ငင်း၊– ငါတို့သွား၍စူးစမ်းသော ပြည်သည် မိမိသားတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ငါ တို့တွေ့မြင်သော ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် အ
၃၃ လွန်အရပ်မြင့်ကြ၏။– ကိုယ်ကြီးသောလူအမျိုး အနွယ်၊ အာနကအမျိုးအနွယ်ဖြစ်၍၊ အလွန်ကြီး မားသောသူတို့ကိုလည်း မြင်ခဲ့ကြပြီ။ သူတို့ရှေ့ မှာ ငါတို့သည် ကိုယ်အထင်အတိုင်း နှံကောင်ကဲ့ သို့ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့အထင်အတိုင်းလည်း ထိုသို့ ဖြစ်ကြသည်ဟူ၍ငင်း၊ မိမိတို့စူးစမ်းသောပြည် ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား မကောင်းသော သိတင်းကို ကြားပြောကြလေ၏။

To Contents

တန်ခိုးကြီးသောအမျိုး ဖြစ်စေမည်ဟု မောရေ
၁၃ အားမိန့်တော်မူ၏။- မောရေကလည်း၊ ကိုယ်
တော်သည် ဤလူမျိုးကိုတန်ခိုးတော်အားဖြင့်
အဲဂုတ္တုလူတို့ထဲက နှုတ်ဆောင်ခဲ့တော်မူသည်
ဖြစ်၍၊ နောက်တဖန် ဤသိတင်းကို အဲဂုတ္တုလူ
၁၄ တို့သည်ကြားပြန်လျှင်၊- ဤပြည်၌နေသောသူ
တို့အား သိတင်းပြောကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘု
ရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုး၌ ရှိတော်မူ
ကြောင်းကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်
သည် ထင်ရှားတော်မူကြောင်းကိုငင်း၊ မိုးယံးတိမ်
တော်သည် သူတို့ကိုလွှမ်းမိုးကြောင်းကိုငင်း၊
ကိုယ်တော်သည် နေ့အချိန်၌ မိုးယံးတိမ်တိုင်၊
ညဉ့်အချိန်၌ မီးတိုင်ဖြင့် သူတို့ရှေ့ကကြွတော်မူ
၁၅ ကြောင်းကိုငင်း ကြားရကြပြီ။- ယခုမှာ၊ ဤလူ
မျိုးကို လူတယောက်ကဲ့သို့မှတ်၍ သုတ်သင်
ပယ်ရှင်းတော်မူလျှင်၊ သိတင်းတော်ကိုကြားဘူး
၁၆ သော လူအမျိုးမျိုးတို့က၊- ထာဝရဘုရားသည်
ထိုလူတို့အား ဤမည်သောပြည်ကို ငါပေးမည်
ဟု ကျိန်ဆိုသော်လည်း၊ ထိုပြည်သို့ သူတို့ကို
ဆောင်သွင်းခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သောကြောင့်၊
တောခ်ဲသုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီဟု ပြောဆိုကြပါ
၁၇ လိမ့်မည်။- ကိုယ်တော်က၊ ထာဝရဘုရားသည်
၁၈ သည်းခံသောသဘော၊ သနားသောသဘောနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ အဓမ္မကျင့်ခြင်း၊ တရား
တော်ကို လွန်ကျူးခြင်းအပြစ်တို့ကို ဖြေလွှတ်
သော်လည်း၊ အချည်းနှီးသက်သက် ဖြေလွှတ်
တော်မမူထသော၊ လူအစဉ်အဆက်၊ တတိယအ
ဆက်၊ စတုတ္ထအဆက်တိုင်အောင်၊ အဘတို့၏
အပြစ်ကို သားတို့၌ဆပ်ပေးစီရင်တော်မူသော
ဘုရားသခင်ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားရှင် တန်ခိုးတော်သည် ကြီး
၁၉ ပါစေသော။- အဲဂုတ္တုပြည်ကထွက်သောနေ့မှစ
၍ ယခုတိုင်အောင် ဤလူမျိုး၏အပြစ်ကို လွှတ်
တော်မူသည်နည်းတူ၊ ကရုဏာတော်များပြား
သည်နှင့်အညီ၊ ယခုလည်း လွှတ်တော်မူပါ၊ အ
ကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု ထာဝရဘုရားအား
၂၀ လျှောက်ဆိုလျှင်၊- ထာဝရဘုရားက၊ သင်တောင်း
၂၁ ပန်သည်အတိုင်း ငါလွှတ်၏။- ငါအသက်ရှင်
သည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်
၂၂ မြေတပြင်လုံး၌ နှံ့ပြားလိမ့်မည်။- ငါဘုန်းတော်
ကိုငင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှစ၍ ဤတောခ်ဲထူးဆန်း
သော တန်ခိုးတော်ကိုငင်း မြင်ရသောလူအပေါင်း
တို့သည်၊ ငါ့စကားကိုနာမထောင်၊ ဆယ်ကြိမ်
၂၃ တိုင်အောင် ငါ့ကိုစုံစမ်းသောကြောင့်၊- သူတို့ဘိုး
ဘေးတို့အား ငါကျိန်ဆိုသောပြည်ကို အကယ်
စင်စစ် သူတို့သည်မမြင်ရကြ။ ငါ့ကိုမရိုမသေပြု
၂၄ သောသူ တစုံတယောက်မျှ မမြင်ရ။- ငါ့ကျွန်
ကာလက်မူကား၊ ထူးခြားသောသဘောရှိ၍၊ ငါ့
နောက်သို့ လုံးလုံးလိုက်သောကြောင့်၊ သူသွားခဲ့
ပြီးသောပြည်သို့ သူ့ကိုငါဆောင်သွင်းသဖြင့်၊ သူ
၏သားမြေးတို့သည် အမွေခံရကြလိမ့်မည်။-
၂၅ အာမလက်အမျိုးသားနှင့် ခါနာန်အမျိုးသားတို့
သည် ချိုင့်မှာနေကြသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည်
နက်ဖြန်နေ့၌လှည့်လည်၍ ဧဒုံပင်လယ်လမ်း
ဖြင့် တောသို့သွားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာ
၂၇ ရုန်အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊- ငါ့ကိုအပြစ်တင်
၍ မြည်တမ်းသော ဤပရိသတ်ဆိုးတို့ကို အ
ဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ငါသည်သည်းခံရအံ့
နည်း။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ငါ့ကိုအ
ပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းသောစကားတို့ကို ငါကြား
၂၈ ရပြီ။- သင်သည် သူတို့အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
ထာဝရဘုရားက ငါအသက်ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ သင်
တို့သည် ငါ့ကိုကြားစေခြင်းငှါ ပြောကြသော စ
၂၉ကားအတိုင်း သင်တို့ကိုငါပြုမည်။- သင်တို့ကို
ရေတွက်၍ စာရင်းယူသည်အတိုင်း၊ အသက်နှစ်
ဆယ်လွန်သောသူ၊ ငါ့ကိုအပြစ်တင်၍ မြည်
တမ်းသောသူအပေါင်းတို့သည် သေ၍ ဤတော
ခ်ဲ အသေကောင်ဖြစ်လျက် နေရစ်ကြလိမ့်မည်။-
၃၀ ငါသည် ဤမည်သောပြည်၌ သင်တို့ကိုနေရာချ
မည်ဟု ငါကျိန်ဆို၏။ ထိုပြည်သို့ ယေဖုန္နာ၏
သားကာလက်၊ နုန်၏သားယောရှုမှတပါး အ
၃၁ ဘယ်သူမျှ မရောက်ရ။- ရန်သူလုယူရာဖြစ်လိမ့်
မည်ဟု သင်တို့ဆိုသောသူငယ်တို့ကို ငါဆောင်
သွင်း၍ သင်တို့ပယ်သောပြည်ကို သူတို့သည်သိ
၃၂ ရကြလိမ့်မည်။- သင်တို့မူကား၊ ဤတောခ်ဲသေ
၍ အသေကောင်ဖြစ်လျက် နေရစ်ရကြလိမ့်
၃၃ မည်။- ဤတောခ်ဲ သင်တို့အသေကောင်များ
ပျောက်ပျက်သည်တိုင်အောင်၊ ကိုယ်သားသမီး
တို့သည် မိဘမှားယွင်းခြင်းအပြစ်များကို ဆောင်
၍၊ ဤတောခ်ဲ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး လှည့်
၃၄ လည်ရကြလိမ့်မည်။- ထိုပြည်ကို စူးစမ်းရာနေ့
ရက်ပေါင်း အရက်လေးဆယ်နှင့်အညီ၊ တရက်
ကို တနှစ်ထား၍ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး
ကိုယ်အပြစ်ကိုဆောင်လျက်၊ ငါ့ဖွဲ့ပစ်ခြင်းကို
၃၅ သိရကြလိမ့်မည်။- အကယ်စင်စစ် ငါ့တဘက်၌

To Contents

စည်းဝေးသော ဤပရိသတ်ဆိုးအပေါင်းတို့ကို ထိုသို့ငါပြု၍ သူတို့သည် ဤတောခ္ဆ သေကြေ ပျောက်ပျက်ကြလိမ့်မည်ဟု ငါထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၆ မောရှေစေလွှတ်သောအခွင့်နှင့် ခါနာန်ပြည်ကို စူးစမ်း၍ပြန်လာသောအခါ၊ ထိုပြည်ကိုကွဲရဲ့သဖြင့် ပရိသတ်အပေါင်း မြည်တမ်းစေခြင်းငှါ ၃၇ တိုက်တွန်းသောသူ၊– ခါနာန်ပြည်ကို မကောင်းသောသိတင်း ကြားပြောသောသူတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကာလနာဘေးနှင့် သေကြ ၃၈ လေ၏။– ထိုပြည်ကိုစူးစမ်း၍ သွားသောလူတို့တွင် နုန်၏သားယောရှုနှင့် ယေဖုန္နာ၏သားကာ ၃၉ လက်တို့သာ အသက်ချမ်းသာရကြ၏။– မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား စကားတော်များကို ဆင့်ဆိုသောအခါ၊ လူများတို့သည် အလွန်ညည်းတွားလျက် နေကြ၏။

၄၀ နံနက်စောစောထ၍ တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်ပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည် ပြစ်မှားပြီ။ သို့သော်လည်း ယခုအသင့်ရှိပါ၏။ ထာဝရဘုရား ဂတိထားတော်မူသောပြည်သို့ သွားပါမည်ဟုဆိုကြ ၄၁ သော်၊– မောရှေက၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို အဘယ်ကြောင့် လွန်ကျူးကြသနည်း။ သင်တို့အကြံ မထမြောက်ရ။– မသွားကြနှင့်၊ ထာဝရ ၄၂ ဘုရားသည် သင်တို့ဘက်၌ရှိတော်မမူ။ သွား လျှင် ရန်သူရှေ့မှာ ရှုံးရကြလိမ့်မည်။– အာမ လက်အမျိုးသားနှင့် ခါနာန်အမျိုးသားတို့သည် သင်တို့မရောက်မီ ရောက်နှင့်သည်ဖြစ်၍၊ သင် ၄၃ တို့သည် ထားဖြင့်ဆုံးကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားထံတော်မှ လွှဲသွားသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ဘက်၌ နေတော်မမူဟု ဆို ၄၄ သော်လည်း၊– သူတို့သည် ခိုင်ခံ့သောစိတ်နှင့် တောင်ထိပ်ထက်သို့ တဖန်တက်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်နှင့်တကွ၊ မောရှေသည် တပ်ပြင်သို့မထွက်မ ၄၅ သွားဘဲ နေလေ၏။– ထိုအခါတောင်ပေါ်မှာရှိနှင့်သော အာမလက်အမျိုးသားနှင့် ခါနာန်အမျိုးသားတို့သည် ဆင်းလာလျက်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို တိုက်၍အောင်သဖြင့်၊ ဟောမာမြို့တိုင်အောင် လိုက်ကြလေ၏။

၁၅

၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်
၂ သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊– သင်တို့နေရာဖြစ်သော ငါပေးသောပြည်သို့ ရောက်၍နေကြသောအခါ၊– သစ္စာဂတိရှိ၍ ပူဇော်သော်ငင်း၊ အလိုလိုပူဇော်သော်ငင်း၊ ပွဲသဘင်ခံ၍ ပူဇော်သော်ငင်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော အခြားသောယဇ်ကို မီးဖြင့်ပူဇော်၍၊ သိုးနွားအားဖြင့် ထာဝရဘုရားအဘို့ မွေးကြိုင်သော ၄ အနံ့ကိုပြုခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊– ထာဝရဘုရား ၅ အား ပူဇော်သက္ကာကိုပြုသောသူသည်၊ သိုးသငယ်ကိုပူဇော်လျှင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဖြစ်စေ၊ အခြားသောယဇ်ဖြစ်စေ၊ ယဇ်နှင့်တကွ ဘောဇ်ပူဇော်သက္ကာကို ဆီသုံးလောငယရောသော မုန့်ညက်တသြမဲကိုငင်း၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာဘို့ စပျစ်ရည် သုံးလောငယကိုငင်း ပြင်ဆင်၍ဆောင်ခဲ့ ၆ ရမည်။– သိုးကိုပူဇော်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ၇ မွေးကြိုင်သောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါ၊ ဘောဇ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီလေးလောငယရောသော မုန့်ညက်နှစ်သြမဲကို ပြင်ဆင်၍၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာဘို့ စပျစ်ရည်လေးလောငယကို ပူဇော်ရ ၈ မည်။– ထာဝရဘုရားအားမီးရှို့ရာယဇ်၊ သစ္စာဂတိရှိ၍ ပူဇော်သောယဇ်၊ မိသဟာယယဇ်ဖို့ နွား ၉ ကိုပြင်ဆင်လျှင်၊– မီးဖြင့်ပူဇော်၍ ထာဝရဘုရား ၁၀ အဘို့ မွေးကြိုင်သောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါ၊– နွားနှင့်တကွ ဘောဇ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဆီခြောက်လောငယရောသော မုန့်ညက်သုံးသြမဲကိုငင်း၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာဘို့ စပျစ်ရည်ခြောက် ၁၁ လောငယကိုငင်း ဆောင်ခဲ့ရမည်။– နွားတကောင်၊ သိုးတကောင်၊ သိုးသငယ်တကောင်၊ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကို ယဇ်ပူဇော်သောအခါ ထိုသို့ပြု ၁၂ ရမည်။– ပြင်ဆင်သော သိုးနွားအရေအတွက်သို့လိုက်၍၊ တကောင်တကောင်ကို ထိုသို့ပြုရ ၁၃ မည်။– ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် မီးဖြင့်ပူဇော်၍ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွေးကြိုင်သော အနံ့ရှိစေ ၁၄ ခြင်းငှါ၊ ထိုသို့နှင့်အညီ ပြုရကြမည်။– သင်တို့တွင် တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ အခြားတပါးသောသူဖြစ်စေ၊ မီးဖြင့်ပူဇော်၍ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွေးကြိုင်သောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ သင်တို့ပြုသည်နည်းတူ သူသည် ၁၅ လည်းပြုရမည်။– ပရိသတ်အဝင်ဖြစ်သောသူ၊ သင်တို့တွင်တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်သောသူတို့သည်၊ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသော တပါးတည်းသောထုံးစံရှိ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သင်တို့သည်ဖြစ်သည်နည်း ၁၆ တူ သူသည်လည်း ဖြစ်ရမည်။– သင်တို့ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ သင်တို့တွင်တည်းခိုသော တပါးအ

To Contents

မျိုးသားတို့သည် တပါးတည်းသောတရား၊ တပါးတည်းသောထုံးစံရှိရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ တဖန် မောရှေအားထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
၁၈ မည်မှာ၊– ငါ့ဆောင်သောပြည်သို့ သင်တို့သည်
၁၉ ရောက်၍၊– ထိုပြည်၌ဖြစ်သော မုန့်ကိုစားကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားအားချီမြှောက်ရာ ပူ
၂၀ ဇော်သက္ကာကို ဆက်ရမည်။– အဦးနယ်သောမုန့်စိမ်းဖြင့် လုပ်သောမုန့်ပြားကို ချီမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာပြု၍ ကောက်နယ်တလင်းထဲက ချီမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာကို ပြုသကဲ့သို့ ချီမြှောက်
၂၁ ရမည်။– သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည်၊ အဦးနယ်သောမုန့်စိမ်းထဲက ချီမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရားအား ဆက်ရကြမည်။

၂၂ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကိုမှာထားသော
၂၃ နေ့မှစ၍၊ မောရှေအားဖြင့် သင်တို့၌ထားတော်မူသောပညတ်၊ သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက်၌ ထားတော်မူလတံ့သော ပညတ်အလုံးစုံတို့ကို သင်တို့သည်မစောင့် မှားယွင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြသည်
၂၄ အမှုမှာ၊– ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မသိဘဲသတိလစ်၍ မှားယွင်းခြင်းသို့ရောက်လျှင်၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ မွေးကြိုင်သောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါ၊ ထုံးဖွဲ့သောထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ ဘောဇ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ၊ အသက်ပျိုသောနွားထီးဖြင့် မီးရှို့ရာယဇ်ကိုလည်း၊ ဆိတ်ဖြင့် အပြစ်ဖြေရာ
၂၅ ယဇ်ကိုလည်း ပူဇော်ရကြမည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရသဖြင့်၊ သူတို့သည် သတိလစ်၍ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထိုအပြစ်ကို လွှတ်ရလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်း သတိလစ်သောအပြစ်ကြောင့်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်နှင့်တကွ၊ မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာကို ထာဝ
၂၆ ရဘုရားထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရကြမည်။– ထိုသို့ပြုလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ပြစ်မှားသော်လည်း၊ သတိလစ်၍ ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းကိုလည်း၊ သူတို့ထံမှာတည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားကိုလည်း ထိုအပြစ်မှလွှတ်ရလိမ့်မည်။

၂၇ လူတစုံတယောက်သည် သတိလစ်၍ပြစ်မှားလျှင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ အခါမလည်သော
၂၈ ဆိတ်မတကောင်ကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။– ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သတိလစ်၍ ပြစ်မှားမိသော ထိုသူအဘို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုရသဖြင့် ထိုအပြစ်ကိုလွှတ်ရလိမ့်မည်။–
၂၉ ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်သော်သူ၊ တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်သောသူတို့သည် သတိလစ်၍ပြစ်မှားသောအခါ၊ တပါးတည်းသော တရားကိုစောင့်ရကြမည်။

၃၀ ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ရဲရင့်စွာပြစ်မှားလျှင်၊ ထာဝရဘုရားကို မရိုသေရာသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူကို
၃၁ သူ၏အမျိုးမှပယ်ရှင်းရမည်။– ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကိုမထီမဲ့မြင်ငြိုး၍ ပညတ်တော်ကိုလွန်ကျူးသောကြောင့်၊ ထိုသူကို ရှင်းရှင်းပယ်ရှားရမည်။ မိမိအပြစ်ကို မိမိခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် တော၌ရှိကြသောအခါ၊ တနေ့သောဥပုသ်နေ့၌ ထင်းခွေ
၃၃ သောသူတယောက်ကို တွေ့လေ၏။– တွေ့သောသူတို့သည်၊ ထိုသူကို မောရှေ၊ အာရုန်၊ ပရိသတ်
၃၄ အပေါင်းတို့ရှေ့သို့ ခေါ်ခဲ့ကြ၏။– သူ၏အမှုကိုစီရင်ရာလမ်းမထင်ရှားသေးသောကြောင့် ချုပ်ထား
၃၅ ကြ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထိုသူသည် အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် တပ်ပြင်မှာ သူ့ကိုကျောက်ခဲနှင့်
၃၆ ပစ်ကြမည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၍၊– ထိုအမိန့်တော်အတိုင်း ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ထိုသူကို တပ်ပြင်သို့ဆောင်သွား၍၊ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြသဖြင့် သူသည်အသေခံရ၏။

၃၇ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
၃၈ မည်မှာ၊– သူတို့အမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည်၊ အဝတ်စွန်းတို့၌ ဆွဲစရာဘို့ ပန်းပွါးတို့ကိုလုပ်၍၊ ပြာ
၃၉ သောကြိုးနှင့် ချည်တွဲရကြမည်။– ထိုပန်းပွါးတို့ကို သင်တို့သည်ကြည့်မြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား ပညတ်တော်မူသမျှတို့ကို အောက်မေ့၍ကျင့်ကြမည်အကြောင်း၊ အထင်က ကိုယ်အလိုသို့လိုက်လျက်၊ ကိုယ်ဥာဏ်ကိုမှီဝဲလျက် မှားယွင်း
၄၀ သကဲ့သို့ မလိုက်၊ မနှိပ်ဝဲ။– ငါပညတ်သမျှတို့ကို အောက်မေ့၍ကျင့်သဖြင့်၊ သင်တို့ဘုရားသခင်အ
၄၁ ဘို့ သန့်ရှင်းမည်အကြောင်း ထိုသို့ပြုရမည်။– ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါသည် သင်

To Contents

တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆

၁ လေဝိအမျိုး၊ ကောဟတ်သား ကြေဟာ၏သားကောရသည်၊ ရုဗင်အမျိုးဧလျာဘ၏သား ဒါသန်နှင့်အဘိရံ၊ ပေလက်၏သား ဩနတို့ကို
၂ ခေါ်ပြီးလျှင်၊– ပရိသတ်၌ကျော်စော၍ ဂုဏ်အသရေရှိသောသူ၊ အစည်းအဝေး၌ မင်းပြုသောသူ၊ ကြသရေလအမျိုးသားနှစ်ရာငါးဆယ်နှင့်တကွ၊
၃ မောရှေကိုပုန်ကန်၍၊– မောရှေနှင့် အာရုန်တဘက်၌စုဝေးလျက်၊ သင်တို့သည် အမှုတော်ကို စောင့်လွန်း၏။ ပရိသတ်ရှိသမျှအပေါင်းတို့သည် သန့်ရှင်းကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့တွင်ရှိတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်အပေါ်မှာ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်ကို
၄ ကိုယ် ချီးမြှောက်ရသနည်းဟု ဆိုလေ၏။– ထိုစကားကိုမောရှေကြားလျှင် ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။–
၅ တဖန် မောရှေက၊ အဘယ်သူသည် ထာဝရဘုရား၏လူ ဖြစ်သည်ကိုငင်း၊ အဘယ်သူ သန့်ရှင်းသည်ကိုငင်း၊ အဘယ်သူကို ချဉ်းကပ်စေမည်ကိုငင်း၊ နက်ဖြန်နေ့၌ ထာဝရဘုရားပြတော်မူမည်။ ရွေးကောက်တော်မူသောသူကိုလည်း အနီးအ
၆ ပါးသို့ ချဉ်းကပ်စေတော်မူမည်။– အိုကောရနှင့် ကောရ၏အပေါင်းအသင်းရှိသမျှတို့၊ သင်တို့ပြုရ
၇ မည်အမှုဟူမူကား၊ လင်ပန်းတို့ကိုယူ၍၊– နက်ဖြန်နေ့၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မီးနှင့်လောဗန်ကိုတင်ကြလော့။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောသူသည်၊ သန့်ရှင်းသောသူ ဖြစ်စေ။ အိုလေဝိသားတို့၊ သင်တို့သည် အ
၈ မှုတော်ကို စောင့်လွန်းကြသည်ဟု ဆိုလေ၏။–
၉ တဖန် မောရှေက၊ အိုလေဝိသားတို့၊ နားထောင်ကြပါလော့။– သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်အမှုကိုဆောင်ရွက်၍၊ ပရိသတ်ရှေ့မှာ ရပ်လျက်၊ သူတို့အမှုကိုလည်း စောင့်စေမည်အကြံရှိတော်မူသည်နှင့်၊ ကြသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည်၊ သင်တို့ကို အနီးအပါးသို့ခေါ်၍ နေ
၁၀ ရာချခြင်းငှါ၊ ကြသရေလအမျိုး ပရိသတ်နှင့်ခွဲထား၍၊– သင့်ကိုငင်း၊ သင့်ညီအစ်ကို လေဝိသားအပေါင်းတို့ကိုငင်း၊ အနီးအပါး၌ နေရာချတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို မထီမဲ့မြင်ငြိုငြင်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကိုလည်း ရှာကြသည်တကား။–
၁၁ ထိုကြောင့် သင်နှင့်သင်၏အပေါင်းအသင်း ရှိသမျှတို့သည် ထာဝရဘုရားတဘက်၌ စုဝေးကြပြီတကား။ အာရုန်ကိုအပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းရမည်အကြောင်း၊ သူသည် အဘယ်သို့သောသူ
၁၂ ဖြစ်သနည်းဟု ကောရအားဆိုပြီးမှ၊– ဧလျာဘသား ဒါသန်နှင့်အဘိရံတို့ကိုခေါ်ခြင်းငှါ စေလွှတ်
၁၃ လေ၏။ သူတို့ကလည်း ငါတို့မလာ။– သင်သည် ဤတောခွေ ငါတို့ကိုသတ်လိုး၍ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်မှ ဆောင်ခဲ့သော်လည်း၊ ငါတို့အပေါ်၌ လုံးလုံးမင်းမပြုရလျှင်၊ စိတ်မပြေသေးသည် တ
၁၄ ကား။– ထိုမှတပါး နို့နှင့် ပျားရည်စီးသောပြည်သို့ ငါတို့ကိုမဆောင်၊ လယ်ယာများ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်များကိုမပေးဘဲ၊ ဤလူတို့၏မျက်စိကို ဖောက်ချင်သလော။ ငါတို့သည် သင့်ထံသို့မလာဟု ပြန်
၁၅ ဆို၏။– မောရှေသည် အလွန်အမျက်ထွက်၍၊ ဤသူတို့ပူဇော်သက္ကာကို ပမာဏပြုတော်မမူပါနှင့်။ သူတို့ဌစ္စာ မြည်းတကောင်ကိုမျှ အကျွန်ုပ်မသိမ်းပါ။ သူတို့တွင် တယောက်ကိုမျှမညှဉ်းဆဲပါ
၁၆ ဟု ထာဝရဘုရားအားလျှောက်၍၊– ကောရအားလည်း၊ အာရုန်နှင့် သင်အစုရှိသော သင်၏အပေါင်းအသင်း ရှိသမျှတို့သည်၊ နက်ဖြန်နေ့ ထာဝ
၁၇ ရဘုရားရှေ့တော်၌ ရှိကြလော့။– လူအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့လင်ပန်းများကိုယူ၍ လောဗန်ကို တင်ပြီးမှ၊ သင်နှင့်အာရုန်သည်လည်း မိမိတို့လင်ပန်းပါလျက်၊ လူအပေါင်းတို့သည် လင်ပန်း နှစ်ရာငါးဆယ်တို့ကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ ဆောင်
၁၈ ခဲ့ကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊– ထိုသူအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့လင်ပန်းများကိုယူ၍ မီးနှင့် လောဗန်ကိုတင်ပြီးမှ၊ မောရှေ၊ အာရုန်နှင့်အတူ၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးဝ၌ ရပ်နေကြ၏။
၁၉ ကောရသည်လည်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးဝ၌ ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို မောရှေနှင့် အာရုန်တဘက်၌စုဝေးစေပြီးမှ၊ ထာဝရ
၂၀ ဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် ပရိသတ်အပေါင်းတို့၌ ထင်ရှားလေ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤ
၂၁ ပရိသတ်တို့နှင့်ခွါ၍ တခြားစီနေလော့။ ငါသည် သူတို့ကိုချက်ခြင်းဖျက်ဆီးမည်ဟု မောရှေနှင့်
၂၂ အာရုန်အားမိန့်တော်မူလျှင်၊– သူတို့ကပြပ်ဝပ်လျက်၊ အိုဘုရားသခင်၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏ အသက်ဝိညာဉ်များကို အစိုးရတော်မူသော ဘုရားသခင်၊ လူတယောက်ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို အမျက်ထွက်
၂၃ တော်မူမည်လောဟု လျှောက်ဆိုလေ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ကောရ၊ ဒါသန်၊ အဘိရံတို့

To Contents

၏တဲများကို ရှောင်၍နေစေခြင်းငှါ၊ ပရိသတ်တို့
အား ဆင့်ဆိုလေ့ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူ
၂၅ သည်အတိုင်း၊– မောရှေထ၍ ဣသရေလအမျိုး
အသက်ကြီးသူတို့နှင့်တကွ၊ ဒါသန်၊ အဘိရံ နေ
၂၆ ရာသို့သွားပြီးမှ၊– ဤလူဆိုးတို့၏ နေရာတဲများ
ကို ရှောင်၍နေကြပါလော့။ သူတို့၏ဥစ္စာ တစုံတ
ခုကိုမျှ မထိကြပါနှင့်။ သို့မဟုတ် သူတို့နှင့်အတူ၊
သူတို့အပြစ်ကြောင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြ
၂၇ လိမ့်မည်ဟု ပရိသတ်တို့အား ဆင့်ဆိုလျှင်၊– လူ
များတို့သည် ကောရ၊ ဒါသန်၊ အဘိရံတဲ ပတ်ဝန်း
ကျင်၌မနေသဲ့ ရှောင်လွှဲ၍သွားကြသဖြင့်၊ ဒါသန်၊
အဘိရံသည်၊ သားမယားကလေးများနှင့်တကွ
၂၈ ထွက်၍ မိမိတို့တဲတံခါးဝ၌ ရပ်နေကြ၏။– မော
ရှေကလည်း၊ ဤအမှုအလုံးစုံတို့ကို ငါသည်အ
လိုလိုမပြု၊ ထာဝရဘုရား စေခိုင်းတော်မူ၍ ငါပြု
သည်အကြောင်းကို သင်တို့သည် အဘယ်သို့သိ
၂၉ ရမည်နည်း ဟူမူကား၊– ခပ်သိမ်းသောလူသတ္တဝါ
တို့ ခံရသော သေခြင်း၊ ခပ်သိမ်းသောလူသတ္တဝါ
တို့ ခံရသော ဆုံးမခြင်းကိုသာ ဤလူတို့ခံရလျှင်၊
ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မမူ။–
၃၀ သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားသည် အသစ်ဖန်ဆင်း
တော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီးကွဲပွင့်လျက် ဤလူတို့ကို
၎င်း၊ သူတို့နှင့်ဆိုင်သမျှကိုလည်းမျိုး၍၊ သူတို့သည်
အသက်ရှင်လျက် သေမင်းနိုင်ငံသို့ဆင်းသွားလျှင်၊
ထာဝရဘုရား၌ ပြစ်မှားကြောင်းကို သင်တို့သည်
၃၁ သိနားလည်ရကြလိမ့်မည်ဟု၊– ပြောဆိုပြီးသည်
၃၂ အဆုံး၌၊ သူတို့နင်းရာမြေကြီးသည် ကွဲ၍၊– မိမိခံ
တွင်းကိုဖွင့်သဖြင့်၊ သူတို့နှင့် သူတို့အိမ်များကို
၎င်း၊ ကောရနှင့်ဆိုင်သမျှသောသူတို့နှင့် သူတို့
၃၃ ဥစ္စာရှိသမျှကိုလည်း မျိုလေ၏။– ထိုသူတို့သည်
ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ ဆိုင်သမျှသောသူတို့နှင့်တကွ၊
အသက်ရှင်လျက် သေမင်းနိုင်ငံသို့ဆင်းသက်၍၊
သူတို့အပေါ်မှာ မြေစေ့ပြန်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ပ
၃၄ ရိသတ်မှပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရကြ၏။– သူတို့အော်
ဟစ်သံကို ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသော ဣသရေလအ
မျိုးသားတို့သည် ကြားလျှင်၊ ငါတို့ကိုလည်း မြေ
မျိုကောင်းမျိုလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်လျက်ပြေးကြ
၃၅ ၏။– နံသာပေါင်းကိုဓီးရှိ၍ ပူဇော်သောသူနှစ်ရာ
ငါးဆယ်တို့ကိုလည်း၊ ထာဝရဘုရားထံတော်က
မီးထွက်၍ လောင်လေ၏။

၃၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထိုသန့်ရှင်းသော
၃၇ လင်ပန်းတို့ကို မီးလောင်ရာထဲက ကောက်ယူ၍
၃၈ မီးကိုပစ်ချပြီးမှ၊– ကိုယ်အသက်ကို သေစေခြင်း
ငှါ ပြစ်မှားသောသူတို့၏ လင်ပန်းတို့ဖြင့် ယဇ်
ပလ္လင်ကို ဖုံးအုပ်စရာကြေးဝါပြားတို့ကို လုပ်ရ
မည်အကြောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏သား
ဧလာဇာကို ဆင့်ဆိုလော့။ ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ ပူဇော်သောကြောင့်၊ ထိုလင်ပန်းတို့သည်
သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
အား နိမိတ်ဖြစ်ရကြမည်ဟု မောရှေအားမိန့်
၃၉ တော်မူသည်အတိုင်း၊– ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာ
ဇာသည်၊ မီးလောင်ခြင်းကိုခံရသော သူတို့ပူဇော်
သော လင်ပန်းများကိုယူ၍ ယဇ်ပလ္လင်ကို ဖုံးအုပ်
၄၀ စရာကြေးဝါပြားတို့ကို လုပ်လေ၏။– ထိုသို့ အာ
ရုန်အမျိုးမဟုတ်၊ အခြားတပါးသောအမျိုးသား
သည်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နံ့သာပေါင်းကို
မီးရှို့၍ ပူဇော်သောအားဖြင့်၊ ကောရနှင့် သူ၏အ
ပေါင်းအသင်းကဲ့သို့ မဖြစ်စေမည်အကြောင်း၊
ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထား
တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုလင်ပန်းတို့သည် ဣသ
ရေလအမျိုးသားတို့အား သတိပေးရာနှိမ်တ်ဖြစ်
ရကြ၏။

၄၁ နက်ဖြန်နေ့၌ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိ
သတ်အပေါင်းတို့က၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား
၏လူတို့ကို သတ်ကြပြီဟုဆိုလျက်၊ မောရှေနှင့်
၄၂ အာရုန်တို့ကို အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းကြ၏။– ပ
ရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မောရှေနှင့် အာရုန်တ
ဘက်၌ စုဝေးကြသောအခါ၊ ပရိသတ်စည်းဝေး
ရာတဲတော်သို့ မြော်ကြည့်၍၊ မိုးယံတိမ်သည် တဲ
တော်ကိုလွှမ်းမိုး၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်
၄၃ သည် ထင်ရှားလေ၏။– မောရှေနှင့်အာရုန်တို့
သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်ရှေ့သို့ ချဉ်း
၄၄ ကပ်ကြ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤပရိ
၄၅ သတ်တို့ကို ရှောင်၍နေကြလော့။ ငါသည် သူတို့
ကို ချက်ခြင်းဖျက်ဆီးမည်ဟု မောရှေအားမိန့်
တော်မူလျှင်၊ သူတို့သည် ပြပ်ဝပ်လျက်နေကြ၏။–
၄၆ မောရှေကလည်း၊ သင်သည် လင်ပန်းကိုကိုင်၍
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်ကမီးကို ယူထည့်ပြီးလျှင်၊ လော
ဗန်ကိုလည်းတင်လျက်၊ ပရိသတ်ရှိရာသို့ အ
လျင်အမြန်သွား၍ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုလော့။
ထာဝရဘုရားထံတော်က အမျက်တော်ထွက်၍
၄၇ ဘေးဥပဒ်ရောက်လျက်ရှိပြီဟု၊– အာရုန်အားမှာ
ထားသည်အတိုင်း၊ အာရုန်သည်ယူ၍ ပရိသတ်
ထဲသို့ ပြေးလေ၏။ ထိုအခါ လူတို့၌ဘေးဥပဒ်
ရောက်စ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လောဗန်ကိုတင်သဖြင့်
၄၈ လူများတို့အဘို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြု၏။– အ

To Contents

သက်ရှင်သောသူ၊ သေသောသူစပ်ကြားမှာရပ်နေ
၄၉ ၍၊ ဘေးဥပဒ်ငြိမ်းလေ၏။– ကောရအမှုကြောင့်
သေသောသူတို့ကိုထား၍ ထိုဘေးဥပဒ်ဖြင့် သေ
သောလူပေါင်းကား၊ တသောင်းလေးထောင်ခု
၅၀ နစ်ရာ ရှိသတည်း။– ထိုဘေးဥပဒ်ငြိမ်းပြီးမှ၊ အာ
ရုန်သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါး၀၊
မောရှေထံသို့ပြန်လာ၏။

၁၇

၁ တဖန် ထာ၀ရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်
၂ တော်မူသည်ကား၊– သင်သည် ဣသရေလအမျိုး
သားတို့အား ဆင့်ဆိုပြီးမှ၊ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအ
လိုက် ဣသရေလဆယ်နှစ်မျိုး၌ မင်းပြုသောသူ
အသီးအသီးပေးရသော လုံတံဆယ်နှစ်ချောင်း
တို့ကိုယူ၍၊ လူတိုင်းအမည်ကို သူ့လုံတံပေါ်မှာ
၃ ရေးထားလော့။– လေဝိအမျိုး၏လုံတံပေါ်မှာ
အာရုန်အမည်ကို ရေးထားလော့။ ဘိုးဘအဆွေ
အမျိုးသူကြီးတဦးလျှင် လုံတံတချောင်းစီရှိရ
၄ မည်။– ထိုလုံတံတို့ကို ငါဗျာဒိတ်ပေးရာအရပ်၊ ပ
ရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အတွင်း၊ သက်သေ
၅ ခံချက်ရှေ့မှာ တင်ထားလော့။– ငါရွေးကောက်
သောသူ၏ လုံတံသည် အပွင့်ပွင့်လိမ့်မည်။ ထို
သို့ပြုမှ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သင်၌အ
ပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းခြင်းကို နောက်တဖန် ငါ
၆ နားမငြိုးရာဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– မော
ရှေသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆို
၍၊ မင်းအပေါင်းတို့သည် ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအ
လိုက်၊ မင်းတဦးလျှင် လုံတံတချောင်းစီ လုံတံ
ဆယ်နှစ်ချောင်းတို့ကို ပေးကြ၏။ အာရုန်၏လုံ
၇ တံသည် လုံတံများ၌သာသတည်း။– မောရှေ
သည် ထိုလုံတံတို့ကို သက်သေခံချက် တဲတော်
အတွင်း၊ ထာ၀ရဘုရားရှေ့တော်၌ တင်ထားလေ
၈ ၏။– နက်ဖြန်နေ့၌ သက်သေခံချက် တဲတော်အ
တွင်းသို့ မောရှေ၀င်သောအခါ၊ လေဝိအမျိုးနှင့်
ဆိုင်သော အာရုန်၏လုံတံသည် အရွက်ထွက်
လျက်၊ ငုံလျက်၊ ပွင့်လျက်၊ ဗာတံသီးကိုသီးလျက်
၉ ရှိ၏။– မောရှေသည် လုံတံရှိသမျှတို့ကို ထာ၀ရ
ဘုရားထံတော်က ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့
သို့ ထုတ်ဆောင်သဖြင့်၊ သူတို့သည်ကြည့်ရှု၍၊
၁၀ လူတိုင်းမိမိလုံတံကို ယူပြန်လေ၏။– ထာ၀ရဘု
ရားကလည်း၊ ပုန်ကန်သောသူတို့တဘက်၌ သက်
သေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အာရုန်၏လုံတံကို သက်သေ
ခံချက်ရှေ့၌ ပြန်ထား၍ အမြဲရှိစေလော့။ ထိုသို့
သူတို့သည် သေဘေးနှင့်လွတ်မည်အကြောင်း၊
သူတို့အပြစ်တင်၍ မြည်တမ်းခြင်းကို ငါနားမငြီး
၁၁ ရာဟု၊– မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အ
၁၂ တိုင်း၊ မောရှေသည်ပြုလေ၏။– ဣသရေလအ
မျိုးသားတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သေ
ကြေပျက်စီးကြပါ၏။ တယောက်မျှမကြွင်း ပျက်
၁၃ စီးရကြပါ၏။– ထာ၀ရဘုရား၏တဲတော်ကို ချဉ်း
ကပ်သောသူတိုင်း သေပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်တို့
ရှိသမျှသည် သေဘေးသင့်၍ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်
ရကြပါဦးမည်လောဟု မောရှေအား လျှောက်ဆို
ကြ၏။

၁၈

၁ တဖန် ထာ၀ရဘုရားသည် အာရုန်အားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ သင်နှင့် သင်၏သားမြေးအ
ဆွေအမျိုးတို့သည်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်နှင့်
ဆိုင်သောအပြစ်၊ သင်တို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ
၂ နှင့် ဆိုင်သောအပြစ်ကိုခံရကြမည်။– သင်၏ဘိုး
ဘအဆွေအမျိုး၊ လေဝိအမျိုးသား ညီအစ်ကို
ချင်းတို့သည်၊ သင်နှင့်အတူကူညီ၍ အမှုတော်
ကိုဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ခေါ်ထားလော့။ သို့ရာ
တွင် သင်နှင့်တကွ သင်၏သားတို့သည်၊ သက်
သေခံချက် တဲတော်ရှေ့မှာ အမှုတော်ကို ဆောင်
၃ ရွက်ရကြမည်။– လေဝိသားတို့သည် သင့်ကိုငင်း၊
တဲတော်ရှိသမျှကိုငင်း စောင့်ရကြမည်။ သို့ရာ
တွင် သင်တို့နှင့်သူတို့သည် သေဘေးလွတ်မည်
အကြောင်း၊ သူတို့သည် တဲတော်တန်ဆာ၊ ယဇ်
၄ ပလ္လင်တန်ဆာများကို မချဉ်းကပ်ရကြ။– သူတို့
သည် သင်တို့နှင့်အတူကူညီ၍၊ ပရိသတ်စည်း
ဝေးရာ တဲတော်ကိုစောင့်လျက်၊ တဲတော်အမှုရှိ
သမျှကို ထမ်းရကြမည်။ မဆိုင်သောသူသည်
၅ သင်တို့အနီးသို့ မချဉ်းမကပ်ရ။– နောက်တဖန်အ
မျက်တော်ထွက်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အ
ပေါ်သို့ မရောက်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည်
သန့်ရှင်းရာဌာနတော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်ကို စောင့်ရ
၆ ကြမည်။– ထိုသို့ သင်တို့၏ညီအစ်ကို လေဝိသား
တို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ထဲက ရွေးယူ၍၊
ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို ထမ်းစေ
ခြင်းငှါ၊ ထာ၀ရဘုရားအား ပြုသောပူဇော်သက္ကာ
၇ ကဲ့သို့ သင်တို့အားငါပေး၏။– ထိုကြောင့် သင်နှင့်
သင်၏သားတို့သည်၊ ယဇ်ပလ္လင်နှင့်ဆိုင်သောအ
မှု၊ ကုလားကာအတွင်း၌ ဆောင်ရွက်စရာအမှု ရှိ
သမျှတို့ကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ပြု၍ ဆောင်ရွက်ရ
ကြမည်။ သင်တို့အားကျေးဇူးပြု၍ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်အရာကို ငါပေးပြီ။ မဆိုင်သောသူသည် အ

To Contents

နီးအပါးသို့ချဉ်းကပ်လျှင်၊ အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် အာရုန်အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည် သန့်ရှင်းစေ၍ ဆက်ကပ်သမျှသော ပူဇော်သက္ကာတို့အထဲက၊ ငါ့အားချီမြှောက်သော ပူဇော်သက္ကာတို့ကို သင်၌အပ်၍၊ သင်နှင့် သင်၏သားတို့အဘို့ ဖြစ်စေခြင်း၄၊ ထာဝရပညတ်တရားအားဖြင့် ငါပေး၏။– မီးသို့မရောက်၊ သန့်ရှင်းသောအရာထဲက သင်တို့ဆိုင်သောအရာဟူမူကား၊ ကျသရေလအမျိုးသားလှူသောဥစ္စာ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ် ပူဇော်လေသမျှတို့သည် သင်နှင့် သင်၏သားတို့အဘို့ သန့်ရှင်းရကြမည်။– သန့်ရှင်းရာဌာနခွဲ စားရမည်။ ယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည် စားရသောအခွင့်ရှိ၏။ သင်တို့အဘို့ သန့်ရှင်းပေ၏။– ထိုမှတပါး ကျသရေလအမျိုးသားတို့ပူဇော်သော ချီမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာ၊ ချီလွှဲရာပူဇော်သက္ကာတို့ကို၊ သင်နှင့် သင်၏သားသမီးတို့အား ထာဝရပညတ် တရားအားဖြင့် ငါပေးပြီ။ သင့်အိမ်၌ သန့်ရှင်းသောသူအပေါင်းတို့သည် စားရသောအခွင့်ရှိ၏။– ကျသရေလအမျိုးသားရွေး၍ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်သမျှ အကောင်းဆုံးသောဆီ၊ အကောင်းဆုံးသောစပျစ်ရည်၊ အကောင်းဆုံးသောဂျုစပါးကို သင်တို့အားငါပေးပြီ။– ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သမျှ အဦးမှည့်သောသစ်သီးကိုလည်း သင်ဆိုင်ရမည်။ သင့်အိမ်၌ သန့်ရှင်းသောသူအပေါင်းတို့သည် စားရသောအခွင့်ရှိ၏။– ကျသရေလအမျိုးခဲ့ ကျိန်ဆို၍ ပူဇော်သမျှတို့ကိုလည်း သင်ဆိုင်ရမည်။– အဦးဘွားသောသား၊ လူဖြစ်စေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်စေ၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သမျှတို့ကို သင်ဆိုင်ရမည်။ သို့ရာတွင် လူ၏သားဦးနှင့် မစင်ကြယ်သော တိရစ္ဆာန်၏သားဦးကို အမှန့်ရွေးရမည်။– ရွေးရသောသားတို့ကို အသက်တလလွန်မှ၊ သင်အဘိုးပြတ်သည်အတိုင်း ဂေရနှစ်ဆယ်နှင့်မျှသော အကျပ်တော်အလိုက် ငွေငါးကျပ်နှင့် ရွေးရမည်။– နွားသားဦး၊ သိုးသားဦး၊ ဆိတ်သားဦးသည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်မရွေးရ။ သူ၏အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာဖြန်းရမည်။ ဆီဥကိုလည်း ထာဝရဘုရားအဘို့ မွေးကြိုင်သောအနံ့ရှိစေ၍၊ မီးဖြင့်ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။– အသားမူကား ချီလွှဲရာပူဇော်သက္ကာ၏ရင်ပတ်နှင့် လက်ျာပခုံးကဲ့သို့ သင့်အဘို့ ဖြစ်ရမည်။– ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည် သန့်ရှင်းစေ၍ ထာဝရဘုရားအား ဆောင်ခဲ့သော ပူဇော်သက္ကာရှိသမျှတို့ကို သင်နှင့် သင်၏သားသမီးတို့အား ထာဝရပညတ်တရားအားဖြင့် ငါပေးပြီ။ သင်အစရှိသော သင်၏အမျိုးအနွယ်နှင့်ဆိုင်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆားနှင့်ယှဉ်သော ထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် အာရုန်အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကျသရေလအမျိုးသားတို့ နေရာပြည်၌ သင့်အမွေခံရာမြေ၊ သူတို့နှင့်ရောရှိပိုင်သောအဘို့မရှိရ။ ငါသည်ကား သူတို့တွင်သင်ပိုင်သောအဘို့ သင့်အမွေဥစ္စာဖြစ်၏။– လေဝိသားတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်သောကြောင့်၊ သူတို့အမွေခံစရာကျသရေလအမျိုးသားတို့၏ ဥစ္စာဆယ်ဘို့တဘို့ကို ငါပေးပြီ။– ယခုမှစ၍ ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကိုခံ၍ သေဘေးနှင့် မတွေ့မည်အကြောင်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အနီးအပါးသို့ မချဉ်းမကပ်ရကြ။– လေဝိသားတို့သည် ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်အမှုကို ဆောင်ရွက်၍၊ ကိုယ်အပြစ်ကို ကိုယ်ခံရကြမည်။ သူတို့သည် ကျသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်ရောရှိ အမွေမခံရကြဟု သင်တို့အမျိုးအစဉ်အဆက် စောင့်ရသော ပညတ်ဖြစ်သတည်း။– ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုသော ကိုယ်ဥစ္စာဆယ်ဘို့တဘို့ကို၊ လေဝိသားအမွေခံစရာတို့ ငါပေးပြီ။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ကျသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်ရောရှိ အမွေမခံရဟု ငါ့အမိန့်တော်ရှိ၏။

၂၅ တဖန် မောရှေအားထာဝရဘုရားက၊ သင်
၂၆ သည် လေဝိသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊– သင်တို့အမွေခံစရာငါပေးသော ကျသရေလအမျိုးသားတို့၏ ဥစ္စာဆယ်ဘို့တဘို့ကို သင်တို့သည်ခံယူသောအခါ၊ ထိုအဘို့ကို ဆယ်ဘို့ဘို့ပြန်၍ တဘို့ကိုထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုရကြ
၂၇ မည်။– ထိုပူဇော်သက္ကာကို၊ ကောက်နယ်တလင်းထဲကယူသော ဆန်စပါးကဲ့သို့ငင်း၊ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းထဲကယူသော စပျစ်ရည်ကဲ့သို့ငင်း၊ သင်
၂၈ တို့အဘို့မှတ်ရလိမ့်မည်။– ထိုသို့သင်တို့သည် ကျသရေလအမျိုးသားတို့မှခံယူသော ဆယ်ဘို့တဘို့ထဲက၊ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာပြုရကြမည်။ ထိုပူဇော်သက္ကာကိုလည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်

To Contents

၂၉ အာရုန်အား လှုံ့ရကြမည်။– သင်တို့ခံရသမျှသော အလှူတို့အထဲက အကောင်းဆုံးသောအဘို့ သန့်ရှင်းသောအဘို့ကိုနှုတ်ယူ၍ ထာဝရဘုရားအား
၃၀ ပူဇော်သက္ကာပြုရကြမည်။– သို့ဖြစ်၍ သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ လေဝိသားတို့သည် အကောင်းဆုံးသောအဘို့ကို နှုတ်ယူပူဇော်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသော အဘို့ကို ကောက်နယ်တလင်း၏ကျေးဇူး၊ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်း၏ကျေးဇူးကဲ့သို့ မိမိတို့အဘို့
၃၁ မှတ်ရလိမ့်မည်။– ထိုကြွင်းသောအဘို့ကို၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ အိမ်သူအိမ်သားတို့သည် စားချင်သော အရပ်ရပ်၌ စားရသောအခွင့်ရှိ၏။ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌ အမှုစောင့်သောအတွက် ငါချ
၃၂ သောဆုဖြစ်၏။– အကောင်းဆုံးသောအဘို့ကို နှုတ်ယူပူဇော်ပြီးမှ၊ ကြွင်းသောအဘို့အားဖြင့် အပြစ်ရောက်စရာအကြောင်းမရှိ။ သေဘေးနှင့် မတွေ့မည်အကြောင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၏သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို မညစ်ညူးစေရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့် အာရုန်တို့ကိုခေါ်၍ ထာဝရဘုရား စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်
၂ မူသော ပညတ်တရားဟူမူကား၊– အပြစ်မပါ၊ တခါမျှထမ်းဘိုးမတင်၊ ကွက်ကျားခြင်းမရှိ၊ အဆင်းနီသော နွားမပျိုကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဆောင်ခဲ့မည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့။–
၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာ၌အပ်၍ တပ်ပြင်သို့ ဆောင်သွားပြီးမှ၊ သူ့ရှေ့၌ အခြားသူသတ်ရ
၄ မည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာသည် အသွေးကိုလက်နှင့်ယူ၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့စူးစူး၌ ခုနစ်ကြိမ်ဖြန်းရမည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှေ့မှာ ထိုနွားမ၏အရေ၊ အသား၊ အသွေး၊
၅ ချေးနှုန့်တို့ကို တကောင်လုံးကို အခြားသူသည် မီးရှို့ရမည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်လည်း အကာရှသစ်သား၊ ဟုသုပ်ပင်ညွှန့်နှင့် နီမောင်းသောအထည်ကို ယူ၍၊ နွားမမီးလောင်ရာထဲသို့
၆ ပစ်ချရမည်။– ထိုနောက် မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုလည်းရေချိုးပြီးမှ၊ တပ်ထဲသို့ဝင်၍ ည
၇ ဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။– မီးရှို့သောသူသည်လည်း၊ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ကိုယ်ကိုလည်း ရေချိုးပြီးမှ၊ ညဦးတိုင်အောင် မ
၈ စင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။– စင်ကြယ်သောသူတစုံတယောက်သည် နွားမ၏ပြာကိုစုသိမ်း၍၊ တပ်ပြင်မှာ စင်ကြယ်သောအရပ်၌ ထားရမည်။ ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်အဘို့ စင်ကြယ်စေသော ရေဘော်ဘို့၊ ထိုပြာကိုသုံထားရမည်။ အပြစ်နှင့်
၁၀ ကင်းစင်စေစရာဘို့ ဖြစ်သတည်း။– နွားမ၏ပြာကို စုသိမ်းသောသူသည်လည်း၊ မိမိအဝတ်ကို လျှော်၍ ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤ‌ရွှေ့ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသား၊ တည်းခိုသောတပါးအမျိုးသားတို့သည် အစဉ်အမြဲစောင့်ရသော ပညတ်ဖြစ်သတည်း။
၁၁ လူသေကောင်ကိုထိသောသူသည် ခုနစ်ရက်
၁၂ မစင်ကြယ် ဖြစ်လိမ့်မည်။– သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ ထိုပြာနှင့် ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေ၍၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ စင်ကြယ်လိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ကိုယ်ကိုမသန့်ရှင်းစေလျှင်၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့တိုင်အောင် မစင်ကြယ်
၁၃ ရ။– လူသေကောင်ကိုထိ၍ ကိုယ်ကိုမသန့်ရှင်းစေသောသူသည်၊ ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်ကို ညစ်ညူးစေ၏။ ထိုသူကို ဣသရေလအမျိုးမှ ပယ်ရှင်းရမည်။ စင်ကြယ်စေသောရေဖြန်းခြင်းကို မခံသောကြောင့် မစင်ကြယ်ဖြစ်၏။ စင်
၁၄ ကြယ်ခြင်းသို့ မရောက်သေး။– တဲ၌လူသေလျှင် စောင့်ရသောတရားဟူမူကား၊ တဲသို့ဝင်သောသူ၊ တဲ၌ရှိနေသောသူအပေါင်းတို့သည် ခုနစ်ရက်
၁၅ ပတ်လုံး မစင်ကြယ်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– မဖုံးဘဲဖွင့်ထားသော အိုးရှိသမျှတို့သည်လည်း၊ မစင်
၁၆ ကြယ်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– သတ်၍သေသောသူ၊ နာ၍သေသောသူ၊ လူသေအရိုး၊ လူသနျှိုင်းကိုထိသောသူ၊ လယ်ပြင်၌တွေ့၍ထိလျှင်၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မ
၁၇ စင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။– မစင်ကြယ်သောသူတို့အပြစ်ကင်းစေရာ မီးရှို့သောနွားမ၏ ပြာအချို့ကိုယူ၍၊ စီးသောရေနှင့်အတူ အိုးတွဲထည့်ပြီးမှ၊–
၁၈ စင်ကြယ်သောသူသည်၊ ဟုသုပ်ပင်ညွှန့်ကို ရေ၌နှစ်၍တဲပေါ်မှာ၎င်း၊ တန်ဆာများ၊ တဲ၌ရှိသော လူများပေါ်မှာ၎င်း၊ လူသေအရိုး၊ သတ်၍သေသောသူ၊ နာ၍သေသောသူ၊ လူသနျှိုင်းကိုထိသောသူ
၁၉ ပေါ်မှာ၎င်း၊ ထိုရေကိုဖြန်းရမည်။– စင်ကြယ်သောသူသည် မစင်ကြယ်သောသူကို သုံးရက်မြောက်သောနေ့၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ဖြန်းရမည်။ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေလျက်၊ မိမိအဝတ်ကိုလျှော်၍ ရေချိုးလျှင်၊
၂၀ ညဦးအချိန်တွင် စင်ကြယ်လိမ့်မည်။– မစင်ကြယ်သောသူသည် ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ မပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေသောကြောင့်၊ ပရိသတ်မှ ပယ်ရှင်း

To Contents

ခြင်းကိုခံရမည်။ စင်ကြယ်စေသောရေဖြန်းခြင်း
၂၁ ကို မခံသောကြောင့်၊ မစင်ကြယ်ဘဲနေ၏။– အ
စဉ်အမြဲစောင့်ရသော ပညတ်ဟူမူကား။ စင်ကြယ်
သောရေကို ဖြန်းသောသူသည် မိမိအဝတ်ကို
လျှော်ရမည်။ ထိုရေကိုထိသောသူလည်း၊ ညဦး
၂၂ တိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။– မစင်
ကြယ်သောသူ ထိသမျှသောအရာသည်လည်း မ
စင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအရာကိုထိသောသူ
လည်း ညဦးတိုင်အောင် မစင်ကြယ်ဖြစ်လိမ့်မည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀

၁ သင်္ကန်းဇလေးဆယ်၊ ပဋ္ဌမလၦ ဣသရေလ
အမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ဇိနတော
သို့ရောက်၍၊ ကာဒေရှအရပ်၌ နေကြ၏။ ထိုအ
၂ ရပ်၌ မိရိအံသေ၍ သင်္ဂြိဟ်လေ၏။– ပရိသတ်
တို့ သောက်စရာရေမရှိသောကြောင့်၊ မောရှေ
၃ နှင့် အာရုန်တဘက်၌ စုဝေးကြလျက်၊– ထာဝရ
ဘုရားရှေ့မှာ ငါတို့အစ်ကိုများသေသောအခါ၊ ငါ
၄ တို့လည်းမသေပါလေ။– ငါတို့နှင့် ငါတို့တိရစ္ဆာန်
များကို သေစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်
ကို ဤတောသို့ အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့သ
၅ နည်း။– ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်စေ၍၊ ဤ
ဆိုးသောအရပ်သို့ အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့သ
နည်း။ ဤအရပ်သည် လယ်လုပ်စရာမကောင်း၊
သင်္ဘောသဖန်းပင်၊ စပျစ်နွယ်ပင်၊ သလဲပင် စိုက်
စရာမကောင်း။ သောက်စရာရေမျှမရှိဟု မော
၆ ရှေကိုအပြစ်တင်၍ ဆိုကြ၏။– မောရှေနှင့်အာ
ရုန်တို့သည် လူအစုအဝေးမှထွက်၍၊ ပရိသတ်
စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးဝသို့သွားသဖြင့်၊ ပြပ်
ဝပ်လျက်နေကြစဉ်၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်
၇ သည် ထင်ရှားလေ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊
၈ လှံတံတော်ကိုကိုင်ယူ၍ သင်၏အစ်ကိုအာရုန်ပါ
လျက်၊ ပရိသတ်များကို စုဝေးစေလော့။ သူတို့
ရှေ့မှာ ကျောက်ကိုမှာထားလော့။ ကျောက်
သည် မိမိရေကိုပေးလိမ့်မည်။ထိုသို့သင်သည်
ကျောက်ထဲက ရေကိုထွက်စေ၍၊ ပရိသတ်များ
နှင့် သူတို့တိရစ္ဆာန်များတို့အား သောက်ဘို့ရေကို
၉ ပေးရမည်ဟု၊– မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အ
တိုင်း၊ မောရှေသည် လှံတံတော်ကို ထာဝရဘု
၁၀ ရားရှေ့တော်ကယူ၍၊– အာရုန်ပါလျက်၊ ပရိ
သတ်တို့ကိုကျောက်ရှေ့မှာ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ အ
ချင်းသူပုန်တို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ငါတို့သည်
သင်တို့အဘို့ ဤကျောက်ထဲက ရေကိုထွက်စေ
၁၁ ရမည်လောဟု ဆိုလျက်၊– မိမိလက်ကိုဆန့်၍
ကျောက်ကိုလှံတံနှင့် နှစ်ကြိမ်ရိုက်သဖြင့်၊ ရေ
သည် များစွာထွက်၍၊ လူပရိသတ်တို့နှင့် တိ
ရစ္ဆာန်တို့သည် သောက်ရကြ၏။
၁၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုမ
ယုံကြည်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ငါ့ကို
မရိုမသေပြုသောကြောင့်၊ ဤပရိသတ်တို့အား
ငါပေးသောပြည်သို့ သင်တို့သည် ပို့ဆောင်သော
အခွင့်ကိုမရကြဟု မောရှေနှင့်အာရုန်တို့အား မိန့်
၁၃ တော်မူ၏။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာ
ဝရဘုရားကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော်လည်း၊ သူ
တို့တွင် ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းကို ခံတော်မူသော
ကြောင့်၊ ထိုရေသည် မေရိဘရေဖြစ်သတည်း။
၁၄ မောရှေသည် ကာဒေရှအရပ်မှ ဧဒုံရှင်ဘုရင်
ထံသို့ သံတမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်ညီ
ဣသရေလက၊ အကျွန်ုပ်တို့တွေ့ရသော အမှုအ
၁၅ လုံးစုံတည်းဟူသော၊– အကျွန်ုပ်တို့ဘိုးဘေး
သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ အကျွန်ုပ်တို့သည်
အဲဂုတ္တုပြည်မှာ ကာလကြာမြင့်စွာနေသဖြင့်၊ အဲ
ဂုတ္တုလူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဘိုးဘေးများ
၁၆ ကိုညှဉ်းဆဲကြောင်း၊– အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရ
ဘုရားကိုအော်ဟစ်သောအခါ၊ ကောင်းကင်တ
မန်ကို စေလွှတ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်
မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိ
ပါ၏။ ယခုမှာ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၏
နိုင်ငံအစွန်အနား၊ ကာဒေရှအရပ်၌ရှိကြပါ၏။–
၁၇ ကိုယ်တော့်ပြည်အလယ်၌ ရှောက်၍သွားပါရ
စေ။ လယ်ယာများ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်များကို မနင်း
ပါ။ တွင်းရေကိုလည်း မသောက်ပါ။ ကိုယ်တော့်
ပြည်နယ်ကို မလွန်မှီတိုင်အောင်၊ လက်ျာဘက်၊
လက်ဝဲဘက်သို့မလွဲ၊ မင်းလမ်းသို့သာ ရှောက်
၁၈ လိုက်ပါမည်ဟု တောင်းပန်စေ၏။– ဧဒုံကလည်း၊
သင်သည်ငါ့ပြည်အလယ်၌ မရှောက်မသွားရ။
ရှောက်သွားလျှင်၊ ထားလက်နက်နှင့် ဆီးတား
၁၉ မည်ဟုပြန်ပြော၏။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့
ကလည်း၊ မင်းလမ်းသို့သာ ရှောက်လိုက်ပါမည်။
ကိုယ်တိုင်မှစ၍ တိရစ္ဆာန်တို့သည် ကိုယ်တော့်
ရေကိုသောက်လျှင် အဘိုးကိုပေးပါမည်။ အခြား
သောအမှုကိုမပြုဘဲ၊ ခြေဖြင့်သွားရုံမျှသာပြုပါ
၂၀ မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊– ဧဒုံက၊ သင်သည်ရှောက်
၍မသွားရဟု ဆိုလျက်၊ များစွာသော ဗိုလ်ခြေအ
လုံးအရင်းနှင့်တကွ ဆီးတားခြင်းငှါထွက်လာ
၂၁ ၏။– ထိုသို့ဧဒုံသည် သူ၏ပြည်အလယ်၌ ရှောက်

To Contents

သွားသောအခွင့်ကို ကျသရေလအား မပေးသောကြောင့်၊ ကျသရေလသည် လွဲရောင်လေ၏။

၂၂ ကျသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ကာဒေရှအရပ်မှပြောင်း၍ ဟောရတောင်
၂၃ သို့ရောက်ကြ၏။– ဧဒုံပြည်စွန်နား၊ ဟောရတောင်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့်
၂၄ အာရုန်တို့ကိုခေါ်၍၊– သင်တို့သည် မေရိဘစမ်းရေနားမှာ ငါ့စကားကိုဆန့်ကျင်သောကြောင့်၊ ကျသရေလအမျိုးသားတို့အား ငါပေးသောပြည်သို့ အာရုန်သည်မဝင်ရ။ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာ
၂၅ သို့ သွားရမည်။– သို့ဖြစ်၍ အာရုန်နှင့် သူ၏သား ဧလာဇာကိုခေါ်၍ ဟောရတောင်ပေါ်သို့ ဆောင်
၂၆ သွားပြီးလျှင်၊– အာရုန်၏အဝတ်ကိုချွတ်၍ သူ၏သား ဧလာဇာကို ဝတ်စေပြီးမှ၊ အာရုန်သည် ထို
အရပ်၌သေ၍ မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ သွားရ
၂၇ မည်ဟု၊– မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေပြု၍၊ သူတို့သည်ပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ဟောရ
၂၈ တောင်ပေါ်သို့ တက်ကြ၏။– မောရှေသည် အာရုန်၏အဝတ်ကိုချွတ်၍ သား ဧလာဇာကိုဝတ်စေ
ပြီးမှ၊ အာရုန်သည် တောင်ထိပ်၌ သေလေ၏။ မောရှေနှင့်ဧလာဇာတို့သည် တောင်ပေါ်က ဆင်း
၂၉ လာကြ၏။– အာရုန်သည် အနိစ္စရောက်ကြောင်းကို ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် သိမြင်သောအခါ၊ ကျသရေလအမျိုးသားရိသမျှတို့သည်၊ အာရုန်အတွက် အရက်သုံးဆယ်ပတ်လုံး ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြ၏။

၂၁

၁ ကျသရေလအမျိုးသည် အသရိမ်လမ်းဖြင့် လာကြသည်သိတင်းကို တောင်မျက်နှာ၌နေသော ခါနာန်အမျိုး အာရဒ်မင်းကြီးကြားလျှင်၊ ကျသရေလအမျိုးကို စစ်တိုက်၍ လူအချို့တို့ကို
၂ ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားလေ၏။– ကျသရေလအမျိုးကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ဤလူမျိုးကို အကျွန်ုပ်တို့လက်သို့ အပ်တော်မူလျှင်၊ သူတို့မြို့များကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးပါမည်ဟု ထာဝရဘု
၃ ရားအား သစ္စာဂဝတိပြုလေ၏။– ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ကျသရေလအမျိုးဖ၏ စကားကိုနားထောင်၍၊ ထိုခါနာန်အမျိုးသားတို့ကို အပ်တော်မူ၏။ သူတို့နှင့် သူတို့မြို့များကို ကျသရေလလူတို့သည် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍၊ ထိုအရပ်ကို ဟော်မာအမည်ဖြင့် သမုတ်ကြ၏။

၄ ဟောရတောင်မှထွက်၍ ဧဒုံပြည်ကိုဝိုင်းခြင်းငှါ၊ ဧဒုံပင်လယ်လမ်းဖြင့် ချီသွားကြစဉ်၊ အသွား
၅ ခက်သောကြောင့်၊ လူများတို့သည် စိတ်အားလျော့ကြ၍၊– သင်သည်ငါတို့ကို ဤတောခ္ဍသေစေခြင်းငှါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့သနည်း။ မုန့်မရှိ၊ ရေလည်းမရှိ၊ ဤပေါ့ပျက်သောစားစရာကိုလည်း ငါတို့သည်အလွန်ရွံရှာ၏ဟု ဘုရားသခင်နှင့်မောရှေကို ဆန့်ကျင်
၆ ဘက်ပြု၍ ဆိုကြ၏။– ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည်၊ ကျသရေလအမျိုးသားတို့တွင် မီးမြွေများကို စေလွှတ်တော်မူ၍၊ လူအများတို့သည် အ
၇ ကိုက်ခံရသဖြင့်သေကြ၏။– ထိုကြောင့် လူများတို့သည် မောရှေထံသို့လာ၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် ကိုယ်တော်ကိုဆန့်ကျင်လျက် ပြောဆိုရှုပြစ်မှားပါပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် မြွေများကို အကျွန်ုပ်တို့မှ ပယ်ရှားတော်မူမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပါဟုလျှောက်လျှင်၊ မောရှေ
၈ သည် လူများအဘို့ ဆုတောင်းလေ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ မီးမြွေရုပ်ကိုလုပ်၍ တိုင်ပေါ်မှာ မြှောက်ထားလော့။ အကိုက်ခံရသောသူတိုင်းကြည့်ရှုလျှင် အသက်ချမ်းသာရလိမ့်မည်ဟု
၉ မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– မောရှေသည် ကြေးဝါဖြင့် မြွေကို လုပ်၍ တိုင်ပေါ်မှာ မြှောက်ထားပြီးလျှင်၊ မြွေကိုက်သောသူမည်သည်ကား၊ ကြေးဝါမြွေကိုကြည့်ရှုသောအခါ အသက်ချမ်းသာရကြ၏။

၁၀ တဖန် ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည် နေရာ
၁၁ ပြောင်း၍ ဩဗုတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။– ဩဗုတ်အရပ်မှပြောင်းပြန်၍၊ နေထွက်ရာဘက်၊ မောဘပြည်ရှေ့တွင်ရှိသောတောမှာ၊ ကျဇာဗ
၁၂ ရိမ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။– ထိုအရပ်မှပြောင်း၍၊ ဇာရက်ချောင်းနား၌ စားခန်းချကြ၏။– ထိုအရပ်မှတဖန် ပြောင်းပြန်၍၊ အာမောရိပြည်နယ်နှင့်စပ်သော တောခ္ဍရှိသော အာနုန်ချောင်းနား တဘက်တချက်၌ စားခန်းချကြ၏။ အာနုန်ချောင်းကား၊ မောဘပြည်၊ အာမောရိပြည်စပ်
၁၄ ကြား အပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်း။– ထိုသို့နှင့်အ
၁၅ ညီ၊ ထာဝရဘုရားစစ်တိုက်စာ၌ကား၊ ဇာရက်အရပ်၊ သုပအရပ်၊ အာနုန်ချောင်းတို့၊– အာရပြည်သို့စီး၍ မောဘပြည်အနားခ္ဍ ရှောက်သွားသော
၁၆ ချောင်းအသွယ်သွယ်ဟု လာသတည်း။– အာနုန်ချောင်းမှ ဗေရရောတွင်းသို့ ခရီးသွားကြ၏။ ထိုရောတွင်းကား အခြားမဟုတ်၊ ထာဝရဘုရားက၊ လူများကိုစုဝေးစေလော့၊ ရေကိုငါပေးမည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူရာခ္ဍ ရည်ဆောင်သော

To Contents

၁၇ ရေတွင်းဖြစ်သတည်း။– ထိုအခါ ကျသရေလအ
မျိုးက၊ အိုတွင်းရေ၊ ထွက်လော့။ ထွက်အောင်
၁၈ သီချင်းဆိုကြလော့။– တရားမင်းစီရင်သည်အ
တိုင်း၊ မျူးမတ်တို့သည် ရေတွင်းကိုတူးကြပြီ။ လူ
တို့တွင် အကဲအမှူးတို့သည် တောင်ဝေးတို့နှင့်
၁၉ ရေတွင်းကိုတူးကြပြီဟု သီချင်းဆိုလေ၏။– ထို
တောမှ မတ္တနာအရပ်သို့ငင်း၊ မတ္တနာအရပ်မှ န
ဟာလျေလအရပ်သို့ငင်း၊ နဟာလျေလအရပ်မှ
၂၀ ဗာမုတ်အရပ်သို့ငင်း၊– ဗာမုတ်အရပ်မှ မောဘ
ချိုင့်သို့ငင်း၊ ယေရိမုန်မြို့ကို မျက်နှာပြုသော ပိ
သဂါတောင်ထိပ်သို့ငင်း ခရီးသွားကြ၏။

၂၁ ထိုအခါ ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ အာ
မောရိရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်မင်းထံသို့ သံတမန်တို့ကို
၂၂ စေလွှတ်လျက်၊– အကျွန်ုပ်တို့သည် မင်းကြီး
ပြည်အလယ်၌ ရှောက်၍သွားပါရစေ။ လယ်ယာ
သို့ငင်း၊ စပျစ်ဥယျာဉ်သို့ငင်း မဝင်ပါ။ တွင်းရေ
ကိုလည်း မသောက်ပါ။ မင်းကြီး ပြည်ကိုမလွန်
မှီတိုင်အောင်၊ မင်းလမ်းသို့သာ ရှောက်လိုက်ပါ
၂၃ မည်ဟု အခွင့်တောင်းကြ၏။– ထိုပြည်အလယ်
၌ ရှောက်သွားရသောအခွင့်ကို၊ ရှိဟုန်မင်းသည်
ကျသရေလအမျိုးသားတို့အား မပေး။ မိမိလူအ
ပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ကျသရေလအမျိုးသား
တို့ကို ဆီးတားခြင်းငှါ၊ သူတို့ရှိရာတောသို့ထွက်
၍ ယာဟတ်မြို့သို့ ရောက်ပြီးလျှင် စစ်တိုက်လေ
၂၄ ၏။– ထိုမင်းကို၊ ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ထားနှင့်လုပ်ကြ၍၊ အာနုန်ချောင်းမှသည် ယဗ္ဗုတ်
ချောင်းတိုင်အောင်ငင်း၊ အမ္မုန်အမျိုးသားနေရာ
တိုင်အောင်ငင်း၊ ထိုမင်းပိုင်သောမြေကို သိမ်းယူ
ကြ၏။ အမ္မုန်အမျိုးသား နေရာနယ်စပ်ကား
၂၅ အားကြီး၏။– ထိုသို့ ကျသရေလအမျိုးသားတို့
သည်၊ ဟေရှဘုန်မြို့မှစ၍ အာမောရိအမျိုးသား
နေသော မြို့ရွာရှိသမျှတို့ကို သိမ်းယူ၍နေကြ
၂၆ ၏။– ဟေရှဘုန်မြို့ကား၊ မောဘပြည်ကိုအစိုးရ
သော အရင်ရှင်ဘုရင်နှင့် စစ်တိုက်၍ အာနုန်
ချောင်းတိုင်အောင် ပြည်ကိုလုယူသော အာမော
ရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်မင်းနေသောမြို့ဖြစ်သတည်း။–
၂၇ ထိုအကြောင်းကိုရည်ဆောင်၍ လင်္ကာဆရာတို့
က၊ ဟေရှဘုန်မြို့သို့သွား၍ တဖန်တည်ကြစို့။ ရှိ
၂၈ ဟုန်ဘုရင်နေသောမြို့ကို ပြင်ဆင်ကြစို့။– ရှိဟုန်
ဘုရင်နေရာ ဟေရှဘုန်မြို့မှ မီးလျှံထွက်၍ မော
ဘပြည်အာရမြို့နှင့်တကွ၊ အာနုန်ချောင်းနား၊
မြင့်သောအရပ်၌ အစိုးရသောမင်းတို့ကို လောင်
၂၉ လေပြီ။– အိုမောဘပြည်၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ

၏။ အိုခေမုရှတပည့်တို့၊ သင်တို့သည် အကျိုး
နည်းကြပြီ။ ပြေးရသောမိမိသားသမီးတို့ကို အာ
မောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်လက်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၊
၃၀ ထိုဘုရားသည် အခွင့်ပေးပြီတကား။– တဖန်ငါ
တို့သည် အာမောရိသားတို့ကို တိုက်ပြန်သော
ကြောင့်၊ ဟေရှဘုန်ပြည်သည် ဒီဘုန်မြို့တိုင်
အောင် ပျက်လေပြီ။ မေဒဘမြို့နှင့်နီးစပ်သော
နောဖာမြို့တိုင်အောင် သူတို့ကို သုတ်သင်ပယ်
၃၁ ရှင်းကြပြီဟု ဆိုသတည်း။– ထိုသို့ ကျသရေလအ
မျိုးသားတို့သည် အာမောရိပြည်၌ နေရကြ၏။–
၃၂ မောရှေသည်လည်း၊ ယာဇာမြို့ကိုစူးစမ်းခြင်းငှါ
လူကိုစေလွှတ်ပြီးလျှင်၊ ထိုမြို့ရွာတို့ကိုသိမ်းယူ
၍၊ အရင်နေသော အာမောရိအမျိုးသားတို့ကို
နှင်ထုတ်ကြ၏။

၃၃ တဖန် ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည်လှည့်
၍၊ ဗာရှန်ပြည်သို့ ခရီးသွားကြ၏။ ဗာရှန်ရှင်ဘု
ရင်ဩဃသည်၊ မိမိလူအပေါင်းတို့နှင့် ဧဒြေအရပ်
၃၄ မှာစစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချီသွား၏။– ထာဝရဘုရား က
လည်း၊ သူ့ကိုမကြောက်နှင့်။ သူနှင့်တကွ သူ၏
လူအပေါင်းကိုလည်း၊ သူ၏မြေကိုလည်း၊ သင်လက်၌
ငါအပ်ပေးပြီ။ ဟေရှဘုန်မြို့နေ အာမောရိရှင်ဘု
ရင်ရှိဟုန်ကို ပြုသကဲ့သို့၊ ဤမင်းကိုလည်းပြုရ
မည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–
၃၅ ထိုမင်းနှင့်သားများ၊ လူများအပေါင်းတို့ကို တ
ယောက်မျှမကြွင်းလုပ်ကြ၍ သူ၏ပြည်ကိုသိမ်း
ယူကြ၏။

၂၂

၁ တဖန် ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည်ခရီး
သွား၍ မောဘလွင်ပြင်၊ ယေဒ်ခန်မြစ်နား၊ ယေရိ
၂ ခေါမြို့တဘက်၌ တဲဆောက်ကြ၏။– အာမောရိ
အမျိုးသားတို့၌ပြုကြသော အမှုအလုံးစုံကို၊ ဓ
၃ ဖော်သား ဗာလက်မင်းသိမြင်လျှင်၊– ကျသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် များပြားသောကြောင့်၊ မော
ဘပြည်သားတို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံကြ၍၊–
၄ နွားသည် မြက်ပင်ကိုလှမ်း၍စားသကဲ့သို့ ဤအ
လုံးအရင်းသည် ငါတို့ပတ်လည်၌ရှိသမျှကို လှမ်း
၍စားလိမ့်မည်ဟု ပုပခန်သောစိတ်ရှိလျက်၊ မိဒျန်
ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့အား ဆိုကြ၏။ ထို
အခါ ဓဖော်သားဗာလက်သည်၊ မောဘရှင်ဘုရင်
၅ ဖြစ်သည်နှင့်၊– အမ္မုန်ပြည်၌စီးသော မြစ်၏အ
နားမှာရှိသော ပေသော်မြို့နေ ဗောရသားဗာ
လမ်ကို ခေါ်ပင့်ခြင်းငှါ၊ သံတမန်တို့ကိုစေလွှတ်
၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှရောက်လာသော လူတမျိုး

To Contents

သည် မြေမျက်နှာကိုဖုံးလွှမ်းလျက် ငါ့အနားခ်ဥ်နေ
၆ ရာချကြပြီ။– သို့ဖြစ်၍၊ ကြွလာပါ။ ဤလူမျိုး
သည် ငါ့ထက်အားကြီးသောကြောင့် သူတို့ကို ငါ့
အဘို့ကျိန်ဆဲပါ။ သို့ပြုလျှင် သူတို့ကိုငါတိုက်၍
ငါ့ပြည်မှနှင်ထုတ်နိုင်ကောင်း နှင်ထုတ်နိုင်လိမ့်
မည်။ ကိုယ်တော်ကောင်းကြီးပေးသောသူသည်
ကောင်းကြီးမင်္ဂလာခံရသည်ကိုငင်း၊ ကိုယ်တော်
ကျိန်ဆဲသောသူသည် ကျိန်ဆဲအပ်သောသူ ဖြစ်
၇ သည်ကိုငင်းငါသိသည်ဟု မှာလိုက်လေ၏။– မော
ဘပြည်သားအသက်ကြီးသူတို့နှင့် မိဒျန်ပြည်
သား အသက်ကြီးသူတို့သည် ပြုစားခြင်းလက်
ဆောင်ပါလျက် သွား၍၊ ဗာလမ်ထံသို့ရောက်
သောအခါ၊ ဗာလက်မင်းစကားကို ကြားလျှောက်
၈ လေ၏။– ဗာလမ်က၊ ယနေ့ညမှာ ဤအရပ်၌နေ
ကြပါဦး။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း
ငါပြန်ပြောမည်ဟုဆိုလျှင်၊ မောဘအရာရှိတို့
၉ သည် ဗာလမ်ထံမှာနေကြ၏။– ဘုရားသခင်သည်
ဗာလမ်ရှိရာသို့လာ၍၊ သင်၌ရှိသော ဤလူတို့
၁၀ သည် အဘယ်သူနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊– ဗာ
လမ်က၊ မောဘရှင်ဘုရင် ဇိဖော်သားဗာလက်
၁၁ သည် အကျွန်ုပ်ဆီသို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊– အဲဂုတ္တု
ပြည်မှ ရောက်လာသောလူအများသည်၊ မြေ
မျက်နှာကို ဖုံးလွှမ်းလျက်နေကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ကြွ
လာပါ။ ဤလူမျိုးကို ငါ့အဘို့ကျိန်ဆဲပါ။ သို့ပြု
လျှင်၊ သူတို့ကိုငါတိုက်၍ နှင်ထုတ်နိုင်ကောင်း
နှင်ထုတ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ခေါ်ပင့်ကြောင်းကို၊ ဘု
၁၂ ရားသခင်အားလျှောက်ဆို၏။– ဘုရားသခင်က
လည်း၊ သင်သည် ဤလူတို့နှင့်အတူ မလိုက်မ
သွားရ။ ထိုလူမျိုးကို မကျိန်ဆဲရ။ ကောင်းကြီး
မင်္ဂလာကို ခံရသောလူမျိုးဖြစ်သည်ဟု ဗာလမ်
၁၃ အားမိန့်တော်မူ၏။– နံနက်ရောက်မှ၊ ဗာလမ်
သည်ထ၍ သင်တို့သည် ကိုယ်ပြည်သို့ ပြန်သွား
ကြပါလော့။ သင်တို့နှင့်အတူ ငါလိုက်ရသောအ
ခွင့်ကို ထာဝရဘုရားပေးတော်မမူဟု ဗာလက်
မင်းစေလွှတ်သော အရာရှိတို့အား ပြန်ပြောလေ
၁၄ ၏။– ထိုအခါ မောဘပြည်အရာရှိတို့သည် ဗာ
လက်မင်းထံသို့ပြန်သွား၍၊ ဗာလမ်သည် ကျွန်
တော်တို့နှင့် အတူမလိုက်လိုပါဟု လျှောက်ကြ
၏။

၁၅ တဖန် ဗာလက်မင်းသည်၊ အရင်ထက်အရေ
အတွက်အားဖြင့်များ၍ အရာအားဖြင့် ဘုန်းကြီး
သောမှူးမတ်တို့ကို စေလွှတ်ပြန်သည်အတိုင်း၊–
၁၆ သူတို့သည် ဗာလမ်ထံသို့ရောက်လာ၍ ဇိဖော်
သားဗာလက်မင်းက၊ ကိုယ်တော်သည် ငါ့ထံသို့
မလာမည်အကြောင်း အဘယ်အဆီးအတားမျှ
၁၇ မရှိပါစေနှင့်။– ငါသည် ကိုယ်တော်ကို အလွန်ချီး
မြှောက်မည်။ ကိုယ်တော်တောင်းသမျှကို ပေး
မည်။ သို့ဖြစ်၍ကြွလာပါ။ ဤလူမျိုးကို ငါ့အဘို့
ကျိန်ဆဲပါဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြော
၁၈ ကြ၏။– ဗာလမ်ကလည်း၊ ဗာလက်မင်းသည်
ရွှေငွေနှင့်ပြည့်သော မိမိနန်းတော်ကိုပင် ပေး
သော်လည်း၊ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ထာ
ဝရဘုရား၏စကားတော်ကို လွန်ကျူး၍ အမှုအ
၁၉ ကြီးအငယ်တစုံတခုကိုမျှ ငါမပြုနိုင်။– သို့ရာတွင်
ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်သို့ထပ်၍မိန့်တော်မူ
မည်ကို ငါသိမည်အကြောင်း၊ ယနေ့ညမှာ ဤအ
ရပ်၌နေကြပါဦးဟု ဗာလက်မင်းကျွန်တို့အား
၂၀ ပြန်ပြော၏။– ညအခါမိန့်၍ ဘုရားသခင်သည် ဗာ
လမ်ရှိရာသို့လာ၍၊ ထိုလူတို့သည် သင့်ကိုခေါ်
ခြင်းငှါလာလျှင်၊ သူတို့နှင့်အတူ ထ၍လိုက်လော့။
သို့ရာတွင် ငါမှာထားသမျှအတိုင်းသာ ပြုရမည်
၂၁ ဟု မိန့်တော်မူ၏။– နံနက်ရောက်မှ ဗာလမ်ထ၍
မြည်းကိုကုန်းနီးတင်ပြီးလျှင်၊ မောဘအရာရှိတို့
၂၂ နှင့်အတူ လိုက်လေ၏။–ထိုသို့လိုက်သောကြောင့်၊
ဘုရားသခင်အမျက်တော်ထွက်၍၊ ထာဝရဘု
ရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် သူ့ကိုဆီးတား
ခြင်းငှါ လမ်း၌ရပ်နေ၏။ ထိုအခါ ဗာလမ်သည်
မြည်းကိုစီး၍ ငယ်သားနှစ်ယောက်နှင့် သွားစဉ်
၂၃ တွင်၊– ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်
ထားကိုမိုးလျက်၊ လမ်း၌ ရပ်နေသည်ကို မြည်း
သည်မြင်လျှင်၊ လမ်းလွဲ၍ လယ်သို့ဝင်လေ၏။
ဗာလမ်လည်း မြည်းကိုလမ်းသို့ပြန်စေခြင်းငှါ
၂၄ ရိုက်လေ၏။– ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တ
မန်သည်၊ စပျစ်ဥယျာဉ်စောင်ရန်းနှစ်ဘက်စပ်
၂၅ ကြားလမ်း၌ တဖန်ရပ်နေ၏။– ထာဝရဘုရား၏
ကောင်းကင်တမန်ကို မြည်းသည်မြင်ပြန်သော
အခါ၊ စောင်ရန်းတဘက်၌တိုး၍ ဗာလမ်၏ခြေ
ကို ဖိလေ၏။ ဗာလမ်လည်း တဖန်ရိုက်ပြန်လေ
၂၆ ၏။– ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်
လွန်သွား၍၊ လမ်းတဘက်ဘက်မျှ မလွှဲနိုင်အောင်
၂၇ ကျဉ်းမြောင်းသောအရပ်၌ ရပ်နေ၏။– မြည်း
သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်
ကို မြင်ပြန်သောအခါ၊ ဗာလမ်အောက်၌ဝပ်လျက်
နေ၏။ ဗာလမ်သည်အမျက်ထွက်၍ တောင်ဝေး
၂၈ နှင့် မြည်းကိုရိုက်လေ၏။– ထိုအခါ ထာဝရဘု
ရားသည် မြည်း၏နှုတ်ကိုဖွင့်တော်မူ၍၊ မြည်းက

To Contents

သင်သည် ငါ့ကိုသုံးကြိမ်တိုင်အောင် ရိုက်ရမည်
အကြောင်း၊ ငါသည်သင်၌ အဘယ်သို့ပြုဘိသ
၂၉ နည်းဟု ဗာလမ်အားမေးလျှင်၊– ဗာလမ်က၊ သင်
သည် ငါ့ကိုကျီစားပါသည်တကား။ ငါ၌ထားရှိပါ
စေသော။ ထားရှိလျှင် သင့်ကိုယခုသတ်မည်ဟု
၃၀ မြည်းအားဆို၏။– မြည်းကလည်း၊ ငါသည်ယ
နေ့တိုင်အောင် သင်၏အစီးကို အစဉ်ခံရသော
သင်၏မြည်းဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သင်၌တခါ
မျှ ဤသို့ငါပြုဘူးသလောဟု ဗာလမ်အားမေး
၃၁ လျှင်၊ မပြုဘူးဟု ပြန်ပြော၏။– ထိုအခါ ထာဝရ
ဘုရားသည် ဗာလမ်မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူ၍၊ ထာ
ဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထားကိုမိုး
လျက်၊ လမ်း၌ရပ်နေသည်ကို ဗာလမ်သည်မြင်
၃၂ သဖြင့် ဦးချ၍ပြပ်ဝပ်လေ၏။– ထာဝရဘုရား၏
ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သင်၏မြည်းကို သုံး
ကြိမ်တိုင်အောင် အဘယ်ကြောင့်ရိုက်သနည်း။
သင်သွားသောလမ်းသည် ငါနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်
ဖြစ်သောကြောင့်၊ သင့်ကိုဆီးတားခြင်းငှါ ငါထွက်
၃၃ လာပြီ။– မြည်းသည်ငါ့ကိုမြင်၍ သုံးကြိမ်ရှောင်ခဲ့
ပြီ။ ထိုသို့မရှောင်လျှင်၊ အကယ်စင်စစ် သင့်ကိုငါ
သတ်၍ မြည်းကိုအသက်ချမ်းသာပေးလေပြီဟု
၃၄ ဆို၏။– ဗာလမ်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါ
ပြီ။ ကိုယ်တော်သည် လမ်း၌ ကန့်လန့်နေတော်
မူသည်ကို အကျွန်ုပ်မသိပါ။ ယခုမှာ အလိုတော်
မရှိလျှင် အကျွန်ုပ်ပြန်သွားပါမည်ဟု ထာဝရဘု
၃၅ ရား၏ ကောင်းကင်တမန်အားဆိုလျှင်၊– ထာဝရ
ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ သူတို့နှင့်အတူ
လိုက်လော့။ သို့ရာတွင် ငါမှာထားသောစကား
ကိုသာ ဟောပြောရမည်ဟု ဗာလမ်အား မိန့်
တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူသည် ဗာလက်မင်း၏
၃၆ ကျွန်တို့နှင့်အတူ လိုက်သွားလေ၏။– ဗာလမ်
ရောက်သောသိတင်းကို ဗာလက်မင်းကြားလျှင်၊
ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ၊ မောဘပြည်စွန် အာနုန်
ချောင်းနားမှာရှိသော မြို့တမြို့သို့ထွက်သွား
၃၇ ၏။– ဗာလက်မင်းကလည်း၊ ကိုယ်တော်ကိုခေါ်
ပင့်စေခြင်းငှါ ငါသည် အထပ်ထပ်စေလွှတ်သည်
မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့် နှေးပါသနည်း။
ကိုယ်တော်ကို ငါချီးမြှောက်နိုင်သည် မဟုတ်
၃၈ လော၊ ဗာလမ်အားဆိုလျှင်၊– ဗာလမ်က၊ မင်း
ကြီးထံသို့ ငါလာပါပြီ။ သို့ရာတွင် ငါသည်စကား
တခွန်းကိုမျှ ပြောပိုင်သလော။ ငါနှုတ်၌ ဘုရား
သခင်ထားတော်မူသော စကားကိုသာ ငါပြောပါ
၃၉ မည်ဟု ပြန်ပြောပြီးမှ၊– ဗာလက်မင်းနှင့်အတူ

လိုက်၍ ကိရထသုဇုတ်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။–
၄၀ ဗာလက်မင်းသည်လည်း၊ သိုးနွားတို့ကိုပူဇော်၍
ဗာလမ်နှင့် အရာရှိတို့အားပေးလိုက်လေ၏။–
၄၁ နက်ဖြန်နေ့၌ ဗာလက်မင်းသည် ဗာလမ်ကိုခေါ်
၍ ကြွသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို အကုန်
အစင်ပြခြင်းငှါ၊ ဗာလဘုရားနှင့်ဆိုင်သော ကုန်
ရိုးပေါ်သို့ ပို့ဆောင်လေ၏။

၂၃

၁ ထိုအခါ ဗာလမ်က၊ ဤအရပ်၌ငါ့အဘို့ ယဇ်
ပလ္လင်ခုနစ်ခုကို တည်လော့။ နွားထီးခုနစ်ကောင်၊
သိုးထီးခုနစ်ကောင်တို့ကို ပြင်ဆင်လော့ဟု ဗာ
၂ လက်မင်းအားဆိုသည်အတိုင်း၊– ဗာလက်မင်း
သည်ပြုပြီးလျှင်၊ ထိုသူနှစ်ပါးတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်
တခုတခုအပေါ်မှာ နွားတကောင်စီနှင့် သိုးတ
၃ ကောင်စီကို ပူဇော်ကြ၏။– ဗာလမ်ကလည်း၊ မင်း
ကြီးပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်နားမှာ ရပ်လော့။ ငါ
သည် အခြားတပါးသို့သွားပါမည်။ ထာဝရဘုရား
သည် ငါ့ကိုကြုံဆိုခြင်းငှါ ကြွလာကောင်း ကြွလာ
တော်မူလိမ့်မည်။ ငါ့အားပြတော်မူသမျှကို မင်း
ကြီးအား ငါကြားပြောပါမည်ဟု ဗာလက်မင်းအား
၄ ဆိုပြီးမှ ကုန်းတခုပေါ်သို့ တက်သွား၏။– ဘုရား
သခင်သည် ဗာလမ်ကိုကြုံဆိုတော်မူလျှင်၊ ဗာ
လမ်က အကျွန်ုပ်သည် ယဇ်ပလ္လင်ခုနစ်ခုကိုပြင်
ဆင်၍ ပလ္လင်တခုတခုအပေါ်မှာ နွားထီးတ
ကောင်စီနှင့် သိုးထီးတကောင်စီကို ပူဇော်ပါပြီ
၅ ဟု လျှောက်လေ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ဗာ
လမ်နှုတ်၌ စကားကိုထားလျက်၊ သင်သည် ဗာ
လက်မင်းထံသို့ပြန်၍ ဤသို့ပြောလော့ဟု မိန့်
၆ တော်မူသည်အတိုင်း၊– ဗာလမ်ပြန်သောအခါ၊
ဗာလက်မင်းသည် မောဘမှူးမတ်အပေါင်းတို့
နှင့်တကွ၊ မိမိပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်နားမှာ
ရပ်နေ၏။

၇ ထိုအခါဗာလမ်သည်၊ ပရောဖက်စကားအား
ဖြင့် ဖြွက်ဆိုသည်ကား၊ မောဘရှင်ဘုရင်ဗာ
လက်က၊ လာပါ။ ငါအဘို့ ယာကုပ်အမျိုးကိုကျိန်
ဆဲပါ။ လာပါ။ ဣသရေလအမျိုးကို ပျက်စီးခြင်း
သို့အပ်ပိုက်ပါဟုခေါ်၍ ငါ့ကို အာရံပြည်အရှေ့
၈ တောင်ရိုးမှ ဆောင်ခဲ့ပြီ။– ဘုရားသခင် ကျိန်ဆဲ
တော်မမူသောသူကို အဘယ်သို့ငါကျိန်ဆဲနိုင်
မည်နည်း။ ဘုရားသခင်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့
အပ်တော်မမူသောသူကို အဘယ်သို့ ငါအပ်နိုင်
၉ မည်နည်း။– ကျောက်ပေါ်က သူ့ကိုငါမြင်၏။
တောင်ပေါ်က သူ့ကိုငါကြည့်ရှု၏။ ထိုလူမျိုး

To Contents

သည် တမျိုးတည်းနေ၍ အခြားတပါးသောလူ
၁၀ မျိုးတို့နှင့် မရောနှောရ။– ယာကုပ်အမျိုးမြေမှန်
ကို အဘယ်သူရေတွက်နိုင်သနည်း။ ဣသရေလ
အမျိုးလေးစုတစုကိုမျှ အဘယ်သူရေတွက်နိုင်
သနည်း။ ဖြောင့်မတ်သောသူသေသကဲ့သို့ ငါ
သေပါစေသော။ ငါ့အဆုံးသည် သူ၏အဆုံးကဲ့
၁၁ သို့ ဖြစ်ပါစေသောဟု မြွက်ဆို၏။– ဗာလက်မင်း
ကလည်း၊ သင်သည် ငါ၌အဘယ်သို့ပြုသနည်း။
ငါ၏ရန်သူတို့ကို ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ သင့်ကိုငါ
ခေါ်ခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း သင်သည် လုံးလုံး
ကောင်းကြီးပေးလေပြီတကားဟု ဗာလမ်အား
၁၂ ဆိုလျှင်။– ဗာလမ်က၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့နှုတ်
၌ထားတော်မူသောစကားကို ပြောရအောင် ငါ
သတိမပြုရသလောဟု ပြန်ဆို၏။

၁၃ ဗာလက်မင်းကလည်း၊ ဣသရေလအမျိုး
သားအပေါင်းတို့ကို တဖြိုင်နက်မမြင်ရဘဲ တ
ပိုင်းကိုမျှသာကြည့်မြင်ရာ၊ အခြားသောအရပ်သို့
ငါနှင့်အတူလိုက်ပါလော့။ ထိုအရပ်၌ သူတို့ကို
၁၄ ငါ့အတွက် ကျိန်ဆဲပါဟုဆိုလျက်။– ပိသဂါတောင်
ပေါ်၊ ဇောဖိမ်လယ်ပြင်သို့ဆောင်သွား၍ ယဇ်
ပလ္လင်ခုနစ်ခုကိုတည်ပြီးမှ၊ ပလ္လင်တခုတခုအ
ပေါ်မှာ နွားတကောင်စီနှင့် သိုးတကောင်စီကို ပူ
၁၅ ဇော်လေ၏။– ဗာလမ်ကလည်း၊ မင်းကြီးပူဇော်
သော မီးရှို့ရာယဇ်နားမှာ ရပ်လော့။ ငါသည်
ထာဝရဘုရားကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ အခြားတ
ပါးသို့သွားပါမည်ဟု ဗာလက်မင်းအား ဆို၏။–
၁၆ ထာဝရဘုရားသည် ဗာလမ်ကိုကြုံဆို၍ သူ၏
နှုတ်၌ စကားကိုထားလျက်၊ သင်သည် ဗာလက်
မင်းထံသို့ပြန်၍ ဤသို့ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ
၁၇ သည်အတိုင်း။– ဗာလမ်ပြန်သောအခါ၊ ဗာလက်
မင်းသည် မောဘမှူးမတ်တို့နှင့်တကွ၊ မိမိပူဇော်
သော မီးရှို့ရာယဇ်နားမှာ ရပ်နေလျက်၊ ထာဝရ
ဘုရားသည် အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်းဟု
မေးလေ၏။

၁၈ ထိုအခါ ဗာလမ်သည်၊ ပရောဖက်စကားအား
ဖြင့် မြွက်ဆိုသည်ကား၊ အိုဗိဇော်သား ဗာလက်
မင်း၊ ထလော့။ ငါ့စကားကို စေ့စေ့နားထောင်
၁၉ လော့။– ဘုရားသခင်သည် မုသာစကားကိုပြော
အံ့သောငှါ လူဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်။ နောင်
တရအံ့သောငှါ လူသားဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်။
မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ စကားတော်အတိုင်း မပြုဘဲနေ
တော်မူမည်လော။ ဂတိထားတော်မူပြီးမှ၊ ဂတိ
၂၀ တော်မတည်ဘဲ နေတော်မူမည်လော။– ကောင်း
ကြီးပေးရမည်အကြောင်း၊ အမိန့်တော်ကိုငါခံရ
ပြီ။ ဘုရားသခင် ကောင်းကြီးပေးတော်မူပြီ။ ထို
၂၁ ကောင်းကြီးကို ငါမဖျက်နိုင်။– ယာကုပ်အမျိုးကို
ညှဉ်းဆဲသောအမှု၊ ဣသရေလအမျိုးတဘက်၌
ပြုသော နောင့်ရှက်ခြင်းအမှုကို ဘုရားသခင်
သည် ကြည့်ရှုမနေတော်မမူ။ သူတို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။
ရှင်ဘုရင်ကြွေးကြော်ခြင်းအသံကို သူတို့တွင်
၂၂ ကြားရ၏။– ဘုရားသခင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ
နှုတ်ဆောင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအ
၂၃ မျိုးသည် ကြံအားကြီးသကဲ့သို့ အားကြီး၏။– အ
ကယ်စင်စစ် ယာကုပ်အမျိုးကို၊ ထူးဆန်းသော
အတတ်အားဖြင့် မနိုင်ရာ။ ဣသရေလအမျိုးကို
အဘယ်သူမျှ မပြုစားရာ။ ဘုရားသခင်သည် အ
ဘယ်သို့ပြုတော်မူပြီတကားဟု ယခုကာလကို
ထောက်၍ ယာကုပ်အမျိုး၊ ဣသရေလအမျိုးကို
၂၄ ရည်ဆောင်လျက် ဆိုလေ့ရှိလိမ့်မည်။– ဤလူ
မျိုးသည်၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ထလိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့
သို့ ထွက်လိမ့်မည်။ ဘမ်းမိသောအကောင်ကို မ
စားမီ၊ သတ်အပ်သောတိရစ္ဆာန်အသွေးကို မ
သောက်မီတိုင်အောင် ငြိမ်ဝပ်စွာမနေဟု မြွက်
၂၅ ဆို၏။– ဗာလက်မင်းကလည်း၊ သူတို့ကို အ
လျှင်းမကျိန်ဆဲပါနှင့်။ ကောင်းကြီးကိုလည်း အ
၂၆ လျှင်းမပေးပါနှင့်ဟု ဗာလမ်အားဆိုလျှင်။– ဗာ
လမ်က၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း
ငါပြုရပါမည်ဟု မင်းကြီးအား အရင်ပြောနှင့်ပြီမ
ဟုတ်လောဟု ဗာလက်မင်းအားပြန်ပြော၏။

၂၇ တဖန် ဗာလက်မင်းက၊ လာပါတော့။ အခြား
သောအရပ်သို့ ဆောင်သွားပါမည်။ ထိုအရပ်၌ သူ
တို့ကိုငါ့အတွက် ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်အ
လိုတော် ရှိကောင်းရှိတော်မူလိမ့်မည်ဟု ဗာလမ်
၂၈ အားဆိုလျက်။– ယေရှိမုန်မြို့ကိုမျက်နှာပြုသော
၂၉ ပေဂုရတောင်ထိပ်သို့ ဆောင်သွားလေ၏။– ဗာ
လမ်ကလည်း၊ ဤအရပ်၌ ငါ့အတွက် ယဇ်ပလ္လင်ခု
နစ်ခုကိုတည်လော့။ နွားထီးခုနစ်ကောင်၊ သိုး
ထီးခုနစ်ကောင်တို့ကိုပြင်ဆင်လော့ဟု ဗာလက်
၃၀ မင်းအားဆိုသည်အတိုင်း။– ဗာလက်မင်းသည်ပြု
၍၊ ယဇ်ပလ္လင်တခုတခုအပေါ်မှာ နွားတကောင်
စီနှင့် သိုးတကောင်စီကို ပူဇော်လေ၏။

၂၄

၁ ထာဝရဘုရားသည်၊ ဣသရေလအမျိုးကို
ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူကြောင်း
ကို ဗာလမ်သိမြင်လျှင်၊ ထူးဆန်းသောအတတ်

To Contents

ကိုရှာခြင်းငှါ အရင်သွားသကဲ့သို့ မသွားဘဲ၊ တော
၂ သို့မျက်နှာပြုလေ၏။– သို့ရာတွင်၊ မြော်ကြည့်၍
ကလာရေလအမျိုးသားတို့သည် အမျိုးအနွယ်အ
လိုက် အသီးအသီးတပ်ချလျက်နေကြသည်ကို
မြင်သောအခါ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည်
၃ သူ့အပေါ်မှာသက်ရောက်တော်မူလျှင်၊– သူသည်
ပရောဖက်စကားအားဖြင့် မြွက်ဆိုလေသည်မှာ၊
မျက်စိပွင့်သောသူ၊ ဗောရသားဗာလမ်၏စကား၊–
၄ ဘဝင်ဖြစ်၍ မျက်စိပွင့်လျက် အနန္တတန်ခိုးရှင်
၏ ရူပါရုံကိုမြင်၍၊ ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်
၅ ကို ကြားသောသူ၏စကားဟူမူကား၊– အိုယာ
ကုပ်အမျိုး၊ သင်တို့၏တဲများ၊ အိုဣသရေလအ
မျိုး၊ သင်တို့၏ ဘုံဗိမာန်များတို့သည် အဘယ်
၆ မျှလောက် တင့်တယ်ကြသည်တကား။– ကျယ်
ဝန်းသောချိုင့်များ၊ မြစ်နားမှာရှိသောဥယျာဉ်များ၊
ထာဝရဘုရား စိုက်တော်မူသောအကျော်ပင်များ၊
ရေနားမှာပေါက်သော အာရဇ်ပင်များကဲ့သို့ ဖြစ်
၇ ကြသည်တကား၊– ထိုအမျိုး၏ရေပုံးတို့မှ ရေစီး
လိမ့်မည်။ ရေပေါသောအရပ်၌ မျိုးစေ့ကျလိမ့်
မည်။ သူ၏ရှင်ဘုရင်သည် အာဂဝ်မင်းထက်
ဘုန်းကြီး၍၊ နိုင်ငံတော်သည် ချီးမြှောက်သော
၈ နိုင်ငံဖြစ်လိမ့်မည်။– ဘုရားသခင်သည် အဲဂုတ္တု
ပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဣသရေ
လအမျိုးသည်၊ ကြံ့အားကြီးသကဲ့သို့ အားကြီး
၏။ ရန်သူဖြစ်သော လူမျိုးတို့ကို ကိုက်ပါး၍၊ အ
ရိုးတို့ကိုချိုးဖဲ့လိမ့်မည်။ မြှားဖြင့်ထုတ်ချင်းခပ်
၉ အောင်ခွင်းလိမ့်မည်။– ဝပ်လျက်နေ၏။ ခြင်္သေ့
ကဲ့သို့ငင်း၊ ခြင်္သေ့မကဲ့သို့ငင်း ဝပ်တွားလေ၏။
အဘယ်သူ နှိုးဆော်ဝံ့မည်နည်း။ သင့်ကိုကောင်း
ကြီးပေးသောသူသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာရှိ၏။
သင့်ကို ကျိန်ဆဲသောသူသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကိုခံ
ရသည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၁၀ ထိုအခါ ဗာလက်မင်းသည်၊ ဗာလမ်ကိုအ
မျက်ထွက်၍ လက်ခုပ်တီးလျက်၊ ငါ၏ရန်သူတို့
ကို ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ သင့်ကိုငါခေါ်ခဲ့၏။ သင်
သည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် အကြွင်းမဲ့ ကောင်း
၁၁ ကြီးပေးလေပြီတကား။– ထိုကြောင့် သင့်နေရာ
ပြည်သို့ ပြေးသွားလော့။ သင့်ကိုချီးမြှောက်မည်
ဟု အထက်ကငါအကြံရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရ
ဘုရားသည် သင်၏ဘုန်းကို မတိုးပွါးစေခြင်းငှါ
၁၂ ဆီးတားလေပြီဟု ဆို၏။– ဗာလမ်ကလည်း၊ ဗာ
လက်မင်းသည် ရွှေငွေနှင့်ပြည့်သော မိမိနန်း
၁၃ တော်ကိုပင် ပေးသော်လည်း၊– ထာဝရဘုရား၏
ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူး၍ ကောင်းသောအမှု၊
မကောင်းသောအမှုတစုံတခုကို ကိုယ်အလိုအ
လျောက် ငါမပြုနိုင်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသ
မျှကို ငါပြောပါမည်ဟု မင်းကြီးစေလွှတ်သော
၁၄ သံတမန်တို့အား ငါပြောနှင့်ပြီမဟုတ်လော။– ယ
ခုမူကား၊ ငါ့အဆွေအမျိုးတို့ထံသို့ ငါသွားတော့
မည်။ နားထောင်ပါ။ နောင်ကာလ၌ ဤလူမျိုး
သည် မင်းကြီး၏လူမျိုး၌ အဘယ်သို့ ပြုမည်အ
ရာကို မင်းအားကြားပြောပါမည်ဟု ဗာလက်
၁၅ မင်းအားပြန်ဆိုပြီးမှ၊– ပရောဖက်စကားအားဖြင့်
မြွက်ဆိုလေသည်မှာ၊ မျက်စိပွင့်သောသူ ဗောရ
၁၆ သား ဗာလမ်၏စကား၊– ဘဝင်ဖြစ်၍မျက်စိပွင့်
လျက်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ ရူပါရုံကိုမြင်၍၊ အဖြင့်
ဆုံးသောဘုရားပေးတော်မူသော ဥာဏ်ကိုရ၍၊
ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကို ကြားသောသူ၏စ
၁၇ ကားဟူမူကား၊– ထိုအရာကို ငါမြင်၏။ သို့သော်
လည်း ယခုမဖြစ်ရသေး။ ထိုအရာကို ငါရှု၏။ သို့
သော်လည်း ဖြစ်ရသောအချိန်မနီးသေး။ ကြယ်
တလုံးသည် ယာကုပ်အမျိုး၌ ပေါ်ထွန်း၍၊ ရာဇ
လှံတံသည် ဣသရေလအမျိုး၌ ထင်ရှားလိမ့်
မည်။ မောဘပြည်စွန်းတိုင်အောင် ထိခိုက်၍ မ
ငြိမ်မဝပ် ရုန်းရင်းခတ်ပြုတတ်သော သူအပေါင်း
၁၈ တို့ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။– ဧဒုံပြည်ကိုလည်း
သိမ်းယူလိမ့်မည်။ စီရတောင်သည်လည်း ရန်သူ
လက်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုး
၁၉ သည် ရဲရင့်စွာပြုလိမ့်မည်။– အစိုးရသောသူတ
ပါးသည်၊ ယာကုပ်အမျိုးထဲကထွက်၍၊ ကျန်
ကြွင်းသောမြို့သူမြို့သားတို့ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်
၂၀ မည်ဟု မြွက်ဆို၏။– တဖန် အာမလက်ပြည်ကို
ကြည့်ရှု၍ ပရောဖက်စကားအားဖြင့် မြွက်ဆိုပြန်
သည်ကား၊ အာမလက်အမျိုးသည် လူမျိုးတကာ
တို့ထက် အထွဋ်ဖြစ်ဘူးသော်လည်း၊ အဆုံး၌
ရှင်းရှင်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု မြွက်
၂၁ ဆို၏။– တဖန် ကေနိအမျိုးသားတို့ကို ကြည့်ရှု၍
ပရောဖက်စကားအားဖြင့် မြွက်ဆိုပြန်သည်ကား၊
သင်တို့နေရာသည် အားကြီး၏။ ကျောက်ပေါ်
၂၂ မှာ အသိုက်ကိုလုပ်ကြပြီ။– သို့သော်လည်း အာရှ
ရိမင်းသည် သိမ်းယူ၍မသွားမီတိုင်အောင်၊ ကေ
နိအမျိုးသည် အမျက်ကိုခံရလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို
၂၃ ၏။– တဖန် ပရောဖက်စကားအားဖြင့် မြွက်ဆို
ပြန်သည်ကား၊ အလိုလေ့၊ ဤအမှုကို ဘုရားသ
ခင်စီရင်တော်မူသောအခါ၊ အဘယ်သူသည် အ
၂၄ သက်ချမ်းသာရလိမ့်မည်နည်း။– သင်္ဘောတို့

To Contents

သည်လည်း ခိတ္တိမ်ပြည်မှလာ၍အာရှရိပြည်ကို
ဂင်း၊ ဟေဗာပြည်ကိုဂင်း နောင့်ရှက်ကြလိမ့်
မည်။ သူတို့သည်လည်း ရှင်းရှင်းပျက်စီးကြလိမ့်
၂၅ မည်ဟု မြွက်ဆိုပြီးမှ၊– ဗာလမ်သည်ထ၍ မိမိနေ
ရာအရပ် သို့ပြန် သွား၏။ ဗာလက်မင်းသည်
လည်း သွားလေ၏။

၂၅

၁ ကလသရေလအမျိုးသားတို့သည် ရှိတ္တိမ်အရပ်
၌ နေသောအခါ၊ အချို့တို့သည် မောဘမိန်းမတို့
၂ နှင့် မတရားသောမေထုန်ကိုပြုကြ၏။– ထိုမိန်းမ
တို့သည် မိမိတို့ဘုရားရှေ့မှာ ယဇ်ပူဇော်ရာပွဲသို့
ကလသရေလလူတို့ကို ခေါ်သွားသဖြင့်၊ ယောကျ်ား
တို့သည် ယဇ်သားကိုစား၍ ထိုဘုရားရှေ့မှာ ဦး
၃ ချကြ၏။– ထိုသို့ ကလသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊
ဗာလပေဂုရဘုရားကို ဆည်းကပ်သောကြောင့်၊
ထာဝရဘုရားသည် အမျက်ထွက်တော်မူ၏။–
၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါသည်ပြင်းစွာသော အ
မျက်တော်ကို ကလသရေလအမျိုးမှလွဲစေခြင်းငှါ၊
ကလသရေလမင်းအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ ပြစ်မှား
သောသူတို့ကို ဘုရားရှေ့မှာထင်ရှားစွာ ဆွဲထား
၅ လော့ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။– မောရှေ
သည် ကလသရေလမင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ ဗာလပေဂုရ
ဘုရားကို ဆည်းကပ်သောသူတို့ကို သင်တို့အ
သီးအသီးဆိုင်သည်အတိုင်း ကွပ်မျက်ကြလော့
ဟု မှာထားလေ၏။

၆ ထိုအခါ ကလသရေလအမျိုးသားတယောက်
သည်၊ မောရှေရှေ့၌ငင်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်တံခါးနားမှာ ငိုကြွေးသော ကလသရေလ
အမျိုးသားပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့၌ငင်း၊ မိဒျန်
မိန်းမကိုလည်း၊ မိမိညီအစ်ကိုတို့ ထံသို့ဆောင်ခဲ့
၇ လေ၏။– ထိုအမှုကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏
သားဧလာဇာ၏သား ဖိနဟတ်သည် မြင်လျှင်၊ ပ
၈ ရိသတ်ထဲမှာထ၍ လုံကိုကိုင်လျက်၊– ထိုကလသ
ရေလလူကို တဲအတွင်းသို့လိုက်ပြီးမှ၊ ယောကျ်ား
ကို ထုတ်ချင်းခပ်အောင်ငင်း၊ မိန်းမကိုဝမ်းပေါက်
အောင်ငင်း ထိုးလေ၏။ ထိုသို့ပြုသောအားဖြင့်
ကလသရေလအမျိုးသားတို့တွင် ဘေးငြိမ်းလေ
၉ ၏။– ထိုဘေးဖြင့် သေသောလူပေါင်းကား၊ နှစ်
သောင်းလေးထောင် ရှိသတည်း။

၁၀ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါသည်အမျက်
၁၁ ထွက်၍ ကလသရေလအမျိုးသားတို့ကို မဖျက်ဆီး
မည်အကြောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏သား၊
ဧလာဇာ၏သား၊ ဖိနဟတ်သည် သူတို့တွင် ငါ့
ဘက်၌စိတ်အားကြီး၍ ငါ့အမျက်ကိုသူတို့မှလွဲ
၁၂ ပြီ။– သို့ဖြစ်၍သင်ပြောရသည်ကား၊ ငါ၏ချမ်း
၁၃ သာပဋိညာဉ်ကို သူအားငါပေး၏။– သူသည် မိမိ
ဘုရားသခင်ဘက်၌ စိတ်အားကြီး၍ ကလသရေလ
အမျိုးသားတို့အတို့ အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုသော
ကြောင့်၊ သူမှစ၍ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် ထို
ပဋိညာဉ်တည်းဟူသော ထာဝရယဇ်ပုရောဟိတ်
အရာနှင့်ဆိုင်သော ပဋိညာဉ်ကိုရပြီဟု မောရှေ
၁၄ အားမိန့်တော်မူ၏။– မိဒျန်မိန်းမနှင့် အသေသတ်
ခြင်းကိုခံရသော ကလသရေလလူ၏အမည်ကား၊ ရှိ
မောင်အမျိုးဥတ်ရှားသော အဆွေအမျိုးတွင် အ
၁၅ ကဲအမှူးသာလု၏သား ဇိမရိဖြစ်သတည်း။– အ
သေသတ်ခြင်းကိုခံရသော မိဒျန်မိန်းမအမည်ကား၊
မိဒျန်အမျိုးဥ် ထင်ရှားသောအဆွေအမျိုးတွင် အ
ကဲအမှူးဇုရ၏သမီး ကောဇဘိဖြစ်သတည်း။

၁၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ မိဒျန်အမျိုးသားတို့
၁၇ ကို နှောင့်ရှက်၍ လုပ်ကြံကြလော့။– အကြောင်း
၁၈ မူကား၊ သူတို့သည် ပေဂုရဘုရားအမှု၌ငင်း၊ ပေဂု
ရဘုရားကြောင့် ဘေးရောက်သောနေ့၌ အသေ
သတ်ခြင်းကိုခံရသော သူတို့နှမ မိဒျန်မင်းသမီး
ကောဇဘိအမှု၌ငင်း၊ သင်တို့ကိုပရိယာယ်များ
အားဖြင့် လှည့်စားနောင့်ရှက်ကြပြီဟု မောရှေ
အားမိန့်တော်မူ၏။

၂၆

၁ ထိုဘေးငြိမ်းသောနောက်၊ ထာဝရဘုရား
၂ က၊– အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ စစ်တိုက်နိုင်သော
ကလသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကို၊
ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းယူကြလော့
ဟု မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာတို့အား
၃ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– သူတို့သည် မောဘ
လွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်
၄ ၌၊– အသက်နှစ်ဆယ်လွန်သောသူတို့ကို စာရင်း
ယူရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆိုကြ၏။

၅ အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်လာသော ကလသရေလအ
မျိုးသားတို့တွင်၊ ကလသရေလ၏ သားဦးရုဗင်၏
သားဟူမူကား ဟာနုတ်မှဆင်းသက်သော ဟော
နောခိအဆွေအမျိုး၊ ဖာလုမှဆင်းသက်သော ဖာ
၆ လိအဆွေအမျိုး၊– ဟေဇရုံမှဆင်းသက်သော
ဟေဇရောနိအဆွေအမျိုး၊ ကာမိမှဆင်းသက်
၇ သော ကာမိတ်အဆွေအမျိုးတည်း။– ဤသူတို့
သည် ရုဗင်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သော
လူပေါင်းကား၊ လေးသောင်းသုံးထောင်ခုနစ်ရာ
၈ သုံးဆယ်ရှိသတည်း။– ဖာလု၏သားဧလျာဘ၊ ဧ

To Contents

လျာဘ၏သားနေမွေလ၊ ဒါသန်၊ အဘိရံတည်း။-
၉ ဤဒါသန်၊ အဘိရံတို့သည်အခြားမဟုတ်၊ ကောရအပေါင်းအသင်းသည် ထာဝရဘုရားနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောအခါ၊ ပရိသတ်၌ကျော်စော၍ မောရှေနှင့် အာရုန်ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော ဒါ
၁၀ သန်၊ အဘိရံဖြစ်ကြ၏။- မြေကြီးသည် မိမိခံတွင်းကိုဖွင့်၍ သူတို့ကိုငုံ၊ ကောရကိုငုံးမျိုသဖြင့်၊ ထိုအပေါင်းအသင်းဝင်သူတို့သည် သေကြ
၏။ မီးသည်လည်း လူနှစ်ရာငါးဆယ်တို့ကို အသက်ဆုံးစေ၏။ ထိုသူတို့သည် သတိပေးသော
၁၁ သက်သေဖြစ်သတည်း။- သို့ရာတွင် ကောရ၏သားသမီးတို့သည် သေဘေးနှင့် လွတ်ကြ၏။

၁၂ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ရှိမောင်၏သားဟူမုကား၊ ယေမွေလမ္မ ဆင်းသက်သော ယေမွေလိအဆွေအမျိုး၊ ယာမိန်မ္ဘဆင်းသက်သော ယာမိနိအဆွေအမျိုး၊ ယာခိန်မ္ဘဆင်းသက်သော ယာ
၁၃ ခိန်အဆွေအမျိုး၊- ဇေရမ္ဘဆင်းသက်သော ဇေရဟိအဆွေအမျိုး၊ ရှောလမ္ဘဆင်းသက်သော ရှောလိအဆွေအမျိုးတည်း။- ဤသူတို့သည် ရှိမောင်
၁၄ အဆွေအမျိုးဖြစ်၍ လူပေါင်းကား၊ နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်နှစ်ရာ ရှိသတည်း။

၁၅ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ဂဒ်၏သားဟူမုကား၊ ဇေဖုန်မ္ဘဆင်းသက်သော ဇေဖောနိအဆွေအမျိုး၊ ဟဂ္ဂိမ္ဘဆင်းသက်သော ဟဂ္ဂိတိအဆွေအမျိုး၊ ရှုနိမ္ဘဆင်းသက်သော ရှုနိတ်အဆွေအမျိုး၊-
၁၆ ဩနိမ္ဘဆင်းသက်သော ဩဇနိတ်အဆွေအမျိုး၊
၁၇ ဧရိမ္ဘဆင်းသက်သော ဧရိတ်အဆွေအမျိုး၊- အာရုဒ်မ္ဘဆင်းသက်သော အာရောဒိအဆွေအမျိုး၊ အရေလိမ္ဘဆင်းသက်သော အရေလိတ်အဆွေအ
၁၈ မျိုးတည်း။- ဤသူတို့သည် ဂဒ်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ လေးသောင်းငါးရာ ရှိသတည်း။

၁၉ ယုဒ၏သားဟူမုကား၊ ခါနာန်ပြည်၌သေသော
၂၀ ဧရနှင့် ဩနန်အစရှိသော၊- ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက်၊ ရှေလမ္ဘဆင်းသက်သော ရှေလနိအဆွေအမျိုး၊ ဖာရက်မ္ဘဆင်းသက်သော ဖာရဇိအဆွေအမျိုး၊ ဇေရမ္ဘဆင်းသက်သော ဇေရဟိအဆွေအ
၂၁ မျိုးတည်း။- ဖာရဇ်၏သား၊ ဟေဇရုံမ္ဘဆင်းသက်သော ဟေဇေရောနိအဆွေအမျိုး၊ ဟာမုလမ္ဘဆင်း
၂၂ သက်သော ဟာမုလိအဆွေအမျိုးတည်း။- ဤသူတို့သည်ယုဒအဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ ခုနစ်သောင်းခြောက်ထောင်ငါးရာ ရှိသတည်း။

၂၃ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ကြသခါ၏သားဟူမုကား၊ တောလမ္ဘဆင်းသက်သော တောလိအဆွေအမျိုး၊ ဖုဝါမ္ဘဆင်းသက်သော ဖုဝနိအ
၂၄ ဆွေအမျိုး၊- ယာရှုပ်မ္ဘဆင်းသက်သော ယာရှုဘိအဆွေအမျိုး၊ ရှိမရုန်မ္ဘဆင်းသက်သော ရှိမရောနိအဆွေအမျိုးတည်း။- ဤသူတို့သည် ကြသခါအဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ ခြောက်သောင်းလေးထောင်သုံးရာ ရှိသတည်း။

၂၆ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ဇာဗုလုန်၏သားဟူမုကား၊ သရက်မ္ဘဆင်းသက်သော သရဒိအဆွေအမျိုး၊ ဧလုန်မ္ဘဆင်းသက်သော ဧလောနိအဆွေအမျိုး၊ ယာလေလမ္ဘဆင်းသက်သော ယာ
၂၇ လေလိအဆွေအမျိုးတည်း။- ဤသူတို့သည် ဇာဗုလုန်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ ခြောက်သောင်းငါးရာရှိသတည်း။

၂၈ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ယောသပ်၏
၂၉ သား မနာရှေနှင့် ဖရိမ်တို့တွင်၊- မနာရှေ၏သားဟူမုကား၊ မာခိရမ္ဘဆင်းသက်သော မာခိရိ
၃၀ အဆွေအမျိုး၊- ယေဇေရမ္ဘဆင်းသက်သော ယေဇေရိအဆွေအမျိုး၊ ဟေလက်မ္ဘ ဆင်းသက်သော
၃၁ ဟေလကိအဆွေအမျိုး၊- အာသရေလမ္ဘဆင်းသက်သော အာသရေလိအဆွေအမျိုး၊ ရှေခင်မ္ဘ
၃၂ ဆင်းသက်သော ရှေခမိအဆွေအမျိုး၊- ရှမိဒမ္ဘဆင်းသက်သော ရှမိဒိအဆွေအမျိုး၊ ဟေဖာမ္ဘဆင်းသက်သော ဟေဖရိအဆွေအမျိုးတည်း။ မာခိရ၏သားဂိလဒ်မ္ဘဆင်းသက်သော ဂိလဒိအ
၃၃ ဆွေအမျိုးတည်း။- ဟေဖာ၏သားဇလောဖဒ်၌ကား၊ သားယောက်ျားမရှိ၊ သမီးသက်သာရှိ၏။ ဇလောဖဒ်၏သမီးတို့အမည်ကား၊ မာလာ၊ နောအာ၊ ဟောဂလာ၊ မိလကာ၊ တိရဇာတည်း။-
၃၄ ဤသူတို့သည် မနာရှေအဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ ငါးသောင်းနှစ်ထောင်ခုနစ်ရာ ရှိသတည်း။

၃၅ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ဖရိမ်၏သားဟူမုကား၊ ရှုသလမ္ဘဆင်းသက်သော ရှုသလိအဆွေအမျိုး၊ ဗေခါမ္ဘဆင်းသက်သော ဗေခရိအဆွေအမျိုး၊ တာဟန်မ္ဘဆင်းသက်သော တာဟနိ
၃၆ အဆွေအမျိုးတည်း။- ရှုသေလ၏သား ဧရန်မ္ဘ
၃၇ ဆင်းသက်သော ဧရနိအဆွေအမျိုးတည်း။- ဤသူတို့သည် ဖရိမ်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ သုံးသောင်းနှစ်ထောင်ငါးရာ ရှိသတည်း။ ဤသူတို့သည် ဘိုးဘအဆွေ

To Contents

အမျိုးအလိုက် ယောသပ်၏သားစဉ်မြေးဆက်ဖြစ်သတည်း။

၃၈ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ဗယ်ာမိန်၏သားဟူမူကား၊ ဗေလမှဆင်းသက်သော ဗေလိအဆွေအမျိုး၊ အာရှဗေလမှဆင်းသက်သော အာရှဗေလိအဆွေအမျိုး၊ အဟိရံမှဆင်းသက်သော
၃၉ အဟိရမိအဆွေအမျိုး။– ရှုဖံမှဆင်းသက်သော ရှုဖမိအဆွေအမျိုး၊ ဟုဖံမှဆင်းသက်သော ဟုဖမိ
၄၀ အဆွေအမျိုးတည်း။– ဗေလသားအာရဒမှဆင်းသက်သော အာရဒိအဆွေအမျိုး၊ နေမန်မှ ဆင်း
၄၁ သက်သော နေမနိအဆွေအမျိုးတည်း။– ဤသူတို့သည် ဗယ်ာမိန်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား လေးသောင်းငါးထောင်ခြောက်ရာ ရှိသတည်း။

၄၂ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် ဒန်၏သားဟူမူကား၊ ရှုဟံမှဆင်းသက်သော ရှုဟမိအဆွေအမျိုးတည်း။ ဤသူတို့သည် ဒန်အဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊–
၄၃ စာရင်းဝင်သောရှုဟမိလူပေါင်းကား၊ ခြောက်သောင်းလေးထောင်လေးရာ ရှိသတည်း။

၄၄ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် အာရှာ၏သားဟူမူကား၊ ယိမနမှဆင်းသက်သော ယိမနိအဆွေအမျိုး၊ ယေသဝိမှဆင်းသက်သော ယေသဝိတ်အဆွေအမျိုး၊ ဗေရိမှဆင်းသက်သော ဗေ
၄၅ ရိတ်အဆွေအမျိုးတည်း။– ဗေရိ၏သားဟေဗေရမှဆင်းသက်သော ဟေဗေရိအဆွေအမျိုး၊ မာလ
ချေလမှဆင်းသက်သော မာလချေလိအဆွေအ
၄၆ မျိုးတည်း။– အာရှာ၏သမီးအမည်ကား၊ စာရာ
၄၇ တည်း။– ဤသူတို့သည်အာရှာအဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊ ငါးသောင်းသုံးထောင်လေးရာ ရှိသတည်း။

၄၈ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် နဿလိ၏သားဟူမူကား၊ ယာဇေလမှဆင်းသက်သော ယာဇေလိအဆွေအမျိုး၊ ဂုနိမှဆင်းသက်သော ဂုနိတ်အ
၄၉ ဆွေအမျိုး၊– ယေဇေရမှဆင်းသက်သော ယေဇေရိအဆွေအမျိုး၊ ရှိလွှင်မှဆင်းသက်သော ရှိလွှမိ
၅၀ အဆွေအမျိုးတည်း။– ဤသူတို့သည် နဿလိအဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ စာရင်းဝင်သောလူပေါင်းကား၊
၅၁ လေးသောင်းငါးထောင်လေးရာ ရှိသတည်း။– ထိုသို့ကုသရေလအမျိုး၊ စာရင်းဝင်သူလူပေါင်းကား ခြောက်သိန်းတထောင်ခုနစ်ရာသုံးဆယ် ရှိသတည်း။

၅၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤသူတို့အား အရေအတွက်ရှိသည်အတိုင်း၊ ခါနာန်ပြည်ကိုဝေရ
၅၃ မည်။– လူများလျှင် များသောအမွေမြေကိုငင်း၊ လူနည်းလျှင် နည်းသော အမွေမြေကိုငင်း၊ အ
နည်းအများအလိုက် အသီးအသီးတို့အား အမွေ
၅၄ မြေကိုဝေပေးရမည်။– သို့ရာတွင် ထိုပြည်ကို စာရေးတံချ၍ ဝေရမည်။ ဘိုးဘအမျိုးအနွယ်အ
၅၅ လိုက် အမွေခံရကြမည်။– စာရေးတံကျသည်အတိုင်း မြေကိုဝေ၍ အနည်းအများအလိုက် ပိုင်ရကြမည်ဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။

၅၆ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းဝင်သော လေဝိ၏သားဟူမူကား၊ ဂေရရှုန်မှဆင်းသက်သော ဂေရရှောန်အဆွေအမျိုး၊ ကောဟတ်မှဆင်းသက်သော ကောဟသိအဆွေအမျိုး၊ မေရာရိမှ
ဆင်းသက်သော မေရာရိတ်အဆွေအမျိုးတည်း။–
၅၈ ဤသည်လျှင် လေဝိအဆွေအမျိုးဖြစ်၍၊ လိဗနိအဆွေအမျိုး၊ ဟေဗြောနိ အဆွေအမျိုး၊ မာလိအ
ဆွေအမျိုး၊ မုရှိအဆွေအမျိုး၊ ကောရသိအဆွေအ
မျိုး ပါသတည်း။ ကောဟတ်၏သားကား၊ အာမ
၅၉ ရံတည်း။– အာမရံ၏မယားကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ လေဝိမယားဘွားမြင်သော လေဝိ၏သမီးယောခေဗက်တည်း။ ထိုမိန်းမသည် အာမရံ၏မယားဖြစ်၍၊ အာရုန်၊ မောရှေ၊ နှမမိရိအံတို့ကိုဘွားမြင်
၆၀ လေ၏။– အာရုန်၏သားကား၊ နာဒပ်၊ အဘိဟု၊
၆၁ ဧလာဇာ၊ ဣသမာတည်း။– နာဒပ်နှင့် အဘိဟုတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထူးခြားသော
၆၂ မီးကို ပူဇော်သောအခါ သေကြ၏။– အသက်တလွန်၍ စာရင်းဝင်သော လေဝိသားယောကျ်ားပေါင်းကား၊ နှစ်သောင်းသုံးထောင် ရှိသတည်း။ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်အတူ အ
မွေမခံရသောကြောင့်၊ ရောနော်၍စာရင်း မဝင်ရ
၆၃ ကြ။– ဤရွှေကား၊ မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာတို့သည်၊ မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၌စာရင်းယူသော ဣ
၆၄ သရေလအမျိုးသားပေတည်း။– မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်တို့သည်၊ သိနာတောင်၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို စာရင်းယူ၍၊ ထိုစာရင်း၌
၆၅ ဝင်သောသူ တယောက်မျှမပါ။– အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည်တော်၌ အမှန်သေရကြမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီ။ ယေဖုန္နာ၏သားကာလက်နှင့် နုန်၏သားယောရှုမှတပါး၊ အရင်းလူတယောက်မျှ မကြွင်းမကျန်ရ။

၂၇

၁ ထိုအခါ ယောသပ်၏သား၊ မနာရှေအဆွေအမျိုး၌ပါလျက်၊ မနာရှေ၊ မာခိရ၊ ဂိလဒ်၊ ဟေဖေရ

To Contents

တို့မှဆင်းသက်သော ဧလောဖဒ်၏သမီး မာလာ၊ နောအာ၊ ဟောဂလာ၊ မိလကာ၊ တိရဇာတို့သည်
၂ လာ၍၊– ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးနား၊ မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာ၊ မင်းများ၊ ပရိသတ်များအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ရပ်လျက်၊–
၃ အကျွန်ုပ်တို့၏အဘသည် တောဦသေပါ၏။ ထာဝရဘုရားတဘက်၌ စုဝေးသောအပေါင်းအသင်း၊ ကောရ၏အပေါင်းအသင်း၌ မပါ။ မိမိအပြစ်ကြောင့် သေပါ၏။ သူ၌သားယောကျ်ား မရှိပါ။–
၄ ထိုသို့ သားယောကျ်ားမရှိသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့အဘ၏ အမည်သည် အကျွန်ုပ်တို့အဆွေအမျိုး၌ ပျောက်ရပါမည်လော။ အကျွန်ုပ်တို့အဘ၏ ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား အ
၅ မွေပေးပါဟု လျှောက်ကြ၏။– သူတို့အမှုကိုမောရှေသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထားလေ၏။–
၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဧလောဖဒ်သမီးတို့၏စကားသည် လျောက်ပတ်ပေ၏။ အကယ်စင်စစ်
၇ သူတို့အဘ၏ ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ အမွေခံရသောအခွင့်ကို သူတို့အားပေးရမည်။ သူတို့အဘ၏ အမွေဥစ္စာသည် သူတို့လက်သို့ရောက်စေရ
၈ မည်။– သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ လူသည် သားယောကျ်ားမရှိဘဲသေလျှင်၊ သူ၏အမွေဥစ္စာကို သူ၏သမီးလက်
၉ သို့ ရောက်စေရမည်။– သမီးမရှိလျှင်၊ သူ၏အမွေ
၁၀ ဥစ္စာကို သူ၏ညီအစ်ကိုတို့အား ပေးရမည်။– ညီအစ်ကိုမရှိလျှင်၊ အမွေဥစ္စာကို ဘကြီးဘထွေးတို့
၁၁ အား ပေးရမည်။– ဘကြီးဘထွေးမရှိလျှင်၊ သူ၏အဆွေအမျိုး၌ နီးစပ်ရင်းခြာသော ပေါက်ဘော်အားပေး၍၊ ထိုသူသည်ပိုင်ရမည်။ ဤရွေ့ကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ဖြစ်စေဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ၏။
၁၂ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဤအာဗရိမ်တောင်ပေါ်သို့ တက်လော့။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ငါပေးသောပြည်ကို ကြည့်ရှု
၁၃ လော့။– သို့ပြီးမှ၊ သင်၏အစ်ကိုအာရုန်သည် မိမိလူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ သွားသကဲ့သို့၊ သင်သည်
၁၄ လည်းသွားရမည်။– အကြောင်းမူကား၊ ပရိသတ်တို့သည် ဇိနတော၊ ကာဒေရှအရပ်၊ မေရိဘာစမ်းရေအနားဧ၌ ရုန်းရင်းခတ်ပြုကြသောအခါ၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ သူတို့ရှေ့မှာ ငါ့ကိုမရိုမသေပြုသော အပြစ်ရှိသည်ဟု
၁၅-၁၇ မောရှေအား မိန့်တော်မူ၏။– မောရှေက လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်တို့သည် အထိန်းမရှိသော သိုးကဲ့သို့ မဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏ အသက်ဝိညာဉ်ကို အစိုးရတော်မူသော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ဤပရိသတ်တို့ရှေ့၌ ထွက်ဝင်နိုင်သောသူ၊ ပြင်သို့ထုတ်ခြင်း၊ အတွင်းသို့သွင်းခြင်းအမှုကို တတ်နိုင်သောသူ တစုံတယောက်ကို သူတို့အပေါ်မှာ ခန့်ထားတော်မူပါစေသောဟု ထာဝရ
၁၈ ဘုရားအား လျှောက်လေ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဝိညာဉ်တော်ကိုရသော နုန်၏သားယောရှုကိုခေါ်၍၊ သင်၏လက်ကို သူ့အပေါ်မှာတင်
၁၉ လော့။– ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာရှေ့၊ ပရိသတ်
၂၀ အပေါင်းတို့ရှေ့၌ သူ့ကိုထား၍ မှာခဲ့လော့။– ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ သူ၏စကားကို နားထောင်မည်အကြောင်း၊ သင်၏ဘုန်းအာဇရေအချို့ကို သူ့အပေါ်၌တင်ထားလော့။–
၂၁–၂၂ ထိုသူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာရှေ့မှာ ရပ်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဥရိမ်စီရင်ဆုံးဖြတ်သော တရားအတိုင်း၊ သူ့အတွက်မေးမြန်းရမည်။ သူစီရင်သည်အတိုင်း၊ သူနှင့်အတူ ဣသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ထွက်ဝင်ရကြမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း မောရှေပြုလျက်၊ ယောရှုကိုခေါ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာရှေ့၊ ပရိသတ်အပေါင်း
၂၃ တို့ရှေ့၌ ထားပြီးလျှင်၊– သူ့အပေါ်မှာလက်ကို တင်၍ မှာခဲ့လေ၏။ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် ပညတ်ထားတော်မူ၏။

၂၈

၁ တဖန် မောရှေအားထာဝရဘုရားက၊ သင်
၂ သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါ၏ပူဇော်သက္ကာကိုငင်း၊ ငါ့အတို့မွေးကြိုင်သောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါ မီးဖြင့်ပြုသော ငါ၏အစာအာဟာရကိုငင်း၊ အချိန်တန်မှ ငါ့အားပူ
၃ ဇော်ခြင်းငှါ သတိပြုရကြမည်။– တဖန် ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ နေ့တိုင်းအစဉ်အမြဲ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်နှစ်ကောင်
၄ ကို ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပူဇော်ရမည်။– နံနက်ယံ၌ သိုးသငယ်တကောင်၊ ညဦးယံ၌တ
၅ ကောင်ကို ပူဇော်ရမည်။– သံလွင်သီးကို ထောင်း၍ရသော သံလွင်ဆီသုံးလေးဃနှင့်ရောသော
၆ မုန့်ညက်တသြဲမဲကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။– ဤရွေ့ကား၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာ စီရင်တော်မူသည်

To Contents

အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွေးကြိုင်သောအနှံ
နှင့် မီးဖြင့်ပြုသောပူဇော်သက္ကာ၊ အစဉ်အမြဲပြုရ
၇ သော မီးရှို့ရာယဇ်ဖြစ်သတည်း။– သိုးသငယ်တ
ကောင်နှင့်အတူ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာ
ဘို့၊ စပျစ်ရည်သုံးလောင်းကို ပူဇော်၍၊ သန့်ရှင်း
ရာဌာနခွဲ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာဘို့၊ ထာ
၈ ဝရဘုရားအား သွန်းလောင်းရမည်။– အခြား
သောသိုးသငယ်ကို ညဦးယံ၌ပူဇော်သောအခါ၊
နံနက်ယံ၌ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်း
ရာပူဇော်သက္ကာ ပါသည်နည်းတူပါလျက်၊ ထာဝ
ရဘုရားအဘို့ မွေးကြိုင်သောအနှံနှင့်ပြည့်စုံ၍
၉ မီးဖြင့်ပူဇော်သောယဇ်ကို ပြုရမည်။– နေ့တိုင်း
၁၀ အစဉ်ပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်၊ သွန်းလောင်းရာ
ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ဥပုသ်နေ့ရက်၌ အခါမလည်
အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်နှစ်ကောင်ကိုဎင်း၊
သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာပါလျက်၊ ဘောဇဉ်
ပူဇော်သက္ကာဘို့၊ ဆီရောသောမုန့်ညက် နှစ်ဆြွဲမဲ
ကိုဎင်းပူဇော်ရမည်။

၁၁ လဆန်းတရက်နေ့၌၊ အသက်ပျိုသော နွား
ထီးနှစ်ကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်၊
အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်တို့ကို၊
ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ဖြစ်၍ ပူဇော်ရ
၁၂ မည်။– နွားတကောင်အဘို့၊ ဆီရောသောမုန့်
ညက် သုံးဆြွဲမဲ၊ သိုးတကောင်အဘို့၊ ဆီရော
၁၃ သောမုန့်ညက် နှစ်ဆြွဲမဲ– သိုးသငယ်တကောင်
အဘို့၊ ဆီရောသောမုန့်ညက် တဆြွဲမဲစီတည်းဟူ
သော ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့်တကွ၊ ထာဝရ
ဘုရားအားမီးဖြင့်ပူဇော်၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပြုရ
၁၄ မည်။– သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာဘို့ကား၊
နွားတကောင်နှင့် စပျစ်ရည်ခြောက်လောဃ၊
သိုးတကောင်နှင့် လေးလောဃ၊ သိုးသငယ်တ
ကောင်နှင့် သုံးလောဃကို ပူဇော်ရမည်။ ထိုသို့
လတိုင်းအစဉ်မပြတ် မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်ရ
၁၅ မည်။– နေ့တိုင်းအစဉ်ပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်၊
သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ အပြစ်
ဖြေရာယဇ်ဘို့ ထာဝရဘုရားအား ဆိတ်သငယ်
တကောင်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။

၁၆ ပဋမလ တဆယ်လေးရက်နေ့၌၊ ထာဝရဘု
၁၇ ရား၏ပသခါပွဲဖြစ်၏။– ၎င်းလတဆယ်ငါးရက်
နေ့၌ ပွဲကိုခံရမည်။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမဲ
၁၈ မုန့်ကို စားရကြမည်။– ပဋမနေ့၌ ဓမ္မစည်းဝေး
ခြင်းကိုပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။–
၁၉ ထာဝရဘုရားအား မီးဖြင့်ပြုသောယဇ်တည်းဟူ
သော အသက်ပျိုသော နွားထီးနှစ်ကောင်၊ သိုး
ထီးတကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုး
သငယ်ခုနစ်ကောင်တို့ကို မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူ
၂၀ ဇော်ရမည်။– နွားတကောင်လျှင် ဆီရောသော
မုန့်ညက်သုံးဆြွဲမဲ၊ သိုးတကောင်လျှင် နှစ်ဆြွဲမဲ၊–
၂၁ သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်စေ့အောင်၊ တကောင်
လျှင် တဆြွဲမစီနှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ပြုရ
၂၂ မည်။– အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုအံ့သောငှါ၊ အပြစ်
ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်တကောင်ကိုလည်း ပူဇော်ရ
၂၃ မည်။– နေ့ရက်အစဉ် နံနက်တိုင်းပူဇော်သော မီး
ရှို့ရာယဇ်မှတပါး၊ ထိုယဇ်များကို ထပ်၍ပူဇော်ရ
၂၄ မည်။– ထိုသို့ အစဉ်အမြဲပူဇော်သောမီးရှို့ရာ
ယဇ်၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး ခု
နစ်ရက်ပတ်လုံး တနေ့တနေ့လျှင် ထာဝရဘုရား
အဘို့ မွေးကြိုင်သောအနှံနှင့် မီးဖြင့်ပြုသော ပူ
ဇော်သက္ကာအစာအာဟာရကို ပူဇော်ရမည်။–
၂၅ သတ္တမနေ့၌လည်း၊ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြုရ
မည်။ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။

၂၆ ထိုမှတပါး၊ သိတင်းခုနစ်သိတင်းစေ့ပြီးမှ၊
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာအသစ်ကို ထာဝရဘုရား
ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သောနေ့၊ အဦးသီးသောအ
သီးနေ့ရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ လော
၂၇ ကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။– ထာဝရဘုရားအဘို့ မွေး
ကြိုင်သောအနှံနှင့် မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျို
သော နွားထီးနှစ်ကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အ
ခါမလည်သော သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်တို့ကို ပူ
၂၈ ဇော်ရမည်။– နွားတကောင်လျှင် ဆီရောသော
မုန့်ညက်သုံးဆြွဲမဲ၊ သိုးတကောင်လျှင် နှစ်ဆြွဲမဲ၊–
၂၉ သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်စေ့အောင်၊ တကောင်
လျှင်တဆြွဲမစီနှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ ပြုရ
၃၀ မည်။– အပြစ်ဖြေခြင်းကိုပြုအံ့သောငှါ၊ ဆိတ်သ
၃၁ ငယ်တကောင်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။– ထိုသို့အ
စဉ်အမြဲပူဇော်သော မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်
သက္ကာမှတပါး၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာနှင့်
တကွ၊ အပြစ်မပါသော ယဇ်ကောင်များတို့ကို
ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။

၂၉

၁ သတ္တမလ၊ ပဋမနေ့ရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်း
ကိုပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။ တံပိုး
၂ မှုတ်ခြင်းကို ပြုရသောနေ့ဖြစ်၏။– ထာဝရဘု
ရားအဘို့ မွေးကြိုင်သောအနှံနှင့် မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့
အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတ
ကောင်၊ အခါမလည်အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်

To Contents

၃ ခုနစ်ကောင်တို့ကို ပူဇော်ရမည်။- နွားတကောင် လျှင် ဆီရောသောမုန့်ညက် သုံးသြဖဲ့၊ သိုးတ
၄ ကောင်လျှင် နှစ်သြဖဲ့၊- သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင် စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင် တသြဖဲ့စီနှင့် ဘော
၅ ဇင်ပူဇော်သက္ကာ ပြုရမည်။- အပြစ်ဖြေခြင်းကို ပြုအံ့သောငှါ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်
၆ တကောင်ကိုလည်း ပူဇော်ရမည်။- ထိုသို့ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ လဆန်းနေ့မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် သူ၏ ဘောဇင်ပူဇော်သက္ကာ၊ နေ့တိုင်းပြုသောမီးရှို့ရာယဇ်နှင့် သူ၏ဘောဇင်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် မီးဖြင့်ပြုသောယဇ်
၇ ပူဇော်သက္ကာကို ပူဇော်ရမည်။- ၎င်းလ၊ ဒသမနေ့ရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကိုပြု၍ ခြိုးခြံစွာ
၈ ကျင့်ရမည်။ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ရ။- ထို နေ့၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသောနွားထီးတကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည်အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်တို့ကို ပူဇော်ရ
၉ မည်။- နွားတကောင်လျှင် ဆီရောသောမုန့်ညက် သုံးသြဖဲ့၊ သိုးတကောင်လျှင် နှစ်သြဖဲ့၊-
၁၀ သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင် တသြဖဲ့စီနှင့် ဘောဇင်ပူဇော်သက္ကာပြုရ
၁၁ မည်။- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့လည်း၊ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကို ပူဇော်ရမည်။ ထိုသို့အပြစ်ဖြေခြင်းငှါ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်၊ သူ၏ဘောဇင်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာမှတပါး ထပ်၍ပြုရမည်။

၁၂ ၎င်းလ တဆယ်ငါးရက်နေ့၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကိုမလုပ်ဘဲ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရားအဘို့ ပွဲခံရမည်။-
၁၃ ပဌမနေ့၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွေးကြိုင်သောအနံ့နှင့် မီးဖြင့်ပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အသက်ပျိုသော နွားထီးဆယ်သုံးကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည်အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်
၁၄ ဆယ်လေးကောင်တို့ကို ပူဇော်ရမည်။- နွားဆယ်သုံးကောင်စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင် ဆီရောသောမုန့်ညက် သုံးသြဖဲ့စီ၊ သိုးနှစ်ကောင်စေ့
၁၅ အောင်၊ တကောင်လျှင် နှစ်သြဖဲ့စီ၊- သိုးသငယ်ဆယ်လေးကောင်စေ့အောင်၊ တကောင်လျှင် တ
၁၆ သြဖဲ့စီနှင့် ဘောဇင်ပူဇော်သက္ကာပြုရမည်။- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကို အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇင်ပူဇော်သက္ကာမှတပါး
၁၇ ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။- ဒုတိယနေ့၌၊ အသက်ပျိုသော နွားထီးဆယ်နှစ်ကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည်အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်
၁၈ ဆယ်လေးကောင်ကို၎င်း၊- သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ် အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ဘောဇင်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်
၁၉ သက္ကာကို၎င်း၊- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကို၎င်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇင်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။-
၂၀ တတိယနေ့၌ နွားထီးဆယ်တကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသ
၂၁ ငယ်ဆယ်လေးကောင်ကို၎င်း၊- သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ်အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ဘောဇင်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူ
၂၂ ဇော်သက္ကာကို၎င်း၊- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်တကောင်ကို၎င်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇင်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ထပ်၍ ပူဇော်ရမည်။-
၂၃ စတုတ္ထနေ့၌ နွားထီးဆယ်ကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်
၂၄ ဆယ်လေးကောင်ကို၎င်း၊- သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ် အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ဘောဇင်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်
၂၅ သက္ကာကို၎င်း၊- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်တကောင်ကို၎င်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇင်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူ
၂၆ ဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။- ပဉ္စမနေ့၌ နွားထီးကိုးကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ဆယ်လေး
၂၇ ကောင်ကို၎င်း၊- သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ်အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ဘောဇင်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို
၂၈ ၎င်း၊- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကို၎င်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇင်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူ
၂၉ ဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။- ဆဋ္ဌမနေ့၌၊ နွားထီးရှစ်ကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ဆယ်လေး
၃၀ ကောင်ကို၎င်း၊- သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ်အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ ဘောဇင်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို

To Contents

၃၁ ၎င်း၊- အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်တကောင်ကို
ဝင်း၊ အစဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘော
ဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ
၃၂ မှတပါး ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။- သတ္တမနေ့၌ နွား
ထီးခုနစ်ကောင်၊ သိုးထီးနှစ်ကောင်၊ အခါမလည်
အပြစ်မပါသော သိုးသငယ်ဆယ်လေးကောင်ကို
၃၃ ဝင်း၊- သိုး၊ နွား၊ သိုးသငယ်အနည်းအများအ
လိုက်၊ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ဘောဇဉ်ပူဇော်
သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကိုဝင်း၊-
၃၄ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်တကောင်ကိုဝင်း၊ အ
စဉ်အမြဲပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်
သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊
၃၅ ထပ်၍ပူဇော်ရမည်။- အဋ္ဌမနေ့၌ ဓမ္မစည်းဝေး
ခြင်းကို ပြုရမည်။ လောကီအလုပ်ကို မလုပ်ရ။-
၃၆ ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ မွေးကြိုင်သောအနံ့
နှင့် မီးဖြင့်ပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ နွားထီးတ
ကောင်၊ သိုးထီးတကောင်၊ အခါမလည် အပြစ်မ
၃၇ ပါသော သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်ကိုဝင်း၊- သိုး၊
နွား၊ သိုးသငယ်အနည်းအများအလိုက်၊ ထုံးစံရှိ
သည်အတိုင်း ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်း
၃၈ လောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကိုဝင်း၊- အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်ဘို့ ဆိတ်တကောင်ကိုဝင်း၊ အစဉ်အမြဲပြု
သော မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊
သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာမှတပါး၊ ထပ်၍ပူ
၃၉ ဇော်ရမည်။- ထိုသို့သစ္စာဂတိရှိ၍ ပြုသောပူဇော်
သက္ကာ၊ အလိုလိုပြုသောပူဇော်သက္ကာ၊ မီးရှို့ရာပူ
ဇော်သက္ကာ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်း
ရာပူဇော်သက္ကာ၊ မိဿဟာယပူဇော်သက္ကာမှတ
ပါး၊ ချိန်းချက်သောပွဲတို့၌ ထာဝရဘုရားအား
၄၀ ထပ်၍ပူဇော်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထိုသို့
မောရှေသည်၊ မိမိအား ထာဝရဘုရား မှာထား
တော်မူသမျှတို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
အား ဆင့်ဆိုလေ၏။

၃၀

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကား
ကို မောရှေသည်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့တွင်
အမျိုးအနွယ်တို့၌ မင်းဖြစ်သောသူတို့အား ဆင့်
၂ ဆိုသည်ကား၊- လူယောကျ်ားသည် ထာဝရဘု
ရားအား သစ္စာဂတိပြုသော်၎င်း၊ ကိုယ်စိတ်ဝိ
ညာဉ်၌ ချည်နှောင်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသော်
၎င်း၊ မိမိပြောသောစကားကို မဖျက်ဘဲ၊ မိမိနှုတ်
ထွက်ရှိသည်အတိုင်း ပြုရမည်။
၃ မိန်းမသည် အဘအိမ်၌အသက်ငယ်စဉ်အခါ၊
ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိပြုသော်၎င်း၊ ကိုယ်
၄ ၌ကိုယ်ချည်နှောင်သော်၎င်း၊- ထိုသစ္စာစကား၊
ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သောစကားကို
အဘသည်ကြားလျက် တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင်
ထိုသစ္စာစကားရှိသမျှတို့နှင့် ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌
ချည်နှောင်သော စကားဟူသမျှတို့သည် တည်ရ
၅ ကြမည်။- သို့မဟုတ် အဘသည်ကြားသောနေ့
၌ မြစ်တားလျှင်၊ ထိုသစ္စာစကားမည်မျှ၊ ကိုယ်
စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သောစကားမည်မျှ မ
တည်ရ။ အဘမြစ်တားသောကြောင့်၊ ထာဝရဘု
ရား လွှတ်တော်မူမည်။
၆ မိန်းမသည် လင်ရှိလျက်၊ သစ္စာဂတိပြု၍
ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်ခြင်း၄ါ နှုတ်မြွက်
၇ သောအခါ၊- လင်သည်ကြားလျှင်၎င်း၊ ကြားသော
နေ့၌ တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင်၎င်း၊ ထိုသစ္စာစကား၊
ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သောစကား
၈ တည်ရမည်။- သို့မဟုတ် လင်သည်ကြားသော
နေ့၌ မြစ်တားလျှင်၊ ထိုသစ္စာစကား၊ ကိုယ်စိတ်
ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သောစကားကို လင်သည်
ပယ်၍၊ ထာဝရဘုရားလည်း လွှတ်တော်မူမည်။
၉ လင်သေသောမိန်းမ၊ လင်နှင့်ကွာသောမိန်းမ
သည် ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သော သစ္စာ
၁၀ ဂတိအလုံးစုံတို့သည် တည်ရကြမည်။- လင်အိမ်
၌ရှိစဉ်အခါ၊ သစ္စာဂတိပြုသော်၎င်း၊ ကျိန်ဆိုခြင်း
အားဖြင့် ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်သော်
၁၁ ၎င်း၊- လင်သည်ကြားသော်လည်း မမြစ်တား
တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင်၊ ထိုသစ္စာဂတိရှိသမျှ ကိုယ်
စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်ခြင်းရှိသမျှတို့သည်
၁၂ တည်ရကြမည်။- သို့မဟုတ် လင်သည်ကြား
သောနေ့၌ ရှင်းရှင်းပယ်ဘူးလျှင်၊ သစ္စာဂတိနှင့်
၎င်း၊ စိတ်ဝိညာဉ်၌ ချည်နှောင်ခြင်းနှင့်၎င်း ဆိုင်
သောစကားမည်မျှ မတည်ရ။ လင်သည် ပယ်
သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားလည်း လွှတ်တော်
၁၃ မူမည်။- ခပ်သိမ်းသောသစ္စာဂတိ၊ ခြိုးခြံစွာကျင့်
ခြင်းနှင့် ဆိုင်သမျှသော အချည်အနှောင်ကျိန်ဆို
ခြင်းတို့ကို၊ လင်သည် တည်စေပိုင်သောအခွင့်၊
၁၄ ပယ်ပိုင်သောအခွင့် ရှိ၏။- လင်သည် တနေ့ထက်
တနေ့ တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင်၊ မယားပြုသော
သစ္စာဂတိရှိသမျှတို့နှင့် မယားသို့ ချည်နှောင်ခြင်း
ရှိသမျှတို့ကို တည်စေ၏။ ကြားသောနေ့၌ တိတ်
၁၅ ဆိတ်စွာနေသောကြောင့် တည်စေပြီ။- ထိုစ
ကားကို ကြားသောနေ့နောက်မှ၊ လင်သည် ပယ်
အံ့သောင့်ငြိုငြဲလျှင်၊ မယားအပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်ခံ

To Contents

၁၆ ရမည်။– ဤရွှေကား၊ မယားနှင့် လင်စပ်ကြားခံ
ငင်း၊ အဘအိမ်မှာ အသက်နုငယ်သောသမီးနှင့်
အဘစပ်ကြားခံငင်း၊ မောရှေအားဖြင့် ထာဝရဘု
ရားထားတော်မူသော ပညတ်တရားဖြစ်သတည်း။

၃၁

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ မိဒျန်အမျိုးသားတို့
၂ သည် ကလသရေလအမျိုးသားတို့ကို ပြစ်မှားသော
အပြစ်အလျောက် ကလသရေလအမျိုးသားဘက်၌
နေ၍ တရားစီရင်လော့။ သို့ပြီးမှ သင်သည် မိမိ
လူမျိုးစည်းဝေးရာသို့ သွားရမည်ဟု မောရှေအား
၃ မိန့်တော်မူ၏။– မောရှေသည်လည်း လူများတို့
ကိုခေါ်၍ အချို့တို့သည် လက်နက်ကိုကိုင်လျက်၊
မိဒျန်အမျိုးသားတို့သို့စစ်ချီ၍ ထာဝရဘုရား
၄ ဘက်၌ တရားစီရင်စေ။– ကလသရေလအမျိုးအ
နွယ်တို့တွင် တမျိုးတမျိုးထဲက၊ လူတထောင်စီ
၅ ရွေး၍ စစ်ချီစေဟု စီရင်သည်အတိုင်း။– ကလသရေ
လအမျိုးသား အထောင်အသောင်းတို့တွင် တမျိုး
တမျိုးထဲက၊ စစ်တိုက်လက်နက်ပါသောသူ တ
ထောင်စီ၊ လူပေါင်းတသောင်းနှစ်ထောင်ကိုအပ်
၆ ၍။– မောရှေသည်ထိုသူတို့ကိုလင်း၊ သန့်ရှင်းသော
လက်နက်နှင့်တကွ၊ မှုတ်ရာတံပိုးတို့ကိုကိုင်
သော ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာသား ဖိနဟတ်
၇ ကိုလင်း စစ်ချီစေ၏။– မောရှေအား ထာဝရဘု
ရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသူတို့သည်
မိဒျန်အမျိုးသားတို့ကိုတိုက်၍ လူယောကျ်ားအ
၈ ပေါင်းတို့ကို သတ်ကြ၏။– အသေသတ်ခြင်းကို
ခံရသောသူတို့တွင် ဧဝိ၊ ရေကင်၊ ဇုရ၊ ဟုရ၊ ရေ
ဘတည်းဟူသော မိဒျန်မင်းကြီးငါးပါးပါကြ၏။
ဗောရသားဗာလမ်ကိုလည်း ထားနှင့်သတ်ကြ
၉ ၏။– ကလသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ မိဒျန်မိန်း
မများ၊ သူငယ်များတို့ကို လက်ရသိမ်းယူ၍၊ သိုး၊
ဆိတ်၊ နွားအစရှိသော ဥစ္စာအလုံးစုံတို့ကို လုယူ
၁၀ ကြ၏။– မိဒျန်အမျိုးသားတို့နေသော မြို့ရွာရှိသ
၁၁ မျှတို့ကို မီးရှို့ကြ၏။– ဘမ်းရသောလူ၊ တိရစ္ဆာန်
နှင့်တကွ၊ လက်ရဥစ္စာအလုံးစုံတို့ကို သိမ်းသွား
၁၂ ၍။– မောဘလွင်ပြင် ယော်ဒနခြမ်းနား၊ ယေရိခေါ
မြို့တဘက်၌ တပ်ချလျက်နေသော မောရှေ၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာ၊ ကလသရေလအမျိုးသား
ပရိသတ်တို့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၃ မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာမှစ၍
ပရိသတ်တို့၌ မင်းအပေါင်းတို့သည် ကြိုဆိုခြင်း
၁၄ ငါ တပ်ပြင်သို့ထွက်သွားကြ၏။– မောရှေသည်
စစ်တိုက်ရာမှပြန်လာသော တပ်မှူးများ၊ ဗိုလ်
၁၅ မင်းများတို့ကို အမျက်ထွက်၍၊– သင်တို့သည်
မိန်းမအပေါင်းတို့ကို အဘယ်ကြောင့် အသက်
၁၆ ရှင်စေကြသနည်း။– ကလသရေလအမျိုးသားတို့
သည်၊ ပေဂုရဘုရားအမှုဌ် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်
မှားစေခြင်းငှါ၊ ဤမိန်းမတို့သည် ဗာလမ်ပေး
သော အကြံကိုလိုက်၍ ပြုကြသောကြောင့်၊ ထာ
ဝရဘုရား၏ပရိသတ်၌ ဘေးရောက်လေသည်တ
၁၇ ကား။– ထိုကြောင့်၊ သူငယ်ယောကျ်ားအပေါင်း
ကိုငင်း၊ ယောကျ်ားနှင့်ဆက်ဆံဘူးသော မိန်းမ
၁၈ အပေါင်းကိုငင်း သတ်ကြလော့။– ယောကျ်ားနှင့်
မဆက်ဆံဘူးသော မိန်းမငယ်အပေါင်းတို့ကို၊ မိ
၁၉ မိတို့အဘို့ အသက်ချမ်းသာပေးကြလော့။– သင်
တို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တပ်ပြင်မှာနေရကြ
မည်။ လူကိုသတ်သောသူ၊ အသေကောင်ကိုထိ
သောသူ အပေါင်းတို့ကိုယ်ကိုငင်း၊ သိမ်းယူသော
သူတို့ကိုငင်း၊ တတိယနေ့၊ သတ္တမနေ့၌ စင်ကြယ်
၂၀ စေကြလော့။– သင်တို့အဝတ်နှင့် သားရေတန်
ဆာရှိသမျှ၊ ဆိတ်မွေးဖြင့်ရက်သောအရာ၊ သစ်
သားဖြင့်လုပ်သောအရာရှိသမျှတို့ကို စင်ကြယ်
စေကြလော့ဟု မှာထားလေ၏။

၂၁ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာသည်လည်း၊ စစ်
တိုက်သွားသော စစ်သူရဲတို့ကိုခေါ်၍၊ မောရှေ၌
ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော ပညတ်တရား
၂၂ ဟူမူကား။– ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ၊ ကြေးဖြူ၊ ခဲအ
၂၃ စရိုသော၊– မီးကိုခံနိုင်သော အရာရှိသမျှတို့ကို
မီးအလယ်၌သွားစေသဖြင့် စင်ကြယ်စေရမည်။
သို့ရာတွင် စင်ကြယ်စေသောရေဖြင့်လည်း စင်
ကြယ်စေရမည်။ မီးမခံနိုင်သော အရာရှိသမျှတို့
၂၄ ကို ရေအလယ်၌သွားစေရမည်။– သတ္တမနေ့၌
မိမိအဝတ်ကို လျှော်ဖြူးမှ၊ စင်ကြယ်ခြင်းရှိ၍၊
တပ်ထဲသို့ဝင်ရကြမည်ဟု မှာထားလေ၏။

၂၅ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်နှင့် ယဇ်ပုရော
၂၆ ဟိတ်ဧလာဇာ၊– ပရိသတ်အဆွေအမျိုး သူကြီး
တို့သည်၊ ယခုလက်ရသိမ်းယူခဲ့သော ဥစ္စာ၊ လူ၊
၂၇ တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကိုယူ၍၊– ထက်ဝက်ခွဲပြီး
လျှင် တဝက်ကိုစစ်မှုထမ်း၍ အတိုက်သွားသော
သူတို့အားငင်း၊ တဝက်ကို ပရိသတ်အပေါင်းတို့
၂၈ အားငင်း ဝေပေးလော့။– စစ်တိုက်သွားသော စစ်
သူရဲတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားအား ပေးရသောအ
ခွန်ကိုခွဲ၍ လူ၊ နွား၊ မြည်း၊ သိုးအကောင်ငါးရာ
၂၉ တွင် တကောင်ကို ကောက်ယူပြီးလျှင်၊– သူတို့ခံ
ရသော ထက်ဝက်အတို့ထဲကနှုတ်၍၊ ထာဝရဘု
ရားရှေ့တော်၌ ချီမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာပြုဘို့

To Contents

ရာ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာအား ပေးရမည်။- ၃၀ ကလသရေလအမျိုးသားခံရသော ထက်ဝက်အဘို့ ထဲကလည်း လူ၊ နွား၊ မြည်း၊ သိုးအစရှိသော တိရစ္ဆာန်မျိုးအကောင်ငါးဆယ်တို့တွင် တကောင်ကိုကောက်ယူ၍ ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်ကိုစောင့်သော လေဝိသားတို့အားပေးရမည်ဟု၊- ၃၁ မောရှေအား ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာတို့သည် ပြုလေ၏။

၃၂ စစ်သူရဲတို့သည် လက်ရသိမ်းယူခဲ့၍ ကျန်ကြွင်းသော ဥစ္စာပေါင်းကား၊ သိုးခြောက်သိန်းခု ၃၃ နှစ်သောင်းငါးထောင်၊- နွားခုနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်၊- ၃၄ မြည်းခြောက်သောင်းတထောင်၊- ၃၅ ယောကျ်ားနှင့် မဆက်ဆံဘူးသောမိန်းမ သုံး ၃၆ သောင်းနှစ်ထောင် ရှိသတည်း။- စစ်တိုက်သွား သောသူတို့ခံရသော ထက်ဝက်အဘို့ကား၊ သိုး သုံးသိန်း သုံးသောင်းခုနှစ်ထောင်ငါးရာ ရှိသည် ၃၇ ဖြစ်၍၊- ထာဝရဘုရားခံရသောအခွန်ကား၊ သိုး ၃၈ ခြောက်ရာခုနှစ်ဆယ်ငါးကောင်တည်း။- နွားသုံး သောင်းခြောက်ထောင် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘု ရားခံရသောအခွန်ကား၊ နွားခုနှစ်ဆယ်နှစ်ကောင် ၃၉ တည်း။- မြည်းသုံးသောင်းငါးရာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားခံရသောအခွန်ကား၊ မြည်းခြောက် ၄၀ ဆယ်တကောင်တည်း။- လူတသောင်းခြောက် ထောင် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားခံရသောအ ၄၁ ခွန်ကား၊ လူသုံးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။- ထာ ဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေ သည် ရှေ့တော်၌ချီမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာပြု ဘို့ရာအခွန်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာအား ၄၂ အပ်ပေးလေ၏။- တဖန် စစ်တိုက်သောသူတို့ လက်မှ မောရှေယူ၍၊ ကလသရေလအမျိုးသား၊- ၄၃ ပရိသတ်တို့ခံရသော ထက်ဝက်အဘို့ကား၊ သိုး ၄၄ သုံးသိန်းသုံးသောင်းခုနှစ်ထောင်ငါးရာ၊- နွား ၄၅ သုံးသောင်းခြောက်ထောင်၊- မြည်းသုံးသောင်း ၄၆ ငါးရာ၊- လူတသောင်းခြောက်ထောင် ရှိသည် ၄၇ ဖြစ်၍၊- ကလသရေလအမျိုးသားခံရသော ထက် ဝက်အဘို့ လူ၊ တိရစ္ဆာန် အကောင်ငါးဆယ်တို့ တွင် တကောင်ကို မောရှေကောက်ယူ၍ ထာဝရ ဘုရား၏တဲတော်ကိုစောင့်သော လေဝိသားတို့ အားပေး၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ ၏။

၄၈ လူတရာ၊ တထောင်ကိုအုပ်သောတပ်မှူး များ၊ ဗိုလ်များတို့သည်လည်း၊ မောရှေထံသို့ချဉ်း ၄၉ ကပ်၍၊- ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် အုပ်သောစစ် သူရဲတို့ကို စာရင်းယူပြန်၍၊ လူတယောက်မျှ မ ၅၀ လျော့ပါ။- ထို့ကြောင့် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အသက်အဘိုးကိုဖြေတို့ရာ လူအသီးအသီးရသော ရွှေတန်ဆာ၊ လည်ဆွဲ၊ လက်ကောက်၊ လက်စွပ်၊ နားတောင်း၊ နှာခေါင်းဆွဲဘူးတို့ကို ထာဝရဘုရား အားပူဇော်လျက် ဆောင်ခဲ့ပါပြီဟု လျှောက်ဆို ၅၁ လျှင်၊- မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာတို့ သည်၊ ထိုရွှေတည်းဟူသော လုပ်ပြီးသောတန် ၅၂ ဆာ ရှိသမျှတို့ကို ခံယူကြ၏။- ထိုသို့စစ်သူရဲအ ၅၃ သီးအသီးတို့သည် မိမိတို့အတို့သိမ်းယူ၍၊ တပ် မှူးများ၊ ဗိုလ်များတို့သည် ထာဝရဘုရားအားပူ ဇော်သော ရွှေချိန်ပေါင်းကား၊ တရာခြောက်ဆယ် ခုနစ်ပိသာနှင့် အကျပ်ငါးဆယ်ရှိသတည်း။- ၅၄ တပ်မှူးများ၊ ဗိုလ်များပူဇော်သောရွှေကို မောရှေ နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာတို့သည်ယူ၍၊ ကလ သရေလအမျိုးသားတို့ကို ထာဝရဘုရားအောက် မေ့တော်မူဘို့ရာ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်၌ သွင်းထားကြ၏။

၃၂

၁ ရုဗင်အမျိုးသားနှင့် ဂဒ်အမျိုးသားတို့သည် အလွန်များပြားသော တိရစ္ဆာန်တို့နှင့် ကြွယ်ဝသည်ဖြစ်၍၊ ယာဇာပြည်၊ ဂိလဒ်ပြည်တို့ဌ တိရစ္ဆာန်ကျက်စားစရာဘို့ ကောင်းသည်ကိုမြင်ကြ ၂ လျှင်၊- မောရှေနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာ အ စရှိသော ပရိသတ်တို့တွင် မင်းများတို့ထံသို့လာ ၃ ၍၊- အတရုတ်၊ ဒိဘုန်၊ ယာဇာ၊ နိမရ၊ ဟေရှဘုန်၊ ဧလာလေ၊ ရှေဘံ၊ နေဗော၊ ဗောနတည်းဟူသော၊- ၄ ကလသရေလပရိသတ်ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရား လုပ် ကြံတော်မူသော ဤပြည်သည် တိရစ္ဆာန်နှင့် တော်လျော်ပါ၏။ ကိုယ်တော် ကျွန်တို့၌လည်း ၅ တိရစ္ဆာန်များပြားပါ၏။- သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့ သည် ရှေ့တော်၌မျက်နှာရလျှင်၊ ဤပြည်ကို ကိုယ်တော် ကျွန်တို့အားအပိုင်ပေးတော်မူပါ။ ၆ ကျွန် တော်တို့ကို ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ ပို့ ဆောင်တော်မမူပါနှင့်ဟု လျှောက်ကြ၏။- မော ၇ ရှေကလည်း၊ သင်တို့သည် ဤအရပ်၌နေရစ်၍၊ သင်တို့ ညီအစ်ကိုများတို့သည် စစ်တိုက်သွားရ ၈ မည်လော။- ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည် သို့ ကလသရေလအမျိုးသားတို့သည် မကူးမသွား မည်အကြောင်း၊ သူတို့စိတ်ကို အဘယ်ကြောင့် ၉ ဖျက်ကြသနည်း။- ပြည်တော်ကို ကြည့်ရှုစေ ခြင်းငှါ၊ သင်တို့အဘတို့ကို ကာဒေရှဗာနာအရပ်

To Contents

၉ က ငါစေလွှတ်သောအခါ ထိုသို့ပြုကြ၏။- ဧရ
ကောလချောင်းသို့သွား၍ ပြည်တော်ကို ကြည့်
မြင်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်သို့
ကလသရေလအမျိုးသားတို့သည် မသွားမည်အ
၁၀-၁၂ ကြောင်း သူတို့စိတ်ကိုဖျက်ကြ၏။- ထိုအ
ခါ ထာဝရဘုရားသည် အမျက်တော်ထွက်လျက်၊
အကယ်စင်စစ် အာဖြဟံ၊ ကလောက်၊ ယာကုပ်တို့
အား ငါကျိန်ဆို၍ပေးသောပြည်ကို၊ အဲဂုတ္တု
ပြည်မှ ထွက်လာသောသူတို့တွင် ကေနက်အမျိုး
ယေဖုန္နာ၏သားကာလက်နှင့် နုန်၏သားယောရှု
မှတပါး၊ အဘယ်သူမျှ ငါ့နောက်သို့ လုံးလုံးမ
လိုက်သောကြောင့်၊ အသက် နှစ်ဆယ်လွန်သော
သူ တစုံတယောက်မျှ မမြင်ရ။ ထိုသူနှစ်ယောက်
သာ ထာဝရဘုရားနောက်သို့ လုံးလုံးလိုက်ကြပြီ
၁၃ ဟု ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။- ထိုသို့ ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ ဆိုးသောအမှုကိုပြုသော လူအပေါင်းတို့
သည် မပျက်စီးမီတိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရား
သည် ကလသရေလအမျိုးသားတို့ကို အမျက်ထွက်
၍ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး တောဒ်လှည့်လည်
၁၄ စေတော်မူ၏။- ယခုမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်
ကလသရေလအမျိုးသားတို့ကို သာ၍ပြင်းစွာ အ
မျက်တော်ထွက်စေမည်အကြောင်း၊ သာ၍ဆိုး
သောသူတည်းဟူသော သင်တို့သည် သင်တို့အ
၁၅ ဘများကိုယ်စား ပေါ်ထကြပြီတကား။- သင်တို့
သည် နောက်တော်သို့မလိုက်ဘဲ လွဲသွားကြ
လျှင်၊ တဖန် ကလသရေလအမျိုးသားတို့ကို တော
၌စွန့်ပစ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ဤလူမျိုး
အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်ဟု ဂဒ်အမျိုး
သား၊ ရုဗင်အမျိုးသားတို့အား ပြန်ပြော၏။
၁၆ ထိုသူတို့သည်၊ အနီးအပါးသို့ချဉ်းကပ်၍၊
ကျွန်တော်တို့သည် ကျွန်တော်တို့ တိရစ္ဆာန်များ
အတို့ ဤအရပ်၌သိုးခြံတို့ကိုလှင်း၊ ကျွန်တော်တို့
သူငယ်များအတို့ မြို့တို့ကိုလှင်း တည်ပါမည်။-
၁၇ သို့ရာတွင် ကလသရေလအမျိုးသားတို့ကို သူတို့နေ
ရာအရပ်သို့ မပို့မဆောင်မီတိုင်အောင်၊ ကျွန်
တော်တို့သည်လက်နက်ကိုင်လျက် သူတို့ရှေ့မှာ
သွားပါမည်။ ဤပြည်၌ ကျွန်ကြွင်းသေးသော
လူတို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့သူငယ်များသည်
၁၈ ခိုင်ခံ့သောမြို့၌ နေရပါမည်။- ကလသရေလအမျိုး
သားအပေါင်းတို့သည် အမွေခံရသောမြေကို မ
ဝင်စားမီတိုင်အောင် ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်
၁၉ အိမ်သို့မပြန်မလာပါ။- ကျွန်တော်တို့သည်
ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌ သူတို့နှင့်အတူ အမွေကို
မတောင်းမခံပါ။ ကျွန်တော်တို့အမွေခံရာမြေ
သည် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌ ကျပါသည်ဟု
၂၀ လျှောက်ပြန်ကြ၏။- မောရှေကလည်း၊ သို့ဖြစ်
၍ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ လက်
၂၁ နက်ကိုင်လျက် စစ်တိုက်သွားလျှင်၎င်း၊- ထာဝ
ရဘုရားသည် ရန်သူတို့ကို ရှေ့တော်မှနှင်ထုတ်
၍ ထိုပြည်ကို အောင်တော်မမူမီတိုင်အောင်၊-
၂၂ သင်တို့ရှိသမျှသည် လက်နက်ကိုင်လျက် ထာဝ
ရဘုရားရှေ့တော်၌ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ ကူး
သွားလျှင်၎င်း၊ ထိုနောက်မှ ထာဝရဘုရားရှေ့၊
ကလသရေလအမျိုးသားရှေ့၌ အပြစ်ကင်းလွတ်
လျက်၊ ဤပြည်သို့ပြန်လာ၍ ထာဝရဘုရားအ
၂၃ ခွင့်နှင့် အမွေခံရကြမည်။- ထိုသို့မပြုလျှင်မူ
ကား၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှား
ခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ ထိုအပြစ်သည် သင်တို့ကို
၂၄ လိုက်၍မှီလိမ့်မည်။- သူငယ်များအတို့ မြို့တို့ကို
၎င်း၊ သိုးများအတို့ သိုးခြံတို့ကိုလှင်း တည်လုပ်ကြ
လော့။ ယခုပြောသမျှအတိုင်း ပြုကြလော့ဟုဆို
၂၅ လျှင်၊- ဂဒ်အမျိုးသားနှင့် ရုဗင်အမျိုးတို့က၊
ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် သခင်မိန့်တော်မူသည်
၂၆ အတိုင်း ပြုပါမည်။- ကျွန်တော်တို့မယား သား
သူငယ်များနှင့် သိုးနွားအလုံးစုံတို့သည် ဤအ
၂၇ ရပ်၊ ဂိလဒ်မြို့တို့၌ နေရစ်ရပါမည်။- ကိုယ်တော်
ကျွန်အပေါင်းတို့မူကား၊ သခင်မိန့်တော်မူသည်
အတိုင်း၊ လက်နက်ကိုင်လျက် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ကူးသွားပါမည်ဟု
၂၈ လျှောက်ထားကြ၏။- ထိုအမှုကြောင့်၊ မောရှေ
သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာ၊ နုန်၏သား
ယောရှု အစရှိသော ကလသရေလအမျိုးသား အ
၂၉ ဆွေအမျိုးသူကြီးများတို့ကို ခေါ်၍၊- ဂဒ်အမျိုး
သားနှင့် ရုဗင်အမျိုးသားတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်း
ငှါ အသီးအသီးလက်နက်ကိုင်လျက် ထာဝရဘု
ရားရှေ့တော်၌ သင်တို့နှင့်အတူ ယော်ဒန်မြစ်တ
ဘက်သို့ ကူးသွား၍၊ သင်တို့သည် ထိုပြည်ကို
အောင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအမျိုးသားတို့အား ဂိလဒ်
၃၀ ပြည်ကို အပိုင်ပေးရကြမည်။- သို့မဟုတ် သူတို့
သည် လက်နက်ကိုင်လျက် သင်တို့နှင့်အတူမ
ကူးမသွားလျှင်၊ ခါနာန်ပြည်၌ သင်တို့တွင် ကိုယ်
ပိုင်ရာမြေကိုခံယူရကြမည်ဟု မှာထားလေ၏။-
၃၁ ဂဒ်အမျိုးသားနှင့် ရုဗင်အမျိုးသားတို့ကလည်း၊
ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အား မိန့်
တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကျွန်တော်တို့သည် ပြုကြ
၃၂ ပါမည်။- ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌ အမွေခံရပါ

To Contents

မည်အကြောင်း၊ ကျွန်တော်တို့သည် လက်နက်ကိုင်လျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ခါနာန်ပြည်သို့ ကူးသွားပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။-
၂၃ ထိုအခါမောရှေသည် အာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်၏ နိုင်ငံဆိုင်သမျှ၊ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃ၏ နိုင်ငံဆိုင်သမျှသော နယ်မြေမြို့ရွာတို့ကို ဂဒ်အမျိုးသား၊ ရုဗင်အမျိုးသား၊ ယောသပ်၏သား မနာရှေမှဆင်းသက်သော မနာရှေအမျိုးသားတဝက်၌ အပ်ပေးလေ၏။
၂၄ ဂဒ်အမျိုးသားတို့သည် ဒီဗုန်၊ အတရုတ်၊ အာ
၂၅ ရော်၊- အာတရုတ်၊ ရှောဖန်၊ ယာဇာ၊ ယုမ္ဗေဘာ၊-
၂၆ ဗက်နိမရာ၊ ဗေသာရန်မြို့များကိုငင်း၊ သိုးခြံများ
၂၇ ကိုငင်း တည်လုပ်ကြ၏။- ရုဗင်အမျိုးသားတို့
၂၈ သည် ဟေရှဘုန်၊ ဧလာလေ၊ ကိရယသိမ်၊- နေ
ဗော၊ ဗာလမောန်၊ ရှိဗမမြို့များကို အသစ်သော
၂၉ အမည်ဖြင့်သမုတ်၍ တည်ကြ၏။- မနာရှေမှ
ဆင်းသက်သော မာခိရအမျိုးသားတို့သည်၊ ဂိလဒ်မြို့သို့ သွား၍သိမ်းယူပြီးလျှင်၊ အရင်မြို့
၃၀ သား အာမောရိလူတို့ကို နှင်ထုတ်ကြ၏။- မော
ရှေသည် ဂိလဒ်မြို့ကို မနာရှေ၏သား မာခိရအ
၃၁ မျိုးသားတို့အားပေး၍ သူတို့သည်နေကြ၏။- မ
နာရှေအမျိုးသား ယာဇ္ဇရသည်လည်းသွား၍ ဂိ
လဒ်ရွာများကိုသိမ်းယူပြီးမှ၊ ဟာဝုတ်ယာဇ္ဇရအ
၃၂ မည်ဖြင့် သမုတ်လေ၏။- နောဗာသည်လည်း
သွား၍ ကေနတ်မြို့ရွာတို့ကိုသိမ်းယူပြီးမှ၊ မိမိအ
မည်ဖြင့် နောဗာမြို့ဟုသမုတ်လေ၏။

၃၂

၁ မောရှေနှင့် အာရုန်စီရင်၍ အဲဂုတ္တာပြည်မှ
ထွက်လာသော ဣသရေလအမျိုးသား အလုံးအ
ရင်းတို့သည် ခရီးသွားခြင်းအကြောင်းအရာများ
၂ ကို၊- ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အတိုင်း မောရှေ
မှတ်သား၍၊ ထိုခရီးသွားခြင်း အကြောင်းအရာပါ
၃ သောစာရင်းဟူမူကား၊- ပဋမလတဆယ်ငါးရက်
နေ့၌ ရာမသက်မြို့မှ ထွက်လာကြ၏။ ပဿခါပွဲ
ကို ခံပြီးသောနောက်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တာလူအပေါင်းတို့ရှေ့
မှာ ဝါကြွားသောအခြင်းအရာနှင့် ထွက်လာကြ
၄ ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားဒဏ်ခတ်
တော်မူသော သားဦးအပေါင်းတို့ကို အဲဂုတ္တာလူ
တို့သည် သင်္ဂြိဟ်ရကြ၏။ သူတို့၏ဘုရားများကို
လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် တရားစီရင်တော်မူ
၅ ၏။- ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ရာမသက်
မြို့မှပြောင်း၍ သုကုတ်အရပ်၌ စားနေကြ
၆ ၏။- သုကုတ်အရပ်မှပြောင်း၍ တောစပ်နား၊ ဧ
၇ သံမြို့၌ စားနေကြ၏။- ဧသံမြို့မှပြောင်း၍
ဗာလဇေဗုန်မြို့ရှေ့မှာရှိသော ပိဟဟိရုတ်မြို့သို့
တဖန်လည်၍ မိဂဒေါလမြို့ရှေ့၌ စားနေကြ
၈ ၏။- ပိဟဟိရုတ်မြို့မှပြောင်း၍ ပင်လယ်အ
လယ်၌ ရှောက်သွားသဖြင့် ဧသံတောသို့ရောက်
၍၊ ထိုတောထဲ၌ သုံးရက်ခရီးသွားပြီးလျှင်၊ မာရ
၉ အရပ်၌ စားနေကြ၏။- မာရအရပ်မှပြောင်း
၍ ရေတွင်းဆယ်နှစ်တွင်းနှင့် စွန်ပလွံပင်ခုနစ်
ဆယ်ရှိသော ဧလိမ်ရွာသို့ရောက်၍ စားနေကြ
၁၀ ၏။- ဧလိမ်ရွာမှပြောင်း၍ ဧဒုံပင်လယ်နား
၁၁ မှာ စားနေကြ၏။- ဧဒုံပင်လယ်မှပြောင်း၍
၁၂ သိန်တောခွံ စားနေကြ၏။- သိန်တောမှ
ပြောင်း၍ ဒေါဖကာအရပ်၌ စားနေကြ၏။-
၁၃ ဒေါဖကာအရပ်မှပြောင်း၍ အာလုရှအရပ်၌ စား
၁၄ ခန်းချကြ၏။- အာလုရှအရပ်မှပြောင်း၍ လူများ
သောက်စရာရေမရှိသော ရေဖိဒိမ်အရပ်၌ စား
၁၅ ခန်းချကြ၏။- ရေဖိဒိမ်အရပ်မှပြောင်း၍ သိနာ
၁၆ တောခွံ စားနေကြ၏။- သိနာတောမှပြောင်း
၍ ကိဗြုတ်ဟတ္တဝါအရပ်၌ စားနေကြ၏။-
၁၇ ကိဗြုတ်ဟတ္တဝါအရပ်မှပြောင်း၍ ဟာဇရုတ်အ
၁၈ ရပ်၌ စားနေကြ၏။- ဟာဇရုတ်အရပ်မှ
၁၉ ပြောင်း၍ ရိသမအရပ်၌ စားနေကြ၏။- ရိသ
မအရပ်မှပြောင်း၍ ရိမ္မုန်ဖာရက်၌ စားနေကြ
၂၀ ၏။- ရိမ္မုန်ဖာရက်အရပ်မှပြောင်း၍ လိဗနရွာ၌
၂၁ စားနေကြ၏။- လိဗနရွာမှပြောင်း၍ ရိဿအ
၂၂ ရပ်၌ စားနေကြ၏။- ရိဿအရပ်မှပြောင်း၍
၂၃ ကေဟလာသအရပ်၌ စားနေကြ၏။- ကေဟ
လာသအရပ်မှပြောင်း၍ ရာဖာတောင်၌ စားနေ
၂၄ ကြ၏။- ရာဖာတောင်မှပြောင်း၍ ဟာရဒအ
၂၅ ရပ်၌ စားနေကြ၏။- ဟာရဒအရပ်မှပြောင်း
၂၆ ၍ မက္ကလုတ်အရပ်၌ စားနေကြ၏။- မက္က
လုတ်အရပ်မှပြောင်း၍ တာဟတ်အရပ်၌ စား
၂၇ နေကြ၏။- တာဟတ်အရပ်မှပြောင်း၍ တာ
၂၈ ရအရပ်၌ စားနေကြ၏။- တာရအရပ်မှ
၂၉ ပြောင်း၍ မိသကာအရပ်၌ စားနေကြ၏။- မိ
သကာအရပ်မှပြောင်း၍ ဟာရှမောနအရပ်၌ စား
၃၀ နေကြ၏။- ဟာရှမောနအရပ်မှပြောင်း၍
၃၁ မောသရုတ်အရပ်၌ စားနေကြ၏။- မောသ
ရုတ်အရပ်မှပြောင်း၍ ဗဃ်ဒနာန်အရပ်၌ စား
၃၂ နေကြ၏။- ဗဃ်ဒနာန်အရပ်မှပြောင်း၍
ဟောရဂိဒ်ဂဒ်အရပ်၌ စားနေကြ၏။- ဟောရ
ဂိဒ်ဂဒ်အရပ်မှပြောင်း၍ ယုဗ္ဗာသအရပ်၌ စား

To Contents

၃၄ ခန်းချကြ၏။– ယုဟ္ဒာသအရပ်မှပြောင်း၍ ဧဗြော
၃၅ နအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။– ဧဗြောနအရပ်မှ
ပြောင်း၍ ဧဇယုန်ဂါဗာအရပ်၌ စားခန်းချကြ
၃၆ ၏။– ဧဇယုန်ဂါဗာအရပ်မှပြောင်း၍ ဇိနတော၊
၃၇ ကာဒေရအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။– ကာဒေရ အ
ရပ်မှပြောင်း၍ ဧဒုံပြည်အနားမှာ ဟောရတောင်
၃၈ ၌ စားခန်းချကြ၏။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့
သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သောနောက်၊ သက္ကာ
ရာဇဲလေးဆယ်၊ ပဉ္စမလ ပဌမနွေရက်၌ ထာဝရ
ဘုရားအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်အာရုန်သည် ဟောရတောင်ပေါ်သို့တက်
၃၉ ၍ အနိစ္စရောက်လေ၏။– အာရုန်သည် ဟောရ
တောင်ပေါ်မှာ အနိစ္စရောက်သောအခါ၊ အသက်
၄၀ တရာနှစ်ဆယ်သုံးနှစ် ရှိသတည်း။– ခါနာန်ပြည်
တောင်ပိုင်း၌နေသော ခါနနိရှင်ဘုရင် အာရဒ
သည် ဣသရေလအမျိုးသားရောက်ကြောင်းကို
၄၁ ကြား၊လေ၏။– သူတို့သည် ဟောရတောင်မှ
ပြောင်း၍၊ ဇလမောနအရပ်၌ စားခန်းချကြ
၄၂ ၏။– ဇလမောနအရပ်မှပြောင်း၍ ပုနုန်အရပ်၌
၄၃ စားခန်းချကြ၏။– ပုနုန်အရပ်မှပြောင်း၍ သြ
၄၄ ဗုတ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။– သြဗုတ်အရပ်မှ
ပြောင်း၍ ဣဇာဗာရိမ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။–
၄၅ ဣဇာဗာရိမ်အရပ်မှပြောင်း၍ ဒိဗုန်ဂဒ်အရပ်၌
၄၆ စားခန်းချကြ၏။– ဒိဗုန်ဂဒ်အရပ်မှ ပြောင်း၍
အာလမုန်ဒိဗလသိမ်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။–
၄၇ အာလမုန်ဒိဗလသိမ်အရပ်မှပြောင်း၍ နေဗော
တောင်ရှေ့တွင် အာဗရိမ်တောင်ရိုး၌ စားခန်းချ
၄၈ ကြ၏။– အာဗရိမ်တောင်ရိုးမှပြောင်း၍ မောဘ
လွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့တ
၄၉ ဘက်၌ စားခန်းချကြ၏။– ထိုသို့မောဘလွင်ပြင်၊
ယော်ဒန်မြစ်နားမှာ ဗက်ယေရိမုတ်မြို့မှ အာဗေ
လရိတ္တိမ်မြို့တိုင်အောင် စားခန်းချကြ၏။

၅၀ မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါ
မြို့တဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကို
၅၁ ခေါ်၍၊– သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့
အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် ယော်ဒန်
မြစ်ကိုကူး၍ ခါနာန်ပြည်သို့ရောက်ကြသောအ
၅၂ ခါ၊– ထိုပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို နှင်
ထုတ်ရကြမည်။ သူတို့ရေးသောအရုပ်၊ သွန်း
သောရုပ်တုဆင်းတု ရှိသမျှတို့ကို ဖျက်ရကြ
မည်။ သူတို့လုပ်သော ကုန်းရိုးသမျှတို့ကို ဖြိုချရ
၅၃ ကြမည်။– ထိုပြည်ကို သင်တို့အား ငါအပိုင်ပေး
သောကြောင့်၊ ထိုပြည်သားတို့ကိုနှင်ထုတ်၍
၅၄ သင်တို့ကိုယ်တိုင် နေရကြမည်။– သင်တို့အဆွေ
အမျိုးတို့အား စာရေးတံချ၍ ထိုမြေကိုဝေရမည်။
လူများလျှင်များသောမြေ၊ လူနည်းလျှင် နည်း
သောမြေကို ပေးရမည်။ အသီးအသီးတို့သည်
စာရေးတံကျသည်အတိုင်း၊ ဘိုးဘအမျိုးအနွယ်
၅၅ အလိုက် အမွေခံရကြမည်။– သင်တို့သည် ထို
ပြည်သူပြည်သားတို့ကို အကုန်အစင်မနှင်ထုတ်
လျှင်၊ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည် သင်တို့မျက်စိ
၌ အပ်ဖျားကဲ့သို့၎င်း၊ သင်တို့နံဘေး၌ ဆူးကဲ့သို့
၎င်း ဖြစ်၍၊ သင်တို့နေသောပြည်မှာ သင်တို့ကို
၅၆ နှောင့်ရှက်ကြလိမ့်မည်။– ထိုမှတပါး၊ သူတို့အား
ငါကြံစည်သည်အတိုင်း သင်တို့ကိုငါပြုမည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၃၄

၁ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်
သည်ကသနရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
၂ မည်မှာ၊– သင်တို့သည် ခါနာန်ပြည်သို့ ရောက်
ကြသောအခါ၊ သင်တို့အမွေခံရသော ခါနာန်
၃ ပြည်နယ် အပိုင်းအခြားဟူမူကား၊– တောင်မျက်
နှာတွင် ဧနတောင်မှ ဧဒုံပြည်အနားခ္ဍရောက်
လျှင်၊ သောဒုံအိုင်အရှေ့စွန်းသည် တောင်ဘက်
၄ အပိုင်းအခြား ဖြစ်ရမည်။– တောင်ဘက်အပိုင်း
အခြားသည် တောင်မျက်နှာမှလည်၍၊ အာက
ရဗ္ဗိမ်ကုန်းကိုရောက်လျက် ဇိနရွာသို့ရောက်ရ
မည်။ ထိုရွာကပြန်၍ ကာဒေရဗာနာရွာ၊ ဟာဇ
၅ ရဒ္ဒါရွာ၊ အာဇမုန်ရွာကိုရောက်သဖြင့်၊– အာဇမုန်
ရွာမှပြန်၍ အဲဂုတ္တုချောင်းကိုလိုက်လျက် ပင်
၆ လယ်၌ဆုံးရမည်။– အနောက်ဘက်၌ ပင်လယ်
ကြီးသည် အနောက်အပိုင်းအခြား ဖြစ်ရမည်။–
၇ မြောက်ဘက်အပိုင်းအခြားသည် ကြီးသောပင်
လယ်ကထွက်၍ ဟောရတောင်ကို ရှေ့ရှုသွားပြီး
၈ လျှင်၊– ထိုတောင်မှ ဟာမတ်လမ်း၀၊ ဇေဒဒ်ရွာ၊–
၉ ဇိဖြိန်ရွာကိုရောက်၍ ဟာဇရေနန်ရွာ၌ ဆုံးရ
၁၀ မည်။– အရှေ့အပိုင်းအခြားသည် ဟာဇရေနန်
၁၁ ရွာမှထွက်၍ ရှေဖရွာသို့ရောက်ပြီးလျှင်၊– အက္ကန
ရွာအရှေ့၌ရောက်၍ ရိဗလရွာသို့ သွားရမည်။
ထိုရွာမှထွက်၍ ဂနေသရက်အိုင်အရှေ့ကမ်းကို
၁၂ ရောက်သဖြင့်၊– ယော်ဒန်မြစ်ကိုလိုက်၍ သောဒုံ
အိုင်၌ဆုံးရမည်။ ဤရွှေ့ကား၊ သင်တို့ အမွေခံရ
သောပြည်နယ် အပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်းဟု
မိန့်တော်မူ၏။
၁၃ မောရှေကလည်း၊ ဤရွှေ့ကား၊ သင်တို့သည်
စာရေးတံချ၍ အမွေခံရသောပြည်၊ ထာဝရဘု

To Contents

ရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ အမျိုးကိုးမျိုးနှင့် အမျိုးတဝက်၌ ဝေပေးရသောပြည် ဖြစ်သ
၁၄ တည်း။- ရှဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုးသား၊ မနာ
၁၅ ရေအမျိုးသား တဝက်တည်းဟူသော အမျိုးနှစ်
မျိုးနှင့် တဝက်တို့သည် မိမိတို့အမွေခံသောမြေ
ကို ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၊
နေထွက်ရာဘက်၌ ဘိုးဘအဆွေအမျိုးအလိုက်
ခံရကြပြီဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား မှာ
ထားလေ၏။

၁၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမိန့်
၁၇ တော်မူသည်ကား၊- အမျိုးသားတမျိုးလျှင် မင်း
တပါးစီရွေး၍၊ ထိုမင်းတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်
ဧလာဇာ၊ နန်၏သားယောရှုတို့နှင့် ဝိုင်းလျက်၊-
၁၈ ခါနာန်ပြည်ကိုဝေ၍ သင်တို့အား အမွေပေးရကြ
၁၉ မည်။- ရွေးရသောမင်းတို့၏အမည်ကား၊ ယုဒအ
၂၀ မျိုးသားထဲက ယေဖုန္နသား ကာလက်။- ရှိ
မောင်အမျိုးသားထဲက အဓိဟုဒ်သား ရှေမွေ
၂၁ လ။- ဗယ်ာမိန်အမျိုးထဲက ခိသလုန်သား ဧလိ
၂၂ ဒဒ်။- ဒန်အမျိုးကို အုပ်စိုးသောသူ၊ ယောဂလိ
၂၃ သား ဗုက္ကိ။- ယောသပ်သားတို့တွင် မနာရှေအ
၂၄ မျိုးကိုအုပ်စိုးသောသူ၊ ဧဖုဒ်သား ဟံယေလ။- ဧ
ဖရိမ်အမျိုးကို အုပ်စိုးသောသူ၊ ရှိဖတန်သား ကေ
၂၅ မွေလ။- ဇာဗုလုန်အမျိုးကိုအုပ်စိုးသောသူ၊ ပါ
၂၆ နက်သား ဧလိဇဖန်။- ဣသခါအမျိုးကိုအုပ်စိုး
၂၇ သောသူ၊ အဇ္ဇန်သား ပါလတေလ။- အာရှာအ
မျိုးကိုအုပ်စိုးသောသူ၊ ရှေလောမိသား အဟိ
၂၈ ဟုဒ်။- နဿလိအမျိုးကိုအုပ်စိုးသောသူ၊ အမိ
၂၉ ဟုဒ်သား ပေဒဟေလတည်း။- ဤသူတို့သည်
ခါနာန်ပြည်၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား အ
မွေမြေကို ဝေပေးစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားခန့်
ထားတော်မူသောသူ ဖြစ်ကြသတည်း။

၃၅

၁ မောဘလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ယေရိခေါ
မြို့တဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကို
၂ ခေါ်တော်မူ၍၊- သင်သည် ဣသရေလအမျိုး
သားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သူတို့သည် အမွေ
ခံသောမြေ၌ လေဝိသားတို့နေစရာဘို့ မြို့တို့ကို
၄င်း၊ မြို့ပတ်လည်နယ်တို့ကိုလည်း၊ ပေးရကြ
၃ မည်။- ထိုမြို့တို့သည် လေဝိသားနေစရာဘို့ဖြစ်
၍၊ မြို့ပတ်လည်နယ်တို့၌ သိုးနွား အစရှိသော
၄ တိရစ္ဆာန်များနှင့် ဥစ္စာများကိုထားရမည်။- လေ
ဝိသားတို့အားပေးသော မြို့နယ်တို့ကို မြို့ပြင်
ပတ်လည်၌ အတောင်တထောင် ကျယ်စေရ
၅ မည်။- မြို့ပြင်၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊
မြောက်အရပ်လေးမျက်နှာ၌ နှစ်ထောင်စီတိုင်း
ထွာ၍၊ ထိုမြေအလယ်ချက်၌ မြို့တည်ရမည်။
ဤရွေးကား၊ မြို့နယ်အတိုင်း အရှည်ဖြစ်ရသ
၆ တည်း။- လေဝိသားတို့အား ပေးသောမြို့တို့
တွင်၊ လူကိုသတ်သောသူသည် ပြေး၍မှီခိုရာမြို့
ခြောက်မြို့တို့ကို ရွေးထားရမည်။ ထိုမြို့မှတပါး
အခြားသော မြို့လေးဆယ်နှစ်မြို့တို့ကို ပေးရ
၇ မည်။- ထိုသို့လေဝိသားတို့အား ပေးရသောမြို့
ပေါင်းကား၊ နယ်နှင့်တကွ လေးဆယ်ရှစ်မြို့ ဖြစ်
၈ သတည်း။- ထိုမြို့တို့ကို ဣသရေလအမျိုးသား
ပိုင်သော မြေထဲကနှုတ်ရမည်။ များသောမြေကို
ရသောသူသည် များသောမြို့၊ နည်းသောမြေကို
ရသောသူသည် နည်းသောမြို့တို့ကို ပေးရမည်။
လူအသီးအသီးတို့သည် အမွေခံရသည်အတိုင်း၊
မိမိတို့မြို့များထဲကနှုတ်၍ လေဝိသားတို့အား
ပေးရမည်။

၉ တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်
၁၀ သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရ
မည်မှာ၊- သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍၊ ခါ
၁၁ နာန်ပြည်သို့ရောက်ကြသောအခါ၊- လူအသက်
ကို အမှတ်တမဲ့သတ်မိသောသူပြေး၍ မှီခိုရာမြို့
၁၂ တို့ကို ရွေးထားရမည်။- ထိုမြို့တို့ကား၊ လူအ
သက်ကိုသတ်သောသူသည် ပရိသတ်ရှေ့သို့
ရောက်၍၊ တရားစီရင်ခြင်းကို မခံမီတိုင်အောင်၊
သေစေးသေစေသောသူ၏ လက်မှလွတ်၍ မှီခို
၁၃ ရာမြို့ဖြစ်ရသတည်း။- လေဝိသားတို့အား ပေး
၁၄ သောမြို့တို့တွင် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌ မှီခို
ရာမြို့သုံးမြို့၊ ခါနာန်ပြည်၌ မှီခိုရာမြို့သုံးမြို့၊
၁၅ ပေါင်းခြောက်မြို့တို့ကို ရွေးထားရမည်။- ထိုမြို့
ခြောက်မြို့တို့ကား၊ လူအသက်ကို အမှတ်တမဲ့
သတ်မိသော ဣသရေလအမျိုးသား၊ သင်တို့
တွင်တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားတို့သည်ပြေး
၁၆ ၍ မှီခိုရာမြို့ဖြစ်သတည်း။- သို့ရာတွင် လူအ
သက်ကိုသေစေခြင်း၄င်၊ သံလက်နက်နှင့်ရိုက်
လျှင် လူသတ်ဖြစ်၏။ လူသတ်သည် အသေ
၁၇ သတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။- လူအသက်ကိုသေ
စေခြင်း၄င်း ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်လျှင် လူသတ်ဖြစ်
၁၈ ၏။ အသေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။- လူအ
သက်ကိုသေစေခြင်း၄င်း သစ်သားလက်နက်နှင့်
ရိုက်လျှင် လူသတ်ဖြစ်၏။ အသေသတ်ခြင်းကို
၁၉ အမှန်ခံရမည်။- သေစားသေစေသောသူသည်
လူသတ်ကိုတွေ့သောအခါ၊ ကိုယ်တိုင်သတ်ရ

To Contents

၂၀ မည်။– သူတပါးကို အငြိုးထား၍တွန်းချသော်
ငင်း၊ သေစေခြင်းငှါ ချောင်းမြောင်း၍ တစုံတခု
၂၁ နှင့်ပစ်သော်ငင်း၊– သေစေခြင်းငှါ မုန်းသောစိတ်
ရှိ၍ လက်နှင့်ရိုက်သော်ငင်း၊ ထိုသို့ပြုသောသူ
သည် လူသတ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ အသေသတ်
ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သေစားသေစေသောသူ
၂၂ သည် တွေ့သောအခါသတ်ရမည်။– သို့မဟုတ်
မုန်းသောစိတ်မရှိဘဲ အမှတ်တမဲ့တွန်းချသော်
ငင်း၊ မချောင်းမြောင်းဘဲ တစုံတခုနှင့် ပစ်မိသော်
၂၃ ငင်း၊– သူ၏ရန်သူမဟုတ်၊ မုန်းသောစိတ်မရှိ၊ သူ့
ကိုမမြင်ဘဲလျက် သေအောင်ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်
၂၄ မိသော်ငင်း၊– ယခုစီရင်ထုံးဖွဲ့သည်အတိုင်း၊ ပရိ
သတ်တို့သည် သတ်သောသူနှင့် သေစားသေစေ
၂၅ သောသူ စပ်ကြားခဲ့တရားစီရင်၍၊– သတ်သော
သူကို သေစားသေစေသောသူ၏လက်မှနှုတ်သ
ဖြင့်၊ အထက်ကပြေး၍ မှီခိုသောမြို့သို့ ပြန်ပို့ရ
မည်။ ဓမ္မဆီလောင်းခြင်းကိုခံရသော ယဇ်ပု
ရောဟိတ်မင်း မသေမှီတိုင်အောင် ထိုမြို့၌နေရ
၂၆ မည်။– လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူသည် ပြေး
၂၇ ၍ မှီခိုသောမြို့နယ်ပြင်သို့ ထွက်သော်၊– သေစား
သေစေသောသူသည် မြို့နယ်ပြင်မှာ ထိုသူကို
တွေ့၍သတ်လျှင်၊ လူအသက်ကိုသတ်သော အ
၂၈ ပြစ်မရှိ။– အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် ယဇ်ပု
ရောဟိတ်မင်း မသေမှီတိုင်အောင်၊ မိမိမှီခိုသော
မြို့ထဲမှာ နေရမည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း သေ
သောနောက်မှ၊ ထိုသူသည် မိမိပိုင်သောမြေသို့
၂၉ ပြန်ရသောအခွင့်ရှိ၏။– ဤရွေ့ကား၊ သင်တို့
သည် နေလေရာရာ၌ သားမြေးအစဉ်အဆက်
၃၀ စောင့်ရသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ဖြစ်သတည်း။– လူ
အသက်ကိုသတ်၍ လူသတ်ဖြစ်သောသူမည်
သည်ကား၊ သက်သေခံချက် ရှိသည်အတိုင်း အ
သေသတ်ခြင်းကို အမှန်ခံရမည်။ သို့ရာတွင်
သက်သေတယောက်တည်းသာရှိလျှင် မသတ်
၃၁ ရ။– အသေခံထိုက်သောလူသတ်၏ အသက်ဘိုး
ငွေကို မခံမယူရ။ သူသည် အသေသတ်ခြင်းကို
၃၂ အမှန်ခံရမည်။– မှီခိုရာမြို့သို့ပြေးသောသူသည်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းမသေမှီ၊ မိမိနေရင်းအရပ်
သို့ ပြန်၍နေမည်အကြောင်း၊ အရွေးငွေကို မခံမ
၃၃ ယူရ။– ထိုသို့ သင်တို့နေသောပြည်ကို မညစ်
ညူးစေရ။ လူအသွေးသည် ပြည်ကိုညစ်ညူးစေ
တတ်၏။ လူအသွေးကို သွန်းသောသူ၏ အသွေး
အားဖြင့်သာ ထိုညစ်ညူးခြင်းကို စင်ကြယ်စေ
၃၄ နိုင်၏။– ငါကျိန်းဝပ်၍ သင်တို့နေသောပြည်ကို
မညစ်ညူးစေရ။ ငါထာဝရဘုရားသည် ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့တွင် ကျိန်းဝပ်သည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၃၆

၁ ယောသပ်အမျိုးဖြစ်သော မနာရှေနှင့် မာခိရ
တို့မှ ဆင်းသက်သော ဂိလဒ်၏သား အဆွေအ
မျိုးသူကြီးတို့သည်၊ မောရှေအစရှိသော ဣသရေ
လအမျိုးသားအဆွေအမျိုး သူကြီးတို့ထံသို့လာ
၂ ၍၊– အကျွန်ုပ်တို့သခင်သည် စာရေးတံချသဖြင့်၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ခါနာန်ပြည်ကို အ
မွေပေးစေခြင်းငှါငင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အစ်ကို ဇ
လောဖဒ်၏အမွေမြေကို သူ၏သမီးတို့အား ပေး
စေခြင်းငှါငင်း၊ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိပါ
၃ ၏။– ထိုမိန်းမတို့သည် မိမိအမျိုးမှတပါး၊ အခြား
သော ဣသရေလအမျိုးသားနှင့် စုံဘက်လျှင်၊
သူတို့အမွေမြေကို အကျွန်ုပ်တို့ မိစဉ်ဘဆက်အ
မွေမှနှုတ်၍ သူတို့ဝင်သောအမျိုး၏ အမွေထဲ၌ပါ
သွားသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့အမွေမြေသည် လျော့
၄ ပါလိမ့်မည်။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ယုဘိ
လနှစ်ရောက်သောအခါ၊ သူတို့အမွေမြေသည်
သူတို့ဝင်သောအမျိုး၏အမွေ၌ အဖြေတည်သ
ဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ မိစဉ်ဘဆက်အမွေမှ အစဉ်
နှုတ်လျက် ရှိပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထားကြ
၅ ၏။– ထိုအခါ မောရှေသည် ထာဝရဘုရား၏အ
မိန့်တော်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား
မှာထားလေသည်မှာ၊ ယောသပ်အမျိုးသားတို့၏
၆ စကားသည် လျောက်ပတ်ပေ၏။– ဇလောဖဒ်
သမီးတို့၏အမှု၌ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
ကား၊ သူတို့သည် အလိုရှိသောသူနှင့် စုံဘက်ပါ
လေစေ။ သို့ရာတွင် မိစဉ်ဘဆက် အမျိုးသားမှ
တပါး၊ အခြားသူနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို မပြုစေ
၇ နှင့်။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ အမွေမြေ
သည် တမျိုးမှတမျိုးသို့ မပြောင်းရ။ ဣသရေလ
အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်၊ အသီးအသီး မိမိ
၈ တို့မိစဉ်ဘဆက်အမွေမြေ၌ နေရကြမည်။– ဣ
သရေလအမျိုး တစုံတမျိုး၌ အမွေမြေရှိသော
မိန်းမသည် မိမိတို့မိစဉ်ဘဆက် အမျိုးသားနှင့်
စုံဘက်ရမည်။ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသား အ
သီးအသီးတို့သည် မိမိတို့မိစဉ်ဘဆက် အမွေမြေ
၉ ကိုခံစားရကြမည်။– အမွေမြေသည် တမျိုးမှတ
မျိုးသို့ မပြောင်းရ။ ဣသရေလအမျိုးသား အသီး
အသီးတို့သည် မိမိတို့အမွေမြေ၌နေရကြမည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

To Contents

၁၀ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမှာထားတော်
၁၁ မူသည်အတိုင်း၊ ဧလောဖဒ်၏သမီးမာလာ၊- တိ
ရဇာ၊ ဟောဂလာ၊ မိလကာ၊ နောအာတို့သည်ပြု
၍၊ ဘကြီးသား၊ ဘထွေးသားတို့နှင့် စုံဘက်ကြ
၁၂ ၏။- ထိုသို့ ယောသပ်တွင်မြင်သော မနာရှေ
သားအဆွေအမျိုးခို စုံဘက်ခြင်းအမှုကိုပြု၍၊ သူ
တို့အမွေမြေသည် သူတို့မိစဉ်ဘဆက် အမျိုးခို
၁၃ တည် နေ၏။- ဤရွှေကား၊ မောဘလွင်ပြင်၊
ယော်ဒန်မြစ်နား ယေရိခေါမြို့တဘက်၌ ထာဝရ
ဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုး
သားတို့အား ထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်
ဖြစ်သတည်း။

ရှင်မောရှေစီရင်ရေးထားသောတောလည်ရာကျမ်းပြီး၏။

To Contents

တရားဟောရာကျမ်း။

DEUTERONOMY

၁

၁ တောကြီးလွင်ပြင်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ သုဖ
မြို့တဘက်၊ ပါရန်မြို့၊ တောဖေလမြို့၊ လာဗန်
မြို့၊ ဟာဇရုတ်မြို့၊ ဒီဇဟတ်မြို့တို့အလယ်၌
မောရှေသည် ဣသရေလ အမျိုးသားတို့အား
ဟောပြောသောစကားများကို ပြန်ရလေသည်
၂ မှာ၊– ကာဒေရှဗာနာအရပ်သည်၊ စိရတောင်လမ်း
ဖြင့် ဟောရပ်အရပ်နှင့် ဆယ်တရက်ခရီး ကွာသ
တည်း။
၃-၅ မောရှေသည် ဟေရှဗုန်မြို့၌နေသော အာ
မောရိရုင်ဘုရင် ရှိဟုန်ကိုငင်း၊ ဧဒြိပြည်၊ အာရ
တရုတ်မြို့၌နေသော ဗာရှန်ဘုရင် ဩဃကိုငင်း
လုပ်ကြံပြီးမှ၊ သက္ကရာဇ်လေးဆယ်ပြည့်၊ ဧကာဒ
သမလ၊ ပဌမနေ့ရက်၌ မောဘပြည်၊ ယော်ဒန်
မြစ်နားမှာ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူနှင့်သမျှ
အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆို
၍ ဟောပြောသော တရားစကားဟူမူကား၊
၆ ငါတို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ဟော
ရပ်အရပ်၌ ငါတို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်
တို့သည် ကာလအချိန်စေ့အောင် ဤတောင်၌
၇ နေကြပြီ။– လှည့်လည်၍ ခရီးသွားကြလော့။ အာ
မောရိတောင်သို့ငင်း၊ ထိုတောင်နှင့်နီးသောအ
ရပ်၊ လွင်ပြင်၊ တောင်ရိုး၊ ချိုင့်၊ တောင်မျက်နှာ၊ ပင်
လယ်နားသို့ငင်း၊ ခါနာန်ပြည်၊ လေဗနွန်တောင်၊
ဥဖရတ်မြစ်ကြီးတိုင်အောင်ငင်း သွားကြလော့။–
၈ ထိုပြည်ကို သင်တို့ရှေ့မှာ ငါထားပြီ။ ထာဝရဘု
ရားသည် သင်တို့အဘအာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာ
ကုပ်မှစ၍၊ သူတို့အမျိုးအနွယ်အား ပေးမည်ဟု
ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်ကို ဝင်၍သိမ်းယူကြ
လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၉ ထိုအခါ သင်တို့အားငါပြောသည်ကား၊ သင်
၁၀ တို့အမှုကို ငါတယောက်တည်း မထမ်းနိုင်။– သင်
တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့
ကိုများပြားစေတော်မူ၍၊ သင်တို့သည် အရေအ
တွက်အားဖြင့် ကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့ ယနေ့
၁၁ ဖြစ်ကြ၏။– သင်တို့အဘများ၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို အဆအထောင်
အားဖြင့် များပြားစေတော်မူပါစေသော။ ဂတိ
တော်ရှိသည်အတိုင်း ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါ
၁၂ စေသော။– သင်တို့ပင်ပန်းခြင်း၊ အမှုဆောင်ရွက်
ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းဝန်ကို ငါတယောက်တည်း
၁၃ အဘယ်သို့ထမ်းနိုင်မည်နည်း။– ဉာဏ်ပညာနှင့်
ပြည့်စုံ၍ အသရေရှိသောသူတို့ကို သင်တို့အမျိုး
များထဲက ရွေးပေးကြလော့။ သူတို့ကို မင်းအရာ၌
၁၄ ငါခန့်ထားမည်ဟု ပြောဆိုလျှင်၊– သင်တို့က ကိုယ်
တော်ပြောသည်အတိုင်း ပြုကောင်းပါသည်ဟု
၁၅ ပြန်ဆိုကြ၏။– ထို့ကြောင့် သင်တို့အမျိုးများ၌
အသရေရှိသောလူကြီး၊ ပညာရှိတို့ကို ငါရွေးချယ်
ပြီးလျှင်၊ သင်တို့တွင် မင်းလုပ်ရသောသူတည်းဟူ
သော လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ငါးဆယ်အုပ်၊
တဆယ်အုပ်၊ အကြပ်အဆော်အရာ၌ ခန့်ထား
၁၆ ၏။– တရားသူကြီးတို့အားလည်း၊ သင်တို့ ညီအစ်
ကို၏အမှုတို့ကိုနားထောင်၍ အမျိုးသားချင်း တ
ရားတွေ့သည်ဖြစ်စေ၊ တပါးအမျိုးသားနှင့် တွေ့
၁၇ သည်ဖြစ်စေ၊ တရားသဖြင့်စီရင်ကြလော့။– တ
ရားအမှုကိုစီရင်သောအခါ အဘယ်သူ၏မျက်နှာ
ကို မထောက်ရ။ လူငယ်စကားကို လူကြီးစကား
ကဲ့သို့ မှတ်ရမည်။ အဘယ်လူကိုမျှ မကြောက်
ရ။ အကြောင်းမူကား၊ တရားအမှုကို ဘုရားသ
ခင်ပိုင်တော်မူသောကြောင့်တည်း။ ကိုယ်တိုင်မ
စီရင်တတ်သောအမှုကို ငါ့ထံမှာအယူခံရမည်။
၁၈ ငါလည်းနားထောင်မည်ဟု မှာခဲ့၏။– သင်တို့ပြု
ရသမျှသော အမှုတို့ကိုလည်း ထိုအခါငါမှာထား
ခဲ့၏။
၁၉ ငါတို့သည် ဟောရပ်အရပ်မှထွက်သောနောက်၊
အာမောရိတောင်သို့ သွားသောလမ်းနားမှာ
ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်၍ သင်တို့တွေ့မြင်သော
တောကြီးအလယ်၌၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ရှောက်
သွား၍၊ ကာဒေရှဗာနာအရပ်သို့ ရောက်ကြ၏။–
၂၀ ထိုအခါငါကလည်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘု
ရားပေးတော်မူသော အာမောရိတောင်သို့ သင်
၂၁ တို့သည်ရောက်ကြပြီ။– သင်တို့ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် ပြည်တော်ကို သင်တို့ရှေ့မှာ
ထားတော်မူပြီ။ သင်တို့အဘများ၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ တက်

To Contents

သွား၍ သိမ်းယူကြလေ၁။ မကြောက်ကြနှင့်။
၂၂ စိတ်လည်းမပျက်ကြနှင့်ဟု ပြောဆို၏။– ထိုအခါ သင်တို့ရှိသမျှသည် ငါ့ထံသို့ချဉ်းကပ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ရှေ့၌ လူတို့ကိုစေလွှတ်ပါမည်။ သူတို့သည် ထိုပြည်ကိုစူးစမ်းပြီးမှ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်လမ်းသို့သွားလျှင် အဘယ်မြို့သို့ရောက်
၂၃ ရမည်ကို ကြားပြောကြပါလိမ့်မည်ဟု၊– လျှောက်ဆိုသောစကားကို ငါနှစ်သက်၍၊ သင်တို့တွင် တမျိုးတယောက်စီ၊ လူပေါင်းတကျိပ်နှစ်ယောက်
၂၄ တို့ကို ရွေးထား၏။– ထိုသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့လှည့်သွား၍၊ ဧရှကောလချိုင့်သို့ရောက်သ
၂၅ ဖြင့် စူးစမ်းကြ၏။– ထိုပြည်၌ရသော သစ်သီးကို ထမ်း၍ ဆောင်ခဲ့လျက်၊ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်သည် ကောင်းသောပြည်ဖြစ်၏ဟု ကြားပြောကြသော်လည်း၊–
၂၆ သင်တို့သည်မသွားဘဲ၊ သင်တို့ဘုရားသခင် ထာ
၂၇ ဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုဆန့်ကျက်၊– ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုမုန်း၍ ဖျက်ဆီးချင်သောကြောင့်၊ အာမောရိလူတို့ လက်၌အပ်လိုသောငှါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသည်တကား။–
၂၈ ငါတို့သည် အဘယ်သို့သွားရမည်နည်း။ ညီအစ်ကိုတို့က၊ ထိုပြည်သားတို့သည် ငါတို့ထက်သာ၍ ကြီး၏။ အရပ်လည်းသာ၍မြင့်၏။ မြို့လည်း မိုးယံကောင်းကင်သို့ထိသော မြို့ရိုးလည်းရှိ၏။ ထိုပြည်၌လည်း၊ အာနကအမျိုးသားတို့ကို မြင်ရ၏ဟု ငါတို့စိတ်ကိုဖျက်ကြပြီဟု သင်တို့သည်
၂၉ တဲများ၌ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုကြ၏။– ထိုအခါငါက၊ မထိတ်လန့်ကြနှင့်၊ သူတို့ကိုမကြောက်ကြနှင့်။–
၃၀ သင်တို့ရှေ့မှာကြွတော်မူသော သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့မျက်မှောက်၊ အဲ
၃၁ ဂုတ္တုပြည်၌ငင်း၊– သင်တို့လိုက်လာသော လမ်းတရှောက်လုံး၊ ဤအရပ်တိုင်အောင် အဘသည် သားကိုချီပိုက်သကဲ့သို့၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကိုချီပိုက်တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကိုခံရာ တော၌ငင်း၊ သင်တို့အဘိုးပြုတော်မူသကဲ့သို့၊ သင်တို့ဘက်၌ စစ်ကူ
၃၂ တော်မူမည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊– သင်တို့တဲစား
၃၃ ခန်းချရာအရပ်ကိုရှာ၍ သင်တို့သွားလတံ့သော လမ်းကို ပြခြင်းငှါ၊ ညဉ့်အခါ မီးခိုးငင်း၊ နေ့အခါ မိုးယံတိမ်၌ငင်း၊ သင်တို့ရှေ့မှာကြွတော်မူသော သင်တို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏စကားတော်
၃၄ ကို ထိုအမှုဌ် သင်တို့မယုံကြပါတကား။– သင်တို့စကားသံကို ထာဝရဘုရားကြား၍ အမျက်တော်
၃၅ ထွက်လျက်၊– သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးမည်ဟု ငါကျိန်ဆိုသောပြည်ကောင်းကို၊ ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်မှတပါး၊ ဤဆိုးသောလူမျိုး တစုံ
၃၆ တယောက်မျှ ဆက်ဆက်မမြင်ရ။– ထိုသူသည် ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့ လုံးလုံးလိုက်သောကြောင့် မြင်ရ၏။ သူနင်းသောပြည်ကို သူမှစ၍ သူ၏သားမြေးတို့အား ငါပေးမည်ဟု ကျိန်
၃၇ ဆိုတော်မူ၏။– သင်တို့အတွက် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုလည်းအမျက်တော်ထွက်၍၊ သင်
၃၈ သည် ထိုပြည်သို့မဝင်စားရ။– သင့်လက်ထောက် နုန်၏သားယောရှုသည် ဝင်စားရမည်။ သူသည် ဣသရေလအမျိုးသား အမွေခံစေမည့်သူဖြစ်
၃၉ သောကြောင့်၊ သူ့ကိုအားပေးလော့။– ရန်သူလုယူရာဖြစ်မည်ဟု သင်တို့ဆိုသောသူငယ်များ၊ ထိုအခါ ကောင်းမကောင်းကို ပိုင်းခြားမသိနိုင်သေးသော သားသမီးများတို့သည် ထိုပြည်ကို ဝင်စား၍၊ ငါပေးသည်အတိုင်း သိမ်းယူကြလိမ့်
၄၀ မည်။– သင်တို့မူကား၊ လှည့်၍ ဧခုပင်လယ်လမ်းဖြင့် တောသို့ခရီးသွားကြဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ သင်တို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားမိပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ ယခုသွား၍ စစ်တိုက်ပါမည်ဟု ငါ့အားလျှောက်ဆိုလျက်၊ လူအပေါင်းတို့သည် လက်နက်စွဲကိုင်လျက်၊ တောင်ပေါ်သို့တက်ခြင်းငှါ အသင့်နေကြ
၄၂ ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ တက်၍မတိုက်ကြနှင့်။ သင်တို့ဘက်၌ ငါမရှိ။ တိုက်လျှင် ရန်သူရှေ့မှာ ရှုံးရကြလိမ့်မည်ဟု သင်တို့အားဆင့်ဆိုရမည်
၄၃ အကြောင်း၊ ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– ငါဆင့်ဆိုသော်လည်း သင်တို့သည်နားမထောင်၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကိုငြင်းဆန်၍ ခိုင်ခံ့
၄၄ သောစိတ်နှင့် တောင်ပေါ်သို့တက်ကြ၏။– ထိုအခါတောင်ပေါ်မှာရှိနှင့်သော အာမောရိအမျိုးသားတို့သည် သင်တို့တဘက်၌ ထွက်လာလျက်၊ ပျားများအုံ၍လိုက်သကဲ့သို့ သင်တို့ကိုလိုက်၍၊ စိရအရပ်၊ ဟောမာမြို့တိုင်အောင် ဖျက်ဆီးကြ၏။–
၄၅ သင်တို့သည်လည်း ပြန်လာ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ငိုကြွေးကြ၏။ သို့သော်လည်း သင်တို့စကားကို ထာဝရဘုရား နားထောင်နားယူတော်မ
၄၆ မူ။– ထိုကြောင့် ကာဒေရှအရပ်၌ အရင်နေသကဲ့သို့ ကြာမြင့်စွာနေပြန်ရကြ၏။

To Contents

၂

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ဝါအားမိန့်တော်မူ
သည်အတိုင်း၊ ငါတို့သည်လှည့်၍၊ ဧဒုံပင်လယ်
လမ်းဖြင့် တောသို့ခရီးသွားလျက်၊ စိရတောင်ကို
၂ ကြာမြင့်စွာလှည့်လည်ကြ၏။– ထာဝရဘုရားက
၃ လည်း၊ သင်တို့သည် ကာလအချိန်စေ့အောင် ဤ
တောင်ကို လှည့်လည်ကြပြီ။ တဖန် မြောက်မျက်
၄ နှာသို့ သွားကြဦးလော့။– သင်သည် လူများတို့
အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့၏ညီအစ်ကို ဧသော
အမျိုးသားတို့နေသော စိရပြည်အနားမှာ သင်
တို့ရောက်သွားသောအခါ၊ သူတို့သည် ကြောက်
ကြလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် သတိပြုကြလော့။–
၅ သူတို့ကိုအလျှင်းမပြုကြနှင့်။ သူတို့ပြည်ကို သင်
တို့အားငါမပေး။ ခြေနင်းရာခန့်ကိုမျှ မပေး။ စိရ
၆ တောင်ကို ဧသောအား ငါအပိုင်ပေးပြီ။– သင်တို့
သည်စားဘို့ရာအစာကိုငင်း၊ သောက်ဘို့ရာရေ
၇ ကိုငင်း သူတို့ထံ ငွေနှင့်ဝယ်ရကြမည်။– သင်တို့
ပြုလေရာရာ၌ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘု
ရားသည် ကောင်းကြီးပေးတော်မူပြီ။ ဤတော
ကြီး၌ သင်တို့လှည့်လည်သော အကြောင်းအရာ
တို့ကို သိတော်မူ၏။ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး
သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်
တို့နှင့်အတူရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့၌ဘာမျှ
မလိုဟု ဆင့်ဆိုရ၏။

၈ စိရပြည်မှာနေသော ဝါတို့ညီအစ်ကို ဧသော
အမျိုးသားတို့အနား၌ ရှောက်လျက် ဧလပ်ဖြို့၊
ဧဇျုန်ဂါဗါဖြို့မှသွားသော လွင်ပြင်လမ်းသို့
လိုက်ပြီးလျှင်၎င်း၊ တဖန်လှည့်၍ မောဘတောလမ်း
၉ ဖြင့် သွားကြ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ မော
ဘပြည်သားတို့ကို မနှောင့်ရှက်နှင့်။ စစ်မတိုက်
နှင့်။ သူတို့ပြည်ကို သင့်အားငါအပိုင်မပေး။ အာ
ရပြည်ကို လောတအမျိုးသားတို့အား ငါအပိုင်
၁၀ ပေးပြီဟု ငါအားမိန့်တော်မူ၏။– ရှေးကာလ၌
အာနာကအမျိုးသားကဲ့သို့ ကြီးမြင့်များပြားသော
လူ၊ ဧမိမ်အမျိုးသားတို့သည် ထိုပြည်မှာနေကြ
၁၁ ၏။– ထိုသူတို့သည် အာနာကအမျိုးသားကဲ့သို့ အ
လွန်ကြီးမားသော လူတို့အဝင်ဖြစ်သည်ကို လူ
များထင်မှတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် မောဘပြည်
သားတို့သည် ထိုသူတို့ကို ဧမိမ်ဟူ၍ခေါ်ကြ၏။–
၁၂ ရှေးကာလ၌ ဟောရိလူတို့သည်လည်း စိရပြည်
မှာနေကြ၏။ ထိုသူတို့ကို ဧသောအမျိုးသားတို့
သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ သူတို့နေရာ၌နေကြ
၏။ ထိုအတူ ထာဝရဘုရား အပိုင်ပေးတော်မူ
သောပြည်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြု
၁၃ ရကြသတည်း။– ယခုထ၍ ဇေရက်ချောင်းကို
ကူးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်
၁၄ တို့သည် ဇေရက်ချောင်းကို ကူးကြ၏။– ကာဒေ
ရ္နာနာအရပ်သို့ အရင်ရောက်သောကာလမှစ၍
ဇေရက်ချောင်းကို ကူးသောကာလတိုင်အောင်
နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ရှစ်နှစ် လွန်သတည်း။ ထာဝ
ရဘုရား ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ အရင်စစ်
သူရဲမျိုးအပေါင်းတို့သည် လူအလုံးအရင်းထဲက
၁၅ သေကြေကွယ်ပျောက်ရကြ၏။– ထိုသူတို့ မ
ကွယ်မပျောက်မီတိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရား
သည် သူတို့ကို အလုံးအရင်းထဲကပယ်ရှားခြင်း
၁၆ လက်တော်ကို ဆန့်တော်မူ၏။

စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် လူစုထဲက သေ
၁၇ ကြေကွယ်ပျောက်ပြီးမှ၊– ထာဝရဘုရားက၊ သင်
၁၈ သည်မောဘပြည်၊ အာရနယ်အလယ်၌ ယနေ့
၁၉ ရောက်သွားရမည်။– အမ္မုန်အမျိုးသားတို့အနီး
သို့ ရောက်သောအခါ သူတို့ကိုမနှောင့်ရှက်နှင့်၊
အလျှင်းမပြုနှင့်။ အမ္မုန်အမျိုးသားနေသောပြည်
ကို သင့်အားငါအပိုင်မပေး၊ ထိုပြည်ကို လောတ
အမျိုးသားတို့အား ငါအပိုင်ပေးပြီဟု ငါ့အားမိန့်
၂၀ တော်မူ၏။– ထိုပြည်ကိုလည်း၊ အလွန်ကြီးမား
သော သူတို့၏နေရာဖြစ်သည်ဟု လူများထင်
မှတ်ကြ၏။ ရှေးကာလ၌ ထိုသို့သောလူတို့သည်
နေကြ၏။ သူတို့ကို အမ္မုန်ပြည်သားတို့သည် ဇံ
၂၁ ဇုမ္မိမ်ဟူ၍ ခေါ်ကြ၏။– ထိုလူမျိုးသည် အာနာက
၂၂ အမျိုးသားကဲ့သို့ ကြီးမြင့်များပြားသောလူ ဖြစ်
ကြ၏။ သို့သော်လည်း စိရပြည်၌နေသော ဧ
သောအမျိုးသားရှေ့မှာ ဟောရိလူတို့ကို ထာဝရ
ဘုရားဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နေရာ၌ ဧ
သောအမျိုးသားတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင်နေ
ကြသကဲ့သို့၊ အမ္မုန်အမျိုးသားရှေ့မှာ ဇံဇုမ္မိမ်လူ
တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့
နေရာ၌ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် နေကြ၏။–
၂၃ ထိုအတူ၊ ဟာဇရိမ်မြို့မှစ၍ အဇ္ဇာမြို့တိုင်အောင်
နေဘူးသော အာဝိမ်လူတို့ကို၊ ကဖ်တောရမြို့မှ
ထွက်သော ကဖ်တောရိမ်လူတို့သည် ဖျက်ဆီး၍
သူတို့နေရာ၌နေကြ၏။

၂၄ သင်တို့သည် ထ၍ခရီးသွားသဖြင့် အာနုန်
မြစ်ကိုကူးကြလော့။ အာမောရိအမျိုး၊ ဟေရှဘုန်
ရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်နှင့် သူ၏မြေကို သင်တို့လက်၌
ငါအပ်သောကြောင့်၊ ထိုမြေကိုသိမ်းစပြု၍ ထို
၂၅ မင်းကိုစစ်တိုက်ကြလော့။– မိုဃ်းကောင်းကင်

To Contents

အောက်၌ ရှိသမျှသောလူမျိုးတို့သည် ယနေ့သင်
တို့ကို ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စရှိမည်အကြောင်း
ငါပြုမည်။ သင်တို့၏သိတင်းကိုကြား၍ တုန်
လှုပ်ခြင်း၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်းသို့ ရောက်ကြ
၂၆ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ငါသည်လည်း၊ ကေ
ဒမုတ်တောမှ ဟေရှုဘုန်ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်မင်းထံ
၂၇ သို့ သံတမန်တို့ကိုစေလွှတ်လျက်၊– မင်းကြီး၏
ပြည်အလယ်၌ ကျွန်ုပ်ရောက်သွားပါရစေ။ မင်း
လမ်းသို့သာ လိုက်ပါမည်။ လက်ျာဘက်လက်ဝဲ
၂၈ ဘက်သို့ မလွှဲပါ။– စီရုပြည်၌နေသောဇေသောအ
၂၉ မျိုးသား၊ အာရပြည်၌နေသော မောဘအမျိုး
သားတို့သည် ကျွန်ုပ်၌ပြုသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်စားဘို့
ရာအစာကိုငင်း၊ သောက်ဘို့ရာရေကိုငင်း၊ မင်း
ကြီးသည် ငွေနှင့်ရောင်းပါလော့။ ကျွန်ုပ်တို့ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်
သို့ ကျွန်ုပ်သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ မရောက်
မီတိုင်အောင် မင်းကြီးပြည်အလယ်၌ ခြေဖြင့်
သွားရုံမျှသာပြုပါမည်ဟု မိသဟာယစကားနှင့်
၃၀ ပြောဆိုသော်လည်း၊– ကျွန်ုပ်တို့ရှောက်သွားရ
သောအခွင့်ကို ဟေရှုဘုန်ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်မင်း
သည် မပေး။ အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့ထင်ရှား
သည်အတိုင်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘု
ရားသည် ထိုမင်းကို သင်တို့လက်၌အပ်ခြင်းငှါ၊
ခက်ထန်သော စိတ်သဘော၊ ခိုင်မာသောနှလုံး
၃၁ ကို သူ့ပေးသွင်းတော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားက
လည်း၊ ရှိဟုန်မင်းနှင့် သူ၏မြေကို သင့်အားငါ
ပေးစပြု၏။ ထိုမြေကိုအမွေခံအံ့သောငှါ၊ သိမ်းစ
၃၂ ပြုလေ့ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါ ရှိ
ဟုန်မင်းသည် သူ၏လူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ယာ
ဟတ်မြို့မှာ ငါတို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါ ထွက်လာ၏။–
၃၃ ငါတို့ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ထိုမင်းကို
ငါတို့၌အပ်တော်မူသဖြင့် သူမှစ၍သားများ၊ လူ
၃၄ များအပေါင်းတို့ကို ငါတို့သည်လုပ်ကြံကြ၏။– ထို
အခါ သူ၏မြို့ရှိသမျှတို့ကို တိုက်ယူ၍၊ ယောက်ျား
မိန်းမ သူငယ်တို့ကို တယောက်မျှမကြွင်းစေခြင်း
၃၅ ငှါ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။– တိရစ္ဆာန်များ၊ မြို့
ရွာ၌လက်ဝှေ့စွာများကိုသာ ကိုယ်ဘို့သိမ်းယူကြ
၃၆ ၏။– အာနုန်မြစ်နားခြံရှိသော အာရော်မြို့မှစ၍
ဂိလဒ်မြို့တိုင်အောင်၊ မြစ်နားခြံ ရှိသမျှသောမြို့
တို့တွင် ငါတို့မအောင်နိုင်သောမြို့ တမြို့မျှမရှိ။
ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အလုံးစုံ
၃၇ တို့ကို ငါတို့၌အပ်တော်မူ၏။– သို့ရာတွင် အမ္မုန်
အမျိုးသားနေသောမြေ၊ ယဗ္ဗုတ်မြစ်နှင့်ဆိုင်
သောမြေ၊ တောင်ရိုးမြို့အစရှိသော၊ ငါတို့ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရား မြစ်တားတော်မူသောအ
ရာ တစုံတခုကိုမျှ မချဉ်းရကြ။

၃

၁ ထိုအခါ ငါတို့သည်လှည့်၍၊ ဗာရှန်ပြည်သို့ ခ
ရီးသွားကြ၏။ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင် ဩဃသည်
လည်း မိမိလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဧဒြိအရပ်မှာ
၂ စစ်တိုက်ခြင်းငှါချီလာ၏။– ထာဝရဘုရားက
လည်း၊ သူ့ကိုမကြောက်နှင့်။ သူနှင့်တကွ သူ၏
လူအပေါင်းတို့ကိုငင်း၊ သူ့မြေကိုငင်း၊ သင့်လက်
၌ငါအပ်ပေးမည်။ ဟေရှုဘုန်မြို့နေ အာမောရိ
ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်ကိုပြုသကဲ့သို့ ဤမင်းကိုလည်း
၃ ပြုရမည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသို့ ငါတို့
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ဗာရှန်ရှင်ဘု
ရင်ဩဃနှင့် သူ၏လူအပေါင်းတို့ကို ငါတို့လက်
၌အပ်တော်မူသဖြင့်၊ တယောက်မျှ မကြွင်းစေ
၄ ခြင်းငှါ လုပ်ကြံကြ၏။– ထိုအခါ ငါတို့သည် မြို့
ခြောက်ဆယ်နှင့်ပြည့်စုံသော အာဂေါဘတိုင်း၊
ဗာရှန်ရှင်ဘုရင် ဩဃမင်း၏နိုင်ငံကို၊ တမြို့မျှမ
၅ ကြွင်းစေခြင်းငှါ တိုက်ယူကြ၏။– ထိုမြို့ရိုသမျှ
တို့သည် မြင့်သောမြို့ရိုး၊ မြို့တံခါးများ၊ ကန့်လန့်
ကျင်များနှင့် ခိုင်ခံ့သောမြို့ဖြစ်သတည်း။ ထိုမှတ
ပါး များစွာသောရွာတို့ကိုလည်း တိုက်ယူ၍ ရှင်း
၆ ရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။– ဟေရှုဘုန်ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်
ကိုပြုသကဲ့သို့၊ အရပ်ရပ်၌ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ သူ
၇ ငယ်တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြ၏။– တိရစ္ဆာန်
များ၊ မြို့ရွာ၌ လက်ဝှေ့စွာများရိုသမျှတို့ကို ကိုယ်
၈ ဘို့သိမ်းယူကြ၏။– ထိုအခါ အာနုန်မြစ်မှစ၍
ဟေရမုန်တောင်တိုင်အောင်၊ ယော်ဒန်မြစ် အ
ရှေ့ဘက်၌ရှိသောမြေကို ငါတို့သည်သိမ်းယူကြ
၉ ၏။– ဟေရမုန်တောင်ကို ဇိဒုန်လူတို့သည် စိရုန်
ဟူ၍ငင်း၊ အာမောရိလူတို့သည် ရှနိရဟူ၍ငင်း
၁၀ ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။– ချိုင့်ဝှမ်းရှိသမျှသောမြို့တို့နှင့် ဂိ
လဒ်ပြည်တရှောက်လုံး၊ ဩဃမင်း၏နိုင်ငံအဝင်၊
သာလကာမြို့၊ ဧဒြိမြို့တိုင်အောင် ဗာရှန်ပြည်တ
၁၁ ရှောက်လုံးကို သိမ်းယူကြ၏။– အလွန်ကြီးမား
သောလူမျိုးမှ ဆင်းသက်သော ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်
ဩဃတယောက်တည်းသာ ကျန်ကြွင်း၏။ လူ
အတောင်အားဖြင့် အလျားကိုးတောင်၊ အနံ
လေးတောင်ရှိသော သူ၏သံခုတင်သည် အမ္မုန်
ပြည် ရဗ္ဗတ်မြို့၌ရှိသည်မဟုတ်လော။
၁၂ ထိုအခါ ငါတို့သိမ်းယူသောမြေကို၊ အာနုန်
မြစ်နားတွင်ရှိသော အာရော်မြို့မှစ၍ ဂိလဒ်

To Contents

တောင်တဝက်တိုင်အောင်၊ မြို့များနှင့်တကွ ရှ
ဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့အား ငါပေး၏။–
၁၃ ဂိလဒ်တောင်တဝက်နှင့် ဩဃမင်းအစိုးရသော
နိုင်ငံအဝင်၊ အလွန်ကြီးမားသော လူမျိုးနေရာဟူ
၍ ခေါ်ဝေါ်သောအာဂေါဘတိုင်း၊ ဗာရှန်ပြည်တ
ပြည်လုံးကို မနာရှေအမျိုးသားတဝက်အား ငါ
၁၄ ပေး၏။– မနာရှေအမျိုးသား ယာဇ္ဇရသည်၊ အာ
ဂေါဘတိုင်းတတိုင်းလုံးကို ဂေရှုရရွာ၊ မာခါရွာအ
ထိသိမ်းယူပြီးမှ၊ ယနေ့တိုင်အောင် မိမိအမည်ကို
လိုက်၍ ဗာရှန်ဟာဝုတ်ယာဣရပြည်ဟု သမုတ်
၁၅ လေ၏။– ဂိလဒ်မြို့ကိုကား၊ မာခီရအမျိုးသားတို့
၁၆ အား ငါပေး၏။– ရဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုးသား
တို့အားလည်း၊ ဂိလဒ်မြို့မှ အာနုန်မြစ်တိုင်
အောင်၊ မြစ်ကွေ့သောမြေနှင့်တကွ၊ အမ္မုန်ပြည်
အပိုင်းအခြားဖြစ်သော ယဗ္ဗုတ်မြစ်တိုင်အောင်
၁၇ မြေတရှောက်လုံးကိုငင်း၊– လွင်ပြင်နှင့်တကွ
ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ဂနေ်သရက်အရပ်မှ လွင်ပြင်
နှင့်ဆိုင်သော သောဒုံအိုင်အရှေ့၊ အာဇုတ်ပိသဂါ
မြို့တိုင်အောင်၊ မြေတရှောက်လုံးကိုငင်း ငါပေး
၏။

၁၈ ထိုအခါ ငါက၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝ
ရဘုရားသည် ဤမြေကို သင်တို့အားအပိုင်ပေး
တော်မူပြီ။ သို့ရာတွင် စစ်တိုက်တတ်သောသူအ
ပေါင်းတို့သည် လက်နက်ကိုကိုင်၍၊ သင်တို့ညီ
အစ်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ကူး
၁၉ သွားရကြမည်။– ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့
၂၀ အား ချမ်းသာပေးတော်မူသည်နည်းတူ၊ ညီအစ်
ကိုတို့အား ပေးတော်မမူမီတိုင်အောင်ငင်း၊ ယော်
ဒန်မြစ်တဘက်၌ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားပေးတော်မူသောမြေကို သူတို့သည် မ
သိမ်းမယူမီတိုင်အောင်ငင်း၊ သင်တို့မယား၊ သား
သူငယ်များ၊ တိရစ္ဆာန်များတို့သည် ငါပေးသော
မြို့တို့၌ နေရကြမည်။ သင်တို့တွင် တိရစ္ဆာန်များ
စွာရှိသည်ကို ငါသိ၏။ အမှုပြီးမှ ငါပေးနှင့်သည်
အတိုင်း၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် အသီးအသီး ပိုင်
ထိုက်သောမြေသို့ ပြန်လာရကြမည်ဟု သင်တို့
၂၁ အား ငါမှာထား၏။– ထိုအခါယောရှုကိုလည်း၊
သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဤရှင်
ဘုရင်နှစ်ပါးၨ၌ ပြုတော်မူသောအမှုအလုံးစုံကို
သင်သည်ကိုယ်တိုင်မြင်ရပြီ။ ထိုအတူ၊ ထာဝရ
ဘုရားသည် သင်ရောက်သမျှသောတိုင်းနိုင်ငံတို့
၂၂ ၌ ပြုတော်မူလိမ့်မည်။– ထိုသူတို့ကို မကြောက်
နှင့်။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
သင့်ဘက်၌ စစ်ကူတော်မူမည်ဟု ငါမှာထားလေ
၏။

၂၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားကို ငါတောင်းပန်
၂၄ သည်ကား၊– အို အရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်အား တန်ခိုးအာန
ဘော်တော်ကိုၨ၎င်း၊ အားကြီးသောလက်တော်ကို
၎င်း ပြစပြုတော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်စီရင်၍ တန်
ခိုးတော်ကိုပြသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်မြေကြီး
ပေါ်မှာ အဘယ်မည်သောဘုရား ပြုနိုင်ပါသ
၂၅ နည်း။– အကျွန်ုပ်သည် ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့
ကူး၍၊ ထိုကောင်းမွန်သောပြည်နှင့် လေဗနန်
တောင်မှစ၍ တင့်တယ်သောတောင်များကို မြင်
ရမည်အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါဟုတောင်း
၂၆ ပန်သော်လည်း၊– ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အ
တွက် ငါ့ကိုအမျက်ထွက်တော်မူသောကြောင့်၊
ငါ့စကားကို နားထောင်တော်မမူ။ ထာဝရဘုရား
ကလည်း၊ တန်တော့၊ ဤအမှုနှင့်ဆိုင်သောစ
၂၇ ကားကို နောက်တဖန်မလျှောက်နှင့်။– ပိသဂါ
တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်ပြီးလျှင်၊ အရှေ့၊ အ
နောက်၊ တောင်၊ မြောက် လေးမျက်နှာသို့မြော်
၍ ထိုပြည်ကိုကြည့်ရှုလော့။ ယော်ဒန်မြစ်ကို မ
၂၈ ကူးရ။– သို့ရာတွင် ယောရှုကိုမှာခဲ့၍ အားပေး
လော့။ မစထောက်ပင့်လော့။ သူသည် ဤလူ
မျိုးရှေ့မှာသွား၍၊ သင်မြင်ရသောပြည်ကို အမွေ
၂၉ ခံစေရမည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။– ထိုသို့ ငါ
တို့သည် ဗက်ပေဂုရမြို့တဘက်၌ ရှိသောချိုင့်
တွင်နေရကြ၏။

၄

၁ အို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည်
အသက်ရှင်၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေးကိုးကွယ်သော
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော
ပြည်ကို ဝင်စားမည်အကြောင်း၊ သင်တို့ကျင့်စ
ရာဘို့ ငါသွန်သင်သော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို
၂ နားထောင်ကြလော့။– ငါမှာထားသောစကား၌
သင်တို့သည် အသစ်မသွင်းရ။ အလျှင်းမနှတ်မ
ပယ်ရ။ ငါမှာထားသည်အတိုင်း၊ သင်တို့ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်
၃ ရှောက်ရကြမည်။– ထာဝရဘုရားသည် ဗာလ
ပေဂုရကြောင့် ပြုတော်မူသောအမှုကို သင်တို့
သည် ကိုယ်တိုင်မြင်ရကြပြီ။ ဗာလပေဂုရ၌
ဆည်းကပ်သောသူအပေါင်းတို့ကို သင်တို့၏ဘု
ရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အထဲက
၄ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။– သင်တို့ဘုရားသ

To Contents

ခင်ထာဝရဘုရား၌ မှီဝဲသမျှသောသင်တို့မူကား၊
၅ ယနေ့တိုင်အောင် အသက်ရှင်ရကြ၏။– သင်တို့
သည်သွား၍ ဝင်စားသောပြည်၌ ကျင့်စရာဘို့၊
ငါ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူ
သည်အတိုင်း၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို သင်
၆ တို့အား ငါသွန်သင်ပြို့။– သို့ဖြစ်၍ ထိုပညတ်တ
ရားတို့ကို ကျင့်စောင့်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ထိုပ
ညတ်တရားရှိသမျှတို့ကို ကြားရသောလူမျိုးများ
ရှေ့မှာ၊ သင်တို့၏ဉာဏ်ပညာသည် ထင်ရှားလိမ့်
မည်။ သူတို့ကလည်း၊ ဤကြီးမြတ်သောလူမျိုး
သည် အကယ်စင်စစ် ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံ
၇ သောအမျိုးဖြစ်၏ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။– ငါတို့
သည် ဆုတောင်းလေ့ရာရာ၌၊ ငါတို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား ကြည့်ရှုပြုစုတော်မူခြင်းကျေးဇူး
ကို ခံရသည်နည်းတူ၊ အခြားသောဘုရားကြည့်ရှု
ပြုစုသောကျေးဇူးကို အဘယ်မည်သောလူမျိုး
၈ ကြီး ခံရသနည်း။– ငါသည် ယနေ့သင်တို့၌ထား
သော တရားအပေါင်းနှင့်အမျှ ဖြောင့်မတ်သော
စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုရသော အဘယ်လူမျိုးကြီး
၉ ရှိသနည်း။– သင်တို့သည်၊ ဟောရပ်အရပ်မှာ
သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ရပ်နေကြသောအခါ၊ ကိုယ်တိုင်မြင်သော အမှု
အရာတို့ကို မမေ့မလျော့။ နောက်တသက်လုံး နှ
လုံးသွင်းနှိုင်မည်အကြောင်း ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိ
ပြုကြလော့။ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကိုကြုံစား၍ စောင့်
ရှောက်ကြလော့။ ထိုအရာတို့ကို သားမြေးတို့
၁၀ အားလည်း သွန်သင်ကြလော့။– ထိုအခါထာဝရ
ဘုရားက၊ လူများတို့ကို ငါထံမှာစုဝေးစေလော့။
သူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ အသက်ရှင်သမျှသော
ကာလပတ်လုံး ငါ့ကိုကြောက်ရွံ့၍ သားမြေးတို့
အား သွန်သင်စေခြင်းငှါ၊ ငါ့စကားကိုကြားစေ
၁၁ မည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– သင်
တို့သည် အနီးတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ တောင်ခြေ
ရင်း၌ ရပ်နေကြ၏။ တောင်ထိပ်သည် မိုးယံ
ကောင်းကင်အလယ်၌ မီးလောင်လျက်၊ မည်း
သောအဆင်း၊ မိုးယံးတိမ်တိုက်၊ ထူထပ်သော
၁၂ မှောင်မိုက်နှင့် ပြည့်စုံလေ၏။– ထာဝရဘုရား
သည်လည်း၊ မီးထဲကသင်တို့အား မိန့်ခွန်တော်
မူ၏။ သင်တို့သည် သဒ္ဒာန်တော်ကိုမမြင်ရဘဲ၊
၁၃ စကားတော်အသံကိုသာ ကြားရကြ၏။– သင်တို့
ကျင့်စရာဘို့ မှာထားတော်မူသော ပဋိညာဉ်တ
ရားတည်းဟူသော ပညတ်တော်ဆယ်ပါးတို့ကို
မိန့်ခွန်၍ ကျောက်ပြားနှစ်ပြားပေါ်၌ ရေးထား
၁၄ တော်မူ၏။– သင်တို့သည်သွား၍ ဝင်စားသော
ပြည်၌ခံကျင့်စရာဘို့ သင်တို့အားငါသွန်သင်ရ
သော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုလည်း၊ ထိုအခါ ထာ
ဝရဘုရားသည် ငါ့အားမှာထားတော်မူ၏။

၁၅ ဟောရပ်အရပ်၌ ထာဝရဘုရားသည် မီးထဲ
ကသင်တို့အား မိန့်ခွန်တော်မူသောအခါ၊ မည်
သည့်အဆင်းသဏ္ဌာန်ကိုမျှ မမြင်ရသည်ဖြစ်၍၊–
၁၆ နောက်တဖန် သင်တို့သည်လူယောကျ်ား၊ လူမိန်း
၁၇ မသဏ္ဌာန်၊– မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော တိရစ္ဆာန်
သဏ္ဌာန်၊ မိုးယံးကောင်းကင်၌ပျံတတ်သော ငှက်
၁၈ သဏ္ဌာန်၊– မြေပေါ်မှာ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်
သဏ္ဌာန်၊ မြေနိမ့်ရာရေ၌ နေသောငါးသဏ္ဌာန်ရှိ
သော ရုပ်တုကို၊ သင်တို့သည်ဖောက်ပြန်၍ ကိုယ်
၁၉ အဘို့ မလုပ်ရမည်အကြောင်း၊– မိုးယံးကောင်း
ကင်ကိုမြော်၍၊ နေ၊ လ၊ ကြယ်များတည်းဟူသော
မိုးယံးကောင်းကင် တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို မြင်
သောအခါ၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
သည်၊ မိုးယံးကောင်းကင်အောက်၌ ရှိသမျှသော
လူမျိုးတို့အား ဝေငှပေးကမ်းတော်မူသော ထို
တန်ဆာတို့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်စေခြင်းငှါ၊ သူတ
ပါးတို့သည် သွေးဆောင်၍ မရနိုင်မည်အကြောင်း၊
၂၀ ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြုကြလော့။– သင်တို့သည်
ယနေ့၌ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားအမွေခံတော်
မူသော လူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တု
ပြည် သံမီးဖိုထဲကနှုတ်၍ ယူဆောင်တော်မူပြီ။

၂၁ ထိုမှတပါး၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အ
တွက် ငါ့ကိုအမျက်တော်ထွက်၍၊ ငါသည် ယော်
ဒန်မြစ်တဘက်သို့ မကူးရမည်အကြောင်းနှင့်
သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်
တို့အမွေခံစရာဘို့ပေးတော်မူသော ထိုပြည်မြတ်
သို့ မဝင်စားရမည်အကြောင်း ကျိန်ဆိုတော်မူ
၂၂ ပြီ။– သို့ဖြစ်၍ ဤပြည်၌ငါသေရမည်၊ ယော်ဒန်
မြစ်ကို မကူးရ။ သင်တို့သည်ကူး၍ ထိုကောင်း
၂၃ မွန်သောပြည်ကို ဝင်စားကြလိမ့်မည်။– သင်တို့
၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌
ထားတော်မူသော ပဋိညာဉ်တရားကိုမေ့လျော့
၍၊ သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မြစ်တား
တော်မူသော အရာတို့၏ သဏ္ဌာန်ရှိသောရုပ်တု
ကို မလုပ်မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိ
၂၄ ပြုကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ ဘု
ရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် လောင်သောမီး၊
အပြစ်ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သောဘုရား ဖြစ်တော်
မူ၏။

၂၅ သင်တို့သည် သားမြေးတို့ကိုဘွားမြင်၍၊ ထိုပြည်၌ကြာမြင့်စွာနေပြီးမှ၊ တဖန် ဖောက်ပြန်သဖြင့်၊ သဏ္ဌာန်တစုံတခုရှိသော ရုပ်တုကိုလုပ်၍၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကို
၂၆ ပြုလျှင်၊– ကောင်းကင်မြေကြီးကို သင်တို့တဘက်၌ ယနေ့ငါတိုင်တည်သည်ကား၊ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ဝင်စားသောပြည်၌၊ မကြာမမြင့်မီ ဆက်ဆက် ပျောက်ပျက်ရကြလိမ့်မည်။ ထိုပြည်၌ တာရှည်စွာ အသက်မရှင်ရ၊ ရှင်း
၂၇ ရှင်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ သင်တို့ကိုတပါးအမျိုးသားတို့တွင် အရပ်ရပ်ကွဲပြားစေ၍၊ နှင်ထုတ်တော်မူသော သာသနာပလူတို့တွင် သင်တို့သည်
၂၈ နည်းနည်းကျန်ကြွင်းရကြလိမ့်မည်။– ထိုအရပ်တို့၌၊ လူလက်ဖြင့်လုပ်၍မမြင်နိုင်၊ မကြားနိုင်၊ မစားနိုင်၊ မနမ်းနိုင်သောသစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို သင်တို့သည် ဝတ်ပြုရကြလိမ့်မည်။–
၂၉ သို့သော်လည်း၊ ထိုအရပ်တို့၌ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို တဖန်ရှာလိုသောအခါ၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ရှာလျှင် တွေ့ရကြလိမ့်
၃၀ မည်။– သင်တို့သည် နောင်ကာလ၌ ဒုက္ခဆင်းရဲကိုခံရ၍၊ ဤအမှုအလုံးစုံတို့နှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လာ၍ စကားတော်ကိုနားထောင်
၃၁ လျှင်၊– သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သနားတတ်သောဘုရား ဖြစ်တော်မူသောကြောင့်၊ သင်တို့ကို စွန့်ပစ်ဖျက်ဆီးတော်မမူ။ သင်တို့ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပဋိညာဉ်တရားကို မေ့လျော့တော်မမူ။

၃၂ ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ လူကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောနေ့မစ၍၊ သင်တို့ မဖြစ်မီ လွန်လေပြီးသောကာလပတ်လုံး၊ မိုးယံကောင်းကင်တဘက်မှ တဘက်တိုင် အောင် မေးမြန်းကြလော့။ ဤမျှလောက် ကြီးသောအမှု ဖြစ်ဘူးသလော။ ဤကဲ့သို့သော အမှု၏သိတင်းကို ကြား
၃၃ ဘူးသလော။– ဘုရားသခင်သည် မီးထဲကမိန့်ခွန်းတော်မူသံကို သင်တို့သည်ကြားသကဲ့သို့၊ အခြားသောလူမျိုးသည် ကြား၍၊ အသက်ချမ်း
၃၄ သာရဘူးသလော။– သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှာ သင်တို့မျက်မှောက်၌ ပြုတော်မူသကဲ့သို့၊ စုံစမ်းခြင်းနိမိတ်လက္ခဏာနှင့် အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြခြင်း၊ စစ်မှုကိုရောက်စေခြင်း၊ အားကြီးသောလက်ရုံးတော်ကိုဆန့်ခြင်း၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောရူပါရုံတို့ကို ပြခြင်းအားဖြင့်၊ အခြားတပါးသောဘုရားသည်သွား၍ လူတမျိုးထဲကတမျိုးကို မိမိအ
၃၅ ဘို့ နှုတ်ယူဘူးသလော။– ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုလည်း၊ ကိုယ်တော်မှတပါး အခြားသောဘုရား မရှိကြောင်းကိုလည်း၊ သင်တို့သိစေခြင်းငှါ၊ ထိုအခြင်းအရာတို့ကို
၃၆ သင်တို့အားပြတော်မူပြီ။– သင်တို့ကိုသွန်သင်၍ ကောင်းကင်ထဲက စကားတော်သံကို ကြားစေတော်မူပြီ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ကြီးစွာသောမီးတော်ကိုလည်း ပြတော်မူ၍၊ သင်တို့သည် မီးထဲကစ
၃၇ ကားတော်ကို ကြားရကြပြီ။– သင်တို့ဘိုးဘေးများကို ချစ်တော်မူသောကြောင့်၊ သူတို့အမျိုးအ
၃၈ နွယ်ကို ရွေးကောက်တော်မူပြီ။– သင်တို့ထက် အားကြီး၍ များပြားသောလူမျိုးတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ ယနေ့ပင်ဖြစ်သကဲ့သို့ သူတို့မြေထဲသို့ သင်တို့ကိုသွင်း၍ အမွေခံစေခြင်းငှါ၊ မဟာတန်ခိုးတော်အားဖြင့် အဲဂုတ္တုပြည်
၃၉ မှ ရှေ့တော်၌နှုတ်ဆောင်တော်မူပြီ။– သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် အထက်ကောင်းကင်ပေါ်၊ အောက်အရပ် မြေကြီးပေါ်မှာ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုလည်း၊ အခြားတပါးသောဘုရား မရှိကြောင်းကိုလည်း၊ ယနေ့သိမှတ်၍ နှလုံး၌
၄၀ သွင်းမိကြလော့။– သင်တို့နှင့်တကွ သားမြေးတို့သည် ချမ်းသာရခြင်းငှါလည်း၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်၌ အသက်တာရှည်စေခြင်းငှါလည်း၊ ယနေ့ငါမှာထားသော ပညတ်တရားတော်တို့ကို စောင့်ရှောက်ရကြမည်ဟု မောရှေသည် ဟောပြောလေ၏။

၄၁ ထိုအခါ အိမ်နီးချင်းကိုအငြိုးမထားဘဲ၊ အ
၄၂ မှတ်တမဲ့သတ်မိသောသူသည် ပြေး၍၊ အသက်ချမ်းသာရသော မြို့သုံးမြို့တို့ကို ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့၊ နေထွက်ရာဘက်၌ မောရှေသည်ခွဲထား
၄၃ လေ၏။– ထိုမြို့တို့၏အမည်ကား၊ ရုဗင်အမျိုးသားနေရာ တောလွင်ပြင်၌ ဗေဇာမြို့၊ ဂဒ်အမျိုးသားနေရာ ဂိလဒ်ပြည်၌ရာမုတ်မြို့၊ မနာရှေအမျိုးသားနေရာ ဗာရှန်ပြည်၌ဂေါလန်မြို့တည်း။

၄၄ ဤရွေ့ကား၊ မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုး
၄၅ သားတို့၌ထားသောတရား၊– သူတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်သောနောက်၊ ဟေရှုဘုန်မြို့နေ အာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန်၏နိုင်ငံအတွင်း၊ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၊ ဗက်ပေဂုရမြို့ တဘက်၌ရှိ

To Contents

သောချိုင့်တွင်၊ မောရှေဟောပြောသောသက်
သေစကား၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့သော စကားတည်း။–
၄၆ မောရှေနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲ
ဂုတ္တုပြည်မှထွက်ကြသောနောက်၊ ထိုရှင်ဘုရင်
၄၇ နှင့်၊– ဗာရုန် ရှင်ဘုရင်ဩဃတည်းဟူသော၊
ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့၊ နေထွက်ရာဘက်၌နေသော
အာမောရိရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးကို လုပ်ကြံ၍၊ သူတို့
၄၈ ပြည်ကို၊– အာနုန်မြစ်နားမှာရှိသော အာရော်မြို့
မှစ၍ ဟေရမုန်တောင်တည်းဟူသော ဇိအုန်
၄၉ တောင်တိုင်အောင်ငင်း၊– ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့
ဘက် လွင်ပြင်နှင့်တကွ လွင်ပြင်နှင့်ဆိုင်သော
အိုင်နား၊ အာဇုတ်ပိသဂါမြို့တိုင်အောင်ငင်း
သိမ်းယူကြ၏။

၅

၁ တဖန် မောရှေသည် ဣသရေလ အမျိုးသား
အပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ အို ဣသရေလအမျိုးသား
တို့၊ ယနေ့ သင်တို့အားငါဟောပြောသော စီရင်
ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို သင်တို့သည် သွန်သင်၍ကျင့်
ခြင်းငှါ သတိပြုမည်အကြောင်း နားထောင်ကြ
၂ လော့။– ငါတို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
ဟောရပ်တောင်၌ ငါတို့နှင့် ပဋိညာဉ်ပြုတော်မူ
၃ ၏။– ထိုပဋိညာဉ်တရားကို ထာဝရဘုရားသည်
ငါတို့ဘိုးဘေးများနှင့် ပြုတော်မူသည်မဟုတ်။
ယနေ့ပင်အသက်ရှင်၍ ဤအရပ်၌ရှိသမျှသော
၄ ငါတို့နှင့် ပြုတော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားသည်
တောင်ပေါ်မှာ မီးထဲကသင်တို့နှင့် မျက်နှာချင်း
၅ ဆိုင်၍ မိန့်မြွက်တော်မူ၏။– ထိုအခါ သင်တို့
သည် မီးကိုကြောက်၍ တောင်ပေါ်သို့မတက်ဝံ့
သောကြောင့်၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်
တော်ကို ဆင့်ဆိုခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားနှင့် သင်
၆ တို့ စပ်ကြားမှာရပ်နေ၏။– မိန့်မြွက်တော်မူသော
စကားဟူမူကား၊ ငါသည် သင့်ကို ကျွန်ခံနေရာ
အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့ပြီးသော
၇ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။– ငါမ
တပါး အခြားသောဘုရားကို မကိုးကွယ်နှင့်။–
၈ အထက် မိုဃ်းကောင်းကင်၌ရှင်း၊ အောက်အရပ်
မြေကြီးပေါ်၌ရှင်း၊ မြေကြီးအောက် ရေထဲ၌ရှင်း
ရှိသောအရာနှင့် ပုံသဏ္ဌာန်တူစွာ ရုပ်တုဆင်းတု
၉ ကို ကိုယ်အဘို့မလုပ်နှင့်။ – ဦးမချ၊ ဝတ်မပြုနှင့်။
အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင်၊ ငါထာဝ
ရဘုရားသည် သင်၌အပြစ်ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်
သောဘုရား၊ ငါ့ကိုမုန်းသောသူတို့၏ အမျိုးအ
စဉ်အဆက်၊ တတိယအဆက်၊ စတုတ္ထအဆက်
တိုင်အောင် အဘတို့၏အပြစ်ကို သားတို့၌ ဆပ်
၁၀ ပေးစီရင်သောဘုရား၊ – ငါ့ကိုချစ်၍ ငါ့ပညတ်တို့
ကိုကျင့်သောသူတို့၏ အမျိုးအစဉ်အဆက် အ
ထောင်အသောင်းတိုင်အောင် ကရုဏာကိုပြ
၁၁ သောဘုရားဖြစ်၏။– သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝ
ရဘုရား၏နာမတော်ကို မုသာနှင့်ဆိုင်၍ မမြွက်
မဆိုနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ နာမတော်ကို မုသာ
နှင့်ဆိုင်၍ မြွက်ဆိုသောသူကို အပြစ်မရှိဟု ထာ
၁၂ ဝရဘုရားမှတ်တော်မမူ။ – သင်၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ဥ
ပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထိုနေ့ရက်ကို
၁၃ စောင့်လော့။ – ခြောက်ရက်ပတ်လုံး အလုပ်မျိုး
၁၄ ကို ကြိုးစား၍လုပ်ဆောင်လော့။– သတ္တမနေ့
ရက်သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုနေ့၌ သင်မှစ၍သင်၏သား
သမီး၊ ကျွန်ယောကျ်ား မိန်းမ၊ နွားမြည်းအစရှိ
သော သင်၏တိရစ္ဆာန်၊ သင်၏တံခါးအတွင်း၌
နေသော ဧည့်သည်အာဂန္တုသည် အလုပ်မလုပ်
ရ။ သင်သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေသကဲ့သို့၊ သင်၏ကျွန်
ယောကျ်ား မိန်းမတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေရကြ
၁၅ မည်။– သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကျွန်ခံကြောင်း
ကိုငင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
အားကြီးသော လက်ရုံးတော်ကိုဆန့်၍၊ ထိုပြည်
မှ သင့်ကိုနှုတ်ဆောင်တော်မူကြောင်းကိုငင်း
အောက်မေ့လော့။ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သင်
သည် ဥပုသ်နေ့ကိုစောင့်ရမည်ဟု သင်၏ ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူ၏။

၁၆ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးသ
နားတော်မူသောပြည်၌ သင်သည် အသက်တာ
ရှည်၍ ကောင်းစားရမည်အကြောင်း၊ သင်၏ ဘု
ရားသခင်ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အ
၁၇ တိုင်း၊ သင်၏မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့။– လူအ
၁၈ သက်ကို မသတ်နှင့်။– သူမယားကို မပြစ်မှား
၁၉၊၂၀ နှင့်။– သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်။– ကိုယ်နှင့်စပ်
ဆိုင်သောသူတဘက်၌ မမှန်သောသက်သေကို
၂၁ မခံနှင့်။– ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏မယားကို
တပ်မက်သောစိတ် မရှိစေနှင့်။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်
သောသူ၏အိမ်၊ လယ်ယာ၊ ကျွန်ယောကျ်ား မိန်း
မ၊ နွားမြည်းမှစ၍ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏
ဥစ္စာတစုံတခုကိုမျှ တပ်မက်လိုချင်သောစိတ် မ
ရှိစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုစကားတော်ကို ထာဝရဘုရားသည် တောင်
ပေါ်မှာမီး၊ မိုဃ်းတိမ်၊ ထူထပ်သောမှောင်မိုက်ထဲ

က ကြီးစွာသောအသံနှင့် သင်တို့စည်းဝေးရာ ပ
ရိသတ်အပေါင်းတို့အားမိန့်ခွန်းကြွက်တော်မူ၏။ ထပ်
၍ မိန့်ခွန်းကြွက်တော်မမူ။ ထိုစကားတော်ကိုလည်း
ကျောက်ပြားနှစ်ပြားပေါ်မှာရေး၍ ငါ၌အပ်တော်
၂၃ မူ၏။ – သင်တို့သည် မှောင်မိုက်ထဲကစကားသံ
ကို ကြား၍၊ တောင်ထိပ်သည် မီးလောင်လျက်ရှိ
သောအခါ၊ သင်တို့အမျိုးအနွယ်တို့၌ မင်းဖြစ်
သောသူ၊ အသက်ကြီးသူတို့သည် ငါ့ထံသို့ချဉ်း
၂၄ ကပ်၍၊– အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
သည် ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကို အကျွန်ုပ်
တို့အား ပြတော်မူပြီ။ မီးထဲကစကားတော်အသံ
ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြားရပါပြီ။ ဘုရားသခင်
သည် လူနှင့် နှုတ်ဆက်တော်မူသော်လည်း၊ လူ
သည် အသက်ရှင်သေးသည်ကို၊ ယနေ့၌ အ
၂၅ ကျွန်ုပ်တို့သည် သိမြင်ရပါပြီ။– အကျွန်ုပ်တို့သည်
အဘယ်ကြောင့် ယခုသေရပါမည်နည်း။ ဤကြီး
စွာသောမီးဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆုံးရှုံးပါလိမ့်
မည်။ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူသောအသံတော်ကို တဖန်ကြားရလျှင်
၂၆ သေရပါလိမ့်မည်။– အသက်ရှင်တော်မူသော ဘု
ရားသခင်သည် မီးထဲကမိန့်မြွက်တော်မူသော အ
သံတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့ကြားရသကဲ့သို့ အဘယ်
လူသတ္တဝါသည်ကြား၍ အသက်ရှင်သနည်း။–
၂၇ ကိုယ်တော်သည် အနီးအပါးသို့ ချဉ်းသွား၍၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သမျှကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်အား
မိန့်တော်မူသမျှကို ဆင့်ဆိုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
တို့သည်နားထောင်၍ ပြုပါမည်ဟု လျှောက်ဆို
၂၈ ကြ၏။– ထိုသို့သင်တို့သည် ငါ့အားလျှောက်
သောစကားကို ထာဝရဘုရား ကြားတော်မူ၏။
ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤလူမျိုးသည် သင့်
အားလျှောက်သော စကားသံကိုငါကြားရပြီ။
လျှောက်လေသမျှသောစကားသည် လျောက်
၂၉ ပတ်ပေ၏။– သူတို့နှင့် သားမြေးအစဉ်အဆက်
တို့သည် ချမ်းသာရမည်အကြောင်း၊ ငါ့ကို
ကြောက်ရွံ့၍ ငါပညတ်သမျှတို့ကို အစဉ်စောင့်
ရှောက်ချင်သောစိတ်နှင့် ပြည့်စုံကြပါစေသော။–
၃၀ တဲများသို့ပြန်သွားကြလော့ဟု သူတို့အားပြော
၃၁ လော့။– သင်မှာမူကား၊ ဤအရပ်၌ ငါ့အနားမှာ
ရပ်နေလော့။ သူတို့အား ငါအပိုင်ပေးသောပြည်
၌ သူတို့ကျင့်ဘို့ရာ သင်သည်သူတို့အားသွန်သင်
ရသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်၊ ပညတ်တရားအလုံးစုံ
တို့ကို ငါမြွက်ဆိုမည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။–
၃၂ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည်ကျင့်
အံ့သောငှါ စောင့်နေရကြမည်။ လက်ျာဘက်၊
၃၃ လက်ဝဲဘက်သို့ မလွှဲမရှောင်ရကြ။– သင်တို့ဝင်
စားလတ္တံ့သောပြည်၌ သင်တို့သည် သေဘေး
လွတ်လျက် ချမ်းသာရ၍၊ အသက်တာရှည်မည်
အကြောင်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘု
ရား မှာထားတော်မူသော လမ်းအပေါင်းတို့၌
ရှောက်သွားရကြမည်။

၆

၁ သင်တို့နှင့် သားမြေးတို့သည် သင်တို့၏ ဘု
၂ ရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍၊– ငါ
ပေးထားသော ပညတ်တရားတော်ရှိသမျှတို့ကို
တသက်လုံး စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်းနှင့်
သင်တို့၏အသက်တာ ရှည်စေမည်အကြောင်း၊
သင်တို့သွား၍ ဝင်စားလတ္တံ့သောပြည်၌ကျင့်ဘို့
ရာ သင်တို့အား ငါသွန်သင်စိမ့်သောငှါ၊ သင်တို့
၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူ
သော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရားဟူမူကား၊–
၃ အို့ဣသရေလအမျိုး၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်
သည် နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်၌ ချမ်းသာ၍
အလွန်ပွါးများမည်အကြောင်း နားထောင်လော့။
၄ သတိနှင့် ကျင့်စောင့်လော့။– အို့ဣသရေလအ
မျိုး၊ နားထောင်လော့။ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ထာ
ဝရဘုရားသည် တဆူတည်းသော ထာဝရဘုရား
၅ ဖြစ်တော်မူ၏။– သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘု
ရားကို စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှ
၆ နှင့် ချစ်လော့။– ယနေ့ ငါမှာထားသောစကားကို
၇ နှလုံးသွင်းရမည်။– ထိုစကားကို သင်၏သားသ
မီးတို့အား ကြိုးစား၍သွန်သင်ရမည်။ အိမ်၌ထိုင်
လျက် နေသည်ဖြစ်စေ၊ ခရီး၌သွားသည်ဖြစ်စေ၊
အိပ်လျက်၊ ထလျက်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ထိုစကားကို
၈ ပြောရမည်။– ထိုစကားကိုလည်း သင်၏လက်၌
လက္ခဏာသက်သေဘို့ရာငင်း၊ သင်၏မျက်စိ
ကြားမှာ သင်းကျစ်ကဲ့သို့ငင်း ချည်ထားရမည်။–
၉ အိမ်တံခါး၊ မြို့တံခါးတို့၌ လည်းရေးထားရမည်။
၁၀ သင်မတည်သော မြို့ကြီးမြို့မြတ်တို့ကိုငင်း၊
၁၁ သင်မဖြည့်ဘဲ ကောင်းသောအရာနှင့် ပြည့်သော
အိမ်တို့ကိုငင်း၊ သင်မတူးသော ရေတွင်းတို့ကို
ငင်း၊ သင်မစိုက်မပျိုးသော စပျစ်ဥယျာဉ်နှင့် သံ
လွင်ပင်တို့ကိုငင်း သင့်အားပေးခြင်းငှါ၊ သင်၏အ

ဘအာဇြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ကျိန်ဆို
တော်မူသောပြည်သို့ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝ
ရဘုရားသည် သင့်ကိုဆောင်သွင်းတော်မူ၍၊
၁၂ သင်သည် ဝစ္စာစားလျက်နေရသောအခါ၊– ကျွန်
ခံနေရာအဲဂုတ္တုပြည်မှ သင့်ကိုကယ်နှုတ်ဆောင်
ယူခဲ့သော ထာဝရဘုရားကို မမေ့လျော့မည်အ
၁၃ ကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြုလော့။– သင်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ရမည်။
ထိုဘုရားသခင်ကိုသာ ဝတ်ပြုရမည်။ နာမတော်
၁၄ အားဖြင့်လည်း ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုရမည်။– အ
ခြားတပါးသောဘုရား၊ သင့်ပတ်လည်၌နေသော
၁၅ လူမျိုးတို့၏ဘုရားကို မဆည်းမကပ်ရ။– သင်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌အပြစ်
ရှိသည်ဟု ယုံလွယ်သောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။
သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို
အမျက်ထွက်၍ မြေကြီးပြင်မှာ သုတ်သင်ပယ်
၁၆ ရှင်းတော်မူမည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။– သင်သည်
မသာအရပ်၌ပြုသကဲ့သို့၊ သင်၏ဘုရားသခင်
၁၇ ထာဝရဘုရားကို အစုံအစမ်းမပြုရ။– သင်၏ ဘု
ရားသခင်ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသောသက်
သေခံချက်၊ စီရင်ချက်၊ ပညတ်တရားတို့ကို ကြိုး
၁၈ စား၍စောင့်ရှောက်ရမည်။– သင်သည် ချမ်းသာ
၁၉ ရခြင်းငှါလင်း၊– ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည့်
အတိုင်း ရန်သူအပေါင်းတို့ကို သင့်ရှေ့မှနှင်ထုတ်
သဖြင့်၊ သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူ
သောပြည်မြတ်ကို ဝင်စား၍နေခြင်းငှါလင်း၊ ထာ
ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်လျောက်ပတ်
သော အမှုတို့ကိုပြုရမည်။

၂၀ နောင်ကာလ၌ သင်၏သားက၊ ငါတို့ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော ဤသက်
သေခံချက်၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့သည် အဘယ်သို့
၂၁ ဆိုလိုသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊– သင်က၊ ငါတို့
သည်အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဖာရောဘုရင်၏ကျွန်ဖြစ်၍
နေစဉ်အခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသော
လက်တော်နှင့် ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်
၂၂ ဆောင်တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊
ကြီးမားခက်ထန်သောနိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်
သရဲတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်အပေါ်မှာငင်း၊ ဖာရော
ဘုရင်နှင့် နန်းတော်သားတို့အပေါ်မှာငင်း၊ ငါတို့
၂၃ မျက်မှောက်၌ ပြတော်မူပြီးလျှင်၊– ငါတို့ဘိုးဘေး
တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့သွင်း၍ နေ
ရာချခြင်းအလို့ငှါ၊ ထိုပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူ
၂၄ ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ယနေ့တိုင်အောင် ကျေး
ဇူးပြုတော်မူသကဲ့သို့၊ ငါတို့အသက်ကိုစောင့်
တော်မူမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် ကိုယ်အကျိုး
ကိုထောက်၍၊ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
ကိုကြောက်ရွံ့လျက်၊ ဤပညတ်အလုံးစုံတို့ကို
၂၅ ကျင့်စေခြင်းငှါ မှာထားတော်မူ၏။– သို့ဖြစ်၍ ငါ
တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူ
သည်အတိုင်း၊ ဤပညတ်အလုံးစုံတို့ကို ရှေ့တော်
၌ကျင့်စောင့်ခြင်းငှါ သတိပြုလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်
ရာသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြောရမည်။

၇

၁ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်
သွား၍ ဝင်စားလတ္တံ့သောပြည်သို့ သင့်ကိုဆောင်
သွင်းလျက်၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဂိရဂၢိရှိလူ၊ အာမောရိလူ၊
ခါနာနိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတည်း
ဟူသော၊ သင့်ထက်ကြီးဖြင့်များပြားသော လူမျိုး
၂ ခုနစ်မျိုးတို့ကို သင့်ထံကနှင်ထုတ်၍၊ – တဖန်
သင့်လက်၌ အပ်တော်မူသောအခါ၊ သူတို့ကိုလုပ်
ကြ၍ အကုန်အစင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရမည်။
သူတို့နှင့် မိသားဟာယမဖွဲ့ရ၊ ကရုဏာကိုမပြရ။
၃ သူတို့နှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုမပြုရ။ သင်၏သမီး
ကို သူ၏သားနှင့်ငင်း၊ သင်၏သားကို သူ၏သမီး
၄ နှင့်ငင်း ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကို မပြုရ။– အ
ကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် သင်၏သားကို ငါ၌
မဆည်းမကပ်စေဘဲ၊ အခြားတပါးသောဘုရား
အား ဝတ်ပြုစေခြင်းငှါ သွေးဆောင်ကြလိမ့်
မည်။ ထိုအခါ အမျက်ထွက်၍ သင်တို့ကို ချက်
၅ ခြင်းဖျက်ဆီးတော်မူလိမ့်မည်။– သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့
၌ အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟူမူကား၊ သူတို့ယဇ်
ပလ္လင်များကို ဖျက်ရမည်။ ရုပ်တုများကို ဖြိုချရ
မည်။ အာရှရပင်များကို ခုတ်လဲရမည်။ ထုသော
၆ ရုပ်တု ဆင်းတုများကို မီးရှို့ရမည်။– အကြောင်း
မူကား၊ သင်သည် သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းသောအမျိုးဖြစ်၏။ မြေကြီး
ပေါ်မှာရှိသမျှသော လူမျိုးထက် သင်၏ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရား ပိုင်ထိုက်သောအမျိုးဖြစ်
၇ စေခြင်းငှါ သင့်ကိုရွေးချယ်တော်မူပြီ။ – သင်
သည် အခြားသောလူမျိုးထက်သာ၍များသော
ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုချစ်၍ ရွေး
ချယ်တော်မူသည် မဟုတ်။ သင်သည် အခြား
သောလူမျိုးတကာတို့ထက် သာ၍နည်း၏။–
၈ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုချစ်သောကြောင့်
ငင်း၊ သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူ
သောအကျိန်ကို မဖျက်လိုသောကြောင့်ငင်း၊

To Contents

ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်ကိုအစိုးရသော ဖာ
ရောဘုရင်လက်မှ အားကြီးသောလက်တော်နှင့်
၉ သင့်ကို ရွေးနှုတ်ဆောင်ယူခဲ့တော်မူပြီ။– သို့ဖြစ်
၍ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မှန်
သောဘုရား၊ သစ္စာစောင့်သောဘုရား၊ ကိုယ်
တော်ကိုချစ်၍ ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ရှောက်
သော သူတို့၏အမျိုးအစဉ်အဆက် အထောင်
အသောင်းတိုင်အောင် ပဋိညာဉ်စကားတည်၍
၁၀ ကရုဏာကို ပြသောဘုရား၊ – ကိုယ်တော်ကို
မုန်းသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ သူတို့မျက်
မှောက်၌ အပြစ်ပေးသောဘုရား ဖြစ်တော်မူ
ကြောင်းကို သိမှတ်လော့။ ကိုယ်တော်ကို မုန်း
သောသူတို့ကို အားမနာဘဲ၊ သူတို့မျက်မှောက်၌
၁၁ အပြစ်ပေးတော်မူမည်။– သို့ဖြစ်၍ ယနေ့ ငါထား
သောစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်၊ ပညတ်တရားတို့ကို ကျင့်
အံ့သောငှါ စောင့်ရှောက်ရမည်။

၁၂ ထိုပညတ်တို့ကို သင်သည် ကျင့်ဆောင်အံ့
သောငှါ နားထောင်လျှင်၊ သင်၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်
ဆိုတော်မူသော ပဋိညာဉ်နှင့် ကရုဏာတော်ကို
၁၃ စောင့်တော်မူမည်။– သင့်ကိုချစ်သဖြင့် ကောင်း
ကြီးပေး၍ များပြားစေတော်မူမည်။ သင့်အား
ပေးခြင်းငှါ၊ သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆို
တော်မူသောပြည်၌ သင်ဘွားမြင်သော သားတို့
ကိုလည်း၊ သင်၏မြေအသီးအနှံ၊ စပါး၊ စပျစ်ရည်၊
ဆီ၊ နွား၊ အစီးအပွါး၊ သိုးစုတို့ကိုလည်း ကောင်းကြီး
၁၄ ပေးတော်မူမည်။– သင်သည် လူမျိုးတကာတို့
ထက် သာ၍ကောင်းကြီးခံရသောသူဖြစ်၍၊ သင်
၌မြဲသော ယောကျ်ားမိန်းမတယောက်မျှ၊ တိ
ရစ္ဆာန်တွင် မြဲသောအထီးအမ တကောင်မျှမရှိ
၁၅ ရ။– ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ အနာရောဂါရှိသ
မျှတို့ကို သင့်ဆီကပယ်ရှားရ၍၊ သင်သိသော အဲ
ဂုတ္တုပြည်၏အနာဆိုးကို သင်၌စွဲစေတော်မမူ။
သင့်ကိုမုန်းသောသူ အပေါင်းတို့၌ စွဲစေတော်မူ
၁၆ မည်။– သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
သင်၌အပ်ပေးတော်မူသော လူမျိုးအပေါင်းကို
ဖျက်ဆီးရမည်။ သင်၏မျက်စိသည် သူတို့ကိုမ
သနားရ။ သူတို့ဘုရားအား ဝတ်မပြုရ။ ဝတ်ပြု
လျှင်၊ ထိမ်၍လဲစရာအကြောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ –
၁၇ ထိုလူမျိုးတို့သည် ငါ့ထက်သာ၍များ၏။ ငါသည်
သူတို့ကို အဘယ်သို့ နှင်ထုတ်နိုင်မည်နည်းဟု
၁၈ သင်သည်စိတ်ထဲမှာ အောက်မေ့လျက်၊– သူတို့
ကိုမကြောက်ရ။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘု
ရားသည် ဖာရောဘုရင်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်တပြည်
၁၉ လုံး၌ ပြုတော်မူသောအမှုကိုလည်း၊– ကိုယ်တိုင်
မြင်၍ ကြီးစွာသောစုံစမ်းခြင်းတို့ကိုလည်း၊ သင်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုနှုတ်
ဆောင်သောအခါ၊ ပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခ
ဏာ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုလည်း၊ အားကြီးသော
လက်ရုံးတော်ကို ဆန့်တော်မူခြင်းကိုလည်း စေ့စေ့
အောက်မေ့ရမည်။ ထိုနည်းတူ၊ သင်ကြောက်
တတ်သော လူမျိုးရှိသမျှတို့၌ သင်၏ ဘုရားသ
၂၀ ခင်ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူမည်။– ထိုမှတပါး၊
ကျန်ကြွင်း၍ ပုန်းရှောင်လျက်နေသောသူတို့
သည် မယုကဗီးမှီတိုင်အောင်၊ သင်၏ ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရားသည် ပျားတူများကို သူတို့တွင်
၂၁ စေလွှတ်တော်မူမည်။– သူတို့ကြောင့် ထိတ်လန့်
ခြင်းမရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ တန်ခိုးကြီး၍
ကြောက်မက်ဘွယ်သော သင်၏ဘုရားသခင် ထာ
၂၂ ဝရဘုရားသည် သင်တို့တွင်ရှိတော်မူ၏။– သင်
၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ထိုလူမျိုးတို့
ကို သင့်ထံကတရွေ့ရွေ့ နှင်ထုတ်တော်မူလိမ့်
မည်။ တောသားရဲတို့သည် သင့်တဘက်၌ များ
ပြားမည်ကို စိုးရိမ်၍၊ သူတို့ကိုချက်ခြင်း မပယ်မ
၂၃ ရှားသင့်။– သို့ရာတွင် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝ
ရဘုရားသည် သူတို့ကိုသင်၌အပ်၍၊ သူတို့မပျက်
စီးမှီတိုင်အောင်၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်းကို စီ
၂၄ ရင်တော်မူမည်။– သူတို့ရှင်ဘုရင်များကိုလည်း
သင့်လက်၌အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ဘွဲ့နာမကို
ပင် ကောင်းကင်အောက်မှာ ပယ်ရှင်းရမည်။ သူ
တို့ကို မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင် သင့်ရှေ့မှာ အ
၂၅ ဘယ်သူမျှ မရပ်မနေနိုင်ရာ။– သူတို့ထုသော ရုပ်
တုဆင်းတုဘုရားများကို မီးရှို့ရမည်။ ရုပ်တု
ဆင်းတု၌ပါသော ရွှေငွေကို မတပ်မက်ရ၊ မသိမ်း
မယူရ။ ယူလျှင် အပြစ်ရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာ
ရှိ၏။ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
၂၆ စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။– စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်
သောအရာကို သင့်အိမ်ထဲသို့မသွင်းရ။ သွင်း
လျှင်၊ သင်သည် ထိုအရာကဲ့သို့ ကျိန်အပ်သော
အရာဖြစ်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ထိုသို့သောအ
ရာကို သင်သည် အကြွင်းမဲ့စက်ဆုပ်ရွံရှာရမည်။
ကျိန်အပ်သောအရာပင် ဖြစ်ပေ၏။

၈

၁ သင်သည် အသက်ရှင်၍ များပြားမည်အ
ကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ဘိုးဘေးတို့
အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့သွား၍ ဝင်စား

To Contents

မည်အကြောင်း၊ ယနေ့ ငါမှာထားသော ပညတ်
အလုံးစုံတို့ကို ကျင့်ဆောင်အံ့သောငှါ သတိပြုရ
၂ မည်။– သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
သင့်ကိုနှိမ့်ချစုံစမ်း၍၊ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်
ချင် သောစိတ်ရှိသည် မရှိသည်ကို သိမည်အ
ကြောင်း၊ လွန်ခဲ့ပြီးသော အနှစ်လေးဆယ်ပတ်
လုံး တောဝှေ့ပို့ဆောင်တော်မူသော လမ်းခရီးတ
၃ ရှောက်လုံးကို အောက်မေ့ရမည်။– ထိုသို့ သင့်
ကိုနှိမ့်ချ၍ အငတ်အမွတ်ခံစေတော်မူသောအခါ၊
သင်သည် ကိုယ်တိုင်မသိ၊ သင်၏ဘိုးဘေးမသိ
ဘူးသော မန္နနှင့် ကျွေးမွေးတော်မူသဖြင့်၊ လူ
သည် မုန့်အားဖြင့်သာ အသက်ကိုမွေးရသည်မ
ဟုတ်။ ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသမျှအားဖြင့် အ
၄ သက်မွေးရသည်ကို သိစေတော်မူ၏။ – လွန်ခဲ့
ပြီးသောအနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး သင်၀တ်
သောအဝတ် မဟောင်းမနွမ်း၊ သင့်ခြေလည်း မ
၅ ပွန်းမရောင်။– အဘသည် သားကိုဆုံးမသကဲ့သို့၊
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်
အားဆုံးမတော်မူသည်ကို စိတ်ထဲမှာအောက်မေ့
၆ ရမည်။– သို့ဖြစ်၍ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရား စီရင်တော်မူသောလမ်းသို့ လိုက်၍၊ ကိုယ်
တော်ကိုကြောက်ရွံ့သဖြင့် ပညတ်တော်တို့ကို
၇ စောင့်ရှောက်ရမည်။– အကြောင်းမူကား၊ သင်
၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကောင်း
သောပြည်၊ ချိုင့်ထဲ၊ တောင်ထဲကပေါက်သော
မြစ်၊ ချောင်း၊ စမ်းရေတွင်း၊ ရေကန်များနှင့် ပြည့်
၈ စုံသောပြည်၊– ဂျုံ၊ မုယော၊ စပျစ်ပင်၊ သင်္ဘောသ
ဖန်းပင်၊ သလဲပင်နှင့် ပြည့်စုံသောပြည်၊ သံလွင်
၉ ဆီ၊ ပျားရည်နှင့်ပြည့်စုံသောပြည်။– ဘာမျှမလို
ဘဲ ဝစ္စာစားရသောပြည်၊ သံကျောက်နှင့်ပြည့်စုံ
၍၊ တောင်ထဲကကြေးနီကို တူးရသောပြည်သို့
၁၀ သင့်ကိုဆောင်သွားတော်မူ၏။– ထိုကောင်းမွန်
သောပြည်ကို ပေးသနားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
သင်သည် ဝစ္စာစားရသောအခါ၊ သင်၏ဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီး
မွမ်းရမည်။
၁၁ ယနေ့ငါဆင့်ဆိုသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်၊ ပ
ညတ်တရားတော်တို့ကို သင်သည်မစောင့်၊
၁၂ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို မေ့လျော့
၁၃ သောအပြစ်ကို သတိနှင့်ရှောင်လေ့။ – သင်
သည်ဝစ္စာစား၍ ကောင်းသောအိမ်ကို ဆောက်
၁၄ လျက်နေရစဉ်၊– သင်၏သိုးနွား၊ ရွှေငွေအစရှိ
၁၅ သော ဥစ္စာမျိုးများပြားစဉ်အခါ၊– သင်သည် မာန

ထောင်လွှားခြင်းသို့ ရောက်၍၊ အထက်ကျွန်ခံ
နေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့
၁၅ တော်မူထသော၊– မီးမြွေ၊ ကင်းမြီးကောက်များ
၍၊ ရေမရှိ၊ အငတ်ခံရာအရပ်၊ ကြောက်မက်
ဘွယ်သော တောကြီးအလယ်၌ သင့်ကိုပို့ဆောင်
၍ မီးပါကျောက်ထဲက ရေကိုထွက်စေတော်မူထ
၁၆ သော၊– သင့်ကိုနှိမ့်ချစုံစမ်း၍၊ နောက်ဆုံး၌ကျေး
ဇူးပြုလိုသောငှါ၊ သင်၏ ဘိုးဘေးမသိဘူးသော
မန္နနှင့် တောဝှေ့ကျွေးမွေးတော်မူသော သင်၏ ဘု
၁၇ ရားသခင်ထာဝရဘုရားကို မေ့လျော့၍၊– ငါတန်
ခိုး၊ ငါ့လက်သတ္တိအားဖြင့် ဤစည်းစိမ်ကိုငါရ
တတဲသည်ဟု စိတ်ထဲမှာ အောက်မေ့ခြင်းအပြစ်
၁၈ ကို သတိနှင့်ကြဉ်ရှောင်လေ့။– သင်၏ ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရားကိုသာ အောက်မေ့ရမည်။
အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်
ဆိုတော်မူသော ပဋိညာဉ်တရားတော်ကို ယနေ့
ကဲ့သို့ တည်စေလိုသောငှါ၊ စည်းစိမ်ရတတ်သော
အစွမ်းသတ္တိကို ဘုရားသခင်ပေးတော်မူ၏။–
၁၉ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို သင်သည်
မေ့လျော့သဖြင့်၊ အခြားတပါးသောဘုရားတို့
ကို ဆည်းကပ်၍ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်လျှင်၊ ပျက်စီး
ခြင်းသို့ အမှန်ရောက်လိမ့်မည်ဟု ယနေ့ငါသည်
၂၀ သင့်တဘက်၌သက်သေခံ၏။– သင်၏ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို နားမ
ထောင်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်
ရှေ့မှာဖျက်ဆီးတော်မူသော လူမျိုးများကဲ့သို့၊
ထိုနည်းတူ သင်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ရ
လိမ့်မည်။

၉

၁ အို ဣသရေလအမျိုး၊ နားထောင်လော့။
သင့်ထက်အားကြီး၍ များပြားသောလူမျိုးတို့ကို
၎င်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုထိသောမြို့ရိုးနှင့်
၂ ပြည့်စုံသော မြို့ကြီးတို့ကိုလည်း၊– အာနကအမျိုး
သားရှေ့မှာ အဘယ်သူရပ်နိုင်သနည်းဟူသောစ
ကားကို သင်ကြား၍၊ သင်သိသော အာနကအ
မျိုးသားတည်းဟူသော အလွန်ကြီးမြင့်သောလူ
မျိုးကိုလည်း တိုက်ယူခြင်းငှါ၊ ယခု ယော်ဒန်မြစ်တ
၃ ဘက်သို့ ကူးလုပြီ။– သို့ဖြစ်၍ သင်၏ ဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ရှေ့မှာကြွသဖြင့်၊
လောင်သောမီးကဲ့သို့ဖြစ်လျက် သူတို့ကိုဖျက်
ဆီး၍၊ သင့်မျက်မှောက်၌ နှိမ့်ချတော်မူမည်အ
ကြောင်းကို ယခုသဘောကျလော့။ ထာဝရဘု
ရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်သည် သူတို့

To Contents

ကိုနှင်ထုတ်၍ အလျင်အမြန် ဖျက်ဆီးရလိမ့်
၄ မည်။– သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
သူတို့ကိုသင့်ရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူသောနောက်၊
သင်က၊ ငါ့ကုသိုလ်ကြောင့် ထာဝရဘုရားသည်
ငါ့ကိုသွင်း၍၊ ဤပြည်ကို အပိုင်ပေးတော်မူသည်
ဟူ၍ မအောက်မေ့ရ။ ထိုလူမျိုးတို့၏ မကောင်း
မှုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ငါ့ရှေ့မှ
နှင်ထုတ်တော်မူသည်ဟူ၍ စိတ်ထဲမှာ အောက်
၅ မေ့ရမည်။– သင်ပြုသောကုသိုလ်ကြောင့်ငင်း၊
ဖြောင့်မတ်သော သဘောကြောင့်ငင်း၊ ထိုပြည်
ကိုသွား၍ ဝင်စားရမည်မဟုတ်။ ထိုလူမျိုးတို့၏
မကောင်းမှုကြောင့်ငင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
သင်၏အဘ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့
အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောစကားတော်ကို တည်
စေလိုသောငှါငင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားသည် သူတို့ကို သင့်ရှေ့မှနှင်ထုတ်တော်မူ
၆ ၏။– သို့ဖြစ်၍ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘု
ရားသည် သင်၏ကုသိုလ်ကြောင့်၊ ထိုကောင်း
မွန်သောပြည်ကို ပေးတော်မူသည်မဟုတ်။ သင်
သည် လည်ပင်းခိုင်မာသောအမျိုးဖြစ်၏။

၇ သင်သည်၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘု
ရားကို အမျက်တော်ထွက်စေခြင်းငှါ၊ တော၌ပြု
မိသည်ကိုမမေ့နှင့်၊ အောက်မေ့လော့။ သင်သည်
အဲဂုတ္တုပြည်ထဲက ထွက်သောနေ့မှစ၍ ဤအ
ရပ်သို့ရောက်သည်တိုင်အောင် ထာဝရဘုရားကို
၈ ပုန်ကန်ပြီ။– ဟောရပ်အရပ်၌ ထာဝရဘုရားကို
၉ အမျက်တော်ထွက်စေသဖြင့်၊ သင့်ကို ဖျက်ဆီး
လောက်အောင် အမျက်ထွက်တော်မူ၏။– ထာဝ
ရဘုရားသည် သင်တို့နှင့်ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်တ
ရားကို ရေးထားသော ကျောက်ပြားတို့ကို ခံယူ
ခြင်းငှါ၊ တောင်ပေါ်သို့ ငါတက်သောအခါ၊ အ
ရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး မုန့်ကိုမစား၊ ရေကိုမ
၁၀ သောက်ဘဲ တောင်ပေါ်မှာနေလေ၏။ – သင်တို့
သည် စည်းဝေးကြသောနေ့၌ ထာဝရဘုရား
သည် တောင်ပေါ်မှာ မီးထဲကဖြွင်ဆိုတော်မူ
သော စကားတော်အလုံးစုံတို့ကို လက်ညှိုးတော်
ဖြင့် ရေးထားသောကျောက်ပြားနှစ်ပြားတို့ကို
ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားအပ်ပေးတော်မူ၏။–
၁၁ အရက်လေးဆယ်စေ့သောအခါ၊ ထိုပဋိညာဉ်
ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို ထာဝရဘုရားသည် ငါ့
၁၂ အားပေးတော်မူလျှင်၊– သင်သည်ထ၍ အလျင်
အမြန်ဆင်းသွားလော့။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်နှုတ်
ဆောင်ခဲ့သော သင်၏လူတို့သည် ဖောက်ပြန်၍၊
ငါမှာထားသောလမ်းမှ အလျင်အမြန်လွှဲ၍၊ ရုပ်
၁၃ တုကိုသွန်းကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။– တဖန် ထာ
ဝရဘုရားက၊ ဤလူမျိုးကို ငါကြည့်မြင်ပြီ။ လည်
၁၄ ပင်းခိုင်မာသော အမျိုးဖြစ်၏။– သို့ဖြစ်၍ ငါ့ကိုရှိ
စေလော့။ သူတို့ကို ငါဖျက်ဆီးမည်။ သူတို့နာမ
ကိုလည်း ကောင်းကင်အောက်မှာ ငါချေမည်။
သင့်ကိုမူကား၊ သူတို့ထက်အားကြီး၍ များပြား
သောအမျိုး ဖြစ်စေမည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ
၁၅ ၏။– ထိုအခါငါသည် ပဋိညာဉ်ကျောက်ပြားနှစ်
ပြားကို ကိုင်လျက်၊ လှည့်၍ မီးလောင်သော
၁၆ တောင်ပေါ်က ဆင်းလာ၏။– သင်တို့သည် သင်
တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုဖြစ်မှား၍၊ နွား
သငယ်ရုပ်တုကို သွန်းကြောင်းနှင့် ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသောလမ်းမှ အလျင်အမြန်လွှဲ
၁၇ သွားကြောင်းကို ငါသည်ကြည့်မြင်လျှင်၊– လက်
နှစ်ဘက်နှင့်ကိုင်သော ကျောက်ပြားတို့ကိုချ၍၊
၁၈ သင်တို့မျက်မှောက်၌ ငါချိုးဖဲ့၏။– သင်တို့သည်
ထာဝရဘုရားကိုအမျက်တော်ထွက်စေခြင်းငှါ၊
ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုမိသော အပြစ်ရှိသမျှ
တို့ကြောင့်၊ ငါသည်အရင်ပြုသကဲ့သို့ ထာဝရဘု
ရားရှေ့တော်၌ပြပ်ဝပ်၍ အရက်လေးဆယ်ပတ်
လုံး မုန့်ကိုမစား၊ ရေကိုမသောက်ဘဲ နေရ၏။–
၁၉ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့
ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ အလွန်ပြင်းစွာထွက်သော အ
မျက်တော်အရှိန်ကို ငါကြောက်၏။ သို့ရာတွင်
ထာဝရဘုရားသည် ငါ့စကားကိုတဖန် နားထောင်
၂၀ တော်မူ၏။ – ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ အာရုန်
ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ အလွန်အမျက်ထွက်တော်မူ
သောကြောင့်၊ အာရုန်အတွက်ကိုလည်း ဆုတောင်း
၂၁ လေ၏။– သင်တို့ဒုစရိုက်တည်းဟူသော သင်တို့
လုပ်သော နွားသငယ်ကိုငါယူသဖြင့် အရည်ကျိ
၍၊ အမှုန့်ဖြစ်အောင် ညက်ညက်ချေပြီးလျှင်၊
တောင်ထဲကထွက်သော ချောင်းရေပေါ်မှာ ချ
ပစ်လေ၏။

၂၂ တဗေရအရပ်၊ မဿာအရပ်၊ ကိဗြုတ်ဟတ္တာ
ဝါအရပ်၌လည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို
၂၃ အမျက်တော်ထွက်အောင် ပြုကြ၏။ – ကာဒေရ
ဗာနာအရပ်၌လည်း၊ ထာဝရဘုရားက၊ သွား၍ငါ
ပေးသောပြည်ကို သိမ်းယူကြလော့ဟု သင်တို့
ကို စေခိုင်းတော်မူသောအခါ၊ သင်တို့သည် သင်
တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ကို
ငြင်းဆန်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကိုမယုံ၊ စကား
၂၄ တော်ကို နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။ – ငါသိကျွမ်း

To Contents

သောနေ့မှစ၍၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို
၂၅ ပုန်ကန်လျက်နေကြပြီ။– ထာဝရဘုရားသည်
သင်တို့ကိုဖျက်ဆီးမည်ဟု မိန့်တော်မူသော
ကြောင့်၊ ငါသည် အရင်ပြုပဲ့ဝပ်သကဲ့သို့၊ အရက်
၂၆ လေးဆယ်ပတ်လုံး ပြုပဲ့ဝပ်လျက်နေရ၏။– ထာ
ဝရဘုရားအားလည်း၊ အိုအရှင် ဘုရားသခင်၊
တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ရွေးတော်မူ၍၊ အားကြီး
သောလက်တော်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်
တော်မူသော ကိုယ်တော်၏အမွေဥစ္စာဖြစ်သော
၂၇ ဤလူတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မမူပါနှင့်။– ကိုယ်
တော်၏ကျွန်အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့ကို
အောက်မေ့တော်မူပါ။ ဤလူမျိုးသည် ခိုင်မာ
သောသဘောရှိ၍၊ ပြစ်မှားမိသောဒုစရိုက်အပြစ်
၂၈ ကို မှတ်တော်မမူပါနှင့်။– သို့မဟုတ် အကျွန်ုပ်
တို့ကို နှုတ်ဆောင်တော်မူသော ပြည်သားတို့က၊
ထာဝရဘုရားသည် ဂတိထားသောပြည်သို့ သူ
တို့ကိုဆောင်သွင်းခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သော
ကြောင့်၎င်း၊ သူတို့ကိုမုန်းသောကြောင့်၎င်း၊
တောခိုသတ်လိုသောငှါ ထုတ်သွားပြီဟု ဆိုကြ
၂၉ ပါလိမ့်မည်တကား။– ဤလူတို့သည်ကား၊ မ
ဟာတန်ခိုးတော်နှင့် လက်ရုံးတော်ကိုဆန့်သဖြင့်
နှုတ်ဆောင်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ အမွေ
လူဖြစ်ကြပါသည်ဟု ငါသည် ဆုတောင်းလေ
၏။။

၁၀

၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားက၊ အရင်ကျောက်
ပြားနှစ်ပြားနည်းတူ၊ ကျောက်ပြားနှစ်ပြားကို
ခုတ်ဦးလော့။ ငါရှိရာသို့ တက်လာလော့။
၂ သေတ္တာကိုလည်း လုပ်လော့။– သင်ချိုးဖဲ့သော
အရင်ကျောက်ပြား၌ စကားပါသည်အတိုင်း၊
နောက်ကျောက်ပြားပေါ်မှာ ငါရေးထားဦးမည်။
သင်သည် ထိုကျောက်ပြားကို သေတ္တာထဲမှာ
၃ ထားရမည်ဟု ငါအားမိန့်တော်မူ၏။– ငါသည်
လည်း၊ အကာရှသစ်သားဖြင့် သေတ္တာကိုလုပ်၍၊
အရင်ကျောက်ပြားနည်းတူ ကျောက်ပြားနှစ်
ပြားကို ခုတ်ပြီးမှ၊ ထိုကျောက်ပြားကို ကိုင်လျက်
၄ တောင်ပေါ်သို့တက်လေ၏။– သင်တို့စည်းဝေး
သောနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် တောင်ပေါ်မှာ
မီးထဲကမိန့်ဖြွက်တော်မူသော ပညတ်တော်
ဆယ်ပါးတို့ကို၊ အရင်စာၭလာသည်အတိုင်း၊
ထာဝရဘုရားသည်ရေးထား၍ ငါ့အားပေးတော်
၅ မူ၏။– ငါသည်လည်းလှည့်၍ တောင်ပေါ်က
ဆင်းသဖြင့်၊ လုပ်ပြီးသောသေတ္တာထဲ၌ ထို
ကျောက်ပြားကိုထား၍၊ ထာဝရဘုရား မှာထား
တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသေတ္တာထဲ၌ ယခုရှိ
၆ ၏။– ငါသည် တောင်ပေါ်မှာ အရင်နေသောကာ
လနှင့်အမျှ၊ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး တဖန်နေ
ပြန်၍၊ ထိုအခါ၌လည်း ထာဝရဘုရားသည် သင်
တို့ကိုမဖျက်ဆီးမည်အကြောင်း၊ ငါ့စကားကိုနား
၇ ထောင်တော်မူ၏။ – ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထ
လော့။ ဤလူမျိုးအားပေးခြင်းငှါ၊ သူတို့ဘိုးဘေး
တို့အား ငါကျိန်ဆိုသောပြည်သို့ သူတို့သည်သွား
၍ သိမ်းယူမည်အကြောင်း၊ သူတို့ရှေ့မှာ ခရီး
၈ သွားလော့ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။– ဣသရေ
၉ လအမျိုးသားတို့သည် မောသရုတ်အရပ်မှ ခရီး
သွား၍၊ ဗယ်ာကန်အရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ထို
အရပ်မှခရီးသွား၍ ဟောရဂိဒ်ဂဒ်အရပ်၌ စား
ခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှခရီးသွား၍ ချောင်းမြစ်
များရာ ယုဗ္ဗာသအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအ
ရပ်မှ ခရီးသွား၍ ဧဗြောနအရပ်၌ စားခန်းချကြ
၏။ ထိုအရပ်မှခရီးသွား၍ ဧဇျုန်ဂေဗာအရပ်၌
စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှခရီးသွား၍ ဇိနတော
ကာဒေရအရပ်၌ စားခန်းချကြ၏။ ထိုအရပ်မှခ
ရီးသွား၍ ဟောရဟောင်၌ စားခန်းချကြ၏။ ထို
အရပ်၌ အာရုန်သည် အနိစ္စရောက်၍၊ သူ့ကို
သင်္ဂြိုဟ်ရ၏။ သူ၏သားဧလာဇာသည် အဘ၏
အရာ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်ရ၏။–
၁၀ လေဝိသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်
သေတ္တာကို ထမ်းစေခြင်းငှါငင်း၊ ရှေ့တော်၌ရပ်
၍ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါငင်း၊ အခွင့်
တော်နှင့် ကောင်းကြီးပေးစေခြင်းငှါငင်း၊ ယနေ့
၁၁ တိုင်အောင် ထိုသူတို့ကို ခွဲခန့်တော်မူ၏။– ထို
ကြောင့် လေဝိသားတို့သည် ညီအစ်ကိုတို့နှင့်ရော
၍ အဘို့ကိုမပိုင်၊ အမွေကိုမခံရ။ သင်၏ ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊
ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ခံရသောအမွေဖြစ်
တော်မူ၏။

၁၂ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍၊ လမ်းတော်သို့
လိုက်သွားခြင်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘု
ရားကို စိတ်နလုံးအကြွင်းမဲ့ချစ်၍ အမှုတော်ကို
၁၃ ဆောင်ရွက်ခြင်း၊– သင်၏အကျိုးကိုထောက်၍
ယနေ့ငါဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏ပညတ်
တော်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအမှုမှတပါး၊ သင်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်အမှု
၁၄ ကို တောင်းတော်မူသနည်း။– မိုဃ်းကောင်းကင်

To Contents

နှင့် ကောင်းကင်ဘဝဂ်ကိုငင်း၊ မြေကြီးနှင့် မြေ
ကြီးတန်ဆာရှိသမျှကိုငင်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင်
၁၅ ထာဝရဘုရား ပိုင်တော်မူ၏။– သို့ရာတွင် ထာဝ
ရဘုရားသည် သင်၏ဘိုးဘေးတို့ကိုချစ်ခင်မြတ်
နိုးး၍၊ ယနေ့ရှိသကဲ့သို့၊ သူတို့အမျိုးအနွယ်တည်း
ဟူသော သင့်ကို၊ အခြားသောလူမျိုးတကာတို့
၁၆ တွင် ရွေးကောက်တော်မူ၏။– သို့ဖြစ်၍ သင်၏
နှလုံးအရေဖျားကို လှီးဖြတ်လော့။ နောက်တဖန်
၁၇ ခိုင်မာသောလည်ပင်း မရှိစေနှင့်။– အကြောင်းမူ
ကား၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊
ဘုရားတို့၏ဘုရား၊ သခင်တို့၏သခင်၊ ကြီးမြတ်
သောဘုရား၊ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ၍ ကြောက်မက်
ဘွယ်သောဘုရား၊ လူမျက်နှာကိုမထောက်၊ တံ
၁၈ စိုးကိုမစားဘဲ၊ – မိဘမရှိသောသူငယ်၊ မုတ်ဆိုးမ
ဘက်၌ တရားစီရင်၍၊ ဧည့်သည်အာဂန္တုတို့ကို စုံ
မက်သဖြင့်၊ အဝတ်အစားတို့ကို ပေးသနားသော
၁၉ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။– သို့ဖြစ်၍ ဧည့်သည်တို့
ကို ချစ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့
သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်ကြဘူးပြီ။–
၂၀ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့
၍ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရမည်။ ကိုယ်တော်
၌ ဆည်းကပ်ရမည်။ နာမတော်အားဖြင့် ကျိန်ဆို
၂၁ ခြင်းကို ပြုရမည်။– ထာဝရဘုရားသည် သင်၏
ဂုဏ်အသရေ၊ သင်၏ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ
၏။ သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်သည်အတိုင်း၊
ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုအရာကြီးတို့ကို
၂၂ သင့်အတွင်းပြုတော်မူပြီ။– သင်၏ဘိုးဘေးတို့သည်၊
အရေအတွက်အားဖြင့် လူခုနစ်ဆယ်မျှသာရှိ
လျက်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ဆင်းသွားကြ၏။ ယခုမူ
ကား၊ အရေအတွက်အားဖြင့် မိုးယံကောင်းကင်
ကြယ်နှင့်အမျှ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
သည် များပြားစေတော်မူပြီ။

၁၁

၁ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာ
ဝရဘုရားကို ချစ်ရမည်။ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်၊
မှာထားတော်မူသော ပညတ်တော်တို့ကို အစဉ်
၂ စောင့်ရှောက်ရမည်။– သင်၏ ဘုရားသခင်ထာ
ဝရဘုရား ဆုံးမတော်မူခြင်းကိုငင်း၊ ဘုန်းအာန
ဘော်တော်ကိုငင်း၊ အားကြီးသောလက်ရုံး ဆန့်
၃ တော်မူခြင်းကိုငင်း၊– ထူးဆန်းသောတန်ခိုးတော်
ကိုငင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖာရော
မင်းနှင့် ပြည်သူပြည်သားများတို့အား ပြုတော်မူ
၄ သောအမှုကိုငင်း၊– အဲဂုတ္တုစစ်သူရဲ အလုံးအရင်း
တည်းဟူသော မြင်းစီးသူရဲ၊ ရထားစီးသူရဲတို့
အား ပြုတော်မူသောအမှုကိုငင်း၊ သင်တို့ကိုလိုက်
သောသူတို့ကို ဇဒုံပင်လယ်ရေလွှမ်းမိုးစေ၍၊ ယ
နေ့တိုင်အောင် ဖျက်ဆီးတော်မူကြောင်းကိုငင်း၊–
၅ ဤအရပ်သို့မရောက်မီ၊ တောဌလှည့်လည်စဉ်
၆ တွင် သင်တို့အားပြုတော်မူသောအမှုကိုငင်း၊– ရု
ဗင်အမျိုး၊ ဧလျာဘသားဒါသန်နှင့် အဘိရံတို့
အား ပြုတော်မူသောအမှုကိုငင်း၊ မြေကြီးသည်
မိမိခံတွင်းကိုဖွင့်၍ သူတို့နှင့် အိမ်သူအိမ်သား
များ၊ တဲများ၊ သူတို့၌ ရတတ်သမျှသောဥစ္စာ
ပစ္စည်းများကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အလယ်
၌၊ မျိုကြောင်းကိုငင်း မသိမမြင်သော သင်တို့၏
သားသမီးတို့အား ငါမပြော၊ သင်တို့ကိုယ်တိုင်
၇ သိမှတ်ကြလော့။– ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသော
အမှုကြီးအလုံးစုံတို့ကို သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်
၈ မြင်ကြပြီ။– ထို့ကြောင့်၊ သင်တို့သည်သွား၍ ဝင်
၉ စားလတ့်သောပြည်ကို ကြီးစွာသောခွန်အားနှင့်
ဝင်စားမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်
တို့၏ဘိုးဘေးတို့နှင့် သူတို့အမျိုးအနွယ်အားပေး
ခြင်းငှါ ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၊ နို့နှင့်ပျားရည်
စီးသောပြည်၌ သင်တို့အသက်တာ ရှည်မည်အ
ကြောင်း၊ ယနေ့ ငါမှာထားသမျှသောပညတ်တို့
၁၀ ကို စောင့်ရှောက်ရကြမည်။– သင်တို့သွား၍ ဝင်
စားလတ့်သောပြည်သည်ကား၊ ယာလုပ်သကဲ့
သို့ မျိုးစေ့ကြဲ၍ ခြေဖြင့်ရေလောင်းရသော ပြည်
တည်းဟူသော သင်တို့ထွက်လာသော အဲဂုတ္တု
၁၁ ပြည်နှင့် တူသည်မဟုတ်။– သင်တို့သွား၍ ဝင်
စားလတ့်သောပြည်သည် တောင်များ၊ ချိုင့်များ
နှင့်ပြည့်စုံ၍ မိုးယံရေကိုသောက်သောပြည်၊–
၁၂ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပြုစု၍ တ
နှစ်ပတ်လုံး ကြည့်ရှုတော်မူသောပြည် ဖြစ်၏။
၁၃ သင်တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်
နှလုံးအကြွင်းမဲ့ချစ်၍ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်
မည်အကြောင်း၊ ယနေ့ ငါမှာထားသမျှသော ပ
၁၄ ညတ်တို့ကို စေ့စေ့နားထောင်လျှင်၊– သင်တို့
သည် စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီတို့ကိုစုသိမ်းစေခြင်းငှါ
အရင်မိုးယံ၊ နောက်မိုးယံးတည်းဟူသော သင်တို့
၁၅ ပြည်နှင့်ဆိုင်သောမိုးယံးရေကို ငါပေးမည်။– သင်
တို့သည် ဝစွာစားရမည်အကြောင်း၊ သင်တို့တိ
ရစ္ဆာန်များအတွက် လွင်ပြင်၌မြက်ပင်ကို ငါပေါက်
၁၆ စေမည်။– သင်တို့သည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကိုစွဲ၍
လမ်းမလွဲ၊ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို ဝတ်
ပြု၊ ကိုးကွယ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊

To Contents

၁၇ ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြုကြလော့။– သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားသည် အမျက်တော်ထွက်၍ မိုးယိမ်းမရွာ၊ မြေ၏အသီးအနှံကို မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ မိုးယိမ်းကောင်းကင်ကို ပိတ်တော်မူမည်။ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ကောင်းမွန်သောပြည်၌ သင်တို့သည် အလျင်အမြန် ပျောက်ပျက်ကြလိမ့်
၁၈ မည်။– သို့ဖြစ်၍ ငါဟောပြောသော ဤစကားကို စိတ် နှလုံး၌သွင်းထားရ၍၊ လက်၌ လက္ခဏာ သက်သေဘို့ရာငှင်း၊ မျက်စိကြားမှာ သင်းကျစ်
၁၉ ကဲ့သို့ငှင်း ချည်ထားရကြမည်။– ထိုစကားကို သင်တို့သည် အိမ်၌ထိုင်လျက်နေသည်ဖြစ်စေ၊ ခရီးသွားသည်ဖြစ်စေ၊ အိပ်လျက်ထလျက်ရှိသည်ဖြစ်စေ ဟောပြော၍၊ သားသမီးတို့အား
၂၀ သွန်သင်ရကြမည်။– အိမ်တံခါးမြို့တံခါး၌လည်း
၂၁ ရေးထားရကြမည်။– သို့ပြုလျှင် ထာဝရဘုရား သည် ဘိုးဘေးတို့အားပေးခြင်းငှါ ကျိန်ဆိုတော် မူသောပြည်၌ သင်တို့အသက်၊ သားသမီးများအ သက်တာသည်၊ ကောင်းကင်၌ အသက်တာရှည် သကဲ့သို့၊ မြေကြီးပေါ်မှာ တာရှည်ရလိမ့်မည်။–
၂၂ သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘု ရားကို ချစ်သောစိတ်နှင့် လမ်းတော်သို့လိုက်၍၊ ကိုယ်တော်၌ ဆည်းကပ်ခိုဝဲမည်အကြောင်း၊ ငါ မှာထားသမျှသော ဤပညတ်တို့ကို ကျင့်အံ့
၂၃ သောငှါ သတိနှင့်စောင့်ရှောက်လျှင်၊– ထာဝရဘု ရားသည် ဤလူမျိုးခပ်သိမ်းတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ကိုယ် ထက်အားကြီး၍ များပြားသောလူမျိုးတို့ကို အ
၂၄ စိုးရကြလိမ့်မည်။– သင်တို့သည် ခြေနှင့်နင်းသ မျှသောအရပ်ကို ပိုင်သဖြင့်၊ တောမှစ၍ လေဗ နုန်တောင်တိုင်အောင်၎င်း၊ ဥဖရတ်မြစ်ကြီးမှစ ၍ ပင်လယ်ကမ်းနားတိုင်အောင်၎င်း၊ မြေတ
ရှောက်လုံးသည် သင်တို့၏နိုင်ငံအဝင် ဖြစ်လိမ့်
၂၅ မည်။– သင်တို့ရှေ့မှာ အဘယ်သူမျှ မရပ်မနေ နိုင်အောင်၊ သင်တို့နင်းသောမြေအရပ်၌ ရှိသော သူအပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကို ကြောက်ရွံ့ထိတ် လန့်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာ ဝရဘုရားသည်၊ ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း ပြု တော်မူမည်။

၂၆ ယနေ့ကောင်းကြီးပေးခြင်းနှင့် ကျိန်ခြင်း တည်းဟူသော ဤနှစ်ပါးကို သင်တို့ရှေ့မှာငါ
၂၇ ထား၏။– ယနေ့ငါဆင့်ဆိုသော သင်တို့ ဘုရား သခင်ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့ကို နား
၂၈ ထောင်လျှင်မူကား၊ ကောင်းကြီးပေးခြင်း၊– သင် တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်တို့ ကို နားမထောင်၊ ယနေ့ ငါမှာထားသောလမ်းမှ လွှဲရှောင်၍၊ မသိဘူးသော အခြားတပါးသောဘု ရားကို မှီဝဲဆည်းကပ်လျှင်မူကား ကျိန်ခြင်းကိုငါ
၂၉ ထား၏။– သင်တို့သည် သွား၍ ဝင်စားလတ္တံ့ သောပြည်သို့ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘု ရားသည်ဆောင်သွင်းတော်မူပြီးမှ၊ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ဂေရိမ်တောင်ပေါ်၌ငင်း၊ ကျိန်ခြင်း ကို ဧဗလတောင်ပေါ်၌ငင်း တင်ထားရကြမည်။–
၃၀ ထိုတောင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်အနောက်၊ နေ ဝင်ရာဘက်မှာ ခါနနိလူတို့နေရာ အရပ်တည်းဟူ သော၊ မောရေသပိတ်တောအနား၊ ဂိလဂါလမြို့ နှင့်ဆိုင်သော လွင်ပြင်၌ ရှိသည်မဟုတ်လော။–
၃၁ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ သောပြည်ကို ဝင်စားခြင်းငှါ၊ ယော်ဒန်မြစ်တ ဘက်သို့ကူးသွား၍၊ ထိုပြည်ကို ဝင်စားလျက်နေ
၃၂ ရကြမည်။– ယနေ့ ငါထားသမျှသော စီရင်ထုံဖွဲ့ ချက်တို့ကို ကျင့်အံ့သောငှါ စောင့်ရှောက်ရကြ မည်။

၁၂

၁ သင်တို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ အသက်ရှင်သ မျှသော ကာလပတ်လုံးဝင်စားစေခြင်းငှါ သင်တို့ ဘိုးဘေးကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ထာဝရဘု ရား ပေးတော်မူသောပြည်၌ ကျင့်အံ့သောငှါ စောင့်ရှောက်ရသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်များဟူမူ
၂ ကား။– သင်တို့ အစိုးရသောလူမျိုးတို့သည် တောင်ကြီး၊ တောင်ငယ်အပေါ်၊ စိမ်းသောသစ် ပင်အောက်၌ မိမိတို့ဘုရားများကို ဝတ်ပြုရာအ
၃ ရပ်ရှိသမျှတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရမည်။– သူတို့ ယဇ်ပလ္လင်များကိုလည်း ဖျက်ရမည်။ ရုပ်တုများ ကို ဖြိုချရမည်။ အာရှရပင်များကို မီးရှို့ရမည်။ ထုလုပ်သော ဘုရားဆင်းတုများကို ခုတ်လဲရ မည်။ ထိုအရပ်၌ ထိုဘုရားတို့၏နာမကိုပင် ပယ်
၄ ရှင်းရမည်။– သူတို့ပြုသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအားမပြုရ
၅ ဘဲ၊– သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့အမျိုးအနွယ်ရှိသမျှတို့တွင် နာမတော်ကို တည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ် တည်းဟူသော ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ်ကို ရာ
၆ ၍လာရကြမည်။– ထိုအရပ်သို့ သင်တို့သည် မီး ရှို့ရာယဇ်အစရှိသောယဇ်များ၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ ပူ ဇော်သက္ကာ၊ ချီမြှောက်ရာပူဇော်သက္ကာ၊ သစ္စာဂ တိနှင့် ဆိုင်သောပူဇော်သက္ကာ၊ အလိုလိုပြုသော

To Contents

ပူဇော်သက္ကာမှစ၍၊ သိုးနွားတွင် အဦးဘွားသော
၇ သားငယ်တို့ကို ဆောင်ခဲ့ရကြမည်။– ထိုအရပ်၌
သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
စားရကြမည်။ ပြုလေရာရာ၌ သင်တို့၏ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသ
ဖြင့်၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ အိမ်သူအိမ်သားတို့သည်
၈ ရွှင်လန်းခြင်းကို ပြုရကြမည်။– ယခုကာလ၊ ဤ
အရပ်၌ပြုသကဲ့သို့၊ ထိုအရပ်၌ လူတိုင်းကိုယ်
၉ ဉာဏ်ကိုလိုက်၍ မပြုရကြ။– သင်တို့၏ ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော အမွေခံရာ
ချမ်းသာထဲသို့ သင်တို့သည် မဝင်ရကြသေး။–
၁၀ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ကူး၍၊
သင်တို့အမွေခံရာဘို့ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာ
ဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်၌ နေကြသော
အခါ၊ ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ သင်တို့ကိုကယ်
နှုတ်တော်မူသဖြင့် ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြသောအခါ၊–
၁၁ နာမတော်ကိုတည်စေဘို့ရာ၊ သင်တို့၏ဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောအ
ရပ် ရှိရမည်။ ထိုအရပ်သို့ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း၊
သင်တို့မီးရှို့ရာယဇ်၊ အခရိသောယဇ်များ၊ ဆယ်ဘို့
တဘို့ပူဇော်သက္ကာ၊ ချီမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာ၊
ထာဝရဘုရားအားကတိရှိသည်အတိုင်း၊ မြတ်
သောပူဇော်သက္ကာတို့ကို ဆောင်ခဲ့ရကြမည်။–
၁၂ ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ သားသမီး၊ ကျွန်ယောကျ်ား
မိန်းမတို့နှင့် ကိုယ်အဘို့မရှိ၊ အမွေမခံရဘဲ၊ သင်
တို့၌တည်းခိုသော လေဝိသားတို့သည် သင်တို့
၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရွှင်
၁၃ လန်းခြင်းကို ပြုရကြမည်။– တွေ့မြင်ရာအရပ်၌
မီးရှို့ရာယဇ်ကို မပူဇော်ရမည်အကြောင်း သတိ
၁၄ ပြုကြလော့။– သင်တို့အမျိုးတမျိုးတွင် ထာဝရ
ဘုရားရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌ မီးရှို့ရာ
ယဇ်ကိုပူဇော်၍၊ ငါမှာထားသမျှတို့ကို ပြုရကြ
၁၅ မည်။– သို့ရာတွင် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘု
ရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်
တို့နေရာအရပ်ရပ်၌ စားချင်သောအလိုသို့လိုက်
၍ သတ်စားရသော အခွင့်ရှိကြ၏။ သမင်၊ ဒရယ်
ကိုစားသကဲ့သို့၊ စင်ကြယ်သောသူ၊ မစင်ကြယ်
၁၆ သောသူတို့သည် အတူစားရကြမည်။– သို့ရာ
တွင် အသွေးကိုမစားရ။ ရေကိုသွန်သကဲ့သို့ မြေ
ပေါ်မှာသွန်ရမည်။
၁၇ စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီဆယ်ဘို့တွင် ပူဇော်
သောတဘို့၊ သိုးနွားတွင် အဦးဘွားသောသား
ငယ်၊ သစ္စာဂတိနှင့်ဆိုင်သော ပူဇော်သက္ကာ၊ အ
လိုလိုပြုသော ပူဇော်သက္ကာ၊ ချီမြှောက်ရာပူဇော်
သက္ကာ တစုံတခုကိုမျှ၊ သင်တို့သည် ကိုယ်နေရာ
၁၈ အရပ်၌ မစားရကြ။– သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌၊
သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ
ကိုယ်တိုင်မှစ၍သားသမီး၊ ကျွန်ယောကျ်ားမိန်း
မ၊ တည်းခိုသောလေဝိသားတို့သည် စားရကြ
မည်။ ပြုလေရာရာ၌ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာ
ဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ ရွှင်လန်းခြင်းကိုပြုရကြ
၁၉ မည်။– မြေကြီးပေါ်မှာ အသက်ရှင်သမျှသော
ကာလပတ်လုံး၊ လေဝိသားတို့ကို မမေ့လျော့
၂၀ မည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့။– သင်၏ ဘု
ရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဂတိတော်ရှိသည်
အတိုင်း၊ သင်၏နေရာပြည်ကို ကျယ်စေတော်မူ
သောအခါ၊ သင်သည် အမဲသားကိုစားချင်သော
စိတ်ရှိ၍၊ အမဲသားကို ငါစားမည်ဟုဆိုလျှင်၊ စား
၂၁ ချင်တိုင်းစားရသော အခွင့်ရှိ၏။– သင်၏ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်ကိုတည်စေ
ဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်သည် သင့်
နေရာနှင့် ဝေးလွန်းလျှင်၊ ထာဝရဘုရားပေး
တော်မူသောသိုးနွားကို၊ ငါမှာထားသည်အတိုင်း
သတ်၍၊ သင့်နေရာအရပ်၌ စားချင်တိုင်းစားရ
၂၂ သော အခွင့်ရှိ၏။– သမင်၊ ဒရယ်ကိုစားသကဲ့သို့
စားရမည်။ စင်ကြယ်သောသူ၊ မစင်ကြယ်သော
သူတို့သည် ရောနှောချိစားရသောအခွင့် ရှိကြ
၂၃ ၏။– သို့ရာတွင်၊ အသွေးကိုမစားမည် အ
ကြောင်း၊ သတိပြုလော့။ အသက်သည် အသွေး
၌တည်၏။ အသားနှင့်တကွ အသက်ကိုမစား
၂၄ ရ။– ထိုကြောင့် အသွေးကိုမစားရ။ ရေကိုသွန်သ
၂၅ ကဲ့သို့ မြေပေါ်မှာသွန်ရမည်။– သင်သည် ထာဝ
ရဘုရား နှစ်သက်တော်မူဘွယ်သောအမှုကို ပြု
သဖြင့်၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သားမြေးတို့သည် ချမ်း
သာစွာနေရမည်အကြောင်း၊ အသွေးကိုရှောင်ရ
၂၆ မည်။– သင်၌ သန့်ရှင်းသောပူဇော်သက္ကာ၊ သစ္စာ
ဂတိအတိုင်းပြုသော ပူဇော်သက္ကာတို့ကိုယူ၍၊
ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်
၂၇ သို့ သွားရမည်။– အသားနှင့် အသွေးကိုရောနော
၍၊ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝ
ရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်ရမည်။ ယဇ်
ကောင်အသွေးကို၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ သွန်းလောင်း၍၊ အ
၂၈ သားကိုစားရမည်။– သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရား နှစ်သက်မြတ်နိုးတော်မူဘွယ်သောအမှု

To Contents

ကို ပြုသဖြင့်၎ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သားမြေးအစဉ်အ
ဆက်တို့သည် ချမ်းသာစွာ နေရမည်အကြောင်း၊
ငါမှာထားသမျှသော ဤစကားတို့ကိုစေ့စေ့နား
၂၉ ထောင်၍ စောင့်ရှောက်လော့။– သင်သွား၍ ဝင်
စားလတ္တံ့သောပြည်၌ ရှိသောလူမျိုးတို့ကို၊ သင်
၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သင့်ရှေ့မှာ
ပယ်ရှင်းတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နေရာပြည်၌ သင်
၃၀ သည် ဝင်၍နေသောအခါ၊– သူတို့သည် သင့်ရှေ့
မှာပျက်စီးသောနောက်၊ သူတို့အကျင့်အတိုင်း
သင်ကျင့်၍ အပြစ်မရောက်မည်အကြောင်း၊ ထို
လူမျိုးတို့သည် သူတို့ဘုရားများကို အဘယ်သို့
ဝတ်ပြုသနည်း။ ထိုနည်းတူ ငါပြုမည်ဟု သူတို့
ဘုရားဝတ်ကို မမေးမြန်းမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်
၃၁ ကိုကိုယ်သတ်ပြုလော့။– သူတို့ပြုသကဲ့သို့၊ သင်
၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား သင်မပြုရ။
သူတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားစကားဆုပ်ရွံရှာတော်မူ
သမျှတို့ကို သူတို့ဘုရား၌ ပြုကြပြီ။ ကိုယ်သား
သမီးကိုပင် သူတို့ဘုရားအား၀တ်ပြုရှိ မီးရှို့ကြ
၃၂ ပြီ။– ငါမှာထားသမျှတို့ကို ကျင့်ဆုံသောငါ့ စောင့်
ရှောက်လော့။ ထပ်၍ မပို၍ နှုတ်၍ မလျော့စေ
ရ။

၁၃

၁ သင်တို့တွင် ပရောဖက်ပြုသောသူ၊ အိပ်မက်
၂ ကို မြင်သောသူသည် ပေါ်လာ၍၊– သင်တို့မသိ
သော အခြားတပါးသောဘုရားကို ဆည်းကပ်၍
ဝတ်ပြုကြစို့ဟု ပြောဆိုလျက်၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊
အံ့ဘွယ်သောအမှုကိုပေး၍၊ ထိုနိမိတ်လက္ခဏာ၊
၃ အံ့ဘွယ်သောအမှုသည် ပြည့်စုံသော်လည်း၊– ထို
ပရောဖက်ပြုသောသူ၊ အိပ်မက်ကိုမြင်သော သူ
တို့၏စကားကို နားမထောင်ရ။ အကြောင်းမူ
ကား၊ သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝ
ရဘုရားကို စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ချစ်သည်မချစ်
သည်ကို၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
၄ သည် စုံစမ်းတော်မူ၏။– သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ လိုက်ရကြမည်။
ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့် ပညတ်တော်တို့ကို
စောင့်ရကြမည်။ စကားတော်ကို နားထောင်
လျက် ဝတ်ပြု၍၊ ကိုယ်တော်၌ ဆည်းကပ်မှီဝဲရ
၅ ကြမည်။– ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တာပြည်မှ သင်တို့
ကို ကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့တော်မူသော သင်တို့
၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်မှ လွှဲစေ
ခြင်းငှါငင်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘု
ရားသည်၊ သင်တို့လိုက်စရာဘို့ မှာထားတော်မူ
သောလမ်းမှ ထွက်စေခြင်းငှါငင်း ဟောပြော
သောကြောင့်၊ ထိုပရောဖက်ပြုသူနှင့် အိပ်မက်
မြင်သူတို့သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရကြမည်။
ထိုသို့ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို သင်တို့အထဲက ပယ်
ရှင်းရကြမည်။
၆ သင်၏ညီအစ်ကိုရင်း၊ သင်၏သားသမီး၊ သင်
၏ရင်ခွင်၌နေသောမယား၊ ကိုယ်ကဲ့သို့မှတ်တတ်
သော အဆွေခင်ပွန်း တစုံတယောက်က၊ သွား
ကြစို့။ သင်လည်း မသိ၊ ဘိုးဘေးတို့လည်းမသိ
၇ သော အခြားတပါးသောဘုရား၊– သင့်ပတ်လည်
အနီးအဝေး၌ နေသောသူ၊ မြေကြီးစွန်းတဘက်
မှသည် တဘက်တိုင်အောင်၊ ကိုးကွယ်သောဘု
ရားကို ဝတ်ပြုကြစို့ဟု တိတ်ဆိတ်စွာသွေးဆောင်
၈ လျှင်၊– သင်သည် ဝန်မခံရ။ သူ၏စကားကို နား
မထောင်ရ။ သူ့ကို မြင်သောအခါ မသနားရ။ နှ
မြောသဖြင့် ဖွက်၍မထားရဘဲ၊ သူ့ကို အမှန်
၉ သတ်ရမည်။– သူသည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံ
စိမ့်သောငှါ၊ သင်သည် အဦးပြုပြီးမှ၊ လူအပေါင်း
၁၀ တို့သည် ပြုရကြမည်။– ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တာ
ပြည်မှ သင်တို့ကို နှုတ်ဆောင်တော်မူသော သင်
၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်မှလွဲစေ
ခြင်းငှါ ကြံစည်သောကြောင့်၊ ထိုသူကို ကျောက်
၁၁ ခဲနှင့်ပစ်၍ အသေသတ်ရကြမည်။– ထိုသိတင်း
ကို ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
ကြား၍၊ ထိုသို့သော အဓမ္မအမှုကို သင်တို့တွင်
နောက်တဖန်မပြုရံဘဲ နေကြလိမ့်မည်။
၁၂ အဓမ္မလူတို့သည် သင်တို့အထဲကထွက်၍၊
၁၃ သင်တို့မသိသော၊– အခြားတပါးသောဘုရားထံ
သို့ သွား၍ ဝတ်ပြုကြစို့ဟု ပြောဆိုလျက်၊ သူတို့
မြို့သူမြို့သားတို့ကို သွေးဆောင်ကြောင်းကို၊
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်နေ
စရာဘို့ပေးတော်မူသော မြို့တစုံတမြို့၌ သင်
သည် သိတင်းကြားလျှင်၊ ထိုအမှုကို စေ့စေ့မေး
၁၄ မြန်း စစ်ကြောရမည်။– သိတင်းကြားသည်အ
တိုင်း ထင်ရှားစွာ ဇကနဉ်မှန်၍၊ ထိုသို့သော စက်
ဆုပ်ဘွယ်အမှုကို သင်တို့တွင် အမှန်ပြုမိလျှင်၊–
၁၅ ထိုမြို့သူမြို့သားတို့ကို ထားနှင့် လုပ်ကြရမည်။
မြို့မှစ၍ မြို့၌ရှိသော လူနှင့်တိရစ္ဆာန်အပေါင်း
၁၆ တို့ကို ထားနှင့် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရမည်။– လုယူ
ရာဥစ္စာရှိသမျှကို မြို့လမ်းမအလယ်၌စုပုံ၍၊ ထို
မြို့နှင့်တကွ လုယူရာဥစ္စာရှိသမျှကို သင်၏ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရားအဘို့ မီးရှို့ရမည်။ ထို
မြို့သည် အစဉ်အမြဲ အမှိုက်ပုံဖြစ်ရမည်။ နောက်

To Contents

၁၇ တဖန် မတည်မဆောက်ရ။– ထာဝရဘုရားသည် အမျက်တော်အရှိန်ကိုငြိမ်းစေ၍၊ သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင့်ကို ကယ်မသနားတော်မူသဖြင့် များပြားစေတော်မူမည်အကြောင်း၊ ကျိန်အပ်သောဥစ္စာ တစုံတခုကိုမျှ မသိမ်းမယူဘဲ၊ အလုံးစုံတို့ကို စွန့်ပစ်ရ
၁၈ မည်။– ယနေ့ ငါမှာထားသည်အတိုင်း သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်၍ ပညတ်တော်အလုံးစုံတို့ကို ကျင့်သဖြင့်၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော်မူဘွယ်ပြုသောအခါ၊ ရှေးဂတိတော်အတိုင်း ပြုတော်မူမည်။

၁၄

၁ သင်တို့သည် သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏သားဖြစ်ကြ၏။ သေသောသူအတွက် အသားကိုမခုတ်မရှရ။ မျက်မှောင်ကြားမှာ အမွေးကိုမရိတ်ရ။ – သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသ
၂ ခင်ထာဝရဘုရားအဘို့၊ သန့်ရှင်းသောလူမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော လူမျိုးထက်၊ ကိုယ်တော်ပိုင်ထိုက်သော အမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ရွေးချယ်တော်မူ
၃ ပြီ။ – စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအရာကို သင်တို့
၄ မစားရ။– စားရသော တိရစ္ဆာန်ဟူမူကား၊ နွား၊
၅ သိုး၊ ဆိတ်၊– သမင်၊ ဒရယ်၊ ဆတ်၊ ကျီ၊ ဒီရွှန်၊ စိုင်၊
၆ ဧမေရအစရှိသော၊– ခွါကွဲပြား၍ စားမြို့ပြန်
၇ သောသားများကို စားရသောအခွင့်ရှိ၏။– သို့သော်လည်း စားမြို့ပြန်သောသား၊ ခွါကွဲပြားသောသားတို့တွင် မစားရသော သားဟူမူကား၊ ကုလားအုပ်၊ အာရုန်ဘက်၊ ရှာဖန်တို့သည် စားမြို့ပြန်သော်လည်း၊ ခွါမကွဲပြားသောကြောင့်
၈ သင်တို့၌ မစင်ကြယ်။– ဝက်သည် ခွါကွဲပြားသော်လည်း၊ စားမြို့မပြန်သောကြောင့်၊ သင်တို့၌မစင်ကြယ်။ အသားကို မစားရ။ အသေကောင်
၉ ကိုလည်း မထိရ။– ရေ၌နေသော တိရစ္ဆာန်တကာတို့တွင် အယပ်နှင့်အကြေးရှိသော တိရစ္ဆာန်
၁၀ ကိုသာ စားရ၏။– အယပ်နှင့်အကြေးမရှိသော
၁၁ တိရစ္ဆာန်ကို မစားရ။ သင်တို့၌ မစင်ကြယ်။– စင်ကြယ်သောငှက်အမျိုးမျိုးကို စားရသော အခွင့်ရှိ
၁၂ ၏။– မစားရသောငှက်ဟူမူကား၊ ရွှေလင်းတ၊
၁၃ ပင်လယ်လင်းတ၊ လင်းယုန်၊– ဒါဟ၊ စွန်၊ လင်း
၁၄ ၁၅ ၁၅၊ တကြမ်းမျိုး၊– ကျီးမျိုးရှိသမျှ၊– ကုလားအုပ်
၁၆ ငှက်၊ ငှက်ဆိုး၊ ဥဗျိုင်း၊ သိမ်းမျိုး၊– ဇီကွက်၊
၁၇ ဣဗိတ်၊ ငှက်ကျား၊– ဝံပို၊ ဝံလို၊ ကြိုးကြာ၊–
၁၈ တောင်နှံ၊ ခဲုးစပ်မျိုး၊ ခဲုးကုလား၊ လင်းနို့မှစ၍၊–
၁၉ အတောင်ရှိလျက် တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့သည် သင်တို့၌ မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍
၂၀ အသားကို မစားရ။– စင်ကြယ်သော ငှက်အမျိုးမျိုးကို စားရသော အခွင့်ရှိ၏။

၂၁ အလိုလိုသေသောအကောင်ကို မစားရ။ သင်တို့၌ တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားစားစရာဘို့ ပေးရမည်။ သို့မဟုတ် တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့အား ရောင်းရမည်။ သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းသောလူမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ဆိတ်သငယ်ကို အမိနို့
၂၂ ရည်နှင့် မပြုတ်မချက်ရ။ – လယ်ယာ၌ တနှစ်တနှစ်တွင်သိမ်းရသော အသီးအနှံဆယ်ဘို့တဘို့
၂၃ ကို အမှန်ခွဲထားရမည်။ – သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ နာမတော်ကို တည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌ စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီမှစ၍၊ သိုး၊ နွားတွင် အဦးဘွားသော သားငယ်ဆယ်ဘို့တဘို့ကို ရှေ့တော်မှာ စားရကြမည်။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို အစဉ်ကြောက်ရွံ့ရမည်အ
၂၄ ကြောင်း၊ သင်ရကြလိမ့်မည်။– သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသောအခါ၊ နာမတော်ကို တည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်သည် ဝေးလွန်း၍ ခရီးရှည် လျားသဖြင့်၊ ဥစ္စာဆယ်ဘို့တဘို့ကို
၂၅ ဆောင်၍ မသွားနိုင်လျှင်၊– ထိုဥစ္စာကို ရောင်းပြီးမှ၊ ငွေကိုကိုင်လျက်၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်သို့
၂၆ သွား၍၊– စားချင်သော စိတ်အလိုရှိသည်အတိုင်း၊ နွား၊ သိုး၊ စပျစ်ရည်၊ သေရည်အစရှိသော စားချင်သမျှကို ဝယ်၍၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ၊ အိမ်သူအိမ်သားများနှင့်တကွ စားသောက်လျက်၊ ရွှင်လန်းခြင်းကို ပြု
၂၇ ရကြမည်။– သို့ရာတွင်၊ သင်တို့၌တည်းခိုသော လေဝိသားဟူမူကား၊ သင်တို့နှင့်ရောရ၍၊ အဘို့မရှိ၊ အမွေကိုမခံရသောကြောင့်၊ သူ့ကို မစွန့်မပစ်
၂၈ ရဘဲ၊– တတိယနှစ်တွင် သိမ်းသောအသီးအနှံဆယ်ဘို့တဘို့ရှိသမျှကို ထုတ်၍ မြို့ထဲမှာ သို
၂၉ ထားရမည်။– သင်တို့နှင့်ရောရ၍ အဘို့မရှိ၊ အမွေကို မခံရသော လေဝိသား၊ သင်တို့နေရာအရပ်၌ ရှိသော တပါးအမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူငယ်၊ မုတ်ဆိုးမများတို့သည် လာ၍ ဝစွာစားရကြမည်။ သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝ

To Contents

ရဘုရားသည်၊ သင်တို့ပြုလေရာရာ၌ ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။

၁၅

၁ ခုနစ်နှစ်တခါ လွှတ်ခြင်းကို ပြုရမည်။-
၂ လွှတ်ခြင်းတရားဟူမူကား၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူအား ဥစ္စာကို ချေးငှါးသော ကြွေးရှင်မည်သည်ကား၊ ထိုကြွေးကို လွှတ်ရမည်။ ထာဝရဘုရားလွှတ်ခြင်းကာလဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုကြွေးကို အိမ်နီးချင်း၊ ညီအစ်ကိုချင်း၌ မတောင်းရ။- တကျွန်းတနိုင်ငံသား၌ တောင်းရသောအခွင့်ရှိ၏။ ညီအစ်ကို၌ရှိသော ကိုယ်ဥစ္စာကို မ
၄ တောင်းဘဲလွှတ်ရမည်။- သင်၌ဆင်းရဲသားမရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိုသို့ပြုရမည်။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အမွေခံဘို့ရာ အပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်၌ သင့်ကိုအလွန် ကောင်းကြီး
၅ ပေးတော်မူမည်။- ယနေ့ ငါမှာထားသမျှသော ဤပညတ်တို့ကို ကျဉ်မည်အကြောင်း စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို စေ့စေ့နားထောင်လော့။-
၆ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် လူမျိုးများတို့အား ချေးငှါးရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင့်အား ချေးငှါးသောအခွင့်မရှိရ။ သင်သည် လူမျိုးများတို့ကို အစိုးပိုင်ရလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင့်ကို အစိုးမပိုင်
၇ ရကြ။- သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်တွင်၊ မြို့တစုံတမြို့၌ ဆင်းရဲသော ညီအစ်ကိုချင်းရှိလျှင်၊ ထိုဆင်းရဲသော ညီအစ်ကို၌ သင်သည် သနားသောစိတ်ကို မချုပ်
၈ တည်းရ။ လက်ကိုလည်း မပိတ်ရ။ - သင်၏လက်ကို သူ့အဘို့ကျယ်ကျယ်ဖွင့်၍၊ သူ၏ဆင်း
၉ ရဲပျောက်လောက်အောင် ချေးငှါးရမည်။- သင့်စိတ်နှလုံး၌ ဆိုးညစ်သောသဘောရှိ၍၊ သတ္တမနှစ်တည်းဟူသော လွှတ်ရာနှစ်နီးပြီဟု အောက်မေ့လျက်၊ ထိုဆင်းရဲသော ညီအစ်ကိုကို မနာလိုသောစိတ်ရှိ၍၊ ဘာမျှမပေးဘဲနေလျှင် သူသည် ထာဝရဘုရားအားအော်ဟစ်သဖြင့်၊ သင်၌အပြစ်မရောက်မည်အကြောင်း သတိပြုလော့။-
၁၀ အကယ်စင်စစ် သူ့အားပေးရမည်။ ပေးသောအခါ နှမြောသောစိတ်မရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဒါနကြောင့် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်ပြုလေရာရာ၊ လုပ်ဆောင်လေရာရာ
၁၁ ၌ ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။- သင့်နေရာပြည်၌ ဆင်းရဲသားမပြတ်ရ။ ထို့ကြောင့်၊ သင့်ပြည်၌ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော ညီအစ်ကိုချင်းတို့အား သင်၏လက်ကို ကျယ်ကျယ်ဖွင့်ရမည်အကြောင်း ငါမှာထား၏။

၁၂ သင်၏ညီအစ်ကိုချင်း၊ ဟေဗြဲအမျိုးယောကျ်ားမိန်းမသည် သင်၌ကျွန်ဖြစ်၍၊ ခြောက်နှစ်အစေခံ
၁၃ ပြီးမှ၊ သတ္တမနှစ်ရောက်လျှင် လွှတ်ရမည်။- လွှတ်
၁၄ သောအခါ၊ လက်ချည်းမလွှတ်ဘဲ၊- သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်၏သိုးစု၊ ကောက်နယ်တလင်း၊ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းထဲက များစွာပေး
၁၅ ရမည်။- သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကျွန်ခံခဲ့ဘူးကြောင်းကိုငင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူကြောင်းကိုငင်း အောက်မေ့ရမည်။ ထိုကြောင့် ဤပညတ်
၁၆ ကို ယနေ့ငါထား၏။- သို့ရာတွင် ကျွန်ုက၊ ကျွန်တော်သည် မထွက်မသွားလိုပါ။ ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော် အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ချစ်ပါ၏။ နေ
၁၇ ၍ပျော်ပါ၏ ဟုဆိုလျှင်၊- သင်သည် စူးကိုယူ၍ တံခါး၌ ကျွန်၏နားရွက်ကို ဖောက်ပြီးမှ၊ သူသည် အစဉ်အမြဲကျွန်ခံရမည်။ ထိုအတူ ကျွန်မ
၁၈ ၌လည်း ပြုရမည်။- သင်၏ကျွန်ကိုလွှတ်သော အခါ ခက်သည်ဟူ၍ မထင်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး အစေခံသဖြင့်၊ သူငှါးဆောင်ရွက်သော အမှုနှစ်ဆကို သူသည်ဆောင်ရွက်လေပြီ။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
၁၉ သည်လည်း သင်ပြုလေရာရာ၌ ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။- သင်၏သိုးနွားတို့တွင် အဦးဘွားသော အထီးရှိသမျှတို့ကို သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းစေရမည်။ အဦးဘွားသောနွား၊ အဦးဘွားသောသိုးကို မသုံး
၂၀ ဆောင်ရ။ - ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်မှာ ထိုသိုးနွားတို့ကို နှစ်စဉ်မပြတ် အိမ်သူအိမ်သားတို့နှင့်တကွ ကိုယ်တိုင်စားရမည်။-
၂၁ ထိုသိုးနွားတို့၌ ခြေဆွံ့၊ မျက်စိကန်းအစရှိသော အင်္ဂါချို့တဲ့ခြင်းအပြစ်၊ အခြားသောအပြစ် တစုံတခုရှိလျှင်၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
၂၂ အား ယဇ်မပူဇော်ရ။- သင့်နေရာအရပ်၌ စားရမည်။ သမင်၊ ဒရယ်ကိုစားသကဲ့သို့ စင်ကြယ်သောသူ၊ မစင်ကြယ်သောသူတို့သည် အတူစား
၂၃ ရကြမည်။- သို့ရာတွင် အသွေးကို မစားရ။ ရေကိုသွန်သကဲ့သို့ မြေပေါ်မှာသွန်ရမည်။

To Contents

၁၆

၁ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အဗိဇလ၊ ညဉ့်အခါ၌ သင့်ကို အဲဂုတ္တာပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသောကြောင့်၊ အဗိဇလကိုမှတ်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ပသခါပွဲ
၂ ကိုခံလော့။ – ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်ကိုတည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌ သိုးနွားတို့ကို ယဇ်ပူဇော်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်
၃ ထာဝရဘုရားအား ပသခါပွဲကိုခံရမည်။– သင်သည် အဲဂုတ္တာပြည်မှထွက်လာသောနေ့ရက်ကို တသက်လုံးအောက်မေ့ဘို့ရာ ပသခါပွဲခံစဉ်၊ တဆေးပါသောမုန့်ကို မစားရဘဲ၊ တဆေးမပါသော
၄ မုန့်တည်းဟူသော ဒုက္ခမုန့်ကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး စားရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် အဲဂုတ္တာပြည်မှ အလျင်တဆော ထွက်လာသတည်း။– ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ သင့်နေရာပြည်၌ တဆေးပါ
၅ သောမုန့် မရှိရ။ ပဌမနေ့ညဦးယံ၌ ပူဇော်သော ယဇ်၏အသားကို တည်၌လုံး နံနက်တိုင်အောင်
၆ မကျန်ကြွင်းစေရ။– သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော မြို့အရပ်ရပ်တို့တွင် ပသခါယဇ်ကို ပူဇော်ရသော အခွင့်ရှိသည်မဟုတ်။–
၇ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ နာမတော်ကို တည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်တွင်၊ သင်သည် အဲဂုတ္တာပြည်မှ ထွက်လာသောအချိန်၊ နေဝင်ရာညဦးယံအချိန်၌ ပသခါယဇ်ကို ပူဇော်ရမည်။– သင်၏ဘုရားသခင်
၈ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်မှာ မီးနှင့်ကင်၍စားပြီးမှ၊ နံနက်အချိန်၌ အိမ်သို့ ပြန်သွားရမည်။– ခြောက်ရက်ပတ်လုံး တဆေးမဲ့မုန့်ကို စားရမည်။ သတ္တမနေ့၌ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအဘို့ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ ထိုနေ့ရက်၌ အလုပ်မလုပ်ရ။

၉ စပါးကိုရိတ်စကာလနောက်၊ အရေအတွက်
၁၀ အားဖြင့် ခုနစ်သိတင်းလွန်မှ၊ – သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်အတိုင်း၊ အလိုလိုပြုသောပူ
၁၁ ဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့ရမည်။– သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်တည်စေဘို့ရာ ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်တွင်၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအဘို့ ခုနစ်သိတင်းပွဲကိုခံ၍ သားသမီး၊ ကျွန်ယောကျ်ား မိန်းမ၊ သင့်နေရာ၌တည်းခိုသော လေဝိသား၊ ဇည့်သည် အာဂန္တု၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမတို့သည် ရွှင်
၁၂ လန်းခြင်းကို ပြုရကြမည်။– သင်သည် အဲဂုတ္တာပြည်၌ ကျွန်ခံခဲ့ဘူးကြောင်းကို အောက်မေ့၍၊ ဤပညတ်တရားတို့ကို ကျင့်စောင့်ရမည်။

၁၃ စပါးနှင့် စပျစ်ရည်ကို သိမ်းယူပြီးမှ၊ ခုနစ်
၁၄ ရက်ပတ်လုံး သကေနေပွဲကို ခံရကြမည်။ – ထိုပွဲခံစဉ်၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ သားသမီး၊ ကျွန် ယောကျ်ား မိန်းမ၊ သင့်နေရာ၌ တည်းခိုသောလေဝိသား၊ ဇည့်သည်အာဂန္တု၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမ
၁၅ တို့သည် ရွှင်လန်းခြင်းကို ပြုရကြမည်။– ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောအရပ်၌၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအဘို့၊ ဓမ္မပွဲကိုခံရမည်။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ တိုးပွါးလေရာရာ၊ သင်လုပ်ဆောင်လေရာရာ၌ ကောင်းကြီးပေးတော်မူသောကြောင့်၊ အမှန်ရွှင်လန်းခြင်းကို ပြုရမည်။

၁၆ အဓမ္မပွဲခံချိန်၊ ခုနစ်သိတင်းပွဲခံချိန်၊ သကေနေပွဲခံချိန်တည်းဟူသော တနှစ်တွင် သုံးကြိမ် မြောက်အောင် သင်တို့ယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည်၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်၌ ရှေ့တော်မှာ မျက်နှာပြုရကြမည်။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ အဘယ်သူမျှလက်ချည်း မပေါ်မလာရ။–
၁၇ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ လူအသီးအသီးတို့သည်
၁၈ တတ်နိုင်သည်အတိုင်း ဆက်ရကြမည်။– သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောမြို့ရှိသမျှတို့တွင်၊ တရားသူကြီး၊ အရာရှိတို့ကို သင့်နေရာခရိုင်များ၌ အနှံအပြားခန့်ထားရမည်။ သူတို့သည်၊ လူမျိုးတို့တွင် တရားမှုကို တရားသ
၁၉ ဖြင့် စီရင်ရကြမည်။– သင်သည် တရားလမ်းမှ မလွှဲရ။ လူမျက်နှာကို မထောက်ရ။ တံစိုးကို မစားရ။ တံစိုးသည် ပညာရှိမျက်စိကို ကွယ်စေတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏စကားကို ကောက်စေ
၂၀ တတ်၏။ – သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်ကို သင်သည် အသက်ရှင်၍ အမွေခံမည်အကြောင်း၊ ဖြောင့်သောတရား
၂၁ လမ်းသို့သာ လိုက်ရမည်။– သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအဘို့ သင်တည်သော ယဇ်ပလ္လင် အနားမှာ အဘယ်သို့သော အာရုရပင်ကိုမျှ မ
၂၂ စိုက်ရ။– သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မုန်းတော်မူသော ရုပ်တုဆင်းတုကို မတည်မထား ရ။

၁၇

၁ အပြစ်ပါသော သိုး၊ နွား၊ ယုတ်သောလက္ခဏာပါသော သိုး၊ နွားကို၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်မပူဇော်ရ။ ထိုသို့သော ယဇ်ကို သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။

၂ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်
၃ မူသော မြို့တို့တွင်၊ နေ၊ လ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာအစရှိသော ငါမြစ်တားသမျှ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကိုသွား၍ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်သဖြင့်၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်ကို လွန်ကျူး၍၊ ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု
၄ မိသော ယောကျ်ားမိန်းမရှိသည်ဟု၊ သင်သည် သိတင်းကြား၍ စေ့စေ့မေးမြန်းသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ထိုစက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအမှု
၅ ကို ပြုမိသည်မှန်လျှင်၊ ထိုဒုစရိုက်ကိုပြုမိသော ယောကျ်ားမိန်းမကို မြို့တံခါးဝသို့ ထုတ်ပြီးလျှင်၊
၆ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ အသေသတ်ရမည်။ သက်သေခံနှစ်ယောက် သုံးယောက်ရှိလျှင် သေထိုက်သောသူသည် အသေခံရမည်။ သက်သေခံတ
၇ ယောက်တည်းရှိလျှင် အသေမခံရ။ ထိုသူကို အသေသတ်စိမ့်သောငှါ၊ သက်သေခံတို့သည် အဦးပြုပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ပြုရကြမည်။ ထိုသို့ပြုလျှင် သင်တို့မှ ဒုစရိုက်ကို ပယ်ရကြလိမ့်မည်။

၈ သင့်နေရာမြို့တွင် လူအသက်ကို သတ်ခြင်းအမှု၊ တရားတွေ့ခြင်းအမှု၊ လူချင်းရိုက်ပုတ်ခြင်းအမှုတို့သည် မင်းရှေ့သို့ရောက်၍ မစီရင် မဆုံးဖြတ်နိုင်လျှင်၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
၉ ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်သို့ သွား၍၊ ထိုကာလအခါ တရားသူကြီးလုပ်သောသူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့ရှေ့မှာ အစီရင်ခံရမည်။ သူတို့သည်လည်း စီရင်ချက်ကို ဘော်ပြရ
၁၀ မည်။– ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသော အရပ်သားတို့သည် ဘော်ပြသော စီရင်ချက်အတိုင်း၊ သင်သည် ပြုရမည်။ သူတို့သွန်သင်သည်
၁၁ အတိုင်း ပြုရခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်ရမည်။– သူတို့ဘော်ပြသော ဓမ္မသတ်စီရင်ချက်၊ ကြားပြောသော ဆုံးဖြတ်ချက်ရှိသည်အတိုင်း ပြုရမည်။ သူတို့ပြုသော စီရင်ချက်မှ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲ
၁၂ ဘက်သို့ မလွှဲရ။– သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အမှုတော်ကိုစောင့်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ တရားသူကြီးစကားကို နားမ ထောင်ဘဲ ရဲရင့်စွာပြုသောသူကို အသေသတ်သဖြင့် ဣသရေလအမျိုးမှ ဒုစရိုက်ကိုပယ်ရမည်။–
၁၃ ထိုသိတင်းကို လူခပ်သိမ်းတို့သည်ကြားလျှင် ကြောက်ရွံ့သောစိတ်ရှိသဖြင့် နောက်တဖန် ရဲရင့်စွာ မပြုဘဲနေကြလိမ့်မည်။

၁၄ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်ကို သင်သည် ဝင်စား၍နေသောအခါ၊ သင်က၊ ငါ့ပတ်လည်၌နေသော တပါးသော လူမျိုးအပေါင်းတို့နည်းတူ၊ ငါသည် ရှင်ဘုရင်အရာ၌ တစုံတယောက်ကို ချီးမြှောက်မည်ဟု ဆို
၁၅ လျှင်၊– သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူသောသူ၊ ညီအစ်ကို အမျိုးသားချင်းကိုသာ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ရမည်။ ညီအစ်ကို အမျိုးသားချင်းမဟုတ်သော တပါးအ
၁၆ မျိုးသားကို မချီးမြှောက်ရ။– ထိုရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်အဘို့ များစွာသော မြင်းတို့ကို မမွေးရ။ မြင်းများပြားစေခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ လူကိုမပြန်စေရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုလမ်းသို့မပြန်မ
၁၇ သွားရဟု ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိ၏။– သူ၏စိတ်နှလုံးသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း များစွာသော မယားတို့ကို မယူ
၁၈-၂၀ ရ။ ရွှေငွေကိုလည်း များစွာမဆည်းဖူးရ။– ထိုရှင်ဘုရင်သည် သားစဉ်မြေးဆက်နှင့်တကွ၊ ဣသရေလအမျိုး၌ အသက်တာရှည်စွာ စိုးစံခြင်းအလိုငှါ၊ သူ၏ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ ဤပညတ်တရားစကားတော်အလုံးစုံတို့ကို ကျင့်စောင့်အောင် သွန်သင်မည်အကြောင်း၊ သူ၏ညီအစ်ကိုတို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြု၍ မာနထောင်လွှားသဖြင့်၊ တရားလမ်းမှ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့ မလွှဲမည်အကြောင်း၊ နန်းတော်ပေါ်မှာ ထိုင်သောအခါ လေဝိသား ယဇ်ပုရောဟိတ်၌ရှိသော ဤဓမ္မပညတ် တရားစာကို ရေးကူး၍ လက်ခံစာကို တသက်လုံး စောင့်ရှောက်ကြည့်ရှုဘတ်ရွတ်ရမည်။

၁၈

၁ လေဝိသားယဇ်ပုရောဟိတ်အစရှိသော လေဝိသားအပေါင်းတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ရောရ၍ အဘို့မရှိ အမွေမခံရဘဲ၊ ထာဝရဘုရား၏အမွေတည်းဟူသော မီးဖြင့်ပြုသော ပူ
၂ ဇော်သက္ကာတို့ကို စားရကြမည်။– ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည် ညီအစ်ကိုများနှင့်အတူ အမွေမခံရကြ။ ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း
၃ သူတို့၏ အမွေဖြစ်တော်မူ၏။ – လူတို့သည်

To Contents

ယဇ်ပူဇော်သောအခါ၊ နွားဖြစ်စေ၊ သိုးဖြစ်စေ၊
ယဇ်ပုရောဟိတ် ခံရသောအဘို့ ပခုံးတဘက်၊
၄ ပါးနှစ်ဘက်၊ အအူများကိုငင်း၊– အဦးသိမ်းသော
စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ သိုးမွေးကိုငင်း လျှုရမည်။–
၅ အကြောင်းမူကား၊ သူမှစ၍ သားစဉ်မြေးဆက်
တို့သည် ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် အမှုတော်ကို
အစဉ်ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ၊ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်း
၆ တို့တွင် သူ့ကိုရွေးကောက်တော်မူပြီ။– ဣသရေ
လမြို့ရွာတို့၌ တည်းခိုသော လေဝိသားတစုံတ
ယောက်သည်၊ ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်
မူသောအရပ်ကို ကြည်ညိုသောစိတ်အားကြီး၍
၇ ရောက်လာလျှင်၊– ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နေ
ရာရသော ညီအစ်ကို လေဝိသားအပေါင်းတို့နည်း
တူ သူ၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် အ
၈ မှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရမည်။– သူ၏အမွေကို
ရောင်း၍ရသော ဥစ္စာမှတပါး၊ လေဝိသားများတို့
နှင့်အတူ အညီအမျှခံရမည်။

၉ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်
မူသောပြည်သို့ သင်သည် ဝင်စားသောအခါ၊ ထို
ပြည်၌နေသော လူမျိုးတို့ပြုတတ်သော စက်
ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို ပြုခြင်းငှါ မသင်ရ။–
၁၀ သင်တို့တွင် မိမိသားသမီးကို မီးဖြင့်ပူဇော်သော
သူ၊ ဖြစ်လတ့်သောအမှုကို ကိုယ်ညာဏ်နှင့် ဟော
ပြောသောသူ၊ ကာလဗေဒင်ကို ကြည့်သောသူ၊
၁၁ မကောင်းသောအတတ်ကို ပြုစုသောသူ၊ – ပြု
စားတတ်သောသူ၊ နတ်ဆိုးနှင့်ပေါင်းသောသူ၊
ဝိဇ္ဇာအတတ်ကို ပြုစုသောသူ၊ လူသေကိုမေး
၁၂ မြန်းသောသူ တစုံတယောက်မျှ မရှိရ။ – ထိုသို့
ပြုတတ်သောသူ အပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရား
စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ ထိုစက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်
သော အမှုများတို့ကြောင့် သင်၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် ထိုလူမျိုးတို့ကို သင့်ရှေ့မှ
၁၃ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။– သင်သည်၊ သင်၏ ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ စုံလင်ခြင်းရှိရ
၁၄ မည်။ – သင်အစိုးရအံ့သော လူမျိုးတို့သည်၊ ကာ
လဗေဒင်ကို ကြည့်သောသူ၊ ဖြစ်လတ့်သောအမှု
ကို ကိုယ်ညာဏ်အားဖြင့် ဟောပြောသောသူတို့စ
ကားကို နားထောင်တတ်ကြ၏။ သင်မူကား ထို
သို့ပြုရအောင် သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
သည် အခွင့်ပေးတော်မမူ။

၁၅ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊
သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့အထဲ၌ ငါနှင့်တူသော
ပရောဖက်တပါးကို သင့်အဘို့ ပေါ်ထွန်းစေ
တော်မူမည်။ ထိုပရောဖက်၏စကားကို နား
၁၆ ထောင်ရမည်။ – ဟောရပ်အရပ်တွင် စည်းဝေး
ကြသောနေ့၌ သင်က၊ နောက်တဖန် အကျွန်ုပ်
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်အသံ
ကို မကြားရပါစေနှင့်။ ထိုကြီးစွာသောမီးကို မ
မြင်ရပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်သေမည်ကို စိုးရိမ်ပါ
သည်ဟု သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့
၁၇ တော်၌ တောင်းပန်သမျှအတိုင်း၊– ထာဝရဘု
ရားက၊ သူတို့စကားသည် လျောက်ပတ်ပေ၏။–
၁၈ သူတို့ အမျိုးသားချင်းတို့အထဲ၌ သင်နှင့်တူသော
ပရောဖက်တပါးကို သူတို့အဘို့ ငါပေါ်ထွန်းစေ
၍၊ ထိုပရောဖက်နှုတ်၌ ငါ့စကားကို ငါအပ်သ
ဖြင့် ငါမှာထားသမျှတို့ကို သူတို့အား ဆင့်ဆိုရ
၁၉ လိမ့်မည်။– ထိုပရောဖက်သည် ငါ့အခွင့်နှင့်
ဟောပြောသော ငါ့စကားတို့ကို အကြင်သူသည်
နားမထောင်ဘဲနေအံ့၊ ထိုသူကို ငါစစ်ကြော
၂၀ မည်။ – ငါမမှာထားဘဲ ငါ့အခွင့်ကိုဆောင်၍ ရဲ
ရင့်စွာ ဟောပြောသောပရောဖက်၊ အခြားတပါး
သော ဘုရားအခွင့်နှင့် ဟောပြောသောပရော
ဖက်သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်ဟု ငါ့
၂၁ အားမိန့်တော်မူ၏။– သင်ကလည်း ထာဝရဘု
ရားမိန့်တော်မူသည် မမူသည်ကို ငါတို့သည် အ
၂၂ ဘယ်သို့သိနိုင်သနည်းဟု တွေးတောလျှင်၊– ပ
ရောဖက်သည် ထာဝရဘုရား၏အခွင့်ကိုဆောင်
၍ ဟောပြောသည်အတိုင်း အမှုမဖြစ်၊ ဟော
ပြောသောစကား မပြည့်စုံလျှင်၊ ထိုစကားကို
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မမူ။ ပရောဖက်သည် ရဲ
ရင့်စွာဟောပြောပြီ။ သူ့ကို မကြောက်ရ။

၁၉

၁ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်
မူသော ပြည်၌နေသော လူမျိုးတို့ကို သင်၏ဘု
ရားသခင်ထာဝရဘုရား ပယ်ဖြတ်တော်မူသဖြင့်၊
သင်သည် သူတို့အရာ၌ ဝင်စား၍၊ သူတို့မြို့၊ သူ
၂ တို့အိမ်၌နေသောအခါ၊– သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် အုပ်ငေးတော်မူသော ထို
ပြည်အတွင်း၌ မြို့သုံးမြို့တို့ကို ခွဲထားရမည်။–
၃ လူအသက်ကို သတ်မိသောသူအပေါင်းတို့သည်
ထိုမြို့သို့ ပြေးနိုင်မည်အကြောင်း၊ သင့်အမွေခံစ
ရာဘို့ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေး
တော်မူသောပြည်ကို သုံးပိုင်းပိုင်း၍ လမ်းခရီးကို
၄ လည်း ပြင်ဆင်ရမည်။– လူအသက်ကိုသတ်မိ၍၊
၅ ကိုယ်အသက် ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ ထိုမြို့သို့ပြေး

To Contents

ရသော သူ၏အမှုဟူကား၊ လူသည် ထင်းခုတ်
ခြင်းငှါ အဘော်နှင့်တကာသို့သွား၍ သစ်ပင်ကို
ခုတ်လှဲစဉ်အခါ၊ ပုဆိန်သည် အရိုးကျွတ်၍ အ
ဘော်ကို ထိသောကြောင့်၊ မိမိအဘော်သေ
အောင် ပြုမိသောသူနှင့်တူ၍၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းမရှိ
ဘဲ မိမိအဘော်ကို အမှတ်တမဲ့သတ်မိသောသူ
သည်၊ ထိုမြို့တစုံတမြို့သို့ပြေး၍ အသက်ချမ်း
၆ သာရလိမ့်မည်။– သို့မဟုတ် သေစားသေစေ
သောသူသည် စိတ်မာန်ထစဉ်အခါ၊ လူသတ်ကို
လိုက်လျက် ခရီးဝေးသောကြောင့် မှီ၍သတ်
လိမ့်မည်။ ထိုသို့ မသတ်သင့်။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ထိုသူသည် မိမိအဘော်ကို ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းမ
ရှိသောကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို မခံထိုက်။–
၇ ထိုကြောင့် မြို့သုံးမြို့ကို ခွဲထားရမည်ဟု ငါမှာ
၈-၁၀ ထား၏။– ယနေ့ ငါမှာထားသမျှသော ဤ
ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်စောင့်၍၊ သင်၏ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရားကို ချစ်သောစိတ်နှင့် အစဉ်
အမြဲ လမ်းတော်သို့လိုက်လျှင်ငင်း၊ သင်၏ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၏ ဘိုးဘေးတို့
အားပေးခြင်းငှါ ဂတိထားသော ပြည်ရှိသမျှကို
သင့်အားပေးတော်မူ၍၊ သင်၏ဘိုးဘေးတို့အား
ကျိန်ဆိုသည်အတိုင်း၊ သင့်နေရာပြည်ကို ကျယ်
ဝန်းစေတော်မူလျှင်ငင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာ
ဝရဘုရားသည် သင့်အမွေခံစရာ၌ ပေးတော်မူ
သောပြည်၌ အသေမခံထိုက်သောသူသည် အ
သေခံ၍ လူ့အသက်ကို သတ်သောအပြစ်သည်
သင့်အပေါ်မှာ မရောက်မည်အကြောင်း၊ ယခုဆို
ခဲ့ပြီးသော မြို့သုံးမြို့မှတပါး၊ အခြားသော မြို့
သုံးမြို့တို့ကို ထပ်၍ခွဲထားရမည်။

၁၁ တနည်းကား၊ မိမိအဘော်ကိုရန်ငြိုးဖွဲ့သဖြင့်
ချောင်းမြောင်း၍ သေအောင်တိုက်သောသူသည်
ထိုမြို့ တစုံတမြို့သို့ပြေး၍ ရောက်သော်လည်း၊–
၁၂ သူ့နေရာမြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့သည် လူကိုစေ
လွှတ်၍ ထိုသူကိုဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သေစေခြင်းငှါ
သေစားသေစေသောသူ၏လက်၌ အပ်လိုက်ရ
၁၃ ကြမည်။– သင်၏မျက်စိသည် သူ့ကိုမသနားရ။
သင်သည် ချမ်းသာရမည်အကြောင်း၊ လူအသက်
သတ်ခြင်းအပြစ်ကို ဣသရေလအမျိုးမှ ပယ်ရှင်း
ရမည်။

၁၄ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်
အား အပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်မှာ အမွေခံရာ
မြေ၌ ရှေးလူဟောင်းတို့သည် စိုက်ထားနှင့်သော
၁၅ အိမ်နီးချင်း၏ မြေမှတ်တိုင်ကိုမရွှေ့ရ။– လူသည်
ပြုမိသောဒုစရိုက်၊ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်ကို စစ်
ကြောသောအခါ၊ သက်သေခံတဦးတည်းရှိလျှင်
သူ၏စကားမတည်ရ။ သက်သေခံနှစ်ဦး၊ သုံးဦး
အားဖြင့် စကားရှိသမျှတို့သည် တည်ရလိမ့်
၁၆ မည်။– မမှန်သော သက်သေခံတယောက်သည်၊
သူတပါးတဘက်၌ မမှန်သောသက်သေကိုခံ
၁၇ လျှင်၊– တရားတွေ့သောသူနှစ်ယောက်တို့သည်
ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်သို့ငင်း၊ ထိုကာလ၌ရှိ
သော ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ တရားသူကြီးရှေ့သို့ငင်း
၁၈ လာသဖြင့်၊– တရားသူကြီးတို့သည် စေ့စေ့စစ်
ကြော၍ ထိုသက်သေခံသောသူသည် မိမိအ
ဘော်တဘက်၌ မမှန်သောသက်သေကိုခံပြီး
၁၉ လျှင်၊– မိမိအဘော်၌ပြုမည်ဟု အကြံရှိသည်အ
တိုင်း သူ၌ပြုရမည်။ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို သင်တို့အ
၂၀ ထဲက ထိုသို့ပယ်ရှားရမည်။– ကြွင်းသောသူတို့
သည်လည်း ထိုသိတင်းကိုကြား၍ ကြောက်
သောကြောင့်၊ နောက်တဖန် ထိုသို့သော ဒုစ
၂၁ ရိုက်ကို မပြုဘဲနေကြလိမ့်မည်။– သင်၏မျက်စိ
သည် မသနားရ။ အသက်အတွက် အသက်ကို
ငင်း၊ မျက်စိအတွက် မျက်စိကိုငင်း၊ သွားအတွက်
သွားကိုငင်း၊ လက်အတွက် လက်ကိုငင်း၊ ခြေအ
တွက် ခြေကိုငင်း ဒဏ်ပေးရမည်။

၂၀

၁ သင်သည် ရန်သူတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချီ
သွားသောအခါ၊ ကိုယ်ထက်သာ၍များသောမြင်း၊
ရထား၊ လူတို့ကိုမြင်သော်လည်း မကြောက်နှင့်၊
သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော သင်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ဘက်၌ရှိ
၂ တော်မူ၏။– စစ်တိုက်ချိန်နီးသောအခါ၊ ယဇ်ပု
၃ ရောဟိတ်တို့သည်ချဉ်း၍၊– အိုဣသရေလအမျိုး
သားတို့၊ ယနေ့ သင်တို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ
ရန်သူတို့ကိုချဉ်းကြပြီ။ သူတို့ကြောင့် စိတ်ပျက်
ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ တုန်လှုပ်ခြင်း၊ ထိတ်လန့်
၄ ခြင်း မရှိကြနှင့်။– အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ရန်သူတို့ကိုစစ်
တိုက်၍ သင်တို့ကို ကယ်တင်ခြင်းအလိုငှါ၊ သင်
တို့နှင့်အတူ ကြွတော်မူသည်ဟု လူတို့အားပြော
၅ ဆိုရကြမည်။– ဗိုလ်တို့ကလည်း၊ အိမ်သစ်ကို
ဆောက်၍ ဘုရားသခင်၌ မအပ်ရသေးသောသူ
ရှိလျှင်၊ မိမိအိမ်သို့ပြန်၍ အပ်ပါလေစေ။ သို့မ
ဟုတ် စစ်တိုက်ရာတွင်သေ၍ အခြားသောသူ
သည် ထိုအိမ်ကိုအပ်လိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ
၆ ၏။– စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုစိုက်၍ စပျစ်သီးကို မစားရ

To Contents

သေးသောသူရှိလျှင် မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွားပါလေ
စေ။ သို့မဟုတ် စစ်တိုက်ရာတွင်သေ၍ အခြား
သောသူသည် ထိုစပျစ်သီးကို စားလိမ့်မည်ဟု စိုး
၇ ရိမ်စရာရှိ၏။– မိန်းမနှင့် လက်ထပ်၍ မသိမ်းရ
သေးသောသူရှိလျှင်၊ မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွားပါလေ
စေ။ သို့မဟုတ် စစ်တိုက်ရာတွင်သေ၍ အခြား
သောသူသည် ထိုမိန်းမကိုသိမ်းလိမ့်မည်ဟု စိုး
ရိမ်စရာရှိသည်ဟု လူများတို့အား ပြောရကြ
၈ မည်။– တဖန်လည်း၊ ဗိုလ်တို့က ကြောက်တတ်
သော သဘောရှိ၍ စိတ်ပျက်သောသူရှိလျှင်၊ မိမိ
အိမ်သို့ ပြန်သွားပါလေစေ။ သို့မဟုတ်လျှင် ထို
သူစိတ်ပျက်သကဲ့သို့ သူ၏အဘော်တို့သည် စိတ်
ပျက်ကြလိမ့်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသည်ဟု လူ
၉ များတို့အား ပြောရကြမည်။– ဗိုလ်တို့သည် လူ
များတို့အား ထိုသို့ပြောပြီးမှ တပ်မှူးတို့သည် လူ
များကို စစ်ချီစေရကြမည်။

၁၀ သင်သည် မြို့တစုံတမြို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ
ချဉ်းသောအခါ၊ စစ်ငြိမ်းမည်အကြောင်းကို ဟစ်
၁၁ ကြော်ရမည်။– ထိုမြို့သည် စစ်ငြိမ်းရာစကားပြေ
ကို ပြန်ပြော၍ မြို့တံခါးကို ဖွင့်ထားလျှင်၊ ထိုမြို့
၌ရှိသောသူ အပေါင်းတို့သည် သင့်အားအခွန်
၁၂ ပေး၍ သင့်အမှုကိုထမ်းရကြမည်။– သို့မဟုတ်
စကားပြေမပြောဘဲ သင့်ကိုစစ်တိုက်လျှင်၊ ထို
၁၃ မြို့ကိုဝိုင်းထား၍၊– သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားသည် သင့်လက်၌ အပ်တော်မူသောအခါ၊
ယောကျ်ားရှိသမျှတို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြရမည်။–
၁၄ မိန်းမ၊ သူငယ်၊ တိရစ္ဆာန်အစရှိသော မြို့၌တွေ့
သော ဥစ္စာရှိသမျှကို ကိုယ်ဘို့သိမ်း၍၊ သင်၏ဘု
ရားသခင်ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော သင်
၁၅ ၏ရန်သူလက်မှရသော ဥစ္စာကိုစားရမည်။– ဤ
လူမျိုးနေသော မြို့မှတပါး သင်နှင့်ဝေးသော မြို့
၁၆ ရှိသမျှတို့အား ထိုသို့ပြုရမည်။– သင်၏ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အမွေခံစရာဘို့၊ ဤ
လူမျိုးနေရာမြို့တို့၌ အသက်ရှူသော လူသတ္တဝါ
၁၇ တစုံတယောက်ကိုမျှ အသက်မရှင်စေရ။– ဟိတ္တိ
၁၈ လူ၊ အာမောရိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊
ယေဗုသိလူတို့သည် မိမိတို့ဘုရားများ၌ပြုသော
စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို သင့်အားသွန်သင်
၍၊ သင်သည် သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ကို မပြစ်မှားမည်အကြောင်း သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ထို
လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးရမည်။–
၁၉ သင်သည် မြို့တစုံတမြို့ကို တိုက်ယူခြင်းငှါ ကြာ
မြင့်စွာဝိုင်းထားလျှင်၊ သစ်ပင်များကို မခုတ်မ
ဖြတ်ရ။ မြေ၌ပေါက်သော အပင်တို့သည် လူအ
သက်မွေးဘို့ရာ ဖြစ်သောကြောင့် အသီးကိုသာ
စားရမည်။ မြို့ကိုဝိုင်းထားရာ အမှုကိုဆောင်၍
၂၀ အပင်ကိုမလှဲရ။– သို့ရာတွင် မစားရသောသစ်
ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ၍၊ သင်နှင့်စစ်တိုက်သောမြို့
ကို မအောင်မှီတိုင်အောင်၊ စစ်တိုက်စရာတန်
ဆာတို့ကို ဆောက်လုပ်ရသောအခွင့်ရှိ၏။

၂၁

၁ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအပိုင်ပေး
တော်မူသောပြည်တွင်၊ လွတ်လပ်သောအရပ်၌
လူအသေကောင်ရှိသည်ကိုတွေ့၍၊ အဘယ်သူ
၂ သတ်သည်ကို မသိလျှင်၊– သင်၌ အသက်ကြီး
သူ၊ တရားသူကြီးတို့သည် ထွက်၍၊ ပတ်ဝန်း
ကျင်မြို့ရွာများတိုင်အောင် တိုင်းထွာရကြမည်။–
၃ အသေကောင်နှင့် အနီးဆုံးသောမြို့၌ အသက်
ကြီးသူတို့သည် ထမ်းဘိုးတင်ခြင်း၊ စေခိုင်းခြင်း
ကို မပြုဘူးသေးသော နွားသငယ်ကိုယူ၍၊–
၄ လယ်မလုပ် မျိုးစေ့မကြဲနိုင်အောင် ရေမပြတ်
သောချောင်းသို့ ဆောင်သွား၍၊ ထိုချောင်း၌ နွား
၅ လည်ပင်းကို ဖြတ်ပြီးမှ၊– သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားအမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်း
ငှါငင်း၊ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ကောင်းကြီးပေး
စေခြင်းငှါငင်း ရွေးချယ်တော်မူသော လေဝိသား
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ချဉ်း၍ တရားတွေ့
ခြင်းအမှု၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်းအမှု ရှိသမျှတို့ကို စီရင်
၆ ဆုံးဖြတ်ရကြမည်။– အသေကောင်နှင့် အနီးဆုံး
သောမြို့သား အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့သည်၊
ထိုချောင်း၌ လည်ပင်းဖြတ်ပြီးသော နွားမအ
၇ ပေါ်မှာ မိမိတို့လက်ကိုဆေးလျက်၊– ငါတို့လက်
သည် ဤအသွေးကို မသွန်း၊ ငါတို့မျက်စိသည် မ
၈ မြင်။– အိုထာဝရဘုရား၊ ရွေးတော်မူသော ကိုယ်
တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးကို သနားတော်မူ
ပါ။ မသေထိုက်သောသူကို သတ်သောအပြစ်
သည် ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးအပေါ်
သို့ ရောက်စေတော်မမူပါနှင့်ဟု ဖြွင်ဆိုရကြ
၉ မည်။ သို့ပြုလျှင် အသက်ကိုသတ်သော အပြစ်
လွတ်လိမ့်မည်။– ထိုသို့ သင်သည် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ကောင်းသောအမှုကို ပြုသောအခါ၊
မသေထိုက်သောသူ၏ အသွေးကို ပယ်ရှင်းရ
လိမ့်မည်။

၁၀ သင်သည် ရန်သူတို့ကို စစ်တိုက်သွား၍ သင်
၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို

To Contents

သင့်လက်၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် ဘမ်း
၁၁ ယူသောအခါ။– ဘမ်းယူသောသူတို့တွင် အဆင်း
လှသောမိန်းမကို မြင်၍ စုံဘက်ခြင်းငှါအလိုရှိ
၁၂ လျှင်၊– သင့်အိမ်သို့ သူ့ကိုခေါ်သွား၍၊ သူသည်
ဦးဆံရိတ်ခြင်း၊ လက်သည်းလှီးဖြတ်ခြင်းကိုပြု
၁၃ လျက်၊– ဘမ်းယူရာအဝတ်ကို ချွတ်ပယ်၍ တလ
ပတ်လုံး မိဘတို့ကို မြည်တမ်းလျက် သင့်အိမ်၌
နေပြီးသောနောက်၊ သင်သည် သူနှင့်စုံဘက်၍
၁၄ သူသည် သင်၏မယားဖြစ်မည်။– နောက်တဖန်
သူ့ကိုမချစ်လျှင်၊ သူ့အလိုအလျောက် သွားသော
အခွင့်ကို ပေးရမည်။ သူ့ကိုရွှတ်ချသောကြောင့်
ငွေနှင့်မရောင်းရ၊ ကျွန်အရာ၌ မထားရ။

၁၅ လင်ချစ်သော မယား၊ မုန်းသော မယားနှစ်
ယောက်တို့သည် သားကိုဘွား၍၊ အဦးဘွား
သောသားသည် မုန်းသောမယား၏သားဖြစ်
၁၆ လျှင်၊– ထိုသူသည် မိမိအမွေဥစ္စာကို ဝေသောအ
ခါ၊ မုန်းသောမယား၏သားဦးကို နှိမ့်ချ၍ ချစ်
သောမယား၏သားကို သားဦးအရာ၌ မချီး
၁၇ မြှောက်ရ။– မုန်းသောမယား၏သားသည် သား
ဦးဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံ၍၊ နှစ်ဆသော အမွေဥစ္စာ
ကို သူ့အားပေးရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထို
သားသည် အဘ၏ ခွန်အားအစအဦးဖြစ်၏။
သားဦးအရိပ်အရာနှင့် ဆိုင်ပေ၏။

၁၈ အဘ၌ ဆိုးသောသား၊ ခက်ထန်သောသ
ဘောရှိ၍ မိဘစကားကို နားမထောင်သောသား၊
မိဘတို့ဆုံးမသော်လည်း ဆုံးမခြင်းကို မခံသော
၁၉ သားရှိလျှင်၊– မိဘတို့သည် ထိုသားကို ဆွဲကိုင်
၍၊ မြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့ရှိရာ မြို့တံခါးဝသို့
၂၀ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊– အကျွန်ုပ်တို့သားသည် ဆိုး
သောသူ၊ ခက်ထန်သောသဘောရှိ၍ အကျွန်ုပ်
တို့စကားကို နားမထောင်သောသူဖြစ်ပါ၏။ စား
ကြူးသောသူ၊ သောက်ကြူးသောသူဖြစ်ပါ၏ဟု
မြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့အား လျှောက်ဆိုရ
၂၁ မည်။– မြို့သားယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည် ထို
သားကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ အသေသတ်ရကြ
မည်။ ထိုသို့ သင်တို့တွင် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပယ်
ရှားသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့
သည် ထိုသိတင်းကိုကြား၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိ
ကြလိမ့်မည်။

၂၂ သေထိုက်သော အပြစ်ရှိသောသူကို သစ်
၂၃ တိုင်၌ ဆွဲ၍သတ်လျှင်၊– အသေကောင်ကို သစ်
တိုင်၌ တည်ဉှဲလုံးမထားရ။ ထိုနေ့ခြင်းတွင် မြေ
၌ဆက်ဆက်မြှုပ်ရမည်။ သစ်တိုင်၌ ဆွဲထား
ခြင်းကို ခံရသောသူသည် ကျိန်ခြင်းကို ခံရသော
သူဖြစ်၏။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
သည် သင့်အမွေခံစရာဘို့ ပေးတော်မူသောပြည်
သည် မညစ်ညူးစေမည်အကြောင်း ထိုသို့ပြုရ
မည်။

၂၂

၁ သင့်ညီအစ်ကို၏ သိုးနွားသည် လမ်းလွဲသည်
ကို ကြည့်၍မနေရ။ ညီအစ်ကိုထံသို့ ဆက်ဆက်
၂ ပြန်ပို့ရမည်။– ညီအစ်ကို ဝေးသော်၎င်း၊ သူ့ကို မ
သိသော်၎င်း၊ ထိုသိုးနွားကို ကိုယ်အိမ်သို့ ဆောင်
ခဲ့ရမည်။ ညီအစ်ကိုသည် မရှာ၊ သူ၌ မအပ်မှီတိုင်
၃ အောင် ကိုယ်အိမ်၌ ထားရမည်။– မြည်းဖြစ်စေ၊
အဝတ်ဖြစ်စေ၊ ညီအစ်ကို၏ဥစ္စာ တစုံတခုပျောက်
၍ သင်တွေ့မိလျှင်၊ ကြည့်၍မနေဘဲ ထိုအတူပြု
၄ ရမည်။– ညီအစ်ကို၏ မြည်းနွားသည် လမ်း၌လဲ
လျက်ရှိသည်ကို ကြည့်၍မနေရ။ ညီအစ်ကိုနှင့်
ပိုင်း၍ ဆက်ဆက် မစရမည်။

၅ မိန်းမသည် ယောကျ်ားအဝတ်ကို မဝတ်ရ။
ယောကျ်ားသည်လည်း မိန်းမအဝတ်ကို မဝတ်
ရ။ ထိုသို့ဝတ်သောသူရှိသမျှတို့ကို သင်၏ဘုရား
၆ သခင် ထာဝရဘုရားသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ
၏။– သစ်ပင်ပေါ်မြေပေါ်မှာ ငှက်သိုက်၌ငှက်မ
သည် အဥများ၊ သားငယ်များကို ဝပ်လျက်နေ
သည်ကို တွေ့လျှင်၊ သားငယ်တို့နှင့်အတူ အမိ
၇ ကိုမယူရ။– သင်သည် ကောင်းစား၍ အသက်
တာရှည်မည် အကြောင်း၊ သားငယ်တို့ကို သိမ်း
၈ ယူလျှင်လည်း အမိကိုလွှတ်လိုက်ရမည်။– လူ
သည် အိမ်မိုးပေါ်ကကျ၍ လူအသက်ကို သတ်
သောအပြစ် မရောက်မည်အကြောင်း၊ အိမ်အ
သစ်ကိုဆောက်သောအခါ၊ အမိုးနားပတ်လည်၌
၉ အဆီးအတားကို လုပ်ရမည်။– စပျစ်ဥယျာဉ်၌
ခြားနားသော မျိုးစေ့တို့ကို ရောနှောချ မကြရ။
ထိုသို့ကြဲလျှင်၊ မျိုးစေ့အသီး၊ စပျစ်ပင် အသီးနှစ်
၁၀ ပါးစလုံး ပျက်လိမ့်မည်။– နွားနှင့်မြည်းကို ဘက်
၁၁ ၍လယ်မထွန်ရ။– ဝါနှင့်သိုးမွေးကို ရောနှောချ
၁၂ ရက်သောအဝတ်ကို မဝတ်ရ။– သင်ခြံသောအ
ဝတ်စွန်း လေးဘက်၌ ပန်းပွါးတို့ကိုဆွဲရမည်။

၁၃ လူသည် မယားနှင့်ထိမ်းမြားဆက်ဆံပြီးမှ၊
၁၄ တဖန် ထိုမိန်းမကို မုန်း၍၊– ငါသည် ဤမိန်းမ
နှင့်ထိမ်းမြားဆက်ဆံသောအခါ၊ ကညာမစစ
ကြောင်းကို သိရပြီဟု ထိုမိန်းမ၌ ကဲ့ရဲ့စရာအ
၁၅ ကြောင်းကိုပြု၍ သူ့အသရေကိုဖျက်လျှင်၊– ထို
မိန်းမ၏ မိဘတို့သည် ကညာ၏ လက္ခဏာသက်

သေကို ဆောင်လျက်၊ မြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့ရှိ
၁၆ ရာ မြို့တံခါးဝသို့ သွား၍၊- ထိုမိန်းမ၏အဘက၊
အကျွန်ုပ်သမီးကို ဤလူ၌ အကျွန်ုပ်ပေးစားပါ
၁၇ ပြီ။ သူသည် အကျွန်ုပ်သမီးကိုမုန်း၍၊- သင်၏
သမီးသည် ကညာမစစ်ကြောင်းကို ငါတွေ့ပြီဟု
ဆိုလျက် ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းကို ပြုပါ၏။ သို့
ရာတွင် ဤသည်ကား၊ အကျွန်ုပ်သမီး၏ ကညာ
လက္ခဏာသက်သေဖြစ်ပါ၏ဟု အသက်ကြီးသူ
တို့အား လျှောက်ဆိုလျက် ထိုအဝတ်ကို သူတို့
၁၈ ရှေ့မှာလှန်၍ ပြရမည်။- ထိုအခါ မြို့၌ အသက်
၁၉ ကြီးသူတို့သည် ထိုလူကိုယူ၍ ရိုက်ပြီးမှ၊- ငွေ
တပိသာကို လျော်စေ၍၊ မိန်းမ၏အဘအား
ပေးရမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုး
ကညာ၏အသရေကို ထိုသူဖျက်လေပြီ။ ထိုမိန်း
မသည် သူ၏မယားဖြစ်ရမည်။ တသက်လုံး ထို
၂၀ မိန်းမနှင့်မကွာရ။- သို့မဟုတ် လင်စကားမှန်၍၊
ထိုမိန်းမ၌ ကညာလက္ခဏာသက်သေမရှိလျှင်၊-
၂၁ မြို့သားယောကျ်ားတို့သည် ထိုမိန်းမကို အဘ
အိမ်တံခါးသို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်
၍ အသေသတ်ရကြမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူ
သည်အဘအိမ်၌ မတရားသော မေထုန်သို့လိုက်
၍ ဣသရေလအမျိုး၌ မိုက်မဲသောအမှုကို ပြု
လေပြီ။ ထိုသို့ သင်တို့တွင် ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုပယ်
ရှားရကြမည်။

၂၂ လင်ရှိသောမိန်းမနှင့် အခြားသောယောကျ်ား
သင့်နေသည်ကို တွေ့မိလျှင်၊ ထိုယောကျ်ားနှင့်
မိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည် အသေသတ်ခြင်းကို
ခံရမည်။ ထိုသို့ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဣသရေလအ
၂၃ မျိုးမှ ပယ်ရှားရမည်။- အပျိုကညာကို ယောကျ်ား
နှင့် ထိမ်းမြားဆောင် နှင်းပြီးမှ၊ အခြားသော
ယောကျ်ားသည် မြို့ထဲမှာတွေ့၍ သင့်နေလျှင်၊-
၂၄ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကို မြို့တံခါးဝသို့ ထုတ်
ဆောင်ပြီးလျှင် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ အသေသတ်
ရကြမည်။ မိန်းမသည် မြို့ထဲမှာရှိလျက်ပင် မ
အော်မဟစ်သောကြောင့်၎င်း၊ ယောကျ်ားလည်း
သူ့မယားကို ရှုတ်ချသောကြောင့်၎င်း၊ ထိုသူနှစ်
ယောက်တို့သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်။
ထိုသို့ သင်တို့တွင် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပယ်ရှားရကြ
၂၅ မည်။- အပျိုကို ယောကျ်ားနှင့် ထိမ်းမြားဆောင်
နှင်းပြီးမှ အခြားသော ယောကျ်ားသည် တောခ်
တွေ့၍ အနိုင်အထက်ပြုလျှင်၊ ထိုယောကျ်ားတ
၂၆ ယောက်တည်းကိုသာ အသေသတ်ရမည်။- သေ
ထိုက်သောအပြစ် မရှိသောထိုမိန်းမကို သင်သည်
၂၇ အဘယ်သို့မျှမပြုရ။- အကြောင်းမူကား၊ ယောကျ်ား
သည် ထိုမိန်းမကို တောခ်၌တွေ့၍ မိန်းမအော်
ဟစ်သော်လည်း ကူညီသောသူမရှိသောကြောင့်၊
ထိုအမှုသည် လူချင်းတယောက်ကို တယောက်
၂၈ ရန်ပြု၍သတ်သောအမှုနှင့်တူ၏။- ယောကျ်ား
နှင့် မထိမ်းမြားမဆောင်နှင်းသေးသော အပျိုက
ညာကို အခြားသောယောကျ်ားသည်တွေ့၍ ကိုင်
၂၉ ဆွဲသင့်နေသည်ကို တွေ့မိလျှင်၊- ထိုယောကျ်ား
သည် မိန်းမ၏အဘအား ငွေငါးဆယ်ကို လျော်ရ
မည်။ ထိုမိန်းမသည်လည်း သူ၏မယားဖြစ်ရ
မည်။ သူ့ကိုရှုတ်ချသောကြောင့် တသက်လုံး မ
၃၀ ကွာရ။- လူသည် မိမိအဘနှင့်သာဆိုင်သော အ
ဘ၏မယားကို မသိမ်းရ။

၂၃

၁ ယောကျ်ား၏ အင်္ဂါလက္ခဏာမစုံလင်၊ ချို့တဲ့
သောယောကျ်ားသည် ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်
၂ တော်၌ အပါအဝင်မဖြစ်ရ။- မျောက်မထား၍ရ
သောသားသည် ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်တော်
၌ အပါအဝင်မဖြစ်ရ။ ဆယ်ဆက်မြောက်အောင်
၃ မဝင်ရ။- အမွှန်အမျိုးသား၊ မောဘအမျိုးသား
သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရိသတ်တော်၌
အပါအဝင်မဖြစ်ရ။ ကာလအစဉ်မကုန်၊ ဆယ်
၄ ဆက်မြောက်အောင် မဝင်ရ။- အကြောင်းမူကား၊
သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသောအခါ၊
သူတို့သည် မုန့်နှင့်ရေကိုဆောင်၍ ခရီးဦးကြိုမ
လာကြ။ သင့်ကို ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ၊ မေသောပေါ
တာမိပြည်၊ ပေသော်မြို့၌နေသော ဗောရသား
၅ ဗာလမ်ကို ငှါးကြ၏။- သို့ရာတွင် သင်၏ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရားသည် ဗာလမ်စကားကို နား
မထောင်။ သင့်ကိုချစ်သောကြောင့် ကျိန်ဆဲခြင်း
ကို သင်၌ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ ဖြစ်စေတော်မူ
၆ ၏။- သင်သည် သူတို့ချမ်းသာ၊ သူတို့စည်းစိမ်
၇ ကို တသက်လုံးအစဉ် မပြုစုရ။- ဧဒုံအမျိုးသား
ကိုမုကား၊ မမုန်းရ။ သူသည် သင်၏ညီအစ်ကို
ဖြစ်၏။ အဲဂုတ္တုအမျိုးသားကိုလည်း မမုန်းရ။ သူ
၈ ၏ပြည်၌ သင်သည် ကျွန်ခံခဲ့ဘူးပြီ။- သူတို့အ
မျိုးအနွယ်သည် သုံးဆက်မြောက်မှသာ ထာဝရ
ဘုရား၏ ပရိသတ်တော်၌ အပါအဝင်ဖြစ်ရသော
အခွင့်ရှိ၏။

၉ ရန်သူတို့ကို စစ်တိုက်သွားသောအခါ၊ မတ
၁၀ ရားသောအမှုရှိသမျှကို ရှောင်လေ့။- ညဉ့်အ
ချိန်၌ ရောက်တတ်သော မစင်ကြယ်သော အ
ကြောင်းကြောင့် မစင်ကြယ်သောသူသည် သင်

To Contents

တို့တွင်ရှိလျှင် သူသည်တပ်ပြင်သို့ ထွက်ရမည်။
၁၁ တပ်ထဲသို့ မဝင်ရ။– မိုးယံချုပ်သောအခါ ရေချိုး
၁၂ ၍၊ နေဝင်ပြီးမှ တပ်ထဲသို့ဝင်ရမည်။– သင့်ကျင်
၁၃ ကြီးစွန့်စရာ အရပ်သည် တပ်ပြင်၌ရှိရမည်။– တပ်
ပြင်သို့ထွက်၍ စွန့်သောအခါ၊ ကိုယ်၌ပါသော
သစ်သားတူးရွင်းနှင့် မြေ၌တူးရမည်။ နောက်တ
၁၄ ဖန်လှည့်၍ မစင်ကို ဖုံးအုပ်ရမည်။– အကြောင်း
မူကား၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
သင့်ကိုကယ်တင်၍ ရန်သူတို့ကို သင့်လက်၌
အပ်ခြင်းငှါ၊ သင်၏တပ်ထဲမှာ သွားလာတော်မူ
၏။ ထို့ကြောင့်၊ သင့်အထဲ၌ မစင်ကြယ်သောအ
ရာ တစုံတခုကိုမြင်၍ သင်မှ ရှောင်သွားတော်မ
မူမည်အကြောင်း၊ သင်၏တပ်သည် သန့်ရှင်းရ
မည်။
၁၅ မိမိသခင်ထံကပြေး၍ သင့်ထံသို့ရောက်သော
၁၆ ကျွန်ကို သခင်၌မအပ်ရ။– ထိုကျွန်သည် အလိုအ
လျောက်နေချင်သော အရပ်၊ သင့်နေရာမြို့ တစုံ
တမြို့၌ သင့်ထံမှာနေရသော အခွင့်ရှိ၏။ သူ့ကို
၁၇ မညှဉ်းဆဲရ။– ဣသရေလအမျိုးသမီးတို့တွင်
ပြည့်တန်ဆာမရှိရ။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
တွင် ယောကျ်ားအလိုသို့ လိုက်တတ်သော မိန်း
၁၈ မလျာမရှိရ။– ပြည်တန်ဆာလုပ်၍ ရသောငွေ၊
ခွေးကိုရောင်း၍ ရသောငွေကို သစ္စာဂတိပြေစေ
ခြင်းငှါ၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
အိမ်တော်သို့ မသွင်းရ။ ထိုသို့သောငွေကို စက်
ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။
၁၉ သင်၏အမျိုးသားချင်း၌ အတိုးယူ၍၊ ငွေ၊ စား
၂၀ စရာ၊ အသုံးအဆောင်ကို မချေးမငှါးရ။– တပါးအ
မျိုးသား၌ အတိုးယူ၍ ချေးငှါးရ၏။ သင်သွား၍
ဝင်စားသောပြည်တွင် သင်ပြုလေရာရာ၌ သင်
၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကြီး
ပေးတော်မူမည်အကြောင်း၊ အမျိုးသားချင်း၌ အ
တိုးယူ၍ ချေးငှါးခြင်းကို ရှောင်ရမည်။
၂၁ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား
သစ္စာဂတိထားလျှင်၊ ထားသည်အတိုင်း မပြုဘဲ
မနေရ။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
ဇကာန်အမှန်တောင်းတော်မူမည်။ သင်သည်မပြု
၂၂ ဘဲနေလျှင် အပြစ်ရောက်လိမ့်မည်။– သစ္စာဂတိ
၂၃ မထားဘဲနေလျှင် အပြစ်မရောက်။– သင်သည်
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ကိုယ်အ
လိုအလျောက် သစ္စာဂတိထား၍၊ ကိုယ်နှုတ်နှင့်
မြွက်ဆိုသော စကားကိုတည်စေ၍၊ ဂတိရှိသည်
အတိုင်းပြုရမည်။

၂၄ သင်သည် အိမ်နီးချင်း၏ စပျစ်ဥယျာဉ်ထဲသို့
ဝင်သောအခါ၊ အလိုအလျောက် စပျစ်သီးကို ဝ
၂၅ စွာစားရသော်လည်း မသိမ်းမယူရ။– အိမ်နီးချင်း
၏ စပါးလယ်ထဲသို့ ဝင်သောအခါ၊ စပါးနှံကို
လက်နှင့် ဆွတ်ရသော်လည်း တံစဉ်နှင့်မရိတ်ရ။

၂၄

၁ တစုံတယောက်သောသူသည် မယားနှင့်
ထိမ်းမြားစု၍ ဆက်ဆံပြီးမှ တဖန် အပြစ်တင်စရာ
အကြောင်းရှိသောကြောင့် စိတ်မတွေ့လျှင်၊
ဖြတ်စာကိုရေး၍ သူ၌အပ်ပေးသဖြင့် လွှတ်
၂ လိုက်ရမည်။– ထိုမိန်းမသည် လင်အိမ်မှထွက်
သွားသောနောက်၊ အခြားသောသူ၏မယား ဖြစ်
၃ ရသောအခွင့်ရှိ၏။– နောက်နေသောလင်သည်
လည်း သူ့ကိုမုန်းလျှင်၊ ဖြတ်စာကိုရေး၍ သူ၌
အပ်သဖြင့် လွှတ်လိုက်သည် ဖြစ်စေ၊ ထိုလင်
၄ သေသည်ဖြစ်စေ၊– အရင်လွှတ်လိုက်သောလင်
ဟောင်းသည် ညစ်ညူးခြင်းရှိသော ထိုမိန်းမကို
နောက်တဖန်မသိမ်းရ။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်
၌ စက်ဆုပ်ဘွယ်သောအမှု ဖြစ်၏။ သင်၏ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အမွေခံစရာ
ဘို့ ပေးတော်မူသောပြည်၌ အပြစ်မရောက်စေ
ရ။
၅ အိမ်ထောင်ဘက်ပြုစရှိသောသူသည် စစ်
တိုက်မသွားရ။ မင်းအမှုကို မဆောင်ရ။ တနှစ်
ပတ်လုံး ကိုယ်အိမ်၌အလွတ်နေ၍ မယားကို
ကျေးမွေးပြုစုရမည်။
၆ ကြိတ်ဆုံအပေါ် ကျောက်ပြားကိုဖြစ်စေ၊
အောက်ကျောက်ပြားကို ဖြစ်စေ၊ အဘယ်သူမျှ
အပေါင်မယူရ။ ထိုသို့ယူလျှင်၊ သူ့အသက်ကို အ
၇ ပေါင်ယူသည်နှင့်တူ၏။– လူသည် မိမိအမျိုး
သားချင်းဖြစ်သော ဣသရေလအမျိုးသားကိုခိုး
၍ ကျွန်အရာ၌ ထားသည်ဖြစ်စေ၊ ရောင်းသည်
ဖြစ်စေ၊ ထိုသူခိုးကိုတွေ့မိလျှင် အသေသတ်ရ
မည်။ သင်တို့တွင် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ထိုသို့ပယ်
ရှားရကြမည်။
၈ နူနာဘေးရောက်သောအခါ၊ လေဝိသား
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ သွန်သင်သမျှအတိုင်း သတိ
ပြု၍ စေ့စေ့စောင့်ရောက်လော့။ သူတို့ကို ငါမှာ
၉ ထားသည်အတိုင်း ကျင့်စောင့်ကြလော့။– သင်
တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်၍ ခရီးသွားကြစဉ်
တွင်၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
သည်၊ မိရိအံ၌ ပြုတော်မူသောအမှုကို အောက်
မေ့ကြလော့။

To Contents

၁၀ သင်သည် အမျိုးသားချင်း၌ တစုံတခုကို
ချေးငှါးလျှင်၊ အပေါင်ထားသောဥစ္စာကို ယူခြင်း
၁၁ ငှါ သူ့အိမ်ထဲသို့ မဝင်ရ။– သင်သည် အိမ်ပြင်မှာ
ရပ်နေ၍ ထိုသူသည် အပေါင်ထားသောဥစ္စာကို
၁၂ သင့်ရှိရာအိမ်ပြင်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်။– ထိုသူ
သည် ဆင်းရဲလျှင်၊ ပေါင်၍ထားသောဥစ္စာကို
၁၃ ပြန်မအပ်ဘဲ ညဉ့်ကိုမလွန်စေရ။– သူသည် မိမိ
အဝတ်ကိုဝတ်ခြုံလျက် အိပ်ပျော်၍ သင့်ကို
ကောင်းကြီးပေးမည် အကြောင်း၊ သူပေါင်၍
ထားသော ဥစ္စာကို နေဝင်လျှင် ဆက်ဆက်ပြန်
အပ်ရမည်။ ထိုသို့ပြုသောအမှုသည် သင်၏ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်
၁၄ သောအမှု ဖြစ်လိမ့်မည်။– အမျိုးသားချင်းဖြစ်
စေ၊ သင့်နေရာမြို့ရွာတို့၌ တည်းခိုသော တပါး
အမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ဆင်းရဲဝတ်မွတ်သောသူငှါး
၁၅ ကို မညှဉ်းဆဲရ။– နေ့စဉ်မပြတ် သူ့အခကို ပေးရ
မည်။ မပေးဘဲ နေမဝင်စေနှင့်။ သူသည် ဆင်းရဲ
သောကြောင့် ရထိုက်သောအခကိုလည်း စိတ်ဓွဲ
လမ်းလျက် ရှိလိမ့်မည်။ မပေးဘဲနေလျှင် သူ
သည် သင့်ကိုအဖြစ်တင်၍ ထာဝရဘုရားကို
အော်ဟစ်သဖြင့် သင်၌အပြစ်ရောက်မည်ဟု စိုး
ရိမ်စရာရှိ၏။
၁၆ အဘသည် သား၏အပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ သား
သည် အဘ၏အပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ အသေမခံရ။
လူတိုင်း မိမိအပြစ်ကြောင့်သာ အသေခံရမည်။–
၁၇ တရားရှာတွေ့ခြင်းအမှုမှာ တပါးအမျိုးသားနှင့်
မိဘမရှိသောသူကို အနှိုးမပေးရ။ မုတ်ဆိုးမအ
၁၈ ဝတ်ကို အပေါင်မယူရ။– သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်
၌ ကျွန်ခံခဲ့ဘူးကြောင်းကိုလည်း၊ သင်၏ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ထိုပြည်မှ ရွေး
နှုတ်တော်မူကြောင်းကိုလည်း အောက်မေ့ရမည်။
ထိုကြောင့် ဤပညတ်ကို ငါထား၏။
၁၉ သင်သည် ကိုယ်လယ်၌ အသီးအနှံကို ရိတ်
သောအခါ၊ မေ့လျော့သောကောက်လိုင်းကို ပြန်
၍မယူရ။ သင်ပြုလေရာရာ၌ သင်၏ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ကောင်းကြီးပေး
တော်မူမည်အကြောင်း၊ ထိုကောက်လိုင်းကို တ
ပါးအမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမအဘို့
၂၀ ထားရမည်။– သင်၏သံလွင်သီးကို ရိုက်ချေ
သောအခါ၊ ကျန်ကြွင်းသောအသီးကို ပြန်၍ မ
ရိုက်မချေရ။ တပါးအမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူ၊
၂၁ မုတ်ဆိုးမအဘို့ ထားရမည်။– သင်၏စပျစ်ဥ
ယျာဉ်၌ စပျစ်သီးကို ဆွတ်ယူသောအခါ ပြန်၍
ကောက်သိမ်းခြင်းကို မပြုရ။ ကျန်ကြွင်းသောအ
သီးသည် တပါးအမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူ၊
၂၂ မုတ်ဆိုးမအဘို့ ဖြစ်ရမည်။– သင်သည် အဲဂုတ္တု
ပြည်၌ ကျွန်ခံခဲ့ဘူးကြောင်းကို အောက်မေ့ရ
မည်။ ထိုကြောင့် ဤပညတ်ကို ငါထား၏။

၂၅

၁ လူချင်းအမှုရှိ၍ မင်းထံ၌ အစီရင်ခံလျက်၊
မင်းရှေ့မှာ တရားတွေ့ကြသောအခါ၊ ဖြောင့်
မတ်သောသူကို အပြစ်လွှတ်စေခြင်းငှါငင်း၊ ဆိုး
သောသူကို အရှုံးခံစေခြင်းငှါငင်း စီရင်ရမည်။–
၂ ဆိုးသောသူသည် အရိုက်ခံထိုက်လျှင်၊ တရားသူ
ကြီးသည် ကိုယ်မျက်မှောက်၌ သူ့ကိုချ၍၊ အပြစ်
နှင့်အလျောက် မည်မျှသောဒဏ်ချက်ဖြင့် ရိုက်
၃ စေရမည်။– သို့သော်လည်း ဒဏ်ချက်လေးဆယ်
ထက် မလွန်စေရ။ လွန်၍ များစွာသော ဒဏ်
ချက်ဖြင့်ရိုက်လျှင်၊ သင်၏အမျိုးသားချင်းသည်
ယုတ်ညံ့သောသူ ဖြစ်ဟန်ရှိမည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ
၄ ၏။– စပါးနင်းနယ်သော နွားဏ်နှုတ်ကို မချုပ်
တည်းရ။
၅ အတူနေသော ညီအစ်ကိုတို့တွင်၊ တစုံတ
ယောက်သောသူသည် သားမရှိဘဲသေလျှင်၊
သေသောသူ၏မယားသည် အခြားတပါးသော
လူစိမ်းနှင့် နှံဘက်ခြင်းကို မပြုရ။ သူ၏လင်ညီ
သည် သူ့ကိုသိမ်းယူဆက်ဆံ၍ မရီးခွံ ပြုအပ်
၆ သောဝတ်ကိုပြုရမည်။– ဣသရေလအမျိုးခွဲ
အစ်ကိုအမည်ကို မပျောက်စေခြင်းငှါ၊ အဦးဘွား
သောသားသည် သေသောဘကြီး၏ အရိပ်အရာ
၇ ကို ခံရမည်။– ညီသည် အစ်ကိုမယားကို မယူလို
လျှင်၊ မိန်းမသည် အသက်ကြီးသူတို့ရှိရာ မြို့တံ
ခါးဝသို့သွား၍၊ ကျွန်မ၏လင်ညီသည် အစ်ကိုအ
မည်ကို ဣသရေလအမျိုးခွဲ မတည်စေလိုပါ။ သူ
ပြုအပ်သောဝတ်ကို မပြုလိုပါဟု လျှောက်လျှင်–
၈ မြို့၌ခွဲ အသက်ကြီးသူတို့သည် ထိုသူကိုခေါ်၍
မေးမြန်းရကြမည်။ သူကလည်း၊ ထိုမိန်းမကို အ
၉ ကျွန်ပ်မယူလိုပါဟုဆို၍ ခိုင်မာစွာနေလျှင်–သူ
၏မရီးသည် အသက်ကြီးသူတို့ရှေ့မှာ သူ့အပါး
သို့ချဉ်း၍ သူ၏ခြေနင်းကို ချွတ်လျက်၊ သူ၏
မျက်နှာ၌ တံတွေးထွေးလျက်၊ မိမိအစ်ကိုအိမ်ကို
မဆောက်လိုသောသူ၌ ဤသို့ပြုသင့်သည်ဟု
၁၀ သူ့အားပြန်ပြောရမည်။– နောက်မှ၊ ထိုသူကို
ခြေနင်းချွတ်ရသောအမျိုးဟူ၍ ဣသရေလအ
မျိုး၌ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ရမည်။
၁၁ လူချင်းခိုက်ရန်ပြုကြစဉ်တွင်၊ တယောက်

သော သူ၏မယားသည် အပါးသို့ ချဉ်း၍ မိမိ
လင်ကို ကူညီလိုသောငှါ ခိုက်ရန်ပြုသောသူ၏
၁၂ ယောကျ်ားတန်ဆာကို ကိုင်ဆွဲမိလျှင်၊– ထိုမိန်းမ
လက်ကို ဖြတ်ရမည်။ သင်၏မျက်စိသည် သူ့ကို
၁၃ မသနားရ။– သင့်အိတ်၌ ကြီးသောအလေး၊ ငယ်
သောအလေးတည်းဟူသော ခြားနားသောအ
၁၄ လေးကို မရှိစေရ။– သင့်အိမ်၌ ခြားနားသောခြင်
၁၅ စရာ တန်ဆာအကြီးအငယ်ကို မရှိစေရ။– သင်
၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော
ပြည်၌ သင်၏အသက်တာ ရှည်မည်အကြောင်း၊
မှန်ကန်သောအလေး၊ မှန်ကန်သောခြင်စရာ
၁၆ တန်ဆာများကိုသာ သုံးရမည်။– အထက်ဆိုခဲ့
ပြီးသောအမှုကို ပြုသောသူအပေါင်းတို့နှင့် မတ
ရားသဖြင့် ပြုသောသူအပေါင်းတို့ကို၊ သင်၏ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ
၏။

၁၇ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်၍ ခရီးသွား
၁၈ သောအခါ၊– သင်သည် အားကုန်၍ မောလျက်
နေစဉ်တွင်၊ သင့်နောက်၌ လိုက်သောသူ၊ အား
နည်းသောသူတို့ကို အာမလက် အမျိုးသားတို့
သည် လမ်း၌ဆီးကြို၍ လုပ်ကြံကြောင်းကိုငင်း၊
ဘုရားသခင်ကို မကြောက်ရွံ့ကြောင်းကိုငင်း၊
၁၉ အောက်မေ့လော့။– သို့ဖြစ်၍ သင်၏ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အမွေခံစရာဘို့ အ
ပိုင်ပေးတော်မူသောပြည်၌ သင့်ပတ်လည်၌နေ
သော ရန်သူအပေါင်းတို့၏လက်မှ ကယ်လွတ်၍
ချမ်းသာပေးတော်မူသောအခါ၊ အာမလက်အ
မျိုးကို အောက်မေ့စရာ မရှိစေခြင်းငှါ၊ ကောင်း
ကင်အောက်၌ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရမည်။ ထိုအ
မှုကို မမေ့မလျော့ရ။

၂၆

၁ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊
သင့်အမွေခံစရာဘို့ ပေးတော်မူသောပြည်သို့
၂ သင်သည်ဝင်စား၍ နေသောအခါ၊– သင်၏ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသောပြည်
၌ အဦးသီးသော အသီးအမျိုးမျိုးကိုယူ၍ ခြင်
တောင်း၌ထည့်ပြီးမှ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရား၏ နာမတော်တည်စရာဘို့ ရွေးကောက်
၃ တော်မူသော အရပ်သို့ သွား၍၊– ထိုကာလ၌
ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်သော သူထံသို့ချဉ်းလျက်၊
ထာဝရဘုရားသည် ငါအားပေးခြင်းငှါ၊ ဘိုးဘေး
တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်သို့ အကျွန်ုပ်
ရောက်ပါပြီဟု ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင် ထာဝ
ရဘုရားအား ယနေ့အကျွန်ုပ်ဝန်ခံပါသည်ဟု ယဇ်
၄ ပုရောဟိတ်အား ပြောဆိုရမည်။– ယဇ်ပုရော
ဟိတ်သည်လည်း ခြင်တောင်းကို သင့်လက်မှယူ
၍ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်
၅ ပလ္လင်ရှေ့မှာ ချထားရမည်။– သင်ကလည်း၊ အ
ရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်သော ရှုရိအမျိုးသားသည်
အကျွန်ုပ်အဘ ဖြစ်ပါ၏။ သူသည် အဲဂုတ္တုပြည်
သို့သွား၍ လူအနည်းငယ်နှင့်တကွ တည်းခိုစဉ်
၆ တွင် ကြီးမားများပြားသော လူမျိုးဖြစ်ပါ၏။– အဲ
ဂုတ္တုလူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်
၇ ၍ ကျပ်တည်းစွာ ကျွန်ခံစေကြ၏။– ဘိုးဘေးတို့
ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို
အော်ဟစ်၍ လျှောက်ကြသောအခါ၊ ထာဝရဘု
ရားသည် နားထောင်တော်မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့
ခံရသော ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊ ပင်ပန်းခြင်းတို့
၈ ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။– ထိုအခါ ထာဝရဘုရား
သည် တန်ခိုးကြီးသော လက်ရုံးတော်ကို ဆန့်၍
ကြောက်မက်ဘွယ်သော နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့
ဘွယ်သောအမှုတို့ဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့ကို အဲဂုတ္တု
၉ ပြည်မှ နှုတ်ပြီးလျှင်၊– နို့နှင့်ပျားရည်စီးသော ဤ
၁၀ ပြည်သို့ ပို့ဆောင်၍ ပေးသနားတော်မူ၏။– ယခု
မှာ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ပေးသနား
တော်မူသောပြည်၌ အဦးသီးသောအသီးကို အ
ကျွန်ုပ်ဆောင်ခဲ့ပါပြီဟု သင်၏ဘုရားသခင် ထာ
ဝရဘုရားအား လျှောက်ဆိုလျက်၊ ထိုအသီးကို
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ထားရမည်။ ရှေ့တော်၌လည်း ကိုးကွယ်ခြင်းကို
၁၁ ပြုရမည်။– သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
သည်၊ သင်နှင့် သင်၏အိမ်သူအိမ်သားတို့အား
ပြုတော်မူသမျှသောကျေးဇူး၌၊ သင်သည် သင်
နှင့်အတူ တည်းခိုသော လေဝိသားမှစ၍ တပါး
အမျိုးသားတို့နှင့်တကွ ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုရ
မည်။

၁၂ သုံးနှစ်တွင် ဆယ်ဘို့တဘို့ပေးရသော တတိ
ယနှစ် ရောက်သောအခါ၊ အစီးအပွါးရှိသမျှတို့ကို
ဆယ်ဘို့တဘို့ကောက်ယူ၍၊ လေဝိသား၊ တပါး
အမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမတို့ကို
၁၃ သင့်နေရာမြို့များ၌ ဝစွာကျွေးမွေးပြီးမှ၊– သင်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား၊ ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်ကို မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊
သန့်ရှင်းသောဥစ္စာတို့ကို အိမ်မှထုတ်၍ လေဝိ
သား၊ တပါးအမျိုးသား၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်
ဆိုးမတို့အားပေးပါပြီ။ ပညတ်တော်တို့ကို မလွန်

To Contents

၁၄ ကျူး၊ မမွေလျော့ပါ။– မသာအမှုကို ဆောင်စဉ်
အခါ ထိုဥစ္စာကို အကျွန်ုပ်မစားပါ။ မစင်ကြယ်
သော အသုံးအဆောင်တို့ အနည်းငယ်ကိုမျှ မယူ
ပါ။ သေသောသူတို့အတို့ အနည်းငယ်ကိုမျှ မ
ပေးပါ။ အကျွန်ုပ်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏စ
ကားတော်ကို နားထောင်ပါပြီ။ ကိုယ်တော်မှာ
၁၅ ထားတော်မူသမျှအတိုင်း ပြုပါပြီ။– ကိုယ်တော်
၏ သန့်ရှင်းသော နေရာကောင်းကင်ဘုံမှ ငုံ့
ကြည့်၍၊ ကိုယ်တော်၏ လူတ္တသရေလအမျိုးကို
ၾကင်း၊ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အ
တိုင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အား ပေးတော်မူသောပြည်၊
နို့နှင့်ပျားရည် စီးသောပြည်ကိုလည်း ကောင်းကြီး
ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ဆိုရမည်။
၁၆ ယခုစီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှအတိုင်း ကျင့်ရမည်ဟု
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်
မူသည်ဖြစ်၍ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ကျင့်စောင့်ရ
၁၇ မည်။– ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ဘုရားသခင်
ဖြစ်တော်မူသည်ဟူ၍လည်း၊ လမ်းတော်သို့ လိုက်
ပါမည်၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသော ပညတ်တရား
တော်ကို စောင့်ရှောက်ပါမည်၊ စကားတော်ကို
နားထောင်ပါမည်ဟူ၍လည်း ယနေ့သင်သည် ဝန်
၁၈ ခံပြီ။– ထာဝရဘုရားသည်လည်း ဂတိထားတော်
မူသမျှအတိုင်း၊ သင်သည် ပညတ်တော် အလုံးစုံ
တို့ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ၊ အထူးသဖြင့်
၁၉ ကိုယ်တော်၏ လူမျိုးဖြစ်သည်ဟူ၍လည်း၊– ဖန်
ဆင်းတော်မူသော လူမျိုးတကာတို့ထက် သင်၏
ဂုဏ်အသရေ ကျော်စောကိတ္တိကို လွန်ကဲစေ
တော်မူမည်ဟူ၍လည်း ဂဒိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်း
သောလူမျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါလည်း ယနေ့ ဝန်ခံတော်
မူပြီဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဟော
ပြောလေ၏။

၂၇

၁ တဖန် မောရှေသည်၊ ဣသရေလအမျိုးခွဲ အ
သက်ကြီးသူတို့နှင့်တကွ လူများတို့ကိုမှာထား
သည်ကား၊ ယနေ့ငါထားသမျှသော ပညတ်တို့
၂ ကို စောင့်ရှောက်ကြလော့။– သင်သည် ယော်
ဒန်မြစ်ကိုကူး၍၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘု
ရား ပေးတော်မူသောပြည်သို့ရောက်သောအခါ၊
ကြီးသောကျောက်တို့ကို ထူထောင်၍ အင်္ဂတေ
၃ နှင့်မွမ်းမံရမည်။– ဘိုးဘေးတို့ ကိုးကွယ်သောဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဂဒိတော်ရှိသည်
အတိုင်း သင့်အားပေးတော်မူသောပြည်၊ နို့နှင့်
ပျားရည်စီးသောပြည်သို့ ဝင်စားအံ့သောငှါ ကူး
သွားပြီးမှ၊ ဤတရားစကားတော် အလုံးစုံတို့ကို
၄ ထိုကျောက်ပေါ်မှာ ရေးထားရမည်။– ယော်ဒန်
မြစ်ကို ကူးပြီးမှ၊ ယနေ့ငါမှာထားသော ကျောက်
တို့ကို ဧဗလတောင်ပေါ်မှာ ထူထောင်၍ အင်္ဂ
၅ တေနှင့်မွမ်းမံရမည်။– ထိုအရပ်၌သင်း သင်၏
၆ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအဘို့၊– ယဇ်ပလ္လင်ကို
ကျောက်နှင့်တည်ရမည်။ သံတန်ဆာကို မသုံး
ဆောင်ဘဲ၊ မကွဲမပြတ်သောကျောက်တို့နှင့်
တည်ရမည်။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
အား မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်
၇ ရမည်။– မိသဟာယယဇ်တို့ကိုလည်း ပူဇော်၍၊
ထိုအရပ်တွင် စားသောက်လျက် ရွှင်တော်၌
၈ ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုရမည်။– ထိုကျောက်ပေါ်မှာ
ဤတရားစကားတော် အလုံးစုံတို့ကို သေချာစွာ
၉ ရေးထားရမည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။– တဖန် မော
ရှေနှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ လေဝိသားများတို့
က၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သတိနှင့်နားထောင်
လော့။ ယနေ့သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာ
၁၀ ဝရဘုရား၏ လူမျိုးဖြစ်လေပြီ။– သို့ဖြစ်၍၊ သင်
၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို
နားထောင်ရမည်။ ယနေ့ ငါတို့ဆင့်ဆိုသော စီ
ရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို ကျင့်ရမည်ဟု ဣသ
ရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုကြ၏။
၁၁ တဖန် မောရှေသည် ထိုနေ့၌ လူများတို့ကို
၁၂ မှာထားသည်မှာ၊– သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကို
ကူးသောနောက်၊ လူများတို့အား ကောင်းကြီး
ပေးခြင်းအလိုငှါ ဂေရဇိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရပ်ရ
သောသူဟူမူကား၊ ရှိမောင်၊ လေဝိ၊ ယုဒ၊ ဣသ
၁၃ ခါ၊ ယောသပ်၊ ဗင်္ယာမိန်တည်း။– ကျိန်ခြင်းအလို
ငှါ၊ ဧဗလတောင်ပေါ်မှာ ရပ်ရသောသူဟူမူကား၊
ရုဗင်၊ ဂဒ်၊ အာရှာ၊ ဇာဗုလုန်၊ ဒန်၊ နဿလိ
၁၄ တည်း။– ထိုအခါ လေဝိသားတို့သည် ကြီးသော
အသံနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အား
၁၅ ဟစ်ကြော်ရသောစကားဟူမူကား၊– ထာဝရဘု
ရား စက်ဆုပ်ရွံရှာသောအရာ၊ လက်သမားလက်
နှင့် ထုလုပ်သောရုပ်တု၊ သွန်းသောဆင်းတုကို
လုပ်၍ မထင်ရှားသောအရပ်၌ ထားသောသူ
သည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူ
၁၆ အပေါင်းတို့က အာမင်ဟုဝန်ခံရကြမည်။– မိဘ
ကို မထီမဲ့မြင်ငြိုသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသ
တည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်
၁၇ ဟုဝန်ခံရကြမည်။– အိမ်နီးချင်း၏မြေမှတ်တိုင်

ကို ရွှေသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်း
ဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟုဝန်ခံ
၁၈ ရကြမည်။– မျက်စိမမြင်သောသူကို လမ်းလွဲစေ
သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်
လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံရကြ
၁၉ မည်။– တရားတွေ့ခြင်းအမှုမှာ တပါးအမျိုးသား၊
မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမကို မတရားသဖြင့်
အနှုံးပေးသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်း
ဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟု ဝန်ခံ
၂၀ ရကြမည်။– အဘနှင့်သာဆိုင်သော အဘ၏မ
ယားနှင့် ပေါင်းဘော်သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ
စေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က
၂၁ အာမင်ဟုဝန်ခံရကြမည်။– တိရစ္ဆာန်တစုံတမျိုး
နှင့် ပေါင်းဘော်သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသ
တည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်
၂၂ ဟု ဝန်ခံရကြမည်။– အဘ၏သမီး၊ အမိ၏သမီး
တည်းဟူသော မိမိအစ်မနှမနှင့် ပေါင်းဘော်
သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်
လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က အာမင်ဟုဝန်ခံရကြ
၂၃ မည်။– မယား၏အမိနှင့် ပေါင်းဘော်သောသူ
သည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူ
၂၄ အပေါင်းတို့က အာမင်ဟုဝန်ခံရကြမည်။– အိမ်
နီးချင်းကို မထင်မရှားရိုက်သောသူသည် အမင်္ဂ
လာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့
၂၅ က အာမင်ဟုဝန်ခံရကြမည်။– အပြစ်မရှိသော
သူ၏အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါ အခကိုယူသောသူ
သည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူ
၂၆ အပေါင်းတို့က အာမင်ဟုဝန်ခံရကြမည်။– ဤပ
ညတ်တရားစကားတို့ကို အမြဲမကျင့်သောသူ
သည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကျိန်လျှင်၊ လူ
အပေါင်းတို့က အာမင်ဟုဝန်ခံရကြမည်။

၂၈

၁ ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသမျှသော ပညတ်တော်တို့
ကို သင်သည်ကျင့်စောင့်ခြင်းငှါ၊ သင်၏ ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို စေ့စေ့
နားထောင်လျှင်၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘု
ရားသည် လူမျိုးတကာတို့ထက် သင့်ကို ချီး
၂ မြှောက်တော်မူမည်။– သင်၏ဘုရားသခင် ထာ
ဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်လျှင်၊
သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်လတ္တံသော ကောင်း
၃ ကြီးမင်္ဂလာများ ဟူမူကား။– သင်သည် မြို့၌ မင်္ဂ
လာရှိလိမ့်မည်၊ တောရ၌ မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။–
၄ သားသမီးအားဖြင့်၎င်း၊ မြေအသီးအနှံအားဖြင့်
၎င်း၊ တိရစ္ဆာန်ဘွားသော သားငယ်အားဖြင့်၎င်း၊
သိုးနွား အစီးအပွါးအားဖြင့်၎င်း မင်္ဂလာရှိလိမ့်
၅ မည်။– ခြင်းတောင်း၌၎င်း၊ မုန့်နယ်သောခွက်၌
၆ ၎င်း မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။– မိမိအိမ်ထဲသို့ ဝင်သော
အခါ မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်၊ ပြင်သို့ထွက်သောအခါ
၇ မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။– သင့်တဘက်၌ထသော ရန်
သူတို့ကို သင့်မျက်မှောက်၌ ထာဝရဘုရားသည်
ဒဏ်ခံစေတော်မူမည်။ သူတို့သည် တလမ်း
တည်းဖြင့် သင်ရှိရာသို့လာသော်လည်း၊ လမ်းခွ
၈ နစ်သွယ်ဖြင့် သင့်ရှေ့မှပြေးကြလိမ့်မည်။– သင်
၏ဘဏ္ဍာတိုက်၌၎င်း၊ သင်ပြုလေရာရာ၌၎င်း၊
ထာဝရဘုရားသည် သင့်အပေါ်မှာ မင်္ဂလာရောက်
စေခြင်းငှါ မိန့်တော်မူမည်။ သင်၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောပြည်၌ သင့်ကို
၉ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာပေးတော်မူမည်။– သင်သည်
သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်
တော်တို့ကိုစောင့်၍ လမ်းတော်သို့လိုက်လျှင်၊
ထာဝရဘုရားကျိန်ဆိုသည်အတိုင်း၊ သင့်ကို
ကိုယ်တော်အတို့ သန့်ရှင်းသောအမျိုး အစဉ်အ
၁၀ မြဲဖြစ်စေတော်မူမည်။– သင်သည် ထာဝရဘု
ရား၏နာမတော်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကိုခံရ
သည်ဟု လူမျိုးစုံသိမ်းတို့သည် သိမြင်၍ သင့်
၁၁ ကိုကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရား
သည် သင့်အားပေးခြင်းငှါ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်
ဆိုတော်မူသောပြည်၌ ဥစ္စာပစ္စည်း၊ သားသမီး၊
တိရစ္ဆာန်အတိုးအပွါး၊ မြေအသီးအနှံများကို
၁၂ ကြွယ်ဝစေတော်မူမည်။– ထာဝရဘုရားသည်
အချိန်တန်မှ သင်၏ပြည်၌ မိုးယံရွာစေခြင်းငှါ
ဝင်း၊ သင်ပြုလေရာရာ၌ ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ
ဝင်း၊ ဘဏ္ဍာတော်တိုက်တည်းဟူသော မိုးယံ
ကောင်းကင်ကိုဖွင့်တော်မူမည်။ သင်သည် လူမျိုး
များတို့အား ချေးငှါးရသောအခွင့် ရှိလိမ့်မည်။ သူ
တို့သည် သင့်အားချေးငှါးရသောအခွင့် မရှိရ။–
၁၃ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုအမြီးမဖြစ်စေဘဲ
ခေါင်းဖြစ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် အောက်
၌မနေရဘဲ အပေါ်၌သာနေရသောအခွင့် ရှိလိမ့်
မည်။ ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသော၊ သင်၏ ဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်
၁၄ စောင့်ခြင်းငှါ နားထောင်လျှင်၎င်း– ယနေ့ ငါ
ဆင့်ဆိုသော စကားတော်လမ်းမှထွက်၍ လက်ျာ
ဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့မလွဲ၊ အခြားတပါးသော
ဘုရားနောက်သို့ လိုက်၍ ဝတ်မပြုဘဲနေလျှင်
၎င်း၊ ထိုသို့သောကျေးဇူးတော်ကို ခံရလိမ့်မည်။

To Contents

၁၅ ယနေ့ ငါဆင့်ဆိုသော သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက် အလုံးစုံ
တို့ကို ကျင့်စောင့်ခြင်းငှါ စကားတော်ကိုနားမ
ထောင်လျှင်၊ သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်လတ္တံ့
၁၆ သော ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာများဟူမူကား၊- သင်
သည် မြို့၌ အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်၊ တောင်၌ အမင်္
၁၇ လာရှိလိမ့်မည်။- ခြင်းတောင်း၌ငင်း၊ မုန့်နယ်
၁၈ သောခွက်၌ငင်း အမင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။- သားသ
မီးအားဖြင့်ငင်း၊ မြေအသီးအနှံအားဖြင့်ငင်း၊ သိုး
နွား အစီးအပွါးအားဖြင့်ငင်း အမင်္ဂလာရှိလိမ့်
၁၉ မည်။- မိမိအိမ်ထဲသို့ဝင်သောအခါ အမင်္ဂလာရှိ
လိမ့်မည်။ ပြင်သို့ ထွက်သောအခါ အမင်္ဂလာရှိ
၂၀ လိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍ ပြုမိသော ဒု
စရိုက်အပြစ်ကြောင့် အလျင်အမြန် ပျက်စီးဆုံး
ရှုံးခြင်းသို့ မရောက်မီတိုင်အောင်၊ ပြုလေရာရာ၌
ကျိန်ဆဲခြင်း၊ နှောင့်ရှက်ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့ကို
သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်စေတော်မူမည်။-
၂၁ သင်သွား၍ ဝင်စားလတ္တံ့သောပြည်မှ သုတ်သင်
ပယ်ရှင်းတော်မူမှီ တိုင်အောင်၊ ကာလနာကို
၂၂ သင်၌စွဲစေတော်မူမည်။- ထာဝရဘုရားသည်
သင့်ကို တူလာ၊ ဖျားနာ၊ ဒလခက်နာ၊ ခရခရနာ
ဖြင့်ငင်း၊ ထားဘေး၊ လေထိ၍အပင်သေဘေး၊
အရည်ယို၍ အပင်သေဘေးဖြင့်ငင်း ဒဏ်ခတ်
တော်မူ၍၊ သင်သည်မပျက်စီးမီတိုင်အောင် ထို
၂၃ ဘေးတို့သည် လိုက်ကြလိမ့်မည်။- သင့်ခေါင်း
ပေါ်မှာ မိုးယံကောင်းကင်သည် ကြေးဝါကဲ့သို့
ငင်း၊ သင့်အောက်၌ မြေသည် သံကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်
၂၄ လိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရားသည် သင့်နေရာပြည်
၌ရွာသော မိုးယံရေကို မြေမှုန့်၊ ဖုံဖြစ်စေတော်မူ
သဖြင့်၊ သင်သည် မပျက်စီးမီတိုင်အောင် သင့်အ
၂၅ ပေါ်မှာကျရလိမ့်မည်။- သင်၏ရန်သူရှေ့မှာ ထာ
ဝရဘုရားသည် သင့်ကိုဒဏ်ပေးတော်မူမည်။
သင်သည် တလမ်းတည်းဖြင့် သူတို့ရှိရာသို့သွား
သော်လည်း၊ လမ်းခုနစ်သွယ်ဖြင့် သူတို့ရှေ့မှ
ပြေး၍ မြေပေါ်မှာရှိသော အတိုင်းတိုင်းအပြည်
၂၆ ပြည်သို့ ပြောင်းသွားရလိမ့်မည်။- သင်၏အသေ
ကောင်သည် မိုးယံကောင်းကင်ငှက်၊ တောသား
ရဲစာစရာဘို့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကို
၂၇ အဘယ်သူမျှ မမောင်းရ။- ထာဝရဘုရားသည်
သင့်ကို အဲဂုတ္တုအနာစိမ်း၊ မြင်းသရဲက်နာ၊ ဝဲနာ၊
မပျောက်နိုင်သောယားနာဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူ
၂၈ မည်။- ရူးသောအနာ၊ မျက်စိကန်းသောအနာ၊
မိန်းမောတွေဝေသောအနာဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်
၂၉ မူ၍၊- မျက်စိကန်းသောသူသည် မှောင်မိုက်၌
စမ်းသပ်ရသကဲ့သို့၊ သင်သည် မွန်းတည့်အချိန်၌
ပင် စမ်းသပ်ရလိမ့်မည်။ သင်ပြုသောအမှု၌ မ
အောင်ဘဲ ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ လုယူခြင်းကိုသာ ခံရ
၃၀ လိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှ မကယ်တင်ရ။- မိန်းမ
နှင့် လက်ထပ်ပြီးသော်လည်း အခြားသောသူ
သည် ပေါင်းဘော်ရလိမ့်မည်။ အိမ်ကိုဆောက်
သော်လည်း ကိုယ်တိုင်မနေရ။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို
စိုက်သော်လည်း စပျစ်သီးကို မဆွတ်မယူရ။-
၃၁ သင့်နွားကို သင့်မျက်မှောက်၌ သတ်၍သေသော်
လည်း သင့်ကိုယ်တိုင်မစားရ။ သင့်မြည်းကို သင့်
ရှေ့မှောက်၌ အနိုင်အထက်ယူသွားပြီးမှ၊ နောက်
တဖန်ပြန်၍ မပေးရ။ သင့်သိုးတို့ကို သင့်ရန်သူ၌
အပ်သောအခါ ကယ်နှုတ်သောသူ မပေါ်မရှိရ။-
၃၂ သင့်သားသမီးတို့သည် သူတပါးလက်သို့ရောက်
၍၊ သင့်မျက်စိသည် တနေ့လုံး မြော်ကြည့်လျက်
အားကုန်လိမ့်မည်။ သင့်လက်သည်လည်း ခွန်
၃၃ အားမရှိရ။- သင်မသိမကျွမ်းသောလူမျိုးသည်
သင့်နေရာပြည်၏ အသီးအနှံကိုငင်း၊ သင်လုပ်
ဆောင်၍ရသော ဥစ္စာကိုငင်း စားလိမ့်မည်။ သင်
သည် ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကိုသာ အစဉ်မပြတ်
၃၄ ခံရလိမ့်မည်။- ထိုသို့ ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်သောအ
၃၅ မူကြောင့် သင်သည် အရူးဖြစ်ရလိမ့်မည်။- ထာ
ဝရဘုရားသည် သင့်ဒူးနှင့် ခြေထောက်မက၊ ခြေ
ဘဝါးမှစ၍ ဦးခေါင်းထိပ်တိုင်အောင် မပျောက်
နိုင်သောအနာစိမ်းဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။
၃၆ ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်ချီးမြှောက်သောရှင်
ဘုရင်ကို သင်နှင့် သင့်ဘိုးဘေးတို့ မသိမကျွမ်း
ဘူးသော လူမျိုးရှိရာသို့ ဆောင်သွားတော်မူသ
ဖြင့်၊ သင်သည် အခြားတပါးသောဘုရား၊ သစ်
သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုရလိမ့်
၃၇ မည်။- ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဆောင်သွား
တော်မူသော အပြည်ပြည်တို့၌ သင်သည်အံ့သြ
၃၈ ရာ၊ ပုံခိုင်းရာ၊ ကဲ့ရဲ့ရာဖြစ်လိမ့်မည်။- သင်သည်
များစွာသောမျိုးစေ့ကို လယ်သို့ယူသွား၍ ကျိုင်း
ကောင်တို့သည် ကိုက်စားသောကြောင့်၊ နည်း
၃၉ သောစပါးကို သိမ်းရလိမ့်မည်။- စပျစ်ဥယျာဉ်တို့
ကို စိုက်၍ပြုစုသော်လည်း၊ ပိုးများကိုက်စား
သောကြောင့် ကိုယ်တိုင်စပျစ်သီးကို မဆွတ်ရ၊
၄၀ စပျစ်ရည်ကိုလည်း မသောက်ရ။- သင့်နေရာအ
ရပ်ရပ်၌ သံလွင်ပင်ရှိသော်လည်း၊ အသီးမမှည့်မီ
ကြွေသောကြောင့် သင်သည် သံလွင်ဆီနှင့်
၄၁ ကိုယ်ကိုမလိမ်းရ။- သားသမီးကိုဘွားမြင်သော်

To Contents

လည်း၊ သူတို့နှင့် မပျော်မမွေ့ရ။ ရန်သူတို့သည်
၄၂ သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။– သင့်နေရာပြည်၌ သစ်
ပင်ရိုးသမျှ၊ မြေအသီးအနှံရိုးသမျှကို ကျိုင်းကောင်
၄၃ တို့သည် ကိုက်စားကြလိမ့်မည်။– သင်နှင့်အတူ
နေသော တပါးအမျိုးသားသည်မြင့်လျက်၊ သင့်
အပေါ်သို့ တက်လိမ့်မည်။ သင်မူကား၊ အောက်
၄၄ သို့ဆင်း၍ နေရလိမ့်မည်။– သူသည် သင့်အား
ချေးငှါးသောအခွင့် ရှိလိမ့်မည်။ သင်မူကား၊ သူ့
အားချေးငှါးသောအခွင့် မရှိရ။ သူသည်ခေါင်း
၄၅ ဖြစ်၍၊ သင်သည် အမြီးဖြစ်လိမ့်မည်။– သင်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော စီ
ရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တရားကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊
သင်သည်စကားတော်ကို နားမထောင်သော
ကြောင့်၊ မပျက်စီးမှီတိုင်အောင် ဤကျိန်ခြင်းအ
မင်္ဂလာရှိသမျှတို့သည် သင့်အပေါ်မှာ သက်
ရောက်လျက်၊ သင့်ကိုလိုက်၍မှီလျက် ရှိကြလိမ့်
၄၆ မည်။– သင့်အပေါ်၌ငင်း၊ သင့်အမျိုးအနွယ်အ
ပေါ်၌ငင်း၊ အစဉ်မပြတ် နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်
၄၇ သောအမှု ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– သင်သည် ဥစ္စာ
ကြွယ်ဝသောအခါ၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းသော
စိတ်နှင့် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အ
၄၈ မှုတော်ကို မဆောင်မရွက်သောကြောင့်၊– ထာဝ
ရဘုရားစေလွှတ်တော်မူသော ရန်သူ၏အမှုကို
သင်သည် မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ရေတပ်ခြင်း၊ အဝတ်အ
ချည်းစည်းရိုခြင်းနှင့်တကွ၊ အရာရာ၌ ဆင်းရဲစွာ
ဆောင်ရွက်ရလိမ့်မည်။ သင်သည် မပျက်စီးမှီ
တိုင်အောင် သင့်လည်ပင်း၌ သံထမ်းဘိုးကို တင်
ထားတော်မူမည်။

၄၉ ရွှေလင်းတပျံတတ်သကဲ့သို့ လျင်မြန်သော
၅၀ လူမျိုး၊ ကြမ်းတမ်းသောမျက်နှာနှင့် ပြည့်စုံ
လျက်၊ အသက်ကြီးသူကို မရိသေ၊ အသက်ငယ်
သူကို မသနားတတ်သောလူမျိုးကို၊ ဝေးသောအ
ရပ်၊ မြေကြီးစွန်းမှ ထာဝရဘုရားသည်ခေါ်၍
၅၁ သင့်ကို တိုက်စေတော်မူမည်။– သင်သည် မပျက်
စီးမှီတိုင်အောင်၊ ထိုရန်သူသည် သင်၏သိုးသ
ငယ်၊ နွားသငယ်၊ မြေအသီးအနှံကို စားရလိမ့်
မည်။ သင့်ကို မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင်၊ ဆန်စပါး၊
စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ သိုးနွားအစီးအပွါးကို သင့်အတို့ မ
၅၂ ချနိမထားရ။– သင့်နေရာပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ သင်
ကိုးစားသောမြို့ရိုး၊ မြင့်၍ ခိုင်ခံ့သော မြို့ရိုးတို့
သည် မပြိုမကျမှီတိုင်အောင်၊ သင့်နေရာမြို့ ရှိသ
မျှတို့ကို ဝိုင်းထားလိမ့်မည်။ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ပြည်အရပ်ရပ်တို့
၌၊ မြို့ရိုသမျှတို့ကိုလည်း ဝိုင်းထားလိမ့်မည်။–
၅၃ ထိုသို့ဝိုင်းထား၍ ရန်သူသည် ကျဉ်းကျပ်စေသော
အခါ၊ ကိုယ်ရင်သွေးတည်းဟူသော သင်၏ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော သားသမီး
၅၄ တို့၏ အသားကို သင်စားရလိမ့်မည်။– သင့်နေရာ
မြို့တို့ကို ရန်သူဝိုင်းထား၍ ကျဉ်းကျပ်စေသောအ
၅၅ ခါ၊– အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့သော ယောကျ်ားသည်
စားစရာ အလျှင်း မကျန်ကြွင်းသောကြောင့်၊ မိမိ
သားသမီး၏ အသားကို စားရသော်လည်း၊ မိမိညီ
အစ်ကို၊ မိမိရင်ခွင်၌ရှိသောမယား ကျန်ကြွင်း
သေးသော သားသမီးတို့ကို မနာလိုသောစိတ်ရှိ
၅၆ ၍၊ ထိုအသားကို သူတို့အားမဝေမပေးဘဲ စား
လိမ့်မည်။– သင့်နေရာမြို့တို့ကို ရန်သူဝိုင်းထား
၅၇ ၍ ကျဉ်းကျပ်စေသောအခါ၊– အလွန်နူးညံ့သိမ်
မွေ့သဖြင့် မြေကို မနင်းဝံ့သောမိန်းမသည်
လည်း၊ စားစရာအလျှင်း မရှိသောကြောင့်၊ မိမိ
ရင်ခွင်၌ရှိသောလင်၊ မိမိသားသမီး၊ မိမိဝမ်းထဲက
ထွက်သောအချင်း၊ မိမိဘွားမြင်သော သူငယ်တို့
ကို မနာလိုသောစိတ်ရှိ၍၊ မိမိသူငယ်ကို တိတ်
၅၈ ဆိတ်စွာ စားရလိမ့်မည်။– သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းကြီး၍ ကြောက်မက်
ဘွယ်သော နာမတော်ကို ကြောက်စေခြင်းငှါ၊
ဤကျမ်းစာ၌ရေးထားသော ဤတရားတော်စ
ကား အလုံးစုံတို့ကို သင်သည် မကျင့်မစောင့်ဘဲ
၅၉ နေလျှင်၊– ထာဝရဘုရားသည် သင်ခံရသော
ဘေး၊ သင့်အမျိုးအနွယ် ခံရသောဘေးတို့ကို အံ့
သြဘွယ်သောဘေး၊ အလွန်ကြီး၍ မြဲဖြံသော
ဘေး၊ အလွန်ပြင်း၍ မြဲဖြံသောရောဂါဝေဒနာ
၆၀ ဖြစ်စေတော်မူမည်။– ထိုမှတပါး၊ သင်ကြောက်
တတ်သော အဲဂုတ္တုပြည်၏ အနာရောဂါရှိသမျှ
တို့ကို သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်စေတော်မူသ
ဖြင့်၊ သင်၌ ထိုအနာရောဂါတို့သည် စွဲကပ်ကြ
၆၁ လိမ့်မည်။– ထိုမှတပါး၊ ဤပညတ္တိကျမ်းစာ၌
ရေးရှုမထားသော အနာရောဂါ ဘေးဥပဒ်ရှိသမျှ
တို့ကို သင်သည်မပျက်စီးမှီတိုင်အောင်၊ သင့်အ
ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရား သက်ရောက်စေတော်မူ
၆၂ မည်။– သင်သည် အရေအတွက်အားဖြင့် မိုးယံ
ကောင်းကင် ကြယ်ကဲ့သို့များသော်လည်း၊ သင်
၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို
နားမထောင်သောကြောင့် နည်းနည်းဖြစ်ရလိမ့်
၆၃ မည်။– သင့်ကို ကျေးဇူးပြု၍ များပြားစေသောအ
မှုဌာန ထာဝရဘုရား ပျော်မွေ့တော်မူသည်နည်းတူ၊
တဖန် သင့်ကိုဖျက်ဆီး၍ အကျိုးနည်းစရာအမှုဌာန

ပျော်မွေ့တော်မူသဖြင့်၊ သင်သွား၍ ဝင်စားလတံ့
သောပြည်ထဲက သင်သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်း
၆၄ ခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည်
လည်း၊ မြေကြီးစွန်းတဘက်မှသည် တဘက်တိုင်
အောင်၎ လူမျိုးအပေါင်းတို့တွင် သင့်ကို အရပ်ရပ်
ကွဲပြားစေတော်မူသဖြင့်၊ သင်နှင့် သင့်ဘိုးဘေး
တို့မသိဘူးသော အခြားတပါးသောဘုရား၊ သစ်
သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုရလိမ့်
၆၅ မည်။– ထိုလူမျိုးတို့တွင် သင်သည် သက်သာ
ခြင်းမရှိရာ၊ နေရာမကျရာ။ နှလုံးတုန်လှုပ်ခြင်း၊
မျက်စိမြော်၍ အားကုန်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းအ
ကြောင်းကို ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူသဖြင့်၊–
၆၆ သင်သည် အသက်ဆုံးလုသည်ဖြစ်၍၊ နေ့ည၌မ
ပြတ်စိုးရိမ်လျက် သေဘေးနှင့် လွတ်မည်မမြတ်
၆၇ မည်ကို မသိဘဲလျက် နေရလိမ့်မည်။– သင်၏
စိတ်နှလုံးထဲမှာ ကြောက်ရွံ့ရသောအကြောင်း၊
သင့်မျက်စိနှင့် မြင်ရသောအရာကြောင့်၊ နံနက်
အချိန်၌ သင်က၊ ည၌ရောက်ပါစေဟူ၍၎င်း၊ ည၌
အချိန်၌ နံနက်ရောက်ပါစေဟူ၍၎င်း ဆုတောင်း
၆၈ ရလိမ့်မည်။– ထိုလမ်းကို နောက်တဖန် သင်မ
မြင်ရဟု မိန့်တော်မူသောလမ်းဖြင့် ထာဝရဘုရား
သည် တဖန်သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သင်္ဘောနှင့်
ပို့ဆောင်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုပြည်တွင် ကျွန်
ယောကျ်ားး၊ ကျွန်မိန်းမဖြစ်စေခြင်းငှါ ရန်သူတို့၌
ရောင်းကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် အဘယ်သူမျှ
သင့်ကိုမဝယ်လိုဟု ဣသရေလလူများတို့ကို
ဟောပြောလေ၏။

၂၉

၁ ဤ၌ရွေ့ကား၊ ဟောရပ်အရပ်၌ ထာဝရဘုရား
သည် ဣသရေလအမျိုးနှင့် ပြုတော်မူသော ပဋိ
ညာဉ်မှတပါး၊ မောဘပြည်၌ မောရှေသည် ထို
လူမျိုးနှင့် ပဋိညာဉ်ပြုစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသော ပဋိညာဉ်စကားတော် ဖြစ်
သတည်း။

၂ တဖန် မောရှေသည် ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် အဲ
ဂုတ္တုပြည်မှာ ဖာရောဘုရင်၌၎င်း၊ သူ၏ကျွန်အ
ပေါင်းတို့၌၎င်း၊ သူ၏ပြည်တရှောက်လုံး၌၎င်း၊
သင်တို့မျက်မှောက်တွင် ပြုတော်မူသမျှတည်း
၃ ဟူသော၊– ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်သော အလွန်ကြီး
စွာသောစုံစမ်းခြင်းအမှု၊ အလွန်ကြီးသော နိမိတ်
လက္ခဏာ၊ ထူးဆန်းသောတန်ခိုးများကို သင်တို့
၄ သည် မြင်ရကြပြီ။– သို့သော်လည်း နားလည်နိုင်
သောနှလုံး၊ မြင်နိုင်သောမျက်စိ၊ ကြားနိုင်သော
နားတို့ကို ယနေ့တိုင်အောင် ထာဝရဘုရားသည်
၅ ပေးတော်မမူသေး။– အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး
သင်တို့ကို တော၌ ငါပို့ဆောင်တော်မူပြီ။ သင်
တို့ အဝတ်သည် မဟောင်းမနွမ်း။ သင်တို့စီး
၆ သောခြေနင်းလည်း မပျက်။– သင်တို့သည် မုန့်
ကိုမစား။ စပျစ်ရည်နှင့် သေရည်သေရက်ကို မ
သောက်ဘဲ နေသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား
သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်ကြောင်းကို သိ
၇ ရ၏။– သင်တို့သည် ဤအရပ်သို့ရောက်သောအ
ခါ၊ ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်၊ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်
သြဃတို့သည် ငါတို့ကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှါ ထွက်
၈ လာသဖြင့်၊ ငါတို့သည် သူတို့ကိုလုပ်ကြံ၍၊– သူ
တို့ပြည်ကို သိမ်းယူပြီးမှ၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊
၉ မနာရှေအမျိုးတဝက်၌ ပေးလေ၏။– သို့ဖြစ်၍
သင်တို့ပြုလေရာရာ၌ အောင်နိုင်မည်အကြောင်း
ဤပဋိညာဉ်စကားတို့ကို စောင့်ရှောက်၍ကျင့်
ကြလော့။

၁၀-၁၃ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
သင်နှင့် ယနေ့ပြုတော်မူ သော သစ္စာကို သင်
သည်ခံ၍၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားနှင့်
ပဋိညာဉ်ပြုခြင်းငှါငင်း၊ သင့်ကို ကိုယ်တော်၏လူ
မျိုးအရာ၌ ယနေ့ ခန့်ထားတော်မူစေခြင်းငှါငင်း၊
အထက်က မိန့်တော်မူ၍၊ သင်၏အဘအာဗြဟံ၊
ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသည်
အတိုင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူစေခြင်း
ငှါငင်း၊ သင်တို့အမျိုးအနွယ်၏ အကဲအမှူး၊ အ
သက်ကြီးသူ၊ မင်းအရာရှိ၊ ဣသရေလအမျိုး
ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်၊ ထင်းခုတ်သောသူ၊
ရေခပ်သောသူမှစ၍ တပ်၌ရှိသမျှသောသူတို့
သည် သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့
၁၄ တော်၌ ယနေ့ရပ်နေကြ၏။– ထိုမှတပါး ဤပဋိ
ညာဉ်၊ ဤသစ္စာကို သင်တို့နှင့်သာ ငါပြုသည်
၁၅ ထက်မက၊– ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ ယနေ့ရပ်နေသောသူတို့နှင့်၎င်း၊ ငါတို့
တွင် ယနေ့မပါသောသူတို့နှင့်၎င်း ငါပြု၏။–
၁၆ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ပေါင်းဘော်သော
သူ၊ ခရီးသွား၍ လမ်း၌တွေ့ကြုံသော လူမျိုးတို့
၁၇ ကို သင်တို့သိကြ၏။– သူတို့၌ရှိသော စက်ဆုပ်ရွံ
ရှာဘွယ်သော သစ်သားရုပ်တု၊ ကျောက်ရုပ်တု၊
၁၈ ရွှေရုပ်တု၊ ငွေရုပ်တုတို့ကို မြင်ကြပြီ။– ငါတို့ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်မှ လွှဲရှောင်ချင်
သော သဘောရှိလျက်၊ ထိုလူမျိုးတို့၏ ဘုရား

များထံသို့ သွား၍ဝတ်ပြုသောယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ အဆွေအမျိုး တစုံတယောက်သည် သင်တို့တွင် ပါမည်ဟူ၍ငင်း၊ ခါးစွာသောအသီး၊ ဒေါနကိုသီး တတ်သော အပင်မြစ်သည် သင်တို့တွင် ပေါက် ၁၉ မည်ဟူ၍ငင်း၊– ထိုသို့သောသူသည် ဤကျိန် ခြင်းစကားကို ကြားသောအခါ၊ စိတ်ခိုင်မာသည် အတိုင်း၊ ငါကျင့်၍ ရေတင်ခြင်းအပေါ်၌ ယစ်မူး ခြင်းကို ထပ်ဆင့်သော်လည်း၊ ချမ်းသာရမည်ဟု စိတ်ထဲမှာ ကိုယ်ကိုကိုယ် ကောင်းကြီးပေးမည် ၂၀ ဟူ၍ငင်း စိုးရိမ်စရာရှိ၏။– ထိုသူကို ထာဝရဘု ရား နှမြောတော်မမူ။ အပြစ်ရှိသည်ဟု ထင်လွယ် သောစိတ်၊ အမျက်တော်အရှိန် မီးခိုးထွက်၍ ဤ ကျမ်းစာ၌ရေးထားသော အမင်္ဂလာရှိသမျှတို့ သည် ထိုသူအပေါ်မှာ တည်နေကြလိမ့်မည်။ ထာ ဝရဘုရားသည် သူ၏အမည်ကို မိုဃ်းကောင်း ၂၁ ကင်အောက်၌ ချေတော်မူလိမ့်မည်။– ဤပညတ္တိ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသော ပဋိညာဉ် အမင်္ဂလာရှိ သမျှတို့နှင့်အညီ၊ ထိုသူကို ဣသရေလအမျိုးအ နွယ် အပေါင်းတို့ထဲက၊ ထာဝရဘုရားနှုတ်၍ အ ၂၂ ပြစ်ပေးဘို့ရာ ခွဲထားတော်မူလိမ့်မည်။– သူ့နေ ရာအရပ်၌ ထာဝရဘုရား ဒဏ်ခတ်တော်မူသော၊– ၂၃ အနာရောဂါ ဘေးဥပဒ်တို့ကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရား သည် ဒေါသအမျက်တော်ထွက်၍ မှောက်လှန် တော်မူသော သောဒုံမြို့၊ ဂေါမောရမြို့၊ အာဒမာ မြို့၊ ဇေဘိုင်မြို့တို့ ပြိုပျက်ရာကဲ့သို့၊ တပြည်လုံး ကို ကန့်နှင့်မီး ကျွမ်းလောင်သော ဆားသက် သက်ဖြစ်၍၊ မျိုးစေ့မကြဲ၊ အသီးအနှံမသီး၊ မြက် ပင်မပေါက်ကြောင်းကိုငင်း၊ သင်တို့နောက်မှာ ဖြစ်လတ္တံ့သော သင်တို့အမျိုးသား၊ ဝေးသောအ ရပ်မှလာသော တပါးအမျိုးသားတို့သည် မြင်ကြ ၂၄ သောအခါ၊– ထာဝရဘုရားသည် ဤပြည်၌ အ ဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုတော်မူသနည်း။ ဤပြင်း စွာသော အမျက်တော်အရှိန်ကား၊ အဘယ်သို့ နည်းဟု လူအမျိုးမျိုးတို့သည် မေးမြန်းကြလျှင်၊– ၂၅ သူတပါးတို့က၊ ထိုသူတို့၏ ဘိုးဘေးတို့ ကိုး ကွယ်သော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် သူ တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သောအခါ၊ သူ တို့နှင့်ဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်ကို သူတို့သည် ၂၆ စွန့်ကြသောကြောင့်ငင်း၊– အထက်ကသူတို့မသိ၊ သူတို့အား အဘယ်အရာကိုမျှ မပေးသော အ ခြားတပါးသောဘုရားတို့အား ဝတ်ပြုကိုးကွယ် ၂၇ ကြသောကြောင့်ငင်း၊– ဤမည်သောကျမ်းစာ၌ ရေးထားသော အမင်္ဂလာရှိသမျှတို့ကို ဤပြည်၌ သင့်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် အ ၂၈ မျက်တော်ထွက်သဖြင့်၊– ပြင်းစွာသော ဒေါသအ မျက် အရှိန်အားကြီးလျက် သူတို့ပြည်ထဲက သူ တို့ကိုနှုတ်ပယ်၍၊ ယနေ့တိုင်အောင် အခြားတ ပါးသောပြည်သို့ နှင်ထုတ်တော်မူသည်ဟု ပြန် ၂၉ ပြောကြလိမ့်မည်။– မထင်ရှားသောအရာတို့ သည်၊ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အ ငနှံးအတာဖြစ်ကြ၏။ ဘော်ပြတော်မူသောအ ရာတို့သည် ကာလအစဉ်မပြတ် ငါတို့နှင့် ငါတို့ သားသမီးများတို့၏အငနှံးအတာဖြစ်၍၊ ဤပ ညတ်တရားစကားအလုံးစုံတို့ကို စောင့်ရှောက်ရ မည်အကြောင်းတည်း။

၃၀

၁ သင့်ရှေ့၌ ငါထား၍ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသမျှ သော အရာတည်းဟူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ နှင့် ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာတို့သည် သင့်အပေါ်မှာ ရောက်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား သည် သင့်ကိုနှင်ထုတ်တော်မူရာ အပြည်ပြည် ၂ တို့၌ ထိုအရာတို့ကိုအောက်မေ့လျက်၊– သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လာ ၍၊ ယနေ့ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း၊ သင်နှင့်သား သမီးတို့သည် စကားတော်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်း ၃ မဲ့ နားထောင်လျှင်၊– သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားသည် သင်ခံရသော သိမ်းသွားခြင်းအမှုကို ကုန်စေမည်အကြောင်း၊ သင့်ကိုသနားသဖြင့် တ ဖန်ပြန်လာ၍၊ အထက်က အရပ်ရပ်နှင်ထုတ်ရာ အပြည်ပြည်တို့မှ သိမ်းယူတော်မူလိမ့်မည်။– ၄ သင်၏လူအချို့တို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင် အောက် အဝေးဆုံးသောအရပ်သို့ နှင်ထုတ်ခြင်း ကို ခံရသော်လည်း၊ ထိုအရပ်မှ သင်၏ဘုရားသ ခင် ထာဝရဘုရား သိမ်းယူဆောင်ခဲ့တော်မူလိမ့် ၅ မည်။– ဘိုးဘေးတို့ ဝင်စားသောပြည်သို့ တဖန် ဆောင်ခဲ့တော်မူသဖြင့်၊ သင်သည် ဝင်စားရလိမ့် မည်။ ထိုအခါကျေးဇူးပြုတော်မူပြန်သဖြင့်၊ ဘိုး ဘေးများတို့ထက် သင့်ကိုသာ၍ များစေတော်မူ ၆ လိမ့်မည်။–သင်သည် အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ချစ်စေခြင်းငှါ၊ သင့်နှလုံးနှင့် သင့်အ မျိုး၏ နှလုံးအရေဖျားကို လှီးဖြတ်တော်မူလိမ့် ၇ မည်။– သင်၏ရန်သူတည်းဟူသော သင့်ကိုမုန်း ၍ ညှဉ်းဆဲသောသူတို့အပေါ်၌လည်း၊ အထက် ဆိုခဲ့ပြီးသော ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာရှိသမျှတို့ကို ၈ သက်ရောက်စေတော်မူလိမ့်မည်။– သင်သည်

To Contents

ပြန်လာလျက် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို
နားထောင်၍၊ ယနေ့ ငါမှာထားသမျှသော ပ
၉ ညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လိမ့်မည်။– သင်
သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ စ
၁၀ ကားတော်ကိုနားထောင်၍၊– ဤပညတ္တိကျမ်း
စာ၌ ရေးထားသော စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့
ကို စောင့်ရှောက်လျှင်ငင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့
ပြန်လာလျှင်ငင်း၊ သင်ပြုလေရာရာ၌ အောင်
မည်အကြောင်းနှင့် သင်၏သားသမီး၊ တိရစ္ဆာန်၊
အသီးအနှံတိုးပွါးများပြားမည်အကြောင်းကို စီ
ရင်၍ သင့်အကျိုးကို ပြုစုတော်မူလိမ့်မည်။ ထာ
ဝရဘုရားသည် သင်၏ဘိုးဘေးတို့၌ အားရဝမ်း
မြောက်သကဲ့သို့ သင်၌အားရဝမ်းမြောက်၍၊
သင့်အကျိုးကို ပြုစုတော်မူလိမ့်မည်။
၁၁ ယနေ့ငါမှာထားသော ပညတ်တရားတော်
သည် သင်နားမလည်နိုင်သော တရားမဟုတ်။–
၁၂ သင်နှင့်ဝေးသည်မဟုတ်။ တရားတော်ကိုငါတို့
သည် နားထောင်၍ စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊
ကောင်းကင်သို့ အဘယ်သူတက်၍ ငါတို့ထံသို့
ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်နည်းဟု မေးစေခြင်းငှါကောင်း
၁၃ ကင်၌ ရှိသည်မဟုတ်။– တရားတော်ကို ငါတို့
သည် နားထောင်၍ စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊
ပင်လယ်ကို အဘယ်သူကူး၍ ငါတို့ထံသို့ဆောင်ခဲ့
လိမ့်မည်နည်းဟု မေးစေခြင်းငှါ၊ ပင်လယ်တ
၁၄ ဘက်၌ ရှိသည်မဟုတ်။– တရားတော်သည် သင်
စောင့်ရှောက်ဘို့ရာ သင်နှင့်အလွန်နီး၏။ သင်၏
၁၅ နှုတ်၌ငင်း၊ သင်၏နှလုံး၌ငင်းရှိ၏။– ကြည့်ပါ
တော့၊ အသက်ရှင်ခြင်းချမ်းသာနှင့် သေခြင်းဆင်း
၁၆ ရဲတို့ကို သင့်ရှေ့မှာ ယနေ့ငါထား၏။– သင်သည်
အသက်ရှင်၍ တိုးပွါးမည်အကြောင်းနှင့် သင်ဝင်
စားလတ့်သောပြည်၌၊ သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားသည် သင့်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်
အကြောင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို
ချစ်သဖြင့် နောက်တော်သို့လိုက်၍၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့
တော်မူချက် ပညတ်တရားတော်တို့ကို စောင့်
၁၇ ရှောက်လေ့ဟု ငါမှာထား၏။– သို့မဟုတ် သင့်နှ
လုံးလွဲသွားသဖြင့်၊ သင်သည် နားမထောင်ဘဲ သူ
တပါး သွေးဆောင်ရာသို့ လိုက်၍၊ အခြားတပါး
၁၈ သောဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်လျှင်၊– ယော်
ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ဝင်စားလတ့် သောပြည်၌ အ
သက်တာမရှည်၊ ဧကန်အမှန် ပျက်စီးခြင်းသို့
၁၉ ရောက်လိမ့်မည်ဟု ယနေ့ငါသတိပေး၏။– အ

သက်ရှင်ခြင်း၊ သေခြင်း၊ ကောင်းကြီးပေးခြင်း၊
ကျိန်ခြင်းတို့ကို သင့်ရှေ့၌ ငါထားသည်ဟု သင့်တ
ဘက်၌ ကောင်းကင်မြေကြီးကို ငါတိုင်တည်၏။
၂၀ သို့ဖြစ်၍၊ သင်နှင့် သင့်အမျိုးအနွယ်သည် အ
သက်ရှင်မည် အကြောင်းနှင့်ငင်း၊ သင်၏ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရားကိုချစ်၍ စကားတော်ကို
နားထောင်သဖြင့်၊ အသက်ရှင်ခြင်းအကျိုး၊ အ
သက်တာရှည်ခြင်းအကျိုးကို ပေးတော်မူသော
ကိုယ်တော်ကို ဆည်းကပ်မှီဝဲမည် အကြောင်း
နှင့်ငင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏ဘိုးဘေး
အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့အား ကျိန်ဆို
တော်မူသောပြည်၌ နေမည်အကြောင်းနှင့် ယှဉ်
သောအသက်တရားကို ရွေးယူလေ့ဟု ဣသ
ရေလအမျိုးအား ဟောပြော၏။

၃၁

၁ တဖန် မောရှေသည်သွား၍ ဣသရေလအ
မျိုးသားအပေါင်းတို့အား ဟောပြောသည်ကား၊–
၂ ငါသည် ယနေ့ အသက်တရာနှစ်ဆယ်စ့ေပြီ။
သင်တို့ရှေ့မှာ ထွက်ဝင်ခြင်းငှါ နောက်တဖန် မ
တတ်နိုင်။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည်
၃ ယော်ဒန်မြစ်ကို မကူးရဟု မိန့်တော်မူပြီ။– သင်
တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့
ရှေ့မှာကူး၍၊ ထိုပြည်သား အမျိုးမျိုးတို့ကို ဖျက်
ဆီးတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နေရာကို သင်တို့ဝင်စား
ရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်အ
တိုင်း၊ ယောရှုသည်လည်း သင်တို့ရှေ့မှာ ကူးရ
၄ လိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ အာမော
ရိရှင်ဘုရင် ရိဟုန်နှင့် ဩဃတို့၌ဌင်း၊ ဖျက်ဆီး
တော်မူသော သူတို့ပြည်၌ဌင်း ပြုသကဲ့သို့၊ ထို
ပြည်သား အမျိုးမျိုးတို့၌ ပြုတော်မူလိမ့်မည်။–
၅ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို သင်တို့၌ အပ်တော်
မူသဖြင့်၊ ငါမှာထားသမျှသော ပညတ်တို့အတိုင်း၊
၆ သူတို့၌ ပြုရကြလိမ့်မည်။– အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်း
ရှိကြလေ့။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ သူတို့ကို မကြောက်
ကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ဘုရားသခင်
ဖြစ်၍ သင်တို့နှင့်အတူ ကိုယ်တိုင်ကြွတော်မူ
မည်။ သင်တို့ကို စွန့်တော်မမူ၊ ပစ်ထားတော်မမူ
၇ ဟု ဟောပြော၏။– တဖန် ယောရှကိုခေါ်၍၊ သင်
သည် အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိလေ့။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤလူတို့အားပေးခြင်း
ငှါ၊ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်
သို့ သင်သည် သူတို့နှင့်အတူသွား၍ အမွေခံစေရ
၈ မည်။– သင့်ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်

တိုင်ကြွေ၍ သင်နှင့်ရှိတော်မူလိမ့်မည်။ သင့်ကို စွန့်တော်မမူ၊ ပစ်ထားတော်မမူ။ မစိုးရိမ်နှင့်၊ စိတ်မပျက်နှင့်ဟု ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပြောဆို၏။

၉ ဤပညတ်တရားကို မောရှေသည်ရေးထား၍ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို ထမ်းသော လေဝိသားယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူများ အပေါင်းတို့
၁၀ ၌အပ်၍၊- မှာထားသည်ကား၊ ခုနစ်နှစ်စေ့၍ ကျွန်များကိုလွှတ်ခြင်းငှါ ချိန်းချက်သောနှစ်၊ သ
၁၁ ကေနေပွဲခံချိန်ရောက်မှ- သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ရွေးကောက်တော်မူလတံ့သော အရပ်တွင် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ သည် ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကိုပြခြင်းငှါ လာကြသော အခါ၊ ဤပညတ်တရားကို ထိုပရိသတ်အပေါင်း
၁၂ တို့ရှေ့မှာ ဘတ်ရွတ်ရမည်။- ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်များ၊ တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားများတို့သည် ကြား၍ နားလည်သဖြင့်၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ဤပညတ်တရား စကားအလုံးစုံတို့ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ ပရိသတ်တို့ကို စုဝေးစေကြလော့။-
၁၃ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ နားမလည်သေးသော သူငယ်တို့သည် ကြားသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ဝင်စားလတံ့သောပြည်၌ နေသည်ကာလပတ်လုံး၊ သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါ သင်ကြလိမ့်မည်ဟု မှာထားသတည်း။

၁၄ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် သေရသောအချိန်နီးပြီ။ ယောရှုကိုခေါ်၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ ချဉ်းကပ်လော့။ သူ့ကို ငါမှာထားမည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေနှင့် ယောရှုသည်သွား၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။-
၁၅ ထာဝရဘုရားသည် တဲတော်တွင် မိုးယံတိမ်တိုင်၌ ထင်ရှားတော်မူ၍၊ မိုးယံတိမ်တိုင်သည် တဲ
၁၆ တော်တံခါးဝအပေါ်မှာ တည်နေ၏။- တဖန် မောရှေအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်သောအခါ၊ ဤလူမျိုးသည် ထ၍ ယခုသွားသောပြည်၌နေသော တပါးအမျိုးသား ကိုးကွယ်သောဘုရားတို့နှင့် မှားယွင်း၍ ငါ့ကိုစွန့်လျက်၊ ငါဖွဲ့ထားသော ပဋိညာဉ်တရားကို
၁၇ ဖျက်လိမ့်မည်။- ထိုအခါ ငါသည်အမျက်တော်ထွက်၍ သူတို့ကိုစွန့်မည်။ သူတို့မှ ငါ့မျက်နှာကို လွှဲသဖြင့်၊ သူတို့သည်ပျက်စီး၍ ဘေးဒဏ်ရန်မာန်အပေါင်းတို့နှင့် တွေ့ကြုံကြလိမ့်မည်။ ထို အခါ သူတို့က၊ ငါတို့ဘုရားသခင်သည် ငါတို့တွင် ရှိတော်မမူသောကြောင့်၊ ဤဘေးဒဏ်တို့သည် ငါတို့အပေါ်မှာ ရောက်သည်မဟုတ်လောဟု ဆို
၁၈ ကြလိမ့်မည်။- သူတို့သည် အခြားတပါးသော ဘုရားတို့နောက်သို့လွှဲသွား၍ ပြုသော ဒုစရိုက် အပေါင်းတို့ကြောင့်၊ ထိုအခါ ငါသည် ကိုယ်မျက်
၁၉ နှာကို ဧကန်အမှန်လွှဲမည်။- ယခုမှာ ဓမ္မသီချင်းကို ရေးထားကြလော့။ ထိုသီချင်းကို ဣသရေလ အမျိုးတဘက်၌ ငါ့အတို့ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် နှုတ်ကျက်ရအောင် သင်စေကြ
၂၀ လော့။- အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၏ဘိုးဘေးတို့အား ငါကျိန်ဆို၍ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသောပြည်သို့ သူတို့ကို ငါဆောင်သွင်းသဖြင့် သူတို့သည် ဝစွာစားရ၍ ဆူဖြိုးသောအခါ၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ထံသို့လွှဲသွား၍ ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်။ ငါ့ကိုပုန်ကန်၍ ငါ့ပဋိညာဉ်တရားကို ဖျက်ကြလိမ့်
၂၁ မည်။- ဘေးဒဏ်ရန်မာန်အပေါင်းတို့နှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ၊ ထိုသီချင်းသည် သူတို့တဘက်၌ သက်သေခံလိမ့်မည်။ သူတို့အမျိုးအနွယ်သည် နှုတ်ကျက်မမေ့လျော့ရ။ ငါကျိန်ဆိုသောပြည်သို့ ငါဆောင်၍မသွင်းမီ၊ ယခုပင် သူတို့ကြံစည်သော အကြံအစည်ကိုငါသိ၏ဟု မိန့်တော်မူ
၂၂ ၏။- မောရှေသည်လည်း၊ ထိုနေ့၌ ဓမ္မသီချင်းကို ရေးထား၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား သင်
၂၃ လေ၏။- တဖန် နုန်၏သားယောရှုအား ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ ငါကျိန်ဆိုသောပြည်သို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ဆောင်သွင်းရမည်။ ငါသည် သင်နှင့်အတူရှိမည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၂၄ မောရှေသည် ဤပညတ်တရား စကားတော်
၂၅ အလုံးစုံတို့ကို အကုန်အစင်ရေးထားပြီးမှ၊- ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို ထမ်း
၂၆ သော လေဝိသားတို့ကိုခေါ်၍၊- ဤပညတ္တိကျမ်းစာသည် သင်တို့အမျိုးတဘက်၌ သက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ထိုစာကိုယူ၍ သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော် အ
၂၇ နားမှာတင်ထားကြလော့။- သင်တို့အမျိုးသည် ပုန်ကန်တတ်သောသဘော၊ ခိုင်မာသောသဘောရှိကြောင်းကို ငါသိ၏။ ငါအသက်ရှင်၍၊ သင်တို့တွင်နေစဉ်အခါ၊ ယနေ့ပင် သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပုန်ကန်ကြပြီ။ ငါသေသော

To Contents

၂၈ နောက် ထိုမျှမကပြုကြလိမ့်မည်။- သင်တို့အ
မျိုးအနွယ် အသက်ကြီးသူ၊ အရာရှိသူအပေါင်း
တို့ကို ငါထံမှာ စုဝေးစေကြလော့။ ဤစကားတို့
ကို သူတို့အား ဟောပြော၍ သူတို့တဘက်၌
၂၉ ကောင်းကင်မြေကြီးကို ငါတိုင်တည်မည်။- အ
ကြောင်းမူကား၊ ငါသေသောနောက်၊ သင်တို့
သည် လုံးလုံးဖောက်ပြန်၍ ငါမှာထားသောလမ်း
မှ လွှဲသွားကြလိမ့်မည်ကို ငါသိ၏။ နောင်ကာလ
တွင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍
ကိုယ်လက်နှင့် လုပ်ဆောင်သောအားဖြင့် အ
မျက်တော်ကို နှိုးဆော်သောကြောင့်၊ သင်တို့
သည် ဘေးဥပဒ်နှင့် တွေ့ကြုံကြလိမ့်မည်ဟု သ
တိပေးလေ၏။
၃၀ မောရှေသည် ဣသရေလပရိသတ်အပေါင်း
တို့အား အကုန်အစင်မြွက်ဆိုသော သီချင်းစ
ကားဟူမူကား၊

၃၂

၁ အို ကောင်းကင်၊ နားထောင်လော့၊ ငါပြော
မည်။ အိုမြေကြီး၊ ငါမြွက်ဆိုသောစကားကို
၂ ကြားလော့။- ငါ့ဒေသနာသည် မိုးယံရေကဲ့သို့
စက်စက်ကျ၍၊ ငါ့စကားသည် နှင်းကဲ့သို့ ဖြည်း
ညှင်းစွာ သက်ရောက်လိမ့်မည်။ နုသောပျိုးပင်
ပေါ်မှာ ရွာသောမိုးယံးကဲ့သို့၎င်း၊ မြက်ပင်ပေါ်မှာ
များပြားသောမိုးယံးရေကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်လိမ့်မည်။-
၃ ငါသည် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ဘော်ပြ
သည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းအာနု
၄ ဘော်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။- ဘုရားသခင်
သည် မူလအမြဲဖြစ်၍၊ အမှုတော်သည် စုံလင်
ပေ၏။ စီရင်တော်မူသမျှတို့သည် တရားနှင့် ညီ
လျက်၊ သစ္စာစောင့်သောဘုရား၊ အပြစ်ကင်း
လွတ်၍ ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်သောဘုရား ဖြစ်
၅ တော်မူ၏။- သူတို့သည် ယိုယွင်းကြပြီ။ ဘုရား
သခင်၏သားမဟုတ်၊ အညစ်အကြေးကပ်ကြ
၏။ သဘောကောက်၍ ဖောက်ပြန်သောအမျိုး
၆ ဖြစ်ကြ၏။- အို ပညာမဲ့သောလူမိုက်တို့၊ ထာဝရ
ဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကို ဤသို့ဆပ်မည်လော။
ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုဖြစ်စေသောအဘ၊
သင့်ကိုဖန်ဆင်း၍ နေရာချသောသူ ဖြစ်တော်မူ
၇ သည် မဟုတ်လော။- ရှေးကာလကို အောက်မေ့
လော့။ လွန်လေပြီးသောနှစ်ပေါင်းများကို ဆင်
ခြင်လော့။ သင့်အဘကိုမေးမြန်းလျှင် သူသည်
ဘော်ပြလိမ့်မည်။ အသက်ကြီးသူတို့ကိုမေးမြန်း
၈ လျှင် သူတို့သည် ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။- အမြင့်
ဆုံးသောဘုရားသည် အာဒံ၏အမျိုးအနွယ်ဖြစ်
သော လူမျိုးတို့ကို ပိုင်းခြား၍ အမွေမြေကိုဝေ
ပေးသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ အရေ
အတွက်ကို ထောက်ရှု၍၊ လူမျိုးတို့နေရာအပိုင်း
၉ အခြားကို စီရင်တော်မူ၏။- ထာဝရဘုရား၏အ
ဘို့ကား၊ လူမျိုးတော်တည်း။ ယာကုပ်အမျိုး
၁၀ သည် အမွေခံတော်မူရာ ဖြစ်သတည်း။- လူ
ဆိတ်ညံသောအရပ်၊ သားရဲမြည်၍၊ လွတ်လပ်
သောတောလွင်ပြင်၌ ယာကုပ်ကိုတွေ့တော်မူ
သောအခါ ဝန်းရံဆီးကာခြင်း၊ သွန်သင်ခြင်း
ကျေးဇူးကိုပြု၍ မျက်ဆန်တော်ကဲ့သို့ စောင့်
၁၁ တော်မူ၏။- ရွှေလင်းတသည် အသိုက်ကိုမွှေ
လျက်၊ သားငယ်တို့အပေါ်မှာ လှုပ်ရှားလျက်၊ အ
တောင်တို့ကိုဖြန့်လျက်၊ သားငယ်တို့ကိုယူ၍ မိမိ
၁၂ အတောင်တို့ဖြင့် ဆောင်သကဲ့သို့။- ထာဝရဘု
ရားတပါးတည်းသာလျှင်၊ ယာကုပ်ကိုဆောင်
သွားတော်မူ၏။ အခြားတပါးသောဘုရား မည်မျှ
၁၃ မရှိ။- မြေကြီးပေါ်မှာ မြင့်မြတ်သောအရပ်တို့၌
နေရာချတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် မြေအသီးအနှံ
ကိုစား၍ ကျောက်ထဲကပျားရည်ကိုငင်း၊ မီးပါ
၁၄ ကျောက်ထဲကဆီကိုငင်း၊- သိုးသငယ်ဆီဥ၊ ဗာ
ရှန်အမျိုး၏သိုးထီး၊ ဆိတ်ထီးဆီဥ၊ ဂျုံစပါး၊
ကျောက်ကပ်ဆီဥနှင့်တကွ နွားနို့ဓမ်းနှင့် သိုးနို့
ကိုငင်း စို့မည်အကြောင်းစီရင်တော်မူ၍၊ သင်
သည် စပျစ်သီးအသွေးစစ်ကို သောက်ရ၏။
၁၅ သို့ရာတွင်၊ ယေရှုရုန်သည် ဆူဝ၍ ခြေနှင့်
ကန်လေ၏။ ဆူဝလျက်၊ တုတ်လျက်၊ ဆီဥနှင့်
ပြည့်စုံလျက်နေသဖြင့်၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘု
ရားသခင်ကို စွန့်၍၊ ကယ်တင်ရာကျောက်ကို မ
၁၆ ထီမဲ့မြင်ပြုလေ၏။- သူတို့သည် အခြားတပါး
သောဘုရားအားဖြင့် ငြူစူစေကြ၏။ ရွံရှာဘွယ်
သော အမှုအရာအားဖြင့် အမျက်တော်ကို နှိုး
၁၇ ဆော်ကြ၏။- ဘုရားမဟုတ်သော နတ်ဆိုး၊ မ
သိဘူးသောဘုရား၊ ဘိုးဘေးတို့ မကြောက်ဘူး
သော ဘုရားသစ်တို့အား ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။-
၁၈ သင်ဖြစ်ရာမူလအမြစ်ကို သင်မမှတ်မိ။ သင့်ကို
ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို သင်မေ
၁၉ လျော့ပြီ။- ထိုအမှုကို ထာဝရဘုရားမြင်သောအ
ခါ၊ အမျက်တော်ထွက်၍ သားသမီးတော်တို့ကို
၂၀ စွန့်ပစ်တော်မူလျက်၊- ငါသည် ကိုယ်မျက်နှာကို
သူတို့မှလွှဲမည်။ သူတို့သည် အဘယ်သို့ဆုံးမည်
ကို ငါကြည့်မည်။ သဘောခိုင်မာသောအမျိုး၊
၂၁ သစ္စာမရှိသော သားသမီးဖြစ်ကြ၏။- ဘုရားမ

To Contents

ဟုတ်သောအရာအားဖြင့် ငါသည် ငြူစူသော
စိတ်ရှိစေခြင်းငှါ ပြုကြပြီ။ အချည်းနှီးသောအရာ
အားဖြင့် ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်ကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ မ
ရေရသောလူမျိုးအားဖြင့် သူတို့သည် ငြူစူသော
စိတ် ရှိစေခြင်းငှါငင်း၊ ပညာမရှိသောလူမျိုးအား
၂၂ ဖြင့် စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါငင်း ငါပြုမည်။– ငါသည်
အမျက်ထွက်၍မီးရှို့သဖြင့်၊ အနက်ဆုံးသောမရ
ဏာနိုင်ငံသို့ လောင်လိမ့်မည်။ မြေနှင့် မြေအသီး
အနှံကိုကျွမ်းစေ၍ တောင်ခြေရင်းတိုင်အောင်
၂၃ လောင်လိမ့်မည်။– သူတို့အပေါ်မှာ ဘေးဥပဒ
များကိုငါပို့မည်။ ငါ့မြှားတို့ကို အကုန်အစင်ပစ်
၂၄ မည်။– သူတို့သည် မွတ်သိပ်ခြင်းအရှိန်ကိုခံရ၍၊
ပူလောင်ခြင်းဘေး၊ ပြင်းစွာသော ဖျက်ဆီးခြင်း
ဘေးအားဖြင့် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။ သားရဲတို့၏
သွားကိုငင်း၊ မြေ၌ကျင်လည်သော မြွေအဆိပ်ကို
၂၅ ငင်း၊ သူတို့၌ ငါစေလွှတ်မည်။– အိမ်ပြင်၌ ထား
ဘေး၊ အိမ်အတွင်း၌ ကြောက်မက်ဘွယ်သော
ဘေးသည် လူပျိုနှင့်အပျိုကိုငင်း၊ နို့စို့သူငယ်နှင့်
၂၆ ဦးဆံဖြူသောသူကိုငင်း ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။– ရန်
၂၇ သူ၏မာန်မာနကို ငါမကြောက်လျှင်ငင်း၊– ရန်
ဘက်ပြုသောသူတို့သည် ထောင်လွှားလျက်၊ ဤ
အမှုအလုံးစုံကို ထာဝရဘုရားမပြု၊ ဘုန်းကြီးသော
ငါတို့လက်ရုံးပြုပြီဟု ပြောမည်ကို စိုးရိမ်စရာမရှိ
လျှင်ငင်း၊ သူတို့ကို မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် အ
ရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားစေ၍၊ အဘယ်သူမျှ မအောက်
၂၈ မေ့စေခြင်းငှါ ပယ်ရှင်းမည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။– အ
ကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ပညာသတိမရှိ၊ ဥာဏ်
၂၉ ကင်းသော လူမျိုးဖြစ်ကြ၏။– ပညာကိုရ၍ ဤ
အမှုကို နားလည်ကြပါစေသော။ နောက်ဆုံးကာ
လ၌ အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကို ဆင်ခြင်ကြပါစေ
သောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ သူတို့ခိုလှုံစရာကျောက်သည် သူတို့ကိုမ
ရောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို အပ်တော်
မမူလျှင်၊ လူတယောက်သည် လူတထောင်ကို
အဘယ်သို့ နှင်နိုင်မည်နည်း။ လူနှစ်ယောက်
သည် လူတသောင်းကို အဘယ်သို့ ပြေးစေနိုင်
၃၁ မည်နည်း။– ငါတို့၏ရန်သူများ စီရင်ဆုံးဖြတ်
သော်လည်း၊ သူတို့ကျောက်သည် ငါတို့ကျောက်
၃၂ နှင့်မတူ။– သူတို့စပျစ်နွယ်ပင်သည် သောဒုံစပျစ်
နွယ်ပင်မျိုး၊ ဂေါမောရမြေ၌ပေါက်သော အပင်
မျိုးဖြစ်၏။ သူတို့စပျစ်သီးသည် ခါးသောအပင်
၏ အသီးဖြစ်၍၊ စပျစ်သီးပွတ်တို့သည် ခါးသော
၃၃ အရသာနှင့် ပြည့်စုံကြ၏။– သူတို့စပျစ်ရည်သည်
နဂါးအဆိပ်၊ ပြင်းထန်သော မြွေဆိုးအဆိပ်အ
၃၄ တောက် ဖြစ်၏။– ဤအမှုသည် ငါထံမှာသိုထား
လျက်၊ ငါ့ဘဏ္ဍာတိုက်၌ တံဆိပ်ခပ်လျက် ရှိ
၃၅ သည်မဟုတ်လော။– အပြစ်တရားကို စီရင်ရ
သောအခွင့်၊ အပြစ်နှင့်အလျောက် ဆပ်ပေးရ
သော အခွင့်ကိုငါပိုင်၏။ အချိန်တန်မှ သူတို့ခြေ
သည် ချော်လိမ့်မည်။ သူတို့၌ ဘေးရောက်သော
အချိန် နီးပြီ။ သူတို့တွေ့ကြုံရသောအမှုသည် အ
၃၆ လျင်အမြန် ရောက်လာလိမ့်မည်။– ထာဝရဘု
ရားသည် မိမိလူတို့အဘို့ တရားစီရင်တော်မူ
မည်။ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တို့သည် တန်ခိုးကုန်
ကြောင်း၊ အချုပ်ခံရသောသူ၊ လွတ်သောသူတ
ယောက်မျှ မရှိကြောင်းကို မြင်သောအခါ၊ သူတို့
၃၇ အမှုကြောင့် နောင်တရတော်မူလျက်၊– သူတို့ဘု
ရား၊ သူတို့ခိုလှုံသောကျောက်သည် အဘယ်မှာရှိ
၃၈ သနည်း။– သူတို့ပူဇော်သော ဆီဥကိုစား၍ သွန်း
လောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ စပျစ်ရည်ကို သောက်
သောသူတို့သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ သူတို့
သည်ထ၍ သင်တို့ကို ကွယ်ကာစောင့်မပါလေ
၃၉ စေ။– ငါသည် ကိုယ်တိုင်အားဖြင့် ဘုရားဖြစ်
ကြောင်းကိုငင်း၊ ငါမှတပါး အခြားသောဘုရားမ
ရှိကြောင်းကိုငင်း ကြည့်ရှုကြလော့။ ငါသည် အ
သက်ကိုသေစေ၏။ အသက်ကိုလည်း ရှင်စေ၏။
ငါသည် အနာပေါ်စေခြင်းငှါ ဒဏ်ခတ်၏။ အနာ
ကိုလည်း ပျောက်စေ၏။ ငါ့လက်မှ အဘယ်သူမျှ
၄၀ မကယ်မနှုတ်နိုင်။– ငါသည် အစဉ်အမြဲအသက်
ရှင်ပေ၏ဟု ငါ့လက်ကို ကောင်းကင်သို့ချီ၍ ကျိန်
၄၁ ဆို၏။– ငါသည် ပြောင်လက်သောထားကိုသွေး
၍၊ တရားစီရင်စဖြလျက် ငါ့ရန်သူတို့၌ အပြစ်တ
ရားကို စီရင်မည်။ ငါ့ကိုမုန်းသောသူတို့ ခံထိုက်
၄၂ သောအပြစ်အလျောက် ငါဆပ်ပေးမည်။– ငါ့မြှား
တို့ကို အသွေးနှင့်ယစ်မူးစေမည်။ ငါ့ထားသည်
အသားကိုစားလိမ့်မည်။ သတ်သောသူ၊ လက်ရ
သောသူတို့၏ အသွေး၊ ရန်သူအကဲအမှူးတို့၏
၄၃ ဦးခေါင်းကို စားသောက်လိမ့်မည်။– တပါးအမျိုး
သားတို့၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ လူမျိုးနှင့်
အတူ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့ကို သတ်သော အ
ပြစ်နှင့်အလျောက် ဒဏ်ပေး၍ ကိုယ်တော်၏ရန်
သူတို့၌ အပြစ်တရားကို စီရင်တော်မူမည်။ ပြည်
တော်နှင့် မိမိလူမျိုးကို ကယ်မသနားတော်မူမည်
၄၄ ဟူသော၁– ဤသီချင်းစကားကို မောရှေသည်
လာ၍ နုန်သားယောရှုနှင့်အတူ လူများတို့အား

To Contents

၄၅ ဟောပြောမြွက်ဆို၏။– ထိုသို့ မောရှေသည် ဤ
စကားအလုံးစုံတို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားအ
ပေါင်းတို့အား အကုန်အစင်ဟောပြောမြွက်ဆို
၄၆ ပြီးလျှင်၊– သင်တို့အား ယနေ့ငါသက်သေခံသမျှ
သော စကားတို့ကို နှလုံးသွင်းကြလော့။ သင်တို့
သားသမီးတို့သည် ဤပညတ်တရား စကား
တော်အလုံးစုံတို့ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ၊ သူ
၄၇ တို့အား ထပ်ဆင့်၍ မှာထားရကြမည်။– ဤအမှု
သည် သာမညအမှုမဟုတ်။ သင်တို့ အသက်နှင့်
ဆိုင်သော အမှုဖြစ်၏။ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ဝင်
စားလတ္တံ့သောပြည်၌ ဤအမှုကိုစောင့်ရှောက်
လျှင်၊ ကိုယ်အသက်တာ ရှည်ကြလိမ့်မည်ဟု
ပြောဆို၏။

၄၈ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ထာဝရဘုရားက၊ ယေရိခေါ
မြို့တဘက်၊ မောဘပြည် အာဗရိမ်တောင်ရိုး၊
၄၉ နေဗောတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်၍၊– ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့အား ငါအပိုင်ပေးသော ခါနာန်
၅၀ ပြည်ကို ကြည့်ရှုလော့။– သင့်အစ်ကိုအာရုန်
သည် ဟောရတောင်ပေါ်မှာသေ၍ မိမိလူမျိုးစည်း
ဝေးရာသို့ ရောက်သကဲ့သို့၊ သင်သည်လည်း တက်
သွားသော ဤတောင်ပေါ်မှာသေ၍၊ သင်၏လူ
၅၁ မျိုးစည်းဝေးရာသို့ရောက်လော့။– အကြောင်းမူ
ကား၊ သင်တို့သည် ဇိနတော၊ ကာဒေရှရွာ၊ မေရိ
ဘစမ်းရေအနားခဲ့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့
၅၂ မှာ ငါ့ကိုမရိမသေပြု၍ ဖြစ်မှားကြပြီ။– ထိုကြောင့်
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ငါပေးသောပြည်
ကို သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်ရသော်လည်း
ထိုပြည်သို့ မဝင်စားရဟု မောရှေအားမိန့်တော်မူ
၏။

၃၃

၁ ဘုရားသခင်၏လူမောရှေသည် မသေမီ ဣ
သရေလအမျိုးသားတို့ကို ကောင်းကြီးပေးသော
၂ မင်္ဂလာစကားဟူမူကား၊– ထာဝရဘုရားသည်
သိနာတောင်ပေါ်က ကြွတော်မူ၏။ စီရအရပ်မှ
ထိုလူတို့အား နေထွက်တော်မူ၏။ ပါရန်တောင်
ပေါ်က ရောင်ခြည်ထွန်းပတော်မူ၍၊ သန့်ရှင်း
သောသူ အထောင်အသောင်းတို့နှင့်အတူ ကြွ
တော်မူ၍၊ ဓမ္မမီးသည် ဣသရေလလူတို့အဘို့၊
၃ လက်ျာလက်တော်မှ ထွက်လေ၏။– အကယ်စင်
စစ် ထိုလူမျိုးကို ချစ်တော်မူ၏။ မိမိသန့်ရှင်းသူ
အပေါင်းတို့သည် အထံတော်ပါးတွင်ရှိကြ၏။ သူ
တို့သည် ခြေတော်ရင်းခံပြပ်ပဝ်၍ စကားတော်
၄ တို့ကို နားခံကြလေ၏။– ယာကုပ်အမျိုး ပရိသတ်
အမွေခံရသောဓမ္မတရားကို မောရှေသည် ငါတို့
၅ အားထား၏။– ဣသရေလအမျိုးမင်းများနှင့်တ
ကွ၊ အမျိုးအနွယ်များတို့သည် စည်းဝေးသောအ
ခါ၊ ထိုသူသည် ယေရှုရုန်အမျိုးခဲ့ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်
၏။

၆ ရုဗင်အမျိုးမသေ၊ အသက်ရှင်၍ သူ၏လူတို့
၇ သည် များပါစေသော။– ယုဒအမျိုးကိုကား၊ အို
ထာဝရဘုရား၊ ယုဒစကားသံကိုနားထောင်၍ သူ
ကို အမျိုးသားချင်းတို့ရှိရာသို့ ဆောင်ခဲ့တော်မူ
ပါ။ မိမိလက်တို့သည် မိမိအဘို့ တန်ပါစေသော။
သူ့ကို ရန်သူတို့လက်မှ ကယ်တင်တော်မူပါ။–
၈ လေဝိအမျိုးကိုကား၊ သင်၏သုမိမ်နှင့်ဥရိမ်သည်
မသာအရပ်ခဲ့ သင်စုံစမ်း၍၊ မေရိဘစမ်းရေအ
နားမှာ သင်ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော သင်၏ သန့်
၉ ရှင်းသူခဲ့ ရှိပါစေသော၊ – ထိုသူသည် ကိုယ်မိဘ
ဖြစ်သော်လည်း ငါမတွေ့မမြင်ဟု ဆိုတတ်၏။
ကိုယ်ညီအစ်ကိုကိုလည်း မမှတ်တတ်။ ကိုယ်
သားသမီးကိုလည်း မသိတတ်။ အကြောင်းမူ
ကား၊ စကားတော်ကိုနားထောင်၍ ပဋိညာဉ်တ
၁၀ ရားတော်ကို စောင့်ရှောက်တတ်၏။– သူတို့သည်
စီရင်တော်မူချက်တို့ကို ယာကုပ်အမျိုးခဲ့ရင်း၊ တ
ရားတော်ကို ဣသရေလအမျိုးခဲ့ရင်း သွန်သင်
ကြလိမ့်မည်။ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းကို ရှေ့တော်ခဲ့
ရင်း၊ တကိုယ်လုံး မီးရှို့ရာယဇ်ကို ယဇ်ပလ္လင်
၁၁ တော်ပေါ်ခဲ့ရင်း တင်ထားကြလိမ့်မည်။– အိုထာ
ဝရဘုရား၊ သူ၏ဥစ္စာကို ကောင်းကြီးပေး၍ သူ
လုပ်ဆောင်သောအမှုကို လက်ခံတော်မူပါ။ သူတ
ဘက်ခံ့ထ၍ သူ့ကိုမုန်းသောသူတို့သည် နောက်
တဖန်မထနိုင်အောင် သူတို့ခါးကို ချိုးတော်မူပါ။
၁၂ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးကိုကား၊ ထာဝရဘုရားချစ်
တော်မူသောသူသည် အထံတော်ပါးတွင် လုံခြုံ
စွာနေရလိမ့်မည်။ သူ့ကို အစဉ်အမြဲဖုံးလွှမ်း၍ သူ
၁၃ ၏ပခုံးကြားမှာ နေရာချတော်မူလိမ့်မည်။– ယော
သပ်အမျိုးကိုကား၊ ထိုအမျိုးနေသောပြည်သည်
အထက်မိုဃ်းကောင်းကင် ဘဏ္ဍာအားဖြင့်ငင်း၊
အောက်အရပ်ခဲ့ ပုန်းကွယ်၍ နက်နဲသောအရာ
၁၄ အားဖြင့်ငင်း၊– နေဖြစ်စေသောဘဏ္ဍာ၊ လဖြစ်
၁၅ စေသောဘဏ္ဍာအားဖြင့်ငင်း၊– အသက်ကြီးသော
တောင်ထိပ်၊ မြဲမြံသောတောင်ထဲကထွက်သော
၁၆ ဘဏ္ဍာအားဖြင့်ငင်း၊– မြေကြီးဘဏ္ဍာ စုံလင်ရာ
အားဖြင့်ငင်း၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူရာခဲ့ မင်္ဂ
လာရှိပါစေသော။ ချုံခဲ့နေတော်မူသောသူ၏
ကျေးဇူးတော်သည် ယောသပ်ခေါင်းပေါ်၊ မိမိ

အစ်ကိုတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူ၏ ခေါင်း
၁၇ ထိပ်ပေါ်မှာ သက်ရောက်ပါစေသော။– သူ၏
ဘုန်းသည် နွားလားဥသဘဘုန်းကဲ့သို့ငင်း၊ သူ၏
ဦးချိုတို့သည် ကြဲဦးချိုကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ကြ၏။ ထို
ဦးချိုတို့နှင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို မြေကြီးစွန်းတိုင်
အောင် တပြိုင်နက်ထိုးခတ်လိမ့်မည်။ ဖဖရိမ်အ
မျိုးသား အသောင်းသောင်း၊ မနာရှေအမျိုးသား
အထောင်ထောင်ပေတည်း။

၁၈ ဇာဗုလုန်အမျိုးကိုကား၊ အိုဇာဗုလုန်အမျိုး၊
ထွက်သွားရာအမှု၌ ဝမ်းမြောက်လော့။ အိုဣသ
ခါအမျိုး၊ မိမိတဲ၌နေလျက် ဝမ်းမြောက်လော့။–
၁၉ ထိုအမျိုးတို့သည် လူများတို့ကို တောင်တော်သို့
ခေါ်၍၊ တောင်တော်၌ တရားသဖြင့် ယဇ်ပူဇော်
ကြလိမ့်မည်။ ပင်လယ်စည်းစိမ်၊ သဲ၌ဝှက်ထား
၂၀ လျက်ရှိသော ဘဏ္ဍာကိုနို့စို့ကြလိမ့်မည်။– ဂဒ်
အမျိုးကိုကား၊ ဂဒ်အမျိုးကို ကျယ်ဝန်းစေသော
သူသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ထိုအမျိုး
သည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့နေ၍၊ လက်ရုံးနှင့်ဦးထိပ်ကို
၂၁ ဆုတ်ဖဲ့တတ်၏။– ရှေဦးစွာသောအဘို့ကို မိမိအ
ဘို့ရွေးယူ၍၊ တရားမင်းခွဲဝေရာ ထိုအရပ်၌ လုံ
ခြုံရစ်၏။ လူများတို့၏ အကဲအမှူးပြုလျက် လိုက်
လာ၍၊ ထာဝရဘုရား၏တရားမှု၊ ဣသရေလအ
၂၂ မျိုး၌ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို ပြုလေ၏။– ဒန်အ
မျိုးကိုကား၊ ဒန်အမျိုးသည် ခြင်္သေ့သငယ်ဖြစ်၍
၂၃ ဗာရှန်ပြည်မှ ခုန်လိမ့်မည်။– နဿလိအမျိုးကို
ကား၊ အိုနဿလိအမျိုး၊ ကျေးဇူးတော်နှင့်ကြွယ်
ဝ၍၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောမင်္ဂလာနှင့်
ပြည့်စုံလျက်၊ အနောက်ဝိုင်း၊ တောင်ဝိုင်းကိုဝင်
၂၄ စားလော့။– အာရှာအမျိုးကိုကား၊ အာရှာအမျိုး
သည် သားသမီးကိုရ၍ မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ညီ
အစ်ကိုချင်း၏ စိတ်နှင့်တွေ့ခြင်း၊ မိမိခြေကိုဆီ၌
၂၅ နှစ်ခြင်း ရှိပါစေသော။– သင်၏တံခါးကန့်လန့်
ကျင်တို့သည် သံနှင့်ကြေးဝါဖြင့် ပြီးကြလိမ့်မည်။
သင်၏နေ့ရက်ကာလဖြစ်သည်အတိုင်း သင့်အ
စွမ်းသတ္တိ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၆ သင့်ကိုပြုစုစေခြင်းငှါ ဘုန်းအာနုဘော်နှင့်
ပြည့်စုံလျက်၊ မိုးယံကောင်းကင်ကို စီးတော်မူ
သော ယေရှုရုန်အမျိုး၏ ဘုရားသခင်နှင့်တူ
၂၇ သောသူ မရှိ။– ရှေဦးစွာသောဘုရားသခင်သည်
သင့်ခိုလှုံရာဖြစ်၍၊ နိစ္စထာဝရ လက်ရုံးတော်ဖြင့်
သင့်ကိုထောက်မတော်မူ၏။ ရန်သူတို့ကို သင့်
ရှေ့မှနှင်ထုတ်၍ သူတို့ကိုဖျက်ဆီးသောအခွင့်
၂၈ ပေးတော်မူမည်။– ဣသရေလအမျိုးသည် ဘေး

လွတ်၍ တမျိုးတည်း နေရလိမ့်မည်။ ယာကုပ်
အနွယ်သည် စပါး၊ စပျစ်ရည်နှင့်ပြည့်စုံသော
ပြည်၌ နေရာကျ၍၊ မိုးယံနှင်းရည်လည်း စက်
၂၉ စက်ကျလိမ့်မည်။– အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်
သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ထာဝရဘုရားကယ်တင်
တော်မူသောအမျိုး၊ သင်နှင့်အဘယ်သူ တူသ
နည်း။ ထိုဘုရားသည် သင့်ကို ကွယ်ကာသော
ဒိုင်းလွှား၊ သင့်ကို ချီးမြှောက်သော ထားလက်
နက်ဖြစ်တော်မူ၏။ သင်၏ရန်သူတို့သည် သင့်
ရှေ့မှာရှုံး၍၊ သင်သည် သူတို့၏မြင့်မြတ်သောအ
ရပ်တို့၌ နင်းရလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၃၄

၁ ထိုနောက်၊ မောရှေသည် မောဘလွင်ပြင်မှ
သွား၍ ယေရိခေါမြို့တဘက်၊ နေဗောတောင်၊ ပိ
သဂါထိပ်ပေါ်သို့ တက်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား
သည် ဒန်မြို့တိုင်အောင်၊ ဂိလဒ်ပြည်တရှောက်
၂ လုံး၊– နဿလိပြည်တရှောက်လုံး၊ ဖဖရိမ်ပြည်၊
မနာရှေပြည်နှင့်တကွ အဝေးဆုံးသော ပင်လယ်
၃ တိုင်အောင်၊ ယုဒပြည်တရှောက်လုံး၊– တောင်
ပြည်နှင့်တကွ ဇောရမြို့တိုင်အောင် စွန်ပလွံမြို့
တည်းဟူသော ယေရိခေါမြို့တည်သောချိုင့်နှင့်
၄ လွင်ပြင်တို့ကို ပြတော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားက
လည်း၊ ငါသည် အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့
အားကျိန်ဆို၍ သင်၏အမျိုးအနွယ်အားငါပေး
မည်ဟု ဂတိထားသောပြည်ကို ကြည့်လော့။
သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်ရသောအခွင့်ကို
ငါပေး၏။ သို့ရာတွင် ကူး၍မသွားရဟု မိန့်တော်
၅ မူ၏။– ထိုသို့ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အ
တိုင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေသည် မော
၆ ဘပြည်၊ ထိုအရပ်၌အနိစ္စရောက်၍၊– ဗက်ပေဂုရ
မြို့တဘက်၊ မောဘပြည်၊ တစုံတခုသောချိုင့်၌
သင်္ဂြိဟ်တော်မူ၏။ မောရှေ၏သချိုင်းကို ယနေ့
၇ တိုင်အောင် အဘယ်လူမျှ မသိရ။– မောရှေ
သည် အနိစ္စရောက်သောအခါ အသက်တရာနှစ်
ဆယ် ရှိ၏။ သူ၏မျက်စိ မမှုန်သေး။ ခွန်အား
၈ လည်း မလျော့သေး။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့
သည် မောရှေကိုအောက်မေ့၍၊ မောဘလွင်ပြင်
၌ အရက်သုံးဆယ်ပတ်လုံး ငိုကြွေးမြည်တမ်း
ခြင်းကို ပြုကြ၏။

၉ မောရှေအတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော နေ့
ရက်ကာလလွန်ပြီးမှ၊ နုန်၏သားယောရှုသည်
အထက်က မောရှေ၏လက်တင်မင်္ဂလာကို ခံရ
သဖြင့်၊ ပညာသဘောနှင့် ပြည့်စုံသောသူဖြစ်၍၊

ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည် ယောရှု၏စကား ကိုနားထောင်လျက်၊ မောရှေအား ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုကြ၏။

၁၀-၁၂ ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်တွင် ဖာရောဘုရင်နှင့် သူ၏ ကျွန်မှစ၍ ပြည်သားအပေါင်းတို့၌ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှု အလုံးစုံတို့ကိုပြု၍၊ ကျသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ မဟာတန်ခိုးတော်နှင့် အလွန်ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုအရာ အပေါင်းတို့ကို ပြလေရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ မျက်နှာတော်ကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကြပ်ဖူးမြင်ရသော ပရောဖက်မောရှေကဲ့သို့ နောက်တဖန် ကျသရေလအမျိုး၌ သူနှင့်တူသော ပရောဖက်တစုံတပါးမျှ မပေါ်မထွန်း။

ရှင်မျောရှေစီရင်ရေးထားသော တရားဟောရာကျမ်းပြီး၏။

To Contents

ယောရှုမှတ်စာ။

JOSHUA

၁

၁ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေသည် အနိစ္စ
ရောက်သောနောက်၊ မောရှေလက်ထောက်၊ နုန်
၂ ၏သားယောရှုအား ထာဝရဘုရားက၊– ငါ၏
ကျွန်မောရှေသည် အနိစ္စရောက်လေပြီ။ သို့ဖြစ်
၍၊ သင်နှင့် သင်၌ပါသော ဤလူအပေါင်းတို့
သည် ယခုထ၍ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ ကူးကြ
လော့။ ငါသည်ရေလအမျိုးသားတို့အား ငါပေး
၃ သောပြည်ကို ဝင်စားကြလော့။– မောရှေအား ငါ
ဂတိရှိသည်အတိုင်း သင်တို့နင်းသမျှသောမြေ
၄ ကို သင်တို့အားငါပေးမည်။– တောကြီးမှစ၍
လေဗနုန်တောင်တိုင်အောင်၎င်း၊ ဥဖရတ်မြစ်
ကြီးမှစ၍ ဟိတ္တိပြည်တရောက်လုံးပါလျက်၊ နေ
ဝင်ရာဘက် ပင်လယ်ကြီးတိုင်အောင်၎င်း၊ သင်
၅ တို့နယ် အပိုင်းအခြား ဖြစ်ရမည်။– သင့်အသက်
တည်သည်ကာလပတ်လုံး သင့်ရှေ့မှာ အဘယ်
သူမျှမခံမရပ်နိုင်ရာ။ မောရှေနှင့်အတူ ငါရှိသကဲ့
သို့ သင်နှင့်အတူငါရှိလိမ့်မည်။ ငါသည် သင့်ကိုမ
၆ စွန့်၊ သင့်ကိုပစ်၍မထား။– အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိ
လော့။ ဘိုးဘေးတို့အားပေးမည်ဟု ငါကျိန်ဆို
သောပြည်ကို သင်သည် ဤလူတို့အားဝေ၍ အ
၇ မွေပေးရမည်။– သို့ဖြစ်၍ ငါ၏ကျွန်မောရှေမှာ
ထားသော တရားအတိုင်းကျင့်မည်ဟု စောင့်
ရှောက်ခြင်းငှါ အားယူ၍ အလွန်ရဲရင့်ခြင်းရှိ
လော့။ ကြံစည်လေသမျှတို့၌ အောင်မည်အ
ကြောင်း ထိုတရားလမ်းသို့ လိုက်လော့။ လက်ျာ
၈ ဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့ မလွှဲနှင့်။– ထိုပညတ္တိ
ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသမျှအတိုင်းကျင့်မည်ဟု
စောင့်ရှောက်ခြင်းအလိုငှါ ကျမ်းစာကို မဘတ်မ
ရွတ်ဘဲမနေ၊ နေ့ည၌မပြတ် ကြည့်ရှုဘတ်ရွတ်ရ
မည်။ သို့ပြုလျှင် သင်သည်အကြံထမြောက်၍
၉ အောင်မြင်လိမ့်မည်။– သင့်ကို ငါမှာထားသည်မ
ဟုတ်လော။ အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ မ
ကြောက်နှင့်၊ စိတ်မပျက်နှင့်။ သွားလေရာရာ၌
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှိသည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၁၀ ထိုအခါ ယောရှုသည် ဗိုလ်မင်းများတို့ကိုခေါ်
၁၁ ၍၊– တပ်တရောက်လုံးသို့ သွားကြလော့။ သင်
တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အပိုင်ပေး
တော်မူသောပြည်ကို ဝင်စားခြင်းငှါ၊ သုံးရက်အ
တွင်းတွင် ဤယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ ကူးရ
သောကြောင့် ရိက္ခာကို ပြင်ဆင်ရကြမည်အ
ကြောင်း၊ လူများတို့အား ဆင့်ဆိုကြလော့ဟု မှာ
ထားလေ၏။

၁၂ တဖန် ယောရှုသည် ရုဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ်အ
မျိုးသား၊ မနာရှေအမျိုးသားတဝက်တို့ကိုခေါ်
၁၃ ၍၊– ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေသည်၊ သင်တို့
အားမှာထားသောစကားဟူမူကား၊ သင်တို့၏ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို ဤ
၁၄ ပြည်၌နေရာချတော်မူပြီ။– သင်တို့သားမယား၊
သူငယ်များနှင့် တိရစ္ဆာန်များတို့သည် ယော်ဒန်
မြစ်အရှေ့ဘက် မောရှေပေးသောပြည်၌ နေရစ်
၁၅ ရကြမည်။– ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အားနေ
ရာချသည်အတိုင်း၊ ညီအစ်ကိုတို့အား နေရာချ
တော်မမူမီ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
ပေးတော်မူသောပြည်ကို သူတို့သည် မသိမ်းမ
ယူမီတိုင်အောင်၊ သင်တို့တွင် ခွန်အားကြီးသော
စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် လက်နက်ကိုင်လျက်၊
သင်တို့ညီအစ်ကိုများရှေ့မှာ ကူး၍မစရကြမည်
ဟူသော စကားကို အောက်မေ့ကြလော့။ ထို
နောက်မှ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေသည်
ယော်ဒန်မြစ် နေထွက်ရာဘက်၌ပေး၍၊ သင်တို့
ပိုင်သောပြည်သို့ ပြန်၍ဝင်စားရကြမည်ဟု ပြော
၁၆ ဆို၏။– ထိုသူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်မှာထား
တော်မူသမျှကို ကျွန်တော်တို့ပြုပါမည်။ စေ
လွှတ်တော်မူသမျှသော အရပ်သို့ သွားပါမည်။–
၁၇ အရာရာတို့၌ မောရှေ၏စကားကိုနားထောင်
သည်နည်းတူ ကိုယ်တော်စကားကိုလည်း နား
ထောင်ပါမည်။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်၏ ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့်အတူရှိသ
ကဲ့သို့ ကိုယ် တော် နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါစေ
၁၈ သော။– အာဏာတော်ကိုဆန်၍၊ မှာထားတော်
မူသမျှသောစကားကို နားမထောင်သောသူ မည်
သည်ကား၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံစေရမည်။ သို့
ဖြစ်၍ အားယူတော်မူပါ။ ရဲရင့်ခြင်းရှိတော်မူပါ
ဟု ယောရှုအားပြန်လျှောက်ကြ၏။

To Contents

နုန်၏သားယောရှုသည် သူလျှိုနှစ်ယောက်
ကို ရိတ္တိမ်မြို့မှ တိတ်ဆိတ်စွာစေလွှတ်လျက်၊ ခါ
နာန်ပြည် ယေရိခေါမြို့ကိုသွား၍ ကြည့်ရှုကြ
လော့ဟု မှာထားလိုက်သည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်
သွားပြီးလျှင် ရာခပ်အမည်ရှိသော ပြည်တန်ဆာ
မိန်းမအိမ်သို့ ဝင်၍နေလေ၏။– ပြည်သားအချို့
တို့ကလည်း၊ ဤပြည်ကို စူးစမ်းခြင်းငှါ ငှသရေ
လအမျိုးသား အချို့တို့သည် ယနေ့ညမှာ မြို့
တွင်းသို့ ဝင်ပါပြီဟု ယေရိခေါမင်းကြီးအား
လျှောက်ကြားကြသည် ရှိသော်၊– ယေရိခေါမင်း
ကြီးသည် ရာခပ်အား သင့်ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊
သင့်အိမ်သို့ဝင်သောသူတို့ကို အပ်လော့။ သူတို့
သည် တပြည်လုံးကိုစူးစမ်းခြင်းငှါ ရောက်လာပြီ
ဟု အမိန့်တော်နှင့် စေလွှတ်လေ၏။– ရာခပ်
သည် ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကို ဝှက်ထားနှင့်ပြီးမှ
ကျွန်မဆီသို့ လူရောက်သည်မှန်ပါ၏။ သို့ရာတွင်
အဘယ်အရပ်ကလာသည်ကို မသိပါ။– မိုးသိး
ချုပ်၍ တံခါးပိတ်ချိန်ရှိသောအခါ၊ သူတို့သည်
ထွက်သွားကြပါ၏။ အဘယ်အရပ်သို့ ထွက်သွား
သည်ကို မသိပါ။ အလျင်အမြန် လိုက်ကြလော့။
ခိုကောင်း ခိုပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော၏။– သို့ဆို
သော်လည်း ထိုသူတို့ကို အိမ်အပေါ်သို့ တက်စေ
၍၊ အမိုးပေါ်မှာဖြန့်ထားသော ပိုက်ဆန်ရိုးထဲ၌
ဝှက်ထားနှင့်ဦး။– မင်းလုလင်တို့သည် ယော်ဒန်
မြစ်ကူးရာလမ်းသို့ လိုက်ကြ၏။ မြို့ပြင်သို့
ရောက်ကြဖြီးမှ မြို့တံခါးများကို ပိတ်ကြ၏။–
သူလျှိုတို့သည် မအိပ်မီ မိန်းမသည် သူတို့ရှိရာ
အိမ်မိုးပေါ်သို့တက်၍၊– ထာဝရဘုရားသည် သင်
တို့အား ဤပြည်ကို ပေးတော်မူကြောင်းကိုငှင်း၊
သင်တို့ကို ငါတို့ကြောက်လန့်အားကြီး၍ သင်တို့
ကြောင့် ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် စိတ်
ပျက်ကြောင်းကိုငှင်း ကျွန်မသိပါ၏။– သင်တို့
သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်လာသောအခါ၊ ဧခုပင်
လယ်ရေကို ထာဝရဘုရား ခန်းခြောက်စေတော်
မူကြောင်းကိုငှင်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌နေ၍
သင်တို့ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးသော အာမောရိရှင်ဘု
ရင်ရှိဟုန်နှင့် ဩဃတို့၌ သင်တို့ပြုသောအမှု
ကိုငှင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ကြားရကြပြီ။– ထိုသိတင်း
ကိုကြားသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ပျက်
၍ သင်တို့ကြောင့် တစုံတယောက်သောသူ၌မျှ
ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိ အလျှင်းမကျန်ကြွင်းပါ။ အ
ကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားသည် အထက် ကောင်းကင်ဘုံ၌၎င်း၊
အောက်အရပ် မြေကြီး၌၎င်း၊ အစိုးရသော ဘု
ရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။– သို့ဖြစ်၍ သင်တို့၌
ကျွန်မသည်ကျေးဇူးပြုသောကြောင့် သင်တို့
သည် ကျွန်မပေါက်ဘော်တို့၌ ကျေးဇူးပြု၍၊–
ကျွန်မမိဘ၊ ညီအစ်မ၊ မောင်အစရှိသော သူတို့
နှင့်ဆိုင်သမျှသော သူတို့ကိုမသတ်ဘဲ အသက်
ချမ်းသာပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်
၍ ကျိန်ဆိုကြပါ။ မှန်သောလက္ခဏာသက်သေ
ကိုလည်း ပေးခဲ့ကြပါဟုဆိုလျှင်၊– ထိုသူတို့က၊
သင်သည် ငါတို့အမှုကိုမဘော်မပြလျှင် သင့်အ
သက်အတွက် ငါတို့အသက်သည် အာမခံဖြစ်စေ
တော့။ ဤပြည်ကို ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ
သောအခါ၊ သင်၌သစ္စာစောင့်၍ ကျေးဇူးပြုမည်
ဟု ဝန်ခံကြ၏။– ထိုမိန်းမနေရာအိမ်သည် မြို့ရိုး
နားမှာရှိသောကြောင့်၊ ထိုသူတို့ကို ပြတင်း
ပေါက်ကကြိုးနှင့် လျှောချလျက်၊– သင်တို့သည်
လိုက်၍ရှာသောသူတို့နှင့် လွတ်မည်အကြောင်း
တောင်ပေါ်သို့ပြေး၍ သုံးရက်ပုန်းနေကြပါ။ ရှာ
သောသူတို့သည် ပြန်သောနောက်မှသွားကြပါ
ဟုဆိုလျှင်၊– ထိုသူတို့က၊ သင်သည် ကျိန်ဆိုစေ
သောအကျိန်ကြောင့်၊ ငါတို့၌ အပြစ်မရောက်ပါ
စေနှင့်။– ဤပြည်သို့ ငါတို့ရောက်လာသောအ
ခါ၊ ယခုလျှောချသော ပြတင်းပေါက်၌ ဤကြိုးနီ
ကို ချည်ထား၍၊ သင့်မိဘ၊ သင့်မောင်များနှင့်
ပေါက်ဘော်များအပေါင်းတို့ကို သင့်အိမ်၌ခေါ်
ထားရမည်။– ထိုအခါ သင့်အိမ်ထဲက လမ်းသို့
ထွက်သွားသောသူ မည်သည်ကား၊ သေလျှင်
သေပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်ခံစေ၊ ငါတို့သည် အပြစ်
လွတ်စေ။ သင့်အိမ်၌ ရှိသောသူမည်သည်ကို အ
သေသတ်လျှင် သေပြစ်ကို ငါတို့သည်ခံစေ။– ငါ
တို့အမှုကိုလည်း သင်သည်ဘော်ပြလျှင်၊ သင်ယ
ခုကျိန်ဆိုစေသော အကျိန်နှင့် ငါတို့သည် လွတ်
စေဟုဆိုလျှင်၊– မိန်းမက၊ သင်တို့စကားရှိသည်
အတိုင်း ဖြစ်ပါစေတော့ဟုဝန်ခံလျက် လွှတ်
လိုက်၍ သူတို့သည် သွားကြ၏။ မိန်းမသည်
လည်း ထိုကြိုးနီကို ပြတင်းပေါက်၌ ချည်ထား
လေ၏။– ထိုသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ရောက်
အောင်သွား၍ လိုက်ရာသောသူတို့ မပြန်မီတိုင်
အောင် သုံးရက်နေကြ၏။ ရှာသောသူတို့သည်
လည်း လမ်းတရောက်လုံး ရှာ၍မတွေ့ကြ။– ထို
လူနှစ်ယောက်တို့သည် လှည့်၍ တောင်ပေါ်က
ဆင်းပြီးမှ မြစ်ကိုကူးသဖြင့်၊ နုန်၏သားယောရှု

ထံသို့ ရောက်၍၊ မိမိတို့၌ ဖြစ်သမျှတို့ကို ပြန်
၂၄ ကြားလျက်၊– အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရား
သည် ထိုပြည်တရောက်လုံးကို ငါတို့လက်သို့
အပ်တော်မူဖြို့။ ငါတို့ကြောင့် ပြည်သူပြည်သား
အပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက်လျက်ရှိကြပါ၏ဟု
ယောရှုအားလျှောက်ဆို၏။

၃

၁ ယောရှုသည် နံနက်စောစောထ၍ ဣသရေ
လအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ရိတ္တိမ်မြို့မှ
ပြောင်း၍ ယော်ဒန်မြစ်ကိုမကူးမီ မြစ်နားတွင်
၂ စားခန်းချကြ၏။– သုံးရက်စေ့သောအခါ၊ တပ်
၃ မှူးတို့သည် တပ်တရောက်လုံးသို့သွား၍၊– သင်
တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာ
ကိုငင်း၊ သေတ္တာထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်
လေဝိသားတို့ကိုငင်းမြင်လျှင်၊ သင်တို့သည် နေ
၄ ရာပြောင်း၍ လိုက်ရကြမည်။– သေတ္တာတော်
နှင့် သင်တို့စပ်ကြားကို အတောင်နှစ်ထောင်ခြား
၍ ခရီးကွာစေရမည်။ လိုက်ရသောလမ်းကို သိ
မည်အကြောင်း၊ သေတ္တာတော်အနီးသို့ မချဉ်းဘဲ
လိုက်ရမည်။ ဤလမ်းသို့ သင်တို့သည် တခါမျှမ
လိုက်ကြသေးဟု လူအပေါင်းတို့အား မှာထား
၅ ကြ၏။– ယောရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ကိုယ်
ကိုကိုယ် သန့်ရှင်းစေကြလော့။ အကြောင်းမူ
ကား၊ နက်ဖြန်နေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် အံ့ဘွယ်
သောအမှုတို့ကို သင်တို့တွင်ပြုတော်မူမည်ဟု
လူများတို့အား မှာထားလေ၏။

၆ တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကိုခေါ်၍ သင်တို့
သည် ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို ထမ်းလျက်၊
လူများရှေ့သို့ ကူးသွားကြလော့ဟု ယောရှုဆို
သည်အတိုင်း သူတို့သည် ပဋိညာဉ်သေတ္တာ
၇ တော်ကိုထမ်း၍ လူများရှေ့သို့သွားကြ၏။– ထာ
ဝရဘုရားကလည်း၊ ယောရှုကိုခေါ်၍ ငါသည်
မောရှေနှင့်အတူရှိသကဲ့သို့ သင်နှင့်အတူရှိသည်
ကို ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သိ
ကြမည်အကြောင်း၊ သူတို့မျက်မှောက်၌ သင့်ကို
၈ ယနေ့ငါချီးမြှင့်စပြုမည်။– ပဋိညာဉ်သေတ္တာကို
ထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ ယော်ဒန်
မြစ်ရေနားသို့ ရောက်သောအခါ၊ ယော်ဒန်မြစ်၌
ရပ်နေရမည်အကြောင်းကို ဆင့်ဆိုလော့ဟု မိန့်
၉ တော်မူ၏။– ယောရှုကလည်း၊ လာကြလော့။
သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏စကား
တော်ကို နားထောင်ကြလော့ဟု ဣသရေလ အ
၁၀ မျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုခေါ်လျက်၊– အသက်ရှင်
တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် သင်တို့တွင်ရှိ၍၊
သင်တို့ရှေ့မှ ခါနာန်လူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ဖေရိဇိ
လူ၊ ဂိရဂါရှိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့ကို
စင်စစ်နှင့်ထုတ်တော်မူမည်အကြောင်းကို အ
၁၁ ဘယ်သို့သိရမည်နည်းဟူမူကား၊– မြေကြီးတ
ပြင်လုံးကို အစိုးရတော်မူသော ထာဝရဘုရား၏
ပဋိညာဉ်သေတ္တာသည် သင်တို့ရှေ့မှာ၊ ယော်ဒန်
၁၂ မြစ်ထဲသို့ကူးသွားလိမ့်မည်။– သို့ဖြစ်၍ ဣသရေ
လအမျိုးများထဲက တမျိုးတယောက်စီ၊ လူတ
ဆယ်နှစ်ယောက်တို့ကို ရွေးကောက်ကြလော့။–
၁၃ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးရတော်မူသော အရှင်
ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသော
ယဇ်ပုရောဟိတ်ခြေဘဝါးတို့သည်၊ ယော်ဒန်မြစ်
ရေကိုနင်းသောခဏခြင်းတွင်၊ မြစ်ညာရေသည်
ပြတ်၍ ပုံပုံကြွလျက်နေလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။

၁၄ လူများတို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးအံ့သော
ငှါ၊ တဲတို့မှပြောင်း၍ ပဋိညာဉ်သေတ္တာကိုထမ်း
သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် လူများရှေ့မှာ
၁၅ သွားလျက်၊– ယော်ဒန်မြစ်နားသို့ရောက်၍ ခြေ
ဘဝါးတို့သည် လျှံသောရေကိုနင်းသောအခါ၊ စ
ပါးရိတ်ရာကာလ၌ ထိုမြစ်ရေသည် ကမ်းတ
၁၆ ရောက်လုံးကို လျှံလေ့ရှိသော်လည်း၊– မြစ်ညာ
က စီးလာသောရေသည် တန့်ရပ်၍ ဝေးသောအ
ရပ်၊ ဇာရတန်မြို့နားမှာရှိသော အာဒံမြို့တိုင်
အောင် ပုံပုံကြွလျက်နေ၏။ လွင်ပြင်အိုင်တည်း
ဟူသော သေခုံအိုင်သို့ စီးသွားသောရေသည်
လည်း အကုန်အစင်ပြတ်၍၊ လူများတို့သည်
၁၇ ယေရိခေါမြို့သို့ ရှေ့ရှုကူးကြ၏။– လူများအ
ပေါင်းတို့သည် ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ မ
ရောက်မီတိုင်အောင် ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်
သေတ္တာကိုထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊
မြစ်အလယ်တွင် မြေပေါ်၌မြဲမြံစွာနင်း၍၊ ဣသ
ရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် မြေပေါ်၌
ရောက်သွားရကြ၏။

၄

၁ လူအပေါင်းတို့သည် တယောက်မျှမကြွင်း
ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးကြပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားက၊–
၂ လူများတို့တွင် တမျိုးတယောက်စီ၊ လူတဆယ်
နှစ်ယောက်ကို ရွေးကောက်၍၊– သူတို့သည်
ယော်ဒန်မြစ်အလယ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ မြဲမြံ
စွာနင်းရာ၊ ဤအရပ်ထဲက ကျောက်တဆယ်နှစ်
လုံးကိုယူပြီးလျှင် ထမ်းသွား၍၊ ယနေ့ညဉ့် စား
ခန်းချရာအရပ်၌ ထားရမည်အကြောင်း ဆင့်ဆို

လော့ဟု ယောရှုအားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊–
၄ ယောရှုသည် ခန့်ထားနှင့်သော ဣသရေလအ
မျိုး တမျိုးတယောက်စီ၊ လူတဆယ်နှစ်ယောက်
၅ ကိုခေါ်၍၊– သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
၏သေတ္တာတော်ရှေ့၊ ယော်ဒန်မြစ်အလယ်သို့
ကူးသွား၍၊ ဣသရေလအမျိုး အရေအတွက်အ
တိုင်း၊ လူတယောက် ကျောက်တလုံးစီယူ၍
၆ ထမ်းသွားကြလော့။– သို့ပြုလျှင် သင်သေကိုရ
ကြလိမ့်မည်။ နောင်ကာလ၌ သင်တို့၏သားသ
မီးတို့က၊ ဤကျောက်တို့သည် အဘယ်သို့ဆိုလို
၇ သနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊– သင်တို့က၊ ထာဝရ
ဘုရား၏သေတ္တာတော်သည် ယော်ဒန်မြစ်ကို
ကူးသောအခါ၊ သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ မြစ်ရေ
ပြတ်လေသည်ဟု ပြန်ပြောရကြမည်။ ထိုသို့ ဤ
ကျောက်တို့သည် အစဉ်မပြတ် ဣသရေလအ
မျိုးသားအောက်မေ့စရာဘို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု
၈ ယောရှုမှာထားသည်အတိုင်း၊– ဣသရေလအ
မျိုးသားတို့သည် ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
ယောရှုအားမိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ဣသရေ
လအမျိုး အရေအတွက်အတိုင်း၊ ယော်ဒန်မြစ်ထဲ
က ကျောက်တဆယ်နှစ်လုံးကိုယူပြီးမှ၊ စားခန်း
၉ ချရာအရပ်သို့ ထမ်းသွား၍ ထားကြ၏။– တဖန်
တုံ၊ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသော ယဇ်ပု
ရောဟိတ်တို့ နင်းရာအရပ် ယော်ဒန်မြစ်အလယ်
၌ ကျောက်တဆယ်နှစ်လုံးကို ယောရှုသည်စိုက်
ထား၍ ယနေ့တိုင်အောင်ရှိကြ၏။

၁၀ ယောရှုသည် မောရှေမှာထားသည်အတိုင်း၊
လူများတို့အားဆင့်ဆိုစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသမျှတို့ကို အကုန်အစင်ပြုသည်တိုင်
အောင် သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသော ယဇ်ပုရော
ဟိတ်တို့သည်၊ ယော်ဒန်မြစ်အလယ်၌ ရပ်နေ
ကြ၏။ လူများတို့သည်လည်း ကြိုးစား၍ကူးကြ
၁၁ ၏။– လူများအပေါင်းတို့သည် အကုန်အစင်ကူး
ကြပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်နှင့်တ
ကွ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် လူများမျက်မှောက်
၁၂ တွင်ကူးကြ၏။– ရုဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုးသား၊
မနာရှေအမျိုးသားတဝက်တို့သည် မောရှေမှာခွဲ
သည်အတိုင်း လက်နက်ကိုစွဲကိုင်၍၊ ဣသရေလ
၁၃ အမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ကူးသွားကြ၏။– ထိုအမျိုး
သားတို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့် လေး
သောင်းခန့်မျှရှိ၍၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်
လျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ယေရိခေါလွင်
၁၄ ပြင်သို့ ကူးသွားကြ၏။– ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရား
သည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ
ယောရှုကို ချီးမြှင့်တော်မူ၍၊ သူတို့သည် မောရှေ
ကိုကြောက်ရွံ့သကဲ့သို့ ယောရှုကိုလည်း သူ၏အ
သက်တည်သည်ကာလပတ်လုံးကြောက်ရွံ့ကြ၏။

၁၅ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သက်သေခံချက်
၁၆ သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့
သည်၊ ယော်ဒန်မြစ်ထဲက တက်လာရမည်အ
ကြောင်း ဆင့်ဆိုလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အ
၁၇ တိုင်း၊– ယော်ဒန်မြစ်ထဲက တက်လာကြလော့
ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား ယောရှုသည် ဆင့်
၁၈ ဆိုလေ၏။– ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာ
ကိုထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ ယော်
ဒန်မြစ်အလယ်ထဲက တက်လာ၍၊ ခြေဘဝါးတို့
သည် ကုန်းကိုနင်းမိကြသောအခါ၊ ယော်ဒန်မြစ်
ရေသည် မိမိနေရာသို့ ပြန်လာ၍၊ အရင်ကဲ့သို့
ကမ်းတရောက်လုံးကို လျှံလျက်နေ၏။

၁၉ ပဌမလ၊ ဒသမနေ့ရက်တွင်၊ လူများတို့သည်
ယော်ဒန်မြစ်ထဲက တက်လာ၍၊ ယေရိခေါမြို့အ
ရှေ့ဘက်နားမှာ၊ ဂိလဂါလအရပ်၌ တပ်ချကြ
၂၀ ၏။– ယော်ဒန်မြစ်ထဲက ထုတ်ယူသော ကျောက်
တဆယ်နှစ်လုံးကို ယောရှုသည် ဂိလဂါလအရပ်
၂၁ ၌ စိုက်ထား၏။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား
လည်း၊ နောင်ကာလ၌ သင်တို့၏သားသမီးတို့
က၊ ဤကျောက်တို့သည် အဘယ်သို့ဆိုလိုသ
၂၂ နည်းဟု အဘတို့အားမေးမြန်းလျှင်၊– သင်တို့က၊
ဣသရေလလူတို့သည် မြေပေါ်မှာရှောက်သကဲ့
သို့ ဤယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးလာကြသည်ဟု သား
၂၃ သမီးတို့အား ကြားပြောရကြမည်။– ထာဝရဘု
၂၄ ရားသည် တန်ခိုးကြီးတော်မူသည်ကို မြေကြီး
သားအပေါင်းတို့သည် သိကြမည်အကြောင်းနှင့်
သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို သင်တို့
သည် အစဉ်အမြဲကြောက်ရွံ့ရမည်အကြောင်း၊
ငါတို့သည် ဧဒုံပင်လယ်ကိုကူး၍ ကမ်းတဘက်
သို့ မရောက်မီတိုင်အောင်၊ သင်တို့၏ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ရှေ့မှာ ပင်လယ်
ရေကို ခန်းခြောက်စေတော်မူသည်နည်းတူ၊ သင်
တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ကမ်းတဘက်သို့
မရောက်မီတိုင်အောင်၊ သင်တို့ရှေ့မှာ မြစ်ရေကို
ခန်းခြောက်စေတော်မူသည်ဟု ယောရှုမှာထား
လေ၏။

၅

၁ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသား
တို့ ကူးစေခြင်းငှါ၊ ယော်ဒန်မြစ်ရေကို ခန်းခြောက်

စေတော်မူသည်အကြောင်းကို၊ ယော်ဒန်မြစ် အနောက်ဘက်၌နေသော အာမောရိမင်းကြီးအပေါင်း၊ ပင်လယ်နားမှာနေသော ခါနာန်မင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် ကြားသိသောအခါ၊ ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိအလျှင်းမကြွင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကြောင့် စိတ်ပျက်ကြ၏။

၂ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ယောရှုကိုခေါ်၍၊ သင်သည် ကျောက်ထားများကိုလုပ်ပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို တဖန်ပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အ
၃ တိုင်း၊– ယောရှုသည် ကျောက်ထားများကိုလုပ်၍ ဂိဘာရာလုတ်အရပ်၌ ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ပေးလေ၏။–
၄ ထိုသို့ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ပေးရသောအကြောင်းဟူမူကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်လာသော စစ်သူရဲယောကျ်ားအပေါင်းတို့သည် တော
၅ ၌သေကြ၏။– ထိုပြည်မှထွက်လာသော သူအပေါင်းတို့သည် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို ခံနှင့်ကြပြီ။ တော၌ ခရီးသွားရာတွင် ဘွားမြင်သောသူအပေါင်းတို့မူကား အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို မခံရ
၆ ကြသေး။– အဲဂုတ္တုပြည်မှထွက်လာသော စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားမထောင်ဘဲနေ၍၊ မသေမပျောက်ဖို့တိုင်အောင် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး တော၌ လှည့်လည်ရကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်၊ ငါပေးမည်ဟု ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်၊ နို့နှင့် ပျား
၇ ရည်စီးသောပြည်ကို ထိုသူတို့သည် မမြင်ရကြဟု ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။– သူတို့ကိုယ်စားဖြစ်စေတော်မူသော သူတို့၏သားများတို့သည်၊ လမ်း၌
၈ အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကို မခံရသေးသောကြောင့်၊ ယောရှုသည် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုပေးလေ၏။– လူအပေါင်းတို့သည် အရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံပြီးမှ၊ အနာမပျောက်မီတိုင်အောင် တပ်ထဲ၌
၉ နေကြ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်ဆိုင်သော ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းကို သင်တို့မှ ယနေ့ငါပယ်ရှင်းပြီဟု ယောရှုအားမိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုအရပ်ကို ဂိလဂါလဟု ယနေ့တိုင်အောင် ခေါ်ဝေါ်သတည်း။

၁၀ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဂိလဂါလအရပ်တွင်တပ်ချ၍၊ ထိုလ တဆယ်လေးရက်နေ့၊ ညဦးယံ၌ ယေရိခေါလွင်ပြင်မှာ ပသခါပွဲကိုခံကြ
၁၁ ၏။– ပသခါပွဲကို ခံပြီးမှ၊ နက်ဖြန်နေ့၌ ခါနာန်စပါးဖြင့်လုပ်သော တဆေးမဲ့မုန့်နှင့် ပေါက်ပေါက်
၁၂ ကို တနေ့တည်းတွင် စားရကြ၏။– ခါနာန်ပြည် စပါးကိုစား၍၊ နက်ဖြန်နေ့၌ မန္နပြက်လေ၏။ နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မန္နကိုမရကြ။ ထိုနှစ်တွင် ခါနာန်ပြည်၌ဖြစ်သော အသီးအနှံကို စားရကြ၏။

၁၃ ယောရှုသည် ယေရိခေါမြို့အနားမှာရှိနေစဉ် မြော်ကြည့်၍၊ လူတယောက်သည် ထားကိုထားအိမ်မှ ထုတ်ကိုင်လျက်၊ ကန့်လန့်ရပ်နေသည်ကို မြင်လျှင်၊ သူ့ထံသို့သွား၍ သင်သည် ငါတို့ဘက်၌နေသောသူလော၊ ငါတို့ရန်သူဘက်၌ နေသော
၁၄ သူလောဟုမေးသော်၊– ထိုသူက၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗိုလ်ခြေကိုအုပ်စိုးသောဗိုလ်မှူးဖြစ်၍ ယခုငါလာသည်ဟုဆို၏။ ယောရှုသည်လည်း မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်လျက်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူမည်နည်း
၁၅ ဟု မေးလျှောက်သော်၊– ထာဝရဘုရား၏ ဗိုလ်ခြေကိုအုပ်စိုးသော ဗိုလ်မှူးက၊ သင်၏ခြေနင်းကို ချွတ်လော့။ သင်နင်းသောအရပ်ကား မြေမြတ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ယောရှုပြုလေ၏။

၆

၁ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကြောင့်၊ ယေရိခေါမြို့သည် ကျပ်တည်းစွာပိတ်ထားလျက်ရှိ၍၊ ထွက်သောသူ၊ ဝင်သောသူ တစုံတ
၂ ယောက်မျှ မရှိသည်နှင့်အညီ၊– ထာဝရဘုရားက၊ ကြည့်ရှုလော့။ ယေရိခေါမြို့၊ ယေရိခေါမင်းကြီးနှင့်တကွ ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲတို့ကို
၃ သင့်လက်၌ ငါအပ်လေပြီ။– သို့ဖြစ်၍ မြို့ကိုလှည့်ပတ်ရကြမည်။ ဣသရေလ စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ခြောက်ရက်ပတ်လုံး လှည့်ပတ်
၄ ခြင်းအမှုကို ပြုရကြမည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်ခုနစ်ယောက်တို့သည် သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ ယုဘိလတံပိုးခုနစ်လုံးကို ဆောင်ရကြမည်။ သတ္တမနေ့ရက်၌ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် မြို့ကိုလှည့်
၅ ပတ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် တံပိုးကိုမှုတ်ရကြမည်။– ယုဘိလတံပိုးတို့ကို ရှည်သောအသံနှင့် မှုတ်၍၊ တံပိုးသံကိုကြားလျှင် လူအပေါင်းတို့သည် ကျယ်သောအသံနှင့် ကြွေးကြော်၍၊ မြို့ရိုးသည် အကုန်အစင် ပြိုလဲရလိမ့်မည်။ ထိုအခါ လူများတို့သည် တည့်တည့်တက်ရကြမည်ဟု ယောရှုအား မိန့်တော်မူ၏။

၆ နုန်၏သားယောရှုသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့

ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်
ကိုထမ်းသွားသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာ
တော်ရှေ့မှာ ခုနစ်ယောက်တို့သည် ယုဘိလတံ
ပိုးခုနစ်လုံးကို ဆောင်သွားကြလော့ဟူ၍ငင်း၊-
၇ လူများတို့အားလည်း၊ သင်တို့သွား၍ မြို့ကိုလှည့်
ပတ်ကြလော့။ လက်နက်ကိုင်တို့သည် ထာဝရ
ဘုရား၏သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ သွားကြလော့ဟူ
၈ ၍ငင်း မှာထားလေ၏။- ယောရှုသည် လူများတို့
အားမှာထားပြီးမှ၊ ယုဘိလတံပိုး ခုနစ်လုံးကို
ဆောင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်ခုနစ်ယောက်တို့
သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တံပိုးမှုတ်လျက်
သွားကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာ
၉ တော်သည် သူတို့နောက်သို့ လိုက်လေ၏။- တံ
ပိုးမှုတ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ရှေ့မှာ လက်
နက်ကိုင်တို့သည်သွား၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ
တံပိုးမှုတ်လျက်သွားကြစဉ်၊ နောက်တပ်သားတို့
သည် သေတ္တာတော်နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။-
၁၀ ယောရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ကြွေးကြော်စေ
ခြင်းငှါ ငါမှာထားသောနေ့မရောက်မီတွင် မကြွေး
ကြော်ရ၊ အသံတစုံတခုကိုမျှ မပြုရ၊ စကားတ
ခွန်းကိုမျှ မပြောရ။ ထိုနေ့ရောက်မှ ကြွေးကြော်
၁၁ ရကြမည်ဟု လူများတို့အားမှာနှင့်လေပြီ။- ထို
သို့ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်သည် မြို့ကို
တကြိမ် လှည့်ပတ်ပိုင်းသွားပြီးလျှင်၊ တပ်ထဲသို့
ဝင်ပြန်၍ ည၌ကိုလွန်စေကြ၏။

၁၂ နံနက်စောစော ယောရှုသည်ထ၍ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကို
၁၃ ထမ်းယူကြ၏။- ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်
ရှေ့မှာ ယုဘိလတံပိုးခုနစ်လုံးကိုဆောင်သော
ယဇ်ပုရောဟိတ် ခုနစ်ယောက်တို့သည် သွားမြဲ
သွား၍ တံပိုးမှုတ်ကြ၏။ လက်နက်ကိုင်တို့သည်
သူတို့ရှေ့မှာသွား၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ တံပိုး
မှုတ်လျက်သွားကြစဉ်၊ နောက်တပ်သားတို့သည်
ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်နောက်သို့ လိုက်
၁၄ ကြ၏။- ဒုတိယနေ့၌ မြို့ကိုတကြိမ်လှည့်ပတ်
ပြီးမှ တပ်ထဲသို့ ပြန်လာကြ၏။ ထိုသို့ ခြောက်
၁၅ ရက်ပတ်လုံး ပြုကြ၏။- သတ္တမနေ့ နံနက်စော
စော မိုဃ်းလင်းစကထ၍ အရင်နည်းတူ၊ ခုနစ်
ကြိမ်တိုင်အောင် မြို့ကိုလှည့်ပတ်ကြ၏။ ထိုနေ့
၌သာ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် မြို့ကိုလှည့်ပတ်ရ
၁၆ ကြ၏။- သတ္တမအကြိမ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့
သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ ယောရှုက၊ ကြွေး
ကြော်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား
၁၇ မြို့ကို ပေးတော်မူမည်။- မြို့နှင့်တကွ မြို့၌ရှိသ
မျှတို့ကိုကျိန်၍ ထာဝရဘုရား၌ အပ်ရမည်။ သို့
ရာတွင် ပြည်တန်ဆာရာခပ်သည် ငါတို့စေလွှတ်
သောတမန်တို့ကို ဝှက်ထားသောကြောင့်၊ သူနှင့်
တကွ သူ၏အိမ်၌ရှိသမျှတို့အား အသက်ချမ်း
၁၈ သာပေးရမည်။- သင်တို့သည် ကျိန်အပ်သောအ
ရာကို သတိနှင့်ရှောင်ကြလော့။ သို့မဟုတ် ထိုအ
ရာကိုသိမ်းယူလျှင် မိမိတို့ကိုငင်း၊ ဣသရေလ
တပ်ကိုငင်း အကျိန်ခံစေ၍၊ နှောင့်ရှက်မည်ကို စိုး
၁၉ ရိမ်စရာရှိ၏။- ရွှေငွေကိုငင်း၊ ကြေးဝါတန်ဆာ၊
သံတန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရားအဘို့
သန့်ရှင်းစေရ၍၊ ဘဏ္ဍာတော်ထဲသို့ သွင်းထားရ
ကြမည်ဟု လူများတို့အား ယောရှုသည်မှာထား
လေ၏။

၂၀ ထိုသို့နှင့်အညီ တံပိုးကိုမှုတ်၍၊ လူများတို့သည်
ကြွေးကြော်ကြ၏။ တံပိုးသံကိုကြား၍ ကျယ်
သောအသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြသောအခါ၊ မြို့ရိုး
သည် အကုန်အစင်ပြိုလဲ၍၊ လူများအပေါင်းတို့
သည် မြို့ထဲသို့ တည့်တည့်ဝင်ပြီးလျှင် သိမ်းယူ
၂၁ ကြ၏။- မြို့ထဲ၌ရှိသမျှသော ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊
အကြီးအငယ်၊ သိုး၊ နွား၊ မြည်းရှိသမျှတို့ကို ထား
၂၂ နှင့် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။- ထိုပြည်ကို စူးစမ်း
သော လူနှစ်ယောက်တို့အား ယောရှုက၊ သင်တို့
သည် ကျိန်ဆိုသည်အတိုင်း၊ ပြည်တန်ဆာမိန်းမ
အိမ်သို့သွား၍၊ သူနှင့်တကွ သူ၌ရှိသမျှတို့ကို
ဆောင်ခဲ့ကြလော့ဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊-
၂၃ သူလျှိုလုပ်သောလုလင်တို့သည် ဝင်၍၊ ရာခပ်
နှင့် သူမိဘ၊ သူမောင်များ၊ သူ၌ရှိသမျှတို့ကိုငင်း၊
သူပေါက်ဘော်အပေါင်းတို့ကိုငင်း ထုတ်ဆောင်
၂၄ ခဲ့၍၊ ဣသရေလတပ်ပြင်မှာ ထားပြီးလျှင်၊- မြို့
နှင့်တကွ မြို့၌ရှိသမျှတို့ကို မီးရှို့ကြ၏။ သို့ရာ
တွင် ရွှေငွေကိုငင်း၊ ကြေးဝါတန်ဆာ၊ သံတန်
ဆာတို့ကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘဏ္ဍာတော်ထဲ
၂၅ သို့ သွင်းထားကြ၏။- ယောရှုသည်လည်း၊ ပြည်
တန်ဆာရာခပ်နှင့် သူ့ပေါက်ဘော်၊ သူ၌ရှိသမျှ
တို့ကို အသက်ချမ်းသာပေး၍၊ သူသည် ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့တွင် ယနေ့တိုင်အောင် နေရ
လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယေရိခေါမြို့ကို စူး
စမ်းစေခြင်းငှါ၊ ယောရှုစေလွှတ်သော တမန်တို့
၂၆ ကို သူသည်ဝှက်ထားသောကြောင့်တည်း။- ထို
အခါယောရှုက၊ အကြင်သူသည်ထ၍ ယေရိခေါ
မြို့ကို တည်ပြန်၏။ ထိုသူသည် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ကျိန်အပ်သောသူ ဖြစ်ပါစေ။ သူ

သည် သားဦးလက်ထက်၌ မြို့ရိုးအမြစ်ကိုတည်
၍ သားထွေးလက်ထက်၌ မြို့တံခါးတို့ကိုထောင်
၂၇ ပါစေဟု ကျိန်ဆို၏။– ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည်
ယောရှုနှင့်အတူ ရှိတော်မူ၍၊ သူ၏သိတင်းသည်
တပြည်လုံး၌ နှံပြားကျော်စောလေ၏။

၇

၁ သို့ရာတွင် ယုဒအမျိုး၊ ဇေရ၊ ဇာဗဒိ၊ ကာမိတို့
မှ ဆင်းသက်သော အာခန်သည်၊ ကျိန်အပ်သော
အရာကိုသိမ်းယူ၍ ထိုအရာအားဖြင့် ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် ပြစ်မှားသောအပြစ်ရှိသော
ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့၌ အမျက်
၂ ထွက်တော်မူ၏။– ယောရှုသည်လည်း၊ ယေရိ
ခေါမြို့မှ လူတို့ကိုစေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည် ဗေ
သလမြို့အရှေ့၊ ဗေသဝင်မြို့အနားမှာရှိသော
အာဣမြို့သို့သွား၍ ထိုပြည်ကို ကြည့်ရှုကြလော့
ဟု မှာထားသည်အတိုင်း သူတို့သည်သွား၍၊ အာ
၃ ဣမြို့ကို ကြည့်ရှုပြီးလျှင်၊– ယောရှုထံသို့ ပြန်
လာ၍၊ ဤလူတို့ကို အကုန်အစင် မသွားပါစေ
နှင့်။ လူနှစ်ထောင် သုံးထောင်လောက်သွား၍
အာဣမြို့ကို လုပ်ကြံပါစေ။ ထိုမြို့သို့ သွားရာ
တွင် ဤလူအပေါင်းတို့ကို မပင်ပန်းပါစေနှင့်။
မြို့သားတို့သည်မများပါဟု လျှောက်သည်နှင့်အ
၄ ညီ၊– လူသုံးထောင်ခန့်မျှ ချီသွား၍ အာဣမြို့
၅ သားတို့ရှေ့မှာ ပြေးရကြ၏။– အာဣမြို့သားတို့
သည် လူသုံးဆယ်ခြောက်ယောက်တို့ကို သတ်
ကြ၏။ မြို့တံခါးမှသည် ရှေဗရိမ်အရပ်တိုင်
အောင်လိုက်၍၊ ထိုအရပ်၌ ဆင်းရာတွင် လုပ်ကြံ
ကြသောကြောင့်၊ လူများတို့၏စိတ်နလုံးသည်
၆ အရည်ကျိ၍ ရေကဲ့သို့ဖြစ်လေ၏။– ထိုအခါ
ယောရှုသည် မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ ဣသရေလ
အမျိုး အသက်ကြီးသူတို့နှင့်တကွ၊ မိမိတို့ခေါင်း
ပေါ်၌ မြေမှုန့်ကိုတင်၍ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာ
တော်ရှေ့မှာ ညဦးတိုင်အောင် ဝပ်လျက်နေကြ
၇ ၏။– ယောရှုကလည်း၊ အို အရှင်ထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်သည် ဤလူအပေါင်းတို့ကို အာမော
ရိလူတို့လက်သို့အပ်၍ ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ ယော်
ဒန်မြစ်တဘက်သို့ အဘယ်ကြောင့်ဆောင်ခဲ့
တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရောင့်ရဲ
သောစိတ်ရှိ၍ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၌ နေကြ
၈ ပါစေသော။– အိုဘုရားရှင်၊ ဣသရေလအမျိုး
သားတို့သည် ရန်သူတို့ရှေ့မှာ ကျောကိုလှည့်ရ
ကြသည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ ပြော
၉ ရပါမည်နည်း။– ခါနနိလူ အစရှိသော ဤပြည်
သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ထိုသိတင်းကို
ကြားလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုဝိုင်း၍ အကျွန်ုပ်တို့၏
နာမည်ကို မြေကြီးမှ ပယ်ရှင်းကြပါလိမ့်မည်။
ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ်သော နာမတော်အ
တို့အလိုငှါ အဘယ်သို့ ပြုတော်မူမည်နည်းဟု
လျှောက်ဆို၏။

၁၀ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထလော့။ အဘယ်
၁၁ ကြောင့် ဝပ်၍နေသနည်း။– ဣသရေလအမျိုး
သည် ပြစ်မှားပြီ။ ငါမှာထားသော ပဋိညာဉ်တ
ရားကို ဖျက်လေပြီ။ ကျိန်အပ်သောအရာကို ခိုး
ယူ၍ ပရိယာယ်ပြုသဖြင့် မိမိဥစ္စာထဲမှာထား
၁၂ လေပြီ။– ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ကျိန်အပ်သောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ ရန်သူတို့
ရှေ့မှာ မခံမရပ်နိုင်၊ ကျောကိုလှည့်ရကြ၏။
ကျိန်အပ်သောသူကို သင်တို့အထဲက မပယ်မ
၁၃ ရှင်းလျှင် သင်တို့နှင့်အတူ ငါမနေ။– ထ၍ လူ
များတို့ကို သန့်ရှင်းစေလော့။ နက်ဖြန်နေ့အဘို့
ကိုယ်ကိုကိုယ် သန့်ရှင်းစေကြဟု ဆင့်ဆိုလော့။
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အို ဣသရေလအမျိုး၊
ကျိန်အပ်သောအရာသည် သင်တို့အထဲ၌ရှိ၏။
ထိုအရာကို သင်တို့အထဲက မပယ်မရှင်းမီတိုင်
၁၄ အောင် ရန်သူတို့ရှေ့မှာ မခံမရပ်နိုင်ကြ။– နက်
ဖြန်နံနက်၌ သင်တို့သည် အမျိုးအနွယ်အလိုက်
ချဉ်းကပ်ရကြမည်။ ထာဝရဘုရား မှတ်တော်မူ
သောအမျိုးသည်၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် ချဉ်း
ကပ်ရကြမည်။ ထာဝရဘုရားမှတ်တော်မူသော
အဆွေအမျိုးသည်၊ အိမ်ထောင်စုနှင့် ချဉ်းကပ်ရ
ကြမည်။ ထာဝရဘုရားမှတ်တော်မူသောအိမ်
ထောင်သည် လူအသီးအသီးချဉ်းကပ်ရကြ
၁၅ မည်။– ကျိန်အပ်သောအရာပါလျက် မှတ်တော်
မူသောသူမှစ၍၊ သူ၌ရှိသမျှတို့ကို မီးရှို့ရကြ
မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ထာဝရဘုရား
၏ပဋိညာဉ်တရားကိုဖျက်၍ ဣသရေလအမျိုး၌
အဓမ္မအမှုကိုပြုလေပြီဟု ယောရှုအား မိန့်တော်
မူ၏။

၁၆ နံနက်စောစော ယောရှုသည်ထ၍ ဣသရေ
လလူတို့ကို အမျိုးအနွယ်အလိုက် ဆောင်ခဲ့သ
၁၇ ဖြင့် ယုဒအမျိုးကို မှတ်တော်မူ၏။– ယုဒအမျိုး
ကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ဇေရိအဆွေအမျိုးကို မှတ်
တော်မူ၏။ ဇေရိအဆွေအမျိုး အိမ်ထောင်စုံ အ
သီးအသီးတို့ကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့် ဇာဗဒိအိမ်
၁၈ ထောင်ကို မှတ်တော်မူ၏။– ထိုအိမ်ထောင် လူ

To Contents

အသီးအသီးတို့ကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့် ယုဒအမျိုး၊ ဧရေ၊ ဇာဗဒိ၊ ကာမိတို့မှ ဆင်းသက်သောအာခန်
၁၉ ကို မှတ်တော်မူ၏။– ယောရှုကလည်း၊ ငါ့သား၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
ကို ချီးမွမ်း၍ ရှေ့တော်၌ ကိုယ်အပြစ်ကို ဘော်
ပြတောင်းပန်ပါလော့။ သင်ပြုမိသောအမှုကို ငါ့
အားပြောပါလော့။ ဝှက်၍မထားပါနှင့်ဟု အာ
၂၀ ခန်အားဆိုလျှင်၊– အာခန်က၊ ဟုတ်ပါ၏။ ဣသ
ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို
ကျွန်တော်ပြစ်မှားပါပြီ။ ကျွန်တော်ပြုမိသောအ
၂၁ မှုဟူမူကား၊– လုယူသောဥစ္စာတို့တွင် မြတ်သော
ဗာဗုလုန်ဝတ်လုံ၊ ငွေခုနစ်ပိဿာ၊ ရွှေတုံးအကျပ်
ငါးဆယ်ကို ကျွန်တော်မြင်သဖြင့်၊ တပ်မက်၍
သိမ်းယူမိပါပြီ။ ကျွန်တော်တဲအတွင်း မြေ၌မြှုပ်
လျက် ငွေသည်အောက်ဆုံးရှိပါသည်ဟု ယောရှု
၂၂ အား ပြန်လျှောက်လေ၏။– ထိုအခါ ယောရှုစေ
လွှတ်သောသူတို့သည် တဲသို့ပြေး၍ ထိုဥစ္စာသည်
တဲအတွင်းမြေ၌မြှုပ်လျက်၊ ငွေသည် အောက်
၂၃ ဆုံးရှိသည်ကို တွေ့သော်၊– တဲထဲကထုတ်၍
ယောရှုထံ ဣသရေလအမျိုးသားများရှေ့သို့
ဆောင်သွားသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
၂၄ ထားကြ၏။– ယောရှုနှင့် ဣသရေလအမျိုးသား
အပေါင်းတို့သည်၊ ဇေရသားအာခန်မှစ၍ ထိုငွေ၊
ဝတ်လုံ၊ ရွှေတုံး၊ သားသမီး၊ သိုးနွားမြည်း၊ တဲနှင့်
တကွ သူ၌ရှိသမျှတို့ကို အာခေါ်ချိုင့်သို့ဆောင်
၂၅ သွားပြီးမှ၊– ယောရှုက၊ ငါတို့ကို အဘယ်ကြောင့်
နှောင့်ရှက်သနည်း။ ယနေ့ ထာဝရဘုရားသည်
သင့်ကို နှောင့်ရှက်တော်မူမည်ဟုဆိုသဖြင့်၊ ဣ
သရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကျောက်ခဲ
နှင့်ပစ်ကြ၏။ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ကြပြီးမှ၊ မီးရှို့
၂၆ ကြ၏။– သူ့အပေါ်၌ များစွာသောကျောက်တို့ကို
ပုံထားကြ၍ ယနေ့တိုင်အောင်ရှိ၏။ ထာဝရဘု
ရားသည်လည်း အမျက်တော်အရှိန်ကို ငြိမ်းစေ
တော်မူ၏။ ထိုအမှုကိုအစွဲပြု၍ ထိုချိုင့်ကို ယနေ့
တိုင်အောင် အာခေါ်ချိုင့်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသတည်း။

၈

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် မ
ကြောက်နှင့်၊ စိတ်မပျက်နှင့်။ သင်၌ပါသော စစ်
သူရဲအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍ အာဣဖြို့သို့ ထသွား
လော့။ အာဣမင်းကြီးနှင့် သူ့လူများ၊ သူ့မြို့၊ သူ့
၂ မြေကို သင့်လက်၌ငါအပ်မည်။– ယေရိခေါမြို့
နှင့် မင်းကြီးအား ပြုရသည်အတိုင်း အာဣမြို့နှင့်မင်း
ကြီးအား ပြုရမည်။ သို့ရာတွင် လုယူသောဥစ္စာ၊
တိရစ္ဆာန်များကို ကိုယ်အတို့သိမ်းရမည်။ မြို့
နောက်မှာ ကင်းတပ်ကိုထားရမည်ဟု ယောရှု
၃ အားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– ယောရှုနှင့် စစ်သူ
ရဲအပေါင်းတို့သည် အာဣမြို့ကို တိုက်ခြင်းငှါထ
ကြ၏။ ယောရှုသည် ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲ
သုံးသောင်းတို့ကို ရွေးချယ်၍ ညဉ့်အခါစေလွှတ်
၄ လျက်၊– သင်တို့သည် ထိုမြို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါ မြို့
နောက်မှာ ကင်းထိုးလျက်နေကြလော့။ မြို့နှင့်
ဝေးဝေးခွါ၍ မသွားကြနှင့်။ တညီတညွတ်တည်း
၅ အသင့်နေကြလော့။– ငါနှင့်တကွ ငါ၌ပါသောသူ
အပေါင်းတို့သည် မြို့အနီးသို့ ချဉ်းကပ်မည်။ သူ
တို့သည် ယမန်ကဲ့သို့တိုက်ခြင်းငှါ ထွက်လာကြ
သောအခါ၊ ငါတို့သည် သူတို့ရှေ့မှာ ပြေးရကြ
၆ မည်။– သူတို့လည်းလိုက်ခြင်းငှါ မြို့ထဲကထွက်
၍၊ မြို့နှင့် ကွာမှန်းကိုမသိဘဲ ခွါ၍လိုက်ကြလိမ့်
မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ရှေ့မှာ ငါတို့သည်
ပြေးသောအခါ၊ ယမန်ကဲ့သို့ ငါတို့ရှေ့မှာ ပြေး
၇ ကြပြီဟု သူတို့ဆိုကြလိမ့်မည်။– ထိုအခါ သင်တို့
သည် ကင်းထိုးလျက် နေရာအရပ်မှထ၍ မြို့ကို
၈ သည် သင်တို့လက်၌ အပ်တော်မူမည်။– တိုက်၍
အောင်သောအခါ မြို့ကိုမီးရှို့ရကြမည်။ ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုရကြမည်။ ထို
သို့ ငါဆင့်ဆိုသည်ဟု ထိုသူတို့အား မှာထားလေ
၉ ၏။– ယောရှုစေလွှတ်သည်အတိုင်း၊ ထိုသူတို့
သည် ကင်းထိုးခြင်းငှါသွား၍၊ ဗေသလမြို့နှင့်
အာက္ကမြို့စပ်ကြားတွင် အာက္ကမြို့ အနောက်
ဘက်မှာနေကြ၏။ ယောရှုသည် ထိုညဉ့်တွင်လူ
၁၀ များထဲမှာ နေသေး၏။– နံနက်စောစောထ၍ လူ
များတို့ကို ရေတွက်ပြီးမှ၊ ဣသရေလအမျိုး အ
သက်ကြီးသူတို့နှင့်အတူ အာက္ကမြို့သို့ အဦးချီ
၁၁ သွားလေ၏။– ယောရှုပါသော စစ်သူရဲအပေါင်း
တို့သည်လိုက်၍ မြို့အနီးသို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊ မြို့
မြောက်ဘက်၌ တပ်ချကြ၏။ သူတို့နှင့် မြို့စပ်
၁၂ ကြားမှာ ချိုင့်တခုရှိ၏။– တဖန် အာက္ကမြို့အ
နောက်၊ ထိုမြို့နှင့် ဗေသလမြို့စပ်ကြားမှာ ကင်း
ထိုးစေခြင်းငှါ လူငါးထောင်ခန့်မျှ ထားလေ၏။–
၁၃ ထိုသို့လျှင်၊ မြို့မြောက်ဘက်မှာ ဗိုလ်ခြေအ
ပေါင်းခင်းကျင်းလျက်၊ အနောက်ဘက်မှာလည်း
ကင်းထိုးလျက်၊ အသီးအသီး နေရာကျကြသော
အခါ၊ ယောရှုသည် ထိုညဉ့်တွင် ချိုင့်အလယ်သို့
၁၄ သွားလေ၏။– ထိုအခြင်းအရာတို့ကို အာက္ကမင်း
ကြီးသည်မြင်လျှင်၊ မြို့သားယောကျ်ားတို့သည်

စောစောထ၍ အလျင်အမြန်ပြင်ဆင်ပြီးမှ၊ မင်းကြီးသည် လူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ကျသရေလအမျိုးသားတို့ကို တိုက်ခြင်းငှ။ ချိန်းချက်သော အချိန်၌ လွင်ပြင်သို့ ချီသွားလေ၏။ သို့ရာတွင် မြို့
၁၅ နောက်မှာ ကင်းတပ်ရှိမှန်းကိုမသိ။– ယောရှုနှင့် ကျသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ရှုံးဟန်
၁၆ ပြုလျက် တောလမ်းဖြင့် ပြေးကြ၏။– သူတို့ကို လိုက်ခြင်းငှ။ အာကျမင်းကြီးသည် မြို့၌ရှိသမျှ သော ယောကျ်ားတို့ကို နှိုးဆော်ပြီးလျှင်၊ မြို့သားတို့သည် ယောရှုကိုလိုက်၍၊ မြို့နှင့်ကွာမှန်းမသိ
၁၇ ခွါသွားကြ၏။– ကျသရေလအမျိုးသားတို့ကိုမလိုက်ဘဲ၊ အာကျမြို့နှင့် ဗေသလမြို့၌ ယောကျ်ား တယောက်မျှမနေ၊ မြို့ကိုလုပ်ထားလျက် ကျသ
၁၈ ရေလအမျိုးသားတို့ကို လိုက်ကြ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်ကိုင်သောလံကို အာကျမြို့သို့ ရွယ်လော့။ ထိုမြို့ကို သင့်လက်သို့ငါအပ်မည်ဟု ယောရှုအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ယောရှု
သည် မိမိကိုင်သောလံကို ထိုမြို့သို့ရွယ်လေ၏။–
၁၉ ရွယ်သောအခါ၊ ကင်းတပ်သားတို့သည် ချက်ခြင်းထ၍ အလျင်အမြန်ပြေးလျက် မြို့ထဲသို့ဝင် မီလျှင်၊ ကြိုးစား၍သိမ်းယူပြီးမှ မီးရှို့ကြ၏။–
၂၀ အာကျမြို့သားတို့သည် ပြန်ကြည့်၍၊ မြို့ကို လောင်သော မီး၏အခိုးသည် မိုးယံကောင်းကင်သို့ တက်လျက်ရှိသည်ကို မြင်သောအခါ၊ အ
ဘယ်အရပ်ကိုမျှ ပြေးခြင်းငှ၊ မတတ်စွမ်းနိုင်ကြ။ တောသို့ပြေးသောသူတို့သည်လည်း လိုက်သော
၂၁ သူတို့ကို ပြန်လှန်၍ တိုက်ကြ၏။– ကင်းတပ်သားတို့သည် မြို့ကိုရ၍ မြို့၌မီးခိုးတက်လျက်ရှိသည်ကို ယောရှုနှင့် ကျသရေလအမျိုးသား အ
ပေါင်းတို့သည်မြင်လျှင်၊ တဖန်ပြန်လှည့်၍ အာ
၂၂ ကျမြို့သားတို့ကို တိုက်သတ်ကြ၏။– အခြားသောသူတို့သည်လည်း မြို့ထဲကထွက်၍ တိုက်သောကြောင့် ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည် အာကျလူတို့ကို ညှပ်၍တိုက်သဖြင့် တယောက်
ကိုမျှမလွတ် မကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှ၊ လုပ်ကြံကြ
၂၃ ၏။– အာကျမင်းကြီးကို အရှင်ဘမ်း၍ ယောရှုထံ
၂၄ သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။– ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည် လွင်ပြင်၌ဌင်း၊ လိုက်ရာရာတောခွဲဌင်း၊ အာကျမြို့သားအပေါင်းတို့ကိုလုပ်ကြံ၍ ထားဖြင့် အကုန်အစင်သုတ်သင်ပြီးမှ၊ တဖန် မြို့သို့ပြန်
၂၅ လာ၍ ထားဖြင့်လုပ်ကြံကြ၏။– ထိုနေ့၌ တသောင်းနှစ်ထောင်ခန့်မျှရှိသော အာကျမြို့သားယောကျ်ားမိန်းမအပေါင်းတို့သည် သေကြ၏။–
၂၆ အာကျမြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကို အကုန်အစင် မဖျက်ဆီးမီတိုင်အောင် ယောရှုသည် လုံ
၂၇ ကိုင်သောလက်ကို မသိမ်းမရုပ်။– သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် ယောရှုအား မှာထားတော်မူသောစကားအတိုင်း၊ တိရစ္ဆာန်များနှင့် လက်ရဥစ္စာများကို၊ ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည်
၂၈ ကိုယ်အဘို့ သိမ်းယူကြ၏။– ယောရှုသည်လည်း အာကျမြို့ကိုမီးရှို့၍၊ ယနေ့တိုင်အောင် ထာဝရ
၂၉ ဖျက်ဆီးရာ အမှိုက်ပုံဖြစ်စေ၏။– အာကျမင်းကြီးကို ညဦးတိုင်အောင် သစ်ပင်တွင်ဆွဲထား၍၊ မိုဃ်းချုပ်သောအခါ၊ ယောရှုစီရင်သည်အတိုင်း၊ အသေကောင်ကို သစ်ပင်ကချပြီးလျှင် မြို့တံခါးဝ၌ပစ်ထား၍၊ အသေကောင်အပေါ်၌ များစွာသော ကျောက်တို့ကို စုပုံကြ၏။ ထိုကျောက်ပုံသည် ယနေ့တိုင်အောင်ရှိ၏။

၃၀ ထိုအခါ ယောရှုသည်၊ ဧဗလတောင်ပေါ်မှာ ကျသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
၃၁ အဘို့၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်လေ၏။– ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေသည်၊ ကျသရေလအမျိုးသားတို့ကို မှာထား၍ မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်း၌ ရေးမှတ်လျက်ရှိသည်အတိုင်း၊ သံတန်ဆာမပါမသုံးဘဲ မကွဲမပြတ်သောကျောက်တို့ဖြင့် ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ မီးရှို့ရာယဇ်၊
၃၂ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်ကြ၏။– ယောရှုသည်လည်း၊ ထိုကျောက်ပေါ်၌ မောရှေ၏ပညတ်တရားကို ကျသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ
၃၃ ရေးကူးလေ၏။– ကျသရေလအမျိုးသားတို့ကိုကောင်းကြီးပေးခြင်းအလိုငှ၊ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေမှာထားခဲ့သည်အတိုင်း၊ ကျသရေလအမျိုး အသက်ကြီး၊ ဗိုလ်မင်း၊ တရားသူကြီးအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားထမ်းသော ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာနှစ်ဘက်၌ ရပ်၍၊ အမျိုးသားစစ်နှင့် တကျွန်းတနိုင်ငံသားပါလျက်၊ ဂေရဇိမ်တောင်ပေါ်မှာ လူတဝက်၊ ဧဗလတောင်ပေါ်မှာ တဝက်တို့
၃၄ သည် နေကြလျှင်၊– ပညတ္တိကျမ်း၌ ရေးထားသမျှသောကောင်းကြီးမင်္ဂလာစကားနှင့် ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာစကားတည်းဟူသော တရားစကားအ
၃၅ လုံးစုံတို့ကို ဘတ်ရွတ်လေ၏။– ယောရှုသည် မောရှေမှာထားသော စကားတခွန်းကိုမျှ မချန်မထား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားပါသော ကျသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ အကုန်အစင်ဘတ်ရွတ်လေ၏။

၉

၁ ယော်ဒန်မြစ် အနောက်ဘက်၊ တောင်ပေါ်၌
ရှင်း၊ ချိုင့်ထဲ၌ရှင်း၊ လေဗနုန်တောင်တဘက်၊ မ
ဟာပင်လယ်ကမ်း တရော်က်လုံး၌ရှင်းနေသော
ဟိတ္တိ၊ အာမောရိ၊ ခါနန်၊ ဖေရဇိ၊ ဟိဝိ၊ ယေဗုသိ
အမျိုးမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် သိတင်းကြား
၂ သောအခါ၊– ယောရှုနှင့် ဣသရေလအမျိုးသား
တို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ တညီတညွတ်တည်း
စည်းဝေးကြ၏။

၃ ဂိဗောင်မြို့သားတို့သည် ယေရိခေါမြို့၊ အာ
ဣမြို့၌ ယောရှုပြုသောအမှုကို ကြားသောအ
၄ ခါ၊– ပရိယာယ်ပြု၍ သံတမန်လုပ်လျက်၊ မြည်း
ပေါ်မှာ ဟောင်းနွမ်းသောအိတ်တို့ကိုတင်၍၊
ဟောင်းနွမ်းစုတ်ကွဲဖာပြင်သော စပျစ်ရည်သား
၅ ရေဘူးတို့ကို ယူကြ၏။– ဟောင်းနွမ်းဖာပြင်
သော ခြေနင်းကိုစီး၍၊ ဟောင်းနွမ်းသောအဝတ်
ကိုလည်း ဝတ်ကြ၏။ အောက်၍ မှိုတက်လျက်
၆ ရှိသော ရိက္ခာကိုသာဆောင်ခဲ့လျက်၊– ယောရှုရှိ
ရာ ဂိလဂါလတပ်သို့ ရောက်လာလျှင်၊ အကျွန်ုပ်
တို့သည် မိသဟာယဖွဲ့ခြင်းငှါ၊ ဝေးသောပြည်
ကလာကြပါသည်ဟု ယောရှုနှင့် ဣသရေလလူ
၇ တို့အား ပြောဆိုကြ၏။– ဣသရေလအမျိုးသား
တို့ကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါတို့အနားမှာနေ
သည် မနေသည်ကို မသိနိုင်။ အဘယ်သို့ မိသ
ဟာယဖွဲ့နိုင်သနည်းဟု ဟိဝိလူတို့အားဆိုကြ
၈ လျှင်၊– သူတို့က အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်
ကျွန်ဖြစ်ပါ၏ဟု ယောရှုအား လျှောက်ဆိုကြ၏။
ယောရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့သော
သူနည်း။ အဘယ်အရပ်က လာကြသနည်းဟု
၉ မေးလျှင်၊– သူတို့က၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကြောင့် ကိုယ်တော်
ကျွန်တို့သည် အလွန်ဝေးသောပြည်က လာပါ
ပြီ။ ထာဝရဘုရား၏ သိတင်းတော်ကိုငဲ့၊ အဲ
၁၀ ဂုတ္တုပြည်၌ ပြုတော်မူသမျှကိုငဲ့၊– ယော်ဒန်
မြစ် အရှေ့ဘက်၌နေသော အာမောရိမင်းကြီး၊
ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်၊ အာရှတရုတ်မြို့မှာ
နေသော ဗာရှန်ရှင်ဘုရင် ဩဃတို့၌ ပြုတော်မူ
၁၁ သမျှကိုငဲ့ ကြားပါပြီ။– ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်
တို့၌ အသက်ကြီးသောသူတို့နှင့် ပြည်သူပြည်
သားအပေါင်းတို့က၊ လမ်းခရီးရိက္ခာကိုယူ၍ သူ
တို့ကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ သွားကြလော့။ ငါတို့
သည် သူတို့၏ကျွန်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် မိသဟာယ
ဖွဲ့ရပါမည်အကြောင်းကို လျှောက်ထားကြလော့

၁၂ ဟု မှာလိုက်ပါပြီ။– ကိုယ်တော်ထံသို့ ရောက်အံ့
သောငှါ ထွက်လာသောနေ့၌ ခရီးရိက္ခာဘို့ ကိုယ်
အိမ်မှဆောင်ယူခဲ့သော ဤမုန့်သည် ပူနွေး
လျက်ရှိပါ၏။ ယခုကြည့်ပါ။ အောက်လျက် မို့
၁၃ တက်လျက်ရှိပါ၏။– စပျစ်ရည်ပြည့်သော ဤ
သားရေဘူးတို့သည် အသစ်ဖြစ်သော်လည်း၊ ယ
ခုကြည့်ပါ စုတ်ကွဲလျက်ရှိပါ၏။ ဤအဝတ် ဤ
ခြေနင်းတို့သည်လည်း အလွန်ခရီးဝေးသော
ကြောင့် ဟောင်းနွမ်းပါပြီဟု ပြန်လျှောက်ကြ
၁၄ ၏။– ဣသရေလလူတို့သည် ထာဝရဘုရားထံ
တော်၌ အခွင့်မပန်ဘဲ ထိုသူတို့၏ရိက္ခာကိုစား
၁၅ ကြ၏။– ယောရှုသည်လည်း သူတို့ကိုစစ်မှန်စွာ
လွှတ်စေ၍၊ အသက်ချမ်းသာစေမည်အကြောင်း
မိသဟာယဖွဲ့၏။ ပရိသတ်မင်းတို့သည်လည်း
ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုကြ၏။

၁၆ မိသဟာယဖွဲ့၍ သုံးရက်လွန်သောအခါ၊ ထို
သူတို့သည် အိမ်နီးချင်းဖြစ်၍၊ အနားမှာနေ
ကြောင်းကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကြား
၁၇ သိလျှင်၊– ခရီးသွား၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌
သူတို့မြို့ရွာသို့ ရောက်ကြ၏။ သူတို့မြို့ကား ဂိ
ဗောင်မြို့၊ ခေဖိရာမြို့၊ ဗေရုတ်မြို့၊ ကိရယတ်
၁၈ ယာရိမ်မြို့တည်း။– ပရိသတ်အကဲအမှူးတို့
သည် ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသော
ကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သူတို့
ကို မလုပ်ကြံကြ။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် အ
၁၉ ကဲအမှူးတို့ကို အပြစ်တင်ကြ၏။– အကဲအမှူး
တို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘု
ရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို
ခြင်းကိုပြုသောကြောင့် သူတို့ကို မထိမခိုက်ရ။–
၂၀ သူတို့အား ကျိန်ဆိုမိသောကြောင့် အပြစ်ဒဏ်
ရောက်မည်ကို စိုးရိမ်၍၊ အသက်ချမ်းသာပေးသ
၂၁ ဖြင့် အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟူမူကား။– အကဲ
အမှူးများ ဂတိရှိသည်အတိုင်း အသက်ချမ်းသာ
ပေး၍၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့အဘို့ ထင်းခုတ်
သောသူ၊ ရေခပ်သောသူ ဖြစ်စေရမည်ဟု ပရိ
၂၂ သတ်အပေါင်းတို့အား ပြန်ပြောကြ၏။– ယောရှု
သည်လည်း သူတို့ကိုခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ငါတို့
အနားမှာနေလျက်ပင်၊ ဝေးသောအရပ်ကလာပါ
ပြီဟုဆို၍ ငါတို့ကို အဘယ်ကြောင့်လှည့်စားကြ
၂၃ သနည်း။– ယခုမှာ သင်တို့သည် ကျိန်အပ်သော
သူဖြစ်သဖြင့်၊ ကျွန်ခံ၍ ငါ၏ဘုရားသခင် အိမ်
တော်အဘို့ ထင်းခုတ်ခြင်း၊ ရေခပ်ခြင်းအမှုနှင့်

၂၄ တယောက်မျှမလွတ်ရဟုဆို၏။- သူတို့က
လည်း၊ ဤပြည်တရှောက်လုံးကို သင်တို့အား
ပေး၍၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို သင်တို့
ရှေ့မှ ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်မောရှေအား မှာ
ထားတော်မူကြောင်းကို ကိုယ်တော်ကျွန်တို့
သည် ဆက်ဆက်ကြားသိ၍၊ သင်တို့လက်၌ အ
သက်ဆုံးမည်ကို အလွန်ကြောက်သောကြောင့်၊
၂၅ ဤအမှုကို ပြုပါပြီ။- ယခုမှာ ကျွန်တော်တို့သည်
ကိုယ်တော်လက်တွင်ရှိပါ၏။ ကျွန်တော်တို့၌ ပြု
ကောင်းပြုသင့်သည်ဟု စိတ်တော်ထင်သည်အ
တိုင်း ပြုတော်မူပါဟု ယောရှုအား ပြန်လျှောက်
၂၆ ကြ၏။- ထိုသို့နှင့်အညီ ယောရှုသည်ပြု၍၊ သူတို့
ကို အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ ကြသရေလလူတို့
၂၇ လက်မှ ကယ်နှုတ်သဖြင့်၊- ထာဝရဘုရား ရွေး
ကောက်တော်မူသောအရပ်၌တည်သော ယဇ်
ပလ္လင်တော်အဘို့နှင့် ပရိသတ်တော်အဘို့ ထိုသူ
တို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် ထင်ခုတ်၍ရောခပ်ရ
မည်အကြောင်း၊ ထိုနေ့၌ စီရင်လေ၏။

၁၀

၁ ယောရှုသည် ယေရိခေါမြို့နှင့် မင်းကြီးကို
ပြုသကဲ့သို့၊ အာယ်မြို့နှင့် မင်းကြီးကို တိုက်ယူ
၍ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြောင်းကိုလင်း၊ ဂိဗောင်မြို့
သားတို့သည် ကြသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် မိသ
ဟာယဖွဲ့၍ အတူနေကြောင်းကိုလင်း၊ ယေရုရု
လင်မင်းကြီး အဒေါနိဇေဒက်သည် ကြားသော
၂ အခါ၊- ဂိဗောင်မြို့သည် မြို့တော်ကဲ့သို့ ကြီးစွာ
သောမြို့၊ အာယ်မြို့ထက် ကြီး၍ မြို့သား
ယောက်ျားအပေါင်းတို့သည် ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံ
၃ သောကြောင့် အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၏။- ထိုအ
ခါ ယေရုရုလင်မင်းကြီး အဒေါနိဇေဒက်သည်၊
ဟေဗြိန်မင်းကြီးဟောဟံ၊ ယာမုတ်မင်းကြီးပိရံ၊
လာခိရှမင်းကြီးယာဖျာ၊ ဧဂလုန်မင်းကြီးဒေဗိရ
၄ တို့ထံသို့ စေလွှတ်၍၊- ဂိဗောင်မြို့သည် ယောရှု
မှစ၍ ကြသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် မိသဟာယ
ဖွဲ့သောကြောင့်၊ ထိုမြို့ကို လုပ်ကြံခြင်းငှါ ငါထံ
သို့လာ၍ ငါနှင့်အတူကူညီကြပါဟု နှိုးဆော်
၅ သည်အတိုင်း၊- ယေရုရုလင်မင်းကြီး၊ ဟေဗြိန်
မင်းကြီး၊ ယာမုတ်မင်းကြီး၊ လာခိရှမင်းကြီး၊ ဧဂ
လုန်မင်းကြီးတည်းဟူသော အာမောရိမင်းကြီး
ငါးပါးတို့သည် စည်းဝေး၍ မိမိတို့ဗိုလ်ပါစစ်သည်
အပေါင်းတို့နှင့်တကွ စစ်ချီ၍၊ ဂိဗောင်မြို့ရှေ့မှာ
၆ တပ်ချလျက် စစ်တိုက်ကြ၏။- ဂိဗောင်မြို့သား
တို့သည် ယောရှုရှိရာ ဂိလဂါလမြို့သို့ စေလွှတ်
၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့ကိုကြည့်ရှုလျက် နေ
တော်မမူပါနှင့်။ အလျင်အမြန်ကြွ၍ မစကယ်
တင်တော်မူပါ။ တောင်ပေါ်မှာနေသော အာမော
ရိမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် ကျွန်တော်တို့ကို
တိုက်ခြင်းငှါ စည်းဝေးကြပါပြီဟု လျှောက်ကြ
၇ ၏။- ယောရှုသည်လည်း၊ စစ်မှုဋ္ဌာနကျင်လည်
သောသူ၊ ခွန်အားကြီးသော သူရဲအပေါင်းတို့နှင့်
၈ တကွ၊ ဂိလဂါလမြို့မှ တက်သွားလေ၏။- ထာဝ
ရဘုရားကလည်း၊ သူတို့ကို မကြောက်နှင့်။ သင်
၏လက်၌ ငါအပ်မည်။ သင့်ရှေ့မှာ လူတစုံတ
ယောက်မျှ မခံမရပ်နိုင်ရာဟု ယောရှုအားမိန့်
၉ တော်မူ၏။- ယောရှုသည် ဂိလဂါလမြို့မှ တ
ညဉ့်လုံးချီသွား၍၊ ရန်သူတို့ကို အမှတ်တမဲ့တိုက်
၁၀ လာသဖြင့်၊- ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ကြသ
ရေလအမျိုးသားရှေ့မှာရှုံးစေ၍၊ ဂိဗောင်မြို့အ
နားမှာ ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့်သတ်
၍၊ ဗေသောရုံမြို့သို့သွားသောလမ်း၌ လိုက်
လျက်၊ အဇေကာမြို့၊ မက္ကဒါမြို့တိုင်အောင် လုပ်
၁၁ ကြတော်မူ၏။- ထိုသူတို့သည် ကြသရေလလူတို့
ရှေ့မှာပြေး၍ ဗေသောရုန်မြို့သို့ ဆင်းသွားရာ
တွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုးယံကောင်းကင်မှ
ကြီးစွာသော မိုးယံသီးကို အဇေကာမြို့တိုင်
အောင် သူတို့အပေါ်၌ ချတော်မူ၍၊ သူတို့သည်
ကြသရေလလူတို့၏ ထားကြောင့် သေသည်
၁၂ ထက် မိုးယံသီးကြောင့် သာ၍သေကြ၏။- ထို
သို့ အာမောရိလူတို့ကို ကြသရေလအမျိုးသားတို့
၌ အပ်တော်မူသောနေ့မှာ၊ ယောရှုသည် ထာဝရ
ဘုရားကို ဆုတောင်းပြီးလျှင်၊ အို နေ၊ သင်သည်
ဂိဗောင်မြို့၌ငုတ်း၊ အို လ၊ သင်သည်အာယလုန်
ချိုင့်၌ငုတ်း ဖြိမ်ဝပ်စွာနေလော့ဟု ကြသရေလအ
၁၃ မျိုးသားများရှေ့တွင် ဖြွက်ဆိုသည်အတိုင်း၊- ကြ
သရေလလူတို့သည် ရန်သူတို့အား အပြစ်ဒဏ်မ
ပေးမီတိုင်အောင် နေသည် ဖြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ လ
သည်ရပ်လေ၏။ ယာရှာ၏စာ၌ပါသည်ကား၊
မိုးယံးကောင်းကင်အလယ်၌ နေသည်ရပ်နေ၏။
ဝင်မြဲဝင်အံ့သောငှါ တနေ့လုံးအလျင်မပြုဟု ပါ
၁၄ သည်မဟုတ်လော။- ထာဝရဘုရားသည် လူစ
ကားကို နားထောင်၍၊ ထိုသို့သောနေ့တနေ့မျှ မ
ဖြစ်စဖူး။ နောက်တဖန်လည်းမဖြစ်။ အကြောင်း
မူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ကြသရေလအမျိုး
၁၅ ဘက်မှာ စစ်တိုက်တော်မူ၏။- ထိုနောက်၊ ယော
ရှုသည်၊ ကြသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဂိ

To Contents

၁၆ လဂါလတပ်သို့ ပြန်သွား၏။– မင်းကြီးငါးပါးတို့
သည် ပြေး၍ မဏ္ဍဒါလိုင်ခေါင်း၌ ပုန်းလျှက်နေ
၁၇ ကြ၏။– မဏ္ဍဒါလိုင်ခေါင်း၌ ပုန်းလျှက်နေသော
မင်းကြီးငါးပါးကို တွေ့ပါဖြိုဟု ယောရှုအားကြား
၁၈ လျှောက်လျှင်၊– ယောရှုက၊ လိုင်ခေါင်းဝပေါ်မှာ
ကြီးစွာသောကျောက်တို့ကို လိမ့်ပုံ၍ လူစောင့်
၁၉ တို့ကို ထားကြလော့။– သင်တို့မူကား မဆိုင်းမ
လင့်။ ရန်သူတို့ကိုလိုက်၍ မှီသမျှသောသူတို့ကို
ကွပ်မျက်ကြ။ မြို့ထဲသို့ မဝင်စေကြနှင့်။ သင်တို့
၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို
သင်တို့လက်၌အပ်တော်မူပြီဟု မှာထားလေ
၂၀ ၏။– ယောရှုနှင့် ဣသရေလလူတို့သည် ရန်သူ
တို့ကို ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် သုတ်
သင်ပယ်ရှင်းပြီးမှ၊ ကျန်ကြွင်းသောသူအချို့တို့
၂၁ သည် ခိုင်ခံ့သောမြို့သို့ဝင်၍ နေကြ၏။– လူအ
ပေါင်းတို့သည် ယောရှုရှိရာ မဏ္ဍဒါတပ်သို့ ငြိမ်
ဝပ်စွာပြန်လာကြ၏။ ဣသရေလလူ တစုံတ
၂၂ ယောက်ကို အဘယ်သူမျှ အပြစ်မတင်ရ။– ယော
ရှုကလည်း၊ လိုင်ခေါင်းကိုဖွင့်ပြီးလျှင်၊ ထိုမင်း
ကြီးငါးပါးတို့ကို လိုင်ခေါင်းထဲကထုတ်၍ ငါ့ထံသို့
၂၃ ဆောင်ခဲ့ကြဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊– သူတို့
သည် ပြု၍၊ ယေရုရှလင်မင်းကြီး၊ ဟေဗြုန်မင်း
ကြီး၊ ယာမုတ်မင်းကြီး၊ လာခိရှမင်းကြီး၊ ဧဂလုန်
မင်းကြီးငါးပါးတို့ကို လိုင်ခေါင်းထဲက ဆောင်ခဲ့
၂၄ ၍၊– ယောရှုထံသို့ရောက်ပြီးမှ၊ ယောရှုသည် မိမိ
နှင့်အတူ စစ်ချီသော ဗိုလ်မင်းတို့နှင့် ဣသရေလ
လူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်လျှင်၊ ချဉ်းလာကြ။ ဤ
မင်းကြီးတို့၏ လည်ကုပ်အပေါ်၌ ခြေကိုတင်ကြ
ဟု ဗိုလ်မင်းတို့အားဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်
ချဉ်းလာ၍ ထိုမင်းကြီးတို့၏ လည်ကုပ်အပေါ်၌
၂၅ ခြေကိုတင်ကြ၏။– ယောရှုကလည်း သင်တို့
တိုက်ရသော ရန်သူအပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရား
သည် ဤကဲ့သို့ပြုတော်မူမည်ဖြစ်၍ မကြောက်
ကြနှင့်၊ စိတ်မပျက်ကြနှင့်။ အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်း
၂၆ ရှိကြလော့ဟု ဆိုပြီးမှ၊– ထိုမင်းကြီးတို့ကို ထား
နှင့်ကွပ်မျက်၍ သစ်ပင်ငါးပင်တို့၌ ဆွဲထားလေ
၏။ ညဦးတိုင်အောင် သစ်ပင်၌ဆွဲထားပြီးမှ၊–
၂၇ နေဝင်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ ယောရှုစီရင်သည်
အတိုင်း သစ်ပင်မှချပြီးလျှင်၊ သူတို့ပုန်းလျှက်နေ
ရာ လိုင်ခေါင်း၌ပစ်ထား၍၊ လိုင်ခေါင်းဝပေါ်မှာ
ကြီးစွာသော ကျောက်တို့ကို စုပုံကြ၏။ ထို
ကျောက်ပုံသည် ယနေ့တိုင်အောင်ရှိ၏။

၂၈ ထိုနေ့၌ ယောရှုသည် မက္ကဒါမြို့ကိုတိုက်ယူ
၍ မြို့နှင့် မင်းကြီးကို ထားနှင့်လုပ်ကြံပြီးလျှင်၊
မင်းကြီးနှင့်တကွ မြို့သားအပေါင်းတို့ကို တ
ယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းရဘဲ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး
လေ၏။ ယေရိခေါမင်းကြီးကို ပြုသကဲ့သို့ မက္က
၂၉ ဒါမင်းကြီးကို ပြုသတည်း။– ထိုနောက် ယောရှု
သည် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ မက္က
၃၀ ဒါမြို့မှ လိဗနမြို့သို့ချီသွား၍ တိုက်သဖြင့်၊– ထာ
ဝရဘုရားသည် ထိုမြို့နှင့်မင်းကြီးကို ဣသရေလ
လူတို့လက်၌ အပ်တော်မူ၍၊ မြို့နှင့် မြို့သားအ
ပေါင်းတို့ကို တယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းရဘဲ
ထားနှင့်လုပ်ကြံ၍၊ ယေရိခေါမင်းကြီးကို ပြုသ
၃၁ ကဲ့သို့ ထိုမင်းကြီးကို ပြုကြ၏။– ယောရှုသည်
ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ လိဗနမြို့မှ
လာခိရှမြို့သို့ချီသွား၍ တပ်ချလျက်တိုက်ကြ
၃၂ ၏။– ထာဝရဘုရားသည်၊ ထိုမြို့ကို ဣသရေလ
လူတို့ လက်၌အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ဒုတိယနေ့၌ရ
၍ လိဗနမြို့ကိုပြုသကဲ့သို့ ထိုမြို့နှင့် မြို့သူမြို့
၃၃ သားအပေါင်းတို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြံကြ၏။– ထို
အခါ ဂေဇာမင်းကြီးဟောရံသည်၊ လာခိရှမြို့ကို
ကူညီမည်ဟု လာသောကြောင့်၊ ယောရှုသည် ထို
မင်းကြီးနှင့် သူ၏လူအပေါင်းတို့ကို တယောက်
၃၄ မျှမကျန်ကြွင်းရဘဲ ရှင်းရှင်းလုပ်ကြံလေ၏။– တ
ဖန် ယောရှုသည် ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့နှင့်
တကွ၊ လာခိရှမြို့မှ ဧဂလုန်မြို့သို့ချီသွား၍ တပ်
၃၅ ချလျက်တိုက်ကြ၏။– ထိုနေ့ခြင်းတွင်ရ၍ လာခိ
ရှမြို့ကို ပြုသကဲ့သို့၊ ထိုမြို့နှင့် မြို့သူမြို့သားအ
ပေါင်းတို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြံ၍ တနေ့ခြင်းတွင်
၃၆ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။– တဖန် ယောရှုသည် ဣ
သရေလလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဧဂလုန်မြို့မှ
၃၇ ဟေဗြုန်မြို့သို့ ချီသွား၍ တိုက်ကြ၏။– ရသော
အခါ၊ ဧဂလုန်မြို့ကို ပြုသကဲ့သို့ ထိုမြို့နှင့် မင်း
ကြီးကိုလည်း၊ ထိုမြို့နှင့်ဆိုင်သော မြို့ရွာသမျှတို့ကို
လည်း၊ မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ တယောက်
မျှ မကျန်ကြွင်းရဘဲ ထားနှင့်လုပ်ကြံ၍ မြို့နှင့်
မြို့သားအပေါင်းတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။–
၃၈ တဖန် ယောရှုသည် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့
နှင့်တကွ၊ ဒေဗိရမြို့သို့ ပြန်လာ၍ တိုက်ကြ၏။–
၃၉ ထိုမြို့နှင့် မင်းကြီးကိုလည်း၊ ထိုမြို့နှင့်ဆိုင်သော
မြို့ရွာသမျှတို့ကိုလည်းရ၍၊ ထားနှင့်လုပ်ကြံသဖြင့်
မြို့သားအပေါင်းတို့ကို တယောက်မျှမကျန်
ကြွင်းရဘဲ ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးလေ၏။ ဟေဗြုန်
မြို့၊ လိဗနမြို့နှင့် မင်းကြီးကိုပြုသကဲ့သို့ ဒေဗိရ
၄၀ မြို့နှင့်မင်းကြီးကို ပြုသတည်း။– ထိုသို့ ဣသရေ

လအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မှာထား
တော်မူသည်အတိုင်း၊ ယောရှုသည် တောင်ပေါ်
အရပ်၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၊ ချိုင့်ထဲအရပ်၊ စမ်း
ရေတွင်းအရပ် ရှိသမျှတို့နှင့်တကွ၊ မင်းကြီးအ
ပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြံ၍၊ အသက်ရှင်သောသူတ
ယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းရဘဲ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး
၄၁ လေ၏။– ကာဒေရှဗာနှာမြို့မှစ၍ ဂါဇမြို့တိုင်
အောင်၎င်း၊ ဂေါရှင်ပြည်တရှောကဲလုံးနှင့်တကွ၊
၄၂ ဂိဗောင်မြို့တိုင်အောင်၎င်း လုပ်ကြံ၍၊– ဣသရေ
လအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊
ဣသရေလအမျိုးဘက်မှာ စစ်တိုက်တော်မူ
သောကြောင့်၊ ထိုပြည်များနှင့်တကွ မင်းကြီးအ
၄၃ ပေါင်းတို့ကို တခါတည်းအောင် လေ၏။– ထို
နောက် ယောရှုသည်၊ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့
နှင့်တကွ ဂိလဂါလတပ်သို့ပြန်သွား၏။

၁၁

၁ ထိုသိတင်းကို ဟာဇော်မင်းကြီးယာဘိန်သည်
ကြားသောအခါ၊ မာဒုန်မင်းကြီးယောဗပ်၊ ရှိမြန်
၂ မင်းကြီး အာခရုပ်မင်းကြီးတို့ထံသို့ငင်း၊– တောင်
ရိုးမြောက်ဘက်အရပ်၊ ဂနန်သရက်မြို့ တောင်
ဘက်လွင်ပြင်အရပ်၊ ချိုင့်ထဲအရပ်၊ အနောက်
မျက်နှာ ဒေါရပြည်နယ်၌ရှိသော မင်းကြီးများထံ
၃ သို့ငင်း၊– အရှေ့အနောက်၌နေသော ခါနာနိလူ၊
တောင်ပေါ်မှာနေသော အာမောရိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊
ဖေရဇိလူ၊ ယေဗုသိလူ၊ မိဇပေါ်ပြည်၊ ဟေရမုန်
တောင်ခြေရင်း၌နေသော ဟိဝိလူတို့ရှိရာသို့ငင်း
၄ စေလွှတ်၍၊– ထိုမင်းကြီးများတို့သည် အရေအ
တွက်အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ အလွန်
များစွာသော ဗိုလ်ပါအပေါင်း၊ မြင်းများ၊ ရထား
၅ များအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထွက်လာကြ၏။– ထို
မင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးလျက်၊ ဣသ
ရေလအမျိုးကို တိုက်ခြင်းငှါချီလာ၍၊ မေရုံအိုင်
၆ နားမှာ တစုတည်း တပ်ချလျက်နေကြ၏။– ထာ
ဝရဘုရားကလည်း၊ သူတို့ကို မကြောက်နှင့်။ ငါ
သည် နက်ဖြန်နေ့ ယခုအချိန်၌ ဣသရေလအ
မျိုးရှေ့မှာ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို အသေအပ်မည်။
မြင်းတို့၏ ခြေကြောကိုဖြတ်ရမည်။ ရထားတို့
ကိုမီးရှို့ရမည်ဟု ယောရှုအားမိန့်တော်မူ၏။–
၇ ယောရှုသည်လည်း၊ မိမိစစ်သူရဲအပေါင်းတို့နှင့်
တကွ မေရုံအိုင်နားသို့ အမှတ်တမဲ့ စစ်ချီ၍တိုက်
၈ လေ၏။– ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့လက်၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သူ
တို့ကိုလုပ်ကြံ၍ ဇီဒုန်ရဗ္ဗာမြို့၊ မိသရဖောသမိမ်
မြို့ အရှေ့မျက်နှာ မိဇပေါ်ချိုင့်တိုင်အောင်လိုက်၍
တယောက်ကိုမျှ မကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှါ လုပ်ကြံ
၉ ကြ၏။– ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အ
တိုင်း၊ ယောရှုသည် မြင်းတို့၏ခြေကြောကိုဖြတ်
၁၀ ၍ ရထားတို့ကို မီးရှို့လေ၏။– ထိုအခါ ယောရှု
သည်ပြန်၍ ဟာဇော်မြို့ကို တိုက်ယူသဖြင့်၊ မင်း
ကြီးကို ထားနှင့်ကွပ်မျက်လေ၏။ ရှေးကာလ၌
ဟာဇော်မြို့သည် ထိုပြည်များတို့ကို အုပ်စိုးရသ
၁၁ တည်း။– ထိုမြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့ကို ထား
နှင့်ကွပ်မျက်သဖြင့် တယောက်ကိုမျှ အသက်ရှင်
စေခြင်းငှါမထား။ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍ မြို့ကို
၁၂ လည်းမီးရှို့လေ၏။– ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မော
ရှေမှာထားသည်အတိုင်း၊ ထိုမင်းကြီးများအစိုးရ
သော မြို့ရှိသမျှတို့နှင့် မင်းကြီးအပေါင်းတို့ကို
ယောရှုတိုက်ယူ၍ ထားနှင့်လုပ်ကြံသဖြင့် ရှင်း
၁၃ ရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။– သို့ရာတွင်၊ ဟာဇော်မြို့မှ
တပါး၊ တောင်ပေါ်၌တည်သောမြို့တို့ကို ဣသ
ရေလလူတို့သည် မီးမရှို့ကြ။ ဟာဇော်မြို့တမြို့
၁၄ ကိုသာ ယောရှုမီးရှို့သတည်း။– ထိုမြို့များ၌
လက်ရဥ္စာနှင့် တိရစ္ဆာန်ရှိသမျှတို့ကို ဣသရေ
လလူတို့သည် ကိုယ်အဘို့သိမ်းယူကြ၏။ လူတို့
ကို မဖျက်ဆီးမီတိုင်အောင် ရှိသမျှတို့ကို ထား
နှင့်လုပ်ကြံကြ၏။ တယောက်ကိုမျှ အရှင်မကျန်
၁၅ ကြွင်းစေကြ။– ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်မော
ရှေကို မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မောရှေ
သည် ယောရှုကိုဆင့်ဆို၏။ ယောရှုလည်း ထိုသို့
ပြုလေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကိုမှာ
ထားတော်မူသမျှသော အမှုတစုံတခုကို လုပ်၍
မထား။

၁၆ ထိုသို့ စိရလမ်းတွင်ရှိသော ဟာလက်တောင်
၁၇ မှစ၍ ဟေရမုန်တောင်ခြေရင်း၊– လေဗနန်ချိုင့်၌
ရှိသော ဗာလဂဒ်မြို့တိုင်အောင်၊ တောင်ပေါ်အ
ရပ်၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၊ ဂေါရှင်ပြည်၊ ချိုင့်
များ၊ လွင်ပြင်များ၊ ဣသရေလတောင်၊ ဣသရေ
လချိုင့်နှင့်တကွ ထိုပြည်အလုံးစုံကို ယောရှု
သည်သိမ်းယူ၍၊ မင်းကြီးအပေါင်းတို့ကိုအောင်
၁၈ သဖြင့် လုပ်ကြံကွပ်မျက်လေ၏။– ထိုမင်းကြီးအ
ပေါင်းတို့ကို ကာလကြာမြင့်စွာ စစ်တိုက်ရ၏။–
၁၉ ဟိဝိလူ၊ ဂိဗောင်မြို့သားမှတပါး ဣသရေလအ
မျိုးသားတို့နှင့် မိသဟာယဖွဲ့သော မြို့တမြို့မျှ
မရှိ။ အခြားသောမြို့ရှိသမျှတို့ကို တိုက်၍ အနိုင်
၂၀ သိမ်းယူရကြ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘု
ရားသည် မောရှေကိုမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊

ထိုလူမျိုးတို့ကို ကျေးဇူးမပြု အကုန်အစင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းစေမည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုဆီး၍ တိုက်ပုံသည်တိုင်အောင် သူတို့စိတ်နှလုံးခိုင်မာစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား အလိုရှိတော်မူသတည်း။– ထိုကာလအခါ ယောရှုသည် ချီသွား၍၊ အာနကလူတို့ကို တောင်ပေါ်အရပ် ဟေဗြုန်မြို့၊ ဒေဗိရမြို့၊ အာနပ်မြို့၊ ယုဒတောင်၊ ဣသရေလတောင်ရိုးမျှတို့မှ ပယ်ရှားခြင်း၊ သူတို့မြို့များနှင့်တကွ ရှင်းရင်းဖျက်ဆီးလေ၏။– ဂါဇမြို့၊ ဂါသမြို့၊ အာဇုတ်မြို့မှတပါး၊ ဣသရေလတိုင်းနိုင်ငံတွင် ကျန်ကြွင်းသော အာနကလူ တယောက်မျှမရှိ။– ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကို မိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း၊ ယောရှုသည် ထိုပြည်တရှောက်လုံးကို သိမ်းယူ၍ ဣသရေလအမျိုးအနွယ် အသီးအသီးတို့အား အမွေပေးသဖြင့်၊ တပြည်လုံးစစ်ငြိမ်းလေ၏။

၁၂

၁ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ နေထွက်ရာဘက်၌၊ အာနုန်မြစ်မှစ၍ ဟေရမုန်တောင်တိုင်အောင်၊ အရှေ့လွင်ပြင်ရှိသမျှပါလျက်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် လုပ်ကြံ၍ သိမ်းယူသောပြည်ကို
၂ အစိုးရသော မင်းကြီးများဟူမူကား၊– အာနုန်မြို့အနားမှာ အာရော်မြို့၊ မြစ်တဝက်၊ ဂိလဒ်ပြည်တဝက်မှစ၍ အမ္မုန်ပြည်စွန်းအပိုင်းအခြား ယဗ္ဗုတ်မြစ်တိုင်အောင်၎င်း၊– အရှေ့မျက်နှာ၌လွင်ပြင်မှစ၍ ဂနေ်သရက်အိုင်နှင့် လွင်ပြင်အိုင်တည်းဟူသော သောဒုံအိုင်အရှေ့ဘက် ဗက်ယေရိမုတ်မြို့သို့ သွားရာလမ်း၊ အာဇုတ်ပိသဂါမြို့အနား၊ တောင်မျက်နှာမှ လာရာလမ်းတိုင်အောင်၎င်း အစိုးရ၍၊ ဟေရှာဘုန်မြို့၌နေသော အာမောရိရှင်ဘုရင်ရိဟုန်တပါး၊– ဟေရမုန်တောင်နှင့် သာလကပြည်ကိုဎင်း၊ ဂေရှုရိလူ၊ မာခါသိလူနေသော ပြည်စွန်းတိုင်အောင် ဗာရှန်ပြည် တရှောက်လုံးကိုဎင်း၊ ဟေရှာဘုန်ရှင်ဘုရင် ရိဟုန်ပိုင်သော နိုင်ငံစွန်းတိုင်အောင် ဂိလဒ်ပြည်တဝက်ကိုဎင်း အစိုးရ၍၊ အာရဝတရုတ်မြို့၊ ဧဒြိမြို့၌နေသော အလွန်ကြီးမားသောလူမျိုးထဲက ကျန်ကြွင်းသောသူ
၆ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃတပါး၊– ထိုရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးကို ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် လုပ်ကြံ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေသည် သူတို့ပြည်ကို ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်တို့အား အပိုင်ပေးလေ၏။

၇ ယော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်မှာ လေဗနုန်
၈ ချိုင့်၌ရှိသော ဗာလဂဒ်မြို့မှစ၍၊ စိရလမ်းတွင်ရှိသော ဟာလက်တောင်တိုင်အောင် တောင်ပေါ်အရပ်၊ ချိုင့်ထဲအရပ်၊ လွင်ပြင်အရပ်၊ စမ်းရေတွင်းအရပ်၊ တောအရပ်၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၊ ဟိတ္တိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဖေရိဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူနေရာ၊ ယောရှုနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားလုပ်ကြံ၍၊ ယောရှုသည် ဣသရေလအမျိုးအနွယ် အသီးအသီးတို့အား အပိုင်ပေးသောပြည်ကို အစိုးရသော မင်းကြီးများဟူမူ
၉ ကား၊– ယေရိခေါမင်းကြီးတပါး၊ ဗေသလမြို့အ
၁၀ နားမှာ၊ အာဣမင်းကြီးတပါး၊– ယေရုရွလင်မင်း
၁၁ ကြီးတပါး၊ ဟေဗြုန်မင်းကြီးတပါး၊– ယာမုတ်
၁၂ မင်းကြီးတပါး၊ လာခိရှမင်းကြီးတပါး၊– ဧဂလုန်
၁၃ မင်းကြီးတပါး၊ ဂေဇာမင်းကြီးတပါး၊– ဒေဗိရမင်း
၁၄ ကြီးတပါး၊ ဂေဒါမင်းကြီးတပါး၊– ဟောမာမင်း
၁၅ ကြီးတပါး၊ အာရဒ်မင်းကြီးတပါး၊– လိဗနမင်း
၁၆ ကြီးတပါး၊ အဒုလံမင်းကြီးတပါး၊– မက္ကဒါမင်း
၁၇ ကြီးတပါး၊ ဗေသလမင်းကြီးတပါး၊– တာပွါမင်း
၁၈ ကြီးတပါး၊ ဟေဖာမင်းကြီးတပါး၊– အာဖက်မင်း
၁၉ ကြီးတပါး၊ လာရုရုန်မင်းကြီးတပါး၊– မာဒုန်မင်း
၂၀ ကြီးတပါး၊ ဟာဇော်မင်းကြီးတပါး၊– ရှိမရုန်မင်း
၂၁ ကြီးတပါး၊ အာခရုပ်မင်းကြီးတပါး၊– တာနက်
၂၂ မင်းကြီးတပါး၊ မေဂိဒ္ဒေါမင်းကြီးတပါး၊– ကေဒေ
ရှမင်းကြီးတပါး၊ ကရမေလတောင်ပေါ်မှာ ယော
၂၃ ကနမ်မင်းကြီးတပါး၊– ဒေါရဖြည်နယ်မှာ ဒေါရ
မင်းကြီးတပါး၊ ဂိလဂါလဖြည်မှာ ဂေါအိမ်မင်း
၂၄ ကြီးတပါး၊– တိရဇမင်းကြီးတပါး၊ မင်းကြီးပေါင်း
သုံးဆယ်တပါးတည်း။

၁၃

၁ ယောရှုသည် အိုး၍အသက်ကြီးရင့်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်အိုး၍အသက်ကြီးရင့်ပြီ။ သိမ်းယူရမည့်မြေလည်း အများကျန်သေး
၂ ၏။– ကျန်သောမြေဟူမူကား၊ ဖိလိတ္တိပြည်မှစ၍
၃ ဂေရှုရိပြည်တရှောက်လုံး၊– အဲဂုတ္တုပြည်အရှေ့၊ ရှိဟောရမြစ်မှစ၍ မြောက်မျက်နှာ၌ ဧကြုန်မြို့နယ်တိုင်အောင်၊ ခါနနိလူနေသောပြည်၊ ဖိလိတ္တိမင်းငါးပါးတည်းဟူသော ဂါဇသိလူ၊ အာဇောတိလူ၊ ဧရုကလောနိလူ၊ ဂိတ္တိလူ၊ ဧကြောနိလူနှင့်
၄ တကွ၊ အာဝိလူနေသောပြည်၊– တောင်မျက်နှာမှစ၍ အာမောရိပြည် အာဖက်မြို့တိုင်အောင်၊ ခါနနိပြည်တရှောက်လုံးနှင့် ဇိဒုန်ပြည်အနားမှာရှိ
၅ သော မာရာပြည်၊– နေထွက်ရာဘက်၊ ဟေရမုန်

တောင်ခြေရင်း၌ ဗာလဂဒ်မြို့မှစ၍ ဟာမတ်
ပြည်အဝင်တိုင်အောင် ဂေဗလပြည်၊ လေဗနုန်
၆ ပြည် တရှောက်လုံး ကျန်သတည်း။– လေဗနုန်
တောင်မှစ၍ မိသရဖောသမိမ်မြို့တိုင်အောင်၊
တောင်ပေါ်၌နေသောသူနှင့် ဇီဒေါနိလူအပေါင်း
တို့ကို ကြသရေလအမျိုးသားရှေ့မှ ငါနှင်ထုတ်
မည်။ သို့ဖြစ်၍ ငါမှာထားသည်အတိုင်း စာရေး
တံပြုလျက် ထိုမြေကို ကြသရေလလူတို့အား အ
၇ မွေဝေဖန်လော့။– ယခုမှာ ဤပြည်ကို ကြသရေ
လအမျိုးကိုးမျိုးနှင့် မနာရှေအမျိုးတဝက်တို့အား
၈ အမွေဝေဖန်လော့။– ရှဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာ
ရှေအမျိုးတဝက်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့
ဘက်၊ မောရှေပေးသည်အတိုင်း မိမိတို့အမွေမြေ
ကိုခံကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေပေးသောမြေ
ဟူမူကား၊ အာနုန်မြစ်နားဠ်ရှိသော အာရော်မြို့၊
မြစ်အကွေ့ဠ် ရှိသမျှသောမြို့တို့နှင့်တကွ၊ ဒိဘုန်
မြို့တိုင်အောင် မေဒဘလွင်ပြင်တရှောက်လုံး၊–
၁၀ အမ္မုန်ပြည်စွန်းတိုင်အောင်၊ ဟေရှဘုန်မြို့ဠ် မင်း
ပြုသော အာမောရိရှင်ဘုရင်ရှိဟုန် အစိုးရသော
၁၁ မြို့ရှိသမျှ။– ဂိလဒ်ပြည်၊ ဂေရှုရိလူ၊ မာခါသိလူ
နေသောပြည်၊ ဟေရမုန်တောင်ရိသမျှ၊ သာလ
ကပြည်တိုင်အောင် ဗာရှန်ပြည်တရှောက်လုံး၊–
၁၂ အလွန်ကြီးမားသောလူမျိုးထဲက ကျန်ကြွင်း
သောသူ၊ အာရှတရုတ်မြို့၊ ဧဒြေမြို့ဠ်မင်းပြုသော
ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃ၏ နိုင်ငံတရှောက်လုံး ပါ
သတည်း။ ထိုမင်းတို့ကို မောရှေသည် လုပ်ကြ၍
၁၃ ပယ်ရှားလေ၏။– သို့ရာတွင် ကြသရေလလူတို့
သည် ဂေရှုရိလူ၊ မာခါသိလူတို့ကို မနှင်ထုတ်
ကြ။ ထိုလူမျိုးတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် ကြသ
ရေလအမျိုးသားတို့နှင့် အတူနေကြ၏။

၁၄ လေဝိအမျိုးအား အမွေကိုမပေး။ ကြသရေ
လအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား မီး
ဖြင့်ပူဇော်သောယဇ်တို့သည် အမိန့်တော်ရှိသည်
အတိုင်း သူတို့အမွေဖြစ်သတည်း။

၁၅ မောရှေသည်၊ ရှဗင်အမျိုးသားအဆွေအမျိုး
အသီးအသီးတို့အား အမွေပေးသောပြည်များဟူ
၁၆ မူကား၊– အာနုန်မြစ်နားဠ်ရှိသော အာရော်မြို့၊
မြစ်အကွေ့ဠ် ရှိသမျှသောမြို့တို့နှင့်တကွ၊ မေဒ
၁၇ ဘလွင်ပြင်တရှောက်လုံး၊– ဟေရှဘုန်မြို့နှင့်တ
ကွ လွင်ပြင်ဠ် ရှိသမျှသောမြို့၊ ဒိဘုန်မြို့၊ ဗာမုတ်
၁၈ ဗာလမြို့၊ ဗက်ဗာလမောင်မြို့၊– ယဟာဇမြို့၊
၁၉ ကေဒမုတ်မြို့၊ မေဖတ်မြို့၊– ကိရယသိမ်မြို့၊ စိဗ
မာမြို့၊ ချိုင့်တွင်တောင်ပေါ်မှာရှိသော ဇာရက်
၂၀ ရှာဟာမြို့၊– ဗက်ပေဂုရမြို့၊ အာဇုတ်ပိသကာ
၂၁ မြို့၊ ဗက်ယေရှိမုတ်မြို့၊– လွင်ပြင်ဠ်ရှိသမျှသော
မြို့တို့နှင့်တကွ၊ ဟေရှဘုန်မြို့ဠ်မင်းပြုရသော
အာမောရိရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်၏နိုင်ငံတရှောက်လုံး
ကို ပေးသတည်း။ ထိုရှင်ဘုရင်ကိုငင်း၊ ထိုရှင်ဘု
ရင်ချီးမြှောက်၍ သူပြည်ဠ်နေသောမိဒျန်မင်းကြီး
ငါးပါး၊ ဧဝိ၊ ရေကင်၊ ဇုရ၊ ဟုရ၊ ရေဘာတို့ကိုငင်း၊
၂၂ မောရှေသည် လုပ်ကြံလေ၏။– ပရောဖက်လုပ်
သော ဗောရသားဗာလမ်ကိုလည်း၊ အသေခံရ
သောသူတို့နှင့်ရော၍ ကြသရေလလူတို့သည်
၂၃ ထားနှင့်ကွပ်မျက်ကြ၏။– ရှဗင်အမျိုးသားနေရာ
အပိုင်းအခြားကား၊ ယော်ဒန်မြစ်နှင့် မြစ်ကမ်းပါး
တည်း။ ဤရွေ့ကား၊ ရှဗင်အမျိုးသား အဆွေအ
မျိုးအလိုက် အမွေခံရသော မြို့ရွာများပေတည်း။

၂၄ မောရှေသည် ဂဒ်အမျိုးသား အဆွေအမျိုးအ
သီးအသီးတို့အား အမွေပေးသော ပြည်များဟူမူ
၂၅ ကား၊– ယာဇာမြို့မှစ၍ ဂိလဒ်မြို့ရှိသမျှတို့နှင့်တ
ကွ၊ ရဗ္ဗာမြို့ရှေ့ဠ်ရှိသော အာရော်မြို့တိုင်အောင်
၂၆ အမ္မုန်ပြည်တဝက်၊– ဟေရှဘုန်မြို့မှစ၍ ရာ
မတ်မိဇပါမြို့၊ ဗေတောနိမ်မြို့တိုင်အောင်ငင်း၊ မ
ဟာနိမ်မြို့မှစ၍ ဒေဗီရမြို့နယ်တိုင်အောင်ငင်း
၂၇ ပါသောပြည်၊– ချိုင့်ဠ်လည်း၊ ဗေသာရံမြို့၊ ဗက်နိ
မရမြို့၊ သုကုတ်မြို့၊ ဇာဖုန်မြို့အစရှိသော ယော်
ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက် ယော်ဒန်မြစ်အပိုင်းအခြား၊
ဂနေ်သရက်အိုင်နားတိုင်အောင်၊ ဟေရှဘုန်ရှင်
ဘုရင်ရှိဟုန်ပိုင်သော နိုင်ငံကျန်ကြွင်းသမျှကို
၂၈ ပေးသတည်း။– ဤရွေ့ကား၊ ဂဒ်အမျိုးသား အ
ဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရသော မြို့ရွာများပေ
တည်း။

၂၉ မောရှေသည် မနာရှေအမျိုးတဝက်အားအ
မွေပေး၍၊ မနာရှေအမျိုးသားတဝက်သည် အ
ဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရသော ပြည်များဟူမူ
၃၀ ကား၊– မဟာနိမ်မြို့မှစ၍ ဗာရှန်ပြည်တည်းဟူ
သော ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃ၏ နိုင်ငံတရှောက်
လုံး၊ ဗာရှန်ပြည်ဠ်ပါသော ယာဣရမြို့ခြောက်
၃၁ ဆယ်ကို အမွေခံရသတည်း။– ဂိလဒ်ပြည်တ
ဝက်၊ ဗာရှန်ပြည်ဠ် ဩဃ၏နိုင်ငံအဝင်၊ အာရှတ
ရုတ်မြို့နှင့် ဧဒြေမြို့တို့ကို မနာရှေသား မာခိရ၏
သားမြေးတဝက် အဆွေအမျိုးအလိုက် ပိုင်ရကြ
၃၂ ၏။– ဤရွေ့ကား၊ မောရှေသည် ယော်ဒန်မြစ်အ
ရှေ့၊ ယေရိခေါမြို့တဘက်၊ မောဘလွင်ပြင်ဠ် အ
၃၃ မွေဝေဖန်သောပြည်များပေတည်း။– လေဝိအ

မျိုးအား အမွေကိုမပေး။ ကလသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း သူတို့အမွေဖြစ်တော်မူသတည်း။

၁၄

၁ ခါနာန်ပြည်၌လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာ၊ နန်၏သားယောရှုအစရှိသော ကလသရေလအမျိုးအနွယ်တို့၌ မင်းဖြစ်သောသူတို့သည် အမွေဝေဖန်၍ ကလသရေလ အမျိုးသားတို့သည် အ
၂ မွေခံရကြ၏။- ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအား ဖြင့် မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ကလသရေလအမျိုးကိုးမျိုးနှင့် တဝက်တို့သည် စာရေးတံပြား၌ အမွေခံရကြ၏။- မောရှေသည် ကလသရေလအမျိုးနှစ်မျိုးနှင့် တဝက်တို့အား၊ ယော်ဒန်မြစ်အ
၃ ရှေ့ဘက်၌ အမွေပေးနှင့်ပြီ။ လေဝိသားတို့အား အခြားသောအမျိုးနှင့် ရော၍ အမွေမပေး။-
၄ ယောသပ်အမျိုးသားတို့သည် မနာရှေအမျိုး၊ ဧဖရိမ်အမျိုး နှစ်မျိုးဖြစ်၍၊ လေဝိသားတို့နေစရာ
၅ မြို့၊ သူတို့တိရစ္ဆာန်နှင့် ဥစ္စာကိုထားစရာမြို့နယ်မှတပါး အခြားသောမြေကို မပေး။- မောရှေအား ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ကလသရေလအမျိုးသားတို့သည်ပြု၍ မြေကိုဝေဖန်ကြ၏။

၆ ထိုအခါ ယုဒအမျိုးသားတို့သည်၊ ဂိလဂါလမြို့၌ ယောရှုထံသို့လာ၍၊ ကေနက်အမျိုး ယေဖုန္နာ၏သားကာလက်က၊ ထာဝရဘုရားသည် ကာဒေရှဗာနာအရပ်၌ ကိုယ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ်ကိုရည်ဆောင်၍၊ ဘုရားသခင်၏လူမောရှေအား
၇ မိန့်တော်မူသောစကားကို ကိုယ်တော်သိပါ၏။- ဤပြည်ကိုစူးစမ်းစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်၏ကျွန် မောရှေသည် အကျွန်ုပ်ကို ကာဒေရှဗာနာအရပ်မှ စေလွှတ်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်သည် အသက်လေးဆယ်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်စိတ်ထင်သည်အတိုင်း ပြန်ကြားလျှောက်ထားပါ
၈ ၏။- အကျွန်ုပ်နှင့်အတူသွားသော ညီအစ်ကိုတို့သည်၊ လူများစိတ်ပျက်စရာကို ပြုသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝ
၉ ရဘုရားနောက်တော်သို့ လုံးလုံးလိုက်ပါ၏။- ထို နေ့ရက်၌ မောရှေက၊ သင်သည် ငါ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့ လုံးလုံးလိုက်သောကြောင့်၊ အကယ်၍ သင်နင်းပြီးသောမြေသည် အစဉ်အဆက် သင်၏အမွေ၊ သင်၏သားမြေးတို့၏အမွေ ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု ကျိန်ဆိုလေ
၁၀ ၏။- ကလသရေလအမျိုးသည် တောင်၌လှည့်လည်စဉ်အခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသို့မောရှေအား မိန့်တော်မူသောနေ့မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ အနှစ်လေးဆယ်ငါးနှစ်ပတ်လုံး အကျွန်ုပ်အသက်ကို ရှင်စေတော်မူသဖြင့်၊ ယနေ့မှာ အကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှစ်ဆယ်
၁၁ ငါးနှစ်ရှိပါပြီ။- သို့ရာတွင် မောရှေစေလွှတ်သောနေ့၌ ခွန်အားရှိသကဲ့သို့ ယနေ့၌ရှိပါ၏။ ထိုအခါ ထွက်ဝင်ခြင်းအမှု၊ စစ်တိုက်ခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့ ယခုလည်း
၁၂ တတ်စွမ်းနိုင်ပါ၏။- သို့ဖြစ်၍ ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော ဤတောင်ကို အကျွန်ုပ်အားပေးပါ။ ဤတောင်ပေါ်မှာ အာနကလူရှိကြောင်းကိုလည်း၊ ကြီးမားခိုင်ခံ့သောမြို့တို့နှင့် ပြည့်စုံကြောင်းကိုလည်း၊ ထိုနေ့၌ ကိုယ်တော်သည်ကြားရပြီ။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်နှင့် အတူရှိတော်မူလျှင်၊ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ထိုသူတို့ကိုနှင်ထုတ်ခြင်းငှါ အ
၁၃ ကျွန်ုပ်တတ်စွမ်းနိုင်ပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။- ၁၄ ထိုအခါ ယောရှုသည် ကောင်းကြီးပေး၏။ ဟေဗြိန်ပြည်ကိုလည်း၊ ယေဖုန္နာ၏သားကာလက် အမွေခံစရာဘို့ အပ်ပေးလေ၏။- သို့ဖြစ်၍ ကေ
၁၅ နက်အမျိုး ယေဖုန္နာ၏သားကာလက်သည်၊ ကလသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ လုံးလုံးလိုက်သောကြောင့်၊ ဟေဗြိန်ပြည်သည် ယနေ့တိုင်အောင် ကာလက်
၁၆ ၏အမွေမြေဖြစ်သတည်း။- ဟေဗြိန်မြို့သည် အထက်က ကိရထသဘအမည်ရှိ၏။ အဘသည် အာနကအမျိုးသားတို့တွင်လူကြီးဖြစ်၏။ ထိုအခါ တပြည်လုံးစစ်ငြိမ်းလေ၏။

၁၅

၁ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံပြား၌ အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရသောမြေဟူမူကား၊ တောင်မျက်နှာ၌ ဧဒုံပြည်နယ်နှင့် နီးစပ်လျက်၊ တေမန်ပြည်စွန်းမုစ၍ ဇိနတောဖြစ်သော၊-
၂ တောင်ဘက်အပိုင်းအခြားသည် သောဒုံအိုင်၌
၃ တောင်အကွေ့မှထွက်၍၊- တောင်မျက်နှာနား၊ အကရဗ္ဗိမ်ကုန်းကိုရောက်လျက် ဇိနရွာသို့ ရောက်လေ၏။ တဖန် တောင်မျက်နှာနား၊ ကာဒေရှဗာနာရွာ၊ ဟေဇရုန်ရွာ၊ အာဒါရွာ၊ ကာကာ
၄ ရွာ၊- အဇမုန်ရွာကိုရောက်သဖြင့် အဲဂုတ္တုချောင်း
၅ သို့လိုက်၍ ပင်လယ်၌ဆုံးလေ၏။- အရှေ့ဘက်၌ သောဒုံအိုင်သည် ယော်ဒန်မြစ်ဝတိုင်အောင် အရှေ့အပိုင်းအခြားဖြစ်၏။ မြောက်ဘက်အပိုင်း

အခြားသည် ယော်ဒန်မြစ်သို့ဆင်းရာ သောဒုံ
၆ အိုင်ကွေ့မှထွက်၍။– ဗေသောဂလရွာသို့ငင်း၊
ဗေသရာဗရွာ မြောက်နားမှာရှောက်လျက် ရုဗင်
သားဗော်ဟန်၏ ကျောက်သို့ငင်း ရောက်လေ
၇ ၏။– အာခေါ်ချိုင့်မြောက်ဘက်မှထွက်၍ ဒေဗိရ
ရွာသို့ငင်း၊ မြစ်တောင်ဘက် အဒုမ္မိမ်ကုန်းရှေ့၌ရှိ
သော ဂိလဂါလမြို့သို့ငင်း ရောက်ပြီးမှ၊ အင်ရှေ
မက်အိုင်၊ အရှေ်ဂေလရွာလမ်းသို့ လိုက်လျက်၊–
၈ ဟိန်နုံသား၏ချိုင့်နား ယေရုရှလင်မြို့ရာ ယေဗု
သိအရပ် တောင်ဘက်နားမှာရှောက်၍ ဟိန်နုံချိုင့်
အနောက်၊ ရေဖိမ်ချိုင့်မြောက်ဘက်၌ရှိသော
၉ တောင်ပေါ်သို့တက်လေ၏။– ထိုတောင်ပေါ်မှ
ဆင်းပြန်၍၊ နေဖတောစမ်းရေတွင်းကို ရှောက်
သဖြင့် ဇဖရုန်တောင်နှင့်ဆိုင်သော မြို့များသို့
ငင်း၊ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့ရာ ဗာလာမြို့သို့ငင်း၊–
၁၀ ဗာလာမြို့ အနောက်ဘက်နားမှာရှောက်လျက်
စိရတောင်သို့ငင်း၊ ခေသလုန်တောင်တည်းဟူ
သော ယာရိမ်တောင် မြောက်ဘက်နားမှာ
ရှောက်လျက် ဗက်ရှေမက်မြို့၊ တိမနာမြို့သို့
၁၁ ငင်း၊– ဧကြုန်မြို့ မြောက်ဘက်နားမှာရှောက်
လျက် ရိုကြုန်ရွာသို့ငင်း၊ ဗာလာတောင်သို့ငင်း၊
ယာဗနေလရွာသို့ငင်း၊ ရောက်၍ ပင်လယ်၌ဆုံး
၁၂ လေ၏။– အနောက်ဘက်၌ ပင်လယ်ကြီးနှင့် ပင်
လယ်ကမ်းပါးသည် အနောက်အပိုင်းအခြားဖြစ်
၏။ ဤရွေ့ကား ယုဒအမျိုးသား အဆွေအမျိုးအ
လိုက် နေရာပြည်နယ် အပိုင်းအခြားဖြစ်သ
တည်း။

၁၃ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊
ယောရှုသည် ယုဒအမျိုးသားတို့တွင် ယေဖုန္နေ၏
သား ကာလက်အား ဟေဗြုန်မြို့တည်းဟူသော
အာနကအဘ အာဘ၏မြို့ကို ချပေးလေ၏။–
၁၄ ထိုမြို့ထဲက ကာလက်သည် အာနကသားသုံး
ယောက်၊ ရှေရဲ၊ အဟိမန်၊ တာလမဲတို့ကိုနှင်
၁၅ ထုတ်သောနောက်၊– ကိရယသေဖာအမည်
ဟောင်းရှိသော ဒေဗိရမြို့သားတို့ရှိရာသို့ တဖန်
၁၆ ချီသွား၍၊– ကိရယသေဖာမြို့ကို တိုက်ယူလုပ်
ကြံသောသူအား ငါသည်သမီးအာခသကို ပေး
၁၇ စားမည်ဟုဆိုလျှင်၊– ကာလက်ညီ ကေနတ်၏
သားဩသံယေလသည် ထိုမြို့ကိုတိုက်ယူ၍ ကာ
လက်သည် သမီးအာခသကို သူ့အားပေးစားလေ
၁၈ ၏။– ထိုမိန်းမသည် ခရီးသွားစဉ်အခါ၊ လယ်တ
ကွက်ကို အဘ၌တောင်းခြင်းငှါ လင်နှင့်တိုင်ပင်
ပြီးမှ မြည်းပေါ်ကဆင်းလေ၏။ အဘကာလက်
၁၉ က အဘယ်အလိုရှိသနည်းဟုမေးလျှင်၊– သမီး
က ကောင်းကြီးပေးစေချင်ပါ၏။ ကိုယ်တော်
သည် တောင်မျက်နှာအရပ်ကို ပေးပါပြီ။ စမ်းရေ
တွင်းတို့ကိုလည်း ပေးတော်မူပါဦးဟုတောင်း
သည်အတိုင်း အဘသည် အထက်စမ်းရေတွင်း၊
၂၀ အောက်စမ်းရေတွင်းတို့ကိုပေးလေ၏။– ဤရွေ့
ကား၊ ယုဒအမျိုးသား အဆွေအမျိုးအလိုက် ခံရ
သောအမွေမြေ ဖြစ်သတည်း။

၂၁ ယုဒအမျိုးသားပိုင်သော မြို့များဟူမူကား၊ ဧ
ဒုံပြည်နှင့်နီးစပ်သော တောင်ပိုင်း၌ ကပ်ဇေလ
၂၂ မြို့၊ ဧဒေရမြို့၊ ယာဂုရမြို့၊– ကိနမြို့၊ ဒိမောန
၂၃ မြို့၊ အာဒဒါမြို့၊– ကေဒေရမြို့၊ ဟာဇော်မြို့၊ ဣ
၂၄ သနန်မြို့၊– ဇိဖမြို့၊ တေလင်မြို့၊ ဗာလုတ်မြို့၊–
၂၅ ဟာဇော်မြို့သစ်၊ ဟာဇော်မြို့ဟောင်းတည်းဟူ
၂၆ သော ဟေဇရုန်မြို့၊– အာမန်မြို့၊ ရေမမြို့၊ မော
၂၇ လဒမြို့၊– ဟာဇာဂဒ္ဒါမြို့၊ ဟေရှုမုန်မြို့၊ ဗက်ပါ
၂၈ လက်မြို့၊– ဟာဇာရွာလမြို့၊ ဗေရရှေဘာမြို့၊
၂၉ ဗိဇွေသယာမြို့၊– ဗာလာမြို့၊ ဣအိမ်မြို့၊ အာ
၃၀ ဧင်မြို့၊– ဇလတောလဒ်မြို့၊ ခေသိလမြို့၊ ဟော
၃၁ မာမြို့၊– ဇိကလတ်မြို့၊ မာဒမန္နာမြို့၊ သံသန္နာ
၃၂ မြို့၊– လေဗောက်မြို့၊ ရိုလဟိမ်မြို့၊ အအိန်မြို့၊
ရိမ္မုန်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ဖြို့ပေါင်းကား သုံးဆယ်
၃၃ ခြောက်မြို့တည်း။– ချိုင့်၌လည်း ဧရုတောလ
၃၄ မြို့၊ ဇောရာမြို့၊ အာရှနာမြို့၊– ဇာနောမြို့၊
၃၅ အင်္ကန်မ်မြို့၊ တာပွါမြို့၊ ဧနမြို့၊– ယာမုတ်မြို့၊ အ
၃၆ ဒုလံမြို့၊ စောခေါမြို့၊ အဇေကာမြို့၊– ရာရိမ်မြို့၊
အဒိသိမ်မြို့၊ ဂဒေရမြို့၊ ဂဒေရောသိမ်မြို့၊ ရွာနှင့်
၃၇ တကွ ဖြို့ပေါင်းကား၊ ဆယ်ငါးမြို့တည်း။– ထိုမှ
၃၈ တပါး၊ ဇေနန်မြို့၊ ဟဒါရှမြို့၊ မိဂဒလဂဒ်မြို့၊– ဒိ
၃၉ လန်မြို့၊ မိဇပါမြို့၊ ယောကသေလမြို့၊– လာခိရ
၄၀ မြို့၊ ဗောဇကတ်မြို့၊ ဧကလုန်မြို့၊– ကဗ္ဗုန်မြို့၊
၄၁ လာမံမြို့၊ ကိသလိတ်မြို့၊– ဂဒေရုတ်မြို့၊ ဗက်ဒါ
ဂုန်မြို့၊ နေမမြို့၊ မက္ကဒါမြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်
၄၂ ခြောက်မြို့တည်း။– ထိုမှတပါး၊ လိဗနမြို့၊ ဧသာ
၄၃ မြို့၊ အာရှန်မြို့၊– ယိဖတမြို့၊ အာရှနာမြို့၊ နေ
၄၄ ဇိဝ်မြို့၊– ကိလမြို့၊ အောခဇိဝ်မြို့၊ မရေရှမြို့၊ ရွာ
၄၅ နှင့်တကွ ကိုးမြို့တည်း။– ထိုမှတပါး၊ ဧကြုန်မြို့
၄၆ နှင့်သူဆိုင်သော မြို့ရွာများ၊– ဧကြုန်မြို့မှစ၍
ပင်လယ်တိုင်အောင်၊ အာဇုတ်မြို့နှင့်နီးစပ်သော
၄၇ မြို့ရွာများ၊– အာဇုတ်မြို့နှင့် သူဆိုင်သော မြို့ရွာ
များ၊ အဲဂုတ္တုမြစ်၊ ပင်လယ်ကြီး၊ ပင်လယ်ကမ်း
ပါးတိုင်အောင်၊ ဂါဇမြို့နှင့် သူဆိုင်သော မြို့ရွာ
၄၈ များ၊– တောင်ပေါ်၌လည်း၊ ရှမိရမြို့၊ ယတ္တိရမြို့၊

၄၉ စောခေါ်မြို့၊- ဒန္ရမြို့၊ ဒေဗိရမြို့တည်းဟူသော၊
၅၀ ကိရယသန္နမြို့၊- အာနပ်မြို့၊ ဧရှတမောမြို့၊
၅၁ အာနိမ်မြို့၊- ဂေါရှင်မြို့၊ ဟောလုန်မြို့၊ ဂိလော
၅၂ မြို့၊ ရွာနှင့် တကွဆယ်တမြို့တည်း။- အာရပ်
၅၃ မြို့၊ ဒုမာမြို့၊ ဧရှန်မြို့၊- ယာနုံမြို့၊ ဗက်တာပွါ
၅၄ မြို့၊ အာဖက်မြို့၊- ဟုန္တမြို့၊ ဟေဗြုန်မြို့တည်း
ဟူသော ကိရယသာဘမြို့၊ ဓိအောရမြို့၊ ရွာနှင့်
၅၅ တကွ ကိုးမြို့တည်း။- မောင်မြို့၊ ကရမေလမြို့၊
၅၆ ဇိဖမြို့၊ ယုတ္တမြို့၊- ယေဇရေလမြို့၊ ယောကဒံ
၅၇ မြို့၊ ဇာနောမြို့၊- ကတ္တနမြို့၊ ဂိဘာမြို့၊ တိမန
၅၈ မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်မြို့တည်း။- ဟာလဟုလ
၅၉ မြို့၊ ဗက်ဇုရမြို့၊ ဂေဒေါ်မြို့၊- မာရပ်မြို့၊ ဗေသ
နုတ်မြို့၊ ဧလတေကုန်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွခြောက်
၆၀ မြို့တည်း။- ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့တည်းဟူသော
ကိရယတ်ဗာလမြို့၊ ရဗ္ဗာမြို့၊ ရွာနှင့်တကွ နှစ်
၆၁ မြို့တည်း။- တောဠိလည်း၊ ဗေသရာဗမြို့၊ မိဒ္ဒိန်
၆၂ မြို့၊ သေကာဂမြို့၊- နိဗရှန်မြို့၊ မေလက်မြို့၊
အင်္ဂေဒိမြို့၊ ရွာနှင့်တကွခြောက်မြို့တည်း။-
၆၃ ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော ယေဗုသိလူတို့ကို
ကား၊ ယုဒအမျိုးသားတို့သည်မနုတ်ထုတ်နိုင်ဘဲ
သူတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင် ယုဒအမျိုးသားတို့
နှင့်အတူ ယေရုရှလင်မြို့၌ နေကြသတည်း။

၁၆

၁ ယောသပ်အမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံပြူ၍
အမွေခံရသောမြေ အပိုင်းအခြားသည် ယေဂန်
မြစ်နား၊ ယေရိခေါမြို့အရှေ့၊ ယေရိခေါအိုင်မှ
ထွက်၍ တောလမ်းသို့လိုက်လျက်၊ ဗေသလ
၂ တောင်တရှောက်လုံးသွားသဖြင့်၊- ဗေသလလုဇ
မြို့သို့ဝင်း၊ အာခိအတရုတ်မြို့သို့ဝင်း၊ အနောက်
မျက်နှာ၌ ယာဖလေတိမြို့သို့ဝင်း၊ အောက်ဗက်
ဟောရုန်မြို့သို့ဝင်း၊ ဂေဇာမြို့သို့ဝင်း ရောက်၍
၄ ပင်လယ်၌ဆုံးလေ၏။- ထိုသို့ ယောသပ်၏သား
မနာရှေနှင့် ဧဖရိမ်တို့သည် အမွေခံရကြ၏။
၅ ဧဖရိမ်အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအ
လိုက်နေသော မြေအပိုင်းအခြားသည်၊ အရှေ့
ဘက်၌ အတရုတ်အဒ္ဒါမြို့မှ အထက်ဗက်ဟော
၆ ရုန်မြို့သို့ လိုက်၍၊- မြောက်မျက်နှာ၌ ပင်လယ်
နား၊ မိတ်မေသမြို့သို့ထွက်၏။ တဖန် အရှေ့သို့
မျက် နှာပြု၍ တာနတ်ရှိလောမြို့ အရှေ့မှာ
၇ ရှောက်လျက်၊- ယနောဟမြို့သို့ဝင်း၊ ယနောဟ
မြို့မှ အတရုတ်မြို့၊ နာရတ်မြို့၊ ယေရိခေါမြို့သို့
၈ ဝင်း ရောက်၍ ယော်ဒန်မြစ်၌ ဆုံးလေ၏။- တာ
ပွါမြို့မှ အနောက်သို့သွား၍ ကာနမြစ်သို့လိုက်
၉ လျက် ပင်လယ်၌ ဆုံးလေ၏။- ဤရွှေ့ကား၊ မ
နာရှေအမျိုးသားတို့ အမွေခံရသောမြေ၌ ဧဖရိမ်
အမျိုးသားတို့အဘို့ ခွဲထားသောမြို့များနှင့်တကွ
ဧဖရိမ်အမျိုးသား အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံ
၁၀ ရသောမြို့ရွာများ ဖြစ်သတည်း။- ဂေဇာမြို့၌နေ
သော ခါနနိလူတို့ကို မနုတ်ထုတ်ဘဲ သူတို့သည်
ယနေ့တိုင်အောင် ဧဖရိမ်အမျိုးသားတို့နှင့် အတူ
နေ၍ အခွန်ပေးရကြ၏။

၁၇

၁ ယောသပ်၏သားဦးမနာရှေအမျိုးသားတို့
သည် စာရေးတံပြူ၍ အမွေခံရသော မြေဟူမူ
ကား၊ မနာရှေ၏ သားတည်းဟူသော ဂိလဒ်၏
အဘ မာခိရသည် စစ်သူရဲဖြစ်၍၊ ဂိလဒ်ပြည်နှင့်
၂ ဗာရှန်ပြည်ကိုရ၏။- ယောသပ်၏သား မနာရှေ
၏သားယောကျ်ား အခြားတည်းဟူသော အဗျေ
ဇာသား၊ ဟေလက်သား၊ အသရေလသား၊ ရှေ
ခင်သား၊ ဟေဖာသား၊ ရှမိဒသားတို့သည် အဆွေ
၃ အမျိုးအလိုက်စာရေးတံပြူ၍ ရကြသေး၏။- သို့
ရာတွင် မနာရှေ၊ မာခိရ၊ ဂိလဒ်၊ ဟေဖာတို့မှ
ဆင်းသက်သော ဧလောဖဒ်၌ သားယောကျ်ားမ
ရှိ၊ သမီးသက်သက်သာ ရှိ၏။ သူ၏သမီးတို့အ
မည်ကား၊ မာလာ၊ နောအာ၊ ဟောဂလာ၊ မိလ
၄ ကာ၊ တိရဇာတည်း။- ထိုမိန်းမတို့သည် ယဇ်ပု
ရောဟိတ်ဧလာဇာ၊ နုန်၏သားယောရှု၊ မင်းများ
ရှေ့သို့ ချဉ်းကပ်၍ အကျွန်ုပ်တို့ပေါက်ဘော်နှင့်
အတူ အမွေခံရသောအခွင့်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား
ပေးစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေကိုမှာ
ထားတော်မူပြီဟု လျှောက်၍၊ ထာဝရဘုရား မှာ
ထားတော်မူသည်အတိုင်း သူတို့အဘ၏ညီအစ်
ကိုတို့နှင့်အတူ အမွေခံရသောအခွင့်ကို ပေး၏။-
၅ ထိုသို့ မနာရှေ၏သမီးတို့သည် သားတို့နှင့်အတူ
၆ အမွေကိုခံရ၍၊ မနာရှေ၏သားအချို့တို့သည် ဂိ
လဒ်ပြည်ကို ရသောကြောင့်၊ ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့
ဘက် ဂိလဒ်ပြည်နှင့် ဗာရှန်ပြည်မှတပါး၊ မနာ
ရှေအမျိုးသည် ဆယ်ဘို့ကို ရသေး၏။
၇ မနာရှေခရိုင်အပိုင်းအခြားသည် အာရှာခရိုင်
မှ ရှေခင်မြို့ရှေ့တွင်ရှိသော မိတ်မေသမြို့သို့
သွား၍ လက်ျာဘက်၌ အင်တာပွါမြို့သို့ လိုက်
၈ လေ၏။- တာပွါမြို့နယ်ကို မနာရှေပိုင်သော်
လည်း၊ မနာရှေခရိုင်စွန်းမှာရှိသော တာပွါမြို့ကို
၉ ဧဖရိမ်သားတို့သည် ပိုင်ကြ၏။- တဖန် အပိုင်းအ
ခြားသည် ကာနမြစ်တောင်ဘက်သို့လိုက်၍၊ မ
နာရှေမြို့တို့တွင် ဧဖရိမ်မြို့အချို့ပါသော်လည်း၊

မြစ်မြောက်ဘက်မြေသည် မနာရှေမြေဖြစ်၍
၁၀ ပင်လယ်၌ဆုံးလေ၏။– တောင်ဘက်၌ ဇဖရိမ်
မြေ၊ မြောက်ဘက်၌ မနာရှေမြေဖြစ်လျက်၊ ပင်
လယ်ကန့်ကွက်၍ မြောက်ဘက်၌ အာရှာခရိုင်၊
၁၁ အရှေ့ဘက်၌ ဣသခါခရိုင်ရှိ၏။– ထိုခရိုင်၌ မ
နာရှေအမျိုးရသော ပြည်သုံးပြည်ဟူမူကား၊
ဗက်ရှန်မြို့နှင့် သူ့မြို့ရွာများ၊ ဣဗလံမြို့နှင့် သူ့
မြို့ရွာများ၊ ဒေါရမြို့နှင့် သူ့မြို့ရွာများ၊ အဒေါရ
မြို့နှင့် သူ့မြို့ရွာများ၊ တာနကဲမြို့နှင့် သူ့မြို့ရွာ
များ၊ မေဂိဒ္ဒေါမြို့နှင့် သူ့မြို့ရွာများတို့ကို ရသေး
၁၂ ၏။– သို့ရာတွင် မနာရှေအမျိုးသားတို့သည် ထို
မြို့တို့ကိုမသိမ်းမယူနိုင်ဘဲ၊ ခါနနိလူတို့သည် ထို
၁၃ အရပ်၌ အနိုင်နေကြ၏။– ဣသရေလလူတို့
သည် အားတိုးပွါးသောအခါ၊ ထိုခါနနိလူတို့ကို
အကုန်အစင်မနှင်ထုတ်ဘဲ အခွန်ပေးစေကြ၏။
၁၄ ယောသပ်အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်
တို့သည် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ကောင်း
ကြီးမင်္ဂလာကိုခံရသဖြင့် အမျိုးကြီးဖြစ်၍၊ ကိုယ်
တော်သည် တဘို့တခရိုင်တည်းကိုသာ အဘယ်
ကြောင့်ပေးပါသနည်းဟု ယောရှုအားမေးလျှောက်
၁၅ ကြသော်၊– ယောရှုက၊ သင်တို့သည်အမျိုးကြီး
ဖြစ်၍ ဇဖရိမ်တောင်ကျဉ်းမြောင်းလျှင်၊ တောအ
ရပ်သို့သွား၍ ဖေရိဇိပြည်၊ ရေဖိမ်ပြည်၌ ခုတ်လှဲ
၁၆ ကြလော့ဟု ပြန်ပြော၏။– ယောသပ်အမျိုးသား
တို့ကလည်း၊ ဇဖရိမ်တောင်သည် အကျွန်ုပ်တို့အ
ဘို့ မလောက်ပါ။ ချိုင့်အရပ် ဗက်ရှန်မြို့ရွာတို့၌
၎င်း၊ ယေဇရေလချိုင့်၌၎င်းနေသော ခါနနိလူအ
ပေါင်းတို့သည် သံရထားနှင့် ပြည့်စုံပါသည်ဟု
၁၇ လျှောက်ပြန်လျှင်၊– ယောရှုက၊ သင်တို့သည် အ
မျိုးကြီးဖြစ်၍ ခွန်အားကြီးသောကြောင့်၊ တဘို့
၁၈ တည်းကိုသာ မယူရ။– တောင်သည်လည်း သင်
တို့အဘို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သစ်ပင်များလျှင် ခုတ်လှဲ
ရမည်။ ထွက်ရာလမ်းတို့သည်လည်း သင်တို့အ
ဘို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ခါနနိလူတို့သည် ခွန်အားကြီး
၍ သံရထားနှင့် ပြည့်စုံသော်လည်း၊ သူတို့ကို နှင်
ထုတ်ကြလိမ့်မည်ဟု ဇဖရိမ်အမျိုး၊ မနာရှေအ
မျိုးတည်းဟူသော ယောသပ်အမျိုးသားတို့အား
ပြောဆို၏။

၁၈

၁ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်၊
ရိလောမြို့မှာစည်းဝေး၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ
တဲတော်ကို တည်ထောင်ကြ၏။ သူတို့ရှေ့မှာ တ
၂ ပြည်လုံးနှိမ့်ချလျက်ရှိ၏။– ထိုအခါ ဣသရေလ
အမျိုးခုနစ်မျိုးတို့သည်၊ အမွေမြေကိုမခံရသေး
သည်ဖြစ်၍၊– ယောရှုက၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများ၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသောမြေ
ကို သင်တို့သည် မသိမ်းမယူဘဲ အဘယ်မျှကာ
၄ လပတ်လုံး နေကြလိမ့်မည်နည်း။– သင်တို့တွင်
အမျိုးတမျိုးလျှင် လူသုံးယောက်စီရွေးကောက်
၍ ငါစေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် တပြည်လုံးသို့
ထသွား၍ အမွေခံသင့်သည်အတိုင်း ရေးသားပြီး
၅ မှ ငါထံသို့ပြန်လာရကြမည်။– သူတို့သည် ပြည်
ကို ခုနစ်ပိုင်းပိုင်းခြားရကြမည်။ ယုဒအမျိုးသည်
တောင်ဘက်မိမိနေရာ၌ နေရမည်။ ယောသပ်အ
မျိုးသည် မြောက်ဘက်မိမိနေရာ၌ နေရမည်။–
၆ ပြည်ကို ခုနစ်ပိုင်းပိုင်းခြားပြီးမှ၊ ပြည်ပုံကို ငါထံ
သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ သင်တို့အဘို့ စာရေးတံပြုမည်။–
၇ လေဝိသားတို့သည် သင်တို့နှင့်ရော၍ အဘို့ကိုမ
ယူရ။ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ
သည် သူတို့အမွေဖြစ်၏။ ဂဒ်အမျိုး၊ ရုဗင်အမျိုး၊
မနာရှေအမျိုး တဝက်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်အ
ရှေ့ဘက် ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေပေး
သည်အတိုင်း၊ အမွေမြေကိုခံယူကြပြီဟု ဣသ
၈ ရေလလူတို့အား ပြောဆို၏။– ထိုလူတို့သည် ထ
၍သွားသဖြင့်၊ ယောရှုကလည်း၊ တပြည်လုံးသို့
ရှောက်၍ရေးသားပြီးလျှင် ငါထံသို့ပြန်လာကြ
လော့။ ရိလောမြို့မှာ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
သင်တို့အဘို့ စာရေးတံပြုမည်ဟု ပြည်ပုံကို ရေး
သားခြင်းငှါ သွားသောသူတို့ကို မှာထားသည်နှင့်
၉ အညီ၊– သူတို့သည် တပြည်လုံးသို့ ရှောက်သွား
သဖြင့်၊ မြို့ရွာရှိသည်အတိုင်း စာ၌ခုနစ်ပိုင်းပိုင်း
၍ ရေးသားပြီးမှ ယောရှုနေရာ ရိလောတပ်သို့
၁၀ ရောက်လာကြ၏။– ယောရှုသည် ရိလောမြို့မှာ
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စာရေးတံပြု၍ ဣသ
ရေလအမျိုးသားအသီးအသီးတို့အား မြေကိုပိုင်း
ခြားလေ၏။
၁၁ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံပြု၍
အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသောမြေသည် ယုဒအ
မျိုးသားတို့နှင့် ယောသပ်အမျိုးသားတို့စပ်ကြား
၁၂ မှာကျ၏။– မြေအပိုင်းအခြားသည် မြောက်မျက်
နှာ၌ ယော်ဒန်မြစ်မှထွက်၍ ယေရိခေါမြို့
မြောက်ဘက်နား၌၎င်း၊ အနောက်ဘက် တောင်
ပေါ်၌၎င်း ရှောက်လျက် ဗေသဝင်တောသို့ထွက်
၁၃ သွား၏။– တဖန် တောင်မျက်နှာသို့သွား၍ ဗေ
သလလုဇမြို့နား၌ ရှောက်သဖြင့်၊ အောက်ဗက်

ဟောရှန်မြို့ တောင်ဘက်မှာရှိသော တောင်ခြေ
၁၄ ရင်း အတရုတ်အဒ္ဒါမြို့သို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊- ထို
တောင်မှထွက်၍ အိုင်တောင်ကွေ့ကို ဝိုင်းသ
ဖြင့်၊ ယုဒအမျိုးသားနေသော ကိရယတ်ယာရိမ်
မြို့တည်းဟူသော ကိရယတ်ဗာလမြို့သို့ ထွက်
သွား၏။ ဤရွှေ့ကား အနောက်ဘက်အပိုင်းအ
၁၅ ခြားတည်း။- တောင်ဘက်အပိုင်းအခြားသည်
ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့စွန်းမှ အနောက်ဘက်နှာ၌
၁၆ နေဖတောရေတွင်းသို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊- ဟိန်နှ
သား၏ချိုင့်ရှေ့မှာ၊ ရေဖိမ်ချိုင့်မြောက်ဘက်၌ရှိ
သော တောင်ခြေရင်းသို့လာ၍ ယေဗုသိမြို့
တောင်ဘက် ဟိန်နှံချိုင့်သို့ငင်း၊ အရှေ်ာဂေလရွာ
၁၇ သို့ငင်း၊- မြောက်ဘက်နှာ၌ အင်ရှေမက်ရွာသို့
ငင်း၊ အဒုမ္မိမ်ကုန်းတဘက် ဂေလိလုတ်ရွာသို့
ငင်း၊ ရုဗင်သားဗောဟန်၏ ကျောက်သို့ငင်း
၁၈ ရောက်လေ၏။- တဖန် အရာဗမြို့ မြောက်မျက်
နှာတဘက် လွင်ပြင်နားမှာရှောက်၍ အရာဗမြို့
၁၉ သို့ရောက်သဖြင့်၊- ဗက်ဟောဂလမြို့ မြောက်
ဘက်နားမှာရှောက်၍ သောဒုံအိုင်မြောက်ကွေ့၊
ယော်ဒန်မြစ်ဝ၌ ဆုံးလေ၏။ ဤရွှေ့ကား
၂၀ တောင်ဘက်အပိုင်းအခြားတည်း။- ယော်ဒန်
မြစ်သည် အရှေ့ဘက်ပိုင်းခြားလျက်ရှိ၏။ ဤ
ရွှေ့ကား ဗယ်မိန်အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအ
မျိုးအလိုက် အမွေခံရသောမြေနယ် ဖြစ်သ
တည်း။
၂၁ ဗယ်မိန်အမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအ
လိုက်ရသော မြို့များဟူမူကား၊ ယေရိခေါမြို့၊
၂၂ ဗေသောဂလမြို့၊ ဧမကေ္ကဇဇ်မြို့၊- ဗေသရာဗ
၂၃ မြို့၊ ဗေမရိမ်မြို့၊ ဗေသလမြို့၊- အာဝိမ်မြို့၊ ပါရ
၂၄ မြို့၊ ဩဖရာမြို့၊- ဗေဖာဟာမောနဲမြို့၊ ဩဖနိမြို့၊
၂၅ ဂါဘမြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်နစ်မြို့တည်း။- ထိုမှ
၂၆ တပါး၊ ဂိဗောင်မြို့၊ ရာမမြို့၊ ဗေရုတ်မြို့၊- မိဇပေါ
၂၇ မြို့၊ ခေဖိရမြို့၊ မောဇေမြို့၊- ရေကင်မြို့၊ ကြာရပေ
၂၈ လမြို့၊ တာရလမြို့၊- ဇေလမြို့၊ ဧလဝ်မြို့၊ ယေ
ရုရှလင်မြို့တည်းဟူသော ယေဗုသိမြို့၊ ဂိဗတ်
မြို့၊ ကိရယတ်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်လေးမြို့
တည်း။ ဤရွှေ့ကား ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတို့
သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်ခံရသောအမွေတည်း။

၁၉

၁ ဒုတိယတကြိမ်စာရေးတံပြုး၍ ရိမောင်အ
မျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် ယုဒအ
၂ မွေမြေအတွင်း၌ အမွေခံရကြ၏။- သူတို့အမွေ
မြေ၌ရှိသော မြို့များဟူမူကား၊ ဗေရရှေဘာမြို့၊
၃ မောလဒါမြို့၊- ဟာဇာရွာလမြို့၊ ဗာလာမြို့၊ အာ
၄ ဇင်မြို့၊- ဧလတောလဒ်မြို့၊ ဗေသုလမြို့၊ ဟော
၅ မာမြို့၊- ဇိကလတ်မြို့၊ ဗက်မာကဗုတ်မြို့၊ ဟာ
၆ ဇာသုသမြို့၊- ဗက်လေဗောက်မြို့၊ ရှရုဟင်မြို့၊
၇ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်သုံးမြို့တည်း။- ထိုမှတပါး၊
အင်ရိမ္မွန်မြို့၊ တောခင်မြို့၊ ဧသောမြို့၊ အာရှန်
၈ မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ လေးမြို့တည်း။- ထိုမှတပါး
တောင်မျက်နှာ၌ ဗာလတ်ဗေရရာမတ်မြို့တိုင်
အောင် အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော မြို့ပတ်ဝန်းကျင်
ရွာရိုသမျှပါသတည်း။ ဤရွှေ့ကား ရိမောင်အ
မျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် ခံရသော
၉ အမွေတည်း။- ရိမောင်အမွေမြေသည် ယုဒအ
မျိုးသားခံသော အဘို့ထဲကနှုတ်ရ၏။ ယုဒအမျိုး
သားတို့အဘို့သည် ကြီးကျယ်သောကြောင့်၊ သူ
တို့အမွေမြေအတွင်း၌ ရိမောင်အမျိုးသားတို့
သည် အမွေခံရကြ၏။
၁၀ တတိယတကြိမ် စာရေးတံပြုး၍ ဇာဗုလုန်အ
မျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရ
ကြ၏။ သူတို့အမွေမြေအပိုင်းအခြားသည် စာ
၁၁ ရိုဒ်မြို့မှထွက်၍၊- အနောက်သို့သွားလျက် မရာ
လမြို့၊ ဒဗ္ဗရက်မြို့သို့ငင်း၊ ယောကနံမြို့ရှေ့မှာရှိ
၁၂ သော မြစ်သို့ငင်း ခိုလေ၏။- တဖန် စာရိုဒ်မြို့မှ
နေထွက်ရာအရှေ့မျက်နှာသို့လှည့်သဖြင့်၊ ခိသ
လုတ္တာဗော်မြို့၊ ဒါဗရတ်မြို့သို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊
၁၃ ယာဖျာမြို့သို့ တက်လေ၏။- ထိုမြို့မှစ၍ အရှေ့
ဘက်နားမှာလိုက်လျက်၊ ဂိတ္တာဟေဖာမြို့၊ အိတ္တ
ကာဇိန်မြို့၊ ရိမ္မုန်မေသောရေနေအာမြို့သို့ ရောက်
၁၄ လေ၏။- မြောက်ဘက်၌လည်းပိုင်းသဖြင့်၊ ဟန္နေ
သုန်မြို့သို့ရောက်၍ ယိဖသေလချိုင့်၌ ဆုံးလေ
၁၅ ၏။- ထိုမှတပါး၊ ကတ္တာတ်မြို့၊ နဟာလာလမြို့၊
ရှိမရုန်မြို့၊ ဣဒလမြို့၊ ဗက်လင်မြို့တည်းဟူ
၁၆ သော ရွာနှင့်တကွ ဆယ်နစ်မြို့ရှိသတည်း။- ဤ
ရွှေ့ကားမြို့ရွာပါလျက် ဇာဗုလုန်အမျိုးသားတို့
သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် ခံရသောအမွေ
တည်း။
၁၇ စတုတ္ထတကြိမ် စာရေးတံပြုး၍ ဣသခါအ
မျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရ
၁၈ ကြ၏။- သူတို့အပိုင်းအခြားသည် ယေဇရေလ
၁၉ မြို့၊ ခေသုလုတ်မြို့၊ ရှူနင်မြို့၊- ဟာဖရိမ်မြို့၊ ရှိ
၂၀ ဟုန်မြို့၊ အာနဟာရတ်မြို့၊- ရဗ္ဗိတ်မြို့၊ ကိရှုန်
၂၁ မြို့၊ အာဗက်မြို့၊- ရေမက်မြို့၊ အင်္ဂန်မ်မြို့၊
၂၂ အဟ်ဒ္ဒါမြို့၊ ဗက်ပဇ္ဇက်မြို့ပါလျက်၊- တာဗော်
မြို့၊ ရာဟဇိမမြို့၊ ဗက်ရှေမက်မြို့သို့ရောက်၍

ယော်ဒန်မြစ်၌ ဆုံးလေ၏။ ရွာနှင့်တကွ ဆယ်
၂၃ ခြောက်မြို့ရှိသတည်း။– ဤရွေ့ကားမြို့ရွာပါ
လျက် ကလသခါအမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုး
အလိုက်ခံရသောအမွေတည်း။

၂၄ ပဉ္စမတကြိမ် စာရေးတံပြု၍ အာရှာအမျိုး
သားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်အမွေခံရကြ
၂၅ ၏။– သူတို့အပိုင်းအခြားသည် ဟေလကတ်မြို့၊
၂၆ ဟာလိမြို့၊ ဗေတင်မြို့၊ အာခရှပ်မြို့၊– အာလမ္မေ
လက်မြို့၊ အာမဒ်မြို့၊ မိရှာလမြို့ပါလျက်၊ အ
နောက်မျက်နှာ၌ ကရမေလမြို့၊ ရှိဟောရလိဗ
၂၇ နတ်မြို့သို့ ရောက်လေ၏။– တဖန် နေထွက်ရာ
ဘက်သို့လှည့်၍ ဗက်ဒါဂုန်မြို့၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊
ယိဖသေလချိုင့်ကိုရှောက်သဖြင့်၊ မြောက်မျက်
နှာသို့သွား၍ ဗေသမက်မြို့၊ နယေလမြို့၊ ကာဗု
၂၈ လမြို့၊– ဟေဗြုန်မြို့၊ ရဟောဘမြို့၊ ဟမ္မုန်မြို့၊
ကာနမြို့၊ ဇီဒုန်မြို့ကြီးတိုင်အောင် ရောက်ပြီး
၂၉ လျှင်၊– ရာမမြို့၊ ခိုင်ခံ့သောတုရုမြို့၊ ဟောသမြို့
သို့လှည့်လျက်၊ ပင်လယ်ကမ်းပါးမှစ၍ အာခဇိဝ်
၃၀ မြို့တိုင်အောင် ပင်လယ်၌ဆုံးလေ၏။– အုမ္မမြို့၊
အာဖက်မြို့၊ ရဟောဘမြို့နှင့်တကွ ရွာပါလျက်
၃၁ နှစ်ဆယ်နှစ်မြို့ ရှိသတည်း။– ဤရွေ့ကား မြို့
ရွာပါလျက် အာရှာအမျိုးသားတို့သည် အဆွေအ
မျိုးအလိုက် ခံရသောအမွေတည်း။

၃၂ ဆဋ္ဌမတကြိမ် စာရေးတံပြု၍ နဿလိအမျိုး
သားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရကြ
၃၃ ၏။– သူတို့အပိုင်းအခြားသည် ဟေလပ်မြို့၊ အာ
လုန်မြို့၊ ဇာနန္နိမ်မြို့၊ အာဒမိမြို့၊ နေကပ်မြို့၊ ယာ
ဗနေလမြို့၊ လာကုံမြို့ပါလျက် ယော်ဒန်မြစ်၌
၃၄ ဆုံးလေ၏။– တဖန် အနောက်မျက်နှာသို့လှည့်သ
ဖြင့် အာဇနတ္တာဘော်မြို့၊ ဟုကုတ်မြို့သို့ရောက်
၍၊ တောင်ဘက်၌ ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ အနောက်
ဘက်၌ အာရှာခရိုင်၊ နေထွက်ရာဘက်၌ ယော်
၃၅ ဒန်မြစ် အပိုင်းအခြားရှိ၏။– ခိုင်ခံ့သောမြို့များ
ဟူမူကား၊ ဇိဒ္ဒိမ်မြို့၊ ဇေရမြို့၊ ဟမ္မတ်မြို့၊ ရက္ကတ်
၃၆ မြို့၊ ဂနေ်သရက်မြို့၊– အာဒမာမြို့၊ ရာမမြို့၊ ဟာ
၃၇ ဇော်မြို့၊– ကေဒေရှမြို့၊ အင်ဟာဇော်မြို့၊ ဧဒြဲ
၃၈ မြို့၊– ကျရန်မြို့၊ မိဂဒဲလလမြို့၊ ဟောရင်မြို့၊
ဗေသနတ်မြို့၊ ဗက်ရှေမက်မြို့၊ ရွာနှင့်တကွ
၃၉ ဆယ်ကိုးမြို့တည်း။– ဤရွေ့ကား မြို့ရွာပါ
လျက်၊ နဿလိအမျိုးသားတို့သည် အဆွေအ
မျိုးအလိုက် ခံရသောအမွေတည်း။

၄၀ သတ္တမတကြိမ် စာရေးတံပြု၍ ဒန်အမျိုး
သားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် အမွေခံရကြ
၄၁ ၏။– သူတို့အမွေခံရသော မြို့များဟူမူကား၊
၄၂ ဇောရာမြို့၊ ဧရတောလမြို့၊ ကျရရှေမက်မြို့၊– ရာ
၄၃ လဗွိန်မြို့၊ အာယလုန်မြို့၊ ယေသလမြို့၊– ဧလုန်
၄၄ မြို့၊ သိမနာသမြို့၊ ဧကြုန်မြို့၊– ဧလတေကမြို့၊
၄၅ ဂိဗ္ဗသုန်မြို့၊ ဗာလပ်မြို့၊– ယေဟုတ်မြို့၊ ဗေနဗေ
၄၆ ရက်မြို့၊ ဂါသရိမ္မုန်မြို့၊– မေယာကုန်မြို့၊ ရက္ကုန်
မြို့၊ ယာဖောမြို့ရှေ့မှာရှိသောမြေ ပါသတည်း။–
၄၇ ဒန်အမျိုးသားရသောမြေသည် ကျဉ်းမြောင်း
သောကြောင့်၊ လဲရှုမြို့ကို စစ်ချီ၍တိုက်ယူလုပ်
ကြဲသဖြင့် နေရာချကြ၏။ လဲရှုမြို့ကို၊ အမျိုး၏
အဘဒန်ကို အစွဲပြု၍၊ ဒန်မြို့ဟူသောအမည်ဖြင့်
၄၈ မှည့်ကြ၏။– ဤရွေ့ကားမြို့ရွာပါလျက်၊ ဒန်အ
မျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် ခံရသော
အမွေတည်း။

၄၉ ထိုသို့ ကလသရေလအမျိုးသားတို့သည် မြေတ
ပြင်လုံးကို အပိုင်းအခြားနှင့်တကွ ဝေဖန်၍အ
မွေခံပြီးမှ၊ နုန်၏သားယောရှုအား အမွေမြေကို
၅၀ ပေးကြ၏။– သူတောင်းသောမြို့ ဧဖရိမ်တောင်
ပေါ်မှာ တိမနသေရမြို့ကို ထာဝရဘုရားအမိန့်
တော်အတိုင်း ပေးသဖြင့်၊ သူသည် မြို့ကိုတည်
၅၁ ထောင်၍ နေလေ၏။– ဤရွေ့ကား ယဇ်ပုရော
ဟိတ်ဧလာဇာ၊ နုန်၏သားယောရှု၊ ကလသရေလ
အမျိုးသားတို့တွင် အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည်၊
ရှိလောမြို့မှာ ထာဝရဘုရားရှေ့ ပရိသတ်စည်း
ဝေးရာ တဲတော်တံခါးနား၌ ဝေပေးသော အမွေ
ခံစရာမြေ အသီးအသီးပေတည်း။ ဤရွေ့ကား၊
ပြည်ကိုဝေဖန်သောအမှုပြီးလေ၏။

၂၀

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ယောရှုကို ခေါ်
၂ တော်မူ၍၊– သင်သည် ကလသရေလအမျိုးသားတို့
အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည် မောရှေအားဖြင့်
၃ မှာထားသည်အတိုင်း၊– လူအသက်ကို သတ်မည်
ဟု အကြံမရှိဘဲ အမှတ်တမဲ့သတ်မိသောသူ
သည် ပြေးရ၍ မိုခိုရာမြို့တို့ကို ရွေးထားကြလော့။
သေစားသေစေသောသူလက်နှင့် လွတ်၍ မိုခိုရာ
၄ မြို့ ဖြစ်ရသတည်း။– ထိုမြို့ တစုံတမြို့သို့ ပြေး
သောသူသည် မြို့တံခါးဝ၌ရပ်၍၊ ထိုမြို့၌ အ
သက်ကြီးသူတို့အား မိမိအမှုကို ကြားပြောသော
အခါ၊ သူတို့သည် မြို့ထဲသို့ခေါ်၍ သူတို့ထံမှာ
၅ နေရာချရကြမည်။– သေစားသေစေသောသူ
သည် လိုက်လာလျှင်၊ သူ့လက်သို့ သတ်မိသော
သူကို မအပ်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် မိ
မိအဘော်ကို အငြိုးမထားဘဲ အမှတ်တမဲ့သတ်

မိ၏။– ထိုသူသည် ပရိသတ်ရှေ့သို့ရောက်၍ တရားစီရင်ခြင်းကို မခံမိုသော်၎င်း၊ ထိုကာလ ယင်းပုရောဟိတ်မင်း မသေမိုသော်၎င်း ထိုမြို့၌နေရမည်။ ထိုနောက်မှ ပြန်လာ၍ အထက်ပြေးရသောမြို့၊ မိမိနေရင်းအိမ်၌ နေရသောအခွင့်ရှိရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– သူတို့သည် ဂါလိလဲပြည်၊ နဿလိတောင်ပေါ်မှာ ကေဒေရှ်မြို့၊ ဧဖရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရှေခင်မြို့၊ ယုဒတောင်ပေါ်မှာ ဟေဗြုန်မြို့တည်းဟူသော ကိရယသာဘမြို့တို့ကိုငင်း၊– ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊ ယေရိခေါမြို့အရှေ့မှာ ရုဗင်ခရိုင်၊ တောလွင်ပြင်၌ ဗေဇာမြို့၊ ဂဒ်ခရိုင်၊ ဂိလဒ်ပြည်၌ ရာမုတ်မြို့၊ မနာရှေခရိုင်၊ ဗာရှန်ပြည်၌ ဂေါလန်မြို့တို့ကိုငင်း ရွေးထားကြ၏။– ဤမြို့တို့ကား၊ ကျသရေလအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ သူတို့တွင် တည်းခိုသော တပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ အမှတ်တမဲ့ လူအသက်ကို သတ်မိသောသူသည် သေစားသေစေသောသူလက်နှင့် လွတ်၍ ပရိသတ်ရှေ့သို့ မရောက်မီတိုင်အောင် ပြေးရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ ရွေးထားသောမြို့ ဖြစ်သတည်း။

၂၀

၁ လေဝိသား အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာ၊ နုန်၏သားယောရှု၊ ကျသရေလအမျိုးတို့တွင် အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့ထံသို့ချဉ်းကပ်၍၊– အကျွန်ုပ်တို့နေစရာဘို့ မြို့တို့ကိုငင်း၊ တိရစ္ဆာန်များတို့မြို့နယ်တို့ကိုငင်း ပေးစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မှာထားတော်မူပြီဟု ခါနာန်ပြည်၊ ရိလောမြို့၌ ပြောဆိုကြလျှင်၊– ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ မိမိတို့အမွေခံရသောမြေထဲက၊ မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကိုပေးကြ၏။– စာရေးတံပြ၍ ကောဟတ်အဆွေအမျိုးတို့သည် အမွေခံရာတွင်၊ လေဝိသား ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏ သားမြေးတို့သည် စာရေးတံပြသောအားဖြင့်၊ ယုဒရိုင်၊ ရှိမောင်ခရိုင်၊ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်ထဲက ဆယ်သုံးမြို့ကို ရကြ၏။– ကြင်းသောကောဟတ်သားတို့သည် ဧဖရိမ်ခရိုင်၊ ဒန်ခရိုင်၊ မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက ဆယ်မြို့ကိုရကြ၏။– ဂေရရှုံသားတို့သည် စာရေးတံပြသောအားဖြင့်၊ ကြသခါခရိုင်၊ အာရှာခရိုင်၊ နဿလိခရိုင်၊ ဗာရှန်ပြည်၌ မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက၊ ဆယ်သုံးမြို့ကိုရကြ၏။– မေရာရိသားတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက် ရုဗင်ခရိုင်၊ ဂဒ်ခရိုင်၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲက၊ ဆယ်နှစ်မြို့ကိုရကြ၏။– ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့်မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည် စာရေးတံပြ၍ ထိုမြို့တို့ကိုမြို့နယ်နှင့်တကွ လေဝိသားတို့အားပေးကြ၏။

ယုဒအမျိုးသားခရိုင်၊ ရှိမောင်အမျိုးသားခရိုင်ထဲကပေး၍ လေဝိသားဖြစ်သော ကောဟတ်အဆွေအမျိုး၊ အာရုန်၏သားမြေးတို့သည် ပဋမစာရေးတံအားဖြင့်ရသော မြို့တို့၏အမည်များဟူမူကား၊– ယုဒခရိုင်တောင်ကြား၌ ဟေဗြုန်မြို့တည်းဟူသော အာနကအဘ အာဘနေသော မြို့ကို မြို့နယ်နှင့်တကွ ပေးကြ၏။– သို့ရာတွင် မြို့နှင့်ဆိုင်သော လယ်များ၊ ရွာများတို့ကို ယေဖုန္နာ၏သား ကာလက်အား အပိုင်ပေးကြ၏။– လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူ မိုခိုရာမြို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဟေဗြုန်မြို့ကို မြို့နယ်နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ်အာရုန်၏ သားမြေးတို့အားပေးကြ၏။– ထိုမှတပါး၊ လိဗနမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယတ္တိရမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဧရတေမောမြို့နှင့် မြို့နယ်၊– ဟောလုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဒေဗိရမြို့နှင့် မြို့နယ်၊– အက်ကနမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယုတ္တမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဗက်ရှေမက်မြို့နှင့် မြို့နယ်တည်းဟူသော ထိုခရိုင်နှစ်ခရိုင်ထဲက ကိုးမြို့တို့ကိုငင်း၊– ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်ထဲက ဂိဗောင်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဂေဗမြို့နှင့် မြို့နယ်၊– အာနသုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အာလမုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကိုငင်း ပေးကြ၏။– အာရုန်၏သားမြေး ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ရသောမြို့ပေါင်းကား၊ မြို့နယ်ပါသော မြို့ ဆယ်သုံးမြို့ရှိသတည်း။

ကြင်းသောကောဟတ်သား အဆွေအမျိုးဖြစ်သော လေဝိသားတို့သည် စာရေးတံပြ၍ ဖရိမ်ခရိုင်ထဲက ရသည်အတိုင်း၊– လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူ မိုခိုရာမြို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဧဖရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရှေခင်မြို့ကို မြို့နယ်နှင့်တကွ ပေးကြ၏။– ထိုမှတပါး ဂေဇာမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ကိဗဇိမ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဗေသောရုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကိုငင်း၊– ဒန်ခရိုင်ထဲက ဧလတေကမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဂိမ္မိသုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊– အာဇလုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဂါသရိမ္မုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကိုငင်း၊– မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက တာနက်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဂါသရိမ္မုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်တည်းဟူသော နှစ်မြို့တို့ကိုငင်း ပေးကြ၏။– ကြင်းသော

To Contents

ကောဟတ်သားအဆွေအမျိုးတို့သည် ရသော မြို့နယ်နှင့်တကွ မြို့ပေါင်းကား ဆယ်မြို့တည်း။
၂၇ လေဝိအဆွေအမျိုး၊ ဂေရှုံသားတို့အား လည်း၊ မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက လူအသက်ကို သတ်မိသောသူ မှီခိုရာမြို့၊ ဗာရှန်ပြည်၌ ဂေါ လန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဗေရှတေရမြို့နှင့် မြို့နယ်
၂၈ တည်းဟူသော နှစ်မြို့တို့ကိုလည်း၊- ဣသခါခရိုင် ထဲက ကိရှန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဒါဗရေမြို့နှင့် မြို့
၂၉ နယ်၊- ယာမုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အင်္ဂန္နမ်မြို့နှင့်
၃၀ မြို့နယ်တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကိုလည်း၊- အာ ရှာခရိုင်ထဲက မိရှလမြို့နှင့်မြို့နယ်၊ အာဗဒုန်မြို့
၃၁ နှင့် မြို့နယ်၊- ဟေလကတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ရ ဟောဘမြို့နှင့် မြို့နယ်တည်းဟူသော လေးမြို့
၃၂ တို့ကိုလည်း၊- နဿလိခရိုင်ထဲက၊ လူအသက်ကို သတ်မိသောသူ မှီခိုရာမြို့၊ ဂါလိလဲပြည်၌ ကေ ဒေရှမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဟမ္မုဒ္ဒေါ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊
၃၃ ကာတံမြို့နှင့် မြို့နယ်တည်းဟူသော သုံးမြို့တို့ ကိုလည်း ပေးကြ၏။- ဂေရှုံသားတို့သည်၊ အဆွေ အမျိုးအလိုက်ရသော မြို့နယ်နှင့်တကွ မြို့ ပေါင်းကား ဆယ်သုံးမြို့တည်း။
၃၄ ကြွင်းသောလေဝိသား၊ မေရာရိအဆွေအမျိုး တို့အား ဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲက ယောကနံမြို့နှင့်
၃၅ မြို့နယ်၊ ကာတမြို့နှင့် မြို့နယ်၊- ဒိမနမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ နဟာလာလမြို့နှင့် မြို့နယ်တည်းဟူ
၃၆ သော လေးမြို့တို့ကိုလည်း၊- ရုဗင်ခရိုင်ထဲက လူ အသက်ကိုသတ်မိသောသူ မှီခိုရာမြို့၊ တောဌ် ဗေဇာမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယဟာဇမြို့နှင့် မြို့နယ်၊-
၃၇ ကေဒမုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ မေဖတ်မြို့နှင့် မြို့
၃၈ နယ်တည်းဟူသော လေးမြို့တို့ကိုလည်း၊- ဂဒ ရိုင်ထဲက၊ လူအသက်ကိုသတ်မိသောသူ မှီခိုရာ မြို့၊ ဂိလဒ်ပြည်၌ ရာမုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ မဟာ
၃၉ နိမ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊- ဟေရှာန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယာဇာမြို့နှင့် မြို့နယ်တည်းဟူသော လေးမြို့
၄၀ တို့ကိုလည်း ပေးကြ၏။- ကြွင်းသောလေဝိအဆွေ အမျိုး မေရာရိသားတို့သည် စာရေးတံပြ၍ အ ဆွေအမျိုးအလိုက်ရသော မြို့နယ်နှင့်တကွ မြို့
၄၁ ပေါင်းကား ဆယ်နှစ်မြို့တည်း။- ဣသရေလအ မျိုးသား နေရာနိုင်ငံအဝင်၊ လေဝိသားနေသော မြို့ပေါင်းကား၊ မြို့နယ်နှင့်တကွ လေးဆယ်ရှစ်
၄၂ မြို့တည်း။- ထိုမြို့ရိုးသမျှတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင် နယ်နှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိသတည်း။
၄၃ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါပေးမည်ဟု ဘိုး ဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပြည်ရိုးသမျှ ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပေးတော်မူသ ဖြင့်၊ သူတို့သည် သိမ်းယူ၍ နေရာကျကြ၏။-
၄၄ ဘိုးဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသမျှအတိုင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ ငြိမ်ဝပ်ရာအခွင့်ကိုပေး တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ရှေ့မှာ အဘယ်ရန်သူမျှမ ရပ်နိုင်။ ရန်သူအပေါင်းတို့ကို သူတို့လက်သို့အပ်
၄၅ တော်မူ၏။- ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအ မျိုးအဘို့ မိန့်တော်မူသော ကောင်းကျိုးတစုံတ ပါးမျှ မလျော့၊ ရှိသမျှတို့သည် ပြည့်စုံကြ၏။

၂၂

၁ တဖန် ယောရှုသည် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊
၂ မနာရှေအမျိုးတဝက်တို့ကိုခေါ်၍၊- ထာဝရဘု ရား၏ကျွန်မောရှေမှာထားသမျှအတိုင်း၊ သင်တို့ သည် ပြု၍၊ ငါမှာထားသမျှသော စကားကို
၃ လည်း နားထောင်ကြပြီ။- ယနေ့တိုင်အောင် ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုများကို မစွန့်ဘဲနေ၍၊ သင်တို့ ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားစီရင်မှာထားတော်မူသမျှကို
၄ စောင့်ရှောက်ကြပြီ။- ယခုမှာ သင်တို့၏ဘုရား သခင် ထာဝရဘုရားကတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ညီအစ်ကိုတို့အား ငြိမ်သက်ခြင်းအခွင့်ကို ပေး တော်မူသောကြောင့်၊ သင်တို့ပြန်၍ ကိုယ်နေရာ အိမ်သို့ငင်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌ ထာဝရဘု ရား၏ကျွန် မောရှေပေးသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်ပိုင်
၅ သောမြေသို့ငင်း သွားကြလော့။- သို့ရာတွင် ထာ ဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေမှာထားသော ပညတ် တရားအတိုင်း ကျင့်၍၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ချစ်ခြင်း၊ လမ်းတော်အလုံးစုံတို့၌ လိုက်သွားခြင်း၊ ပညတ် တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ ကိုယ်တော်၌ ဆည်းကပ်ခြင်း၊ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငါ ကြိုးစား၍ သတိပြုကြလော့ဟုမှာထားလျက်၊-
၆ ကောင်းကြီးပေး၍ လွှတ်လိုက်လေ၏။ သူတို့
၇ သည် ကိုယ်နေရာအိမ်သို့ သွားကြ၏။- မနာရှေ အမျိုးတဝက်အား မောရှေသည် ဗာရှန်ပြည်၌ မြေကိုပေးနှင့်ပြီ။ အမျိုးတဝက်အား ယောရှု သည် ယော်ဒန်မြစ်အနောက်ဘက်၌ သူတို့ညီ
၈ အစ်ကိုများနှင့် အတူ မြေကိုပေး၏။- ယောရှုက လည်း၊ သင်တို့သည် အလွန်ဥစ္စာရတတ်၍ များ စွာသော တိရစ္ဆာန်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ၊ အဝတ် တန်ဆာများတို့ကိုယူဆောင်လျက် သင်တို့နေ ရာအိမ်သို့ ပြန်သွားကြလော့။ ရန်သူတို့၌ လုယူ ၍ရသောဥစ္စာကို သင်တို့ညီအစ်ကိုများ၌ ဝေမှန်

ကြလေ့ဟုမှာထားလျက်၊ ကောင်းကြီးပေး၍
၉ သူတို့နေရာအိမ်သို့ လွှတ်လိုက်လေ၏။– ထာဝရ
ဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အ
တိုင်း၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတ
ဝက်တို့သည် ပိုင်ထိုက်သောမြေ၊ ဂိလဒ်ပြည်သို့
သွားခြင်းငှါ၊ ကြသရေလအမျိုးသားရှိရာ ခါနာန်
ပြည်၊ ရှိလောမြို့မှ ထွက်သွားကြ၏။
၁၀ ခါနာန်ပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ်နားသို့ ရောက်
သောအခါ၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး
တဝက်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်နားမှာ ထင်ရှားစွာ
၁၁ သော ယဇ်ပလ္လင်ကြီးကို တည်ကြ၏။– ထိုသို့ ရု
ဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်တို့
သည် ခါနာန်ပြည်တဘက်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ကြ
သရေလအမျိုးသားကူးရာအရပ်၌ ယဇ်ပလ္လင်ကို
တည်ကြပြီဟု ကြသရေလအမျိုးသားတို့သည်
၁၂ သိတင်းကြားကြ၏။– ထိုသိတင်းကိုကြားသော
အခါ၊ ကြသရေလအမျိုးသား ပရိသတ်အပေါင်း
တို့သည် စစ်ချီခြင်းငှါ၊ ရှိလောမြို့၌စည်းဝေးကြ
၁၃ ၏။– ကြသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ယဇ်ပုရော
၁၄ ဟိတ်ဧလာဇာသား ဖိနဟတ်နှင့်တကွ၊ ကြသရေ
လအမျိုး အသီးအသီးတို့အထဲက ရွေးကောက်
၍၊ လူတထောင်ကိုအုပ်သော အဆွေအမျိုး သူ
ကြီးဆယ်ပါးတို့ကို ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာ
ရှေအမျိုးတဝက်ရှိရာ ဂိလဒ်ပြည်သို့ စေလွှတ်
၁၅ ကြ၏။– ထိုမင်းတို့သည် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊
မနာရှေအမျိုးတဝက်ရှိရာ ဂိလဒ်ပြည်သို့ရောက်
၁၆ ၍၊– ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်အပေါင်းတို့ မှာ
လိုက်သည်ကား၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို
ယနေ့ပုန်ကန်၍ ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်သဖြင့်၊ ထာ
ဝရဘုရားနောက်တော်သို့ မလိုက်၊ ယနေ့လွဲ
သွားခြင်းငှါ ကြသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ကို
ပြစ်မှားသောအပြစ်ကား အဘယ်သို့နည်း။–
၁၇ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့မ
လိုက် လွဲသွားရမည်အကြောင်း၊ ပေဂုရအပြစ်
သည် ငါတို့အဘို့မလောက်သလော။ ထာဝရဘု
ရား၏ပရိသတ်တော်၌ ဘေးကြီးရောက်သော်
လည်း၊ ယနေ့တိုင်အောင် ထိုအပြစ်မရှင်းလင်း
၁၈ သေး။– သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ယနေ့ပုန်
ကန်၍ နက်ဖြန်နေ့ ကြသရေလအမျိုးပရိသတ်
၁၉ အပေါင်းတို့ကို အမျက်ထွက်တော်မူမည်။– သို့
သော်လည်း သင်တို့အပိုင်ရသောမြေသည် မစင်
ကြယ်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား အပိုင်ယူတော်မူ၍၊
တဲတော်ရှိရာမြေသို့ ကူးသဖြင့် ငါတို့နှင့်အတူ အ
ပိုင်ယူကြလော့။ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘု
ရား၏ ယဇ်ပလ္လင်တော်မှတပါး၊ အခြားသော
ယဇ်ပလ္လင်ကို ကိုယ်အတို့တည်၍ ထာဝရဘုရား
ကို မပုန်ကန်ကြနှင့်။ ငါတို့ကိုလည်း မပုန်ကန်
၂၀ ကြနှင့်။– ဇေရသားအာခန်သည် ကျိန်အပ်သော
အရာ၌ ပြစ်မှား၍ အမျက်တော်သည် ကြသရေ
လအမျိုး ပရိသတ်အပေါင်းတို့အပေါ်မှာ ရောက်
သည်မဟုတ်လော။ ထိုသူသည် ပြစ်မှားသောအ
ပြစ်ကြောင့် တယောက်တည်းသာ သေရသည်မ
ဟုတ်ဟု ဆိုကြ၏။
၂၁ ထိုအခါ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး
တဝက်တို့သည် ကြသရေလအမျိုးတွင် လူတ
ထောင်စီအုပ်သော အကဲအမှူးတို့အား ပြန်ပြော
၂၂ လေသည်မှာ၊– မြတ်စွာဘုရားသခင် ထာဝရဘု
ရား၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူ၏။ ကြသရေလအ
မျိုးလည်း ကိုယ်တိုင်သိရလိမ့်မည်။ ပုန်ကန်မည်
အကြံ၊ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားမည်အကြံရှိ၍၊
ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့ မလိုက်ဘဲ လွဲသွား
ခြင်းငှါ ငါတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်သည်မှန်
၂၃ လျှင်၊ ယနေ့ ဘေးမလွတ်ပါစေနှင့်။– ထိုပလ္လင်
ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊
မိသဟာယပူဇော်သက္ကာကို ပူဇော်မည်အကြံရှိ
လျှင်လည်း ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင်
၂၄ စစ်ကြောတော်မူပါစေ။– နောင်ကာလ၌ သင်တို့
သားမြေးတို့က၊ အို ရုဗင်အမျိုးသား၊ ဂဒ်အမျိုး
သားတို့၊ သင်တို့သည် ကြသရေလအမျိုး၏ ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရားနှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်ကြ
၂၅ သနည်း။– ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့နှင့် သင်တို့
စပ်ကြားခဲ့ပိုင်းခြားလျက် ယော်ဒန်မြစ်ကို ထား
တော်မူပြီ။ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် အ
လျှင်းမဆိုင်ကြဟု ငါတို့သားမြေးတို့အား ပြော
ဆိုသဖြင့်၊ ငါတို့သားမြေးတို့သည် ထာဝရဘုရား
ကို မကြောက်ရွံ့ဘဲနေစေမည်အကြောင်း၊ သင်
တို့သားမြေးတို့သည် ပြုကြမည်ဟုစိုးရိမ်၍ ဤ
၂၆ အမှုကို ပြုပြီမဟုတ်လော။– သို့ဖြစ်၍ ငါတို့
သည် ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ခြင်းငှါ ပြင်ကြကုန်အံ့
ဟု ဆိုကြသောအခါ၊ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော
၂၇ ယဇ်များကို ပူဇော်မည်အကြံ ရှိသည်မဟုတ်။– ငါ
တို့သည် မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော ယဇ်များ၊ မိသ
ဟာယပူဇော်သက္ကာအများများကို ပြုသဖြင့်၊ ထာ
ဝရဘုရားအမှုကို ရှေ့တော်၌ ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ
ငင်း၊ နောင်ကာလ၌ သင်တို့သားမြေးတို့က၊ သင်

တို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် အလျှင်းမဆိုင်ကြဟု ငါတို့သားမြေးတို့အား မပြောစေခြင်းငှါငင်း၊ ဤယဇ်ပလ္လင်သည် ငါတို့နှင့် သင်တို့စပ်ကြား၊ ငါတို့သားမြေးနှင့် သင်တို့သားမြေးစပ်ကြားမှာ သက်
၂၈ သေဖြစ်စေခြင်းငှါ တည်ကြပါပြီ။– နောင်ကာလ၌ သူတို့သည် ငါတို့နှင့် ငါတို့သားမြေးတို့အား ထိုသို့ပြောဆိုလျှင်၊ ငါတို့က၊ ငါတို့အဘတို့သည် မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော ယဇ်မျိုးကို ပူဇော်ခြင်းငှါမဟုတ်၊ ငါတို့နှင့် သင်တို့စပ်ကြားမှာ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ တည်သော ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ပုံကို ကြည့်ကြလော့ဟု ပြန်ပြောစရာအကြောင်း ရှိစေခြင်းငှါ ငါတို့သည်တိုင်ပင်ကြပြီ။–
၂၉ တဲတော်ရှေ၌ရှိသော ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်တော်မှတပါး အခြားသော ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်၍ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော ယဇ်မျိုး၊ ဘောဇ်ပူဇော်သက္ကာမျိုးကို ပြုသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားကို ပုန်ကန်၍ နောက်တော်သို့မလိုက် လွဲသွားခြင်းအမှုသည် ငါတို့နှင့် ဝေးပါစေသောဟု ပြန်ပြောကြ၏။

၃၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖိနှဟတ်နှင့် ပရိသတ်မင်းများ၊ ဣသရေလအမျိုး၌ လူတထောင်စီအုပ်သော အကဲအမှူးများတို့သည် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးသားတို့ ပြောသောစကား
၃၁ ကိုကြားရသောအခါ အားရကြ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလာဇာသားဖိနှဟတ်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို မပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့တွင် ရှိတော်မူကြောင်းကို ယနေ့ ငါတို့သိမြင်ကြ၏။ သင်တို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ထာဝရဘုရားလက်တော်မှ ယခုကယ်လွှတ်ကြပြီဟု ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးသားတို့အား ပြောဆိုကြ
၃၂ ၏။– ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာသား ဖိနှဟတ်နှင့် မင်းများတို့သည် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့နေရာ ဂိလဒ်ပြည်မှ ဣသရေလအမျိုးသားနေရာ ခါနာန်ပြည်သို့ ပြန်လာ၍ သိတင်း
၃၃ ကြားပြောသဖြင့်၊– ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၍ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ နောက်တဖန် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့နေသောပြည်ကို လုပ်ကြံ
၃၄ အံ့သောငှါ စစ်ချီမည်ဟု အကြံမရှိကြ။– ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို ဤယဇ်ပလ္လင်သည် ငါတို့စပ်ကြားမှာသက်သေခံပါစေသောဟု ဆိုလျက် ထိုပလ္လင်ကို ဧဒအမည်ဖြင့် မှည့်ကြ၏။

၂၃

၁ ထာဝရဘုရားသည် ပတ်ဝန်းကျင်နေသော ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ ဣသရေလအမျိုးကို ကယ်လွှတ်၍၊ ငြိမ်သက်ခြင်းအခွင့်ကို ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံးပေးတော်မူပြီးမှ၊ ယော
၂ ရှုသည် အသက်ကြီး၍ အိုမင်းသောအခါ၊– ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ၊ အကဲအမှူး၊ တရားသူကြီး၊ အရာရှိသောသူများနှင့်တကွ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ငါသည် အသက်ကြီး
၃ ရင့်၍ အိုမင်းပြီ။– သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အတွက် ဤလူမျိုးအပေါင်းတို့၌ ပြုတော်မူသမျှကို သင်တို့သည် သိမြင်ကြပြီ။ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
၄ သင်တို့ဘက်၌ စစ်တိုက်တော်မူပြီ။– ယော်ဒန်မြစ်မှစ၍ အနောက်ပင်လယ်ကြီးတိုင်အောင်၊ ငါပယ်ရှင်းသမျှသော လူမျိုးတို့နှင့်တကွ ကြွင်းသေးသော ဤလူမျိုးနေသောပြည်ကို သင်တို့အမျိုးများ အမွေခံစရာဘို့ စာရေးတံချ၍ ငါဝေဖန်
၅ ပြီ။– သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ဤလူမျိုးတို့ကို နှင်ထုတ်၍ သင်တို့မမြင်ရအောင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့၏မြေကို သင်တို့သည် အ
၆ ပိုင်ကြလိမ့်မည်။– သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်းစာလမ်းမှ လက်ျာဘက် ဘက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲဘဲ၊ ပါသမျှအတိုင်း ကျင့်စောင့်
၇ ခြင်းငှါငင်း၊– သင်တို့တွင် ကြွင်းသေးသော ဤလူမျိုးနှင့် မပေါင်းဘော်၊ သူတို့ဘုရား၏နာမကို မြွက်၍ မကျိန်ဆို၊ ဝတ်မပြုဦးမည်တတ်ဘဲ၊– ယနေ့တိုင်အောင်ကျင့်သကဲ့သို့၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင်
၈ ထာဝရဘုရား၌ ဆည်းကပ်မှီဝဲခြင်းငှါငင်း၊ အ
၉ လွန်ရဲရင့်သောစိတ်ရှိကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ ကြီးမား၍ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံသော လူမျိုးတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူသဖြင့်၊ ယနေ့တိုင်အောင် သင်တို့ရှေ့၌
၁၀ အဘယ်သူမျှမရပ်နိုင်။– သင်တို့တယောက်သော်လည်း အခြားသောသူထထောင်ကို ပြေးစေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း
၁၁ သင်တို့ဘက်၌ စစ်တိုက်တော်မူ၏။– သို့ဖြစ်၍ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုချစ်ခြင်းငှါ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို သတိပြုကြလော့။

၁၂ သို့မဟုတ် သင်တို့သည်ရွှေလျော့၍၊ သင်တို့တွင် ကျန်ကြွင်းသေးသော ဤလူမျိုးတို့၌ မှီဝဲလျက်၊ ထိမ်းမြားပေးစား၍ ပေါင်းဘော်ဆက်ဆံခြင်းရှိလျှင်၊- သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် နောက်တဖန် ဤလူမျိုးတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မမူ။ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ၍ ကောင်းမွန်သော ဤပြည်၌ သင်တို့သည် မပျောက်မပျက်မှီတိုင်အောင် သူတို့သည် သင်တို့၌ကျော့ကွင်း၊ ထောင်ချောက်၊ သင်တို့နံစောင်၌ နှင်တံ၊ သင်တို့မျက်စိ၌ ဆူးဖြစ်ကြလိမ့်မည်အကြောင်းကို ဧကန်အ
၁၄ မှန် သိမှတ်ကြလော့။- ငါသော်ကား၊ မြေသားအပေါင်းတို့သွားရာလမ်းသို့ ယနေ့သွားလုပြီ။ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အဘို့ မိန့်တော်မူသော ကောင်းကျိုးတစုံတပါးမျှ မယုတ်မလျော့၊ အကုန်အစင်ပြည့်စုံကြောင်းကို
၁၅ သင်တို့သည် စိတ်နလုံးထဲမှာ သိကြ၏။- သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကျိုးအပေါင်းတို့သည် သင်တို့အပေါ်၌ ရောက်သကဲ့သို့၊ ထိုအတူ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ဤကောင်းမွန်သောပြည်မှ သင်တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မမူမီတိုင်အောင်၊ ထာဝ
ရဘုရားသည် သင်တို့အပေါ်၌ ဘေးဥပဒ်အ
၁၆ ပေါင်းတို့ကို ရောက်စေတော်မူမည်။- သင်တို့သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော ပဋိညာဉ်တရားကို ပြစ်မှားလျက်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ထံသို့သွား၍ ဦးညွှတ်ဝတ်ပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် အမျက်ထွက်၍၊ အရင်းပေးတော်မူသော ဤကောင်းမွန်သောပြည်၌ သင်တို့သည် အလျင်အမြန်ပျောက်ပျက်ကြလိမ့်မည်ဟု ဟောပြော၏။

၂၄

၁ တဖန် ယောရှုသည် ကြသရေလအမျိုးအပေါင်းတို့ကို ရှေခင်မြို့၌ စည်းဝေးစေ၍၊ ကြသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ၊ အကဲအမှူး၊ တရားသူကြီး၊ အရာရှိသော သူတို့ကိုခေါ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ
၂ ၏။- ထိုအခါ ယောရှုသည် လူအပေါင်းတို့အား ဟောပြောလေသည်မှာ၊ ကြသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အာဗြဟံနှင့် နာခေါ်တို့၏ အဘာတေရမှစ၍ သင်တို့ဘိုးဘေးတို့သည် ရှေးကာလ၌ မြစ်ကြီးတဘက်မှာနေ၍ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို
၃ ဝတ်ပြုကြ၏။- သင်တို့အဘအာဗြဟံကို မြစ်ကြီးတဘက်မှ ငါခေါ်ပြီးလျှင်၊ ခါနာန်ပြည်အရပ်ရပ်သို့ ပို့ဆောင်၍ သူ၏အမျိုးအနွယ်ကို များပြားစေလျက်၊ ကြဒောက်ကိုပေး၏။- ကြဒောက်
၄ အားလည်း၊ ယာကုပ်နှင့် ဧသောကို ငါပေး၍၊ ဧသောအားလည်း စိရတောင်ကို အပိုင်ပေး၏။ ယာကုပ်နှင့် သူ၏သားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့
၅ သွားကြ၏။- မောရှေနှင့်အာရုန်ကို ငါစေလွှတ်၍ အဲဂုတ္တုလူတို့၌ ပြုသည်အတိုင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ဆိုးမသောနောက်၊ သင်တို့ကို နှုတ်ဆောင်
၆ လေ၏။- ထိုသို့ သင်တို့အဘများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဧဒုံပင်လယ်သို့ရောက်၍၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ရထားနှင့် မြင်းစီးသူရဲပါလျက် ထိုပင်လယ်တိုင်အောင်
၇ လိုက်ကြ၏။- ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်သောအခါ၊ သင်တို့နှင့် အဲဂုတ္တုလူတို့စပ်ကြားမှာ မှောင်မိုက်ကိုငါထား၍၊ သူတို့ကို ပင်လယ်ရေလွှမ်းမိုးစေ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်၌ ငါပြုသောအမှုကို သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်မြင်ကြပြီ။ တော၌လည်း
၈ ကာလကြာမြင့်စွာ နေရကြ၏။- နောက်တဖန် ယော်ဒန်မြစ် အရှေ့ဘက်၌နေသော အာမောရိလူတို့ပြည်သို့ သင်တို့ကို ငါဖို့ဆောင်၍၊ သူတို့သည်စစ်တိုက်သောအခါ သူတို့ကို သင်တို့လက်၌ငါအပ်၍ သူတို့မြေကို သင်တို့သည် သိမ်းယူကြ၏။ သူတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှ ငါသုတ်သင်ပယ်
၉ ရှင်းလေ၏။- မောဘရှင်ဘုရင် ဇိဖော်၏သားဗာလက်သည် ထ၍ ကြသရေလအမျိုးကို စစ်တိုက်သဖြင့်၊ သင်တို့ကို ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ၊ ဗောရ၏
၁၀ သားဗာလမ်ကိုခေါ်သောအခါ၊- ဗာလမ်၏စကားကို ငါနားမထောင်သောကြောင့်၊ သူသည် အထပ်ထပ်ကောင်းကြီးပေး၍ သူလက်မှ သင်
၁၁ တို့ကို ငါကယ်လွှတ်လေ၏။- တဖန် သင်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ယေရိခေါမြို့သို့ရောက်ကြသောအခါ၊ ယေရိခေါလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ခါနနိလူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဂိရဂါရှိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေဗုသိလူတို့သည် သင်တို့ကိုစစ်တိုက်၍
၁၂ သူတို့ကို သင်တို့လက်၌ ငါအပ်လေ၏။- သင်တို့၌ ထားနှင့်လေးမပါဘဲ၊ သင်တို့ရှေ့မှာ ပျားတူကို ငါစေလွှတ်၍၊ အာမောရိမင်းကြီးနှစ်ပါးကို သင်
၁၃ တို့ရှေ့မှ ငါနှင်ထုတ်လေ၏။- သင်တို့မလုပ်သောမြေ၊ မတည်သောမြို့တို့ကို ငါပေး၍ သင်တို့သည် နေရကြ၏။ ကိုယ်တိုင်မစိုက်သော စ

ပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ်တို့ကို စားရကြသည်ဟု ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၄ ယခုမှာ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍ ကြည်ဖြူခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့်တကွ ဝတ်ပြုကြလော့။ မြစ်ကြီးတဘက်၌ဌင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ဌင်း၊ ဘိုးဘေးတို့ဝတ်ပြုသော ဘုရားများကိုပယ်၍ ထာဝရဘုရားကိုသာ ဝတ်ပြုကြလော့။ ၁၅– သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရားအား ဝတ်မပြုကောင်းဟု သင်တို့ထင်လျှင်၊ မြစ်ကြီးတဘက်၌ ဘိုးဘေးတို့ဝတ်ပြုသောဘုရား၊ သင်တို့နေရာ အာမောရိပြည်သားတို့၏ဘုရားများတွင်၊ အဘယ်မည်သော ဘုရားတို့အား ဝတ်ပြုမည်အရာကို ယနေ့ရွေးကြလော့။ ငါနှင့် ငါ့အိမ်သားဖြစ်လျှင် ထာဝရဘုရား ၁၆ ကိုသာ ဝတ်ပြုမည်ဟု ဆိုလေသော်၊– လူများတို့က အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားကို စွန့်သောအမှုသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဝေးပါစေသော။– ၁၇ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ အဘတို့နှင့် ငါတို့ကိုနှုတ်ဆောင်၍၊ ကြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ငါတို့မျက်မှောက်၌ ပြတော်မူပြီ။ ငါတို့သွားလေရာရာအရပ်၊ ရှောက်လေရာ ၁၈ ရာလူမျိုးတို့တွင် စောင့်တော်မူပြီ။– ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဤပြည်၌ နေသောသူ အာမောရိလူအပေါင်းတို့ကို ငါတို့ရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားအား ဝတ်ပြုပါမည်။ ထိုဘုရားသည် ငါတို့ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။– ၁၉ ယောရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားအား ဝတ်မပြုနိုင်။ ထိုဘုရားသည် သန့်ရှင်းသောဘုရား၊ အပြစ်ရှိသည်ဟု ထင်လွယ်သောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ သင်တို့ လွန်ကျူးပြစ်မှားသော အပြစ်တို့ကို သည်းခံတော်မ ၂၀ မူ။– သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍ တကျွန်းတနိုင်ငံဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုလျှင်၊ သင်တို့၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူပြီးမှ တဖန်လှည့်၍ ညှဉ်းဆဲ ၂၁ ဖျက်ဆီးတော်မူမည်ဟု ဆိုလျှင်၊– လူများတို့က၊ မဟုတ်ပါ။ ထာဝရဘုရားကိုသာဝတ်ပြုပါမည် ၂၂ ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။– ယောရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကိုဝတ်ပြုခြင်းငှါ ထိုဘုရားကို ရွေးကြပြီဟု ကိုယ်အမှုခဲ့ ကိုယ်သက်သေခံကြသည်ဟုဆိုလျှင် သူတို့က၊ သက်သေခံကြပါ ၂၃ ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊– ယောရှုက၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့တွင်ရှိသော တကျွန်းတနိုင်ငံဘုရားတို့ကို ပယ်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဘက်သို့ စိတ်နှလုံးကိုညွှတ်ကြလော့ဟု ၂၄ ဆိုလေ၏။– လူများတို့ကလည်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုပါမည်။ စကား ၂၅ တော်ကို နားထောင်ပါမည်ဟု ဝန်ခံပြီးမှ၊– ယောရှုသည် ထိုနေ့၌ လူများတို့နှင့် ပဋိညာဉ်ပြု၍ ရေ ၂၆ ခင်မြို့မှာ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ကို ထားလေ၏။– ထို စကားကိုလည်း ဘုရားသခင်၏ဓမ္မကျမ်းစာ၌ ရေးထား၍၊ ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာန တော် နားမှာရှိသော သပိတ်ပင်အောက်၌ ၂၇ ကျောက်ကြီးကို ထောင်လျက်၊– ဤကျောက်သည် ငါတို့အားသက်သေဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော စကားအလုံးစုံကို ကြားရပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း သင်တို့အား သက်သေဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု လူအပေါင်းတို့ ၂၈ အားပြောဆိုပြီးမှ၊– အသီးအသီး မိမိတို့အမွေခံရာအရပ်သို့ ပြန်သွားရသောအခွင့်ကို ပေးလေ ၂၉ ၏။

ထိုနောက်မှ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်၊ နုန်၏ ၃၀ သားယောရှုသည် အသက်တရာတဆယ်ရှိသော် အနိစ္စရောက်လေ၏။– ဖေရိမ်တောင်ပေါ်၊ ဂါရှ ၃၁ ကုန်းမြောက်မှာရှိသော သူ၏အမွေခံရာ တိမနသေရမြို့နယ်မြေ၌ သင်္ဂြိဟ်ကြ၏။– ယောရှုလက်ထက်ကာလပတ်လုံး ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးအဘို့ ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုသိ၍ ယောရှုမရှိသည်နောက် အသက်ရှင်သေးသော အသက်ကြီးသူတို့လက် ၃၂ ထက်၌လည်း ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုကြ၏။

ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှဆောင်ခဲ့သော ယောသပ်၏အရိုးတို့ကို၊ ရှေခင်၏အဘ ဟာမော်၏သားတို့တွင် ငွေတပိသာနှင့် ယာကုပ်ဝယ်သောရှေခင်မြို့နယ် မြေအ ၃၃ ကွက်၌ သင်္ဂြိဟ်ကြ၏။ ထိုမြေအကွက်သည် ယောသပ်သားတို့ အမွေမြေဖြစ်သတည်း။– အာရုန်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလာဇာသည်လည်း အနိစ္စရောက်လေ၏။ သူ၏သားဖိနဟတ်အား လူများပေးခဲ့သော ဖေရိမ်တောင်ပေါ်၊ ဖိနဟတ်ကုန်း၌ သင်္ဂြိဟ်ကြ၏။

ယောရှုမှတ်စာပြီး၏။

To Contents

တရားသူကြီးမှတ်စာ။

JUDGES

၁

၁ ယောရှု အနိစ္စရောက်သောနောက်၊ ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့တွင် အဘယ်
သူသည် ခါနနိလူတို့ရှိရာသို့ ရှေ့ဦးစွာချီသွားရပါ
မည်နည်းဟု ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက်
၂ ကြလျှင်၊– ထာဝရဘုရားက၊ ယုဒသည် ချီသွားရ
မည်။ ထိုပြည်ကို သူ၏လက်၌ ငါအပ်မည်ဟု
၃ မိန့်တော်မူ၏။– ယုဒသည် မိမိအစ်ကိုရှိမောင်
အား၊ ခါနနိလူတို့ကိုတိုက်ခြင်းငှါ ငါအမွေမြေသို့
ငါနှင့်အတူလိုက်ပါ။ သင့်အမွေမြေသို့လည်း သင်
နှင့်အတူ ငါလိုက်သွားမည်ဟုဆိုသည်အတိုင်း ရှိ
၄ မောင်သည်လိုက်သွားလေ၏။– ယုဒချီသွား၍
ထာဝရဘုရားသည် ခါနနိလူ၊ ဖေရဇိလူတို့ကို
အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ဗေဇက်မြို့၌ လူတထောင်ကို
၅ သတ်လေ၏။– အဒေါနိဗေဇက်မင်းကို ဗေဇက်
မြို့၌တွေ့၍၊ ခါနနိလူ၊ ဖေရဇိလူတို့ကိုသတ်သော
၆ အခါ၊– အဒေါနိဗေဇက်သည် ပြေးလေ၏။ ယုဒ
လူတို့သည် လိုက်၍ဘမ်းမိပြီးလျှင် လက်မ၊ ခြေ
၇ မတို့ကို ဖြတ်ကြ၏။– အဒေါနိဗေဇက်ကလည်း၊
လက်မနှင့် ခြေမဖြတ်သော မင်းကြီးခုနစ်ဆယ်
တို့သည်၊ အထက်က ငါ့စားပွဲအောက်၌ စားနုပ်
စားပေါက်ကို ကောက်၍ စားရကြ၏။ ငါပြုဘူး
သည်အတိုင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ၌အပြစ်ပေး
တော်မူပြီဟု ဆို၏။ ထိုမင်းကို ယေရုရှလင်မြို့သို့
၈ ပို့၍ သူသည် ထိုမြို့မှာသေလေ၏။– ယုဒအမျိုး
သားတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ကိုတိုက်ယူ၍ ထား
၉ နှင့်လုပ်ကြပြီးမှ မီးရှို့ကြ၏။– ထို့နောက်တောင်
ပေါ်၌ဌင်း၊ တောင်မျက်နှာ၌ဌင်း၊ ချိုင့်ထဲ၌ဌင်း
နေသော ခါနနိလူတို့ကို အတိုက်သွားကြ၏။

၁၀ တဖန် ယုဒအမျိုးသည်၊ ကိရယသာဘအ
မည်ဟောင်းရှိသော ဟေဗြိန်မြို့၌နေသော ခါန
နိလူတို့ရှိရာသို့ ချီသွား၍၊ ရှေရှဲ၊ အဟိမန်၊ တာ
၁၁ လမဲတို့ကိုလုပ်ကြံကြ၏။– တဖန် ကိရယသေ
ဖာအမည်ဟောင်းရှိသော ဒေဗိရမြို့သားတို့ရှိရာ
၁၂ သို့ ချီပြန်၍၊– ကာလက်က၊ ကိရယသေဖာမြို့
ကို တိုက်ယူလုပ်ကြံသောသူအား၊ ငါသည် သမီး
၁၃ အာခသကို ပေးစားမည်ဟုဆိုလျှင်၊– ကာလက်
ညီကေနတ်၏သား ဩသံယေလသည် ထိုမြို့ကို
တိုက်ယူ၍၊ ကာလက်သည် သမီးအာခသကို သူ
၁၄ အားပေးစားလေ၏။– ထိုမိန်းမသည် ခရီးသွား
စဉ်အခါ၊ လယ်တကွက်ကို အဘ၌တောင်းခြင်း
ငှါ လင်နှင့်တိုင်ပင်ပြီးမှ မြည်းပေါ်ကဆင်းလေ
၏။ အဘကာလက်က၊ အဘယ်အလိုရှိသနည်း
၁၅ ဟုမေးလျှင်၊– သမီးက၊ ကောင်းကြီးပေးစေချင်
ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် တောင်မျက်နှာအရပ်ကို
ပေးပါပြီ။ စမ်းရေတွင်းတို့ကိုလည်း ပေးတော်မူ
ပါဦးဟု တောင်းသည်အတိုင်း အဘသည်အ
ထက်စမ်းရေတွင်း၊ အောက်စမ်းရေတွင်းတို့ကို
ပေးလေ၏။

၁၆ မောရှေယောက္ခမ၏သားမြေးဖြစ်သော ကေ
နိအမျိုးသားတို့သည်၊ ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့်အ
တူ စွန့်ပလွှဲမြို့မှ အာရဒ်မြို့တောင်ဘက်၊ ယုဒ
၁၇ တောသို့ လိုက်သွား၍ နေရာကျကြ၏။– တဖန်
ယုဒသည် အစ်ကိုရှိမောင်နှင့်အတူသွား၍ ဇေ
ဖတ်မြို့၌နေသော ခါနနိလူတို့ကို လုပ်ကြံ၍ မြို့
ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးပြီးလျှင်၊ ထိုမြို့ကိုဟော်မာ
၁၈ အမည်ဖြင့် သမုတ်ကြ၏။– ယုဒသည် ဂါဇမြို့
နှင့် မြို့နယ်၊ အာရှကေလုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဧ
ကြုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကိုလည်း တိုက်ယူလေ
၁၉ ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ယုဒနှင့်အတူရှိတော်မူ
၍၊ သူသည် တောင်ပေါ်မှာနေသော သူတို့ကိုနှင်
ထုတ်လေ၏။ ချိုင့်သားတို့ကို မနှင်ထုတ်နိုင်။ အ
ကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် သံရထားရှိကြ၏။–
၂၀ မောရှေမှာထားသည်အတိုင်း ဟေဗြိန်မြို့ကို
ကာလက်အားပေးကြ၍၊ သူသည် အာနကသား
သုံးယောက်တို့ကို ထိုမြို့မှ နှင်ထုတ်လေ၏။–
၂၁ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌
နေသော ယေဗုသိလူတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ၊ သူတို့
သည် ယနေ့တိုင်အောင် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတို့
နှင့်အတူ ယေရုရှလင်မြို့၌ နေကြသတည်း။

၂၂ ယောသပ်အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ဗေသ
လမြို့သို့ချီသွား၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့
၂၃ နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။– လုဇအမည်ဟောင်းရှိ
သော ထိုမြို့ကို စူးစမ်းစေခြင်းငှါ စေလွှတ်သော
၂၄ သူလျှိုတို့သည်၊– မြို့ထဲက ထွက်လာသောလူတ
ယောက်ကို တွေ့မြင်၍၊ မြို့ထဲသို့ ဝင်သောလမ်း

To Contents

ကို ပြပါတော့။ သို့ပြလျှင် သင့်ကို ချမ်းသာပေး
၂၅ မည်ဟုဆိုသော်၊– ထိုသူသည် မြို့ထဲသို့ဝင်သော
လမ်းကို ပြသဖြင့်၊ သူတို့သည် မြို့သားတို့ကို
ထားနှင့်လုပ်ကြံ၍၊ ထိုလူနှင့် သူ၏အိမ်သားအ
၂၆ ပေါင်းတို့ကို လွှတ်ကြ၏။– ထိုသူသည် ဟိတ္တိ
ပြည်သို့သွားပြီးလျှင်၊ မြို့ကိုတည်ထောင်၍ လူ၄
အမည်ဖြင့် သမုတ်လေ၏။ ယနေ့တိုင်အောင်
ထိုသို့ ခေါ်ဝေါ်ကြသတည်း။

၂၇ မနာရွေအမျိုးသည်၊ ဗက်ရှန်မြို့ရွာများ၊ တာ
နက်မြို့ရွာများ၊ ဒေါရမြို့ရွာများ၊ ဂျဗလံမြို့
ရွာများ၊ မေဂိဒ္ဒေါမြို့ရွာများ၌နေသောသူတို့
ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ၊ ခါနန်လူတို့သည် အနိုင်နေကြ
၂၈ ၏။– တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အား
ကြီးသောအခါ၊ ခါနန်လူတို့ကို မနှင်ထုတ်သော်
၂၉ လည်း အခွန်ကိုဆက်သွင်းစေကြ၏။– ထိုအတူ
ဖရိဇိအမျိုးသည် ဂေဇာမြို့၌နေသော ခါနန်လူ
တို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ သူတို့သည် ဂေဇာမြို့၌
၃၀ ရောနှောလျက်နေကြ၏။– ထိုအတူ ဇာဗုလုန်အ
မျိုးသည် ကိတရုန်မြို့သား၊ နဟာလောလမြို့
သားတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ၊ ခါနန်လူတို့သည် ရော
၃၁ နှောလျက်နေ၍ အခွန်ပေးကြ၏။– ထိုအတူအာ
ရှာအမျိုးသည် အက္ကောမြို့သား၊ ဧဒုန်မြို့သား၊
အာလပ်မြို့သား၊ အာခဇိပ်မြို့သား၊ ဟေလဗမြို့
သား၊ အာဖိတ်မြို့သား၊ ရဟောဘမြို့သားတို့ကို
၃၂ မနှင်ထုတ်ဘဲ၊– အာရှာအမျိုးသားတို့သည် ပြည်
၃၃ သားခါနန်လူတို့နှင့် ရောနှော၍ နေကြ၏။– ထို
အတူ နဿလိအမျိုးသည် ဗက်ရှေမက်မြို့သား၊
ဗေသနတ်မြို့သားတို့ကို မနှင်ထုတ်ဘဲ၊ ပြည်
သားခါနန်လူတို့နှင့် ရောနှော၍နေကြ၏။ သို့ရာ
တွင် ဗက်ရှေမက်မြို့သား၊ ဗေသနတ်မြို့သားတို့
၃၄ သည် အခွန်ပေးလျက် နေကြ၏။– အာမောရိလူ
တို့သည်လည်း ဒန်အမျိုးသားတို့ကို တောင်ပေါ်
သို့နှင်သဖြင့်၊ ချိုင့်ထဲမှာ နေရသောအခွင့်ကိုမ
၃၅ ပေးကြ။– အာမောရိလူတို့သည် ဟေရက်တောင်
ပေါ်မြို့၊ အာဇလုန်မြို့၊ ရှာလဗိမ်မြို့၌ အနိုင်နေ
ကြ၏။ သို့ရာတွင် ယောသပ်အမျိုးသားတို့သည်
အားကြီးသဖြင့် အာမောရိလူတို့သည် အခွန်ပေး
၃၆ ရကြ၏။– အာမောရိလူနေရသောအရပ်သည်
အကရဗ္ဗိမ်ကုန်းနား၊ သေလမြို့မှစ၍ အထက်အ
ရပ်ပေတည်း။

၂

၁ ထာဝရဘုရား၏ တမန်တော်သည်၊ ဂိလဂါ
လမြို့မှ ဗောခိမ်မြို့သို့လာ၍၊ သင်တို့ ဘိုးဘေး
တို့အား ငါကျိန်ဆိုသောပြည်သို့ အဲဂုတ္တုပြည်မှ
သင်တို့ကို ငါဆောင်ခဲ့ပြီ။ သင်တို့နှင့် ငါဖွဲ့သော
ပဋိညာဉ်ကို ငါမဖျက် အစဉ်အမြဲစောင့်မည်။–
၂ သင်တို့သည် ဤပြည်သားတို့နှင့် မိဿဟာယမ
ဖွဲ့ရ။ သူတို့ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို လဲ့ချရမည်ဟု ငါဆို
သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမ
ထောင်ကြ။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုကြသ
၃ နည်း။– တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ဤပြည်သားတို့
ကို သင်တို့ရှေ့မှ ငါမနှင်ထုတ်။ သူတို့သည် သင်
တို့တဘက်၌ မုဆိုးလုပ်လျက်၊ သူတို့ဘုရားတို့
သည်လည်း သင်တို့၌ ကျော့ကွင်းဖြစ်ကြလိမ့်
၄ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရား၏ တမန်
တော်သည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့
အား ဤသို့မိန့်တော်မူသောအခါ၊ လူများတို့
၅ သည် အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးကြ၏။– ထိုအရပ်
ကို ဗောခိမ်အမည်ဖြင့်မှည့်၍ ထာဝရဘုရားအား
ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

၆ အထက်က ယောရှုသည် လူများတို့ကို လွှတ်
လိုက်သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
အသီးအသီး မိမိတို့အမွေခံရာမြေကို သိမ်းယူခြင်း
၇ ငှါ သွားကြ၏။– ယောရှုလက်ထက် ကာလပတ်
လုံး၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘု
ရားကို ဝတ်ပြုကြ၏။ထာဝရဘုရားသည် ဣသ
ရေလအမျိုးအတို့ ပြုတော်မူသော အမှုကြီးအလုံး
စုံတို့ကို သိမြင်၍၊ ယောရှုမရှိသောနောက် အ
သက်ရှင်သေးသော အသက်ကြီးသူတို့ လက်
ထက်၌လည်း ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုကြ၏။–
၈ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်၊ နုန်၏သားယောရှုသည် အ
သက်တရာတဆယ်ရှိသော် အနိစ္စရောက်လေ
၉ ၏။– ဖရိဇိတောင်ပေါ်၊ ဂါရှကုန်းမြောက်မှာရှိ
သော သူ၏အမွေခံရာ တိမနသေရမြို့နယ်မြေ
၁၀ ၌ သင်္ဂြိဟ်ကြ၏။– ယောရှုလက်ထက် ကာလ၌
ဖြစ်သောသူအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ဘိုးဘေးတို့
စုဝေးရာသို့ရောက်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားကိုငင်း၊
ဣသရေလအမျိုးအတို့ ပြုတော်မူသောအမှုတို့ကို
ငင်း မသိသော နောင်ကာလအမျိုးသားတို့သည်
၁၁ ပေါ်လာကြ၏။– ထိုကာလအခါ ဣသရေလအ
မျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစ
ရိုက်ကိုပြု၍ ဗာလဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကြ၏။–
၁၂ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သူတို့ကို ဆောင်ခဲ့တော်မူသော
ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုစွန့်
၍၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသော လူမျိုးတို့၏ ဘုရားတ
ပါးတို့နောက်သို့ လိုက်လျက်ဦးညွှတ်သဖြင့် ထာ

၃ ဝရဘုရား အမျက်တော်ကို ထွက်စေကြ၏။– ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍ ဗာလဘုရား၊ အာရှတရက်ဘုရားတို့ကို ၄ ဝတ်ပြုကြသောကြောင့်၊– ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးဒဋ္ဌ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်လျက်၊ လုယူသော သူတို့လက်သို့အပ်၍၊ ပတ်ဝန်းကျင်သော ရန်သူတို့၌ ရောင်းတော်မူသဖြင့်၊ ရန်သူတို့ရှေ့မှာ သူတို့သည် တဖန်မရပ်နိုင်ကြ။– ၁၅ သူတို့သည် ထွက်သွားလေရာရာ၌ ထာဝရဘုရား မိန့်မြွက်ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ လက်တော်အဆီးအတားနှင့် တွေ့၍ အလွန်ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။– ၁၆ သို့ရာတွင် လုယူသော သူတို့လက်မှ ကယ်လွှတ်သော တရားသူကြီးတို့ကို ထာဝရဘုရား ပေါ်ထွန်းစေတော်မူ၏။– ၁၇ ထို တရားသူကြီးတို့စကားကိုလည်း သူတို့သည် နားမထောင်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့နှင့်မှားယွင်း၍ ဦးညွတ်ကြ၏။ ဘိုးဘေးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်တို့ကိုကျင့်၍ လိုက်သော လမ်းမှ သူတို့သည် အလျင်အမြန်လွှဲသွားသဖြင့်၊ ၁၈ ဘိုးဘေးကျင့်သည်အတိုင်း မကျင့်ကြ။– ထာဝရဘုရားသည် တရားသူကြီးကို ပေါ်ထွန်းစေသောအခါ သူနှင့်အတူရှိ၍၊ သူ့လက်ထက်ပတ်လုံး ဣသရေလလူတို့ကို ရန်သူ၏လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် နှောင့်ရှက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရ၍ မြည်တမ်းကြသောအ ၁၉ ခါ ထာဝရဘုရားသည် နောင်တရတော်မူ၏။– တရားသူကြီးသေသောနောက်၊ သူတို့သည် တဖန် ဘိုးဘေးထက်သာ၍ ဆိုးသဖြင့်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့နောက်သို့လိုက်လျက် ဝတ်ပြု၍ ဦးညွတ်ကြ၏။ မိမိတို့အကျင့်ဓလေ့နှင့် ကြမ်း ၂၀ တမ်းသောလမ်းကို မစွန့်မပယ်ကြ။– ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးဒဋ္ဌ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်လျက်၊ ဤလူတို့သည် ငါစကားကိုနားမထောင်။ သူတို့ဘိုးဘေးတို့နှင့် ငါဖွဲ့သောပဋိညာဉ် ၂၁ ကို ဖျက်သောကြောင့်၊– ယောရှုသေသောနောက် ကျန်ကြွင်းရစ်သော လူမျိုးတစုံတမျိုးကို သူတို့ ၂၂ ရှေ့မှ နောက်တဖန် ငါမနှင်ထုတ်။– သူတို့ဘိုးဘေးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏လမ်းတော်သို့ လိုက်ခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့ သူတို့သည် စောင့်ရှောက်မည်လော၊ မစောင့်ရှောက်လောဟု ကျန်သေးသောလူမျိုးအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးကို ငါစုံစမ်းမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊– ၂၃ ထိုလူမျိုးကို ယောရှုလက်၌မအပ် အလျင်အမြန်မနှင်ထုတ်ဘဲနေတော်မူ၏။

၃

၁ ခါနာန်ပြည်၌ တိုက်သော စစ်မှုရှိသမျှတို့ကို ၂ မသိသော ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို စုံစမ်းခြင်းငှါ၎င်း၊ စစ်မှုကိုမသိသော ဣသရေလအမျိုးသား အစဉ်အဆက်တို့သည် စစ်အတတ်ကိုသင်၍ တတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား ၃ ချန်ထားတော်မူသော လူမျိုးများဟူမူကား၊– ဖိလိတ္တိမင်းငါးပါးအစရှိသော ခါနာန်လူအမျိုးမျိုး၊ ဧ ဒုန်လူ၊ ဗာလဟေရမုန်တောင်မှစ၍ ဟာမတ်လမ်းဝတိုင်အောင် လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာနေ ၄ သော ဟိဝိလူတို့သည် ကျန်ကြွင်းကြ၏။– ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားဖြင့် ဘိုးဘေးတို့ကို မှာထားတော်မူသော ပညတ်များအတိုင်းကျင့်မည် မကျင့်မည်ကိုထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလအမျိုးကို စုံစမ်းဘို့ရာ ဖြစ်သတည်း။

၅ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ခါနာန်လူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ဟိဝိလူ၊ ယေ ၆ ဗုသိလူတို့တွင်နေ၍၊– သူတို့သမီးနှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုပြုလျက်၊ မိမိတို့သမီးကိုပေးစားလျက်၊ ၇ သူတို့ဘုရားများကို ဝတ်ပြုကြ၏။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုမေ့လျော့သဖြင့်၊ ဗာလဘုရားများ၊ အာရှရပင် ၈ များကို ဝတ်ပြုသောကြောင့်၊– ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးဒဋ္ဌ ပြင်းစွာအမျက်တော်ထွက်၍၊ မေသောပေါတာမိရှင်ဘုရင်ခုရှံရိရှသိမ်း၌ ရောင်းတော်မူသဖြင့်၊ ဣသရေလလူတို့သည် ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး ထိုရှင်ဘုရင်ထံ၌ကျွန်ခံရကြ၏။– ၉ နောက်တဖန် ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်ကြသောအခါ၊ ကယ်တင်သောသခင်၊ ကာလက်ညီ၊ ကေနတ်၏သားသြသံယေလကို သူတို့အဘို့ ပေါ် ၁၀ ထွန်းစေတော်မူ၏။– ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ်သို့ သက်ရောက်သဖြင့်၊ သူသည် ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုး၍ စစ်ချီလေ၏။ မေသောပေါတာမိရှင်ဘုရင် ခုရှံရိရှသိမ်းကို သူလက်၌ ထာဝရဘုရားအပ်တော်မူသဖြင့်၊ သူ ၁၁ သည် ထိုရှင်ဘုရင်ကို အောင်လေ၏။– အနစ်လေးဆယ်တိုင်တိုင် တပြည်လုံးငြိမ်းပြီးမှ၊ ကေနတ်၏သား သြသံယေလသည် သေလေ၏။

၁၂ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောကြောင့်၊ မောဘရှင်ဘုရင်ဧဂလုန်ကို ဣသရေလအမျိုးတဘက်၌ ၁၃ ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။– ထိုမင်းသည်

အမွှန်အမျိုးသား၊ အာမလက်အမျိုးသားတို့ကို
စုဝေးစေလျက်ချီသွား၍၊ ဣသရေလလူတို့ကို
၁၄ လုပ်ကြံပြီးမှ၊ စွန့်ပလွှဲမြို့ကို သိမ်းယူသဖြင့်၊– ဣ
သရေလအမျိုးသားတို့သည် တဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်
လုံး မောဘရှင်ဘုရင် ဧဂလုန်မင်းထံ၌ ကျွန်ခံရ
၁၅ ကြ၏။– နောက်တဖန် ထာဝရဘုရားကို အော်
ဟစ်သောအခါ၊ ကယ်တင်သောသခင်၊ လက်ျာ
လက်ကိုမသုံးတတ်သော ဗင်္ယာမိန်အမျိုး၊ ဂေရ
သားဧဟုဒကို ပေါ်ထွန်းစေတော်မူ၏။ သူ့လက်
တွင် ဣသရေလလူတို့သည် လက်ဆောင်ကို
မောဘရှင်ဘုရင် ဧဂလုန်ထံသို့ ပေးလိုက်ကြ
၁၆ ၏။– ဧဟုဒသည် အလျားတတောင်ရှိသော သန်
လျက်ကို လုပ်၍ လက်ျာပေါင်အဝတ်တွင်းခို၌
၁၇ စည်းထားပြီးလျှင်၊– မောဘရှင်ဘုရင်ဧဂလုန်ထံ
သို့ လက်ဆောင်ကို ဆောင်ခဲ့လေ၏။ ဧဂလုန်
၁၈ သည် အလွန်ဝသောသူဖြစ်၏။– ဧဟုဒသည်
လက်ဆောင်ကိုဆက်ပြီးလျှင်၊ လက်ဆောင်ကို
၁၉ ထမ်းသောသူတို့ကို လွှတ်လိုက်၍၊– ဂိလဂါလ
မြို့နားခို၌ရှိသော ကျောက်တိုင်တို့မှ ကိုယ်တိုင်
ပြန်လာ၍၊ ဘုရားကျွန်တော်သည် တိတ်ဆိတ်
စွာ လျှောက်စရာအကြောင်းရှိပါသည်ဟု ဆို
လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်က၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြဟု အ
မိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ အထံတော်၌ ခစား
၂၀ သော သူအပေါင်းတို့သည် ထွက်ကြ၏။– ထိုအ
ခါ ရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်တိုင် တယောက်တည်း
နေတတ်သော နွေနှင်းဆောင်၌ ထိုင်နေစဉ်၊ ဧ
ဟုဒသည် ချဉ်းကပ်၍ ကိုယ်တော်နှင့်ဆိုင်သော
ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ပါပါ၏ဟု လျှောက်
၂၁ သော်၊ ရှင်ဘုရင်သည် ထလေ၏။– ဧဟုဒသည်
လက်ဝဲလက်ကိုဆန့်လျက် သန်လျက်ကို လက်ျာ
ပေါင်မှထုတ်၍ ရှင်ဘုရင်၏ဝမ်းကိုထိုးသဖြင့်၊–
၂၂ လက်ကိုင်အရိုးနှင့်တကွ သန်လျက်မြုပ်ဝင်၍၊
ဝမ်းထဲက မနှုတ်နိုင်အောင် ဆီဥသည် သန်လျက်
ကိုလွှမ်းလျက်၊ ချေးနှလည်း ထွက်လျက်ရှိလေ
၂၃ ၏။– ထိုအခါ ဧဟုဒသည် အခန်းပြင်သို့ ထွက်
ပြီးလျှင် နန်းတော်တံခါးတို့ကို ပိတ်၍ သော့ခတ်
၂၄ လေ၏။– ထွက်သွားသောနောက်၊ ကျွန်တော်
မျိုးအချို့တို့သည်လာ၍ နန်းတော်တံခါး၌ သော့
ခတ်လျက်ရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊ စင်စစ် နွေနှင်း
၂၅ ဆောင်၌ စက်တော်ခေါ်သည်ဟုဆိုလျက်၊– ရှက်
ကြောက်သည်တိုင်အောင် ငံ့နေပြီးမှ၊ သူတို့အ
ရှင်သည် တံခါးကို မဖွင့်သောကြောင့်၊ သူတို့
သည် သော့ကိုယူ၍ ဖွင့်ကြည့်သောအခါ၊ မြေ
ပေါ်မှာလဲ၍ သေလျက်ရှိသော မိမိတို့အရှင်ကို
၂၆ တွေ့မြင်ကြ၏။– ထိုသို့ သူတို့သည် ငံ့နေကြစဉ်
တွင်၊ ဧဟုဒသည် ဘေးလွတ်သဖြင့်၊ ကျောက်
၂၇ တိုင်တို့ကိုလွန်၍ စိရပ်ရွာသို့ရောက်ပြီးမှ၊– ဧဖ
ရိမ်တောင်ပေါ်မှာ တံပိုးကိုမှုတ်၍၊ ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် သူ့နောက်သို့လိုက်လျက်
၂၈ တောင်ပေါ်ကဆင်းကြ၏။– သူကလည်း ငါ့
နောက်သို့ လိုက်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်
သင်တို့၏ရန်သူ မောဘလူတို့ကို သင်တို့လက်၌
အပ်တော်မူမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူ့နောက်
မှာဆင်း၍ ယော်ဒန်မြစ်ကူးရာ မောဘပြည်သို့
သွားရာလမ်းကို ဆီးတားသဖြင့်၊ လူတစုံတ
၂၉ ယောက်ကိုမျှ မကူးစေရ။– ထိုအခါ ခွန်အားကြီး
သော မောဘစစ်သူရဲတယောက်မျှ မလွတ်ဘဲ၊
၃၀ လူတသောင်းကိုသတ်၍၊– မောဘအမျိုးသည်
ဣသရေလအမျိုးလက်၌ရှုံးသဖြင့်၊ အနှစ်ရှစ်
၃၁ ဆယ်တိုင်တိုင် တပြည်လုံး ငြိမ်းလေ၏။– ဧဟုဒ
နောက်မှာ အာနတ်သားရဲဂါပေါ်ထွန်း၍၊ တုတ်
ချွန်နှင့် ဖိလိတ္တိလူခြောက်ရာတို့ကို သတ်သဖြင့်၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ကယ်လွှတ်လေ၏။

၄

၁ ဧဟုဒသေသောနောက်၊ ဣသရေလအမျိုး
သားတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တဖန် ဒု
၂ စရိုက်ကိုပြုသောကြောင့်၊– ထာဝရဘုရားသည်
ဟာဇော်မြို့၌ မင်းပြုသော ခါနာန်ရှင်ဘုရင်
ယာဘိန်၌ ရောင်းတော်မူ၏။ သူ့နှစ်ထားသော
ဗိုလ်ချုပ်မင်းကား၊ ဂေါအိမ်ပြည် ဟာရောရှက်
၃ မြို့၌ နေသောသိသရတည်း။– ထိုမင်း၌ သံရ
ထားကိုးရာရှိ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
အနှစ်နှစ်ဆယ်ပတ်လုံး အလွန်ညှဉ်းဆဲသော
ကြောင့်၊ သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်
ကြ၏။

၄ ထိုကာလအခါ လပိဒုတ်မယား ပရောဖက်မ
၅ ဒေဗောရသည် ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုး၏။–
သူသည် ဧဖရိမ်တောင်ပေါ်၊ ရာမမြို့နှင့် ဗေသ
လမြို့စပ်ကြား၊ ဒေဗောရ စွန်ပလွဲပင်အောက်မှာ
နေ၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထိုပရော
ဖက်မ၏ စီရင်ခြင်းကိုခံအံ့သောငှါ ရောက်လာ
၆ တတ်ကြ၏။– တဖန် ဒေဗောရသည် လူကိုစေ
လွှတ်၍၊ နဿလိခရိုင် ကေဒေရှမြို့မှာနေသော
အဘိနောင်၏သား ဗာရက်ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်
သည် နဿလိအမျိုး၊ ဇာဗုလုန်အမျိုးထဲက လူ
တသောင်းကိုသွေးဆောင်၍ တာဗော်တောင်သို့

To Contents

၇ သွားလော့။– ငါသည်လည်း ယာဘိန်မင်း၏ဗိုလ်
ချုပ် သိသရနှင့် ရထားဗိုလ်ပါများကို သင်ရှိရာ
ကိုရှုန်မြစ်သို့ သွေးဆောင်၍ သင့်လက်၌အပ်
မည်ဟု ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝ
ရဘုရား မှာထားတော်မူသည်ဟု ဆင့်ဆိုလေ
၈ ၏။– ဗာရက်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အ
ကျွန်ုပ်နှင့်အတူကြွလျှင် အကျွန်ုပ်သွားပါမည်။
ကြွတော်မမူလျှင်မူကား မသွားပါဟု လျှောက်
၉ သော်၊– ဒေဗောရကာ၊ ငါသည် သင်နှင့်အတူ အ
မှန်သွားမည်။ သို့သော်လည်း သင်သွားရာလမ်း
၌ ဂုဏ်အသရေကို မရရာ။ ထာဝရဘုရားသည်
သိသရကို မိန်းမ၌ ရောင်းတော်မူမည်ဟုဆိုပြီးမှ
ထ၍ ဗာရက်နှင့်အတူ ကေဒေရှမြို့သို့ သွားလေ
၏။

၁၀ ဗာရက်သည် နဿလိအမျိုးသား၊ ဇာဗုလုန်
အမျိုးသားတို့ကို ကေဒေရှမြို့သို့ခေါ်၍ လိုက်
သောသူ တသောင်းနှင့်တကွ ဒေဗောရပါလျက်
၁၁ တက်လေ၏။– မောရေ၏ယောက္ခမ ဟောဗတ်
၏သားမြေးအဝင်၊ ကေနိအမျိုးသားဟေဗာ
သည်၊ ကေနိလူတို့နှင့်ခွါ၍ ကေဒေရှမြို့အနား၊
ဇာနိမ်သပိတ်ပင်ခြေရင်း၌ တဲကိုဆောက်လျက်
၁၂ နေနှင့်သတည်း။– အဘိနောင်၏သား ဗာရက်
သည် တာဗော်တောင်ပေါ်သို့ တက်ကြောင်းကို
၁၃ သိသရအား ကြားပြောလျှင်၊– သိသရသည် မိမိ
ရထားရှိသမျှတည်းဟူသော သံရထားကိုးရာနှင့်
ဂေါအိမ်ပြည် ဟာရောရှက်မြို့မှစ၍ ကိရှုန်မြစ်
တိုင်အောင် မိမိလူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၏။–
၁၄ ဒေဗောရကလည်း ထလော့။ ယနေ့ကား ထာဝ
ရဘုရားသည် သိသရကို သင့်လက်၌ အပ်တော်
မူသောနေ့ ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ရှေ့
မှာ ကြွတော်မူပြီ မဟုတ်လောဟု ဆိုလေသော်၊
ဗာရက်သည် လူတသောင်းနှင့်တကွ တာဗော်
၁၅ တောင်ပေါ်က ဆင်းလေ၏။– ထာဝရဘုရား
သည် သိသရမှစ၍ သူ၏ရထားများနှင့် ဗိုလ်ပါ
စစ်သည်များ အပေါင်းတို့ကို ဗာရက်ရှေ့မှာ ထား
ဖြင့် ရှုံးစေတော်မူသောကြောင့်၊ သိသရသည် မိ
၁၆ မိရထားမှဆင်း၍ ခြေဖြင့်ပြေးလေ၏။– ဗာရက်
သည် ရထားများ၊ ဗိုလ်ပါစစ်သည်များကို ဂေါ
အိမ်ပြည် ဟာရောရှက်မြို့တိုင်အောင် လိုက်၍၊
သိသရစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် တယောက်မျှ မ
ကျန်ကြွင်း ထားနှင့် သေကြကုန်၏။

၁၇ သိသရသည် ကေနိအမျိုးသား ဟေဗာ၏မ
ယား ယေလ၏တဲသို့ ခြေဖြင့်ပြေး၏။ ထိုကာလ
၌ ဟာဇော်ရှင်ဘုရင်ယာဘိန်သည် ဟေဗာအ
မျိုးသားချင်း ကေနိလူတို့နှင့် မိသဟာယဖွဲ့
၁၈ လျက် ရှိသတည်း။– ယေလသည် သိသရကို ခ
ရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ထွက်၍၊ သခင်ဝင်ပါ၊ ကျွန်မ
ဆီသို့ ဝင်ပါ။ စိုးရိမ်တော်မမူပါနှင့်ဟု ခေါ်သည်
အတိုင်း၊ သူသည် ယေလနေရာတဲထဲသို့ဝင်၍
၁၉ ယေလသည် သူ့ကို စောင့်နှင့်ခြံလေ၏။– သူက
လည်း၊ ငါရေတ်သည်၊ ရေအနည်းငယ်ကိုပေး
ပါဟု တောင်းလျှင်၊ မိန်းမသည် နွားနို့ဘူးကိုဖွင့်
၂၀ ၍ သောက်စေပြီးမှ တဖန် ခြံလေ၏။– သူက
လည်း၊ တဲတံခါးဝ၌ နေပါ။ လူတစုံတယောက်
က ယောကျ်ားရှိသလောဟု လာ၍မေးလျှင် မရှိ
၂၁ ကြောင်းကို ပြောလော့ဟု မှာထားလေ၏။– ထို
အခါ ဟေဗာမယားယေလသည် သိသရမော
လျက် အိပ်ပျော်စဉ်တွင်၊ တဲတံသင်တချောင်း
နှင့် လက်ရိုက်ကိုကိုင်လျက် သူ့ထံသို့ တိတ်
ဆိတ်စွာသွား၍ တံသင်ကို မြေ၌စွဲစေသည်တိုင်
အောင် သူ၏နားပန်းထဲသို့ ရိုက်သွင်းသဖြင့် သိ
၂၂ သရသည် သေ၏။– ဗာရက်သည် သိသရကို
လိုက်ရာသောအခါ၊ ယေလထွက်၍ ကျွန်မဆီသို့
ဝင်ပါ။ ရှာသောသူကို ပြပါမည်ဟု ကြိုဆိုလျှင်၊
ဗာရက်သည် တဲထဲသို့ဝင်၍ သိသရသေလျက်၊
နားပန်း၌ တံသင်စူးလျက်ရှိသည်ကို မြင်လေ
၂၃ ၏။– ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် ခါနာန်ရှင်ဘု
ရင်ယာဘိန်ကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ
၂၄ နှိမ့်ချတော်မူသဖြင့်၊– သူတို့သည် ထိုရှင်ဘုရင်
ကို မဖျက်ဆီးမှီတိုင်အောင် အစဉ်အောင်လျက်
နေကြ၏။

၅

၁ ထိုနေ့၌ ဒေဗောရနှင့် အဘိနောင်၏သား ဗာ
၂ ရက်တို့ဆိုသော သီချင်းစကားဟူမူကား၊– ဣသ
ရေလအမျိုး၌ မင်းတို့သည် အဦးပြုသောကြောင့်
ငှင်း၊ ဆင်းရဲသားတို့သည် စေတနာစိတ်နှင့် မိမိ
ကိုယ်ကို လှူသောကြောင့်ငှင်း၊ ထာဝရဘုရား၏
၃ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။– အိုရှင်ဘုရင်
တို့ ကြားကြလော့။ အိုမင်းသားတို့ နားထောင်
ကြလော့။ ငါသီချင်းဆိုမည်။ ထာဝရဘုရားအား
သီချင်းဆိုမည်။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီး
၄ မွမ်းမည်။– အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
စိရတောင်ရိုးပေါ်မှကြွ၍ ဧဒုံတောမှ စစ်ချီတော်
မူသောအခါ၊ မြေကြီးလှုပ်၍ မိုးယံးရွာသဖြင့်
၅ မိုးယံးတိမ်တို့မှ မိုးယံးရေသည်စီးပါ၏။– တောင်

To Contents

ရိုးတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ခင်း၊ သိနာတောင်သည်လည်း ကလသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ခင်း တုန်လှုပ်ပါ၏။

၆ အာနတ်သား ရုံဂါမင်းလက်ထက်၌ခင်း၊ ယေလမင်းလက်ထက်၌ခင်း၊ လမ်းမတို့သည် ဆိတ်ညံလျက်ရှိ၍ ခရီးသွားသောသူတို့သည် လမ်း
၇ ကြားတို့၌ လိုက်သွားရကြ၏။- ကလသရေလအမျိုးသို့ မင်းဆက်ပြတ်လျက်ရှိ၏။ ငါဒေဗောရသည်မပေါ်၊ ငါသည် ကလသရေလအမျိုးသို့ အမိမပေါ်ထွန်းမှီတိုင်အောင် မင်းဆက်ပြတ်လျက်ရှိ
၈ ၏။- ကလသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသစ်တို့ကို ရွေးယူကြ၏။ ထိုအခါ သူတို့မြို့များကို ရန်သူတို့သည် တိုက်လာကြ၏။ ကလသရေလအမျိုးသားလေးသောင်းတွင် ဒိုင်းလွှားတခု၊ လုံတစင်းမျှမရှိ။

၉ စေတနာစိတ်ရှိ၍ ဆင်းရဲသားတို့တွင် မိမိကိုယ်ကိုလှူသော ကလသရေလအမျိုး မင်းတို့အား ငါစိတ်နှလုံးညွှတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူး
၁၀ တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။- ဖြူသောမြည်းကို စီးသောသူ၊ တရားမှုကို စီရင်သောသူ၊ လမ်း၌
၁၁ သွားသောသူတို့၊- ရေကျင်းများအနားမှာ လက်ရဥ္စာကို ဝေမျှသောသူတို့၏အသံကို ကြားသောအခါ သီချင်းဆိုကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ တရားသောအမှု၊ ကလသရေလမြို့ရွာတို့၌ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူသောအမှုတို့ကို ထိုအရပ်တို့တွင် ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏လူတို့သည် မိမိတို့နေသောမြို့သို့ ပြန်သွားကြလိမ့်မည်။

၁၂ နိုးပါ၊ နိုးပါ၊ ဒေဗောရ။ နိုးပါ၊ နိုးပါ၊ သီချင်းဆိုပါ၊ အိုဗာရက်၊ ထပါ၊ အဘိနောင်သား၊ သင်ဘမ်း
၁၃ ဆီးချုပ်ထားသော သူတို့ကို ထုတ်ပြပါ။- ထိုအခါ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည် သူရဲကြီးတို့ထံသို့ ဆင်းကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏လူတို့သည် အစွမ်းတန်ခိုးကြီးသောသူတို့ထံသို့ ငါ့အဘို့ဆင်းကြ
၁၄ ၏။- အာမလက်လူနေရာအနားမှာ နေရာကျသောသူတို့သည် ဧဖရိမ်ခရိုင်ထဲက ထွက်လာကြ၏။ သူတို့နောက်မှာ သင်၏ဗိုလ် ဗေဒတို့တွင် ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတို့သည် လိုက်ကြ၏။ မာခီရအမျိုးထဲကမင်းများ၊ ဇာဗုလုန်အမျိုးထဲက စီရင်တတ်သော သူများတို့သည် ထွက်လာကြ
၁၅ ၏။- ကလသခါမင်းတို့သည်လည်း၊ ဒေဗောရ၌ပါ၍ ကလသခါအမျိုးသည် ဗာရက်၏လက်ရုံး ဖြစ်၏။ ဗာရက်နောက်မှာ ချိုင့်ထဲသို့ပြေးလိုက်ကြ၏။ ရုဗင်အမျိုးနေရာ ချောင်းအသွယ်သွယ်၌
၁၆ စိတ်နှလုံးပြဋ္ဌာန်းခြင်း များကြ၏။- နောက်တဖန် သင်သည် သိုးမြည်သံကို နားထောင်ခြင်းငှါ တောင်ကြားမှာ အဘယ်ကြောင့် ထိုင်နေသနည်း။ ရုဗင်အမျိုးနေရာ ချောင်းအသွယ်သွယ်၌
၁၇ စိတ်နှလုံးတွန့်တိုခြင်းများကြသည်တကား။- ဂိလဒ်ပြည်သားတို့သည် ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြ၏။ ဒန်အမျိုးသည် သင်္ဘော ဆိပ်အနားမှာ အဘယ်ကြောင့် နေရစ်သနည်း။ အာရှာအမျိုးသည်လည်း ပင်လယ်ကမ်းနား သင်္ဘောဆိပ်ရာကွေ့တို့၌ မလှုပ်ဘဲငြိမ်ဝပ်စွာ
၁၈ နေသည်တကား။- ဇာဗုလုန်အမျိုးသည် အသက်ကို စွန့်စားသည်တိုင်အောင် ရဲရင့်၍ နဿလိအမျိုးသည် မြင့်သောတောအရပ်၌ ထိုနည်းတူပြု၏။

၁၉ ရှင်ဘုရင်တို့သည် လာ၍ စစ်တိုက်ကြ၏။ ခါနနိရှင်ဘုရင်တို့သည် မေဂိဒ္ဒေါအိုင်၊ တာနက်မြို့
၂၀ အနားမှာ တိုက်သော်လည်း၊ ငွေကို လုယူ၍မရကြ။- ကောင်းကင်မှ စစ်ကူကြ၏။ ကြယ်တို့သည် လှည့်ပတ်စဉ်အခါ သိသရကို စစ်တိုက်ကြ
၂၁ ၏။- ကိရွန်မြစ်၊ စစ်မှုကြောင့် ကျော်စောသောမြစ်၊ ကိရွန်မြစ်သည် ရန်သူတို့ကို ပယ်သွား၏။ အို ငါ့ဝိညာဉ်၊ သင်သည် ခွန်အားကြီးသောသူကို
၂၂ နှိပ်နင်းပြီ။- ထိုအခါ မြင်းစီးသူရဲတို့သည် မြင်းကိုနှင်လျက် နှင်လျက်စီးသောကြောင့်၊ မြင်းတို့သည် မြေကို ခွါနှင့်ထိခိုက်လျက် ပြေးကြ၏။

၂၃ မေရောဇမြို့သားတို့သည် ထာဝရဘုရားဘက်၊ စစ်သူရဲတို့နှင့်ပိုင်း၍ ထာဝရဘုရားဘက်သို့ မကူကြသောကြောင့်၊ မေရောဇမြို့ကို ကျိန်ကြလော့၊ မြို့သားတို့ကို ပြင်းစွာ ကျိန်ကြလော့ဟု ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် မှာထား၏။

၂၄ ကေနိအမျိုးသား ဟေဗာ၏မယား ယေလသည်၊ မိန်းမတကာတို့ထက် မြတ်စွာသော မင်္ဂလာရှိ၏။ တဲ၌နေသော မိန်းမတကာတို့
၂၅ ထက်မြတ်စွာသော မင်္ဂလာရှိ၏။- ထိုသူသည် ရေကိုတောင်း၍ ယေလသည် နို့ကိုပေး၏။ မင်း
၂၆ သုံးသော ဖလားနှင့်နို့ဓမ်းကို ဆက်လေ၏။- တဲတံသင်ကိုယူ၍ လက်ျာလက်နှင့်လက်ရိုက်ကို ကိုင်လျက် သိသရကို ရိုက်လေ၏။ သူ၏ခေါင်းကိုထိုးရိုက်၍ နားပန်းကို ထုတ်ချင်းခွင်းဖောက်
၂၇ လေ၏။- သူသည် ယေလခြေရင်း၌ကျ၍ လဲ

လျက် တုံးလုံးနေ၏။ ခြေရင်း၌ ကျလဲ၍ ကျရာ အရပ်၌သေလျက် လဲနေ၏။

၂၈ သိသရအမိသည် ပြတင်းပေါက်ဝဖြင့် ကြည့်၍ ကုလားကာအတွင်း၌ နေလျက်၊ သူ၏ရထားသည် အဘယ်ကြောင့် လာခဲသနည်း။ ရထားဘီးတို့သည် အဘယ်ကြောင့် နှေးသနည်းဟု မြည်

၂၉ တမ်းလေ၏။– ပညာရှိသော မင်းသမီးတို့သည် ပြန်လျှောက်သည်သာမက၊ သူ့ကိုယ်တိုင် ပြန်

၃၀ ပြောသည်ကား၊– သူတို့သည် တွေ့၍ရသော ဥစ္စာကိုဝေဖန်လျက် နေကြသည်မဟုတ်လော။ စစ်သူရဲတို့အား အပျိုကညာ တယောက်နှစ်ယောက်စီ၊ သိသရတို့ ပန်းဆိုးသောအဝတ်၊ ပန်းဆိုး၍ ချယ်လှယ်သော အဝတ်တန်ဆာ၊ အောင်သောသူတို့၏ လည်ပင်း၌ ဆင်စရာတို့ ပန်းဆိုး၍ချယ်လှယ်လျက် အဆင်းအရောင် ထူးခြားသော အဝတ်တန်ဆာကို လုယူ၍ ဝေဖန်လျက် နေကြသည်မဟုတ်လောဟု သိသရ၏အမိသည်

၃၁ ဆိုတတ်၏။– အိုဆာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူအပေါင်းတို့သည် ထိုသို့ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေသော။ ဆာဝရဘုရားကိုချစ်သောသူတို့သည် အရှိန်တန်ခိုးနှင့် ထွက်သွားသော နေမင်းကဲ့သို့ဖြစ်ပါစေသောဟု သီချင်းဆို ကြ၏။ ထို့နောက် အနှစ်လေးဆယ်တိုင်တိုင် တပြည်လုံးငြိမ်းလေ၏။

၆

၁ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဆာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောကြောင့်၊ သူတို့ကို မိဒျန်အမျိုးလက်၌ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး

၂ အပ်တော်မူသဖြင့်၊– မိဒျန်အမျိုးသည် ဣသရေလအမျိုးကို နှိပ်စက်၍ ညှဉ်းဆဲသောကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် တောင်ရိုးတွင် ခိုင်ခံသော

၃ ဥမင်မြေတွင်းတို့ကို လုပ်ရကြ၏။– ဣသရေလအမျိုးသည် လယ်လုပ်ပြီးမှ၊ မိဒျန်ပြည်သားနှင့် အာမလက်ပြည်သား အစရှိသော အရှေ့ပြည်

၄ သားတို့သည် ချီလာ၍၊– တပ်ချသဖြင့်၊ ဂါဇမြို့တိုင်အောင် မြေအသီးအနှံကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလျက် စားစရာကို ချန်၍မထား။ သိုးနွားမြည်းကို

၅ လည်း ချန်၍မထားကြ။– အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သူတို့သည် တိရစ္ဆာန်များ၊ တဲများပါလျက်၊ ကျိုင်းကောင်များပြားသကဲ့သို့၊ သူတို့နှင့် ကုလားအုပ်တို့သည် မရေတွက်နိုင်အောင် များပြား

၆ သဖြင့် ဣသရေလပြည်ကို ဖျက်ဆီးလျက် လာကြ၏။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မိဒျန်အမျိုးသားတို့ကြောင့် အလွန်ဆင်းရဲ၍ ဆာဝရဘုရားအား ဟစ်ကြော်ကြ၏။– ထိုသို့ မိဒျန်အမျိုးသားတို့ကြောင့်၊ ဆာဝရဘုရားအား ဟစ်ကြော်ကြသောအခါ၊– ဆာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်တယောက်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ဆာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကျွန်ခံနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်မှ သင်တို့ကို ငါနှုတ်ဆောင်ပြီ။– အဲဂုတ္တုပြည်သားလက်မှ၎င်း၊ ညှဉ်းဆဲသောသူအပေါင်းတို့ လက်မှ၎င်း၊ သင်တို့ကို ကယ်နှုတ်၍၊ သူတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှ နှင်ထုတ်သဖြင့် သူတို့ပြည်ကိုပေးပြီ။– ငါသည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ဆာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်တို့နေသော အာမောရိပြည်သား ကိုးကွယ်သော ဘုရားတို့ကို မကြောက်ရွံ့ကြနှင့်ဟု ငါပညတ်သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ တဖန် ဆာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် လာ၍၊ ဩဖရရွာမှာ အဗျေဇာအမျိုးသား ယောရှပိုင်သော သပိတ်ပင်အောက်၌ ထိုင်လေ၏။ ယောရှသားဂိဒေါင်သည် မိမိစပါးကို မိဒျန်လူတို့ မတွေ့စေခြင်းငှါ၊ စပျစ်သီးနယ်ရာ တန်

၁၂ ဆာအနားမှာ စပါးကိုနယ်လျက်နေ၏။– ဆာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကိုယ်ထင်ရှား၍၊ ခွန်အားကြီးသော အချင်းသူရဲ၊ ဆာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏ဟုဆိုလျှင်၊–

၁၃ ဂိဒေါင်က၊ အိုသခင်၊ ဆာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် ဤအမှုကြီး ရောက်ရပါသနည်း။ ဆာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသည် မဟုတ်လောဟု အကျွန်ုပ်တို့အဘများ ပြောသည်အတိုင်း ပြုတော်မူသော၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုရှိသမျှတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိပါသနည်း။ ယခုမှာ ဆာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုစွန့်၍ မိဒျန်လူတို့လက်သို့ အပ်

၁၄ တော်မူပြီတကားဟု ဆိုလေသော်၊– ဆာဝရဘုရားသည် သူ့ကိုကြည့်ရှု၍ ယခု သင်ရသောတန်ခိုးကို အစ်ပြုလျက် သွားလော့။ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးကို မိဒျန်လူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်လိမ့်မည်။ သင့်ကို ငါစေခိုင်းသည် မဟုတ်လော

၁၅ ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ဂိဒေါင်ကလည်း၊ အိုသခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဣသရေလအမျိုးကို အဘယ်သို့ကယ်နှုတ်နိုင်ပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်အဆွေအ

To Contents

မျိုးသည် မနာရှေအမျိုး၌ သာ၍ဆင်းရဲပါ၏။ အ
ကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ကိုယ်အဆွေအမျိုး၌ အ
ယုတ်ဆုံးသော သူဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊–
၁၆ ထာဝရဘုရားက၊ အကယ်စင်စစ် ငါသည် သင်
နှင့်အတူရှိသဖြင့်၊ သင်သည် လူတယောက်ကို
လုပ်ကြံသကဲ့သို့၊ မိချန်လူတို့ကို လုပ်ကြံလိမ့်
၁၇ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ဂိဒေါင်ကလည်း၊ အ
ကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရပါလျှင် အ
ကျွန်ုပ်နှင့် ယခုနှုတ်ဆက်တော်မူကြောင်း ထင်
၁၈ ရှားသော နိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူပါ။– အ
ကျွန်ုပ်သည် တဖန်လာပြန်၍၊ ဘောဇုပူဇော်
သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ရှေ့၌ မ
တင်မိုတိုင်အောင်၊ ဤအရပ်က ကြွသွားတော်မ
မူပါနှင့်ဟု တောင်းပန်လျှင်၊ သင်သည် ပြန်၍ မ
လာမီတိုင်အောင် ငါနေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၉ ဂိဒေါင်သည် သွား၍ ဆိတ်သငယ်တကောင်ကို
ငင်း၊ မုန့်ညက်တဇွာနှင့် လုပ်သော တဆေးမဲ့
မုန့်ပြားတို့ကိုငင်း ပြင်ဆင်လေ၏။ ဆိတ်သားကို
တောင်းခြင်းထည့်၍၊ ဆိတ်သားပြုတ်ရည်ကို အိုးခွံ
လောင်းပြီးမှ၊ ကောင်းကင်တမန်ရှိရာ သပိတ်ပင်
၂၀ အောက်သို့ ဆောင်ခဲ့၍ ဆက်လေ၏။– ထာဝရ
ဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ အမဲသား
နှင့် တဆေးမဲ့မုန့်ပြားတို့ကိုယူ၍ ဤကျောက်
ပေါ်မှာ တင်ထားလော့။ အမဲသားပြုတ်ရည်ကို
သွန်းလောင်းလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ ဆိုသည်အတိုင်း
၂၁ ဂိဒေါင်သည် ပြုလေ၏။– ထိုအခါ ထာဝရဘု
ရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိကိုင်သော
တောင်ဝေးကိုဆန့်၍၊ အမဲသားနှင့် တဆေးမဲ့မုန့်
ပြားတို့ကို တို့ဆဖြင့်၊ ကျောက်ထဲကမီးထ၍ အမဲ
သားနှင့် တဆေးမဲ့မုန့်ပြားတို့ကို လောင်ပြီးမှ၊
ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကွယ်
၂၂ လေ၏။– ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်
ဖြစ်သည်ကို ဂိဒေါင်သည် သိမြင်သောအခါ၊ အို
အရှင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘု
ရား၏ ကောင်းကင်တမန်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်၍
၂၃ မြင်ရပါပြီတကားဟု လျှောက်သော်၊– ထာဝရဘု
ရားက၊ ချမ်းသာပါစေ။ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်သည်
သေဘေးနှင့် လွတ်လျက်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ
၂၄ ၏။– ထိုအရပ်၌ ဂိဒေါင်သည် ထာဝရဘုရားအ
ဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ ယေဟောဝါရှာလုံအ
မည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။ အဗျေဇာသား၏နေရာ
သြဖရှာ၌ ယနေ့တိုင်အောင်ရှိသတည်း။
၂၅ ထိုနေ့ညမှာ ထာဝရဘုရားက၊ သင့်အဘ၏
နွားပိုက်နှင့် အသက်ခုနစ်နှစ်ရှိသော ဒုတိယနွား
ထီးကို ယူပြီးလျှင်၊ သင့်အဘတည်သော ဗာလ
ဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ကို ဖြိုဖျက်၍၊ ယဇ်ပလ္လင်အ
၂၆ နားမှာရှိသော အာရှရပင်ကို ခုတ်လဲလော့။– ငါစီ
ရင်သည်အတိုင်း၊ ဤကျောက်ပေါ်မှာ ထာဝရဘု
ရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်ပြီးလျှင်၊ ခုတ်လဲ
သောသစ်သားဖြင့် ဒုတိယနွားကို မီးရှို့၍ ယဇ်ပူ
၂၇ ဇော်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ဂိဒေါင်လည်း မိမိ
ကျွန်ဆယ်ယောက်တို့ကို ခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုလေ၏။ မိမိအဘ၏
အိမ်သားတို့ကိုလည်း၊ မြို့သားတို့ကိုလည်း ကြောက်
၍၊ နေ့အချိန်၌ မပြုဝံ့သောကြောင့်၊ ညဦးအချိန်၌
၂၈ ပြု၏။– နံနက်စောစော မြို့သားတို့သည် ထကြ
သောအခါ၊ ဗာလဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်သည် ပြို
ပျက်လျက်၊ အနားမှာရှိသော အာရှရပင်လည်း
လဲလျက်၊ နောက်တည်သော ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ
ဒုတိယနွားထီးကို ပူဇော်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့
၂၉ ကြလျှင်၊– ဤအမှုကို အဘယ်သူပြုသနည်းဟု
တယောက်ကိုတယောက် မေးမြန်းစစ်ကြော
လျှင်၊ ဤအမှုကို ယောရှသားဂိဒေါင်ပြုပြီဟု လူ
၃၀ အချို့တို့သည် ဆိုကြ၏။– ထိုအခါ မြို့သားတို့
သည် ယောရှအား၊ သင်၏သားသည် ဗာလဘု
ရား၏ယဇ်ပလ္လင်ကိုဖြိုဖျက်၍၊ အနားမှာရှိသော
အာရှရပင်ကို ခုတ်လဲသောကြောင့်၊ သူ့ကို အ
သေခံစေခြင်းငှါ ထုတ်လော့ဟု ဆိုသော်လည်း၊–
၃၁ ယောရှသည် တဘက်၌နေသော သူအပေါင်းတို့
အား၊ သင်တို့သည် ဗာလဘုရားဘက်၌ အမှု
စောင့်မည်လော။ သူ့ကို ကယ်တင်မည်လော။
သူ့ဘက်၌ အမှုစောင့်သောသူသည်၊ နံနက်မ
လွန်မီ အသေခံပါလေစေ။ ဗာလသည် ဘုရား
မှန်လျှင်၊ သူ၏ယဇ်ပလ္လင်ကို တစုံတယောက် ဖြို
ဖျက်သောကြောင့်၊ မိမိအမှုကို မိမိစောင့်ပါလေ
၃၂ စေဟု ပြန်ပြော၏။– ထိုသို့ ဗာလဘုရားသည်
သူ၏ယဇ်ပလ္လင်ကို တစုံတယောက် ဖြိုဖျက်
သောကြောင့်၊ ထိုသူတဘက် မိမိအမှုကို မိမိ
စောင့်ပါလေစေဟု ဆိုလျက် သူ၏သားကို ထို
နေ့၌ ယေရုဗ္ဗာလအမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။
၃၃ ထိုအခါ မိဒျန်ပြည်သား၊ အာမလက်ပြည်
သား၊ အရှေ့ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် စည်း
ဝေးသဖြင့်၊ ယေရေလချိုင့်သို့ ကူးသွား၍ တပ်
၃၄ ချကြ၏။– ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည်
ဂိဒေါင်အပေါ်မှာ သက်ရောက်၍၊ သူသည် တံပိုး
မှုတ်သဖြင့် အဗျေဇာသားတို့သည် လိုက်ကြ

၃၅ ၏။– တမန်တို့ကို မနာရှေခရိုင်တရှောက်လုံးသို့ စေလွှတ်၍၊ မနာရှေအမျိုးသားတို့သည် လိုက်ကြ၏။ တဖန် အာရှာခရိုင်၊ ဧဇုလုန်ခရိုင်၊ နသလိခရိုင်သို့ တမန်တို့ကို စေလွှတ်၍၊ ထိုခရိုင်သားတို့သည်လည်း စုဝေးရာသို့ လာကြ၏။

၃၆ ဂိဒေါင်သည်လည်း ဘုရားသခင်အား၊ ကိုယ်တော်သည် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို အကျွန်ပ်အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူ

၃၇ မည်မှန်လျှင်၊– အကျွန်ပ်သည် သိုးတကောင်၏ အမွေးကို တလင်းၥ်၌ ထားပါမည်။ သိုးမွေးသည် နှင်းစို၍ မြေတပြင်လုံး သွေ့ခြောက်လျှင်၊ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို အကျွန်ပ်အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူမည်ကို အ

၃၈ ကျွန်ပ်သိပါမည်ဟု တောင်းလျှောက်သည်အ တိုင်း ဖြစ်လေ၏။– နံနက်စောစောထ၍ သိုးမွေး ကိုညှစ်သဖြင့် နှင်းရည်သည် အင်တုံအပြည့် ရှိ

၃၉ လေ၏။– တဖန် ဂိဒေါင်က၊ အမျက်ထွက်တော် မမူပါနှင့်။ တကြိမ်သာလျှောက်ပါဦးမည်။ သိုးတကောင်၏အမွေးနှင့် ယခုတကြိမ်သာ စုံစမ်းရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ မြေတပြင်လုံးသည် နှင်းစို၍ သိုးမွေးသွေ့ခြောက်ပါစေဟု ဘုရားသခင်အား တောင်းလျှောက်သည်အတိုင်း၊–

၄၀ ထိုညဉ့်၌လည်း ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသဖြင့်၊ မြေတပြင်လုံးသည် နှင်းစို၍ သိုးမွေးသွေ့ခြောက်လျက်ရှိ၏။

၇

၁ ယေရုဗ္ဗာလအမည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သော ဂိဒေါင်သည် နံနက်စောစောထ၍၊ ရှိသမျှသော သူတို့နှင့်တကွ ဟာရုတ်ရေတွင်းနားမှာ တပ်ချသဖြင့်၊ မိဒျန်တပ်သည် မြောက်ဘက်၊ မောရေ

၂ တောင်ခြေရင်းချို၌ ရှိ၏။– ထာဝရဘုရားက လည်း၊ သင်၌ပါသောလူတို့သည် အလွန်များ၍၊ သူတို့လက်၌ မိဒျန်လူတို့ကို ငါမအပ်ရ။ အပ်လျှင် ဣသရေလအမျိုးက၊ ငါ့လက်ရုံးသည် ငါ့

၃ ကိုကယ်တင်ပြီဟု ငါတဘက်၌ ဝါကြွားလိမ့်မည်။– သို့ဖြစ်၍၊ ကြောက်လန့်သောသူ မည်သည်ကား၊ ဂိလဒ်တောင်မှ စောစောပြန်သွားစေဟု လူများတို့အား ဟစ်ကြော်လေ့ဟု ဂိဒေါင်အားမိန့်တော်မူသဖြင့်၊ လူနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်

၄ ပြန်သွား၍ တသောင်းကျန်ရစ်၏။– တဖန် ထာဝရဘုရားကလည်း၊ လူတို့သည် အလွန်များသေး၏။ ရေဆိပ်သို့ ခေါ်ခဲ့လော့။ သူတို့ကို ရေဆိပ်မှာ သင့်အတို့ ငါစုံစမ်းမည်။ ထိုအခါ ဤမည်သော သူသည် သင်နှင့်အတူသွားရမည်ဟု ငါဆိုလျှင်၊ ထိုသူသည် သွားရမည်။ ဤမည်သောသူမသွားရဟု ငါဆိုလျှင် ထိုသူသည် မသွားရဟု မိန့်တော်

၅ မူသည့်အတိုင်း၊– ဂိဒေါင်သည် လူတို့ကို ရေဆိပ်သို့ခေါ်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရားက၊ ခွေးသည် ရေကို လျက်၍ သောက်သကဲ့သို့ လျှာနှင့်လျက်၍ သောက်သောသူတစု၊ ဒူးထောက်လျက် ဝပ်၍ သောက်သောသူတစု၊ ထိုလူနှစ်ရာကို ခွဲထား

၆ လော့ဟု ဂိဒေါင်အား မိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါ မိမိလက်ခုပ်နှင့် ရေကိုယူသဖြင့် လျက်၍သောက်သောသူ သုံးရာရှိ၏။ ကြွင်းသောသူအပေါင်းတို့သည် ရေသောက်ခြင်းငှါ ဒူးထောက်၍ ဝပ်ကြ

၇ ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ လျက်၍ သောက်သောသူ သုံးရာအားဖြင့် သင့်ကိုငါကယ်တင်၍ မိဒျန်လူတို့ကို သင့်လက်၌အပ်မည်။ ကြွင်းသောသူတို့ကို မိမိနေရာသို့ ပြန်သွားစေဟု ဂိဒေါင်

၈ အားမိန့်တော်မူ၏။– ထိုသူတို့သည် စားစရိတ်နှင့် တံပိုးများကိုယူ၍၊ ကြွင်းသော ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို မိမိနေရာသို့ ဂိဒေါင်သည် လွှတ်လိုက်သဖြင့်၊ ထိုသုံးရာသောလူတို့ကိုသာ မိမိနှင့်အတူ ချန်ထားလေ၏။ မိဒျန်လူတို့သည် သူ့အောက်ချို၌ တပ်ချလျက် ရှိကြ၏။

၉ ထိုညဉ့်တွင် ထာဝရဘုရားက၊ ထလော့။ ရန်သူတပ်ချရာသို့ ချီသွားလော့။ သင့်လက်၌ ငါ

၁၀ အပ်မည်။– မချီခံလျှင် သင်၏ကျွန်ဖုရကို ရှေ့ဦး

၁၁ စွာခေါ်သွားလော့။– သူတို့သည် အဘယ်သို့ပြောသည်ကို ကြားလိမ့်မည်။ ထိုနောက်မှ တပ်ချရာသို့ ချီသွားခြင်းငှါ သင့်လက်အားကြိုးလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဂိဒေါင်သည် မိမိကျွန်ဖုရကိုခေါ်၍ ရန်သူ၏တပ်ပြင်၌ ကင်းထိုးသော

၁၂ သူရှိရာသို့ သွားလေ၏။– မိဒျန်ပြည်သား၊ အာမလက်ပြည်သား၊ အရှေ့ပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ချိုင့်ဝှမ်းအိပ်လျက်၊ ကျိုင်းကောင်နှင့်အမျှများကြ၏။ ကုလားအုပ်တို့သည်လည်း၊ သမုဒ္ဒ

၁၃ ရာသဲလုံးနှင့်အမျှ အတိုင်းမသိများကြ၏။– ဂိဒေါင်သည် ရောက်သောအခါ၊ လူတယောက်သည် မိမိမြင်မက်သော အိပ်မက်ကို မိမိအပေါင်းအဘော်အား ပြန်ပြောသည်မှာ၊ ငါမြင်မက်သည်ကား၊ မုယောမုန့်တပြားသည် မိဒျန်တပ်ထဲသို့ လိမ့်၍ တဲတဆောင်ကိုတွေ့လျှင်၊ ထိခိုက်မှောက်

၁၄ လှန်ဖြိုချလေ၏ဟု ဆိုသော်၊– သူ၏အပေါင်းအဘော်က၊ ထိုမုန့်ပြားသည် အခြားမဟုတ် ဣသ

To Contents

ရေလအမျိုး ယောရှသားဂိဒေါင်၏ထားဖြစ်၏။ ထိုသူလက်၌ ဘုရားသခင်သည် မိဒျန်အမျိုး၊ မိ
ဒျန်ဗိုလ်ခြေအပေါင်းကို အပ်တော်မူမည်ဟု ပြန်
၁၅ ပြော၏။– ထိုအိပ်မက်နှင့် အိပ်မက်အနက်ကို ဂိ
ဒေါင်သည်ကြားသောအခါ၊ ကိုးကွယ်၍ ဣသ
ရေလတပ်သို့ ပြန်ပြီးလျှင်၊ ထကြ၊ ထာဝရဘုရား
သည် မိဒျန်ဗိုလ်ခြေတို့ကို သင်တို့လက်၌ အပ်
တော်မူမည်ဟု ဆို၏။

၁၆ ထိုအခါ လူသုံးရာတို့ကို သုံးစုခွဲ၍၊ တံပိုးတ
လုံးနှင့် မီးခွက်ပါသော အိုးတလုံးစီကို လူတိုင်း
၁၇ လက်၌ ဆောင်စေ၏။– ငါ့ကိုကြည့်၍ ငါပြုသည်
အတိုင်းပြုကြ။ တပ်ပြင်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ငါ
၁၈ ပြုသည်အတိုင်း ပြုကြ။– ငါနှင့် ငါ၌ပါသောသူ
အပေါင်းတို့သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ တပ်ပတ်
လည်အရပ်ရပ်၌ သင်တို့သည် တံပိုးမှုတ်၍၊ ထာ
ဝရဘုရားနှင့် ဂိဒေါင်၏ထားဟု ဟစ်ကြလော့ဟု
၁၉ မှာထား၏။– ထိုသို့ ဂိဒေါင်နှင့် သူ၌ပါသော လူ
တရာတို့သည် သန်းခေါင်ယံ၌ ကင်းလဲစက တပ်
ပြင်သို့ရောက်သဖြင့် တံပိုးမှုတ်ကြ၏။ မိမိကိုင်
၂၀ သော အိုးတို့ကိုလည်း ခွဲကြ၏။– လူသုံးစုတို့
သည် တံပိုးမှုတ်၍ အိုးတို့ကိုခွဲသဖြင့် လက်ဝဲ
လက်၌ မီးခွက်တို့ကိုင်း၊ လက်ျာလက်၌ မှုတ်စ
ရာတံပိုးတို့ကိုင်၍ကိုင်လျက်၊ ထာဝရဘုရားနှင့်
၂၁ ဂိဒေါင်၏ထားဟု ဟစ်ကြ၏။– သူတို့သည် တပ်
ပတ်ဝန်းကျင်၌ လူတိုင်း မိမိနေရာအရပ်တွင် ရပ်
နေ၍၊ တပ်သားအပေါင်းတို့သည် ပြေးလျက်၊
၂၂ အော်လျက် ထွက်ပြေးကြ၏။– လူသုံးရာတို့
သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏
တန်ခိုးတော်ကြောင့်၊ တပ်သားအပေါင်းတို့သည်
တယောက်ကိုတယောက် တိုက်၍၊ ဇရက်အ
ရပ် ဗက်ရိတ္တာမြို့သို့ပင်း၊ တဗ္ဗတ်မြို့နားမှာ အာ
၂၃ ဗေလမဟောလ မြို့နယ်သို့ပင်း ပြေးကြ၏။– ဣ
သရေလလူတို့သည် နဿလိခရိုင်၊ အာရှာခရိုင်၊
မနာရှေခရိုင် အရပ်ရပ်ထဲက စုလာ၍၊ မိဒျန်လူ
၂၄ တို့ကို လိုက်ကြ၏။– ဂိဒေါင်သည်လည်း၊ တမန်
တို့ကို ဧဖရိမ်တောင်တရှောက်လုံးသို့ စေလွှတ်
၍၊ သင်တို့သည် မိဒျန်လူတို့ကို ဆီးတားခြင်းငှါ
ယော်ဒန်မြစ်နား၊ ဗက်ဗာရရှာတိုင်အောင် သူတို့
အရင်စောင့်နေကြလော့ဟု မှာလိုက်သည်အ
တိုင်း၊ ဧဖရိမ်လူအပေါင်းတို့သည် စုဝေး၍၊ ယော်
ဒန်မြစ်နား၊ ဗက်ဗာရရှာတိုင်အောင် စောင့်နေ
၂၅ ကြ၏။– မိဒျန်ဗိုလ်ချုပ်နှစ်ယောက်၊ ဩရပ်နှင့်
ဇေဘကို ဘမ်းဆီး၍၊ ဩရပ်ကို ဩရပ်ကျောက်
ပေါ်၌ဋ္ဌဝင်း၊ ဇေဘကို ဇေဘစပျစ်သီးနယ်ရာ တန်
ဆာခွဋ္ဌဝင်း သတ်ပြီးမှ၊ မိဒျန်လူတို့ကိုလိုက်သဖြင့်၊
ဩရဘ၏ဦးခေါင်းနှင့် ဇေဘ၏ဦးခေါင်းတို့ကို
ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊ ဂိဒေါင်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ
၏။

၈

၁ ဧဖရိမ်လူတို့က၊ သင်သည် မိဒျန်လူတို့ကို
တိုက်သွားသောအခါ၊ ငါတို့ကိုမခေါ်ဘဲ ငါတို့၌
အဘယ်သို့ ပြုသနည်းဟု ကျပ်ကျပ်အပြစ်တင်
၂ ကြ၏။– ဂိဒေါင်ကလည်း၊ သင်တို့ပြုသကဲ့သို့ ငါ
သည် အဘယ်သို့ ပြုပြီးသနည်း။ အဗျေဇောပျစ်
သီး သိမ်းခြင်းထက် ဧဖရိမ်လိုက်ကောက်ခြင်း
၃ သည် သာ၍ကောင်းသည်မဟုတ်လော။– ဘုရား
သခင်သည် မိဒျန်ဗိုလ်ချုပ် ဩရဘနှင့်ဇေဘတို့
ကို သင်တို့လက်၌ အပ်တော်မူပြီ။ သင်တို့ပြုသ
ကဲ့သို့ ငါသည် အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်းဟု ပြန်
ပြောသောစကားကို သူတို့သည်ကြားသောအခါ
စိတ်ပြေကြ၏။

၄ ဂိဒေါင်သည် ယော်ဒန်မြစ်သို့ရောက်သောအ
ခါ၊ သူ၌ရှိသော သူသုံးရာတို့သည် ပင်ပန်းလျက်
၅ နှင့် ကူး၍လိုက်ကြ၏။– သုကုတ်မြို့သားတို့အား
လည်း၊ ငါ့နောက်လိုက်သောသူတို့အား မုန့်ကို
ပေးကြပါလော့။ သူတို့သည် ပင်ပန်းကြပြီ။ ငါ
သည် မိဒျန်မင်းကြီး ဇေဘဟနှင့်ဇာလမုန္နကို ယ
၆ ခုလိုက်ရာပါ၏ဟု တောင်းသော်လည်း၊– သုကုတ်
မင်းတို့က၊ ငါတို့သည် သင့်အမှုထမ်းတို့အား မုန့်
ကိုပေးရမည်အကြောင်း၊ ဇေဘဟနှင့် ဇာလမုန္နသည် သင့်လက်၌ ရှိသလောဟု ပြန်ပြောကြ
၇ ၏။– ဂိဒေါင်ကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား
သည် ဇေဘဟနှင့် ဇာလမုန္နတို့ကို ငါ့လက်၌
အပ်တော်မူသောအခါ၊ သင်တို့ ကျောက္ခဲအောင်
တောဆူးပင်အမျိုးမျိုးနှင့် ငါရိုက်မည်ဟုဆိုပြီး
၈ လျှင်၊– ထိုအရပ်က ပေနွေလမြို့သို့ သွား၍၊ သူ
တို့အား ထိုနည်းတူတောင်းသော်လည်း၊ သု
ကုတ်မြို့သားတို့ ပြန်ပြောသည်နည်းတူ၊ ပေနွေ
၉ လမြို့သားတို့သည် ပြန်ပြောကြ၏။– ဂိဒေါင်က
လည်း၊ ငါသည် တဖန် ငြိမ်ဝပ်စွာလာသောအခါ၊
ဤရဲတိုက်ကို ဖြိုဖျက်မည်ဟု သူတို့အားဆို၏။

၁၀ ထိုအခါ ထားကိုင်သော လူတသိန်းနှစ်
သောင်း သေသောကြောင့်၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်
သားအပေါင်းတို့တွင် ကျန်ကြွင်းသော လူတ
သောင်းငါးထောင်ခန့်မျှသာ ပါလျက်၊ ဇေဘဟ
နှင့် ဇာလမုန္နတို့သည် ကာကော်မြို့၌ ရှိကြ၏။–

To Contents

၁၁ ဂိဒေါင်သည် နောဗာမြို့၊ ယုဗ္ဗေဟာမြို့အရှေ့၊ တဲ
၌နေသူတို့လမ်းဖြင့် ချီသွား၍၊ မစိုးရိမ်ဘဲနေ
၁၂ သော မိဒျန်တပ်ကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊– မိဒျန်မင်း
ကြီးဇေဘဟနှင့် ဇာလမုန္နာပြေးသောအခါ၊ ဂိ
၁၃ ဒေါင်သည်လိုက်၍ တပ်ကိုဖျက်လေ၏။– ယော
ရှသားဂိဒေါင်သည် နေမထွက်မီ စစ်တိုက်ရာမှ
၁၄ ပြန်လာ၍၊– သုကုတ်မြို့သား လုလင်တယောက်
ကို ဘမ်းမိ၍မေးစစ်လျှင်၊ ထိုသူသည် သုကုတ်
မြို့အရာရှိ၊ အသက်ကြီးသူ ခုနစ်ဆယ်ခုနစ်
ယောက်တို့၏ အမည်အသီးအသီးတို့ကို ပြော
၁၅ လေ၏။– ဂိဒေါင်သည်လည်း၊ သုကုတ်မြို့သား
တို့ရှိရာသို့ လာ၍၊ သင်တို့က၊ ပင်ပန်းသော သင့်
အမှုထမ်းတို့အား ငါတို့သည် မုန့်ကိုပေးရမည်အ
ကြောင်း၊ ဇောဟနှင့် ဇာလမုန္နာသည် သင့်လက်
၌ရှိသလောဟု ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့၍ သင်တို့ပြောသော
ဇောဟနှင့် ဇာလမုန္နာကို ကြည့်ကြလော့ဟုဆို
၁၆ လျက်၊– ထိုမြို့၌ အသက်ကြီးသူတို့ကိုခေါ်၍
တောဆူးပင်အမျိုးမျိုးနှင့် သုကုတ်မြို့သားတို့
၁၇ ကို ဆုံးမလေ၏။– ပေနွေလမြို့ ရဲတိုက်ကိုလည်း
၁၈ ဖြိုဖျက်၍ မြို့သားတို့ကို ကွပ်မျက်လေ၏။– ထို
အခါ ဇောဟနှင့် ဇာလမုန္နာတို့အား တာဗော်မြို့
မှာ သင်တို့သတ်ခဲ့သော သူတို့သည် အဘယ်သို့
သောသူ ဖြစ်သနည်းဟု မေးမြန်းသော်၊ ထိုသူတို့
က၊ ကိုယ်တော်ဖြစ်သကဲ့သို့ သူတို့ရှိသမျှသည်
ဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်သား၏ အဆင်းအရောင်နှင့်
၁၉ ပြည့်စုံကြပါ၏ဟု ပြန်ပြောသော်၊– ဂိဒေါင်က၊
ထိုသူတို့သည် ငါအမိ၏သား၊ ငါညီဖြစ်ပါသည်
တကား၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်
အတိုင်း၊ သင်တို့သည် သူတို့ကို အသက်ချမ်းသာ
ပေးမိလျှင်၊ သင်တို့ကို ငါမသတ်ဘဲ နေလိမ့်မည်
၂၀ ဟု၊– မိမိသားဦးယေသာအား၊ ဤသူတို့ကို ထ၍
သတ်လေ့ဟု ဆိုသော်လည်း၊ သားသည် အ
သက်အရွယ်ငယ်သောကြောင့်၊ ထားကိုမဆွဲမ
၂၁ ထုတ်ဘဲ နေ၏။– ဇောဟနှင့် ဇာလမုန္နာတို့က
လည်း၊ ကိုယ်တော်တိုင်ထ၍ ငါတို့ကို လုပ်ကြံ
လော့။ လူဖြစ်သကဲ့သို့ သူ့အစွမ်းသတ္တိ ဖြစ်တတ်
သည်ဟုဆိုလျှင်၊ ဂိဒေါင်သည်ထ၍ ဇောဟနှင့်
ဇာလမုန္နာကို သတ်သဖြင့်၊ သူတို့ကုလားအုပ်၏
လည်ပင်း၌ဆင်သော တန်ဆာတို့ကို ချွတ်ယူ
လေ၏။

၂၂ ထိုအခါ ဣသရေလလူတို့က၊ ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို မိဒျန်လူတို့လက်မှ ကယ်
နှုတ်သောကြောင့်၊ သားစဉ်မြေးဆက်နှင့်တက္ခ
အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးတော်မူပါဟု၊ ဂိဒေါင်အား
၂၃ လျှောက်ဆိုကြသော်၊– ဂိဒေါင်က၊ ငါသည် သင်
တို့ကို မအုပ်စိုးရ။ ငါ့သားလည်း မအုပ်စိုးရ။ ထာ
ဝရဘုရားသည် သင်တို့ကိုအုပ်စိုးတော်မူရ၏၊ ဟူ
၂၄ ၍ငင်း၊– သို့ရာတွင် သင်တို့ရှိသမျှသည် လုယူ၍
ရသော နားတောင်းတို့ကို ပေးပါမည်အကြောင်း၊
ငါတောင်းချင်သည်ဟူ၍ငင်း ဆိုလေ၏။ ရန်သူ
တို့သည် ဣရှမေလအမျိုးဖြစ်၍ ရွှေနားတောင်း
၂၅ ကို ဆင်တတ်ကြသတည်း။– သူတို့ကလည်း၊
စင်စစ်ပေးပါမည်ဟုဆိုလျက် စောင်ကိုခင်း၍၊
လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့လုယူ၍ရသော နား
၂၆ တောင်းများကို ချထားကြ၏။– ဂိဒေါင်တောင်း
သော ရွှေနားတောင်းများအချိန်ကား၊ အခွက်တ
ဆယ်ခုနစ်ပိသာ ရှိ၏။ ထိုမှတပါး၊ မိဒျန်မင်း
ကြီး ဝတ်ဆင်သောတန်ဆာ၊ လည်ဆွဲ၊ နီမောင်း
သောအဝတ်၊ ကုလားအုပ်လည်ကြိုးများကို ရ
၂၇ သေး၏။– ထိုတန်ဆာတို့နှင့် ဂိဒေါင်သည် သင်
တိုင်းတော်ကိုလုပ်၍ မိမိနေရာ ဩဖရမြို့မှာ
ထားသဖြင့်၊ ဣသရေလအ မျိုးသားအပေါင်းတို့
သည် ထိုသင်တိုင်းတော်နှင့် မှားယွင်းလျက်သွား
တတ်ကြ၏။ ထိုအမှုသည် ဂိဒေါင်နှင့် သူ၏အ
၂၈ မျိုးပြစ်မှားရာအကြောင်း ဖြစ်သတည်း။– ထိုသို့
မိဒျန်အမျိုးသည် ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှာရှုံး၍၊
နောက်တဖန် အစိုးမရဘဲ နေကြ၏။ ဂိဒေါင်
လက်ထက် အနှစ်လေးဆယ်တိုင်တိုင် တပြည်
၂၉ လုံးငြိမ်းလေ၏။– ယောရှသားယေရုဗ္ဗာလသည်
မိမိအိမ်သို့သွား၍နေသတည်း။

၃၀ ဂိဒေါင်သည် မယားများ၍၊ ကိုယ်ရသော
၃၁ သားခုနစ်ဆယ်ရှိ၏။– ရှေခင်မြို့၌နေသော မ
ယားငယ်သည် သားယောက်ျားကို ဘွားမြင်၍၊
ထိုသားကို အဘိမလက်အမည်ဖြင့် မှည့်လေ
၃၂ ၏။– ယောရှသားဂိဒေါင်သည် အသက်ကြီးရင့်
သော် အနိစ္စရောက်၍၊ အဗျေဇာသားနေရာ ဩ
ဖရမြို့မှာ၊ အဘယောရှသရိုင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း
၃၃ ကို ခံရလေ၏။– ဂိဒေါင်သေသောအခါ၊ ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့သည် ဖောက်ပြန်၍ ဗာလဘု
ရားတို့နှင့် မှားယွင်းသဖြင့်၊ ဗာလဗေရိတ်ကို ဘု
၃၄ ရားအရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။– ပတ်ဝန်းကျင်
ရန်သူလက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူသော မိမိတို့ဘု
၃၅ ရားသခင်ထာဝရဘုရားကို မအောက်မေ့ဘဲ၊– ဂိ
ဒေါင်တည်းဟူသော ယေရုဗ္ဗာလသည် ဣသရေ
လအမျိုး၌ ပြုသမျှသော ကျေးဇူးနှင့်အညီ၊ သူ၏
အမျိုး၌ ကျေးဇူးတို့ကို ပြန်၍မပြုဘဲ နေကြ၏။

ယေရုဗ္ဗာလသား အဘိမလက်သည် ရှေခင်မြို့သို့သွား၍ ဦးရီးများ၊ အမိ၏အဆွေအမျိုးများအပေါင်းတို့နှင့် နှုတ်ဆက်လျက်၊– ယေရုဗ္ဗာလသားခုနစ်ဆယ်တို့သည် သင်တို့ကို အုပ်စိုးကောင်းသလော။ သားတယောက်တည်း အုပ်စိုးကောင်းသလော။ ငါသည် သင်တို့၏အရိုးအသားစစ်ဖြစ်ကြောင်းကို မမေ့ကြနှင့်ဟု ရှေခင်မြို့သားအပေါင်းတို့အား ပြောရမည်အကြောင်းကို တိုင်ပင်လေ၏။– ထိုစကားကို ဦးရီးတို့သည် ရှေခင်မြို့သားတို့အား အကုန်အစင်ပြန်ပြော၍၊ သူတို့က၊ အဘိမလက်သည် ငါတို့ညီအစ်ကိုဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျက် သူ့နောက်သို့ လိုက်ချင်သောစိတ် နူးညွတ်သဖြင့်၊– ငွေခုနစ်ဆယ်ကို ဗာလဗေရိတ်အိမ်မှထုတ်၍ပေးလျှင်၊ အဘိမလက်သည် လျှပ်ပေါသောသူတို့ကို ထိုငွေနှင့်ငှါး၍ အမှုကိုထမ်းစေ၏။– တဖန် ဩဖရမြို့၌ရှိသော မိမိအဘအိမ်သို့ သွား၍၊ မိမိညီအစ်ကို ယေရုဗ္ဗာလသား ခုနစ်ဆယ်တို့ကို ကျောက်တခုပေါ်မှာ သတ်လေ၏။ သို့ရာတွင်၊ ယေရုဗ္ဗာလသားအငယ်ဆုံး ယောသံသည် ပုန်းရှောင်၍နေသောကြောင့် ကျန်ရစ်သတည်း။– ရှေခင်မြို့သားအပေါင်းတို့နှင့် မိလ္လောအဆွေအမျိုး အပေါင်းတို့သည် ရှေခင်မြို့တွင်ရှိသော အထိမ်းအမှတ် သပိတ်ပင်အနားမှာစည်းဝေး၍ အဘိမလက်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားကြ၏။

ထိုအမှုကို ယောသံသည် ကြားသိသောအခါ၊ ဂေရဓိမ်တောင်သို့ သွား၍၊ တောင်ပေါ်မှာရပ်လျက် အသံကိုလွှင့်၍ ကြွေးကြော်လေသည်မှာ၊ အို ရှေခင်မြို့သားတို့၊ သင်တို့စကားကို ဘုရားသခင် နားထောင်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။– သစ်ပင်တို့သည် မိမိတို့ကို အုပ်စိုးရသော ရှင်ဘုရင်ကို ခန့်ထားလျက် ဘိသိက်ပေးခြင်းငှါ ထွက်သွား၍၊ အက္ကန်ပ်တို့ကို အုပ်စိုးတော်မူပါဟု သံလွင်ပင်အား လျှောက်ကြလျှင်၊– သံလွင်ပင်က၊ ဘုရားအသရေ၊ လူအသရေကို ပြုစုစရာ ငါ့အဆီအပြားကို ငါသည်စွန့်၍ သစ်ပင်တို့အပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးရမည်လော ဟု ဆို၏။– တဖန် သဘော်သဖန်းပင်အား၊ ကိုယ်တော်ကြ၍ အက္ကန်ပ်တို့ကို အုပ်စိုးတော်မူပါဟု သစ်ပင်တို့သည် လျှောက်ကြလျှင်၊– သဘော်သဖန်းပင်က၊ ငါ၌ ချိုသောအရသာနှင့် ကောင်းသောအသီးကို ငါသည်စွန့်၍ သစ်ပင်တို့အပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးရမည်လောဟု ဆို၏။– တဖန် စပျစ်ပင်အား ကိုယ်တော်ကြ၍ အက္ကန်ပ်တို့ကို အုပ်စိုးတော်မူ

ပါဟု သစ်ပင်တို့သည် လျှောက်ကြလျှင်၊– စပျစ်ပင်က၊ ဘုရား၏စိတ်နှင့် လူ၏စိတ်ကို ရွှင်လန်းစေသော ငါ့စပျစ်ရည်ကို ငါသည်စွန့်၍ သစ်ပင်တို့အပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးရမည်လောဟု ဆို၏။– တဖန် ဆူးလေပင်အား ကိုယ်တော်ကြ၍ အက္ကန်ပ်တို့ကို အုပ်စိုးတော်မူပါဟု သစ်ပင်အပေါင်းတို့သည် လျှောက်ကြလျှင်၊– ဆူးလေပင်က၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို သင်တို့၏ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ခန့်ထား၍ ဧကန်အမှန် ဘိသိက်ပေးလိုလျှင်၊ လာကြ၊ ငါ့အရိပ်ကို ခိုလှုံကြ။ သို့မဟုတ် ဆူးလေပင်ထဲက မီးထွက်၍ လေဗနုန်အာရစ်ပင်တို့ကို လောင်လိမ့်မည်ဟု သစ်ပင်တို့အား ပြန်ပြော၏။– ယခုမှာ သင်တို့သည် အဘိမလက်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားသောအားဖြင့် သစ္စာတရားကိုစောင့်၍၊ ယေရုဗ္ဗာလနှင့် သူ၏အမျိုးအနွယ်အား ကောင်းမွန်စွာပြုကြပြီလော။ ယေရုဗ္ဗာလသည် ကျေးဇူးပြု၍ ခံထိုက်သည်အတိုင်း သူ့အား ကျေးဇူးဆပ်ကြပြီလော။– ငါ့အဘသည် သင်တို့အဘို့ စစ်တိုက်၍ ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်စားလျက်၊ သင်တို့ကို မိဒျန်အမျိုးလက်မှ ကယ်နှုတ်လေပြီ။– သင်တို့သည် ငါ့အဘ၏အဆွေအမျိုးတဘက်၌ ယနေ့ထ၍ သူ၏သားခုနစ်ဆယ်တို့ကို ကျောက်တခုပေါ်မှာ သတ်ပြီးလျှင်၊ သူ၏ကျွန်မတွင် မြင်သောသား အဘိမလက်သည် သင်တို့ညီအစ်ကိုဖြစ်သောကြောင့်၊ သူ့ကို ရှေခင်မြို့သားတို့၏ ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားကြပြီတကား။– ယခုမှာ သင်တို့သည် ယေရုဗ္ဗာလနှင့် သူ၏အမျိုးအနွယ်အား သစ္စာတရားအတိုင်း ယနေ့ပြုပြီးလျှင်၊ အဘိမလက်ကို အမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ အဘိမလက်သည်လည်း သင်တို့ကို အမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်ပါစေ။– သို့မဟုတ် လျှင် အဘိမလက်ထဲက မီးထွက်၍၊ ရှေခင်မြို့သားနှင့် မိလ္လောအဆွေအမျိုးကိုလောင်ပါစေ။ ရှေခင်မြို့သားနှင့် မိလ္လောအဆွေအမျိုးထဲက မီးထွက်၍ အဘိမလက်ကို လောင်ပါစေဟု ကြွေးကြော်ပြီးမှ၊– အလုင်အမြန်ပြေး၍ အစ်ကိုအဘိမလက်ကို ကြောက်သောကြောင့် ဗေရ်မြို့သို့သွား၍နေလေ၏။

အဘိမလက်သည် ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုး၍ သုံးနှစ်စေ့သောအခါ၊– ဘုရားသခင်သည် အဘိမလက်နှင့် ရှေခင်မြို့သားစပ်ကြားမှာ ဆိုး

To Contents

သောဝိညာဉ်ကို စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ရှေခင်မြို့သားတို့သည် အဘိမလက်၏သစ္စာကိုဖျက်ကြ
၂၄ ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ယေရှုဗွာလ၏သားခုနစ်ဆယ်တို့၌ ကြမ်းတမ်းစွာပြု၍ သတ်မိသော အပြစ်သည် သူတို့ကိုသတ်သော သူတို့ညီအစ်ကို အဘိမလက်အပေါ်သို့ငင်း၊ ညီအစ်ကိုများကို သတ်သောအမှုမှ ပိုင်း၍လက်ခံသော ရှေခင်မြို့သားတို့အပေါ်သို့ငင်း ရောက်ရမည်အကြောင်း
၂၅ တည်း။– ရှေခင်မြို့သားတို့သည် အဘိမလက်ကို ချောင်းမြောင်းစေခြင်းငှါ၊ လူတို့ကို တောင်ထိပ်ပေါ်မှာထား၍ ထိုသူတို့သည် ခရီးသွားသော သူအပေါင်းတို့၏ ဥစ္စာကို လုယူကြ၏။ ထိုသို
၂၆ တင်းကိုလည်း၊ အဘိမလက်သည် ကြား၏။– ဧဗက်၏သားဂါလသည် မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ ရှေခင်မြို့ဘက်သို့ဝင်၍ ရှေခင်မြို့သားတို့သည်
၂၇ သူ့ကိုကိုးစားကြ၏။– ဥယျာဉ်၌လည်လျက် စပျစ်သီးကို သိမ်းယူလျက် ပျော်မွေ့ခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ မိမိတို့ ဘုရား၏ကျောင်းသို့သွား၍ အဘိမ
၂၈ လက်ကို ကျိန်ဆဲကြ၏။– ဧဗက်၏သား ဂါလကလည်း၊ ငါတို့သည် အဘိမလက်အမှုကို စောင့်ရမည်အကြောင်း၊ အဘိမလက်ကား အဘယ်သူနည်း၊ ရှေခင်ကား အဘယ်သူနည်း။ အဘိမလက်သည် ယေရှုဗွာလသား မဟုတ်လော။ ဧဗေ
ဗုလသည် သူ၏အမှုထမ်းမဟုတ်လော။ ရှေခင်အဘ ဟာမော်လူတို့၏အမှုကို ထမ်းကြလော့။ အဘိမလက်အမှုကို အဘယ်ကြောင့် ထမ်းရမည်
၂၉ နည်း။– ဤလူတို့သည် ငါ့လက်သို့ ရောက်ပါစေသော။ သို့ဖြစ်လျှင် အဘိမလက်ကို ငါပယ်မည်ဟူ၍ငင်း၊ အဘိမလက်အား သင်၏ဗိုလ်ခြေတို့
၃၀ ကို ပြင်ဆင်၍ လာတော့ဟူ၍ငင်း ဆို၏။– ဧဗက်၏သား ဂါလစကားကို မြို့အုပ်ဧဗုလကြား
၃၁ သောအခါ အမျက်ထွက်၍၊– ပရိယာယ်အားဖြင့် အဘိမလက်ထံသို့ စေလွှတ်လျက်၊ ဧဗက်၏သားဂါလသည် မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ ရှေခင်မြို့သို့လာ၍ ကိုယ်တော်တဘက်၌ မြို့ကိုပြင်
၃၂ ဆင်ကြပါ၏။– သို့ဖြစ်၍ ညဉ့်အခါ ကိုယ်တော်သည် ပါသောသူတို့နှင့်တကွထ၍၊ တောင်၌ချောင်း
၃၃ မြောင်းလျက် နေတော်မူပါ။– နံနက်စောစော နေထွက်စကထ၍ မြို့ကိုတိုက်တော်မူပါ။ ဂါလသည် သူ၌ပါသော လူတို့နှင့်တကွ ဆီး၍ကြို့သောအခါ၊ အဆင်သင့်သည်အတိုင်းပြုတော်မူပါဟု ကြားလျှောက်လေ၏။
၃၄ အဘိမလက်သည် သူ၌ပါသမျှသော လူတို့နှင့်တကွ ညဉ့်အခါ ထ၍ တပ်လေးတပ်ခွဲပြီးလျှင်၊ ရှေခင်မြို့ကို ချောင်းမြောင်းလျက်နေကြ
၃၅ ၏။– ဧဗက်၏သားဂါလသည် ထွက်၍ မြို့တံခါးဝ၌ရပ်လျှင်၊ အဘိမလက်သည် မိမိ၌ပါသော သူ
၃၆ တို့နှင့်တကွ ချောင်းမြောင်းရာမှထကြ၏။– ဂါလသည် ထိုလူတို့ကို မြင်လျှင်၊ တောင်ပေါ်မှ လူများဆင်းလာကြသည်ဟု ဧဗုလအားဆိုသော်၊
၃၇ ဧဗုလက တောင်အရိပ်သည် လူကဲ့သို့ ထင်သည်ဟု ပြန်ပြော၏။– တဖန် ဂါလက၊ ကြည့်ပါ။ လူအချို့တို့သည် တောင်ရိုးပေါ်မှ ဆင်းလာကြ၏။ အချို့တို့သည် မောနေနိမ် သပိတ်တော
၃၈ လမ်းဖြင့်လာကြ၏ဟု ပြောဆိုလျှင်၊– ဧဗုလက၊ ငါတို့သည် အဘိမလက်အမှုကို ထမ်းရမည်အကြောင်း၊ အဘိမလက်သည် အဘယ်သူနည်းဟု သင်ဆိုသောနှုတ်သည် ယခုအဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ထိုလူတို့သည် သင်မထီမဲ့မြင်ပြုသော သူမဟုတ်လော။ ထွက်၍ သူတို့ကို စစ်တိုက်ပါ
၃၉ လော့ဟု ဆိုသော်၊– ဂါလသည် ရှေခင်မြို့သားတို့ရှေ့မှာ ထွက်၍ အဘိမလက်ကို တိုက်လေ
၄၀ ၏။– အဘိမလက်လိုက်၍ ဂါလပြေးသဖြင့် များသောသူတို့သည် မြို့တံခါးဝတိုင်အောင် အထိ
၄၁ အခိုက်ခံလျက် လဲ၍သေကြ၏။– အဘိမလက်သည် အရုမမြို့မှာနေ၍ ဧဗုလသည် ဂါလနှင့် သူ၏ညီအစ်ကိုတို့ကို ရှေခင်မြို့၌ မနေစေခြင်းငှါ
၄၂ နှင်ထုတ်လေ၏။– နက်ဖြန်နေ့၌ လူများတို့သည် မြို့ပြင်သို့ ထွက်မည်အကြောင်းကို အဘိမလက်
၄၃ သည် ကြားလျှင်၊– မိမိလူတို့ကို သုံးစုခွဲ၍ တော၌ ချောင်းမြောင်းလျက် နေသဖြင့်၊ မြို့သားတို့သည် ထွက်လာကြသောအခါ ထ၍လုပ်ကြံလေ
၄၄ ၏။– အဘိမလက်သည် မိမိလူတစုနှင့် မြို့တံခါးဝသို့ ပြေးတက်၍ စောင့်နေ၏။ အခြားသော လူနှစ်စုတို့သည် တော၌ရှိသော လူတို့ဆီသို့ပြေး၍
၄၅ သတ်ကြ၏။– အဘိမလက်သည် တနေ့ပုံးမြို့ကို တိုက်၍ရသောအခါ၊ မြို့၌တွေ့သောသူတို့ကို သတ်ပြီးလျှင် မြို့ရိုးကိုဖြိုဖျက်၍ မြို့ရာကို ဆားနှင့် ကြဖြန်းလေ၏။
၄၆ ထိုသိတင်းကို ရှေခင်ရဲတိုက်သားအပေါင်းတို့သည် ကြားလျှင်၊ ဗေရိတ်ဘုရား၏ကျောင်း၌
၄၇ ခိုင်ခံ့သော အခန်းထဲမှာ စုဝေးကြ၏။– ရှေခင်ရဲတိုက်သားအပေါင်းတို့သည် စုဝေးကြောင်းကို
၄၈ အဘိမလက်သည် ကြားလတ်သော်၊– ကိုယ်တိုင်မှစ၍ ပါသောသူအပေါင်းတို့သည် ဧလမုန်တောင်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ အဘိမလက်သည် ပု

ဆိန်နှင့် သစ်ခက်ကိုခုတ်၍ မိမိပုခုံးပေါ်မှာ တင်
ထမ်းလျက်၊ ငါပြုသည်ကို သင်တို့ မြင်သည်အ
တိုင်း အလျင်အမြန်ပြုကြလော့ဟု လိုက်သော
၄၉ သူတို့အားဆိုလျှင်၊– သူ၏လူအပေါင်းတို့သည်
ထိုအတူ အသီးအသီးသစ်ခက်တို့ကို ခုတ်၍ အ
ဘိမလက်နောက်သို့ လိုက်လျက် ခိုင်ခံ့သောအ
ခန်းကို မီးရှို့ကြ၏။ ထိုသို့ ရှေ့ခင်ရဲတိုက်သားအ
ပေါင်းတို့နှင့်အတူ တထောင်သော ယောကျ်ား
မိန်းမတို့သည် သေကြကုန်၏။

၅၀ ထိုနောက်မှ အဘိမလက်သည် သေဇက်မြို့
၁၁ သို့သွား၍ တပ်ချပြီးလျှင် တိုက်ယူလေ၏။– သို့
ရာတွင် မြို့ထဲမှာ ခိုင်ခံ့သော ရဲတိုက်တခုရှိ၍၊
မြို့သား ယောကျ်ားမိန်းမအပေါင်းတို့သည် ထိုရဲ
တိုက်ထဲသို့ ပြေးဝင်ကြ၏။ တံခါးကိုလည်း ပိတ်
၅၁ ထား၍ ရဲတိုက်အပေါ်သို့ တက်ကြ၏။– အဘိမ
လက်သည် ရဲတိုက်ကို လာ၍တိုက်လျက်၊ ရဲ
တိုက်တံခါးကို မီးရှို့ခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်သောအခါ၊–
၅၃ မိန်းမတယောက်သည် ကြိတ်ဆုံကျောက်တဖွဲ
ကို အဘိမလက်ခေါင်းပေါ်သို့ ပစ်ချ၍ ဦးခေါင်းခွံ
၅၄ ပေါက်ကွဲလေ၏။– သူသည် လက်နက်ကိုင်လှ
လင်ကို အလျင်အမြန်ခေါ်၍ မိန်းမသည် အဘိမ
လက်ကို သတ်သည်ဟု ပြောစရာမရှိစေခြင်းငှါ၊
သင့်ထားကိုထုတ်၍ ငါ့ကိုသတ်လော့ဟု ဆို
သည်အတိုင်း၊ လုလင်သည်ထိုး၍ အဘိမလက်
၅၅ သေလေ၏။– အဘိမလက်သေကြောင်းကို ဣ
သရေလလူတို့သည် သိမြင်လျှင်၊ အသီးအသီး မိ
၅၆ မိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။– ထိုသို့ အဘိမ
လက်သည် မိမိညီအစ်ကိုခုနစ်ဆယ်တို့ကို သတ်
၍ ပြုမိသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဘုရားသခင်
၅၇ ဆပ်ပေးတော်မူ၏။– ရှေခင်မြို့သားပြုသော ဒုစ
ရိုက်အပြစ်ကိုလည်း သူတို့ခေါင်းပေါ်သို့ ဘုရား
သခင် ရောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ ယေရုဗ္ဗာလ
သား ယောသံကျိန်သော စကားအတိုင်း သူတို့
သည် ခံရကြ၏။

၁၀

၁ အဘိမလက်လက်ထက်နောက်မှ၊ ဣသရေ
လအမျိုးကို ကယ်တင်သောသူ ဣသခါအမျိုး၊
ဒေါဒေါသားဖုဝါ၏သား တောလသည် ပေါ်ထွန်း
၍၊ ဖရိမ်တောင်ပေါ်၊ ရှမိရမြို့မှာ နေလေ၏။–
၂ ထိုသူသည် ဣသရေလအမျိုးကို အနှစ်နှစ်ဆယ်
သုံးနှစ်ပတ်လုံး အုပ်စိုးပြီးမှ သေ၍၊ ရှမိရမြို့မှာ
သင်္ဂြိဟ်လေ၏။
၃ ထိုသူလက်ထက်နောက်မှ၊ ဂိလဒ်ပြည်သား
ယာဣရသည် ပေါ်ထွန်း၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို
၄ အနှစ်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး အုပ်စိုး၏။– ထို
မင်းသားကား သားသုံးဆယ်ရှိ၍၊ သူတို့သည် မြည်း
သငယ်သုံးဆယ်တို့ကို စီးလျက် ဂိလဒ်ပြည်၌
ယာဝုတ်ယာဣရအမည်ဖြင့် ယနေ့တိုင်အောင်
ခေါ်ဝေါ်သော မြို့သုံးဆယ်တို့ကို ကံကျွေးပြုကြ
၅ ၏။– ယာဣရသေ၍ ကာမုန်မြို့မှာ သင်္ဂြိဟ်လေ
၏။
၆ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထာဝ
ရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ဗာလဘု
ရား၊ အာရှတရက်ဘုရား၊ ရှုရိဘုရား၊ ဇီဒုန်ဘုရား၊
မောဘဘုရား၊ အမ္မုန်ဘုရား၊ ဖိလိတ္တိဘုရားတို့
ကို ဝတ်ပြု၍ ထာဝရဘုရားကို ဝတ်မပြု စွန့်
၇ ထားကြ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအ
မျိုးကို အမျက်ထွက်၍ ဖိလိတ္တိလူတို့၌ငင်း၊
အမ္မုန်အမျိုးသားတို့၌ငင်း၊ ရောင်းတော်မူသ
၈ ဖြင့်၊– ယော်ဒန်မြစ်တဘက် အာမောရိလူနေရာ
ဂိလဒ်ပြည်၌နေသော ဣသရေလ အမျိုးသားအ
ပေါင်းတို့ကို ထိုနှစ်မှစ၍ တဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး
၉ ညှဉ်းဆဲကြ၏။– အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်
လည်း၊ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ယုဒအမျိုး၊ ဗင်္ယ
မိန်အမျိုး၊ ဧဖရိမ်အမျိုးသားတို့ကို တိုက်သဖြင့်၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကြီးစွာသော
ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။
၁၀ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့က၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားပါပြီ။ အ
ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ကို စွန့်၍၊ ဗာလဘုရား
တို့ကို ဝတ်ပြုမိပါပြီဟု ထာဝရဘုရားအား ဟစ်
၁၁ ကြော်ကြ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါသည်
သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုလူ၊ အာမောရိလူ၊ အမ္မုန်လူ၊
ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်သည် မဟုတ်
၁၂ လော။– ဇီဒုန်လူ၊ အာမလက်လူ၊ မောနိလူတို့
ညှဉ်းဆဲသောအခါ၌လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို
ဟစ်ကြော်၍၊ သူတို့လက်မှ ငါကယ်နှုတ်၏။–
၁၃ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ငါ့ကိုစွန့်၍ အခြား
တပါးသော ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုသောကြောင့်၊
၁၄ နောက်တဖန် ငါမကယ်နှုတ်။– သင်တို့ ရွေးယူ
သောဘုရားတို့ကို သွား၍ ဟစ်ကြော်ကြလော့။
အမှုရောက်သော ယခုကာလ၌ သူတို့သည်
ကယ်နှုတ်ကြစေဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့
၁၅ အား မိန့်တော်မူ၏။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့
ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားပါပြီ။ စိတ်
တော်ရှိသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်တို့၌ ပြုတော်မူ

ပါ။ ယခု တကြိမ်သာကယ်နှုတ်တော်မူမည်အ
ကြောင်း အကျွန်ုပ်တို့တောင်းပန်ပါ၏ဟု ထာဝ
၁၆ ရဘုရားအားတောင်းလျှောက်လျက်၊– တပါးအ
မျိုးသားကိုးကွယ်သော ဘုရားတို့ကိုပယ်၍ ထာ
ဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုကြ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘု
ရားသည် ဣသရေလအမျိုးခံရသော ဒုက္ခဆင်းရဲ
ကြောင့် ကြင်နာသောစိတ်နှလုံးရှိတော်မူ၏။–
၁၇ အမျှန်အမျိုးသားတို့သည် စည်းဝေး၍ ဂိလဒ်
ပြည်၌ တပ်ချကြ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့
၁၈ သည် စည်းဝေး၍ မိဇပါမြို့မှာ တပ်ချကြ၏။– ဂိ
လဒ်ပြည်သား မင်းများတို့က၊ အကြင်သူသည်
အမျှန်အမျိုးသားတို့ကို အဦးတိုက်၏။ ထိုသူ
သည် ဂိလဒ်ပြည်သားအပေါင်းတို့၏အထွဋ်ဖြစ်
စေဟု တိုင်ပင်စီရင်ကြ၏။

၁၁

၁ ဂိလဒ်အမျိုးသား ယေဖသာသည် ခွန်အားကြီး
သော သူရဲဖြစ်၏။ သူ့အဘကား ဂိလဒ်၊ သူ့အမိ
၂ ကား ပြည်တန်ဆာဖြစ်၏။– ဂိလဒ်၏မယား
ဘွားမြင်သောသားတို့သည် ကြီးသောအခါ၊ သင်
သည် အခြားတပါးသော မိန်းမ၏ သားဖြစ်သော
ကြောင့်၊ ငါတို့ အဆွေအမျိုးနှင့်အတူ အမွေမခံရ
၃ ဟု ယေဖသကိုဆို၍ နှင်ထုတ်လေ၏။– ထိုအခါ
ယေဖသသည် ညီတို့ဆီမှ ထွက်သွား၍ တောဘ
ပြည်၌နေသဖြင့်၊ လျှပ်ပေါသော သူတို့သည် သူ့
ထံမှာစည်းဝေး၍ သူ့နောက်၌ လိုက်ကြ၏။–
၄ နောက်တဖန် အမျှန်အမျိုးသားတို့သည် ဣသ
၅ ရေလအမျိုးကို စစ်တိုက်ကြ၏။– ထိုသို့ အမျှန်အ
မျိုးသားတို့သည် ဣသရေလအမျိုးကို စစ်တိုက်
သောအခါ၊ ဂိလဒ်ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့
သည် ယေဖသကို တောဘပြည်မှခေါ်ခြင်းငှါ
၆ သွား၍၊– ငါတို့သည် အမျှန်လူတို့ကို စစ်တိုက်ရ
မည်အကြောင်း၊ လာ၍ ငါတို့၏ ဗိုလ်ချုပ်မင်း
၇ လုပ်ပါဟု မှာလိုက်သော်၊– ယေဖသက၊ သင်တို့
သည် ငါ့ကိုမုန်း၍ ငါ့အဘအိမ်မှ နှင်ထုတ်သည်မ
ဟုတ်လော။ ယခု ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သောအ
ခါ၊ အဘယ်ကြောင့် ငါထံသို့လာကြသနည်းဟု ဂိ
လဒ်ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့အား ပြောဆို
၈ ၏။– ဂိလဒ်ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့က
လည်း၊ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ယခု သင့်ထံသို့
ပြန်လာပါ၏။ ငါတို့နှင့်အတူ ကြွ၍ အမျှန်လူတို့
ကို စစ်တိုက်ပြီးလျှင်၊ ဂိလဒ်ပြည်သားအပေါင်း
တို့၏ အထွဋ်ခံလုပ်ပါဟု ယေဖသအားတောင်း
၉ ပန်ပြန်သော်၊– ယေဖသက၊ အမျှန်လူတို့ကို စစ်
တိုက်စေခြင်းငှါ သင်တို့သည် ငါ့ကိုပြန်ပို့၍ ထာဝ
ရဘုရားသည် သူတို့ကို ငါ့ရှေ့မှာ အပ်တော်မူ
လျှင်၊ ငါသည် သင်တို့ အထွဋ်ဖြစ်ရသောအခွင့်
ကို ပေးမည်လောဟု ဂိလဒ်ပြည်သား အသက်
၁၀ ကြီးသူတို့အား မေးလေသော်၊– ဂိလဒ်ပြည်သား
အသက်ကြီးသူတို့က၊ သင်ပြောသော စကားအ
တိုင်း ငါတို့မပြုလျှင် ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်
ငါတို့စပ်ကြား၌ သက်သေဖြစ်တော်မူပါစေသော
၁၁ ဟု ယေဖသအား ပြန်ပြောကြ၏။– ထိုအခါ ယေ
ဖသသည် ဂိလဒ်ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့နှင့်
သွား၍ သူ့ကို လူများတို့၏အထွဋ် ဗိုလ်ချုပ်မင်း
အရာ၌ ခန့်ထားကြ၏။ ယေဖသသည်လည်း ထို
စကားအလုံးစုံတို့ကို မိဇပါမြို့မှာ ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ပြန်ကြားလျှောက်ထား၏။

၁၂ ထိုနောက်မှ ယေဖသသည်၊ အမျှန်ရှင်ဘုရင်
ထံသို့ သံတမန်ကို စေလွှတ်၍၊ သင်သည် ငါနှင့်
အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ ငါ့နိုင်ငံ၌ စစ်တိုက်ခြင်း
ငှါ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို ရန်ပြုသနည်းဟုမေး
၁၃ သော်၊– အမျှန်ရှင်ဘုရင်က၊ ဣသရေလအမျိုး
သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှလာသောအခါ၊ ငါ့မြေကို
အာနုန်မြစ်မှစ၍ ယဗ္ဗုတ်ချောင်း၊ ယော်ဒန်မြစ်
တိုင်အောင် လုရ်ယူသောကြောင့် ငါပြု၏။ ထို
မြေကို ယခု အသင့်အတင့်ပြန်ပေးပါဟု ယေဖသ
၁၄ ၏သံတမန်အား ပြန်ပြော၏။– တဖန် ယေဖသ
သည် သံတမန်ကို အမျှန်ရှင်ဘုရင်ထံသို့ စေလွှတ်
၁၅ ၍၊– ယေဖသမှာလိုက်သည်ကား၊ ဣသရေလအ
မျိုးသည် မောဘမြေ၊ အမျှန်မြေကို လုယူသည်မ
၁၆ ဟုတ်။– ဣသရေလအမျိုးသည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ
လာ၍ ဧဒုံပင်လယ်အနား၊ တောရွာ လှည့်လည်သ
၁၇ ဖြင့် ကာဒေရှလွှဲ ရောက်သောအခါ၊– ဧဒုံရှင်
ဘုရင်ထံသို့ သံတမန်ကို စေလွှတ်၍၊ မင်းကြီး
ပြည်ကို ရှောက်သွားပါရစေဟု အခွင့်တောင်း
သော်လည်း၊ ဧဒုံရှင်ဘုရင်သည် နားမထောင်။
ထိုနည်းတူ မောဘရှင်ဘုရင်ထံသို့ စေလွှတ်၍၊
သူသည်လည်း အခွင့်မပေးသောကြောင့်၊ ဣသ
ရေလအမျိုးသည် ကာဒေရှလွှဲ၌ နေရကြ၏။–
၁၈ နောက်တဖန် တောကိုရှောက်လျက်၊ ဧဒုံပြည်
နှင့် မောဘပြည်ကို ဝိုင်း၍ မောဘပြည်အရှေ့
ဘက်သို့ ရောက်ပြီးမှ အာနုန်မြစ်တဘက်၌ တပ်
ချကြ၏။ ထိုအခါ မောဘပြည်နယ်အတွင်းသို့ မ
ဝင်ကြ။ အာနုန်မြစ်သည် မောဘပြည်အဝိုင်းအ
၁၉ ခြား ဖြစ်သတည်း။– တဖန် ဣသရေလအမျိုး
သည် အာမောရိအမျိုး ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင် ရှိဟုန်

ထံသို့ သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍၊ ငါတို့နေရာသို့
ရောက်အံ့သောငှါ မင်းကြီးပြည်ကို ရှောက်သွား
၂၀ ပါရစေဟု အခွင့်တောင်းသော်လည်း၊– ရှိဟုန်
သည် ကလသရေလအမျိုးကို မယုံ၊ မိမိပြည်ကို
ရှောက်သွားစေခြင်းငှါ အခွင့်မပေးသည်သာမက၊
မိမိလူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ယာဟတ်မြို့၌
တပ်ချပြီးလျှင် ကလသရေလအမျိုးကို စစ်တိုက်
၂၁ လေ၏။– ကလသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာ
ဝရဘုရားသည်၊ ရှိဟုန်မင်းနှင့်တကွ သူ၏လူအ
ပေါင်းတို့ကို ကလသရေလအမျိုးလက်၌ အပ်တော်
မူ၍၊ သူတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့် ထိုပြည်၌နေသော
အာမောရိလူတို့၏ မြေတရှောက်လုံးကို သိမ်းယူ
၂၂ ကြ၏။– အာမောရိပြည် နယ်မြေတရှောက်လုံး
ကို အာနုန်မြစ်မှစ၍ ယဗ္ဗုတ်ချောင်းတိုင်အောင်
ငင်း၊ တောမှစ၍ ယော်ဒန်မြစ်တိုင်အောင်ငင်း
၂၃ သိမ်းယူကြ၏။– ထိုသို့ ကလသရေလအမျိုး၏ ဘု
ရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ အာမောရိလူတို့
ကို ကလသရေလအမျိုးရှေ့မှာ သူတို့ပြည်ကို နှုတ်
တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်သည် သိမ်းယူရမည်
၂၄ လော။– သင်၏ဘုရား ခေမုရှအပိုင်ပေးသောမြေ
ကို သင်သိမ်းယူရသည် မဟုတ်လော။ ထိုအတူ
ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား နှင်ထုတ်တော်
မူသော သူတို့၏မြေကို ငါတို့သည်သိမ်းယူရ၏။–
၂၅ သင်သည် မောဘရှင်ဘုရင် ဇိဖော်မင်း၏သား ဗာ
လက်ထက်သာ၍ မြတ်သလော။ သူသည် ကလ
ရေလအမျိုးနှင့် ရန်တွေ့ဘူးသလော။ စစ်တိုက်
၂၆ ဘူးသလော။– ကလသရေလအမျိုးသည် ဟေရှ
ဘုန်မြို့ရွာတို့၌၎င်း၊ အာရော်မြို့ရွာတို့၌၎င်း၊ အာ
နုန်မြစ်နားမှာရှိသော မြို့ရွာအလုံးစုံတို့၌၎င်း အ
နှစ်သုံးရာပတ်လုံးနေစဉ်တွင် အဘယ်ကြောင့်
၂၇ သင်တို့သည် မရပြန်သနည်း။– သင့်ကို ငါမပြစ်
မှား။ သင်သည် စစ်တိုက်၍ ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲ၏။
ထာဝရဘုရားသည် တရားသူကြီးလုပ်၍ ကလ
ရေလအမျိုးသား၊ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ စပ်ကြား
မှာ ယနေ့ တရားစီရင် ဆုံးဖြတ်တော်မူပါစေ
၂၈ သောဟု မှာလိုက်လေ၏။– သို့သော်လည်း ယေဖ
သမှာလိုက်သောစကားကို အမ္မုန်ရှင်ဘုရင်သည်
နားမထောင်ဘဲနေ၏။

၂၉ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်
ယေဖသအပေါ်မှာ သက်ရောက်၍၊ သူသည် ဂိ
လဒ်ပြည်၊ မနာရှေပြည်ကိုရှောက်လျက် ဂိလဒ်
ပြည် မိဇပါမြို့ကို လွန်၍ အမ္မုန်လူတို့ရှိရာသို့ ချီ
၃၀ သွားလေ၏။– ယေဖသသည် ထာဝရဘုရားအား
သစ္စာဂတိထားလျက်၊ အကယ်၍ ကိုယ်တော်
သည် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကို အကျွန်ုပ်လက်၌
၃၁ အပ်တော်မူလျှင်၊– အကျွန်ုပ်သည် အမ္မုန်အမျိုး
သားတို့ရှိရာမှ ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်လာသောအခါ၊ အ
ကျွန်ုပ်ကို ခရီးဦးကြို ပြုအံ့သောငှါ၊ အကျွန်ုပ်အိမ်
တံခါးဝမှ ထွက်လာသောသူ မည်သည်ကို ထာဝ
ရဘုရားအား အမှန်ဆက်သ၍ မီးရှို့ရာယဇ် ပူ
၃၂ ဇော်ပါမည်ဟု သစ္စာဂတိထားပြီးမှ၊– အမ္မုန်အ
မျိုးသားတို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ ချီသွား၍၊ ထာဝရဘု
ရားသည် သူတို့ကို ယေဖသလက်၌ အပ်တော်မူ
၃၃ သဖြင့်၊– အာရော်မြို့မှစ၍ မိန္နိတ်မြို့တိုင်အောင်
ငင်း၊ အာဗေလခေရမိမဲမြို့တိုင်အောင်ငင်း၊ မြို့
နှစ်ဆယ်တို့ကို ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းအား
ဖြင့် သူတို့ကို တိုက်သတ်လေ၏။ ထိုသို့ အမ္မုန်
အမျိုးသားတို့သည် ကလသရေလအမျိုးသားတို့
ရှေ့မှာ ရှုံးရကြ၏။

၃၄ ယေဖသသည် မိဇပါမြို့ မိမိအိမ်သို့ ရောက်
လာသောအခါ၊ မိမိသမီးသည် ပတ်သာတီး
လျက်၊ ကလျက် ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ ထွက်
လာ၏။ သူသည် တယောက်တည်းသောသမီး
၃၅ ဖြစ်၍၊ သူမှတပါး သားသမီးမရှိ။– ယေဖသသည်
သူ့ကိုမြင်လျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍၊ အို ငါ့သ
မီး၊ သင်သည် ငါ့ကို အလွန်နှိမ့်ချပြီတကား။ ငါ့
ကို နှောင့်ရှက်သောသူတယောက် ဖြစ်ပါသည်
တကား။ ထာဝရဘုရားအား ငါလျှောက်ထားပြီ။
၃၆ နှုတ်ရသောအခွင့်မရှိဟု ဆိုသော်၊– သမီးက၊ ခ
မည်းတော်သည် ထာဝရဘုရားအား လျှောက်
ထားလျှင်၊ လျှောက်ထားသည်အတိုင်း ကျွန်မ၌
ပြုပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ခ
မည်းတော်၏ရန်သူ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့၌ ခ
မည်းတော်၏စိတ်ပြေစေခြင်းငှါ အပြစ်ပေးတော်
၃၇ မူပြီ။– သို့ရာတွင် ကျွန်မသည် အပေါင်းအဘော်
တို့နှင့်တကွ တောင်ရိုးပေါ်မှာ လှည့်လည်၍၊
ကျွန်မ၏ အပျိုကညာဖြစ်ခြင်းကို ငိုကြွေးမြည်
တမ်းရမည်အကြောင်း၊ နှစ်လပတ်လုံး အလွတ်
နေပါရစေဟု အဘအား အခွင့်တောင်းသည်အ
၃၈ တိုင်း၊– အဘက၊ သွားလေတော့ဟုဆိုလျက် နှစ်
လကိုချိန်းချက်၍ လွှတ်လိုက်လျှင်၊ အပေါင်းအ
ဘော်တို့နှင့်တကွသွား၍ တောင်ရိုးပေါ်မှာ မိမိ
အပျိုကညာဖြစ်ခြင်းကို ငိုကြွေးမြည်တမ်းလေ
၃၉ ၏။– နှစ်လစေ့သောအခါ အဘထံသို့ ပြန်လာ၍၊
အဘသည် သစ္စာဂတိရှိသည်အတိုင်းပြုလေ၏။
ထိုမိန်းမသည် ယောကျ်ားနှင့် မဆက်ဆံသောသူ

၄၀ ဖြစ်၏။– ထိုနောက်မှ ဣသရေလအမျိုးသမီးတို့
သည်၊ ဂိလဒ်အမျိုးသား ယေဖသဓ၏သမီးကြောင့်
တနှစ်တနှစ်လျှင် လေးရက်ပတ်လုံး ဝိုင်ကြွေး
မြည်တမ်းခြင်းငှါသွားရသော ဣသရေလထုံးစံခ
လေ့ဖြစ်လေ၏။

၁၂

၁ ဧဖရိမ်အမျိုးသားတို့သည် စည်းဝေး၍
မြောက်သို့ချီသွားလျှင်၊ ယေဖသအား သင်သည်
ငါတို့ကိုမခေါ်ဘဲ၊ အမှုန်အမျိုးသားတို့ကို အ
ဘယ်ကြောင့် တိုက်ခြင်းငှါသွားသနည်း။ သင့်
အိမ်ကို သင့်အပေါ်မှာ မီးရှို့မည်ဟု ဆိုကြသော်၊–
၂ ယေဖသက၊ ငါနှင့် ငါ၏လူတို့သည် အမှုန်အမျိုး
သားတို့နှင့် ကြီးသောအမှု ရှိစဉ်အခါ၊ သင်တို့ကို
ငါခေါ်သော်လည်း၊ သင်တို့သည် အမှုန်လူတို့
၃ လက်မှ ငါ့ကို မကယ်မနှုတ်ဘဲ နေကြ၏။– မ
ကယ်မနှုတ်ကြောင်းကို ငါသည် သိမြင်သောအ
ခါ၊ ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်စားလျက် အမှုန်အမျိုး
သားတို့ကို တိုက်ခြင်းငှါသွား၍ ထာဝရဘုရား
သည် သူတို့ကို ငါ့လက်၌ အပ်တော်မူ၏။ သင်တို့
သည် ငါ့ကို တိုက်ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ယနေ့
၄ လာကြသနည်းဟု ပြောဆိုပြီးလျှင်၊– ဂိလဒ်ပြည်
သားအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍ ဧဖရိမ်အမျိုးကို
တိုက်ကြ၏။ ဧဖရိမ်လူတို့က၊ သင်တို့သည် ဧဖ
ရိမ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးထဲက ထွက်ပြေး၍ အ
မျိုးမစစ်သောသူ ဖြစ်သည်ဟု ဂိလဒ်ပြည်သား
တို့ကို ကဲ့ရဲ့ဘူးသောကြောင့်၊ ဧဖရိမ်လူတို့ကို
၅ လုပ်ကြံကြ၏။– ဂိလဒ်လူတို့သည် ဧဖရိမ်လူတို့
ရှေ့မှာ ယော်ဒန်မြစ်ကူးရာအရပ်တို့ကို ဆီးတား
၍ ပြေးလွတ်သော ဧဖရိမ်လူက၊ ကူးပါရစေဟု
အခွင့်တောင်းသောအခါ၊ ဂိလဒ်လူတို့က၊ သင်
သည် ဧဖရိမ်အမျိုးသား ဖြစ်သလောဟု မေးစစ်
၆ သော်၊ သူက မဟုတ်ပါဟု ဆိုလျှင်၊– သူတို့က၊ ရှိ
ဗောလက်ဟူသော စကားကို ပြောတော့ဟုဆို
သော်၊ ဧဖရိမ်လူသည် ထိုစကားကို ပြီအောင် မ
ပြောတတ်ဘဲ သိဗောလက်ဟု ပြော၏။ ထိုသို့
ပြောသောသူကို ဘမ်းဆီး၍ ယော်ဒန်မြစ်ကူးရာ
အရပ်၌ သတ်ကြ၏။ ထိုအခါ ဧဖရိမ်အမျိုးသား
၇ လေးသောင်းနှစ်ထောင်သေကြ၏။– ဂိလဒ်ပြည်
သားယေဖသသည် ဣသရေလအမျိုးကို ခြောက်
နှစ်အုပ်စိုးပြီးမှသေ၍ ဂိလဒ်မြို့တမြို့၌ သင်္ဂြိဟ်
လေ၏။

၈ ယေဖသနောက်မှ ဗက်လင်မြို့သား ဣဗဇန်
၉ သည်၊ ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုး၏။– ထိုမင်း
သည် သားသုံးဆယ်၊ သမီးသုံးဆယ်ရှိ၏။ သမီး
များကို အခြားတပါးသို့ စေလွှတ်၍ ချွေးမသုံး
၁၀ ဆယ်ကို သိမ်းထား၏။– ဣဗဇန်သည် ဣသရေ
လအမျိုးကို ခုနှစ်နှစ်အုပ်စိုးပြီးမှ သေ၍ ဗက်
၁၁ လင်မြို့၌ သင်္ဂြိဟ်လေ၏။– ဣဗဇန်နောက်မှ
ဇာဗုလုန်အမျိုးသား ဧလုန်သည်၊ ဣသရေလအ
၁၂ မျိုးကို ဆယ်နှစ်အုပ်စိုး၏။– ထိုမင်းသေ၍ ဇာဗု
၁၃ လုန်ခရိုင်၊ အာဇလုန်မြို့၌ သင်္ဂြိဟ်လေ၏။– ဧ
လုန်နောက်မှ ပိရာသုန်မြို့နေ ဟိလေလ၏သား
အာဗဒုန်သည်၊ ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုး၏။–
၁၄ ထိုမင်းသည် သားလေးဆယ်၊ မြေးသုံးဆယ်ရှိ၍
သားမြေးတို့သည် ခုနစ်ဆယ်သော မြည်းသငယ်
၁၅ တို့ကို စီးကြ၏။– ပိရာသုန်မြို့ နေဟိလေလသား
အာဗဒုန်သည်၊ ဣသရေလအမျိုးကို ရှစ်နှစ်အုပ်
စိုးပြီးမှသေ၍ ဇေရိမ်ခရိုင်၊ ပိရာသုန်မြို့၊ အာမ
လက်တောင်ပေါ်မှာ သင်္ဂြိဟ်လေ၏။

၁၃

၁ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ထာဝ
ရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောကြောင့်၊
ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ဖိလိတ္တိလူတို့လက်
သို့ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံးအပ်တော်မူ၏။–
၂ ဒန်အမျိုး၊ ဇောရာမြို့သား မာနောဲအမည်ရှိသော
သူတယောက်ရှိ၏။ သူ၏မယားသည် မြို့သော
၃ ကြောင့် သားမဘွား။– ထာဝရဘုရား၏ ကောင်း
ကင်တမန်သည် ထိုမိန်းမအား ကိုယ်ထင်ရှား၍၊
သင်သည် မြို့သောကြောင့် သားမဘွားသော်
လည်း၊ ယခု ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောကျ်ားကို
၄ ဘွားမြင်လိမ့်မည်။– သို့ဖြစ်၍ သတိပြုလော့။ စ
ပျစ်ရည်ကို မသောက်နှင့်။ သေရည်သေရက်ကို
မသောက်နှင့်။ မစင်ကြယ်သောအစာကို မစား
၅ နှင့်။– အကြောင်းမူကား၊ ပဋိသန္ဓေယူ၍ ဘွား
မြင်လတ္တံ့သော သားယောကျ်ားသည် ဆံပင်ရိတ်
ခြင်းကို မခံဘဲ၊ အဓိပ္ပါယ်ထဲမှစ၍ ဘုရားသခင်၏
နာဇရိလူ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း ဣသ
ရေလအမျိုးကို ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်
၆ စပြုလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။– ထိုမိန်းမသည်လည်း မိ
မိခင်ပွန်းထံသို့ သွား၍ ဘုရားသခင်၏ ကောင်း
ကင်တမန်မျက်နှာကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဘွယ်
သော မျက်နှာရှိသော ဘုရားသခင်၏ လူတ
ယောက်သည် အကျွန်ုပ်ဆီသို့ လာ၏။ အဘယ်
ကလာသနည်းဟု အကျွန်ုပ်လည်း မမေး။ သူ
၇ သည်လည်း မိမိအမည်ကိုမပြော။– သူကလည်း၊
သင်သည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားယောကျ်ားကို

To Contents

ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ စပျစ်ရည်ကို မသောက်နှင့်။ သေရည်သေရက်ကို မသောက်နှင့်။ မစင်ကြယ်သောအစာကို မစားနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူငယ်သည် အဓိဝမ်းထဲမှစ၍ သေသောနေ့တိုင်အောင် ဘုရားသခင်၏နာဇရိလူဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု အကျွန်ုပ်အား မိန့်မြွက်ကြောင်းကို ပြောဆိုလေ၏။

၈ ထိုအခါ မာနောဝ်က၊ အိုဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘွားမြင်လတ္တံသော သူငယ်၌ အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို ဘုရားသခင်၏တမန်တော်သည် တဖန်လာ၍ သွန်သင်စေတော်မူပါဟု ထာဝရဘုရားအား တောင်းလျှောက်သော်၊- ထာဝရဘုရား
၉ သည် မာနောဝ်ဧကားကို နားထောင်တော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်သည် လယ်လုပ်ရာအရပ်၌ ထိုင်လျက်ရှိသော ထိုမိန်းမဆီသို့
၁၀ လာပြန်၏။ ထိုအခါ ခင်ပွန်းမာနောဝ်မရှိ။- မိန်းမသည် မိမိခင်ပွန်းထံသို့ အလျင်အမြန်ပြေး၍၊ တ
၁၁ နေ့ကလာသောသူသည် ယခုလာရောက်ပြီဟု ကြားပြောလျှင်၊- မာနောဝ်သည်ထ၍ မယားနှင့်အတူ ထိုသူထံသို့ သွားပြီးလျှင်၊ သင်သည် ဤမိန်းမအားပြောသောသူ မှန်သလောဟု မေး
၁၂ သော်၊ မှန်သည်ဟု ဆို၏။- မာနောဝ်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏စကား ပြည့်စုံပါစေသော။ သူငယ်သည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။ သူ၌ အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟုမေးသော်၊-
၁၃ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ ငါပြော
၁၄ သမျှကို မိန်းမရှောင်ရမည်။- စပျစ်ပင်မှ ဖြစ်သမျှကို မစားရ။ စပျစ်ရည်မှစ၍ သေရည်သေရက်ကို မသောက်ရ။ မစင်ကြယ်သောအရာကို မစားရ။ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း စောင့်ရှောက်ရမည်ဟု မာနောဝ်အား ပြောဆို၏။

၁၅ မာနောဝ်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်အဘို့ ဆိတ်သငယ်ကို မပြင်ဆင်မီတိုင်အောင် ကိုယ်တော်ကို ဆီးတားပါရစေဟု ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်
၁၆ တမန်အား ဆိုလျှင်၊- ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ ငါ့ကို ဆီးတားသော်လည်း သင်၏စားစရာကို ငါစားး။ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်လိုလျှင် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရမည်ဟု မာနောဝ်အား ဆိုပြန်၏။ သူသည် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်သည်ကို မာနောဝ် မသိ
၁၇ သေး။- မာနောဝ်ကလည်း ကိုယ်တော်စကား ပြည့်စုံသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏အ

မည်ကား အဘယ်သို့နည်းဟု ထာဝရဘုရား၏
၁၈ ကောင်းကင်တမန်အားမေးသော်၊- ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်က၊ အံ့သြဘွယ်ဖြစ်သော ငါ့အမည်ကို အဘယ်ကြောင့်မေးသနည်း
၁၉ ဟု ဆို၏။- မာနောဝ်သည် ဆိတ်သငယ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို ယူ၍ ကျောက်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်လေ၏။ ထိုအခါ မာနောဝ်လင်မယားတို့သည် ကြည့်၍ မြင်ရသော အံ့သြဘွယ်
၂၀ ဟူမူကား၊- မီးလျှံသည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်က မိုးဝံးကောင်းကင်သို့ တက်စဉ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် ယဇ်ပလ္လင်မီးလျှံ၌ တက်လေ၏။ မာနောဝ်လင်မယားတို့သည် ကြည့်၍မြင်လျှင် မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်လျက်နေကြ၏။-
၂၁ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည်၊ မာနောဝ်လင်မယားတို့အား တဖန်မပေါ်လာ။ ထိုအခါ မာနောဝ်သည် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်
၂၂ တမန်ဖြစ်သည်ကို သိ၏။- မာနောဝ်ကလည်း၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မြင်သောကြောင့်၊ ဆက်ဆက်သေတော့မည်ဟု မယားအားပြော
၂၃ သော်၊- မယားက၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို သတ်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျှင်၊ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို ငါတို့လက်မှ ခံယူတော်မမူ။ ဤအခြင်းအရာအလုံးစုံတို့ကိုလည်း ပြတော်မမူ။ ယခုအခါ၌ ဤသို့သော စကားကို လည်း မိန့်တော်မမူဟု ပြန်ပြော၏။

၂၄ ထိုမိန်းမသည် သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်၍၊ ရှံဆုန်အမည်ဖြင့် မှည့်၏။ သူငယ်သည် ကြီးပွါး၍ ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူ
၂၅ ၏။- ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည်၊ ဒေါရာမြို့နှင့် ဧရတောလမြို့စပ်ကြား၊ ဒန်အမျိုးတပ်၌ တခါတလေ နှိုးဆော်စပြုတော်မူ၏။

၁၄

၁ တရံရောအခါ၊ ရှံဆုန်သည် တိမနတ်မြို့သို့သွား၍၊ ထိုမြို့၌ ဖိလိတ္တိအမျိုးဖြစ်သော မိန်းမတ
၂ ယောက်ကို မြင်လျှင်၊- မိဘထံသို့ ပြန်လာ၍၊ တိမနတ်မြို့၌ ဖိလိတ္တိအမျိုးဖြစ်သော မိန်းမတယောက်ကို မြင်ခဲ့ပြီ။ ကျွန်ုပ် ကြင်ဘက်ဖြစ်ဘို့ရာ
၃ တောင်း၍ပေးပါဟု ဆိုသော်၊- မိဘတို့က၊ သင်သည် အရေဖျားလိုးခြင်းကို မခံသော ဖိလိတ္တိလူတို့တွင် မယားကို သွား၍ ယူရမည်အကြောင်း၊ သင်၏ညီအစ်ကိုသမီး ငါတို့အမျိုးသားချင်းသမီးတို့တွင် မိန်းမတယောက်မျှ မရှိလော်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ ရှံဆုန်က၊ ထိုမိန်းမကို တောင်း၍

ပေးပါ။ အလွန် နှစ်သိမ့်ပါသည်ဟု အဘအား
၄ ပြောဆို၏။– ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသော
အားဖြင့်၊ ရုံဆုန်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့၌ အမှုရှာ
ကြောင်းကို မိဘတို့သည် မရိပ်မိကြ။ ထိုကာလ
၌ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်
၅ စိုးသတည်း။– ထိုအခါ ရုံဆုန်သည် မိဘနှင့်တကွ
တိမနတ်မြို့သို့ သွား၍၊ တိမနတ်စပျစ်ဥယျာဉ်
များသို့ရောက်လျှင်၊ ခြင်္သေ့ပျိုတကောင်သည်
၆ သူ့ကိုတွေ့၍ ဟောက်လေ၏။– ထိုအခါ ရုံဆုန်
လက်၌ တစုံတခုမျှ မပါသော်လည်း၊ ထာဝရဘု
ရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ်မှာ သက်
ရောက်သဖြင့်၊ သူသည် ဆိတ်သငယ်ကို ဆွဲဖြတ်
သကဲ့သို့ ထိုခြင်္သေ့ကို ဆွဲဖြတ်၏။ သို့ရာတွင် မိမိ
ပြုသောအမှုကို မိဘတို့အား မကြားမပြောဘဲ
၇ နေ၏။– မြို့သို့ရောက်၍ မိန်းမနှင့် နှုတ်ဆက်သ
၈ ဖြင့် ရုံဆုန်သည် နှစ်သိမ့်၏။– အချိန်ကြာ၍ ထို
မိန်းမကိုသိမ်းယူခြင်းငှါ သွားစဉ်အခါ၊ ခြင်္သေ့အ
ကောင်ကို ကြည့်ရှုအံ့သောငှါ၊ လမ်းမှလွဲသွား၍
ခြင်္သေ့အကောင်ထဲမှာ ပျားအုံနှင့် ပျားရည်ရှိ
၉ သည်ကို တွေ့မြင်လျှင်၊– နို့က်ယူ၍စားလျက် ခ
ရီးသွားလေ၏။ မိဘထံသို့ရောက်သော် ပေး၍
သူတို့သည်လည်း စားကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုပျား
ရည်ကို ခြင်္သေ့အကောင်ထဲက နို့က်ယူကြောင်း
ကို မကြားမပြောဘဲ နေ၏။

၁၀ အဘသည်လည်း၊ မိန်းမနေရာအရပ်သို့ သွား
ပြန်၍ ရုံဆုန်သည် လူပျိုထုံးစံအတိုင်း ပွဲလုပ်လေ
၁၁ ၏။– ထိုအရပ်သားတို့သည် ရုံဆုန်ကို မြင်သော
အခါ၊ သူနှင့်အတူ ပွဲခံခြင်းငှါ အပေါင်းအဘော်
၁၂ သုံးဆယ်တို့ကို ခေါ်ခဲ့ကြ၏။– ရုံဆုန်ကလည်း၊
သင်တို့အား စကားဝှက်ကို ငါပြောမည်။ ပွဲခံရာခု
နစ်ရက်တွင် ဘော်ပြနိုင်လျှင် ခြံထည်သုံးဆယ်၊
၁၃ အင်္ကျီသုံးဆယ်ကို ငါပေးမည်။– မဘော်မပြနိုင်
လျှင် သင်တို့သည် ခြံထည်သုံးဆယ်၊ အင်္ကျီသုံး
ဆယ်ကို ငါ့အား ပေးရမည်ဟုဆိုသော် သူတို့က၊
သင့်စကားဝှက်ကို ငါတို့အား ကြားပြောပါဟုဝန်
၁၄ ခံကြ၏။– ရုံဆုန်ကလည်း၊ စားတတ်သောသူ၏
အထဲက အစာ၊ သန်စွမ်းသော သူ၏အထဲက အ
ချိုထွက်လေစွဟု ဆို၏။ ထိုစကားဝှက်အနက်
ကို သူတို့သည် သုံးရက်ပတ်လုံးရှာ၍ မတွေ့နိုင်
၁၅ ကြ။– စတုတ္ထနေ့ရောက်မှ၊ သူတို့က၊ သင်၏လင်
သည် စကားဝှက်အနက်ကို ဘော်ပြစေခြင်းငှါ
သူ့ကို ချော့မော့ရမည်။ သို့မဟုတ် သင်နှင့်တကွ
သင့်အဆွေအမျိုးကို မီးရှို့မည်။ ငါတို့ဥစ္စာကို လု
ယူခြင်းငှါ ငါတို့ကို ခေါ်ဘိတ်သလောဟု ရုံဆုန်၏
၁၆ မယားကို ဆိုသောကြောင့်၊– သူသည် လင်ရှေ့
မှာ ငိုကြွေး၍ သင်သည် ငါ့ကိုမချစ် မုန်းပါ၏။ ငါ့
အမျိုးသားချင်းတို့အား စကားဝှက်ကို ပြောသော်
လည်း၊ အနက်ကို ငါ့အား မပြပါတကားဟုဆို
၏။ ရုံဆုန်ကလည်း၊ ငါသည် ကိုယ်မိဘကိုမျှမပြ
ဘဲ သင့်အား ပြရမည်လောဟု ဆိုသော်လည်း၊–
၁၇ ပွဲခံရာခုနစ်ရက်စေ့အောင် လင်ရှေ့မှာငိုကြွေး၍
ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ အလွန်ပူဆာသော
ကြောင့် အနက်ကိုဘော်ပြ၏။ မိန်းမသည်လည်း
၁၈ အမျိုးသားချင်းတို့အား ပြန်ပြောလေ၏။– မြို့
သားတို့သည် ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့ နေမ
ဝင်မီလာ၍ ပျားရည်ထက် အဘယ်အရာ ချိုသ
နည်း။ ခြင်္သေ့ထက် အဘယ်အရာသန်စွမ်းသ
နည်းဟု ဘော်ပြကြ၏။ ရုံဆုန်ကလည်း၊ သင်တို့
သည် ငါ့နွားမပျိုနှင့်မထွန်လျှင် ငါ့စကားဝှက်အ
၁၉ နက်ကို ရှာ၍မတွေ့ဟု ဆို၏။– ထာဝရဘုရား၏
ဝိညာဉ်တော်သည် ရုံဆုန်အပေါ်မှာ သက်ရောက်
သဖြင့်၊ သူသည် အာရှကေလုန်မြို့သို့ သွား၍ မြို့
သားသုံးဆယ်ကို သတ်ပြီးမှ သူတို့ဥစ္စာကိုလုယူ
၍ စကားဝှက်အနက်ကို ဘော်ပြသောသူတို့အား
အဝတ်စုံတို့ကိုပေးပြီးမှ၊ အမျက်ထွက်၍ မိမိအ
၂၀ ဘအိမ်သို့ ပြန်သွားလေ၏။– မယားကိုကား ရုံ
ဆုန်ပေါင်းဘော်သော အဆွေခင်ပွန်းအား ပေး
စားသတည်း။

၁၅

၁ နောက်တဖန် ဂျုံစပါးရိတ်ရာ ကာလ၌ ရုံ
ဆုန်သည် ဆိတ်သငယ်ပါလျက်၊ မိမိမယားကို
ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွား၍၊ သူ့အခန်းထဲမှာ သူနှင့်အ
တူအိပ်မည်ဟု ကြံသော်၊ ယောကျ်မသည် ဆီး
၂ တား၍၊– သင်သည် ငါသမီးကို ဆက်ဆက်မုန်း
သည်ဟု ငါအထင်ရောက်သောကြောင့်၊ သင့်အ
ပေါင်းအဘော်အား ငါပေးစားပြီ။ သူ့ညီမသည်
သူထက်သာ၍လှသည် မဟုတ်လော။ အစ်မ၏
၃ ကိုယ်စား ညီမကိုယူပါတော့ဟု ဆို၏။– ထိုအမှု
ကို ထောက်၍ ရုံဆုန်က၊ ငါသည် ဖိလိတ္တိလူတို့၌
အပြစ်ပြုသော်လည်း၊ သူတို့သည် ငါ့ကိုအပြစ်
၄ တင်စရာမရှိဟု ဆိုသည်နှင့်အညီ၊– သွား၍ မြေ
ခွေးသုံးရာတို့ကို ဘမ်းပြီးမှ၊ မြေခွေးအမြီး တခု
နှင့်တခုကို ပေါင်းလျက်၊ အမြီးနှစ်ခုကြား၌ မီး
၅ ရှူးကိုစည်း၍၊– မီးရှူးတို့ကို မီးညှိသဖြင့် ဖိလိတ္တိ
လူတို့ စပါးလယ်ထဲသို့ လွှတ်လိုက်၍ စပါးပင်ကို
ငင်း၊ ကောက်လှိုင်းကိုငင်း၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်

၆ ဥယျာဉ်တို့ကိုငင်း မီးလောင်လေ၏။– ဖိလိတ္တိလူ
တို့ကလည်း၊ ဤအမှုကို အဘယ်သူပြုသနည်း
ဟု မေးမြန်းသော်၊ တိမနတ်မြို့သား၏သားမက်
ရှံဆုန်ပြုပြီ။ သူ၏မယားကို သူ၏အပေါင်းအ
ဘော်အား ပေးစားပြီတကားဟု ပြန်ပြောလျှင်၊
ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လာ၍ ထိုမိန်းမနှင့် သူ၏အ
၇ ဘကို မီးရှို့ကြ၏။– ရှံဆုန်ကလည်း၊ ထိုသို့ပြု
သောကြောင့် ငါသည် စိတ်ပြေအောင် ပြုမည်။
စိတ်ပြေပြီးမှ ငြိမ်သက်စွာနေမည်ဟု ဆိုလျက်၊–
၈ သူတို့ကို ကြီးစွာသော လုပ်ကြွခြင်းအားဖြင့် တ
ပြိုင်နက် ရိုက်သတ်ပြီးလျှင် ဧတံကျောက်ထိပ်
သို့ သွား၍ နေ၏။

၉ တဖန် ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ယုဒပြည်သို့ချီသွား
၍ တပ်ချသဖြင့်၊ လေဟိအရပ်၌ အနှံ့အပြားနေ
၁၀ ကြ၏။– ယုဒလူတို့ကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့် ချီ
လာကြသနည်းဟုမေးသော်၊ ငါတို့၌ ရှံဆုန်ပြုသ
ကဲ့သို့ သူ့ကိုချည်နှောင်၍ ပြုခြင်းငှါ ချီလာသည်
၁၁ ဟု ပြန်ပြောကြ၏။– ထိုအခါ ယုဒလူသုံးထောင်
တို့သည် ဧတံကျောက်ထိပ်သို့သွား၍၊ ဖိလိတ္တိ
လူတို့သည် ငါတို့သခင်ဖြစ်ကြောင်းကို သင်မသိ
လော။ သင်သည် ငါတို့၌ အဘယ်သို့ပြုသနည်း
ဟုမေးသော်၊ ငါ၌ သူတို့ပြုသကဲ့သို့ သူတို့၌ငါပြု
၁၂ ပြီဟု ပြန်ပြော၏။– သူတို့ကလည်း၊ သင့်ကို ချည်
နှောင်၍ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်သို့ အပ်ခြင်းငှါ၊ ယခု
ငါတို့လာကြပြီဟုဆိုသော်၊ ရှံဆုန်က၊ သင်တို့
သည် ကိုယ်တိုင် ငါ့ကိုမလုပ်ကြံပါဟု ကျိန်ဆိုကြ
၁၃ လော့ဟု ဆိုလျှင်၊– သူတို့က၊ ငါတို့သည် မလုပ်
ကြံပါ။ ကျပ်ကျပ်ချည်နှောင်၍ သူတို့လက်၌ အပ်
မည်။ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တိုင်သင့်ကို မသတ်
ပါဟုဆိုလျက် ကြိုးသစ်နှစ်စင်းဖြင့် ချည်နှောင်၍
၁၄ ကျောက်ပေါ်က ဆောင်ခဲ့ကြ၏။– လေဟိအရပ်
သို့ ရောက်သောအခါ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ကြွေး
ကြော်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်
သည် သူ့အပေါ်မှာ သက်ရောက်သဖြင့်၊ သူ့လက်
၌ ချည်သောကြိုးတို့သည် မီးထိသော ပိုက်ဆန်
၁၅ ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ အချည်အနောင်ကျွတ်လေ၏။– သူ
သည်လည်း မြည်းမေးရိုးလတ်လတ်ကိုတွေ့၍
ကိုင်ယူပြီးလျှင် လူတထောင်တို့ကို သတ်လေ
၁၆ ၏။– သတ်ပြီးလျှင် မြည်းမေးရိုးဖြင့် အပုံပုံ၊ မြည်း
မေးရိုးဖြင့် လူတထောင်ကို ငါသတ်လေပြီဟုဆို
၁၇ သောနောက်၊– မြည်းမေးရိုးကို ပစ်လိုက်၍၊ ထို
အရပ်ကို ရာမတ်လေဟိအမည်ဖြင့် တွင်လေ၏။–
၁၈ အလွန်ရေငတ်၍ ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်း
လျက်၊ ကိုယ်တော်သည် ဤကြီးစွာသော ကယ်
တင်ခြင်းကို ကိုယ်တော်၏ကျွန်လက်၌ ပေး
တော်မူပြီးမှ၊ ယခု အကျွန်ုပ်သည် ရေငတ်သဖြင့်
သေ၍ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူတို့လက်
၁၉ သို့ ရောက်ရပါမည်လောဟု လျှောက်သော်၊– လေ
ဟိအရပ်၌ ချိုင့်ဝှမ်းရာကို ဘုရားသခင်ဖောက်
တော်မူ၍ ရေထွက်လေ၏။ သူသည် ရေကို
သောက်သဖြင့် အသက်ရှူပြန်၍ အားဖြည့်လေ
၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုချိုင့်ဝှမ်းရာကို အဟတ္ထောရအ
မည်ဖြင့် တွင်၍ ယနေ့တိုင်အောင် လေဟိအရပ်
၂၀ ၌ ရှိသတည်း။– ရှံဆုန်သည်လည်း ဖိလိတ္တိလူတို့
လက်ထက် ကျသရေလအမျိုးကို အနှစ်နှစ်ဆယ်
အုပ်စိုးလေ၏။

၁၆

၁ နောက်တဖန် ရှံဆုန်သည် ဂါဇမြို့သို့သွား၍
ပြည်တန်ဆာမိန်းမကို တွေ့ပြီးလျှင် သူ့ဆီသို့ဝင်
၂ ၍နေ၏။– ရှံဆုန်ရောက်ကြောင်းကို ဂါဇမြို့သား
တို့သည် ကြားလျှင် ဝိုင်းထားလျက်၊ မြို့တံခါးဝ
၌ တညဉ့်လုံးချောင်းမြောင်းလျက်၊ နံနက်မိုဃ်း
လင်းသောအခါ သူ့ကိုသတ်မည်ဟုဆို၍ တညဉ့်
၃ လုံး ငြိမ်သက်စွာနေကြ၏။– ရှံဆုန်သည် သန်း
ခေါင်တိုင်အောင် အိပ်ပြီးမှ၊ သန်းခေါင်အချိန်၌
ထ၍ မြို့တံခါးရွက်တို့ကို၊ တံခါးတိုင်၊ ကန့်လန့်
ကျင်နှင့်တကွ ယူ၍ ပခုံးပေါ်မှာတင်လျက် ထမ်း
သွား၍၊ ဟေဗြိုန်မြို့ရှေ့၊ တောင်ပေါ်၌ပစ်ထား
လေ၏။

၄ နောက်တဖန် စောရက်ချိုင့်ဝှမ်းနေသော ဒေ
လိလအမည်ရှိသော မိန်းမတယောက်ကို ချစ်
၅ ပြန်၏။– ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် ထိုမိန်းမဆီသို့လာ
၍၊ ရှံဆုန်၌ ကြီးသောခွန်အားသည် အဘယ်အ
ရာအားဖြင့်တည်သနည်း၊ သူ့ကို ချည်နှောင်၍
နှိပ်စက်ခြင်းငှါ အဘယ်သို့ တတ်နိုင်မည်နည်း
ဟု သူ့ကိုချော့မော့၍ စူးစမ်းပါ။ ငါတို့သည် ဝိုင်း
၍ ငွေဆယ်တပိသာကို ပေးမည်ဟု ဆိုကြ၏။–
၆ ဒေလိလကလည်း၊ သင်၌ကြီးသော ခွန်အား
သည် အဘယ်အရာအားဖြင့် တည်သည်ကိုငင်း၊
သင့်ကို နှိပ်စက်ခြင်းငှါ အဘယ်သို့ ချည်နှောင်ရ
မည်ကိုငင်း ပြောပါဟု ရှံဆုန်အား တောင်းပန်
၇ သော်၊– ရှံဆုန်က၊ တခါမျှ မသွေ့ခြောက်သော
လျှော်ကြိုးစိမ်းခုနစ်စင်းနှင့် ငါ့ကိုချည်နှောင်လျှင်
ငါ၌ခွန်အားလျော့၍ အခြားသောသူကဲ့သို့ ငါဖြစ်
၈ လိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။– ထိုအခါ ဖိလိတ္တိမင်း
တို့သည် တခါမျှမသွေ့ခြောက်သော လျှော်ကြိုး

To Contents

စိမ်းခုနစ်စင်းတို့ကိုယူခဲ့၍၊ ထိုမိန်းမသည် ရှဲဆုန်
၉ ကို ချည်နှောင်လေ၏။– ယောကျ်ား အချို့တို့
သည် ထိုမိန်းမ၏ အိပ်ခန်းထဲမှ ချောင်းမြောင်း
လျက်နေသည်ဖြစ်၍ မိန်းမက၊ ရှဲဆုန်၊ ဖိလိတ္တိ
လူတို့သည် သင့်ကို တိုက်လာကြသည်ဟုဆို
သော်၊ သူသည် မီးထိသော ပိုက်ဆန်ချည်ကဲ့သို့
ထိုကြိုးတို့ကို ဖြတ်လေ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူ၏ခွန်
၁၀ အားကို မသိရကြ။– ဒေလိလကလည်း၊ သင်
သည် ငါ့ကိုကျီစား၍ မုသာကိုသာပြောပြီ။ သင့်
ကို အဘယ်သို့ ချည်နှောင်ရမည်ကို ယခုပြောပါ
၁၁ ဟု ရှဲဆုန်အား တောင်းပန်သော်၊– သူက၊ မသုံး
ဘူးသောကြိုးသစ်နှင့် ကျပ်ကျပ်ချည်နှောင်လျှင်
ငါ၌ခွန်အားလျော့၍ အခြားသောသူကဲ့သို့ ငါဖြစ်
၁၂ လိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုသည်အတိုင်း၊– ဒေလိလ
သည် ကြိုးသစ်တို့ကိုယူ၍ ချည်နှောင်ပြီးမှ၊ ထို
အခန်း၌ ချောင်းမြောင်းသော သူအချို့ ရှိနေ
လျက်၊ ရှဲဆုန်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် သင့်ကို တိုက်
လာကြသည်ဟု ဆိုသော်၊ ရှဲဆုန်သည် လက်ရုံး၌
ချည်သော ကြိုးတို့ကို အပ်ချည်ကဲ့သို့ ဖြတ်လေ
၁၃ ၏။– ဒေလိလကလည်း၊ ယခုတိုင်အောင် သင်
သည် ငါ့ကိုကျီစား၍ မုသာကိုသာပြောပြီ။ အ
ဘယ်သို့ ချည်နှောင်ရမည်ကို ပြောပါဟု ရှဲဆုန်
အားတောင်းပန်သော်၊ သူက၊ ငါ့ဆံပင်ခုနစ်စု
တို့ကို ရက်ကန်းသား၌ ရက်သွင်း၍ ထရံတွင် စို့နှင့်
နှင့်ရိုက်ထားလျှင် ငါ၌ခွန်အားလျော့၍ အခြား
သောသူကဲ့သို့ ငါဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုသည်
၁၄ အတိုင်း၊– ဒေလိလသည် သူ၏ဆံပင်ခုနစ်စုတို့
ကို ရက်ကန်းသား၌ ရက်သွင်း၍ ထရံတွင် စို့နှင့်
ရိုက်ထားပြီးမှ၊ ရှဲဆုန်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် သင့်
ကိုတိုက်လာကြသည်ဟု ဆိုသော်၊ ရှဲဆုန်နိုး၍
ရက်ကန်းလက်လိပ်၊ စို့၊ ရက်ကန်းသားပါလျက်
၁၅ သွား၏။– ဒေလိလကလည်း၊ သင်သည် ငါ့ကို
ချစ်သည်ဟု စိတ်နလုံးမပါဘဲလျက် အဘယ်သို့
ပြောနိုင်သနည်း။ သင့်၌ ကြီးသောခွန်အားသည်
အဘယ်အရာအားဖြင့် တည်သည်ကို မပြော။
သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ငါ့ကိုကျီစားပြီဟု ဆို၏။
၁၆ ထိုသို့ ဒေလိလသည် နေ့တိုင်းပူဆာ၍ သူအ
သက် သေလုအောင် နှောင့်ရှက်သောကြောင့်၊–
၁၇ ရှဲဆုန်သည် မိမိစိတ်နလုံး၌ ရှိသမျှအတိုင်းပြော
၍၊ ငါ့ဆံပင်ကို တခါမျှ မရိတ်သေး။ အမိဝမ်းထဲ
မှစ၍ ဘုရားသခင်၏ နာဇရိလူဖြစ်၏။ ငါ့ဆံပင်
ကိုရိတ်လျှင် ငါ၌ခွန်အားလျော့၍ အခြားသောသူ
၁၈ ကဲ့သို့ ငါဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။– ထိုသို့ မိမိ
စိတ်နလုံးထဲမှာ ရှိသမျှအတိုင်းပြောကြောင်းကို
ဒေလိလသိလျှင်၊ ဖိလိတ္တိမင်းတို့ကို တဖန်ခေါ်
၍၊ ယခုတခါ လာကြပါဦး။ သူသည် မိမိစိတ်နှ
လုံးရှိသမျှအတိုင်းပြောပြီဟုမှာလိုက်သဖြင့်၊ သူ
တို့သည် ငွေကိုဆောင်ယူခဲ့လျက် လာကြ၏။–
၁၉ ဒေလိလသည် ရှဲဆုန်ခေါင်းကို မိမိဒူးပေါ်မှာတင်
လျက် သူ့ကိုအိပ်စေသဖြင့်၊ လူတယောက်ကို
ခေါ်၍ သူ၏ဆံပင်ခုနစ်စုတို့ကိုရိတ်စေပြီးမှ၊ သူ
ကိုနှောင့်ရှက်စပြု၍ သူ၏ခွန်အားသည် လျော့
၂၀ ပျောက်၏။– မိန်းမကလည်း၊ ရှဲဆုန်၊ ဖိလိတ္တိလူ
တို့သည် သင့်ကို တိုက်လာကြသည်ဟုဆိုသော်၊
ရှဲဆုန်နိုး၍ ထာဝရဘုရား စွန့်တော်မူကြောင်းကို
မရိပ်မိသောကြောင့်၊ အရင်ကဲ့သို့ ငါထွက်၍ အား
၂၁ ထုတ်မည်ဟု အကြံရှိသော်လည်း၊– ဖိလိတ္တိလူ
တို့သည် ဘမ်းဆီး၍ သူမျက်စိကိုဖောက်ပြီးမှ ဂဇ
မြို့သို့ ယူသွားပြီးလျှင် ကြေးဝါကြိုးနှင့်ချည်နှောင်
၍ ထောင်အိမ်၌ ကြိတ်ဆုံနှင့် ကြိတ်စေကြ၏။
၂၂ ရှဲဆုန် ဆံပင်ရိတ်သောနောက်၊ တဖန်ပေါက်
၂၃ ပြန်သောအခါ၊– ဖိလိတ္တိမင်းတို့က၊ ငါတို့ဘုရား
သည် ငါတို့ရန်သူကို ငါတို့လက်သို့ အပ်တော်မူ
ပြီဟုဆိုလျက်၊ သူတို့ဘုရားဒါဂုန်အား ယဇ်ကြီး
ကိုပူဇော်၍ ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုခဲ့သောငှါ စည်း
၂၄ ဝေးကြ၏။– လူများတို့သည် ရှဲဆုန်ကို မြင်သော
အခါ၊ ငါတို့ဘုရားသည် ငါတို့ပြည်ကို ဖျက်ဆီး၍၊
ပြည်သားအများတို့ကို သတ်သော ငါတို့၏ရန်သူ
ကို၊ ငါတို့လက်သို့ အပ်တော်မူပြီဟု မိမိတို့ဘုရား
၂၅ ကို ချီးမွမ်းကြ၏။– စိတ်နလုံးရွှင်လန်းသောအ
ခါ၊ ရှဲဆုန်ကို ခေါ်ခဲ့။ ငါတို့အဘို့ ကစားပါလေစေ
ဟု ဆိုသဖြင့်၊ ရှဲဆုန်ကို ထောင်အိမ်မှခေါ်ခဲ့၍ သူ
သည် ကစားရ၏။ သူ့ကိုလည်း စရပ်တိုင်ကြား
၂၆ မှာ ထားကြ၏။– ရှဲဆုန်ကလည်း၊ စရပ်တိုင်တို့
ကို ငါမှီ၍နေရအောင် လက်နှင့်တွေ့ပါရစေဟု
လက်ဆွဲသော လူကလေးကို အခွင့်တောင်း၏။–
၂၇ ထိုစရပ်၌ ယောကျ်ားမိန်းမတို့သည် အပြည့်ရှိကြ
၏။ ဖိလိတ္တိမင်းအပေါင်းတို့လည်း ပါကြ၏။ စ
ရပ်မိုးပေါ်မှာလည်း သုံးထောင်မျှလောက်သော
ယောကျ်ားမိန်းမတို့သည် ရှဲဆုန်ကစားသည်ကို
၂၈ ကြည့်ရှုလျက်ရှိကြ၏။– ရှဲဆုန်ကလည်း၊ အို အ
ရှင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်
မူပါ။ အကျွန်ုပ်မျက်စိနှစ်ဘက်ကိုဖောက်သော
ဖိလိတ္တိလူတို့၌ တပြိုင်နက်အပြစ်ဒဏ်ပေးနိုင်
မည်အကြောင်း၊ ယခုတကြိမ်မျှသာ ခွန်အားကို
ပြန်ပေးတော်မူပါဘုရားဟု ထာဝရဘုရားအား

၂၉ ဆုတောင်းပြီးမှ၊– စရပ်ခေါင်တိုင်နှစ်တိုင်တို့ကို
လက်ျာလက်၊ လက်ဝဲလက်နှစ်ဘက်နှင့် ကိုင်၍
၃၀ မီနေလျက်၊– အကျွန်ုပ်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့နှင့်
အတူသေပါရစေဟုဆိုလျက်၊ အားထုတ်၍
ကိုယ်ကိုညွှတ်ချသဖြင့်၊ စရပ်သည် မင်းများ၊ လူ
များအပေါင်းတို့အပေါ်မှာ လဲ၍ ဖိလေ၏။ ထိုသို့
အသက်ရှင်စဉ်အခါ သတ်ခဲ့သည်ထက် သေစဉ်
အခါ သာ၍များသောသူတို့ကို သတ်လေ၏။–
၃၁ သူညီများ၊ အဆွေအမျိုးများ အပေါင်းတို့သည်
လာ၍ အလောင်းကောင်ကို ထမ်းသွားပြီးလျှင်၊
ဇောရာမြို့နှင့် ဧရတောလမြို့စပ်ကြားတွင် အ
ဘမာနော်၏ သချိုင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ သူသည်
ဣသရေလအမျိုးကို အနှစ်နှစ်ဆယ်အုပ်စိုးသ
တည်း။

၁၇

၁ မိက္ခာအမည်ရှိသော ဧဖရိမ်တောင်သားတ
၂ ယောက် ရှိ၏။– သူသည် အမိအား၊ အိုအမေ၊
ပျောက်သောငွေ၊ အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ ကျိန်ဆဲသော
စကားကိုပြောသော ငွေဆယ်တပိသာသည် အ
ကျွန်ုပ်၌ ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ယူမိပြီဟု ဆိုသော်၊
အမိက၊ ငါ့သား၊ ထာဝရဘုရား ကောင်းကြီးပေး
၃ တော်မူပါစေသောဟု ဆို၏။– ထိုငွေဆယ်တ
ပိသာကို အမိအားပြန် ပေးသောအခါ၊ အမိက၊
ငါ့သားသည် ထုသောရုပ်တုနှင့် သွန်းသောရုပ်တု
ကို လုပ်စရာဘို့ ဤငွေရှိသမျှကို ထာဝရဘုရား
၄ အား ငါပူဇော်နှင့်ပြီ။– သို့ဖြစ်၍ ငါ့သားအား ယခု
ငါပြန်ပေးမည်ဟုဆိုသော်လည်း၊ သားသည် ထို
ငွေကို အမိအားပြန်ပေး၏။ အမိသည်လည်း နှစ်
ပိသာကိုယူ၍ ပန်းတိမ်သမား၌ အပ်သဖြင့်၊ သူ
သည် ထုသောရုပ်တုနှင့် သွန်းသောရုပ်တုကိုလုပ်
၅ ၍ ရုပ်တုတို့သည် မိက္ခာအိမ်၌ ရှိ၏။– ထိုလူမိက္ခာ
သည် ဘုရားကျောင်းရှိ၍၊ သင်တိုင်းတော်နှင့်
တေရပ်ရုပ်တုကို လုပ်ပြီးမှ၊ မိမိသားတယောက်
ကို မိမိယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားလေ၏။–
၆ ထိုကာလ၌ ဣသရေလရှင်ဘုရင် မရှိ။ လူတိုင်း
မိမိစိတ်အလိုရှိသည်အတိုင်းပြုသတည်း။
၇ ယုဒအမျိုးနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဗက်လင်ယုဒ
မြို့သား လေဝိအမျိုး လုလင်တယောက်သည်၊
၈ ဗက်လင်မြို့မှာ တည်းခိုရှိ၍ နေပြီးလျှင်၊– တဖန်
ထွက်သွား၍ တည်းခိုစရာအရပ်ကို ရှာလျက် ခ
ရီးသွားသဖြင့်၊ ဧဖရိမ် တောင်၊ မိက္ခာအိမ်သို့
၉ ရောက်လေ၏။– မိက္ခာကလည်း၊ သင်သည် အ
ဘယ်က လာသနည်းဟုမေးသော်၊ လုလင်က၊
ငါသည် ယုဒခရိုင် ဗက်လင်မြို့သား လေဝိလူ
ဖြစ်၏။ တည်းခိုစရာအရပ်ကို ရှာ၏ဟု ပြန်ပြော
၁၀ သော်၊– မိက္ခာက၊ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ နေပါ။ အ
ကျွန်ုပ်၏အဘ၊ အကျွန်ုပ်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်
လုပ်ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် တနှစ်တနှစ်လျှင် ငွေအ
ကျပ်တဆယ်နှင့် အဝတ်စုံကိုငင်း၊ စားစရာကို
ငင်း ပေးပါမည်ဟု ပင့်ဘိတ်သောအခါ၊ လေဝိလူ
၁၁ သည်ဝင်၍၊– ထိုသူနှင့်အတူနေခြင်းငှါ အလိုရှိသ
၁၂ ဖြင့် သားကဲ့သို့ဖြစ်လေ၏။– မိက္ခာသည်လည်း၊
ထိုလေဝိလုလင်ကို မိမိယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ
၌ ခန့်ထားသည်အတိုင်း၊ လုလင်သည် ယဇ်ပု
၁၃ ရောဟိတ်လုပ်၍ မိက္ခာအိမ်၌ နေ၏။– မိက္ခာက
လည်း၊ ယခုမှာ လေဝိလူသည် ငါ၏ယဇ်ပုရော
ဟိတ် ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ
၌ကျေးဇူးပြုတော်မူမည်ကို ငါသိသည်ဟု ဆို၏။

၁၈

၁ ထိုကာလအခါ ဣသရေလရှင်ဘုရင် မရှိစဉ်၊
ဒန်အမျိုးသားတို့သည် အမွေခံစရာမြေကို ရှာကြ
၏။ ထိုကာလတိုင်အောင် အခြားသော ဣသရေ
လအမျိုးတို့တွင်၊ အမွေခံထိုက်သည်အတိုင်း မခံ
၂ ရသေး။– သို့ဖြစ်၍ ဒန်အမျိုးသားတို့သည် ပြည်
ကို ကြည့်ရှုစူးစမ်းစေခြင်းငှါ မိမိတို့အမျိုးသား
ခွန်အားကြီးသော သူရဲငါးယောက်တို့ကို သူတို့
နေရာအရပ် ဇောရာမြို့၊ ဧရတောလမြို့မှ စေ
လွှတ်လျက်၊ ပြည်ကိုသွား၍ စူးစမ်းကြလော့ဟု
မှာလိုက်ကြသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် ဧဖရိမ်
တောင်၊ မိက္ခာအိမ်သို့ ရောက်ပြီးလျှင် တည်းခိုရှ်
၃ နေကြ၏။– မိက္ခာအိမ်၌ ရှိစဉ်အခါ၊ လေဝိလုလင်
၏ စကားသံကိုမှတ်မိ၍၊ သူနေရာသို့ဝင်လျှင်၊
သင်သည် ဤအရပ်သို့ အဘယ်ကြောင့် ရောက်
သနည်း။ ဤသူနှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ အ
၄ ဘယ်သို့လုပ်၍ နေသနည်းဟုမေးသော်၊– ထိုသူ
က၊ မိက္ခာသည် ဤမည်သောအမှု ဤမည်သော
အရာကို ပေး၍ ငါ့ကိုငှါးသဖြင့်၊ ငါသည် သူ၏
ယဇ်ပုရောဟိတ် လုပ်နေသည်ဟု ပြန်ပြော၏။–
၅ သူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုခရီးသွား
ရာတွင် အကြံမြောက်မည် မမြောက်မည်ကို သိ
မည်အကြောင်း ဘုရားသခင်ကို မေးမြန်းပါလော့
၆ ဟု တောင်းပန်သည်အတိုင်း၊– ယဇ်ပုရောဟိတ်
က ငြိမ်ဝပ်စွာသွားကြလော့။ သင်တို့သွားရာလမ်း
ကို ထာဝရဘုရား ကြည့်ရှုတော်မူသည်ဟု ပြန်
ပြော၏။
၇ ထိုလူငါးယောက်တို့သည် ထွက်သွား၍ လဲရှ

To Contents

မြို့သို့ ရောက်သဖြင့်၊ မြို့သားတို့သည် ဇဒုန်အ
မျိုးသားတို့ သတိမရှိသကဲ့သို့ သတိမရှိ၊ မစိုးရိမ်
ဘဲ ဇြမ်ဝပ်စွာ နေကြောင်းကိုငင်း၊ ဆုံးမပိုင်သော
မင်းမရှိကြောင်းကိုငင်း၊ ဇဒုန်အမျိုးသားတို့နှင့်
ဝေး၍ အဘယ်သူနှင့်မျှ အမှုမဆိုင်ကြောင်းကို
၈ ငင်းကြည့်ရှုပြီးမှ၊– အမျိုးသားချင်းရှိရာ ဓောရာ
မြို့၊ ဧရုတောလမြို့သို့ ပြန်လာ၍ အမျိုးသားချင်း
တို့က၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြောကြမည်
၉ နည်းဟု မေးသော်၊– သူတို့က၊ ထ၍ သွားတိုက်
ကြကုန်အံ့၊ ထိုပြည်သည် ကောင်းမွန်သော ပြည်
ဖြစ်သည်ကို ငါတို့မြင်ပြီ။ ဇြမ်ဝပ်စွာ နေကြသေး
သလော။ ထိုပြည်ကို သိမ်းယူဝင်စားခြင်းငှါ မဖင့်
၁၀ နှဲကြနှင့်။– သွားလျှင် သတိမရှိသောလူမျိုးနှင့်
ကျယ်ဝန်းသောပြည်ကို တွေ့ကြလိမ့်မည်။ ဘု
ရားသခင်သည် သင်တို့လက်၌ အပ်တော်မူမည်။
ထိုပြည်၌ မြေကြီးဥစွာ စုံလင်လျက်ရှိသည်ဟု
ပြောဆိုကြ၏။

၁၁ ထိုအခါ ဓောရာမြို့၊ ဧရုတောလမြို့မှ ဒန်အ
မျိုးသားလူခြောက်ရာတို့သည် စစ်တိုက်လက်
၁၂ နက်ပါလျက် ချီသွားကြ၏။– သွားရာတွင်၊ ယုဒ
ခရိုင် ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့မှာ စားခန်းချကြ၏။
ထိုအရပ်ကို ယနေ့တိုင်အောင် ဒန်အမျိုးတပ်ဟူ
၍ တွင်သတည်း။ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့ နောက်
၁၃ မှာရှိ၏။– ထိုအရပ်မှသွား၍ ဖေရိမ်တောင်၌
၁၄ မိက္ခာအိမ်သို့ ရောက်ကြ၏။– ထိုအခါ လေ့ရှုဖြို့
ကို စူးစမ်းခြင်းငှါသွားသော သူငါးယောက်တို့က၊
ဤအိမ်တို့၌ သင်တို့ငါးတော်၊ တေရုဗ်ရုပ်တု၊ ထု
သောရုပ်တု၊ သွန်းသောရုပ်တုရှိကြောင်းကို သိ
သလော။ အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို ဆင်ခြင်ကြ
၁၅ လော့ဟု အမျိုးသားချင်းတို့အားဆိုသော်၊– သူ
တို့သည် ထိုအရပ်သို့ လှည့်သွားသဖြင့်၊ လေဝိလု
လင်နေရာ မိက္ခာအိမ်သို့ရောက်၍ သူ့ကိုနှုတ်
၁၆ ဆက်ကြ၏။– စစ်တိုက်လက်နက်ပါသော ဒန်အ
မျိုးသားခြောက်ရာတို့သည် တံခါးဝ၌ နေကြ
၁၇ ၏။– လဲရှုဖြို့ကို စူးစမ်းသော လူငါးယောက်တို့
၁၈ သည် မိက္ခာအိမ်သို့ဝင်၍၊– ထုသောရုပ်တု၊ သင်
တိုင်းတော်၊ တေရုဗ်ရုပ်တု၊ သွန်းသောရုပ်တုတို့
ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှေ့မှာ ယူကြ၏။ ယဇ်ပုရော
ဟိတ် ကလည်း၊ အဘယ်သို့ပြုကြသနည်းဟု
၁၉ မေးသော်၊– သူတို့က တိတ်ဆိတ်စွာနေပါ။ ကိုယ်
တော်နှုတ်ကို လက်နှင့်ပိတ်၍ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်
ကြပါ။ အကျွန်ုပ်တို့အဘ လုပ်ပါ။ ယဇ်ပုရော
ဟိတ် လုပ်ပါ။ တအိမ်ထောင်၌သာ ယဇ်ပုရော
ဟိတ် လုပ်ကောင်းသလော။ ဣသရေလအမျိုး
အနွယ်တို့တွင် တမျိုးတနွယ်လုံး၌ ယဇ်ပုရော
ဟိတ် မလုပ်ကောင်းသလောဟု ဆိုကြသော်၊–
၂၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဝမ်းမြောက်၍ သင်တိုင်း
တော်၊ တေရုဗ်ရုပ်တု၊ ထုသောရုပ်တုကို ယူ
၂၁ လျက်၊ ထိုလူစုထဲသို့ ဝင်သွားလေ၏။– ထိုသူတို့
သည် သူငယ်များ၊ တိရစ္ဆာန်များ၊ ဝန်စလယ်များ
ကို အဦးသွားစေသဖြင့် ကိုယ်တိုင်လိုက်လျက်
၂၂ လှည့်သွားကြ၏။– မိက္ခာအိမ်နှင့် ဝေးသောအခါ၊
မိက္ခာ၏ အိမ်နီးချင်းတို့သည် စည်းဝေး၍၊ ဒန်အ
၂၃ မျိုးသားတို့ကို မှီအောင် လိုက်ကြ၏။– ကြွေး
ကြော်သောအခါ၊ ဒန်အမျိုးသားတို့သည် လှည့်
ကြည့်လျက် သင်သည် အဘယ်အခင်းရှိ၍ လူအ
ပေါင်းတို့နှင့် လိုက်လာသနည်းဟု မိက္ခာအား
၂၄ မေးသော်၊– မိက္ခာက၊ သင်တို့သည် ငါလုပ်သော
ဘုရားတို့နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်ကို ယူသွားကြ
သည်တကား။ ထိုအရာမှတပါး ငါ၌ အဘယ်အ
ရာရှိသေးသနည်း။ သို့သော်လည်း သင်တို့က၊
အဘယ်အခင်းရှိသနည်းဟု ငါ့ကိုမေးကြသည်
၂၅ တကားဟု ဆိုလေသော်၊– ဒန်အမျိုးသားတို့က၊
ငါတို့တွင် သင့်စကားကို မကြားပါစေနှင့်။ သို့မ
ဟုတ် စိတ်ဆိုးသောသူတို့သည် သင့်ကိုတိုက်၍
သင့်အသက်နှင့် သင့်အိမ်သားတို့အသက် ဆုံး
ကောင်းဆုံးလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက် ခရီးသွားကြ
၂၆ ၏။– မိက္ခာသည် သူတို့ကို မိမိမနဲင်သည်ကိုသိ၍
မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွားလေ၏။

၂၇ ဒန်အမျိုးသားတို့သည်၊ မိက္ခာလုပ်သောအ
ရာတို့နှင့် သူ၌နေသော ယဇ်ပုရောဟိတ်ကို ယူ
သွား၍၊ သတိမရှိ ဇြမ်ဝပ်စွာနေသော လဲရှုဖြို့
သားတို့ဆီသို့ရောက်သဖြင့် ထားနှင့်လုပ်ကြ၍
၂၈ မြို့ကိုမီးရှို့ကြ၏။– ဇဒုန်မြို့နှင့်ဝေးသောကြောင့်
ငင်း၊ အဘယ်သူနှင့်မျှ အမှုမဆိုင်သောကြောင့်
ငင်း၊ ကယ်နှုတ်သောသူ မရှိ။ ထိုမြို့သည် ဗာဂ်ရ
ဟောဘမြို့အနားမှာရှိသော ချိုင့်ဝှမ်းတည်း၏။ ထို
၂၉ အရပ်၌ မြို့သစ်ကိုတည်၍ နေကြ၏။– ထိုမြို့ကို
သူတို့အမျိုး၏အဘ ဣသရေလ၏သား ဒန်အ
မည်ကိုမှီသဖြင့် ဒန်မြို့ဟူ၍ တွင်ကြ၏။ ထိုမြို့
၃၀ အမည်ဟောင်းကား လဲရှုတည်း။– ဒန်အမျိုးသား
တို့သည် မိက္ခာထုသောရုပ်တုကို တည်ထောင်၍
မနာရှေသား ဂေရှုံ၏သားယောနသန်နှင့် သူ၏
သားတို့သည် သေတ္တာတော်ကို သိမ်းသွားသည်
နေ့တိုင်အောင် ဒန်အမျိုး၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်
၃၁ ကြ၏။– ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သည် ရှိလော

မြို့၌ ရှိသည်ကာလပတ်လုံး၊ မိကွာသွန်းသော ရုပ်တုကိုလည်း တည်ထောင်ကြ၏။

၁၉

၁ ကြာသရေလရှင်ဘုရင် မရှိသည်ကာလ၊ ဇဖရိမ်တောင်ခါးပန်း၌ တည်းခိုသော လေဝိလူတယောက်သည်၊ ယုဒခရိုင် ဗက်လင်မြို့သူ မိန်းမတယောက်ကို သိမ်းယူ၏။– ထိုမိန်းမသည် လင်ကိုပြစ်မှား၍ ဗက်လင်မြို့ မိမိအဘအိမ်သို့သွား သဖြင့် လေးလနေလေ၏။– လင်သည် သူ့ကို ချော့မော့၍ ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ငယ်သားတယောက်နှင့် မြည်းနှစ်စီးပါလျက် ထသွား၍ ရောက်သောအခါ၊ မယားငယ်သည် မိမိအဘအိမ်ထဲသို့ ခေါ်သွင်း၍၊ အဘသည် သမက်ကိုတွေ့မြင်လျှင် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ၍ သိမ်းဆည်းလေ၏။– ထိုကြောင့် သမက်သည် စားသောက်လျက်၊ အိပ်လျက်၊ သုံးရက်ပတ်လုံး ယောက္ခမအိမ်၌နေ၏။– စတုတ္ထနေ့ရောက် နံနက်စောစောထ၍ ထွက်သွားအံ့သောငှါ ပြင်ဆင်သောအခါ၊ ယောက္ခမက၊ မုန့်အနည်းငယ်ကိုစား၍ အားဖြည့်ပြီးမှ သွားကြပါဟု သမက်အား ဆိုသည်အတိုင်း၊– နှစ်ယောက်လုံးထိုင်၍ စားသောက်လျက် နေကြ၏။ ယောက္ခမကလည်း၊ သဘောကျပါတော့။ ယနေ့ညဉ့်ကိုလည်း လွန်စေသဖြင့် ပျော်မွေ့လျက်နေပါတော့ဟု သမက်အားဆိုပြန်၍၊– သမက်သည် သွားအံ့သောငှါ ထသော်လည်း၊ ယောက္ခမသွေးဆောင်သဖြင့် သမက်သည် ထိုအရပ်၌ အိပ်ပြန်လေ၏။– ပဉ္စမနေ့ရောက် နံနက်စောစောသွားအံ့သောငှါ ထသောအခါ၊ ယောက္ခမက၊ အားဖြည့်ပါဦးတော့ဟုဆို၍ မွန်းလွဲသည်တိုင်အောင် နှစ်ယောက်လုံး စားသောက်လျက်နေကြ၏။– ထိုသူသည် မယားငယ်နှင့် ငယ်သားကိုခေါ်၍ သွားအံ့သောငှါ ထပြန်သောအခါ၊ သူ၏ယောက္ခမဖြစ်သော ထိုမိန်းမ၏အဘက၊ ကြည့်ပါ၊ မိုးလံချုပ်လုပြီ။ ယနေ့ညဉ့်ကိုလည်း လွန်စေပါတော့။ နေ့အချိန် ကုန်လုပြီ။ ဤအရပ်၌ အိပ်၍ ပျော်မွေ့လျက်နေပါတော့။ နက်ဖြန်နံနက် စောစောထ၍ ကိုယ်နေရာအရပ်သို့ သွားတော့ဟု ဆိုသော်လည်း၊– သမက်သည် ထိုညဉ့်ကိုမလွန်စေဘဲ ထသွား၍ ကုန်းနီးတင်သော မြည်းနှစ်စီးနှင့် မယားငယ်လည်းပါလျက် ယေရုရှလင်မြို့တည်းဟူသော ယေဗုတ်မြို့အနီးသို့ ရောက်လေ၏။– ထိုမြို့အနီးသို့ ရောက်သောအခါ၊ မိုးလံချုပ်သောကြောင့် ငယ်သားက၊ နားထောင်ပါတော့။ ယေဗုသိလူနေရာ ဤမြို့သို့ဝင်၍ အိပ်ကြကုန်အံ့ဟု သခင်အားဆိုသော်၊– သခင်က၊ ဣသရေလအမျိုးမဟုတ်၊ တပါးအမျိုးသားနေသော မြို့သို့မ ဝင်၊ ဂိဗာမြို့သို့သွားဦးမည်။– ဂိဗာမြို့၊ ရာမမြို့ အစရှိသော တစုံတခုသောအရပ်၌ ညဉ့်ကိုလွန်စေခြင်းငှါ သွားကြကုန်အံ့ဟု ငယ်သားအားဆို လျက်၊– ခရီးသွားပြန်၍ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင် ဂိဗာမြို့ အနီးသို့ ရောက်သောအခါ နေဝင်လေ၏။– ဂိဗာမြို့မှာ ညဉ့်ကိုလွန်စေမည်အကြံနှင့် မြို့ထဲသို့ဝင်၍ အဘယ်သူမျှ ဧည့်မခံသေးသောကြောင့် လမ်းမှာထိုင်နေ၏။– ဂိဗာမြို့သားတို့သည် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသား ဖြစ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် တည်းခိုသော ဇဖရိမ်တောင်သား လူအိုတယောက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူသည် ညဦးယံ၌ လယ်လုပ်ရာမှလာစဉ်၊– မြေ့ါကြည့်၍၊ မြို့လမ်းမှာ ဧည့်သည်တယောက်ရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊ သင်သည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားသနည်း၊ အဘယ်အရပ်က လာသနည်းဟု မေးသော်၊– ကျွန်ုပ်တို့သည် ယုဒခရိုင် ဗက်လင်မြို့မှ ဇဖရိမ်တောင်ခါးပန်းသို့ သွား၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဇဖရိမ်တောင်သား ဖြစ်၏။ ဗက်လင်မြို့သို့ ခဏသွားဦးမှ ယခု ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့သွား၏။ အဘယ်သူမျှ ဧည့်မခံသေး။– သို့ရာတွင် မြည်းဘို့ မြက်ခြောက်နှင့် အခြားကျွေးစရာရှိ၏။ ကိုယ်နှင့် ကိုယ်တော်ကျွန်မ ဂိုဂ်လာသော ငယ်သားဘို့ မုန့်နှင့်စပျစ်ရည်ရှိ၏။ တစုံတခုမျှ မလိုပါဟု ပြောဆို၏။– လူအိုက လည်း၊ သင်၌ ချမ်းသာရှိပါစေသော။ သင်လိုသမျှသည် ငါ့တာရှိစေတော့။ လမ်းမှာညဉ့်ကို မလွန်စေနှင့်ဟုဆိုလျက်၊– မိမိအိမ်သို့ ခေါ်သွင်း၍ မြည်းတို့ကိုကျွေးလေ၏။ သူတို့သည် ခြေကိုဆေး၍ စားသောက်ကြ၏။

ထိုသို့ ပျော်မွေ့လျက်နေကြသောအခါ၊ ထိုမြို့သား အဓမ္မလူအချို့တို့သည် အိမ်ကိုဝိုင်း၍ တံခါးကိုရိုက်ကြ၏။ အိမ်ရှင် လူအိုကိုလည်းခေါ်၍၊ သင့်အိမ်သို့ ဝင်သောယောကျ်ားနှင့် ငါတို့သည် ဆက်ဆံလိုသည်ဖြစ်၍၊ ထုတ်ခဲ့လော့ဟု ဆိုကြ၏။– အိမ်ရှင်သည်လည်း ထွက်၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ဆိုးသောအမူကို မပြုပါနှင့်။ ဤသူသည် အကျွန်ုပ်အိမ်၌ တည်းခိုသောသူဖြစ်၍ အဓမ္မ မပြုကြပါနှင့်။– အကျွန်ုပ်၌ သမီးကညာရှိပါ၏။ သူ၏ မယားငယ်လည်းရှိပါ၏။ သူတို့ကို ထုတ်၍ပေးပါမည်။ သူတို့ကို ရွှတ်ချကြပါ။ အလိုရှိသည်အတိုင်း ပြုကြပါ။ ဤယောကျ်ားခဲ့ ဤမျှ

To Contents

လောက်ဆိုးသောအမှုကို မပြုပါနှင့်ဟု တောင်း
၂၅ ပန်သော်လည်း၊- သူတို့သည် နားမထောင်သော
ကြောင့်၊ လေဝိလူသည် မိမိမယားငယ်ကို ထုတ်
၍အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် တညဉ့်လုံးအဓမ္မပြု၍
နံနက်တိုင်အောင်ရှုတ်ချိုးမှ အာရုဏ်တက်မှ
၂၆ လွှတ်လိုက်ကြ၏။- အာရုဏ်တက်သောအခါ၊
မိန်းမသည်လာ၍ မိမိသခင်နေရာ အိမ်တံခါးရှေ့
၂၇ မှာ မိုဃ်းလင်းသည်တိုင်အောင် လဲနေ၏။- နံ
နက်အချိန်ရောက်မှ သူ၏သခင်သည်ထ၍ အိမ်
တံခါးကို ဖွင့်သဖြင့်၊ ခရီးသွားအံ့သောငှါ ထွက်
သောအခါ၊ မယားငယ်သည် အိမ်တံခါးရှေ့မှာလဲ
၍ တံခါးခုံကိုလက်တင်လျက်ရှိသည် မြင်သော်၊-
၂၈ ထလော့။ သွားကြကုန်အံ့ဟု ဆိုသော်လည်း သူ
သည် ပြန်မပြောဘဲနေ၏။ ထိုအခါ ယောကျ်ား
သည် သူ့ကိုမြည်းပေါ်မှာ တင်သဖြင့် မိမိနေရာ
၂၉ သို့ သွားလေ၏။- မိမိအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ
ထားကိုယူ၍ မယားငယ်အကောင်ကို အရိုးနှင့်
တကွ ဆယ်နှစ်ပိုင်းပိုင်း၍ ဣသရေလပြည်တ
၃၀ ရှောက်လုံးသို့ ပေးလိုက်လေ၏။- သိမြင်သော
သူ အပေါင်းတို့က၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
သည် အဲဂုတ္တုပြည်က ထွက်သောနေ့မှစ၍ ယ
နေ့တိုင်အောင် ဤကဲ့သို့သောအမှုကို အဘယ်
သူမျှမပြု၊ တခါမျှ မဖြစ်စဖူး။ ဆင်ခြင်၍ တိုင်ပင်
စီရင်ကြလော့ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၂၀

၁ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့
သည်၊ ဂိလဒ်ပြည်သားတို့နှင့်တကွ ထလျက်၊
ဒန်မြို့မှစ၍ ဗေရရှေဘမြို့တိုင်အောင် ပရိသတ်
အပေါင်းတို့သည် တယောက်သောသူကဲ့သို့ မိန
ပါမြို့၊ ထာဝရဘုရားထံတော်၌ စည်းဝေးကြ
၂ ၏။- ဣသရေလ အမျိုးအနွယ်အပေါင်း၊ ပြည်
သားအပေါင်းတို့၏ အကြီးအကဲတို့သည် စည်း
ဝေးကြသော်၊ ဘုရားသခင်၏လူ၊ ထားလက်နက်
စွဲကိုင်သော ခြေသည်သူရဲ လေးသိန်းနှင့်တကွ
၃ ချဉ်းကပ်ကြ၏။- ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
မိဇပါမြို့သို့ သွားကြောင်းကို ဗယ်ာမိန်အမျိုး
သားတို့သည် ကြားသိကြ၏။ ဣသရေလအမျိုး
သားတို့က၊ ထိုအဓမ္မအမှုကား အဘယ်သို့နည်း
၄ ဟု မေးမြန်းလျှင်၊- အသေခံရသော မိန်းမ၏
လင် လေဝိလူက၊ အကျွန်ုပ်သည် မယားငယ်နှင့်
အတူလာ၍ ဗယ်ာမိန်ခရိုင်၊ ဂိဗာမြို့မှာ ညဉ့်ကို
၅ လွန်စေပါ၏။- ညဉ့်အခါ ဂိဗာမြို့သားတို့သည်
ထ၍ အကျွန်ုပ်တည်းခိုသောအိမ်ကို ဝိုင်းလျက်၊
အကျွန်ုပ်ကို တိုက်သတ်မည် အားထုတ်ကြပါ
၏။ မယားငယ် သေသည်တိုင်အောင် ရှုတ်ချကြ
၆ ပါ၏။- အကျွန်ုပ်သည်လည်း မယားငယ်အ
ကောင်ကိုယူ၍ အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ပြီးမှ၊ ဣသရေ
လအမျိုး အမွေခံရာ ပြည်တရှောက်လုံးသို့ ပေး
လိုက်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဣသ
ရေလအမျိုးဌ ဆိုးညစ်သောအမှု၊ အဓမ္မအမှုကို
၇ ပြုကြပါပြီ။- သင်တို့ရှိသမျှသည် ဣသရေလအ
မျိုး ဖြစ်ကြပါ၏။ ဤအရပ်၌ တိုင်ပင်စီရင်ကြပါ
၈ လော့ဟု ပြောဆိုလေ၏။- လူအပေါင်းတို့သည်
တယောက်သောသူကဲ့သို့ ထ၍ ငါတို့သည် တ
ယောက်မျှ မိမိတဲသို့မသွား၊ မိမိအိမ်သို့မပြန်။-
၉ ဂိဗာမြို့၌ အဘယ်သို့ ပြုမည်နည်းဟူမူကား၊ စာ
၁၀ ရေးတံချ၍ အတိုက်သွားမည်။- ဗယ်ာမိန်ခရိုင်
ဂိဗာမြို့သားတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုးတို့၌ ပြု
သမျှသော အဓမ္မအမှုနှင့်ညီလျော်စွာ လူများတို့
သည် ထိုမြို့သို့ရောက်၍ အပြစ်ဒဏ်ပေးမည်အ
ကြောင်း၊ သူတို့စားစရိတ်ကို ပို့စေခြင်း၄၊ ဣသ
ရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့၌ လူတရာတွင်
တဆယ်၊ တထောင်တွင် တရာ၊ တသောင်းတွင်
တထောင်တို့ကို ရွေးကောက်ကြကုန်အံ့ဟု ဆို
၁၁ လျက်၊- ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
ဂိဗာမြို့တဘက်၌စည်းဝေး၍ တယောက်သော
သူကဲ့သို့ သင်းဖွဲ့လျက်နေကြ၏။
၁၂ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ဗယ်ာမိန်ခ
ရိုင်တရှောက်လုံးသို့ စေလွှတ်၍၊ သင်တို့တွင်ပြု
သော ဤအဓမ္မအမှုကား အဘယ်သို့နည်း။- ယ
ခုမှာ ဂိဗာမြို့၌ရှိသော ထိုအဓမ္မလူတို့ကို ငါတို့ယူ
၍သတ်သဖြင့် ဣသရေလအမျိုးထဲက ဒုစရိုက်
အပြစ်ကို ပယ်ရှားမည်အကြောင်း ထိုလူတို့ကို
အပ်ကြပါဟု မှာလိုက်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဗယ်ာ
မိန်အမျိုးသားတို့သည်၊ ညီအစ်ကို ဣသရေလအ
၁၃ မျိုးသားတို့စကားကို နားမထောင်ဘဲ၊- ထိုအမျိုး
သားတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်း၄၊ အမြို့မြို့အရွာရွာက
၁၄ ထွက်၍ ဂိဗာမြို့၌ စည်းဝေးကြ၏။- ထိုအခါ ဂိ
ဗာမြို့သား ယောကျ်ားကောင်း ခုနစ်ရာမှတပါး
အမြို့မြို့အရွာရွာကလာသော ဗယ်ာမိန် အမျိုး
သားအရေအတွက်ကား၊ ထားလက်နက်စွဲကိုင်
၁၆ သောသူ နှစ်သောင်းခြောက်ထောင်တည်း။- ထို
လူအပေါင်းတို့တွင် လက်ဝဲလက်ကို သုံးတတ်သ
ဖြင့်၊ ဆံခြည်တပင်ကို လောက်လွဲနှင့်မှန်အောင်
ပစ်နိုင်သော ယောကျ်ားကောင်း ခုနစ်ရာပါသ
၁၇ တည်း။- ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားမှတပါး ထားလက်

To Contents

နက်စွဲကိုင်၍ စစ်သူရဲဖြစ်သော ကျသရေလအမျိုးသားအရေအတွက်ကား လေးသိန်းတည်း။

၁၈ ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ ထ၍ သွားပြီးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ဗယ်ာမိန်အမျိုးကို အဦးချီသွားရပါမည်နည်းဟု ဘုရားသခင်ထံတော်၌ မေးလျှောက်ကြသော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ယုဒသည် အဦးချီသွားရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– နံနက်စောစော ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည် ထ၍ ဂိဗာ ၂၀ မြို့အနား၌ တပ်ချပြီးမှ၊– ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတို့ကို တိုက်ခြင်းငှါချီသွား၍ ဂိဗာမြို့ရှေ့မှာ စစ်ခင်း ၂၁ ကျင်းလျက် နေကြ၏။– ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတို့သည် ဂိဗာမြို့ထဲကထွက်ပြီးလျှင်၊ ထိုနေ့တွင် ကျသရေလလူ နှစ်သောင်းနှစ်ထောင်တို့ကို မြေ ၂၂ ပေါ်မှာလဲ၍ သတ်ကြ၏။– သို့ရာတွင် ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည် ရဲရင့်သောစိတ်ကိုယူ၍ ပ ဌမနေ့တွင် စစ်ခင်းကျင်းသောအရပ်၌ တဖန် ၂၃ ခင်းကျင်းကြ၏။– ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ သွား၍ ညဦးယံတိုင်အောင် ငိုကြွေးလျက်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတို့ကို တဖန် စစ်တိုက်ရပါမည်လော၊ ဟု ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက ချီသွားကြ ၂၄ လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ဒုတိယနေ့တွင် ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဗယ်ာမိန်အမျိုးတို့အ ၂၅ နီးသို့ ချဉ်းကြသောအခါ၊– ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတို့သည် ဂိဗာမြို့ထဲက ထွက်ပြီးလျှင်၊ ထားလက်နက်စွဲကိုင်သော ကျသရေလလူ တသောင်းရှစ်ထောင်တို့ကို မြေပေါ်၌လဲလှဲ၍ သတ်ကြ၏။

၂၆ ထိုအခါ ကျသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်အိမ်တော်သို့သွား၍ ငိုကြွေးလျက်၊ ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ဝပ်လျက်၊ တနေ့လုံး ညဦးယံတိုင်အောင် အစာကိုရှောင်၍ ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယ ၂၇ ယဇ်တို့ကို ပူဇော်ကြ၏။– ထိုကာလ၌ ဘုရားသခင်၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ပါလျက်၊ အာရုန်၏သားဖြစ်သော ဧလာဇာ၏သား ဖိနဟတ်သည်၊ သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ အမှုစောင့်သည်ဖြစ်၍၊– ၂၈ ကျသရေလအမျိုးသားတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့ ညီဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတို့ကို တဖန်သွား၍ တိုက်ရပါမည်လော၊ မသွားဘဲနေရပါမည်လောဟု ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက သွားကြလော့။ နက်ဖြန်နေ့တွင် သူတို့ကို သင်တို့လက်၌ ငါအပ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–

၂၉ ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဂိဗာမြို့ပတ်
၃၀ လည်၌ ကင်းစောင့်လူတို့ကို ထားပြီးမှ၊– တတိယနေ့တွင် ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ ချီသွား၍၊ ယမန်ကဲ့သို့ ဂိဗာမြို့အနား၌ စစ်ခင်း
၃၁ ကျင်းလျက် နေကြ၏။– ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတို့သည် အတိုက်ထွက်၍ မြို့နှင့်ကွာသွားကြ၏။ ဗေသလမြို့သို့သွားသောလမ်း၊ ဂိဗာတောရွာသို့သွားသောလမ်းတွင် ယမန်ကဲ့သို့ ကျသရေလအမျိုး သူရဲတို့ကို လုပ်ကြံစပြု၍ လူသုံးဆယ်ခန့်မျှ
၃၂ သေကြ၏။– ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတို့က၊ သူတို့သည် ယမန်ကဲ့သို့ ငါတို့ရှေ့မှာရှုံးကြပြီဟု ဆိုသော်လည်း၊ ကျသရေလအမျိုးသားတို့က ပြေးကြကုန်အံ့၊ သူတို့ကို မြို့နှင့်ဝေးသောလမ်းတို့သို့
၃၃ သွေးဆောင်ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုလျက်၊– ကျသရေလလူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာအရပ်မှထ၍ ဗာလတာမာမြို့၌ စစ်ခင်းကြ၏။ ကင်းစောင့်လျက်နေသော ကျသရေလလူတို့သည်လည်း မိ
၃၄ မိတို့နေရာ ဂိဗာလွင်ပြင်မှ ထကြသဖြင့်၊– ကျသရေလအမျိုးသား ယောကျ်ားကောင်းတသောင်းတို့သည် ဂိဗာမြို့သို့ချီလာ၍၊ ဗယ်ာမိန် အမျိုးသားတို့သည် ဘေးရောက်လုနီးသည်ကို မရိပ်မိသောကြောင့်၊ ကျပ်တည်းစွာ ဆီး၍တိုက်ကြ
၃၅ ၏။– ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ဗယ်ာမိန်လူတို့ကို ကျသရေလလူတို့ရှေ့မှာ ရှုံးစေတော်မူသဖြင့်၊ ထိုနေ့တွင် ကျသရေလလူတို့သည် ထားလက်နက်စွဲကိုင်သော ဗယ်ာမိန်လူ နှစ်သောင်း ငါးထောင်တရာတို့ကို ပယ်ရှင်းကြ၏။

၃၆ ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတို့သည် မိမိတို့ရှုံးသည်ကို သိမြင်ကြ၏။ ကျသရေလလူတို့သည်၊ ဂိဗာမြို့အနား၌ထားသော ကင်းတပ်ကို ကိုးစားသောကြောင့်၊ အစက ဗယ်ာမိန်လူတို့ရှေ့မှာဆုတ်ကြ
၃၇ ၏။– ကင်းတပ်သားတို့သည် ဂိဗာမြို့သို့ တပုန်တည်းပြေးဝင်၍ အနှံ့အပြားတိုက်သဖြင့် တမြို့
၃၈ လုံးကို ထားနှင့်လုပ်ကြံကြ၏။– မြို့ထဲမှာ ကြီးစွာသော မီးခိုးတက်စေရမည်အကြောင်း ကျသရေလလူတို့သည် ကင်းစောင့်လူတို့အား အကြံ
၃၉ ပေးနှင့်ကြပြီဖြစ်၍၊– ကျသရေလလူတို့သည် စစ်တိုက်ရာတွင် ဆုတ်သောအခါ၊ ဗယ်ာမိန်လူတို့က၊ အကယ်၍ သူတို့သည် ယမန်စစ်ရှုံးသကဲ့သို့ ငါတို့ရှေ့မှာရှုံးကြပြီဟု ဆိုလျက် သူရဲတို့ကိုလုပ်
၄၀ ကြံစပြု၍ လူသုံးဆယ်ခန့်မျှ သေကြ၏။– တဖန် မီးလောင်၍ ထူထပ်သောမီးခိုးသည် မြို့ထဲမှာ တက်စရှိသောအခါ၊ ဗယ်ာမိန်လူတို့သည် ပြန်

ကြည့်၍ မြို့ကိုလောင်သော မီးလျှံသည် မိုးယံ
၄၁ ကောင်းကင်သို့ တက်သည်ကို မြင်ကြ၍၊- ကြသ
ရေလလူတို့သည် လှည့်၍ပြန်သောအခါ၊ ဗယ်ာ
မိန်လူတို့သည် ဘေးရောက်ကြောင်းကို သိမြင်
၄၂ လျှင်၊- မိန်းမောတွေဝေ၍ ကြသရေလလူတို့ရှေ့
မှာ တောလမ်းသို့ပြေးသော်လည်း၊ စစ်တိုက်
လိုက်လာသော သူတို့သည်မှီသဖြင့် ပြေးသော
သူတို့ကိုငင်း၊ မြို့ရွာများထဲက ထွက်လာသောသူ
၄၃ တို့ကိုငင်း တပြိုင်နက် ဖျက်ဆီးကြ၏။- ဗယ်ာ
မိန်လူတို့ကို ဝိုင်းလျက်လိုက်လျက်၊ နခါရွာမှစ၍
နေထွက်ရာဘက်၊ ဂိဗာမြို့အနားတိုင်အောင် နှိပ်
၄၄ နင်းကြ၏။- ထိုအခါ ဗယ်ာမိန်သူရဲ တသောင်း
၄၅ ရှစ်ထောင်တို့သည် လဲ၍သေကြ၏။- ကြင်းသော
သူတို့သည် လှည့်၍ တောအရပ် ရိမ္မုန်ကျောက်
သို့ ပြေးကြစဉ်တွင်၊ လိုက်သောသူတို့သည် လူ
ငါးထောင်တို့ကို လမ်းမှာဘမ်းမိကြ၏။ ဂိဒုံမြို့
တိုင်အောင် အပြင်းလိုက်၍ လူနှစ်ထောင်တို့ကို
၄၆ လည်း သတ်ကြ၏။- ထိုနေ့တွင် လဲ၍သေသော
ဗယ်ာမိန် ထားစွဲသူရဲတို့ အရေအတွက်ကား၊
၄၇ နှစ်သောင်းငါးထောင်တည်း။- လူခြောက်ရာတို့
သည် လှည့်၍ တောအရပ်ရိမ္မုန်ကျောက်ကို မှီ
အောင်ပြေးသဖြင့်၊ ထိုကျောက်အောက်မှာ လေး
၄၈ လနေကြ၏။- ကြသရေလလူတို့သည် တဖန်
လှည့်၍၊ ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတို့ကို တိုက်လျက်
မြို့ရွာ၌ရှိသောလူ၊ တိရစ္ဆာန်တွေ့သမျှတို့ကို
ထားနှင့်လုပ်ကြ၍၊ တွေ့သမျှသော မြို့ရွာတို့ကို
မီးရှို့ကြ၏။

၂၁

၁ ကြသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဘယ်သူမျှ
မိမိသမီးကို ဗယ်ာမိန်အမျိုးသား၌ မပေးစားရ
မည်အကြောင်း၊ မိဇပါမြို့မှာ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြု
၂ နှင့်ကြပြီ။- လူများတို့သည် ဘုရားသခင် အိမ်
တော်သို့လာ၍ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ညဦးတိုင်
အောင်နေလျက်၊ အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးလျက်၊-
၃ အိုကြသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘု
ရား၊ ကြသရေလအမျိုးအနွယ်တို့တွင် ယနေ့တ
မျိုး ချို့တဲ့ရသောအမှုသည် အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်
၄ ရပါသနည်းဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။- နက်ဖြန်နံ
နက်စောစော လူများတို့သည်ထပြီးလျှင်၊ ယဇ်
ပလ္လင်ကိုတည်၍ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိသဟာယယဇ်
၅ တို့ကို ပူဇော်ကြ၏။- ကြသရေလ အမျိုးသားတို့
ကလည်း၊ ကြသရေလ အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့
တွင် အဘယ်သူသည် ပရိသတ်အပေါင်းနှင့်အတူ
ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ မလာဘဲနေသနည်းဟု
မေးကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မိဇပါမြို့ ထာဝရ
ဘုရားထံတော်သို့ မလာဘဲနေသောသူသည် ဧ
ကန်အမှန် အသေသတ်ခြင်းကိုခံစေဟု ကြီးစွာ
၆ သောကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုနှင့်ကြပြီ။- ကြသရေလ
အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ညီဗယ်ာမိန်အတွက်
နောင်တရလျက်၊ ကြသရေလအမျိုးအနွယ်တို့
၇ တွင် ယနေ့တမျိုးဆုံးပြီ။- ငါတို့သည် ကိုယ်သမီး
ကို သူတို့အားမပေးစားရမည်အကြောင်း ထာဝရ
ဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသောကြောင့်၊
ကျန်ကြင်းသော သူတို့အဘို့ မိန်းမတို့ကို အဘယ်
၈ သို့ ရနိုင်သနည်းဟူ၍၎င်း၊- ကြသရေလ အမျိုး
အနွယ်တို့တွင် အဘယ်သူသည် မိဇပါမြို့ ထာဝ
ရဘုရားထံတော်သို့ မလာဘဲနေသနည်း ဟူ၍
၎င်း မေးမြန်းလျှင်၊ ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သား
တယောက်မျှ စုဝေးရာတပ်သို့ မရောက်မလာ
၉ ကြောင်းကို သိကြ၏။- လူများတို့ကို ရေတွက်
သောအခါ၊ ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သားတ
၁၀ ယောက်မျှ မပါ။- ထိုအခါ စုဝေးသောသူတို့သည်
စစ်သူရဲတသောင်းနှစ်ထောင်တို့ကို စေလွှတ်
လျက်၊ သင်တို့သည်သွား၍ ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်
မြို့သား ယောကျ်ားမိန်းမ သူငယ်တို့ကို ထားနှင့်
၁၁ လုပ်ကြံကြလော့။- သို့ဆိုသော်၊ ယောကျ်ားအ
ပေါင်းကိုငင်း၊ ယောကျ်ားနှင့်ဆက်ဆံသော မိန်းမ
အပေါင်းကိုငင်း၊ ရှင်းရှင်းပယ်ရှားကြလော့ဟုမှာ
၁၂ ထားသည်အတိုင်း၊- စစ်သူရဲတို့သည် ဂိလဒ်ပြည်
ယာဗက်မြို့သားတို့တွင်၊ ယောကျ်ားနှင့် မဆက်
ဆံသေးသော ကညာမိန်းမပျိုလေးရာတို့ကို
တွေ့၍ ခါနာန်ပြည်၌ တပ်ချရာ၊ ရိလောမြို့သို့
၁၃ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။- တဖန် စုဝေးသော သူအပေါင်း
တို့သည်၊ ရိမ္မုန်ကျောက်၌နေသော ဗယ်ာမိန်လူ
တို့ကို နှုတ်ဆက်၍ အသင့်အတင့်ခေါ်ခြင်းငှါ လူ
၁၄ တို့ကိုစေလွှတ်ကြ၏။- ထိုအခါ ဗယ်ာမိန်လူတို့
သည် လာပြန်၍၊ ကြသရေလလူတို့သည် အရှင်
ချန်ထားသော ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သူမိန်းမ
တို့နှင့် ပေးစားကြ၏။ သို့သော်လည်း မိန်းမတို့
၁၅ သည် မလောက်မငြ။- ထိုသို့ ထာဝရဘုရား
သည် ကြသရေလအမျိုးအနွယ်တို့တွင် ပြိုပျက်
ရာကို ပြုတော်မူသောကြောင့်၊ ကြသရေလလူ
တို့သည် ဗယ်ာမိန်အတွက် နောင်တရကြ၏။
၁၆ စုဝေးရာပရိသတ် အသက်ကြီးသူတို့ကလည်း၊
ဗယ်ာမိန်အမျိုးထဲက မိန်းမတို့ကို ပယ်ရှင်းသော
ကြောင့်၊ ကျန်ကြင်းသော သူတို့အဘို့ မိန်းမတို့

To Contents

၁၇ ကို အဘယ်သို့ရနိုင်သနည်းဟူ၍ငင်း၊- ကြသရေ
လအမျိုးတို့တွင် တမျိုးကို မပျောက်စေခြင်းငှါ
သေဘေးမှလွတ်သော ဗယ်ာမိန်လူတို့ အမွေခံစ
၁၈ ရာမြေ ရှိရမည်။- သို့သော်လည်း အကြင်သူသည်
ဗယ်ာမိန်လူ၌ သမီးကိုပေးစား၏။ ထိုသူသည်
ကျိန်အပ်သောသူ ဖြစ်စေဟု ကြသရေလလူတို့
သည် ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသောကြောင့် ငါတို့သည်
၁၉ ကိုယ်သမီးတို့ကို မပေးစားရဟူ၍ငင်း၊- ဗေသလ
မြို့မြောက်ဘက်၊ ဗေသလမြို့မှ ရှေခင်မြို့သို့သွား
သောလမ်း အရှေ့ဘက်၊ လေဗောနမြို့တောင်
ဘက်၊ ရိုလောမြို့နယ်တွင် ထာဝရဘုရားအဘို့
နှစ်စဉ် ပွဲခံတတ်သည်ဟူ၍ငင်း၊ တိုင်ပင်ကြသည်
၂၀ နှင့် အညီ၊- ဗယ်ာမိန်လူတို့ကိုခေါ်၍ သင်တို့
သည် သွားကြလော့။ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့၌ ချောင်း
မြောင်းလျက်နေကြလော့။ ရိုလောမြို့သမီးတို့
သည် ပွဲခံအံ့သောငှါ ကလျက်လာကြသောအ
၂၁ ခါ၊- စပျစ်ဥယျာဉ်ထဲက ထွက်ပြီးလျှင်၊ ထိုမြို့သ
မီးတို့ကို အသီးအသီး ကိုယ်မယားဖြစ်စေဘို့
ဘမ်းဆီး၍ ဗယ်ာမိန်ပြည်သို့ ဆောင်သွားကြ
၂၂ လော့။- သူတို့အဘနှင့်မောင်တို့သည် ငါတို့ထံ
သို့လာ၍ အမှုလုပ်သောအခါ၊ ငါတို့က ငါတို့မျက်
နှာကိုထောက်၍ သူတို့ကို သနားကြပါ။ စစ်
တိုက်ရာတွင် သူတို့ အသီးအသီးဆိုင်သောမ
ယားတို့ကို သူတို့အဘို့ ငါတို့သည် မချန်မထားမိ
ပါ။ သင်တို့၌ အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါ ယခုပေး
စားကြသည်မဟုတ်ဟု သူတို့အား ပြန်ပြောမည်
၂၃ ဟု မှာထားကြသည်အတိုင်း၊- ဗယ်ာမိန်လူတို့
သည်ပြု၍ ပွဲခံလျက်ကသော မိန်းမတို့ကို ကိုယ်
အရေအတွက်အတိုင်း မယားဖြစ်ဘို့ရာ ဘမ်းဆီး
၍ ယူသွားကြ၏။ ကိုယ်အမွေခံရာမြေသို့ ပြန်
ရောက်ပြီးလျှင်၊ မြို့တို့ကို အသစ်ပြင်ဆင်၍ နေ
၂၄ ကြ၏။- ထိုအခါ ကြသရေလလူ အပေါင်းတို့
သည်လည်း ကိုယ်အမျိုး၊ ကိုယ်အဆွေနေရာ
၂၅ ကိုယ်အမွေခံရာမြေသို့ ပြန်သွားကြ၏။- ထိုကာ
လ၌ ကြသရေလရှင်ဘုရင် မရှိ၊ လူတိုင်း မိမိစိတ်
အလိုရှိသည်အတိုင်း ပြုသတည်း။

တရားသူကြီးမှတ်စာပြီး၏။

ရုသဝတ္ထု။

RUTH

၁

၁ တရားသူကြီးအုပ်စိုးသောကာလ၊ တရံရောအခါ ကြယသရေလပြည်၌ အစာအာဟာရခေါင်းပါး၍ ယုဒပြည် ဗက်လင်မြို့သား တယောက်သည်၊ မယားနှင့် သားနှစ်ယောက်ပါလျက် မောဘပြည်၌ တည်းခိုခြင်းငှါ သွား၏။– ထိုသူ၏အမည်ကား ဧလိမလက်။ မယားအမည်ကား နောမိ။ သားနှစ်ယောက်အမည်ကား မဟာလုန်နှင့် ခိလျုန် တည်း။ သူတို့သည်ယုဒပြည်၊ ဗက်လင်မြို့၊ ဧဖရတ်အရပ်သားဖြစ်လျက်၊ မောဘပြည်သို့သွား၍ ၂ နေကြ၏။– နောမိ၏ခင်ပွန်း ဧလိမလက်သည် သေ၍ မယားနှင့်သားနှစ်ယောက်တို့သည် ကျန်ရစ်ကြ၏။– ၃ သားတို့သည် မောဘပြည်သူ သြရပနှင့်ရုသအမည်ရှိသော မိန်းမနှစ်ယောက်တို့နှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုပြု၍၊ ထိုပြည်မှာ ဆယ်နှစ်ခန့်မျှ ၄ နေပြီးမှ၊– ထိုသားနှစ်ယောက် မဟာလုန်နှင့်ခိလျုန်တို့သည် သေ၍ နောမိသည်သားမရှိ၊ ခင်ပွန်းလည်းမရှိ ကျန်ရစ်လေ၏။

၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို အကြည့်အရှုကြွ၍ မုန့်ကို ပေးသနားတော်မူကြောင်းကို ထိုမိန်းမသည် မောဘပြည်၌ကြား သောအခါ၊ မောဘပြည်မှ ပြန်သွားမည်ဟု ချွေး ၇ မနှစ်ယောက်နှင့်အတူထ၍၊– တည်းခိုရာအရပ်က ထွက်ပြီးလျှင် ယုဒပြည်သို့ရောက်လိုသောငှါ ၈ သွားကြ၏။– သို့ရာတွင် ချွေးမနှစ်ယောက်တို့အား၊ သင်တို့သည် ကိုယ်အမိအိမ်သို့ ပြန်သွားကြလော့။ သေလွန်သောသူ၌၎င်း၊ ငါ၌၎င်း၊ ကျေးဇူးပြုသည်နှင့်အညီ၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ ၉ ၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူပါစေသော။– သင်တို့နှစ်ယောက်သည် နောက်ရသောလင်အိမ်၌ ချမ်းသာစွာနေရမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား ကယ်မသနားတော်မူပါစေသောဟု ဆိုလျက် သူတို့ကို နမ်းလေ၏။ သူတို့သည်လည်း၊ အသံကိုလွှင့်၍ ငို ၁၀ ကြွေးကျော်၊– အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ၊ ကိုယ်တော်၏ အမျိုးထံသို့ ၁၁ လိုက်သွားပါမည်ဟု ဆိုကြ၏။– နောမိကလည်း၊ ငါသမီးတို့ ပြန်သွားကြလော့။ ငါနှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် လိုက်ရမည်နည်း။ သင်တို့လင်လျှာ ၁၂ ဘို့ ငါ၏ဝမ်း၌ သားရှိသေးသလော။– ငါသမီးတို့ ပြန်သွားကြလော့။ ငါသည်အသက်အရွယ်လွန်၍ လင်နှင့်မနေသင့်။ သို့မဟုတ် မြော်လင့်စရာရှိသေးသည်ဟု ငါဆိုလျှင်၎င်း၊ ယနေ့ညမှာ လင်နေလျှင်၎င်း၊ သားတို့ကိုလည်း ဘွားမြင်လျှင် ၁၃ ၎င်း၊– ထိုသားတို့သည် ကြီးပွါးသည်တိုင်အောင် ငံ့နေလိမ့်မည်လော။ လင်မနေဘဲ သူတို့ကို မြော်လင့်လိမ့်မည်လော။ ငါသမီးတို့ ထိုသို့မဖြစ်ရ။ ထာဝရဘုရား လက်တော်သည် ငါ၌ ကန့်လန့်ရှိသည်ကို သင်တို့အတွက် ငါအလွန်ကြင်နာသော ၁၄ စိတ်ရှိသည်ဟု ဆိုလေသော်၊– သူတို့သည် တဖန် အသံကို လွှင့်၍ ငိုကြွေးကြ၏။ ထိုအခါသြရပသည် ယောက္ခမကိုနမ်း၍ မိမိအမျိုးသားတို့ထံသို့ ပြန်သွား၏။ ရုသမူကား၊ ယောက္ခမ၌ ဖို့ဝဲ ၁၅ ဆည်းကပ်လျက် နေသေး၏။– နောမိကလည်း၊ သင့်အစ်မသည် အမျိုးသားရင်း ဘုရားရင်းတို့ထံသို့ ပြန်သွားပြီ။ အစ်မနောက်သို့ လိုက်သွားပါဟု ၁၆ ဆိုသော်၊– ရုသက၊ ကျွန်မသည် ကိုယ်တော်ကို မစွန့်ပါရစေနှင့်။ နောက်တော်သို့မလိုက်ဘဲ ပြန်သွားစေခြင်းငှါ မပြုပါနှင့်။ ကိုယ်တော်သွားလေရာရာသို့ ကျွန်မလိုက်ပါမည်။ ကိုယ်တော်အိပ်လေရာရာ၌ ကျွန်မအိပ်ပါမည်။ ကိုယ်တော်အမျိုးသည် ကျွန်မအမျိုး၊ ကိုယ်တော်ဘုရားသည် ၁၇ ကျွန်မဘုရား ဖြစ်ပါစေ။– ကိုယ်တော်သေရာအရပ်၌ ကျွန်မသေ၍ သင်္ဂြိဟ်ခံပါမည်။ သေခြင်းမှတပါး၊ အခြားသောအမှုကြောင့် ကိုယ်တော်နှင့် ကျွန်မ ကွာလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်မ၌ ထိုမျှမက ပြုတော်မူပါစေသောဟု ပြန်ဆို၏။– ၁၈ ရုသသည် လိုက်ခြင်းငှါ ခိုင်ခံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို နောမိသည်သိမြင်သော် တိတ်ဆိတ်စွာနေလေ၏။

၁၉ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ခရီးသွား၍ ဗက်လင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ တမြို့လုံး အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်၍၊ ဤသူကား နောမိဟုတ် ၂၀ သလောဟု မေးကြ၏။– သူကလည်း နောမိဟူ၍ မခေါ်ပါနှင့်။ မာရဟူ၍ ခေါ်ပါ။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့အား အလွန်ခါးသောအရာကို ပေးတော် ၂၁ မူပြီ။– ငါသည် ကြွယ်ဝပြည့်စုံလျက် ထွက်သွား

To Contents

၏။ ယခုမူကား ဆင်းရဲလျက် တကိုယ်တည်းရှိမှ၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို ပို့ပြန်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုနှိမ့်ချ၍ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ကိုဆင်းရဲစေတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ နောမိ အမည်ဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုခေါ်ကြသနည်း
၂၂ ဟု ပြန်ပြော၏။– ထိုသို့မောဘပြည်မှ လိုက်လာသော မောဘပြည်သူ ချွေးမရုသနှင့်အတူ နောမိသည်ပြန်လာ၍၊ မုယောစပါးကို ရိတ်စကာလ၌ ဗက်လင်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။

၂

၁ နောမိ၏လင် ဧလိမလက်၏ အဆွေအမျိုးတွင် အလွန်ရတတ်သော ပေါက်ဘော်တယောက်
၂ ရှိ၏။ သူ၏အမည်ကား ဗောဇဟုတည်း။– မောဘပြည်သူရုသက၊ ကျွန်မသည် လယ်ပြင်သို့သွား၍ စိတ်နှင့်တွေ့သောသူနောက်မှာ စပါးကျန်ကို ကောက်ပါရစေဟု နောမိ၌ အခွင့်ပန်လျှင်၊ နော
၃ မိက၊ သွားတော့ငါ့သမီးဟု ဆို၏။– ရုသသည် သွား၍ စပါးရိတ်သောသူတို့နောက်မှာ၊ စပါးကျန်ကို ကောက်သည်တွင်၊ ဧလိမလက်၏အဆွေအမျိုး ဗောဇပိုင်သောလယ်၌ အမှတ်တမဲ့
၄ နေရာကျ၏။– ထိုအခါဗောဇသည် ဗက်လင်မြို့ကလာ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့်အတူရှိတော်မူပါစေသောဟု ရိတ်သောသူတို့အား ဆိုလျှင်၊ သူတို့က၊ ကိုယ်တော်ကို ထာဝရဘုရား
ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသောဟု ပြန်ပြော
၅ ကြ၏။– ဗောဇကလည်း၊ ထိုမိန်းမငယ်သည် အဘယ်သူနှင့် ဆိုင်သနည်းဟု လယ်ခေါင်းအား
၆ မေးသော်၊– လယ်ခေါင်းက၊ မောဘပြည်မှ နောမိနှင့်အတူလိုက်လာသော မောဘအမျိုးသမီး
၇ ဖြစ်ပါ၏။– သူကလည်း၊ ကျွန်မသည် စပါးရိတ်သောသူတို့နောက်၌ ကောက်လိုင်းစုထဲမှာ ကျန်သောစပါးကို ကောက်သိမ်းပါရစေဟု အခွင့်တောင်းလျက်ဝင်သဖြင့်၊ နံနက်မှစ၍ ယခုဧဏ
တဲ၌နေသောအချိန်တိုင်အောင် လုပ်နေပါပြီဟု
၈ ပြောဆိုလျှင်၊– ဗောဇသည် ရုသကိုခေါ်၍၊ နား ထောင်ပါ၊ ငါ့သမီး။ အခြားသောလယ်သို့သွား၍ စပါးကျန်ကို မကောက်နှင့်။ ဤအရပ်ကမထွက်
၉ ဘဲ၊ ငါ့ကျွန်မတို့၌ မှီဝဲလျက်နေတော့။– သူတို့ ရိတ်သော လယ်ကွက်ကိုကြည့်မှတ်၍ သူတို့နောက်၌ လိုက်လော့။ လုလင်တို့သည် သင့်ကို မနှောင့်ရှက်ရမည်အကြောင်း ငါမှာထားပြီ။ ရေ
တတ်သောအခါ၊ အိုးထားရာသို့သွား၍ လုလင်ခပ်
၁၀ သောရေကို သောက်တော့ဟု ဆိုလေသော်၊– ရု
သသည် မြေပေါ်မှာ ဦးချပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကျွန်မသည် တပါးအမျိုးသားဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်မကို သိမှတ်မည်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့ စိတ်တော်နှင့်တွေ့ရပါသနည်းဟု လျှောက်လေ
၁၁ ၏။– ဗောဇကလည်း၊ သင်၏လင် သေသောနောက်၊ သင်သည် ယောကျ်ားအားပြုစုသမျှကို ငင်း၊ သင်သည် မိဘနှင့် မွေးဘွားရာဌာနပြည်ကိုစွန့်၍ အထက်က မသိဘူးသောပြည်သို့ လာကြောင်းကိုငင်း၊ ငါ့အား သေချာစွာပြောကြပြီ။–
၁၂ သင့်အမှု၏အကျိုးကို ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူပါစေသော။ သင်သည် အတောင်တော်အောက်၌ ခိုလှုံခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်သော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် စုံလင်သော
၁၃ ဆုကို ချတော်မူပါစေသောဟု ဆိုသော်၊– ရုသကလည်း သခင် ကျွန်မသည် ရှေ့တော်၌မျက်နာရပါစေ။ ကျွန်မသည် ကိုယ်တော်ကျွန်မတို့နှင့် မတူသော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် လောကဝတ်စကားကိုပြော၍ ကျွန်မကိုနှစ်သိမ့်စေပါပြီဟု
၁၄ လျှောက်လေ၏။– ဗောဇကလည်း၊ စားသောက်သောအချိန် ရှိပြီ။ လာ၍ မုန့်ကိုစားလော့။ ပုံးရည်၌ စားစရာကို နှစ်လော့ဟု ခေါ်ဆိုသည်အတိုင်း၊ ရုသသည် စပါးရိတ်သောသူတို့နှင့်အတူ ထိုင်လျှင်၊ ဗောဇသည် ပေါက်ပေါက်ကိုလှမ်း၍ ပေးသဖြင့်၊ သူသည် ဝစွာစားပြီးမှ ချန်ထားသေး
၁၅ ၏။– စပါးကျန်ကိုကောက်ခြင်းငှါ ထသွားသော အခါ၊ ဗောဇသည် လုလင်တို့အား၊ ထိုမိန်းမသည် ကောက်လိုင်းစုထဲမှာ ကျန်သောစပါးကို ကောက်
၁၆ သိမ်းပါစေ၊ အရှက်မခွဲကြနှင့်။– ရိတ်ပြီးသောစပါးအချို့ကိုလည်း သူအတို့ချထားလော့။ ကောက်
၁၇ ယူပါစေ။ အပြစ်မတင်ကြနှင့်ဟု မှာထား၏။– ရုသသည် ထိုလယ်၌ ညဦးတိုင်အောင် စပါးကျန်ကိုကောက်၍ ရသောစပါးကိုနယ်ပြီးလျှင် မုယော
၁၈ ဆန်တဖာခန်မျှ ရှိ၏။– ထိုဆန်ကိုယူ၍ မြို့ထဲသို့ဝင်သဖြင့်၊ ကောက်၍ရသောဆန်ကိုလည်း ယောကျ်မအားပြ၏။ ဝစွာစားပြီးမှ ချန်ထားသော
၁၉ အရာကိုလည်း ထုတ်၍ပေးသေး၏။– ယောကျ်မကလည်း၊ ယနေ့ အဘယ်မှာစပါးကျန်ကိုကောက်သနည်း။ အဘယ်မှာလုပ်သနည်း။ သင်သိမှတ်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိပါစေသောဟုမြွက်ဆိုလျှင်၊ ရုသက ယနေ့ ကျွန်မလုပ်သောသူ၏အမည်ကား၊ ဗောဇဖြစ်ပါသည်ဟု ယောကျ်မအား
၂၀ ကြားပြောသော်၊– ယောကျ်မက၊ အသက်ရှင်သောသူ၊ သေသောသူတို့၌ ကျေးဇူးမပြတ် ပြု

To Contents

တော်မူသေးသော ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော ဟူ၍ငင်း၊ ထို သူသည် ငါတို့နှင့်ပေါက်ဘော်တော်သော်သူ၊ နီး စပ်သော အမျိုးသားချင်းအဝင် ဖြစ်သည်ဟူ၍ ၂၁ ငင်း၊ ချွေးမအား ပြောဆို၏။– ထိုသူက၊ ငါစပါး ရိတ်ခြင်းအမှု မပြီးမီတိုင်အောင်၊ ငါလူတို့၌ မှီဝဲ လျက်နေတော့ဟု ဆိုကြောင်းကိုလည်း မောဘ ၂၂ အမျိုးသမီး ရုသသည် ကြားပြောသော်၊– နောမိ က၊ ငါ့သမီး၊ သင်သည် သူ၏ကျွန်မတို့နှင့် ပေါင်း ဘော်ကောင်း၏။ အခြားသောလယ်၌ သူတို့ သည် သင့်ကိုမတွေ့စေကောင်းဟု၊ ချွေးမရုသ ၂၃ အားပြောသည်အတိုင်း၊– သူသည် မုယောစပါး၊ ဂျုစပါးရိတ်ခြင်းအမှု ပြီးသည်တိုင်အောင် ဗောဇ ၏ကျွန်မတို့၌ မှီဝဲလျက်၊ စပါးကျန်ကိုကောက်၍ ယောက္ခမထံမှာ နေလေ၏။

၃

၁ တဖန် ယောက္ခမနောမိက၊ ငါ့သမီး၊ သင့်ကို ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ငြိမ်ဝပ်ရာအရပ်ကို သင့်အတွ် ၂ ငါမရှာရသလော။– သင်ပေါင်းဘော်သော ကျွန်မတို့၏သခင် ဗောဇသည် ငါတို့ပေါက်ဘော်ဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ယနေ့ည၌မှာ ကောက်နယ်တလင်း၌ မုယောစပါးကို လှော်လျက် နေ၏။– ၃ သင်သည် ရေချိုးခြင်း၊ ဆီလိမ်းခြင်း၊ အဝတ်တန် ဆာဆင်ခြင်းကို ပြုပြီးလျှင် ကောက်နယ်တလင်း သို့ သွားတော့။ သူသည် စားသောက်ခြင်းအမှုကို ၄ မပြီးမီ ကိုယ်ကိုမပြနှင့်။– သူအိပ်သောအခါ၊ အိပ် ရာအရပ်ကိုမှတ်ပြီးမှ ဝင်၍ သူ့ခြေ၌ဖုံးသော အ ဝတ်ကိုဖွင့်ပြီးလျှင် အိပ်တော့။ သင်သည် အဘယ် ၅ သို့ပြုရမည်ကို သူပြောလိမ့်မည်ဟုဆိုသော်၊– ရု သက၊ မိခင်မှာထားသမျှတို့ကို ပြုပါမည်ဟု ဝန်ခံ ၆ လျက်၊– ကောက်နယ်တလင်းသို့ သွား၍ ယောက္ခ ၇ မမှာထားသမျှအတိုင်း ပြုလေ၏။– ဗောဇသည် စားသောက်၍ ရွှင်လန်းလျက်၊ စပါးပုံအနားသို့ သွား၍ အိပ်သောအခါ၊ ရုသသည် တိတ်ဆိတ်စွာ ချဉ်းကပ်၍ သူ့ခြေ၌ဖုံးသောအဝတ်ကို ဖွင့်ပြီး ၈ လျှင် အိပ်လေ၏။– သန်းခေါင်အချိန်၌ ယောက်ျား သည်လန့်၍ လှည့်သဖြင့်၊ မိန်းမသည် ခြေရင်း၌ ၉ ရှိသည်ကို သိလျက်၊– သင်သည် အဘယ်သူနည်း ဟုမေးလျှင်၊ ကျွန်မသည် ကိုယ်တော်၏ကျွန်မ ရု သဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ရွေးပိုင်သောအ မျိုးသားချင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မကို အဝတ်တော်စွန်းနှင့် ဖုံးပါတော့ဟု ဆို ၁၀ သော်၊– သူက၊ ငါ့သမီး၊ ထာဝရဘုရား ကောင်း ကြီးပေးတော်မူပါစေသော။ သင်သည် ငွေရတတ် သောလူပျို၊ ဆင်းရဲသောလူပျို တစုံတယောက် ကို မမှီဝဲဘဲနေ၍၊ အရင်ပြုသောကျေးဇူးထက် ၁၁ နောက်ပြုသောကျေးဇူးသာ၍ကြီး၏။– မစိုးရိမ် နှင့် ငါ့သမီး။ တောင်းသမျှကို ငါပြုမည်။ သင် သည် သီလနှင့်ပြည့်စုံသောမိန်းမဖြစ်ကြောင်း ၁၂ ကို ငါလူမျိုးနေသော တမြို့လုံးသိ၏။– ငါသည် ရွေးပိုင်သော အမျိုးသားချင်း မှန်ပေ၏။ သို့သော် လည်း ငါ့ထက်သာ၍ ရွေးပိုင်သော အမျိုးသား ၁၃ ချင်းတယောက် ရှိသေး၏။– ယနေ့ည၌မှာ နေဦး တော့၊ ထိုသူသည် ရွေးပိုင်သောအမျိုးသားချင်း ဝတ်ကိုပြုလိုလျှင် ပြုပါလေစေ။ ကောင်း၏။ မ ပြုလျှင် ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း ငါပြုမည်။ နံနက်တိုင်အောင် အိပ်ဦး တော့ဟုဆို၏။

၁၄ ရုသသည် နံနက်တိုင်အောင် သူ့ခြေရင်းနား မှာအိပ်ပြီးမှ၊ တယောက်ကိုတယောက် သိနိုင် သောအချိန်မရောက်မီ ထလေ၏။ ယောကျ်ားက လည်း၊ မိန်းမသည် ဤကောက်နယ်တလင်းသို့ လာသည်ကို အဘယ်သူမျှမသိစေနှင့်ဟု ဆို၏။– ၁၅ တဖန် သင်၌ပါသော တင်းတိမ်ကိုယူခဲ့၍ ဖြန့်ခင်း တော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ရုသဖြန့်လျက် မုယော စပါးခြောက်ဩမဲကို ခြင်၍ သူ့အပေါ်မှာတင်သ ၁၆ ဖြင့်၊ သူသည် မြို့ထဲသို့သွားလေ၏။– ယောက္ခမ ထံသို့ ရောက်သောအခါ၊ ယောက္ခမက အဘယ် သို့နည်းဟု မေးလျှင်၊ မိမိ၌ထိုသူပြုသမျှကိုငင်း၊– ၁၇ သူက၊ သင်သည် ယောက္ခမထံသို့ လက်ချည်းမ သွားနှင့်ဟု ဆိုလျက် မုယောစပါး ခြောက်ဩမဲ ၁၈ ပေးကြောင်းကိုငင်း ကြားပြောလေ၏။– ယောက္ခ မကလည်း၊ ငါ့သမီး၊ ဤအမှုသည် အဘယ်သို့ပြီး လိမ့်မည်ကို မသိမီတိုင်အောင် ထိုင်နေတော့။ ယောကျ်ားသည် ယနေ့ ဤအမှုကိုမပြီးစီးမီ ငြိမ် ဝပ်စွာမနေဟု ပြောဆို၏။

၄

၁ ထိုအခါ ဗောဇသည် မြို့တံခါးဝသို့သွား၍ ထိုင်သဖြင့်၊ မနေ့ကပြောသော အမျိုးသားချင်း ရောက်သွားသည်ကိုဖြင်လျှင်၊ အိုမည်သူ လှည့်၍ ထိုင်ပါတော့ဟု ခေါ်သည်အတိုင်း သူသည် လှည့် ၂ ၍ထိုင်လေ၏။– တဖန် မြို့သားအသက်ကြီးသူ တကျိပ်တို့ကိုခေါ်၍၊ သည်မှာထိုင်ပါတော့ဟု ဆို ၃ သည်အတိုင်း သူတို့သည်လည်း ထိုင်ကြ၏။– အ မျိုးသားချင်းကိုလည်း၊ မောဘပြည်မှပြန်လာ သော နောမိသည် ငါတို့အစ်ကို ဧလိမလက်ပိုင်

To Contents

၄ သော မြေအကွက်ကို ရောင်းမည်ဖြစ်၍၊- သင့်
ကိုငါတိုင်ကြားလျက်၊ ပြည်သားများ၊ ငါတို့အမျိုး
၌ အသက်ကြီးသူများရှေ့မှာ ဝယ်ပါတော့ဟု
ပြောမည်အကြံရှိပါ၏။ သင်သည် ရွေးလိုလျှင်
ရွေးပါတော့၊ မရွေးလိုလျှင် ကျွန်ုပ်အားကြား
ပြောပါတော့။ သင်မှတပါး ရွေးပိုင်သောသူမရှိ။
သင့်နောက်မှာ ကျွန်ုပ်နေရာကျသည်ဟု ဆို
သော်၊ အမျိုးသားချင်းက၊ ကျွန်ုပ်ရွေးမည်ဟု ပြန်
၅ ပြော၏။- ဗောဇကလည်း၊ ထိုလယ်ကွက်ကို
နောမိလက်မှ ဝယ်သောနေ့ရက်တွင်၊ သေသော
သူ၏ အမွေဥစ္စာအားဖြင့် သူ၏ နာမည်ကို
ထောက်မခြင်းငှါ၊ သူ၏မယား မောဘအမျိုးသ
မီး ရုသကိုလည်း ဝယ်ရသေးသည်ဟုဆိုသော်၊-
၆ အမျိုးသားချင်းက၊ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အတို့ မ
ရွေးနိုင်ပါ။ ရွေးလျှင် ကိုယ်အမွေဥစ္စာကို ဖျက်
မည် စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ ကျွန်ုပ် မရွေးနိုင်သော
ကြောင့်၊ ကျွန်ုပ်ရွေးပိုင်သောအရာကို ကိုယ်အ
၇ တို့ ရွေးပါတော့ဟု ပြန်ပြော၏။- ဣသရေလ
ရှေးထုံးစံဟူမူကား၊ ရွေးခြင်းအမှု၊ ဥစ္စာလဲခြင်း
အမှုကို မြဲမြံစေခြင်းငှါ တယောက်သောသူသည်
မိမိခြေနင်းကိုချွတ်၍ တယောက်သောသူအား
အပ်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ပြုသောအားဖြင့် ဣသရေ
၈ လအမျိုးသားတို့တွင် သက်သေတည်ရ၏။- သို့
ဖြစ်၍ အမျိုးသားချင်းက၊ ကိုယ်အတို့ဝယ်ပါ
တော့ဟု ဗောဇအားဆို၍ မိမိခြေနင်းကို ချွတ်
၉ ၏။- ဗောဇကလည်း၊ ဧလိမလက်ဥစ္စာ၊ ခိလျွန်
ဥစ္စာ၊ မဟာလုန်ဥစ္စာ ဟူသမျှကို နောမိလက်မှ
၁၀ ငါဝယ်၍၊- သေသောသူ၏နာမည်ကို သူ၏ညီ
အစ်ကိုစုထဲကငင်း၊ သူနေရာမြို့တံခါးထဲကငင်း
မပြတ်စေခြင်းငှါ၊ သူ၏အမွေအားဖြင့် သူ၏နာ
မည်ကို ထောက်မမည်အကြောင်း၊ မဟာလုန်၏
မယား မောဘအမျိုးသမီး ရုသကို ငါ၏မယား
ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါဝယ်သည်ကို သင်တို့သည် ယ
နေ့သက်သေဖြစ်ကြပါ၏ဟု အသက်ကြီးသူများ၊
၁၁ လူများအပေါင်းတို့အား ပြောဆို၏။- တံခါးဝ၌ရှိ
သော အသက်ကြီးသူများ၊ လူများအပေါင်းတို့က
လည်း၊ ငါတို့သည် သက်သေဖြစ်ကြ၏။ သင့်
အိမ်သို့ရောက်သော ဤမိန်းမသည်၊ ဣသရေလ
အမျိုးကို တည်ထောင်သော မိန်းမနှစ်ယောက်၊
ရာခေလနှင့် လေအာကဲ့သို့ ဖြစ်မည်အကြောင်း
ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူပါစေသော။ သင်သည်
လည်း ဧဖရတ်အရပ်၌ အစွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၍
ဗက်လင်မြို့၌ အသရေကျော်စောခြင်း ရှိပါစေ
၁၂ သော။- အသက်ပျိုသော ဤမိန်းမတွင်၊ ထာဝရ
ဘုရား ပေးတော်မူလတံ့သော မျိုးစေ့အားဖြင့်
သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ယုဒမယား တာမာ
ဘွားမြင်သော ဖာရက်အမျိုးအနွယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ
စေသောဟု ပြောဆိုကြ၏။
၁၃ ဗောဇသည် ရုသကိုသိမ်း၍ စုံဘက်လျက်
ဆက်ဆံသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူး
တော်ကြောင့် ရုသသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သား
၁၄ ယောကျ်ားကို ဘွားမြင်လေ၏။- မိန်းမတို့သည်
လည်း နောမိအား၊ သင့်ကိုပြုစုသော အမျိုးသား
ချင်းကို ယနေ့ဖြတ်တော်မမူသော ထာဝရဘုရား
သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူပါစေသော။ ယခုရသော
အမျိုးသားချင်းသည်လည်း ဣသရေလအမျိုးဌ
၁၅ အသရေကျော်စောပါစေသော။- သူသည်သင်၏
အသက်ကို ပြုပြင်သောသူ၊ သင်အသက်ကြီး
သောအခါ သင့်ကိုကောင်းမွန်စွာ ပြုစုသောသူ
ဖြစ်ပါစေသော။ သင့်ကိုချစ်၍ သားခုနစ်ယောက်
ထက် သင့်အတို့သာ၍ကောင်းသော သင်၏ချွေး
မသည် သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်ပြီဟု ပြော
၁၆ ဆိုကြ၏။- နောမိသည် ထိုသူငယ်ကိုယူ၍ ပိုက်
၁၇ ချီလျက်ထိန်းလေ၏။- အိမ်နီးချင်း မိန်းမတို့က
လည်း၊ နောမိသည် သားယောကျ်ားကိုရပြီဟု
ဆိုလျက်၊ ထိုသူငယ်ကို ဩဗက်အမည်ဖြင့် မှည့်
ကြ၏။ ဩဗက်သားကား ယေရှဲ။ ယေရှဲသား
ကားဒါဝိဒ်တည်း။
၁၈ ဖာရက်၏ သားစဉ်မြေးဆက်ဟူမူကား၊ ဖာ
၁၉ ရက်သား ဟေဇရုံ၊- ဟေဇရုံသား အာရံ၊ အာရံ
၂၀ သား အမိနဒပ်၊- အမိနဒပ်သား နာရှန်၊ နာရှန်
၂၁ သား စာလမုန်၊- စာလမုန်သား ဗောဇ၊ ဗောဇ
၂၂ သား ဩဗက်၊- ဩဗက်သား ယေရှဲ၊ ယေရှဲသား
ဒါဝိဒ်တည်း။

ရုသဝတ္ထုပြီး၏။

ဓမ္မရာဇဝင်ပဌမစောင်။

FIRST BOOK OF SAMUEL

၁

၁ ဧဖရတ်မြို့သား ဇုဖ၊ တောဟူ၊ ဧလိဟူ၊ ယေ
ရောဟံမ္မ ဆင်းသက်၍ ဧဖရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရာ
မသိမ် ဇုဖိမ်မြို့၌နေသော ဧလကာနအမည်ရှိ
၂ သော သူတယောက်ရှိ၏။– ထိုသူသည် မယားနှစ်
ယောက်ရှိ၏။ တယောက်ကား ဟန္နာ၊ တယောက်
ကား ပေနိန္နအမည် ရှိ၏။ ပေနိန္နာ၌ သားသမီးရှိ
၃ ၏။ ဟန္နာ၌မရှိ။– ဧလကာနသည် ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားကိုကိုးကွယ်၍ ယဇ်
ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ မိမိနေရာမြို့မှ ရှိလောမြို့သို့ နှစ်
တိုင်းသွားမြဲရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပုရော
ဟိတ် ဧလိ၏သားဟောဖနိ်နှင့် ဖိနဟတ်သည် ရှိ
လောမြို့၌ နေသတည်း။
၄ ဧလကာနသည် ယဇ်ပူဇော်အချိန် ရောက်
သောအခါ၊ မယားပေနိန္နာနှင့် သူ၏သားသမီးအ
၅ ပေါင်းတို့အား ဝေမျှ၏။– ဟန္နာကိုချစ်သောကြောင့်
နှစ်ဆသောအတို့ကို ပေး၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရ
ဘုရားသည် ဟန္နာအား သားဘွားသောအခွင့်ကို
၆ ပေးတော်မမူ။– ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် အခွင့်
ကို ပေးတော်မမူသောကြောင့်၊ ဟန္နာစိတ်ဆိုးညစ်
အောင် ရန်သူသည် အလွန်နှောင့်ရှက်တတ်၏။–
၇ နှစ်စဉ်မပြတ် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့ သွား
သောအခါ၊ ရန်သူနှောင့်ရှက်သဖြင့် ဟန္နာသည် အ
၈ စာမစားနိုင်၊ ငိုလျက်နေတတ်၏။– သူ၏ခင်ပွန်း
ဧလကာနက၊ ဟန္နာ အဘယ်ကြောင့် ငိုသနည်း။
အဘယ်ကြောင့် မစားဘဲနေသနည်း။ အဘယ်
ကြောင့် စိတ်ညှိုးငယ်သနည်း။ သားတကျိပ်ထက်
သင်၌ ငါသာ၍ကောင်းသည် မဟုတ်လော ဟု ဆို
၏။
၉ ရှိလောမြို့၌ စားသောက်ကြသောနောက်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလိသည် ထာဝရဘုရား၏
၁၀ အိမ်တော်တိုင်နားမှာ ထိုင်စဉ်၊– ဟန္နာသည် ညှိုး
ငယ်သောစိတ်နှင့် ထ၍၊ မျက်ရည်များစွာကျ
လျက် ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းသည်ကား၊–
၁၁ အို ကောင်းကင် ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မကို မေ့လျော့တော်မမူဘဲ၊
ကိုယ်တော်ကျွန်မ၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ကြည့်ရှု
အောက်မေ့သဖြင့်၊ သားယောကျ်ားကို ပေးသ
နားတော်မူလျှင်၊ သူ၏ဆုံပင်ရိတ်ခြင်းကို အ
လျှင်းမပြု။ တသက်လုံး ထာဝရဘုရား၏ကျွန်
ဖြစ်စေခြင်းငှါ ကျွန်မအပ်ပါမည်ဟု သစ္စာဂတိပြု
၁၂ လေ၏။– ဟန္နာသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ကြာမြင့်စွာ ဆုတောင်းစဉ်၊ ဧလိသည် သူ၏နှုတ်
၁၃ ကို ကြည့်မှတ်လေ၏။– စိတ်နှလုံးနှင့် ဆုတောင်း
၍ နှုတ်ခမ်းလှုပ်သော်လည်း၊ စကားသံမထွက်
သောကြောင့်၊ ယစ်မူးသည်ဟု ဧလိထင်လျက်၊–
၁၄ သင်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ယစ်မူးလိမ့်
မည်နည်း။ သင်၏ စပျစ်ရည်ကို ပယ်ရှောင်လော့
၁၅ ဟု ဆို၏။– ဟန္နာကလည်း၊ မဟုတ်ပါအရှင်။ ကျွန်
မသည် စိတ်ညှိုးငယ်သော မိန်းမဖြစ်ပါ၏။ စ
ပျစ်ရည်ကို မသောက်ပါ၊ သေရည်သေရက်ကို မ
သောက်ပါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စိတ်နှလုံး
၁၆ ကို သွန်းလောင်းလျက် နေပါ၏။– ကိုယ်တော်၏
ကျွန်မကို အမျိုမိန်းမ ဟူ၍ မမှတ်ပါနှင့်။ မြည်
တမ်းစရာအကြောင်း၊ ဝမ်းနည်းစရာအကြောင်း
များသည်ဖြစ်၍၊ ယခုတိုင်အောင် လျှောက်နေပါ
သည်ဟု ပြန်ပြောသော်၊ ဧလိက၊ ငြိမ်ဝပ်စွာသွား
၁၇ လော့။– ယခု ဆုတောင်းသည်အတိုင်း၊ ဣသရေ
လအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ပေးသနားတော် မူပါ
၁၈ စေသောဟု မြွက်ဆို၏။– ဟန္နာကလည်း၊ ကိုယ်
တော်၏ကျွန်မသည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရပါစေ
သောဟု လျှောက်ပြီးမှ၊ ခြားနားသောမျက်နှာ
နှင့် သွား၍ အစာစားလေ၏။
၁၉ ထိုသူတို့သည် နံနက်စောစောထ၍ ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ်ပြီးလျှင်၊ ရာမမြို့မှာ
ရှိသော မိမိတို့အိမ်သို့ ပြန်သွားကြ၏။ ထိုအခါ ဧ
လကာနသည် မယားဟန္နာနှင့် ဆက်ဆံ၍ ထာဝ
၂၀ ရဘုရား အောက်မေ့တော်မူသဖြင့်၊– ဟန္နာသည်
ပဋိသန္ဓေယူ၍ ကာလအချိန်စေ့သောအခါ၊ သား
ယောကျ်ားကို ဘွားမြင်ပြီးလျှင်၊ ထိုသားကို ထာ
ဝရဘုရားထံ၌ ဆုတောင်းသောကြောင့်၊ ရှမွေလ
၂၁ အမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။– ဧလကာနသည် အိမ်
သူအိမ်သားအပေါင်းတို့နှင့်အတူ နှစ်စဉ် ပြုရ
သောယဇ်ကိုလည်း၊ သစ္စာဂတိနှင့်ဆိုင်သော ပူဇော်
သက္ကာကိုလည်း၊ ထာဝရဘုရားအားပူဇော်ခြင်းငှါ
၂၂ တက်သွားသောအခါ၊– ဟန္နာက၊ နို့နှင့်ကွာပြီးမှ

To Contents

သူငယ်ကို ဆောင်သွားပါမည်။ ထိုအခါ သူသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ ရောက်၍ အမြဲနေရ
၂၃ လိမ့်မည်ဟု ဆိုလျှင်၊– ခင်ပွန်း ဇလကာနက၊ စိတ်ရှိသည် အတိုင်းပြုလော့။ နို့နှင့်မကွာမှီတိုင် အောင်နေလော့။ ထာဝရဘုရား၏ ဂတိတော်သာ တည်ပါစေသောဟု ဝန်ခံ၍၊ မယားသည် သူငယ်ကိုနို့တိုက်လျက် နို့မကွာမှီတိုင်အောင် မသွား
၂၄ ဘဲနေ၏။– နို့ကွာပြီးမှ၊ အသက်သုံးနှစ်ရှိသော နွားတကောင်၊ မုန့်ညက် တဇဖာ၊ ဧပျစ်ရည်တဘူးနှင့်တကွ သူငယ်ကိုဆောင်သွား၍၊ ရှိလောမြို့၌ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့ ရောက်လေ၏။ ထိုအခါ သူငယ်သည် အသက်နုသေး၏။–
၂၅ နွားကိုသတ်၍ သူငယ်ကို ဧလိထံသို့သွင်းလျက်၊
၂၆ ဟန္နာ၊ ကျွန်မ၏သခင်၊– ကိုယ်တော် အသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ ကျွန်မသည် ယမန်တခါ ဤအရပ်၌ ကိုယ်တော်အနားမှာရပ်လျက် ဆုတောင်း
၂၇ သောမိန်းမ ဖြစ်ပါ၏။– ထိုအခါ ဤသူငယ်ကိုရမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပါ၏။ တောင်းသည် အတိုင်း ထာဝရဘုရားသည် ပေးသနားတော်မူ
၂၈ ပြီ။– ထိုကြောင့် ကျွန်မသည် သူ့ကို ထာဝရဘုရားအား ငှါးပါပြီ။ သူသည် တသက်လုံး ထာဝရဘုရားထံတော်၌ အငှါးခံ၍ နေရပါမည်သခင်ဟု လျှောက်ပြီးမှ၊ ထိုအရပ်၌ ထာဝရဘုရားကို ကိုး ကွယ်ကြ၏။

၂

၁ တဖန် ဟန္နာသည် ပဌနာစကားကို ဖြွင့်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ထာဝရဘုရားကို အမှီပြု၍ ရွှင်လန်းလျက်၊ ထာဝရဘုရားကြောင့် ငါ့ဦးချိုမြင့်လျက်ရှိ၏။ ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍၊ ရန်သူတို့အား ဝါ
၂ ကြွားသောစကားကို ပြောရ၏။– ထာဝရဘုရား သန့်ရှင်းတော်မူသကဲ့သို့ အဘယ်သူမျှ မသန့်ရှင်း။ ကိုယ်တော်မှတပါး အခြားသောဘုရားမ
၃ ရှိ။– ငါတို့ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့သော ခိုလှုံစရာမရှိ။ ကိုယ်ကိုကိုယ် မချီးမြှောက်ကြနှင့်။ ဝါကြွားစော်ကားသော စကားကို မပြောကြနှင့်။ အဓမ္မစကားကို နှုတ်ထဲက မထွက်စေကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သမ္မညုတဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ အမှုအရာတို့ကို ညှိညွှတ် တော်မူ
၄ ၏။– သူရဲတို့ ကိုင်သောလေးများကျိုးလျက်၊ လဲတတ်သောသူတို့သည် ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံလျက်
၅ ရှိကြ၏။– ဝစွာစားသောသူတို့သည် စားစရာကို ရခြင်းငှါ၊ သူငှါးလုပ်ရကြပြီ။ ငတ်မွတ်သော သူ တို့မူကား၊ တဖန်ဝကြွပြီ။ မြို့သောသူသည် ခုနစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ဘွားမြင်ပြီ။ သားများသောသူမူ
၆ ကား၊ တဖန်အားလျော့ပြီ။– ထာဝရဘုရားသည် သေစေသောအခွင့်၊ အသက်ရှင်စေသောအခွင့်၊ မရဏာနိုင်ငံသို့ နှိမ့်ချသောအခွင့်၊ ထမြောက်စေ
၇ သောအခွင့် ရှိတော်မူ၏။– ဆင်းရဲစေခြင်းငှါငင်း၊ ရတတ်စေခြင်းငှါငင်း၊ ထာဝရဘုရားပြု၍၊ နှိမ့်ချသောအခွင့်၊ ချီးမြှောက်သောအခွင့် ရှိတော်မူ၏။–
၈ ဆင်းရဲသောသူကို မြေမှုန့်ထဲကငင်း၊ ငတ်မွတ်သောသူကို နောက်ချေးပုံထဲကငင်း ချီးမြှောက်၍၊ မင်းသားတို့နှင့် ထိုင်ရသောအခွင့်၊ ဘုန်းကြီးသောပလ္လင်ကို အမွေခံရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးတိုင်တို့ကို ထာဝရဘုရားပိုင်၍၊ ထိုတိုင်တို့အပေါ်မှာ လောက
၉ ဓာတ်ကို တည်တော်မူပြီ။– မိမိသန့်ရှင်းသူတို့ခြေကို စောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။ မတရားသော သူတို့သည် မှောင်မိုက်၌ တိတ်ဆိတ်စွာ နေရကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့် အဘယ်
၁၀ သူမျှ မနိုင်ရာ။– ထာဝရဘုရားသည် ရန်သူတို့ကို ချိုးဖဲ့တော်မူမည်။ သူတို့အပေါ်၌ မိုးယံကောင်းကင်မှ မိုးယံချုန်းစေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် တရားစီရင်သဖြင့်၊ ခန့်ထားတော်မူသော ရှင်ဘုရင်ကို ခွန်အား နှင့်ပြည့်စုံစေ၍ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံသောသူ
၁၁ ကို ချီးမြှောက်တော်မူမည်ဟု ဖြွင့်ဆို၏။– ထို နောက်မှ၊ ဧလကာနသည် ရာမမြို့၌ရှိသော မိမိအိမ်သို့သွား၍၊ သူငယ်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧ လိရှေ့တွင် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်လေ၏။

၁၂ ဧလိ၏သားတို့သည် ထာဝရဘုရားကို မသိ၊
၁၃ အဓမ္မလူဖြစ်ကြ၏။– လူများတို့တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်ပြုသော ထုံးစံဟူမူကား၊ ယဇ်ပူဇော်၍ အမဲသားကို ပြုတ်စဉ်အခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ အစေအပါတယောက်သည်လာ၍ သုံးချောင်းရှိသော
၁၄ အမဲချိတ်ကို ကိုင်လျက်၊– အိုးအစရှိသည်တို့၌ ထိုးခပ်၍၊ အမဲချိတ်တွင် ပါသမျှကို ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သိမ်းယူတတ်၏။ ရှိလောမြို့သို့ ရောက်လာသော ဣသရေလလူအပေါင်းတို့အား ထိုသို့
၁၅ ပြုကြ၏။– ဆီဥကို မီးမရှို့မီ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၏ အစေအပါသည်လာ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဘို့ ကင် စရာအမဲသားကို ပေးပါ။ ပြုတ်သော အမဲသားကို မယူ။ စိမ်းသောအမဲသားကိုသာယူမည်ဟု
၁၆ ယဇ်ပူဇော်သောသူအား ဆိုတတ်၏။– ထိုသူက၊ ဆီဥကိုအရင် မီးရှို့ပါရစေ။ နောက်မှ ယူချင်တိုင်း

To Contents

ယူပါဟု ဆိုလျှင်၊ မဟုတ်ဘူး ယခုပေးရမည်။ သို့
၁၇ မဟုတ် အနိုင်ယူမည်ဟု ပြောဆိုတတ်၏။– ထို
ယဇ်ပုရောဟိတ်ပျိုတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားဝတ်
ကို လူများ ရွံစရာပြုသောကြောင့်၊ ရှေ့တော်၌
အလွန်အပြစ်ကြီးသောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၁၈ သူငယ် ရှမွေလသည် ပိတ်သင်တိုင်းကို ဝတ်
စည်းလျက်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့၌ အမှုတော်ကို
၁၉ ဆောင်ရွက်လေ၏။– နှစ်စဉ်ပြုရသောယဇ်ကိုပူ
ဇော်ခြင်းငှါ၊ သူ၏မိဘသည်ရောက်လာသောအ
ခါ၊ အမိသည် တနှစ်မပြတ် သားအဘို့ အင်္ကျီငယ်
၂၀ ကိုချုပ်၍ ဆောင်ခဲ့တတ်၏။– တရံရောအခါ၊ ဧ
လိက၊ သင်းသည် ထာဝရဘုရား၌ ငှါးထားသော
သားအတွက်၊ ဤမိန်းမတွင် အမျိုးအနွယ်ကို
ပေးတော်မူပါစေသောဟု ဧလကာနလင်မယား
ကို ကောင်းကြီးပေး၏။ ထိုသူတို့သည် နေရာ
၂၁ အိမ်သို့ ပြန်သွားသောနောက်၊– ထာဝရဘုရား
သည် ဟန္နကို အကြည့်အရှုကြတော်မူသဖြင့်၊ သူ
သည် ပဋိသန္ဓေယူ၍၊ သားသုံးယောက်၊ သမီးနှစ်
ယောက်တို့ကို ဘွားမြင်လေ၏။ သူငယ်ရှမွေလ
သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကြီးပွါးသတည်း။

၂၂ ဧလိသည် အသက်အရွယ်လွန်သောအခါ၊
သူ၏သားတို့သည် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့၌
ပြုသမျှကိုငင်း၊ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်
တံခါးနားမှာ စည်းဝေးသောမိန်းမနှင့် မှားယွင်း
၂၃ ကြောင်းကို ငင်း ကြားသိလျှင်၊– သင်တို့သည် အ
ဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုကြသနည်း။ သင်တို့ပြု
သော ဒုစရိုက်တို့ကို လူအပေါင်းတို့သည် ပြော
၂၄ ၍ ငါကြားရ၏။– မကောင်းဘူး ငါ့သားတို့။ ငါ
ကြားသော သိတင်းသည် ကောင်းသောသိတင်း
မဟုတ်။ ထာဝရဘုရား၏ လူတို့သည် ပြစ်မှားရ
မည်အကြောင်း၊ သင်တို့ပြုကြသည် တကား။–
၂၅ လူချင်း တယောက်ကိုတယောက် ပြစ်မှားလျှင်၊
တရားသူကြီး စစ်ကြောစီရင်ရ၏။ လူသည် ထာ
ဝရဘုရားကို ပြစ်မှားလျှင်၊ သူ့အတွက် အဘယ်
သူ တောင်းပန်လိမ့်မည်နည်းဟု ဆုံးမသော်
လည်း၊ သူတို့သည် အဘ၏စကားကို နားမ
ထောင်ကြ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား
၂၆ သည် ကွပ်မျက်ခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူ၏။– သူ
ငယ်ရှမွေလသည် ကြီးပွါး၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့၊
လူတို့ရှေ့၌ မျက်နှာရလေ၏။

၂၇ ဘုရားသခင်၏ လူတယောက်သည် ဧလိထံ
သို့လာ၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲ
ဂုတ္တုပြည်၊ ဖာရောဘုရင်ထံ၌နေရသော သင့်အ
ဘ၏အမျိုးအားငါထင်ရှားသည် မဟုတ်လော။–
၂၈ ငါ၏ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်ခြင်း၊ နံ့သာပေါင်း
ကို မီးရှို့ခြင်း၊ ငါ့ရှေ့မှာ သင်တိုင်းကိုဝတ်ခြင်း အမှု
ကို စောင့်ရသော ငါ၏ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်စေ
ခြင်းငှါ၊ သူ့ကို ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းတို့အထဲ
က ငါရွေးကောက်သည် မဟုတ်လော။ ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့သည် မီးဖြင့်ပြုသော ပူဇော်
သက္ကာ ရှိသမျှတို့ကို၊ သင့်အဘ၏အမျိုးအား ငါ
၂၉ ပေးသည်မဟုတ်လော။– ငါ့အိမ်၌ ငါစီရင်သော
ယဇ်၊ ငါ့ပူဇော်သက္ကာကို အဘယ်ကြောင့် ခြေနှင့်
ကန်သနည်း။ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးသား တင်
လျှမ်းသော ပူဇော်သက္ကာရှိသမျှတို့တွင်၊ အမြတ်ဆုံး
သောအရာကို ဝစွာစားစေရ၍၊ သင်၏သားတို့ကို ငါ့
အပေါ်မှာ အဘယ်ကြောင့် ချီးမြှောက်သနည်း။–
၃၀ ထိုသို့ပြုသောကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘု
ရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင့်အမျိုး၊ သင့်အဘ၏အမျိုးသည် ငါ့ရှေ့မှာအ
စဉ် သွားလာရလိမ့်မည်ဟု ငါဆိုမိသော်လည်း၊ တ
ဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုဂတိ
သည် ငါနှင့်ဝေးပါစေ။ ငါ့ကို ချီးမြှောက်သော သူ
တို့ကို ငါချီးမြှောက်မည်။ ငါ့ကို မထီမဲ့မြင်ပြုသော
သူတို့သည် ဂုဏ်အသရေပျက်ရကြလိမ့်မည်။–
၃၁ သင်၏အမျိုးတွင် အိုသောသူတယောက်မျှ မရှိစေ
ခြင်းငှါ၊ သင်၏လက်ရုံးနှင့် သင့်အဆွေအမျိုး၏
လက်ရုံးကို ငါဖြတ်သော အချိန်ကာလရောက်
၃၂ လိမ့်မည်။– ဣသရေလအမျိုးအား ငါပေးသော
စည်းစိမ်ရှိရာ အိမ်ပေါ်မှာ ဘေးဥပဒ်ရောက်
ကြောင်းကို သင်မြင်ရလိမ့်မည်။ သင်၏အမျိုး
၃၃ တွင် အိုသောသူတယောက်မျှ အစဉ်မရှိရ။– ငါ၏
ယဇ်ပလ္လင်မှ ငါမပယ်မဖြတ်သော သင်၏အမျိုး
သားသည်၊ သင့်မျက်စိပျက်၍ စိတ်ကြေနာတို့ ရာ
ဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်၏ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည်
၃၄ အသက်ပျိုစဉ်ပင် သေရကြလိမ့်မည်။– သင်၏
သား ဟောဖနိ်နှင့် ဖိနဟတ်နှစ်ယောက်တို့၌ ဖြစ်
စေ၍၊ သင့်အား ငါပေးသော ပုပ္ပနိမိတ်ဟူမူကား၊
ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် တနေ့ခြင်းတွင် သေ
၃၅ လိမ့်မည်။– တဖန် ငါစိတ်နှလုံးအလိုသို့လိုက်၍
သစ္စာစောင့်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်ကို ငါပေါ်ထွန်း
စေမည်။ မြဲသောအိမ်ကို သူ့အဘို့ ငါဆောက်ပေး
သဖြင့်၊ သူသည် ငါ့ထံ၌ ဘိသိက်ခံသောသူရှေ့မှာ
၃၆ အစဉ်သွားလာရလိမ့်မည်။– သင်၏အမျိုး၌ ကျန်
ကြွင်းသောသူတိုင်း သူ့ထံသို့လာ၍၊ ကျွန်တော်
သည် မုန့်အနည်းငယ်ကို စားရမည်အကြောင်း၊

ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာနှင့်ဆိုင်သော အမှုတစုံတခု၌ ကျွန်တော်ကို စေခိုင်းပါလော့ဟု ငွေစ၊ မုန့်စကို ရလိုသောငှါ၊ ရိုခိုးလျက် တောင်းပန်လိမ့်မည်ဟု အမိန့်တော်ကို ပြန်လေ၏။

၃

၁ သူငယ်ရှမွေလသည်၊ ဧလိရှေ့တွင် ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်လေ၏။ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ၂ နည်းပါး၏။ ထင်ရှားသော ရူပါရုံမရှိ။– တရံရောအခါ ဧလိသည် မိမိနေရာ၌ အိပ်လျက်၊ သူ၏ မျက်စိ ၃ မှုန်သောကြောင့် မမြင်နိုင်သည်ကာလ၊– ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ရှိရာ ထာဝရဘုရားအိမ်တော်၌ မီးခွက်မသေမီ၊ ရှမွေလသည်လည်း အိပ် ၄ လျက်ရှိသောအခါ၊– ထာဝရဘုရားသည် ရှမွေလကို ခေါ်တော်မူ၍၊ ရှမွေလက အကျွန်ုပ်ရှိပါသည် ၅ ဟု ထူးသဖြင့်၊– ဧလိထံသို့ ပြေး၍၊ ကိုယ်တော် ခေါ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်လာပါသည်ဟု ဆို လျှင်၊ ဧလိက ငါမခေါ်၊ အိပ်တော့ဟု ဆိုသည်အ ၆ တိုင်း၊ ရှမွေလသွား၍ အိပ်ပြန်လေ၏။– တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ ရှမွေလဟု ခေါ်တော်မူလျှင်၊ ရှမွေလသည် ထပြီးလျှင်၊ ဧလိထံသို့ သွား၍၊ ကိုယ် တော်ခေါ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်လာပါသည်ဟု ဆိုသော်၊ ဧလိက ငါမခေါ် ငါ့သား၊ အိပ်တော့ဟု ၇ ဆို၏။– ရှမွေလသည် ထာဝရဘုရားကို မသိသေး။ ၈ ဗျာဒိတ်တော်ကို မခံရသေး။– တတိယအကြိမ် ထာဝရဘုရားက၊ ရှမွေလဟု ခေါ်တော်မူလျှင်၊ ရှမွေလထပြီးလျှင် ဧလိထံသို့သွား၍ ကိုယ်တော် ခေါ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်လာပါသည်ဟုဆို သော်၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူငယ်ကို ခေါ် ၉ တော်မူကြောင်းကို ဧလိသည်ရိပ်မိလျှင်၊– သင် သွား၍ အိပ်ဦးတော့၊ နောက်တဖန်ခေါ်လျှင်၊ အို ထာဝရဘုရား အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ ကိုယ်တော် ကျွန် ကြားပါသည်ဟု လျှောက်ရမည်အကြောင်း ရှမွေလကို မှာထားသည်အတိုင်း၊ ရှမွေလသွား၍ ၁၀ မိမိနေရာ၌ အိပ်လေ၏။– ထာဝရဘုရားသည် လည်း ရှေ့နည်းတူ လာရပ်လျက်၊ ရှမွေလ၊ ရှမွေ လဟု ခေါ်တော်မူလျှင်၊ ရှမွေလက၊ အိုထာဝရဘု ရား အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန်ကြားပါ ၁၁ သည်ဟု လျှောက်လေသော်၊– ထာဝရဘုရားက၊ သိတင်းကြားသောသူတိုင်း နားနှစ်ဘက်ခါးစေ ခြင်းငှါ ငါသည် ဣသရေလအမျိုး၌ တစုံတခုကိုပြု ၁၂ မည်။– ဧလိအိမ်သားတို့တဘက်၌ ငါပြောသမျှအ တိုင်း ထိုနေ့တွင် ငါပြုမည်။ ပြုစရှိပြီးမှ လက်စ ၁၃ သတ်မည်။– ထိုသူ၏သားတို့သည် ကိုယ်ယုတ်မာ သည်တိုင်အောင်၊ ကိုယ်ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ် ကို သူသိသော်လည်း ကျုပ်တည်းစွာမဆုံးမဘဲ နေ သောကြောင့်၊ သူ၏အိမ်သားတို့၌ ငါသည် အစဉ် ၁၄ အမြဲဒဏ်ပေးမည်ဟု ငါပြောပြီ။– ထိုကြောင့် ဧလိ ၏အိမ်သားတို့ အပြစ်သည် ယဇ်နှင့် ပူဇော်သက္ကာ အားဖြင့် မဖြေ၊ အစဉ်အမြဲ တည်ရမည်အကြောင်း သူတို့အား ငါကျိန်ဆိုပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ရှမွေလသည် နံနက်တိုင်အောင် အိပ်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်တံခါးတို့ကို ဖွင့်လေ ၏။ မြင်ရသော ရူပါရုံကို ဧလိအား မကြားမပြော ၁၆ ဝံ့။– ဧလိက၊ ငါ့သားရှမွေလဟု ခေါ်လျှင်၊ ရှမွေလ ၁၇ က အကျွန်ုပ်ရှိပါသည်ဟု ထူးလေ၏။– ဧလိက လည်း၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်း။ ငါ့အား ဝှက်မထားပါနှင့်။ မိန့်တော်မူသမျှ တစုံတခုကို ငါ့ အားဝှက်ထားလျှင်၊ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်းမက ၁၈ သင်၌ပြုတော်မူပါစေသောဟု ဆိုလေသော်၊– ရှ မွေလသည် တစုံတခုကိုမျှ ဝှက်မထား အလုံစုံတို့ ကို ပြန်ကြား၏။ ဧလိကလည်း၊ ထာဝရဘုရားဖြစ် လျှင် အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါစေ ၁၉ သောဟု ဝန်ခံလေ၏။– ရှမွေလသည် အစဉ်အ တိုင်းကြီး၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူ ရှိ တော်မူသဖြင့်၊ သူ၏စကားတခွန်းမျှ ပျက်စေခြင်း ၂၀ ငှါ အခွင့်ပေးတော်မမူ။– သူသည် ထာဝရဘုရား ၏ ပရောဖက်စစ်ဖြစ်ကြောင်းကို ဣသရေလအ မျိုးသား အပေါင်းတို့သည်၊ ဒန်မြို့မှစ၍ ဗေရရှေ ၂၁ ဘမြို့တိုင်အောင် သိကြ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ရှိလောမြို့၌ အထပ်ထပ် ထင်ရှားတော်မူ၍၊ ထာဝ ရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် ရှမွေလ အား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏။ ရှမွေလစကားသည် လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးတရှောက်လုံးကို နှံပြား လေ၏။

၄

၁ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဖိလိတ္တိ လူတို့ကို တိုက်ခြင်းငှါ ချီသွား၍၊ ဗေနေဇာမြို့နား မှာ တပ်ချလျက်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် အာဖက်မြို့ ၂ ၌ တပ်ချလျက်နေကြ၏။– ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣ သရေလအမျိုးကို စစ်ခင်းကျင်း၍ တိုက်ကြသော အခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသည် စစ်ရှုံး၍ ရန်သူလက် ၃ တွင် သုရဲလေးထောင်ခန့်မျှ သေကြ၏။– လူများ တို့သည် တပ်ထဲသို့ရောက်သောအခါ၊ ဣသရေ လအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့က၊ ယနေ့ ထာဝရဘု ရားသည် ငါတို့ကို ဖိလိတ္တိလူတို့ရှေ့မှာ အဘယ်

ကြောင့်ရှုံးစေတော်မူသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏
ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်သည် လာ၍၊ ငါတို့ကို
ရန်သူလက်မှ ကယ်တင်စေခြင်းငှါ၊ ရှိလောမြို့မှ
၄ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုကြသည်အတိုင်း၊– လူ
များတို့သည် ရှိလောမြို့သို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ ခေ
ရုဗိမ်စပ်ကြားမှာနေသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင်ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို
ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာ
တော်နှင့်အတူ ဧလိ၏သား ဟောဖနိနှင့်ဖိနဟတ်
၅ နှစ်ယောက်တို့သည် ပါကြ၏။– ထာဝရဘုရား၏
ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်သည် တပ်ထဲသို့ ရောက်
သောအခါ၊ မြေကြီးအသံ မြည်သည်တိုင်အောင်
တပ်သားအပေါင်းတို့သည် ကြွေးကြော်ကြ၏။–
၆ ကြွေးကြော်သံကို ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ကြားလျှင်၊
ဟေဗြဲတပ်၌ပြုသော ကြွေးကြော်သံကြီးကား အ
ဘယ်သို့နည်းဟု မေးလျက်၊ ထာဝရဘုရား၏
သေတ္တာတော်သည် ထိုတပ်ထဲသို့ရောက်ကြောင်း
၇ ကို သိကြ၏။– ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ကြောက်၍၊ ဘု
ရားသခင်သည် ဟေဗြဲတပ်ထဲသို့ ရောက်လေပြီ
တကား။ ငါတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ တခါမျှ
၈ ဤသို့ မဖြစ်ဖူး။– ငါတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။
တန်ခိုးကြီးသော ဤဘုရားသခင်၏လက်မှ ငါတို့
ကို အဘယ်သူ ကယ်တင်လိမ့်မည်နည်း။ တော၌
အဲဂုတ္တုလူတို့ကို ဘေးအပေါင်းနှင့် ဒဏ်ခတ်သော
ဘုရားကား၊ အခြားမဟုတ် ဤဘုရားပေတည်း။–
၉ အို ဖိလိတ္တိလူတို့၊ ဣသရေလလူတို့သည် သင်တို့
ထံ၌ ကျွန်ခံရသကဲ့သို့၊ သူတို့ထံ၌ ငါတို့သည် ကျွန်
မခံရမည်အကြောင်း၊ အားယူ၍ ယောကျ်ားပြုကြ
လော့။ ယောကျ်ားပြု၍ တိုက်ကြလော့ဟု ပြော
၁၀ ဆိုကြ၏။– ဖိလိတ္တိလူတို့သည် စစ်တိုက်သဖြင့်၊
ဣသရေလအမျိုးချုပ်ပြန်၍၊ လူတိုင်း မိမိနေရာသို့
ပြေးလေ၏။ ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းဖြစ်၍၊ ဣ
သရေလ ခြေသည်သူရဲ သုံးသောင်းတို့သည် သေ
၁၁ ကြ၏။– ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်သည် ရန်
သူလက်သို့ရောက်၍၊ ဧလိ၏သား ဟောဖနိနှင့်ဖိ
နဟတ် နှစ်ယောက်တို့သည် အသက်ဆုံးလေ၏။
၁၂ ဗယ်ာမိန် အမျိုးသားတယောက်သည်၊ စစ်
တိုက်ရာထဲက ပြေးလာ၍၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်
လျက်၊ မိမိခေါင်းပေါ်မှာ မြေမှုန့်ကိုတင်လျက်၊ ထို
နေ့ခြင်းတွင် ရှိလောမြို့သို့ ရောက်လေ၏။–
၁၃ ရောက်သောအခါ၊ ဧလိသည် လမ်းနားခ်၌ ခုံပေါ်မှာ
ထိုင်၍၊ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်အတွက်
စိတ်နှလုံးတုန်လှုပ်လျက် စောင့်နေ၏။ ပြေးသော
သူသည် မြို့ထဲသို့ရောက်၍ သိတင်းပြောသဖြင့်၊
၁၄ တမြို့လုံး အော်ဟစ်ကြ၏။– အော်ဟစ်သံကို ဧ
လိကြားသော်၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သော အ
သံကား၊ အဘယ်သို့နည်းဟုမေးလျှင်၊ ထိုသူသည်
အလျင်အမြန်လာ၍ ဧလိအားလျှောက်လေ၏။–
၁၅ ထိုအခါ ဧလိသည် အသက် ကိုးဆယ်ရှစ်နှစ်ရှိ၍
မျက်စိမမြင်နိုင်အောင် မျက်ကြောသေနှင့်ပြီ။–
၁၆ ပြေးသောသူက၊ အကျွန်ုပ်သည် စစ်တိုက်ရာမှ
ရောက်လာသောသူ ဖြစ်ပါ၏။ စစ်တိုက်ရာထဲက
ယနေ့ အကျွန်ုပ်ပြေး၍ လာပါ၏ဟု လျှောက်
လျှင်၊ ဧလိက၊ ငါ့သား၊ အမှုကားအဘယ်သို့နည်း
၁၇ ဟုမေးလေသော်၊– တမန်က၊ ဣသရေလအမျိုး
သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ရှေ့မှာပြေး၍ ကြီးစွာသော
လုပ်ကြံခြင်းကို ခံရကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်၏သား၊
ဟောဖနိနှင့် ဖိနဟတ်နှစ်ယောက်တို့သည် သေပါ
ပြီ။ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်သည်လည်း ရန်
သူလက်သို့ ရောက်ပါပြီဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။–
၁၈ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော် သိတင်းကိုကြား
သောအခါ၊ ဧလိသည် တံခါးနားမှာထိုင်သော ခုံ
ပေါက နောက်သို့လန်ကျသဖြင့်၊ လည်ပင်းကျိုး၍
သေလေ၏။ အသက်ကြီး၍ ကိုယ်လေးသောသူ
ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ဣသရေလအမျိုးကို အနှစ်
၁၉ လေးဆယ် အုပ်စိုးသတည်း။– သူ၏ချွေးမ ဖိန
ဟတ်၏မယားသည် ပဋိသန္ဓေအရင့်အမာရှိ၍ အ
ချိန်နီးလျက်၊ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်သည်
ရန်သူလက်သို့ရောက်ကြောင်း၊ ယောက္ခမနှင့်
လင် သေကြောင်းကိုကြားသောအခါ၊ ကျောကုန်း
၍ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို ချက်ခြင်းခံရ၏။–
၂၀ သေလုသောအခါ အနားမှာရှိသော မိန်းမတို့က၊ မ
စိုးရိမ်နှင့်။ သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်ပြီဟု ဆို
၂၁ သော်လည်း ပြန်မပြော၊ အမှုမထားဘဲနေ၏။– တ
ဖန် ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်သည် ရန်သူ
လက်သို့ ရောက်သောကြောင့်၎င်း၊ မိမိယောက္ခမ
နှင့် လင်အမှုကြောင့်၎င်း၊ ဣသရေလဘုန်းအသ
ရေပျောက်ခဲ့ပြီဟုဆိုလျက်၊ ထိုသူငယ်ကို ဣခဗဒဒ်
၂၂ အမည်ဖြင့်မည်၍၎င်– ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသ
ခင့်သေတ္တာတော်သည် ရန်သူလက်သို့ ရောက်
သောကြောင့်၊ ဣသရေလ ဘုန်းအသရေ ပျောက်
ခဲ့ပြီဟု ဆိုလေ၏။

၅

၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဘုရားသခင်၏သေတ္တာ
တော်ကိုယူ၍ ဧဗနေဇာမြို့မှ အာဇုတ်မြို့သို့
၂ ဆောင်သွားကြ၏။– ဘုရားသခင်၏သေတ္တာ

To Contents

တော်ကို ဒါဂုန်ကျောင်းထဲသို့သွင်း၍ ဒါဂုန်အနား
မှာ ထားကြ၏။– အာဇုတ်မြို့သားတို့သည် နံနက်
စောစောထကြသောအခါ၊ ဒါဂုန်သည် ထာဝရဘု
ရား၏ သေတ္တာတော်ရှေ့၌ မြေပေါ်မှာလဲ၍ ပြပ်
ဝပ်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့သဖြင့်၊ သူ့ကိုယူ၍ သူ၏
နေရာ၌ တင်ထားပြန်ကြ၏။– တဖန် နံကဖြန်နံ
နက်စောစောထကြသောအခါ၊ ဒါဂုန်သည် ထာဝ
ရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ရှေ့၌ မြေပေါ်မှာလဲ၍
ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ခေါင်းနှင့် လက်ဝါးနှစ်ဘက်ပြတ်၍
တံခါးခုံပေါ်မှာတင်လျက်၊ ဒါဂုန်၌ ကိုယ်တိတိရှိ
သည်ကို တွေ့ကြ၏။– ထိုကြောင့် ဒါဂုန်၏ယဇ်ပု
ရောဟိတ်များ၊ ဒါဂုန်ကျောင်းသို့ ဝင်သောသူများ
တို့သည်၊ အာဇုတ်မြို့၌ရှိသော ဒါဂုန်ကျောင်းတံ
ခါးခုံကို ယနေ့တိုင်အောင် ကျော်နင်းလေ့မရှိကြ။

အာဇုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၌နေသောသူတို့အ
ပေါ်မှာ၊ ထာဝရဘုရားသည် လေးသောလက်
တော်နှင့် ဖျက်တော်မူ၏။ မြင်းသရိုက်အနာနှင့်
လည်း ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။– အာဇုတ်မြို့သားတို့
သည် ထိုအမှုကိုမြင်လျှင်၊ ကျသရေလအမျိုး၏ဘု
ရားသခင်သည် ငါတို့နှင့် ငါတို့ဘုရားဒါဂုန်အပေါ်
မှာ လေးသောလက်တော်ကို တင်တော်မူသည်
ဖြစ်၍၊ ထိုဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို ငါတို့
တွင်မရှိစေရဟုဆိုလျက်၊– လူကိုစေလွှတ်၍ ဖိ
လိတ္တိမင်းအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ကျသ
ရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင့် သေတ္တာတော်ကို အ
ဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးကြ၏။ မင်းများ
ကလည်း၊ ကျသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင့်
သေတ္တာတော်ကို ဂါသမြို့သို့ ဆောင်သွားစေဟု
စီရင်သည်အတိုင်း ဆောင်သွားကြ၏။– ထိုမြို့သို့
ဆောင်သွားသောနောက်၊ ထာဝရဘုရား၏လက်
တော်သည် ထိုမြို့၌ ကြီးစွာသောဖျက်ဆီးခြင်းကို
ပြု၍၊ မြို့သူမြို့သား အကြီးအငယ်တို့ကို ဒဏ်ခတ်
တော်မူသဖြင့်၊ ကိုယ်အတွင်း၌ မြင်းသရိုက်အနာ
ကို ခံရကြ၏။– တဖန် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာ
တော်ကို ဧကြုန်မြို့သို့ ပို့လိုက်သဖြင့်၊ ထိုမြို့သို့
ရောက်သောအခါ၊ မြို့သူမြို့သားတို့က၊ ငါတို့နှင့်
ငါတို့လူများကိုသတ်စေခြင်းငှါ၊ ကျသရေလအမျိုး
၏ဘုရားသခင့်သေတ္တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့ပါသည်
တကား ဟစ်ကြော်လျက်၊– လူကိုစေလွှတ်၍
ဖိလိတ္တိမင်းအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ကျသ
ရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင့် သေတ္တာတော်သည်
ငါတို့နှင့် ငါတို့လူများကို မသတ်စေခြင်းငှါ လွှတ်
လိုက်ကြကုန်အံ့၊ မိမိနေရင်းအရပ်သို့ သွားပါလေ
စေဟု ဆိုကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်
သည် အလွန်လေးသောလက်တော်ကို တင်တော်
မူသဖြင့်၊ တမြို့လုံးသေစေတတ်သော အနာရော
ဂါ နှိပ်ပြားလေ၏။– သေဘေးနှင့်လွတ်သော်လည်း
မြင်းသရိုက်နာဖြင့် ဒဏ်ခတ်ခြင်းကိုခံရ၍၊ ထိုမြို့
အော်ဟစ်သောအသံသည် မိုးယံကောင်းကင်သို့
တက်လေ၏။

၆

ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်သည် ဖိလိတ္တိ
ပြည်၌ ခုနစ်လနေပြီးမှ၊– ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ယဇ်
ပုရောဟိတ်များ၊ ပရောဖက်လုပ်သူများတို့ကို
ခေါ်၍ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ကို အဘယ်
သို့ ပြုရပါမည်နည်း။ သူနေရင်းအရပ်သို့ အဘယ်
သို့သော ပူဇော်သက္ကာနှင့် လွှတ်လိုက်ရပါမည်
နည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။– သူတို့ကလည်း၊ ကျသ
ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင့် သေတ္တာတော်ကို
လွှတ်လိုက်လျှင် ကိုယ်ချည်း မလွှတ်လိုက်ကြ
နှင့်။ ဒုစရိုက်ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ဆက်ပေး
လိုက်ရမည်။ သို့ပြုလျှင် ရောဂါငြိမ်းလိမ့်မည်။ အ
ဘယ်ကြောင့် လက်တော်မရွေ့သေးသည်ကို သိ
ကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။– အဘယ်အရာကို ဒုစ
ရိုက်ဖြေရာပူဇော်သက္ကာဘို့ ပြန်ပေးလိုက်ရပါမည်
နည်းဟု မေးလျှင်၊ ဖိလိတ္တိမင်း အရေအတွက်အ
တိုင်း ရွှေမြင်းသရိုက်ပုံငါးခုနှင့် ရွှေကြွက်ငါး
ကောင်ကို ပေးလိုက်ရမည်။ သင်တို့နှင့် သင်တို့
မင်းများ၌ ရောဂါတပါးတည်း စွဲလျက်ရှိ၏။– ထို
ကြောင့် မြင်းသရိုက်ပုံ၊ မြေကိုဖျက်တတ်သော
ကြွက်ပုံတို့ကို လုပ်၍ ကျသရေလအမျိုး၏ ဘုရား
သခင်ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြမည်။ လက်တော်
သည် သင်တို့နှင့် သင်တို့ဘုရားအပေါ်၊ သင်တို့
မြေအပေါ်မှာ ပေါ့ကောင်းပေါ့လိမ့်မည်။– သို့ဖြစ်
၍ ဖာရောဘုရင်နှင့် အဲဂုတ္တုလူတို့သည် ခိုင်မာ
သော စိတ်နလုံးရှိသကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် ခိုင်
မာသော စိတ်နလုံးရှိကြသနည်း။ သူတို့တွင် အ
ထူးသဖြင့် ပြုတော်မူသောအခါ၊ သူတို့သည်
လွှတ်လိုက်၍ ကျသရေလလူတို့သည် သွားကြ
၏။– ယခုမှာ လှည်းသစ်ကိုလုပ်ပြီးမှ ထမ်းဘိုးမ
တင်၊ သားငယ်ရှိသော နွားမနှစ်ကောင်ကို လှည်း
၌ကပ်၍၊ နွားသငယ်တို့ကို သူ့နေရာသို့ ပို့ကြ
လော့။– ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကို လှည်း
ပေါ်မှာတင်၍ ပြန်ပေးလိုက်သော ဒုစရိုက်ဖြေရာ
ပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော ရွှေတန်ဆာတို့ကို
သေတ္တာတော်နားမှာ အခြားသောသေတ္တာ၌ ထား

၉ ပြီးလျှင် လွှတ်လိုက်၍ သွားပါလေစေ။– သေတ္တာတော်သည် မိမိပြည်သို့သွားသောလမ်း ဗက်ရှေမက်မြို့သို့လိုက်လျှင်၊ ထိုဘုရားသခင်သည် ဤဘေးကြီးကို ငါတို့၌ ဖြစ်စေပြီ။ သို့မဟုတ် ဒဏ်ခတ်တော်မူသောကြောင့် ငါတို့မခံ၊ အလိုလို ခံရ
၁၀ သည်ကို သိရကြမည်ဟု စီရင်သည်အတိုင်း၊– လူများတို့သည် ပြုသဖြင့်၊ သားငယ်ရှိသော နွားမနှစ်ကောင်ကို လှည်း၌ချိတ်၍၊ နွားသငယ်တို့ကို သူ့နေ
၁၁ ရာ၌ ချုပ်ထားကြ၏။– ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်နှင့်တကွ ရွှေကြွက်များ၊ မြင်းသရဲက်ပုံများပါသော သေတ္တာတော်ကို လှည်းပေါ်မှာ တင်ကြ
၁၂ ၏။– နွားမတို့သည် ဗက်ရှေမက်လမ်းသို့ တည့်တည့် လိုက်၍ မြည်တွန်လျက် သွားကြ၏။ လက်ျာဘက် လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲ လမ်းမသို့သာ လိုက်ကြ၏။ ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် ဗက်ရှေမက်မြို့
၁၃ နယ်တိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။– ဗက်ရှေမက်မြို့သားတို့သည် ချိုင့်ခွဲ၌ ဂျုံ စပါးကိုရိတ်လျက် မြော်ကြည့်၍ သေတ္တာတော်ကိုမြင်သောအခါ ဝမ်း
၁၄ မြောက်ကြ၏။– လှည်းသည် ဗက်ရှေမက်မြို့သားယောရှု၏လယ်ကွက်ထဲသို့ ဝင်၍ ကျောက်ကြီးအနားမှာ ရပ်နေ၏။ ထိုသူတို့သည် လှည်းကိုချိုးခွဲပြီးလျှင် နွားမတို့ကို ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာ
ယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ကြ၏။

၁၅ ထိုအခါ လေဝိသားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်နှင့် ရွှေတန်ဆာပါသော သေတ္တာကိုချ၍ ကျောက်ကြီးပေါ်မှာ တင်ထားပြီးလျှင်၊ ဗက်ရှေမက်မြို့သားတို့သည် ထိုနေ့ခြင်းတွင် မီးရှို့
၁၆ ရာယဇ်မှစ၍ ယဇ်မျိုးကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ကြ၏။– ထိုအမှုကို ဖိလိတ္တိမင်းငါးယောက်တို့သည် မြင်ပြီးမှ၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ကြေးနီမြို့သို့
၁၇ ပြန်သွားကြ၏။– ထာဝရဘုရားအား ပြန်ပေးသော ဒုစရိုက်ဖြေရာပူဇော်သက္ကာတည်းဟူသော ရွှေမြင်းသရဲက်ပုံတို့ကား၊ အာဇုတ်မြို့ဘို့တခု၊ ဂါဇမြို့
ဘို့တခု၊ အာရှကေလုန်မြို့ဘို့တခု၊ ဂါဒမြို့ဘို့တ
၁၈ ခု၊ ကြေးနီမြို့ဘို့တခု ဖြစ်သတည်း။– ရွှေကြွက်တို့ကား၊ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကို တင်ထားသော ကျောက်ကြီးတိုင်အောင် ခိုင်ခံ့သောမြို့ဖြစ်စေ၊ တောရွာဖြစ်စေ၊ ဖိလိတ္တိမင်းငါးပါးဆိုင်သမျှသော မြို့ရွာအရေအတွက်အတိုင်း ဖြစ်သတည်း။ ထိုကျောက်ကား ယနေ့တိုင်အောင် ဗက်ရှေမက်မြို့သား ယောရှု၏လယ်ကွက်၌ရှိ၏။

၁၉ ဗက်ရှေမက်မြို့သားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ထဲသို့ ကြည့်ရှုမိသောကြောင့်၊ လူခု နစ်ဆယ်နှင့် လူငါးသောင်းတို့သည် ဒဏ်ခတ်တော်မူခြင်းကို ခံရကြ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် ဒဏ်ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ လူများတို့သည် ငိုကြွေး
၂၀ မြည်တမ်းကြ၏။– ဗက်ရှေမက်မြို့သားတို့က၊ သန့်ရှင်းတော်မူသော ဤဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အဘယ်သူ ရပ်နေနိုင်သနည်း။ ငါတို့အရပ်က၊ အဘယ်သူရှိရာသို့ ကြွသွားတော်မူ
၂၁ မည်နည်းဟု ဆိုသဖြင့်၊– ကိရယတ်ယာရိမ် မြို့သားတို့ထံသို့ လူကိုစေလွှတ်၍ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကို တဖန်ပို့ကြပြီ။ သင်တို့လာ၍ ဆောင်သွားကြပါတော့ဟု မှာလိုက်ကြ၏။

၇

၁ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့သားတို့သည် လာ၍ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကို ဆောင်သွားသဖြင့်၊ တောင်ပေါ်မှာရှိသော အဗိနဒပ်အိမ်၌ထား၍ သေတ္တာတော်ကို စောင့်စေခြင်းငှါ၊ သူ၏သားဧ
၂ လာဇာကို သန့်ရှင်းစေကြ၏။– သေတ္တာတော်သည် အနှစ်နှစ်ဆယ်ပတ်လုံး ကြာမြင့်စွာ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့၌ရှိစဉ်အခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုအောက်
မေ့၍ မြည်တမ်းကြ၏။

၃ တဖန် ရှမွေလက၊ သင်တို့သည် အခြားတပါးသော ဘုရားတည်းဟူသော ဗာလဘုရား၊ အာရှတရက်ဘုရားတို့ကို ပယ်၍ ထာဝရဘုရားအတို့ သင်တို့စိတ်နှလုံးကို ပြင်ဆင်လျက်၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ စိတ်နှလုံး အကြွင်းမဲ့ပြန်လာသဖြင့်၊ ထိုဘုရားကိုသာဝတ်ပြုကြလျှင်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှ ကယ်တင်တော်မူမည်ဟု ဣသရေလ
အမျိုးသားအပေါင်းတို့အားဆုံးမသည်အတိုင်း၊–
၄ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဗာလဘုရား၊ အာရှတရက်ဘုရားတို့ကိုပယ်၍ ထာဝရဘုရားကိုသာ
၅ ဝတ်ပြုကြ၏။– ရှမွေလကလည်း ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို မိဇပါမြို့၌ စုဝေးစေကြလော့။ သင်တို့အဘို့ ထာဝရဘုရားကို ငါဆု
၆ တောင်းမည်ဟု မှာခဲ့သည်အတိုင်း၊– သူတို့သည် မိဇပါမြို့၌ စည်းဝေးသဖြင့်၊ ရေကိုခပ်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သွန်းလောင်းခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်း အကျင့်တို့ကိုကျင့်လျက်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားပါပြီဟု ဝန်ခံကြ၏။ ရှမွေလသည် မိဇပါမြို့၌ ဣသရေလအမျိုးသားတရားမှုတို့ကို စစ်ကြောစီရင်လေ၏။

၇ ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည် မိဖေါ်မြို့၌
စည်းဝေးကြောင်းကို ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ကြား
လျှင်၊ ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် ကျသရေလအမျိုးရှိရာ
သို့ စစ်ချီကြ၏။ ထိုသိတင်းကို ကျသရေလလူတို့
သည် ကြားလျှင်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ကြောက်၍၊-
၈ ရှမွေလအား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှ
ကယ်တင်တော်မူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်တို့အ
ဘို့ အစဉ်မပြတ်ဆုတောင်းပါလေ့ဟု ဆိုကြ၏။-
၉ ရှမွေလသည်လည်း နို့စို့သိုးသငယ်ကိုယူ၍ ထာဝ
ရဘုရားအား တကောင်လုံး မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်
လျက်၊ ကျသရေလအမျိုးအဘို့ ဆုတောင်း၍ ထာ
၁၀ ဝရဘုရားနားထောင်တော်မူ၏။- ရှမွေလသည်
မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်စဉ်အခါ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်
ကျသရေလအမျိုးကိုတိုက်ခြင်းငှါ ချဉ်းလာကြ၏။
ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ထိုနေ့၌ ဖိလိတ္တိလူတို့
အပေါ်မှာ ပြင်းစွာမိုးပစ်းချုန်းစေ၍၊ သူတို့တပ်ကို
ဖျက်တော်မူသဖြင့်၊ ကျသရေလအမျိုးရှေ့မှာ ရှုံး
၁၁ ကြ၏။- ကျသရေလလူတို့သည် မိဇေါမြို့မှထွက်
၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလုပ်ကြဲလျက်၊ ဗက်ကာမြို့
၁၂ တိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။- ထိုအခါ ရှမွေလသည်
ကျောက်ကိုယူ၍ မိဇေါမြို့နှင့် ရှင်မြို့စပ်ကြားမှာ
ထူထောင်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို
ယခုတိုင်အောင် မစတော်မူပြီဟုဆိုလျက်၊ ထို
ကျောက်ကို ဧဗနေဇာအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။-
၁၃ ထိုသို့ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ရှုံးသဖြင့်၊ နောက်တဖန်
ကျသရေလအမျိုးနေရာအရပ်သို့ မလာကြ။ ရှမွေ
လလက်ထက် ကာလပတ်လုံး ထာဝရဘုရား၏
လက်တော်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ဆီးတားတော်
၁၄ မူ၏။- ဖိလိတ္တိလူတို့သည် သိမ်းယူသော ကျသ
ရေလမြို့ရွာတို့ကို ဧကြေးနိမြို့မှစ၍ ဂါသမြို့တိုင်
အောင် ပြန်ပေးရကြ၏။ မြို့နယ်တို့ကိုလည်း ကျ
သရေလလူတို့သည် ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှ နှုတ်ယူ
ကြ၏။ ကျသရေလလူနှင့် အာမောရိလူတို့သည်
၁၅ လည်း စစ်မရှိ အသင့်အတင့်နေကြ၏။- ရှမွေလ
သည် တသက်လုံး ကျသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုး
၁၆ လေ၏။- ဗေသလမြို့၊ ဂိလဂါလမြို့၊ မိဇေါမြို့တို့
ကို နှစ်တိုင်းလှည့်ပတ်၍ အရပ်ရပ်တွင် ကျသရေ
လအမျိုးခဲ့စီရင်ရန် အမှုတို့ကို စစ်ကြောစီရင်လေ့
၁၇ ရှိ၏။- ပြန်လာသောအခါ မိမိအိမ်ရှိသော ရာမမြို့
သို့ ပြန်လာ၍ ထိုမြို့မှာလည်း ကျသရေလအမျိုးခဲ့
စီရင်ရန် အမှုတို့ကို စစ်ကြောစီရင်လျက်၊ ထာဝရ
ဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်လျက်နေလေ၏။

၈

၁ ရှမွေလသည် အသက်ကြီးသောအခါ၊ မိမိသား
တို့ကို ကျသရေလအမျိုးခဲ့ အုပ်စိုးရသောအခွင့်နှင့်
၂ ခန့်ထား၏။- သားဦးအမည်ကား ယောလ၊ ဒုတိ
ယသားအမည်ကား အဘိရတည်း။ ထိုသူတို့သည်
၃ ဗေရရှေဗမြို့၌ တရားသူကြီးလုပ်ကြ၏။- သို့ရာ
တွင် အဘလမ်းသို့မလိုက်။ ငွေကိုတပ်မက်သော
စိတ်နှင့် လွဲသွား၍ တံစိုးစားလျက် တရားကိုဖျက်
၄ ကြ၏။- ထိုအခါ ကျသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ
အပေါင်းတို့သည် စည်းဝေး၍၊ ရှမွေလရှိရာအရပ်
၅ ရာမမြို့သို့လာ၍ပြီးလျှင်၊- ကိုယ်တော်သည် အ
သက်ကြီးပါ၏။ ကိုယ်တော်၏သားတို့သည် ကိုယ်
တော်လမ်းသို့ မလိုက်ကြပါ။ လူမျိုးအပေါင်းတို့၏
ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးရ
သောရှင်ဘုရင်ကို ချီးမြှောက်ပါလေ့ဟု လျှောက်
၆ ကြ၏။- ထိုသို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးရသော ရှင်
ဘုရင်ကို ပေးပါလေ့ဟု လျှောက်သောအမှုကို ရှ
မွေလသည် မနှစ်သက်သောကြောင့် ထာဝရဘု
၇ ရားအားဆုတောင်းလေ၏။- ထာဝရဘုရားက
လည်း၊ သင့်အား လူများတို့ပြောဆိုသမျှသော စ
ကားကို နားထောင်လော့။ သူတို့သည် သင့်ကို
သာမဟယ်၊ ငါသည် သူတို့ကိုမအုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ငါ့
၈ ကိုလည်းပယ်ကြပြီ။- သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါ
ဆောင်ခဲ့သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် ငါ့ကို
စွန့်၍ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုသ
ဖြင့် ကျင့်မိသမျှသော အကျင့်အတိုင်း သင်၌
၉ လည်းပြုကြ၏။- ယခုမှာ သူတို့စကားကို နား
ထောင်လော့။ သို့ရာတွင် သတိပေး၍ သူတို့ကို
အုပ်စိုးသော ရှင်ဘုရင်၏ထုံးစံကို ပြလော့ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၁၀ ရှမွေလသည်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်ကို တောင်း
သောသူတို့အား ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိသမျှ
၁၁ ကို ပြန်ပြော၍၊- သင်တို့ကို အုပ်စိုးသော ရှင်ဘု
ရင်၏ထုံးစံဟူမူကား၊ သင်တို့သားများကိုယူ၍ မိ
မိရထားထိန်း၊ မြင်းထိန်းအရာ၌ ခန့်ထား၍၊ အချို့
တို့သည်လည်း သူ၏ရထားရှေ့မှာ ပြေးရကြ
၁၂ မည်။- လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ငါးဆယ်
အုပ်၊ တဆယ်အုပ်အရာ၌ ခန့်ထား၍၊ လယ်လုပ်
ခြင်း၊ စပါးရိတ်ခြင်း၊ စစ်တိုက်တန်ဆာ၊ ရထား
တန်ဆာကိုလုပ်ခြင်းအမှုများကို ဝေဖန်လိမ့်
၁၃ မည်။- သင်တို့သမီးများကိုလည်း ယူ၍၊ ခဲဘွယ်
စားဘွယ်တို့ကို ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါငင်း၊ စားတော်
ကဲ၊ မုန့်သည် ဖြစ်စေခြင်းငှါငင်း ခန့်ထားလိမ့်

To Contents

၁၄ မည်။– သင်တို့လယ်ကွက်၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်
ဥယျာဉ် အကောင်းဆုံးတို့ကိုယူ၍ မိမိကျွန်တို့
၁၅ အား ပေးလိမ့်မည်။– သင်တို့မျိုးစေ့ စပျစ်သီး
ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုယူ၍ သူ၏အရာရှိ အမှုထမ်းတို့
၁၆ အား ပေးလိမ့်မည်။– သင်တို့ကျွန်၊ ကျွန်မ၊ အ
ကောင်းဆုံးသော လုလင်၊ မြည်းများကိုယူ၍ သူ
၁၇ ၏အမှုကို လုပ်ကိုင်စေလိမ့်မည်။– သင်တို့သိုးစု
ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုလည်းယူ၍ သင်တို့သည် သူ၏
၁၈ ကျွန်ခံရကြမည်။– သင်တို့ရွေးယူသော ရှင်ဘုရင်
ကြောင့်၊ ထိုနေ့၌ သင်တို့ အော်ဟစ်သော်လည်း၊
ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်တော်မမူဟု သတိ
၁၉ ပေးလေ၏။– သို့သော်လည်း လူများတို့က၊ မ
ဟုတ်ပါ။ အုပ်စိုးသော ရှင်ဘုရင်ကို လိုချင်ပါ၏။–
၂၀ အကျွန်ုပ်တို့သည် တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်
တူမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးသော
ရှင်ဘုရင်ရှိရမည်။ အကျွန်ုပ်တို့ရှေ့မှာထွက်ကြ၍
စစ်တိုက်ရမည်ဟု ရှမွေလ၏စကားကို နားမ
၂၁ ထောင်ဘဲ ဆိုကြ၏။– ထိုသူတို့၏ စကားများကို
ရှမွေလသည်ကြားလျှင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
၂၂ လျှောက်လေ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သူတို့
စကားကိုနားထောင်၍ သူတို့အဘို့ ရှင်ဘုရင်ကို
ချီးမြှောက်လော့ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ ရှမွေလ
က၊ သင်တို့အသီးအသီး နေရာဖြို့ရွာသို့ ပြန်သွား
ကြလော့ဟု ဣသရေလလူတို့အား ပြောဆိုလေ
၏။

၉

၁ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသား အာဖိ၊ ဗေခေရတ်၊ ဧရေ
ရော်၊ အဗျေလမ္မ ဆင်းသက်၍ ကိရှအမည်ရှိသော
ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားတယောက် ရှိ၏။ သူသည်အ
၂ လွန် ခွန်အားကြီးသောသူ ဖြစ်၏။– ထိုသူ၌ ရှော
လုအမည်ရှိသောသားတယောက်ရှိ၏။ ထိုသား
သည် အဆင်းလှ၍ ထူးဆန်းသော သူဖြစ်၏။ ဣ
သရေလအမျိုးသားတို့တွင် ထိုသူထက်သာ၍ အ
ဆင်းလှသောသူ တယောက်မျှမရှိ။ သူသည် အ
ခြားသောသူထက် ပခုံးအထက်မှာ အရပ်သာ၍
၃ မြင့်၏။– ရှာလုအဘ ကိရှ၏မြည်းတို့သည်
ပျောက်သောကြောင့်၊ ကိရှက၊ သင်သည် ငယ်
သားတယောက်ကိုခေါ်၍ မြည်းတို့ကို ရှာအံ့သော
ငှါ ထသွားလော့ဟု မိမိသားရှာလုအား ဆိုသည်
၄ အတိုင်း။– သူတို့သည် ဧဖရိမ်တောင်အရပ်နှင့် ရှ
လိရှအရပ်တရှောက်လုံး၌ ရှာ၍မတွေ့လျှင်၊ တ
ဖန် ရှာလိမ်အရပ်မှသည် ဗင်္ယာမိန်အရပ်များ တ
၅ ရှောက်လုံး၌ ရှာ၍မတွေ့။– ဇုဖအရပ်သို့ ရောက်
သောအခါ၊ ရှာလုက၊ ပြန်ကြစို့။ သို့မဟုတ် အဘ
သည် မြည်းတို့ကြောင့် မစိုးရိမ်၊ ငါတို့ကြောင့် စိုး
၆ ရိမ်လိမ့်မည်ဟု ငယ်သားကိုပြောဆိုလျှင်၊– ငယ်
သားက၊ ဤမြို့၌ အသရေထင်ရှားသော ဘုရားသ
ခင်၏ လူတယောက်ရှိ၏။ သူပြောသမျှသော စ
ကားသည် ဇကန်အမှန် ပြည့်စုံတတ်၏။ သူ့ထံသို့
သွားကြစို့။ ငါတို့ သွားရသောလမ်းကို သူပြ
၇ ကောင်းပြလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။– ရှောလုကလည်း၊
သွားလျှင် အဘယ်အရာကို လျှုရမည်နည်း။ ငါတို့
၌ပါသော မုန့်ကုန်ပြီ။ ဘုရားသခင်၏လူကို လျှုစ
ရာအလျှု တစုံတခုမျှ မရှိ။ ငါတို့၌ တစုံတခုရှိသေး
၈ သလော်ဟု ငယ်သားအားမေးသော်၊– ငယ်သား
က၊ ကျွန်တော်လက်၌ ငွေတမတ်ရှိပါ၏။ ငါတို့ကို
လမ်းပြသည်အတွက် ဘုရားသခင်၏လူအားပေး
၉ ပါမည်ဟု ရှောလုအားပြန်ပြော၏။– ရှေးကာလ၌
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်ကို
မေးမြန်းခြင်းငှါသွားမည်ဟု အကြံရှိလျှင်၊ မြင်
သောသူထံသို့ သွားကြစို့ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။ ပ
ရောဖက်ဟူ၍ ယခု ခေါ်ဝေါ်သောသူကို ရှေးကာ
လ၌ မြင်သောသူဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြသတည်း။–
၁၀ ရှောလုကလည်း၊ ကောင်းပြီသွားကြစို့ဟု ငယ်
သားအားဆိုလျက်၊ ဘုရားသခင်၏လူရှိရာဖြို့သို့
၁၁ သွားကြ၏။– မြို့ပြင်ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သောအ
ခါ၊ ရေခပ်လာသော မိန်းမပျိုတို့ကိုတွေ့၍၊ ဤအ
၁၂ ရပ်၌ မြင်သောသူရှိသလောဟု မေးသော်၊– ရှိပါ
၏။ သင်တို့ရှေ့မှာ ရှိပါ၏။ အလျင်အမြန်သွား
တော့။ မြင်သောသူသည် ဤမြို့သို့ ယနေ့လာပြီ။
လူများတို့သည် မြင့်သောအရပ်၌ ယနေ့ယဇ်ပွဲကို
၁၃ ဆောင်ကြ၏။– ဆရာသည် မြင့်သောအရပ်၌ ယဇ်
သားကိုစားခဲ့သောငှါ မတက်မီ သင်တို့သည် မြို့
ထဲသို့ဝင်လျှင် ချက်ခြင်းတွေ့လိမ့်မည်။ သူမ
ရောက်မီ လူများတို့သည် မစားတတ်ကြ။ သူ
သည် ယဇ်ပွဲ၌ ဘုရားဝတ်ကို ပြုတတ်၏။ ဝတ်ပြု
ပြီးမှ ခေါ်ဘိတ်သော သူတို့သည် စားတတ်ကြ၏။
ယခုမှာ သွားလျှင် တွေ့ကြလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော
၁၄ သည်နှင့်အညီ၊– သူတို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်၍ ရှမွေ
လသည် မြင့်သောအရပ်သို့ တက်သွားလျက် သူ
၁၅ တို့ကို ဆီးခ၍ကြိုလေ၏။– ရှောလုမရောက်မီ မနေ့
၁၆ ၌ ထာဝရဘုရားက၊ နက်ဖြန်နေ့၊– ဤအချိန်၌
ဗင်္ယာမိန်ပြည်မှ လူတယောက်ကို သင်ရှိရာသို့ ငါ
စေလွှတ်မည်။ သင်သည် ထိုသူကို ငါ၏လူ ဣသ
ရေလအမျိုး၏မင်းအရာ၌ ခန့်ထား၍ ဆီလောင်း
ခြင်းဘိသိက်ကိုပေးရမည်။ သူသည် ငါ၏လူတို့

ကို ဖိလိတ္တိလူတို့လက်မှ ကယ်တင်ရလိမ့်မည်။ ငါသည် သူတို့အော်ဟစ်သံကိုကြား၍၊ သူတို့ကိုကြည့်ရှုသည်ဟု ရှမွေလနားအပါး၌ မိန့်တော်မူ
၁၇ နှင့်ပြီ။– ရှမွေလသည် ရှောလုကို မြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားက၊ ငါပြောသောသူကို ကြည့်လော့၊ ဤသူသည် ငါ၏လူတို့ကို အုပ်ချုပ်ရလိမ့်မည်ဟု
၁၈ မိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါ ရှောလုသည် ရှမွေလရှိရာ တံခါးဝသို့ ချဉ်းကပ်လျှင်၊ မြင်သောသူ၏အိမ်
၁၉ ကို ပြပါလော့ဟု တောင်းပန်သော်၊– ရှမွေလက၊ ငါသည် မြင်သောသူဖြစ်၏။ ငါ့ရှေ့မှာ မြင့်သောအရပ်သို့ တက်သွားလော့။ ယနေ့ ငါနှင့်အတူ စားရမည်။ နက်ဖြန်နေ့ ငါလွှတ်လိုက်မည်။ သင့်စိတ်နှ
၂၀ လုံးထဲမှာ ရှိသမျှကိုလည်း ငါဘော်ပြမည်။– တမျန်နေ့ကပျောက်သော သင်၏မြည်းတို့ကို မအောက်မေ့နှင့် တွေ့လျက်ရှိပြီ။ ကျသရေလအမျိုးသည် အဘယ်သူကို အလိုရှိသနည်း။ သင်နှင့် သင်၏အဆွေအမျိုးအပေါင်းကို အလိုရှိသည်မဟုတ်
၂၁ လော၊ ရှောလုအားပြောဆို၏။– ရှောလုက လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကျသရေလအမျိုးတို့တွင် အငယ်ဆုံးသောအမျိုး၊ ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားဖြစ်ပါသည် မဟုတ်လော။ အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုးသည် ဗယ်ာမိန်အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့တွင် အငယ်ဆုံးဖြစ်ပါသည်မဟုတ်လော။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အားအဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြောပါသနည်း
၂၂ ဟု လျှောက်လေ၏။– ထိုအခါ ရှမွေလသည် ရှောလုနှင့် သူ၏ငယ်သားကို ခေါ်၍ အိမ်ခန်းထဲသို့ သွင်းပြီးလျှင်၊ ခေါ်ဘိတ်သောသူ သုံးဆယ်တို့တွင်
၂၃ အမြတ်ဆုံးသောအရပ်၌ထိုင်စေ၏။– ပွဲသူကြီးကိုလည်း ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်၌ငါအပ်ပေးရ၍အခြားစီထားစေခြင်းငှ၊ ငါမှာခဲ့သောအတို့ကို ယူခဲ့တော့
၂၄ ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊– ပွဲသူကြီးသည် ပခုံးနှင့် ပခုံးပေါ်မှာခင်းသောအရာကို ယူ၍ ရှောလုရှေ့မှာ ထားလေ၏။ ရှမွေလကလည်း၊ ချန်ထားသောအရာကို ယူ၍စားတော့။ ခေါ်ဘိတ်သောသူတို့အား ပြောနှင့်သည်အတိုင်း သင့်အတို့ ယခုတိုင်အောင် သိုထားလျက်ရှိပြီဟုဆို၍ ထိုနေ့၌ ရှောလုသည် ရှမွေလနှင့်အတူ စားသောက်လေ၏။
၂၅ ထိုသူတို့သည် မြင့်သောအရပ်မှဆင်း၍ မြို့ထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ ရှမွေလနှင့်ရှောလုတို့သည် အိမ်မိုး
၂၆ ပေါ်မှာ စကားပြောလျက် နေကြ၏။– နံနက်စောစောထ၍ မိုဃ်းလင်းသောအခါ၊ ရှမွေလက၊ ထလော့။ သင့်ကို ငါလွှတ်လိုက်မည်ဟု ရှောလုကို အိမ်မိုးပေါ်မှာ ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ရှောလုသည်ထ၍ ထို
၂၇ သူနှစ်ယောက်တို့သည် ထွက်သွားကြ၏။– မြို့စွန်းသို့ ရောက်သောအခါ ရှမွေလက၊ သင်၏ငယ်သားကို ရှေ့သို့သွားစေခြင်းငှ၊ ပြောတော့ဟု ရှောလုအားဆိုသဖြင့်၊ ငယ်သားသည် ရှေ့သို့သွားလေ၏။ ရှမွေလကလည်း ရပ်နေတော့။ ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်ကို ငါပြန်မည်ဟုဆိုလျက်၊

၁၀

၁ ဆီဘူးကိုယူ၍ ရှောလု၏ခေါင်းပေါ်မှာလောင်းလေ၏။ တဖန်သူ့ကိုနမ်းသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို အမွေတော်လူမျိုး၏ မင်းအရာ၌ခန့်ထား၍ ဆီလောင်းခြင်းဘိသိက်ကိုပေးတော်မူ
၂ ၏။– ယနေ့ ငါနှင့်ကွာ၍ သွားသောအခါ၊ ဗယ်ာမိန်ခရိုင်စွန်း၊ ဇေလဇွာ၊ ရာခေလသချိုင်းအနားမှာ လူနှစ်ယောက်ကို တွေ့လိမ့်မည်။ သူတို့က၊ သင်သွား၍ ရှာသောမြည်းတို့ကို တွေ့ပြီ။ သင်၏အဘသည် မြည်းတို့ကို အမှုမထား၊ ငါ့သားအတို့ အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟုဆိုလျက် စိုးရိမ်
၃ ကြောင်းကို ပြောကြလိမ့်မည်။– ထိုအရပ်မှလွန်၍ တာဗော်လွင်ပြင်သို့ ရောက်လျှင်၊ ဆိတ်သငယ်သုံးကောင်ကို ဆောင်သောသူတယောက်၊ မုန့်သုံးလုံးကို ဆောင်သောသူ တယောက်၊ စပျစ်ရည်ဘူးကိုဆောင်သောသူ တယောက်တည်းဟူသော ဗေသလမြို့ ဘုရားသခင့်ထံတော်သို့ သွားသောသူသုံးယောက်တို့နှင့် သင်သည်တွေ့ကြုံလိမ့်မည်။–
၄ ထိုသူတို့သည် နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင် မုန့်နှစ်လုံးကိုပေး၍၊ သင်သည် သူတို့လက်မှခံယူရလိမ့်မည်။–
၅ ထိုနောက်မှ ဖိလိတ္တိတပ်ရှိရာ ဘုရားသခင်၏တောင်သို့ရောက်၍ မြို့သို့ချဉ်းကပ်သောအခါ၊ ပရောဖက် အပေါင်းအသင်းသည် တယော၊ ပတ်သာ၊ ပုလွေ၊ စောင်းပါလျက် ပရောဖက်ပြုလျက်၊ မြင့်သောအရပ်မှ ဆင်းလာကြသည်ကို တွေ့လိမ့်
၆ မည်။– ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် သင့်အပေါ်မှာ သက်ရောက်သဖြင့်၊ သင်သည် သူတို့နှင့်အတူ ပရောဖက်ပြုရ၍ ခြားနားသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။– ဤနိမိတ်လက္ခဏာတို့သည် သင်၌ဖြစ်သောအခါ၊ အဆင်သင့်သည်အတိုင်း ပြုလော့။ ဘုရားသခင်သည် သင်နှင့်အတူ
၈ ရှိတော်မူ၏။– သင်သည်လည်း ငါ့ရှေ့မှာ ဂိလဂါလမြို့သို့ သွားရမည်။ ငါသည်လည်း မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိသဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်ခြင်းငှါ သင်ရှိရာသို့ လာမည်။ ငါလာ၍ သင်ပြုရသော အမှုကိုမပြမီ
၉ တိုင်အောင် သင်သည်ငှံ့နေရမည်ဟု ဆို၏။– ရှောလုသည် ရှမွေလထံမှထွက်သွားမည်ဟု လှည့်

To Contents

သောအခါ၊ ခြားနားသော စိတ်နှလုံးကို ဘုရားသခင်ပေးတော်မူ၍၊ ထိုနိမိတ်လက္ခဏာအလုံးစုံတို့
၁၀ သည် ထိုနေ့ခြင်းတွင်ဖြစ်လေ၏။– တောင်တော်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ပရောဖက် အပေါင်းအသင်းတို့သည် ဆီး၍ ကြိုကြစဉ်တွင်၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ရှောလုအပေါ်သို့ သက်ရောက်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့နှင့်အတူ ပရောဖက်ပြုလေ
၁၁ ၏။– ရှောလုသည် ပရောဖက်တို့နှင့်အတူ ပရောဖက်ပြုသည်ကို အထက်က သိကျွမ်းသောသူတို့သည် မြင်သောအခါ၊ ကိရှ၏သား၌ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ရှောလုသည်လည်း ပရောဖက်တို့၌ ပါသလောဟု တယောက်ကိုတယောက် မေးမြန်း
၁၂ ကြ၏။– ထိုအရပ်သား တယောက်က၊ သူတို့အဘကား အဘယ်သူနည်းဟုဆို၍၊ ရှောလုသည်လည်း ပရောဖက်တို့၌ ပါသလောဟူသောစကား
၁၃ သည် ပုံစကားဖြစ်လေ၏။– ရှောလုသည်ပရော
၁၄ ဖက်ပြုပြီးမှ မြင့်သောအရပ်သို့ သွား၏။– ရှောလု၏ဘထွေးက၊ သင်တို့သည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားသနည်းဟု ရှောလုနှင့်ငယ်သားကို မေးလျှင်၊ ရှောလုက၊ မြည်းတို့ကိုရှာရအောင် သွား၏။ မတွေ့သောအခါ ရှမွေလထံသို့ ရောက်သည်ဟု
၁၅ ပြန်ပြော၏။– ဘထွေးကလည်း၊ ရှမွေလသည် အဘယ်သို့ပြောသနည်း။ ငါ့အား ပြန်ပြောပါဟု
၁၆ တောင်းပန်သော်၊– မြည်းတို့ကိုတွေ့ပြီဟု ရှမွေလသည် အတပ်ပြောကြောင်းကိုသာ ရှောလုသည် ဘထွေးအားပြန်ပြော၍၊ ရှမွေလပြောသော နိုင်ငံအမှုအရေးကို ဘထွေးအားမကြားမပြောဘဲနေ၏။

၁၇ တဖန် ရှမွေလသည် လူများတို့ကို မိဇပါမြို့ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ခေါ်၍ စည်းဝေးစေပြီး
၁၈ လျှင်၊– ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးဖြစ်သော သင်တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါဆောင်ခဲ့၍၊ အဲဂုတ္တုမင်းအစရှိသော သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲသော မင်းအပေါင်းတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်သော်လည်း၊–
၁၉ သင်တို့ကို ဒုက္ခဆင်းရဲ ဘေးဥပဒ်ရှိသမျှတို့အထဲက ကယ်တင်သော သင်တို့၏ဘုရားသခင်ကို ယနေ့ သင်တို့သည်ပယ်ကြပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ရှင်ဘုရင်ရှိစေခြင်းငှါ ချီးမြှောက်တော်မူပါဟု လျှောက်ကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ အမျိုးအသီးအသီး၊ အဆွေအသီးအသီးလိုက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြလော့ဟု ဣသရေလအမျိုးသား
၂၀ တို့အား ဆိုသဖြင့်၊– အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့ကို ချဉ်းကပ်စေပြီးမှ၊ ဗယ်ာမိန်အမျိုးကို မှတ်တော်မူ
၂၁ ၏။– ဗယ်ာမိန်အဆွေအမျိုးအလိုက် ချဉ်းကပ်စေပြီးမှ၊ မာတရိ အဆွေအမျိုးကိုငင်း၊ ကိရှ၏သား ရှောလုကိုငင်း မှတ်တော်မူသဖြင့် သူ့ကိုရှာ၍မ
၂၂ တွေ့ကြ။– ထိုသူသည် လာရပါမည်လောဟု ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက၊ လှည်းများ အစရှိသည်တို့၌ ပုန်း၍နေသည်ဟု
၂၃ မိန့်တော်မူ၏။– သူတို့သည် ပြေး၍ ခေါ်ခဲ့ကြ၏၊ ရှောလုသည် လူများတို့တွင် ရပ်သောအခါ၊ ပခုံးအထက်မှာ အခြားသောသူထက် အရပ်သာ၍မြင့်
၂၄ ၏။– ရှမွေလကလည်း၊ ထာဝရဘုရား ရွေးချယ်တော်မူသောသူကို ကြည့်ကြလော့။ လူခပ်သိမ်းတို့တွင် သူနှင့်တူသောသူ တစုံတယောက်မျှမရှိဟု လူအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က၊ ရှင်ဘုရင်အသက်တော်မြဲပါစေဟု ကြွေး
၂၅ ကြော်ကြ၏။– ရှမွေလသည်လည်း မင်းကျင့်တရားကို လူများတို့အား ဟောပြော၍ စာ၌ရေးမှတ်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထားပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့ကို အသီးအသီး မိမိတို့အိမ်သို့ လွှတ်
၂၆ လိုက်လေ၏။– ရှောလုသည်လည်း ဂိဗာမြို့၊ မိမိအိမ်သို့သွား၍၊ ဘုရားသခင် သွေးဆောင်တော်မူသော လူအပေါင်းအသင်းသည် သူနှင့်အတူ လိုက်
၂၇ သွားကြ၏။– အဓမ္မလူတို့က၊ ဤသူသည် ငါတို့ကို အဘယ်သို့ ကယ်တင်လိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုလျက်၊ လက်ဆောင်ကို မဆက်ဘဲ မထီမဲ့မြင်ပြုသော်လည်း၊ ရှောလုသည် အမှုမထားဘဲနေ၏။

၁၁

၁ ထိုနောက်မှ အမ္မုန်အမျိုးသားနာဟတ်သည် လာ၍ ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့အနားမှာတပ်ချလျှင်၊ မြို့သားအပေါင်းတို့က အကျွန်ုပ်တို့နှင့် မိသဟာယဖွဲ့တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ထံ၌ကျွန်ခံပါမည်ဟု နာဟတ်မင်းအား လျှောက်သော်
၂ လည်း၊– အမ္မုန်အမျိုးသား နာဟတ်က၊ သင်တို့၌ လက်ျာမျက်စိရှိသမျှကိုဖောက်၍ ဣသရေလအမျိုးတမျိုးလုံး၌ ငါကဲ့ရဲ့ရသောအခွင့်ကို ပေးမှသာ
၃ မိသဟာယဖွဲ့မည်ဟု ပြန်ပြောသော်၊– ယာဗက်မြို့သား အသက်ကြီးသူတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဣသရေလပြည် တရောက်လုံးသို့ တမန်တို့ကို စေလွှတ်ခြင်းငှါ ခုနစ်ရက်မျှ ငှံ့လင့်ပါ။ ထိုအခါ ကယ်တင်သောသူ မပေါ်မရှိလျှင် မင်းကြီးထံသို့
၄ ထွက်ပါမည်ဟု ဆိုကြ၏။– တမန်တို့သည် ရောလုနေရာ ဂိဗာမြို့သို့လာ၍ လူများတို့အားသိတင်းကြားပြောသော်၊ လူအပေါင်းတို့သည် အသံကို

To Contents

၅ လွှင့်၍ ငိုကြွေးကြ၏။- ရှောလုသည် နွားစုနောက်သို့လိုက်လျက် လယ်လုပ်ရာမှ ရောက်လာသော အခါ၊ လူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးကြသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ယာဗက်မြို့သားတို့၏သိတင်းကို ပြောကြ၏။- ထိုသိတင်းကို ရှောလုကြား သောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သက် ရောက်၍ သူသည် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်လျက်၊-

၇ နွားတရှဉ်းကိုယူ၍ ခုတ်ဖြတ်ပြီးမှ၊ သံတမန်တို့ လက်တွင် ဣသရေလပြည် တရောက်လုံးသို့ ပေးလိုက်၍၊ ရှောလုနှင့် ရှမွေလနောက်သို့ ထွက်၍မလိုက်သောသူ၏နွားတို့ကို ဤကဲ့သို့ပြုမည်ဟု ကြော်ငြာစေသဖြင့်၊ လူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်၍ တညီတညွတ်တည်း ထွက်လာကြ

၈ ၏။- ဗေဇက်မြို့၌ တပ်စာရင်းယူသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးသား သုံးသိန်း၊ ယုဒအမျိုးသား သုံး

၉ သောင်းရှိကြ၏။- ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့မှလာသော တမန်တို့အား၊ နက်ဖြန်နေ့ နေပူချိန်ရောက်သောအခါ ချမ်းသာရမည်အကြောင်းကို၊ မြို့သားတို့အား ကြားပြောလေ့ဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊ တမန်တို့သည်သွား၍ သိတင်းကြားပြောသဖြင့် ယာဗက်မြို့သားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြ

၁၀ ၏။- အကျွန်ုပ်တို့သည် နက်ဖြန်နေ့၌ ကိုယ်တော်ထံသို့ ထွက်ပါမည်။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသမျှအတိုင်း ပြုတော်မူပါဟု နာဟတ်မင်းအားလျှောက်ကြ၏။

၁၁ နက်ဖြန်နေ့၌ ရှောလုသည် လူတို့ကိုသုံးတပ်ခွဲပြီးမှ၊ နံနက်ယံအချိန်၌ ရန်သူအလုံးအရင်းထဲသို့ ဝင်၍ နေပူချိန်တိုင်အောင် အမွှန်းအမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ကျန်ကြွင်းသောသူ တယောက်နှင့် တယောက်ပေါင်း၍ မနေရသည်တိုင် အောင် လူအပေါင်းတို့သည် ကွဲပြားလျက်ရှိကြ

၁၂ ၏။- ဣသရေလလူတို့ကလည်း၊ ရှောလုသည် ငါတို့ကို အုပ်စိုးရမည်လောဟု ဆိုမိသောသူကား အဘယ်သူနည်း။ ထိုသို့ဆိုမိသောသူတို့ကို ခေါ်၍ သတ်ကြကုန်အံ့ဟု ရှမွေလအားဆိုကြသော်၊-

၁၃ ရှောလုက၊ လူတယောက်ကိုမျှ ယနေ့မသတ်ရ၊ ထာဝရဘုရားသည် ယနေ့ ဣသရေလအမျိုးကို

၁၄ ကယ်တင်တော်မူပြီဟု ဆို၏။- ရှမွေလကလည်း၊ ဂိလဂါလမြို့သို့သွား၍ နိုင်ငံတော်ကို ပြုပြင်ကြကုန်အံ့ဟု လူများတို့အားပြောဆိုသည်အတိုင်း၊-

၁၅ လူအပေါင်းတို့သည် ဂိလဂါလမြို့သို့သွား၍၊ ထိုမြို့၌ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ ရှောလုကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။ ထိုမြို့၌လည်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ မိဿဟာယယဇ်ကို ပူဇော်သဖြင့်၊ ရှောလုနှင့် ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် အလွန်ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုကြ၏။

၁၂

၁ ရှမွေလကလည်း၊ သင်တို့ပြောသမျှသောစကားကို ငါနားထောင်၍၊ သင်တို့အပေါ်မှာ ရှင်ဘုရင်ကို ငါချီးမြှောက်လေပြီ။- ယခုမှာ ရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့ရှေ့၌ ကြွနေတော်မူ၏။ ငါသည် အသက်ကြီး၍ ဆံပင်ဖြူပြီ။ ငါ့သားတို့သည် သင်တို့၌ရှိကြ၏။ ငါသည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ယနေ့

၂ တိုင်အောင် သင်တို့ရှေ့၌ သွားပြီ။- ဤအရပ်၌ ယခု ငါရှိ၏။ အဘယ်သူ၏နွားကို ငါယူဘူးပြီနည်း။ အဘယ်သူ၏ မြည်းကိုယူဘူးပြီနည်း။ အဘယ်သူကို လှည့်စားဘူးပြီနည်း။ အဘယ်သူကို ညှဉ်းဆဲဘူးပြီနည်း။ ကိုယ်မျက်စိကို ကွယ်စေခြင်းငှါ အဘယ်သူလက်မှ တံစိုးကိုခံဘူးပြီနည်း။ ထာဝရဘုရားရှေ့၊ ဘိသိက်တော်ကို ခံသောသူရှေ့မှာ ငါ့တဘက်၌ သက်သေခံကြလော့။ သူ့ဥစ္စာကို ငါယူမိလျှင် ပြန်ပေးပါမည်ဟု ဣသရေလ လူအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုသော်၊- သူတို့က၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို မလှည့်စားပါ။ မညှဉ်းဆဲပါ။ အဘယ်သူ၏ဥစ္စာကိုမျှမယူပါဟု ပြောဆိုကြ၏။-

၅ ရှမွေလကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့လက်၌ သူတပါး၏ဥစ္စာကို ရှာ၍မတွေ့ကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့တဘက်၌ သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။ ဘိသိက်တော်ကို ခံသောသူလည်း သက်သေဖြစ်၏ဟုဆိုလျှင်၊ သူတို့က၊ သက်သေဖြစ်ပါသည်

၆ ဟု ဝန်ခံကြ၏။- တဖန် ရှမွေလက၊ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေနှင့်အာရုန်ကို ချီးမြှောက်၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဆောင်ခဲ့တော်မူ

၇ ၏။- ယခုတွင် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့် သင်တို့ဘိုးဘေးများ၌ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူသောအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှာ သင်တို့အား ငါဆွေးနွေးဟော

၈ ပြောမည်။- ယာကုပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေးတို့သည် ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ်သောအခါ၊ မောရှေနှင့် အာရုန်ကို စေလွှတ်သဖြင့် ဘိုးဘေးတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ

၉ နှုတ်ဆောင်၍ ဤပြည်၌ နေရာချတော်မူ၏။- သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုမေ့လျော့သောအခါ၊ ဟာဇော်ဗိုလ်ချုပ်မင်း သိသရေလက်သို့ ၎င်း၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ လက်သို့ ၎င်း၊ မောဘရှင်ဘုရင် လက်သို့ ၎င်း ရောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ ထိုရန်သူ

၁၀ တို့၏ တိုက်ဖျက်ခြင်းကို ခံရကြ၏။– တဖန် သူတို့
သည် ထာဝရဘုရားအား အော်ဟစ်လျက်၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုစွန့်၍၊ ဗာလဘုရား
နှင့် အာရှတရက်ဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုသဖြင့် ပြစ်
မှားပါပြီ။ သို့ရာတွင် ရန်သူလက်မှ ကယ်ချွတ်
တော် မူပါ။ ကိုယ် တော်ကို ဝတ် ပြုပါမည်ဟု
၁၁ လျှောက်ကြသောအခါ၊– ထာဝရဘုရားသည် ယေ
ရုဗ္ဗာလ၊ ဗာရက်၊ ယေဖသ၊ ရှမွေလတို့ကို စေ
လွှတ်၍၊ ပတ်ဝန်းကျင် ရန်သူတို့လက်မှ ကယ်
နှုတ်တော်မူသဖြင့် သင်တို့သည် ဘေးလွတ်ရကြ
၁၂ ၏။– နောက်တဖန် အမ္မုန်အမျိုးသား ရှင်ဘုရင်နာ
ဟတ်သည် စစ်ချီမည်အကြောင်းကို သိသောအ
ခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အရင်ကဲ့သို့မဟုတ်၊ ရှင်ဘု
ရင်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို အုပ်စိုးရမည်ဟု သင်တို့
၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ရှင်ဘုရင်
၁၃ လုပ်လျက်ပင် ငါ့အားလျှောက်ထားကြ၏။– ယခု
မှာ သင်တို့လိုချင်၍ ရွေးချယ်သောရှင်ဘုရင်ကို
ကြည့်ရှုကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အ
ပေါ်မှာ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်စေခြင်း၄၊ ချီးမြှောက်တော်မူ
၁၄ ပြီ။– သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍
ဝတ်ပြုခြင်းနှင့်တကွ အာဏာတော်ကို မဆန်၊ စ
ကားတော်ကို နားထောင်လျှင် သင်တို့နှင့် သင်တို့
ကိုအုပ်စိုးသော ရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့၏ ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့ အဖြဲလိုက်
၁၅ ကြလိမ့်မည်။– သို့မဟုတ် ထာဝရဘုရား၏ စကား
တော်ကို နားမထောင်၊ အာဏာတော်ကိုဆန်
လျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ဘိုးဘေး
တို့ကို ဆီးတားသကဲ့သို့ သင်တို့ကို ဆီးတားတော်
၁၆ မူလိမ့်မည်။– ယခုမှာ သင်တို့မျက်မှောက်၌ ထာဝ
ရဘုရား ပြုတော်မူလတံ့သောအမှုကြီးကို ငြိမ်ဝပ်
၁၇ စွာနေ၍ ကြည့်ရှုကြလော့။– ယနေ့ ဂျုံစပါးရိတ်
ရာကာလဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း
ထာဝရဘုရားကို ငါဆုတောင်း၍ မိုးယံချုန်းခြင်း
နှင့်တကွ မိုးယံးရွာစေတော်မူမည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်
တို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို တောင်းသောအားဖြင့် ထာ
ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပြစ်မှားမိသောအပြစ်သည်
ကြီးကြောင်းကို ရိပ်မိသိမြင်ရကြမည်ဟု လူများ
၁၈ တို့အား ပြောဆိုပြီးလျှင်၊– ထာဝရဘုရားကိုဆု
တောင်း၍၊ ထိုနေ့၌ ထာဝရဘုရားသည် မိုးယံချုန်း
ခြင်းနှင့်တကွ မိုးယံးရွာစေတော်မူ၍၊ လူအပေါင်း
တို့သည် ထာဝရဘုရားနှင့် ရှမွေလကို အလွန်
၁၉ ကြောက်ရွံ့ကြ၏။– လူအပေါင်းတို့က၊ ကိုယ်
တော်၏ကျွန်တို့သည် မသေရမည်အကြောင်း၊
ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား
ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အတို့ ဆုတောင်းတော်မူပါ။
အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို တောင်းသောအား
ဖြင့် အထက်အပြစ်များတို့အပေါ်မှာထပ်၍ ဒုစ
ရိုက်ကို ပြုမိပါပြီဟု ရှမွေလအား တောင်းပန်ကြ
၂၀ ၏။– ရှမွေလကလည်း မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ဤဒုစရိုက်
အပေါင်းကို ပြုမိသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား
နောက်တော်သို့ လိုက်ရာမှ မလွှဲကြနှင့်။ ထာဝရ
ဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ဝတ်ပြုကြလော့။–
၂၁ ကျေးဇူးမပြု မကယ်တင်နိုင်၊ အချည်းနှီးဖြစ်သော
အရာတို့နောက်သို့ လမ်းလွဲ၍ မလိုက်ကြနှင့်။ ထို
သို့သောအရာသည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်
၂၂ ၏။– ထာဝရဘုရားသည် မဟာနာမတော်ကို
ထောက်၍ မိမိလူတို့ကို စွန့်တော်မမူ။ ထာဝရဘု
ရားသည် သင်တို့ကို မိမိလူအရာ၌ ခန့်ထားခြင်းငှါ
၂၃ အလိုရှိတော်မူပြီ။– ငါမူကား သင်တို့အဘို့ ဆုမ
တောင်းဘဲနေသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှား
ခြင်းအမှုသည် ငါနှင့်ဝေးပါစေသော။ ကောင်းမွန်
ဖြောင့်မတ်သော လမ်းကိုလည်း သင်တို့အား ငါပြ
၂၄ သဦးမည်။– သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်
ရွံ့၍ သစ္စာနှင့်တကွ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ဝတ်ပြု
ကြလော့။ သင်တို့အဘို့ အဘယ်မျှလောက် ပြု
၂၅ တော်မူပြီးသည်ကို အောက်မေ့ကြလော့။– သို့မ
ဟုတ် သင်တို့သည် ဒုစရိုက်ပြုမြဲပြုလျှင်၊ ရှင်ဘု
ရင်နှင့်တကွ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်
ဟု လူများတို့အား ပြောဆိုလေ၏။

၁၃

၁ ရောလုသည် တနှစ်ကျော် နှစ်နှစ်ခန့်လောက်
၂ ဣသရေလအမျိုး၌မင်းပြုပြီးမှ၊ ဣသရေလအမျိုး
သား သုံးထောင်တို့ကို ရွေးကောက်ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်
တိုင်နေသော မိတ်မတ်မြို့နှင့် ဗေသလတောင်
ပေါ်မှာ လူနှစ်ထောင်၊ ဗင်္ာမိန်ခရိုင်၊ ဂိဗာမြို့၊
ယောနသန်ထံမှာ တထောင်ကိုထား၍၊ အခြား
သောသူတို့ကို မိမိတို့ အသီးအသီးနေရာအရပ်သို့
၃ လွှတ်လိုက်လေ၏။– ယောနသန်သည် ဂိဗာမြို့၌
ရှိသော ဖိလိတ္တိတပ်ကိုလုပ်ကြံသဖြင့် ဖိလိတ္တိလူ
တို့သည် သိတင်းကြားကြ၏။ ရောလုကလည်း
မြစ်တဘက်၌နေသောသူတို့သည် ကြားသိစေဟု
၄ တပြည်လုံး တံပိုးမှုတ်စေ၏။– ရောလုသည် ဖိ
လိတ္တိတပ်ကို လုပ်ကြံကြောင်းနှင့် ဖိလိတ္တိလူတို့
သည် ဣသရေလလူတို့ကိုရွံရှာကြောင်းကို ဣသ
ရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ကြားသိ၍၊ လူ
များတို့သည် ရောလုနောက် ဂိလဂါလမြို့၌ စည်း

To Contents

၅ ဝေးကြ၏။– ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လည်း၊ ဣသရေ
လ အမျိုးသားတို့ကိုစစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ ရထားသုံး
သောင်းနှင့် မြင်းခြောက်ထောင်ကိုငင်း၊ သမုဒ္ဒရာ
သဲလုံးနှင့်အမျှရှိသောလူများကိုငင်း စုဝေးစေပြီး
လျှင်၊ စစ်ချီဗေသဝင် မြို့အရှေ့၊ မိတ်မတ်မြို့၌
၆ တပ်ချကြ၏။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အ
လွန်ဆင်းရဲခံရသဖြင့်၊ မိမိတို့ကျဉ်းမြောင်းလျက်ရှိ
သည်ကို သိမြင်သောအခါ၊ ဥမင်၊ တောအုံ၊
ကျောက်ကြား၊ တောင်ထိပ်၊ မြေတွင်းတို့၌ ပုန်း
၇ ရှောင်၍နေကြ၏။– ယောဒန်မြစ်တဘက်ခွံ့ နေ
သောသူအချို့တို့သည် ကူးပြန်၍၊ ဂဒ်ပြည်၊ ဂိလဒ်
ပြည်သို့ သွားကြ၏။ ရှောလုသည် ဂိလဂါလမြို့၌
နေသေး၍၊ လူအပေါင်းတို့သည် သူ့နောက်၌ တုန်
၈ လှုပ်လျက်ရှိကြ၏။– ရှမွေလ ချိန်းချက်သည်အ
တွင်း ရှောလုသည် ခုနစ်ရက်ငှံ့လင့်၍၊ ရှမွေလ
သည် ဂိလဂါလမြို့သို့ မရောက်၊ လူများတို့လည်း
၉ ထွက်ပြေးကြ၏။– ရှောလုကလည်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်
နှင့် မိသဟာယပူဇော်သက္ကာတို့ကို ငါ့ထံသို့ ယူခဲ့
ကြဟုဆိုသဖြင့်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်လေ၏။–
၁၀ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုပြီးသည်အဆုံး၌ ရှမွေ
လသည်လာ၏။ ရှောလုသည် ကောင်းကြီးပေး၍
၁၁ ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ထွက်သွားလျှင်၊– ရှမွေလက၊
သင်သည် အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟုမေးသော်၊
ရှောလုက၊ လူများတို့သည် အကျွန်ုပ်ထံမှ ထွက်
ပြေးကြောင်း၊ ကိုယ်တော်သည် ချိန်းချက်သောအ
ချိန်၌ မရောက်ကြောင်း၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် မိတ်
မတ်မြို့၌ စုဝေးကြောင်းများကို သိမြင်သောအ
၁၂ ခါ၊– ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ငါရှိရာ ဂိလဂါလမြို့သို့
စစ်ချီကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို ငါမတောင်း
ပန်သေးဟု အကျွန်ုပ်အောက်မေ့သဖြင့်၊ ကိုယ်ကို
အနိုင်ပြု၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်မိပြီဟု ပြန်ပြော
၁၃ ၏။– ရှမွေလကလည်း သင်သည် မှားပြီ။ သင်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော ပ
ညတ်တရားကို မစောင့်ပါတကား။ စောင့်မိလျှင်၊
ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးခွံသင်၏အာ
ဏာကို ယခုမှစ၍ အစဉ်အမြဲ တည်စေတော်မူ
၁၄ ပြီ။– ယခုမူကား သင်၏ အာဏာမတည်ရ။ ထာဝ
ရဘုရားသည် စိတ်နှလုံးတော်နှင့် ညီညွတ်သော
သူကို ရှာတော်မူ၏။ ထိုသူသည် လူမျိုးတော်အ
ပေါ်မှာမင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား
မှာထားတော်မူသည်အတိုင်းမကျင့်ဟု ရှောလု
၁၅ အားဆိုပြီးလျှင်၊– ထ၍ ဂိလဂါလမြို့မှ ဗင်္ယာမိန်ခ
ရိုင်၊ ဂိဗာမြို့သို့ သွား၏။ ရှောလုသည် မိမိ၌ရှိသော
၁၆ လူတို့ကိုရေတွက်၍ ခြောက်ရာခန့်မျှ ရှိ၏။– သူ
နှင့် သားတော်ယောနသန်၊ သူတို့၌ရှိသော လူအ
ပေါင်းတို့သည် ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်၊ ဂိဗာမြို့တွင် နေ
ကြ၏။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် မိတ်မတ်မြို့တွင် တပ်
ချကြ၏။
၁၇ လုယူသောတပ်သုံးတပ်တို့သည်၊ ဖိလိတ္တိတပ်
မထဲကထွက်၍ တတပ်သည် ရွာလပြည် သြဖရ
၁၈ မြို့လမ်းသို့ လိုက်၏။– တတပ်သည် ဗေသောရုန်
မြို့လမ်းသို့ လိုက်၏။ တတပ်သည် တောဘက်မှာ
ဇောဗိုင်ချိုင့်ကို မျက်နှာပြုသော ပြည်စွန်းလမ်းသို့
၁၉ လိုက်၏။– ဖိလိတ္တိလူတို့က၊ ဟေဗြဲလူတို့သည်
ထားလုံတို့ကို မလုပ်စေနှင့်ဟု စီရင်မြဲရှိသော
ကြောင့်၊ ဣသရေလပြည်တရှောက်လုံးတွင် ပန်း
၂၀ ပဲတယောက်မျှ မရှိ။– ဣသရေလလူအပေါင်းတို့
သည် ထွန်သွား၊ ပေါက်တူး၊ ပုဆိန်၊ တူးရွင်းကို
ထက်စေခြင်းငှါ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ရှိရာသို့ သွားရကြ
၂၁ ၏။– နောက်တဖန် ထွန်သွား၊ ပေါက်တူး၊ သုံးခွ
ခက်ရင်း၊ ပုဆိန်၊ ထိုးတံချွန် တုံးလျက်ရှိကြ၏။–
၂၂ သို့ဖြစ်၍ စစ်တိုက်ရာကာလ ရှောလုနှင့် သား
တော်ယောနသန်မှတပါး အဘယ်သူ၌မျှ ထားလုံ
မရှိ။
၂၃ တဖန် ဖိလိတ္တိတပ်သားတို့သည် မိတ်မတ်မြို့
လမ်းဝသို့ ထွက်၍နေကြစဉ်တွင်၊

၁၄

၁ တနေ့သ၌ ရှောလု၏ သားယောနသန်သည်
ခမည်းတော်ထံ၌ အခွင့်မပန်ဘဲ၊ လက်နက်ဆောင်
လုလင်ကိုခေါ်၍၊ တဘက်၌နေသော ဖိလိတ္တိတပ်
၂ သို့ သွားကြကုန်အံ့ဟု ဆိုလေ၏။– ရှောလုသည်
ဂိဗာမြို့စွန်း၊ မိဂြိန်ရွာ၊ ရိမ္မုန်ကျောက်ဆောင်နား
မှာ နေ၍၊ အထံတော်၌ လူခြောက်ရာခန့်မျှ ရှိ၏။–
၃ သင်တိုင်းဝတ်၍ ရှိလေ၁မြို့၌ ထာဝရဘုရား၏
ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သောသူ ဧလိနှင့်ဖိနဟတ်တို့
မှ ဆင်းသက်သော ဣခဗုဒ်၏အစ်ကို အဟိတုပ်
၏သား အဟိယလည်းရှိ၏။ ယောနသန်သွား
၄ ကြောင်းကို လူများမသိကြ။– ယောနသန်သည် ဖိ
လိတ္တိတပ်သို့ သွားစမ်းသော လမ်းကြားမှာ၊ တ
ဘက်တချက်၌ ကျောက်ငူရှိ၏။ ကျောက်ငူတခု
သည် ဗောဇက်၊ တခုသည်သေနေအမည်ရှိ၏။–
၅ တခုကား မြောက်ဘက်၌ မိတ်မတ်မြို့သို့ငင်း၊ တ
ခုကား တောင်ဘက်၌ ဂိဗာမြို့သို့ငင်း မျက်နှာပြု
၆ သတည်း။– ယောနသန်က၊ အဧဂျုံးလိုဒ်းခြင်းကို
မခံသော ထိုတပ်သားတို့ဆီသို့သွားကြကုန်အံ့။

ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့အမှုကို စောင့်ကောင်းစောင့်တော်မူလိမ့်မည်။ လူများသော်ငင်း၊ နည်းသော်ငင်း၊ ထာဝရဘုရား ကယ်တင်တော်မူခြင်းကို အဆီးအတားမရှိနိုင်ဟု လက်နက်ဆောင်လု
၇ လင်အားပြောဆိုလျှင်၊– လုလင်က၊ စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်းပြုပါ။ လှည့်သွားပါ။ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ကျွန်တော်လိုက်ပါမည်ဟု ပြန်ပြော
၈ သော်၊– ယောနသန်က၊ ထိုလူတို့ဆီသို့သွား၍
၉ ကိုယ်ကို ပြကြကုန်အံ့။– သူတို့က နေကြ။ ငါတို့လာမည်ဟုဆိုလျှင် သူတို့ဆီသို့မသွားဘဲနေကြ
၁၀ မည်။– သို့မဟုတ်၊ လာကြဟုဆိုလျှင် သွားကြမည်။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ငါတို့လက်သို့
၁၁ အပ်တော်မူ၏။ ထိုသို့သော ပုပ္ပန်မိတ်ရှိရ၏ဟု ဆိုသည်နှင့်အညီ၊– နှစ်ယောက်တို့သည် ဖိလိတ္တိ
၁၂ တပ်သားတို့အား ကိုယ်ကိုပြသောအခါ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့က၊ ဟေဗြဲလူတို့သည် ပုန်းရှောင်ရာတွင်းထဲ
၁၃ က ထွက်လာပါသည်တကားဟုဆိုလျက်၊– တပ်သားတို့က၊ လာကြ။ တစုံတခုကို ပြမည်ဟု ယောနသန်နှင့် လက်နက်ဆောင်လုလင်အားဆိုလျှင်၊ ယောနသန်က၊ ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့။ ထာဝရ
ဘုရားသည် သူတို့ကို ဣသရေလလူတို့လက်သို့
၁၄ အပ်တော်မူပြီဟု လုလင်အားဆိုသဖြင့်၊– လေးဘက်တွားလျက် တက်၍၊ လုလင်လည်းလိုက်၏။ ယောနသန်ရှေ့မှာ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် လဲ၍ လုလင်သည် သူ့သခင်နောက်မှာ လုပ်ကြံလေ၏။–
၁၅ ယောနသန်နှင့် လုလင်ပြုသော ပဌမလုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် နွားတရုံးထွန်နိုင်သော မြေကွက်အ
၁၆ တွင်းတွင် လူနှစ်ဆယ်ခန့်မျှ သေကြ၏။– စစ်သူရဲများ၊ လယ်လုပ်သူများ၊ အခြားသူများအပေါင်းတို့သည် တပ်သားများ၊ လုယူသောသူများနှင့်တကွ တုန်လှုပ်ကြ၍၊ မြေကြီးလည်း လှုပ်သဖြင့်၊ အလွန်ကြီးသောတုန်လှုပ်ခြင်းရှိ၏။
၁၇ ဗယ်ာမိန်ခရိုင် ဂိဗာမြို့၌ ရှောလု၏ကင်းစောင့်တို့သည် ကြည့်ရှုသောအခါ၊ ဖိလိတ္တိလူအလုံးအရင်းသည် လျော့၍ တယောက်ကိုတယောက် ထိုး
၁၈ ရိုက်လျက်သွားကြ၏။– ရှောလုကလည်း၊ အဘယ်သူထွက်သွားသည်ကို သိခြင်းငှါ လူများကို ရေတွက်ကြလော့ဟု အထံတော်၌ ရှိသောသူတို့အား စီရင်သည်အတိုင်း ရေတွက်၍၊ ယောနသန်
၁၉ နှင့် သူ၏လက်နက်ဆောင်လုလင် မရှိ။– ထိုကာလအခါ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရှောလုက၊ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကိုယူခဲ့ပါဟု အဟိ
၂၀ ယအားဆို၏။– ရှောလုသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် စကားပြော၁စဉ်တွင်၊ ဖိလိတ္တိတပ်၌ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်သော အသံတိုးပွါးသောကြောင့်၊ ရှောလုက၊ နေဦးတော့ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ဆိုသ
၂၀ ဖြင့်၊– မိမိနှင့်လူအပေါင်းတို့သည် တယောက်ကို တယောက် နှိုးဆော်လျက် စစ်ချီ၍ရောက်သောအခါ၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် တယောက်ကိုတယောက်
၂၁ ခုတ်သဖြင့် အလွန်တပ်ပျက်လေ၏။– အထက်ကာလ၌ ဖိလိတ္တိလူတို့ဘက်မှာနေ၍ အရပ်ရပ်တို့က တပ်သို့လိုက်လာသော ဟေဗြဲလူတို့သည်လည်း ရှောလုနှင့်ယောနသန်၌ ပါသော ဣသရေ
၂၂ လလူတို့ဘက်သို့ ဝင်ကြ၏။– ဧဖရိမ်တောင်၌ ပုန်းရှောင်၍နေသော ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ဖိလိတ္တိလူပြေးကြောင်းကို ကြား
၂၃ သောအခါ စစ်ချီ၍ ကျပ်ကျပ်လိုက်ကြ၏။– ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို ထိုနေ့၌ ကယ်တင်တော်မူသဖြင့်၊ စစ်မှုသည် ဗေသဝင်မြို့သို့ လွန်သွားလေ၏။
၂၄ ထိုနေ့၌ ဣသရေလလူတို့သည် ဆင်းရဲခံရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရှောလုက၊ ငါသည် ငါ့ရန်သူတို့၌ ငါစိတ်ပြေမည်အကြောင်း၊ ညဦးချိန်မရောက်မီ အစာစားသောသူတိုင်း ကျိန်ဆဲအပ်စေဟု လူတို့အား အကျိန်ပေးသောကြောင့် အဘယ်
၂၅ သူမျှ အစာမစားရ။– လူအပေါင်းတို့သည် မြေပေါ
၂၆ ၌ ပျားရည်ရှိရာတောသို့ ရောက်သဖြင့်၊– တောထဲသို့ဝင်သောအခါ ပျားရည်စက်စက်ကျလျက် ရှိသော်လည်း၊ အကျိန်တော်ကို ကြောက်သော
ကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှ မိမိလက်ကို မိမိပစပ်၌မ
၂၇ ထည့်။– သို့ရာတွင် ခမည်းတော်သည် လူများတို့အား အကျိန်ပေးသည်ကို ယောနသန်မကြား သောကြောင့်၊ မိမိကိုင်သော လုံတံဖျားကို ပျားလပို့၌နှစ်၍ မိမိလက်နှင့် ယူစားသဖြင့် မျက်စိကြည်
၂၈ လင်လေ၏။– ခမည်းတော်က၊ ယနေ့ အစာစားသောသူတိုင်း ကျိန်ဆဲအပ်စေဟု လူများတို့အား ကျပ်ကျပ် အကျိန်ပေးတော်မူပြီဟု လူတယောက် ကြားလျှောက်၏။ လူတို့သည်လည်း မောလျက်
၂၉ နေကြ၏။– ယောနသန်ကလည်း၊ ငါ့အဘသည် ပြည်သားတို့ကို နှောင့်ရှက်လေပြီ။ ဤပျားရည် အနည်းငယ်ကို ငါစားသောကြောင့် ငါ့မျက်စိ
၃၀ ကြည်လင်သည်ကို ကြည့်ပါတော့။– လူများတို့သည် ယနေ့တွေ့မိသော ရန်သူ၏ဥစ္စာကိုစားချင်တိုင်းစားလျှင်၊ အဘယ်မျှလောက် အကျိုးကြီးလိမ့်မည် တကား။ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုသာ၍ လုပ်

၃၁ ကြံကြလိမ့်မည်တကားဟု ဆိုလေ၏။– ထိုနေ့၌ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို မိတ်မတ်မြို့မှ အာဇေလန်မြို့တိုင် အောင်လုပ်ကြံကြ၏။ ဣသရေလလူတို့သည် အ
၃၂ လွန်ပင်ပန်းသဖြင့်၊– ရန်သူ၏ဥစ္စာကိုလုယူ၍ သိုး၊ နွား နွားသငယ်တို့ကို မြေပေါ်မှာသတ်ပြီးလျှင် အ
၃၃ သွေးနှင့်တကွ စားကြ၏။– ထိုသို့ လူများတို့သည် အသွေးနှင့်တကွစား၍ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှား သည်ဟု ရှောလုအား ကြားလျှောက်လျှင်၊ သင်တို့ သည် သစ္စာပျက်ကြပြီ။ ကြီးစွာသောကျောက်ကို
၃၄ ငါ့ထံသို့ယနေ့လိမ့်ခဲ့ခဲ့။– လူများတို့တွင် အရပ်ရပ် သွား၍ လူအသီးအသီး မိမိတို့သိုးနွားကို ဤအရပ် သို့ ယူခဲ့ပြီးလျှင်၊ ဤအရပ်၌ သတ်စားကြစေ။ အ သွေးနှင့်တကွစား၍ ထာဝရဘုရားကိုမပြစ်မှားစေ နှင့်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ လူများတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့သိုးနွားကို ထိုညဉ့်၌ယူခဲ့၍ ထို
၃၅ အရပ်၌သတ်ကြ၏။– ရှောလုသည်လည်း ထာဝရ ဘုရားအတွို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်လေ၏။ ထိုပလ္လင် ကား ထာဝရဘုရားအတွို့တည်သော ပဌမပလ္လင်
၃၆ ဖြစ်သတည်း။– တဖန် ရှောလုက၊ ညဉ့်အခါ ငါတို့ သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလိုက်၍ တယောက်ကိုမျှ မကျန်ကြွင်းစေဘဲ၊ မိုးသောင်းသည်တိုင်အောင် ဖျက်ဆီးကြကုန်အံ့ဟုစီရင်၍၊ လူများတို့က စိတ် တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါဟု ဝန်ခံကြ သော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်က၊ ဘုရားသခင့်အထံ တော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုလေ၏။–
၃၇ ရှောလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ ကို လိုက်ရပါမည်လော။ သူတို့ကို ဣသရေလလူ တို့လက်သို့ အပ်တော်မူမည်လောဟု ဘုရားသ ခင့်ထံ အခွင့်ပန်သော်လည်း၊ ထိုနေ့တွင် ပြန်
၃၈ တော်မမူ။– ရှောလုကလည်း၊ လူတို့တွင် အရာရှိ အပေါင်းတို့၊ ယနေ့ အဘယ်သူပြစ်မှားမိသည်ကို
၃၉ သိမြင်အံ့သောငါ ချဉ်း၍လာကြလော့။– ဣသရေ လအမျိုးကို ကယ်တင်သော ထာဝရဘုရားအ သက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါ့သား ယောန သန် ဖြစ်သော်လည်း၊ ဆက်ဆက် သေရမည်ဟု
၄၀ ဆိုသော်၊ အဘယ်သူမျှ ပြန်၍မလျှောက်ဝံ့။– ရှော လုကလည်း၊ သင်တို့သည် တဘက်၊ ငါနှင့် ငါ့သား ယောနသန်သည် တဘက်နေရကြမည်ဟု ဆို လျှင်၊ လူများတို့က စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြု
၄၁ တော်မူပါဟု လျှောက်ကြသော်၊– ရှောလုက၊ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော်မူပါဟု ဣသရေလအ မျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်း သဖြင့်၊ လူများတို့သည်လွတ်ကြ၍၊ ရှောလုနှင့်
၄၂ ယောနသန်ကို မှတ်တော်မူ၏။– ရှောလုကလည်း၊ ငါနှင့်ငါ့သား ယောနသန်အတို့ စာရေးတံပြုလော့ ဟု ဆိုသဖြင့်၊ ယောနသန်ကို မှတ်တော်မူ၏။–
၄၃ ရှောလုကလည်း၊ သင်ပြုသောအမှုကိုပြောလော့ ဟု ယောနသန်အားဆိုလျှင်၊ ယောနသန်က၊ အ ကျွန်ုပ်ကိုင်သော လုံဖျားနှင့် ပျားရည်အနည်းငယ် ကို ယူ၍ မြည်းစမ်းမိပါ၏။ ထိုအမှုကြောင့် သာ
၄၄ သေရပါမည်ဟု ပြန်ပြော၏။– ရှောလုကလည်း၊ ယောနသန်၊ သင်သည်ဆက်ဆက်မသေလျှင်၊ ဘု ရားသခင်သည် ထိုမျှမက ငါ၌ ပြုတော်မူပါစေ
၄၅ သောဟု ဆိုသော်လည်း၊– လူများတို့က၊ ဣသရေ လအမျိုး၌ ဤကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကို ပြုပြီး သော ယောနသန်သည် သေရမည်လော။ ထိုသို့မ ဖြစ်ပါစေနှင့်။ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူ သည်အတိုင်း သူ၏ဆံခြည်တပင်မျှ မြေပေါ်မှာမ ကျရ။ သူသည် ဘုရားသခင်နှင့်အတူ ယနေ့ ဝိုင်း ၍ပြုပါပြီဟုဆိုသဖြင့်၊ အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ
၄၆ ယောနသန်ကို ကယ်နှုတ်ကြ၏။– ထိုနောက် ရှော လုသည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုမလိုက်။ သူတို့သည် နေ ရင်းအရပ်သို့ ပြန်သွားကြ၏။
၄၇ ထိုသို့ ရှောလုသည် ဣသရေလအမျိုးကို စိုးစံ ၍ ပတ်ဝန်းကျင် ရန်သူ၊ မောဘပြည်သား၊ အမ္မုန် ပြည်သား၊ ဧဒုံပြည်သား၊ ဇောဘမင်းများ၊ ဖိလိတ္တိ လူများတို့ကိုစစ်တိုက်၍ စစ်ချီလေရာရာ၌ သူတို့
၄၈ ကိုအောင်လေ၏။– ဗိုလ်ခြေများကို နှိုးဆော်၍ အာမလက်အမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ဣသ ရေလအမျိုးသားတို့ကို လုယက်ဖျက်ဆီးသော သူ
၄၉ တို့လက်မှ ကယ်နှုတ်လေ၏။– သားတော်ကား ယောနသန်၊ ဣရွိ၊ မေလခိရွှတည်း။ သမီးတော် နှစ်ယောက်တွင် အကြီးကား မေရပ်။ အငယ် ၅၀ ကား၊ မိခါလတည်း။– မြောက်သားတော်ကား အ ဟိမတ်၏သမီး အဟိနောင်တည်း။ ဗိုလ်ချုပ်မင်း ကား၊ ဘထွေးတော်နေရသား အာဗနာတည်း။–
၅၁ ခမည်းတော် ကိရှနှင့် အာဗနာ၏အဘနေရသည်
၅၂ အဗျေလ၏သားဖြစ်၏။– ရှောလုလက်ထက် ကာ လပတ်လုံး၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ကျပ်ကျပ်စစ်တိုက်ရ ကြ၏။ ခွန်အားကြီးသောသူ၊ ရဲရင့်သောသူ တွေ့ သမျှတို့ကို ရှောလုသည် ရွေးကောက်ခန့်ထား လေ့ရှိ၏။

၁၅

၁ တဖန် ရှမွေလက၊ ထာဝရဘုရား၏လူ ဣသ ရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ သင့်ကို ဘိသိက် ပေးမည်အကြောင်း၊ ငါ့ကို အထက်ကစေလွှတ်

တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ယခုမှာ ထာဝရဘုရား၏စ
၂ ကားတော်ကို နားထောင်လေ၃။– ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော ဣသရေလ
အမျိုး၌၊ အာမလက်အမျိုးပြုသော ဆီးတားခြင်း
၃ အမှုကို ငါမှတ်လျက်ရှိ၏။– ယခုသွား၍ ထိုအမျိုး
ကိုလုပ်ကြံလော့။ နမြောခြင်းမရှိဘဲ၊ ရှင်းရှင်း
ဖျက်ဆီး၍၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ သူငယ်၊ နို့စို့မှစ၍၊
သိုး၊ နွား၊ ကုလားအုပ်၊ မြည်းတို့ကိုသတ်လော့ဟု
၄ ရှောလုအား ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း။– ရှောလုသည်
လူတို့ကိုစုဝေးစေ၍ တေလိမ်မြို့မှာ စာရင်းယူ
သဖြင့်၊ ခြေသည်သူရဲ နှစ်သိန်း၊ ယုဒစစ်သူရဲ တ
၅ သောင်းရှိကြ၏။– ရှောလုသည်လည်း အာမလက်
၆ မြို့သို့စစ်ချီ၍ ချိုင့်ခွတပ်ခဲပြီးမှ၊– ကေနိလူတို့ရှိရာ
သို့ စေလွှတ်လျက်၊ သင်တို့ကို အာမလက်လူတို့
နှင့်အတူ ငါဖျက်ဆီးမည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသော
ကြောင့်၊ သူတို့အထဲက ထွက်သွား၍ နေရာပြောင်း
ကြလော့။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တု
ပြည်မှ ထွက်လာသောအခါ၊ သင်တို့သည် ကျေး
ဇူးပြုကြပြီဟု မှာလိုက်သည်အတိုင်း၊ ကေနိလူတို့
သည် အာမလက်လူတို့အထဲက ထွက်သွားကြ
၇ ၏။– ရှောလုသည် ဟဝိလမြို့မှစ၍ အဲဂုတ္တုပြည်
တဘက်တချက်၌နေသော ရှုရမြို့တိုင်အောင်
၈ အာမလက်လူတို့ကို လုပ်ကြံလေ၏။– အာမလက်
ရှင်ဘုရင် အာဂတ်ကို အရှင်ဘမ်းမိ၏။ လူအ
ပေါင်းတို့ကို ထားဖြင့် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးလေ၏။–
၉ သို့ရာတွင် ရှောလုနှင့် လူများတို့သည် အာဂတ်
မင်းနှင့်တကွ၊ သိုး နွားအမြတ်အလတ်၊ ဆူသော
သိုးသငယ်၊ ကောင်းသော ဥစ္စာရှိသမျှကို နမြော၍
ရှင်းရှင်းမဖျက်ဆီးကြ။ အသုံးမဝင် ယုတ်မာသော
ဥစ္စာရှိသမျှကိုသာ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရှမွေ
၁၁ လသို့ ရောက်လာ၍၊– ငါသည် ရှောလုကို ရှင်ဘု
ရင်အရာ၌ ခန့်ထားသည်အမှုကြောင့် နောင်တရ
၏။ သူသည် ငါ၏ပညတ်တို့ကိုမကျင့်၊ ငါ့နောက်
သို့မလိုက်၊ လမ်းလွဲပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရှမွေလ
သည် ဝမ်းနည်း၍ တညဉ့်လုံး ထာဝရဘုရားအား
၁၂ ဟစ်ကြော်ပြီးလျှင်၊– နံနက်စောစောထ၍ ရှောလု
ကို ကြုံဆိုခြင်းငှါ သွားသောအခါ၊ ရှောလုသည်
ကရမေလမြို့သို့ရောက်၍ အောင်တိုင်ကိုစိုက်ပြီး
မှ၊ လှည့်လည်သဖြင့် ဂိလဂါလမြို့သို့ လွန်သွား
ကြောင်းကို ကြားသောကြောင့်၊ ရှောလုရှိရာသို့
၁၃ သွား၍လေ၏။– ရှောလုကလည်း၊ ထာဝရဘုရား
သည် ကိုယ်တော်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါ
စေသော။ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား အမိန့်
၁၄ တော်အတိုင်းပြုပါပြီဟု ဆို၏။– ရှမွေလကလည်း၊
သို့ဖြစ်လျှင် ငါကြားရသော သိုးမြည်သံ၊ နွားမြည်
၁၅ သံကား အဘယ်သို့နည်းဟုမေးသော်၊– ရှောလု
က၊ အာမလက်ပြည်မှ ဆောင်ခဲ့ပါပြီ။ လူများတို့
သည် ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
အား ယဇ်ပူဇော်လိုသောငှါ အကောင်းဆုံးသော
သိုးနွားတို့ကို နှမြော၍ ကြွင်းသော အရာရှိသမျှ
၁၆ တို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးပါပြီဟု ဆို၏။– ရှမွေလက
လည်း၊ နေပါဦးလော့။ မနေ့ညမှာ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသောစကားကို ပြန်ပြောပါမည်ဟု
ရှောလုအားဆိုလျှင်၊ ရှောလုက ပြောပါတော့ဟု
၁၇ ဆို၏။– ရှမွေလကလည်း၊ သင်သည် ကိုယ်အထင်
အတိုင်း ငယ်သောသူဖြစ်လျက်ပင်၊ ဣသရေလအ
မျိုးတို့၏ အထွဋ်သို့ရောက်၍၊ ဣသရေလရှင်ဘု
ရင်အရာနှင့် ထာဝရဘုရား ဘိသိက်ပေးတော်မူ
၁၈ သည်မဟုတ်လော။– ထာဝရဘုရားက၊ သွားလော့။
အပြစ်များသော အာမလက်အမျိုးသားတို့ကို ရှင်း
ရှင်း ဖျက်ဆီးလော့။ မဖျက်ဆီးမီတိုင်အောင် စစ်
တိုက်လော့ဟု သင့်ကိုဝေးသောအရပ်သို့ စေလွှတ်
၁၉ တော်မူ၏။– သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကို နားမထောင်ဘဲ၊ ရန်သူ၏ဥစ္စာကို
လုယူ၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဤဒုစရိုက်ကို
အဘယ်ကြောင့်ပြုတိသနည်းဟု ပြောဆိုသော်၊–
၂၀ ရှောလုက၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်
တော်ကို ဧကန်အမှန် နားထောင်ပါပြီ။ ထာဝရဘု
ရား စေခိုင်းတော်မူသောလမ်းသို့ လိုက်ပါပြီ။ အာ
မလက်ရှင်ဘုရင် အာဂတ်ကိုဆောင်ခဲ့၍၊ အာမ
၂၁ လက်အမျိုးသားတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးပါပြီ။– သို့
ရာတွင် လူများတို့သည် ဂိလဂါလမြို့၌ ကိုယ်
တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူ
ဇော်လိုသောငှါလုယူသော သိုး နွား၊ ရှင်းရှင်းဖျက်
ဆီးအပ်သောအရာ အကောင်းဆုံးတို့ကို သိမ်းယူ
၂၂ ကြပါပြီဟု ပြောဆိုပြန်၏။– ရှမွေလကလည်း၊
ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်ခြင်းနှင့်
အားရတော်မူသကဲ့သို့၊ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော
ယဇ်မျိုးတို့ကို ပူဇော်ခြင်းနှင့် အားရတော်မူမည်
လော။ အလိုတော်သို့လိုက်ခြင်းသည် ယဇ်မျိုး
ထက်သာ၍ ကောင်း၏။ နားထောင်ခြင်းသည် သိုး
၂၃ ထီးဆီဥထက်သာ၍ ကောင်း၏။– ငြင်းဆန်သော
သဘောသည် နတ်ဆိုးနှင့် ပေါင်းခြင်းကဲ့သို့ပင်း၊
ခိုင်မာသောသဘောသည် ဗေဒင်တန်ဆာကို သုံး

ခြင်းကဲ့သို့ငင်း အပြစ်ကြီး၏။ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို ပယ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ရှင်ဘုရင်အရာကိုနှုတ်၍ သင့်ကိုပယ်
၂၄ တော်မူပြီဟု ဆို၏။– ရှောလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ပြစ်မှားပါပြီ။ လူများကိုကြောက်၍ သူတို့စကားကို နားထောင်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား
၏ အမိန့်တော်ကိုငင်း၊ ကိုယ်တော်၏စကားကို
၂၅ ငင်း လွန်ကျူးပါပြီ။– အကျွန်ုပ်အပြစ်ကို သည်းခံတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်မည်အကြောင်း၊
အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ပြန်လာပါဟု တောင်းပန်သော်
၂၆ လည်း၊– ရှမွေလက၊ သင်နှင့်အတူ ငါမပြန်။ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ပယ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ ရှင်ဘု
ရင်အရာကိုနှုတ်၍ သင့်ကိုပယ်တော်မူပြီဟု ရှော
၂၇ လုအားဆိုပြီးမှ၊– လှည့်သွားသောအခါ ရှောလုသည် ရှမွေလ၏ဝတ်လုံစွန်းကို ကိုင်ဆွဲ၍ ဝတ်လုံ
၂၈ စုတ်လေ၏။– ရှမွေလကလည်း၊ ယနေ့ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလနိုင်ငံကို သင့်မှဆုတ်ယူ၍၊ သင့်ထက်ကောင်းသော သင်၏အိမ်နီးချင်းအား
၂၉ ပေးတော်မူပြီ။– ထိုမှတပါး ဣသရေလအမျိုး၏ အစွမ်းသတ္တိဖြစ်သော ဘုရားသည် မုသာသုံးခြင်း၊ နောင်တရခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်တော်မူ၏။ နောင်
၃၀ တရဏ်သောင့်လှုပ်ဖြစ်တော်မမူဟု ဆိုသော်၊– ရှောလုက အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အမျိုးသားချင်း အသက်ကြီးသူတို့ရှေ့၌ ငင်း၊ ဣသရေလအမျိုးရှေ့၌ငင်း၊ အကျွန်ုပ်၏ဂုဏ်
အသရေကို မဖျက်ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ပြန်လာပါဟု
၃၁ တောင်းပန်သည်အတိုင်း၊– ရှမွေလသည် ရှောလုနောက်သို့ လိုက်၍၊ ရှောလုသည် ထာဝရဘုရား
၃၂ ကို ကိုးကွယ်လေ၏။– ထိုအခါ ရှမွေလက၊ အာမလက်ရှင်ဘုရင် အာဂတ်ကို ငါထံသို့ခေါ်ခဲ့ကြဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ အာဂတ်က သေဘေးသည် စင်
စစ်လွန်သွားပြီဟု ဆိုလျက် ရွှင်လန်းစွာလာ၏။–
၃၃ ရှမွေလက၊ မိန်းမများတို့သည် သင်၏ထားကြောင့် သားဆုံးသကဲ့သို့၊ သင်၏အမိသည် သားဆုံးသော မိန်းမဖြစ်ရမည်ဟုဆိုလျက်၊ ဂိလဂါလမြို့မှာ ထာ
ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အာဂတ်ကို အပိုင်းပိုင်း ဖြတ်
၃၄ စေ၏။– ထိုနောက် ရှမွေလသည် ရာမမြို့သို့သွား၍ ရှောလုသည် မိမိနေရာ ဂိဗာမြို့၊ နန်းတော်သို့
၃၅ ပြန်သွားလေ၏။– ရှောလု အနိစ္စမရောက်မီတိုင်အောင်၊ ရှမွေလသည် နောက်တဖန် အကြည့်အရှုမလာ။ သို့ရာတွင် ရှမွေလသည် ရှောလုအတွက် စိတ်မသာညည်းတွားလျက်နေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ရှောလုကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားသောအမှုကို နောင်တရတော်မူ၏။

၁၆

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ ရှောလုကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာမှ ငါပယ်သောကြောင့်၊ သင်သည် အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး စိတ်မသာညည်းတွားလျက် နေလိမ့်မည်နည်း။ သင်၏ဘူးကို ဆီနှင့်ပြည့်စေလော့။ ဗက်လင်မြို့သား ယေရှိရဲရာသို့ ငါစေလွှတ်မည်။ သူ၏သားတို့တွင် ငါ့အဘို့ရှင်ဘုရင်တပါးကို ငါပြင်ဆင်ပြီဟု ရှမွေလအား
၂ မိန့်တော်မူ၏။– ရှမွေလက၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ သွားနိုင်ပါမည်နည်း။ ရှောလုကြားလျှင် သတ်ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ နွားမတန်းကိုယူ၍ ငါသည် ထာဝရဘုရား
၃ အား ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါလာပြီဟု ပြောလော့။– ယေရှဲကိုလည်း ယဇ်ပွဲသို့ ခေါ်ဘိတ်လော့။ ထိုအခါ သင်သည် အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို ငါပြမည်။ ငါသည် နာမဖြင့် ထုတ်ပြသောသူကို ငါ့အဘို့ ဘိ
၄ သိက်ပေးရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– ရှမွေလပြု၍ ဗက်လင်မြို့သို့ သွားလေ၏။ ဗက်လင်မြို့သား အသက်ကြီးသူတို့သည် ရှမွေလနှင့် တွေ့သောအခါ တုန်လှုပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ချမ်းသာပေးလျက် လာတော်မူသလောဟု မေးလျှောက်
၅ ကြသော်၊– ချမ်းသာပေးလျက် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ ငါလာပြီ။ မိမိတို့ကို သန့်ရှင်းစေပြီးမှ ငါနှင့်အတူ ယဇ်ပွဲသို့လာကြဟုဆိုသဖြင့်၊ ယေရှဲနှင့် သူ၏သားတို့ကို သန့်ရှင်းစေ၍ ယဇ်ပွဲ
၆ သို့ခေါ်လေ၏။– သူတို့သည် ရောက်လာသောအခါ ဧလျာဘကို ကြည့်ရှု၍၊ စင်စစ်ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံရသောသူသည် ငါ့ရှေ့မှာရှိ၏ဟု
၇ ဆိုလေသော်၊– ထာဝရဘုရားက၊ သူ၏မျက်နှာ သူ၏အရပ်ကို မကြည့်မရှုနှင့်။ သူ့ကို ငါပယ်ပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် လူမြင်သကဲ့သို့ မြင်တော်မူသည် မဟုတ်။ လူသည် အဆင်းသဏ္ဌာန်ကိုကြည့်ရှုတတ်၏။ ထာဝရဘုရားမူကား နဲလုံးကိုကြည့်ရှု
၈ တတ်သည်ဟု ရှမွေလအား မိန့်တော်မူ၏။– တဖန် ယေရှဲသည် အဘိနဒပ်ကို ခေါ်၍ ရှမွေလရှေ့မှာ သွားစေသဖြင့်၊ ရှမွေလက၊ ဤသူကိုလည်း
၉ ထာဝရဘုရား ရွေးတော်မမူဟုဆို၏။– တဖန် ယေရှဲသည် ရှိမာကို သွားစေသဖြင့်၊ ဤသူကိုလည်း

To Contents

၁၀ ထာဝရဘုရားရွေးတော်မူဟု ဆို၏။– တဖန် ယေ
ရှဲသည် သားခုနစ်ယောက်တို့ကို ရှမွေလရှေ့မှာ
သွားစေသဖြင့်၊ ရှမွေလက၊ ဤသူတို့ကိုလည်း
၁၁ ထာဝရဘုရား ရွေးတော်မမူ။– သင်၌ သားမရှိပြီ
လောဟု ယေရှဲအားမေးလျှင်၊ ယေရှိက အငယ်
ဆုံးသောသား ရှိပါသေး၏။ သိုးတို့ကို ထိန်း
ကျောင်းလျက်နေပါသည်ဟု ပြောဆိုသော်၊ ရှမွေ
လက သူ့ကိုခေါ်စေခြင်းငှါ လူကိုစေလွှတ်ပါ။ သူမ
ရောက်မှီ ပွဲသို့ဝင်၍ မထိုင်ရဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊–
၁၂ စေလွှတ်၍ သူ့ကိုခေါ်ခဲ့၏။ သူသည် နီသောဆံ
ပင်ရှိ၏။ လှသောအဆင်းနှင့် ချစ်ဘွယ်သောမျက်
နှာလည်း ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားက ဤသူပေတည်း။
၁၃ ထ၍ဘိသိက်ပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ရှမွေ
လသည်လည်း၊ ဆီဘူးကိုယူ၍ သူ၏အစ်ကိုစုထဲ
မှာ သူ့ကို ဘိသိက်ပေးလေ၏။ ထိုနေ့မှစ၍ ထာဝ
ရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ဒါဝိဒ်အပေါ်မှာ
သက်ရောက်လေ၏။ ရှမွေလသည်ထ၍ ရာမမြို့
သို့ ပြန်သွား၏။
၁၄ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ရှောလုမှ
ထွက်သွား၍၊ ထာဝရဘုရားထံတော်က ဆိုးသော
၁၅ ဝိညာဉ်သည် နှောင့်ရှက်တတ်၏။– ရှောလု၏
ကျွန်တို့ကလည်း၊ ယခုမှာ ဘုရားသခင်ထံတော်
က ဆိုးသောဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်ကို နှောင့်
၁၆ ရှက်တတ်ပါ၏။– ခစားသော ကိုယ်တော်၏ကျွန်
တို့သည်၊ သာယာစွာ စောင်းတီးတတ်သောသူကို
ရှာဖွေရမည်အကြောင်း အရှင်အမိန့်ရှိတော်မူပါ။
ဘုရားသခင့်ထံတော်က ဆိုးသောဝိညာဉ် လာ
သောအခါ၊ သူသည် စောင်းတီးသဖြင့် ကိုယ်တော်
သည် ချမ်းသာရတော်မူမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊–
၁၇ ရှောလုက၊ သာယာစွာ တီးတတ်သောသူကို ငါအ
ဘို့ရှာဖွေ၍ ငါထံသို့ ခေါ်ခဲ့ကြဟု ကျွန်တို့အား မိန့်
၁၈ တော်မူသော်၊– ကျွန်တယောက်က၊ ကျွန်တော်
တွေ့ဘူးသော ဗက်လင်မြို့သား ယေရှဲသားသည်
စောင်းတီးသောအတတ်၊ ရဲရင့်ခြင်းအစွမ်းသတ္တိ
နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ စစ်မှုခ်ဳပ်ငင်း၊ ပညာစကားခ်ဳပ်ငင်း လေ
ကျက်ပါ၏။ အဆင်းလည်း လှပါ၏။ ထာဝရဘု
ရားသည် သူနှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏ဟု လျှောက်
၁၉ သောကြောင့်၊– ရှောလုက၊ ယေရှဲရှိရာသို့ လူကို
စေလွှတ်၍၊ သိုးထိန်းဖြစ်သော သင်၏သားဒါဝိဒ်
ကို ငါထံသို့ စေလွှတ်ရမည်ဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။–
၂၀ ယေရှဲသည် မုန့်တင်သောမြည်း၊ စပျစ်ရည်ဘူး၊
ဆိတ်သငယ်ကိုယူ၍ မိမိသားဒါဝိဒ်တွင် ရှောလု
၂၁ ထံသို့ ပေးလိုက်လေ၏။– ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုထံ
သို့ရောက်၍ခစားသဖြင့်၊ ရှောလုသည် အလွန်ချစ်
၍ လက်နက်တော်ဆောင်အရာ၌ ခန့်ထား၏။–
၂၂ ရှောလုသည်လည်း ယေရှဲရှိရာသို့လူကိုစေလွှတ်
၍ ဒါဝိဒ်ကို ငါ့စိတ်နှင့်တွေ့သောကြောင့် ငါထံ၌
၂၃ ခစားပါစေဟု အခွင့်တောင်းလေ၏။– ဘုရားသ
ခင်ထံတော်က ဆိုးသောဝိညာဉ်သည် ရှောလုအ
ပေါ်မှာရောက်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် စောင်းကို
ယူ၍တီးသဖြင့် ဆိုးသောဝိညာဉ်ထွက်သွား၍၊
ရှောလုသည် သက်သာလျက် ပကတိကျန်းမာ
လျက်ရှိတတ်၏။

၁၇

၁ ဖိလိတ္တိ လူတို့သည် ဗိုလ်ခြေများကိုနှိုးဆော်
၍ ယုဒခရိုင် ရှောခေါမြို့၌ စုဝေးသဖြင့်၊ ရှောခေါ
မြို့နှင့် အဇေကာမြို့စပ်ကြား ဒမိမ်အရပ်မှာတပ်
၂ ချကြ၏။– ရှောလုနှင့် ဣသရေလလူတို့သည် စု
ဝေး၍ ဧလာချိုင့်နားမှာ တပ်ချ၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို
၃ တိုက်မည်ဟု စစ်ခင်းကျင်းကြ၏။– ဖိလိတ္တိလူအ
ချို့တို့သည် ချိုင့်တဘက်၌ တောင်ပေါ်မှာရပ်
လျက်၊ ဣသရေလလူအချို့တို့သည် ချိုင့်တဘက်၌
၄ တောင်ပေါ်မှာရပ်လျက်ရှိကြ၏။– ခြောက်တောင်
နှင့်တထွာ အရပ်မြင့်သော ဂိလိမြို့သား ဂေလျာတ်
အမည်ရှိသော သူရဲသည် ဖိလိတ္တိတပ်ထဲက ထွက်
၅ လာ၏။– သူသည် ခေါင်းပေါ်မှာ ကြေးဝါခမောက်
လုံးကိုဆောင်း၍ အခွက်ငါးဆယ် အချိန်ရှိသော
၆ ကြေးဝါချပ်အင်္ကျီကို ဝတ်၏။– ကြေးဝါခြေစွပ်ကို
စွပ်လျက် ပခုံးကြားမှာ ကြေးဝါကိုင်ဒုန်းလက်နက်
၇ ကို ဆွဲလျက်ရှိ၏။– လုံရိုးကား ရက်ကန်းလက်
လိပ်နှင့် အမျှကြီး၏။ လုံကိုယ်ကား သံခြောက်
ပိသာအချိန် ရှိ၏။ သူ့ရှေ့မှာခိုင်းလွှားကို ဆောင်
၈ သောသူတယောက်သည် သွားရ၏။– ထိုသူရဲသည်
ရပ်လျက် သင်တို့သည် စစ်ပြိုင်ခြင်းငှါ အဘယ်
ကြောင့် ထွက်လာကြသနည်း။ ငါသည် ဖိလိတ္တိ
လူ၊ သင်တို့သည် ရှောလု၏ကျွန် ဖြစ်ကြသည် မ
ဟုတ်လော။ လူတယောက်ကို ရွေးကောက်၍ ငါ
၉ နှင့်တိုက်ခြင်းငှါ လာပါစေ။– သူသည် ငါ့ကိုတိုက်
၍ သတ်နိုင်လျှင် ငါတို့သည် သင်တို့၏ကျွန်ခံ
မည်။ သို့မဟုတ် ထိုသူကိုငါနိုင်၍သတ်လျှင်၊ သင်
တို့သည် ငါတို့၏ကျွန်ခံ၍ ငါတို့အမှုကို ဆောင်
ရွက်ရကြမည်ဟု ဣသရေလဗိုလ်ခြေတို့ကို ဟစ်
၁၀ ၍ပြောဆို၏။– တဖန် ထိုဖိလိတ္တိလူက၊ ဣသရေ
လဗိုလ်ခြေတို့ကို ယနေ့ငါကြိမ်းပ၏။ လူချင်း
တိုက်စေခြင်းငှါ လူတယောက်ကိုပေးကြလော့ဟု
၁၁ ဆို၏။– ဖိလိတ္တိလူပြောသော ထိုစကားကို ရှော

လုနှင့် ကလာရေလလူအပေါင်းတို့သည် ကြားလျှင်
စိတ်ပျက်၍ အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၏။
၁၂ ယုဒပြည်၊ ဗက်လင်မြို့၊ ဧဖရတ်အရပ်သားဖြစ်
သော ဒါဝိဒ်၏အဘယေရှိသည် သားရှစ်ယောက်
ရှိ၏။ ရှောလုလက်ထက်၌ ထိုသူသည် အသက်
၁၃ ကြီးသောသူ၏ အရာရှိ၏။– ယေရှိ၏သားတို့တွင်
အသက်အကြီးဆုံးသောသူ သုံးယောက်တို့သည်
စစ်မှုကိုထမ်း၍ ရှောလုနောက်သို့ လိုက်ကြ၏။
သူတို့အမည်ကား သားဦးဧလျာဘ၊ ဒုတိယသား
၁၄ အဘိနဒပ်၊ တတိယသား ရှိမာတည်း။– ဒါဝိဒ်
သည် အငယ်ဆုံးသောသားဖြစ်၏။ သားကြီးသုံး
ယောက်တို့သည် ရှောလုနောက်တော်သို့ လိုက်
၁၅ ကြသော်လည်း၊– ဒါဝိဒ်သည် မလိုက်၊ ဗက်လင်
မြို့မှာ မိမိအဘ၏သိုးတို့ကို ထိန်းကျောင်းခြင်းငှါ
၁၆ ပြန်သွားလေ၏။– ဖိလိတ္တိလူသည် အရက်လေး
ဆယ်ပတ်လုံး၊ နံနက်တခါ၊ ညဦးတခါ ချဉ်းကပ်၍
၁၇ ကိုယ်ကိုပြ၏။– ထိုအခါ ယေရှဲသည် မိမိသားဒါ
ဝိဒ်ကိုခေါ်၍၊ သင့်အစ်ကိုတို့အဘို့ ဤပေါက်
ပေါက် တဇောနှင့် ဤမုန့်ဆယ်လုံးတို့ကိုယူ၍
အစ်ကိုတို့ရှိရာတပ်တော်သို့ ပြေးသွားလော့။–
၁၈ ဤဒိန်ခဲဆယ်လုံးကိုလည်း ယူ၍ သူတို့တပ်မှူး
အားဆက်လော့။ သင့်အစ်ကိုတို့သည် ကျန်းမာ
ခြင်း ရှိသည်မရှိသည်ကို ကြည့်ရှုပြီးမှ၊ သူတို့ထံမှာ
သက်သေတစုံတခုကို ခံယူလော့ဟု မှာလိုက်လေ
၁၉ ၏။– ထိုကာလ၌ ရှောလုမှစ၍ ဒါဝိဒ်အစ်ကိုတို့နှင့်
ကလာရေလလူအပေါင်းတို့သည် ဧလာချိုင့်မှာ ဖိ
လိတ္တိလူတို့ကို စစ်တိုက်လျက်ရှိကြ၏။
၂၀ ဒါဝိဒ်သည် နံနက်စောစောထ၍ သိုးတို့ကို သိုး
ထိန်း၌အပ်ပြီးလျှင်၊ အဘမှာလိုက်သည်အတိုင်း
စားစရာကိုယူသွား၍၊ ရိကွာလှည်းထားရာသို့
၂၁ ရောက်သောအခါ၊– ကလာရေလ တပ်သားတို့နှင့်
ဖိလိတ္တိတပ်သားတို့သည် စစ်ခင်းကျင်း၍ စစ်တ
လင်းသို့ချီလျက်၊ စစ်တိုက်မည်အသံနှင့် ကြွေး
၂၂ ကြော်ကြ၏။– ဒါဝိဒ်သည် မိမိ၌ပါသောအရာတို့
ကို ရိကွာစောင့်လက်၌ အပ်ထားပြီးလျှင်၊ တပ်
သားစုထဲသို့ပြေး၍ မိမိအစ်ကိုတို့ကို နှုတ်ဆက်
၂၃ ၏။– သူတို့နှင့်ပြောစဉ်တွင်၊ ဖိလိတ္တိလူ၊ ဂါသမြို့
သား ဂေလျတ်အမည်ရှိသော သူရဲသည် ဖိလိတ္တိ
တပ်ထဲက ထွက်လာ၍ ယမန်ကဲ့သို့ပြောဆိုသည်
၂၄ ကို ဒါဝိဒ်သည် ကြားလေ၏။– ကလာရေလလူအ
ပေါင်းတို့သည် ထိုသူကိုမြင်သောအခါ အလွန်
၂၅ ကြောက်ရွံ့၍ ပြေးကြ၏။– အချို့တို့ကလည်း၊ ထို
လူထွက်လာသည်ကို မြင်သလော။ ကလာရေလအ
မျိုးကိုကြိမ်းပလျက် ထွက်လာပါသည်တကား။
သူ့ကို သတ်သောသူအား ရှင်ဘုရင်သည် ကြီး
သောစည်းစိမ်နှင့် ချီးမြှောက်၍ သမီးတော်ကို
လည်း ပေးစားတော်မူမည်။ ထိုသူ၏အဆွေအမျိုး
ကိုလည်း ကလာရေလနိုင်ငံတွင် မင်းမှူ လွှတ်တော်
၂၆ မူမည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ထိုဖိ
လိတ္တိလူကိုသတ်၍ ကလာရေလအမျိုးခံသော အ
ရှက်ကွဲခြင်းကို ပယ်ရှင်းသောသူသည် အဘယ်အ
ကျိုးကို ရလိမ့်မည်နည်း။ အသက်ရှင်တော်မူ
သော ဘုရားသခင်၏ ဗိုလ်ခြေတို့ကို ကြိမ်းပရ
မည်အကြောင်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံသော
ထိုဖိလိတ္တိလူသည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သ
နည်းဟု မိမိအနားမှာရှိသောသူတို့အား မေးမြန်း
၂၇ လျှင်၊– သူတို့က၊ ထိုလူကို သတ်သောသူသည် ဤ
မည်သောအကျိုးကို ရလိမ့်မည်ဟု ယမန်ကဲ့သို့
၂၈ ပြန်ပြောကြ၏။– ထိုသူတို့နှင့် ဒါဝိဒ်ပြောသည်ကို
အစ်ကိုအကြီးဧလျာဘကြားလျှင် ဒါဝိဒ်ကိုအမျက်
ထွက်၍၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဤအရပ်သို့
လာသနည်း။ ထိုနည်းသောသိုးတို့ကို တောတွင်
အဘယ်သူလက်၌ အပ်ခဲ့သနည်း။ သင့်မာနကြီး
ခြင်း၊ သင့်စိတ်နလုံးဆိုးညစ်ခြင်းကို ငါသိ၏။ စစ်ပွဲ
၂၉ ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါသာ လာပြီဟု ဆို၏။– ဒါဝိဒ်က
လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကို ပြုမိသ
နည်း။ ယခုပြောစရာအကြောင်း မရှိလော်ဟု ဆို
၃၀ သောနောက်၊– အခြားသောသူတို့ထံသို့ လှည့်၍
ယမန်ကဲ့သို့မေးမြန်းလျှင်၊ သူတို့သည် ရှေ့အတူ
ပြန်ပြောကြ၏။
၃၁ ထိုသို့ ဒါဝိဒ်ပြောသောစကားကို ကြားသော
သူတို့သည် ရှောလုထံတော်၌ ကြားလျှောက်
၃၂ သော်၊ ဒါဝိဒ်ကို ခေါ်တော်မူ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း
ထိုလူကြောင့် အဘယ်သူမျှ စိတ်မပျက်ပါစေ
နှင့်။ ကိုယ်တော်ကျွန်သွား၍ ထိုဖိလိတ္တိလူကို
၃၃ တိုက်ပါမည်ဟု ရှောလုအားလျှောက်လျှင်၊– ရော
လုက၊ သင်သည် ထိုဖိလိတ္တိလူကို သွား၍မတိုက်
နိုင်။ သင်သည် နုပျိုသောသူဖြစ်၏။ ထိုသူသည်
ပျိုသောအရွယ်မှစ၍ စစ်သူရဲဖြစ်ခဲ့ပြီဟု ဒါဝိဒ်
၃၄ အားဆိုသော်၊– ဒါဝိဒ်က၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည်
အဘ၏သိုးတို့ကို ထိန်းကျောင်းစဉ်အခါ၊ ခြင်္သေ့
နှင့်ဝံသည်လာ၍ သိုးသငယ်ကို သိုးစုထဲကကိုက်
၃၅ ခဲ့ပါ၏။– ကျွန်တော်လိုက်၍ သတ်သဖြင့် သိုးသ
ငယ်ကို သူ့ပစပ်ထဲက နှုတ်ပါ၏။ ဝံသည် ကျွန်
တော်ကို ပြန်၍ကိုက်သောအခါ၊ ဝံ၏မုတ်ဆိတ်
၃၆ ကိုကိုင်၍ ရိုက်သတ်ပါ၏။– ကိုယ်တော်ကျွန်

To Contents

သည် ခြင်္သေ့နှင့်ဝံနှစ်ကောင်လုံးကို သတ်ပါ၏။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော ထိုဖိလိတ္တိလူသည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ဗိုလ်ခြေတို့ကို ကြိမ်းပသောကြောင့်၊ ထိုအ
၃၇ ကောင်တကောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။– ခြင်္သေ့လက်၊ ဝံလက်မှ ကျွန်တော်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားသည်၊ ထိုဖိလိတ္တိလူလက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူလိမ့်မည်ဟု ရှောလုအား လျှောက်လေသော်၊ ရှောလုက သွားလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါစေသောဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုလေ၏။

၃၈ ရှောလုသည်လည်း ဒါဝိဒ်ကို မိမိအဝတ်နှင့်ဝတ်စေသဖြင့်၊ သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ ကြေးဝါခမောက်လုံးကို တင်၍၊ သံချပ်အင်္ကျီကိုလည်း ဝတ်
၃၉ စေ၏။– ဒါဝိဒ်သည် ထားတော်ကို အဝတ်ပေါ်မှာ စည်း၍ သွားမည်ဟု အားထုတ်သော်လည်း၊ ထိုလက်နက်များကို မစုံစမ်းသေး။ သို့ဖြစ်၍ ဒါဝိဒ်က ဤလက်နက်တို့နှင့် ကျွန်တော်မသွားနိုင်ပါ၊ မစုံစမ်းပါသေးဟု ရှောလုအားလျှောက်၍ ချွတ်ပြန်
၄၀ လေ၏။– တဖန် မိမိတောင်ဝေးကိုကိုင်လျက်၊ ချောသောကျောက်ငါးလုံးကို ချောင်းထဲကရွေး၍၊ သိုးထိန်း တန်ဆာတည်းဟူသော လွယ်အိတ်၌ ထည့်ပြီးမှ၊ လောက်လွဲကိုလည်းကိုင်၍ ဖိလိတ္တိ
၄၁ လူရှိရာသို့ ချဉ်းလေ၏။– ဖိလိတ္တိလူသည်လည်း ဒါဝိဒ်ရှိရာသို့ချဉ်း၍ သူ့ရှေ့မှာ ဒိုင်းလွှားကို ဆောင်
၄၂ သောသူလည်း သွား၏။– ဖိလိတ္တိလူသည် ကြည့်၍ ဒါဝိဒ်ကိုမြင်သောအခါ မထီမဲ့မြင်ပြု၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် နုပျိုသောသူ၊ ဆံပင်နီ၍
၄၃ မျက်နှာလှသောသူဖြစ်၏။– ဖိလိတ္တိလူက၊ သင်သည် တောင်ဝေးနှင့် ငါ့ထံသို့လာရမည်အကြောင်း၊ ငါသည် ခွေးဖြစ်သလော ဟုမေးလျက်၊ မိမိဘုရားတို့ကိုတိုင်တည်၍ ဒါဝိဒ်ကိုကျိန်ဆဲလေ၏။–
၄၄ တဖန် ဖိလိတ္တိလူက လာခဲ့။ သင့်အသားကို မိုးယံကောင်းကင်ငှက်နှင့် တောသားရဲတို့အား ငါပေး
၄၅ မည်ဟု ဒါဝိဒ်ကိုဆို၏။– ဒါဝိဒ်ကသင်သည် ထား၊ လံ၊ ကိုဒုန်ပါလျက် ငါ့ထံသို့လာ၏။ ငါသည် သင်ကြိမ်းပသော ဣသရေလဗိုလ်ခြေတို့၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏
၄၆ နာမတော်ပါလျက် သင်ရှိရာသို့လာ၏။– ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ငါ့လက်၌ ယနေ့အပ်တော်မူသဖြင့်၊ သင့်ကိုငါသတ်၍ လည်ပင်းကိုဖြတ်မည်။ ဖိလိတ္တိဗိုလ်ခြေအသေကောင်များကို မိုးယံးကောင်းကင်ငှက်နှင့် တောသားရဲတို့အား ယနေ့ငါပေး
မည်။ ဣသရေလအမျိုးခဲ့ ဘုရားသခင်ရှိတော်မူသည်ကို မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် သိရကြ
၄၇ လိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည် ထားလုံအားဖြင့် ကယ်တင်တော်မမူကြောင်းကို၊ ဤပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် စစ်မှုကိုပိုင်၍၊ ငါတို့လက်သို့ အပ်နှံတော်မူမည်ဟု ဖိလိတ္တိလူအားဆို
၄၈ ၏။– ဖိလိတ္တိလူသည် ထ၍ ဒါဝိဒ်နှင့်တွေ့ခြင်းငှါ ချဉ်းလာသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည်လည်း ဖိလိတ္တိလူနှင့်တွေ့ခြင်းငှါ ဗိုလ်ခြေရှိရာသို့ အလျင်အမြန်
၄၉ ပြေးပြီးမှ၊– လွယ်အိတ်ထဲက ကျောက်တလုံးကို နှိုက်ယူ၍လွှဲပစ်၏။ ဖိလိတ္တိလူ၏ နဖူးကိုမှန်၍ နဖူးပေါက်သဖြင့် သူသည် မြေပေါ်မှာငိုက်စိုက်လဲလေ
၅၀ ၏။– ထိုသို့ ဒါဝိဒ်သည် လောက်လွဲနှင့် ကျောက်တလုံးအားဖြင့် နိုင်လျက် ထိခိုက်၍သတ်လေ၏။–
၅၁ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် ထားမပါသောကြောင့် ပြေး၍ ဖိလိတ္တိလူကို နင်းလျက်၊ သူ၏ထားကို ထားအိမ်မှနှုတ်ဆွဲပြီးလျှင် လည်ပင်းကိုဖြတ်၍ အပြီးသတ်လေ၏။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် သူတို့၏ သူရဲသေ
၅၂ ကြောင်းကိုမြင်သောအခါ ပြေးကြ၏။– ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ထ၍ ကြွေးကြော်လျက် ချိုင့်တိုင်အောင်ငင်း၊ ဧကြုန်မြို့ တံခါးတိုင်အောင်ငင်း၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို လိုက်ကြ၏။ ထိခိုက်သော ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ရှာရိမ်မြို့ လမ်းနားမှစ၍ ဂါသမြို့၊ ဧကြုန်မြို့တိုင်အောင်
၅၃ လဲကြ၏။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို လိုက်ရာမှ ပြန်လာ၍ သူတို့တဲများကို
၅၄ လုယူကြ၏။– ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိလူ၏ ဦးခေါင်းကိုယူ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်သွား၏။ သူ၏လက်နက်များကို မိမိတဲ၌ထား၏။

၅၅ ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိလူကို တိုက်ခြင်းငှါ ထွက်သွားသည်ကို ရှောလုသည်မြင်လျှင်၊ ထိုလုလင်ကား အာဗနာသူ၏သားဖြစ်သနည်းဟု ဗိုလ်ချုပ်မင်းအာဗနာကို မေး၏။ အာဗနာကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး အသက်တော်ရှင်သည်အတိုင်း ကျွန်
၅၆ တော်မသိပါဟု လျှောက်လျှင်၊– ရှင်ဘုရင်က၊ ထိုလုလင်သည် အာဗနာသူ၏သားဖြစ်လိမ့်မည်ကို
၅၇ မေးစစ်လေ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိလူကိုသတ်ပြီးမှ၊ သူ၏ဦးခေါင်းကို ကိုင်လျက် ပြန်လာသောအခါ၊ အာဗနာသည်ခေါ်၍
၅၈ ရှောလုထံသို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊– ရှောလုက၊ အချင်းလုလင်၊ သင်သည် အာဗနာသူ၏သားဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ကျွန်

တော်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ဗက်လင်မြို့သား ယေရှဲ၏သားဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၁၈

၁ ထိုသို့လျှောက်ပြီးသည်နောက်၊ ရှောလုဓ၏ သား ယောနသန် စိတ်နှလုံးသည် ဒါဝိဒ်စိတ်နှလုံးနှင့် စွဲကပ်လျက်ရှိ၍ ဒါဝိဒ်ကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်
၂ လေ၏။– ထိုနေ့၌ ရှောလုသည် ဒါဝိဒ်ကိုသိမ်းဆည်း၍ သူ့အဘဓ၏အိမ်သို့ နောက်တဖန် သွားနေ
၃ ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မမူ။– ယောနသန်သည်လည်း၊ ဒါဝိဒ်ကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်သောကြောင့်
၄ သူနှင့်အတူ မိသဟာယဖွဲ့ပြီးလျှင်၊– မိမိဝတ်သောဝတ်လုံကို ချွတ်၍ မိမိအဝတ်တန်ဆာများနှင့် ထား၊ လေး၊ ခါးစည်းတို့ကိုပင် ဒါဝိဒ်အားပေး
၅ လေ၏။– ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုစေခိုင်းသမျှကို သွား၍ သတိပညာနှင့်ပြုမူသောကြောင့်၊ စစ်သူရဲအုပ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် ကျွန်
တော်မျိုးမှစ၍ လူအပေါင်းတို့တွင် မျက်နှာရ၏။

၆ ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိလူကိုသတ်ပြီးမှ ပြန်လာ၍၊ ရောက်လေရာရာ၌ မိန်းမများတို့သည် ရှောလုမင်းကြီးကို ခရီးဦးကြိုပြုခဲ့သောငှါ၊ ရွှင်လန်းသော
စိတ်နှင့် သီချင်းဆိုလျက်၊ ကလျက်၊ ပတ်သာအစရှိသည်တို့ကို တီးလျက်၊ ဣသရေလမြို့ရွာများထဲ
၇ က ထွက်လာသဖြင့်၊– ရှောလု အထောင်ထောင်၊ ဒါဝိဒ်အသောင်းသောင်း သတ်လေစွတကားဟု
၈ အလှည့်လှည့် သီချင်းဆိုကြ၏။– ရှောလုက၊ သူတို့သည် ဒါဝိဒ်အား အသောင်းသောင်း၊ ငါ့အား အ
ထောင်ထောင်သာပေးကြပြီ။ နိုင်ငံတော်မှတပါး အဘယ်အရာကို ပေးနိုင်သေးသနည်းဟု အလွန်
အမျက်ထွက်၍ ထိုစကားကြောင့် စိတ်ပျက်လေ
၉ ၏။– ထိုနေ့မှစ၍ ဒါဝိဒ်ကို အစဉ်ချောင်းမြောင်း
၁၀ လျက်နေ၏။– နက်ဖြန်နေ့ ထဘဓဘုရားထံတော်က၊ ဆိုးသောဝိညာဉ်သည် ရှောလုအပေါ်မှာ ရောက်သဖြင့်၊ ရှောလုသည် နန်းတော်အလယ်၌
ပရောဖက်ပြုသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် အရင်ကဲ့သို့ စောင်းတီးလေ၏။ ရှောလုသည် လုံတိုကိုကိုင်
၁၁ လျက် ရှိ၍။– ဒါဝိဒ်ကို ထရံနှာမှာထိုးမည်ဟု အကြံရှိသည်အတိုင်း လုံတိုကိုထိုးပစ်သော်လည်း၊
ဒါဝိဒ်သည် အထံတော်မှ နှစ်ကြိမ်ရှောင်လွှဲလေ
၁၂ ၏။– ထိုသို့ ထဘဓဘုရားသည် ရှောလုထံမှထွက်၍ ဒါဝိဒ်နှင့်အတူ ရှိတော်မူသောကြောင့်၊ ရှောလု
၁၃ သည် ဒါဝိဒ်ကိုကြောက်ရွံ့သဖြင့်၊– အထံတော်မှ ရွှေ့၍ လူတထောင်အုပ်အရာကို ပေး၏။ ဒါဝိဒ်
၁၄ သည် လူများရှေ့၌ ထွက်ဝင်ရ၏။– ဒါဝိဒ်သည် အ
ရာရာ၌ သတိပညာနှင့်ပြုမူ၍ သူနှင့်အတူ ထဘဓ
၁၅ ဘုရားရှိတော်မူ၏။– ထိုသို့ အလွန်သတိပညာနှင့် ပြုမူသည်ကို ရှောလုသည်မြင်လျှင် သာ၍ကြောက်
၁၆ ရွံ့လေ၏။– ဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်ကို ချစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ရှေ့၌ ဒါဝိဒ်သည် ထွက်ဝင်တတ်၏။

၁၇ တဖန် ရှောလုသည် ဒါဝိဒ်ကိုခေါ်၍ ငါ့သမီးကြီး မေရပ်ကို သင့်အားငါပေးစားမည်။ သင်သည် ငါ့အတွို့ ရဲရင့်၍ ထဘဓဘုရားအတို့ စစ်တိုက်ခြင်းကိုသာပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့လက်သည် သူ့အပေါ်သို့ မရောက်စေနှင့်။ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်သည် ရောက်ပါစေသောဟု
၁၈ ရှောလုအကြံရှိ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ကျွန်တော်သည် ရှင်ဘုရင်၏သမက်တော်ဖြစ်ရပါမည်အကြောင်း အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကျွန်
တော်အသက်နှင့် ကျွန်တော် အဆွေအမျိုးသည်၊ ဣသရေလနိုင်ငံ၌ အဘယ်သို့ မြတ်ပါသနည်းဟု
၁၉ ရှောလုအား လျှောက်၏။– သို့ရာတွင်၊ ရှောလု၏ သမီး မေရပ်ကို ဒါဝိဒ်အား ပေးစားရသောအချိန် ရောက်သောအခါ၊ မေဟောလသိအမျိုး အဒြေလ
အား ပေးစားလေ၏။

၂၀ တဖန် ရှောလုသမီးမိခါလသည် ဒါဝိဒ်ကိုချစ်၏။ ထိုအကြောင်းကို လျှောက်သောအခါ၊ ရှောလု
၂၁ သည် အားရလျက်၊– ငါ့သမီးသည် ဒါဝိဒ်ကိုကျော့မိ၍ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ ပေး
၂၂ စားမည်ဟု အကြံရှိ၏။– နန်းတော်သားအချို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ဒါဝိဒ်နှင့် တိတ်ဆိတ်စွာ စကားပြောရမည်မှာ၊ ရှင်ဘုရင်သည် သင့်ကိုစုံမက်၍၊ ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်အပေါင်းတို့သည်လည်း ချစ်
ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်၏သမက်တော် ဖြစ်
၂၃ ကောင်းပါ၏ဟု မှာထားသည်အတိုင်း။– ရှောလု၏ ကျွန်တို့သည် ဒါဝိဒ်အားပြောကြ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်သည် အသရေမရှိသော ဆင်းရဲသားဖြစ်လျက်နှင့် ရှင်ဘုရင်၏ သမက်တော်လုပ်ရ
သောအမှုသည် သာမညအမှု ထင်သလောဟု
၂၄ ပြောဆို၏။– ရှောလုကျွန်တို့ကလည်း၊ ဒါဝိဒ်သည်
၂၅ ဤသို့ပြောဆိုပါသည်ဟု လျှောက်လျှင်၊– သင်တို့သည် တဖန်ပြောရမည်မှာ၊ ရှင်ဘုရင်သည် ရန်သူတို့၌ စိတ်တော်ပြေမည်အကြောင်း၊ ဖိလိတ္တိလူတို့
၏ အရေဖျားတရာမှတပါး အခြားသောလက်ဖွဲ့
ရာကို အလိုတော်မရှိဟု မှာထား၏။ သို့ရာတွင် ဒါ
ဝိဒ်ကို ဖိလိတ္တိလူတို့လက်ဖြင့် ဆုံးစေမည်ဟု ရှော
၂၆ လုအကြံရှိ၏။– ရှောလုကျွန်တို့သည် ထိုစကားကို

To Contents

ဒါဝိဒဲအား‌ပြန်ပြောသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် ရှင်ဘုရင်
၏ သမက်တော်ဖြစ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ထိုကြောင့်
၂၇ ချိန်းချက်သော အချိန်မစေ့မီထ၍၊– မိမိလူတို့နှင့်
အတူ သွားသဖြင့်၊ ဖိလိတ္တိလူနှစ်ရာတို့ကို သတ်
ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်၏သမက်တော် ဖြစ်လိုသောငှါ၊ သူ
တို့အရေဖျားများကို ယူခဲ့၍၊ စုံလင်သောအရေအ
တွက်အား‌ဖြင့် ရှင်ဘုရင်အား ဆက်လေ၏။ ရှော
လုသည်လည်း သမီးတော်မိခါလကို ပေးစားရ
၂၈ ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်နှင့်အတူ ရှိတော်မူ
ကြောင်းကိုငင်း၊ မိမိသမီးသည် ချစ်ကြောင်းကို
၂၉ ငင်း၊ ရှောလသည်မြင်၍၊– ကြောက်ရွံ့သောစိတ်
စွဲလမ်းလျက် အစဉ်အမြဲ ရန်ပြိုးဖွဲ့လေ၏။
၃၀ တဖန် ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် ချီသွားကြ၏။ ချီ
သွားကြသည်နောက် ဒါဝိဒ်သည် ရှောလ၏ကျွန်
အပေါင်းတို့ထက် သာ၍ သတိပညာနှင့်ပြုမူသ
ဖြင့် အလွန်ဂုဏ်အသရေနှင့် ပြည့်စုံ၏။

၁၉

၁ ထိုကြောင့် ရှောလုသည် ဒါဝိဒ်ကိုသတ်စေခြင်း
ငှါ၊ သားတော်ယောနသန်နှင့် မိမိကျွန်အပေါင်းတို့
၂ ကို မှာထားလေ၏။– သားတော် ယောနသန်သည်
ဒါဝိဒ်ကိုအလွန်ချစ်၍၊ ငါ့အဘရှောလုသည် သင့်
ကိုသတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံ၏။ သို့ဖြစ်၍ နံနက်တိုင်
အောင် ကိုယ်ကိုသတိပြုသဖြင့် ဆိတ်ကွယ်ရာအ
၃ ရပ်၌ ပုန်းရှောင်၍ နေပါလော့။– ငါထွက်၍ သင်ရှိ
ရာတောင်၌ ငါ့အဘထံခစားလျက်၊ သင့်အမှု၌ စ
ကားပြောမည်။ တွေ့မြင်သမျှကို သင့်အား ငါပြန်
၄ ကြားမည်ဟု ဒါဝိဒ်အားပြောဆို၏။– ယောနသန်
သည် အဘရှောလုထံ၌၊ ဒါဝိဒ်ဘက်မှာပြော၍၊
ရှင်ဘုရင်သည် ကျွန်တော်ဒါဝိဒ်ကို မပြစ်မှားပါစေ
နှင့်။ သူသည် ကိုယ်တော်ကို မပြစ်မှားပါ။ ကိုယ်
၅ တော်၌ အလွန်ကျေးဇူးပြုပါပြီ။– မိမိအသက်ကို
မနှမြောဘဲ ဖိလိတ္တိလူကိုသတ်၍ ထာဝရဘုရား
သည် ဣသရေလအမျိုး တမျိုးလုံးအတွို့ ကြီးစွာ
သော ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကို ပြုတော်မူ၏။
ကိုယ်တော်သည်မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ပါ၏။ သို့ဖြစ်
၍ အကြောင်းမရှိဘဲ ဒါဝိဒ်ကိုသတ်သဖြင့် အဘယ်
ကြောင့် အပြစ်မရှိသောသူ၏ အသက်ကို သတ်
သောအပြစ် သင့်ရောက်စေချင်ပါသနည်းဟု အ
၆ ဘရှောလုအားဆိုသော်၊– ရှောလုသည် ယောန
သန်၏စကားကိုနားထောင်၍၊ ထာဝရဘုရား အ
သက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူသည် အသေမ
၇ ခံရဟု ကျိန်ဆိုလေ၏။– ယောနသန်သည် ဒါဝိဒ်
ကိုခေါ်၍ အကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့ကိုပြောပြီး
မှ၊ ရှောလုထံသို့သွင်းပြန်၍ အထံတော်၌ အရင်
၈ နေသကဲ့သို့ နေရ၏။– တဖန် စစ်မှုပေါ်ပြန်သော
အခါ၊ ဒါဝိဒ်ထွက်၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုတိုက်လျက်၊
ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းအား‌ဖြင့် သတ်၍ သူတို့
၉ သည်ပြေးကြ၏။– ရှောလုသည် လုံတိုကိုကိုင်၍
နန်းတော်၌ထိုင်စဉ်တွင်၊ ထာဝရဘုရားထံတော်မှ
ဆိုးသောဝိညာဉ်သက်ရောက်၍၊ ဒါဝိဒ်သည်
၁၀ စောင်းကီးလျက်နေသောအခါ၊– သူ့ကို လုံတိုနှင့်
ထရံနှောမှာထိုးစမ်းသော်လည်း၊ အထံတော်မှ
ရှောင်ပြေးသဖြင့် လုံတိုသည် ထရံကိုစူးလျက်နေ
၁၁ ၏။ ဒါဝိဒ်သည် ပြေး၍ ထိုည၌ပင်လွတ်ရ၏။– ရှော
လုသည် သူ့ကိုစောင့်၍ နံနက်အချိန်၌ သတ်စေ
ခြင်းငှါ သူ့အိမ်သို့လူကိုစေလွှတ်လေ၏။ ဒါဝိဒ်မ
ယား မိခါလက၊ သင်သည် ယနေ့ညမှာ ကိုယ်အ
သက်ကို မကယ်မလျှင်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ အသေခံရ
၁၂ လိမ့်မည်ဟုဆိုလျက်၊– ဒါဝိဒ်ကို ပြတင်းပေါက်မှ
လျှောချ၍ သူသည် အလွတ်ထွက်ပြေးလေ၏။–
၁၃ မိခါလသည်လည်း၊ တေရပ်ရုပ်တုကိုယူ၍ ခုတင်
ပေါ်မှာ ထားပြီးလျှင်၊ ဆိတ်မွေးဖြင့်ရက်သော ကု
လားကာနှင့် ခေါင်းရင်းရှေ့၌ကာ၍ စောင်နှင့်ခြုံ
၁၄ လေ၏။– ဒါဝိဒ်ကို ဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ ရှောလုစေ
လွှတ်သောလုလင်ရောက်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်နာ၍
၁၅ နေပါသည်ဟု မယားပြောဆို၏။– ရှောလုက
လည်း၊ သူ့ကို ငါသတ်မည်အကြောင်း ခုတင်နှင့်
တကွ ဆောင်ခဲ့ကြဟု ဒါဝိဒ်ကို အကြည့်အရှုစေ
၁၆ လွှတ်၍၊– တမန်တို့သည် ဝင်ကြသောအခါ ဆိတ်
မွေးဖြင့် ရက်သောကုလားကာနှင့် ခေါင်းရင်းရှေ့၌
ကာလျက်၊ ခုတင်ပေါ်မှာ တေရပ်ရုပ်တု ရှိပါသည်
၁၇ တကား။– ရှောလုကလည်း၊ ငါ့ကိုလှည့်စား၍ အ
ဘယ်ကြောင့် ငါ့ရန်သူကို လွှတ်လိုက်သနည်း။
ယခုလွှတ်အောင် ပြေးပါပြီတကားဟု မိခါလအား
ပြောဆိုလျှင်၊ မိခါလက ငါသွားမည်။ သို့မဟုတ်
သင့်ကိုငါသတ်မည်ဟု သူပြောပါသည်ဟု ရှောလု
အား ပြန်လျှောက်လေ၏။
၁၈ ထိုသို့ ဒါဝိဒ်ပြေး၍ ရှောလုလက်မှလွတ်သ
ဖြင့်၊ ရှမွေလရှိရာ ရာမမြို့သို့ရောက်လေ၏။ ရှော
လု ပြုလေသမျှတို့ကို ပြန်ကြားပြီးမှ၊ ရှမွေလ
၁၉ သည်သွား၍ နာယုတ်ရွာမှာနေ၏။– ဒါဝိဒ်သည်
ရာမမြို့နယ်၊ နာယုတ်ရွာမှာရှိကြောင်းကို ရှောလု
၂၀ သည်ကြား၍၊– ဒါဝိဒ်ကို ဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ စေ
လွှတ်ပြန်၏။ ပရောဖက်အပေါင်းအသင်းတို့သည်
ပရောဖက်ပြုလျက်၊ ရှမွေလစီရင်လျက်နေသည်
ကို တမန်တို့သည် တွေ့မြင်သောအခါ၊ ဘုရားသ

To Contents

ခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် ရှောလု၏ တမန်တို့အ
ပေါ်မှာ သက်ရောက်၍၊ သူတို့သည်လည်း ပရော
၂၁ ဖက်ပြုရကြ၏။– ထိုသိတင်းကို ရှောလုသည်
ကြားလျှင် အခြားသောသူတို့ကို စေလွှတ်၍၊ သူ
တို့သည်လည်း ပရောဖက်ပြုရကြ၏။ တတိယအ
ကြိမ် ရှောလုသည်စေလွှတ်၍၊ ထိုအတူပြုရကြ
၂၂ ၏။– ထိုအခါ ကိုယ်တိုင်ရာမမြို့သို့သွား၍၊ စေ၃
ရွာ၌ရှိသော ရေတွင်းကြီးသို့ရောက်သော်၊ ရှမွေ
လနှင့် ဒါဝိဒ်တို့သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေး
လျှင်၊ ရာမမြို့နယ်၊ နာယုတ်ရွာမှာရှိပါသည်ဟု
၂၃ ကြားလျှောက်လေသော်၊– ထိုအရပ်သို့သွား၍၊ ဘု
ရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့အပေါ်မှာသက်
ရောက်သဖြင့်၊ နာယုတ်ရွာတိုင်အောင် ပရောဖက်
၂၄ ပြုလျက် သွားလေ၏။– အဝတ်တော်ကိုလည်း
ချွတ်၍၊ ရှမွေလရှေ့မှာ ထိုအတူပရောဖက်ပြု
လျက်၊ အဝတ်မပါဘဲ တနေ့နှင့် တညဉ့် လဲလျက်
နေ၏။ ထိုကြောင့် ရှောလုသည်လည်း ပရောဖက်
တို့ဥပါသလောဟု ဆိုလေ့ရှိကြ၏။

၂၀

၁ ဒါဝိဒ်သည် ရာမမြို့၊ နာယုတ်ရွာမှပြေး၍
ယောနသန်ထံသို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်သည် အ
ဘယ်သို့ပြုဘိသနည်း။ အဘယ်အပြစ် ရှိသနည်း။
ခမည်းတော်သည် ကျွန်ုပ်အသက်ကိုရှာမည်အ
ကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်သည် အဘယ်ဒုစရိုက်ကို ပြုဘိ
၂ သနည်းဟုမေးသော်၊– ယောနသန်က၊ ဤအမှု
ဝေးပါစေသော။ သင်သည် မသေရ။ ကျွန်ုပ်အဘ
သည် ကျွန်ုပ်အားမပြောဘဲ အမှုအကြီးအငယ် တ
စုံတခုကိုမျှ မပြုတတ်။ ဤအမှုမှန်လျှင် ကျွန်ုပ်မ
သိစေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ဖွက်ထားမည်
၃ နည်း။ ဤအမှုမမှန်ဘူးဟု ပြန်ပြောဏ်။– ဒါဝိဒ်က
လည်း၊ ကျွန်ုပ်သည် သင်၏မိတ်ဆွေဖြစ်ကြောင်း
ကို သင်၏အဘသည် အမှန်သိသဖြင့်၊ ယောန
သန်စိတ်မသာ ရှိမည်စိုးရိမ်၍ သူသည် ဤအမှုကို
မသိစေနှင့်ဟု ပြောဆိုပါပြီ။ အကယ်စင်စစ် ထာဝ
ရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင့်အ
သက်လည်း ရှင်သည်အတိုင်း၊ ကျွန်ုပ်နှင့် သေ
၄ ဘေးစပ်ကြားမှာ အသွားတလှမ်းသာရှိပါသည်ဟု
အကျိန်နှင့်ဆို၏။– ယောနသန်ကလည်း၊ သင့်
စိတ်နှလုံး အလိုရှိသည်အတိုင်း ကျွန်ုပ်ပြုပါမည်
၅ ဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုလျှင်၊– ဒါဝိဒ်က၊ နက်ဖြန်နေ့
သည် လဆန်းနေ့ဖြစ်၍၊ ကျွန်ုပ်သည် ရှင်ဘုရင်
နှင့်အတူ စားပွဲတော်နားမှာ မထိုင်ဘဲနေသင့်။
သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်သွား၍ သုံးရက်နေ့ညဦး
တိုင်အောင် တောခွ၌ ပုန်းရှောင်လျက် နေပါရစေ။–
၆ သင်၏အဘသည် ကျွန်ုပ်မရှိသည်ကို မှတ်မိလျှင်၊
ဒါဝိဒ်၏ အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည် နှစ်စဉ်ပွဲခံ
ချိန်ရှိသောကြောင့်၊ မိမိနေရာ ဗက်လင်မြို့သို့
သွားရမည်အကြောင်း၊ ကျပ်ကျပ်အခွင့်ပန်ပါ၏ဟု
၇ လျှောက်ပါ။– အဘက ကောင်းပြီဟုဆိုလျှင်၊
ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ချမ်းသာရပြီ။ သို့မဟုတ်
အလွန်စိတ်ဆိုးလျှင်၊ ဘေးပြုမည် အကြံရှိသည်
၈ ကို သဘောကျပါ။– ကိုယ်တော်ကျွန်၌ ကျေးဇူးပြု
ပါ။ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်ကို ကိုယ်တော်ကျွန်
နှင့် ဖွဲ့ပါပြီ။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်၌အပြစ်ရှိလျှင်
ကိုယ်တော်တိုင်သတ်ပါ။ အဘယ်ကြောင့် အဘ
ထံသို့ ဆောင်သွားရပါမည်နည်းဟု ယောနသန်
၉ အားဆို၏။– ယောနသန်က ထိုသို့သောအမှု ဝေး
ပါစေသော။ ကျွန်ုပ်အဘသည် သင်၌ဘေးပြုမည်
ဟု အကြံရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်သည် အမှန်သိလျှင်
သင့်အားမပြောဘဲ နေလိမ့်မည်လော၁ဟု ဆို၏။–
၁၀ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ခမည်းတော်သည် ကြမ်းတမ်းစွာ
ပြန်ပြောလျှင်၊ ကျွန်ုပ်အား အဘယ်သူ ကြားပြော
လိမ့်မည်နည်းဟု ယောနသန်အားမေးသော်၊–
၁၁ ယောနသန်က၊ ငါတို့သည် တောသို့သွားကြကုန်
အံ့ဟု ဒါဝိဒ်အားဆိုလျက်၊ နှစ်ယောက်တို့သည်
၁၂ တောသို့ထွက်သွားကြ၏။– ယောနသန်ကလည်း၊
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ နက်ဖြန်နေ့၊
သန်ဘက်နေ့၌ ကျွန်ုပ်အဘကိုစုံစမ်းသောအခါ သူ
သည် ဒါဝိဒ်၌ ကောင်းသောအကြံရှိ၍ သင့်ကို
၁၃ ကျွန်ုပ်မကြားလိုက်ဘဲ နေသော်၎င်း၊– သို့မဟုတ်
ကျွန်ုပ်အဘသည် ဘေးပြုခြင်းငှါ အလိုရှိ၍ သင်
သည် ဇြဲမဝပ်စွာသွားရမည်အကြောင်း၊ ကျွန်ုပ် သ
တိမပေး မလွတ်လိုက်ဘဲ နေသော်၎င်း၊ ထာဝရ
ဘုရားသည် ထိုမျှမက ယောနသန်ကို ပြုတော်မူ
စေသတည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်အဘနှင့်
အတူရှိခဲ့ပြီးသကဲ့သို့ သင်နှင့်အတူ ရှိပါစေသော။–
၁၄ သင်သည် ကျွန်ုပ်အသက်ရှင်စဉ်အခါ၌သာ အ
သက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား အလိုတော်
၁၅ အတိုင်း ကျေးဇူးပြုရမည်မက၊– ထာဝရဘုရား
သည် ဒါဝိဒ်၏ရန်သူအပေါင်းတို့ကို မြေကြီးပေါ်
က ပယ်ရှင်းတော်မူသောနောက်မှာလည်း၊ ကျွန်ုပ်
အမျိုးအနွယ်၌ အစဉ်အမြဲ ကျေးဇူးပြုရမည်ဟု ဒါ
၁၆ ဝိဒ်အားဆိုသဖြင့်ငင်း၊– သစ္စာပျက်လျှင် ဒါဝိဒ်၏
ရန်သူတို့အားဖြင့် ထာဝရဘုရား အပြစ်ပေးတော်
မူစေသတည်းဟု ဒါဝိဒ်၏ အမျိုးအနွယ်နှင့် ပဋိ

၁၇ ညာဉ်ဖွဲ့သဖြင့်ငင်း၊- ကိုယ်ဝိညာဉ်ကို ချစ်သကဲ့သို့
ဒါဝိဒ်ကိုချစ်သောကြောင့်၊ ချစ်သောစိတ်အားကြီး
၁၈ ၍ ဒါဝိဒ်အား အထပ်ထပ်ကျိန်ဆို၏။- တဖန်
ယောနသန်က၊ နက်ဖြန်နေ့သည် လဆန်းနေ့ဖြစ်
၍၊ သင်ထိုင်ရာအရပ်လပ်လျှင် သင်မရှိကြောင်း
၁၉ ထင်ရှားလိမ့်မည်။- သင်သည် သုံးရက်နေပြီးမှ အ
လျင်အမြန် ဆင်းလာသဖြင့်၊ အရင်အမှုရှိစဉ် ပုန်း
ရှောင်၍ နေရာအရပ်သို့ရောက်လျှင်၊ ဧဇေလ
၂၀ ကျောက်နားမှာ နေရမည်။- ကျွန်ုပ်သည်လည်း၊
စက်ကိုပစ်ဟန်ပြု၍၊ ထိုကျောက်နားသို့ မြှားသုံး
၂၁ စင်းပစ်မည်။- မြှားတို့ကို သွား၍ရှာချေဟု လူက
လေးကို စေခိုင်းသောအခါ၊ မြှားတို့သည် နှင့်အ
နားမှာရှိ၏။ ကောက်တော့ဟု သေချာစွာပြော
လျှင် လာခဲ့ပါ။ ထာဝရဘုရား အသက်ရင်တော်မူ
၂၂ သည်အတိုင်း၊ ဘေးမရှိ၊ ချမ်းသာရပြီ။- သို့မဟုတ်၊
မြှားတို့သည် နှင့်ကိုလွန်ပြီဟု လုလင်အားဆိုလျှင်
သွားလေ၁။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို လွှတ်
၂၃ လိုက်တော်မူ၏။- ယခု ငါတို့နှစ်ယောက် ပြော
သောအမှုဦးကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်
ကျွန်ုပ်စပ်ကြားမှာ အစဉ်ရှိတော်မူစေသတည်းဟု
ဒါဝိဒ်အား ပြောဆိုလေ၏။

၂၄ ဒါဝိဒ်သည် တောခို့ ပုန်းရှောင်၍နေ၏။ လ
ဆန်းနေ့ရောက်မှ ရှင်ဘုရင်သည် စားတော်ခေါ်
၂၅ ခြင်းငှါ ထိုင်၏။- ထုံးစံအတိုင်း ထရံနားမှာ ရှင်ဘု
ရင်ထိုင်လျှင်၊ ယောနသန်ထ၍ အာဗနာသည်
ရှောလုအနားမှာထိုင်၏။ ဒါဝိဒ်၏ နေရာထိုင်ရာ
၂၆ သည် လပ်၏။- သို့ရာတွင် ရှောလုက အကြောင်း
တစုံတခု ရှိလိမ့်မည်။ သူသည် မစင်ကြယ်။ အ
ကယ်၍ သူသည်မစင်ကြယ်ဟု ထင်မှတ်၍ ထိုနေ့
၂၇ ၌ တိတ်ဆိတ်စွာနေ၏။- နက်ဖြန်နေ့ လဆန်းနှစ်
ရက်နေ့၌ ဒါဝိဒ်၏ နေရာထိုင်ရာသည် လပ်သော
ကြောင့် ရှောလုက၊ ယေရှဲသားသည် စားပွဲတော်
သို့ မနေ့ကမလာ၊ ယနေ့လည်း မလာဘဲ အဘယ်
ကြောင့်နေသနည်းဟု သားတော်ယောနသန်အား
၂၈ မေးလျှင်၊- ယောနသန်က၊ ဒါဝိဒ်သည် ဗက်လင်
မြို့သို့ သွားရမည်အကြောင်း ကျပ်ကျပ်အခွင့်ပန်
၂၉ လျက်၊- အကျွန်ုပ်သွားရသောအခွင့်ကို ပေးပါ
လေ၁။ အကျွန်ုပ် အဆွေအမျိုးတို့သည် ထိုမြို့၌
ယဇ်ပွဲကိုဆောင်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်အစ်ကိုလည်း
မှာလိုက်ပါပြီ။ စိတ်တော်နှင့်တွေ့သည်မှန်လျှင်အ
ကျွန်ုပ်သွား၍ အစ်ကိုတို့ကို မြင်ရမည်အကြောင်း
အခွင့်ပေးပါလေ၁ဟု တောင်းပန်ပါ၏။ ထိုကြောင့်
စားပွဲတော်သို့မလာပါဟု ရှောလုအား လျှောက်
၃၀ လေ၏။- ထိုအခါ ရှောလုသည် ယောနသန်ကို
အမျက်ထွက်၍၊ မြောက်မထားသော မိန်းမ၏
သား၊ သင်သည် ကိုယ်တိုင်အရှက်ကွဲသည်တိုင်
အောင်၎င်း၊ သင့်အမိအဝတ်ကျွတ်၍ အရှက်ကွဲ
သည်တိုင်အောင်၎င်း၊ ယေရှဲ၏သားဘက်၌ နေ
၃၁ သည်ကို ငါမသိသလော။- ယေရှဲ၏သားသည်
မြေကြီးပေါ်မှာ အသက်ရှင်သည်ကာလပတ်လုံး
သင်နှင့်သင်၏နိုင်ငံမတည်ရ။ ယခုစေလွှတ်၍ သူ
ကိုခေါ်ခဲ့။ သူသည် အသေခံရမည်ဟုဆိုလျှင်၊-
၃၂ ယောနသန်က၊ ဒါဝိဒ်သည် အဘယ်ကြောင့် အ
သေခံရမည်နည်း။ အဘယ်သို့ ပြုဘိသနည်းဟု အ
၃၃ ဘရှောလုအား မေးလေသော်၊- ရှောလုသည်
ယောနသန်ကိုမှန့်စေခြင်းငှါ လှံတိုကို လက်လွှတ်
၍ ထိုးလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဘသည် ဒါဝိဒ်ကို သတ်
မည်အကြံရှိသည်ကို ယောနသန်သည်သိသဖြင့်၊-
၃၄ အမျက်ထွက်၍၊ ထိုလဆန်းနှစ်ရက်နေ့၌ အစာမ
စားဘဲ ထသွား၏။ မိမိအဘသည် ဒါဝိဒ်ကို အ
ရှက်ခွဲသောကြောင့် ဒါဝိဒ်အတွက် ညှိုးငယ်သော
စိတ်ရှိ၏။

၃၅ နံနက်ရောက်မှ ဒါဝိဒ်နှင့် ချိန်းချက်သော
အချိန်၌၊ ယောနသန်သည် လူကလေးကိုခေါ်၍
၃၆ တောသို့သွား၏။- လူကလေးအားလည်း ပြေး
တော့။ ငါပစ်သော မြှားတို့ကို ရှာတော့ဟုဆို၍
လူကလေးသည်ပြေးသောအခါ သူ့ကိုလွန်အောင်
၃၇ မြှားတစင်းကို ပစ်လေ၏။- ယောနသန်ပစ်သော
မြှားကျရာအရပ်သို့ လူကလေးရောက်သောအခါ၊
ယောနသန်က၊ မြှားတစင်းသည် နှင့်ကိုလွန်ပြီမ
၃၈ ဟုတ်လော။- ကြိုးစား၍ အလျင်အမြန်ပြေးတော့။
မနေနှင့်ဟု လူကလေးနောက်မှာ ဟစ်လေ၏။ လူ
ကလေးသည်လည်း မြှားတို့ကို ကောက်၍ မိမိ
၃၉ သခင်ထံသို့ ပြန်လာ၏။- သို့ရာတွင် လူကလေး
သည် ထိုအမှုကိုနားမလည်။ ယောနသန်နှင့် ဒါ
၄၀ ဝိဒ်သာ နားလည်ကြ၏။- ယောနသန်သည် မိမိ
လက်နက်တို့ကို လူကလေးခံ့အပ်၍ မြို့ထဲသို့ယူ
၄၁ သွားတော့ဟု ဆို၏။- လူကလေးသွားသော
နောက်၊ ဒါဝိဒ်သည် တောင်မျက်နှာအရပ်က ထ၍
မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်လျက် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဦး
ညွှတ်ပြီးလျှင်၊ သူတို့သည် တယောက်ကိုတ
ယောက် နမ်းလျက် မျက်ရည်ကျလျက်၊ ဒါဝိဒ်
၄၂ သည်သာ၍ ပြုသည်တိုင်အောင် ပြုကြ၏။- ယော
နသန်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်
ကျွန်ုပ်စပ်ကြား၊ သင့်အမျိုးအနွယ်နှင့် ကျွန်ုပ်အ
မျိုးအနွယ် စပ်ကြားမှာ အစဉ်အမြဲရှိတော်မူစေသ

တည်းဟူ၍ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို တိုင်တည်သဖြင့်၊ ငါတို့နှစ်ယောက်သည် ကျိန်ဆိုကြသည်ကိုထောက်၍၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားတော့ဟု ဒါဝိဒ်အား ဆိုလျှင်၊ ဒါဝိဒ်သည် ထသွား၍ ယောနသန်လည်း မြို့ထဲသို့ ဝင်လေ၏။

၂၁

၁ ဒါဝိဒ်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ် အဟိမလက်ရှိရာ နောဗမြို့သို့ရောက်၍၊ အဟိမလက်သည် ဒါဝိဒ်နှင့်တွေ့သောအခါ ကြောက်၍၊ သင်သည် လူတယောက်မျှမပါဘဲ အဘယ်ကြောင့် တကိုယ်
၂ တည်းလာသနည်းဟု မေးသော်ဝ်– ဒါဝိဒ်က၊ ရှင်ဘုရင် အမှုတော်တခုကိုအပ်၍၊ ငါစေခိုင်းမှာထားသောအမှုကို အဘယ်သူမျှ မသိစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူသောကြောင့်၊ ငါ့ကျွန်တို့ကို ဤမည်သောအရပ် ဤမည်သောအရပ်၌ ဆိုင်းလင့်စေခြင်းငှါ
၃ အရင့်စေလွှတ်လေပြီ။– သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်လက်၌ရှိသော မုန့်ငါးလုံးကိုသော်၎င်း၊ တွေ့သမျှကိုသော်၎င်း၊ ကျွန်ုပ်လက်သို့အပ်ပေးပါဟု ယဇ်ပု
၄ ရောဟိတ် အဟိမလက်အားတောင်း၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်က၊ ငါ့လက်၌ လူတိုင်းစားရသော မုန့်မရှိ။ လုလင်တို့သည် မိန်းမကိုသာရောင်လျှင်၊ သန့်
၅ ရှင်းသော မုန့်ရှိသည်ဟု ဒါဝိဒ်အားဆို၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ကျွန်ုပ်ထွက်ကတည်းက အဘယ်သူမျှ မိန်းမနှင့်မပေါင်းဘော်ဝ်၊ လုလင်တန်ဆာတို့သည် သန့်ရှင်းပါ၏။ ထိုမုန့်လည်း လူတိုင်းစားရသော
၆ မုန့်ကဲ့သို့ဖြစ်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယနေ့ သန့်ရှင်းသောမုန့်သစ်ကို တင်ထားလျက်ရှိပါ၏ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်အား ပြန်ပြောသော်ဝ်– ယဇ်ပုရော
ဟိတ်သည် ရှေ့တော်မုန့်မှတပါး အခြားသောမုန့်
မရှိသောကြောင့် သန့်ရှင်းသောမုန့်ကိုပေး၏။ ထို
ရှေ့တော်မုန့်အစား၌ မုန့်သစ်ကို တင်ထားအံ့
သောငှါ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်မှ နှုတ်ပယ်နှင့်
၇ ပြီ။– ထိုနေ့၌ အမှုတော်ထမ်းအဝင် သိုးတော်ထိန်းအုပ် ဧဒုံအမျိုးသား၊ ဒေါဂအမည်ရှိသောသူသည်
၈ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စောင့်နေရ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၌ ထားလုံရှိသလော။ အမှုတော်ကို အလျင်အမြန်ဆောင်ရသောကြောင့်၊ ထားအစရှိသော လက်နက်တစုံတခုမျှ မပါဟု အ
၉ ဟိမလက်အား ပြောလေသော်ဝ်– ယဇ်ပုရောဟိတ်က၊ ဧလာချိုင့်၌ သင်လုပ်ကြံခဲ့သော ဖိလိတ္တိလူဂေါလျာတ်၏ထားသည် အဝတ်နှင့်ထုပ်ရစ်လျက် သင်တိုင်းတော်နောက်မှာရှိ၏။ ယူချင်လျှင် ယူတော့။ အခြားသောထားမရှိဟု ဆိုလျှင်၊ ဒါဝိဒ်က ထိုထားနှင့်တူသော ထားမရှိ။ ပေးပါတော့ဟု ဆို
၁၀ ၏။– ထိုနေ့၌ ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုကို ကြောက်သောကြောင့် ထ၍ ဂါသမင်းကြီးအာခိတ်ထံသို့
၁၁ ပြေးသွား၏။– အာခိတ်မင်း၏ကျွန်တို့က၊ ဤဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ရှောလု အထောင်ထောင်၊ ဒါဝိဒ် အသောင်းသောင်း သတ်လေစွတကားဟု ဤသူ့ရှေ့မှာ အ
လှည့်လှည့်ကလျက် သီချင်းဆိုကြသည် မဟုတ်
၁၂ လောဟု လျှောက်ကြ၏။– ထိုစကားကို ဒါဝိဒ်သည်မှတ်မိ၍၊ ဂါသမင်းကြီးအာခိတ်ကို အလွန်
၁၃ ကြောက်သောကြောင့်၊– ရူးသွပ်ဟန်ဆောင်၍ သူတို့ရှေ့မှာ အရူးကဲ့သို့ပြုလျက်၊ တံခါးရွက်ပေါ်၌ ရေးသား၍ မိမိတံထွေးကို မုတ်ဆိတ်တွင် ယိုစေ
၁၄ ၏။– အာခိတ်မင်းကလည်း ကြည့်ကြလော့။ ဤသူသည် အရူးဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ထံသို့
၁၅ သွင်းကြသနည်း။– အရူးကို ငါအသုံးလိုသည်ဟု သင်တို့သည် ထင်လျက် ငါ့ရှေ့မှာ အရူးလုပ်စေခြင်းငှါ ဤသူကိုသွင်းကြသလော။ ဤသူသည် နန်းတော်ထဲသို့ ဝင်ရမည်လောဟု ကျွန်တို့အား ဆို၏။

၂၂

၁ ဒါဝိဒ်သည် ထိုအရပ်မှပြေး၍ အဒုလံဥမင်သို့ ဘေးလွတ်လျက် ရောက်လေ၏။ သူ့အစ်ကိုများ၊ အဆွေအမျိုးများ အပေါင်းတို့သည် ကြားလျှင် သူ
၂ ထံသို့သွားကြ၏။– အမှုရောက်သောသူ၊ ကြွေးတင်သောသူ၊ စိတ်ညစ်သောသူ အပေါင်းတို့သည်၊ သူထံမှာစုဝေးကြ၍ လူလေးရာခန့်ရှိသဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်
၃ သည် သူတို့ကိုအုပ်ရ၏။– ထိုအရပ်မှ မောဘပြည် မိဇပါမြို့သို့သွား၍၊ မောဘရင်ဘုရင်အား၊ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်တော်၌ အဘယ်သို့ပြုတော်မူမည်ကို ကျွန်တော်မသိဘဲနေစဉ်တွင်၊ ကျွန်တော်
မိဘသည် ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်ထံ၌ နေရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်သဖြင့်၊–
၄ မောဘရင်ဘုရင်ထံသို့ သွင်း၍၊ ဒါဝိဒ်သည် ခိုင်ခံ့သောဥမင်၌ နေသည်ကာလပတ်လုံး၊ မိဘတို့
၅ သည် မောဘရင်ဘုရင်ထံမှာ နေကြ၏။– တဖန် ပရောဖက်ဂဒ်က၊ ခိုင်ခံ့သောဥမင်၌ မနေနှင့်။ ထွက်၍ ယုဒပြည်သို့သွားလော့ဟု ဒါဝိဒ်အား ဆိုသည်အတိုင်း ဒါဝိဒ်သွား၍ ဟာရက်တော၌နေ၏။
၆ ထိုအခါ ရှောလုသည် ဂိဗာဒြို့၌ ကုန်းပေါ်တွင် သစ်ပင်အောက်မှာ လုံ့ကိုကိုင်လျက်၊ ကျွန်အပေါင်းတို့သည် ခြံရံလျက်နေစဉ်တွင်၊ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည်ပေါ်ကြောင်းကို ရှောလုကြား၍၊–

To Contents

၇ အို ဗယ်ာမိန် အမျိုးသားတို့၊ ယေရှဲ၏သားသည် လယ်များ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်များကို သင်တို့ရှိသမျှ၌ ဝေပေးနိုင်သလော။ သင်တို့ရှိသမျှကို လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်အရာ၌ ခန့်ထားနိုင်သ
၈ လော။– ထိုသို့ ပြုနိုင်သောကြောင့် သင်တို့အပေါင်းသည် ငါ့တဘက်၌ သင်းဖွဲ့ကြသလော။ ငါသားသည် ယေရှဲ၏သားနှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ကြောင်းကို တယောက်မျှမပြော။ ငါ့အတွက် တယောက်မျှ ဝမ်းမနည်း။ ငါ့ကျွန်သည် ယနေ့ ပြုသည်အတိုင်း၊ ငါ့ကို ချောင်းမြောင်းစေခြင်းငှါ၊ ငါ့သားနှိုးဆော်ကြောင်းကို တယောက်မျှမပြောဘဲ နေကြသည်တကားဟု အခြံအရံတို့အား ဆိုလေ
၉ သော်၊– ရှောလုု၏ကျွန်အုပ် ဇုံအမျိုးသား ဒေါက၊ ယေရှဲ၏သားသည် အဟိတုပ်၏သား အဟိမလက်ရှိရာ နောဗမြို့သို့ရောက်ကြောင်းကို ကျွန်
၁၀ တော်မြင်ပါ၏။– အဟိမလက်သည် ယေရှဲ၏သားအဘို့ ထာဝရဘုရားထံတော်၌ မေးမြန်း၍ စားစရိတ်ကိုငင်း၊ ဖိလိတ္တိလူ ဂေါလျတ်၏ထားကိုငင်း
၁၁ ပေးပါ၏ဟု ကြားလျှောက်လျှင်၊– ရှင်ဘုရင်သည် အဟိတုပ်၏သား ယဇ်ပုရောဟိတ် အဟိမလက်နှင့် သူ၏အဆွေအမျိုးတည်းဟူသော နောဗမြို့၌ နေသော ယဇ်ပုရောဟိတ်အပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍ သူတို့သည် အထံတော်သို့ ရောက်လာကြ၏။–
၁၂ ရှောလုကလည်း၊ အဟိတုပ်၏သားနားထောင်လော့ဟု ဆိုလျှင်၊ အဟိမလက်က အကျွန်ုပ်ရှိပါ
၁၃ သည်သခင်ဟု လျှောက်၏။– ရှောလုကလည်း၊ သင်နှင့်ယေရှဲ၏သားသည် အဘယ်ကြောင့် ငါ့တဘက်၌ သင်းဖွဲ့ကြသနည်း။ သူသည် ယနေ့ပြုသည်အတိုင်း ငါ့ကိုပုန်ကန်စေခြင်းငှါ သင်သည် မုန့်နှင့်ထားကိုပေး၍ သူ့အဘို့ ဘုရားသခင်ထံ
၁၄ တော်၌ မေးမြန်းပြီတကားဟု ဆိုသော်၊– အဟိမလက်က၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့တွင် ဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ အဘယ်သူသည် သစ္စာရှိသနည်း။ သမက်တော်ဖြစ်ပါ၏။ စေခိုင်းတော်မူသောသူ၊ နန်းတော်၌ အ
၁၅ သရေရှိသောသူ ဖြစ်ပါ၏။– ထိုကာလ၌ အကျွန်ုပ်သည် ဒါဝိဒ်အဘို့ ဘုရားသခင်ထံတော်၌ မေးမြန်းစပြုသလော။ ထိုအမှု ဝေးပါစေသော။ ရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်နှင့် ကျွန်တော်၏အဆွေအမျိုး တစုံတယောက်၌မျှ အပြစ်တင်တော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ဤအမှုကို အကြီးအငယ်အားဖြင့်မျှ မသိပါဟု ရှင်ဘုရင်အား လျှောက်
၁၆ လေ၏။– ရှင်ဘုရင်က၊ အဟိမလက်၊ သင်နှင့် သင်၏အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည် ဧကန်အမှန်အ
၁၇ သေခံရမည်ဟုဆိုလျက်၊– ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဒါဝိဒ်ဘက်မှာနေ၍၊ သူပြေးကြောင်းကို သိသော်လည်း ငါ့အားမကြားမပြောသောကြောင့်၊ သူတို့ကို လှည့်၍သတ်ကြဟု ခြံရံလျက်ရှိသော ခြေသည်တို့အား အမိန့်တော်ရှိသော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို မလုပ်ကြံဘဲနေ
၁၈ ကြ၏။– တဖန် ရှင်ဘုရင်က၊ သင်သည်လှည့်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို လုပ်ကြံတော့ဟု ဒေါဂ အားမိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဧဒုံအမျိုးသားဒေါက သည် လှည့်၍ ပိတ်သင်တို့ကိုဝတ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်ရုစ်ဆယ်ငါးပါးတို့ကို လုပ်ကြံသဖြင့် ထို
၁၉ နေ့၌ သတ်လေ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်ပိုင်သော နောဗမြို့ကိုလည်း တိုက်၍ ယောကျ်ား၊ မိန်း၊ သူငယ်၊ နို့စို့မှစ၍ နွား၊ မြည်း၊ သိုးတို့ကို ထားနှင့်လုပ်
၂၀ ကြံလေ၏။– အဟိတုပ်၏ သားဖြစ်သော အဟိမလက်၏သားတို့တွင်၊ အဗျာသာအမည်ရှိသော သူတယောက်သည် လွတ်၍ ဒါဝိဒ်ရှိရာသို့ ပြေးလေ
၂၁ ၏။– ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ရှောလုသတ်ကြောင်းကို၊ အဗျာသာသည် ဒါဝိဒ်အား
၂၂ ကြားပြောသောအခါ၊– ဒါဝိဒ်က၊ ဧဒုံအမျိုးသားဒေါဂသည် ရှောလုအားပြောမည်ဟု သူ့ကိုတွေ့သောနေ့၌ ငါရိပ်မိ၏။ ငါသည် သင်၏ အဆွေအမျိုးအ
၂၃ ပေါင်းတို့ကို သေစေခြင်းငှါပြုမိပါပြီတကား။– ငါနှင့် အတူနေပါလော့။ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါ့အသက်ကို ရှာသောသူသည် သင့်အသက်ကိုရှာ၏။ ငါနှင့်အတူနေလျှင် ဘေးလွတ်ပါလိမ့်မည်ဟု အဗျာသာအား ပြောဆို၏။

၂၃

၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ကိလမြို့ကို တိုက်၍ ကောက်နယ်တလင်းတို့ကို လုယူကြောင်းကို
၂ ဒါဝိဒ်သည် ကြားသောအခါ၊– အကျွန်ုပ်သည် ထိုဖိလိတ္တိလူတို့ကို သွား၍ လုပ်ကြံရပါမည်လောဟု ထာဝရဘုရားအား မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက သွားလော့။ ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလုပ်ကြံ၍ ကိလမြို့ကို ကယ်တင်လော့ဟု ဒါဝိဒ်အားမိန့်တော်
၃ မူ၏။– ဒါဝိဒ်၏လူတို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် ယုဒပြည်၌ပင် ကြောက်ကြ၏။ ထိုမျှမက ကိလမြို့သို့ ရောက်၍ ဖိလိတ္တိဗိုလ်ခြေတို့နှင့် စစ်ပြိုင်သောအခါ သာ၍ ကြောက်စရာရှိပါသည်တကားဟု ဆို
၄ ကြ၏။– တဖန် ဒါဝိဒ်သည် ထပ်၍ ထာဝရဘုရား အားမေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ထ၍ ကိလမြို့သို့ သွားလော့။ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို သင့်

လက်၌ ငါအပ်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊-
၅ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည် ကိလမြို့သို့သွား၍ ဖိ
လိတ္တိလူတို့နှင့်တိုက်သဖြင့်၊ ထိုသူတို့၏တိရစ္ဆာန်
များကိုယူ၍ သူတို့ကို ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်း
အားဖြင့် သတ်ကြ၏။ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် ကိလမြို့
၆ ကို ကယ်တင်လေ၏။- အဟိမလက်၏သားအဗျာ
သာသည်၊ ဒါဝိဒ်ရှိရာကိလမြို့သို့ ပြေးလာသောအ
ခါ သင်တို့ငါတော်ပါလျက် ရောက်လာသတည်း။
၇ ဒါဝိဒ်သည် ကိလမြို့သို့ရောက်ကြောင်းကို
ရှောလုသည်ကြားလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို
ငါ့လက်သို့ အပ်တော်မူပြီ။ တံခါးနှင့် ကန့်လန့်
ကျင်ရှိသော မြို့ထဲသို့ဝင်သဖြင့်၊ အချုပ်ခံလျက်
၈ နေရသည်ဟု ဆိုလျက်၊- ကိလမြို့သို့စစ်ချီ၍ ဒါ
ဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့ကို ဝိုင်းထားခြင်းငှါ မိမိလူအ
၉ ပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၏။- ရှောလုသည် မကောင်း
သောအကြံနှင့် ကြိုးစားသည်ကို ဒါဝိဒ်သည်သိ၍၊
ယဇ်ပုရောဟိတ် အဗျာသာအား၊ သင်တို့ငါတော်
၁၀ ကို ယူခဲ့ပါဟုဆို၏။- ထိုအခါ ဒါဝိဒ်က၊ ဣသရေ
လအမျိုး၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ရှောလု
သည် ကိလမြို့သို့လာ၍ ကိုယ်တော်၏ကျွန်အ
တွက် ဖျက်ဆီးမည်ဟု အကြံရှိသည်ကို ဆက်
၁၁ ဆက် ကြား ပါ၏။ - ကိလမြို့သားတို့သည် အ
ကျွန်ုပ်ကို သူ၏လက်၌အပ်ကြပါလိမ့်မည်လော။
ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ကြားသည်အတိုင်း ရှောလု
သည် လာပါလိမ့်မည်လော။ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်
အား အမိန့်ရှိတော်မူမည်အကြောင်းတောင်းပန်ပါ
၏ဟု မေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ရှော
၁၂ လုသည် လာလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- တဖန်
ဒါဝိဒ်က၊ ကိလမြို့သားတို့သည် အကျွန်ုပ်နှင့် အ
ကျွန်ုပ်၏လူတို့ကို ရှောလုလက်သို့ အပ်ကြလိမ့်
မည်လောဟု မေးလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရား
၁၃ က၊ အပ်ကြပါလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထိုအ
ခါ ဒါဝိဒ်သည် ခြောက်ရာခန့်ရှိသော မိမိလူတို့နှင့်
ထ၍ ကိလမြို့မှ ထွက်ပြီးလျှင်၊ သွားနိုင်ရာအရပ်
ရပ်သို့ သွားကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည် ကိလမြို့မှ အ
လွတ်ပြေးကြောင်းကို ရှောလုသည်ကြား၍ ကိုယ်
၁၄ တိုင်မသွားဘဲနေ၏။- ဒါဝိဒ်သည် ဇိဖတောင်အစ
ရှိသော တောကြိုတောင်ကြားတို့၌ နေ၍၊ ရှောလု
သည် နေ့တိုင်းရှာသော်လည်း သူ၏လက်၌ ဒါဝိဒ်
၁၅ ကို ဘုရားသခင်အပ်တော်မမူ။- တရံရောအခါ ဒါ
ဝိဒ်သည် ဇိဖတောအုပ်၌ရှိ၍၊ သူ၏အသက်ကို
သတ်မည်ဟု ရှောလုလာသည်ကို သိသောအခါ၊-
၁၆ ရှောလု၏သားယောနသန်သည် ထ၍ ဒါဝိဒ်ရှိရာ
တောအုပ်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ ဘုရားသခင်၌ ခိုလှုံ
၁၇ အားကြီးစေခြင်းငှါ ထောက်မလျက်၊- မစိုးရိမ်နှင့်။
သင်သည် ကျွန်ုပ်အဘ ရှောလု၏လက်မှလွတ်၍
ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်သည်
လည်း သင့်အောက်မှာ အရာကြီးလိမ့်မည်။ ထိုသို့
ဖြစ်မည်ကို ကျွန်ုပ်အဘရှောလုသိသည်ဟု ဆိုသ
၁၈ ဖြင့်၊- ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ကြပြီးမှ၊ ဒါဝိဒ်သည် တော
အုပ်၌နေ၍ ယောနသန်သည် မိမိအိမ်သို့သွား၏။
၁၉ တဖန် ဇိဖသားတို့သည် ရှောလုရှိရာ ဂိဗာမြို့
သို့လာ၍၊ ဒါဝိဒ်သည် ကျွန်တော်တို့နေရာ ယေရှိ
မုန်မြို့တောင်ဘက်မှာ၊ ဟခိလတောကြိုတောင်
၂၀ ကြား၌ ပုန်းလျက်နေသည်ဖြစ်၍၊- အရှင်မင်း
ကြီးကြွချင်သော စိတ်အားကြီးသည်အတိုင်း ကြွ
တော်မူပါ။ ထိုသူကို အရှင်မင်းကြီးလက်တော်သို့
အပ်သောအမှုသည် ကျွန်တော်တို့တာရှိပါစေဟု
၂၁ လျှောက်လျှင်၊- ရှောလုက၊ သင်တို့သည် ထာဝရ
ဘုရားကောင်းကြီးပေးတော်မူသောသူ ဖြစ်ပါစေ
၂၂ သော။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုသနားကြပြီ။- ယခုသွား
၍ ပြင်ဆင်ကြလော့။ သူပုန်းရှောင်၍ နေရာကို
ငင်း၊ အဘယ်သူ မြင်ငြိုးသည်ကိုငင်း စူးစမ်းကြ
လော့။ သူသည် အလွန်လိမ္မာသည်ကို ငါကြား
၂၃ ၏။- ထိုကြောင့် သူပုန်းရှောင်ခိုလှုံရာ အရပ်ရပ်
တို့ကို သေချာစွာကြည့်ရှုသိမှတ်ပြီးမှ၊ ငါ့ထံသို့ တ
ဖန်လာကြလျှင်၊ သင်တို့နှင့် အတူငါလိုက်မည်။
သူသည် ထိုပြည်၌ရှိလျှင်၊ ယုဒအမျိုးသား အ
ထောင်အသောင်းတို့တွင် ငါရှာ၍ထုတ်မည်ဟု
၂၄ မှာထားသည်အတိုင်း၊- သူတို့သည်ထ၍ ရှောလု
အရင် ဇိဖတောသို့သွားကြ၏။ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူ
တို့သည် မောနတော၊ ယေရှိမုန်မြို့ တောင်ဘက်
၂၅ လွင်ပြင်၌ ရှိကြ၏။- ရှောလုသည်လည်း လူများ
နှင့်တကွ လာ၍ရှာသည်ကို ဒါဝိဒ်သည် ကြား
ပြန်လျှင်၊ ကျောက်ကြားမှထွက်သွား၍ မောန
တော၌နေ၏။ ရှောလုကြားပြန်သော်၊ မောန
၂၆ တော၌ ဒါဝိဒ်ကိုလိုက်၍ ရှာ၏။- ရှောလုသည်
တောင်တဘက်၌ရင်း၊ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည်
တဘက်၌ရင်း၊ သွားကြ၍ ရှောလုကိုကြောက်သ
ဖြင့်၊ လွတ်အောင်ကြိုးစားစဉ်တွင်၊ ရှောလုနှင့်
သူ၏လူတို့သည် ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့ကို ဝိုင်း၍
၂၇ ဘမ်းမိလုကြပြီ။- ထိုအခါ တမန်ရောက်လာ၍၊
အလျင်အမြန် ကြွလာတော်မူပါ။ ဖိလိတ္တိလူတို့
သည် ပြည်တော်ကို တိုက်လာကြပါပြီဟု ရှော

To Contents

၂၈ လုအား ကြားလျှောက်သောကြောင့်၊- ရှောလု
သည် ဒါဝိဒ်ကိုလိုက်ရှာရာမှ ပြန်၍ ဖိလိတ္တိလူတို့
ရှိရာသို့ ချီသွားလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုအရပ်ကို သေ
လဟမ္မလေကုပ် အမည်ဖြင့် သမုတ်သတည်း။-
၂၉ ဒါဝိဒ်သည် ထိုအရပ်မှသွား၍ အင်ဂေဒိမြို့နယ်၊
ခိုင်ခံ့သောအရပ်တို့၌ နေလေ၏။

၂၄

၁ ရှောလုသည်လည်း ဖိလိတ္တိလူတို့ကို လိုက်ရာ
မှ ပြန်လာသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် အင်ဂေဒီတောင်၌
၂ ရှိပါ၏ဟု ကြားလျှောက်ကြလျှင်၊- ဣသရေလ
အမျိုးသားအပေါင်းတို့တွင် ရွေးကောက်သော
လူသုံးထောင်တို့ကိုခေါ်၍၊ တောဆိတ်နေရာ
ကျောက်တောင်တို့အပေါ်မှာ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့
၃ ကို ရှာအံ့သောငှါ သွားလေ၏။- လမ်းနားမှာ သိုး
ခြံရှိရာသို့ရောက်၍ ဥမင်ကိုတွေ့သဖြင့်၊ ရှောလု
သည် အိပ်မည်ဟု ဝင်လေ၏။ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူ
တို့သည် ထိုဥမင်နံဖေး တဘက်တချက်၌ နေကြ
၄ ၏။- ဒါဝိဒ်၏လူတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားက၊
သင်၏ရန်သူကို သင့်လက်၌ငါအပ်မည်။ သူ၌ သင်
ပြုချင်တိုင်း ပြုရသောအခွင့် ရှိလိမ့်မည်ဟု ကိုယ်
တော်အား မိန့်တော်မူသောနေ့ရက် ရောက်ပါပြီ
ဟု ဆိုကြလျှင်၊ ဒါဝိဒ်သည်ထ၍ ရှောလုဝတ်
လျက်ရှိသော အင်္ကျီအောက်ပိုင်းကို တိတ်ဆိတ်
၅ စွာ လှီးဖြတ်လေ၏။- ထိုသို့ ရှောလု၏အင်္ကျီကို
လှီးဖြတ်မိသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် နောက်တ
၆ ဖန် နောင်တရ၍၊- ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော
ဘိသိက်ကိုခံသော ငါ့အရှင်သည်၊ ထာဝရဘုရား
အခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံသူဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုအ
ရှင်ကို ထိခိုက်ခြင်းငှါ ငါလက်ဆန့်သောအမှုကို
ထာဝရဘုရား ဆီးတားတော်မူပါစေသောဟု မိမိ
၇ လူတို့အားဆိုသဖြင့်၊- ရှောလုကိုထိခိုက်စေခြင်းငှါ
အခွင့်မပေး မြစ်တားလေ၏။ ရှောလုသည်လည်း
ထ၍ ဥမင်ထဲက ထွက်သွားလေ၏။
၈ ထိုနောက် ဒါဝိဒ်သည်ထ၍ ဥမင်ထဲကထွက်
လျက်၊ ကျွန်တော်၏သခင်အရှင်မင်းကြီးဟု ရှော
လုနောက်၌ ဟစ်သဖြင့်၊ ရှောလုသည် နောက်သို့
ကြည့်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် မြေပေါ်၌ ဦးချ၍
၉ ပြပ်ဝပ်လျက်၊- ဒါဝိဒ်သည် ကိုယ်တော်၏အကျိုး
ကို ဖျက်ခြင်းငှါ ရှာကြံသည်ဟု လူအချို့ပြော
သောစကားကို အဘယ်ကြောင့် နားထောင်တော်
၁၀ မူသနည်း။- ယနေ့ ထာဝရဘုရားသည် ဥမင်ထဲမှာ
ကိုယ်တော်ကို ကျွန်တော်လက်၌ အပ်တော်မူ
ကြောင်းကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အသက်တော်ကို
သတ်စေခြင်းငှါ အချို့တို့သည် တိုက်တွန်းသော်
လည်း၊ ကျွန်တော်သည် နှမြောသောစိတ်ရှိ၍၊ ငါ့
အရှင်သည် ထာဝရဘုရား၏ဘိသိက်ခံသူ ဖြစ်
တော်မူသောကြောင့်၊ ထိုအရှင်ကို ထိခိုက်ခြင်းငှါ
၁၁ ငါသည် လက်ကိုဆန့်ဟု အကြံရှိပါ၏။- ထိုမှတ
ပါး ကျွန်တော်အဘ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ကျွန်
တော်လက်၌ အင်္ကျီတော်အောက်ပိုင်းကို ကြည့်ရှု
တော်မူပါ။ အသက်တော်ကို မသတ်၊ အင်္ကျီတော်
အောက်ပိုင်းကို လှီးဖြတ်ရုံမျှသာ ပြုသောကြောင့်၊
ကျွန်တော်၌ ဒုစရိုက်အပြစ်မရှိ။ လွန်ကျူးခြင်းအ
ပြစ် မရှိကြောင်းကို သိမြင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်
ကို မပြစ်မှားပါ။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်အ
သက်ကို သတ်အံ့သောငှါ လိုက်၍ ရှာတော်မူပါ
၁၂ သည်တကား။- ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်တော်
နှင့် ကိုယ်တော်စပ်ကြားမှာ စီရင်တော်မူပါစေ
သော။ ကျွန်တော်အား ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို
ထာဝရဘုရားဆပ်ပေးတော်မူပါစေသော။ သို့ရာ
တွင် ကျွန်တော်လက်သည် ကိုယ်တော်အပေါ်သို့
၁၃ မရောက်ပါစေနှင့်။- ရှေးပုံစကားလာသည်အ
တိုင်း၊ ဆိုးသောသူလက်မှ ဆိုးသောအမှုထွက်
တတ်၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်လက်သည် ကိုယ်
၁၄ တော်အပေါ်သို့ မရောက်ပါစေနှင့်။- ဣသရေလ
ရှင်ဘုရင်သည် အဘယ်သူ၏အတွက်ကြောင့် ကြွ
လာတော်မူသနည်း။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်
သူကိုလိုက်၍ ရှာတော်မူသနည်း။ ခွေးသေကောင်
ကို လိုက်၍ ရှာတော်မူသလော။ ခွေးလေးကို
၁၅ လိုက်၍ရှာတော်မူသလော။- သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘု
ရားသည် တရားသူကြီးလုပ်တော်မူပါစေသော။
ကျွန်တော်နှင့် ကိုယ်တော်စပ်ကြားမှာ စီရင်တော်
မူပါစေသော။ ကြည့်ရှု၍ ကျွန်တော်အမှုကိုစောင့်
သဖြင့်၊ ကျွန်တော်ကို ကိုယ်တော်လက်မှ ကယ်
လွှတ်တော်မူပါစေသောဟု ရှောလုအား လျှောက်
၁၆ ဆို၏။- ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုအား အကုန်အ
စင်လျှောက်ဆိုပြီးမှ၊ ရှောလုက ငါ့သားဒါဝိဒ်၊ ငါ
ကြားသော စကားသံသည် သင့်စကားသံလောဟု
၁၇ မေးလျက် အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးလေ၏။- တဖန်
လည်း၊ သင်သည် ငါ့ထက်သာ၍ တရားစောင့်၏။
သင့်အကျိုးကို ငါဖျက်သော်လည်း၊ သင်သည် ငါ၌
၁၈ အကျိုးကျေးဇူးပြုပြီ။- ငါ၌ အဘယ်သို့ ကျေးဇူးပြု
သည်ကို သင်သည်ယနေ့ပြပြီ။ အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို သင့်လက်၌ အပ်တော်
မူသော်လည်း၊ သင်သည် မသတ်ဘဲနေပါသည်တ
၁၉ ကား။- လူသည် ရန်သူကိုတွေ့လျှင် ချမ်းသာစွာ

လွတ်လိမ့်မည်လော။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ငါ၌ယ
နေ့ပြုသောကျေးဇူးကို ထာဝရဘုရား ဆပ်တော်မူ
၂၀ ပါစေသော။– ယခုမှာသင်သည် စင်စစ် ရှင်ဘုရင်
ဖြစ်လိမ့်မည် ဟူ၍ငင်း၊ ကလသရေလနိုင်ငံသည်
သင့်လက်၌တည်လိမ့်မည် ဟူ၍ငင်း၊ ငါအမှန်သိ
၂၁ ၏။– သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ငါ၏သားစဉ်မြေးဆက်
တို့ကို မသုတ်သင်၊ ငါ့အဆွေအမျိုးထဲက ငါ၏နာ
မကို မပယ်ရှင်းမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားကို
တိုင်တည်၍ ငါ့အားကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလော့ဟု ဒါ
၂၂ ဝိဒ်အားဆိုပြီး၍မှ၊– ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုအား ကျိန်
ဆိုခြင်းကိုပြု၍ ရှောလုသည် မိမိနေရာသို့ သွား
၏။ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည်လည်း ခိုင်ခံ့သော
အရပ်သို့ သွားကြ၏။

၂၅

၁ ထိုနောက် ရှမွေလသေသောအခါ၊ ကလသရေ
လ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် စည်းဝေး၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုသဖြင့်၊ ရာမမြို့တွင်
သူ၏အိမ်၌ သင်္ဂြိဟ်ကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည် ထ၍ ပါ
၂ ရန်တောသို့ သွားလေ၏။– ထိုအခါ မောနအရပ်
၌နေ၍ ကရမေလမြို့၌ ဥစ္စာများသော သူတဦးရှိ
၏။ ထိုသူသည် လူကြီးဖြစ်၍၊ သိုးသုံးထောင်၊
ဆိတ်တထောင်ကို ရတတ်၏။ ကရမေလမြို့မှာ
၃ သိုးမွေးကိုညှပ်၍နေ၏။– ထိုသူ၏အမည်ကား
နာဗလ၊ သူ၏မယားအမည်ကား အဘိဂလ
တည်း။ ထိုမိန်းမသည် ဉာဏ်ကောင်း၍ အဆင်း
လည်းလှ၏။ ယောက်ျားမူကား ခက်ထန်သော
သဘောရှိ၏။ ဆိုးသောအမှုကိုလည်း ပြုတတ်၏။
၄ ကာလက်အဆွေအမျိုး ဖြစ်၏။– နာဗလသည်
သိုးမွေးညှပ်၍နေကြောင်းကို ဒါဝိဒ်သည် တော
၅ ၌ကြားလျှင်၊– လုလင်တကျိပ်တို့ကိုခေါ်၍ နာဗ
၆ လရှိရာ ကရမေလမြို့သို့ သွားကြတော့။– စည်း
စိမ်ကြီးသော ထိုသူကို ငါ့ကိုယ်စား နှုတ်ဆက်၍
ပြောရမည်မှာ၊ ကိုယ်တော်မှစ၍ ကိုယ်တော်၏
အိမ်၊ ကိုယ်တော်နှင့် ဆိုင်သမျှတို့၌ ချမ်းသာရှိပါ
၇ စေသော။– ကိုယ်တော်၌ သိုးမွေးညှပ်သော သူ
များရှိကြောင်းကို အကျွန်ုပ်ကြားပါ၏။ အကျွန်ုပ်
တို့နှင့်အတူနေသော ကိုယ်တော်၏သိုးထိန်းတို့
ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် မပြစ်မှားပါ။ သူတို့သည်
ကရမေလမြို့မှာ နေသောကာလပတ်လုံး၊ သူတို့
၈ ဥစ္စာ တစုံတခုမျှ မပျောက်ပါ။– ကိုယ်တော်၏
လုလင်တို့ကို မေးမြန်းပါတော့။ သူတို့သည်
ပြောကြပါလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်၏လု
လင်တို့သည် ရှေ့တော်၌မျက်နှာရကြပါစေ။ အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် မင်္ဂလာနေ့၌ ရောက်ပါ၏။ လက်
တော်၌ရှိသမျှကို ကိုယ်တော်ကျွန်များ၊ ကိုယ်
တော်၏သားဒါဝိဒ်အား သနားတော်မူပါဟု နှုတ်
ဆက်ရမည်အကြောင်းမှာထား၍ လွှတ်လိုက်၏။–
၉ ဒါဝိဒ်၏လုလင်တို့သည် နာဗလထံသို့ ရောက်
သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်မှာထားသမျှသော စကားတို့ကို
၁၀ ပြန်ပြောပြီးလျှင် တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။– နာ
ဗလကလည်း၊ ဒါဝိဒ်ကား အဘယ်သူနည်း။ ယေ
ရှဲ၏သားကား အဘယ်သူနည်း။ ယခုကာလ၌ သ
၁၁ ခင်္ဂကို ပုန်ကန်သော ကျွန်များပါတကား။– ငါ
သည် ငါ့သိုးမွေးကို ညှပ်သောသူတို့အဘို့ ပြင်
ဆင်သော ငါ့မုန့်၊ ငါ့ရေ၊ ငါ့အမဲသားကိုယူ၍ ငါမ
သိသော လူတို့အားပေးရမည်လောဟု ဒါဝိဒ်၏
၁၂ လုလင်တို့အားပြောဆို၏။– ဒါဝိဒ်၏ လုလင်တို့
သည် လှည့်သွား၍ ထိုစကားအလုံးစုံတို့ကို ဒါဝိဒ်
၁၃ အားပြန်လျှောက်ကြ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ လူ
တိုင်း မိမိထားကို ခါး၌စည်းစေဟု မိမိလူတို့အား
ဆိုလျက် မိမိထားကို စည်းလေ၏။ လူလေးရာ
တို့သည် ဒါဝိဒ်နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ နှစ်ရာတို့
သည် ဥစ္စာပစ္စည်းများကို စောင့်၍ နေကြ၏။
၁၄ လုလင်တယောက်သည် နာဗလမယားအဘိ
ဂဲလထံသို့သွား၍၊ ဒါဝိဒ်သည် အကျွန်ုပ်တို့သခင်
ကို နှုတ်ဆက်အံ့သောငှါ တမန်တို့ကိုတောမှစေ
လွှတ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သခင်သည် သူတို့ကိုဆဲပါ
၁၅ ၏။– ထိုသူတို့သည် ကျွန်တော်တို့၌ အလွန်ကျေး
ဇူးပြုပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့သည် တောမှာနေ၍ သူ
တို့နှင့် ပေါင်းဘော်သောကာလပတ်လုံး အန္တရာယ်
၁၆ ဥစ္စာတစုံတခုမျှ မပျောက်ပါ။– ကျွန်တော်တို့
သည် သိုးထိန်း၍ သူတို့နှင့်ပေါင်းဘော်သော ကာ
လပတ်လုံး၊ သူတို့သည် နေ့ည၌အစဉ်ကွယ်ကာ
၁၇ လျက် နေကြပါ၏။– သို့ဖြစ်၍သခင်မသည်
အဘယ် သို့ပြုသင့်သည်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ပါ
တော့။ အကျွန်ုပ်တို့သခင်နှင့် အိမ်သူအိမ်သားအ
ပေါင်းတို့၌ ဘေးပြုမည်ဟု စီရင်ပါပြီ။ သခင်သည်
အဓမ္မလူဖြစ်သောကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှ မပြော
၁၈ မလျှောက်ဝံ့ပါဟုဆိုလေသော်၊– အဘိဂဲလသည်
မုန့်လုံးနှစ်ရာ၊ စပျစ်ရည်ဘူးနှစ်လုံး၊ ချက်ပြီးသော
သိုးငါးကောင်၊ ပေါက်ပေါက်ငါးဖော၊ စပျစ်သီး
ခြောက် အပြွတ်တရာ၊ သင်္ဘောသဖန်းသီး ပျဉ်အ
ပြားနှစ်ရာတို့ကို အလျင်အမြန်ယူ၍ မြည်းတို့အ
၁၉ ပေါ်၌တင်ပြီးလျှင်၊– ငါ့ရှေ့မှာ သွားကြ။ ငါလိုက်
မည်ဟု ကျွန်တို့အားဆို၏။ လင်နာဗလကို အ
၂၀ လျင်းမပြော။– မြည်းကိုစီးလျက်သွား၍ တောင်

To Contents

ခြေရင်း၌ ဆင်းလှည့်စဉ်တွင်၊ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည် တဘက်တချက် ဆင်းလာ၍ တယောက်နှင့်
၂၁ တယောက် တွေ့ကြုံကြ၏။– ထိုသို့မတွေ့မီ ဒါဝိဒ်က၊ အကယ်စင်စစ် ထိုသူ၏ဥစ္စာ တစုံတခုကိုမျှ မ
ပျောက်စေခြင်းငှါ၊ တောခ်ိသူပိုင်သမျှတို့ကို ငါ
သည် အချည်းနှီးစောင့်ပါပြီတကား။ ငါကောင်း
သောအမှုအတွက်၊ မကောင်းသောအမှုကို သူပြု
၂၂ ပါပြီတကား။– နက်ဖြန် မိုဃ်းလင်းသောအခါ၊ နာ
ဗလနှင့်ဆိုင်သော သူအပေါင်းတို့တွင် ယောကျ်ား
တစုံတယောက်ကို ငါချန်ထားလျှင်၊ ထိုမျှမက
ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်၏ရန်သူတို့အား ပြု
၂၃ တော်မူစေသတည်းဟု ဆိုနှင့်ပြီ။– အဘိဂဲလ
သည် ဒါဝိဒ်ကို မြင်သောအခါ၊ မြည်းပေါ်က အ
လျင်အမြန်ဆင်းပြီးလျှင် ဒါဝိဒ်ရှေ့တွင် မြေပေါ်
၂၄ မှာ ဦးညွတ်ချ၍– သူ၏ခြေရင်း၌ ဝပ်တွားလျက်၊
ကျွန်မသခင်၊ အပြစ်ရှိသမျှကို ကျွန်မခံပါမည်။
ကိုယ်တော်၏ကျွန်မသည် နားတော်လျှောက်ရ
၂၅ သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။– ကိုယ်တော်၏
ကျွန်မစကားကို နားညောင်းတော်မူပါ။ ထိုအမျှ
လူ နာဗလကို ကျွန်မသခင် မှတ်တော်မမူပါနှင့်။
သူ၏အမည်သည် သူ၏သဘောနှင့် ညီညွတ်ပါ
၏။ သူ၏အမည်ကား နာဗလ။ သူ၏သဘောကား
မိုက်ခြင်းဖြစ်သတည်း။ သခင်စေလွှတ်တော်မူ
သော လုလင်တို့ကို ကိုယ်တော်ကျွန်မသည် မ
၂၆ မြင်ရပါ။– ယခုမှာ ကျွန်မသခင်၊ ကိုယ်တော်သည်
လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါ မသွားမည်အကြောင်း
ကိုယ်လက်နှင့် ကိုယ်အမှုကိုစောင့်၍ အပြစ်ဒဏ်
မပေးမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားဆီးတား
တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား အသက်တော်
ကိုယ်တော်အသက်လည်း ရှင်တော်မူသည်အ
တိုင်း၊ အကျိုးတော်ကို ဖျက်ဆီးလိုသော ကိုယ်
တော်၏ရန်သူတို့သည် နာဗလကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါစေ
၂၇ သော။– ယခုမှာ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မသည် သခင့်
ထံသို့ ဆောင်ခဲ့သော လက်ဆောင်ကို ကျွန်မသ
ခင်နောက်တော်သို့ လိုက်သောလုလင်တို့အား
၂၈ ပေးစေတော်မူပါ။– ကိုယ်တော်၏ကျွန်မအပြစ်
ကို သည်းခံတော်မူပါ။ ကျွန်မသခင်သည် ထာဝရ
ဘုရားဘက်မှာ စစ်တိုက်သောကြောင့် ၎င်း၊ တ
သက်လုံး ကိုယ်တော်၌အပြစ်တင်စရာ အခွင့်မရှိ
သောကြောင့်၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်မသ
ခင်အဘို့ ခိုင်ခံ့မြဲမြံသောအိမ်ကို တည်ဆောက်
၂၉ တော်မူလိမ့်မည်။– ကိုယ်တော်၏အသက်ကို
သတ်အံ့သောငှါ လူအချို့တို့သည် ထ၍ရှာသော်
လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
သည် ကျွန်မသခင်၏အသက်ကို အသက်ထုပ်၌
နှောင်ဖွဲ့တော်မူလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူ
တို့အသက်ကိုမူကား၊ လောက်လွဲထဲက ပစ်သကဲ့
၃၀ သို့ ပစ်တော်မူလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရား ဂတိ
ထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်၌ ကျေးဇူး
ပြု၍ ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ခန့်
၃၁ ထားတော်မူသောအခါ၊– ကျွန်မ၏သခင်ကိုယ်
တော်သည် အကြောင်းမရှိဘဲ လူအသက်ကို
သတ်မိသောကြောင့်၎င်း၊ ကိုယ်အမှုကို စောင့်၍၊
အပြစ်ဒဏ်ပေးမိသောကြောင့်၎င်း၊ ကျွန်မ၏သ
ခင် ကိုယ်တော်သည် စိတ်ညှိုးငယ်ခြင်း၊ ကိုယ်
တိုင်ကိုယ် အပြစ်တင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်တော်မူ
ပါစေသော။ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်မ၏သခင်၌
ကျေးဇူးပြုတော်မူပြီးမှ၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မကို
၃၂ အောက်မေ့တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။– ဒါဝိဒ်
ကလည်း၊ ယနေ့ငါနှင့် တွေ့စေခြင်းငှါ၊ သင့်ကို စေ
လွှတ်တော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသ
၃၃ တည်း။– သင်ပေးသောအကြံလည်း မင်္ဂလာရှိစေ
သတည်း။ ယနေ့ငါသည် လူအသက်ကို သတ်အံ့
သောငှါ၊ မသွားရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်လက်နှင့်
ကိုယ်အမှုကိုစောင့်၍ အပြစ်ဒဏ်မပေးရမည်အ
ကြောင်း ဆီးတားသောသင်သည်လည်း မင်္ဂလာရှိ
၃၄ စေသတည်း။– အကယ်စင်စစ် သင့်ကို ငါမည်ဥ်း
ဆဲရမည်အကြောင်း၊ ဆီးတားတော်မူသော ဣသ
ရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား အ
သက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်သည်ငါနှင့်
တွေ့ခြင်းငှါ အလျင်အမြန်မလာလျှင်၊ အကယ်စင်
စစ် နက်ဖြန်မိုဃ်းလင်းသောအခါ၊ နာဗလ၏ လူ
ယောကျ်ား တစုံတယောက်ကိုမျှ ငါချန်၍မထား
၃၅ ဟု အဘိဂဲလအား ပြောဆိုလျက်၊– သူဆောင်ခဲ့
သော လက်ဆောင်ကို သူ၏လက်မှခံယူ၍၊ သင်
သည် နေရာအိမ်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့။ သင်၏
စကားကို ငါနားထောင်ပြီ။ သင်၏မျက်နှာကို
လည်း ထောက်၍ နေမည်ဟုဆိုလေ၏။
၃၆ အဘိဂဲလသည်လည်း နာဗလထံသို့ ပြန်သွား
၍၊ သူသည် ရှင်ဘုရင်၏ ပွဲကဲ့သို့သော ပွဲကို မိမိ
အိမ်၌ခံသဖြင့်၊ ယစ်မူး၍ စိတ်ရွှင်လန်းလျက် နေ
သောကြောင့်၊ မိုဃ်းမလင်းမီ မယားသည် အလျင်း
၃၇ မပြော။– မိုဃ်းလင်း၍ နာဗလသောက်သော စ
ပျစ်ရည်အရှိန်ကုန်သောအခါ၊ ထိုအမှုများကို မ
ယားပြောသဖြင့် သူသည်နှလုံးသေ၍ ကျောက်ကဲ့

သို့ဖြစ်၏။– ဆယ်ရက်လောက်လွန်မှ ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့် နာဗလသေ၏။– နာဗလသေကြောင်းကို ဒါဝိဒ်ကြားသောအခါ၊ ငါခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်းအမှုကို စောင့်၍ နာဗလလက်မှ နှုတ်တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ကို ဒုစရိုက်နှင့် ကင်းလွတ်စေတော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ထာဝရဘုရားသည် နာဗလပြုသော ဒုစရိုက်ကို သူ့ခေါင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်စေတော်မူပြီဟု ဆို၏။ တဖန် လူကိုစေလွှတ်၍ အဘိဂဲလနှင့် လက်ထပ်ခြင်းငှါ နှုတ်ဆက်လေ၏။– ဒါဝိဒ်၏ ကျွန်တို့သည် အဘိဂဲလရှိရာ ကရမေလမြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် သခင်မနှင့်လက်ထပ်ခြင်းငှါ ကျွန်တော်တို့ကို စေလွှတ်ပါပြီဟု ပြောဆိုလျှင်၊– အဘိဂဲလသည်ထ၍ မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကျွန်မသည် ကျွန်မသခင်၏ ကျွန်တို့ခြေကို ဆေးသော ကျွန်မိန်းမဖြစ်ပါစေသောဟု ဆိုပြီးမှ၊– အလျင်အမြန် ထ၍ မိမိနောက်လိုက် ကျွန်မငါးယောက်ပါလျက် မြည်းစီးသဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်စေလွှတ်သော လူတို့နှင့်တကွလိုက်၍ ဒါဝိဒ်၏ခင်ပွန်း ဖြစ်လေ၏။– ဒါဝိဒ်သည် ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောင်ကိုလည်း သိမ်း၍ ထိုမိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည် သူ၏ခင်ပွန်းဖြစ်ကြ၏။– ရှောလုသည် မိမိသမီးဖြစ်သော ဒါဝိဒ်၏မယားမိခါလကို၊ ဂလ္လိမ်မြို့သားဖြစ်သော လဲရှ၏သား ဖာလတိအား ပေးစားနှင့်ပြီ။

၂၆

၁ တဖန် ဇိဖသားတို့သည် ရှောလုရှိရာ ဂိဗာမြို့သို့လာ၍၊ ဒါဝိဒ်သည် ယေရှိမုန်မြို့ရှေ့မှာ ဟခိလတောင်၌ ပုန်းရှောင်၍ နေပါသည်မဟုတ်လောဟု
၂ လျှောက်လျှင်၊– ရှောလုသည် ထ၍ ရွေးကောက်သော ဣသရေလလူသုံးထောင်ပါလျက်၊ ဇိဖတောရွာ ဒါဝိဒ်ကိုရှာခြင်းငှါ သွားလေ၏။– ရှောလုသည် ယေရှိမုန်မြို့ရှေ့၊ ဟခိလတောင်ပေါ်လမ်းနားမှာ တပ်ချ၏။ ဒါဝိဒ်သည် တောခွံနေ၍ ရှောလုပိုက်
၄ ရှာကြောင်းကို သိမြင်သောအခါ၊– သူလျှိုတို့ကို စေလွှတ်၍ ရှောလုရောက်ကြောင်းကို အတပ်သိ
၅ ၏။– ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် ထသွား၍၊ ရှောလုတပ်ချရာအရပ်သို့ ရောက်သဖြင့်၊ ရှောလုနှင့် ဗိုလ်ချုပ်မင်း နေရ၏သားအာဗနာ အိပ်ရာအရပ်ကို ကြည့်ရှုလေ၏။ ရှောလုသည် ရထားတပ်အလယ်၌အိပ်လျက်၊ တပ်သားတို့သည် ပတ်လည်၌ နေရာကျ
၆ ကြ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ရှောလုရှိရာတပ်သို့ ငါနှင့်အတူ အဘယ်သူလိုက်မည်နည်းဟု ဟိတ္တိအမျိုးသား အဟိမလက်နှင့် ဇေရုယာ၏သား ယွာဘညီအဘိရှဲတို့ကို မေးလျှင်၊ အဘိရှဲက ကျွန်တော်
၇ လိုက်ပါမည်ဟု လျှောက်သည်အတိုင်း၊– ဒါဝိဒ်နှင့် အဘိရှဲတို့သည် ည၌အခါ တပ်သားများရှိရာသို့ သွား၍ ရှောလုသည် ရထားတပ်အလယ်၌ အိပ်ပျော်လျက်၊ လှံတော်သည် ခေါင်းရင်းအနား မြေ၌ စိုက်လျက်၊ အာဗနာနှင့် တပ်သားများတို့သည်
၈ ပတ်လည်၌အိပ်လျက်ရှိကြ၏။– အဘိရှဲကလည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၏ရန်သူကို ကိုယ်တော်လက်၌ ယနေ့အပ်တော်မူပြီ။ ထိုကြောင့် ကျွန်တော်သည် မြေတိုင်အောင် လှံနှင့် တချက်တည်းထိုးပါရစေဟု ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါ၏။ နှစ်ချက်တိုင်အောင် မထိုးပါဟု ဒါဝိဒ်ကိုလျှောက်
၉ သော်လည်း၊– ဒါဝိဒ်ကသူ့ကို မပြုနှင့်။ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံသောသူကို အဘယ်သူအပြစ်လွှတ်လျက် ထိခိုက်နိုင်သနည်းဟု အဘိရှဲ
၁၀ အားပြန်ဆို၏။– တဖန် ဒါဝိဒ်က၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။ သို့မဟုတ် သူသေချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် စစ်တိုက်ရာ၌ အသက်ဆုံးလိမ့်မည်။–
၁၁ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ဘိသိက်ခံသူကို ငါမထိခိုက်မည်အကြောင်း ထာဝရဘုရား ဆီးတားတော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင် ခေါင်းရင်းတော်နားမှာရှိသော လှံတော်နှင့်ရေဘူးကို ယူ၍
၁၂ သွားကြကုန်အံ့ဟု ဆိုလျက်၊– လှံတော်နှင့်ရေဘူးကို ရှောလုခေါင်းရင်းနားက ယူ၍သွားကြ၏။ အဘယ်သူမျှ မသိမမြင်၊ အဘယ်သူမျှ မနိုး၊ ကြီးစွာသောအိပ်ခြင်းဖြင့် ထာဝရဘုရား အိပ်စေတော်မူသောကြောင့်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အိပ်ပျော်
၁၃ ကြ၏။– ထိုအခါဒါဝိဒ်သည် ကျယ်သောချိုင့် တဘက်သို့ကူး၍၊ ဝေးသော တောင်ထိပ်အပေါ်မှာ
၁၄ ရပ်လျက်၊– အိုအာဗနာ၊ သင်သည် မထူးသလောဟု လူများနှင့် နေရသားအာဗနာကို ဟစ်လေ၏။ အာဗနာက၊ ရှင်ဘုရင်ကို ဟစ်သောသင်ကား အ
၁၅ ဘယ်သူနည်းဟု ပြန်၍မေးလျှင်၊– ဒါဝိဒ်က၊ သင်သည်ယောကျ်ားမဟုတ်လော။ ဣသရေလအမျိုး၌ သင်နှင့်အဘယ်သူ တူသနည်း။ သို့ဖြစ်၍ သင်၏သခင် ရှင်ဘုရင်ကို အဘယ်ကြောင့် မစောင့်သနည်း။ သင်၏သခင်ရှင်ဘုရင်ကို သတ်အံ့သောငှါ
၁၆ လူတယောက်ဝင်လေပြီ။– သင်ပြုသောအမှုသည် မလျောက်ပတ်။ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံသော သင်၏သခင်ကို မစောင့်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း

To Contents

သင်သည် အသေခံထိုက်ပေ၏။ ခေါင်းရင်းတော်
နားမှာထားသော ရှင်ဘုရင်၏လုံတော်နှင့် ရေ
ဘူးတော်ရှိသည် မရှိသည်ကို ကြည့်ရှုလေ့ဟု
၁၇ အာဗနာအားပြောဆို၏။– ရှောလုသည် ဒါဝိဒ်စ
ကားသံကို သိ၍ ငါ့သားဒါဝိဒ်၊ ငါကြားသောစ
ကားသံသည် သင့်စကားသံလောဟု မေးလျှင် ဒါ
ဝိဒ်က ကျွန်တော်စကားသံ မှန်ပါ၏။ ကျွန်တော်
၁၈ သခင် အရှင်မင်းကြီးဟု လျှောက်လေ၏။– တ
ဖန်ဒါဝိဒ်က၊ သခင်သည် ကိုယ်တော်ကျွန်ကို အ
ဘယ်ကြောင့် ဤသို့လိုက်၍ရှာတော်မူသနည်း။
ကျွန်တော်သည် အဘယ်သို့ပြုပါသနည်း။ ကျွန်
၁၉ တော်၌ အဘယ်အပြစ် ရှိပါသနည်း။– ယခုမှာ
ကျွန်တော်သခင်ရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်စ
ကားကို နားညောင်းတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား
သည် ကိုယ်တော်ကို ကျွန်တော်တဘက်၌ နှိုး
ဆော်တော်မူသည် မှန်လျှင်၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို
လက်ခံတော်မူပါစေသော။ သို့မဟုတ် လူသားတို့
သည် နှိုးဆော်သည်မှန်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ ကျိန်ခြင်းကို ခံကြပါစေသော။ အကြောင်း
မူကား၊ သူတို့က သွားတော့။ အခြားတပါးသော
ဘုရားတို့ကိုဝတ်ပြုတော့ဟု ဆိုလျက် ကျွန်တော်
ကို ထာဝရဘုရား၏အမွေတော်မြေ၌ မနေစေ
ခြင်းငှါ ယနေ့ပင် နှင်ထုတ်ကြပါသည်တကား။–
၂၀ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်အသွေးသည် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ မြေသို့မကျပါစေနှင့်။ အကြောင်းမူ
ကား၊ လူသည် ငုံးကို တောင်ပေါ်မှာ လိုက်၍ရှာသ
ကဲ့သို့ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ခွေးလေးကိုရှာ
ခြင်းငှါ ထွက်တော်မူပါပြီတကားဟု လျှောက်ဆို
၂၁ ၏။– ရှောလုကလည်း ငါဖြစ်မှားပါပြီ။ ငါ့သားဒါ
ဝိဒ် ပြန်လာပါ။ သင်သည် ယနေ့ငါ့အသက်ကို နှ
မြောသောကြောင့်၊ နောက်တဖန် သင့်ကိုငါမ
ညှဉ်းဆဲ။ ငါသည် လူမိုက်ဖြစ်၏။ အလွန်မှား
၂၂ ယွင်း၍ပြီဟု ဆိုသော်၊– ဒါဝိဒ်က၊ ရှင်ဘုရင်လုံ
တော်ရှိပါ၏။ လုလင်တယောက်လာ၍ ယူစေ
၂၃ တော်မူပါ။– လူအသီးအသီးတို့သည် ဖြောင့်မတ်
ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ ထာဝရ
ဘုရားသည် အကျိုးကို ဆပ်ပေးတော်မူပါစေ
သော။ ထာဝရဘုရားသည် ယနေ့ ကိုယ်တော်
ကို ကျွန်တော်လက်၌ အပ်တော်မူသော်လည်း
ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ဘိသိက်ခံသူကို
၂၄ ကျွန်တော်မထိမခိုက်ပါ။– ယနေ့ ကိုယ်တော်အ
သက်ကို ကျွန်တော်နှမြောသည်နည်းတူ ကျွန်
တော်အသက်ကို ထာဝရဘုရားနှမြော၍ ကျွန်
တော်ကို ခပ်သိမ်းသောဒုက္ခထဲက ကယ်နှုတ်
၂၅ တော်မူပါစေသောဟု ပြန်လျှောက်လျှင်၊– ရှော
လုက၊ ငါ့သားဒါဝိဒ်၊ သင်သည် မင်္ဂလာရှိပါစေ
သော။ ပြုလေရာရာ၌ အောင်မြင်ပါစေသောဟု
ဒါဝိဒ်အားဆိုပြီးမှ ဒါဝိဒ်သည် ထွက်သွား၍ ရှော
လုသည်လည်း မိမိနေရာသို့ပြန်လေ၏။

၂၇

၁ တဖန်ဒါဝိဒ်က၊ ငါသည် ရှောလုလက်ဖြင့် ဆုံး
ရှုံးရသော အချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ဖိ
လိတ္တိပြည်သို့ အလျင်အမြန် ပြေးကောင်း၏။
သည်ထက်ကောင်းသောအရာမရှိ။ သို့ပြုလျှင်
ရှောလုသည် ဣသရေလပြည်နယ်တွင် ငါ့ကို ရာ
၍မတွေ့နိုင်ကြောင်းကို သိလျက်၊ အားလျော့၍
သူ့လက်မှ ငါလွတ်လိမ့်မည်ဟု အကြံရှိသည်အ
၂ တိုင်း။– မိမိ၌ပါသော လူခြောက်ရာနှင့်တကွ ထ၍
ဂါသမင်းမောခသား အာခိတ်ထံသို့ ကူးသွားကြ
၃ ၏။– ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူများတို့သည် အသီးအသီး
မိမိသားမယားပါလျက် ဂါသမြို့၊ အာခိတ်မင်းထံ
မှာ နေကြ၏။ ဒါဝိဒ်မယားနှစ်ယောက်၊ ယေဇရေ
လမြို့သူ အဟိနောင်နှင့် နာဗလမယား၊ ကရမေ
၄ လမြို့သူ အဘိဂဲလပါသတည်း။– ဒါဝိဒ်သည် ဂါသ
မြို့သို့ ပြေးသွားကြောင်းကို ရှောလုသည်ကြား၍
၅ နောက်တဖန် မလိုက်မရှာဘဲ နေ၏။– ဒါဝိဒ်သည်
အာခိတ်မင်းထံသို့ဝင်၍၊ ကျွန်တော်သည် ရှေ့
တော်၌မျက်နှာရသည်မှန်လျှင် ကျွန်တော်နေစ
ရာ တောရွာတရွာကို သနားတော်မူပါ။ ကိုယ်
တော်ကျွန်သည် မြို့တော်၌ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ
အဘယ်ကြောင့် နေရပါသနည်းဟု လျှောက်လေ
၆ သော်၊– ထိုနေ့၌ အာခိတ်မင်းသည် ဇိကလတ်မြို့
ကိုပေး၏။ ထိုကြောင့် ယနေ့တိုင်အောင် ယုဒရှင်
၇ ဘုရင်တို့သည် ဇိကလတ်မြို့ကို ပိုင်ကြ၏။– ဒါဝိဒ်
သည် ဖိလိတ္တိပြည်၌နေသော နေ့ရက်ပေါင်းကား
တနှစ်နှင့်လေးလ စေ့သတည်း။

၈ တရံရောအခါ ဒါဝိဒ်နှင့်သူ၏လူတို့သည် သွား
၍ ဂေရှုရိလူ၊ ဂေရဇိလူ၊ အာမလက်လူတို့ကို
တိုက်ကြ၏။ ထိုလူမျိုးတို့သည် ရှေးကာလ၌ ရှုရ
မြို့လမ်းမှစ၍ အဲဂုတ္တုပြည်တိုင်အောင် အမြဲနေ
၉ သောသူ ဖြစ်သတည်း။– ထိုပြည်ကို ဒါဝိဒ်သည်
လုပ်ကြံ၍ ယောကျ်ားမိန်းမ တစုံတယောက်ကိုမျှ
အသက်ချမ်းသာမပေး။ သိုး၊ နွား၊ မြည်း၊ ကုလား
အုပ်၊ အဝတ်တန်ဆာတို့ကို သိမ်းယူ၍ အာခိတ်
၁၀ မင်းထံသို့ ပြန်သွားလေ၏။– အာခိတ်မင်းက၊ သင်
တို့သည် ယနေ့ အဘယ်အရပ်သို့သွား၍ တိုက်သ

နည်းဟုမေးသော်၊ ဒါဝိဒ်က၊ ယုဒပြည်တောင်ဘက်၊ ယေရမေလပြည်တောင်ဘက်၊ ကေနိပြည်တောင်ဘက်သို့ သွား၍ တိုက်ပါသည်ဟု လျှောက်၏။- ထိုသို့ ဒါဝိဒ်ပြုဖြိုဟု ဂါသမြို့သို့ လာ၍ သိတင်းကြားပြောမည့်သူ မရှိစေခြင်းငှါ ယောကျ်ားမိန်းမ တစုံတယောက်ကိုမျှ အသက်ချမ်းသာမပေး။ ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိပြည်၌နေသော ကာလပတ်လုံး ထိုသို့ပြုလေ့ရှိ၏။- အာခိတ်မင်းက၊ ဒါဝိဒ်သည် မိမိကို မိမိလူမျိုး အလွန်စက်ဆုပ် ရွံရှာသည်တိုင်အောင် ပြုပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ထံ၌ အစဉ်ကျွန်ခံလိမ့်မည်ဟု ဒါဝိဒ်စကားကို ယုံလျက်ဆို၏။

၂၈

၁ ထိုကာလ၌ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုးကို စစ်တိုက်အံ့သောငှါ ဗိုလ်ခြေများကို စုဝေးကြ၏။ အာခိတ်မင်းကလည်း၊ သင်သည် လူများပါလျက် ငါနှင့်လိုက်၍ စစ်တိုက်သွားရမည်ကို ဆက်ဆက်သဘောကျလေ့ဟု ဒါဝိဒ်အားဆို
၂ လျှင်၊- ဒါဝိဒ်က၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အဘယ်သို့ပြုနိုင်သည်ကို ကိုယ်တော်သည် သိတော်မူလိမ့်မည်ဟု လျှောက်သော်၊ အာခိတ်မင်းက၊ သို့ဖြစ်၍သင့်ကို ငါ့အသက်စောင့် ဗိုလ်ချုပ်အရာ၌ ငါခန့်ထားမည်ဟုပြန်ပြော၏။

၃ ထိုကာလ၌ ရှမွေလမရှိ သေလွန်ပြီ။ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဝိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုလျက်၊ သူ့ကို သူနေရင်းရာမမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြပြီ။ ရှောလုသည် စုန်းနှင့် နတ်ဝင်အပေါင်းတို့ကို တပြည်လုံးတွင် သုတ်သင်ပယ်
၄ ရှင်းနှင့်ပြီ။- ထိုအခါ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် စုဝေး၍ ရှုနင်မြို့မှာ တပ်ချကြ၏။ ရှောလုသည်လည်း ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍
၅ သူတို့သည် ဂိလဗောမြို့မှာ တပ်ချကြ၏။- ရှောလုသည် ဖိလိတ္တိလူအလုံးအရင်းကိုမြင်သောအခါ ကြောက်၍ အလွန်တုန်လှုပ်သော စိတ်နှလုံးရှိ
၆ ၏။- ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်သော်လည်း ထာဝရဘုရားသည် ထူးတော်မမူ။ အိပ်မက်အားဖြင့်၎င်း၊ ဥရိမ်အားဖြင့်၎င်း၊ ပရောဖက်အားဖြင့်၎င်း ထူးတော်မမူ။

၇ ထိုအခါ ရှောလုက၊ နတ်ဝင်မိန်းမကို ရှာကြလော့။ ငါသွား၍မေးမြန်းမည်ဟု ကျွန်တို့အား ဆိုသည်အတိုင်း၊ ကျွန်တို့က အဒေါရ်မြို့မှာ နတ်ဝင်
၈ မိန်းမတယောက်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊- ရှောလုသည် အဝတ်လဲ၍ ထူးခြားသော အယောင်ကို ဆောင်လျက်၊ ညဉ့်အခါ လူနှစ်ယောက်နှင့်တကွ ထိုမိန်းမဆီသို့သွား၍ ရောက်ပြီးလျှင်၊ သင်ပေါင်းသောနတ်ကိုအမှီပြု၍ သင့်အားငါပြောမည့်သူကို
၉ ဘော်ပါလော့ဟု တောင်းပန်လေ၏။- မိန်းမကလည်း၊ ရှောလုပြုသောအမှု၊ စုန်းနှင့်နတ်ဝင်တို့ကို တပြည်လုံးတွင် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသော အမှုကို သင်သည်သိလျက်နှင့် ငါ့ကိုသေစေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ငါ့အသက်ကို ကျော့စမ်းသနည်းဟု
၁၀ ပြန်ပြောသော်၊- ရှောလုက၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဤအမှုကြောင့် အဘယ်အပြစ်မျှ မရောက်ရဟု ထာဝရဘုရားကို
၁၁ တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလေ၏။- မိန်းမကလည်း၊ အဘယ်သူကို ငါဘော်ရမည်နည်းဟု မေးလျှင်၊ ရှော
၁၂ လုက၊ ရှမွေလကိုဘော်ပါဟု ဆို၏။- မိန်းမသည် ရှမွေလကိုမြင်သောအခါ ကြီးသောအသံနှင့် အော်ဟစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်မကို အဘယ်ကြောင့် လှည့်စားသနည်း။ ကိုယ်တော်သည် ရှော
၁၃ လုဖြစ်ပါ၏ဟု ရှောလုအားဆိုလျှင်၊- ရှင်ဘုရင်က မစိုးရိမ်နှင့်။ အဘယ်အရာကို မြင်သနည်းဟု မေးသော်၊ မိန်းမက၊ မြေကြီးထဲက ဘုရားတက်လာ
၁၄ သည်ကို ကျွန်မမြင်ပါသည်ဟု လျှောက်၏။- အဘယ်သို့သော အယောင်ဆောင်သနည်းဟု မေးပြန်သော်၊ လူအိုတက်လာပါ၏။ ဝတ်လုံခြုံလျက်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ရှမွေလဖြစ်ကြောင်းကို ရှောလုသည်ရိပ်မိ၍ မြေပေါ်မှာ ဦးညွတ်ပြပ်
၁၅ ဝပ်လျက်နေ၏။- ရှမွေလကလည်း၊ သင်သည် ငါ့ကိုနှောင့်ရှက်လျက် အဘယ်ကြောင့် ဘော်သနည်းဟု ရှောလုကို မေးသော်၊ ရှောလုက၊ အကျွန်ုပ်သည် အလွန်ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ပါပြီ။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် စစ်တိုက်ကြပါ၏။ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ကို စွန့်တော်မူပြီ။ ပရောဖက်အားဖြင့် ထူးတော်မမူ။ အိပ်မက်အားဖြင့် ထူးတော်မမူ။ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို၊ ကိုယ်
၁၆ တော်ပြစေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ခေါ်ပါ
၁၇ ပြီဟု ပြောဆို၏။- ရှမွေလကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုစွန့်၍ သင့်ရန်ဘက်ဖြစ်တော်မူသည်မှန်လျှင်၊ ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် မေးမြန်း
၁၈ သေးသနည်း။- ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားဖြင့် မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း သင်၌ပြုတော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ဤနိုင်ငံကို သင့်လက်မှနုတ်၍၊
၁၉ သင့်အိမ်နီးချင်း ဒါဝိဒ်အားပေးတော်မူပြီ။- အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို နားမထောင်။ ပြင်းစွာသောအမျက်

တော်ကို အာမလက်အမျိုးသ္ဌ မစီရင်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤအမှုကို ယနေ့ သင်၌
၁၉ ရောက်စေတော်မူပြီ။– ထိုမှတပါး သင်နှင့် ဣသရေလအမျိုးကို ဖိလိတ္တိလူတို့လက်၌ အပ်တော်မူမည်။ နက်ဖြန်နေ့ သင်နှင့် သင်၏သားတို့သည် ငါနှင့်အတူရှိလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလလူ အလုံးအရင်းကို ဖိလိတ္တိလူတို့လက်၌ အပ်
၂၀ တော်မူမည်ဟု ဆို၏။– ထိုအခါ ရှောလုသည် မြေပေါ်မှာ အလျားပြပ်ဝပ်လဲနေ၍၊ ရုမွေလစကားကြောင့် အလွန်ကြောက်ရွံ့၏။ တနေ့နှင့် တည်၌ လုံး အဘယ်အစာကိုမျှ မစားဘဲနေသောကြောင့်
၂၁ အားကုန်ပြီ။– ထိုမိန်းမသည်လာ၍ ရှောလု အလွန်စိတ်ညစ်သည်ကို မြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မသည် ကိုယ်တော်စကားကို နားထောင်ပါပြီ။ ကိုယ်အသက်ကို မနှမြောဘဲ ကိုယ်တော်မိန့်
၂၂ တော်မူသော စကားကို နားထောင်ပါပြီ။– သို့ဖြစ်၍ ယခုကိုယ်တော် ကျွန်မ၏စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ စားစရာအနည်းငယ်ကို ရှေ့တော်၌ တင်ပါရစေ။ ကိုယ်တော်ကြွသွားသောအခါ အားပြည့်စေခြင်းငှါ စားတော်ခေါ်ပါဟု လျှောက်သော်
၂၃ လည်း၊– ရှောလုက ငါမစားဟု ငြင်းပယ်လေ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်တို့သည် မိန်းမနှင့်ပိုင်း၍ အနိုင်ပြုကြသဖြင့်၊ ရှောလုသည် သူတို့စကားကို နားထောင်၍ မြေပေါ်ကထပြီးလျှင် ခုတင်ပေါ်မှာ
၂၄ ထိုင်လေ၏။– ထိုမိန်းမသည် မိမိအိမ်၌ ဆူအောင်ကျွေးသော နွားကလေးတကောင် ရှိသည်ဖြစ်၍ အလျင်အမြန် သတ်လေ၏။ မုန့်ညက်ကိုလည်း ယူ၍ နယ်သဖြင့်၊ တဆေးမုံမုန့်ကို ဖုတ်ပြီးမှ၊–
၂၅ ရှောလုနှင့် ကျွန်များတို့ရှေ့၌ တင်လေ၏။ သူတို့သည်စား၍ ထိုည၌တွင် ထသွားကြ၏။

၂၉

၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကို အာဖက်မြို့မှာ စုဝေးစေကြ၏။ ဣသရေလ လူတို့သည် ယေဇရေလမြို့မှာ ရှိသော စမ်းရေတွင်းအ
၂ နား၌ တပ်ချကြ၏။– ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် လူတရာတပ်၊ တထောင်တပ်အစုအဝေးတို့ဖြင့်၊ ချီသွားသဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည် နောက်တပ်၌ အာ
၃ ခိတ်မင်းနှင့်အတူ လိုက်ကြ၏။– ဖိလိတ္တိမင်းတို့ကလည်း၊ သင်နှင့်လိုက်သော ထိုသူတို့သည် အဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှင်၊ အာခိတ်မင်းက၊ ဤသူသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ရှောလု၏ကျွန်ဒါဝိဒ်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ကြာမြင့်စွာ ငါ့ထံမှာနေပြီ။ ငါ့ထံသို့ ရောက်သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်
၄ အောင် သူ၌အပြစ်တင်စရာ တစုံတခုကိုမျှ မတွေ့ဟု ဖိလိတ္တိမင်းတို့အား ပြောဆိုသော်လည်း၊– ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် စိတ်ဆိုးလျက် ဤသူပြန်ပါစေ။ မင်းနေရာချသော အရပ်သို့ သွား၍နေပါစေ။ ငါတို့နှင့်အတူ စစ်တိုက်မလိုက်စေနှင့်။ စစ်တိုက်ရာတွင် ငါတို့ရန်ဘက်၌ နေမည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ သူသည် သူ့သခင်၏စိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။ ငါတို့လူများ၏ အသက်
၅ ကိုအပ်၍ ပြုနိုင်သည်မဟုတ်လော။– ရှောလု အထောင်ထောင်၊ ဒါဝိဒ်အသောင်းသောင်း သတ်လေစွတကားဟု အလှည့်လှည့်ကလျက် သီချင်းဆိုကြသောအခါ၊ ဤဒါဝိဒ်ကို ရည်ဆောင်၍ သီ
၆ ချင်းဆိုကြသည် မဟုတ်လော။ဟု အပြစ်တင်သောကြောင့်၊– အာခိတ်မင်းသည် ဒါဝိဒ်ကိုခေါ်၍၊ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း သင်သည် ဖြောင့်မတ်စွာပြုပြီ။ ငါနှင့်အတူ တပ်မှုတပ်ရေးဌ သင်သွားလာပြုမူခြင်းကို ငါအားရပြီ။ သင်သည် ငါ့ထံသို့ရောက်သော
၇ နေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် သင်၌ အပြစ်ကိုမတွေ့။ သို့သော်လည်း ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် သင့်ကို အလိုမရှိကြ။– သို့ဖြစ်၍ ယခုငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်သွားတော့။ ဖိလိတ္တိမင်းတို့ကို စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ
၈ မပြုပါနှင့်ဟုဆိုသော်၊– ဒါဝိဒ်က ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်သခင် ရှင်ဘုရင်၏ရန်သူတို့ကို စစ်တိုက်မသွားစေခြင်းငှါ အဘယ်သို့ ပြုပြီသနည်း။ ကိုယ်တော်ထံမှာ နေသမျှကာလပတ်လုံး ယနေ့တိုင်အောင် အဘယ်အပြစ်ကို တွေ့တော်မူသနည်းဟု အာခိတ်မင်းအား မေးလျှောက်သော်၊–
၉ အာခိတ်မင်းက၊ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ ကောင်းသည်ကို ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း ငါတို့နှင့်အတူ စစ်တိုက်
၁၀ မလိုက်စေနှင့်ဟု ဖိလိတ္တိမင်းတို့သည် စီရင်ကြပြီ။– သို့ဖြစ်၍ သင်နှင့်လိုက်လာသော သင့်သခင်၏ ကျွန်တို့နှင့်အတူ နံနက်စောစောထ၍ မိုဃ်းလင်းသောအခါ ပြန်သွားတော့ဟု ဒါဝိဒ်အား ဆို
၁၁ သည်အတိုင်း၊– ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည် နံနက်စောစောထ၍ ဖိလိတ္တိပြည်သို့ ပြန်သွားကြ၏။ ဖိလိတ္တိ လူတို့သည်လည်း၊ ယေဇရေလမြို့သို့ ချီသွားကြ၏။

၃၀

၁ သုံးရက်လွန်၍ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည် ဇိကလတ်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ အာမလက်လူတို့သည် တောင်ပြည်နှင့် ဇိကလတ်မြို့ကို တိုက်

သဖြင့်၊ ဇီကလတ်မြို့ကို လုပ်ကြံ၍ မီးရှို့နှင့်ကြ
ပြီ။– မြို့၌ရှိသော မိန်းမအကြီးအငယ် တယောက်
ကိုမျှ မသတ်၊ ရှိသမျှတို့ကို သိမ်းသွားနှင့်ကြပြီ။–
သို့ဖြစ်၍ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည် မြို့သို့ရောက်
သောအခါ၊ မြို့ကိုမီးရှို့၍ မယားသားသမီးများကို
သိမ်းသွားကြောင်းကို တွေ့သဖြင့်၊– ငိုသံကိုလွှင့်
၍ အားကုန်သည်တိုင်အောင် ငိုကြွေးကြ၏။– ဒါ
ဝိဒ်မယားနှစ်ယောက် ယေဇရေလမြို့သူ အဟိ
နောင်နှင့် နာဗလမယား ကရမေလမြို့သူ အဘိဂဲ
လတို့သည်လည်း ပါသွားကြပြီ။– ဒါဝိဒ်သည် အ
လွန်စိတ်ငြိုငြင်ဆင်းရဲ၏။ လူများတို့သည် မိမိတို့
သားသမီးများကြောင့် စိတ်ညှိုးငယ်သဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်
ကို ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်မည်ဟု ဆိုကြ၏။ ဒါဝိဒ်မူ
ကား မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကိုးစား
လျက်နေ၍၊– သင်တိုင်းတော်ကို ငါ့ထံသို့ဆောင်ခဲ့
ပါလော့ဟု အဘိမလက်၏သား အဗျာသာကို ဆို
လျှင်၊ အဗျာသာသည် သင်တိုင်းတော်ကို ဒါဝိဒ်ထံ
သို့ ဆောင်ခဲ့လေ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်
သည် ထိုအလုံးအရင်းကို လိုက်ရပါမည်လော။
လိုက်လျှင် မှီနိုင်ပါမည်လောဟု ထာဝရဘုရားကို
မေးလျှောက်သော်၊ လိုက်လော့။ ဆက်ဆက်မှီ၍
အလုံးစုံတို့ကို ရပြန်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အ
တိုင်း။– ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၌ပါသော လူခြောက်ရာတို့
သည် သွား၍ ဗေသော်ချောင်းသို့ ရောက်သောအ
ခါ၊ အချို့တို့သည် ထိုချောင်းနားမှာ နေရစ်ကြ၏။–
ဒါဝိဒ်နှင့် လူလေးရာတို့သည် လိုက်ကြ၏။ နှစ်ရာ
တို့သည်မော၍ ဗေသော်ချောင်းကိုမကူးနိုင်သော
ကြောင့် နေရစ်ကြ၏။– လွှင်ပြင်၌ အဲဂုတ္တုလူတ
ယောက်ကိုတွေ့၍ ဒါဝိဒ်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊
မုန့်ကိုပေး၍ ထိုသူသည်စား၏။ ရေကိုလည်း
သောက်စေကြ၏။– သင်္ဘောသဖန်းသီးပျဉ် တဖဲ့၊
စပျစ်သီးနှစ်ပြွတ်ကိုလည်း ပေး၍ သူသည်စားသ
ဖြင့် အားပြည့်ပြန်၏။ သုံးရက်ပတ်လုံး မစားမ
သောက်ဘဲ ငတ်မွတ်ခဲ့ပြီ။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ သင်
သည် အဘယ်သူနှင့် ဆိုင်သနည်း။ အဘယ်အရပ်
က လာသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ကျွန်တော်သည် အာ
မလက်လူထံ၌ ကျွန်ခံရသော အဲဂုတ္တုလူကလေး
ဖြစ်ပါ၏။ သုံးရက်အထက်က အနာရောက်သော
ကြောင့် သခင်သည် ပစ်ထားပါ၏။– ခရေသိပြည်
တောင်ပိုင်း၊ ယုဒပြည်နှင့် ကာလက်ပြည်တောင်
ပိုင်းကို တိုက်၍ ဇီကလတ်မြို့ကို မီးရှို့ပါပြီဟု
ပြောဆို၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ထိုအလုံးအရင်းရှိရာ
သို့ လမ်းပြနိုင်သလောဟု မေးလျှင် သူက၊ ကိုယ်
တော်သည် ကျွန်တော်ကို မသတ်၊ သခင်လက်သို့
မအပ်မည်အကြောင်း ဘုရားသခင်ကိုတိုင်တည်
၍ ကျိန်ဆိုပါတော့။ သို့ပြုလျှင် ထိုအလုံးအရင်းရှိ
ရာသို့ လမ်းပြပါမည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ဒါဝိဒ်
သည် ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလေ၏။– လူကလေး
သည် လမ်းပြ၍ ဒါဝိဒ်ရောက်သောအခါ၊ ထိုလူ
များတို့သည် ဖိလိတ္တိပြည်နှင့် ယုဒပြည်ထဲက
သိမ်းယူသော ဥစ္စာပစ္စည်းများအပေါင်းတို့ကြောင့်
စားသောက်လျက်၊ ကခုန်လျက် မြေတပြင်လုံး၌
အနှံ့အပြားရှိကြ၏။– ဒါဝိဒ်သည်လည်း ညဦးမှစ၍
နက်ဖြန်ညဦးတိုင်အောင် သူတို့ကိုလုပ်ကြံသဖြင့်၊
ကုလားအုပ်ကို စီး၍ပြေးသော လုလင်လေးရာမှ
တပါး လူတယောက်မျှ မလွတ်။– အာမလက်လူ
တို့သည် သိမ်းသွားသမျှတို့ကို ဒါဝိဒ်သည်ရပြန်၍၊
မိမိမယားနှစ်ယောက်ကိုလည်း ကယ်နှုတ်လေ
၏။– လူအကြီးအငယ်၊ သားသမီး၊ ဥစ္စာပစ္စည်း၊ လု
ယူသိမ်းသွားသမျှတို့တွင် တစုံတခုမျှမကျန်၊ အ
လုံးစုံတို့ကို ဒါဝိဒ်သည် ရပြန်လေ၏။– ဒါဝိဒ်သည်
လည်း ထိုသိုးနွားများရှေ့မှ အရင်နှင်သော သိုးနွား
အပေါင်းတို့ကိုလည်း ယူ၍၊ ဤဥစ္စာသည် ဒါဝိဒ်
ပိုင်သော လက်ရာဥစ္စာဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။

မော၍ ဒါဝိဒ်နောက်သို့ မလိုက်နိုင်၊ ဗေသော်
ချောင်းနားမှာ နေရစ်သော လူနှစ်ရာရှိရာသို့ ဒါ
ဝိဒ်ရောက်၍၊ သူတို့သည် ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၌ပါသော
လူတို့ကို ခရီးဦးကြိုပြုလိုသောငှါ ထွက်လာသ
ဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် အနီးသို့ရောက်သောအခါ သူတို့
ကိုနှုတ်ဆက်လေ၏။– ဒါဝိဒ်နှင့် လိုက်သွားသော
သူတို့တွင် အဓမ္မ လူဆိုးများတို့က၊ ဤသူတို့
သည် ငါတို့နှင့်မလိုက်သောကြောင့်၊ ငါတို့ရသော
ဥစ္စာတို့တွင် သူတို့သားမယားမှတပါး အခြား
သောဥစ္စာကို သူတို့အားမပေးရ။ ကိုယ်သားမ
ယားကို ယူ၍ ထွက်သွားကြစေဟု ဆိုကြ၏။–
ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ငါညီအစ်ကိုတို့ ငါတို့ကို စောင့်မ
၍ ငါတို့ကိုတိုက်လာသော အလုံးအရင်းကို ငါတို့
လက်သို့ အပ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားပေးသ
နားတော်မူသော ဥစ္စာကို ထိုသို့မပြုရ။– ဤအမှု
၌ သင်တို့စကားကို အဘယ်သူ နားထောင်လိမ့်
မည်နည်း။ စစ်တိုက်သွားသောသူ ရသည်အ
တိုင်း၊ ဥစ္စာကိုစောင့်လျက် နေရစ်သောသူ ရစေ။
နှစ်ပါးစလုံးတို့သည် အညီအမျှခံစေဟု စီရင်
၏။– ထိုနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် ဣသရေလ
အမျိုးဌ ထိုသို့သော ထုံးစံဖြစ်စေခြင်းငှါ စီရင်ထုံး
ဖွဲ့သတည်း။

၂၆ ဒါဝိဒ်သည် ဇိကလတ်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ လက်ရဥ္ဇစ္စာအချို့ကို မိမိအဆွေခင်ပွန်း၊ ယုဒအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့ထံသို့ ပေးလိုက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ရန်သူလက်မှရှုခဲ့သော ဥစ္စာထဲက သင်တို့အဘို့လက်ဆောင်ကို ကြည့်လော့ဟုမှာ
၂၇ လိုက်၏။– ဗေသလမြို့၊ တောင်ရာမုတ်မြို့၊
၂၈ ယတ္တိယမြို့၊– အာရော်မြို့၊ ရှိဖမုတ်မြို့၊ ဧရှတ
၂၉ မောမြို့၊– ရာခလမြို့၊ ယေရဗေလလူ နေရာမြို့
၃၀ များ၊ ကေနိလူ နေရာမြို့များ၊– ဟောမာမြို့၊ ခေါ
၃၁ ရာရှန်မြို့၊ အာသက်မြို့၊– ဟေဗြုန်မြို့မှစ၍ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူတို့သည် တည်းခိုတတ်သော မြို့ရွာအရပ်ရပ်သို့ ပေးလိုက်သတည်း။

၃၀

၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလလူတို့ကို စစ်တိုက်၍၊ ဣသရေလလူတို့သည် ရန်သူရှေ့မှာပြေးသဖြင့်၊ ဂိလဗောတောင်ပေါ်မှာ အထိအခိုက်နှင့်
၂ လဲ၍သေကြ၏။– ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ရှောလုမင်းနှင့် သူ၏သားတို့ကိုပြင်းထန်စွာလိုက်၍၊ ရှောလု၏သားယောနသန်၊ အဘိနဒပ်၊ မေလခိရွှတို့ကို
၃ သတ်ကြ၏။– စစ်တိုက်ရာတွင် ရှောလုသည် အလွန်ခံရ၏။ လေးသမားတို့ပစ်သော မြှားမှန်၍ အ
၄ လွန်နာသောကြောင့်၊– လက်နက်ဆောင်လုလင်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် သင့်ထားကိုထုတ်၍ ငါ့ကိုထိုးလော့။ သို့မဟုတ် အရေဖျားလိုးခြင်းကို မခံသော လူတို့သည် လာ၍ ငါ့ကိုထိုးပြီးမှ မရိုမသေ ညှဉ်းဆဲကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ လက်နက်ဆောင်လုလင်သည် အလွန်ကြောက်၍ မပြုဘဲနေသောကြောင့်၊ ရှောလုသည် ထိုထားကိုယူ၍ ထောင်ပြီးလျှင်၊ ထားဖျားပေါ်မှာလဲ့၍ သေလေ
၅ ၏။– ရှောလုသေသည်ကို လက်နက်ဆောင်လုလင် မြင်လျှင်၊ သူသည်လည်း ထိုထားကိုထောင်၍ ရှောလုနှင့်အတူ ထားဖျားပေါ်မှာလဲ့၍ သေ
၆ ၏။– ထိုသို့ရှောလုမှစ၍ သူ၏သားသုံးယောက်၊ သူ၏လက်နက်ဆောင်လုလင်၊ သူ၏လူအပေါင်းတို့သည် ထိုနေ့ခြင်းတွင် အတူသေကြ၏။
၇ ဣသရေလလူ ပြေးကြောင်း၊ ရှောလုနှင့် သူ၏သားများသေကြောင်းကို ချိုင့်တဘက်၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌ နေသော ဣသရေလလူတို့သည် သိမြင်လျှင်၊ မြို့ရွာတို့ကို စွန့်ပြေးသဖြင့်၊ ဖိလိတ္တိလူ
၈ တို့သည် လာ၍နေကြ၏။– နှက်ဖြန်နေ့၌ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် အသေကောင်တို့၌ အဝတ်တန်ဆာကို ချွတ်ခြင်းငှါလာသောအခါ၊ ဂိလဗောတောင်ပေါ်မှာ၊ ရှောလုနှင့် သူ၏သားသုံးယောက်တို့သည် လဲသေ
၉ လျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ကြ၏။– ရှောလု၏ခေါင်းကိုဖြတ်၍ လက်နက်တော်ကိုချွတ်ပြီးမှ သူတို့ ရုပ်တုကျောင်းများ၌ဌင်း၊ လူများတို့၌ဌင်း၊ သိတင်းကျော်စောစေခြင်းငှါ ဖိလိတ္တိပြည်အရပ်ရပ်သို့ ပေး
၁၀ လိုက်ကြ၏။– လက်နက်တော်ကိုလည်း အာရှတရုတ်ကျောင်း၌ထား၍ အလောင်းတော်ကို ဗက်ရှန်မြို့ရိုး၌ ဆွဲထားကြ၏။
၁၁ ရှောလု၌ ဖိလိတ္တိလူတို့ပြုသောအမှုကို ဂိလဒ်
၁၂ ပြည် ယာဗက်မြို့သားများကြားလျှင်၊– သူရဲအပေါင်းတို့သည် ညဉ့်အခါထသွား၍၊ ရှောလု၏အလောင်းနှင့် သူ၏သားအလောင်းတို့ကို ဗက်ရှန်မြို့ရိုးမှချပြီးလျှင်၊ ယာဗက်မြို့သို့ဆောင်ခဲ့၍ မီးရှို့
၁၃ ကြ၏။– အရိုးတို့ကိုလည်းယူ၍ ယာဗက်မြို့မှာ သစ်ပင်အောက်၌ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အစာရှောင်ကြ၏။

ဓမ္မရာဇဝင် ပဌမစောင်ပြီး၏။

ဓမ္မရာဇဝင်ဒုတိယစောင်။

SECOND BOOK OF SAMUEL

၁

၁ ရှောလုသေသောနောက်၊ ဒါဝိဒ်သည် အာမ
လက်လူတို့ကို လုပ်ကြံရာမှပြန်လာ၍၊ ဇိက
၂ လတ်မြို့၌ နှစ်ရက်နေပြီးလျှင်၊- သုံးရက်မြောက်
သောနေ့တွင် လူတယောက်သည် မိမိအဝတ်ကို
ဆုတ်လျက်၊ မိမိခေါင်းပေါ်မှာ မြေမှုန့်ကိုတင်
လျက်၊ ရှောလုတပ်ကလာ၍၊ ဒါဝိဒ်ထံသို့ရောက်
၃ သော်၊ မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်လျက်ရှိခိုး၏။- ဒါဝိဒ်
ကလည်း၊ အဘယ်အရပ်က လာသနည်းဟုမေး
လျှင်၊ ထိုသူက ကျွန်တော်သည် ဣသရေလတပ်
၄ က ပြေး၍လာပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။- ဒါ
ဝိဒ်ကလည်း၊ အမှုကား အဘယ်သို့နည်း။ ငါ့အား
ပြောပါလော့ဟု မေးလျှင်၊ သူက၊ ဣသရေလလူ
တို့သည် စစ်တိုက်ရာတွင်ပြေး၍ အများတို့သည်
လဲလျက်သေပါပြီ။ ရှောလုနှင့် သားတော်ယော
နသန်လည်း သေပါပြီဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။-
၅ ထိုသိတင်းကိုကြားပြောသော လုလင်အား ဒါဝိဒ်
က၊ ရှောလုနှင့် သားတော်ယောနသန်သေကြောင်း
ကို သင်သည်အဘယ်သို့ သိသနည်းဟုမေးပြန်
၆ လျှင်၊- ထိုလုလင်က၊ ကျွန်တော်သည် ဂိလဗောေ
တောင်ပေါ်သို့ အလိုလိုရောက်သောအခါ၊ ရှော
လုသည် လုံတော်ကိုထောင်၍နေပါ၏။ ရထား
စီးသူရဲ မြင်းစီးသူရဲတို့သည် ပြင်းထန်စွာလိုက်
၇ ကြ၏။- ရှောလုသည် နောက်တော်သို့ ကြည့်သ
၈ ဖြင့် ကျွန်တော်ကိုမြင်၍ ခေါ်ပါ၏။- ကျွန်တော်
ရှိပါသည်ဟု လျှောက်သောအခါ၊ သင်သည် အ
ဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှင်၊ ကျွန်တော်သည် အာ
မလက်လူဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်ပါ၏။-
၉ ရှောလုကလည်း၊ ငါ့ထံသို့လာ၍ ငါ့ကိုသတ်ပါ
တော့။ ငါ့အသက်မသေနိုင်သောကြောင့် ပြင်း
စွာသောဝေဒနာကို ခံရ၏ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊-
၁၀ လဲသောနောက် အသက်မရှင်နိုင်သည်ကို ကျွန်
တော်သိလျှင် သူ့ထံသို့သွား၍ သတ်ပါ၏။ ခေါင်း
တော်၌ဆောင်းသော ဦးရစ်နှင့် လက်ရုံးတော်၌
ဝတ်သော လက်ကောက်ကို ချွတ်ယူပြီးလျှင်၊
ကျွန်တော်သခင့်ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ပါသည်ဟု
၁၁ လျှောက်လေ၏။- ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် မိမိအ
ဝတ်ကိုဆွဲဆုတ်၍၊ သူ၏လူအပေါင်းတို့သည် ထို
၁၂ နည်းတူပြုကြ၏။- ရှောလုမှစ၍ သားတော်
ယောနသန်၊ ထာဝရဘုရား၏လူများ၊ ဣသရေ
လအမျိုးသားများတို့သည် ထားဖြင့်လဲသေသော
ကြောင့်၊ သူတို့အတွက် ညဉ့်တိုင်အောင် ငိုကြွေး
၁၃ မြည်တမ်း၍ အစာကိုရှောင်ကြ၏။- ထိုသိတင်း
ကိုကြားပြောသော လုလင်အား ဒါဝိဒ်က၊ သင်
သည် အဘယ်အရပ်ကလာသနည်းဟုမေးလျှင်၊
ထိုသူက ကျွန်တော်သည် တပါးအမျိုးသား အာမ
၁၄ လက်လူဖြစ်ပါ၏ဟု ပြန်လျှောက်သော်၊- ဒါဝိဒ်
က၊ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံသောသူ
ကို သတ်ခြင်းငှါ သင့်လက်ကို အဘယ်သို့ဆန့်ဝံ့
၁၅ သနည်းဟု ဆိုလျက်၊- လုလင်တယောက်ကို ခေါ်
၍၊ သူ့ကို သွားသတ်တော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊
၁၆ လုလင်သည် လုပ်ကြံ၍သတ်လေ၏။- ဒါဝိဒ်က
လည်း၊ သင်၏အသွေးသည် သင့်ခေါင်းပေါ်မှာ
တည်စေ။ ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံ
သောသူကို ကျွန်တော်သတ်ပါပြီဟု သင့်နှုတ်
သည် သင့်တဘက်၌ သက်သေခံလေပြီဟု ဆို၏။
၁၇ ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုနှင့်သားတော် ယောန
၁၈ သန်ကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍၊- ယုဒအမျိုး
သားတို့အား သင်စေသော လေးသီချင်းတည်းဟူ
သော ယာရှာစာ၌ပါသော သီချင်းစကား ဟူမူ
၁၉ ကား၊- အိုဣသရေလ ဂုဏ်အသရေ၊ သင်၏မြင့်
သောအရပ်တို့၌ သင်သည် အသေခံလေပြီ။ သူ
၂၀ ရဲတို့သည် လဲသေကြပြီတကား။- ထိုသိတင်းကို
ဂါသမြို့၌ မပြောကြနှင့်။ အာရှကေလုန်မြို့လမ်း
တို့၌ မကြားမပြောကြနှင့်။ ဖိလိတ္တိအမျိုးသမီး
တို့သည် ဝမ်းမြောက်၍ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မ
ခံသော အမျိုးသမီးတို့သည် ရွှင်လန်းကြလိမ့်
၂၁ မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။- အို ဂိလဗောတောင်
တို့၊ သင်တို့အပေါ်မှာ နှင်းမကျစေနှင့်။ မိုးယံမ
ရွာစေနှင့်။ ပူဇော်စရာအသီးကိုသီးသော လယ်
ကွက်မရှိစေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရပ်၌
သူရဲဆောင်သော ဒိုင်းတည်းဟူသော ရှောလု
ဆောင်သောဒိုင်းလွှား၊ ဆီနှင့်လိမ်းပြီးသော
၂၂ လက်နက်တော်ကို ရှုတ်ချလေပြီတကား။- သူရဲ
တို့၏အသွေး၊ ခွန်အားကြီးသောသူတို့၏ဆီဥမှ
ယောနသန်၏လေးသည် နောက်သို့မလှန်။ ရှော

To Contents

လုၜ်ထားတော်သည် ကိုယ်ချည်းပြန်၍ မလာ
၂၃ တတ်။– ရှောလုနှင့် ယောနသန်သည် ချစ်တတ်
သောသဘောရှိ၍ အသက်ရှင်စဉ်အခါ မိတ်ဆွေ
ဖြစ်လျက်၊ အသက်သေသောအခါ တယောက်
နှင့်တယောက် မကွာဘဲလျက် နေကြ၏။ သူတို့
သည် ရွှေလင်းတထက်မြန်၍ ခြင္သေ့ထက် ခွန်
၂၄ အားကြီးကြ၏။– အိုဣသရေလအမျိုးသမီးတို့၊
ရှောလုကို ငိုကြွေးကြလော့။ သင်တို့ကို လှသော
ကမ္မလာနီနှင့် ဝတ်စေ၍၊ သင်တို့အဝတ်၌လည်း
၂၅ ရွှေတန်ဆာနှင့် ဆင်စေတော်မူ၏။– စစ်တိုက်ပွဲ
၌ သူရဲတို့သည် လဲသေကြပြီ။ အို ယောနသန်၊
သင်၏ မြင့်သောအရပ်တို့၌ သင်သည် အသေခံ
၂၆ လေပြီတကား။– ငါညီယောနသန်၊ သင့်ကြောင့်
ငါညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ သင်သည် ငါ့မိတ်ဆွေကြီး
ဖြစ်၍၊ ငါ့ကိုချစ်သောမေတ္တာသည် အံ့သြဘွယ်
သောမေတ္တာ၊ မိန်းမကို ချစ်တတ်သော မေတ္တာ
၂၇ ထက်သာ၍ အားကြီးသောမေတ္တာဖြစ်၏။– သူရဲ
တို့သည် လဲသေကြပြီတကား။ စစ်တိုက်လက်
နက်တို့သည် ဆုံးကြပြီတကားဟု ပါသတည်း။

၂

၁ ထိုနောက် ဒါဝိဒ်က၊ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒမြို့
တစ်တမြို့သို့ သွားရပါမည်လောဟု ထာဝရဘု
ရားထံတော်၌ မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား
က သွားလော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်း
အဘယ်မြို့သို့ သွားရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်
သော်၊ ဟေဗြုန်မြို့သို့သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူ
၂ သည်အတိုင်း။– ဒါဝိဒ်သည် မယားနစ်ယောက်၊
ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောင်၊ နာဗလမယား
ကရမေလမြို့သူ အဘိဂဲလတို့နှင့်တကွ သွား
၃ လေ၏။– မိမိ၌ပါသောလူများ၊ အိမ်ထောင်များ
တို့ကိုလည်း ဒါဝိဒ်သည်ခေါ်ခဲ့၍ သူတို့သည် ဟေ
၄ ဗြုန်မြို့ရွာတို့၌နေကြ၏။– တဖန် ယုဒလူတို့
သည် လာ၍ဘိသိက်ပေးသဖြင့် ဒါဝိဒ်ကို ယုဒ
ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။

၅ ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သားတို့သည် ရှော
လုကို သင်္ဂြိဟ်ပါပြီဟု ဒါဝိဒ်အားကြားလျှောက်
သော်၊ ဂိလဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သားတို့ရှိရာသို့
တမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည် သင်တို့အ
ရှင်ရှောလုၜ် ကရဏာကျေးဇူးပြု၍ အလောင်း
တော်ကို သင်္ဂြိဟ်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား
ပေးတော်မူသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြ
၆ ပါစေသော။– ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌
ကရုဏာကျေးဇူး၊ သစ္စာကျေးဇူးပြုတော်မူပါစေ
သော။ သင်တို့သည် ဤအမှုကိုပြုသောကြောင့်
၇ သင်တို့ကျေးဇူးကို ငါလည်းဆပ်မည်။– ယခုမှာ
အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိ ရှိကြလော့။ သင်တို့အ
ရှင်ရှောလု သေပြီ။ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ဘိ
သိက်ပေးသဖြင့် ငါ့ကိုရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်
ကြပြီဟု မှာလိုက်လေ၏။

၈ သို့ရာတွင် ရှောလု၏ဗိုလ်ချုပ်မင်းနေရသား
အာဗနာသည်၊ ရှောလုသား ဣရှဗောရက်ကိုယူ
၉ ၍ မဟာနိမ်မြို့သို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊– ဂိလဒ်
ပြည်၊ အာရှာအမျိုးသားများ၊ ယေဇရေလမြို့
သားများ၊ ဧဖရိမ်ခရိုင်၊ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်အစရှိသော
ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကို အစိုးရသောရှင်ဘုရင်အ
၁၀ ရာ၌ ချီးမြှောက်လေ၏။– ရှောလု၏သား ဣရှ
ဗောရက်သည် အသက်လေးဆယ်ရှိသော်၊ ဣသ
ရေလနိုင်ငံကို အစိုးရ၍ နှစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။ ယုဒ
အမျိုးမူကား၊ ဒါဝိဒ်နောက်သို့လိုက်ကြ၏။– ဒါဝိဒ်
၁၁ သည် ဟေဗြုန်မြို့၌၌နေ၍ ယုဒအမျိုးကို အစိုးရ
သောနှစ်ပေါင်းကား၊ ခုနစ်နှစ်နှင့်ခြောက်လ ဖြစ်
သတည်း။

၁၂ တဖန် နေရသား အာဗနာသည် ရှောလုသား
ဣရှဗောရက်၏ ကျွန်များနှင့်တကွ၊ မဟာနိမ်မြို့
၁၃ မှ ဂိဗောင်မြို့သို့သွား၍၊– ဇေရုယာသားယွာဘ
နှင့် ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည် ဆီးကြိုသဖြင့်၊ ဂိ
ဗောင်ရေကန်အနားမှာ ဆုံမိလျက် ရေကန်တ
၁၄ ဘက်တချက်၌ ထိုင်ကြ၏။– အာဗနာကလည်း၊
လုလင်တို့သည်ထ၍ ငါတို့ရှေ့မှာ ကစားကြပါ
လေစေဟု ဆိုသော်၊ ယွာဘက ထကြပါလေစေ
၁၅ ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊– ရှောလုသားဣရှဗောရက်
၏ လူဗင်္ယာမိန်အမျိုးသား တကျိပ်နှစ်ယောက်
နှင့် ဒါဝိဒ်၏ကျွန် တကျိပ်နှစ်ယောက်တို့သည်
၁၆ ထ၍ ကူးလာကြ၏။– သူတို့သည် လူချင်းတိုက်
၍ လူတိုင်း မိမိတိုက်ဘက်၏ ခေါင်းကိုကိုင်
လျက်၊ နံဖေးကိုထားနှင့်ထိုးလျက် တစုတည်း
လဲသေကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဂိဗောင်မြို့နယ်၌ရှိသော
ထိုအရပ်ကို ဟေလကာဇရိမ်ဟူသော အမည်
၁၇ ဖြင့် သမုတ်ကြ၏။– ထိုနေ့၌ ပြင်းစွာစစ်တိုက်၍
အာဗနာနှင့် ဣသရေလလူတို့သည် ဒါဝိဒ်၏
၁၈ ကျွန်တို့ရှေ့မှာ ရှုံးကြလေ၏။– ဇေရုယာသားသုံး
ယောက်၊ ယွာဘ၊ အဘိရှဲ၊ အာသဟေလ ပါကြ
၏။ အာသဟေလသည် တောၜ်ကျင်လည်သော
၁၉ ဒရယ်ကဲ့သို့ လျင်မြန်၏။– အာသဟေလသည်
လက်ျာဘက်လက်ဝဲဘက် သို့မလွဲ အာဗနာကို
၂၀ လိုက်၏။– အာဗနာသည် နောက်သို့ကြည့်၍၊ သင်

သည် အာသဟေလမှန်သလောဟု မေးသော်၊
၂၁ မှန်သည်ဟု ပြန်ပြော၏။– အာဗနာကလည်း၊ လက်ျာဘက်သော်၎င်း၊ လက်ဝဲဘက်သော်၎င်း လှည့်သွားလျက်၊ လုလင်တယောက်ကို ဘမ်းဆီး၍ သူ၏လက်နက်စုံကို လုယူတော့ဟု ဆိုသော်လည်း၊ အာသဟေလသည် မလှည့်ဘဲ
၂၂ လိုက်သေး၏။– တဖန် အာဗနာက ငါ့ကိုမလိုက်နှင့်။ လှည့်သွားတော့။ သင့်ကို မြေပေါ်သို့အဘယ်ကြောင့် ငါလဲ့ရမည်နည်း။ သို့ပြုလျှင် သင့်အစ်ကိုယွာဘရှေ့မှာ ငို့မျက်နှာကို အဘယ်သို့
၂၃ ငါပြန်ခိုမည်နည်းဟု ဆိုသော်လည်း၊– အာသဟေလသည် နားမဆောင်သောကြောင့်၊ အာဗနာသည် နောက်သို့လှံနှင့်ထိုးလျှင်၊ ဝမ်း၌ခံလှံဖျားဝင်၍ ကျောကိုထုတ်ချင်းဖောက်သဖြင့်၊ အာသဟေလသည်လဲ၍ ထိုအရပ်၌သေ၏။ အာသဟေ လဲ၍သေသော ထိုအရပ်သို့ ရောက်သောသူ
၂၄ အပေါင်းတို့သည် ရပ်နေကြ၏။– ယွာဘနှင့်အဘိရှဲသည် အာဗနာကိုလိုက်၍ ဂိဗောင်တောသို့ သွားသောလမ်းနား၊ ဂိအာမြို့ရှေ့မှာရှိသော အမှတောင်သို့ရောက်သောအခါ နေဝင်၏။
၂၅ ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတို့သည် အာဗနာနောက်၌ စုဝေး၍ တတပ်တည်းဖွဲ့လျက် တောင်ပေါ်မှာ
၂၆ ရပ်နေကြ၏။– ထိုအခါ အာဗနာက၊ ယွာဘကို ဟစ်၍၊ ထားသွားသည် အစဉ်မပြတ် ကိုက်စားရမည်လော။ နောက်ဆုံး၌ ခါးသောအရသာကို တွေ့လိမ့်မည်ဟု မသိလော။ လူများတို့သည် ညီအစ်ကိုတို့ကိုမလိုက်၊ ပြန်စေမည်အကြောင်း သင်သည်အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး မစီရင်ဘဲ
၂၇ နေမည်နည်းဟု ဆိုလျှင်၊– ယွာဘက၊ ဘုရားသခင် အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း သင်မပြောလျှင်၊ မိုဃ်းလင်းမှသာ လူများတို့သည် ညီအစ်ကိုတို့ကိုမလိုက်ဘဲ နေကြလိမ့်မည်ဟုဆိုလျက်၊–
၂၈ တံပိုးမှုတ်၍ လူများတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုမလိုက်၊ စစ်မတိုက်ဘဲ ရပ်နေကြ၏။–
၂၉ အာဗနာနှင့် သူ၏လူတို့သည် တညဉ့်လုံး လွင်ပြင်သို့ရောက်သွား၍ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးပြီးလျှင်၊ ဗိသရုန်ပြည်ကိုလွန်၍ မဟာနိမ်မြို့သို့
၃၀ ရောက်ကြ၏။– ယွာဘသည်လည်း အာဗနာကို လိုက်ရာမှ ပြန်၍ လူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေသောအခါ၊ အာသဟေလနှင့် ဒါဝိဒ်၏ကျွန် တ
၃၁ ကျိပ်ကိုးယောက်တို့သည်မရှိ ဆုံးကြပြီ။– ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည် ဗယ်ာမိန်အမျိုးသား၊ အာဗနာ၏လူသုံးရာခြောက်ဆယ်တို့ကို သေအောင်လုပ်
၃၂ ကြံကြပြီ။– အာသဟေလ၏အလောင်းကိုထမ်းသွား၍ ဗက်လင်မြို့၌ရှိသော သူ့အဘ၏သချိုင်းတွင် သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။ ယွာဘနှင့် သူ၏လူတို့သည် တညဉ့်လုံးသွား၍၊ မိုဃ်းလင်းစတွင် ဟေဗြုန်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။

၃

၁ ရှောလုအမျိုးနှင့် ဒါဝိဒ်အမျိုးတို့သည် ကြာမြင့်စွာစစ်တိုက်၍၊ ဒါဝိဒ်သည် အားတိုးပွါးလျက်၊ ရှောလုအမျိုးသည် အားရွေ့လျော့လျက်ရှိကြ
၂ ၏။– ဟေဗြုန်မြို့၌ ဒါဝိဒ်မြင်သောသားတို့တွင် သားဦးကား၊ ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောင်တွင်
၃ မြင်သောသား အာမနုန်တည်း။– ဒုတိယသားကား၊ နာဗလမယား၊ ကရမေလမြို့သူ အဘိဂဲလတွင်မြင်သောသား ခိလပ်တည်း။ တတိယသားကား၊ ဂေရှုရိရှင်ဘုရင်တာလမဲသမီး မာခါ
၄ ၏သား အဗရှလုံတည်း။– စတုတ္ထသားကား၊ ဟဂ္ဂိတ်၏သား အဒေါနိယတည်း။ ပဉ္စမသား
၅ ကား၊ အဘိတလ၏သား ရှေဖတိတည်း။– ဆဋ္ဌမသားကား၊ မြောက်သားတော် ဧဂလာတွင်မြင်သောသား ဣသရံတည်း။ ဤရွေ့ကား၊ ဟေဗြုန်မြို့၌ ဒါဝိဒ်မြင်သောသားတည်း။
၆ ရှောလုအမျိုးနှင့် ဒါဝိဒ်အမျိုး စစ်တိုက်ကြစဉ်အခါ၊ အာဗနာသည် ရှောလုအမျိုးဘက်မှာ
၇ ကိုယ်ကိုခိုင်မာစေ၏။– ရှောလု၌ အဲအာ၏သမီး ရိဇပမည်သော မယားငယ်တယောက်ရှိ၏။ ဣရှဗောရက်က၊ သင်သည် ငါ့အဘ၏မယားငယ်ကို အဘယ်ကြောင့်သိမ်းသနည်းဟု အာဗနာအား
၈ ဆိုလျှင်၊– ထိုစကားကြောင့် အာဗနာသည် အလွန်စိတ်ဆိုးလျက်၊ ငါသည် ယုဒအမျိုးကိုဆီးတား၍ သင့်အဘရှောလုအမျိုးနှင့် ညီအစ်ကိုအဆွေခင်ပွန်းတို့အား ယနေ့တိုင်အောင် ကျေးဇူးပြုသဖြင့် သင့်ကိုဒါဝိဒ်လက်သို့ မအပ်နှံဘဲနေသော်၊ သင်သည်ငါ့ကို ခွေး၏ဦးခေါင်းကဲ့သို့သာ မှတ်၍၊ ထိုမိန်းမအတွက် ယနေ့အပြစ်တင်ရမည်
၉ လော။– ထာဝရဘုရားသည် နိုင်ငံတော်ကို ရှော
၁၀ လုအမျိုးမှနှုတ်၍၊– ဒါဝိဒ်၏အာဏာတော်ကို ဒန်မြို့မှစ၍ ဗေရှေဗာမြို့တိုင်အောင် ဣသရေလပြည်၊ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ တည်စေခြင်းငှါ၊ ဒါဝိဒ်အားပြုမည်ဟု ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါလည်း ဒါဝိဒ်အားမပြုဘဲနေလျှင်၊ ထိုမျှ
မက ဘုရားသခင်သည် အာဗနာအားပြုတော်မူ
၁၁ ပါစေသောဟု ဆိုသောကြောင့်၊– ဣရှဗောရက်သည် ကြောက်၍ စကားတခွန်းကိုမျှ မပြန်ဝံ့။

To Contents

၁၂ ထိုနောက် အာဗနာသည် မိမိအတွက် သံတ
မန်တို့ကို ဒါဝိဒ်ထံသို့စေလွှတ်၍၊ ပြည်ရှင်မင်း
ကား အဘယ်သူနည်း။ ကျွန်တော်နှင့် မိဿဟာ
ယဖွဲ့တော်မူပါ။ ကလသရေလအမျိုးအပေါင်းကို
ကိုယ်တော်ထံသို့ ပြောင်းလဲစေခြင်းငှါ၊ ကျွန်
တော်သည် ကိုယ်တော်ဘက်သို့ ဝင်စားပါမည်
၁၃ ဟု လျှောက်ဆို၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း ကောင်းပြီ။
သင်နှင့်ငါ မိဿဟာယဖွဲ့မည်။ သို့ရာတွင် ငါ
တောင်းစရာတခုရှိ၏။ ငါ့မျက်နှာကိုမြင်ခဲ့သော
ငှါ လာသောအခါ၊ ရှောလုသမီး မိခါလကိုဆောင်
ခဲ့ရမည်။ သို့မဟုတ် ငါ့မျက်နှာကိုမမြင်ရဟု ပြန်
၁၄ ဆို၏။– ဒါဝိဒ်သည်လည်း သံတမန်တို့ကို ရှော
လုသား ကလ္ဂဗောရှက်ထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ငါသည်
ဖိလိတ္တိလူအရေဖျားတရာနှင့် ဝယ်ယူသော ငါ့မ
ယားမိခါလကို အပ်လိုက်ရမည်ဟု မှာလိုက်သည်
၁၅ အတိုင်း၊– ကလ္ဂဗောရှက်သည် စေလွှတ်၍ ထို
မိန်းမကို သူ၏လင် လဲရှ၏သားဖာလတိလက်မှ
၁၆ နှုတ်ယူလေ၏။– သူ၏လင်သည် ငိုကြွေးလျက်
သူ့နောက်သို့ ဗာဟုရိမ်မြို့တိုင်အောင်လိုက်လေ
၏။ အာဗနာကလည်း ပြန်သွားတော့ဟုဆိုသော်
ပြန်သွားရ၏။

၁၇ အာဗနာသည်လည်း၊ ကလသရေလအမျိုး အ
သက်ကြီးသူတို့နှင့် တိုင်ပင်လျက်၊ သင်တို့သည်
အထက်က ဒါဝိဒ်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်
၁၈ ချင်သောစိတ်ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊– ယခု ချီးမြှောက်
ကြလော့။ ထာဝရဘုရားက၊ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်လက်
ဖြင့် ငါ၏လူကလသရေလအမျိုးကို ဖိလိတ္တိလူတို့
လက်မှ၎င်း၊ ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ၎င်း၊ ငါ
ကယ်နှုတ်မည်ဟု ဒါဝိဒ်အား မိန့်တော်မူပြီဟု ဆို
၁၉ လေ၏။– တဖန် အာဗနာသည် ဗယ်ာမိန်အမျိုး
သားတို့ကိုလည်း သွေးဆောင်လေ၏။ နောက်တ
ဖန် ကလသရေလအမျိုး အလိုရှိသမျှသောအရာ၊
ဗယ်ာမိန်အမျိုးတညီတညွတ်တည်း အလိုရှိသမျှ
သောအရာတို့ကို ဟေဗြုန်မြို့၌ ဒါဝိဒ်အား ပြန်
၂၀ လျှောက်ခြင်းငှါသွား၍၊– လူနှစ်ကျိပ်ပါလျက် ဒါ
ဝိဒ်ရှာဟေဗြုန်မြို့သို့ရောက်သဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်သည်
ပွဲလုပ်၍ အာဗနာနှင့် သူ၏လူတို့ကို ကျွေး၏။–
၂၁ အာဗနာကလည်း၊ ကလသရေလအမျိုးသား အ
ပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့
စေခြင်းငှါငင်း၊ ကိုယ်တော်သည် အလိုတော်ရှိသ
မျှအတိုင်းစိုးစံစေခြင်းငှါငင်း၊ ကျွန်တော်ထသွား
၍ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ကျွန်တော်သခင်၊ ကျွန်
တော်ရှင်ဘုရင်ထံတော်၌ စုဝေးစေပါမည်ဟု
လျှောက်ပြီးမှ၊ ဒါဝိဒ်လွှတ်လိုက်၍ သူသည် ငြိမ်
၂၂ ဝပ်စွာသွားလေ၏။– ထိုအခါ ယွာဘနှင့် ဒါဝိဒ်၏
ကျွန်တို့သည် ရန်သူအလုံးအရင်းကို လိုက်ရာမှ
ပြန်လာ၍၊ လက်ရဉ္ဇစ္စာများကိုယူခဲ့ကြ၏။ အာဗ
နာသည် ဒါဝိဒ်နှင့်အတူ ဟေဗြုန်မြို့၌ မရှိ။ ဒါ
ဝိဒ်သည် လွှတ်လိုက်၍ သူသည်ငြိမ်ဝပ်စွာ သွား
၂၃ နှင့်ပြီ။– ယွာဘနှင့် သူ၌ပါသော စစ်သူရဲအပေါင်း
တို့သည် ရောက်ကြသောအခါ၊ နေရ၏သား အာ
ဗနာသည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ လာပြီ။ ရှင်ဘု
ရင်သည်လည်း လွှတ်လိုက်၍၊ သူသည်ငြိမ်ဝပ်
၂၄ စွာသွားပြီဟု ယွာဘအားကြားပြောလျှင်၊– ယွာ
ဘသည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်၍၊ ကိုယ်တော်
သည် အာဗနာသည် အဘယ်သို့ပြုတော်မူသနည်း။ အာဗနာ
သည် အထံတော်သို့လာပြီးမှ တဖန် အလွတ်
သွားစေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် လွှတ်လိုက်တော်
၂၅ မူသနည်း။– နေရ၏သား အာဗနာသည် ကိုယ်
တော်ကိုလှည့်စား၍ ကိုယ်တော်ထွက်ဝင်တော်
မူခြင်း၊ စီရင်တော်မူခြင်းအလုံးစုံကို သိအံ့သော
ငှါသာ လာသည်ကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏ဟု
၂၆ လျှောက်ပြီးလျှင်၊– အထံတော်ကထွက်၍ အာဗ
နာနောက်သို့ တမန်တို့ကိုစေလွှတ်လျက်၊ သိရ
ရေတွင်းမှ ခေါ်လေ၏။ ထိုအမှုကို ဒါဝိဒ်မသိ။–
၂၇ အာဗနာသည် ဟေဗြုန်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊
ယွာဘသည် အသင့်အတင့်နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ၊ မြို့
တံခါးအနားသို့ ခေါ်ပြီးလျှင်၊ ညီအာသဟေလ
သေသည်အတွက် သူ၏ဝမ်းကိုထိုး၍ သူသည်
လည်းသေ၏။

၂၈ ထိုနောက်ဒါဝိဒ်သည် ကြားသောအခါ၊ နေရ
၏သား အာဗနာကို သတ်သောအပြစ်နှင့် ငါသည်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ လွတ်ပါစေ။ ငါ့နိုင်ငံ
၂၉ လွတ်ပါစေ။– ယွာဘခေါင်း၊ သူ့အဆွေအမျိုးအ
ပေါင်းတို့၏ ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်ပါစေ။ ယွာဘ
၏အဆွေအမျိုး၌ ရိနာစွဲသောသူ၊ နှနာစွဲသော
သူ၊ ကျောကုန်းသောသူ၊ ထားဖြင့်သေသောသူ၊
ငတ်မွတ်သောသူ မပြတ်စေနှင့်ဟု မြွက်ဆို၏။–
၃၀ ထိုသို့ယွာဘနှင့် ညီအဘိရှဲသည် အာဗနာကိုသတ်
၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ညီ အာသဟေလကို
၃၁ ဂိဗောင်စစ်တိုက်ပွဲ၌ အာဗနာသတ်သတည်း။– ဒါ
ဝိဒ်ကလည်း၊ ယွာဘနှင့် မိမိ၌ရှိသောသူအပေါင်း
တို့အား၊ သင်တို့အဝတ်ကိုဆုတ်၍ လျော်တေအ
ဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ အာဗနာအတွက် ငိုကြွေး
မြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြလော့ဟု အမိန့်တော်ရှိ
၃၂ ၍ ကိုယ်တော်တိုင် မသာလိုက်လေ၏။– အာဗ

နာကိုဟေဖြုန်မြို့၌ သင်္ဂြိဟ်ကြ၏။ သခ္ဓိုင်းအ
နားမှာ ရှင်ဘုရင်သည် အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေး
၏။ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငိုကြွေးကြ၏။–
၂၃ ရှင်ဘုရင်သည် အာဗနာအတွက် မြည်တမ်းသည်
ကား၊ အာဗနာသည် လူမိုက်ကဲ့သို့သေသလော။–
၂၄ သင်၏လက်ကိုမချည်၊ သံခြေချင်းမခတ်ဘဲ လူ
ဆိုးလက်ဖြင့် သေသကဲ့သို့ သေရာပါဖြိတကား
ဟု မြွက်ဆို၏။ လူအပေါင်းတို့သည်လည်း တ
၂၅ ဖန် ငိုကြွေးကြ၏။– မိုးယံးမချုပ်မီ ဒါဝိဒ်သည်
စားတော်ခေါ်မည်အကြောင်း လူအပေါင်းတို့
သည် ချဉ်းကပ်ကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်က၊ နေမ
ဝင်မီ မုန့်အစရှိသော စားစရာတစုံတခုကို ငါ
မြည်းစမ်းလျှင်၊ ထိုမျှမက ငါ၌ ဘုရားသခင်ပြု
၂၆ တော်မူစေသတည်းဟု ကျိန်ဆို၏။– ထိုအမှုကို
လူအပေါင်းတို့သည်မှတ်၍ နှစ်သက်ကြ၏။ ပြု
တော်မူသမျှတို့ကိုလည်း လူအပေါင်းတို့သည်
၂၇ နှစ်သက်ကြ၏။– ရှင်ဘုရင်သည် နေရ၏သား
အာဗနာကို သတ်စေခြင်း၄၂အလိုမရှိဟု ထိုနေ့၌
ဣသရေလအမျိုးသားများနှင့် လူများအပေါင်း
၂၈ တို့သည် သိနားလည်ကြ၏။– ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊
ဣသရေလအမျိုး၌ မင်းသားဖြစ်သောသူ၊ ကြီး
မြတ်သောသူတပါးသည် ယနေ့ဆုံးကြောင်းကို
၂၉ သင်တို့မသိသလော။– ငါသည် ဘိသိက်ခံရ၍
ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သော်လည်း ယနေ့အားနည်း၏။
ဇေရုယာသားဖြစ်သော ဤသူတို့သည် ငါ့ထက်
လွန်၍ အားကြီးကြ၏။ မတရားသဖြင့် ပြုသော
သူကို မိမိအပြစ်နှင့်အလျောက် ထာဝရဘုရား
ဆပ်ပေးတော်မူစေသတည်းဟု မိမိကျွန်တို့အား
မိန့်တော်မူ၏။

၄

၁ အာဗနာသည် ဟေဖြုန်မြို့၌ သေကြောင်း
ကို ရှောလု၏သားသည်ကြားသော် အားလျော့
၏။ ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့သည် ပူပန်သော
၂ စိတ်ရှိကြ၏။– ရှောလု၏သား၌ဗာနာနှင့် ရေခပ်
အမည်ရှိသောသူတည်းဟူသော တပ်မှူးနှစ်
ယောက်ရှိ၏။ သူတို့သည် ဗင်္ယာမိန်အမျိုး ဗေ
ရောသိအနွယ် ရိမ္မွန်၏သားဖြစ်ကြ၏။ ဗေရုတ်
မြို့သည် ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်အဝင်ဖြစ်သော်လည်း၊–
၃ ဗေရောသိလူတို့သည် ဂိတ္တိမ်မြို့သို့ပြေး၍ ယနေ့
တိုင်အောင် တည်းခိုလျက်နေကြသတည်း။–
၄ ရှောလု၏သားယောနသန်၌ ခြေဆွံ့သော သား
တယောက်ရှိရစ်၏။ သူသည် အသက်ငါးနှစ်ရှိ
သောအခါ၊ ယေဇရေလမြို့မှ ရှောလုနှင့် ယောန
သန်တို့၏သိတင်းကိုကြားလျှင်၊ အထိန်းသည်
သူ့ကိုချီ၍ပြေးစဉ်တွင်၊ အလျင်အမြန်ပြေးသော
ကြောင့်၊ သူငယ်သည်ကျ၍ ခြေဆွံ့၏။ ထိုသူ
၅ ငယ်၏အမည်ကား မေဖိဗောရှက်တည်း။– ဗေ
ရောသိအမျိုး ရိမ္မွန်၏သားရေခပ်နှင့် ဗာနာတို့
သည် ဣရှဗောရှက်အိမ်သို့သွား၍ မွန်းတည့်အ
ချိန်၌ရောက်၏။ ထိုအချိန်၌ ဣရှဗောရှက်သည်
၆ အိပ်တတ်၏။– ထိုညီအစ်ကို ရေခပ်နှင့်ဗာနာတို့
သည် စပါးကိုထုတ်ဟန်ဆောင်၍ အိမ်အလယ်
၇ သို့ဝင်ပြီးလျှင်၊– အိပ်ခန်းထဲ အိပ်ရာပေါ်မှာ အိပ်
လျက်နေသော ဣရှဗောရှက်၏ဝမ်းကို ထိုး၍
သတ်သဖြင့်၊ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ယူပြီးမှ တညဉ့်
၈ လုံး လွင်ပြင်လမ်းဖြင့်ပြေး၍ လွတ်ကြ၏။– ဣရှ
ဗောရှက်၏ဦးခေါင်းကို ဟေဗြုန်မြို့ ဒါဝိဒ်ထံ
တော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ကိုယ်တော်အသက်ကို ရှာ
သော ကိုယ်တော်ရန်သူ ရှောလု၏သား ဣရှ
ဗောရှက်၏ဦးခေါင်းကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ကျွန်
တော်သခင် အရှင်မင်းကြီးခံရတော်မူသော အ
ပြစ်ကို ထာဝရဘုရားသည် ရှောလုနှင့်ခံရတည်း၊ သူ၏
အမျိုးအနွယ်၌ခံရင်း၊ ယနေ့ဆပ်ပေးတော်မူပြီဟု
၉ အထံတော်တွင် လျှောက်ဆိုသော်၊– ဒါဝိဒ်က၊ ငါ့
အသက်ကို ဘေးဥပဒ်အပေါင်းတို့မှ ရွေးတော်မူ
သော ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အ
၁၀ တိုင်း၊– အရင်တခါ လူတယောက်သည် လာ၍
ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ပြောမည်အကြံရှိ
လျက်၊ ရှောလုသေပါဇြီဟု ငါ့အားကြားပြော
သောအခါ၊ ထိုသိတင်းကိုပြောသောကြောင့် ဆု
ကိုရမည်ဟု ထင်သောထိုသူကို၊ ဇိကလတ်မြို့၌
၁၁ ငါကိုင်ဆွဲ၍ သတ်၏။– ထိုမျှမက လူဆိုးတို့သည်
ဖြောင့်မတ်သောသူကို သူ၏အိမ်အတွင်း အိပ်ရာ
ပေါ်မှာသတ်လျှင်၊ သာ၍ ပြုသင့်သည်မဟုတ်
လော။ ယခုပင် သူ၏အသွေးကို သင်တို့၌ ငါ
တောင်း၍ သင်တို့ကိုမြေကြီးပေါ်က ပယ်ရှားသင့်
သည် မဟုတ်လောဟု ဗေရောသိအမျိုး၊ ရိမ္မွန်
၏သား ရေခပ်နှင့် ညီဗာနာအား ဆိုပြီးလျှင်၊–
၁၂ လူလင်တို့ကို မိန့်တော်မူ၍ ထိုသူနှစ်ယောက်ကို
သတ်ကြ၏။ လက်ခြေတို့ကိုဖြတ်၍ ဟေဗြုန်ရေ
ကန်အနားမှာ ဆွဲထားကြ၏။ ဣရှဗောရှက်၏ဦး
ခေါင်းကိုကားယူ၍ ဟေဗြုန်မြို့တွင် အာဗနာ
သခ္ဓိုင်း၌ သင်္ဂြိဟ်ကြ၏။

၅

၁ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုးအနွယ် အပေါင်း
တို့သည် ဒါဝိဒ်ရှိရာ ဟေဗြုန်မြို့သို့လာ၍၊ ကျွန်

တော်တို့သည် ကိုယ်တော်အရိုး၊ ကိုယ်တော်အ
၂ သားဖြစ်ကြပါ၏။– အထက်က ရှောလုသည်
ကျန်တော်တို့၌ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သောအခါ၊ ကိုယ်
တော်သည် ကြသရေလအမျိုးကို ဆောင်သွား
လျက်၊ သွင်းပြန်လျက် နေတော်မူပြီ။ ထာဝရဘု
ရားကလည်း၊ သင်သည်ငါ၏လူ ကြသရေလအ
မျိုးကို လုပ်ကျွေးအုပ်စိုးရမည်ဟု ကိုယ်တော်
၃ အား မိန့်တော်မူပြီဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။– ထိုသို့
ကြသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့
သည် ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ဟေဗြုန်မြို့သို့ ရောက်လာ
လျှင်၊ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ဟေဗြုန်မြို့၌ ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်မှာ သူတို့နှင့် မိသဟာယဖွဲ့သ
ဖြင့်၊ သူတို့သည် ဒါဝိဒ်ကို ဘိသိက်ပေးခြင်း ကြသ
၄ ရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။– ဒါဝိဒ်
သည် နန်းထိုင်သောအခါ အသက်သုံးဆယ်ရှိ၏။
၅ အနှစ်လေးဆယ် စိုးစံလေ၏။– ဟေဗြုန်မြို့၌နေ
၍ ယုဒပြည်ကို ခုနစ်နှစ်နှင့်ခြောက်လ မင်းပြု
၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌နေ၍ ယုဒပြည်နှင့် ကြသ
ရေလပြည်တရှောက်လုံးကို အနှစ်သုံးဆယ်သုံး
နှစ် မင်းပြု၏။

၆ တဖန် ရှင်ဘုရင်သည် မိမိလူတို့ကိုခေါ်၍၊
ပြည်သားရင်း ယေဗုသိလူတို့ရှိရာ ယေရုရှလင်
မြို့သို့ချီသွားလျှင်၊ သူတို့က သင်သည် ဤမြို့ထဲ
သို့မဝင်ရ။ မျက်စိကန်းသောသူနှင့် ခြေဆွံ့သော
သူတို့ကလည်း၊ ဒါဝိဒ်သည် ဤမြို့ထဲသို့မဝင်ရ
ဟု ဆိုကာမျှနှင့် သင့်ကိုဆီးတားလိမ့်မည်ဟု ဆို
၇ ကြ၏။– သို့ရာတွင် ဒါဝိဒ်သည် ဒါဝိဒ်မြို့တည်း
၈ ဟူသော ဇိအုန်ရဲတိုက်ကို တိုက်ယူလေ၏။– ထို
နေ့၌ ဒါဝိဒ်က၊ အကြင်သူသည် ယေဗုသိလူတို့
ကို တိုက်ဖျက်ပြီးမှ ကျုံးကိုလွန်၍၊ ဒါဝိဒ်သည်
ဤနေရာသို့မဝင်ရဟု ဒါဝိဒ်အသက်ကိုမုန်းလျက်
ပြောဆိုသော မျက်စိကန်းနှင့် ခြေဆွံ့သောသူတို့
ကို လုပ်ကြံ၏။ ထိုသူသည် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်စေဟု
အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ဇေရုယာသားယွာ
ဘသည် အဦးတက်၍ ဗိုလ်ချုပ်အရာကိုခံရ၏။–
၉ ထိုနောက် ဒါဝိဒ်သည် ရဲတိုက်၌နေ၍ ဒါဝိဒ်မြို့
ဟူသောအမည်ဖြင့် သမုတ်လေ၏။ မိလ္လောအ
ရပ် ပတ်လည်၌ဥငုံး၊ အတွင်းဘက်၌ဥငုံး တည်
၁၀ ဆောက်လေ၏။– ဒါဝိဒ်သည်တိုးပွါး၍ အားကြီး
သဖြင့် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။
၁၁ တုရုမင်းကြီးဟိရံသည် သံတမန်နှင့်တကွ
အာရဇ်သစ်သား၊ လက်သမား၊ ပန်းရန်သမားတို့
ကို ဒါဝိဒ်ထံသို့စေလွှတ်၍ သူတို့သည် နန်းတော်
၁၂ ကိုတည်ဆောက်ကြ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ဒါ
ဝိဒ်ကို ကြသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်
မူကြောင်းနှင့် မိမိလူ ကြသရေလအမျိုးအဘို့
အလို၄ါ နိုင်ငံကို ချီးမြှောက်တော်မူကြောင်းကို
ဒါဝိဒ်သိမြင်၏။

၁၃ ဒါဝိဒ်သည် ဟေဗြုန်မြို့မှပြောင်းသော
နောက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သူ မယားကြီးမယား
ငယ်တို့ကို ထပ်၍သိမ်းယူသဖြင့် သားသမီးများ
၁၄ တို့ကို မြင်လေ၏။– ယေရုရှလင်မြို့၌ ဒါဝိဒ်မြင်
သော သားတို့အမည်ကား၊ ရှမ္မာ၊ ရှောဗပ်၊ နာသန်၊
၁၅ ရှောလမုန်၊– ဣဗဟာ၊ ဧလိရှ၊ နေဖက်၊ ယာဖျာ၊–
၁၆ ဧလိရှမာ၊ ဧလျာဒ၊ ဧလိဖလက်တည်း။

၁၇ ဒါဝိဒ်ကို ဘိသိက်ပေး၍ ကြသရေလရှင်ဘု
ရင် အရာ၌ ခန့်ထားကြောင်းကို ဖိလိတ္တိလူတို့
သည် ကြားလျှင်၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်
ကိုရှာ၍ လာကြ၏။ ထိုသိတင်းကို ဒါဝိဒ်သည်
၁၈ ကြားသောအခါ ရဲတိုက်သို့သွား၏။– ဖိလိတ္တိလူ
တို့သည် လာ၍ရေဖိမ်ချိုင့်၌ အနှံ့အပြားနေကြ
၁၉ ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဖိလိတ္တိလူ
တို့ရှိရာသို့ သွားရပါမည်လော။ အကျွန်ုပ်လက်
၌ အပ်တော်မူမည်လောဟု ထာဝရဘုရားကိုမေး
လျှောက်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားက သွားလော့။ ငါ
သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို သင့်လက်သို့ ဆက်ဆက်
၂၀ အပ်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။– ဒါဝိဒ်
သည် ဗာလပေရဖိမ်မြို့သို့သွား၍ သူတို့ကိုလုပ်
ကြံပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားသည် ရေထဆ၌ ဖြိုဖျက်
သကဲ့သို့၊ ငါ့ရန်သူတို့ကို ငါ့ရှေ့မှာ ဖြိုဖျက်တော်
မူပြီဟု ဆိုလျက်၊ ထိုအရပ်ကို ဗာလပေရဖိမ်အ
၂၁ မည်ဖြင့် တွင်စေသတည်း။– ထိုအရပ်၌ ဖိလိတ္တိ
လူများပစ်ထားသော ရုပ်တုများကို၊ ဒါဝိဒ်နှင့်
၂၂ သူ၏လူတို့သည် ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။– တ
ဖန် ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လာ၍ ရေဖိမ်ချိုင့်၌ အနှံ့
၂၃ အပြားနေကြ၏။–ဒါဝိဒ်သည်လည်းမေးလျှောက်
သော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ တည့်တည့်မတက်ရ။
သူတို့နောက်သို့ဝိုင်း၍ ပိုးစာတောဘက်၌ ချီ
၂၄ ရမည်။– ပိုးစာပင်ဖျားသို့ စစ်ချီသံကိုကြားသော
အခါ ကြိုးစားလော့။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား
သည် ဖိလိတ္တိတပ်ကို လုပ်ကြံခြင်းငါ့ သင့်ရှေ့
မှာ ကြွသွားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည် အ
၂၅ တိုင်း၊– ဒါဝိဒ်သည်ပြု၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ဂေဗ
မြို့မှသည် ဂါဇေရမြို့တိုင်အောင် လုပ်ကြံလေ
၏။

၁ တဖန် ဒါဝိဒ်သည် ရွှေချယ်သောလူသရေလ
၂ လူ သုံးသောင်းတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊– ခေရုဗိမ်ကြားမှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်နှင့် ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို ယုဒပြည်ဗာလာမြို့မှ ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ၊ မိမိ၌ပါသော
၃ သူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထသွားလေ၏။– ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို လှည်းသစ်ပေါ်မှာ တင်၍ တောင်ပေါ် အဘိနဒပ်အိမ်ထဲက ထုတ်ကြ၏။ အဘိနဒပ်၏သား ဩဇနှင့် အဟိသြတို့
၄ သည် လှည်းသစ်ကိုနှင်ရကြ၏။– ဩဇသည် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်အနား၌ဥငုံး၊ အဟိသြသည် သေတ္တာတော်ရှေ့၌ဥငုံး သွားကြ၏။–
၅ ဒါဝိဒ်နှင့် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် စောင်း၊ တယော၊ ပတ်သာ၊ နဲခရာ၊ ခွက်ကွင်းတို့ကို ကိုင်လျက်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်
၆ ၌ အားထုတ်၍ တီးမှုတ်ကြ၏။– နာခုန်ကောက်နယ်သလင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ နွားတို့သည် ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို လှုပ်ရှားသောကြောင့်၊ ဩဇသည် လက်ကိုဆန့်၍ သေတ္တာ
၇ တော်ကိုကိုင်၏။– ထာဝရဘုရားသည် ဩဇကို အမျက်ထွက်၍ သူ၏အပြစ်ကြောင့် ဘုရားသခင် ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည် သေတ္တာ
၈ တော်နားမှာ သေလေ၏။– ဩဇကို ထာဝရဘုရား ဒဏ်ခတ်တော်မူသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် ညှဉ်းငယ်သောစိတ်ရှိ၏။ ထိုအရပ်သည် ယနေ့တိုင်အောင် ပေရဇောအမည်ဖြင့် တွင်သတည်း။–
၉ ထိုနေ့၌ ဒါဝိဒ်သည် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်သည် အဘယ်
၁၀ သို့ ငါ့ထံသို့ ရောက်ရမည်နည်းဟု ဆိုလျက်၊– မိမိနေရာဒါဝိဒ်မြို့ထဲသို့ သေတ္တာတော်ကိုမဆောင်ဘဲ ဂိတ္တိလူ ဩဗဒဲဒုံအိမ်သို့ လမ်းလွှဲ၍ ဆောင်
၁၁ သွားလေ၏။– ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်သည် သုံးလပတ်လုံး ဂိတ္တိလူဩဗဒဲဒုံအိမ်၌ ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဩဗဒဲဒုံနှင့် အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။
၁၂ ထာဝရဘုရားသည် သေတ္တာတော်ကြောင့် ဩဗဒဲဒုံနှင့် သူ၌ရှိသမျှကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူကြောင်းကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးကြားသောအခါ၊ တဖန်သွား၍ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို ဩဗဒဲဒုံအိမ်မှ ဒါဝိဒ်မြို့သို့ ဝမ်းမြောက်သော
၁၃ စိတ်နှင့်ဆောင်ခဲ့လေ၏။– ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကို ထမ်းသောသူတို့သည် ခြောက်လှမ်းသွားပြီးမှ၊ နွားနှင့် ဆူဖြိုးသောအကောင်တို့
၁၄ ကို ယဇ်ပူဇော်လေ၏။– ဒါဝိဒ်သည်လည်း ပိတ်သင်တိုင်းကိုဝတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်
၁၅ ၌ အားထုတ်၍ ကလေ၏။– ထိုသို့ဒါဝိဒ်နှင့် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကြွေးကြော်လျက်၊ တံပိုးမှုတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား၏
၁၆ သေတ္တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။– ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်သည် ဒါဝိဒ်မြို့ထဲသို့ဝင်သောအခါ၊ ရှောလု၏သမီးမိခါလသည် ပြတင်းပေါက်ဖြင့်ကြည့်၍၊ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကလျက်ခုန်လျက်လာသည်
၁၇ ကိုမြင်၍ စိတ်နှလုံးထဲ၌ မထီမဲ့မြင်ပြု၏။– ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ကိုသွင်း၍ ဒါဝိဒ်ဆောက်နှင့်သော တဲအလယ်တွင် သူ့နေရာ၌ ထားကြပြီးမှ၊ ဒါဝိဒ်သည်မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပူ
၁၈ ဇော်လေ၏။– မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် မိဿဟာယယဇ်ပူဇော်ခြင်း အမှုကိုပြီးစီးစေသောအခါ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကိုမြွက်၍ ပရိသတ်တို့ကို ကောင်းကြီးပေးလေ
၁၉ ၏။– ဣသရေလပရိသတ် ယောကျ်ား မိန်းမ အပေါင်းတို့အား မုန့်တပြား၊ အမဲသားတတစ်၊ စပျစ်သီးပျဉ်တပြားစီ ဝေငှပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။
၂၀ ထိုနောက် ဒါဝိဒ်သည် နန်းတော်သားတို့ကို ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ သွား၍ရောက်သောအခါ၊ ရှောလု၏သမီး မိခါလသည် ဆီးရှိကြိုလျက်၊ လျှပ်ပေါသောသူသည် အရှက်မရှိဘဲ ကိုယ်အဝတ်ကိုချွတ်သကဲ့သို့၊ ယနေ့ ကျွန်ယောကျ်ားကျွန်မိန်းမများရှေ့တွင် အဝတ်တော်ကိုချွတ်သော ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်၊ ယနေ့အဘယ်မျှလောက်
၂၁ ဘုန်းကြီးတော်မူပါသည်တကားဟု ဆို၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ သင့်အဘနှင့် သူ၏အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့၏ကိုယ်စား၊ ငါ့ကိုရွေးကောက်၍ ထာဝရဘုရား၏လူ၊ ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးသောမင်းအရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသော ထာဝရဘုရား
၂၂ ရှေ့တော်တွင် ပြုသည်မဟုတ်လော။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်တွင် ငါကခုန်မည်။– ထိုမျှမက၊ ငါသာ၍ယုတ်မာမည်။ ကိုယ်အထင်အတိုင်း ကိုယ်ကိုသာ၍ နှိမ့်ချမည်။ သင်ပြောသောဂျွန်မများမူကား၊ ငါ့ကိုချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်ဟု မိခါလကို

ပြန်ပြော၏။– ရှောလုဓ၏သမီးမိခါလသည် တသက်လုံး သားကိုမဘွားမမြင်ရ။

၇

ထာဝရဘုရားသည် အရပ်ရပ်တို့၌ရှိသော ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူသောကျေးဇူးကို ရှင်ဘုရင်သည်ခံရ၍၊ နန်းတော်၌ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရသောအခါ။– ပရောဖက်နာသန်ကို ခေါ်၍၊ ကြည့်ရှုလော့။ ငါသည် အာရဇ်သစ်သားအိမ်နှင့် နေ၏။ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်မူကား၊ ကုလားကာဖြင့်သာကွယ်ကာလျက် နေရသည်ဟုဆိုသော်၊– နာသန်က၊ အကြံတော်ရှိသမျှအတွင်း ပြုတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ် တော် နှင့်အတူရှိတော်မူသည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။– ထိုည၌တွင် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် နာသန်သို့ ရောက်၍၊– ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်ထံသို့ သွားလော့။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငါနေစရာဘို့ အိမ်ကိုဆောက်ရမည်လော။– ငယ်သရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သောနေ့ကစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် အိမ်နှင့်ငါမနေ။ တဲအမျိုးမျိုးနှင့် ငါလှည့်လည်ပြီ။– ငယ်သရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ငါလှည့်လည်ရာအရပ်ရပ်တို့၌၊ ငါ၏လူငယ်သရေလအမျိုးကို ကျေးမွေးစေခြင်းငှါ၊ ငါစေခိုင်းသော ငယ်သရေလတရားသူကြီး တစုံတယောက်အား၊ သင်သည် ငါ့အဘို့ အာရဇ်သစ်သားအိမ်ကို အဘယ်ကြောင့် မဆောက်သနည်းဟု ငါဆိုဘူးသလော။– ယခုမှာ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိုးထိန်းရာသိုးခြံထဲက သင့်ကိုငါနှုတ်ယူ၍၊ ငါ၏လူငယ်သရေလအမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုးသောမင်းအရာ၌ ငါခန့်ထားပြီ။– သင်သွားလေရာရာ၌ ငါလိုက်၍ သင်၏ရန်သူအပေါင်းတို့ကို သင့်ရှေ့မှပယ်ရှားသဖြင့်၊ မြေကြီးသားတို့တွင် လူကြီး၏ဂုဏ်အသရေကဲ့သို့ သင်၌ကြီးစွာသော ဂုဏ်အသရေကိုငါပေးပြီ။– ထိုမှတပါး ငါ၏လူငယ်သရေလအမျိုးနေရာအရပ်ကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။ သူတို့သည် နောက်တဖန် မပြောင်းမလဲ မိမိတို့နေရာ၌ နေစေခြင်းငှါ၊ ငါမြဲမြံစေမည်။ မတရားသောသူတို့သည် ရှေးကာလ၌ငင်း၊– ငါ၏လူ ငယ်သရေလအမျိုးတွင် တရားသူကြီးတို့ကို ခန့်ထားသောကာလ၌ငင်း၊ ညှဉ်းဆဲသကဲ့သို့ နောက်တဖန် မညှဉ်းဆဲရ။ သင့်ကိုလည်း ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ ကယ်လွှတ်၍ ချမ်းသာပေးပြီ။ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကိုလည်း ငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီ။– သင်သည် အသက်ကာလစေ့၍ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူ အိပ်ပျော်သောအခါ သင်၏ရင်သွေး၊ သင်မှဆင်းသက်သော သားကို ငါချီးမြှောက်၍ သူ၏နိုင်ငံကိုတည်ထောင်မည်။– ထိုသားသည် ငါ၏နာမအာဘို့ အိမ်ကိုဆောက်လိမ့်မည်။ သူထိုင်သော ရာဇပလ္လင်ကို အစဉ်အမြဲတည်စေမည်။– ငါသည် သူ၏အဘဖြစ်မည်။ သူသည်လည်း ငါ၏သားဖြစ်လိမ့်မည်။ သူသည် ဒုစရိုက်ကိုပြုလျှင် လူသုံးတတ်သော ကြိမ်လုံးနှင့် ငါဆုံးမမည်။ လူသားရိုက်တတ်သကဲ့သို့ငါ ရိုက်မည်။– သို့ရာတွင် သင့်ရှေ့မှာ ငါပယ်ရှားသောရောလ၌ ငါ၏ကရုဏာကိုနှုတ်သကဲ့သို့ သင်၏သား၌ ငါမနှုတ်။– သင်၏အမျိုးအနွယ်နှင့်၊ သင်၏နိုင်ငံသည် ငါ့ရှေ့မှာ အစဉ်အမြဲတည်လိမ့်မည်။ သင်၏ရာဇပလ္လင်သည်လည်း အစဉ်အမြဲတည်လိမ့်မည်ဟု ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်အားပြော လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုဗျာဒိတ်တော် စကားအလုံးစုံတို့ကို နာသန်သည် ဒါဝိဒ်အားပြန်ပြောလေ၏။

ထိုအခါ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် အထဲသို့ ဝင်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထိုင်နေလျက်၊ ဆို အရှင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို ဤမျှလောက်ချီးမြှောက်တော်မူမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်ပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်အမျိုးသည် အဘယ်သို့သောအမျိုး ဖြစ်ပါသနည်း။– သို့ရာတွင် အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ထိုကျေးဇူးတော်ကို သာမညကျေးဇူးဟု ထင်မှတ်တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်ကို ကြာမြင့်စွာသောကာလနှင့် ယှဉ်လျက် မိန့်တော်မူပါသည်တကား။ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ လူတို့သည် ထိုသို့စီရင်လေ့ရှိပါသလော။– ဒါဝိဒ်သည် အဘယ်သို့တိုးတက်၍ လျှောက်ရပါမည်နည်း။ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန်ကိုသိတော်မူ၏။– နှုတ်ကပတ်တော်ကိုထောက်၍၊ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ကိုယ်တော်၏ကျွန်သိရမည်အကြောင်း၊ ဤကြီးစွာသော အမှုအလုံးစုံတို့ကို ပြုတော်မူပြီ။– သို့ဖြစ်၍ အိုထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ ကြားသမျှအတိုင်း ကိုယ်တော်နှင့် တူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော်မှတပါး အခြားသောဘုရားမည်မျှမရှိပါ။– နာမတော်ကိုထင်ရှားစေ၍ အဲ

ဂုတ္တုပြည်အစရှိသော အခြားသောပြည်များ၊ သူတို့ဘုရားများတို့မှ ရွေးနှုတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူမျိုးရှေ့တွင် လူမျိုးတော်အဘို့နှင့် ပြည်တော်အဘို့ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုကြီးတို့ကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်ကြွ၍ ကိုယ်တော်အဘို့ရွေးနှုတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးနှင့်တူသော လူမျိုးတစုံ
၂၄ တမျိုးသည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိပါသလော။– အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးကို အစဉ်အမြဲ ကိုယ်တော်၏လုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကို ကိုယ်တော်အဘို့ ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေ၍၊ ကိုယ်တော် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့၏ဘုရား
၂၅ သခင်ဖြစ်တော်မူ၏။– ယခုမှာ အိုထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ခံ၍ဌင်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏ အမျိုးအနွယ်ခံ၍ဌင်း၊ မိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို အစဉ်အမြဲတည်စေတော်မူပါ။ မိန့်
၂၆ တော်မူသည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါ။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို အစိုးရသောဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည်ဟူ၍ နာမတော်သည် အစဉ်အမြဲ ချီးမွှောက်ခြင်းရှိပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကျွန်ဒါဝိဒ်၏အမျိုးအနွယ်သည် ရှေ့တော်၌တည်ပါစေ
၂၇ သော။– အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်က၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို ငါတည်စေမည်ဟု ကိုယ်တော်ကျွန်အား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ဤပဌနာကို ရှေ့တော်၌ ပြုချင်သောစိတ်
၂၈ ရှိပါ၏။– ယခုလည်း အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်မှန်တော်မူ၏။ စကားတော်လည်း မှန်ပါ၏။ ဤကျေးဇူးကို ကိုယ်
၂၉ တော်ကျွန်၌ ဂတိထားတော်မူပြီ။– သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်သည် ရှေ့တော်၌ အစဉ်အမြဲတည်ပါမည်အကြောင်း၊ ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ နှုးညွတ်သောစိတ်ရှိတော်မူပါ။ အိုအရှင် ထာဝရဘုရား၊ အဘိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ကောင်းကြီးပေးတော်မူသောမင်္ဂလာကို၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်သည် အစဉ်အမြဲခံရပါစေသောဟု ဆုတောင်းသတည်း။

၈

၁ ထိုနောက်ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို လုပ်ကြံ၍ အောင်မြင်သဖြင့်၊ မေသေဂမ္မာမြို့ကို သိမ်း
၂ ယူလေ၏။– မောဘပြည်ကိုလည်းလုပ်ကြံ၍ ပြည်သားတို့ကို မြေပေါ်မှာ လဲချသဖြင့်၊ ကြိုးနှင့်တိုင်းလျက် သုံးစုတွင် နှစ်စုကိုသတ်၏။ တစုကို ချမ်းသာပေး၏။ ထိုသို့ မောဘအမျိုးသားတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံ၍ အခွန်ဆက်ရကြ၏။–
၃ ဇောဘမင်းကြီး ရဟောဘ၏သား ဟာဒဒေဇာသည် ဥဖရတ်မြစ်နားမြေကို သိမ်းယူခြင်းငှါ
၄ သွားသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် တိုက်ဖျက်၍၊– ရထားတထောင်၊ မြင်းစီးသူရဲခုနစ်ထောင်၊ ခြေသည် သူရဲနှစ်သောင်းကိုဘမ်းဆီး၍ ရထားတရာကို သိမ်းထားပြီးမှ၊ အခြားသောမြင်းရထားရှိ
၅ သမျှတို့ကို ဖျက်ဆီးလေ၏။– ဒမာသက်မြို့နေ ရှုရိလူတို့သည် ဇောဘမင်းကြီး ဟာဒဒေဇာကို စစ်ကူသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် ရှုရိလူ နှစ်သောင်း
၆ နှစ်ထောင်တို့ကိုသတ်ပြီးမှ၊– ရှုရိပြည်ဒမာသက်မြို့၌ မြို့စောင့်တပ်ကိုထားသဖြင့်၊ ရှုရိလူတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံ၍ အခွန်ဆက်ရကြ၏။ ဒါဝိဒ်သွားလေရာရာ၌ ထာဝရဘုရားစောင့်မတော်
၇ မူ၏။– ဟာဒဒေဇာ၏ကျွန်တို့ရွှေကိုင်သော ရွှေဒိုင်းလွှားများကို ဒါဝိဒ်သည်သိမ်း၍ ယေရုရှလင်
၈ မြို့သို့ ဆောင်သွား၏။– ဟာဒဒေဇာအစိုးရသော ဘေတမြို့နှင့် ဗေရောသဲမြို့မှ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် များစွာသောကြေးဝါကို သိမ်းသွား၏။
၉ ဟာဒဒေဇာ၏ တပ်အလုံးအရင်းကို ဒါဝိဒ်
၁၀ လုပ်ကြံကြောင်းကို၊ ဟာမတ်မင်းကြီးတောက္ကသည်ကြားလျှင်၊– မိမိရန်သူ ဟာဒဒေဇာကို ဒါဝိဒ်သည် စစ်တိုက်၍ လုပ်ကြံသောကြောင့်၊ မိသားဟာယဖွဲ့၍ ကောင်းကြီးပေးစေခြင်းငှါ၊ မိမိသားယောရံကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးထံသို့ စေလွှတ်၍၊
၁၁ ယောရံသည် ငွေဖလား၊ ရွှေဖလား၊ ကြေးဝါဖလားတို့ကို ဆောင်လျက်လာ၏။– ထိုဖလားတို့ကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်၏။ ထိုအတူ အောင်မြင်သောရွှေရိပြည်၊ မောဘပြည်၊ အမ္မုန်ပြည်၊ ဖိလိတ္တိပြည်၊ အာမလက်
၁၂ ပြည်၌ သိမ်းယူသော ရွှေငွေကိုလည်း၊– ဇောဘမင်းကြီး ရဟောဘသား ဟာဒဒေဇာ၏ဘဏ္ဍာကိုလုယူ၍ ရသောရွှေငွေကိုလည်း၊ ထာဝရဘုရား
၁၃ အား ပူဇော်၏။– ဆားချိုင့်တွင် ဧဒုံလူ တသောင်းရှစ်ထောင်တို့ကိုလုပ်ကြံရာမှ၊ ဒါဝိဒ်သည် ပြန်
၁၄ လာသောအခါ ဂုဏ်အသရေကြီး၏။– ဧဒုံပြည် အရပ်ရပ်၌ မြို့စောင့်တပ်တို့ကိုထား၍၊ ဧဒုံပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံကြ၏။ ဒါဝိဒ်သွားလေရာရာ၌ ထာဝရဘုရားစောင့်မတော်မူ၏။

၁၅ ထိုသို့ ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကိုစိုးစံ
၍၊ နိုင်ငံတော်သားတို့တွင် တရားမှုကို စီရင်ဆုံး
၁၆ ဖြတ်တော်မူ၏။– ဇေရုယာ၏သားယွာဘသည်
ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။ အဟိလုပ်၏သား ယောရှ
၁၇ ဖတ်သည် အတွင်းဝန်ဖြစ်၏။– အဟိတုပ်သား
ဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာ၏သား အဟိမလက်သည်
ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၏။ စရာယသည် စာရေး
၁၈ တော်ကြီးဖြစ်၏။– ယောယဒ၏သားဗေနာယ
သည် ခေရသိလူနှင့် ပေလသိလူတို့ကို အုပ်ရ၏။
ဒါဝိဒ်၏သားတော်တို့သည်လည်း မင်းသားအရာ
နှင့် နေကြ၏။

၉

၁ တဖန် ဒါဝိဒ်က၊ ငါသည် ယောနသန်အတွက်
ကျေးဇူးပြုစရာအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ရှောလုအဆွေ
အမျိုး တစုံတယောက် ကျန်ကြွင်းသေးသလော
၂ ဟု မေးသော်၊– ဧဒာအမည်ရှိသော ရှောလု၏ အ
ဆွေအမျိုးနှင့်ဆိုင်သော ကျွန်တယောက်ကို အ
ထံတော်သို့သွင်း၍ ရှင်ဘုရင်က၊ သင်သည် ဧဒာ
မှန်သလောဟု မေးလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မှန်ပါ
၃ သည်ဟု ပြန် လျှောက်လေ၏။– ရှင်ဘုရင်က
လည်း၊ ဘုရားသခင့်အလိုတော်အတိုင်း ငါကျေး
ဇူးပြုစရာ အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ရှောလုအဆွေအမျိုး
တစုံတယောက်မျှ မရှိသလောဟု မေးလျှင် ဧဒာ
က၊ ယောနသန်၌ ခြေဆွံ့သောသားတယောက်
၄ ရှိပါသေး၏ဟု လျှောက်သော်၊– ရှင်ဘုရင်က၊ သူ
သည်အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ ဧဒာ
က၊ လောဒေဗာရွာ၊ အမျေလသား မာခိရအိမ်၌
၅ ရှိပါသည်ဟု လျှောက်၏။– ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည်
စေလွှတ်၍ ရှောလု၏သားဖြစ်သော ယောနသန်
၏သား မေဖိဗောရှက်ကို၊ လောဒေဗာရွာ၊ အမျေ
၆ လသားမာခိရ အိမ်မှခေါ်ခဲ့၍၊– သူသည် အထံ
တော်သို့ ရောက်သောအခါ ပြပ်ဝပ်လျက် ရှိခိုး
လေ၏။ ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ မေဖိဗောရှက်ဟု ခေါ်
လျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ရှိပါသည်ဟု လျှောက်
၇ လေ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏အ
ဘ ယောနသန်အတွက် ငါသည် သင်၌ ဆက်
ဆက်ကျေးဇူးပြုမည်။ သင့်အဘို့ ရှောလုပိုင်သမျှ
သောခြေကို ငါပြန်ပေးမည်။ သင်သည် နေ့တိုင်း
၈ အစဉ် ငါစားပွဲ၌ စားရမည်ဟုဆိုသော်၊– မေဖိ
ဗောရှက်က၊ ကျွန်တော်ကဲ့သို့ဖြစ်ရသော ခွေးသေ
ကောင်ကို ကိုယ်တော်ကြည့်ရှုရမည်အကြောင်း၊
ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်ပါ
၉ သနည်းဟု ဦးချ၍ပြန်လျှောက်၏။– ထိုအခါရှင်
ဘုရင်သည် ရှောလု၏ကျွန်ဧဘကိုခေါ်၍၊ ရှော
လုနှင့် သူ၏အဆွေအမျိုးများ ပိုင်ထိုက်သမျှတို့
၁၀ ကို သင့်သခင်၏သားအား ငါပေးပြီ။– သင်သည်
သင်၏သားကျွန်တို့နှင့်တကွ လယ်လုပ်၍ သင့်
သခင်၏သားစားစရာတို့ အသီးအနှံကို သွင်းရ
မည်။ သို့ရာတွင် သင့်သခင်၏သား မေဖိဗော
ရှက်သည် နေ့တိုင်းအစဉ် ငါစားပွဲ၌ အစာစားရ
မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဧဘ၌ သားတဆယ်ငါး
၁၁ ယောက်နှင့် ကျွန်နှစ်ဆယ်ရှိ၏။– ဧဘကလည်း၊
ကျွန်တော်သခင်အရှင်မင်းကြီးသည် ကိုယ်တော်
ကျွန်ကို မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ ကိုယ်
တော်ကျွန်ပြုပါမည်ဟု နားတော်လျှောက်လေ
၏။ ထိုနောက် မေဖိဗောရှက်သည် ရှင်ဘုရင်၏
၁၂ သားရင်းကဲ့သို့ စားပွဲတော်၌ အစာစားရ၏။– မေ
ဖိဗောရှက်၌ မိကာအမည်ရှိသော သားငယ်တ
ယောက် ရှိ၏။ ဧဘအိမ်၌ နေသောသူအပေါင်း
တို့သည်လည်း မေဖိဗောရှက်၏ကျွန် ဖြစ်ကြ
၁၃ ၏။– ထိုသို့ မေဖိဗောရှက်သည် ယေရုရှလင်မြို့
၌နေ၍ ရှင်ဘုရင်၏စားပွဲတော်၌ နေ့တိုင်းအစဉ်
စားရ၏။ ခြေနှစ်ဘက်ဆွံ့သောသူဖြစ်၏။

၁၀

၁ ထိုနောက် အမ္မုန်ရှင်ဘုရင်သည်သေ၍ သား
တော်ဟာနုန်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်
၂ ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ဟာနုန်အဘနာဟတ်သည်
ငါ့အား ကျေးဇူးပြုသောကြောင့်၊ သူ၏သား၌ ငါ
ကျေးဇူးပြုမည်ဟုဆိုလျက်၊ သူ၏အဘသေရာ
တွင် နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ ကျွန်တို့ကိုစေလွှတ်၍၊
ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည် အမ္မုန်ပြည်သို့ရောက်ကြ
၃ ၏။– အမ္မုန်အမျိုး မှူးမတ်တို့သည် မိမိတို့အရှင်
ဟာနုန်ထံသို့ဝင်၍၊ ဒါဝိဒ်သည် စိတ်တော်ကို နှစ်
သိမ့်စေသောသူတို့ကို စေလွှတ်ရာတွင် ခမည်း
တော်ကို ရှိသေစွာပြုသည်ဟု ထင်မှတ်တော်မူသ
လော။ မြို့တော်ကိုစစ်ဆေးစူးစမ်း၍ ဖျက်ဆီး
ခြင်းငှါသာ သူ၏ကျွန်တို့ကိုစေလွှတ်သည် မဟုတ်
၄ လောဟု လျှောက်ကြသော်၊– ဟာနုန်သည် ဒါဝိဒ်
၏ကျွန်တို့ကို ယူပြီးလျှင်၊ မုတ်ဆိတ်တဝှမ်းကို
ရိတ်၍ အဝတ်ကိုတင်ပါးတိုင်အောင်ဖြတ်ပြီးမှ
၅ လွှတ်လိုက်လေ၏။– ထိုသိတင်းကို ဒါဝိဒ်သည်
ကြားသောအခါ၊ ထိုလူတို့သည် အလွန်ရှက်
သောကြောင့် သူတို့ကို ဆီးကြိုစေခြင်းငှါ စေ
လွှတ်၍၊ သင်တို့သည် မုတ်ဆိတ်မရည်မှီတိုင်
အောင် ယေရိခေါမြို့မှာ နေကြလော့။ ထိုနောက်
မှ ပြန်လာကြလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၆ အမွှန်အမျိုးသားတို့က၊ ငါတို့သည်ဒါဝိဒ်ရှေ့
မှာ စကဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သိလျှင်၊
လူတို့ကိုစေလွှတ်၍ ဗက်ရဟောဘမြို့နှင့် ဇော
ဘမြို့ဦးနေသော ရှုရိလူခြေသည် သူရဲနှစ်သောင်း၊
မာခမင်းကြီး၏ လူတထောင်၊ တောဘမြို့သား
၇ တသောင်းနှစ်ထောင်တို့ကို ငှါးကြ၏။– ထိုသိ
တင်းကို ဒါဝိဒ်သည်ကြားလျှင် ယွာဘနှင့် ခွန်
အားကြီးသော သူရဲအလုံးအရင်းအပေါင်းကို စေ
၈ လွှတ်၏။– အမွှန်အမျိုးသားတို့သည် ထွက်၍မြို့
တံခါးဝမှာ စစ်ခင်းကျင်းကြ၏။ ဇောဘမြို့၊ ရဟော
ဘမြို့၊ တောဘ မြို့မှလာသောရှုရိလူနှင့် မာခါ
မင်းကြီး၏လူတို့သည် လွင်ပြင်၌ တခြားစီနေ
၉ ကြ၏။– ယွာဘသည်လည်း၊ ရှေ့၌ဥငုံး၊ နောက်
၌ဥငုံး စစ်မျက်နှာနှစ်ဘက်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊
ဣသရေလလူတို့တွင် သန်မြန်သောသူရှိသမျှတို့
ကို ရွေးကောက်၍ ရှုရိလူတို့တဘက်၌ စစ်ခင်း
၁၀ ကျင်း၏။– ကြွင်းသောသူတို့ကို အမွှန်အမျိုး
သားတို့တဘက်၌ စစ်ခင်းကျင်းစေခြင်း၄၊ ညီအ
၁၁ ဘိရှဲလက်သို့ အပ်လျက်၊– ရှုရိလူတို့သည် ငါ့ကို
နှိုင်လျှင် ငါအားကူရမည်။ အမွှန်အမျိုးသားတို့
၁၂ သည် သင့်ကိုနှိုင်လျှင် သင့်အားငါကူမည်။– ရဲ
ရင့်သောစိတ်ရှိ၍ ငါတို့လူမျိုး၊ ငါတို့ဘုရားသခင်
မြို့ရွာတို့အဘို့ အားထုတ်၍ တိုက်ကြကုန်အံ့။
ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း
၁၃ စီရင်တော်မူစေသတည်းဟု ဆိုပြီးမှ၊– သူ၌ပါ
သော လူများနှင့်တကွ ရှုရိလူတို့ကိုစစ်တိုက်ခြင်း
၄၊ ချဉ်းသွားသောအခါ၊ ရှုရိလူတို့သည် ပြေးကြ
၁၄ ၏။– ရှုရိလူတို့ပြေးသည်ကို အမွှန်အမျိုးသားတို့
သည် မြင်လျှင်၊ သူတို့သည်လည်း အဘိရှဲရှေ့မှာ
ပြေး၍ မြို့ထဲသို့ဝင်ကြ၏။ ယွာဘသည်လည်း
အမွှန်ပြည်မှထွက်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်
သွားလေ၏။

၁၅ ရှုရိလူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာ
မိမိတို့ရှုံးသည်ကို သိမြင်လျှင် တဖန်စည်းဝေး
၁၆ ကြ၏။– ဟာဒဒေဇာမင်းသည်လည်း စေလွှတ်
၍၊ မြစ်တဘက်၌နေသော ရှုရိလူတို့ကိုခေါ်သ
ဖြင့်၊ သူတို့သည် ဟေလံမြို့သို့ ရောက်လာကြ
၏။ ဟာဒဒေဇာခန့်ထားသော ဗိုလ်ချုပ်မင်း ရော
၁၇ ဗက်သည်လည်း အုပ်ရ၏။– ထိုသိတင်းကိုကြား
လျှင်၊ ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်း
တို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးသဖြင့်
ဟေလံမြို့သို့ ရောက်လေ၏။ ရှုရိလူတို့သည် ဒါ
ဝိဒ်တဘက်၌ စစ်ခင်းကျင်း၍ တိုက်သောအခါ၊–
၁၈ ဣသရေလ အမျိုးသားရှေ့မှာ ပြေးကြ၏။ ဒါဝိဒ်
သည်လည်း ရှုရိမြင်းရထားစီးသူရဲ ခုနစ်ထောင်၊
ခြေသည်သူရဲ လေးသောင်းတို့ကိုသတ်၍၊ ဗိုလ်
ချုပ်မင်းရှောဗက်ကိုလည်း ထိခိုက်သဖြင့် သူ
၁၉ သည် ထိုအရပ်၌သေ၏။– ဟာဒဒေဇာ၌ ကျွန်ခံ
သောမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် ဣသရေလအ
မျိုးရှေ့မှာ မိမိတို့ရှုံးသည်ကိုသိမြင်လျှင်၊ ဣသ
ရေလအမျိုးနှင့် မိသဟာယဖွဲ့၍ကျွန်ခံကြ၏။
ထိုသို့ ရှုရိလူတို့သည် နောက်တဖန် အမွှန်အမျိုး
သားတို့ကို စစ်မကူဝံ့ကြ။

၁၁

၁ အခါလည်း၍ ရှင်ဘုရင်တို့သည် စစ်တိုက်ချိန်
ရောက်သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် ယွာဘနှင့်ကျွန်
များ၊ ဣသရေလ အမျိုးသားများအပေါင်းတို့ကို
စေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် အမွှန်အမျိုးသား
တို့ကိုတိုက်ဖျက်၍ ရဗ္ဗာဖြို့ကိုပိုင်းထားကြ၏။ ဒါ
ဝိဒ်သည် ကိုယ်တိုင်ယေရုရှလင်ဖြို့၌ နေလေ၏။–
၂ နောက်တနေ့ညဦးယံ၌ ဒါဝိဒ်သည် လျောင်းစက်
ရာမှထ၍ နန်းတော်မိုးပေါ်မှာ စင်္ကြံသွားစဉ်တွင်၊
အလွန်အဆင်းလှသော မိန်းမတယောက်ရေချိုး
၃ သည်ကို မြင်တော်မူ၏။– ထိုမိန်းမကား အဘယ်
သူနည်းဟုစေလွှတ်၍ မေးမြန်းလျှင်၊ ဧလျံသမီး၊
ဟိတ္တိလူ ဥရိယ၏မယား ဗာသရှေဘဖြစ်ပါသည်
၄ ဟု လျှောက်လေ၏။– တဖန် လူကို စေလွှတ်သ
ဖြင့်၊ ထိုမိန်းမကို အထံတော်သို့ခေါ်ခဲ့၍ ရုက်
တင်လေ၏။ ထိုမိန်းမသည် မိမိအညစ်အကြေး
နှင့် စင်ကြယ်အောင်ပြု၍ မိမိအိမ်သို့ပြန်ပြီးမှ၊–
၅ ပဋိသန္ဓေရှိသဖြင့် ဒါဝိဒ်ထံသို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊
ကျွန်မ၌ပဋိသန္ဓေရှိပါ၏ဟု လျှောက်စေသော်၊–
၆ ဒါဝိဒ်သည် ယွာဘဆီသို့ လူကိုစေလွှတ်၍ ဟိတ္တိ
လူဥရိယကို ငါ့ထံသို့စေလွှတ်ရမည်ဟု မှာလိုက်
၇ သည်အတိုင်း၊ ယွာဘသည်စေလွှတ်၍၊– ဥရိယ
ရောက်လာသောအခါ ဒါဝိဒ်က၊ ယွာဘကျန်းမာ
၏လော၊ လူများကျန်းမာ၏လော၊ စစ်တိုက်၍
၈ အောင်မြင်သလောဟု မေးမြန်းပြီးမှ၊– သင့်အိမ်
သို့သွား၍ ခြေဆေးလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အ
တိုင်း၊ ဥရိယသည် နန်းတော်မှထွက်၍ သူနောက်
မှ ခဲ့ဘွယ်စားဘွယ်ကို ရှင်ဘုရင်ပေးလိုက်လေ
၉ ၏။– သို့ရာတွင် ဥရိယသည် မိမိအိမ်သို့မသွား
ဘဲ၊ မိမိအရှင်၏ကျွန်အလေါင်းတို့နှင့်အတူ နန်း
၁၀ တော်တံခါးဝ၌ အိပ်လေ၏။– ဥရိယသည် မိမိ
အိမ်သို့မသွားကြောင်းကို နားတော်လျှောက်လျှင်
ဒါဝိဒ်က၊ သင်သည်ခရီးသွားရာမှ ရောက်လာ

To Contents

သည်မဟုတ်လော။ သင့်အိမ်သို့ အဘယ်ကြောင့်
၁၁ မသွားဘဲနေသနည်းဟု ဥရိယကိုမေးသော်၊– ဥရိ
ယက၊ သေတ္တာတော်နှင့် ဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒ
အမျိုးသားတို့သည် တဲ၌နေကြပါ၏။ သခင်ယွာ
ဘနှင့် သခင်၏ကျွန်များတို့သည် လွင်ပြင်၌
တည်းရကြပါ၏။ ကျွန်တော်သည် ကိုယ်အိမ်သို့
သွား၍ စားသောက်လျက် မယားနှင့်ပျော်မွေ့
လျက် နေသင့်ပါမည်လော။ ကိုယ်တော်အသက်
ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုသို့ ကျွန်တော်မပြုပါ
၁၂ ဟု ဒါဝိဒ်အားလျှောက်လေ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊
ဤမြို့၌ ယနေ့နေဦးလော့။ နက်ဖြန်နေ့ ငါလွှတ်
လိုက်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဥရိယ
သည် ထိုနေ့၊ နက်ဖြန်နေ့၊ ယေရုရှလင်မြို့၌
၁၃ နေ၏။– ဒါဝိဒ်သည်လည်း ဥရိယကိုခေါ်၍ ရှေ့
တော်၌ စားသောက်လျက် ယစ်မူးသည်တိုင်
အောင် သောက်ရ၏။ သို့သော်လည်း ညဦးမှာ
မိမိအိမ်သို့မသွားဘဲ၊ အရှင်၏ကျွန်တို့နှင့်အတူ
အိပ်ခြင်းငှါ ထွက်သွားလေ၏။

၁၄ နံနက်မှာ ဒါဝိဒ်သည် မှာစာကိုရေး၍ ဥရိယ
၁၅ လက်တွင် ယွာဘသို့ ပေးလိုက်၏။– မှာစာချက်
ဟူမူကား၊ ကျပ်တည်းစွာ စစ်တိုက်ရာတပ်ဦး၌
ဥရိယကိုခန့်ထားပြီးမှ၊ သူသည် ရန်သူလက်သို့
ရောက်၍ သေစေခြင်းငှါ တပ်များကိုရုပ်သိမ်း
၁၆ လော့ဟု ပါသတည်း။– အမိန့်တော်အတိုင်း ယွာ
ဘသည် မြို့ကိုကြည့်ရှုပြီးမှ၊ ခွန်အားကြီးသော
၁၇ သူရဲရဲရင့်ရာအရပ်၌ ဥရိယကိုခန့်ထားလေ၏။– မြို့
သားတို့သည်ထွက်၍ ယွာဘနှင့်စစ်ဖြိုင်သော
အခါ၊ ဒါဝိဒ်၏ကျွန်အချို့တို့သည် သေကြ၏။
၁၈ ဟိတ္တိလူဥရိယသည်လည်း သေ၏။– ထိုနောက်
ယွာဘသည် စစ်သိတင်းအလုံးစုံကို ဒါဝိဒ်အား
၁၉ ကြားလျှောက်စေခြင်းငှါ လူကိုခေါ်၍၊– သင်
သည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်၌ စစ်သိတင်းကို အကုန်
၂၀ အစင်ကြားလျှောက်ပြီးလျှင်၊– ရှင်ဘုရင်သည်
အမျက်တော်ထွက်၍၊ သင်တို့သည် စစ်ဖြိုင်
သောအခါ၊ မြို့အနီးသို့ အဘယ်ကြောင့်ချဉ်းကပ်
ကြသနည်း။ မြို့ရိုးပေါ်က ပစ်မည်ကို မသိလော။–
၂၁ ယေရုဗ္ဗေရှက်သား အဘိမလက်ကို အဘယ်သူ
လုပ်ကြံသနည်း။ သေဗက်မြို့မှာ မိန်းမတယောက်
သည် ကြိတ်ဆုံကျောက်တဖဲ့ကို မြို့ရိုးပေါ်က
ပစ်ချ၍ အဘိမလက်သေသည် မဟုတ်လော။
မြို့ရိုးအနီးသို့ အဘယ်ကြောင့် ချဉ်းကပ်ကြသ
နည်းဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်
ဟိတ္တိလူ၊ ဥရိယသေကြောင်းကို လျှောက်ရမည်
၂၂ ဟု မှာထား၍ စေလွှတ်လေ၏။– ယွာဘမှာထား
သည်အတိုင်း ထိုတမန်သည်သွား၍ ဒါဝိဒ်အား
၂၃ ကြားလျှောက်သည်ကား၊– ရန်သူတို့သည် အမှန်
စင်စစ် ကျွန်တော်တို့ကိုနိုင်သဖြင့်၊ လွင်ပြင်တိုင်
အောင်လိုက်၍ တိုက်ကြပါ၏။ ကျွန်တော်တို့
သည်လည်း မြို့တံခါးဝတိုင်အောင် လှန်၍တိုက်
၂၄ ကြပါ၏။– လေးသမားတို့သည် မြို့ရိုးပေါ်က
ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ကိုပစ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်အ
ချို့ သေကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန်ဟိတ္တိလူ၊ ဥရိ
၂၅ ယသည်လည်း သေပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊– ဒါ
ဝိဒ်ကလည်း၊ ဤအမှုကြောင့် စိတ်မပျက်နှင့်။
စစ်တိုက်ပွဲတွင် တယောက်တလှည့် သေတတ်
၏။ အားယူ၍ မြို့ကိုကျပ်တည်းစွာတိုက်လျက်
လုပ်ကြံတိုက်ဖျက်ကြလော့ဟု တမန်အားဖြင့်
၂၆ ယွာဘကို မှာလိုက်လေ၏။– ဥရိယသေကြောင်း
ကို သူ၏မယားကြားသောအခါ၊ ခင်ပွန်းကြောင့် ငို
၂၇ ကြွေးမြည်တမ်းလျက်နေ၏။– ငိုကြွေးမြည်တမ်း
ချိန်လွန်မှ၊ ဒါဝိဒ်သည် လူကိုစေလွှတ်၍ ထိုမိန်း
မကို နန်းတော်သို့ခေါ်စေသဖြင့်၊ သူသည် မိဖုရား
အဖြစ်သို့ရောက်၍ သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်
လေ၏။ သို့ရာတွင် ဒါဝိဒ်ပြုသောအမှုသည် ထာဝ
ရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆိုးသောအမှုဖြစ်သတည်း။

၁၂

၁ နောက်တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ပရော
ဖက်နာသန်ကို ဒါဝိဒ်ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူသ
ဖြင့်၊ နာသန်သည်ဝင်၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဤမည်
သောမြို့တွင် သူဌေးတဦး၊ ဆင်းရဲသားတဦးရှိပါ
၂ ၏။– သူဌေးသည် အလွန်များစွာသော သိုးနွားမှ
၃ စသည်တို့နှင့် ကြွယ်ဝပြည့်စုံပါ၏။– ဆင်းရဲသား
မူကား၊ မိမိဝယ်၍ မွေးစားသောသိုးမကလေး တ
ကောင်တည်းမှတပါး အခြားသောဥစ္စာမရှိပါ။
ထိုသိုးမကလေးသည် အရှင်နှင့်ငင်း၊ အရှင်၏
သားသမီးတို့နှင့်ငင်း ပေါင်း၍ ကြီးပွါး၏။ အရှင်
၏အစာကို စားတတ်၏။ အရှင်၏ရေခွက်၌
သောက်တတ်၏။ အရှင်၏ရင်ခွင်၌အိပ်၍ သမီး
၄ ကဲ့သို့ဖြစ်၏။– သူဌေးအိမ်သို့ ဧည့်သည်တဦး
ရောက်၍ သူဌေးသည် ဧည့်သည်ကိုလုပ်ကျွေး
ဘို့ မိမိသိုးနွားများကို နှမြောသောကြောင့် မယူ၊
ဆင်းရဲသား၏ သိုးမကလေးကိုယူ၍ ဧည့်သည်
ကိုလုပ်ကျွေးဘို့ ချက်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ
၅ သော်၊– ဒါဝိဒ်သည် ထိုသူဌေးကို ပြင်းစွာအမျက်
ထွက်၍၊ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်
အတိုင်း၊ ထိုသို့ပြုသောသူသည် အမှန်သေရ

၆ မည်။– ကရုဏာစိတ်မရှိဘဲ ထိုအမှုကိုပြုသော
ကြောင့်၊ ထိုသို့မကလေးအတွက် လေးဆပြန်
၇ ပေးရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– နာသန်ကလည်း၊
ထိုသူသည်ကား အခြားသူမဟုတ်။ ကိုယ်တော်
ပင် ဖြစ်ပါ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ဘိ
သိက်ပေး၍ သင့်ကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌
ခန့်ထားပြီ။ ရှောလုလက်မှလည်း ကယ်လွှတ်
၈ ပြီ။– သင့်သခင်၏ အဆွေအမျိုးကိုငင်း၊ သင့်သ
ခင်၏မယားတို့ကိုငင်း၊ သင်၏ရင်ခွင်၌ ငါအပ်
ပေးပြီ။ ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးကို ငါ
ပေးပြီ။ ထိုအရာများမလောက်လျှင် အခြားတ
ပါးသောအရာရာတို့ကို ပေးခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ
၉ ၏။– သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တရား
တော်ကိုမထီမဲ့မြင်ပြု၍ ရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကို
အဘယ်ကြောင့် ပြုဘိသနည်း။ ဟိတ္တိလူ၊ ဥရိယ
၏အသက်ကို ထားဖြင့်သတ်၍ သူ၏မယားကို
သိမ်းလေပြီတကား။ ထိုသူကို အမ္မုန်အမျိုးသား
၁၀ ထားနှင့် သတ်လေပြီတကား။– ယခုမှာ သင်
သည် ငါ့ကိုမထီမဲ့မြင်ပြု၍ ဟိတ္တိလူ၊ ဥရိယ၏ မ
ယားကိုသိမ်းသောကြောင့်၊ သင့်အဆွေအမျိုးတို့
သည် ထားဘေးနှင့်အစဉ် တွေ့ကြုံရကြလိမ့်
၁၁ မည်။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင်၌ ရန်ဘက်ပြုသောသူကို သင်၏အဆွေအ
မျိုးတို့အထဲက ငါပေါ်စေမည်။ သင့်မျက်မှောက်
တွင် သင်၏မယားတို့ကို ငါယူ၍ သင့်အိမ်နီးချင်း
၌ အပ်သဖြင့်၊ သူသည် နေရှေ့မှာ သင်၏မယား
၁၂ တို့နှင့် ပေါင်းဘော်လိမ့်မည်။– သင်သည် ဤ
အမှုကို မထင်မရှားပြုသော်လည်း၊ နေရှေ့မှာ
ငါလုန်ပြမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော
၁၃ စကားကို ပြန်ကြားလေ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ငါ
သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားပါပြီဟု နာသန်
အားဝန်ချ၍ နာသန်က၊ အသက်တော်ကို ချမ်း
သာစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်
၁၄ အပြစ်ကို ပယ်တော်မူပြီ။– သို့သော်လည်း ကိုယ်
တော်သည် ထိုသို့ ပြစ်မှားသောအားဖြင့်၊ ကဲ့ရဲ့
စရာအခွင့်ကြီးကို ထာဝရဘုရား၏ရန်သူတို့အား
ပေးသောကြောင့်၊ ယခုမြင်သောသားသည်
ဆက်ဆက်သေရမည်ဟု ဒါဝိဒ်အားလျှောက်ဆို
၁၅ ပြီးလျှင်၊– နန်းတော်မှ ထွက်သွားသောနောက်၊
ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ ဥရိ
ယမယားတွင် ဘွားမြင်သောဒါဝိဒ်၏သားသည်
၁၆ ပြင်းစွာသောဝေဒနာကို ခံရ၏။– ဒါဝိဒ်သည် သူ
ငယ်အတွက် ထာဝရဘုရားအား တောင်းပန်
လေ၏။ အစာကိုရှောင်လျက်၊ အထဲသို့ဝင်၍ တ
၁၇ ညဉ့်လုံးမြေပေါ်မှာ အိပ်လျက်နေ၏။– နန်းတော်
သား အသက်ကြီးသူတို့သည်ထ၍ ကိုယ်တော်
ကို ချီကြွအံ့သောငါ့ ချဉ်းကပ်ကြသော်လည်း၊ ဒါ
ဝိဒ်သည်ငြင်းပယ်၍ သူတို့နှင့်အတူ အစာမစား
၁၈ ဘဲနေ၏။– ခုနစ်ရက်စေ့သော် သူငယ်သေ၏။ ဒါ
ဝိဒ်၏ကျွန်တို့ကလည်း၊ သူငယ်အသက်ရှင်စဉ်
အခါ ငါတို့လျှောက်သောစကားကို နားထောင်
တော်မမူသည်ဖြစ်၍၊ သူငယ်သေကြောင်းကို
လျှောက်လျှင် အလွန်ကိုယ်ကိုကိုယ် ညှဉ်းဆဲ
တော်မူလိမ့်မည်ဟုဆိုလျက် သူငယ်သေကြောင်း
၁၉ ကို မလျှောက်ဝံကြ။– သို့ရာတွင် ကျွန်တို့သည်
တိုးတိုးပြောသောစကားကို ဒါဝိဒ်သည်ကြား
လျှင်၊ သူငယ်သေကြောင်းကိုရိပ်မိသဖြင့်၊ သူ
ငယ်သေပြီလောဟု ကျွန်တို့ကို မေးတော်မူ၏။
၂၀ သူတို့ကလည်း သေပါပြီဟု လျှောက်ကြ၏။– ထို
အခါ ဒါဝိဒ်သည် မြေမှထ၍ ရေချိုးခြင်း၊ ဆီလိမ်း
ခြင်း၊ အဝတ်လဲခြင်းကို ပြုပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား
၏ အိမ်တော်သို့သွား၍ ကိုးကွယ်၏။ ထိုနောက်
နန်းတော်သို့ပြန်လာ၍ စားစရာကိုတောင်းသော
အခါ၊ ကျွန်တို့သည် စားပွဲတော်ကိုပြင်၍ မင်း
၂၁ ကြီးသည် စားတော်မူ၏။– ကျွန်တို့ကလည်း၊
ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ ပြုတော်မူသနည်း။
သူငယ်အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ သူငယ်အတွက် အ
စာရှောင်လျက် ငိုကြွေးလျက် နေတော်မူ၏။ သူ
ငယ်သေသောအခါ ထ၍ စားတော်ခေါ်ပါသည်
၂၂ တကားဟု လျှောက်လျှင်၊– ဒါဝိဒ်က၊ သူငယ်အ
သက်ရှင်စဉ်အခါ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုသနား
တော်မူ၍၊ သူငယ်အသက်ကို ချမ်းသာပေးတော်
မူမည် မမူမည်ကို အဘယ်သူ ဆိုနိုင်သနည်းဟု
အောက်မေ့လျက် ငါသည်အစာရှောင်၍ ငိုကြွေး
၂၃ လျက်နေ၏။– ယခုမှာ သူငယ်သေပြီ။ အဘယ်
ကြောင့် အစာရှောင်ရမည်နည်း။ သူငယ်ကိုပြန်
၍ ဆောင်ခဲ့နိုင်သလော။ သူရှိရာသို့ ငါသွားရ
မည်။ သူသည် ငါရှိရာသို့ မပြန်မလာရဟု မိန့်
၂၄ တော်မူ၏။– တဖန် ဒါဝိဒ်သည် ခင်ပွန်းဗာသရှေ
ဘကို နှစ်သိမ့်စေသဖြင့်၊ သူထံသို့ဝင်၍ ဆက်ဆံ
လေ၏။ သူသည်လည်း သားယောကျ်ားကို ဘွား
မြင်၍ ရှောလမုန်အမည်ဖြင့် အဘမှည့်လေ၏။–
၂၅ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူငယ်ကိုချစ်၍ကျေးဇူး
ပြုတော်မူသဖြင့်၊ ပရောဖက်နာသန်ကို စေခိုင်း
၍ ယေဒိဒိအမည်ဖြင့် မှည့်တော်မူ၏။

၂၆ ယွာဘသည်လည်း အမျှန်ပြည်၊ ရဗ္ဗာမြို့ကို
၂၇ တိုက်၍ မြို့တော်ကိုရဖြိုးမှ– ဒါဝိဒ်ထံတော်သို့
လူကိုစေလွှတ်၍၊ ကျွန်တော်သည် ရဗ္ဗာမြို့ကို
၂၈ တိုက်၍ ကန်တော်ရှိရာမြို့ကိုရပါပြီ။– ယခုမှာ
ကြင်းသောလူတို့ကို စုဝေးစေသဖြင့်၊ မြို့နားမှာ
တပ်တော်ချ၍ တိုက်ယူတော်မူပါ။ သို့မဟုတ်
ကျွန်တော်ယူ၍ ကျွန်တော်အမည်ဖြင့် မြို့ကို သ
၂၉ မှတ်ကြလိမ့်မည်ဟု လျှောက်လျှင်၎င်း– ဒါဝိဒ်သည်
လူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေသဖြင့်၊ ရဗ္ဗာမြို့သို့ ချီ
၃၀ သွား၍ တိုက်ယူလေ၏။– မင်းကြီး၏သရဖူကို
ချွတ်ယူ၍ ခေါင်းတော်ပေါ် မှာတင်ကြ၏။ သရ
ဖူအချိန်ကား ကျောက်မြတ်ကိုမဆိုဘဲ ရွှေအ
ခွက်တဆယ် ရှိသတည်း။ မြို့၌လုယူသော ဥစ္စာ
၃၁ အများကိုလည်း ထုတ်လေ၏။– မြို့သားတို့ကို
လည်း ထုတ်ဆောင်၍ လွှတိုက်မှု၊ သံထွန်၊ သံပု
ဆိန်နှင့်အလုပ်မှုကို လုပ်စေ၍ အုတ်ဖို့၌လည်း
ကျင်လည်စေ၏။ ထိုသို့ ဒါဝိဒ်သည် အမျှန်မြို့သူ
ရွာသားအပေါင်းတို့၌ ပြုပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့နှင့်
အတူ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်လေ၏။

၁၃

၁ ဒါဝိဒ်၏သား အဗရှလုံ၌ တာမာအမည်ရှိ
သော အဆင်းလှသောနှမတယောက်ရှိ၏။ ဒါ
ဝိဒ်၏သား အာမနုန်သည် ထိုနှမကို ချစ်လေ၏။–
၂ ချစ်အားကြီးသောကြောင့် နာ၍နေ၏။ နှမတော်
သည် အပျိုကညာဖြစ်၏။ သူ၌အဘယ်သို့ အလို
၃ ပြည့်စုံမည်ကို အာမနုန်သည် ကြံ၍မရနိုင်။– ဒါ
ဝိဒ်အစ်ကို ရှိမာသား ယောနဒပ်သည် အာမနုန်
၏အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏။ ထိုယောနဒပ်သည်
၄ လိမ္မာသောသူဖြစ်၏။– ကိုယ်တော်သည် ရှင်ဘု
ရင်၏သားတော်ဖြစ်လျက် အဘယ်ကြောင့် တ
နေ့ထက်တနေ့ ပိန်ချုံးတော်မူသနည်း။ ကျွန်
တော်ကို မပြောချင်သလောဟု မေးလျှင်၊ အာမ
နုန်က၊ ငါညီအဗရှလုံ၏ နှမတာမာကို တပ်သော
၅ စိတ်ရှိသည်ဟု ပြန်ပြော၏။– ယောနဒပ်ကလည်း၊
ခုတင်ပေါ်မှာ တုံးလုံးနေ၍ နာဟန်ဆောင်ပါ။ ခ
မည်းတော်သည် အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူ
သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်နှမတာမာ လာ၍ ကျွေးမွေး
ပါစေ။ သူချက်သော စားစရာကို အကျွန်ုပ်သည်
မြင်၍ သူလက်၌စားရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်
၆ ရှေ့မှာ ချက်ပါစေဟု အခွင့်တောင်းရမည်ဟု အ
ကြံပေးသည်အတိုင်း၊– အာမနုန်သည် တုံးလုံးနေ
၍ နာဟန်ပြု၏။ ရှင်ဘုရင်သည် အကြည့်အရှု
ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ အာမနုန်က၊ အကျွန်ုပ်
နှမတာမာ လာပါစေ။ သူလက်၌ အကျွန်ုပ်သည်
စားရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ မုန့်ပြား
နှစ်ပြားကိုလုပ်ပါစေဟု ရှင်ဘုရင်အား အခွင့်
၇ တောင်းလေ၏။– ဒါဝိဒ်သည်လည်း တာမာအိမ်
သို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ သင်၏မောင် အာမနုန်အိမ်
သို့ သွားပြီးလျှင် စားစရာကိုချက်ပေးပါဟု မှာ
၈ လိုက်သည်အတိုင်း၊– တာမာသည် မောင် အာမ
နုန်အိမ်သို့သွား၍ အာမနုန်သည် တုံးလုံးနေ၏။
တာမာသည် မုန့်ညက်ကိုယူ၍ နယ်ပြီးမှ၊ မောင်
၉ ရှေ့မှာ မုန့်ပြားတို့ကိုလုပ်၍ ဖုတ်လေ၏။– ပုကန်
ပြားကိုလည်းယူ၍ အာမနုန်ရှေ့မှာလောင်းထား
သော်လည်း သူသည်မစားဘဲ လူအပေါင်းတို့ကို
ငါ့ထံမှထွက်သွားစေဟု ဆိုသဖြင့်၊ လူအပေါင်း
၁၀ တို့သည် ထွက်သွားကြ၏။– တာမာအားလည်း၊
သင့်လက်၌ ငါစားရအောင် အခန်းထဲသို့ယူခဲ့
လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ တာမာသည် မိမိလုပ်
သောမုန့်ပြားတို့ကိုယူ၍ မောင်အာမနုန်ရှိရာ အ
၁၁ ခန်းထဲသို့ဝင်လေ၏။– ထိုသို့ အာမနုန်စားစရာ
ဘို့ ယူခဲ့သောအခါ၊ သူသည် နှမလက်ကိုဆွဲ၍၊
၁၂ ငါ့နှမ၊ ငါနှင့်အိပ်ပါဟု ဆို၏။– တာမာကလည်း
မပြုပါနှင့် ငါ့မောင်။ ငါ့ကို မရှုတ်ချပါနှင့်။ ဣသ
ရေလအမျိုး၌ ဤသို့သောအမှုကို မပြုသင့်၊ ဤ
၁၃ အမှုဆိုးကို မပြုပါနှင့်။– ပြုလျှင် ငါသည် ရှက်
ခြင်းနှင့် အဘယ်သို့ ကင်းလွတ်မည်နည်း။ သင်
သည်လည်း ဣသရေလအမျိုး၌ လူဝိုက်ကဲ့သို့
ဖြစ်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်ကို လျှောက်
ပါလော့။ လျှောက်လျှင် မပေးစားဘဲ နေတော်
၁၄ မမူပါဟု ပြောဆိုသော်လည်း၊– အာမနုန်သည်
နားမထောင်။ နှမထက်အားကြီးသဖြင့် အနိုင်
၁၅ ပြု၍ အိပ်လေ၏။– တဖန် အာမနုန်သည် နှမ
ကိုအလွန်မုန်းပြန်၏။ အရင် ချစ်အားကြီးသည်
ထက် မုန်းအားသာ၍ကြီးသဖြင့်၊ သင်ထ၍သွား
၁၆ တော့ဟု ဆို၏။– နှမကလည်း အကြောင်းမရှိ
ပါ။ ငါ၌ပြုဘူးသောအပြစ်ထက် ယခုနှင်ထုတ်
သောအပြစ် သာ၍ကြီးသည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊
၁၇ အာမနုန်သည် နားမထောင်။– အစေခံကျွန်တ
ယောက်ကို ခေါ်၍ ဤမိန်းမကိုနှင်ထုတ်လော့။
သူနောက်မှာ တံခါးကျင်ထိုးလော့ဟု စီရင်၏။–
၁၈ အပျိုကညာဖြစ်သော ရှင်ဘုရင်၏သမီးတော်
ဝတ်တတ်သည်အတိုင်း၊ အဆင်းအရောင်ထူး
ခြားသော အဝတ်ကိုဝတ်လျက်ရှိသော တာမာ
ကို အစေခံကျွန်သည်နှင်ထုတ်၍ သူနောက်မှာ
၁၉ တံခါးကျင်ထိုးလေ၏။– တာမာသည်လည်း

ခေါင်းပေါ်မှာ ပြာကိုတင်၍ အဆင်းအရောင်ထူး
ခြားသော အဝတ်ကိုဆုတ်ပြီးမှ၊ ခေါင်းပေါ်၌
၂၀ လက်တင်၍ ငိုကြွေးလျက် ပြန်သွား၏။- မောင်
ရင်းအဗုရုလုံကလည်း၊ ငါ့အစ်ကိုအာမနုန်သည်
သင်နှင့်အတူရှိပြီလော။ သို့သော်လည်းငါ့နှမ
တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ သူသည် သင်၏မောင်
ဖြစ်၏။ ဤအမှုကိုမမှတ်နှင့်ဟု ဆိုသော်၊ တာ
မာသည် မိမိမောင်အဗုရုလုံအိမ်၌ ဆိတ်ညံစွာ
၂၁ နေ၏။- ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ထိုအမှုအလုံးစုံကို
ကြားသိသောအခါ၊ အလွန်အမျက်ထွက်၏။-
၂၂ အဗုရုလုံသည် အစ်ကိုအာမနုန်အား ကောင်း
သောစကား၊ မကောင်းသောစကားကို မပြော။
သို့ရာတွင် နှမတာမာကိုရွှတ်ချသောကြောင့် အ
ငြိုးထား၏။

၂၃ ထိုနောက် နှစ်နှစ်ဧေသောအခါ အဗုရုလုံ
သည် ဧဖရိမ်မြို့အနား၊ ဗာလဟာဇော်ရွာမှာ သိုး
မွေးညှပ်ပွဲကိုခံ၍ ရှင်ဘုရင်၏သားတော်အပေါင်း
၂၄ တို့ကို ခေါ်ဘိတ်လေ၏။- အဗုရုလုံသည်လည်း
ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့သွား၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်
သည် သိုးမွေးညှပ်ပွဲကို ခံပါ၏။ ကျွန်များတို့ကို
ခေါ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်နှင့်အတူ ကိုယ်တော်
၂၅ တိုင်ကြွတော်မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊- ရှင်ဘုရင်
က မသွားသင့်ငါ့သား၊ လူအပေါင်းတို့ကို မသွား
စေနှင့်။ စရိတ်များမည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိသည်ဟု
ဆိုသဖြင့်၊ အဗုရုလုံ သွေးဆောင်သော်လည်း
ကိုယ်တော်တိုင်မလိုက်ဘဲ ကောင်းကြီးပေး၏။-
၂၆ အဗုရုလုံကလည်း၊ လိုက်တော်မမူလျှင်၊ နောင်
တော်အာမနုန် လိုက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်
မူပါဟု လျှောက်ပြန်သော်၊ ရှင်ဘုရင်က အဘယ်
ကြောင့် လိုက်စေရမည်နည်းဟု ဆိုသော်လည်း၊-
၂၇ အဗုရုလုံပူဆာသောကြောင့် အာမနုန်မှစ၍ သား
တော်ရှိသမျှ လိုက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ
၂၈ ၏။- အဗုရုလုံကလည်း၊ အာမနုန်သည် စပျစ်
ရည်ကိုသောက်၍ ရွှင်လန်းသောအခါ စောင့်နေ
ကြ။ အာမနုန်ကို ထိုးခုတ်ကြဟု ငါဆိုသောအခါ၊
သေအောင်လုပ်ကြံကြ။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ငါစီရင်
သည် မဟုတ်လော။ အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိကြ
လော့ဟု မိမိကျွန်တို့အား မှာထားနှင့်သည်အ
၂၉ တိုင်း၊- သူတို့သည် အာမနုန်ကို ပြုကြ၏။ ထိုအ
ခါ ရှင်ဘုရင်၏ သားတော်အပေါင်းတို့သည် ထ
၃၀ ၍ လားကိုစီးလျက် ပြေးသွားကြ၏။- သူတို့မ
ရောက်မီ အခြားသူလာ၍၊ အဗုရုလုံသည် အရှင်
မင်းကြီး၏သားတော်အပေါင်းတို့ကို သတ်ပါပြီ။

တယောက်မျှ မကျန်ကြွင်းပါဟု နားတော်
၃၁ လျှောက်လေ၏။- ရှင်ဘုရင်သည်ထ၍ အဝတ်
တော်ကိုဆုတ်လျက် မြေပေါ်မှာ တုံးလုံးနေ၏။
ကျွန်တော်အပေါင်းတို့သည်လည်း၊ မိမိတို့အ
၃၂ ဝတ်ကိုဆုတ်လျက် အနားတော်၌နေကြ၏။- ဒါ
ဝိဒ်အစ်ကို ရှိမာ၏သားယောနဒပ်က၊ အရှင်မင်း
ကြီး၏ သားတော်အပေါင်းတို့ကို သတ်လေပြီဟူ
သောစကားကို ယုံတော်မမူပါနှင့်။ အာမနုန်တ
ယောက်တည်းသာ သေပါပြီ။ အဗုရုလုံနှမ တာ
မာကို အာမနုန်သည် ရှုတ်ချသောနေ့မစ၍ ဤ
၃၃ အမှုကိုသူ၏ မောင်စီရင်ပါပြီ။- ယခုမှာ ကျွန်
တော်သခင် အရှင်မင်းကြီး၏သားတော်အပေါင်း
တို့သည် သေကြေပြီဟုထင်လျက် စိတ်ညှိုးငယ်
တော်မမူပါနှင့်။ အာမနုန်တယောက်တည်း
သာသေ၍ အဗုရုလုံလည်း ပြေးပါလိမ့်မည်ဟု
၃၄ လျှောက်လေ၏။- ထိုအခါ ကင်းစောင့်လုလင်
သည် မြေဝဲကြည့်၍ မိမိနောက်၌ တောင်ခြေ
၃၅ ရင်းလမ်းမှာ လူများလာသည်ကို မြင်၏။- ယော
နဒပ်ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၏သားတော်တို့
သည် လာကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်ပြောသော၀
၃၆ ကား မှန်ပါ၏ဟု လျှောက်သည်အဆုံး၌၊- ရှင်ဘု
ရင်၏သားတော်တို့သည်ရောက်လာ၍ အသံကို
လွှင့်လျက် ငိုကြွေးကြ၏။ ရှင်ဘုရင်နှင့် ကျွန်
တော်အပေါင်းတို့သည် ပြင်းစွာငိုကြွေးကြ၏။-
၃၇ အဗုရုလုံသည် ပြေး၍ ဂေရှုရမင်းကြီးအမိဟုဒ်
သား တာလမဲထံသို့ သွား၏။ ဒါဝိဒ်သည် မိမိ
သားကြောင့် နေ့တိုင်း ငိုကြွေးမြည်တမ်းလေ
၃၈ ၏။- အဗုရုလုံသည် ဂေရှုရမြို့သို့ ပြေးပြီးမှ သုံး
၃၉ နှစ်နေ၏။- တဖန် ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် အာမနုန်
သေသောကြောင့်၊ ထိုသူကို အောက်မေ့သော
စိတ်အားလျော့သဖြင့် အဗုရုလုံကို လွမ်းဆွတ်
လျက်နေ၏။

၁၄

၁ ထိုသို့ရှင်ဘုရင်၏စိတ်နုလုံးသည် အဗုရုလုံ
သို့ ပါသွားကြောင်းကို ဇေရုယာသားယွာဘ
၂ သည် ရိပ်မိသောအခါ၊- တေကောမြို့သို့စေ
လွှတ်၍ ပညာရှိသောမိန်းမကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်
သည် ဆီမလိမ်းပါနှင့်။ စိတ်မသာ ညည်းတွား
ဟန်ပြု၍ မသာအဝတ်ကို ဝတ်ပါတော့။ လူသေ
အတွက် ကြာမြင့်စွာ ငိုကြွေးသောမိန်းမ ယောင်
၃ ဆောင်လျက်၊- ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်၍ ဤ
၄ သို့လျှောက်ရမည်ဟု သွန်သင်လေ၏။- ထိုတေ
ကောမြို့သူမိန်းမသည် အထံတော်သို့ဝင်၍ မြေ

ပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်ရှိခိုးလျက်၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကယ်
၅ မသနားတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။– ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ အဘယ်အမှုရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင် မိန်းမက၊ ကျွန်တော်မသည် လင်
၆ သေသော မုတ်ဆိုးမဖြစ်ပါ၏။– ကိုယ်တော်ကျွန်မ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိပါ၏။ ထိုသားနှစ်ယောက်တို့သည် ခိုက်ရန်ပြုကြပါ၏။ ဖျန်ဖြေသောသူမရှိသောကြောင့် တယောက်သည်တယောက်ကို
၇ သေသည်တိုင်အောင် လုပ်ကြံပါ၏။– ယခုမှာ အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကျွန်မတဘက်၌ ထကြ၍ အစ်ကိုကိုသတ်သောသူကို သေစားသေစေခြင်းငှါ အပဲရမည်။ အမွေခံကိုလည်း ငါတို့ပယ်ရှင်းမည်ဟု ဆိုကြပါ၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ကျွန်တော်မ၌ ကျန်ကြွင်းသေးသောမီးခဲကို သူတို့သည် သတ်ကြပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်မလင်၏အမည်ကိုငင်း၊ အကျန်အကြွင်းကိုငင်း၊ မြေကြီးပေါ်က သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြပါ
၈ လိမ့်မည်ဟု လျှောက်လေသော်၊– ရှင်ဘုရင်က သင့်အိမ်သို့ ပြန်သွားလော့။ သင့်အမှုကို ငါစီရင်
၉ မည်ဟု မိန်းမအားမိန့်တော်မူ၏။– တဖန်ကောဗြို့သူမိန်းမကလည်း၊ အိုအရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်တော်မ နှင့် ကျွန်တော်မအဆွေအမျိုး၌ အပြစ်ရောက်ပါစေ။ ရှင်ဘုရင်နှင့် ရာဇပလ္လင်တော်သည် အပြစ်
၁၀ လွတ်ပါစေဟုလျှောက်လျှင်၊– ရှင်ဘုရင်က၊ သင်၌အပြစ်တင်သောသူကို ငါထံသို့ခေါ်ခဲ့လော့။
နောက်တဖန် သင့်ကို မနှောင့်ရှက်ရဟု မိန့်တော်
၁၁ မူသော်၊– မိန်းမက၊ သေစားသေစေသောသူတို့သည် ကျွန်တော်မ၏သားကိုသတ်မည်ဟု စိုးရိမ်ပါသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် အထူးသဖြင့် မဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ အရှင်မင်းကြီးသည် ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို အောက်မေ့တော်မူပါဟု လျှောက်ပြန်သော်၊ ရှင်ဘုရင်က၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင့်
၁၂ သား၏ဆံပင်တပင်မျှ မြေပေါ်သို့မကျရဟု မိန့်တော်မူ၏။– တဖန် မိန်းမကလည်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မသည် အရှင်မင်းကြီးအား စကားတခွန်းလျှောက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု
တောင်းပန်လျှင်၊ လျှောက်လေ့ဟု မိန့်တော်မူ
၁၃ ၏။– မိန်းမကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏လူတို့တဘက်၌ အဘယ်ကြောင့် ကြံစည်တော်မူသနည်း။ အရှင်မင်းကြီးနှင်ထုတ်သောသူကို တဖန်ခေါ်တော်မမူသဖြင့်၊ ကိုယ်ကိုအပြစ်တင်၍ စီရင်တော်မူပါပြီတကား။–
၁၄ ငါတို့သည် သေအံ့သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ မြေပေါ်မှာသွန်ပြီးလျှင် နောက်တဖန်ကျုံး၍ မယူနိုင်သောရေနှင့် တူကြပါ၏။ ဘုရားသခင်သည် လူမျက်နှာကို မထောက်သော်လည်း၊ နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသောသူသည် အစဉ်နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံ၍
၁၅ မနေရမည်အကြောင်း ကြံစည်တော်မူ၏။– သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်မသည်လာ၍ ဤအမှုကို အရှင်မင်းကြီးအား လျှောက်ရသည်အကြောင်းမှာ၊ ကျွန်တော်မ ကြောက်အောင် လူများတို့သည် ပြုကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန်မကလည်း၊ ရှင်ဘုရင်ကို ငါလျှောက်မည်။ ရှင်ဘုရင်သည် ငါတောင်း
၁၆ ပန်သည်အတိုင်း ပြုကောင်းပြုတော်မူမည်။– ငါနှင့် ငါ့သားကို ဘုရားသခင်၏အမွေတော်မြေပေါ်က သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသော သူ၏လက်မှ ငါ့
ကိုနှုတ်အံ့သောငှါ နားထောင်တော်မူလိမ့်မည်
၁၇ ဟု ဆိုပါ၏။– ကိုယ်တော် ကျွန်မကလည်း၊ ငါ့သခင်အရှင်မင်းကြီး၏ အမိန့်တော်ကြောင့် ချမ်းသာရမည်။ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ ငါ့သခင်အရှင်မင်းကြီးသည် ကောင်းမကောင်းကို ပိုင်းခြားး၍သိတော်မူ၏ဟု အောက်မေ့ပါ
၏။ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ရှိတော်မူလိမ့်မည်ဟု
၁၈ လျှောက်လေ၏။– ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ ငါမေးမြန်းသည်အမှုကို မထိမ်မဝှက်ပါနှင့် ဟုအမိန့်ရှိသော်၊ မိန်းမက အရှင်မင်းကြီးအမိန့်ရှိတော်မူပါ
၁၉ ဟု လျှောက်လေ၏။– ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ဤအမှုသို့ ယွာဘသည် သင့်အား အကြံပေးသည်မဟုတ်လောဟုမေးသော်၊ မိန်းမက အိုအရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အရှင်မင်းကြီးမိန့်တော်မူသော စကားလမ်းမှ လက်ျာဘက်လက်ဝဲဘက်သို့ အဘယ်သူမျှမလွဲနိုင်ရာ။ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်ကျွန်ယွာဘသည် ကျွန်တော်မကိုမှာထား၍ ဤ
၂၀ စကားအလုံးစုံတို့ကို သွန်သင်ပါ၏။– ပရိယာယ်ပြု၍ ဤသို့အယောင်ဆောင်စေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကျွန်ယွာဘသည် စီရင်ပါ၏။ အရှင်သခင်သည်လည်း မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသမျှတို့ကို သိနိုင်သည်တိုင်အောင် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ပညာရှိသကဲ့သို့ ပညာရှိတော်မူသည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။
၂၁ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ ဤအမှုကို ငါစီရင်ရ
၂၂ ၏။ သင်သွား၍ ထိုလုလင်အဗရှလုံကို တဖန်ခေါ်ရမည်ဟု ယွာဘအားမိန့်တော်မူ၏။– ယွာ

ဘသည်လည်း မြေပေါ်မှာ ဦးချပြုပ်ဝပ်လျက်၊ ကျွန်တော်သခင်အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်ကျွန် အသနားတော်ခံသည်အတိုင်း အရှင်မင်းကြီး ပြုတော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရကြောင်းကို ကျွန်တော်သိပါ
၂၃ သည်ဟု ကျေးဇူးတော်ကို ဝန်ခံလေ၏။– ထိုနောက် ယွာဘသည်ထ၍ ဂေရှရမြို့သို့သွားသဖြင့်၊ အဗရှလုံကို ယေရှရလင်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့
၂၄ လေ၏။– ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ မိမိအိမ်သို့သွားစေ။ ငါ့မျက်နှာကို မမြင်စေနှင့်ဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ အဗရှလုံသည် မိမိအိမ်သို့သွား၍ ရှင်ဘုရင်၏မျက်နှာတော်ကို မမြင်ရ။

၂၅ ဣသရေလအမျိုး တမျိုးလုံးတွင် အဗရှလုံကဲ့သို့ အဆင်းလှ၍ ချီးမွမ်းရသောသူ တယောက်မျှမရှိ။ ခြေဘဝါးမှသည် ဦးထိပ်တိုင်အောင် အ
၂၆ ပြစ်တခုမျှမရှိ။– ဆံပင်လေးသောကြောင့်၊ နှစ်တိုင်းဖြတ်၍ တနှစ်လျှင် အကျပ်တော်အတိုင်း
၂၇ အကျပ်သုံးဆယ်ရတတ်၏။– အဗရှလုံသည် သားသုံးယောက်နှင့် တာမာအမည်ရှိသော သမီးတယောက်ကိုမြင်လေ၏။ သမီးသည် အလွန်လှသောသူဖြစ်၏။

၂၈ အဗရှလုံသည် ရှင်ဘုရင်၏မျက်နှာတော်ကို မမြင်ရဘဲ နှစ်နှစ်ပတ်လုံး ယေရှရလင်မြို့၌နေ
၂၉ ပြီးမှ၊– ယွာဘကို ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ စေလွှတ်မည်အကြံနှင့် ခေါ်သောအခါ ယွာဘသည်မ
၃၀ လာ။– ဒုတိယအကြိမ်ခေါ်သော်လည်းမလာ။ ထိုကြောင့် ကျွန်တို့အား၊ ယွာဘ၏လယ်သည် ငါတို့နေရာ နှင့်နီးပြီ။ မုယောစပါးရှိ၏။ သွား၍ မီးရှို့ကြဟု စီရင်သည်အတိုင်း အဗရှလုံ၏ကျွန်
၃၁ တို့သည်မီးရှို့ကြ၏။– ထိုအခါ ယွာဘသည် အဗရှလုံအိမ်သို့ထသွား၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည် ကျွန်တော်လယ်ကို အဘယ်ကြောင့် မီးရှို့
၃၂ ကြသနည်းဟု မေးသော်၊– အဗရှလုံက၊ ငါသည် ဂေရှရမြို့မှ အဘယ်ကြောင့် လာရသနည်း။ ထိုမြို့၌ ယခုတိုင်အောင် နေကောင်းသည်ဟု လျှောက်စေခြင်းငှါ၊ သင့်ကို ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ စေလွှတ်မည်ဟု ငါခေါ်၏။ ယခုမှာ ရှင်ဘုရင်၏ မျက်နှာတော်ကို ငါ မြင်ရပါစေ။ အပြစ်ရှိလျှင် သတ်တော်မူပါစေဟု ယွာဘအားပြောဆို
၃၃ သော်၊– ယွာဘသည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့သွား၍ လျှောက်သဖြင့်၊ အဗရှလုံကို ခေါ်တော်မူ၏။ အဗရှလုံသည်လာ၍ ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌ ဦးချပြုပ်ဝပ်၏။ ရှင်ဘုရင်သည် သူ့ကိုနမ်းတော်မူ၏။

၁၅

၁ ထိုနောက်မှ အဗရှလုံသည် ရထားများနှင့် မြင်းများကိုလည်း၊ မိမိရှေ့မှာ ပြေးရသောလူ ငါး
၂ ဆယ်ကိုလည်း ပြင်ဆင်လေ၏။– အဗရှလုံသည် စောစောထ၍ တံခါးဝမှာ ရပ်နေတတ်၏။ အမှုရှိသောသူသည် စီရင်တော်မူခြင်းကို ခံအံ့သောငှါ၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ လာသောအခါ အဗရှလုံက၊ သင်သည် အဘယ်မြို့သားဖြစ်သနည်းဟု မေးလျှင်၊ ထိုသူက ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ဤ
မည်သော ဣသရေလအမျိုးအနွယ်သားဖြစ်ပါ
၃ ၏ဟု ပြန်လျှောက်သော်၊– အဗရှလုံက၊ သင့်အမှုသည် ဟုတ်မှန်လျှောက်ပတ်ပေ၏။ သို့သော်လည်း သင့်အမှုကို ရှင်ဘုရင်မှစ၍ အဘယ်သူမျှ
၄ နားမထောင်ဟု ပြောဆိုတတ်၏။– တဖန်တုံ၊ ငါသည် ဤပြည်၌ တရားစီရင်သောမင်းဖြစ်ပါစေသော။ သို့ဖြစ်လျှင် တရားမှုရှိသော အမှုသည်အပေါင်းတို့သည် ငါ့ထံသို့လာ၍ ငါသည်တရားသ
၅ ဖြင့် စီရင်မည်ဟုဆိုတတ်၏။– လူတစုံတယောက်သည် ရှိသေစွာပြု၍ ချဉ်းကပ်သောအခါ၊ အဗရှလုံသည် လက်ကိုဆန့်၍ ထိုသူကိုကိုင်လျက်
၆ နမ်းလေ့ရှိ၏။– ထိုသို့စီရင်တော်မူခြင်းကို ခံအံ့သောငှါ၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့လာသော ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့အား အဗရှလုံပြု၍
၇ သူတို့စိတ်နှလုံးကို ခိုးလေ၏။– လေးနှစ်လွန်
၈ သောအခါ အဗရှလုံသည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ဝင်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို တဖန် ယေရှရလင်မြို့သို့ ဆောင်တော်မူလျှင်၊ ထာဝရဘုရားဝတ်ကို အကျွန်ုပ်ပြုပါမည်ဟု ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ရှုရိပြည် ဂေရှရမြို့၌နေသောအခါ သစ္စာဂတိပြုပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိပြုသည်အတိုင်း၊ ဟေဗြုန်မြို့သို့သွား၍ သစ္စာဝတ်ကိုဖြေရမည်အ
ကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါဟုလျှောက်လျှင်၊–
၉ ရှင်ဘုရင်က၊ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့ဟုမိန့်တော်မူ ၏။ ထိုအခါ အဗရှလုံသည်ထ၍ ဟေဗြုန်မြို့သို့
၁၀ သွား၏။– သို့ရာတွင် လျှို့ဝှက်သောသူတို့ကို ဣသရေလအမျိုးအနွယ်ရှိသမျှသို့ အနှံ့အပြားစေလွှတ်သဖြင့်၊ သင်တို့သည် တံပိုးမှုတ်သံကိုကြားသောအခါ အဗရှလုံသည် ဟေဗြုန်မြို့၌ နန်းထိုင်တော်မူပြီဟု ပြောဆိုကြလော့ဟု မှာထားလေ
၁၁ ၏။– အဗရှလုံခေါ်သော လူနှစ်ရာတို့သည် ယေရှရလင်မြို့ထဲက ထွက်သွားကြ၏။ သူတို့သည် အဘယ်အမှုကိုမျှမသိဘဲ ကောင်းသောစိတ်နှင့်

၁၂ လိုက်ကြ၏။- ဒါဝိဒ်၏တိုင်ပင်မတ်၊ ဂိလောမြို့သား အဟိသောဖေလသည် မိမိနေရာ ဂိလောမြို့၌ ယဇ်ပူဇော်လျက်ရှိ၍ အဗရှလုံခေါ်လေ၏။ အဗရှလုံနောက်သို့ လိုက်သော သူတို့သည်တိုး ပွါးများပြားသဖြင့် ပုန်ကန်ခြင်းအမှုအားကြီးလေ၏။

၁၃ သိတင်းပြောသောသူတယောက်သည် ဒါဝိဒ်ထံသို့လာ၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏စိတ်နှလုံးသည် အဗရှလုံဘက်သို့ ပါသွားပါပြီဟု ကြား
၁၄ လျှောက်လေ၏။- ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ငါတို့သည် ထ၍ပြေးကြကုန်အံ့၊ မပြေးလျှင် အဗရှလုံလက်နှင့်မလွတ်၊ အလျင်အမြန် ထွက်ကြကုန်အံ့။ သို့မဟုတ်လျှင် သူသည် ချက်ခြင်းတိုက်လာသဖြင့်၊ ငါတို့ကို ဘေးပြု၍ မြို့ကိုလည်း ထားနှင့်လုပ်ကြံလိမ့်မည်ဟု ယေရှုရလင်မြို့တွင် အဆံတော်၌ရှိ
၁၅ သော ကျွန်အပေါင်းတို့အား မိန့်တော်မူ၏။- ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တို့ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး စီရင်တော်မူသမျှတို့ကို ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် ပြု
၁၆ ပါမည်ဟုလျှောက်ကြလျှင်၊- ရှင်ဘုရင်သည် နန်းတော်သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထွက်သွား၏။ သို့ရာတွင် နန်းတော်ကို စောင့်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်လုပ်တော်မိန်းမတကျိပ်တို့ကို ထားခဲ့လေ
၁၇ ၏။- ထိုသို့ရှင်ဘုရင်နှင့် ကိုယ်တော်၌ပါသောသူ အပေါင်းတို့သည် ထွက်သွား၍ ဗေသာမေရက်
၁၈ ရွာမှာ စားခန်းချကြ၏။- ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့သည် ခြံရံလျက်လိုက်ကြ၏။ ဂါသမြို့မှ လိုက်လာသောသူ ခြောက်ရာတည်းဟူသော ဂိတ္တိလူအပေါင်းနှင့် ခေရသိလူ၊ ပေလသိလူအပေါင်း
၁၉ သည် ရှေ့တော်၌ချီသွားကြ၏။- ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ဂိတ္တိလူအိတ္တဲအားလည်း၊ ငါတို့နှင့် အဘယ်ကြောင့်လိုက်သနည်း။ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ပြန်၍နေလော့။ သင်သည် တပါးအမျိုးသား၊ နေရာမ
၂၀ ကျသောဧည့်သည်ဖြစ်၏။- မနေ့ကသာ ရောက်လာသည်ဖြစ်၍၊ ယနေ့ငါတို့နှင့်အတူ အရပ်ရပ်လှည့်လည်ရမည်လော။ ငါသည် သွားရသော အခွင့်ရှိသည်အတိုင်း သွားရသောကြောင့်၊ သင်သည် အမျိုးသားချင်းတို့ကိုခေါ်၍ ပြန်လော့။ ကရုဏာနှင့် သစ္စာရှိပါစေသောဟု မိန့်တော်မူ၏။-
၂၁ အိတ္တဲ့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားအသက်၊ အရှင်မင်းကြီးအသက် ရှင်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ အကယ်၍ အရှင်မင်းကြီး အသက်တော်ဆုံးသည်ဖြစ်စေ၊ ချမ်းသာသည်ဖြစ်စေ၊ ရှိတော်မူရာအရပ်၌ ကိုယ်တော်ကျွန်ရှိပါလိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်
၂၂ အား ပြန်လျှောက်သော်၊- ဒါဝိဒ်က၊ ချီသွားလော့ဟု အိတ္တဲ့အား မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ ဂိတ္တိလူအိတ္တဲသည် မိမိ၌ပါသော လူကြီးလူငယ်အပေါင်းတို့
၂၃ နှင့်တကွ ချီသွားလေ၏။- ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ပြင်းစွာငိုကြွေးကြ၏။ နောက်တော်၌ လိုက်သောသူအပေါင်းတို့သည် ချီသွား၍၊ ရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်တော်တိုင် ကေဒြုန်ချောင်းကိုကူးလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည်ကူး၍ တောလမ်းသို့ လိုက်သွားကြ၏။

၂၄ ဇာဒုတ်နှင့် လေဝိလူအပေါင်းတို့သည်လည်း ဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို ထမ်းလျက်ရောက်လာ၍ သေတ္တာတော်ကို ချထားကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် မြို့ထဲကထွက်၍ မကုန်မီတိုင်အောင် အဗျာသာသည် ယဇ်ပူဇော်
၂၅ လျက်နေ၏။- ရှင်ဘုရင်သည် ဇာဒုတ်ကိုခေါ်၍၊ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို မြို့ထဲသို့ပြန်ပို့လော့။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို စိတ်တော်နှင့်တွေ့လျှင် ငါ့ကိုပို့ပြန်၍ သေတ္တာတော်ကိုငဲ့၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်ကိုငဲ့ ပြတော်မူ
၂၆ မည်။- သို့မဟုတ် သင့်ကိုငါအလိုမရှိဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူလျှင် ငါရှိပါ၏။ အလိုတော်ရှိသည်အ
၂၇ တိုင်း ပြုတော်မူစေသတည်း ဟူ၍ငင်း၊- ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်အားလည်း၊ သင်သည် ပရောဖက်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ သင်၏သား အဟိမတ်နှင့် အဗျာသာ၏သား ယောနသန်၊ ထိုသားနှစ်ယောက်ကိုခေါ်၍ မြို့သို့ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်သွား
၂၈ လော့။- သင်တို့ကြားလျှောက်စေသော စကားမရောက်မီ ငါသည်တောလွင်ပြင်၌ ဆိုင်းလင့်၍
၂၉ နေမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊- ဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာတို့သည် ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်ပို့၍ ထိုမြို့၌နေ
၃၀ ကြ၏။- ဒါဝိဒ်သည်လည်း ဒိုလျက်၊ ဦးခေါင်းကိုခြုံလျက်၊ ခြေနင်းကိုချွတ်လျက် သံလွင်တောင်ပေါ်သို့တက်လေ၏။ နောက်တော်၌ လိုက်သော သူအပေါင်းတို့သည်လည်း ဦးခေါင်းကိုခြုံလျက် ငိုကြွေးလျက် တက်ကြ၏။

၃၁ အဗရှလုံနှင့် ဝိုင်း၍ပုန်ကန်သော လူစုထဲမှာ၊ အဟိသောဖေလလည်းပါကြောင်းကို ဒါဝိဒ်သည်ကြားလျှင်၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အဟိသောဖေလပေးသောအကြံကို မိုက်သောအကြံဖြစ်စေ
၃၂ တော်မူပါဟု ဆုတောင်းလေ၏။- တောင်ပေါ်သို့ရောက်သောအခါ ဒါဝိဒ်သည် ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်၏။ အာခိမြို့သား ဟုရဲသည်လည်း

အကျိုကိုဆုတ်လျက် ခေါင်းပေါ်မှာ မြေမှုန့်ကို
၃၃ တင်လျက် ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ လာ၏။– ဒါ
ဝိဒ်ကလည်း၊ သင်သည် ငါနှင့်အတူလိုက်လျှင်
၃၄ ငါ့ကိုနောင့်ရှက်လိမ့်မည်။– မြို့သို့ပြန်၍ အဗရှ
လုံအား၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်တော်သည် ခမည်း
တော်ထံ၌ ကျွန်ခံဘူးသည်နည်းတူ ကိုယ်တော်
ထံ၌ကျွန်ခံပါမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊ အဟိသော
ဖေလပေးသောအကြံကို ငါ့ဘက်မှာနေ၍ ဖျက်
၃၅ နိုင်လိမ့်မည်။– မြို့တွင် သင်နှင့်အတူ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်ဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာတို့သည် ရှိကြသည်မ
ဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ နန်းတော်၌ကြားသမျှကို
၃၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား ပြန့်ပြောရမည်။– သူတို့
၌ ဇာဒုတ်၏သား အဟိမတ်နှင့် အဗျာသာ၏သား
ယောနသန်သားနှစ်ယောက် ရှိကြ၏။ ကြားနိုင်
သမျှကို ထိုသားတို့တွင် ငါ့ထံသို့ ပေးလိုက်ရမည်
၃၇ ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– ဒါဝိဒ်၏အဆွေခင်
ပွန်းဟုရဲသည် မြို့သို့ပြန်သွား၏။ အဗရှလုံသည်
လည်း ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဝင်လေ၏။

၁၆

၁ ဒါဝိဒ်သည် တောင်ထိပ်ကို အနည်းငယ်လွန်
သောအခါ၊ မေဖိဗောရှက်၏ကျွန် ဇိဘသည်
ကုန်းနှီးတင်သော မြည်းနှစ်စီးနှင့်တကွ မုန့်လုံး
နှစ်ရာ၊ စပျစ်သီးခြောက် အပြွတ်တရာ၊ သင်္ဘော
သဖန်းသီးပျဉ် အပြားတရာ၊ စပျစ်ရည်ဘူးတလုံး
ကို မြည်းပေါ်မှာ တင်ဆောင်လျက် ခရီးဦးကြို
၂ ပြုအံ့သောငှါ လာ၏။– ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ အ
ဘယ်သို့ပြုခြင်းငှါ ဤဥစ္စာကို ဆောင်ခဲ့သနည်း
ဟု ဇိဘအားမေးလျှင်၊ ဇိဘက၊ မြည်းတို့သည်
နန်းတော်သားများ စီးဘို့၊ မုန့်နှင့်သစ်သီးတို့
သည် လုလင်များစားဘို့၊ စပျစ်ရည်သည်လည်း
တော၌မောသောသူများသောက်ဘို့ ဖြစ်ပါသည်
၃ ဟု လျှောက်၏။– ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သင့်သခင်
၏သားသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးလျှင်
ဇိဘက၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ နေရစ်ပါ၏။ ယနေ့မှာ
ဣသရေလအမျိုးသည် ငါ့အဘ၏နိုင်ငံကို ငါ့
အားပြန်ပေးလိမ့်မည်ဟုဆိုကြောင်းကို လျှောက်
၄ လေသော်၊– ရှင်ဘုရင်က၊ မေဖိဗောရှက်နှင့် ဆိုင်
သမျှသောဥစ္စာသည် သင့်ဥစ္စာဖြစ်စေဟု ဇိဘ
အား မိန့်တော်မူ၏။ ဇိဘကလည်း၊ အရှင်မင်း
ကြီး ကျွန်တော်သည် ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရပါ
မည်အကြောင်း ရှိခိုးအသနားတော်ခံပါသည်ဟု
ပြန်လျှောက်လေ၏။
၅ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ဗာဟုရိမ်မြို့သို့ ရောက်
သောအခါ၊ ရှောလု၏အဆွေအမျိုး ဂေရသား
ရှိမိအမည်ရှိသောသူသည် ကျိန်ဆဲလျက်ထွက်
၆ လာ၏။– ဒါဝိဒ်မင်းကြီးနှင့် ကျွန်တော်မျိုးအ
ပေါင်းတို့ကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်လေ၏။ လူများအ
ပေါင်းနှင့် မှူးတော်မတ်တော်အပေါင်းတို့သည်
လက်ျာတော်ဘက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ ရှိကြ
၇ ၏။– ရှိမိကျိန်ဆဲသောစကားဟူမူကား၊ သွားဟဲ့၊
သွားဟဲ့။ လူအသက်ကို သတ်သောအမွေလူ။–
၈ ရှောလု၏နိုင်ငံကို လုယူ၍ သူ၏အဆွေအမျိုးကို
သတ်သောအပြစ်အလုံးစုံကို သင့်ခေါင်းပေါ်မှာ
ထာဝရဘုရား သက်ရောက်စေ၍၊ နိုင်ငံတော်ကို
သင်၏သား အဗရှလုံလက်၌ အပ်တော်မူပြီ။
သင်သည် လူအသက်ကို သတ်သောသူဖြစ်သော
ကြောင့် ကြည့်ပါ။ အမှုကြီး ရောက်လေပြီဟု ဆို
၉ ၏။– ဇေရုယာသား အဘိရှဲကလည်း၊ ထိုခွေး
သေကောင်သည် အရှင်မင်းကြီးကို ကျိန်ဆဲရ
မည်လော။ ကျွန်တော်သွား၍ သူ၏လည်ပင်းကို
၁၀ ဖြတ်ပါရစေဟု နားတော်လျှောက်လျှင်၊– ရှင်ဘု
ရင်က အိုဇေရုယာသားတို့၊ သင်တို့သည် ငါနှင့်
အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ထိုသူသည် ကျိန်ဆဲပါ
လေစေ။ ဒါဝိဒ်ကို ကျိန်ဆဲလော့ဟု ထာဝရဘု
ရား မှာထားတော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် အ
ဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်းဟု အဘယ်သူဆို
၁၁ ရမည်နည်း ဟူ၍ငင်း၊– ကြည့်ပါ။ ငါ့ကိုယ်ထဲက
ထွက်သော ငါ့သားရင်းသည် ငါ့အသက်ကိုရှာ
၏။ ထိုဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားသည် ထိုမျှမက အ
ခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ သူ့ကို ရှိပါလေစေ။ ကျိန်ဆဲပါ
၁၂ လေစေ။ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူပြီ။– ထာ
ဝရဘုရားသည် ငါ၏ဒုက္ခကိုကြည့်ရှု၍ ယနေ့ ထို
သူကျိန်ဆဲသည်အတွက် ကောင်းသောအကျိုး
ကို ပြန်ပေးကောင်း ပေးတော်မူလိမ့်မည်ဟူ၍
ငင်း၊ အဘိရှဲနှင့် ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့အား
၁၃ မိန့်တော်မူ၏။– ဒါဝိဒ်သည် နောက်တော်လိုက်
သူတို့နှင့်တကွ လမ်း၌သွားစဉ်တွင်၊ ရှိမိသည် ဒါ
ဝိဒ်တဘက်တချက်၊ တောင်ခါးပန်းနားမှာ ရှောက်
သွားသဖြင့်၊ ကျိန်ဆဲလျက် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍
၁၄ မြေမှုန့်ကိုလည်း ပက်လေ၏။– ရှင်ဘုရင်မှစ၍
နောက်တော်သို့ လိုက်သောသူအပေါင်းတို့သည်
မောလျက်၊ ဗာဟုရိမ်မြို့သို့ရောက်၍ အမောအ
ပန်းဖြေကြ၏။
၁၅ အဗရှလုံနှင့် လူအပေါင်းတို့သည် ယေရုရှ
လင်မြို့သို့ရောက်၍ အဟိသောဖေလလည်း ပါ
၁၆ ၏။– ဒါဝိဒ်၏အဆွေခင်ပွန်း အာခိလူဟုရဲသည်

လည်း အဗျရုလုံထံသို့ ရောက်လာ၍၊ ရှင်ဘုရင် အသက်တော်ရှင်စေသတည်း၊ ရှင်ဘုရင်အသက်တော်ရှင်စေသတည်းဟု ကောင်းကြီးပေး၏။–
၁၇ အဗျရုလုံကလည်း၊ သင်၏အဆွေခင်ပွန်းခု ဤသို့ကျေးဇူးပြုသလော။ သင်၏အဆွေခင်ပွန်းနှင့် အတူ အဘယ်ကြောင့် မလိုက်သနည်းဟု ဟုရဲ
၁၈ အားဆိုလျှင်၊– ဟုရဲက၊ ထိုသို့မိန့်တော်မမူပါနှင့်။ ထာဝရဘုရားမှစ၍ ဤလူများနှင့် ဣသရေလ လူများအပေါင်းတို့သည် ရွေးချယ်သောသူထံမှာ ကျွန်တော်ကျွန်ခံပါမည်။ ထိုသူထံမှာ နေပါမည်
၁၉ ဟူ၍ငင်း၊– တဖန် အကြင်သူထံ၌ ကျွန်ခံရ၏။ ထိုသူ၏သားထံ၌ ကျွန်ခံရသည် မဟုတ်ပါလော။ ကျွန်တော်သည် ခမည်းတော်ထံ၌ ကျွန်ခံသည်နည်းတူ ကိုယ်တော်ထံ၌လည်း ကျွန်ခံပါမည်ဟု ၍ငင်း၊ အဗျရုလုံအား လျှောက်ဆို၏။

၂၀ အဗျရုလုံကလည်း၊ ငါတို့သည်အဘယ်သို့ပြုရမည်ကိုအကြံပေးပါဟု အဟိသောဖေလအား
၂၁ ဆိုလျှင်၊– အဟိသောဖေလက၊ နန်းတော်ကို စောင့်စေခြင်းငှါ ခမည်းတော်ထားခဲ့သော ကိုယ်လုပ်တော်တို့ရှိရာသို့ ဝင်တော်မူပါ။ ခမည်းတော်သည် ကိုယ်တော်အား စက်ဆုပ်ရွံရှာကြောင်းကို ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်ကြား၍၊ ကိုယ်တော်ဘက်၌နေသောသူအပေါင်းတို့သည် လက်အားကြီးကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်သည်
၂၂ အတိုင်း၊– နန်းတော်ပေါ်မှာ အဗျရုလုံအဘိုးမျက်နှာကြက်ကိုမိုး၍၊ သူသည် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ခမည်းတော်၏ ကိုယ်
၂၃ လုပ်တော်တို့ရှိရာသို့ ဝင်လေ၏။– ထိုကာလ၌ အဟိသောဖေလပေးသောအကြံသည် ဘုရားသခင်ထံတော်၌ မေးလျှောက်၍ခံရသော ဗျာဒိတ်တော်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူပေးသမျှသောအကြံကို ဒါဝိဒ်နှင့် အဗျရုလုံသည် ဗျာဒိတ်တော်ကဲ့သို့မှတ်တတ်သတည်း။

၁၇

၁ တဖန် အဟိသောဖေလက၊ ကျွန်တော်သည် လူတသောင်းနှစ်ထောင်တို့ကို ရွေးကောက်ပါရစေ။ ယနေ့ည၌ပင် ကျွန်တော်ထ၍ ဒါဝိဒ်ကို
၂ လိုက်ပါမည်။– သူသည် မောလျက် လက်အားနည်းလျက်နေစဉ်အခါ ကျွန်တော်တိုက်၍ သူ့ကို ထိတ်လန့်စေမည်။ သူ၌ပါသော လူအပေါင်းတို့သည် ပြေးကြ၍၊ ရှင်ဘုရင်ကိုသာ ကျွန်တော်
၃ လုပ်ကြံပါမည်။– လူအပေါင်းတို့ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ဆောင်ခဲ့ပါမည်။ ကိုယ်တော်ရှာသောသူ တယောက်တည်းကိုရလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ပြန်လာ၍ ငြိမ်ဝပ်ကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်
၄ လျှင်၊– ထိုစကားကို အဗျရုလုံနှင့် ဣသရေလအ
၅ မျိုးအသက်ကြီးသူတို့သည် နှစ်သက်ကြ၏။– ထို အခါ အဗျရုလုံက၊ အာခိလူဟုရဲ့ကိုလည်းခေါ်ခဲ့။ ငါတို့သည် သူ၏စကားကို နာကြားကြကုန်အံ့ဟု
၆ ဆိုသည်အတိုင်း။– ဟုရဲသည်လာ၍ အဗျရုလုံက၊ အဟိသောဖေလသည် ဤမည်သောအကြံကို ပေးပြီ။ သူ၏စကားကို နားထောင်သင့်သလော။
၇ သို့မဟုတ် သင်ပြောလေ့ဟုဆိုလျှင်၊– ဟုရဲက အဟိသောဖေလပေးသော အကြံသည် ယခုကာ
၈ လ၌ မလျော်ပါ။– ခမည်းတော်နှင့် သူ၏လူတို့သည် ခွန်အားကြီးသောသူဖြစ်ကြောင်းကိုငင်း၊ ယခုမူကား တောခွေ သားငယ်ပျောက်သော ဝံမကဲ့သို့ ပြင်းထန် သောစိတ်ရှိကြောင်းကိုငင်း၊ ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ ခမည်းတော်သည် လည်း စစ်သူရဲဖြစ်၍ လူများတို့နှင့်အတူ မအိပ်
၉ တတ်။– ယခုမှာသူသည် မြေတွင်းတစုံတခု၌ ပုန်းလျက်နေပါလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် အခြားသောအရပ်၌ ပုန်းလျက် နေပါလိမ့်မည်။ လူအ ချို့တို့သည် အဦးလဲ၍သေလျှင် ထိုသိတင်းကို ကြားသောသူက၊ အဗျရုလုံ နောက်သို့ လိုက်သောသူတို့သည် ဆုံးရှုံးကြပြီဟု ကြားပြောကြပါ
၁၀ လိမ့်မည်။– ထိုအခါ ရဲရင့်သောသူ၊ ခြင်္သေ့နှလုံးကဲ့သို့ နှလုံးရှိသောသူသည် စိတ်ပျက်ပါလိမ့်မည်။ ခမည်းတော်သည် ခွန်အားကြီးသောသူ ဖြစ်ကြောင်းကိုငင်း၊ သူ၌ပါသောသူတို့သည် ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိရှိသောသူ ဖြစ်ကြောင်းကိုငင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သိကြပါ၏။–
၁၁ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်သည် အကြံပေးပါမည်။ ဒန်မြို့မှစ၍ ဗေရရှေဘမြို့တိုင်အောင် ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှကိုယ်တော်ထံ၌စည်း
၁၂ ဝေး၍ ကိုယ်တော်တိုင် စစ်ချီတော်မူရမည်။– ထို သို့ ခမည်းတော်ကိုတွေ့သောအရပ် တစုံတခု၌ သူထံသို့ရောက်လျှင်၊ မြေပေါ်မှာနှင်းကျသကဲ့သို့ သူကိုလွှမ်းမိုး၍ သူနှင့်သူ၌ရှိသောသူ တယောက်
၁၃ မျှ မကျန်ကြွင်းရ။– ၎င်းနည်း ခမည်းတော်သည် မြို့တမြို့ထဲသို့ဝင်လျှင်၊ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကြိုးများကိုယူခဲ့၍ ထိုမြို့၌ ကျောက်စရစ်တခုကိုမျှ မကျန်စေခြင်းငှါ ချိုင့်ထဲ
၁၄ သို့ ဆွဲချရကြမည်ဟု လျှောက်လေသော်၊– အဗျရုလုံနှင့် ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့က၊

အာခိလူဟုရဲ့ပေးသော အကြံသည် အဟိသော ဖေလပေးသော အကြံထက် သာ၍ကောင်းသည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အဗရှလုံ၌ ဘေးရောက်စေခြင်းငှါ၊ အဟိသောဖေလပေးသော အကြံကောင်းကို ဖျက်စေမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူ၏။

၁၅ ထိုအခါ ဟုရဲ့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာတို့အား၊ အဟိသောဖေလသည် ဤမည်သောအကြံကို အဗရှလုံနှင့် ဣသရေလ အမျိုးအသက်ကြီးသူတို့အား ပေးပို့။ ကျွန်ုပ်

၁၆ သည်လည်း ဤမည်သောအကြံကို ပေးပို့။– သို့ဖြစ်၍ ဒါဝိဒ်ထံသို့ အလျင်အမြန်စေလွှတ်၍ ယနေ့ညမှာ တောလွင်ပြင်၌ မနေပါနှင့်။ အလျင်အမြန် ကူးသွားပါ။ သို့မဟုတ်လျှင် ရှင်ဘုရင်နှင့်လူ အပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ကြားလျှောက်မည်အကြောင်း မှာလိုက်

၁၇ သဖြင့်၊– ယောနသန်နှင့် အဟိမတ်သည် မြို့ထဲသို့ဝင်လျှင် သူတပါးမြင်မည်စိုးသောကြောင့်၊ အရှေ့ဂေလရွာနားမှာ နေရစဉ်တွင်၊ မိန်းမကလေးတယောက် သွား၍ပြောသည်အတိုင်း သူတို့သည် ဒါဝိဒ်မင်းကြီးထံသို့သွား၍ လျှောက်ကြ

၁၈ ၏။– သို့ရာတွင် လူကလေးတယောက်သည် ထိုသူတို့ကိုမြင်၍ အဗရှလုံအား လျှောက်လေ၏။ သူတို့သည် အလျင်အမြန်သွား၍ ဗာဟုရိမ်မြို့တွင် အိမ်တအိမ်သို့ဝင်သဖြင့် ထိုအိမ်ဝင်းထဲမှာရှိ

၁၉ သော ရေတွင်းသို့ဆင်း၍၊– မိန်းမသည် ရေတွင်းဝကိုဖုံးပြီးမှ ဆန်ကိုလှန်း၍ထားသောကြောင့်

၂၀ ထိုအမှုသည် မထင်ရှား။– အဗရှလုံ၏ ကျွန်တို့သည် ထိုအိမ်သို့ရောက်၍ အဟိမတ်နှင့် ယောနသန်တို့သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မိန်းမအား မေးလျှင်၊ မိန်းမက၊ ချောင်းတဘက်သို့ ကူးကြပြီဟုပြောသဖြင့် သူတို့သည် ရှာ၍မတွေ့သောအ

၂၁ ခါ ယေရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။– ပြန်သွားသောနောက် အဟိမတ်နှင့် ယောနသန်သည် ရေတွင်းထဲကတက်၍ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးထံသို့သွားပြီးလျှင်၊ မြစ်တဘက်သို့ အလျင်အမြန်ထ၍ ကြတော်မူပါ။ အဟိသောဖေလသည် ကိုယ်တော်တဘက်၌ ဤမည်သော အကြံကိုပေးပါပြီဟု

၂၂ လျှောက်သော်၊– ဒါဝိဒ်နှင့် လူအပေါင်းတို့သည် ထ၍ ယော်ဒန်မြစ်ကိုကူးကြ၏။ မိုးမလင်းသောအခါ မကူးသောသူ တယောက်မျှမရှိ။

၂၃ အဟိသောဖေလသည် မိမိပေးသောအကြံသို့ မလိုက်ကြသည်အကြောင်းကို သိမြင်သော အခါ၊ မြည်းကို ကုန်းနီးတင်စေပြီးလျှင် ထ၍ မိမိနေရင်းမြို့ မိမိအိမ်သို့သွားသဖြင့် အိမ်မှုအိမ်ရေးများကို စီရင်ပြီးမှ လည်ကြိုးတပ်၍ သေလေ၏။ ဘိုးဘေးတို့သင်္ချိုင်း၌ သင်္ဂြိဟ်ကြ၏။

၂၄ ဒါဝိဒ်သည် မဟာနိမ်မြို့သို့ ရောက်လေ၏။ အဗရှလုံသည်လည်း ဣသရေလလူအပေါင်းတို့

၂၅ နှင့်အတူ ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးလေ၏။– အဗရှလုံသည် ဗိုလ်ချုပ်မင်းယွာဘအရာ၌ အာမသကိုခန့်ထား၏။ အာမသကား၊ ယွာဘအမိ ဇေရုယာ၏ ညီမနာဟတ်သမီး အဘိဂလနှင့် စုံဘက်သော ဣရှမေလအမျိုး ယေသာ၏သား ဖြစ်သတည်း။–

၂၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် အဗရှလုံသည် ဂိလဒ်ပြည်၌ တပ်ချ၏။

၂၇ ဒါဝိဒ်သည် မဟာနိမ်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ အမ္မုန်ပြည် ရဗ္ဗာမြို့သားနာဟတ်၏သား ရှောဘိ၊ လောဒေဗာမြို့သား အမေျလ၏သား မာခိရ၊ ဂိလဒ်အမျိုး ရောဂေလိမ်မြို့သား ဗာဇိ

၂၈ လဲတို့က၊– ထိုလူတို့သည် တောခ်ဲရေစာငတ်မွတ်လျက် ပင်ပန်းလျက် နေရပါသည်တကား ဟု ဆို၍၊ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏လူများစားစရာတို့ ဂျုံဆန်၊ မုယောဆန်၊ မုန့်ညက်၊ ပေါက်ပေါက်မျိုး၊

၂၉ ပဲမျိုး၊– ပျားရည်၊ နို့ဓမ်း၊ သိုး၊ ဒိန်ခဲနှင့်တကွ အိပ်ရာ၊ လင်ပန်း၊ မြေခွက်များကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၈

၁ ဒါဝိဒ်သည် မိမိ၌ပါသော လူတို့ကိုရေတွက်၍ တထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်တို့ကို ခန့်ထား၏။–

၂ လူသုံးစုတစုကို ယွာဘ၌ခဲ့၍၊ တစုကို ဇေရုယာသား ယွာဘညီ အဘိရှ၌ခဲ့၍၊ တစုကို ဂိတ္တိလူ အိတ္တဲ၌ခဲ့၍၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်ချီသွားမည်ဟု

၃ လူများတို့အားမိန့်တော်မူ၏။– လူများတို့က လည်း၊ ကိုယ်တိုင်ကြွတော်မမူပါနှင့်။ ကျွန်တော်တို့ပြေးသော်လည်း သူတို့သည် အမှုမထားကြပါ။ ကျွန်တော်တို့ တဝက်သေသော်လည်း သူတို့သည် အမှုမထားကြပါ။ ကိုယ်တော်မူကား၊ ကျွန်တော်တို့ တသောင်းထက် မြတ်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့ကို မြို့ထဲကမစတော်မူလျှင် သာ၍ကောင်းပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ကြ၏။–

၄ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါသည်သင်တို့အလိုသို့လိုက်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၍ တံခါးဝနားမှာရပ်တော်မူလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် တရာတပ်၊ တထောင်

၅ တပ်အားဖြင့် ချီသွားကြ၏။– ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါ့မျက်နှာကိုထောက်၍ ငါသားအဗရှလုံကို ဖြည်းညင်းစွာပြုကြလော့ဟု ယွာဘ၊ အဘိရှဲ၊ အိတ္တဲတို့

To Contents

ကို မှာထားတော်မူ၏။ ထိုသို့ ရှင်ဘုရင်သည် အ
ဗရှလုံအတွက် ဗိုလ်မင်းအပေါင်းတို့ကို မှာထား
တော်မူသောအခါ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ကြားကြ
၆ ၏။– ထိုသို့ လူများတို့သည် ဣသရေလလူတို့ကို
စစ်တိုက်အံ့သောငှါ မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ ဧဖရိမ်
၇ တောင်၌ စစ်ပြိုင်ကြ၏။– ဣသရေလလူတို့သည်
ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့ရှေ့မှာရှုံး၍ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ကြီး
စွာသောလုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် လူနှစ်သောင်းသေ
၈ ကြ၏။– မြေတပြင်လုံးအနှံ့အပြား တိုက်ကြသဖြင့်
ထိုနေ့၌ လူချင်းသတ်၍ သေသည်ထက် တောင်၌
၉ ဆုံးရှုံးသောသူ သာ၍များကြ၏။– ဒါဝိဒ်၏ကျွန်
တို့သည် အဗရှလုံကိုတွေ့ကြ၏။ သူသည် မြည်း
ကိုစီးလျက်ပင် မြည်းသည် ကြီးသောသပိတ်ပင်
အကိုင်းအခက်အောက်သို့ဝင်၍၊ အဗရှလုံ၏
ခေါင်းသည် သပိတ်ပင်၌ ငြိသဖြင့်၊ မိုဃ်းနှင့် မြေ
ကြီးစပ်ကြားမှာ တွဲလွဲဆွဲလျက်နေ၍၊ မြည်း
၁၀ သည် အလိုအလျောက်သွားလေ၏။– မြင်သော
သူတယောက်သည် ယွာဘထံသို့ သွား၍၊ သ
ပိတ်ပင်၌ အဗရှလုံဆွဲနေသည်ကို ကျွန်တော်
၁၁ မြင်ခဲ့သည်ဟု ကြားပြောလျှင်၊– ယွာဘက၊ သင်
သည် မြင်ခဲ့သည်မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် သူ
ကိုထိုး၍ မြေကြီးပေါ်သို့ မချခဲ့သနည်း။ ထိုသို့ပြု
လျှင် ငွေအကျပ်တဆယ်နှင့် ခါးစည်းကို ငါပေး
၁၂ ပြီဟု ပြောဆိုသော်၊– ထိုသူက ကျွန်တော်သည်
ကိုယ်လက်၌ ငွေအခွက်တဆယ်ကိုပင် ခံရသော်
လည်း ရှင်ဘုရင်၏သားကို မပြုနှိုင်ပါ။ အကြောင်း
မူကား၊ ကျွန်တော်တို့ကြားသည်အတိုင်း ရှင်ဘု
ရင်က၊ ငါ့မျက်နှာကိုထောက်၍ ငါ့သားအဗရှလုံ
ကို စောင့်မကြလေ့ဟု ကိုယ်တော်နှင့် အဘိရှဲ၊
၁၃ အိမ္ဟောတို့ကို မှာထားတော်မူပြီ။– ကျွန်တော်ပြုမိ
လျှင် ကိုယ်ကိုလှည့်စား၍ ကိုယ်အသက်ရှုံးပါပြီ။
ရှင်ဘုရင်မသိသောအမှု တစုံတခုမျှ မရှိ။ ကိုယ်
တော်သည်လည်း ကျွန်တော်တဘက်၌ နေပါ
၁၄ လိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုသော်၊– ယွာဘက၊ သင်နှင့်
အတူ ငါမနေအားဟုဆိုလျက် လုံယဉ်သုံးစင်းကို
ကိုင်ယူ၍ သပိတ်ပင်အလယ်၌ အသက်ရှင်
လျက်ရှိသော အဗရှလုံ၏နှလုံးကို ထုတ်ချင်း ခပ်
၁၅ ထိုးလေ၏။– လက်နက်ဆောင်လုလင် တကျိပ်
တို့သည်လည်း ဝိုင်း၍ အဗရှလုံကို အသေသတ်
၁၆ ကြ၏။– ယွာဘသည်လည်း တံပိုးမှတ်၍ လူတို့
ကိုဆီးတားသဖြင့် ဣသရေလလူတို့ကို လိုက်ရာ
၁၇ မှ ပြန်လာကြ၏။– အဗရှလုံကိုလည်းယူ၍ တော
၌ နက်သောမြေတွင်းထဲသို့ ချပြီးမှ ကျောက်ပုံ
ကြီးကို ပုံထားကြ၏။ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့
၁၈ သည် အသီးအသီး မိမိတို့အိမ်သို့ပြေးကြ၏။– အ
ဗရှလုံသည် အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ ငါ၏နာမသည်
မပျောက် အမြဲတည်မည်အကြောင်း၊ သားမရှိဟု
ဆိုလျက် ရှင်ဘုရင်ချိုင့်တွင် ကိုယ်အတို့ ကျောက်
တိုင်ကိုစိုက်၍ မိမိနာမဖြင့်သမုတ်သောကြောင့်၊
ယနေ့တိုင်အောင် အဗရှလုံ၏အောင်တိုင်ဟူ၍
တွင်သတည်း။
၁၉ ထိုအခါ ဧာဒုတ်၏သား အဟိမတ်က၊ ထာဝ
ရဘုရားသည် ရှင်ဘုရင်၏ရန်သူတို့ကို အပြစ်အ
လျောက် စီရင်တော်မူကြောင်းကို ကျွန်တော်
ပြေး၍ သိတင်းကြားလျှောက်ပါရစေဟု အခွင့်
၂၀ တောင်းလျှင်၊– ယွာဘက၊ ယနေ့သင်သည် သိ
တင်းမကြား မလျှောက်ရ။ အခြားသောနေ့၌
ကြားလျှောက်ရမည်။ ရှင်ဘုရင်၏သားတော်
သေသောကြောင့် ယနေ့သင်သည် သိတင်းမ
၂၁ ကြားမလျှောက်ရဟု ဆိုပြီးမှ၊– ကုရှိအား သင်
မြင်သမျှကိုသွား၍ ရှင်ဘုရင်အား ကြားလျှောက်
လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ကုရှိသည် ယွာဘအား
၂၂ ဦးညွှတ်၍ ပြေးလေ၏။– တဖန် ဧာဒုတ်သား အ
ဟိမတ်က၊ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်သည် ကုရှိ
နောက်မှာ ပြေးပါရစေဟု အခွင့်တောင်းပြန်
လျှင်၊ ယွာဘက ငါ့သား ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်း
မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အဘယ်ကြောင့် ပြေးသွား
၂၃ ချင်သနည်းဟု ဆိုသော်လည်း၊– ပြေးပါရစေဟု
တဖန်အခွင့်တောင်းသောကြောင့် ပြေးလော့ဟု
အခွင့်ပေး၏။ ထိုအခါ အဟိမတ်သည် လွင်ပြင်
၂၄ လမ်း၌ပြေး၍ ကုရှိကိုလွန်လေ၏။– ဒါဝိဒ်သည်
မြို့တံခါးနှစ်ထပ်ကြားမှာ ထိုင်၍နေ၏။ ကင်း
စောင့်တယောက်သည် မြို့ရိုးတံခါးအပေါ် ပြအိုး
မိုးအောက်သို့တက်၍ မြော်ကြည့်သဖြင့် လူတ
ယောက်တည်း ပြေးလာသည်ကို မြင်သောအ
၂၅ ခါ၊– ရှင်ဘုရင်အားဟစ်၍ လျှောက်လေ၏။ ရှင်
ဘုရင်ကလည်း၊ တယောက်တည်းဖြစ်လျှင် သိ
တင်းပါလိမ့်မည်ဟု အဓိန္ဓိ၏။ ထိုသူသည် ပြေး
၂၆ လာ၍ အနီးသို့ရောက်သောအခါ၊– ကင်းစောင့်
သည်လည်း အခြားသောသူပြေးလာသည်ကို
မြင်၍၊ အခြားသောသူတယောက်တည်း ပြေး
လာပါသည်ဟု တံခါးသို့လှည့်၍ ဟစ်လျှင်၊ ရှင်
ဘုရင်က ထိုသူ၌လည်း သိတင်းပါလိမ့်မည်ဟု
၂၇ အဓိန္ဓိ၏။– ကင်းစောင့်ကလည်း၊ ရှေ့လာသော
သူ၏ ပြေးခြင်းသည် ဧာဒုတ်သား အဟိမတ်
ပြေးခြင်းနှင့် တူသည်ကို ကျွန်တော်ထင်ပါသည်

ဟု လျှောက်သော်၊ ရှင်ဘုရင်က သူသည် လူ
ကောင်းဖြစ်၏။ ကောင်းသော သိတင်းပါလိမ့်
၂၈ မည်ဟု အမိန့်ရှိပြန်၏။– အဟိမတ်ကလည်း၊
ချမ်းသာရပါ၏ဟု ဟစ်လျက် ရှင်ဘုရင်ရှေ့မြေ
ပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အရှင်မင်းကြီးကို ပုန်ကန်
သောလူတို့ကို အပ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်
၂၉ မူစေသတည်းဟု လျှောက်လေ၏။– ရှင်ဘုရင်
ကလည်း၊ ငါ့သား အဗရှလုံသည် ဘေးလွတ်၏
လောဟု မေးတော်မူလျှင် အဟိမတ်က၊ အရှင်
မင်းကြီး၏ကျွန်ယွာဘသည် ကိုယ်တော်ကျွန်
ကိုစေလွတ်သောအခါ ရုန်းရင်းခတ်ခြင်းအမှုကို
ကျွန်တော်မြင်သော်လည်း သေချာစွာမသိရပါ
၃၀ ဟု လျှောက်သော်၊– ရှင်ဘုရင်က၊ ဤအနားမှာ
ရွှေ့၍နေလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း သူ
၃၁ သည်ရွှေ့၍နေလေ၏။– တဖန် ကုရိရောက်လာ
၍ အရှင်မင်းကြီး၊ သိတင်းပါပါ၏။ ကိုယ်တော်
ကို ပုန်ကန်သောသူအပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘု
ရားသည် ထိုသူတို့၏ အပြစ်အလျောက် ယနေ့စီ
၃၂ ရင်တော်မူပြီဟု လျှောက်လျှင်၊– ရှင်ဘုရင်က၊ ငါ့
သားအဗရှလုံသည် ဘေးလွတ်၏လောဟု မေး
တော်မူသော်၊ ကုရိက အရှင်မင်းကြီး၏ရန်သူ
များ၊ ကိုယ်တော်ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ ပုန်ကန်သော
သူများအပေါင်းတို့သည် ထိုလုလင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ
၃၃ ပါစေသောဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။– ရှင်ဘုရင်
သည် အလွန်ကြင်နာသောစိတ်ရှိသဖြင့် မြို့တံ
ခါးအပေါ်၌ရှိသော တဲသို့တက်၍ တက်စဉ်တွင်၊
အိုငါ့သားအဗရှလုံ၊ ငါ့သား၊ ငါ့သားအဗရှလုံ၊
သင့်ကိုယ်စား ငါမသေပါလေတကား။ အိုအဗရှ
လုံ၊ ငါ့သား၊ ငါ့သားဟု ငိုကြွေးလေ၏။

၁၉

၁ ရှင်ဘုရင်သည် အဗရှလုံကြောင့် ငိုကြွေးမြည်
တမ်းတော်မူသည်ဟု ယွာဘအား ကြားပြောလေ
၂ ၏။– ထိုနေ့၌အောင်ပွဲသည် လူအပေါင်းတို့တွင်
ဝမ်းနည်းစရာအကြောင်းဖြစ်ပြန်၏။ ရှင်ဘုရင်
သည် သားတော်ကြောင့် စိတ်ကြင်နာတော်မူ
သည်ကို လူအပေါင်းတို့သည် ထိုနေ့၌ကြား၍၊–
၃ စစ်တိုက်ရာမှပြေးသော သူတို့သည် ရှက်၍ တိတ်
ဆိတ်စွာ ပြေးတတ်သကဲ့သို့ မြို့ထဲသို့ တိတ်ဆိတ်
၄ စွာ ပြေးဝင်ကြ၏။– ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ မျက်
နှာကိုဖုံး၍၊ အိုငါ့သား အဗရှလုံ၊ အိုအဗရှလုံ၊ ငါ့
သား၊ ငါ့သားဟု ကြီးသောအသံနှင့် ငိုကြွေးတော်
၅ မူ၏။– ယွာဘသည် ရှင်ဘုရင်ထံ အိမ်ထဲသို့ဝင်
၍၊ ကိုယ်တော်၏အသက်မှစ၍ သားတော်သမီး
တော်၊ မိဖုရားမောင်းမမိသံတို့၏ အသက်ကို
ကယ်တင်သော ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ကို ယနေ့ အ
၆ ရှက်ကွဲစေတော်မူပြီ။– ရန်သူတို့ကိုချစ်၍ အဆွေ
ခင်ပွန်းတို့ကို မုန်းတော်မူ၏။ မှူးမတ်များ၊ ကျွန်
များတို့ကို ပမာဏပြုတော်မမူကြောင်းကို ယနေ့
ထင်ရှားစွာပြတော်မူပြီ။ အဗရှလုံသည် အသက်
ရှင်၍ ကျွန်တော်မျိုးအပေါင်းတို့သည် ယနေ့သေ
လျှင် အားရတော်မူလိမ့်မည်ဟု ယနေ့ကျွန်တော်
၇ သိမြင်ပါ၏။– ယခုမှာထတော်မူပါ။ ကြွ၍ ကိုယ်
တော်ကျွန်တို့အား နှစ်သိမ့်သောစကားကို ပြော
တော်မူပါ။ ကြွတော်မမူလျှင် ယနေ့ညမှာ အထံ
တော်၌ လူတယောက်မျှမနေပါ။ ထိုအမှုသည်
ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် ကိုယ်
တော်၌ဖြစ်လေသမျှသောအမှုထက် သာ၍ဆိုးပါ
လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကျွန်
၈ တော်ကျိန်ဆိုပါသည်ဟု လျှောက်သော်၊– ရှင်ဘု
ရင်သည် ထ၍ တံခါးဝ၌ ထိုင်တော်မူ၏။ ရှင်ဘု
ရင်သည် တံခါးဝ၌ ထိုင်တော်မူသည်ကို လူအ
ပေါင်းတို့သည် ကြားသောအခါ အထံတော်သို့
ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ဣသရေလလူများမူကား မိမိ
တို့နေရာသို့ ပြေးသွားကြပြီ။

၉ ထိုနောက်၊ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်အပေါင်း
တို့က၊ ရှင်ဘုရင်သည် ဖိလိတ္တိလူအစရှိသော ရန်
သူတို့လက်မှ ငါတို့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပြီ။ ယခု
မှာအဗရှလုံကြောင့် နှိုင်ငံတော်မှ ထွက်ပြေးတော်
၁၀ မူရ၏။– ငါတို့ ဘိသိက်ပေး၍ ချီးမြှောက်သော
အဗရှလုံသည် စစ်တိုက်ပွဲ၌သေပြီ။ ယခုမှာ ရှင်
ဘုရင်ကို တဖန်ဆောင်ခဲ့ရမည်ဟုမဆို၊ အဘယ်
ကြောင့် တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြသနည်းဟု အ
၁၁ ချင်းချင်းအပြစ်တင်ကြ၏။– ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်
လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာ
တို့ထံသို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ ယုဒအမျိုး အသက်
ကြီးသူတို့ထံသို့ သွား၍ပြောရမည်ကား၊ ရှင်ဘု
ရင်ကို နန်းတော်သို့ ပြန်ပို့ရမည်အမှုမှာ သင်တို့
သည် အဘယ်ကြောင့် နောက်ကျကြသနည်း။
၁၂ ရှင်ဘုရင်သည် စံနန်းတော်၌ နေစဉ်အခါ၊ ဣသ
ရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ ပြောတတ်သော
၁၃ စကားကို ကြားတော်မူပြီ။– သင်တို့သည် ငါ့ညီ
အစ်ကို၊ ငါ့အရိုး၊ ငါအသားဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်ကို
ပြန်ပို့ရမည်အမှုမှာ အဘယ်ကြောင့် နောက်ကျ
၁၄ ကြသနည်း ဟူ၍ငင်း၊– အာမသအားလည်း၊ သင်
သည် ငါ့အသား ငါ့အရိုးတို့အဝင်ဖြစ်သည်မ

ဟုတ်လော။ သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာ ယွာဘ၏ကိုယ်
စား အစဉ် ဗိုလ်ချုပ်မင်းမဖြစ်လျှင် ထိုမျှမက ဘု
ရားသခင်သည် ငါ၌ပြုတော်မူစေသတည်း ဟူ၍
၁၄ ၎င်း၊ ပြောကြလေ့ဟု မှာလိုက်တော်မူ၏။– ထို
သို့ယုဒအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို တညီတညွတ်
တည်း နှလုံးညွတ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့က
ကိုယ်တော်ကျွန် အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ကိုယ်
တော်တိုင်ပြန်လာတော်မူပါဟု ရှင်ဘုရင်အား
၁၅ လျှောက်စေကြ၏။– ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည်ပြန်
၍ ယော်ဒန်မြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ ယုဒအမျိုး
သည် ရှင်ဘုရင်ကို ခရီးဦးကြိုပြု၍ ယော်ဒန်မြစ်
တဘက်သို့ပို့ခြင်းငှါ ဂိလဂါလမြို့သို့ သွားကြ၏။
၁၆ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးဖြစ်သော ဗာဟုရိမ်မြို့သား
ဂေရ၏သားရှိမိသည် ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့်အ
တူ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ အလျင်
၁၇ အမြန် လိုက်လာ၏။– သူနှင့်အတူ ဗင်္ယာမိန်အ
မျိုးသားတထောင်၊ ရှာလုအဆွေအမျိုး၏ ကျွန်
ဇိဘနှင့် သူ၏သား တကျိပ်ငါးယောက်၊ ကျွန်နှစ်
ဆယ်တို့သည်လည်း လိုက်လာ၍ ရှင်ဘုရင်ရှေ့
၁၈ တော်၌ ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးကြ၏။– ကုတ္တိလေ
သည် နန်းတော်သားများကို ပို့ခြင်းငှါ၎င်း၊ အလို
တော်ကို ဆောင်ခြင်းငှါ၎င်း သွားလာလျက်ရှိ၏။
ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးတော်မူသောအခါ၊ ဂေရ၏
၁၉ သား ရှိမိသည် ရှေ့တော်၌ပြုပ်ဝပ်၍– ကျွန်တော်
အရှင်သည် ကျွန်တော်ကို အပြစ်ပေးတော်မမူပါ
နှင့်။ အရှင်မင်းကြီးသည် ယေရုရှလင်မြို့မှ ထွက်
တော်မူသောနေ့၌ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် လွန်
ကျူးစွာ ပြုမိသောအမှုကို မှတ်တော်မမူပါနှင့်။
၂၀ နှလုံးသွင်းတော်မမူပါနှင့်။– ကိုယ်တော်ကျွန်
သည်ပြစ်မှားမိသည်ကို ကိုယ်တော်ကျွန်သိပါ
၏။ သို့သော်လည်း ယောသပ်အမျိုးသား အ
ပေါင်းတို့အရင်၊ ကျွန်တော်သည် ယနေ့အရှင်မင်း
ကြီးကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါလာပါပြီဟု လျှောက်
၂၁ လေ၏။– ဇေရုယာသား အဘိရဲကလည်း၊ ရှိမိ
သည် ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် ဘိသိက်ခံသောအ
ရှင်ကို ကျိန်ဆဲသောကြောင့် အသေသတ်ခြင်း
၂၂ ကို ခံရမည်မဟုတ်လောဟုဆိုသော်၊– ဒါဝိဒ်က၊
အိုဇေရုယာသားတို့၊ သင်တို့သည် ယနေ့ ငါ့ရန်
သူလုပ်မည်အကြောင်း ငါနှင့်အာယ်သို့ ဆိုင်ကြ
သနည်း။ ဣသရေလအမျိုးသား တစုံတယောက်
သည် ယနေ့ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်လော။
ငါသည် ယနေ့ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဖြစ်သည်ကို
၂၃ ငါသိသည်မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၍၊– ရှိမိ
အားလည်း၊ သင်သည် အသေသတ်ခြင်းကို မခံရ
ဟု ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။
၂၄ ရှောလု၏သား မေဖိဗောရှက်သည်လည်း
ရှင်ဘုရင်ကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါလာ၏။ ရှင်ဘု
ရင်ထွက်သောနေ့မှစ၍ ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်လာတော်
မမူမှီတိုင်အောင်၊ သူသည်ခြေတို့ကို မပြုစု၊ မုတ်
ဆိတ်ကိုမပြင်ဆင်၊ အဝတ်ကို မလျှော်ဘဲနေ
၂၅ ပြီ။– ရှင်ဘုရင်ကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ယေရု
လင်မြို့သို့ ရောက်လာသောအခါ၊ ရှင်ဘုရင်က
မေဖိဗောရှက် ငါနှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် မ
၂၆ လိုက်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊– အရှင်မင်း
ကြီး၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ခြေဆွံ့သောကြောင့်
မြည်းစီး၍ ကိုယ်တော်ထံသို့သွားခြင်းငှါ မြည်း
ကို ကုန်းနှီးတင်မည်ဟု ကြံစဉ်အခါ၊ ကျွန်တော်
၂၇ ကျွန်သည် ကျွန်တော်ကို လှည့်စားပါ၏။– အရှင်
မင်းကြီးထံတော်၌ ကိုယ်တော်ကျွန်ကို ကုန်း
တိုက်ပါပြီ။ သို့ရာတွင် အရှင်မင်းကြီးသည် ဘု
ရားသခင်၏ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ ဖြစ်တော်
မူ၏။ စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါ။–
၂၈ ကျွန်တော်အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည် အရှင်
မင်းကြီးရှေ့တော်မှာ လူသေဖြစ်ကြသော်လည်း၊
စားပွဲတော်၌ စားသောသူတို့နှင့်အတူ ကိုယ်
တော်ကျွန်ကို နေရာပေးတော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ရှင်
ဘုရင်ထံတော်၌ ကျွန်တော်မြည်တမ်းရသော အ
ခွင့်သည် အဘယ်သို့ ရှိပါသနည်းဟု ပြန်လျှောက်
၂၉ သော်၊– ရှင်ဘုရင်က သင်၏အမှုအရာတို့ကို အ
ဘယ်ပြောစရာရှိသနည်း။ သင်နှင့်ဇိဘသည်
မြေကိုဝေ၍ ယူရကြမည်ငါစီရင်ပြီဟု မိန့်တော်မူ
၃၀ ၏။– မေဖိဗောရှက်ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး
သည် နန်းတော်သို့တဖန် ငြိမ်ဝပ်စွာရောက်
တော်မူသောကြောင့်၊ သူသည်အလုံးစုံတို့ကိုပင်
ယူပါစေဟု လျှောက်လေ၏။
၃၁ ဂိလဒ်ပြည်သား ဗာဇိလဲသည်လည်း ရောဂေ
လိမ်မြို့မှလာ၍ ရှင်ဘုရင်ကို ယော်ဒန်မြစ်တ
ဘက်သို့ ပို့ခြင်းငှါ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ကူးလေ
၃၂ ၏။– ဗာဇိလဲသည် အသက်ရှစ်ဆယ်ရှိ၍ အို
သောသူဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင်သည် မဟာနိမ်မြို့မှာ
တပ်ချသောကာလပတ်လုံး ရှင်ဘုရင်ကို လုပ်
ကျွေး၏။ အလွန်ရတတ်သောသူလည်း ဖြစ်၏။–
၃၃ ရှင်ဘုရင်ကလည်း ငါနှင့်အတူလိုက်လော့။ ယေ
ရုရှလင်မြို့၌ သင့်ကိုငါနှင့်အတူ ငါလုပ်ကျွေးမည်
၃၄ ဟု ဗာဇိလဲအားအဓိန့်ရှိလျှင်၊– ဗာဇိလဲက၊ အရှင်
မင်းကြီးနှင့်အတူ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားရမည်

အကြောင်း ကျွန်တော်အသက်သည် အဘယ်မျှ
၃၅ လောက် ကျန်ကြွင်းပါသေးသနည်း။- ယနေ့
ကျွန်တော်အသက် ရှစ်ဆယ်ရှိပါပြီ။ ကောင်းမ
ကောင်းကို ကျွန်တော်ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်ပါမည်
လော။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အစားအသောက်
အရသာကို မြည်းနိုင်ပါမည်လော။ သီချင်းသည်
ယောကျ်ား၊ သီချင်းသည်မိန်းမ ဆိုသောအသံကို
ကြားနိုင်ပါမည်လော။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အ
ရှင်မင်းကြီးကို အဘယ်ကြောင့် နှောင့်ရှက်ရပါ
၃၆ မည်နည်း။- ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အရှင်မင်း
ကြီးနှင့်အတူ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ အနည်း
ငယ်လိုက်ပါမည်။ ရှင်ဘုရင်သည် ဤမျှလောက်
ကြီးစွာသော ဆုကို အဘယ်ကြောင့် ချပေးတော်
၃၇ မူမည်နည်း။- ကိုယ်တော်ကျွန်သည် နေရင်းမြို့
တွင် မိဘသချိုင်းနားမှာ သေရမည်အကြောင်း၊
ပြန်သွားရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ သို့ရာ
တွင် ကိုယ်တော်ကျွန်ခိမဟံ ရှိပါ၏။ အရှင်မင်း
ကြီးနှင့်အတူ လိုက်စေတော်မူပါ။ စိတ်တော်ရှိ
သည်အတိုင်း သူ၌ပြုတော်မူပါဟု လျှောက်လေ
၃၈ ၏။- ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ခိမဟံသည် ငါနှင့်အ
တူ လိုက်ရမည်။ သင်အလိုရှိသည်အတိုင်း သူ၌
ငါပြုမည်။ သင်တောင်းသမျှကိုလည်း သင့်အတို့
၃၉ ငါပြုမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- လူအပေါင်းတို့
သည်လည်း ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူးကြ၏။ ရှင်ဘု
ရင်သည် ကိုယ်တိုင်ကူးပြီးမှ၊ ဗာဇီလဲကိုနမ်း၍
ကောင်းကြီးပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် မိမိနေ
၄၀ ရာသို့ ပြန်သွား၏။- ရှင်ဘုရင်သည် ဂိလဂါလ
မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။ ခိမဟံသည်လည်း လိုက်
လေ၏။ ယုဒအမျိုးသားရှိသမျှတို့နှင့် ဣသရေ
လအမျိုးသား တဝက်တို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို ပို့
ကြ၏။

၄၁ တဖန် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့
သည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့လာ၍၊ ကျွန်တော်တို့
ညီအစ်ကိုဖြစ်သော ယုဒအမျိုးသားတို့သည်
ကိုယ်တော်ကိုခိုးယူ၍ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ နန်း
တော်သား ကိုယ်တော်၏ လူအပေါင်းတို့ကို အ
ဘယ်ကြောင့် ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ ပို့ရကြ
၄၂ မည်နည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊- ယုဒအမျိုး
သားအပေါင်းတို့က၊ ရှင်ဘုရင်သည် ငါတို့နှင့်
ပေါက်ဘော်တော်သည်ဖြစ်၍၊ ဤအမှုသို့ သင်တို့
သည် အဘယ်ကြောင့် စိတ်ဆိုးကြသနည်း။ ရှင်
ဘုရင်၏ ရိက္ခာတော်ကို ငါတို့စားကြသလော။
ငါတို့အား တစုံတခုသော ဆုကိုပေးတော်မူသ
လောဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပြန်ပြော
၄၃ ကြ၏။- ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ငါ
တို့သည် ရှင်ဘုရင်၌ ဆယ်ဘို့တို့ကိုဆိုင်ကြ၏။
ဒါဝိဒ်အမျိုးကို သင်တို့ဆိုင်သည်ထက် ငါတို့သာ
၍ဆိုင်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကို ပြန်ပို့ခြင်းအမှုတွင်
ငါတို့နှင့်ရှေဦးစွာ မတိုင်ပင်ဘဲ အဘယ်ကြောင့်
ငါတို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြုကြသနည်းဟု ယုဒအမျိုး
သားတို့ကို ပြန်ပြောကြ၏။ သို့ရာတွင် ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့ စကားထက် ယုဒအမျိုးသားတို့
စကားသည် သာ၍ခိုင်ခံ့၏။

၂၀

၁ ထိုအခါ ဗယ်ာမိန်အမျိုး ဗိခရိ၏သား ရှေဘ
အမည်ရှိသော အဓမ္မလူတယောက်ရှိ၏။ ထိုသူ
သည် တံပိုးမှုတ်၍၊ အိုဣသရေလ အမျိုး၊ ငါတို့
သည် ဒါဝိဒ်၌ တဘို့ကိုမျှမဆိုင်။ ယေရှဲ၏သား
ကို အမွေမခံထိုက်။ လူအပေါင်းတို့၊ ကိုယ်နေရာ
၂ သို့သွားကြဟုဆိုသဖြင့်၊- ဣသရေလ အမျိုးသား
အပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်ထံတော်မှထွက်၍ ဗိခရိ
သားရှေဘနောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ ယုဒအမျိုး
သားတို့မူကား၊ ယော်ဒန်မြစ်မှသည် ယေရုရှလင်
မြို့တိုင်အောင် ရှင်ဘုရင်၌ ဆည်းကပ်ကြ၏။-
၃ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ယေရုရှလင်မြို့ နန်းတော်သို့
ရောက်သောအခါ၊ နန်းတော်ကိုစောင့်စေခြင်းငှါ
ထားခဲ့သော ကိုယ်လုပ်တော်တကျိပ်တို့ကိုယူ၍
လှောင်အိမ်၌ ထား၏။ ထိုသူတို့ကို ကျွေးမွေး
သော်လည်း မပေါင်းဘော်။ သူတို့သည် သေ
သည်တိုင်အောင် အချုပ်ခံ၍ မုတ်ဆိုးမကဲ့သို့ နေ
၄ ကြ၏။- ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သုံးရက်အတွင်း
တွင် ယုဒလူတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့
နှင့်အတူ ကိုယ်တိုင်လာရမည်ဟု အာမသအား
၅ မိန့်တော်မူ၏။- အာမသသည် သွား၍ ယုဒလူ
တို့ကို နှိုးဆော်သဖြင့်၊ ချိန်းချက်သောအချိန်ကို
၆ လွန်စေ၏။- ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ အဗရှလုံပြုသည်
ထက် ဗိခရိသားရှေဘသည် သာ၍ အပြစ်ပြုလိမ့်
မည်။ သင့်သခင်၏ကျွန်တို့ကို ခေါ်၍ ထိုသူကို
လိုက်လေ့။ သို့မဟုတ်သူသည် ခိုင်ခံ့သောမြို့
တစုံတမြို့ထဲသို့ဝင်၍ ငါတို့လက်မှ လွတ်လိမ့်
မည်ဟု အဘိရွဲအား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊-
၇ အဘိရွဲနောက်မှာ ယွာဘ၏လူများနှင့် ခေရသိ
လူ၊ ပေလသိလူများမှစ၍ ခွန်အားကြီးသောသူ
အပေါင်းတို့သည် ဗိခရိသား ရှေဘကို လိုက်အံ့
၈ သောငှါ ယေရုရှလင်မြို့မှ ထွက်သွားကြ၏။- ဂိ
ဗောင်မြို့၌ရှိသော ကျောက်ကြီးသို့ ရောက်ကြ

To Contents

သောအခါ၊ အာမသသည် သူတို့ရှေ့သို့ ချီသွားလေ၏။ ယွာဘသည် မိမိဝတ်သောအဝတ်ကို ခါးဦစည်းလျက်၊ ထိုခါးစည်းပေါ်မှာလည်း ထားကိုအိမ်နှင့်တကွ ဆွဲလျက်ထား၏။ သွားစဉ်တွင် ၉ ထားသည် လျှောချ၍ကျ၏။– ယွာဘကလည်း၊ မာ၏လားငါ့ညီဟု အာမသကိုမေး၍ နမ်းဟန် ဆောင်လျက် လက်ျာလက်နှင့် အာမသ၏မုတ် ၁၀ ဆိတ်ကို ကိုင်၏။– လက်ဝဲလက်၌ကိုင်သော ထားကို အာမသသည် သတိမပြုသောကြောင့်၊ ဝမ်းကိုထိုး၍ အသူကိုမြေပေါ်မှာချ၏။ ထပ်၍ မ ထိုးသော်လည်း အာမသသေလေ၏။ ယွာဘနှင့် ညီအဘိရဲသည် ဗိခရိသားရှောဘကို လိုက်ကြ၏။– ၁၁ သူ့အနားမှာ ယွာဘ၏လူတယောက်သည်ရပ်၍ ယွာဘနှင့် ဒါဝိဒ်ဘက်၌ နေသောသူဖြစ်လျှင် ၁၂ ယွာဘနောက်သို့ လိုက်တော့ဟုဆို၏။– အာမ သသည် လမ်းမအလယ်တွင် မိမိအသွေး၌ လူး လျက်ရှိ၏။ လမ်း၌ သွားလာသောသူ အပေါင်း တို့သည် ရပ်၍ နေကြသည်ကို ယွာဘ၏လူမြင် သောအခါ၊ အာမသကို လမ်းမကယူ၍ လယ်ပြင် ၁၃ သို့ရွှေ့ပြီးလျှင် အဝတ်နှင့်ဖုံးလေ၏။– ထိုသို့ လမ်းမကရွှေ့ပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ယွာဘ နှင့်အတူ ဗိခရိသားရှောဘကို လိုက်သွားကြ၏။

၁၄ ယွာဘသည် ဗက်မာခပြည်၊ အာဗေလမြို့ တိုင်အောင် ဣသရေလတိုင်းခရိုင် ရှိသမျှကို ရှောက်သွား၏။ ဗေရိလူအပေါင်းတို့သည်လည်း ၁၅ စုဝေး၍ ယွာဘနောက်သို့ လိုက်ကြ၏။– ရှောတည်းခိုသော ဗက်မာခပြည်၊ အာဗေလမြို့ကို ဝိုင်းထား၍၊ ပြင်မြို့ရိုးတဘက်တချက်၌ မြေရိုး ကိုဖို့ကြ၏။ ယွာဘနှင့် သူ၏လူအပေါင်းတို့သည် ၁၆ မြို့ရိုးကို ဖြိုခြင်းငှါ ထိုးဖောက်ကြ၏။– ထိုအခါ ပညာရှိသော မိန်းမတယောက်သည် မြို့ထဲက ဟစ်၍ ဆိုသည်ကား၊ နားထောင်ကြ၊ နားထောင် ကြ၊ ငါသည်ယွာဘနှင့် စကားပြောနိုင်မည်အ ကြောင်း ချဉ်းလာပါဟု ယွာဘအားလျှောက်ကြ ၁၇ လေ့ ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊– ယွာဘသည် ချဉ်း လာသောအခါ မိန်းမက၊ သင်သည် ယွာဘဟုတ် သလောဟု မေးလျှင်၊ ငါဟုတ်သည်ဟု ဆိုသော် မိန်းမက၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မ၏ စကားကို နား ထောင်တော်မူပါဟုဆို၏။ ယွာဘကလည်း၊ ငါ ၁၈ နားထောင်လျက်နေသည်ဟု ဆိုသော်၊– မိန်းမ က၊ အကယ်စင်စစ် အာဗေလမြို့မှာတိုင်ပင်၍ အမှုကိုဆုံးဖြတ်ပါလေစေဟု ရှေးကာလ၌ ဆို ၁၉ တတ်ကြ၏။– ကျွန်မသည် ဣသရေလအမျိုး၌ အမှုမလုပ်ပါ။ သစ္စာစောင့်သောသူ ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် မြို့တမြို့တည်းဟူသော ဣသ ရေလအမျိုးတွင် အမိတယောက်ကို ဖျက်ဆီး ခြင်းငှါ ရှာတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏အမွေ တော်ကို မျိုခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် အလိုရှိ ၂၀ တော်မူသနည်းဟု လျှောက်လျှင်၊– ယွာဘက၊ မျိုခြင်းအမှု ဖျက်ဆီးခြင်းအမှုသည် ငါနှင့်ဝေးပါ ၂၁ စေသော။ ဝေးပါစေသော။– ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ဇ ဖရိမ်တောင်သားဖြစ်သော ဗိခရိ၏သား ရှေဘ အမည်ရှိသော သူသည် ရှင်ဘုရင်ဒါဝိဒ်ကို ပုန် ကန်ပြီ။ ထိုသူကို အပ်လော့။ အပ်လျှင် ဤမြို့မှ ငါထွက်သွားမည်ဟု ပြောဆိုသော်၊ မိန်းမက၊ သူ ၏ဦးခေါင်းကို ကိုယ်တော်ရှေ့သို့ ပစ်ချပါမည်ဟု ၂၂ ဆိုပြီးမှ၊– ထိုမိန်းမသည် ပညာရှိသည်အတိုင်း မြို့သားတို့ရှိရာသို့သွားပြီးလျှင်၊ သူတို့သည် ဗိခ ရိသားရှောဘ၏ ဦးခေါင်းကိုဖြတ်၍ ယွာဘရှေ့သို့ ပစ်ချကြ၏။ ယွာဘသည်လည်း တံပိုးမှုတ်သ ဖြင့်၊ လူများတို့သည် ထိုမြို့မှ မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။ ယွာဘသည်လည်း ယေရုရှလင် ၂၃ မြို့၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ပြန်သွား၏။– ယွာဘ သည် ဣသရေလတပ်သားအပေါင်းတို့ကိုအုပ် သော ဗိလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။ ယောယဒသား ဗေနာ ယသည် ခေရသိလူနှင့် ပေလသိလူတို့ကို အုပ်ရ ၂၄ ၏။– အဒေါနိရံသည် အခွန်တော်ဝန်ဖြစ်၏။ အ ဟိလုပ်သား ယောရှဖတ်သည် အတွင်းဝန်ဖြစ် ၂၅ ၏။– ရှေဝသည် စာရေးတော်ကြီးဖြစ်၏။ ဧဒုတ် နှင့် အဗျာသာသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၏။– ၂၆ ယာကျရမြို့သား ဣရသည်နန်းတော်အုပ်ဖြစ်၏။

၂၁

၁ ထိုနောက် ဒါဝိဒ်လက်ထက်၌ သုံးနှစ်ပတ် လုံး အစာအာဟာရ ခေါင်းပါးခြင်းဖြစ်၍၊ ဒါဝိဒ် သည် ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာ ဝရဘုရားက၊ ဂိဗောင်လူတို့ကို သတ်သောရော လုနှင့် လူအသက်ကိုသတ်တတ်သော ရှောလုအ မျိုးကြောင့် ဤအမှုရောက်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ ၂ ၏။– ဂိဗောင်လူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးအ ဝင်မဟုတ်၊ ကျန်ကြွင်းသော အာမောရိအမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ ဣသရေလအမျိုးတို့သည် သူတို့အား သစ္စာဂတိထားကြသော်လည်း၊ ရှောလုသည် ဣ သရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုး၏အကျိုးကို စောင့် ရှောက်၍ သူတို့ကိုသတ်မည်ဟု အားထုတ်သ ၃ တည်း။– ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ဂိဗောင်လူတို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့အဘို့ အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။

To Contents

သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အမွေတော်ကို
ကောင်းကြီးပေးစေခြင်းငှါ အဘယ်သို့ အပြစ်
၄ ဖြေရမည်နည်းဟု မေးလျှင်၊– ဂိဇောင်လူတို့က၊
ကျွန်တော်တို့သည် ရှောလုနှင့် သူ၏အမျိုးခွ ရွှေ
ငွေကိုမတောင်းပါ။ ကျွန်တော်တို့အတွက် ဣသ
ရေလအမျိုးသား တစုံတယောက်ကိုမျှ ကိုယ်
တော်သည် မသတ်ရဟု ပြန်လျှောက်ကြသော်၊
သင်တို့ တောင်းသည်အတိုင်း ငါပြုမည်ဟု မိန့်
၅ တော်မူ၏။– သူတို့ကလည်း၊ ကျွန်တော်တို့ကို
ညှဉ်းဆဲ၍ ဣသရေလနိုင်ငံအတွင်းခွ် အလျှင်းမ
နေရမည်အကြောင်း သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ
၆ ကြိုးစားသောသူ၏– သားခုနစ်ယောက်တို့ကို
ကျွန်တော်တို့လက်သို့အပ်တော်မူပါ။ ထာဝရဘု
ရားရွေးချယ်တော်မူသော ရှောလုနေရာ ဂိဗာမြို့
ခွ် ထိုသူတို့ကို ကျွန်တော်တို့သည် ထာဝရဘုရား
အဘို့ဆွဲထားပါမည်ဟု လျှောက်သော်၊ ရှင်ဘုရင်
၇ က ငါအပ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– သို့သော်လည်း
ဒါဝိဒ်နှင့်ရှောလု၏သားယောနသန်တို့သည် ထာ
ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တယောက်နှင့်တယောက်
သစ္စာဂဂိထားသောကြောင့်၊ ရှင်ဘုရင်သည်
ရှောလု၏သားယောနသန်မြင်သော မေဖိဗော
၈ ရှက်ကို နှမြောတော်မူ၏။– သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်
သည် အဲအာသမီးရိဧပတ္တားမြင်သော ရှောလု၏
သား အာမောနိနှင့် မေဖိဗောရှက်နှစ်ယောက်မှ
စ၍၊ ရှောလု၏သမီးမေရပ်တွင် မေဟောလသိ
အမျိုး ဗာဇိလဲ၏သားအဒြေလမြင်သော သားငါး
၉ ယောက်တို့ကိုယူ၍၊– ဂိဗောင်လူတို့လက်သို့အပ်
သဖြင့်၊ သူတို့သည် တောင်ပေါ်တွင် ထာဝရဘု
ရားရှေ့တော်၌ဆွဲထား၍၊ ထိုသူခုနစ်ယောက်တို့
သည် မုယောစပါးရိတ်စကာလ၊ တနှေခြင်းတွင်
အသေသတ်ခြင်းကိုခံရ၍ တပြိုင်နက်သေကြ
၁၀ ၏။– အဲအာသမီးရိဧပသည် စပါးရိတ်စကာလမှ
စ၍ မိုးယံမရွာမီတိုင်အောင် လျှော်တေကိုယူ၍
ကျောက်ပေါ်မှာ အိပ်စရာဘို့ခင်းလျက်၊ နေအ
ချိန်တွင် အလောင်းကောင်အပေါ်၌ ငှက်မနား၊
ညဉ့်အချိန်တွင် သားရဲမကိုက်စေခြင်းငှါ စောင့်
၁၁ ရှောက်လျက်နေ၏။– ရှောလု၏ကိုယ်လုပ်တော်
အဲအာသမီး ရိဧပါဉသောအမှုကို ဒါဝိဒ်သည်
၁၂ ကြားသောအခါ၊– ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဂိလဗော
တောင်၌ ရှောလုကိုသတ်၍၊ အလောင်းတော်ကို
ဆွဲထားရာ ဗက်ရှမ်လမ်းမှ ခိုးသွားသော ဂိလဒ်
ပြည် ယာဗက်မြို့သူမြို့သားတို့ရှိရာသို့ ရှင်ဘုရင်
သွား၍၊ ရှောလုအရိုးနှင့် သားတော်ယောနသန်
၁၃ အရိုးတို့ကိုယူ၍၊– ထိုအရပ်မှဆောင်သွားသဖြင့်၊
ဆွဲထားသော သူတို့၏အရိုးများကိုလည်း စုသိမ်း
၁၄ ပြီးလျှင်၊– ဗင်္ယာမိန်ပြည်၊ ဇေလရွာ၊ ရှောလုအဘ
ကိရှ၏သချိုင်းခွ်သင်္ဂြိုဟ်၍၊ ရှင်ဘုရင်မှာထားသ
မျှအတိုင်း ပြုကြပြီးသည်နောက်၊ နိုင်ငံတော်အ
ဘို့ ဆုတောင်းသောစကားကို ဘုရားသခင်နား
ထောင်တော်မူ၏။

၁၅ နောက်တဖန် ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့ကိုစစ်တိုက်၍၊ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ
၏ကျွန်တို့သည် ဆီးကြို၍ တိုက်လှန်ကြစဉ်၊ ဒါ
၁၆ ဝိဒ်သည် မောပန်းလျက်နေလေ၏။– ရေဖိမ်အ
မျိုး ဣရှဗိဗေနုပ်သည် အချိန်သုံးပိသာရှိသော
ကြေးဝါလှံကိုကိုင်၍၊ အသစ်သော စစ်တန်ဆာ
ကို ဝတ်ဆင်လျက် ဒါဝိဒ်ကို သတ်မည်ဟုကြံလေ
၁၇ ၏။– ဧရောယာသားအဘိရှဲသည် ကူညီ၍ ဖိလိတ္တိ
လူကို တိုက်သတ်လေ၏။ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်၏ လူ
တို့က၊ ဣသရေလအလင်းကွယ်မည်ဟု စိုးရိမ်စ
ရာရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်တော်
တို့နှင့်အတူ နောက်တဖန် စစ်ချီကြွတော်မမူရာ
၁၈ ဟု ကျိန်ဆိုလျက် လျှောက်ကြ၏။– နောက်တ
ဖန် ဂေါဘမြို့မှာ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို စစ်တိုက်ကြ
စဉ်၊ ဟုရှသိလူသိဧခဲသည် ရေဖိမ်အမျိုး သဝ
၁၉ ကို သတ်လေ၏။– နောက်တဖန် ဂေါဘမြို့မှာ
ဖိလိတ္တိလူတို့ကို စစ်တိုက်ကြစဉ်၊ ဗက်လင်မြို့
သားဖြစ်သော ယက္ကရ၏သား ဧလဟာနန်သည်
ရက်ကန်းလက်လိပ်နှင့်အမျှ ကြီးသောလုံရိုးကို
သုံးစွဲသော ဂိတ္တိအမျိုး ဂေါလျတ်၏ညီလာခမိကို
၂၀ သတ်လေ၏။– နောက်တဖန် ဂါသမြို့မှစစ်တိုက်
ကြစဉ်၊ အရပ်မြင့်၍ လက်တဘက်၌ လက်ခြောက်
ချောင်းစီ၊ ခြေတဘက်၌ ခြေခြောက်ချောင်းစီ၊
ပေါင်းနှစ်ဆယ်လေးချောင်းရှိသော ရေဖိမ်အမျိုး
၂၁ သားတယောက်သည်၊– ဣသရေလအမျိုးကို
ကြိမ်းပသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်အစ်ကို ရှိမာ၏သား
၂၂ ယောနသန်သည် ထိုသူကို သတ်လေ၏။– ထိုသူ
လေးယောက်တို့သည် ဂါသမြို့၌နေသော ရေ
ဖိမ်လူကြီး၏သားဖြစ်၍၊ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏ကျွန်တို့
လက်ဖြင့် သေကြ၏။

၂၂

၁ ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုမင်းမှစ၍ ရန်သူအပေါင်း
တို့လက်မှ ထာဝရဘုရား ကယ်လွှတ်တော်မူခြင်း
ကျေးဇူးကိုခံရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်
၂ တွင် မြွက်ဆိုသော သီချင်းစကားဟူမူကား၊– ထာ
ဝရဘုရားသည် ငါ၏ကျောက်၊ ငါ၏မြို့ရိုး၊ ငါ့ကို

၃ ကယ်လွတ်သောသခင်၊– ငါ၏ဘုရား၊ ငါကိုးစား
သော အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါ၏အကွယ်အကာ၊ ငါ့ကို
ကယ်တင်သောဦးချို။ ငါ၏ရဲတိုက်၊ ငါခိုလှုံရာ၊ ငါ့
ကိုကယ်တင်သောအရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်
တော်သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းထဲက အကျွန်ုပ်ကိုကယ်
၄ လွှတ်တော်မူ၏။– ချီးမွမ်းအပ်သော ထာဝရဘု
ရားကို ငါတောင်းလျှောက်၍၊ ရန်သူတို့လက်မှ
၅ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။– သေခြင်းလှိုင်းတံ
ပိုးတို့သည် ငါ့ကိုဝိုင်းမိ၍ ဖျက်ဆီးတတ်သော ရေ
၆ စီးခြင်းကြောင့် ငါကြောက်လန့်ရ၏။– မရဏာ
နိုင်ငံ၏ ကြိုးတို့သည်ဝိုင်း၍ သေမင်း၏ကျော့
၇ ကွင်းသည် ငါ့ကိုကျော့မိလျက်ရှိ၏။– ထိုသို့ငါ
သည် ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားကို
ခေါ်၍ ငါ၏ဘုရားသခင်ကို အော်ဟစ်လေ၏။
ခေါ်သောအသံကို ဗိမာန်တော်ထဲမှာ ကြားတော်
မူ၍၊ အော်ဟစ်သောအသံသည် နားတော်ထဲသို့
ဝင်လေ၏။

၈ ထိုအခါ အမျက်တော်ထွက်သောအားဖြင့် မြေ
ကြီးတုန်လှုပ်၍၊ မိုဃ်းကောင်းကင်အမြစ်တို့သည်
၉ တရွေ့ရွေ့လှုပ်ရှားကြ၏။– နှာခေါင်းတော်ထဲက
မီးခိုးထွက်၍၊ နှုတ်တော်ထဲက မီးလောင်သော
၁၀ အားဖြင့် မီးခဲတောက်လေ၏။– မိုဃ်းကောင်း
ကင်ကိုညွှတ်သဖြင့် ဆင်းသက်တော်မူ၍၊ ခြေတ
၁၁ ဝါးတော်အောက်၌ မှောင်မိုက်ဖြစ်လေ၏။– ခေရု
ဗိမ်ကိုစီးလျက် ပျံတော်မူ၏။ လေ၏အတောင်တို့
၁၂ အပေါ်မှာ ထင်ရှားတော်မူ၏။– မှောင်မိုက်တည်း
ဟူသော တခဲနက်သောရေနှင့် ထူထပ်သောမိုဃ်း
တိမ်တိုက်ကို ကိုယ်တော်၌ ကာရံစေတော်မူ၏။–
၁၃ ရှေ့တော်၌ ရောင်ခြည်ကြောင့် မီးခဲတောက်
၁၄ လျက်ရှိ၏။– ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ကောင်း
ကင်ပေါ်မှာ မိုဃ်းချုန်း၍၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား
၁၅ သည် အသံတော်ကို လွှင့်တော်မူ၏။– လေမြှား
တို့ကိုပစ်၍ လျှပ်စစ်ပြက်စေသဖြင့်၊ ရန်သူတို့ကို
အရပ်ရပ်သို့ခွဲ၍ ရှုံးစေတော်မူ၏။

၁၆ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် အပြစ်တင်၍၊ နာ
ခေါင်းတော်ထဲက အသက်ရှူတော်မူသောအား
ဖြင့် သမုဒ္ဒရာအောက်ပြင်နှင့် လောကတိုက်မြစ်
၁၇ တို့သည် ဖွင့်လှစ်ထင်ပေါ်လျက်ရှိကြ၏။– အ
ထက်အရပ်က လက်တော်ကိုဆန့်၍၊ တခဲနက်
၁၈ သောရေထဲက ငါ့ကို ဆယ်ယူတော်မူ၏။– ငါ့ကို
မုန်းသော သူတည်းဟူသော ငါပြိုင်၍ မနိုင်နိုင်
အောင် ခွန်အားကြီးသော ရန်သူတို့လက်မှ ငါ့ကို
၁၉ ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။– ဘေးဥပဒ်ရောက်သော
ကာလ၌ သူတို့သည် ဆီးတားသော်လည်း၊ ထာ
၂၀ ဝရဘုရားသည် ငါမှီခိုရာဖြစ်၍၊– ငါ့ကိုကျယ်ဝန်း
ရာအရပ်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ ငါ့ကိုနှစ်သက်
သောကြောင့် ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။

၂၁ ငါဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိသည်အလျောက် ထာဝရ
ဘုရားသည် အကျိုးကိုပေး၍၊ ငါ့လက်စင်ကြယ်
၂၂ ခြင်း၏အကျိုးကို စီရင်တော်မူ၏။– အကြောင်း
မူကား၊ ငါသည်ထာဝရဘုရား၏လမ်းတော်သို့
အစဉ်လိုက်၏။ ငါ၏ဘုရားသခင်ထံမှ ပြစ်မှား၍
၂၃ မသွား။– စီရင်တော်မူချက်ရှိသမျှကို ငါသည်
မျက်မှောက်ပြု၏။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့မှ မလွှဲ။–
၂၄ ရှေ့တော်မှာဖြောင့်မတ်၍ ကိုယ်ဒုစရိုက်ကို ကြဉ်
၂၅ ရှောင်၏။– ထိုကြောင့် ရှေ့တော်မှာ ထင်ရှား
သောငါ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသည်
နှင့်အလျောက် ထာဝရဘုရားသည် ငါ၌အကျိုး
၂၆ ကို ပေးတော်မူပြီ။– သနားတတ်သောသူအား
ကိုယ်တော်သည် သနားခြင်းသဘောကိုငင်း၊
ဖြောင့်မတ်သောသူအား ဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘော
၂၇ ကိုငင်း၊– သန့်ရှင်းသောသူအား သန့်ရှင်းခြင်းသ
ဘောကိုငင်း၊ ဆန့်ကျင်သောသူအား ဆန့်ကျင်
၂၈ သောသဘောကိုငင်း ပြတော်မူ၏။– နှိမ့်ချလျက်
ရှိသောသူတို့ကို ကိုယ်တော်သည်ကယ်တင်၍၊
မာနထောင်လွှားသော သူတို့ကိုကား ရှုတ်ချခြင်း
၂၉ ငါ၊ ကြည့်မှတ်တော်မူ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏မီးခွက်ဖြစ်တော်မူ
၏။ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်၏မှောင်မိုက်
၃၀ ကို လင်းစေတော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်
တော်ကိုအခိုပြု၍ တပ်ကိုဖျက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်
၏ဘုရားသခင်ကို အခိုပြုလျက် မြို့ရိုးကိုကျော်
၍ ဝင်ပါပြီ။

၃၁ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသောအမှုသည် စုံ
လင်၏။ ထာဝရဘုရား၏သစ္စာတော်သည် အစစ်
ခံ၍တည်၏။ ခိုလှုံသောသူအပေါင်းတို့၏ အ
၃၂ ကွယ်အကာ ဖြစ်တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားမှတ
ပါး အဘယ်ဘုရားသခင် ရှိသနည်း။ ငါတို့ ဘုရား
သခင်မှတပါး အဘယ်မည်သောကျောက် ရှိသ
၃၃ နည်း။– ထိုဘုရားသခင်သည် ငါ၏ခွန်အား၊ ငါ၏
တန်ခိုးဖြစ်၍ ငါသွားရာလမ်းကို ဖြောင့်စေတော်
၃၄ မူ၏။– ငါ့ခြေကို သမင်ခြေကဲ့သို့ လျင်မြန်စေ၍၊
ငါ၏မြင့်ရာအရပ်ပေါ်မှာ ငါ့ကိုတင်ထားတော်မူ
၃၅ ၏။– ငါ့လက်ကို စစ်မှုခွဲလေ့ကျက်စေခြင်းငှါ သွန်
သင်တော်မူ၍၊ ကြေးဝါလေးကို ငါ့လက်ရုံးနှင့် ငါ
၃၆ တင်နိုင်၏။– ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်တော်မူ

ခြင်း ဒိုင်းလွှားကိုအပ်၍၊ သည်းခံတော်မူခြင်းအား
ဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ
၃၇ ၏။– အကျွန်ုပ်သွားသောလမ်းကို ရှင်းလင်း၍
ခြေမချော်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသောအားဖြင့်၊–
၃၈ အကျွန်ုပ်သည် ရန်သူတို့ကိုလိုက်ဖျက်၍၊ သူ
၃၉ တို့ကို မပယ်ရှင်းမှီတိုင်အောင် မပြန်ပါ။– သူတို့
သည် အကျွန်ုပ် ခြေအောက်မှာ လဲလျက်ရှိ၍၊ မ
ထနိုင်အောင် အကျွန်ုပ်သည် နှိပ်နင်းပယ်ရှင်း
၄၀ ပါ၏။– အကြောင်းမူကား၊ စစ်တိုက်စေခြင်းငှါ
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ခွန်အားခါးပန်းနှင့်
စည်း၍၊ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထသောသူတို့ကို အ
၄၁ ကျွန်ုပ်အောက်မှာ လဲတော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်ကို
မုန်းသော ရန်သူတို့၏လည်ပင်းကို အကျွန်ုပ်၌
အပ်၍ ဖျက်ဆီးရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။–
၄၂ သူတို့သည် အော်ဟစ်ကြသောအခါ ကယ်တင်
သောသူ မရှိ။ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်သော်
၄၃ လည်း ထူးတော်မမူ။– ထိုအခါ အကျွန်ုပ်သည်
သူတို့ကို မြေမှုန့်ကိုကဲ့သို့ ညက်ညက်ချေပြီးမှ၊
လမ်း၌ အမှိုက်ကိုကဲ့သို့နင်း၍ ဖြန့်ကြဲလေ၏။
၄၄ လူစုတို့သည် ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှုံခြင်းမှ အ
ကျွန်ုပ်ကို ကယ်လွတ်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏
အကဲအမှူး ဖြစ်စေခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်တော်မူ
သောအားဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်မသိဘူးသော လူစုသည်
၄၅ အကျွန်ုပ်ထံ၌ ကျွန်ခံပါ၏။– တပါးအမျိုးသားတို့
သည် အကျွန်ုပ်ကိုတောင်းပန်၍ အကျွန်ုပ်စကား
သံကို ကြားသည်နှင်းခြင်းတွင် နားထောင်ကြ
၄၆ ပါ၏။– ညှိုးနွမ်းသည်ဖြစ်၍ ခိုလှုံရာအရပ်ထဲ
၄၇ က တုန်လှုပ်လျက် ထွက်ကြပါ၏။– ထာဝရဘု
ရားသည် အသက်ရှင်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါ၏
ကျောက်၌မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း။ ငါ့ကို ကယ်
တင်သောကျောက်၏ ဘုရားသခင်၌ ချီးမြှောက်
၄၈ ခြင်း ရှိပါစေသတည်း။– ငါ့ဘက်၌ တရားသဖြင့်
စီရင်၍၊ လူစုတို့ကို ငါ့အောက်မှာ နှိမ့်ချသောသူ
၄၉ ကား ဘုရားသခင်ပေတည်း။– ရန်သူတို့လက်မ
ငါ့ကို ကယ်လွတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တဘက်၌
ထသော သူတို့အပေါ်သို့ ကိုယ်တော်သည် အ
ကျွန်ုပ်ကိုမြှောက်တင်၍၊ လုယူဖျက်ဆီးတတ်
၅၀ သော သူ၏လက်မှ ကယ်လွတ်တော်မူ၏။– ထို
ကြောင့် အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် တပါး
အမျိုးသားတို့တွင် ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း၍ နာ
၅၁ မတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။– ဘုရား
သခင်သည် မိမိခန့်ထားသောမင်းကြီးကို ကယ်
တင်သောရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘိသိက်တော်
ကိုခံရသော ဒါဝိဒ်မှစ၍ အမျိုးအနွယ်အား၊ ကာ
လအစဉ်အဆက် ကရုဏာကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ
၏။

၂၃

၁ ဒါဝိဒ်မြွက်ဆိုသော နောက်ဆုံးစကားတည်း
ဟူသော၊ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်အခွင့်နှင့်
ဘိသိက်ခံရ၍ ဘုန်းကြီးသောသူ၊ ဣသရေလအ
မျိုး၌ ချိုမြိန်စွာသီချင်းဆိုသော ယေရှဲ၏သား ဒါ
ဝိဒ်မြွက်ဆိုသော ပရောဖက်စကားဟူမူကား၊–
၂ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အားဖြင့်
မိန့်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့လျှာ၌
၃ တည်၏။– ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ဣ
သရေလအမျိုး၏ ကျောက်သည် ငါ့အားဖြင့် မိန့်
မြွက်တော်မူသည်ကား၊ လူတို့ကို အုပ်စိုးသော
သူသည် တရားသဖြင့်စီရင်၍ ဘုရားသခင်ကို
၄ ကြောက်ရွံ့လျက် အုပ်စိုးရမည်။– မိုးပေါ်အခါ၊ နေ
ထွက်သော နံနက်အလင်းကဲ့သို့ငင်း၊ မိုးဝံးရွာပြီး
မှ နေပေါ်ထွန်းသဖြင့် မြေ၌ပေါက်သော မြက်နု
၅ ကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။– ငါ့အမျိုးအနွယ်သည်
ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မြဲမြံသည်မဟုတ်လော။
သေချာစွာစီရင်၍ မပျက်နိုင်သော နိစ္စထာဝရ
ပဋိညာဉ်ကို ငါနှင့်ဖွဲ့တော်မူပြီ။ ထိုပဋိညာဉ်သည်
ချက်ခြင်းမပြည့်စုံသော်လည်း၊ ငါ့ကို ကယ်တင်
ရာအကြောင်း၊ ငါအားရနှစ်သက်ရာအကြောင်း
၆ ဖြစ်၏။– အဓမ္မလူအပေါင်းတို့မူကား လက်နှင့်မ
၇ ကိုင်သာ၊ ပယ်ရှားရသော ဆူးပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ရကြ
လိမ့်မည်။– ပယ်ရှားသောသူသည် သံချပ်အင်္ကျီ
နှင့် လုံတံကို သုံးဆောင်သဖြင့်၊ ဆူးပင်ပေါက်
သောအရပ်၌ပင် ရှင်းရှင်းမီးရှို့ရသတည်း။
၈ ဒါဝိဒ်၏ အမှူတော်ထမ်းသူရဲကြီးတို့၏အ
မည်များဟူမူကား၊ ဟပ္ပေါနိအမျိုး ယာရှောဘံ
သည် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် လုံကိုကိုင်
လျက် လူသုံးရာကို တခါတည်းတိုက်၍ လုပ်ကြံ
၉ လေ၏။– သူနောက်မှာ အဟောဟိအမျိုး ဒေါ
ဒေါသား ဧလာဇာသည် ဒါဝိဒ်နှင့်အတူလိုက်
သော သူရဲသုံးယောက်အင်ဒ် ဖြစ်၏။ စစ်တိုက်
ခြင်းငါစဉ်းသော ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ကြိမ်းပြစ် သ
၁၀ သရေလလူတို့သည် ဆုတ်သွားသောအခါ၊– ထို
သူသည် လက်ညောင်း၍ ထားခဲ့မိလျက်နေရ
သည်တိုင်အောင် ထ၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို လုပ်ကြံ
သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုနေ့၌ ကြီးစွာ
သော အောင်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၍၊ သူတို့သည်
ရန်သူတို့၏ဥစ္စာကို လုယူခြင်းငှါသာ ပြန်လာကြ

၁၁ ၏။– သူ့နောက်မှာ ဟရရိအမျိုး အာဂိ၏သားရှမ္မသည်ရှိ၏။ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ပြောင်းစပါးစိုက်သော လယ်ကွက်၌ စုဝေး၍၊ ကျသရေလလူတို့
၁၂ သည် ပြေးကြသောအခါ၊– ထိုသူသည် လယ်ကွက်အလယ်၌ရပ်၍ စောင့်မလျက် ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုလုပ်ကြံသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ကြီး
၁၃ စွာသောအောင်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၏။– ဗိုလ်စုအဝင်သုံးယောက်တို့သည် စပါးရိတ်ရာကာလ၌၊ ဒါဝိဒ်ရှိရာ အဒုလ္လံဥမင်သို့ ဆင်းသွား၍၊ ဖိလိတ္တိလူ
၁၄ တို့သည် ရေဖိမ်ချိုင့်၌ တပ်ချလျက်ရှိကြ၏။– ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် ရဲတိုက်တွင်နေ၍၊ ဖိလိတ္တိလူ
၁၅ တို့သည် ဗက်လင်မြို့၌ တပ်ချကြ၏။– ဒါဝိဒ်က လည်း၊ တစုံတယောက်သောသူသည် ဗက်လင်မြို့တံခါးနားမှာရှိသော ရေတွင်းထဲကရေကို ခပ်၍ ငါ့အားပေးပါစေသောဟု တောင့်တသောစိတ်
၁၆ နှင့် ဆိုသော်၊– ထိုသူရဲသုံးယောက်တို့သည် ဖိလိတ္တိတပ်ကိုဖျက်၍ ဗက်လင်မြို့ တံခါးနားမှာရှိသော ရေတွင်းထဲကရေကိုခပ်ယူပြီးလျှင် ဒါဝိဒ်ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်သည် မသောက်ဘဲ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
၁၇ သွန်းလျက်၊– အိုထာဝရဘုရား၊ ဤရေကို သောက်သောအမှုသည် အကျွန်ုပ်နှင့်ဝေးပါစေသော။ ဤရေသည် ကိုယ်အသက်ကို မနှမြော်ဘဲ သွားသောသူတို့၏ အသွေး ဖြစ်ပါသည်မဟုတ်ပါလောဟု လျှောက်၍ မသောက်ဘဲနေ၏။ ထိုသူရဲသုံးယောက်တို့သည် ထိုသို့သောအမှုတို့ကို ပြု
၁၈ ကြ၏။– ဇေရယာသား ယွာဘဉီအဘိရဲသည်လည်း သူရဲသုံးယောက်တွင် အကြီးဖြစ်၏။ သူသည် လုံ့ကိုကိုင်၍ လူသုံးရာတို့ကို တိုက်ဖျက်လုပ်ကြံသောကြောင့်၊ သူရဲသုံးယောက်အဝင် နေ
၁၉ ရာရသတည်း။– သူရဲသုံးယောက်တွင် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ထိုကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အရာကိုရ၏။ သို့သော်လည်း ပဋမသူရဲသုံး
၂၀ ယောက်တို့ကို မမှီ။– အထူးသဖြင့် ပြုဘူးသော ကပ်ဇေလေမြို့သား သူရဲယောယဒ၏သား ဗေနာယသည်လည်း ခြင်္သေ့နှင့်တူသော မောဘလူနှစ်ယောက်ကို သတ်၏။ ဆောင်းကာလ၌လည်း အ
ခြားသို့သွား၍ မြေတွင်းခဲ့ရှိသော ခြင်္သေ့ကို သတ်
၂၁ ၏။– ထူးခြားသော အဲဂုတ္တာလူကိုလည်း သတ်၏။ အဲဂုတ္တာလူသည် လုံ့ကိုကိုင်သော်လည်း၊ ဗေနာယသည် တောင်ဝှေးကိုသာကိုင်လျက်သွား၍ အဲဂုတ္တာလူလက်မှ လုံ့ကိုလုယူပြီးလျှင်၊ ထိုလုံ့နှင့်
၂၂ သူ့ကိုသတ်၏။– ထိုသို့သောအမှုတို့ကို ယောယဒသားဗေနာယပြု၍ သူရဲသုံးယောက်အဝင်နေ
၂၃ ရာကို ရ၏။– ဗိုလ်များထက်သာ၍ မြတ်သော်လည်း၊ ပဋမသူရဲသုံးယောက်တို့ကို မမှီ။ ဒါဝိဒ်သည် အတွင်း၀န်ချုပ်အရာကိုလည်း ပေး၏။–
၂၄ ယွာဘဉီ အာသဟေလသည်လည်း ဗိုလ်စုအဝင်ဖြစ်၏။ ထိုအတူ ဗက်လင်မြို့နေ၊ ဒေါဒေါ၏
၂၅ သား ဧလဟာနန်၊– ဟရောဒိအမျိုး ရှမ္မ၊ ဟရော
၂၆ ဒိအမျိုး ဧလိက၊– ဖာလတိအမျိုး ဟေလက်၊
၂၇ တေကောအမျိုး ဣကေရှ၏သား ဣရ၊– အနေသောသိအမျိုး အဗျေဇာ၊ ဟုရှသိအမျိုး မေဟုန်၊–
၂၈ အဟောဟိအမျိုး ဇာလမုန်၊ နေတောဖာသိအ
၂၉ မျိုး မဟာရဲ၊– နေတောဖာသိအမျိုး ဗာနာသား ဟေလက်၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုး ဂိဗာမြို့နေ၊ ရိဘဲ၏
၃၀ သားအိတ္ထဲ၊– ပိရသောနိအမျိုး ဗေနာယ၊ ဂါရှချိုင့်
၃၁ သား ဟိဒ္ဒဲ၊– အာဗဗသိအမျိုး အဗျာလဗုန်၊ ဗာဟုမိ
၃၂ အမျိုး အာဇမာဝက်၊– ရှလဗောနိအမျိုး ဧလျာ
၃၃ ဘ၊ ယာရှင်၏သားတို့တွင် ယောနသန်၊– ဟာရ
ရိအမျိုး ရှမ္မ၊ ဟာရရိအမျိုး ရှာရ၏သားအဟိ
၃၄ အံ၊– မာခါသိအမျိုး အဟသဘဲ၏သား ဧလိဖလက်၊ ဂိလောနိအမျိုး အဟိသောဖေလ၏သား
၃၅ ဧလျံ၊– ကရမေလအမျိုး ဟေရဲ၊ အာဘိအမျိုး
၃၆ ဖာရဲ၊– ဇောဘအမျိုး နာသန်၏သားဣရဲလ၊ ဂဒ်
၃၇ အမျိုးဗာနိ၊– အမ္မွန်အမျိုး ဇေလက်၊ ဇေရုယာ၏
သား ယွာဘ၏လက်နက်ဆောင်လုလင် ဗေရော
၃၈ သိအမျိုး နဟာရဲ၊– ဣသရိအမျိုး ဣရ၊ ဣသရိအ
၃၉ မျိုး ဂါရက်၊– ဟိတ္တိအမျိုး ဥရိယ၊ ပေါင်းသုံးဆယ်
ခုနစ်ယောက်တည်း။

၂၄

၁ နောက်တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို အမျက်ထွက်တော်မူလျှင်၊ စာတန်သည် ရန်ဘက်ပြု၍ ဣသရေလလူနှင့် ယုဒလူတို့ကို ရေတွက်စေခြင်းငှါ ဒါဝိဒ်ကိုတိုက်တွန်း
၂ လေ၏။– ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ လူပေါင်းမည်မျှရှိသည်ကို ငါသိမည်အကြောင်း၊ ဒန်မြို့မှသည် ဗေရရေဘာမြို့တိုင်အောင် ဣသရေလခရိုင်ရှိသမျှတို့ကို ရောက်သွား၍၊ လူတို့ကိုရေတွက်လော့ဟု အထံတော်၌ရှိသော ဗိုလ်ချုပ်မင်းယွာဘအား
၃ မိန့်တော်မူ၏။– ယွာဘကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် လူတို့ကိုထပ်၍ အဆတရာ တိုးပွါးစေသဖြင့်၊ ကျွန်တော်သခင် အရှင်မင်းကြီးမြင်မည်အကြောင်း ပြုတော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်သခင် အရှင်မင်းကြီးသည် ဤအမှုကို အဘယ်ကြောင့် နှစ်

သက်တော်မူသနည်းဟု ရှင်ဘုရင်အားလျှောက်
၄ လေ၏။– သို့သော်လည်း အဓိန့်တော်သည် ယွာ
ဘစကားနှင့် ဗိုလ်များစကားကိုနှိုင်းသဖြင့်၊ ယွာ
ဘနှင့် ဗိုလ်များတို့သည် လူတို့ကိုရေတွက်အံ့
၅ သောငါ အထံတော်မှ ထွက်သွားကြ၏။– ယော်
ဒန်မြစ်ကိုကူး၍ ဂဒ်ချိုင့်ဝှမ်းရှိသော အာရော်မြို့အ
၆ ရှေ့ဘက်၊ ယာဇေမြို့အနားမှာ တပ်ချကြ၏။– ဂိ
လဒ်ပြည်၊ နောက်သိမ်းသောပြည်၊ ဒန်ယန်ပြည်
၇ တို့ကို လွန်ပြီးမှ ဇိဒုန်ပြည်သို့ဝိုင်းသွား၍– တုရ
ရဲတိုက်သို့ငင်း၊ ဟိဝိမြို့များ၊ ခါနာန်မြို့များ အ
လုံးစုံတို့သို့ငင်း ရောက်၍၊ ယုဒပြည်တောင်ပိုင်း၊
၈ ဗေရရှေဘာမြို့၌ လက်စသတ်ကြ၏။– ထိုသို့ တ
ပြည်လုံးရှောက်သွား၍ ကိုးလနှင့်အရက်နှစ်ဆယ်
၉ လွန်မှ ယေရုရလင်မြို့သို့ ရောက်ကြ၏။– ယွာဘ
သည်လည်း လူပေါင်းစာရင်းကို ရှင်ဘုရင်အား
ဆက်၍၊ ဣသရေလအမျိုးဌ ထားကိုင်သူရဲ ရှစ်
သိန်း၊ ယုဒအမျိုးဌ ငါးသိန်း ရှိကြ၏။

၁၀ ဒါဝိဒ်သည် လူတို့ကိုရေတွက်ပြီးမှ နောင်တ
ရ၍၊ အကျွန်ုပ်ပြုမိသောအမှု၌ အလွန်ပြစ်မှားပါ
ပြီ။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အပြစ်
ကို ဖြေရှင်းတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အလွန်
မိုက်သောအမှုကို ပြုမိပါပြီဟု ထာဝရဘုရား
၁၁ အား တောင်းပန်လေ၏။– ဒါဝိဒ်သည် နံနက်အ
ချိန်၌ထသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
တော်သည် ဒါဝိဒ်၏ပရောဖက်ဂဒ်သို့ ရောက်
၁၂ လာ၍၊– ဒါဝိဒ်ထံသို့ သွားလော့။ အရာသုံးပါးကို
သင့်အား ငါပြု၏။ သင်၌ ငါပြုစရာဘို့ တပါးပါး
ကိုရွေးရမည်ဟု ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို
၁၃ ဆင့်ဆိုလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– ဂဒ်
သည် ဒါဝိဒ်ထံသို့သွား၍၊ ပြည်တော်၌ သုံးနှစ်
ပတ်လုံး အစာအာဟာရ ခေါင်းပါးစေရမည်
လော။ သို့မဟုတ် ရန်သူတို့သည် သုံးလပတ်လုံး
လိုက်၍ ကိုယ်တော်ပြေးတော်မူရမည်လော။ သို့
မဟုတ် ပြည်တော်၌ သုံးရက်ပတ်လုံး ကာလနာ
ရောက်စေရမည်လော။ အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်
တော်မူသောသူအား အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့
ပြန်လျှောက်ရမည်ကို စဉ်းစားဆင်ခြင်တော်မူပါ
၁၄ ဟု လျှောက်လေ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ငါသည်
ကျဉ်းမြောင်းရာသို့ ရောက်လေပြီတကား။ ထာ
ဝရဘုရား၏လက်တော်သို့ ရောက်ပါစေ။ ကရု
ဏာတော် ကြီးလှ၏။ လူလက်သို့ မရောက်ပါ
စေနှင့်ဟု ဂဒ်အားပြန်ပြော၏။

၁၅ ထိုနေ့နံနက်မှစ၍ ချိန်းချက်သောအချိန်တိုင်
အောင် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးဌ
ကာလနာကို လွှတ်လိုက်တော်မူ၍၊ ဒန်မြို့မှ
သည် ဗေရရှေဘာမြို့တိုင်အောင် လူခုနစ်သောင်း
၁၆ သေကြ၏။– ကောင်းကင်တမန်သည် ယေရုရှ
လင်မြို့ကိုဖျက်ဆီးမည်ဟု လက်ကိုဆန့်သောအ
ခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုဘေးကြောင့် နောင်
တရတော်မူ၍၊ တန်ပြီ။ သင့်လက်ကို ရုပ်သိမ်း
လော့ဟု လူတို့ကိုဖျက်ဆီးသော ကောင်းကင်တ
မန်အား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏
ကောင်းကင်တမန်သည် ယေဗုသိလူ အရောန
၁၇ ၏ကောက်နယ်တလင်းအနားမှာ ရှိ၏။– လူတို့
ကို ဒဏ်ခတ်သော ကောင်းကင်တမန်ကို ဒါဝိဒ်
သည်မြင်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားပါပြီ။ ဒုစ
ရိုက်ကို ပြုမိပါပြီ။ ဤသိုးတို့မူကား အဘယ်သို့
ပြုမိပါသနည်း။ လက်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့်
အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုးဌ ရောက်စေတော်မူပါဟု
ထာဝရဘုရားအား တောင်းပန်လေ၏။

၁၈ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ဂဒ်သည် ဒါဝိဒ်ထံသို့လာ
၍၊ ကိုယ်တော်ကြွပါ။ ယေဗုသိလူအရောန၏
ကောက်နယ်တလင်း၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်
၁၉ ပလ္လင်ကို တည်ရမည်ဟု၊– ထာဝရဘုရား၏အ
မိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း ဒါဝိဒ်သည်
၂၀ သွားလေ၏။– ထိုသို့ရှင်ဘုရင်သည် အခြံအရံ
တော်နှင့်တကွ ကြွလာသည်ကို အရောနသည်
ကြည့်၍မြင်လျှင်၊ ပြင်သို့ထွက်၍ ရှင်ဘုရင်ရှေ့
၂၁ တော်၌ ဦးချပြပ်ဝပ်လျက်၊– ကျွန်တော်သခင် အ
ရှင်မင်းကြီးသည် ကိုယ်တော်ကျွန်ရှိရာသို့ အ
ဘယ်ကြောင့် ကြွလာတော်မူသနည်းဟု မေး
လျှောက်လျှင်၊ ဒါဝိဒ်က၊ လူတို့တွင် ကာလနာ
ဘေးကိုငြိမ်းစေမည်အကြောင်း ထာဝရဘုရားအ
ဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်လိုရ၍၊ သင်၏ကောက်
နယ်တလင်းကို ဝယ်အံ့သောငါလာသည်ဟု အ
၂၂ မိန့်ရှိသော်၊– အရောနက၊ ကျွန်တော်သခင် အ
ရှင်မင်းကြီးသည် စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း ယူ
၍ပူဇော်တော်မူပါ။ မီးရို့ရာယဇ်ဘို့ နွားများရှိပါ
၏။ ထင်းဘို့ ကောက်နယ်တန်ဆာ၊ နွားနှင့်ဆိုင်
သောတန်ဆာများ ရှိပါ၏ဟု ဒါဝိဒ်အားလျှောက်
၂၃ လျက်၊– အလုံးစုံတို့ကို ရှင်ဘုရင်အား ဆက်၍၊
ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်
ကိုယ်တော်ကို လက်ခံတော်မူပါစေသောဟု
၂၄ လျှောက်လေ၏။– ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ထိုသို့ငါမ
ယူရ။ စင်စစ် အဘိုးပေး၍ ငါဝယ်မည်။ ကိုယ်ပွေ
မကုန်ဘဲ ငါ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား

မီးရှို့ရာယဇ်ကို ငါမပူဇော်လိုဟု အရောနအားဆို
သဖြင့်၊ ငွေအကျပ်ငါးဆယ်ကိုပေး၍၊ ထိုကောက်
၂၅ နယ်တလင်းနှင့် နွားတို့ကိုဝယ်ပြီးမှ၊– ထိုအရပ်၌
ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍ မီးရှို့ရာ
ယဇ်၊ မိသဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်လေ၏။ ထာ
ဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဣသရေလပြည်အဘို့ ဆု
တောင်းသောစကားကို နားထောင်၍ ကာလနာ
ဘေးကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။

ဓမ္မရာဇဝင်ဒုတိယစောင်ပြီး၏။

FIRST BOOK OF THE KINGS

၁

၁ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် အသက်ကြီးရင့်၍ အို
၂ သောအခါ အဝတ်ခြုံ၍ မနွေးနိုင်။– သို့ဖြစ်၍
ကျွန်တို့က၊ အသက်ပျိုသောကညာကို အရှင်မင်း
ကြီးအဘို့ ရှာပါရစေ။ သူသည် မင်းကြီးကိုခစား
၍ ပြုစုပါစေ။ အရှင်မင်းကြီးကို နွေးစေခြင်းငှါ
၃ ရင်ခွင်တော်၌အိပ်ပါစေဟု လျှောက်ကြ၏။– ထို
သို့နှင့်အညီ အဆင်းလှသောအပျိုမကို ဣသရေ
လပြည်တရှောက်လုံးတွင်ရှာ၍၊ ရှူနင်မြို့သူအဘိ
ရှက်ကိုတွေ့သဖြင့် အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ
၄ ၏။– ထိုမိန်းမသည် အလွန်အဆင်းလှ၏။ ရှင်ဘု
ရင်ကိုလည်း လုပ်ကျွေးပြုစုလေ၏။ သို့ရာတွင်
ရှင်ဘုရင်သိမ်းတော်မမူ။

၅ ထိုနောက် ဟဂိုက်သား အဒေါနိယသည် ရှင်
ဘုရင်လုပ်မည်ဟု အကြံရှိလျက်၊ ကိုယ်ကိုချီး
မြှောက်၍ ရထားမျှားနှင့် မြင်းများကိုငင်း၊ မိမိ
ရှေ့၌ပြေးရသော လူငါးဆယ်ကိုငင်း၊ ပြင်ဆင်
၆ လေ၏။– ခမည်းတော်က၊ သင်သည် အဘယ်
ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်းဟု သူ့စိတ်နာအောင်
တခါမျှမပြောစဖူး။ ထိုသူသည် အဆင်းလည်း အ
၇ လွန်လှ၏။– အဗရှလုံညီလည်း ဖြစ်၏။ သူသည်
ဇေရုယာသားယွာဘ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အဗျာ
သာနှင့်တိုင်ပင်၍ သူတို့သည် အဒေါနိယဘက်
၈ မှာ နေကြ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်၊ ယော
ယဒသား ဗေနာယ၊ ပရောဖက်နာသန်၊ ရှိမိ၊ ရေ
ဣအစရှိသော ဒါဝိဒ်၏မှူးကြီးမတ်ကြီးများမူ
၉ ကား၊ အဒေါနိယဘက်သို့မဝင်ကြ။– အဒေါနိယ
သည် အရှော်ဂေလမြို့နယ်အတွင်း၊ ဇောဟေ
လက်ကျောက်နားမှာ သိုး၊ နွားမှစ၍ ဆူဖြိုးသော
အကောင်တို့ကို သတ်ပြီးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်သားမိမိ
ညီများနှင့် ရှင်ဘုရင်၏ကျွန် ယုဒလူများအပေါင်း
၁၀ တို့ကို ခေါ်ဘိတ်လေ၏။– ပရောဖက်နာသန်၊ ဗေ
နာယ၊ မှူးကြီးမတ်ကြီးမှစသော ညီရှောလမုန်
ကိုကား မခေါ်မဘိတ်။

၁၁ ထိုအခါ နာသန်သည် ရှောလမုန်အမိ ဗာသ
ရှေဘထံသို့သွား၍၊ ဟဂိုက်၏သားအဒေါနိယ
သည် ရှင်ဘုရင်လုပ်ကြောင်းကို ကြားပြီလော။
၁၂ တို့အရှင်ဒါဝိဒ်သည် မသိပါတကား။– ယခုမှာ
သင်၏အသက်နှင့် ရှောလမုန်၏အသက်ကို ချမ်း
သာစေခြင်းငှါ ကျွန်ုပ်သည် အကြံပေးပါရစေ။–
၁၃ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးထံတော်သို့ဝင်၍၊ အိုအရှင်မင်းကြီး၊
ကိုယ်တော်က သင်၏သားရှောလမုန်သည် ငါ့အ
ရာ၌စိုးစံ၍ နန်းထိုင်ရမည်ဟု ကိုယ်တော်ကျွန်မ
အား ကျိန်ဆိုတော်မူပြီ မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်
လျှင် အဒေါနိယသည် အဘယ်ကြောင့် စိုးစံရပါ
၁၄ သနည်းဟု လျှောက်လော့။– ထိုသို့အထံတော်၌
လျှောက်စဉ်တွင်၊ ကျွန်ုပ်ဝင်၍ သင်၏စကားကို
၁၅ ထောက်မမည်ဟု အကြံပေးသည်အတိုင်း၊– ဗာ
သရှေဘသည် ရှင်ဘုရင်ရှိရာ အခန်းထဲသို့ဝင်
လေ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် အလွန်အို၍ ရှူနင်မြို့သူ
၁၆ အဘိရှက်သည် လုပ်ကျွေးလျက်နေ၏။– ဗာသ
ရှေဘသည် ဦးချ၍ ရှင်ဘုရင်အားရှိခိုးလျှင်၊ ရှင်
ဘုရင်က အဘယ်အလိုရှိသနည်းဟု မေးတော်မူ
၁၇ ၏။– ဗာသရှေဘကလည်း၊ ကျွန်မသခင်၊ ကိုယ်
တော်က သင်၏သားရှောလမုန်သည် ငါ့အရာ၌
စိုးစံ၍ နန်းထိုင်ရမည်ဟု ကိုယ်တော်၏ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်၍ ကိုယ်တော်
၁၈ ကျွန်မအားကျိန်ဆိုတော်မူပြီ။– ယခုမှာ အဒေါနိ
ယသည် စိုးစံပါ၏။ ကိုယ်တော်အရှင်မင်းကြီး
၁၉ လည်း သိတော်မမူ။– အဒေါနိယသည် သိုးနွားမှ
စ၍ ဆူဖြိုးသောအကောင်များတို့ကို သတ်ပြီး
လျှင်၊ မင်းကြီး၏သားတော်အပေါင်းတို့နှင့်တကွ
ယဇ်ပုရောဟိတ်အဗျာသာ၊ ဗိုလ်ချုပ်မင်းယွာဘ
တို့ကို ခေါ်ဘိတ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်ကျွန် ရှောလ
၂၀ မုန်ကိုကား မခေါ်မဘိတ်ပါ။– အိုအရှင်မင်းကြီး၊
ကျွန်မအရှင်မင်းကြီး၏အရာ၌စိုးစံ၍ အဘယ်သူ
သည်နန်းထိုင်ရမည်ကို မိန့်တော်မူမည်ဟု ဣသ
ရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်
၂၁ ကိုမြော်ကြည့်လျက် နေကြပါ၏။– သို့မဟုတ်
ကျွန်မအရှင်မင်းကြီးသည် ဘိုးတော် ဘေးတော်
တို့နှင့်အတူ ကျိန်းစက်တော်မူသောအခါ၊ ကျွန်
တော်မနှင့် သားရှောလမုန်သည် ရာဇဝတ်ခံရ
၂၂ သောသူဖြစ်ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်လေ၏။– ထို
သို့ အထံတော်၌လျှောက်စဉ်တွင်၊ ပရောဖက်နာ
သန်သည်ဝင်လျှင် ပရောဖက်နာသန်လာပါသည်
၂၃ ဟု လျှောက်ကြ၏။– နာသန်သည်လည်းရှေ့တော်

To Contents

၂၄ သို့ ရောက်သောအခါ ဦးချုပ်ပဝ်လျက်၊– အိုအ
ရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်က ငါ့အရာ၌ အဒေါနိယ
စိုးစံ၍ နန်းထိုင်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူသလော။–
၂၅ သူသည် ယနေ့ဆင်းသွား၍၊ ဆူဖြိုးသော သိုးနွား
များတို့ကိုသတ်ပြီးလျှင် မင်းကြီး၏သားတော်အ
ပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ ဗိုလ်များနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်
အဗျာသာကိုလည်း ခေါ်ဘိတ်ပါပြီ။ သူတို့သည် အ
ဒေါနိယရှေ့မှာ စားသောက်လျက်၊ အဒေါနိယ
မင်းကြီးသည် အသက်တော်ရှင်စေသတည်းဟု
၂၆ ကြွေးကြော်လျက် ယခုရှိကြပါ၏။– ကိုယ်တော်
ကျွန်အကျွန်ုပ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်၊ ယော
ယဒသားဗေနာယ၊ ကိုယ်တော်ကျွန် ရှောလမုန်
၂၇ တို့ကိုကား မခေါ်မဘိတ်ပါ။– အရှင်မင်းကြီး၏
အရာ၌ အဘယ်သူနန်းထိုင်ရမည်ကို ကိုယ်တော်
ကျွန်အား ပြတော်မမူဘဲ ဤအမှုကို အရှင်မင်း
ကြီးစီရင်တော်မူပြီလောဟု လျှောက်လေ၏။
၂၈ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးက၊ ဗာသရှေဘကို
ခေါ်ခဲ့ပါဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဗာသရှေဘ
၂၉ သည်လာ၍ ရှေ့တော်၌ ရပ်နေ၏။– ရှင်ဘုရင်က
လည်း၊ ငါ့အသက်ဝိညာဉ်ကို ခပ်သိမ်းသောဒုက္ခ
ထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားအ
၃၀ သက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊– သင်၏သားရော
လမုန်သည် ငါ့အရာ၌စိုးစံ၍ ငါ့ကိုယ်စားနန်း
ထိုင်ရမည်ဟု ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကို ငါတိုင်တည်၍ သင့်အား ကျိန်
ဆိုသည်နှင့်အညီ ယနေ့ငါပြုမည်ဟု တဖန် ကျိန်
၃၁ ဆိုတော်မူ၏။– ဗာသရှေဘသည် ဦးချုပ်ပဝ်ပ
လျက်၊ ရှင်ဘုရင်အားရှိခိုးလျက်၊ အရှင်ဒါဝိဒ်မင်း
ကြီးသည် အသက်တော်အစဉ်အမြဲရှင်စေသ
၃၂ တည်းဟု မြွက်ဆို၏။– ဒါဝိဒ်မင်းကြီးကလည်း၊
ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်၊ ပရောဖက် နာသန်၊ ယော
ယဒသား ဗေနာယတို့ကိုခေါ်ခဲ့ပါဟု မိန့်တော်မူ
သည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်ရှေ့တော်သို့ ဝင်လာ
၃၃ ကြ၏။– ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သင်တို့အရှင်၏
ကျွန်များကို ခေါ်၍ ငါ့သားရှောလမုန်ကို ငါ၏
မြင်းလားတော်ပေါ်မှာ စီးစေလျက်၊ ဂိဟုန်မြို့သို့
၃၄ ဆောင်သွားကြလော့။– ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်
နှင့် ပရောဖက်နာသန်သည် ထိုမြို့မှာ ဘိသိက်
ပေး၍ ကြွသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်
ပြီးလျှင်၊ တံပိုးမှုတ်၍ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည်
အသက်တော်ရှင်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ
၃၅ လော့။– ထိုနောက် သင်တို့လိုက်လျက် ငါ့သား
သည် လာ၍နန်းထိုင်ရမည်။ ငါ့ကိုယ်စားရှင် ဘု
ရင်ဖြစ်ရမည်။ ထိုသူကို ကြွသရေလမင်း၊ ယု
ဒမင်းအရာ၌ ငါခန့်ထားသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၃၆ ယောယဒသား ဗေနာယက အာမင်။ အရှင်မင်း
ကြီးကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
၃၇ သည်လည်း ထိုသို့မိန့်တော်မူပါစေသော။– ထာ
ဝရဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီးဘက်မှာ ရှိတော်မူ
သည်နည်းတူ ရှောလမုန်ဘက်မှာ ရှိတော်မူပါ
စေသော။ အရှင်မင်းကြီး၏ဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင်
ထက် သားတော်၏ရာဇပလ္လင်သည် သာ၍ဘုန်း
ကြီးမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူပါစေသောဟု
၃၈ ရှင်ဘုရင်ကို ပြန်လျှောက်လေ၏။– ထိုအခါ ယဇ်
ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်၊ ပရောဖက်နာသန်၊ ယောယ
ဒသားဗေနာယ၊ ခေရသိလူ၊ ပေလသိလူတို့သည်
ထွက်၍ ရှောလမုန်ကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ မြင်း
လားပေါ်မှာစီးစေလျက် ဂိဟုန်မြို့သို့ ဆောင်
၃၉ သွားကြ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်သည် တဲ
တော်ထဲက ဆီဘူးကိုယူ၍ ရှောလမုန်ကို ဘိ
သိက်ပေးပြီးမှ၊ သူတို့သည် တံပိုးမှုတ်၍၊ ရှောလ
မုန်မင်းကြီးသည် အသက်တော်ရှင်စေသတည်း
၄၀ ဟု လူအပေါင်းတို့သည် ဟစ်ကြော်ကြ၏။– လူ
အပေါင်းတို့သည် တီးမှုတ်လျက် နောက်တော်
သို့လိုက်၍၊ မြေကြီးကွဲမတတ် ရှိသည်တိုင်
အောင် အလွန်ဝမ်းမြောက်သောအသံကို ပြုကြ
၏။
၄၁ အဒေါနိယနှင့် သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့
သည် စားသောက်ပွဲပြီးသောအခါ ထိုအသံကို
ကြားကြ၏။ တံပိုးမှုတ်သံကို ယွာဘကြားလျှင်၊
တမြို့လုံးအုတ်အုတ် ကျက်ကျက်ပြုသံကား၊ အ
၄၂ ဘယ်သို့နည်းဟုမေးစဉ်ပင်၊– ယဇ်ပုရောဟိတ်
အဗျာသာ၏သား ယောနသန်သည်လာလျှင်၊ အ
ဒေါနိယက ဝင်ပါ။ သင်သည် လူကောင်းဖြစ်၍၊
ကောင်းသောသိတင်းကို ကြားပြောလိမ့်မည်ဟု
၄၃ ဆိုလျှင်၊– ယောနသန်က၊ အကယ်စင်စစ် ငါတို့
အရှင်ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ရှောလမုန်ကို ရှင်ဘု
၄၄ ရင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူပြီ။– ရှင်ဘုရင်သည်
လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်၊ ပရောဖက်နာ
သန်၊ ယောယဒသားဗေနာယ၊ ခေရသိလူ၊ ပေ
လသိလူတို့ကို ရှောလမုန်နှင့်အတူ စေလွှတ်
တော်မူ၍ မြင်းလားတော်ပေါ်မှာ စီးစေကြပါ
၄၅ ပြီ။– ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်နှင့် ပရောဖက်နာ
သန်တို့သည် ရှောလမုန်ကို ဂိဟုန်မြို့၌ ရာဇာ
သိက်ပေးပါပြီ။ ထိုမြို့မှ ဝမ်းမြောက်စွာလာပြန်
၍၊ တမြို့လုံး အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သောအသံ

၄၆ ကို ကိုယ်တော်ကြားရပါ၏။– ရှောလမုန်သည်
၄၇ လည်း ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်ပါ၏။– ရှင်
ဘုရင်၏ကျွန်တို့သည်လည်း တို့အရှင်ဒါဝိဒ်မင်း
ကြီးကို ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ သွား၍ ဘုရားသ
ခင်သည် ရှောလမုန်၏နာမကို ခမည်းတော်၏
နာမထက် သာ၍ချီးမြှောက်တော်မူပါစေသော။
သူ၏ရာဇပလ္လင်ကို ခမည်းတော်၏ ရာဇပလ္လင်
ထက် သာ၍ ဘုန်းကြီးမည်အကြောင်း စီရင်
တော်မူပါစေသောဟု လျှောက်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်
၄၈ သည် သာလွန်တော်ပေါ်မှာဦးချလျက်၊– ငါသည်
ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်စေခြင်းငှါ၊ ငါ့နန်းပေါ်မှာ
ထိုင်ရသောသူကို ယနေ့ပေးသနားတော်မူသော
ဣသရေလအမျိုး၏ရှင်ဘုရင် ထာဝရဘုရား
သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်းဟု မိန့်တော်
မူကြောင်းကို အဒေါနိယအား ပြန်လျှောက်လေ
၄၉ ၏။– ထိုအခါ အဒေါနိယနှင့် ပေါင်းဘော်သော
သူအပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့သဖြင့် ထ၍ တ
၅၀ ယောက်တခြားစီ သွားကြ၏။– အဒေါနိယသည်
လည်း ရှောလမုန်ကိုကြောက်သဖြင့် ထသွား၍
၅၁ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့ကို ကိုင်လျက်နေ၏။– အဒေါ
နိယသည် ရှောလမုန်မင်းကြီးကို ကြောက်၍
ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့ကို ကိုင်လျက်၊ ရှောလမုန်
မင်းကြီးသည် ကျွန်တော်ကို မကွပ်မျက်မည်အ
ကြောင်း ယနေ့ကျိန်ဆိုတော်မူပါစေဟု ဆို
ကြောင်းကို ရှောလမုန်အားလျှောက်လေသော်၊–
၅၂ ရှောလမုန်က၊ သူသည်လူကောင်းဖြစ်လျှင်၊ ဆံ
ခြည်တပင်မျှ မြေသို့မကျရ။ အပြစ်ရှိလျှင် အ
သေခံရမည်ဟုအမိန့်တော်ရှိ၍၊– လူကိုစေလွှတ်
သဖြင့်၊ အဒေါနိယကို ယဇ်ပလ္လင်မှ ခေါ်ခဲ့သည်
အတိုင်း၊ သူသည်လာ၍ ရှောလမုန်မင်းကြီးရှေ့
မှာ ဦးချလေ၏။ ရှောလမုန်ကလည်း၊ သင့်အိမ်
သို့ သွားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂

၁ ဒါဝိဒ်သည် အနိစ္စရောက်ရသောအချိန်နီး
သောအခါ၊ သားတော်ရှောလမုန်ကို ပညတ်ထား
၂ တော်မူသည်ကား၊– မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၏
သွားရာလမ်းသို့ ငါသွားရမည်။ သို့ဖြစ်၍ အားယူ
၃ လော့။ ယောကျ်ားဖ၏ ဂုဏ်သတ္တိရှိလော့။– ထာဝ
ရဘုရားသည် ငါ့အားဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်
၄ ကား၊– သင်၏သားမြေးတို့သည် စိတ်နလုံးအ
ကြင်နေ့မဲ့ ငါ့ရှေ့မှာ သမ္မာတရားဌာနျင်လည်ခြင်းငှါ
မိမိတို့သွားရာလမ်းကို သတိပြုလျှင်၊ ဣသရေ
လနိုင်ငံ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရသော သင်၏
အမျိုးမင်းရိုးမပြတ်ရဟု မိန့်တော်မူသော စကား
တော်တည်၍၊ သင်သည်ပြုလေရာရာ၊ သွားလေ
ရာရာ၌ အောင်မြင်မည်အကြောင်း သင်၏ဘု
ရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ လမ်းတော်သို့လိုက်
၍၊ မောရှေ၏ ပညတ္တိကျမ်း၌ပါသော စီရင်ထုံးဖွဲ့
ချက်၊ သက်သေခံချက်၊ ပညတ်တရားတော်တို့
ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ မှာထားတော်မူသော
၅ စကားကို နားထောင်လော့။– ဇေရုယာသားယွာ
ဘသည် ငါ၌ပြုသောအမှု၊ ဣသရေလဗိုလ်ချုပ်
နှစ်ပါး နေရ၏သားအာဗနာ၊ ယေသာ၏သားအာ
မသ၌ ပြုသောအမှုတည်းဟူသော သူတို့ကိုသတ်
၍ စစ်မတိုက်ဘဲ စစ်အသွေးကိုသွန်းလောင်းသ
ဖြင့်၊ မိမိဝတ်သောခါးစည်း၊ မိမိနင်းသောခြေနင်း
တို့ကို စစ်အသွေးနှင့် လူးသောအမှုကို သင်သိ
၆ သည်ဖြစ်၍၊– သင်၌ပညာရှိသည်အတိုင်း စီရင်
လျက်၊ ဆံပင်ဖြူသော ထိုသူ၏ဦးခေါင်းကို မရ
၇ ဏာနိုင်ငံသို့ ငြိမ်ဝပ်စွာမဆင်းစေနှင့်။– ဂိလဒ်
ပြည်သား ဗာဇိလဲ၏သားတို့ကိုကား ကျေးဇူးပြု
၍ စားပွဲတော်၌ စားသောလူစုထဲသို့ ဝင်စေလော့။
သင့်အစ်ကိုအဗရှလုံကြောင့် ငါပြေးရသောအခါ၊
သူတို့သည် ထိုသို့သောကျေးဇူးကိုပြု၍ ငါ့ထံသို့
၈ လာကြ၏။– ငါသည် မဟာနိမ်မြို့သို့သွားသော
နေ့၌ ငါ့ကို ကြမ်းတမ်းစွာ ကျိန်ဆဲသောသူ၊ ဗယ်
မိန်အမျိုးဗာဟုရိမ်ရွာသား၊ ဂေရ၏သားရှိမိသည်
သင့်လက်၌ရှိ၏။ သူသည် ငါ့ကိုခရီးဦးကြိုပြုခဲ့
သောငှါ ယော်ဒန်မြစ်နားသို့ လာသောအခါ၊ သင့်
ကို ငါမကွပ်မျက်ဟု ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်
၉ ၍ ငါကျိန်ဆိုသော်လည်း၊– ထိုသူကို အပြစ်မရှိ
သောသူကဲ့သို့ မမှတ်ရဘဲ၊ သင်သည် လိမ္မာသော
သူဖြစ်၍ သူ၌အဘယ်သို့ စီရင်သင့်သည်ကို သိ
သည်နှင့်အညီ၊ ဆံပင်ဖြူသော ထိုသူ၏ခေါင်းကို
အသေသတ်ခြင်းအားဖြင့် မရဏာနိုင်ငံသို့ ဆင်း
၁၀ စေလော့ဟု မှာထားတော်မူပြီးမှ၊– ဒါဝိဒ်သည် ဘိုး
တော်ဘေးတော်တို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ ဒါဝိဒ်မြို့၌
၁၁ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။– ဟေဗြုန်မြို့၌ ခု
နှစ်နှစ်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးဆယ်သုံးနှစ် မင်း
ပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို အနှစ်လေးဆယ် စိုးစံ
၁၂ တော်မူ၏။– ရှောလမုန်သည် ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်
၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်တော်မူ၍၊ အာဏာ
တော်သည် အဖြေတည်၏။

၁၃ ထိုနောက် ဟဂ္ဂိတ်၏သား အဒေါနိယသည်
ရှောလမုန်၏မယ်တော် ဗာသရှေဘာထံသို့သွား
၍၊ ဗာသရှေဘာက သင်သည်မိတ်ဆွေဖွဲ့လျက်

To Contents

လာသလောဟုမေးလျှင်၊ မိတ်ဆွေဖွဲ့လျက်လာ
၁၄ ပါ၏။– ပြောစရာတစုံတခု ရှိပါသည်ဟုဆိုသော်၊
၁၅ မယ်တော်ကပြောပါဟု ပြန်ဆို၏။– အဒေါနိယ
ကလည်း၊ နိုင်ငံတော်သည် ကျွန်ုပ်လက်သို့ ရောက်
သည်ကိုငင်း၊ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့
သည် ကျွန်ုပ်ကို ရှင်ဘုရင်အဖြစ်၌ ချီးမြှောက်ချင်
သည်အကြောင်းကိုငင်း မယ်တော်သိပါ၏။ သို့
သော်လည်း နိုင်ငံတော်သည် ကျွန်ုပ်လက်မှလွဲ
၍ ညီတော်လက်သို့ ရောက်ပါပြီ။ ထိုသို့ ထာဝရ
၁၆ ဘုရားအလိုတော်ရှိ၏။– ယခုမှာ တစုံတခုသော
ဆုကို မယ်တော်၌ တောင်းချင်ပါ၏။ မငြင်းပါ
နှင့်ဟု ဆိုလျှင်၊ မယ်တော်က ပြောပါဟုဆို၏။–
၁၇ သူကလည်း ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ရှုနင်မြို့
သူအဘိရှက်ကို ကျွန်ုပ်အားပေးစားတော်မူမည်
အကြောင်း လျှောက်ပါတော့။ မင်းကြီးသည်
မယ်တော်ကိုငြင်းတော်မူနိုင်ဟု ဆိုလေသော်၊–
၁၈ ဗာသရှေဘက ကောင်းပြီ။ သင့်အတို့ နားတော်
လျှောက်မည်ဟုဆိုပြီးမှ၊ အဒေါနိယအဘို့ နား
တော်လျှောက်အံ့သောငှါ ရှောလမုန်မင်းကြီးထံ
၁၉ တော်သို့ သွား၏။– ရှင်ဘုရင်သည် မယ်တော်ကို
ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ ထ၍ဦးချပြီးမှ၊ ပလ္လင်
တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။ မယ်တော်ထိုင်စ
ရာဘို့ စီရင်၍ သူသည် လက္ခ်ာတော်ဘက်မှာ ထိုင်
၂၀ လေ၏။– ထိုအခါ မယ်တော်က၊ ငယ်သောဆု
တစုံတခုကို တောင်းချင်သည်ဖြစ်၍ မငြင်းပါနှင့်
ဟု လျှောက်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်က မိခင်၊ တောင်း
၂၁ ပါ၊ ကျွန်ုပ်မငြင်းပါဟု မိန့်တော်မူ၏။– မယ်တော်
ကလည်း၊ ရှုနင်မြို့သူ အဘိရှက်ကို နောင်တော်
အဒေါနိယအားပေးစားတော်မူပါဟု တောင်း
၂၂ လေသော်၊– ရှောလမုန်မင်းကြီးက၊ အဒေါနိယ
အဘို့ ရှုနင်မြို့သူ အဘိရှက်ကိုသာ အဘယ်
ကြောင့်တောင်းရသနည်း။ နိုင်ငံတော်ကိုလည်း
သူအဘို့တောင်းပါလော့။ သူသည် ကျွန်ုပ်နောင်
တော်ဖြစ်၏။ သူနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အဗျာသာ၊
ဇေရုယာ၏သားယွာဘအဘို့ တောင်းပါလော့ဟု
၂၃ မယ်တော်အားပြန်ပြောပြီးမှ၊– တဖန် အဒေါနိ
ယသည် ထိုသို့တောင်းသော်၊ မိမိအသက်သေ
စေခြင်းငှါ မတောင်းမိလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည်
၂၄ ငါ့အားထိုမျှမက ပြုတော်မူစေသတည်း။– ငါကို
မြဲမြံစေသဖြင့်၊ ငါခမည်းတော် ဒါဝိဒ်၏ရာဇ
ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ တင်၍ ဂတိတော်နှင့်အညီ
ငါ့နေရာနန်းတော်ကို ပေးတော်မူသော ထာဝရ
ဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အဒေါ
နိယသည် ယနေ့အသေခံရမည်ဟု ထာဝရဘု
၂၅ ရားကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုပြီးမှ၊– ယောယဒ
သားဗေနာယကိုစေလွှတ်၍၊ အဒေါနိယကို သေ
အောင်လုပ်ကြံလေ၏။

၂၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဗျာသာကိုလည်း ရှင်ဘု
ရင်ခေါ်၍၊ သင်သည် အာနသုတ်မြို့၊ သင်ပိုင်သော
မြေသို့ သွားလော့။ သင်သည် အသေခံထိုက်
သော်လည်း ယခုငါမစီရင်။ အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို
ငါ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်ရှေ့မှာ ထမ်းလေပြီ။ ငါ့ခ
မည်းတော်ဆင်းရဲခံလေရာရာ၌ သင်သည် ဆင်း
၂၇ ရဲခံလေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရား
သည် ဧလိအမျိုးကိုအကြောင်းပြု၍၊ ရှိလောမြို့
၌ မိန့်တော်မူသောစကား ပြည့်စုံစေမည်အကြောင်း၊
ရှောလမုန်သည် အဗျာသာကို ထာဝရဘုရားထံ
တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်မဖြစ်စေခြင်းငှါ နှင့်
ထုတ်တော်မူ၏။

၂၈ ယွာဘမူကား၊ အဗရှလုံ နောက်သို့မလိုက်
သော်လည်း၊ အဒေါနိယနောက်သို့ လိုက်သော
သူဖြစ်၍၊ ထိုသိတင်းကို ကြားသောအခါ၊ ထာဝ
ရဘုရား၏တဲတော်သို့ပြေး၍ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုတို့
၂၉ ကို ကိုင်လျက်နေ၏။– ယွာဘသည် ထာဝရဘု
ရား၏တဲတော်သို့ပြေးပါပြီ။ ယဇ်ပလ္လင် အနား
မှာရှိပါသည်ဟု ရှောလမုန်မင်းကြီးအား လျှောက်
သောအခါ၊ ယွာဘကို လုပ်ကြံလော့ဟု ယောယ
၃၀ ဒသားဗေနာယကို စေလွှတ်တော်မူ၏။– ဗေနာ
ယသည် ထာဝရဘုရား၏တဲတော်သို့သွား၍၊ ရှင်
ဘုရင်ခေါ်တော်မူသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ယွာဘက ငါ
မသွား၊ ဤအရပ်မှာ အသေခံမည်ဟုဆို၏။ ဗေ
နာယကလည်း၊ ယွာဘသည် ဤသို့ပြန်ပြောပါ
၃၁ ၏ဟု နားတော်လျှောက်လေသော်၊– ရှင်ဘုရင်
က၊ အပြစ်မရှိသောသူ၏အသက်ကို ယွာဘသတ်
သောအပြစ်နှင့် ငါမှစ၍ ငါ့အဆွေအမျိုး ကင်းစင်
မည်အကြောင်း သူ့စကားအတိုင်းပြုလော့။ သူ
၃၂ ကိုလုပ်ကြံ၍သင်္ဂြိဟ်လော့။– သူသည် မိမိထက်
သာ၍ ဖြောင့်မတ်ကောင်းမြတ်သောသူ၊ ဣသ
ရေလဗိုလ်ချုပ် နေရ၏သားအာဗနာနှင့် ယုဒ
ဗိုလ်ချုပ် ယေသာ၏သားအာမသကို ငါ့ခမည်း
တော် ဒါဝိဒ်မသိတဲ့တိုက်၍ ထားနှင့်သတ်သော
အပြစ်ကို ထာဝရဘုရားသည် သူ၏ခေါင်းပေါ်သို့
၃၃ သက်ရောက်စေတော်မူမည်။– ထိုသူတို့၏ အ
သွေးသည် ယွာဘခေါင်း၊ သားမြေးတို့၏ ခေါင်း
ပေါ်မှာ အစဉ်သက်ရောက်ပါစေ။ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏

To Contents

ဆွေတော်မျိုးတော်၊ နန်းတော်၊ ရာဇပလ္လင်တော်၌ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ငြိမ်ဝပ်ခြင်းအမြဲသက်ရောက်ပါစေဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊-
၃၄ ယောယဒသားဗေနာယသည် သွားပြီးလျှင်၊ ယွာဘကို တိုက်သတ်၍ တောအရပ်၊ ယွာဘနေရာအိမ်
၃၅ ၌ သင်္ဂြိဟ်လေ၏။- ဗိုလ်ချုပ်ယွာဘအရာ၌ ယောယဒသား ဗေနာယကိုလည်း၊ အဗျာသာအရာ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်ကိုလည်း ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားတော်မူ၏။

၃၆ တဖန် ရှင်ဘုရင်သည် ရှိမိကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်သည် ယေရုရလင်မြို့ထဲမှာ အိမ်ကိုဆောက်၍ နေရမည်။ မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ အဘယ်အရပ်
၃၇ ကိုမျှ မသွားနှင့်။- မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ ကေဒြန်ချောင်းကိုကူးလျှင်၊ ကူးသောနေ့၌ အသေသတ်ခြင်းကိုအမှန်ခံရမည်ဟု သတိနှင့်မှတ်လော့။ သင့်အသွေးသည် သင့်ခေါင်းပေါ်မှာ သက်ရောက်
၃၈ စေဟု မိန့်တော်မူသော်၊- ရှိမိက၊ အမိန့်တော်ကောင်းပါ၏။ အရှင်မင်းကြီး မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ကိုယ်တော်ကျွန်ပြုပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်
၃၉ ၍ ယေရုရလင်မြို့၌ ကြာမြင့်စွာနေလေ၏။- သို့ရာတွင် သုံးနှစ်လွန်သောအခါ၊ ရှိမိ၏ကျွန်နှစ်ယောက်တို့သည် ဂါသမင်းကြီးမာခါသား အာခိတ်ထံသို့ပြေး၍ ဂါသမြို့၌ရှိကြောင်းကို ရှိမိသည်
၄၀ ကြားလေသော်၊- ထ၍မြည်းကို ကုန်းနှီးတင်ပြီးလျှင်၊ ကျွန်တို့ကို ရှာအံ့သောငှါ ဂါသမြို့၊ အာ
၄၁ ခိတ်ထံသို့သွား၍ ကျွန်တို့ကို ခေါ်လေ၏။- ထိုသို့ရှိမိသည် ယေရုရလင်မြို့မှ ဂါသမြို့သို့သွား၍ ပြန်လာကြောင်းကို ရှောလမုန်မင်းကြီး ကြား
၄၂ လေသော်၊- ရှိမိကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်သည် မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ အခြားတပါးသော အရပ်သို့သွားလျှင်၊ သွားသောနေ့၌ အသေသတ်ခြင်းအမှန်ခံရမည်ကို သတိနှင့်မှတ်လော့ဟု ထာဝရဘုရားကို တိုင်တည်လျက် သင့်ကို ငါကျိန်ဆိုစေ၍ သတိပေးသည်မဟုတ်လော။ သင်ကလည်း ကျွန်တော်ကြားရသောအမိန့်တော် ကောင်းပါသည်ဟု ဝန်
၄၃ ခံသည် မဟုတ်လော။- သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏သစ္စာတော်ကိုလည်း၊ ငါမှာထားသော ပညတ်ကိုလည်း အဘယ်ကြောင့်မစောင့်သနည်းဟု မိန့်
၄၄ တော်မူပြီးမှ၊- တဖန် သင်သည် ကိုယ်နှစ်သက်သည်အတိုင်း ငါ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်၌ ပြုဘူးသော ဒုစရိုက်ရှိသမျှကို သင်သိ၏။ သင်၏ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ထာဝရဘုရားသည် သင့်ခေါင်းပေါ်သို့
၄၅ ရောက်စေတော်မူ၏။- ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် မင်္ဂလာရှိ၍ ဒါဝိဒ်၏ရာဇပလ္လင်တော်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အစဉ်အမြဲ တည်ပါစေသ
၄၆ တည်းဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊- ယောယဒသား ဗေနာယသည် အမိန့်တော်ကိုခံ၍ ပြင်သို့ထွက်ပြီးလျှင် ရှိမိကိုသေအောင်လုပ်ကြံလေ၏။ ထိုသို့နိုင်ငံတော်သည် ရှောလမုန်လက်၌ တည်၏။

၂

၁ ရှောလမုန်သည် အဲဂုတ္တုဖာရောဘုရင်နှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့လျက်၊ သမီးတော်နှင့်စုံဘက်၍ နန်းတော်၊ ဗိမာန်တော်၊ ယေရုရလင်မြို့ရိုးကို မပြီးမှီ
၂ တိုင်အောင် ဒါဝိဒ်မြို့၌ နေရာပေးတော်မူ၏။- ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အတို့အိမ်တော်ကို မတည်သေးသောကြောင့်၊ လူများတို့သည် မြင့်သောအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်တတ်
၃ ကြ၏။- ရှောလမုန်သည် ထာဝရဘုရားကိုချစ်၍ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်၏ စီရင်ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်တတ်၏။ သို့ရာတွင် မြင့်သောအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၏။

၄ တရံရောအခါ၊ ရှင်ဘုရင်သည် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းငှါ အလွန်မြင့်မြတ်သော အရပ်တည်းဟူသော ဂိဗောင်မြို့သို့သွား၍ ထိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာ
ယဇ်တထောင်ကို ပူဇော်လေ၏။

၅ ထိုမြို့၌ထာဝရဘုရားသည် ညဉ့်အခါ အိပ်မက်တွင် ရှောလမုန်အား ထင်ရှားလျက်၊ ငါပေးရမည်ဆုကို တောင်းလော့ဟု ဘုရားသခင်မိန့်
၆ တော်မူ၏။- ရှောလမုန်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန် အကျွန်ုပ်၏အဘဒါဝိဒ်သည် ရှေ့တော်၌သဘောဖြောင့်၍ သမ္မာတရား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားအတိုင်း ကျင့်သည်နှင့်အညီ၊ သူ၌များစွာသောကျေးဇူးကို ပြုတော်မူပြီ။ ယနေ့တွင်ရှိသည်အတိုင်း၊ သူ၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ရသောသားကို သူ့အား ပေးသနားတော်မူသဖြင့်၊
၇ သူ့အတွို့ ကျေးဇူးတရားကို စောင့်ရှောက်တော်မူပြီ။- ယခုမှာ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ကို အဘဒါဝိဒ်၏ကိုယ်စားရွင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူပြီ။ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ်သည် သူငယ်ဖြစ်ပါ၏။ ထွက်ဝင်ခြင်းငှါ
၈ မတတ်နိုင်ပါ။- ရွေးချယ်တော်မူ၍ အရေအတွက်အားဖြင့် အတိုင်းမသိများပြားစွာသော ကိုယ်တော်၏ လူမျိုးကြီးအလယ်၌ ကိုယ်တော်
၉ ကျွန်ရှိပါ၏။- သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို တရားစီရင်နိုင်မည်အကြောင်း ကောင်းမကောင်းကို ပိုင်းခြားး၍ သိ

တတ်သောဉာဏ်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။ ဤမျှ
လောက်များစွာသော ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို အ
ဘယ်သူသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် တရားစီ
၁၀ ရင်နှိုင်ပါမည်နည်းဟု တောင်းလျှောက်၏။- ထို
သို့ ရှောလမုန်တောင်းလျှောက်သော ပဌနာစ
ကားကို ထာဝရဘုရားသည် နှစ်သက်တော်မူ
၁၁ ၏။- ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည် တာရှည်
သောအသက်ကို မတောင်း၊ စည်းစိမ်ကိုလည်း မ
တောင်း၊ ရန်သူတို့၏အသက်ကိုလည်း မတောင်း၊
တရားစီရင်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သောဉာဏ်ကိုသာ
၁၂ ကိုယ်အတွက်တောင်းလျှောက်သောကြောင့်၊- သင်
တောင်းလျှောက်သည်အတိုင်း ငါပေး၏။ ရှေး
ကာလ၌ သင်နှင့်တူသောသူ တယောက်မျှမဖြစ်၊
နောင်ကာလ၌ မဖြစ်နိုင်အောင် ဉာဏ်ပညာနှင့်
ပြည့်စုံသောစိတ်ဝိညာဉ်ကို သင့်အားငါပေး၏။-
၁၃ ထို့မှတပါး သင်နှင့်တူသော ရှင်ဘုရင်တယောက်
ကိုမျှ သင့်လက်ထက်၌ မရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်မ
တောင်းသောဆု၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ဂုဏ်အသရေကို
၁၄ ငါပေး၏။- သင့်အဘဒါဝိဒ် ကျင့်သည်အတိုင်း ငါ့
လမ်းသို့လိုက်၍ ငါစီရင်ချက် ပညတ်တရားတို့
ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ တာရှည်သော အသက်
၁၅ ကိုလည်း ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ရှောလ
မုန်သည် နိုး၍ အိပ်မက်ဖြစ်မှန်းကိုသိ၏။ တဖန်
ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍ ထာဝရဘုရား၏ပဋိ
ညာဉ်သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ ရပ်လျက်၊ မီးရှို့ရာ
ယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်၍၊ ကျွန်အ
ပေါင်းတို့အဘို့ ပွဲကို စီရင်တော်မူ၏။

၁၆ ထိုအခါ ပြည်တန်ဆာမိန်းမနှစ်ယောက်
၁၇ သည်လာ၍ ရှေ့တော်၌ရပ်လျက်၊- မိန်းမတ
ယောက်က အိုအရှင်၊ ကျွန်တော်မနှင့် ဤမိန်းမ
သည် တအိမ်တည်းနေကြပါ၏။ တအိမ်တည်း
နေလျက် ကျွန်တော်မသည် သားမျက်နှာကို
၁၈ မြင်ပါ၏။- သုံးရက်လွန်မှ တဖန် ဤမိန်းမသည်
သားမျက်နှာကိုမြင်ပါ၏။ ထိုအိမ်၌ အဘယ်ဧည့်
သည် မျှမရှိ။ သူနှင့် ကျွန်တော်မနှစ်ယောက်
၁၉ တည်းသာ ရှိပါ၏။- ဤမိန်းမသည် ညဉ့်အခါ မိ
မိသားငယ်ကို ဖြိ၍အိပ်မိသောကြောင့် သားငယ်
၂၀ သေပါ၏။- သန်းခေါင်ယံ၌ သူသည်ထ၍ ကျွန်
တော်မအိပ်ပျော်စဉ်အခါ ကျွန်တော်မသားငယ်
ကိုယူ၍ မိမိရင်ခွင်၌ ထားပါ၏။ သူ၏သားငယ်
အသေကောင်ကိုမူကား၊ ကျွန်မ၏ရင်ခွင်၌ ထား
၂၁ ပါ၏။- နံနက်အချိန်၌ ကျွန်တော်မသည် သား
ငယ်ကို နို့တိုက်မည်ထသောအခါ၊ သားငယ်သည်
သေလျက်ရှိပါ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်မသည်
သေသောသူငယ်ကိုစေ့စေ့ကြည့်ရှုသောအခါ၊
ကျွန်တော်မ ဘွားမြင်သောသားမဟုတ်ပါဟု
၂၂ လျှောက်၏။- အခြားသော မိန်းမကလည်း မ
ဟုတ်ဘူး။ အသက်ရှင်သော သူငယ်သည် ငါ့
သား၊ သေသောသူငယ်သည် သင်၏သားဖြစ်၏
ဟု ငြင်းလေ၏။ အရင်မိန်းမကလည်း ထိုသို့မ
ဟုတ်။ သေသောသူငယ်သည် သင်၏သား၊ အ
သက်ရှင်သောသူငယ်သည် ငါ့သားဖြစ်၏ဟု ဆို
လေ၏။ ထိုသို့ရှေ့တော်၌ လျှောက်ဆိုကြလျှင်၊-
၂၃ ရှင်ဘုရင်က၊ မိန်းမတယောက်က အသက်ရှင်
သော သူငယ်သည် ငါ့သား၊ သေသောသူငယ်
သည် သင်၏သားဖြစ်၏ဟုဆိုလျက်၊ တယောက်
က ထိုသို့မဟုတ်။ သင်၏သားသေပြီ။ ငါ့သားအ
၂၄ သက်ရှင်သည်ဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍- ထားယူခဲ့ဟု
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထားကို ရှေ့တော်သို့
၂၅ ယူခဲ့ကြ၏။- ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ အသက်ရှင်
သောသူငယ်ကိုခွဲ၍ ထိုမိန်းမတို့အား တယောက်
၂၆ တဝက်စီပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူသော်၊- အ
သက်ရှင်သောသူငယ်၏အမိသည် မိမိသားကိုအ
လွန်သနား၍၊ အိုအရှင်၊ အသက်ရှင်သောသူငယ်
ကို မသတ်ပါနှင့်။ ဤမိန်းမအား ပေးတော်မူပါ
ဟု တောင်းပန်လေ၏။ အခြားမိန်းမက ငါမပိုင်
စေနှင့်။ သင်လည်း မပိုင်စေနှင့်။ ခွဲပါလေစေဟု
၂၇ ဆို၏။- ထိုအခါရှင်ဘုရင်က၊ အသက်ရှင်သော
သူငယ်ကိုမသတ်နှင့်။ အရင်မိန်းမအား ပေးလော့။
၂၈ သူသည် အမိမှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထို့ပို့
ရှင်ဘုရင်စီရင်တော်မူသည်အရာကို ဣသရေလ
အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ကြားသိကြသောအ
ခါ၊ တရားစီရင်စေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်ပေးတော်
မူသောဉာဏ်နှင့် ရှင်ဘုရင်ပြည့်စုံကြောင်းကို သိ
မြင်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ရိုသေကြ၏။

၄

၁ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ဣသရေလနိုင်ငံ
၂ လုံးကို စိုးစံလျက်နေတော်မူ၏။- မှူးတော်မတ်
၃ တော်ဟူမူကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇာဒုတ်သား
အာဇရိ၊- ရှိရှသား ဧလိဟောရပ်နှင့် အဟိယတို့
၄ သည် စာရေးတော်ကြီးဖြစ်၏။ အဟိလုပ်သား
၅ ယောရှဖတ်သည် အတွင်းဝန်ဖြစ်၏။- ယောယ
ဒသား ဗေနာယသည် စိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။ ဇာ
ဒုတ်နှင့် အဗျာသာတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်
၆ ၏။- နာသန်သားအာဇရိသည် ဝန်စာရေးအုပ်
ဖြစ်၏။ နာသန်သားဇာဗုဒ်သည် မင်းသားအရာ

To Contents

၆ နှင့်တိုင်ပင်မတ်ဖြစ်၏။– အဟိရာဇာသည် နန်းတော်
အုပ်ဖြစ်၏။ အာဗဒသားအဒေါနိရံသည် အခွန်
တော်ဝန်ဖြစ်၏။

၇ ရှောလမုန်သည် ကြာသရေလနိုင်ငံအရပ်ရပ်၌
ခန့်ထားသော ဝန်စာရေးတကျိပ်နှစ်ယောက်တို့
သည် တယောက်တလစီ ရှင်ဘုရင်နှင့် နန်းတော်
၈ သားတို့အဘို့ စားစရာကို ပြင်ဆင်ရကြ၏။– သူ
တို့အမည်ဟူမူကား၊ ဧဖရိမ်တောင်ရပ်မှာ ဟုရ
၉ ၏သား။– မာကတ်မြို့၊ ရာလဗိမ်မြို့၊ ဗက်ရှေ
မက်မြို့၊ ဧလုမ္မေသနနှင့်မြို့မှာ ဒေကာ၏သား။–
၁၀ စောခေါမြို့၊ ဟေဖာပြည်လုံးနှင့်တကွ အရုဗုတ်
၁၁ မြို့မှာ ဟေသက်၏သား။– ဒေါရပြည်လုံးကိုစီရင်
သောသူ ရှောလမုန်၏ သမီးတော်တာဖတ်နှင့်စုံ
၁၂ ဘက်သော အဘိနဒပ်၏သား။– တာနက်မြို့၊ မေ
ဂိဒ္ဒေါမြို့နှင့် တကွဗက်ရှန်မြို့မှ အာဗေလမ
ဟောလမြို့တိုင်အောင်မက၊ ယုတ်နန်မြို့အ
လွန်၊ ယေဇရေလမြို့ အောက်ဇာတနမြို့နှင့် နီး
စပ်သော ဗက်ရှန်မြို့နယ်လုံးကိုစီရင်သော အဟိ
၁၃ လုပ်၏သားဗာန။– ဂိလဒ်ပြည်၌ မနာရှေ၏သား
ယာဣရဂိုင်သောမြို့များ၊ ဗာရှန်ပြည်၊ အာဂေါ
ဘအရပ်၌မြို့ရိုး၊ ကြေးဝါတံခါးကျင်နှင့် ပြည့်စုံ
သော မြို့ကြီးခြောက်ဆယ်ကို စီရင်သော ဂိလဒ်
၁၄ ပြည်ရာမုတ်မြို့မှ ဂေဗာ၏သား။– မဟာနိမ်မြို့
၁၅ မှာ ဣဒေါ၏သားအဟိနဒပ်။– နဿလိခရိုင်ကို
စီရင်သောသူ၊ ရှောလမုန်၏သမီးတော် ဗာသ
၁၆ မတ်နှင့်စုံဘက်သော အဟိမတ်။– အာရှာခရိုင်
၁၇ နှင့် အာလုပ်မြို့မှာ ဟုရ်၏သားဗာနာ။– ဣသခါ
၁၈ ခရိုင်မှာပါရွာ၏သားယောရှဖတ်။– ဗယ်ာမိန်ခ
၁၉ ရိုင်မှာ ဧလာ၏သားရှိမိ။– အာမောရိရှင်ဘုရင် ရှိ
ဟုန်၏နိုင်ငံ၊ ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဗ၏နိုင်ငံ၊ ဂိ
လဒ်ပြည်မှာ အခြားသောမင်းမရှိ။ တပါးတည်းစီ
ရင်သော ဥရိ၏သားဂေဗတည်း။

၂၀ ထိုကာလ၌၊ ယုဒအမျိုးနှင့် ဣသရေလအမျိုး
သားတို့သည်အရေအတွက်အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာသဲ
လုံးနှင့်အမျှ များပြားပြား၍ စားသောက်ပျော်မွေ့
၂၁ လျက် နေကြ၏။– ရှောလမုန်သည်လည်း မြစ်
ကြီးမှစ၍ ဖိလိတ္တိပြည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်တိုင်အောင်
တိုင်းနိုင်ငံလုံးကိုအစိုးရသဖြင့်၊ အရပ်ရပ်သားတို့
သည် လက်ဆောင်ပဏ္ဏာတို့ကို ဆက်၍၊ ရှောလ
မုန်လက်ထက် ကာလပတ်လုံး မင်းမှုကို ဆောင်
ရွက်ရကြ၏။

၂၂ တနေ့တနေ့လျှင် နန်းတော်၌စားကုန်သော ရိက္ခာ
ဟူမူကား၊ ဂျုံမုန့်ညက် ကောရသုံးဆယ်၊ မုယော
၂၃ မုန့်ညက် ကောရခြောက်ဆယ်၊– ဆူဖြိုးအောင်
ကျွေးသော နွားတဆယ်၊ ကျက်စားရာထဲက နွား
နှစ်ဆယ်၊ ဆတ်သမင်ဒရယ်အမျိုးမျိုးကိုမဆိုဘဲ
သိုးတရာ၊ ဆူဖြိုးအောင်ကျွေးသော ငှက်မျိုး
၂၄ တည်း။– ရှောလမုန်သည် မြစ်ကြီးအနောက်
ဘက်၊ တိဖသမြို့မှအစ္စောမြို့တိုင်အောင် ရှင်ဘု
ရင်အပေါင်းတို့ကို အစိုးရသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်အ
၂၅ ရပ်တို့၌ စစ်မှုစစ်ရေးမရှိ။– လက်ထက်တော်ကာ
လပတ်လုံး၊ ယုဒအမျိုးနှင့် ဣသရေလအမျိုး
သားတို့သည် ဒန်မြို့မှစ၍ ဗေရရှေဘာမြို့တိုင်
အောင် အသီးအသီးမိမိစပျစ်ပင်၊ မိမိသဘော်သ
ဖန်းပင်အောက်မှာ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရကြ၏။

၂၆ ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ရထားတော်များနှင့်
ဆိုင်သော မြင်းတင်းကုပ်လေးသောင်း၊ မြင်းစီး
၂၇ သူရဲ တသောင်းနှစ်ထောင်ရှိ၏။– ဝန်စာရေးတို့
သည်လည်း ရှောလမုန်မင်းကြီးနှင့် စားပွဲတော်
သို့ ဝင်သောသူအပေါင်းတို့အဘို့ တယောက်တ
၂၈ လစီ စုံလင်စွာ ပြင်ဆင်ရကြ၏။– မုယောစပါး
ကိုငင်း၊ မြင်းတော်များ၊ လားတော်များဘို့ မြက်
ခြောက်ကိုငင်း၊ အလုည့်သင့်သည်အတိုင်း နေ
ရာအရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့ရကြ၏။

၂၉ ဘုရားသခင်သည် များစွာသော ဉာဏ်ပညာ
ကိုငင်း၊ သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ ကျယ်ဝန်းသော
၃၀ နှလုံးကိုငင်း ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊– ပညာ
တော်သည် အရှေ့ပြည်သားပညာနှင့် အဲဂုတ္တု
၃၁ ပြည်သားပညာကိုလွန်ကဲ၏။– ရှောလမုန်သည်
ဧဇရဟိတ်အမျိုး ဧသန်၊ မဟောလသား ဟေ
မန်၊ ခါလကောလ၊ ဒါရဒအစရှိသော လူအပေါင်း
တို့ထက်သာ၍ ပညာရှိသဖြင့်၊ ခပ်သိမ်းသော
၃၂ တိုင်းနိုင်ငံအရပ်ရပ်၌ ကျော်စောလေ၏။– စီရင်
တော်မူသော သုတ္တံစကားသုံးထောင်နှင့် သီချင်း
၃၃ တထောင်ငါးခုရှိ၏။– လေဗနုန်အာရဏ်ပင်မှစ၍
အုတ်ရိုးနားမှာပေါက်တတ်သော ဟုဿုပ်ပင်
တိုင်အောင် ဖြွက်ဆို၏။ သားမျိုး၊ ငှက်မျိုး၊ ပိုး
ကောင်မျိုး၊ ငါးမျိုးတို့၏အကြောင်းကိုလည်း
၃၄ ဖြွက်ဆို၏။– ရှောလမုန်မင်း၏ ပညာသိတင်းကို
ကြားသော ရှင်ဘုရင်အမျိုးမျိုးစေလွှတ်သော သူ
တို့သည် ပညာစကားတော်ကို နားထောင်ခြင်းငှါ
လာကြ၏။

၅

၁ ရှောလမုန်ကို ခမည်းတော်အရာ၌ ဘိသိက်
ပေးကြောင်းကို တုရုမင်းကြီးဟိရံသည် ကြား
လျှင်၊ ဒါဝိဒ်နှင့်အစဉ် မိတ်ဆွေဖွဲ့သောသူဖြစ်၍၊

To Contents

၂ မိမိကျွန်တို့ကို စေလွှတ်လေ၏။– တဖန် ရှောလ
၃ မုန်သည်လည်း၊ ဟိရံထံသို့စေလွှတ်လျက်၊– ငါ့
အဘာဒါဝိဒ်သည် အရပ်ရပ်၌ စစ်တိုက်ရသော
ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ရန်သူတို့ကို အဘာ
ခြေဘဝါးတော်အောက်သို့ နှိမ့်ချတော်မမူမီတိုင်
အောင်၊ မိမိဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏နာမ
တော်အတို့ အိမ်တော်ကို မတည်မဆောက်ရဟု
၄ မင်းကြီးသိ၏။– ယခုမူကား၊ ငါ၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် အရပ်ရပ်၌ငြိမ်ဝပ်မည်အ
ကြောင်း စီရင်တော်မူသဖြင့်၊ ရန်ဘက်ပြုသော
၅ သူ၊ ဆီးတားသောသူ မရှိသည်ဖြစ်၍၊– ထာဝရ
ဘုရားက၊ ငါ့အဘာဒါဝိဒ်အား သင့်ကိုယ်စား သင်
၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ငါတင်သော သင်၏သား
သည် ငါ့နာမအတို့ အိမ်ကို တည်ဆောက်ရမည်
ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါ၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အတို့ အိမ်တော်ကို
၆ တည်ဆောက်မည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။– မင်းကြီး၏
ကျွန်တို့သည် ငါ့အတို့ လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာ
အာရုဓ်ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲစေခြင်းငါ စီရင်ပါ။ ငါ့
ကျွန်တို့သည် မင်းကြီးကျွန်တို့နှင့်ပိုင်း၍ လုပ်
ကိုင်ကြလိမ့်မည်။ မင်းကြီးစီရင်သည်အတိုင်း၊
မင်းကြီး၏ ကျွန်တို့အား အခကိုပေးပါမည်။ ဇေ
ဒုန်အမျိုးသားတို့သည် သစ်ခုတ်တတ်သကဲ့သို့
ငါတို့တွင် အဘယ်သူမျှ မခုတ်တတ်သည်ကို
မင်းကြီးသိသည်ဟု မှာလိုက်လေ၏။

၇ ရှောလမုန်မင်း၏စကားကို ဟိရံမင်းသည်
ကြားလျှင် အလွန်ဝမ်းမြောက်၍၊ ထိုလူမျိုးကြီး
ကို အစိုးရသောသားကို ဒါဝိဒ်အားပေးတော်မူ
၈ သော ထာဝရဘုရားသည် ယနေ့ မင်္ဂလာရှိတော်
မူစေသတည်းဟု ဆိုလျက်၊– မင်းကြီးမှာလိုက်
သော အမှုကို ငါဆင်ခြင်ပြီ။ အာရုဓ်သစ်သား၊
၉ ထင်းရှူးသစ်သားလိုသမျှကို ပေးပါမည်။– ငါ့
ကျွန်တို့သည် လေဗနုန်တောင်မှ ပင်လယ်သို့ချ
ပြီးလျှင်၊ ဘောင်လုပ်၍ မင်းကြီးစီရင်သောအရပ်
သို့ ပင်လယ်လမ်းဖြင့် ဆောင်ခဲ့၍၊ ထိုအရပ်၌
အပ်သဖြင့် မင်းကြီးခံယူရမည်။ မင်းကြီးသည်
လည်း၊ ငါ၏နန်းတော်သား စားစရာရိက္ခာကိုပေး
၍ ငါ့အလိုကိုလည်း ပြည့်စုံစေရမည်ဟု ရှောလ
၁၀ မုန်ထံသို့ လူကိုစေလွှတ်၍ ပြန်ပြော၏။– ထိုသို့
ဟိရံသည် ရှောလမုန် အလိုရှိသမျှသော အာရုဓ်
၁၁ သစ်သား၊ ထင်းရှူးသစ်သားကို ပေး၏။– ရှော
လမုန်သည်လည်း၊ ဟိရံ၏နန်းတော်သားများ
စားစရာဘို့ တနှစ်တနှစ်လျှင် ဂျုံဆန်ကောရ နှစ်
သောင်း၊ စစ်ပြီးသောဆီ ကောရနှစ်ဆယ်ကို ပေး
၁၂ ၏။– ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဂတိတော်ရှိ
သည်အတိုင်း၊ ရှောလမုန်အားပညာကိုပေးတော်
မူ၏။ ဟိရံမင်းနှင့် ရှောလမုန်မင်းနှစ်ပါးတို့သည်
စစ်တိုက်ခြင်းမရှိ။ မိသဟာယဖွဲ့ကြ၏။

၁၃ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည်လည်း၊ ဣသရေလ
လူအပေါင်းတို့တွင် လူသုံးသောင်းတို့ကို ခွဲခန့်
၁၄ ၍၊– အလှည့်အလှည့် တလလျှင်တသောင်းစီ၊
လေဗနုန်တောင်သို့ စေလွှတ်သဖြင့်၊ ထိုလူတို့
သည် လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာတလ၊ ကိုယ်နေ
ရာအရပ်၌ နှစ်လနေရကြ၏။ ထိုလူတို့ကို အဒေါ
၁၅ နိရံအုပ်ရ၏။– ထမ်းရွက်သောသူ ခုနစ်သောင်း၊
တောင်ရိုးပေါ်မှာ သစ်ခုတ်သောသူ ရှစ်သောင်း
၁၆ တို့ကိုလည်း ဓနခိုင်းတော်မူ၍၊– အုပ်ချုပ်သော
မင်းအရာရှိမှတပါး လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို စီ
၁၇ ရင်သောသူ သုံးထောင်သုံးရာရှိ၏။– ရှင်ဘုရင်
၏ အမိန့်တော်အတိုင်း အိမ်တော်တို့ကိုခြဖဲအတို့
ကြီးသောကျောက်၊ အဘိုးထိုက်သောကျောက်၊
၁၈ ဆစ်ပြီးသောကျောက်တို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။– ထို
သို့ ရှောလမုန်မင်း၏လက်သမားတို့နှင့် ဟိရံမင်း
၏လက်သမားတို့သည် ဂေဗာလအမျိုးသားတို့
နှင့်တကွ၊ အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်စရာတို့ သစ်
သားများ၊ ကျောက်များတို့ကို ပြင်ဆင်ကြ၏။

၆

၁ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်
မှ ထွက်သော သက္ကရာဇ်လေးရာရှစ်ဆယ်ပြည့်၌၊
ရှောလမုန်မင်း နန်းစံလေးနှစ်၊ ဇိဖအမည်ရှိသော
ဒုတိယလတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကို
၂ တည်စပြုတော်မူ၏။– ထိုအိမ်တော်အလျား
သည် အတောင်ခြောက်ဆယ်၊ အနံ အတောင်
၃ နှစ်ဆယ်၊ အမြင့် အတောင်သုံးဆယ်ရှိ၏။– အိမ်
တော်ဦးသည်လည်း အိမ်တော်အနံနှင့်ညီ၍ အ
လျား အတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံ ဆယ်တောင်ရှိ
၄ ၏။– အိမ်တော်လင်းစရာဘို့ ကျဉ်းသော ပြတင်း
၅ ပေါက်တို့ကို လုပ်လေ၏။– အိမ်တော်ပြင်ထရံ
နှင့် ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ပြင် ထရံပတ်လည်၌ အ
၆ ခန်းတို့ကိုလည်း လုပ်လေ၏။– အောက်အခန်း
သည် အနံငါးတောင်၊ အလယ်အခန်း အနံခြောက်
တောင်၊ အထက်အခန်း အနံခုနစ်တောင်ရှိ၏။
အကြောင်းမူကား၊ အခန်းတို့သည် အိမ်တော်ထ
ရံကိုယ်ထဲသို့ မဝင်။ ထရံဆုတ်လျက် ဆုတ်လျက်
၇ တက်၏။– ထိုအိမ်တော်ကို တည်လုပ်သောအခါ၊
ထိုအရပ်သို့မဆောင်ခဲ့မီ ဆစ်ပြီးသော ကျောက်

To Contents

တို့ဖြင့်သာတည်လုပ်သောကြောင့်၊ သံတူ၊ ပုဆိန်၊
၈ သံတန်ဆာနှင့်လုပ်သောအသံ မမြည်ရ။–အောက်
အခန်းထဲသို့ဝင်သော တံခါးဝသည် အိမ်တော်
လက်ျာဘက်မှာ ရှိ၏။ လိမ်သောလှေကားဖြင့်
အလယ်အခန်းသို့ငင်း၊ အလယ်အခန်းမှ အထက်
၉ အခန်းသို့ငင်း၊ တက်ရ၏။– အိမ်တော်ကို တည်
ပြီးမှ ထုပ်များတိုင်များကို အာရဇ်ပျဉ်ပြားနှင့် ဖုံး
၁၀ အုပ်လေ၏။– ထရံအခန်းတို့သည်လည်း အမြင့်
ငါးတောင်စီ ရှိ၏။ အာရဇ်ရက်မတို့သည် အိမ်
တော်ကိုမိုလျက် ရှိကြ၏။

၁၁ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရှော
၁၂ လမုန်သို့ ရောက်လာသည်ကား၊– ယခုတည်
ဆောက်သော အိမ်တော်အရာမှာ၊ သင်သည် ငါ
သွန်သင်သောလမ်းသို့ လိုက်လျက်၊ ငါစီရင်ချက်
အတိုင်း စီရင်၍၊ ငါပညတ်သမျှတို့ကို စောင့်
ရှောက်လျှင်၊ သင်၏အဘဒါဝိဒ်အား ငါကတိထား
၁၃ သည်အတိုင်း သင်၌ငါပြုမည်။– ငါ၏လူကြသ
ရေလအမျိုးကို ငါမစွန့်၊ သူတို့အလယ်၌ နေမည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ထိုသို့ရှောလမုန်သည် အိမ်တော်ကိုတည်၍
၁၅ ပြီးလေ၏။– ကြမ်းမှသည်အမိုးတိုင်အောင် အ
တွင်းထရံကို အာရဇ်ပျဉ်ပြားနှင့် ဖုံးအုပ်၍၊ ကြမ်း
ကိုလည်း ဒုကြီးသောထင်းရှူးပျဉ်ပြားဖြင့် ပြီးစေ
၁၆ ၏။– အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာန၊ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်
အဘို့ အလျားအနံ အတောင်နှစ်ဆယ်စီကျယ်
သော အိမ်တော်တပိုင်းကိုအခန်းကာ၍ ကြမ်းနှင့်
၁၇ ထရံကို အာရဇ်ပျဉ်ပြားဖြင့် ပြီးစေ၏။– ထိုအ
ခန်းရှေ့မှာတည်သော ဗိမာန်တော်အလျားသည်
၁၈ အတောင်လေးဆယ်ရှိ၏။– အိမ်တော်အတွင်း၌
အာရဇ်ပျဉ်ပြားတို့သည် ဘူးသီးအပြောက်၊ ပန်း
ပွင့်အပြောက်နှင့် ပြည့်စုံကြ၏။ ကျောက် မပေါ်
စေခြင်းငှါ အာရဇ်သားနှင့်ဖုံးအုပ်လျက် သာရှိ၏။

၁၉ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာ
တော်ကို တင်ထားရန်၊ အိမ်တော်အတွင်း၌ ဗျာ
၂၀ ဒိတ်ဌာနတော်ကို ပြင်ဆင်လေ၏။– ဗျာဒိတ်ဌာ
နတော်အခန်းသည် အလျား အတောင်နှစ်ဆယ်၊
အနံ အတောင်နှစ်ဆယ်၊ အမြင့် အတောင်နှစ်
ဆယ်ရှိ၏။ ထိုအခန်းကိုငင်း၊ အာရဇ်သစ်သား
နှင့်လုပ်သော ယဇ်ပလ္လင်ကိုငင်း၊ ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံ
၂၁ လေ၏။– ထိုသို့ အိမ်တော်အတွင်းကို ရွှေစင်နှင့်
မွမ်းမံပြီးမှ၊ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ရှေ့မှာ ရွှေကြိုး
ဖြင့် အကွယ်အကာကို ဆွဲထား၍၊ ရွှေနှင့်မွမ်းမံ
၂၂ လေ၏။– အိမ်တော်တအိမ်လုံးကိုငင်း၊ ဗျာဒိတ်
ဌာနတော်နားမှာရှိသော ယဇ်ပလ္လင်ကိုငင်း၊ ရွှေ
၂၃ နှင့် အကုန်အစင် မွမ်းမံလေ၏။– ဗျာဒိတ်ဌာန
တော်ထဲမှာ အမြင့်ဆယ်တောင်ရှိသော ခေရုဗိမ်
၂၄ နှစ်ပါးကို သံလွင်သားနှင့်လုပ်လေ၏။– ခေရုဗိမ်
အတောင်တို့သည် တဘက်တချက် အလျားငါး
တောင်စီရှိ၍၊ အတောင်ဖျား တခုမှ တခုတိုင်
၂၅ အောင် ဆယ်တောင်ရှိ၏။– အမြင့်ဆယ်တောင်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးသည် အလုံးအရပ်
၂၆ ပမာဏတူ၏။– ထိုခေရုဗိမ်တို့ကို အတွင်းအိမ်
တော်ထဲမှာ တင်ထားသဖြင့်၊ ခေရုဗိမ်အတောင်
၂၇ တို့သည် ဖြန့်လျက်၊– အတောင်ဖျား တဘက်တ
ချက်၌ ထရံကိုမှီလျက်၊ အလယ်မှာ အတောင်
၂၈ ဖျား တခုနှင့်တခုထိလျက် ရှိကြ၏။– ခေရုဗိမ်တို့
၂၉ ကိုလည်း ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။– အိမ်တော်ထရံ
အတွင်းဘက်နှင့် ပြင်ဘက်၌ထုသော ခေရုဗိမ်အ
ရုပ်နှင့် အပွင့်ပွင့်သော စွန်ပလွံပင်အရုပ်များရှိ
၃၀ ကြ၏။– အိမ်တော်အတွင်း ကြမ်းနှင့် ပြင်ကြမ်း
၃၁ ကိုလည်း ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။– ဗျာဒိတ်ဌာန
တော်ဝင်ဝတို့ သံလွင်သား တံခါးရွက်နှစ်ရွက်ကို
လုပ်၍၊ တံခါးထုပ်နှင့်တံခါးတိုင်တို့သည် ထရံငါး
၃၂ စုတစုကို စားကြ၏။– သံလွင်သားတံခါးရွက်တို့
၌ ခေရုဗိမ်အရုပ်၊ အပွင့်ပွင့်သော စွန်ပလွံပင်အ
ရုပ်များကို ထုလုပ်၍၊ တံခါးရွက်နှင့်ခေရုဗိမ်အ
ရုပ်၊ စွန်ပလွံပင်အရုပ်တို့ကို ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ
၃၃ ၏။– ထိုအတူ အိမ်တော်ပြင်ထရံ လေးစုတစု
ကျယ်သောဝင်ဝတို့ သံလွင်တံခါးတိုင်တို့ကိုငင်း၊–
၃၄ တံခါးရွက်တရွက်လျှင် ပတ္တာနှစ်ခုစီဖြင့် လည်
တတ်သော ထင်းရှူးသား တံခါးရွက်နှစ်ရွက်တို့
၃၅ ကိုငင်း လုပ်လေ၏။– တံခါးရွက်၌ ခေရုဗိမ်အ
ရုပ်နှင့် အပွင့်ပွင့်သော စွန်ပလွံပင်အရုပ်များကို
ထုလုပ်၍ အပြောက်ကို ရွှေနှင့်မွမ်းမံလေ၏။–
၃၆ အတွင်းတန်တိုင်းကိုလည်း ဆစ်သောကျောက်
တန်း သုံးဆင့်၊ အာရဇ်သစ်သားတန်း တဆင့်နှင့်
၃၇ အထပ်ထပ်တည်လေ၏။– နန်းစံလေးနှစ်၊ ဧဖ
လတွင် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်တိုက်မြစ်ကို
၃၈ ချကြ၍၊– နန်းစံဆယ်တနှစ်၊ ဗုလအမည်ရှိသော
အဋ္ဌမလတွင် အိမ်တော် အခန်းကြီးအခန်းငယ်
တို့နှင့် ဆိုင်သမျှတို့ကို လက်စသတ်၍ ခုနစ်နှစ်
ပတ်လုံး အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်သတည်း။

၇

၁ တဖန် ရှောလမုန်သည် တဆယ်သုံးနှစ်ပတ်
လုံး နန်းတော်ကိုတည်ဆောက်၍ လက်စသတ်
၂ လေ၏။– နန်းတော်ကို လေဗနုန်တောသစ်သား

To Contents

ဖြင့် ဆောက်၍၊ အလျားအတောင်တရာ၊ အနံအ
တောင်ငါးဆယ်၊ အမြင့်အတောင်သုံးဆယ်ရှိ၏။
အာရဇ်တိုင် လေးစည်း၊ အာရဇ်ရက်မများနှင့်
၃ ဆောက်၏။– တိုင်တစည်လျှင် ဆယ်ငါးတိုင်စီရှိ
၍ တိုင်ပေါင်းလေးဆယ်ငါးအပေါ်မှာ အခြင်တို့
ကို တင်လျက်၊ အာရဇ်ပျဉ်ပြားနှင့် မိုးလေ၏။–
၄ အလင်းဝင်စရာ ပြတင်းပေါက်သုံးတန်းစီ အဆင့်
ဆင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် တဘက်တချက်၌ ရှိ
၅ ကြ၏။– တံခါးပေါက်ရှိသမျှ တံခါးတိုင်ရှိသမျှတို့
၆ သည် စတုရန်းလေးထောင့်ဖြစ်ကြ၏။– တိုင်
များ၊ ထုပ်ကြီးများနှင့်ပြည့်စုံ၍ အလျားအ
တောင်ငါးဆယ်၊ အနံအတောင်သုံးဆယ်ရှိသော
၇ ကနားပြင်ကိုလည်းလုပ်လေ၏။– တရားစီရင်
ရာ ကနားပြင်တည်းဟူသော တရားပလ္လင်တည်
ရာ ကနားပြင်ကိုလည်းလုပ်၍၊ ကြမ်းတဘက်မှ
တဘက်တိုင်အောင် အာရဇ်ပျဉ်ပြားတို့နှင့် မိုး
၈ လေ၏။– နန်းတော်နှင့်ဆိုင်သော ထိုကနားပြင်
နှစ်ဆောင်စပ်ကြားမှာ တန်တိုင်းလည်းရှိ၏။
ရှောလမုန်စုံဘက်သော ဖာရောဘုရင်၏သမီးစံ
နန်းကိုလည်း တရားစီရင်ရာ ကနားပြင်နှင့်တူ
၉ အောင် ဆောက်လေ၏။– တန်တိုင်းကြီး ပြင်
ဘက်တိုင်အောင်ငင်း၊ အမြစ်မှစ၍ ထိပ်တိုင်
အောင်ငင်း၊ ကျောက်ဆစ်ပမာဏနှင့်အညီ၊ နှစ်
ဘက်စလုံး သွန်နှင့်တိုက်သောကျောက်၊ ထူးဆန်း
၁၀ သော ကျောက်တို့ဖြင့် ပြီးကြ၏။ – အမြစ်သည်
လည်း အလျားရှစ်တောင်၊ ဆယ်တောင်ရှိသော
ကျောက်၊ ထူးဆန်းသောကျောက်ကြီးတို့ဖြင့်ပြီး
၁၁ ၏။– အမြစ်ပေါ်မှာလည်း ကျောက်ဆစ်ပမာဏ
နှင့်အညီ လုပ်သောကျောက်၊ ထူးဆန်းသော
၁၂ ကျောက်နှင့် အာရဇ်သစ်သားရှိ၏။– တန်တိုင်း
ကြီးသည် ဆစ်သောကျောက်သုံးတန်း၊ အာရဇ်
သစ်ကြီးတတန်းဖြင့် ပြီး၏။ ဗိမာန်တော်အတွင်း
တန်တိုင်း၊ နန်းတော်ကနားပြင် တန်တိုင်းတို့
သည် ထိုအတူပြီးကြ၏။

၁၃ ရှောလမုန်သည်လည်း၊ လူကိုစေလွှတ်၍ တု
၁၄ ရုမြို့မှ ဟိရံကိုခေါ်လေ၏။– ထိုဟိရံကား၊ နဿ
လိအမျိုးမုတ်ဆိုးမသားဖြစ်၏။ သူ၏အဘကား၊
တုရအမျိုးသားပန်းတဉ်းသမားဖြစ်၏။ သား
သည်လည်း ကြေးဝါအလုပ်ခပ်သိမ်းကို လုပ်
တတ်သောဉာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ရှောလ
မုန်မင်းကြီးထံသို့လာ၍ အလုပ်ရှိသမျှကို ပြီးစီး
၁၅ စေ၏။– ထိုသူသည် အမြင့်တဆယ်ရှစ်တောင်၊
လုံးပတ်တဆယ်နှစ်တောင်ရှိသော ကြေးဝါတိုင်
၁၆ နှစ်တိုင်ကို သွန်းလေ၏။– တိုင်အပေါ်မှာတင်စ
ရာဘို့ အမြင့်ငါးတောင်ရှိသော ကြေးဝါတိုင်ထိပ်
၁၇ နှစ်ခုကိုလည်း သွန်းလေ၏။– ကြေးဝါကွန်ရွက်
နှင့် ကြေးဝါကြိုးတို့ကိုလည်းလုပ်၍၊ တိုင်တတိုင်
လျှင် ကွန်ရွက်ခုနစ်ခုစီဖြင့် တိုင်ထိပ်အပေါ်မှာ
၁၈ ဖုံးလွှမ်းလေ၏။– ကြေးဝါသလဲသီးတို့ကိုလည်း
လုပ်၍၊ တိုင်ထိပ်ကွန်ရွက်အပေါ်မှာ ထိပ်တခု
လျှင် သလဲသီးနှစ်တန်းစီဖြင့် တန်ဆာဆင်လေ
၁၉ ၏။– ကနားပြင်ထဲမှာ စိုက်ထားသော ထိုတိုင်
ထိပ်တို့သည် ကြာပွင့်နှင့်ပုံတူ၍ အချင်းလေး
၂၀ တောင်ရှိ၏။– တိုင်ထိပ်နှစ်ခုတို့သည် ကွန်ရွက်
နှင့်နီးစပ်သော ထုပ်ကာအပေါ်မှာတည်လျက်၊
တိုင်ထိပ်တခု၌ သလဲသီးနှစ်တန်းစီနှင့် အလုံး
၂၁ နှစ်ရာစီရှိကြ၏။– ထိုတိုင်တို့ကို ဗိမာန်တော် က
နားပြင်ထဲမှာ စိုက်ထား၍ လကျံာတိုင်ကိုယာ
ခိန်၊ လက်ဝဲတိုင်ကို ဗောဇအမည်ဖြင့် မှည့်လေ
၂၂ ၏။– တိုင်ထိပ်အပေါ်မှာ ကြာပွင့်အပြောက်ရှိ
သည်ဖြစ်၍ တိုင်တို့သည်စေ့စုံကြ၏။

၂၃ အချင်းဆယ်တောင်၊ အဝန်းအတောင်သုံး
ဆယ်၊ အစောက်ငါးတောင်ရှိသော ကြေးဝါရေ
၂၄ ကန်ကိုလည်းလုပ်လေ၏။– ရေကန်အနားပတ်
အောက်ပတ်လည်၌ အတောင်တတောင်လျှင်
ဘူးသီးဆယ်လုံးစီစေ့အောင် ဘူးသီးနှစ်ပတ်ကို
၂၅ ရေကန်နှင့်တစပ်တည်း သွန်းလေ၏။– ထိုရေ
ကန်သည် နွားတဆယ်နှစ်ခုအပေါ်မှာ တည်
လျက်ရှိ၏။ နွားတို့သည် အတွင်းသို့နောက်ခိုင်း
၍ အရှေ့အနောက်တောင်မြောက် အရပ်လေး
မျက်နှာသို့ တမျက်နှာလျှင် သုံးခုစီမျက်နှာပြုကြ
၂၆ ၏။– ရေကန်သည် ဒုလက်တဝါးရှိ၏။ အပေါ်အ
နားပတ်လည် ဖလားအနားပတ်ကဲ့သို့ ကြာပွင့်အ
ပြောက်နှင့် ပြည့်စုံစို၏။ ရေတပ်နှစ်ထောင်ဝင်၏။

၂၇ တဖန် အလျားလေးတောင်၊ အနံလေးတောင်
အမြင့်သုံးတောင်ပမာဏရှိသော ကြေးဝါခုံတ
၂၈ ဆယ်ကိုလုပ်လေ၏။– ထိုခုံပုံသဏ္ဌာန်ဟူမူကား၊
ခုံပတ်လည်၌ အနားရစ်အဆင့်ဆင့်ရှိ၍ အနား
၂၉ ရစ်ကြားမှာ– ခြင်္သေ့၊ နွား၊ ခေရုဗိမ်အပြောက်ရှိ
၏။ အနားရစ်အပေါ်မှာ ခုံတခုတင်လျက်ရှိ၏။
ခြင်္သေ့နှင့်နွားအောက်၌လည်း အပြောက်မျိုးရှိ
၃၀ ၏။– ခုံတခု၌ ကြေးဝါလှည်းဘီးလေးခု၏၊ ကြေး
ဝါဝင်ရိုးနှင့်တကွ ရှိ၏။ အင်တုံတင်စရာဘို့ ခုံ
လေးထောင့်၌ ပခုံးတို့ကို ခုံနှင့်တစပ်တည်း သွန်း
၃၁ လေ၏။– အင်တုံဝန်ပါသော အကွပ်သည် အ
ကျယ်တတောင်ရှိ၏။ အဝသည် ပိုင်း၍ အချင်း

To Contents

တတောင်ထွာ ရှိ၏။ စတုရန်းလေးထောင့်၌ အ
၂၂ ပြောက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။– ဘီးလေးခုတို့သည် ခုံ
မျက်နှာအောက်မှာ နေရာကျလျက်၊ ဝင်ရိုးတို့
သည် ခုံနှင့်စပ်လျက်၊ ဘီးအမြင့် တတောင်ထွာရှိ
၂၃ ၏။– ဘီးပုံကား ရထားဘီးနှင့်တူ၏။ ဝင်ရိုး၊ ဝင်
၂၄ ရိုးအိမ်၊ အကန့်၊ အကွပ်များကို သွန်းလေ၏။– ခုံ
လေးထောင့်၌ တစပ်တည်းသွန်းသော ပခုံးလေး
၂၅ ခုရှိသဖြင့်၊– ထိုပခုံးပေါ်မှာ လုံးပတ်တထွာရှိ
သော ကွင်းကိုတပ်၍၊ ခုံပေါ်မှာ အနားရစ်နှင့်
ကိုင်စရာများတို့ကို ခုံနှင့်တစပ်တည်းသွန်းလေ
၂၆ ၏။– ကိုင်စရာမျက်နှာနှင့် ခုံမျက်နှာပြင်၌ ခေရ
ဖိမ်၊ ခြင်္သေ့၊ စွန်ပလွံပင်အစရှိသော အပြောက်
၂၇ မျိုး အသီးအသီး ထင်ပေါ်လျက်ရှိ၏။– ထိုသို့ပုံ
သဏ္ဌာန်အလုံးအရပ်တူအောင်၊ အင်တုံတင်ရာခုံ
၂၈ တဆယ်ကို သွန်း၍ပြီးလေ၏။– အဝန်းလေး
တောင်ကျယ်၍၊ ရေဗတ်လေးဆယ်ဝင်နိုင်သော
ကြေးဝါအင်တုံတဆယ်ကိုလည်းလုပ်၍၊ ခုံတခု
၂၉ ပေါ်မှာ အင်တုံတလုံးစီ တင်ထားလေ၏။– အိမ်
တော်လက်ျာဘက်၌ ခုံငါးခု၊ လက်ဝဲဘက်၌ငါးခု
ကိုထား၍ ရောက်ကိုကား၊ အိမ်တော်လက်ျာ
ဘက် အရှေ့တောင်ထောင့်၌ နေရာချ၏။

၄၀ ဟိရဏ်သည် အိုးများ၊ ရေမှုတ်များ၊ အင်တုံငယ်
များကိုလည်းလုပ်သဖြင့်၊ ရောလမုန်မင်းကြီးအ
၃၁ တို့ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ လက်စသတ်
၃၁ သောအရာများဟူမူကား၊– တိုင်နှစ်တိုင်၊ တိုင်
ထိပ်အထွဋ်နှစ်ခု၊ တိုင်ထိပ်အထွဋ်၌ကို ဖုံးလွှမ်းစ
၄၂ ရာကွန်ရွက်နှစ်ရွက်၊– ဖုံးလွှမ်းစရာကွန်ရွက်တ
ရွက်အတို့ သလဲသီးနှစ်တန်းစီ၊ သလဲသီးပေါင်း
၄၃ လေးရာ၊– ခုံဆယ်ခု၊ ခုံပေါ်မှာတင်ထားသော
၄၄ အင်တုံဆယ်လုံး၊ ရေကန်တကန်၊ ရေကန်ကို
ထောက်သော နွားတဆယ်နှစ်ခု၊ အိုးများ၊ ရေ
၄၅ မှုတ်များ၊ အင်တုံငယ်များတည်း။– ရောလမုန်
မင်းကြီးအတို့ ဟိရံလုပ်သမျှသော ထာဝရဘုရား
၏ အိမ်တော်တန်ဆာတို့သည် ပြောင်ပြောင်
၄၆ တောက်သော ကြေးဝါဖြင့် ပြီးကြ၏။– ယော်ဒန်
ချိုင့်၊ သကုတ်မြို့နှင့် ဇာယန်မြို့စပ်ကြားတွင် သ
ရွတ်လုပ်စရာကောင်းသောမြေ၌ ရှင်ဘုရင်သွန်း
၄၇ လေ၏။– ထိုတန်ဆာတို့သည် အလွန်များသော
ကြောင့်၊ ရောလမုန်သည် မချိန်ဘဲသွန်းထား၏။
ကြေးဝါအချိန်ကို အဘယ်သူမျှမသိ။

၄၈ ရောလမုန်သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏အိမ်
တော်နှင့် ဆိုင်သမျှသော တန်ဆာများတည်းဟူ
သောရွှေယဇ်ပလ္လင်၊ ရှေ့တော်မုန့်တင်စရာ ရွှေ
၄၉ စားပွဲ၊– ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ရှေ့၊ လက်ျာဘက်၌
ရွှေစင်မီးခုံငါးခု၊ လက်ဝဲဘက်၌ငါးခု၊ ရွှေပန်းပွင့်၊
၅၀ ရွှေမီးခွက်၊ မီးကိုင်တန်ဆာ၊– ရွှေစင်ဖြင့်ပြီးသော
ခွက်များ၊ မီးညှပ်၊ လင်ပန်း၊ ဇွန်း၊ ပြာခံစရာအိုး
များ၊ အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတော် အတွင်းခန်း
တံခါးနှင့် ဗိမာန်တော်ပြင်ခန်းတံခါး ဆွဲထား
၅၁ သော ရွှေပတ္တာများတို့ကိုလုပ်လေ၏။– ထိုသို့
ရောလမုန်မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရား၏အိမ်
တော် အတို့ ပြုလုပ်စီရင်သမျှအလုံးစုံတို့ကို
လက်စသတ်ပြီး၍၊ ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်လျှူသော
ရွှေငွေတန်ဆာများကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ထာဝရဘုရား
၏အိမ်တော်ဘဏ္ဍာစုထဲမှာ သွင်းထားလေ၏။

၈

၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာ
တော်ကို ဇိအုန်မည်သော ဒါဝိဒ်မြို့မှ ဆောင်ခဲ့
လိုသောငှါ၊ ရောလမုန်သည် ကြသရေလအမျိုး
အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့နှင့် ကြသရေလအ
ဆွေအမျိုးအသီးအသီးကို အုပ်သော ခေါင်းမင်း
အပေါင်းတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့
၂ ခေါ်တော်မူသည်အတိုင်း၊– ကြသရေလလူအ
ပေါင်းတို့သည် ဧသနိမ်အမည်ရှိသော သတ္တမလ
၌ လုပ်သောပွဲအတွင်းတွင် ရောလမုန်မင်းကြီး
၃ ထံသို့ စုဝေးရောက်လာကြ၏။– ကြသရေလအ
မျိုးတွင် အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့သည် လာ၍၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏
၄ သေတ္တာတော်ကို ထမ်းလျက်၊– ပရိသတ်စည်း
ဝေးရာ တဲတော်၊ တဲတော်နှင့်ဆိုင်၍ သန့်ရှင်း
သောတန်ဆာအလုံးစုံတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်
များနှင့် လေဝိသားများတို့သည် ဆောင်ခဲ့ကြ
၅ ၏။– ရောလမုန်မင်းကြီးမှစ၍ စည်းဝေးသော
ကြသရေလပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မရေ
တွက်နိုင်။ အတိုင်းမသိများစွာသော သိုးနွားတို့
ကို သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။–
၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏
ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို အိမ်တော်အတွင်းသို့
သွင်း၍၊ အလွန်သန့်ရှင်းရာ ဌာနတည်းဟူသော
ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ထဲမှာ ခေရုဗိမ်အတောင်တို့
၇ အောက်၊ သူ့နေရာ၌ ထားကြ၏။– ခေရုဗိမ်တို့
သည် မိမိအတောင်နှစ်ဘက်ကို သေတ္တာတော်
နေရာအပေါ်မှာ ဖြန့်၍၊ သေတ္တာတော်နှင့် ထမ်း
၈ ဘိုးတို့ကို လွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြ၏။– ထမ်းဘိုးတို့
ကို ဆွဲထားသဖြင့် ထမ်းဘိုးဖျားတို့သည် ပြင်ခန်း
၌မထင်။ သန့်ရှင်းရာဌာန၊ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်၌

To Contents

၉ သာထင်၍ ယနေ့တိုင်အောင်ရှိကြ၏။- ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တာပြည်မှထွက်၍၊
ထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့တော်မူ
သောအခါ၊ မောရှေသည် ဟောရပ်အရပ်၌ရှိစဉ်
သွင်းထားသော ကျောက်ပြားနှစ်ပြားမှတပါး
သေတ္တာတော်ထဲ၌ အဘယ်အရာမျှမရှိ။
၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲ
က ထွက်ကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်
၁၁ တော်သည် မိုးယံးတိမ်နှင့်ပြည့်၏။- ထိုသို့ ထာဝ
ရဘုရား၏ အိမ်တော်သည် ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်
လျက်၊ မိုးယံးတိမ်တော်ကြောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်
တို့သည် အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်လျက် ရပ်၍ မ
၁၂ နေနိုင်ကြ။- ရှောလမုန်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား
သည် ထူထပ်သောမှောင်မိုက်ထဲမှာနေတော်မူ
၁၃ သည်ဟု စကားတော် ရှိ၏။- အကယ်စင်စစ်
ကိုယ်တော်ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအိမ်၊ အစဉ်အမြဲ
နေတော်မူရာ ဌာနတော်ကို အကျွန်ုပ်တည်
၁၄ ဆောက်ပါပြီဟု ဖြွက်ဆို၏။- တဖန် ရှင်ဘုရင်
သည် လှည့်ကြည့်၍ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်
အပေါင်းကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ဣသ
ရေလအမျိုးပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မတ်တပ်
၁၅ နေကြ၏။- ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏
၁၆ ဗျာဒိတ်တော်စကားဟူမူကား၊ ငါ၏လူဣသရေ
လအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တာပြည်မှနှုတ်ဆောင်
သောနေ့ကစ၍ ငါနာမတည်ရာအိမ်ကို ဆောက်
စေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလခရိုင်များတို့တွင် မြို့တစုံ
တမြို့ကို ငါမရွေးသေးသော်လည်း၊ ငါ၏လူ ဣ
သရေလ အမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ၊ ဒါ
ဝိဒ်ကိုငါရွေးပြီဟု ငါ့ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်အား ဗျာ
ဒိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူသော ဣသ
ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်
၁၇ မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။- ဣသရေလအ
မျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်
အဘို့ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ခြင်းငှါ၊ ငါ့ခ
၁၈ မည်းတော်ဒါဝိဒ်သည် အကြံရှိသောအခါ။- ထာ
ဝရဘုရားက၊ သင်သည် ငါနာမအဘို့ အိမ်တော်
တည် ဆောက်ခြင်းငှါ အကြံရှိသောကြောင့်
၁၉ ကောင်းသောအမှုကို ပြုပြီ။- သို့သော်လည်း
သင်သည် အိမ်တော်ကို မဆောက်ရ။ သင်၏
သားရင်းသည် ငါနာမအဘို့အိမ်တော်ကိုဆောက်
ရမည်ဟု ငါ့ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်အား မိန့်တော်မူ
၂၀ ၏။- ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်ရှိသည်အ
တိုင်းပြုတော်မူသဖြင့်၊ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်ဒါ
ဝိဒ်၏အရိပ်အရာကိုခံရ၍၊ ထာဝရဘုရား ဂတိ
တော်ရှိသည်အတိုင်း ဣသရေလနိုင်ငံ၏ရာဇ
ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်လျက်၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့
၂၁ အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်လေပြီ။- ငါတို့ဘိုး
ဘေးများကို အဲဂုတ္တာပြည်မှ၊ ထာဝရဘုရားနှုတ်
ဆောင်သောအခါ၊ သူတို့နှင့် ဖွဲ့တော်မူသော ပဋိ
ညာဉ်ကျောက်စာပါသော သေတ္တာတော်ထားရာ
အရပ်ကို ထိုအိမ်တော်၌လုပ်လေပြီဟု မြွက်ဆို
၏။
၂၂ တဖန် ရှောလမုန်သည် ထာဝရဘုရား၏
ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့၊ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်အ
ပေါင်းတို့ အလယ်မှာနေ၍၊ လက်ဝါးတို့ကို
၂၃ ကောင်းကင်သို့ဖြန့်လျက်၊- အို ဣသရေလအ
မျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အထက်
ကောင်းကင်ဘုံနှင့် အောက်အရပ်မြေကြီးပေါ်
မှာ ကိုယ်တော်နှင့်တူသောဘုရား တဆူမျှမရှိပါ။
ရှေ့တော်၌ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ကျင့်သော ကိုယ်
တော်၏ကျွန်တို့အဘို့ ပဋိညာဉ်တရားနှင့် ကရု
၂၄ ဏာတရားကို စောင့်ရှောက်တော်မူပြီ။- အ
ကျွန်ုပ်အဘဒါဝိဒ်၌ထားတော်မူသော ဂတိတော်
ကိုမဖျက်၊ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ယနေ့ပြု
၂၅ တော်မူပြီ။- အို ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်က၊ သင်သည် ငါ့
ရှေ့မှာကျင့်သကဲ့သို့ သင်၏သားမြေးတို့သည် ငါ့
ရှေ့မှာ ကျင့်လိုသောငှါ၊ မိမိတို့သွားရာလမ်းကို
သတိပြုလျှင်၊ ငါ့မျက်မှောက်၌ ဣသရေလနိုင်ငံ
၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်ရသော သင်၏အမျိုး
မင်းရိုးမပြတ်ရဟု ကိုယ်တော်ကျွန် အကျွန်ုပ်အ
ဘဒါဝိဒ်၌ ထားတော်မူသော ဂတိတော်ကို ယခု
၂၆ စောင့်တော်မူပါ။- အို ဣသရေလအမျိုး၏ ဘု
ရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန် အ
ကျွန်ုပ်အဘဒါဝိဒ်အား မိန့်တော်မူသောစကား
၂၇ တော်ကို ယခုပြည့်စုံစေတော်မူပါ။- သို့ရာတွင်
ဘုရားသခင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ဧကန်အမှန်
ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်လော။ ကောင်းကင်နှင့်
ကောင်းကင်တကာတို့၏ အထွဋ်အမြင့်ဆုံးသော
ကောင်းကင်သည် ကိုယ်တော်ကို မဆုံမခံနိုင်
သည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော ဤ
၂၈ အိမ်ကို အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိပါသနည်း။- သို့
သော်လည်း အိုအကျွန်ုပ် ဘုရားသခင်ထာဝရဘု
ရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ရှေ့တော်၌ယနေ့
ကြွေးကြော်လျက် ပဌနာပြု၍ တောင်းလျှောက်

To Contents

၂၉ သောစကားကို နားခံနာယူတော်မူပါ။– ဤမည်
သောအရပ်၌ ငါ့နာမတည်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ
သည်အတိုင်း၊ ဤအရပ်၌ဘုန်းနှင့် ဤအိမ်တော်
ကို နေ့ညဉ့်မပြတ်ကြည့်ရှုရှု၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်
သည် ဤအရပ်၌ခံနှစ်၌ ဆုတောင်းသောစကားကို
၃၀ နားထောင်တော်မူပါ။– ကိုယ်တော်ကျွန်မှစ၍
ကိုယ်တော်၏လူကြသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ဤအရပ်၌ခံနှစ်၌ ဆုတောင်းပဌနာပြုကြသောအ
ခါ၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နား
ထောင်၍ အပြစ်မှလွတ်တော်မူပါ။
၃၁ လူသည် မိမိအိမ်နီးချင်းကိုပြစ်မှားသော
ကြောင့်၊ အကျိန်ခံရမည်ဟု အိမ်နီးချင်းဆိုလျက်၊
ဤအိမ်တော်၌ ကိုယ်တော်၏ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ
၃၂ အကျိန်တိုက်လျှင်၊– ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်
တော်မူပါ။ မတရားသောသူသည် မိမိအပြစ်နှင့်
အလျောက် ရှုံးစေခြင်းငှါငင်း၊ ဖြောင့်မတ်သော
သူသည် မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့်အလျောက် အ
ကျိုးကိုခံရ၍ အပြစ်မှလွတ်စေခြင်းငှါငင်း၊ ကိုယ်
တော်ကျွန်တို့ကို တရားစီရင်တော်မူပါ။
၃၃ ကိုယ်တော်၏လူ ကြသရေလအမျိုးသားတို့
သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့်
ရန်သူရှေ့မှာရှုံးရသောအခါ၊ ကိုယ်တော်ထံသို့
ပြန်လာ၍၊ နာမတော်ကိုဝန်ခံလျက်၊ ဤအိမ်
တော်ကိုမျှော်ခိုလျက် ဆုတောင်းပဌနာပြုလျှင်၊–
၃၄ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍၊ ကိုယ်တော်၏
လူ ကြသရေလအမျိုးသားတို့ကို အပြစ်မှလွတ်
တော်မူပါ။ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးသနားတော်မူ
သောပြည်သို့ တဖန်ပို့ဆောင်တော်မူပါ။
၃၅ ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့်
မိုးယိုးမရွာ၊ မိုးယိုးခေါင်သဖြင့် ကိုယ်တော်သည်
ဆုံးမတော်မူသောအခါ၊ သူတို့သည် ဤအရပ်၌ခံ
နတော်ကိုမျှော်ခိုလျက် ဆုတောင်း၍၊ နာမတော်ကို
၃၆ ဝန်ခံလျက် မိမိဒုစရိုက်ကိုစွန့်ပယ်လျှင်၊– ကောင်း
ကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်၊
ကိုယ်တော်၏လူကြသရေလအမျိုးတို့ကို အပြစ်
မှလွတ်တော်မူပါ။ သူတို့ပို့ဆောင်ရသော လမ်း
ကောင်းကို ပြည်ွန်၍၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့အား
အမွေပေးသောမြေပေါ်မှာ မိုးယိုးရွာစေတော်မူ
ပါ။
၃၇ ပြည်တော်၌ အစာအာဟာရခေါင်းပါးသော်
ငင်း၊ လေထိုး၍ အပင်သေသော်ငင်း၊ အရည်ယိုး၍
သေသော်ငင်း၊ အရာဘကျိုင်း၊ ခါသိလကျိုင်း
ကိုက်စားသော်ငင်း၊ ရန်သူတိုက်လာ၍ မြို့ကို
ဝိုင်းထားသော်ငင်း၊ ဘေးဥပဒ်၊ အနာရောဂါတစုံ
၃၈ တခု ရောက်သောအခါ၊– ကိုယ်တော်၏လူ ကြသ
ရေလအမျိုးသားအချို့တို့သည် အသီးအသီးခံရ
သော ဘေးဒဏ်ကိုသိလျက်၊ ဤအိမ်တော်သို့ မိ
မိတို့လက်ဝါးကိုဖြန့်၍၊ တစုံတခုသော ပဌနာစ
၃၉ ကားအားဖြင့် ဆုတောင်းလျှင်၊– ကျိန်းဝပ်တော်
မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်တော်မူပါ။–
၄၀ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးသနားတော်မူသောပြည်၌
သူတို့သည် အသက်ရှင်သော ကာလပတ်လုံး
ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ပါမည်အကြောင်း၊
ကိုယ်တော်သာလျှင် လူသမ္ဘာဝါအပေါင်းတို့၏
စိတ်နှလုံးသဘောကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဆု
တောင်းသော သူတို့၏ စိတ်နှလုံးသဘောကိုသိ
လျက်၊ သူတို့အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူပါ။ အသီး
အသီးပြုကြသည်အတိုင်း စီရင်တော်မူပါ။
၄၁ ကိုယ်တော်၏လူ ကြသရေလအမျိုးမဟုတ်၊
၄၂ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကြီးမြတ်သော နာမ
တော်၏သိတင်းနှင့် တန်ခိုးကြီး၍၊ ဆန့်တော်မူ
သော လက်ရုံးတော်၏ သိတင်းကိုကြားသော
ကြောင့်၊ နာမတော်ကို ထောက်သဖြင့် ဝေးသော
ပြည်မှရောက်လာ၍၊ ဤအိမ်တော်ကို မှီခိုလျက်
၄၃ ဆုတောင်းလျှင်၊– ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်း
ကင်ဘုံ၌ နားထောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏
လူ ကြသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်
ကိုကြောက်ရွံ့သကဲ့သို့ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့
သည် ကြောက်ရွံ့လျက်၊ နာမတော်ကို သိစေ
ခြင်းငှါငင်း၊ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော ဤ
အိမ်တော်ကို နာမတော်ဖြင့်သမုတ်ကြောင်းကို
သိစေခြင်းငှါငင်း၊ ထိုတပါးအမျိုးသားတို့သည်
ဆုတောင်းသမျှအတိုင်း ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။
၄၄ ကိုယ်တော်စေခိုင်းတော်မူသည်အတိုင်း၊
ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ရန်သူတို့ရှိရာသို့ စစ်ချီ
သောအခါ၊ ရွေးတော်မူသောမြို့၊ နာမတော်အ
ဘို့ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကို မှီ
ခိုလျက်၊ ထာဝရဘုရားအားဆုတောင်းကြလျှင်၊–
၄၅ သူတို့ ဆုတောင်းပဌနာပြုသောစကားကို ကောင်း
ကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍ သူတို့အမှုကိုစောင့်တော်
၄၆ မူပါ။– မပြစ်မှားတတ်သော လူတယောက်မျှမရှိ
သည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ကိုယ်
တော်ကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ အမျက်တော်
ထွက်၍ ရန်သူလက်သို့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ရန်
သူတို့သည် ဝေးသောပြည်၊ နီးသောပြည်၊ အ
၄၇ ခြားတပါးသောပြည်သို့ သိမ်းသွားလျှင်ငင်း၊– ထို

ပြည်၌အချုပ်ခံစဉ်၊ သူတို့သည်သတိရ၍၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားပါပြီ။ မဖြောင့်သောအမှု၊
ဆိုးညစ်သောအမှုကို ပြုမိပါပြီဟု စိတ်ပြောင်းလဲ
၄၈ ၍ တောင်းပန်သဖြင့်၊– သိမ်းသွားသောရန်သူတို့
၏ ပြည်၌နေစဉ်၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ အထံ
တော်သို့ပြန်လာ၍၊ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးတော်မူ
သောပြည်၊ ရွှေးတော်မူသောမြို့၊ နာမတော်အ
ဘို့ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကိုမှီ
၄၉ ခိုလျက် ဆုတောင်းလျှင်၎င်း၊– သူတို့ဆုတောင်း
ပဌနာပြုသော စကားကို ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ
ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍ သူတို့အမှုကို
၅၀ စောင့်တော်မူပါ။– ကိုယ်တော်၏လူတို့သည်
ကိုယ်တော်ကိုပြစ်မှားသော်လည်း၊ ကိုယ်တော်
ကို ပြစ်မှားလွန်ကျူးခြင်းအပြစ် အလုံးစုံတို့ကို
ဖြေရှင်းတော်မူပါ။ သိမ်းသွားသောသူတို့သည်
ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို သနားစေခြင်းငှါ၊ ကရ
၅၁ ဏာစိတ်သဘောကို ပေးတော်မူပါ။– အကြောင်း
မူကား၊ သူတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်၏ သံမီးဖိုထဲက
နှုတ်ယူတော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူ၊ အမွေခံရ
၅၂ တော်မူသော အမျိုးဖြစ်ပါ၏။– ကိုယ်တော်၏
ကျွန်မှစ၍ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုး
သား ဆုတောင်းပဌနာပြုသော စကားအလုံးစုံ
တို့ကို နားထောင်ခြင်းငှါ ကြည့်ရှုမှတ်ယူတော်မူ
၅၃ ပါ။– အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘေး
များကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူသော
အခါ၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မောရှေအားဖြင့် မိန့်
တော်မူသည် အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို
ကိုယ်တော်အမွေခံရာဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ မြေကြီး
သားအမျိုးမျိုးထဲက ရွေးနှုတ်ခွဲထားတော်မူပြီ အ
၅၄ ရှင်ထာဝရဘုရားဟု ပဌနာပြုလေ၏။– ထိုသို့
ရှောလမုန်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆု
တောင်းပဌနာပြု၍ပြီးသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား
၏ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ ဒူးထောက်လျက်၊ လက်ဝါး
တို့ကို ကောင်းကင်သို့ဖြန့်လျက် နေရာမှထ၍၊–
၅၅ မတ်တတ်နေပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးပရိသတ်
အပေါင်းတို့ကို ကျယ်သောအသံနှင့် ကောင်းကြီး
၅၆ ပေးသောစကားဟူမူကား၊– ဂတိတော်ရှိသမျှအ
တိုင်း မိမိလူဣသရေလအမျိုးကို ငြိမ်ဝပ်စေခြင်း
ငှါ စီရင်တော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် မင်
လာရှိတော်မူစေသတည်း။ မိမိကျွန်မောရှေအား
ဖြင့် ထားတော်မူသော ဂတိတော်ကောင်း တ
၅၇ ခွန်းမျှမပျက်၊– ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
သည် ငါတို့ဘိုးဘေးများနှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်
နည်းတူ ငါတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါစေသော။ ငါ
၅၈ တို့ကို အလျှင်းမရှိစွန့်ပစ်တော်မမူပါစေနှင့်။– လမ်း
တော်တို့သို့ လိုက်စေခြင်းငှါငင်း၊ ဘိုးဘေးတို့
အားမှာထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ပ
ညတ်တရားတို့ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါငင်း၊
ငါတို့စိတ်နှလုံးကို အထံတော်သို့သွေးဆောင်
၅၉ တော်မူပါစေသော။– ထာဝရဘုရားသည် ဘုရား
၆၀ သခင် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုငင်း၊ အခြားတပါး
သော ဘုရားသခင် မရှိကြောင်းကိုငင်း၊ မြေကြီး
သားအပေါင်းတို့သည် သိကြမည်အကြောင်း ငါ
တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်နှင့်
မိမိလူဣသရေလအမျိုးသားတို့၏အမှုကို စောင့်
စရာအကြောင်း ရှိသည်အတိုင်း၊ အစဉ်စောင့်
တော်မူစေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ငါ
ဆုတောင်းသော ဤပဌနာစကားသည် နေ့ည၌
၆၁ မပြတ်အနီးတော်၌ ရှိပါစေသော။– သင်တို့
သည် ယနေ့ကျင့်သကဲ့သို့၊ ငါတို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသောလမ်းသို့လိုက်၍
ပညတ်တရားတော်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ အ
ထံတော်၌ စိတ်နှလုံးစုံလင်ပါစေသောဟု မြွက်
ဆိုလေ၏။

၆၂ ထိုအခါ ရှောလမုန်မင်းကြီးနှင့်တကွ ဣသ
ရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား
၆၃ ရှေ့တော်၌ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။– နွားနှစ်သောင်း
နှစ်ထောင်၊ သိုးတသိန်း နှစ်သောင်းတို့ကို ထာဝ
ရဘုရားအား မိသဟာယယဇ်ပူဇော်သဖြင့်၊
ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကို အနုမောဒနာပြု
၆၄ ကြ၏။– ထိုနေ့၌လည်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် ထာဝရ
ဘုရား၏အိမ်တော်ရှေ့မှာရှိသော တန်တိုင်းအ
တွင်းအရပ်ကို သန့်ရှင်းစေ၍၊ ထိုအရပ်၌ မီးရှို့ရာ
ယဇ်၊ ဘောဇ်ပူဇော်သက္ကာ၊ မိသဟာယယဇ်
ကောင် ဆီဥကိုပူဇော်၏။ အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရှိသော ကြေးဝါယဇ်
ပလ္လင်သည် မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇ်ပူဇော်သက္ကာ၊
မိသဟာယယဇ်ကောင် ဆီဥကို မခံလောက်။–
၆၅ ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် အလွန်များစွာသော ပ
ရိသတ်တည်းဟူသော ဟာမတ်မြို့ဝင်ဝမှစ၍ အဲ
ဂုတ္တုမြစ်တိုင်အောင် အနှံ့အပြား အရပ်ရပ်က
လာကြသော ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့
နှင့်တကွ၊ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ ခုနစ်ရက်နှစ်လ၊ တဆယ်လေးရက်ပတ်
၆၆ လုံး ပွဲခံတော်မူ၏။– ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌
လူများတို့ကို လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။ သူတို့သည်

ရှင်ဘုရင်ကို ကောင်းကြီးပေးလျက်၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန် ဒါဝိဒ်နှင့် မိမိလူဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ပြုတော်မူသမျှသော ကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းလျက် မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။

၉

၁ ရှောလမုန်သည် ဗိမာန်တော်နှင့် နန်းတော်ကို လက်စသတ်၍၊ မိမိအလိုဆန္ဒရှိသမျှ ပြည့်စုံ
၂ သောအခါ၊– ထာဝရဘုရားသည် ဂိဗောင်မြို့၌ ထင်ရှားတော်မူသကဲ့သို့၊ ဒုတိယအကြိမ်၌ ထင်
၃ ရှားတော်မူလျက်၊– သင်သည် ငါ့ရှေ့မှာ ဆုတောင်းပဌနာပြုသော စကားကိုငါကြားပြီ။ သင်တည်ဆောက်သော ဤအိမ်ကို ငါသန့်ရှင်းစေ၍၊ ငါ့နာမကို အစဉ်တည်စေမည်။ အစဉ်ငါကြည့်ရှု
၄ လျက် နှလုံးစွဲလမ်းလျက်နေမည်။– သင်သည် ငါမှာထားသမျှကိုပြု၍၊ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သင့်အဘဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်စုံလင်သော စိတ်သဘောနှင့် ငါ့ရှေ့မှာ
၅ ကျင့်နေလျှင်၊– ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်ရသော သင်၏အမျိုးမင်းရိုးမပြတ်ရဟု သင့်အဘဒါဝိဒ်အား ငါကတိရှိသည်အတိုင်း၊ သင်ထိုင်ရသော ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်
၆ ကို အစဉ်ငါတည်စေမည်။– သို့မဟုတ် သင်နှင့် သင်၏သားမြေးတို့သည် ငါ့နောက်သို့မလိုက်၊ လမ်းလွဲလျက် ငါမှာထားသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားထံသို့
၇ သွား၍ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်လျှင်၊– ဣသရေလအမျိုးကို ငါပေးသောပြည်မှ ငါပယ်ဖြတ်မည်။ ငါ့နာမအဘို့ ငါသန့်ရှင်းစေသော ဤအိမ်တော်ကို ငါ့မျက်မှောက်မှ ပယ်ရှားမည်။ ဣသရေလအမျိုးသည်လည်း တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ပုံခိုင်း
၈ ရာကဲ့ရဲ့ရာဖြစ်ရလိမ့်မည်။– အရပ်မြင့်သော ဤအိမ်တော်ကိုလည်းလမ်း၌ ရှောက်သွားသော သူအပေါင်းတို့သည် အံ့သြ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤပြည်နှင့် ဤအိမ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုတော်မူသနည်းဟု ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုလျက် တယောက်
၉ မေးမြန်းသော်၊– တယောက်က၊ သူတို့၏ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော သူတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို သူတို့သည်စွန့်၍ အခြားတပါးသောဘုရားကို မှီဝဲလျက်ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤအမှုအလုံးစုံကို ရောက်စေတော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ရှောလမုန်သည် ဗိမာန်တော်နှင့် နန်းတော်တည်းဟူသော အိမ်တော်နှစ်ဆောင်ကို တည်
၁၁ ဆောက်၍ အနှစ်နှစ်ဆယ်စေ့သောအခါ၊– တုရမင်းကြီးဟိရံသည် ရှောလမုန်လိုချင်သမျှအတိုင်း အာရဇ်သစ်သား၊ ထင်းရှူးသစ်သားနှင့် ရွှေအခွက်တရာနှစ်ဆယ်ကို ပေးနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ဂါလိလဲပြည်၌ မြို့နှစ်
၁၂ ဆယ်ကို ဟိရံမင်းကြီးအားပေး၏။– ရှောလမုန်ပေးသောမြို့တို့ကို ဟိရံသည် တုရမြို့မှလာ၍
၁၃ ကြည့်ရှုသောအခါ အားမရ။– ငါညီ၊ ငါ့အားပေးသောမြို့တို့သည် အဘယ်သို့သောမြို့နည်းဟု
၁၄ ဆိုလျက်၊– ထိုအရပ်ကို ကာဗုလဟူ၍ ယနေ့တိုင်အောင် သမုတ်သတည်း။

၁၅ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ငွေခွဲရသောအကြောင်းဟူမူကား၊ ဗိမာန်တော်၊ နန်းတော်၊ မိလ္လောမြို့၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုး၊ ဟာဇော်မြို့၊ မဂိဒ္ဒေါမြို့၊ ဂေဇာမြို့တို့ကို တည်ဆောက်ခြင်းငှါ
၁၆ ငွေခွဲရသတည်း။– ဂေဇာမြို့ကိုကား၊ အဲဂုတ္တုဖာရောဘုရင်သည် စစ်ချီ၍ တိုက်ယူမီးရှို့သဖြင့်၊ မြို့သားခါနာန်လူတို့ကို လုပ်ကြံပြီးမှ၊ မိမိသမီး၊ ရှောလမုန်၏ ခင်ပွန်းအား လက်ဆောင်ပေးနှင့်
၁၇ လေပြီ။– သို့ဖြစ်၍ ဂေဇာမြို့ကို ရှောလမုန်တည်လေ၏။ ထိုမှတပါး၊ အောက်ဗေသောရုန်မြို့၊–
၁၈ ဗာလတ်မြို့၊ တောအရပ်၊ ပြည်ထဲမှာ တာဒမော်
၁၉ မြို့တို့ကိုလည်း တည်လေ၏။– ဘဏ္ဍာတော်သိုထားသောမြို့များ၊ ရထားတော်ထိန်းသောမြို့များ၊ မြင်းတော်ကျွေးသောမြို့များ၊ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်လည်၊ လေဗနုန်တောင်ပေါ်၊ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်၌ တည်ချင်သောမြို့များတို့ကိုလည်း တည်လေ၏။

၂၀ ဣသရေလအမျိုးသား အကုန်အစင်မဖျက်
၂၁ ဆီးနိုင်သောကြောင့်၊– ပြည်တော်၌ကျန်ကြွင်းသော တပါးအမျိုးသား၊ အာမောရိ၊ ဟိတ္တိ၊ ဖေရဇိ၊ ဟိဝိ၊ ယေဗုသိအမျိုးအနွယ် သားစဉ်မြေးဆက်အပေါင်းတို့ကို ရှောလမုန်သည် ယနေ့တိုင်အောင်
၂၂ လူခွဲ၍ကျွန်ခံစေ၏။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကိုကား၊ ရှောလမုန်သည် ကျွန်မခံစေ။ စစ်သူရဲ၊ အမှုတော်စောင့်၊ မှူးမတ်၊ စစ်ကဲ၊ ရထားတော်အုပ်၊ မြင်းတော်အုပ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။–
၂၃ တည်ဆောက်ခြင်းအမှုတော်ကို စီရင်သောသူအမှုတော်အုပ် ငါးရာငါးဆယ်ရှိ၏။– ဖာရောရှင်ဘုရင်၏သမီးတော်သည် ဒါဝိဒ်မြို့မှထွက်၍၊ သူအဘို့ရှောလမုန်တည်ဆောက်သော နန်းတော်

သို့ပြောင်းပြီးမှ၊ ရှောလမုန်သည် မိလ္လောမြို့ကို
၂၅ ပြုပြင်လေ၏။- ထာဝရဘုရားအဘို့တည်သော ဃဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို တနှစ်တနှစ်လျှင် သုံးကြိမ်ပူဇော်၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရှိသော ဃဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့သဖြင့် အိမ်တော်ကို လက်စသတ်လေ၏။

၂၆ တဖန်ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ဧဒုံပြည်တွင်၊ ဧဒုံပင်လယ်ကမ်းနားမှာ၌၊ ဧလုတ်မြို့နှင့်နီးစပ်သော ဧဇျုန်ဂါဗာမြို့မှာ သင်္ဘောတို့ကိုတည်
၂၇ လုပ်၏။- ပင်လယ်ကူးသောအမှုကို နားလည်သော မိမိကျွန်၊ သင်္ဘောသားတို့ကို ဟိရံမင်းသည် ထိုသင်္ဘောပေါ်မှာရှောလမုန်၏ လူတို့နှင့်
၂၈ အတူစီးစေ၏။- သူတို့သည် ဩဖိရမြို့သို့သွား၍ ရွှေအခွက်လေးရာနှစ်ဆယ်ကို ရှောလမုန်မင်းကြီးထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၁၀

၁ ရှေဘပြည်ကို အစိုးရသောမိဖုရားသည် ရှောလမုန်၏ဂုဏ်အသရေနှင့် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်သိတင်းကိုကြား၍၊ နက်နဲခက်ခဲသော
၂ ပြဿနာအားဖြင့် သူ့ကိုစုံစမ်းခြင်းငှါလာ၏။- နှံ့သာမျိုးနှင့် များစွာသောရွှေ၊ အဘိုးထိုက်သော ကျောက်တို့ကိုဆောင်သော ကုလားအုပ်များ၊ လိုက်သောသူများနှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်၍၊ ရှောလမုန်မင်းကြီးထံတော်သို့ ဝင်သောအခါ၊ မိမိအလိုဆန္ဒရှိသမျှကို ဆွေးနွေးမေး
၃ မြန်းလေ၏။- သူမေးမြန်းသော ပြဿနာရှိသမျှတို့ကို ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ဖြေလေ၏။ နားမလည်၍ မဖြေနိုင်သောအရာ တစုံတခုမျှ မရှိ။-
၄ ရှေဘမိဖုရားသည် ရှောလမုန်၏ပညာအလုံးစုံကိုလင်း၊ တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကိုလင်း၊-
၅ စားပွဲတော်တန်ဆာကိုလင်း၊ အမှုတော်စောင့်တို့နေရာထိုင်ရာကိုလင်း၊ လုလင်တို့ခစားသည် အခြင်းအရာကိုလင်း၊ သူတို့ဝတ်သောအဝတ်တန်ဆာကိုလင်း၊ ဝန်စာရေးများကိုလင်း၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုလင်း မြင်သောအခါ မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၍၊-
၆ ကိုယ်တော်၏အခြင်းအရာနှင့် ကိုယ်တော်၏
၇ ပညာကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပြည်၌ကြားရသော သိတင်းစကားမှန်ပါ၏။- သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တိုင် ရောက်၍မမြင်မီ ထိုစကားကိုမယုံ။ ယခုမူကား၊ အရင်ကြားသောစကားသည် တဝက်ကိုမျှမမှီ။ ကိုယ်တော်၏ပညာနှင့် ကိုယ်တော်၏စည်းစိမ်သည် အကျွန်ုပ်ကြားရသောသိ
၈ တင်းကို လွန်ကဲပါ၏။- ရှေ့တော်၌အစဉ်နေ၍ ပညာတော်ကိုကြားရသော ကိုယ်တော်၏လူ၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြပါ၏။-
၉ ကိုယ်တော်ကိုနှစ်သက်၍၊ ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ တင်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကိုအစဉ်ချစ်သောကြောင့်၊ ဖြောင့်မတ်စွာ တရားစီရင်စေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကို ရွင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူပြီဟု ရှင်ဘုရင်
၁၀ အားပြောဆို၍၊- ရွှေအခွက်တရာနှစ်ဆယ်၊ နံ့သာမျိုးအများ၊ ကျောက်မြတ်တို့ကို ဆက်လေ၏။ ရှေဘမိဖုရားသည် ရှောလမုန်မင်းကြီးအား ဆက်သော နံ့သာမျိုးနှင့်အမျှ များပြားသောနံ့
၁၃ သာမျိုးသည် နောက်တဖန်မရောက်။- ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် အလိုလိုပေးသော လက်ဆောင်မှတပါး၊ ရှေဘမိဖုရား၏အလိုဆန္ဒပြည့်စုံစေခြင်း၌၊ သူတောင်းသမျှကိုလည်း ပေးတော်မူ၏။ ထိုနောက်မှ မိဖုရားသည် မိမိကျွန်တို့နှင့်တကွ မိမိပြည်သို့ ပြန်သွားလေ၏။

၁၃ ဩဖိရမြို့မှ ရွှေကိုဆောင်ခဲ့သောဟိရံသင်္ဘောတို့သည် အာလဂုံသစ်သားများ၊ ကျောက်မြတ်
၁၂ များကိုလည်း ဆောင်ခဲ့ကြ၏။- ထိုအာလဂုံသစ်သားဖြင့် ရှင်ဘုရင်သည် ဗိမာန်တော်ပွတ်လုံးတန်းနှင့် နန်းတော်ပွတ်လုံးတန်းကိုငင်း၊ သီချင်းဆိုသောသူတို့ စောင်းနှင့်တယောတို့ကိုငင်း လုပ်လေ၏။ ထိုသို့သော အာလဂုံသစ်သားသည် နောက်တဖန်မရောက်၊ ယနေ့တိုင်အောင် မပေါ်
၁၄ လာ။- ရှောလမုန်ထံသို့ တနှစ်တနှစ်လျှင် ရောက်သောရွှေအချိန်ကား အခွက်ခြောက်ရာခြောက်
၁၅ ဆယ်ခြောက်ပိသာဖြစ်သတည်း။- ထိုမှတပါး ကုန်သည်များ၊ လှည်းသမားများ၊ အာရပ်မင်းကြီးရှိသမျှ၊ မြို့ဝန်များဆက်သောရွှေ ရှိသေး
၁၆ ၏။- ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ရွှေခြောက်ပိသာ
၁၇ စီဖြင့် ဒိုင်းကြီးနှစ်ရာ၊ သုံးပိသာစီဖြင့် ဒိုင်းငယ်သုံးရာတို့ကို ထုလုပ်၍ လေဗနုန်တောသစ်သားနှင့် တည်ဆောက်သော နန်းတော်၌ ထားတော်
၁၈ မူ၏။- ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဆင်စွယ်ရာဇပလ္လင်ကြီးကိုလုပ်၍ ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံလေ၏။-
၁၉ ရာဇပလ္လင်တော်သည် လှေကားခြောက်ထစ်ရှိ၏။ နောက်ဖေးဝိုင်း၏။ ထိုင်ရာတဘက်တချက်၌ မှီစရာလက်ရုံးတန်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ လက်ရုံး
၂၀ တန်းအနားမှာ ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်ရပ်နေ၏။- လှေ

ကားခြောက်ထစ်အပေါ်တွင် တဘက်တချက်၌
လည်း ခြေသို့တဆယ်နှစ်ကောင် ရပ်နေ၏။ ထို
သို့သော ရာဇပလ္လင်သည် အဘယ်တိုင်းနိုင်ငံ၌မျှ
၂၁ မရှိ။– ရှောလမုန်မင်းကြီးသောက်သော ဖလား
တော်ရှိသမျှနှင့် လေဗနုန်နန်းတော်၌ သုံးသော
ဖလားတော်ရှိသမျှတို့သည် ငွေဖလားမဟုတ် ရွှေ
ဖလားသက်သက်ဖြစ်၏။ ရှောလမုန်လက်ထက်
၂၂ ၌ ငွေကို အလျှင်းပမာဏ မပြုတတ်ကြ။– ရှင်ဘု
ရင်သည် တာရှုသဘော်ကို ဟိရံမင်းသဘော်နှင့်
အတူ စေလွှတ်သဖြင့်၊ သုံးနှစ်တခါ တာရှုသဘော်
သည် ပြန်လာ၍ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဆင်စွယ်၊ မျောက်များ၊
ဒေါင်းများကို ဆောင်ခဲ့တတ်၏။
၂၃ ထိုသို့ရှောလမုန်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ရှိသ
မျှသော ရှင်ဘုရင်တို့ထက် ပညာနှင့်စည်းစိမ်
၂၄ အားဖြင့် လွန်ကဲ၏။– ရှောလမုန်၏နှလုံး၌ ဘု
ရားသခင်သွင်းပေးတော်မူသော ပညာကို မြေ
ကြီးသားအပေါင်းတို့သည် ကြားရအံ့သောငှါ၊
၂၅ မျက်နှာတော်ကို ဖူးလာကြ၏။– လာသောသူအ
သီးအသီးတို့သည် ရွှေဖလား၊ ငွေဖလား၊ အဝတ်
တန်ဆာ၊ စစ်တိုက်လက်နက်၊ နံ့သာမျိုး၊ မြင်း၊
၂၆ လားတို့ကို နှစ်တိုင်းအခွန်ဆက်ရကြ၏။– ရှော
လမုန်သည်လည်း၊ ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများ
ကိုဆည်းဖူး၍၊ ရထားတထောင်နှင့် လေးရာ၊
မြင်းစီးသူရဲ တသောင်းနှစ်ထောင်ရှိ၏။ ရထား
ထိန်းဖြို့တို့၌ခင်း၊ ယေရုရှလင်ဖြို့ အထံတော်၌
၂၇ ငင်းထား၏။– ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်ဖြို့၌
ငွေကိုကျောက်ခဲကဲ့သို့ငင်း၊ အာရဇ်ပင်တို့ကို
လွင်ပြင်၌ပေါက်သော သဖန်းပင်ကဲ့သို့ငင်း များ
၂၈ ပြားစေ၏။– ရှောလမုန်ထံသို့ မြင်းများကို အဲ
ဂုတ္တုပြည်၊ ကောဖြို့မှဆောင်ခဲ့ရ၏။ ရှင်ဘုရင်
၏ကုန်သည်တို့သည် အဘိုးပေးလျက် ကောဖြို့
၂၉ ၌ ခံယူရကြ၏။– အဲဂုတ္တုပြည်မှ ရထားတခုကို
ငွေခြောက်ပိသာနှင့်ငင်း၊ မြင်းတစီးကို တ
ပိသာငါးဆယ်နှင့်ငင်း ရောင်းမြဲရှိ၏။ ထိုသို့
ဟိတ္တိမင်းကြီးနှင့် ရှုရိမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည်
အဲဂုတ္တုရထားနှင့် မြင်းတို့ကိုရတတ်ကြ၏။

၁၁

၁ ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ဖာရောဘုရင်၏သ
မီးမှတပါး၊ ကျသရေလအမျိုးသားမဟုတ်သော
မောဘအမျိုး၊ အမ္မုန်အမျိုး၊ ဧဒုံအမျိုး၊ ဇိဒုန်အ
မျိုး၊ ဟိတ္တိအမျိုးသား မိန်းမအများတို့ကိုချစ်
၂ တတ်၏။– ထာဝရဘုရားက၊ သင်တို့သည် တ
ပါးအမျိုးသားတို့နှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုမပြုရ။ အ
ကယ်စင်စစ်သူတို့သည် မိမိတို့ဘုရားများနောက်
သို့ သင်တို့၏စိတ်နှလုံးကို လွဲစေကြလိမ့်မည်ဟု
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား မိန့်တော်မူသော်
လည်း၊ ရှောလမုန်သည် တပါးအမျိုးသားမိန်းမ
၃ တို့ကို တပ်မက်သောစိတ်ရှိ၏။– မင်းသမီးဖြစ်
သော ခင်ပွန်းခုနစ်ရာ၊ မောင်းမမိသံသုံးရာရှိ၍၊
သူတို့သည် စိတ်နှလုံးတော်ကိုလွဲစေကြ၏။–
၄ ရှောလမုန်သည် အသက်ကြီးသောအခါ၊ မိန်းမ
များတို့သည် စိတ်နှလုံးတော်ကို အခြားတပါး
သော ဘုရားနောက်သို့လွဲစေသဖြင့်၊ စိတ်နှလုံး
တော်သည် ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်၏စိတ်နှလုံးကဲ့သို့
မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စုံလင်
၅ ခြင်းမရှိ။– ဇိဒုန်နတ်သမီး အာရှတရက်၊ ရွံရှာ
ဘွယ်သော အမ္မုန်ဘုရားမိလကုံနောက်သို့ လိုက်
၆ ၍၊– ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ ထာဝရဘုရား၌
လုံးလုံးမဆည်းကပ်၊ ရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်ကို ပြု
၇ လေ၏။– ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် ရွံရှာဘွယ်
သော မောဘဘုရားခေမုရှနှင့် ရွံရှာဘွယ်သော
အမ္မုန်ဘုရားမောလုတ်အဘို့၊ ယေရုရှလင်ဖြို့
ရှေ့တော်၌ရှိသော တောင်ပေါ်တွင် ကုန်းတို့ကို
၈ တည်လေ၏။– မိမိတို့ဘုရားအားနှံသာပေါင်းကို
မီးရှို့၍၊ ယဇ်ပူဇော်သော တပါးအမျိုးသား ခင်
ပွန်းအပေါင်းတို့အဘို့ ထိုသို့ပြု၏။
၉ အခြားတပါးသော ဘုရားနောက်သို့ မလိုက်
၁၀ ရမည်အကြောင်း ပညတ်တော်မူသောဘုရား၊
နှစ်ကြိမ် ထင်ရှားတော်မူသော ကျသရေလအမျိုး
၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်မှ၊ ရှောလ
မုန်သည် စိတ်နှလုံးလွဲသွား၍၊ မှာထားတော်မူ
သော စကားကို နားမထောင်သောကြောင့်၊ ထာ
၁၁ ဝရဘုရား အမျက်ထွက်တော်မူလျက်၊– သင်
သည် ဤသို့ပြု၍ ငါဖွဲ့သောပဋိညာဉ်နှင့် ငါမှာ
ထားသောတရားကို မစောင့်ဘဲနေသောကြောင့်၊
နိုင်ငံတော်ကို သင့်လက်မှ ငါဆက်ဆက်နှုတ်၍
၁၂ သင့်ကျွန်အား ပေးမည်။– သို့ရာတွင် သင့်အဘ
ဒါဝိဒ်၏မျက်နှာကိုထောက်၍၊ သင့်လက်ထက်၌
ငါသည်းခံဦးမည်။ သင်၏သားလက်မှ နိုင်ငံ
၁၃ တော်ကိုနှုတ်မည်။– သို့သော်လည်း တနိုင်ငံလုံး
ကိုမနှုတ်။ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်နှင့် ငါရွေးကောက်သော
ယေရုရှလင်မြို့ကိုထောက်၍၊ သင့်သားအား ခ
ရိုင်တခရိုင်ကို ငါပေးမည်ဟု ရှောလမုန်အား မိန့်
တော်မူ၏။
၁၄ ထိုနောက် ထာဝရဘုရားသည် ရှောလမုန်၌
ရန်ဘက်ပြုသောသူ ဧဒုံအမျိုးသားဟာဒဒ်ကို နှိုး

ဆော်တော်မူ၏။ ထိုသူသည် ဧဒုံရှင်ဘုရင်အမျိုး
၁၅ ဖြစ်၏။- အထက်က ဒါဝိဒ်သည် ဧဒုံပြည်၌ရှိ၍၊
၁၆ ဗိုလ်ချုပ်ယွာဘသည် ဧဒုံအမျိုးသား ယောကျ်ား
အပေါင်းတို့ကို ပယ်ဖြတ်မည်ဟု ဣသရေလလူ
အပေါင်းတို့နှင့် ဧဒုံပြည်၌ ခြောက်လနေပြီးမှ၊ အ
သေကောင်များကို မြေ၌မြှုပ်စေခြင်းငှါ သွားစဉ်
၁၇ အခါ၊- ဟာဒဒ်သည် အသက်ငယ်လျက်ပင် အ
ဘ၏ကျွန် ဧဒုံအမျိုးသားအချို့တို့နှင့်အတူ အဲ
၁၈ ဂုတ္တာပြည်သို့ ရောက်အောင်ပြေး၏။- မိဒျန်ပြည်
မှထွက်၍ ပါရန်ပြည်သို့ ရောက်လေ၏။ တဖန်
ပါရန်ပြည်သားအချို့တို့ကို ခေါ်၍ အဲဂုတ္တာပြည်၊
အဲဂုတ္တာဖာရောဘုရင်ထံသို့ ရောက်လေသော်၊
ထိုမင်းသည် အိမ်နှင့်မြေကိုပေး၍ ကျွေးမွေးလေ
၁၉ ၏။- ဖာရောဘုရင်သည် ဟာဒဒ်ကိုအလွန်ချစ်၍
မိမိခင်ပွန်း မိဖုရားတာပနက်၏ညီမကိုပေးစား
၂၀ ၏။- တာပနက်၏ညီမသည် သားဂေနုဗတ်ကို
ဘွားမြင်၍၊ တာပနက်သည် နန်းတော်၌နို့ခွါသ
ဖြင့်၊ ဂေနုဗတ်သည် နန်းတော်၌ ဖာရောဘုရင်
၂၁ ၏ သားများနှင့်အတူနေ၏။- ဒါဝိဒ်သည် ဘိုး
ဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်ကြောင်းနှင့် ဗိုလ်ချုပ်မင်း
ယွာဘသေကြောင်းကို ဟာဒဒ်သည် အဲဂုတ္တာ
ပြည်၌ကြားသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်
ပြည်သို့ပြန်သွားရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ
၂၂ ဟု ဖာရောဘုရင်အား တောင်းပန်လေ၏။- ဖာ
ရောဘုရင်က၊ သင်သည်ကိုယ်ပြည်သို့ ပြန်ချင်
သောစိတ်ရှိမည်အကြောင်း ငါ့ထံမှာအဘယ်အ
ရာ လိုသေးသနည်းဟု မေးသော်၊ အဘယ်အရာ
မျှမလိုပါ။ သို့သော်လည်း သွားရသောအခွင့်ကို
၂၃ ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ပြန်လေ၏။- ရောလ
မုန်၌ ရန်ဘက်ပြုသောသူတခြား၊ ဧလျာဒသား
ရေဇုန်ကို ဘုရားသခင် နှိုးဆော်တော်မူ၏။ ထို
သူသည် မိမိသခင်ဧောဘမင်းကြီး ဟာဒဒေဇာ
၂၄ ထံမှပြေး၍၊- လူများကိုစုဝေးစေသဖြင့်၊ ဒါဝိဒ်
မင်းလုပ်ကြံသောအခါ ဗိုလ်ချုပ်လုပ်လေ၏။ တ
ဖန်ဒမာသက်မြို့သို့သွား၍ မင်းပြုလျက်နေ၏။-
၂၅ ဟာဒဒ်နောင့်ရှက်သော အမှုမှတပါး ထိုသူသည်
ရောလမုန်လက်ထက်ကာလပတ်လုံး ဣသရေ
လအမျိုးကို ရန်ဘက်ပြု၏။ ရှုရိပြည်ကိုအစိုးရ၍
ဣသရေလအမျိုးကို စက်ဆုပ်ရွံရှာ၏။
၂၆ ထိုမှတပါး ရောလမုန်၏ ကျွန်တယောက်၊ ဧ
ဖရိမ်အမျိုး၊ ဇေရဒရွာသား၊ နေဗတ်၏သား ယေ
ရောဗောင်သည်လည်း ရှင်ဘုရင်ကိုပုန်ကန်၏။
သူ၏အမိကား၊ ဇေရွာအမည်ရှိသော မုတ်ဆိုးမ
၂၇ တည်း။- ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်သော အကြောင်း
ဟူမူကား၊ ရောလမုန်သည် မိလ္လောမြို့ကိုတည်
၍၊ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်၏မြို့ရိုးပျက်ကို ပြုပြင်
၂၈ သောအခါ၊- ယေရောဗောင်သည် ခွန်အားကြီး
သော သူရဲဖြစ်၏။ ကြိုးစားအားထုတ်တတ်
သော လုလင်ဖြစ်ကြောင်းကို ရောလမုန်သည်
မြင်လျှင်၊ ယောသပ်အမျိုးဆောင်ရွက်ရသော အ
မှုရှိသမျှကို အုပ်စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူ၏။-
၂၉ တရံရောအခါ ယေရောဗောင်သည် ယေရုရှလင်
မြို့ပြင်သို့ ထွက်သွားသည်ရှိသော်၊ ရှိလောမြို့
သားအဟိယသည် ဝတ်လုံသစ်နှင့် ကိုယ်ကိုခြုံ
လျက်၊ ယေရောဗောင်ကိုကြိုဆို၍ လယ်ပြင်၌
၃၀ ထိုသူနှစ်ယောက်တည်း ရှိစဉ်အခါ၊- အဟိယ
သည် မိမိဝတ်သော ဝတ်လုံသစ်ကိုကိုင်၍ ဆယ်
၃၁ နှစ်ပိုင်းဆုတ်ဖြတ်ပြီးလျှင်၊- ယေရောဗောင်
အား၊ ဤဆယ်ပိုင်းကိုယူလော့။ ဣသရေလအ
မျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ နိုင်ငံတော်ကို ရောလမုန်လက်မှ ငါ
နှုတ်၍ ခရိုင်ဆယ်ခရိုင်ကို သင့်အားပေးမည်။-
၃၂ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်အတွက် ဣသရေလခရိုင်များတို့
တွင်၊ ငါရွေးကောက်သော ယေရုရှလင်မြို့အ
တွက် ရောလမုန်သည် တခရိုင်ကို ယူရ၏။-
၃၃ ဆယ်ခရိုင်ကို နှုတ်ရသောအကြောင်းဟူမူကား၊
ငါ့ကိုစွန့်၍ ဇိဒုန်နတ်သမီး အာရှတရက်၊ မောဘ
ဘုရား ခေမှု၌၊ အမ္မုန်ဘုရား မိလကုံတို့ကို ကိုး
ကွယ်သဖြင့်၊ အဘ၏ဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ ငါ့ရှေ့၌မှန်သော
တရား၊ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်
၃၄ ခြင်းငှါ ငါလမ်းတို့သို့မလိုက်။- သို့ရာတွင် နိုင်ငံ
တော်ကို သူ၏လက်မှငါမနှုတ်သေး။ ငါရွေး
ကောက်၍ ငါ့ပညတ်တရားတို့ကို စောင့်ရှောက်
သော ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်အတွက်၊ သားရှောလမုန်
သည် တသက်လုံးစိုးစံစေခြင်းငှါ ငါအခွင့်ပေး
၃၅ ၏။- ရောလမုန်၏သားလက်မှ နိုင်ငံတော်ကို
၃၆ နှုတ်၍ ဆယ်ခရိုင်ကို သင့်အားငါပေးမည်။- ငါ့
နာမတည်ရာဘို့ ငါရွေးကောက်သောယေရု
လင်မြို့တွင်၊ ငါ့ရှေ့မှာ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်၏မီးခွက်
သည် အစဉ်ထွန်းလင်းလျက် ရှိစေခြင်းငှါ၊ ရော
၃၇ လမုန်သားအား တခရိုင်ကိုငါပေး၏။- သင့်ကိုငါ
ရွေးယူ၍၊ သင်သည် ကိုယ်အလိုဆန္ဒ ပြည့်စုံစေ
ခြင်းငှါ၊ စိုးစံလျက်ဣသရေလအမျိုးတွင် မင်းပြု
၃၈ ရ၏။- သင်သည် ငါမှာထားသမျှကို နားထောင်၍၊
ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်ပြုသကဲ့သို့ ငါ၏လမ်းတို့သို့ လိုက်
လျက်၊ ငါ့ရှေ့၌ မှန်သောတရား၊ ငါစီရင်ချက်ပ

ညတ်များကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ သင်နှင့်အတူ ငါ
ရှိ၍ ဒါဝိဒ်အဘို့ မြဲမြံသောအိမ်ကို ဆောက်သည်
နည်းတူ၊ သင့်အဘို့ဆောက်၍ ကျသရေလနိုင်ငံကို
၃၉ ငါပေးမည်။– ဤအကြောင်းကြောင့် ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး
ကို ငါနှောင့်ရှက်မည်။ သို့ရာတွင် အစဉ်နှောင့်
ရှက်မည်မဟုတ်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်
၄၀ ဆို၏။– ရှောလမုန်သည် ယေရောဗောင်ကိုသတ်
မည်ဟု အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ယေရောဗောင်
သည် ထ၍ အဲဂုတ္တုပြည်၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ရှိရှက်
ထံသို့ပြေးသဖြင့်၊ ရှောလမုန် သေသည်တိုင်
အောင် အဲဂုတ္တုပြည်၌ နေလေ၏။

၄၁ ရှောလမုန်ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသ
မျှနှင့်၊ သူ၏ပညာဇကာသည် ရှောလမုန်ဝတ္ထု၌
၄၂ ရေးထားလျက်ရှိ၏။– ရှောလမုန်သည် ယေရှု
လင်မြို့၌နေ၍ ကျသရေလနိုင်ငံလုံးကို အနှစ်
၄၃ လေးဆယ်စိုးစံပြီးမှ၊– ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍
ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံလေ
၏။ သားတော် ရောဗောင်သည် ခမည်းတော်အ
ရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၂

၁ ကျသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ရော
ဗောင်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊
ရှေခင်မြို့သို့သွားကြ၍ သူသည်လည်းသွား၏။–
၂ ရှောလမုန်မင်းကြီးထံမှ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြေး
သော နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်သည် ထို
သိတင်းကိုကြား၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ပြန်လာ၏။–
၃ ကျသရေလလူတို့သည် သူ့ထံသို့လူကိုစေလွှတ်
၍ ခေါ်သဖြင့်၊ စည်းဝေးသော ပရိသတ်အပေါင်း
တို့သည် သူနှင့်အတူ ရောဗောင်ထံသို့ ဝင်လျက်၊–
၄ ခမည်းတော်သည် ကျွန်တော်တို့၌ လေးသော
ထမ်းဘိုးကိုတင်ပါပြီ။ ခမည်းတော်ထံမှာ ပင်
ပန်းစွာ ဆောင်ရွက်ရသောအမှု၊ တင်တော်မူ
သော ထမ်းဘိုးလေးကို ပေါ့စေတော်မူပါ။ ထိုသို့
ပြုတော်မူလျှင်၊ ကျွန်တော်တို့သည် အမှုတော်
၅ ကိုထမ်းပါမည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။– ရော
ဗောင်ကလည်း၊ သင်တို့သွားကြဦးလော့။ သုံး
ရက်လွန်မှ တဖန်လာကြဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူ
၆ လျှင်၊ သူတို့သည် သွားကြ၏။– ထိုအခါ ရော
ဗောင်မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်ရှောလမုန် အ
သက်ရှင်စဉ်အခါ၊ အထံတော်၌ ခစားသောအ
သက်ကြီးသူတို့နှင့် တိုင်ပင်၍၊ ဤသူတို့အား ငါ
ပြန်ပြောရမည်အကြောင်း အဘယ်သို့ အကြံပေး
၇ ကြမည်နည်းဟုမေးသော်၊– သူတို့က၊ ကိုယ်
တော်သည် ယနေ့ဤသူတို့၏ကျွန်ခံလျက်၊ သူ
တို့အမှုကိုစောင့်၍ ကောင်းသောစကားနှင့် ပြန်
ပြောတော်မူလျှင်၊ သူတို့သည် အစဉ် ကိုယ်တော်
၏ကျွန်ခံကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထားကြ
၈ ၏။– အသက်ကြီးသူတို့ပေးသော အကြံကို ရော
ဗောင်သည်မလိုက်။ ခစားမြဲခစားသော မိမိသူ
၉ ငယ်ချင်းတို့နှင့် တိုင်ပင်လျက်၊– ပြည်သားတို့က၊
ခမည်းတော်တင်သောထမ်းဘိုးကို ပေါ့စေတော်
မူပါဟု လျှောက်ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့အား ငါ
ပြန်ပြောရမည်အကြောင်း အဘယ်သို့ အကြံပေး
၁၀ ကြမည်နည်းဟုမေးသော်၊– ထိုသူငယ်ချင်းလူ
လင်တို့က၊ ခမည်းတော်သည် ကျွန်တော်တို့၌
ထမ်းဘိုးကိုလေးစေပါပြီ။ ပေါ့စေတော်မူပါဟု
လျှောက်သောပြည်သားတို့အား၊ ကိုယ်တော်က၊
ငါ့လက်သန်းသည် ငါ့ခမည်းတော်ခါးထက်သာ
၁၁ ၍ကြီးလိမ့်မည်။– ငါ့ခမည်းတော်သည် သင်တို့
အပေါ်မှာ လေးသောထမ်းဘိုးကို တင်လေပြီ။ ငါ
သည်လည်း ထပ်၍တင်ဦးမည်။ ငါ့ခမည်းတော်
သည် သင်တို့ကို ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်လေပြီ။ ငါ
သည်လည်း ကင်းမြီးကောက်နှင့် ရိုက်ဦးမည်ဟု
၁၂ ပြန်ပြောတော်မူပါဟု လျှောက်ထားကြ၏။– ရှင်
ဘုရင်က၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ တဖန်လာ
ကြဦးလော့ဟု နေ့ရက်ကို ချိန်းချက်သည်အ
တိုင်း၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ယေရောဗောင်
နှင့် လူအပေါင်းတို့သည် ရောဗောင်ထံသို့ရောက်
၁၃ လာကြ၏။– ရှင်ဘုရင်သည် အသက်ကြီးသူတို့
ပေးသော အကြံကိုမလိုက်။ လူပျိုတို့ပေးသော
၁၄ အကြံကိုလိုက်လျက်၊– ငါ့ခမည်းတော်သည် သင်
တို့အပေါ်မှာ လေးသောထမ်းဘိုးကို တင်လေ
ပြီ။ ငါသည်လည်းထပ်၍ တင်ဦးမည်။ ငါ့ခမည်း
တော်သည် သင်တို့ကို ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်လေပြီ။
ငါသည်လည်း ကင်းမြီးကောက်နှင့် ရိုက်ဦးမည်
၁၅ ဟု ကြမ်းတမ်းစွာ ပြန်ပြောတော်မူ၏။– ရှင်ဘု
ရင်သည် ပြည်သားတို့၏စကားကို နားမထောင်
ရသည်အကြောင်းကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ရှိ
လောမြို့သားအဟိယအားဖြင့် နေဗတ်၏သား
ယေရောဗောင်အား မိန့်တော်မူသောစကားကို
၁၆ ပြည့်စုံစေတော်မူမည် အကြောင်းတည်း။– ကျ
သရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ရှင်ဘုရင်
နားမထောင်ကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊ ငါတို့သည်
ဒါဝိဒ်နှင့် အဘယ်သို့ဆက်ဆံသနည်း။ ယေရှဲ၏
သားနှင့် အဘယ်သို့အမွေခံရသေးသနည်း။ အို
ကျသရေလအမျိုး၊ သင်တို့နေရာသို့ သွားကြ။ အို

ဒါဝိဒ်၊ သင်၏အိမ်ကို ကြည့်ရှုလော့ဟု ရှင်ဘုရင်
အားပြန်ပြောလျက်၊ ကြယရေလလူတို့သည် မိမိ
၁၇ တို့နေရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။– သို့ရာတွင် ယုဒမြို့
ရွာတို့၌နေသော ကြယရေလလူတို့ကို ရောဗောင်
၁၈ သည် အုပ်စိုးရသေး၏။– ထိုအခါ ရောဗောင်မင်း
ကြီးသည် အခွန်တော်ဝန်အဒေါနိရံကို စေလွှတ်
၍ ကြယရေလ လူအပေါင်းတို့သည် သူ့ကိုသေ
၁၉ အောင် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြ၏။– ရောဗောင်
မင်းကြီးသည် ရထားတော်ကိုအလျင်အမြန်
တက်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြေးလေ၏။ ထိုသို့
ကြယရေလအမျိုးသည် ယနေ့တိုင်အောင် ဒါဝိဒ်
၂၀ မင်းမျိုးကို ပုန်ကန်ကြ၏။– ယေရောဗောင်ပြန်
လာကြောင်းကို ကြယရေလအမျိုးသားအပေါင်း
တို့သည် ကြားသောအခါ၊ လူကိုစေလွှတ်၍၊ ယေ
ရောဗောင်ကို စည်းဝေးရာပရိသတ်ထံသို့ ခေါ်
ပြီးလျှင်၊ ကြယရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုးသော ရှင်ဘု
ရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။ ယုဒအမျိုးမှတပါး
အဘယ်အမျိုးမျှ ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးသို့ မဆည်းကပ်။

၂၁ ရောဗောင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်
သောအခါ၊ ကြယရေလအမျိုးကိုစစ်တိုက်၍ နိုင်
ငံတော်ကို ရှောလမုန်သား ရောဗောင်လက်သို့
ရောက်ပြန်စေခြင်းငှါ၊ ဗယ်ာမိန်အမျိုးနှင့်တကွ
ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့် ရွေးချယ်သောစစ်
၂၂ သူရဲ တသိန်းရှစ်သောင်းတို့ကို စုဝေးစေ၏။– သို့
ရာတွင် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
၂၃ ဘုရားသခင်၏လူ ရှေမာယသို့ရောက်၍၊– သင်
သည် ရှောလမုန်သား၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ရောဗောင်
နှင့် ယုဒအမျိုး၊ ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားများ၊ ကျန်
ကြွင်းသောသူများတို့အား ထာဝရဘုရား၏ အ
၂၄ မိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊– သင်တို့ညီအစ်ကို
ဖြစ်သော ကြယရေလအမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်
ခြင်းငှါ ချီ၍မသွားကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့၊ ကိုယ်
နေရာသို့ ပြန်သွားကြလော့။ ဤအမှုသည် ငါအ
ခွင့်ပေးသောကြောင့်ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူသော
ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို နားထောင်၍
စကားတော်အတိုင်း ပြန်သွားကြ၏။

၂၅ ထိုနောက် ယေရောဗောင်သည် ဧဖရိမ်
တောင်ပေါ်မှာ ရှေခင်မြို့ကိုတည်၍ နေရာချ၏။
ထိုမြို့မှသွား၍ ပေနေလမြို့ကိုလည်း တည်၏။–
၂၆ ယေရောဗောင်က၊ ဤနိုင်ငံသည် ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး
၂၇ လက်သို့ ပြန်ကောင်းပြန်လိမ့်မည်။– ပြည်သား
တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်၌ ယဇ်ပူ
ဇော်ခြင်းငှါ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားလျှင်၊ သူတို့
စိတ်နှလုံးသည် မိမိတို့သခင် ယုဒရှင်ဘုရင် ရော
ဗောင်ဘက်သို့ ပြောင်းလဲ၍၊ ငါ့ကိုသတ်ပြီးမှ ယု
ဒရှင်ဘုရင်ရောဗောင်ဘက်သို့ တဖန် ဝင်စားကြ
၂၈ လိမ့်မည်ဟု အောက်မေ့သောကြောင့်၊– သူတပါး
နှင့်တိုင်ပင်၍ ရွှေနွားသငယ်နှစ်ကောင်ကိုလုပ်
ပြီးလျှင်၊ သင်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားရ
သောအမှုခက်လှ၏။ အို ကြယရေလအမျိုး၊ သင်
တို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သောဘုရားတို့
၂၉ ကို ကြည့်ရှုကြလော့ဟု ဆိုလျက်၊– ဗေသလမြို့
၌တကောင်၊ ဒန်မြို့၌ တကောင်ကို ထားသဖြင့်၊–
၃၀ ပြစ်မှားစရာအကြောင်းကို ပြုလေ၏။ ပြည်သား
တို့သည် နွားသငယ်ကို ကိုးကွယ်ခြင်းငှါ၊ ဒန်မြို့
၃၁ တိုင်အောင် သွားတတ်ကြ၏။– ယေရောဗောင်
သည်လည်း၊ မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာ အိမ်ကို
ဆောက်၍၊ လေဝိသားမဟုတ်သော သာမညလူ
တို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားလေ၏။–
၃၂ ယုဒပြည်၌ခံသောပွဲကဲ့သို့ အဋ္ဌမလ တဆယ်ငါး
ရက်နေ့တွင် ပွဲကိုစီရင်၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူ
ဇော်၏။ ထိုသို့ ဗေသလမြို့၌စီရင်၍၊ မိမိလုပ်
သောနွားသငယ်တို့အား ယဇ်ပူဇော်၏။ မြင့်
သောအရပ်၌ ခန့်ထားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့
၃၃ ကိုလည်း ဗေသလမြို့မှာ နေရာချ၏။– ထိုသို့
ကိုယ်အလိုအလျောက် ချိန်းချက်သော အဋ္ဌမလ
တဆယ်ငါးရက်နေ့တွင် ဗေသလမြို့၌ မိမိလုပ်
သော ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာပူဇော်၏။ ကြယရေလအ
မျိုးသားတို့အား ပွဲကိုလည်းစီရင်၏။ ယဇ်ပလ္လင်
ပေါ်မှာ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၏။

၁၃

၁ ထိုအခါ ယေရောဗောင်သည် နံ့သာပေါင်းကို
မီးရှို့ခြင်းငှါ ယဇ်ပလ္လင်နားမှာရပ်နေစဉ်တွင်၊ ဘု
ရားသခင်၏ လူတယောက်သည် ထာဝရဘုရား
၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း၊ ယုဒပြည်မှ ဗေသ
၂ လမြို့သို့ ရောက်လာ၍၊– ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်
ကပတ်တော်အတိုင်း ယဇ်ပလ္လင်တဘက်၌ ကြွေး
ကြော်လျက်၊ အိုယဇ်ပလ္လင်၊ ယဇ်ပလ္လင်၊ ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး၌
ယောရှိအမည်ရှိသောသူကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။
သင့်အပေါ်မှာ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍၊ မြင့်သော
အရပ်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်သောသူတို့ကို ထို
သူသည် သင့်အပေါ်မှာပူဇော်၍၊ လူသေအရိုးတို့
ကိုမီးရှို့လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်
၃ ဆို၏။– ထိုနေ့ခြင်းတွင် ပုပွနိမိတ်ကိုလည်းပေး
၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော ပုပွနိမိတ်ဟူမူ

ကား၊ ယ၏ပလ္လင်သည်ကွဲ၍ ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော
၄ ပြာလည်း ယိုကျလိမ့်မည်ဟု ဟောလေ၏။- ထို
သို့ ဘုရားသခင်၏လူသည် ဗေသလမြို့ ယ၏
ပလ္လင်တဘက်၌ ကြွေးကြော်သောစကားကို
ယေရောဗောင်မင်းကြီးသည် ကြားလျှင်၊ ယ၏
ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော မိမိလက်ကိုဆန့်၍ ထိုသူ
ကိုဘမ်းဆီးကြဟုဆိုလျက်၊ ဆန့်သောလက်
သည် သွေ့ခြောက်၍ နောက်တဖန်မရပဲနိုင်။-
၅ ဘုရားသခင်၏လူသည် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်က
ပတ်တော်အတိုင်း ပေးသောပုပ္ပန်မိတ်နှင့်အညီ
ယ၏ပလ္လင်ကွဲ၍၊ ပြာသည်လည်း ပလ္လင်ပေါ်က
၆ ယိုကျလေ၏။- ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါ့လက်၌
ရောက် သော ရောဂါကို ပျောက် စေ မည် အ
ကြောင်း၊ ငါ့အတွက်ပဌနာပြု၍ သင်၏ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တောင်းပန်ပါလော့
ဟု ဘုရားသခင်၏လူကိုပြောဆို၏။ ဘုရားသ
ခင်၏လူသည် ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်သ
ဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်လက်သည် ရောဂါပျောက်၍ ပက
၇ တိအတိုင်းဖြစ်လေ၏။- ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါ
နှင့်အတူလိုက်၍ အားဖြည့်လော့။ လက်ဆောင်
၈ ပေးမည်ဟု ဘုရားသခင်၏လူအားဆိုလျှင်၊- ဘု
ရားသခင်၏လူက၊ နန်းတော်တဝက်ကို ပေး
သော်လည်း သင်နှင့်အတူ ငါမလိုက်။ ဤအရပ်
၉ ၌ မုန့်ကိုမစား၊ ရေကိုလည်း မသောက်ရ။- ထာ
ဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်က၊ မုန့်ကို မစား
နှင့်။ ရေကို မသောက်နှင့်။ လာသောလမ်းဖြင့် မ
ပြန်နှင့်ဟု ငါ့အားပညတ်တော်မူပြီဟု ရှင်ဘုရင်
၁၀ အား ပြောဆို၏။- ထိုနောက် ဗေသလမြို့သို့
လာသောလမ်းကိုရှောင်၍ အခြားသောလမ်းဖြင့်
ပြန်သွား၏။

၁၁ ထိုကာလ၌ ဗေသလမြို့တွင် အသက်ကြီး
သော ပရောဖက်တယောက်ရှိ၏။ သူ၏သားတို့
သည်လာ၍ ဘုရားသခင်၏လူသည် ထိုနေ့၌ ဗေ
သလမြို့မှာ ပြုသောအမှုရှိသမျှနှင့် ရှင်ဘုရင်
အားပြောသောစကားများကို အဘအားပြန်ကြား
၁၂ လျှင်၊- ယုဒပြည်မှလာသော ဘုရားသခင်၏လူ
သည် အဘယ်လမ်းဖြင့် ပြန်သွားသည်ကို မြင်ကြ
သောကြောင့်၊ အဘက ထိုသူသည် အဘယ်လမ်း
၁၃ ဖြင့် ပြန်သွားသနည်းဟု မေးပြီးလျှင်၊- မြည်းကို
ကုန်းနှီးတင်ကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ သား
တို့သည် မြည်းကိုကုန်းနှီးတင်၍ အဘသည် စီး
၁၄ သွားလျက်၊- ဘုရားသခင်၏လူကိုလိုက်လေ၏။
သပိတ်ပင်အောက်မှာ ထိုင်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့
လျှင်၊ သင်သည် ယုဒပြည်မှလာသော ဘုရားသ
ခင်၏လူ မှန်သလောဟုမေးသော်၊ ငါမှန်သည်ဟု
၁၅ ပြန်ဆို၏။- ပရောဖက်ကလည်း၊ ငါနှင့်အတူ ငါ့
အိမ်သို့လိုက်၍ မုန့်ကိုစားပါလော့ဟု ခေါ်ပင့်
၁၆ လျှင်၊- ငါသည် သင်နှင့်အတူ မလိုက်ရ၊ သင့်အိမ်
သို့ မဝင်ရ။ ဤအရပ်၌ မုန့်ကိုမစား၊ ရေကိုလည်း
၁၇ မသောက်ရ။- ထာဝရဘုရားက၊ ထိုအရပ်၌ မုန့်
ကိုမစားနှင့်။ ရေကို မသောက်နှင့်။ လာသော
လမ်းဖြင့် မပြန်နှင့်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူကြောင်း
၁၈ ကို ပြောဆို၏။- ပရောဖက်ကလည်း၊ ငါသည်
သင်ကဲ့သို့ပရောဖက်ဖြစ်၏။ သင်သည် မုန့်ကို
စား၍ ရေကိုသောက်စေခြင်းငှါ သင့်ကိုငါ့အိမ်သို့
ခေါ်ရမည်အကြောင်း၊ ကောင်းကင်တမန်သည်
ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် မှာ
၁၉ ထားပြီဟု မုသာသုံး၍ပြောဆို၏။- ထိုကြောင့်
ဘုရားသခင်၏လူသည် ပရောဖက်နှင့်အတူပြန်
လာ၍၊ သူ၏အိမ်မှာ မုန့်ကိုစား၏။ ရေကိုလည်း
၂၀ သောက်၏။- ထိုသူနှစ်ပါးတို့သည် စားပွဲနားမှာ
ထိုင်စဉ်တွင်၊ ခေါ်ခဲ့သော ပရောဖက်သို့ ထာဝရ
၂၁ ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်ရောက်၍၊- ယုဒ
ပြည်မှလာသော ဘုရားသခင်၏လူအား၊ သင်
သည် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်တော်ထွက်ကို နားမ
ထောင်၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ထား
၂၂ တော်မူသော ပညတ်တော်ကိုမစောင့်၊- ဤမည်
သောအရပ်၌ မုန့်ကိုမစားနှင့်။ ရေကိုမသောက်
နှင့်ဟု ပညတ်တော်မူသောအရပ်သို့ ပြန်လာ၍
မုန့်နှင့်ရေကို စားသောက်သောကြောင့်၊ သင်၏
အလောင်းသည် ဘိုးဘေးတို့၏သချိုင်းသို့ မ
ရောက်ရဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို
၂၃ အော်ဟစ်၍ဆင့် ဆို၏။- မုန့်နှင့် ရေကို စား
သောက်ပြီးမှ၊ ထိုပရောဖက်သည် ပြန်လာသော
ပရောဖက်အတွို့ မိမိမြည်းကိုကုန်းနှီးတင်၍ လွှတ်
၂၄ လိုက်လေ၏။- လမ်းမှာ ခြင်္သေ့တွေ့၍သတ်၏၊
အသေကောင်သည် လမ်း၌လဲ၍၊ မြည်းနှင့်ခြင်္သေ့
၂၅ သည် အနားမှာရပ်နေ၏။- အသေကောင်သည်
လမ်း၌လဲ၍ မြည်းနှင့်ခြင်္သေ့သည် အနားမှာရပ်
နေသည်ကို ခရီးသွားသောသူတို့သည် မြင်လျှင်၊
အသက်ကြီးသော ပရောဖက်နေသောမြို့သို့လာ
၂၆ ၍ သိတင်းပြောကြ၏။- ခေါ်ခဲ့သောပရောဖက်
သည် ထိုသိတင်းကိုကြားလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကို နားမထောင်သော ဘုရားသခင်
၏လူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူ
အားမိန့်တော်မူသောစကားအတိုင်း၊ သူ့ကိုခြင်္သေ့

၌ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ခြင်္သေ့သည် ကိုက်သတ်
၂၇ လေပြီတကားဟု ဆိုလျက်၊- မြည်းပေါ်မှာ ကုန်း
နှီးကိုတင်ကြလော့ဟု သားတို့အားဆိုသည်အ
၂၈ တိုင်း သူတို့သည် ကုန်းနှီးတင်ကြ၏။- ပရော
ဖက်သွား၍ အသေကောင်သည် လမ်း၌လဲလျက်၊
မြည်းနှင့်ခြင်္သေ့သည် အနားမှာ ရပ်နေလျက်ရှိ
သည်ကို တွေ့၏။ ခြင်္သေ့သည် အသေကောင်ကို
၂၉ မစား၊ မြည်းကိုလည်း မကိုက်။- အသက်ကြီး
သောပရောဖက်သည် ဘုရားသခင်၏လူ အ
လောင်းကောင်ကို မြည်းပေါ်သို့ချီ၍ တင်ပြီးလျှင်
ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၍၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ မိ
၃၀ မိမြို့သို့ ဆောင်သွား၏။- အလောင်းကောင်ကို
မိမိသချိုင်းတွင်း၌ ထားလျက်၊ အိုငါ့ညီဟူ၍ ငို
၃၁ ကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၏။- သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ
သားတို့ကိုခေါ်၍၊ ငါသေသောအခါ ဘုရားသခင်
၏ လူသချိုင်းတွင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ကြလော့။ ငါ့အရိုး
၃၂ ကို သူ့အရိုးအနားမှာ ထားကြလော့။- ဗေသလ
မြို့ ယဇ်ပလ္လင်တဘက် ရှမာရိမြို့ရွာတွင်၊ မြင့်
သောအရပ်ပေါ်မှာ ဆောက်သော အိမ်များတ
ဘက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အ
တိုင်း ကြွေးကြော်သောစကားသည် စင်စစ်ပြည့်
စုံလိမ့်မည်ဟု မှာထားလေ၏။

၃၃ ထိုနောက်မှ ယေရောဗောင်သည် မိမိအဓမ္မ
လမ်းကို မရှောင်။ သာမည လူတို့ကို မြင့်သောအ
ရပ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ထပ်၍ခန့်ထား
၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်ချင်သောသူရှိသမျှကို
ချီးမြှောက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် မြင့်သောအရပ်
၃၄ တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်ကြ၏။- ထိုသို့ပြု
သောကြောင့် ယေရောဗောင်အမျိုးကို မြေကြီး
ပြင်မှ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းစေသောအပြစ် ရောက်
သတည်း။

၁၄

၁ ထိုအခါ ယေရောဗောင်၏သား အဘိယ
၂ သည်နာသောကြောင့်၊- ယေရောဗောင်သည် မိ
မိမယားကိုခေါ်၍၊ သင်သည် ယေရောဗောင်၏
မယားဖြစ်သည်ကို အဘယ်သူမျှ မသိစေခြင်းငှါ
ခြားနားသော အဆင်းအရောင်ကို ဆောင်ပြီး
လျှင်၊ ရိလောမြို့သို့ထသွားပါလော့။ ငါသည် ဤ
လူမျိုးကို ဘိုးစံရမည်အကြောင်းကိုပြသော ပ
၃ ရောဖက်အဟိယသည် ထိုမြို့၌ရှိ၏။- မုန့်ဆယ်
လုံး၊ မုန့်ပြားအချို့၊ ပျားရည်ဘူးကိုဆောင်လျက်
ပရောဖက်ထံသို့ သွားပါလော့။ သူငယ်၌ အ
ဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကို သူဟောလိမ့်မည်ဟု မှာ
၄ ထားသည်အတိုင်း၊- ယေရောဗောင်မယားသည်
ထ၍ ရိလောမြို့၌ အဟိယအိမ်သို့ သွားလေ၏။
ထိုအခါ အဟိယသည် အသက်ကြီးသောကြောင့်
၅ မျက်စိမမြင်၊ မှုန်လျက်ရှိ၏။- ထာဝရဘုရားက
လည်း၊ ယေရောဗောင်မယားသည် သားနာ
သောကြောင့်၊ သားအတွက်တစုံတခုကို တောင်း
အံ့သောငှါ သင့်ဆီသို့ ယခုလာ၏။ ဤမည်သော
စကားဖြင့် ပြန်ပြောရမည်။ သူသည် လာသော
အခါ အခြားသော မိန်းမဖြစ်ယောင်ဆောင်လိမ့်
၆ မည်ဟု အဟိယအား မိန့်တော်မူ၏။- ထိုမိန်းမ
သည် တံခါးအထဲသို့ဝင်၍၊ နင်းသံကို အဟိယ
သည်ကြားလျှင်၊ အိုယေရောဗောင်မယား ဝင်
လော့။ အဘယ်ကြောင့် အခြားသောသူ၏အ
ယောင်ကို ဆောင်သနည်း။ ဝမ်းနည်းစရာသိ
တင်းကို ကြားပြောစေခြင်းငှါ သင့်ဆီသို့ ငါ့ကို
၇ စေလွှတ်တော်မူ၏။- သင်သည် ဣသရေလအ
မျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်
ကို၊ ယေရောဗောင်ထံသို့ သွား၍ ဆင့်ဆိုရမည်
မှာ၊ သင့်ကို လူစုထဲကငါရွေး၍ ငါ၏လူဣသရေ
လအမျိုးကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ချီးမြှောက်လျက်၊-
၈ နိုင်ငံတော်ကို ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးလက်မှနှုတ်၍ သင့်
အားပေးသော်လည်း၊ သင်သည် ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်ကဲ့
သို့မဟုတ်။ သူသည် ငါ့ပညတ်တို့ကို စောင့်
ရှောက်၏။ ငါ့ရှေ့မှာ ကောင်းသောအကျင့်ကို
သာကျင့်မည်ဟု စိတ်နလုံးအကြွင်းမဲ့ ငါ့ကို
၉ ဆည်းကပ်၏။- သင်မူကား သင့်ရှေ့မှာ ဖြစ်ဘူး
သောသူ အပေါင်းတို့ကိုလွန်၍ ဒုစရိုက်ကိုပြုလေ
ပြီ။ ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ အခြားတပါး
သောဘုရားနှင့် သွန်းသောရုပ်တုတို့ကိုလုပ်၍ ငါ့
၁၀ ကိုသင့်ကျောနောက်သို့ ပစ်ထားပြီ။- ထိုကြောင့်
ယေရောဗောင်အမျိုးအပေါ်သို့ ဘေးဥပဒ်
ရောက်စေမည်။ ဣသရေလမြို့ရွာ၌ အချုပ်ခံ
သောသူဖြစ်စေ၊ အလွတ်ပြေးသောသူဖြစ်စေ၊
ယေရောဗောင်အမျိုး ယောကျ်ားများကို ပယ်
ဖြတ်မည်။ လူသည် နောက်ချေးကို အကုန်အ
စင် ကျုံးသွားသကဲ့သို့၊ ကျန်ကြွင်းသော ယေ
၁၁ ရောဗောင်အမျိုးကို ပယ်သွားမည်။- ယေရော
ဗောင်အမျိုးသားသည် မြို့ထဲမှာသေလျှင် အ
သေကောင်ကိုခွေးစားလိမ့်မည်။ မြို့ပြင်မှာသေ
လျှင် မိုးယံကောင်းကင်ငှက် စားလိမ့်မည်အ
၁၂ ကြောင်း ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူပြီ။- သင်ထ၍
ကိုယ်အိမ်သို့ သွားလော့။ မြို့တံခါးအထဲသို့ ဝင်
၁၃ သောအခါ သူငယ်သေလိမ့်မည်။- ဣသရေလ

အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၍ သင်္ဂြိဟ်ကြလိမ့်မည်။ ယေရော
ဗောင်အမျိုးသားစုတွင်၊ ထိုသူငယ်တယောက်တည်းသာ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ယေရောဗောင်အမျိုးသားစုတွင် ထိုသူငယ်တယောက်သည် ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၌ ကြည်ညိုသောစိတ်
၁၄ ရှိ၏။- အချိန်ရောက်မှ ယေရောဗောင်အမျိုးကို
ပယ်ဖြတ်လတံ့သော ဣသရေလရှင်ဘုရင်တပါး
ကို ထာဝရဘုရားသည် မိမိအတို့ ပေါ်ထွန်းစေ
တော်မူမည်။ အဘယ်အချိန်နည်းဟုမေးသော်၊
၁၅ ယခုပင်ဖြစ်လိမ့်မည်။- အာရှရပင်တို့ကို ပြုစု၍
ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ကြ
သောကြောင့်၊ ဣသြဧလကို ရေ၌လှုပ်ရှားသကဲ့သို့
ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို ဒဏ်
ခတ်၍၊ ဘိုးဘေးတို့အားပေးတော်မူသော ဤ
ပြည်ကောင်းမှ နှုတ်ပယ်ပြီးလျှင်၊ မြစ်ကြီးတ
ဘက်၌ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေတော်မူမည်။-
၁၆ ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှား၍ ဣသရေလအမျိုးကိုလည်း
ပြစ်မှားစေသော ယေရောဗောင်၏အပြစ်တို့
ကြောင့် ဣသရေလအမျိုးကို စွန့်ပစ်တော်မူမည်
၁၇ ဟု ဆင့်ဆိုလေ၏။- ယေရောဗောင်မယားသည်
ထသွား၍၊ တိရဇမြို့တံခါးခုံသို့ရောက်သောအခါ
၁၈ သူငယ်သေ၏။- ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန် ပ
ရောဖက်အဟိယအားဖြင့် မိန့်တော်မူသည်အ
တိုင်း၊ ထိုသူငယ်ကိုသင်္ဂြိဟ်၍ ဣသရေလအမျိုး
သားအပေါင်းတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို
ပြုကြ၏။

၁၉ ယေရောဗောင်ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းသ
မျှ၊ စစ်တိုက်ခြင်းအမှု၊ မင်းပြုခြင်းအမှုတို့သည်
၂၀ ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။- ယေ
ရောဗောင်သည် အနှစ်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ် စိုးစံပြီးမှ
ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ သားတော် နာဒဒ်
သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၁ ရှောလမုန်သားရောဗောင်သည် ယုဒပြည်ကို
စိုးစံလေ၏။ နန်းထိုင်သောအခါ အသက်လေး
ဆယ်တနှစ် ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည် နာမ
တော်တည်စေရာဘို့ ဣသရေလခရိုင်များတို့အ
ထဲက ရွေးကောက်သော ယေရှရွလင်မြို့၌ ဆယ်
ခုနှစ်နှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား အမွှန်အ
၂၂ မျိုးသား၊ နေမအမည်ရှိ၏။- ယုဒအမျိုးသားတို့
သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊
ဘိုးဘေးတို့ပြစ်မှားသမျှထက် ပြစ်မှားသော အ
ပြစ်များအားဖြင့် အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ကြ
၂၃ ၏။- မြင့်သောတောင်ရှိသမျှတို့ အပေါ်၌၎င်း၊
စိမ်းသောသစ်ပင်ရှိသမျှတို့ အောက်၌၎င်း၊ ကုန်
များ၊ ရုပ်တုများ၊ အာရှရပင်များကို တည်ကြ
၂၄ ၏။- ယုဒပြည်၌ ယောကျ်ားအလိုသို့ လိုက်တတ်
သော မိန်းမလျှာများရှိ၍၊ ထာဝရဘုရားသည်
ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူသော
ပြည်သားမျိုးပြိုသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရာ အ
မှုအလုံးစုံတို့ကို ပြုကြသည်တကား။

၂၅ ရောဗောင်မင်းကြီးနန်းစံ၁းနှစ်တွင်၊ အဲဂုတ္တု
ရှင်ဘုရင်ရှိရုက်သည် ယေရှရွလင်မြို့သို့ စစ်ချီ
၂၆ ၍၊- ဗိမာန်တော်ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာရှိ
သမျှကို သိမ်းသွား၏။ ရှောလမုန်လုပ်သော ရွှေ
၂၇ ဒိုင်းရှိသမျှကိုလည်း ယူသွား၏။- ရောဗောင်မင်း
ကြီးသည် ရွှေဒိုင်းအစား ကြေးဝါဒိုင်းတို့ကိုလုပ်
၍ နန်းတော်တံခါးစောင့် ကိုယ်ရံတော်မှူးခွဲ့သော အပ်
၂၈ လေ၏။- ရှင်ဘုရင်သည် ဗိမာန်တော်သို့သွား
သောအခါ၊ ကိုယ်ရံတော်သားတို့သည် ဒိုင်းတို့ကို
ဆောင်၍ နောက်တဖန် မိမိတို့စောင့်ရာအခန်း
မှာ ပြန်ထားကြ၏။

၂၉ ရောဗောင်ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းသမျှတို့
၃၀ သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။- ရော
ဗောင်နှင့် ယေရောဗောင်တို့သည် အသက်ရှည်
၃၁ သမျှ ကာလပတ်လုံး ရန်ဘက်ပြုကြ၏။- ရော
ဗောင်သည်လည်း ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊
ဒါဝိဒ်မြို့၌ သူတို့နှင့်အတူ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကိုခံလေ
၏။ သားတော်အဘိယသည် ခမည်းတော်အရာ
၌ နန်းထိုင်၏။

၁၅

၁ နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်မင်းကြီး နန်း
၂ စံတဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ အဘိယသည် ယေရှရွ
လင်မြို့၌ မင်းပြု၍၊ ယုဒပြည်ကိုသုံးနှစ်စိုးစံ၏။
မယ်တော်ကား၊ အဘရှလုံ၏သမီး မာခါအမည်ရှိ
၃ ၏။- ခမည်းတော်ပြုသော ဒုစရိုက်ကိုပြုမြဲပြု၍၊
ဘေးတော်ဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌ စိတ်နှလုံးစုံလင်သည်မဟုတ်။-
၄ သို့သော်လည်း ဒါဝိဒ်၏မျက်နှာကိုထောက်၍၊
သူ၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ဆွေတော်
မျိုးတော်ကို ချီးမြှောက်၍၊ ယေရှရွလင်မြို့ကို
တည်စေသဖြင့်၊ ထိုမြို့၌ ဒါဝိဒ်၏မီးခွက်ကို
၅ ထွန်းလင်းစေတော်မူ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ဒါ
ဝိဒ်သည် ဟိတ္တိအမျိုး ဥရိယအမှုကိုထားလျှင်၊
တသက်လုံး ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသော

To Contents

အမှုတစုံတခုကိုမျှ မရှောင်၊ ရှေ့တော်၌ တရားသ
၆ ဖြင့် ကျင့်သောအကြောင်းတည်း။– ရောဗောင်
သားအဘိယနှင့် ယေရောဗောင်တို့သည် အ
သက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး ရန်ဘက်ပြုကြ
၏။

၇ အဘိယပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းသမျှတို့
၈ သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။– အဘိ
ယသည်ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍ ဒါဝိဒ်မြို့၌
သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံ လေ၏။ သားတော် အာသ
သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၉ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယေရောဗောင် နန်းစံ
နှစ်ဆယ်တွင်၊ အာသသည် ယေရုရှလင်မြို့၌
လေးဆယ်တနှစ်မင်းပြု၍ ယုဒပြည်ကိုစိုးစံလေ
၁၀ ၏။– အဘွားတော်ကား၊ အဘရှလုံ၏သမီး မာခါ
၁၁ ဖြစ်၏။– အာသသည် အဘိတော်ဒါဝိဒ်ပြုသကဲ့
သို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသဖြင့်ပြု
၁၂ ၏။– ယောကျ်ားအလိုသို့ လိုက်တတ်သော မိန်း
မလျာတို့ကိုငင်း၊ ဘိုးတော်ဘေးတော်လုပ်သော
ရုပ်တုရှိသမျှတို့ကိုငင်း၊ ပြည်တော်ထဲက ပယ်
၁၃ ရှားတော်မူ၏။– အဘွားတော်မာခါသည် အာရှရ
ပင်အဘို့ ရုပ်တုကိုလုပ်သောကြောင့်၊ မိဖုရားအ
ရာကိုနှုတ်၍၊ ရုပ်တုကို ဖျက်ဆီးပြီးလျှင်၊ ကေ
၁၄ ဒြုန်ချောင်းနားမှာ မီးရှို့တော်မူ၏။– ဗြင့်သော
အရပ်တို့ကို မပယ်ရှားသော်လည်း၊ လက်ထက်
တော် ကာလပတ်လုံး၊ အာသစိတ်နလုံးသည် ထာ
၁၅ ဝရဘုရားရှေ့တော်၌ စုံလင်ခြင်းရှိ၏။– ခမည်း
တော်လူသော ဥစ္စာ၊ ကိုယ်တိုင်လူသော ဥစ္စာ၊
ရွှေ၊ ငွေ၊ တန်ဆာများကို ဗိမာန်တော်ထဲသို့သွင်း
ထားတော်မူ၏။

၁၆ အာသနှင့် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဗာရှာတို့
သည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ရန်
၁၇ ဘက်ပြုကြ၏။– ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဗာရှာ
သည် ယုဒပြည်သို့စစ်ချီ၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင်အာသ
ထံသို့ အဘယ်သူမျှ မထွက်မဝင်စေခြင်းငှါ ရာမ
၁၈ မြို့ကိုတည်၏။– ထိုအခါ ကျန်ကြွင်းသော ဗိမာန်
တော်ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာတည်းဟူသော
ရွှေငွေရှိသမျှကို အာသသည်ယူ၍ မိမိကျွန်တို့၌
အပ်သဖြင့်၊ ဒမာသက်မြို့မှာနေသော ရှုရိရှင်ဘု
ရင် ဧရေနုသား တာဗရိမုန်၏သား ဗဟ်ဒဒဒ်ထံ
၁၉ သို့ ပေးလိုက်၍၊– ငါသည်သင်နှင့်ငင်း၊ ငါခမည်း
တော်သည် သင့်ခမည်းတော်နှင့်ငင်း၊ မိသဟာ
ယဖွဲ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရွှေငွေကို ငါလက်ဆောင်
ပေးလိုက်၏။ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ဗာရှာသည်
ငါ့ထံမှ ထွက်သွားစေခြင်းငှါ၊ သူနှင့်ဖွဲ့သော မိသ
ဟာယကိုဖျက်၍လာပါဟု မှာလိုက်လေ၏။–
၂၀ အာသမင်းကြီး၏စကားကို ဗဟ်ဒဒဒ်သည် နား
ထောင်၍၊ ဣသရေလမြို့ရွာတို့ကို စစ်ချီစေခြင်း
ငှါ မိမိဗိုလ်များကို စေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည်
ဣယုန်မြို့၊ ဒန်မြို့၊ အာဗေလဗက်မာခါမြို့မှစ၍
ဂနေ်သရက်ပြည်လုံး၊ နဿလိပြည်လုံးကို လုပ်
၂၁ ကြံကြ၏။– ထိုသိတင်းကို ဗာရှာသည် ကြား
သောအခါ၊ ရာမမြို့ကို လက်စမသတ်ဘဲ တိရဇ
၂၂ မြို့၌ နေရ၏။– ထိုအခါ အာသမင်းကြီးသည် ယု
ဒပြည်တရှောက်လုံးတွင် အမိန့်တော်ကို ကြော်
ငြာစေသဖြင့်၊ ပြည်သားတယောက်မျှမလွတ်၊ ရှိ
သမျှတို့သည် ရာမမြို့၌ ဗာရှာမင်းသွင်းသော
ကျောက်နှင့် သစ်သားကိုယူသွားကြ၍၊ အာသ
မင်းကြီးသည် ဗဟ်ဒမိန်ခရိုင်၌ဂေဘမြို့နှင့် မိဇ
၂၃ ပါမြို့ကိုတည်၏။– အာသမင်းပြုမူသော အမှုအ
ရာကြွင်းသမျှနှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ မြို့များကို
တည်ခြင်းအရာတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထား
လျက်ရှိ၏။ သို့ရာတွင် အသက်ကြီးသောအခါ
၂၄ ခြေတော်၌အနာရောဂါစွဲသဖြင့်၊– ဘိုးဘေးတို့
နှင့်အိပ်ပျော်၍ အဘိတော်ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်
ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ယောရှဖတ်သည် ခ
မည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၅ ယုဒရှင်ဘုရင် အာသနန်းစံနှစ်နှစ်တွင်၊ ယေ
ရောဗောင်သား နာဒဒ်သည် ဣသရေလနိုင်ငံ၌
၂၆ မင်းပြု၍ နှစ်နှစ်စိုးစံ၏။– ထိုမင်းသည် ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ခမည်းတော်
လိုက်သောလမ်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှား
၂၇ စေသောလမ်းသို့ လိုက်လေ၏။– ဣသခါခါအမျိုး၊
အဟိယသားဗာရှာသည် သင်းဖွဲ့၍၊ နာဒဒ်မင်း
နှင့် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဖိ
၂၈ လိတ္တိပြည် ဂိဗေသုန်မြို့ကို ဝိုင်းထားကြစဉ်၊– ယု
ဒရှင်ဘုရင်အာသ နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ ဗာရှာသည်
၂၉ နာဒဒ်မင်းကိုလုပ်ကြံ၍ နန်းထိုင်လေ၏။– နန်း
ထိုင်သောအခါ ယေရောဗောင်အမျိုးရှိသမျှကို
လည်း လုပ်ကြံ၏။ ထာဝရဘုရားသည်မိမိကျွန်၊
ရှိလောမြို့သား အဟိယအားဖြင့် မိန့်တော်မူ
သည်အတိုင်း၊ ယေရောဗောင်အမျိုးကို မဖျက်မီ
တိုင်အောင်၊ အသက်ရှူသောသူ တယောက်ကို
၃၀ မျှ မချန်မထား။– အကြောင်းမူကား၊ ယေရော
ဗောင်သည် ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားသောအပြစ်နှင့်
ဣသရေလအမျိုးကိုလည်း ပြစ်မှားစေသောအ
ပြစ်အားဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်

To Contents

ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သော
၃၁ အကြောင်းတည်း။– နာဒဒ်မင်းပြုမူသော အမှုအ
ရာကြောင့်သမျှတို့သည် ကျသရေလရာဇဝင်၌ရေး
၃၂ ထားလျက်ရှိ၏။– အာသနှင့် ကျသရေလရှင်ဘု
ရင် ဗာရှာတို့သည် အသက်ရှည်သမျှ ကာလ
၃၃ ပတ်လုံးရန်ဘက်ပြုကြ၏။– ယုဒရှင်ဘုရင် အာ
သနန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ အဟိယသားဗာရှာသည်
တိရဇမြို့မှာမင်းပြု၍၊ ကျသရေလနိုင်ငံကို နှစ်
၃၄ ဆယ်လေးနှစ် စိုးစံ၏။– ထိုမင်းသည် ထာဝရဘု
ရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ယေရောဗောင်
လိုက်သောလမ်း၊ ကျသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှား
စေသောလမ်းသို့ လိုက်လေ၏။

၁၆

၁ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဗာ
ရှာကိုအကြောင်းပြု၍၊ ဟာနနီ၏သားယေဟုသို့
၂ ရောက်လာသည်ကား၊– သင့်ကို မြေမှုန့်ထဲကငါ
ကြွေ၍၊ ငါ၏လူ ကျသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးစေ
ခြင်းငှါ ချီးမြှောက်သော်လည်း၊ သင်သည် ယေ
ရောဗောင်၏လမ်းသို့လိုက်လျက်၊ ကျသရေလအ
မျိုးသည် ပြစ်မှား၍၊ ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်စေ
၃ ခြင်းငှါ ပြုသောကြောင့်၊– သင်၏အမျိုးအနွယ်
သားစဉ်မြေးဆက်တို့ကို ငါပယ်ရှား၍၊ သင်၏အ
မျိုးကို နေဗတ်၏သားယေရောဗောင်၏ အမျိုး
၄ ကဲ့သို့ ငါဖြစ်စေမည်။– ဗာရှာ၏အမျိုးသားသည်
မြို့ထဲမှာသေလျှင်၊ အသေကောင်ကို ခွေးစား
လိမ့်မည်။ မြို့ပြင်မှာသေလျှင် ဓိဃ်းကောင်းကင်
၅ ငှက်စားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ဗာရှာပြုမူ
သော အမှုအရာကြောင်းသမျှတို့နှင့် သူ၏တန်ခိုး
ကြီးခြင်းအရာသည် ကျသရေလရာဇဝင်၌ ရေး
၆ ထားလျက်ရှိ၏။– ဗာရှာသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်
အိပ်ပျော်၍ တိရဇမြို့၌ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံလေ
၏။ သားတော်ဧလာသည် ခမည်းတော်အရာ၌
၇ နန်းထိုင်၏။– ဗာရှာသည် ယေရောဗောင်အမျိုး
နှင့်တူ၍ ထိုအမျိုးကို လုပ်ကြံသောအပြစ်၊ မိမိပြု
မူသောအားဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်
ကို နှိုးဆော်၍၊ ရှေ့တော်၌ ပြစ်မှားသမျှသောအ
ပြစ်ကြောင့် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
သည် ဗာရှာကိုအကြောင်းပြု၍၊ ဟာနနီ၏သား
၈ ယေဟုအားဖြင့် ရောက်လာသည်နှင့်အညီ။– ယု
ဒရှင်ဘုရင်အာသ နန်းစံနှစ်ဆယ်ခြောက်နှစ်
တွင်၊ ဗာရှာသားဧလာသည် တိရဇမြို့၌နေ၍ ကျ
၉ သရေလနိုင်ငံကို နှစ်နှစ်စိုးစံသည်ရှိသော်၊– ရ
ထားစီးသူရဲ တဝက်ကိုအုပ်သောသူ၊ မိမိကျွန်ဇိမ
ရိသည်သင်းဖွဲ့၍၊ ဧလာသည် တိရဇမြို့တွင် နန်း
တော်အုပ်အာဇာ၏အိမ်၌ ယစ်မူးအောင် သောက်
၁၀ လျက်နေစဉ်အခါ၊– ဇိမရိသည်ဝင်၍ ယုဒရှင်ဘု
ရင်အာသနန်းစံ နှစ်ဆယ့်ခုနစ်နှစ်တွင်၊ ဧလာကို
၁၁ သေစေခြင်းငှါ လုပ်ကြံ၍ နန်းထိုင်လေ၏။– နန်း
ထိုင်စက၊ ဗာရှာအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို သတ်
၏။ ဗာရှာနှင့် ပေါက်ဘော်တော်သောယောကျ်ား၊
အဆွေဖွဲ့သော ယောကျ်ားတယောက်ကိုမျှ မ
၁၂ချန်မထား။– ထာဝရဘုရားသည် ဗာရှာကိုအ
ကြောင်းပြု၍ ပရောဖက်ယေဟုအားဖြင့် မိန့်
တော်မူသော စကားတော်နှင့်အညီ၊ ဇိမရိသည်
၁၃ ဗာရှာအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုဖျက်ဆီး၏။– အ
ကြောင်းမူကား၊ ဗာရှာနှင့် သားဧလာတို့သည်
ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားသောအပြစ်နှင့် ကျသရေလအ
မျိုးကိုလည်းပြစ်မှားစေသော အပြစ်အားဖြင့်
၎င်း၊ မိန္ဆာဒဲ၌အားဖြင့်၎င်း၊ ကျသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကို
၁၄ နှိုးဆော်သောအကြောင်းတည်း။– ဧလာပြုမူ
သော အမှုအရာကြောင်းသမျှတို့သည် ကျသရေလ
ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။
၁၅ ယုဒရှင်ဘုရင်အာသ နန်းစံနှစ်ဆယ့်ခုနစ်နှစ်
တွင်၊ ဇိမရိသည် တိရဇမြို့၌ခုနစ်ရက်စိုးစံ၏။–
၁၆ ထိုသို့ ဇိမရိသည် သင်းဖွဲ့၍ ရှင်ဘုရင်ကိုသတ်
သည်ဟု ဖိလိတ္တိပြည်ဂိဗေသုန်မြို့ရှေ့မှာ တပ်ချ
သောသူအပေါင်းတို့သည် သိတင်းကြားလျှင်၊ ထို
နေ့ခြင်းတွင် ဗိုလ်ချုပ်မင်းဩမရိကို ကျသရေလ
ရှင်ဘုရင်အရာ၌ တပ်ထဲမှာချီးမြှောက်ကြ၏။–
၁၇ ဩမရိသည် ကျသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့
နှင့်တကွ ဂိဗေသုန်မြို့မှထွက်၍၊ တိရဇမြို့ကို
၁၈ ဝိုင်းထားကြ၏။– မြို့ကိုတိုက်၍ရမည်ဟု ဇိမရိ
သည် သိသောအခါ၊ နန်းတော်ထဲသို့ဝင်၍ မိမိအ
ပေါ်မှာ နန်းတော်ကိုမီးရို့သဖြင့် ကိုယ်တိုင်သေ
၁၉ လေ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ယေရောဗောင်
လိုက်သောလမ်း၊ ကျသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှား
စေသော လမ်းသို့လိုက်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောအကြောင်းတည်း။–
၂၀ ဇိမရိပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းသမျှတို့နှင့် ပုန်
ကန်ခြင်းအရာသည် ကျသရေလရာဇဝင်၌ရေး
ထားလျက်ရှိ၏။
၂၁ ထိုအခါ ပြည်သားတို့သည်ကွဲပြား၍၊ အချို့
တို့သည် ဂိနတ်၏သားတိဗနိကို ရှင်ဘုရင်အရာ
၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ သူ့နောက်သို့လိုက်ကြ၏။
အချို့တို့သည် ဩမရိနောက်သို့လိုက်ကြ၏။–

၂၂ သြမရိနောက်သို့လိုက်သော သူတို့သည် ဂိနတ်
၏သားတိဗနိနောက်သို့ လိုက်သောသူတို့ကို နိုင်
သဖြင့်၊ တိဗနိသေ၍ သြမရိသည် နန်းထိုင်လေ
၂၃ ၏။– ယုဒရှင်ဘုရင် အာသနန်းစံသုံးဆယ်တနှစ်
တွင်၊ သြမရိသည် နန်းထိုင်၍ ဣသရေလနိုင်ငံ
ကို တဆယ်နှစ်နှစ်စိုးစံ၏။ တိရဓမြို့၌ ခြောက်
၂၄ နှစ်စိုးစံပြီးမှ၊– ရုမာရိတောင်ကို တောင်ရှင်ရှမေ
ရှ၌ ငွေအခွက်နှစ်ဆယ်နှင့်ဝယ်၍ တောင်ပေါ်မှာ
မြို့ကိုတည်၏။ ထိုမြို့ကို တောင်ရှင်ရှမေရအ
မည်ကို အစွဲပြုသဖြင့်၊ ရှမာရိမြို့ဟူ၍သမုတ်
၂၅ လေ၏။– သြမရိသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
ဒုစရိုက်ကိုပြုသဖြင့်၊ မိမိရှေ့မှာ ဖြစ်ဘူးသောသူ
၂၆ အပေါင်းထက် သာ၍ဆိုးညစ်၏။– နေဗတ်၏
သား ယေရောဗောင်လိုက်သောလမ်း၊ ဣသရေ
လအမျိုးသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် မိမိတို့ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်၍၊
ပြစ်မှားစေသောဒုစရိုက်အပြစ်လမ်းသို့ လိုက်
၂၇ လေ၏။– သြမရိပြုမူသောအမှုအရာကြောင်းသမျှ
တို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာသည် ဣသရေလ
၂၈ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။– သြမရိသည်
ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ ရှမာရိမြို့၌ သင်္ဂြိဟ်
ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်အာဟပ်သည် ခ
မည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၉ ယုဒရှင်ဘုရင်အာသ နန်းစံသုံးဆယ်ရှစ်နှစ်
တွင်၊ သြမရိသားအာဟပ်သည် ရှမာရိမြို့၌ ဣ
သရေလမင်းပြု၍၊ ဣသရေလနိုင်ငံကို နှစ်ဆယ်
၃၀ နှစ်နှစ် စိုးစံ၏။– သြမရိသားအာဟပ်သည် မိမိ
ရှေ့မှာ ဖြစ်ဘူးသောသူအပေါင်းတို့ထက် ထာဝရ
၃၁ ဘုရားရှေ့တော်၌သာ၍ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။– နေ
ဗတ်၏သား ယေရောဗောင်ပြုသော ဒုစရိုက်အ
ပြစ်လမ်းသို့သာလိုက်လျှင်၊ သာမညအပြစ်
ရောက်မည်ဟု ထင်မှတ်လျက်၊ ဇေဒုနမင်းကြီး ဧ
သဗာလသမီး ယေဇေဗေလနှင့်စုံဘက်၍၊ ဗာလ
၃၂ ဘုရားကိုဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။– ရှမာရိမြို့တွင်
ဗာလဘုရား၏ဗိမာန်၌ ဗာလဘုရားအဘို့ ယဇ်
၃၃ ပလ္လင်ကိုတည်၏။– အာရှရုပ်ကိုလည်းပြုစု၍၊
မိမိရှေ့မှာဖြစ်ဘူးသော ဣသရေလရှင်ဘုရင်အ
ပေါင်းတို့ထက် ဣသရေလအမျိုးအပေါ်ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်း
၃၄ ငါးသာ၍ပြု၏။– အာဟပ်လက်ထက်၌ ဗေသလ
မြို့သားဟိဧလသည် ယေရိခေါမြို့ကိုတည်၏။
ထာဝရဘုရားသည် နုန်၏သားယောရှုအားဖြင့်
မိန့်တော်မူသောစကားနှင့်အညီ၊ သားဦးအဘိရံ
လက်ထက်၌ မြို့ရိုးအမြစ်ကိုတည်၍၊ သားထွေး
စေဂုပ်လက်ထက်၌ မြို့တံခါးတို့ကိုထောင်၏။

၁၇

၁ ဂိလဒ်ပြည် တိရှဘိမြို့သားဧလိယက၊ ငါကိုး
ကွယ်သော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊
ငါ့အခွင့်မရှိဘဲ အင်တန်ကာလပတ်လုံး မိုးယံမ
ရွာ၊ နှင်းမကျရဟု အာဟပ်မင်းအားမြွက်ဆို၏။–
၂ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဧလိယ
၃ သို့ ရောက်လာသည်ကား၊– သင်သည် ဤအရပ်
မှ ထွက်သွားလော့။ အရှေ့သို့ပြောင်း၍ ယော်ဒန်
မြစ်တဘက်၊ ခေရိတ်ချောင်းနားမှာ ပုန်းရှောင်၍
၄ နေလော့။– ထိုချောင်းရေကို သောက်ရမည်။
ကျီးအတို့သည် သင့်ကိုကျွေးမွေးမည်အကြောင်း
၅ ငါမှာထားပြီဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– ဧလိ
ယသည်သွား၍ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊ ခေရိတ်
၆ ချောင်းနားမှာနေလေ၏။– ကျီးအတို့သည် နေ့
တိုင်း နံနက်တခါ၊ ညဦးတခါ မုန့်နှင့် အမဲသားကို
ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ချောင်းရေကိုလည်းသောက်ရ
၇ ၏။– နောက်တဖန် မိုးယံမရွာသောကြောင့်
၈ ချောင်းရေခန်းခြောက်လေ၏။– ထိုအခါ ထာဝရ
ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရောက်လာ
၉ သည်ကား၊– သင်ထလော့။ ဇိဒုန်ပြည်၊ ဧရတ္တမြို့
သို့သွား၍ နေလော့။ ထိုမြို့၌နေသော မုတ်ဆိုးမ
တယောက်သည် သင့်ကို ကျွေးမွေးမည်အ
ကြောင်း ငါမှာထားပြီဟု မိန့်တော်မူသည်အ
၁၀ တိုင်း၊– ဧလိယသည်ထ၍ ဧရတ္တမြို့သို့သွား၏။
မြို့တံခါးသို့ရောက်သောအခါ၊ မုတ်ဆိုးမသည်
ထင်းခွေလျက်ရှိ၏။ ဧလိယက၊ ငါသောက်စရာ
ရေအနည်းငယ်ကို ခွက်နှင့် ယူခဲ့ပါလော့ဟု ဟစ်
၁၁ ၍ဆို၏။– မိန်းမသည်ရေကိုယူခြင်းငှါ သွားစဉ်
တွင်၊ တဖန်ဟစ်၍ မုန့်တမှဲကိုလည်း သင့်လက်
၁၂ ၌ ယူခဲ့ပါလော့ဟု ဆိုပြန်လျှင်၊– မိန်းမက၊ သင်
၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူ
သည်အတိုင်း၊ မုန့်ပြုးတပြုးမျှမရှိ။ အိုးထဲမှာ
မုန့်ညက်တလက်ဆုပ်၊ ဘူး၌ ဆီအနည်းငယ်သာ
ရှိ၏။ ကျွန်မနှင့်သားငယ်အဘို့ဖုတ်၍ စားလို
သောငါငင်း၊ စားပြီးမှ သေလိုသောငါငင်း၊ ထင်း
၁၃ စနှစ်ခုကို ယခုခွေပါ၏ဟု ပြန်ပြော၏။– ဧလိယ
ကလည်း မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်ဆိုသည်အတိုင်း သွား
၍ပြုလော့။ သို့ရာတွင် ငါ့အဘို့ မုန့်ပြုးငယ်တ
ပြုးကို အရင်လုပ်၍ ယူခဲ့လော့။ နောက်မှ သင်
၁၄ နှင့် သင်၏သားငယ်အဘို့ လုပ်လော့။– ဣသရေ

လအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မြေပေါ်မှာမိုဃ်းရွာစေတော်မမူမီတိုင်အောင်၊ အိုး၌ရှိသောမုန့်ညက် မကုန်။ ဘူး၌ရှိသောဆီ မလျော့ရဟု
၁၅ မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။– ထိုမုတ်ဆိုးမသည်သွား၍ ဧလိယစကားအတိုင်း ပြုသဖြင့်၊ ဧလိယနှင့်တကွ ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ အိမ်သားတို့
၁၆ သည် အင်တန်ကာလပတ်လုံးစားရကြ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ဧလိယအားဖြင့် မိန့်တော်မူသောစကားအတိုင်း၊ အိုး၌ရှိသော မုန့်ညက်မကုန်၊ ဘူး၌ရှိသောဆီ မလျော့။

၁၇ ထိုနောက်မှ အိမ်ရှင်မ၏သားသည် ပြင်းပြစွာသော အနာရောဂါစွဲသောကြောင့် အသက်
၁၈ ချုပ်၏။– မိန်းမကလည်း၊ အို ဘုရားသခင်၏လူ၊ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်မနှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ကျွန်မအပြစ်တို့ကို အောက်မေ့စေ၍၊ ကျွန်မသားကို သတ်အံ့သောငှါ ကျွန်မဆီသို့ ကြွလာတော်မူသလောဟု ဧလိယအားဆိုသော်၊–
၁၉ သင်၏သားကို ငါ့အား ပေးလော့ဟုဆိုလျက်၊ မိန်းမရင်ခွင်ထဲကယူ၍ မိမိနေရာအထက်အခန်းသို့ ဆောင်သွားသဖြင့်၊ မိမိအိပ်ရာပေါ်မှာ
၂၀ ထားပြီးလျှင်၊– အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တည်းခိုသော ဤမုတ်ဆိုးမ၌ ဘေးဥပဒ်ပြု၍၊ သူ၏သားကို သေစေတော်မူ
မည်လောဟု ထာဝရဘုရားကို ကြွေးကြော်လေ
၂၁ ၏။– တဖန် သူငယ်အပေါ်မှာ မိမိကိုယ်ကိုသုံးကြိမ်လှုန်လျက်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ဤသူငယ်၏ဝိညာဉ်ကို တဖန် ဝင်စေတော်မူပါဟု ထာဝရဘုရားကို ကြွေးကြော်ပြန်
၂၂ ၏။– ဧလိယစကားကို ထာဝရဘုရားကြားတော်မူ၍၊ သူငယ်၏ဝိညာဉ်သည်ဝင်သဖြင့်၊ သူ
၂၃ သည် အသက်ရှင်ပြန်၏။– ဧလိယသည် သူငယ်ကို အထက်အခန်းမှ အောက်သို့ယူသွား၍ ကြည့်လော့။ သင်၏သားအသက်ရှင်ပြီဟုဆို
၂၄ လျက် အမိ၌အပ်လေ၏။– မိန်းမကလည်း၊ ဤအမှုကိုထောက်၍ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏လူ ဖြစ်ကြောင်းကိုငင်း၊ ကိုယ်တော်ဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏စကားတော် ဟုတ်မှန်ကြောင်းကိုငင်း၊ ကျွန်မသိပါသည်ဟု ဧလိယအားဆို၏။

၁၈

၁ ကာလအင်တန်ကြာ၍ သုံးနှစ်စေ့သောအခါ၊ ဧလိယသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏နှုတ်
ကပတ်တော်က၊ သင်သည် အာဟပ်မင်းအားသွား၍ ကိုယ်ကိုပြလော့။ ငါသည်လည်း မြေပေါ်မှာ
၂ မိုဃ်းရွာစေမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– ဧလိယသည် အာဟပ်မင်းအား ကိုယ်ကိုပြအံ့သောငှါ သွား၏။ ထိုအခါ ရှမာရိမြို့၌ ပြင်းစွာသော အ
၃ စာအာဟာရခေါင်းပါးခြင်းဘေးရှိ၍၊– အာဟပ်မင်းသည် နန်းတော်အုပ်ဩဗဒိအား ခေါ်၏။ ထိုဩဗဒိသည် ထာဝရဘုရားကို အလွန်ရိုသေသောသူ
၄ ဖြစ်၏။– ယေဇေဗေလသည် ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက်တို့ကို ပယ်ဖြတ်သောအခါ၊ ဩဗဒိသည် ပရောဖက်တရာကို မြေတွင်းထဲမှာ ငါးဆယ်စီ
၅ ဂုက်ထားပြီးလျှင်၊ မုန့်နှင့်ရေကိုပေး၍ ကျွေးလေ
၆ ၏။– အာဟပ်ကလည်း၊ တပြည်လုံးသို့လှည့်လည်၍ စမ်းရေတွင်းများ၊ ချောင်းများရှိရာအရပ်ရပ်သို့ သွားလော့။ တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့သည် မသေ၊ မြင်းနှင့်လားတို့သည် အသက်လွတ်မည်အ
ကြောင်း၊ မြက်ပင်ကို တွေ့ကောင်းတွေ့လိမ့်မည်
၇ ဟု ဩဗဒိအားဆိုလျက်၊– သူတို့သည် တပြည်လုံးကို နှံ့ပြားအောင်ဝေဖန်၍၊ အာဟပ်နှင့် ဩဗဒိသည် လမ်းတခြားစီ ထွက်သွားကြ၏။– ဩဗဒိသည် သွားစဉ်အခါ၊ ဧလိယသည် ဆီးရှိကြို၏။ ဩဗဒိသည် ဧလိယကိုသိ၍ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်သခင်ဧလိယ မှန်ပါသလော
၈ ဟု မေးလျှင်၊– ဧလိယက ငါမှန်၏။ ဧလိယသည် ဤမည်သောအရပ်၌ရှိပါ၏ဟု သင့်သခင်ထံသို့
၉ သွား၍ လျှောက်လော့ဟု ပြောဆိုသော်၊– ဩဗဒိကလည်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အသက်ကို သတ်စေခြင်းငှါ အာဟပ်၌အပ်ရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အဘယ်သို့ ပြစ်မှားဘိသနည်း။–
၁၀ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်ကို ရှာစေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်သခင် မစေလွှတ်သော တိုင်းနိုင်ငံတခုမျှ မရှိပါ။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားက၊ ဧလိယ မရှိပါဟု လျှောက်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်ကို
ရှာ၍မတွေ့နိုင်ဟု ထိုတိုင်းနိုင်ငံသားတို့သည် အ
၁၁ ကျိန်ကိုခံရကြပါ၏။– ယခုမူကား၊ ဧလိယသည် ဤမည်သောအရပ်၌ရှိပါ၏ဟု သင့်သခင်ထံသို့
သွား၍ လျှောက်လော့ဟု မိန့်တော်မူပါသည်တ
၁၂ ကား။– အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံမှ ထွက်သွား၍ အာဟပ်မင်းထံမှာလျှောက်စဉ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် အကျွန်ုပ်မသိသော အရပ်သို့ ကိုယ်တော်ကို ဆောင်သွားတော်မူလျှင်၊ အာဟပ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကိုမတွေ့နိုင်သော

အခါ အကျွန်ုပ်ကို သတ်ပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်
ကျွန်မူကား၊ အသက်ငယ်စဉ်ကာလမှစ၍ ထာဝ
၁၃ ရဘုရားကိုရိုသေပါပြီ။– ယေဇေဗေလသည် ထာဝ
ရဘုရား၏ ပရောဖက်တို့ကို သတ်သောအခါ၊ အ
ကျွန်ုပ်ပြုသောအမှုတည်းဟူသော ထာဝရဘုရား
၏ ပရောဖက်တရာကို မြေတွင်းထဲမှာ ငါးဆယ်
စီဝှက်ထားပြီးလျှင်၊ မုန့်နှင့် ရေကိုပေး၍ ကျွေး
ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သခင် ကြားတော်မမူသ
၁၄ လော။– ယခုမူကား၊ ဧလိယသည် ဤမည်သော
အရပ်၌ရှိပါ၏ဟု သင့်သခင်ထံသို့သွား၍ လျှောက်
လေ့ဟု ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အာ
ဟပ်သည် အကျွန်ုပ်ကို သတ်ပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်ဆို
၁၅ ၏။– ဧလိယကလည်း၊ ငါကိုးကွယ်သော ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်
တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါသည် ယနေ့အာဟပ်မင်း
၁၆ အား ကိုယ်ကိုအမှန်ပြမည်ဟု ဆိုပြန်သော်၊– ဩ
ဗဒိသည် အာဟပ်မင်းထံသို့သွား၍ လျှောက်သ
ဖြင့်၊ အာဟပ်သည် ဧလိယကိုကြိုဆိုအံ့သောငှါ
၁၇ သွား၍၊– တွေ့မြင်သောအခါ၊ သင်သည် ဣသရေ
လအမျိုးကို နှောင့်ရှက်သောသူမှန်သလောဟု
၁၈ မေးလျှင်၊– ဧလိယက၊ ငါသည် ဣသရေလအမျိုး
ကိုမနှောင့်ရှက်၊ သင်နှင့် သင့်အဆွေအမျိုးတို့
သည် ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တရားကိုစွန့်၍ ဗာ
လဘုရားတို့ကိုဆည်းကပ်သဖြင့်၊ ဣသရေလအ
၁၉ မျိုးကို နှောင့်ရှက်ကြပြီ။– သို့ရာတွင် လူကိုယခု
စေလွှတ်၍ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို
ငင်း၊ ဗာလပရောဖက် လေးရာငါးဆယ်ကိုငင်း၊
ယေဇေဗေလစားပွဲ၌စားသော အာရုရပ္ပရောဖက်
လေးရာကိုငင်း၊ ကရမေလတောင်၊ ငါ့ထံသို့ စုဝေး
၂၀ စေလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊– အာဟပ်သည် ဣ
သရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ရှိရာသို့ လူကိုစေ
လွှတ်၍၊ ပရောဖက်တို့ကို ကရမေလတောင်ပေါ်
မှာ စုဝေးစေ၏။

၂၁ ဧလိယသည် လူများရှိရာသို့လာ၍၊ သင်တို့
သည် ဘာသာနှစ်ပါးစပ်ကြားမှာ အဘယ်မျှကာ
လပတ်လုံး ယုံမှားသောစိတ်နှင့် နေကြလိမ့်မည်
နည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်မှန်လျှင်
ထိုဘုရားကို ဆည်းကပ်ကြလော့။ ဗာလသည်
ဘုရားသခင်မှန်လျှင် ထိုဘုရားကို ဆည်းကပ်ကြ
လော့ဟုဆိုလျှင်၊ လူများတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာ
၂၂ နေကြ၏။– တဖန် ဧလိယက၊ ထာဝရဘုရား၏
ပရောဖက်ကား ငါတယောက်တည်း ကျန်ရစ်
၏။ ဗာလ၏ပရောဖက်ကား လေးရာငါးဆယ် ရှိ
၂၃ ကြ၏။– နွားနှစ်ကောင်ကိုပေးကြလော့။ သူတို့
သည် တကောင်ကိုရွေး၍ အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ပြီး
လျှင် ထင်းပေါ်မှာ တင်ပါလေစေ။ မီးမထည့်စေ
နှင့်။ ငါလည်း နွားတကောင်ကိုလုပ်၍ ထင်းပေါ်
၂၄ မှာတင်မည်။ မီးကိုမထည့်။– သင်တို့သည် သင်
တို့ဘုရားများ၏နာမကို ဟစ်ခေါ်ကြလော့။ ငါ
လည်း ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ဟစ်ခေါ်
မည်။ မီးဖြင့် ထူးတော်မူသောဘုရားသည် ဘု
ရားသခင်မှန်ပါစေဟု လူများတို့အား ပြောဆို
လျှင်၊ လူအပေါင်းတို့က၊ ဧလိယ၏စကားသည်
၂၅ လျောက်ပတ်ပေသည်ဟု ဆိုကြ၏။– တဖန် ဧ
လိယက၊ သင်တို့သည်များသောကြောင့် နွားတ
ကောင်ကို အရင်ရွေး၍လုပ်ကြလော့။ မီးမထည့်
ဘဲ သင်တို့ဘုရားများ၏နာမကို ဟစ်ခေါ်ကြ
လော့ဟု ဗာလ၏ပရောဖက်တို့အား ဆိုသည်အ
၂၆ တိုင်း၊– သူတို့သည် လူများပေးသောနွားကိုယူ၍
လုပ်ပြီးလျှင်၊ အိုဗာလဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့အား
ထူးတော်မူပါဟု နံနက်အချိန်မှစ၍ မွန်းတည့်အ
ချိန်တိုင်အောင် ဗာလ၏နာမကို ဟစ်ခေါ်ကြ၏။
သို့ရာတွင် ဗျာဒိတ်သံမရှိ။ ထူးသောသူလည်း မ
ရှိ။ သူတို့သည် ကိုယ်တည်သော ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့
၂၇ မှာ ကခုန်ကြ၏။– မွန်းတည့်အချိန်၌ ဧလိယက၊
ကျယ်သောအသံနှင့် ဟစ်ကြလော့။ ဗာလသည်
ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ဆင်ခြင်လျက်နေတော်မူ
၏။ သို့မဟုတ် တစုံတခုကို လိုက်၍ရွာတော်မူ
၏။ သို့မဟုတ် ခရီးသွားတော်မူ၏။ သို့မဟုတ်
ကျိန်းစက်တော်မူသောကြောင့်၊ တစုံတယောက်
သောသူသည် နိုးရမည်ဟု ပြက်ယယ်ပြု၍ဆို
၂၈ ၏။– သူတို့သည်လည်း ကျယ်သောအသံနှင့်
ဟစ်၍ ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်အသွေးနှင့်
ကိုယ်ကိုလူးခြင်းငှါ ထား၊ သံစူးနှင့် ကိုယ်ကိုရှစေ
၂၉ ကြ၏။– မွန်းလွဲ၍ ညဦးယဇ်ပူဇော်ချိန်တိုင်
အောင် ပရောဖက်ပြုကြသော်လည်း၊ ဗျာဒိတ်သံ
မရှိ။ ထူးသောသူ၊ အမှုထားသောသူလည်း မရှိ
၃၀ သောအခါ၊– ဧလိယက၊ ငါ့အနီးသို့လာကြလော့
ဟု လူများတို့ကိုခေါ်သည်အတိုင်း၊ လူအပေါင်း
တို့သည် အနီးသို့လာကြ၏။ ထိုအခါဧလိယ
သည် ပြိုပျက်သော ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်
၃၁ ကို ရှင်းလင်းပြီးမှ၊– သင်၏အမည်ကား ဣသရေ
လဖြစ်ရမည်ဟူသော ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်
တော်ကိုခံရသော ယာကုပ်သား အမျိုးအနွယ်
အရေအတွက်အတိုင်း၊ ကျောက်တဆယ်နှစ်လုံး
၃၂ ကိုယူ၍၊– ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အတို့ ယဇ်

ပလ္လင်ကိုတည်ပြီးမှ၊ မျိုးစေ့နှစ်တင်းလောက်ဝင်
နိုင်သောကျုံးကို ယဇပလ္လင်ပတ်လည်၌ တူးလေ
၃၃ ၏။– ထင်းကိုစီ၍ နွားကိုလည်း အပိုင်းပိုင်းဖြတ်
၃၄ ပြီးလျှင် ထင်းပေါ်မှာတင်လေ၏။– အိုးလေးလုံး
ကို ရေနှင့်အပြည့်ထည့်၍၊ မီးရှို့စရာယဇ်နှင့် ထင်း
ပေါ်မှာလောင်းကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း သူ
တို့သည်လောင်းပြီးမှ၊ တဖန် လောင်းကြဦးလော့
ဟု ဆိုသည်အတိုင်း သူတို့သည်လောင်းပြီးမှ၊ သုံး
ကြိမ်တိုင်အောင် လောင်းကြလော့ဟု ဆိုသည်
အတိုင်း၊ သူတို့သည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် လောင်း
၃၅ ကြ၏။– ရေသည် ယဇ်ပလ္လင်ပတ်လည်၌စီး၍
၃၆ ကျုံးသည်လည်း ရေနှင့်ပြည့်လေ၏။– ညဦးယံ
ယဇ်ပူဇော်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ ပရောဖက်ဧလိ
ယသည် ချဉ်းလာ၍၊ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ဣသ
ရေလတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်သည် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်
တော်မူကြောင်းကိုငင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်
တော်ကျွန်ဖြစ်၍ အမိန့်တော်အတိုင်း ဤအမှုအ
လုံးစုံတို့ကို ပြုကြောင်းကိုငင်း၊ ယနေ့သိကြပါ
၃၇ စေသော။– အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူကြောင်း
ကိုငင်း၊ ဤလူတို့စိတ်သဘောကို ပြောင်းလဲစေ
တော်မူကြောင်းကိုငင်း၊ သူတို့သည် သိစေခြင်းငှါ
အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ နား
၃၈ ထောင်တော်မူပါဟု ဆုတောင်းလေ၏။– ထိုအခါ
ထာဝရဘုရား၏မီးသည်ကျသဖြင့်၊ မီးရှို့ရာယဇ်
အစရှိသောထင်း၊ ကျောက်၊ မြေမှုန့်ကိုလောင်၍
ကျုံးခဲ့ရှိသောရေကိုလည်း ခန်းခြောက်စေ၏။–
၃၉ လူအပေါင်းတို့သည် မြင်လျှင် ပြပ်ဝပ်၍၊ ထာဝရ
ဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရ
ဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ဝန်ခံ
၄၀ ကြ၏။– ဧလိယကလည်း၊ ဗာလ၏ပရောဖက်တို့
ကို ဘမ်းဆီးကြလော့။ တယောက်ကိုမျှမလွတ်
စေနှင့်ဟု စီရင်သည်အတိုင်း၊ သူတို့ကို ဘမ်းဆီး
၍ ဧလိယသည် ကိရှုန်ချောင်းသို့ ယူသွားပြီးလျှင်
ကွပ်မျက်လေ၏။

၄၁ ထိုနောက်မှ ဧလိယက၊ မင်းကြီးသည် စား
သောက်ခြင်းငှါတက်သွားပါလော့။ များစွာသော
မိုးယံးရွာမည့်အသံရှိသည်ဟု အာဟပ်အားပြော
၄၂ ဆိုလျှင်၊– အာဟပ်သည် စားသောက်ခြင်းငှါ
တက်သွား၏။ ဧလိယသည် ကရမေလတောင်
ပေါ်သို့တက်၍၊ မြေ၌ပြပ်ဝပ်လျက် မျက်နှာကို
၄၃ ဒူးကြားမှာထားလျက်၊– မိမိကျွန်အား သင်တက်
၍ ပင်လယ်သို့ ကြည့်ရှုလော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊
ကျွန်သည်တက်၍ ကြည့်ရှုလျှင်၊ အဘယ်အရာ
မျှမရှိပါဟုပြောဆို၏။ ဧလိယက၊ ခုနစ်ကြိမ်တိုင်
၄၄ အောင်သွား၍ ကြည့်ရှုဦးလော့ဟုဆို၏။– ခုနစ်
ကြိမ်မြောက်သောအခါ၊ လူလက်နှင့်တူသော
မိုးယံးတိမ်ငယ်တခုသည် ပင်လယ်ထဲကတက်ပါ
၏ဟုဆိုသော်၊ အာဟပ်မင်းထံသို့ သွားလော့။
မိုးယံးရွာ၍ ဆီးတားမည်ကို စိုးရိမ်စရာရှိသော
ကြောင့်၊ မင်းကြီးပြင်ဆင်၍ ပြန်သွားမည်အ
ကြောင်း လျှောက်ထားလော့ဟု မှာလိုက်လေ
၄၅ ၏။– မကြာမမြင့်မီ မိုးယံးကောင်းကင်သည်
မိုးယံးသက်မုန်တိုင်းနှင့် မည်း၍ ပြင်းစွာမိုးယံးရွာ
၏။ အာဟပ်သည် ရထားစီး၍ ယေဇရေလမြို့
၄၆ သို့ သွား၏။– ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည်
ဧလိယအပေါ်မှာရှိ၍၊ သူသည် ခါးပန်းကိုစည်း
လျက် အာဟပ်မင်းအရင် ယေဇရေလမြို့တံခါး
ဝသို့ပြေးလေ၏။

၁၉

၁ ဧလိယပြုသောအမှုနှင့် ပရောဖက်အပေါင်း
တို့ကို ထားနှင့်ကွပ်မျက်သောအမှုကို၊ အာဟပ်
သည် ယေဇေဗေလအား အကုန်အစင်ကြားပြော
၂ ၏။– ယေဇေဗေလက၊ နက်ဖြန်နေ့ ယခုအချိန်
ရောက်မှ၊ သင့်အသက်သည် ထိုပရောဖက်တို့၏
အသက်ကဲ့သို့ ငါမဖြစ်စေလျှင်၊ ဘုရားတို့သည်
ငါ၌ထိုမျှမကပြုပါစေသောဟု တမန်ကို ဧလိယ
၃ ထံသို့စေလွှတ်၍ ကြားလိုက်၏။– ထိုအခါ ဧလိ
ယသည်ကြောက်သဖြင့်၊ ထ၍ အသက်လွတ်
အောင် ယုဒခရိုင်ဗေရရှေဘာမြို့သို့ သွား၏။ ထို
၄ မြို့၌ ကျွန်ကိုထားခဲ့၍၊– သူကိုယ်တိုင်သည်
တောသို့ တနေ့ခရီးသွားပြီးလျှင်၊ ရသမ်ပင်
အောက်သို့ ရောက်၍ ထိုင်လေ၏။ ထိုအခါ
ကိုယ်အသက်သေရမည်အကြောင်း ဆုတောင်း
လျက်၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ယခုတန်ပါ၏။ အ
ကျွန်ုပ်အသက်ကို သိမ်းယူတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
သည် ဘိုးဘေးတို့ထက် သာ၍မကောင်းပါဟု
၅ မြည်တမ်းပြီးလျှင်၊– ရသမ်ပင်အောက်မှာ အိပ်
ပျော်၏။ ထိုအခါ ကောင်းကင်တမန်က၊ ထ၍
၆ စားလော့ဟု သူ့ကိုတို့လျက်ဆို၏။– ဧလိယ
သည် မျှော်ကြည့်သောအခါ၊ မီးနှင့်ဖုတ်သောမုန့်
ပြားနှင့် ခေါင်းရင်းခဲ့ ရောဘူးရှိသည်ကိုမြင်၍ စား
၇ သောက်ပြီးမှ တဖန်အိပ်ပျော်၏။– ထာဝရဘုရား
၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ဒုတိယအကြိမ်လာ
၍ သူ့ကိုတို့လျက်၊ သွားရမည့်ခရီးသည် အလွန်

To Contents

ဝေးသောကြောင့်၊ ထ၍ စားဦးလေ့ဟုဆိုသည်
၈ အတိုင်း၊– ဇလိယသည် ထ၍ စားသောက်ပြန်
၏။ ထိုအစာအာဟာရကို အမှီပြုလျက်၊ အရက်
လေးဆယ်ခရီးသွား၍ ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သော
၉ ဟောရပ်တောင်သို့ ရောက်သဖြင့်၊– ဥမင်ထဲသို့
ဝင်၍နေ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
ရောက်လာသည်ကား၊ ဧလိယ၊ သင်သည် ဤအ
ရပ်၌ အဘယ်သို့ပြုလျက်နေသနည်းဟု မေး
၁၀ တော်မူ၏။– ဧလိယကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားဘက်၌ အလွန်စိတ်အားကြီးပါပြီ။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
ကိုယ်တော်၏ ပဋိညာဉ်တရားကိုစွန့်ပြီးလျှင်၊
ကိုယ်တော်၏ယဇ်ပလ္လင်များကို ဖြိုဖျက်၍ ကိုယ်
တော်၏ပရောဖက်များကို ထားနှင့် သတ်ကြပါ
ပြီ။ အကျွန်ုပ်တယောက်တည်းကျန်ရစ်၍၊ အ
ကျွန်ုပ်အသက်ကိုပင်သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြပါသည်
၁၁ ဟု လျှောက်လေ၏။– နှုတ်ကပတ်တော်ကလည်း
ထွက်လေ့။ ထာဝရဘုရားရှေ့ တောင်ပေါ်မှာ
ရပ်နေလော့။ ထာဝရဘုရားရှောက်သွားမည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ အားကြီးသောလေပြင်း
သည် တောင်ထိပ်တို့ကိုခွဲ၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ ကျောက်တို့ကို ချိုးဖဲ့၏။ သို့ရာတွင် ထာ
ဝရဘုရားသည် လေ၌ရှိတော်မမူ။ လေနောက်
မှာ မြေလှုပ်ခြင်းရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား
၁၂ သည် မြေလှုပ်ခြင်း၌လည်း ရှိတော်မမူ။– မြေ
လှုပ်ခြင်းနောက်မှာ မီးရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရ
ဘုရားသည် မီး၌လည်း ရှိတော်မမူ၊ မီးနောက်မှာ
၁၃ ဖြည်းညှင်းသောအသံ ရှိ၏။– ထိုအသံကို ဧလိယ
သည်ကြားလျှင်၊ မျက်နှာကို ဝတ်လုံနှင့်ဖုံးအုပ်
လျက်ထွက်၍ ဥမင်ဝ၌ရပ်နေ၏။ ထိုအခါ ဧလိ
ယ၊ သင်သည်ဤအရပ်၌ အဘယ်သို့ပြုလျက်နေ
၁၄ သနည်းဟု အသံလာ၏။– ဧလိယကလည်း၊ အ
ကျွန်ုပ်သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရားဘက်၌ အလွန်စိတ်အားကြီး
ပါပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့သည် ကိုယ်တော်၏ပဋိညာဉ်တရားကို စွန့်ပြီး
လျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ယဇ်ပလ္လင်များကို ဖြိုဖျက်
၍၊ ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက်များကို ထားနှင့်
သတ်ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တယောက်တည်း ကျန်
ရစ်၍၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုပင် သတ်ခြင်းငှါ ရှာ
၁၅ ကြပါသည်ဟု လျှောက်လေသော်၊– ထာဝရဘု
ရားက၊ ဒမာသက်တောသို့ပြန်၍ ခရီးသွားလော့။

ရောက်သောအခါ ဟာဇေလကို ရှုရိရှင်ဘုရင်အ
၁၆ ရာ၌ ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေးလော့။– နိမ်ရိသား
ယေဟုကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထား
၍ ဘိသိက်ပေးလော့။ အာဗေလမဟောလမြို့
နေ၊ ရှာဖတ်သား ဧလိရဲကို သင့်ကိုယ်စား ပရော
၁၇ ဖက်အရာ၌ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေးလော့။– သို့
ဖြစ်၍ ဟာဇေလထားနှင့် လွတ်သောသူကို ယေ
ဟုသတ်လိမ့်မည်။ ယေဟုထားနှင့် လွတ်သော
၁၈ သူကို ဧလိရှသတ်လိမ့်မည်။– သို့ရာတွင် ဗာလ
ရှေ့၌ ဒူးထောက်ခြင်း၊ နမ်းခြင်းကို မပြုသောသူ
အပေါင်းတည်းဟူသော ဣသရေလ အမျိုးသား
ခုနှစ်ထောင်တို့ကို ငါ့အဘို့ ငါကျန်ကြွင်းစေပြီဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုအရပ်မှ ဧလိယသည် သွားပြီးလျှင်၊ နွားငါး
ယှဉ်းနှင့် လယ်ထွန်လျက်၊ နောက်ဆုံးနွားယှဉ်း၌
ကိုယ်တိုင်လိုက်သော ရှာဖတ်သားဧလိရဲကိုတွေ့
၍ အနား၌ရှောက်စဉ်တွင်၊ မိမိဝတ်လုံကို သူ့အ
၂၀ ပေါ်မှာတင်လေ၏။– ဧလိရဲသည် နွားတို့ကိုပစ်
ထား၍ ဧလိယနောက်သို့လိုက်လျက်၊ အကျွန်ုပ်
သည် မိဘကိုနမ်းပါရစေ။ သို့ပြီးမှ ကိုယ်တော်
နောက်သို့လိုက်ပါမည်ဟု အခွင့်တောင်းလျှင်၊ ဧ
လိယက ပြန်သွားလော့။ ငါသည် သင်၌ အဘယ်
၂၁ သို့ပြုဘိသနည်းဟုဆိုသော်၊– ဧလိရဲသည်ပြန်
သွား၍ နွားတယှဉ်းကိုသတ်ပြီးမှ၊ နွားသားကို
လယ်ထွန်သောတန်ဆာနှင့်ပြုတ်၍ လူများတို့
အားကျွေးလေ၏။ သို့ပြီးမှ ထ၍ ဧလိယနောက်
သို့လိုက်လျက် လက်ထောက်ဖြစ်လေ၏။

၂၀

၁ ရှုရိရှင်ဘုရင် ဗင်္ဟာဒဒ်သည် မိမိဗိုလ်ခြေအ
ပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ မင်းကြီးသုံးကျိပ်နှစ်ပါး
နှင့်တကွ မြင်းစီးသူရဲ၊ ရထားစီးသူရဲများပါလျက်
စစ်ချီပြီးလျှင် ရှမာရိမြို့ကိုဝိုင်းထား၍ တိုက်လေ
၂ ၏။– သံတမန်တို့ကို ဣသရေလရှင်ဘုရင် အာ
ဟပ်ထံ၊ မြို့ထဲသို့စေလွှတ်၍၊ ဗင်္ဟာဒဒ်၏အမိန့်
၃ တော်ကား၊– သင့်ရွှေငွေသည် ငါ့ဥစ္စာဖြစ်၏။ သင့်
သားမယား အကောင်းဆုံးတို့ကိုလည်း ငါပိုင်၏
၄ ဟု မှာလိုက်သတည်း။– ဣသရေလရှင်ဘုရင်က
အရှင်မင်းကြီး၊ အမိန့်တော်အတိုင်း ငါနှင့်ငါ့ဥစ္စာ
ရှိသမျှသည် ကိုယ်တော်၏ဥစ္စာဖြစ်ပါသည်ဟု
၅ ပြန်ပြော၏။– သံတမန်တို့သည် တဖန်လာ၍
ဗင်္ဟာဒဒ်၏ အမိန့်တော်ကား၊ သင်ပိုင်သော ရွှေ
ငွေသားမယားတို့ကို ငါ့အပ်ရမည်ဟု ငါမှာလိုက်
၆ သည်အမှုမှာ၊– နက်ဖြန်နေ့ ယခုအချိန်ရောက်

သောအခါ ငါ့ကျွန်တို့ကို ငါစေလွှတ်မည်။ သူတို့သည် သင်နေသောအိမ်နှင့် သင့်ကျွန်နေသောအိမ်တို့ကိုစစ်၍ အလိုရှိသမျှတို့ကို ယူစေရမည်ဟု မှာလိုက်သတည်း။– ထိုအခါ ကြသရေလရှင်ဘုရင်သည် ပြည်သား အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ ဤသူသည် အဘယ်မျှလောက် ရန်ရှာချင်သည်ကို ကြည့်မှတ်ကြပါလော့။ ငါ့ရွှေ့ငွေသားမယားတို့ကိုတောင်း၍ မှာလိုက်သောအခါ ငါမငြင်းပါတကားဟု ကြားပြော၏။– အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့နှင့် ပြည်သားအပေါင်းတို့က၊ ထိုသူ၏စကားကို နားထောင်တော်မမူပါနှင့်။ ဝန်ခံတော်မမူပါနှင့်ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။– သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်က၊ ကိုယ်တော်သည် အထက်မိန့်တော်မူသမျှအတိုင်း ကိုယ်တော်ကျွန်ပြုပါမည်။ နောက်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း မပြုသင့်ဟု ငါအရှင်မင်းကြီးအား ပြန်လျှောက်ကြလော့ဟု ဗဟ်ဒဒဒ်၏သံတမန်တို့အားမှာလိုက်လျှင်၊ ထိုသူတို့သည် သွား၍လျှောက်ကြ၏။– တဖန် ဗဟ်ဒဒဒ်သည် စေလွှတ်၍၊ ရှမာရိမြို့၌ရှိသောမြေမှုန့်သည် ငါ့နောက်သို့ လိုက်သောသူအပေါင်းတို့တွင်၊ တယောက်တလက်ဆုပ်စီ စေ့ငေလောက်လျှင်၊ ဘုရားတို့သည် ငါ၌ထိုမျှမကပြုပါစေသောဟု မှာလိုက်လေသော်၊– ကြသရေလရှင်ဘုရင်က၊ လက်နက်စုံကို ချွတ်သောသူသည် ဝါကြွားသကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်သောသူသည် မဝါကြွားစေနှင့်ဟု ပြန်ပြော၏။– ဗဟ်ဒဒဒ်သည် မင်းကြီးတို့နှင့်တကွ တဲတော်၌သောက်စဉ်၊ ထိုစကားကိုကြားလျှင် စစ်ခင်းကျင်းကြဟု မိမိကျွန်တို့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် မြို့ရှေ့မှာ စစ်ခင်းကျင်းကြ၏။

ထိုအခါ ပရောဖက်တပါးသည် ကြသရေလရှင်ဘုရင်အာဟပ်ထံသို့လာ၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကြီးစွာသော အလုံးအရင်းအပေါင်းကို မြင်ငြိုလော။ သင့်လက်၌ ယနေ့ငါအပ်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်ဟု အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆို၏။– အာဟပ်ကလည်း၊ အဘယ်သူအားဖြင့် အပ်တော်မူမည်နည်းဟု မေးလျှင်၊ မြို့ဝန်များ၏လုလင်တို့အားဖြင့် အပ်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။ စစ်မှုကို အဘယ်သူစီရင်ရမည်နည်းဟု မေးပြန်သော်၊ မင်းကြီးကိုယ်တိုင်စီရင်ရမည်ဟု ဆို၏။– အာဟပ်မင်းသည် မြို့ဝန်များ၏ လုလင်တို့ကို ရေတွက်၍ နှစ်ရာသုံးဆယ်နှစ်ယောက်ရှိ၏။ ကြသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို ရေတွက်ပြန်သော် ခုနစ်ထောင်ရှိ၏။– မွန်းတည့်အချိန်၌ ထွက်ကြ၏။ ဗဟ်ဒဒ်မင်းမူကား၊ ဝိုင်းသောမင်းကြီး သုံးဆယ်နှစ်ပါးတို့နှင့် တကွ တဲတော်၌ ယစ်မူးအောင်သောက်လျက် နေကြ၏။– မြို့ဝန်များ၏ လုလင်တို့သည် အရင်ထွက်ကြ၏။ ရှမာရိမြို့ထဲက လူထွက်ပါသည်ဟု ဗဟ်ဒဒ်မင်းထံသို့ စေလွှတ်၍ ကြားလျှောက်လျှင်၊– စစ်ငြိမ်းစေခြင်းငှါ ထွက်သည်ဖြစ်စေ၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ထွက်သည်ဖြစ်စေ၊ အရှင်ဘမ်းဆီးကြဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသို့မြို့ဝန်များ၏ လုလင်တို့သည် လိုက်သောဗိုလ်ခြေနှင့်တကွ မြို့ထဲကထွက်၍၊– ရန်သူတို့ကို လူတိုင်းတယောက်စီ သတ်ကြသဖြင့် ရှုရိလူတို့သည် ပြေးကြ၏။ ကြသရေလလူတို့သည်လိုက်ကြသဖြင့် ရှုရိရှင်ဘုရင်ဗဟ်ဒဒ်သည် မြင်းစီး၍ မြင်းစီးသူရဲတို့နှင့်အတူ အလွတ်ပြေး၏။– ကြသရေလရှင်ဘုရင်သည် လည်း ထွက်၍ မြင်းတပ်၊ ရထားတပ်များကို ဖျက်၍ ရှုရိလူတို့ကို ကြီးစွာသော လုပ်ကြံခြင်းအားဖြင့် သတ်လေ၏။

တဖန် ပရောဖက်သည် ကြသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့လာ၍၊ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေလော့။ အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို သတိနှင့်ဆင်ခြင်လော့။ နှစ်လည်သောအခါ ရှုရိရှင်ဘုရင်သည် စစ်ချီ၍လာလေဦးမည်ဟု ဆို၏။– ရှုရိရှင်ဘုရင်၏ကျွန် တို့က လည်း၊ သူတို့၏ဘုရားသည် တောင်ကိုသာအစိုးရသောဘုရားဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ငါတို့ကိုနိုင်ပါ၏။ ငါတို့သည် လွင်ပြင်၌ တခါတိုက်ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့တိုက်လျှင် စင်စစ်နိုင်ကြလိမ့်မည်။– မင်းကြီးအပေါင်းတို့ကိုလည်း ပယ်၍ သူတို့အရာ၌ ဗိုလ်ချုပ်တို့ကိုခန့်ထားတော်မူပါ။– ရှုံးသောမြင်းတပ်၊ ရထားတပ်နှင့်အမျှ များသောတပ်ကိုခင်းကျင်းတော်မူပါ။ လွင်ပြင်၌တိုက်၍ ဆက်ဆက်နိုင်ကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထားသောစကားကို ရှင်ဘုရင်သည် နားထောင်၍ စီရင်လေ၏။– နှစ်လည်သောအခါ ဗဟ်ဒဒ်မင်းသည် ရှုရိလူတို့ကိုရေတွက်၍ ကြသရေလပြည်သားတို့ကို စစ်တိုက်အံ့သောငှါ၊ အာဖက်မြို့သို့ ချီသွား၏။– ကြသရေလအမျိုးသားတို့သည်စာရင်းဝင်၍ ရိက္ခာကိုပြင်ဆင်ပြီးမှ စစ်ချီကြ၏။ ရှုရိလူတို့သည် တပြည်လုံးအနှံ့အပြားနေလျက်၊ သူတို့ရှေ့မှာ ကြသရေလလူတို့သည် ငယ်သောဆိတ်သငယ်နှစ်စုကဲ့သို့ တပ်ချကြ၏။

၂၈ ဘုရားသခင်၏ လူတယောက်သည် ငြာသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့ လာ၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရှုရိလူတို့က ထာဝရဘုရားသည် တောင်ကိုသာအစိုးရသော ဘုရားဖြစ်၏။ လွင်ပြင်ကိုအစိုးရသော ဘုရားမဟုတ်ဟု ဆိုမိသောကြောင့်၊ ထိုကြီးစွာသော အလုံးအရင်းအပေါင်းကို သင့်လက်သို့ငါအပ်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။– ထိုသူတို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တဘက်တချက်တွင် တပ်ချလျက်နေပြီးမှ၊ သတ္တမနေ့၌စစ်ပြိုင်၍ ငြာသရေလလူတို့သည် တနေ့ခြင်းတွင် ရှုရိခြေသည်သူရဲတသိန်းကို သတ်ကြ၏။– ကျန်သောသူတို့သည် အာဖက်မြို့သို့ပြေး၍ မြို့ရိုးလေသဖြင့် နှစ်သောင်းခုနစ်ထောင်ကို ဖိလေ၏။ ဗင်္ဒာဒဒ်သည် ပြေး၍ မြို့ထဲအတွင်းအခန်း၌ ပုန်းလျက်နေ၏။– ဗင်္ဒာဒဒ်၏ကျွန်တို့ကလည်း၊ ငြာသရေလအမျိုးသား ရှင်ဘုရင်တို့သည် သနားတတ်သောမင်းဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ကြားပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့သည် လျော်တေအဝတ်ကိုဝတ်၍၊ ခေါင်းပေါ်မှာ ကြိုးကိုရွက်လျက်၊ ငြာသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့ ထွက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ အသက်တော်ကို ချမ်းသာပေးကောင်းပေးပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်သည်အတိုင်း၊– လျော်တေအဝတ်ကို ဝတ်၍၊ ခေါင်းပေါ်မှာ ကြိုးကိုရွက်လျက်၊ ငြာသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့ရောက်လျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ဗင်္ဒာဒဒ်က၊ ကျွန်တော်အသက်ကို ချမ်းသာပေးတော်မူပါဟု တောင်းပန်ကြောင်းကို လျှောက်ကြသော်၊ အာဟပ်မင်းက၊ ငါ့အစ်ကိုသည် အသက်ရှင်သေးသလောဟု မေး၏။– ထိုသူတို့သည် အာဟပ်မင်း၏စကားကို စေ့စေ့နားထောင်၍၊ ချက်ခြင်းစကားအရိပ်ကို ဘမ်းလျက်၊ ကိုယ်တော်အစ်ကိုဟု၍ မိမိတို့သခင်ကို ခေါ်ကြ၏။ အာဟပ်ကလည်း သွား၍ ခေါ်ကြလော့ဟု စေလွှတ်သည်အတိုင်း ဗင်္ဒာဒဒ်သည် ထွက်လာ၍၊ အာဟပ်မင်းအခွင့်နှင့် ရထားတော်ပေါ်သို့ တက်ရ၏။– ဗင်္ဒာဒဒ်ကလည်း၊ ငါ့အဘသည် ကိုယ်တော်အဘ၏လက်မှ လုယူသောမြို့တို့ကို ငါပြန်ပေးပါမည်။ ငါ့အဘသည် ရှမာရိမြို့၌ ရှုရိတန်းကိုလုပ်သကဲ့သို့ ကိုယ်တော်သည် ဒမာသက်မြို့၌ ငြာသရေလတန်းကို လုပ်ရပါသည်ဟုဆိုလျှင်၊ အာဟပ်က ထိုသို့မိသဟာယဖွဲ့လျက်၊ သင့်ကို ငါလွှတ်လိုက်မည်ဟုဆို၍ မိသဟာယဖွဲ့လျက် လွှတ်လိုက်လေ၏။

၂၅ ပရောဖက်အမျိုးသားတယောက်က၊ ငါ့ကို ရိုက်ပါလော့ဟု ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း အိမ်နီးချင်းအား ဆို၏။ ထိုသူက ငါ
၂၆ မရိုက်ပါဟု ငြင်းပယ်၏။– ပရောဖက်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားမထောင်သောကြောင့် ငါ့ထံမှသွားစဉ်တွင်၊ ခြင်္သေ့သတ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ထိုသူသွားစဉ်တွင်
၂၇ ခြင်္သေ့တွေ့၍ သတ်၏။– အခြားသောသူကိုတွေ့၍ ငါ့ကိုရိုက်ပါလော့ဟု ဆိုပြန်လျှင်၊ ထိုသူသည်
၂၈ နာကျင်စွာရိုက်လေ၏။– ထိုပရောဖက်သည် သွား၍ မိမိမျက်နှာကို ပုဝါနှင့်ဖုံးအုပ်လျက် ရှင်
၂၉ ဘုရင်ကို ငှဲ့လင့်၏။– ရှင်ဘုရင်သည် ရှောက်သွားသောအခါ ထိုသူက၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် စစ်တိုက်သွားပါ၏။ လူတယောက်သည် စစ်ပွဲထဲက ထွက်လာ၍ ကျွန်တော်၌ လူတယောက်ကိုအပ်သဖြင့် ဤလူကိုစောင့်လော့။ တစုံတခုအားဖြင့် ပျောက်လျှင် သူ့အသက်အတွက် သင့်အသက်သေရမည်။ သို့မဟုတ် ငွေအခွက်တဆယ်လျော်
၃၀ ရမည်ဟု မှာထားသော်လည်း၊– ကိုယ်တော်ကျွန်သည် အရပ်ရပ်၌ အမှုများသောအခါ၊ ထိုသူပျောက်ပါသည်ဟု လျှောက်လျှင်၊ ငြာသရေလရှင်ဘုရင်က၊ သင့်အမှုကို ထိုသို့ပင်စီရင်ရမည်။ သင့်ကိုယ်တိုင်လည်း စီရင်ငြိုးဖြစ်သည်ဟု မိန့်
၃၁ တော်မူ၏။– ထိုပရောဖက်သည် မျက်နှာဖုံးပုဝါကို ချက်ခြင်းပယ်သဖြင့်၊ ပရောဖက် တစုံတပါး
၃၂ ဖြစ်ကြောင်းကို ငြာသရေလရှင်ဘုရင်သိ၏။– ပရောဖက်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါကျိန်သောသူကို သင်လွှတ်သောကြောင့်၊ သင့်အသက်သည် သူ့အသက်အတွက်၊ သင့်လူတို့သည် သူလူတို့အတွက်အရှုံးခံရမည်ဟု မိန့်
၃၃ တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။– ငြာသရေလရှင်ဘုရင်သည် ညစ်ညူးသောစိတ်နှင့် ညှိုးငယ်လျက် ရှမာရိမြို့၊ နန်းတော်သို့သွား၏။

၂၁

၁ ထိုနောက်မှ ယေဇရေလမြို့သား နာဗုတ်ပိုင်သောစပျစ်ဥယျာဉ်သည် ယေဇရေလမြို့တွင်၊ ရှမာရိမင်းကြီး အာဟပ်၏နန်းတော်နားမှာရှိသည်
၂ ဖြစ်၍၊– အာဟပ်မင်းက၊ သင့်စပျစ်ဥယျာဉ်သည် နန်းတော်နားမှာရှိသောကြောင့် ယာလုပ်စရာဘို့ပေးပါ။ သာ၍ကောင်းသော ဥယျာဉ်ကိုငါပေးမည်။ သို့မဟုတ် သင်အလိုရှိလျှင် အဘိုးကိုပေး

၃ မည်ဟု နာဗုတ်အားဆိုလျှင်၊– နာဗုတ်က၊ ဘိုး
ဘေးလက်မှ အမွေခံသောမြေကို ကိုယ်တော်
အား ပေးရသောအမှုကို ထာဝရဘုရား ဆီးတား
၄ တော်မူပါစေသောဟု ပြန်လျှောက်၏။– ဘိုးဘေး
မှ အမွေခံသောမြေကို မပေးရဟု ယေဇရေလ
မြို့သား နာဗုတ်လျှောက်သော စကားကြောင့်
အာဟပ်မင်းသည်ညစ်ညူးသောစိတ်နှင့် ညှိုး
ငယ်လျက်၊ နန်းတော်သို့သွား၍ အစာကိုမစား၊
မျက်နှာကိုလွှဲ၍ သာလွန်ပေါ်မှာ အိပ်လျက်နေ
၅ ၏။– ခင်ပွန်းယေဇေဗေလသည် လာ၍၊ အစာကိုမ
စားနိုင်အောင် စိတ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့်
၆ ညှိုးငယ်တော်မူသနည်းဟုမေးလျှင်၊– မင်းကြီး
က၊ ယေဇရေလမြို့သားနာဗုတ်ကို ငါခေါ်၍
သင့်စပျစ်ဥယျာဉ်ကို ရောင်းပါ။ သို့မဟုတ် သင်
အလိုရှိလျှင် အခြားသောဥယျာဉ်ကို ငါပေးမည်
ဟုဆိုသော်၊ ထိုဥယျာဉ်ကို ကိုယ်တော်အားမပေး
ရဟု ပြန်ပြောသောကြောင့် စိတ်ညှိုးငယ်သည်
၇ ဟု ဆို၏။– ခင်ပွန်းယေဇေဗေလက၊ ကိုယ်တော်
သည် ဣသရေလနိုင်ငံကို အစိုးရတော်မူသည် မ
ဟုတ်လော။ ထ၍ ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့် စား
တော်ခေါ်ပါ။ ကျွန်မသည် ယေဇရေလမြို့သား
နာဗုတ်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို ဆက်ပါမည်ဟုဆို
၈ သည်အတိုင်း၊– အာဟပ်မင်း၏ အခွင့်နှင့်စာရေး
၍ တံဆိပ်တော်နှင့်ခတ်ပြီးမှ၊ နာဗုတ်နေရာမြို့၌
သူနှင့်အတူနေသော အသက်ကြီးသူနှင့် မှူးမတ်
၉ များထံသို့ ပေးလိုက်လေ၏။– စာချက်ဟူမူကား၊
အစာရှောင်ရာအချိန်ကို ကြွေးကြော်၍၊ နာဗုတ်
၁၀ ကို လူများရှေ့မှာ မြှောက်ထားကြလော့။– သူ
ရှေ့မှာ အဓမ္မလူနှစ်ယောက်ကိုထား၍၊ သင်
သည် ဘုရားသခင်နှင့် ရှင်ဘုရင်ကိုစွန့်ပယ်ပြီဟု
သက်သေခံပါလေစေ။ သို့ပြီးမှ သူ့ကိုထုတ်၍
သေစေခြင်းငှါ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြလော့ဟု ပါ
၁၁ သတည်း။– ယေဇေဗေလပေးလိုက်သော စာ၌ပါ
သည်အတိုင်း၊ နာဗုတ်နေသောမြို့သား အသက်
၁၂ ကြီးသူနှင့် မှူးမတ်တို့သည်ပြုလျက်၊– အစာ
ရှောင်ရာအချိန်ကို ကြွေးကြော်၍ နာဗုတ်ကို လူ
၁၃ များရှေ့မှာမြှောက်ထားကြ၏။– အဓမ္မလူနှစ်
ယောက်သည်လာ၍ သူ့ရှေ့မှာထိုင်လျက်၊ နာ
ဗုတ်သည် ဘုရားသခင်နှင့်ရှင်ဘုရင်ကို စွန့်ပယ်
ပြီဟု လူများရှေ့တွင် နာဗုတ်တဘက်၌ သက်
သေခံကြလျှင်၊ နာဗုတ်ကို မြို့ပြင်သို့ထုတ်၍
၁၄ သေအောင် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြ၏။– ထိုအခါ
နာဗုတ်သည် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ခြင်းကိုခံရ၍
သေပါပြီဟု ယေဇေဗေလထံသို့စေလွှတ်၍ ကြား
၁၅ လျှောက်ကြ၏။– ထိုအကြောင်းကို ယေဇေဗေလ
သည်ကြားလျှင်၊ ယေဇရေလမြို့သားနာဗုတ် မ
ရောင်းလိုသော စပျစ်ဥယျာဉ်ကို ထ၍ သိမ်းယူ
တော်မူပါ။ နာဗုတ်အသက်မရှိ၊ သေပါပြီဟုဆို
၁၆ ၏။– နာဗုတ်သေကြောင်းကို အာဟပ်သည်
ကြားလျှင်၊ ယေဇရေလမြို့သားနာဗုတ်၏ စပျစ်
ဥယျာဉ်ကို သိမ်းယူခြင်းငှါ ထသွား၏။
၁၇ ထိုအခါ တိရှဘိမြို့သားဧလိယသို့ ရောက်
လာသော ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၁၈ က၊– သင်သည် ရှမာရိမြို့၌နေသော ဣသရေလ
ရှင်ဘုရင်အာဟပ်ကို ကြုံဆိုအံ့သောငှါ ထသွား
လော့။ သူသည်နာဗုတ်၏စပျစ်ဥယျာဉ်ကို သိမ်း
၁၉ ယူခြင်းငှါသွား၍ ယခုဥယျာဉ်၌ရှိ၏။– ထာဝရဘု
ရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် လူအသက်
ကိုသတ်၍ သူ့ဥစ္စာကို သိမ်းယူပြီလော။ တဖန်
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ခွေးတို့သည် နာဗုတ်အ
သွေးကို လျက်သောအရပ်၌ သင့်အသွေးကိုပင်
လျက်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို
၂၀ ဆင့်ဆိုလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။– အာဟပ်
ကလည်း၊ အချင်းရန်သူ၊ ငါနှင့်တွေ့ပြီလောဟု ဧ
လိယအားဆိုလျှင်၊ ဧလိယကသင်သည် ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုလို၍ ကိုယ်ကို
၂၁ ရောင်းသောကြောင့် သင်နှင့်ငါတွေ့ပြီ။– ထာဝရ
ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အပေါ်သို့
ဘေးဥပဒ်ရောက်စေမည်။ ဣသရေလမြို့ရွာ၌
ချုပ်ထားသော သူဖြစ်စေ၊ အလွတ်ပြေးသောသူ
ဖြစ်စေ၊ အာဟပ်အမျိုးယောကျ်ားများကို ပယ်
၂၂ ဖြတ်မည်။– ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်သောအပြစ်
နှင့် ဣသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသောအပြစ်
ကြောင့်၊ သင့်အမျိုးကို နေဗတ်၏သား ယေရော
ဗောင်အမျိုးနှင့် အဟိယ၏သား ဗာရှာအမျိုးကဲ့
၂၃ သို့ ငါဖြစ်စေမည်။– ယေဇေဗေလအမှုမှာ ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူ သည်ကား၊ ယေဇရေလမြို့ရိုး
နားမှာ ခွေးတို့သည် ယေဇေဗေလကို စားကြလိမ့်
၂၄ မည်။– အာဟပ်အမျိုးသည် မြို့ထဲမှာသေလျှင်
ခွေးစားလိမ့်မည်။ မြို့ပြင်မှာသေလျှင် ဓိဗ်း
ကောင်းကင်ငှက် စားလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ
၂၅ ကြောင်းကို အာဟပ်အားဆင့်ဆို၏။– အာဟပ်
နှင့်တူသောသူ တယောက်မျှမရှိ။ ခင်ပွန်းယေဇ
ဗေလသည် တိုက်တွန်းသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုလို၍ ကိုယ်ကိုရောင်းသော
၂၆ သူဖြစ်၏။– ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအ

မျိုးရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူသော အာမောရိအမျိုးသား ပြုသမျှအတိုင်း၊ ရုပ်တုဆင်းတုကိုဆည်း
၂၇ ကပ်၍ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုကိုပြု၏။– သို့ရာတွင် ဧလိယဆင့်ဆိုသောစကားတော်ကို ကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်၏။ အစာရှောင်ခြင်း၊ လျှော်တေအဝတ်၌ အိပ်ခြင်းကိုပြု၍ ဖြည်းဖြည်းသွားလာ၏။–
၂၈ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် တိရှဘိ
၂၉ မြို့သားဧလိယသို့ ရောက်လာသည်ကား၊– အာဟပ်သည် ငါ့ရှေ့မှာနှိမ့်ချသည်ကို မြင်ပြီလော။ ထိုသို့ ငါ့ရှေ့မှာနှိမ့်ချသောကြောင့်၊ သူ့လက်ထက်၌ ထိုဘေးဥပဒ်ကို ငါမရောက်စေ။ သူ့သားလက်ထက်၌ သူ့အမျိုးအပေါ်သို့ ရောက်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

JJ

၁ ရှုရိပြည်နှင့် ဣသရေလပြည်သည် စစ်မတိုက်
၂ ဘဲ သုံးနှစ်နေပြီးမှ၊– တတိယနှစ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်သည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံ
၃ သို့ လာ၏။– ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သည် ငါတို့နိုင်ငံအဝင်ဖြစ်သည်ကို သင်တို့မသိလော။ ငါတို့သည် ရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှ မနှုတ်မယူဘဲ ငြိမ်သက်စွာ နေကြ
၄ ပြီတကားဟု မိမိကျွန်တို့အားဆို၏။– ယောရှဖတ်မင်းအားလည်း၊ ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ ငါနှင့်အတူ စစ်ချီမည်လော်ဟု မေးလျှင်၊ ယောရှဖတ်က၊ ငါသည်မင်းကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ငါ့လူတို့သည် မင်းကြီး၏လူကဲ့သို့ငင်း၊ ငါမြင်းတို့သည် မင်းကြီး၏မြင်းကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ကြသည်ဟု ဣသ
၅ ရေလရှင်ဘုရင်အား ပြန်ပြော၏။
၆ တဖန် ယောရှဖတ်က၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ယနေ့မေးမြန်းပါလော့ဟု ဣသ
ရေလ ရှင်ဘုရင်အားဆိုသော်၊– ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ပရောဖက်လေးရာတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ငါသည်ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီကောင်းသလော။ မချီဘဲ နေကောင်းသလောဟု မေးသော်၊ သူတို့က ချီတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား
၇ သည် အရှင်မင်းကြီး၏လက်တော်သို့ အပ်တော်မူမည်ဟု လျှောက်ကြ၏။– ယောရှဖတ်ကလည်း၊
၈ ငါတို့မေးမြန်းစရာ ထာဝရဘုရား၏ပရောဖက်တစုံတပါးမျှ မရှိသလောဟု မေးသော်၊– ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ ထာဝရဘုရားကို မေးမြန်းရသောသူတယောက် ဣမလသား မိက္ခာရှိသေး၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူကို ငါမုန်း၏။ ငါ၌ မင်္ဂလာစ
ကားကို မဟော။ အမင်္ဂလာစကားကိုသာ ဟောတတ်သည်ဟု ယောရှဖတ်အားဆိုလျှင်၊ ယောရှဖတ်က ထိုသို့ မင်းကြီးမပြောပါနှင့်ဟု ပြန်ဆို
၉ ၏။– ထိုအခါ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် အရာရှိတယောက်ကိုခေါ်၍၊ ဣမလသားမိက္ခာကို အ
၁၀ လျင်အမြန်ခေါ်ခဲ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်တို့သည် မင်းမြောက်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်လျက် ရှမာရိမြို့တံခါးဝရှေ့၊ ဟင်းလင်းသောအရပ်၌ ရာ
၁၁ ဇပလွင်တို့အပေါ်မှာထိုင်၍၊ ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ ဟောပြောကြ၏။– ခေနာနာသား ဇေဒကိသည် သံဦးချိုတို့ကိုလုပ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်တော်သည် ရှုရိလူတို့ကို မဖျက်ဆီးမီတိုင်အောင် ဤ
၁၂ ဦးချိုတို့နှင့် တိုးရမည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။– ပရောဖက်အပေါင်းတို့ကလည်း၊ ဂိ
၁၃ လဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍ အောင်တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီး၏ လက်တော်သို့ အပ်တော်မူမည်ဟု ပရောဖက်ပြု၍
၁၄ ဟောကြ၏။– မိက္ခာကိုခေါ်သောတမန်က၊ ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် မင်္ဂလာစကားကိုသာ ရှင်ဘုရင်အား တညီတညွတ်တည်း ဟောကြ၏။ ကိုယ်တော်လည်း သူတို့ဟောကြသည်နည်းတူ မင်္ဂလာစကားကိုသာ ဟောတော်မူပါဟုဆို
၁၅ လျှင်၊– မိက္ခာက၊ ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားကိုသာ ငါပြန်ပြောရမည်ဟု ဆို၏။
၁၅ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ရောက်သောအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ အချင်းမိက္ခာ၊ ငါတို့သည် ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီကောင်းသလော။ မချီဘဲနေကောင်းသလောဟု မေးလျှင်၊ မိက္ခာက၊ စစ်ချီ၍အောင်တော်မူပါ။ ထာဝရဘုရားသည် အရှင်မင်းကြီး၏
၁၆ လက်တော်သို့ အပ်တော်မူမည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။– ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ မှန်သောစကားမှတပါး အခြားသောစကားကို ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် သင်သည် ငါ့အားမဟောမည်အကြောင်း၊ ငါ
၁၇ သည် ဘယ်နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် သင့်အားအကျိန်ပေးရမည်နည်းဟု မေးသော်၊– မိက္ခာက၊ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သိုးထိန်းမရှိသောသိုးကဲ့သို့၊ တောင်များအပေါ်မှာ အရှင်ရှဝ်
ကဲ့ပြားလျက် ရှိကြသည်ကို ငါမြင်ပြီ။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤသူအပေါင်းတို့သည် အရှင်မရှိသောကြောင့် အသီးအသီး ကိုယ်နေရာသို့ ပြန်

ကြပါလေစေဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို လျှောက်
၁၈ ဆို၏။- ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သူသည် ငါ၌ မင်္ဂလာစကားကိုမဟော၊ အမင်္ဂလာစကား ကိုသာ ဟောတတ်သည်ဟု မင်းကြီးအား ငါမ
၁၉ ပြောသလောဟု ယောရှဖတ်အားဆို၏။- မိန္မာ ကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော် ကို နားထောင်ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် ပလွင် တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသည်ကိုငင်း၊ ကောင်း ကင် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့သည် လက်ျာတော် ဘက် လက်ဝဲတော်ဘက်၌ ရပ်နေကြသည်ကို
၂၀ ငင်း ငါမြင်ပြီ။- ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အာဟပ် သည် ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍ ဆုံးစေ ခြင်းငှါ အဘယ်သူ သွေးဆောင်မည်နည်းဟု မေး တော်မူလျှင်၊ အခြိအရံတော်တို့သည် တယောက်
၂၁ တနည်းစီ ပြန်လျှောက်ကြ၏။- တဖန် ဝိညာဉ် တပါးသည်လာ၍ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ရပ် လျက်၊ အကျွန်ုပ်သွေးဆောင်ပါမည်ဟုလျှောက်
၂၂ လျှင်၊- ထာဝရဘုရားက အဘယ်သို့သွေးဆောင် မည်နည်းဟု မေးတော်မူသော်၊ အကျွန်ုပ်သွား၍ ထိုမင်းကြီး၏ပရောဖက်အပေါင်းတို့အထဲမှာ မုသာစကားကိုပြောတတ်သော စိတ်ဝိညာဉ်ဖြစ်ပါ မည်ဟု ပြန်လျှောက်သော်၊ သင်သည် သွေး ဆောင်၍ နိုင်လိမ့်မည်။ ထိုသို့သွား၍ ပြုလော့ဟု
၂၃ မိန့်တော်မူ၏။- သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် မု သာစကားကို ပြောတတ်သော စိတ်ဝိညာဉ်ကို မင်းကြီး၏ပရောဖက်အပေါင်းတို့၌ သွင်းတော်မူ ပြီ။ မင်းကြီး၏အမှုမှာ အမင်္ဂလာစကားကို ပြော
၂၄ တော်မူပြီဟု ဟောလေ၏။- ထိုအခါ ခေနာနာ ၏သားဒေဒကိသည် ချဉ်းလာ၍ မိန္မာ၏ပါးကို ပုတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သင်နှင့်နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ အဘယ်လမ်းဖြင့် ငါမ
၂၅ ထွက်တော်မူသနည်းဟု မေးလျှင်၊- မိန္မာက၊ သင်သည်ပုန်းရှောင်၍ နေခြင်းငှါ အတွင်းခန်းထဲ သို့ ဝင်သောနေ့၌ သင်မြင်လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။။-
၂၆ ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ မိန္မာကို မြို့ဝန်မင်း အာမုန်ထံ၊ သားတော်ယောရှထံသို့ ယူသွား၍၊-
၂၇ ဤသူကို ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားကြ။ ငါသည် ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်၍ မလာမီတိုင်အောင် ဆင်းရဲစွာ စားသောက် စေဟု အမိန့်တော်ရှိကြောင်းကို
၂၈ ဆင့်ဆိုလော့ဟု စီရင်၏။- မိန္မာကလည်း၊ မင်း ကြီးသည် ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်လာရလျှင် ထာဝရဘု ရားသည် ငါအားဖြင့် မိန့်တော်မမူ၊ အိုလူများအ ပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့ဟု ဆို၏။။

၂၉ ထိုသို့ ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်တို့သည် ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့
၃၀ စစ်ချီကြ၏။- ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ ငါသည် ခြားနားသော အယောင်ကိုဆောင်၍ စစ်ပွဲထဲသို့ ဝင်မည်။ မင်းကြီးမူကား မင်းမြောက်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်ပါလော့ဟု ယောရှဖတ်အားဆိုပြီးမှ၊ ဣ သရေလရှင်ဘုရင်သည် ခြားနားသောအယောင်
၃၁ ကိုဆောင်လျက် စစ်ပွဲထဲသို့ဝင်၏။- ရှုရိရှင်ဘု ရင်က၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်မှတပါး အခြားသော လူကြီးလူငယ်ကိုမတိုက်နှင့်ဟု ရထားစီးသူရဲ များကို အုပ်သော ဗိုလ်သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်တို့
၃၂ ကို မှာထားနှင့်သောကြောင့်၊- ရထားစီးသူရဲအုပ် ဗိုလ်မင်းတို့သည် ယောရှဖတ်ကိုမြင်သောအခါ၊ အကယ်စင်စစ် ထိုသူသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုဆိုလျက် သူ့ကိုတိုက်အံ့သောငှါ လမ်းလွဲကြ၍၊ ယောရှဖတ်လည်း ကြွေးကြော်
၃၃ လေ၏။- ဣသရေလရှင်ဘုရင် မဟုတ်ကြောင်း ကို ရထားစီးသူရဲအုပ်ဗိုလ်မင်းတို့သည် ရိပ်မိ သောအခါ၊ မလိုက်ဘဲ အခြားသို့ရှောင်သွားကြ
၃၄ ၏။- လူတယောက်သည် မရွယ်ဘဲ လေးနှင့်ပစ် ၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကို သံချပ်အင်္ကျီအဆစ် ကြားမှာ မှန်လေသော်၊ ငါ့ကိုစစ်ပွဲထဲကလှည့်၍ ထုတ်ဆောင်လော့။ ငါနာသည်ဟု မိမိရထား
၃၅ တော်ထိန်းကိုဆို၏။- ထိုနေ့၌ တိုး၍တိုက်ကြ ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် ရှုရိလူတဘက်တချက်၌ ရ ထားတော်ထဲမှာ လူကိုမှီ၍ ထိုင်နေ၏။ ညဦးယံ ၌ အသက်တော်ကုန်၏။ ထိခိုက်ရာ အနာမှအ
၃၆ သွေးသည် ရထားထဲသို့ယိုစီး၏။- လူအပေါင်းတို့၊ ကိုယ်နေသောမြို့ပြည်သို့ ပြန်သွားကြဟု နေဝင် သောအခါ တတပ်လုံးကို ကြွေးကြော်လေ၏။-
၃၇ ထိုသို့ ရှင်ဘုရင်သေ၍ ရှမာရိမြို့သို့ရောက်သဖြင့်
၃၈ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံရ၏။- ရထားတော်နှင့် လက် နက်တော်ကို ရှမာရိမြို့ရေကန်၌ ဆေးသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော စကားနှင့်အညီ
၃၉ ခွေးတို့သည် အသွေးကိုလျက်ကြ၏။- အာဟပ် ပြုမူသော အမှုအရာကြွေးလေသမျှတို့နှင့် တည် ဆောက်သော ဆင်စွယ်နန်း၊ ပြုစုသောမြို့တို့ သည် ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။-
၄၀ အာဟပ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ သား တော်အာခဇိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင် ၏။

၄၁ ဣသရေလရှင်ဘုရင် အာဟပ်နန်းစံလေးနှစ် တွင် အာသသားယောရှဖတ်သည် အသက်သုံး

၄၂ ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော် ယုဒနိုင်ငံကိုအဓိုးရ၍၊- ယေ
ရှရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ်ငါးနှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်
၄၃ တော်ကား ရှိလဟိသမီး အနုဘအမည်ရှိ၏။- ထို
မင်းသည် ခမည်းတော်အာသလိုက်သောလမ်း
ကို မလွဲ၊ အကုန်အစင်လိုက်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်ကိုသာ ကျင့်
၏။ သို့ရာတွင် မြင့်သောအရပ်တို့ကို မပယ်ရှား
သောကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူ
၄၄ ဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏။- ယောရှဖတ်
မင်းသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့် စစ်မတိုက်၊
၄၅ မိဿဟာယဖွဲ့လေ၏။- ယောရှဖတ်ပြုမူသော
အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်း၊
စစ်တိုက်ခြင်းအရာတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေး
၄၆ ထားလျက်ရှိ၏။- ခမည်းတော်အာသလက်ထက်
၌ ကျန်ကြွင်းသေးသော ယောက်ျားအလိုသို့
လိုက်တတ်သော မိန်းမလျာတို့ကို ပြည်တော်မှ
၄၇ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။- ထို့ကာလ၊ ဧခုံပြည်
၌ ရှင်ဘုရင်မရှိ။ ယုဒရှင်ဘုရင်ခန့်ထားသော မြို့
၄၈ ဝန်မင်း စီရင်ရ၏။- ယောရှဖတ်သည် ဩဖိရ
ပြည်သို့ စေလွှတ်၍၊ ရွှေကိုယူစေခြင်းငှါ တာရှု
သဘော်တို့ကို ဧဇေယုန်ဂါဗာမြို့မှာ တည်၏။-
၄၉ အာဟပ်သား အာခဇိက၊ ငါ့ကျွန်တို့သည် မင်း
ကြီးကျွန်တို့နှင့် သဘော်စီးပါစေဟု ယောရှဖတ်
၌ အခွင့်တောင်း၍ ယောရှဖတ်သည် အခွင့်ပေး
၏။ သို့သော်လည်း သဘော်တို့သည် ဧဇေယုန်ဂါ
ဗာမြို့မှာ ကျိုးပဲ့သောကြောင့်၊ ဩဖိရမြို့သို့ မ
၅၀ သွားရ။- ယောရှဖတ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်
ပျော်၍ သူတို့နှင့်အတူ အဘဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိဟ်
ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်ယဟောရံသည် ခ
မည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၅၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ် နန်းစံ ဆယ်ခုနစ်
နှစ်တွင်၊ အာဟပ်သားအာခဇိသည် ရှမာရိမြို့၌
၅၂ မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို နှစ်နှစ်စိုးစံ၏။- ထို
မင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု
၍၊ မိဘလိုက်သောလမ်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို
ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်
၅၃ လိုက်သော လမ်းသို့ လိုက်လေ၏။- ဗာလဘုရား
ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၍၊ အဘကျင့်လေသမျှအ
တိုင်း ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရား၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သတည်း။

ဓမ္မရာဇဝင်တတိယစောင်ပြီး၏။

ဓမ္မရာဇဝင်စတုတ္ထစောင်။

SECOND BOOK OF THE KINGS

၁

၁ အာဟပ်မင်းသေသောနောက်၊ မောဘပြည်
သည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်လေ၏။–
၂ အာခဇိမင်းသည် ရှမာရိမြို့၌ အထက်အခန်း ပြ
တင်းပေါက်မှကျ၍ နာနေသောကြောင့်၊ ငါသည်
ဤအနာမှ ထမြောက်မည်လောဟု ဧကြုန်မြို့၏
ဘုရား ဗာလဇေဗုပ်သို့သွား၍မေးမြန်းကြေဟု မှာ
ထား၍ သံတမန်တို့ကို စေလွှတ်လေ၏။– ထာဝ
ရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် တိရှဘိမြို့
သားဧလိယအားလည်း၊ ရှမာရိရှင်ဘုရင်စေလွှတ်
သော သံတမန်တို့ကို ကြုံဆိုခြင်းငှါ ထသွားလော့။
ဣသရေလပြည်၌ ဘုရားသခင်မရှိသောကြောင့်၊
ဧကြုန်မြို့၏ဘုရားဗာလဇေဗုပ်သို့သွား၍ မေး
၄ မြန်းရသလော။– ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ယခုတက်သော
သာလွန်ပေါ်က နောက်တဖန်မဆင်းရ။ စင်စစ်
သေရမည်ဟု သူတို့အားဆင့်ဆိုရမည်အကြောင်း
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဧလိယသွားလေ၏။–
၅ သံတမန်တို့သည် ပြန်လာသောအခါ ရှင်ဘုရင်
က၊ အဘယ်ကြောင့် ယခုပြန်လာကြသနည်းဟု
၆ မေးလျှင်၊– သူတို့က၊ လူတယောက်သည် ကျွန်
တော်တို့ကို ကြုံဆိုခြင်းငှါလာ၍ သင်တို့ကိုစေ
လွှတ်သော ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ပြန်ကြ။ ထာဝရဘု
ရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလပြည်၌ ဘု
ရားသခင်မရှိသောကြောင့်၊ ဧကြုန်မြို့၏ ဘုရား
ဗာလဇေဗုပ်သို့သွား၍ မေးမြန်းရသလော။ ထို
ကြောင့် သင်သည် ယခုတက်သော သာလွန်ပေါ်
က နောက်တဖန်မဆင်းရ။ စင်စစ်သေရမည်ဟု
ပြောရမည်အကြောင်းမှာထားပါသည်ဟု လျှောက်
၇ ကြ၏။– ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သင်တို့ကိုကြုံဆို
ခြင်းငှါ လာ၍ ဤသို့ပြောသောသူကား အဘယ်
၈ သို့သောသူနည်းဟု မေးလျှင်၊– သူတို့က၊ ထိုသူ
သည် ကိုယ်၌အမွေးများ၍ သားရေခါးပန်းကို
စည်းသောသူဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊
ထိုသူသည် တိရှဘိမြို့သားဧလိယဖြစ်လိမ့်မည်
၉ ဟု ရှင်ဘုရင်ဆိုလျက်၊– လူငါးကျိပ်အုပ်သော
တပ်မှူးကိုစေလွှတ်၍၊ တပ်မှူးသည် တောင်
ပေါ်မှာထိုင်သော ဧလိယထံသို့ ရောက်ပြီးလျှင်၊
အိုဘုရားသခင်၏လူ၊ သင်သည် ဆင်းရမည်အ
ကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ရှိသည်ဟု ဆို
၁၀ ၏။– ဧလိယကလည်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင်၏
လူမှန်လျှင်၊ ကောင်းကင်ကမီးကျ၍ သင်နှင့်
သင်၏လူငါးကျိပ်တို့ကို လောင်ပါစေဟု လူငါး
ကျိပ်အုပ်သောတပ်မှူးအား ဆိုသည်အတိုင်း၊
ကောင်းကင်ကမီးကျ၍ သူနှင့်သူ၌ပါသောလူငါး
၁၁ ကျိပ်တို့ကို လောင်လေ၏။– တဖန် လူငါးကျိပ်
အုပ်သော တပ်မှူးတယောက်ကို ရှင်ဘုရင်စေ
လွှတ်၍၊ ထိုတပ်မှူးက၊ အိုဘုရားသခင်၏လူ၊
သင်သည် အလျင်အမြန်ဆင်းရမည်အကြောင်း
၁၂ ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်ရှိသည်ဟု ဆို၏။– ဧလိယ
ကလည်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင်၏လူမှန်လျှင်
ကောင်းကင်ကမီးကျ၍ သင်နှင့် သင်၏လူငါး
ကျိပ်တို့ကို လောင်ပါစေဟု သူတို့အားဆိုသည်
အတိုင်း၊ ဘုရားသခင်၏မီးသည် ကောင်းကင်
ကကျ၍ သူနှင့်သူ၌ပါသော လူငါးကျိပ်တို့ကို
၁၃ လောင်လေ၏။– တဖန် လူငါးကျိပ်အုပ်သော တ
တိယတပ်မှူးကို ရှင်ဘုရင်စေလွှတ်သဖြင့်၊ ထို
တပ်မှူးသည်တက်၍ ဧလိယရှေ့မှာဒူးထောက်
လျက်၊ အိုဘုရားသခင်၏လူ၊ ကျွန်တော်အသက်
နှင့် ကိုယ်တော်ကျွန်ဤလူငါးကျိပ်တို့၏အသက်
၁၄ ကို နှမြောတော်မူပါ။– ကောင်းကင်က မီးကျ၍
အခြားသောတပ်မှူးနှစ်ယောက်နှင့် သူတို့၌
ပါသောလူတရာကို လောင်သော်လည်း၊ ကျွန်
တော်အသက်ကို နှမြောတော်မူပါဟု တောင်း
၁၅ ပန်လေ၏။– ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တ
မန်ကလည်း၊ သူနှင့်အတူ ဆင်းသွားလော့။ သူ
ကိုမကြောက်နှင့်ဟု ဧလိယအားဆိုသည်အ
တိုင်း၊ ဧလိယသည်ထ၍ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ရောက်
၁၆ လျှင်၊– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်
သည် ဧကြုန်မြို့၏ဘုရားဗာလဇေဗုပ်၌ မေး
မြန်းခြင်းငှါ၊ အဘယ်ကြောင့် သံတမန်တို့ကိုစေ
လွှတ်သနည်း။ မေးမြန်းစရာဘို့ ဣသရေလပြည်
၌ ဘုရားသခင်မရှိသောကြောင့် ထိုသို့ပြုသ
လော။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ယခုတက်သော သာ
လွန်ပေါ်က နောက်တဖန်မဆင်းရ။ စင်စစ်သေ
၁၇ ရမည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။– ဧ

To Contents

လိယဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏စကားတော်အတိုင်း ရှင်ဘုရင်သေ၍၊ သားတော်မရှိသောကြောင့် ညီတော်ယောရံသည် ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်သား ယဟောရံနန်းစံနှစ်နှစ်တွင် ၁၈ နန်းထိုင်လေ၏။– အာခဇိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည်၊ ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၂၂

၁ ထာဝရဘုရားသည် ဇလိယကို လေဘွေအား ဖြင့် ကောင်းကင်သို့ ချီတော်မူချိန်နီးသောအခါ၊ ဇလိယသည် ဇလိရှဲနှင့်အတူ ဂိလဂါလမြို့သို့ ၂ သွား၏။– ဇလိယကလည်း၊ ဤအရပ်၌ နေရစ်ပါလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို ဗေသလမြို့သို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ဟု ဇလိရှဲအားဆိုလျှင်၊ ဇလိရှဲက ထာဝရဘုရားအသက်၊ ကိုယ်တော်အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့်အကျွန်ုပ် မကွာရပါဟု ပြန်ပြောလျက်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ဗေသလမြို့သို့သွား၏။– ၃ ထိုမြို့၌ရှိသော ပရောဖက်အမျိုးသားတို့သည် ဇလိရှဲကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ ထွက်လာ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်သခင်ကို ကိုယ်တော်ခေါင်းမှ ယနေ့နှုတ်သွားတော်မူမည်ကို သိတော်မူသလောဟု မေးလျှင်၊ ဟုတ်ကဲ့ ငါသိ၏။ ၄ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြပါဟု ပြောဆို၏။– ဇလိယကလည်း၊ အို ဇလိရှဲ၊ ဤအရပ်၌နေရစ်ပါလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုယေရိခေါမြို့သို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ဟုဆိုလျှင်၊ ဇလိရှဲက၊ ထာဝရဘုရားအသက်၊ ကိုယ်တော်အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့်အကျွန်ုပ် မကွာရပါဟု ပြန်ပြောလျက်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ၅ ယေရိခေါမြို့သို့သွားကြ၏။– ထိုမြို့၌ရှိသော ပရောဖက်အမျိုးသားတို့သည် ဇလိရှဲထံသို့လာ၍ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်သခင်ကို ကိုယ်တော်ခေါင်းမှ၊ ယနေ့ နှုတ်သွားတော်မူမည်ကို သိတော်မူသလောဟု မေးလျှင်၊ ဟုတ်ကဲ့ ငါသိ ၆ ၏။ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြပါဟု ပြောဆို၏။– ဇလိယကလည်း ဤအရပ်၌ နေရစ်ပါလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုယော်ဒန်မြစ်သို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ဇလိရှဲက၊ ထာဝရဘုရားအသက်၊ ကိုယ်တော်အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့် အကျွန်ုပ်မကွာရပါဟု ပြန်ပြောလျက်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ၇ အတူသွားကြ၏။– ပရောဖက်အမျိုးသားငါးကျိပ်တို့သည် အဝေးကကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွား၍ရပ်နေကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ် ၈ နားမှာ ရပ်နေကြ၏။– ဇလိယသည် မိမိဝတ်လုံကိုယူ၍လိပ်ပြီးမှ၊ ရေကိုရိုက်သဖြင့် ရေသည် တဘက်တချက်ကွဲ၍၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ၉ မြေပေါ်မှာ ရောက်သွားကြ၏။– မြစ်တဘက်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ဇလိယက၊ သင်နှင့်ငါမကွာမီ ငါ၌ တစုံတခုသောဆုကို တောင်းလော့ဟု ဇလိရှဲအားဆိုလျှင်၊ ဇလိရှဲက၊ ကိုယ်တော်ဝိညာဉ်နှစ်ဆသောအတို့ကို အကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ ရှိပါစေ ၁၀ သောဟုတောင်းသော်၊– ဇလိယက သင်သည် ရခဲသောဆုကို တောင်း၏။ သင်နှင့်ငါကွာသည်ကို မြင်လျှင်ရမည်။ သို့မဟုတ် မရဟု ပြောဆို၏။– ၁၁ ထိုသို့ နှုတ်ဆက်လျက်သွားကြစဉ်တွင်၊ မီးရထားနှင့် မီးမြင်းတို့သည် ပေါ်လာ၍ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကို ခွဲခွါသဖြင့်၊ ဇလိယသည် လေဘွေအား ၁၂ ဖြင့် ကောင်းကင်သို့ တက်လေ၏။– ဇလိရှဲသည် ကြည့်မြင်လျှင် ငါ့အဘ၊ ငါ့အဘ၊ ဣသရေလ ရထား၊ ဣသရေလမြင်းပါတကားဟု ဟစ်သော်လည်း၊ နောက်တဖန် ဇလိယကိုမမြင်ရ။ မိမိအ ၁၃ ဝတ်ကိုကိုင်၍ နှစ်ပိုင်းဆုတ်လေ၏။– အောက်သို့ကျသော ဇလိယဝတ်လုံကို ကောက်၍ ပြန် ၁၄ လေ၏။ ယော်ဒန်မြစ်နားမှာရပ်၍၊– ရေကို ဝတ်လုံနှင့်ရိုက်လျက်၊ ဇလိယကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်မှာရှိတော်မူသနည်းဟူ၍ တဖန် ရိုက်သောအခါ၊ ရေသည်တဘက်တချက်ကွဲသဖြင့် ဇလိရှဲသည်ကူးသွား၏။– ၁၅ ယေရိခေါမြို့မှာ ကြည့်ရှုသောပရောဖက်အမျိုးသားတို့သည် ဇလိရှဲကို မြင်လျှင်၊ ဇလိယ၏ ဝိညာဉ်သည် ဇလိရှဲအပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်သည်ဟု ဆိုလျက် ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါသွား၍ သူ့ရှေ့ ၁၆ ၌ မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်ကြ၏။– သူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့၌ ခွန်အားကြီးသောသူ ငါးကျိပ်ရှိပါ၏။ သူတို့သည်သွား၍ ကိုယ်တော်၏သခင်ကိုရှာမည်အကြောင်း၊ အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် သူ့ကိုချီယူ၍ တစုံတခုသော တောင်ပေါ်၌ဖြစ်စေ၊ ချိုင့်ထဲသို့ဖြစ်စေ ချကောင်းချတော်မူလိမ့်မည်ဟု အခွင့်တောင်းလျှင်၊ မစေလွှတ်ကြနှင့်ဟု ဇလိရှဲ ၁၇ သည် မြစ်တားသော်လည်း၊– သူတို့သည် ဇလိရှဲစိတ်အားလျော့သည်တိုင်အောင် အလွန်တောင်းပန်သောအခါ၊ စေလွှတ်ကြဟုဆို၏။ သူတို့သည် လူငါးကျိပ်ကို စေလွှတ်သဖြင့်၊ သုံးရက်ပတ်လုံး

၁၈ ရှာ၍ မတွေ့နိုင်ကြ။– ဧလိရဲသည် ယေရိခေါမြို့မှာ နေသေးသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ပြန်လာသောအခါ၊ မသွားကြနှင့်ဟု ငါမြစ်တားသည် မဟုတ်လော ဟု ဆို၏။– ထိုမြို့သားတို့က၊ ကိုယ်တော်မြင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဤမြို့တည်ရာအရပ်သည် သာယာပါ၏။ သို့ရာတွင် ရေမကောင်း၊ မြေလည်း ကိုယ်ဝန်ပျက်စေတတ်ပါသည်ဟု ဧလိရဲအားလျှောက်ကြလျှင်၊– ဧလိရဲက၊ ဘူးသစ်တလုံးကို ဆားထည့်၍ ယူခဲ့ကြလော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း ယူခဲ့ကြ၏။– ဧလိရဲသည် စမ်းရေတွင်းသို့သွား၍ ဆားကိုခတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား ဤရေကိုငါချိုစေ၏။ နောက်တဖန် သေစေမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ဝန်ပျက်စေမည်အကြောင်းကို မပြုရဟု၊– ဧလိရဲဆင့်ဆိုသောအမိန့်တော်အတိုင်း ထိုရေသည် ယနေ့တိုင်အောင် ချိုလေ၏။

၂၂ ထိုမြို့မှ ဗေသလမြို့သို့ပြန်၍ ခရီးသွားစဉ်တွင်၊ လုလင်ပျိုတို့သည် မြို့ထဲကထွက်၍၊ ဟေဋ္ဌီးပြည်း၊ တက်ဋ္ဌီးလော့။ ဟေဋ္ဌီးပြည်း၊ တက်ဋ္ဌီးလော့ဟုကဲ့ရဲ့ကြ၏။– ဧလိရဲသည် လှည့်ကြည့်ပြီးလျှင် ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ကျိန်ဆိုသဖြင့်၊ ဝံမနှစ်ကောင်တို့သည် တောထဲကထွက်၍ လုလင်ပျိုလေးကျိပ်နှစ်ယောက်တို့ကို ကိုက်သတ်လေ၏။– ထိုမြို့မှကရမေလတောင်သို့ငင်း၊ ထိုတောင်မှ ရှမာရိမြို့သို့ငင်း အစဉ်အတိုင်းသွား၏။

၂

၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ် နန်းစံဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ အာဟပ်သားယောရံသည် ရှမာရိမြို့၌မင်း
၂ ပြု၍ ကြာသရေလနိုင်ငံကို ဓိုးစံ၏။– ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ သို့ရာတွင် မိဘကဲ့သို့ မပြု။ ခမည်းတော်လုပ်သော
၃ ဗာလရုပ်တုကို ပယ်ရှား၏။– သို့သော်လည်း ကြာသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသော နေဗတ်၏သားယေရောဗောင်ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုမရှောင်၊ မှီဝဲ၏။

၄ မောဘမင်းကြီး မေရှာသည် သိုးထိန်းကြီးဖြစ်၍၊ ကြာသရေလရှင်ဘုရင်အား သိုးသငယ်တသိန်းနှင့် အမွေးပါသော သိုးထီးတသိန်းကို ဆက်
၅ ရ၏။– အာဟပ်သေသောအခါ၊ မောဘမင်းကြီးသည် ကြာသရေလရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်လေ၏။–
၆ ထိုအခါ ယောရံမင်းကြီးသည် ရှမာရိမြို့ထဲကထွက်၍ ကြာသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို
၇ စာရင်းယူ၏။– ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်ထံသို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ မောဘမင်းကြီးသည် ငါ့ကိုပုန်ကန်ပြီ။ မောဘပြည်ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ငါနှင့်အတူ လိုက်မည်လောဟု မေးလျှင်၊ ယောရှဖတ်က ငါလိုက်မည်။ ငါသည် မင်းကြီးကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ငါ့လူတို့သည် မင်းကြီး၏ လူကဲ့သို့ငင်း၊ ငါ့မြင်းတို့သည် မင်းကြီး၏မြင်းကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ကြသည်
၈ ဟု ပြန်ပြော၏။– အဘယ်လမ်းဖြင့် စစ်ချီရမည်နည်းဟု မေးသော်၊ ဧဒုံတောလမ်းဖြင့် ချီရမည်
၉ ဟု ပြန်ပြော၏။– ထိုသို့ ကြာသရေလရှင်ဘုရင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်၊ ဧဒုံရှင်ဘုရင်တို့သည် ဝိုင်း၍ ခုနစ်ရက်ခရီးသွားကြ၏။ ဗိုလ်ခြေများ သောက်စရာ၊
၁၀ ပါသောတိရစ္ဆာန်များ သောက်စရာရေမရှိ။– ကြာသရေလရှင်ဘုရင်က၊ ခက်လှပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ဤရှင်ဘုရင်သုံးပါးတို့ကို မောဘလူတို့လက်သို့အပ်ခြင်းငှါ စုဝေးစေတော်မူသည်တ
၁၁ ကားဟု ဆို၏။– ယောရှဖတ်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၌ မေးလျှောက်မည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရောဖက်တယောက်မျှ မရှိသလောဟုမေးလျှင်၊ ကြာသရေလရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တယောက်က၊ ဧလိယလက်ထောက် ရှာဖတ်သား
၁၂ ဧလိရဲရှိပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊– ယောရှဖတ်က၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် သူ၌ရှိတော်မူသည်ဟု ဆိုလျက်၊ ရှင်ဘုရင်သုံးပါးတို့
၁၃ သည် ဧလိရဲထံသို့သွားကြ၏။– ဧလိရဲသည် ကြာသရေလရှင်ဘုရင်အားလည်း၊ ငါသည်သင်နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ သင့်အဘ၏ပရောဖက်၊ သင့်အမိ၏ ပရောဖက်တို့ထံသို့ သွားလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ ကြာသရေလရှင်ဘုရင်က၊ မဆိုပါနှင့်။ ထာဝရဘုရားသည် ဤရှင်ဘုရင်သုံးပါးတို့ကို မောဘလူတို့လက်သို့အပ်ခြင်းငှါ စုဝေးစေတော်
၁၄ မူသည်တကားဟု ဆိုသော်၊– ဧလိရဲက၊ ငါကိုးကွယ်သော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည် အတိုင်း၊ အကယ်၍ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်၏မျက်နှာကို ငါမထောက်လျှင်၊ သင့်ကို ငါမကြည့်မဖြင်လို။–
၁၅ စောင်းသမားကိုခေါ်ခဲ့ဟု ဆို၍ စောင်းသမားသည်တီးသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏လက်
၁၆ တော်သည် ဧလိရဲအပေါ်သို့ ရောက်၍၊– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤချိုင့်ပတ်လည်၌
၁၇ ဆယ်ပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့နှင့်တိရစ္ဆာန်တို့သည် သောက်စရာဘို့ လေမလာ၊ မိုးယံမရွာဘဲ ဤချိုင့်သည် ရေ
၁၈ နှင့်ပြည့်လိမ့်မည်။– ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရား

To Contents

ရှေ့တော်၌ သာမည်အမှုဖြစ်သေး၏။ မောဘလူတို့ကိုလည်း သင်တို့လက်သို့ အပ်တော်မူမည်။-
၁၉ သင်တို့သည် ခိုင်ခံ့ထူးဆန်းသော မြို့ရှိုသမျှတို့ကို လုပ်ကြံကြလိမ့်မည်။ အသုံးဝင်သောသစ်ပင်ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်လဲကြလိမ့်မည်။ ရေတွင်းရှိသမျှတို့ကို မြေဖို့ကြလိမ့်မည်။ ကောင်းသောမြေကွက်ရှိသမျှတို့ကို ကျောက်ခဲနှင့် ဖျက်ကြလိမ့်
၂၀ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- နံနက်အချိန် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို ပူဇော်သောအခါ၊ ရေသည်ဧခုံလမ်းဖြင့်လာ၍ တပြည်လုံးကို လွှမ်းလေ၏။
၂၁ ရှင်ဘုရင်တို့သည် စစ်ချီ၍လာကြောင်းကို မောဘပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ကြားသောအခါ၊ လက်နက်ဆောင်သောသူ အကြီးအငယ်ရှိသမျှတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ပြည်စွန်းနားမှာတပ်ချကြ
၂၂ ၏။- နံနက်စောစောထသောအခါ၊ ရေပေါ်မှာ နေရောင်ထင်၍၊ ပြည်တဘက်၌ ရေသည် အသွေးကဲ့သို့နီသည်ကို မောဘပြည်သားတို့သည်
၂၃ မြင်ကြလျှင်၊- အသွေးဖြစ်၏။ စင်စစ်ရှင်ဘုရင်တို့သည် တယောက်ကိုတယောက်လုပ်ကြ၍ သေကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ မောဘပြည်သားတို့၊ လု
၂၄ ယူကြလော့ဟုဆိုကြ၏။- ဣသရေလတပ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ဣသရေလလူတို့သည် ထ၍ မောဘပြည်သားတို့ကို လိုက်သဖြင့် သူတို့သည် ပြေးကြ၏။ ဣသရေလလူတို့သည် မောဘပြည်
၂၅ ထဲသို့တိုင်အောင် လိုက်၍ လုပ်ကြံကြ၏။- မြို့တို့ကိုဖြိုဖျက်ကြ၏။ ကောင်းသောမြေကွက်ရှိသမျှတို့အပေါ်မှာ လူအပေါင်းတို့သည် ကျောက်ခဲပစ်ချ၍ ဖုံးလွှမ်းကြ၏။ ရေတွင်းရှိသမျှတို့ကို လည်း မြေဖို့၍၊ အသုံးဝင်သောသစ်ပင်ရှိသမျှတို့
၂၆ ကို ခုတ်လဲကြ၏။ ကိရဟရက်မြို့၌သာ မြို့ရိုးကို ချန်ထားရာတွင်၊ လောက်လွှဲသမားတို့သည် ဝိုင်း
၂၇ ၍ပစ်ကြ၏။- မောဘမင်းကြီးသည် အတိုက်မခံနိုင်သည်ကိုသိသောအခါ၊ ထားကိုင်သောသူခုနစ်ရာကိုခေါ်၍ ဧဒုံရှင်ဘုရင်၏တပ်ကိုဖျက်မည်ဟု အားထုတ်သော်လည်း မဖျက်နိုင်။- နောက်
မှမိမိကိုယ်စား နန်းထိုင်ထိုက်သောသားဦးကိုယူ၍ မြို့ရိုးပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်ပြုလေ၏။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သူတပါးအမျက်ထွက်ခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊ ထိုပြည်ကိုထား၍ ကိုယ်ပြည်သို့ ပြန်သွားကြ၏။

၄

၁ ပရောဖက်အမျိုးသား၏ မယားတယောက်သည် ဧလိရှဲထံသို့လာ၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ကျွန်မ၏ခင်ပွန်းသေပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ထာဝရဘုရားကို ရိုသေသောသူဖြစ်သည်ကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ ယခုမှာ ကြွေးရှင်သည် ကျွန်မ၏သားနှစ်ယောက်ကို ကျွန်ခံစေခြင်း
၂ ငှါလာပါပြီဟု ကြွေးကြော်လေ၏။- ဧလိရှဲက လည်း၊ သင့်အတို့ အဘယ်သို့ငါပြုရမည်နည်း။ သင့်အိမ်၌ အဘယ်ဥစ္စာရှိသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မအိမ်၌ ဆီအိုးတလုံးမှတပါး အ
၃ ဘယ်ဥစ္စာမျှမရှိပါဟုပြောဆိုသော်၊- ဧလိရှဲက သွားလော့။ အိမ်နီးချင်းရှိသမျှတို့တွင် လပ်သောအိုးတို့ကို ငှါးယူလော့။ များစွာသောအိုးတို့ကို ငှါး
၄ ယူလော့။- ကိုယ်အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ သားတို့ကိုခေါ်၍ တံခါးကိုပိတ်ပြီးမှ ငှါးယူသောအိုးများအထဲသို့ ဆီကိုအပြည့်လောင်း၍ ထား
၅ လော့ဟု စီရင်သည်အတိုင်း၊- ထိုမိန်းမသည် သွား၍ သားတို့သည်အိုးများကိုယူခဲ့ပြီးမှ၊ မိန်းမသည် သားတို့နှင့်အတူ အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ တံခါးကို
၆ ပိတ်လျက် ဆီကိုလောင်းလေ၏။- အိုးများ၌ ဆီပြည့်သောအခါ၊ အိုးတလုံးကိုယူခဲ့ဦးဟု သား အားဆိုလျှင်၊ အိုးလပ်မရှိပါဟု ပြန်ပြောသော်၊
၇ ဆီသည် တန့်လျက်နေ၏။- ထိုမိန်းမသည်လာ၍ ဘုရားသခင်၏လူကိုကြားပြောလျှင်၊ သူက ထိုဆီကိုသွား၍ ရောင်းဩဇာလျှင် ကြွေးကိုဆပ်လော့။ ကြွင်းသောဆီကို အမှီပြု၍ သင်နှင့်သား
တို့သည် အသက်မွေးကြလော့ဟု ဆို၏။
၈ တနေ့သ၌ ဧလိရှဲသည် ရှူနင်မြို့သို့သွားရာတွင်၊ ထိုမြို့၌ ထင်ရှားသောမိန်းမတယောက်သည် ဧလိရှဲကို ကျွေးခြင်းငှါ ခေါ်ပင့်လေ၏။ နောက်မှ ထိုလမ်းသို့သွားသောအခါခါ၊ ကျွေး
၉ ခြင်းကိုခံအံ့သောငှါ ထိုအိမ်သို့ဝင်တတ်၏။- မိန်းမကလည်း၊ ငါတို့နေရာလမ်းဖြင့် အစဉ်သွားလာသော ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသူ
၁၀ ဖြစ်သည်ကို ကျွန်ုပ်ရိပ်မိ၏။- ဝင်းရိုးအပေါ်မှာ အခန်းငယ်တခုကို လုပ်ကြကုန်အံ့။ သူ့အဘို့ ခုတင်၊ စားပွဲ၊ ထိုင်ခုံ၊ မီးခုံတို့ကိုထားကြကုန်အံ့။
သို့ဖြစ်၍၊ သူသည် ငါတို့ဆီသို့ရောက်သောအခါ၊
၁၁ ထိုအခန်းထဲသို့ ဝင်လိမ့်မည်ဟု မိမိခင်ပွန်းအား
၁၂ ဆို၏။- တနေ့သ၌ ဧလိရှဲသည်ရောက်သဖြင့်၊
၁၃ ထိုအခန်းထဲသို့ဝင်၍ အိပ်နေ၏။- ထို့ရှနင်မြို့သူ မိန်းမကို ခေါ်လော့ဟု မိမိကျွန်ဂေဟာဇိအား ဆိုသည်အတိုင်းခေါ်၍၊ မိန်းမသည် ဧလိရှဲရှေ့မှာ
၁၄ ရပ်နေ၏။- ဧလိရှဲက၊ သင်သည်ငါတို့အဘို့ ဤမျှလောက်လုပ်ကျွေးပြုစုသည်အတွက်၊ သင့်အ

ဘို့အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။ သင့်အဘို့ ရှင်ဘုရင်ထံ၊ ဗိုလ်ချုပ်မင်းထံ၌ ငါပြောရမည်လောဟု ဂေဟာဇိမေးမည်အကြောင်း စီရင်သော်၊ မိန်းမက၊ ကျွန်မသည် ကိုယ်အဆွေအမျိုးတို့တွင် နေ
၁၄ ပါဦးမည်ဟု ပြန်ပြော၏။– ဧလိရှဲကလည်း၊ ဤမိန်းမအဘို့ အဘယ်သို့ ပြုစုရာရှိသနည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ ဂေဟာဇိက၊ ဤမိန်းမ၌ သားသမီးမရှိ
၁၅ ပါ။ သူ့ခင်ပွန်းလည်း အိုလှပြီဟုဆိုသော်၊– တဖန်ခေါ်ဦးလော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း ခေါ်၍၊ မိန်း
၁၆ မသည် တံခါးဝမှာရပ်နေ၏။– ဧလိရှဲကလည်း၊ သင်သည် နောင်နှစ်အချိန်အရွယ်စေ့သောအခါ သားကိုဘက်ယမ်းရလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျှင်၊ မိန်းမက အိုအရှင်၊ ဘုရားသခင်၏လူ၊ ကိုယ်တော်
၁၇ ကျွန်မကို မုသာမသုံးပါနှင့်ဟု ပြန်ပြော၏။– ထို နောက်မိန်းမသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ ဧလိရှဲချိန်းချက်သော အချိန်အရွယ်စေ့သောအခါ သားကို ဘွားမြင်လေ၏။

၁၈ ထိုသားသည် နို့ကွာပြီးမှ၊ တနေ့သ၌ စပါး
၁၉ ရိတ်သောသူတို့ရှိရာ မိမိအဘထံသို့ သွား၍၊– ငါ သည် ခေါင်းနာ၏။ ခေါင်းနာ၏ဟု အဘအား ပြောဆိုလျှင်၊ အဘက၊ သူငယ်ကို အမိထံသို့ယူ
၂၀ သွားဟု လုလင်အားပြော၏။– လုလင်သည် အ မိထံသို့ယူသွား၍၊ သူငယ်သည် အမိရင်ခွင်၌ထိုင်
၂၁ ၍ မွန်းတည့်အချိန်ရှိပြီးမှ သေ၏။– အမိသည် မြို့ရိုးပေါ်သို့တက်၍ အလောင်းကို ဘုရားသခင့်လူ၏ခုတင်ပေါ်မှာထားပြီးလျှင်၊ တံခါးကိုပိတ်ခဲ့
၂၂ ၍ သွားလေ၏။– ခင်ပွန်းကိုလည်းခေါ်၍၊ ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်၏လူထံသို့ပြေး၍ တဖန်ပြန်လာဦးမည်။ လုလင်တယောက်နှင့် မြည်းတစီး
၂၃ ကိုထည့်လိုက်ပါဟု ဆိုလျှင်၊– ခင်ပွန်းက၊ အ ဘယ်ကြောင့် ယနေ့သွားချင်သနည်း။ လဆန်း နေ့မဟုတ်၊ ဥပုသ်နေ့လည်းမဟုတ်ဟု ဆိုသော်၊ မိန်းမက၊ ကောင်းပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော၏။–
၂၄ မြည်းကို ကုန်းနှီးတင်ပြီးမှ ကျွန်ကိုခေါ်၍ နှင် သွားလော့။ ငါမပြောလျှင် ငါ့ကြောင့် အသွားမ
၂၅ နေးစေနှင့်ဟု ကျွန်အား မှာထားသဖြင့်၊– ခရီး သွား၍ ဘုရားသခင်၏လူရှိရာ၊ ကရမေလတောင်ပေါ်သို့ ရောက်သည်ကို ဘုရားသခင်၏လူသည် အဝေးကမြင်သောအခါ၊ မိမိကျွန်ဂေဟာဇိကို
၂၆ ခေါ်၍၊ ရှုနင်မြို့သူမိန်းမလာ၏။– သင်ပြေး၍ ခ ရီးဦးကြိုပြုပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်မာ၏လော။ ခင် ပွန်းမာ၏လော။ သူငယ်မာ၏လောဟု စေလွှတ်
၂၇ ၍ မေးစေသော်၊ မိန်းမက မာပါ၏ဟုဆို၏။– ဘု ရားသခင်၏လူရှိရာ တောင်ပေါ်သို့ ရောက်သော အခါ၊ သူ၏ခြေတို့ကို ဘက်လေ၏။ ဂေဟာဇိသည် ဆီးတားခြင်းငှါ ချဉ်းလာလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏လူက သူ့ကိုမဆီးတားနှင့်။ သူသည် စိတ်ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ ထိုအကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမပြ၊ ဝှက်ထားတော်မူပြီဟု ဆို
၂၈ ၏။– မိန်းမကလည်း၊ ကျွန်မသည် ကျွန်မသခင်ထံမှာ သားဆုကို တောင်းပါသလော။ ကျွန်မကို မုသာမသုံးပါနှင့်ဟု လျှောက်ဆိုသည်မဟုတ်
၂၉ လောဟု ဆို၏။– ဧလိရှဲသည် ဂေဟာဇိကိုခေါ်၍ သင်၏ခါးကို စည်းလော့။ ငါ့တောင်ဝေးကိုကိုင်၍ သွားလော့။ လမ်းမှာ သူတပါးကိုတွေ့လျှင် နှုတ်မဆက်နှင့်။ သင့်ကို သူတပါးနှုတ်ဆက်လျှင် ပြန်၍မပြောနှင့်။ ငါ့တောင်ဝေးကို သူငယ်၏ မျက်နှာပေါ်မှာ တင်လော့ဟု မှာထားလေ၏။–
၃၀ အမိကလည်း၊ ထာဝရဘုရားအသက်၊ ကိုယ် တော်အသက် ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကျွန်မ သည် ကိုယ်တော်နှင့်ကွာ၍ မသွားနိုင်ပါဟုဆို
၃၁ လျှင်၊ ဧလိရှဲသည်ထ၍ လိုက်လေ၏။– ဂေဟာဇိ သည် အရှေ့သွား၍၊ တောင်ဝေးကို သူငယ်၏ မျက်နှာပေါ်မှာ တင်သော်လည်း၊ သူငယ်သည် အသံမပြု အမှုမထား။ ထိုကြောင့် ဂေဟာဇိ သည် ဧလိရှဲကိုခရီးဦးကြိုပြု၍၊ သူငယ်သည်မနိုး
၃၂ ပါဟု ပြန်ပြော၏။– ဧလိရှဲသည် အိမ်သို့ရောက် သောအခါ၊ သူငယ်သေလျက်၊ မိမိခုတင်ပေါ်မှာ
၃၃ တင်ထားလျက်ရှိသည်ကို တွေ့သဖြင့်၊– အထဲသို့ ဝင်၍ နှစ်ယောက်တည်း၌စေခြင်းငှါ၊ တံခါးကို ပိတ်လျက် ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းလေ
၃၄ ၏။– သူငယ်၏အနီးအပါးသို့ချဉ်း၍၊ သူ့အပေါ် မှာအိပ်လျက် နှုတ်ချင်း၊ မျက်စိချင်း၊ လက်ချင်း ထပ်လျက်၊ သူငယ်အပေါ်မှာ ကိုယ်ကိုလှန်သ
၃၅ ဖြင့် သူငယ်အသားသည် နွေးစရှိ၏။– တဖန် ဆင်း၍ အခန်းထဲမှာစင်္ကြံသွားပြီးလျှင်၊ ချဉ်းပြန် ၍ သူငယ်အပေါ်မှာ ကိုယ်ကိုလှန်သဖြင့်၊ သူငယ်
၃၆ သည် ခုနစ်ကြိမ်မြောက်၍ မျက်စိကိုဖွင့်၏။– ဧ လိရှဲသည် ဂေဟာဇိကိုခေါ်၍၊ ရှုနင်မြို့သူမိန်းမ ကိုခေါ်လိုက်ဟုဆိုသည်အတိုင်း ခေါ်၍ သူသည် ရောက်လာသောအခါ၊ ဧလိရှဲက သင်၏သားကို
၃၇ ချီယူလော့ဟု ဆို၏။– မိန်းမသည်အထဲသို့ဝင်၍၊ မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်ဦးချပြီးလျှင် သားကိုချီယူ၍ ထွက်သွား၏။

၃၈ တဖန် ဧလိရှဲသည် ဂိလဂါလမြို့သို့ သွား၍၊ ထိုပြည်၌အစာခေါင်းပါး၏။ ပရောဖက်အမျိုး

သားတို့သည် ဧလိရဲ့ရှေ့မှာထိုင်ကြစဉ်၊ ပရော
ဖက်အမျိုးသားတို့အဘို့ ကြီးသောအိုးကင်းကို
ပြင်၍ ဟင်းချက်လေ့ဟု မိမိကျွန်အားဆို၏။–
၃၉ တစုံတယောက်သော သူသည် ဟင်းသီးဟင်း
ရွက်ကိုဆွတ်ခြင်းငှါ လယ်ပြင်သို့သွား၍ တော
နွယ်ပင်ကိုတွေ့လျှင်၊ တောဘူးသီးပိုက်နှံငသမျှ
၄၀ ကို ဆွတ်ယူပြီးမှ၊– ထိုဘူးမျိုးကိုမသိဘဲ ဟင်းအိုး
ထဲသို့ခတ်လေ၏။ ဟင်းအိုးစားအံ့ဟု လောင်းပြီး
မှ ပိုင်း၍စားကြစဉ်တွင်၊ အိုဘုရားသခင်၏လူ၊
အိုးထဲ၌ သေဘေးရှိပါသည်ဟု အော်ဟစ်၍ မ
၄၁ စားနိုင်ဘဲနေကြ၏။– ဧလိရှကလည်း၊ မုန့်ညက်
ကိုယူခဲ့ဟုဆို၍ အိုးထဲမှာခတ်ပြီးလျှင်၊ လူများ
စားစရာဘို့ လောင်းဦးလေ့ဟုဆိုပြန်သော်၊ အိုး
၌ဘေးမရှိ။

၄၂ တဖန် ဗာလရှလိရှမြို့မှ လူတယောက်သည်
လာ၍၊ အဦးသီးသော မုယောဆန်ဖြင့်လုပ်သော
မုန့်လုံးနှစ်ဆယ်နှင့် အိတ်၌ထည့်သော အသီးအ
နှံများကို ဘုရားသခင်၏လူထံသို့ဆောင်ခဲ့၏။ ဧ
လိရှဲကလည်း၊ ဤလူများကို ကျွေးလေ့ဟုဆို
၄၃ လျှင်၊– ကျွန်က အဘယ်သို့နည်း။ ကျွန်တော်
သည် လူတရာကို ဤမျှနှင့် ကျွေးနိုင်ပါမည်
လောဟု မေးလျှင်၊ ဧလိရှဲက ဤလူများကို ကျွေး
လော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထို
သူတို့သည် ဝစွာစားကြသော်လည်း စားစရာ
ကျန်ကြွင်းလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို
၄၄ ပြောဆိုသော်၊– ကျွန်သည် လူများရှေ့မှာထည့်
၍ ထာဝရဘုရား၏စကားတော်နှင့်အညီ ထိုသူ
တို့သည်ဝစွာစားကြ၍၊ စားစရာကျန်ကြွင်းလျက်
ရှိ၏။

၅

၁ ရှုရိရှင်ဘုရင်၏ဗိုလ်ချုပ်မင်းနေမန်သည် မိမိ
သခင်ထံမှာ မျက်နှာရသောသူ၊ ဘုန်းကြီးသော
သူဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရှုရိပြည်သည် ထို
သူအားဖြင့် အောင်ရသောအခွင့်ကို ထာဝရဘု
ရားပေးတော်မူပြီ။ ထိုသူသည် ခွန်အားကြီးသော
၂ စစ်သူရဲဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် နူနာစွဲ၏။– ရှုရိလူတို့
သည် အလိုအလျောက်တပ်ဖွဲ့၍ ချီသွားစဉ်တွင်၊
ဣသရေလပြည်မှ ဘမ်းခဲ့သော မိန်းမငယ်တ
ယောက်သည် နေမန်၏မယားထံ၌ ကျွန်ခံရ
၃ ၏။– ထိုကျွန်မကလည်း၊ ကျွန်မသခင်သည် ရှ
မာရိမြို့၌ရှိသော ပရောဖက်ထံသို့ ရောက်ပါစေ
သော။ ထိုပရောဖက်သည် သခင်၌စွဲသောနူနာ
ကို ပျောက်စေလိမ့်မည်ဟု မိမိသခင်မအားဆို
၄ ၏။– နေမန်သည် မိမိအရှင်ထံသို့ဝင်၍ ဣသရေ
လအမျိုး မိန်းမငယ်စကားကို ပြန်လျှောက်၏။–
၅ ရှုရိရှင်ဘုရင်ကလည်း သွားလော့။ သွားလော့။
ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့ စာပေးလိုက်မည်ဟု
အမိန့်တော်အတိုင်း၊ နေမန်သည် ငွေအခွက်တ
ရာ၊ ရွှေအခွက် ခြောက်ဆယ်၊ အဝတ်ဆယ်စုံကို
၆ ယူသွား၍၊– ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့ မိမိအ
ရှင်၏စာကို သွင်းလေ၏။ စာ၌ပါသော အချက်
ဟူမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ငါ့ကျွန်နေမန်၏နူ
နာကို ပျောက်စေခြင်းငှါ သူ့ကို ဤစာနှင့်အတူ
၇ ငါစေလွှတ်သည်ဟု ပါသတည်း။– ဣသရေလ
ရှင်ဘုရင်သည် ထိုစာကိုကြည့်ပြီးမှ၊ မိမိအဝတ်
ကိုဆုတ်၍၊ ငါသည်အသက်ပေးပိုင်၊ နှုတ်ပိုင်
သောဘုရားဖြစ်သောကြောင့်၊ ဤသူသည် လူနူ
ကိုချမ်းသာပေးစေခြင်းငှါ ငါ့ထံသို့စေလွှတ်သ
လော။ ကြည့်ကြလော့။ ဤသူသည် ငါ့ကိုအ
ဘယ်မျှလောက် ရန်ရှာချင်သည်ကို ကြည့်ကြ
၈ လော့ဟု ဆို၏။– ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် မိမိ
အဝတ်ကိုဆုတ်သည်ဟု ဘုရားသခင်၏လူဧလိ
ရှဲသည်ကြားလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်
ကြောင့် အဝတ်ကိုဆုတ်သနည်း။ ထိုသူသည် ငါ့
ထံသို့ လာပါလေစေ။ ဣသရေလပြည်၌ပရော
ဖက်ရှိသည်ကို သိလိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်ကို မှာ
၉ လိုက်လေ၏။– ထိုကြောင့်၊ နေမန်သည်မြင်းရ
ထားကိုစီးသွား၍ ဧလိရှဲအိမ်ရှေ့မှာ ရပ်နေ၏။–
၁၀ ဧလိရှက၊ သင်သည်သွား၍ ယော်ဒန်မြစ်၌ ခုနစ်
ကြိမ်တိုင်အောင် ရေချိုးလော့။ အသားပြောင်း၍
သန့်ရှင်းလိမ့်မည်ဟု လူကိုစေလွှတ်၍ ပြောစေ
၁၁ ၏။– နေမန်ကလည်း၊ အကယ်၍ ပရောဖက်
သည် ထွက်လာမည်။ ငါ့အနားမှာရပ်လျက် မိမိ
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏နာမကိုခေါ်၍ မိမိ
လက်နှင့်သုံးသပ်သဖြင့် နူနာကိုပျောက်စေမည်
၁၂ ဟု ငါထင်၏။– ဒမာသက်ပြည်၌ အာဗနမြစ်၊ ဖာ
ဖာမြစ်တို့သည် ဣသရေလမြစ်အလုံးစုံထက်
သာ၍ကောင်းသည် မဟုတ်လော။ ထိုမြစ်၌ ငါ
ရေချိုး၍ မသန့်ရှင်းရသလောဟုဆိုလျက် အ
၁၃ မျက်ထွက်၍ ပြန်သွား၏။– ကျွန်တို့သည် ချဉ်း
လာ၍ အဘ၊ ခက်သောအမှုကိုပြုရမည်ဟု ပရော
ဖက်စီရင်လျှင် ပြုတော်မူမည် မဟုတ်လော။ ရေ
ချိုး၍သာ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်လော့ဟုစီရင်
လျှင် အဘယ်မျှလောက်သာ၍ ပြုတော်မူသင့်ပါ
၁၄ သည်တကားဟု လျှောက်ကြသော်၊– နေမန်သည်
သွား၍ ဘုရားသခင်၏လူစီရင်သည်အတိုင်း၊

ယော်ဒန်မြစ်၌ ကိုယ်ကိုခုနစ်ကြိမ်နှစ်သဖြင့်၊ သူ
၏အသားသည် သူငယ်၏အသားကဲ့သို့ပြောင်း၍
၁၅ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်၏။– သို့ပြီးမှ လိုက်သော
သူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဘုရားသခင်၏လူထံသို့
ပြန်လာ၍ သူရှေ့၌ရပ်လျက်၊ ဣသရေလပြည်မှ
တပါး အဘယ်ပြည်၌မျှ ဘုရားသခင်မရှိသည်ကို
ယခုအကျွန်ုပ်သိပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်၏
ကျွန်လှူသော အလှူလက်ဆောင်ကို ခံယူတော်
၁၆ မူပါဟု တောင်းလျှောက်လေ၏။– ဧလိရှဲက
လည်း၊ ငါကိုးကွယ်သော ထာဝရဘုရား အသက်
ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း မခံမယူရဟုဆိုလျှင်၊ ခံ
ယူစေခြင်းငှါ တဖန် တိုက်တွန်းသော်လည်း ငြင်း
၁၇ ပယ်လျက်နေ၏။– နေမန်ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင်
ကိုယ်တော်ကျွန်သည် မြည်းနှစ်စီးနှင့်တင်၍ မြေ
အနည်းငယ်ကို ယူပါရစေ။ ကိုယ်တော်ကျွန်
သည် မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော အဘယ်ယဇ်ကိုမျှ
ထာဝရဘုရားမှတပါး အခြားသောဘုရားအား
၁၈ နောက်တဖန် မပူဇော်ပါ။– သို့သော်လည်း အ
ကျွန်ုပ်သခင်သည် ကိုးကွယ်ဆဲဟု ရိမ္မွန်ဘုရား
၏ကျောင်းသို့သွား၍ အကျွန်ုပ်ကိုမှီလျက် ရိမ္မွန်
ကျောင်း၌ ကိုယ်ကိုညွတ်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်
ကိုယ်သည်လည်း ညွတ်လျှင်၊ ထာဝရဘုရား
သည် ကိုယ်တော်ကျွန်ကို အပြစ်လွတ်တော်မူပါ
၁၉ စေသောဟု ဆိုလျှင်၊– ဧလိရှဲက၊ ငြိမ်ဝပ်စွာသွား
လော့ဟု ဆို၏။ နေမန်သည် သွား၍ အဝေးသို့
၂၀ မရောက်မီ၊– ဘုရားသခင်၏လူ ဧလိရှဲ၏ကျွန်
ဂေဟာဇိက၊ ဤ ရှုရိလူ နေမန်ဆောင်ခဲ့သော
ဥစ္စာကို ငါသခင်သည် မခံမယူ။ သူ့ကို အလွန်သ
နားပြီ။ ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်
အတိုင်း၊ သူ့နောက်သို့ ငါလိုက်၍ တစုံတခုကိုယူ
၂၁ မည်ဟု အကြံရှိလျက်၊– နေမန်နောက်သို့ လိုက်
လေ၏။ လိုက်ကြောင်းကို နေမန်သည်မြင်လျှင်၊
ကြိုဆိုအံ့သောငှါရထားမှဆင်း၍၊ ရှိသမျှကောင်း
၂၂ သလောဟုမေးသော်၊– ဂေဟာဇိက ကောင်းပါ
၏။ ယခုတွင် ပရောဖက်အမျိုးသား လုလင်နှစ်
ယောက်သည် ဧဖရိမ်တောင်မှ ရောက်လာပြီ။
ငွေအခွက်တဆယ်နှင့် အဝတ်နှစ်စုံကို သူတို့အ
ဘို့ပေးပါလော့ဟု တောင်းစေခြင်းငှါ၊ ကျွန်တော်
သခင်သည် ကျွန်တော်ကို စေလွှတ်ပါပြီဟု ဆို
၂၃ လျှင်၊– နေမန်က၊ အခွက်နှစ်ဆယ်ကိုမငြင်း ယူပါ
လော့ဟု တိုက်တွန်းလျက်၊ ငွေအခွက်နှစ်ဆယ်
ကို အိတ်နှစ်လုံး၌ အဝတ်နှစ်စုံနှင့်တကွ စည်း၍
မိမိကျွန်နှစ်ယောက်အပေါ်မှာတင်သဖြင့်၊ သူတို့

၂၄ သည် ဂေဟာဇိရှေ့၌ ထမ်းသွားရ၏။– မြို့ရိုးသို့
ရောက်သောအခါ၊ ထိုဥစ္စာကို ဂေဟာဇိသည် ယူ
၍ အိမ်၌ သိုထားသဖြင့်၊ ထမ်းသောသူတို့ကို
၂၅ လွှတ်လိုက်ပြီးမှ၊– ကိုယ်တိုင်ဝင်၍ မိမိသခင့်ရှေ့
၌ ရပ်နေ၏။ ဧလိရှဲကလည်း၊ ဂေဟာဇိ၊ အဘယ်
အရပ်သို့ သွားဘိသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ကိုယ်
တော်ကျွန်သည် အဘယ်အရပ်ကိုမျှ မသွားပါဟု
၂၆ ပြန်ပြောသော်၊– ဧလိရှဲက၊ ထိုလူသည် သင့်ကို
ကြိုဆိုအံ့သောငှါ၊ ရထားပေါ်မှလှည့်သောအခါ၊
ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်သည် သင်နှင့်အတူ မလိုက်သ
လော။ ငွေကိုခံယူချိန် ရှိသလော။ အဝတ်၊ သံလွင်
ဥယျာဉ်၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သိုးနွား၊ ကျွန်ယောကျ်ား၊
၂၇ ကျွန်မိန်းမကို သိမ်းယူချိန်ရှိသလော။– သို့ဖြစ်၍
နေမန်၏နူနာသည် သင်၌ငှင်း၊ သင်၏သားမြေး
၌ငှင်း၊ အစဉ်အမြဲစွဲစေဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ ဂေ
ဟာဇိသည် နူနာစွဲ၍ မိုးယံမွှင့်ကဲ့သို့ ဖြူလျက်၊
သခင်ထံမှထွက်သွား၏။

၆

၁ ပရောဖက်အမျိုးသားတို့က၊ ကိုယ်တော်နှင့်
အတူ ယခုနေသောအရပ်သည် ကျဉ်းမြောင်းပါ
၂ ၏။– အကျွန်ုပ်တို့သည် ယော်ဒန်မြစ်နားသို့ သွား
ပါရစေ။ ထိုအရပ်၌ဝိုင်း၍ သစ်သားကိုခုတ်ပြီး
လျှင်၊ ကိုယ်နေစရာဘို့လုပ်ပါရစေဟု ဧလိရှဲထံ၌
အခွင့်တောင်းလျှင်၊ သွားကြလော့ဟု အခွင့်ပေး
၃ ၏။– အချို့ကလည်း မငြင်းပါနှင့်။ ကိုယ်တော်
ကျွန်တို့နှင့် ကြွတော်မူပါဟုတောင်းပန်လျှင်၊ ငါ
၄ သွားမည်ဟု ဝန်ခံသည်အတိုင်း၊– သူတို့နှင့်အတူ
လိုက်လေ၏။ ယော်ဒန်မြစ်နားသို့ ရောက်သော
အခါ သစ်သားကိုခုတ်ကြ၏။– တယောက်သော
သူသည် ခုတ်စဉ်တွင်၊ ရေထဲသို့ ပုဆိန်ကျ၏၊
ခုတ်သောသူကလည်း၊ ခက်လုပြီသခင်။ ထိုပု
ဆိန်သည် ငှါးခဲ့သောဥစ္စာဖြစ်ပါ၏ဟု အော်ဟစ်
၆ လျှင်၊– ဘုရားသခင်၏လူက၊ အဘယ်မှာကျသ
နည်းဟုမေးသော်၊ ကျရာအရပ်ကိုပြပြီးမှ၊ ခုတ်
ကိုခုတ်၍ ထိုအရပ်၌ချသဖြင့် ပုဆိန်သည် ပေါ
၇ လောနေ၏။– ဆယ်ယူလော့ဟု ဧလိရှဲဆိုသည်
အတိုင်း၊ တပည့်သည် လက်ကိုဆန့်၍ ဆယ်ယူ
၏။

၈ တဖန် ရှုရိရှင်ဘုရင်သည် ဣသရေလပြည်
ကို စစ်တိုက်၍၊ ဤမည်သောအရပ်၊ ဤမည်
သောအရပ်၌ ငါတို့သည် တပ်ချကြကုန်အံ့ဟု
၉ ကျွန်တို့နှင့် တိုင်ပင်သောအခါ၊– ဘုရားသခင်၏
လူသည် ဣသရေလရှင်ဘုရင်ထံသို့ လူကိုစေ

To Contents

လွတ်၍၊ ဤမည်သောအရပ်ကို သတိပြုပါ။ ထို
၁၀ အရပ်သို့ ရှုရှိလူတို့သည် လာကြပြီဟု။– သတိ
ပေးသောအရပ်သို့ ကသရေလရှင်ဘုရင်သည်
လူကိုစေလွှတ်၍ တကြိမ်နှစ်ကြိမ်မက ရန်သူတို့
၁၁ ကို ရှောင်လေ၏။– ထိုအကြောင်းကြောင့် ရှုရှိ
ရှင်ဘုရင်သည် စိတ်ပူပန်၍ ကျွန်တို့ကိုခေါ်ပြီး
လျှင်၊ ငါတို့တွင် အဘယ်သူသည် ကသရေလရှင်
ဘုရင်ဘက်၌နေသည်ကို ငါ့အားမပြော်နေကြသ
၁၂ နည်းဟုမေးသော်၊– ကျွန်တယောက်က၊ ထိုသို့မ
ဟုတ်ပါ အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်စက်တော်မူ
ခန်းထဲ၌ မိန့်တော်မူသောစကားကိုပင်၊ ကသရေ
လပြည်၌ရှိသော ပရောဖက်ဧလိရှဲသည်၊ ကသ
ရေလရှင်ဘုရင်အား ပြန်ပြောတတ်ပါသည်ဟု
၁၃ လျှောက်လေ၏။– ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သူသည်
အဘယ်အရပ်၌ရှိသည်ကိုသွား၍ ချောင်းကြည့်
လော့။ သူ့ကိုဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ ငါစေလွှတ်မည်
ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ဒေါသန်မြို့၌ရှိပါသည်ဟု
၁၄ လျှောက်လေ၏။– ထိုမြို့သို့ မြင်းစီးသူရဲ၊ ရထား
စီးသူရဲ၊ ဗိုလ်ခြေများကိုစေလွှတ်သဖြင့်၊ ညဉ့်အ
၁၅ ခါရောက်၍ မြို့ကိုဝိုင်းကြ၏။– နံနက်စောစော
ဘုရားသခင်ကိုလူ၏ကျွန်သည်ထ၍ ပြင်သို့ထွက်
သောအခါ၊ မြင်းစီးသူရဲ၊ ရထားစီးသူရဲ၊ ဗိုလ်ခြေ
တို့သည် မြို့ကိုဝိုင်းလျက် ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ အို
သခင်၊ အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟု မိမိသခင်
၁၆ အားဆို၏။– ဧလိရှဲက မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါတို့ဘက်၌
နေသောသူတို့သည် ရန်သူတို့ဘက်၌ နေသော
၁၇ သူတို့ထက် သာ၍များကြသည်ဟုဆိုလျက်၊– အို
ထာဝရဘုရား၊ ဤသူသည် မြင်နိုင်မည်အကြောင်း
သူ၏မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူပါဟု ဆုတောင်းသည်
အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုလုလင်၏မျက်
စိကိုဖွင့်တော်မူသဖြင့်၊ ဧလိရှဲပတ်လည်၌ တ
တောင်လုံးသည်မီးမြင်း၊ မီးရထားနှင့်ပြည့်သည်
၁၈ ကို မြင်လေ၏။– ရှုရှိလူတို့သည် ရောက်လာသော
အခါ၊ ဧလိရှဲက၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ဤသူတို့၏
မျက်စိမမြင်စေခြင်းငှါ၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူပါဟု ဆု
၁၉ တောင်းသည်အတိုင်း၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။– ဧ
လိရှဲကလည်း၊ ဤလမ်းမဟုတ်၊ ဤမြို့လည်းမ
ဟုတ်။ ငါနောက်သို့ လိုက်ကြ။ သင်တို့ရှာသော
သူရှိရာသို့ ငါပို့မည်ဟုဆိုလျက် ရှမာရိမြို့သို့ ပို့
၂၀ လေ၏။– မြို့ထဲသို့ရောက်ပြီးမှ ဧလိရှဲက၊ အိုထာ
ဝရဘုရား၊ ဤသူတို့သည် မြင်နိုင်မည်အကြောင်း
သူတို့၏မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူပါဟု ဆုတောင်း
သည်အတိုင်း၊ သူတို့၏မျက်စိကိုဖွင့်တော်မူသ
ဖြင့်၊ သူတို့သည်မြင်၍ ရှမာရိမြို့ထဲမှာ ရှိသည်
၂၁ ဟုသိကြ၏။– ကသရေလရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ အ
ဘ၊ ထိုသူတို့ကို ထားနှင့်သတ်ရပါမည်လော ဟု
၂၂ ဧလိရှဲအားမေးလျှင်၊– မသတ်ပါနှင့်။ ထားနှင့်
ခုတ်လျက်၊ လေးနှင့်ပစ်လျက် စစ်တိုက်၍ ဘမ်း
မိသောသူတို့ကို သတ်ရမည်လော။ သူတို့ရှေ့မှာ
မုန့်နှင့်ရေကိုထည့်၍ သူတို့သည် စားသောက်ပြီး
မှ၊ မိမိတို့သခင်ထံသို့ သွားပါစေဟုဆိုလျှင်၊–
၂၃ များစွာသော စားစရာကို ပြင်ဆင်၍ စားသောက်
စေပြီးမှ လွှတ်လိုက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် မိမိတို့
သခင်ထံသို့ ပြန်သွားကြ၏။ ထိုနောက်မှ ရှုရှိလူ
တို့သည် အလိုအလျောက်တပ်ဖွဲ့၍ ကသရေလ
ပြည်သို့ မလာကြ။

၂၄ နောက်တဖန်ရှုရှိရှင်ဘုရင် ဗင်္ဒာဒဒ်သည်
ဗိုလ်ခြေအပေါင်းကို စုဝေးစေသဖြင့် စစ်ချီ၍ ရှ
၂၅ မာရိမြို့ကို ဝိုင်းထား၏။– ကြာမြင့်စွာဝိုင်းထား
သောကြောင့်၊ ရှမာရိမြို့၌ အလွန်အစာခေါင်းပါး
၍၊ မြည်းခေါင်းတလုံးကို ငွေရှစ်ဆယ်နှင့်ငင်း၊ ပဲ
ကြမ်းတပြည်ကို ငွေငါးကျပ်နှင့်ငင်း ရောင်းရ
၂၆ ၏။– ကသရေလရှင်ဘုရင်သည် မြို့ရိုးပေါ်မှာ
ရောက်သွားစဉ်၊ မိန်းမတယောက်က အရှင်မင်း
၂၇ ကြီး၊ ကယ်မတော်မူပါဟု အော်ဟစ်၏။– ရှင်ဘု
ရင်က၊ ထာဝရဘုရားကယ်မတော်မမူလျှင်၊ ငါ
သည် အဘယ်သို့ ကယ်မနိုင်မည်နည်း။ စပါး
နယ်ရာတလင်း၊ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းထဲက
၂၈ ကယ်မရမည်လောဟူ၍ငင်း၊– သင်၌ အဘယ်သို့
ဖြစ်သနည်းဟူ၍ငင်း မေးလျှင်၊ မိန်းမက၊ ဤ
မိန်းမသည် ကျွန်မဆီသို့လာ၍၊ သင့်သားကို ယ
နေ့ငါတို့စားဘို့အပ်ပါ။ နက်ဖြန်နေ့၌ ငါ့သားကို
၂၉ စားရမည်ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊– ကျွန်မ၏သားကို
ပြုတ်၍စားကြပါ၏။ နက်ဖြန်နေ့၌ ကျွန်မက၊
သင်၏သားကို ငါတို့စားဘို့အပ်ပါဟု တောင်း
သော်၊ သူသည် မိမိသားကို ဝှက်ထားပါသည်ဟု
၃၀ လျှောက်လေ၏။– ရှင်ဘုရင်သည် ထိုမိန်းမ၏စ
ကားကိုကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်လေ၏။
မြို့ရိုးပေါ်မှာရောက်သွားစဉ် လူတို့သည်ကြည့်
၍ အတွင်း၌ လျှော်တေအဝတ်ဖြင့် ဝတ်တော်မူ
၃၁ ကြောင်းကိုသိမြင်ရကြ၏။– ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊
ရှာဖတ်သားဧလိရှဲ၏ဦးခေါင်းသည် ယနေ့ သူ
ကိုယ်နှင့် မကွာဘဲနေလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည်
ထိုမျှမက၊ ငါ၌ပြုတော်မူပါစေသောဟု ဆို၏။–
၃၂ ဧလိရှဲသည် မိမိအိမ်၌ထိုင်၍ အသက်ကြီးသူတို့
သည် သူနှင့်အတူ ထိုင်ကြစဉ်၊ ရှင်ဘုရင်သည် မိ

To Contents

မိရှေ့မှာ လူတယောက်ကို စေလွှတ်၏။ ထိုတမန်မရောက်မီ ဧလိရဲက၊ လူသတ်၏သားသည် ငါလည်ပင်းကို ဖြတ်စေခြင်းငှါ၊ စေလွှတ်သည်ကို သိမြင်ကြသလော။ ထိုတမန်ရောက်သောအခါ၊ တံခါးကိုပိတ်၍၊ တံခါးနားမှာသူ့ကို ဆီးတားကြလော့။ သူ့နောက်မှာ သူ့သခင်ခြေသံ မမြည်သလော်ဟု၊– အသက်ကြီးသူတို့အား ပြောစည်းတွင်၊ ထိုတမန်သည် ရောက်လာ၏။ ရှင်ဘုရင်ကိုယ်တိုင်ရောက်လျှင်၊ ဤအမှုသည် ထာဝရဘုရားစီရင်သော အမှုဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးကို အဘယ်ကြောင့် မြော်လင့်ရသေးသနည်းဟုဆိုသော်၊

၇

၁ ဧလိရဲက၊ ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ နက်ဖြန်ခန့် ယခုအချိန်ရောက်လျှင်၊ ဂျုံမုန့်ညက်တစ်တင်းကို ငွေတကျပ်၊ မုယောဆန်တခွက်ကို တကျပ်နှင့် ရှမာရိမြို့တံခါးဝ၌ ရောင်း
၂ ရလိမ့်မည်ဟု ဆင့်ဆို၏။– ရှင်ဘုရင်မှီခြင်းကို ခံရသောအမတ်က၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုးပေါ်ကောင်းကင်၌ ပြတင်းပေါက်တို့ကို ဖွင့်လှစ်တော်မူလျှင်၊ ထိုသို့ဖြစ်နိုင်ကောင်းသည်ဟု ဘုရားသခင်၏လူအားဆိုသော်၊ ဘုရားသခင်၏လူက၊ သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရသော်လည်း
၃ မစားရဟု ပြန်ပြော၏။– ထိုအခါ မြို့တံခါးဝ၌ ထိုင်လျက်ရှိသော လူနူးလေးယောက်တို့က၊ ငါတို့သည် သေသည်တိုင်အောင် အဘယ်ကြောင့်
၄ ဤအရပ်၌ ထိုင်ရမည်နည်း။– မြို့ထဲသို့ဝင်လျှင် အစာခေါင်းပါးသောကြောင့် သေရမည်။ ဤအရပ်၌ ထိုင်လျက်နေလျှင်လည်း သေရမည်။ သို့ဖြစ်၍ ရှာရိတပ်သို့ ဝင်စားကြကုန်အံ့။ သူတို့သည် အသက်ရှင်စေလျှင် ရှင်ရမည်။ သတ်လျှင်သေရ
၅ မည်ဟု တိုင်ပင်ပြီးလျှင်၊– မိုးမခလင်းမှီထ၍ ရှာရိတပ်သို့သွားကြ၏။ တပ်ဦးသို့ ရောက်သောအခါ
၆ အဘယ်သူကိုမျှ မတွေ့ကြ။– အကြောင်းမူကား၊ ရှာရိလူတို့သည် ရထားစီးသူရဲ၊ မြင်းစီးသူရဲ၊ များစွာသော ဗိုလ်ခြေအသံကို ကြားစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့က ကြယရေလ ရှင်ဘုရင်သည် ငါတို့ကိုတိုက်စေခြင်းငှါ၊ ဟိတ္တိမင်းများ၊ အဲဂုတ္တုမင်းများတို့ကို ငှါးပြီဟု တ
၇ ယောက်ကိုတယောက် ဆိုလျက်၊– မိုးမခလင်းမှီထ၍ သူတို့တဲ၊ မြင်း၊ မြည်းအစရှိသော တတပ်လုံးကို စွန့်ပစ်၍ ကိုယ်အသက်လွတ်အောင် ပြေး
၈ ကြ၏။– လူနူးတို့သည် တပ်ဦးသို့ရောက်သောအခါ၊ တဲတခုထဲသို့ဝင်၍ စားသောက်ပြီးမှ၊ ရွှေငွေအဝတ်တန်ဆာများကို ယူသွားပြီးလျှင် ဝှက်ထားကြ၏။ နောက်တဖန် အခြားသောတဲသို့ဝင်၍၊ ဥစ္စာများကို ယူသွားပြီးလျှင် ဝှက်ထားကြ
၉ ၏။– သို့ရာတွင်၊ ငါတို့သည် ကောင်းမွန်စွာမပြုပါတကား။ ယခုနေ့သည် ကောင်းသောသိတင်းကို ကြားပြောရသောနေ့ဖြစ်လျက်၊ ငါတို့သည် မကြားမပြောဘဲ နေပါပြီတကား။ မိုးသံလင်းသည်တိုင်အောင် မပြောဘဲနေလျှင် အမှုတစုံတခု ရောက်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ နန်းတော်၌သိတင်းကြားပြောအံ့သောငှါ ငါတို့သည်သွားကြကုန်အံ့
၁၀ ဟု တိုင်ပင်ပြီးမှ၊– မြို့သို့သွား၍ တံခါးပြင်၌ ဟစ်ခေါ်လျက်၊ ငါတို့သည် ရှာရိတပ်သို့ရောက်၍ အဘယ်သူကိုမျှမတွေ့။ လူသံကိုမကြား။ မြင်း၊ မြည်းတို့ကို ချည်နှောင်လျက်၊ တဲများလည်း တတ်တိုင်းရှိသည်ကိုတွေ့ပါ၏ဟု ကြားပြောသည်အ
၁၁ တိုင်း၊– တံခါးစောင့်တို့သည် တယောက်ကိုတယောက် ဟစ်၍၊ ထိုသိတင်းသည် နန်းတော်ထဲ
၁၂ သို့ ရောက်လေ၏။– မိုးမခလင်းမှီ ရှင်ဘုရင်သည်ထ၍၊ ရှာရိလူတို့သည် ငါတို့၌ အဘယ်သို့ပြုလိုသည်ကို ငါပြောမည်။ သူတို့က မြို့ပြင်သို့ထွက်သော မြို့သားတို့ကို အရှင်ဘမ်းပြီးမှ၊ မြို့ထဲသို့ဝင်မည်အကြံရှိ၍၊ ငါတို့ငတ်မွတ်ကြောင်းကို သိသောကြောင့်၊ မိမိတို့တပ်ပြင်သို့ထွက်၍ တောခို့ပုန်းရောင်လျက် နေကြသည်ဟုဆိုလျှင်၊–
၁၃ ကျွန်တယောက်က၊ မြို့၌ ကျန်ကြွင်းသော မြင်းငါးစီးကို ပေးတော်မူပါ။ ထိုမြင်းမူကား ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော ကြယရေလ အမျိုးအလုံးအရင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။ ထိုမြင်းတို့ကို စီးလျက်သွား၍ ကြည့်ရှုရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု
၁၄ လျှောက်ပြီးမှ၊– ရထားမြင်းနှစ်စီးကိုယူပြီးလျှင် သွား၍ကြည့်ရှုလေ့ဟု ရှင်ဘုရင်သည် ရှာရိဗိုလ်
၁၅ ခြေနောက်သို့ စေလွှတ်သည်အတိုင်း၊– ယော်ဒန်မြစ်တိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။ ရှာရိလူတို့သည် အလျင်အမြန် ပြေးရာတွင်၊ ပစ်ခဲ့သော အဝတ်တန်ဆာတို့သည် လမ်း၌ပြည့်လျက်ရှိကြ၏။ စေလွှတ်သူတို့သည် ပြန်လာ၍ နားတော်လျှောက်
၁၆ ကြ၏။– ထိုအခါ မြို့သားတို့သည်ထွက်၍ ရှာရိတဲတို့ကို လုယူကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏စကားတော်အတိုင်း၊ ဂျုံမုန့်ညက်တစ်တင်းကို ငွေတကျပ်၊ မုယောဆန်တခွက်ကို တကျပ်နှင့် ရောင်းကြ၏။–
၁၇ ရှင်ဘုရင်မှီခြင်းကိုခံရသော အမတ်သည်၊ အမိန့်

To Contents

တော်အတိုင်း တံခါးတော်ကိုစောင့်သည်တွင်၊ ထွက်ဝင်သောသူတို့နင်းမိ၍ ဘုရားသခင်၏လူသည် ရှင်ဘုရင်ရောက်လာသောအခါ ပြောဆို
၁၈ နှင့်သည်အတိုင်း၊ ထိုအမတ်သေလေ၏။– ဘုရားသခင်၏လူက၊ နက်ဖြန်နေ့ ယခုအချိန်ရောက်လျှင်၊ ဂျုံမုန့်ညက်တစ်တင်ကို ငွေတကျပ်၊ မုယောဆန်တခွဲကို တကျပ်နှင့် ရှမာရိမြို့တံခါး
ဝ၌ ရောင်းရလိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်အားဆင့်ဆို
၁၉ သည်အတိုင်း ဖြစ်၏။– အမတ်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မိုးယံးကောင်းကင်၌ ပြတင်းပေါက်တို့ကို ဖွင့်လှစ်တော်မူလျှင်၊ ထိုသို့ဖြစ်နိုင်ကောင်းသည်ဟု ဘုရားသခင်၏လူအားဆို၍၊ ဘုရားသခင်၏လူက သင်သည်ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရသော်လည်း မစားရဟု ပြန်ပြောသည်အတိုင်း၊–
၂၀ ထိုအမတ်၌ဖြစ်၏။ မြို့တံခါးဝမှာ မြို့သားတို့ နင်းခြင်းကို ခံရ၍သေလေ၏။

၈

၁ တဖန် ဧလိရှဲသည် အထက်က အသက်ရှင်စေသော သူငယ်၏အမိကိုခေါ်၍၊ သင်သည် အိမ်သူအိမ်သားနှင့်တကွ ထသွားလော့။ တည်းခို၍နေနိုင်သောအရပ် တစုံတရပ်၌ တည်းခို၍ နေလော့။ ထာဝရဘုရားသည် အစာခေါင်းပါးရာကာလကို မှာလိုက်တော်မူပြီ။ တပြည်လုံး၌ ခု
၂ နှစ်နှစ်ခေါင်းပါးလိမ့်မည်ဟု သတိပေး၏။– ထိုမိန်းမသည် ဘုရားသခင်လူ၏စကားကို နားထောင်သဖြင့်၊ အိမ်သူအိမ်သားတို့နှင့်တကွ သွား
၃ ၍ ဖိလိတ္တိပြည်၌ ခုနစ်နှစ်နေ၏။– ခုနစ်နှစ်စေ့သောအခါ၊ ဖိလိတ္တိပြည်မှပြန်လာ၍ ကိုယ်အိမ်၊ ကိုယ်မြေကိုရအံ့သောငှါ အသနားတော်ခံမည့်အ
၄ ကြံနှင့် ရှင်ဘုရင်ထံသို့ သွား၏။– ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ဘုရားသခင်လူ၏ကျွန် ဂေဟာဇိနှင့် နှုတ်ဆက်လျက်၊ ဧလိရှဲပြုသောအံ့သြဘွယ်သော အမှုအလုံးစုံတို့ကို ပြောပါလော့ဟု မိန့်
၅ တော်မူ၍၊– ဧလိရှဲသည် သေသောသူ အသက်ရှင်စေကြောင်းကို ဂေဟာဇိသည် ပြန်လျှောက်စဉ်တွင်၊ အသက်ရှင်စေသော သူငယ်၏အမိသည် ကိုယ်အိမ်၊ ကိုယ်မြေကိုရအံ့သောငှါ အသနားတော်ခံလေ၏။ ဂေဟာဇိကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ဤမိန်းမကား ယခုပြောသောမိန်းမ၊ ဤသူငယ်ကား ဧလိရှဲအသက်ရှင်စေသောသူ
၆ ငယ်ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်လျှင်၊– ရှင်ဘုရင်သည် မိန်းမကိုမေး၍ မိန်းမလည်းသက်သေခံ၏။ ထိုအခါရှင်ဘုရင်က၊ သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှကို ငင်း၊ ပြည်တော်က ထွက်သောနေ့မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် သူ့မြေ၌ဖြစ်သမျှကိုငင်း ပြန်ပေးစေဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ သူ၏အမှုကို စောင့်စေခြင်းငှါ အရာရှိတယောက်ကို ခန့်ထားတော်မူ၏။

၇ တဖန် ဧလိရှဲသည် ဒမာသက်မြို့သို့သွား၏။ ထိုအခါ ရှုရိရှင်ဘုရင်ဗင်္ဟာဒဒ်သည် နာနေ၏။ ဘုရားသခင်၏လူရောက်ကြောင်းကို နားတော်
၈ လျှောက်လေသော်၊– ဟာဇေလကိုခေါ်၍၊ သင်သည် လက်ဆောင်ကိုဆောင်လျက် ဘုရားသခင်၏လူကို ခရီးဦးကြိုပြုပြီးလျှင်၊ ငါသည်ဤအနာမှ ထမြောက်မည်လောဟု သူအားဖြင့် ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်လော့ဟု စေလွှတ်သည်
၉ အတိုင်း၊– ဟာဇေလသည် ကုလားအုပ်လေးဆယ်အပေါ်မှာ ဒမာသက်ဥစ္စာများကိုတင်၍၊ လက်ဆောင်ကိုဆောင်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏လူကို ခရီးဦးကြို ပြုခြင်းငှါသွား၍ ရှေ့တော်၌ ရပ်လျက်၊ ကိုယ်တော်၏သား ရှုရိရှင်ဘုရင်ဗင်္ဟာဒဒ်က၊ ငါသည် ဤအနာမှထမြောက်ရမည်လောဟု မေးမြန်းစေခြင်းငှါ၊ ကျွန်တော်ကိုစေ
၁၀ လွှတ်ပါသည်ဟု ဆို၏။– ဧလိရှဲကလည်း၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် ထမြောက်နိုင်ပါ၏ဟု ပြန်လျှောက်လော့။ သို့သော်လည်း ဆက်ဆက်သေရမည်အကြောင်းကို ထာဝရဘုရား
၁၁ သည် ငါ့အားပြတော်မူပြီဟုဆိုလျက်၊– ဧ့ေဧ့ေကြည့်ရှု၍ ဟာဇေလသည်မျက်နှာပျက်လေ၏။ ဘုရားသခင်၏လူသည်လည်း မျက်ရည်ကျ၏။–
၁၂ ဟာဇေလကလည်း၊ သခင်သည် အဘယ်ကြောင့် မျက်ရည်ကျတော်မူသနည်းဟု မေးလျှင် ဧလိရှဲက၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ပြုလတံ့သော ဘေးဥပဒ်တည်းဟူသော သူတို့၏ရဲတိုက်များကို မီးရို့ခြင်း၊ လုလင်များကို ထားနှင့်သတ်ခြင်း၊ သူငယ်များကို မြေပေါ်မှာ ဆောင့်ဖွပ်ခြင်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမများ၌ ဝမ်းခွဲခြင်းကို ပြုလိမ့်မည်ဟု ငါသိမြင်သောကြောင့်
၁၃ မျက်ရည်ကျသည်ဟု ပြန်ပြောသော်၊– ဟာဇေလက၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ခွေးဖြစ်လျက်နှင့် ဤမျှလောက်ကြီးသောအမှုကို ပြုရပါလိမ့်မည်လောဟု မေးပြန်သော်၊ ဧလိရှဲက၊ သင်သည် ရှုရိနိုင်ငံကို စိုးစံရလိမ့်မည်အကြောင်းကို ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားပြတော်မူပြီဟုဆို၏။–
၁၄ ဟာဇေလသည်သွား၍ မိမိသခင်ထံသို့ရောက်သောအခါ၊ သခင်က၊ ဧလိရှဲသည် အဘယ်သို့ဆို

သနည်းဟုမေးလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် အနာမှ
ဆက်ဆက်ထမြောက်တော်မူမည်ဆိုပါသည်ဟု
၁၅ လျှောက်လေ၏။– နက်ဖြန်နေ့၌ ဟာဇေလ
သည် သိုးမွေးအဝတ်ကို ရေ၌နှစ်ပြီးလျှင်၊ ရှင်ဘု
ရင်၏ မျက်နှာကိုဖုံးအုပ်သဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်သေ၍
ဟာဇေလသည် နန်းထိုင်လေ၏။

၁၆ ဣသရေလရှင်ဘုရင် အာဟပ်သားယောရံ
နန်းစံငါးနှစ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်သား
၁၇ ယဟောရံသည် နန်းထိုင်လေ၏။– အသက်သုံး
ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ ယေရုရလင်မြို့၌၌မင်းပြု၍
၁၈ ရှစ်နှစ်စိုးစံ၏။– အာဟပ်သမီးနှင့် စုံဘက်သဖြင့်၊
ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့လိုက်ရာလမ်းသို့ အာ
ဟပ်အမျိုးကဲ့သို့လိုက်၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်
၁၉ ၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။– သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား
သည် ဒါဝိဒ်အစရှိသောသားမြေးတို့၏မိန်ခွက်ကို
အစဉ်ထွန်းလင်းစေမည်ဟု ဂတိတော်ရှိသော
ကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်၏ မျက်နှာကိုထောက်၍၊ ယုဒ
၂၀ ပြည်ကိုမဖျက်ဆီးဘဲ ထားတော်မူ၏။– ထိုမင်း
လက်ထက်၌၊ ဧဒုံပြည်သည် ယုဒရှင်ဘုရင်ကို
ပုန်ကန်၍ ကိုယ်အမျိုးသားကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌
၂၁ ချီးမြှောက်ကြ၏။– ယဟောရံမင်းသည် ရထား
စီးသူရဲအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဇာက္ကရမြို့သို့စစ်ချီ
၍ ညဉ့်အခါဝိုင်းသော ဧဒုံလူများ၊ ရထားအုပ်များ
ကို လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ဧဒုံလူတို့သည် မိမိတို့နေရာ
၂၂ သို့ပြေးကြ၏။– သို့သော်လည်း၊ ဧဒုံပြည်သည်
ယနေ့တိုင်အောင် ယုဒရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်၏။
ထိုကာလ၌လိဗနပြည်သည်လည်း ပုန်ကန်၏။–
၂၃ ယဟောရံပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှ
တို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–
၂၄ ယဟောရံသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ သူ
တို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံလေ
၏။ သားတော်အာခဇိသည် ခမည်းတော်အရာ၌
နန်းထိုင်၏။

၂၅ ဣသရေလရှင်ဘုရင် အာဟပ်သားယောရံ
နန်းစံဆယ်နှစ်နှစ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယဟောရံ
၂၆ သား အာခဇိသည် နန်းထိုင်လေ၏။– အသက်
နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ မင်းပြု၍ ယေရုရလင်
မြို့၌ တနှစ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဣသရေလ
၂၇ ရှင်ဘုရင်ဩမရိမြေး အာသလိအမည်ရှိ၏။– အာ
ခဇိသည် အာဟပ်၏သမက်ဖြစ်သဖြင့်၊ အာဟပ်
အမျိုးလိုက်ရာလမ်းသို့ လိုက်၍၊ အာဟပ်အမျိုး
ကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု
၂၈ ၏။– အာဟပ်၏သားယောရံနှင့် ဝိုင်းလျက်၊ ဂိ
လဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍၊ ရှုရိရှင်ဘုရင်
ဟာဇေလကို တိုက်ရာတွင်၊ ရှုရိလူတို့သည်
၂၉ ယောရံကိုထိခိုက်ကြ၏။– ထိုသို့ ရာမုတ်မြို့၌ ရှု
ရိရှင်ဘုရင်ဟာဇေလကိုတိုက်၍၊ ရှုရိလူထိခိုက်
သောအနာပျောက်စေခြင်းငှါ၊ ယောရံမင်းကြီး
သည် ယေဇရေလမြို့သို့ ပြန်သွား၍ နာလျက်
နေစဉ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယဟောရံသားအာခဇိ
သည်လည်း၊ အာဟပ်သားယောရံကို ကြည့်ရှု
ခြင်းငှါ ထိုမြို့သို့ ဆင်းသွားလေ၏။

၉

၁ ထိုအခါပရောဖက်ဧလိရှဲသည် ပရောဖက်အ
မျိုးသားတယောက်ကို ခေါ်၍၊ သင်၏ခါးကို
စည်းလော့။ ဤဆီဘူးကိုယူ၍ ဂိလဒ်ပြည် ရာ
၂ မုတ်မြို့သို့ သွားလော့။– ရောက်သောအခါ၊ နိမ်
ရှိသား ယောရှဖတ်၏သားယေဟုကိုရှာ၍ သူ့ထံ
သို့ဝင်လျက်၊ သူ့ကို သူ၏အပေါင်းအဘော်စုထဲ
က ထွက်စေ၍၊ အတွင်းအခန်းထဲသို့ခေါ်ပြီး
၃ လျှင်၊– ဤဆီဘူးကိုကိုင်၍ သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ ဆီ
ကိုလောင်းလျက်၊ ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည်သင့်
ကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထား၍ ဘိ
သိက်ပေးသည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်
ဆိုပြီးမှ၊ တံခါးကိုဖွင့်၍ မဆိုင်းမလင့်ဘဲပြေး
၄ လော့ဟု မှာထားလေ၏။– ထိုပရောဖက်အမျိုး
သား လုလင်သည် ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့
၅ သွား၏။– ရောက်သောအခါ၊ ဗိုလ်မင်းတို့သည်
အတူထိုင်လျက်ရှိကြ၏။ ပရောဖက်က၊ အိုဗိုလ်
မင်း၊ ကိုယ်တော်အား ပြောစရာရှိသည်ဟု ဆို
လျှင်၊ ယေဟုက၊ ငါတို့အပေါင်းတွင် အဘယ်သူ
အားပြောစရာရှိသနည်းဟု မေးသော်၊ အိုဗိုလ်
မင်း၊ ကိုယ်တော်အား ပြောစရာရှိသည်ဟု ပြန်
၆ ဆို၏။– ထိုအခါ ယေဟုသည် ထ၍အိမ်ထဲသို့ဝင်
သဖြင့်၊ ပရောဖက်သည် သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ ဆီကို
လောင်းလျက်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည်သင့်ကို ထာဝရဘု
ရား၏လူ ဣသရေလအမျိုး၏ ရှင်ဘုရင်အရာ၌
၇ ခန့်ထား၍ ဘိသိက်ပေး၏။– ငါ့ကျွန်ပရောဖက်
တို့ကိုသတ်သောအပြစ်၊ ထာဝရဘုရား၏ ပရော
ဖက်အပေါင်းကို သတ်သောအပြစ်အလျောက်၊
ယေဇေဗေလ၌ ငါဒဏ်ပေးမည်အကြောင်း၊ သင်
သည် သင့်သခင်အာဟပ်အမျိုးကို လုပ်ကြံရ
၈ မည်။– အာဟပ်အမျိုးသားရှိသမျှတို့ကို ပျက်စီး
စေခြင်းငှါ၊ ဣသရေလမြို့ရွာ၌ အချုပ်ခံသောသူ
ဖြစ်စေ၊ အလွတ်ပြေးသောသူဖြစ်စေ၊ အာဟပ်

အမျိုးသား ယောကျ်ားများကိုငါပယ်ဖြတ်မည်။–
၉ အာဟပ် အမျိုးကို နေဗတ်၏သား ယေရော
ဗောင်အမျိုးကဲ့သို့ငင်း၊ အဟိယ၏သား ဗာရှာအ
၁၀ မျိုးကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်စေမည်။– ယေဇေဗေလကို
သင်္ဂြိဟ်သောသူ မရှိ။ ယေဇရေလမြေကွက်၌၊
ခွေးတို့သည် သူ့ကိုစားကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်
မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုပြီးမှ တံခါးကိုဖွင့်၍ ပြေး
၁၁ ၏။– ထိုအခါ ယေဟုသည် မိမိသခင်၏ကျွန်တို့
ရှိရာသို့ ထွက်၍၊ တယောက်က၊ ရှိသမျှကောင်း
သလော။ ထိုအရူးသည် အဘယ်ကြောင့် လာသ
နည်းဟု မေးလျှင်၊ ယေဟုက၊ သင်တို့သည် ထို
သူကိုငင်း၊ သူပြောသော စကားကိုငင်း သိကြ၏
၁၂ ဟုဆိုသော်၊– သူတို့က ငါတို့မသိ။ ပြောပါလော့
ဟု ဆိုပြန်သော်၊ ယေဟုက၊ ထိုသူသည် ဤမည်
သောစကားကို ပြော၏။ ထာဝရဘုရားက၊ ငါ
သည်သင့်ကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်
ထား၍ ဘိသိက်ပေးသည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်း
၁၃ ကို ဆင့်ဆိုသည်ဟု ပြန်ပြောသောအခါ။– သူတို့
သည် အလျင်အမြန်ထသဖြင့်၊ အသီးအသီး မိမိ
တို့ဝတ်လုံကိုယူ၍ လှေကားထိပ်ပေါ်၊ ယေဟု
အောက်မှာ ခင်းလျက်၊ ယေဟုသည် ရှင်ဘုရင်
ဖြစ်တော်မူ၏ဟုတံပိုးမှုတ်၍ ဟစ်ကြော်ကြ၏။–
၁၄ ထိုသို့ နိမ်ရှိသားယောရှဖတ်၏သားယေဟုသည်
ယောရံမင်းတဘက်သင်း ဖွဲ့လေ၏။ ထိုအခါ ရှရိ
ရှင်ဘုရင် ဟာဇေလကြောင့်၊ ယောရံမင်းနှင့် ဣ
သရေလလူအပေါင်းတို့သည် ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်
၁၅ မြို့ကို စောင့်ရှောက်ကြ၏။– သို့ရာတွင် ယောရံ
မင်းသည် ရှရိရှင်ဘုရင်ဟာဇေလကို စစ်တိုက်
သောအခါ၊ ရှရိလူထိခိုက်သော အနာကို ပျောက်
စေခြင်းငှါ ယေဇရေလမြို့သို့ ပြန်သွားနှင့်ပြီ။
ယေဟုကလည်း၊ သင်တို့အလိုရှိလျှင်၊ ယေဇရေ
လမြို့သို့သွား၍ သိတင်းကြားပြောရသောသူ တ
စုံတယောက်ကိုမျှ မြို့ထဲကမထွက်မသွားစေနှင့်
၁၆ ဟု စီရင်၏။– ထိုသို့ ယောရံမင်းသည် ယေဇရေ
လမြို့၌ ရှိနေသောကြောင့်၊ ယေဟုသည် ရထား
ကိုစီး၍ ထိုမြို့သို့သွား၏။ ထိုအခါ ယုဒရှင်ဘုရင်
အာခဇိသည်လည်း၊ ယောရံမင်းကို ကြည့်ရှုအံ့
၁၇ သောငှါ ရောက်လာပြီ။– ယေဇရေလမြို့၌ မျှော်
စင်ပေါ်မှာ စောင့်သောသူသည် ရပ်လျက်၊ ယေ
ဟုနှင့်လိုက်လာသော အလုံးအရင်းကို မြင်သော
အခါ၊ လူအလုံးအရင်းကို ငါမြင်သည်ဟု ဆိုလျှင်၊
ဆီးကြိုခြင်းငှါသွား၍ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသလောဟု
မေးမည်အကြောင်း၊ ယောရံသည် မြင်းစီးသူရဲ
၁၈ တယောက်ကို စေလွှတ်သည်အတိုင်း၊– မြင်းစီး
သူရဲသည် ဆီးကြိုခြင်းငှါသွား၍၊ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိ
သလောဟု ရှင်ဘုရင် မေးတော်မူကြောင်းကို
ပြောဆိုသော်၊ ယေဟုက၊ သင်သည် ငြိမ်သက်
ခြင်းနှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ငါ့နောက်သို့
လှည့်၍ လိုက်လော့ဟုဆို၏။ စောင့်သောသူက
လည်း၊ မြင်းစီးသူရဲသည် အလုံးအရင်းသို့ရောက်
၁၉ ၍ ပြန်မလာပါဟုဆိုသော်၊– ရှင်ဘုရင်သည် အ
ခြားသော မြင်းစီးသူရဲတယောက်ကို စေလွှတ်
ပြန်၍၊ သူသည် ရောက်သောအခါ၊ ငြိမ်သက်
ခြင်းရှိသလောဟု ရှင်ဘုရင်မေးတော်မူကြောင်း
ကို ပြောဆိုသော်၊ ယေဟုက၊ သင်သည် ငြိမ်
သက်ခြင်းနှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ငါ့နောက်
၂၀ သို့လှည့်၍ လိုက်လော့ဟု ဆို၏။– စောင့်သော
သူကလည်း၊ မြင်းစီးသူရဲသည် ရောက်၍ ပြန်မ
လာပါ။ လာသောသူသည် နိမ်ရှိသား ယေဟုနှင့်
တတ်သကဲ့သို့ အလွန်ပြင်းထန်စွာနှင်၍ လာပါ
၂၁ သည်ဟုဆို၏။– ယောရံမင်းကလည်း၊ မြင်းရ
ထားကို ပြင်ဆင်လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ မြင်း
ရထားကို ပြင်ဆင်ကြ၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်
ယောရံနှင့် ယုဒရှင်ဘုရင်အာခဇိတို့သည် ရထား
တော်တခုစီစီးလျက် ယေဟုကို ဆီးကြိုမည်ဟု
ထွက်သွား၍၊ ယေဇရေလမြို့သား နာဗုတ်၏မြေ
၂၂ ကွက်တွင် တွေ့ကြ၏။– ယောရံသည် ယေဟု
ကိုမြင်လျှင်၊ ယေဟု ငြိမ်သက်ခြင်းရှိသလောဟု
မေးသော်၊ ယေဟုက၊ သင့်အမိယေဇေဗေလပြု
သော အမမှုမေထုန်အမှု၊ ပြုစားသောအမှု များ
သောကာလအတွင်းတွင်၊ အဘယ်သို့သော ငြိမ်
သက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်နည်းဟု ပြန်ပြောသော်၊–
၂၃ ယောရံက၊ အိုအာခဇိ၊ ပုန်ကန်မှုပါတကားဟုဆို
၂၄ လျက် လှည့်၍ပြေး၏။– ယေဟုသည်လည်း
လေးကိုတင်၍ပစ်သဖြင့်၊ ယောရံကို ပခုံးကြား
မှာ မှန်၏။ မြှားသည်လည်း နှလုံးကို ထုတ်ချင်း
ဖောက်၍၊ ယောရံသည် ရထားတော်ပေါ်မှာလဲ
၂၅ နေ၏။– ယေဟုကလည်း၊ သူ့ကိုဆွဲ၍ ယေဇရေ
လမြို့သား နာဗုတ်မြေကွက်၌ ချပစ်လော့။ သင်
နှင့်ငါသည် သူ့အဘအာဟပ်နောက်သို့ မြင်းစီး၍
လိုက်သောအခါ၊ ဤအမှုကို ထာဝရဘုရား ဗျာ
၂၆ ဒိတ်ထားတော်မူသည်ကို မမှတ်မိသလော။– အ
ကယ်စင်စစ် နာဗုတ်အသွေး၊ သူ့သားတို့၏အ
သွေးကို မနေ့က ငါကြည့်မြင်ပြီဟု ထာဝရဘု
ရားမိန့်တော်မူ၏။ ဤမြေကွက်၌ သင့်ကို အပြစ်
နှင့်အလျောက် ငါဒဏ်ပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား

မိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်
တော်ရှိသည် အတိုင်း၊ ဤမြေကွက်၌ အလောင်း
ကိုချပစ်လော့ဟု မိမိရထားမှူးဗိဒကကို ဆို၏။–
၂၇ ထိုအမှုကို ယုဒရှင်ဘုရင်အာခဇိသည်မြင်လျှင်၊
ဥယျာဉ်စံနန်းလမ်းဖြင့် ပြေး၏။ ယေဟုကလည်း၊
သူ့ကို ရထားပေါ်မှာထိုးတော့ဟု လိုက်လျက်ဆို
သည်အတိုင်း၊ ဣဗလံမြို့နား၊ ဂုရမြို့သို့သွား
သောလမ်းတွင် ပြုကြသဖြင့်၊ သူသည် မေဂိဒ္ဒေါ
၂၈ မြို့သို့ပြေး၍ သေ၏။– သူ၏ကျွန်တို့သည် အ
လောင်းကို ရထားပေါ်သို့တင်ပြီးလျှင်၊ ယေရုရှ
လင်မြို့သို့ ဆောင်သွား၍၊ ဒါဝိဒ်မြို့တွင် မိမိ
သချိုင်း၌ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူ သဂြိုဟ်ကြ၏။–
၂၉ ထိုမင်းအာခဇိသည် အာဟပ်သား ယောရံနန်းစံ
ဆယ်နှစ်နှစ်တွင် ယုဒနိုင်ငံ၌ နန်းထိုင်၏။

၃၀ ယေဟုသည် ယေဇရေလမြို့သို့ရောက်သည်
ကို ယေဇေဗေလသည် ကြားလျှင်၊ မျက်ခမ်းတို့ကို
ဆေးသုတ်၍ ဆံပင်ကိုတန်ဆာဆင်ပြီးမှ၊ ပြ
၃၁ တင်းပေါက်ဝ၌ ကြည့်ရှုလျက်နေ၏။– ယေဟု
သည် တံခါးဝသို့ဝင်သောအခါ ယေဇေဗေလက၊
မိမိသခင်ကိုသတ်သော ဇိမရိသည် ချမ်းသာရသ
၃၂ လောဟု မေးလျှင်၊– ယေဟုသည် မျှော်ကြည့်၍၊
ငါ့ဘက်မှာအဘယ်သူနေသနည်း။ အဘယ်သူဟု
မေးလေသော်၊ မိန်းမစိုး နှစ်ယောက်သုံးယောက်
တို့သည် ပြတင်းပေါက်ထဲက ကြည့်ရှုကြ၏။–
၃၃ ယေဟုက၊ သူ့ကိုတွန်းချလိုက်ဟု ဆိုသည်အ
တိုင်း တွန်းချသဖြင့်၊ သူ၏အသွေးသည် နန်း
တော်ထရံအပေါ်၌ဝင်း၊ မြင်းတို့အပေါ်၌ဝင်း စဉ်
၏။ ယေဟုသည် သူ့ကိုယ်ကို နင်းလေ၏။ အထဲ
၃၄ သို့ဝင်၍၊– စားသောက်ပြီးမှ၊ ထိုကျိန်အပ်သော
မိန်းမသည် ရှင်ဘုရင်သမီးဖြစ်သောကြောင့်၊
သွားကြည့်၍သဂြိုဟ်လေ့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊–
၃၅ သဂြိုဟ်ခြင်းငှါ သွားသောအခါ၊ ဦးခေါင်းခွံ၊ ခြေ
ဖျား၊ လက်ဝါးတို့ကိုသာတွေ့သောကြောင့်၊ တ
၃၆ ဖန်လာ၍ ကြားလျှောက်ကြ၏။– ယေဟုက၊
ယေဇရေလမြေကွက်၌ ခွေးတို့သည် ယေဇေဗေ
လ၏အသားကို စားကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘု
ရားသည် မိမိကျွန်တိရှဘိမြို့သား ဧလိယအား
ဖြင့် မိန့်တော်မူသောစကားတော်သည် ဤသို့
၃၇ ပြည့်စုံပြီ။– သို့ဖြစ်၍ ဤသချိုင်းသည် ယေဇေဗေ
လသချိုင်းဖြစ်၏ဟု အဘယ်သူမျှ မပြောနိုင်
မည်အကြောင်း၊ သူ၏အလောင်းကောင်သည်
ယေဇရေလမြေကွက်တွင်၊ လယ်ပြင်၌ နောက်
ချေးကဲ့သို့ရှိရလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

၁၀

၁ အာဟပ်၏သားခုနစ်ကျိပ်တို့သည် ရှမာရိမြို့
၌ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေဟုသည် ယေဇရေလမြို့
အုပ်များ၊ အသက်ကြီးသူများ၊ အာဟပ်သားတို့
ကိုလုပ်ကျွေးသော သူများရှိရာ၊ ရှမာရိမြို့သို့ စာ
၂ ရေး၍ ပေးလိုက်လေ၏။– မှာလိုက်သော စာ
ချက်ဟူမူကား၊ သင်တို့၌ သင်တို့ သခင်၏သား
များ၊ စစ်သူရဲ၊ မြင်းစီးသူရဲများ၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့၊
လက်နက်စုံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဤစာရောက်သောအ
၃ ခါ၊– သင်တို့သခင်၏သားတို့တွင် သာ၍ ကောင်း
မြတ်တော်သင့်သောသူကို ရွေးကောက်၍ ခ
မည်းတော်၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ တင်ပြီးလျှင်၊ သ
ခင်အမျိုးအဘို့ စစ်တိုက်ကြလော့ဟုမှာလိုက်သ
၄ တည်း။– ထိုသူတို့က၊ ရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးတို့သည်
သူ့ရှေ့မှာ မခံမရပ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် အ
ဘယ်သို့ ခံရပ်နိုင်မည်နည်းဟု အလွန်ကြောက်
၅ လျက် ဆိုကြ၏။– နန်းတော်အုပ်၊ မြို့အုပ်၊ အ
သက်ကြီးသူ၊ အာဟပ်သားတို့ကို လုပ်ကျွေး
သောသူတို့ကလည်း၊ ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်
တော်ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြု
ပါမည်။ ကျွန်တော်တို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို မချီး
မြှောက်ပါ။ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်
မူပါဟု ယေဟုထံသို့ ပြန်စာကိုပေးလိုက်ကြ၏။–
၆ ယေဟုကလည်း၊ သင်တို့သည် ငါ၏လူဖြစ်၍ ငါ့
စကားကို နားထောင်လျှင်၊ သင်တို့သခင့်သားတို့
၏ ဦးခေါင်းများကိုယူ၍ ယေဇရေလမြို့၊ ငါရှိရာ
သို့ နက်ဖြန်နေ့ယခုအချိန်၌ လာကြလော့ဟု တ
ဖန် စာပေးလိုက်လေ၏။ ရှင်ဘုရင်၏သားတော်
ပေါင်း ခုနစ်ကျိပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ လုပ်ကျွေးသော
၇ မြို့သားအကြီးအကဲတို့၌ ရှိကြ၏။– ထိုစာရောက်
သောအခါ၊ ရှင်ဘုရင်၏သားတော် ခုနစ်ကျိပ်တို့
ကိုယူ၍ သတ်သဖြင့်၊ ဦးခေါင်းများကို တောင်း
တို့၌ ထည့်ပြီးလျှင်၊ ယေဇရေလမြို့၊ ယေဟုထံ
၈ သို့ ပေးလိုက်လေ၏။– လုလင်တယောက်သည်
လာ၍ ရှင်ဘုရင်သားတို့၏ ဦးခေါင်းများကို
ဆောင်ခဲ့ပါပြီဟု လျှောက်လျှင်၊ ယေဟုက၊ မြို့
တံခါးဝမှာ နံနက်တိုင်အောင် နှစ်စုပုံထားတော့
၉ ဟု ဆို၏။– နံနက်ရောက်မှ ယေဟုသည် ထွက်
၍ရပ်လျက် လူများတို့အား၊ အို ဖြောင့်မတ်သော
လူတို့၊ ငါသည် ငါ့သခင်တဘက်၌ သင်းဖွဲ့၍
သတ်လေပြီ။ ဤသူအပေါင်းတို့ကိုကား အဘယ်
၁၀ သူသတ်သနည်း။– ထာဝရဘုရားသည် အာဟပ်
အမျိုး၌ မိန့်တော်မူသောစကားတော်တခွန်းမျှ

To Contents

မြေသို့မကျရသည်ကို သင်တို့သိမှတ်ကြလော့။
ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ဧလိယအားဖြင့် မိန့်
တော်မူသည်အတိုင်း ပြုတော်မူမည်ဟု ဆိုသ
၁၁ ဖြင့်၊– ယေဇရေလမြို့၌ ကျန်ကြွင်းသော အာ
ဟပ်အမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့် သူ၏ လူကြီး
ပေါက်ဘော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အပေါင်းတို့ကို တ
၁၂ ယောက်မျှမကျန်စေဘဲ သတ်လေ၏။– နောက်
မှထ၍ ရှမာရိမြို့သို့သွား၏။ လမ်းနားမှာရှိသော
၁၃ သိုးမွေးညှပ်ရာစရပ်သို့ ရောက်သောအခါ၊– ယုဒ
ရှင်ဘုရင်အာခဇိ၏ပေါက်ဘော်တို့ကိုတွေ့လျှင်၊
သင်တို့သည် အဘယ်သူနည်းဟု မေးသော်၊ ငါ
တို့သည် အာခဇိမင်း၏ ဆွေတော်မျိုးတော် ဖြစ်
၏။ ရှင်ဘုရင်၏သားတော်တို့နှင့် မိဖုရား၏သား
တော်တို့ကို နှုတ်ဆက်အံ့သောငှါ သွားသည်ဟု
၁၄ ဆိုကြ၏။– ယေဟုကလည်း၊ အရှင်ဘမ်းကြဟု
စီရင်သည်အတိုင်း၊ အရှင်ဘမ်း၍ သိုးမွေးစရပ်
တွင်းနားမှာ လေးကျိပ် နှစ်ယောက်တို့ကို တ
၁၅ ယောက်မျှမကျန်စေဘဲ သတ်ကြ၏။– ထိုစရပ်မှ
ထွက်သောအခါ ခရီးဦးကြုံပြုံအံ့ဟုလာသော
ရေခပ်သားယောနဒပ်ကို တွေ့၍ နှုတ်ဆက်သ
ဖြင့်၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် သင့်စိတ်နှလုံးနှင့်သင့်၍
သဘောဖြောင့်သကဲ့သို့ သင့်စိတ်နှလုံးသည် သ
ဘောဖြောင့်သလောဟု မေးလျှင်၊ ဖြောင့်ပါသည်
ဟု လျှောက်ဆိုသော်၊ ထိုသို့မှန်လျှင် သင့်လက်
ကိုပေးပါဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ လက်ကိုပေး၍
ယေဟုသည် မိမိအနားသို့ ရထားပေါ်မှာ ဆွဲတင်
၁၆ လျက်၊– ငါနှင့်အတူလိုက်၍ ထာဝရဘုရားဘက်
၌ ငါ့စိတ်အားကြီးကြောင်းကို ကြည့်ရှုလော့ဟု
၁၇ ဆိုသဖြင့် မိမိရထားကို စီးစေ၏။– ရှမာရိမြို့သို့
ရောက်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဧလိယ
အားမိန့်တော်မူသော စကားတော်အတိုင်း၊ အာ
ဟပ်အမျိုး အကုန်အစင် ပျက်စီးသည်တိုင်အောင်
ထိုမြို့၌ ကျန်ကြွင်းသမျှတို့ကို သတ်လေ၏။

၁၈ တဖန် ယေဟုသည် လူအပေါင်းတို့ကို စုဝေး
စေ၍၊ အာဟပ်သည် ဗာလဘုရားကို အနည်း
ငယ်သာဝတ်ပြု၏။ ငါယေဟုမူကား များစွာပြု
၁၉ မည်။– သို့ဖြစ်၍ ဗာလဘုရား၏ပရောဖက်များ၊
အမှုစောင့်များ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ အပေါင်း
တို့ကို ခေါ်ကြ။ တယောက်မျှ မကြွင်းစေနှင့်။ ငါ
သည် ဗာလဘုရားအား ယဇ်ကြီးကိုပူဇော်မည်။
ကြွင်းသောသူ မည်သည်ကား အသက်မရှင်ရဟု
ဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ဗာလကို ကိုးကွယ်သော
သူတို့ကို ဖျက်ဆီးမည်အကြံနှင့် ပရိယာယ်ပြု၍
၂၀ ဆို၏။– ဗာလဘုရားအဘို့ ဓမ္မပွဲကိုပြင်ဆင်ကြ
ဟု တဖန်စီရင်သည်အတိုင်း ဓမ္မပွဲကို စောင့်ရ
၂၁ မည်ဟု ကြော်ငြာကြ၏။– ဣသရေလပြည် တ
ရှောက်လုံးသို့ စေလွှတ်၍၊ ဗာလတပည့်ရှိသမျှ
တို့သည် တယောက်မျှမကြွင်း လာကြ၏။ ဗာလ
ကျောင်းထဲသို့ ဝင်ကြသဖြင့် တကျောင်းလုံးပြည့်
၂၂ လျက်ရှိ၏။– ယေဟုသည် အဝတ်တန်ဆာတိုက်
စိုးကိုခေါ်၍၊ ဗာလဘုရားတပည့်တို့အဘို့ အဝတ်
တန်ဆာကို ထုတ်ကြဟု ဆိုသည်အတိုင်း ထုတ်
၂၃ လေ၏။– တဖန် ရခပ်သားယောနဒပ်နှင့်အတူ
ဗာလကျောင်းထဲသို့ဝင်၍၊ သင်တို့သည် ထာဝရ
ဘုရားတပည့် တယောက်မျှမပါ၊ ဗာလဘုရားတ
ပည့် သက်သက်ရှိစေမည်အကြောင်း ကြည့်ရှုစစ်
ကြောကြလော့ဟု ဗာလတပည့်တို့အား ဆို၏။–
၂၄ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိသော ယဇ်မျိုးကိုပူဇော်ခြင်းငှါ
အထဲသို့ဝင်သောအခါ၊ ယေဟုသည် ကျောင်း
ပြင်၌ လူရှစ်ကျိပ်ကိုထား၍၊ သင်တို့လက်သို့ ငါ
ဆောင်ခဲ့သော ဤသူတစုံတယောက်မျှလွတ်
လျှင်၊ လွတ်စေသောသူသည် အသက်သေရမည်
၂၅ ဟု စီရင်၍။– မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်မှုပြီးသောအ
ခါ၊ ယေဟုကဝင်၍ သတ်ကြလော့။ တယောက်
ကိုမျှ မထွက်စေနှင့်ဟု တပ်သားနှင့်တပ်မှူးတို့
အား ဆိုသည်အတိုင်း၊ တပ်သားနှင့်တပ်မှူးတို့
သည် ထားနှင့်လုပ်ကြ၍ အသေကောင်များကို
၂၆ ထုတ်ပစ်ပြီးမှ၊– ဗာလကျောင်းနှင့်ဆိုင်သော မြို့
သို့သွား၍ ဗာလကျောင်းထဲက ရုပ်တုများကို
၂၇ ထုတ်ပြီးလျှင် မီးရှို့ကြ၏။– ဗာလ ဆင်းတုကိုလည်း၊
ကျောင်းကိုလည်း ဖြိုဖျက်၍ ယနေ့တိုင်အောင်
၂၈ ကိုယ်သုတ်သင်ရာအိမ် ဖြစ်စေကြ၏။– ထိုသို့
ယေဟုသည် ဗာလကို ဣသရေလပြည်မှ ပယ်
ရှားဖျက်ဆီးလေ၏။

၂၉ သို့ရာတွင် ဣသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေ
သော နေဗတ်သားယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်
တည်းဟူသော၊ ဗေသလမြို့နှင့် ဒန်မြို့မှာရှိသော
၃၀ ရွှေနွားသင်ယင်တို့ကို မစွန့်။– ထာဝရဘုရားက
လည်း၊ သင်သည်ငါ့ရှေ့မှာ ဖြောင့်သောအကျင့်
ကိုကျင့်၍ ကောင်းမွန်စွာ ပြုသောကြောင့်၎င်း၊
ငါအလိုရှိသမျှအတိုင်း အာဟပ်အမျိုး၌ စီရင်
သောကြောင့်၎င်း၊ သင့်သားမြေး လေးဆက်တိုင်
အောင် ဣသရေလနိုင်ငံ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်
ရမည်ဟု ယေဟုအား မိန့်တော်မူသော်လည်း၊–
၃၁ ယေဟုသည် ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားတရားတော်လမ်းသို့ စိတ်နှလုံးအ

ကြွင်းမဲ့ လိုက်ခြင်းငှါ သတိမပြု၊ ကြသရေလအ
မျိုးကိုပြစ်မှားစေသော ယေရောဗောင်၏ ဒုစ
ရိုက်တို့ကို မစွန့်။

၂၂ ထိုကာလတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ကြသရေ
လပြည်စွန်းတို့ကို ဖြတ်တော်မူ၏။– ဟာဇေလ
သည် ယော်ဒန်မြစ်အရှေ့ဘက်၊ ဂဒ်အမျိုး၊ ရုဗင်
အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး နေရာ၊ အာနုန်မြစ်နားဠ်ရှိ
သော အာရော်မြို့မှစ၍ ဂိလဒ်ပြည်၊ ဗာရှန်ပြည်
တရှောက်လုံး အရပ်ရပ်တို့ကို လုပ်ကြံလေ၏။

၂၄ ယေဟုပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှ
တို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာသည်၊ ကြသရေလ
ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။– ယေဟုသည် ရှ
မာရိမြို့၌မင်းပြု၍၊ ကြသရေလနိုင်ငံကို နှစ်ဆယ်
ရှစ်နှစ်စိုးစံပြီးမှ၊ ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ရှ
မာရိမြို့၌ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော်
ယောခတ်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၁

၁ အာခဗိ၏မယ်တော် အာသလိသည် မိမိသား
သေကြောင်းကို သိမြင်သော်၊ ထ၍ ဆွေတော်
မျိုးတော် အပေါင်းတို့ကို ဘုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ
၂ ၏။– သို့ရာတွင် အာခဗိ၏နှမ ယဟောရံမင်း
ကြီးသမီး ယောရှေဘသည် အာခဗိ၏သားယော
ရှကို အသေခံရသော ဆွေတော်မျိုးတော်ထဲက
ခိုးယူ၍ အာသလိလက်မှ သူ၏အသက်လွတ်စေ
ခြင်းငှါ၊ သူနှင့်သူ၏ နို့ထိန်းကို အိပ်ခန်းထဲ၌ဝှက်
၃ ထား၏။– ထိုနောက်ယောရှသည် ခြောက်နှစ်
ပတ်လုံး အရီးနှင့်အတူ ဗိမာန်တော်၌ပုန်းရှောင်
လျက် နေ၍၊ အာသလိသည် စိုးစံလေ၏။

၄ ခုနစ်နှစ်မြောက်သောအခါ၊ ယောယဒသည်
စေလွှတ်၍၊ လူတရာအုပ်၊ တပ်မှူး၊ တပ်သားတို့
ကို ခေါ်လေ၏။ ဗိမာန်တော်ထဲသို့ သွင်း၍ ပဋိ
ညာဉ်ဖွဲ့ခြင်း၊ ဗိမာန်တော်၌ သစ္စာတိုက်ခြင်းကို
ပြုပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်၏သားတော်ကို ပြလေ၏။–
၅ ယောယဒကလည်း၊ သင်တို့ပြုရသောအမှုဟူမှု
ကား၊ ဥပုသ်နေ့၌ဝင်သောလူ သုံးစုတစုသည်
၆ နန်းတော်တံခါးကို စောင့်ရမည်။– တစုသည် သူ
ရထံခါးကို စောင့်ရမည်။ တစုသည် ကင်းနောက်
တံခါးကို စောင့်ရမည်။ ထိုသို့ ဗိမာန်တော်ကို မ
၇ ဖြိုမဖျက်စေခြင်းငှါ စောင့်ရမည်။– ဥပုသ်နေ့၌
ထွက်သောလူသုံးစုတွင် နှစ်စုသည် ရှင်ဘုရင်
၈ ပတ်လည် ဗိမာန်တော်၌စောင့်ရမည်။– လူတိုင်း
မိမိလက်နက်ကိုကိုင်လျက် ကိုယ်တော်မြတ်ကို
ဝိုင်း၍၊ တပ်ထဲသို့ ဝင်သမျှသောသူတို့ကို သတ်
ရမည်။ ရှင်ဘုရင် ထွက်ဝင်တော်မူသောအခါ၊
နောက်တော်သို့လိုက်ရမည်ဟု မှာထားလေ၏။–
၉ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒ မှာထားသမျှ
အတိုင်း လူတရာအုပ်တို့သည်ပြု၍၊ ဥပုသ်နေ့၌
ထွက်ရသောသူနှင့် ဝင်ရသောသူအသီးအသီး
တို့ကိုခေါ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒထံသို့
၁၀ ရောက်သောအခါ၊– ဗိမာန်တော်၌ရှိသော ဒါဝိဒ်
မင်းကြီး၏လှံများနှင့် ဒိုင်းများကို ယဇ်ပုရော
ဟိတ်သည်ထုတ်၍ လူတရာအုပ်တို့အား အပ်လေ
၁၁ ၏။– စောင့်သောသူအပေါင်းတို့သည် လက်နက်
ကိုကိုင်လျက်၊ ရှင်ဘုရင်ကိုဝိုင်း၍ ယဇ်ပလ္လင်အ
နားနှင့် ဗိမာန်တော်အနားဠ် လက်ျာထောင့်မှစ
၁၂ ၍ လက်ဝဲထောင့်တိုင်အောင် ရပ်ကြ၏။– ယဇ်ပု
ရောဟိတ်သည် ရှင်ဘုရင်သားတော်ကို ပြင်သို့
ထုတ်၍၊ ရာဇသရဖူနှင့် ပညတ္တိကျမ်းကိုတင်
လျက်၊ ဘိသိက်ပေးလျက်၊ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီး
မြှောက်ပြီးမှ ရှင်ဘုရင် အသက်တော်ရှင်စေသ
တည်းဟု လက်ခုပ်တီး၍ ကြွေးကြော်ကြ၏။

၁၃ အာသလိသည် တပ်သားပြုသောအသံနှင့်
လူများပြုသောအသံကိုကြားလျှင်၊ လူများရှိရာ
၁၄ ဗိမာန်တော်သို့သွား၍၊– ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒမင်း
ထုံးစံအတိုင်း တိုင်နားမှာရပ်လျက်၊ မှူးတော်
မတ်တော်များနှင့် တံပိုးမှုတ်သောသူများတို့
သည် ရှင်ဘုရင်အနားတော်၌ ရပ်လျက်၊ ပြည်သူ
ပြည်သားများတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍ တံပိုးမှုတ်
လျက်ရှိကြသည်ကိုမြင်လျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်
၍ ပုန်ကန်မှုပါတကားး၊ ပုန်ကန်မှုပါတကားးဟု
၁၅ အော်ဟစ်လေ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ
ကလည်း၊ ဗိမာန်တော်ထဲမှာမသေစေနှင့်၊ တပ်
ပြင်သို့ထုတ်ကြ။ သူ့ဘက်မှာနေသောသူကို
ထားနှင့်သတ်ကြဟု လူတရာအုပ်၊ တပ်မှူးတို့ကို
၁၆ မှာထားနှင့်သည်အတိုင်း၊– အာသလိကို ဘမ်း
ဆီးလျက်၊ နန်းတော်သို့သွားသော မြင်းလမ်းဖြင့်
ထုတ်၍ သတ်ကြ၏။

၁၇ ယောယဒသည်လည်း ရှင်ဘုရင်နှင့်လူများ
တို့သည် ထာဝရဘုရား၏လူဖြစ်ရမည်အကြောင်း
ထာဝရဘုရားနှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့စေ၏။ တဖန် ရှင်
ဘုရင်နှင့်လူများတို့ကို တဦးနှင့်တဦး ပဋိညာဉ်ဖွဲ့
၁၈ စေ၏။– ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ဗာ
လကျောင်းသို့သွား၍ ဖြိုဖျက်ကြ၏။ ယဇ်ပလ္လင်
များနှင့် ရုပ်တုများကို အကုန်အစင်ချိုးဖဲ့၍၊ ယဇ်
ပလ္လင်တို့ရှေ့မှာ ဗာလယဇ်ပုရောဟိတ်မဿန်
၁၉ ကို သတ်ကြ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒ

To Contents

သည်လည်း၊ ဗိမာန်တော်အုပ်များကို ခန့်ထားပြီး မှ လူတရာအုပ်၊ တပ်မှူး၊ တပ်သား၊ ပြည်သူ ပြည်သားအပေါင်းတို့ကို ခေါ်လျက်၊ ကင်းတံခါး လမ်းဖြင့် ရှင်ဘုရင်ကို ဗိမာန်တော်မှ နန်းတော် သို့ပို့ဆောင်၍ ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်စေ
၂၀ ၏။– နန်းတော်နားမှာ အာသလိကိုသတ်ပြီးမှ၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက် ၍ တမြို့လုံးၜွဲလည်း ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိ၏။

၁၂

၁ ယေဟုနန်းစံ ခုနစ်နှစ်တွင် ယောရှသည် အ သက်ခုနစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင် မြို့၌ အနှစ်လေးဆယ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊
၂ ဗေရရှေဘမြို့သူ ဇိဗိအမည်ရှိ၏။– ယဇ်ပုရော ဟိတ် ယောယဒသွန်သင်သော ကာလပတ်လုံး ယောရှသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရား
၃ သောအမှုကို ပြု၏။– သို့ရာတွင် မြင့်သောအရပ် တို့ကို မယယ်ရှားသောကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအ ရပ်တို့၌ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏။
၄ ယောရှမင်းကလည်း၊ ဗိမာန်တော်ထဲသို့သွင်း သော အလှူဥစ္စာကိုရောင်း၍ ရသောငွေ၊ စာရင်း ဝင်သောသူတိုင်း ကိုယ်အတွက်ပေးသောငွေ၊ ကိုယ်ဘိုးပြတ်၍ ရသောငွေ၊ အလိုလို လှူသော
၅ ငွေရှိသမျှကို၊– ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် မိမိတို့ အသိအကျွမ်း လှူသည်အတိုင်းခံယူ၍၊ ဗိမာန် တော်ပြိုပျက်ရာရှိသမျှတို့ကို ပြုပြင်ကြစေဟု
၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။– သို့ သော်လည်း ယောရှမင်းကြီး နန်းစံနှစ်ဆယ်သုံး နှစ်တွင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဗိမာန်တော်
၇ ပြိုပျက်ရာတို့ကို မပြုပြင်ကြသေး။– ထိုအခါ ယောရှမင်းကြီးသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယ ဒနှင့် အခြားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ခေါ်၍၊ သင်တို့သည် ဗိမာန်တော်ပြိုပျက်ရာတို့ကို အ ဘယ်ကြောင့် မပြုပြင်ဘဲနေကြသနည်း။ နောက် တဖန် အသိအကျွမ်းလှူသော ငွေကို ကိုယ်တိုင် မယူကြနှင့်။ ဗိမာန်တော်ပြိုပျက်ရာတို့ကို ပြုပြင်
၈ ဘို့ရာအပ်ကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊– ယဇ်ပု ရောဟိတ်တို့သည် နောက်တဖန် လူများလှူ သောငွေကို မခံရာ။ ဗိမာန်တော်ပြိုပျက်ရာကို
၉ လည်း မပြုပြင်ရဟု ဝန်ခံကြ၏။– ယဇ်ပုရော ဟိတ် ယောယဒသည် သေတ္တာကိုယူ၍ အဖုံးကို ဖောက်ပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်အထဲသို့ ဝင်သော လမ်း လက်ျာဘက်ယဇ်ပလ္လင်နားမှာ ထားလေ ၏။ ဗိမာန်တော်သို့ဆောင်ခဲ့သော ငွေရှိသမျှကို တံခါးစောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် သေတ္တာ
၁၀ ထဲမှာထားကြ၏။– ငွေများသည်ကိုသိမြင်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်၏စာရေးတော်ကြီးနှင့် ယဇ်ပုရော ဟိတ်မင်းသည်လာ၍ ဗိမာန်တော်၌စုသောငွေ
၁၁ ကို ထုတ်ထားလျက် စာရင်းယူ၏။– ထိုသို့ ချိန် ထားသောငွေကို ဗိမာန်တော်အုပ် အမှုတော် စောင့်တို့၌အပ်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ အလုပ်လုပ်
၁၂ သော လက်သမား၊– ပန်းရန်သမား၊ ကျောက် ဆစ်သမားတို့အတွက် ဗိမာန်တော်ပြိုပျက်ရာကို ပြုပြင်စရာကျောက်နှင့် သစ်သားကိုဝယ်၍ ကုန်
၁၃ သမျှသောအတွက် ပေးဝေကြ၏။– ဗိမာန်တော် အဘို့ငွေဖလား၊ မီးညှပ်၊ အင်တုံ၊ တံပိုး၊ ရွှေတန် ဆာ၊ ငွေတန်ဆာတို့ကို ထိုငွေနှင့်မလုပ်သေး။–
၁၄ အလုပ်လုပ်သောသူတို့အားသာ ပေး၍၊ ဗိမာန်
၁၅ တော်ကို ပြုပြင်ကြ၏။– အလုပ်လုပ်သောသူတို့ အားပေးစေခြင်း၄၊ ငွေကို လက်ခံသောသူတို့ သည် သစ္စာစောင့်သောသူ ဖြစ်သောကြောင့် စာ
၁၆ ရင်းမပေးကြ။– ဒုစရိုက်ငွေ၊ အပြစ်ငွေကိုမူကား၊ ဗိမာန်တော်သို့ မသွင်းဘဲ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ သည် ယူကြ၏။
၁၇ ထိုအခါ ရှုရိရှင်ဘုရင်ဟာဇေလသည် ဂါသ မြို့ကို စစ်ချီ၍တိုက်ယူပြီးမှ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့
၁၈ ချီအံ့သောငှါ အားထုတ်လေ၏။– ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှသည် ဘိုးတော်ဘေးတော် တည်းဟူ သော ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်၊ ယဟောရံ၊ အာ ခဇိလူသမျှသော တန်ဆာနှင့် ကိုယ်တိုင်သန့် ရှင်းစေသမျှသော တန်ဆာများ၊ ဗိမာန်တော် ဘဏ္ဍာ၊ နန်းတော်ဘဏ္ဍာတွင် တွေ့သမျှသော ရွှေကိုယူ၍ ရှုရိရှင်ဘုရင် ဟာဇေလထံသို့ ပေး လိုက်သောကြောင့်၊ ဟာဇေလသည် ယေရုရှ
၁၉ လင်မြို့ကိုထား၍ သွား၏။– ယောရှပြုမူသောအ မှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌
၂၀ ရေးထားလျက်ရှိ၏။– ထိုမင်း၏ကျွန် ရှိမတ်သား ယောဇဗဒ်နှင့် ရှိမရိတ်သားယဟောဇဗဒ်တို့ သည် ထ၍ သင်းဖွဲ့ပြီးလျှင်၊ သိလရွာသို့ သွား သောလမ်း၊ မိလ္လောစံနန်းတွင် ယောရှကို သေ
၂၁ အောင်လုပ်ကြ၍၊– ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ် မြို့၌ သင်္ဂြိဟ်ကြ၏။ သားတော်အာမဇိသည် ခ မည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၃

၁ ယုဒရှင်ဘုရင်အာခဇိသား ယောရှနန်းစံ နှစ် ဆယ်သုံးနှစ်တွင်၊ ယေဟုသားယောခတ်သည် ရှ မာရိမြို့၌ မင်းပြု၍ ငါးဆယ့်ခု

၂ နစ်နှစ်ဖိုးစံ၏။– ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ကြယရေလအမျိုးကို
ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သား ယေရောဗောင်၏
၃ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကိုမရှောင်၊ လိုက်လေ၏။– ထို
ကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ကြယရေလအမျိုး
ကို အမျက်ထွက်၍၊ ယောခတ်မင်းလက်ထက်
ကာလပတ်လုံး၊ ရှုရိရှင်ဘုရင် ဟာဇေလနှင့် သူ
၏သားဗင်္ဒာဒဒ်လက်သို့ ကြယရေလအမျိုးကို
၄ အပ်တော်မူ၏။– တဖန် ယောခတ်သည် ထာဝရ
ဘုရားကို တောင်းပန်လေ၏။ ရှုရိရှင်ဘုရင်ညှဉ်း
ဆဲ၍ ကြယရေလအမျိုးသည် အလွန်ခံရကြောင်း
ကို ထာဝရဘုရားသည်မြင်၍ ယောခတ်စကား
၅ ကို နားထောင်တော်မူ၏။– ထိုကြောင့် ထာဝရ
ဘုရားသည် ကယ်တင်သောသခင်ကို ပေးတော်
မူသဖြင့်၊ ကြယရေလအမျိုးသားတို့သည် ရှုရိလူ
တို့လက်မှ ထွက်မြောက်၍ အထက်ကနည်းတူ
၆ မိမိတို့နေရာ၌ နေကြ၏။– သို့ရာတွင် ကြယရေ
လအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော ယေရောဗောင်မင်း
မျိုး၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကိုမရှောင်၊ လိုက်ကြ၏။
၇ ရှမာရိမြို့၌လည်း အာရှရပင် ရှိသေး၏။– ရှုရိရှင်
ဘုရင်သည် ကြယရေလအမျိုးသားတို့ကို ဖျက်
ဆီး၍၊ စပါးနှင်းရာတွင် လွင့်သောအမှုန့်ကဲ့သို့
ဖြစ်စေသဖြင့်၊ မြင်းစီးသူရဲ ငါးကျိပ်၊ ရထားတ
ဆယ်၊ ခြေသည်သူရဲတသောင်းကိုသာ ယော
၈ ခတ်၌ကြွင်းစေ၏။– ယောခတ်ပြုမူသော အမှုအ
ရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာ
သည် ကြယရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ
၉ ၏။– ယောခတ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်
၍၊ ရှမာရိမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သား
တော်ယဟောရှသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်း
ထိုင်၏။

၁၀ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှ နန်းစံသုံးဆယ်ခုနစ်
နှစ်တွင်၊ ယောခတ်သား ယဟောရှသည် ရှမာရိ
မြို့၌မင်းပြု၍ ကြယရေလနိုင်ငံကို ဆယ်ခြောက်
၁၁ နှစ် စိုးစံ၏။– ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ကြယရေလအမျိုးကို
ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သားယေရောဗောင်၏
ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုမရှောင်၊ အကုန်အစင်လိုက်
၁၂ လေ၏။– ယဟောရှပြုမူသော အမှုအရာကြွင်း
လေသမျှ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်အာမဇိကို စစ်တိုက်ရာ
တွင်၊ တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာသည် ကြယရေလရာ
၁၃ ဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။– ယဟောရှသည်
ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ ကြယရေလရှင်ဘုရင်
တို့နှင့်အတူ ရှမာရိမြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ
၏။ သားတော်ယေရောဗောင်သည် ခမည်း
တော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၄ ထိုအခါ ဧလိရှဲသည် သေနာစွဲ၍ နာနေစဉ်
တွင်၊ ကြယရေလရှင်ဘုရင်ယဟောရှသည် လာ
၍ သူ့ရှေ့မှာငိုကြွေးလျက် ငါ့အဘ၊ ငါ့အဘ၊ ကြ
သရေလရထား၊ ကြယရေလမြင်းပါတကားဟု
၁၅ ဆို၏။– ဧလိရှဲကလည်း၊ လေးနှင့် မြှားတို့ကို ယူ
၁၆ လော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ရှင်ဘုရင်ယူ၏။– လေး
ကိုတင်လော့ဟု တဖန်ဆိုသည်အတိုင်း လေးကို
တင်၍၊ ဧလိရှဲသည် မိမိလက်ကို ရှင်ဘုရင်လက်
၁၇ ပေါ်မှာ တင်လျက်၊– အရှေ့ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်
လော့ဟုဆို၍ ဖွင့်လေ၏။ ပစ်လော့ဟုဆိုသည်
အတိုင်း ရှင်ဘုရင်သည် ပစ်လေ၏။ ဧလိရှဲက
လည်း၊ ထာဝရဘုရား ကယ်တင်တော်မူရာမြှား၊
ရှုရိမင်းလက်မှ ကယ်နှုတ်ရာမြှားဖြစ်၏။ အာ
ဖက်မြို့၌ ရှုရိလူတို့ကို အကုန်အစင်လုပ်ကြရ
၁၈ လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။– မြှားတို့ကိုယူဦးလော့ဟု တ
ဖန်ဆိုသည်အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် ယူ၏။ မြေ
ပေါ်သို့ ရိုက်လော့ဟုဆို၍ သုံးကြိမ်ရိုက်လေ၏။–
၁၉ ထိုအခါ ဘုရားသခင်၏လူသည် အမျက်ထွက်၍၊
အဘယ်ကြောင့် ငါးကြိမ်ခြောက်ကြိမ် မရိုက်သ
နည်း။ ထိုသို့ရိုက်လျှင်၊ ရှုရိလူတို့ကို အကုန်အ
စင် လုပ်ကြရလိမ့်မည်။ ယခုမူကား၊ သုံးကြိမ်
၂၀ သာ လုပ်ကြရလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။– ဧလိရှဲသေ၍
သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံပြီးမှ၊ နောင်နှစ်တွင် မောဘ
တပ်သားတို့သည် ကြယရေလပြည်ကို တိုက်လာ
၂၁ ကြ၏။– ကြယရေလလူတို့သည် လူတယောက်
ကို သင်္ဂြိုဟ်စဉ်တွင်၊ မောဘတပ်လာသည်ကို မြင်
၍၊ အလောင်းကို ဧလိရှဲသချိုင်းတွင်း၌ ချထား
ကြ၏။ သေသောသူသည် အောက်သို့ရောက်၍၊
ဧလိရှဲအရိုးတို့ကို ထိသောအခါ၊ အသက်ရှင်ပြန်
သဖြင့် မတ်တတ်ထ၏။

၂၂ ရှုရိရှင်ဘုရင်ဟာဇေလသည် ယောခတ်
လက်ထက် ကာလပတ်လုံး ကြယရေလအမျိုးကို
၂၃ ညှဉ်းဆဲ၏။– ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုသ
နားစုံမက်၍ အာဖြဟ်၊ ကရောက်၊ ယာကုပ်တို့နှင့်
ဖွဲ့တော်မူခဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို အောက်မေ့လျက်
သူတို့ကို မဖျက်ဆီး၊ အထံတော်မှ မနှင်ထုတ်
၂၄ သေးဘဲ ကြည့်ရှုပြုစုတော်မူ၏။– ရှုရိရှင်ဘုရင်
ဟာဇေလသေ၍၊ သားတော်ဗင်္ဒာဒဒ်သည် ခ
၂၅ မည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။– ဟာဇေလ
သည်စစ်တိုက်၍ ယောခတ်မင်းလက်မှ နှုတ်ယူ

To Contents

သော မြို့ရွာတို့ကို ယောခတ်သား ယဟောရှသည် ဟာဇေလသားဗဟ်ဒဒ်လက်မှ တဖန်နှုတ်ယူ၏။ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ယဟောရှသည် နိုင်၍ ဣသရေလမြို့ရွာတို့ကို ရပြန်လေ၏။

၁၄

၁ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယောခတ်သားယ
၂ ဟောရှ နန်းစံနှစ်နှစ်တွင်၊– ယုဒရှင်ဘုရင် ယော
ရှသားအာမဇိသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိ
သော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ်ကိုး
နှစ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သူ
၃ ယုဒွန်အမည်ရှိ၏။– ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြုသော်လည်း၊
အဘဒါဝိဒ်၏ အကျင့်ကိုမမှီ၊ ခမည်းတော်ယော
၄ ရှပြုသမျှအတိုင်း ပြု၏။– သို့ရာတွင် မြင့်သော
အရပ်တို့ကို မဖယ်ရှားသောကြောင့်၊ လူတို့သည်
ထိုအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့
ကြ၏။

၅ အာမဇိသည် မင်းအာဏာတည်သောအခါ၊
ခမည်းတော်မင်းကြီးကို သတ်သောကျွန်တို့ကို
၆ သတ်လေ၏။– သားအတွက် အဘသည် အသေ
မခံရ။ အဘအတွက် သားသည် အသေမခံရ။ လူ
တိုင်းမိမိအပြစ်ကြောင့် အသေခံရ၏ဟု မောရှေ
ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားလျက်ရှိသော ထာဝ
ရဘုရား၏ပညတ်တော်ကို စောင့်ရှောက်၍ ခ
မည်းတော်ကိုသတ်သောသူတို့၏ သားများကို မ
သတ်ဘဲနေ၏။

၇ အာမဇိမင်းသည် ဧဒုံအမျိုးသားတသောင်း
ကို ဆားချိုင့်ဝှမ်းသတ်၍ သေလမြို့ကိုတိုက်သ
ဖြင့်၊ ယနေ့တိုင်အောင် ယုသေလဟူ၍ သမုတ်
၈ လေ၏။– ထိုအခါ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ယေဟု
သား ယောခတ်၏သား ယဟောရှထံသို့ သံတ
မန်ကို စေလွှတ်၍၊ ငါတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်
၉ မိကြကုန်အံ့ဟု မှာလိုက်လျှင်၊– ဣသရေလရှင်
ဘုရင် ယဟောရှက၊ လေဗနုန် ဆူးပင်သည် လေ
ဗနုန်အာရဇ်ပင်ထံသို့ စေလွှတ်၍၊ သင့်သမီးကို
ငါသားနှင့် ပေးစားပါဟု ဆိုစဉ်တွင်၊ လေဗနုန်
သားရဲတကောင်သည် ရှောက်သွား၍ ဆူးပင်ကို
၁၀ နင်းမိ၏။– သင်သည် ဧဒုံပြည်ကို လုပ်ကြံသော
ကြောင့် စိတ်မြင့်လှ၏။ ကိုယ်နေရာ၌ တတ်
တိုင်းဝါကြွားလျက် နေလော့။ သင့်ကိုယ်တိုင်နှင့်
ယုဒပြည်သည် ဘေးရောက်၍ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ
အဘယ်ကြောင့် အမှုရှာသနည်းဟု ယုဒရှင်ဘု
၁၁ ရင်အာမဇိကို ပြန်၍မှာလိုက်လေ၏။– ထိုစကား
ကို အာမဇိသည် နားမထောင်သောကြောင့်၊ ဣ
သရေလရှင်ဘုရင်သည် စစ်ချီ၍ ရှင်ဘုရင်နှစ်ပါး
တို့သည် ယုဒပြည် ဗက်ရှေမက်မြို့၌ မျက်နှာ
၁၂ ချင်းဆိုင်မိကြသဖြင့်၊– ဣသရေလအမျိုးသား
ရှေ့မှာ ယုဒအမျိုးသားရှုံး၍ အသီးအသီးတို့သည်
၁၃ မိမိတို့နေရာသို့ ပြေးကြ၏။– ဣသရေလရှင်ဘု
ရင် ယဟောရှသည်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်အာခဇိသား
ဖြစ်သော ယောရှ၏သားအာမဇိကို ဗက်ရှေမက်
မြို့မှာ ဘမ်းမိ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားပြီးလျှင်
ယေရုရှလင်မြို့ရိုး အတောင်လေးရာကို ဧဖရိမ်
တံခါးမှသည် ထောင့်တံခါးတိုင်အောင် ဖြိုဖျက်
၁၄ လေ၏။– ဗိမာန်တော်၌ရှင်း၊ နန်းတော်ဘဏ္ဍာ
တိုက်၌ရှင်း၊ ရှိသမျှသော ရွှေငွေမှစ၍ တန်ဆာ
အလုံးစုံနှင့် အာမခံသောသူအချို့တို့ကိုယူပြီးမှ
၁၅ ရှမာရိမြို့သို့ပြန်သွား၏။– ယဟောရှပြုမူသော
အမှုအရာကြွင်းလေသမျှ၊ တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ ယုဒ
ရှင်ဘုရင်အာမဇိကို စစ်တိုက်ခြင်းအရာသည် ဣ
၁၆ သရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။– ယ
ဟောရှသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ဣသ
ရေလရှင်ဘုရင်တို့နှင့်အတူ ရှမာရိမြို့၌ သင်္ဂြိဟ်
ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော်ယေရောဗောင်
သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၇ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယောခတ်သား ယ
ဟောရှသေသည်နောက်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှ
သား အာမဇိသည် တဆယ်ငါးနှစ် အသက်ရှင်
၁၈ သေး၏။– အာမဇိပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေ
သမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ
၁၉ ၏။– ထိုမင်းတဘက် ယေရုရှလင်မြို့၌ သင်းဖွဲ့
ကြ၍၊ သူသည် လာခိရှမြို့သို့ပြေးသည်တွင်၊ ထို
၂၀ မြို့သို့ စေလွှတ်၍ သတ်စေပြီးမှ၊– မြင်းပေါ်၌
တင်လျက် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့၍ ဘိုး
ဘေးတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိဟ်ကြ၏။–
၂၁ ယုဒပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် အသက်
တဆယ်ခြောက်နှစ်ရှိသော သားတော်ဩဇိကို
ယူ၍ ခမည်းတော်အာမဇိအရာ၌ နန်းတင်ကြ
၂၂ ၏။– ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်သေသည်နောက်၊
ဧလတ်မြို့ကို ပြုစု၍ ယုဒနိုင်ငံထဲသို့ သွင်းပြန်
၏။

၂၃ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှသား အာမဇိ နန်းစံ
ဆယ်ငါးနှစ်တွင်၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယဟော
ရှသား ယေရောဗောင်သည် ရှမာရိမြို့၌မင်းပြု၍
၂၄ လေးဆယ်တနှစ်စိုးစံ၏။– ထိုမင်းသည် ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ဣသရေလ

To Contents

အမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သား ယေ
ရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို မစွန့်ဘဲနေ၏။-
၂၅ ကျသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
သည် မိမိကျွန် ဂါသေဖာမြို့နေ၊ အမိတွင်၏သား
ပရောဖက်ယောနအားဖြင့် မိန့်တော်မူသောစ
ကားတော်အတိုင်း၊ ထိုမင်းသည် ကျသရေလနိုင်
ငံကို ဟာမက်မြို့ဝင်ဝမှသည် ချိုင့်ဝှမ်းလယ်တိုင်
၂၆ အောင် ရန်သူလက်မှနှုတ်၍ ပြုစုလေ၏။- အ
ကြောင်းမူကား၊ ကျသရေလအမျိုးခံရသော ညှဉ်း
ဆဲခြင်း အလွန်လေးလံသည်ကိုလှင်း၊ မြို့၌ အ
ချုပ်ခံရသော သူဖြစ်စေ၊ အလွတ်ပြေးသောသူ
ဖြစ်စေ၊ ကျသရေလအမျိုး၌ မစနိုင်သောသူမရှိ
၂၇ သည်ကိုလှင်း၊ ထာဝရဘုရားသည်မြင်လျှင်၊- ကျ
သရေလအမျိုး၏နာမကို မိုဃ်းကောင်းကင်
အောက်၌ မပျောက်စေမည်အကြောင်း ကြဲ
တော်မူ၍၊ ယဟောရှသား ယေရောဗောင်အား
၂၈ ဖြင့် ကယ်တင်တော်မူ၏။- ယေရောဗောင်ပြုမူ
သော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် တန်ခိုး
ကြီးခြင်း၊ စစ်တိုက်ခြင်း၊ အထက်က ယုဒနိုင်ငံ
အင်ဖြစ်သော ဒမာသက်မြို့နှင့် ဟာမတ်မြို့ကို
ကျသရေလအမျိုးအဘို့၊ ရန်သူလက်မှ နှုတ်ယူ
ခြင်းအရာတို့သည် ကျသရေလရာဇဝင်၌ ရေး
၂၉ ထားလျက်ရှိ၏။- ယေရောဗောင်သည် ဘိုး
တော်ဘေးတော် ကျသရေလရှင်ဘုရင်တို့နှင့်
အိပ်ပျော်၍ သားတော်ဇာခရိသည် ခမည်းတော်
အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၅

၁ ကျသရေလရှင်ဘုရင် ယေရောဗောင်နန်းစံ
၂ နှစ် ဆယ်ခုနစ်နှစ်တွင်၊- ယုဒရှင်ဘုရင် အာမဇိ
သားဩဇိသည် အသက်တဆယ်ခြောက်နှစ်ရှိ
သော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါးဆယ်နှစ်
နှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်
၃ မြို့သူ ယေခေါလိအမည်ရှိ၏။- ထိုမင်းသည် ခ
မည်းတော်အာမဇိ ပြုသမျှအတိုင်း ထာဝရဘု
၄ ရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကို ပြု၏။- သို့
ရာတွင် မြင့်သောအရပ်တို့ကို မပယ်ရှားသော
ကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအရပ်တို့၌ယဇ်ပူဇော်၍
၅ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏။- ထာဝရဘုရားသည်
ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်သည် သေ
သည်တိုင်အောင် နှုနာစွဲ၍ ခြားနားသောနန်း၌
နေရ၏။ သားတော်ယောသံသည် နန်းတော်ကို
၆ အုပ်၍ နိုင်ငံတော်မူကို စီရင်ရ၏။- ဩဇိပြုမူ
သောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာ
၇ ဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။- ဩဇိသည် ဘိုးဘေး
တို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌
သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော် ယောသံ
သည် ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။
၈ ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇိ နန်းစံသုံးဆယ်ရှစ်နှစ်
တွင်၊ ယေရောဗောင်သားဇာခရိသည် ရှမာရိမြို့
၉ ၌မင်းပြု၍ ကျသရေလနိုင်ငံကို စိုးစံ၏။- ထိုမင်း
သည် ဘိုးဘေးပြုသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ကျသရေလအမျိုးကို
ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သား ယေရောဗောင်၏
၁၀ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို မစွန့်ဘဲနေ၏။- ယာဖက်
သားရှလ္လုံသည် ဇာခရိမင်းတဘက်၌သင်းဖွဲ့၍
လူများရှေ့မှာ သေအောင်လုပ်ကြံပြီးလျှင် သူ၏
၁၁ အရာ၌ နန်းထိုင်၏။- ဇာခရိပြုမူသောအမှုအရာ
ကြွင်းလေသမျှတို့သည် ကျသရေလရာဇဝင်၌
၁၂ ရေးထားလျက်ရှိ၏။- ထိုသို့ ထာဝရဘုရားက၊
သင်၏သားမြေးလေးဆက်တိုင်အောင် ကျသရေ
လနိုင်ငံရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်ရမည်ဟု ယေဟု
အား မိန့်တော်မူသောစကားတော်ပြည့်စုံသ
တည်း။
၁၃ ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇိ နန်းစံသုံးဆယ်ကိုးနှစ်
တွင် ရှလ္လုံသည်နန်းထိုင်၍၊ ရှမာရိမြို့၌ တလစိုး
၁၄ စံလေ၏။- ဂါဒိသားမေနဟင်သည် တိရဇမြို့မှ
ရှမာရိမြို့သို့သွား၍၊ ယာဖက်သားရှလ္လုံကို သေ
အောင်လုပ်ကြံပြီးလျှင်၊ သူ၏အရာ၌ နန်းထိုင်
၁၅ ၏။- ရှလ္လုံပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့
နှင့် သင်းဖွဲ့ခြင်းအရာသည် ကျသရေလရာဇဝင်
၁၆ ၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။- ထိုအခါ မေနဟင်သည်
တိဖသမြို့နှင့်မြို့သားများ၊ တိရဇမြို့အလွန် တိ
ဖသမြို့နယ်များတို့ကို လုပ်ကြံ၏။ မြို့တံခါးကို
သူအား မဖွင့်သောကြောင့်လုပ်ကြံ၍ ကိုယ်ဝန်
ဆောင်သော မိန်းမအပေါင်းတို့၏ ဝမ်းကိုခွဲလေ
၏။
၁၇ ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇိ နန်းစံသုံးဆယ်ကိုးနှစ်
တွင်၊ ဂါဒိသားမေနဟင်သည် နန်းထိုင်၍၊ ရှမာရိ
မြို့၌ ကျသရေလနိုင်ငံကို ဆယ်နှစ်စိုးစံလေ၏။-
၁၈ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်
ကိုပြု၍၊ ကျသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသော
နေဗတ်သားယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့
ကို မစွန့်ဘဲနေ၏။
၁၉ အာရှုရိရှင်ဘုရင်ပုလသည် ကျသရေလပြည်
ကို တိုက်လာ၏။ မေနဟင်သည် မိမိအာဏာ
တည်စေမည်အကြောင်း၊ ပုလမင်းမစေခြင်းငှါ၊

To Contents

၂၀ ငွေအခွက်တသောင်းကိုဆက်ရ၏။– အာရှရိရှင်ဘုရင်အား ဆက်စရာဘို့၊ မေနဟင်သည် ကျသရေလအမျိုးဋ္ဌ ငွေခွဲ၍၊ ရတတ်သောသူတိုင်း အကျပ်ငါးဆယ်စီ ပေးရ၏။ ထိုကြောင့် အာရှရိရှင်
၂၁ ဘုရင်သည် မနေ၊ မိမိပြည်သို့ပြန်သွား၏။– မေနဟင်ပြုမူသော အမှုအရာကြောင်းလေသမျှတို့သည် ကျသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ
၂၂ ၏။– မေနဟင်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ သားတော်ပေကဟိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၃ ယုဒရှင်ဘုရဲ့ဩဒိ နန်းစံငါးဆယ်တွင်၊ မေနဟင်သားပေကဟိသည် နန်းထိုင်၍၊ ရှမာရိမြို့၌
၂၄ ကျသရေလနိုင်ငံကို နှစ်နှစ်စိုးစံလေ၏။– ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ကျသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သား ယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို မ
၂၅ စွန့်ဘဲနေ၏။– အမှုတော်ထမ်းတပ်မှူး၊ ရေမလိသားပေကာသည် ပေကဟိမင်းတဘက်၌ သင်းဖွဲ့၍၊ အာဂေါဘနှင့် အရေဟအစရှိသော ဂိလဒ်ပြည်သား ငါးကျိပ်ပါလျက်၊ ရှမာရိမြို့၌ နန်း
တော်ထဲမှာ သေအောင်လုပ်ကြံ၍ သူ၏အရာ၌
၂၆ နန်းထိုင်၏။– ပေကဟိပြုမူသော အမှုအရာကြောင်းလေသမျှတို့သည် ကျသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၂၇ ယုဒရှင်ဘုရဲ့ ဩဒိနန်းစံငါးဆယ်နှစ်နှစ်တွင် ရေမလိသားပေကာသည် နန်းထိုင်၍ ရှမာရိမြို့
၂၈ ၌ ကျသရေလနိုင်ငံကို အနှစ်နှစ်ဆယ် စိုးစံလေ၏။– ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍၊ ကျသရေလအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသော နေဗတ်သားယေရောဗောင်၏ ဒုစရိုက်အ
၂၉ ပြစ်တို့ကို မစွန့်ဘဲနေ၏။– ကျသရေလရှင်ဘုရင် ပေကာလက်ထက်၊ အာရှရိရှင်ဘုရင် တိဂလတ်ပိလေသာသည်လာ၍ ကျယုန်မြို့၊ အဗေလဗက်မာခါမြို့၊ ယာနောမြို့၊ ကေဒေရှမြို့၊ ဟာဇော်မြို့နှင့်တကွ ဂိလဒ်ပြည်၊ ဂါလိလဲပြည်၊ နဿလိ
ပြည်သားအပေါင်းတို့ကို လုပ်ကြံ၍၊ အာရှရိပြည်
၃၀ သို့ သိမ်းသွား၏။– ဩဇိသားဟောသဲ နန်းစံနှစ်ဆယ်တွင်၊ ဧလသားဟောရှေသည် ရေမလိသား ပေကာမင်းတဘက်၌ သင်းဖွဲ့၍ သေအောင်လုပ်
၃၁ ကြံပြီးမှ၊ သူ၏အရာ၌ နန်းထိုင်၏။– ပေကာပြုမူသောအမှုအရာကြောင်းလေသမျှတို့သည် ကျသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၃၂ ကျသရေလရှင်ဘုရင် ရေမလိသားပေကာ နန်းစံနှစ်နှစ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇိသား ယောသံသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော် နန်း
၃၃ ထိုင်၍၊– ယေရုရှလင်မြို့၌ ကျသရေလနိုင်ငံကို တဆယ်ခြောက်နှစ်စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊
၃၄ ဇာဒုတ်သမီး ယေရုရှာအမည်ရှိ၏။– ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်ဩဇိကျင့်သမျှအတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၏။– သို့
၃၅ ရာတွင် မြင့်သောအရပ်တို့ကို မယယ်ရှားသော ကြောင့်၊ လူတို့သည် ထိုအရပ်တို့၌ယဇ်ပူဇော်၍၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏။ ထိုမင်းသည် ဗိမာန်
၃၆ တော်အထက်တံခါးကိုလုပ်လေ၏။– ယောသံပြုမူသော အမှုအရာကြောင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒ
၃၇ ရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။– ထိုကာလတွင် ထာဝရဘုရားသည် ရှမိရှင်ဘုရင်ရေဇိန်နှင့် ရေမလိသားပေကာကို ယုဒပြည်သို့ စေလွှတ်တော်မူ
၃၈ ၏။– ယောသံသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့်အတူ အဘဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော်အာခတ်သည် ခမည်းတော်အရာ၌နန်းထိုင်၏။

၁၆

၁ ရေမလိသားပေကာ နန်းစံဆယ့်ခုနစ်နှစ်တွင် ယုဒရှင်ဘုရင်ယောသံသား အာခတ်သည်
၂ အသက်နှစ်ဆယ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍၊– ယေရုရှလင်မြို့၌ ဆယ်ခြောက်နှစ် စိုးစံလေ၏။ ထိုမင်းသည် အဘဒါဝိဒ်ကဲ့သို့မကျင့်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့
၃ တော်၌ တရားသောအမှုကို မပြု၊– ကျသရေလရှင်ဘုရင်တို့ လိုက်သောလမ်းသို့ လိုက်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ကျသရေလအမျိုးသားရှေ့မှ၊ နှင်ထုတ်တော်မူသော တပါးအမျိုးသားတို့၏ ရွံရှာဘွယ်ထုံးစံအတိုင်း၊ မိမိသားကို မီးဖြင့်ပူဇော်
၄ ၏။– မြင့်သောအရပ်၊ တောင်ပေါ်၊ သစ်ပင်အောက်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့တတ်၏။

၅ ထိုအခါ ရှရိရှင်ဘုရင်ရေဇိန်နှင့် ကျသရေလရှင်ဘုရင် ရေမလိသားပေကာသည် ယေရုရှလင်
မြို့သို့ စစ်ချီ၍ အာခတ်မင်းကို ဝိုင်းထားသော်
၆ လည်း မနိုင်ရ။– သို့ရာတွင်၊ ရှရိရှင်ဘုရင်ရေဇိန်သည် ဧလတ်မြို့ကို ရှရိနိုင်ငံသို့သွင်းပြန်၍၊ ယုဒလူတို့ကို နှင်ထုတ်သဖြင့်၊ ရှရိလူတို့သည် လာ၍
ယနေတိုင်အောင် ဧလတ်မြို့၌ နေကြ၏။

၇ ထိုကြောင့် အာခတ်သည် အာရှရိရှင်ဘုရင်တိဂလတ်ပိလေသာထံသို့ သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍၊ ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်သား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်

ဖြစ်ပါ၏။ လာပါ။ ကျွန်ုပ်ကိုရန်ဘက်ပြုသော ရှု
ရိရှင်ဘုရင်နှင့် ကျသရေလရှင်ဘုရင်လက်မှ ကယ်
၈ ယူပါဟု တောင်းပန်၏။– တဖန် ဗိမာန်တော်၌
ငင်း၊ နန်းတော်ဘဏ္ဍာတိုက်၌ငင်း ရှိသောရွှေငွေ
ကိုယူ၍ အာရှရိရှင်ဘုရင်ထံသို့ လက်ဆောင်ပေး
၉ လိုက် လေ၏။– အာရှရိရှင် ဘုရင် သည် နား
ထောင်၍ ဒမာသက်မြို့သို့စစ်ချီ၍ တိုက်ယူပြီး
လျှင်၊ ပြည်သားတို့ကို ကိရမြို့သို့ သိမ်းသွား၏။
ရေဇိန်မင်းကိုလည်းသတ်၏။

၁၀ အာခတ်မင်းကြီးသည် အာရှရိရှင်ဘုရင်ကို ခ
ရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ ဒမာသက်မြို့သို့သွား၏။ ထို
မြို့မှာရှိသော ယဇ်ပလ္လင်ကိုမြင်လျှင်၊ ပလ္လင်ပုံ၊
အတိုင်းအရှည်၊ တန်ဆာရှိသမျှကိုရေး၍ ယဇ်ပု
၁၁ ရောဟိတ်ဥရိယထံသို့ ပေးလိုက်၏။– ထိုသို့ ဒ
မာသက်မြို့မှ အာခတ်မင်းပေးလိုက်သမျှအ
တိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဥရိယသည် အာခတ်မင်း
၁၂ မရောက်မီ လုပ်နှင့်ပြီ။– ရှင်ဘုရင်သည် ဒမာ
သက်မြို့မှရောက်လာသောအခါ၊ ထိုယဇ်ပလ္လင်
၁၃ ကိုမြင်၍ ချဉ်းကပ်သဖြင့်၊– မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကိုမီးရှို့၏။ သွန်းလောင်း
ရာပူဇော်သက္ကာကိုလည်း သွန်းလောင်း၏။
မိဿဟာယယဇ်အသွေးကိုလည်း ယဇ်ပလ္လင်
၁၄ ပေါ်မှာဖြန်းလေ၏။– ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရှိ
သော ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်ကို ဗိမာန်တော်ရှေ့၊
ယဇ်ပလ္လင်ကြီးနှင့် ဗိမာန်တော်စပ်ကြားအရပ်မှ
ရွှေ့၍ ယဇ်ပလ္လင်ကြီး မြောက်ဘက်၌ ထား၏။–
၁၅ တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဥရိယကို မှာထားသည်
ကား၊ နံနက်မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ညဦးယံဘောဇဉ် ပူ
ဇော်သက္ကာ၊ ရှင်ဘုရင်မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်
ပူဇော်သက္ကာ၊ ပြည်သူပြည်သားမီးရှို့ရာယဇ်နှင့်
ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်
သက္ကာတို့ကို ယဇ်ပလ္လင်ကြီးပေါ်မှာ မီးရှို့လော့။
မီးရှို့ရာယဇ် အစရှိသော ယဇ်မျိုးအသွေးကို
လည်း ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာဖြန်းလော့။ ကြေးဝါယဇ်
၁၆ ပလ္လင်သည် ငါမေးမြန်းစရာဘို့ ရှိရမည်ဟု။– အာ
ခတ်မင်းကြီးမှာထားသမျှအတိုင်း ယဇ်ပုရော
ဟိတ်ဥရိယပြု၏။

၁၇ အာခတ်မင်းကြီးသည် ကြေးဝါခုံတန်ဆာတို့
ကိုပယ်၍အင်တုံကိုလည်းရွှေ့၏။ ကြေးဝါရေကန်
ကိုလည်း ကြေးဝါနွားတို့အပေါ်က ချ၍ ကျောက်
၁၈ ခင်းပေါ်မှာ တင်ထား၏။– ဗိမာန်တော်၌ ဥပုသ်
စောင့်စရာဘို့ ဆောက်သောမဏ္ဍပ်ကိုငင်း၊ ရှင်
ဘုရင်တက်ရာ စောင်းတန်းကိုငင်း၊ အာရှရိရှင်
၁၉ ဘုရင်ကြောင့်ပယ်၏။– အာခတ်ပြုမူသော အမှု
အရာကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေး
၂၀ ထားလျက်ရှိ၏။– အာခတ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်
အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိဟ်
ခြင်းကိုခံ လေ၏။ သားတော် ဟေဇကိသည် ခ
မည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၇

၁ ယုဒရှင်ဘုရင်အာခတ် နန်းစံဆယ်နှစ်နှစ်
တွင် ဧလာသားဟောရှေသည် နန်းထိုင်၍ ရှမာရိ
မြို့၌ ဣသရေလနိုင်ငံကို ကိုးနှစ်စိုးစံလေ၏။–
၂ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ဒုစရိုက်
ကိုပြု၏။ သို့သော်လည်း သူ့ရှေ့မှာဖြစ်ဘူးသော
ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့ပြုသော ဒုစရိုက်ကိုမ
၃ မှီ။– ထိုမင်းကို အာရှရိရှင်ဘုရင် ရှာလမနေဇာ
သည်စစ်ချီ၍ ဟောရှေသည်ကျွန်ခံသဖြင့် အခွန်
၄ ဆက်ရ၏။– နောက်တဖန် နှစ်တိုင်းဆက်ရသော
အခွန်ကိုမဆက်။ သွာအမည်ရှိသော အဲဂုတ္တုရှင်
ဘုရင်ထံသို့ သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍၊ ပုန်ကန်
မည့်အကြံရှိသည်ကို အာရှရိရှင်ဘုရင်သိသဖြင့်၊
ဟောရှေကိုဘမ်းဆီး၍ ထောင်ထဲမှာချုပ်ထား
၅ ပြီးလျှင်၊– ဣသရေလပြည် တရှောက်လုံးသို့ စစ်
ချီ၍၊ ရှမာရိမြို့သို့ရောက်သော် သုံးနှစ်ပိုင်းထား
၆ ၏။– ဟောရှေနန်းစံကိုးနှစ်တွင်၊ အာရှရိရှင်ဘု
ရင်သည် ရှမာရိမြို့ကိုရပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအ
မျိုးကို အာရှရိပြည်သို့သိမ်းသွား၍ ဂေါဇန်မြစ်
နား၊ ဟာလမြို့၊ ဟာဗော်မြို့အစရှိသော မေဒိ
၇ နိုင်ငံမြို့ရွာတို့၌ထား၏။– အကြောင်းမူကား၊ အဲ
ဂုတ္တုပြည်နှင့် အဲဂုတ္တုဖာရောဘုရင်လက်ထဲက
ကယ်နှုတ်တော်မူသော မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာ
ဝရဘုရားကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြစ်
မှား၍ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို ရိုသေကြ
၈ ၏။– သူတို့ရှေ့မှ ထာဝရဘုရားနှင်ထုတ်တော်မူ
သော တပါးအမျိုးသားတို့ထုံးစံနှင့် မိမိတို့ချီး
မြှောက်သော ရှင်ဘုရင်တို့ထုံးစံသို့လိုက်ကြ၏။–
၉ မိမိတို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားတဘက်၌ မ
တရားသောအမှုကို မထင်မရှားပြုကြ၏။ ကင်း
စောင့်သောမျှော်စင်ဖြစ်စေ၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့ဖြစ်
စေ၊ မြို့ရွာအလုံးစုံတို့၌ မြင့်သောအရပ်ကို တည်
၁၀ ကြ၏။– ရုပ်တုဆင်းတုနှင့် အာရှရပင်တို့ကို မြင့်
သောကုန်းရှိသမျှတို့အပေါ်မှာငင်း၊ စိမ်းသော
သစ်ပင်ရှိသမျှတို့ အောက်မှာငင်း၊ တည်ထောင်
၁၁ ပြုစုကြ၏။– သူတို့ရှေ့မှ ထာဝရဘုရားနှင်ထုတ်
တော်မူသော တပါးအမျိုးသားပြုသကဲ့သို့ မြင့်

To Contents

သောအရပ်ရှိသမျှအပေါ်မှာ နုံသာပေါင်းကိုမီးရှို့
၍ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်
၁၂ခြင်း၄၊ အမမှုအမှုတို့ကို ပြုကြ၏။– ထာဝရဘု
ရားပညတ်တော်မူသောအမှု၊ ရပ်တုဆင်းတုတို့၌
၁၃ ပူဇော်ခြင်းအမှုကို ပြုကြ၏။– သို့ရာတွင် ထာဝ
ရဘုရားက အမမှုလမ်းတို့ကို ရှောင်ကြလော့။ ငါ
သည် သင်တို့ဘိုးဘေးတို့၌ ထားသောတရား၊ ငါ
ကျွန်ပရောဖက်တို့ဖြင့် ပေးလိုက်သောတရားကို
အကုန်အစင်ကျင့်၍၊ ငါ့စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို
စောင့်ရှောက်ကြလော့ဟု ပရောဖက်များနှင့် အ
နာဂတ်ဟောဆရာများတို့ဖြင့် ကျသရေလအမျိုး၊
ယုဒအမျိုးသို့ သက်သေခံတော်မူသော်လည်း၊–
၁၄ သူတို့သည်နားမထောင်။ မိမိတို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကို မယုံကြည်သောဘိုးဘေးတို့
လည်ပင်းကဲ့သို့ မိမိတို့လည်ပင်းကို ခိုင်မာစေကြ
၁၅ ၏။– စီရင်တော်မူချက်၊ ဘိုးဘေးတို့နှင့် ဖွဲ့တော်
မူသောပဋိညာဉ်၊ သူတို့၌ သက်သေခံတော်မူ
သော သက်သေတို့ကိုပယ်၍ အနတ္တတရားကို
ကျင့်လျက် အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ အ
ကြင်တပါးအမျိုးသားကျင့်သကဲ့သို့ မကျင့်ကြ
နှင့်ဟု ထာဝရဘုရားပညတ်တော်မူ၏၊ ပတ်
လည်၌နေသော ထိုအမျိုးသားနောက်သို့လိုက်
၁၆ ကြ၏။– မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ပ
ညတ်တော်ရှိသမျှတို့ကို စွန့်၍ နွားသငယ်တည်း
ဟူသော သွန်းသောရုပ်တုနှင့် အာရုရပင်ကို လုပ်
ကြ၏။ မိုးယံးကောင်းကင်တန်ဆာများကို ကိုး
ကွယ်၍ ဗာလဘုရားကိုလည်းဝတ်ပြုကြ၏။–
၁၇ သားသမီးတို့ကို မီးဖြင့်ပူဇော်ကြ၏။ နတ်ဝိဇ္ဇာအ
တတ်၊ ပြုစားသောအတတ်ကို သုံးဆောင်၍
ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်း
၄၊ ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုမည်ဟု ကိုယ်ကို
၁၈ ရောင်းကြ၏။– ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည်
ကျသရေလအမျိုးကို ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍
မျက်မှောက်တော်မှ ပယ်ရှားတော်မူ၏။ ယုဒအ
မျိုးမှတပါး အခြားသောအမျိုး မကျန်ကြင်းရ။–
၁၉ ယုဒအမျိုးမူကား၊ မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘု
ရား၏ပညတ်တရားတော်ကိုမစောင့်၊ ကျသရေ
လအမျိုးလိုက်သော ထုံးစံဓလေ့သို့ လိုက်ကြ
၂၀ ၏။– ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ကျသရေလအ
မျိုးရိုသမျှကို ရွံရှာ၍ မျက်မှောက်တော်မှ မနှင်
ထုတ်မှီတိုင် အောင် ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။ လု
၂၁ ယက်သောသူတို့လက်၌ အပ်တော်မူ၏။– ကျသ
ရေလအမျိုးကို ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးမှဆုတ်ဖဲ့၍၊ သူတို့
သည် နေဗတ်၏သားယေရောဗောင်ကို ရှင်ဘု
ရင်အရာ၌ ခန့်ထားကြ၏။ ယေရောဗောင်သည်
လည်း ထာဝရဘုရားနောက်တော်သို့လိုက်ရာ
လမ်းမှ ကျသရေလအမျိုးကို လွှဲစေ၍ ဒုစရိုက်
၂၂ ကြီးကို ပြုစေ၏။– သို့ဖြစ်၍ ယေရောဗောင်ပြု
သောဒုစရိုက်လမ်းသို့ ကျသရေလအမျိုးသားတို့
၂၃ သည် အစဉ်တစိုက် လိုက်ကြ၏။– ထာဝရဘုရား
သည် မိမိကျွန် ပရောဖက်အပေါင်းတို့ဖြင့် မိန့်
တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကျသရေလအမျိုးကို မျက်
မှောက်တော်မှ ပယ်ရှားတော်မမူမီတိုင်အောင်
သူတို့သည် ထိုဒုစရိုက်အပြစ်ကို မရှောင်ဘဲလိုက်
ကြ၏။ ထိုကြောင့် နေရင်းပြည်မှ အာရှရိပြည်သို့
သိမ်းသွားခြင်းကို ယနေ့တိုင်အောင်ခံရကြ၏။

၂၄ အာရှရိရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့
သား၊ ကုသမြို့သား၊ အာဝမြို့သား၊ ဟာမတ်မြို့
သား၊ သေဖရဝိမ်မြို့သားတို့ကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ရှမာ
ရိမြို့ရွာတို့တွင် ကျသရေလအမျိုးသားကိုယ်စား
ထားသဖြင့် ထိုလူတို့သည် ရှမာရိမြို့ရွာတို့ကို
၂၅ သိမ်းယူ၍ နေရာကျကြ၏။– နေရာကျစက ထာ
ဝရဘုရားကိုမရိသေသောကြောင့်၊ ခြင်္သေ့တို့ကို
စေလွှတ်၍ အချို့တို့ကို ကိုက်စေတော်မူ၏။–
၂၆ ထိုကြောင့် အချို့တို့က၊ ကိုယ်တော်ပြောင်းစေ
၍၊ ရှမာရိမြို့ရွာတို့၌ ထားတော်မူသော လူအမျိုး
မျိုးတို့သည် ထိုပြည်စောင့်ဘုရား၏ တရားကို
နားမလည်သောကြောင့်၊ ထိုဘုရားသည် ခြင်္သေ့
တို့ကိုစေလွှတ်၍ နေရာကျသောသူတို့ကို သတ်
ပါသည်ဟု အာရှရိရှင်ဘုရင်အား လျှောက်ကြ
၂၇ သော်၊– အာရှရိရှင်ဘုရင်က၊ ထိုပြည်မှသိမ်းခဲ့
သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တယောက်ကို ပြန်ပို့ကြ။
သူသည်သွား၍ ထိုပြည်စောင့်ဘုရား၏ တရား
ကို သွန်သင်လျက်နေပါလေစေဟု မိန့်တော်မူ
၂၈ သည်အတိုင်း၊– ရှမာရိမြို့မှသိမ်းခဲ့သော ယဇ်ပု
ရောဟိတ်တယောက်သည် ပြန်၍ ဗေသလမြို့၌
နေလျက်၊ ထာဝရဘုရားကို အဘယ်သို့ ရိုသေရ
၂၉ မည်ကို သွန်သင်လေ၏။– သို့သော်လည်း ထိုလူ
မျိုးအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့ဘုရားကိုလုပ်၍
နေရာကျသောမြို့ရွာတွင် မြင့်သောအရပ်ပေါ်
မှာ ရှမာရိမြို့သားလုပ်နှင့်သော အိမ်တို့၌ တင်
၃၀ ထားကြ၏။– ဗာဗုလုန်မြို့သားတို့သည် သုကုတ်
ဗေနုတ် ဘုရား၊ ကုသမြို့သားတို့သည် နေရဂါ
လဘုရား၊ ဟာမတ် မြို့သားတို့သည် အရိမဘု
၃၁ ရား၊– အာဝမြို့သားတို့သည် နိဗဟာဇရုရားနှင့်
တာတက်ဘုရားကို လုပ်ကြ၏။ သေဖရဝိမ်မြို့

သားတို့သည်လည်း သေဖရဝိမ်မြို့စောင့်ဘုရား အာဒြဇ္ဈေလက်နှင့် အာနဇ္ဈေလက်ဘုရားတို့အား
၃၂ သားသမီးကိုမီးရှို့၍ ပူဇော်ကြ၏။– ထာဝရဘုရားကိုလည်းရိုသေ၍ သာမညလူတို့ကို မြင့်သော အရပ် ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားသဖြင့်၊ သူတို့သည် မြင့်သောအရပ်အိမ်တို့၌ လူများအ
၃၃ ဘို့ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။– ထိုသို့ ထာဝရဘုရားကို ရိုသေကြ၏။ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော လူမျိုးပြုသကဲ့သို့ မိမိတို့ဘုရားကိုလည်း ဝတ်ပြုကြ၏။–
၃၄ ယနေ့တိုင်အောင် ရှေးထုံးစံဓလေ့သို့ လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားကို ရိုသေရာမရောက်။ ကလသရေလအမျိုးခံရသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်။ ကလသရေလအမည်ဖြင့်သမုတ်သော ယာကုပ်အမျိုးသားတို့၌ ထာဝရဘုရား ထားတော်မူသော ပညတ်တရားတို့ကိုမကျင့်ဘဲနေ
၃၅ ကြ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ထိုအမျိုးသားတို့နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့၍၊ သင်တို့သည် အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို မရိုသေ၊ ဦးမညွတ်၊ ဝတ်မပြု၊ ယဇ်မ
၃၆ ပူဇော်ရ။– သင်တို့ကို ကြီးသောတန်ခိုး၊ ဆန့်သောလက်ရုံးတော်အားဖြင့် အဲဂုတ္တာပြည်မှကယ်နှုတ်တော်မူသော ထာဝရဘုရားကိုသာ ရိုသေ
၃၇ ကိုးကွယ်၍ ယဇ်ပူဇော်ရမည်။– သင်တို့အဘို့ ရေးထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရားတို့ကို အစဉ်အမြဲစောင့်ရှောက်ရမည်။ အ
၃၈ ခြားတပါးသော ဘုရားတို့ကို မရိုသေရ။– သင်တို့နှင့်ငါဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကိုမမေ့လျော့ရ။ အခြား
၃၉ တပါးသော ဘုရားတို့ကို မရိုသေရ။– သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုသာရိုသေရမည်။
သို့ပြုလျှင် ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်
၄၀ တော်မူမည်ဟု မှာထားတော်မူသော်လည်း၊– သူတို့သည်နားမထောင် ရှေးထုံးစံဓလေ့သို့ပိုက်
၄၁ ကြ၏။– ထိုလူအမျိုးမျိုး ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ သားမြေးမြစ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို ရိုသေကြ၏။ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုလည်း ဝတ်ပြုကြ၏။ မိရိုးဘ
လာသို့လိုက်၍ ယနေ့တိုင်အောင်ကျင့်နေကြ၏။

၁၈

၁ ကလသရေလရှင်ဘုရင် ဧလာသားဟောရေ
၂ နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊– ယုဒရှင်ဘုရင် အာခတ်သား ဟေဇကိသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဇာခရိသမီး အာဘိအ
၃ မည်ရှိ၏။– ထိုမင်းသည် အဘဒါဝိဒ်ကျင့်သမျှအတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအ
၄ မှုကိုပြု၏။– မြင့်သောအရပ်တို့ကို ပယ်၏။ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ချိုးဖဲ့၏။ အာရှရုပင်တို့ကို ခုတ်လဲ့၏။ မောရှေလုပ်သော ကြေးဝါမြွေကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကလသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ထိုကာလတိုင်အောင်၊ ထိုမြွေရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့တတ်ကြ၏။ ထိုမြွေကို နဟုတ္တန်အမည်ဖြင့် မှည့်သတည်း။– ကလသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ထိုမင်းခိုလှုံသကဲ့သို့၊ သူ့နောက်မှာခိုလှုံသော ယုဒရှင်ဘုရင် တယောက်မျှမရှိ။ ရှေ့ကာလ၌လည်း
၆ မရှိ။– ထာဝရဘုရား၌ဆည်းကပ်၍ နောက်တော်သို့ အစဉ်အမြဲလိုက်သဖြင့် မောရှေ၌ ထာဝရဘုရားထားတော်မူသော ပညတ်တော်တို့ကို
၇ စောင့်ရှောက်လေ၏။– ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူရှိတော်မူသဖြင့် သူသည် ပြုလေရာရာ၌ အောင်လေ၏။ အာရှရိရှင်ဘုရင်၏ကျွန်မခံ။
၈ ပုန်ကန်လေ၏။– ဖိလိတ္တိလူတို့ကိုတိုက်၍ ဂါဇမြို့နယ်တိုင်အောင် ခိုင်ခံ့သောမြို့များနှင့် ကင်းစောင့်သော မျှော်စင်များကို လုပ်ကြံလေ၏။
၉ ဟေဇကိမင်းကြီး နန်းစံလေးနှစ်၊ ကလသရေလရှင်ဘုရင် ဧလာသားဟောရှေ နန်းစံခုနစ်နှစ်တွင်၊ အာရှရိရှင်ဘုရင် ရှာလမနေဇာသည် ရှမာ
၁၀ ရိမြို့သို့ စစ်ချီ၍ ပိုင်းထား၏။– သုံးနှစ်စေ့သော အခါ၊ ဟေဇကိနန်းစံခြောက်နှစ်၊ ကလသရေလရှင်ဘုရင်ဟောရှေ နန်းစံကိုးနှစ်တွင် ရှမာရိမြို့ကို
၁၁ တိုက်၍ရကြ၏။– အာရှရိရှင်ဘုရင်သည် ကလသရေလအမျိုးကို အာရှရိပြည်သို့သိမ်းသွား၍ ဂေါဇန်မြစ်နား၊ ဟာလမြို့၊ ဟာဗော်မြို့အစရှိသော
၁၂ မေဒိနိုင်ငံမြို့ရွာတို့၌ထား၏။– အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို နားမထောင်၊ ဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်ကိုငဉ်း၊ ထာဝရဘုရား၏ကျွန် မောရှေမှာထားသမျှကိုငဉ်း၊ အမှုမထားလွန်ကျူးကြ၏။
၁၃ ဟေဇကိမင်းကြီး နန်းစံဆယ်လေးနှစ်တွင်၊ အာရှရိရှင်ဘုရင်သနာခရိပ်သည် ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုသမျှတို့ကို စစ်ချီ၍ လုပ်ကြံလေ
၁၄ ၏။– ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကိသည် အာရှရိရှင်ဘုရင်ရိရာ လာခိရှမြို့သို့စေလွှတ်၍၊ အကျွန်ုပ်မှားပါပြီ။ ပြန်သွားတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်တင်သမျှကိုထမ်းပါမည်ဟု လျှောက်စေသော်၊ အာရှရိရှင်ဘုရင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကိ၌ ငွေအခွက်သုံးထောင်၊ ရွှေအခွက်သုံးရာကိုတောင်း၏။–

To Contents

၁၅ ဟေဇကိသည် ဗိမာန်တော်၌ဌင်း၊ နန်းတော်
ဘဏ္ဍာတိုက်၌ဌင်း၊ တွေ့သမျှသောငွေကို ပေး
၁၆ ၏။– ဗိမာန်တော်တံခါး၊ တန်ဆာများ၊ ကိုယ်တိုင်
အရင်မွမ်းမံသော တိုင်တန်ဆာများကိုလည်း
ချွတ်၍ အာရှုရိရှင်ဘုရင်အားပေး၏။
၁၇ နောက်တဖန် အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် တာ
တန်၊ ရာဗသာရိတ်၊ ရာဗရှာခတို့ကို များစွာသော
ဗိုလ်ခြေနှင့်တကွ၊ လာခိရှမြို့မှ ယေရုရှလင်မြို့၊
ဟေဇကိမင်းကြီးထံသို့ စေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့
သည် ရောက်သောအခါ၊ ခဝါသည်၏ လယ်နား
မှာရှောက်သောလမ်း၊ အထက်ရေကန်ပြွန်ဝဠ်
၁၈ ရပ်နေကြ၏။– ရှင်ဘုရင်ကို ခေါ်သောအခါ၊ ဟိ
လခိသားဖြစ်သော နန်းတော်အုပ်ဧလျာကိမ်၊ စာ
ရေးတော်ကြီးရှေဗန၊ အာသပ်သား အတွင်းဝန်
ယောအာတို့သည် သူတို့ထံသို့ထွက်ပြီးလျှင်၊–
၁၉ ရာဗရှာခက၊ မဟာအရှင်မင်းကြီး၊ အာရှုရိရှင်ဘု
ရင်သည် ဟေဇကိကိုမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်
၂၀ ခိုလှုံသဖြင့် ခိုလှုံရာကား အဘယ်သို့နည်း။– စစ်
တိုက်လောက်အောင် ဉာဏ်သတ္တိ၊ အစွမ်းသတ္တိ
နှင့် ငါပြည့်စုံသည်ဟု အချည်းနှီးသောစကားကို
သင်ဆိုပါသည်တကား။ ငါ့ကိုပုန်ကန်ခြင်းငှါ အ
၂၁ ဘယ်သူကို ကိုးစားသနည်း။– ကျိုးသောကျူလုံး
တောင်ဝေးတည်းဟူသော အဲဂုတ္တုပြည်ကို ကိုး
စားပါသည်တကား။ ထိုကျူလုံးသည် မိုသောသူ
၏လက်ကို ဖောက်၍ လျှိုသွားလိမ့်မည်။ ထိုသို့
အဲဂုတ္တုမင်းကြီး ဖာရောဘုရင်သည် မိမိ၌မှီသော
၂၂ သူအပေါင်းတို့ကို ပြုလိမ့်မည်။– သင်တို့က၊ ငါ
တို့သည် ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို
ကိုးစားသည်ဟု ဆိုပြန်လျှင်၊ ဟေဇကိသည် မြင့်
သောအရပ်ဌာနနှင့် ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုပယ်၍၊ ယေ
ရုရှလင်မြို့မှာ ဤမည်သောယဇ်ပလ္လင်ရှေ့၌သာ
ကိုးကွယ်ရမည်ဟု ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့
သားတို့ကို မှာထားသဖြင့်၊ သင်တို့ပြစ်မှားသော
၂၃ ဘုရားဖြစ်သည် မဟုတ်လော။– သို့ဖြစ်၍ ယခု
တွင် ငါသခင်အာရှုရိရှင်ဘုရင်၌ အာမခံတို့ကိုအပ်
ပါလော့။ သင်၌ မြင်းစီးသူရဲ လုံလောက်အောင်
၂၄ ရှိလျှင် မြင်းနှစ်ထောင်တို့ကို ငါပေးမည်။– သင်
သည် ငါသခင်၏ကျွန်တို့တွင် အငယ်ဆုံးသော
ဗိုလ်ကို အဘယ်သို့ လှန်နိုင်မည်နည်း။ အဲဂုတ္တု
ပြည်မှ ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများကိုရမည်ဟု
၂၅ ယုံပါသည်တကား။– ထာဝရဘုရား၏အခွင့်မရှိ
ဘဲ ဤပြည်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငါလာသလော။
ထိုပြည်ကိုသွား၍ ဖျက်ဆီးလော့ဟု ထာဝရဘု
ရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူပြီ။ ဤအကြောင်းအ
၂၆ ရာများကို ပြန်ပြောကြလော့ဟု ပြောဆို၏။– ထို
အခါ ဟိလခိသား ဧလျာကိမ်၊ ရှေဗန၊ ယောအာ
တို့က၊ ရှုရိဘာသာစကားအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့
အား အမိန့်ရှိပါလော့။ ထိုစကားကို ကျွန်တော်
တို့သည် နားလည်ပါ၏။ မြို့ရိုးပေါ်မှာရှိသော သူ
တို့သည်ကြားရအောင် ယုဒဘာသာစကားအား
ဖြင့် အမိန့်မရှိပါနှင့်ဟု ရာဗရှာခကိုဆိုကြလျှင်၊–
၂၇ ရာဗရှာခက၊ ငါသခင်သည် သင်၏သခင်နှင့်
သင့်အားသာ ဤစကားကိုပြောစေခြင်းငှါ ငါ့ကို
စေလွှတ်တော်မူသလော။ မြို့ရိုးပေါ်မှာထိုင်
လျက် သင်တို့နှင့်အတူ မိမိတို့မစင်ကိုစား၍ မိမိ
တို့ရေဟောင်းကို သောက်ရသောသူတို့ရှိရာသို့
စေလွှတ်တော်မူသည် မဟုတ်လောဟုဆိုပြီး
၂၈ လျှင်၊– ရာဗရှာခသည်ထ၍ ယုဒဘာသာစကား
အားဖြင့် ကျယ် သောအသံ နှင့် ကြွေးကြော်
လျက်၊ မဟာအရှင်မင်းကြီး အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏
၂၉ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။– ရှင်ဘုရင်
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဟေဇကိသည် သင်တို့ကို
မလှည့်စားစေနှင့်။ သူသည် သင်တို့ကိုငါ့လက်မှ
၃၀ ကယ်ယူခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။– ဟေဇကိက၊ ထာ
ဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို ဧကန်အမှန်ကယ်ယူ
တော်မူမည်။ ဤမြို့သည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်
လက်သို့ မရောက်ရဟုဆိုသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား
၃၁ ကို မကိုးစားစေနှင့်။– ဟေဇကိစကားကို နားမ
၃၂ ထောင်ကြနှင့်။– အာရှုရိရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ငါနှင့်မိသဟာယဖွဲ့ကြ။ ငါ့ထံသို့
ထွက်လာကြ။ သင်တို့သည်မသေ အသက်ရှင်
မည်အကြောင်း၊ သင်တို့ပြည်နှင့်တူသော ပြည်
တည်းဟူသော ဆန်စပါး စပျစ်ရည်နှင့်ပြည့်စုံ
သောပြည်၊ မုန့်နှင့်စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဆီ၊ ပျား
ရည်များသောပြည်သို့ပို့ခြင်းငှါ ငါမလာမီတိုင်
အောင် သင်တို့သည် ကိုယ်စပျစ်ပင်၏ အသီး၊
ကိုယ်သင်္ဘောသဖန်းပင်၏အသီးကိုစား၍၊ ကိုယ်
ရေကန်ကရေကိုသောက်လျက် နေကြဦးလော့။–
၃၃ ဟေဇကိက၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကိုကယ်
ယူတော်မူမည်ဟု မဖြားယောင်းစေနှင့်။ အပြည်
ပြည်သော ဘုရားတို့သည် မိမိတို့ပြည်များကို
အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှ ကယ်လွှတ်ကြပြီလော။–
၃၄ ဟာမတ်ပြည်၏ဘုရား၊ အာပဒဲပြည်၏ဘုရားတို့
သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သေဖရဝိမ်ပြည်၊
ဟေနပြည်၊ ဣဝါပြည်၏ဘုရားတို့သည် အဘယ်
မှာရှိကြသနည်း။ သူတို့သည် ရှမာရိပြည်ကို ငါ့

၃၅ လက်မှ ကယ်လွှတ်ကြပြီလော။– ထိုအပြည်
ပြည်သော ဘုရားတို့တွင် အဘယ်မည်သောဘု
ရားသည် မိမိပြည်ကို ငါ့လက်မှ ကယ်လွှတ်ဘူး
သနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ယေရှုရှလင်မြို့ကို
ငါ့လက်မှ အဘယ်သို့ ကယ်လွှတ်နိုင်မည်နည်း
၃၆ ဟု ဆိုလေ၏။– ယုဒလူတို့လည်း စကားတခွန်းကို
မျှမပြန်ဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ အကြောင်း
မူကား၊ ပြန်မပြောနှင့်ဟု ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်
ရှိသတည်း။
၃၇ ထိုအခါ ဟိလခိသားဖြစ်သော နန်းတော်အုပ်
ဧလျာကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီးရှေဗန၊ အာသပ်
သားအတွင်းဝန်ယောအာတို့သည် မိမိတို့အဝတ်
ကိုဆုတ်လျက်၊ ဟေဇကိမင်းထံသို့လာ၍ ရာဗ
ရှာခေကားကိုကြားလျှောက်ကြ၏။

၁၉

၁ ထိုစကားကို ဟေဇကိမင်းကြီးသည်ကြား
လျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ လျှော်တေအဝတ်
၂ ကိုခြုံလျက် ဗိမာန်တော်သို့သွားလေ၏။– လျှော်
တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်ရှိသော နန်းတော်အုပ်
ဧလျာကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီးရှေဗန၊ အသက်
ကြီးသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို အာမုတ်သား
ပရောဖက်ဟေရှာယထံသို့ စေလွှတ်လေ၏။–
၃ ဟေဇကိမင်းမှာထားသော စကားဟူမူကား၊ ယ
နေ့သည် ဒုက္ခနေ့၊ ဆုံးမသောနေ့၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံ
ရသောနေ့ ဖြစ်၏။ သားဘွားချိန်ရောက်၍ သား
၄ ကိုဘွားနိုင်အောင် ခွန်အားမရှိ။– အသက်ရှင်
တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကဲ့ရဲ့စေခြင်းငှါ
အာရှုရိရှင်ဘုရင် စေလွှတ်သော မိမိကျွန်ရာဗရှာ
ခေကားကို သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ကြားတော်မူပါစေသော။ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင်ကြားသော
စကားကို ချေတော်မူပါစေသော။ သင်သည်
လည်း ကျန်ကြွင်းသောလူတို့အဘို့ ဆုတောင်းပ
၅ ဌနာပြုပါဟု ပြောစေခြင်းငှါ။– ဟေဇကိမင်းစေ
လွှတ်သော ကျွန်တို့သည် ဟေရှာယထံသို့ ရောက်
လာကြ၏။
၆ ဟေရှာယကလည်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
မူသည်ကား၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တို့သည်
ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့၍ သင်သည် ကြားရသောစကား
၇ ကြောင့် မကြောက်နှင့်။– ထိုမင်း၌ အခြားသော
စိတ်သဘောကို ငါသွင်းပေးမည်။ သူသည် သိ
တင်းကြား၍ မိမိပြည်သို့ ပြန်သွားလိမ့်မည်။ ထို
ပြည်၌ ထားဖြင့် ငါဆုံးစေမည်ဟူသောစကား
တော်ကို သင်တို့၏သခင်အား ပြန်ကြားကြလော့
ဟုပြောဆို၏။
၈ ထိုအခါ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် လာခိရှမြို့မှ
ထွက်သွားကြောင်းကို ရာဗရှာခကြားလျှင် ပြန်
သွား၍ လိဗနမြို့ကို ရှင်ဘုရင်တိုက်နေသည်ကို
၉ တွေ့လေ၏။– နောက်တဖန် ကုရှမင်းကြီးတိ
ရက္ကသည် စစ်ချီ၍လာပြီဟု သိတင်းကြားသော
အခါ၊ ဟေဇကိမင်းထံသို့ တမန်တို့ကို စေလွှတ်
၁၀ ပြန်၍၊– သင်တို့သည် ယုဒမင်းကြီးဟေဇကိကို
ပြောရသောစကားဟူမူကား၊ သင်ကိုးစားသော
ဘုရားသခင်က၊ ယေရှုရှလင်မြို့သည် အာရှုရိရှင်
ဘုရင်လက်သို့ မရောက်ရဟူ၍ သင့်ကို မလှည့်
၁၁ စားစေနှင့်။– အာရှုရိရှင်ဘုရင်တို့သည် ခပ်သိမ်း
သောပြည်တို့ကိုလုပ်ကြံ၍ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး
ကြောင်းကို သင်သည် ကြားရပြီ။ ကိုယ်တိုင်
၁၂ လွတ်လိမ့်မည်လော။– ငါ့ဘိုးဘေးတို့သည် ဖျက်
ဆီးသောအမျိုးသား၊ ဂေါဇန်အမျိုးသား၊ ခါရန်အ
မျိုးသား၊ ရေဇပ်အမျိုးသား၊ တေလသာမြို့၌ရှိ
သော ဧဒင်အမျိုးသားတို့ကို သူတို့၏ဘုရားများ
၁၃ တို့သည် ကယ်ယူကြပြီလော။– ဟာမတ်မင်း
ကြီး၊ အာပဒဲမင်းကြီးနှင့် သေဖရဝိမ်မြို့၊ ဟေန
မြို့၊ ဣဝါမြို့ကိုစိုးစံသောမင်းကြီးတို့သည် အ
ဘယ်မှာရှိကြသနည်းဟု မှာလိုက်လေ၏။
၁၄ ထိုမှာစာကို ဟေဇကိမင်းသည် သံတမန်
လက်မှခံယူ၍ ကြည့်ပြီးလျှင် ဗိမာန်တော်သို့သွား
၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဖြန့်ထားလေ၏။–
၁၅ ထိုအခါ ဟေဇကိမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ လျှောက်ဆိုသည်ကား၊ ခေရုဗိမ်ပေါ်မှာ
ထိုင်တော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသ
ခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာ
လျှင် မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော အတိုင်းတိုင်း
အပြည်ပြည်တို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။
ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို ဖန်
၁၆ ဆင်းတော်မူ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊ နားတော်ကို
လှည့်၍ နားထောင်တော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား၊
မျက်စိတော်ကိုဖွင့်၍ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ သနာခ
ရိပ်မင်းသည် အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသ
ခင်ကို ကဲ့ရဲ့၍ပြောစေသော စကားအလုံးစုံတို့ကို
၁၇ မှတ်တော်မူပါ။– အိုထာဝရဘုရား၊ အကယ်စင်
စစ် အာရှုရိရှင်ဘုရင်တို့သည် အတိုင်းတိုင်းအ
၁၈ ပြည်ပြည်တို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊– သူတို့၏ဘုရားများ
ကို မီးထဲသို့ချပစ်ကြပါပြီ။ ထိုဘုရားတို့သည် ဘု

To Contents

ရားမဟုတ်၊ လူလက်ဖြင့်လုပ်သော သစ်သားနှင့် ကျောက်ဖြစ်သောကြောင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်
၁၉ ကြပါပြီ။– အိုအဂ္ဂါနှင်္ဂပ်တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် ထာဝရဘုရားတပါးသာ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည်ကို မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော တိုင်းနိုင်ငံတို့သည်သိမည်အကြောင်း၊ အဂ္ဂါနှင်္ဂပ်တို့ကို ထိုမင်းလက်မှ ယခုကယ်တော်မူပါ။ အဂ္ဂါနှင်္ဂပ်တောင်းပန်ပါသည်ဟု ပဌနာပြုလေ၏။။

၂၀ ထိုအခါ အာမုတ်သားဟေရှာယသည် ဟေဇကိမင်းထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ကြွသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် အာရှရိရှင်ဘုရင်သနာခရိပ်အကြောင်းကြောင့် ငါ့ရှေ့မှာပြုသော ပဌနာစကားကို ငါ
၂၁ ကြားရပြီ။– ထိုမင်း၏အမှုမှာ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားဟူမူကား၊ ဇိအုန်သတို့သမီးကညာသည် သင့်ကို မထီမဲ့မြင်ပြု၍ ပြက်ယယ်၏။။ ယေရုရှလင်သတို့သမီးသည် သင့်နောက်၌
၂၂ ခေါင်းညိတ်၏။– သင်သည် အဘယ်သူကို ကဲ့ရဲ့ဆဲရေးသနည်း။ အဘယ်သူကို အော်ဟစ်၍ မျက်နှာထောင်လွှားသနည်း။ ကြွသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရားကိုပင် ပြုပါသည်တကား။။–
၂၃ သင်သည် တမန်များအားဖြင့် ထာဝရဘုရားကို ကဲ့ရဲ့၍၊ ငါသည် ရထားများပြားသဖြင့် တောင်ထိပ်သို့ငင်း၊ လေဗနုန် တောင် အထွဋ်သို့ငင်း တက်လာပြီ။ အရပ်မြင့်သောအာရဇ်ပင်နှင့် အကောင်းဆုံးသောထင်းရူးပင်တို့ကို ငါခုတ်လှဲပြီ။ အဝေးဆုံးသောခိုလှုံရာအသီးများသော တောထဲ
၂၄ သို့ ငါဝင်ပြီ။– ငါသည်တွင်းတူး၍ မမြည်းဘူးသောရေကို သောက်ရပြီ။ ငါ၏ခြေဘဝါးအားဖြင့် အဲဂုတ္တုမြစ်လက်ကြား ရေရှိသမျှကို ခန်းခြောက်
၂၅ စေပြီဟု သင်ဆိုမိပြီတကား။– ငါသည် အထက်ကဉ်အမှုကိုစီရင်ကြောင်းနှင့် ရှေးကာလ၌ ပြုပြင်ကြောင်းကို သင်သည်မကြားသလော။ ယခုမှာလည်း သင်သည် ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊ ကျောက်ပုံဖြစ် စေသောသူဖြစ်မည်အ
၂၆ ကြောင်း ငါစီရင်ခန့်ထားလေပြီ။– ထိုကြောင့် မြို့သားတို့သည် အားနည်းကြ၏။ မိုင်တွေ့၍ စိတ်ပျက်လျက်ရှိကြ၏။ တောမြက်ပင်နှင့် စိမ်းသော စပါးပင်ကဲ့သို့ငင်း၊ အိမ်မိုးပေါ်မှာပေါက်သော မြက်ပင်နှင့် မကြီးမှီညှိုးနွမ်းသော စပါးပင်ကဲ့သို့
၂၇ ငင်း ဖြစ်ကြ၏။– သင်၏နေထိုင်ခြင်း၊ ထွက်ဝင်
၂၈ ခြင်း၊ ငါ၌ အမျက်ဟုန်းခြင်းတို့ကို ငါသိ၏။– ငါ၌ သင်၏အမျက်ဟုန်းခြင်း၊ စော်ကားခြင်းကို ငါ ကြားရသောကြောင့်၊ သင့်ကိုနှာရူးပ်တပ်၍ ဇက်ခွံ့ပြီးမှ၊ သင်လာသောလမ်းဖြင့် ပြန်စေမည်။

၂၉ သင်မှတ်ရသော နိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား၊ ယခုနှစ်တွင် အလိုလိုကြီးရင့်သော အသီးအနှံကို ငင်း၊ ဒုတိယနှစ်တွင် ထိုအတူပေါက်သော အရာများကိုငင်း သင်တို့သည် စားရမည်။ တတိယနှစ်တွင်မျိုးစေ့ကိုကြဲ၍ စပါးကိုရိတ်ကြလော့။ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်းစိုက်၍ အသီးကိုစားကြလော့။။–
၃၀ ဘေးလွတ်၍ ကျန်ကြွင်းသော ယုဒအမျိုးသားတို့သည် တဖန်အောက်မှာအမြစ်စွဲ၍ အထက်
၃၁ မှာ အသီးသီးကြလိမ့်မည်။– ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ထဲကငင်း၊ ဘေးလွတ်သောသူတို့သည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်ကငင်း ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော်အားကြီး၍ ထိုအမှုကို စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

၃၂ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် အာရှရိရှင်ဘုရင်ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူသည် ဤမြို့သို့မဝင်ရ။ မြို့ထဲသို့ မြှားကိုမပစ်ရ။ မြို့ရှေ့မှာ ဒိုင်းလွှားကိုမပြရ။ မြို့ပြင်မှာ မြေရိုး
၃၃ ကိုမဖို့ရ။– လာသောလမ်းဖြင့် ပြန်သွားရမည်။
၃၄ ဤမြို့ထဲသို့ မဝင်ရ။– ငါသည် ကိုယ်မျက်နှာကိုငင်း၊ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်၏မျက်နှာကိုငင်း ထောက်၍ ဤမြို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ စောင့်မမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။။

၃၅ ထိုညဉ့်တွင် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်ထွက်၍ အာရှရိတပ်တွင် လူတသိန်းရှစ်သောင်းငါးထောင်တို့ကို ဒဏ်ခတ်လေ၏။ နံနက်စောစောထချိန်ရောက်သောအခါ၊ ထိုသူအ
၃၆ ပေါင်းတို့သည် အသေကောင်ဖြစ်ကြ၏။– အာရှရိရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်သည်လည်း ထိုအရပ်မှ ထွက်၍ ပြန်သွားပြီးလျှင် နိနေဝေမြို့၌ နေလေ
၃၇ ၏။– နောက်တဖန် သူသည် မိမိဘုရားနိသရတ်၏ဗိမာန်၌ ကိုးကွယ်စဉ်တွင်၊ သားတော်အာဒြမ္မေလက်နှင့် ရှရေဇာသည် ခမည်းတော်ကို ထားနှင့်သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရမနိပြည်သို့ ပြေးကြ၏။ သားတော်ဧသရဟဒ္ဒုန်သည်လည်း ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၀

၁ ထိုကာလအခါ ဟေဇကိမင်းသည်သေနာစွဲသဖြင့်၊ အာမုတ်သား ပရောဖက်ဟေရှာယသည်လာ၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်အိမ်အမှုကိုစီရင်လော့။ သင်သည် အသက်မရှင်

သေရမည်ဟု အမိန့်တော်ကို ပြန်လေ၏။– ဟေ
ဇကိမင်းသည်လည်း ထရံသို့မျက်နှာလှည့်၍ အို
ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌သစ္စာ
စောင့်လျက်၊ စုံလင်သောစိတ်နှလုံးနှင့်ကျင့်၍
နှစ်သက်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုကြောင်းကို
အောက်မေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏
ဟု အလွန်ငိုကြွေးလျက် ထာဝရဘုရားကို ဆု
တောင်းလေ၏။– ဟုရှာယသည် နန်းတော်အ
လယ်တန်တိုင်းသို့ မရောက်မီ ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်ရောက်၍၊– သင်သည် ငါ့လူတို့
၏ ဗိုလ်ချုပ်ဟေဇကိမင်းထံသို့ တဖန်သွားပြီး
လျှင်၊ သင့်အဘဒါဝိဒ်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘု
ရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏ပဌနာစကား
ကို ငါကြားပြီ။ သင်၏မျက်ရည်ကိုလည်း ငါမြင်
ပြီ။ သင်၏အနာကို ငါပျောက်စေသဖြင့်၊ သင်
သည် သုံးရက်လွန်လျှင် ဗိမာန်တော်သို့တက်ရ
လိမ့်မည်။– သင့်အသက်၌ တဆယ်ငါးနှစ်ကို ငါ
ဆက်၍ပေးမည်။ သင်နှင့်ဤမြို့ကို အာရှုရိရှင်
ဘုရင်လက်မှ ငါကယ်လွှတ်မည်။ ငါ့မျက်နှာကို
ငဲ့၊ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်၏မျက်နှာကိုငဲ့ထောက်၍
ဤမြို့ကို ကွယ်ကာစောင့်မမည်အရာကို ပြော
လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ဟုရှာယကလည်း၊
သင်္ဘောသဖန်းသီး အလုံးအထွေးကိုယူခဲ့လော့
ဟုဆိုသည်အတိုင်း ယူခဲ့၍ အနာကိုအုံပြီးမှ မင်း
ကြီးသက်သာလေ၏။

ဟေဇကိမင်းကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
ငါ့အနာကိုပျောက်စေ၍ သုံးရက်လွန်လျှင် ငါ
သည် ဗိမာန်တော်သို့ တက်လိမ့်မည်ဆိုသော်၊
အဘယ်လက္ခဏာသက်သေရှိသနည်းဟု မေး
လျှင်၊– ဟုရှာယက၊ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်
ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူမည်ဟု ထာဝရဘုရား
သည် သင့်အားပေးတော်မူသော လက္ခဏာသက်
သေဟူမူကား၊ အရိပ်သည် ဆယ်ချက်တိုးရမည်
လော။ ဆယ်ချက်ဆုတ်ရမည်လောဟု မေး
သော်၊– ဟေဇကိက၊ အရိပ်သည် ဆယ်ချက်တိုး
လွယ်၏။ ထိုသို့အလို မရှိ။ ဆယ်ချက်ဆုတ်ပါစေ
ဟု ပြန်ပြော၏။– ပရောဖက်ဟုရှာယသည်
လည်း၊ ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းသောအခါ၊
အာခတ်၏ နေတိုင်းနာရီပေါ်မှာ ဆယ်ချက်ရွေ့
ပြီးသောအရိပ်ကို ဆယ်ချက်ပြန်စေတော်မူ၏။

ထိုကာလအခါ ဗာလဒန်သားဗာဗုလုန်မင်း
ကြီး မေရောဒဗာလဒန်သည်၊ ဟေဇကိမင်းနာ၍
အနာပျောက်သည် ကို ကြားသောကြောင့်၊
မေတ္တာစာနှင့် လက်ဆောင်ပါလျက် တမန်တို့ကို
စေလွှတ်လေ၏။– ဟေဇကိမင်းသည် သူတို့
ရောက်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍ ရွှေတိုက်မှ
စသော ရွှေ၊ ငွေ၊ နံ့သာမျိုး၊ အဘိုးထိုက်သော နံ့
သာဆီ၊ လက်နက်တိုက်နှင့် ဘဏ္ဍာတော်အလုံး
စုံတို့ကို ပြလေ၏။ နန်းတော်မှစ၍ နိုင်ငံတော်အ
ရပ်ရပ်၌ မပြသောအရာ တစုံတခုမျှမရှိ။

ထိုအခါ ပရောဖက်ဟုရှာယသည် ဟေဇကိ
မင်းကြီးထံတော်သို့ သွား၍၊ ထိုလူတို့သည် အ
ဘယ်သို့ ပြောကြပါသနည်း။ အဘယ်ပြည်မှ အ
ထံတော်သို့လာကြပါသနည်းဟု မေးလျှောက်
သော်၊ ဟေဇကိမင်းက၊ ဝေးသောအရပ် ဗာဗု
လုန်ပြည်မှ ရောက်လာကြသည်ဟု ပြန်ပြော
၏။– နန်းတော်၌ အဘယ်အရာကို မြင်ကြပြီ
နည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ ဟေဇကိမင်းက၊ နန်း
တော်၌ရှိသမျှကို မြင်ရကြပြီ။ ဘဏ္ဍာတော်တွင်
ငါမပြသောအရာ တစုံတခုမျှမရှိဟု ပြန်ပြော
၏။– ထိုအခါ ဟေရှာယက၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို
နားထောင်လော့။– နန်းတော်၌ ရှိသမျှကိုငဲ့၊
ယနေ့တိုင်အောင် ဘိုးဘေးတို့သည် ဆည်းဖူးသ
မျှကိုငဲ့၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားရသောကာလ
သည် ရောက်လိမ့်မည်။ တစုံတခုမျှ မကျန်ကြွင်း
ရဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– သင်နှင့်နွယ်
၍ရသော သင်၏သားမြေးတို့ကိုလည်း ယူသွား
၍၊ သူတို့သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်၌
လူပျိုတော်လုပ်ရကြလိမ့်မည်ဟု ဟေဇကိမင်း
အား ပြောဆိုလေ၏။– ဟေဇကိမင်းကလည်း၊
သင်ပြန်ရသော ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
တော် ကောင်းပါ၏ဟူ၍ငင်း၊ အကယ်၍ ငါ့လက်
ထက်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် သစ္စာစောင့်ခြင်းရှိ
လျှင် ကောင်းပါသည် မဟုတ်လောဟူ၍ငင်း၊
ဟေရှာယအား ဆိုလေ၏။

ဟေဇကိပြုမူသောအမှုအရာကြွင်းလေသမျှ
တို့နှင့် တန်ခိုးကြီးခြင်း၊ ရေကန်နှင့် ရေပြွန်ကို
လုပ်၍ မြို့ထဲသို့ရေကို ဆောင်ခြင်းအရာတို့သည်
ယုဒရာဇဝင်၌ရေးထားလျက်ရှိ၏။– ဟေဇကိ
သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍ သားတော်မနာ
ရှေသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၁

၁ မနာရှေသည် အသက်တဆယ့်နှစ်နှစ်ရှိသော်
နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါးဆယ်ငါးနှစ် စိုး
စံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဟဇ်ဇိဘအမည်ရှိ၏။–

ထိုမင်းသည် ကြသရေလအမျိုးသားရှေ့မှ ထာဝရဘုရားနှင့်ထုတ်တော်မူသော တပါးအမျိုးသားရွှံရွာဘွယ်ထုံးစံအတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။– ခမည်းတော်ဟေဇကိ ဖျက်ဆီးသောကုန်းတို့ကို ပြုပြင်၍၊ ကြသရေလရှင်ဘုရင်အာဟပ်ပြုသကဲ့သို့ ဗာလအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုတည်၏။ အာရှရပင်ကိုလည်း ပြုစု၏။ မိုးယံးကောင်းကင်တန်ဆာများကိုလည်း ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။– ယေရှရှလင်မြို့၌ ငါနာမကိုငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော မြို့၊ ဗိမာန်တော်၌ ယဇ်ပလ္လင်တည်းဟူသော၊– ဗိမာန်တော်တန်တိုင်းနှစ်ရပ်တွင် မိုးယံးကောင်းကင်တန်ဆာများအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို တည်၏။– မိမိသားကို မီးဖြင့်ပူဇော်၏။ ကာလဗေဒင်ကို ကြည့်တတ်၏။ ပြုစားသောအတတ်ကိုသုံးဆောင်၍ စုန်းနှင့် နတ်ဝင်တို့ကိုလည်း အခွင့်ပေး၏။ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ရှေ့တော်၌ များစွာသောဒုစရိုက်ကိုပြု၏။– ဤဗိမာန်၌ငင်း၊ ကြသရေလခရိုင်များတို့တွင် ငါရွေးကောက်သော ယေရှရှလင်မြို့၌ငင်း၊ ငါနာမကို အစဉ်အမြဲ ငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်နှင့် သားတော်ရှောလမုန်အား မိန့်တော်မူရာ၌၊ ရည်ဆောင်သော ဗိမာန်တော်ထဲမှာ မိမိပြုစုသော အာရှရပင်နှင့်တူအောင် လုပ်သောရုပ်တုကို တင်ထား၏။– ငါမှာထားသမျှအတိုင်း ငါကျွန်မောရှေမှာထားသမျှသောတရားအတိုင်း ကြသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကျင့်ခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်လျှင်၊ သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောပြည်မှ သူတို့ကို နောက်တဖန် ငါမရွှေ့မပြောင်းစေဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း၊– သူတို့သည် နားမထောင်။ ကြသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရားဖျက်ဆီးတော်မူသော လူမျိုးတို့ပြုသည်ထက် သာ၍ ဒုစရိုက်ကိုပြုစေခြင်းငှါ မနာရှေသည် သွေးဆောင်လေ၏။

ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ပရောဖက်တို့ဖြင့် မိန့်တော်မူသည်ကား၊– ယုဒရှင်ဘုရင်မနာရှေသည် သူ့ရှေ့မှာဖြစ်ဘူးသော အာမောရိလူတို့ပြုသမျှထက် သာ၍ရွံရှာဘွယ်သောဤဒုစရိုက်တို့ကို ပြုသောကြောင့်၎င်း၊ မိမိရုပ်တုဆင်းတုအားဖြင့် ယုဒအမျိုးကို ပြစ်မှားစေသောကြောင့်၎င်း၊– ကြသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိတင်းကြားသောသူတိုင်း နားနှစ်ဘက်ခါးစေခြင်းငှါ ငါသည် ယေရှရှလင်မြို့၊ ယုဒပြည်၌ ဘေးရောက်စေမည်။– ယေရှရှလင်မြို့အပေါ်မှာ ရှာဓရိမျဉ်းကြိုးနှင့် အာဟပ်အမျိုးစ၏ချိန်ကြိုးကို ငါတန်းချမည်။ ပုကန်ကိုသုတ်၍ သုတ်ပြီးမှမှောက်ထားသကဲ့သို့ ယေရှရှလင်မြို့ကို ငါပြုမည်။– ကျန်ကြွင်းသော ငါ့အမွေလူတို့ကို ငါစွန့်၍ ရန်သူလက်သို့အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ရန်သူအပေါင်းတို့၏ လုယက်နှိပ်စက်ရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– အကြောင်းမူကား ဘိုးဘေးတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်က ထွက်သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင် အစဉ်အဆက်တို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်ကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

မနာရှေသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ယုဒအမျိုးကိုပြစ်မှားစေသော အပြစ်မှတပါး အပြစ်မရှိသော သူအများတို့ကို သတ်၍ ယေရှရှလင်မြို့တဘက်မှ တဘက်တိုင်အောင် သူတို့အသွေးနှင့် ပြည့်စေခြင်းငှါပြု၏။– မနာရှေပြုမူသော အမှုအရာကြောင်းလေသမျှတို့နှင့် ပြစ်မှားသော အပြစ်တို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။– မနာရှေသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ဩဇောယျာဉ်တည်းဟူသော မိမိအိမ်နှင့်ဆိုင်သော ဥယျာဉ်၌ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော်အာမုန်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

အာမုန်သည် အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရှရှလင်မြို့၌ နှစ်နှစ်ဝိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား ယုဿ်မြို့သူ ဟာရုပ်သမီး မေရှုလမက်အမည်ရှိ၏။– ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်မနာရှေပြုသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။– ခမည်းတော်လိုက်သမျှသောလမ်းသို့ လိုက်၏။ ခမည်းတော်ဝတ်ပြုသော ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်၏။– ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍ ထာဝရဘုရား၏ လမ်းတော်ကို လွှဲရှောင်၏။– မိမိကျွန်တို့သည် သင်းဖွဲ့၍ ရှင်ဘုရင်ကို နန်းတော်၌လုပ်ကြံကြ၏။– အာမုန်မင်းကြီးတဘက်၌ သင်းဖွဲ့သောသူအပေါင်းတို့ကို ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ကွပ်မျက်၍ သားတော်ယောရှိကို ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။– အာမုန်ပြုမူသောအမှုအရာကြောင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။– ဩဇောယျာဉ်တွင် မိမိသချိုင်းတွင်း၌ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကိုခံ၍၊ သားတော် ယောရှိသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၂

၁ ယောရှိသည် အသက်ရှစ်နှစ်ရှိသော် နန်း
ထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးဆယ်တနှစ် စိုးစံ
လေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဗောဇကတ်မြို့သား အ
၂ ဒါယ၏သမီး ယေဒိဒအမည်ရှိ၏။– ထိုမင်းသည်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု
၍ လက်ျာဘက်လက်ဝဲဘက်သို့မလွှဲ၊ အဘဒါဝိဒ်
လိုက်သမျှသောလမ်းသို့ လိုက်လေ၏။

၃ ယောရှိမင်းကြီး နန်းစံဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ မေ
ရှုလံသားဖြစ်သော အာဇလိ၏သား စာရေးတော်
ရှာဖန်ကိုခေါ်၍ သင်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း
၄ ဟိလခိထံသို့ သွားလော့။– ဗိမာန်တော်သို့ဆောင်
ခဲ့၍ လူများလက်မှ တံခါးစောင့်ခံယူသော ငွေကို
၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းရေတွက်သဖြင့်၊– ဗိမာန်
တော်အုပ်၊ အမှုတော်စောင့်တို့၌အပ်၍၊ ဗိမာန်
တော်ပြိုပျက်ရာကို ပြုပြင်ခြင်းငှါ လုပ်ဆောင်
၆ သောသူ၊– လက်သမားနှင့် ပန်းရန်သမားလုပ်
သည်အတွက်၊ ဗိမာန်တော်ပြုပြင်စရာကျောက်
နှင့် သစ်သားကိုဝယ်သည်အတွက် ဝေပေးရမည်
အကြောင်းမှာထား၍ ဗိမာန်တော်သို့ စေလွှတ်
၇ တော်မူ၏။– သို့ရာတွင် ထိုငွေကို လက်ခံသော
သူတို့သည် သစ္စာစောင့်သောသူဖြစ်သောကြောင့်
စာရင်းမပေးရကြ။

၈ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဟိလခိကလည်း၊ ပ
ညတ္တိကျမ်းစာစောင်ကို ဗိမာန်တော်၌ ငါတွေ့ပြီ
ဟု စာရေးတော်ရှာဖန်အား ဆိုလျက်၊ ကျမ်းစာ
၉ ကိုအပ်၍ စာရေးတော်ဘတ်၏။– တဖန် စာရေး
တော်ရှာဖန်သည် ရှင်ဘုရင်ထံသို့သွား၍၊ ကိုယ်
တော်ကျွန်တို့သည် ဗိမာန်တော်၌ တွေ့သောငွေ
ကို မှုတ်ပြီးမှ၊ ဗိမာန်တော်အုပ်၊ အမှုတော်စောင့်
၁၀ တို့၌ အပ်ပါပြီဟူ၍ရင်း၊– ယဇ်ပုရောဟိတ်ဟိလ
ခိသည် ကျွန်တော်၌ စာစောင်ကို အပ်ပါပြီဟူ၍
ရင်း ကြားလျှောက်လျက်၊ ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌
၁၁ ဘတ် ရွတ် လေ၏။– ရှင် ဘုရင်သည် ပညတ္တိ
ကျမ်းစကားကိုကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်
၁၂ ၍၊– ယဇ်ပုရောဟိတ်ဟိလခိ၊ ရာဖန်သားအဟိ
ကံ၊ မိကာသားအာခဗော်၊ စာရေးတော်ရာဖန်၊ မိ
၁၃ မိကျွန်အသဟိကိုခေါ်၍၊– ယခုတွေ့သော ကျမ်း
စကားကြောင့် ငါ့အတွက်၊ လူများအတွက်၊ ယုဒ
အမျိုးသားအပေါင်းတို့အတွက်၊ ထာဝရဘုရား၌
မေးလျှောက်ကြပါ။ ငါတို့အဘို့ ဤကျမ်းစာ၌
ရေးထားသမျှသောစကားတို့ကို ဘိုးဘေးတို့
သည် နားမထောင်မကျင့်ဘဲ နေသောကြောင့်၊
ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်
၁၄ တော်မူလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုကာလ
တွင်၊ ဟရဟတ်သားဖြစ်သော တိကဝ၏သား၊
အချုပ်ဝန်ရှလ္လုံ၏မယား၊ ပရောဖက်မ ဟုလဒ
သည် ယေရုရှလင်ပြင်မြို့၌နေသည် ဖြစ်၍၊ ယဇ်
ပုရောဟိတ် ဟိလခိ၊ အဟိကံ၊ အာခဗော်၊ ရာ
ဖန်၊ အသဟိတို့သည် ထိုမိန်းမထံသို့သွား၍ ပြော
၁၅ ဆိုကြ၏။– မိန်းမကလည်း၊ ငါ့ထံသို့စေလွှတ်
သောသူထံသို့ သင်တို့ပြန်၍ဆင့်ဆိုရသော ဣသ
ရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အ
၁၆ မိန့်တော်ဟူမူကား၊– ယုဒရှင်ဘုရင်ဘတ်သော
ကျမ်းစကားလာသမျှအတိုင်း ငါသည် ဤအရပ်
၌ဌင်း၊ ဤအရပ်သားတို့၌ဌင်း၊ ဘေးရောက်စေ
၁၇ မည်။– အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်
ကြပြီ။ မိမိလုပ်သောအရာတို့ဖြင့် ငါ့အမျက်ကိုနှိုး
ဆော်ခြင်းငှါ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ရှေ့မှာ
နှံသာပေါင်းကို မီးရှို့ကြပြီ။ ထိုကြောင့် ဤအရပ်
၌ ငါ့အမျက်မီးသည် မငြိမ်းဘဲလောင်လလိမ့်မည်
၁၈ ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်
စေခြင်းငှါ သင်တို့ကိုစေလွှတ်သော ယုဒရှင်ဘု
ရင်ကြားသော ကျမ်းစကားကိုရည်ဆောင်၍၊ ဣ
သရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူကြောင်းကို ထိုရှင်ဘုရင်အား တဖန် ပြန်
၁၉ လျှောက်ရမည်ကား၊– ဤအရပ်သားတို့သည်
ဖျက်ဆီးရာနှင့် ကျိန်ဆဲရာဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု
ဤအရပ်ကိုလင်း၊ ဤအရပ်သားတို့ကိုလင်း၊ ငါ
ခြိမ်းချောက်သောစကားကို သင်သည် ကြား
သောအခါ၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိ၍ ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချခြင်း၊ ကိုယ်အဝတ်ကို
ဆုတ်ခြင်း၊ ငါ့ရှေ့မှာ ငိုကြွေးခြင်းကိုပြုသော
၂၀ ကြောင့် သင့်စကားကို ငါနားထောင်၏။– ငါသည်
သင့်ကို ဘိုးဘေးစုဝေးရာသို့ပို့ဆောင်၍၊ သင်
သည် ငြိမ်ဝပ်စွာသင်္ချိုင်းသို့ရောက်ရလိမ့်မည်။
ဤအရပ်၌ ငါရောက်စေအံ့သောဘေးကို သင့်
ကိုယ်တိုင်မတွေ့မမြင်ရဟု မိန့်တော်မူကြောင်း
ကို ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်
အား ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၂၃

၁ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒပြည်သူ ယေရု
လင်မြို့သား အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့ကို ခေါ်
၂ ၍၊– ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား၊ ယဇ်ပု
ရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ လူအကြီးအငယ်အ
ပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဗိမာန်တော်သို့တက်၍၊ ဗိ

မာန်တော်၌တွေ့သော ပဋိညာဉ်ကျမ်းစာရှိသမျှ
၃ ကို သူတို့ရှေ့မှာ ဘတ်တော်မူ၏။– ရှင်ဘုရင်က
လည်း၊ ထာဝရဘုရားကို ဆည်းကပ်ပါမည်။ စီ
ရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရားကို စိတ်နှလုံးအ
ကြွင်းမဲ့ စောင့်ရှောက်ပါမည်။ ဤကျမ်းစာ၌ပါ
သော ပဋိညာဉ်စကားအတိုင်း ကျင့်ပါမည်ဟု
တိုင်နားမှာရပ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြု၏။ လူအပေါင်းတို့
၄ သည်လည်း ထိုအဓိဋ္ဌာန်ကို ဝန်ခံကြ၏။– နောက်
တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဟိလခိ၊ ဒုတိယယဇ်
ပုရောဟိတ်များနှင့် တံခါးစောင့်များတို့သည် ဗာ
လဘုရား၊ အာရှရုပင်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာ
အဘို့ လုပ်သမျှသော အသုံးအဆောင်တို့ကို ဗိ
မာန်တော်ထဲက ထုတ်မည်အကြောင်း ရှင်ဘုရင်
စီရင်သဖြင့်၊ ယေရှုရှလင်မြို့ပြင်၊ ကေဒြုန်တော
၌ မီးရှို့၍ ပြာကို ဗေသလမြို့သို့ ဆောင်သွားကြ
၅ ၏။– ယေရှုရှလင်မြို့ပတ်လည် အစရှိသော ယုဒ
မြို့ရွာ၌ မြင့်သောအရပ်တို့အပေါ်မှာ နံ့သာ
ပေါင်းကို မီးရှို့စေခြင်း၄၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ခန့်ထား
သော ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ကိုငင်း၊ ဗာလဘုရား၊
နေလရာသီစောင့် အစရှိသော မိုဃ်းကောင်းကင်
တန်ဆာတို့အား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့သော သူ
၆ တို့ကိုငင်း၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။– အာရှ
ရုပင်ကိုလည်း ဗိမာန်တော်ထဲကထုတ်၍ ယေရု
ရှလင်မြို့ပြင်၊ ကေဒြုန်ချောင်းသို့ ယူသွားသဖြင့်၊
ထိုချောင်းနားမှာ မီးရှို့ပြီးလျှင် ညှက်ညှက်ချေ၍၊
အမှုန့်ကို ဆင်းရဲသားသချိုင်းပေါ်မှာ ဖြန့်ဖြူး
၇ တော်မူ၏။– မိန်းမတို့သည် အာရှရုပင်အဘို့ ကု
လားကာကိုရက်ရာအရပ် ဗိမာန်တော်နားမှာ
ယောက်ျားအလိုသို့ လိုက်တတ်သော မိန်းမလျှာ
တို့ နေရာအိမ်များကိုလည်း ဖျက်တော်မူ၏။–
၈ ယဇ်ပုရောဟိတ်အပေါင်းတို့ကို ယုဒမြို့ရွာတို့မှ
ခေါ်ခဲ့၍၊ သူတို့သည် နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ရာ မြင့်
သောအရပ်များကို ဂေဗမြို့မှစ၍ ဗေရရှေဘာမြို့
တိုင်အောင် ညစ်ညူးစေတော်မူ၏။ ယေရှုရှလင်
မြို့ဝန် ယောရှု၏တံခါးဝ လက်ဝဲဘက်နားမှာ
တည်သော မြို့တံခါး၏ကုန်းတို့ကိုလည်း ဖြို
၉ ဖျက်တော်မူ၏။– မြင့်သောအရပ်နှင့်ဆိုင်သော
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ ယေရှုရှလင်မြို့ဗိမာန်
တော် ယဇ်ပလ္လင်နားသို့ မချဉ်းရဘဲ၊ အပေါင်းအ
ဘော်တို့နှင့် တဆေးမဲ့မုန့်ကို စားရသောအခွင့်
၁၀ သာရှိကြ၏။– အဘယ်သူမျှ မိမိသားသမီးကို
မောလုတ်ဘုရားအား မီးဖြင့်မပူဇော်နိုင်မည်အ
ကြောင်း၊ ဟိန္နံသားဇ၏ ချိုင့်ဝှမ်းရှိသော တောဖက်
၁၁ အရပ်ကိုလည်း ညစ်ညူးစေတော်မူ၏။– ယုဒ
ရှင်ဘုရင်တို့သည် နေကိုပူဇော်၍၊ ဗိမာန်တော်
ဝင်းပြင်အရာရှိ နာသမွေလက်အိမ်နား၊ ဝင်း
တော်တံခါးဝ၌ထားသော မြင်းတို့ကိုလည်း ပယ်
ရှာ၍ နေရထားတို့ကိုလည်း မီးရှို့တော်မူ၏။–
၁၂ ယုဒရှင်ဘုရင်တို့သည် အာဟပ်မင်းတိုက်တော်
အထက်ဆင့်အပေါ်မှာ တည်ထားသော ယဇ်
ပလ္လင်တို့နှင့် မနာရှေမင်းသည် ဗိမာန်တော်တန်
တိုင်းနှစ်ရပ်တွင် တည်ထားသောပလ္လင်တို့ကို
ရှင်ဘုရင်ဖြိုချချေဖျက်၍ အမှုန့်ကို ကေဒြုန်
၁၃ ချောင်းထဲသို့ပစ်တော်မူ၏။– ဣသရေလရှင်ဘု
ရင်ရှောလမုန်သည် ယေရှုရလင်မြို့အရှေ့၊ ဖျက်
ဆီးခြင်းတောင်လက်ျာဘက်၌ ရှိရာဘွယ်သော
ဇိဒုန်ဘုရားအာရှတရက်၊ ရှိရာဘွယ်သော မော
ဘဘုရားမေရှ၊ ရှိရာဘွယ်သော အမ္မုန်ဘုရားမိ
လကုံအဘို့ တည်သော ကုန်းတို့ကိုလည်း ရှင်ဘု
၁၄ ရင်ညစ်ညူးစေတော်မူ၏။– ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို
ချိုးဖဲ့၍ အာရှရုပင်တို့ကို ခုတ်လဲ့ပြီးမှ၊ သူတို့
တည်ရာအရပ်များကို လူသေအရိုးတို့နှင့် ပြည့်
၁၅ စေတော်မူ၏။– ဣသရေလအမျိုးကိုပြစ်မှားစေ
သော နေဗတ်၏သားယေရောဗောင်သည်၊ ဗေ
သလမြို့၌တည်သောကုန်းနှင့် ယဇ်ပလ္လင်ကို
လည်း ဖြိုချ၍ မီးရှို့ပြီးမှ ညှက်ညှက်ခြေတော်မူ
၁၆ ၏။ အာရှရုပင်ကိုလည်း မီးရှို့တော်မူ၏။– ယော
ရှိမင်းသည် လှည့်လည်၍ ကြည့်ရှုလျက်၊ ထို
တောင်ပေါ်မှာရှိသော သချိုင်းကို မြင်သောအ
ခါ၊ လူကိုစေလွှတ်၍ ထိုသချိုင်းထဲက လူသေအ
ရိုးတို့ကို ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ထိုအမှုကို အထက်က
ဘော်ပြသော ဘုရားသခင်၏လူဆင့်ဆိုသော
ထာဝရဘုရား၏စကားတော်အတိုင်း၊ အရိုးတို့
ကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့၍ ညစ်ညူးစေတော်
၁၇ မူ၏။– ယောရှိမင်းကလည်း၊ ငါမြင်သော ထို
မှတ်ကျောက်ကား အဘယ်သို့နည်းဟုမေးလျှင်၊
မြို့သားတို့က၊ ကိုယ်တော်သည် ဗေသလယဇ်
ပလ္လင်၌ ပြုတော်မူသောအမှုကို၊ ယုဒပြည်မှလာ
၍ဘော်ပြသော ဘုရားသခင်၏လူသချိုင်းဖြစ်ပါ
၁၈ သည်ဟု ပြန်လျှောက်ကြသော်၊– ရှင်ဘုရင်က၊
ရှိစေလော့။ ထိုသူ၏အရိုးတို့ကို အဘယ်သူမျှမ
ရွေ့စေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း သူ၏အ
ရိုးတို့နှင့် ရှမာရိမြို့မှလာသော ပရောဖက်အရိုး
၁၉ တို့ကိုရှိစေကြ၏။– ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့
သည် အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းဌာ၊ ရှမာရိမြို့
ရွာတို့၌ မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာ တည်လုပ်သော

အိမ်ရှိသမျှတို့ကိုလည်း ယောရှိမင်းသည်ပယ်
ရှား၍၊ ဗေသလမြို့၌ ပြုသမျှအတိုင်း ပြုတော်မူ
၂၀ ၏။– မြင့်သောအရပ်နှင့်ဆိုင်သော ယဇ်ပုရော
ဟိတ်အပေါင်းတို့ကိုလည်း ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ
ကွပ်မျက်၍၊ လူသေအရိုးတို့ကို မီးရှို့ပြီးမှ ယေရု
ရှလင်မြို့သို့ ပြန်တော်မူ၏။

၂၁ တဖန် ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ဤပဋိညာဉ်
ကျမ်းစာ၌လာသည်အတိုင်း၊ သင်တို့၏ ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရားအား ပသခါပွဲကိုဆောင်ကြ
၂၂ လော့ဟု လူအပေါင်းတို့ကိုမိန့်တော်မူ၏။– အ
ကယ်၍ ဣသရေလအမျိုးကိုအုပ်စိုးသော တရား
သူကြီးလက်ထက်မှစ၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်
နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင်လက်ထက်ကာလပတ်လုံး၊ ထို
၂၃ သို့သောပသခါပွဲကို တခါမျှမဆောင်ကြ။– ယော
ရှိမင်းကြီးနန်းစံဆယ်ရှစ်နှစ်တွင် ထိုပွဲကို ယေရု
ရှလင်မြို့၌ ထာဝရဘုရားအား ဆောင်ကြသ
တည်း။

၂၄ ထိုမှတပါး၊ ဗိမာန်တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်
ဟိလခိတ္တေ့သော ကျမ်းစာ၌ပါသော စကားအ
တိုင်း ကျင့်လိုသောငှါ၊ ယောရှိမင်းသည် စုန်း၊
နတ်ဝင်၊ တေရပ်ရုပ်တုမှစ၍ ရုပ်တုဆင်းတုများ
ကိုလင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ယုဒပြည်လုံးတွင် ရွံ
ရှာဘွယ်သောအရာ တွေ့သမျှတို့ကိုလင်း၊ သုတ်
၂၅ သင်ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။– မောရှေတရား၌ ပါသ
မျှကိုကျင့်သဖြင့်၊ စိတ်နလုံးအကြွင်းမဲ့ အစွမ်း
သတ္တိရှိသမျှနှင့် ထာဝရဘုရားအထံတော်သို့
ပြောင်းလဲ၍၊ ယောရှိမင်းနှင့်တူသော ရှင်ဘုရင်
တယောက်မျှမဖြစ်စဖူး။ နောင်ကာလ၌လည်း မ
၂၆ ပေါ်မရှိ။– သို့ရာတွင် မနာရှေသည် ထာဝရဘု
ရား၏အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ပြစ်မှား
သော အပြစ်ရှိသမျှတို့ကြောင့်၊ ယုဒအမျိုး၌ ပြင်း
၂၇ စွာအမျက်ထွက်၍ စိတ်တော်မပြေ။– ဣသရေ
လအမျိုးကို ငါ့မျက်မှောက်မှ ပယ်ရှားသကဲ့သို့
ယုဒအမျိုးကိုလည်း ငါပယ်ရှားမည်။ ငါရွေးချယ်
သော ယေရုရှလင်မြို့ကိုလင်း၊ အကြင်ဗိမာန်၌ ငါ့
နာမကိုငါတည်စေမည်ဟု ငါဆိုသော ဗိမာန်ကို
၎င်း၊ ငါစွန့်ပစ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ယောရှိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှ
တို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–
၂၉ ထိုမင်းလက်ထက်၌ အဲဂုတ္တုဖာရောဘုရင် နေ
ခေါသည် ဥဖရတ်မြစ်တိုင်အောင် အာရှုရိရှင်ဘု
ရင်ကို စစ်ချီ၍၊ ယောရှိမင်းကြီးသည် ဆီးတား
ခြင်းငှါ ထွက်ရာတွင်၊ မေဂိဒ္ဒေါမြို့မှာ မင်းချင်း
တွေ့သောအခါ၊ ယောရှိမင်းသည် အသက်ဆုံး
၃၀ လေ၏။– ကျွန်တို့သည် ရထားပေါ်မှာတင်ပြီး
လျှင်၊ မင်းကြီးသေစဉ်တွင် မေဂိဒ္ဒေါမြို့မှ ယေရု
ရှလင်မြို့သို့ ဆောင်သွား၍ သချိုင်းတော်၌
သင်္ဂြိဟ်ကြ၏။ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည်
ယောရှိသားယောခတ်ကို ယူ၍ ဘိသိက်ပေး
လျက် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။

၃၁ ယောခတ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ရှိ
သော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးလစိုးစံ
လေ၏။ မယ်တော်ကား၊ လိဗနမြို့သားယေရမိ
၃၂ ၏သမီး ဟာမုတာလအမည်ရှိ၏။– ထိုမင်းသည်
ဘိုးဘေးပြုသမျှအတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်
၃၃ ၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။– ဖာရောနေခေါသည် ထို
မင်းကို ယေရုရှလင်မြို့မှာ မင်းမပြုစေခြင်းငှါ
ဟာမတ်ပြည်၊ ရိဗလမြို့မှာအကျဉ်းထား၍၊ ယုဒ
ပြည်၌ ငွေအခွက်တထောင်နှင့် ရွှေအခွက်တ
၃၄ ဆယ်ကို အခွန်တောင်းလေ၏။– ဖာရောနေခေါ
သည်လည်း၊ ယောရှိသားဧလျာကိမ်ကို ခမည်း
တော်အရာ၌ နန်းတင်၍ ယောယကိမ် အမည်
သစ်ကို ပေး၏။ ယောခတ်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ယူ
သွား၍ ထိုပြည်၌ ယောခတ်သည် သေ၏။–
၃၅ ယောယကိမ်သည်လည်း ဖာရောဘုရင် အမိန့်
တော်အတိုင်း၊ တပြည်လုံးတွင် ရွှေငွေခွဲ၍ ဖာ
ရောဘုရင်အား အခွန်ဆက်ရ၏။ ပြည်သူပြည်
သား အသီးအသီးတို့ကို ရွှေငွေခွဲသည်အတိုင်း၊
ကျပ်တည်းစွာတောင်း၍ ဖာရောနေခေါအား
၃၆ ဆက်လေ၏။– ယောယကိမ်သည် အသက်နှစ်
ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌
တဆယ်တနှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ရုမ
၃၇ မြို့သား ပေဒါယ၏သမီး ဇေဗုဒအမည်ရှိ၏။– ထို
မင်းသည် ဘိုးဘေးပြုသမျှအတိုင်း ထာဝရဘု
ရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။

၂၄

၁ ယောယကိမ်မင်းလက်ထက် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘု
ရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ချီလာ၍၊ ယောယကိမ်
သည် သုံးနှစ်ကျွန်ခံပြီးမှ တဖန်လှုန်ပြန်၍ ပုန်
၂ ကန်လေ၏။– ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ပ
ရောဖက်တို့ဖြင့် မိန့်တော်မူသော စကားတော်အ
တိုင်း၊ ယုဒပြည်ကို ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ၊ ခါလဒဲ
တပ်သား၊ ရှုရိတပ်သား၊ မောဘတပ်သား၊ အမ္မုန်
၃ တပ်သားတို့ကို စစ်ချီစေတော်မူ၏။– မနာရှေ
၄ မင်းပြုမိသမျှသော အပြစ်၊ အသေမခံထိုက်သော
သူတို့ကိုသတ်၍ သူတို့အသွေးနှင့် ယေရုရှလင်

မြို့ကို ပြည့်စေသော အပြစ်များကို ထာဝရဘုရားသည် လွှတ်တော်မူ။ ယုဒအမျိုးကို မျက်မှောက်တော်မှ ပယ်ရှားလိုသောငှါ စီရင်တော်မူသည် အတိုင်းသာ ထိုအမှုရောက်သတည်း။–
၅ ယောယကိမ်ပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှတို့သည် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–
၆ ယောယကိမ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ သားတော်ယေခေါနိသည် ခမည်းတော်အရာ၌
၇ နန်းထိုင်၏။– အဲဂုတ္တုရွှေမြစ်မှစ၍ ဥဖရတ်မြစ်တိုင်အောင် အဲဂုတ္တုရွှင်ဘုရင်ပိုင်သမျှသောမြေကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ယူသောကြောင့်၊ နောက်တဖန် အဲဂုတ္တုရွှင်ဘုရင်သည် မိမိပြည်မှ မချီမထွက်ရ။
၈ ယေခေါနိသည် အသက်ဆယ်ရှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးလစိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သား ဧလနာ
၉ သန်၏သမီးနဟုတ္တာအမည်ရှိ၏။– ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်ပြုသမျှအတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။
၁၀ ထိုကာလ၌ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ၏ ကျွန်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့စစ်ချီ၍
၁၁ ဝိုင်းထားကြ၏။– ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ကိုယ်တိုင်ရောက်၍၊ သူ၏ကျွန် တို့
၁၂ သည် မြို့ကို ဝိုင်းထားကြသောအခါ၊– ယုဒရှင်ဘုရင် ယေခေါနိသည် မယ်တော်မှစသော ကျွန်၊ မှူးမတ်၊ အရာရှိတို့နှင့်တကွ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ထံသို့ထွက်၍ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် နန်းစံရှစ်
၁၃ နှစ်တွင် ယုဒရှင်ဘုရင်ကိုရ၏။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူဘူးသည်အတိုင်း ဗိမာန်တော်ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာရှိသမျှကို သိမ်းသွား၍၊ ဗိမာန်တော်အဘို့ ကျသရေလရှင်ဘုရင်လုပ်သော ရွှေတန်ဆာအလုံးစုံတို့ကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်လေ
၁၄ ၏။– ယေရုရှလင်မြို့သား မှူးမတ်၊ ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲတသောင်း၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ဆရာသမားအပေါင်းတို့ကိုသိမ်းသွား၍၊ သာမညဆင်းရဲသားမှတပါး အဘယ်သူမျှ မကျန်
၁၅ ကြင်းရ။– ယေခေါနိနှင့် မယ်တော်အစရှိသော မိဖုရားများ၊ အရာရှိများ၊ အားကြီးသော ပြည်သား
၁၆ များအပေါင်း၊– စစ်တိုက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူရှိသမျှ၊ ခွန်အားကြီးသော သူခုနစ်ထောင်၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ဆရာသမား တထောင်တို့ကို ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ လက်ရသိမ်းသွားလေ၏။
၁၇ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ယေခေါနိဘထွေး တော်မသနိကို ဇေဒကိအမည်ဖြင့်မှည့်၍ ယေ
၁၈ ခေါနိအရာ၌ နန်းတင်၏။– ဇေဒကိသည် အသက်နှစ်ဆယ်တနှစ်ရှိသော်နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်တနှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ လိဗနမြို့သား ယေရမိ၏သမီးဟာမုတာ
၁၉ လအမည်ရှိ၏။– ထိုမင်းသည် ယောယကိမ်ပြုသမျှအတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်
၂၀ ကိုပြု၏။– ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို အထံတော်မှ မနှင်ထုတ်မီတိုင်အောင် အမျက်ထွက်တော်မူ၍၊ ဇေဒကိမင်းသည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်လေ၏။

၂၅

၁ ဇေဒကိမင်းနန်းစံ ကိုးနှစ်၊ ဒသမလဆယ်ရက်နေ့တွင် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့သို့ စစ်ချီသဖြင့်၊ မြို့ပတ်လည်၌ဝိပဉ်ချ၍
၂ မြေကတုပ်တို့ကို တူးလုပ်ပြီးမှ၊– ဇေဒကိမင်းနန်းစံ တဆယ်တနှစ်တိုင်အောင် မြို့ကိုပိုင်းထား
၃ လေ၏။– ထိုနှစ် စတုတ္ထလကိုးရက်နေ့တွင်၊ မြို့ထဲမှာ အလွန်အစာအာဟာရ ခေါင်းပါးသဖြင့်၊ မြို့သူမြို့သားတို့သည် စားစရာမရှိသောအခါ၊–
၄ ခါလဒဲ လူတို့သည် မြို့ရိုးကို ဖြိုဖောက်၍ မြို့ကိုလည်း၊ ပိုင်းနေသောကြောင့်၊ မြို့သားစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ညဉ့်အခါပြေး၍ မြို့ရိုးနှစ်ထပ်စပ်ကြား ဥယျာဉ်တော်နား တံခါးဝဖြင့်ထွက်ပြီးမှ
၅ လွင်ပြင်သို့သွားကြ၏။– ခါလဒဲစစ်သူရဲတို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို လိုက်၍ ယေရိခေါလွင်ပြင်၌ ဗိသဖြင့်၊ ဇေဒကိမင်း၏ စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည်
၆ လွင့်ပြေးကြ၏။– ရဏသူတို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို ဘမ်းဆီး၍ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ရိဗလမြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဇေဒကိမင်း၏အမှုကို စစ်ကြောစီရင်သည်အတိုင်း၊–
၇ ဇေဒကိမင်း၏သားတို့ကို အဘမျက်မှောက်၌ သတ်ကြ၏။ ဇေဒကိမျက်စိကိုလည်း ဖောက်ပြီးမှ၊ သူ့ကိုကြေးဝါကြိုးနှင့်ချည်နှောင်၍ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားကြ၏။
၈ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာနန်းစံ ဆယ်ကိုးနှစ်၊ ပဉ္စမလ ခုနစ်ရက်နေ့တွင်၊ အမှူတော်ထမ်းကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည်
၉ ယေရုရှလင်မြို့သို့လာ၍၊– ဗိမာန်တော်၊ နန်းတော်၊ မင်းအိမ်၊ ဆင်းရဲသားအိမ်ရှိသမျှတို့ကို မီး
၁၀ ရှို့လေ၏။– ကိုယ်ရံတော်မှူး၌ပါသော ခါလဒဲစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ရိုး ရှိသမျှ

၁၁ တို့ကို ဖြိုဖျက်ကြ၏။- ထိုအခါ ကိုယ်ရံတော်မျှား
နေဗုဒ္ဓရဒန်သည် မြို့ထဲမှာကျန်ကြွင်းသောသူ၊
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ဘက်သို့ ကူးသွားနှင့်သောသူ၊
၁၂ ကြွင်းသမျှသောသူတို့ကို သိမ်းသွားလေ၏။- သို့
ရာတွင် စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုပြုစု၍ လယ်လုပ်စေ
ခြင်းငှ့်၊ ဆင်းရဲသားအချို့တို့ကို ထားခဲ့လေ၏။-
၁၃ ဗိမာန်တော်၌ ကြေးဝါတိုင်တို့ကိုငင်း၊ ကြေးဝါ
ရေကန်ကိုငင်း၊ ရေချိုးအင်တုံ အခြေအမြစ်တို့
ကိုငင်း၊ ခါလဒဲလူတို့သည် ချိုးဖဲ့၍၊ ကြေးဝါရှိသ
၁၄ မျှကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားကြ၏။- အိုးကင်း၊
တူးရွင်းပြာ၊ မီးညှပ်၊ ဇွန်းမှစ၍ အမှုတော်ထမ်းစ
ရာ ကြေးဝါတန်ဆာ ရှိသမျှတို့ကိုလည်း ယူသွား
၁၅ ကြ၏။- ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာတည်းဟူ
သော လင်ပန်း၊ အိုးအစရှိသော တန်ဆာများကို
ရွှေဖြစ်စေ၊ ငွေဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ရံတော်မှူးသည် ယူ
၁၆ သွားလေ၏။- ဗိမာန်တော်၌ ရှာလမုန်မင်းလုပ်
သော တိုင်နှစ်တိုင်၊ ရေကန်တခု၊ အခြေအမြစ်
များ၌ပါသော ကြေးဝါသည် အချိန်အားဖြင့် အ
၁၇ တိုင်းမသိများ၏။- တိုင်အမြင့်ကား တဆယ်ရှစ်
တောင်ရှိ၏။ ကြေးဝါတိုင်ထိပ်လည်း ရှိ၏။ တိုင်
ထိပ်အမြင့်ကား သုံးတောင်ရှိ၍၊ ထိပ်ပတ်လည်
ကြေးဝါကွန်ရွက်၊ ကြေးဝါသလဲသီးတို့နှင့် ပြည့်
စုံ၏။ အခြားသောတိုင်သည်လည်း ထိုအတူဖြစ်
၍ ကွန်ရွက်နှင့် ပြည့်စုံ၏။

၁၈ ကိုယ်ရံတော်မှူးသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း
စရာယ၊ ဒုတိယယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေဖနိ၊ ဗိမာန်
တော်တံခါးမှူး သုံးယောက်တို့ကို ဘမ်းဆီးလေ
၁၉ ၏။- စစ်သူရဲတို့ကိုအုပ်သော ဗိုလ်တယောက်၊
မြို့ထဲ၌တွေ့မိသော တိုင်ပင်မှူးမတ်ငါးယောက်၊
ပြည်သူပြည်သားများကို နှိုးဆော်သော တပ်စာ
ရေးကြီးတယောက်၊ မြို့ထဲ၌တွေ့မိသော ပြည်
သားခြောက်ဆယ်တို့ကို မြို့ထဲကခေါ်သွား၍၊-
၂၀ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ရိဗလမြို့သို့ဆောင်ခဲ့ပြီး
၂၁ လျှင်၊- ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဟာမတ်ပြည်ရှိ
ဗလမြို့၌ ထိုသူတို့ကို ဒဏ်ပေး၍ ကွပ်မျက်လေ
၏။ ထိုသို့ ယုဒအမျိုးသည် မိမိပြည်မှ သိမ်းသွား
ခြင်းကို ခံရသတည်း။

၂၂ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ၏အခွင့်
နှင့် ယုဒပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသေးသောလူတို့ကို
အုပ်ရသောမင်းအရာ၌၊ ရာဖန်၏သားဖြစ်သော
အဟိကံ၏သားဂေဒလိကို ခန့်ထားတော်မူ၏။-
၂၃ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဂေဒလိကို ပြည်အုပ်အ
ရာ၌ ခန့်ထားကြောင်းကို တပ်မှူးတို့နှင့် စစ်သူရဲ
များတို့သည် ကြားသိသောအခါ၊ နာသနိသား ဣ
ရှမေလ၊ ကာရာသား ယောဟနန်၊ နေတောဖတ်
အမျိုး၊ တာနုမက်သား စရာယ၊ မာဓသိအမျိုး
သား ယေဇနိတို့သည် မိမိလူများနှင့်တကွ၊ ဂေဒ
၂၄ လိရှိရာမိဇပါမြို့သို့ လာ၍၊- ဂေဒလိက၊ ခါလဒဲ
မင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ရမည်အခွင့်ကို မစိုးရိမ်
ကြနှင့်။ ဤပြည်၌ နေကြလော့။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘု
ရင်၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်
ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်ဟူ၍ ထိုသူတို့အား ကျိန်
ဆိုလေ၏။

၂၅ သတ္တမလတွင်၊ ဆွေတော်မျိုးတော် ဧလိရှ
မာသား နာသနိ၏သားဣရှမေလသည် လူတ
ကျိပ်နှင့်တကွ လာ၍ ဂေဒလိကိုငင်း၊ မိဇပါမြို့၌
ဂေဒလိထံမှာရှိသော ယုဒလူတို့နှင့် ခါလဒဲလူတို့
၂၆ ကိုငင်း သေအောင်လုပ်ကြံလေ၏။- ထိုအခါ
တပ်မှူးများနှင့် ပြည်သူပြည်သား အကြီးအငယ်
အပေါင်းတို့သည် ခါလဒဲလူတို့ကို ကြောက်သော
ကြောင့် ထ၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွားကြ၏။

၂၇ ယုဒရှင်ဘုရင် ယေခေါနိသည် အချုပ်ခံရ
သော သက္ကရာဇ်သုံးဆယ်ခုနစ်နှစ်၊ ဒွါဒသမလ
နှစ်ဆယ်ခုနစ်ရက်နေ့တွင်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ဧ
ဝိလမေရောဒက်နန်းစံ စက၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယေ
ခေါနိကို ထောင်ထဲကနှုတ်၍ ချမ်းသာပေးလေ
၂၈ ၏။- ကောင်းမွန်စွာနှုတ်ဆက်၍ သူ၏ပလ္လင်ကို
ဗာဗုလုန်မြို့မှာ အထံတော်၌ရှိသော မင်းကြီး
များထိုင်ရာ ပလ္လင်တို့ထက် ချီးမြှင့်လေ၏။-
၂၉ ယေခေါနိမင်းသည် ထောင်ထဲမှာဝတ်သော အ
ဝတ်ကိုလဲ၍၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး
အစဉ်မပြတ် အထံတော်၌ စားသောက်ရ၏။-
၃၀ အသက်ရှည်သမျှ နေ့ရက်အစဉ်မပြတ် သူစားစ
ရာတို့ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ပေးသနားတော်မူ၏။

ဓမ္မရာဇဝင်စတုတ္ထစောင်ပြီး၏။

ရာဇဝင်ချုပ်ပဌမစောင်။

FIRST BOOK OF THE CHRONICLES

၁

၁၂ အာဒန်၊ ရှေသ၊ ဧနုတ်၊- ကာလ္ကနန်၊ မဟာ
၂ လေလ၊ ယာရက်၊- ဧနောက်၊ မသုရှလ၊ လာ
၄ မက်၊- နောဧ၊ ရှေမ၊ ဟာမ၊ ယာဖက်တည်း။-
၅ ယာဖက်သားကား ဂေါမာ၊ မာဂေါဂ၊ မာဒဲ၊ ယာ
၆ ဝန်၊ တုဗာလ၊ မေရှက၊ တိရတ်တည်း။- ဂေါမာ
သားကား အာရှကေနတ်၊ ရိဖတ်၊ တောဂါမ
၇ တည်း။- ယာဝန်သားကား ဧလိရှာ၊ တာရှု၊
၈ ကိတ္တိမ်၊ ဒေါဒါနိမ်တည်း။- ဟာမသားကား ကုရှ၊
၉ မိဇရိမ်၊ ဖုတ၊ ခါနာန်တည်း။- ကုရှသားကား
သေဘ၊ ဟဝိလ၊ သာဗတ၊ ရာဂမ၊ သတ္တေ့ခါ
တည်း။ ရာဂမသားကား ရှေဘ၊ ဒေဒန်တည်း။-
၁၀ ကုရှသည် သားနိမ်ရောဒကိုလည်း ရသေး၏။
ထိုသူသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အားကြီးသောမုဆိုး
၁၁ ဖြစ်၏။- မိဇရိမ်သားကား လုဒိမ်လူ၊ အာနမိမ်
၁၂ လူ၊ လဟာဗိမ်လူ၊ နတ္တုဟိမ်လူ၊- ပါသရုသိမ်လူ၊
ကာသလုဟိမ်လူ၊ ကတ္တောရိမ်လူတည်း။ ကာသ
၁၃ လုဟိမ်အမျိုးထဲက ဖိလိတ္တိလူဖြစ်သတည်း။- ခါ
နာန်သားအကြီးကား ဇိဒုန်၊ ထိုနောက်ဟေသ၊-
၁၄ ထိုနောက် ယေဗုသိလူ၊ အာမောရိလူ၊ ဂိရဂါရှိ
၁၅၊၁၆ လူ၊- ဟိဝိလူ၊ အာကိလူ၊ သိနိလူ၊- အာဝဒိ
၁၇ လူ၊ ဧမေရိလူ၊ ဟာမသိလူ ဖြစ်သတည်း။- ရှေမ
သားကား ဧလံ၊ အာရှ၊ အာဖာဧဒ်၊ လုဒ၊ အာရံ၊ ဥ
၁၈ ဧ၊ ဟုလ၊ ဂေသာ၊ မာရှတည်း။- အာဖာဧဒ်သား
ကား ရှာလ၊ ရှာလသားကား ဟေဗာတည်း။-
၁၉ ဟေဗာသည်လည်း သားနှစ်ယောက်ကို မြင်လေ
၏။ သားတယောက်ကား ဖာလက်အမည်ရှိ၏။
အကြောင်းမူကား၊ သူ၏လက်ထက်၌ မြေကြီး
ကိုခွဲဝေကြ၏။ သူ၏ညီကား ယုတ္တန်အမည်ရှိ
၂၀ ၏။- ယုတ္တန်သားကား အာလမောဒန်၊ ရှေလပ်၊
၂၁ ဟာဇာမာဝက်၊ ယေရှ၊- ဟဒေါရံ၊ ဥဇာလ၊ ဒိက
၂၂၊ ၂၃ လ၊- ဩဗာလ၊ အဘိမေလ၊ ရှေဘ၊- ဩဖိရ၊
ဟဝိလ၊ ယောဗပ်၊ ဤသူအပေါင်းတို့သည်
ယုတ္တန်သားဖြစ်ကြသတည်း။
၂၄၊ ၂၅ ရှေမ၊ အာဖာဧဒ်၊ ရှာလ၊- ဟေဗာ၊ ဖာလက်၊
၂၆၊ ၂၇ ရာဂေါ၊- စေရောက်၊ နာခေါ်၊ တေရှ၊- အာဗြ
၂၈ ဟံအမည်ရှိသော အာဗြိတည်း။- အာဗြဟံသား
၂၉ ကား ဣဇာက်နှင့် ဣရှမေလတည်း။- ဣရှမေလ
သားအကြီးကား နဗာယုတ်၊ နဗာယုတ်ညီ ကေ
၃၀ ဒါ၊ အာဒဗေလ၊ မိဗသံ၊- မိရှမ၊ ဒုမာ၊ မာစ၊ ဟာ
၃၁ ဒါ၊ တေမ၊- ယေတုရ၊ နာဖိရှ၊ ကေဒမာတည်းဟူ
၃၂ သော ဣရှမေလသားတည်း။- အာဗြဟံမယား
နောင်း ကေတုရသားကား ဇိမရံ၊ ယုတ်ရှန်၊ မေ
ဒန်၊ မိဒျန်၊ ဣရှဘတ်၊ ရှူအာတည်း။ ယုတ်ရှန်
၃၃ သားကား ရှာဘနှင့် ဒေဒန်တည်း။- မိဒျန်သား
ကား ဧဖ၊ ဧဖေရ၊ ဟာနုတ်၊ အဘိဒါဧလဓာ
၃၄ တည်းဟူသော ကေတုရသားမြေးတည်း။- အာ
ဗြဟံသားကား ဣဇာက်၊ ဣဇာက်သားကား ဧ
၃၅ သောနှင့် ဣသရေလတည်း။- ဧသောသားကား
ဧလိဖတ်၊ ရှေလ၊ ယုရှ၊ ယာလံ၊ ကောရတည်း။-
၃၆ ဧလိဖတ်သားကား တေမန်၊ ဩမရ၊ ဧဗေါ်၊ ဂါ
တံ၊ ကေနတ်မှစ၍ တိမနတ္တင် ရသောသား အာ
၃၇ မလက်တည်း။- ရှေလသားကား နာဟတ်၊ ဇေ
ရ၊ ရှမ္မ၊ မိဇ္ဇတည်း။
၃၈ စိရသားကား လောတန်၊ ရှောဗလ၊ ဇိ
၃၉ ဘောင်၊ အာန၊ ဒိရှန်၊ ဧဇာ၊ ဒိရှန်တည်း။- လော
တန်သားကား ဟောရိနှင့် ဟေမံတည်း။ လော
၄၀ တန်နှမကား တိမနတ်တည်း။- ရှောဗလသားကား
အာလာဝန်၊ မနာဟတ်၊ ဧဗာလ၊ ရှေဖော၊ ဩနံ
တည်း။ ဇိဘောင်သားကား အာယနှင့် အာန
၄၁ တည်း။- အာနသားကား ဒိရှန်၊ ဒိရှန်သားကား
၄၂ ဟဒိန်၊ ဧရှဗန်၊ ဣသရန်၊ ခေရန်တည်း။- ဧဇော
သားကား ဗိလဟန်၊ ဇာဝန်၊ အာကန်တည်း။ ဒိ
ရှန်သားကား ဥဇနှင့် အာရန်တည်း။
၄၃ ဣသရေလအမျိုး၌ အစိုးရသောမင်းကြီးမရှိ
မီ ဧဒုံပြည်၌ အစိုးရသောမင်းကြီးဟူမူကား၊ ဗော
၄၄ ရသားဗေလသည် ဒိန္နာဗာမြို့၌ မင်းပြု၏။- ဗေ
လမင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ ဗောဇရအရပ်သား
ဧရှ၏သားယောဗပ်သည် မင်းပြုလေ၏။-
၄၅ ယောဗပ်မင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ တေမာနိအရပ်
၄၆ သား ဟုရှိသည်မင်းပြုလေ၏။- ဟုရှိမင်းသေ၍
မောဘလွင်ပြင်၌ မိဒျန်လူတို့ကို လုပ်ကြံသော
သူ၊ ဗေဒဒ်သားဟာဒဒ်သည် ဟုရှိအရာ၌မင်းပြု
၄၇ လေ၏။ မြို့တော်ကား အာဝိတ်မြို့တည်း။- ဟာ
ဒဒ်မင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ မာသရက်အရပ်သား
၄၈ စာမလသည်မင်းပြုလေ၏။- စာမလမင်းသေ၍

To Contents

သူ၏အရာ၌ မြစ်နားမှာနေသော ရဟောဘုတ်
၄၉ အရပ်သား ရှောလသည်မင်းပြုလေ၏။– ရှောလ
မင်းသေ၍ သူ၏အရာ၌ အာခဗော်သား ဗာလ
၅၀ ဟာနန်သည် မင်းပြုလေ၏။– ဗာလဟာနန်မင်း
သေ၍ သူ၏အရာ၌ ဟာဒါသည် မင်းပြုလေ၏။
မြို့တော်ကားပေါ်မြို့တည်း။ မြောက်သားတော်
ကား မေဇပ်သမီးဖြစ်သော မာတရေဒ၏သ
၅၁ မီး မဟေတဗေလတည်း။– ဟာဒါမင်းသေသော
နောက် ဧဒုံပြည်၌ ဗိုလ်လုပ်သောသူဟူမူကား၊
၅၂ ဗိုလ်တိမနာ၊ ဗိုလ်အာလဝ၊ ဗိုလ်ယေသက်၊– ဗိုလ်
၅၃ အဟောလိဗာမ၊ ဗိုလ်ဧလာ၊ ဗိုလ်ပိနုန်၊– ဗိုလ်
၅၄ ကေနတ်၊ ဗိုလ်တေမန်၊ ဗိုလ်မိဗဇ၊– ဗိုလ်မာဂဒေ
လ၊ ဗိုလ်ကျရံတည်းဟူသော ဤသူတို့သည် ဧဒုံ
ဗိုလ်များဖြစ်သတည်း။

၂

၁ ကျသရေလ၏သားများဟူမူကား၊ ရုဗင်၊ ရှိ
၂ မောင်၊ လေဝိ၊ ယုဒ၊ ကြသခါ၊ ဇာဗုလုန်၊– ဒန်၊
ယောသပ်၊ ဗင်္ယာမိန်၊ နဿလိ၊ ဂဒ်၊ အာရှာ
၃ တည်း။– ယုဒသည် ခါနာန်အမျိုးဖြစ်သော ရှုအာ
သမီးတွင်မြင်သောသားကား ဧရ၊ သြနန်၊ ရှေလ
တည်း။ ယုဒသားကြီးဧရသည် ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ဆိုးသောသူဖြစ်၍ ကွပ်မျက်တော်မူခြင်း
၄ ကို ခံရ၏။– ချွေးမတာမာတွင် မြင်သောသား
ကား ဖာရက်နှင့် ဇာရတည်း။ ယုဒသားပေါင်း
၅ ကား ငါးယောက်တည်း။– ဖာရက်သားကား
၆ ဟေဇရုံနှင့် ဟာမုလတည်း။– ဇာရသားကား ဇိမ
ရိ၊ ဧသန်၊ ဟေမန်၊ ကာလကောလ၊ ဒါရ၊ ပေါင်း
၇ ငါးယောက်တည်း။– ဇိမရိသားဖြစ်သော ကာမိ
၏သားကား ကျိန်ဆဲအပ်သောအရာကိုယူ၍ ဖြစ်
မှားသဖြင့်၊ ကျသရေလအမျိုးကိုနှောင့်ရှက်သော
၈ အာခန်တည်း။– ဧသန်သားကား အဇရိတည်း။–
၉ ဟေဇရုံမြင်သောသားကား ယေရမေလ၊ အာရံ၊
၁၀ ကာလက်တည်း။– အာရံသားကား အမိနဒပ်၊ အ
မိနဒပ်သားကား၊ ယုဒအမျိုးသားတို့တွင် ဗိုလ်
၁၁ လုပ်သော နာရှုန်တည်း။– နာရှုန်သားစာလမုန်၊
၁၂ စာလမုန်သားဗောဇ၊– ဗောဇသားဩဗက်၊ ဩ
ဗက်သားယေရှဲတည်း။
၁၃ ယေရှဲသားဦးကား ဧလျာဘ၊ ဒုတိယသား အ
၁၄ ဘိနဒပ်၊ တတိယသားရိမာ၊– စတုတ္ထသား နာသ
၁၅ နေလ၊ ပဉ္စမသား ရဒ္ဒဲ၊– ဆဋ္ဌမသား ဩဇင်၊ သတ္တ
၁၆ မသား ဧလိဟု၊ အဋ္ဌမသား ဒါဝိဒ်တည်း။– သူတို့
နှမကား ဇေရုယာနှင့် အဘိဂဲလတည်း။ ဇေရု
ယာသားကား အဘိရှဲ၊ ယွာဘ၊ အာသဟေလ၊
၁၇ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။– အဘိဂဲလသားကား
အာမသ၊ အာမသအဘကား ကျရှမေလအမျိုး
ယေသာတည်း။
၁၈ ဟေဇရုံသားကာလက်သည် မယားအဇုဘ
နှင့် ယေရှုတ်တွင် မြင်သောသားကား ယေရှာ၊
၁၉ ရှောဗပ်၊ အာဒုန် တည်း။– အဇုဘသေသော
၂၀ နောက် ဇေရတ်ကိုသိမ်း၍ ဟုရကို မြင်ပြန်လေ
၏။ ဟုရသားကား ဥရိ၊ ဥရိသားကား ဗေဇလေ
၂၁ လတည်း။– ထိုနောက်၊ ဟေဇရုံသည် အသက်
ခြောက်ဆယ် ရှိသော်၊ ဂိလဒ်အဘ မာခိရ၏သ
၂၂ မီးနှင့် စုံဘက်၍ စေဂုပ်ကိုမြင်လေ၏။– စေဂုပ်
သားကား ယာကျရတည်း။ ထိုသူသည် ဂိလဒ်
၂၃ ပြည်၌ မြို့နှစ်ဆယ်သုံးမြို့ကို ပိုင်၏။– ဂေရှရ
မြို့၊ အာရံမြို့နှင့်တကွ ယာကျရမြို့စု၊ ကေနတ်
မြို့နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်သော မြို့စုမြို့ပေါင်း
ခြောက်ဆယ်တို့ကို တိုက်ယူ၏။ ထိုမြို့အပေါင်း
တို့ကို ဂိလဒ်အဘ မာခိရ၏သားမြေးတို့သည်
၂၄ ပိုင်ကြ၏။– ဟေဇရုံသည် ကာလက်ဇရတ်မြို့
၌ သေသောနောက်၊ သူ၏မယားအဘိသည် သူ
၏သားအာရှုရတ်ကို ဘွားမြင်၏။ အာရှုရသားကား
တေကောတည်း။
၂၅ ဟေရုံ၏ သားဦးယေရမေလသားကား
သားဦးအာရံမုစ၍ ဗုန၊ သြရင်၊ သြဇင်၊ အဟိယ
၂၆ တည်း။– အာတရအမည်ရှိသော အခြားမယား
၂၇ တွင် သြနံကိုမြင်၏။– ယေရမေလ၏သားဦး အာ
၂၈ ရံသားကား မာဇ၊ ယာမိန်၊ ဧကောတည်း။– သြနံ
သားကား ရှမ္မဲနှင့် ယာဒတည်း။ ရှမ္မဲသားကား နာ
၂၉ ဒပ်နှင့် အဘိရှုရတည်း။– အဘိဟဲလအမည်ရှိ
သော အဘိရှုရမယားသည် အာဗန်နှင့် မောလိဒ်
၃၀ ကို ဘွားမြင်၏။– နာဒပ်သားကား သေလက်နှင့်
၃၁ အပ္ပိမ်တည်း။ သေလက်၌ သားမရှိ။– အပ္ပိမ်သား
ကား ကျရှိ၊ ကျရှိသား ရှေရှန်၊ ရှေရှန်သား အာလ
၃၂ တည်း။– ရှမ္မဲညီ ယာဒသားကား ယေသာနှင့်
၃၃ ယောနသန်တည်း။ ယေသာ၌ သားမရှိ။– ယော
နသန်သားကား ပေလက်နှင့် ဇာဇတည်း။ ဤ
ရွေ့ကား ယေရမေလအမျိုးအနွယ်တည်း။
၃၄ ရှေရှန်၌ သားမရှိ။ သမီးသက်သက် ရှိ၏။
ရှေရှန်၌ ယာဟအမည်ရှိသော အဲဂုတ္တုအမျိုး
၃၅ သား ဂျာရှော်ဂျားတယောက်ရှိ၍၊– ထိုဂျာရှ်
နှင့် သမီးတယောက်ကို ပေးစားသဖြင့်၊ သမီး
၃၆ သည် အဘတို့ သားအတွက်ကို ဘွားမြင်၏။– အတ္တဲ
၃၇ သားကား နာသန်၊ နာသန်သား ဇာဗဒ်။– ဇာဗဒ်
၃၈ သား ဧဖလလ၊ ဧဖလလသားသြဗက်၊– သြဗက်

၃၉ သား ယေဟု၊ ယေဟုသား အာဇရိတည်း။– အာ
ဇရိသားကား ဟေလက်၊ ဟေလက်သား ဧလာ
၄၀ သ၊– ဧလာသသား သိသမဲ၊ သိသမဲသား ရုလ္လံ၂၊–
၄၁ ရုလ္လံ၂သား ယေကမိ၊ ယေကမိသား ဧလိရှမာ
တည်း။

၄၂ ယေရမေလ၏ညီ ကာလက်သားဦးကား မေ
ရှ၊ မေရှသား ဇိဖ၊ ဇိဖသား မရေရှ၊ မရေရှသား
၄၃ ဟေဗြိုန်၊– ဟေဗြိုန်သား ကောရ၊ တာပွါ၊ ရေ
၄၄ ကင်၊ ရှေမတည်း။– ရှေမသားကား ရာဟံ၊ ရာဟံ
သား ယော်ကောင်တည်း။ ရေကင်သားကား
၄၅ ရှမ်မွဲ၊– ရှမ်မွဲသား မောန၊ မောနသား ဗက်ဇုရ
၄၆ တည်း။– ကာလက်မယားယေဟုသည်လည်း ဟာ
ရန်၊ မော၀၊ ဂါ၀က်တို့ကို ဘွားမြင်၏။ ဟာရန်
၄၇ သားကား ယာဒဲတည်း။– ယာဒဲသားကား ရေ
ဂင်၊ ယောသံ၊ ဂေရှံ၊ ပေလက်၊ ဧဖာ၊ ရှာဖ
၄၈ တည်း။– ကာလက်မယားယေ မာခါသည်လည်း၊
၄၉ ရှေဗာနှင့် တိရဟာနကိုငင်း၊– မာဒမေနအဘာ ရှာ
ဖ၊ မာခဗေနအဘာ ရှေဝ၊ ဂိအာအဘာကိုငင်း ဘွား
မြင်၏။ ကာလက်သမီးကား အာဆသတည်း။

၅၀ ဖေရတ်သားဦး ဟုရ်၏သားဖြစ်သော ကာ
လက်သားကား၊ ကိရယတ်ယာရိမ်အဘာ ရှာဗာ
၅၁ လ၊– ဗက်လင်အဘာ စလမ၊ ဗက်ဂါဒါအဘာ ဟာ
၅၂ ရပ်တည်း။– ကိရယတ်ယာရိမ်အဘာ ရှောဗာလ
သားဟူမူကား၊ ဟာရောနှင့် မနဟေသိ အမျိုးတ
၅၃ ပိုင်း၊– ကိရယတ်ယာရိမ်အမျိုးမျိုး၊ ကျသရိလူ၊ ဖု
ဟိလူ၊ ရူမသိလူ၊ မိရှရိလူတည်း။ ထိုအမျိုးထဲက
၅၄ ဇာရာသိလူနှင့် ဇရှတောလိလူ ဖြစ်သတည်း။– စ
လမသားဟူမူကား၊ ဗက်လင်နှင့် နေတောဖာသိ
လူ၊ အတရုတ်၊ ဗက်ယွာဘ၊ မနဟေသိ အမျိုးတ
၅၅ ပိုင်း၊ ဇောရိလူ၊– ယာဗက်မြို့၌နေသော ရှောဖရိ
လူ၊ တိရသိလူ၊ ရှိမသိလူ၊ စုခသိလူတည်း။ ထိုသူ
တို့သည် ရေခပ်အမျိုး၏အဘာ ဟေမတ်မှ ဆင်း
သက်သော ကိနိအမျိုးဖြစ်သတည်း။

၂

၁ ဟေဗြိုန်မြို့၌ ဒါဝိဒ်မြင်သောသားတို့တွင်
သားဦးကား၊ ယေဇရေလမြို့သူ အဟိနောင်တွင်
မြင် သောသား အာမနုန်တည်း။ ဒုတိယသား
ကား၊ ကရမေလမြို့သူ အဘိဂဲလတွင် မြင်သော
၂ သား ဒံယေလတည်း။– တတိယသားကား၊ ဂေရှု
ရှင်ဘုရင် တာလမဲသမီးမာခါ၏သား အဗရှလုံ
တည်း။ စတုတ္ထသားကား၊ ဟဂ္ဂိတ်၏သား အဒေါ
၃ နိယတည်း။– ပဉ္စမသားကား အဘိတလ၏သား
ရှေဖတိတည်း။ ဆဋ္ဌမသားကား၊ မြောက်သား
တော် ဧဂလတွင်မြင်သောသား ဣသရံတည်း။–
၄ ထိုသားခြောက်ယောက်တို့ကို ဟေဗြိုန်မြို့၌
မြင်၏။ ထိုမြို့တွင် ခုနစ်နှစ်နှင့် ခြောက်လ မင်း
ပြု၏။ ယေရုရှလင်မြို့တွင် အနှစ်သုံးဆယ်သုံး
၅ နှစ် မင်းပြု၏။– ယေရုရှလင်မြို့၌ မြင်သောသား
ဟူမူကား၊ ရှမွာ၊ ရှောဗဝ်၊ နာသန်၊ ရှောလမုန်
တည်းဟူသော အမျေလသမီး ဗာသရှေဘာတွင်
၆ မြင်သောသား လေးယောက်။– ထိုမှတပါး၊ ဣဗ
၇ ဟာ၊ ဧလိရှ၊ ဧလိပလက်၊– နော၀၊ နေဖက်၊ ယာ
၈ ဖျာ၊– ဧလိရှမာ၊ ဧလျာဒ၊ ဧလိဖလက်၊ ပေါင်းကိုး
၉ ယောက်တည်း။– ဤရွှေ့ကား မယားငယ်တွင်
ရသောသားတို့ကိုမဆိုဘဲ ဒါဝိဒ်၏သားများ
တည်း။ နှမသာမာလည်းရှိ၏။

၁၀ ရှောလမုန်သားကား ရောဗောင်၊ ရောဗောင်
၁၁ သား အဘိယ၊ အဘိယသား ယောရှဖတ်၊– ယော
ရှဖတ်သား ယောရံ၊ ယောရံသားအာခဇိ၊ အာခဇိ
၁၂ သား ယောရှ၊– ယောရှသား အာမဇိ၊ အာမဇိသား
၁၃ ဩဇိ၊ ဩဇိသား ယောသံ၊– ယောသံသား အာ
ခတ်၊ အာခတ်သား ဟေဇကိ၊ ဟေဇကိသား မနာ
၁၄ ရှေ၊– မနာရှေသား အာမုနိ၊ အာမုနိသား ယောရှိ
၁၅ တည်း။– ယောရှိသားဦးကား ယောဟာနန်၊ ဒုတိ
ယသား ယောယကိမ်၊ တတိယသား ဇေဒကိ၊ စ
၁၆ တုတ္ထသား ရှလ္လုံတည်း။– ယောယကိမ်သားကား
၁၇ ယေခေါနိနှင့် ဇေဒကိတည်း။– အကျဉ်းခံရသော
၁၈ ယေခေါနိသားကား ရှာလသေလ၊– မာလခိရုံ၊
ပေဒါယ၊ ရှေနဇာ၊ ယေကမိ၊ ဟောရှမ၊ နေဒဗိ
၁၉ တည်း။– ရှာလသေလသားကား ဇေရုဗဗေလနှင့်
ရှိမိတည်း။ ဇေရုဗဗေလသားကား မေရှုလံ၊ ဟာ
၂၀ နနီ၊ နှမရှေလောမိတ်နှင့်တကွ၊– ဟရှုဘ၊ ဩဟေ
လ၊ ဗေရခိ၊ ဟသဒိ၊ ယုရှသေသက်၊ ပေါင်းငါး
၂၁ ယောက်တည်း။– ဟာနနိသားကား ပေလတိနှင့်
ယေရှာယတည်း။ ယေရှာယသားကား၊ ရေဖာ
ယ။ ရေဖာယသား အာနုန်၊ အာနုန်သား ဩဗဒိ၊
၂၂ ဩဗဒိသားရှေခနိ၊– ရှေခနိသား ရှေမာယတည်း။
ရှေမာယသားကား ဟတ္တူတ်၊ ဣဂါလ၊ ဗာရိ၊ နာရိ၊
အာဇရိ၊ ရှာဖတ်၊ ပေါင်းခြောက်ယောက်တည်း။–
၂၃ နာရိသားကား ဧလိသြခဲ့၊ ဟေဇကိ၊ အာဇရိကံ၊
၂၄ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။– ဧလိသြခဲ့သားကား
ဟောဒါယ၊ ဧလျာရှိပ်၊ ပေလာယ၊ အဣက္ကုပ်၊ ယော
ဟနန်၊ ဒလာယ၊ အာနနိ၊ ပေါင်းခုနစ်ယောက်တည်း။

၃

၁ ယုဒသားကား ဖာရက်၊ ဟေဇရုံ၊ ကာမိ၊ ဟု
၂ ရ၊ ရှောဗာလတည်း။– ရှောဗာလသားကား ရာ

ယ၊ ရာယသား ယာဟတ်၊ ယာဟတ်သား အဟုမဲနှင့်လာဟဒ်။ ဤရွှေ့ကား ဧဝေရေသိအမျိုးအ
၃ နွယ်တည်း။– ဧကံအမျိုးအဘ၏သားကား ယေဧရေလ၊ ကျရှမ၊ ကျဇတ်၊ နှမဟာဧလေလပေါ
၄ နိ၊– ဂေဒေါ်အဘ ပေနွေလ၊ ဟုရှအဘ ဧဧတည်း။ ဤသူတို့သည် ဗက်လင်အဘ၊ ဧဖရတ်
၅ သားဦး ဟုရအမျိုးအနွယ်တည်း။– တေကောအဘ အာရှရသည် ဟေလနှင့် နာရအမည်ရှိသော
၆ မယားနှစ်ယောက်ရှိ၏။– နာရဘွားမြင်သော သားကား အဟုဇံ၊ ဟေဖာ၊ တေမနီ၊ ဟာဟရှ
၇ တာရိတည်း။– ဟေလဘွားမြင်သော သားကား
၈ ဧရေဂံ၊ ယေဧော်၊ ဧသနနှံ၊ ကောတေည်း။– ကော ဧသားကား အာနုပ်နှင့်ဧဝေဗေဒ အစရှိသော ဟာရုံသား အဟာရေလအဆွေအမျိုးတည်း။–
၉ ထိုအဆွေအမျိုး၌ ယာဗက်သည် ထူးဆန်းသော သူဖြစ်၏။ သူ၏အမိက၊ ငါသည် ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကိုခံ၍ ဤသားကိုမြင်ရပြီဟုဆိုလျက်၊
၁၀ ယာဗက်အမည်ဖြင့် မှည့်၏။– ယာဗက်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို အစဉ်ကောင်းကြီး ပေး၍၊ အကျွန်ုပ်နေရာကို ကျယ်ဝန်းစေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဘေးဥပဒဲအနှောင့်အရှက်နှင့် ကင်းလွတ်ပါမည်အကြောင်း၊ လက်တော်သည် အကျွန်ုပ်ဘက်၌နေ၍ ကွယ်ကာစောင့်မတော်မူပါဟု ဤသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်အားဆုတောင်းတတ်၍၊ တောင်းသောဆုကို ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူ၏။
၁၁ ရှအာမောင် ကာလက်သားကား မဟိရ၊ မဟိ
၁၂ ရသား ဧရုတုန်တည်း။– ဧရုတုန်သားကား ဗက်ရာဖ၊ ပါသာ၊ တေဟိန္နတည်း။ တေဟိန္နသားကား ကျရနာဟတ်တည်း။ ဤသူတို့သည် ရေခါ
၁၃ အမျိုးသားဖြစ်ကြ၏။– ကေနတ်သားကား ဩသံယေလနှင့် စရာယတည်း။ ဩသံယေလသား
၁၄ ကား ဟာသတ်နှင့် မောနောသဲတည်း။– မောနောသဲသားကား ဩဖရာတည်း။ စရာယသားကား ယွာဘ၊ ယွာဘ၏သားတို့သည် ဆရာသမားဖြစ်၍ ဆရာသမားချိုင့်၌ နေသောသူ
၁၅ တည်း။– ယေဖုန္နသားဖြစ်သော ကာလက်၏ သားကား ကျရှ၊ ဧလာ၊ နာမတည်း။ ဧလာသား
၁၆ ကား ကေနတ်တည်း။– ယေဟလလေလသား
၁၇ ကား ဇိဖ၊ ဇိဖာ၊ တိရိ၊ အာသရေလတည်း။– ဧဧရသားကား ယေသာ၊ မေရက်၊ ဧဖာ၊ ယာလုန်တည်း။ မေရက်နှင့်စုံဘက်သော ဖာရောသမီး ဗိသယာသည် မိရိ၊ ရှမွေ၊ ဧရှတမောအဘ ကျရှဘ
၁၈ ကို ဘွားမြင်၏။– မယားယေဟုဒိယသည် ဂေဒေါ်အဘယေရက်၊ စောခေါ်အဘ ဟေဗာ၊ ဧော
၁၉ နော်အဘ ယေကုသေလကို ဘွားမြင်၏။– ယေဟုဒိယသည် နာဟံနှမဖြစ်၏။ နာဟံသည် ဂါမိရွာသား ကိလ၊ မာခမြို့သား ဧရှတမောဒါအဘ
၂၀ ဖြစ်သတည်း။– ရှိမုန်သားကား အာမနုန်၊ ရိန္နာ၊ ဗဟံနန်၊ တိလုန်တည်း။ ကျရှိသားကား ဧော ဟက်၊ ဗဧ်ဟက်တည်း။
၂၁ ယုဒသားဖြစ်သော ရှေလ၏သားကား လေကအဘဧရ၊ မရေရှအဘ လာဒအစရှိသော ပိတ်ချောကိုရက်တတ်သော အာရှဗာအဆွေအမျိုး၊–
၂၂ ယောယကိမ်အစရှိသော ခေါဧောလူ၊ မောဘ ပြည်၌အစိုးရသော ယောရှ၊ သာရပ်၊ ယာရှုဗိလင်တည်း။ ထိုသို့ဆိုသော် ရှေးစကားဖြစ်၏။–
၂၃ ထိုသူတို့သည် အိုးထိန်းသမား၊ လယ်ယာလုပ်သမားဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်အနာဗှာနေလျက် အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရကြ၏။
၂၄ ရှိမောင်သားကား ယေမွေလ၊ ယာမိန်၊ ယာ
၂၅ ရိပ်၊ ဧရ၊ ရှောလတည်း။– ရှောလသား ရှလုံ၊
၂၆ ရှလုံးသား မိဘသံ၊ မိဘသံသား မိရှမ၊– မိရှမသား ဟမွေလ၊ ဟမွေလသား ဇက္ကရ၊ ဇက္ကရ
၂၇ သား ရှိမိတည်း။– ရှိမိသည် သားတဆယ် ခြောက်ယောက်နှင့် သမီးခြောက်ယောက်တို့ကို မြင်၏။ သို့ရာတွင် သူ၏ညီအစ်ကိုတို့၌ သားမများ။ ရှိမောင်အမျိုးသားတို့သည် ယုဒအမျိုး
၂၈ သားကဲ့သို့ မပွါးမများတတ်။– ရှိမောင်အမျိုးတို့သည် ဒါဝိဒ်မင်းကြီးလက်ထက်တိုင်အောင် ဗေရ
၂၉ ရှေဘမြို့၊ မောလဒါမြို့၊ ဟာရွောလဗြို့၊– ဗိလ
၃၀ ဟာမြို့၊ ဇင်ဂြို့၊ တောလဒ်မြို့၊– ဗေသွေလမြို့၊
၃၁ ဟော်မာမြို့၊ ဇိကလတ်မြို့၊– ဗက်မာကဗုတ်မြို့၊ ဟာဇေသိမ်မြို့၊ ဗက်ဗိရိမြို့၊ ရှာရိမ်မြို့တို့၌ နေ
၃၂ ကြ၏။– ထိုမှတပါး၊ တောမြို့ဇတံ၊ အင်ရိမွန်၊ တောခင်၊ ဧသော၊ အာရှန်တည်းဟူသော မြို့ငါး
၃၃ မြို့နှင့်တကွ၊– ပတ်လည်၌ရှိသော ရွာအပေါင်းတို့ကို ဗာလမြို့တိုင်အောင် ပိုင်ကြ၏။ ဤရွှေ့ကား၊ ရှိမောင်အမျိုးသားနေရာနှင့် ဆွေစဉ်မျိုး
၃၄ ဆက် ဖြစ်သတည်း။– မေရှောဗပ်၊ ယာမလက်၊
၃၅ အာမဇိသား ယောရှ၊– ယောလ၊ အာသေလသား
၃၆ စရာယ၏သား ယောရှိတိ၏သား ယေဟု၊– ဧလျောနဲ၊ ယာကောဘ၊ ယေရှောဟာယ၊ အသာယ၊ အဒျေလ၊ ယေသိမျေလ၊ ဗေနာယနှင့်တ
၃၇ ကွ၊– ရှေမာယ၊ ရှိမရှိ၊ ယေဒါယ၊ အလွှန်၊ ရှိဖိတို့
၃၈ မှဆင်းသက်သော ဇိဧတည်းဟူသော၊– နာမ

To Contents

အားဖြင့် မှတ်သောသူတို့သည် အဆွေအမျိုးသူ
ကြီးဖြစ်၍၊ သူတို့အမျိုးသည် အလွန်ပွါးများသ
၃၉ တည်း။– ထိုသူတို့သည် သိုးကျက်စားရာအရပ်
ကိုရှာ၍ ချိုင့်အရှေ့ဘက်၊ ဂေဒေါ်မြို့ဝတိုင်
၄၀ အောင် သွားသောအခါ၊– မြက်ပင်ပေါများ၍
ကောင်းသောကျက်စားရာ ကျယ်ဝန်းငြိမ်ဝပ်
သော အရပ်ကို တွေ့ကြ၏။ ရှေးကာလတွင်၊
ဟာမအမျိုးသားတို့သည် ထိုအရပ်၌နေကြ၏။–
၄၁ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော သူတို့သည် ယုဒရှင်ဘုရင်
ဟေဇကိလက်ထက်၌ သွား၍၊ သိုးကျက်စားစ
ရာ ကောင်းသောအရပ်ကို တွေ့သောကြောင့်၊
အရပ်သား နေရာရွာတို့ကိုလုပ်ကြံ၍၊ ရှင်းရှင်း
၄၂ ဖျက်ဆီးပြီးမှ ယနေ့တိုင်အောင် နေကြ၏။– တ
ဖန် ရှိမောင်အမျိုးသား ယောက်ျားငါးရာတို့သည်
ဣရှိသား၊ ဗိုလ်ပေလတိ၊ နာရိ၊ ရေဖာယ၊ ဩဇေ
၄၃ လနှင့်တကွ၊ စိရတောင်သို့ ချီသွား၍၊– အရင်
လွတ်သော အာမလက်အမျိုးသား အကျန်အ
ကြွင်းကိုလုပ်ကြံ၍ ထိုအရပ်၌ ယနေ့တိုင်အောင်
နေကြ၏။

၅

၁ ရုဗင်သည် ဣသရေလ၏သားဦးဖြစ်သော်
လည်း၊ အဘအိပ်ရာကို ညစ်ညူးစေသော
ကြောင့်၊ သားဦးအရာကိုနှုတ်ပြီးလျှင်၊ ဣသရေ
လ၏သားဖြစ်သော ယောသပ်၏သားတို့အား
ပေးသည်ဖြစ်၍၊ သားစဉ် မြေးဆက်တို့ကိုမှတ်
သောအခါ၊ သားဦးအရာကိုလိုက်၍ မမှတ်ရ။–
၂ ယုဒသည်လည်း ညီအစ်ကိုတို့တွင်လွန်ကဲ၍ သူ
၏အမျိုးထဲက မင်းဖြစ်တတ်သော်လည်း၊ သား
၃ ဦးအရာကိုမရ၊ ယောသပ်ရ၏။– ဣသရေလ၏
သားဦး ရုဗင်သားကား ဟာနုတ်၊ ဖာလု၊ ဟေဇရုံ၊
၄ ကာမိတည်း။– ယောလသားကား ရှေမာယ၊ ရှေ
၅ မာယသား ဂေါဂ၊ ဂေါဂသား ရှေမိ၊– ရှေမိသား
မိက္ခ၊ မိက္ခသား ရာယ၊ ရာယသားဗာလတည်း။–
၆ ဗာလသားကား၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင် တိဂလတ်ပိ
လေသာသိမ်းသွားသော ရုဗင်အမျိုးမင်းဗေရာ
၇ တည်း။– သူ၏ညီ ယေယေလနှင့် ဇာခရိတို့သည်
လည်း၊ သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်းယူသောအခါ
၈ အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်သတည်း။– ထိုအတူ
ယောလ၊ ရှေမ၊ အာဇတ်တို့မှဆင်းသက်သော
ဗေလသည်လည်း မင်းဖြစ်လျက်၊ အာရော်မြို့မှ
စ၍ နေဗောမြို့၊ ဗာလမောင်မြို့တိုင်အောင် နေ
၉ ရာကျယ်၏။– ဂိလဒ်ပြည်၌ သိုးနွားများပြား
သောကြောင့်၊ အရှေ့မျက်နှာ၌ ဥဖရတ်မြစ်နှင့်
ဆိုင်သော တောဝင်ဝတိုင်အောင် နေရာကျယ်
၁၀ ၏။– ရှောလုမင်းလက်ထက် ဟာဂရအမျိုးသား
တို့ကို စစ်တိုက်၍လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ဂိလဒ်ပြည်အ
ရှေ့ပိုင်းတရှောက်လုံးတွင် ဟာဂရ၏နေရာကို
ယူ၍ နေရာကျကြ၏။
၁၁ သူတို့တဘက်တချက်၊ ဗာရှန်ပြည်တွင် သလ
ကာမြို့တိုင်အောင် ဂဒ်အမျိုးသားတို့သည် နေရာ
၁၂ ကျကြ၏။– ဗာရှန်ပြည်၌ အကြီးအကဲကား ယော
လ၊ ထိုနောက် ရာဖ၊ ယာနဲ၊ ရာဖတ်တည်း။– သူ
တို့အဆွေအမျိုးချင်း ပေါက်ဘော်တော်သောသူ
ကား မိကေလ၊ မေရွလံ၊ ရှေဘ၊ ယောရဲ၊ ယာခန်၊
၁၃ ဇယာ၊ ယေဗာ၊ ပေါင်းခုနစ်ယောက်တည်း။– ထို
၁၄ သူတို့သည် ဂုနိ၊ အာဗဒျေလ၊ ဗုဇာဟိ၊ ယာဒေါ်၊
ယေရှိရှဲ၊ မိကေလ၊ ဂိလဒ်၊ ယာရော်၊ ဟုရိ၊ အဘိ
ဟဲလ အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သတည်း။ ဂုနိကား ထိုအ
၁၆ ဆွေအမျိုး၏သူကြီးဖြစ်၏။– သူတို့သည် ဂိလဒ်
ပြည်၊ ဗာရှန်ပြည်မြို့ရွာ၊ ရှာရုန်မြို့ပတ်လည်ပြည်
၁၇ စွန်းတိုင်အောင် နေရာကျကြ၏။– ဤသူအပေါင်း
တို့သည် ယုဒရှင်ဘုရင်ယောသံနှင့် ဣသရေလ
ရှင်ဘုရင် ယေရောဗောင်လက်ထက် သားစဉ်
မြေးဆက် စာရင်းဝင်ကြ၏။
၁၈ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်
တွင် ခိုင်းနှင့် ထားကိုကိုင်၍ လေးနှင့်ပစ်တတ်သ
ဖြင့်၊ စစ်မှုစစ်ရေးကို လေ့ကျက်၍ စစ်ချီတတ်
သော စစ်သူရဲပေါင်းကား၊ လေးသောင်းလေး
၁၉ ထောင်ခုနစ်ရာခြောက်ဆယ်တည်း။– ထိုသူတို့
သည် ဟာဂရအမျိုးသားတည်းဟူသော ယေတု
ရ၊ နာဖိရ၊ နောဒပ်အမျိုးသားတို့နှင့် စစ်တိုက်ကြ
၂၀ ၏။– စစ်တိုက်သောအခါ ဘုရားသခင်ကိုကိုးစား
၍ ဆုတောင်းသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင် မစ
တော်မူခြင်းကျေးဇူးအားဖြင့်၊ ဟာဂရလူတို့နှင့်
၂၁ သူတို့ဥစ္စာရှိသမျှကိုရကြ၏။– ကုလားအုပ်ငါး
သောင်း၊ သိုးနှစ်သိန်းငါးသောင်း၊ မြည်းနှစ်
၂၂ ထောင်၊ လူတသိန်းတို့ကိုသိမ်းယူကြ၏။– ဘု
ရားသခင်အခွင့်နှင့် စစ်တိုက်သောကြောင့်၊ ရန်
သူအများတို့သည် လဲသေကြ၏။ ဣသရေလ
လူတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းအမှု မရောက်မီတိုင်
အောင်၊ ဟာဂရလူတို့နေရာ၌ နေရာကျကြ၏။
၂၃ မနာရှေအမျိုးတဝက်သည်၊ ထိုပြည်တွင် ဗာ
ရှန်မြို့မှစ၍ ဗာလဟေရမုန်မြို့၊ စနိရမြို့၊ ဟေရ
၂၄ မုန်တောင်တိုင်အောင် ပွါးများလျက်နေ၏။– အ
ဆွေအမျိုးသူကြီးများဟူမူကား၊ ခွန်အားကြီး၍
ကျော်စောသော စစ်သူရဲဖော၊ ဣရှိ၊ ဧလျေလ၊

အာဇရေလ၊ ယေရမိ၊ ဟောဒဒိ၊ ယာဒျေလ
၂၅ တည်း။– သို့ရာတွင် ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာ
ရှေအမျိုးတဝက်သည် ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသ
ခင်ကိုပြစ်မှား၍၊ မိမိတို့ရှေ့မှာ ဘုရားသခင်ဖျက်
ဆီးတော်မူသော ပြည်သားတို့ဘုရားများနှင့် မှား
၂၆ ယွင်းကြ၏။– သို့ဖြစ်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ဘု
ရားသခင်သည် အာရှရိရှင်ဘုရင် ပုလနှင့် ရှင်ဘု
ရင်တိဂလတ်ပိလေသာစိတ်ကို နှိုးဆော်တော်မူ
သဖြင့်၊ နောက်ရှင်ဘုရင်သည် ထိုဣသရေလအ
မျိုးသားတို့ကို ဂေါရှန်မြစ်နား၊ ဟေလမြို့၊ ဟာ
ဗော်မြို့၊ ဟာရမြို့သို့ သိမ်းသွား၍ ယနေ့တိုင်
အောင်နေရာချထား၏။

၆

၁ လေဝိသားကား ဂေရရှုံ၊ ကောဟတ်၊ မေရာ
၂ ရိတည်း။– ကောဟတ်သားကား အာမရံ၊ ဣဇ
၃ ဟာ၊ ဟေဗြုန်၊ ဩဇေလတည်း။– အာမရံသား
ကား အာရုန်၊ မောရှေ၊ မိရိအံတည်း။ အာရုန်
သားကား နာဒပ်၊ အဘိဟု၊ ဧလာဇာ၊ ဣသမာ
၄-၇ တည်း။– ဧလာဇာသားကား ဖိနဟတ်၊ ဖိနဟတ်
သား အဘိရွှ၊ အဘိရွှသား ဗုက္ကိ၊ ဗုက္ကိသားဩဇိ၊
ဩဇိသား ဇေရဟိ၊ ဇေရဟိသား မေရာယုတ်၊
မေရာယုတ်သား အာမရိ၊ အာမရိသား အဟိ
၈ တုပ်။– အဟိတုပ်သား ဇာဒုတ်၊ ဇာဒုတ်သား အ
၉ ဟိမတ်။– အဟိမတ်သား အာဇရိ၊ အာဇရိသား
၁၀ ယောဟန်တည်း။– ယောဟန်သားကား၊ ယေရု
ရှလင်မြို့မှာ ရှောလမုန်တည်သော ဗိမာန်တော်
၁၁ ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်ပြုသော အာဇရိတည်း။– အာ
၁၂ ဇရိသားကား အာမရိ၊ အာမရိသားအဟိတုပ်။– အ
၁၃ ဟိတုပ်သား ဇာဒုတ်၊ ဇာဒုတ်သားရှလ္လုံ၊– ရှလ္လုံ
၁၄ သား ဟိလခိ၊ ဟိလခိသားအာဇရိ၊– အာဇရိသား
၁၅ စရာယ၊ စရာယသားယောဒဇက်တည်း။– ယော
ဒဇက်သည် နေဗုခဒ်နေဇာလက်ဖြင့် ယုဒပြည်
သူ၊ ယေရှရှလင်မြို့သားတို့ကို ထာဝရဘုရား
သိမ်းသွားစေတော်မူသောအခါ ပါသွားသ
တည်း။

၁၆ လေဝိသား ဂေရရှုံ၊ ကောဟတ်၊ မေရာရိတို့
၁၇ တွင်၊– ဂေရရှုံသားကား လိဗနိနှင့် ရှိမိတည်း။–
၁၈ ကောဟတ်သားကား အာမရံ၊ ဣဇဟာ၊ ဟေ
၁၉ ဗြုန်၊ ဩဇေလတည်း။– မေရာရိသားကား မဟာ
လိနှင့် မုရှိတည်းဟူသော လေဝိအဆွေအမျိုးအ
သီးအသီး ဖြစ်သတည်း။

၂၀ ဂေရရှုံသားကား လိဗနိ၊ လိဗနိသား ယာ
၂၁ ဟတ်၊ ယာဟတ်သား ဇိမ္မ၊– ဇိမ္မသား ယောအာ၊
ယောအာသား ဣဒ္ဒေါ၊ ဣဒ္ဒေါသား ဇေရ၊ ဇေရ
သား ယာတရဲတည်း။

၂၂ ကောဟတ်သားကား ဣဇဟာတည်းဟူ
သော အမိနဒပ်၊ အမိနဒပ်သား ကောရ၊ ကောရ
၂၃ သား အသိရ၊– အသိရသား ဧလကာန၊ ဧလ
ကာနသား ဧဗျာသပ်၊ ဧဗျာသပ်သား အသိရ၊–
၂၄ အသိရသား တာဟတ်၊ တာဟတ်သား ဥရေလ၊
၂၅ ဥရေလသား ဩဇိ၊ ဩဇိသား ရှောလ၊– ရှောလ
သား ဧလကာန၊ ဧလကာနသား အာမသဲနှင့် အ
၂၆ ဟိမုတ်၊– အာမသဲသား ဇောဖဲ၊ ဇောဖဲသား နာ
၂၇ ဟတ်၊– နာဟတ်သား ဧလျာဘ၊ ဧလျာဘသား
ယေရောဟံ၊ ယေရောဟံသား ဧလကာန၊ ဧလ
၂၈ ကာနသား ရှမွေလတည်း။– ရှမွေလသားဦးကား
ယောလ၊ ဒုတိယသား အဘိယတည်း။

၂၉ မေရာရိသားကား မဟာလိ၊ မဟာလိသား
၃၀ လိဗနိ၊ လိဗနိသား ရှိမိ၊ ရှိမိသား ဩဇ၊– ဩဇ
သား ရှိမာ၊ ရှိမာသား ဟဂ္ဂါ၊ ဟဂ္ဂါသား အသာ
ယတည်း။

၃၁ ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်သည် ငြိမ်
ဝပ်သောအခါ၊ အိမ်တော်၌ သီချင်းဆိုရာအမှု
တော်ကို စောင့်စေခြင်းငှါ၊ ဒါဝိဒ်မင်းခန့်ထား
၃၂ သောသူတို့သည်၊– ယေရုရှလင်မြို့၌ ဗိမာန်
တော်ကို ရှောလမုန်မတည်မီ ကာလပတ်လုံး၊ ပ
ရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တည်ရာအရပ်၌ သီ
ချင်းဆိုလျက် အမှုတော်ကို စောင့်ကြ၏။ ဗိမာန်
တော်ကိုတည်ပြီးသောနောက်၊ မိမိတို့အလှည့်
အတိုင်း စောင့်ရသောအမှုကို စောင့်လျက်နေကြ
၃၃-၃၈ ၏။– ထိုအမှုတော်ကို စောင့်သောသူတို့နှင့်
သားစဉ်မြေးဆက် ဟူမူကား၊ ဣသရေလ၊ လေ
ဝိ၊ ကောဟတ်၊ ဣဇဟာ၊ ကောရ၊ ဧဗျာသပ်၊
အသိရ၊ တာဟတ်၊ ဇေဖနိ၊ အာဇရိ၊ ယောလ၊ ဧ
လကာန၊ အမာသဲ၊ မာဟတ်၊ ဧလကာန၊ ဇောဖဲ၊
တောအာ၊ ဧလျာဘ၊ ယေရောဟံ၊ ဧလကာန၊ ရှမွေ
လ၊ ယောလတို့မှ ဆင်းသက်သော ကောဟတ်အ
၃၉-၄၃ မျိုး၊ သီချင်းသည် ဟေမန်တပါး၊– လေဝိ၊
ဂေရရှုံ၊ ယာဟတ်၊ ရှိမိ၊ ဇိမ္မ၊ ဧသန်၊ အဒါယ၊ ဇေ
ရ၊ ဧသနိ၊ မာလခိ၊ ဗာသေယ၊ မိကေလ၊ ရှိမာ၊
ဗေရခိတို့မှ ဆင်းသက်သော အာသပ်၊ ဟေမန်
လက္ခ်ာဘက်မှာ နေရာရှိသော အပေါင်းအဘော်
၄၄-၄၇ အာသပ်တပါး၊– လေဝိ၊ မေရာရိ၊ မုရှိ၊ မဟာ
လိ၊ ရှမေရ၊ ဗာနိ၊ အံဇိ၊ ဟိလခိ၊ အာဇဗိ၊ ဟာရှဗိ၊
မလ္လုတ်၊ အာဗဒိ၊ ကိရှိတို့မှဆင်းသက်သော ဧ
သန်တပါးမှစ၍ လက်ဝဲဘက်မှာနေရာရှိသော

အပေါင်းအဘော်၊ မေရာရိအမျိုးသားများတည်း။-
၄၈ သူတို့၏ညီအစ်ကိုဖြစ်သော လေဝိသားတို့သည်၊ ဘုရားသခင် ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ တဲတော်အမှူ အမျိုးမျိုး စောင့်သောအရာ၌ ခန့်ထားခြင်းကို ခံကြ၏။

၄၉ အာရုန်နှင့် သူ၏သားစဉ်မြေးဆက် မူကား၊ ယဇ်ကောင်ကို မီးရှို့ရာပလ္လင်နှင့် နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ရာပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်လျက်၊ အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနတော် အမှုအလုံးစုံကို စောင့်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ကျွန် မောရှေ မှာထားသမျှအတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏အပြစ်ကို ဖြေရသော
၅၀ သူ ဖြစ်ကြ၏။- အာရုန်၏သားမြေးမှာ၊ အာရုန်သားကား ဧလာဇာ၊ ဧလာဇာသား ဖိနဟတ်၊ ဖိန
၅၁ ဟတ်သား အဘိရွာ၊- အဘိရွာသား ဗုက္ကိ၊ ဗုက္ကိသား
၅၂ ဩဇိ၊ ဩဇိသား ဇေရဟိ၊- ဇေရဟိသား မရာယုတ်၊ မရာယုတ်သား အာမရိ၊ အာမရိသား အ
၅၃ ဟိတုပ်၊- အဟိတုပ်သား ဇာဒုတ်၊ ဇာဒုတ်သား အဟိမတ်တည်း။

၅၄ အာရုန်၏သားမြေးဖြစ်သော ကောဟတ်အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ စာရေးတံပြေသောအားဖြင့် ရ၍ နေရသောမြို့နှင့် မြို့နယ်များဟူမူကား၊-
၅၅ ယုဒရိုင်၌ ဟေဗြိန်မြို့နှင့် မြို့နယ်ကိုရကြ၏။-
၅၆ သို့ရာတွင် မြို့နှင့်ဆိုင်သောလယ်များ၊ ရွာများတို့
၅၇ ကို ယေဖုန္နသား ကာလက်သည် ရ၏။- ပြေးခို၌ခိုခိုရာ ဟေဗြိန်မြို့မှတပါး၊ ယုဒရိုင်ထဲက လိဗနမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယတ္တိရမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဧရုတ
၅၈ မောမြို့နှင့် မြို့နယ်၊- ဟောလုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊
၅၉ ဒေဗိရမြို့နှင့် မြို့နယ်၊- အက္ကရှိမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယုတ္တမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဗက်ရှေမက်မြို့နှင့် မြို့
၆၀ နယ်တို့ကိုလည်း၊- ဗင်္ာမိန်ခရိုင်ထဲက ဂိဗောင်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဂေဗမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အာလမက်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အာနသုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကိုလည်း၊ အာရုန်၏သားမြေးတို့သည် အဆွေအမျိုးအလိုက်ရ၍၊ မြို့ပေါင်းကား တဆယ်သုံးမြို့
၆၁ တည်း။- ကြွင်းသောကောဟတ်သား အဆွေအမျိုးတို့သည် စာရေးတံအားဖြင့်၊ မနာရှေခရိုင်
၆၂ ဝက်ထဲက မြို့ဆယ်မြို့တို့ကို ရကြ၏။- ဂေရှုံသား အဆွေအမျိုးတို့သည် ဣသခါခရိုင်၊ အာရာခရိုင်၊ နဿလိခရိုင်၊ ဗာရှန်ပြည်မနာရှေခရိုင်ထဲ
၆၃ က မြို့တဆယ်သုံးမြို့တို့ကို ရကြ၏။- မေရာရိသား အဆွေအမျိုးတို့သည် ရုဗင်ခရိုင်၊ ဂဒ်ခရိုင်၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲက မြို့တဆယ်နှစ်မြို့တို့ကို ရ
၆၄ ကြ၏။- ဤမည်သောမြို့တို့ကို မြို့နယ်နှင့်တကွ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် လေဝိသား
၆၅ တို့အား ပေးကြ၏။- အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော မြို့တို့ကို စာရေးတံပြု၍၊ ယုဒအမျိုးသားခရိုင်၊ ရှိမောင်အမျိုးသားခရိုင်၊ ဗင်္ာမိန် အမျိုးသားခရိုင်
၆၆ ထဲက ပေးကြ၏။- ကြွင်းသော ကောဟတ်သား အဆွေအမျိုးတို့သည် ဧဖရိမ်ခရိုင်ထဲက ရသည်
၆၇ အတိုင်း။- ပြေးခို၌ခိုနေရာ ဧဖရိမ်တောင်ပေါ်မှာ
၆၈ ရှေခင်မြို့ကို မြို့နယ်နှင့်တကွ ပေးကြ၏။- ထိုမှတပါး၊ ဂေဇာမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယောကမ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဗက်ဟောရုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို
၆၉ ၎င်း။- ဒန်ခရိုင်ထဲက ဧလတေကမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဂိဗ္ဗသုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အာဇလုန်မြို့နှင့် မြို့
၇၀ နယ်၊ ဂါသရိမ္မုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို၎င်း။- မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက အနေရမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဗိလံမြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကိုလည်း၊ ကြွင်းသောကောဟတ်သား အဆွေအမျိုးတို့အား ပေးကြ၏။-
၇၁ ဂေရှုံသားတို့အားလည်း၊ မနာရှေခရိုင်ဝက်ထဲက ဗာရှန်ပြည် ဂေါလန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အာရှတ
၇၂ ရုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကိုလည်း၊- ကျသခါခရိုင်ထဲက ကေဒေရမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဒါဗရတ်မြို့နှင့် မြို့
၇၃ နယ်၊- ရာမုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ အာနင်မြို့နှင့် မြို့
၇၄ နယ်တို့ကိုလည်း၊- အာရှာခရိုင်ထဲက မိရှလမြို့နှင့်
၇၅ မြို့နယ်၊ အာဗဒုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊- ဟုကုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ရဟောဘမြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကိုလည်း၊-
၇၆ နဿလိခရိုင်ထဲက ဂါလိလဲပြည် ကေဒေရမြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ဟမ္မွန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ကိရထယိမ်
၇၇ မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကိုလည်း ပေးကြ၏။- ကြွင်းသော မေရာရိသားတို့အားလည်း၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်ထဲက ရိမ္မွန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ တာဗော်မြို့နှင့် မြို့
၇၈ နယ်တို့ကိုလည်း၊- ယေရိခေါမြို့အရှေ့၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊ ရုဗင်ခရိုင်ထဲက တောဌ် ဗေဇာမြို့
၇၉ နှင့် မြို့နယ်၊ ယာဇမြို့နှင့် မြို့နယ်၊- ကေဒမုတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ မေဖတ်မြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကို
၈၀ ၎င်း။- ဂဒ်ခရိုင်ထဲက ဂိလဒ်ပြည်၌ ရာမုတ်မြို့နှင့်
၈၁ မြို့နယ်၊ မဟာနိမ်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊- ဟေရှာဗုန်မြို့နှင့် မြို့နယ်၊ ယာဇာမြို့နှင့် မြို့နယ်တို့ကိုလည်း ပေးကြ၏။

၇

၁ ကျသခါသားကား တောလ၊ ဖုဝါ၊ ယာရှုပ်၊ ရှိ
၂ မရုန်၊ ပေါင်းလေးယောက်တည်း။- တောလသားကား တောလအဆွေအမျိုး သူကြီး ဩဇိ၊ ရေဖာယ၊ ယေရေလ၊ ယာမဲ၊ ယိဗသံ၊ ရုမွေလတည်း။ ထိုအဆွေအမျိုးအစဉ်အဆက်တို့သည်

ခွန်အားကြီးသော သူရဲဖြစ်၍၊ ဒါဝိဒ်မင်းလက်
ထက် နှစ်သောင်း နှစ်ထောင်ခြောက်ရာရှိသ
၃ တည်း။– သြဧသားကား ဣဇရဟိ၊ ဣဇရဟိသား
မက္မေလ၊ သြဗဒိ၊ ယောလ၊ ဣရှဃ၊ ပေါင်းငါး
ယောက်တည်း။ ဤသူတို့သည် အကြီးအကဲဖြစ်
၄ ကြ၏။– သူတို့၌ သားမယားများသောကြောင့်၊
အဆွေအမျိုး အသီးအသီးအလိုက်၊ စစ်သူရဲတပ်
၅ သား သုံးသောင်းခြောက်ထောင်ရှိကြ၏။– သူတို့
ညီအစ်ကို ဣသခါ အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့
သည် ခွန်အားကြီးသော သူရဲဖြစ်၍၊ သားစဉ်
မြေးဆက် စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း၊ ရှစ်သောင်း
ခုနစ်ထောင်ရှိကြ၏။
၆ ဗယ်ာမိန်သားကား ဗေလ၊ ဗေခါ၊ ယေဒယေ
၇ လ၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။– ဗေလသားကား
အဆွေအမျိုးသူကြီးဧဗုန်၊ သြဇိ၊ သြဧလ၊ ယေ
ရိမုတ်၊ ဣရှိ၊ ပေါင်းငါးယောက်တည်း။ ဤသူတို့
သည် ခွန်အားကြီးသောသူရဲဖြစ်၍၊ သားစဉ်မြေး
ဆက်စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း၊ နှစ်သောင်းနှစ်
၈ ထောင် သုံးဆယ်လေးယောက်ရှိကြ၏။– ဗေခါ
သားကား ဓမေရ၊ ယောရှ၊ ဧလျေဇ၊ ဧလိသြန်၊
သြမရိ၊ ယေရိမုတ်၊ အဘိယ၊ အာနသုတ်၊ အာလ
၉ မက်တည်း။– သားစဉ်မြေးဆက် စာရင်းဝင်၍၊ အ
ဆွေအမျိုး သူကြီးအသီးအသီးအလိုက်၊ ခွန်အား
၁၀ ကြီးသောသူရဲ နှစ်သောင်းနှစ်ရာ ရှိကြ၏။– ယေ
ဒယေလသားကား ဗိလဟန်၊ ဗိလဟန်သား ယု
ရှ၊ ဗယ်ာမိန်၊ ဧဟုဒ်၊ ခေနာန၊ ဇေသန်၊ သာရှိရှု၊
၁၁ အဟိရှဟာတည်း။– အဆွေအမျိုးသူကြီး အသီး
အသီးအလိုက်၊ ခွန်အားကြီး၍ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊
တတ်စွမ်းနိုင်သော သူရဲ တသောင်းခုနစ်ထောင်
၁၂ နှစ်ရာ ရှိကြ၏။– ထိုမှတပါး၊ ရှုပိမ်၊ ဟုပိမ်နှင့်တ
ကွ ဣရဟှရှိမ်သား၊ အာဟေရသား ရှိသတည်း။
၁၃ နဿလိသည် ဗိလဟာတွင်မြင်သောသား
ကား၊ ယာဇေလ၊ ဂုနိ၊ ယေဇ၊ ရှလ္လုံတည်း။
၁၄ မနာရှေသားဦးကား အာသရေလ၊ ထိုနောက်၊
ရှုရိအမျိုးဖြစ်သော မယားငယ်တွင် မြင်သော
၁၅ သား၊ ဂိလဒ်၏အဘ မာခိရတည်း။– မာခိရသည်
မာခါအမည်ရှိသောဟုပိမ်နှင့် ရှုပိ၏နှမနှင့် စုံ
ဘက်၍၊ နှစ်ဆက်မြောက်သောသားကား ဧ
လောဖတ်အမည် ရှိ၏။ ဧလောဖတ်၌ သမီး
၁၆ သက်သက်ရှိ၏။– မာခိရမယားမာခါသည် သား
ကိုဘွားမြင်၍၊ ပေရက်အမည်ဖြင့် မှည့်၏။ သူ၏
ညီကား ရှေရက်အမည်ရှိ၏။ သူ၏သားကား
၁၇ ဥလံနှင့်ရေကင်တည်း။– ဥလံသားကား ဗေဒန်
တည်း။ ဤရွေ့ကား မနာရှေသား မာခိရ၏သား
၁၈ ဂိလဒ်အမျိုးအနွယ်တည်း။– သူ၏နှမ ဟမ္မော
လေကက်သည် ဣရှောဒ၊ အဗျေဇ၊ မဟာလကို
၁၉ ဘွားမြင်၏။– ရှမိဒသားကား အဟိအန်၊ ရှေခင်၊
လိကဟိ၊ အနိအံတည်း။
၂၀ ဧဖရိမ်သားကား ရှုသေလ၊ ရှုသေလသား ဗေ
ရက်၊ ဗေရက်သား တာဟတ်၊ တာဟတ်သား ဧ
၂၁ လာဒ၊ ဧလာဒသား တာဟတ်၊– တာဟတ်သား
ဇာဗဒ်၊ ဇာဗဒ်သား ရှုသေလ တည်း။ ထိုမှတပါး၊
ဧဖရိမ်သား ဧဇာနှင့် ဧလဒ်တို့သည် ထိုပြည်၌
မွေးဘွားသော၊ ဂါသမြို့သားတို့ တိရစ္ဆာန်များကို
၂၂ လုယူသောကြောင့် အသက်ဆုံးကြ၏။– အဘ ဧ
ဖရိမ်သည် အင်တန်ကာလပတ်လုံး စိတ်မသာ
ညည်းတွားလျက်နေ၏။ ညီအစ်ကိုတို့သည် နှစ်
၂၃ သိမ့်စေခြင်းငှါလာကြ၏။– နောက်တဖန် မယား
ဆီသို့ဝင်သဖြင့် သူသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သားကို
ဘွားမြင် ၏။ ထိုသားကို ဗေရိယအမည်ဖြင့်
မှည့် ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်အိမ်ထောင်
၂၄ ၌ အမင်္ဂလာရောက်သတည်း။– သမီးရှေရကား
အထက်ဗေသောရှန်မြို့၊ အောက်ဗေသောရှန်
မြို့၊ သြဧင်ရှေရမြို့တို့ကို ပြုစုသောသူဖြစ်၏။–
၂၅ သူ၏သားကား ရေဖ၊ သူ၏သား ရေရှဒ်၊ သူ၏
၂၆ သားတေလ၊ သူ၏သား တာဟန်၊– သူ၏သား
လာဒန်၊ သူ၏သား အမိဟုဒ်၊ သူ၏သား ဧလိရှ
၂၇ မာ၊– သူ၏သား နုန်၊ သူ၏သား ယောရှုတည်း။–
၂၈ သူတို့ပိုင်ထိုက်သော နေရာဟူမူကား၊ ဗေသလ
မြို့နှင့် ကျေးလက်၊ အရှေ့ဘက်၌ နာရန်မြို့၊ အ
နောက်ဘက်၌ ဂေဇာမြို့နှင့် ကျေးလက်၊ ရှေခင်
၂၉ မြို့နှင့် ကျေးလက်၊ ဂါဇမြို့နှင့် ကျေးလက်၊– မ
နာရှေအမျိုးသား နေရာအနားမှာ ဗက်ရှန်မြို့နှင့်
ကျေးလက်၊ တာနက်မြို့နှင့် ကျေးလက်၊ မေ
ဂိဒ္ဒေါမြို့နှင့် ကျေးလက်၊ ဒေါရမြို့နှင့် ကျေး
လက်တည်း။ ဤမြို့ရွာတို့၌ ကျသရေလ၏သား
ဖြစ်သော ယောသပ်၏သားတို့သည် နေရာကျ
ကြ၏။
၃၀ အာရှာသားကား ယိမန၊ ဣရွာ၊ ဣရှိ၊ ဗေရိ
၃၁ ယ၊ နှမဧရတည်း။– ဗေရိယသားကား ဟေဗာ
နှင့် မာလကျေလတည်း။ မာလကျေလသား
၃၂ ကား ဗိရဇာဝိတ်၊– ဟေဗာသားကား ယာဖ
လက်၊ ရှောမာ၊ ဟောသံ၊ နှမရှုအာတည်း။– ယာ
ဖလက်သားကား ပါသက်၊ ဗိမဟာလ၊ အာရှဝတ်
၃၄ တည်း။– ရှောမေရသားကား အာဟိ၊ ရှောဂ၊
၃၅ ယေဟုဗ္ဗ၊ အာရံတည်း။– သူ၏ညီဟေလင်သား

ကား ဇောဖ၊ ကြမန၊ ရှေလက်၊ အာမလတည်း။–
၃၆ ဇောဖသားကား သုအာ၊ ဟာနေဖာ၊ ရွှလ၊ ဗေရှိ၊
၃၇ ကြမရ၊– ဗေဇော၊ ဟောဒ၊ ရှမ္မ၊ ရှိလရှ၊ ကြသရန်၊
၃၈ ဗေရုတည်း။– ယေသာသားကား ယေဖုန္နဲ ပိသပ၊
၃၉ အာရုတည်း။– ဥလ္လသားကား အာရှ၊ ဟံယေလ၊
၄၀ ရေဒိယတည်း။– ဤသူအပေါင်းတို့သည် အာရှာ
အမျိုးဦး အဆွေအမျိုးသူကြီး၊ ရွေးသောသူ၊ ခွန်
အားကြီးသော သူရဲမင်း ဖြစ်ကြ၏။ သားစဉ်မြေး
ဆက် စာရင်း၀င်၍ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်း
နိုင်သောသူ နှစ်သောင်းခြောက်ထောင်ရှိကြ၏။

၈

၁ ဗယ်ာမိန်သားဦးကား ဗေလ၊ ဒုတိယသား
၂ အာရှဗေလ၊ တတိယသား အဟိရှ်၊– စတုတ္ထ
၃ သား နောဟ၊ ပဉ္စမသား ရာဖတည်း။– ဗေလ
၄ သားကား အဒ္ဒါ၊ ဂေရ၊ အဘိဟုဒ်၊– အဘိရွှ၊ နေ
၅ မန်၊ အာဟော၊– ဂေရာ၊ ရေဖုဖ်၊ ဟုရံတည်း။–
၆ မာနဟက်မြို့သို့ နေရာပြောင်းသော ဂေဗမြို့
သား အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်သော ဧဟုဒ်သား
၇ ကား၊ နေမန်၊ အဟိယ၊ ဂေရတည်း။– နေရာ
ပြောင်းသောနောက်၊ သြဧနှင့် အဟိဟုဒ်ကို
၈ လည်း မြင်၏။– ရှဟာရိမ်သည် မယားဟုရှိမ်နှင့်
၉ ဗာရာကိုစွန့်ပြီးမှ၊ မောဘပြည်၌နေ၍၊– မယား
ဟောဒေရှတွင် ယောဗပ်၊ ဇိဘ်၊ မေရှ၊ မာလခံ၊–
၁၀ ယုဧ၊ ရှာခိ၊ မိရမတို့ကိုဖြင်၍၊ ဤသူတို့သည် အ
၁၁ ဆွေအမျိုး သူကြီးဖြစ်ကြ၏။– အရင်မယား ဟု
၁၂ ရှိမ်တွင်၊ အဘိတုပ်နှင့်ဧလပါလကို ဖြင်၏။– ဧ
လပါလသားကား ဧဗာ၊ မိရှဟံ၊ ရှာမက်တည်း။
ရှာမက်သည် သြနောဖြို့၊ လောဒဖြို့နှင့် ကျေး
၁၃ လက်များကို ပြုစုသောသူဖြစ်၏။– ဗေရိယနှင့်
ရှေမတို့သည် ဂါသမြို့သားတို့ကို နှင်ထုတ်သော
အာဧလုန်မြို့သား အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်ကြ
၁၄ ၏။– ထိုမှတပါး၊ အဟိသြ၊ ရှာရုက်၊ ယေရိမုတ်၊–
၁၅၊၁၆ ဧဗေဒိ၊ အာရဒ်၊ အာဒါ၊– မိကွေလ၊ ကြရုပ၊
၁၇ ယောဟတို့သည် ဗေရိယသား ဖြစ်ကြ၏။– ဧ
၁၈ ဗဒိ၊ မေရွှလ်၊ ဟေဇကိ၊ ဟေဗာ၊– ကြရုမေရဲ၊ ယေဧ
၁၉ လိ၊ ယောဗပ်တို့သည် ဧလပါလသားတည်း။– ယာ
၂၀ ကိမ်၊ ဇိခရိ၊ ဇာဗဒိ၊– ဧလျောနဲ၊ ဇိလသဲ၊ ဧလေလ၊–
၂၁ အဒါယ၊ ဗေရာယ၊ ရှိမရတ်တို့သည် ရှိမဟိသား
၂၂၊၂၃ တည်း။– ကြရုပန်၊ ဟေဗာ၊ ဧလေလ၊– အာဗ
၂၄ ဒုန်၊ ဇိခရိ၊ ဟာနန်၊– ဟာနနိ၊ ဧလံ၊ အန္တောသိ
၂၅ ယ၊– ကြဖဒိယ၊ ပေနွေလတို့သည် ရှာရုက်သား
၂၆၊၂၇ တည်း။– ရှံရှရဲ၊ ရှေဟာရိ၊ အာသလိ၊– ယာရ
ရှိ၊ ဧလိယ၊ ဇိခရိတို့သည် ယေရောဟံသား
၂၈ တည်း။– ဤသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှာနေ
၍၊ အစဉ်အဆက် အဆွေအမျိုး သူကြီးမင်းဖြစ်
၂၉ ကြ၏။– ဂိဗောင်မြို့မှာ ဂိဗေါင်အဘ ယေဟေလ
၃၀ နေ၏။ သူ၏မယားကား မာခါအမည်ရှိ၏။– သူ
၏သားဦးကား အာဗဒုန်၊ သူ၏ညီကား ဇုရ၊ ကိ
၃၁ ရှ၊ ဗာလ၊ နေရ၊ နာဒပ်၊– ဂေဒေါ၊ အဟိသြ၊ ဇာခ
၃၂ ရိ၊ မိကလုတ်တည်း။– မိကလုတ်သားကား ရှိမံ
တည်း။ ဤသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှာ ညီ
အစ်ကိုစုအနား၊ တဘက်တချက်၌ နေရာကျကြ
၏။

၃၃ နေရသားကား ကိရှ၊ ကိရှသား ရှောလု၊ ရှော
လုသား ယောနသန်၊ မေလခ်ိရွှ၊ အဘိနာဒပ်၊ ဣ
၃၄ ရှဗာလတည်း။– ယောနသန်သားကား မေရိဗ္ဗာ
၃၅ လ၊ မေရိဗ္ဗာလသား မိက္ခာ၊– မိက္ခာသား ပိသုန်၊
၃၆ မေလက်၊ တာရှ၊ အာခတ်တည်း။– အာခတ်
သားကား ယာရှ၊ ယာရှသား အာလမက်၊ အာဇ
မာဝက်၊ ဇိမရိတည်း။ ဇိမရိသားကား မောဇ၊–
၃၇ မောဇသား ဗိနာ၊ ဗိနာသား ရေဖာယ၊ ရေဖာယ
၃၈ သား ဧလာသ၊ ဧလာသသား အာဇေလ၊– အာ
ဇေလသား ခြောက်ယောက်အမည်ကား အာဇရိ
ကံ၊ ဗောခေရ၊ ဣရှမေလ၊ ရှရိယ၊ သြဗဒိ၊ ဟာ
၃၉ နန်တည်း။– အာဇေလညီ ဧရှက်သားဦးကား ဥ
လံ၊ ဒုတိယသား ယေဟုတ်၊ တတိယသား ဧလိ
၄၀ ဖလက်တည်း။– ဥလံသားတို့သည် ခွန်အားကြီး
သော လေးသူရဲဖြစ်ကြ၏။ သားမြေးများ၍
ပေါင်းတရာငါးဆယ်ရှိကြ၏။ ဤရွေ့ကား၊
ဗယ်ာမိန်သားစဉ်မြေးဆက် ဖြစ်သတည်း။

၉

၁ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း၊ ဣသရေလအ
မျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သားစဉ်မြေးဆက် စာ
ရင်း၀င်၍၊ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ဗာဗုလုန်မြို့သို့
သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရနှင့်သော ဣသရေလရှင်ဘု
ရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင်မှတ်စာ၌ ပါသတည်း။
၂ နောက်တဖန် ကိုယ်ပိုင်ထိုက်သော မြို့ရွာတို့
၌ အဦးဆုံးနေရာကျသောသူကား၊ ဣသရေလ
အမျိုးသား၊ ယစ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ ဘုရား
၃ ကျွန် အသီးအသီး ဖြစ်ကြ၏။– ယေရုရှလင်မြို့
မှာနေသော ယုဒအမျိုး၊ ဗယ်ာမိန်အမျိုး၊ ဧဖရိမ်
၄ နှင့် မနာရှေအမျိုးသားဟူမူကား၊– ယုဒသား ဖာ
ရက်အမျိုးအနွယ်၊ ဗာနိ၊ ဣမရိ၊ သြမရိ၊ အဓိဟုဒ်
၅ တို့မှ ဆင်းသက်သော ဥသဲတပါး၊– ရှိလောနိအ
မျိုးဖြစ်သော သားဦးအသာယနှင့် သူ၏သားတ
၆ စု၊– ဇေရအမျိုးယေလနှင့် သူ၏ညီအစ်ကိုတစု

၇ ပေါင်းခြောက်ရာကိုးဆယ်တည်း။– ဗယ်ာမိန်အ
မျိုးအနွယ်ဖြစ်သော ဟာသေနွာ၊ ဟောဒိ၊ မေရူ
၈ လံတို့မှ ဆင်းသက်သော သလ္လ၊– ယေရောဟံ
သား ဣဗနိယ၊ မိခရိသားဖြစ်သော ဩဒီဇ၏သား
ဧလာနှင့် ဣဗနိယ၊ ရွှေလ၊ ရှေဖတိတို့မှ ဆင်း
၉ သက်သော မေရူလံမှစ၍၊– သားစဉ်မြေးဆက်
စာရင်းဝင်သော အမျိုးသားချင်းပေါင်း ကိုးရာငါး
ဆယ်ခြောက်ယောက်တည်း။ ဤသူအပေါင်းတို့
သည် အဆွေအမျိုးသူကြီး ဖြစ်ကြ၏။

၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်မူကား ယေဒါယ၊ ယောယ
၁၁ ရိပ်၊ ယာခိန်နှင့်တက္ခ၊– အဟိတုပ်၊ မရာယုတ်၊
ဧဇုတ်၊ မေရွှလံ၊ ဟိလခိတို့မှ ဆင်းသက်သော
၁၂ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်အုပ် အာဇရိတပါး၊– မာ
လခီ၊ ပါရှရ၊ ယေရောဟံတို့မှ ဆင်းသက်သော
အဒါယနှင့် ဣမေရ၊ မေရိလမုတ်၊ မေရွှလံ၊ ယာ
ဇေရ၊ အဒေလတို့မှ ဆင်းသက်သောမာရှဲ အစရှိ
၁၃ သော၊– အဆွေအမျိုးသူကြီး အမျိုးသားချင်းတ
ထောင်ခုနစ်ရာခြောက်ဆယ် ရှိကြ၏။ ဤသူတို့
သည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်အမှုကို ဆောင်
ရွက်ခြင်း၄၊ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူပေတည်း။

၁၄ လေဝိသားမူကား၊ မေရာရိ အမျိုးအနွယ်ဖြစ်
သော ဟာရှဘိ၊ အာဇရိက်၊ ဟာရှပ်တို့မှ ဆင်း
၁၅ သက်သော ရှေမာရတပါး၊– ဗာကဗက္ကာ၊ ဟေ
ရက်၊ ဂလာလသုံးပါး၊ အာသပ်၊ ဇိခရိ၊ မိကွာတို့မှ
၁၆ ဆင်းသက်သော မဿနိတပါး၊– ယေဒုသုံ၊ ဂလာ
လ၊ ရှေမာယတို့မှ ဆင်းသက်သော ဩဗဒိတပါး၊
နေတောဖာသိရွာတို့တွင် နေသော ဧလကာန
သား အာသ၏သား ဗေရခိတပါးတည်း။

၁၇ တံခါးစောင့်မူကား၊ ရှလ္လုံ၊ အက္ကုပ်၊ တာလ
၁၈ မုန်၊ အဟိမန်အစရှိသော ညီအစ်ကိုတစု၊– ရှလ္လုံ
သည် ရှင်ဘုရင်ဝင်သော အရှေ့တံခါးတွင် တံခါး
မှူးဖြစ်၏။ ဤသူတို့သည် လေဝိသားအပေါင်း
၁၉ အသင်း၌ပါသော တံခါးစောင့်ပေတည်း။– ကော
ရဟဲ အဆွေအမျိုး၊ ကောရ၊ ဧဗျာသပ်၊ ကောရ
တို့မှ ဆင်းသက်သော ရှလ္လုံနှင့်မိမိညီတို့သည် အ
မှုတော်စောင့်ရာတွင် တဲတော်တံခါးစောင့် ဖြစ်
ကြ၏။ အဘတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ဗိုလ်ခြေ
တပ်ချရာတွင် တဲတော်ဦးစောင့် ဖြစ်ကြ၏။–
၂၀ ရှေးကာလ ဧလာဇာသား ဖိနဟတ်သည် ထိုသူ
တို့ကိုအုပ်ရ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူရှိ
၂၁ တော်မူ၏။– မေရှိလမိသား ဇာခရိသည် ပရိ
သတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်တံခါးစောင့်ဖြစ်၏။–
၂၂ တံခါးစောင့်အရာ၌ ခန့်ထားသောသူပေါင်းကား
နှစ်ရာတဆယ် နှစ်ယောက်တည်း။ ထိုသူတို့
သည် ဒါဝိဒ်နှင့် ပရောဖက်ရှမွေလခန့်ထားသော
သားစဉ်မြေးဆက် အသီးအသီးနေသောရွာ၌ စာ
၂၃ ရင်းဝင်ကြ၏။– ထိုသူ၏ သားစဉ်မြေးဆက်တို့
သည် တဲတော်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား၏
အိမ်တော်၌ တံခါးစောင့်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရ
၂၄ ကြ၏။– တံခါးစောင့်တို့သည် အရှေ့၊ အနောက်၊
တောင်၊ မြောက်၊ လေးမျက်နှာ၌ စောင့်နေရကြ
၂၅ ၏။– ရွာတို့၌နေသော အပေါင်းအဘော်တို့သည်
အလှည့်သင့်သည်အတိုင်း ခုနစ်ရက်၊ ခုနစ်ရက်
၂၆ လာရကြ၏။– ထိုလေဝိသားတို့တွင် တံခါးစောင့်
ကြီး လေးယောက်တို့သည် အရာကိုခံရသည်အ
တိုင်း၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အခန်းများနှင့်
၂၇ ဘဏ္ဍာတိုက်များကို စောင့်ရကြ၏။– ထိုသို့
စောင့်၍ နံနက်တိုင်း တံခါးကိုဖွင့်ရသောကြောင့်၊
ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ပတ်လည်၌ အိပ်ရကြ
၂၈ ၏။– အချို့တို့သည်လည်း၊ အမှုတော်စောင့်တန်
ဆာများကို အရေအတွက်အတိုင်း သွင်းလျက်
၂၉ ထုတ်လျက် စောင့်ရကြ၏။– အချို့တို့သည်
လည်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော် တန်ဆာများ၊ အ
သုံးအဆောင်များ၊ မုန့်ညက်၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊
လောဗန်၊ နံ့သာမျိုးများကို ပြုစုစောင့်ရကြ
၃၀ ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးသား အချို့တို့သည်
၃၁ လည်း နံ့သာဆီကိုလုပ်ရကြ၏။– လေဝိသား၊
ကောရသိအဆွေအမျိုးဖြစ်သော ရှလ္လုံ၏သားဦး
မတ္တိသိသည် သံပြားဖြင့်ဖုတ်သော မုန့်မျိုးကို
၃၂ စောင့်ရ၏။– သူ၏ညီအစ်ကိုနှင့် အခြားသော
ကောရသိ အဆွေအမျိုးသားတို့သည် ဥပုသ်နေ
၃၃ ၌ ရှေ့တော်မုန့်ကို ပြင်ဆင်ရကြ၏။– သီချင်းဆို
သောသူ လေဝိအဆွေအမျိုး သူကြီးတို့သည် မိမိ
တို့အမှုကို နေ့ည၌မပြတ်စောင့်ရသောကြောင့်၊
အိမ်တော်အခန်း၌နေ၍ အခြားသောအမှုနှင့်
၃၄ လွတ်ကြ၏။– ထိုလေဝိအဆွေအမျိုး သူကြီးတို့
သည် အစဉ်အဆက် အကြီးအကဲဖြစ်၍ ယေရုရှ
လင်မြို့၌ နေရာကျကြ၏။

၁၀

၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဣသရေလလူတို့ကိုစစ်
တိုက်၍၊ ဣသရေလလူတို့သည် ရန်သူရှေ့မှာ
ပြေးသဖြင့်၊ ဂိလဗောတောင်ပေါ်မှာ အထိအ
၂ ခိုက်နှင့် လဲ၍သေကြ၏။– ဖိလိတ္တိလူတို့သည်
ရှောလုမင်းနှင့် သူ၏သားတို့ကို ပြင်းထန်စွာ
လိုက်၍၊ ရှောလု၏သား ယောနသန်၊ အဘိနဒပ်၊
၃ မေလခိရှွတို့ကို သတ်ကြ၏။– စစ်တိုက်ရာတွင်

To Contents

ရှောလုသည် အလွန်ခံရ၏။ လေးသမားတို့ပစ်
၄ သော မြားမှန်၍ အလွန်နာသောကြောင့်၊– လက်
နက်ဆောင်လုလင်ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင့်ထားကို
ထုတ်၍ ငါ့ကိုထိုးလော့။ သို့မဟုတ် အရေဖျား
လှီးခြင်းကို မခံသောလူတို့သည် လာ၍၊ ငါ့ကိုမရှိ
မသေ ညှဉ်းဆဲကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုသော်လည်း၊
လက်နက်ဆောင်လုလင်သည် အလွန်ကြောက်
၍ မပြုဘဲနေသောကြောင့်၊ ရှောလုသည် ထို
ထားကိုယူ၍ ထောင်ပြီးလျှင်၊ ထားဖျားပေါ်မှာ
၅ လဲ၍သေ၏။– ရှောလုသေသည်ကို လက်နက်
ဆောင်လုလင်မြင်လျှင်၊ သူသည်လည်း ထိုထား
၆ ကိုထောင်၍ ထားဖျားပေါ်မှာလဲ၍သေ၏။– ထို
သို့ ရှောလုနှင့် သူ၏သားသုံးယောက်မှစ၍ နန်း
တော်သားအပေါင်းတို့သည် အတူသေကြ၏။

၇ ဣသရေလလူပြေးကြောင်း၊ ရှောလုနှင့် သူ
၏သားများသေကြောင်းကို၊ ချိုင့်ခွဲနေသော ဣ
သရေလလူအပေါင်းတို့သည်သိမြင်လျှင်၊ မြို့ရွာ
တို့ကို စွန့်ပစ်သဖြင့်၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည်လာ၍
၈ နေကြ၏။– နှက်ဖြန်နေ့၌ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် အ
သေကောင်တို့၌၊ အဝတ်တန်ဆာကို ချွတ်ခြင်းငှါ
လာသောအခါ၊ ဂိလဗောတောင်ပေါ်မှာ ရှောလု
နှင့် သူ၏သားသုံးယောက်တို့သည် သေလျက်ရှိ
၉ သည်ကို တွေ့မြင်ကြ၏။– အဝတ်တန်ဆာတော်
ကို ချွတ်ပြီးမှ ခေါင်းတော်၊ လက်နက်တော်ကို
ယူ၍ သူတို့ရုပ်တုအိမ်များ၌၎င်း၊ လူများတို့၌
၎င်း၊ သိတင်းကျော်စောစေခြင်းငှါ၊ ဖိလိတ္တိပြည်
၁၀ အရပ်ရပ်သို့ ပေးလိုက်ကြ၏။– လက်နက်တော်
ကိုလည်း သူတို့ဘုရားကျောင်း၌ထား၍၊ ခေါင်း
တော်ကို ဒါဂုန်ဗိမာန်၌ ဆွဲထားကြ၏။

၁၁ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ရှောလု၌ပြုသမျှကို ဂိ
၁၂ လဒ်ပြည် ယာဗက်မြို့သားများကြားလျှင်၊– သူရဲ
အပေါင်းတို့သည် ရှောလု၏အလောင်းနှင့် သူ၏
သားအလောင်းတို့ကိုယူသွား၍၊ ယာဗက်မြို့သို့
ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ အရိုးတို့ကို ယာဗက်မြို့မှာ သ
ပိတ်ပင်အောက်၌ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမှ ခုနစ်ရက်ပတ်
လုံးအစာရှောင်ကြ၏။

၁၃ ထိုသို့ရှောလုသည် ထာဝရဘုရား၏စကား
တော်ကို နားမထောင်၊ လွန်ကျူး၍ ထာဝရဘု
၁၄ ရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၎င်း၊– ထာဝရဘု
ရားကို မမေးမြန်းဘဲ နတ်ဝင်မိန်းမကို ရှာဖွေမေး
မြန်းသောကြောင့်၎င်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူ
ကိုကွပ်မျက်၍၊ နိုင်ငံတော်ကို ယေရှဲသားဒါဝိဒ်၌
လွှဲအပ်တော်မူ၏။

၁၁

၁ ထိုအခါ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့
သည် ဒါဝိဒ်ရှိရာ ဟေဗြိန်မြို့၌စည်းဝေး၍၊ ကျွန်
တော်တို့သည် ကိုယ်တော်အရိုး၊ ကိုယ်တော်အ
၂ သားဖြစ်ကြပါ၏။– အထက်က ရှောလုသည် ရှင်
ဘုရင်ဖြစ်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် ဣသရေ
လအမျိုးကို ဆောင်သွားလျက်၊ သွင်းပြန်လျက်
နေတော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်ထာဝ
ရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ငါ၏လူဣသရေလ
အမျိုးကို လုပ်ကျွေးအုပ်စိုးရမည်ဟု ကိုယ်တော်
၃ အား မိန့်တော်မူပြီဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။– ထိုသို့
ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့
သည် ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ဟေဗြိန်မြို့သို့ရောက်လာ
လျှင်၊ ဒါဝိဒ်သည် ဟေဗြိန်မြို့၊ ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်မှာ သူတို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့၍၊ ရှမွေလ
အားဖြင့် ထာဝရဘုရားဗျာဒိတ်ထားတော်မူ
သည်နှင့်အညီ၊ သူတို့သည် ဒါဝိဒ်ကိုဘိသိက်ပေး
၍ ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ
၏။

၄ တဖန် ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလလူ အပေါင်း
တို့ကိုခေါ်၍၊ ပြည်သားရင်း ယေဗုသိလူတို့နေရာ
ယေဗုတ်မြို့တည်းဟူသော ယေရုရှလင်မြို့သို့
၅ သွားလျှင်၊– ယေဗုတ်မြို့သားတို့က၊ သင်သည်
ဤမြို့သို့ မဝင်ရဟု ဆိုကြသော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်
သည် ဒါဝိဒ်မြို့တည်းဟူသော ဇိအုန်ရဲတိုက်ကို
၆ တိုက်ယူလေ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ယေဗုသိလူ
တို့ကို အဦးလုပ်ကြံသောသူသည် ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်
စေဟု အမိန့်တော်ရှိသည် အတိုင်း၊ ဇေရုယာ
သား ယွာဘသည် အဦးတက်၍ ဗိုလ်ချုပ်အရာ
၇ ကိုခံရ၏။– ထိုနောက် ဒါဝိဒ်သည် ရဲတိုက်၌နေ
သောကြောင့် ဒါဝိဒ်မြို့ဟူသောအမည်ဖြင့် သ
၈ မုတ်ကြ၏။– မိလ္လောအရပ်နှင့်တကွ မြို့ပတ်
လည်၌တည်ဆောက်ပြီးမှ ကျန်ကြွင်းသောမြို့
၉ ကို ယွာဘပြုပြင်လေ၏။– ဒါဝိဒ်သည် တိုးပွါး၍
အားကြီးသဖြင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာ
ဝရဘုရားသည် သူနှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။

၁၀ ဣသရေလအမျိုး၌ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်
တော်အတိုင်း၊ ဒါဝိဒ်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ချီး
မြှောက်ခြင်းငှါ ဣသရေလအမျိုး အပေါင်းတို့နှင့်
ဝိုင်း၍ ဒါဝိဒ်မင်းဘက်မှာ ကြိုးစားအားထုတ်
သော အမှုတော်ထမ်း သူရဲကြီးတို့၏စာရင်းဟူမူ
၁၁ ကား၊– ဟခမောနိအမျိုး ယာရောဗံသည် ဗိုလ်
ချုပ်ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် လှံကိုကိုင်လျက်၊ လူသုံး

၁၂ ရာကို တခါတည်းတိုက်၍ လုပ်ကြံလေ၏။– သူ
နောက်မှာ အဟောဟိအမျိုး ဒေါဒေါသားဧလာ
ဇာသည် ဒါဝိဒ်နှင့်အတူပါ၊ သဒမ္မိမ်မြို့သို့လိုက်
၁၃ သော သူရဲသုံးယောက်အဝင် ဖြစ်၏။– ဖိလိတ္တိ
လူတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်း၄၊ မုယောစပါးစိုက်
သော လယ်ကွက်၌စုဝေး၍ ဣသရေလလူတို့
၁၄ သည် ရန်သူရှေ့မှာ ပြေးကြသော်လည်း၊– ထိုသူ
တို့သည် လယ်ကွက်အလယ်၌ ရပ်၍စောင့်မ
လျက် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို လုပ်ကြံသောအခါ၊ ထာဝ
ရာဘုရားသည် ကြီးစွာသောအောင်ခြင်းအားဖြင့်
၁၅ သူတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။– ဗိုလ်စုအဝင် သုံး
ယောက်တို့သည် ဒါဝိဒ်ရှိရာကျောက်ကြား၊ အဒု
လံဥမင်သို့ ဆင်းသွား၍၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ရေ
၁၆ ဖိမ်ချိုင့်၌ တပ်ချလျက်ရှိကြ၏။– ထိုအခါ ဒါဝိဒ်
သည် ရဲတိုက်တွင်နေ၍၊ ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ဗက်
၁၇ လင်မြို့၌လည်း တပ်ချကြ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း
တစုံတယောက်သောသူသည် ဗက်လင်မြို့တံခါး
နားမှာရှိသော ရေတွင်းထဲကရေကိုခပ်၍ ငါ့အား
ပေးပါစေသောဟု တောင့်တသောစိတ်နှင့် ဆို
၁၈ သော်၊– ထိုသူသုံးယောက်တို့သည် ဖိလိတ္တိတပ်
ကိုဖျက်၍၊ ဗက်လင်မြို့ တံခါးနားမှာရှိသော ရေ
တွင်းထဲကရေကို ခပ်ယူပြီးလျှင် ဒါဝိဒ်ထံတော်
သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ သို့သော်လည်း ဒါဝိဒ်သည် မ
သောက်ဘဲ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌သွန်းလျက်၊–
၁၉ ဤရေကို သောက်သောအမှုသည် ငါနှင့်ဝေးပါစေ
သော။ ကိုယ်အသက်ကို မနှမြော်ဘဲ သွားသော
သူတို့၏ အသွေးကို ငါသောက်ရမည်လော။ သူ
တို့သည် ကိုယ်အသက်ကိုစွန့်စား၍ ဤရေကို
ဆောင်ခဲ့ကြပြီဟုဆိုလျက် မသောက်ဘဲနေ၏။
ထိုသူရဲသုံးယောက်တို့သည် ထိုသို့သောအမှုတို့
၂၀ ကို ပြုကြ၏။– ယွာဘညီအဘိရဲသည်လည်း သူ
ရဲသုံးယောက်တွင် အကြီးဖြစ်၏။ သူသည် လုံကို
ကိုင်၍ လူသုံးရာတို့ကို တိုက်ဖျက်လုပ်ကြံသော
ကြောင့်၊သူရဲသုံးဆယ်အင်အဝင် နေရာရသတည်း။–
၂၁ သူရဲသုံးယောက်တွင် နှစ်ယောက်ထက်သာ၍
မြတ်သောကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်အရာကိုရ၏။ သို့
သော်လည်း ပဌမသူရဲသုံးယောက်တို့ကို မမှီ။–
၂၂ အထူးသဖြင့် ပြုဘူးသောကပ်ဧလေမြို့သား၊ သူ
ရဲယောဃဒါသားဗေနာယသည်လည်း ခြင်္သေ့
နှင့်တူသော မောဘလူနှစ်ယောက်ကို သတ်၏။
ဆောင်းကာလ၌လည်း၊ အခြားသို့သွား၍ မြေ
၂၃ တွင်း၌ရှိသော ခြင်္သေ့ကိုသတ်၏။– အရပ်ငါး
တောင်မြင့်သော အဲဂုတ္တုလူကိုလည်း သတ်၏။

အဲဂုတ္တုလူသည် ရက်ကန်းလက်လိပ်နှင့်အမျှ
ကြီးသောလှံကို ကိုင်သော်လည်း၊ ဗေနာယသည်
တောင်ဝေးကိုသာကိုင်လျက် သွား၍၊ အဲဂုတ္တုလူ
လက်မှ လှံကိုလုယူပြီးလျှင် ထိုလှံနှင့် သူ့ကို
၂၄ သတ်၏။– ထိုသို့သောအမှုတို့ကို ယောယဒသား
ဗေနာယသည် ပြု၍ သူရဲသုံးယောက်အင်အ နေ
၂၅ ရာကိုရ၏။– ဗိုလ်များထက် သာ၍မြတ်သော်
လည်း ပဌမသူရဲသုံးယောက်တို့ကို မမှီ။ ဒါဝိဒ်
သည် အတွင်းဝန်ချုပ်အရာကိုလည်း ပေး၏။–
၂၆ ယွာဘညီ အာသဟေလသည်လည်း ဗိုလ်စုအ
ဝင်ဖြစ်၏။ ထိုအတူ၊ ဗက်လင်မြို့နေ၊ ဒေါဒေါ၏
၂၇ သား ဧလဟာနန်၊– ဟေရောဒိအမျိုး ရွမ္မ၊ ဖာလ
၂၈ တိအမျိုး ဟေလက်၊– တေကောအမျိုး ဣကေရ
၂၉ ၏သားဣရ၊ အနေသောသိအမျိုး အဗျေဇာ၊– ဟု
ရှသိအမျိုး သိဗေက်၊ အဟောဟိအမျိုး ဣလဲ၊–
၃၀ နေတောဖာသိအမျိုး မဟာရဲ၊ နေတောဖာသိအ
၃၁ မျိုး ဗာနဓ၏သား ဟေလက်၊– ဗယ်ာမိန်အမျိုး၊ ဂိ
ဗာဖြို့နေ၊ ရိဘဲ၏သား ဣတွဲ၊ ပိရသောနိအမျိုး
၃၂ ဗေနာယ၊– ဂါရှေ့ျိုင့်သား ဟုရဲ၊ အာဗသိအမျိုး အ
၃၃ ဗျေလ၊– ဗာဟုမိအမျိုး အာဇမောဝက်၊ ရှာလဗော
၃၄ နိအမျိုး ဧလျာဘ၊– ဂိဇောနိအမျိုး ယာရှင်၏
သားတို့တွင် ယောနသန်၊ ဟာရရိအမျိုး ရွမ္မ၊–
၃၅ ဟာရရိအမျိုး ရှာရ၏သားအဟိအံ၊ ဥရ၏သား ဧ
၃၆ လိဖလ၊– မေခရသိအမျိုး ဟေဖာ၊ ပေလောနိ
၃၇ အမျိုး အဟိယ၊– ကရမေလအမျိုး ဟေရဲ၊ ဧဇေ
၃၈ ၏သား နာရဲ၊– နာသန်၏ညီ ယောလ၊ ဟဂ္ဂေရိ၏
၃၉ သား မိဗဟာ၊– အမ္မုန်အမျိုး ဧလေက်၊ ဧရုယာ
သား ယွာဘ၏ လက်နက်ဆောင်လုလင်၊ ဗေရော
၄၀ သိအမျိုး နဟာရဲ၊– ဣသရိအမျိုး ဣရ၊ ဣသရိအ
၄၁ မျိုး ဂါရက်၊– ဟိတ္တိအမျိုး ဥရိယ၊ အာလဲ၏သား
၄၂ ဇာဗဒ်၊– ရုဗင်အမျိုးသားသုံးကျိပ်ကို အုပ်သော
၄၃ ဗိုလ်၊ ရိဇ၏သား အဒိန၊– မာခါ၏သား ဟာနန်၊
၄၄ မိသနိအမျိုး ယောရှတ်၊– အာရှတယောသိအ
မျိုး ဩဇိ၊ အာရော်အမျိုး ဟောသန်၏သား ရှာမ
၄၅ နှင့်ယေဟေလ၊– တိဇိအမျိုး ရှိမရိ၏သား ယေ
၄၆ ဒျေလနှင့် သူ၏ညီယောဟ၊– မဟာဝိအမျိုး ဧ
လျေလ၊ ဧလနာန်၏သား ယေရိဗဲနှင့် ယောရှဝိ၊
၄၇ မောဘအမျိုး ဣသမနှင့်တကွ၊– ဧလျေလ၊ ဩ
ဗက်၊ မေဇောဗိတ်အမျိုး ယာသေလတည်း။

၁၂

၁ ဒါဝိဒ်သည် ကိရှ၏သားရှောလုကို ရှောင်၍
၂ ဇိကလတ်မြို့၌နေစဉ်၊ သူဘက်သို့ ဝင်စားသော
သူ၊ လေးလက်နက်ကိုဆောင်၍ လက်ျာလက်

လက်ဝဲလက်မရွေး၊ ကျောက်နှင့် မြှားကို ပစ်
တတ်သော စစ်သူရဲကြီး၊ ရှောလုပေါက်ဘော်
၃ ဗဃ်ာမိန်အမျိုးသားဟူမူကား၊– အကြီးအကဲ အ
ဟေဇာ၊ သူနောက်ယောရှ၊ ဂိဗာမြို့သားရှေမာ၊
အာဇမာဝက်သား ယေဇေလနှင့်ပေလက်၊ ဇေ
၄ ရာခ၊ အန္တောသိအမျိုး ယေဟု၊– ဗိုလ်စုတွင် ထူး
ဆန်း၍ အကြီးအကဲလုပ်သော ဂိဇောင်မြို့သား
ဣရှမာယ၊ ယေရမိ၊ ယဟာဇေလ၊ ယောဟနန်၊
၅ ဂေဒရသိအမျိုး ယောဇဗဒ်၊– ဧလုဇဲ၊ ယေရိမုတ်၊
၆ ဗာလျာ၊ ရှေမရိ၊ ဟရုဖိအမျိုး ရှေဖတိ၊– ဧလကာ
န၊ ယေရှာ၊ အာဇရေလ၊ ယောဇာ၊ ကောရသိအ
၇ မျိုး ယာရှောဗ၊– ဂေဒေါ်မြို့နေ၊ ယေရောဟံသား
ယောလာနှင့် ဇေဗဒိတည်း။

၈ ထိုမှတပါး၊ ဒါဝိဒ်ရှိရာ တောရဲတိုက်သို့ ထွက်
သွားသောသူ၊ ခွန်အားကြီး၍ ဒိုင်းလွှားဆောင်
လျက် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူ၊
ခြေသ့ေကဲ့သို့ မျက်နှာရဲ၍ တောင်ပေါ်မှာ ဒရယ်
ကဲ့သို့ လျင်မြန် သောသူ ဂဒ်အမျိုးသားဟူမူ
၉ ကား၊– ဧဇာတပါး၊ ဩဗဒိတပါး၊ ဧလျာဘတပါး၊–
၁၀၊၁၁ မိရှမန္နတပါး၊ ယေရမိတပါး၊– အတ္တဲတပါး၊ ဧ
၁၂ လျေလတပါး၊– ယောဟနန်တပါး၊ ဧလဇာဗဒ်
၁၃ တပါး၊– ယေရမိတပါး၊ မာခဗာနဲတပါး၊ ပေါင်းတ
၁၄ ကျိပ်တပါးတည်း။– ဤသူတို့သည် ဂဒ်အမျိုး
သားတွင် ဗိုလ်လုပ်၍၊ အငယ်ကားလူတရာ၊ အ
ကြီးကားလူတထောင်ကို အုပ်သောသူဖြစ်ကြ
၁၅ ၏။– ယော်ဒန်မြစ်ရေသည် ကမ်းတရောက်လုံး
ကို လွှမ်းမိုးသောကာလပဌမလတွင်၊ သူတို့သည်
ကူး၍ မြေညီရာအရပ် အရှေ့အနောက်၌ နေ
သောသူအပေါင်းတို့ကို ပြေးစေကြ၏။

၁၆ ဗဃ်ာမိန်အမျိုးသားနှင့် ယုဒအမျိုးသားအ
ချို့တို့သည် ဒါဝိဒ်ရှိရာ ရဲတိုက်သို့လာသောအ
၁၇ ခါ၊– ဒါဝိဒ်သည် ကြိုဆိုခြင်းငှါ ထွက်သွား၍၊ ငါ့
ကိုမစခြင်းငှါ မေတ္တာစိတ်နှင့်လာလျှင် ငါသ
ဘောတူ၏။ သို့မဟုတ် ငါ့ကို ရန်သူလက်သို့အပ်
ခြင်းငှါ လာလျှင် ငါ၌အပြစ်မရှိသောကြောင့်၊
ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်သည် ကြည့်ရှု၍ ဆုံး
၁၈ မတော်မူပါစေသောဟု ဆိုသော်၊– ဝိညာဉ်တော်
သည် ဗိုလ်ချုပ်အာမသဲအပေါ်မှာ သက်ရောက်
၍၊ အိုဒါဝိဒ်၊ ကျွန်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်၏
လူ၊ အိုယေရှဲ၏သားတော်၊ ကိုယ်တော်ဘက်သို့
ဝင်စားသောသူဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၌ မင်္ဂလာ
ရှိပါစေသော။ မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ကိုယ်တော်
ကိုမစသောသူ၌ မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ ကိုယ်
တော်၏ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကို မစ
တော်မူပါစေသောဟု ပြန်ပြောလေသော်၊ ဒါဝိဒ်
သည် သူတို့ကို လက်ခံ၍ ဗိုလ်အရာ၌ ခန့်ထား
လေ၏။

၁၉ ထိုမှတပါး၊ ဒါဝိဒ်သည် ရှောလုကို စစ်တိုက်
သွားသော ဖိလိတ္တိလူတို့နှင့် လိုက်သောအခါ၊ ဖိ
လိတ္တိမင်းတို့က၊ ဤသူသည် ငါတို့ကိုအပ်၍ မိမိ
သခင်ရှောလုဘက်သို့ ဝင်စားမည်ဟုတိုင်ပင်ပြီး
မှ ပြန်စေသောကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် စစ်မကူဘဲ
ဇိကလတ်မြို့သို့သွားသောကာလ၊ သူဘက်သို့
၂၀ ဝင်စားသော မနာရှေအမျိုးသားဟူမူကား၊– မိမိ
အမျိုးသားတို့တွင် လူတထောင်ကို အုပ်သော
ဗိုလ်၊ အာဒန၊ ယောဇဗဒ်၊ ယေဒယေလ၊ မိက္နေ
၂၁ လ၊ ယောဇဗဒ်၊ ဧလိဟု၊ ဇိလသဲတည်း။– ထိုသူ
အပေါင်းတို့သည် ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲဗိုလ်
ကြီးဖြစ်၍၊ ထားပြလုပ်သော သူတို့တဘက်၌ ဒါ
၂၂ ဝိဒ်ကိုမစကြ၏။– ထိုကာလ၌ ဘုရားသခင်၏
ဗိုလ်ခြေကဲ့သို့ ကြီးစွာသော ဗိုလ်ခြေဖြစ်သည်
တိုင်အောင် တနေ့ထက်တနေ့ ဒါဝိဒ်ကိုကူညီ၍
ဝင်စားကြ၏။

၂၃ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ရှော
လု၏နိုင်ငံကို ဒါဝိဒ်လက်သို့လွှဲခြင်းငှါ ဒါဝိဒ်ရှိရာ
ဟေဗြုန်မြို့သို့ လာသောသူ၊ စစ်တိုက်လက်နက်
စုံနှင့် ပြည့်စုံသော တပ်သားစာရင်းဟူမူကား၊–
၂၄ ဒိုင်းနှင့်လုံကိုဆောင်၍ စစ်တိုက်လက်နက်စုံနှင့်
ပြည့်စုံသော ယုဒအမျိုးသား ခြောက်ထောင်ရှစ်
၂၅ ရာ၊– ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲ၊ ရှိမောင်အမျိုး
၂၆ သား ခုနစ်ထောင်တရာ၊– လေဝိအမျိုးသား လေး
၂၇ ထောင်ခြောက်ရာ၊– အာရုန်အမျိုးအုပ်၊ ယောယ
ဒနှင့်အတူပါသော အာရုန်အမျိုးသား သုံးထောင်
၂၈ ခုနစ်ရာ၊– ခွန်အားကြီးသောသူရဲ၊ လူပျိုဧဇာတ်
နှင့် သူ၏အဆွေအမျိုး တပ်မှူးနှစ်ကျိပ်နှစ်ပါး၊–
၂၉ ရှောလုပေါက်ဘော်ဖြစ်သော ဗဃ်ာမိန်အမျိုး
သားသုံးထောင်၊ ထိုအမျိုးသားအများတို့သည်
၃၀ ရှောလုဘက်မှာ စောင့်နေကြ၏။– ခွန်အားကြီး
၍ အဆွေအမျိုးတို့တွင် ထင်ရှားသော ဧဖရိမ်အ
၃၁ မျိုးသားနှစ်သောင်းရှစ်ရာ၊– ဒါဝိဒ်ကို ရှင်ဘုရင်
အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ စာရင်းဝင်သော မနာ
ရှေအမျိုးဝက်ထဲက လူတသောင်းရှစ်ထောင်၊–
၃၂ ကာလအခါနှင့်တို့ကို နားလည်၍ ဣသရေလအ
မျိုးသည် အဘယ်သို့ပြုသင့်သည်ကို သိတတ်
သော ဣသခါအမျိုးသား သူကြီးနှစ်ရာ၊ သူတို့အ
မျိုးသားချင်းအပေါင်းတို့သည် အသင့်ရှိကြ၏။–

၃၃ စိတ်နှစ်ခွမရှိ၊ တပ်အခင်းအကျင်းမပျက်၊ စစ်
တိုက်လက်နက်စုံနှင့် ပြည့်စုံလျက် စစ်ချီ၍တိုက်
တတ်သော ဇာဗုလုန်အမျိုးသား ငါးသောင်း၊–
၃၄ နဿလိအမျိုးသား ဗိုလ်တထောင်၊ ဒိုင်းနှင့်လုံကို
၃၅ ဆောင်သောသူ သုံးသောင်းခုနစ်ထောင်၊– ဒန်အ
မျိုးထဲက စစ်မှုးစစ်ရေးခွဲ လေ့ကျက်သောသူ
၃၆ နှစ်သောင်းရှစ်ထောင်ခြောက်ရာ၊– အာရှာအမျိုး
ထဲက ထိုအတူလေ့ကျက်၍ စစ်ချီတတ်သော သူ
၃၇ လေးသောင်း၊– ယော်ဒန်မြစ်တဘက် ရှဗင်အ
မျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတဝက်ထဲက စစ်
တိုက်လက်နက်စုံ အမျိုးမျိုးနှင့်ပြည့်စုံသောသူ
၃၈ တသိန်းနှစ်သောင်းတည်း။– စစ်အခင်းအကျင်းမ
ပျက်၊ တိုက်တတ်သောသူ၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီး သော
သူအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌
ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ကြည်ညိုသောစိတ်အားကြီး
၍ ဟေဗြုန်မြို့သို့ လာကြ၏။ ကျန်ကြွင်းသော
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ ဒါဝိဒ်
ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ချင်သော စိတ်
၃၉ သဘော တညီတညွတ်တည်း ရှိကြ၏။– ထိုသူ
အပေါင်းတို့သည် သုံးရက်ပတ်လုံး အထံတော်၌
စားသောက်လျက်နေကြ၏။ အမျိုးသားချင်းတို့
၄၀ သည် ပြင်ဆင်နှင့်ကြပြီ။– အနီးအပါး၌ နေသော
သူတို့သည်လည်း၊ သိုးနွားနှင့်တကွ အမဲသား၊
မုန့်ညက်၊ သင်္ဘောသဖန်းသီး၊ စပျစ်သီး၊ စပျစ်
ရည်၊ ဆီတည်းဟူသော ရိက္ခာများကို မြည်း၊ ကု
လားအုပ်၊ လား၊ နွားအပေါ်မှာတင်လျက် ဣသခါ
ခရိုင်၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်၊ နဿလိခရိုင်မှ ပင့်ဆောင်ခဲ့
၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပျော်မွေ့ကြ၏။

၁၃

၁ တဖန် ဒါဝိဒ်သည် လူတထောင်အုပ်၊ တရာ
အုပ်အစရှိသော အကြီးအကဲအပေါင်းတို့နှင့်
၂ တိုင်ပင်ပြီးလျှင်၊– ဣသရေလ အမျိုးပရိသတ်အ
ပေါင်းတို့အား၊ သင်တို့သည် အလိုရှိ၍ ငါတို့၏ဘ
ရားသခင် ထာဝရဘုရားအလွန်ပေးတော်မူလျှင်၊
ဣသရေလ နိုင်ငံအရပ်ရပ်၌ ကျန်ကြွင်းသေး
သော ငါတို့ညီအစ်ကိုများ၊ မြို့နှင့် မြို့နယ်၌နေ
သော ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားများတို့သည်
ငါတို့နှင့်အတူ စည်းဝေးစေခြင်းငှါ အနှံ့အပြားစေ
၃ လွှတ်ကြကုန်အံ့။– ငါတို့၏ ဘုရားသခင်သေတ္တာ
တော်ကို တဖန် ဆောင်ခဲ့ကြကုန်အံ့။ ရှောလု
လက်ထက်၌ ထိုသေတ္တာတော်ရှေ့မှာ မေးမြန်း
လေ့မရှိပါတကားဟု မိန့်တော်မူသောစကား
၄ ကို၊– စည်းဝေးသော ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည်
နှစ်သက်သောကြောင့်၊ အမိန့်တော်အတိုင်း ပြု
၅ ပါမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။– ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် ဘုရား
သခင်၏ သေတ္တာတော်ကို၊ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့
မှ ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုပြည်အနား၊ ရှိဟောရ
မြစ်မှစ၍ ဟာမတ်မြို့လမ်းဝတိုင်အောင်နေသော
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ
၆ ပြီးလျှင်၊– ခေရုဗိမ်ကြားမှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူ
သော ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်နှင့်ဆိုင်သော
ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့ခြင်း
ငှါ၊ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊
ယုဒပြည် ကိရယတ်ယာရိမ် မြို့တည်းဟူသော
၇ ဗာလာမြို့သို့ သွားလေ၏။– ဘုရားသခင်၏
သေတ္တာတော်ကို လှည်းသစ်ပေါ်မှာတင်၍ အဘိ
နဝ်အိမ်ထဲက ထုတ်ကြ၏။ ဩဇနှင့် အဟိသြ
၈ သည် လှည်းကိုနှင်ကြ၏။– ဒါဝိဒ်နှင့် ဣသရေ
လ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် သီချင်းဆိုလျက်
စောင်း၊ တယော၊ ပတ်သာ၊ နဲခရာ၊ ခွက်ကွင်း၊
တံပိုးတို့ကိုကိုင်လျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌
၉ အားထုတ်၍ တီးမှုတ်ကြ၏။– ခိဒုန် ကောက်
နယ်တလင်းသို့ ရောက်သောအခါ၊ နွားတို့သည်
ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို လှုပ်ရှားသော
ကြောင့်၊ ဩဇသည် လက်ကိုဆန့်၍ သေတ္တာ
၁၀ တော်ကို ကိုင်၏။– ထိုသို့ သေတ္တာတော်ကို ကိုင်
သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဩဇကို အ
မျက်ထွက်၍၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ ဩဇ
၁၁ သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ သေလေ၏။– ဩ
ဇကို ထာဝရဘုရားဒဏ်ခတ်တော်မူသောကြောင့်
ဒါဝိဒ်သည် ညှဉ်းငယ်သောစိတ်ရှိ၏။ ထိုအရပ်
သည် ယနေ့တိုင်အောင် ပေရဇောဇအမည်ဖြင့်
၁၂ တွင်သတည်း။– ထိုနေ့၌ဒါဝိဒ်သည် ဘုရားသခင်
ကိုကြောက်၍၊ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို
အဘယ်ကြောင့် ငါ့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်နည်းဟု
၁၃ ဆိုလျက်၊– မိမိနေရာဒါဝိဒ်မြို့ထဲသို့ သေတ္တာ
တော်ကိုမဆောင်ဘဲ ဂိတ္တိလူဩဗဒဲဒုံအိမ်သို့ လွှဲ
၁၄ ၍ ဆောင်သွားလေ၏။– ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာ
တော်သည် သုံးလပတ်လုံး၊ ဩဗဒဲဒုံအိမ်တွင်
အိမ်သူအိမ်သားများဆီမှာ ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား
သည် ဩဗဒဲဒုံနှင့် အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့
ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။

၁၄

၁ တုရုမင်းကြီးဟိရံသည် ဒါဝိဒ်အဘို့ နန်းတော်
ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ၊ သံတမန်နှင့်တကွ အာ
ရဇ်သစ်သား၊ လက်သမား၊ ပန်းရန်သမားတို့ကို

To Contents

၂ စေလွတ်လေ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်ကို
ကျေးဇူးရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ
ကြောင်းနှင့် မိမိလူကျေးဇူးသရေလအမျိုးအတို့ အလို
၄ ငှါ၊ နိုင်ငံကို ချီးမြှောက်တော်မူကြောင်းကို ဒါဝိဒ်
သိမြင်၏။

၃ ဒါဝိဒ်သည် ယေရှုရှလင်မြို့၌ ထပ်၍ မယား
တို့ကို သိမ်းယူသဖြင့် သားသမီးများတို့ကို မြင်
၄ လေ၏။– ယေရှုရှလင်မြို့၌ ဒါဝိဒ်မြင်သောသား
တို့ အမည်ကား၊ ရှမ္မာ၊ ရှောဗပ်၊ နာသန်၊ ရှောလ
၅၊၆ မုန်၊– ဣဗဟာ၊ ဧလိရှ၊ ဧလိပလက်၊– နော၇၊ နေ
၇ ဖက်၊ ယာဖျာ၊– ဧလိရှမာ၊ ဧလျာဒ၊ ဧလိဖလက်
တည်း။

၈ ဒါဝိဒ်ကို ဘိသိက်ပေး၍ ဣသရေလ ရှင်ဘု
ရင်အရာ၌ ခန့်ထားကြောင်းကို ဖိလိတ္တိလူတို့
သည်ကြားလျှင်၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် ဒါဝိဒ်ကို
ရှာ၍ လာကြ၏။ ထိုသိတင်းကို ဒါဝိဒ်သည် ကြား
၉ သောအခါ ချီသွား၏။– ဖိလိတ္တိလူတို့သည် လာ
၁၀ ၍ ရေဖိမ်ချိုင့်ဝှမ်း အနှံ့အပြားနေကြ၏။– ဒါဝိဒ်က
လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ရှိရာသို့ သွား
ရပါမည်လော။ အကျွန်ုပ်လက်၌ အပ်တော်မူမည်
လောဟု ဘုရားသခင်ကို မေးလျှောက်လျှင်၊ ထာ
ဝရဘုရားက သွားလော့။ သင့်လက်၌ ငါအပ်မည်
၁၁ ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။– ဒါဝိဒ်သည် ဗာလ
ပေရာဇိမ်မြို့သို့ သွား၍ သူတို့ကို လုပ်ကြံဖြိုးမှ၊ ဘု
ရားသခင်သည် ရေထ၌ဖြို့ဖျက်သကဲ့သို့ ငါ့ရန်သူ
တို့ကို ငါ့အားဖြင့် ဖြို့ဖျက်တော်မူပြီဟုဆိုလျက်၊
ထိုအရပ်ကို ဗာလပေရာဇိမ်အမည်ဖြင့် တွင်စေသ
၁၂ တည်း။– ထိုအရပ်၌ ဖိလိတ္တိလူများ ပစ်ထားသော
ရုပ်တုများကို ဒါဝိဒ်၏အမိန့်တော်နှင့် မီးရှို့ကြ
၁၃ ၏။– တဖန် ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ထိုချိုင့်ဝှမ်း အနှံ့အ
၁၄ ပြားလာ၍နေကြ၏။– ဒါဝိဒ်သည်လည်း ဘုရား
သခင်ကို တဖန်မေးလျှောက်သော်၊ သူတို့ရှိရာသို့
တည့်တည့်မတက်ရ။ သူတို့မှလွဲ၍ ပိုးစာတော
၁၅ တဘက်တချက်၌ ချီရမည်။– ပိုးစာပင်ဖျားနှင့် စစ်
ချီသံကိုကြားသောအခါ၊ တိုက်အံ့သောင့်ငါ ချီ
လော့။ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် ဖိလိတ္တိတပ်
ကို လုပ်ကြံခြင်းငှါ သင့်ရှေ့မှာ ကြွသွားမည်ဟု
၁၆ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း။– ဒါဝိဒ်
သည်ပြု၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ဂိဗောင်မြို့မှသည်
၁၇ ဂါဇေရမြို့တိုင်အောင် လုပ်ကြံလေ၏။– ဒါဝိဒ်သိ
တင်းသည် အဝိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့၌ နှံ့ပြား
၍၊ ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့သည် သူ့ကိုကြောက်
ရွံ့စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူ၏။

၁၅

၁ ထိုနောက် ဒါဝိဒ်မြို့၌ အိမ်တော်တို့ကို
ဆောက်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာ
တော်ဌာနကို ပြင်၍ တဲတော်ကိုလည်း တည်
၂ တော်မူပြီးမှ၊– ဒါဝိဒ်က၊ ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာ
တော်ကိုထမ်း၍ ရှေ့တော်၌ အမှုတော်ကိုအစဉ်
စောင့်စေခြင်းငှါ ထာဝရဘုရားသည် လေဝိသား
တို့ကို ရွေးချယ်တော်မူသောကြောင့်၊ အခြားတ
ပါးသော သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏သေတ္တာ
၃ တော်ကို မထမ်းရကြဟုဆိုလျက်၊– ထာဝရဘု
ရား၏ သေတ္တာတော်အတို့ ပြင်ဆင်သော အရပ်
ဌာနသို့ ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ဣသရေလအမျိုးသားအ
ပေါင်းတို့ကို ယေရှုရှလင်မြို့၌ စုဝေးစေသောအ
၄ ခါ။– အာရုန်သားတို့နှင့် လေဝိသားတို့ကိုလည်း စု
ဝေးစေတော်မူ၍ ရောက်လာသောသူဟူမူကား၊–
၅ ကောဟတ်အမျိုးတွင် အကြီးဖြစ်သော ဥရေလ
၆ နှင့် သူ၏ညီအစ်ကို တရာနှစ်ဆယ်၊– မေရာရိအ
မျိုးတွင် အကြီးဖြစ်သော အသာယနှင့် သူ၏ညီ
၇ အစ်ကို နှစ်ရာနှစ်ဆယ်၊– ဂေရှုံအမျိုးတွင် အ
ကြီးဖြစ်သော ယောလနှင့် သူ၏ညီအစ်ကို တရာ
၈ သုံးဆယ်၊– ဧလိဇဖန်အမျိုးတွင် အကြီးဖြစ်သော
၉ ရှေမာယနှင့် သူ၏ညီအစ်ကိုနှစ်ရာ၊– ဟေဗြုန်အ
မျိုးတွင် အကြီးဖြစ်သော ဧလျေလနှင့် သူ၏ညီ
၁၀ အစ်ကို ရုစ်ဆယ်၊– ဩဇေလအမျိုးတွင် အကြီး
ဖြစ်သော အမိနဒပ်နှင့် သူ၏ညီအစ်ကို တရာတ
၁၁ ဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။– ဒါဝိဒ်သည်လည်း
ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇာဒုတ်နှင့်အဗျာသာ၊ လေဝိ
သား ဩရေလ၊ အသာယ၊ ယောလ၊ ရှေမာယ၊ ဧ
၁၂ လျေလ၊ အမိနဒပ်တို့ကိုခေါ်၍၊– သင်တို့သည်
လေဝိသား အဆွေအမျိုးသူကြီး ဖြစ်ကြ၏။ ဣ
သရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
သေတ္တာတော်အတို့ ငါပြင်ဆင်သော အရပ်ဌာန
သို့ ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ကိုယ်ကိုငင်း၊ ညီအစ်ကိုတို့
၁၃ ကိုငင်း၊ သန့်ရှင်းစေကြလော့။– အရင်ကမသန့်
ရှင်း၊ တရားလမ်းသို့ မလိုက်ဘဲ ငါတို့ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရားကို ရှာသောကြောင့် ဒဏ်ခတ်
၁၄ တော်မူသည်ဟု သတိပေး၏။– ထိုအခါ ယဇ်
ပုရောဟိတ်တို့နှင့် လေဝိသားတို့သည်၊ ဣသ
ရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏
သေတ္တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ကိုယ်ကို သန့်
၁၅ ရှင်းစေကြ၏။– ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်နှင့်
အညီ မောရှေမှာထားခဲ့သည်အတိုင်း၊ လေဝိ
သားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ သေတ္တာတော်ကို

၁၆ သေတ္တာတော်ထမ်းဘိုးဖြင့် ထမ်းကြ၏။– လေဝိ
သား အကြီးအကဲတို့သည် စောင်း၊ တယော၊
ခွက်ကွင်းအစရှိသော တူရိယာမျိုးနှင့် သီချင်းဆို
တတ်သော ညီအစ်ကိုတို့ကို ဝမ်းမြောက်စွာ အ
သံပြိုင်ဆိုစေခြင်းငှါ ခန့်ထားရမည်အကြောင်း
၁၇ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊– ထိုလေဝိသားတို့
သည် ယောလသား ဟေမန်၊ သူ၏ညီစုထဲက ဗေ
ရခိသား အာသပ်၊ မိမိတို့ညီစု၊ မေရာရိအမျိုးထဲ
၁၈ က ကုရှာယသား ဧသန်တို့ကိုငင်း၊– မိမိတို့ညီ ဒု
တိယအရာရှိဖြစ်သော ဇာခရိ၊ ဗယ်ာဧလ၊ ရှေမိ
ရာမုတ်၊ ယေဟေလ၊ ဥန္နိ၊ ဧလျာဘ၊ ဗေနာယ၊
မာသေယ၊ မတ္တိသိ၊ ဧလိဖလေ၊ မိတ်နေယ၊ တံ
ခါးစောင့်သြဗဒေဒုံ၊ ယေလ၊ အာဇဇိတို့ကိုငင်း
၁၉ ခန့်ထားကြ၏။– သီချင်းဆရာ ဟေမန်၊ အာသပ်၊
ဧသန်တို့သည် ကြေးဝါခွက်ကွင်းကို တီးရကြ
၂၀ ၏။– ဇာခရိ၊ ဗယ်ာဧလ၊ ရှေမိရာမုတ်၊ ယေဟေ
လ၊ ဥန္နိ၊ ဧလျာဘ၊ မာသေယ၊ ဗေနာယတို့သည်
၂၁ အာလမုတ်တယောကို ထိုးရကြ၏။– မတ္တိသိ၊ ဧ
လိဖလေ၊ မိတ်နေယ၊ သြဗဒေဒုံ၊ ယေလ၊ အာဇဇိ
တို့သည် အသံစုံလင်စွာ ရှေမိနိတ်စောင်းကို တီး
၂၂ ရကြ၏။– လေဝိသား အကြီးအကဲဖြစ်သော ခေ
နနိသည် သီချင်းအတတ်၌ လေ့ကျက်သော
၂၃ ကြောင့် သီချင်းဆရာကြီး ဖြစ်၏။– ဗေရခိနှင့် ဧ
လကာနသည် သေတ္တာတော်တံခါးစောင့်ဖြစ်
၂၄ ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှေဗနိ၊ ယောရှဖတ်၊ နာ
သ နေလ၊ အာမသဲ၊ ဇာခရိ၊ ဗေနာယ၊ ဧလျောဧ
တို့သည် ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ တံ
ပိုးမှုတ်ရကြ၏။ သြဗဒေဒုံနှင့် ယေဟိသည်လည်း
သေတ္တာတော်တံခါးစောင့်ဖြစ်၏။

၂၅ ထိုသို့ ဒါဝိဒ်မင်းနှင့် ကြသရေလအမျိုး အ
သက်ကြီးသူ၊ လူတထောင်အုပ်တို့သည် ထာဝရ
ဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို၊ သြဗဒေဒုံ
အိမ်မှ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ
၂၆ သွားကြ၏။– ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာ
တော်ကိုထမ်းသော လေဝိသားတို့ကို ဘုရားသ
ခင်မစတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် နွားခုနစ်
ကောင်နှင့် သိုးခုနစ်ကောင်တို့ကို ယဇ်ပူဇော်ကြ
၂၇ ၏။– ဒါဝိဒ်နှင့် သေတ္တာတော်ကိုထမ်းသော လေ
ဝိသားများ၊ သီချင်းဆရာခေနနိနှင့် သီချင်းဆိုသူ
များတို့သည် ပိတ်ချောကိုဝတ်ကြ၏။ ဒါဝိဒ်
သည် ပိတ်သင်တိုင်းကိုလည်းထပ်၍ဝတ်၏။–
၂၈ ထိုသို့ ကြသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
ကြွေးကြော်လျက်၊ နဲ့ခရာ၊ တံပိုး၊ ခွက်ကွင်း၊ တ
ယော၊ စောင်းတို့ကို တီးမှုတ်လျက်၊ ထာဝရဘု
ရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို ဆောင်ခဲ့ကြ
၂၉ ၏။– ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်
သည် ဒါဝိဒ်မြို့ထဲသို့ဝင်သောအခါ၊ ရှောလု၏သ
မီးမိခါလသည် ပြတင်းပေါက်ကကြည့်၍၊ ဒါဝိဒ်
မင်းကြီးသည် ကလျက် တီးမှုတ်လျက်လာသည်
ကို မြင်သဖြင့် စိတ်နှလုံးထဲ၌ မထီမဲ့မြင်ပြု၏။

၁၆

၁ ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကို
ဆောင်ခဲ့၍ ဒါဝိဒ်ဆောက်နှင့်သော တဲအလယ်၌
ထားပြီးမှ၊ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် မိသဟာယယဇ်တို့
၂ ကို ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ပူဇော်ကြ၏။– မီးရှို့
ရာယဇ်နှင့် မိသဟာယယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို ဒါ
ဝိဒ်မင်းသည် ပြီးစီးစေသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား
၏ နာမတော်ကိုမြွက်၍ ပရိသတ်တို့ကို ကောင်း
၃ ကြီးပေးလေ၏။– ဣသရေလ လူယောကျ်ားမိန်း
မအပေါင်းတို့အား မုန့်တပြား၊ အမဲသားတတစ်၊
စပျစ်သီးပျဉ်တပြားစီ ဝေငှတော်မူ၏။

၄ တဖန် ထာဝရဘုရား၏သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ
အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
ကို အလှည့်အတိုင်း ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ ခန့်ထား
၅ တော်မူသော လေဝိသားများဟူမူကား၊– ခွက်
ကွင်းတီးသော အကြီးအကဲ အာသပ်၊ သူနောက်
စောင်းတယောတီးသော ဇာခရိ၊ ယေလ၊ ရှေမိ၊
ရာမုတ်၊ ယေဟေလ၊ မတ္တိသိ၊ ဧလျာဘ၊ ဗေနာ
၆ ယ၊ သြဗဒေဒုံ၊ ယေလ တစုနှင့်၊– ဘုရားသခင်၏
ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ အစဉ်တံပိုးမှုတ်
သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ဗေနာယနှင့် ယဟာဇေ
လတည်း။

၇ ထိုနေ့၌ ဒါဝိဒ်သည် အာသပ်နှင့် သူ့ညီတို့
အားအပ်သော ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်
ကို ချီးမွမ်းရာ ဆာလံသီချင်းသစ်ဟူမူကား၊–
၈ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း
ကြလော့။ နာမတော်ကို ပဋနာပြုကြလော့။ အ
မှုတော်တို့ကို လူများတို့အား ပြသကြလော့။–
၉ ထာဝရဘုရားကို သီချင်းဆိုကြလော့။ ဆာလံသီ
ချင်းကို ဆိုကြလော့။ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်
၁၀ အပေါင်းတို့ကို ဟောပြောကြလော့။– သန့်ရှင်း
သော နာမတော်၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ကြလော့။
ထာဝရဘုရားကို ရှာသောသူတို့သည် စိတ်နှလုံး
၁၁ ရွှင်လန်းကြစေ။– ထာဝရဘုရားနှင့် တန်ခိုး
တော်ကိုရှာကြလော့။ မျက်နှာတော်ကို အစဉ်မ

၁၂ ပြတ်ရှာကြလေ့။– စီရင်တော်မူသော အံ့သြ
ဘွယ်တို့ကိုငဉင်း၊ ထူးဆန်းသောအမှုတော်တို့နှင့်
နူတ်တော်ထွက် ပညတ်တို့ကိုငဉင်း အောက်မေ့
၁၃ ကြလေ့။– ထာဝရဘုရား၏ကျွန် ဣသရေလအ
မျိုး၊ ရွေးကောက်တော်မူသော ယာကုပ်အနွယ်
၁၄ တို့၊– ကိုယ်တော်မြတ် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့
ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ မြေကြီးတပြင်လုံး၌
၁၅-၁၉ စီရင်ပိုင်တော်မူ၏။– ငါသည် သင်တို့အမွေ
ခံရာဘို့၊ ခါနာန်ပြည်ကို သင်၌ပေးမည်ဟု ငါတို့
အမျိုးသည် အရေအတွက်အားဖြင့်မများ၊ အ
လွန်နည်း၍၊ ထိုပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်လျက်နေ
သောအခါ၊ အာဗြဟံ၌ဂတိထား၍ ဣဇာက်၌
ကျိန်ဆိုတော်မူလျက်၊ ယာကုပ်၌ မြဲမြံသောတ
ရား၊ ဣသရေလ၌ နိစ္စထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်စေ
ခြင်းငှါ၊ လူမျိုးအဆက်တထောင်တိုင်အောင် မိန့်
မြွက်တော်မူသော နူတ်ကပတ်တည်းဟူသော
ဝန်ခံခြင်းတရားတော်ကို အစဉ်အမြဲ အောက်မေ့
၂၀ တော်မူ၏။– သူတို့သည် တမြို့မှတမြို့သို့ငင်း၊
တနိုင်ငံမှ တနိုင်ငံသို့ငင်း၊ လှည့်လည်၍သွားကြ
၂၁ သောအခါ၊– သူတို့ကိုညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှါ အဘယ်
သူအားမျှ အခွင့်ပေးတော်မမူ။ သူတို့အတွက်
၂၂ လည်း ရှင်ဘုရင်တို့ကိုဆုံးမလျက်၊– ငါ့ထံ၌ ဘိ
သိက်ခံသောသူတို့ကို မထိမခိုက်နှင့်။ ငါ့ပရော
ဖက်တို့ကို အပြစ်မပြုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားအား
သီချင်းဆိုကြလော့။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းတ
ရားကို တနေ့ထက်တနေ့ ညွှန်ကြားကြလော့။–
၂၄ ဘုန်းတော်ကို တပါးအမျိုးသားတို့၌ငင်း၊ အံ့
ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို ခပ်သိမ်းသော လူ
၂၅ မျိုးတို့၌ငင်း ဘော်ပြကြလော့။– ထာဝရဘုရား
သည် ကြီးမြတ်၍၊ အလွန်ချီးမွမ်းဘွယ်ဖြစ်တော်
မူ၏။ ဘုရားတကာတို့ထက် ကြောက်ရွံ့ဘွယ်
၂၆ ဖြစ်တော်မူ၏။– တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားရှိ
သမျှတို့သည် အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။
ထာဝရဘုရားမူကား၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ဖန်
၂၇ ဆင်းတော်မူ၏။– ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်သည်
ရှေ့တော်၌ရှိ၏။ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ဝမ်းမြောက်
ခြင်းအကြောင်းလည်း နေတော်မူရာ၌ ရှိ၏။–
၂၈ လူအမျိုးမျိုးတို့၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းတန်
ခိုး အစွမ်းသတ္တိ ရှိတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြ
၂၉ လော့။– ထာဝရဘုရား၏နာမတော်သည် ဘုန်း
ကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။ ပူဇော်
သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့လျက် ရှေ့တော်သို့ ချဉ်းကပ်
ကြလော့။ သန့်ရှင်းသောတန်ဆာကိုဆင်၍ ထာ
၃၀ ဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြလော့။– မြေကြီးသား
အပေါင်းတို့၊ ရှေ့တော်၌ ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကြ
လော့။ လောကဓာတ်သည် မလှုပ်မရှားနိုင်
၃၁ အောင် မြဲမြံစွာတည်လိမ့်မည်။– ကောင်းကင်
သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိစေ။ မြေကြီးသည်
လည်း ရွှင်လန်းခြင်းရှိစေ။ ထာဝရဘုရား စိုးစံ
တော်မူသည်ဟု တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ဟော
၃၂ ပြောကြစေ။– ပင်လယ်နှင့် ပင်လယ်တန်ဆာ
သည် အသံဗလံပြုစေ။ လယ်ပြင်နှင့် လယ်ပြင်၌
၃၃ ရှိသမျှသည်လည်း ဝမ်းမြောက်စေ။– ထိုအခါ
တော၌ ရှိသမျှသော အပင်တို့သည် ထာဝရဘု
ရားရှေ့တော်၌ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလိမ့်
မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် မြေ
ကြီးသားတို့ကို တရားစီရင်ခြင်းငှါ ကြွလာတော်
၃၄ မူ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ
၍၊ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည် သော
ကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ
၃၅ လော့။– အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော
ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သန့်ရှင်းသောနာမ
တော် ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဝန်ခံ၍ ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်းခြင်း၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်မည် အ
ကြောင်း အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။
တပါးအမျိုးသားထဲကနှုတ်၍ စုဝေးစေတော်မူပါ
၃၆ ဟု ဖြွက်ဆိုကြလော့။– ဣသရေလအမျိုး၏ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာအဆက်
ဆက် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်းဟု သီချင်း
ဆိုကြသောအခါ၊ လူများအပေါင်းတို့သည် အာ
မင်ဟုဝန်ခံလျက် ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကို
ချီးမွမ်းကြ၏။

၃၇ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ရှေ့
မှာ၊ နေ့တိုင်း ဆောင်ရွက်စရာအမှုကို အစဉ်အမြဲ
ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ၊ အာသပ်နှင့် သူ၏ညီတို့
၃၈ ကိုငင်း၊– ဩဗဒဲဒုံနှင့် ညီခြောက်ကျိပ်ရှစ်
ယောက်၊ တံခါးစောင့်ဟောသံနှင့် ယေဒုသုန်
သား ဩဗဒဲဒုံတို့ကိုငင်း၊ သေတ္တာတော်ရှေ့မှာ
၃၉ ထားတော်မူ၏။– မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ နေ့
၄၀ ရက်အစဉ် အတိုင်း၊ နံနက်တခါ ညဦးတခါ ထာ
ဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ပူဇော်၍၊ ဣ
သရေလအမျိုး၌ ထာဝရဘုရားထားတော်မူ
သော ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ပါသမျှအတိုင်း ပြုစေ
ခြင်းငှါ၊ ဂိဗောင်မြို့၌ မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာရှိ
သော ထာဝရဘုရား၏ တဲတော်ရှေ့တွင်၊ ယဇ်ပု

ရောဟိတ်ဇာဒုတ်နှင့် သူ၏ညီ ယဇ်ပုရောဟိတ်
၄၁ များကိုလည်း ထားတော်မူ၏။– ထာဝရဘုရား၏
ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည် သော
ကြောင့် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်း
၄၂ ငှါ။– သီချင်းသည်တို့၏ အဆောင်၊ တံပိုး၊ ခွက်
ကွင်း အစရှိသော ဘုရားသခင်၏ တုရိယာမျိုး
ကိုကိုင်သော ဟေမန်နှင့်ယေဒုသုန်အစရှိသော
ရွေးကောက်၍ စာရင်းသွင်းသောသူ အခြားတို့
ကိုလည်း ထားတော်မူ၏။ ယေဒုသုန်သားတို့
၄၃ သည်လည်း တံခါးစောင့်ဖြစ်ကြ၏။– ထိုနောက်
မှ လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွား
ကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည်လည်း နန်းတော်သားတို့ကို
ကောင်းကြီးပေးခြင်းငှါ သွားတော်မူ၏။

၁၇

၁ ဒါဝိဒ်မင်းသည် နန်းတော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရ
သောအခါ၊ ပရောဖက်နာသန်ကိုခေါ်၍ ကြည့်ရှု
လော့။ ငါသည် အာရဇ်သစ်သားအိမ်နှင့် နေ၏။
ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်မူကား
ကုလားကာဖြင့်သာ ကွယ်ကာလျက် နေရသည်
၂ ဟုဆိုသော်၊– နာသန်က အကြံတော်ရှိသမျှအ
တိုင်း ပြုတော်မူပါ။ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်
တော်နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်ဟု ပြန်လျှောက်
၃ ၏။– ထိုည၌တွင် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်
၄ တော်သည် ပရောဖက်နာသန်သို့ ရောက်၍၊– ငါ
ကျွန် ဒါဝိဒ်ထံသို့ သွားလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငါနေစရာဘို့ အိမ်
၅ ကိုမဆောက်ရ။– ဣသရေလအမျိုးကို အဲဂုတ္တု
ပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော နေ့ကစ၍ ယနေ့တိုင်
အောင် အိမ်နှင့်ငါမနေ။ တဲတခုမှ တခုသို့ပြောင်း
၆ ၍ တဲများတို့နှင့်နေပြီ။– ဣသရေလအမျိုးအ
ပေါင်းနှင့် ငါလှည့်လည်ရာအရပ်တို့၌ ငါ၏လူမျိုး
ကို ကျေးမွေးစေခြင်းငှါ၊ ငါစေခိုင်းသော ဣသရေ
လတရားသူကြီး တစုံတယောက်အား၊ သင်သည်
ငါ့အဘို့ အာရဇ်သစ်သားအိမ်ကို အဘယ်ကြောင့်
၇ မဆောက်သနည်းဟု ငါဆိုဘူးသလော။– ယခု
မှာ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ သိုးထိန်းရာသိုးခြံထဲက သင့်
ကို ငါနှုတ်ယူ၍၊ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့ကို အုပ်စိုးသောမင်းအရာ၌ ငါခန့်ထားပြီ။–
၈ သင်သွားလေရာရာ၌ ငါလိုက်၍၊ သင်၏ရန်သူ
အပေါင်းတို့ကို သင့်ရှေ့မှာ ပယ်ရှားသဖြင့်၊ မြေ
ကြီးသား လူကြီးဂုဏ်အသရေကဲ့သို့ သင်၌ဂုဏ်
၉ အသရေကို ငါပေးပြီ။– ထိုမှတပါး၊ ငါ၏လူ ဣသ
ရေလအမျိုးနေရာ အရပ်ကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။ သူတို့
သည် နောက်တဖန် မပြောင်းမလဲ၊ မိမိတို့နေရာ
၌ နေစေခြင်းငှါ ငါမြဲမြံစေမည်။ မတရားသော
၁၀ သူတို့သည် ရှေးကာလ၌ငင်း၊– ငါ၏လူ ဣသရေ
လအမျိုးတရားသူကြီးတို့ကို ခန့်ထားသောကာ
လ၌ငင်း၊ ညှဉ်းဆဲသကဲ့သို့ နောက်တဖန် မညှဉ်း
ဆဲရ။ သင့်ကိုလည်း ရန်သူအပေါင်းတို့ လက်မှ
ကယ်လွှတ်၍ ချမ်းသာပေးပြီ။ သင်၏အမျိုး အ
နွယ်ကိုလည်း ငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား
၁၁ မိန့်တော်မူပြီ။– သင်သည် အသက်ကာလစေ့၍
ဘိုးဘေးနေရာသို့သွားရသောအခါ၊ သင်မှဆင်း
သက်သော သားစုတွင်၊ သားတယောက်ကို ငါ
ချီးမြှောက်၍ သူ၏နိုင်ငံကို တည်ထောင်မည်။–
၁၂ ထိုသားသည် ငါ့အဘို့ အိမ်ကိုဆောက်လိမ့်မည်။
သူထိုင်သော ရာဇပလ္လင်ကို အစဉ်အမြဲငါတည်
၁၃ စေမည်။– ငါသည်သူ၏အဘဖြစ်မည်။ သူသည်
လည်း ငါ၏သားဖြစ်လိမ့်မည်။ သင့်ရှေ့မှာရှိ
သော သူ၌ ငါ၏ကရုဏာကိုနှုတ်သကဲ့သို့ သင်၏
၁၄ သား၌ ငါမနှုတ်။– ထိုသားကို ငါ့အိမ်၊ ငါ့နိုင်ငံ၌
အစဉ်အမြဲနေရာချမည်။ သူ၏ရာဇပလ္လင်သည်
လည်း အစဉ်အမြဲ တည်ရလိမ့်မည်ဟု ငါ့ကျွန်ဒါ
၁၅ ဝိဒ်အား ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုဗျာ
ဒိတ်တော်စကား အလုံးစုံတို့ကို နာသန်သည် ဒါ
ဝိဒ်အား ပြန်ပြောလေ၏။

၁၆ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် အထဲသို့ဝင်၍
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထိုင်လျက်၊ အိုထာဝရ
အရှင် ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ဤမျှလောက်
ချီးမြှောက်တော်မူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်
သည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်ပါသနည်း။ အ
ကျွန်ုပ်အမျိုးသည် အဘယ်သို့သောအမျိုး ဖြစ်ပါ
၁၇ သနည်း။– သို့ရာတွင် အိုဘုရားသခင်၊ ထိုကျေး
ဇူးတော်ကို သာမညကျေးဇူးဟု ထင်မှတ်တော်မူ
သောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်
ကို ကြာမြင့်စွာသော ကာလနှင့်ယှဉ်လျက် မိန့်
တော်မူပါသည်တကား။ အို ထာဝရအရှင်ဘုရား
သခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ဘုန်းကြီးသောသူကဲ့သို့ မှတ်
၁၈ တော်မူပါသည်တကား။– ကိုယ်တော်ကျွန်ဒါဝိဒ်
သည် ကိုယ်ဘုန်းကြီးစေခြင်းငှါ၊ အဘယ်သို့ တိုး
တက်၍ လျှောက်ရပါမည်နည်း။ ကိုယ်တော်
၁၉ သည် ကိုယ်တော်ကျွန်ကို သိတော်မူ၏။– အို
ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန် အကျိုးကို
ထောက်၍ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ဤကြီး
စွာသော အမှုအလုံးစုံတို့ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ

၂၀ အလုံးစုံတို့ကို ပြုတော်မူပြီ။– သို့ဖြစ်၍ အိုထာဝ
ရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ကြားသမျှအတိုင်း ကိုယ်
တော်နှင့် တူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော်မှတပါး အ
၂၁ ခြားသောဘုရား မည်မျှမရှိပါ။– အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ရွေးနှုတ်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏လူမျိုးရှေ့မှ
လူအမျိုးမျိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သဖြင့်၊ ကြီးမြတ်၍
ကြောက်မက်ဘွယ်သော နာမတော်ကို ကိုယ်
တော်အဘို့ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်ကြွ
၍ ကိုယ်တော်အဘို့ ရွေးနှုတ်တော်မူသော ကိုယ်
တော်၏လူကျသရေလအမျိုးနှင့်တူသော လူမျိုး
တစုံတမျိုးသည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိပါသလော။–
၂၂ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်၏လူ ကျသရေလ
အမျိုးသည် အစဉ်အမြဲ ကိုယ်တော်၏လူဖြစ်စေ
ခြင်းငှါပြု၍၊ ကိုယ်တော်ထာဝရဘုရားသည် သူ
၂၃ တို့ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။– ယခုမှာ အိုထာ
ဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန်၌ဥငှင်း၊ ကိုယ်တော်
ကျွန်၏ အမျိုးအနွယ်၌ဥငှင်း၊ မိန့်တော်မူသော စ
ကားတော် အစဉ်အမြဲတည်ပါစေသော။ မိန့်
၂၄ တော်မူသည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါ။– ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ကျသရေ
လအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟူ၍
နာမတော်သည် အစဉ်အမြဲ ချီးမွှောက်ခြင်းရှိ
မည်အကြောင်း၊ အမိန့်တော်သည် အစဉ်အမြဲ
တည်ပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကျွန်ဒါဝိဒ်၏ အ
မျိုးအနွယ်သည် ရှေ့တော်၌ တည်ပါစေသော။–
၂၅ အကြောင်းမူကား၊ အိုကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊
ကိုယ်တော်က သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို ငါတည်
စေမည်ဟု ကိုယ်တော်ကျွန်အား ဗျာဒိတ်ပေး
တော်မူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ရှေ့
၂၆ တော်၌ ပဋနာပြုချင်သောစိတ်ရှိပါ၏။– ယခု
လည်း အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘု
ရားသခင် မှန်တော်မူ၏။ ဤကျေးဇူးကို ကိုယ်
၂၇ တော်ကျွန်၌ ဂတိထားတော်မူပြီ။– သို့ဖြစ်၍
ကိုယ်တော်ကျွန်၏အမျိုးအနွယ်သည် ရှေ့တော်
၌ အစဉ်အမြဲတည်ပါမည်အကြောင်း ကောင်း
ကြီးပေးခြင်းငှါ နှုးညွတ်သောစိတ် ရှိတော်မူပါ။
အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကြီး
ပေးတော်မူလျှင်၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အစဉ်
အမြဲ ခံရပါလိမ့်မည်ဟု ဆုတောင်းသတည်း။

၁၈

၁ ထိုနောက် ဒါဝိဒ်သည် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို လုပ်
ကြံ၍ အောင်မြင်သဖြင့်၊ ဂါသမြို့နှင့် ကျေးလက်
၂ များကို သိမ်းယူလေ၏။– မောဘပြည်ကိုလည်း
လုပ်ကြံ၍ မောဘအမျိုးသားတို့သည် ဒါဝိဒ်၌
ကျွန်ခံလျက် အခွန်ဆက်ရကြ၏။– ဧဒောမင်း
ကြီးဟာဒဒေဇာသည်၊ ဥဖရတ်မြစ်နားမှာ မိမိနိုင်
ငံကို တည်စေခြင်းငှါ သွားသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည်
၄ ဟာမတ်မြို့တိုင်အောင် တိုက်ဖျက်၍၊– ရထား
တထောင်၊ မြင်းစီးသူရဲခုနစ်ထောင်၊ ခြေသည်သူ
ရဲနှစ်သောင်းကို ဘမ်းဆီး၍ ရထားတရာကို
သိမ်းထားပြီးမှ အခြားသော မြင်းရထားရှိသမျှ
၅ တို့ကို ဖျက်ဆီးလေ၏။– ဒမာသက်မြို့နေ ရှုရိလူ
တို့သည် ဧဒောမင်းကြီးဟာဒဒေဇာကို စစ်ကူ
သောအခါ၊ ဒါဝိဒ်သည် ရှုရိလူ နှစ်သောင်းနှစ်
၆ ထောင်တို့ကို သတ်ပြီးမှ၊– ရှုရိပြည်ဒမာသက်မြို့
၌ မြို့စောင့်တပ်ကို ထားသဖြင့်၊ ရှုရိလူတို့သည်
ဒါဝိဒ်၌ကျွန်ခံ၍ အခွန်ဆက်ရကြ၏။ ဒါဝိဒ်သွား
လေရာရာ၌ ထာဝရဘုရားသည် စောင့်မတော်မူ
၇ ၏။– ဟာဒဒေဇာ၏ကျွန်တို့ စွဲကိုင်သော ရွှေဒိုင်း
လွှားများကို ဒါဝိဒ်သည်သိမ်း၍ ယေရုရှလင်မြို့
၈ သို့ ဆောင်သွား၏။– ဟာဒဒေဇာအစိုးရသော
တိဗဟတ်မြို့နှင့် ခုန်မြို့မှ၊ ဒါဝိဒ်သည် များစွာ
သောကြေးဝါကို သိမ်းသွား၏။ ရှောလမုန်သည်
ကြေးဝါရေကန်၊ ကြေးဝါတိုင်၊ ကြေးဝါတန်ဆာ
များကို ထိုကြေးဝါဖြင့် လုပ်သတည်း။
၉ ဧဒောမင်းကြီးဟာဒဒေဇာ၏ တပ်အလုံးအ
ရင်းကို ဒါဝိဒ်လုပ်ကြံကြောင်းကို ဟာမတ်မင်း
၁၀ ကြီးတောဂူသည် ကြားလျှင်၊– မိမိရန်သူဟာဒ
ဒေဇာကို ဒါဝိဒ်သည် စစ်တိုက်၍ လုပ်ကြံသော
ကြောင့်၊ မိဿဟာယဖွဲ့၍ ကောင်းကြီးပေးစေ
ခြင်းငှါ မိမိသားဟဒေါရံကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးထံသို့
စေလွှတ်၍၊ ဟဒေါရံသည် ရွှေဖလား၊ ငွေဖလား၊
ကြေးဝါဖလား အမျိုးမျိုးတို့ကို ဆောင်ခဲ့လေ
၁၁ ၏။– ထိုဖလားတို့ကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ထာဝ
ရဘုရားအား ပူဇော်၏။ ထိုအတူ ရှုရိပြည်၊ မော
ဘပြည်၊ အမ္မုန်ပြည်၊ ဖိလိတ္တိပြည်၊ အာမလက်
ပြည်၊ အပြည်ပြည်တို့မှဆောင်ခဲ့သော ရွှေငွေကို
၁၂ လည်းပူဇော်၏။– ထိုမှတပါး၊ ဇေရုယာသားအ
ဘိရှဲသည် ဆားချိုင့်တွင် ဇဒုံလူတသောင်းရှစ်
၁၃ ထောင်တို့ကို လုပ်ကြံလေ၏။– ဇဒုံပြည်၌ မြို့
စောင့်တပ်တို့ကိုထား၍၊ ဇဒုံပြည်သားအပေါင်း
တို့သည် ဒါဝိဒ်၌ ကျွန်ခံကြ၏။ ဒါဝိဒ်သွားလေရာ
ရာ၌ ထာဝရဘုရားသည် စောင့်မတော်မူ၏။
၁၄ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် ကျသရေလနိုင်ငံလုံးကို စိုး
စံ၍၊ နိုင်ငံတော်သားတို့တွင် တရားမှုကို စီရင်
၁၅ ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။– ဇေရုယာ၏သား ယွာဘ

သည် ဗိုလ်ချုပ်မင်းဖြစ်၏။ အဟိလုဒ်၏သား
၁၆ ယောရှဖတ်သည် အတွင်းဝန်ဖြစ်၏။– အဟိ
တုပ်၏သား ဇာဒုတ်နှင့် အဗျာသာ၏သား အဟိ
မလက်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၏။ ဗရာယ
၁၇ သည် စာရေးတော်ကြီးဖြစ်၏။– ယောယဒ၏
သား ဗေနာယသည် ခေရသိလူနှင့် ပေလသိလူ
တို့ကို အုပ်ရ၏။ ဒါဝိဒ်၏သားတော်တို့သည်
လည်း အထံတော်၌ မင်းသားအရာနှင့် နေကြ
၏။

၁၉

၁ ထိုနောက် အမ္မုန်ရှင်ဘုရင် နာဟတ်သည်
သေ၍၊ သားတော်ဟာနုန်သည် ခမည်းတော်အ
၂ ရာ၌ နန်းထိုင်၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ဟာနုန်အဘ
နာဟတ်သည် ငါ့အား ကျေးဇူးပြုသောကြောင့်၊
သူ၏သား၌ ကျေးဇူးပြုမည်ဟုဆိုလျက်၊ သူ၏
အဘသေရာတွင် နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ သံတမန်တို့
ကိုစေလွှတ်၍၊ ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့သည် ဟာနုန်
မင်းကို နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ သူရှိရာအမ္မုန်ပြည်သို့
၃ ရောက်ကြ၏။– အမ္မုန်အမျိုး မှူးမတ်တို့သည်
ဟာနုန်မင်းထံသို့ဝင်၍၊ ဒါဝိဒ်သည် စိတ်တော်ကို
နှစ်သိမ့်စေသောသူတို့ကို စေလွှတ်ရာတွင်၊ ခ
မည်းတော်ကို ရိုသေစွာပြုသည်ဟု ထင်မှတ်
တော်မူသလော။ ပြည်တော်ကို စစ်ဆေးစူးစမ်း
၍ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါသာ၊ သူ၏ကျွန်တို့သည် အထံ
တော်သို့ ရောက်သည်မဟုတ်လောဟု လျှောက်
၄ ကြလျှင်၊– ဟာနုန်သည် ဒါဝိဒ်၏ကျွန်တို့ကို ယူ
ပြီးလျှင်၊ မုတ်ဆိတ်ကိုရိတ်၍ အဝတ်ကို တင်ပါး
၅ တိုင်အောင်ဖြတ်ပြီးမှ လွှတ်လိုက်လေ၏။– ထို
သူတို့၌ အဘယ်သို့ပြုသည်ကို ဒါဝိဒ်သည် သိ
တင်းကြားသောအခါ၊ သူတို့သည် အလွန်ရှက်
သောကြောင့် ဆီးကြိုစေခြင်းငှါ စေလွှတ်၍၊
သင်တို့သည် မုတ်ဆိတ်မရှည်မှီတိုင်အောင် ယေ
ရိခေါမြို့မှာ နေကြလော့။ ထိုနောက်မှ ပြန်လာ
ကြလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၆ ဟာနုန်မင်းနှင့် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့က၊ ငါ
တို့သည် ဒါဝိဒ်ရှေ့မှာ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်
လိမ့်မည်ဟု သိလျှင်၊ မေသောပေါတာမိပြည်၊ ရှူ
ရိမာခါပြည်၊ ဇောဘပြည်တို့၌ မြင်းရထားတို့ကို
ငှါးခြင်းငှါ ငွေအခွက်တသောင်းကို ထုတ်၍၊–
၇ မြင်းရထားသူရဲ သုံးသောင်းနှစ်ထောင်ကိုငင်း၊
မာခါမင်းကြီးနှင့် သူ၏လူတို့ကိုငင်း ငှါးသဖြင့်၊
ထိုသူတို့သည် မေဒဗာမြို့ရှေ့မှာ တပ်ချကြ၏။
အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည်လည်း စုဝေး၍ အမြို့
၈ မြို့တို့မှ စစ်ချီကြ၏။– ထိုသိတင်းကို ဒါဝိဒ်သည်
ကြားလျှင် ယွာဘနှင့် ခွန်အားကြီးသောသူရဲ အ
၉ လုံးအရင်းအပေါင်းကို စေလွှတ်၏။– အမ္မုန်အ
မျိုးသားတို့သည် ထွက်၍ မြို့တံခါးဝမှာ စစ်ခင်း
ကျင်းကြ၏။ စစ်ကူသောမင်းကြီးတို့သည် လွင်
၁၀ ပြင်၌ တခြားစီနေကြ၏။– ယွာဘသည်လည်း
ရှေ့၌ခံငင်း၊ နောက်၌ခံငင်း၊ စစ်မျက်နှာနှစ်ဘက်ရှိ
သည်ကို မြင်လျှင်၊ ကွသရေလလူတို့တွင် သန်
မြန်သောသူရှိသမျှတို့ကို ရွေးကောက်၍ ရှုရိလူ
၁၁ တို့တဘက်၌ စစ်ခင်းကျင်း၏။– ကြွင်းသောသူ
တို့ကို အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ တဘက်၌ စစ်ခင်း
ကျင်းစေခြင်းငှါ ညီအဘိရဲလက်သို့အပ်လျက်၊–
၁၂ ရှုရိလူတို့သည် ငါ့ကိုနိုင်လျှင် ငါ့အားကူရမည်။
အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် သင့်ကိုနိုင်လျှင် သင့်
၁၃ အားငါကူမည်။– ရဲရင့်သောစိတ်ရှိ၍ ငါတို့လူမျိုး
နှင့် ငါတို့ဘုရားသခင့် မြို့ရွာတို့အဘို့ အားထုတ်
၍ တိုက်ကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရားသည် အလို
တော်ရှိသည်အတိုင်း စီရင်တော်မူစေသတည်း
၁၄ ဟု ဆိုပြီး၍၊– သူ၌ပါသော လူများနှင့်တကွ၊ ရှုရိ
လူတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချဉ်းသွားသောအခါ၊ ရှု
၁၅ ရိလူတို့သည် ပြေးကြ၏။– ရှုရိလူတို့ပြေးသည်
ကို အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် မြင်လျှင်၊ သူတို့
သည်လည်း ညီအဘိရဲရှေ့မှာပြေး၍ မြို့ထဲသို့ဝင်
ကြ၏။ ယွာဘသည်လည်း ယေရုရှလင်မြို့သို့
ပြန်သွားလေ၏။

၁၆ ရှုရိလူတို့သည် ကွသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာ
မိမိတို့ရှုံးသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ သံတမန်တို့ကို
စေလွှတ်၍ မြစ်တဘက်၌နေသော ရှုရိလူတို့ကို
ခေါ်သဖွင့်၊ ဟာဒေဇာခန့်ထားသော ဗိုလ်ချုပ်
၁၇ မင်းရှောဗက်သည်လည်း အုပ်ရ၏။– ထိုသိတင်း
ကိုကြားလျှင် ဒါဝိဒ်သည် ကွသရေလ အမျိုးသား
အပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍ ယော်ဒန်မြစ်ကို ကူး
သဖြင့်၊ ရန်သူတပ်သို့ရောက်၍ စစ်ခင်းကျင်း
လေ၏။ ထိုသို့ဒါဝိဒ်သည် စစ်ခင်းကျင်း၍ ရှုရိလူ
၁၈ တို့သည် တိုက်သောအခါ၊– ကွသရေလ အမျိုး
သားရှေ့မှာ ပြေးကြ၏။ ဒါဝိဒ်သည်လည်း ရှုရိ
မြင်းရထားစီးသူရဲ ခုနစ်ထောင်၊ ခြေသည်သူရဲ
လေးသောင်းတို့ကိုသတ်၍ ဗိုလ်ချုပ်မင်းရှော
၁၉ ဗက်ကိုလည်း လုပ်ကြံလေ၏။– ဟာဒေဇာမင်း
၏ ကျွန်တို့သည် ကွသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာ
မိမိတို့ရှုံးသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ဒါဝိဒ်နှင့် မိသ
ဟာယဖွဲ့၍ ကျွန်ခံကြ၏။ နောက်တဖန် ရှုရိလူ
တို့သည် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကို စစ်မကူကြ။

To Contents

၂၀

၁ အခါလည်း၍၊ ရှင်ဘုရင်တို့သည် စစ်တိုက်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ ယွာဘသည် ဗိုလ်ခြေအလုံးအရင်းနှင့် ချီသွားသဖြင့်၊ အမျှန်ပြည်ကို တိုက်ဖျက်၍ ရဗ္ဗာမြို့ကိုဝိုင်းထား၏။ ဒါဝိဒ်သည်
၂ ကိုယ်တိုင် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေလေ၏။– ယွာဘသည် ရဗ္ဗာမြို့ကိုတိုက်ဖျက်ပြီးမှ၊ ဒါဝိဒ်သည် မင်းကြီး၏သရဖူကို ချွတ်ယူ၍ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာ တင်ကြ၏။ သရဖူအချိန်ကား၊ ကျောက်မြတ်ကိုမဆိုဘဲ ရွှေအခွက်တဆယ်ရှိသတည်း။ မြို့၌
လုယူသော ဥစ္စာအများကိုလည်း ထုတ်လေ၏။–
၃ မြို့သားတို့ကိုလည်း ထုတ်၍ လွှတိုက်မှု၊ သံထွန်၊ သံပုဆိန်နှင့် လုပ်မှုကိုလုပ်စေ၏။ ထို့သို့ ဒါဝိဒ်သည် အမျှန်မြို့သူ ရွာသားအပေါင်းတို့၌ ပြုပြီးမှ၊ လူအပေါင်းတို့နှင့်အတူ ယေရုရှလင်မြို့သို့
ပြန်လေ၏။

၄ နောက်တဖန် ဂေဇာမြို့မှ ဖိလိတ္တိလူတို့နှင့် စစ်တိုက်ကြစဉ်၊ ဟုရှသိလူသိဗေခဲသည် ရေဖိမ်အမျိုး သာဖကိုသတ်၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို အောင်
၅ မြင်လေ၏။– နောက်တဖန် ဖိလိတ္တိလူတို့ကို စစ်တိုက်ကြစဉ်၊ ယာဂျယသား ဧလဟာနန်သည် ရက်ကန်းလက်လိပ်နှင့်အမျှကြီးသော လုံရိုးကိုသုံးစွဲသော ဂိတ္တိအမျိုး ဂေါလျတ်၏ညီလာခမ်းကို
၆ သတ်လေ၏။– နောက်တဖန် ဂါသမြို့မှာ စစ်တိုက်ကြစဉ်၊ အရပ်မြင့်၍ လက်တဘက်၌ လက်ခြောက်ချောင်းစီ၊ ခြေတဘက်၌ ခြေခြောက်ချောင်းစီ၊ ပေါင်းနှစ်ဆယ်လေးချောင်းရှိသော
၇ ရေဖိမ်အမျိုးသားတယောက်သည်၊– ဣသရေလအမျိုးကို ကြိမ်းပသောအခါ၊ ဒါဝိဒ်အစ်ကိုရိမာ၏ သားယောနသန်သည် ထိုသူကိုသတ်လေ၏။–
၈ ဤသူတို့သည် ဂါသမြို့၌နေသော ရေဖိမ်လူကြီးသားဖြစ်၍ ဒါဝိဒ်နှင့် သူ၏ကျွန်တို့လက်ဖြင့် သေကြ၏။

၂၁

၁ နောက်တဖန် စာတန်သည် ဣသရေလအမျိုးတဘက်၌ထ၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ရေတွက်စေခြင်းငှါ ဒါဝိဒ်ကို တိုက်တွန်းလေ
၂ ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ လူပေါင်းမည်မျှရှိသည်ကို ငါသိမည်အကြောင်း၊ ဗေရရှေဘာမြို့မှသည် ဒန်မြို့တိုင်အောင် သွား၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို ရေတွက်ပြီးလျှင်၊ စာရင်းကို ငါ့ထံသို့သွင်းလော့ဟု ဗိုလ်ချုပ်မင်းယွာဘနှင့် အရာရှိတို့အား
၃ မိန့်တော်မူ၏။– ယွာဘကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို ထပ်၍ အဆတရာ တိုးပွါးစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါစေသော။ သို့ရာတွင် အရှင်မင်းကြီး၊ ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် သခင်၏ကျွန်ဖြစ်ပါသည် မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော် သခင်သည် ဤအမှုကိုအဘယ်
၄ ကြောင့် စီရင်တော်မူသနည်း။ ဣသရေလအမျိုး ပြစ်မှားစရာအကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် ပြု
၅ တော်မူသနည်းဟု လျှောက်လေ၏။– သို့သော်လည်း အမိန့်တော်သည် ယွာဘစကားကို နိုင်သဖြင့်၊ ယွာဘသည်ထွက်၍ ဣသရေလပြည် တရောက်လုံးသို့သွားပြီးမှ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ပြန်
၇ လာ၏။– လူပေါင်းစာရင်းကို ဒါဝိဒ်အားဆက်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ထားကိုင်သူရဲ တသန်းနှင့် တသိန်း၊ ယုဒအမျိုး၌ ထားကိုင်သူရဲ လေးသိန်း
၆ နှင့် ခုနစ်သောင်းရှိ၏။– သို့ရာတွင် ယွာဘသည် အမိန့်တော်ကိုရွံ့သောကြောင့်၊ လေဝိအမျိုးနှင့် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးကို အခြားသောအမျိုးထဲသို့ သွင်း
၇ ၍ မရေတွက်။

၇ ဒါဝိဒ်ပြုသောအမှုကို ဘုရားသခင်သည် အလိုတော်မရှိသဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးကို ဒဏ်
၈ ခတ်တော်မူမည်ဖြစ်၍၊– ဒါဝိဒ်က၊ အကျွန်ုပ်ပြုမိသောအမှု၌ အလွန်ပြစ်မှားပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်၏ အပြစ်ကို ဖြေရှင်းတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် အလွန်မိုက်သောအမှုကို ပြုမိပါပြီဟု ဘု
၉ ရားသခင်အား တောင်းပန်လေ၏။– ထာဝရဘု
၁၀ ရားသည် ဒါဝိဒ်၏ဟရောဖက်ဂဒ်ကိုခေါ်၍၊– ဒါဝိဒ်ထံသို့ သွားလော့။ အရာသုံးပါးကို သင့်အားငါပြု၏။ သင်၌ ငါပြုစရာတို့ တပါးပါးကိုရွေးလော့ဟု ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို
၁၁ လော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– ဂဒ်သည် ဒါဝိဒ်ထံသို့သွား၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
၁၂ ကား၊– သုံးနှစ်ပတ်လုံး အစာအာဟာရခေါင်းပါးသောဘေး၊ သုံးလပတ်လုံး သင့်ကိုရန်သူလိုက်မှီ၍ ထားဖြင့်လုပ်ကြံသောဘေး၊ သုံးရက်ပတ်လုံး ပြည်တော်၌ ကာလနာတည်းဟူသော ထာဝရ
ဘုရား၏ထားတော်ကို၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်ကိုင်၍ ဣသရေလပြည် တရောက်လုံးကို ဖျက်ဆီးသောဘေးတို့တွင် တပါးပါးကိုရွေးလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူအား အဘယ်သို့ပြန်လျှောက်ရမည်ကို ဆင်ခြင်တော်မူပါဟု
၁၃ လျှောက်လေ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ငါသည် ကျဉ်းမြောင်းရာသို့ ရောက်လေပြီတကား။ ထာ

ဝရဘုရား၏ လက်တော်သို့ရောက်ပါစေ။ ကရဏာတော် ကြီးလှ၏။ လူလက်သို့ မရောက်ပါစေနှင့်ဟု ဂဒ်အားပြန်ပြော၏။

၁၄ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ကြယရေလအမျိုး၌ ကာလနာကိုလွှတ်လိုက်တော်မူ၍ လူခုနစ်
၁၅ သောင်း သေကြ၏။– ယေရှုလင်မြို့ကို ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်တမန်ကို စေလွှတ်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်တမန် ဖျက်ဆီးမည်ဟု အားထုတ်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည်ကြည့်ရှုလျက်၊ ထိုဘေးကြောင့် နှောင်တရတော်မူ၍၊ တန်ပြီ။ သင့်လက်ကို ရုပ်သိမ်းလေ့ဟု ဖျက်ဆီးသော ကောင်းကင်တမန်အား မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်၊ ယေဗုသိလူအရောနာ၏ ကောက်နယ်တလင်းအနားမှာရပ်
၁၆ နေ၏။– ဒါဝိဒ်သည် မျှော်ကြည့်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ယေရှုလင်မြို့အပေါ်မှာ ထားကိုမိုးလျက် မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကြားမှာ ရပ်နေသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ကိုယ်တိုင်မှစ၍ ကြယရေလအမျိုးသား အသက်ကြီးသူတို့သည် လျော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်
၁၇ မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်လျက်နေကြ၏။– ဒါဝိဒ်က လည်း၊ ပြည်သားတို့ကို ရေတွက်စေခြင်းငှါ စီရင်သောသူကား အကျွန်ုပ်ဖြစ်ပါသည် မဟုတ်လော။ အကျွန်ုပ် ပြစ်မှားပါပြီ။ အလွန်ဒုစရိုက်ကို ပြုမိပါပြီ။ ဤသိုးတို့မူကား အဘယ်သို့ ပြုမိပါသနည်း။ အိုအကျွန်ုပ် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို ဒဏ်ခတ်ခြင်းငှါ လက်တော်ကို သူတို့အပေါ်သို့ ရောက်စေတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်နှင့် အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုးအပေါ်သို့ ရောက်စေတော်မူပါဟု ဘုရားသခင်အား တောင်းပန်လေ၏။

၁၈ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်သည် သွား၍၊ ယေဗုသိလူ အရောနာ၏ ကောက်နယ်တလင်း၌ ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပလ္လင်ကို တည်စေခြင်းငှါ ပြောရမည်
၁၉ အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ဂဒ်ကိုမှာထားသဖြင့်၊– ဂဒ်ဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်အတိုင်း ဒါဝိဒ်သည်
၂၀ သွားလေ၏။– အရောနသည် စပါးကိုနယ်စဉ်တွင်၊ လှည့်ကြည့်၍ ရှင်ဘုရင်ကို မြင်သောအခါ၊ သားလေးယောက်နှင့် တကွ ပုန်းရှောင်၍နေ
၂၁ ၏။– ဒါဝိဒ်သည် အရောနရှိရာသို့ ရောက်သော အခါ၊ အရောနကြည့်၍ ဒါဝိဒ်ကိုမြင်လျှင်၊ ကောက်

နယ်တလင်းမှဆင်း၍ ဒါဝိဒ်ရှေ့မှာ ဦးချပြပ်ဝပ်
၂၂ လေ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ လူတို့တွင် ကာလနာဘေးကို ငြိမ်းစေမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကို ငါတည်လိုသည်ဖြစ်၍ ဤကောက်နယ်တလင်းအရပ်ကို အဘိုးထိုက်သည်
၂၃ အတိုင်း ရောင်းပါဟု အမိန့်ရှိသော်၊– အရောနက၊ ကျွန်တော်သခင် အရှင်မင်းကြီး ယူတော်မူပါ။ စိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူပါ။ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ နွားများ၊ ထင်းဘို့ ကောက်နယ်တန်ဆာများ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ ဂျုံစပါးများ အလုံးစုံကို ကျွန်တော်ဆက်ပါ၏ဟု ဒါဝိဒ်အား
၂၄ လျှောက်လျှင်၊– ဒါဝိဒ်မင်းကြီးက၊ ထိုသို့ငါမယူရ။ စင်စစ် အဘိုးထိုက်သည်အတိုင်း ပေး၍ ငါဝယ်မည်။ သင့်ဥစ္စာကို ထာဝရဘုရားအဘို့ ငါမသိမ်း။ ကိုယ်ဌေမကုန်ဘဲ မီးရှို့ရာယဇ်ကို မပူ
၂၅ ဇော်လိုဟု အရောနအားဆိုသဖြင့်၊– ရွှေခြောက်
၂၆ ပိသာကို ချိန်ပေး၍ ထိုအရပ်ကိုဝယ်ပြီးမှ၊– ထာဝရဘုရားအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်၍၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိသဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်လေ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားကို ပဋ္ဌနာပြုသောအခါ၊ မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ပေါ်သို့ မီးကျသဖြင့် ကောင်းကင်
၂၇ ထဲက ထူးတော်မူ၏။– ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်တမန်သည် မိမိထားကို ထားအိမ်၌သွင်းထားပြန်၏။

၂၈ ထာဝရဘုရားသည် ယေဗုသိလူအရောနာ၏ ကောက်နယ်တလင်း၌ ထူးတော်မူသည်ကို ဒါဝိဒ်သိမြင်လျှင်၊ ထိုအရပ်၌ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို
၂၉ ပြုလေ၏။– တော်၌ မောရှေလုပ်ခဲ့သော ထာဝရဘုရား၏တဲတော်နှင့် မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်သည်၊ ထိုကာလ၌ ဂိဗောင်မြို့၌ မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာ ရှိ
၃၀ ၏။– ဒါဝိဒ်သည် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ထားကို ကြောက်သောကြောင့်၊ ထိုယဇ်ပလ္လင်သို့သွား၍ ဘုရားသခင်ကို မမေးမလျှောက်ဝံ့။

၂၂

၁ သို့ဖြစ်၍၊ ဒါဝိဒ်က ဤအရပ်သည် ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ဖြစ်၏။ ဤယဇ်ပလ္လင်သည် ကြယရေလအမျိုး၏ ယဇ်ပလ္လင်ဖြစ်
၂ ၏ဟု ဆိုလျက်၊– ကြယရေလပြည်၌ရှိသော တပါးအမျိုးသားတို့ကို စုဝေးစေခြင်းငှါ မိန့်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော် တည်စရာဘို့ ကျောက်ဆစ်ရသော ပန်းရန်သမားတို့ကိုလည်း
၃ စေခိုင်းတော်မူ၏။– တံခါးလုပ်စရာ သံချွန်အဘို့နှင့် သစ်သားဆက်စရာအဘို့ များစွာသော သံကို

To Contents

ငင်း၊ အချိန်မမှတ်နိုင်အောင် များစွာသော ကြေး
၄ ဝါကိုငင်း၊– များစွာသော အာရုံသစ်သားကိုငင်း၊
ပြင်ဆင်တော်မူ၏။ ဇိဒုန်မြို့သားနှင့် တုရုမြို့
သားတို့သည်၊ အာရုံသစ်သားအများကို အထံ
၅ တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။– ဒါဝိဒ်ကလည်း၊ ငါ့
သားရှောလမုန်သည် အသက်ငယ်၍ နုသေး၏။
ထာဝရဘုရားအဘို့ တည်ရသောအိမ်မူကား အ
လွန်ထူးဆန်းသောအိမ်၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်
ပြည်၌ ဘုန်းအသရေကျော်စောသောအိမ် ဖြစ်ရ
မည်။ ယခုပင် အိမ်တော်အဘို့ ငါပြင်ဆင်မည်ဟု
အကြံရှိလျက် အနိစ္စမရောက်မီ များစွာပြင်ဆင်
တော်မူ၏။

၆ သားတော်ရှောလမုန်ကိုလည်းခေါ်၍ ဣသ
ရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအဘို့
အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ရမည်အကြောင်း မှာ
၇ ထားလေသည်မှာ၊– ငါ့သား၊ ငါ၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကို
၈ တည်ဆောက်မည်ဟု ငါအကြံရှိပြီ။– သို့ရာတွင်
ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါသို့
ရောက်သည်ကား၊ သင်သည် များစွာစစ်တိုက်၍
လူအများတို့ကို သတ်လေပြီ။ မြေကြီးပေါ်မှာ ငါ့
မျက်မှောက်၌ များစွာသောအသွေးကို သွန်း
သောကြောင့်၊ ငါ့နာမအဘို့ အိမ်ကို မတည်မ
၉ ဆောက်ရ။– သင်မြင်သော သားတယောက်
သည် ငြိမ်ဝပ်သောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏အ
မည်ကား ရှောလမုန်ဖြစ်၍၊ သူ့ပတ်လည်၌ ရန်
သူမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်သော အခွင့်ကိုငင်း၊ သူ၏လက်
ထက်၌ ဣသရေလအမျိုးသည် စစ်တိုက်ခြင်းမ
ရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသော အခွင့်ကိုငင်း၊ ငါပေး
၁၀ မည်။– ထိုသားသည် ငါနာမအဘို့ အိမ်ကို တည်
ဆောက်ရလိမ့်မည်။ သူသည် ငါ့သားဖြစ်လိမ့်
မည်။ ငါသည်လည်း သူ၏အဘဖြစ်မည်။ သူထိုင်
သော ဣသရေလနိုင်ငံ ရာဇပလ္လင်ကို အစဉ်အမြဲ
၁၁ ငါတည်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူပြီ။– သို့ဖြစ်၍ငါ့
သား၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ဘက်၌နေ၍ အ
ကြံထမြောက်စေတော်မူသဖြင့်၊ အမိန့်တော်ရှိ
သည်အတိုင်း သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာ
ဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ရလိမ့်
၁၂ မည်။– သို့ရာတွင် သင်သည် သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်ကိုစောင့်ရှောက်
မည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဉာဏ်ပညာ
ကိုပေး၍၊ ဣသရေလအမျိုးကိုစီရင်ခြင်းအမှု၌
၁၃ မှာထားတော်မူပါစေသော။– ဣသရေလအမျိုး
၏အမှု၌ ထာဝရဘုရားသည် မောရှေအားမှာ
ထားတော်မူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်
ရှောက်ခြင်းငှါ သတိပြုလျှင် အကြံထမြောက်ရ
လိမ့်မည်။ အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိလော့။ စိုးရိမ်
၁၄ ခြင်း၊ စိတ်ပျက်ခြင်း မရှိစေနှင့်။– ငါသည် ဆင်းရဲ
ခံစဉ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်အဘို့ ရွှေ
အခွက်တထောင်နှင့် ငွေအခွက် တသောင်းကို
ငင်း၊ အချိန်မမှတ်နိုင်အောင် များစွာသော ကြေး
ဝါနှင့်သံကိုငင်း၊ သစ်သားများနှင့် ကျောက်များ
ကိုငင်း ပြင်ဆင်ပြီ။ သင်သည်လည်း ထပ်၍ ပြင်
၁၅ ဆင်ရမည်။– ထိုမှတပါး သင်၌များစွာသော
လက်သမား၊ ပန်းရန်သမား၊ ကျောက်ဆစ်သမား၊
အမျိုးမျိုးသောအတတ်၌ လေ့ကျက်သော ဆရာ
၁၆ သမားရှိကြ၏။– ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ အတိုင်းမ
သိများသည် ဖြစ်၍ ထလော့။ ကြိုးစားလော့။
ထာဝရဘုရားသည် သင်နှင့်အတူ ရှိတော်မူပါစေ
သောဟု မှာထားတော်မူ၏။

၁၇ ဣသရေလမင်းအပေါင်းတို့သည် သားတော်
နှင့် ဝိုင်းရမည်အကြောင်းမှာထားလေသည်မှာ၊–
၁၈ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင်
တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်မဟုတ်လော။ အရပ်
ရပ်၌ ငြိမ်ဝပ်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူသည်
မဟုတ်လော။ ပြည်သူပြည်သားတို့ကို ငါ့လက်၌
အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ရှေ့၊ ထိုဘု
ရားသခင်၏ လူတို့ရှေ့မှာ တပြည်လုံးသည် နှိမ့်
၁၉ ချလျက်ရှိ၏။– သို့ဖြစ်၍ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကိုရှာခြင်းငှါ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို နှီး
ဆော်တိုက်တွန်းကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ နာ
မတော်အဘို့၊ တည်ရသော အိမ်တော်ထဲသို့ ထာ
ဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်နှင့် ဘုရား
သခင်၏ သန့်ရှင်းသောတန်ဆာတို့ကို သွင်းခြင်း
ငှါ ထကြလော့။ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၏
သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို တည်ဆောက်ကြလော့
ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၂၃

၁ ဒါဝိဒ်မင်းသည် အသက်ကြီး၍ ကာလပြည့်စုံ
ရာ အချိန်ရောက်သောအခါ၊ သားတော်ရှောလ
မုန်ကို ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထား၍၊–
၂ ဣသရေလမင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားအ
ပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေတော်မူ၏။

၃ လေဝိသားတို့တွင် အသက်သုံးဆယ်လွန်၍
စာရင်းဝင်သော ယောကျ်ားပေါင်းကား၊ သုံး
၄ သောင်းရှစ်ထောင်တည်း။– ထိုသူတို့တွင် နှစ်

သောင်းလေးထောင်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏
အိမ်တော်အမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြ၏။ ခြောက်
ထောင်တို့သည် အရာရှိ၊ တရားသူကြီး လုပ်ရကြ
၅ ၏။– လေးထောင်တို့သည် တံခါးကိုစောင့်ရကြ
၏။ လေးထောင်တို့သည် ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်း
စရာတုရိယာတို့နှင့် ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်
၆ ကို ချီးမွမ်းရကြ၏။– လေဝိသား ဂေရရှုံ၊ ကော
ဟတ်၊ မေရာရိအမျိုးအသီးအသီးတို့ကို ဒါဝိဒ်ခွဲ
၇ ထား၍ တမျိုးတခြားစီ သင်းဖွဲ့စေ၏။– ဂေရရှုံ
၈ အမျိုးသားကား၊ လာဒန်နှင့် ရှိမိတည်း။– လာဒန်
သားအကြီးကား၊ ယေဟေလ၊ သူ၏ညီ ဇေသံ
၉ နှင့် ယောလ၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။– ရှိမိ
သားကား ရှေလောမိတ်၊ ဟာဇေလ၊ ဟာရန်၊
ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။ ဤသူတို့သည် လာ
၁၀ ဒန်အဆွေအမျိုး သူကြီးဖြစ်ကြ၏။– ရှိမိသား
ကား ယာဟတ်၊ ဇိဇ၊ ယုရှ၊ ဗေရိ၊ ပေါင်းလေး
၁၁ ယောက်တည်း။– ယာဟတ်ကား အကြီးဖြစ်၏။
ဇိဇကား ဒုတိယ အရာကိုရ၏။ ယုရှနှင့်ဗေရိ၌
ကား သားများစွာမရှိ။ သို့ဖြစ်၍ အဆွေအမျိုးအ
လိုက် စာရင်းတခုတည်း၌ ပေါင်းကြ၏။

၁၂ ကောဟတ်သားကား အာမရံ၊ ဣဇဟာ၊ ဟေ
ဗြုန်၊ ဩဇေလ။ ပေါင်းလေးယောက်တည်း။–
၁၃ အာမရံသားကား အာရုန်နှင့်မောရှေတည်း။ အာ
ရုန်နှင့် သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ခြင်း၊ အမှုတော်
ကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ နာမတော်ကိုဖြွတ်၍ အစဉ်
ကောင်းကြီးပေးခြင်းအမှုကို ပြုရမည် အ
ကြောင်း၊ အလွန်သန့်ရှင်းသော အရာတို့ကို သန့်
ရှင်းစေခြင်းငှါ အခြားသူတို့နှင့် ခွဲထားသောသူ
၁၄ ဖြစ်ကြ၏။– ဘုရားသခင်လူ မောရှေ၏သားကို
ကား၊ လေဝိအမျိုးသားတို့၏စာရင်း၌သွင်းရ
၁၅ ၏။– မောရှေသားကား ဂေရရှုံနှင့် ဧလျေဇာ
၁၆ တည်း။– ဂေရရှုံသားတို့တွင်၊ ရှေဗွေလသည် အ
၁၇ ကြီးဖြစ်၏။– ဧလျေဇာသားအကြီး ရေဟဘိ တ
ယောက်တည်းရှိ၏။ ရေဟဘိ၌ကား သားအ
၁၈ လွန် များ၏။– ဣဇဟာသားအကြီးကား ရှေ
၁၉ လောမိတ်။– ဟေဗြုန်သားအကြီးကား ယေရိ၊ ဒု
တိယသား အာမရိ၊ တတိယသား ယဟာဇေလ၊
၂၀ စတုတ္ထသား ယေကမံ။– ဩဇေလသားအကြီး
ကား မိက္ခာ၊ ဒုတိယသား ယေရိတည်း။

၂၁ မေရာရိသားကား မဟာလိနှင့် မုရှိတည်း။ မ
၂၂ ဟာလိသားကား ဧလာဇာနှင့် ကိရှတည်း။– ဧ
လာဇာသည် သားမရှိ။ သမီးသက်သက်ရှိ၍ သေ
၏။ သူ့သမီးတို့နှင့် သူညီကိရှသားတို့သည် စုံ
၂၃ ဘက်ကြ၏။– မုရှိသားကား မဟာလိ၊ ဧဒါ၊ ယေ
ရိမုတ်၊ ပေါင်းသုံးယောက်တည်း။

၂၄ ဤရွှေ့ကား အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍ ထာဝ
ရဘုရား၏ အိမ်တော်အမှုကိုဆောင်ရွက်ရသော
လေဝိအမျိုးသား အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်း
၂၅ ဝင်သော အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်သတည်း။– ဣ
သရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
သည် မိမိလူမျိုးအား ငြိမ်ဝပ်သောအခွင့်ကိုပေး
၍ ကိုယ်တော်တိုင် ယေရုရှလင်မြို့၌ အစဉ်နေ
၂၆ တော်မူသောကြောင့်၊– လေဝိသားတို့သည် တဲ
တော်နှင့် တဲတော်အမှု ဆောင်ရွက်ရာတန်ဆာ
များကို နောက်တဖန်မထမ်းရဟု ဒါဝိဒ်မိန့်တော်
၂၇ မူ၏။– နောက်ဆုံး အမိန့်တော်အတိုင်း၊ အသက်
နှစ်ဆယ်လွန်သော လေဝိသားတို့ကို စာရင်းယူ
၂၈ ရ၏။– အကြောင်းမူကား၊ လေဝိသားတို့သည်
အာရုန်သားတို့၏လက်ထောက်ဖြစ်သည်နှင့်အ
ညီ၊ သန့်ရှင်းသောအရာရှိသမျှတို့ကို စင်ကြယ်
စေ၍၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်နှင့် တန်တိုင်း
များ၊ အခန်းများ၌အမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြ
၂၉ မည်။– ရှေ့တော်မုန့်ကိုလည်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်
သက္ကာ မုန့်ညက်ကိုလည်း၊ တဆေးမဲ့မုန့်ပြား၊ သံ
ပြားနှင့်ဖုတ်သော မုန့်၊ မုန့်ဆီကြော်ကိုလည်းလုပ်
၍ ဘုရားသခင်၏အိမ် တော် အမှုကိုလည်း
ဆောင်ရွက်ရကြမည်။ တိုင်းထွာ၊ ချိန်တွယ်၊ ခြင်
တွက်ခြင်း အမှုအမျိုးမျိုးကိုလည်း စီရင်ရကြ
၃၀ မည်။– နံနက်တိုင်း၊ ညဦးတိုင်းရပ်လျက်၊ ကျေး
ဇူးတော်ကြီးလှပါ၏ဟု ဝန်ခံ၍ ထာဝရဘုရား၏
၃၁ ဂုဏ်တော်ကိုလည်း ချီးမွမ်းရကြမည်။– ပဋတ်
တရားတော်အတိုင်း ဥပုသ်နေ့၊ လဆန်းနေ့၊ မမွှ
ပွဲနေ့၊ အစဉ်မပြတ်ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မီး
၃၂ ရှို့ရာယဇ်မျိုးတို့ကို ပူဇော်ရကြမည်။– ပရိသတ်
စည်းဝေးရာ တဲတော်ကိုလည်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာန
တော်ကိုလည်း၊ ထာဝရဘုရားအိမ်တော်၌ အမှု
တော်ကို ဆောင်ရွက်သော ညီအစ်ကိုအာရုန်
သားတို့ကိုလည်း စောင့်ရကြမည်။

၂၄

၁ အာရုန်အမျိုးသား အသီးအခြားသင်းဖွဲ့ရာ
မှာ၊ အာရုန်သားကား နာဒပ်၊ အဘိဟု၊ ဧလာဇာ၊
၂ ဣသမာ တည်း။– နာဒပ်နှင့်အဘိဟုသည် သား
မရှိ။ အဘလက်ထက်တွင် သေသောကြောင့်၊ ဧ
လာဇာနှင့်ဣသမာသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှု
၃ ကို ဆောင်ရ၏။– ဒါဝိဒ်သည် ဧလာဇာအမျိုးဇာ

ဒုတ်နှင့် ကျသမာအမျိုး အဟိမလက်ကို အသီး
အသီးဆောင်သင့်သည်အတိုင်း ခန့်ထားလေ
၄ ၏။– ကျသမာအမျိုး အကြီးအကဲထက် ဧလာဧ
အမျိုး အကြီးအကဲ သာ၍များသောကြောင့်၊ ဧ
လာဧအဆွေအမျိုးအလိုက် အကြီးအကဲ တ
ကျိပ်ခြောက်ယောက်၊ ကျသမာအဆွေအမျိုးအ
လိုက် အကြီးအကဲ ရှစ်ယောက်တို့ကို အသီးအ
၅ သီး ခွဲခန့်လေ၏။– စာရေးတံပြုလျက် အသီးအ
ခြားခွဲခန့်၍ သန့်ရှင်းရာဌာနအုပ်၊ ဘုရားသခင်၏
အမှုတော်အုပ်တို့ကို ဧလာဧအမျိုးနှင့် ကျသမာ
၆ အမျိုးထဲက ရွေးယူရ၏။– လေဝိအမျိုး နာသနေ
လသား စာရေးတော်ရေမာယသည် ရှင်ဘုရင်၊
မှူးမတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧဒုတ်၊ အဗျာသာ
သား အဟိမလက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသား
အဆွေအမျိုးသူကြီးများရှေ့မှာ နာမများကို မှတ်
ရ၏။ စာရေးတံပြု၍ ဧလာဧအမျိုးနှင့် ကျသမာ
အမျိုးထဲက အလှည့်လှည့် ရွေးကောက်ခန့်ထား
၇ သော သူဟူမူကား၊– ပဌမသူ ယောယာရိပ်၊ ဒုတိ
၈ ယသူ ယေဒါယ၊– တတိယသူ ဟာရိမ်၊ စတုတ္ထ
၉ သူ စောရိမ်၊– ပဉ္စမသူ မာလခိယ၊ ဆဋ္ဌမသူ မိယ
၁၀ မိန်၊– သတ္တမသူ ဟက္ကုတ်၊ အဋ္ဌမသူ အဘိယ၊–
၁၁၊၁၂ နဝမသူ ယေရွာ၊ ဒသမသူ ရှေကနိ၊– ဧကဒ
၁၃ သမသူ ဧလျာရှိပ်၊ ဒွါဒသမသူ ယာကိမ်၊– တ
ကျိပ်သုံးယောက် မြောက်သောသူ ဟုပ္ပ၊ တကျိပ်
၁၄ လေးယောက် မြောက်သောသူ ယေရှေဗပ်၊– တ
ကျိပ်ငါးယောက် မြောက်သောသူ ဗိလဂ၊ တ
ကျိပ်ခြောက်ယောက် မြောက်သောသူ ကျမ္မေရ၊–
၁၅ တကျိပ်ခုနစ်ယောက် မြောက်သောသူ ဟေဇိရ၊
တကျိပ်ရှစ်ယောက် မြောက်သောသူ အပ်ဧန်၊–
၁၆ တကျိပ်ကိုးယောက် မြောက်သောသူ ပေသဟိ၊
၁၇ နှစ်ကျိပ်မြောက်သောသူ ယေဧကျေလ၊– နှစ်
ကျိပ်တယောက် မြောက်သောသူ ယာခိန်၊ နှစ်
၁၈ ကျိပ်နှစ်ယောက် မြောက်သောသူ ဂါမုလ၊– နှစ်
ကျိပ်သုံးယောက် မြောက်သောသူ ဒေလာယ၊
နှစ်ကျိပ်လေးယောက် မြောက်သောသူ မာဇိ
၁၉ တည်း။– ထိုသို့ သူတို့အဘအာရုန်အား ကျသရေ
လအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမှာထား
တော်မူ၍၊ အဘအာရုန်စီရင်သည်အတိုင်း သူတို့
သည် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကို ဝင်မြဝင်၍
အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ခွဲခန့်ခြင်းရှိ
သတည်း။

၂၀ ကြွင်းသော လေဝိအမျိုးသားဟူမူကား၊ အာ
မရံသားဖြစ်သော ရှုဗွေလ၏သားစုတွင် ယေဒေ
၂၁၊၂၂ ယ၊– ရေဟဘိသားစုတွင် ကျရှယ၊ – ကျဧ
ဟာသား ဖြစ်သော ရှေလောမိတ်၏သားစုတွင်
၂၃ ယာဟတ်၊– ဟေဖြုန်သားစုတွင် သားအကြီး
ယေရိ၊ ဒုတိယသား အာမရိ၊ တတိယသား ယ
၂၄ ဟာဧလေ၊ စတုတ္ထသား ယေကမံ၊– ဩဧလ
၂၅ သားဖြစ်သော မိက္ခာ၏သားစုတွင် ရှမိရ– မိက္ခာ
ညီ ကျရှယာသားစုတွင် ဇာခရိတည်း။

၂၆ မေရာရိသားကား မဟာလိနှင့် မုရှိဖြစ်၍၊–
၂၇ မေရာရိအမျိုးသားဖြစ်သော ယာဇီ၏သားကား
၂၈ ဗေနော၊ ရှောဟံ၊ ဇက္ကြရ၊ ကျဗရိတည်း။– မဟာ
၂၉ လိသားဧလာဧဒ္ဒ သားမရှိ။– ကိရှသားကား
၃၀ ယေရမေလတည်း။– မုရှိသားကား မဟာလိ၊ ဧ
ဒါ၊ ယေရိမုတ်တည်း။ ဤရွှေ့ကား မိမိတို့ အ
ဆွေအမျိုးအလိုက် လေဝိအမျိုးသားတည်း။–
၃၁ ဤသူတို့သည် ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၊ ဇာဒုတ်၊ အဟိမ
လက်အစရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားအ
ဆွေအမျိုး သူကြီးတို့ရှေ့မှာ မိမိတို့ညီအစ်ကို
အာရုန်အမျိုးသားတို့ တဘက်တချက် အလှည့်
လှည့် စာရေးတံပြုကြ၏။

၂၅

၁ ထိုမှတပါး အာသပ်၊ ဟေမန်၊ ယေဒုသုန်သား
တို့နှင့်အတူပိုင်း၍ စောင်း၊ တယော၊ ခွက်ကွင်း
ကို တီးမှုတ်လျက် ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကို ဆောင်
ရွက်စရာဘို့၊ ဒါဝိဒ်နှင့် ပရိသတ်ဗိုလ်ခြေ အကြီး
အကဲတို့သည် ခွဲခန့်သောသူတို့ စာရင်းဟူမူ
၂ ကား၊– အာသပ်သား ဇက္ကြရ၊ ယောသပ်၊ နေသ
နိ၊ အာရုရေလတစု။ သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်စီရင်
သည်အတိုင်း၊ အဘအာသပ်၌ တပည့်ဖြစ်၍ ကိုး
၃ ကွယ်ခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြ၏။– ယေဒု
သုန်သား ဂေဒလိ၊ ဇေရိ၊ ရှိမိ၊ ယေရှာဃ၊ ဟာရှ
ဘိ၊ မတ္တိသိ ပေါင်းခြောက်ယောက်၊ သူတို့သည်
အဘယေဒုသုန်၌ တပည့်ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား
၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ဘော်ပြချီးမွမ်းခြင်းငှါ
စောင်းတီးလျက် ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကို ဆောင်
၄ ရွက်ရကြ၏။– ဟေမန်သား ဗုက္ကိ၊ မတ္တနိ၊ ဩဧ
လ၊ ရှေဗွေလ၊ ယေရိမုတ်၊ ဟာနနိ၊ ဟာနန်၊ ဇ
လျာသ၊ ဂိဒ္ဒါလတိ၊ ရောမန္တေဇာ၊ ယောရှဗေက
ရှ၊ မလ္လောသိ၊ ဟောသိရ၊ မဟာဇုတ်တည်းဟူ
၅ သော၊– ထိုသူအပေါင်းတို့သည် တံပိုးမှုတ်လျက်
ဘုရားသခင်၏တရားတော်ကို ဟောပြောသော
ရှင်ဘုရင်၏ ဆရာတော်ဟေမန်သား ဖြစ်ကြ၏။
ဘုရားသခင်သည် ဟေမန်အား သားတကျိပ်
လေးယောက်နှင့် သမီးသုံးယောက်တို့ကို ပေး

၆ တော်မူ၏။– ထိုသားအပေါင်းတို့သည် အာသပ်၊
ယေဒုသုန်၊ ဟေမန်တို့ကို ရှင်ဘုရင်စီရင်သည်အ
တိုင်း အဘဟေမန်၌ တပည့်ဖြစ်၍၊ ထာဝရအ
ရှင် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌ ခွန်ကွင်း၊
စောင်း၊ တယောကိုတီးလျက်၊ သီချင်းဆို၍ အမှု
၇ တော်ကို ဆောင်ရွက်ရကြ၏။– ထိုသူတို့နှင့်တ
ကွ ထာဝရဘုရား၏သီချင်းကို သင်၍လေ့ကျက်
သော ညီအစ်ကိုပေါင်းကား နှစ်ရာရှစ်ကျိပ်ရှစ်
ယောက်တည်း။

၈ ထိုသူတို့သည် အကြီးအငယ် ဆရာတပည့်
၉ ရောနှောလျက် စာရေးတံပြု၍ သင်းဖွဲ့ရာမှာ၊– ပ
ဌမသူကား၊ အာသပ်အပေါင်းအသင်းဝင်သူ ယော
သပ်တည်း။ ဒုတိယသူ ဂေဒလိ၊ သူနှင့်သူ၏သား
၁၀ ညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။– တ
တိယသူ ဇက္ကရ၊ သူနှင့် သူ၏သားညီပေါင်းကား
၁၁ တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။– စတုတ္ထသူ ဣဇရိ၊
သူနှင့်သူ၏သား ညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်
၁၂ ယောက်တည်း။– ပဉ္စမသူနေသနိ၊ သူနှင့်သူ၏
သား ညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၁၃ ဆဋ္ဌမသူ ဗုက္ကိ၊ သူနှင့်သူ၏သား ညီပေါင်းကား
၁၄ တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။– သတ္တမသူ ယေရ
ရေလ၊ သူနှင့်သူ၏သား ညီပေါင်းကား တကျိပ်
၁၅ နှစ်ယောက်တည်း။– အဋ္ဌမသူ ယေရှာဃ၊ သူနှင့်
သူ၏သား ညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်
၁၆ တည်း။– နဝမသူ မတ္တနိ၊ သူနှင့်သူ၏သား ညီ
၁၇ ပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။– ဒသမ
သူ ရှိမိ၊ သူနှင့်သူ၏သား ညီပေါင်းကား တကျိပ်
၁၈ နှစ်ယောက်တည်း။– ဧကဒသမသူ အာရေလ၊ သူ
နှင့်သူ၏သား ညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်
၁၉ တည်း။– ဒွါဒသမသူ ဟာရှာဘိ၊ သူနှင့်သူ၏သား
၂၀ ညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။– တ
ကျိပ်သုံးယောက် မြောက်သောသူ ရှေဗွေလ၊ သူ
နှင့်သူ၏သား ညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်
၂၁ တည်း။– တကျိပ်လေးယောက် မြောက်သောသူ
မတ္တိသိ၊ သူနှင့်သူ၏သား ညီပေါင်းကား တကျိပ်
၂၂ နှစ်ယောက်တည်း။– တကျိပ်ငါးယောက် မြောက်
သောသူ ယေရမုတ်၊ သူနှင့်သူ၏သား ညီပေါင်း
၂၃ ကား တကျိပ် နှစ်ယောက်တည်း။– တကျိပ်
ခြောက်ယောက် မြောက်သောသူဟာနနိ၊ သူနှင့်
သူ၏သား ညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်
၂၄ တည်း။– တကျိပ်ခုနစ်ယောက် မြောက်သောသူ
ယောရှဗေကရှ၊ သူနှင့်သူ၏သား ညီပေါင်းကား
၂၅ တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။– တကျိပ်ရှစ်ယောက်
မြောက်သောသူ ဟာနန်၊ သူနှင့်သူ၏သား ညီ
၂၆ ပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။– တကျိပ်
ကိုးယောက် မြောက်သောသူ မလ္လောသိ၊ သူနှင့်
သူ၏သား ညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်
၂၇ တည်း။– နှစ်ကျိပ်မြောက်သောသူ ဇလျာသာ၊ သူ
နှင့်သူ၏ သားညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်
၂၈ တည်း။– နှစ်ကျိပ်တယောက် မြောက်သောသူ
ဟောသိရ၊ သူနှင့်သူ၏သားညီပေါင်းကား တ
၂၉ ကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။– နှစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်
မြောက်သောသူ ဂိဒ္ဒါလတိ၊ သူနှင့်သူ၏သား ညီ
၃၀ ပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။– နှစ်ကျိပ်
သုံးယောက် မြောက်သောသူ မဟာဇယုတ်၊ သူ
နှင့်သူ၏သား ညီပေါင်းကား တကျိပ်နှစ်ယောက်
၃၁ တည်း။– နှစ်ကျိပ်လေးယောက် မြောက်သောသူ
ရောမန္တေဇာ၊ သူနှင့်သူ၏သား ညီပေါင်းကား တ
ကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။

၂၆

၁ အသီးအသီးသင်းဖွဲ့သော တံခါးစောင့်များဟူ
မူကား၊ ကောရဟိအမျိုး ဧဗျာသပ်အနွယ်၊ ကော
၂ ရသား မေရလေမိ၊– မေရလေမိ၏သားဦး ဇာခ
ရိ၊ ဒုတိယသား ယေဒျေလ၊ တတိယသား ဇေဗ
၃ ဒိ၊ စတုတ္ထသား ယာသနေလ၊– ပဉ္စမသား ဧလံ၊
ဆဋ္ဌမသား ယောဟနန်၊ သတ္တမသား ဧလဲဩနဲ
၄ တည်း။– ဩဗဒဒုံ၏သားဦး ရှေမာယ၊ ဒုတိယ
သား ယောဇဗပ်၊ တတိယသား ယောအာ၊ စ
၅ တုတ္ထသား စာကာ၊ ပဉ္စမသား နာသနေလ၊– ဆဋ္ဌ
မသား အမျေလ၊ သတ္တမသား ဣသခါ၊ အဋ္ဌမ
သား ပုလသဲတည်း။ ဩဗဒဒုံကို ဘုရားသခင်
၆ သည် ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။– သားဦးရှေ
၇ မာယ၏သား ဩသနိ၊ ရေဖေလ၊ ဩဗက်၊ ဧလာ
ဇာဗဒ်နှင့် ခွန်အားကြီးသောညီ ဧလိဟု၊ သေမခိ
တို့သည် ခွန်အားကြီးသောသူရဲ၊ မိမိတို့အဆွေအ
၈ မျိုး၌ အစိုးရသောသူဖြစ်ကြ၏။– အမှုတော်ကို
ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်အောင် ခွန်အား
ကြီးသော ဩဗဒဒုံအမျိုးသားချင်း ယောဇျား
ပေါင်းကား ခြောက်ကျိပ်နှစ်ယောက်တည်း။–
၉ ခွန်အားကြီးသော မေရလေမိသားညီ ယောဇျား
၁၀ ပေါင်းကား တကျိပ်ရှစ်ယောက်တည်း။– မေရာ
ရိအမျိုး၊ ဟောသ၏သားတို့တွင် ရှိမရိသည် သား
ဦးမဟုတ် သော်လည်း၊ အဘခန့်ထားသော
၁၁ ကြောင့် သားအကြီးဖြစ်သတည်း။– ဒုတိယသား
ကား ဟိလခိ၊ တတိယသား တေဗလိ၊ စတုတ္ထ
သား ဇာခရိအစရှိသော ဟေဝသသားညီပေါင်း

၁၂ ကား တကျိပ်သုံးယောက်တည်း။– ဤရွှေကား ထာဝရဘုရား၏အိမ် တော်၌ အလှည့်လှည့် စောင့်ခြင်းငှါ သင်းဖွဲ့သော တံခါးစောင့်အကြီးအ ကဲဖြစ်သတည်း။

၁၃ ထိုသူအကြီးအငယ်တို့သည်၊ မိမိတို့ အဆွေ အမျိုးအလိုက် တံခါးအသီးအသီးစောင့်စေခြင်း ၁၄ ငှါ စာရေးတံပြုကြ၍၊– အရှေ့မျက်နှာကို ရှေလ မိရဏ်။ ရှေလမိသားပညာရှိဇာခရိသည် စာရေး ၁၅ တံအားဖြင့် မြောက်မျက်နှာကိုရဏ်။– သြဗဒေဒုံ သည် တောင်မျက်နှာကိုငင်း၊ သူ၏သားတို့သည် ၁၆ အသုပိမ်အိမ်ကိုငင်းရဏ်။– ရှုပိန် နှင့် ဟောသ သည် အနောက်မျက်နှာနှင့် ဗိမာန်တော်သို့ တက် ရာလမ်းဝ၌ ရှလ္လေခက်တံခါးကိုရ၍ တဘက်တ ၁၇ ချက်၌ စောင့်ရဏ်။– နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း အ ရှေ့မျက် နှာ၌ လေဝိသားခြောက် ယောက်၊ မြောက်မျက်နှာ၌ လေးယောက်၊ တောင်မျက်နှာ ၌ လေးယောက်၊ အသုပိမ်ဘက်မှာ နှစ်ယောက်၊ ၁၈ တန်တိုင်းတော်ပြင်မှာ နှစ်ယောက်၊– အနောက် မျက် နှာ လမ်းဝမှာလေးယောက်၊ တန် တိုင်း ၁၉ တော်ပြင်မှာ နှစ်ယောက်စောင့်ရကြ၏။– ဤ ရွှေကား၊ တံခါးစောင့်အရာရှိသော ကောရအမျိုး သားနှင့် မေရာရိအမျိုးသားဖွဲ့သောအသင်း အ သီးအသီးပေတည်း။

၂၀ လေဝိသားတို့တွင်၊ အဟိယသည် ဘုရားသ ခင်၏အိမ်တော်ဘဏ္ဍာနှင့် ပူဇော်သောဘဏ္ဍာ ၂၁ များကို အုပ်ရဏ်။– အဆွေအမျိုးသူကြီးဖြစ်သော ဂေရှုံအမျိုး လာဒန်သားတို့တွင် ယေဟေလိ ၂၂ နှင့်၊– သူ၏သား ဇေသံ၊ ယောလတို့သည်လည်း ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ဘဏ္ဍာကို အုပ်ရဏ်။– ၂၃ အာမရံအမျိုး၊ ဣဇဟာအမျိုး၊ ဟေဗြိန်အမျိုး၊ ၂၄ ဩဇေလအမျိုးသားအချို့ ပါကြ၏။– မောရေ သား ဂေရှုံ၏သားရှေဗွေလသည်လည်း ဘဏ္ဍာ ၂၅ တော်တို့ကို အုပ်ရဏ်။– ဂေရှုံညီဧလျေဇာ၊ ဧ လျေဩသား ရေဟဗိ၊ သူ၏သား ယေရှာယ၊ သူ ၏သား ယောရံ၊ သူ၏သား ဇိခရိ၊ သူ၏သား ရှေ ၂၆ လောမိတ်တည်း။– ထိုရှေလောမိတ်နှင့် သူ၏ညီ တို့သည် ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၊ အဆွေအမျိုးသူကြီး၊ လူ တထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ ဗိုလ်မင်းပူဇော်သော ၂၇ ဘဏ္ဍာရိသမျှကို အုပ်ရဏ်။– ထိုမင်းတို့သည် စစ် တိုက်၍ရသောဥစ္စာတို့ကို မသိမ်း၊ ထာဝရဘုရား ၏ အိမ်တော်ကိုပြုစုခြင်းငှါ ပူဇော်တတ်ကြ၏။– ၂၈ ပရောဖက်ရှမွေလ၊ ကိရှသား ရှောလု၊ နေရသား အာဗနာ၊ ဇေရုယာသား ယွာဘမှစ၍ အခြားသော သူ ပူဇော်သမျှတို့ကို၊ ရှေလောမိတ်နှင့် သူ၏ညီ တို့သည် ကြည့်ရှုအုပ်စိုးရကြ၏။

၂၉ ဣဇဟာအမျိုးခေနနိနှင့် သူ၏သားတို့သည် မင်းအရာရှိ၊ တရားသူကြီးဖြစ်၍၊ ဣသရေလနိုင် ၃၀ ငံတွင် ပြင်အမှုကို စောင့်ရကြ၏။– ဟေဗြိန်အ မျိုးဖြစ်သော သူရဲကြီးဟာရှဘိနှင့် သူ၏ညီ တ ထောင်ခုနစ်ရာတို့သည်၊ ယော်ဒန်မြစ် အနောက် ဘက်မှာနေသော ဣသရေလလူတို့တွင် မင်းအ ရာရှိဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်နှင့် ရှင်ဘု ၃၁ ရင်အမှု အမျိုးမျိုးတို့ကို စောင့်ရကြ၏။– ဟေ ဗြိန်အမျိုးသားတို့တွင်၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် ယေရိယသည် အကြီးအကဲဖြစ်၏။ ဒါဝိဒ်မင်း နန်းစံလေးဆယ်တွင်၊ ထိုအမျိုးသားတို့ကို စာ ရင်းယူ၍ ဂိလဒ်ပြည်ယာဇာဗြိုလ်၌ ခွန်အားကြီး ၃၂ သောသူရဲတို့ကို တွေ့၏။– ယေရိယ၏ပေါက် ဘော်တည်းဟူသော သူရဲကြီး၊ အဆွေအမျိုးသူ ကြီး နှစ်ထောင်ခုနစ်ရာတို့သည် ဒါဝိဒ်မင်းကြီး ခန့်ထားသည်အတိုင်း၊ ရုဗင်အမျိုး၊ ဂဒ်အမျိုး၊ မ နာရှေအမျိုးတဝက်ကိုအုပ်စိုး၍ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်နှင့် ရှင်ဘုရင်အမှုအမျိုးမျိုးတို့ကို စောင့်ရကြ၏။

၂၇

၁ ရှင်ဘုရင်အမှုတော်ကို စောင့်သော ဣသရေ လအမျိုးသားတို့သည် အဆွေအမျိုးသူကြီး၊ လူ တထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ အရာရှိတို့နှင့်တကွ၊ တနှစ်တွင် တဆယ်နှစ်လ အစဉ်အတိုင်း တပ်ဖွဲ့ ၍၊ တလစီတလစီ အလှည့်လှည့်စောင့်ရသော ၂ တပ်သားအမှုထမ်း နှစ်သောင်းလေးထောင်စီ ရှိ ကြ၏။– ပဌမလတွင် ပဌမတပ်ကိုအုပ်သော ဇိုလ်မင်းကား၊ ဇာဗဒေလသား ယာရှောဗံနှင့် ၃ တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။– ထိုမင်းသည် ဖာရက်အမျိုးသားဖြစ်၍၊ ပဌမလ တွင် အမှုစောင့်သော တပ်မှူးအပေါင်းတို့ကို ၄ အုပ်ရဏ်။– ဒုတိယလတွင် အမှုစောင့်သောတပ် ကို အုပ်သော ဒေါ့ဟိလ်မင်းကား၊ အဟောဟိအမျိုး သားဒေါဒဲနှင့် စစ်ကဲမိကလုပ်၊ တပ်သားပေါင်း ၅ နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။– တတိယလနှင့် ဆိုင်သော တတိယတပ်ဗိုလ်မင်းကား၊ ယဇ်ပု ရောဟိတ်ကြီးယောယဒသား ဗေနာယနှင့် တပ် ၆ သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။– ထို မင်းသည် ဗိုလ်စုတွင် ကျော်စောသောသူ၊ ဗိုလ် ချုပ်အရာရှိသောသူ ဖြစ်၏။ သူ၏သား အမိဇဗဒ် ၇ သည်လည်း တပ်မှူးအရာကိုရ၏။– စတုတ္ထလ

To Contents

တွင် စတုတ္ထဗိုလ်မင်းကား၊ ယွာဘညီအာသဟေ
လ၊ စစ်ကဲကား အာသဟေလသားဧဗေဒါ၊ တပ်
သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။–
၈ ပဉ္စမလတွင် ပဉ္စမဗိုလ်မင်းကား ကျဧဟာအမျိုး
ရုံဟုတ်၊ တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်
၉ တည်း။– ဆဋ္ဌမလတွင် ဆဋ္ဌမဗိုလ်မင်းကား တေ
ကောမြို့သား၊ ကျကေရုဏ်သား ကျရု၊ တပ်သား
၁၀ ပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။– သတ္တမ
လတွင် သတ္တမဗိုလ်မင်းကား ဧဖရိမ်အမျိုး၊ ပေ
လောနိအန္တယ်ဖြစ်သော ဟေလက်၊ တပ်သား
၁၁ ပေါင်း နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။– အဋ္ဌမ
လတွင် အဋ္ဌမဗိုလ်မင်းကား ဧာရအမျိုး၊ ဟုရှသိ
အန္တယ်ဖြစ်သော သိဗေက၊ တပ်သားပေါင်း နှစ်
၁၂ သောင်းလေးထောင်တည်း။– နဝမလတွင် နဝမ
ဗိုလ်မင်းကား ဗယ်ာမိန်အမျိုး၊ အနေသောသိအ
နွယ်ဖြစ်သော အဗျေဧ၁၊ တပ်သားပေါင်း နှစ်
၁၃ သောင်းလေးထောင်တည်း။– ဒသမလတွင် ဒသ
မဗိုလ်မင်းကား ဧာရအမျိုး၊ နေတောဖသိအန္တယ်
ဖြစ်သော မဟာရဲ၊ တပ်သားပေါင်း နှစ်သောင်း
၁၄ လေးထောင်တည်း။– ဧကဒသမလတွင် ဧကဒ
သမဗိုလ်မင်းကား ဧဖရိမ်အမျိုး၊ ဝိရသောနိအ
နွယ်ဖြစ်သော ဗေနာယ၊ တပ်သားပေါင်း နှစ်
၁၅ သောင်းလေးထောင်တည်း။– ဒွါဒသမလတွင် ဒွါ
ဒသမဗိုလ်မင်းကား ဩသနေလအမျိုး၊ နေတော
ဖာသိအန္တယ်ဖြစ်သော ဟေလဒဲ၊ တပ်သားပေါင်း
နှစ်သောင်းလေးထောင်တည်း။

၁၆ ကျသရေလအမျိုး အသီးအသီးတို့ကို အုပ်
သောမင်းဟူမူကား၊ ရုဗင်အမျိုးတွင် ဧခရိဏ်
သားဧလျေဧ၁၊ ရှိမောင်အမျိုးတွင် မာခဏ်သား
၁၇ ရှေဖတိ။– လေဝိအမျိုးတွင် ကေမွေလဏ်သား
၁၈ ဟာရှဘိ၊ အာရုန်အမျိုးတွင် ဇာဒုတ်၊– ယုဒအ
မျိုးတွင် ဒါဝိဒ်အစ်ကိုဧလိဟု၊ ကျသခါ အမျိုးတွင်
၁၉ မိက္ခေလဏ်သား ဩမရိ၊– ဇာဗုလုန်အမျိုးတွင်
ဩဗဒိဏ်သား ကျရှမာယ၊ နဿလိအမျိုးတွင်
၂၀ အာဧရေလဏ်သား ယေရိမုတ်၊– ဧဖရိမ်အမျိုး
တွင် အာဧဇိဏ်သား ဟောရှေ၊ မနာရှေအမျိုးတ
၂၁ ဝက်တွင် ပေဒါယဏ်သား ယောလ၊– ဂိလဒ်ပြည်
၌ မနာရှေအမျိုးတဝက်တွင် ဇာခရိဏ်သား
ကျဒွေါ၊ ဗယ်ာမိန်အမျိုးတွင် အာဗနာဧဏ်သား
၂၂ ယာသေလ၊– ဒန်အမျိုးတွင် ယေရောဟံဏ်သား
အာဧရေလ၊ ဤရွှေ့ကား ကျသရေလအမျိုးတို့
ကို အုပ်သောမင်းပေတည်း။

၂၃ ထာဝရဘုရားသည် ကျသရေလအမျိုးသား
တို့ကို မိုဃ်းကောင်းကင်ကြယ်နှင့်အမျှ တိုးပွါး
များပြားစေတော်မူမည်ဟု ဂတိတော်ရှိသော
ကြောင့်၊ ဒါဝိဒ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်မစေ့သော
၂၄ သူတို့ကို စာရင်းမယူဘဲနေ၏။– ဧရှယာသား
ယွာဘသည် စာရင်းယူစပြု၍၊ ထိုအပြစ်ကြောင့်
အမျက်တော်သည် ကျသရေလအမျိုးအပေါ်သို့
သက်ရောက်သောအခါ လက်စမသတ်။ ရေတွက်
၍ရသော လူပေါင်းကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏မှတ်စာ၌
မသွင်းမမှတ်။

၂၅ အဒေလသား အာဇိမာဝက်သည် ဘဏ္ဍာ
တော်စိုးဖြစ်၏။ ဩဇိသားယောနသန်သည်
လယ်ပြင်၊ မြို့ရွာ၊ ရဲတိုက်၌ရှိသော ဘဏ္ဍာတို့ကို
၂၆ တို့ကိုအုပ်ရ၏။– ဧလေပုံသားဧဇရိသည် လယ်
၂၇ ယာလုပ်သောသူတို့ကို အုပ်ရ၏။– ရာမမြို့သား
ရှိမိသည် စပျစ်ဥယျာဉ်တော်ကိုငင်း၊ ရှိဖမိမြို့
သား ဇဗဒိသည် စပျစ်သီးနှင့် စပျစ်ရည်တို့ကိုတို့
၂၈ ကိုငင်း အုပ်ရ၏။– ဂေဒရိလူ ဗာလဟာနန်သည်
ချိုင့်တို့၌ရှိသော သံလွင်ပင်နှင့် သဖန်းပင်တို့ကို
ငင်း၊ ယောရှသည် ဆီတိုက်တို့ကိုငင်း အုပ်ရ၏။–
၂၉ ရှာရုန်အရပ်သား ရှိတရဲသည် ရှာရုန်အရပ်၌
ကျက်စားသောနွားစုကိုငင်း၊ အာဒလဲသား ရှာ
ဖတ်သည် ချိုင့်တို့၌ကျက်စားသော နွားစုကိုငင်း
၃၀ အုပ်ရ၏။– ကျရှမေလအမျိုးသား ဩဗိလသည်
ကုလားအုပ်တို့ကိုငင်း၊ မေရောနသိလူ ယေဒေ
၃၁ ယသည် မြည်းတို့ကိုငင်း၊– ဟာဂရအမျိုးသား
ယာဇေဇ်သည် သိုးတို့ကိုငင်း အုပ်ရ၏။ ဤသူတို့
သည် ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ ဥစ္စာဘဏ္ဍာတော်ကို အုပ်
၃၂ ရသောသူပေတည်း။– ဒါဝိဒ်၏ဘထွေးတော်
ယောနသန်သည် တိုင်ပင်မှုးမတ် ပညာရှိကျမ်း
တတ်ဖြစ်၏။ ဟခမောနိသား ယေဟေလသည်
ရှင်ဘုရင်၏သားတော်တို့ အပေါင်းအဘော်ဖြစ်
၃၃ ၏။– အဟိသောဖေလသည် ရှင်ဘုရင်၏တိုင်
ပင်မှုးမတ်၊ အာခိမြို့သားဟုရှိသည် ရှင်ဘုရင်၏
၃၄ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏။– အဟိသောဖေလနောက်
မှာ အဗျာသာနှင့် ဗေနာယသားယောယဒသည်
နေရာကျ၏။ ယွာဘသည် တပ်တော်ဗိုလ်ချုပ်
မင်းဖြစ်၏။

၂၈

၁ တဖန် ဒါဝိဒ်မင်းသည် ကျသရေလမင်းများ
တည်းဟူသော အမျိုးအသီးအသီးကို အုပ်သော
မင်း၊ အလုပ်လုပ်သို့ အမှုတော်ကိုစောင့်သော
တပ်မှူးဗိုလ်မင်း၊ လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊
ရှင်ဘုရင်၏ဘဏ္ဍာစိုး၊ သားတော်၏ဘဏ္ဍာစိုး၊

To Contents

ခွန်အားရှိသော သူရဲအကြီးအကဲ အရာရှိအ
ပေါင်းတို့ကို ယေရှုရှင်မြို့မှာ စုဝေးစေတော်မူ
၂ ၏။– ထိုအခါ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ရပ်၍၊ ငါ့ညီ
အစ်ကို၊ ငါ့လူတို့ နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရ
ဘုရား၏ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော် ငြိမ်ဝပ်ရာအိမ်
တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ ခြေတော်တင်ရာ
ခုံကို တည်လုပ်မည်ဟု ငါအကြံရှိ၍ တည်လုပ်
၃ ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်နှင့်ပြီ။– သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်
က သင်သည် စစ်တိုက်သောသူ၊ လူအသက်ကို
သတ်သောသူဖြစ်၍၊ ငါနာမအဘို့ အိမ်တော်ကို
၄ မတည်မဆောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။– ဣသရေ
လအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့
အဆွေအမျိုးများထဲက ငါ့ကိုရွေးကောက်၍ ဣ
သရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ အမြဲချီးမြှောက်တော်
မူ၏။ ယုဒအမျိုးကိုရွေးကောက်၍ အခြားသော
အမျိုးတို့ကို အုပ်စိုးရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ
၏။ ယုဒအမျိုးတွင် ငါ့အဘ၏အိမ်ထောင်ကို
၅ ၎င်း၊ ငါ့အဘ၏သားတို့တွင် ငါ့ကိုလည်း၊ နှစ်သက်
၍ ဣသရေလနိုင်ငံလုံးကို စိုးစံရသောအခွင့်ကို
၆ ပေးတော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား
များစွာသောသားတို့ကိုပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
ငါ့သားအပေါင်းတို့တွင် သားရော်လမုန်ကို ရွေး
ကောက်၍ ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးလျက်၊
ထာဝရဘုရား၏နိုင်ငံတော် ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ
၇ ထိုင်စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူပြီ။– ငါ့အား
လည်း သင့်သားရော်လမုန်သည် ငါ့အိမ်နှင့် ငါ့
တန်တိုင်းတို့ကို တည်ရမည်။ ငါသည်ထိုသူကို
သားအရာ၌ခန့်ထားခြင်းငှါ ရွေးကောက်ပြီ။ ငါ
၈ သည် သူ၏အဘဖြစ်မည်။– သူသည် ငါစီရင်
ချက် ပညတ်တရားတို့ကို ယနေ့ကဲ့သို့ အမြဲကျင့်
လျှင် သူ၏နိုင်ငံကို ငါတည်စေမည်ဟု မိန့်တော်
၉ မူ၏။– သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ဤကောင်းသော
ပြည်ကိုပိုင်၍ သင်တို့၏ သားမြေးအစဉ်အဆက်
အမွေခံရာဘို့ ချန်ထားလိုသောငှါ၊ ထာဝရဘုရား
၏ပရိသတ်တည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုး
သားအပေါင်းတို့ ရှေ့၌ငှင်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင် အ
ထံတော်၌ငှင်း၊ သင်တို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘု
ရား၏ပညတ်တော်ရှိသမျှတို့ကို ရှာ၍ စောင့်
၁၀ ရှောက်ကြလော့။– ငါ့သားရော်လမုန်၊ သင့်အဘ
၏ဘုရားသခင်ကို သိလော့။ စုံလင်သောနှလုံး၊
ကြည်ညိုသောစိတ်သဘောနှင့် ဝတ်ပြုလော့။
ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော စိတ်နှလုံးတို့
ကိုစစ်၍ အကြံအစည်ရှိလေသမျှတို့ကို သိတော်
မူ၏။ ကိုယ်တော်ကိုရှာလျှင် အတွေ့ခံတော်မူ
မည်။ ကိုယ်တော်ကိုစွန့်လျှင် သင့်ကို အစဉ်အမြဲ
၁၁ စွန့်တော်မူမည်။– သတိပြုလော့။ သန့်ရှင်းရာဌာ
နအဘို့ အိမ်တော်ကိုတည်ဆောက်စေခြင်းငှါ
သင့်ကို ထာဝရဘုရားရွေးကောက်တော်မူသော
ကြောင့်၊ အားယူ၍ တည်ဆောက်လော့ဟု မှာ
ထားတော်မူ၏။

၁၁ ထိုအခါ အိမ်တော်ဦး၊ အဆောင်ကြီး၊ ဘဏ္ဍာ
တိုက်၊ အထက်ခန်း၊ အတွင်းခန်း၊ သေတ္တာတော်
၁၂ အဖုံးထားရာအခန်း၏ပုံကိုငင်း၊– ထာဝရဘုရား
၏အိမ်တော်တန်တိုင်းများ၊ ပတ်လည်၌ ကာ
သောအခန်းများ၊ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ဘဏ္ဍာ
တိုက်များ၊ ပူဇော်သောအရာသိုထားရာ တိုက်
များတို့၏ပုံကိုငင်း၊ မိမိကြံစည်သမျှအတိုင်း၊ ဒါ
ဝိဒ်သည် သားတော်ရှောလမုန်အား အပ်တော်မူ
၁၃ ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားသင်းဖွဲ့ခြင်း၊
ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ အမှုတော်ကို
ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ဆောင်ရွက်စရာ တန်ဆာရှိသ
၁၄ မျှတို့ကိုလည်း စီရင်တော်မူ၏။– အမှုတော်အ
မျိုးမျိုးကို ဆောင်ရွက်စရာ ရွှေတန်ဆာရှိသမျှတို့
အဘို့ ရွှေကိုငင်း၊ ငွေတန်ဆာရှိသမျှတို့အဘို့ ငွေ
၁၅ ကိုငင်း ချိန်၍ အပ်တော်မူ၏။– ရွှေမီးခုံနှင့် ရွှေမီး
ခွက်အသီးအသီးအဘို့၊ ငွေမီးခုံနှင့် ငွေမီးခွက်အ
သီးအသီး သုံးစရာရှိသည်အတိုင်း ရွှေငွေကိုချိန်
၁၆ ၍ အပ်တော်မူ၏။– ရှေ့တော်မုန့်တင်စရာ ရွှေ
စားပွဲနှင့် ငွေစားပွဲ အသီးအသီးအဘို့ ရွှေငွေကို
၁၇ ချိန်၍ အပ်တော်မူ၏။– အမဲသားချိတ်၊ အင်တုံ၊ ဖ
လားများအဘို့ ရွှေစင်ကိုငင်း၊ ရွှေလင်ပန်းနှင့် ငွေ
လင်ပန်း အသီးအသီးအဘို့ ရွှေငွေကိုငင်း၊ ချိန်၍
၁၈ အပ်တော်မူ၏။– နံ့သာပေါင်းမီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်
အဘို့ ရွှေစင်ကိုငင်း၊ အတောင်တို့ကိုဖြန့်၍ ထာ
ဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော်ကို လွှမ်းမိုး
သော ခေရုဗိမ်ရထားတော်ပုံအဘို့ ရွှေကိုငင်း၊
၁၉ ချိန်၍အပ်တော်မူ၏။– ထိုပုံများရှိသမျှတို့ကို
ရေးထားသည်အတိုင်း၊ နားလည်နိုင်သော ဉာဏ်
ပညာကို ထာဝရဘုရားသည် ပေးတော်မူ၏။

၂၀ သားတော်ရှောလမုန်အားလည်း၊ သင်သည်
အားယူ၍ ရဲရင့်သောစိတ်နှင့် လုပ်ဆောင်လော့။
မစိုးရိမ်နှင့်။ စိတ်မပျက်နှင့်။ ငါ၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် သင်နှင့်အတူ ရှိ
တော်မူလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်အ
မှုကို ဆောင်ရွက်ရာဘို့ လုပ်ဆောင်၍ လက်စမ
သတ်မှီတိုင်အောင် သင့်ကို စွန့်တော်မမူ။ ပစ်

ထားတော်မမူ။– သင်းဖွဲ့သောယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည်လည်း ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်မူကို ဆောင်ရွက်ရာဘို့ရှိကြ၏။ လိမ္မာသော ဆရာသမား အမျိုးမျိုးတို့သည်လည်း အရာရာတို့ကို လုပ်ဆောင်စေဘို့ရှိကြ၏။ မင်းများနှင့် ပြည်သူပြည်သားများ အပေါင်းတို့သည်လည်း သင့်လက်၌ရှိကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉

၁ တဖန် ဒါဝိဒ်မင်းကြီးက၊ ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော်မူသော ငါသားရှောလမုန်သည် အသက်ငယ်၍ နုသေး၏။ အမှုမူကား ကြီးလှ၏။ တည်ဆောက်ရသော ဗိမာန်သည် လူအဘို့မဟုတ်၊ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်အဘို့ ဖြစ်၏။–
၂ ငါ၏ဘုရားသခင် အိမ်တော်အဘို့ ရွှေတန်ဆာလုပ်စရာဘို့ ရွှေကိုငင်း၊ ငွေတန်ဆာလုပ်စရာဘို့ ငွေကိုငင်း၊ ကြေးဝါတန်ဆာလုပ်စရာဘို့ ကြေးဝါကိုငင်း၊ သံတန်ဆာလုပ်စရာဘို့ သံကိုငင်း၊ သစ်သားတန်ဆာလုပ်စရာဘို့ သစ်သားကိုငင်း၊ ရှုံ့ကျောက်နှင့် အရောင်မျိုးထွက်၍ စီစရာဘို့ ကောင်းသောကျောက်၊ အဘိုးထိုက်သောကျောက်မျိုး၊ များစွာသော ကျောက်ဖြူတို့ကို
၃ ငင်း၊ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း ငါပြင်ဆင်ပြီ။– ငါ၏
၄ ဘုရားသခင် အိမ်တော်၌ ငါစိတ်နှလုံး စွဲလမ်းသောကြောင့်၊ ထိုသန့်ရှင်းသောအိမ်အဘို့ ပြင်ဆင်သော ဥစ္စာမှတပါး ကိုယ်ဥစ္စာထဲက ဩဖိရရွှေအခွက် သုံးသောင်းနှင့် ကျောက်ထုံတို့ကို မွမ်းမံစရာဘို့ ငွေစင်ခုနစ်သောင်းကို ငါ၏ဘုရား
၅ သခင်အိမ်တော်အဘို့ ငါပေး၏။– ရွှေသည် ရွှေတန်ဆာအဘို့၊ ငွေသည် ငွေတန်ဆာအဘို့နှင့် ဆရာသမားလုပ်သမျှအဘို့ ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ယနေ့ ထာဝရဘုရားအား ကိုယ်ဥစ္စာကို အဘယ်သူ ပူဇော်ချင်သနည်းဟု ပရိသတ်အပေါင်းတို့အား
၆ မေးတော်မူလျှင်၊– အဆွေအမျိုးတို့၏ အကြီးအကဲများ၊ ဣသရေလအမျိုး အသီးအသီးတို့ကို အုပ်စိုးသောမင်းများ၊ လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်များ၊ ရှင်ဘုရင်၏အမှုတော်ကို စီရင်သောသူ
၇ များတို့သည် ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ၍၊– ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်မူကို ဆောင်ရွက်ရာဘို့ ရွှေအခွက်ငါးသောင်းနှင့် ရွှေဒင်္ဂါးတသောင်း၊ ငွေအခွက် တသိန်း၊ ကြေးဝါအခွက် တသိန်းရှစ်သောင်း၊
၈ သံအခွက် တသန်းကို လှူကြ၏။– ကျောက်မြတ်ရှိသော သူတို့သည်လည်း ဂေရှုံ့အမျိုးသား ယေဟေလလက်ဖြင့် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်
၉ ဘဏ္ဍာထဲသို့ သွင်းကြ၏။– လူများတို့သည် စုံလင်သောနှလုံး၊ ကြည်ညိုသော စိတ်သဘောရှိ၍ ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည်လည်း အလွန်တရာဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။
၁၀ ထိုအခါ ဒါဝိဒ်က၊ အကျွန်ုပ်တို့အဘ ဣသရေလ၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေ
၁၁ သတည်း။– အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်၊ အောင်မြင်ခြင်းအခွင့်၊ အာဏာတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ကောင်းကင်မြေကြီး၌ ရှိရှိသမျှကို ပိုင်တော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အစိုးရတော်မူ၏။
၁၂ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ အထွဋ်၊ မြင့်မြတ်တော်မူ၏။– ဂုဏ်အသရေနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာသည် ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာဖြစ်၏။ကိုယ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသော သူတို့ကို အုပ်စိုးတော်မူ၏။ ခွန်အားအစွမ်းသတ္တိကို ပေးပိုင်တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ကြီးမြတ်သောအခွင့်နှင့် ခိုင်ခံ
၁၃ သောအခွင့်ကို ပေးပိုင်တော်မူ၏။– သို့ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်၊ ကျေးဇူးတော် ကြီးလှပါသည်ဟု အကျွန်ုပ်တို့သည်ဝန်ခံ၍ ဘုန်းကြီး
၁၄ သော နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြပါ၏။– သို့ရာတွင် ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် ဤမျှလောက် ပူဇော်နိုင်အောင် အကျွန်ုပ်နှင့် အကျွန်ုပ်၏လူတို့သည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်ပါသနည်း။ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် တန်ခိုးတော်ကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၏ဥစ္စာထဲကသာ
၁၅ ကိုယ်တော်အား ပူဇော်ပါ၏။– အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘိုးဘေးများကဲ့သို့ ရှေ့တော်၌ ဧည့်သည် အာဂန္တုဖြစ်ပါ၏။ မြေကြီးပေါ်မှာ နေရသောကာလ
၁၆ သည် အရိပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။ မှီခိုရာမရှိပါ။– အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏နာမအဘို့ ကိုယ်တော်၏အိမ်ကို တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ ပြင်ဆင်သော ဤဘဏ္ဍာရှိသမျှသည် တန်ခိုးတော်ကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။ အလုံးစုံတို့ကို ကိုယ်တော်ပိုင်တော်မူ၏။–
၁၇ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် စိတ်နှလုံးကိုစစ်၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘောကို နှစ်သက်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ အကျွန်ုပ်မူကား ဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်နှင့် ဤဘဏ္ဍာရှိသမျှကို ပူဇော်ပါ၏။ စည်းဝေးလျက်ရှိသော ကိုယ်တော်၏

To Contents

လူတို့သည် ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် ပူဇော်ကြ
၁၈ သည်ကိုမြင်၍ ဝမ်းမြောက်ပါ၏။– အကျွန်ုပ်တို့
ဘိုးဘေး အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ဣသရေလတို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ လူ
တို့သည် ဤအမှုအရာများကို၊ အစဉ်အောက်မေ့
စွဲလမ်းသော စိတ်သဘောရှိမည်အကြောင်း၊ သူ
တို့စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်တော်ဘက်၌ တည်
ကြည်မည်အကြောင်း ကယ်မသနားတော်မူပါ။–
၁၉ အကျွန်ုပ်၏သား ရှောလမုန်သည်လည်း ကိုယ်
တော်၏ သက်သေခံချက်၊ ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်တ
ရားတို့ကို စောင့်ရှောက်၍၊ အကျွန်ုပ်ပြင်ဆင်
သောအမှုကို အကုန်အစင်ပြီးစီးစေလျက်၊ ဗိ
မာန်တော်ကို တည်ဆောက်နိုင်မည်အကြောင်း၊
စုံလင်သော စိတ်နှလုံးကို ပေးသနားတော်မူပါ
ဟု ပရိသတ်အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရားကို
၂၀ ကောင်းကြီးပေးလျက် မြွက်ဆို၏။– ပရိသတ်အ
ပေါင်းတို့အားလည်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့ဟု
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့
သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
ကို ကောင်းကြီးပေးလျက်ဦးချ၍ ထာဝရဘုရား
ကိုငင်း၊ ရှင်ဘုရင်ကိုငင်းရှိခိုးကြ၏။
၂၁ နက်ဖြန်နေ့၌လည်း ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို
ပြု၍ နွားတထောင်၊ သိုးတထောင်၊ သိုးသငယ်
တထောင်တို့ကို မီးရှို့သဖြင့်၊ သွန်းလောင်းရာ ပူ
ဇော်သက္ကာတို့နှင့်တကွ ဣသရေလအမျိုး တမျိုး
လုံးအတွက် ထာဝရဘုရားအား များစွာသော
၂၂ ယဇ်ကို ပူဇော်ကြ၏။– ထိုနေ့ခြင်းတွင် ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌ စားသောက်၍ ပျော်မွေ့ခြင်း
ကိုပြုလျက် ဒါဝိဒ်၏သားတော် ရှောလမုန်ကို
ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ဒုတိယအကြိမ်ခိုးမြှောက်၍
ထာဝရဘုရားအောက်မှာ မင်းဖြစ်စေခြင်းငှါငင်း၊
ဇာဒုတ်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ် ဖြစ်စေခြင်းငှါငင်း
၂၃ ဘိသိက်ပေးကြ၏။– ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် ခ
မည်းတော်ဒါဝိဒ်ကိုယ်စား ရှင်ဘုရင်အရာကိုခံ၍
ထာဝရဘုရား၏ ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်
လျက် ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး
သားအပေါင်းတို့သည် စကားတော်ကို နား
၂၄ ထောင်ကြ၏။– မျူးတော်မတ်တော်၊ အရာကြီး
သောသူ အပေါင်းတို့နှင့် ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ သား
တော်အပေါင်းတို့သည် ရှောလမုန်မင်းကြီး၏
၂၅ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြ၏။– ထာဝရဘုရားသည်
ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ရှော
လမုန်ကို အလွန်ချီးမြှောက်၍ ဣသရေလရှင်ဘု
ရင်တယောက်မျှ မခံစဘူးသော ဘုန်းအာနုဘော်
ကို ပေးသနားတော်မူ၏။
၂၆ ယေရှဲ၏သား ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလနိုင်ငံ
၂၇ လုံးကို အစိုးရသောမင်း ဖြစ်တော်မူ၏။– ဟေ
ဗြိန်မြို့၌ ခုနစ်နှစ်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးဆယ်
သုံးနှစ်မင်းပြု၍ ဣသရေလနိုင်ငံကို စိုးစံသော
၂၈ နှစ်ပေါင်းကား အနှစ်လေးဆယ်တည်း။– ဒါဝိဒ်
သည် အသက်ကြီးရင့်၍ နေ့ရက်ကာလပြည့်စုံ
ခြင်း၊ ဘုန်းစည်းစိမ်ကြွယ်ဝခြင်းရှိလျက် အနိစ္စ
ရောက်၍ သားတော်ရှောလမုန်သည် ခမည်း
၂၉ တော်အရာ၌ နန်းထိုင်လေ၏။– ဒါဝိဒ်မင်းကြီးပြု
၃၀ မူသော အမှုအရာ အစအဆုံးရှိသမျှ၊ အစိုးရခြင်း၊
တန်ခိုးကြီးခြင်းနှင့်တကွ၊ ကိုယ်တော်မှစ၍ ဣ
သရေလပြည်၊ အခြားတပါးသော တိုင်းပြည်များ
တို့၌ ဖြစ်လေသမျှသော အမှုအရာအလုံးစုံတို့
သည် ပရောဖက်ရှမွေလ၏ကျမ်းစာ၊ ပရောဖက်
နာသန်၏ကျမ်းစာ၊ ပရောဖက်ဂဒ်၏ ကျမ်းစာ
တို့၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

ရာဇဝင်ချုပ်ပဌမစောင်ပြီး၏။

ရာဇဝင်ချုပ်ဒုတိယစောင်။

SECOND BOOK OF THE CHRONICLES

၁

၁ ဒါဝိဒ်၏သားတော်ရှောလမုန်သည်၊ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမစတော်မူခြင်း၊ အလွန်ချီးမြှောက်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကြောင့်၊ မိမိအာ
၂ ဏာတော်တည်ကြည်မြဲမြံသောအခါ၊– လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်၊ တရားသူကြီး၊ ဣသရေလမင်းအပေါင်းတို့နှင့် အဆွေအမျိုးသူကြီး အစရှိသော ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို
၃ ခေါ်၍၊– တော၌ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေလုပ်ခဲ့သော ဘုရားသခင်၏ ပရိသတ်စည်းဝေးရာတဲတော်သည် ဂိဗောင်မြို့တွင် မြင့်သောအရပ်၌ ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုအရပ်သို့ ပရိသတ်အ
၄ ပေါင်းတို့နှင့်အတူ သွားတော်မူ၏။– ဘုရားသခင်၏သေတ္တာတော်ကိုကား ဒါဝိဒ်ပြင်ဆင်သောအရပ်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဆောက်နှင့်သောတဲသို့ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့မှ ဆောင်ခဲ့သော်လည်း၊–
၅ ဟုရဟားဖြစ်သော ဥရိ၏သား ဗေဇလေလ လုပ်ခဲ့သော ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်ကို ထာဝရဘုရား၏တဲတော်ရှေ့မှာထားသောကြောင့်၊ ရှောလမုန်နှင့် ပရိသတ်တို့သည် ထိုယဇ်ပလ္လင်သို့ သွားကြ
၆ ၏။– ထိုသို့ ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ရှိသော ကြေးဝါယဇ်ပလ္လင်သို့ ရှောလမုန်ရောက်၍ ထိုပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်တထောင်ကို ပူဇော်လေ၏။
၇ ထိုညဉ့်တွင် ဘုရားသခင်သည် ရှောလမုန်အား ထင်ရှားလျက်၊ ငါပေးရမည့်ဆုကို တောင်း
၈ လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ရှောလမုန်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အဘဒါဝိဒ်၌ များစွာသောကျေးဇူးကို ပြုတော်မူပြီ။ အဘအရာ၌
၉ လည်း အကျွန်ုပ်ကို နန်းထိုင်စေတော်မူပြီ။– ယခုမှာ အိုထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၊ မြေမှုန့်များသကဲ့သို့ အရေအတွက်အားဖြင့် များပြားသောလူတို့၏ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ အကျွန်ုပ်ကို ချီးမြှောက်တော်မူသောကြောင့် အဘဒါဝိဒ်၌ထားသော ဂ
၁၀ တိတော်ကို တည်စေတော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်သည် ဤလူတို့ရှေ့မှာ ထွက်ဝင်နိုင်မည်အကြောင်း ဉာဏ်ပညာကို ပေးသနားတော်မူပါ။ ဤမျှ
လောက်များစွာသော ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို အ
ဘယ်သူသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် တရားစီ
၁၁ ရင်နိုင်ပါမည်နည်းဟု တောင်းလျှောက်၏။– ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည် ထိုသို့အောက်မေ့၍ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဂုဏ်အသရေကိုမတောင်း၊ ရန်သူတို့၏ အသက်ကိုလည်း မတောင်း၊ တာရှည်သောအသက်ကိုလည်း မတောင်း၊ ငါခန့်ထား၍ သင်အစိုးရသော ငါ၏လူမျိုးကို တရားစီရင်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သော ဉာဏ်ပညာကိုသာ ကိုယ်အ
၁၂ ဘို့တောင်းသောကြောင့်၊– ဉာဏ်ပညာကို ငါပေး၏။ ထိုမှတပါး သင့်ရှေ့မှာဖြစ်ဘူးသော ရှင်ဘုရင်နှင့် သင့်နောက်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ရှင်ဘုရင် တယောက်မျှ မမှီနိုင်မည်အကြောင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ဂုဏ်အသရေကိုလည်း ငါပေးမည်ဟု မိန့်
၁၃ တော်မူ၏။– ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် ဂိဗောင်မြို့တွင် မြင့်သောအရပ်၌ရှိသော ပရိသတ်စည်းဝေးရာ တဲတော်ရှေ့မှသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွား၍၊ ဣသရေလပြည်ကို အုပ်စိုးလျက်နေ
တော်မူ၏။
၁၄ ထိုနောက် ရှောလမုန်သည် ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများကို ဆည်းဖူး၍၊ ရထား တထောင်နှင့် လေးရာ၊ မြင်းစီးသူရဲ တသောင်းနှစ်ထောင်ရှိ၏။ ရထားထိန်းမြို့တို့၌ငင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ အထံ
၁၅ တော်၌ငင်း ထားစေ၏။– ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ရွှေငွေကို ကျောက်ခဲကဲ့သို့ငင်း၊ အာရဇ်ပင်တို့ကို လွင်ပြင်၌ပေါက်သော သဖန်းပင်ကဲ့သို့
၁၆ ငင်း၊ များပြားစေ၏။– ရှောလမုန်ထံသို့ မြင်းများကို အဲဂုတ္တုပြည်၊ ကောမြို့မှ ဆောင်ခဲ့ရ၏။ ရှင်ဘုရင်ကုန်သည်တို့သည် အဘိုးပေးလျက်၊ ကော
၁၇ မြို့၌ ခံယူရကြ၏။– အဲဂုတ္တုပြည်မှ ရထားတခုကို ငွေခြောက်ပိသာနှင့်ငင်း၊ မြင်းတစီးကို တပိသာငါးဆယ်နှင့်ငင်း ရောင်းမြဲရှိ၏။ ထိုသို့ ဟိတ္တိမင်းကြီးနှင့် ရှုရိမင်းကြီးအပေါင်းတို့သည် အဲဂုတ္တုရထားနှင့် မြင်းတို့ကိုရတတ်ကြ၏။

၂

၁ ရှောလမုန်သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ အိမ်ကိုငင်း၊ နန်းတော်ကိုငင်း တည်
၂ ဆောက်ခြင်းငှါ အကြံရှိ၍၊– ထမ်းရွက်သောသူ ခုနစ်သောင်း၊ တောင်ရိုးပေါ်မှာ သစ်ခုတ်သော

To Contents

သူ ရှစ်သောင်း၊ ကြည့်ရှုစီရင်ရသောသူ သုံးထောင်
ခြောက်ရာတို့ကို ခွဲခန့်ပြီးမှ– တုရုမင်းကြီးဟိရံ
ထံသို့ စေလွှတ်၍၊ မင်းကြီးသည် ငါ့အဘဒါဝိဒ်၏
နန်းတော်ဆောက်စရာတို့ အာရဇ်သစ်သားကို
ပေးလိုက်သည်နည်းတူ ငါ၌တဖန် ကျေးဇူးပြုပါ
လေ၌။– ဣသရေလအမျိုးသည် အစဉ်ကျင့်ရ
သော တရားအတိုင်း ဘုရားရှေ့မှာ နှံသာပေါင်း
ကို မီးရှို့ခြင်းငှါငင်း၊ ရှေ့တော်မုန့်ကို အစဉ်တင်
ခြင်းငှါငင်း၊ ညဦး၊ နံနက်၊ ဥပုသ်နေ့၊ လဆန်းနေ့၊
ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏မမွှေပွဲနေ့တို့၌
မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်ခြင်းငှါငင်း၊ ငါ၏ ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်
ကို တည်ဆောက်၍ ပူဇော်ရမည်။– ငါတည်
ဆောက်ရသော အိမ်တော်သည် ကြီးရမည်။ ငါ
တို့ဘုရားသခင်သည် ဘုရားတကာတို့ထက် ကြီး
မြတ်တော်မူ၏။– ကောင်းကင်နှင့် ကောင်းကင်
တကာတို့၏ အထွဋ်အမြင့်ဆုံးသော ကောင်း
ကင်သည် ကိုယ်တော်ကို မဆံ့မခံနိုင်သည်ဖြစ်
၍၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအိမ်ကို အဘယ်သူ တည်
ဆောက်နိုင်မည်နည်း။ ရှေ့တော်၌ယဇ်ကို မီးရှို့
ရာအိမ်မှတပါး အခြားသောအိမ်တော်ကို တည်
ဆောက်ခြင်းငှါ ငါသည် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်
သနည်း။– ယခုမှာ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ၊ မောင်း
သောအထည်၊ နီသောအထည်၊ ပြာသောအ
ထည်ကို လုပ်တတ်သောအတတ်၊ ငါ့အဘဒါဝိဒ်
ပြင်ဆင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၊ ယုဒပြည်၌ ငါ့ထံမှာ
ရှိသော ဆရာသမားတို့နှင့် ပိုင်း၍ ထုလုပ်တတ်
သော အတတ်နှင့်ပြည့်စုံသော သူတယောက်ကို
ငါထံသို့စေလွှတ်ပါ။– အာရဇ်သစ်သား၊ ထင်း
ရူးသစ်သား၊ အာလဂုံသစ်သားများကို လေဗနုန်
တောင်မှာ ခုတ်၍ပေးလိုက်ပါ။ မင်းကြီး၏ ကျွန်
တို့သည် လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာ သစ်ခုတ်တတ်
သည်ကို ငါသိ၏။– သစ်သားအများကို ပြင်ဆင်
ခြင်းငှါ၊ ငါ့ကျွန်တို့သည် မင်းကြီးကျွန်တို့နှင့် ပိုင်း
၍ လုပ်ကိုင်ကြလိမ့်မည်။ ငါတည်ဆောက်ရ
သော အိမ်တော်သည် အလွန်ကြီး၍ အံ့သြဘွယ်
သောအိမ်ဖြစ်ရမည်။– သစ်ခုတ်သော မင်းကြီး
ကျွန်တို့အား ဂျိုဆန် ကောရနှစ်သောင်း၊ မုယော
ဆန် နှစ်သောင်း၊ စပျစ်ရည် ဗတ်နှစ်သောင်း၊ ဆီ
နှစ်သောင်းကို ငါပေးမည်ဟု မှာလိုက်လေ၏။
တုရုမင်းကြီးဟိရံသည် စာရေး၍ ရှောလမုန်
ထံသို့ ပြန်ပေးလိုက်သည်ကား၊ ထာဝရဘုရား
သည် မိမိလူမျိုးကို ချစ်တော်မူသောကြောင့်၊
ကိုယ်တော်ကို သူတို့ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်
တော်မူပြီ။– ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို ဖန်ဆင်း
တော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် ဗိမာန်တော်ကိုငင်း၊ နန်း
တော်ကိုငင်း၊ တည်ဆောက်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်
အောင် ဉာဏ်ကောင်း၍ ပညာသတိနှင့် ပြည့်စုံ
သောသားကို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးအားပေးတော်မူ
သည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်
မူစေသတည်း။– ယခုမှာဉာဏ်ကောင်း၍ လိမ္မာ
သောသူ ဟိရံအဘိုကို ငါစေလွှတ်ပါ၏။– သူ့အမိ
ကား ဒန်အမျိုးသမီး၊ အဘကား တုရုအမျိုးသား
ဖြစ်၏။ သူသည် ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးဝါ၊ သံ၊ ကျောက်၊
သစ်သား၊ မောင်းသောအထည်၊ ပြာသောအ
ထည်၊ နီသောအထည်၊ ပိတ်ချောကို လုပ်တတ်
သောအတတ်၊ အမျိုးမျိုးထုလုပ်တတ်သော အ
တတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ကိုယ်တော်၏ဆရာသမား၊ ခ
မည်းတော်အရှင်ဒါဝိဒ်၏ ဆရာသမားတို့နှင့် ပိုင်း
လျက်၊ လိုသမျှကို ဉာဏ်ရှာ၍ လုပ်တတ်သော
သူ ဖြစ်၏။– သို့ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်အမိန့်ရှိသည်
အတိုင်း၊ ဂျိုဆန်၊ မုယောဆန်၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီကို
ကိုယ်တော်ကျွန်တို့အား ပေးပါတော့။– ငါတို့
သည် ကိုယ်တော်လိုချင်သမျှသော သစ်သားကို၊
လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာ ခုတ်ပြီးလျှင် ဘောင်
လုပ်၍ ပင်လယ်လမ်းဖြင့်၊ ယုပ္ပေမြို့သို့ ဆောင်ခဲ့
ပါမည်။ ကိုယ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့
သယ်ပို့ရမည်ဟု ပြန်ပြော၏။
ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်သည် ဣသရေလနိုင်ငံ၌
နေသော တပါးအမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို စာ
ရင်းယူပြီးသည်နောက်၊ တဖန် ရှောလမုန်သည်
စာရင်းယူပြန်၍၊ တသိန်းငါးသောင်း သုံးထောင်
ခြောက်ရာတို့ကို တွေ့၏။– ထမ်းသောသူ ခုနစ်
သောင်း၊ တောင်ပေါ်မှာ သစ်ခုတ်သောသူ ရှစ်
သောင်း၊ အမှုကိုကြည့်ရှုစီရင်သောသူ သုံးထောင်
ခြောက်ရာတို့ကို ခွဲထားတော်မူ၏။

၂

၁ ယေရုရှလင်မြို့တွင်၊ မောရိတောင်ပေါ်မှာ ခ
၂ မည်းတော် ဒါဝိဒ်အား ထာဝရဘုရား ထင်ရှား
တော်မူရာအရပ်၊ ယေဗုသိလူအရောနု၏ကောက်
နယ်တလင်းကို ဒါဝိဒ်ပြင်ဆင်ခဲ့ပြီးသောအရပ်၌
ရှောလမုန်သည် နန်းစံလေးနှစ်၊ ဒုတိယလ၊ နှစ်
ရက်နေ့တွင် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကို တည်
၃ စပြုတော်မူ၏။– ရှောလမုန်သည် ဘုရားသခင်
၏အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ခြင်းအမှု၌ သွန်

သင်ခြင်းကို ခံသည်နှင့်အညီ၊ သံတောင်အားဖြင့် အလျားသည် အတောင်ခြောက်ဆယ်၊ အနံအ
၄ တောင်နှစ်ဆယ် ရှိ၏။– အိမ်တော်ဦးသည်လည်း အိမ်တော်အနံနှင့်ညီ၍ အလျား အတောင်နှစ် ဆယ်၊ အမြင့် အတောင်တရာနှစ်ဆယ် ရှိ၏။ ရွှေ
၅ စင်နှင့် မွမ်းမံလျက်ရှိ၏။– အိမ်တော်အတွင်းအ မိုးကို ထင်းရူးပျဉ်ပြားဖြင့် ပြီးစေလျက် စွန့်ပလွှံ
၆ ပင်များနှင့် ကြိုးများတို့ကိုထု၍ ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံ လေ၏။– အိမ်တော်၌ အသရေတင့်တယ်စေ ခြင်းငှါ ကျောက်မြတ်တို့ကို စီချယ်၏။ မွမ်းမံ
၇ သောရွှေသည် ပါရဂိမ်ရွှေဖြစ်၏။– အိမ်တော်၏ ထုပ်၊ လျောက်၊ တိုင်၊ ထရံ၊ တံခါးရွက်တို့ကို ရွှေ နှင့်မွမ်းမံ၍ ထရံပေါ်မှာ ခေရုဗိမ်အရုပ်များကို ထုလေ၏။

၈ အလွန်သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်ကိုလည်း အိမ် တော်အနံနှင့်ညီစွာ အလျားအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံအတောင်နှစ်ဆယ်လုပ်၍ ရွှေစင်အခွက်
၉ ခြောက်ထောင်နှင့် မွမ်းမံလေ၏။– ရွှေမှိုအချိန် ကား အကျပ်ငါးဆယ်ရှိ၏။ အထက်ခန်းတို့ကို
၁၀ လည်း ရွှေနှင့်မွမ်းမံ၏။– အလွန်သန့်ရှင်းသော အခန်း၌ ခေရုဗိမ်နှစ်ပါးကို ထုလုပ်၍ ရွှေနှင့်မွမ်း
၁၁ မံ၏။– ခေရုဗိမ်အတောင်တို့သည် အတောင်နှစ် ဆယ်ရှည်၏။– အတောင်တဘက်လျှင် အလျား
၁၂ ငါးတောင်စီရှိ၍၊ ခေရုဗိမ် နှစ်ပါးတို့သည် အ တောင်ချင်းထိလျက်၊ အတောင်တဘက်စီ အိမ်
၁၃ တော်ထရံကို မှီလျက်ရှိကြ၏။– ထိုခေရုဗိမ်တို့ သည် အတွင်းသို့ မျက်နှာပြုလျက်၊ မတ်တတ် နေ၍ အတောင်တို့ကိုဖြန့်သဖြင့် အတောင်နှစ် ဆယ်ကျယ်၏။

၁၄ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်၊ နီ သောအထည်၊ ပိတ်ချောဖြင့်ပြီး၍ ခေရုဗိမ်အရုပ် နှင့် ချယ်လှယ်သော ကုလားကာကိုလည်း လုပ် လေ၏။

၁၅ အရှည်သုံးဆယ်ငါးတောင်ရှိသော တိုင်နှစ် တိုင်ကိုလည်း လုပ်၍ အိမ်တော်ရှေ့မှာ စိုက်ထား လေ၏။ တိုင်အပေါ်မှာတင်သော တိုင်ထိပ်သည်
၁၆ အမြင့်ငါးတောင်စီရှိ၏။– ဗျာဒိတ်ဌာနတော်၌ ရှိ သကဲ့သို့ ကြိုးများကိုလည်းလုပ်၍ တိုင်ထိပ်အ ပေါ်မှာထား၏။ သလဲသီးအလုံးတရာတို့ကို
၁၇ လည်းလုပ်၍ ကြိုးပေါ်မှာ ဆွဲထား၏။– ထိုတိုင် တို့ကို ဗိမာန်တော်ရှေ့မှာ လက်ျာဘက် လက်ဝဲ ဘက်၌ စိုက်ထား၍၊ လက်ျာတိုင်ကို ယာခိန်၊ လက်ဝဲတိုင်ကို ဗောဇအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၄

၁ အလျား အတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံအတောင် နှစ်ဆယ်၊ အမြင့် ဆယ်တောင်ရှိသော ကြေးဝါ ယဇ်ပလ္လင်ကိုလည်း လုပ်လေ၏။

၂ အချင်း ဆယ်တောင်၊ အဝန်း အတောင်သုံး ဆယ်၊ အစောက် ငါးတောင်ရှိသော ကြေးဝါရေ
၃ ကန်ကိုလည်း လုပ်လေ၏။– ရေကန်အနားပတ် အောက်ပတ်လည်၌ ဘူးသီးရုပ်များ၊ အတောင် တထောင်တွင် ဆယ်လုံးစီစေ့အောင်၊ ဘူးသီးရုပ် နှစ်ပတ်ကို ရေကန်နှင့် တစပ်တည်း သွန်းလေ
၄ ၏။– နွားတဆယ်နှစ်ခုပေါ်မှာ တည်လျက်ရှိ၏။ နွားတို့သည် အတွင်းသို့နောက်ခိုင်း၍ အရှေ့အ နောက်တောင်မြောက် အရပ်လေးမျက်နှာသို့
၅ တမျက်နှာလျှင်သုံးခုစီ မျက်နှာပြကြ၏။– ရေ ကန်သည် ဒုလက်တဝါးရှိ၏။ အပေါ်အနားပတ် သည် ဖလားအနားပတ်ကဲ့သို့ ကြာပွင့်အပြောက် နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရေဗတ် သုံးထောင်ဝင်နိုင်၏။

၆ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့်ဆိုင် သော အရာတို့ကို ဆေးစရာဘို့ အင်တုံဆယ်လုံးကိုလည်းလုပ်၍၊ လက်ျာဘက်၌ အင်တုံငါးလုံး၊ လက်ဝဲဘက်၌ ငါး လုံးကို ထားလေ၏။ ရေကန်မူကား ယဇ်ပုရော
၇ ဟိတ် ရေချိုးစရာဘို့ ဖြစ်သတည်း။– ရွှေမီးခုံ ဆယ်ခုကိုလည်း အရင်ပုံနှင့်အညီ လုပ်၍ ဗိမာန် တော်အတွင်း လက်ျာဘက်၌ငါးခု၊ လက်ဝဲဘက်
၈ ၌ ငါးခုကို ထားလေ၏။– စားပွဲဆယ်ခုကိုလည်း လုပ်၍ ဗိမာန်တော်အတွင်း လက်ျာဘက်၌ ငါးခု၊ လက်ဝဲဘက်၌ ငါးခုကို ထားလေ၏။ ရွှေဖလား
၉ တရာကိုလည်း လုပ်လေ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ် တန်တိုင်း၊ ပြင်တန်တိုင်းကြီး၊ တန်တိုင်းတံခါး ရွက်များကိုလည်း လုပ်၍ တံခါးရွက်တို့ကို ကြေး
၁၀ ဝါဖြင့် ဖုံးအုပ်လေ၏။– ရေကန်ကိုလည်း အိမ် တော်လက်ျာဘက် အရှေ့တောင်ထောင့်၌ နေ ရာချ၏။

၁၁ ဟိရံသည် အိုးများ၊ ရေမှုတ်များ၊ အင်တုံယ် များကိုလည်း လုပ်သဖြင့်၊ ရှောလမုန်မင်းကြီးအ ဘို့ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်၌ လက်စသတ်
၁၂ သော အရာများဟူမူကား၊– တိုင်နှစ်တိုင်၊ တိုင် ထိပ်နှင့် တိုင်ထိပ်အထွဋ်နှစ်ခု၊ တိုင်ထိပ်အထွဋ်
၁၃ ကို ဖုံးလွှမ်းစရာ ကွန်ရွက်နှစ်ရွက်၊– ထိုကွန်ရွက် အပေါ်မှာ သလဲသီးနှစ်တန်းစီ၊ သလဲသီးပေါင်း
၁၄ လေးရာ၊– ခုံများ၊ ခုံပေါ်မှာတင်ထားသော အင်
၁၅ တုံများ၊– ရေကန်တကန်၊ ရေကန်ကိုထောက် သော နွားတဆယ်နှစ်ခု၊ အိုးများ၊ ရေမှုတ်များ၊

To Contents

၁၆ အမဲချိတ်များတည်း။– ရှောလမုန်မင်းကြီးအဘို့
ဟိရံလုပ်သမျှသော ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်
တန်ဆာတို့သည် ပြောင်ပြောင်တောက်သော
၁၇ ကြေးဝါဖြင့် ပြီးကြ၏။– ယော်ဒန်ချိုင့်၊ သုကုတ်
မြို့နှင့် ဇာသန်မြို့စပ်ကြားတွင်၊ သရွတ်လုပ်စ
ရာ ကောင်းသောမြေ၌ ရှင်ဘုရင်သွန်းလေ၏။–
၁၈ ရှောလမုန်သည် ထိုတန်ဆာတို့ကို များစွာလုပ်
သောကြောင့်၊ ကြေးဝါအချိန်ကို အဘယ်သူမျှမ
သိ။

၁၉ ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ အိမ်
တော်နှင့် ဆိုင်သမျှသော တန်ဆာများတည်းဟူ
သော ရွှေယဇ်ပလ္လင်၊ ရှေ့တော်မုန့်တင်စရာစား
၂၀ ပွဲ၊– တရားတော်အတိုင်း ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ရှေ့
၂၁ မှာ ထွန်းစရာဘို့ ရွှေစင်မီးခုံနှင့်မီးခွက်များ၊– ရွှေ
စင်ဖြင့်ပြီးသော ပန်းပွင့်၊ မီးခွက်၊ မီးကိုင်တန်
၂၂ ဆာများ၊– ရွှေစင်ဖြင့်ပြီးသော မီးညှပ်၊ လင်ပန်း၊
ဇွန်း၊ ပြာခံစရာအိုးများ၊ အိမ်တော်ထဲမှာ အလွန်
သန့်ရှင်းရာ ဌာနတော်အတွင်းခန်းတံခါးရွက်နှင့်
ဗိမာန်တော်ပြင်ခန်း တံခါးရွက်တို့ကိုလည်း ရွှေ
ဖြင့်ပြီးစေ၏။

၅

၁ ထိုသို့ ရှောလမုန်သည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်
တော်အဘို့ ပြုလုပ်စီရင်သမျှ အလုံးစုံတို့ကို
လက်စသတ်ပြီးမှ၊ ခမည်းတော်ဒါဝိဒ်လှူသော
ရွှေငွေတန်ဆာများကို ဆောင်ခဲ့၍ ဘုရားသခင်
၏အိမ်တော် ဘဏ္ဍာစုထဲမှာ သွင်းထားလေ၏။

၂ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်သေတ္တာ
တော်ကို၊ ဇိအုန်မည်သော ဒါဝိဒ်မြို့မှ ဆောင်ခဲ့
လိုသောငှါ၊ ရှောလမုန်သည် ကြသရေလ အမျိုး
အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့နှင့် ကြသရေလ အ
ဆွေအမျိုး အသီးအသီးကိုအုပ်သော ခေါင်းမင်း
အပေါင်းတို့ကို၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခေါ်တော်မူ
၃ သည် အတိုင်း။– ကြသရေလလူ အပေါင်းတို့
သည်၊ သတ္တမလ၌လုပ်သော ပွဲအတွင်းတွင်၊ ရှင်
၄ ဘုရင်ထံတော်သို့ စုဝေးရောက်လာကြ၏။– ကြ
သရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့သည်
လာ၍ လေဝိသားတို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား
၅ ၏ သေတ္တာတော်ကိုထမ်းလျက်၊– ပရိသတ်စည်း
ဝေးရာတဲတော်၊ တဲတော်နှင့်ဆိုင်၍၊ သန့်ရှင်း
သော တန်ဆာအလုံးစုံတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်
များနှင့် လေဝိသားများတို့သည် ဆောင်ခဲ့ကြ
၆ ၏။– ရှောလမုန်မင်းကြီးမှစ၍ သေတ္တာတော်ရှေ့
မှာ စည်းဝေးသော ကြသရေလပရိသတ်အပေါင်း
တို့သည် မရေတွက်နိုင်၊ အတိုင်းမသိ များစွာ
၇ သော သိုးနွားတို့ကို ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။– ယဇ်ပု
ရောဟိတ်တို့သည်လည်း ထာဝရဘုရား၏ ပဋိ
ညာဉ်သေတ္တာတော်ကို အိမ်တော်အတွင်းသို့
သွင်း၍ အလွန်သန့်ရှင်းရာ ဌာနတည်းဟူသော
ဗျာဒိတ်ဌာနတော်ထဲမှာ၊ ခေရုဗိမ်အတောင်တို့
၈ အောက်၊ သူ့နေရာ၌ ထားကြ၏။– ခေရုဗိမ်တို့
သည် မိမိအတောင်ကို သေတ္တာတော်နေရာ အ
ပေါ်မှာ ဖြန့်၍၊ သေတ္တာတော်နှင့် ထမ်းဘိုးတို့ကို
၉ လွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြ၏။– ထမ်းဘိုးတို့ကို ဆွဲထား
သဖြင့်၊ ထမ်းဘိုးဖျားတို့သည် ပြင်ခန်း၌မထင်၊
သေတ္တာတော်ရှေ့ ဗျာဒိတ်ဌာနတော်၌သာ ထင်
၁၀ ၍ ယနေ့တိုင်အောင်ရှိကြ၏။– ကြသရေလ အ
မျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်၍၊ ထာဝ
ရဘုရားသည် သူတို့နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့တော်မူသော
အခါ၊ မောရှေသည် ဟောရပ်အရပ်၌ရှိစဉ် သွင်း
ထားသော ကျောက်ပြားနှစ်ပြားမှတပါး သေတ္တာ
တော်ထဲ၌ အဘယ်အရာမျှမရှိ။

၁၁ ထိုအခါ စည်းဝေးသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့
သည် အလုည့်သင့်သည်အတိုင်း အမှုတော်ကိုမ
စောင့်၊ ရှိသမျှတို့သည် သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍ သန့်
၁၂ ရှင်းရာဌာနထဲက ထွက်ပြီးလျှင်၊– သီချင်းဆိုသော
လေဝိသားအာသပ်တပည့်၊ ဟေမန်တပည့်၊ ယေ
ဒုသုန်တပည့်အပေါင်းတို့သည် အမျိုးသားချင်း
များနှင့်တကွ ပိတ်ဖြူကို ဝတ်ဆင်၍၊ ခွက်ကွင်း
စောင်းတယောကို ကိုင်လျက် ယဇ်ပလ္လင်အရှေ့
ဘက်၌ ရပ်နေကြ၏။ တံပိုးမှုတ်သော ယဇ်ပု
၁၃ ရောဟိတ် တရာနှစ်ဆယ်တို့သည်လည်း၊– သီ
ချင်းဆိုသောသူတို့နှင့် ပိုင်းလျှင်၊ ထာဝရဘုရား
၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း၍ ထောမနာပြု
ခြင်းငှါ၊ တညီတညွတ်တည်း အသံပြိုင်လျက်၊
ကောင်းမြတ်တော်မူသည်။ ကရဏာတော်အစဉ်
အမြဲတည်သည်ဟု တံပိုးခွက်ကွင်းအစရှိသော
တူရိယာမျိုးနှင့်တကွ၊ အသံကိုလွှင့်၍ ထာဝရဘု
ရား၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြသောအခါ၊ ထာဝ
ရဘုရား၏အိမ်တော်သည် မိုးယံးတိမ်နှင့်ပြည့်
၁၄ ၏။– ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သည် ထာ
ဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်လျက်၊ မိုးယံး
တိမ်တော်ကြောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အ
မှုတော်ကို ဆောင်ရွက်လျက် ရပ်၍မနေနိုင်ကြ။

၆

၁ ရှောလမုန်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်၊
ထူထပ်သော မှောင်မိုက်ထဲမှာ နေတော်မူသည်

To Contents

ဟု စကားတော်ရှိ၏။– သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်
ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအိမ်၊ အစဉ်အမြဲနေတော်မူ
ရာဌာနတော်ကို အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်ပါပြီဟု
ခွင့်ကြိုက်ဆို၏။– တဖန် ရှင်ဘုရင်သည် လှည့်ကြည့်
၍ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ် အပေါင်းကို
ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး ပ
ရိသတ်အပေါင်းတို့သည် မတ်တတ်နေကြ၏။–
၄-၆ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်
တော်စကားဟူမူကား၊ ငါ၏လူ ဣသရေလအ
မျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော
နေ့ကစ၍၊ ငါ့နာမတည်ရာအိမ်ကို ဆောက်စေ
ခြင်းငှါ၊ ဣသရေလခရိုင်များတို့တွင် မြို့တစ်တ
မြို့ကို ငါမရွေး။ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးသား
တို့ကို အုပ်စိုးရသောသူကိုလည်း ငါမရွေးသေး။
ယခုမူကား၊ ငါ့နာမတည်ရာ ယေရုရှလင်မြို့ကို
ငဲ့။ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အုပ်
စိုးစေခြင်းငှါ ဒါဝိဒ်ကိုငဲ့။ ငါရွေးပြီဟု ငါ့ခမည်း
တော် ဒါဝိဒ်အား ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊
ပြုတော်မူသော ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသ
ခင်ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသ
၇ တည်း။– ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာ
ဝရဘုရား၏နာမတော်အဘို့ အိမ်တော်ကို တည်
ဆောက်ခြင်းငှါ၊ ငါ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်သည် အ
၈ ကြံရှိသောအခါ၊– ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်
ငါ့နာမအဘို့ အိမ်ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ အကြံ
၉ ရှိသောကြောင့်၊ ကောင်းသောအမှုကို ပြုပြီ။– သို့
သော်လည်း သင်သည် အိမ်တော်ကို မဆောက်
ရ။ သင်၏သားရင်းသည် ငါ့နာမအဘို့ အိမ်တော်
ကို ဆောက်ရမည်ဟု ငါ့ခမည်းတော် ဒါဝိဒ်အား
၁၀ မိန့်တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်
ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူသဖြင့်၊ ငါသည် ငါ့ခ
မည်းတော် ဒါဝိဒ်၏ အရိပ်အရာကို ခံရ၍၊ ထာဝ
ရဘုရားဂတိတော်ရှိသည်အတိုင်း ဣသရေလ
နိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်လျက်၊ ဣသရေ
လအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏နာမ
တော် အဘို့ အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်လေ
၁၁ ပြီ။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့် ထာဝရဘုရား
ဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်ကျောက်စာပါသော
သေတ္တာတော်ကို ထိုအိမ်တော်၌ တင်ထားလေ
ပြီဟု မြွက်ဆို၏။

၁၂ ထိုအခါ ရှောလမုန်သည် အလျားငါးတောင်၊
အနံငါးတောင်၊– အမြင့်သုံးတောင်ရှိသော ပလ္လင်
ကိုလုပ်၍၊ တန်တိုင်းအလယ်၌ထားနှင့်သော ထို
ပလ္လင်ပေါ်သို့တက်ပြီးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏
ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့၊ ဣသရေလအမျိုး ပရိသတ်အ
ပေါင်းတို့အလယ်မှာ ဒူးထောက်၍၊ လက်ဝါးတို့
၁၃ ကို ကောင်းကင်သို့ဖြန့်လျက်၊– အိုဣသရေလအ
မျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကောင်းကင်
ပေါ်မြေကြီးပေါ်မှာ ကိုယ်တော်နှင့်တူသောဘု
ရား တဆူမျှမရှိပါ။ ရှေ့တော်၌ စိတ်နှလုံးအ
ကြင်းမဲ့ကျင့်သော ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့အဘို့ ပ
ဋိညာဉ်တရားနှင့် ကရုဏာတရားကို စောင့်
၁၅ ရှောက်တော်မူပြီ။– အကျွန်ုပ်အဘဒါဝိဒ်၌ထား
တော်မူသော ဂတိတော်ကိုမဖျက်၊ မိန့်တော်မူ
၁၆ သည်အတိုင်း ယနေ့ပြုတော်မူပြီ။– အိုဣသရေ
လအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်က၊ သင်သည်ငါ့ရှေ့မှာ ကျင့်သကဲ့သို့ သင်
၏သားမြေးတို့သည် ငါ့တရားကို ကျင့်လိုသော
ငှါ၊ မိမိတို့သွားရာလမ်းကို သတိပြုလျှင်၊ ငါ့မျက်
မှောက်၌ ဣသရေလနိုင်ငံ၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ
ထိုင်ရသော သင်၏အမျိုး မင်းရိုးမပြတ်ရဟု
ကိုယ်တော်ကျွန် အကျွန်ုပ်အဘဒါဝိဒ်၌ထား
တော်မူသော ဂတိတော်ကို ယခု စောင့်တော်မူ
၁၇ ပါ။– အိုဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝ
ရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကျွန် အကျွန်ုပ်အဘဒါဝိဒ်
အား မိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို ယခုပြည့်
၁၈ စုံစေတော်မူပါ။– သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်သည်
မြေကြီးပေါ်မှာ လူတို့တွင် ဧကန်အမှန် ကျိန်းဝပ်
တော်မူမည်လော။ ကောင်းကင်နှင့် ကောင်းကင်
တကာတို့၏ အထွဋ်၊ အမြင့်ဆုံးသော ကောင်း
ကင်သည် ကိုယ်တော်ကို မဆံ့မခံနိုင်သည်ဖြစ်
၍၊ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော ဤအိမ်ကို အ
၁၉ ဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိပါသနည်း။– သို့သော်လည်း
အိုအကျွန်ုပ်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်ကျွန်သည် ရှေ့တော်၌ ယနေ့ကြွေးကြော်
လျက် ပဌနာပြု၍ တောင်းလျှောက်သောစကား
၂၀ ကို နားခံနာယူတော်မူပါ။– ဤမည်သောအရပ်၌
ငါ့နာမတည်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
ဤအရပ်ဌာနနှင့် ဤအိမ်တော်ကို နေ့ညဉ့်မ
ပြတ်ကြည့်ရှုရှု၍ ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ဤအရပ်
ဌာန၌ ဆုတောင်းသောစကားကို နားထောင်
၂၁ တော်မူပါ။– ကိုယ်တော်ကျွန်မှစ၍ ကိုယ်တော်
၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဤအရပ်
ဌာန၌ ဆုတောင်းပဌနာ ပြုကြသောအခါ၊ ကျိန်း
ဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍
အပြစ်မှလွှတ်တော်မူပါ။

၂၂ လူသည် မိမိအိမ်နီးချင်းကို ပြစ်မှားသော ကြောင့်၊ အကျိန်ခံရမည်ဟု အိမ်နီးချင်းဆိုလျက်၊ ဤအိမ်တော်၌ ကိုယ်တော်၏ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ
၂၃ အကျိန်တိုက်လျှင်၊– ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်တော်မူပါ။ မတရားသောသူသည် မိမိအပြစ်နှင့် အလျောက် ရှုံးစေခြင်းငှါငင်း၊ ဖြောင့်မတ်သော သူသည် မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့်အလျောက် အကျိုးကိုခံရ၍ အပြစ်မှလွတ်စေခြင်းငှါငင်း၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့ကို တရားစီရင်တော်မူပါ။

၂၄ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့်၊ ရန်သူရှေ့မှာ ရှုံးရသောအခါ၊ ကိုယ်တော်ထံသို့ ပြန်လာ၍ နာမတော်ကိုဝန်ခံလျက်၊
၂၅ ဤအိမ်တော်ကိုမှီခိုလျက်၊ ဆုတောင်းပဌနာပြုလျှင်၊– ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍၊ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အပြစ်မှလွှတ်တော်မူပါ။ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးသနားတော်မူသော ပြည်သို့ တဖန် ပို့ဆောင်တော်မူပါ။

၂၆ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် မိုးယံမရွာ၊ မိုးယံခေါင်သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်သည် ဆုံးမတော်မူသောအခါ၊ သူတို့သည် ဤအရပ်၌ာ နတော်ကို ဒှိခိုလျက် ဆုတောင်း၍၊ နာမတော် ကိုဝန်ခံလျက် မိမိဒုစရိုက်ကို စွန့်ပယ်လျှင်၊–
၂၇ ကောင်းကင်ဘုံ၌နားထောင်၍ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်၊ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးတို့ကို အပြစ်မှလွှတ်တော်မူပါ။ သူတို့လိုက်ရသော လမ်းကောင်းကို ပြဧွန်၍၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့ အားအမွေပေးသော မြေပေါ်မှာ မိုးယံရွာစေ တော်မူပါ။

၂၈ ပြည်တော်၌ အစာအာဟာရ ခေါင်းပါးသော်၎င်း၊ လေထိ၍ အပင်သေသော်၎င်း၊ အရည်ယိုး၍ သေသော်၎င်း၊ အရာဘကျိုင်း၊ ခါသီလကျိုင်း ကိုက်စားသော်၎င်း၊ ရန်သူတိုက်လာ၍ မြို့ကို ဝိုင်းထားသော်၎င်း၊ ဘေးဥပဒ် အနာရောဂါတစုံ
၂၉ တခုရောက်သောခါ၊– ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားအချို့တို့သည် အသီးအသီးခံရသော ဘေးဒဏ်ကိုသိလျက်၊ ဤအိမ်တော်သို့ မိမိတို့လက်ဝါးကိုဖြန့်၍ တစုံတခုသော ပဌနာစ
၃၀ ကားအားဖြင့် ဆုတောင်းလျှင်၊– ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌၊ နားထောင်တော်မူပါ။–
၃၁ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးသနားတော်မူသောပြည်၌ သူတို့သည် အသက်ရှင်သောကာလပတ်လုံး ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့၍၊ တရားတော်လမ်းသို့ လိုက်ပါမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်သာလျှင် လူသမ္ဘဝါအပေါင်းတို့၏ စိတ်နှလုံးသဘောကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဆုတောင်းသောသူတို့၏ စိတ်နှလုံးသဘောကိုသိလျက် သူတို့အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူပါ။ အသီးအသီး ပြုကြသည်အတိုင်း စီရင်တော်မူပါ။

၃၂ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးမဟုတ်၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကြီးမြတ်သောနာမတော်နှင့် တန်ခိုးကြီး၍ ဆန့်တော်မူသော လက်ရုံးတော်ကို ထောက်သဖြင့်၊ ဝေးသောပြည်မှ ရောက်လာ၍ ဤအိမ်တော်ကိုမှီခိုလျက် ဆု
၃၃ တောင်းလျှင်၊– ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သကဲ့သို့၊ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည်ကြောက်ရွံ့လျက် နာမတော်ကို သိစေခြင်းငှါငင်း၊ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော ဤအိမ်တော်ကို နာမတော်ဖြင့်သမုတ်ကြောင်းကို သိစေခြင်းငှါငင်း၊ ထိုတပါးအမျိုးသားတို့သည် ဆုတောင်းသမျှအတိုင်း ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။

၃၄ ကိုယ်တော်စေခိုင်းတော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ရန်သူတို့ရှိရာသို့ စစ်ချီသောအခါ ရွေးတော်မူသောမြို့၊ နာမတော်အတို့ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကို ဒှိခို
၃၅ လျက် ကိုယ်တော်အား ဆုတောင်းကြလျှင်၊– သူတို့ ဆုတောင်းပဌနာပြုသော စကားကို ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍ သူတို့အမှုကို စောင့်တော်
၃၆ မူပါ။– မပြစ်မှားတတ်သောသူ တယောက်မျှမရှိသည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ အမျက်တော်ထွက်၍ ရန်သူလက်သို့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ရန်သူတို့သည် ဝေးသောပြည်၊ နီးသောပြည်၊ အခြားတပါးသော ပြည်သို့ သိမ်းသွားလျှင်ငင်း၊–
၃၇ ထိုပြည်၌ အချုပ်ခံစဉ်၊ သူတို့သည်သတိရ၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားပါပြီ။ မဖြောင့်သောအမှု၊ ဆိုးညစ်သောအမှုကို ပြုမိပါပြီဟု စိတ်ပြောင်းလဲ
၃၈ ၍ တောင်းပန်သဖြင့်၊– သိမ်းသွားသော ရန်သူတို့၏ ပြည်၌နေစဉ်၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ အထံတော်သို့ပြန်လာ၍၊ ဘိုးဘေးတို့အား ပေးတော်မူသောပြည်၊ ရွေးတော်မူသောမြို့၊ နာမတော်အဘို့ အကျွန်ုပ်တည်ဆောက်သော အိမ်တော်ကို မှီ
၃၉ ခိုလျက် ဆုတောင်းလျှင်ငင်း၊– သူတို့ ဆုတောင်း

ပဌနာပြုသောစကားကို ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ
ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်၍ သူတို့အမှုကို
စောင့်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသော
ကိုယ်တော်လူတို့၏အပြစ်ကို ဖြေရှင်းတော်မူ
၄၀ ပါ။– အိုအကျွန်ုပ်ဘုရားသခင် ကြည့်ရှုတော်မူပါ။
ဤအရပ်ဌာန၌ ဆုတောင်းသောစကားကို နား
၄၁ ထောင်တော်မူပါ။– အိုထာဝရအရှင် ဘုရားသ
ခင်၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာသို့ တန်ခိုးတော်နှင့်ယှဉ်
သော ဓမ္မသေတ္တာနှင့်တကွ တက်တော်မူပါ။ အို
ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ ယဇ်
ပုရောဟိတ်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းတန်ဆာကို
ဆင်၍၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ကျေး
၄၂ ဇူးတော်၌ ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော။– အိုထာဝ
ရအရှင် ဘုရားသခင်၊ ဘိသိက်ပေးတော်မူသော
သူ၏မျက်နှာကို လွှဲစေတော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်
တော်ကျွန် ဒါဝိဒ် ခံရသောကျေးဇူးတော်ကို
အောက်မေ့တော်မူပါဟု ပဌနာပြုလေ၏။

၇

၁ ထိုသို့ ရှောလမုန်သည် ပဌနာပြု၍ ပြီးသော
အခါ၊ ကောင်းကင်ကမီးကျ၍ မီးရှို့ရာယဇ်အစရှိ
သော ယဇ်မျိုးကို လောင်သဖြင့်၊ အိမ်တော်သည်
၂ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်၏။– ထာဝ
ရဘုရား၏အိမ်တော်သည် ဘုန်းတော်နှင့်ပြည့်
သောကြောင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ထာဝရ
၃ ဘုရား၏ အိမ်တော်ထဲသို့ မဝင်နိုင်ကြ။– ထိုသို့
မီးကျ၍ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် အိမ်
တော်ပေါ်မှာ သက်ရောက်သည်ကို ဣသရေလ
အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် မြင်လျှင်၊ ကျောက်
ခင်းအရပ်၌ မြေပေါ်မှာ ဦးချပြပ်ဝပ်လျက်
ကောင်းမြတ်တော်မူသည်၊ ကရုဏာတော် အ
စဉ်အမြဲတည်သည်ဟု ထာဝရဘုရားကို ကိုး
ကွယ်၍ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။
၄ ထိုအခါ ရှောလမုန်မင်းကြီးနှင့်တကွ လူအ
ပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ယဇ်ပူ
၅ ဇော်ကြ၏။– နွားနှစ်သောင်းနှစ်ထောင်၊ သိုးတ
သိန်းနှစ်သောင်းတို့ကို ယဇ်ပူဇော်သဖြင့်၊ ဘုရား
သခင်၏ အိမ်တော်ကို အနှေမောနာပြုကြ၏။–
၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် မိမိတို့အမှုကို ဆောင်
ရွက်ကြ၏။ လေဝိသားတို့သည် ထာဝရဘုရား
၏ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊
ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစရာဘို့ ဒါ
ဝိဒ်မင်းကြီးစီရင်သော တုရိယာမျိုးကို တီးမှုတ်
လျက် ဒါဝိဒ်၏ ဆာလံသီချင်းကို ဆိုကြ၏။ ယဇ်
ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း တံပိုးမှုတ်၍ ကြသ
ရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် မတ်တတ်
၇ နေကြ၏။– ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ထာဝရဘု
ရား၏ အိမ်တော်ရှေ့မှာရှိသော တန်တိုင်းအ
တွင်းအရပ်ကို သန့်ရှင်းစေ၍၊ ထိုအရပ်၌ မီးရှို့ရာ
ယဇ်နှင့် မိဿဟာယယဇ်ကောင်ဆီဥကို ပူဇော်
၏။ အကြောင်းမူကား၊ အရင်လုပ်သော ကြေးဝါ
ယဇ်ပလ္လင်သည် မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်
သက္ကာ၊ ယဇ်ကောင်ဆီဥကို မခံလောက်။
၈ ထိုအခါ ရှောလမုန် သည် အလွန်များစွာ
သော ပရိသတ်တည်းဟူသော ဟာမတ်မြို့ဝင်ဝ
မှစ၍ အဲဂုတ္တုမြစ်တိုင်အောင် အနှံ့အပြား အရပ်
ရပ်ကလာကြသော ဣသရေလအမျိုးသားအ
ပေါင်းတို့နှင့်တကွ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပွဲခံတော်မူ
၉ ၏။– အဋ္ဌမနေ့ရက်၌ ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုကြ
၏။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ယဇ်ပလ္လင်ကို အနုမောဒ
နာပြုပြီးမှ၊ နောက်တဖန် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပွဲခံ
၁၀ ကြ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်နှင့် ရှောလ
မုန်မှစသော မိမိလူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌
ပြုတော်မူသမျှသော ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဝမ်း
မြောက်ရွှင်လန်းလျက်၊ လူများတို့သည် မိမိတို့
နေရာသို့ ပြန်သွားကြမည်အကြောင်း၊ သတ္တမ
လနှစ်ဆယ်သုံးရက်နေ့တွင် လွှတ်လိုက်တော်မူ
၏။
၁၁ ရှောလမုန်သည် ဗိမာန်တော်နှင့် နန်းတော်
ကို လက်စသတ်၍၊ ဗိမာန်တော်နှင့်နန်းတော်၌
လုပ်ဆောင်မည်ဟု ကြံစည်လေသမျှသော အ
၁၂ ကြံသည် အထမြောက်သောအခါ၊– ထာဝရဘု
ရားသည် ညဉ့်အချိန်တွင်ထင်ရှားတော်မူလျက်၊
သင်ပြုသော ပဌနာစကားကို ငါကြားပြီ။ ဤအ
ရပ်ဌာနကို ယဇ်ပူဇော်ရာ အိမ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ
၁၃ ကိုယ်အဘို့ ငါရွေးယူပြီ။– မိုဃ်းမရွာစေခြင်းငှါ ငါ
သည် မိုဃ်းခေါင်စေသော်ငင်း၊ ကျိုင်းတို့သည်
မြေအသီးအနှံကို ကိုက်စားစေခြင်းငှါ ငါမှာထား
သော်ငင်း၊ ငါ့လူတို့၌ ကာလနာကိုစေလွှတ်သော်
၁၄ ငင်း၊– ငါနာမဖြင့်သမုတ်သော ငါ့လူတို့သည်
ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသဖြင့်၊ ငါ့မျက်နှာကိုရှာလျက် ဆု
တောင်းပဌနာပြု၍ အဓမ္မလမ်းကိုလွှဲရှောင်လျှင်
ငါသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ နားထောင်မည်။ သူ
တို့အပြစ်ကိုဖြေ၍ သူတို့ပြည်ကို ချမ်းသာပေး
၁၅ မည်။– ငါကြည့်ရှုမည်။ ဤအရပ်ဌာန၌ ဆု
၁၆ တောင်းသောစကားကို ငါနားထောင်မည်။– ငါ့
နာမသည် အစဉ်တည်၍ ငါ့မျက်စိနှင့် ငါ့နှလုံး အ

စဉ်စွဲလမ်းစရာဘို့ ဤအိမ်ကိုငါရွေးချယ်၍ သန့်
၁၇ ရှင်းစေပြီ။– သင်သည် ငါမှာထားသမျှကိုပြု၍ ငါ
စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ သင့်
၁၈ အဘဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ ငါ့ရှေ့မှာကျင့်နေလျှင်၊– ငှာသ
ရေလနိုင်ငံကို အုပ်စိုးရသော သင်၏အမျိုးမင်းရိုး
မပြတ်ရဟု သင့်အဘဒါဝိဒ်နှင့် ငါပဋိညာဉ်ဖွဲ့
သည်အတိုင်း၊ သင်ထိုင်ရသော ရာဇပလ္လင်ကို အ
၁၉ စဉ်ငါတည်စေမည်။– သို့မဟုတ် သင်တို့သည်
လမ်းလွဲ၍ ငါမှာထားသော စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို
စွန့်ပယ်သဖြင့်၊ အခြားတပါးသော ဘုရားထံသို့
၂၀ သွား၍ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်လျှင်၊– ငါပေးသောပြည်
မှ သူတို့ကို အမြစ်နှင့်တကွ ငါနှုတ်ပစ်မည်။ ငါ့
နာမအဘို့ ငါသန့်ရှင်းစေသော ဤအိမ်တော်ကို
ငါမျက်မှောက်မှ ပယ်ရှားမည်။ တပါးအမျိုးသား
၂၁ တို့တွင် ပုံခိုင်းရာကဲ့ရဲ့ရာ ဖြစ်စေမည်။– အရပ်
မြင့်သော ဤအိမ်တော်ကိုလည်း လမ်း၌ရှောက်
သွားသော သူအပေါင်းတို့သည် အံ့သြ၍၊ ထာဝရ
ဘုရားသည် ဤပြည်နှင့် ဤအိမ်ကို အဘယ်
ကြောင့် ဤသို့ပြုတော်မူသနည်းဟု တယောက်
၂၂ မေးမြန်းသော်၊– တယောက်က၊ သူတို့၏ဘိုး
ဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို သူတို့သည်စွန့်၍
အခြားတပါးသော ဘုရားကိုခိုဝဲလျက် ဝတ်ပြု
ကိုးကွယ်ကြသောကြောင့်၊ ဤအမှုအလုံးစုံကို
ရောက်စေတော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလိမ့်မည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉

၁ ရှောလမုန်သည် ဗိမာန်တော်နှင့် နန်းတော်
ကို တည်ဆောက်၍ အနှစ်နှစ်ဆယ်စေ့သောအ
၂ ခါ၊– ဟိရံမင်းပြန်ပေးသော မြို့တို့ကို ရှောလမုန်
ပြုပြင်၍ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို နေစေ
၃ ၏။– တဖန် ဟာမတ်ဇောဘမြို့သို့ ချီသွား၍ နှိုင်
၄ လေ၏။– ပြည်ထဲမှာ တာဒမော်မြို့၊ ဟာမတ်
၅ ပြည်၌ရှိသမျှသော ဘဏ္ဍာတော်မြို့၊– မြို့ရိုး၊ တံ
ခါး၊ ကန့်လန့်ကျင်နှင့် ခိုင်ခံ့သော အထက်ဗေ
သောရုန်မြို့နှင့် အောက်ဗေသောရုန်မြို့တို့ကို
၆ လည်း တည်လေ၏။– ဗာလတ်မြို့နှင့် ဘဏ္ဍာ
တော်မြို့များ၊ ရထားတော်ထိန်းသောမြို့များ၊
မြင်းတော်ကျွေးသောမြို့များ၊ ယေရုရှလင်မြို့
ပတ်လည်၊ လေဗနွန်တောင်ပေါ်၊ နိုင်ငံတော်အ
ရပ်ရပ်၌ တည်ချင်သောမြို့များတို့ကိုလည်း
တည်လေ၏။

၇ ဣသရေလအမျိုးသား မဖျက်ဆီးသောကြောင့်၊
၈ ပြည်တော်၌ ကျန်ကြွင်းသော တပါးအမျိုးသား၊
ဟိတ္တိ၊ အာမောရိ၊ ဖေရဇိ၊ ဟိဝိ၊ ယေဗုသိ အမျိုး
အနွယ် သားစဉ်မြေးဆက် အပေါင်းတို့ကို ရှော
လမုန်သည် ယနေ့တိုင်အောင် အခွန်ပေးစေ
၉ ၏။– ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကိုကား၊ ရှောလ
မုန်သည် အမှုတော်ထမ်းကျွန် မခံစေ။ စစ်သူရဲ၊
မှူးမတ်၊ စစ်ကဲ၊ ရထားတော်အုပ်၊ မြင်းတော်
၁၀ အုပ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။– အမှုတော်
ထမ်းများကို အုပ်သောသူ၊ ရှောလမုန်မင်း ခန့်
ထားသော မှူးမတ်ကြီး နှစ်ရာငါးဆယ်ရှိကြ၏။–
၁၁ ဖာရောဘုရင်၏သမီးတော်ကို၊ ရှောလမုန်သည်
ဒါဝိဒ်မြို့မှခေါ်၍ သူ့အဘို့ တည်ဆောက်သော
နန်းတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၏။ အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရား၏ သေတ္တာတော်ရောက်လာသော
အရပ်သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်၊ ငါ့မယား
သည် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်အိမ်တော်၌ မ
၁၂ နေသင့်ဟု သဘောရှိ၏။– ဗိမာန်တော်ဦးရှေ့မှာ
တည်ထားသော ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်
ပေါ်မှာ၊ ရှောလမုန်သည် မောရှေ၏ ပညတ်တ
ရားနှင့်အညီ၊ နေ့တိုင်းမည်မျှပူဇော်ရသော မီးရှို့
ရာယဇ်ကို ထာဝရဘုရားအား နေ့တိုင်းပူဇော်
၁၃ လေ့ရှိ၏။– ထိုမှတပါး ဥပုသ်နေ့နှင့် လဆန်းနေ့
၌ငင်း၊ အဓမ္မပွဲ၊ ခုနစ်သိတင်းပွဲ၊ သကေနေ့ပွဲ
တည်းဟူသော တနှစ်တနှစ်လျှင် ဓမ္မပွဲသုံးပွဲခံ
၁၄ သောနေ့၌ငင်း ယဇ်ပူဇော်လေ့ရှိ၏။– ခမည်း
တော်ဒါဝိဒ် စီရင်သည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
တို့သည် အလှည့်အလှည့် ယဇ်ပုရောဟိတ် အမှု
ကိုငင်း၊ လေဝိသားတို့သည် နေ့ရက်အစဉ် ဝတ်
ပြုသင့်သည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့်
ပိုင်း၍ ထောမနာသီချင်းဆိုသဖြင့်၊ မိမိတို့အမှုကို
ငင်း၊ တံခါးစောင့်တို့သည် အလှည့်အလှည့် တံ
ခါးရှိသမျှတို့ကို စောင့်ခြင်းအမှုကိုငင်း၊ အသီးအ
သီး ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ခန့်ထား၏။ ထိုသို့ ဘု
၁၅ ရားသခင်၏လူ ဒါဝိဒ်မှာထားနှင့်သတည်း။– အ
မှုတော်များ၊ ဘဏ္ဍာတော်များနှင့်ဆိုင်သောအ
ရာမှာ ရှင်ဘုရင်မှာထားသမျှအတိုင်း ထိုသူတို့
၁၆ သည် ပြုကြ၏။– ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်အ
မြစ်မချမီ လက်စသတ်သည်တိုင်အောင်၊ ရှော
လမုန်လုပ်ဆောင်ရန် အမှုရှိသမျှသည် အသင့်
ပြင်ဆင်ပြီးဖြစ်၍၊ အိမ်တော်ကို လက်စသတ်
လေ၏။

၁၇ တဖန် ရှောလမုန်သည် ဧဒုံပြည်တွင်၊ ပင်
လယ်ကမ်းနားသို့ ဧဇေယုန်ဂါဗာမြို့နှင့် ဧလုတ်မြို့

၁၈ သို့သွား၏။– ဟိရံသည်လည်း ပင်လယ်ကူးသော အမှုကို နားလည်သော မိမိလူများ၊ သင်္ဘောများကို မိမိကျွန်တို့နှင့်အတူ ရှောလမုန်ထံသို့ စေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ရှောလမုန်မင်း၏ကျွန်တို့နှင့်အတူ ဩဖိရမြို့သို့သွား၍ ရွှေအခွက် လေးရာငါးဆယ်ကို ရှောလမုန်မင်းကြီးထံသို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၉

၁ ရှေဗာပြည်ကိုအစိုးရသော မိဖုရားသည် ရှောလမုန်၏သိတင်းကိုကြားလျှင်၊ နက်နဲခက်ခဲသော ပြဿနာအားဖြင့် သူ့ကိုစုံစမ်းခြင်းငှါ၊ နံ့သာမျိုးနှင့် များစွာသောရွှေ၊ အဘိုးထိုက်သော ကျောက်တို့ကိုဆောင်သော ကုလားအုပ်များ၊ လိုက်သောသူများနှင့်တကွ ယေရုရလင်မြို့သို့
၂ လာ၏။– ရှောလမုန်မင်းကြီးထံတော်သို့ ရောက်သောအခါ၊ မိမိအလိုဆန္ဒရှိသမျှကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းလေ၏။ သူမေးမြန်းသော ပြဿနာရှိသမျှတို့ကို ရှောလမုန်သည် ဖြေလေ၏။ နားမလည်
၃ ၍ မဖြေနိုင်သောအရာ တစုံတခုမျှ မရှိ။– ရှေဗာမိဖုရားသည် ရှောလမုန်၏ပညာကိုလင်း၊ တည်
၄ ဆောက်သော အိမ်တော်ကိုလင်း၊– စားပွဲတော်တန်ဆာကိုလင်း၊ အမှုတော်စောင့်တို့ နေရာထိုင်ရာကိုလင်း၊ လုလင်တို့ခစားသည် အခြင်းအရာကိုလင်း၊ သူတို့ဝတ်သော အဝတ်တန်ဆာကိုလင်း၊ ဝန်စာရေးများနှင့် သူတို့ဝတ်သော အဝတ်တန်ဆာကိုလင်း၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ မီးရှို့ရာ
၅ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကိုလင်း မြင်သောအခါ မိန်းမော
၆ တွေဝေလျက်ရှိ၍၊– ကိုယ်တော်၏ အခြင်းအရာနှင့် ကိုယ်တော်၏ပညာကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပြည်၌ကြားရသော သိတင်းစကား မှန်ပါ၏။–
၇ သို့သော်လည်း ကိုယ်တိုင်ရောက်၍ မမြင်မီ ထိုစကားကိုမယုံ။ ယခုမူကား၊ ကိုယ်တော်ပညာကျယ်ခြင်းအရာမှာ၊ အရင်ကြားရသော စကားသည် တဝက်ကိုမျှ မမှီ။ အကျွန်ုပ် ကြားရသော
၈ သိတင်းကို ကိုယ်တော်လွန်ကဲပါ၏။– ရှေ့တော်၌အစဉ်နေ၍ ပညာတော်ကိုကြားရသော ကိုယ်တော်၏လူနှင့် ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည် မင်္ဂ
၉ လာရှိကြပါ၏။– ကိုယ်တော်ကိုနှစ်သက်၍ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုယ်စားတော် ရင်ဘုရင်အရာနှင့် ရာဇလွှဲတော်ပေါ်မှာ တင်တော်မူသော ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်သည် ဣသရေလအမျိုးကို ချစ်၍ အစဉ်အမြဲ တည်စေချင်သောကြောင့်၊ ဖြောင့်မတ်စွာ တရားစီရင်စေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကို ဣသရေလရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူပြီဟု ရှင်ဘုရင်အား ပြော
၉ ဆို၍၊– ရွှေအခွက်တရာနှစ်ဆယ်၊ နံ့သာမျိုးအများ၊ ကျောက်မြတ်တို့ကို ဆက်လေ၏။ ရှောဗမိဖုရားသည် ရှောလမုန်မင်းကြီးအားဆက်သော
၁၂ နံ့သာမျိုးနှင့်တူသော နံ့သာမျိုးသည် မရှိ။– ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ရှောဗမိဖုရား ဆက်သည်အတွက် ပြန်ပေးသောလက်ဆောင်မှတပါး၊ မိဖုရား၏ အလိုဆန္ဒပြည့်စုံစေခြင်းငှါ သူတောင်းသမျှကိုလည်း ပေးတော်မူ၏။ ထိုနောက်မှ မိဖုရားသည် မိမိကျွန်တို့နှင့်တကွ မိမိပြည်သို့ပြန်သွားလေ၏။
၁၀ ဩဖိရမြို့မှ ရွှေကိုဆောင်ခဲ့သော ဟိရံကျွန်နှင့် ရှောလမုန်ကျွန်တို့သည်၊ အာလဂုံသစ်သားများ၊ ကျောက်မြတ်များတို့ကိုလည်း ဆောင်ခဲ့
၁၁ ကြ၏။– ထိုအာလဂုံသစ်သားဖြင့် ရှင်ဘုရင်သည် ဗိမာန်တော်ပွတ်လုံးတန်းနှင့် နန်းတော်ပွတ်လုံးတန်းကိုလင်း၊ သီချင်းဆိုသောသူတို့စောင်းနှင့်တယောတို့ကိုလင်း၊ လုပ်လေ၏။ ထို
သို့သော အာလဂုံသစ်သားသည် ယုဒပြည်၌ တ
၁၂ ခါမျှ မပေါ်လာ။– ရှောလမုန်ထံသို့ တနှစ်တနှစ်လျှင် ရောက်သောရွှေအချိန်ကား အခွက်ခြောက်ရာ ခြောက်ဆယ်ခြောက်ပိသာဖြစ်သတည်း။–
၁၄ ထိုမှတပါး၊ ကုန်သည်များ၊ လှည်းသမားများ၊ အာရပ်မင်းကြီးရှိသမျှ၊ ဖြို့ဝန်များဆက်သောရွှေ
၁၅ ရှိသေး၏။– ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ရွှေခြောက်
၁၆ ပိသာစီဖြင့် ဒိုင်းကြီးနှစ်ရာ၊– သုံးပိသာစီဖြင့် ဒိုင်းငယ်သုံးရာတို့ကို ထုလုပ်၍၊ လေဗနုန်တော
သစ်သားနှင့် တည်ဆောက်သော နန်းတော်၌
၁၇ ထားတော်မူ၏။– ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဆင်စွယ်ရာဇပလွင်ကြီးကိုလုပ်၍ ရွှေစင်နှင့်မွမ်းမံ
၁၈ လေ၏။– လှေကားခြောက်ထစ်နှင့် ရွှေဘိနပ်သည် ရာဇပလွင်တော်နှင့် တဆက်တည်းရှိ၏။ ထိုင်ရာတဘက်တချက်၌ မှီစရာလက်ရုံးတန်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ လက်ရုံးတန်းအနားမှာ ခြင်္သေ့နှစ်
၁၉ ကောင် ရပ်နေ၏။– လှေကားခြောက်ထစ်အပေါ်တွင်၊ တဘက်တချက်၌လည်း ခြင်္သေ့တဆယ်နှစ်ကောင် ရပ်နေ၏။ ထိုသို့သော ရာဇပလွင်သည်
၂၀ အဘယ်တိုင်းနိုင်ငံ၌မျှ မရှိ။– ရှောလမုန်မင်းကြီးသောက်သော ဖလားတော်ရှိသမျှနှင့် လေဗနုန်နန်းတော်၌သုံးသော ဖလားတော်ရှိသမျှတို့သည်

To Contents

ငွေဖလားမဟုတ်၊ ရွှေဖလားသက်သက် ဖြစ်၏။
ရှောလမုန်လက်ထက်၌ ငွေကို အလျှင်းဖမာဏ
၂၁ မပြုတတ်ကြ။– ရှင်ဘုရင်၏သင်္ဘောသည် ဟိရံ
မင်းကျွန်တို့နှင့် တာရှုမြို့သို့သွားတတ်သဖြင့်၊
သုံးနှစ်တခါ တာရှုသင်္ဘောသည်ပြန်လာ၍ ရွှေ၊
ငွေ၊ ဆင်စွယ်၊ မျောက်များ၊ ဒေါင်းများကို ဆောင်
ခဲ့တတ်၏။

၂၂ ထိုသို့ ရှောလမုန်သည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိသ
မျှသော ရှင်ဘုရင်တို့ထက် ပညာနှင့်စည်းစိမ်
၂၃ အားဖြင့် လွန်ကဲ၏။– ရှောလမုန်၏နှလုံး၌ ဘု
ရားသခင်သွင်းပေးတော်မူသော ပညာကို အ
တိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် ရှင်ဘုရင်တို့သည် ကြား
ရအံ့သောငှါ၊ မျက်နှာတော်ကို ဖူးလာကြ၏။–
၂၄ လာသောသူ အသီးအသီးတို့သည် ရွှေဖလား၊
ငွေဖလား၊ အဝတ်တန်ဆာ၊ စစ်တိုက်လက်နက်၊
နံ့သာမျိုး၊ မြင်းလားတို့ကို နှစ်တိုင်း အခွန်ဆက်
၂၅ ရကြ၏။– ရှောလမုန်သည်လည်း၊ ရထားတော်
များနှင့် ထိုင်သောမြင်းတင်းကုပ် လေးထောင်၊
မြင်းစီးသူရဲ တသောင်းနှစ်ထောင်ရှိ၏။ ရထား
ထိန်းမြို့တို့၌ထား၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ အထံတော်၌
၂၆ ၎င်း ထား၏။– မြစ်ကြီးမှစ၍ ဖိလိတ္တိပြည်နှင့် အဲ
ဂုတ္တုပြည်စွန်းတိုင်အောင် ရှိသော ရှင်ဘုရင်အ
၂၇ ပေါင်းတို့ကို အစိုးရ၏။– ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှ
လင်မြို့၌ ငွေကိုကျောက်ခဲကဲ့သို့ငင်း၊ အာရဇ်ပင်
တို့ကို လွင်ပြင်၌ပေါက်သော သဖန်းပင်ကဲ့သို့
၂၈ ငင်း များပြားစေ၏။– ရှောလမုန်ထံသို့ မြင်းများ
ကို အဲဂုတ္တုပြည်အစရှိသော ခပ်သိမ်းသောပြည်
မှ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။

၂၉ ရှောလမုန်ပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေ
သမျှ အစအဆုံးတို့သည်၊ ပရောဖက်နာသန်၏
ကျမ်း၊ ရှိလောဖြို့သား အဟိယ၏ အနာဂတ်ဘို
ကျမ်း၊ နေဗတ်သား ယေရောဗောင်တဘက်၌ ပ
ရောဖက်ကြွေခါ၏ ဗျာဒိတ်ကျမ်း၌ ရေးထား
၃၀ လျက်ရှိ၏။– ရှောလမုန်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌
နေ၍ ကြသရေလနိုင်ငံလုံးကို အနှစ်လေးဆယ်
၃၁ စိုးစံပြီးမှ၊– ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍ ခမည်း
တော်ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သား
တော် ရောဗောင်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်း
ထိုင်၏။

၁၀

၁ ကြသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်
ရောဗောင်ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်း
ငှါ ရှေခင်မြို့သို့သွားကြ၍၊ သူသည်လည်း သွား
၂ ၏။– ရှောလမုန်မင်းကြီးထံမှ၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့
ပြေးသော နေဗတ်၏သား ယေရောဗောင်သည်၊
ထိုသိတင်းကိုကြား၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ပြန်လာ
၃ ၏။– ကြသရေလလူတို့သည် သူ့ထံသို့ လူကိုစေ
လွှတ်၍ ခေါ်သဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် သူနှင့်
၄ အတူ ရောဗောင်ထံသို့ဝင်လျက်၊– ခမည်းတော်
သည် ကျွန်တော်တို့၌ လေးသောထမ်းဘိုးကို
တင်ပါပြီ။ ခမည်းတော်ထံမှာ ပင်ပန်းစွာ ဆောင်
ရွက်ရသောအမှု၊ တင်တော်မူသော ထမ်းဘို
လေးကို ပေါ့စေတော်မူပါ။ ထိုသို့ပြုတော်မူလျှင်၊
ကျွန်တော်တို့သည် အမှုတော်ကို ထမ်းပါမည်ဟု
၅ လျှောက်ဆိုကြ၏။– ရောဗောင်ကလည်း၊ သုံး
ရက်လွန်မှ တဖန် လာကြဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူ
၆ လျှင်၊ သူတို့သည် သွားကြ၏။– ထိုအခါ ရော
ဗောင်မင်းကြီးသည် ခမည်းတော်ရှောလမုန် အ
သက်ရှင်စဉ်အခါ၊ အထံတော်၌စောင့်သော အ
သက်ကြီးသူတို့နှင့် တိုင်ပင်၍၊ ဤသူတို့အား ငါ
ပြန်ပြောရမည်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့ အကြံ
၇ ပေးကြမည်နည်းဟု မေးသော်၊– သူတို့က ကိုယ်
တော်သည် ဤသူတို့၌ ကျေးဇူးပြုလျက်၊ သူတို့
စိတ်ကိုဖြေ၍ ကောင်းသောစကားကို ပြောတော်
မူလျှင်၊ သူတို့သည် အစဉ် ကိုယ်တော်၏ကျွန် ခံ
၈ ကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ထားကြ၏။– အ
သက်ကြီးသူတို့ပေးသောအကြံကို ရောဗောင်
သည်မလိုက်၊ ခစားမြဲခစားသော မိမိသူငယ်ချင်း
၉ တို့နှင့် တိုင်ပင်လျက်၊– ပြည်သားတို့က ခမည်း
တော်တင်သော ထမ်းဘိုးကို ပေါ့စေတော်မူပါဟု
လျှောက်ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့အား ငါပြန်
ပြောရမည်အကြောင်း အဘယ်သို့ အကြံပေးကြ
၁၀ မည်နည်းဟု မေးသော်၊– ထိုသူငယ်ချင်း လုလင်
တို့က၊ ခမည်းတော်သည် ကျွန်တော်တို့၌ ထမ်း
ဘိုးကိုလေးစေပါပြီ၊ ပေါ့စေတော်မူပါဟု လျှောက်
သောပြည်သားတို့အား ကိုယ်တော်က၊ ငါ့လက်
သန်းသည် ငါ့ခမည်းတော်ခါးထက်သာ၍ ကြီး
၁၁ လိမ့်မည်။– ငါ့ခမည်းတော်သည် သင်တို့အပေါ်
မှာ လေးသောထမ်းဘိုးကို တင်လေပြီ။ ငါသည်
လည်း ထပ်၍တင်ဦးမည်။ ငါ့ခမည်းတော်သည်
သင်တို့ကို ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်လေပြီ။ ငါသည်လည်း
ကင်းမြီးကောက်နှင့် ရိုက်ဦးမည်ဟု ပြန်ပြော
၁၂ တော်မူပါဟု လျှောက်ထားကြ၏။– ရှင်ဘုရင်
က၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ တဖန်လာကြဦး
လော့ဟု နေ့ရက်ကို ချိန်းချက်သည်အတိုင်း၊ သုံး
ရက်မြောက်သောနေ့၌ ယေရောဗောင်နှင့် လူအ

ပေါင်းတို့သည် ရောဗောင်ထံသို့ ရောက်လာကြ
၁၃ ၏။– ထိုအခါ ရောဗောင်မင်းကြီးသည် အသက်
ကြီးသူတို့ပေးသော အကြံကိုမလိုက်၊ လူပျိုတို့
၁၄ ပေးသော အကြံကိုလိုက်လျက်၊– ခမည်းတော်
သည် သင်တို့အပေါ်မှာ လေးသောထမ်းဘိုးကို
တင်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ထပ်၍တင်ဦးမည်။
ငါခမည်းတော်သည် သင်တို့ကို ကြိမ်လုံးနှင့်
ရိုက်လေပြီ။ ငါသည်လည်း ကင်းမြီးကောက်နှင့်
ရိုက်ဦးမည်ဟု ကြမ်းတမ်းစွာ ပြန်ပြောတော်မူ
၁၅ ၏။– ရှင်ဘုရင်သည် ပြည်သားတို့စကားကို နား
မထောင်ရသည် အကြောင်းကား၊ ထာဝရဘုရား
သည် ရှိလောမြို့သား အဟိယအားဖြင့် နေဗတ်၏
သားယေရောဗောင်အား မိန့်တော်မူသောစကား
ကို ပြည့်စုံစေတော်မူမည် အကြောင်းတည်း။–
၁၆ ဣသရေလအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည် ရှင်ဘု
ရင်နားမထောင်ကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊ ငါတို့
သည် ဒါဝိဒ်နှင့် အဘယ်သို့ဆက်ဆံသနည်း။
ယေရှဲ၏သားနှင့် အဘယ်သို့ အမွေခံရသေးသ
နည်း။ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့နေရာသို့ အ
သီးအသီးသွားကြ။ အိုဒါဝိဒ်၊ သင်၏ အိမ်ကို
ကြည့်ရှုလော့ဟု ရှင်ဘုရင်အား ပြန်ပြောလျက်၊
ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့
၁၇ ပြန်သွားကြ၏။– သို့ရာတွင် ယုဒမြို့ရွာတို့၌နေ
သော ဣသရေလလူတို့ကို၊ ရောဗောင်သည်
၁၈ အုပ်စိုးရသေး၏။– ထိုအခါ ရောဗောင်မင်းကြီး
သည်၊ အခွန်တော်ဝန် အဒေါနိရံကို စေလွှတ်၍
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သူ့ကိုသေအောင်
၁၉ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြ၏။– ရောဗောင်မင်းကြီး
သည် ရထားတော်ကို အလျင်အမြန်တက်၍
ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြေးလေ၏။ ထိုသို့ ဣသရေ
လအမျိုးသည် ယနေ့တိုင်အောင် ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး
ကို ပုန်ကန်ကြ၏။

၁၁

၁ ရောဗောင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်
သောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးကို စစ်တိုက်၍၊ နိုင်
ငံတော်ကို ရောဗောင်လက်သို့ ရောက်ပြန်စေ
ခြင်းငှါ၊ ယုဒအမျိုးနှင့် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးထဲက ရွေး
ချယ်သောစစ်သူရဲ တသိန်းရွစ်သောင်းတို့ကို စု
၂ ဝေးစေ၏။– သို့ရာတွင် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်က
ပတ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏လူ ရှေမာယသို့
၃ ရောက်၍၊– သင်သည် ရှောလမုန်သား ယုဒရှင်
ဘုရင်ရောဗောင်နှင့် ယုဒခရိုင်၊ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်၌ရှိ
သော ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့အား ထာဝရဘု
၄ ရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊– သင်တို့
ညီအစ်ကိုတို့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ချီ၍မသွားကြ
နှင့်။ လူအပေါင်းတို့၊ ကိုယ်နေရာသို့ ပြန်သွားကြ
လော့။ ဤအမှုကိုငါစီရင်ပြီဟု မိန့်တော်မူသော
ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်ကို နားထောင်၍၊
ယေရောဗောင်ကို စစ်မချီ၊ ပြန်သွားကြ၏။
၅ ရောဗောင်သည် ယေရုရှလင်မြို့၌နေ၍၊ ယု
ဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို ပြုစုရာတွင်၊– ဗက်
၇ လင်မြို့၊ ဇတံမြို့၊ တေကောဣမြို့၊– ဗက်ဇုရမြို့၊
၈ ရှောကောမြို့၊ အဒုလံမြို့၊– ဂါသမြို့၊ မရေရှမြို့၊
၉ ဇိဖမြို့၊– အဒေါရိမ်မြို့၊ လာခိရှမြို့၊ အဇေကာ
၁၀ မြို့၊– ဇောရာမြို့၊ အာဇလုန်မြို့၊ ဟေဗြုန်မြို့
တည်းဟူသော ယုဒခရိုင်နှင့် ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်တွင်
၁၁ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို ပြုစုလေ၏။– ရဲတိုက်များ
ကိုလည်းခိုင်ခံ့စေ၍၊ အကြီးအကဲနှင့်တကွ ဆီ၊ စ
၁၂ ပျစ်ရည်များ၊ ရိက္ခာများကို သိုထားလေ၏။– ယု
ဒအမျိုးနှင့် ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသည် အမှုတော်ကို
ထမ်းရွက်သောကြောင့်၊ မြို့အသီးအသီးတို့၌
ဒိုင်းလွှားလုံလင်နက်များကို ထား၍ အလွန်ခိုင်
၁၃ ခံစေ၏။– ဣသရေလပြည် အရပ်ရပ်၌ရှိသော
ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားတို့သည်၊ မိမိတို့နေ
၁၄ ရာမှ အထံတော်သို့ လာကြ၏။– လေဝိသားတို့
သည်၊ မိမိတို့နေရာဖြစ်သော ပိုင်ထိုက်ရာအရပ်
ကို စွန့်၍၊ ယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်
လာသောအကြောင်းဟူမူကား၊ ယေရောဗောင်
နှင့် သူ၏သားတို့သည်၊ လေဝိသားတို့ကို ထာဝ
ရဘုရားရှေ့တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို
၁၅ စောင့်ရသောအရာမှချ၍၊– မြင်းသောအရပ်၊ နတ်
ဆိုး၊ မိမိလုပ်သော နွားသငယ်တို့အဘို့၊ ယဇ်ပု
၁၆ ရောဟိတ်တို့ကို ခန့်ထားသတည်း။– ဣသရေ
လအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ရှာလို
သောငှါ၊ သဘောချသောသူတို့သည်လည်း၊ ဣ
သရေလခရိုင်များထဲက ထွက်၍၊ ဘိုးဘေးတို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ယဇ်ပူဇော်အံ့
သောငှါ၊ လေဝိသားတို့နောက်သို့ လိုက်၍၊ ယေ
၁၇ ရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လာကြ၏။– ထိုသို့သူတို့
သည် ယုဒနိုင်ငံကို အားပေး၍ ရှောလမုန်သား
ရောဗောင်ကို သုံးနှစ်ပတ်လုံး ခိုင်ခံ့စေကြ၏။
သုံးနှစ်ပတ်လုံး ဒါဝိဒ်လမ်း၊ ရှောလမုန်လမ်းသို့
လိုက်ကြ၏။
၁၈ ရောဗောင်သည်လည်း ဒါဝိဒ်သား ယေရိမုတ်
သမီး မဟာလတ်၊ ယေရှဲသား ဧလျာဘသမီး အ
၁၉ ဘိဟဲလနှင့် စုံဘက်၍၊– ယုရှ၊ ရှမာရိ၊ ဇာဟံ၊

၂၀ သားသုံးယောက်တို့ကို မြင်ရ၏။– ထိုနောက်၊ အဗဒရုလုံသမီး မာခါနှင့်စုံဘက်၍ အဘိယ၊ အတ္တဲ၊ ဇ
၂၁ ဧ၊ ရေလောမိတ်တို့ကို မြင်ရ၏။– ရောဗောင်သည် ခင်ပွန်း တဆယ်ရှစ်ယောက်၊ မောင်းမ မိသီ ခြောက်ဆယ်တို့ကိုသိမ်းယူ၍၊ သားနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊ သမီးခြောက်ဆယ်တို့ကို ရသည်တွင်၊ အဗရုလုံသမီးမာခါကို အခြားသော ခင်ပွန်း မောင်းမမိသံအပေါင်းတို့ထက် သာ၍
၂၂ ချစ်သောကြောင့်၊– မာခါ၏သား အဘိယကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားမည်အကြံရှိ၍၊ ညီအစ်ကို တို့တွင်၊ အကြီးဆုံးဖြစ်စေခြင်းငှါ ချီးမြှောက်လေ
၂၃ ၏။– ပညာသတိနှင့်စီရင်၍၊ ယုဒခရိုင်နှင့် ဗယ်ာမိန်ခရိုင် အရပ်ရပ်တို့တွင်၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုးသမျှ တို့၌၊ မိမိသားတို့ကို အနှံ့အပြားနေရာချ၍၊ များစွာသောရိက္ခာကို သိုထား၏။ မယားအများတို့ကို အလိုရှိ၏။

၁၂

၁ ရောဗောင်မင်းသည် မိမိနိုင်ငံကိုတည်စေ၍ အားကြီးသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုး ရှိသမျှနှင့် တကွ ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်ကို စွန့်၍၊–
၂ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ရော
၃ ဗောင်မင်းကြီး နန်းစံငါးနှစ်တွင်၊– အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ရှိရုက်သည် ရထားတထောင်နှစ်ရာ၊ မြင်းစီး သူရဲခြောက်သောင်း၊ မရေတွက်နိုင်သော အဲဂုတ္တုပြည်သားများ၊ လိဗ္ဗုပြည်သား၊ သုကိပြည် သား၊ အဲသယောပြည်သားတို့နှင့်တကွ၊ ယေရု
၄ ရှလင်မြို့သို့ စစ်ချီ၍၊– ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို တိုက်ယူပြီးမှ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လေ၏။

၅ ထိုအခါ ရှိရုက်မင်းကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ စုဝေးသော ယုဒမင်းများထံ၊ ရောဗောင်မင်းထံတော်သို့ ပရောဖက်ရှေမာယသည်လာ၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုစွန့်သောကြောင့်၊ ငါသည် သင်တို့ကို ရှိရုက်မင်းလက်သို့ အပ်လေပြီဟု အမိန့်တော်ကို ဆင့်
၆ ဆိုလျှင်၊– ရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒမင်းတို့က၊ ထာဝရဘုရား ဖြောင့်မတ်တော်မူသည်ဟု ဆို၍၊ မိမိတို့
၇ ကို နှိမ့်ချကြ၏။– ထိုသို့နှိမ့်ချကြောင်းကို ထာဝရဘုရားမြင်လျှင်၊ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ရှေမာယသို့ရောက်၍၊ သူတို့သည် နှိမ့်ချကြပြီ။ ထိုကြောင့်သူတို့ကို ငါမဖျက်ဆီး၊ အနည်းငယ်သော ချမ်းသာကိုပေးမည်။ ရှိရုက်လက်ဖြင့် ယေရုရှလင်မြို့အပေါ်သို့ ငါ့အမျက်ကို မသွန်းလောင်း
၈ ရ။– သို့ရာတွင် ငါ့ထံ၌ အမှုထမ်းခြင်း၊ တပါးအမျိုးသား ရှင်ဘုရင်ထံ၌ အမှုထမ်းခြင်းကို ပိုင်းခြား၍သိစေခြင်းငှါ၊ ရှိရုက်မင်းထံ၌ ကျွန်ခံရကြ
၉ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ရှိရုက်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်၍၊ ဗိမာန်တော် ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာရှိသမျှကို သိမ်းသွား ၏။ ရောလမုန်လုပ်သော ရွှေဒိုင်းရှိသမျှကိုလည်း
၁၀ ယူသွား၏။– ရောဗောင်မင်းကြီးသည် ရွှေဒိုင်းအစား၊ ကြေးဝါဒိုင်းတို့ကိုလုပ်၍၊ နန်းတော်တံခါး
၁၁ စောင့်၊ ကိုယ်ရံတော်မှူးခဲ့သော အပ်လေ၏။– ရှင်ဘုရင်သည် ဗိမာန်တော်သို့ သွားသောအခါ၊ ကိုယ်ရံတော်သားတို့သည် ဒိုင်းတို့ကိုဆောင်၍၊ နောက်တဖန် မိမိတို့စောင့်ရာအခန်းမှာ ပြန်ထားကြ
၁၂ ၏။– ထိုသို့ရှင်ဘုရင်သည် ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကို ရှင်းရှင်းမဖျက်ဆီးမည် အကြောင်း၊ အမျက်တော်ကို လွှဲတော်မူ ၏။ ယုဒပြည်၌လည်း၊ ပြည်မှုပြည်ရေးသာယာ
၁၃ သဖြင့်၊– ရောဗောင်မင်းကြီးသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၍ စိုးစံသေး၏။

ရောဗောင်သည် နန်းထိုင်သောအခါ၊ အသက်လေးဆယ်တန်စ ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်တည်စရာဘို့၊ ဣသရေလ ခရိုင်များတို့အထဲက ရွေးကောက်သော ယေရုရှလင်မြို့၌၊ ဆယ်ခုနစ်နှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊
၁၄ အမ္မုန်အမျိုးသား၊ နေမအမည်ရှိ၏။– ထာဝရဘုရားကို ရှာလိုသောငှါ၊ မိမိသဘော မချသော
၁၅ ကြောင့်၊ ဒုစရိုက်အမှုကိုပြု၏။– ရောဗောင်ပြုမူသော အမှုအရာ အစအဆုံးတို့သည်၊ ပရောဖက် ရှေမာယ၏ကျမ်းနှင့်၊ ပရောဖက်ဣဒ္ဒေါ စီရင်သော သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်း၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။ ရောဗောင်နှင့် ယေရောဗောင်တို့သည်၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ရန်
၁၆ ဘက်ပြုကြ၏။– ရောဗောင်သည်လည်း၊ ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံလေ၏။ သားတော်အဘိယသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၁၃

၁ ယေရောဗောင်မင်းကြီး နန်းစံဆယ်နှစ်နှစ်တွင် အဘိယသည် ယေရုရှလင်မြို့၌မင်းပြု၍၊–
၂ ယုဒပြည်ကို သုံးနှစ်စိုးစံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဂိဗာမြို့သား ဩရေလ၏သမီး မာခါအမည်ရှိ၏။ အဘိယနှင့် ယေရောဗောင်တို့သည် စစ်တိုက်သော အကြောင်းအရာဟူမူကား၊

To Contents

အဘိယသည် ရွေးချယ်သော စစ်သူရဲကောင်း လေးသိန်းနှင့် စစ်ခင်းကျင်း၏။ ယေရောဗောင်သည် ရွေးချယ်သော စစ်သူရဲကောင်းရှစ်သိန်းနှင့် စစ်ခင်းကျင်း၏။– အဘိယသည် ဇေဂရိမ်ခရိုင်၊ မေဓရိမ်တောင်ပေါ်မှာ ရပ်လျက်၊ အိုယေရောဗောင်နှင့် ဣသရေလလူအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့။– ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဆားနှင့်ယှဉ်သောပဋိညာဉ်အားဖြင့်၊ ဣသရေလနိုင်ငံကို ဒါဝိဒ်နှင့် သားတော်မြေးတော်တို့၌ အစဉ်အပ်တော်မူကြောင်းကို၊ သင်တို့သိမှတ်သင့်သည် မဟုတ်လော။– သို့ရာတွင်၊ ဒါဝိဒ်သားတော် ရှောလမုန်၏ကျွန် နေဗတ်သားယေရောဗောင်သည်၊ မိမိအရှင်ကို တဘက်ထ၍ ပုန်ကန်လေပြီ။– ရှောလမုန်သားရောဗောင်သည် အသက်ငယ်၍ သဘောနူးညံ့သောကြောင့်၊ မဆီးတားနိုင်သောအခါ၊ လျှပ်ပေါသောသူ၊ အဓမ္မလူတို့သည် ယေရောဗောင်ထံမှာ စုဝေး၍၊ ရောဗောင်မင်းတဘက်၌ ကိုယ်ကို ခိုင်ခံ့စေကြ၏။– ယခုလည်း သင်တို့သည် ဒါဝိဒ်၏သားမြေး၌ရှိသော ထာဝရဘုရား၏ နိုင်ငံတော်ကို ဆီးတားမည်ဟု ကြံစည်ကြသည်တကား။ သင်တို့သည် များပြား၍ သင်တို့ဘုရားအရာ၌၊ ယေရောဗောင်လုပ်သော ရွှေနွားသငယ်တို့လည်းရှိကြ၏။– သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား ခန့်ထားတော်မူသော ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ အာရုန်အမျိုးနှင့် လေဝိအမျိုးသားတို့ကို နှင်ထုတ်၍၊ တပါးအမျိုးသားထုံးစံအတိုင်း၊ ကိုယ်အဘို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို လုပ်ကြပြီမဟုတ်လော။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ နွားသငယ်တကောင်နှင့် သိုးခုနစ်ကောင်ကိုပေး၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားခြင်းကို ခံသောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားမဟုတ်သောသူထံမှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်ပြုရသည်တကား။– ငါတို့မူကား၊ ထာဝရဘုရားကို မစွန့်။ ထိုဘုရားသည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကို ထမ်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အာရုန်အမျိုးဖြစ်ကြ၏။ လေဝိသားတို့သည် လည်း၊ မိမိတို့အမှုကို စောင့်နေကြ၏။– ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၊ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် နံသာပေါင်းကို နံနက်တိုင်း၊ ညဦးတိုင်းမီးရှို့ကြ၏။ သန့်ရှင်းသော စားပွဲပေါ်မှာ ရှေ့တော်မုန့်ကိုငင်း၊ ညဦးတိုင်းထွန်းစရာဘို့ ရွှေမီးခုံနှင့် မီးခွက်တို့ကိုငင်း ပြင်ဆင်ကြ၏။ ငါတို့သည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကို စောင့်ကြ၏။ သင်တို့မူကား၊ ထာဝရဘုရားကို စွန့်ကြပြီ။– ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်တိုင်သည်၊ ငါတို့တွင် ဗိုလ်မင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း၊ တံပိုးမှုတ်လျက် သင်တို့တဘက်၌ နှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ငါတို့တွင်ရှိကြ၏။ အိုဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားတဘက်၌ မတိုက်ကြနှင့်။ တိုက်လျှင် ရှုံးရကြလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။– ယေရောဗောင်သည် ယုဒလူတို့နောက်၌ မထင်မရှားတပ်ခြီစေ၍၊ ကိုယ်တိုင်တဘက်၊ ချောင်းနေသောသူတဘက်၊ ယုဒတပ်ကိုပိုင်းကြ၏။– ယုဒလူတို့သည် ပြန်ကြည့်သောအခါ၊ စစ်မှုပိုင်းမိသည်ကို မြင်လျှင်၊ ထာဝရဘုရားအား ဟစ်ခေါ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း တံပိုးမှုတ်ကြ၏။– တဖန် ယုဒလူတို့သည် ကြွေးကြော်သောအခါ၊ ဘုရားသခင်သည် ယေရောဗောင်ကို အဘိယနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ပြေး၍၊ သူတို့ကို ယုဒလူတို့လက်သို့ ဘုရားသခင်အပ်တော်မူ၏။– အဘိယနှင့် သူ၏လူတို့သည် ကြီးစွာသောလုပ်ကြံခြင်းကို ပြု၍၊ ရွှေးချယ်သော ဣသရေလလူ ငါးသိန်းလဲသေသဖြင့်၊– ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ထိုအခါရှုံး၍၊ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသောကြောင့် နိုင်ကြ၏။– အဘိယသည် ယေရောဗောင်ကို လိုက်၍၊ ဗေသလမြို့နှင့် ရွာများ၊ ယေရှနမြို့နှင့် ရွာများ၊ ဧဖရိမ်မြို့နှင့် ရွာများတို့ကို သူ့လက်မှနှုတ်ယူလေ၏။– အဘိယလက်ထက် ကာလပတ်လုံး၊ ယေရောဗောင်သည် နောက်တဖန် ခွန်အားကိုမရပြန်။ ထာဝရဘုရားသခင်သတ်တော်မူသဖြင့် သေလေ၏။– အဘိယမူကား ခွန်အားတိုးပွါး၏။ မယားတဆယ်လေးယောက်တို့ကိုယူ၍ သားနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်နှင့် သမီးတဆယ်ခြောက်ယောက်တို့ကို မြင်ရ၏။– အဘိယပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေးမျှတို့နှင့် ကျင့်သောအကျင့်၊ ပြောသောစကားများတို့သည်၊ ရာဇဝင်နှင့်ဆက်၍ ပရောဖက်ဣဒ္ဒေါ်စီရင်သောစာ၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁၄

၁ အဘိယသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် အာသသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

To Contents

ထိုမင်းလက်ထက်၊ ပြည်တော်သည် ဆယ်နှစ်ပတ်လုံး ငြိမ်းချမ်းသာယာ၏။။

၂ အာသမင်းသည် မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကောင်းသောအမှု၊ ဖြောင့်မတ်
၃ သော အမှုတို့ကို ပြုလေ၏။။– တပါးအမျိုးသားဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုငင်း၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကိုငင်း ပယ်ရှား၏။ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ဖြို
၄ ဖျက်၍ အာရှရပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ၏။။– ယုဒလူတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ရှာ၍၊ ပညတ်တရားကို စောင့်ရှောက်မည်အ
၅ ကြောင်း မိန့်တော်မူ၏။။– ယုဒမြို့ရွာ အရပ်ရပ်တို့၌ရှိသောကုန်းနှင့် ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ပယ်
၆ ရှား၍၊ နိုင်ငံတော်ရေး သာယာလျက်ရှိ၏။။– ထိုကာလ၌ ငြိမ်သက်သောအခွင့်ကို ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသဖြင့်၊ ယုဒပြည်သည်ငြိမ်၍၊ စစ်မှု
နှင့် လွတ်သောကြောင့်၊ အာသမင်းသည် တ
ပြည်လုံးတွင် ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို တည်လေ၏။။–
၇ ငါတို့သည် ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကြိုးစားရှာ၍၊ ထိုဘုရားသည် အရပ်ရပ်၌ ငြိမ်သက်သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူသောကြောင့်၊
တပြည်လုံးကို အစိုးရစဉ်အခါ၊ ဤမည်သောမြို့
တို့ကို ပြုစုရှု မြို့ရိုး၊ ပြအိုး၊ တံခါး၊ ကန့်လန့်ကျင်
တို့ကို လုပ်ကြကုန်အံ့ဟု ယုဒလူတို့အား မိန့်
၈ တော်မူ၏။။– အာသမင်း၌ ကိုဒုန်နှင့်လုံကိုကိုင်သော ယုဒအမျိုးသူရဲ သုံးသိန်း၊ ဗိုင်းလွှားနှင့်
လေးကိုကိုင်သော ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသူရဲ နှစ်သိန်း
ရှစ်သောင်းရှိ၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်၊ ခွန်အား
ကြီးသော စစ်သူရဲဖြစ်ကြ၏။

၉ တဖန် ကုရှရှင်ဘုရင်ဇေရသည် စစ်သူရဲတသန်း၊ ရထားသုံးရာနှင့်တကွ ချီလာ၍၊ မရေရှုမြို့
၁၀ သို့ ရောက်သောအခါ။– အာသသည် ဆီးကြို၍၊ မရေရှုမြို့အနားမှာ ဇေဖသချိုင့်၌ စစ်ပြိုင်ကြ၏။။–
၁၁ အာသသည် မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဟစ်ခေါ်၍၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် လူများတို့တွင် အားနည်းသောသူကို ကယ်တင်
ခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အိုအကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုခိုလှုံ
၍၊ နာမတော်ကိုအမှီပြုလျက်၊ ဤအလုံးအရင်းကြီးကို တိုက်ခြင်းငှါ သွားပါ၏။။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။။ လူသည် ကိုယ်တော်ကိုနှိင်
သောအခွင့် ရှိစေတော်မမူပါနှင့်ဟု ဆုတောင်း
၁၂ သည်ဖြစ်၍၊– ထာဝရဘုရားသည် ကုရှလူတို့ကို အာသနှင့် ယုဒလူတို့ရှေ့မှာ ဒဏ်ခတ်တော်မူသ
၁၃ ဖြင့်၊ သူတို့သည် ပြေးကြ၏။။– အာသနှင့် သူ၏ လူတို့သည် ဂေရာမြို့တိုင်အောင်လိုက်သဖြင့်၊ ကုရှလူတို့သည် ပြန်၍မတိုက်ဝံ့သောကြောင့် အ
ရှုံးခံရကြ၏။။ ထာဝရဘုရားနှင့် ဗိုလ်ခြေတော်ရှေ့မှာ ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရကြ၏။။ ယုဒလူတို့
သည် လက်ဝဲစွာအများကို သိမ်းယူကြ၏။။–
၁၄ ဂေရာမြို့ ပတ်ဝန်းကျင်မြို့သားတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောစိတ်ရှိသဖြင့်၊ ယုဒလူ
တို့သည် ထိုမြို့ရှိသမျှတို့ကို လုပ်ကြ၍၊ သိုထား
နှင့်သော ဘဏ္ဍာဥစ္စာအများတို့ကို သိမ်းယူကြ
၁၅ ၏။။– တိရစ္ဆာန်တင်းကုပ်များကိုလည်း တိုက်ဖျက်လျက်၊ သိုးနှင့် ကုလားအုပ်အများတို့ကို သိမ်းယူ၍၊ ယေရုရလင်မြို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။

၁၅

၁ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်သည် ဩဒက်
၂ သား အာဇရိအပေါ်သို့ သက်ရောက်၍။– အာဇရိသည် အာသမင်းကို ကြိုဆိုခြင်းငှါ သွားလျက်၊ အိုအာသမင်း၊ အိုယုဒအမျိုးနှင့် ဗင်္ယာမိန် အမျိုး
သားအပေါင်းတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြ
လော့။ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားဘက်၌နေလျှင်၊ နေစဉ်ကာလ၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့
နှင့်အတူ ရှိတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားကိုရှာလျှင် အတွေ့ခံတော်မူမည်။ စွန့်လျှင်သင်တို့ကို
၃ စွန့်တော်မူမည်။။– ကြာမြင့်သောကာလပတ်လုံး၊ ဣသရေလအမျိုး၌ မှန်သောဘုရား မရှိ၊ ဩဝါဒ
ပေးတတ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် မရှိ။ တရား
၄ လည်းမရှိဘဲ နေ၍၊– ဘေးရောက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လာ၍၊ ရှာကြသောအခါ
၅ အတွေ့ခံတော်မူ၏။။– ရှေးကာလ၌ ထွက်သော သူ၊ ဝင်သောသူသည် ချမ်းသာမရ။ အတိုင်းတိုင်း
အပြည်ပြည်သား အပေါင်းတို့သည် အလွန်ဆင်း
၆ ရဲခြင်းကို ခံရကြ၏။။– တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ၊ တမြို့နှင့်တမြို့ထကြ၍၊ ဘေးအမျိုးမျိုးအားဖြင့်၊ ဘုရား
၇ သခင် ဆုံးမတော်မူ၏။။– သင်တို့မူကား အားယူကြ
လော့။ လက်အား မလျော့စေနှင့်။ သင်တို့ကျင့်သည်အတိုင်း အကျိုးကိုခံရကြမည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၈ ထိုစကားနှင့် ဝရောဖက်ဩဒက်၏ အနာဂတ်ဘိုစကားကို အာသမင်းသည် ကြားသောအခါ၊ ရဲရင့်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ယုဒပြည်နှင့် ဗင်္ယာမိန်ပြည် အရပ်ရပ်တို့၌ခြင်း၊ ဇေရိမ်တောင်ပေါ်မှာ

To Contents

တိုက်ယူသော မြို့တို့၌ငင်း၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်သော
အရာရှိသမျှတို့ကို ပယ်ရှား၍၊ ဗိမာန်တော်ဦးရှေ့
တွင်ရှိသော ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ကို ပြု
၉ ပြင်လေ၏။– ယုဒအမျိုးနှင့် ဗယ်ာမိန်အမျိုးသား
အပေါင်းတို့ကိုငင်း၊ ဧဖရိမ်ခရိုင်၊ မနာရှေခရိုင်၊ ရှိ
မောင်ခရိုင်ထဲကထွက်သော တပါးအမျိုးသားတို့
ကိုငင်း စုဝေးစေ၏။ အာသမင်း၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည်၊ သူနှင့်အတူ ရှိတော်မူ
ကြောင်းကို၊ ဣသရေလအမျိုးသားအများတို့
သည် သိမြင်လျှင်၊ ထိုမင်းဘက်သို့ ဝင်စားကြ
၁၀ ၏။– အာသမင်း နန်းစံဆယ်ငါးနှစ်၊ တတိယလ
၁၁ တွင် ယေရုရှလင်မြို့၌ စုဝေး၍၊– ဆောင်ခဲ့သော
လက်ရဥစ္စာထဲက နွားခုနစ်ရာ၊ သိုးခုနစ်ထောင်
၁၂ တို့ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ကြ၏။– ဘိုး
ဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှ
၁၃ လုံးအကြွင်းမဲ့ ရှာပါမည်ဟူ၍ငင်း၊– ဣသရေလ
အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မရှာ
သောသူ၊ ယောကျ်ားမိန်းမ အကြီးအငယ်မည်
သည်ကား၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်ဟူ၍
၁၄ ငင်း၊– ကြွေးကြော်သံ၊ တံပိုးနဲခရာမှုတ်သံနှင့်တ
ကွ၊ ကြီးသောအသံဗလံပြုလျက်၊ ထာဝရဘုရား
အား ကျိန်ဆို၍ ဝန်ခံခြင်းပဋိညာဉ် ဖွဲ့ကြ၏။–
၁၅ ယုဒလူအပေါင်းသည် ထိုသို့ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြု
သောအခါ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ အကြောင်းမူ
ကား၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ကျိန်ဆို၍၊ အလိုဆန္ဒ
အားကြီးသည်နှင့်၊ ထာဝရဘုရားကို ရှာသော
ကြောင့် အတွေ့ခံတော်မူ၏။ အရပ်ရပ်၌ ငြိမ်
သက်ခြင်းအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။
၁၆ အာသမင်းကြီး၏ အဘွားတော်မာခါသည်၊
အာရှရပင်အောက်မှာရုပ်တုကိုလုပ်သောကြောင့်၊
မိဖုရားအရာကိုနှုတ်၍၊ ရုပ်တုကို ဖျက်ဆီးကျော်
နင်းပြီးလျှင်၊ ကေဒြုန်ချောင်းနားမှာ မီးရို့တော်မူ
၁၇ ၏။– မြင့်သောအရပ်တို့ကို ဣသရေလပြည်၌ မ
ပယ်ရှားသော်လည်း၊ လက်ထက်တော်ကာလ
ပတ်လုံး အာသစိတ်နှလုံးသည် စုံလင်ခြင်းရှိ၏။–
၁၈ ခမည်းတော်လှူသော ဥစ္စာ၊ ကိုယ်တိုင်လှူသော
ဥစ္စာ၊ ရွှေ၊ ငွေတန်ဆာများကို ဗိမာန်တော်ထဲသို့
၁၉ သွင်းထားတော်မူ၏။– နောက်တဖန် နန်းစံ သုံး
ဆယ်ငါးနှစ်တိုင်အောင် စစ်တိုက်ခြင်းမရှိ။

၁၆

၁ အာသမင်း နန်းစံသုံးဆယ်ခြောက်နှစ်တွင်၊
ဣသရေလရှင်ဘုရင်ဗာရှာသည် ယုဒပြည်သို့စစ်
ချီ၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင် အာသထံသို့ အဘယ်သူမျှ မ
၂ ထွက်မဝင်စေခြင်းငှါ၊ ရာမမြို့ကိုတည်၏။– ထို
အခါ ဗိမာန်တော်ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာ
တည်းဟူသော ရွှေငွေရှိသမျှကို၊ အာသသည်
ထုတ်၍၊ ဒမာသက်မြို့၌နေသော ရှုရိရှင်ဘုရင်
၃ ဗင်ဟဒဒ်ထံသို့ ပေးလိုက်၍၊– ငါသည်သင်နှင့်
ငင်း၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် သင့်ခမည်းတော်နှင့်
ငင်း၊ မိသဟာယဖွဲ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရွှေငွေကို
ငါပေးလိုက်၏။ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်ဗာရှာ
သည် ငါ့ထံမှထွက်သွားစေခြင်းငှါ၊ သူနှင့်ဖွဲ့သော
မိသဟာယကိုဖျက်၍ လာပါဟု မှာလိုက်လေ
၄ ၏။– အာသမင်းကြီး၏စကားကို ဗဟ်ဒဒ်သည်
နားထောင်၍၊ ဣသရေလမြို့ရွာတို့ကို စစ်ချီစေ
ခြင်းငှါ၊ မိမိဗိုလ်များကို စေလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့
သည် ဣယုန်မြို့၊ ဒန်မြို့၊ အာဗေလမိမ်မြို့မှစ၍၊
နဿလိပြည်၌ရှိသမျှသော ဘဏ္ဍာမြို့တို့ကို
လုပ်ကြံကြ၏။
၅ ထိုသိတင်းကို ဗာရှာသည်ကြားသောအခါ၊
ရာမမြို့ကို လက်စမသတ်ဘဲ အလုပ်ကိုဖြတ်၍
၆ နေ၏။– ထိုအခါ အာသမင်းကြီးသည် ယုဒလူအ
ပေါင်းကိုခေါ်သဖြင့်၊ ရာမမြို့၌ ဗာရှာမင်းသွင်း
သောကျောက်နှင့် သစ်သားကိုယူသွား၍၊ ဂေဘ
မြို့နှင့် မိဇပါမြို့ကို တည်၏။
၇ ထိုအခါ ပရောဖက်ဟာနန်သည် ယုဒရှင်ဘု
ရင် အာသထံသို့လာ၍၊ မင်းကြီးသည် မိမိဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရားကို မခိုလှုံ၊ ရှုရိရှင်ဘုရင်ကို
ခိုလှုံသောကြောင့်၊ ရှုရိရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေတို့
၈ သည် မင်းကြီးလက်မှ လွတ်သွားကြပြီ။– ကုရှ
လူနှင့်လိဗ္ဗလူတို့သည် ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲ
များနှင့်တကွ၊ အားကြီးသောအလုံးအရင်းဖြစ်
သည် မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း၊ မင်းကြီး
သည် ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသောကြောင့်၊ ထိုအ
လုံးအရင်းကို မင်းကြီးလက်သို့ အပ်နှံတော်မူ
၉ ပြီ။– ထာဝရဘုရားသည် စုံလင်သော စေတနာ
စိတ်ရှိသောသူတို့ဘက်၌၊ ခိုင်ခံ့စွာနေခြင်းငှါ၊
မြေကြီးတပြင်လုံးကို အနှံ့အပြားကြည့်ရှုလျက်
ရှိတော်မူ၏။ ဤအမှု၌ မင်းကြီးသည် မိုက်စွာပြု
၁၀ ပြီ။ ယခုမှစ၍ စစ်မှုရှိလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။– ထိုသို့
ဆိုသောကြောင့်၊ အာသသည် ပရောဖက်ကို အ
မျက်ထွက်၍ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထား၏။ ထို
ကာလ၌ ပြည်သူပြည်သားအချို့တို့ကိုလည်း
၁၁ ညှဉ်းဆဲ၏။– အာသမင်းပြုမူသော အမှုအရာအ
စအဆုံးတို့သည်၊ ဣသရေလရာဇဝင်နှင့် ယုဒရာ
၁၂ ဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။– နန်းစံသုံးဆယ်ကိုး

နှစ်တွင်၊ ခြေတော်၌ အနာရောဂါစွဲ၍ ပြင်းစွာခံရသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားကို မဆည်းကပ်၊
၁၃ ဆေးသမားတို့ကိုသာ ဆည်းကပ်လေ၏။– အာသသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ နန်းစံလေး
၁၄ ဆယ်တန်စုတ်တွင် အနိစ္စရောက်သဖြင့်– ဒါဝိဒ်မြို့မှာ မိမိအဘို့ မိမိလုပ်နှင့်သော သချိုင်း၌၊ ပြည်သားတို့သည် သင်္ဂြိုဟ်သောအခါ၊ မွေးကြိုင်သော နံ့သာမျိုးတို့ကို၊ ဆေးသမားအတတ်ဖြင့် ဘော်၍၊ တလားခဲ့ အပြည့်ထည့်ပြီးလျှင်၊ အလောင်းတော်ကို တင်ထားကြ၏။ အလွန်ကြီးသော မီးရှို့ပွဲကိုလည်း ခံကြ၏။။

၁၇

၁ အာသသားယောရှဖတ်သည် ခမည်းတော် အရာ၌ နန်းထိုင်၍၊ ဣသရေလနိုင်ငံတဘက် မိ
၂ မိကိုခိုင်ခံ့စေ၏။– ယုဒပြည်တွင်၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုသမျှတို့၌၊ တပ်သားများကိုထား၏။ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ဌင်း၊ ဧဖရိမ်ပြည်မှာ ခမည်းတော် အာသတို့ကိုယူသော မြို့တို့၌ဌင်း၊ မြို့စောင့်တပ်
၃ ကို အသီးအသီးခန့်ထား၏။– မည်းတော်သည် အရင်လိုက်သောလမ်းသို့၊ ယောရှဖတ်လိုက်
၄ လျက်၊ ဗာလဘုရားတို့ကို မဆည်းကပ်၊ ခမည်းတော်၏ ဘုရားသခင်ကိုသာ ဆည်းကပ်သဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ထုံးစံကိုရှောင်၍၊ ပညတ်တရားတော်ကို ကျင့်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား
၅ သည် စောင့်မ၍၊– နိုင်ငံတော်ကို ယောရှဖတ်လက်၌ တည်စေတော်မူသဖြင့်၊ ယုဒပြည်သားအပေါင်းတို့သည် လက်ဆောင်များကို ဆောင်ခဲ့
၆ ကြ၏။– ဂုဏ်အသရေနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာများသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏တရားလမ်းတို့၌ စိတ်စွဲလမ်း၍၊ မြင့်သောအရပ်နှင့် အာရှရပင်တို့ကို ယုဒပြည်မှ ပယ်ရှားတော်မူ၏။

၇ နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ ယုဒမြို့အရပ်ရပ်၌ သွန်သင်စေခြင်းငှါ၊ မှူးမတ် ဗင်ဟဲလ၊ ဩဗဒိ၊ ဇာခ
၈ ရိ၊ နာသနေလ၊ မိကွာယတို့ကိုငင်း၊– လေဝိသားရှေမာယ၊ နေသနိ၊ ဇေဗဒိ၊ အာသ ဟေလ၊ ရှေမိရမုတ်၊ ယောနသန်၊ အဒေါနိယ၊ တောဘိယ၊ တောဘာ၊ ဒေါနိယတို့ကိုငင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလိရှမာနှင့် ယောရံကိုငင်း၊ စေလွတ်တော်မူ၏။။–
၉ ထိုသူတို့သည် ယုဒပြည်၌ဩဝါဒပေးး၍၊ ထာဝရဘုရား၏ပညတ္တိကျမ်းပါလျက်၊ ယုဒမြို့အရပ်ရပ်တို့တွင်၊ လှည့်လည်သင်ဖြင့်၊ ပြည်သားတို့ကို သွန်သင်ကြ၏။
၁၀ ယုဒပြည်ပတ်ဝန်းကျင် တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့သည်၊ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ယောရှ
၁၁ ဖတ်ကို စစ်မတိုက်ဝံ့ဘဲနေကြ၏။– ဖိလိတ္တိလူတို့သည် လက်ဆောင်နှင့် အခွန်ငွေကိုငင်း၊ အာရပ်လူတို့သည် သိုးခုနစ်ထောင်ခုနစ်ရာနှင့် ဆိတ်ခုနစ်ထောင်ခုနစ်ရာကိုငင်း ဆောင်ခဲ့ကြ၏။–
၁၂ ယောရှဖတ်သည် အလွန်ခွန်အားတိုးပွါး၍၊ ယုဒပြည်၌ ရဲတိုက်နှင့် ဘဏ္ဍာတော်မြို့တို့ကို တည်
၁၃ တော်မူ၏။– ယုဒမြို့တို့၌ အမှုအရေးတော်များ၏။ ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲတို့သည် ယေရှု
၁၄ လင်မြို့၌ ရှိကြ၏။– စစ်သူရဲအဆွေအမျိုး အလိုက်ယူသော စာရင်းဟူမူကား၊ ယုဒအမျိုး ဗိုလ်ချုပ်မင်းအာဒနှင့် ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲ
၁၅ သုံးသိန်း၊– စစ်ကဲယောဟနန်နှင့် ခွန်အားကြီး
၁၆ သော စစ်သူရဲ နှစ်သိန်းရှစ်သောင်း၊– စေတနာစိတ်နှင့် ကိုယ်ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သော ဧခရိသားအာမသိနှင့် ခွန်အားကြီးသော
၁၇ စစ်သူရဲနှစ်သိန်း၊– ဗယ်ာမိန်အမျိုး ခွန်အားကြီးသော ဧလျာဒနှင့် လေး၊ ဒိုင်းလွှားကို ကိုင်သော
၁၈ သူနှစ်သိန်း၊– သူ့နောက် ယောဇေဗဒ်နှင့် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ အသင့်ရှိသောသူ တသိန်းရှစ်သောင်း
၁၉ တည်း။– ယုဒပြည်အရပ်ရပ်၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့၌ ရှင်ဘုရင်ထားသော သူရဲမှတပါး၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောသူတို့သည် အမှုတော်ကို ထမ်းလျက် နေကြ၏။

၁၈

၁ ယောရှဖတ်မင်းသည် ဂုဏ်အသရေနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာများ၍၊ အာဟပ်မင်းနှင့် အမျိုးဆက်လေ
၂ ၏။– နောက်တဖန် ရှမာရိမြို့၊ အာဟပ်မင်းထံသို့ ကိုယ်တိုင်သွား၍၊ ကြာရေလရှင်ဘုရင် အာဟပ်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ်နှင့်၊ သူ၏လူတို့အဘို့ များစွာသောသိုးနွားတို့ကို စီရင်၍၊ ဂိ
၃ လဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ လိုက်စေခြင်းငှါ။– ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ ငါနှင့်အတူ လိုက်မည်လော ဟုမေးလျှင်၊ ယောရှဖတ်က၊ ငါသည် မင်းကြီးကဲ့သို့ငင်း၊ ငါ့လူတို့သည် မင်းကြီး၏လူကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်လျက်၊ မင်းကြီးနှင့်ဝိုင်း၍ စစ်တိုက်မည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၄ တဖန် ယောရှဖတ်က၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်
၅ ကပတ်တော်ကို ယနေ့မေးမြန်းပါလော့ဟု ကြာရေလ ရှင်ဘုရင်အားဆိုသော်၊– ကြာရေလရှင်ဘုရင်သည် ပရောဖက်လေးရာတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ငါသည် ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့ စစ်ချီကောင်းသလော။ မချီဘဲနေကောင်းသလောဟု

မေးသော်၊ သူတို့က ချီတော်မူပါ။ ထာဝရဘုရား
သည် အရှင်မင်းကြီး၏လက်တော်သို့ အပ်တော်
၆ မူမည်ဟု လျှောက်ကြ၏။– ယောရှဗတ်က
လည်း၊ ငါတို့မေးမြန်းစရာ ထာဝရဘုရား၏ပ
ရောဖက် တစုံတပါးမျှမရှိသလောဟု မေး
၇ သော်၊– ကြွသရေလရှင်ဘုရင်က၊ ထာဝရဘုရား
ကို မေးမြန်းရသော သူတယောက်၊ ကြမလသား
မိက္စာရှိသေး၏။ သို့ရာတွင်၊ ထိုသူကို ငါမုန်း၏။
ငါ၌ မင်္ဂလာစကားကိုမဟော၊ အမင်္ဂလာစကား
ကိုသာ အစဉ်ဟောတတ်သည်ဟု ယောရှဗတ်
အားဆိုလျှင်၊ ယောရှဗတ်က၊ ထိုသို့ မင်းကြီးမ
၈ ပြောပါနှင့်ဟု ပြန်ဆို၏။– ထိုအခါ ကြွသရေလ
ရှင်ဘုရင်သည် အရာရှိတယောက်ကို ခေါ်၍၊ ကြ
မလသားမိက္စာကို အလျင်အမြန်ခေါ်ခဲ့ဟု မိန့်
၉ တော်မူ၏။– ကြွသရေလရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘု
ရင် ယောရှဗတ်တို့သည် မင်းမြောက်တန်ဆာကို
ဝတ်ဆင်လျက်၊ ရှမာရိမြို့တံခါးဝရှေ့၊ ဟင်းလင်း
သောအရပ်၌ ရာဇပလ္လင်တို့အပေါ်မှာ ထိုင်၍၊ ပ
ရောဖက်အပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ ဟော
၁၀ ပြောကြ၏။– ခေနာနာသားဧဒေကိသည် သံဦး
ချိုတို့ကိုလုပ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ ကိုယ်တော်သည် ရှုရိပြည်ကို မဖျက်ဆီးမီ
တိုင်အောင်၊ ဤဦးချိုတို့နှင့် တိုးရမည်ဟု မိန့်
၁၁ တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆို၏။– ပရောဖက်အ
ပေါင်းတို့ကလည်း၊ ဂိလဒ်ပြည် ရာမုတ်မြို့သို့
စစ်ချီ၍ အောင်တော်မူပါ၊ ထာဝရဘုရားသည်
အရှင်မင်းကြီး၏ လက်တော်သို့ အပ်တော်မူမည်
၁၂ ဟု ပရောဖက်ပြု၍ ဟောကြ၏။– မိက္စာကိုခေါ်
သောတမန်က၊ ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် မင်
လာစကားကိုသာ ရှင်ဘုရင်အား တညီတညွတ်
တည်း ဟောကြ၏။ ကိုယ်တော်လည်း သူတို့
ဟောကြသည်နည်းတူ၊ မင်္ဂလာစကားကိုသာ
၁၃ ဟောတော်မူပါဟုဆိုလျှင်၊– မိက္စာက၊ ထာဝရ
ဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါ၏
ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူသော စကားကိုသာ ငါ
ပြန်ပြောရမည်ဟု ဆို၏။
၁၄ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ရောက်သောအခါ၊ ရှင်ဘုရင်
က၊ အချင်းမိက္စာ၊ ငါတို့သည် ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်
မြို့သို့ စစ်ချီကောင်းသလော။ မချီဘဲနေ ကောင်း
သလောဟုမေးလျှင်၊ မိက္စာက စစ်ချီ၍ အောင်
တော်မူပါ။ ရန်သူတို့ကို လက်တော်သို့ အပ်
၁၅ တော်မူမည်ဟု ပြန်လျှောက်၏။– ရှင်ဘုရင်က
လည်း၊ မှန်သောစကားမှတပါး အခြားသောစ
ကားကို ထာဝရဘုရားအခွင့်နှင့် သင်သည် ငါ့
အားမဟောမည်အကြောင်း၊ ငါသည် ဘယ်နှစ်
ကြိမ်တိုင်အောင် သင့်အားအကျိန်ပေးရမည်
၁၆ နည်းဟု မေးသော်၊– မိက္စာက၊ ကြွသရေလအမျိုး
သားအပေါင်းတို့သည် သိုးထိန်းမရှိသောသိုးကဲ့
သို့ တောင်များအပေါ်မှာ အရပ်ရပ်ကွဲပြားလျက်
ရှိကြသည်ကို ငါမြင်ပြီ။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊
ဤသူအပေါင်းတို့သည် အရှင်မရှိသောကြောင့်၊
အသီးအသီး ကိုယ်နေရာသို့ ပြန်ကြပါလေစေဟု
၁၇ မိန့်တော်မူကြောင်းကို လျှောက်ဆို၏။– ကြွသ
ရေလရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သူသည် ငါ၌ မင်္ဂလာစ
ကားကိုမဟော၊ အမင်္ဂလာစကားကိုသာ ဟော
တတ်သည်ဟုမင်းကြီးအား ငါမပြောသလောဟု
၁၈ ယောရှဗတ်အားဆို၏။– မိက္စာကလည်း၊ သို့ဖြစ်
၍ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်
ပါ။ ထာဝရဘုရားသည် ပလွင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်
တော်မူသည်ကိုငင်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အ
ပေါင်းတို့သည် လက်ျာတော်ဘက်၊ လက်ဝဲတော်
၁၉ ဘက်၌ ရပ်နေကြသည်ကိုငင်း၊ ငါမြင်ပြီ။– ထာဝ
ရဘုရားကလည်း၊ အာဟပ်သည် ဂိလဒ်ပြည်ရာ
မုတ်မြို့သို့ စစ်ချီ၍ ဆုံးစေခြင်းငှါ၊ အဘယ်သူ
သွေးဆောင်မည်နည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ အခြဲ
အရံတော်တို့သည် တယောက်တနည်းစီ ပြန်
၂၀ လျှောက်ကြ၏။– တဖန် ဝိညာဉ်တပါးသည်လာ
၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရပ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်
၂၁ သွေးဆောင်ပါမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊– ထာဝရ
ဘုရားက၊ အဘယ်သို့ သွေးဆောင်မည်နည်းဟု
မေးတော်မူသော်၊ အကျွန်ုပ်သွား၍ ထိုမင်းကြီး
၏ ပရောဖက်အပေါင်းတို့အထဲမှာ၊ မုသာစကား
ကို ပြောတတ်သော စိတ်ဝိညာဉ်ဖြစ်ပါမည်ဟု
ပြန်လျှောက်သော်၊ သင်သည်သွေးဆောင်၍ နိုင်
လိမ့်မည်။ ထိုသို့သွား၍ ပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူ
၂၂ ၏။– သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် မုသာစကား
ကို ပြောတတ်သော စိတ်ဝိညာဉ်ကို မင်းကြီး၏
ပရောဖက်အပေါင်းတို့၌ သွင်းတော်မူပြီ။ မင်း
ကြီး၏အမှုမှာ အမင်္ဂလာစကားကို ပြောတော်မူ
၂၃ ပြီဟု ဟောလေ၏။– ထိုအခါ ခေနာနာသားဧဒေ
ကိသည် ချဉ်းလာ၍ မိက္စာ၏ပါးကို ပုတ်လျက်၊
ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သင်နှင့်
နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ၊ အဘယ်လမ်းဖြင့် ငါမှ ထွက်
၂၄ တော်မူသနည်းဟုမေးလျှင်၊– မိက္စာက၊ သင်
သည်ပုန်းရှောင်၍နေခြင်းငှါ၊ အတွင်းခန်းထဲသို့
၂၅ ဝင်သောနေ့၌ သင်မြင်လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။– ကြ

သရေလရှင်ဘုရင်က၊ မိကွာကို မြို့ဝန်မင်းအာ
၂၆ မုန်ထံ၊ သားတော်ယောရှထံသို့ ယူသွား၍၊- ဤ
သူကို ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားကြ။ ငါသည်
ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်၍ မလာမီတိုင်အောင်၊ ဆင်းရဲစွာ
စားသောက်စေဟု အမိန့်တော်ရှိကြောင်းကို
၂၇ ဆင့်ဆိုလေ၁ဟု စီရင်၏။- မိကွာကလည်း၊ မင်း
ကြီးသည် ငြိမ်ဝပ်စွာ ပြန်လာရလျှင်၊ ထာဝရဘု
ရားသည် ငါ့အားဖြင့်မိန့်တော်မမူ၊ အိုလူများအ
ပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့ဟု ဆို၏။

၂၈ ထိုသို့ ဣသရေလရှင်ဘုရင်နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင်
ယောရှဖတ်တို့သည်၊ ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့
၂၉ စစ်ချီကြ၏။- ဣသရေလရှင်ဘုရင်က၊ ငါသည်
ခြားနားသောအယောင်ကို ဆောင်၍ စစ်ပွဲထဲသို့
ဝင်မည်။ မင်းကြီးမူကား၊ မင်းမြောက်တန်ဆာ
ကို ဝတ်ဆင်ပါလော့ဟု ယောရှဖတ်အား ဆိုပြီး
မှ၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ခြားနားသော အ
၃၀ ယောင်ကိုဆောင်လျက် စစ်ပွဲထဲသို့ဝင်၏။- ရှရိ
ရှင်ဘုရင်က၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်မှတပါး၊ အ
ခြားသော လူကြီးလူငယ်ကို မတိုက်နှင့်ဟု ရ
ထားစီးသူရဲ အုပ်ဗိုလ်မင်းတို့ကို မှာထားနှင့်သော
၃၁ ကြောင့်၊- ရထားစီးသူရဲ အုပ်ဗိုလ်မင်းတို့သည်
ယောရှဖတ်ကိုမြင်သောအခါ၊ ထိုသူသည် ဣသ
ရေလရှင်ဘုရင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟုဆိုလျက်၊ သူ့ကို
တိုက်အံ့သောငှါ ပိုင်းလာကြ၍၊ ယောရှဖတ်
လည်း ကြွေးကြော်လေ၏။ ထာဝရဘုရားလည်း
မစ၍ သူတို့ကိုလွှဲသွားစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်
၃၂ သွေးဆောင်တော်မူ၏။- ဣသရေလရှင်ဘုရင်
မဟုတ်ကြောင်းကို၊ ရထားစီးသူရဲ အုပ်ဗိုလ်မင်း
တို့သည် ရိပ်မိသောအခါ၊ မလိုက်ဘဲ အခြားသို့
၃၃ ရှောင်သွားကြ၏။- လူတယောက်သည် မရွယ်
ဘဲ လေးနှင့်ပစ်၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်ကို၊ သံ
ချပ်အင်္ကျီအဆစ်ကြားမှာ မှန်လေသော်၊ ငါ့ကို
စစ်ပွဲထဲက လှည့်၍ ထုတ်ဆောင်လော့။ ငါနာ
၃၄ သည်ဟု မိမိရထားတော်ထိန်းကို ဆို၏။- ထိုနေ
၌ တိုး၍တိုက်ကြ၏။ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည်
ညဦးယံတိုင်အောင်၊ ရှရိလူတဘက်တချက်၌ ရ
ထားတော်ထဲမှာ လူကိုမှီ၍ထိုင်နေ၏။ နေဝင်
ချိန်နီးသောအခါ အသက်တော်ကုန်၏။

၁၉

၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ်သည် ယေရှရ
လင်မြို့ နန်းတော်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်လာ၏။-
၂ ဟာနန်သား ပရောဖက်ယေဟုသည်၊ ယောရှ
ဖတ်မင်းကြီးကို ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ ထွက်
သွား၍၊ မင်းကြီးသည် မတရားသောသူတို့ကို
မစသင့်သလော။ ထာဝရဘုရားကို မုန်းသော
သူတို့ကို ချစ်သင့်သလော။ ယခုပြုသောအမှု
ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်သည်
၃ မင်းကြီးအပေါ်သို့ သက်ရောက်လေပြီ။- သို့
သော်လည်း၊ မင်းကြီးသည် တပြည်လုံးတွင်၊
အာရှရပင်တို့ကို ပယ်ရှား၍၊ ဘုရားသခင်ကိုရှာ
ခြင်းငှါ သဘောချသောကြောင့်၊ ကျေ့သော အ
၄ ကျွဲကောင်းပါပြီဟု ဆို၏။- ထိုနောက်၊ ယောရှ
ဖတ်သည် ယေရှရလင်မြို့၌နေ၏။ တဖန် ဗေရ
ရှေဘမြို့မှစ၍၊ ဧဖရိမ်တောင်တိုင်အောင် လှည့်
လည်သဖြင့်၊ ပြည်သားတို့ကို ဘိုးဘေးတို့၏ ဘု
ရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်စေတော်
၅ မူ၏။- ယုဒနိုင်ငံတွင်၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုးမျှ အ
သီးအသီးတို့၌ တရားသူကြီးတို့ကို ခန့်ထား၍၊-
၆ သင်တို့ပြုသောအမှုကို သတိပြုကြလော့။ လူ၏
အမှုကိုစောင့်၍ တရားစီရင်သည်မဟုတ်။ သင်
တို့စီရင်ရာတွင်၊ ရှိတော်မူသော ထာဝရဘုရား၏
၇ အမှုတော်ကို စောင့်၍ စီရင်ကြ၏။- သို့ဖြစ်၍
ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောစိတ်ရှိ၍ သ
တိပြုကြလော့။ ငါတို့ဘုရားသခင်သည် မတရား
သောအမှုကို လက်ခံခြင်း၊ လူမျက်နှာကိုထောက်
ခြင်း၊ တံစိုးစားခြင်း အခွင့်ရှိတော်မမူဟု မှာထား
တော်မူ၏။

၈ ယေရှရလင်မြို့၌လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏
တရားမှုတို့ကိုငင်း၊ ယေရှရလင်မြို့သားအချင်း
ချင်း တရားတွေ့မှုတို့ကိုငင်း၊ စီရင်စေခြင်းငှါ
လေဝိသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ဣသရေလအဆွေ
၉ အမျိုး သူကြီးအချို့တို့ကို ခန့်ထား၍၊- သင်တို့
သည် စုံလင်သောစိတ်နှလုံးနှင့် ထာဝရဘုရားကို
ကြောက်ရွံ့လျက်၊ သစ္စာစောင့်လျက် စီရင်ကြ
၁၀ လော့။- အမြို့မြို့၌နေသော အမျိုးသားချင်းတို့
တွင်၊ လူအသက်သတ်ခြင်းအမှု၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့
တော်မူချက် ပညတ်တရားကို လွန်ကျူးခြင်းအ
မှု မည်သည်ကား၊ သင်တို့ရှေ့သို့ရောက်လျှင်၊
သင်တို့နှင့် အမျိုးသားချင်းတို့အပေါ်သို့ အမျက်
တော် သက်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် ထာဝ
ရဘုရားကို မပြစ်မှားရမည်အကြောင်း သတိပေး
ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်အပြစ်လွတ်ကြ
၁၁ လိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရား၏ အမှုအရာရာတွင်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အာမရိသည် သင်တို့ကို
အုပ်ချုပ်ရ၏။ ရှင်ဘုရင်၏ အမှုအရာရာတွင်၊ ယု
ဒအမျိုးမှာ မင်းဖြစ်သော ဣရှမေလသားဗေဒဒိ

သည် အုပ်ချုပ်ရ၏။ လေဝိသားတို့သည်လည်း၊ အမှုထမ်းလုလင် လုပ်ရကြ၏။ ရဲရင့်စွာ စီရင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းသောသူတို့ဘက်မှာ နေတော်မူမည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၂၀

၁ ထိုနောက်မှ၊ မောဘအမျိုးသားနှင့် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် ဧဒုံအမျိုးသားအချို့နှင့်တကွ၊ ယောရှဖတ်ကို စစ်တိုက်မည်ဟု ချီလာကြ၏။–
၂ အိုင်ကြီးတဘက်၊ ဧဒုံပြည်ဘက်က များစွာသော အလုံးအရင်း စစ်ချီလာ၍၊ အင်္ဂေဒိအမည်ရှိသော ဟာဇေဇွန်မာမြို့မှာ ရှိကြပါသည်ဟု ယောရှဖတ်အား ကြားလျှောက်လျှင်၊– ယောရှဖတ်သည်
၃ ကြောက်၍၊ ထာဝရဘုရားကို ရှာခြင်းငှါသဘော ချလျက်၊ အစာရှောင်ရာအချိန်ကို၊ ယုဒပြည်တ
၄ ရှောက်လုံး၌ ကြေငြာစေတော်မူ၏။– ယုဒလူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်းမည်ဟုစုဝေး၍၊ ထာဝရဘုရားကိုရှာအံ့သောငှါ၊ ယုဒမြို့ရှိသမျှမှ ထွက်လာကြ၏။

၅ ယောရှဖတ်သည် ဗိမာန်တော်တန်တိုင်းသစ်ရှေ့၊ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားစည်းဝေး
၆ ရာ ပရိသတ်အလယ်၌ရပ်လျက်၊– ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်လော။ တပါးအမျိုးသားနေရာတိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့ကို အစိုးရတော်မူသည် မဟုတ်လော။ အဘယ်သူမျှ မဆီးတားနိုင်အောင်
၇ ခွန်အားတန်ခိုး ကြီးတော် မူသည် မဟုတ်လော။– ဤပြည်၌နေဘူးသော သူတို့ကို ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးရှေ့မှ နှင်ထုတ်၍၊ ကိုယ်တော်အဆွေ အာဗြဟံ၏သားမြေးတို့အား၊ ဤပြည်ကို အစဉ်ပေးတော်မူသော အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည် မဟုတ်လော။–
၈ သူတို့သည် နေရာကျ၍၊ နာမတော်အဘို့ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို တည်ဆောက်ကြသောအ
၉ ခါ၊– အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ထားဘေး၊ ဒဏ်ခတ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး တစုံတခုရောက်၍၊ နာမတော်ဖြင့်သမုတ်သော ဤအိမ်တော်၊ အထံတော်သို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကြောင့် အော်ဟစ်ကြသောအခါ၊ နားထောင်၍ကယ်မတော်မူပါဟု
၁၀ လျှောက်ထားကြပါပြီ။– ယခုတွင်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသောအခါ၊ တိုက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မမူ။
လွှဲရှောင်၍ မဖျက်ဆီးဘဲထားခဲ့သော အမျွန်အမျိုးသား၊ မောဘအမျိုးသား၊ စိရတောင်သားတို့
၁၁ သည်၊– အကျွန်ုပ်တို့အား အပိုင်ပေးတော်မူသော အမွေခံရာမြေထဲက၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို နှင်ထုတ်ခြင်းငှါလာ၍၊ အဘယ်သို့ ကျေးဇူးဆပ်ကြပါ
၁၂ သည်ကို ကြည့်ရှုတော်မူပါ။– အိုအကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်၊ သူတို့ကို မစီရင်ဘဲနေတော်မူမည်လော။ အကျွန်ုပ်တို့ကို တိုက်အံ့သောငှါ လာသော ဤအလုံးအရင်းကြီးကို၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆီးတားခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ။ အဘယ်သို့ပြုရမည်ကို မသိပါ။ ကိုယ်တော်ကိုသာ မျှော်ကြည့်
၁၃ လျက်နေကြပါသည်ဟု ဆုတောင်း၍၊– ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် သားမယား သူငယ်တို့နှင့်တကွ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရပ်နေကြ၏။

၁၄ ထိုအခါ ပရိသတ်အလယ်၌ရှိသော လေဝိအမျိုး၊ အာသပ်အနွယ်၊ မတ္တနိ၊ ယေဟေလ၊ ဗေနာယ၊ ဇာခရိတို့မှ ဆင်းသက်သော ယဟာဇေလအပေါ်သို့၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည်
၁၅ သက်ရောက်၍၊– ထိုသူက၊ အိုယောရှဖတ်မင်းကြီးနှင့် ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော် မူသည်ကား၊ ထိုအလုံးအရင်းကြီးကြောင့် မကြောက်ကြနှင့်။ စိတ်မပျက်ကြနှင့်။ စစ်မှုသည် သင်တို့တာမဟုတ်၊ ဘုရားသခင်တာ
၁၆ ဖြစ်၏။– နက်ဖြန်နေ့ သူတို့ရှိရာသို့ ချီသွားကြလော့။ သူတို့သည် ဇေဖြို့သို့ တက်ရာလမ်းဖြင့် လာကြစဉ်၊ ယေရွေလတောစနား၊ ချိုင့်ဝမှာ
၁၇ သင်တို့တွေ့ကြလိမ့်မည်။– သို့ရာတွင်၊ အိုယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၊ သင်တို့သည် စစ်တိုက်စရာအကြောင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ တည်ကြည်စွာ မတ်တတ်နေလျက်၊ ထာဝရဘုရားကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ကြည့်ရှုကြလော့။ မကြောက်ကြနှင့်။ စိတ်မပျက်ကြနှင့်။ နက်ဖြန်နေ့ ချီသွားကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူလိမ့်မည်ဟု
၁၈ ဖွင့်ဆို၏။– ယောရှဖတ်သည် မြေပေါ်မှာဦးချ၍ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ပြပဝပ်လျက်၊
၁၉ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြ၏။– လေဝိအမျိုး၊ ကောဟတ်အနွယ်သားနှင့် ကောရအနွယ်သားတို့သည်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို၊ ကျယ်သောအသံနှင့် ချီးမွမ်းခြင်းငှါ ရပ်နေကြ၏။

၂၀ နက်ဖြန်နံနက်စောစောထ၍၊ တေကောတော သို့ ထွက်သွားကြ၏။ သွားကြစဉ်တွင်၊ ယောရ ဖတ်သည် ရဝ်၍၊ အိုယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့ သားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့၏ ဘုရား သခင်ကို ယုံကြည်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် တည် ကြည်ကြလိမ့်မည်။ ပရောဖက်တော်တို့ကို ယုံ ကြည်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် အောင်မြင်ကြလိမ့် ၂၁ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– လူများနှင့်တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အ မြဲတည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီး မွမ်းကြလော့ဟု တပ်ရှေ့မှာချီသွားလျက်၊ သန့် ရှင်းခြင်းအသရေကို ချီးမွမ်းရသော သီချင်းသည် တို့ကို ထာဝရဘုရားအတို့ ခန့်ထားတော်မူ၏။– ၂၂ ထိုသူတို့သည် ချီးမွမ်းရာသီချင်းကို ဆိုစပြုကြ သောအခါ၊ ယုဒပြည်ကိုတိုက်အံ့သောငှါ၊ လာ သော၊ စိရတောင်သားတို့ကို အမျှန်အမျိုးသား၊ မောဘအမျိုးသားတို့ တဘက်၌ ထာဝရဘုရား ချောင်းမြောင်းစေတော်မူသဖြင့်၊ အမျှန်အမျိုး သား၊ မောဘအမျိုးသားတို့သည် အထိအခိုက်ခံ ၂၃ ရသောကြောင့်၊– တဖန် စိရတောင်သားတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ လှန်၍တိုက်သဖြင့်၊ အ ကုန်အစင်သတ်ပြီးမှ၊ တယောက်ကိုတယောက် ၂၄ တိုက်ခိုက်၍၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။– ယု ဒလူတို့သည် တောၱရိသော ကင်းမျှော်စင်သို့ ရောက်၍၊ ထိုအလုံးအရင်းကို ကြည့်ရှုသောအ ခါ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် တယောက်မျှမလွတ်၊ မြေပေါ်မှာလဲသော အသေကောင်ဖြစ်ကြ၏။– ၂၅ ယောရှဖတ်နှင့် သူ၏လူတို့သည်၊ ရန်သူတို့ဥစ္စာ ကို လုယူခြင်းငှါ လာကြသောအခါ၊ အသေ ကောင်တို့၌ များစွာသောဥစ္စာ၊ အဘိုးထိုက်သော တန်ဆာတို့ကို တွေ့သဖြင့်၊ ထမ်း၍မသွားနိုင် အောင် ချွတ်ယူကြ၏။ လက်ရဥစွာ အလွန်များ သောကြောင့်၊ သုံးရက်ပတ်လုံး လုယူထုတ်ထား ၂၆ လျက် နေကြ၏။– စတုတ္ထနေ့တွင် ဗရာခချိုင့်ဝှ စည်းဝေး၍၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေး ကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ ယနေ့တိုင်အောင် ထိုအရပ် ၂၇ သည် ဗရာခချိုင့်ဟူ၍ တွင်သတည်း။– ထိုအခါ သူတို့သည် ရန်သူတို့အပေါ်မှာ ဝမ်းမြောက် သောအခွင့်ကို၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ကြောင့်၊ ယောရှဖတ်သည် ရှေဦးစွာကြွ၍ ယုဒ ပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့သည်၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ၂၈ ပြန်သွား၍၊– စောင်း တယော တံပိုးကို တီးမှုတ် လျက်၊ ယေရုရှလင်မြို့၊ ဗိမာန်တော်သို့ ရောက် ၂၉ လာကြ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအ မျိုး၏ ရန်သူတို့ကို တိုက်တော်မူကြောင်းကို၊ အ ခြားတိုင်းနိုင်ငံသား ရှိသမျှတို့သည်ကြား၍၊ ဘု ၃၀ ရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ကြ၏။– ထိုသို့ ဘုရား သခင်သည် အရပ်ရပ်၌ ငြိမ်ဝပ်သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ယောရှဖတ်၏နိုင်ငံ တော်သည် သာယာ၏။

၃၁ ယောရှဖတ်သည် အသက်သုံးဆယ်ငါးနှစ်ရှိ သော်နန်းထိုင်၍ နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ပတ်လုံး ယေရု ရှလင်မြို့မှာ နေလျက်၊ ယုဒပြည်ကို စိုးစံလေ ၏။ မယ်တော်ကား ရှိလဟိသမီး အဇုဘအမည် ၃၂ ရှိ၏။– ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်အာသလိုက် သော လမ်းကိုမလွဲ၊ အကုန်အစင်လိုက်၍၊ ထာဝ ရဘုရားရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်ကို ၃၃ သာ ကျင့်၏။– သို့ရာတွင်၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကို မပယ်ရှား။ လူများတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘု ရားသခင်ကို ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ၊ သဘောမချဘဲ ၃၄ နေကြသေး၏။– ယောရှဖတ်ပြုမူသော အမှုအ ရာ ကြွင်းလေသမျှ အစအဆုံးတို့သည်၊ ဣသရေ လရာဇဝင်နှင့် ဆက်၍၊ ဟာနန်သားယေဟု စီ ရင်သောစာ၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၃၅ နောက်တဖန် ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှဖတ် ၃၆ သည်၊ တာရှုမြို့သို့သွားရသော သင်္ဘောတို့ကို တည်လုပ်ခြင်းငှါ၊ အလွန်အဓမ္မအမှုကို ပြုသော ဣသရေလရှင်ဘုရင် အာခဇိနှင့် ပေါင်းဘော်ပြီး လျှင်၊ ထိုသင်္ဘောတို့ကို ဧဇယုန်ဂါဗာဖြို့မှာ ၃၇ တည်လုပ်ကြ၏။– ထိုအခါ မရေရှမြို့သူ၊ ဒေါဒဝ သား ဧလျေဇက၊ မင်းကြီးသည် အာခဇိနှင့် ပေါင်းဘော်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် မင်းကြီးပြုသောအမှုကို ဖျက်တော်မူပြီဟု ယော ရှဖတ် တဘက်၌ ဟောသည် နှင့် အညီ၊ ထို သင်္ဘောတို့သည် တာရှုမြို့သို့မသွားနိုင်အောင် ကျိုးပဲ့ကြ၏။

၂၁

၁ ယောရှဖတ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော် ၍၊ သူတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုခံ လေ၏။ သားတော်ယဟောရံသည် ခမည်းတော် ၂ အရာ၌ နန်းထိုင်၏။– ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှဖတ် သား၊ ယဟောရံညီဟူမူကား၊ အာဇရိ၊ ယေယ လေ၊ ဇာခရိ၊ အာဇရိ၊ မိက္ခေလ၊ ရှေဖတိတည်း။– ၃ ခမည်းတော်သည် များစွာသော ရွှေငွေဥစ္စာ ရတ နာနှင့်တကွ ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို သူ

တို့အားပေး၏။ နိုင်ငံကိုကား၊ သားဦးယဟောရံ
၄ အား ပေး၏။– ယဟောရံသည် ခမည်းတော်နိုင်ငံ
ခဲ့ တည်သောအခါ၊ ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၍၊ ညီတော်
အပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ ကြသရေလမျူးတော် မတ်
တော်တချို့တို့ကိုလည်း၊ ထားနှင့်သတ်လေ၏။

၅ ယဟောရံသည် အသက်သုံးဆယ်နှစ်နှစ်ရှိ
သော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှစ်နှစ်စိုးစံ
၆ လေ၏။– အာဟပ်သမီးနှင့် စုံဘက်သဖြင့်၊ ကြသ
ရေလရှင်ဘုရင်တို့လိုက်ရာလမ်းသို့ အာဟပ်အ
မျိုးကဲ့သို့ လိုက်၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစ
၇ ရိုက်ကိုပြု၏။– သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည်
ဒါဝိဒ်အစရှိသော သားမြေးတို့၏မိုးခွက်ကို အ
စဉ်ထွန်းလင်းစေမည်ဟု ဂတိတော်ရှိ၍၊ ဒါဝိဒ်
နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့တော်မူသောကြောင့်၊ သူ၏အ
၈ မျိုးကို မဖျက်ဆီးဘဲ ထားတော်မူ၏။– ထိုမင်း
လက်ထက်၌၊ ဧဒုံပြည်သားတို့သည် ယုဒရှင်ဘု
ရင်ကို ပုန်ကန်၍၊ ကိုယ်အမျိုးသားကို ရှင်ဘုရင်
၉ အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။– ယဟောရံမင်းသည်
မှူးမတ်များ၊ ရထားစီးသူရဲများအပေါင်းတို့နှင့်တ
ကွ စစ်ချီ၍၊ ညဉ့်အခါ ပိုင်းသောဧဒုံလူများ၊ ရ
၁၀ ထားအုပ်များကို လုပ်ကြံလေ၏။– သို့သော်
လည်း၊ ဧဒုံပြည်သားတို့သည် ယနေ့တိုင်အောင်
ယုဒရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်ကြ၏။ ထိုကာလ၌၊ လိ
ဗနပြည်သည်လည်း ပုန်ကန်၏။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ယဟောရံသည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသ
၁၁ ခင် ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍၊– ယုဒတောင်တို့အ
ပေါ်မှာ၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကို တည်လုပ်သဖြင့်၊
ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည်၊ တ
ပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားနှင့် မှားယွင်းရမည်အ
ကြောင်း၊ အနိုင်အထက်ပြုသတည်း။

၁၂ ပရောဖက်ဧလိယပေးလိုက်သောစာသည်
ထိုမင်းထံသို့ ရောက်သဖြင့်၊ သင့်အဘဒါဝိဒ်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ သင်သည် ခမည်းတော်ယောရှဖတ်လမ်း
၁၃ နှင့် ယုဒရှင်ဘုရင်အာသလမ်းသို့မလိုက်၊– ကြသ
ရေလရှင်ဘုရင်တို့ လမ်းသို့ လိုက်သောကြောင့်
ငင်း၊ အာဟပ်အမျိုး မှားယွင်းသည်နည်းတူ ယုဒ
ပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည်၊ တပါးအမျိုး
သားတို့၏ဘုရားနှင့် မှားယွင်းရမည် အကြောင်း
ပြုသောကြောင့်ငင်း၊ ကိုယ်ထက်သာ၍ကောင်း
သော ညီရင်းတို့ကို သတ်သောကြောင့်ငင်း၊–
၁၄ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏လူများ၊ သင်၏သား
မယားများ၊ သင်၏ဥစ္စာရှိသမျှကို ကြီးစွာသော
၁၅ ဘေးဖြင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။– သင့်အူသည်
တနေ့ထက်တနေ့ထွက်အောင်၊ ဝမ်းထဲ၌ ပြင်းစွာ
သောအနာရောဂါစွဲလိမ့်မည်ဟု စာ၌ပါသတည်း။

၁၆ ထိုနောက်မှ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖိလိတ္တိလူ၊
ကုရှပြည်နှင့်နီးသော အာရပ်လူတို့ကို၊ ယဟောရံ
၁၇ မင်းတဘက် နှိုးဆော်တော်မူသဖြင့်၊– သူတို့သည်
ယုဒပြည်သို့ချီလာ၍ လုပ်ကြံကြ၏။ နန်းတော်၌
တွေ့သမျှသော ဥစ္စာများနှင့် ရှင်ဘုရင်၏သားမ
ယားများတို့ကို သိမ်းသွားကြသဖြင့်၊ အထွေးဆုံး
သောသား အာခဇိမှတပါး၊ တယောက်မျှ မကျန်
၁၈ ကြွင်း။– နောက်တဖန် မပျောက်နိုင်သောဝမ်းနာ
ဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။–
၁၉ ရှင်ဘုရင်သည် တာရှည်စွာနာ၍၊ နှစ်နှစ်ဧွေသော
အခါ၊ အနာပြင်းထန်သောကြောင့်၊ အူထွက်၍ အ
သက်ချုပ်လေ၏။ ပြည်သားတို့သည် ဘိုးတော်
ဘေးတော်တို့အဘို့ မီးရှို့ခြင်းကိုပြုသကဲ့သို့၊ ထို
၂၀ မင်းအဘို့မပြု။– ယဟောရံသည် အသက်သုံး
ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့
၌ ရှစ်နှစ်စိုးစံပြီးမှ၊ အဘယ်သူမျှမနှမြောဘဲ သေ
သွား၏။ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိဟ်သော်လည်း၊ ရှင်ဘု
ရင်တို့ သင်္ဂြိုင်း၌ မသင်္ဂြိဟ်ကြ။

၂၂

၁ အာရပ်လူတို့နှင့်လိုက်လာသော တပ်သား
တို့သည် တပ် ထဲသို့ဝင်၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယ
ဟောရံ၏ သားတော်အကြီးရှိသမျှတို့ကို သတ်
သောကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် သား
ထွေးအာခဇိကို ခမည်းတော်အရာ၌ချီးမြှောက်
၂ ၍၊– အာခဇိသည် အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိ
သော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တနှစ်စိုးစံ
လေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဩမရိမြေးအာသလိ
၃ အမည်ရှိ၏။– မယ်တော်သည် မကောင်းသော
အကြံကို ပေးသောကြောင့်၊ ထိုမင်းသည် အာ
၄ ဟပ်အမျိုးလိုက်ရာ လမ်းသို့လိုက်၍၊– အာဟပ်
အမျိုးကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်
ကိုပြု၏။ ခမည်းတော်သေသောနောက်၊ အာ
ဟပ်အမျိုးသားတို့သည် အာခဇိကို အကျိုးနည်း
စေခြင်းငှါ မကောင်းသောအကြံကို ပေးကြ၏။–
၅ အာခဇိသည် သူတို့စကားကိုနားထောင်သဖြင့်၊
ကြသရေလရှင် ဘုရင်အာဟပ်သား ယောရံနှင့်
ဝိုင်းလျက်၊ ဂိလဒ်ပြည်ရာမုတ်မြို့သို့စစ်ချီ၍၊ ရှရိ
ရှင်ဘုရင် ဟာဇေလကို တိုက်ရာတွင်၊ ရှရိလူတို့
၆ သည်ယောရံကို ထိခိုက်ကြ၏။– ထိုသို့ရာမုတ်
မြို့၌ ရှရိရှင်ဘုရင်ဟာဇေလကိုတိုက်၍၊ ရှရိလူ

To Contents

ထိခိုက်သော အနာပျောက်စေခြင်းငှါ၊ ယောရံသည် ယေဇရေလမြို့သို့ ပြန်သွား၍ နာလျက်နေစဉ်တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယဟောရံသား အာခဇိသည်လည်း၊ အာဟပ်သားယောရံကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ ထိုမြို့သို့ ဆင်းသွားလေ၏။– ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အာခဇိသည် ယောရံထံသို့ရောက်သောအားဖြင့်၊ ဆုံးရှုံးလေသည် အကြောင်းအရာဟူမူကား၊ အာဟပ်အမျိုးကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား ဘိသိက်ပေးတော်မူသောနိမ်ရှိသားယေဟုကို ဆီးကြိုခြင်းငှါ၊ ယောရံနှင့် အာခဇိတို့သည် ထွက်သွား၏။– ယေဟုသည် အာဟပ်အမျိုးကို တရားစီရင်သောအခါ၊ ယုဒမှူးမတ်တို့ကိုလည်း၊ အာခဇိမင်း၌ ခစားသော နောင်တော်၏သားတို့ကိုလည်း၊ တွေ့၍သတ်လေ၏။– ရှမာရိပြည်၌ ပုန်းလျက်နေသော အာခဇိကိုရှာ၍ ဘမ်းမိသောအခါ၊ ယေဟုထံသို့ဆောင်ခဲ့ပြီးမှ သတ်၍ သင်္ဂြိဟ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွေးမဲ့ရှာသော ယောရှဗတ်၏အမျိုးဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသို့အာခဇိအမျိုး သည် နိုင်ငံကိုအုပ်စိုးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။

၁၀ အာခဇိ၏မယ်တော်အာသလိသည် မိမိသားသေကြောင်းကို သိမြင်သော်၊ ထ၍ယုဒပြည်၏ ဆွေတော်မျိုးတော်အပေါင်းတို့ကို သုတ်သင်
၁၁ ပယ်ရှင်းလေ၏။– သို့ရာတွင်၊ ရှင်ဘုရင်သမီး ယောရှေဗာသည်၊ အာခဇိ၏သား ယောရှကိုအသေခံရသော ဆွေတော်မျိုးတော်ထဲက ခိုးယူ၍၊ သူနှင့်သူ၏ နို့ထိန်းကို အိပ်ခန်းထဲ၌ ဝှက်ထား၏။ ထိုသို့ယဟောရံမင်းကြီးသမီး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒ၏မယားဖြစ်သော အာခဇိ၏ နှမယောရှေဗာသည်၊ အာသလိလက်မှ ယောရှ၏အသက် လွတ်စေခြင်းငှါဝှက်ထားသဖြင့်၊–
၁၂ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး ယောရှသည် သူတို့နှင့်အတူ၊ ဗိမာန်တော်၌ ပုန်းရှောင်လျက်နေ၍ အာသလိသည် စိုးစံလေ၏။

၂၃

၁ ခုနစ်နှစ်မြောက်သောအခါ၊ ယောယဒသည် ကိုယ်ကိုခိုင်ခံ့စေ၍ တပ်မှူးများ၊ ယေရောဟံသား အာဇရိ၊ ယောဟနန်သား ဣရှမေလ၊ ဩဗဒ်သား အာဇရိ၊ အဒါယသား မာသေယ၊ ဇိခရိ
၂ သား ဧလိရှဖတ်တို့နှင့် သင်းဖွဲ့လေ၏။– ထိုသူတို့သည် ယုဒပြည်၌ လှည့်လည်သဖြင့်၊ ယုဒမြို့အရပ်ရပ်ထဲက လေဝိသားများနှင့် ဣသရေလ အဆွေအမျိုး သူကြီးများကို စုဝေးစေ၍၊ ယေရှလင်မြို့သို့ ပြန်လာကြ၏။– စည်းဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည် ဗိမာန်တော်၌ ရှင်ဘုရင်နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့ကြ၏။ ယောယဒကလည်း၊ ရှင်ဘုရင်သားတော်ကို ကြည့်ရှုကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်အမျိုးကို မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊
၄ ရှင်ဘုရင်သားတော် စိုးစံရမည်။– သင်တို့ပြုရသောအမှုဟူမူကား၊ ဥပုသ်နေ့၌ဝင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားသုံးစုတစုသည် တံခါး
၅ စောင့်လုပ်ရမည်။– တစုသည် နန်းတော်ကို စောင့်ရမည်။ တစုသည် သုရတံခါးကို စောင့်ရမည်။ လူအပေါင်းတို့သည် ဗိမာန်တော်တန်
၆ တိုင်းတို့အတွင်း၌ နေရကြမည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့် အမှုတော်စောင့် လေဝိသားများမှ တပါး၊ အဘယ်သူမျှ ဗိမာန်တော်ထဲသို့မဝင်စေနှင့်။ သူတို့သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့် ဝင်ရကြမည်။ အခြားသောသူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရ
၇ ဘုရားဘက်၌ စောင့်နေရကြမည်။– လေဝိသားတိုင်း မိမိလက်နက်ကိုကိုင်လျက်၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကိုဝိုင်း၍ အိမ်တော်ထဲသို့ ဝင်သမျှသောသူတို့ကို သတ်ရမည်။ ရှင်ဘုရင်ထွက်ဝင်တော်မူသော အခါ၊ နောက်တော်သို့လိုက်ရမည်ဟု မှာထားလေ၏။– ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒ
၈ မှာထားသမျှအတိုင်း၊ လေဝိသားများနှင့် ယုဒအမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်ပြု၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒသည် ဖွဲ့မြဲဖွဲ့သော အသင်းတို့ကို မဖျက်သောကြောင့်၊ ဥပုသ်နေ့၌ ထွက်ရသောသူနှင့် ဝင်ရသောသူ အသီးအသီးတို့ကို ခေါ်ထား
၉ ကြ၏။– ဗိမာန်တော်၌ရှိသော ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ လုံများနှင့်ဒိုင်းလွှားများကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒသည် ထုတ်၍၊ လူတရာအုပ်တို့အား
၁၀ အပ်လေ၏။– အသီးအသီး လက်နက်ကိုင်သော သူအပေါင်းတို့ကို ရှင်ဘုရင်ပတ်လည်၊ ယဇ်ပလ္လင်အနားနှင့် ဗိမာန်တော်အနား၌၊ လက်ျာထောင့်မှစ၍ လက်ဝဲထောင့်တိုင်အောင် နေရာ
၁၁ ချထားလေ၏။– ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သားတော်ကို ပြင်သို့ထုတ်၍၊ ရာဇသရဖွနှင့် ပညတ္တိကျမ်းကို တင်လျက်၊ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။ ယောယဒနှင့် သူ၏သားတို့သည် ဘိသိက်ပေး၍၊ ရှင်ဘုရင်အသက်တော်ရှင်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။
၁၂ အာသလိသည် လူများပြေး၍၊ ရှင်ဘုရင်ထံ၌ ချီးမွမ်းသံကိုကြားလျှင်၊ လူများရှိရာ ဗိမာန်တော်

၁၃ သို့သွား၍၊- ရှင်ဘုရင်သည် ဗိမာန်တော်ဝင်ဝ၊ တိုင်နားမှာရပ်လျက်၊ မှူးတော်မတ်တော်များနှင့် တံပိုးမှုတ်သောသူများတို့သည် ရှင်ဘုရင်အနားတော်၌ ရပ်လျက်၊ ပြည်သူပြည်သားများတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍၊ တံပိုးမှုတ်လျက် သီချင်းသည်တို့သည် တုရိယာအမျိုးမျိုးကို ကိုင်၍၊ ထောမနာသီချင်းကို ဆိုလျက်ရှိကြသည်ကို မြင်လျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ ပုန်ကန်မှုပါတကား၊ ပုန်ကန်မှုပါ
၁၄ တကားဟု အော်ဟစ်လေ၏။- ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒကလည်း၊ ဗိမာန်တော်ထဲမှာ မသေစေနှင့်။ တပ်ပြင်သို့ထုတ်ကြ။ သူ့ဘက်မှာနေသောသူကို ထားနှင့်သတ်ကြဟု လူတရာအုပ်တပ်မှူးတို့ကို မှာထားနှင့်သည်အတိုင်း၊- အာသလိကို
၁၅ ဘမ်းဆီးလျက်၊ နန်းတော်သို့သွားသော မြင်းလမ်းဝသို့ ရောက်သောအခါ သတ်ကြ၏။

၁၆ ရှင်ဘုရင်နှင့် လူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား၏လူဖြစ်ရမည်အကြောင်း၊ ယောယဒသည်
၁၇ မိမိထံ၌ ပဋိညာဉ်ဖွဲ့စေ၏။- လူအပေါင်းတို့သည် ဗာလကျောင်းသို့သွား၍ ဖြိုဖျက်ကြ၏။ ယဇ်ပလ္လင်များနှင့် ရုပ်တုများကို ချိုးဖဲ့၍၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့ရှေ့မှာ ဗာလယဇ်ပုရောဟိတ် မဿန်
၁၈ ကိုသတ်ကြ၏။- မောရှေပညတ္တိကျမ်း၌ပါသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ပူဇော်ခြင်း၊ ဒါဝိဒ်စီရင်သည်အတိုင်း၊ ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုခြင်းအမှုကို ပြုစေခြင်းငှါ၊ ဗိမာန်တော်၌ ဒါဝိဒ်ခွဲထားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်လေဝိသားတို့သည် ဗိမာန်တော်မှုများကို ဆောင်ရွက်မည်
၁၉ အကြောင်း၊ ယောယဒစီရင်လေ၏။- မသန့်ရှင်းသောလက္ခဏာ တစုံတခုရှိသောသူကို မဝင်စေခြင်းငှါ၊ ဗိမာန်တော် တံခါးစောင့်တို့ကိုလည်း
၂၀ ခန့်ထားလေ၏။- လူတရာအုပ်၊ မှူးမတ်၊ အကြီးအကဲ၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကို ခေါ်လျက်၊ မြင့်သောတံခါးလမ်းဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်ကို ဗိမာန်တော်မှ နန်းတော်သို့ပို့ဆောင်၍၊ ရာဇပလ္လင်
၂၁ တော်ပေါ်မှာ တင်ကြ၏။- နန်းတော်နားမှာ အာသလိကို သတ်ပြီးမှ၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍၊ တမြို့လုံး၌လည်း ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိ၏။

၂၄

၁ ယောရှသည် အသက်ခုနစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ အနှစ်လေးဆယ်စိုးစံ
၂ ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဗေရရှေဘမြို့သူ ဇိဗိအမည်ရှိ၏။- ယဇ်ပုရောဟိတ် ယောယဒလက်ထက် ကာလပတ်လုံး၊ ယောရှသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၏။-
၃ ယောယဒဘေးစားသော မိန်းမနှစ်ယောက်နှင့် စုံဘက်၍ သားသမီးတို့ကို မြင်ရ၏။

၄ ထိုနောက်မှ၊ ယောရှသည် ဗိမာန်တော်ကို
၅ ပြုပြင်မည် အကြံရှိလျက်၊- ယဇ်ပုရောဟိတ်လေဝိသားတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ သင်တို့ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ကို ပြုပြင်ခြင်းငှါ၊ ယုဒမြို့တို့ကို လှည့်လည်သဖြင့်၊ နှစ်တိုင်းအစဉ် ငွေသိုလှူရန် လူအပေါင်းတို့မှ ငွေကိုခံယူ၍၊ အမှုပြီးအောင်ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ လေဝိသားတို့သည် မကြိုးစား
၆ ဘဲ နေကြ၏။- တဖန် ရှင်ဘုရင်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးယောယဒကိုခေါ်၍၊ သင်သေခံတော်မူချက် တဲတော်အဘို့၊ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မောရှေနှင့် စည်းဝေးရာ ဣသရေလ ပရိသတ်ပြုသည်နည်းတူ၊ လေဝိသားတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်တို့မှ ငွေကို ခံယူ၍ ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း၊ အဘယ်ကြောင့် မမှာထားဘဲနေသနည်းဟု မေးတော်မူ
၇ ၏။- အဓမ္မမိန်းမ အာသလိ၏သားတို့သည် ဗိမာန်တော်ကိုဖြိုဖျက်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ ပူဇော်သောဘဏ္ဍာရိသမျှတို့ကိုလည်း ဗာလဘုရားတို့
၈ အား ပူဇော်ကြ၏။- ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်အတိုင်း သေတ္တာကိုလုပ်၍၊ ဗိမာန်တော်ပြင်၊ တံခါး
၉ နားမှာထားကြ၏။- ဘုရားသခင်၏ကျွန်မောရှေသည် တောမှာ ဣသရေလအမျိုးသို့ ငွေခွဲသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားအထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်ဟု ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်
၁၀ ၌ ကြော်ငြာကြ၏။- မင်းများနှင့် ပြည်သူပြည်သားများအပေါင်းတို့သည်၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် ဆောင်ခဲ့၍၊ လက်စသတ်သည်တိုင်
၁၁ အောင် သေတ္တာထဲသို့ သွင်းထားကြ၏။- ထိုသေတ္တာကို လေဝိသားတို့သည် ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲသို့ သွင်း၍၊ ငွေများသည်ကိုသိမြင်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်၏စာရေးတော်ကြီးနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ စာရေးသည်လာ၍၊ ငွေကိုထုတ်ယူပြီးမှ၊ သေတ္တာကို သူ့နေရာ၌ထားပြန်၏။ ထိုသို့နေ့တိုင်းပြု၍ များစွာသောငွေကို စုထားကြ၏။-
၁၂ ရှင်ဘုရင်နှင့် ယောယဒသည် ဗိမာန်တော်၏အမှုတော်စောင့်တို့၌ ထိုငွေကိုအပ်၍ ဗိမာန်တော်ကို ပြုပြင်စေခြင်းငှါ၊ ပန်းရန်သမား၊ လက်သမား၊ ပန်းပဲသမား၊ ပန်းတဉ်းသမားတို့အား ပေး

၁၃ ဝေကြ၏။– အလုပ်လုပ်သော သူတို့သည် ကြိုး
စား၍ ပြုပြင်သဖြင့်၊ ဗိမာန်တော်ကို ပကတိအ
၁၄ ဖြစ်၌ ခိုင်ခံ့စေကြ၏။– လက်စသတ်သောအခါ၊
ကျန်ကြွင်းသောငွေကို ရှင်ဘုရင်နှင့် ယောယဒ
ထံသို့ယူခဲ့၍၊ ထိုငွေနှင့် ဗိမာန်တော်၌ အမှုတော်
ကို ဆောင်ရွက်ပူဇော်ရန် တန်ဆာ၊ ရွှေဖလား၊
ငွေဖလား၊ ဓွန်းများကိုလုပ်ကြ၏။ ယောယဒ
လက်ထက် ကာလပတ်လုံး၊ ဗိမာန်တော်၌ မီးရှို့
၁၅ ရာယဇ်ကို အစဉ်ပူဇော်ကြ၏။– ယောယဒသည်
အိုရွ် ကာလပြည့်စုံရာရောက်လျက်၊ အသက်တ
၁၆ ရာသုံးဆယ်ရှိသော် သေ၍၊– ဒါဝိဒ်မြို့မှာ ရှင်ဘု
ရင်တို့တွင် သင့်ပြီဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ အကြောင်း
မူကား၊ ဣသရေလအမျိုးတွင် ဘုရားသခင်၌
ငင်း၊ အိမ်တော်၌ငင်း၊ ကျေးဇူးပြုသောသူဖြစ်သ
တည်း။

၁၇ ယောယဒသေသောနောက်၊ ယုဒမင်းတို့
သည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ လာ၍ ရှိခိုးကြ၏။
၁၈ သူတို့စကားကို ရှင်ဘုရင်နားထောင်သဖြင့်၊– သူ
တို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘု
ရား၏အိမ်တော်ကိုစွန့်၍၊ အာရှရုပင်နှင့် ရုပ်တု
တို့ကို ဝတ်ပြုကြ၏။ ထိုအပြစ်ကြောင့် အမျက်
တော်သည် ယုဒပြည်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့အပေါ်
၁၉ မှာ သက်ရောက်လေ၏။– သူတို့ကို ထာဝရဘု
ရားထံတော်သို့ သွေးဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ပရော
ဖက်တို့ကို စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ပရောဖက်တို့
သည် သက်သေခံသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမ
၂၀ ထောင်ကြ။– တဖန်ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်
သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒသား ဇာခရိအ
ပေါ်မှာ သက်ရောက်၍၊ သူသည် ပရိသတ်အ
လယ်၊ မြင့်သောအရပ်၌ ရပ်လျက်၊ ဘုရားသခင်
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ကိုယ်အ
ကျိုးကို ပျက်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ပညတ်
တော်တို့ကို အဘယ်ကြောင့် လွန်ကျူးကြသ
နည်း။ သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို စွန့်သော
ကြောင့်၊ သင်တို့ကိုလည်း စွန့်တော်မူပြီဟု ဖြောက်
၂၁ ဆို၏။– လူများတို့သည် သူ့ကို မကောင်းသော
အကြံနှင့် တိုင်ပင်၍၊ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်နှင့် ဗိ
မာန်တော်အတွင်း၌ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်၍ သတ်
၂၂ ကြ၏။– ထိုသို့ ယောရှမင်းကြီးသည် ဇာခရိအ
ဘ ယောယဒပြုသောကျေးဇူးကို မအောက်မေ့၊
သားကို သတ်လေသည်တကား။ ဇာခရိသေ
သောအခါ၊ ဤအမှုကို ထာဝရဘုရားသည်
ကြည့်ရှုစစ်ကြောတော်မူမည်ဟု ဆို၏။

၂၃ ထိုနှစ်အဆုံး၌၊ ရှုရိတပ်သားတို့သည် စစ်ချီ၍
လာကြသဖြင့်၊ ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့သို့
ရောက်မှ၊ မှူးမတ်အရာရှိအပေါင်းတို့ကို သုတ်
သင်ပယ်ရှင်း၍၊ လက်ရဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို ဒမာ
၂၄ သက်ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ပေးလိုက်ကြ၏။– ယုဒလူ
တို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘု
ရားကို စွန့်သောကြောင့်၊ များပြားသောအလုံးအ
ရင်း ဖြစ်သော်လည်း၊ နည်းသောရှုရိတပ်အလုံး
အရင်းလက်သို့ ထာဝရဘုရား အပ်တော်မူ၍၊ ရှု
၂၅ ရိလူတို့သည် ယောရှကိုတရားစီရင်ကြ၏။– ရန်
သူထွက်သွားသောအခါ၊ ယောရှသည် ကြီးစွာ
သောဒုက္ခကို ခံရလျက် နေရစ်သည်ဖြစ်၍၊ ယဇ်
ပုရောဟိတ်ယောယဒသားတို့ကို သတ်သောအ
ပြစ်ကြောင့်၊ မိမိကျွန်တို့သည် သင်းဖွဲ့၍၊ သာ
လွန်ပေါ်မှာ သေအောင်လုပ်ကြကြ၏။ ထိုမင်း
ကို ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင့်ပြီဟ်သော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်တို့
၂၆ တွင် မသင့်ပြီဟ်။– လုပ်ကြံသောသူကား၊ အမ္မုန်
အမျိုးသမီး ရှိမတ်သား ယောဇဗဒ်နှင့် မောဘအ
မျိုးသမီး ရှိမရိတ်သား ယဟောဇဗဒ်တည်း။–
၂၇ ယောရှသည် သားရှိခြင်းအရာ၊ လေးသောအမှု
ကို ထမ်းခြင်းအရာ၊ ဗိမာန်တော်ကို ပြုပြင်ခြင်း
အရာတို့သည် ရာဇဝင်နှင့် ဆက်သောစာ၌ ရေး
ထားလျက်ရှိ၏။ သားတော်အာမဇိသည် ခမည်း
တော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၅

၁ အာမဇိသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်
နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ်ကိုးနှစ်စိုး
စံ၏။ မယ်တော်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သူ ယုဒွန်
၂ အမည်ရှိ၏။– ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရား၌
တော်၌ တရားသောအမှုကို ပြုသော်လည်း၊ စိတ်
၃ နှလုံးမစုံလင်။– အာမဇိသည် မင်းအာဏာတည်
သောအခါ၊ ခမည်းတော်မင်းကြီးကို သတ်သော
၄ ကျွန်တို့ကို သတ်လေ၏။– သားအတွက်အဘ
သည် အသေမခံရ။ အဘအတွက် သားသည်အ
သေမခံရ။ လူတိုင်း မိမိအပြစ်ကြောင့် အသေခံရ
၏ဟု မောရှေပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားလျက်
ရှိသော ထာဝရဘုရား၏ပညတ်တော်ကို စောင့်
ရှောက်၍၊ ထိုကျွန်တို့၏သားများကို မသတ်ဘဲ
နေ၏။

၅ အာမဇိမင်းသည် ယုဒလူတို့ကိုစုဝေးစေ၍
ယုဒလူနှင့် ဗင်္ယာမိန်လူတို့တွင်၊ အဆွေအမျိုးအ
လိုက် လူတထောင်အုပ်၊ တရာအုပ်တို့ကို ခန့်
ထား၏။ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်၍၊ လုံ့နှင့်ဒိုင်းကို

To Contents

ကိုင်တတ်သော စစ်သူရဲကောင်းတို့သည်၊ စာ
၆ ရင်းဝင်သည်အတိုင်း သုံးသိန်းရှိကြ၏။– ခွန်အား
ကြီးသော ဣသရေလသူရဲတသိန်းကိုလည်း ငွေ
၇ အခွက်တထောင်နှင့် ငှါး၏။– သို့ရာတွင် ဘုရား
သခင်၏လူတယောက်သည်လာ၍ အိုမင်းကြီး၊
ဣသရေလတပ်ကို မလိုက်စေနှင့်။ ထာဝရဘု
ရားသည် ဣသရေလလူတည်းဟူသော ဧဖရိမ်
အမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မမူ။–
၈ မင်းကြီးသွားလိုလျှင်သွား၍ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ခိုင်
ခံသော်လည်း၊ ရန်သူရှေ့မှာ ဘုရားသခင်ရှိုးစေ
တော်မူမည်။ ဘုရားသခင်သည် မစခြင်းငှါငင်း၊
နှိမ့်ချခြင်းငှါငင်း တတ်နိုင်တော်မူ၏ဟုပြောဆို
၉ လျှင်၊– အာမဓိက၊ ဣသရေလတပ်ကို ငှါး၍ ငွေ
အခွက်တထောင်ကို ပေးမိသောကြောင့်၊ အ
ဘယ်သို့ပြုရမည်နည်းဟု ဘုရားသခင်၏လူကို
မေးမြန်းသော်၊ ဘုရားသခင်၏လူက၊ ထိုမျှမက
ထာဝရဘုရားသည် သာ၍ ပေးနိုင်တော်မူသည်
၁၀ ဟု ပြန်ပြော၏။– ထိုအခါ အာမဓိသည် ဧဖရိမ်
ပြည်မှရောက်လာသော စစ်သူရဲတို့ကို ခွဲထား၍၊
မိမိတို့နေရာသို့ ပြန်သွားစေခြင်းငှါ လွှတ်လိုက်
သဖြင့်၊ သူတို့သည် အလွန်အမျက်ထွက်၍ ယုဒ
ပြည်သားတို့၌ အငြိုးထားလျက်၊ မိမိတို့ နေရာ
၁၁ သို့ ပြန်သွားကြ၏။– အာမဓိသည်လည်း ကိုယ်
ကိုခိုင်ခံစေ၍ ဆားချိုင့်သို့ တပ်ချီသဖြင့်၊ စိရ
၁၂ တောင်သားတသောင်းကို လုပ်ကြံလေ၏။– ယု
ဒအမျိုးသားတို့သည် လူတသောင်းကို အရှင်
ဘမ်းပြီးလျှင်၊ ကျောက်တောင်ထိပ်သို့ ဆောင်
သွား၍၊ ကျိုးပဲ့စေခြင်းငှါ အောက်သို့ တွန်းချကြ
၁၃ ၏။– ဝိုင်း၍တိုက်ရသောအခွင့်ကို အာမဓိမပေး၊
လွတ်လိုက်သော စစ်သူရဲတို့မူကား၊ ရမာရိမြို့မှ
စ၍ ဗေသောရုန်မြို့တိုင်အောင်၊ ယုဒမြို့တို့ကို
တိုက်သဖြင့်၊ လူသုံးထောင်ကိုသတ်၍၊ လက်ရ
ဥစ္စာအများကို သိမ်းသွားကြ၏။

၁၄ အာမဓိသည် ဧဒုံအမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကြံ
ရာမှ ပြန်လာသောအခါ၊ စိရတောင်သားကိုး
ကွယ်သော ဘုရားတို့ကိုဆောင်ခဲ့၍၊ ကိုယ်တိုင်
ကိုးကွယ်ရာ ဘုရားဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ တည်ထောင်
လျက် သူတို့ရှေ့မှာ ဦးညွတ်ချ၍ နံ့သာပေါင်းကို
၁၅ မီးရှို့လေ၏။– ထာဝရဘုရားသည် အာမဓိကိုအ
မျက်ထွက်၍၊ ပရောဖက်ကို စေလွှတ်တော်မူ
သည်ကား၊ မိမိလူတို့ကို ရန်သူလက်မှ မကယ်
နိုင်သော တပါးအမျိုးသားဘုရားတို့ကို အဘယ်
ကြောင့် ဆည်းကပ်သနည်းဟု ပြောဆိုလျှင်၊–

၁၆ ရှင်ဘုရင်က၊ သင်သည် တိုင်ပင်မှုးမတ် ဖြစ်သ
လော။ တိတ်ဆိတ်စွာနေလေ၊ အဘယ်ကြောင့်
ရာဇဝတ်ခံချင်သနည်းဟု ဆိုသော်၊ ပရောဖက်
က၊ မင်းကြီးသည် ငါပေးသောသတိစကားကို
နားမထောင်၊ ဤအမှုကို ပြုမိသောကြောင့်၊ ဘု
ရားသခင်သည် မင်းကြီးကိုဖျက်ဆီးမည် ကြံ
တော်မူသည်ကို ငါသိမြင်သည်ဟု ပြောဆိုပြီး
လျှင် တိတ်ဆိတ်စွာနေလေ၏။

၁၇ ထိုနောက်၊ အာမဓိသည်တိုင်ပင်ပြီးမှ၊ ဣသ
ရေလရှင်ဘုရင် ယေဟုသားဖြစ်သော ယောခတ်
၏သား ယဟောရှထံသို့ သံတမန်ကို စေလွှတ်
၍၊ ငါတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်မိကြကုန်အံ့ဟု
၁၈ မှာလိုက်လျှင်၊– ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယဟောရှ
က၊ လေဗနုန်ဆူးပင်သည် လေဗနုန်အာရဇ်ပင်
ထံသို့ စေလွှတ်၍၊ သင့်သမီးကို ငါ့သားနှင့်ပေး
စားပါဟု ဆိုစဉ်တွင်၊ လေဗနုန်သားရဲတကောင်
၁၉ သည် ရှောက်သွား၍ ဆူးပင်ကိုနင်းမိ၏။– သင်
က ငါသည် ဧဒုံလူတို့ကို လုပ်ကြံပြီဟုဆိုလျက်၊
ဝါကြွားချင်သောစိတ် မြင့်လှ၏။ သို့ရာတွင်
ကိုယ်နေရာ၌နေလော့။ သင့်ကိုယ်တိုင်နှင့် ယုဒ
ပြည်သည် ဘေးရောက်၍ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ အ
ဘယ်ကြောင့် အမှုရှာသနည်းဟု ယုဒရှင်ဘုရင်
၂၀ အာမဓိကို ပြန်၍မှာလိုက်လေ၏။– ထိုစကားကို
အာမဓိသည် နားမထောင်။ အကြောင်းမူကား၊
ဧဒုံပြည်ဘုရားတို့ကို ဆည်းကပ်သောကြောင့်၊
ရန်သူလက်သို့ အပ်ခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် စီရင်
၂၁ တော်မူ၏။– ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် စစ်ချီ၍၊
ရှင်ဘုရင်နှစ်ပါးတို့သည် ယုဒပြည်ဗက်ရှေမက်
၂၂ မြို့၌ မျက်နှာချင်းဆိုင်မိကြသဖြင့်၊– ဣသရေလ
အမျိုးသားရှေ့မှာ ယုဒအမျိုးသားရှုံး၍၊ အသီးအ
၂၃ သီးတို့သည် မိမိတို့နေရာသို့ ပြေးကြ၏။– ဣသ
ရေလရှင်ဘုရင် ယဟောရှသည် ယုဒရှင်ဘုရင်
အာခဇိသားဖြစ်သော ယောရှ၏သားအာမဓိကို
ဗက်ရှေမက်မြို့မှာ ဘမ်းမိ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့
သွားပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုး အတောင်လေး
ရာကို၊ ဧဖရိမ်တံခါးမှသည် ထောင့်တံခါးတိုင်
၂၄ အောင် ဖြိုဖျက်လေ၏။– ဩဗဒဲဒုံလက်တွင်၊ ဗိ
မာန်တော်၌ ရှိသမျှသော ရွှေငွေမှစ၍၊ တန်ဆာ
အလုံးစုံနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာ အလုံးစုံကိုလင်း၊
အာမခံသောသူ အချို့တို့ကိုလင်း၊ ယူ၍ ရှမာရိမြို့
သို့ပြန်သွား၏။

၂၅ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယောခတ်သား ယ
ဟောရှသေသောနောက်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှ

သား အာမဓိသည် တဆယ်ငါးနှစ် အသက်ရှင်
၂၆ သေး၏။- အာမဓိပြုမူသော အမှုအရာကြောင်းသ
မျှ အစအဆုံးတို့သည်၊ ယုဒရာဇဝင်နှင့် ကွယရေ
၂၇ လရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။- အာမဓိသည်
ထာဝရဘုရားနောက် တော်သို့ လိုက်ရာမှ လွဲ
သွားသောနောက်၊ သူ၏တဘက်၊ ယေရုရှလင်
မြို့၌ သင်းဖွဲ့ကြ၍၊ သူသည် လာခိရှမြို့သို့ ပြေး
သည်တွင်၊ ထိုမြို့သို့စေလွှတ်၍ သတ်စေပြီးမှ-
၂၈ မြင်းပေါ်၌တင်လျက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်
ခဲ့၍၊ ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိဟ်
ကြ၏။

၂၆

၁ ယုဒပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည်၊ အ
သက်တဆယ်ခြောက်နှစ်ရှိသော သားတော်သြ
ဇိကိုယူ၍ ခမည်းတော် အာမဓိအရာ၌ နန်းတင်
၂ ကြ၏။- ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်သေသော
နောက်၊ ဧလုတ်မြို့ကိုပြုစု၍ ယုဒနိုင်ငံထဲသို့
၃ သွင်းပြန်၏။- သြဇိသည် အသက်တဆယ်
ခြောက်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌
ငါးဆယ့်နှစ်နှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊
၄ ယေရုရှလင်မြို့သူ ယေခေါလိအမည်ရှိ၏။- ထို
မင်းသည် ခမည်းတော်အာမဓိ ပြုသမျှအတိုင်း၊
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု
၅ ၏။- ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်ရှုပါရဲကို နားလည်
သော ဇာခရိလက်ထက်၌၊ သြဇိမင်းသည် ဘုရား
သခင်ကို ဆည်းကပ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ဆည်း
ကပ်သောကာလပတ်လုံး၊ ဘုရားသခင်သည် အ
ကြံထမြောက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။-
၆ ထိုမင်းသည် စစ်ချီ၍ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို တိုက်သ
ဖြင့်၊ ဂါသမြို့ရိုး၊ ယာဗနေမြို့ရိုး၊ အာဇုတ်မြို့ရိုး
တို့ကို ဖြိုဖျက်ပြီးမှ၊ အာဇုတ်မြို့ပတ်လည်၊ ဖိ
လိတ္တိပြည် အရပ်ရပ်၌ မြို့သစ်တို့ကို တည်
၇ ထောင်လေ၏။- ဘုရားသခင်သည် ဖိလိတ္တိလူ၊
ဂုရဗာလမြို့မှာ နေသောအာရပ်လူ၊ မဟုနိမ်လူ
၈ တို့တဘက်၌ သူ့ကိုမစတော်မူ၏။- အမ္မုန်အမျိုး
သားတို့သည်လည်း၊ သြဇိမင်းအား လက်ဆောင်
ပဏ္ဏာတို့ကို ဆက်ကြ၏။ သူသည် အလွန် ကိုယ်
ကိုခိုင်ခံ့စေသဖြင့်၊ သိတင်းတော်သည် အဲဂုတ္တု
ပြည်တိုင်အောင် ကျော်စောလေ၏။

၉ သြဇိမင်းသည် ယေရုရှလင်မြို့ထောင့်တံခါး၊
ချိုင့်တံခါး၊ မြို့ရိုးကွေ့တံခါး၌ ရဲတိုက်တို့ကို
၁၀ တည်၍ခိုင်ခံ့စေ၏။- တောင်၌လည်း ရဲတိုက်တို့
ကို တည်၏။ ရေတွင်းများကိုလည်း တူး၏။ ချိုင့်
ဂုမ်းရာအရပ်နှင့် မြေညီရာအရပ်၌ များစွာသော
သိုးနွားတို့ကို ဆည်းဖူး၍ တောင်အရပ်၊ မြေ
ကောင်းသောအရပ်၌ လယ်လုပ်သောသူနှင့် စ
ပျစ်ဥယျာဉ် ပြုစုသောသူတို့ကိုလည်း စေစား၏။
ထိုသို့သောအမှုများကို ဝါသနာရှိ၏။

၁၁ သြဇိမင်း၌ တပ်စာရေးယေယေလနှင့် တပ်
အုပ်မာသေယတို့သည် စာရင်းယူသည်အတိုင်း၊
ရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်မင်းဟာနနိသည် စီရင်၍၊ အ
သီးအသီးတပ်ဖွဲ့သော စစ်သူရဲဗိုလ်ခြေများရှိကြ
၁၂ ၏။- ထိုသို့ ခွန်အားကြီးသော သူရဲအဆွေအမျိုး
အလိုက် အကြီးအကဲ လုပ်သောသူပေါင်းကား၊
၁၃ နှစ်ထောင်ခြောက်ရာတည်း။- ထိုသို့ အကြီးအ
ကဲလုပ်သောသူ၊ ရန်သူတဘက်၌ ရှင်ဘုရင်ကို
ထောက်မခြင်းငှါ၊ ကြီးသောခွန်အားနှင့် စစ်တိုက်
သောသူရဲပေါင်းကား၊ သုံးသိန်းခုနစ်ထောင်ငါး
၁၄ ရာတည်း။- သြဇိမင်းသည်လည်း၊ ဗိုလ်ခြေအ
ပေါင်းတို့အဘို့ ဒိုင်းလွှား၊ လံ့၊ သံခမောက်လုံး၊
သံချပ်၊ လေး၊ ကျောက်နှင့် ပစ်စရာလောက်လွဲ
၁၅ တို့ကို ပြင်ဆင်လေ၏။- လိမ္မာသောသူတို့သည်
ဉာဏ်ရှာ၍လုပ်သော ယန္တရားစက်တို့ကိုလည်း၊
ယေရုရှလင်မြို့ရဲတိုက်၊ မြို့ပြအိုးအပေါ်က မြား
နှင့် ကျောက်ကြီးကို ပစ်စရာတို့ ပြင်ဆင်လေ၏။
ထိုသို့ တန်ခိုးကြီးအောင် အထူးသဖြင့် မစခြင်း
ကို ခံရသည်ဖြစ်၍၊ သိတင်းတော်သည် အနှံ့အ
ပြားကျော်စောလေ၏။

၁၆ သြဇိမင်းသည် တန်ခိုးကြီးသောအခါ၊ ကိုယ်
အကျိုးနည်းအောင် ထောင်လွှားသောစိတ်ထသ
ဖြင့်၊ မိမိ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှား
၍၊ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ နံ့
သာပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗိ
၁၇ မာန်တော်ထဲသို့ ဝင်လေ၏။- ယဇ်ပုရောဟိတ်
အာဇရိသည် ရဲရင့်ခြင်းသတ္တိရှိသော ထာဝရဘု
ရား၏အမှုတော်ထမ်း ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှစ်ကျိပ်
တို့နှင့်တကွ၊ ရှင်ဘုရင် သြဇိနောက် တော် သို့
၁၈ လိုက်၍၊- ဆီးတားသဖြင့်၊ အိုသြဇိမင်း၊ ကိုယ်
တော်သည် ထာဝရဘုရားအား နံ့သာပေါင်းကို
မီးရှို့ခြင်းအမှုနှင့် မဆိုင်ပါ။ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့
စေခြင်းငှါ၊ ခန့်ထားသော အာရုန်သားယဇ်ပုရော
ဟိတ်တို့သာ ထိုအမှုနှင့် ဆိုင်ကြပါ၏။ သန့်ရှင်း
ရာဌာနထဲက ထွက်သွားလော့။ ကိုယ်တော်
သည် ပြစ်မှားပြီ။ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင့် ရှေ့
တော်၌ ကိုယ်တော်အသရေပျက်လိမ့်မည်ဟု ဆို
၁၉ ကြလျှင်၊- သြဇိမင်းသည် ဒေါသစိတ်ရှိ၍၊ နံ့သာ

ပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်းငှါ၊ လင်ပန်းကိုကိုင်လျက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို အမျက်ထွက်လျှင်၊ ဗိမာန်တော်တွင် နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ရာယဇ်ပလ္လင်၏ အနား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ရှေ့မှာ၊ နူနာသည် ရှင်
၂၀ ဘုရင်နဖူးဌ ပေါ်လေ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အပေါင်းတို့သည် ကြည့်ရှုရှု၍၊ နဖူးတော်၌ နူနာစွဲသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ရှင်ဘုရင်ကို ပြင်သို့နှင်ထုတ်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကိုယ်တိုင်လည်း၊ ထာဝရဘုရား ဒဏ်ခတ်တော်မူသော
၂၁ ကြောင့်၊ အလျင်အမြန်ထွက်လေ၏။– ထိုသို့ ဩဇဗိမင်းကြီးသည် သေသည်တိုင်အောင် နူနာစွဲ၍၊ ခြားနားသောနန်းဌ နေရ၏။ ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်သောအခွင့်ကို မရ။ သားတော်ယောသံသည် နန်း
၂၂ တော်ကိုအုပ်စိုးရ၍ နှိုင်ငံတော်မှုကိုစီရင်ရ၏။– ဩဇဗိပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ အစအဆုံးတို့ကို၊ အာမုတ်သား ပရောဖက်ဟေရှာယသည်
၂၃ ရေးထားလေ၏။– ဩဇဗိသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ သူတို့နှင့်အတူ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ လူနူဖြစ်သောကြောင့်၊ ရှင်ဘုရင်တို့သင်္ချိုင်းနှင့်ဆိုင်သော မြေအကွက်၌သာ သင်္ဂြိဟ်ကြ၏။ သားတော်ယောသံသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၇

၁ ယောသံသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်ခြောက်နှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဇာဒုတ်
၂ သမီး ယေရုရှာအမည်ရှိ၏။– ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်ဩဇဗိကျင့်သမျှအတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုပြု၏။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်ထဲသို့ မဝင်။ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် မတရားသဖြင့် ပြုကြသေး
၃ ၏။– ထိုမင်းသည် ဗိမာန်တော်အထက်တံခါးကို လုပ်၍၊ ဩဖေလမြို့ရိုးကို အလွန်ခိုင်ခံ့စေ၏။–
၄ ယုဒတောင်ရိုးပေါ်မှာ မြို့များကိုလှင်း၊ တော၌ ရဲတိုက်များနှင့် ပြအိုးများကိုလှင်း တည်ထောင်လေ
၅ ၏။– အမျှန်ရှင်ဘုရင်ကိုလည်း စစ်တိုက်၍နိုင်သဖြင့်၊ နှိုင်သောနှစ်တွင် အမျှန်သားတို့သည် ဂွေအခွက်တထောင်၊ ဂျုံကောရတသောင်း၊ မုယောတသောင်းကိုပေးရကြ၏။ ဒုတိယနှစ်နှင့် တတိ
၆ ယနှစ်တွင် ထိုအတူ ပေးရကြ၏။– ထိုသို့ ယောသံသည် မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မိမိအကျင့်တို့ကို ပြင်ဆင်သောကြောင့်
၇ တန်ခိုးတိုးပွါးသတည်း။– ယောသံပြုမူသောအမှု အရာ ကြွင်းလေသမျှ၊ စစ်တိုက်ခြင်း၊ အကျင့်ကျင့်ခြင်းအမှုအရာ အလုံးစုံတို့သည်၊ ဣသရေလရာဇဝင်နှင့် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ
၈ ၏။– ယောသံသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ ဒါဝိဒ်မြို့၌ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော် အာခတ်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၂၈

၁ အာခတ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်ခြောက်နှစ် စိုးစံလေ၏။ ထိုမင်းသည် အဘဒါဝိဒ်ကဲ့သို့ မကျင့်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရားသောအမှုကိုမ
၂ ပြု။– ဣသရေလရှင်ဘုရင်တို့ လိုက်သောလမ်းသို့လိုက်၍၊ ဗာလဘုရားတို့အဘို့ ရုပ်တုဆင်းတု
၃ များကို သွန်းလေ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှ နှင်ထုတ်တော်မူသော တပါးအမျိုးသားတို့၏ ရွံရှာဘွယ် ထုံးစံအတိုင်း၊ ဟိန္နံသားချိုင့်ဝှမ်း၌ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍၊ မိမိသား
၄ တို့ကိုလည်း မီးဖြင့်ပူဇော်၏။– မြင့်သောအရပ်၊ တောင်ပေါ်၊ သစ်ပင်အောက်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်၍၊
၅ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့တတ်၏။– ထိုကြောင့်၊ သူ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ သူ့ကို ရှုရိရှင်ဘုရင်လက်သို့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ရှုရိလူတို့သည် လုပ်ကြံလျက်၊ များစွာသောလူတို့ကိုဘမ်း
၆ ဆီး၍၊ ဒမာသက်မြို့သို့ သိမ်းသွားကြ၏။– တဖန် ဣသရေလရှင်ဘုရင်လက်သို့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင် ရေမလိသား ပေကာသည် ကြမ်းတမ်းစွာလုပ်ကြံ၍၊ ရဲရင့်သောယုဒအမျိုးသား တသိန်းနှစ်သောင်းကို တနေ့ခြင်းတွင် သတ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို
၇ စွန့်ကြသတည်း။– ဧဖရိမ်သားဇိခရိသည်၊ ရှင်ဘုရင်သား မာသေယ၊ နန်းတော်အုပ် အာဇရိကံ၊ ရှင်ဘုရင်နောက် ဒုတိယမင်း ဧ
၈ လကာနကိုသတ်၏။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ မိမိတို့နှင့် ပေါက်ဘော်တော်သော ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ သား၊ သမီးပေါင်းနှစ်သိန်းကို ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားကြ၏။ များစွာသော ဥစ္စာကိုလည်း လုယူ၍ ရှမာရိမြို့သို့ ဆောင်သွားကြ၏။
၉ သြဒက်အမည်ရှိသော ထာဝရဘုရား၏ပရောဖက်တပါးရှိ၍၊ ရှမာရိမြို့သို့ ပြန်လာသောတပ်ကို ဆီးကြိုလျက်၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်ကိုအမျက်တော်ထွက်သောကြောင့်၊ သင်တို့လက်၌ အပ်

To Contents

တော်မူသဖြင့်၊ သင်တို့သည် မိုးယံးကောင်းကင်
သို့ထိသော ဒေါသအဟုန်နှင့် သူတို့ကို သတ်ကြ
၁၀ ဖြိတကား။– ယခုတွင်လည်း၊ ယုဒပြည်သူ၊ ယေ
ရုရှလင်မြို့သား ယောကျ်ားမိန်းမတို့ကို အစေခံ
ကျွန်လုပ်၍၊ နှိပ်စက်မည့်အကြံ ရှိကြသည်တ
ကား။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရားကို ပြစ်မှားရာသို့ရောက်သည် မဟုတ်
၁၁ လော။– ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ သင်
တို့သည် ယခုဘမ်းဆီး၍ သိမ်းယူခဲ့သော သင်တို့
၏ညီအစ်ကိုများကို လွှတ်လိုက်ကြလော့။ သို့မ
ဟုတ် ထာဝရဘုရား၏ ပြင်းစွာသောအမျက်
တော်သည် သင်တို့အပေါ်မှာ သက်ရောက်လိမ့်
၁၂ မည်ဟု သတိပေး၏။– ထိုအခါ ဇေရိမ်အမျိုး
သားအကြီးအကဲ၊ ယောဟနန်သား အာဇရိ၊ မေ
ရှိလေမုတ်သား ဗေရခိ၊ ရှလ္လုံသား ဟေဇကိ၊
ဟာဒလဲသား အာမသာတို့သည် စစ်တိုက်ရာမှ
၁၃ လာသော သူတို့ကို ဆီးတား၍၎– သင်တို့သိမ်းယူ
ခဲ့သော သူတို့ကို ဤမြို့ထဲသို့ မသွင်းရ။ ငါတို့
သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားပြီ။ အပြစ်ရင်းအ
ပေါ်မှာထပ်၍ ပြစ်မှားစေဦးမည်ဟု သင်တို့ ကြံ
စည်ကြသည်တကား။ ယခုတွင် ငါတို့အပြစ်ကြီး
လှ၏။ ဣသရေလအမျိုး၌ ပြင်းစွာအမျက်တော်
၁၄ ထွက်လျက်ရှိသည်ဟု ဆိုသောကြောင့်၊– စစ်သူ
ရဲတို့သည် သိမ်းယူခဲ့သောလူများနှင့် လုယူခဲ့
သောဥစ္စာများကို မင်းတို့ရှေ့၊ ပရိသတ်တို့ရှေ့မှာ
၁၅ ထားကြ၏။– အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောသူတို့သည်
ထလျက်၊ သိမ်းယူခဲ့သော သူတို့ကိုခေါ်၍၊ အ
ဝတ်မရှိသောသူတို့ကို လက်ရဥ္စာဖြင့် ဝတ်ဆင်
ကြ၏။ ခြေနင်းကို စီးစေကြ၏။ စားသောက်စ
ရာတို့ပေးကြ၏။ ဆီနှင့် လိမ်းစေကြ၏။ အားမရှိ
သောသူအပေါင်းတို့ကို မြည်းပေါ်မှာတင်၍၊ သူ
တို့ ပေါက်ဘော်ရိရာ ယေရိခေါမြို့တည်းဟူ
သော စွန်ပလွံပင်မြို့သို့ ပို့ပြီးမှ၊ ရှမာရိမြို့သို့ ပြန်
သွားကြ၏။
၁၆ ထိုအခါ အာရှရိရှင်ဘုရင်လာ၍ကူမစေခြင်း
ငါ၊ အာခတ်မင်းကြီးသည် သံတမန်ကို စေလွှတ်
၁၇ လေ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ဧဒုံလူတို့သည် လာ
ပြန်သဖြင့်၊ ယုဒပြည်ကို လုပ်ကြံ၍၊ လူများကို
၁၈ ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားကြပြီ။– ဖိလိတ္တိလူတို့သည်
လည်း၊ နိုင်ငံအောက်ပိုင်းနှင့် ယုဒပြည်တောင်
ပိုင်း၌ရှိသော မြို့တို့ကိုတိုက်၍၊ ဗက်ရှေမက်မြို့၊
အာဇလုန်မြို့၊ ဂေဒရုတ်မြို့၊ ရှောခေါမြို့ရွာ၊ တိမ
နာမြို့ရွာ၊ ဂိမဇောမြို့ရွာများကို ယူ၍ နေရာချ
၁၉ ကြ၏။– ယုဒရှင်ဘုရင်အာခတ်ကြောင့် ထာဝရ
ဘုရားသည် ယုဒပြည်ကို အလွန်နှိမ့်ချ၏။ ထို
မင်းသည် ယုဒပြည်၏ အဝတ်တန်ဆာကိုချွတ်
၍၊ ထာဝရဘုရားကို ကြမ်းတမ်းစွာ ပြစ်မှား၏။–
၂၀ အာရှရိရှင်ဘုရင် တိဂလတ်ပိလေသာ လာသော်
၂၁ လည်း၊ အားကိုမပေး၊ သာ၍ဆင်းရဲစေ၏။– အ
ကြောင်းမူကား၊ အာခတ်သည် ဗိမာန်တော်
ဘဏ္ဍာနှင့် နန်းတော်ဘဏ္ဍာမှစ၍၊ မျူးမတ်အိမ်
တို့၌ရှိသော ဥစ္စာများကိုခွဲပြီးလျှင်၊ အာရှရိရှင်ဘု
ရင်အား ပေးသော်လည်း၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် ကျေး
၂၂ ဇူးပြန်၍မပြု။– အာခတ်မင်းကြီးသည် ဆင်းရဲ
ဒုက္ခခံရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားကို သာ၍ပြစ်
၂၃ မှား၏။– ငါ့ကိုဒဏ်ပေးသော ဒမာသက်မြို့၏ဘု
ရားတို့ကို ငါဆည်းကပ်မည်ဟူ၍ငင်း၊ ရှရိရှင်ဘု
ရင် ကိုးကွယ်သော ဘုရားတို့သည် ကျေးဇူးပြု
တတ်သောကြောင့်၊ ငါ၌လည်း ကျေးဇူးပြုစေ
ခြင်းငှါ၊ ထိုဘုရားတို့အား ယဇ်ပူဇော်မည်ဟူ၍
ငင်း ဆိုသော်လည်း၊ ထိုဘုရားတို့သည် အာခတ်
မင်းနှင့် ဣသရေလအမျိုး အကျိုးနည်းစရာအ
၂၄ ကြောင်း ဖြစ်သတည်း။– တဖန် အာခတ်သည်
ဗိမာန်တော်တန်ဆာတို့ကို စုထား၍ အပိုင်းပိုင်း
ချိုးဖြတ်၏။ ဗိမာန်တော်တံခါးတို့ကိုလည်း ပိတ်
ထား၏။ ယေရုရှလင်မြို့ထောင့်များ၌ ယဇ်
၂၅ ပလ္လင်တို့ကို တည်၏။– အခြားတပါးသောဘုရား
တို့အား နံသာပေါင်းကို မီးရှို့စရာဘို့၊ ယုဒမြို့အ
သီးအသီးတို့၌ မြင့်သောအရပ်တို့ကို တည်၍ ဘိုး
ဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အမျက်
တော်ကို နှိုးဆော်လေ၏။
၂၆ အာခတ်ကျင့်ကြံပြုမူသော အမှုအရာကြွင်း
လေမျှ အစအဆုံးတို့သည် ယုဒရာဇဝင်နှင့် ဣ
၂၇ သရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။– အာ
ခတ်သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ ယေရုရှ
လင်မြို့၌ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ ဣသ
ရေလရှင်ဘုရင်တို့ သင်္ဂြိဟ်၌ မသင်္ဂြိဟ်ကြ။
သားတော်ဟေဇကိသည် ခမည်းတော်အရာ၌
နန်းထိုင်၏။

၂၉

၁ ဟေဇကိသည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိ
သော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်ဆယ်ကိုး
နှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ ဇာခရိသမီး
၂ အာဘိအမည်ရှိ၏။– ထိုမင်းသည် အဘဒါဝိဒ်
ကျင့်သမျှအတိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တ
၃ ရားသောအမှုကိုပြု၏။– နန်းစံပဋမနှစ်၊ ပဋမလ

တွင် ဗိမာန်တော်တံခါးတို့ကို ဖွင့်၍ ပြုပြင်တော်
၄ မူ၏။- ယဇ်ပုရောဟိတ်လေဝိသားတို့ကိုခေါ်၍၊
၅ အရှေ့လမ်းမှာ စုဝေးစေလျက်၊- အိုလေဝိသား
တို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ကိုယ်ကိုလည်း၊ ဘိုးဘေး
တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်
ကိုလည်း သန့်ရှင်းစေ၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနထဲက အ
၆ မှိုက်ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြလော့။- ငါတို့အ
ဘချွားသည်ပြစ်မှား၍၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုကြပြီ။
ထာဝရဘုရားကိုစွန့်၍၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအ
ရပ်မှ မျက်နှာလွှဲလျက် ကျောခိုင်းကြပြီတ
၇ ကား။- ဗိမာန်တော်ဦးတံခါးတို့ကို ပိတ်လျက်၊
မီးခွက်တို့ကိုသတ်လျက်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနခံ၌ ဣ
သရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်အား နံ့သာပေါင်း
ကို မီးမရှို့။ မီးရှို့ရာယဇ်ကို မပူဇော်ဘဲနေကြ
၈ ပြီ။- ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်
ယေရုရှလင်မြို့ကို အမျက်တော်ထွက်၍၊ သင်တို့
မြင်သည်အတိုင်း ဆင်းရဲခံခြင်း၊ မိန်းမောတွေဝေ
ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့သံကိုကြားခြင်းအမှုခံ အပ်တော်မူ
၉ ပြီ။- သို့ဖြစ်၍၊ ငါတို့အဘများသည် ထားဖြင့်လဲ
သေကြပြီ။ သားသမီး၊ မယားတို့သည် သိမ်းသွား
၁၀ ခြင်းကို ခံရကြပြီ။- ယခုမူကား၊ ပြင်းစွာသောအ
မျက်တော်သည် ငါတို့မှလွဲသွားမည်အကြောင်း၊
ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
၁၁ နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့မည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။- ငါ့သား
တို့၊ မဖင့်နွှဲကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ရပ်
၍ ဝတ်ပြုခြင်း၊ အမှုတော်ကို စောင့်ခြင်း၊ နံ့သာ
ပေါင်းကို မီးရှို့ခြင်းအမှုကို ပြုစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့
၁၂ ကို ရွေးထားတော်မူပြီဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊- လေ
ဝိအမျိုး၊ ကောဟတ်အနွယ်၊ အာမသဲသား မာ
ဟတ်၊ အာဇရိသား ယောလ၊ မေရာရိအနွယ်
အာဗဒိသားကိရှ၊ ယေဟလေလသား အာဇရိ၊
ဂေရှုံအနွယ် ဇိမ္မသားယောအာ၊ ယောအာသား
၁၃ ဧဒင်၊- ဧလိဇဖန်အမျိုးသား ရိမရိနှင့် ယေယေ
၁၄ လ၊ အာသပ်အမျိုးသား ဇာခရိနှင့် မတ္တနိ၊- ဟေ
မန်အမျိုးသား ယေဟေလနှင့် ရိမိ၊ ယေဒုသုန်အ
၁၅ မျိုးသား ရှေမာယနှင့် ဩဇေလတို့သည်၊- အမျိုး
သားချင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေပြီး
မှ၊ ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်နှင့်အညီ ရှင်ဘုရင်
စီရင်သည်အတိုင်း၊ ဗိမာန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေ
၁၆ ခြင်းငှါ လာကြ၏။- ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဗိ
မာန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ အတွင်းခန်းထဲ
သို့ဝင်၍၊ တွေ့သမျှသောအမှိုက်ကို တန်တိုင်းသို့
ထုတ်ပြီးလျှင်၊ လေဝိသားတို့သည် ကေဒြိန်
၁၇ ချောင်းသို့ ယူသွားကြ၏။- ပဌမလတရက်နေ့
တွင် သန့်ရှင်းစပြု၍၊ ရှစ်ရက်နေ့တွင် ဗိမာန်
တော်ဦးသို့ရောက်ကြ၏။ ထိုနောက် ရှစ်ရက်
ပတ်လုံး၊ ဗိမာန်တော်ကိုသန့်ရှင်းစေ၍ ပဌမလ
တဆယ်ခြောက်ရက်နေ့တွင် လက်စသတ်ကြ
၁၈ ၏။- ထိုအခါ ဟေဇကိမင်းကြီးထံသို့ဝင်၍၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗိမာန်တော်တဆောင်လုံး၊ မီးရှို့
ရာယဇ်ပလ္လင်နှင့် တန်ဆာရှိသမျှ၊ ရှေတော်မုန့်
တင်သောစားပွဲနှင့် တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို သန့်
၁၉ ရှင်းစေပါပြီ။- ထိုမှတပါး၊ အာခတ်မင်းကြီးလက်
ထက် အမှုပြု၍ ပစ်ထားသောတန်ဆာရှိသမျှ
တို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြင်ဆင်၍ သန့်ရှင်းစေ
သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်တော်ရှေ့မှာ
တင်ထားပါပြီဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။
၂၀ ထိုအခါ ဟေဇကိမင်းကြီးသည် စောစောထ
၍၊ မြို့သူကြီးတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်
၂၁ တော်သို့ တက်သွား၏။- နန်းတော်အပြစ်၊ သန့်
ရှင်းရာဌာနတော်အပြစ်၊ ယုဒပြည်အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်ပူဇော်စရာဘို့ နွားခုနစ်ကောင်၊ သိုးခုနစ်
ကောင်၊ သိုးသငယ်ခုနစ်ကောင်၊ ဆိတ်ခုနစ်
ကောင်တို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ အာရုန်သား ယဇ်
ပုရောဟိတ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်
ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်စေခြင်းငှါ မိန့်တော်မူသည်
၂၂ အတိုင်း၊- နွားတို့ကိုသတ်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့
သည် အသွေးကိုခံလျက်၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ
ဖြန်းကြ၏။ သိုးတို့ကိုလည်းသတ်၍၊ အသွေးကို
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ဖြန်းကြ၏။ သိုးသငယ်တို့ကို
လည်း သတ်၍ အသွေးကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ
၂၃ ဖြန်းကြ၏။- အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ပူဇော်စရာဘို့
ဆိတ်တို့ကိုလည်း ရှင်ဘုရင်ရှေ့၊ ပရိသတ်ရှေ့သို့
၂၄ ထုတ်၍၊ မိမိတို့လက်ကိုတင်ပြီးမှ၊- ယဇ်ပုရော
ဟိတ်တို့သည် သတ်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသား
အပေါင်းတို့၏ အပြစ်ကိုပြေစေခြင်းငှါ၊ ယဇ်
ပလ္လင်ပေါ်မှာ အသွေးအားဖြင့် အပြစ်ဖြေခြင်း
မင်္ဂလာကို ပြုကြ၏။ ထိုသို့မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် အ
ပြစ်ဖြေရာယဇ်ကို ဣသရေလ အမျိုးသားအ
ပေါင်းတို့အဘို့ ပူဇော်မည်အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်
၂၅ အမိန့်တော်ရှိပြီ။- ဒါဝိဒ်မင်းကြီးနှင့် သူ၏ပရော
ဖက်ဂဒ်၊ ပရောဖက်နာသန်တို့ စီရင်သည်အ
တိုင်း ခွက်ကွင်း၊ စောင်း၊ တယောနှင့် တီးမှုတ်
သောလေဝိသားတို့ကို၊ ဗိမာန်တော်၌ ခန့်ထား
တော်မူ၏။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ပရော

To Contents

၂၆ ဖက်တို့အားဖြင့် စီရင်တော်မူသတည်း။– သို့ဖြစ်
၂၇ ၍ လေဝီသားတို့သည် ဒါဝိဒ်စီရင်သော ဘုရိယာ
မျိုးများကိုငင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် တံပိုး
များကိုငင်း ကိုင်လျက်ရှိကြ၏။– ဟေဇကိသည်
ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်စေခြင်း
၌၊ အမိန့်တော်ရှိ၍ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်စပြု
သောအခါ၊ တံပိုးများနှင့် ဣသရေလရှင်ဘုရင်
ဒါဝိဒ်စီရင်သော ဘုရိယာမျိုးများကို တီးမှုတ်
လျက်၊ ထာဝရဘုရားအား သီချင်းကို ဆိုစပြုကြ
၂၈ ၏။– မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှု လက်စမသတ်
မီတိုင်အောင် ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ကိုး
ကွယ်လျက်၊ သီချင်းဆိုလျက်၊ တံပိုးမှုတ်လျက်
၂၉ နေကြ၏။– လက်စသတ်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်
စည်းဝေးသောသူ အပေါင်းတို့သည် ဦးညွတ်ချ၍
၃၀ ကိုးကွယ်ကြ၏။– တဖန် ဟေဇကိမင်းကြီးနှင့်
မှူးမတ်တို့သည် စီရင်၍၊ လေဝိသားတို့သည် ဒါ
ဝိဒ်စကား၊ ပရောဖက်အာသပ်စကားအားဖြင့်၊
ထာဝရဘုရားအား ထောမနာသီချင်းဆိုကြ၏။
ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့် ထောမနာသီချင်းကိုဆို
၃၁ လျက်၊ ဦးညွတ်ချ၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။– ထိုနောက်
ဟေဇကိက၊ သင်တို့သည် ယခု ထာဝရဘုရား
အား ကိုယ်ကိုပူဇော်ကြပြီ။ ဗိမာန်တော်သို့ ချဉ်း
ကပ်၍၊ ယဇ်မျိုးများနှင့် ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာ ပူ
ဇော်သက္ကာများကို ဆောင်ခဲ့ကြလေ့ဟု ပြန်၍
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ စည်းဝေးသောသူတို့
သည် ယဇ်မျိုးများနှင့် ကျေးဇူးတော်ဝန်ခံရာ ပူ
ဇော်သက္ကာများကို ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ စေတနာရှိ
သမျှသော သူတို့သည် မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ဆောင်
၃၂ ခဲ့ကြ၏။– စည်းဝေးသောသူတို့သည် ထာဝရဘု
ရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်စရာဘို့ ဆောင်ခဲ့
သော ယဇ်ပေါင်းကား၊ နွားခုနစ်ဆယ်၊ သိုးတရာ၊
၃၃ သိုးသငယ် နှစ်ရာတည်း။– ပူဇော်သောဥစ္စာ
ပေါင်းကား၊ နွားခြောက်ရာ၊ သိုးသုံးထောင်
၃၄ တည်း။– ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် နည်းသော
ကြောင့်၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ရှိသမျှကို မသတ်
နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အခြားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့
သည် ကိုယ်ကိုမသန့်ရှင်းစေမီ၊ အမှုတော် လက်
စမသတ်မီတိုင်အောင်၊ ညီအစ်ကို လေဝိသားတို့
သည် ထောက်မကြ၏။ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေ
ခြင်း၌၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်များထက် လေဝိသား
၃၅ တို့သည် သာ၍ စိတ်သဘောဖြောင့်ကြ၏။– မီး
ရှို့ရာယဇ်များတို့နှင့်၊ မီးရှို့ရာယဇ် အသီးအသီး
ဆိုင်သော မိဿဟာယ ယဇ်ဆီဥ၊ သွန်းလောင်း
ရာ ပူဇော်သက္ကာအများရှိကြ၏။ ထိုသို့ ဗိမာန်
၃၆ တော်ဝတ်ပြုခြင်းကို စီရင်သတည်း။– ထိုအမှု
လျင်မြန်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် လူများ
ကို ပြင်ဆင်တော်မူသောကြောင့်၊ ဟေဇကိနှင့်
လူအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်အားရကြ၏။

၃၀

၁ တဖန် ဧဖရိမ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးနှင့်တကွ
ဣသရေလအမျိုး၊ ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့
သည် ယေရုရှလင်မြို့၊ ဗိမာန်တော်သို့လာ၍၊ ဣ
သရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
အား၊ ပသခါပွဲကို ခံစေခြင်း၌၊ ဟေဇကိသည် စာ
၂ ရေး၍ ပေးလိုက်လေ၏။– ဒုတိယလတွင်၊ ပသ
ခါပွဲကိုခံခြင်း၌ ရှင်ဘုရင်သည် တိုင်ပင်၍၊ မှူး
တော်မတ်တော်တို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ စည်း
ဝေးသောသူ အပေါင်းတို့သည် စီရင်ကြပြီ။–
၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အမှုတော်ကို ဆောင်
ရွက်နိုင်မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစွာ မ
ပြုကြသေး။ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ယေရုရှ
လင်မြို့၌ မစည်းဝေးသောကြောင့် လွန်ခဲ့သော
၄ လတွင် ထိုပွဲကိုမခံနိုင်ကြ။– ရှင်ဘုရင်နှင့်စည်း
ဝေးသော သူအပေါင်းတို့သည် ထိုအမှုကိုနှစ်
သက်သောကြောင့်၎င်း၊ ကျမ်းစာ၌လာသည်အ
တိုင်း၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး၊ ပသခါ
၅ ပွဲကို မခံသောကြောင့်၎င်း၊– အရပ်ရပ်တို့ကလာ
၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘု
ရားအား၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ပသခါပွဲကိုခံစေခြင်း
၌၊ ဣသရေလပြည် တရောက်လုံး၊ ဗေရရှေဘာ
မြို့မှစ၍ ဒန်မြို့တိုင်အောင်၊ ကြော်ငြာစေမည်
၆ အကြောင်း အမိန့်တော်နှင့်စီရင်ကြ၏။– ရှင်ဘု
ရင်နှင့် မှူးမတ်တို့ပေးလိုက်သောစာကို စာပို့လု
လင်တို့သည်ယူ၍၊ အမိန့်တော်အတိုင်း ဣသရေ
လပြည်နှင့် ယုဒပြည်တရောက်လုံးသို့ ပြေးကြ
၏။ စာ၌ပါသောစကားဟူမူကား၊ အိုဣသရေလ
အမျိုးသားတို့၊ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့
၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့ ပြန်
လာကြလော့။ အာရှရိရှင်ဘုရင်တို့လက်မှလွတ်
၍၊ ကျန်ကြွင်းသေးသောသူတို့ရှိရာသို့ ပြန်လာ
၇ တော်မူမည်။– ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာ
ဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသော သင်တို့၏အဘများ၊
ညီအစ်ကိုများကဲ့သို့ မပြုကြနှင့်။ ပြစ်မှားသော
ထိုသူတို့ကို သင်တို့မြင်သည်အတိုင်း၊ သုတ်သင်
၈ ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ အပ်တော်မူပြီ။– သင်တို့အဘ
များကဲ့သို့ ခိုင်မာသောဘော မရှိကြနှင့်။ ထာ

To Contents

ဝရဘုရား၌ ကိုယ်ကိုအပ်နှံကြလော့။ အစဉ်သန့်
ရှင်းစေတော်မူသော သန့်ရှင်းရာဌာနတော်သို့
လာကြလော့။ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်သည်
သင်တို့မှ လွှဲသွားမည်အကြောင်း၊ သင်တို့၏ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကို စောင့်
၉ ကြလော့။– သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားထံတော်
သို့ ပြန်လာလျှင်၊ သင်တို့၏ညီအစ်ကို သားသမီး
တို့သည် သိမ်းသွားသောသူတို့ထံမှာ၊ ကရုဏာ
စိတ်နှင့် တွေ့ကြုံ၍၊ ဤပြည်သို့ တဖန် ပြန်လာ
ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘု
ရားသည် ကျေးဇူးပြုချင်သောသဘော၊ သနား
တတ် သောသဘောရှိသောကြောင့်၊ သင်တို့
သည် အထံတော်သို့ပြန်လာလျှင်၊ မျက်နှာတော်
ကို သင်တို့မှ လွှဲတော်မမူဟု စာ၌ပါသတည်း။–
၁၀ စာပို့လုလင်တို့သည် ဇဖရိမ်ခရိုင်၊ မနာရှေခရိုင်
တရှောက်လုံး၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်တိုင်အောင် တမြို့
မှ တမြို့သို့ ပြေးကြ၏။ ပြည်သားတို့သည် ပြက်
၁၁ ယပ်ပြု၍ ကဲ့ရဲ့ကြ၏။– သို့ရာတွင် အာရှာခရိုင်
သား၊ မနာရှေခရိုင်သား၊ ဇာဗုလုန်ခရိုင်သားအ
ချို့တို့သည် ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့
၁၂ လာကြ၏။– ယုဒပြည်သားတို့သည် ထာဝရဘု
ရားအမိန့်တော်အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် မှူးမတ်တို့
စီရင်သည်အတိုင်း၊ တညီတညွတ်တည်း ပြုချင်
သော စေတနာစိတ်ကို၊ ဘုရားသခင်တန်ခိုး
တော်ကြောင့်ရကြ၏။

၁၃ ဒုတိယလတွင် အဇုမပွဲကိုခံလိုသောငှါ၊ များ
စွာသောလူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌စည်းဝေး
ကြ၍၊ အလွန်ကြီးသောပရိသတ် ဖြစ်လေ၏။–
၁၄ သူတို့သည်ထ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော ယဇ်
ပလ္လင်တို့ကိုငင်း၊ နံ့သာပေါင်းမီးရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်
ရှိသမျှတို့ကိုငင်း ပယ်ရှင်း၍၊ ကေဒြန်ချောင်းထဲ
၁၅ သို့ ပစ်ချကြ၏။– ဒုတိယလ တဆယ်လေးရက်
နေ့တွင်၊ ပသခါသိုးသငယ်ကို သတ်ကြ၏။ ယဇ်
ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည် သတိရ၍ ကိုယ်
ကိုသန့်ရှင်းစေလျက်၊ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ဗိမာန်
၁၆ တော်ထဲသို့ သွင်းကြ၏။– ဘုရားသခင်၏လူ မော
ရှေပညတ်တရားဥ၌ စီရင်သော ထုံးစံအတိုင်း၊ မိမိ
တို့နေရာ၌ ရပ်နေလျက်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့
သည် လေဝိသားတို့လက်မှ အသွေးကိုယူ၍ဖြန်း
၁၇ ကြ၏။– မသန့်ရှင်းသောသူအများတို့သည် ပရိ
သတ်၌ပါသောကြောင့်၊ ထိုမသန့်ရှင်းသောသူ ရှိ
သမျှတို့ကို၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းစေခြင်း
ငှါ၊ ပသခါသိုးသငယ်သတ်ခြင်းအမှုကို၊ လေဝိ
၁၈ သားတို့သည် စောင့်ရကြ၏။– များစွာသောလူ
တည်းဟူသော၊ ဇဖရိမ်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုး၊ ဣ
သခါအမျိုး၊ ဇာဗုလုန်အမျိုးသားအများတို့သည်
ကျမ်းစာ၌ပါသော တရားသို့မလိုက်၊ ကိုယ်ကိုမ
သန့်ရှင်းစေဘဲ၊ ပသခါသိုးသငယ်ကို စားကြ၏။–
၁၉ သို့ရာတွင်၊ ဟေဇကိုက၊ သန့်ရှင်းရာဌာနထုံးစံအ
တိုင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်းမရှိသော်လည်း၊ ဘိုးဘေးတို့
၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဆည်းကပ်ခြင်း
ငှါ၊ သဘောကျသောသူအပေါင်းတို့၏ အပြစ်ကို
ကောင်းမြတ်သော ထာဝရဘုရားသည် လွှတ်
တော်မူပါစေသောဟု ထိုသူတို့အဘို့ ဆုတောင်း
၂၀ သဖြင့်၊– ထာဝရဘုရားသည် ဟေဇကိစကားကို
နားထောင်တော်မူ၍၊ လူများတို့ကို ချမ်းသာပေး
၂၁ တော်မူ၏။– ယေရုရှလင်မြို့၌ စည်းဝေးသော
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်၊ ခုနစ်ရက်ပတ်
လုံး အလွန်ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့် အဇုမပွဲကိုခံ
ကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်လေဝိသားတို့သည် အ
သံကျယ်သောတုရိယာမျိုးကို တီးမှုတ်လျက်၊
နေ့ညဉ့်မပြတ် ထာဝရဘုရားအား ထောမနာသီ
၂၂ ချင်း ဆိုကြ၏။– ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်
မြတ်ကို သွန်သင်သော လေဝိသားအပေါင်းတို့
ကို၊ ဟေဇကိသည် အားပေးသောစကားနှင့် နှုတ်
ဆက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးပွဲခံ
စဉ်အခါ၊ စားသောက်လျက် မိဿဟာယ ပူဇော်
သက္ကာကိုပြုလျက်၊ ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားအား တောင်းပန်လျက် နေကြ
၂၃ ၏။– စည်းဝေးသောသူ အပေါင်းတို့သည် ခုနစ်
ရက်ထပ်၍ ပွဲခံခြင်းငှါ တိုင်ပင်ငြိမ်မှု၊ ရွှင်လန်း
၂၄ သောစိတ်နှင့် ခုနစ်ရက်ထပ်၍ ပွဲခံကြ၏။– ယုဒ
ရှင်ဘုရင်ဟေဇကိသည် နွားတထောင်နှင့် သိုးခု
နစ်ထောင်တို့ကိုငင်း၊ မှူးမတ်တို့သည် နွားတ
ထောင်နှင့် သိုးတသောင်းကိုငင်း၊ စည်းဝေးသော
သူတို့အား ပေးကြ၏။ များစွာသောယဇ်ပုရော
၂၅ ဟိတ်တို့သည် ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေကြ၏။– ယဇ်
ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့နှင့်တကွ ယုဒပရိ
သတ်များ၊ ဣသရေလပြည်မှလာသော ပရိသတ်
များ၊ ယုဒပြည်၌နေသော တပါးအမျိုးသား၊ ဣ
သရေလပြည်မှလာသော တပါးအမျိုးသားတို့
၂၆ သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြ၏။– ထိုသို့ ယေရု
ရှလင်မြို့၌ ကြီးစွာသောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။
ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်သားရှောလမုန်
လက်ထက်မှသည်၊ နောက်တဖန် ယေရုရှလင်
မြို့၌ ထိုမျှလောက်ကြီးစွာသော ဝမ်းမြောက်

To Contents

၂၇ ခြင်းမရှိ။– ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား တို့သည်ထ၍ လူများတို့ကို ကောင်းကြီးပေးကြ ၏။ သူတို့စကားသံကို ဘုရားသခင်ကြားတော်မူ ၏။ သန့်ရှင်းသောကျိန်းဝပ်တော်မူရာ၊ ကောင်း ကင်ဘုံသို့ ပဋနာစကားတက်လေ၏။

၃၁

၁ ထိုအမှု လက်စသတ်သောအခါ၊ စည်းဝေး သော ဣသရေလလူအပေါင်းတို့သည်၊ ယုဒမြို့ များသို့ ထွက်သွား၍ ယုဒပြည်၊ ဗယ်ာမိန်ပြည်၊ ဧဖရိမ်ပြည်၊ မနာရှေပြည် အရပ်ရပ်၌ရှိသော ရုပ် တုဆင်းတု၊ အာရှရပင်၊ မြင့်သောအရပ်၊ ယဇ် ပလ္လင်ရှိသမျှတို့ကို ရှင်းရှင်းမဖျက်ဆီးမီတိုင် အောင် ချိုးဖဲ့၊ ခုတ်လဲဖြိုချကြ၏။ ထိုနောက်မှ၊ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ အသီး အသီး ပိုင်ထိုက်သောနေရာ မြို့ရွာတို့သို့ ပြန် သွားကြ၏။

၂ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားတို့သည်၊ အသီး အသီးစောင့်ရသောအမှုကို အလှည့်သင့်သည်အ တိုင်း စောင့်လျက်၊ ထာဝရဘုရား ကျိန်းဝပ် တော်မူသော ဌာနတော်တံခါးအတွင်း၌၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်နှင့် မိသဟာယယဇ်ကိုပူဇော်ခြင်း၊ အမှု တော်မျိုးကို စောင့်ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကို ဝန်ခံ ခြင်း၊ ထောမနာသီချင်းဆိုခြင်းအမှုကို ပြုစေ
၃ ခြင်းငှါ၊ ဟေဇကိခန်ထားတော်မူ၏။– ထာဝရဘု ရား၏ ပညတ္တိကျမ်း၌ ရေးထားသည်အတိုင်း၊ နေ့ရက်အစဉ် နံနက်အချိန်၊ ညဦးအချိန်၊ ဥပုသ် နေ့၊ လဆန်းနေ့၊ ဓမ္မပွဲနေ့တွင် မီးရှို့ရာယဇ်ပူ ဇော်စရာဘို့၊ ဘဏ္ဍာတော်ထဲက ဥစ္စာတဘို့ကို
၄ ထုတ်၍လျှုတော်မူ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိ သားတို့သည် ထာဝရဘုရား၏တရားကို ကြိုး စား၍ သွန်သင်စေခြင်းငှါ၊ ယေရုရှလင်မြို့၌နေ သော သူတို့သည် ဥစ္စာတဘို့ကို လှူရမည်အ
၅ ကြောင်း မိန့်တော်မူ၏။– ထိုအမိန့်တော်ကို ဣ သရေလအမျိုးသားတို့သည် အနှံအပြား ကြား သိကြသောအခါ၊ အဦးသီးသော စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ ပျားရည်အစရှိသော မြေအသီးအနှံကိုလှူ၊ အခြားသောဥစ္စာရှိသမျှ ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုလှူ၊
၆ များစွာဆောင်ခဲ့ကြ၏။– ယုဒမြို့တို့၌နေသော ဣသရေလအမျိုးသားနှင့် ယုဒအမျိုးသားတို့ သည်လည်း၊ သိုးနွား ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုလှူ၊ သူ တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအားပူဇော်၍ သန့်ရှင်းသောဥစ္စာ ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုလှူ၊ ဆောင်
၇ ခဲ့၍ အသီးအသီး ပုံထားကြ၏။– တတိယလ တွင် ပုံထားစပြု၍၊ သတ္တမလတွင် လက်စသတ်
၈ ကြ၏။– ပုံထားသောဥစ္စာကို၊ ဟေဇကိနှင့် မှူး မတ်တို့သည် လာ၍မြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘု ရားနှင့် ဘုရားသခင်၏လူ ဣသရေလအမျိုးကို
၉ ကောင်းကြီးပေးကြ၏။– ထိုပုံထားသော ဥစ္စာအ ကြောင်းကို ဟေဇကိသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်၊
၁၀ လေဝိသားတို့၌မေးမြန်းလျှင်၊– ဇာဒုတ်အမျိုး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး အာဇရိက၊ ပူဇော်သက္ကာ တို့ကို၊ ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့စပြု၍သော နောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့ စားလောက်အောင်ရှိသည် သာမက များစွာကျန်ကြွင်းတတ်ပါ၏။ ထာဝရ ဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော် မူသောကြောင့်၊ ပုံထားသော ဤဥစ္စာများသည် ကျန်ကြွင်းလျက်ရှိပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။–
၁၁ ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၌ ဘဏ္ဍာတိုက်တို့ကို ပြင် ဆင်စေမည်အကြောင်း၊ ဟေဇကိမိန့်တော်မူ
၁၂ သည်အတိုင်း ပြင်ဆင်၍– လှူသောဥစ္စာ၊ ဆယ် ဘို့တဘို့ဥစ္စာ၊ ပူဇော်သောဥစ္စာများကို တရားနှင့် အညီ သွင်းထားကြ၏။ လေဝိသား ကောနနိ သည် တိုက်အုပ်၊ သူ၏ညီရှိမိသည် တိုက်စာရေး
၁၃ ဖြစ်၏။– ယေဟေလ၊ အာဇဗိ၊ နာဟတ်၊ အာသ ဟေလ၊ ယေရိမုတ်၊ ယောဇဗဒ်၊ ဧလျေလ၊ ဣသ မခိ၊ မာဟတ်၊ ဗေနာယတို့သည်လည်း ဟေ ဇကိမင်းကြီးနှင့် ဗိမာန်တော်အုပ်အာဇရိ စီရင် သည်အတိုင်း၊ ကောနနိနှင့် သူ၏ညီရှိမိတို့သည်
၁၄ အစေခံ၍ ကြည့်ရှုပြုစုကြ၏။– အရှေ့တံခါး မှူး၊ လေဝိသား ဣမနသားကောရသည်၊ ထာဝ ရအရှင်ဘုရားသခင်အား လှူဒါန်းပူဇော်သော ဥစ္စာ၊ အလွန်သန့်ရှင်းသော ဥစ္စာများကို ဝေဖန်ရ
၁၅ သောအမှုအပ် ဖြစ်၏။– ကောရလက်ထောက်၊ ဧဒင်၊ ဗယ်ာမိန်၊ ယောရှ၊ ရှေမာယ၊ အာမရိ၊ ရှေ ကနိတို့သည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်နေရာ မြို့ တို့၌ အရာခံသည်အတိုင်း၊ သင်းဖွဲ့သောညီအစ်
၁၆ ကို အကြီးအငယ်တို့အား ပေးဝေကြ၏။– သင်း ဖွဲ့သည်အတိုင်း၊ ဗိမာန်တော်သို့ဝင်၍ အမှုတော် ကိုစောင့်သောသူ၊ စာရင်းဝင်သည်အတိုင်း၊ အ သက်သုံးနှစ်လွန်သော ယောကျ်ားအပေါင်းတို့
၁၇ အားလုံး၊– အဆွေအမျိုးအလိုက်စာရင်းဝင်၍၊ အသက်နှစ်ဆယ်လွန်သဖြင့်၊ သင်းဖွဲ့သည်အ တိုင်း၊ အမှုတော်စောင့်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်
၁၈ လေဝိသားတို့အားလုံး၊– သစ္စာစောင့်၍ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေသော ထိုသူတို့၏ သားမယားသူငယ် မှစ၍၊ ပရိသတ်အနှံအပြား စာရင်းဝင်သမျှသော

သူတို့အားငင်း၊ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း ပေးဝေရ
၁၉ ကြ၏။- ထိုအတူ၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောသူတို့
သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားနေစရာဘို့ ခွဲ
ထားသော်မြို့နယ်တို့၌ နေသော အာရုန်သား
ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောကျ်ားး၊ စာရင်းဝင်သော
လေဝိသားအပေါင်းတို့အားလည်း ပေးဝေရကြ
၂၀ ၏။- ထိုသို့ ဟေဇကိသည် ယုဒပြည်တရှောက်
လုံးတွင် စီရင်၍၊ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ကောင်းသောအမှု၊ ဖြောင့်မတ်သော
၂၁ အမှု၊ သမ္မာတရားအမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။- မိမိ
ဘုရားသခင်ကို ဆည်းကပ်လျက်၊ ဗိမာန်တော်၊
တရားတော်၊ ပညတ်တော်တို့အဘို့ အမှုစောင့်စ
ပြုလေရာရာ၌ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ပြု၍ အကြံ
ထမြောက်တတ်၏။

၃၂

၁ ထိုအမှုများတို့ကို လက်စသတ်သည်နောက်၊
အာရှုရိရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်သည်၊ ယုဒပြည်သို့
စစ်ချီ၍ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို ဝိုင်းထားလျက်
၂ တိုက်ယူခြင်းငှါ အားထုတ်လေ၏။- ထိုသို့ သနာ
ခရိပ်သည်လာ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်မည့်
အကြံရှိကြောင်းကို၊ ဟေဇကိသည်သိမြင်လျှင်၊-
၃ မြို့ပြင်၌ရှိသော စမ်းရေကိုဖြတ်ခြင်းငှါ မှူးမတ်၊
စစ်သူကြီးတို့နှင့် တိုင်ပင်၍၊ သူတို့သည် ဝိုင်းလုပ်
၄ ကြ၏။- အာရှုရိရှင်ဘုရင်တို့သည်လာ၍၊ များစွာ
သောရေကို အဘယ်ကြောင့်တွေ့ရမည်နည်းဟု
လူများတို့သည်ဆိုလျက်၊ စုဝေး၍ စမ်းရေတွင်းရှိ
သမျှကို ပိတ်ကြ၏။ ပြည်အလယ်၌ စီးသော
၅ ချောင်းရေကိုလည်း ဖြတ်ကြ၏။- ဟေဇကိ
သည်လည်း ကိုယ်ကို ခိုင်ခံ့စေ၏။ ပြိုသောမြို့ရိုး
ရှိသမျှကို ပြုပြင်၍၊ ရဲတိုက်တို့နှင့် တညီတည်း
တည်၏။ ပြင်မြို့ရိုးကိုလည်း တည်၏။ ဒါဝိဒ်မြို့
၌ မိလ္လောရဲတိုက်ကိုလည်း ပြုပြင်၍၊ များစွာ
သော လုံလင်နက်ခိုင်း လွှားတို့ကိုလည်း လုပ်
၆ လေ၏။- လူများတို့တွင် တပ်မှူးတို့ကိုခန့်ထား
၍၊ မြို့လမ်းမ၌ စုဝေးစေသဖြင့်၊ အားပေးသောစ
၇ ကားကို ပြောလျက်၊- ခွန်အားယူ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိ
ကြလော့။ အာရှုရိ ရှင်ဘုရင်နှင့် သူ၌ပါသောအ
လုံးအရင်း အပေါင်းတို့ ကြောင့် မကြောက်ကြ
နှင့်။ စိတ်မပျက်ကြနှင့်။ ငါတို့ဘက်၌နေသော
သူတို့သည်၊ သူ့ဘက်၌ နေသောသူတို့ထက်သာ
၈ ၍ များကြ၏။- သူ့ဘက်၌ လူလက်ရုံးရှိ၏။ ငါ
တို့ဘက်၌ ထောက်မ၍၊ စစ်ကူတော်မူသော ငါ
တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှိတော်မူသည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။ လူများတို့သည် ယုဒရှင်ဘုရင်
ဟေဇကိ၏စကားကို ကိုးစားကြ၏။

၉ ထိုနောက် အာရှုရိရှင်ဘုရင်သနာခရိပ်သည်
ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ လာခိရှမြို့ကိုဝိုင်း
ထားစဉ်တွင်၊ မိမိကျွန်အချို့ကို ယေရုရှလင်မြို့၊
ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကိထံသို့ငင်း၊ ယေရုရှလင်
မြို့၌ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့ရှိရာသို့ငင်း စေ
၁၀ လွှတ်၍၊- အာရှုရိရှင်ဘုရင်သနာခရိပ် မိန့်တော်
မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ဝိုင်း
ထားခြင်းကို ခံခြင်းငှါ၊ အဘယ်သို့ခိုလှုံကြသ
၁၁ နည်း။- ဟေဇကိက၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝ
ရဘုရားသည် ငါတို့ကို အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှ
ကယ်လွှတ်တော်မူမည်ဟုဆိုလျက်၊ မွတ်သိပ်
ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်းအားဖြင့် အသေခံရသည်တိုင်
အောင်၊ ကိုယ်ကိုစွန့်ပစ်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကို
၁၂ ဖြားယောင်းသည်မဟုတ်လော။- ထိုဟေဇကိ
သည် ထာဝရဘုရား၏ မြင့်သောအရပ်ဌာနနှင့်
ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို ပယ်၍၊ သင်တို့သည် တခု
တည်းသော ယဇ်ပလ္လင် ရှေ့မှာ ကိုးကွယ်ရမည်။
ထိုယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ နံသာပေါင်းကို မီးရှို့ရမည်
ဟု ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို မိန့်
၁၃ တော်မူဖြီမဟုတ်လော။- ငါနှင့် ငါ့ဘိုးဘေးတို့
သည် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌ အဘယ်သို့
ပြုသည်ကို သင်တို့မသိကြသလော။ အတိုင်း
တိုင်းအပြည်ပြည် ဘုရားတို့သည် မိမိတို့ပြည်
များကို ငါ့လက်မှ ကယ်လွှတ်ခြင်းငှါ တတ်စွမ်း
၁၄ နိုင်သလော။- ငါ့ဘိုးဘေးအကုန်အစင်ဖျက်ဆီး
သော တိုင်းနိုင်ငံတို့၏ ဘုရားတို့တွင်၊ အဘယ်
မည်သောဘုရားသည် မိမိပြည်ကို ငါ့လက်မှ
ကယ်လွှတ်ဘူးသနည်း။ သင်တို့၏ဘုရားသည်
သင်တို့ကိုငါ့လက်မှ အဘယ်သို့ကယ်လွှတ်မည်
၁၅ နည်း။- သို့ဖြစ်၍၊ ဟေဇကိသည် သင်တို့ကိုမ
လှည့်စားစေနှင့်။ ထိုသို့ မဖြားယောင်းစေနှင့်။
သူ့စကားကို မယုံကြနှင့်။ အခြားသော တိုင်းနိုင်
ငံ၌ ကိုးကွယ်သောဘုရားမည်မျှသည်၊ မိမိပြည်
ကိုငါ့လက်မှငဲ့င်း၊ ငါ့ဘိုးဘေးလက်မှငဲ့င်း မကယ်
မလွှတ်နိုင်။ ထိုမျှမက၊ သင်တို့၏ဘုရားသည်
သင်တို့ကို ငါ့လက်မှ မကယ်မလွှတ်နိုင်ဟု မှာ
၁၆ လိုက်လေ၏။- သူ့ကျွန်တို့သည် ထာဝရအရှင်
ဘုရားသခင်တဘက်၊ ဘုရားသခင်၏ကျွန်ဟေ
၁၇ ကိတဘက်၌ သာ၍ ပြောဆိုကြ၏။- ထိုမှတပါး
အခြားသောတိုင်းနိုင်ငံဘုရားတို့သည်၊ မိမိလူ
များကို ငါ့လက်မှ မကယ်မလွှတ်နိုင်သည် နည်း

တူ၊ ဟေဇကိကိုးကွယ်သော ဘုရားသည်၊ သူ၏ လူများကို ငါလက်မှ မကယ်မလွတ်ရဟုငြာသ ရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ကဲ့ ရဲ့ပြစ်တင်သောစာကိုရေး၍ ပေးလိုက်သေး၏။–
၁၈ တဖန်မြို့ရိုးပေါ်မှာရှိသော ယေရုရှလင်မြို့သား တို့ကို ခြိမ်းချောက်နှောင့်ရှက်၍၊ မြို့ကိုတိုက်ယူ နိုင်အောင်၊ ယုဒဘာသာစကားအားဖြင့် ကျယ်
၁၉ သော အသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။– လူတို့လက် ဖြင့် လုပ်သောဘုရား၊ မြေကြီးသားများ ကိုးကွယ် သော ဘုရားတို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့ဘုရားသခင် ကို ရော၍ ကဲ့ရဲ့ကြ၏။

၂၀ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဟေဇကိမင်းကြီး နှင့် အာမုတ်သား ပရောဖက်ဟေရှာယသည်ဆု တောင်း၍၊ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဟစ်ခေါ်သဖြင့်၊–
၂၁ ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူသော ကောင်း ကင်တမန်သည်၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်တပ်၌ ခွန် အားကြီးသောသူရဲများ၊ တပ်မှူး၊ စစ်ကဲများအ ပေါင်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။ ရှင်ဘု ရင်သည် မျက်နှာပျက်လျက်၊ မိမိပြည်သို့ပြန် သွား၏။ မိမိဘုရား၏ဗိမာန်သို့ရောက်သောအ ခါ၊ မိမိသားရင်းတို့သည် ထားနှင့်သတ်ကြ၏။–
၂၂ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည် ဟေဇကိနှင့် ယေရုရှ လင်မြို့သားတို့ကို၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်လက်မှငဲ့း၊ အခြားသောရန်သူလက်မှငဲ့း ကယ်လွှတ်၍၊ အ
၂၃ ရပ်ရပ်၌ စောင့်မတော်မူ၏။– အများသောသူတို့ သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ထာဝရဘုရားအဘို့ ပူ ဇော်သက္ကာကိုငဲ့း၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကိထံသို့ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကိုငဲ့း ဆောင်ခဲ့ကြသဖြင့်၊ ဟေဇကိသည် ထိုကာလမှစ၍ ခပ်သိမ်းသောလူ မျိုး ရှေ့မှာဘုန်းကြီးတော်မူ၏။

၂၄ ထိုကာလအခါ ဟေဇကိမင်းသည် သေနာစွဲ ၍ ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းသဖြင့်၊ ဗျာဒိတ် တော်နှင့် ထူးဆန်းသောတန်ခိုးတော်ကို ခံရ၏။–
၂၅ သို့ရာတွင် ဟေဇကိသည် မိမိခံရသောကျေးဇူး တော်နှင့် အထိုက်အလျောက်မကျင့်၊ ထောင် လွှားသောစိတ်ရှိ၏။ ထိုကြောင့် သူ၌ဥငဲ့း၊ ယုဒ ပြည်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ဥငဲ့း၊ အမျက်တော်
၂၆ ထွက်လေ၏။– သို့ရာတွင် ဟေဇကိသည် မိမိ စိတ်ထောင်လွှားသော အပြစ်ကြောင့်၊ ယေရုရှ လင်မြို့သားတို့နှင့်တကွ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကို နှိမ့် ချသောကြောင့်၊ လက်ထက်တော်ကာလတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်မသက်ရောက်။

၂၇ ဟေဇကိသည် များစွာသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဂုဏ်အသရေရှိ၏။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်မြတ်၊ နှံသာ မျိုး၊ ဒိုင်းလွှား၊ နှမြောဘွယ်သော တန်ဆာ သို့
၂၈ ထားရာဘဏ္ဍာတိုက်များကို တည်လေ၏။– စပါး ကျီများ၊ ဆီ၊ စပျစ်ရည်သိုထားရာ တိုက်များ၊ တိ ရစ္ဆာန်မျိုး တင်းကုပ်များ၊ သိုးခြံများကိုလည်း
၂၉ လုပ်လေ၏။– ကိုယ်အဘို့ မြို့တို့ကိုတည်၍၊ များ စွာသော သိုးနွားတို့ကိုလည်း ဆည်းဖူးလေ၏။ ဘု ရားသခင်သည် များစွာသောဥစ္စာကို ပေးသနား
၃၀ တော်မူ၏။– ထိုမှတပါး၊ ဟေဇကိသည် ဂိဟုန်အ ထက်ချောင်းရေကို ပိတ်၍၊ ဒါဝိဒ်မြို့အနောက် ဘက်သို့ တည့်တည့် စီးစေ၏။ ထိုသို့ ဟေဇကိ သည် ပြုလေရာရာ၌ အကြံထမြောက်၏။

၃၁ သို့ရာတွင် နိုင်ငံတော်၌ ဖြစ်သောအံ့ဘွယ် သောအမှုကို မေးမြန်းစေခြင်းငှ၊ ဗာဗုလုန်မင်းတို့ သည် သံတမန်ကို စေလွှတ်သောအမှုမှာ၊ ဟေဇ ကိမင်း၏သဘောကို အကုန်အစင်သိခြင်းငှ၊ ဘု ရားသခင်သည် စုံစမ်း၍အလွတ်ထားတော်မူ၏။

၃၂ ဟေဇကိပြုမူသော အမှုအရာကြွင်းလေသမျှ တို့နှင့် ကျေးဇူးပြုခြင်းအရာသည် အာမုတ်သား ပရောဖက်ဟေရှာယ၏ ရူပါရုံကျမ်း၊ ယုဒရာဇ ဝင်၊ ဣသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။–
၃၃ ဟေဇကိသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အိပ်ပျော်၍၊ ဒါဝိဒ် ၏သားတော် မြေးတော်တို့ သင်္ချိုင်းတွင် အမြတ် ဆုံးသောသင်္ချိုင်း၌ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားအပေါင်းတို့ သည်၊ ဟေဇကိ အနိစ္စရောက်သောအခါ၊ ဂုဏ် အသရေတော်ကို ချီးမြှောက်ကြ၏။ သားတော်မ နာရှေသည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၃၂

၁ မနာရှေသည် အသက်တဆယ်နှစ်နှစ်ရှိ သော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါးဆယ်ငါး
၂ နှစ် စိုးစံလေ၏။– ထိုမင်းသည် ဣသရေလအ မျိုးသားရှေ့မှာ၊ ထာဝရဘုရား နှင်ထုတ်တော်မူ သော တပါးအမျိုးသား ရုံရှာဘွယ်ထုံးစံအတိုင်း၊
၃ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။– ခ မည်းတော်ဟေဇကိ ဖျက်ဆီးသောကုန်းတို့ကို ပြုပြင်၍၊ ဗာလဘုရားတို့အဘို့ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို တည်၏။ အာရှရုပ်တို့ကိုလည်း ပြုစု၏။ မိုးယံ
၄ ကောင်းကင်တန်ဆာများကိုလည်း ဝတ်ပြုကိုး ကွယ်၏။– ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါနာမကို အစဉ်ငါ တည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော
၅ မြို့၊ ဗိမာန်တော်၌ယဇ်ပလ္လင်တည်းဟူသော၎၊ ဗိ မာန်တော်တန်တိုင်းနှစ်ရပ်တွင်၊ မိုးယံကောင်း

ကင်တန်ဆာများအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုတည်
၆ ၏။– မိမိသားတို့ကို ဟိန္နုံသားချို၌ မီးဖြင့်ပူစေ၏။ ကာလဗေဒင်ကိုကြည့်တတ်၏။ ပြစားသော အတတ်၊ နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်ကို သုံးဆောင်၍၊ စုန်းနှင့် နတ်ဝင်တို့ကိုလည်း အခွင့်ပေး၏။ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ရှေ့တော်
၇ ၌များစွာသော ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။– ဤဗိမာန်၌ ၎င်း၊ ကျသရေလခရိုင်များတို့တွင် ငါရွေးကောက်သော ယေရုရှလင်မြို့၌၎င်း၊ ငါ့နာမကို အစဉ်အမြဲ ငါတည်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်နှင့် သားတော် ရှောလမုန်အားမိန့်တော်မူရာ၌၊ ရည်ဆောင်သော ဗိမာန်တော်ထဲမှာ၊ မိမိပြုစုသောရုပ်တုနှင့် တူအောင်လုပ်သော ရုပ်တုတခု
၈ ကို တင်ထား၏။– ငါမှာထားသမျှအတိုင်း၊ မောရှေအားဖြင့် စီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှသောတရားအတိုင်း၊ ကျသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကျင့်ခြင်း၄၊ စောင့်ရှောက်လျှင်၊ သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောပြည်မှ၊ သူတို့ကို နောက်တဖန် ငါမရွေ့မ
၉ ပြောင်းစေဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း၊– မနာရှေသည် ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို လမ်းလွဲစေ၏။ ကျသရေလအမျိုးသားတို့ရှေ့မှ၊ ထာဝရဘုရား ဖျက်ဆီးတော်မူသော လူမျိုးတို့ ပြုသည်ထက်၊ သာ၍ဆိုးသောအမှုကို ပြုစေ၏။
၁၀ ထာဝရဘုရားသည် မနာရှေနှင့် သူ၏လူတို့အားမိန့်တော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမ
၁၁ ထောင်ဘဲနေသောကြောင့်၊– အာရှရိရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်မင်းများကို စစ်ချီစေတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် မနာရှေကို ဆူးတော၌ဘမ်းမိ၍၊ သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်ပြီးမှ၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင်
၁၂ သွားကြ၏။– ထိုသို့မနာရှေသည် ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရသောအခါ၊ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်၍၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ရှေ့
၁၃ မှာ ကိုယ်ကို အလွန်နှိမ့်ချလျက်၊– ဆုတောင်းပဋိနာ ပြုသောစကားကို ဘုရားသခင် နားထောင်နာယူ၍၊ မနာရှေအုပ်စိုးရင်းပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ တဖန် ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို မနာရှေသိရ၏။
၁၄ ထိုနောက်၊ ဒါဝိဒ်မြို့ပြင်၊ ဂိဟုန်မြို့အနောက်ဘက်၊ ချိုင့်ထဲမှာ ငါးတံခါးဝတိုင်အောင်ငင်း၊ ဩဖေလရဲတိုက် ပတ်လည်၌ငင်း၊ အလွန်မြင့်သော
၁၅ မြို့ရိုးကို တည်၏။ ယုဒပြည်တွင် ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိသမျှတို့၌ တပ်မှူးတို့ကို ခန့်ထား၏။– တပါးအ

မျိုးတို့၏ဘုရားများနှင့် အရင်လုပ်သောရုပ်တုကို၊ ဗိမာန်တော်ထဲက ထုတ်၍၊ ဗိမာန်တော်တောင်ပေါ်၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာ အရင်တည်သော ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုလည်း မြို့ပြင်သို့ ထုတ်
၁၆ ပစ်လေ၏။– ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ကို ပြုပြင်၍၊ မိသဟာယယဇ်နှင့် ကျေးဇူးတော်ဝဝံနံရာ ယဇ်တို့ကို ပူဇော်၏။ ယုဒပြည်သားတို့သည်၊ ကျသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
၁၇ ကို ဝတ်ပြုမည်အကြောင်း မှာထား၏။– သို့ရာတွင် ပြည်သားတို့သည် မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာ ယဇ်ပူဇော်လျက်ပင်၊ မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုသာ ကိုးကွယ်ကြ၏။
၁၈ မနာရှေပြုမူသောအမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် မိမိဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းခြင်းအရာ၊ ကျသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အခွင့်နှင့် သူ့အားပရောဖက်တို့ ဟောပြောသော စကားသည်၊ ကျသရေလရာဇဝင်၌ ရေးထား
၁၉ လျက်ရှိ၏။– သူဆုတောင်းခြင်း၊ ဘုရားသခင် နားထောင်တော်မူခြင်း၊ အမှုမရောက်မီ ပြစ်မှားလွန်ကျူးခြင်း၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကို တည်ခြင်း၊ အာရှရုပ်နှင့် ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို တည်ထောင်ခြင်းအရာတို့သည်၊ ဟောဇေ၏ကျမ်းစကားတွင်
၂၀ ရေးထားလျက်ရှိ၏။– မနာရှေသည် ဘိုးဘေးတို့နှင့် အိပ်ပျော်၍၊ မိမိအိမ်၌ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ သားတော်အာမုန်သည် ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။
၂၁ အာမုန်သည် အသက်နှစ်ဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ နှစ်နှစ်စိုးစံ
၂၂ လေ၏။– ထိုမင်းသည် ခမည်းတော်မနာရှေပြုသကဲ့သို့ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ခမည်းတော်လုပ်သော ရုပ်တုဆင်းတုရှိသမျှ
၂၃ တို့အား ယဇ်ပူဇော်၍ဝတ်ပြု၏။– ခမည်းတော်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ
၂၄ သကဲ့သို့ မနှိမ့်ချဘဲ အထူးသဖြင့် ပြစ်မှား၏။– မိမိကျွန်တို့သည် သင်းဖွဲ့၍ နန်းတော်၌ လုပ်ကြံ
၂၅ ကြ၏။– အာမုန်မင်းကြီးတဘက်၌ သင်းဖွဲ့သော သူအပေါင်းတို့ကို၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ကွပ်မျက်၍၊ သားတော်ယောရှိကို ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။

၃၄

၁ ယောရှိသည် အသက်ရှစ်နှစ်ရှိသော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးဆယ်တနှစ် စိုးစံလေ
၂ ၏။– ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ တရား

သောအမှုကိုပြု၍၊ လက်ျာဘက်လက်ဝဲဘက်သို့ မလွှဲ၊ အဘဒါဝိဒိလိုက်သောလမ်းသို့ လိုက်လေ၏။

၃ အသက်တော်ငယ်စဉ်၊ နန်းစံရှစ်နှစ်တွင်၊ အဘဒါဝိဒ်၏ဘုရားသခင်ကို ဆည်းကပ်စပြု၏။ တဆယ်နှစ်နှစ်တွင် ယုဒပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိသောကုန်း၊ အာရှရပင်၊ ထုသောရုပ်တု၊ သွန်းသောရုပ်တုတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းစ ပြု၏။

၄ ဗာလဘုရားတို့ ယဇ်ပလ္လင်များကို ရှေ့တော်၌ဖြို ချ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်တွင် အမြင့်တင်ထားသော ရုပ်တုတို့ကို ခုတ်လဲကြ၏။ အာရှရပင်များနှင့် ထုသောရုပ်တု၊ သွန်းသောရုပ်တုများကို ချိုးဖဲ့၍ ညက်ညက်ချေပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပူဇော်သောသူတို့

၅ ၏ သချိုင်းပေါ်မှာ ဖြန့်ဖြူးတော်မူ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အရိုးကို ထိုယဇ်ပလ္လင်တည်ရာအပေါ်မှာ မီးရှို့၍၊ ယုဒပြည်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့ကို

၆ စင်ကြယ်စေတော်မူ၏။ ထိုအတူ မနာရှေခရိုင်၊ ဧဖရိမ်ခရိုင်၊ ရှိမောင်ခရိုင်၊ နဿလိခရိုင် တိုင်အောင်၊ အရပ်ရပ်မြို့များတို့၌ ပေါက်ဘူးနှင့်လုပ်

၇ လျက်၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့နှင့် အာရှရပင်တို့ကို ချိုးဖဲ့၍၊ ကွသရေလပြည် တရော်က်လုံး၌ ရှိသမျှ သောရုပ်တု ဆင်းတုတို့ကို ခုတ်လဲ၍ ညက်ညက် ချေပြီးမှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်တော်မူ၏။

၈ နန်းစံဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ နိုင်ငံတော်နှင့် ဗိမာန်တော်ကို စင်ကြယ်စေပြီးမှ၊ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို ပြုပြင်လိုသောငှါ၊ အာဇလိ၏သားရှာဖန်၊ မြို့ဝန် မာသေယ၊ ယောခတ်သား အတွင်းဝန်ယောအာတို့ကို စေလွှတ်တော်

၉ မူ၏။– ထိုသူတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဟိလခိထံသို့သွား၍၊ ဗိမာန်တော်သို့ လူများဆောင်ခဲ့သောငွေ၊ မနာရှေအမျိုးသား၊ ဧဖရိမ်အမျိုးသား၊ ကျန်ကြွင်းသောဣသရေလအမျိုးသားရှိသမျှ၊ ယုဒအမျိုးသား၊ ဗင်္ာမိန်အမျိုးသား၊ ယေရုရှလင်မြို့သူမြို့သား အပေါင်းတို့လက်မှ တံခါး

၁၀ စောင့် လေဝိသားတို့ခံသော ငွေကိုယူ၍၊– ဗိမာန်တော်ကို ကြည့်ရှုပြုစုသောသူတို့၌ အပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ဗိမာန်တော်ကို ပြုပြင်ခြင်းငှါ လုပ်

၁၁ ဆောင်သောသူ၊– ဗိသုကာနှင့် လက်သမားလုပ်သည်အတွက်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ဖျက်ဆီးသော အဆောင်တို့ကို ပြင်စရာဘို့ ဆစ်သောကျောက်များနှင့် ထုပ် လျောက် ရနယ်များကို ဝယ်သည်အ

၁၂ တွက် ပေးကြ၏။– လုပ်ဆောင်သောသူတို့သည် သစ္စာစောင့်ကြ၏။ လေဝိအမျိုး၊ မေရာရိအနွယ်၊ ယာဟတ်နှင့် ဩဗဒိ၊ ကောဟတ်အနွယ်၊ ဇာခရိ နှင့် မေရှလံအစရှိသော တုရိယာမျိုးကို တီးမှုတ်လျက်၊ သီချင်းဆိုတတ်သော လေဝိသားအပေါင်း

၁၃ တို့သည် ကြည့်ရှုန်းဆော်ကြ၏။– ထိုသူတို့သည် ဝန်ထမ်းသောသူမှစ၍၊ အလုပ်မျိုးကို လုပ်ဆောင်သောသူ အပေါင်းတို့ကို ကြည့်ရှုအုပ်ချုပ်ကြ၏။ လေဝိသားအချို့တို့သည်လည်း စာရေး၊ တရားသူကြီး၊ တံခါးစောင့်လုပ်ကြ၏။

၁၄ ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့သောငွေကိုထုတ်သောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဟိလခိသည် မောရှေရေးထားသော ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်း

၁၅ စာစောင်ကို တွေ့၍၊– တွေ့ကြောင်းကို စာရေးတော်ရှာဖန်အားပြောလျက် ထိုကျမ်းစာကိုအပ်

၁၆ ပေး၏။– ရှာဖန်သည် ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ယူသွား၍၊ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည် မှာထားတော်မူသမျှအ

၁၇ တိုင်း ပြုကြပါ၏။– ဗိမာန်တော်၌ တွေ့သောငွေကို မှုတ်၍၊ အုပ်ချုပ်သောသူနှင့် လုပ်ဆောင်

၁၈ သောသူတို့၌ အပ်ပါပြီဟူ၍ရင်း၊– ယဇ်ပုရောဟိတ်ဟိလခိသည် ကျွန်တော်၌ စာစောင်ကို အပ်ပါပြီဟူ၍ရင်း ကြားလျှောက်လျက်၊ ရှင်ဘုရင်

၁၉ ရှေ့တော်၌ ဘတ်ရွတ်လေ၏။– ရှင်ဘုရင်သည် တရားစကားကိုကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကို

၂၀ ဆုတ်၍၊– ယဇ်ပုရောဟိတ် ဟိလခိ၊ ရှာဖန်သား အဟိကံ၊ မိကာသား အာဗဒုန်၊ စာရေးတော်ရှာ

၂၁ ဖန်၊ မိမိကျွန်အာသာယကို ခေါ်၍၊– ယခုတွေ့သောကျမ်းစကားကြောင့် ငါ့အတွက် ကွသရေလပြည်နှင့် ယုဒပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသေးသောသူတို့အတွက် ထာဝရဘုရား၌ မေးလျှောက်ကြပါ။ ဘိုးဘေးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်၊ ဤကျမ်းစာ၌ရေးထားသမျှအ

၂၂ တိုင်း မကျင့်ဘဲနေသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်တော်မူလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုကာလတွင်၊ ဟရဟတ်သားဖြစ်သော တိကဝ၏သား အချုပ်ဝန်ရွလ္လံ၏မယား၊ ပရောဖက်မဟုလဒသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေသည်ဖြစ်၍၊ ဟိလခိနှင့် ရှင်ဘုရင်၏လူတို့သည် ထိုမိန်းမထံသို့သွား၍ ပြောဆိုကြ

၂၃ ၏။– မိန်းမကလည်း၊ ငါထံသို့စေလွှတ်သောသူထံသို့ သင်တို့ပြန်၍ ဆင့်ဆိုရသော ကွသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်

၂၄ တော်ဟူမူကား၊– ယုဒရှင်ဘုရင်ရှေ့မှာ ဘတ်ရသောကျမ်းစာ၌ ရေးထားသမျှသောအကျိန်စကား ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ငါသည် ဤအရပ်၌ဒုက်ခး၊ ဤအရပ်သားတို့၌ဒုက်ခး ဘေးရောက်စေမည်။–

၂၅ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်ကြပြီ။ မိမိလုပ်သော အရာတို့ဖြင့် ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့ရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြပြီ။ ထိုကြောင့် ဤအရပ်၌ ငါ့အမျက်မီးသည် မငြိမ်းဘဲလောင်ရလိမ့်မည်ဟု
၂၆ မိန့်တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကိုစေလွှတ်သော ယုဒရှင်ဘုရင်ကြားသော ကျမ်းစကားကို ရည်ဆောင်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို ထိုရှင်ဘုရင်အား တဖန်
၂၇ ပြန်လျှောက်ရမည်ကား၊– ဤအရပ်ကိုဂင်း၊ ဤအရပ်သားတို့ကိုဂင်း၊ ငါခြိမ်းချောက်သောစကားကို သင်သည်ကြားသောအခါ၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိ၍၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချခြင်း၊ ကိုယ်အဝတ်ကိုဆုတ်ခြင်း၊ ငါ့ရှေ့မှာ ငိုကြွေးခြင်းကို ပြုသောကြောင့်၊ သင့်စကားကို ငါနားထောင်
၂၈ ၏။– ငါသည် သင့်ကို ဘိုးဘေးစုဝေးရာသို့ ပို့ဆောင်၍၊ သင်သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ သချိုင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။ ဤအရပ်၌ဂင်း၊ ဤအရပ်သားတို့၌ဂင်း၊ ငါရောက်စေအံ့သောဘေးကို သင့်ကိုယ်တိုင် မတွေ့မမြင်ရဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်အား ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၂၉ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား အသက်ကြီးသူအပေါင်းတို့ကို
၃၀ ခေါ်၍၊– ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ လူအကြီးအငယ် အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဗိမာန်တော်သို့တက်၍ ဗိမာန်တော်၌တွေ့သော ပဋိညာဉ်ကျမ်းစာရှိသမျှ
၃၁ ကို သူတို့ရှေ့မှာ ဘတ်တော်မူ၏။– ရှင်ဘုရင်က လည်း၊ ထာဝရဘုရားကို ဆည်းကပ်ပါမည်။ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်တရားကို စိတ်နလုံးအကြွင်းမဲ့ စောင့်ရှောက်ပါမည်။ ဤကျမ်းစာ၌ပါသော ပဋိညာဉ်စကားအတိုင်း ကျင့်ပါမည်ဟု မိမိနေရာ
၃၂ ၌ရပ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြု၏။– စည်းဝေးသော ယုဒအမျိုးနှင့် ဗယ်မိန်အမျိုးသား အပေါင်းတို့သည်၊ ထိုအဓိဋ္ဌာန်ကိုခံခံရမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူ၏။ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ သည်လည်း၊ ဘိုးဘေးတို့ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ပဋိညာဉ်
၃၃ တရားအတိုင်း ကျင့်ကြ၏။– ယောရှိမင်းသည်လည်း၊ ရွံရှာဘွယ်သောအရာရှိသမျှတို့ကို ဣသရေလအမျိုးသားပိုင်သော ပြည်အရပ်ရပ်တို့မှ ပယ်ရှား၍၊ ဣသရေလပြည်၌နေသောသူ အပေါင်းတို့သည်၊ မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဝတ်ပြုရမည်အကြောင်း၊ စီရင်တော်မူသဖြင့်၊ လက်ထက်တော်ကာလပတ်လုံး သူတို့သည် မဖောက်ပြန်၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား နောက်တော်သို့ လိုက်လျက်နေကြ၏။

၃၅

၁ တဖန် ယောရှိမင်းသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ထာဝရဘုရားအဘို့ ပသခါပွဲကိုခံတော်မူ၍ ပဌမလ တဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ ပသခါသိုးသငယ်
၂ ကို သတ်ကြ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို မိမိတို့အရာ၌ခန့်ထား၍၊ ဗိမာန်တော်အမှုကို စောင့်စေ
၃ ခြင်းငှါ နှိုးဆော်တော်မူ၏။– ဣသရေလအမျိုး ရှိသမျှကိုသွန်သင်၍၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းသော လေဝိသားတို့ကိုခေါ်၍၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်သား ရှောလမုန်တည်ဆောက်သော အိမ်၌ သန့်ရှင်းသောသေတ္တာတော်ကို သွင်းထားကြလော့။ နောက်တဖန် သေတ္တာတော်ကိုမထမ်းဘဲ၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အမှု၊ ဘုရားသခင်၏လူ ဣသရေလအမျိုး၏
၄ အမှုကို ထမ်းကြလော့။– ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်မှတ်စာ၊ သားတော်ရှောလမုန်မှတ်စာနှင့် အညီ သင်းဖွဲ့သည်အတိုင်း၊ အဆွေအမျိုးအ
၅ လိုက် ကိုယ်ကိုပြင်ဆင်၍၊– ပြည်သူပြည်သားဖြစ်သော သင်တို့ညီအစ်ကို အဘတို့အဆွေအမျိုးနှင့် လေဝိသားအဆွေအမျိုးအသီးအသီး နေရာရှိသည်အတိုင်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ ရပ်
၆ နေကြလော့။– ထိုသို့ ပသခါသိုးသငယ်ကို သတ်၍ ကိုယ်ကို သန့်ရှင်းစေကြလော့။ သင်တို့ညီအစ်ကိုတို့သည် မောရှေအားဖြင့် ထာဝရဘုရားမှာထားတော်မူသည် အတိုင်းပြုစေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကိုလည်း ပြင်ဆင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ
၇ ၏။– စည်းဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည် ပသခါပွဲခံစရာဘို့၊ ယောရှိမင်းသည် မိမိဥစ္စာ၊ သိုးသငယ်၊ ဆိတ်သငယ်သုံးသောင်းနှင့် နွားသုံးထောင်
၈ ကို ပေးတော်မူ၏။– မှူးမတ်တို့သည်လည်း၊ စေတနာစိတ်ရှိ၍ လူများ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့အားပေးကြ၏။ ဗိမာန်တော်မှူးဟိလခိ၊ ဇာခရိ၊ ယေဟေလသည်လည်း၊ ပသခါပွဲ ခံစရာဘို့ သိုးဆိတ် နှစ်ထောင်ခြောက်ရာနှင့် နွားသုံး
၉ ရာကို ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား ပေးကြ၏။– လေဝိသားအကြီးအကဲ၊ ကောနနိ၊ ရှေမာယ၊ ဟာရှဘိ၊ ယေဟေလ၊ ယောဇဗဒ်၊ နာသနေလနှင့် သူ၏ညီများတို့သည်လည်း၊ ပသခါပွဲခံစရာဘို့ သိုး

ဆိတ်ငါးထောင်နှင့် နွားငါးရာကို လေဝိသားတို့
၁၀ အား ပေးကြ၏။– ထိုသို့ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်အ
တိုင်း၊ ဝတ်ပြုစရာပြင်ဆင်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်
တို့သည် မိမိတို့နေရာ၌ရပ်၍၊ လေဝိသားတို့
၁၁ သည် မိမိတို့အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြ၏။– ပသခါ
သိုးသငယ်ကိုသတ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်
အသွေးကို လက်နှင့်ဖြန်းလျက်၊ လေဝိသားတို့
၁၂ သည် အရေကိုခွါလျက် ပြုကြ၏။– မောရှေ
ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား
အားပူဇော်စရာတို့ လူများအဆွေအမျိုးအလိုက်
အသီးအသီးတို့အား ပေးဝေခြင်းငှါ၊ မီးရှို့ရာယဇ်
၁၃ များနှင့် နွားများကို ခွဲထားကြ၏။– ထုံးဖွဲ့တော်မူ
သည်အတိုင်း၊ ပသခါသိုးသငယ်ကို မီးနှင့်ကင်
ကြ၏။ သန့်ရှင်းသောပူဇော်သက္ကာ အခြားတို့ကို
မြေအိုး၊ သံအိုး၊ သံကရားဌ၌ပြုတ်၍ လူအပေါင်း
၁၄ တို့အား အလျင်အမြန် ဝေဖန်ကြ၏။– ထိုနောက်
မှ ကိုယ်အဘို့နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်အဘို့ကို ပြင်
ဆင်ကြ၏။ အာရုန်သားယဇ်ပုရောဟိတ်တို့
သည် ညဦးတိုင်အောင် မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဆီဥကို
ပူဇော်လျက်နေရသောကြောင့်၊ လေဝိသားတို့
သည် ကိုယ်အဘို့ကိုငင်း၊ အာရုန်သား ယဇ်ပု
၁၅ ရောဟိတ် အဘို့ကိုငင်း ပြင်ဆင်ကြ၏။– ဒါဝိဒ်
နှင့် ရှင်ဘုရင်၏ပရောဖက် အာသပ်၊ ဟေမန်၊
ယေဒုသုနှံတို့ စီရင်သည်အတိုင်း၊ အာသပ်အမျိုး
သား သီချင်းသည်တို့သည် မိမိတို့နေရာ၌ ရှိကြ
၏။ တံခါးစောင့်တို့သည် မိမိတို့အမှုကိုမရောင်၊
တံခါးရှိသမျှတို့ကို စောင့်ကြ၏။ သူတို့ညီအစ်ကို
လေဝိသားတို့သည် သူတို့အဘို့ ပြင်ဆင်ကြ၏။–
၁၆ ထိုသို့ ယောရှိမင်းကြီး မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း
ပသခါပွဲကိုခံ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်
မှာ မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘု
ရားအား ပြုရသောဝတ်အလုံးစုံကို၊ ထိုနေ့ခြင်း
၁၇ တွင် ပြင်ဆင်ကြ၏။– စည်းဝေးသော ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့သည်၊ ထိုအခါ ပသခါပွဲကိုငင်း၊
အဇုမပွဲကိုငင်း၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ခံကြ၏။–
၁၈ ယောရှိမင်းနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊
စည်းဝေးသော ယုဒပြည်၊ ဣသရေလပြည်သား၊
ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့ခံသော ထိုပသ
ခါပွဲကဲ့သို့သောပွဲကို ပရောဖက်ရှမွေလလက်
ထက်မှစ၍ ဣသရေလနိုင်ငံ၌မခံ။ ထိုသို့သောပ
သခါပွဲကို ဣသရေလရှင်ဘုရင် တယောက်မျှမ
၁၉ ခံ။– ယောရှိမင်းနန်းစံ ဆယ်ရှစ်နှစ်တွင်၊ ထိုပသ
ခါပွဲကို ခံကြ၏။

၂၀ ထိုနောက်မှ၊ ယောရှိသည် ဗိမာန်တော်ကို
ပြင်ဆင်ပြီးမှ၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်နေခေါသည် ဥဖ
ရတ်မြစ်နား၊ ခါခေမိတ်မြို့သို့ စစ်ချီသည်တွင်၊
ယောရှိမင်းသည် ဆီးတားခြင်းငှါ ထွက်လေ၏။–
၂၁ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်က၊ အိုယုဒရှင်ဘုရင်၊ သင်သည်
ငါနှင့်အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ သင့်ကို ယနေ့ ငါ
စစ်ချီသည်မဟုတ်။ ငါနှင့် စစ်တိုက်ဘက် ဖြစ်
သောအမျိုးကို စစ်ချီ၏။ ငါအလျင်အမြန် ပြု
မည်အကြောင်း ဘုရားသခင် မှာထားတော်မူပြီ။
ငါ့ဘက်၌ရှိသော ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်
မပြုဘဲ နေလော့။ သို့မဟုတ် သင့်ကို ဖျက်ဆီး
တော်မူမည်ဟု သံတမန်ကိုစေလွှတ်၍ မှာလိုက်
၂၂ လေ၏။– သို့ရာတွင် ယောရှိသည် မလွှဲမရှောင်၊
နေခေါဆင့်ဆိုသော ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်
ကို နားမထောင်၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ခြားနားသော
အယောင်ကို ဆောင်လျက်၊ မေဂိဒ္ဒေါချိုင့်၌ စစ်ပွဲ
၂၃ ထဲသို့ ဝင်လေ၏။– လေးသူရဲတို့သည် ယောရှိ
မင်းကြီးကိုပစ်၍ မှန်သဖြင့်၊ မင်းကြီးက ငါ့ကို
ဆောင်သွားလော့။ ပြင်းစွာ အထိအခိုက်ခံရ
၂၄ သည်ဟု ကျွန်တို့အားဆိုလျှင်။– ကျွန်တို့သည် ရ
ထားတော်ပေါ်ကချ၍၊ ဒုတိယရထားတော်ပေါ်
၌ တင်ပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်သွား
သောအခါ၊ အနိစ္စရောဂ်၍ ဘိုးဘေးတို့သချိုင်း၌
သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံလေ၏။ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှ
လင်မြို့သား အပေါင်းတို့သည်၊ ယောရှိမင်း အ
နိစ္စရောဂ်သောကြောင့် ဝိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း
၂၅ ကို ပြုကြ၏။– ယေရမိသည်လည်း မြည်တမ်း
သောစကားကို စီရင်၍ သီချင်းသည် ယောကျ်ား
မိန်းမရှိသမျှတို့သည်၊ ယနေ့တိုင်အောင် ယောရှိ
မင်းကို အောက်မေ့လျက်၊ ထိုမြည်တမ်းသောစ
ကားကို သုံးဆောင်သဖြင့်၊ ဣသရေလထုံးစံ ဖြစ်
လေ၏။ ထိုစကားသည် မြည်တမ်းစာ၌ ရေး
ထားလျက်ရှိသတည်း။

၂၆ ယောရှိပြုမူသော အမှုအရာ ကြွင်းလေသမျှ
တို့နှင့် ထာဝရဘုရား၏ပညတ်ကျမ်း၌ ရေးထား
၂၇ သည်အတိုင်း ကျေးဇူးပြုခြင်း၊– အကျင့်ကျင့်
ခြင်းအရာ အစအဆုံးတို့သည်၊ ဣသရေလရာဇ
ဝင်နှင့် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၃၆

၁ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ယောရှိသား
ယောခတ်ကိုယူ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့မှာ ခမည်း
၂ တော်အရာ၌ နန်းတင်ကြ၏။– ယောခတ်သည်
အသက်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေ

ရုရှလင်မြို့၌ သုံးလစိုးစံလေ၏။– ထိုမင်းကို အဲ
ဂုတ္တရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့မှာနန်းချ၍၊
ယုဒပြည်၌ ငွေအခွက်တထောင်နှင့် ရွှေအခွက်
တဆယ်ကို အခွန်တောင်းလေ၏။– အဲဂုတ္တရှင်
ဘုရင် နေခေါသည်လည်း၊ ယောခတ်၏နောင်
တော်ဧလျာကိမ်ကို ယုဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့
နန်းတော်ပေါ်မှာ တင်၍၊ ယောယကိမ်အမည်
သစ်ကို ပေးပြီးလျှင်၊ ညီတော်ယောခတ်ကို အဲ
ဂုတ္တရှင်ပြည်သို့ ယူသွား၏။

ယောယကိမ်သည် အသက်နှစ်ဆယ်ငါးနှစ်ရှိ
သော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်တ
နှစ် စိုးစံလေ၏။ ထိုမင်းသည် မိမိဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။– ထို
ကြောင့်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည်
ချီလာ၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားခြင်းငှါ၊ သံကြိုး
ဖြင့် ချည်နှောင်လေ၏။– ဗိမာန်တော်တန်ဆာ
အချို့တို့ကိုလည်း ယူသွား၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့ ဗိ
မာန်၌ ထားလေ၏။– ယောယကိမ်ပြုမူသောအ
မူအရာ ကြွင်းလေသမျှတို့နှင့် ပြုမိသောရွံရှာ
ဘွယ်အမှု၊ ထင်ရှားသောစိတ်သဘောသည်၊ ဣ
သရေလရာဇဝင်နှင့် ယုဒရာဇဝင်၌ ရေးထား
လျက်ရှိ၏။ သားတော်ယေခေါနိသည် ခမည်း
တော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

ယေခေါနိသည် အသက်တဆယ်ရှစ်နှစ်ရှိ
သော် နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ သုံးလနှင့်
ဆယ်ရက် စိုးစံလေ၏။ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘု
ရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။– နှစ်လည်
သောအခါ၊ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် စစ်ချီ
စေ၍၊ ထိုမင်းနှင့်တကွ ကောင်းမွန်သော ဗိမာန်
တော်တန်ဆာတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွား၍၊
ဘထွေးတော်ဒေဒကိကို၊ ယုဒပြည် ယေရုရှလင်
မြို့ နန်းတော်ပေါ်မှာ တင်လေ၏။

ဒေဒကိသည် အသက်နှစ်ဆယ်တနှစ်ရှိသော်၊
နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်တနှစ် စိုး
စံလေ၏။– ထိုမင်းသည်လည်း၊ မိမိဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ထာ
ဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုသော ပရော
ဖက်ယေရမိရှေ့မှာ ကိုယ်ကိုမနှိမ့်ချ။– ဘုရားသ
ခင် အကျိန်တိုက်ပြီးသော နေဗုခဒ်နေဇာမင်း
ကြီးကို ပုန်ကန်လေ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘု
ရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ မပြန်မည်အ
ကြောင်း၊ မိမိလည်ပင်းကိုငင်း၊ မိမိနှလုံးကိုငင်း
ခိုင်မာစေ၏။– ထိုမှတပါး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အ
ကြီးများနှင့် ပြည်သူပြည်သား ရှိသမျှတို့သည်၊
တပါးအမျိုးသား ရွံရှာဘွယ်ပြုသည်အတိုင်း၊ အ
လွန်ပြစ်မှားကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌ ထာဝရဘု
ရားသန့်ရှင်းစေတော်မူသော ဗိမာန်တော်ကို
ညစ်ညူးစေကြ၏။– ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည်၊ မိမိလူမျိုးနှင့် မိမိနေတော်မူ
ရာအရပ်ကို သနားသောကြောင့်၊ စောစောထ၍
အထပ်ထပ် စေလွှတ်သောတမန်တို့အားဖြင့် မှာ
လိုက်တော်မူသော်လည်း၊– ဘုရားသခင်၏တ
မန်တို့ကို ပြက်ယယ်ပြု၍ အမိန့်တော်ကို နားမ
ထောင်၊ ပရောဖက်တော်တို့ကို ညှဉ်းဆဲသော
ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်မငြိမ်း
နိုင်အောင်၊ မိမိလူမျိုးကို တွက်သဖြင့်၊– ခါလဒဲ
ရှင်ဘုရင်ကို စစ်ချီစေတော်မူ၏။ ထိုရှင်ဘုရင်
သည် သန့်ရှင်းရာဌာနအိမ်တော်၌ လူပျိုတို့ကို
ထားနှင့်သတ်၏။ ယောကျ်ားပျို၊ မိန်းမပျို၊ လူ
အို၊ အသက်ကြီး၍ ကျောကုန်းသော သူတို့ကိုပင်
မသနား၊ ရှိသမျှတို့ကို ထိုရှင်ဘုရင်လက်သို့ အပ်
တော်မူ၏။– ဗိမာန်တော်တန်ဆာ အကြီးအငယ်
ရှိသမျှတို့ကိုငင်း၊ ဗိမာန်တော်ဘဏ္ဍာ၊ နန်းတော်
ဘဏ္ဍာ၊ မှူးမတ်ဘဏ္ဍာရှိသမျှတို့ကိုငင်း၊ ဗာဗု
လုန်မြို့သို့ ယူသွား၏။– ဗိမာန်တော်ကိုလည်း
မီးရှို့၍ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကို ဖြိုဖျက်ကြ၏။ မင်း
အိမ်ရှိသမျှတို့ကိုလည်း မီးရှို့၍ ဖြို့တန်ဆာ အ
ကောင်းအမြတ်ရှိသမျှတို့ကို ဖျက်ဆီးကြ၏။–
ထားဘေးနှင့် လွတ်သောသူတို့ကို၊ ဗာဗုလုန်မြို့
သို့ သိမ်းသွား၍၊ သူတို့သည် ပေရသိနိုင်ငံ မ
တည်မီတိုင်အောင် ရှင်ဘုရင်ထံ၊ သားတော်မြေး
တော်ထံ၌ ကျွန်ခံလျက်နေရကြ၏။– ထိုသို့ ဣ
သရေလမြေသည် ဥပုသ်နေ့တို့ကို မွေ့လျော်စေ
ခြင်းငှါ၊ ယေရမိဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏အ
မိန့်တော်သည် ပြည့်စုံရ၏။ ထိုပြည်သည် လူ
ဆိတ်ညံလျက်နေသော ကာလ၊ အနှစ်ခုနစ်
ဆယ်စုအောင် ဥပုသ်နေ့တို့ကို စောင့်သောအ
ခွင့် ရှိသတည်း။

ရာဇဝင်ချုပ်ဒုတိယစောင်ပြီး၏။

BOOK OF EZRA

၁

၁ ယေရမိဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်
တော်ကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ပေရသိရှင်ဘုရင် ကု
ရုနန်းစံ ပဌမနှစ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား နှိုးဆော်
တော်မူသောအားဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် အမိန့်
တော်စာကို ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ပေရသိနိုင်ငံအရပ်
၂ ရပ်တို့၌ ကြော်ငြာစေ၍၊- ပေရသိရှင်ဘုရင် ကုရု
မင်း မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏
အရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ မြေကြီး
ပေါ်မှာ တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့ကို ငါ့အား ပေးတော်
မူသည်ဖြစ်၍၊ ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့၌ အိမ်
တော်ကို ငါတည်ဆောက်ရမည်အကြောင်း မှာ
၃ ထားတော်မူပြီ။- သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည်
ဘုရားသခင်၏လူ ဖြစ်သနည်း။ ထိုသူနှင့်အတူ
ဘုရားသခင် ရှိတော်မူပါစေသော။ ယုဒပြည်
ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ကို
တည်ဆောက်စေ။ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိတော်မူ
သောဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။-
၄ ဘုရားသခင်၏လူတည်းခိုရာ အရပ်ရပ်၌နေ
သော သူတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှာ ရှိတော်မူ
သော ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အတို့ အလိုလို
လှူသော အလှူမှတပါး၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ဥစ္စာ၊ တိ
ရစ္ဆာန်နှင့် မစေတဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ ထိုအခါ ယုဒအဆွေအမျိုးနှင့် ဗျော်မိန်အ
ဆွေအမျိုး သူကြီးများ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိ
သားများနှင့်တကွ၊ ဘုရားသခင် နှိုးဆော်တော်မူ
သောသူ အပေါင်းတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိ
တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကို
၆ တည်ဆောက်ခြင်းငှါ ထကြ၏။- အိမ်နီးချင်းရှိ
သမျှတို့သည်၊ အလိုလိုလှူသော အလှူမှတပါး၊
ငွေတန်ဆာနှင့် ရွှေအစရှိသော ဥစ္စာများ၊ တိ
ရစ္ဆာန်များ၊ အဘိုးထိုက်သောအရာတို့နှင့် မစကြ
၇ ၏။- ထိုမှတပါး၊ ယေရုရှလင်မြို့မှ နေဗုခဒ်နေ
ဇာသိမ်းသွား၍၊ မိမိဘုရားတို့ဗိမာန်၌ သွင်းထား
၈ သော ဗိမာန်တော်တန်ဆာတို့ကို၊- ပေရသိရှင်
ဘုရင် ကုရုသည် ရွှေတိုက်စိုး မိသရေဒတ်လက်
ဖြင့် ထုတ်၍၊ ယုဒမင်း ရှေရှဇာဇာ၌ ရေတွက်
၉ လျက် အပ်တော်မူ၏။- ဗိမာန်တော်တန်ဆာစာ
ရင်း ဟူမူကား၊ ရွှေဖလားသုံးဆယ်၊ ငွေဖလားတ
၁၀ ထောင်၊ ထားနှစ်ဆယ်ကိုးစင်း၊- ရွှေအိုးသုံး
ဆယ်၊ ခြားနားသောငွေအိုး လေးရာတဆယ်၊ အ
၁၁ ခြားသောတန်ဆာ တထောင်း။- ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေ
တန်ဆာ အရေအတွက်ပေါင်းကား၊ ငါးထောင်
လေးရာတည်း။ ထိုတန်ဆာများကို ရှေရှဇာဇာ
သည် ယူ၍၊ အချုပ်ခံရသော လူစုထဲက၊ ဇာဗု
လုန်မြို့မှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခေါ်သွားသော သူ
တို့နှင့်အတူ ဆောင်ခဲ့၏။

၂

၁ ဇာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည်၊ ဇာ
၂ ဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားသော လူစုထဲကထွက်၍
ဧရေဗဗေလ၊ ယောရှု၊ နေဟမိ၊ သရာယ၊ ရေ
လာယ၊ မော်ဒကဲ၊ ဗိလရှန်၊ မိဇပေါ၊ ဗိဂဝဲ၊ ရေဟုံ၊
ဗာနာတို့နှင့် အတူလိုက်လာ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့
အစရှိသော ယုဒပြည်၌ အသီးအသီးဆိုင်သော
မြို့ရွာသို့ရောက်သော နိုင်ငံတော်သား ဣသရေ
၃ လလူ စာရင်းဟူမူကား၊- ပါရုတ်အမျိုးသား နှစ်
၄ ထောင်တရာ ခုနစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊- ရှေဖတိ
၅ အမျိုးသား သုံးရာခုနစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊- အာ
ရာအမျိုးသား ခုနစ်ရာခုနစ်ဆယ်ငါးယောက်၊-
၆ ပါဟတ်မောဘအမျိုး၊ ယောရှုယွာဘအမျိုး
သား နှစ်ထောင်ရှစ်ရာ တဆယ်နှစ်ယောက်၊-
၇ ဧလံအမျိုးသား တထောင်နှစ်ရာ ငါးဆယ်လေး
၈ ယောက်၊- ဇတ္တုအမျိုးသား ကိုးရာလေးဆယ်ငါး
၉ ယောက်၊- ဇက္ခဲအမျိုးသား ခုနစ်ရာခြောက်
၁၀ ဆယ်၊- ဗာနိအမျိုးသား ခြောက်ရာလေးဆယ်
၁၁ နှစ်ယောက်၊- ဗေဗဲအမျိုးသား ခြောက်ရာနှစ်
၁၂ ဆယ်သုံးယောက်၊- အာဇဂဒ်အမျိုးသား တ
ထောင်နှစ်ရာ နှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊- အဒေါနိကံ
အမျိုးသား ခြောက်ရာခြောက်ဆယ် ခြောက်
၁၄ ယောက်၊- ဗိဂဝဲအမျိုးသား နှစ်ထောင်ငါးဆယ်
၁၅ ခြောက်ယောက်၊- အာဒိန်အမျိုးသား လေးရာ
၁၆ ငါးဆယ်လေးယောက်၊- ဟေဇကိနှင့် အာတာအ
၁၇ မျိုးသား ကိုးဆယ်ရှစ်ယောက်၊- ဗေဗဲအမျိုးသား
၁၈ သုံးရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊- ယောရအမျိုးသား
၁၉ တရာတဆယ်နှစ်ယောက်၊- ဟာရှုံအမျိုးသား

To Contents

၂၀ နှစ်ရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊– ဂိဗ္ဗာအမျိုးသား
၂၁ ကိုးဆယ်ငါးယောက်၊– ဗက်လင်မြို့သား တရာ
၂၂ နှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊– နေတောဖမြို့သား ငါး
၂၃ ဆယ်ခြောက်ယောက်၊– အာနသုတ်မြို့သား တ
၂၄ ရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊– အာဇမာဝက်မြို့သား
၂၅ လေးဆယ်နှစ်ယောက်၊– ကိရဃသာရိုမ်မြို့၊ ခေ
ဖိရုမြို့၊ ဗေရုတ်မြို့သား ခုနစ်ရာလေးဆယ်သုံး
၂၆ ယောက်၊– ရာမမြို့၊ ဂါဘမြို့သား ခြောက်ရာနှစ်
၂၇ ဆယ်တယောက်၊– မိတ်မတ်မြို့သား တရာနှစ်
၂၈ ဆယ်နှစ်ယောက်၊– ဗေသလမြို့၊ အာဣမြို့သား
၂၉ နှစ်ရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊– နေဗော်မြို့သား
၃၀ ငါးဆယ်နှစ်ယောက်၊– မာဂဗိတ်မြို့သား တရာငါး
၃၁ ဆယ်ခြောက်ယောက်၊–အခြားသော ဧလံမြို့သား
၃၂ တထောင်နှစ်ရာ ငါးဆယ်လေးယောက်၊– ဟာ
၃၃ ရိမ်မြို့သား သုံးရာနှစ်ဆယ်၊– လောဒမြို့၊ ဟာ
ဒိဒ်မြို့၊ ဩနောမြို့သား ခုနစ်ရာနှစ်ဆယ်ငါး
၃၄ ယောက်၊– ယေရိခေါမြို့သား သုံးရာလေးဆယ်
၃၅ ငါးယောက်၊– သေနာမြို့သား သုံးထောင်ခြောက်
ရာ သုံးဆယ်တည်း။

၃၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်စာရင်း ဟူမူကား၊ ယောရှုအ
မျိုးထဲက၊ ယေဒါယအမျိုးသား ကိုးရာခုနစ်ဆယ်
၃၇ သုံးယောက်၊– ဣမေရအမျိုးသား တထောင်ငါး
၃၈ ဆယ်နှစ်ယောက်၊– ပါရှုရအမျိုးသား တထောင်
၃၉ နှစ်ရာ လေးဆယ်ခုနစ်ယောက်၊– ဟာရိမ်အမျိုး
သား တထောင်တဆယ်ခုနစ်ယောက်တည်း။

၄၀ လေဝိသားစာရင်း ဟူမူကား၊ ဟောဒဝိအမျိုး
ထဲက ယောရှုအမျိုးနှင့် ကာဒမေလအမျိုးသား
၄၁ ခုနစ်ဆယ်လေးယောက်၊– သီချင်းသည် အာ
၄၂ သပ်အမျိုးသား တရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊– တံ
ခါးစောင့်အမျိုးသားတည်းဟူသော ရှလ္လုံအမျိုး
သား၊ အာတာအမျိုးသား၊ တာလမုန်အမျိုးသား၊
အက္ကုပ်အမျိုးသား၊ ဟတိတအမျိုးသား၊ ရှောဗဲ
အမျိုးသားပေါင်း တရာသုံးဆယ်ကိုးယောက်
တည်း။

၄၃ ဘုရားကျွန်ခံသူ၊ ဇိဟအမျိုးသား၊ ဟသုဖအ
၄၄ မျိုးသား၊ တဗ္ဗောက်အမျိုးသား၊– ကေရုတ်အမျိုး
သား၊ သဃာဟအမျိုးသား၊ ပါဒုန်အမျိုးသား၊–
၄၅ လေဗနအမျိုးသား၊ ဟာဂဘအမျိုးသား၊ အက္ကုပ်
၄၆ အမျိုးသား၊– ဟာဂဝ်အမျိုးသား၊ ရှာလမဲအမျိုး
၄၇ သား၊ ဟာနန် အမျိုးသား၊– ဂိဒ္ဒေလအမျိုးသား၊
၄၈ ဂါဟာအမျိုးသား၊ ရာယအမျိုးသား၊– ရေဇိန်အ
မျိုးသား၊ နေကောဒအမျိုးသား၊ ဂဇ္ဇမ်အမျိုး
၄၉ သား၊– ဩဇအမျိုးသား၊ ပါသာအမျိုးသား၊ ဗေသဲ
၅၀ အမျိုးသား၊– အာသနာအမျိုးသား၊ မဟုနိမ်အ
၅၁ မျိုးသား၊ နဖုသိမ်အမျိုးသား၊– ဗာကဗုတ်အမျိုး
သား၊ ဟာကုဖအမျိုးသား၊ ဟာရဟုရအမျိုးသား၊
၅၂ ဗာဇလုတ်အမျိုးသား၊– မဟိဒအမျိုးသား၊ ဟရှ
၅၃ အမျိုးသား၊– ဗာကုတ်အမျိုးသား၊ သိသရအမျိုး
၅၄ သား၊ သာမအမျိုးသား၊– နေဇိအမျိုးသား၊ ဟတိ
ဖအမျိုးသားတည်း။

၅၅ ရှောလမုန်၏ အစေခံကျွန်၊ သောတဲအမျိုး
သား၊ သောဖရက်အမျိုးသား၊ ပေရုဒအမျိုး
၅၆ သား၊– ယာလအမျိုးသား၊ ဒါကုန်အမျိုးသား၊
၅၇ ဂိဒ္ဒေလအမျိုးသား၊– ရှေဖတိအမျိုးသား၊ ဟတ္တိ
လအမျိုးသား၊ ပေါခရက်အမျိုးသား၊ ဧဇေဗိမ်အ
၅၈ မျိုးသား၊ အာမိအမျိုးသားတည်း။– ဘုရားကျွန်
နှင့် ရှောလမုန်ကျွန်ပေါင်းကား၊ သုံးရာကိုးဆယ်
နှစ်ယောက်တည်း။

၅၉ ထိုမှတပါး၊ ဣသရေလအမျိုး မှန်သည် မမှန်
သည်ကိုငင်း၊ မိမိတို့ အဆွေအမျိုးကိုငင်း၊ မပြ
နိုင်ဘဲ တေလမေလမြို့၊ တေလဟာသမြို့၊ ခေ
ရုပ်မြို့၊ အဒ္ဒန်မြို့၊ ဣမေရမြို့မှ ထွက်သွားသော
၆၀ သူဟူမူကား၊– ဒေလာယအမျိုးသား၊ တောဘိအ
မျိုးသား၊ နေကောဒအမျိုးသားပေါင်း ခြောက်ရာ
ငါးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။

၆၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးထဲက ဟဗာယအမျိုး
သား၊ ကောဇအမျိုးသား၊ ဂိလဒ်ပြည်သား ဗာဇိ
လဲသမီးတယောက်နှင့် စုံဘက်၍၊ ယောက္ခမအ
၆၂ မည်ကိုရသော ဗာဇိလဲအမျိုးသားတို့သည်၊– စာ
ရင်းဝင်သောလူစုတွင် မိမိတို့စာရင်းကို ရှာ၍မ
တွေ့သောကြောင့်၊ အမျိုးမစစ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
၆၃ အရာကို မခံရကြ။– ဥရိမ်နှင့် သုမိမ်ပါသော ယဇ်
ပုရောဟိတ် မပေါ်မီတိုင်အောင် သူတို့သည် အ
လွန်သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို မစားရဟု ပြည်
အုပ်မင်းစီရင်၏။

၆၄ ပရိသတ်ပေါင်းကား လေးသောင်းနှစ်ထောင်
၆၅ သုံးရာခြောက်ဆယ်တည်း။– ထိုမှတပါး၊ ကျွန်
ယောကျ်ားး၊ ကျွန်မိန်းမပေါင်း ခုနစ်ထောင်သုံးရာ
သုံးဆယ်ခုနစ်ယောက်၊ သီချင်းသည် ယောကျ်ားး
၆၆ မိန်းမပေါင်း နှစ်ရာ၊– မြင်းပေါင်း ခုနစ်ရာသုံး
ဆယ်ခြောက်စီး၊ လားပေါင်း နှစ်ရာလေးဆယ်
၆၇ ငါးစီး၊– ကုလားအုပ်ပေါင်း လေးရာသုံးဆယ်ငါး
စီး၊ မြည်းပေါင်း ခြောက်ထောင်ခုနစ်ရာနှစ်ဆယ်
တည်း။

၆၈ အဆွေအမျိုးသူကြီး အချို့တို့သည် ယေရုရှ
လင်မြို့ ဗိမာန်တော်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ဗိ

မာန်တော်ကို မိမိနေရာ၌ တည်ဆောက်ခြင်းငှါ။–
၆၉ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း အလိုလိုလှူ၍၊ ရွှေဒင်္ဂါး
ခြောက်သောင်းတထောင်၊ ငွေအခွက် ငါးသောင်း၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်အဝတ် အစုံတရာကို ဘဏ္ဍာ
၇၀ တော်ထဲသို့ သွင်းကြ၏။– ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊
လေဝိသား၊ သာမညလူအချို့၊ သီချင်းသည်၊ တံ
ခါးစောင့်၊ ဘုရားကျွန်တို့သည် မိမိတို့နေရာ မြို့
ရွာတို့၌ ဌင်း၊ ကြသရေလ ပြည်သူပြည်သား အ
ပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာ မြို့ရွာတို့၌ဌင်း နေ
ရာကျကြ၏။

၇

၁ သတ္တမလရောက်မှ မြို့ရွာအရပ်ရပ်၌ နေ
သော ကြသရေလအမျိုးသား လူအပေါင်းတို့
သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ တညီတညွတ်တည်း
၂ လာ၍ စုဝေးကြ၏။– ထိုအခါ ယောဇေက်သား
ယောရှုနှင့် သူ၏ညီအစ်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊
ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့် သူ၏ညီအစ်
ကိုများတို့သည် ထ၍ ဘုရားသခင်၏လူ မောရှေ
ရေးထားသော ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ပါသည် အ
တိုင်း မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ပူဇော်လိုသောငှါ၊ ကြသ
ရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ယဟုလွှင်ကို တည်
၃ ကြ၏။– ထိုပြည်အရပ်ရပ်၌ နေသောသူတို့ကို
ကြောက်သော်လည်း၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို မိမိဘိနပ်
ပေါ်မှာ တည်ထား၍၊ နံနက်ညဦးမပြတ် မီးရှို့ရာ
ယဇ်တို့ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ကြ၏။–
၄ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း၊ သကေနေပွဲကိုလည်း
ခံ၍ တရားနှင့်အညီ နေ့တိုင်းပြုသင့်သောဝတ်
ကို ပြုလျက်၊ နေ့တိုင်းမီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို အရေ
၅ အတွက်နှင့် ပူဇော်ကြ၏။– ထိုနောက်မှ အမြဲပူ
ဇော်ရသောယဇ်၊ လဆန်းနေ့၌ဌင်း၊ ထာဝရဘု
ရားအဘို့ သန့်ရှင်းစေသော ဓမ္မပွဲနေ့၌ဌင်း၊ ပူ
ဇော်ရသောယဇ်၊ ထာဝရဘုရားအား အလိုလိုပူ
ဇော်သကွာကို ဆောင်ခဲ့သောသူ အသီးအသီးအ
ဘို့ ပူဇော်ရသောယဇ်တို့ကို ပူဇော်လျက်နေကြ
၆ ၏။– ဗိမာန်တော် တိုက်မြစ်ကို မချသေးသော်
၇ လည်း၊ သတ္တမလ တရက်နေ့မှစ၍ မီးရှို့ရာယဇ်
တို့ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ကြ၏။– ပန်းရန်
သမားနှင့် လက်သမားတို့အားလည်း ငွေကိုပေး
ကြ၏။ ပေရသိရှင်ဘုရင်ကုရု အခွင့်ပေးတော်မူ
သည်အတိုင်း၊ အာရုဒ်သစ်သားကို လေဗနုန်
တောင်မှ ယုပ္ပေဆိပ်သို့ ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ဇိဒုန်
မြို့သားနှင့် တုရုမြို့သားတို့အား၊ စားစရိတ်နှင့်
ဆီများကို ပေးကြ၏။

၈ ယေရုရှလင်မြို့ ဗိမာန်တော်သို့ရောက်သော
ဒုတိယနှစ်၊ ဒုတိယလတွင် ရှာလသေလသား ဇေ
ရုဗဗေလ၊ ယောဇေက်သား ယောရှု၊ ကျန်ကြွင်း
သော ညီအစ်ကို၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား
များ၊ အချုပ်ခံရသော လူစုထဲကထွက်၍၊ ယေရုရှ
လင်မြို့သို့လာသော လူများအပေါင်းတို့သည်ထ
၍ ဗိမာန်တော် တည်ဆောက်ခြင်းအမှုကို နှိုး
ဆော်စိမ့်သောငှါ လေဝိသားတို့ကို ခန့်ထားကြ
၉ ၏။– ထိုအခါ ယုဒအမျိုး၊ ယောရှုနှင့် သူ၏သား
ညီများ၊ ကဝ်မျေလနှင့် သူ၏သားများ၊ လေဝိအ
မျိုး ဟေနဒဒ်သားများ၊ သူတို့သားနှင့် ညီများတို့
သည်၊ ဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်လုပ်ဆောင်
၁၀ သော သူတို့ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ထကြ၏။– လုပ်
ဆောင်သောသူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်
တော်တိုက်မြစ်ကို ချသောအခါ၊ ကြသရေလရှင်
ဘုရင် ဒါဝိဒ်ခိစီရင်သည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား၏
ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊ တံပိုးကိုင်သော
ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ ခွက်ကွင်းကိုင်သော လေဝိ
အမျိုး၊ အာသပ်သားများတို့ကို ခန့်ထားကြ၏။–
၁၁ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။ ကြ
သရေလအမျိုးသို့ ပြတော်မူသော ကရုဏာတော်
အစဉ်အမြဲတည်ပါသည်ဟူ၍ ဂုဏ်တော်ကို ချီး
မွမ်းလျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ဝန်ခံလျက်၊ အသံ
ပြိုင်၍ အလှည့်လှည့် သီချင်းဆိုကြ၏။ ဗိမာန်
တော်တိုက်မြစ်ကို ချရသောကြောင့်၊ လူအပေါင်း
တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်း
လျက်၊ ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ၏။–
၁၂ သို့ရာတွင် အသက်ကြီး၍ အရင်ဗိမာန်တော်ကို
မြင်ဘူးသော ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ အ
ဆွေအမျိုး သူကြီးအများတို့သည်၊ နောက်ဗိမာန်
တော် တိုက်မြစ်ကျလျက်ရှိသည်ကို မြင်သောအ
ခါ၊ ကြီးစွာသောအသံနှင့် ငိုကြွေးကြ၏။ လူအ
များတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်
၁၃ ကြွေးကြော်ကြ၏။– ထိုသို့ပြုသော ကြွေးကြော်
သံနှင့် ငိုကြွေးသံကို ကြားသောသူတို့သည် ပိုင်း
ခြား၍ မသိနိုင်ကြ။ လူများတို့သည် ကြီးစွာသော
အသံနှင့် ကြွေးကြော်သောကြောင့်၊ ဝေးသောအ
ရပ်၌ ကြားရလေ၏။

၉

၁ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော အမျိုးသားတို့
သည်၊ ကြသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရားအဘို့ ဗိမာန်တော်ကို တည်ကြသည်ဟု
ယုဒအမျိုးနှင့် ဗင်္ယာမိန်အမျိုး၏ ရန်သူတို့သည်

ကြားလျှင်၊– ဇေရုဗဗေလနှင့် အဆွေအမျိုး သူ
ကြီးတို့ထံသို့ လာ၍၊ ငါတို့သည် သင်တို့ထံ၌
တည်းခိုပါရစေ။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ကို သင်
တို့ရှာသကဲ့သို့ ငါတို့လည်း ရှာကြ၏။ ငါတို့ကို
ဤပြည်သို့ဆောင်ခဲ့သော အာရှုရိရှင်ဘုရင် ဧသ
ရဟဒ္ဒုန် လက်ထက်မှစ၍ ထိုဘုရားသခင်အား
ယဇ်ပူဇော်ကြသည်ဟု ဆိုကြသော်၊– ဇေရုဗဗေ
လနှင့် ယောရှု အစရှိသော ဣသရေလအဆွေအ
မျိုး သူကြီးတို့က၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်အဘို့ ဗိ
မာန်တော်တည်ခြင်းအမှုကို၊ သင်တို့သည် ငါတို့
နှင့်ဝိုင်း၍ မလုပ်ရ။ ပေရသိရှင်ဘုရင် ကုရုမင်း
ကြီး အမိန့်တော်အတိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအဘို့ ငါတို့သည်
ကိုယ်တိုင်တည်ရမည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။– ထို
အခါ ပြည်သားတို့သည် ယုဒအမျိုးတို့ကို လက်
အားလျော့စေ၍၊ တည်ဆောက်ခြင်းအမှုကို
နှောင့်ရှက်ကြ၏။– ယုဒအမျိုးသားတို့၏ အကြံ
ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ပေရသိရှင်ဘုရင် ကုရုလက်
ထက် ကာလပတ်လုံးမှသည်၊ ပေရသိရှင်ဘုရင်
ဒါရိလက်ထက်တိုင်အောင်၊ ရှေ့နေတို့ကို ငှါး၍
ထားကြ၏။– အာရွေရုနန်းထိုင်စက ယုဒပြည်
သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၌ အပြစ်တင်သော
လွှာစာကို ပေးလိုက်ကြ၏။

အာတဇေရဇ်လက်ထက်၌ ဗိရုလံ၊ မိသရေ
ဒတ်၊ တဗေလနှင့် အခြားသောအပေါင်းအဘော်
တို့သည်၊ ရှုရိဘာသာစကားနှင့် ရေးသောလွှာစာ
ကို၊ ပေရသိရှင်ဘုရင် အာတဇေရဇ်ထံသို့ ပေး
လိုက်ကြ၏။– စာတိုက်စိုး ရေဟုံနှင့် မြို့စာရေး
ရှိမရဲတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို ရန်ဘက်ပြု
လျက်၊ အာတဇေရဇ်မင်းကြီးထံသို့ စာပေးလိုက်
၏၊– စာတိုက်စိုးရေဟုံ၊ မြို့စာရေးရှိမရဲနှင့် အ
ခြားသောအပေါင်းအဘော်၊ ဒိနဲပြည်သား၊ အဖာ
သသက်ပြည်သား၊ တာပေလပြည်သား၊ အဖာရ
သပြည်သား၊ အာခေဝပြည်သား၊ ဗာဗုလုန်ပြည်
သား၊ ရှုနုန်ပြည်သား၊ ဒေဟဝပြည်သား၊ ဧလံ
ပြည်သား အစရှိသော၊– ကြီးမြတ်သောမင်း အာ
သနပွါဆောင်ခဲ့၍၊ ရှမာရိမြို့ရွာတို့၌ နေရာချ
သောသူများနှင့်၊ မြစ်အနောက်ဘက်၌နေသော
အခြားသူများတို့သည်၊ ဤမည်သော နေ့ရက်
ကာလတွင်၊– အာတဇေရဇ်မင်းကြီးထံသို့ ပေး
လိုက်သော စာဟူမူကား၊ မြစ်အနောက်ဘက်၌
နေသော ကိုယ်တော်ကျွန်တို့သည်၊ ဤမည်
သော နေ့ရက်ကာလတွင် လျှောက်ပါ၏။– အထံ
တော်မှ ကျွန်တော်တို့ရှိရာသို့ ရောက်လာသော
ယုဒလူတို့သည် ဆိုးညစ်၍၊ ပုန်ကန်တတ်သော
ယေရုရှလင်မြို့ကို တည်လျက်၊ မြို့ရိုးအမြစ်ကို
ချ၍ လက်စသတ်လုသည်ကို သိမှတ်တော်မူ
ပါ။– ထိုမြို့ကို တည်ပြန်၍ မြို့ရိုးကိုလက်စသတ်
လျှင်၊ ငွေတော်ခွန်ခြင်းကို မခံ၊ အခွန်တော်အ
ကောက်တော်ကို မပေးဘဲနေ၍၊ နိုင်ငံတော်အ
ကျိုးနည်းပါလိမ့်မည်ကို သိမှတ်တော်မူပါ။–
ကျွန်တော်တို့သည် ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် အ
သက်မွေးရသောသူ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ ကိုယ်
တော်၌ ဘုန်းတော်လျော့ကြောင်းကို ကြည့်၍မ
နေသင့်သောကြောင့်၊ ဘိုးတော်ဘေးတော်တို့၏
မှတ်စာကို စစ်ကြောတော်မူမည်အကြောင်း ဤ
လျှောက်စာကို ပေးလိုက်ပါ၏။– ယေရုရှလင်မြို့
သည် ပုန်ကန်တတ်သောမြို့၊ ရှင်ဘုရင်အကျိုး
နှင့် နိုင်ငံတော်အကျိုးစီးပွါးကို ဖျက်ဆီးတတ်
သောမြို့ ဖြစ်ဘူး၍၊ ရှေးကာလ၌ မြို့ထဲမှာ ပုန်
ကန်သောအကြံကို အစဉ်ပြုစုသောကြောင့်၊ အ
တိုက်အဖျက် ခံရပါသည် အကြောင်းအရာများ
ကို ထိုမှတ်စာ၌တွေ့၍ သိတော်မူပါလိမ့်မည်။–
ထိုမြို့ကိုတည်ပြန်၍ မြို့ရိုးကို လက်စသတ်
လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် မြစ်အနောက်ဘက်၌ အ
စိုးရတော်မမူကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ လျှောက်
ထားပါသည်ဟု စာ၌ပါသတည်း။

ရှင်ဘုရင်သည် စာတိုက်စိုးရေဟုံနှင့် မြို့စာ
ရေးရှိမရဲ မှစ၍၊ ရှမာရိမြို့၌နေသော ထိုသူတို့၏
အပေါင်းအဘော်များ၊ မြစ်အနောက်ဘက်၌နေ
သော အခြားသူများတို့ရှိရာသို့ ပြန် ပေးလိုက်
သော စာဟူမူကား၊– ဤမည်သော နေ့ရက်ကာ
လတွင်၊ ငါရေး၍ သင်တို့ချမ်းသာပါစေ။ ငါထံသို့
သင်တို့ ပေးလိုက်သောစာကို ငါရှေ့မှာ အနက်
ပြန်၍ ဘတ်ပြီ။– ငါမှာထားသည့်အတိုင်း စစ်
ကြောကြသောအခါ၊ ထိုမြို့သည် ရှေးကာလ၌
ရှင်ဘုရင်တို့ကို ပုန်ကန်ကြောင်း၊ မကောင်း
သောအကြံကို ကြံတတ်သောမြို့၊ ပုန်ကန်တတ်
သော မြို့ဖြစ်ကြောင်း၊– ငွေတော်ကိုခွဲလျက်၊ အ
ခွန်တော်အကောက်တော်ကို ခံလျက်၊ မြစ်အ
နောက်ဘက် တရောက်လုံးကိုအစိုးရ၍ တန်ခိုး
ကြီးသော ရှင်ဘုရင်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌
နေဘူးကြောင်းများကို သိရ၏။– သို့ဖြစ်၍ ငါ
သည်အခွင့်မပေးမီတိုင်အောင်၊ ထိုသူတို့သည်
မြို့ကိုမတည်ဘဲ နေစေမည်အကြောင်း အမိန့်
တော်ကိုဆင့်ဆိုကြလော့။– နိုင်ငံတော်အကျိုး မ

To Contents

ပျက်စီးစေခြင်းငှါ သတိပြုရ၍ ဤအမှုကို စေ့စေ့
၂၃ ကြည့်ရှုကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– အဘတဧ
ရဧမင်းကြီးစာကို ရေဟုံနှင့် မြို့စာရေးရှိမရဲ့ အစ
ရှိသော သူတို့အပေါင်းအဘော်ရှေ့မှာ ဘတ်ပြီး
လျှင်၊ သူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၊ ယုဒလူတို့ရှိ
ရာသို့ အလျင်အမြန်သွား၍ ယုဒလူတို့၏ အလုပ်
၂၄ အကိုင်ကို အနှိုင်အထက် ဆီးတားကြ၏။– ထို
သို့ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်တည်ခြင်းအ
မှု ပြတ်၍၊ ပေရုသိရှင်ဘုရင် ဒါရိယနှစ်စံနှစ်နှစ်
တိုင်အောင် လက်စမသတ်ဘဲ နေလေ၏။

၅

၁ ထိုအခါ ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲနှင့် ဣဒေါသား ပ
ရောဖက် ဇာခရိလူတို့သည် ယုဒပြည်သူ၊ ယေရု
ရှလင်မြို့သား၊ ယုဒလူတို့အား ထာဝရဘုရားအ
၂ ခွင့်နှင့် ဟောကြ၏။– ထိုသို့ဘုရားသခင်၏ ပ
ရောဖက်တို့သည် ဝိုင်းသဖြင့်၊ ရှာလသေလသား
ဇေရုဗဗေလနှင့် ယောဇဒကိသား ယောရှုသည်
ထ၍ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်ကို တည်စ
ပြုပြန်ကြ၏။

၂ ထိုအခါ မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန်တာတနဲ
နှင့် ရှေသာဗောဇနဲမှစ၍ သူတို့အပေါင်းအဘော်
တို့သည် လာ၍၊ ဤအိမ်ကိုတည်ဆောက်ရမည်၊
ဤမြို့ရိုးကို ပြုပြင်ရမည်အကြောင်း အဘယ်သူ
၄ မှာထားသနည်း ဟူ၍ငင်း၊– ဤအိမ်ကိုတည်
ဆောက်သော သူတို့၏အမည်ကား အဘယ်သို့
၅ နည်း ဟူ၍ငင်း၊ မေးစစ်ကြသော်လည်း၊– ဒါရိ
မင်း အမိန့်တော်မရောက်မီ အလုပ်အကိုင် မ
ပြတ်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် ယုဒအမျိုး
သား အသက်ကြီးသူတို့ကို ထောက်ရှုတော်မူ၏။
သို့ဖြစ်၍ အထံတော်သို့လျှောက်စာကို ပေးလိုက်
ကြ၏။

၆ မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန်တာတနဲနှင့် ရှေ
၇ သာဗောဇနဲမှစ၍ သူတို့အပေါင်းအဘော်၊ မြစ်အ
နောက်ဘက်၌နေသော အဖာသသက်လူတို့
သည်၊ ဒါရိမင်းကြီးထံသို့ ပေးလိုက်သော စာချက်
ဟူမူကား၊ ဒါရိမင်းကြီး၌ အစဉ်ချမ်းသာရှိပါစေ
၈ သော။– ကျွန်တော်တို့သည် ယုဒပြည်တွင် ကြီး
မြတ်သောဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ရောက်
၍၊ ထိုအရပ်သားတို့သည် အိမ်တော်ကို ကျောက်
ကြီးနှင့်တည်လုပ်လျက်၊ ကျောက်ထရံပေါ်မှာ
သစ်သားကို တင်လျက်၊ အလျင်အမြန်လုပ်
ဆောင်၍ အကြံထမြောက်ကြောင်းကို သိမှတ်
၉ တော်မူပါ။– ဤအိမ်ကို တည်ဆောက်ရမည်၊ ဤ
မြို့ရိုးကို ပြုပြင်ရမည်အကြောင်း အဘယ်သူမှာ
၁၀ ထားသနည်း ဟူ၍ငင်း၊– သူကြီးတို့၏ အမည်များ
ကိုစာရင်းယူ၍ အထံတော်သို့ ပေးလိုက်ခြင်းငှါ၊
သူကြီးတို့၏ အမည်များကိုငင်း၊ အသက်ကြီးသူ
၁၁ တို့၌ မေးမြန်းသောအခါ၊– သူတို့က၊ ငါတို့သည်
ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးအရှင် ဘုရားသခင်၏
ကျွန်တော် ဖြစ်ကြ၏။ ရှေးကာလ၌ ကြီးမြတ်
သော ဣသရေလရှင်ဘုရင် တည်ထောင်တော်မူ
၁၂ သော အိမ်တော်ကို ယခုပြုပြင်ကြ၏။– ငါတို့ဘိုး
ဘေးတို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသ
ခင်၏ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သောကြောင့်၊ သူ
တို့ကို ခါလဒဲဗင်း၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေ
ဇာလက်သို့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်
သည် ဤအိမ်တော်ကို ဖျက်ဆီး၍၊ ပြည်သားတို့
၁၃ ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွား၏။– ဗာဗုလုန်ရှင်
ဘုရင် ကုရုသည်၊ နန်းစဉ်ပဌမနှစ်တွင် ဤဗိမာန်
တော်ကို ပြုပြင်ရမည်အကြောင်း မိန့်တော်မူ
၁၄ ၏။– နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယေရုရှလင်မြို့၏ ဗိ
မာန်တော်ထဲကထုတ်၍၊ ဘုရားသခင်၏အိမ်
တော်နှင့် ဆိုင်သော်လည်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့၏ ဗိ
မာန်သို့ ဆောင်သွားသော ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်
ဆာတို့ကို ကုရုမင်းကြီးသည် ဗာဗုလုန်မြို့၏ဗိ
မာန်ထဲက တဖန်ထုတ်၍၊ ရှေရှဗာဇာအမည်နှင့်
မြို့ဝန်အရာ၌ ခန့်ထားသောသူလက်သို့ အပ်
၁၅ တော်မူလျက်၊– ဤတန်ဆာတို့ကို ယူ၍ ယေရုရှ
လင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်သွားလော့။ ဘု
ရားသခင်၏အိမ်တော်ကို မိမိနေရာ၌ တည်ပြန်
၁၆ စေဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– ထိုရှေရှဗာဇာ
သည် လာ၍ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဘုရားအိမ်တော်
အမြစ်ကို ချထားပြီဖြင့်၊ ထိုအချိန်မှစ၍ ယခုတိုင်
အောင် ငါတို့သည်တည်လုပ်လျက် လက်စမ
၁၇ သတ်သေးဟု ပြန်ပြောကြ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ ယေရု
ရှလင်မြို့၌ ဘုရား၏အိမ်တော်ကို တည်ရမည်အ
ကြောင်း၊ ကုရုမင်းကြီးအမိန့်တော် ရှိသည် မရှိ
သည်ကို သိလိုသဖြင့်၊ ဗာဗုလုန်မြို့ ဘဏ္ဍာတော်
တိုက်၌ ရှာဖွေစေခြင်းငှါ၊ အလုံတော်ရှိလျှင် ရှာ
ဖွေစေတော်မူပါ။ နောက်တဖန် ဤအမှု၌ အလို
တော်ရှိသည်အတိုင်း ကျွန်တော်တို့ဆီသို့ အမိန့်
တော်စာကို ပေးလိုက်တော်မူပါဟု လျှောက်စာ၌
ပါသတည်း။

၆

၁ ထိုအခါ ဒါရိမင်းကြီးအမိန့်တော်နှင့် ဗာဗု
လုန်မြို့ ဘဏ္ဍာတော်ထားရာ စာတိုက်၌ ရှာဖွေ

To Contents

ကြ၏။– မေဒိပြည်၊ အာခမေသမြို့၊ နန်းတော်၌ စာလိပ်ကိုတွေ့၍၊ စာလိပ်၌ပါသော စကားဟူမူ
ကား၊– ယဇ်ပုဇော်ရာ အိမ်တော်ကို တည်စေ။ တိုက်မြစ်ကို ခိုင်ခံ့စွာချထားစေ။ အမြင့် အ
တောင်ခြောက်ဆယ်၊ အနံ အတောင်ခြောက်
ဆယ် ရှိ၍၊– ကြီးသောကျောက်တန်း သုံးဆင့်၊ အသစ်သောသစ်သားတန်း တဆင့်နှင့် အထပ်
ထပ်တည်စေ။ စရိတ်များကိုလည်း ဘဏ္ဍာတော်
ထဲက ထုတ်၍ပေးစေ။– ယေရှုရှလင်မြို့၏ ဗိ
မာန်တော်ထဲက နေဗုခဒ်နေဇာထုတ်၍ ဘုရား
သခင်၏အိမ်တော်နှင့် ဆိုင်သော်လည်း၊ ဗာဗု
လုန်မြို့သို့ဆောင်ခဲ့သော ရွှေတန်ဆာ ငွေတန်
ဆာတို့ကို ပြန်ပေးစေ။ ယေရှုရှလင်မြို့၏ ဗိမာန်
တော်သို့ ပို့၍ အလုံးစုံတို့ကို ဘုရားအိမ်တော်ထဲ
တွင် မိမိတို့နေရာ၌ ထားစေဟု ကုရုမင်းကြီး
သည် နန်းစံပဋမနှစ်တွင်၊ ယေရှုရှလင်မြို့၏ ဘု
ရားအိမ်တော်အမှုမှာ အမိန့်တော်ရှိ၏။– သို့ဖြစ်
၍၊ မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန်တာတနဲ၊ ရှေသာ
ဗောဇနဲနှင့် သင်တို့အပေါင်းအဘော်တည်းဟူ
သော မြစ်အနောက်ဘက်၌နေသော အဖာသ
သက်လူတို့၊ ထွက်သွားကြ။– ထိုဘုရားဏ် အိမ်
တော်တည်ခြင်းအမှုကို မဆီးမတားကြနှင့်။ ယုဒ
မြို့ဝန်နှင့် ယုဒအမျိုးအသက်ကြီး သူတို့သည်
ထိုအိမ်တော်ကို မိမိနေရာ၌ တည်ပါလေစေ။–
ထို့မှတပါး၊ သင်တို့သည် ထိုဘုရား၏ အိမ်တော်
တည်ခြင်းအမှုကို ယုဒအမျိုးအသက်ကြီးသူတို့
နှင့် ကူညီရမည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် အဆီး
အတား မရှိစေခြင်းငှါ၊ မြစ်အနောက်ဘက်၌ ခံ
သော အခွန်တော်တည်းဟူသော ဘဏ္ဍာတော်
ထဲက အိမ်တော်တည်စရာစရိတ်ကို ချက်ခြင်း
ထုတ်ပေးရမည်အကြောင်း ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။–
ထို့မှတပါး၊ သူတို့သည် မွေးကြိုင်သောဖဇ်တို့
ကို ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင်အား ပူ
ဇော်၍၊ ရှင်ဘုရင်အသက်၊ ဆွေတော်မျိုးတော်
တို့၏ အသက်အတို့ ဆုတောင်းစေခြင်းငှါ၊ သူတို့
လိုချင်သမျှ ယေရှုရှလင်မြို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့
စီရင်သည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘု
ရားသခင်အား မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်စရာဘို့ နွား၊
သိုးထီး၊ သိုးသငယ်၊ စပါး၊ ဆား၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ
တို့ကို နေ့တိုင်းအစဉ်မပြတ် ပေးစေ။– ၎င်းနည်း
အကြင်သူသည် ဤအမိန့်တော်ကိုငြင်းဆန်
လျှင်၊ ထိုသူ၏အိမ်မှ သစ်တိုင်ကိုနုတ်ယူ၍ စိုက်
ပြီးမှ သူ့ကိုလည်ဆွဲချစေ။ သူ့အိမ်ကိုလည်း
နောက်ချေးပုံဖြစ်စေဟု ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။–
ယေရှုရှလင်မြို့၏ ဘုရားအိမ်တော်ကို ကျိုးပဲ့
ပျက်စီးစေခြင်းငှါ ပြုသောရှင်ဘုရင်နှင့် ဆင်းရဲ
သားအပေါင်းတို့ကို၊ ထိုအရပ်၌ နာမတော်တည်
စေသော ဘုရားသခင်သည် ဖျက်ဆီးတော်မူပါ
စေသော။ ငါဒါရိုသည် အမိန့်တော်ကိုပေး၏။ အ
မိန့်တော်အတိုင်း အလျင်အမြန်ပြုစေဟု ပေး
လိုက်သတည်း။
ထိုအခါ ဒါရိမင်းကြီးပေးလိုက်သော အမိန့်
တော်အတိုင်း၊ မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန် တာ
တနဲ၊ ရှေသာဗောဇနဲနှင့် သူတို့အပေါင်းအဘော်
တို့သည် အလျင်အမြန်ပြုကြ၏။– ယုဒအမျိုး အ
သက်ကြီးသူတို့သည် တည်ဆောက်၍၊ ပရော
ဖက်ဟဂ္ဂဲနှင့် ဇာခရိ ဟောသောအား
ဖြင့်၊ အကြံထမြောက်ကြ၏။ ဣသရေလအမျိုး
၏ ဘုရားသခင်အမိန့်တော်နှင့် ပေရသိရှင်ဘုရင်
ကုရုမင်း၊ ဒါရိမင်း အမိန့်တော်အတိုင်း တည်
ဆောက်၍ လက်စသတ်ကြ၏။– ဒါရိမင်းကြီး
နန်းစံ ခြောက်နှစ်၊ အာဒါလ သုံးရက်နေ့တွင်
အိမ်တော်သည် ပြီးပြည့်စုံ၏။
ဣသရေလအမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊
လေဝိသားအစရှိသော သိမ်းသွားခြင်းကိုခံဘူး
သော အမျိုးသားချင်းရှိသမျှတို့သည် ဘုရားသ
ခင်၏ အိမ်တော်ကို ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်
အနေမောနာပွဲခံကြ၏။– ထိုအိမ်တော်၏ အနေ
မောနာပွဲတွင် နွားတရာ၊ သိုးထီးနှစ်ရာ၊ သိုးသ
ငယ်လေးရာကိုငင်း၊ ဣသရေလအမျိုး တဆယ်
နှစ်မျိုးအလိုက် အမျိုးသားအပေါင်းတို့၏ အပြစ်
ဖြေရာယဇ်တည်းဟူသော ဆိတ်ထီး တဆယ်
နှစ်ကောင်ကိုငင်း၊ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။– မောရှေ
ကျမ်းစာ၌ ပါသည်အတိုင်း၊ ယေရှုရှလင်မြို့၌ ဘု
ရားဝတ်ကို ပြုစေခြင်းငှါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အ
သီးအသီးတို့ကိုငင်း၊ သင်းဖွဲ့သော လေဝိသားတို့
ကိုငင်း ခန့်ထားကြ၏။– သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရ
သောအမျိုးသားတို့သည် ပဋမလ တဆယ်လေး
ရက်နေ့တွင် ပသခါပွဲကိုလည်း ခံကြ၏။– ယဇ်ပု
ရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့သည် တညီတညွတ်
တည်း ကိုယ်ကိုသန့်ရှင်းစေ၍၊ အလုံးစုံတို့သည်
သန့်ရှင်းသဖြင့်၊ မိမိတို့အဘို့မှစ၍ ပေါက်ဘော်
ချင်း ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အဘို့နှင့် သိမ်းသွားခြင်း
ကိုခံရသော အမျိုးသားအပေါင်းတို့အဘို့ ပသခါ
သိုးသငယ်ကို သတ်ကြ၏။– သိမ်းသွားခြင်းကိုခံ
သော လူစုထဲက ထွက်လာသော ဣသရေလအ

To Contents

မျိုးသားများ၊ ကျသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကို ရှာလိုသော၎င်၊ တပါးအမျိုး
သား နေရာအရပ်အညစ်အကြေးကို ပယ်ရှား
သော သူများအပေါင်းတို့သည် ပသခါပွဲကိုစား
၂၂ ၍၊- ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်
အဓမ္မပွဲကိုလည်း ခံကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရားသည် ဝမ်းမြောက်သောအခွင့်ကို
ပေးတော်မူ၏။ ကျသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသ
ခင်ဗိမာန်တော် တည်ဆောက်ခြင်းအမှုမှာ၊ အာ
ရှုရိရှင်ဘုရင် မစမည်းအကြောင်း၊ စိတ်နှလုံး
တော်ကို သူတို့ဘက်သို့ ကူးစေတော်မူ၏။

၇

၁-၅ ထိုနောက်၊ ပေရသိရှင်ဘုရင် အာတဇေရဇ်
လက်ထက်၌၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး အာရုန်၊ ဇ
လာဇ၊ ဖိနုဟတ်၊ အဘိရွ၊ ဗုက္ကိ၊ ဩဇိ၊ ဇေရဟိ၊
မေရာယုတ်၊ အာဇရိ၊ အာမရိ၊ အဟိတုတ်၊ ဇာ
ဒုတ်၊ ရှလ္လုံ၊ ဟိလခိ၊ အာဇရိ၊ စရာယတို့မှ ဆင်း
၆ သက်သောသူ၊- ကျသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော မောရှေ၏ပ
ညတ္တိကျမ်းစာကို လေ့ကျက်သောဆရာ ဖြစ်
သောသူဇေရသည် ဗာဗုလုန်မြို့မှ ထွက်သွား၏။
ထိုသူတောင်းသမျှကို သူ၏ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရား တန်ခိုးတော်ကြောင့် ရှင်ဘုရင် ပေးသ
၇ နားတော်မူ၏။- အာတဇေရဇ်မင်းကြီး နန်းစံခု
နစ်နှစ်တွင်၊ အချို့သော ကျသရေလအမျိုးသား
ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ သီချင်းသည်၊ တံ
ခါးစောင့်၊ ဘုရားကျွန်တို့သည်လည်း၊ ယေရှု
၈ လင်မြို့သို့ လိုက်သွားကြ၏။- ရှင်ဘုရင်နန်းစံ ခု
နစ်နှစ်၊ ပဉ္စမလတွင် ဇေရသည် ယေရှုလင်မြို့
၉ သို့ ရောက်လေ၏။- ပဋမလ တရက်နေ့တွင်၊
ဗာဗုလုန်မြို့မှထွက်၍၊ ပဉ္စမလ တရက်နေ့တွင်၊
မိမိဘုရားသခင် တန်ခိုးကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊
၁၀ ယေရှုလင်မြို့သို့ ရောက်လေ၏။- အကြောင်း
မူကား၊ ဇေရသည် ထာဝရဘုရား၏ တရားတော်
ကို စစ်ဆေး စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါငင်း၊ စီရင်ထုံး
ဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို ကျသရေလအမျိုး၌ သွန်
သင်ခြင်းငှါငင်း သဘောကျသောသူဖြစ်၏။

၁၁ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်စကားနှင့် ကျသရေ
လအမျိုး၌ ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို လေ့ကျက်
သောဆရာ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇေရအား၊ အာတ
ဇေရဇ်မင်းကြီး ပေးတော်မူသော အမိန့်တော်စာ
၁၂ ချက် ဟူမူကား၊- ဘုရင်တို့၏ဘုရင် အာတဇေ
ရဇ်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင်
တရားကျမ်းတတ်ဆရာ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇေရ၌
ခပ်သိမ်းသော မင်္ဂလာဖြစ်စေသောဟူ၍ ဤမည်
၁၃ သောကာလတွင် မှာလိုက်၏။- ငါ့နိုင်ငံ၌ရှိသော
ကျသရေလအမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိ
သားတို့တွင် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ကိုယ်အလိုအ
လျောက် သွားချင်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် သင်
နှင့်အတူ လိုက်သွားရမည်အကြောင်း ငါအမိန့်
၁၄ တော်ရှိ၏။- အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ ဘုရား
သခင်တရားကို သင်လေ့ကျက်သည်အတိုင်း၊ ယု
ဒပြည်ယေရုရှလင်မြို့၌ တရားအမှုများကို မေး
၁၅ မြန်းစစ်ဆေးစေခြင်းငှါငင်း၊- ယေရုရှလင်မြို့မှာ
ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ကျသရေလအမျိုး၏ ဘု
ရားသခင်အား၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် အတွင်းဝန်တို့သည်
ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် ပူဇော်သော ရွှေငွေနှင့်
၁၆ တကွ၊- ကျသရေလအမျိုးသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၏ ဘုရားအိမ်တော်အ
ဘို့ အလိုလိုလှူ၍ ဗာဗုလုန်ပြည်၌ သင်ရနိုင်သ
မျှသော ရွှေငွေကို ဆောင်သွားစေခြင်းငှါငင်း၊
ရှင်ဘုရင်နှင့် အတွင်းဝန်ခုနစ်ပါး စေလွှတ်၏။-
၁၇ ထိုငွေကိုယူပြီးလျှင် နွား၊ သိုးထီး၊ သိုးသငယ်နှင့်
တကွ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ
ပူဇော်သက္ကာတို့ကို အလျင်အမြန်ဝယ်၍၊ ယေရု
ရှလင်မြို့၌ရှိသော သင်တို့၏ဘုရားအိမ်တော်
၁၈ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ပူဇော်ရမည်။- ကျန်ကြွင်း
သော ရွှေငွေကို သင်နှင့် သင့်ညီအစ်ကိုတို့ ပြု
ချင်သမျှအတိုင်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် အလို
၁၉ တော်နှင့်အညီ ပြုလော့။- သင်၏ဘုရား အိမ်
တော်ဝတ်ပြုစရာဘို့ သင်၌အပ်ပေးသော တန်
ဆာများကိုလည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဘုရားသ
၂၀ ခင့်ရှေ့တော်တွင် သိုထားလော့။- သင်၏ဘုရား
သခင့် အိမ်တော်အဘို့ လိုသေးသောအရာ၊ ဝယ်
သင့်သမျှတို့ကို ဘဏ္ဍာတော်ထဲက ထုတ်၍ဝယ်
၂၁ လော့။- ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင်
တရားကို လေ့ကျက်သောဆရာ၊ ယဇ်ပုရော
၂၂ ဟိတ်ဇေရ တောင်းသမျှအတိုင်း၊- ငွေအခွက်
တထောင်၊ ဂျုံဆန်ကောရ တရာ၊ စပျစ်ရည်ဗုတ်
တရာ၊ ဆီဗုတ် တရာနှင့်တကွ ဆားမည်မျှမဆို၊
မြစ်အနောက်ဘက်၌နေသော အခွန်ဝန်အပေါင်း
တို့သည် အလျင်အမြန်ပေးရမည်အကြောင်း၊ ငါ
ရှင်ဘုရင် အာတဇေရဇ် အမိန့်တော်ရှိ၏။-
၂၃ ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင်မှာ ထား
တော်မူသမျှအတိုင်း၊ ထိုဘုရားသခင်၏ အိမ်
တော်အဘို့ ကြိုးစား၍လုပ်ဆောင်စေ။ ရှင်ဘုရင်

To Contents

နှင့် ဆွေတော်မျိုးတော်အပေါ်သို့အဘယ်ကြောင့်
၂၄ အမျက်တော် သက်ရောက်ရမည်နည်း။– ထိုမှ
တပါး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ သီချင်း
သည်၊ တံခါးစောင့်၊ ဘုရားကျွန်၊ ဘုရားသခင်၏
အိမ်တော်အမှုစောင့် တစုံတယောက်၌မျှ ငွေ
တော်ကို မခွဲစေနှင့်။ အခွန်တော်အကောက်
၂၅ တော်ကို မခံမယူစေနှင့်ဟု ငါမှာလိုက်၏။– သင်
ဧဇရသည်လည်း၊ သင်၏ ဘုရားသခင့်တရားကို
နားလည်သော၊ မြစ်အနောက်ဘက်သား အ
ပေါင်းတို့တွင်၊ တရားမှူကို စီရင်စေခြင်းငှါငင်း၊ မ
သိသောသူတို့ကို သွန်သင်စေခြင်းငှါငင်း၊ မင်း
များ၊ တရားသူကြီးများကို သင်၏ ဘုရားသခင်
ဉာဏ်နှင့် သင်ပြည်နှံစုံသည်အတိုင်း ခန့်ထား
၂၆ လော့။– သင်၏ဘုရားသခင့်တရားနှင့် ရှင်ဘုရင်
အမိန့်တော်ကို ငြင်းဆန်သောသူ မည်သည်
ကား၊ အသေသတ်ခြင်း၊ နှင်ထုတ်ခြင်း၊ ဥစ္စာ
သိမ်းယူခြင်း၊ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားခြင်း
တည်းဟူသော ရာဇဝတ်တစုံတခုကို အလျင်အ
မြန်ခံစေဟု အမိန့်တော်စာ၌ပါသတည်း။

၂၇ ယေရှုလင်မြို့၏ ဗိမာန်တော်ကို တင့်တယ်
စေမည်အကြံကို ရှင်ဘုရင်စိတ်နှလုံးထဲသို့ သွင်း
ပေးတော်မူထသော၊ ရှင်ဘုရင်ရှေ့၊ အတွင်းဝန်
များ၊ ဗိုလ်မင်းများရှေ့မှာ ငါ့အားအခွင့်ပေးတော်
မူသော ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘု
၂၈ ရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။– ထိုသို့
ငါ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား တန်ခိုးတော်
ကြောင့်၊ ငါသည် ခွန်အားရှိ၍ ငါနှင့်အတူ လိုက်
သွားရသော ဣသရေလအမျိုး အကြီးအကဲတို့
ကို စုဝေးစေ၏။

၈

၁ အာတာရေဇ်မင်းကြီး လက်ထက်၌၊ ငါနှင့်အ
တူ ဗာဗုလုန်မြို့မှ ထွက်သွားသောသူ အဆွေအ
မျိုးသူကြီးတို့၏ သားစဉ်မြေးဆက်စာရင်း ဟူမူ
၂ ကား။– ဖိနဟတ်အမျိုး ဂေရှုံ၊ ဣသမာအမျိုး ဒံ
၃ ယေလ၊ ဒါဝိဒ်အမျိုး ဟတ္တုတ်၊– ရှေခနိအမျိုး ဖာ
ရုတ်အနွယ်ထဲက ဇာခရိနှင့် စာရင်းဝင်သူ
၄ ယောကျ်ားပေါင်း တရာငါးကျိပ်။– ပါဟတ်မော
ဘအမျိုး၊ ဇေရာယသား ဧလျောခဲနှင့် ယောကျ်ား
၅ ပေါင်းနှစ်ရာ၊– ရှေခနိအမျိုး ယဟာဇေလသား
၆ နှင့် ယောကျ်ားပေါင်းသုံးရာ၊– အာဒိန်အမျိုး
ယောနသန်သား ဧဗက်နှင့် ယောကျ်ားပေါင်းငါး
၇ ကျိပ်။– ဧလံအမျိုး၊ အာသလိသားယေရှာယနှင့်
၈ ယောကျ်ားပေါင်းခုနစ်ကျိပ်။– ရှေဖတိအမျိုး
မိကေလသား ဇေဗဒိနှင့် ယောကျ်ားပေါင်းရှစ်
၉ ကျိပ်။– ယွာဘအမျိုး ယေဟေလသား ဩဗဒိနှင့်
ယောကျ်ားပေါင်း နှစ်ရာဘကျိပ်ရှစ်ယောက်။–
၁၀ ရှေလောမိတ် အမျိုး၊ ယောသိဖိသားနှင့်
၁၁ ယောကျ်ားပေါင်း တရာခြောက်ကျိပ်။– ဗေဗဲအ
မျိုး၊ ဇေဗဲသားဇာခရိနှင့် ယောကျ်ားပေါင်း နှစ်
၁၂ ကျိပ်ရှစ်ယောက်။– အာဇဂဒ်အမျိုး၊ ဟက္ကတန်
သား ယောဟနန်နှင့် ယောကျ်ားပေါင်း တရာတ
၁၃ ကျိပ်။– အဒေါနိကံအမျိုးသားတို့တွင်၊ နောက်ကျ
သောသူ၊ ဧလိဖလက်၊ ယေယေလ၊ ရှေမာယနှင့်
၁၄ ယောကျ်ားပေါင်းခြောက်ကျိပ်။– ဗိဂဝဲအမျိုးသား
ဥသဲ၊ ဇဗ္ဗုဒ်နှင့် ယောကျ်ားပေါင်း ခုနစ်ကျိပ်
တည်း။

၁၅ ထိုလူများတို့ကို အဟာဝမြို့သို့စီးသော မြစ်
နားမှာ ငါစုဝေးစေ၍၊ သုံးရက်ပတ်လုံး တဲ၌နေ
ကြ၏။ လူများနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်များတို့ကို ငါ
စစ်ဆေး၍၊ လေဝိသားတယောက်ကိုမျှ မတွေ့
၁၆ သောအခါ၊– လူကြီး ဧလျေဇာ၊ အရေလ၊ ရှေမာ
ယ၊ နာသန်၊ ဇာခရိ၊ မေရှလံ၊ ပညာရှိယာရိပ်၊ ဧ
၁၇ လနာသန်တို့ကို ခေါ်၍၊– ကသိဖိမြို့သူကြီး ဣ
ဒေါထံသို့ မှာစာနှင့်စေလွှတ်လျက်၊ ဣဒေါနှင့်
ကသိဖိမြို့မှာ နေသောသူ၏ ညီအစ်ကိုဘုရား
ကျွန်တို့သည်၊ ငါတို့ဘုရားသခင့် အိမ်တော်အ
မှုစောင့်များကို ပေးစေခြင်းငှါ၊ သူတို့အား အ
၁၈ ဘယ်သို့ ပြောဆိုရမည်ကို ငါမှာလိုက်၏။– ထို
သူတို့သည် ငါတို့၏ဘုရားသခင့် တန်ခိုးကျေးဇူး
တော်ကြောင့်၊ ဣသရေလသားလေဝိ၏သား မ
ဟာလိအမျိုးသား၊ ပညာရှိတယောက်၊ ရှေရဘိ
နှင့် သူ၏ပေါက်ဘော် တကျိပ်ရှစ်ယောက်၊–
၁၉ ဟာရှဘိနှင့် မေရာရိအမျိုး ယေရှာယနှင့် သူ၏
၂၀ ပေါက်ဘော် နှစ်ကျိပ်၊– လေဝိသားတို့အမှုကို
ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ၊ ဒါဝိဒ်နှင့် မှူးတော်မတ်
တော်ခန့်ထားသော ဘုရားကျွန်များ၊ စာရင်းဝင်
သည်အတိုင်း၊ နှစ်ရာနှစ်ကျိပ်တို့ကို ခေါ်ခဲ့ကြ
၏။

၂၁ ထိုအခါ ဥစ္စာများမှစ၍ သူငယ်များနှင့်တကွ၊
ငါတို့သွားစရာ မှန်သောလမ်းကို ဘုရားသခင်၌
ရှာ၍၊ ရှေ့တော်မှာ ဩဇာခွာကျွင်ခြင်းငှါ၊ အဟာ
ဝမြစ်နားတွင်၊ အစာရှောင်ရာအချိန်ကို ငါကြော်
၂၂ ငြာ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ကျွန်တော်တို့ ဘု
ရားသခင်ကို ရှာသောသူအပေါင်းတို့သည်၊ တန်
ခိုးကျေးဇူးတော်ကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်
ကို စွန့်သောသူအပေါင်းတို့ကို၊ တန်ခိုးတော်ဆီး

တားခြင်း၌ အမျက်တော် သက်ရောက်လိမ့်မည်ဟု ငါတို့သည် ရှင်ဘုရင်အား လျှောက်ထားသောကြောင့်၊ လမ်းတွင် ရန်သူလက်နှင့် လွတ်စေခြင်းငှါ လိုက်၍ပို့ရသော စစ်သူရဲ၊ မြင်းစီးသူရဲတပ်ပ်ကို ရှင်ဘုရင်၌မတောင်းဝံ့၊ ရှက်ကြ၏။– ထို အမှုကြောင့်၊ ငါတို့သည် အစာရှောင်၍၊ ငါတို့ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းလျက်နေကြ၏။ ဘုရားသခင်လည်း နားထောင်တော်မူ၏။

၂၄ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး တကျိပ်နှစ်ပါး၊ ရှေရဘိ၊ ဟာရှဘိနှင့် သူတို့ညီအစ်ကို တကျိပ်ကို ငါရွေးထားပြီးလျှင်၊– ရှင်ဘုရင်မှစ၍ အတွင်းဝန်၊ မှူးတော်မတ်တော်၊ စည်းဝေးသော ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင့် အိမ်တော်အဘို့ လှူသောပူဇော် သက္ကာ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ တန်ဆာတည်းဟူသော၊– ငွေအခွက် ခြောက်ထောင်ငါးပိသာ၊ ငွေတန်ဆာအခွက် တထောင်၊ ရွှေအခွက် တထောင်၊– ရွှေဒင်္ဂါး တထောင်အချိန်ရှိသော ရွှေအင်တုံနှစ်ဆယ်၊ ရွှေနှင့်အမျှမြတ်သော ရွှေကြေးဝါစစ်ဖလား နှစ်လုံးတို့ကို ငါချိန်၍အပ်လျက်၊– သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းကြ၏။ ဤတန် ဆာတို့သည်လည်း သန့်ရှင်းသောတန်ဆာ ဖြစ်ကြ၏။ ဤငွေနှင့် ဤရွှေသည်လည်း၊ ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ကြည်ညိုသော စိတ်နှင့် လှူသောရွှေငွေဖြစ်၏။– ယေရှုရှလင်မြို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်အခန်းတို့တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ လေဝိသား၊ ဣသရေလအဆွေအမျိုး သူကြီးတို့ရှေ့မှာ မချိန်ဖို့တိုင် အောင် ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ကြလေ့ဟု မှာထား၏။– ထိုသို့ချိန်သော ရွှေ၊ ငွေတန်ဆာတို့ကို ယေရှုရှလင်မြို့၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်သို့ ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့သည် ခံယူကြ၏။

၂၁ ပဌမလ တဆယ်နှစ်ရက်နေ့တွင်၊ ငါတို့သည် အဟာဝမြစ်မှထွက်၍၊ ယေရှုရှလင်မြို့သို့ ခရီးသွားကြ၏။ လမ်းနားဌ ချောင်း၍နေသော ရန်သူလက်မှ၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင့် တန်ခိုးတော်ကြောင့်လွတ်လျက်၊– ယေရှုရှလင်မြို့သို့ရောက်၍ သုံးရက်နေကြ၏။

၂၃ စတုတ္ထနေ့တွင် ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်၌၊ ဖိနဟတ်သားဧလာဇာနှင့် လေဝိအမျိုးယောရှုသား ယောဇဗဒ်၊ ဗိန္နိယားနောဒိတို့သည် ပိုင်း၍ကြည့်ရှုလျက်၊– ဥရိသား ယဇ်ပုရောဟိတ် မေရမုတ်သည် ထိုရွှေငွေတန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ရေတွက်ချိန်တွယ်၍ တနေ့ခြင်းတွင် အချိန်ပေါင်းကို မှတ်သားလေ၏။– သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော လူစုထဲက ထွက်လာသော သူတို့သည်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးများတို့အဘို့ နွား တဆယ်နှစ်ကောင်၊ သိုးထီး ကိုးဆယ်ခြောက်ကောင်၊ သိုးသငယ် ခုနှစ်ဆယ်ခုနှစ်ကောင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ ဆိတ် တဆယ်နှစ်ကောင်တို့ကို၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်ကြ၏။– ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော် အမှာတော်တို့ကို ကိုယ်စားတော်မင်း၊ မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန်တို့၌အပ်၍၊ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးနှင့် ဘုရားသခင့် အိမ်တော်ကို ပြုစုကြ၏။

၉

၁ ထိုအမှုပြီးမှ၊ အကြီးအကဲတို့သည် ငါ့ထံသို့လာ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားအစရှိသော ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည် ဤပြည်သားရင်းတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သဖြင့်၊ ခါနာန်လူ၊ ဟိတ္တိလူ၊ ဖေရဇိလူ၊ ယေဗုသိလူ၊ အမ္မုန်လူ၊ မောဘလူ၊ အဲဂုတ္တုလူ၊ အာမောရိလူတို့ ရွံရှာဘွယ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြပါ၏။– အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သမီးများကို ကိုယ်ဘို့ငင်း၊ ကိုယ်သားဘို့ငင်း၊ သိမ်းယူသဖြင့်၊ သန့်ရှင်းသောအမျိုးသည် ဤပြည်သားရင်းအမျိုးနှင့် ရောနှောလျက်ရှိ၍၊ အကြီးအကဲနှင့် မင်းအရာရှိတို့သည်၊ ဤဒုစရိုက်အမှုကို အဦးပြုကြဦးတကားဟု ကြားပြောကြ၏။– ထိုစကားကို ငါကြားလျှင် အတွင်းအဝတ်၊ ပြင်အဝတ်ကို ဆုတ်၍ ဆံပင်နှင့်မုတ်ဆိတ်ကို နှုတ်ပစ်လျက်၊ မိန်းမောတွေဝေလျက် ထိုင်နေ၏။– ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သော သူအပေါင်းတို့သည်၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော သူတို့ ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့်၊ ငါ့ထံမှာစည်းဝေး၍၊ ညဦးယဇ် ယဇ်ပူဇော်ချိန်တိုင်အောင် ငါသည်မိန်းမောတွေဝေလျက် နေ၏။

၅ ညဦးယဇ် ယဇ်ပူဇော်ချိန်တွင်၊ စိတ်ပျက်ရာမှ ထ၍ အတွင်းအဝတ်၊ ပြင်အဝတ်ကို ဆုတ်ပြီးလျှင်၊ ဒူးထောက်၍၊ ငါ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ လက်ပါးတို့ကို ဖြန့်လျက်၊– အို အကျွန်ုပ်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သို့ မမျှော်မကြည့်ဝံ့၊ ရှက်ကြောက်၍ မျက်နှာနီပါ၏။ အကျွန်ုပ် ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ ပြုမိသော

To Contents

ဒုစရိုက်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ ခေါင်းပေါ်မှာ အ
ထပ်ထပ်လွှမ်းမိုး၍၊ ကြီးစွာသော အပြစ်သည်
၇ မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ မှီပါ၏။– ဘိုးဘေးလက်
ထက်မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်၊ အလွန်ပြစ်မှားပါ
ပြီ။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ရှင်ဘုရင်နှင့် ယဇ်ပုရော
ဟိတ်မှစ၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့တိုင်အောင်
ခံသကဲ့သို့၊ တပါးအမျိုးသား ရှင်ဘုရင်လက်သို့
အပ်ခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်း၊ သိမ်းသွားခြင်း၊ လု
၈ ယက်ခြင်း၊ မျက်နှာပျက်ခြင်းကို ခံရပါ၏။– ယခု
ခဏတွင်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရားသည်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဘေးမဲ့လွတ်၍
ကျန်ကြွင်းစေလျက်၊ သန့်ရှင်းသောဌာနတော်၌
စွဲထားသောတံစို့ကို ပေးတော်မူသောကျေးဇူး
တော်ကြီးလှပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်သည်
အကျွန်ုပ်တို့မျက်စိကို လင်းစေ၍၊ အကျွန်ုပ်တို့
ကျွန်ခံနေရာ၌ အသက်ရှူပြန်ရသော အခွင့်ကို
၉ ပေးတော်မူပြီ။– အကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ခံလျက်
နေရပါ၏။ ထိုသို့ ကျွန်ခံလျက် နေရသော်လည်း၊
အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်သည် စွန့်ပစ်တော်
မမူ။ အကျွန်ုပ်တို့ အသက်လွတ်ခြင်းငှါလင်း၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ကို ထူထောင်
၍၊ ပြိုပျက်ရာတို့ကို ပြုပြင်ခြင်းငှါလင်း၊ ယုဒပြည်
ယေရုရှလင်မြို့၌ ခိုလှုံရာအရပ်ကို အကျွန်ုပ်
အားပေးခြင်းငှါလင်း၊ ပေရသိရှင်ဘုရင်တို့သည်
အကျွန်ုပ်တို့၌ ကျေးဇူးပြုချင်သော စေတနာ
၁၀ စိတ်ကို ပေးသနားတော်မူပြီ။– ယခုလည်း အိုအ
၁၁ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်၊ ဤသို့ ပြုမိပြီးမှ၊– အ
၁၂ ဘယ်သို့ လျှောက်ရပါမည်နည်း။– ကိုယ်တော်
က၊ သင်တို့သွား၍ သိမ်းယူလတ္တံ့သောပြည်သည်
ပြည် သူပြည်သားတို့ အညစ်အကြေးကြောင့်
ညစ်ညူးသောပြည် ဖြစ်၏။ တပြည်လုံးကို ရွံရှာ
ဘွယ်အမှုတို့နှင့် ပြည့်စေကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင်
တို့သမီးကို သူတို့သားအား မပေးစားကြနှင့်။ သူ
တို့၏သမီးကို သင်တို့သားနှင့်မစုံဘက်စေကြနှင့်။
သူတို့ချမ်းသာနှင့် သူတို့စည်းစိမ်ကို အလျင်းမပြု
စုကြနှင့်။ သင်တို့သည် ခွန်အားကြီး၍ မြေအသီး
အနှံကို စားရသောအခွင့်၊ ထိုမြေကို ကိုယ်သား
မြေးတို့၌ နိစ္စအမွေမြေဖြစ်စေ၍၊ အပ်ရသော
အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိုသို့ကျင့်၍ နေကြလေ့ဟု
ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ပရောဖက်တို့အားဖြင့် မှာထား
တော်မူသော ပညတ်စကားတော်ကို အကျွန်ုပ်
၁၃ တို့သည် နားမထောင်ပါတကား။– အကျွန်ုပ်တို့
၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ခံထိုက်သမျှသော
အပြစ်ဒဏ်ကို ပေးတော်မမူသော်လည်း၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တိုင်ပြုမိသော ဒုစရိုက်အ
မှု၊ ကြီးစွာသော လွန်ကျူးခြင်းအပြစ်ကြောင့်၊
ဤမျှလောက် ခံရပြီးမှငင်း၊ ကိုယ်တော်သည်
၁၄ ဤမျှလောက် ချမ်းသာပေးတော်မူပြီးမှငင်း၊– အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် ပညတ်တရားတော်တို့ကို တဖန်
လွန်ကျူး၍၊ ဤရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို ပြုတတ်
သောလူမျိုးနှင့် ပေါင်းဘော်လျှင် တယောက်မျှမ
လွတ်၊ မကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှါ၊ အမျက်တော်
ထွက်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူမည် မ
၁၅ ဟုတ်လော။– အို ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်
တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့အသက်
လွတ်၍ ကျန်ကြွင်းသေးသောသူ ဖြစ်ပါ၏။
ကိုယ်အပြစ်များကို ရှေ့တော်၌ တောင်းပန်ပါ
၏။ ထိုအပြစ်ကြောင့်၊ ရှေ့တော်၌ နေရာမရနိုင်
ပါဟု တောင်းလျှောက်လေ၏။

၁၀

၁ ထိုသို့ဧဇရသည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်
ရှေ့မှာပြပ်ဝပ်လျက်၊ မျက်ရည်ကျလျက်တောင်း
ပန်၍ ပဋ္ဌနာပြုသောအခါ၊ အလွန်များစွာသော
ပရိသတ်၊ ဣသရေလအမျိုး ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊
သူငယ်တို့သည် ဧရေထံမှာ စည်းဝေး၍ အလွန်
၂ ငိုကြွေးကြ၏။– ဧလံအမျိုး၊ ယေဟေလသား ရှေ
ကနိကလည်း၊ ငါတို့သည် ကိုယ်ဘုရားသခင်ကို
ပြစ်မှား၍၊ ဤပြည်၌နေသော တပါးအမျိုးသား
မိန်းမတို့နှင့်စုံဘက်ကြပြီ။ သို့ရာတွင် ဤအမှုမှာ
၃ ဣသရေလအမျိုး မြော်လင့်စရာရှိသေး၏။– သို့
ဖြစ်၍ အရှင်ဘုရားအစရှိသော ငါတို့ ဘုရားသ
ခင်၏ ပညတ်တရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့
သတိပေးသည်အတိုင်း၊ ဤမိန်းမများနှင့် သူတို့
သားသမီးများရှိသမျှကို စွန့်ပယ်မည်ဟု ငါတို့၏
ဘုရားသခင် ရှေ့တော်၌ အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြကုန်အံ့။
ဤအမှုကို တရားရှိသည်အတိုင်း စီရင်ကြကုန်
၄ အံ့။– ထတော်မူပါ။ ဤအမှုကို ကိုယ်တော်ဆိုင်
ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ဝိုင်း၍ မစကြပါ
မည်။ ရဲရင့်သော စိတ်ရှိ၍ ပြုတော်မူပါဟု ဧရေ
အား ပြန်ပြောကြလျှင်– ဧရေသည်ထ၍ ယဇ်ပု
ရောဟိတ်အကြီး၊ လေဝိသား၊ ဣသရေလအမျိုး
၅ သား အပေါင်းတို့သည် ထိုစကားအတိုင်း ပြုရ
မည်အကြောင်း သူတို့အားအကျိန်ပေး၍ သူတို့
သည် ကျိန်ဆိုကြ၏။

To Contents

ထိုအခါ ဧရေသည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်ရှေ့ကထ၍၊ ဧလျာရှိပ်သားယောဟနန် အခန်းသို့သွား၏။ ရောက်သောအခါ မုန့်ကိုမစား၊ ရေကိုမသောက်ဘဲ နေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံဘူးသော သူတို့ပြစ်မှားသော အပြစ် ကြောင့် ညည်းတွားမြည်တမ်းလေ၏။ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ စည်းဝေးစေမည်အကြောင်း၊ မင်းများနှင့် အသက်ကြီးသူများ စီရင်သည်အတိုင်း၊ သုံးရက်အတွင်းတွင် မရောက်သောသူ မည်သည်ကား၊ သိမ်းသွားခြင်း အမျိုးသားပရိသတ်ထဲက နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံ၍၊ သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှသည် ကျိန်ဆိုအပ်သောဥစ္စာ ဖြစ်စေမည်အကြောင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်တရှောက်လုံးသို့ ကြေငြာကြ၏။

ယုဒအမျိုးနှင့်ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသားယောက်ျားအပေါင်းတို့သည် သုံးရက်အတွင်းတွင်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှာ စည်းဝေး၍ နဝမလအရက်နှစ်ဆယ်တွင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထိုအမှုကြောင့်၎င်း၊ သည်းထန်စွာ မိုးယံရွာသောကြောင့်၎င်း၊ တုန်လှုပ်လျက် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ဦးရှေ့မှာ ထိုင်နေကြ၏။ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧရေသည် ထ၍၊ သင်တို့သည် ပြစ်မှားကြပြီ။ ဣသရေလအမျိုးခဲ့ အပြစ်လေးစေခြင်းငှါ တပါးအမျိုးသားမိန်းမတို့နှင့် စုံဘက်ကြပြီတကား။ သို့ဖြစ်၍ ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား တောင်းပန်ကြလော့။ အလိုတော်အတိုင်း ပြုလျက်၊ ဤပြည်သားတို့နှင့်၎င်း၊ တပါးအမျိုးသားမိန်းမတို့နှင့်၎င်း ကွာကြလော့ဟု သူတို့အားဆို၏။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြုပါမည်။ သို့ရာတွင် လူအများရှိပါ၏။ သည်းထန်စွာ မိုးယံရွာသောကာလ ဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်ပြင်မှာ မရပ်မနေနိုင်ပါ။ ဤအမှုသည် တရက်နှစ်ရက်တွင် ပြီးနိုင်သောအမှု မဟုတ်ပါ။ ပြစ်မှားသောသူ အများရှိပါ၏။ ငါတို့ ပရိသတ်အပေါင်းကို အုပ်ချုပ်သော အကြီးအကဲတို့သည် စီရင်သဖြင့်၊ တို့နေရာမြို့ရွာ၌ တပါးအမျိုးသားမိန်းမနှင့် စုံဘက်သော သူအပေါင်းတို့သည် ချိန်းချက်သောအချိန်တို့၌ မြို့အသီးအသီး အသက်ကြီးသူများ၊ တရားသူကြီးများနှင့် အတူလာ၍ ဤအမှုကြောင့် ပြင်းစွာထွက်သော ငါတို့ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ကို ဖြေကြပါစေဟု ကြီး ဈ၅ စွာသောအသံနှင့် ပြန်ပြောကြ၏။ အာသဟေလသား ယောနသန်နှင့် တိကဝသား ယဟာဇိသာလျှင် ထိုအမှုကိုပြုစုကြ၏။ လေဝိသား မေရှုလံနှင့် ရှဗ္ဗသဲတို့သည် ဝိုင်းညီကြ၏။ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော အမျိုးသားတို့သည် ဝန်ခံကြသည်နှင့်အညီ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧရေသည် ရွေးချယ်၍ အဆွေအမျိုးအလိုက် အမည်များကို မှတ်သားသော အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည် ဒသမလတရက်နေ့တွင် ထိုအမှုကို စစ်ကြောခြင်း ငှါ ထိုင်နေကြ၏။ တပါးအမျိုးသားမိန်းမနှင့် စုံဘက်သောသူ အပေါင်းတို့ကို ပဋမလတရက်နေ့တိုင်အောင် အကုန်အစင် စစ်ကြောစီရင်ကြ၏။

တပါးအမျိုးသားမိန်းမနှင့် စုံဘက်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးသားဟူမူကား၊ ယောရှအမျိုး ယောဒေက်သားနှင့် သူ၏ညီ မာသေယ၊ ဧလျောဒဲ၊ ယာရိပ်၊ ဂေဒလိတည်း။ သူတို့သည် မယားနှင့်ကွာမည်ဟု ဂတိထားကြ၏။ ပြုမိသော အပြစ်ကြောင့် သိုးကို ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။ ထိုမှတပါး၊ ဣမေရအမျိုး ဟာနန်နှင့် ဇေဗဒိ။ ဟာရိမ်အမျိုး မာသေယ၊ ဧလိယ၊ ရှေမာယ၊ ယေဟေလ၊ ဩဒိ။ ပါရှုရအမျိုး ဧလိဩနဲ၊ မာသေယ၊ ဣရှမေလ၊ နာသနေလ၊ ယောဇဗဒ်၊ ဧလာသ။ လေဝိသားယောဇဗဒ်၊ ရှိမိ၊ ကေလာယတည်းဟူသော ကေလိတ၊ ပေသာဟိ၊ ယုဒ၊ ဧလျေဇာ၊ သီချင်းသည် ဧလျာရှိပ်၊ တံခါးစောင့် ရှလ္လုံ၊ တော်လင်၊ ဥရိ။ ဣသရေလအမျိုးထဲက ပါရှုတ်အမျိုးရာမိ၊ ယေဒိ၊ မာလခိ၊ မျာမိန်၊ ဧလာဇာ၊ မာလခိ ယ၊ ဗေနာယ။ ဧလံအမျိုးမတ္တနိ၊ ဇာခရိ၊ ယေဟေလ၊ အာဗဒိ၊ ယေရမုတ်၊ ဧလျာ။ ဇတ္တူအမျိုး ဧလိဩနဲ၊ ဧလျာရှိပ်၊ မတ္တနိ၊ ယေရမုတ်၊ ဇာဗဒ်၊ အာဒိဧ။ ဗေဗဲအမျိုး ယောဟနန်၊ ဟာနနိ၊ ဧဇွဲ၊ အာသလဲ။ ဗာနိအမျိုး မေရှုလ၊ မလ္လုတ်၊ အဒါယ၊ ယာရှုပ်၊ ရှာလ၊ ရာမုတ်။ ပါဟတ်မောဘအမျိုး အဒန၊ ခေလာလ၊ ဗေနာယ၊ မာသေယ၊ မတ္တနိ၊ ဗေဇေလေလ၊ ဗိန္နိ၊ မနာရှေ။ ဟာရိမ်အမျိုး ဧလျေဇာ၊ ဣရှိယ၊ မာလခိ၊ ရှေမာယ၊ ရှိမောင်၊ – ဗယ်ာမိန်၊ မလ္လုတ်၊ ရှေမရိ။ – ဟာရှုံအမျိုး မတ္တနဲ၊ မတ္တသ၊ ဧဇဗဒ်၊ ဧလိဖလက်၊ ယေရဗံ၊ မနာရှေ၊ ရှိမိ။ – ဗာနိအမျိုး မာဒဲ၊ အာမရံ၊ ဝေရှဲ၊ ဟေ – ဗေနာယ၊ ဗေဒိ၊ ခေလူ။ – ဝါနိ၊ မေရလု၊ မုတ်၊ ဧလျာရှိပ်။ – မတ္တနိ၊ မတ္တနဲ၊ ယာသော။ – ထိုမှတပါး၊ ဗာနိ၊ ဗိန္နိ၊ ရှိမိ။ – ရှေလမိ၊ နာသနိ၊

To Contents

၄၀၊၄၁ အဒါယ၊ – မာခနုဒေဗဲ၊ ရှာရှဲ၊ ရှာရဲ၊– အာဇ
၄၂ ရေလ၊ ရှေလမိ၊ ရှေမရိ၊ – ရှလွံ၊၊ အာမရိ၊ ယော
၄၃ သပ်၊– နေဗေဒအမျိုး ယေယေလ၊ မတ္တိသိ၊ ဇ၁
ဗဒ်၊ ဇေဗိန၊ ယာဒေါ၊ ယောလ၊ ဗေနာယတည်း။–
၄၄ ဤသူအပေါင်းတို့သည် တပါးအမျိုးသားမိန်းမ
နှင့် စုံဘက်၍ သားသမီးကို မြင်ရကြပြီ။

ဇေရေမှတ်စာပြီး၏။

To Contents

နေဟမိမှတ်စာ။

BOOK OF NEHEMIAH

၁

၁ ဟာခလိသား နေဟမိစကားဟူမူကား၊ အာ
တဇေရဧမင်းကြီး နန်းစံနှစ်ဆယ်၊ ခိသလုလ
တွင်၊ ငါသည် ရှုရှန်နန်းတော်၌ ရှိနေစဉ်၊- ငါညီ
၂ ဟာနန်နှင့် ယုဒလူအချို့တို့သည် ရောက်လာ၍၊
ငါသည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ယုဒလူစုထဲ
က လွတ်သောသူတို့၏ အကြောင်းအရာနှင့်၊
ယေရုရှလင်မြို့၏ အကြောင်းအရာကိုမေးမြန်း
၃ လျှင်၊- သူတို့က၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောလူ
စုထဲက လွတ်၍၊ ထိုပြည်၌ နေသောသူတို့သည်
ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရကြ
၏။ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးသည် ပြိုပျက်လျက်၊ မြို့
တံခါးလည်း မီးလောင်၍ကုန်ပြီဟု ပြန်ပြောကြ
၄ ၏။- ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ ငါသည်ထိုင်၍ အင်
တန်ကာလပတ်လုံး ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်၊ အ
စာရှောင်လျက်နေ၍၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်
ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ဆုတောင်းသောပဌနာ
၅ ဟူမူကား၊- အိုကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရား၊ ကြီးမြတ်၍ ကြောက်မက်
ဘွယ်သောဘုရား၊ ပညတ်တော်တို့ကို နှစ်သက်
၍ ကျင့်စောင့်သော သူတို့နှင့်ဖွဲ့သော ကရုဏာ
ပဋိညာဉ်ကို မဖျက်၊ တည်စေတော်မူသော ဘု
၆ ရား၊- ကိုယ်တော်ကျွန် ဣသရေလအမျိုးသားတို့
အဘို့၊ ရှေ့တော်၌ နေ့ညဉ့်မပြတ် အကျွန်ုပ်ဆု
တောင်း၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်သော အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားမိသော
အပြစ်များကို ဘော်ပြ၍ တောင်းပန်သော ကိုယ်
တော်ကျွန်၏ ပဌနာစကားကို ကြားခြင်းငှါ၊ ယခု
၇ နားထောင်၍ စေ့စေ့ကြည့်ရှုတော်မူပါ။- အ
ကျွန်ုပ်နှင့် အကျွန်ုပ်အဆွေအမျိုးတို့သည် ပြစ်
မှားပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှား၍၊ အလွန်ဆိုး
ညစ်သော အမှုတို့ကို ပြုမိပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်
မောရှေ၌ ထားတော်မူသော ပညတ်တရား၊ စီ
ရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်တို့ကို မစောင့်ဘဲနေပါပြီ။-
၈ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် လွန်ကျူးလျှင်၊
၉ သင်တို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ငါကွဲပြားစေ
မည်။ တဖန် ငါထံသို့ ပြန်လာ၍၊ ငါ့ပညတ်တို့ကို
ကျင့်စောင့်ပြန်လျှင်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်
အဝေးဆုံးသောအရပ်သို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရ
သော်လည်း၊ ထိုအရပ်က ငါသိမ်းယူ၍၊ ငါ့နာမ
တည်ရာဘို့ ငါရွေးချယ်သောအရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့
မည်ဟု ကိုယ်တော်ကျွန်မောရှေ၌ ထားတော်မူ
၁၀ သော ဂတိတော်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။- ယ
ခုမှာ၊ ဤသူတို့သည် မဟာတန်ခိုးတော်နှင့် အား
ကြီးသောလက်တော်ဖြင့် ရွေးနှုတ်တော်မူသော
ကိုယ်တော်ကျွန်၊ ကိုယ်တော်လူမျိုး ဖြစ်ကြပါ
၁၁ ၏။- အို ဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်ပြုသော ပ
ဌနာစကားနှင့် နာမတော်ကို ရိုသေချင်သော
ကျွန်တော်များပြုသော ပဌနာစကားကို နား
ထောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကျွန်ကို ယနေ့
ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါ။ ဤလူရှေ့မှာ မျက်
နှာရပါမည်အကြောင်း ကယ်မသနားတော်မူပါ
ဟု ဆုတောင်းလေ၏။ ထိုအခါ ငါသည် ရှင်ဘု
ရင်၏ ဖလားတော်ကိုင် ဖြစ်သတည်း။

၂

၁ အာတဇေရဧမင်းကြီး နန်းစံနှစ်ဆယ်၊ နိသန်
လတွင် ရှေ့တော်၌ တင်သောစပျစ်ရည်ကို ငါ
၂ ကိုင်၍ ဆက်လေ၏။- အထက်က တခါမျှ ရှေ့
တော်၌ ညှိုးငယ်သောမျက်နှာကို မပြဘူးသည်
ဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်က၊ ကျွန်းမာလျက်နှင့် အဘယ်
ကြောင့် မျက်နှာညှိုးငယ်သနည်း။ ဝမ်းနည်းဟန်
၃ ရှိပါသည်တကားဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊- ငါသည်
အလွန်ကြောက်၍၊ ရှင်ဘုရင် အသက်တော် အ
စဉ်အမြဲရှင်ပါစေ။ ကျွန်တော်ဘိုးဘေး သချိုင်းရှိ
ရာမြို့သည် ပျက်စီးလျက်၊ မြို့တံခါးလည်း မီး
လောင်၍ ကုန်ပြီဖြစ်သောကြောင့်၊ ကျွန်တော်
သည် မျက်နှာမညှိုးငယ်ဘဲ အဘယ်သို့ နေနိုင်ပါ
၄ မည်နည်းဟု လျှောက်သော်၊- ရှင်ဘုရင်က၊ အ
၅ ဘယ်သို့ တောင်းလျှောက်ချင်သနည်းဟု မေး
တော်မူ၏။ ငါကလည်း အရှင်မင်းကြီး အလို
တော်ရှိ၍ ကျွန်တော်ကို စိတ်နှင့်တွေ့တော်မူ
လျှင်၊ ကျွန်တော်ဘိုးဘေး သချိုင်းရှိရာမြို့ကို
ကျွန်တော်ပြုစုရမည်အကြောင်း၊ ယုဒပြည်သို့
စေလွှတ်တော်မူပါဟု ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်
ဘုရားသခင်အား ဆုတောင်းပြီးမှ လျှောက်လေ
၆ ၏။- ထိုအခါ မြောက်သားတော်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်၍

To Contents

ထိုင်နေစဉ်၊ ရှင်ဘုရင်က၊ သင်သွားလျှင် အဘယ်မျှကာလ ကြာလိမ့်မည်နည်း။ အဘယ်ကာလမှ ပြန်လာမည်နည်းဟု မေးတော်မူသော်၊ ကာလအချိန်ကို ငါလျှောက်ထားပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်သည် အလိုတော်ရှိ၍ ငါ့ကို လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။–
၇ တဖန်တုံ့၊ ရှင်ဘုရင် အလိုတော်ရှိလျှင်၊ မြစ်အနောက်ဘက်ဒေသ မြို့ဝန်တို့သည် ကျွန်တော်ကိုမဆီးမတား၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပို့ရမည်အကြောင်း၊ အမိန့်တော်စာကို သနားတော်မူပါ။– ဥယျာဉ်တော်မှူး အာသပ်သည် ဗိမာန်တော်ရဲတိုက်တံခါးတိုင်နှင့် တံခါးထုပ်ဘို့၎င်း၊ မြို့ရိုးနှင့် ကျွန်တော်နေရာ အိမ်ဘို့၎င်း၊ သစ်ကိုပေးရမည်အကြောင်း၊ အမိန့်တော်စာကိုလည်း သနားတော်မူပါဟု တောင်းလျှောက်သည်အတိုင်း၊ ငါ၏ဘုရားသခင့် တန်ခိုးကျေးဇူးတော်ကြောင့် ရှင်ဘုရင်သည် ပေးသနားတော်မူ၏။
၉ ထိုအခါ မြစ်အနောက်ဘက် မြို့ဝန်တို့ထံသို့ ငါရောက်၍ ရှင်ဘုရင်၏ အမိန့်တော်စာကို ပြ၏။ ရှင်ဘုရင်သည်လည်း တပ်မှူးနှင့် မြင်းစီးသူရဲတို့ကို ငါနှင့်အတူ စေလွှတ်တော်မူသတည်း။–
၁၀ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ အကျိုးကို ပြုစုခြင်းငှါ၊ လူတယောက်လာကြောင်းကို၊ ဟောရနိလူ သန္ဘာလတ်နှင့် ကျွန်ခံသူ အမ္မုန်အမျိုးသား တောဘိလူသည် ကြားသော်၊ အလွန်နှလုံးမသာရှိကြ၏။
၁၁ ငါသည်လည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်၍
၁၂ သုံးရက်နေပြီးမှ၊– ကိုယ်၌ပါသော သူအချို့တို့နှင့်တကွ၊ ညဉ့်အခါထ၍ ယေရုရှလင်မြို့အဘို့ ပြုခြင်းငှါ၊ ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ငါ့အား အဘယ်သို့သော အကြံပေးတော်မူသည်ကို၊ အခြားသော သူတယောက်အားမျှ မပြော၊ ကိုယ်စီးသော မြင်း
၁၃ မှတပါး အဘယ်အရာမျှမပါဘဲ၊– ညဉ့်အခါ ချိုင့်တံခါးဖြင့်ထွက်၍၊ နဂါးရေတွင်းတဘက်တချက်၊ နောက်ချေးတံခါးတိုင်အောင် သွားသဖြင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးသည် ပြိုပျက်လျက်၊ မြို့တံခါးလည်း
၁၄ မီးလောင်၍ မရှိသည်ကို ကြည့်ရှုပြီးမှ၊– စမ်းရေတွင်းတံခါးနှင့် ရှင်ဘုရင်ရေကန်တိုင်အောင် လွှန်
၁၅ ပြန်၍၊ မြင်းလမ်းမရှိသောကြောင့်၊– တဖန် ထိုညဉ့်၌ ချောင်းနားတွင်ရှောက်သွား၍၊ မြို့ရိုးကို ကြည့်ရှုပြီးမှ၊ ချိုင့်တံခါးဖြင့်လှည့်၍ ဝင်ပြန်လေ
၁၆ ၏။– အဘယ်အရပ်သို့သွားသည်၊ အဘယ်သို့ပြုသည်ကို မင်းတို့သည် မသိကြ။ ယုဒလူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ မှူးမတ်၊ မင်းအရာရှိ၊ လုပ်ဆောင်သောသူ တစုံတယောက်အားမျှ ငါသည် ကိုယ်အမှုကိုမပြောသေး။
၁၇ နောက်တဖန်၊ ငါတို့ခံရသောဆင်းရဲခြင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ပျက်စီးခြင်း၊ မြို့တံခါးလည်းမီးလောင်၍ကုန်ခြင်းကို သင်တို့သိမြင်ကြ၏။ လာကြ။ ကဲရဲ့ခြင်းနှင့် လွတ်မည်အကြောင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကို တည်ကြကုန်အံ့ဟု သူတို့
၁၈ အားဆိုလျက်၊– ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ငါ့အားပြုတော်မူသော ကျေးဇူးကိုငင်း၊ ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသော စကားကိုငင်း ကြားပြော၊ လေသော်၊ သူတို့က၊ ငါတို့သည် ထ၍တည်ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုလျက်၊ ထိုကောင်းမှုကို ပြီးစေခြင်းငှါ၊
၁၉ တယောက်ကိုတယောက် နှိုးဆော်ကြ၏။– ထိုသိတင်းကို ဟောရနိလူ သန္ဘာလတ်၊ ကျွန်ခံသူ အမ္မုန်အမျိုးသားတောဘိ၊ အာရပ်အမျိုးသား ဂေရှင်တို့သည် ကြားလျှင်၊ ပြက်ယယ်ပြုံ၍ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုကြမည်နည်း။ ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်ကြမည်လောဟု ကဲ့ရဲ့လျက်ဆိုကြ
၂၀ ၏။– ငါကလည်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို အခွင့်ပေးတော်မူမည်။ ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်၏ကျွန်ဖြစ်သော ငါတို့သည် ထ၍တည်မည်။ သင်တို့မူကား၊ ယေရုရှလင်မြို့တွင် ဘာမျှမဆိုင်မပိုင်၊ မှတ်စရာသက်သေမရှိဟု ပြန်ပြော၏။

၂

၁ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဧလျာရှိပ်သည်၊ မိမိညီအစ်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့်တကွ ထ၍၊ သိုးတံခါးကို ပြင်လျက် တံခါးခုံ၊ တံခါးထုပ်၊ တံခါးရွက်တို့ကို ထူထောင်ဆွဲထား၍၊ မေအာပြအိုး
၂ မှ ဟာနနေလပြအိုး တိုင်အောင် ပြင်ကြ၏။– သူတို့နောက်မှ၊ ယေရိခေါမြို့သားတို့သည် ပြင်ကြ၏။ သူတို့နောက်မှ၊ ဣမရိသား ဇက္ကုရ၊ပြင်၏။–
၃ ငါးတံခါးကိုကား၊ ဟာသေနာအမျိုးသားတို့သည် ပြင်လျက် တံခါးခုံ၊ တံခါးထုပ်၊ တံခါးရွက်တို့ကို ထူထောင်ဆွဲထား၍၊ သော့ခလောက်နှင့် ကန့်
၄ လန့်ကျင်တို့ကို တပ်ကြ၏။– သူတို့နောက်မှ၊ ကောဇသားဖြစ်သော ဥရိယ၏သား မေရမုတ် ပြင်၏။ သူနောက်မှ၊ မေရှဇေလသားဖြစ်သော ဗေရခိ၏သား မေရှုလံ ပြင်၏။ သူနောက်မှ၊ ဗာ
၅ နာသား ဇာဒုတ်ပြင်၏။– သူနောက်မှ၊ တကောမြို့သားတို့သည် ပြင်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ တကောမင်းတို့သည် မိမိတို့အရှင်၏အမှုကို ဝိုင်းညီ
၆ ၍မပြုကြ။– တံခါးဟောင်းကိုကား၊ ပါသာသား

To Contents

ယောယဒ၊ ဗေသောဒေယသား မေရှလံပြင်
လျက် တံခါးခုံ၊ တံခါးထုပ်၊ တံခါးရွက်တို့ကို ထူ
ထောင်ဆွဲထား၍၊ သော့ခလောက်နှင့် ကန့်လန့်
၇ ကျင်တို့ကို တပ်ကြ၏။– သူတို့နောက်မှ၊ ဂိဗောင်
မြို့သား မေလတိ၊ မေရောနုတ်မြို့သား ယာဒုန်၊
ဂိဗောင်လူ၊ မိဇပါလူတို့သည် မြစ်အနောက်ဘက်
၈ မြို့ဝန်ရာဇပေလွှင်တိုင်အောင် ပြင်ကြ၏။– သူတို့
နောက်မှ ဟာဟာယသား ပန်းတိမ်သမားဩဇေ
လ၊ သူနောက်မှ၊ ဆေးသမား ဟာနနိုပြင်လျက်၊
ကျယ်သောမြို့ရိုးတိုင်အောင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို
၉ ခိုင်ခံ့စေကြ၏။– သူတို့နောက်မှ၊ ယေရုရှလင်မြို့
တပိုင်းကို အုပ်သောသူ၊ ဟုရသား ရေဖာယပြင်
၁၀ ၏။– သူနောက်မှ၊ ဟာရုမပ်သား ယေဒါယသည်
မိမိအိမ်တဘက်တချက်၌ ပြင်၏။ သူနောက်မှ၊
၁၁ ဟာရုဇနိသား ဟတ္တူတ်ပြင်၏။– ကျန်ကြွင်း
သောအရပ်နှင့် မီးဖိုပြအိုးကိုကား၊ ဟာရိမ်သား
မာလခိယနှင့်၊ ပါဟတ်မောဘသား ဟာရှတ်တို့
၁၂ သည် ပြင်ကြ၏။– သူတို့နောက်မှ၊ ယေရုရှလင်
မြို့တပိုင်းကို အုပ်သောသူ၊ ဟာလောဟတ်သား
၁၃ ရှလ္လုံနှင့် သူ၏သမီးတို့သည် ပြင်ကြ၏။– ချိုင့်တံ
ခါးကိုကား၊ ဟာနုန်နှင့် ဇာနောခြို့သားတို့သည်
ပြင်၍ တံခါးတိုင်၊ တံခါးရွက်၊ သော့ခလောက်၊
ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို လုပ်ပြီးမှ၊ မြို့ရိုးအတောင်
တထောင်ကို နောက်ချေးတံခါးတိုင်အောင်
၁၄ တည်ကြ၏။– ဗေသက္ကရင်မြို့တပိုင်းကို အုပ်
သော ရေခပ်သားမာလခိသည်၊ နောက်ချေးတံ
ခါးကို ပြင်၍ တံခါးရွက်၊ သော့ခလောက်၊ ကန့်
၁၅ လန့်ကျင်တို့ကို လုပ်ထား၏။– မိဇပါခြို့တပိုင်း
ကို အုပ်သော ကောလဟောဇသား ရှလ္လုံသည်
စမ်းရေတွင်းတံခါးကို ပြင်၍ တံခါးမိုး၊ တံခါးရွက်၊
သော့ခလောက်၊ ကန့်လန့်ကျင်တို့ကို လုပ်ထား
ပြီးလျှင်၊ ဥယျာဉ်တော်နားမှာ၊ ရှိလောင်ရေကန်
မြို့ရိုးကို၊ ဒါဝိဒ်မြို့လေ့ကားတိုင်အောင် တည်
၁၆ ၏။– သူနောက်မှ ဗက်ဇုရမြို့တပိုင်းကိုအုပ်သော
အာဇဗုတ်သား နေဟမိသည်၊ ဒါဝိဒ်သချိုင်း တ
ဘက်တချက်မှစ၍၊ နောက်လုပ်သော ရေကန်
၁၇ နှင့် ဗိုလ်မင်းအိမ်တိုင်အောင် ပြင်၏။– သူနောက်
မှ၊ လေဝိအမျိုး ဗာနိသား ရေဟုံ ပြင်၏။ သူ
နောက်မှ၊ ကိလမြို့တပိုင်းကို အုပ်သော ဟာရှဘိ
၁၈ သည် မိမိတာကိုပြင်၏။– သူနောက်မှ၊ ကိလမြို့
တပိုင်းကို အုပ်သော ဟေနဒဒ်သား ဟာရှဘိညီ
၁၉ ဗာဝဲပြင်၏။– သူနောက်မှ၊ မိဇပါမြို့အုပ် ယောရှု
သား ဧဇေရသည်၊ လက်နက်စုံတိုက်သို့တက်ရာ
တဘက်တချက်၊ မြို့ထောင့်ထိအောင် ပြင်၏။–
၂၀ သူနောက်မှ၊ ဇဗ္ဗဲသားဗာရုတ်သည် မြို့ထောင့်မှ
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဧလျာရှိပ် အိမ်တံခါးတိုင်
၂၁ အောင် ကြိုးစား၍ ပြင်၏။– သူနောက်မှ၊ ကောဇ
သားဖြစ်သော ဥရိယ၏သား မေရမုတ်သည်၊ ဧ
လျာရှိပ်အိမ်တံခါးမှ အိမ်ထောင့်တိုင်အောင် ပြင်
၂၂ ၏။– သူနောက်မှ၊ ချိုင့်အရပ်သား ယဇ်ပုရော
၂၃ ဟိတ် တို့သည် ပြင်ကြ၏။– သူတို့နောက်မှ၊
ဗင်္ာမိန်နှင့် ဟာရှပ်သည် မိမိအိမ် တဘက်တ
ချက်၌ ပြင်ကြ၏။ သူတို့နောက်မှ၊ အာနနိသား
ဖြစ်သော မာသေယ၏သား အာဇရိသည် မိမိ
၂၄ အိမ် တဘက်တချက်၌ ပြင်၏။– သူနောက်မှ၊
ဟေနဒဒ်သား ဗိန္နိသည်၊ အာဇရိအိမ်မှ မြို့ရိုး
၂၅ ကွေ့ရာ မြို့ထောင့်တိုင်အောင် ပြင်၏။– ဥဇဲသား
ပါလလသည် မြို့ရိုးကွေ့ရာ တဘက်တချက်ကို
ငင်း၊ ထောင်ဝင်းနား၊ မြင့်သောနန်းရှေ့မှာရှိသော
ပြအိုးကိုငင်း ပြင်၏။ သူနောက်မှ၊ ပါရုပ်သား ဂေ
၂၆ ဒါယပြင်၏။– ထိုမှတပါး၊ ဘုရားကျွန်တို့သည် အ
ရှေ့မျက်နှာ၊ ရေတံခါး တဘက်တချက်၌၊ မိမိတို့
နေရာ သြဖေလရဲတိုက်ကိုငင်း၊ ပြင်သို့ထွက်
၂၇ သော ပြအိုးကိုငင်း ပြင်ကြ၏။– သူတို့နောက်မှ၊
တေကောခြို့သားတို့သည် ပြင်သို့ထွက်သော ပြ
အိုးကြီး တဘက်တချက်၌၊ သြဖေလ ရဲတိုက်ရိုး
၂၈ တိုင်အောင် ပြင်ကြ၏။– မြင်းတံခါးအထက်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်၊ မိမိတို့နေရာအိမ် တ
၂၉ ဘက်တချက်၌ အသီးအသီးပြင်ကြ၏။– သူတို့
နောက်မှ၊ ဣမေရသား ဇာဒုတ်သည် မိမိအိမ် တ
ဘက်တချက်၌ ပြင်၏။ သူနောက်မှ၊ ရှေကနိ
၃၀ သား၊ အရှေ့တံခါးမှူး ရှေမာယ ပြင်၏။– သူ
နောက်မှ၊ ရှေလမိသား ဟာနနိ၊ ဇာလပ်၏ စ
တုတ္ထသား ဟာနုန်တို့သည် ပြင်ကြ၏။ သူတို့
နောက်မှ၊ ဗေရခိသားမေရှလံသည် မိမိအိပ်ရာ
၃၁ ခန်း တဘက်တချက်၌ ပြင်၏။– သူနောက်မှ၊
ပန်းတိမ်သမားသား မာလခိသည် မိဖကဒ်တံခါး
တဘက်တချက်၌၊ ဘုရားကျွန်နေရာနှင့် ကုန်
သည်နေရာအရပ် တိုင်အောင်ငင်း၊ မြို့ထောင့်
၃၂ တက်ရာအရပ် တိုင်အောင်ငင်းပြင်၏။– မြို့
ထောင့်တက်ရာ အရပ်မှစ၍၊ သိုးတံခါးတိုင်
အောင် ပန်းတိမ်သမားများနှင့် ကုန်သည်များတို့
သည် ပြင်ကြ၏။

၄

၁ ထိုသို့ ငါတို့သည် မြို့ရိုးတည်ကြောင်းကို၊
သမ္ဗာလတ်သည် သိတင်းကြားသောအခါ၊ အ

To Contents

လွန်ခေါသအမျက်ထွက်၍၊ ယုဒလူတို့ကို ပြက်
ယယ်ပြုလျက်၊- အားမရှိသော ထိုယုဒလူတို့
သည် အဘယ်သို့ ပြုကြမည်နည်း။ ကိုယ်ကို ခိုင်
ခံ့စေမည်လော။ ယဇ်ပူဇော်မည်လော။ တနေ့
ခြင်းတွင် လက်စသတ်မည်လော။ ကျွမ်းလောင်
သော ကျောက်တို့ကို အမှိုက်ပုံများထဲကထုတ်၍
ပြုပြင်မည်လောဟု မိမိအမျိုးသားချင်း၊ ရှမာရိ
တပ်သားရှေ့မှာ ပြောဆို၏။- သူ့အနားမှာရှိ
သော အမွှန်အမျိုးသား တောဘိကလည်း၊ သူတို့
တည်သော ကျောက်ရိုးကို တောခွေးထိခိုက်လျှင်
ပြိုလဲလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြော၏။- အို အကျွန်ုပ်တို့
ဘုရားသခင်၊ နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့
သည် မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို ခံရပါ၏။ သူတို့ကဲ့ရဲ့
သောစကားသည်၊ သူတို့ခေါင်းပေါ်သို့ ပြန်
ရောက်ပါစေသော။ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရာပြည်
၌ လုယက်ခြင်းကို ခံရကြပါစေသော။- သူတို့ပြု
သော ဒုစရိုက်ကို ဖုံးအုပ်တော်မမူပါနှင့်။ ရှေ့
တော်၌ သူတို့အပြစ် မပြေပါစေနှင့်။ မြို့ရိုးကို
တည်သော သူတို့၏စိတ်ကို နာစေခြင်းငှါ၊ ပြော
တတ်ကြပါသည်တကား။- သို့ရာတွင် ငါတို့သည်
မြို့ရိုးကိုတည်ကြ၏။ တည်လုပ်သော သူတို့
သည် စေတနာကြီးသောကြောင့်၊ မြို့ပတ်လည်
မြို့ရိုးအမြင့် တဝက်တိုင်အောင် ပြီးလေ၏။

၇ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးမြင့်၍ ပြိုပျက်ရာတို့ကို
ပြင်စပြုကြသည်ဟု သမ္အာလတ်နှင့် တောဘိအ
စရိုသော အာရပ်လူ၊ အမွှန်လူ၊ အာဇုတ်လူတို့
သည် ကြားသောအခါ၊ အလွန်ဒေါသစိတ်ရှိသ
၈ ဖြင့်၊- ယေရုရှလင်မြို့ကို စစ်ချီ၍တိုက်မည်။ ထို
အမှုကို ဖျက်မည်ဟု တညီတညွတ်တည်း တိုင်
၉ ပင်ကြ၏။- သို့ရာတွင် ငါတို့သည် ငါတို့၏ဘုရား
သခင်ကို ဆုတောင်း၍၊ ရန်သူကြောင့် နေ့ည၌မ
၁၀ ပြတ် ကင်းစောင့်ထားကြ၏။- ယုဒလူအချို့က
လည်း၊ ဝန်ထမ်းသော သူတို့သည် အားကုန်ကြ
ပြီ။ အမှိုက်များလှ၏။ မြို့ရိုးပြီးစီးအောင် မတတ်
၁၁ နိုင်ကြဟု ဆိုကြ၏။- ရန်သူတို့ကလည်း၊ သူတို့
သည် အမှတ်တမဲ့၊ သတိမရှိဘဲနေစဉ်တွင်၊ ငါတို့
သည် သူတို့အထဲသို့ဝင်၍ လုပ်ကြံသဖြင့်၊ ထိုအ
၁၂ လုပ်ကို ဖျက်မည်ဟု ဆိုကြ၏။- သူတို့အနားမှာ
နေသော ယုဒလူတို့သည်လည်း၊ လာ၍ ရန်သူ
တို့သည် နေရာအရပ်ရပ်တို့က၊ သင်တို့ကို တိုက်
လာကြလိမ့်မည်ဟု ငါတို့အား အထပ်ထပ်ဆိုကြ
၁၃ ၏။- ထိုကြောင့် မြို့ရိုးနောက်၊ နိမ့်သောအရပ်၊
ရှင်းလင်းသော အရပ်တို့၌ ထား၊ လှံ၊ လေးလက်
နက်ပါသော လူများကို အဆွေအမျိုးအလိုက် ငါ
၁၄ ခန့်ထား၏။- ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကို ကြည့်ရှုစီရင်
ပြီးမှ မှူးမတ်၊ မင်းအရာရှိ၊ ကြွင်းသောသူတို့အား
ခေါ်၍၊ ရန်သူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ကြီးမြတ်
၍ ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော ထာဝရ
ဘုရားကို အောက်မေ့ကြလော့။ ညီအစ်ကို သား
မယားအိမ်ရာအဘို့ တိုက်ကြလော့ဟု ဆို၏။-
၁၅ ထိုသို့ငါတို့သည် သတိရ၍၊ ရန်သူအကြံကို ဘု
ရားသခင် ဖျက်ဆီးတော်မူကြောင်းကို သူတို့
ကြားသိသောအခါ၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် အသီးအ
သီး လုပ်ရာအရပ် မြို့ရိုးသို့ပြန် လုပ်ကြ၏။-
၁၆ နောက်မှ ငါ့ကျွန်တဝက်သည် အလုပ်လုပ်ကြ
၏။ တဝက်သည် လှံ၊ ဒိုင်း၊ လေး၊ သံချပ်တို့ကို
ကိုင်ကြ၏။ မင်းတို့သည် ယုဒအမျိုးသားများ
၁၇ နောက်မှာ နေကြ၏။- မြို့ရိုးတည်သောသူ၊ ဝန်
ထမ်းသောသူ၊ ဝန်ကိုတင်သောသူ အပေါင်းတို့
သည် လက်တဘက်နှင့် လုပ်ကြ၏။ လက်တ
၁၈ ဘက်နှင့် လက်နက်ကိုကိုင်ကြ၏။- တည်လုပ်
သော သူအပေါင်းတို့သည်၊ ခါး၌ ထားဆွဲလျက်
တည်လုပ်ကြ၏။ တံပိုးမှုတ်သောသူသည် ငါ့အ
၁၉ နားမှာ ရပ်နေ၏။- ငါကလည်း၊ အလုပ်သည်
ကြီးကျယ်လှ၏။ မြို့ရိုးပေါ်မှာ တယောက်တ
၂၀ ခြားစီ သူနှင့်ငါ ဝေးဝေးလုပ်ရ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ တံ
ပိုးမှုတ်သံကို ကြားလေရာရာအရပ်မှ၊ ငါတို့ထံသို့
စည်းဝေးကြ။ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့
ဘက်၌ စစ်ကူတော်မူမည်ဟု မှူးမတ်၊ မင်းအရာ
၂၁ ရှိ၊ ကြွင်းသောသူတို့အား ငါဆို၏။- ထိုသို့ ငါတို့
သည် အလုပ်လုပ်ကြ၏။ လူတဝက်သည် မိုဃ်း
လင်းသည်မှစ၍ ကြယ်ပေါ်သည်တိုင်အောင်၊
၂၂ လုံ့လက်နက်တို့ကို ကိုင်ကြ၏။- ထိုအခါ၌လည်း၊
ငါက လူတိုင်း မိမိကျွန်နှင့်တကွ ည၌အချိန်တွင်၊
ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာ အိပ်စေ။ သို့ပြုလျှင်၊ ကျွန်
တို့သည် နေ့အခါ အလုပ်လုပ်လျက်၊ ည၌အခါ
အလှည့်လှည့်စောင့်လျက် ရှိကြလိမ့်မည်ဟု လူ
၂၃ များတို့အားဆို၏။- ထိုသို့ ငါနှင့်ငါညီ၊ ငါကျွန်၊ ငါ
နောက်၌လိုက်သော တပ်သားတို့သည်၊ ကိုယ်အ
ဝတ်ကို မချွတ်ဘဲ နေကြ၏။

၅

၁ ထိုအခါ ယောကျ်ားမိန်းမများတို့သည် အမျိုး
သားချင်း ယုဒလူတို့ကို အလွန်အပြစ်တင်၍
၂ မြည်တမ်းကြ၏။- အချို့ကလည်း၊ ငါတို့နှင့်
သားသမီးများစွာ ရှိကြ၏။ သူတို့ အသက်မွေး
လောက်အောင် စားစရာဆန်စပါးကို အဘယ်မှာ

To Contents

၃ ရန်ိင်မည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။- အချို့ကလည်း၊ ငါ
တို့သည် လယ်ယာ၊ ဥယျာဉ်၊ အိမ်တို့ကို ပေါင်
ထားပြီ။ အစာခေါင်းပါးသောကာလ၊ ဆန်စပါး
ကို အဘယ်မှာ ရန်ိင်ပါမည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။-
၄ အချို့ကလည်း၊ ငါတို့သည် အခွန်တော်ကို ပေးစ
ရာရှိခြင်းငှါ လယ်ယာဥယျာဉ်အတွက် ငွေကို
၅ ချေးယူပြီ။- ယခုမှာ ငါတို့ကိုယ်ခန္ဓာသည် အမျိုး
သားချင်းတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ငါတို့
သားသမီးသည် သူတို့သားသမီးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ
၏။ ငါတို့သားသမီးကို ရောင်း၍ ကျွန်ခံစေရမည်
လော။ ကျွန်ခံပြီးသော သမီးတို့ကိုလည်း ရွေး
ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။ ပိုင်ရင်းလယ်ယာနှင့် ဥယျာဉ်
တို့သည် သူတပါးလက်သို့ ရောက်လေပြီတကား
၆ ဟု ဆိုကြ၏။- ထိုသို့ အပြစ်တင်မြည်တမ်းသော
စကားကို ငါသည်ကြားသောအခါ၊ အလွန်ညှဉ်း
ငယ်သောစိတ်ရှိ၍၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် ဆင်
၇ ခြင်ပြီးမှ၊- မှူးမတ်နှင့် မင်းအရာရှိတို့ကို ခေါ်၍၊
သင်တို့သည် အမျိုးသားချင်းတို့၌ အတိုးစား
တတ်ကြသည် တကားဟု ဆုံးမသဖြင့်၊ သူတို့တ
၈ ဘက်၌ လူအများတို့ကို စုဝေးစေလျက်၊- တပါး
အမျိုးသားတို့လက်၌ ကျွန်ခံသော ငါတို့ညီအစ်
ကို ယုဒလူတို့ကို၊ ငါတို့သည် တတ်နိုင်သမျှအ
တိုင်း ရွေးနှုတ်ပြီးမှ၊ သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုတို့
ကို တဖန် ရောင်းဦးမည်လော။ သူတို့သည် အ
မျိုးသားချင်းတို့တွင် အရောင်းခံရမည်လောဟု
ဆိုလျှင်၊ သူတို့သည် ပြန်ပြောစရာမရှိ၊ တိတ်
၉ ဆိတ်စွာ နေကြ၏။- ငါကလည်း၊ သင်တို့ပြု
သောအမှု မကောင်းပါတကား။ ငါတို့ ရန်သူဖြစ်
သော တပါးအမျိုးသားတို့သည် ငါတို့ကိုကဲ့ရဲ့
မည် ဟု စိုးရိမ် ၍၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ကို
ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့် သင်တို့ကျင့်သင့်သည်
၁၀ မဟုတ်လော။- ငါနှင့် ငါညီ၊ ငါကျွန်တို့သည်
လည်း၊ လူများတို့၌ ငွေနှင့်ဆန်စပါးကို ခွဲယူပိုင်
သည်မဟုတ်လော။ အတိုးစားသောအမှုကို ပယ်
၁၁ ဖြတ်ကြပါလော့။- ယနေ့ပင် သူတို့လယ်ယာ၊ စ
ပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ်၊ အိမ်ရာကိုငင်း၊ သူ
တို့၌ခွဲယူပြီးသော ငွေ၊ ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ
အချို့ကိုငင်း ပြန်ပေးကြပါလော့ဟု ဆိုသော်၊-
၁၂ သူတို့က ပြန်ပေးပါမည်။ ဘာမျှ မတောင်းမယူ
ပါ။ ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုပါ
မည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။ ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့
သည် ဂတိထားသည် အတိုင်း ပြုရမည် အ
ကြောင်း၊ ငါသည် သူတို့ကိုခေါ်၍ ကျိန်ဆိုစေပြီး
၁၃ မှ၊- ကိုယ်ခါးပိုက်ကို ခါလျက်၊ ဂတိပျက်သော
သူအပေါင်းတို့ကို ဘုရားသခင်သည် အိမ်တော်၊
အမှုတော်ထဲက ဤသို့ ခါလိုက်တော်မူပါစေ
သော။ သူတို့သည် ဤသို့ ခါပစ်လိုက်ခြင်းကို ခံ
ရကြပါစေသောဟုဆို၍ စည်းဝေးသောသူအ
ပေါင်းတို့သည် အာမင်ဟု ဝန်ခံ၍ ထာဝရဘုရား
ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ လူများတို့သည်လည်း၊ ဂတိ
ထားသည်အတိုင်း ပြုကြ၏။

၁၄ ထိုမှတပါး ယုဒမြို့ဝန်အရာကို ငါခံသောအ
ချိန်၊ အာတဇေရဲမင်းကြီး နန်းစံ နှစ်ဆယ်မှစ၍
သုံးဆယ့်နှစ်နှစ်တိုင်အောင်၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်ပတ်
လုံး ငါနှင့် ငါညီတို့သည် မြို့ဝန်ရိကွာကိုမစား။-
၁၅ အရင်မြို့ဝန်တို့ကို လူများတို့သည် ကျွေးရကြ
၏။ မုန့်နှင့်စပျစ်ရည်ကိုငင်း၊ တနေ့လျှင် ငွေ
လေးဆယ်ကိုငင်း ပေးရကြ၏။ မင်းလုလင်၏
စေစားခြင်းကိုလည်း ခံရကြ၏။ ငါမူကား ဘုရား
သခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ အရင်မြို့ဝန်
၁၆ ကဲ့သို့ မပြု။- ထိုမှတပါး၊ ငါသည် မြို့ရိုးကိုအမြဲ
လုပ်၍ နေ၏။ ငါနှင့် ငါ့ကျွန်တို့ သည်လယ်ယာ
ကို မဝယ်၊ မြို့ရိုးတည်ခြင်းအမှုကိုသာ ပိုင်းညှိ၍
၁၇ ကြိုးစားကြ၏။- ထိုမှတပါး၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌နေ
၍ ငါတို့ထံသို့လာသော တပါးအမျိုးသားကို မဆို
ဘဲ၊ ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့် မင်းအရာရှိ တရာငါး
ကျိပ်တို့သည် ငါ့စားပွဲ၌ စားသောက်မြဲရှိကြ၏။-
၁၈ နေ့တိုင်း ငါ့စားပွဲကို နွားတကောင်၊ ရွေးသော
သိုးခြောက်ကောင်၊ ကြက်များကို စီရင်ရ၏။
ဆယ်ရက်တခါ များစွာသော စပျစ်ရည်အမျိုးမျိုး
ကိုလည်း တင်ရ၏။ ထိုမျှလောက် ကုန်သော်
လည်း၊ လူများတို့သည် ပင်ပန်းစွာ အမှုစောင့်ရ
သောကြောင့်၊ မြို့ဝန်၌ရိကွာကို ငါမတောင်း။-
၁၉ အိုအကျွန်ုပ် ဘုရားသခင်၊ ဤလူတို့အဘို့ အ
ကျွန်ုပ်ပြုသမျှအတွက် အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့
၍ ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။

၆

၁ ထိုအခါ မြို့တံခါးတို့ကို မထူထောင်သေး
သော်လည်း၊ မြို့ရိုးတည်၍ လုံကြောင်းကို သမ္မာ
လတ်၊ တောဘိ၊ အာရပ်လူဂေရှင်မှစ၍ ကြွင်း
သော ရန်သူတို့သည် သိတင်းကြားသောအခါ၊-
၂ သမ္မာလတ်နှင့်ဂေရှင်တို့က လာပါ။ ဩနောချိုင့်
တွင် ခေဖိရိမ်ရွာမှာ တွေ့ကြကုန်အံ့ဟု မကောင်း
၃ သော အကြံရှိ၍ ငါ့ကိုမှာလိုက်ကြ၏။- ငါက
လည်း၊ ငါသည် ကြီးသောအမှုကို ဆောင်ရွက်ရ
သောကြောင့် မဆင်းမလာနိုင်။ ထိုအမှုကို မ

ဆောင်ရွက်ဘဲ သင်တို့ရှိရာသို့ ဆင်းသွား၍၊ အ
ဘယ်ကြောင့် အမှုပြတ်ရမည်နည်းဟု တမန်တို့
၄ ကို စေလွှတ်၍ ပြန်ပြောစေ။– ထိုသို့ လေးကြိမ်
တိုင်အောင် မှာလိုက်၍၊ ငါသည်လည်း ယခင်ကဲ့
၅ သို့ ပြန်ပြောစေ။– နောက်ပဉ္စမအကြိမ်၌ သမ္မာ
လတ်သည် ယခင်ကဲ့သို့ မိမိကျွန်ကို စေလွှတ်၍၊
၆ ကျွန်တွင် တံဆိပ်မခတ်သောစာ ပါ၏။– စာချက်
ဟူမူကား၊ သင်နှင့်ယှဉ်လူတို့သည် ပုန်ကန်မည်
အကြံ ရှိသည်ဟု လူအမျိုးမျိုး ပြောဆိုကြ၏။
ဂေရှင်လည်း သက်သေခံ၏။ ထိုစကားနှင့်အညီ
သင်သည် ယှဒၨရှင်ဘုရင် ဖြစ်လိုသောငှါ၊ မြို့ရိုး
၇ ကိုတည်၏။– ယှဒၨပြည်၌ ရှင်ဘုရင်ရှိသည်ဟု
သင့်ကိုရည်ဆောင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဟော
ပြောရသော ပရောဖက်တို့ကို သင်ခန့်ထားပြီ။
ထိုစကားအတိုင်း ရှင်ဘုရင်အား ကြားလျှောက်ရ
မည်။ သို့ဖြစ်၍ လာပါ။ တိုင်ပင်ကြကုန်အံ့ဟု စာ
၈ ၌ပါသတည်း။– ငါကလည်း၊ သင်ပြောသော စ
ကားတခွန်းမျှမမှန်၊ ကိုယ်စိတ်ထဲမှာ အချည်းနှီး
ထင်တတ်သည်ချည်းဟု စေလွှတ်၍ ပြန် ပြော
၉ ၏။– အကြောင်းမူကား၊ သူတို့က ထိုအလုပ်ကို
လက်စမသတ်နိုင်အောင် သူတို့သည် အားလျော့
ကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျက် ငါတို့ကို ခြိမ်းချောက်
ကြ၏။ သို့ရာတွင် ထိုစကားကြောင့် ငါသာ၍
၁၀ အားရှိ၏။– ထိုအခါ မဟေတာဗေလသားဖြစ်သော
ဒေလာယ၏သား ရှေမာယသည်၊ ပုန်းရှောင်လျက်
နေသော အိမ်သို့ ငါသွားလျှင်၊ သူက ဘုရားသခင်
၏အိမ်တော် အတွင်းခန်းထဲမှာ ငါတို့သည် စုဝေး
၍၊ ဗိမာန်တော်တံခါးတို့ကို ပိတ်ထားကြကုန်
အံ့။ ကိုယ်တော်ကို သတ်အံ့သောငှါ လာကြလိမ့်
မည်။ ယနေ့ည၌ပင် လာကြလိမ့်မည်ဟု ဆို
၁၁ ၏။– ငါကလည်း၊ ငါကဲ့သို့သောသူသည် ပြေးရ
မည်လော။ ငါနှင့်တူသောသူသည် အသက်ချမ်း
သာခြင်းငှါ ဗိမာန်တော်ထဲသို့ ဝင်ရမည်လော။ ငါ
၁၂ မဝင်ဟု ပြန်ပြော၏။– ထိုသူကို ဘုရားသခင် စေ
လွှတ်တော်မမူ။ တောဘိနှင့်သမ္မာလတ် ငှါးသော
ကြောင့်၊ ထိုသို့ ငါ့တဘက်၌ ဟောပြောသည်ကို ငါ
၁၃ ရိပ်မိ၏။– သူတို့သည် ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့ရာအကြောင်း
ရှိစေလျက်၊ ငါကြောက်၍ ထိုသို့ပြုသဖြင့်၊ ပြစ်
၁၄ မှားစေခြင်းငှါ ထိုသူကို ငှါးကြ၏။– အို အကျွန်ုပ်
ဘုရားသခင်၊ ထိုသို့ပြုတတ်သော တောဘိနှင့်
သမ္မာလတ်ကိုငင်း၊ နောဒိအမည်ရှိသော ပရော
ဖက်မမှစ၍ အကျွန်ုပ်ကို ခြိမ်းချောက်သော ပ
ရောဖက်တို့ကိုငင်း မှတ်တော်မူပါ။

၁၅ အရက် ငါးဆယ်နှစ်ရက်ကြာမှ ဧလုလ လ
နှစ်ဆယ်ငါးရက်နေ့တွင် မြို့ရိုးကို လက်စသတ်
၁၆ ကြ၏။– ထိုသိတင်းကို ရန်သူတို့သည်ကြား၍၊
ပတ်လည်ဝန်းကျင်၌ နေသော တပါးအမျိုးသား
အပေါင်းတို့သည် မြို့ရိုးကို မြင်သောအခါ၊ ရှက်
ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ထိုအမှုသည် ငါတို့၏ ဘုရားသခင်အခွင့်
နှင့် ပြီးကြောင်းကို ရိပ်မိကြ၏။
၁၇ ထိုကာလတွင်၊ ယုဒမှူးမတ်တို့သည် များစွာ
သော မေတ္တာစာကို တောဘိထံသို့ပေးလိုက်၍၊
တောဘိပြန်ပေးသော စာအများကိုလည်း ရကြ
၁၈ ၏။– တောဘိသည် အာရာသား ရှေကနိ၏သ
မက် ဖြစ်သောကြောင့်ငင်း၊ သူ၏သား ယောဟ
နန်သည် ဗေရခိသား မေရှုလံသမီးနှင့် စုံဘက်
သောကြောင့်ငင်း၊ ယုဒလူအများတို့သည် တော
၁၉ ဘိထံ၌ သစ္စာကိုခံကြပြီ။– သူတို့သည် တောဘိ
ပြုသောအမှုကောင်းတို့ကို ငါ့အားပြန်ပြောကြ
၏။ ငါ့စကားကိုလည်း သူ့အား ပြန်ပြောကြ၏။
သူသည်လည်း ငါကြောက်စေခြင်းငှါ စာပေး
လိုက်လေ၏။

၇

၁ မြို့ရိုးကို လက်စသတ်သောအခါ၊ ငါသည် တံ
ခါးတို့ကို ထူထောင်၍ တံခါးစောင့်၊ သီချင်းသည်၊
၂ လေဝိသားတို့ကို ခန့်ထားပြီးမှ၊– သစ္စာရှိ၍ ဘု
ရားသခင်ကို အထူးသဖြင့် ရိုသေသော ရဲတိုက်
မှူးဟာနနိနှင့် ဂျဲဦဟာနန်တို့၌ ယေရုရှလင်မြို့
၃ ကို အပ်လျက်၊– နေမထွက်မီ ယေရုရှလင်မြို့တံ
ခါးတို့ကို မဖွင့်စေနှင့်။ တံခါးစောင့်ရှိစဉ်၊ တံခါး
တို့ကိုပိတ်၍ ကန့်လန့်ကျင်ထိုးစေ။ မြို့သူမြို့
သားတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့အရပ် မိမိတို့
အိမ်တဘက်တချက်၌ ကင်းစောင့်စေဟု စီရင်
၄ ၏။– အကြောင်းမူကား၊ မြို့သည် ကျယ်ဝန်းသော်
လည်း နေသောသူနည်း၍ အိမ်များတို့ကို မ
တည်မဆောက်ကြသေး။
၅ ထိုအခါမှူးမတ်၊ မင်းအရာရှိ၊ ဆင်းရဲသားတို့
ကို အဆွေအမျိုးအလိုက် စာရင်းယူခြင်းငှါ စုဝေး
စေမည်အကြံကို ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ငါ့စိတ်
၆ နလုံးထဲသို့ သွင်းပေးတော်မူ၏။– တဖန် ငါတွေ့
၇ သောစာရင်းတည်းဟူသော၊ ရှေ့ဦးစွာ ရောက်
လာသောသူတို့၏ အဆွေအမျိုးစာရင်းချက် ဟု
မူကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည်
ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော လူစု
ထဲကထွက်၍ ဇေရုဗဗေလ၊ ယောရှု၊ နေဟမိ၊

အာဇရိ၊ ရာမိ၊ နာဟမာနိ၊ မော်ဒကဲ၊ ဗိလရှန်၊ မိ
ဇပေရက်၊ ဗိဂဝဲ၊ နေဟုံ၊ ဗာနာတို့နှင့်အတူ လိုက်
လာ၍ ယေရှုလင်မြို့အစရှိသော ယုဒပြည်၌
အသီးအသီးဆိုင်သော မြို့ရွာသို့ရောက်သော
နိုင်ငံတော်သား၊ ကွသရေလလူစာရင်းဟူမူ
၈ ကား၊- ပါရုတ်အမျိုးသား နှစ်ထောင်တရာ ခုနစ်
၉ ဆယ်နှစ်ယောက်၊- ရှေဖတိအမျိုးသား သုံးရာခု
၁၀ နစ် ဆယ် နှစ် ယောက်၊- အာရာအမျိုးသား
၁၁ ခြောက်ရာငါးဆယ်နှစ်ယောက်၊- ပါဟတ်မောဘ
အမျိုး၊ ယောရှုနှင့်ယွာဘအမျိုးသား နှစ်ထောင်
၁၂ ရှစ်ရာ တဆယ်ရှစ်ယောက်၊- ဧလံအမျိုးသား
၁၃ တထောင်နှစ်ရာ ငါးဆယ်လေးယောက်၊- ဇတ္တု
၁၄ အမျိုးသား ရှစ်ရာလေးဆယ်ငါးယောက်၊- ဇက္ခဲ
၁၅ အမျိုးသား ခုနစ်ရာခြောက်ဆယ်၊- ဗိန္ဒိအမျိုး
၁၆ သား ခြောက်ရာလေးဆယ်ရှစ်ယောက်၊- ဗေဗဲ
အမျိုးသား ခြောက်ရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊-
၁၇ အာဇဂဒ်အမျိုးသား နှစ်ထောင်သုံးရာ နှစ်ဆယ်
၁၈ နှစ်ယောက်၊- အဒေါနိကံအမျိုးသား ခြောက်ရာ
၁၉ ခြောက်ဆယ် ခုနစ်ယောက်၊- ဗိဂဝဲအမျိုးသား
၂၀ နှစ်ထောင်ခြောက်ဆယ်ခုနစ်ယောက်၊- အာဒိန်
အမျိုးသား ခြောက်ရာငါးဆယ်ငါးယောက်၊-
၂၁ ဟေဇကိနှင့်အာတာအမျိုးသား ကိုးဆယ်ရှစ်
၂၂ ယောက်၊- ဟာရှုံအမျိုးသား သုံးရာနှစ်ဆယ်ရှစ်
၂၃ ယောက်၊- ဗေဇဲအမျိုးသား သုံးရာနှစ်ဆယ်လေး
၂၄ ယောက်၊- ဟာရိပ်အမျိုးသား တရာတဆယ်နှစ်
၂၅ ယောက်၊- ဂိဗောင်အမျိုးသား ကိုးဆယ်ငါး
၂၆ ယောက်၊- ဗက်လင်မြို့၊ နေတောဖမြို့သား တ
၂၇ ရာရှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊- အာနသုတ်မြို့သား
၂၈ တရာနှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်၊- ဗေသာဇမာဝက်
၂၉ မြို့သား လေးဆယ်နှစ်ယောက်၊- ကိရယတ်ယာ
ရိမ်မြို့၊ ခေဖိရမြို့၊ ဗေရုတ်မြို့သား ခုနစ်ရာလေး
၃၀ ဆယ် သုံးယောက်၊- ရာမမြို့၊ ဂါဗမြို့သား
၃၁ ခြောက်ရာနှစ်ဆယ်တယောက်၊- မိတ်မတ်မြို့
၃၂ သား တရာနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်၊- ဗေသလမြို့၊
၃၃ အာဟ္ဝမြို့သား တရာနှစ်ဆယ်သုံးယောက်၊- အ
ခြားသော နေဗောမြို့သား ငါးဆယ် နှစ်
၃၄ ယောက်၊- အခြားသော ဧလံမြို့သား တထောင်
၃၅ နှစ်ရာ ငါးဆယ်လေးယောက်၊- ဟာရိမ်မြို့သား
၃၆ သုံးရာနှစ်ဆယ်၊- ယေရိခေါမြို့သား သုံးရာလေး
၃၇ ဆယ်ငါးယောက်၊- လောဒမြို့၊ ဟာဒိဒ်မြို့၊ သြ
၃၈ နောမြို့သား ခုနစ်ရာနှစ်ဆယ်တယောက်၊- သေ
နာမြို့သား သုံးထောင်ကိုးရာသုံးဆယ်တည်း။
၃၉ ယဇ်ပုရောဟိတ်စာရင်းဟူမူကား၊ ယောရှုအ
မျိုးထဲက ယေဒါယအမျိုးသား ကိုးရာခုနစ်ဆယ်
၄၀ သုံးယောက်၊- ကွမေရအမျိုးသား တထောင်ငါး
၄၁ ဆယ်နှစ်ယောက်၊- ပါရှုရအမျိုးသား တထောင်
၄၂ နှစ်ရာ လေးဆယ်ခုနစ်ယောက်၊- ဟာရိမ်အမျိုး
သား တထောင်တဆယ် ခုနစ်ယောက်တည်း။
၄၃ လေဝိသားစာရင်းဟူမူကား၊ ဟောဒေဝအ
မျိုးထဲက ယော်ရှုအမျိုးနှင့် ကာဒမေလအမျိုး
၄၄ သား ခုနစ်ဆယ်လေးယောက်၊- သီချင်းသည်၊
အာသပ်အမျိုးသား တရာလေးဆယ် ရှစ်
၄၅ ယောက်၊- တံခါးစောင့် ရှလ္လုံအမျိုးသား၊ အာ
တာအမျိုးသား၊ တာလမုန်အမျိုးသား၊ အက္ကုပ်
အမျိုးသား၊ ဟတိတအမျိုးသား၊ ရှောဗဲအမျိုး
သားပေါင်း တရာသုံးဆယ်ရှစ်ယောက်တည်း။
၄၆ ဘုရားကျွန်ခံသူ၊ ဇိဟအမျိုးသား၊ ဟသုဖအ
၄၇ မျိုးသား၊ တဗ္ဗောက်အမျိုးသား၊- ကေရုတ်အမျိုး
၄၈ သား၊ သဟအမျိုးသား၊ ပါဒုန် အမျိုးသား၊- လေ
ဗနအမျိုးသား၊ ဟာဂဗအမျိုးသား၊ ရှာလမဲ အ
၄၉ မျိုးသား၊- ဟာနန်အမျိုးသား၊ ဂိဒ္ဒေလအမျိုး
၅၀ သား၊ ဂါဟာအမျိုးသား၊- ရာယအမျိုးသား၊ ရေ
၅၁ ဇိန်အမျိုးသား၊ နေကောဒအမျိုးသား၊- ဂဇ္ဇမ်အ
မျိုးသား၊ ဩဇေအမျိုးသား၊ ပါသာအမျိုးသား၊-
၅၂ ဗေသဲအမျိုးသား၊ မုနိမ်အမျိုးသား၊ နေဖိရှေသိမ်
၅၃ အမျိုးသား၊- ဗာကဗုတ်အမျိုးသား၊ ဟာကုဖအ
၅၄ မျိုးသား၊ ဟာရဟုရအမျိုးသား၊- ဗာဇလိတ်အ
မျိုးသား၊ မေဟိဒအမျိုးသား၊ ဟာရှုအမျိုး
၅၅ သား၊- ဗာရကုတ်အမျိုးသား၊ သိသရအမျိုးသား၊
၅၆ တာမအမျိုးသား၊- နေဇိအမျိုးသား၊ ဟတိဖအ
မျိုးသားတည်း။
၅၇ ရှောလမုန်၏ အစေခံကျွန်၊ သောတဲအမျိုး
သား၊ သောဖရက်အမျိုးသား၊ ပေရိဒအမျိုး
၅၈ သား၊- ယာလအမျိုးသား၊ ဒါကုန်အမျိုးသား၊
၅၉ ဂိဒ္ဒေလအမျိုးသား၊- ရှေဖတိအမျိုးသား၊ ဟတ္တိ
လအမျိုးသား၊ ပေါခရက်အမျိုးသား၊ ဇေဗိမ်အ
၆၀ မျိုးသား၊ အာမုန်အမျိုးသားတည်း။- ဘုရားကျွန်
နှင့် ရှောလမုန်၏ ကျွန်ပေါင်းကား၊ သုံးရာကိုး
ဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။
၆၁ ထိုမှတပါး၊ ကွသရေလအမျိုး မှန်သည် မမှန်
သည်ကိုငင်း၊ မိမိတို့အဆွေအမျိုးကိုငင်း မပြနိုင်
ဘဲ တေလမေလမြို့၊ တေလဟာရှမြို့၊ ခေရုပ်
မြို့၊ အဒ္ဒန်မြို့၊ ကွမေရမြို့မှ ထွက်သွားသောသူ
၆၂ ဟူမူကား၊- ဒေလာယအမျိုးသား၊ တောဘိအ
မျိုးသား၊ နေကောဒအမျိုးသားပေါင်းခြောက်ရာ
လေးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။

၆၃ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးထဲက ဟဗာယအမျိုး
သား၊ ကောဒအမျိုးသား၊ ဂိလဒ်ပြည်သား၊ ဗာဒိ
လဲသမီးတယောက်နှင့် စုံဘက်၍ ယောက္ခမအ
၆၄ မည်ကိုရသော ဗာဇိလဲအမျိုးသားတို့သည်၊- စာ
ရင်းဝင်သောလူစုတွင် မိမိတို့စာရင်းကိုရှာ၍ မ
တွေ့သောကြောင့်၊ အမျိုးမစစ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
၆၅ အရာကို မခံရကြ။- ဥရိမ်နှင့်သုမိမ်ပါသော ယဇ်
ပုရောဟိတ် မပေါ်မီတိုင်အောင် သူတို့သည် အ
လွန်သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို မစားရဟု ပြည်
အုပ်မင်းစီရင်၏။

၆၆ ပရိသတ်ပေါင်းကား၊ လေးသောင်းနှစ်
၆၇ ထောင် သုံးရာခြောက်ဆယ်တည်း။- ထိုမှတပါး၊
ကျွန်ယောကျ်ား၊ ကျွန်မိန်းမပေါင်း ခုနစ်ထောင်
သုံးရာ သုံးဆယ်ခုနစ်ယောက်၊ သီချင်းသည်
ယောကျ်ားမိန်းမပေါင်း နှစ်ရာလေးဆယ်ငါး
၆၈ ယောက်၊- မြင်းပေါင်း ခုနစ်ရာသုံးဆယ်ခြောက်
၆၉ စီး၊ လားပေါင်း နှစ်ရာလေးဆယ်ငါးစီး၊- ကုလား
အုပ်ပေါင်း လေးရာသုံးဆယ်ငါးစီး၊ မြည်းပေါင်း
ခြောက်ထောင်ခုနစ်ရာ နှစ်ဆယ်တည်း။

၇၀ အဆွေအမျိုး သူကြီးအချို့တို့သည် အမှု
တော်ကိုဆောင်ရွက်စရာ လှူကြ၏။ ပြည်အုပ်
မင်းသည်လည်း ရွှေဒင်္ဂါးတထောင်၊ အင်တုံငါး
ဆယ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အဝတ်စုံ ငါးရာသုံးဆယ်
၇၁ ကို ဘဏ္ဍာတော်ထဲသို့ သွင်းလေ၏။- အဆွေအ
မျိုး သူကြီးသွင်းသော ရွှေငွေပေါင်းကား၊ ရွှေ
ဒင်္ဂါးနှစ်သောင်း၊ ငွေအခွက် နှစ်သောင်းနှစ်
၇၂ ထောင်တည်း။- ကြွင်းသောသူတို့သည်လည်း
ရွှေဒင်္ဂါးနှစ်သောင်း၊ ငွေအခွက်နှစ်သောင်း၊ ယဇ်
ပုရောဟိတ် အဝတ်စုံ ခြောက်ဆယ်ခုနစ်စုံကို
၇၃ သွင်းကြ၏။- ထိုသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိ
သား၊ တံခါးစောင့်၊ သီချင်းသည်၊ သာမည လူအ
ချို့၊ ဘုရားကျွန်အစရှိသော ဣသရေလ ပြည်သူ
ပြည်သားအပေါင်းတို့သည်၊ မိမိတို့နေရာ မြို့ရွာ
တို့၌ နေရာကျကြ၏။

၈

၁ သတ္တမလရောက်မှ၊ မြို့ရွာအရပ်ရပ်၌နေ
သော ဣသရေလအမျိုးသား လူအပေါင်းတို့
သည် လာ၍ ရေတံခါးလမ်းတွင် စည်းဝေးကြ
၏။ ဣသရေလအမျိုးသို့ ထာဝရဘုရားထားတော်
မူသော မောရှေပညတ္တိကျမ်းစာကို ဆောင်ခဲ့ပါ
ဟု ကျမ်းတတ်ဆရာဧဇရကို တောင်းသည်အ
၂ တိုင်း၊- နားထောင်နားလည်နိုင်သမျှသော ပရိ
သတ်ယောကျ်ား မိန်းမတို့ ရှေ့သို့ သတ္တမလပဋ္ဌ
မနေ့ရက်တွင်၊ ပညတ္တိကျမ်းစာကို ယဇ်ပုရော
ဟိတ်ဧဇရသည် ဆောင်ခဲ့၍၊- နားလည်နိုင်
သောသူ၊ ယောကျ်ားမိန်းမတို့ ရှေ့မှာ နံနက်အ
ချိန်မှစ၍ မွန်းတည့်အချိန်တိုင်အောင် ရေတံခါး
လမ်းတွင် ဘတ်ရွတ်လေ၏။ လူအပေါင်းတို့
သည် ပညတ္တိကျမ်းစကားကို စေ့စေ့နားထောင်
၄ ကြ၏။- သူတို့လုပ်ကြသော တရားဟောရာ
သစ်သားပလ္လင်ပေါ်မှာ၊ ကျမ်းတတ်ဆရာဧဇရ
သည် ရပ်၍ မတ္တိသိ၊ ရှေမ၊ အနာယ၊ ဥရိယ၊ ဟိ
လခိ၊ မာသေယတို့သည် လက်ျာဘက်၌ဥငင်း၊ ပေ
ဒါယ၊ မိရှေလ၊ မာလခိ၊ ဟာရှုံ၊ ဟာရှဗဒါန၊ ဇာခ
ရိ၊ မေရှုလံတို့သည် လက်ဝဲဘက်၌ဥငင်း ရပ်နေ
၅ ကြ၏။- ထိုသို့ ဧဇရသည် လူအပေါင်းတို့ထက်
သာ၍ မြင့်လျက်၊ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ကျမ်းစာ
ကိုဖွင့်သောအခါ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထကြ
၆ ၏။- ဧဇရသည် မြတ်စွာဘုရားသခင် ထာဝရဘု
ရားကို ကောင်းကြီးပေး၏။ လူအပေါင်းတို့က
အာမင်၊ အာမင်ဟု လက်တို့ကိုချီလျက်၊ ဝန်ခံ၍
ဦးချပြပ်ဝပ်လျက် ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြ
၇ ၏။- ယောရှု၊ ဗာနိ၊ ရှေရဘိ၊ ယာမိန်၊ အက္ကုပ်၊
ရှဗ္ဗေသဲ၊ ဟောဒိယ၊ မာသေယ၊ ကေလိတ၊ အာ
ဇရိ၊ ယောဇဗဒ်၊ ဟာနန်၊ ပေလာယအစရှိသော
လေဝိသားတို့သည်လည်း လူများတို့အား ပ
ညတ္တိကျမ်းစာအနက်ကို ပြန်ကြားကြ၏။ လူ
များတို့သည်လည်း မိမိတို့နေရာ၌ နေကြ၏။-
၈ ထိုသို့ ဘုရားသခင်၏ ပညတ္တိကျမ်းစာကို သေ
ချာစွာဘတ်ရွတ်၍ အနက်ကိုပြန်သဖြင့်၊ လူများ
နားလည်စေခြင်းငှါ ပြုကြ၏။

၉ လူအပေါင်းတို့သည် ပညတ္တိကျမ်းစကားကို
ကြားသောအခါ ငိုကြွေးကြသည်ဖြစ်၍၊ ပြည်
အုပ်မင်း နေဟမိ၊ ကျမ်းတတ်ဆရာ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်ဧဇရ၊ လူများတို့အား သွန်သင်သော လေဝိ
သားတို့က၊ ဤသည်နေ့ရက်သည် သင်တို့၏ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းသောနေ့
ဖြစ်၏။ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို မပြုကြနှင့်။-
၁၀ သွားကြလော့၊ မြိန်စွာသောအစာကို စားကြ
လော့။ ချိုသောအရည်ကို သောက်ကြလော့။
ဆင်းရဲသောသူတို့အား ဝေမျှကြလော့။ ဤသည်
နေ့ရက်သည် ငါတို့ဘုရားရှင်အဘို့ သန့်ရှင်း၏။
ဝမ်းမနည်းကြနှင့်၊ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူ
သောအခွင့်နှင့် အားယူ၍ ဝမ်းမြောက်ကြလော့
၁၁ ဟု လူအပေါင်းတို့အား ဆိုကြ၏။- ထိုသို့ လေဝိ
သားတို့က၊ ဤသည်နေ့ရက်သည် သန့်ရှင်း

To Contents

သောနေ့ ဖြစ်သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်စွာ နေ
ကြလော့။ ဝမ်းမနည်းကြနှင့်ဟု ဆို၍ လူအ
၁၂ ပေါင်းတို့ကို ငြိမ်းစေကြ၏။– လူအပေါင်းတို့
သည် ဟောပြောသော စကားများကို နားလည်
သောကြောင့်၊ စားသောက်ခြင်း၊ သူတပါးတို့
အား ဝေမျှခြင်း၊ အလွန်ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုအံ့
သောငါ သွားကြ၏။
၁၃ ဒုတိယနေ့ရက်တွင်၊ အဆွေအမျိုး သူကြီး
များတို့နှင့်တကွ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသားတို့
သည် ပညတ္တိကျမ်းစကားကို နားလည်အံ့သော
ငါ၊ ကျမ်းတတ်ဆရာဧဇရထံ၌ စည်းဝေးကြ၏။–
၁၄ သတ္တမလပွဲကိုခံကြစဉ်၊ ကြသရေလ အမျိုးသား
အပေါင်းတို့သည် သစ်ခက်တဲ၌ နေရကြမည်ဟု
မောရှေအားဖြင့် ထာဝရဘုရား ထားတော်မူ
သော ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားကြောင်းကို
၁၅ တွေ့ကြ၏။– ထိုစကားကိုကြားသောအခါ၊ ကျမ်း
စာ၌ ပါသည်အတိုင်း သစ်ခက်တဲတို့ကို လုပ်ခြင်း
ငါ တောင်သို့သွားကြ။ သံလွင်ခက်၊ ထင်ရူးခက်၊
မုရတုခက်၊ စွန်ပလွံခက် အစရှိသော ထူထပ်
သော အခက်အလက်မျိုးတို့ကို ဆောင်ခဲ့ကြဟု
ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ခပ်သိမ်းသော မြို့ရွာတို့၌
၁၆ ကြော်ငြာကြ၏။– လူများတို့သည် ထွက်သွား၍၊
သစ်ခက်တို့ကို ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် အိမ်မိုးပေါ်မှာ
ငင်း၊ မိမိဝင်းထဲ၊ ဗိမာန်တော် တန်တိုင်းထဲမှာ
ငင်း၊ ရေတံခါးလမ်းနှင့် ဖရိမ်တံခါးလမ်းမှာငင်း
၁၇ သစ်ခက်တဲများကို လုပ်ကြ၏။– ထိုသို့ သိမ်း
သွားခြင်းကို ခံရရာထဲက ထွက်လာသော ပရိ
သတ်အပေါင်းတို့သည် သစ်ခက်တဲတို့ကိုလုပ်၍
ထိုင်နေကြ၏။ နုနဲသား ယောရှလက်ထက်မှစ၍
ကြသရေလအမျိုးသားတို့သည် တခါမျှ ထိုသို့မ
၁၈ ပြုကြ။ အလွန်ဝမ်းမြောက်လျက် နေကြ၏။– ပ
ဋမနေ့မှစ၍ နောက်ဆုံးသောနေ့တိုင်အောင်၊ နေ
ရက်အစဉ်အတိုင်း ဘုရားသခင်၏ ပညတ္တိကျမ်း
စာကို ဘတ်ရွတ်ကြ၏။ ထိုပွဲကို ခုနစ်ရက်ပတ်
လုံးခံကြ၏။ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ တရား
တော်အတိုင်း ဓမ္မပွဲကိုလည်းခံကြ၏။

၉

၁ ထိုလ နှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ ကြသရေ
လ အမျိုးသားတို့သည် အစာရှောင်လျက်၊ လျှော်
တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ကိုယ်၌ မြေမှုန့်ကို
၂ တင်လျက် စည်းဝေးကြ၏။– ထိုအခါ ကြသရေ
လအမျိုးစစ်ဖြစ်သော သူတို့သည် တပါးအမျိုး
သားရှိသမျှတို့နှင့် ကွာ၍၊ ကိုယ်အပြစ်နှင့် ဘိုး
ဘေးတို့၏အပြစ်များကို ဘော်ပြတောင်းပန်ကြ
၃ ၏။– မိမိတို့နေရာ၌ ရပ်နေ၍၊ မိမိတို့ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်းစာကို နေ့
လေးစုတစု ဘတ်ကြ၏။ အပြစ်ကို ဘော်ပြ
တောင်းပန်၍၊ မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘု
ရားကို နေ့လေးစုတစု ကိုးကွယ်ကြ၏။
၄ ထိုအခါ လေဝိသားယောရှု၊ ဗာနိ၊ ကပ်မျော
လ၊ ရှေဗနိ၊ ဗုန္နိ၊ ရှေရဘိ၊ ဗာနိ၊ ခေနနိတို့သည်
ပလ္လင်ပေါ်မှာရပ်၍၊ သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝ
ရဘုရားအား ကြီးစွာသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်
၅ ကြ၏။– တဖန် လေဝိသား ယောရှု၊ ကပ်မျော်လ၊
ဗာနိ၊ ဟာရှဗနိ၊ ရှေရဘိ၊ ဟောဒိယ၊ ရှေဗနိ၊ ပေ
သဟိတို့က ထကြလော့။ သင်တို့၏ ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်အမြဲ မင်္ဂလာရှိ
တော်မူစေသတည်းဟု ကောင်းကြီးပေးကြ
လော့။ ကောင်းကြီးပေးခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်းအမျိုး
မျိုးထက် ကြီးမြင့်၍ ဘုန်းကြီးသော ကိုယ်တော်
၆ ၏နာမသည် မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း။– ကိုယ်
တော်သာလျှင် ထာဝရဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ အ
မြင့်ဆုံးသော ကောင်းကင်နှင့် ကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြေ အပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ မြေကြီးနှင့်မြေကြီးပေါ်
မှာ ရှိရှိသမျှတို့ကိုလည်း၊ ပင်လယ်နှင့် ပင်လယ်၌ပါ
သမျှတို့ကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ အလုံးစုံတို့
ကို စောင့်မတော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတို့
၇ သည် ကိုယ်တော်ကို ကိုးကွယ်ကြပါ၏။– အိုထာ
ဝရအရှင် ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အာဗြံ
ကိုရွေးချယ်၍ ခါလဒဲပြည်၊ ဥရမြို့မှခေါ်ခဲ့ပြီး
လျှင် အာဗြဟံဟူသော အမည်ကို ပေးတော်မူ
၈ ၏။– ရှေ့တော်၌ သူ့သဘောဖြောင့်သည်ကို
တွေ့သောကြောင့်၊ ခါနနိပြည်၊ ဟိတ္တိပြည်၊ အာ
မောရိပြည်၊ ဖေရဇိပြည်၊ ယေဗုသိပြည်၊ ဂိရဂါရှိ
ပြည်တို့ကို အာဗြဟံအမျိုးအနွယ်အား ငါပေး
မည်ဟု ဝန်ခံသည်အတိုင်း သစ္စာတော်မဖျက် ပြု
၉ တော်မူ၏။– အဲဂုတ္တုပြည်၌ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုး
ဘေးများခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုမြင်၍၊ ဧဒုံပင်
လယ်နားမှာ သူတို့ အော်ဟစ်သောအသံကို
၁၀ ကြားတော်မူ၏။– ဖာရောဘုရင်နှင့် သူ၏ကျွန်
များ၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် အ
ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့ကို စော်ကားစွာပြုသော
ကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှုရှုနေတော်မ
မူ။ ထိုပြည်သားတို့၌ နိမိတ်လက္ခဏာနှင့် အံ့
ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြတော် မူ၍၊ သိတင်း
တော်သည် ယနေ့တိုင်အောင် ကျော်စောလျက်

၁၁ ရှိပါ၏။– သူတို့သည် ပင်လယ်အလယ်၌ မြေ
ပေါ်မှာ ရှောက်သွားမည်အကြောင်း သူတို့ရှေ့
မှာ ပင်လယ်ကိုခွဲတော်မူ၏။ ညှဉ်းဆဲသော သူ
တို့ကိုကား၊ နက်သောရေထဲသို့ ကျောက်ကိုပစ်
၁၂ သကဲ့သို့ ပစ်တော်မူ၏။– ထိုမှတပါး၊ နေ့အချိန်၌
မိုးယံတိမ်တိုင်အားဖြင့်ငင်း၊ ည၌အချိန်၌ သူတို့
သွားရာလမ်းကို လင်းစေသော မီးတိုင်အားဖြင့်
၁၃ ငင်း၊ သူတို့ကို ပို့ဆောင်တော်မူ၏။– ကိုယ်တော်
တိုင်လည်း၊ သိနာတောင်ပေါ်သို့ ဆင်းသက်၍
မိုးယံးကောင်းကင်ထဲက ဗျာဒိတ်သံကို လွှတ်သ
ဖြင့်၊ ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်သော စီရင်ထုံဖွဲ့ချက်
၁၄ ပညတ်တရားတို့ကို အပ်ပေးတော်မူ၏။– သန့်
ရှင်းသော ဥပုသ်နေ့ရက်တော်ကို ဘော်ပြ၍၊
ကိုယ်တော်ကျွန် မောရှေအားဖြင့် နည်းနာဥပ
ဒေသ ပညတ်တရားတို့ကိုလည်း ထားတော်မူ
၁၅ ၏။– သူတို့မွတ်သိပ်ခြင်းနှင့် ရေတပ်ခြင်းကို ပြေ
စေခြင်းငှါ၊ မိုးယံးကောင်းကင်မုန်နှင့် ကျောက်ထဲ
ကထုတ်သောရေကို ပေးတော်မူ၏။ သူတို့ပိုင်ဘို့
ကျိန်ဆိုတော်မူသောပြည်ထဲသို့ ဝင်၍ သိမ်းယူ
၁၆ မည်အကြောင်း မိန့်တော်မူ၏။– သို့ရာတွင် အ
ကျွန်ုပ်တို့ဘိုးဘေးတို့သည် မာနထောင်လွှား၍၊
ခိုင်မာသောလည်ပင်းနှင့် ပညတ်တော်ကို နားမ
၁၇ ထောင်ကြ။– သူတို့တွင် ပြုတော်မူသော အံ့
ဘွယ်သောအမှုတို့ကို မအောက်မေ့။ အာဏာ
တော်ကိုငြင်းဆန်လျက်၊ လည်ပင်းခိုင်မာသည်
ဖြစ်၍၊ ကျွန်ခံရာ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်လိုသောငှါ၊
လူကြီးတဦးကို ချီးမြှောက်ကြ၏။ သို့ရာတွင်
ကိုယ်တော်သည် အပြစ်ကိုဖြေတတ်သောဘု
ရား၊ ချစ်သနားခြင်း မေတ္တာကရုဏာနှင့်ပြည့်စုံ
၍၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းနှင့် ကြွယ်ဝ
သောဘုရား ဖြစ်တော်မူသောကြောင့် သူတို့ကို
၁၈ စွန့်ပစ်တော်မမူ။– ထိုမျှမက သူတို့သည် နွားသ
ငယ်အရုပ်ကို သွန်း၍၊ အိုက္ကသရေလအမျိုး၊ ဤ
ဘုရားသည် သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်
သော သင်၏ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏ဟုဆိုလျက်၊
၁၉ အလွန်ပြစ်မှားသော်လည်း၊– ကိုယ်တော်သည်
အထူးသဖြင့် သနားတတ်သော ဘုရားဖြစ်တော်
မူ၍၊ တောခ်ဉ်သူတို့ကို စွန့်ပစ်တော်မမူ။ နေ့အ
ချိန်၌ လမ်းပြသော မိုးယံးတိမ်တိုင်မပျောက်၊
ည၌အချိန်၌ သူတို့သွားရာလမ်းကို လင်းစေ
၂၀ သော မီးတိုင်လည်း မကွယ်။– သူတို့အား သွန်
သင်စရာဘို့ ကောင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ပေး
တော်မူ၏။ သူတို့စားရသော ကိုယ်တော်၏မန္နာ
ကို ရုပ်သိမ်းတော်မမူ။ သူတို့ အငတ်ပြေစေခြင်း
၂၁ ငှါ၊ ရေကိုလည်း ပေးတော်မူ၏။– အနှစ်လေး
ဆယ်ပတ်လုံး သူတို့ကို အလျှင်းမဆင်းရဲစေခြင်း
ငှါ ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ သူတို့အဝတ် မဟောင်း
မနွမ်းရ။ သူတို့ခြေသည်လည်း မပွန်းမရောင်ရ။–
၂၂ နောက်မှတပါးအမျိုးသားတို့၏ တိုင်းနိုင်ငံများ
ကို သူတို့အား အကုန်အစင်ဝေဖန်၍ ပေးသနား
တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ဟေရှဘုန်ရှင်ဘုရင်
ရှိဟုန်နှင့် ဗာရှန်ရှင်ဘုရင်ဩဃ အစိုးရသော
၂၃ ပြည်တို့ကို သိမ်းယူကြ၏။– သူတို့သားမြေးတို့
ကို မိုးယံးကောင်းကင်ကြယ်ကဲ့သို့ များပြားစေ
တော်မူ၏။ အကြင်ပြည်ထဲသို့ သူတို့ဝင်၍ သိမ်း
ယူမည်အကြောင်း၊ သူတို့၏ ဘိုးဘေးတို့အား ဂ
တိထားတော်မူ၏။ ထိုပြည်ထဲသို့ သွင်းတော်မူ
၂၄ သဖြင့်၊– သားမြေးတို့သည်ဝင်၍ သိမ်းယူကြ၏။
သူတို့ရှေ့မှာ ထိုပြည်သား ခါနာန်လူတို့ကို နှိပ်
စက်တော်မူ၍၊ ရှင်ဘုရင်အစရှိသော ပြည်သူ
ပြည်သားတို့ကို ပြုချင်သမျှ ပြုရသောအခွင့်နှင့်
၂၅ သူတို့လက်သို့ အပ်တော်မူ၏။– ထိုသို့ သူတို့
သည် ခိုင်ခံ့သောမြို့များ၊ မြေကောင်းသောပြည်၊
ဥစ္စာနှင့်ပြည့်သောအိမ်၊ တူးပြီးသောရေတွင်း၊
များပြားသော စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သံလွင်ဥယျာဉ်၊ အ
သီးသီးသော အပင်တို့ကို သိမ်းယူ၍၊ ဝစွာစား
သောက်လျက် အသားဆူဖြိုး၍ ကျေးဇူးတော်
၂၆ ကြွယ်ဝခြင်း၌ မွေ့လျော်ကြ၏။– သို့ရာတွင် အ
မိန့်တော်ကို နားမထောင်၊ ပုန်ကန်လျက် တရား
တော်ကို ကျောနောက်သို့ ပစ်ထားကြ၏။ အထံ
တော်သို့ ပြန်လာစေခြင်းငှါ၊ ဆုံးမသော ကိုယ်
တော်၏ပရောဖက်တို့ကို သတ်၍ အလွန်ပြစ်မှား
၂၇ ခြင်းကို ပြုကြ၏။– ထိုကြောင့်၊ သူတို့ကိုနှောင့်
ရှက်သော ရန်သူလက်သို့ အပ်လိုက်တော်မူ၏။
ဆင်းရဲခံရ၍ ကိုယ်တော်ကိုအော်ဟစ်ကြသော
အခါ၊ ကောင်းကင်ဘုံက နားထောင်၍၊ ကရုဏာ
ကျေးဇူးတော် ကြွယ်ဝသည်အတိုင်း၊ ရန်သူ
လက်မှ ကယ်လွှတ်သော ကျေးဇူးရှင်တို့ကို ပေါ်
၂၈ ထွန်းစေတော်မူ၏။– တဖန် ချမ်းသာရသောအ
ခါ၊ ရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကို ပြုပြုန်ကြသော
ကြောင့်၊ ရန်သူအစိုးရမည်အကြောင်း တဖန်
အပ်တော်မူ၏။ သူတို့သည်ပြန်လာ၍ ကိုယ်
တော်ကို အော်ဟစ်ကြသောအခါ၊ ကောင်းကင်
ဘုံက နားထောင်၍၊ ကရုဏာတော်ရှိသည်အ
၂၉ တိုင်း အထပ်ထပ် ကယ်တင်တော်မူ၏။– တရား
တော်ကို ကျင့်ပြန်စေခြင်းငှါ ဆုံးမတော်မူသော်

To Contents

လည်း၊ သူတို့သည် နားမထောင်၊ မာနထောင်လွှားကြ၏။ ကျင့်သောသူ၌ အသက်ရှင်စရာအကြောင်းဖြစ်သော စီရင်တော်မူချက်တို့ကို လွန်ကျူးကြ၏။ ခိုင်မာသောလည်ပင်းနှင့် ရုန်းလျက် ၃၀ နားမထောင်ဘဲ နေကြ၏။– နှစ်ပေါင်းများစွာ သူတို့ကိုသည်းခံ၍၊ ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက်တို့၌ ရှိသော ကိုယ်တော်၏ ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဆုံးမတော်မူသော်လည်း သူတို့သည် နားမထောင်သောကြောင့်၊ ဤပြည်သူပြည်သားတို့လက်သို့ ၃၁ အပ်တော်မူ၏။– သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်သည် ချစ်သနားခြင်း မေတ္တာကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံသော ဘုရားဖြစ်၍၊ ကရုဏာတော် ကြွယ်ဝသောကြောင့်၊ သူတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးတော်မမူ။ ၃၂ စွန့်ပစ်တော်မမူ။– သို့ဖြစ်၍၊ အို အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရား၊ ကြီးမြတ်၍ မဟာတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံလျက် ကြောက်မက်ဘွယ်သောဘုရား၊ ကရုဏာပဋိညာဉ်တော်ကို စောင့်တော်မူသောဘုရား၊ အာရှရိရှင်ဘုရင်လက်ထက်မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ အဆွေအမျိုးသူကြီး၊ ကိုယ်တော်၏ လူအပေါင်းတို့အပေါ်သို့ ရောက်သော ဘေးဒဏ်ရှိသမျှကို ပမာဏမပြုဘဲ နေ ၃၃ တော်မမူပါနှင့်။– ကိုယ်တော်မူကား အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သို့ ရောက်စေသမျှသောအမှု၌ တရားတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် မတရားသဖြင့် ပြုကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် တရားသဖြင့်သာ စီ ၃၄ ရင်တော်မူပြီ။– အကျွန်ုပ်တို့ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ အဆွေအမျိုးသူကြီးတို့သည် တရားတော်ကိုမစောင့်။ ပေးထားတော်မူသော ပညတ်များနှင့် သက်သေခံချက်များတို့ကို နားမ ၃၅ ထောင်ကြ။– ကြီးသောကျေးဇူးကို ပြုလျက် အပ်ပေးတော်မူ၍၊ သူတို့ပိုင်သောနိုင်ငံ၊ သနားတော်မူသောပြည်ကြီး၊ ပြည်ကောင်း၌ နေရသော်လည်း၊ အမှုတော်ကိုမဆောင်မရွက်၊ မိမိတို့ပြုသော ဒုစရိုက်ကို မရှောင်ဘဲနေကြပါ၏။– ၃၆ ဘိုးဘေးတို့သည် အလွန်မြတ်သော အသီးအနှံကို စားရသောအခွင့်နှင့် သူတို့အား ပေးသနားတော်မူသောပြည်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့ အစေခံကျွန် ဖြစ်ကြပါ၏။ သူ့ကျွန် ခံရကြပါ၏။– ၃၇ အကျွန်ုပ်တို့အပြစ်ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ခန့်ထားတော်မူသော ရှင်ဘုရင်တို့သည် ဤပြည်၌ ကြွယ်ဝစွာဖြစ်သော အသီးအနှံကို သိမ်းစားမြဲရှိကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့၏ကိုယ်နှင့် တိရစ္ဆာန်များကို သူတို့သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် အစိုးပိုင်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်ဆင်းရဲခံလျက်နေရပါသည်ဟု မြွက်ဆိုကြ၏။

၃၈ ထိုအကြောင်းအရာများကို ငါတို့သည် ဆင်ခြင်ပြီးမှ၊ သစ္စာပြု၍ စာချုပ်ကိုလည်း ရေးထားလျက်၊ ငါတို့အကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည် တံဆိပ်ခတ်ကြ၏။

၁၀

၁ တံဆိပ်ခတ်သောသူ ဟူမူကား၊ ဟာခလိသား ပြည်အုပ်မင်း နေဟမိ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် ဇိဒကိ ၂၃ ယ၊– စရာယ၊ အာဇရိ၊ ယေရမိ၊– ပါရှရ၊ အာမရိ၊ ၄၊၅ မာလခိယ၊– ဟတ္တုတ်၊ ရှေဗနိ၊ မလ္လုတ်၊– ဟာရိမ်၊ ၆ မေရမုတ်၊ ဩဗဒိ၊– ဒံယေလ၊ ဂိန္နေသုန်၊ ဗာရုတ်၊– ၇၊၈ မေရှလံ၊ အဘိယ၊ မိယာမိန်၊– မာဇိ၊ ဗိလဲ၊ ရှေမာ ၉ ယ၊– လေဝိသားအာဇနိသား ယေရှုတပါး၊ ဟေန ၁၀ ဒဒိသား ဗိန္နိတပါး၊ ကပ်မျေလတပါး၊– သူတို့ညီ ရှေဗနိ၊ ဟောဒိယ၊ ကေလိတ၊ ပေလာယ၊ ဟာနန်၊– ၁၁၊၁၂ မိက္ခာ၊ ရေဟုပ်၊ ဟာရှဘိ၊– ဇက္ကရိ၊ ရှေရှဘိ၊ ၁၃၊၁၄ ရှေဗနိ၊– ဟောဒိယ၊ ဗာနိ၊ ဗေနိနု၊– လူတို့ တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သော ပါရှုတ်၊ ပါဟတ်မော ၁၅ ဘ၊ ဧလံ၊ ဇတ္ထု၊ ဗာနိ၊– ဗုန္နိ၊ အာဇဂဒ်၊ ဗေဗဲ၊– ၁၆၊၁၇ အဇါနိယ၊ ဗိဂဲ၊ အာဒိန်၊– အာတာ၊ ဟိဇကိ ၁၈၊၁၉ ယ၊ အဇ္ဇရ၊– ဟောဒိယ၊ ဟာရှိ၊ ဗေဗဲ၊– ဟာ ၂၀ ရိပ်၊ အာနသုတ်၊ နေဗဲ၊– မဂဝျာရှ၊ မေရှလံ၊ ဟေ ၂၁၊၂၂ ဇိရ၊– မေရှဇေလ၊ ဇာဒုတ်၊ ယာဒွါ၊– ပေလ ၂၃ တိ၊ ဟာနန်၊ အနာယ၊– ဟောရှေ၊ ဟာနနိ၊ ဟာ ၂၄၊၂၅ ရှုပ်၊– ဟာလောဟက်၊ ပိလဟ၊ ရှောဗက်၊– ရေ ၂၆ ဟုံ၊ ဟာရှဗန၊ မာသေယ၊– အဟိယ၊ ဟာနန်၊ ၂၇ အာနန်၊– မလ္လုတ်၊ ဟာရိမ်၊ ဗာနာတည်း။– ၂၈ ကြွင်းသောသူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ တံခါးစောင့်၊ သီချင်းသည်၊ ဘုရားကျွန်အစရှိသော ဘုရားသခင်၏ တရားကိုစောင့်အံ့သောငှါ၊ ထိုပြည်သားတို့နှင့်ကွာသော သူအပေါင်းတို့သည် မယားသားသမီးတို့နှင့်တကွ အကျိုးအကြောင်း ၂၉ ကို နားလည်သောသူဖြစ်၍၊– ညီအစ်ကိုမျိုးမတ်တို့၌ မှီဝဲလျက်၊ ဘုရားသခင်၏ ကျွန်မောရှေအားဖြင့် ထားတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ တရားတော်အတိုင်း ကျင့်ပါမည်ဟူ၍၎င်း၊ ငါတို့အရှင် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တော်များ၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော် မူချက်ရှိသမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်ပါမည် ၃၀ ဟူ၍၎င်း၊– ကိုယ်သမီးတို့ကို ပြည်သားတို့အား မ ပေးစား၊ ပြည်သားသမီးတို့ကို ကိုယ်သားတို့အ ၃၁ ဘို့ မသိမ်းမယူဘဲ နေပါမည်ဟူ၍၎င်း၊– ပြည်

To Contents

သားတို့သည် ဥပုသ်နေ့၌ ဥစ္စာ၁၊ စားစရာကို ရောင်းခြင်းငှါ ယူခဲ့လျှင်၊ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်စေ၊ အခြားသော မမွေနေ့ဖြစ်စေ မဝယ်၊ သတ္တမနှစ်တွင် လယ်လုပ်ခြင်းအမှုကို မပြု၊ ကြွေးကိုအနိုင်မတောင်းဘဲ နေပါမည်ဟူ၍ငင်း၊ ကျိန်ဆိုလျက် သစ္စာဂတိထားကြ၏။

၂၂ ထိုမှတပါး၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အ
၂၃ မှုတည်းဟူသော ဥပုသ်နေ့နှင့် လဆန်းနေ့တွင်
ရှေ့တော်မှန့်၊ မြသောဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ မြသောမီးရှို့ရာယဇ်၊ မမွေပွဲ၊ သန့်ရှင်းသောအသုံးအဆောင်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ အပြစ်ဖြေရာယဇ် အစရှိသော ငါတို့၏ဘုရားသခင် အိမ်တော်အမှုအလုံးစုံကို ဆောင်ရွက်စရာဘို့၊ လူတိုင်းတနှစ်လျှင် ငွေတကျပ်သုံးစုတစုစီ ပေးရမည်အ
၂၄ ကြောင်း ကိုယ်အဘို့ စီရင်ထုံးဖွဲ့ကြ၏။– ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်အတိုင်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးမွေးစရာ ထင်းပူဇော်သက္ကာကို၊ တနှစ်တနှစ်လျှင် ချိန်းချက်သော အချိန်တို့၌၊ အဆွေအမျိုးအလိုက် ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်
အကြောင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် လေဝိသား ပြည်သူ
၂၅ ပြည်သားတို့သည် စာရေးတံပြုကြ၏။– အဦးသီးသော မြေအသီးအနှံနှင့် အဦးသီးသော သစ်သီးအမျိုးမျိုးကို ဗိမာန်တော်သို့ နှစ်တိုင်း ဆောင်ခဲ့ရ
၂၆ မည်အကြောင်း၊– ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည်အတိုင်း၊ အဦးဘွားသော သားယောကျ်ားနှင့် အဦးဘွားသော သိုးနွားအစရှိသည်တို့ကို၊ ဗိမာန်တော်၌ အမှုစောင့်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ရှိရာ ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း၊–
၂၇ အဦးလုပ်သော မုန့်စိမ်း၊ ပူဇော်သက္ကာ၊ သစ်သီးအမျိုးမျိုး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီကို ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ရှိရာ ဗိမာန်တော်အခန်းသို့ငင်း၊ လယ်လုပ်သော မြို့ရွာရှိသမျှတို့၌ မြေအသီးအနှံ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို လေဝိသားတို့ထံသို့ငင်း၊ ဆောင်ခဲ့ရမည်အ
၂၈ ကြောင်း စီရင်ထုံးဖွဲ့ကြ၏။– လေဝိသားတို့သည် ဆယ်ဘို့တဘို့ကို ခံယူသောအခါ၊ အာရုန်အမျိုး ယဇ်ပုရောဟိတ်ရှိရမည်။ လေဝိသားတို့သည် လည်း ဆယ်ဘို့တဘို့ထဲက ဆယ်ဘို့တဘို့ကို နှုတ်ယူ၍ ဗိမာန်တော်အခန်း ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့
၂၉ သွင်းရကြမည်။– လေဝိသားအစရှိသော ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီပူဇော်သက္ကာတို့ကို သန့်ရှင်းရာဌာနတော်တန်ဆာ၊ အမှုစောင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ တံခါးစောင့်၊ သီချင်းသည်တို့ရှိရာ အခန်းသို့ ဆောင်ခဲ့ရကြမည်။ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကို ငါတို့သည် စွန့်ပစ်၍ မထားရကြ။

၁၁

၁ ထိုအခါ လူများတို့တွင် မင်းလုပ်သောသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေကြ၏။ ကြွင်းသောသူတို့သည် သန့်ရှင်းသောအရပ်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ တကျိပ်တွင်တယောက်၊ အခြားသောမြို့တို့၌ ကိုးယောက် နေရမည်အကြောင်း စာရေးတံပြု
၂ ကြ၏။– ယေရုရှလင်မြို့၌ နေခြင်းငှါ အလိုလို
ဝန်ခံသော သူအပေါင်းတို့ကို၊ လူများတို့သည်
၃ ကောင်းကြီးပေးကြ၏။– ယုဒမြို့ရွာတို့တွင် ဣသရေလလူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသား၊ ဘုရားကျွန်၊ ရောလမုန်၏ကျွန် အမျိုးသားအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့ဆိုင်ရာအရပ်၌ နေကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော ပြည်သူပြည်သား အ
၄ ကြီးအကဲ၊ မင်းအရာရှိဟူမူကား၊– ယုဒအမျိုး၊ ဖာရက်၊ မဟာလေလ၊ ရှေဖတိ၊ အာမရိ၊ ဇာခရိ၊
၅ ဩဗဒိတ္တိမှ ဆင်းသက်သော အသာယတပါး၊– ရှိလောနိ၊ ဇာခရိ၊ ယောယရိပ်၊ အဒါယ၊ ဟဇာယ၊ ကောလဟောဇ၊ ဗာရုတ်တို့မှ ဆင်းသက်သော
၆ မာသေယတပါးနှင့်တကွ၊– ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော ဖာရက်အမျိုးသား၊ သူရဲ လေးရာခြောက်
၇ ဆယ်ရှစ်ယောက်တည်း။– ဗယ်ာမိန်အမျိုး၊ ယေရှာယ၊ ဣသေလ၊ မာသေယ၊ ကောလာယ၊ ပေဒါယ၊ ယောဒ၊ မေရှလံတို့မှ ဆင်းသက်သော
၈ သလ္လု။– သုနောက်၊ ဂဗ္ဗဲနှင့်သလ္လဲ အစရှိသော
၉ ကိုးရာ နှစ်ဆယ်ရှစ်ယောက်တည်း။– ဇိခရိသား ယောလသည် ဗယ်ာမိန် အမျိုးအုပ်ဖြစ်၏။ သေနွာသား ယုဒသည် ပြင်မြို့ကိုအုပ်ရ၏။

၁၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်မူကား ယေဒါယ၊ ယောယ
၁၁ ရိပ်၊ ယာခိန်နှင့်တကွ၊– အဟိတုပ်၊ မရာယုတ်၊
ဇာဒုတ်၊ မေရှလံ၊ ဟိလခိတို့မှ ဆင်းသက်သော ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်အုပ်စရာယ အစရှိ
၁၂ သော၊– အိမ်တော်အမှုကို ဆောင်ရွက်သော အမျိုးသားချင်း ရှစ်ရာနှစ်ဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။ ထိုမှတပါး၊ မာလခိ၊ ပါရှရ၊ ဇာခရိ၊ အာမဇိ၊ ပေလလိ၊ ယေရောဟံတို့မှ ဆင်းသက်သော အဒါ
၁၃ ယအစရှိသော၊– အဆွေအမျိုးသူကြီး အမျိုးသားချင်း နှစ်ရာလေးဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။ ဣမေရ၊ မေရှိလမုတ်၊ အဟာသဲ၊ အာဇရေလတို့မှ
၁၄ ဆင်းသက်သော အာမရှဲအစရှိသော၊– ခွန်အားကြီးသောသူရဲ အမျိုးသားချင်း တရာနှစ်ဆယ်

ရှစ်ယောက်တည်း။ ဟဂဒေါလိမ်သား ဇာဗဒေ
လသည် သူတို့ကိုအုပ်ရ၏။
၁၅ လေဝိသားမူကား၊ ဗုန္နီ၊ ဟာရှဘိ၊ အာဇရိုက်၊
ဟာရှုပ်တို့မှ ဆင်းသက်သော ရှေမာယတပါး၊–
၁၆ လေဝိသားအကြီး ရှဗ္ဗေသဲနှင့် ယောဇဗဒ်တို့သည်
ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်၌ ပြင်အမှုကို ကြည့်ရှုစီ
၁၇ ရင်ရကြ၏။– အာသပ်၊ ဇာဗဒိ၊ မိက္ခာတို့မှ ဆင်း
သက်သော မဿနိသည် ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း
ခြင်းနှင့် ဆုတောင်းခြင်းအမှုမှာ အကြီးလုပ်သော
သူ ဖြစ်၏။ ဗာကဗုကိသည် အပေါင်းအဘော်တို့
တွင် ဒုတိယသူဖြစ်၏။ ထိုမှတပါး၊ ယေဒုသုန်၊ ဂ
လာလ၊ ရှမ္မာတို့မှ ဆင်းသက်သော ဩဗဒိရှိ၏။–
၁၈ သန့်ရှင်းသောမြို့၌နေသော လေဝိသားပေါင်း
၁၉ ကား နှစ်ရာရှစ်ဆယ်လေးယောက်တည်း။– တံ
ခါးစောင့်အကျွပ်၊ တာလမုန်အစရှိသော တံခါး
ကိုစောင့်သော အမျိုးသားချင်းပေါင်းကား တရာ
ခုနစ်ဆယ်နှစ်ယောက်တည်း။
၂၀ ကြွင်းသော ဣသရေလအမျိုးသား၊ ယဇ်ပု
ရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့သည် ယုဒမြို့ရွာတို့
၂၁ တွင်၊ မိမိတို့ ပိုင်ရင်းအရပ်၌ နေကြ၏။– ဘုရား
ကျွန်တို့သည် ဩဖေလအရပ်၌နေ၍၊ ဇိဟနှင့် ဂိ
သပတို့သည် ဘုရားကျွန်အုပ် ဖြစ်ကြ၏။–
၂၂ မိက္ခာ၊ မဿနိ၊ ဟာရှဘိ၊ ဗာနိတို့မှ ဆင်းသက်
သော ဩဇိသည် ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော လေ
ဝိသားတို့ကို အုပ်ရ၏။ အာသပ်အမျိုးသား သီ
ချင်းသည်တို့သည်လည်း ဘုရားသခင်၏ အိမ်
၂၃ တော်အမှုကို ကြည့်ရှုစီရင် ရကြ၏။– အကြောင်း
မူကား၊ သီချင်းသည်တို့သည် နေ့ရက် အစဉ်အ
တိုင်း စားစရာရိက္ခာကို ခံရမည်အကြောင်း ရှင်
၂၄ ဘုရင် အမိန့်တော်ရှိ၏။– ယုဒအမျိုး ဇာရအန္တယ်
မေရဓေဗေလသား ပေသဟိသည်လည်း ရှင်ဘု
ရင်အခွင့်နှင့် ပြည်သားတို့ကို အုပ်၍ အရေးတော်
ပိုင်မင်းဖြစ်၏။
၂၅ ယုဒလူအချို့တို့သည် မြို့ရွာကျေးလက်
တည်းဟူသော ကိရယသာဘမြို့ရွာ၊ ဒိဘုန်မြို့
၂၆ ရွာ၊ ယေကပ်ဇေလမြို့ရွာ၊– ယေရှု၊ မောလဒ၊
၂၇ ဗက်ပါလက်၊– ဟာဇာရွာလ၊ ဗေရရှေဘ မြို့ရွာ
၂၈၊၂၉ များ၊– ဇိကလတ်၊ မေကောနမြို့ရွာများ၊– အင်
၃၀ ရိမ္မုန်၊ ဇာရ၊ ယာမုတ်၊– ဇာနော၊ အဒုလံ မြို့ရွာ
များ၊ လာခိရှုမြို့နှင့် ကျေးလက်များ၊ အဇေကာ
မြို့ရွာများ၊ ဗေရရှေဘမြို့မှ စ၍ ဟိန္နုံချိုင့်တိုင်
၃၁ အောင် အနှံ့အပြားနေကြ၏။– ဗင်္ယာမိန်အမျိုး
သားတို့သည်လည်း ဂေဗ၊ မိတ်မတ်၊ အာဇ္ဇ၊ ဗေ
၃၂ သလမြို့ရွာတို့၌ဦးဂင်း၊– အာနသုတ်၊ နောဗ၊ အာန
၃၃၊၃၄ နို၊– ဟာဒေဒ်၊ ရာမ၊ ဂိတ္တိမ်၊– ဟာဒိဒ်၊ ဇေ
၃၅ ဘိုင်၊ နေဗလ္လတ်၊– လောဒ၊ ဩနောမြို့များ၌ဦးဂင်း၊
၃၆ ဆရာသမားချို့၌ဦးဂင်း နေကြ၏။– လေဝိသားအ
သင်းအပေါင်း အချို့တို့သည် ယုဒပြည်၊ အချို့တို့
သည် ဗင်္ယာမိန်ပြည်၌ နေကြ၏။

၁၂

၁ ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့် ယောရှု
နောက်သို့ လိုက်လာသော ယဇ်ပုရောဟိတ်၊
လေဝိသားဟူမူကား၊ စရာယ၊ ယေရမိ၊ ဧဇရ၊–
၂၃ အာမရိ၊ မလ္လုတ်၊ ဟတ္တုတ်၊– ရှေခနိ၊ ရေဟုံ၊ မေ
၄၊၅ ရမုတ်၊– ဣဒေါ၊ ဂိန္နေသုန်၊ အဘိယ၊– မိညာမိန်၊
၆ မာဒျာ၊ ဗိလဂ၊– ရှေမာယ၊ ယောယရိပ်၊ ယေဒါ
၇ ယ၊– သလ္လု၊ အာမောက်၊ ဟိလခိ၊ ယေဒါယ
တည်းဟူသော ယောရှုလက်ထက်၌ အမျိုးသား
ချင်း ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့တွင် အကြီးအကဲ ဖြစ်
၈ ကြ၏။– လေဝိသားမူကား ယောရှု၊ ဗိန္နိ၊ ကဒ်မျေ
လ၊ ရှေရှဘိ၊ ယုဒ၊ ကျေးဇူးတော် ချီးမွမ်းခြင်းအ
မှုကို ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ အုပ်သော မဿနိ
၉ တည်း။– သူတို့ညီအစ်ကို ဗာကဗုကိနှင့် ဥနိတို့
သည် ကင်းစောင့်အမှုကို အုပ်ရကြ၏။
၁၀ ယောရှုသား ယောယကိမ်၊ ယောယကိမ်
သား ဧလျာရှိပ်၊ ဧလျာရှိပ်သား ယောယဒ၊–
၁၁ ယောယဒသား ယောနသန်၊ ယောနသန်သား
၁၂ ယာဒွါတည်း။– ယောယကိန် လက်ထက်၌ အ
ဆွေအမျိုးသူကြီး ယဇ်ပုရောဟိတ်များဟူမူကား၊
၁၃ စရာယသား မေရာယ၊ ယေရမိသား ဟာနနိ၊– ဧ
ဇရသား မေရှုလံ၊ အာမရိသား ယောဟနန်၊–
၁၄ မလ္လုတ်သား ယောနသန်၊ ရှေခနိသား ယော
၁၅ သပ်၊– ဟာရိမသား အာဒန၊ မေရာယုတ်သား
၁၆ ဟေလက္ခဲ၊– ဣဒေါသား ဇာခရိ၊ ဂိန္နေသုန်သား
၁၇ မေရှုလံ၊– အဘိယသား ဇိခရိ၊ မိညာမိန်သား၊ မာ
၁၈ ဒျာသား ပိလတဲ၊– ဗိလဂသား ရှမ္မွာ၊ ရှေမာယ
၁၉ သား ယေဟောနသန်၊– ယောယရိပ်သား မတ္တေ
၂၀ နဲ၊ ယေဒါယသား ဩဗိ၊– သလ္လုသား ကာလဲ၊
၂၁ အာမောက်သား ဧဗာ၊– ဟိလခိသား ဟာရှဘိ၊
ယေဒါယသား နာသနေလတည်း။
၂၂ ဧလျာရှိပ်၊ ယောယဒ၊ ယောဟနန်၊ ယာဒွါတို့
လက်ထက်၌ လေဝိသား အဆွေအမျိုး သူကြီး
တို့ကိုငင်း၊ ပေရသိမင်း ဒါရိယက် ထက်တိုင်
အောင် ယဇ်ပုရောဟိတ် တို့ကိုငင်း၊ မှတ်သား
၂၃ သောစာရင်း ရှိ၏။– ဧလျာရှိပ်သား ယောဟနန်
လက်ထက်တိုင်အောင် လေဝိသား အဆွေအမျိုး

သူကြီးတို့ကို စာရင်းယူ၍ ရာဇဝင်မှတ်စာ၌
၂၄ သွင်းသတည်း။– လေဝိသားအကြီးအကဲ၊ ဟာရွာဘိ၊ ရှေရှာဘိ၊ ကပ်မျေလသား ယောရှုတို့သည် ညီအစ်ကိုများနှင့် ဝိုင်း၍ ဘုရားသခင်၏လူ ဒါဝိဒ်စီရင်သည်အတိုင်း ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ဘော်ပြချီးမွမ်းခြင်းအမှုကို အလှည့်လှည့် စောင့်
၂၅ ရှောက်၏။– မဿနိ၊ ဗာကဗုကိ၊ ဩဗဒိ၊ မေရှလံ၊ တာလမုန်၊ အက္ကုပ်တို့သည်လည်း တံခါးဝနား
၂၆ မှာ စောင့်ရသော တံခါးစောင့်ဖြစ်ကြ၏။– ထိုသူတို့သည် ယောဇေက်သား ယောရှု၏သား ယောယကိန်လက်ထက်၊ မြို့ဝန်နေဟမိလက်ထက်၊ ကျမ်းတတ်ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧဇရလက်ထက်၌ ရှိကြ၏။

၂၇ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကို အနုမောဒနာပြုသော အခါ၊ ခွက်ကွင်း၊ စောင်း၊ တယောနှင့်တီးမှုတ်လျက် သီချင်းဆိုလျက် ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်တကွ အနုမောဒနာပြုအံ့သောငှါ လေဝိသားတို့ကိုရှာ၍ သူတို့နေရာ အရပ်ရပ်တို့က ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခေါ်ကြ
၂၈ ၏။– ဓမ္မသီချင်းကို ဆိုတတ်သော အမျိုးသားတို့
၂၉ သည်၊– ယေရုရှလင်မြို့ ပတ်ဝန်းကျင်ရွာတို့၌ နေရာကျလျက်ရှိ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ ပတ်ဝန်းကျင်၊ လွင်ပြင်အရပ်များ၊ နေတောဖာသိရွာများ၊ ဂိလဂါလမြို့နယ်၊ ဂေဗနှင့်အာဇမာဝက် ကျေး
၃၀ လက်ထဲကလာ၍ စည်းဝေးကြ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့သည်လည်း၊ ကိုယ်ကို ၎င်း၊ လူများ၊ မြို့တံခါး၊ မြို့ရိုးကိုဎင်း စင်ကြယ်
၃၁ စေကြ၏။– ထိုအခါ ယုဒမင်းတို့ကို မြို့ရိုးပေါ်သို့ ငါခေါ်၍၊ ချီးမွမ်းရာသီချင်းဆိုရသော လူစုကြီးနှစ်စုကို ခန့်ထား၏။ တစုကား လက္ခဏရစ်လှည့်၍ နောက်ချေးတံခါးသို့ မြို့ရိုးပေါ်မှာ ရှောက်
၃၂ သွားကြ၏။– သူတို့နောက်မှာ ဟောရှာယနှင့် ယု
၃၃၊၃၄ ဒမင်းတဝက်၊– အာဇရိ၊ ဇေရ၊ မေရှလံ၊– ယု
၃၅ ဒ၊ ဗယ်ာမိန်၊ ရှေမာယ၊ ယေရမိ၊– တံပိုးကိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် အမျိုးသားအချို့၊ အာသပ်၊ ဇက္ကရိ၊ မိက္နာယ၊ မဿနိ၊ ရှေမာယ၊ ယောနသန်တို့မှ ဆင်းသက်သော ဇာခရိ အစရိသော၊–
၃၆ သူ၏ညီ ရှေမာယ၊ အာဇရေလ၊ မိလလဲ၊ ဂိလလဲ၊ မာဣ၊ နာသနေလ၊ ယုဒ၊ ဟာနနိတို့သည် ဘုရားသခင်၏လူ ဒါဝိဒ်၏တုရိယာမျိုးကို ကိုင်လျက်လိုက်ကြ၏။ ကျမ်းတတ်ဆရာ ဧဇရသည်
၃၇ သူတို့ရှေ့မှာ သွား၏။– သူတို့ တဘက်တချက်၌ ရှိသော စမ်းရေတွင်း တံခါးသို့ရောက်မှ မြို့ရိုး တက်ရာ၊ ဒါဝိဒ်မြို့လှေကားဖြင့် တက်၍၊ ဒါဝိဒ်အိမ်တော် အထက် အရှေ့မျက်နှာ၌ ရေတံခါး
၃၈ တိုင်အောင် သွားကြ၏။– သီချင်းသည် တစုကား၊ လက်ဝဲဘက်သို့လှည့်၍၊ ငါနှင့်တဝက်သော လူများတို့သည် မြို့ရိုးပေါ်၊ မီးဖိုပြအိုးမှ
၃၉ ကျယ်သောမြို့ရိုးတိုင်အောင် လိုက်ကြ၏။– ဖရိမ်တံခါး၊ ဟောင်းသောတံခါး၊ ငါးတံခါး၊ ဟာနနေလပြအိုး၊ မေအာပြအိုးအထက်မှစ၍ သိုးတံခါးတိုင်အောင် လိုက်သဖြင့်၊ ထောင်တံခါးဝ
၄၀ တွင် ရပ်နေကြ၏။– တဖန် သီချင်းသည်နှစ်စုသည် ဘုရားသခင်အိမ်တော်တွင် ရပ်၍၊ တ
၄၁ ဝက်သော မင်းအရာရှိတို့သည် ငါနှင့်အတူ။– တံပိုးကိုင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ဧလျာကိမ်၊ မာသေယ၊ မိညာမိန်၊ မိက္နာယ၊ ဧလိသြန်၊ ဇာခရိ၊
၄၂ ဟာနနိနှင့်တကွ။– မာသေယ၊ ရှေမာယ၊ ဧလာဇာ၊ သြဇိ၊ ယောဟနန်၊ မာလခိယ၊ ဧလံ၊ ဧဇာတို့သည်ရှိကြ၏။ သီချင်းသည် တို့သည် ဆရာယေဇရာဟိနှင့်တကွ အသံကိုလွှင့်၍ ဆိုကြ
၄၃ ၏။– ထိုနေ့၌ များစွာသောယဇ်တို့ကို ပူဇော်ကြ၏။ အလွန် ဝမ်းမြောက်သောအခွင့်ကို ဘုရားသခင်ပေးတော် မူသောကြောင့်၊ သားမယားနှင့်တကွ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုပြု၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ ဝမ်းမြောက်သံကို ဝေးသောအရပ်၌ ကြားရကြ
၏။

၄၄ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့သည် အမှုတော်ကိုစောင့်လျက်နေသောကြောင့်၊ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် အားရဝမ်းမြောက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့်လေဝိသားခံ
အပ်သော ပူဇော်သက္ကာ၊ အဦးသီးသောအသီး၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို မြို့နယ်ကျေးလက်ထဲက သိမ်းယူ၍၊ သိုထားစရာ ဘဏ္ဍာတိုက်များကို အုပ်ရ
၄၅ သောတိုက်စိုးတို့ကို ခန့်ထားကြ၏။– သီချင်းသည်နှင့် တံခါးစောင့်တို့သည်လည်း၊ ဒါဝိဒ်နှင့် သားတော် ရှောလမုန်စီရင်သည်အတိုင်း၊ သူတို့ ဘုရားသခင်အမှုနှင့် စင်ကြယ်ခြင်းအမှုကို စောင့်
၄၆ ရှောက်လျက် နေကြ၏။– ရှေးကာလ၊ ဒါဝိဒ်နှင့် အာသပ်လက်ထက်၌၊ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းရာ သီချင်းကို ဆိုရသောသူ
၄၇ အကြီးအကဲရှိကြ၏။– ဇေရုဗဗေလနှင့် နေဟမိလက်ထက်၌လည်း၊ ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့သည် နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း သီချင်းသည်၊ တံခါးစောင့်ခံအပ်သော စားစရာရိက္ခာကိုငင်း၊ လေဝိသားတို့အား သန့်ရှင်းသော အရာတို့ကိုငင်း လျှူ

ကြ၏။ လေဝိသားတို့သည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား လှူကြ၏။

၁၃

၁ ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်းစာကို လူများရှေ့မှာ ဘတ်ရွတ် သောအခါ၊ အမ္မုန်အမျိုးသားနှင့် မောဘအမျိုးသားသည် ဘုရားသခင်၏ ပရိသတ်တော်ထဲသို့ ဝင်ရသောအ
၂ ခွင့် အစဉ်မရှိဟုတွေ့ကြ၏။– အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်းငှါမကြိုဆို၊ ကျိန်ဆဲစေခြင်းငှါ ဗာလ၀ံကို ငှါးကြ၏။ သို့ရာတွင် ငါတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ကျိန်ဆဲသောစကားကို ကောင်းကြီးပေး
၃ သောစကားဖြစ်စေတော်မူ၏။– ထိုတရားကို ကြားသောအခါ၊ အမျိုးမစစ်သောသူရှိသမျှတို့ကို ဣသရေလအမျိုးမှ ပယ်ရှားကြ၏။

၄ အရင်တခါ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ပြင်ခန်းကို အုပ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်ဧလျာရှိပ်သည် တောဘိနှင့် ပေါက်ဘော်တော်သည် ဖြစ်
၅ ၍၊– ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ နံ့သာပေါင်း၊ တန်ဆာမျိုးကိုငင်း၊ ပညတ်တော်အတိုင်း လေဝိသား၊ သီချင်းသည်၊ တံခါးစောင့်တို့အား ပေးရသော ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီဆယ်ဘို့တ်တို့ကိုငင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား လှူရသော အလှူတို့ကိုငင်း၊ သိုထားမြဲရှိသော အခန်းကြီးကို တောဘိအ
၆ ဘို့ ပြင်ဆင်၏။– ထိုကာလပတ်လုံး ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့၌မရှိ။ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင် အာတရေဇ်နန်းစံ သုံးဆယ်နှစ်နှစ်တွင် အထံတော်သို့ သွား၍၏။ အင်တန်ကာလ ကြာပြီးမှ၊ ရှင်ဘု
၇ ရင်ထံတော်၌ အခွင့်ရ၍၊– ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ ဧလျာရှိပ်သည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်တန်တိုင်းထဲမှာ အခန်းကို တောဘိအဘို့ ပြင်ဆင်၍ ဒုစရိုက်ပြုကြောင်းကို ငါကြား
၈ သိရ၏။– ထိုအခါ ငါသည် အလွန်နာကြင်သော စိတ် ရှိ၍ တောဘိဥစ္စာ ပရိဏ်ရှိသမျှကို အခန်း
၉ ထဲက ထုတ်ပစ်ပြီးမှ၊– အခန်းများကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ စီရင်၍၊ တဖန် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်တန်ဆာများ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ နံ့သာပေါင်းကို ဆောင်ခဲ့၍ သိုထား၏။

၁၀ အမှုတော်စောင့်၊ လေဝိသား၊ သီချင်းသည် တို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့လယ်ယာသို့ ပြေးသွားကြသည်ကို ငါထောက်၍၊ သူတို့ခံအပ်သော
၁၁ စာဒစရာရိက္ခာကို မခံမရကြောင်းကို ငါရိပ်မိလျက်၊– ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်ကို အဘယ်ကြောင့် စွန့်ပစ်ကြသနည်းဟု မင်းတို့ကို အပြစ်တင်၍၊ လေဝိသားတို့ကို စုဝေးစေပြီးမှ၊ သူတို့
၁၂ နေရာ၌ ခန့်ထားပြန်၏။– ထိုအခါ ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီဆယ်ဘို့တဘို့ကို ဘဏ္ဍာတော်တိုက်သို့ ဆောင်ခဲ့ပြန်ကြ
၁၃ ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှေလမိ၊ ကျမ်းတတ် ဧာဒုတ်၊ လေဝိသား ပေဒါယ၊ သူ့နောက် မဿနိသားဖြစ်သော ဇက္ကရိ၏သား ဟာနန်တို့ကို ဘဏ္ဍာတော်တိုက်စိုးအရာ၌ ငါခန့်ထား၏။ ထိုသူတို့သည် သစ္စာစောင့်ခြင်း အသရေ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အမျိုးသားချင်းတို့အား ဝေဖန်ရကြ၏။–
၁၄ အို အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ ထိုအမှုကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင့် အိမ်တော်အဘို့၊ အိမ်တော်အမှုစောင့်ခြင်းအဘို့ အကျွန်ုပ်ပြုသော ကျေးဇူးကို ချေတော်မမူပါနှင့်။

၁၅ ထိုကာလ၊ ယုဒပြည်မှာ အချို့တို့သည် ဥပုသ်နေ့၌ စပျစ်သီးကို နယ်လျက်၊ ကောက်လိုင်းကိုသွင်းလျက်၊ မြည်းပေါ်မှာ ဝန်ကိုတင်လျက် လုပ်ဆောင်ကြသည်ကိုငင်း၊ ဥပုသ်နေ့၌ စပျစ်ရည်၊ စပျစ်သီး၊ သင်္ဘောသဖန်းသီး အစရှိသည်တို့ကို တင်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့ကြသည်ကိုငင်း ငါမြင်၍၊ ဤမည်သော နေ့ရက်၌သာ စားစရာများကို ရောင်းအပ်သည်ဟု သူတို့
၁၆ အားကြားပြော၏။– ထိုအရပ်၌နေသော တုရုမြို့သားတို့သည်လည်း၊ ငါးအစရှိသည်တို့ကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ဥပုသ်နေ့၌ ယုဒအမျိုး
၁၇ သားတို့အား ရောင်းတတ်ကြ၏။– ထိုအခါ ငါက၊ သင်တို့သည် ဥပုသ်နေ့ကိုဖျက်၍ ပြုသောဒုစ
၁၈ ရိုက်ကား အဘယ်သို့နည်း။– အိုးဘေးတို့သည် ထိုသို့ပြုသောကြောင့်၊ ဤမျှလောက်ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းကို ငါတို့၌ခဲ့ငင်း၊ ဤမြို့၌ခဲ့ငင်း ဘုရားသခင် ရောက်စေတော်မူသည် မဟုတ်လော။ သင်တို့သည် ဥပုသ်နေ့ကို ဖျက်သော အားဖြင့် သာ၍ပြင်းစွာသော အမျက်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးး၌ ရောက်စေဦးမည်လောဟု
၁၉ ယုဒမှူးမတ်တို့ကို အပြစ်တင်လျက်၊– အဘိတ် နေ့တွင် နေရောင်ကွယ်၍ ဥပုသ်နေ့လွန်သည်တိုင်အောင်၊ ယေရုရှလင်မြို့တံခါးတို့ကို ပိတ်ထားရမည်အကြောင်း စီရင်၍၊ ဥပုသ်နေ့၌ ဝန်များကို မြို့ထဲသို့ မသွင်းစေခြင်းငှါ မိမိကျွန်အချို့
၂၀ တို့ကို တံခါးတို့၌ ခန့်ထား၏။– ထိုနောက် ကုန်သည်များ၊ ဥစ္စာမျိုးကို ရောင်းသောသူများတို့

သည်၊ ယေရှုရှလင်မြို့ပြင်မှာ တခါနှစ်ခါ အိပ်ကြ
၂၁ ၏။– ငါကလည်း၊ မြို့ရိုးပတ်လည်၌ အဘယ်
ကြောင့် အိပ်ကြသနည်း။ နောက်တဖန်လာ၍
အိပ်လျှင် ဘမ်းဆီးမည်ဟု သူတို့အား သတိပေး
၏။ ထိုအခါမှစ၍ ဥပုသ်နေ့တွင် မလာဘဲနေကြ
၂၂ ၏။– လေဝိသားတို့သည်လည်း၊ ဥပုသ်နေ့ကို
သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ စင်ကြယ်သောကိုယ်နှင့် လာ
၍ တံခါးတို့ကို စောင့်ရမည်အကြောင်း ငါမှာ
ထား၏။ အို အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ထိုအမှု
ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ က
ရုဏာတော် များပြားသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကို
ကယ်မသနားတော်မူပါ။

၂၃ ထိုကာလ၊ အာဇုတ်အမျိုး၊ အမွှန်အမျိုး၊ မော
ဘအမျိုးသမီးနှင့် စုံဘက်သော ယုဒလူအချို့တို့
၂၄ ကို ငါမြင်၏။– သူတို့သားသမီးတို့သည် ယုဒစ
ကားကို မပြောတတ်။ အာဇုတ် စကားတဝက်
အစရှိသော အသီးအသီး ဘာသာစကားကို ပြော
၂၅ တတ်ကြ၏။– သူတို့ကို ငါအပြစ်တင်၍ ကဲ့ရဲ့၏။
အချို့တို့ကို ရိုက်လျက်၊ ဆံပင်နှုတ်လျက် ဒဏ်
ပေး၍၊ သင်တို့သည် ကိုယ်သမီးတို့ကို ပြည်သား
တို့အား မပေးစားရ။ ပြည်သားသမီးတို့ကို ကိုယ်
၂၆ သားတို့အဘို့ မသိမ်းမယူရ။– ဣသရေလ ရှင်
ဘုရင် ရှောလမုန်သည် ထိုသို့ပြု၍ ပြစ်မှားရာ
ရောက်သည် မဟုတ်လော။ အတိုင်းတိုင်းအပြည်
ပြည်၌ သူနှင့်တူသောရှင်ဘုရင် မရှိ။ ဣသရေလ
ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ဘုရားသခင် ခန့်ထားသည်တိုင်
အောင် စိတ်တော်နှင့်တွေ့သောသူ ဖြစ်သော်
လည်း၊ တပါးအမျိုးသားမိန်းမတို့သည် ပြစ်မှား
၂၇ စေသည်တကား။– ငါတို့သည် သင်တို့စကားကို
နားထောင်၍ တပါးအမျိုးသားမိန်းမတို့နှင့် စုံ
ဘက်သဖြင့်၊ ဤမျှလောက်ကြီးသော ဒုစရိုက်ကို
ပြုလျက်၊ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားရမည်
လောဟု ဘုရားသခင်ကို တိုင်တည်၍ သူတို့ကို
၂၈ ကျိန်ဆိုစေ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဧလျာရှိပ်
သား ယောယဒ၏ သားတယောက်သည်၊ ဟော
ရိနိလူ သမ္ဗာလတ်သမက် ဖြစ်သောကြောင့်၊ သူ
၂၉ ကို ငါနှင်ထုတ်၏။– အိုအကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊
သူတို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကိုငင်း၊ ယဇ်
ပုရောဟိတ်၊ လေဝိသားတို့နှင့်ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်
တော်ကိုငင်း ရွံတ်ချသောကြောင့်၊ သူတို့ကို မှတ်
၃၀ တော်မူပါ။– ထိုသို့ ယုဒအမျိုးသားတို့ကို တပါးအ
မျိုးသား အပေါင်းတို့နှင့် ကင်းစင်စေပြီးမှ၊ ယဇ်ပု
ရောဟိတ်နှင့် လေဝိသားတို့ကို အသီးအသီး မိမိ
၃၁ တို့အမှုစောင့်ရသည်အတိုင်း ငါခန့်ထား၍။– ချိန်း
ချက်သောအချိန်၌ ထင်းပူဇော်သက္ကာနှင့် အဦး
သီးသောအသီးကို ပူဇော်စေခြင်းငှါ စီရင်၏။ အို
အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ကျေးဇူးပြုပါမည်အ
ကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။

နေဟမိမှတ်စာပြီး၏။

BOOK OF ESTHER

၁

၁ အိန္ဒိယပြည်မှစ၍ ကုရှပြည်တိုင်အောင် တိုင်းပြည် တရာနှစ်ဆယ်ခုနစ်ပြည်တို့ကို အစိုးရသော ရှင်ဘုရင်အာရှေရုသည်၊- ရှုရှန်နန်းတော်
၂ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်၍ နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊-
၃ ပေရသိဗိုလ်၊ မေဒိဗိုလ်များ၊ အပြည်ပြည်သော မှူးမတ်ဝန်မင်းများတို့ကို ခေါ်၍၊ မှူးတော် မတ်တော် ကျွန်တော်အပေါင်းတို့အဘို့ ပွဲလုပ်တော်မူ
၄ ၏။- ထိုအခါ နိုင်ငံတော်စည်းစိမ်၊ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို အရက်တရာရှစ်ဆယ်ပတ်လုံး ပြတော်မူ၏။- ထိုကာလလွန်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင်သည်
၅ ရှုရှန်နန်းတော်၌ စည်းဝေးသောသူ အကြီးအငယ်အပေါင်းတို့အဘို့ နန်းတော်အနား ဥယျာဉ်တော်ဝင်းထဲမှာ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပွဲခံတော်မူ
၆ ၏။- ငွေကွင်းတပ်သော ကျောက်ဖြူတိုင်တို့၌ မောင်းသော ပိတ်ချောကြိုးဖြင့် ဆွဲကာသော ပိတ်ချောကုလားကာ အဖြူအစိမ်းအပြာ တို့နှင့်ငင်း၊ ခင်းသောကျောက်ပြား အနီအပြာအဖြူအ
နက်တို့ အပေါ်မှာထားသော ရွှေငွေ အနေအထိုင်တို့နှင့်ငင်း ဥယျာဉ်တော်သည် ပြည့်စုံ၏။-
၇ ရှင်ဘုရင်စည်းစိမ်နှင့် လျော်စွာ ထူးခြားသောရွှေဖလားတို့နှင့် များစွာသော စပျစ်ရည်ကို သောက်
၈ ကြ၏။- စပျစ်ရည် သောက်ခြင်းအမှုသည် တရားအတိုင်း ဖြစ်၏။ အဘယ်သူကိုမျှ အနိုင်မ သောက်စေ၊ လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်အလိုအ
လျောက် ပြုကြမည်အကြောင်း၊ နန်းတော်အရာ
၉ ရှိအပေါင်းတို့ကို ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူ၏။- မိဖုရားဝါရှတိသည်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်အာရှေရု နန်းတော်သား မိန်းမတို့အဘို့ ပွဲလုပ်လေ၏။

၁၀ မိဖုရားဝါရှတိသည် အဆင်းလှသောကြောင့်၊
၁၁ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ ရှင်ဘုရင်သည် စပျစ်ရည်သောက်၍ ရွှင်လန်းသောစိတ်ရှိသောအခါ၊ မိဖုရား အဆင်းလှခြင်း အသရေကို မင်းများနှင့်လူများတို့အား ပြလိုသောငှါ၊ မိဖုရားဝါရှတိကို ရာဇသရဖူဆောင်းစေ၍၊ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ရမည်အကြောင်း၊ မဟုမန်၊ ဗိဇသ၊ ဟာဗောန၊ ဗိဂသ၊ အဗဘသ၊ ဇေသာ၊ ကာကတ် တည်းဟူသော အမှုတော်ထမ်း မိန်းမစိုးခုနစ်
၁၂ ယောက်တို့ကို မိန့်တော်မူ၏။- သို့ရာတွင် မိန်းမစိုးဆင့်ဆိုသော အမိန့်တော်ကို၊ မိဖုရားသည် ငြင်းဆန်၍ မလာဘဲနေ၏။ ထိုကြောင့် ရှင်ဘုရင်သည် အမျက်ထွက်၍၊ ဒေါသမီးလောင်လျက် နေတော်မူ၏။

၁၃ ထိုအခါ ကာရှေန၊ ရှေသာ၊ အာဒမာသ၊ တာ
၁၄ ရှိရှ၊ မေရက်၊ မာသေန၊ မမုကန်တည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်၏ မျက်နှာတော်ကို အစဉ်ဖူးမြင်၍၊ နိုင်ငံတော်တွင် အမြတ်ဆုံးသော ပေရသိ၊ မေဒိအတွင်းဝန်မင်း ခုနစ်ပါးတို့သည် အနားတော်၌ ထိုင်လျက်ရှိ၍၊ တရားစီရင်ရာလမ်းကို လေ့ကျက်သောသူ အပေါင်းတို့နှင့် ရှင်ဘုရင်တိုင်ပင်သော ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ အကျိုးအကြောင်း
၁၅ ကို နားလည်သော ထိုပညာရှိတို့ကိုခေါ်၍- မိန်းမစိုးဆင့်ဆိုသော ငါရှင်ဘုရင်အာရှေရု အမိန့်တော်ကို၊ မိဖုရားဝါရှတိသည် နားမထောင်သော ကြောင့်၊ ဓမ္မသတ်အတိုင်း သူ၌ အဘယ်သို့ စီရင်
၁၆ ရမည်နည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊- မမုကန်က၊ မိဖုရားဝါရှတိသည် အရှင်မင်းကြီးကိုသာ ပြစ်မှား သည် မဟုတ်ပါ။ အရှင်မင်းကြီးအာရှေရု အစိုးရ တော်မူသော တိုင်းပြည်အရပ်ရပ်၌ ရှိသော မင်း များနှင့် ဆင်းရဲသားများ အပေါင်းတို့ကို ပြစ်မှား
၁၇ ပါပြီ။- ရှင်ဘုရင်အာရှေရုသည် မိဖုရားဝါရှတိကို ခေါ်၍၊ မိဖုရားမလာဟု အနှံ့အပြား ပြောကြသဖြင့် မိဖုရားပြုသော ဤအမှုကို ခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည် ကြား၍ မိမိတို့ခင်ပွန်းကို မထီမဲ့
၁၈ မြင် ပြုကြပါလိမ့်မည်။- မိဖုရားပြုသော ဤအမှုကို ပေရသိ၊ မေဒိ မင်းကတော်တို့သည် ကြားသိကြလျှင်၊ မှူးတော်မတ်တော် အပေါင်းတို့အား ထိုနည်းတူ ပြန်ပြောသဖြင့်၊ အားမနာ တတ်သောစိတ်၊ ဒေါသစိတ် တိုးပွါးစရာအကြောင်း ရှိ
၁၉ ပါလိမ့်မည်။- ဝါရှတိသည် အရှင်မင်းကြီး အာရှေရုထံတော်သို့ နောက်တဖန် မဝင်စေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျှင် မဝင်စေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူပါ။ မပြောင်းလဲနိုင်သော အမိန့်တော်ရှိစေခြင်းငှါ ပေရသိ၊ မေဒိဓမ္မသတ်၌သွင်း၍ ရေးစေတော်မူ ပါ။ ဝါရှတိထက် ကောင်းသော မိန်းမကိုလည်း
၂၀ မိဖုရားအရာ၌ ချီးမြှောက်တော်မူပါ။- သို့ပြုလျှင်

To Contents

ရှင်ဘုရင်ပေးတော်မူသော အမိန့်တော်ကို ကျယ်ဝန်းသော နိုင်ငံတော်တရှောက်လုံး ကြော်ငြာသောအခါ၊ မိန်းမအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်ခင်ပွန်းအယုတ်အမြတ်တို့ကို ရိုသေကြပါလိမ့်မည်ဟု ရှင်ဘုရင်နှင့် မှူးမတ်တို့ရှေ့မှာ လျှောက်ထား
၂၁ ၏။– ထိုစကားကို ရှင်ဘုရင်နှင့် မှူးမတ်တို့သည် နှစ်သက်၍ မမုကန်လျှောက်သည်အတိုင်း ရှင်ဘု
၂၂ ရင်ပြုလျက်၊– လူတိုင်း မိမိအိမ်ကို အုပ်စိုးရမည်အကြောင်း၊ မိမိလူမျိုးစကားကို ပြောရမည်အကြောင်း၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် ဘာသာစကား အသီးအသီးကို အနက်ပြန်၍ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်သို့ အမိန့်တော်စာကို ပေးလိုက်တော်မူ၏။

၂

၁ တဖန် ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုသည် စိတ်တော်ပြေသောအခါ၊ ဝါရှတိကိုင်း၊ သူပြုသောအမှုနှင့် သူ့တဘက်၌ စီရင်သောအမှုကိုဂုင်း အောက်မေ့တော်မူ၏။– အထံတော်၌ခစားသော ကျွန်တော်တို့ကလည်း၊ အဆင်းလှသော သမီးကညာတို့ကို အရှင်မင်းကြီးအဘို့ ရှာရုပါမည်အကြောင်း အ
၃ ခွင့်ပေးတော်မူပါ။– အဆင်းလှသောသမီးကညာ အပေါင်းတို့ကို ရှုရှန်နန်းတော်တွင် အပျိုတော် နေရာသို့ စုဝေးစေ၍၊ နန်းတော်မိန်းမစိုး၊ အပျိုတော်အုပ်ဟေဂဲ၌ အပ်စေခြင်းငှါ၊ နိုင်ငံတော် အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည် မင်းအရာရှိတို့ကို ခန့်ထားတော်မူပါ။ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ ဆေးမျိုးကို
၄ အပ်ပေးတော်မူပါ။– နှစ်သက်တော်မူသော သမီးကညာကို မိဖုရားဝါရှတိအရာ၌ ခန့်ထားတော်မူပါဟုလျှောက်သောစကားကို ရှင်ဘုရင် နှစ်သက်၍ ထိုသို့ စီရင်တော်မူ၏။

၅ ထိုကာလတွင် ရှုရှန်မြို့တော်၌၊ ဗယ်ာမိန်အမျိုး ကိရ၊ ရှိမိ၊ ယာဣရတို့မှ ဆင်းသက်သော မော်ဒကဲအမည်ရှိသော ယုဒလူတယောက်ရှိ
၆ ၏။– ထိုသူသည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ သိမ်းသွားသော ယုဒရှင်ဘုရင် ယေခေါနိမုဓ၌၊ ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောလူစုဒ္ဓ ပါ
၇ သတည်း။– ထိုသူသည် ဘထွေးသမီး ဟဒဿတည်းဟူသော ဧသတာကို မွေးမြူ၏။ ထိုသတို့သမီးသည် မိဘမရှိ၊ ပုံပြင်ယဉ်ကျေး၍ အသွေးအဆင်းလည်း လှ၏။ မိဘသေသောအခါ၊ မော်ဒကဲသည် ယူ၍ ကိုယ်သမီးကဲ့သို့ မှတ်သတည်း။

၈ ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်ကိုထုတ်၍ ကျော်သောအခါ၊ အပျိုများတို့ကို ရှုရှန်နန်းတော်သို့ စုဝေးစေ၍၊ မိန်းမစိုးဟေဂဲ၌ အပ်ရာတွင်၊ ဧသတာကို လည်း နန်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင်၍ ဟေဂဲ
၉ ကြ၏။– ဧသတာသည် ဟေဂဲစိတ်နှင့်တွေ့၍ မျက်နှာရသဖြင့်၊ ဟေဂဲသည် စင်ကြယ်စေသော ဆေးမျိုးနှင့် ပေးရသော အဝတ်အစားကို အလျင်အမြန်ပေး၏။ နန်းတော်၌ ရွေးကောက်သော ကျွန်မခနစ်ယောက်တို့ကိုလည်း ပေး၍၊ ဧသတာနှင့် သူ၏ကျွန်မတို့ကို အပျိုတော်နန်းတွင်
၁၀ အမြတ်ဆုံးသောနေရာ၌ ချီးမြှောက်လေ၏။– ဧသတာသည် မိမိအမျိုးနှင့် မိမိဆွေညာတကာကို မဘော်မပြမည်အကြောင်း၊ မော်ဒကဲ သတိပေး
၁၁ သည်အတိုင်း မဘော်မပြဘဲ နေ၏။– ဧသတာသည် အဘယ်သို့ရှိသည်ကိုလည်း၊ သူ၌ အဘယ်သို့ပြုကြလိမ့်မည်ကိုလည်း၊ မော်ဒကဲသည် သိခြင်းငှါ အပျိုတော်နန်းဝင်းရှေ့မှာ နေ့တိုင်းသွားလာ၏။

၁၂ ထိုအပျိုတော်တို့ ထုံးစံအတိုင်း၊ တနှစ်စေ့သောအခါ တယောက်နောက်တယောက် အလှည့်သင့်သည်အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုထံသို့ ဝင်ရ၏။ ခြောက်လပတ်လုံး မုရန်ဆီ၊ ခြောက်လပတ်လုံး နံ့သာမျိုး အစရှိသော စင်ကြယ်စေသော ဆေးမျိုးကိုသုံး၍၊ စင်ကြယ်ခြင်းအမှု ပြီးသည်တိုင်အောင် ထိုမျှကာလကို လွန်စေရ၏။–
၁၃ ထိုနောက်မှ အပျိုတော်သည် ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဝင်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ အလိုရှိသမျှတို့ကို တောင်း၍၊ အပျိုတော်နန်းမှ ရှင်ဘုရင်နန်းတော်
၁၄ သို့ ယူသွားရ၏။– ညဦးအချိန်၌ဝင်၍ နံနက်အချိန်၌ နန်းတော်မိန်းမစိုး၊ မောင်းမမိသံအုပ်၊ ရှာရဂါဇဈောင်သော ဒုတိယမိန်းမနန်းသို့ ပြန်ရ၏။ ရှင်ဘုရင်ချစ်၍ နာမည်အားဖြင့် ခေါ်တော်မမူလျှင် နောက်တဖန် အထံတော်သို့မဝင်ရ။

၁၅ မိမိသမီးကဲ့သို့ မော်ဒကဲမွေးမြူသော ဘထွေး အဘိဟဲလသမီး ဧသတာသည် အလှည့်သင့်၍၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဝင်ရသောအခါ၊ နန်းတော်မိန်းမစိုး၊ အပျိုတော်အုပ် ဟေဂဲစီရင်သော အရာမှတပါး အဘယ်အရာကိုမျှ မတောင်း။ ဧသတာကို တွေ့မြင်သမျှသောသူတို့သည် ချစ်တတ်
၁၆ ကြ၏။– ထိုသို့ ရှင်ဘုရင်အာရွှေရုသည် နန်းစံခုနှစ်နှစ်၊ တေဗက်အမည်ရှိသော ဒသမလတွင်၊ ဧ
၁၇ သတာကို နန်းတော်၌ သိမ်းတော်မူပြီးလျှင်၊– အခြားသော သမီးကညာအပေါင်းတို့ထက် ဧသတာသည် စိတ်တော်ကိုနှစ်ညွတ် စေ၍၊ အထံတော်၌ မျက်နှာရသဖြင့်၊ ရှင်ဘုရင်သည် အခြားသော မိန်းမတကာတို့ကို ချစ်သည်ထက် ဧသတာကိုသာ၍ ချစ်သောကြောင့်၊ သူ့ခေါင်းပေါ်မှာ

To Contents

ရာဇသရဖူကိုတင်၍ မိဖုရားဝါရှတိအရာ၌ ချီး
၁၈ မြှောက်တော်မူ၏။– ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် ဇ
သတာပွဲဟူ၍ ကြီးသောပွဲကို မှူးတော်မတ်တော်
ကျွန်တော်တို့အဘို့ လုပ်သဖြင့်၊ နိုင်ငံတော်တိုင်း
ပြည်တို့ကို မင်းမူလွှတ်၍၊ စည်းစိမ်တော်နှင့်
၁၉ လျော်စွာ ဆုချတော်မူ၏။– သမီးကညာတို့သည်
ဒုတိယအခွံချိန်၌ စုဝေးသောအခါ၊ မော်ဒကဲသည်
၂၀ နန်းတော်၌ တံခါးမှူးဖြစ်၏။– ဇသတာသည်
မော်ဒကဲထံ မွေးမြူခြင်းကိုခံ၍ နေစဉ်အခါ၊ သူ
၏စကားကို နားထောင်သည် နည်းတူ နား
ထောင်သေးသည်ဖြစ်၍၊ မော်ဒကဲသတိပေး
သည်အတိုင်း၊ မိမိအမျိုး၊ မိမိဆွေညာတကာတို့
ကို မဘော်မပြဘဲ နေသတည်း။

၂၁ ထိုကာလတွင်၊ မော်ဒကဲသည် နန်းတော်၌
တံခါးမှူးဖြစ်စဉ်၊ ဗိဂသန်နှင့် တေရက်တည်းဟူ
သော နန်းတော်မိန်းမစိုး၊ တံခါးစောင့် နှစ်
ယောက်တို့သည် ဒေါသစိတ်ရှိ၍ ရှင်ဘုရင်အာ
၂၂ ရှေရုကို လုပ်ကြံမည်ဟု အားထုတ်ကြ၏။– ထို
အမှုကို မော်ဒကဲသိ၍ မိဖုရားဇသတာအား
ဘော်ပြ၏။ ထိုသို့ မော်ဒကဲဘော်ပြကြောင်းကို
ဇသတာသည် ရှင်ဘုရင်အား လျှောက်လေ၏။–
၂၃ ထိုအမှုကို စစ်ကြော၍ အမှန်သိသောအခါ၊ ထို
သူနှစ်ယောက်တို့ကို သစ်ပင်၌ လည်ဆွဲချပြီးမှ၊
ရှင်ဘုရင်ရှေ့၊ နန်းတော်မှတ်စာ၌ ရေးမှတ်သ
တည်း။

၂

၁ ထိုနောက်မှ ရှင်ဘုရင်အာရှေရုသည် အာ
ဂတ်အမျိုး၊ ဟမ္မေဒါသသားဟာမန်ကို ချီး
မြှောက်၍၊ အထံတော်၌ရှိသော မှူးမတ်အပေါင်း
တို့ထက် သာ၍မြင့်မြတ်သော နေရာကို ပေး
၂ တော်မူ၏။– နန်းတော်တံခါးသို့ရောက်သော ရှင်
ဘုရင်၏ ကျွန်အပေါင်းတို့သည်၊ အမိန့်တော်ရှိ
သည်အတိုင်း ဟာမန်ကို ဦးချရှိခိုးကြ၏။ မော်ဒ
၃ ကဲမူကား ဦးမချ၊ ရှိမခိုး။– နန်းတော်တံခါးသို့
ရောက်သော ရှင်ဘုရင်၏ကျွန်တို့က၊ သင်သည်
ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ကို အဘယ်ကြောင့် ငြင်း
ဆန်သနည်းဟု နေ့တိုင်း မော်ဒကဲအား မေးမြန်း
၄ သတိပေးသော်လည်း၊– မော်ဒကဲက၊ ငါသည် ယု
ဒလူဖြစ်သည်ဟု ပြန်ပြော၍၊ သူတို့စကားကို
နားမထောင်သောကြောင့်၊ သူတို့သည် မော်ဒကဲ
စကားတည်မည်၊ မတည်မည်ကို သိလိုသောငှါ၊
၅ ဟာမန်အား ကြားပြောကြ၏။– ထိုသို့ မော်ဒကဲ
သည် ဦးမချ၊ ရှိမခိုးဘဲ နေကြောင်းကို ဟာမန်
၆ သိမြင်သောအခါ၊ အလွန်အမျက်ထွက်၍၊– သူ
တို့သည် မော်ဒကဲအမျိုးကို ဘော်ပြသော
ကြောင့်၊ မော်ဒကဲတယောက်တည်းကို ကွပ်
မျက်လျှင်၊ စိတ်မပြေလောက်ဟု ဟာမန်သည်
အောက်မေ့လျက်၊ မော်ဒကဲအမျိုးသားချင်း
တည်းဟူသော အာရှေရုနိုင်ငံ အရပ်ရပ်၌ရှိသော
ယုဒလူအပေါင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ရှာကြံ
လေ၏။

၇ ထိုကြောင့် အာရှေရုနန်းစံဆယ်နှစ်မှစ်၊ နိ
သန် အမည်ရှိသော ပဌမလတွင်၊ နေ့ရက်အစဉ်၊
လအစဉ် အတိုင်းလိုက်၍၊ အာဒါအမည်ရှိသော
ဒွါဒသမလတိုင်အောင်၊ ဟာမန်ရှေ့မှာ ပုရစာ
၈ ရေးတံချကြ၏။– တဖန် ဟာမန်သည် ရှင်ဘုရင်
အာရှေရုထံတော်သို့ ဝင်၍၊ အခြားတပါးသော
လူမျိုးအပေါင်းတို့နှင့် ကျင့်ရာထုံးတမ်းမတူ၊ အ
ရှင်မင်းကြီး စီရင်တော်မူချက်တို့ကို နားမ
ထောင်၊ နိုင်ငံတော်အတွင်း၊ တိုင်းသူပြည်သား
အမျိုးမျိုးတို့တွင် အရပ်ရပ်ကွဲပြားလျက်နေ
သော လူမျိုးတမျိုးရှိပါ၏။ ထိုအမျိုးကို အခွင့်
၉ ပေးတော်မူရာ၌ ကျေးဇူးတော်မရှိပါ။– ကိုယ်
တော်သဘောတူလျှင် ထိုအမျိုးကို ဖျက်ဆီးစေ
ဟု အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ ထိုအမှုကို ဆောင်ရွက်
သော သူတို့သည် ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲသို့ ငွေ
အခွက်တသိန်းကို သွင်းစေခြင်းငှါ၊ ကျွန်တော်
၁၀ အပ်ပေးပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။– ရှင်ဘုရင်
၁၁ ကလည်း၊ ထိုငွေကို သင့်အားငါပေး၏။– ထိုလူ
မျိုးကိုလည်း သင်သည် ပြုချင်သမျှ ပြုရသောအ
ခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ သင်၌ဘါအပ်သည်ဟု လက်ဖွဝ်
တော်ကိုချွတ်၍ ယုဒအမျိုး၏ ရန်သူဖြစ်သော
အာဂတ်အမျိုး ဟမ္မေဒါသသား ဟာမန်အား ပေး
၁၂ တော်မူ၏။– ထိုအခါ ပဌမလ တဆယ်သုံးရက်
နေ့တွင်၊ စာရေးတော်ကြီးတို့ကိုခေါ်၍ ကိုယ်စား
တော်မင်း၊ အပြည်ပြည်အုပ်သော မြို့ပခန်၊ အရပ်
ရပ်စီရင်သော သူကြီးတို့ကို ဟာမန်မှာထားသမျှ
အတိုင်း၊ လူအမျိုးမျိုးပြောသော စကားအသီးအ
သီးအားဖြင့် ရှင်ဘုရင် အာရှေရု၏အမိန့်တော်ကို
စာရေး၍၊ ရှင်ဘုရင်၏ လက်ဖွဝ်တော်နှင့် တံ
၁၃ ဆိပ်ခတ်လေ၏။– အာဒါအမည်ရှိသော ဒွါဒသမ
လ တဆယ်သုံးရက် တနေ့ခြင်းတွင်၊ ယုဒလူအ
ကြီးအငယ် မိန်းမ ကလေး ရှိရှိသမျှတို့ကို သတ်
ဖြတ်သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ သူတို့ဥစ္စာကို လုယူ
သိမ်းရုံးစေခြင်းငှါ၊ အမိန့်တော်စာကို စာပို့လု
လင်တို့ဖြင့် နိုင်ငံတော်အပြည်ပြည်သို့ ပေးလိုက်

၁၄ လေ၏။– ဤရွေ့ကား၊ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ထို
နေ့ရက်တွင် အသင့်ရှိစေခြင်း၄၊ အတိုင်းတိုင်းအ
ပြည်ပြည်၌ ကြော်ငြာရသော အမိန့်တော်စာ
၁၅ ချက် ဖြစ်သတည်း။– ရှုရှုန်နန်းတော်၌ ထိုအမိန့်
တော်စာကို ကြော်ငြာပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင် စီရင်သည်
အတိုင်း၊ စာပို့လုလင်တို့သည် အလျင်အမြန်
ပြေးသွားကြ၏။ ရှင်ဘုရင်နှင့် ဟာမန်သည် စ
ပျစ်ရည်သောက်ပွဲ၌ ထိုင်၍၊ ရှုရှုန်မြို့တော်သည်
ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။

၄

၁ ထိုအမှုရှိသမျှကို မော်ဒကဲသိသောအခါ၊ မိမိ
အဝတ်ကို ဆုတ်၍ ပြာနှင့်လူးလျက်၊ လျှော်တေ
အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ မြို့အလယ်သို့သွား၍ ကြီး
၂ ကျယ်သောအသံနှင့် ငိုကြွေးလေ၏။– လျှော်
တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက် နန်းတော်တံခါးထဲသို့
အဘယ်သူမျှ မဝင်ရသောကြောင့်၊ နန်းတော်တံ
၃ ခါးရှေ့မှာ ရပ်နေ၏။– ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်စာ
ရောက်လေသော အပြည်ပြည်တို့၌ ယုဒလူတို့
သည် အလွန်ညည်းတွားခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်း၊
ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၍၊ လူများတို့သည်
၄ ပြာနှင့်လျှော်တေအဝတ်၌ အိပ်ကြ၏။– မော်ဒ
ကဲအမှုကို ဧသတာ၏ကျွန်မတို့နှင့် မိန်းမစိုးတို့
သည် ကြားပြောသောအခါ၊ မိဖုရားသည် အလွန်
ဝမ်းနည်းလျက်၊ မော်ဒကဲဝတ်သော လျှော်တေ
ကိုပယ်၍ အခြားသောအဝတ်ကို ဝတ်စေခြင်းငှါ
ပေးလိုက်သော်လည်း၊ မော်ဒကဲသည် မခံမယူ
၅ ဘဲနေ၏။– တဖန် ဧသတာသည် ရှင်ဘုရင်အမိန့်
တော်နှင့် ခစားသော မိန်းမစိုးဟာတက်ကို ခေါ်
၍၊ အဘယ်အမှု ရှိသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် ဤ
သို့ပြုသနည်းဟု မော်ဒကဲကို မေးစေခြင်းငှါ စေ
၆ လွှတ်သည်အတိုင်း၊– ဟာတက်သည် မော်ဒကဲရှိ
ရာ နန်းတော်တံခါးရှေ့၊ မြို့တော်လမ်းသို့သွား
၇ ၍၊– မော်ဒကဲသည် မိမိ၌ရောက်သောအမှု ရှိသ
မျှကို၎င်း၊ ဟာမန်သည် ယုဒလူတို့ကို ဖျက်ဆီး
ခြင်းငှါ၊ ငွေမည်မျှကို ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲသို့
သွင်းပါမည်ဟု ဂတိထားကြောင်းကို၎င်း ကြား
၈ ပြောလျက်၊– ယုဒလူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ရှု
ရှုန်နန်းတော်၌ထုတ်သော အမိန့်တော်စာလက်
ခံကို ဧသတာအားပြတို့ပေး၍၊ ဧသတာသည် မိ
မိလူမျိုးအတို့ တောင်းလျှောက်ခြင်းငှါ၊ ရှင်ဘုရင်
ထံတော်သို့ ဝင်ရမည်အကြောင်း မှာလိုက်လေ
၉ ၏။– ဟာတက်သည်လည်း လာ၍ မော်ဒကဲစ
ကားကို ဧသတာအား ပြန်ပြော၏။

၁၀ တဖန် ဧသတာသည် ဟာတက်အားဖြင့်၊
၁၁ မော်ဒကဲကို မှာလိုက်သည်ကား၊– ယောကျ်ား
ဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ၊ ရှင်ဘုရင်ခေါ်တော်မမူဘဲ
အတွင်းတန်တိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ဝင်မိ
သော သူသည် အသက် ချမ်းသာရမည် အ
ကြောင်း၊ ရွှေရာဇလှံတံကို ကမ်းတော်မမူလျှင်၊
အမှန်သေရမည်အကြောင်း အမိန့်တော်ရှိသည်
ကို၊ ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တော်မျိုးများနှင့် နိုင်ငံ
တော် ပြည်သူပြည်သားများအပေါင်းတို့သည်
သိကြ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုကား အရက်သုံးဆယ်
ပတ်လုံး၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ခေါ်တော်မမူ
၁၂ ဟု၊– ဧသတာစကားကို မော်ဒကဲအား ပြန်ပြော
သောအခါ၊ မော်ဒကဲက၊ အခြားသော ယုဒလူ အ
၁၃ သက်မလွတ်လျှင်၊– နန်းတော်၌နေသော်လည်း
၁၄ သင့်အသက်လွတ်မည်ဟု မထင်နှင့်။– ယခုကာ
လ သင်သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင်၊ သင်နှင့်
သင်၏ အဆွေအမျိုးသည် ပျက်စီး၍၊ ယုဒလူတို့
အသက်ရှင်ခြင်း၊ ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း တစုံ
တခု ပေါ်လိမ့်မည်။ ယခုအမှုကိုဆောင်ဘို့ရာ
သင်သည် မိဖုရားအရာကိုရသည်ဟု ထင်စရာရှိ
သည်မဟုတ်လောဟု ဧသတာအား ပြန်ပြောစေ
၁၅-၁၇ ခြင်းငှါ မှာလိုက်၏။– ဧသတာကလည်း၊ ရှု
ရှုန်မြို့၌ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ
ခြင်းငှါ သွားပါ။ နေ့ည၌မပြတ် သုံးရက်ပတ်လုံး
မစားမသောက်ဘဲနေ၍၊ အကျွန်ုပ်အဘို့ အစာ
ရှောင်ခြင်းအကျင့်ကို ကျင့်ကြပါ။ အကျွန်ုပ်သည်
လည်း ကျွန်မတို့နှင့်တကွ အစာရှောင်ခြင်းအ
ကျင့်ကို ကျင့်ပါမည်။ ထိုနောက် အာဏာတော်
ကို ဆန်ရသော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ ဝင်
မည်။ သေလျှင် အသေခံပါမည်ဟု မော်ဒကဲအား
ပြန်ပြောစေခြင်းငှါ မှာလိုက်သမျှအတိုင်း၊ မော်ဒ
ကဲသည် သွား၍ ပြုလေ၏။

၅

၁ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဧသတာသည် မိ
ဖုရားအဝတ်တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်၍၊ နန်းတော်
အဆောင်မ တဘက်တချက်၊ နန်းတော်အတွင်း
တန်တိုင်းထဲမှာ ရပ်နေ၏။ ရှင်ဘုရင်သည် နန်း
တော်တံခါး တဘက်တချက်၊ နန်းတော်ထဲ၊ ရာဇ
၂ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။– မိဖုရားဧသတာ
သည် တန်တိုင်းတော်ထဲမှာ ရပ်နေသည်ကို ရှင်
ဘုရင်သည်မြင်လျှင်၊ နှုးညွတ်သောစိတ်ရှိ၍ လက်
တော်၌ပါသော ရွှေရာဇလှံတံကို၊ ဧသတာသို့
ကမ်းတော်မူသဖြင့်၊ ဧသတာသည် ချဉ်းကပ်၍

To Contents

၃ ရာဇလှံတံတော်အထွဋ်ကို တို့လေ၏။- ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ မိဖုရားဇေသတာ၊ သင်သည် အဘယ်အလိုရှိသနည်း။ အဘယ်ဆုကို တောင်းချင်သနည်း။ တောင်းသမျှကို နိုင်ငံတော် တဝက်တိုင်
၄ အောင် ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊- ဇေသတာက၊ အရှင်မင်းကြီး အလိုတော်ရှိလျှင်၊ အရှင်မင်းကြီးအဘို့ကျွန်တော်မ ပြင်ဆင်သောပွဲသို့ ဟာမန်နှင့်တကွ ယနေ့ ကြွတော်မူပါဟု လျှောက်သော်၊-
၅ ရှင်ဘုရင်က၊ ဇေသတာ လျှောက်သည်အတိုင်း ပြုအံ့သောငှါ၊ ဟာမန်သည် အလျင်အမြန်လာစေဟု မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ ဇေသတာပြင်ဆင်သောပွဲသို့ ဟာမန်နှင့်တကွ ရှင်ဘုရင်ကြွတော်မူ၏။
၆ တဖန် စပျစ်ရည်သောက်ပွဲခံစဉ်၊ ရှင်ဘုရင်က၊ သင်သည် အဘယ်သို့ အလိုရှိသနည်း။ အလိုရှိသည်အတိုင်း ငါပေးမည်။ အဘယ်ဆုကို တောင်းချင်သနည်း။ တောင်းသမျှကို နိုင်ငံတော် တဝက်တိုင်အောင် ငါပေးမည်ဟု ဇေသတာအား
၇ မိန့်တော်မူလျှင်၊- ဇေသတာက၊ ကျွန်တော်မ အလိုရှိ၍ ကျွန်တော်မ တောင်းချင်သောဆုဟူမူ
၈ ကား၊- ကျွန်တော်မကို အရှင်မင်းကြီး၏စိတ်နှင့် တွေ့တော်မူလျှင်ငှင်း၊ ကျွန်တော်မအလိုရှိ၍ ကျွန်တော်မ တောင်းချင်သောဆုကို ပေးသနားခြင်းငှါ အရှင်မင်းကြီး အလိုတော်ရှိလျှင်ငှင်း၊ ကျွန်တော်မ ပြင်ဆင်သောပွဲသို့ အရှင်မင်းကြီးသည် ဟာမန်နှင့်တကွ တဖန်ကြွတော်မူပါ။ အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း နက်ဖြန်နေ့၌ ကျွန်တော်မ ပြုပါမည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။
၉ ထိုနေ့၌ ဟာမန်သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းသော စိတ်နှင့် ထွက်သွားသော်လည်း၊ နန်းတော်တံခါးဝမှာ မော်ဒကဲသည် ရှိသေစွာမထ၊ အလျှင်းမလှုပ်ဘဲနေသည်ကို မြင်သောအခါ၊ မော်ဒ
၁၀ ကဲကို အလွန်အမျက်ထွက်လေ၏။- သို့ရာတွင် မိမိစိတ်ကို ချုပ်တည်းလျက်သွား၍၊ မိမိအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ မယားဇေရက်နှင့် အဆွေခင်
၁၁ ပွန်းတို့ကို ခေါ်ပြီးလျှင်၊- မိမိဘုန်းစည်းစိမ်ကြီးကြောင်း၊ သားသမီးများကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင် အလွန်ချီးမြှောက်၍ မှူးတော်မတ်တော် ကျွန်တော်မျိုးများထက် သာ၍မြတ်သောအရာ၌ ခန့်
၁၂ ထားတော်မူကြောင်းများကို ဘော်ပြလျက်၊- မိဖုရားဇေတာသည် မိမိပြင်ဆင်သောပွဲသို့ ငါမှတပါး၊ အဘယ်သူကိုမျှ ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ မဝင်စေ။ နက်ဖြန်နေ့၌လည်း ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ ငါ
၁၃ ကိုဘိတ်ပြန်၏။- သို့ရာတွင်၊ ယုဒလူမော်ဒကဲသည် နန်းတော်တံခါးဝမှာ ထိုင်လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်ရသည် ကာလပတ်လုံး၊ ယခုဘော်ပြသမျှ
၁၄ တို့သည် ငါ၌ကျေးဇူးမရှိဟု ဆို၏။- ထိုအခါ မယားဇေရက်နှင့် အဆွေခင်ပွန်းရှိသမျှတို့က၊ အတောင်ငါးဆယ်မြင့်သော လည်ဆွဲချတိုင်ကိုစိုက်ပါစေ၊ ထိုတိုင်၌ မော်ဒကဲကို လည်ဆွဲချစေမည်အကြောင်း နက်ဖြန်သံတော်ဦးတင်လော့။ ထိုနောက်မှ စိတ်ရွှင်လန်းလျက် ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ ပွဲသို့ဝင်လော့ဟု ပြောဆိုသောစကားကို ဟာမန်သည် နှစ်သက်၍၊ လည်ဆွဲချတိုင်ကို လုပ်စေ၏။

၆

၁ ထိုနေ့ည၌ ရှင်ဘုရင်သည် စက်တော်ခေါ်၍ မပျော်နိုင်သောကြောင့်၊ နန်းတော်မှတ်စာကို ယူခဲ့ဟု မိန့်တော်မူ၍ ရှေ့တော်၌ ဘတ်ရကြ
၂ ၏။- ရှင်ဘုရင် အာရွေရုကို လုပ်ကြံမည်ဟု ရာကြံသော နန်းတော်မိန်းမစိုး၊ တံခါးစောင့်နှစ်ယောက်၊ ဗိဂသန်နှင့် တေရက်အကြံကို မော်ဒ
၃ ကဲဘော်ပြကြောင်းကို တွေ့လျှင်၊- ရှင်ဘုရင်က၊ ထိုအကြံကို ဘော်ပြသောကြောင့်၊ မော်ဒကဲအား အဘယ်ဆု အဘယ်အရာကို ပေးပြီနည်းဟု မေးတော်မူသော်၊ အထံတော်၌ ခစားသော ကျွန်တော်တို့က၊ အဘယ်ဆုကိုမျှ ပေးတော်မမူပါ
၄ သေးဟု ပြန် လျှောက်ကြ၏။- ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ တန်တိုင်းတွင်း၌ အဘယ်သူရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ဟာမန်သည် မိမိလုပ်နှင့်သော လည်ဆွဲချတိုင်၌ မော်ဒကဲကို လည်ဆွဲချရမည်အကြောင်း၊ နန်းတော်ပြင် တန်တိုင်းတွင်းသို့ ဝင်
၅ မိသည်ဖြစ်၍၊- ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တို့က၊ ဟာမန်သည် တန်တိုင်းတော်တွင်း၌ရှိပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊ အထဲသို့ ဝင်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။-
၆ ဟာမန်သည်ဝင်လျှင် ရှင်ဘုရင်က၊ ရှင်ဘုရင် ချီးမြှောက်လိုသောသူ၌ အဘယ်သို့ပြုသင့်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ဟာမန်က၊ ငါမှ တပါး၊ ရှင်ဘုရင်သာ၍ ချီးမြှောက်လိုသောသူ တစုံတယောက် ရှိနိုင်သလောဟု စိတ်ထဲမှာအောက်မေ
၇ လျက်၊- ရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ အလိုတော်
၈ ရှိသောသူအဘို့၊ ရှင်ဘုရင် ဝတ်ဆင်တော်မူသောမင်းမြှောက်တန်ဆာ၊ ရှင်ဘုရင်စီးတော်မူသော မြင်းတော်၊ ဆောင်းတော်မူသော ရာဇသရဖူကို
၉ ယူခဲ့၍၊- ထိုတန်ဆာတော်နှင့် မြင်းတော်ကို ဘုန်းကြီးသော မှူးတော်မတ်တော်တပါး၌ အပ်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ အလိုတော်ရှိသောသူကို ထိုအဝတ် တန်ဆာတော်နှင့် ဝတ်ဆင်စေ

၍၊ မြင်းတော်ကို စီးစေပြီးလျှင်၊ မြို့တော်လမ်းမ၌ ဆောင်သွားလျက်၊ ရှင်ဘုရင် ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသောသူ၌ ဤသို့ပြုရသည်ဟု သူ့ရှေ့မှာ ကြွေးကြော်ပါစေဟု ရှင်ဘုရင်အား ပြန်
၁၀ လျှောက်လေ၏။– ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်က၊ သင်ပြောသည်အတိုင်း အလျင်အမြန်သွား၍၊ အဝတ်တန်ဆာနှင့် မြင်းတော်ကိုယူပြီးလျှင်၊ ယုဒအမျိုးသား၊ နန်းတော်တံခါးမှူး မော်ဒကဲ၌ ပြုလော့။ သင်ပြောသမျှတွင်၊ တစုံတခုမျှ မလပ်စေနှင့်ဟု
၁၁ ဟာမန်အား မိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါ ဟာမန်သည် အဝတ်တန်ဆာတော်နှင့် မြင်းတော်ကိုယူ၍၊ မော်ဒကဲကို ဝတ်ဆင်စေပြီးလျှင်၊ မြင်းတော်ကိုစီးစေသဖြင့်၊ မြို့တော်လမ်းမ၌ ဆောင်သွားလျက် ရှင်ဘုရင်ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသောသူ၌ ဤသို့ပြုရသည်ဟု သူ့ရှေ့မှာ ကြွေး
၁၂ ကြော်၏။– သို့ပြီးမှ၊ မော်ဒကဲသည် နန်းတော်တံခါးသို့ ပြန်လာ၏။ ဟာမန်မူကား ညည်းတွားလျက် ခေါင်းကိုခြုံလျက်၊ မိမိအိမ်သို့ အလျင်အ
၁၃ မြန်သွားပြီးလျှင်၊– မိမိ၌ဖြစ်လေသမျှကို မယားဇေရက်နှင့် အဆွေခင်ပွန်းရှိသမျှတို့အား ကြားပြောလေ၏။ မယားဇေရက်နှင့် ဟာမန်၏အဆွေ ပညာရှိတို့ကလည်း၊ ကိုယ်တော်ရှိုးစရိုသော မော်ဒကဲသည်၊ ယုဒအမျိုးမှန်လျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် သူ့ကိုမနိုင်။ သူ့ရှေ့မှာ ဧကန်အမှန်ရှုံးရ
၁၄ မည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။– ထိုသို့ပြောဆိုစဉ်တွင်၊ နန်းတော်မိန်းမစိုးတို့သည် လာ၍ ဧသတာပြင်ဆင်သောပွဲသို့ ဟာမန်ကို အလျင်အမြန် ခေါ်သွားကြ၏။

၇

၁ တဖန် ရှင်ဘုရင်နှင့် ဟာမန်သည်၊ မိဖုရား ဧသတာနှင့်အတူ စပျစ်ရည်သောက်အံ့သောငှါ
၂ သွားကြ၏။– ဒုတိယနေ့ရက်၌ စပျစ်ရည်သောက်ပွဲခံစဉ်၊ ရှင်ဘုရင်က မိဖုရားဧသတာ၊ သင်သည် အဘယ်အလိုရှိသနည်း။ အလိုရှိသည်အတိုင်း ငါပေးမည်။ အဘယ်ဆုကို တောင်းချင်သနည်း။ တောင်းသမျှကို နိုင်ငံတော် တဝက်တိုင်အောင်
၃ ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊– မိဖုရား ဧသတာက၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်တော်မကို စိတ်နှင့် တွေ့တော်မူလျှင်၎င်း၊ အလိုတော်ရှိလျှင်၎င်း၊ ကျွန်တော်မ အလိုအတိုင်း၊ ကျွန်တော်မ အသက်နှင့် ကျွန်တော်မ တောင်းပန်သည်အတိုင်း၊ အမျိုးသားချင်းအသက်ကို ချမ်းသာပေးတော်မူပါ။–
၄ ကျွန်တော်မနှင့် ကျွန်တော်မ အမျိုးသားချင်းတို့ကို သတ်ဖြတ် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ရောင်းပါပြီ။ ကျွန်ယောကျ်ားများ ကျွန်မိန်းမဖြစ်စေခြင်းငှါ ရောင်းလျှင်၎င်း၊ ရန်သူသည် ရှင်ဘုရင် အကျိုးနည်းခြင်းအတွက် အဘိုးကိုပေးနိုင်သော်လည်း၊ ကျွန်တော်မ တိတ်ဆိတ်စွာ နေပါမည်ဟု လျှောက်
၅ လေ၏။– ရှင်ဘုရင်အာရှေရုကလည်း၊ ထိုသို့ပြုမည်ဟု ကြံဝံ့သောသူကား အဘယ်သူနည်း။ အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မိဖုရားဧသတာအား မေး
၆ တော်မူလျှင်၊– ဧသတာက၊ ရန်ဘက်ပြုသော ရန်သူသည် ဤဆိုးညစ်သောဟာမန် ဖြစ်ပါ၏ဟုလျှောက်သော်၊ ဟာမန်သည် ရှင်ဘုရင်နှင့်မိဖုရားရှေ့မှာ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။–
၇ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် အမျက်ထွက်သဖြင့်၊ စပျစ်ရည် သောက်ပွဲမှ ထ၍ ဥယျာဉ်တော်သို့ သွားတော်မူ၏။ အပြစ်ပေးတော်မူမည်ဟု ဟာမန်သည်ရိပ်မိ၍ အသက်ချမ်းသာရမည်အကြောင်း မိဖုရားဧသတာရှေ့မှာ တောင်းပန်ခြင်းငှါ ထ
၈ ၏။– ရှင်ဘုရင်သည် ဥယျာဉ်တော်မှ စပျစ်ရည် သောက်ပွဲခံရာ အရပ်သို့ ဝင်ပြန်သောအခါ၊ ဧသတာထိုင်သော သာလွန်နားမှာ ဟာမန်သည် ပြုပ်ဝပ်လျက်နေသည်ကို မြင်လျှင်၊ ဤသူသည် နန်းတော်၌ ငါ့ရှေ့မှာ မိဖုရားကို အဓမ္မပြုရမည်လောဟု မိန့်တော်မူစဉ်တွင်၊ အခြံအရံတို့သည် ဟာ
၉ မန်၏မျက်နှာကို ဖုံးကြ၏။– မိန်းမစိုး ဟာဗောနကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၏ အကျိုးတော်ကို စောင့်၍ လျှောက်ထားသော မော်ဒကဲအတွို့ ဟာမန်လုပ်၍ အတောင်ငါးဆယ်မြင့်သော လည်ဆွဲချတိုင်သည်၊ ဟာမန်အိမ်၌ စိုက်ထားလျက် ရှိပါ၏ဟု နားတော်လျှောက်သော်၊ ထိုတိုင်၌ လည်
၁၀ ဆွဲချစေဟု ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသို့ မော်ဒကဲအတွို့လုပ်သော လည်ဆွဲချတိုင်၌ ဟာမန်ကို ဆွဲချကြ၏။ ရှင်ဘုရင်လည်း စိတ်ပြေတော်မူ၏။

၈

၁ ထိုနေ့ခြင်းတွင်၊ ရှင်ဘုရင်အာရှေရုသည် ယုဒအမျိုး၏ ရန်သူဟာမန်အိမ်ကို မိဖုရားဧသတာအား ပေးတော်မူ၏။ ဧသတာသည် မော်ဒကဲနှင့် အဘယ်သို့ ပေါက်ဘော်တော်သည်ကို ဧသတာလျှောက်သဖြင့်၊ မော်ဒကဲသည် ရှင်ဘုရင်ထံ
၂ တော်သို့ ဝင်ရ၏။– ရှင်ဘုရင်သည်လည်း၊ ဟာမန်လက်မှနှုတ်သော လက်စွပ်တော်ကို တဖန်ချွတ်၍ မော်ဒကဲအား ပေးတော်မူ၏။ ဧသတာသည်လည်း၊ ဟာမန်အိမ်ကို မော်ဒကဲ၌ အပ်လေ၏။

၃ တဖန် သေတာသည် ရှင်ဘုရင်ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်၍၊ အာဂတ်အမျိုး ဟာမန်ပြုသောအပြစ်၊ ယုဒအမျိုးတဘက်၌ ကြံစည်သောအကြံအစည်ကို ပယ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ မျက်ရည်ကျလျက် တောင်းပန်လေ၏။– ရှင်ဘုရင်သည် ရွှေရာဇလှံတံကို သေတာသို့ ကမ်းတော်မူသဖြင့်၊ သေတာသည်ထ၍ ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်၌ ရပ်လျက်၊– အရှင်မင်းကြီး အလိုတော်ရှိ၍၊ ကျွန်တော်မကို စိတ်နှင့် တွေ့တော်မူလျှင်၎င်း၊ ကျွန်တော်မအမှုသည် ရှေ့တော်၌ လျောက်ပတ်၍ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်တော်မကိုလည်း ချစ်တော်မူလျှင်၎င်း၊ နိုင်ငံတော်အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့၌ရှိသော ယုဒလူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်း၄၊ အာဂတ်အမျိုး ဟမ္မေဒါသသား ဟာမန် စီရင်သောစာကို ပယ်မည်အကြောင်း၊ ထပ်၍ ၄ စာရေးစေတော်မူပါ။– ကျွန်တော်မအမျိုးအပေါ်သို့ ရောက်ရသော ဘေးကိုလည်း၊ ကျွန်တော်မအမျိုးသားချင်း ပျက်စီးသော အမှုကိုလည်း၊ ကျွန်တော်မသည် ကြည့်ရှုခြင်းငှါ၊ အဘယ်သို့ တတ် ၇ နိုင်ပါအံ့နည်းဟု လျှောက်ဆို၏။– ရှင်ဘုရင် အာရွေရုကသည်း၊ ဟာမန်သည် ယုဒလူတို့ကို ထိုခိုက်သောကြောင့်၊ သူ၏အိမ်ကို မိဖုရားဧသေတာအား ငါပေးပြီ။ ထိုသူကိုလည်း လည်ဆွဲချတိုင်၌ ၈ ကွပ်မျက်စေပြီ။– သို့ရာတွင် ရှင်ဘုရင်လက်စွပ်နှင့် တံဆိပ်ခတ်သော ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်စာကို အဘယ်သူမျှ မပယ်ရသည်ဖြစ်၍၊ စိတ်ရှိသည်အတိုင်း ယုဒလူတို့အဘို့ အမိန့်တော်စာကို တဖန်ရေး၍၊ လက်စွပ်တော်နှင့် တံဆိပ်ခတ်ရမည်ဟု မိဖုရားဧသေတာနှင့် ယုဒလူမော်ဒကဲတို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၉ ထိုအခါ သိဝန်အမည်ရှိသော တတိယလနှစ်ဆယ်သုံးရက်နေ့တွင်၊ စာရေးတော်ကြီးတို့ကို ခေါ်၍၊ အိန္ဒိယပြည်မှ ကုရုပြည်တိုင် အောင်တိုင်းပြည်တရာနှစ်ဆယ် ခုနှစ်ပြည်တို့၌ရှိသော ယုဒလူ၊ ကိုယ်စားတော်မင်း၊ အပြည်ပြည်အုပ်သော မြို့ဝန်၊ မြို့သူကြီးတို့ကို မော်ဒကဲ မှာထားသမျှအတိုင်း၊ ယုဒဘာသာစကားမှစ၍ လူအမျိုး ၁၀ မျိုး ပြောသောစကား အသီးအသီးအားဖြင့်၊– ရှင်ဘုရင် အာရွေရု၏ အမိန့်တော်စာကိုရေး၍ ရှင်ဘုရင်လက်စွပ်တော်နှင့် တံဆိပ်ခတ်ပြီးမှ မြင်း၊ လား၊ ကုလားအုပ်၊ မြည်းစီးသော စာပို့လုလင် ၁၁ တို့ဖြင့် ပေးလိုက်လေ၏။– အမိန့်တော်စာချက် ၁၂ ဟူမူကား၊ အာဒါအမည်ရှိသော ဒွါဒသမလ တဆယ်သုံးရက် တနေ့ခြင်းတွင် နိုင်ငံတော် အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် အမြို့မြို့၌ရှိသော ယုဒလူတို့သည် စုဝေး၍၊ မိမိတို့အသက်ကို စောင့်ရသောအခွင့်၊ တိုက်လာသောပြည်သူ၊ စစ်သူရဲအပေါင်းတို့ကို မိန်းမသူငယ်နှင့်တကွ သတ်ဖြတ်သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ သူတို့ဥစ္စာကို လုယူသိမ်းရုံးရသောအခွင့်ကို ရှင်ဘုရင်ပေးတော်မူ၏။– ၁၃ ဤရွေ့ကား၊ ယုဒလူတို့သည် ထိုနေ့ရက်တွင် ရန်သူတို့ကို ရန်တုံ့ပြန်စေခြင်းငှါ၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်၌ခံနေသော လူမျိုးအပေါင်းတို့အား ကျောရသောအမိန့်တော်စာချက်ဖြစ်သတည်း။– ၁၄ ထိုအမိန့်တော်စာကို ရှုရှန်နန်းတော်၌ ကြော်ပြီးမှ၊ ရှင်ဘုရင် ကျပ်တည်းစွာ စီရင်သည်အတိုင်း၊ စာပို့လုလင်တို့သည် အလျင်အမြန် ပြေးသွားကြ၏။

၁၅ မော်ဒကဲသည်လည်း၊ မင်းမြောက်တန်ဆာတည်းဟူသော အဝတ်အဖြူအပြာကို ဝတ်ဆင်လျက်၊ ကြီးစွာသော ရွှေသရဖူကို ဆောင်းလျက်၊ ပိတ်ချောနှင့် မောင်းသောအထည်ဖြင့်ပြီးသော ဝတ်လုံကိုခြုံလျက်၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်မှ ထွက် ၁၆ သွား၍၊– ရှုရှန်မြို့တော်သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ယုဒလူတို့သည်လည်း၊ သက်သာရွှင်လန်း၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ၁၇ အသရေထွန်းလင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။– ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်စာ ရောက်လေသော အပြည်ပြည်အမြို့မြို့၌၊ ယုဒလူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း၊ ပွဲခံခြင်း၊ မင်္ဂလာနေ့စောင့်ခြင်းကို ပြု၍၊ ပြည်သူပြည်သားအများတို့သည် ယုဒလူတို့ကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ယုဒဘာသာကိုဝင်ကြ၏။

၉

၁ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်အတိုင်း စီရင်ရသောအချိန်နီး၍၊ ယုဒအမျိုး၏ ရန်သူတို့က၊ ငါတို့နိုင်မည်ဟု မြော်လင့်သောနေ့၊ အမှုပြောင်းလဲ၍ ယုဒလူတို့သည် မနာလိုသောသူတို့ကို နိုင်သောနေ့ရက်တည်းဟူသော အာဒါမည်သော ဒွါဒသမ ၂ လ တဆယ်သုံးရက်နေ့တွင်၊– ရှင်ဘုရင်အာရွေရု၏ နိုင်ငံတော် အပြည်ပြည် အမြို့မြို့၌နေသော ယုဒလူတို့သည်၊ ညှဉ်းဆဲလိုသော သူတို့ကို ဆီးတားခြင်းငှါ စုဝေးကြ၏။ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ အ ၃ ဘယ်သူမျှ ရန်မပြုဝံ့ဘဲ နေကြ၏။– အပြည်ပြည်ကို အုပ်စိုးသောမင်း၊ ကိုယ်စားတော်မင်း၊

မြို့ဝန်မင်း၊ အမှုတော်စောင့် အရာရှိအပေါင်းတို့သည် မော်ဒကဲ့ကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ ယုဒလူတို့ကို မစကြ၏။– အကြောင်းမူကား၊ မော်ဒကဲသည် နန်းတော်တွင် ဘုန်းကြီးလျက်၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌ သိတင်းနှံပြား၍၊ တနေ့ထက်တနေ့ ကြီးမြင့်ရာသို့ ရောက်သတည်း။– ထိုနေ့တွင် ယုဒလူတို့သည် ရန်သူအပေါင်းတို့ကို ထားနှင့်လုပ်ကြံသတ်ဖြတ် ဖျက်ဆီး၍၊ မနာလိုသောသူတို့၌ ပြုချင်သမျှပြုကြ၏။– ရှုရှန်မြို့တော်၌ လူငါးရာတို့ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ် ကြ၏။– ယုဒအမျိုး၏ရန်သူ ဟမ္မဒါသသားဖြစ်သော ဟာမန်၏သား တကျိပ်တည်းဟူသော ပါရှန္ဒာသ၊ ဒါလဖုန်၊ အာသပါသ၊ ပေါရသ၊ အာဒလိ၊ အာရီဒါသ၊ ပါမရှာတ၊ အရိသဲ၊ အရိဒဲ၊ ဝါဇေဇာသတို့ကိုလည်း သတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့ဥစ္စာကို မသိမ်းမယူဘဲနေကြ၏။

ထိုနေ့၌ ရှုရှန်မြို့တော်တွင် သေသောသူစာရင်းကို ရှင်ဘုရင်ရှေ့တော်မှာ ပြကြ၏။– ရှင်ဘုရင်သည် မိဖုရားဧသတာကို ခေါ်၍၊ ယုဒလူတို့သည် ရှုရှန်မြို့တော်၌ ဟာမန်သားတကျိပ်နှင့်တကွ လူငါးရာတို့ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ် ကြပြီ။ နိုင်ငံတော်တွင် အခြားသော အပြည်ပြည်တို့၌ အဘယ်သို့ ပြုကြပြီနည်း။ သင်သည် အဘယ်အလို ရှိသေးသနည်း။ အလိုရှိသည်အတိုင်း ငါပြုမည်။ အဘယ်ဆုကို တောင်းချင်သေးသနည်း။ တောင်းသမျှကို ငါပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊– ဧသတာက၊ အရှင်မင်းကြီး အလိုတော်ရှိလျှင်၊ ရှုရှန်မြို့၌ရှိသော ယုဒလူတို့သည် ယနေ့ အမိန့်တော်အတိုင်း နက်ဖြန်နေ့၌လည်း ပြုရမည်အကြောင်း၊ ဟာမန်သားတကျိပ်ကိုလည်း လည်ဆွဲချတိုင်၌ ဆွဲထားရမည် အကြောင်း အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်သည်အတိုင်း၊– ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူ၍ ရှုရှန်နန်းတော်၌ အမိန့်တော်ကို ထုတ်ပြီးမှ၊ ဟာမန်သားတကျိပ်ကို ဆွဲထားကြ၏။– ရှုရှန်မြို့၌ရှိသော ယုဒလူတို့သည်လည်း၊ အာဒါလတဆယ်လေးရက်နေ့တွင် စုဝေး၍၊ ရှုရှန်မြို့သားသုံးရာတို့ကို သတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့ဥစ္စာကို မသိမ်း မယူဘဲ နေကြ၏။– နိုင်ငံတော်အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်၌ရှိသော ယုဒလူအခြားတို့သည် အာဒါလ တဆယ်သုံးရက်နေ့တွင်၊ မိမိတို့အသက်ကို စောင့်လျက်၊ ရန်သူလက်သို့မရောက်ဘဲ ချမ်းသာရမည်အကြောင်း၊ စုဝေး၍ ရန်သူ ခုနစ်သောင်းငါးထောင်တို့ကို သတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သူတို့ဥစ္စာကို မသိမ်းမယူဘဲ နေကြ၏။– ထိုလ တဆယ်လေးရက်နေ့တွင် ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ ပွဲခံရာနေ့၊ ပျော်မွေ့ရာနေ့ဖြစ်စေခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်ကြ၏။– ထိုလ တဆယ်လေးရက်နေ့တွင် ဇြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ ပွဲခံရာနေ့၊ ပျော်မွေ့ရာနေ့ဖြစ်စေခြင်းငှါ စောင့်ရှောက်ကြ၏။– မြို့ရိုးမရှိသောရွာတို့၌နေသော ယုဒလူတို့သည်လည်း၊ အာဒါလ တဆယ်လေးရက်နေ့ကို ပျော်မွေ့စွာပွဲခံရာနေ့၊ မင်္ဂလာနေ့၊ တယောက်ကိုတယောက် လက်ဆောင်ပေးလိုက်ရာနေ့ ဖြစ်စေကြ၏။

တဖန် မော်ဒကဲသည် ဤအမှုအရာတို့ကို ရေးထား၏။– ယုဒလူတို့သည် ရန်သူလက်မှ လွတ်၍ ချမ်းသာရသောနေ့၊ သူတို့ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် မြည်တမ်းခြင်းပျောက်၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ပျော်မွေ့ခြင်းသို့ ရောက်သော လတည်းဟူသော အာဒါလ တဆယ်လေးရက်နှင့် တဆယ်ငါးရက်နေ့တို့ကို နှစ်တိုင်းစောင့်၍ ပွဲခံရာနေ့၊ ပျော်မွေ့ရာနေ့၊ တယောက်ကိုတယောက် လက်ဆောင်ပေးလိုက်၍၊ ဆင်းရဲသောသူတို့အား စွန့်ကြဲရာနေ့ဖြစ်စေသော ထုံးစံကို စီရင်ခြင်းငှါ၊ ရှင်ဘုရင် အာရွှေရု နိုင်ငံတော်အပြည်ပြည်၌ အနီးအဝေးရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့နေရာသို့ မှာစာကို ပေးလိုက်လေ၏။– ယုဒလူတို့သည်လည်း၊ ပြုစုရှိ၍ မော်ဒကဲမှာလိုက်သည်အတိုင်း အမြဲပြုပါမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။– ယုဒလူအပေါင်းတို့၏ ရန်သူဖြစ်သော အာဂတ်အမျိုး၊ ဟမ္မေဒါသသား ဟာမန်သည် ယုဒအမျိုးကို ဖျက်ဆီးမည်အကြံရှိ၍၊ ဖျက်ဆီးပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ပုရစာရေးတံ ချသောကြောင့်၎င်း၊– ဧသတာသည် ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့ဝင်၍ ယုဒလူတို့တဘက်၌ ဟာမန်ကြံစည်သော အဓမ္မအကြံကို သူ၏ခေါင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်စေမည်အကြောင်း၊ သူနှင့်သူ၏သားတို့ကိုလည်း လည်ဆွဲချတိုင်၌ ဆွဲထားစေမည် အကြောင်း၊ အမိန့်တော်စာကို ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍ပင်၊– ပုရဟူသောစကားကို အစွဲပြုသဖြင့်၊ ထိုနေ့တို့ကို ပုရနေ့ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ ထိုအမိန့်တော်စာချက်နှင့် ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်သော အမှုကိုထောက်လျက်၊– ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သားမြေး၊ ဘာသာဝင်သူ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ မော်ဒကဲမှာစာ၌ စီရင်ထုံးဖွဲ့သည်အ

တိုင်း၊ ထိုနေ့ နှစ်ရက်ကို နှစ်တိုင်းအစဉ်မပြတ်
၂၈ စောင့်မည်အကြောင်း၊– ထိုပုရနေ့တို့သည် ယုဒ
အမျိုးဌ မပျောက်၊ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် မ
မေ့မလျော့၊ အပြည်ပြည် အမြို့မြို့ဌနေသော အ
ဆွေအမျိုးအသီးအသီး အစဉ်အဆက်တို့သည်
အောက်မေ့ စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း ဝန်ခံ
၂၉ ကြ၏။– ထိုအခါ အဘိဟဲလသမီး မိဖုရားဧသ
တာနှင့် ယုဒအမျိုး မော်ဒကဲတို့သည်၊ ပုရနေ့တို့
ကို မြဲမြံစွာ တည်စေခြင်းငှါ ကျပ်တည်းစွာ အာ
၃၀ ဏာထား၍ မှာစာကို တဖန်ရေးထားကြ၏။– ယု
၃၁ ဒအမျိုးသား မော်ဒကဲနှင့် မိဖုရားဧသတာမှာ
ထား၍၊ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်အဘို့နှင့် သားစဉ်
မြေးဆက်အဘို့ စီရင်သည်အတိုင်း၊ ချိန်းချက်
သော အချိန်ဌ အစာရောင်ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်း
နှင့်တကွ ပုရနေ့တို့ကို အမြဲစောင့်စေခြင်းငှါ၊ အာ
ရွှေရုနိုင်ငံတော်တွင် တိုင်းပြည် တရာနှစ်ဆယ်ခု
နှစ်ပြည့်ဌရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့ နေရာသို့
ငြိမ်သက်စေသော သစ္စာစကားနှင့် ထိုမှာစာကို
၃၂ မော်ဒကဲပေးလိုက်လေ၏။– ဧသတာစီရင်သော
အားဖြင့်၊ ပုရနေ့တို့ကို စောင့်ရာထုံးစံသည် အမြဲ
တည်၍ ဤစာဌ်ရေးထား လျက်ရှိသတည်း။

၁၀

၁ ရှင်ဘုရင် အာရွှေရုသည် မြေကြီးပေါ်ဌ်ငင်း၊
ပင်လယ်တွင်ရှိသော ကျွန်းတို့ပေါ်ဌ်ငင်း၊ ငွေ
၂ တော်ခွဲကြောင်း အစရှိသော၊– အာဏာတန်ခိုး
တော်နှင့် စီရင်သမျှသော အမှုအရာများနှင့်တ
ကွ၊ ချီးမြှောက်တော်မူခြင်းကို ခံရသော မော်ဒ
ကဲ၏ ဘုန်းတန်ခိုး၊ ထင်ရှားသော အခြင်းအရာ
တို့သည် မေဒီ၊ ပေရသိရာဇဝင်တို့ဌ် ရေးထား
၃ လျက်ရှိ၏။– ယုဒအမျိုးသား မော်ဒကဲသည် ရှင်
ဘုရင် အာရွှေရုအောက်ဌ် အမြတ်ဆုံးသောအရာ
ကိုရ၍ ယုဒလူတို့တွင် ဘုန်းကြီး၏။ မိမိအမျိုး၏
အကျိုးစီးပွါးကို ပြုစုလျက်၊ အမျိုးသားချင်းအ
ပေါင်းတို့အား မင်္ဂလာစကားကိုသာ ပြောလျက်၊
မိမိအမျိုးသားချင်းအပေါင်းတို့တွင် မျက်နှာရ
သောသူ ဖြစ်သတည်း။

သေတာဝတ္ထုပြီး၏။

၁

၁ ယောဘအမည်ရှိသောသူ တယောက်သည် ဥဇပြေည်၌နေ၏။ ထိုသူသည် စုံလင်ဖြောင့်မတ်
ခြင်းရှိ၏။ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ၊
မကောင်းသောအကျင့်ကို ရှောင်သောသူဖြစ်
၂ ၏။– သားခုနစ်ယောက်နှင့် သမီးသုံးယောက်ရှိ
၃ ၏။– သူ၏ဥစ္စာကား၊ သိုး ခုနစ်ထောင်၊ ကုလား
အုပ် သုံးထောင်၊ နွားယုဉ် ငါးရာ၊ မြည်းမ ငါးရာ၊
ငယ်သားအတိုင်းမသိများသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူ
သည် အရှေ့မျက်နှာ အရပ်သားတကာတို့ထက်
သာ၍ကြီးသောသူ ဖြစ်၏။

၄ ယောဘ၏သားတို့သည် နှစ်စဉ်အတိုင်း အ
သီးအသီးဘွားသော နွေရောက်လျှင်၊ မိမိတို့အိမ်
၌ ပွဲခံသဖြင့်၊ နှမသုံးယောက်ကိုလည်း ခေါ်၍ အ
၅ တူစားသောက်လေ့ ရှိကြ၏။– ပွဲခံသောနေ့ရက်
လွန်သောအခါ၊ ယောဘသည် သူတို့ကိုခေါ်၍
သန့်ရှင်းစေပြီးလျှင် နံနက်စောစောထ၍ သူတို့
အရေအတွက်အတိုင်း မီးရှို့သောယဇ်ကို ပူဇော်
လေ့ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့သားတို့သည်
မှားယွင်း၍ စိတ်နှလုံးထဲ၌ ဘုရားသခင်ကို စွန့်
ပယ်ကြပြီလော်ဟု ယောဘအောက်မေ့၏။ ထို
သို့ ယောဘသည် အစဉ်ပြုမြဲရှိ၏။

၆ ဘုရားသခင်၏သားတို့သည် ထာဝရဘုရား
ထံတော်၌ ခစားခြင်းငှါ လာရသောနေ့ရက်အ
ချိန် ရောက်လျှင်၊ စာတန်သည်လည်း သူတို့နှင့်
၇ ရောနှော၍ လာ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊
သင်သည် အဘယ်အရပ်က လာသနည်းဟု စာ
တန်ကိုမေးတော်မူလျှင်၊ စာတန်က၊ မြေကြီးပေါ်
မှာ လှည့်လည်၍ အရပ်ရပ်သွားလာခြင်းအမှုထဲ
၈ က လာပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။– ထာဝ
ရဘုရားကလည်း၊ ငါ့ကျွန်ယောဘကို ဆင်ခြင်ပြီ
လော။ မြေကြီးပေါ်မှာ သူနှင့်တူသောသူ တ
ယောက်မျှမရှိ။ စုံလင်ဖြောင့်မတ်ပေ၏။ ဘုရား
သခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ မကောင်းသောအ
ကျင့်ကို ရှောင်သောသူဖြစ်သည်ဟု စာတန်အား
၉ မိန့်တော်မူ၏။– စာတန်ကလည်း၊ ယောဘသည်
၁၀ အကျိုးမရဘဲ ဘုရားဝတ်ကို ပြုသလော။– ကိုယ်
တော်သည် သူ့ကိုယ်မှစ၍ သူ့အိမ်နှင့် သူ့ဥစ္စာရှိ
သမျှပတ်လည်၌ ခြောင်ရန်းကာတော်မူသည် မ
ဟုတ်လော။ သူပြုလေသမျှတို့ကို ကောင်းကြီး
ပေးတော်မူပြီ။ သူ့သိုးနွားအစရှိသော တိရစ္ဆာန်
၁၁ တို့သည် မြေပေါ်မှာ အလွန်ပွါးများကြပြီ။– ယခု
မူကား၊ လက်တော်ကိုဆန့်၍ သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှကို
ထိခိုက်တော်မူလျှင်၊ သူသည် မျက်မှောက်တော်
၌ ကိုယ်တော်ကို စွန့်ပယ်ပါလိမ့်မည်ဟု ထာဝရ
၁၂ ဘုရားကို ပြန်လျှောက်လေ၏။– ထာဝရဘုရားက
လည်း၊ သူ၏ဥစ္စာရှိသမျှသည် သင့်လက်၌ရှိ၏။
သူ့ကိုယ်တနေ့ကိုသာ မထိမခိုက်နှင့်ဟု မိန့်တော်မူ
လျှင်၊ စာတန်သည် ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ထွက်
သွားလေ၏။

၁၃ တနေ့သ၌ ယောဘ၏သားသမီးတို့သည်
အစ်ကိုအကြီးအိမ်တွင် စား၍ စပျစ်ရည်ကို
၁၄ သောက်လျက် နေကြစဉ်၊– ယောဘထံသို့ တမန်
တယောက်လာ၍၊ နွားတို့သည် လယ်ထွန်လျက်၊
သူတို့အနားမှာ မြည်းမတို့သည် ကျက်စားလျက်
၁၅ ရှိကြသောအခါ၊– ရှေဘအမျိုးသားတို့သည် တိုက်
ယူသွားကြပါပြီ။ လူစောင့်တို့ကိုလည်း ထားနှင့်
သတ်၍ ကျွန်တော်တယောက်တည်း ကျန်ရစ်
လျက်၊ ကိုယ်တော်အား သိတင်းကြားပြောရပါ
၁၆ သည်ဟု လျှောက်လေ၏။– ထိုသို့လျှောက်စဉ်
တွင်၊ အခြားသောသူတယောက်သည် လာ၍၊
ဘုရားသခင်၏မီးသည် မိုးပေါ်မှ ကျ
သဖြင့်၊ သိုးများနှင့် လူစောင့်များတို့ကို လောင်၍
သူတို့သည် ကျွမ်းကုန်ကြပါပြီ။ ကျွန်တော်တ
ယောက်တည်း ကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်တော်အား
သိတင်းကြားပြောရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။–
၁၇ ထိုသို့လျှောက်စဉ်တွင်၊ အခြားသောသူတယောက်
သည် လာ၍၊ ခါလဒဲအမျိုးသား တပ်သုံးတပ်တို့
သည် ချီ၍ ကုလားအုပ်တို့ကို တိုက်ယူသွားကြပါ
ပြီ။ လူစောင့်တို့ကိုလည်း ထားနှင့်သတ်၍ ကျွန်
တော်တယောက်တည်း ကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်
တော်အားသိတင်းကြားပြောရပါသည်ဟု လျှောက်
၁၈ လေ၏။– ထိုသို့လျှောက်စဉ်တွင်၊ အခြားသော
သူတယောက်သည် လာ၍၊ ကိုယ်တော်၏သား
သမီးတို့သည် အစ်ကိုအကြီးအိမ်၌ စား၍ စပျစ်
၁၉ ရည်ကိုသောက်လျက် နေကြသောအခါ၊– တော

မှ လေကြီးလာ၍ အိမ်လေးထောင့်ကို တိုက်သ
ဖြင့်၊ အိမ်သည် ထိုလုလင်တို့အပေါ်၌ ပြိုလဲပါ
၏။ သူတို့သည်သေ၍ ကျွန်တော်တယောက်
တည်း ကျန်ရစ်လျက်၊ ကိုယ်တော်အား သိတင်း
၂၀ ကြားပြောရပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။– ထိုအ
ခါ ယောဘသည်ထ၍ မိမိဝတ်လုံကို ဆုတ်လေ
၏။ ဆံပင်ကိုလည်းရိတ်၍ မြေပေါ်မှာဝပ်လျက်
ကိုးကွယ်ပြီးလျှင်၊ ငါသည် အဝတ်မပါဘဲ အမိ
၂၁ ဝမ်းထဲက ထွက်လာ၏။– အဝတ်မပါဘဲ အမိ
ဝမ်းထဲသို့ ပြန်သွားတော့မည်။ ထာဝရဘုရား
ပေးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားလည်း ရုပ်သိမ်း
တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်သည်
၂၂ မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်းဟု ဆိုလေ၏။– ယော
ဘသည် ဤအမှုများနှင့် တွေ့ကြုံသော်လည်း မ
မှားယွင်း။ ထာဝရဘုရားကိုလည်း အပြစ်မတင်
ဘဲ နေ၏။

၂

၁ တဖန် ဘုရားသခင်၏သားတို့သည် ထာဝရ
ဘုရားထံတော်၌ ခစားခြင်းငှါ လာရသောနေ့
ရက်အချိန်ရောက်လျှင်၊ စာတန်သည်လည်း ထာ
ဝရဘုရားထံတော်၌ ခစားခြင်းငှါ သူတို့နှင့်အတူ
၂ လာ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် အ
ဘယ်အရပ်ကလာသနည်းဟု စာတန်ကိုမေး
တော်မူလျှင်၊ စာတန်က၊ မြေကြီးပေါ်မှာလှည့်
လည်၍ အရပ်ရပ်သွားလာခြင်းအမှုထဲက လာပါ
၃ သည်ဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။– ထာဝရဘုရား
ကလည်း၊ ငါ့ကျွန်ယောဘကို ဆင်ခြင်မိပြီလော။
မြေကြီးပေါ်မှာသူနှင့်တူသောသူ တယောက်မျှမ
ရှိ။ စုံလင်ဖြောင့်မတ်ပေ၏။ ဘုရားသခင်ကို
ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို
ရှောင်သောသူဖြစ်၏။ အကြောင်းမရှိဘဲ သူ့ကို
ပျက်စီးစေခြင်းငှါ သင်သည် ငါ့ကိုတိုက်တွန်း
သော်လည်း၊ သူသည် ဖြောင့်မတ်သောသဘော
ကို စွဲလမ်းလျက်နေသည်ဟု စာတန်အား မိန့်
၄ တော်မူ၏။– စာတန်ကလည်း၊ အရေတို့အရေဟု
ဆိုသကဲ့သို့၊ လူသည် မိမိအသက်ဘို့ မိမိဥစ္စာရှိ
၅ သမျှကို ပေးပါလိမ့်မည်။– ယခုတဖန် လက်
တော်ကိုဆန့်၍ သူ့အရိုးနှင့်သူ့အသားကို ထိခိုက်
တော် မူလျှင်၊ သူသည် မျက်မှောက်တော်၌
ကိုယ်တော်ကို စွန့်ပယ်ပါလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘု
၆ ရားကို ပြန်လျှောက်လေ၏။– ထာဝရဘုရားက
လည်း၊ သူသည် သင့်လက်၌ရှိ၏။ သူ့အသက်တ
၇ ခုကိုသာ လွတ်စေဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊– စာတန်

သည် ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ထွက်သွား၍
ယောဘ၏ ခြေဘဝါးမှသည် ဦးထိပ်တိုင်အောင်
၈ ဆိုးသောအနာစိမ်းများ တိုးပေါက်စေ၏။– ယော
ဘသည် ကိုယ်ကိုခြစ်စရာ အိုးခြမ်းကို ကိုင်ယူ၍
၉ မီးဖိုပြာထဲမှာ ထိုင်လေ၏။– ထိုအခါမယားက၊
သင်သည် ဖြောင့်မတ်သောတရားကို စွဲလမ်း
သေးသလော။ ဘုရားသခင်ကို စွန့်ပယ်၍ သေ
၁၀ လော့ဟုဆို၏။– ယောဘကလည်း၊ မိန်းမမိုက်
ပြောတတဲသကဲ့သို့ သင်သည်ပြော၏။ အဘယ်
သို့နည်း။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏လက်တော်
မှ သုခချမ်းသာကို ခံယူသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဆင်းရဲ
ကို မခံမယူရာသလောဟု ဆို၏။ ယောဘသည်
ဤအမှုများနှင့် တွေ့ကြုံသော်လည်း နှုတ်ဖြင့်မျှ
မမှားယွင်း။

၁၁ ထိုအခါ တေမန်အမျိုးသားဧလိဖတ်၊ ရှုအာ
အမျိုးသား ဗိလဒဒ်၊ နေမတ်အမျိုးသား ဇောဖာ
တည်းဟူသော ယောဘ၏အဆွေခင်ပွန်း သုံး
ယောက်တို့သည်၊ သူ၌ခရောက်သော ဤအမှုကြီး
အလုံးစုံတို့ကို သိတင်းကြားလျှင်၊ ယောဘနှင့်အ
တူ ညည်းတွားငို၍ သူ့ကိုနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၊ စည်း
ဝေးမည် ချိန်းချက်သည်အတိုင်း၊ အသီးအသီး မိ
၁၂ မိတို့နေရာအရပ်မှ ရောက်လာကြ၏။– ထိုသူတို့
သည် အဝေးကမျှော်ကြည့်၍ ယောဘကိုမသိ
လျှင်၊ အသံကိုလွှင့်၍ ငိုကြွေးကြ၏။ အသီးအသီး
မိမိတို့ဝတ်လုံကိုဆုတ်၍ မြေမှုန့်ကိုယူပြီးလျှင် မိ
မိတို့ ခေါင်းပေါ်သို့ ကျဲရောက်စေခြင်းငှါ၊ မိုးယံ
၁၃ ကောင်းကင်သို့ ပစ်တင်ကြ၏။– ခုနစ်ရက်ပတ်
လုံး ယောဘနှင့်အတူ မြေပေါ်မှာထိုင်၍၊ သူသည်
ပြင်းစွာသောဆင်းရဲ ခံရကြောင်းကို သိမြင်လျှင်၊
အဘယ်သူမျှ စကားမပြောမဆိုဘဲ နေကြ၏။

၃

၁ ထိုနောက်၊ ယောဘသည် နှုတ်ကိုဖွင့်၍ မိမိ
၂ ဘွားသောနေ့ရက်ကို ကျိန်ဆဲလျက် မြွက်ဆို
၃ သည်ကား။– ငါဘွားသောနေ့ရက် ပျက်စီးပါစေ။
သားယောကျ်ားကို ပဋိသန္ဓေယူပြီဟု သိတင်း
၄ ကြားပြောသောညဉ့်လည်း ပျက်စီးပါစေ။– ထိုနေ့
ရက် မိုက်ပါစေ။ ဘုရားသခင်သည် မျက်နှာပြု
တော်မမူပါစေနှင့်။ အလင်း မပေါ်ထွန်းပါစေနှင့်၊–
၅ မှောင်မိုက်၊ သေမင်းအရိပ်သည် ထိုနေ့ရက်အသ
ရေကို ရွှတ်ချပါစေ။ မိုးယံတိမ်ထပ် လွှမ်းမိုးပါစေ။
မွန်းတည့်အချိန်ဖြင့် ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်ပါ
၆ စေ။– ထိုညဉ့်သည်မှောင်မိုက်၌ ပျောက်ပါစေ။
၇ နှစ်စဉ်နေ့ရက်တို့နှင့် မပေါင်းပါစေနှင့်၊– လအရေ

အတွက်၌ မဝင်ပါစေနှင့်။ အော်၊ ထိုညဉ့်သည် ဆိတ်ညံပါစေ။ ရွှင်လန်းသောအသံ မရှိပါစေ
၈ နှင့်။– နေ့ရက်ကိုရွေးရ၍ ကျိန်ဆဲတတ်သောသူ၊ မိကျောင်းကို ထစေတတ်သောသူတို့သည် ထိုညဉ့်
၉ ကို ကျိန်ဆဲပါစေ။– ညဦးယံကြယ်တို့သည် မိုက်ပါစေ။ ထိုညဉ့်သည် အလင်းကိုတောင့်တ၍ မရပါစေနှင့်။ နံနက်မိုဃ်းလင်းကို မမြင်ပါစေနှင့်။
၁၀ အကြောင်းမူကား၊– ငါ့အမိ၏ဝမ်းကို ပိတ်မထား၊ ဒုက္ခဆင်းရဲကို ငါမမြင်စေခြင်းငှါ မကွယ်မကာ။
၁၁ ငါသည်မွေးစက အဘယ်ကြောင့် မသေသနည်း။ အမိဝမ်းထဲမှထွက်စက အဘယ်ကြောင့်
၁၂ အသက်မချုပ်သနည်း။– ငါ့ကိုအဘယ်ကြောင့် ပိုက်ပွေ့ရသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် နို့တိုက်ရသ
၁၃ နည်း။– ထိုသို့မပြုလျှင် ငါသည်အိပ်၍ ငြိမ်းပြီ။
၁၄ ပျော်လျက်နေရပြီ။– မြို့ပျက်တို့ကို ပြင်ဆင်ပြုစု
၁၅ သော လောကီရှင်ဘုရင်၊ မျူးမတ်တို့နှင့်ငင်း၊ ရွှေ
ကိုရတတ်၍ ဘဏ္ဍာတိုက်၌ ငွေကိုအပြည့်သို
၁၆ ထားသော မင်းတို့နှင့်ငင်း ငါငြိမ်းရပြီ။– သို့မဟုတ် အချိန်နှေ့လမစေ့မီ မွေးသောသူငယ်၊ အ
လင်းကို မမြင်ရသောသူငယ်ကဲ့သို့ ငါပျက်စီးရ
၁၇ ပြီ။– ထိုအရပ်၌ လူဆိုးတို့သည် နောက်တဖန် မ
နှောင့်ရှက်ရ။ ပင်ပန်းသောသူတို့သည် ချမ်းသာ
၁၈ ရကြ၏။– အချုပ်ခံရသောသူတို့သည်လည်း အ
တူငြိမ်ဝပ်ရကြ၏။ ညဉ်းဆဲသောသူ၏ စကားသံ
၁၉ ကို မကြားရကြ။– ထိုအရပ်၌ ကြီးသောသူနှင့်
ငယ်သောသူရှိကြ၏။ ကျွန်သည်လည်း သခင်
လက်နှင့် လွတ်ရ၏။

၂၀ ဒုက္ခဆင်းရဲခံရသောသူအား အဘယ်ကြောင့် အလင်းကိုပေးသနည်း။ စိတ်နလုံးခါးသောသူ
အား အဘယ်ကြောင့် အသက်ကိုပေးသနည်း။–
၂၁ သူတို့သည် သေခြင်းကို တောင့်တ၍မရနိုင်။ ဝှက်ထားသောဥစ္စာကို ဘော်ခြင်းငှါ တူးသည်
ထက် သေခြင်းအကြောင်းကို ဘော်ခြင်းငှါ သာ
၂၂ ၍တူးကြ၏။– သူတို့သည် သချိုင်းတွင်းကို တွေ့
သောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်၍ အထူးသဖြင့်
၂၃ ရွှင်လန်းကြ၏။– မိမိသွားသောလမ်း ကွယ်
ပျောက်သောသူ၊ ဘုရားသခင် ဆီးကာချုပ်ထား
သောသူအား အလင်းနှင့်အသက်ကို အဘယ်
၂၄ ကြောင့် ပေးသနည်း။– အစာစားခြင်းအရာ၌ ငါ
ညည်းတွားခြင်း ရှိ၏။ ငါငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်း
၂၅ မျက်ရည်သည်လည်း ရေစီးသကဲ့သို့ဖြစ်၏။– ငါ
ကြောက်သောအမှုသည် ငါ၌ရောက်လာပြီ။ ငါ
အလွန်ကြောက်သောဘေးသည် ငါ့ကိုတွေ့မိ
၂၆ ပြီ။– ငါသည် ငြိမ်ဝပ်ခြင်းမရှိ။ ချမ်းခြေခြင်းမရှိ။ သက်သာခြင်းမရှိ။ ဒုက္ခဆင်းရဲသက်သက် ရှိသည်ဟု မြွက်ဆိုလေ၏။

၄

၁ ထိုအခါ တေမန်အမျိုးသား ဧလိဖတ်မြွက်ဆို
၂ သည်ကား၊– ငါတို့သည် သင်နှင့်နှုတ်ဆက်စမ်းလျှင်၊ သင်သည် စိတ်ပျက်ကောင်းပျက်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ အဘယ်သူသည် စကားမပြောဘဲ
၃ နေနိုင်မည်နည်း။– သင်သည် လူအများတို့ကို ဆုံးမပြီ။ လက်မစွမ်းသောသူတို့ကို ခိုင်ခံ့စေပြီ။– သင်
၄ ၏စကားသည် လဲလုသောသူကို ထောက်မပြီ။
၅ နုန့်နဲသောဒူးတို့ကိုလည်း တည့်စေပြီ။– ယခုမူကား၊ ကိုယ်တိုင်အမှုတွေ့၍ စိတ်ပျက်၏။ အထိ
အခိုက်ခံရသောကြောင့် မိန်းမောတွေဝေလျက်
၆ နေ၏။– သင်၏ ရိုသေသောသဘော၊ ယုံကြည်ကိုးစားသောသဘော၊ မြော်လင့်သောသဘော၊ တည်ကြည်သောသဘော၊ တရားသဖြင့် ကျင့်တတ်သောသဘောသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။–
၇ အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်လျက်ပင် ပျက်စီးခြင်းသို့ အ
ဘယ်သူရောက်သနည်း။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် အဘယ်အရပ်၌ ဆုံးသနည်းဟု ဆင်ခြင်ပါ
၈ လော့။– ငါသိမြင်သည်အတိုင်း၊ မတရားသော လယ်ထွန်ခြင်းကို ပြုသောသူနှင့် အမမှုမျိုးစေ့ကို ကြဲသောသူတို့သည် ထိုသို့နှင့်အညီ စပါးရိတ်
၉ တတ်ကြ၏။– ဘုရားသခင် မှုတ်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည်ပျက်စီး၍၊ ရှုတော်မူသော အသက်
၁၀ ဖြင့်လည်း ဆုံးရှုံးရကြ၏။– ခြင်္သေ့ဟောက်ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော ခြင်္သေ့အသံမြည်ခြင်း၊ ခြင်္သေ့က
၁၁ လေးကိုက်ဝါးခြင်း ငြိမ်းရ၏။– ဘမ်း၍ စားစရာမရှိသောကြောင့်၊ ကြမ်းတမ်းသောခြင်္သေ့သည် သေ၍၊ ခြင်္သေ့မ၏သားငယ်တို့သည် အရပ်ရပ် ကွဲပြားကြ၏။

၁၂ တရံရောအခါ ငါသည် တိတ်ဆိတ်စွာ ဗျာဒိတ်တော်ကိုရ၍ တိုးသောအသံကို ကြားရ၏။–
၁၃ လူတို့သည်ကြီးစွာသော အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ထူးဆန်းသောရူပါရုံ ထင်ရှားရာကာလ ညဉ့်
၁၄ အချိန်၌ ငါအောက်မေ့စဉ်တွင်၊– ငါ့အရိုးများတုန်လှုပ်သည်တိုင်အောင်၊ ငါအလွန်ကြောက်
၁၅ အားကြီး၍ ထိတ်လန့်လျက်နေ၏။– ဝိညာဉ်တပါးသည် ငါ့ရှေ့၌ ကန့်လန့်ရှောက်သွား၍၊ ငါသည်
၁၆ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထလေ၏။– ထိုဝိညာဉ်သည် ရပ်နေ၍၊ ပုံသဏ္ဌာန်လည်း သေချာစွာမထင်မရှား အရိပ်ကိုသာ ငါမြင်ရ၏။ ငြင်းသောအသံရှိ

To Contents

၁၇ ၍ ငါကြားသောစကားသံ ဟူမူကား၊- သေတတ်သောလူသည် ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိရသလော။ လူသတ္တဝါသည် ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင်ရှေ့မှာ သန့်ရှင်းခြင်းရှိရသလော။-
၁၈ အမှုတော်ထမ်းတို့ကိုကို ယုံတော်မမူ။ ကောင်းကင်တမန်တော်တို့၌ စုံလင်ခြင်းမရှိဟု ထင်တော်မူ
၁၉ ၏။- သို့ဖြစ်လျှင် မြေမှုန့်၌တည်၍ မြေထဲတွင်နေတတ်သော သူတို့ကို အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့
၂၀ နည်း။ ထိုသူတို့ကို ပိုးရွပ်နိုင်တတ်၏။- တနေ့ခြင်းတွင် ပျက်စီးတတ်ကြ၏။ အဘယ်သူမျှ ပ
မာဏာမပြုဘဲ အစဉ်ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်တတ်
၂၁ ကြ၏။- သူတို့၏ဂုဏ်အသရေ ကွယ်ပျောက်၍ သူတို့သည် ပညာမရှိဘဲ သေသွားတတ်ကြ၏။

၅

၁ ယခု ဟစ်ခေါ်ပါ။ အဘယ်သူ ထူးလိမ့်မည်နည်း။ သန့်ရှင်းသူတို့တွင် အဘယ်သူကို ကြည့်
၂ မျှော်မည်နည်း။- ဒေါသသည် လူမိုက်ကိုဖျက်ဆီးတတ်၏။ ပညာမရှိသော သူသည်လည်း ငြူ
စူသောသဘောအားဖြင့် သေခြင်းသို့ ရောက်
၃ တတ်၏။- မိုက်သောသူအဖြစ်စွဲသည်ကို ငါမြင်သောအခါ၊ သူ၏နေရာကို ချက်ခြင်းကျိန်ဆဲ
၄ ၏။- သူ၏သားသမီးတို့သည် ဘေးလွတ်ရာအရပ်နှင့် ဝေးကြ၏။ ရုံးတော်ရှေ့၌ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို
ခံရသောအခါ ကယ်နှုတ်သောသူ တယောက်မျှ
၅ မရှိ။- သူရိတ်သောစပါးကို မွတ်သိပ်သောသူသည်၊ ဆူးပင်ကာသောခြံအထဲက ယူသွား၍
စားတတ်၏။ သူ၏ပစ္စည်းဥစ္စာကိုလည်း ရေတ်
၆ သောသူသည် မျိုတတ်၏။- မြေမှုန့်ထဲက အမှု
ရောက်သည်မဟုတ်။ ဒုက္ခသည် မြေပေါ်မှာ မ
၇ ပေါက်တတ်။- မီးပွါးတို့သည် အထက်သို့ ပျံတက်သည်နည်းတူ၊ လူသည် ဒုက္ခ၌ကျင်လည်ခြင်းငှါ မွေးဘွားဖြစ်၏။

၈ ငါမူကား ဘုရားသခင်ကို မြော်လင့်မည်။
၉ ကိုယ်အမှုကို ဘုရားသခင်၌ အပ်မည်။- ဘုရားသခင်သည် ကြီးသောအမှု၊ စစ်၍ မကုန်နိုင်သော
အမှု၊ ရေတွက်၍မဆုံး၊ အံ့သြဘွယ်သောအမှုတို့
၁၀ ကို ပြုတော်မူ၏။- မြေပေါ်မှာ မိုးယိုးရွာစေသဖြင့်
၁၁ လယ်တို့၌ ရေကိုပေးတော်မူ၏။- ထိုသို့ နိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ငြိုငြင်သောသူတို့ကိုလည်း ဝမ်းသာစေတော်မူ၏။-
၁၂ ပရိယာယ်ပြုသောသူတို့၏ အမှုကို မအောင်စေ
၁၃ ခြင်းငှါ သူတို့အကြံကို ဖျက်တော်မူ၏။- ပညာရှိတို့ကို သူတို့၏ပရိယာယ်အားဖြင့် ဘမ်းဆီးတော်

မူ၏။ လှည့်စားတတ်သောသူတို့၏ တိုင်ပင်ခြင်း
၁၄ ကို အချည်းနှီး ဖြစ်စေတော်မူ၏။- ထိုသူတို့သည် နေ့အချိန်၌ မှောင်မိုက်ကိုတွေ့၍ ညဉ့်အ
ချိန်၌ခြံကဲ့သို့ မွန်းတည့်အချိန်၌ စမ်းသပ်လျက်
၁၅ သွားလာရကြ၏။- ထိုသူတို့စီရင်သော ထားဘေးမှလင်း၊ အားကြီးသောသူတို့၏ လက်မှလင်း၊
၁၆ ဆင်းရဲသားတို့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။- ထိုသို့ ဆင်းရဲသားတို့သည် မြော်လင့်ရာအခွင့် ရှိကြ၏။
အဓမ္မသည်လည်း မိမိနှုတ်ကို ပိတ်ထားရ၏။
၁၇ အပြစ်နှင့်အလျောက် ဘုရားသခင် စစ်ဆေးတော်မူခြင်းကို ခံရသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။
ထိုကြောင့် အနန္တတန်ခိုးရှင် ဆုံးမတော်မူခြင်းကို
၁၈ မထီမဲ့မြင်မပြုပါနှင့်။- ထိုအရှင်သည် အနာကို ဖြစ်စေ၍၊ ထိုအနာကိုလည်း စည်းတော်မူ၏။
ဒဏ်ခတ်တော်မူ၍ လက်တော်နှင့် သက်သာစေ
၁၉ တော်မူ၏။- သင့်ကို အမှုခြောက်ပါးထဲက နှုတ်
ယူတော်မူသည် သာမက၊ ခုနစ်ပါးသောအမှု၌
၂၀ လည်း ဘေးတစုံတခုမျှ မထိမခိုက်ရ။- အစာခေါင်းပါးသောအခါ သေဘေးမှငင်း၊ စစ်တိုက်သောအခါ ထားဘေးမှငင်း၊ သင့်ကို ရွေးနှုတ်
၂၁ တော်မူလိမ့်မည်။- သင်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းဘေးနှင့်ကင်းလွတ်၍ ပျက်စီးခြင်းဘေး ရောက်သော်
၂၂ လည်း မကြောက်ရ။- ပျက်စီးခြင်းဘေးနှင့် အစာခေါင်းပါးခြင်းဘေးကို ရယ်မောရ၍ တောသား
၂၃ ရဲတို့ကိုလည်း မကြောက်ရ။- အကြောင်းမူကား၊ လယ်၌ကျောက်ခဲတို့သည် သင်နှင့်ပဋိညာဉ်ပြု
၍ တောသားရဲတို့သည် သင်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့
၂၄ ကြလိမ့်မည်။- သင်သည် ကိုယ်အိမ်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိကြောင်းကို တွေ့၍ ကိုယ်နေရာအရပ်သို့
ပြန်ရောက်သောအခါ စိတ်ပျက်စရာအကြောင်း
၂၅ မရှိရ။- သင်၌ သားသမီးများပြား၍၊ သင့်အမျိုးအနွယ်သည် မြေပေါ်မှာ မြက်ပင်နှင့်အမျှ ဖြစ်
၂၆ ကြောင်းကို တွေ့မြင်ရလိမ့်မည်။- အချိန်တန်လျှင် သိမ်းယူသောကောက်လှိုင်းကဲ့သို့၊ သင်
သည် အသက်ကြီးရင့်၍ သချိုင်းသို့ ရောက်ရ
၂၇ လိမ့်မည်။- ဤအမှုကို ငါတို့သည် စစ်ဆေး၍ ယခုပြောသည်အတိုင်း မှန်ပါ၏။ နားထောင်ပါ။ အသင့်နှလုံးသွင်းထားပါဟု မြွက်ဆို၏။

၆

၁၂ တဖန် ယောဘမြွက်ဆိုသည်ကား၊- ငါဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကို သေချာစွာ ချိန်ထွယ်ပါ
စေ။ ငါခံရသော ဒုက္ခများကိုလည်း ချိန်ခွင်၌ စု
၃ ထားပါစေ။- သို့ဖြစ်လျှင် သမုဒ္ဒရာသဲထက်သာ

၍ လေးလိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် ငါ့စကားလွန်မိ
၄ ပြီ။– အနန္တတန်ခိုးရှင် ပစ်တော်မူသော မြွားတို့
သည် ငါ၌စွဲ၍၊ အဆိပ်အတောက်ဖြင့် ငါ့ဝိညာဉ်
ကို မွန်းစေ၏။ ဘုရားသခင်ပြတော်မူသော
ကြောက်မက်ဘွယ်အရာတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ စီ
၅ လျက်ရှိကြ၏။– တောမြည်းသည် မြက်ပင်ပေါ
သောအခါ မြည်တတ်သလော။ နွားသည် စားစ
၆ ရာရှိသောအခါ အော်တတ်သလော။– မမြိန်သော
အရာကို ဆားမပါဘဲ စားနိုင်သလော။ ကြက်ဥအ
၇ ကာသည် ဆိမ့်သောအရသာ ရှိသလော။– လက်
နှင့်မျှ မတို့နိုင်၊ ငါမနှစ်သက်နိုင်သောအရာကို ရွံ
လျက်နှင့် ငါစားရ၏။

၈ ငါတောင်းသောအရာကို ရပါစေ။ ငါတောင့်တ
သောအရာကို ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူပါ
၉ စေ။– တောင့်တသောအရာ ဟူမူကား၊ ဘုရားသ
ခင်သည် ငါ့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူပါစေ။ လက်တော်
၁၀ ကိုဆန့်၍ ငါ့ကို ဆုံးစေတော်မူပါစေ။– ထိုသို့ဖြစ်
လျှင် ငါသည် သက်သာရ၏။ ငြိုငြင်သော်လည်း
သည်းခံမည်။ ငါ့ကို နှမြောတော်မမူပါစေနှင့်။
သန့်ရှင်းတော်မူသောသူ၏ စကားတော်ကို ငါမ
၁၁ ငြင်းမဆန်ခဲ့ပြီ။– ငါမြော်လင့်စရာအခွင့် ရှိရမည်
အကြောင်း၊ ငါ့ခွန်အားကား အဘယ်သို့နည်း။ ငါ
သည် ကိုယ်အသက်ကို စောင့်ရမည်အကြောင်း၊
နောက်ဆုံးခံရသော အကျိုးကား အဘယ်သို့
၁၂ နည်း။– ငါ့ခွန်အားသည် ကျောက်ခွန်အား ဖြစ်သ
၁၃ လော။ ငါအသားသည် ကြေးဝါဖြစ်သလော။– ငါ
သည် ကိုယ်ကိုမ မစနိုင်။ ငါဉာဏ်လည်း ကုန်ပြီ။
၁၄ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သောသူ၏ အဆွေခင်
ပွန်းသည် သနားအပ်၏။ မသနားလျှင် အနန္တ
တန်ခိုးရှင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသဘောနှင့် ကင်း
၁၅ လွတ်၏။– ငါ့ညီအစ်ကိုတို့သည် ချောင်းရေကဲ့
သို့ လှည့်စား၍၊ ချိုင့်ဝှမ်းသောရေကဲ့သို့ ရွှေ့သွား
၁၆ ကြယ်ပျောက် တတ်ကြ၏။– ထိုချောင်းရေသည်
ရေခဲ ကြောင့်ငင်း၊ မထင်ရှားသော မိုးပန်းပွင့်
၁၇ ကြောင့်ငင်း၊– အလွန်စီးတတ်သော်လည်း၊ နွေး
သောအခါ ကြယ်ပျောက်တတ်၏။ နေပူသောအ
၁၈ ခါ မိမိနေရာ၌ ခန်းခြောက်တတ်၏။– ထိုရေစီး
သောချောင်းတို့သည် လွဲသွား၍ တရွေ့တရွေ့
၁၉ ကြယ်ပျောက်တတ်ကြ၏။– တေမန်အမျိုးသား
အစုအဝေးတို့သည် ရှာကြ၏။ ရှေဘပြည်မှ ခရီး
သွားသောသူ အစုအဝေးတို့သည် မြော်လင့်
၂၀ လျက် လာကြ၏။– မြော်လင့်၍ စိတ်ပျက်ကြ၏။
ထိုအရပ်သို့ ရောက်သောအခါ ရှက်ကြောက်
၂၁ လျက် နေကြ၏။– ထိုအတူ သင်တို့သည် အ
ချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ ငါနှိမ့်ချခြင်းကို
၂၂ မြင်လျှင် ဆုတ်၍နေကြ၏။– ငါ့ထံသို့ လက်
ဆောင်ကို ယူခဲ့ကြပါ။ သင်တို့ ပစ္စည်းဥစ္စာထဲက
၂၃ ထုတ်၍ ငါ့ကိုပေးကြပါ။– ရန်သူလက်မှ ငါ့ကို
ကယ်ယူကြပါ။ သူရဲလက်မှရွေးနှုတ်ကြပါဟု ငါ
၂၄ ပြောသလော။– ငါ့ကို ဆုံးမကြပါ။ တိတ်ဆိတ်
လျက်နေပါမည်။ ငါမှားသောအရာကို ငါ့အား
၂၅ ဘော်ပြကြပါ။– မှန်သောစကားသည် တန်ခိုး
ကြီး၏။ သင်တို့ ကဲ့ရဲ့သောစကားသည် အဘယ်
၂၆ မှာ နေရာကျသနည်း။– ငါစကားပြောရံကာမျှကို
အပြစ်တင်မည် ကြံစည်ကြသလော။ မြော်လင့်စ
ရာမရှိသောသူ ပြောသောစကားသည် လေသက်
၂၇ သက်ဖြစ်၏။– အကယ်၍သင်တို့သည် မိဘမရှိ
သောသူငယ်ကို နှိပ်စက်ကြ၏။ အဆွေခင်ပွန်း
၂၈ ဘို့ တွင်းကိုတူးကြ၏။– ငါ့ကိုစိတ်မရှိဘဲ ကြည့်ရှု
ကြပါလော့။ သင်တို့ရှေ့မှာ ငါလှည့်စားသလော။–
၂၉ ပြန်၍ ဆင်ခြင်ကြပါ။ မတရားသဖြင့် မပြုကြပါ
နှင့်။ ပြန်၍ ဆင်ခြင်ကြပါ။ ဤအမှုသို့ ငါသည်
၃၀ ဖြောင့်မတ်ပါ၏။– ငါ့လျှာ၌ ကောက်သောသ
ဘော ရှိသလော။ ငါသည် မြည်းစမ်း၍ အပြစ်ပါ
သောအရာကို ပိုင်းခြား မသိနိုင်သလော။

၇

၁ လူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ပင်ပန်းစွာအမှု
ထမ်းရသည် မဟုတ်လော။ သူနေရသော နေ့
ရက်တို့သည် အငှါးခံသောသူ၏ နေ့ရက်ကဲ့သို့
၂ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။– ကျွန်ခံရသောသူသည်
မိုးယံချိပ်သောအချိန်ကို တောင့်တ၍၊ အငှါးခံ
သောသူသည် အခရမည့်အချိန်ကို မြော်လင့်သ
၃ ကဲ့သို့၊– ထိုနည်းတူ ငါသည် ဒုက္ခနေ့လတို့နှင့်
ဆိုင်ရ၏။ ပင်ပန်းစွာခံရသော ညဉ့်တို့သည်
၄ လည်း ငါ၏ အနီးအဘာဖြစ်၏။– အဘယ်အခါ
မှ ညဉ့်ကုန်၍ ငါထရပါမည်နည်းဟု ငါသည်
ညည်းတွားလျက် အိပ်ရ၏။ မိုးယံလင်းသည်
တိုင်အောင် လိမ့်လျက်လူးလျက် နေရ၏။–
၅ လောက်နှင့်ရွံ့တို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ ငါ့ကိုယ်ကို
ဖုံးလွှမ်းကြ၏။ ငါ့အရေသည် ကွဲ၍ ယိလျက်ရှိ
၆ ၏။– ငါ့နေ့ရက်တို့သည် ရက်ကန်းလွန်းထက်
မြန်၍ မြော်လင့်ခြင်းမရှိဘဲ လွန်သွားတတ်ကြ
၇ ၏။– ငါ့အသက်သည် လေသက်သက်ဖြစ်
ကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ နောက်တ
၈ ဖန် ကောင်းသောအကျိုးကို ငါမမြင်ရ။– ငါ့ကို
မြင်သောသူသည် နောက်တဖန် မမြင်ရ။ ကိုယ်

တော်သည် ကြည့်ရှုတော်မူသောအခါ ငါပျောက်
၉ ပါပြီ။- မိုးပေါ်တိမ်သည် ပြယ်ပျောက် ကွယ်လွင့်
သကဲ့သို့၊ သရဏဂုံးတွင်းထဲသို့ ဆင်းသောသူသည်
၁၀ နောက်တဖန် မတက်ရ။- မိမိအိမ်သို့ မပြန်ရ။
သူ၏နေရင်းအရပ်သည် နောက်တဖန် သူ့ကိုမ
၁၁ သိရ။- ထိုကြောင့်ငါသည် ကိုယ်နှုတ်ကို မချုပ်
တည်း။ စိတ်ပင်ပန်းလျက်နှင့် စကားပြောရ၏။
အလွန်ညှဉ်းငယ်သော စိတ်နှင့် မြည်တမ်းရ၏။
၁၂ ငါသည် ပင်လယ်ဖြစ်သလော။ နဂါးဖြစ်သ
လော။ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့် ငါ့ကို အစောင့်
၁၃ ထားတော်မူရသလော။- ငါသည်အိပ်၍ သက်
သာမည်။ ငါ့ခုတင်သည် ချမ်းသာပေးမည်ဟု ငါ
၁၄ ဆိုလျှင်၊- ကိုယ်တော်သည် ကြောက်မက်ဘွယ်
သော အိပ်မက်ကို ပေးတော်မူ၏။ ညဉ့်ရှုပါရုံ
၁၅ အားဖြင့် ငါ့ကို ထိတ်လန့်စေတော်မူ၏။- ငါ
သည် ကိုယ်အရိုးကို နှမြောသည်ထက် အသက်
ချုပ်၍ သေရသောအခွင့်ကို သာ၍တောင့်တပါ
၁၆ ၏။- ငါသည် အားလျော့လျက်ရှိ၏။ အစဉ်မ
ပြတ် အသက်မရှင်ရ။ ငါ့ကို တတ်တိုင်းရှိစေ
တော်မူပါ။ ငါ့အသက်သည် အဆုံးအငွေ့ဖြစ်၏။-
၁၇ ကိုယ်တော်သည် လူကိုပမာဏပြု၍ စိတ်ခွဲလမ်း
၁၈ တော်မူမည်အကြောင်း၊- သူ့ကို နံနက်တိုင်း အ
ကြည့်အရှုကြွေလာ၍၊ ခဏခဏ စုံစမ်းတော်မူ
မည်အကြောင်း၊ လူသည် အဘယ်သို့သောသူ
၁၉ ဖြစ်ပါသနည်း။- အဘယ်ကာလမှ ငါ့ကိုမကြည့်
မရှု မျက်နှာလွှဲတော်မူမည်နည်း။ ငါသည် ကိုယ်
တံထွေးကို မျိုရသည်တိုင်အောင်၊ အဘယ်ကာ
၂၀ လမှ တတ်တိုင်း ရှိစေတော်မူမည်နည်း။- လူကို
စောင့်တော်မူသောအရှင်၊ အကျွန်ုပ်အပြစ်ရှိ
သည် မှန်ပါစေတော့။ ကိုယ်တော်ရှေ့မှာ အ
ဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်
ကိုကိုယ် ရွံရှာရသည်တိုင်အောင် အကျွန်ုပ်ကို
အဘယ်ကြောင့် ပစ်စရာစက်သွင်းတော်မူသ
၂၁ နည်း။- အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားခြင်းကို အဘယ်
ကြောင့် သည်းခံတော်မမူသနည်း။ အကျွန်ုပ်အ
ပြစ်ကို အဘယ်ကြောင့် ဖြေရှင်းတော်မမူသ
နည်း။ ယခုမှာ အကျွန်ုပ်သည် မြေမှုန့်၌အိပ်ရပါ
မည်။ ကိုယ်တော်သည် နံနက်အချိန်၌ ရှာတော်
မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်မရှိပါဟု မြွက်ဆို၏။

၈

၁ ရှုအာအမျိုးသား ဗိလဒဒ် မြွက်ဆိုသည်ကား၊-
၂ သင်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ဤသို့ပြော
မည်နည်း။ သင်ပြောသောစကားသည် အဘယ်
မျှကာလပတ်လုံး လေပြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်မည်နည်း။-
၃ ဘုရားသခင်သည် မတရားသဖြင့် အပြစ်ပေး
တော်မူမည်လော။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် တရား
၄ ကို ဖျက်တော်မူမည်လော။- သင်၏သားသမီးတို့
သည် ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ပြစ်
မှားစဉ်တွင်၊ သူတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူ
၅ သော်လည်း၊- သင်သည်မဆိုင်းမလင့်၊ သန့်ရှင်း
ဖြောင့်မတ်သော သဘောနှင့် ဘုရားသခင်ကိုရှာ
၆ ၍၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်အား တောင်းပန်လျှင်၊- စင်
စစ် သင့်အတွက် ကိုယ်တော်သည်ထပြီးလျှင်
သင်၏ဖြောင့်မတ်သောနေရာကို ကောင်းစားစေ
၇ တော်မူသဖြင့်၊- သင်သည် အစအဦး၌ ငယ်သော်
လည်း၊ နောက်ဆုံး၌ အလွန်ကြီးပွါးလိမ့်မည်။
၈ လွန်လေပြီးသောကာလကို စစ်၍၊ ရှေးဘိုး
ဘေးတို့ကို မေးမြန်းခြင်းငှါ အားထုတ်ပါတော့။-
၉ ငါတို့သည် မနေ့၏သားဖြစ်၍ အလျှင်းမသိရပါ။
မြေကြီးပေါ်မှာ ငါတို့နေရသော နေ့ရက်ကာလ
၁၀ သည် အရိပ်သက်သက်ဖြစ်၏။- ထိုသူတို့မူကား၊
သင့်ကိုဆုံးမသွန်သင်၍ မိမိတို့စိတ်နှလုံးထဲက
၁၁ မြွက်ဆိုကြလိမ့်မည်။- ဂမာပင်သည် ရွှံ့မရှိဘဲ
ကြီးပွါးနိုင်သလော။ မြစ်နားမှာ ပေါက်သော
မြက်ပင်သည် ရေမရှိဘဲ ကြီးပွါးနိုင်သလော။-
၁၂ ထိုအပင်သည် စိမ်းလျက် မရိတ်မဖြတ်သော်
လည်း၊ အခြားအပင်ထက်သာ၍ ညှိုးနွမ်းတတ်
၁၃ ၏။- ထိုသို့ ဘုရားသခင်ကို မေ့လျော့သော သူ
အပေါင်းတို့သည် ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်
မည်။ အဓမ္မလူ မြော်လင့်စရာအကြောင်းသည်
၁၄ ပျက်လိမ့်မည်။- ထိုသူ မြော်လင့်ရာလမ်းသည်
ပြတ်လိမ့်မည်။ ဖိုခိုသောအရာသည်လည်း ပင့်
၁၅ ကူမြွေးကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။- ထိုသူသည် မိမိ
အိမ်ကိုမှီ၍ အိမ်သည် အမှီမခံ။ လက်နှင့်ကိုင်
၁၆ သော်လည်း မတည်စေနိုင်။- သူသည် နေပူမှာ
စိမ်းလန်းလျက်၊ အခက်အလက်အားဖြင့် မိမိ၌
၁၇ ယျာဉ်ကို နှံပြားလျက်၊- အမြစ်အားဖြင့် စမ်းရေ
တွင်းကိုဝိုင်း၍ ကျောက်ထူသောအရပ်ကို တွေ့
၁၈ မြင်လျက်ရှိသော်လည်း၊- သူ့ကို သုတ်သင်ပယ်
ရှင်း၍၊ မိမိနေရာအရပ်က သင်သည် ငါမတွေ့မ
၁၉ မြင်စဖူးဟူ၍ သူ့ကိုငြင်းပယ်လိမ့်မည်။- ထိုသူ
ဝမ်းမြောက်ရာလမ်းသည် ထိုသို့ဖြစ်၍၊ သူ့နေရာ
၂၀ မြေ၌ အခြားသူတို့သည် ပေါက်ကြလိမ့်မည်။- စုံ
လင်သောသူကိုကား၊ ဘုရားသခင် စွန့်ပစ်တော်
မမူ။ မတရားသဖြင့်ပြုသော သူတို့ကိုကား မစ
၂၁ တော်မမူ။- ရယ်မောရသောအခွင့်၊ ရွှင်လန်းစွာ

နှုတ်မြွက်ရသောအခွင့်ကို သင်၌ ပေးကောင်း
၂၂ ပေးတော်မူမည်။– သင့်ကိုမုန်းသော သူတို့သည် ရှက်ခြင်းနှင့် ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိရကြလိမ့်မည်။ ဆိုး သောသူနေရာ အရပ်သည်လည်း ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၉

၁၂ ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊– မှန်ပါ ၏။ ထိုစကားမှန်ကြောင်းကို ငါသိ၏။ သို့သော် လည်း လူသည် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ အဘယ်
၃ သို့ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်နိုင်သနည်း။– ဘုရား သခင်သည် အပြစ်တင်ခြင်း၄၂ အလိုတော်ရှိလျှင်၊ လူသည် အပြစ်တထောင်တွင် တခုကိုမျှ မဖြေ
၄ နိုင်။– ဘုရားသခင်သည် ထူးဆန်းသောဉာဏ်၊ ကြီးစွာသောတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ် ၍၊ အဘယ်သူသည် အာဏာတော်ကို ဆန့်၍
၅ အောင်နိုင်သနည်း။– ဘုရားသခင်သည် တောင် တို့ကို အမှတ်တမဲ့ ရွေ့တော်မူ၏။ အမျက်ထွက် ၆ ၍ မှောက်လှန်တော်မူ၏။– မြေကြီးကိုရွေ့စေ ခြင်း၄၂ တွန်းတော်မူ၍၊ မြေတိုင်တို့သည် တုန်
၇ လှုပ်ကြ၏။– နေကိုမှာထားတော်မူ၍ သူသည်မ ထွက်ရ။ ကြယ်တို့ကိုလည်း ကွယ်ထားတော်မူ
၈ ၏။– မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ကိုယ်တော်တပါး တည်း ဖြန့်မိုးတော်မူ၏။ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးကို
၉ နင်းတော်မူ၏။– အာရုကြယ်၊ ခသိလကြယ်၊ ခိမ ကြယ်စုမှစ၍ တောင်မျက်နှာ ကြယ်တိုက်တို့ကို
၁၀ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။– စစ်၍မသိနိုင်အောင် အ လွန်ကြီးသောအမှု၊ မရေတွက်နိုင်အောင်များ၍
၁၁ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။– ငါ့ရှေ့ မှာကြွတော်မူ၍ ကိုယ်တော်ကို ငါမမြင်ရ။ ရှောက်
၁၂ သွားတော်မူ၍ ကိုယ်တော်ကိုငါမရိပ်မိရ။– သိမ်း ယူတော်မူသောအခါ အဘယ်သူသည် ဆီးတား နိုင်သနည်း။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ပြုသ
၁၃ နည်းဟု အဘယ်သူဆိုဝံ့သနည်း။– ဘုရားသခင် သည် အမျက်ပြေတော်မမူလျှင်၊ မာနကြီး၍ အား ပေးသောသူတို့သည် ရှေ့တော်၌ နှိမ့်ချခြင်းကို ခံ
၁၄ ရကြ၏။– ထိုမျှမက ငါသည်အဘယ်သို့ ပြန် လျောက်ရအံ့နည်း။ ရှေ့တော်၌ အဘယ်သို့သော
၁၅ စကားကို ရွေးချယ်လျောက်ရအံ့နည်း။– ငါသည် ဖြောင့်မတ်သော်လည်း ပြန်၍မလျောက်ဝံ့ဘဲ၊ တ ရားမူကို ဆုံးဖြတ် တော်မူသော အရှင်ကို
၁၆ တောင်းပန်ရုံမျှသာပြုရ၏။– ငါခေါ်၍ အရှင် သည် ထူးတော်မူသော်လည်း၊ ငါ့စကားကို နား
၁၇ ထောင်တော်မူမည်ဟု ငါမယုံနိုင်။– အကြောင်း မူကား၊ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းဖြင့် ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲ၍၊ အကြောင်းမရှိဘဲ ငါ၌ အနာတို့ကို များပြားစေ
၁၈ တော်မူ၏။– ငါ့ကို အသက်ရှူရသောအခွင့် မ ပေး။ ခါးစွာသော ဝေဒနာနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ
၁၉ ၏။– တန်ခိုးကို အမှီပြုမည်ဆိုသော်၊ ဘုရားသ ခင်သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။ တရားကိုအမှီ ပြုမည်ဆိုပြန်သော်၊ အဘယ်သူသည် ငါ့ဘက်၌
၂၀ သက်သေခံမည်နည်း။– ကိုယ်အပြစ်ကို ငြေစေ ခြင်းငှါပြုလျှင်၊ ကိုယ်စကားအားဖြင့် တရားရှုံး လိမ့်မည်။ ငါသည် စုံလင်ပြီဟု ဆိုပြန်လျှင်၊ ငါ့
၂၁ သဘောကောက်ကြောင်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။– တဖန် စုံလင်သော်လည်း၊ ကိုယ်စိတ်သဘောကို ကိုယ်မသိရ။ ကိုယ်အသက်ကို ပမာဏမပြုရ။
၂၂ ငါပြောအံ့သောစကားတချက်ဟူမူကား၊ ဘု ရားသခင်သည် စုံလင်သောသူတို့ကိုငဲ့၊ ဆိုး ညစ်သောသူတို့ကိုငဲ့ ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်
၂၃ ၏။– ချက်ခြင်း ဘေးတစုံတခုရောက်သောအခါ၊ အပြစ်မရှိသောသူ ခံရသည်အကြောင်းကို ရယ်
၂၄ တော်မူ၏။– မြေကြီးကို လူဆိုးလက်၌အပ်၍၊ တရားသူကြီးတို့၏ မျက်နှာကို ဖျက်တော်မူ၏။ သို့မဟုတ် ထိုအမှုကို စီရင်သောသူကား အဘယ် သူနည်း။
၂၅ တမြို့မှတမြို့သို့ စာပို့သောလုလင်ထက်၊ ငါ့ နေ့ရက်တို့သည် လျင်မြန်၍၊ ကောင်းကျိုးကိုမခံ
၂၆ ရဘဲ ပြေးတတ်ကြ၏။– လျင်မြန်သော သင်္ဘော ကဲ့သို့၎င်း၊ အကောင်ကို သုတ်လာသော ရွှေလင်း
၂၇ တကဲ့သို့၎င်း လွန်သွားတတ်ကြ၏။– ငါသည် မြည်တမ်းသော စကားကိုဖြတ်၍၊ ရွှင်လန်းသော မျက်နှာကို ဆောင်လျက်၊ ရဲရင့်ခြင်းသို့ ရောက်
၂၈ မည်ဟု ငါဆိုသော်လည်း၊– ငါခံရသော ဒုက္ခဝေ နာများသောကြောင့်၊ ကြောက်သောသဘောရှိ ၏။ အပြစ်လွတ်စေဟု ငါ၌စီရင်တော်မမူကြောင်း
၂၉ ကို ငါသိ၏။– ငါသည် အပြစ်သင့်ရောက်သည် ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် အချည်းနီး ကြိုးစားရ
၃၀ မည်နည်း။– ငါကိုယ်ကို မိုဃ်းပွင့်ရေနှင့်ဆေး၍၊ ငါလက်ကို ရှင်းရှင်းစင်ကြယ်စေသော်လည်း၊–
၃၁ ချို့ထဲသို့ တွန်းချတော်မူ၍၊ ငါ့အဝတ်ပင် ငါ့ကိုယ် ကိုရွံလိမ့်မည်။– ငါသည် ဘုရားသခင်၏စကား ကို တဦးနှင့် တဦး တရားတွေ့နိုင်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါကဲ့သို့ လူဖြစ်တော်မူသည်မ
၃၂ ဟုတ်။– ငါတို့နှစ်ဦးကို ဆီးတားပိုင်သော စပ်
၃၃ ကြားနေအမှုစောင့် မရှိ။– ငါ့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မ မူပါစေနှင့်။ ပြုတော်မူသောဘေးကြောင့် ငါမ

၃၅ ကြောက်ပါစေနှင့်။– သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါသည် မကြောက်ဘဲ ပြောရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။ ယခု မူကား ပြောရသောအခွင့်ကို မရ။

၁၀

၁ ၎င်းဝိညာဉ်သည် အသက်ကိုဦးတွေ့၏။ မြည်တမ်းသောအပြစ်ကို ခံရမည်။ စိတ်အလွန်ညှိုးငယ်၍ ပြောရမည်။– ဘုရားသခင်ကို လျှောက်ရသောစကား ဟူမူကား၊ အကျွန်ုပ်ကို အပြစ်စီရင်တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ပြု
၂ တော်မူမည်အကြောင်းကို ပြတော်မူပါ။– ကိုယ်တော်သည် ညှဉ်းဆဲတော်မူသင့်သလော၊ ကိုယ်တိုင်ဖန်ဆင်းသောအရာကို ရွံရှာ၍၊ လူဆိုးတို့၏ အကြံအစည်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ သင့်သ
၄ လော။– ကိုယ်တော်သည် ရူပမျက်စိရှိတော်မူသလော။ လူမြင်သည် နည်းတူ မြင်တော်မူသ
၅ လော။– ကိုယ်တော်၏နေ့ရက်တို့သည် လူနေ့ရက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသလော။ ကိုယ်တော်၏နှစ်တို့သည် လူယောကျ်ားနေ့ရက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသ
၆ လော။– အကျွန်ုပ်ပြုသော ဒုစရိုက်ကိုစစ်၍ အပြစ်ကိုတွေ့ခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် ရှာတော်မူ
၇ သနည်း။– အကျွန်ုပ်သည် လူဆိုးမဟုတ်ကြောင်းနှင့် လက်တော်မှ အဘယ်သူမျှ မကယ်မနှုတ်နိုင်
၈ ကြောင်းကို သိတော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်တကိုယ်လုံးကို လက်တော်နှင့် စေ့စပ်စွာ ဖန်ဆင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ယခု ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လော။–
၉ သရွတ်ကိုလုပ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကို လုပ်တော်မူကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ တဖန် မြေ
၁၀ မှုန့် ဖြစ်စေတော်မူမည်လော။– အကျွန်ုပ်ကို နို့ကဲ့သို့သွန်းလောင်း၍၊ ဒိန်ခဲကဲ့သို့ ခဲစေတော်မူပြီ
၁၁ မဟုတ်လော။– အရေအသားဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍၊ အ
၁၂ ရိုးနှင့်အကြောတို့ဖြင့် ခိုင်ခံ့စေတော်မူပြီ။– အသက်ရှင်ရသောအကြောင်းနှင့်တကွ ကျေးဇူး များကိုပြုတော်မူပြီ။ ကြည့်ရှုပြုစုခြင်း ကျေးဇူး
တော်သည်လည်း အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို မစပါ
၁၃ ပြီ။– ယခုရောက်သောအမှုတို့ကိုလည်း၊ နှလုံး
တော်၌သိထား၍ ကြံစည်တော်မူသည်နှင့်အညီ
၁၄ ရောက်ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။– အကျွန်ုပ်သည် ပြစ်မှားလျှင်၊ ကိုယ်တော် မှတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူမည်မဟုတ်။–
၁၅ အကျွန်ုပ်သည် ဆိုးညစ်လျှင် အမင်္ဂလာရှိပါ၏။ ဖြောင့်မတ်သော်လည်း ကိုယ်မျက်နှာကိုမပြရ။ ကိုယ်ခံရသော ဒုက္ခဆင်းရဲကိုဆင်ခြင်၍ မိန်းမော
၁၆ တွေဝေလျက် နေရပါ၏။– အကျွန်ုပ်ထလျှင် ကိုယ်တော်သည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ ခုန်၍ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာ
၁၇ တို့ကို ပြတော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်တဘက်၌ သက်သေခံတော်မူချက် များပြား၍၊ အမျက်တော်ကို တိုးပွါးစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ရန်စစ်တို့သည် အထပ်ထပ်ထကြပါ၏။–
၁၈ အကျွန်ုပ်ကို အမိဝမ်းထဲက အဘယ်ကြောင့် ဆောင်ခဲ့တော်မူသနည်း။ ထိုသို့ပြုတော်မမူလျှင် အကျွန်ုပ်သည် အသက်မရှိ၊ အဘယ်သူမျှ အ
၁၉ ကျွန်ုပ်ကိုမမြင်ရပါ။– ထိုသို့ အကျွန်ုပ်သည် မဖြစ်သကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ကိုအမိဝမ်းထဲမှ
၂၀ သချိုင်းသို့ ဆောင်ပို့ကြ၏။– အကျွန်ုပ်နေ့ရက်
၂၁ တို့သည် နည်းပါးသည် မဟုတ်လော။– မှောင်မိုက်နှင့်သေခြင်း အရိပ်ဖုံးလွှမ်းသောပြည်၊ သေခြင်းအရိပ်ဖြစ်စေသော ညဉ့်ကဲ့သို့ တခဲနက်မိုက်သဖြင့်၊ အလင်းပင် မှောင်မိုက်သက်သက်ဖြစ်၍၊ ရှင်းလင်းခြင်း အလျှင်းမရှိသောပြည်၊ အကျွန်ုပ်တခါရောက်ပြီးမှ တဖန်ပြန်၍ မလာရသောပြည်သို့ အကျွန်ုပ်သွား၍မရောက်မီ၊ သက်သာခြင်းအနည်းငယ် ရှိပါမည်အကြောင်း နေတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို တတ်တိုင်းရှိစေတော်မူပါဟု ဖြွက်ဆို၏။

၁၁

၁ နေမတ်အမျိုးသား ဇောဖာဖြွက်ဆိုသည်
၂ ကား။– စကားများ၍ အကျိုးရှိသည်မဟုတ်။ နှုတ်သီးကောင်းသောသူသည် မိမိအပြစ်နှင့်
၃ လွတ်ရမည်လော။– သင်ပြောသော မုသာစကား ကြောင့် သူတပါးတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေရမည်လော။ သင်ကဲ့ရဲ့သောအခါ အဘယ်သူသည်
၄ အရှက်မကွဲဘဲနေရမည်နည်း။– သင်က၊ ငါစကားဖြောင့်၏။ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ငါသန့်
၅ ရှင်း၏ဟု ဆိုမိပြီ။– ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူပါစေ။ သင့်တဘက်၌ နှုတ်တော်ကို ဖွင့်တော်မူပါ
၆ စေ။– နက်နဲသော ပညာအရာတည်းဟူသော သင်နားလည်နိုင်သည်ထက်၊ နှစ်ဆသာသောအရာတို့ကို သင့်အားပြတော်မူပါစေ။ ထိုသို့ပြုတော်မူလျှင် သင်သည် အပြစ်ခံထိုက်သည်အတိုင်း အပြစ်ပေးတော်မမူကြောင်း ကိုသိရလိမ့်မည်။
၇ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ဇာတိတော်ကို စစ်၍တွေ့နိုင်သလော။ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ ဇာတိကိုစစ်၍ အကုန်အစင် နားလည်နိုင်သလော။–
၈ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို မှီသည်ဖြစ်၍ သင်သည် အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်း။ မရဏာနိုင်ငံထက်

နက်သည်ဖြစ်၍ သင်သည်အဘယ်သို့ သိနိုင်သ
၉ နည်း။– အတိုင်းအရှည်သည် မြေကြီးကိုလွန်
လျက် သမုဒ္ဒရာထက်သာ၍ ကျယ်ဝန်းလျက်ရှိ
၁၀ ၏။– ဘုရားသခင်သည် ဘမ်းဆီးချုပ်ထား၍ စစ်
ကြောတော်မူလျှင် အဘယ်သူဆီးတားနိုင်သ
၁၁ နည်း။– ဘုရားသခင်သည် ဆိုးသောသူတို့၏သ
ဘောကို သိတော်မူ၏။ သူတို့အမှတ်တမဲ့ပြု
၁၂ သော ဒုစရိုက်ကို သိမြင်တော်မူ၏။– သို့သော်
လည်း ရိုင်းသောမြည်းကလေးသည် လူအဖြစ်
သို့ရောက်သောအခါ၊ လူမိုက်သည် ပညာသတိရ
လိမ့်မည်။

၁၃ သင်သည် စိတ်နှလုံးကိုပြင်ဆင်၍ လက်တို့
၁၄ ကို ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ဆန့်လျှင်ငင်း၊– သင်
ပြုသောဒုစရိုက်ကို ပယ်၍ သင့်အိမ်၌ ဆိုးညစ်
၁၅ သောအမှုကို လက်မခံလျှင်ငင်း၊– အညစ်အကြေး
နှင့်ကင်းလွတ်သော မျက်နှာကို ပြရလိမ့်မည်။
စိုးရိမ်စရာအကြောင်းမရှိ၊ တည်ကြည်လိမ့်
၁၆ မည်။– ခံပြီးသောဒုက္ခဆင်းရဲကို မေ့လျော့လိမ့်
မည်။ လွန်သွားပြီးသော ရေကိုကဲ့သို့ အောက်
၁၇ မေ့လိမ့်မည်။– သင်၏အသက်သည် မွန်းတည့်
အရောင်ထက် ထွန်းလင်းလိမ့်မည်။ ယခုမှောင်
မိုက်သော်လည်း နံနက်ကဲ့သို့လင်းလိမ့်မည်။–
၁၈ မြော်လင့်စရာရှိသောကြောင့် မစိုးရိမ်ဘဲနေလိမ့်
မည်။ ယခုအရှုံးခံရသော်လည်း လုံခြုံစွာငြိမ်ဝပ်
၁၉ လိမ့်မည်။– အိပ် သောအခါ အဘယ်သူမျှ မ
ချောက်မလှန့်ရ။ လူများတို့သည် သင့်ကိုတောင်း
၂၀ ပန်ကြလိမ့်မည်။– ဆိုးသောသူတို့၏မျက်စိသည်
အားလျော့လိမ့်မည်။ သူတို့သည် ပြေး၍မလွတ်
ရကြ။ သူတို့ မြော်လင့်စရာအကြောင်းသည် အ
ဆိုးအငွေ့သက်သက် ဖြစ်သည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၁၂

၁၂ ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊– သင်တို့
သာလျှင် လူဖြစ်၍၊ သင်တို့နှင့်အတူ ဉာဏ်ပညာ
၃ သေလိမ့်မည်ဟု ယုံမှားစရာမရှိရ။– သို့သော်
လည်း ငါသည် သင်တို့ကဲ့သို့ ဉာဏ်ရှိ၏။ သင်တို့
ထက် ငါယုတ်ညံ့သည်မဟုတ်။ ဤကဲ့သို့သော
အရာများကို အဘယ်သူသည် နားမလည်ဘဲ နေ
၄ သနည်း။– ငါသည် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်
ကို ခံရအံ့သောငှါ ဆုတောင်းပဌနာပြုစဉ်တွင်၊
အိမ်နီးချင်း ပြက်ယယ်ပြုသည်ကို ခံရသောသူ
ဖြစ်၏။ အပြစ်မရှိ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်
၅ ပြက်ယယ်ပြုခြင်းကို ခံရပါသည်တကား။– ချော်
လဲလုသောသူကို ပစ်လိုက်သောမီးခွက်ကဲ့သို့
၆ ကောင်းစားသောသူသည် မှတ်တတ်၏။– ထား
ပြုလုပ်သောသူတို့၏ နေရာသည် ကောင်းစား
တတ်၏။ ဘုရားသခင်၏ အာဏာတော်ကို ဆန့်
သောသူတို့သည် လုံခြုံစွာနေ၍၊ ဘုရားသခင်
ပေးတော်မူသော စည်းစိမ်ကို ခံစားတတ်ကြ
၇ ၏။– သားမျိုးနှင့် မိုးယံကောင်းကင်ငှက်တို့ကို
မေးမြန်းလော့။ သူတို့သည် ဟောပြောသွန်သင်
၈ ကြလိမ့်မည်။– မြေကြီးနှင့် ပင်လယ်ငါးတို့ကို
မေးမြန်းလော့။ သူတို့သည် ပြသ၍ ဥပဒေသ
၉ ပေးကြလိမ့်မည်။– ဤအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရား
စီရင်တော်မူကြောင်းကို၊ ထိုတိရစ္ဆာန်တကောင်
၁၀ မျှ မသိဘဲနေသလော။– အသက်ရှင်သော သတ္တ
ဝါအပေါင်းတို့၏ ဇီဝအသက်နှင့် လူသတ္တဝါ၁ပ်
သိမ်းတို့၏ ထွက်သက်ဝင်သက်သည် ဘုရားသ
ခင်လက်တော်၌ ရှိ၏။

၁၁ ခံတွင်းသည် အစာကိုမြည်းစမ်းသကဲ့သို့၊ နား
၁၂ သည် စကားကို စုံစမ်းသည် မဟုတ်လော။– အ
သက်အရွယ်ကြီးသော သူတို့သည် ဉာဏ်ပညာ
၁၃ နှင့် ပြည့်စုံကြ၏။– ဘုရားသခင်မူကား၊ ဉာဏ်
သတ္တိ၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ပညာ
၁၄ သတ္တိကို ပေးနိုင်သောအခွင့် ရှိတော်မူ၏။– ဖြို
ဖျက်တော်မူလျှင် အဘယ်သူမျှ တည်ဆောက်ရ
သောအခွင့် မရှိ။ လူကိုချုပ်ထားတော်မူလျှင် အ
၁၅ ဘယ်သူမျှ လွတ်ရသောအခွင့်မရှိ။– ရေများကို
ဆီးတားပိတ်ပင်တော်မူလျှင် ခန်းခြောက်ရ၏၊
တဖန် လွှတ်တော်မူ၍ မြေကြီးကို လွှမ်းမိုးကြ
၁၆ ၏။– တန်ခိုးတော်၊ ဉာဏ်တော်နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ မှား
သောသူနှင့် မှားစေသောသူတို့ကို ပိုင်တော်မူ
၁၇ ၏။– တိုင်ပင်မှုဖျားမတ်တို့ကို ဘမ်းဆီးသိမ်းသွား
တော်မူ၏။ တရားသူကြီးတို့ကို ရူးသွပ်စေတော်
၁၈ မူ၏။– ရှင်ဘုရင်တို့ကို အရာမှချ၍ ခါးကြိုးနှင့်
၁၉ ချည်တော်မူ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို ဘမ်း
ဆီးသိမ်းသွား၍၊ သူရဲတို့ကိုလည်း ရုံးစေတော်မူ
၂၀ ၏။– နှုတ်သတ္တိရှိသောသူတို့ကို စကားအစေ၍၊
အသက်ကြီးသော သူတို့မှ ပညာကို နှုတ်တော်မူ
၂၁ ၏။– မင်းသားတို့ကို အရှက်ခွဲ၍၊ အားကြီးသော
၂၂ သူတို့ကို ရှုတ်ချတော်မူ၏။– မှောင်မိုက်ထဲ၌
နက်နဲသောအရာတို့ကို ထင်ရှားစေ၍၊ သေခြင်း
အရိပ်ကိုအလင်းထဲသို့ ထုတ်ဘော်တော်မူ၏။–
၂၃ တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို ချီးမြှောက်၍ တဖန် ဖျက်ဆီး
တော်မူ၏။ တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို ကျယ်စေခြင်းငှါငင်း၊
၂၄ ကျဉ်းစေခြင်းငှါငင်း ပြုတော်မူ၏။– မြေသားတို့
တွင် အကြီးလုပ်သောသူတို့မှ ဉာဏ်ကိုနှုတ်၍၊

လမ်းမရှိသောတော၌ လှည့်လည်စေတော်မူ၏။– ၂၅ သူတို့သည် အလင်းမရှိ။ မှောင်မိုက်၌ စမ်းသပ်လျက် သွားရကြ၏။ ယစ်မူးသောသူကဲ့သို့ တိမ်းယိမ်းလျက် သွားစေတော်မူ၏။

၁၃

၁ ထိုအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ငါမျက်စိသည်မြင်ပြီ။ ငါနားသည်လည်း ကြား၍ နားလည်ပြီ။– ၂ သင်တို့သိသမျှကို ငါသိ၏။ သင်တို့ထက် ငါ ၃ ယုတ်ညံ့သည်မဟုတ်။– အနန္တတန်ခိုးရှင်အား ငါ လျှောက်ရသောအခွင့်၊ ဘုရားသခင်နှင့် ငါဆွေးနွေးရသောအခွင့် ရှိပါစေသော။– သင်တို့သည် တယောက်မျှမကြွင်း၊ မုသာကို ပြုပြင်သောသူ၊ ၄ အသုံးမရသောဆေးသမား ဖြစ်ကြ၏။– သင်တို့သည် စကားတခွန်းကိုမျှ မပြောဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြပါစေ။ ထိုသို့နေလျှင် စင်စစ်ပညာရှိကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၅ ငါပြောမည် အကျိုးအကြောင်းစကားကို နားထောင်ကြပါလော့။ ငါနှုတ်နှင့် ဆွေးနွေးနှိုးနော် ၆ မည့် စကားကို နှလုံးသွင်းကြပါလော့။– သင်တို့သည် လျစ်လျူသောစိတ်မရှိဘဲ ဘုရားသခင့်ဘက်၌ ပြောချင်သလော။ ဘုရားသခင့်ဘက်၌ ၇ နေ၍ မုသာကိုသုံးချင်သလော။– မျက်နှာတော်ကိုထောက်လျက်သာ၊ ဘုရားသခင့်ဘက်၌နေ၍ ၈ ငြင်းခုံစစ်တိုက်ချင်သလော။– သင်တို့ကို ကျပ်တည်းစွာ စစ်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့၌ ကျေးဇူးရှိလိမ့်မည်လော။ လူကိုလှည့်စားသကဲ့သို့ ဘုရား ၉ သခင်ကို လှည့်စားနိုင်သလော။– သင်တို့သည် လျှို့ဝှက်၍ သူ့မျက်နှာကိုထောက်လျှင်၊ စင်စစ် ၁၀ သင်တို့ကို ဆုံးမတော်မူမည်။– သင်တို့သည် တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကြောင့် မကြောက်ကြသလော။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော ဂုဏ်တော် ၁၁ ကြောင့် မထိတ်လန့်ကြသလော။– သင်တို့၏ နည်းဥပဒေသစကားသည် မြေမှုန့်ထက် သာ၍ ပေါ၏။ သင်တို့ ခိုလှုံသောမြို့ရိုးသည်လည်း သ ၁၂ ရွှတ်မြို့ရိုးကဲ့သို့ ဖြစ်၏။– တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ ငါ ပြောပါရစေ။ သို့ပြီးမှ အမှုရောက်ချင်တိုင်း ရောက် ၁၃ ပါလေစေ။– သို့သော်လည်း ငါသည် ကိုယ်အသားကို ပစပ်နှင့်ကိုက်ခဲ့ချေလျက်၊ ကိုယ်အသက်ကို လည်း လက်နှင့်ကိုင်လျက် ဆောင်သွားမည်။– ၁၅ ငါ့ကိုသတ်တော်မူ၍၊ ငါမြော်လင့်စရာမရှိသော်လည်း၊ ရှေ့တော်၌ ကိုယ်အပြစ်ဖြေရာစကားကို ၁၆ ငါလျှောက်ထားမည်။– ထိုသို့ပြုလျှင် ငါ၏ကယ်တင်ရာအကြောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ အဓမ္မလူသည် ၁၇ အထံတော်သို့မဝင်ရ။– ငါ့စကားကို စေ့စေ့မှတ်ကြလော့။ ငါလျှောက်ထားချက်ကို နားထောင် ၁၈ ကြလော့။– ယခုငါအမှုကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။ ငါ၌အ ၁၉ ပြစ်လွှတ်ခြင်း ထင်ရှားမည်ဟု ငါသိ၏။– ငါအပြစ်ကို ဘော်ပြမည့်သူကား အဘယ်သူနည်း။ ထိုသို့ဘော်ပြလျှင် ငါသည် တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ အသေခံပါမည်။

၂၀ ဒဏ်ခတ်ခြင်းနှစ်ပါးကိုသာ လျှော့တော်မူပါ။ ထိုသို့လျှော့လျှင် ကိုယ်တော်ကို မရှောင်ပါ။– ၂၁ လက်တော်ကို သိမ်းတော်မူပါ။ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာတော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ချောက်တော်မမူပါနှင့်။– ထိုအခါ ခေါ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် ပြန်လျှောက်ပါမည်။ သို့မဟုတ် အကျွန်ုပ်သည် အရင်လျှောက်ပါမည်။ ကိုယ် ၂၃ တော် အမိန့်ရှိတော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်ပြုမိသော ဒုစရိုက်အပြစ်တို့သည် အဘယ်မျှလောက် များပါသနည်း။ အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား လွဲနှံကျူးခြင်း အပြစ် ၂၄ တို့ကို အကျွန်ုပ်အား ပြတော်မူပါ။– ကိုယ်တော်သည် မျက်နှာတော်ကိုလွှဲ၍ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို ရန်သူကဲ့သို့ မှတ်တော်မူသနည်း။– ၂၅ လေတိုက်သော သစ်ရွက်ကို ချောက်လှန့်တော်မူမည်လော။ မြက်ခြောက်ကိုမှီအောင် လိုက်တော် ၂၆ မူမည်လော။– အကျွန်ုပ်၌ ပြင်းစွာ အပြစ်တင်သောစကားကို မှတ်ထားတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်အသက်ငယ်စဉ်တွင် ပြုမိသောအပြစ်ကြောင့် ယခု ၂၇ ခံစေတော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်ကို ထိတ်ခတ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်ထွက်ရာလမ်း ရှိသမျှကို စောင့်လျက်နေ၍၊ အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌ စည်းလုပ်တော်မူ ၂၈ ၏။– ထိုသို့ခံရသောသူသည် ဆွေးမြေ့သော အရာကဲ့သို့ငင်း၊ ပိုးရွက်ကိစားသော အဝတ်ကဲ့သို့ ငင်း အားလျော့ပျက်ရပါ၏။

၁၄

၁ လူသည် မိန်းမဘွားသောသူ ဖြစ်သဖြင့်၊ အ ၂ သက်တို၍ ဒုက္ခနှင့်ပြည့်စုံပါ၏။– ပန်းပွင့်ကဲ့သို့ ပွင့်၍ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရပါ၏။ မတည်မရပ် ၃ ဘဲ အရိပ်ကဲ့သို့ ရွှေ့သွားတတ်ပါ၏။– ထိုသို့သောသူကို ကိုယ်တော် ကြည့်မှတ်တော်မူသလော။ အကျွန်ုပ်နှင့်ဘက်၍ တရားတွေ့တော်မူ ၄ မည်လော။– မသန့်ရှင်းသောအရာထဲက သန့်ရှင်းသောအရာကို အဘယ်သူ ထုတ်ဘော်နိုင်သ ၅ နည်း။ အဘယ်သူမျှ မထုတ်မဘော်နိုင်ပါ။– လူ၏နေ့ရက်တို့ကို မှတ်သား၍၊ သူနေရသော လ အရေအတွက်ကို ကိုယ်တော်သည်သိသဖြင့်၊ သူ

မလွန်နိုင်သော အပိုင်းအခြားကို ထားတော်မူ
၆ သောကြောင့်၊- မျက်စိတော်ကိုလွှဲ၍ လူသည်သူ
ငွေးကဲ့သို့ မိမိနေရာက်ကို လွန်စေသည်တိုင်အောင်
၇ ငြိမ်ဝပ်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။- သစ်ပင်
ကိုခုတ်သော်လည်း၊ အငုတ်အချည်းစည်းမရှိဘဲ
အတက်ပေါက်လေဦးမည်ဟု မြော်လင့်စရာရှိ
၈ ၏။- မြေထဲမှာ အမြစ်ဟောင်း၍၊ မြေပေါ်မှာ အ
၉ ငုတ်သေသော်လည်း၊- ရေငွေ့ကြောင့် အတက်
ပေါက်၍၊ ပျိုးပင်ကဲ့သို့ အညွှန့်တို့နှင့် ပြည့်စုံလိမ့်
၁၀ မည်။- လူမူကား သေ၍ ဆွေးမြေ့တတ်၏။ လူ
သည် အသက်ချုပ်ပြီးလျှင် အဘယ်မှာရှိသ
၁၁ နည်း။- အိုင်ရေပြတ်သကဲ့သို့၎င်း၊ မြစ်ရေ ခန်း
၁၂ခြောက်သကဲ့သို့၎င်း၊- လူသည်အိပ်ပြီးမှ နောက်
တဖန် မထရ။ မိုးယံကောင်းကင် မကုန်မဆုံးမီ
တိုင်အောင် မနိုးရ။ အအိပ်အပျော်ဝဲ မပျက်ရ။

၁၃ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို သခိုရ်ဝင်းတွင်း
၌ ဝှက်ထားတော်မူပါစေ။ အမျက်တော် မလွန်မီ
တိုင်အောင် ကွယ်ကာတော်မူပါစေ။ အကျွန်ုပ်
ကို အောက်မေ့စရာအချိန်ကို ချိန်းချက်တော်မူ
၁၄ ပါစေ။- လူသည် သေလျှင် အသက်ရှင်ပြန်ပါ
လိမ့်မည်လော။ အကျွန်ုပ် ပြောင်းလဲချိန် မ
ရောက်မီ၊ ပင်ပန်းစွာ အမှုထမ်းရသော နေ့ရက်
၁၅ ကာလပတ်လုံး သည်းခံလျက် နေပါမည်။- အ
ကျွန်ုပ်ကို ခေါ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ပြန်လျှောက်
ပါမည်။ ကိုယ်တိုင် ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရာ
၁၆ ကို သနားခြင်းစိတ် ရှိတော်မူပါ။- ယခုမှာ အ
ကျွန်ုပ်ခြေရာတို့ကို ကိုယ်တော်သည်ရေတွက်၍၊
၁၇ အကျွန်ုပ်အပြစ်တို့ကို စောင့်တော်မူ၏။- အ
ကျွန်ုပ်သည် မှားခြင်းအကြောင်းအရာကို အိတ်၌
တံဆိပ်ခတ်၍၊ အကျွန်ုပ် ဒုစရိုက်အပြစ်အပေါ်
၁၈ မှာ အထပ်ထပ် အပြစ်တင်တော်မူ၏။- ပြိုသော
တောင်သည် ကွယ်ပျောက်တတ်ပါ၏။ ကျောက်
သည်လည်း မိမိနေရာမှ ရွှေ့လျော့တတ်ပါ၏။
ရေတိုက်သော ကျောက်ခဲသည်လည်း ပွန်းတတ်
၁၉ ပါ၏။- လွှမ်းမိုးသောရေနှင့်အတူ မြေမှုန့်ပါသွား
တတ်ပါ၏။ ထိုအတူ ကိုယ်တော်သည် လူမြော်
၂၀ လင့်စရာအကြောင်းကို ဖျက်တော်မူ၏။- ကိုယ်
တော်သည် လူကို အစဉ်နိုင်တော်မူ၍ လူသည်
ကွယ်ပျောက်တတ်ပါ၏။ ထူးခြားသောမျက်နှာ
၂၁ ကို ပေး၍ အခြားသို့ လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။- သူ
၏သားတို့သည် ချီးမွှောက်ခြင်းသို့ ရောက်သော်
လည်း သူသည်မသိရပါ။ နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်
၂၂ သော်လည်း ထိုအမှုကိုပင် မရိပ်မိပါ။- သို့ရာတွင်
သူ၏ကိုယ်သည် ကိုက်ခဲလျက်၊ သူ၏ဝိညာဉ်
သည် ညည်းတွားလျက် နေရပါသည်ဟု မြွက်ဆို
၏။

၁၅

၁ တဖန် တေမန်အမျိုးသားဧလိဖတ် မြွက်ဆို
၂ သည်ကား၊- ပညာရှိသောသူသည် လေနှင့်တူ
သော အချည်းနှီးစကားကို ပြောသင့်သလော။ မိ
မိဝမ်းကို အရှေ့လေနှင့် ပြည့်စေသင့်သလော။-
၃ အကျိုးမဲ့သောစကား၊ ကျေးဇူးမပြုနိုင်သောစ
၄ကားနှင့် ဆွေးနွေးသင့်သလော။- သင်သည် ဘု
ရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းအကျင့်၌ အကျိုးမ
ရှိဟု ဆိုလိုး၏။ ဆုတောင်းပဌနာပြုရာဝတ်ကို
၅ ဆီးတားတတ်၏။- သင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်
ကိုယ်အပြစ်ကိုဘော်ပြ၏။ ပရိယာယ်ပြုသော
၆ သူ၏စကားကိုသုံးတတ်၏။- ငါသည် သင့်ကိုအ
ပြစ်မတင်၊ သင့်နှုတ်သည် သင့်ကိုအပြစ်တင်၏။
သင့်နှုတ်ခမ်းတို့သည် သင့်တဘက်၌ သက်သေ
၇ ခံ၏။- သင်သည် အဦးဆုံးဘွားသောလူ ဖြစ်သ
လော။ တောင်များကို မဖန်ဆင်းမီ သင့်ကိုဖန်
၈ ဆင်းသလော။- ဘုရားသခင်နှင့် တိတ်ဆိတ်စွာ
တိုင်ပင်ဘူးသလော။ ပညာကို ကိုယ်၌အကုန်အ
၉ စင် သိမ်းထားပြီလော။- ငါတို့မသိ၊ သင်သိသော
အရာ မည်မျှရှိသနည်း။ ငါတို့၌မပါ၊ သင်နား
၁၀ လည်သောအရာ မည်မျှရှိသနည်း။- သင့်အဘ
ထက် အသက်ကြီးသောသူ၊ ဆံပင်ဖြူသောသူ
၁၁ တို့သည် ငါတို့တွင်ရှိကြ၏။- သင်၌ ဘုရားသခင်
ပေးတော်မူသော သက်သာခြင်းအကြောင်း
နည်းသလော။ သင်၌ ဝှက်ထားသောအမှု တစုံ
၁၂ တခုရှိသလော။- ကိုယ်အလိုသို့လိုက်၍ အဘယ်
ကြောင့် လွှဲသွားသနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မျက်
၁၃ စောင်းထိုးသနည်း။- သင်၏စိတ်သဘောသည်
ဘုရားသခင်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍၊ နှုတ်နှင့်
၁၄ ပြစ်မှားပေ၏။- လူသည် အဘယ်သို့သောသူ
ဖြစ်၍ သန့်ရှင်းနိုင်သနည်း။ မိန်းမဘွားသောသူ
သည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ ဖြောင့်မတ်နိုင်
၁၅ သနည်း။- ဘုရားသခင်သည် မိမိသန့်ရှင်းသူတို့
ကိုပင် ယုံတော်မမူ။ ကောင်းကင်ဘုံသော်လည်း
၁၆ ရှေ့တော်၌ မစင်ကြယ်။- သို့ဖြစ်လျှင်၊ ရေကို
သောက်သကဲ့သို့ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို သောက်
လျက်၊ ဆိုးညစ်ရွံရှာဘွယ်သော လူသတ္တဝါ၌ အ
ဘယ်ဆိုက်ဘွယ်ရှိသနည်း။

၁၇-၁၉ ငါ့စကားကို နားထောင်လော့။ တပါးအမျိုး
သားနှင့် မရောနှော၊ ကိုယ်အမျိုးတမျိုးတည်း

To Contents

လျှင် မြေကိုပိုင်သော ပညာရှိတို့သည်၊ ဘိုးဘေး
လက်ထက်မှစ၍ မထိမ်မဖုက်၊ ပြောဘူးသောအ
ရာ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် မြင် သောအရာကို ငါပြသ
၂၀ မည်။– ဆိုးသောသူသည် တသက်လုံး ဒုက္ခဆင်း
ရဲကိုခံရ၏။ ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူသည် မိမိအ
၂၁ သက်အပိုင်းအခြားကို မသိရ။– သူသည် ကြောက်
မက်ဘွယ်သောအသံကို ကြားလျက်နေရ၏။
စည်းစိမ်ကို ခံစားစဉ်တွင်၊ ဖျက်ဆီးသောသူသည်
၂၂ လာတတ်၏။– မှောင်မိုက်ထဲမှာ ဘေးလွတ်မည်
ဟု မြော်လင့်စရာမရှိ။ ထားသည် သူ့ကို ချောင်း
၂၃ မြောင်းလျက်ရှိ၏။– စားစရာကို ရှာ၍ လှည့်
လည်ရ၏။ မိမိအဘို့ မှောင်မိုက်ကာလသည် အ
၂၄ သင့်ရှိသည်ကို သိ၏။– ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခနှင့် နာ
ကြဉ်းခြင်းဝေဒနာတို့သည် ထိုသူကို ချောက်
တတ်၏။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အသင့်နေသော ရှင်
၂၅ ဘုရင်ကဲ့သို့ သူ့ကိုနှိပ်စက်တတ်၏။– အကြောင်းမူ
ကား၊ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏ အာဏာတော်
ကို ဆန့်ကျက်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင် တဘက်ကနေ
၂၆ ၍ ကိုယ်ကိုခိုင် ခံ့ စေ၏။– လည်ပင်းကိုဆန့်
ကျက်၊ ထူသောဗိုင်းပုနှင့် ဆီးကာလျက်၊ ဘုရား
၂၇ သခင်ကို တိုက်အံ့သောငှါ ပြေး၏။– မိမိမျက်နှာ
ကို ဆူဖြိုးခြင်းနှင့်ဗုံးအုပ်၍၊ ဝမ်းပျဉ်းအသား
သည်လည်း ဆူဖြိုးလျက် အတွန့်တွန့်နေ၏။–
၂၈ သို့သော်လည်း လူဆိတ်ညံသောမြို့၊ အဘယ်သူ
မျှမနေ။ လဲလှယောအိမ်တို့၌ သူသည်နေရ၏။–
၂၉ ငွေမရတတ်ရ၊ သူ၏စည်းစိမ်မ မတည်ရ။ သူ၏
ဥစ္စာပစ္စည်းသည် မြေကြီးပေါ်မှာ မပြန့်ပွါးရ။–
၃၀ သူသည် မှောင်မိုက်ဘေးနှင့် မလွတ်ရ။ မီးလျှံ
သည် သူ၏အခက်အလက်တို့ကို လောင်လိမ့်
မည်။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်တော်အသက်အား
၃၁ ဖြင့် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရ၏။– အဘယ်
သူမျှ လှည့်စားခြင်းကိုခံ၍ အနတ္တကို မခိုလှုံစေ
နှင့်။ သို့မဟုတ် အနတ္တအကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။–
၃၂ အချိန်မစေ့မီ ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ သူ၏
၃၃ အခက်အလက်သည် မစိမ်းရာ။– စပျစ်နွယ်ပင်
ကဲ့သို့ မိမိ၌ မမည့်သောအသီးကိုငင်း၊ သံလွင်ပင်
၃၄ ကဲ့သို့ မိမိအပွင့်ကိုငင်း ချေရလိမ့်မည်။– အမေမ
လူ၏အသင်းသည် ဆိတ်ညံလိမ့်မည်။ တံစိုးစား
သောသူတို့၏ နေရာသည် မီးလောင်လိမ့်မည်။–
၃၅ ထိုသူတို့သည် မကောင်းသောအကြံကို ပဋိသန္ဓေ
ယူ၍ အနတ္တကိုဘွားတတ်ကြ၏။ သူတို့ဝမ်းထဲ၌
မှသာကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်တတ်သည်ဟု ဖွဲ့ဆို
၏။

၁၆

၁၂ ယောဘပြန်၍ ဖွဲ့ဆိုသည်ကား၊– ထိုသို့
သောစကားများတို့ကို ငါကြားဘူးပြီ။ သင်တို့ရှိ
သမျှသည် နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ ပြုသော်လည်း၊ ပင်
၃ ပန်းစေသောသူ ဖြစ်ကြပါသည်တကား။– အ
ချည်းနှီးသောစကား မကုန်နိုင်သလော။ သင်
သည် စကားတုံ့ပြန်ပြောခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့်
၄ ရဲရင့်သနည်း။– သင်တို့ပြောသကဲ့သို့ ငါသည်
လည်းပြောနိုင်၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကဲ့သို့ဖြစ်
လျှင်၊ ငါသည် သင်တို့တဘက်က စကားများကို
၅ ပုံ၍ထားနိုင်၏။ ခေါင်းကိုလည်း ခါနိုင်၏။– ထို
သို့ငါသည်မပြုဘဲ၊ သင်တို့ကို ငါ့စကားနှင့် မစ
မည်။ အချည်းနှီးသောစကားကို ငါချုပ်တည်း
၆ မည်။– ယခုမှာငါသည် ပြောသော်လည်း မသက်
သာ၊ မပြောဘဲနေလျှင်လည်း ခြားနားခြင်းမရှိ။–
၇ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုပင်ပန်းစေတော်မူပြီ။ ငါ့
၈ အိမ်ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။– ငါ့ကို ခြေ
ချင်းခတ်တော်မူ၍၊ ထိုခြေချင်းသည် ငါ့တဘက်
က သက်သေခံ၏။ ငါပိန်ကြဲခြင်းအရာသည်
လည်း ငါ့တဘက်ကထ၍ မျက်နှာချင်းဆိုင်
၉ လျက် သက်သေခံ၏။– အမျက်တော်သည် ငါ့ကို
အပိုင်းပိုင်းဆွဲဖြတ်၍ ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ ငါ့အပေါ်
မှာ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၏။ ငါ့ရန်
၁၀ သူသည် ငါ့ကို မျက်စောင်းထိုး၏။– သူတပါးတို့
သည် ငါ့ကိုပစပ်ဟကြ၏။ အရှက်ခွဲ၍ ပါးကိုပုတ်
ကြ၏။ ငါ့တဘက်က တညီတညွတ်တည်း စု
၁၁ ဝေးကြ၏။– ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို မတရား
သောသူတို့တွင် ချုပ်ထားတော်မူပြီ။ လူဆိုးတို့
၁၂ ၏လက်သို့ အပ် တော်မူပြီ။– ငါသည်ငြိမ်ဝပ်
လျက်နေသောအခါ ငါ့အရိုးတို့ကို ချိုးတော်မူ၏။
လည်ပင်းကိုကိုင်၍ အပိုင်းပိုင်းပြတ်စေခြင်းငှါ
လှုပ်တော်မူ၏။ ငါ့ကိုပစ်စရာစက်သွင်းတော်မူ
၁၃ ၏။– မြှားတော်တို့သည် ငါ့ကိုပိုင်း၍ ကရဏာ
တော်မရှိဘဲ၊ ငါ့ကျောက်ကပ်ကို စူးစေတော်မူ
၏။ ငါသည်းခြေအရည်ကို မြေပေါ်၌ သွန်းတော်
၁၄ မူ၏။– ငါ့ကို အထပ်ထပ်ဆွဲဖြတ်၍၊ သူရဲကဲ့သို့
၁၅ ငါ့ကို ဟုန်းဟုန်းတိုက်လာတော်မူ၏။– ငါသည်
ကိုယ်အရေပေါ်မှာ လျှော်တေအဝတ်ကိုချုပ်၍
၁၆ ကိုယ်ဦးချိုကို ရွံ့နှင့်လူးပြီ။– ငိုခြင်းအားဖြင့် ငါ့
မျက်နှာပျက်လျက်၊ ငါ့မျက်ခမ်းအပေါ်မှာ သေ
၁၇ ခြင်းအရိပ် လွှမ်းမိုးလျက်ရှိ၏။– သို့သော်လည်း
ငါ့လက်၌ မတရားသောအမှု မရှိ။ ငါပြုသောပဌ
၁၈ နာသည် သန့်ရှင်း၏။– အိုမြေကြီး၊ ငါ့အသွေးကို

ဖုံး၍ မထားပါနှင့်။ ငါအော်ဟစ်ခြင်းအသံကို သင်
၌မနေစေနှင့်။
၁၉ ဤအမှုသ၌ ငါသက်သေသည် ကောင်းကင်
၂၀ ပေါ်မှာရှိ၏။– ငါသဘောကို သိသောသူသည်
မြင့်သောအရပ်၌ရှိ၏။ ငါ့အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်
ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့၍၊ ငါသည် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌
၂၁ မျက်ရည်ကျလျက်နေ၏။– လူသည် မိမိအသိအ
ကျမ်းနှင့် ဆွေးနွေးသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်နှင့်
၂၂ ဆွေးနွေးရသောအခွင့် ရှိပါစေသော။– နှစ်ပေါင်း
များမြင့်မှီ တဖန်ပြန်၍ မလာရသောလမ်းသို့
ငါလိုက်သွားရတော့မည်။

၁၇

၁ ငါ့အသက်ကုန်ပြီ။ ငါနေရသောကာလ လွန်
၂ ပြီ။ သချိုင်းသည် ငါ့အတွက်ဖြစ်၏။– ကဲ့ရဲ့တတ်
သော သူတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာရှိကြသည် မဟုတ်
လော။ သူတို့နှောင့်ရှက်သော အခြင်းအရာတို့ကို
၃ အစဉ်ငါကြည့်မြင်ရသည် မဟုတ်လော။– အ
ပေါင်ထားပါတော့။ အာမခံပေးပါတော့။ အ
ဘယ်သူသည် ငါနှင့်ဂတိသစ္စာထားမည်နည်း။–
၄ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ဉာဏ်ကို ကွယ်စေတော်
မူသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့ကို ချီးမြှောက်တော်မမူရ။–
၅ အကြင်သူသည် ဥစ္စာကိုလုယူအံ့သောငှါ အဆွေ
ခင်ပွန်းကိုအပ်၏။ ထိုသူ၏သားတို့သည် မြေ
၆ လှန်၍ စိတ်ပျက်ရကြလိမ့်မည်။– ငါ့ကို သူတပါး
ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်း ဖြစ်စေတော်မူ၍၊ သူတို့
၇ သည် ငါ့ကိုရွံကြ၏။– ဝမ်းနည်းခြင်းအားကြီး
သောကြောင့် ငါ့မျက်စိမှုန်၏။ ကိုယ်အင်္ဂါများတို့
၈ သည် အရိပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။– ဖြောင့်မတ်သော
သူတို့သည် ဤအမှုကြောင့် မိန်းမောတွေဝေကြ
လိမ့်မည်။ အပြစ်ကင်းလွတ်သောသူတို့သည် အ
ဓမ္မလူများတဘက်က ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိုးဆော်
၉ ကြလိမ့်မည်။– ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည်
လည်း တည်ကြည်ခြင်း၊ လက်စင်ကြယ်သောသူ
တို့သည် ခွန်အားတိုးပွါးခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။–
၁၀ သင်တို့မူကား တယောဘက်မှမကြွင်း၊ ပြန်သွား
ကြပါတော့။ သင်တို့တွင် ပညာရှိတစုံတယောက်
ကိုမျှ ငါမတွေ့နိုင်။
၁၁ ငါ့နေ့ရက်လွန်ပြီ။ ငါနှလုံးသွင်းမိသော အကြံ
အစည်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။–
၁၂ ညဉ့်သည် ငါ၌နေ့ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ငါ့အလင်းသည်
၁၃ မှောင်မိုက်နှင့် နီးစပ်၏။– သချိုင်းသည် ငါ့နေရာ
ဖြစ်သည်ကို ငါမြော်လင့်၏။ ငါအိပ်ရာသည်
၁၄ မှောင်မိုက်၌ ခင်းလျက်ရှိ၏။– ပုပ်စပ်ခြင်းအား၊
သင်သည် ငါ့အဘဖြစ်၏ ဟူ၍ငင်း၊ တီကောင်
အား၊ သင်သည်ငါ့အမိ၊ ငါ့နမြစ်သည်ဟူ၍ငင်း
၁၅ ငါဆိုရ၏။– သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ ငါမြော်လင့်ရ
သနည်း။ ငါမြော်လင့်စရာအကြောင်းကို အ
၁၆ ဘယ်သူမြင်ရသနည်း။– ထိုအကြောင်းသည် မရ
ဏာနိုင်ငံအထဲသို့ဝင်၍၊ ငါနှင့်အတူ မြေမှုန့်၌ နှိမ့်
ချလျက်နေရမည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၁၈

၁ တဖန် ရှုအာအမျိုးသား ဗိလဒဒ်မြွက်ဆို
၂ သည်ကား၊– ဤစကားသည် အဘယ်အခါမှ
ပြတ်လိမ့်မည်နည်း။ သတိပြုကြ။ သို့မှသာငါတို့
၃ သည် စကားပြောကြမည်။– သင်သည်ငါတို့ကို
တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့်မှတ်သနည်း။ အ
၄ ဘယ်ကြောင့် မထီမဲ့မြင်ပြုသနည်း။– အမျက်
ထွက်၍ မိမိကိုယ်ကို ကိုက်ဖြတ်သောသူ၊ သင့်အ
တွက် မြေကြီးကိုစွန့်ပစ်ရမည်လော။ ကျောက်
၅ သည် မိမိနေရာမှ ရွေ့ရမည်လော။– အကယ်စင်
စစ် ဆိုးသောသူ၏အလင်းသည် ကွယ်လိမ့်မည်။
၆ သူ၏မီးလျှံ မတောက်ရ။– သူ၏နေရာအလင်း
လည်း မှောင်မိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ၏ဆီမီး
၇ လည်း သေလိမ့်မည်။– ခိုင်ခံ့စွာသွားသောအခါ
ကျဉ်းမြောင်းရာသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ မိမိအကြံ
၈ အစည်အားဖြင့် ရှုံးရလိမ့်မည်။– ပို်က်ထဲသို့ အလို
လိုဝင်တတ်၏။ ကျော့ကွင်းပေါ်မှာ နင်းတတ်
၉ ၏။– ဂိုင်းပြုတ်၍ ခြေကိုမိသဖြင့် ကျော့ကွင်းနှင့်
၁၀ မကျွတ်နိုင်ဘဲ နေရ၏။– မြေ၌ဂျမ်းကြိုးကို သူ
အဘို့ ဝှက်ထားလျက်၊ သူသွားရာလမ်း၌ ထောင်
၁၁ ချောက်ကို ပြင်လျက်ရှိ၏။– ကြောက်မက်ဘွယ်
သော အခြင်းအရာတို့သည်ဝိုင်း၍ ကျပ်တည်းစွာ
၁၂ လိုက်နှင့်ကြလိမ့်မည်။– သူသည် ငတ်မွတ်သော
အားဖြင့် အားလျော့လျက်၊ ပျက်စီးခြင်းဘေးနှင့်
၁၃ တွေ့လုလျက်ရှိ၏။– ထိုဘေးသည် သူ၏အရိုးတို့
ကို ကိုက်ခဲ၍၊ သေမင်း၏သားဦးသည် သူ၏ခွန်
၁၄ အားကို မျိုလိမ့်မည်။– သူခိုလှုံရာအကြောင်းကို
သူ၏နေရာမှပယ်ရှင်း၍၊ သူ့ကိုယ်ကို ဘေးဒဏ်
၁၅ တို့၏ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဆောင်သွားရ၏။– သူ၏
နေရာ၌ အရင်မရှိ။ ပျက်စီးခြင်းဘေးနေ၍ အမိုး
၁၆ ပေါ်မှာ ကန်ဖြူးလျက်ရှိလိမ့်မည်။– သူ၏အမြစ်
တို့သည် သွေ့ခြောက်လျက်၊ အခက်အလက်တို့
၁၇ လည်း သေလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။– မြေပေါ်မှာသူ
ကို အောက်မေ့စရာအမှတ်ပျောက်ပျက်၍၊ ပွဲသ
ဘင်၌ သူ၏နာမကို အဘယ်သူမျှ မခေါ်မပြော။–
၁၈ သူ့ကိုအလင်းထဲက မှောင်မိုက်ထဲသို့ မောင်း၍

To Contents

၁၉ လူပြည်မှနှင်ထုတ်ရ၏။– သူ့အမျိုးတွင် သူ့သား
မြေးမရှိ။ သူ၏အိမ်သူအိမ်သားတယောက်မျှ မ
၂၀ ကျန်ရစ်ရ။– သူ၏လက်ထက်၌ရှိသောသူတို့
သည် ထိတ်လန့်သကဲ့သို့၊ သူနောက်၌ဖြစ်သော
သူတို့သည် သူ၏အမှုကြောင့် မိန်းမောတွေဝေ
၂၁ ကြလိမ့်မည်။– အကယ်စင်စစ် ဆိုးသောသူ၏
နေရာသည် ထိုသို့သော လက္ခဏာရှိ၏။ ဘုရား
သခင်ကိုမသိသောသူသည် ထိုသို့သောနေရာသို့
ရောက်လိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၁၉

၁၂ ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ – သင်တို့
သည် ငါ့စိတ်ဝိညာဉ်ကို နှောင့်ရှက်၍ အဘယ်မျှ
ကာလပတ်လုံး သင်တို့စကားဖြင့် ငါ့ကိုချိုးဖဲ့ကြ
၃ လိမ့်မည်နည်း။– ဆယ်ကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့
ကိုကဲ့ရဲ့ကြပြီ။ ငါ့ကိုမိန်းမောတွေ ဝေစေခြင်းငှါ
၄ အရှက်မရှိဘဲပြုကြပြီ။– ငါပြစ်မှားပြီ မှန်စေ
၅ တော့။ ငါ့အပြစ်နှင့် ငါသာဆိုင်၏။– သင်တို့
သည်ငါ့အပေါ်၌ ဝါကြွား၍၊ ငါ့အရှက်ခံရသော
၆ ကြောင့်၊ ငါ၌အပြစ်တင်ကြသော်လည်း၊– ဘုရား
သခင်သည် ငါ့ကိုလွှဲ၍ မိမိကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိ
၇ တော်မူကြောင်းကို သိမှတ်ကြလော့။– ငါသည်
ကိုယ်ခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍
မြည်တမ်းသော်လည်း၊ အဘယ်သူမျှနားမ
ထောင်။ အော်ဟစ်သော်လည်း တရားသဖြင့် စီ
၈ ရင်သောသူမရှိ။– ငါမသွားနိုင်အောင် ငါ့ရှေ့မှာ
အဆီးအကာပြု၍၊ ငါသွားရာလမ်း၌ မှောင်မိုက်
၉ ကိုထားတော်မူပြီ။– ငါ့ဂုဏ်အသရေကိုချွတ်၍၊
၁၀ ငါ့ခေါင်းက ပေါင်းသရဖူကိုချတော်မူပြီ။– ငါ့ကို
ဝိုင်း၍ ဖျက်ဆီးတော်မူသဖြင့် ငါပျောက်ကုန်ပြီ။
သစ်ပင်ကို နှုတ်သကဲ့သို့၊ ငါမြော်လင့်ရသောအ
၁၁ ခွင့်ကို နှုတ်တော်မူပြီ။– ငါ၌အမျက်တော်ကို နှိး
၁၂ ဆော်၍၊ ငါ့ကိုရန်သူကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။– စစ်
ချီလာ၍၊ စစ်သူရဲတော်တို့သည် ငါ့ရှေ့သို့ရောက်
ခြင်းငှါ၊ ကျုံးတူး၍ ငါ့ပတ်လည်၌ တပ်ချကြ၏။–
၁၃ ငါညီအစ်ကိုတို့ကို ငါနှင့်ကွာဝေးစေတော်မူ၏။
ငါ့အသိအကျွမ်းတို့သည် ငါ့ကိုမသိ၊ ရိုင်းသောသူ
၁၄ ဖြစ်ကြ၏။– ငါ့ပေါက်ဘော်တို့သည် ငါ့ကိုစွန့်၍၊
၁၅ ငါ့သူငယ်ချင်းတို့သည် မေ့လျော့ကြ၏။– ငါ့ကျွန်
မများ၊ ငါ့အိမ်သူအိမ်သားများတို့သည် ငါ့ကိုဧည့်
သည်ကဲ့သို့ငင်း၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားကဲ့သို့ငင်း
၁၆ မှတ်ကြ၏။– ငါ့ကျွန် ကိုငါခေါ်သောအခါ သူ
သည်မထူး၊ သူ့ကိုနှုတ်ဆက်၍ တောင်းပန်ရ
၁၇ ၏။– ငါ့မယားသည် ငါ့အသက်လေကိုငင်း၊ ငါ့
သားသမီးတို့သည် ငါမြည်တမ်းခြင်းအသံကိုငင်း
၁၈ ရွံကြ၏။– သူငယ်တို့သည်လည်း ငါ့ကိုမထီမဲ့မြင်
၁၉ ပြု၍ ငါထသောအခါ ကဲ့ရဲ့ကြ၏။– ငါ့မိတ်ဆွေ
တို့သည် ငါ့ကိုရွံ၍၊ ငါချစ်သောသူတို့သည် ငါ့ရန်
၂၀ သူဖြစ်ကြ၏။– ငါ့အရေအသားသည် ငါ့အရိုးတို့၌
ကပ်လျက်ရှိ၏။ သွားဖုံးတခုသာပါလျက် ငါပြေး
၂၁ လွတ်ရ၏။– အို အဆွေခင်ပွန်းတို့၊ ငါ့ကိုသနား
ကြပါ။ ငါ့ကိုသနားကြပါ။ ဘုရားသခင်၏လက်
၂၂ တော်သည် ငါ့ကိုထိခိုက်ပါပြီ။– ဘုရားသခင်
ညှဉ်းဆဲတော်မူသည်နည်းတူ အဘယ်ကြောင့်
သင်တို့သည် ညှဉ်းဆဲကြသနည်း။ အဘယ်
ကြောင့် ငါ့အသားကိုစား၍ မရောင့်ရဲဘဲနေကြ
သနည်း။
၂၃ ငါ့စကားကို ယခုရေးမှတ်ပါစေသော။ စာ
၂၄ ရင်း၌ သွင်းထားပါစေသော။– ခဲပြားပေါ်မှာက
ညစ်နှင့် အကျရာတင်လျက်၊ ကျောက်စာထိုး
၂၅ လျက်မြဲပါစေသော။– ငါ့ကိုရွေးနှုတ်သောသခင်
သည် အသက်ရှင်၍၊ နောင်ကာလ၌ မြေမှုန့်အ
၂၆ ပေါ်မှာ ပေါ်လာတော်မူမည်ဟူ၍၎င်း၊– ငါ့အရေ
ကုန်ပြီးမှ ဤကိုယ်ကိုပင် ဖျက်ဆီးသော်လည်း၊
ငါသည်ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ဘုရားသခင်ကိုမြင်မည်ဟူ
၂၇ ၍၎င်း ငါသိ၏။– ငါ့ဘက်၌နေတော်မူသော ဘု
ရားသခင်ကို ငါမြင်မည်။ သူတပါးမြင်သည်သာ
မက၊ ငါသည် ကိုယ်မျက်စိနှင့် ဖူးမြင်မည်။ ထိုသို့
မြော်လင့်၍ ငါ့ကျောက်ကပ်သည် ပျက်လျက်ရှိ
၂၈ ၏။– ယခုမှာသင်တို့က၊ ငါတို့သည် သူ့ကိုအ
ဘယ်သို့ ညှဉ်းဆဲရမည်နည်း။ သူ၌ အပြစ်တင်
သောအခွင့်ကို အဘယ်သို့တွေ့ရမည်နည်းဟု
၂၉ ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊– ထားဘေးကို ကြောက်ကြ
လော့။ အကြောင်းမူကား၊ အမျက်တော်သည်
ထားဘေးဖြင့် အပြစ်ပေးတတ်၏။ အပြစ်စီရင်ရ
သောအချိန် ရှိကြောင်းကို သိမှတ်ကြလော့ဟု
မြွက်ဆို၏။

၂၀

၁ တဖန် နေမတ်အမျိုးသား ဇောဖာမြွက်ဆို
၂ သည်ကား၊– ငါပြန်ပြောရမည်အကြောင်း၊ ငါ့
စိတ်နှလုံးသည် နှိုးဆော်သောကြောင့်၊ ပြောချင်
၃ သောစိတ်အားကြီး၏။– ငါသည်ကိုယ်ခံရသော
ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းစကားကိုကြား၍၊ ငါ့ဥဏ်သ
ဘော နှိုးဆော်သဖြင့် ငါပြန်ပြောရ၏။
၄ ရှေ့ဦးစွာသောကာလ၊ လူကို မြေကြီးပေါ်မှာ
၅ နေရာချစကာလမှစ၍၊– ဆိုးသောသူသည် ကြာ
မြင့်စွာကာလ မဝါကြွားရကြောင်းကိုငင်း၊ အဓမ္မ

လူသည် ခဏသာ ဝမ်းမြောက်ကြောင်းကိုငဲ့း
၆ မသိသလော။– သူ၏ဘုန်းသည် မိုဃ်းပေါ်သို့
တက်၍၊ သူ၏ခေါင်းသည် မိုဃ်းတိမ်တိုက်အောင်
၇ မှီသော်လည်း၊– မိမိမစင်ကဲ့သို့ အစဉ်ပျက်ရလိမ့်
မည်။ သူ့ကိုမြင်ဘူးသော သူတို့က၊ ထိုသူသည်
၈ အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးကြလိမ့်မည်။– သူ
သည် အိပ်မက်ကဲ့သို့လွင့်ပြား၍ နောက်တဖန် မ
တွေ့ရ။ ဉာဉ်ရူပါရုံကဲ့သို့ ကွယ်ပျောက်ရလိမ့်
၉ မည်။– သူ့ကိုမြင်ဘူးသောမျက်စိသည် နောက်
တဖန် သူ့ကိုမကြည့်မရှုရ။ သူ၏နေရာအရပ်
၁၀ သည် နောက်တဖန် သူ့ကိုမမြင်ရ။– သူ၏သား
တို့သည် ဆင်းရဲသားတို့ကို ဖျောင်းဖျရကြ၏။
သို့ထားသောဥစ္စာကို ကိုယ်လက်နှင့် ပြန်ပေးရ
၁၁ ကြ၏။– သူ၏အရိုးတို့သည် ပျိုသောအရွယ်၏
အရိုန်နှင့်ပြည့်စုံသော်လည်း၊ သူနှင့်တကွ မြေ
၁၂ မှုန့်၌ အိပ်ရကြလိမ့်မည်။– သူသည်မိမိပစပ်၌ ဒု
စရိုက်ကိုချိုနိုးထင်၍၊ မိမိလျှာအောက်မှာ ဝှက်
၁၃ ထားလျက်၊– နမြောသဖြင့် မစွန့်ရက်ဘဲ၊ မိမိပ
၁၄ စပ်၌ ငုံသော်လည်း၊– စားပြီးလျှင် သူ၏ဝမ်းထဲ
မှာ သဘောပြောင်း၍ မြွေဆိုးအဆိပ်အတောက်
၁၅ ဖြစ်လိမ့်မည်။– သူမျိုသောစည်းစိမ်ဥစ္စာကို တ
ဖန်အန်ရလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်လည်း သူ့ကို
၁၆ ဝမ်းနှုတ်တော်မူမည်။– သူသည် မြွေဆိုးအဆိပ်
အတောက်ကိုစို့၍ မြွေဟောက်ကိုက်သဖြင့် သေ
၁၇ ရလိမ့်မည်။– အသွယ်သွယ်သောမြစ်၊ နို့နှင့် ပျား
၁၈ ရည်စီးသောမြစ်တို့ကို မမြင်ရ။– မိမိလုပ်၍ရ
သောဥစ္စာကို မိမိမသုံးဘဲ ပြန်ပေးရ၏။ ပြန်ပေး
ရသော ဥစ္စာဖြစ်သောကြောင့် အားရခြင်းမရှိရ။–
၁၉ ဆင်းရဲသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲစွန့်ပစ်၍၊ မိမိ မ
ဆောက်သောအိမ်ကို လုယူသောကြောင့်၎င်း၊–
၂၀ လောဘ မပြေနိုင်သောကြောင့်၎င်း၊ အလိုရှိသော
၂၁ ဥစ္စာ တစုံတခုမျှမကြင်း ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်။– သူ
လုယူချင်သော လောဘလက်နှင့် အဘယ်အရာ
မျှ မလွတ်သောကြောင့်၊ သူ၏စည်းစိမ်မတည်
၂၂ ရ။– ဥစ္စာကြွယ်ဝစဉ်တွင်ပင် ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တွေ့
၍၊ အမျိုးမျိုးသော အမှုတို့သည် ရောက်ကြလိမ့်
၂၃ မည်။– သို့သော်လည်း သူသည်ဝစွာစားရ၏။ ဘု
ရားသခင်သည် အမျက်တော်အရှိန်ကိုလွှတ်၍
သူစားစရာတို့ အမျက်တော်မိုဃ်းကို ရွာစေတော်
၂၄ မူမည်။– သံလက်နက်ကို ရှောင်၍ပြေးသော်
လည်း၊ ကြေးဝါလေးဖြင့် ထုတ်ချင်းခွင်းလိမ့်
၂၅ မည်။– မြှားကိုနှုတ်လျှင် မိမိကိုယ်ထဲက ထွက်
လာ၏။ အရောင်တောက်သောထားသည် သူ၏
သည်းခြေထဲက ထွက်လာ၍၊ သူသည် မိန်းမော
၂၆ တွေဝေလျက် နေရ၏။– ခပ်သိမ်းသောဘေးတို့
သည် သူ့အဘို့ သိုထားလျက်ရှိကြ၏။ လူမမွေး
သောမီးသည် သူ့ကိုလောင်လိမ့်မည်။ သူ၏နေ
ရာ၌ ကြွင်းသမျှသော အရာတို့ကို လောင်လိမ့်
၂၇ မည်။– မိုဃ်းကောင်းကင်သည် သူ၏အပြစ်ကို
ဘော်ပြ၍၊ မြေကြီးသည်လည်း သူ့တဘက်၌ထ
၂၈ လိမ့်မည်။– သူ၏အိမ်၌ရှိသော ဥစ္စာသည် ကွယ်
ပျောက်၍၊ အမျက်တော် ထွက်သောနေ့၌ ရေကဲ့
၂၉ သို့စီးသွားလိမ့်မည်။– ထိုသို့သောဆုလပ်ကို ဘု
ရားသခင်သည် လူဆိုးအားပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့
သောအမွေဥစ္စာကို ဘုရားသခင်ခွဲဝေစီရင်တော်
မူသည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၂၁

၁ ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊– ငါ့စကား
ကိုစေ့စေ့နားထောင်၍ ငါ့အားနှစ်သိမ့်ခြင်းကို ပြု
၂ ကြလော့။– ငါပြောရသောအခွင့်ရှိစေခြင်း၄၊ သည်း
ခံကြလော့။ ငါပြောပြီးမှ ပြက်ယယ်ပြုချင်လျှင် ပြု
၄ ကြလော့။– ငါမြည်တမ်းသောအရာနှင့် လူဆိုင်သ
လော။ အဘယ်ကြောင့် စိတ်မတိုသင့်သနည်း။–
၅ ငါ့ကိုကြည့်ရှုလျက် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ သင်တို့ပ
၆ စပ်ကို သင်တို့လက်နှင့် ဖုံးအုပ်ကြလော။– ငါ
သည် အောက်မေ့သောအခါ မိန်းမောတွေဝေ၍၊
ကိုယ်အသားသည် တုန်လှုပ်လျက်ရှိ၏။

၇ လူဆိုးတို့သည် အသက်ရှင်ရုံမျှမက၊ အဘယ်
ကြောင့် အသက်ကြီး၍ ဘုန်းစည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံ
၈ ကြသနည်း။– သူတို့သားသမီးတို့သည် သူတို့
ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၌ခင်ပင်း၊ သူတို့အမျိုးအနွယ်
သည် သူတို့ရှေ့မှောက်၌ငင်း နေရာကျကြ၏။–
၉ သူတို့အိမ်များသည်လည်း ဘေးနှင့်လွတ်၍ ငြိမ်
ဝပ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်ဒဏ်ခတ်တော်မူခြင်းနှင့်
၁၀ ကင်းလွတ်ကြ၏။– သူတို့နွားလားသည် မချွတ်မ
လွဲ အရွယ်လိုက်တတ်၏။ နွားမသည်လည်း ဝမ်း
၁၁ ပိုးမပျက် ဘွားတတ်၏။– သူတို့သူငယ်များကို
သိုးစုကဲ့သို့လွှတ်၍၊ သားသမီးတို့သည် ကခုန်
၁၂ တတ်ကြ၏။– သူတို့သည် ပတ်သာနှင့်စောင်းကို
တီးလျက်၊ သီချင်းဆို၍ နဲခရာမှုတ်သံနှင့် ဝမ်း
၁၃ မြောက်တတ်ကြ၏။– ပျော်မွေ့လျက် အသက်
ကာလကို လွန်စေ၍၊ ချက်ခြင်းသေမင်းနိုင်ငံသို့
၁၄ ဆင်းသက်တတ်ကြ၏။– ဘုရားသခင်အားလည်း၊
ငါတို့ထံမှ ထွက်သွားလော့။ ကိုယ်တော်၏တရား
၁၅ ကို ငါတို့မသိလိုဟူ၍ငင်း၊– အနန္တတန်ခိုးရှင်သည်
အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ ငါတို့သည် ဝတ်ပြုရ

မည်နည်း။ သူ့ကိုဆုတောင်းလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိလိမ့်မည်နည်း ဟူ၍ငင်း ဆိုတတ်ကြ၏။
၁၆ သို့သော်လည်း သူတို့သည်ကိုယ်စည်းစိမ်ကို ကိုယ်မပိုင်ကြ။ မတရားသောသူတို့၏ အကြံအ
၁၇ စည်းကို ငါသည် ဝန်မခံ။– မတရားသောသူတို့၏ မီးခွက်သည်သေ၍၊ သူတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ဘု
ရားသခင်သည် အမျက်တော်ထွက်သဖြင့်၊ ဘယ်
နှစ်ကြိမ်ဘေးဥပဒ်တို့ကို စီရင်တော်မူဘူးသည်
၁၈ ကိုငင်း၊– သူတို့သည် လေရှေ့မှာအမှိုက်နှင့် မုန်
တိုင်းတိုက်သွားသော ဖွဲကဲ့သို့ ဘယ်နှစ်ကြိမ်ဖြစ်
၁၉ ဘူးသည်ကိုငင်း၊– ဘုရားသခင်သည် သူ၏အ
ပြစ်ကို သူ၏သားသမီးတို့အဘို့ ဘယ်နှစ်ကြိမ်
သိုထားတော်မူဘူးသည်ကိုငင်း၊ သူသည်ကိုယ်
၂၀ တိုင်သိ၍။– ကိုယ်ပျက်စီးခြင်းကို ကိုယ်မျက်စိ
နှင့် မြင်လျက်၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်၏အမျက်တော်
ကို သောက်စိမ့်သောငှါ၊ သူ၏အပြစ်ကို ဘယ်
နှစ်ကြိမ် ဆပ်ပေးတော်မူဘူးသည်ကိုငင်း သိ
၂၁ မှတ်ကြလော့။– သူနေရသောနှစ်လစေ့သောအ
ခါ၊ သူ့သားသမီးတို့၌ ရောက်သောအမှုနှင့် သူ
၂၂ သည် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။– မြင့်သောအရပ်
၌ နေသောသူတို့ကို အစိုးရတော်မူသော ဘုရား
သခင်ကို အဘယ်သူ သွန်သင်လိမ့်မည်နည်း။–
၂၃ တယောက်သောသူကား ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံ
၂၄ လျက်၊ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာစွာ သေတတ်၏။– သူ၏
နံဖေးတို့သည် ဆူဖြိုး၍၊ အရိုးတို့လည်းခြင်ဆီနှင့်
၂၅ စိုစွတ်ကြ၏။– တယောက်သောသူကား တခါမျှ
မပျော်မွေ့၊ စိတ်ညှိုးငယ်လျက် သေတတ်၏။–
၂၆ နှစ်ယောက်လုံးတို့သည် မခြားမနား၊ မြေမှုန့်၌
အိပ်၍ တီကောင်များ ဖုံးလွှမ်းခြင်းကို ခံရကြ၏။
၂၇ သင်တို့သည် အောက်မေ့သောအရာ၊ ငါ့ကို မ
နာလိုသောစိတ်နှင့် ဆင်ခြင်သောအရာတို့ကို ငါ
၂၈ သိ၏။– အာဏာထားတတ်သောသူ၏အိမ်သည်
အဘယ်မှာရှိသနည်း။ မတရားသောသူတို့၏ ဘုံ
ဗိမာန်တို့သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု သင်တို့
၂၉ သည် ဆိုကြလိမ့်မည်။– ခရီးသွားသောသူတို့ကို
၃၀ မမေးကြဘူးသလော။– ဖျက်ဆီးရာနေ့ရက်ကာ
လ၌ မတရားသောသူတို့သည် ဃနေးလွတ်
လိမ့်မည်အကြောင်း၊ ဒေါသအမျက်ခံရာ နေ့ရက်
ကာလ၌ ဃနေ့ထွက်မြောက်လိမ့်မည် အကြောင်း
တည်းဟူသော သူတို့လက္ခဏာသက်သေများကို
၃၁ မသိကြသလော။– သူပြုသောအမှုကို သူ့ရှေ့မှာ
အဘယ်သူ ဘော်ပြလိမ့်မည်နည်း။ သူ၏အပြစ်
နှင့် အလျောက် အဘယ်သူ ဆပ်ပေးလိမ့်မည်
၃၂ နည်း။– သူသည် သင်္ဂြိဟ်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ သူ၏
၃၃ သချိုင်းပုံကို အစောင့်ထားကြလိမ့်မည်။– သူ
သည် ချိုင့်မြေစိုင်တို့ကို ချိုနိုးထင်လိမ့်မည်။ မရေ
တွက်နိုင်အောင် များစွာသောသူတို့သည် သူ့ရှေ့
၌ သွားနှင့်သကဲ့သို့၊ သူသည် လူခပ်သိမ်းတို့ကို မိ
၃၄ မိနောက်၌ သွေးဆောင်လိမ့်မည်။– သို့ဖြစ်၍ သင်
တို့ပြန်ပြောသောစကား၌ မုသာပါသောကြောင့်၊
အဘယ်သို့ ငါ့ကို အချည်းနှီး နှစ်သိမ့်စေကြလိမ့်
မည်နည်းဟု မြွက်ဆို၏။

၂၂

၁ တဖန် တေမန်အမျိုးသား ဧလိဖတ်မြွက်ဆို
၂ သည်ကား၊– လူသည် မိမိပညာအားဖြင့် မိမိအ
ကျိုးကိုပြုစုသကဲ့သို့ ဘုရားသခင်၌ ကျေးဇူးပြု
၃ နိုင်သလော။– သင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ အ
နန္တတန်ခိုးရှင်သည် ကျေးဇူးရှိတော်မူသလော။
သင်၏အကျင့်၌ အပြစ်မပါကြောင်းကို ထင်ရှား
စေသောအားဖြင့် အကျိုးစီးပွါးရှိတော်မူသ
၄ လော။– သင့်ကိုကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ဆုံးမ
ပေးတော်မူမည်လော။ သင်နှင့် တရားတွေ့တော်
၅ မူမည်လော။– သင်ပြုသောဒုစရိုက်သည် အလွန်
ကြီးသည် မဟုတ်လော။ သင့်အပြစ်တို့သည် မ
ရေတွက်နိုင်အောင် များပြားသည်မဟုတ်လော။–
၆ သင်သည် ညီအစ်ကိုပေါင်ထားသော ဥစ္စာကို မ
တရားသဖြင့် ခံယူပြီ။ ဆင်းရဲသောသူတို့၏ အ
၇ ဝတ်ကိုလည်း ချွတ်ယူပြီ။– မောသောသူသောက်
ဘို့ ရေကိုမပေး။ ငတ်မွတ်သောသူကို မကျွေး။–
၈ အားကြီးသောသူမှကား မြေကိုပိုင်ရ၏။ ဂုဏ်အ
သရေရှိသောသူသည် နေရသောအခွင့်ကိုရ၏။–
၉ သင်သည် မုတ်ဆိုးမတို့ကို လက်ချည်းလွှတ်
လိုက်၍၊ မိဘမရှိသော သူငယ်တို့၏လက်ကို ချိုး
၁၀ ပြီ။– ထို့ကြောင့် ကျော့ကွင်းနှင့် ကျော့မိပြီ။ ထိတ်
၁၁ လန့်သောစိတ်နှင့် ပင်ပန်းရ၏။– မမြင်နိုင်သော
မှောင်မိုက်သည် ညှဉ်းဆဲ၍၊ ပြင်းစွာစီးသောရေ
၁၂ သည် လွှမ်းမိုးရ၏။– ဘုရားသခင်သည် ကောင်း
ကင်ဘဝ်ပေါ်မှာ ရှိတော်မူသည်မဟုတ်လော။
ကြယ်တို့သည် အဘယ်မျှလောက် မြင့်ကြသည်
၁၃ တကား။– သို့ဖြစ်၍သင်က၊ ဘုရားသခင်သည် အ
ဘယ်သို့သိတော်မူမည်နည်း။ ထူသောတိမ်တို့က်
၁၄ ကွယ်လျက်နှင့် စီရင်တော်မူနိုင်မည်လော။– မ
မြင်နိုင်အောင် ထူထပ်သောတိမ်တို့သည် ကိုယ်
တော်ကို လွှမ်းမိုးကြ၏။ ကောင်းကင်စကြဝဠာ
ထိပ်ပေါ်မှာ လှည့်လည်တော်မူသည်ဟု ဆိုတတ်
၁၅ ၏။– ကာလအခါခံမစေ့မီ ဖျက်ဆီးခြင်း၊ ရေလွှမ်း

၁၆ မိုး၍၊- အခြေအမြစ်ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရသောသူ
၁၇ တည်းဟူသော ဘုရားသခင်အား ငါတို့ထံမှ ထွက်
သွားလော့ဟူ၍ငင်း၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါတို့
အဘို့ အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်းဟူ၍ငင်း၊ ဆို
တတ်သော အဓမ္မလူတို့ လိုက်ဘူးသောလမ်း
၁၈ ဟောင်းကို သင်သည် လိုက်ဦးမည်လော။- သို့
ရာတွင် ဘုရားသခင်သည် သူတို့အိမ်ကို ကောင်း
သောအရာနှင့် ပြည့်စေတော်မူ၏။ မတရား
သောသူတို့၏ အကြံအစည်ကို ငါသည်ဝန်မခံ။-
၁၉ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ကြည့်မြင်၍ ဝမ်း
မြောက်ကြ၏။ အပြစ်ကင်းသောသူတို့သည် ထို
၂၀ အဓမ္မလူတို့ကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။- အကယ်စင်
စစ် ငါတို့ရန်သူသည် ပျက်စီးလေပြီ။ သူ၏စည်း
စိမ်ကို မီးလောင်လေပြီဟု ဆိုရကြ၏။
၂၁ ဘုရားသခင်နှင့် အကျွမ်းဝင်၍ မိသဟာယ
ဖွဲ့လော့။ ထိုသို့ပြုမှ ကောင်းစားခြင်းသို့ ရောက်
၂၂ ရလိမ့်မည်။- နှုတ်တော်ထွက်တရားကို ခံယူ၍
၂၃ စကားတော်ကို နှလုံး၌သွင်းပါလော့။- အနန္တ
တန် ခိုးရှင် ထံတော်သို့ ပြန်လာလျှင်၊ တည်
ဆောက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ သင့်အိမ်မှဒုစရိုက်ကို
၂၄ ပယ်ရှားလျှင်၊- ရွှေကိုမြေမှုန့်ကဲ့သို့ငင်း၊ ဩဖိရ
ရွှေကို မြစ်၌ရှိသော ကျောက်စရစ်ကဲ့သို့ငင်း သို
၂၅ ထားရလိမ့်မည်။- ထိုအခါ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည်
သင်၌ရွှေရတနာ၊ သင်သုံးရသော ငွေဘဏ္ဍာဖြစ်
၂၆ တော်မူလိမ့်မည်။- သင်သည် အနန္တတန်ခိုးရှင်၌
မွေ့လျော်၍၊ ဘုရားသခင်ကို ဖူးမြော်ရသောအ
၂၇ ခွင့်ရှိလိမ့်မည်။- သင်ဆုတောင်းသောအခါ နား
ထောင်တော်မူမည်။ သစ္စာဂတိထားသည်အ
တိုင်း၊ သစ္စာဝတ်ဖြေရသောအခွင့် ရှိလိမ့်မည်။-
၂၈ သင်ကြံစည်သောအကြံအစည်သည် ထမြောက်
၍၊ သင်သွားသောလမ်း၌ ရောင်ခြည်ထွန်းလိမ့်
၂၉ မည်။- သူတပါးတို့သည် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရသော
အခါ၊ သင်က ချီးမြှောက်သောအခွင့်ရှိသည်ဟု
ဆိုရလိမ့်မည်။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူကို ကယ်တင်
၃၀ တော်မူလိမ့်မည်။- အပြစ်မကင်းသောသူကိုပင်
ကယ်နှုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်ပြုသောအမှု
သန့်ရှင်းသောအားဖြင့် သူသည်ကယ်တင်ခြင်း
သို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၂၃

၁၂ ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ - ယခုငါ
ပြင်းစွာ မြည်တမ်းသော်လည်း၊ ငါခံရသောဒဏ်
၃ သည် သာ၍ပြင်းပါ၏။- ဘုရားသခင်ကို တွေ့
နိုင်သောအရပ်ကို ငါသိပါစေသော။ ပလ္လင်တော်
၄ ရှေ့သို့ ရောက်ပါစေသော။- ရှေ့တော်သို့ရောက်
မှ ငါသည် ကိုယ်အမှုကိုပြင်ဆင်၍၊ များစွာသော
၅ အကျိုးအကြောင်းတို့ကို လျှောက်ထားရ၏။- ငါ့
အား ပြန်ပြောမိန့်မြွက်တော်မူသောစကားတော်
၆ ကို ငါသိနားလည်ရ၏။- မဟာတန်ခိုးတော်အား
ဖြင့် ငါနှင့်တရားတွေ့တော်မူမည်လော။ တွေ့
တော်မမူ။ ငါ့စကားကို နားထောင်တော်မူမည်။-
၇ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ရှေ့တော်၌ဆွေးနွေး
သောအခွင့်ရှိ၍၊ တရားရှင်သည် ငါ့အမှုကို အစဉ်
၈ ရှင်းလင်းစေတော်မူမည်။- ယခုမူကား၊ ငါတက်
လျှင် ဘုရားသခင်ရှိတော်မမူ။ ဆုတ်လျှင် ကိုယ်
၉ တော်ကို မရိပ်မိ။- လုပ်တော်မူရာ လက်ဝဲဘက်
သို့သွားလျှင် ကိုယ်တော်ကိုမဖူးမတွေ့ရ။ လက်ျာ
ဘက်၌ ပုန်းရှောင်လျက် နေတော်မူသောကြောင့်၊
၁၀ ကိုယ်တော်ကိုမမြင်ရ။- သို့သော်လည်း ငါသွား
သောလမ်းကို သိတော်မူ၏။ စစ်တော်မူခြင်းကို
၁၁ ခံပြီးမှ၊ ရွှေကဲ့သို့ငါပေါ်လိမ့်မည်။- ခြေတော်ရာ
ကို အစဉ်တစိုက်ငါရှောက်သွား၍၊ ကြွတော်မူရာ
၁၂ လမ်းကို မလွဲမရှောင်လိုက်ပါ၏။- ထားတော်မူ
သော ပညတ်တို့ကို ငါမပယ်။ နှုတ်တော်ထွက်စ
၁၃ ကားတို့ကို ငါရင်ခွင်၌ သိုထားပါ၏။- သို့ရာတွင်
သဘောတညီတည်းရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်
ကို အဘယ်သူသည် ပြောင်းလဲစေနိုင်မည်နည်း။
အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူလိမ့်မည်။-
၁၄ ငါ့အင်းအဘာကို စီရင်တော်မူ၏။ ထိုသို့သော
၁၅ အကြံအစည်တော်အများ ရှိကြ၏။- ထိုကြောင့်
ရှေ့တော်၌ ငါထိတ်လန့်လျက် နေ၍ ဆင်ခြင်
၁၆ သောအခါ၊ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့ရ၏။- ဘု
ရားသခင်သည် ငါ့စိတ်ပျက်စေခြင်းငှါငင်း၊ အနန္တ
တန်ခိုးရှင်သည် ငါကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါငင်း ပြု
၁၇ တော်မူ၏။- အကြောင်းမူကား၊ မှောင်မိုက်မ
ရောက်မီ ငါ့ကိုပယ်ရှင်းတော်မမူ။ ထူထပ်သော
မှောင်မိုက်မှ ငါ့ကိုကွယ်ကာတော်မမူပါတကား။

၂၄

၁ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အဘယ်ကြောင့်ကာ
လအချိန်တို့ကို သိုထားတော်မမူသနည်း။ နား
လည်သောသူတို့သည် တရားစီရင်တော်မူရာနေ့
၂ ရက်ကို အဘယ်ကြောင့် မမြင်ရသနည်း။- အ
ချို့သောသူတို့သည် မြေမှတ်တိုင်တို့ကို ရွှေ့
တတ်ကြ၏။ သူတပါး၏သိုးဆိတ်တို့ကို လုယူ၍
၃ ကိုယ်အဘို့ ထိန်းကျောင်းကြ၏။- မိဘမရှိသော
သူငယ်၏မြည်းကို မောင်းသွား၍၊ မုတ်ဆိုးမ၏
၄ နွားကို အပေါင်ယူကြ၏။- ငတ်မွတ်သောသူတို့

To Contents

ကို လမ်းလွဲစေကြ၏။ ဆင်းရဲသောပြည်သားတို့
သည် စုဝေး၍ ပုန်းရှောင်လျက်နေရကြ၏။– သူ
တို့သည် အလုပ်လုပ်ခြင်းငှါ၊ တောခိုရိုင်းသော
မြည်းကဲ့သို့ ထွက်ရကြ၏။ စားစရာကိုရှာခြင်းငှါ
နံနက်စောစောသွား၍၊ ကိုယ်အတို့နှင့် သားသမီး
တို့အဘို့ကို တောခိုတွေ့ရကြ၏။– လယ်ပြင်၌
ကား၊ ညဉ်းဆဲသောသူ၏စပါးကို ရိတ်၍၊ သူ၏စ
ပျစ်သီးကို သိမ်းရကြ၏။– ချမ်းသောကာလ၌
ကိုယ်ကိုဖုံးလွှမ်းစရာ အဝတ်မရှိ။ အချည်းစည်း
အိပ်ရကြ၏။– တည်းခိုစရာ တဲမရှိသောကြောင့်၊
တောင်ပေါ်၌ မိုဃ်းရေစိုစွတ်လျက် ကျောက်
ကြားမှာ ခိုရကြ၏။– အဘမရှိသောသူငယ်သည်
အမိန့်နှင့်ကွာရ၏။ ဆင်းရဲသားသည် မိမိဥစ္စာကို
ပေါင်ထားရ၏။– အဝတ်မရှိ အချည်းစည်းလှည့်
လည်၍ မွတ်သိပ်လျက်၊ သူတပါးကောက်လှိုင်း
ကို ထမ်းရ၏။– သူတပါးအိမ်မှာ ဆီကိုကြိတ်
လျက်၊ စပျစ်သီးကိုနင်းနယ်လျက် အငတ်ခံရ
၏။– လူတို့သည် မြို့ထဲမှာ ညည်းတွားကြ၏။
နာသောသူတို့သည် အော်ဟစ်ကြ၏။ သို့သော်
လည်း သူတို့ဆုတောင်းသောစကားကို ဘုရား
သခင်သည် ပမာဏပြုတော်မမူ။

အချို့သောသူတို့သည် အလင်းကိုဆန့်ကျင်
ဘက်ပြု၍ အလင်းသဘောကိုမသိ။ လင်းသော
လမ်းသို့ မလိုက်တတ်ကြ။– လူသတ်သည်စော
စောထ၍ ဆင်းရဲတ်မွတ်သော သူတို့ကို သတ်
တတ်၏။ ညဉ့်အခါ သူခိုးလုပ်တတ်၏။– သူ့မ
ယားကို ခိုးသောသူသည် ညဦးယံအချိန်ကိုမြော်
လင့်၍၊ မိမိမျက်နှာကိုဖုံးလျက် အဘယ်သူမျှမ
မြင်ရဟု ဆိုတတ်၏။– လူဆိုးတို့သည် ညဉ့်အ
ချိန်၌ သူတပါး၏အိမ်ကို ဖောက်ထွင်းတတ်ကြ
၏။ နေ့အချိန်၌ ပုန်းလျက်နေ၍ အလင်းကိုရှောင်
တတ်ကြ၏။– နံနက်ယံကို သေမင်းအရိပ်ကဲ့သို့
ထင်မှတ်၍၊ သေမင်းအရိပ်ကြောက်မက်ဘွယ်
သော ဘေးတို့ကို သိရကြ၏။– ရေပေါ်မှာ ပေါ့ပါး
ကြ၏။ မြေပေါ်မှာ ကျိန်ဆဲသောအဘို့ကို ခံရ၍၊
စပျစ်ဥယျာဉ်အနီးသို့ မချဉ်းရကြ။– မိုဃ်းရေ
သည် ခန်းခြောက်ခြင်းအားဖြင့်ငင်း၊ နေပူအရှိန်
အားဖြင့်ငင်း၊ ကွယ်ပျောက်တတ်သကဲ့သို့၊ မတ
ရားသောသူသည် သေမင်းနိုင်ငံ၌ ကွယ်ပျောက်
တတ်၏။– သူ၏အမိသည် သူ့ကိုမေ့လျော့၍၊ တီ
ကောင်တို့သည် မြိန်စွာ စားလိမ့်မည်။ နောက်တ
ဖန် အဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့ရ။ မတရားသော
သူသည် သစ်ပင်ကဲ့သို့ ကျိုးရလိမ့်မည်။

မတရားသောသူသည် သားမသွားသောမိန်း
မကို ညှဉ်းဆဲတတ်၏။ မုတ်ဆိုးမကိုလည်း ကျေး
ဇူးမပြုတတ်။– အားကြီးသောသူကိုပင် မိမိတန်
ခိုးကြောင့် ပယ်ရှင်းတတ်၏။ ထသောအခါ လူ
တိုင်း ကိုယ်အသက်အဘို့ စိုးရိမ်တတ်၏။– သို့
ရာတွင် ရဲရင့်စွာ ခိုလှုံရာအခွင့်ကို သူ့အားပေး၍၊
ထိုသို့သော သူတို့၏အမူများကို ပမာဏပြုတော်
မူ၏။– ခဏချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်၍ တဖန်
ကွယ်ပျောက်ကြ၏။ နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊
အခြားသောသူကဲ့သို့ အသက်ချုပ်ခြင်းကိုငင်း၊ စ
ပါးနှံအဖျားကဲ့သို့ ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကိုငင်း ခံရကြ
၏။– သို့မဟုတ်လျှင်၊ ငါ၏မုသာအပြစ်ကို အ
ဘယ်သူပြမည်နည်း။ ငါ၏စကားကို အဘယ်သူ
ချေမည်နည်းဟု မြွက်ဆို၏။

၂၅

တဖန် ရှုအာအမျိုးသားဗိလဒဒ်မြွက်ဆိုသည်
ကား။– ဘုရားသခင်သည် အာဏာတော်နှင့်ငင်း၊
ကြောက်ရွံ့ရိုသေဘွယ်သော ဂုဏ်တော်နှင့်ငင်း
ပြည့်စုံ၍၊ မြင့်သောဌာနတော်၌ ငြိမ်သက်ခြင်း
ကို ပြုစုတော်မူ၏။– ဗိုလ်ခြေတော်တို့ကို ရေ
တွက်နိုင်သလော။ အလင်းတော်သည် အဘယ်
သူကို မလင်းဘဲနေသနည်း။– သို့ဖြစ်၍ လူသည်
ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ကုသိုလ်ကို အဘယ်သို့
ရနိုင်သနည်း။ လူမိန်းမဘွားမြင်သောသူသည်
အဘယ်သို့ သန့်ရှင်းနိုင်သနည်း။– လသော်လည်း
အလင်းမရှိ။ ကြယ်သော်လည်း ရှေ့တော်၌ မဖြူ
စင်။– ထိုမျှမက၊ တီကောင်ဖြစ်သောလူ၊ ပိုးရွ
ဖြစ်သောလူသားကို အဘယ်ဆိုက်ဘွယ်ရာရှိသ
နည်းဟု မြွက်ဆို၏။

၂၆

ယောဘပြန်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား။– သင်
သည် အားနည်းသောသူကို အဘယ်သို့မစသ
နည်း။ လက်ကျသောသူကို အဘယ်သို့ ထောက်
ပင့်သနည်း။– မိုက်သောသူကို အဘယ်သို့ အကြံ
ပေးသနည်း။ ထူးဆန်းသောပညာကို အဘယ်သို့
ပြသနည်း။– ဤစကားကို အဘယ်သူအား မြွက်
ဆိုသနည်း။ အဘယ်သူ၏ ဝိညာဉ်အားဖြင့်
ဟောပြောသနည်း။

အောက်အရပ်၌ သရဲငိုင်းသားတို့နှင့်တကွ ရေ
များနှင့် ရေခဲ့နေသောသူများတို့သည် တုန်လှုပ်
ကြ၏။– မရဏာနိုင်ငံသည် ရှေ့တော်၌ လှန်
လျက်ရှိ၏။ အဖုန်နှိမ်နိုင်ငံကို ဖုံးအုပ်ခြင်းမရှိရာ။–
မိုဃ်းကောင်းကင်ကို လွတ်လပ်လဟာ၌ ကြက်

To Contents

တော်မူ၏။ မြေကြီးကိုအခုအခံမရှိ ဆွဲထားတော်
၈ မူ၏။– ထူထပ်သော မိုးယံးတိမ်တော်နှင့် ရေကို
ထုပ်တော်မူ၍၊ မိုးယံးတိမ်သည် မစုတ်မပြတ်နေ
၉ ၏။– မိုးယံးတိမ်တော်ကိုဖြန့်၍ ပလ္လင်တော်မျက်
၁၀ နှာကို ဖုံးအုပ်တော်မူ၏။– အလင်းနှင့်အမိုက်ဆုံမိ
ရာ အပိုင်းအခြားဦ စကြဝဠာကို ကန့်ကွက်တော်
၁၁ မူ၏။– ဆုံးမတော်မူခြင်းကြောင့်၊ မိုးယံးကောင်း
ကင်တိုင်တို့သည် တုန်လှုပ်၍ မိန်းမောတွေဝေ
၁၂ လျက်နေကြ၏။– တန်ခိုးတော်အားဖြင့် သမုဒ္ဒ
ရာကို ဆုံးမတော်မူ၏။ ပညာတော်အားဖြင့်သူ
၁၃ ၏ မာနကို ချိုးဖျက်တော်မူ၏။– ဝိညာဉ်တော်
အားဖြင့် မိုးယံးကောင်းကင်တန်ဆာများကိုပြင်
၁၄ ၍၊ လျင်မြန်သောနဂါးကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူ
၏။– ဤရွေ့ကား၊ အမှုတော်အရိပ်အမြွက်သာ
ဖြစ်၏။ စကားတော် အသံအနည်းငယ်ကိုသာ
နားကြားရ၏။ တန်ခိုးတော်မိုးယံးကြိုးသံကို အ
ဘယ်သူနားလည်နိုင်သနည်းဟု မြွက်ဆို၏။

၂၇

၁ ယောဘသည် လင်္ကာစကားကို ဆက်၍
၂ မြွက်ဆိုသည်ကား၊– ငါ့ကို အမှုရှုံးစေတော်မူ
သောဘုရားသခင်၊ ငါ့ဝိညာဉ်ကို ညှဉ်းဆဲတော်မူ
သောအနန္တတန်ခိုးရှင်သည် အသက်ရှင်တော်မူ
၃ သည်မှန်လျှင်၊– ငါ့အသက်ရှင်လျက်၊ ငါ့နာခေါင်း
၌ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောအသက် တည်
၄ သမျှကာလပတ်လုံး၊– တခါမျှ အဓမ္မစကားကို ငါ့
နှုတ်မဖွင့်။ လှည့်စားသောစကားကို ငါလျှာဖြင့်
၅ ငါမပြောဘဲနေမည်။– သင်တို့သဘောဖြောင့်
သည်ဟု ဝန်ခံသောစကားသည် ငါနှင့်ဝေးပါစေ
သော။ ငါသည် ကိုယ်သဘောဖြောင့်သည်ကို
၆ သေသည်တိုင်အောင် မငြင်း။– ငါသည် တရား
သောအကျင့်ကို လက်မလွှတ်၊ စွဲကိုင်လျက်နေ
မည်။ အသက်ရှင်သမျှကာလပတ်လုံး ကိုယ်စိတ်
နှလုံးသည် ကိုယ်ကိုအပြစ်မတင်ရ။

၇ ငါ့ရန်သူသည် ဆိုးသောသူကဲ့သို့ငင်း၊ ငါတ
၈ ဘက်၌ ထသောသူသည် မဖြောင့်မတ်သောသူ
ကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ပါစေသော။– အဓမ္မလူသည် ဆုံး
ခြင်းသို့ရောက်၍၊ အသက်ဝိညာဉ်ကို ဘုရားသ
၉ ခင်နှုတ်တော်မူသောအခါ အဘယ်မြော်လင့်စ
ရာရှိသေးသနည်း။– ထိုအမှုရောက်သောအခါ၊
သူအော်ဟစ်ခြင်းကို ဘုရားသခင် နားထောင်
၁၀ တော်မူမည်လော။– ထိုသူသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်
၌ မွေ့လျော်လိမ့်မည်လော။ ဘုရားသခင်ကို အ
စဉ်ပဌနာပြုလိမ့်မည်လော။

၁၁ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်တို့ကို သင်တို့အား
ငါပြသမည်။ အနန္တတန်ခိုးရှင် ကြံစည်တော်မူ
၁၂ သောအရာတို့ကို ငါထိမ်ဝှက်၍မထား။– သင်တို့
သည် ကိုယ်တိုင်သိမြင်လျက်၊ ဤမျှလောက် အ
ချည်းနှီးသောစိတ်ကို အဘယ်ကြောင့် ပြုစုကြသ
၁၃ နည်း။– လူဆိုးအား ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော
ဆုလပ်၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူသည် အနန္တတန်
ခိုးရှင်၏ လက်တော်မှခံရသော အမွေဥစ္စာဟူမူ
၁၄ ကား။– သူ၏သားသမီးများပြားသော်လည်း ထား
စာဖြစ်ကြ၏။ မွတ်သိပ်ခြင်းကိုလည်း ခံရကြ၏။–
၁၅ သူ၌ကျန်ကြွင်းသောသူတို့ကို သေမင်းသင်္ဂြိဟ်
လိမ့်မည်။ သူ၏မုတ်ဆိုးမတို့သည် ငိုကြွေးခြင်း
၁၆ ကို မပြုရကြ။– သူသည်ငွေကို မြေမှုန့်ကဲ့သို့ပုံ၍၊
အဝတ်တန်ဆာကို ရွံ့ကဲ့သို့ ပြင်ဆင်သော်လည်း၊–
၁၇ ထိုအဝတ်တန်ဆာကို ဖြောင့်မတ်သောသူသည်
ဝတ်ဆင်လိမ့်မည်။ ထိုငွေကို အပြစ်ကင်းသော
၁၈ သူသည် ဝေလိမ့်မည်။– သူဆောက်သော အိမ်
သည် ပိုးရွှေအိမ်ကဲ့သို့ငင်း၊ ကင်းတဲကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်
၁၉ ၏။– ထိုရတတ်သောသူသည် သေသောအခါ
သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို မခံရ။ မျက်စိတမှိတ်၌ ဆုံးရှုံး
၂၀ ပြီ။– ထသောရေကဲ့သို့ ဘေးဥပဒ်တို့သည် သူ့ကို
လိုက်တတ်၏။ ည၌အခါ မိုးယံးသက်မုန်တိုင်း
၂၁ တိုက်သွားတတ်၏။– အရှေ့လေလွှင့်၍ သူသည်
မိမိနေရာ၌ မတည်။ လေအဟုန်ဖြင့် ပါသွား
၂၂ တတ်၏။– ဘုရားသခင်သည် မသနားဘဲ ဒဏ်
ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ လက်တော်မှ လွတ်ခြင်းငှါ
၂၃ အလိုရှိလိမ့်မည်။– လူတို့သည် လက်ခုပ်တီး၍
ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုလျက်၊ သူ့ကိုမောင်းကြလိမ့်မည်။

၂၈

၁ ငွေလိုက်သောငွေကြောင်းသည် စင်စစ်ရှိ၏၊
၂ လူစစ်တတ်သော ရွှေနေရာလည်းရှိ၏။– သံကို
မြေကြီးထဲက တူးယူတတ်၏။ ကျောက်ကိုချက်
၃ ၍ ကြေးနီကို ရတတ်၏။– လူသည် မှောင်မိုက်
ကို ပျောက်စေတတ်၏။ အဆုံးတိုင်အောင်ငင်း
မှောင်မိုက်ကျောက်၊ သေမင်းအရိပ်တိုင်အောင်
၄ ငင်း လိုက်၍စစ်တတ်၏။– တောင်ခြေရင်း၌တွင်း
တူး၍၊ ခြေဖြင့် ကိုယ်ကိုမထောက်ဘဲ ဆင်း၍၊ လူ
၅ နေရာကို စွန့်သွားတတ်၏။– မြေသည်စားစရာ
ကို ပေးတတ်သော်လည်း၊ အောက်အရပ်၌ မီး
၆ ဖြင့်ပျက်သကဲ့သို့ အပျက်ခံရ၏။– သူ၏ကျောက်
တို့သည် ကျောက်နီ နေရာဖြစ်၏။ မြေမှုန့်လည်း
၇ ရွှေဖြစ်၏။– အဘယ်ငှက်မျှမသိ၊ လင်းတမျက်စိ
၈ လည်း မမြင်သေးသောလမ်းရှိ၏။– ထိုလမ်းကို

၉ သားရဲမနင်း၊ ခြင်္သေ့မရှောက်သေး။– လူသည်
ကျောက်ပေါ်မှာ လက်တင်၍၊ တောင်တို့ကို ခြေ
၁၀ ရင်းတိုင်အောင် မှောက်တတ်၏။– ကျောက်တို့
တွင် ရေစီးစေတတ်၏။ သူ၏မျက်စိသည် ထူး
ဆန်းသောအရာရှိသမျှတို့ကို ကြည့်မြင်တတ်
၁၁ ၏။– စီးသောရေကို တဖန်ဖြတ်၍၊ ဝှက်ထား
သောအရာတို့ကို ထုတ်ဘော်တတ်၏။

၁၂ သို့ရာတွင်၊ ပညာကိုအဘယ်မှာ တွေ့ရလိမ့်
မည်နည်း။ ဉာဏ်သည်လည်း အဘယ်အရပ်၌
၁၃ နေသနည်း။– ဉာဏ်ပညာအဘိုးကို လူမသိနိုင်။
အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာ၌ ရှာ၍မတွေ့
၁၄ နိုင်။– နက်နဲသောအရပ်က ငါ၌မရှိ။ ပင်လယ်က
၁၅ လည်း၊ ငါ၌မရှိဟု ဆိုတတ်၏။– ရွှေစင်ကိုပေး၍
ပညာကိုမရ။ ငွေကိုချိန်၍ ပညာအဘိုးကို မမှီ
၁၆ နိုင်။– ဩဖိရရွှေ၊ မြတ်သောရှဟံကျောက်၊ နီလာ
၁၇ ကျောက်နှင့် ဝယ်သော်လည်း မရနိုင်။– ရွှေဖြစ်
စေ၊ ကျောက်သလင်းဖြစ်စေ မမှီနိုင်။ ရွှေစင်တန်
၁၈ ဆာများနှင့် ဖယ်လှည်း၍မရနိုင်။– သန္တာနှင့်ပုလဲ
ကို ပြောစရာမရှိ။ ပညာသည် ပတ္တမြားထက်
၁၉ သာ၍ အဘိုးကြီး၏။– ကုရုဥဿဘယားသည် မ
မှီနိုင်။ အမြတ်ဆုံးသောရွှေနှင့် ဝယ်၍ မရနိုင်။

၂၀ သို့ဖြစ်၍၊ ပညာသည် အဘယ်ကလာသ
နည်း။ ဉာဏ်သည် အဘယ်ဆီမှာ နေရာကျသ
၂၁ နည်း။– အသက်ရှင်သော သတ္တဝါတစုံတ
ယောက်မျှ ကြည့်၍မမြင်နိုင်။ မိုးယံကောင်းကင်
၂၂ ငှက်တို့သည် ရှာ၍မတွေ့နိုင်။– အဗဒ္ဒုန်မင်းနှင့်
သေမင်းတို့က၊ ပညာ၏သိတင်းကို နားနှင့်ကြား
၂၃ ရုံမျှသာရှိသည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။– ဘုရားသခင်
၂၄ သာလျှင် ပညာလမ်းကို နားလည်တော်မူ၏။– ပ
၂၅ ညာနေရာအရပ်ကို သိတော်မူ၏။– လေကိုချိန်
လျက်၊ ရေကိုလည်းခြင်လျက်၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်
အောင် ကြည့်ရှု၍၊ ကောင်းကင်အောက်၌ ရှိသ
၂၆ မျှတို့ကို မြင်တော်မူ၏။– မိုးယံးရွာမှုကိုစီရင်၍၊
မိုးယံးကြိုးလျှပ်စစ်ပြက်ရာလမ်းကို ဖန်ဆင်း
၂၇ သောအခါ၊– ပညာကိုမြင်၍ ဘော်ပြတော်မူ၏။
၂၈ ပညာတရားကိုထား၍ စုံစမ်းတော်မူ၏။– လူတို့
အားလည်း ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း
သည် ပညာဖြစ်ကြောင်းနှင့်၊ ဒုစရိုက်ကိုရှောင်
ခြင်းသည် ဉာဏ်ဖြစ်ကြောင်းကို မိန့်တော်မူပြီ
ဟု ဩဂြက်ဆို၏။

၂၉

၁ ယောဘသည် လက်ံာစကားကို ဆက်၍ဩဂြက်
၂ ဆိုသည်ကား၊– ငါသည် လွန်လေပြီသောနှစ်၊ လ၊
ဘုရားသခင်စောင့်မတော်မူသော နေ့ရက်၌ဖြစ်
၂ သကဲ့သို့ တဖန်ဖြစ်ပါစေ။– ထိုအခါ ဘုရားသခင်
၏မီးခွက်သည် ငါ့ခေါင်းပေါ်မှာ ထွန်းလင်းသည်
ဖြစ်၍၊ ထိုအလင်းကို ငါအမှိုက်ပြုလျက်၊ မိုက်သော
၄ အရပ်၌ ရှောက်သွားနိုင်၏။– ငါ့အသက်ပျိုသော
ကာလ၊ ငါ့အိမ်၌ဘုရားသခင်နှင့် မိသဟာယဖွဲ့
ရသော အခွင့်ရှိသောကာလ၌၊ ငါဖြစ်သကဲ့သို့ တ
၅ ဖန်ဖြစ်ပါစေ။– ထိုအခါ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့
ဘက်၌ရှိတော်မူ၏။ ငါ့သားသမီးတို့သည်လည်း
၆ ငါ့ကိုဝိုင်းလျက်နေကြ၏။– ထိုအခါ ငါသွားသော
လမ်း၌ နို့ရည်စီးလေ၏။ ကျောက်ခဲသည်လည်း
၇ ငါ့အဘို့ ဆီကိုသွန်းလောင်းလေ၏။– ငါသည်မြို့
အလယ်၌ ရှောက်၍၊ မြို့တံခါးသို့သွားလျက်၊
၈ လမ်း၌ ထိုင်ရာကို ပြင်ဆင်လျက်နေစဉ်တွင်၊– လူ
ပျိုတို့သည် ငါ့ကိုမြင်သဖြင့် ပုန်းရှောင်၍ နေကြ
၏။ အသက်ကြီးသူတို့သည်လည်း ထ၍ မတ်
၉ တတ်နေကြ၏။– မင်းသားတို့သည် စကားမပြော
ဘဲနေ၍၊ မိမိတို့နူတ်ကို လက်နှင့်ပိတ်ကြ၏။–
၁၀ မှူးမတ်တို့သည်လည်း တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍၊ သူ
၁၁ တို့လျှာသည် အာခေါင်၌ ကပ်လေ၏။– လူတို့
သည် ငါ့စကားသံကိုကြားသောအခါ ကောင်းကြီး
ပေးကြ၏။ ငါ့ကိုမြင်သောအခါ ချီးမွမ်းကြ၏။–
၁၂ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ဆင်းရဲသောသူ၊ မိဘ
မရှိသောသူ၊ ကိုးကွယ်ရာမရသောသူ အော်ဟစ်
၁၃ သောအခါ ကယ်တင်တတ်၏။– ပျက်လုသောသူ
ကောင်းကြီးပေးခြင်းကို ငါခံရ၏။ မုတ်ဆိုးမစိတ်
၁၄ နှလုံးကို ရွှင်လန်းစေ၏။– ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီ
ကို အဝတ်လုပ်၍ ငါဝတ်ဆင်၏။ တရားသည် ငါ့
၁၅ ဝတ်လုံ၊ ငါ့ပေါင်းဖြစ်၏။– မျက်စိကန်းသောသူ
တို့အား ငါသည် မျက်စိဖြစ်၏။ ခြေဆွံ့သော သူ
၁၆ တို့အား ခြေဖြစ်၏။– ဆင်းရဲသောသူတို့၏ အဘ
ဖြစ်၏။ အသိအကျွမ်းမရှိသော သူတို့၏အမှုကို
၁၇ ငါနားထောင်၏။– မတရားသောသူ၏ အစွယ်တို့
ကို ငါချိုး၍၊ သူလုယူကိုက်စားသော အရာကိုနှုတ်
၁၈ ၏။– ငါသည် ကိုယ်အသိုက်၌ သေရသောအခွင့်
ရှိလိမ့်မည်။ ငါ့အသက်ရှင်သောနေ့ရက်တို့သည်
သဲလုံးနှင့်အမျှ များပြားလိမ့်မည်ဟု အောက်မေ
၁၉ ၏။– ငါ့အမြစ်သည် ရေနားမှာပြန့်ပွါး၏။ ဆီးနှင်း
၂၀ သည် တညဉ့်လုံး ငါ့အခက်အလက်၌ကျ၏။– ငါ့
ဘုန်းသည် အစဉ်ပွင့်လန်းလျက်၊ ငါ့လေးသည်
၂၁ လည်း ငါ့လက်၌ အားဖြည့်လျက်ရှိ၏။– သူတပါး
တို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင်၍၊ ငါပေးသော
အကြံကို ငုံလင့်လျက် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။–

၂၂ ငါပြောပြီးသည်နောက် သူတို့သည် ပြန်၍မပြော။
ငါစကားသည် သူတို့အပေါ်မှာ ရေစက်ကဲ့သို့ ကျ
၂၃ ၏။– မိုးယံးရေကိုငုံလင့်သကဲ့သို့ ငါ့ကိုငုံလင့်လျက်၊
နောက်ကျသော မိုးယံးရေကို ခံချင်သကဲ့သို့၊ သူတို့
သည် ပစပ်ကို ကျယ်ကျယ်ဖွင့်လျက် နေကြ၏။–
၂၄ ငါသည် ပြုံးလျက်သူတို့ကို ကြည့်ရှုသောအခါ၊
သူတို့သည် မယုံနိုင်ကြ။ ငါ့မျက်နှာ၏အလင်းကို
၂၅ လည်း မပျောက်စေကြ။– ငါသည် သူတို့လမ်းကို
ပဲ့ပြင်၍ အမြတ်ဆုံးသောနေရာ၌ ထိုင်၏။ ဗိုလ်
ခြေအလုံးအရင်းနှင့်တကွ ရှင်ဘုရင်ကဲ့သို့ငင်း၊
ညှိုးငယ်သောသူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေသောသူကဲ့သို့
ငင်း ငါဖြစ်၏။

၃၀

၁ ယခုမူကား၊ ငါ့ထက်အသက်ငယ်သောသူတို့
သည် ငါ့ကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ သူတို့အဘများကို
ငါသည်ရွံရှာ၍၊ ငါသိုးစုကိုစောင့်သော ခွေးတို့
၂ တွင်မျှ နေရာမပေး။– သူတို့သည် အစွမ်းသတ္တိ
ကုန်ပြီးမှ၊ ငါ့အမှုကို အဘယ်သို့ ဆောင်ရွက်နိုင်
၃ သနည်း။– ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောကြောင့်၊ သူတ
ပါးများနှင့် မပေါင်းဘော်။ နက်နဲသောတောအ
၄ ရပ်နှင့် လူဆိတ်ညံရာအရပ်သို့ ပြေးကြ၏။– စား
စရာဘို့ ချဲဖုတ်နားမှာ မလွမြဲက်ကိုရိတ်၍၊ ရသမ်
၅ မြစ်ကိုလည်း တူးကြ၏။– လူနေရာမှ နှင်ထုတ်
ခြင်းကိုခံရ၍၊ သူခိုးကိုလိုက်သကဲ့သို့ သူတပါးတို့
၆ သည်လိုက်၍ အော်ဟစ်ကြ၏။– ကြောက်မက်
ဘွယ်သော တောင်ကြား၊ မြေတွင်း၊ ကျောက်
၇ ခေါင်ခဲ့၌ နေကြ၏။– ချဲဖုတ်အောက်မှာ မြည်တမ်း
လျက်၊ ဆူးပင်အောက်မှာ စုဝေးလျက်နေကြ
၈ ၏။– လူမိုက်သား၊ လူယုတ်သားဖြစ်၍၊ အရပ်
ရပ် နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရကြ၏။

၉ ယခုမူကား၊ ငါသည်သူတို့သီချင်းဆိုရာ၊ ကဲ့
၁၀ ရဲ့ပုံစိုင်းရာ ဖြစ်ပါသည်တကား။– ငါ့ကိုရွံရှာ၍
ဝေးစွာရှောင်တတ်ကြ၏။ ငါ့မျက်နှာကို တံထွေး
၁၁ နှင့်မထွေးဘဲ မနေကြ။– ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို
လေးနှင့်ပစ်၍ ညှဉ်းဆဲတော်မူသောကြောင့်၊ သူ
တို့သည် ငါ့ရှေ့မှာဇောကြိုးကို လွတ်တတ်ကြ
၁၂ ၏။– သူငယ်တို့သည် ငါလက်ျာဘက်၌ထ၍၊ ငါ့
ခြေကို တွန်းကြ၏။ ငါ့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ လမ်းဖို
၁၃ ကြ၏။– ငါလမ်းကိုဖျက်၍ ငါ့ကိုလဲစေခြင်းငှါ
ကြိုးစားကြ၏။ သူတို့တွင် သတိပေးသောသူမ
၁၄ ရှိ။– ကျယ်သော တွင်းပေါက်၌ ဝင်သကဲ့သို့၊ ငါ့
ကိုတိုက်၍ ဖြိုဖျက်ရာကို ခိုလှုံလျက်၊ ငါ့ထံသို့ တ
၁၅ ဟုန်တည်း ပြေးလာကြ၏။– ကြောက်မက်ဘွယ်
သော အရာတို့သည် ငါ့အပေါ်သို့ရောက်၍၊ လေ
တိုက်သကဲ့သို့ ငါ့ဘုန်းကို လိုက်သဖြင့်၊ ငါ့စည်း
စိမ်သည် မိုးယံးတိမ်ကဲ့သို့ လွင့်ကုန်ပြီ။

၁၆ ယခုမူကား၊ ငါနှလုံးကြေကွဲပြီ။ ဒုက္ခဆင်းရဲခံ
၁၇ ရာကာလသည် ငါ့ကိုမှီပြီ။– ည၌အခါ ငါ့အရိုးတို့
သည် အလွန်ကိုက်ခဲ၍၊ ငါ့အကြောတို့သည် သက်
၁၈ သာခြင်း မရှိရကြ။– ငါ့အနာသည် ပြင်းထန်သ
ဖြင့်၊ အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့၊ ငါ့ကိုဖုံးလွှမ်း၍
၁၉ အကျီလည်စွပ်ကဲ့သို့ ငါ့ကိုစည်းလျက်နေ၏။– ငါ့
ကိုရွံ့ထဲသို့ တွန်းချတော်မူသဖြင့်၊ ငါသည် မြေ
၂၀ မှုန့်နှင့် မီးဖိုပြာကဲ့သို့ ဖြစ်လေပြီ။– ကိုယ်တော်
အား အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သော်လည်း ကြားတော်
မမူ။ အကျွန်ုပ်သည် မတ်တတ်နေသော်လည်း
၂၁ မှတ်တော်မမူ။– အကျွန်ုပ်ကို ကြမ်းတမ်းစွာပြု
၍၊ အားကြီးသောလက်တော်နှင့် ညှဉ်းဆဲတော်
၂၂ မူ၏။– အကျွန်ုပ်ကိုချီသွား၍၊ လေကိုစီးစေသ
ဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာကို ဖြုတ်လွှင့်တော်
၂၃ မူ၏။– သေခြင်းသို့ငင်း၊ အသက်ရှင်သောသူခပ်
သိမ်းတို့အဘို့ စီရင်သောနေရာသို့ငင်း၊ အကျွန်ုပ်
ကို ပို့ဆောင်တော်မူမည်ဟု အကျွန်ုပ်သိပါ၏။–
၂၄ ဘုရားသခင်သည် လက်ဆန့်တော်မူသောအခါ၊
တောင်းပန်သော်လည်း အချည်းနှီးဖြစ်၏။ ဖျက်
ဆီးတော်မူသောအခါ၊ အော်ဟစ်သော်လည်း
၂၅ ကျေးဇူးမရှိ။– အမှုရောက်သော သူအတွက် ငါငို
ကြွေးဘူးဖြို မဟုတ်လော။ ဆင်းရဲသောသူအ
၂၆ တွက် ငါစိတ်နာကြည်းဘူးဖြို မဟုတ်လော။– သို့
သော်လည်း၊ ငါသည် ကောင်းကျိုးကို မြော်လင့်
သောအခါ ဘေးရောက်လာ၏။ အလင်းကိုတောင့်
၂၇ တသောအခါ မှောင်မိုက်ဖြစ်၏။– ငါအသည်း
သည် ပူလောင်၍ ငြိမ်းခြင်းမရှိ။ ဒုက္ခဆင်းရဲခံရာ
၂၈ ကာလသည် ငါ့ကိုတွေ့မိပြီ။– နေရောင်ကွယ်၍
မှောင်မိုက်၌ လှည့်လည်ရ၏။ ပရိသတ်အလယ်
၂၉ ၌ မတ်တတ်နေ၍ ကြွေးကြော်ရ၏။– မြေခွေးတို့
နှင့် ညီအစ်ကိုတော်၏။ ကုလားအုပ်ငှက်တို့နှင့်
၃၀ ပေါင်းဘော်ရ၏။– အဆင်းမည်းလျက် အရိုးပူ
၃၁ လောင်လျက်ရှိ၏။– ငါ့စောင်းသည် ညည်းတွား
သောအသံ၊ ငါ့ပလွေသည် ငိုကြွေးသောအသံကို
သာ ပေးတတ်၏။

၃၁

၁ ငါသည်အပျိုကိုမျှ မကြည့်ရှုမည်အကြောင်း၊
ကိုယ်မျက်စိနှင့် ပဋိညာဉ်ဝန်ခံခြင်းကို ပြုပြီ။–
၂ သို့မဟုတ် အထက်အရပ်က ဘုရားသခင်သည်
အဘယ်ကျေးဇူးကိုငင်း၊ မြင့်ရာအရပ်က အနန္တ

တန်ခိုးရှင်သည် အဘယ်သို့သော အမွေဥစ္စာကို
၃ ၎င်း ပေးတော်မူမည်နည်း။- ဆိုးသောသူတို့
သည် ပျက်စီးခြင်းသို့၎င်း၊ မတရားသဖြင့် ကျင့်
သောသူတို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့၎င်း ရောက်ရကြ
၄ မည် မဟုတ်လော။- ဘုရားသခင်သည် ငါသွား
ရာလမ်းတို့ကို မြင်တော်မူသည် မဟုတ်လော။
ငါ့ခြေရာရှိသမျှတို့ကို ရေတွက်တော်မူသည်မ
၅ ဟုတ်လော။- မုသာလမ်းသို့ ငါလိုက်မိသော်၎င်း၊
၆ လှည့်စားခြင်း၄ါ ငါပြေးမိသော်၎င်း၊- မှန်သော
ချိန်ခွင်၌ ငါ့ကိုချိန်ပါစေ။ ဘုရားသခင်သည် ငါ
၇ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို သိတော်မူပါစေ။- ငါသည်
လမ်းလွဲမိသော်၎င်း၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ငါ့မျက်စိ
အလိုသို့ လိုက်မိသော်၎င်း၊ ငါ့လက်၌ အညစ်အ
၈ ကြေးကပ်မိသော်၎င်း၊- ငါကြဲသော မျိုးစေ့၏အ
သီးအနှံကို သူတပါးစားပါစေ။ ငါ့ပျိုးပင်များကို
၉ သူတပါးနှုတ်ပါစေ။- သူမယားကို ငါတပ်မက်မိ
သော်၎င်း၊ အိမ်နီးချင်းတံခါးနားမှာ ငါချောင်းမိ
၁၀ သော်၎င်း၊- ငါ့မယားသည် သူတပါးထံ၌ ကြိတ်
ဆုံကြိတ်ရပါစေ။ သူတပါးသည် ငါ့မယားကို
၁၁ ရှုတ်ချပါစေ။- ငါသည်ထိုသို့ပြုမိလျှင် အပြစ်
၁၂ ကြီး၏။ ရာဇဝတ်ခံထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏။- ထို
အပြစ်သည် အကုန်အစင်လောင်သောမီး၊ ငါ့
စည်းစိမ်ရှိသမျှကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောမီး
၁၃ ဖြစ်၏။- ငါ့ကျွန်နှင့် ငါ့ကျွန်မသည် ငါနှင့်တရား
တွေ့စရာအမှု ရှိသောအခါ၊ ငါနားမထောင်ဘဲနေ
၁၄ မိလျှင်၊- ဘုရားသခင်ထတော်မူသောအခါ အ
ဘယ်သို့ ငါပြုရမည်နည်း။ စစ်ကြောတော်မူ
သောအခါ အဘယ်သို့ ပြန် လျှောက်ရမည်
၁၅ နည်း။- ငါ့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသည်
သူ့ကိုလည်း ဖန် ဆင်းတော် မူသည် မဟုတ်
လော။ တပါးတည်းသောဘုရားသည် ငါတို့နှစ်
ယောက်ကို အမိဝမ်းထဲ၌ ဖန်ဆင်းတော်မူသည်
မဟုတ်လော။
၁၆ ငါသည် ဆင်းရဲသားတောင့်တသောအရာကို
မပေးဘဲနေဘူးသလော။ မုတ်ဆိုးမမျက်စိကို
၁၇ ပျက်စေခြင်း၄ါ ပြုဘူးသလော။- မိဘမရှိသော
သူတို့အား စားစရာကိုမမျှဘဲ၊ ငါတယောက်
၁၈ တည်း စားဘူးသလော။- ဆင်းရဲသားသည် အ
ဘထံမှာနေသကဲ့သို့၊ ငါ့အသက်ငယ်စဉ်ကာလမ
စ၍ ငါနှင့်အတူ ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံပြီ။ ငါသည်
၁၉ ဘွားမြင်သောနေ့မှစ၍ မုတ်ဆိုးမကို မစပြီ။- အ
ဝတ်မရှိသောကြောင့် သေခြင်းသို့ရောက်သော
သူတစုံတယောက်နှင့်၊ ခြုံစရာမရှိဘဲ ဆင်းရဲစွာ
၂၀ နေသောသူ တစုံတယောက်ကို ငါမြင်၍၊- သူ၏
ခါးသည် ငါ့ကိုကောင်းကြီးမပေး။ ငါ့သိုးမွေးအား
၂၁ ဖြင့် မနွေးဘဲနေသော်၎င်း၊- ရုံးတော်တွင် ငါ့
ဘက်၌ နေသောမင်းကို ငါသည်မြင်၍၊ မိဘမရှိ
၂၂ သောသူကို ညှဉ်းဆဲမိသော်၎င်း၊- ငါ့လက်မောင်း
သည် ပခုံးကကျပါစေ။ ငါ့လက်ရိုး ကျိုးပါစေ။-
၂၃ ငါသည် ဘုရားသခင် ဖျက်ဆီးတော်မူခြင်းဘေး
ကို ကြောက်ရွံ့၍၊ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်
၂၄ ကြောင့် မပြစ်မှားဝံ့ဘဲနေပါပြီ။- ငါသည်ရွှေကို
ကိုးစား၍ ရွှေစင်အား၊ သင်သည် ငါခိုလှုံရာဖြစ်
၂၅ ၏ဟု ဆိုမိသော်၎င်း၊- ငါ၌စည်းစိမ်ကြီး၍ များ
စွာသော ဥစ္စာရတတ်သောကြောင့်၊ ငါဝါကြွား
၂၆ ဝမ်းမြောက် မိသော်၎င်း၊- ရောင်ခြည်ထွက်သော
နေ၊ ထွန်းလင်းလျက်သွားသောလကို ငါကြည့်ရှု
၂၇ သောအခါ၊- ငါ့စိတ်နှလုံးသည် တိတ်ဆိတ်စွာနှုး
၂၈ ညှတ်၍ ငါ့လက်ကို ငါနမ်းမိသော်၎င်း၊- ရာဇဝတ်
ခံထိုက်သော အပြစ်ရှိ၏။ အထက်အရပ်၌ ရှိ
တော်မူသောဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ရာရောက်
၂၉ ၏။- ငါ့ကိုမုန်းသောသူသည် ပျက်စီးသောအခါ
ငါဝမ်းမြောက်သလော။ သူ၌ဘေးရောက်သော
၃၀ အခါ၊ ငါဝါကြွားသလော။- ငါသည် သူ့အသက်
ကို ကျိန်ဆဲ၍၊ ကိုယ်နှုတ်၌ အပြစ်ရောက်စေခြင်း
၃၁ ငှါ အခွင့်မပေး။- ငါ့အိမ်သူအိမ်သားတို့က၊ အ
ဘယ်သူသည် ငါတို့သခင်၏ အမဲသားကိုတောင့်
တ၍ မဝဘဲနေရသနည်းဟု မဆိုတတ်သလော။-
၃၂ ဧည့်သည်သည် လမ်း၌ညဉ့်ကို မလွန်ရမည်အ
ကြောင်း၊ ငါသည် ခရီးသွားသောသူတို့အား
၃၃ ကိုယ်တံခါးကို ဖွင့်ထားပြီ။- ငါသည် လူပြုတတ်
သကဲ့သို့၊ ကိုယ်ဒုစရိုက်ကိုဖုံး၍၊ ကိုယ်ရင်ထဲ၌
၃၄ ကိုယ်အပြစ်ကို ဝှက်ထားဘူးသလော။- ထိုသို့ပြု
မိလျှင်၊ ကြီးသောပရိသတ်ရှေ့မှာ ငါ့မျက်နှာပျက်
ပါစေ။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကဲ့ရဲ့၍ ငါ့အရှက်ကွဲ
ပါစေ။ အိမ်ပြင်သို့မထွက်ဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာ နေရ
၃၅ ပါစေ။- တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့စကား
ကို နားထောင်ပါစေသော။ ငါလက်မှတ်ကို ငါ
ပေးမည်။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် ငါ့ကိုစစ်ကြော
တော်မူပါစေ။ ငါတရားတွေ့ဘက်သည် စာထား
၃၆ ပါစေ။- အကယ်စင်စစ် ထိုစာကို ပခုံးပေါ်မှာ ငါ
တင်ထားပါမည်။ ဓေါင်းကဲ့သို့ ဆောင်းပါမည်။-
၃၇ ငါသည် ကိုယ်အပြုအမူအလုံးစုံတို့ကို ဘော်ပြပါ
မည်။ မင်းကဲ့သို့ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ပါမည်။-
၃၈ ငါ့မြေသည် ငါ့ကိုအပြစ်တင်သဖြင့်၊ အော်ဟစ်၍
လည်ချောင်းတို့သည် တညီတညွတ်မြည်တမ်း

၃၉ သော်၎င်း၊- စရိတ်မကုန်ဘဲ မြေအသီးအနှံကို
ငါစား၍ မြေဆိုင်သောသူတို့ကို ညှဉ်းဆဲမိသော်
၄၀ ၎င်း၊- စပါးပင်အတွက် ဆူးပင်ပေါက်ပါစေ။ မု
ယောပင်အတွက် ဗောရုပင်ပေါက်ပါစေဟု မြွက်
ဆို၏။ ယောဘမြွက်ဆိုသောစကားပြီး၏။

၃၂

၁ ထိုသို့ယောဘသည် မိမိဖြောင့်မတ်သည်ဟု
ထင်သောကြောင့်၊ ထိုသူသုံးယောက်တို့သည်
၂ ပြန်၍ မပြောဘဲနေကြ၏။- ထိုအခါ ဗုဇအမျိုး
အာရအန္တယ်ဖြစ်သော ဗာရခေလသားဧလိဟု
သည် အမျက်ထွက်၏။ ယောဘသည် ဘုရားသ
ခင်ထက် မိမိဖြောင့်မတ်ကြောင်းကို ပြသော
၃ ကြောင့်၊ ယောဘကို အမျက်ထွက်၏။- ယော
ဘ၏ အဆွေခင်ပွန်းသုံးယောက်တို့သည် ပြန်၍
မပြောနိုင်သော်လည်း၊ ယောဘ၌ အပြစ်ရှိသည်
ဟု စီရင်ကြသောကြောင့်၊ သူတို့ကိုလည်း အ
၄ မျက်ထွက်၏။- ဧလိဟုသည် သူတို့ထက် အ
သက်ငယ်သောကြောင့်၊ ယောဘပြောသော စ
ကားမကုန်မီတိုင်အောင် ဆိုင်းလင့်လျက်နေ
၅ ၏။- ထိုသူသုံးယောက်တို့သည် ပြန်၍ပြောစရာ
စကား မရှိကြောင်းကို သိမြင်သောအခါ အမျက်
၆ ထွက်လေ၏။- ထိုအခါ ဗုဇအမျိုး ဗာရခေလ
သားဧလိဟု မြွက်ဆိုသည်ကား၊ ငါသည် အသက်
ငယ်ပါ၏။ သင်တို့သည် အလွန်အသက်ကြီးပါ
၏။ ထို့ကြောင့် ငါသည် ကြောက်၍ ကိုယ်သ
၇ ဘောကိုမပြဝံ့ဘဲ နေပါပြီ။- နေ့ရက်ကာလ တာ
ရှည်သောသူသည် စကားပြောအပ်၏။ နှစ်ပေါင်း
များစွာ လွန်သောသူသည် ပညာကို သွန်သင်အပ်
၈ ၏။- သို့ရာတွင် လူထဲ၌ဝိညာဉ်ရှိ၏။ ဘုရားသ
ခင် အသက်ရှင်စေတော်မူသဖြင့် ဉာဏ်ရှိ၏။-
၉ လူကြီးတို့သည် အစဉ်ပညာရှိသည်မဟုတ်။ အ
သက်ကြီးသော သူအပေါင်းတို့သည် မှန်သောတ
၁၀ ရားကို နားလည်သည်မဟုတ်။- သို့ဖြစ်၍ ငါ့စ
ကားကို နားထောင်ကြလော့။ ငါသည် ကိုယ်သ
ဘောကိုလည်း ပြပါမည်။
၁၁ သင်တို့စကားကို ကြားရအံ့သောငါ၊ ငါဆိုင်း
လင့်ပြီ။ သင်တို့သည် ပြောစရာကိုရှာဖွေ၍ ဆွေး
၁၂ နွေးသောစကားကို ငါနားထောင်ပြီ။- စေ့စေ့နား
ထောင်စဉ်တွင်၊ ယောဘကို အဘယ်သူမျှမနိုင်။
၁၃ သူ၏စကားကို အဘယ်သူမျှမခချေ။- သို့ဖြစ်၍ ငါ
တို့သည် ပညာကိုရှာ၍တွေ့ပြီဟု သင်တို့ဆိုစရာ
မရှိ။ ယောဘကို နှိမ့်ချသောသူကား လူမဟုတ်၊
၁၄ ဘုရားသခင်ပေတည်း။- ယောဘသည် ငါ့ကို
ရည်ဆောင်၍ ပြောပြီမဟုတ်။ သင်တို့ပြန်ပြော
၁၅ သည်အတိုင်း ငါပြန်ပြောမည် မဟုတ်။- ဤသူ
တို့သည် မိန်းမောတွေဝေလျက်ပြန်၍ မပြောဘဲ
၁၆ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။- ငါဆိုင်းလင့်သည်
တွင် သူတို့သည် နှုတ်မမြွက်၊ ပြန်၍မပြောဘဲ
၁၇ ငြိမ်ငြိမ်နေကြ၏။- သို့ဖြစ်၍ ငါသည်ကိုယ်အ
တွက် ပြန်ပြောမည်။ ကိုယ်သဘောကို ပြမည်။-
၁၈ ငါသည် ပြောစရာစကားနှင့် ပြည့်ဝ၏။ အတွင်း
၁၉ ဝိညာဉ်နှိုးဆော်ခြင်းကို ခံရ၏။- ငါ့ဝမ်းသည်
ပိတ်ဆို့သောစပျစ်ရည်နှင့် တူ၏။ အသစ်သော
၂၀ သားရေဘူး ကွဲလုသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။- ငါသည်
သက်သာခြင်းငှါ မြွက်ဆိုရမည်။ နှုတ်ကိုဖွင့်၍
၂၁ ပြန်ပြောရမည်။- အဘယ်သူ၏မျက်နှာကိုမျှ မ
ထောက်၊ အဘယ်သူကိုမျှ ချီးမွမ်းသောစကား
၂၂ နှင့် မချော့မော့။- သူတပါးကို ချီးမွမ်းသောစ
ကားနှင့် မချော့မော့တတ်။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ငါ့ကို
ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသည် ငါ့ကို ချက်
ခြင်းပယ်ရှားတော်မူမည်။

၃၃

၁ သို့ဖြစ်၍ အိုယောဘ၊ ငါမြွက်ဆိုသောစကား
၂ အလုံးစုံတို့ကို နားထောင်နာယူပါလော့။- ငါ
သည် ယခုနှုတ်ကိုဖွင့်၍ လျှာနှင့်မြွက်ဆိုသောအ
၃ ခါ။- ငါသဘောဖြောင့်သည်နှင့်အညီ ငါ့စကား
ဖြောင့်လိမ့်မည်။ ငါ့နှုတ်သည် ရှင်းလင်းသောပ
၄ ညာစကားကို မြွက်ဆိုလိမ့်မည်။- ဘုရားသခင်
၏ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။
အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ အသက်တော်သည် ငါ့ကို အ
၅ သက်ရှင်စေတော်မူပြီ။- သင်သည်တတ်နိုင်လျှင်
ငါ့ကိုပြန်ပြောလော့။ ကိုယ်စကားကို ပြင်ဆင်
၆ လော့။ ကြိုးစားလော့။- ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ ငါ
သည်သင်နှင့်တူ၏။ ငါသည်လည်း မြေမှုန့်ဖြင့်
၇ ဖန်ဆင်းတော်မူရာဖြစ်၏။- သင်သည် ကြောက်
ရွံ့ရမည်အကြောင်း ငါ၌ ကြောက်မက်ဘွယ်သော
အရာမရှိ။ သင့်အပေါ်မှာ ငါသည် လေးသောလက်
၈ ကိုမတင်။- အကယ်စင်စစ် သင့်စကားသံကို ငါ
ကြားသည်အတိုင်း သင်မြွက်ဆိုသောစကားဟူမူ
၉ ကား၊- ငါသည် စင်ကြယ်သောသဘောရှိ၏၊
ပြစ်မှားခြင်းကို မပြုတတ်။ ငါ၌ အပြစ်မရှိ။ သန့်
၁၀ ရှင်းခြင်းရှိ၏။- ဘုရားသခင်သည် ငါ၌အပြစ်
တင်ခွင့်ကို ရှာတော်မူ၏။ ငါ့ကို ရန်သူကဲ့သို့ မှတ်
၁၁ တော်မူ၏။- ငါ့ကို ထိတ်ခတ်တော်မူ၏။ ငါထွက်
ရာလမ်းရှိသမျှတို့ကို စောင့်တော်မူ၏ဟု ဆိုမိ
၁၂ ပြီ။- ထိုသို့ဆိုသော် မှားပြီ။ ငါပြန်ပြောသောစ

To Contents

ကားဟူမူကား၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည်
၁၃ လူထက်ကြီးမြတ်တော်မူ၏။– ဘုရားသခင်နှင့်
အဘယ်ကြောင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသနည်း။ ပြု
တော်မူသောအမှုတို့၏ အကြောင်းကို ပြတော်မ
မူ။
၁၄ ဘုရားသခင်သည် တကြိမ်မိန့်မြွက်တော်မူ
၏။ လူမရိပ်မိလျှင် နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် မိန့်မြွက်
၁၅ တော်မူ၏။– လူသည် အိပ်ရာပေါ်မှာငိုက်လျက်
အိပ်ပျော်လျက်နေသောအခါ အိပ်မက်မြင်၍၊
၁၆ ညဉ့်ရူပါရုံကို ခံရသောအားဖြင့်၊– ဘုရားသခင်
သည် လူ၏နားကိုဖွင့်၍ ဆုံးမပေးတော်မူတတ်
၁၇ ၏။– ထိုသို့ လူသည်မိမိအကြံကို စွန့်စေခြင်းငှါ
ငင်း၊ မာနမာနနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါငင်း ပြု
၁၈ တော်မူ၏။– သူ၏အသက်ကို သချိုင်းတွင်းမှ
ကွယ်ကာ၍၊ ထားဘေးဖြင့် မသေစေခြင်းငှါ
စောင့်မတော်မူ၏။
၁၉ လူသည် အိပ်ရာပေါ်မှာ နာခြင်းဝေဒနာကို ခံ
ရ၍၊ အရိုးရှိသမျှတို့သည် ပြင်းထန်စွာ ကိုက်ခဲသ
၂၀ ဖြင့်၊– မုန့်နှင့်မြိန်သော ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို
၂၁ သူ၏စိတ်ဝိညာဉ်သည် ရွံရှာ၏။– အသားအရေ
ပိန်လျော့ကွယ်ပျောက်၍၊ မထင်ရှားဘူးသော
၂၂ အရိုးတို့လည်း ပေါ်ကြ၏။– အသက်ဝိညာဉ်
သည် သချိုင်းတွင်းနားသို့ငင်း၊ ဖျက်ဆီးသော တ
၂၃ မန်လက်သို့ငင်း ရောက်လုပြီ။– သို့ရာတွင် လူတို့
အားတရားလမ်းကို ပြစေခြင်းငှါ၊ တထောင်တွင်
အထွဋ်ဖြစ်၍၊ တရားစကားကို ပြန်တတ်သော
၂၄ တမန်ရှိလျှင်၊– ဘုရားသခင်က၊ သချိုင်းတွင်းထဲ
သို့ ထိုသူကိုမဆင်းစေဘဲ ကယ်တင်လော့။ ရွေး
ရာအကြောင်းကို ငါတွေ့ပြီဟု ကရဏာစိတ်ရှိ၍
၂၅ မိန့်တော်မူသောအားဖြင့်၊– ထိုသူသည် သူငယ်
ထက် အသားအရေနုထွား၍ ယိုျသောအသက်
၂၆ နှင့် တဖန်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။– ဘုရားသခင်ကို ဆု
တောင်း၍ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသဖြင့်၊ ဝမ်း
မြောက်သောစိတ်နှင့် မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြင်ရ
လိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကျိုးကို လူတို့အား
၂၇ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူတတ်၏။– သူကလည်း၊
ငါသည် ပြစ်မှားပါပြီ။ မှန်သောတရားကို မှောက်
ပါပြီ။ သို့သော်လည်း ကိုယ်ခံထိုက်သော အပြစ်
၂၈ ကိုမခံရဘဲ၊– သချိုင်းတွင်းထဲသို့ ငါကိုမဆင်းစေ
ဘဲ ကယ်တင်တော်မူသဖြင့်၊ ငါအသက်သည်
မှောင်မိုက်နှင့်လွတ်လျက်ရှိ၏ဟု လူတို့တွင် သိ
၂၉ ချင်းဆိုရလိမ့်မည်။– ထိုသို့ဘုရားသခင်သည် လူ
၃၀ တို့၌ ရံခါရံခါစီရင်တော်မူသဖြင့်၊– သချိုင်းတွင်း
မှနှုတ်ယူ၍၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏အလင်း
နှင့် လင်းစေတော်မူ၏။
၃၁ အို ယောဘ၊ ငါ့စကားကို သတိနှင့် နားထောင်
လော့။ တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ ငါပြောပါမည်။–
၃၂ သို့သော်လည်း ပြောစရာရှိလျှင် ပြန်ပြောလော့။
သင့်ကို အပြစ်လွတ်စေခြင်းငှါ၊ ငါအလိုရှိသော
၃၃ ကြောင့် စကားပြောလော့။– ပြောစရာမရှိလျှင်၊
တိတ်ဆိတ်စွာနေ၍ ငါ့စကားကို နားထောင်
လော့။ ပညာကို ငါသွန်သင်ပါမည်ဟု မြွက်ဆို
၏။

၃၄

၁ တဖန် ဧလိဟုဆက်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊–
၂ အကြားအမြင်များသော ပညာရှိတို့၊ ငါ့စကားကို
၃ နားထောင်နာယူကြလော့။– ခံတွင်းသည် အစာ
ကို မြည်းစမ်းသကဲ့သို့၊ နားသည် စကားကို စုံ
၄ စမ်းတတ်၏။– ငါတို့သည် ကိုယ်အတို့အလိုငှါ
စစ်၍ တရားဖြင့် စီရင်ကြကုန်အံ့။ ကောင်း
သောအရာကို ကိုယ်တိုင်အားဖြင့် သိမှတ်ကြ
၅ ကုန်အံ့။– ယောဘက၊ ငါဖြောင့်မတ်၏။ ဘုရား
၆ သခင်သည် ငါ့ကို အမှုရှုံးစေတော်မူ၏။– ငါသည်
ကိုယ်အကျိုးကို ပျက်စီးစေခြင်းငှါ မုသာပြော
မည်လော။ ငါမပြစ်မှားသော်လည်း၊ မပျောက်
နိုင်သော အနာရောဂါစွဲပါသည်တကားဟု ဆိုမိ
၇ ပြီ။– ယောဘနှင့်တူသောသူ တစုံတယောက် ရှိ
လိမ့်မည်လော။ ရေကို သောက်သကဲ့သို့ ကဲ့ရဲ့
၈ ခြင်းကိုမျိုတတ်၏။– မတရားသဖြင့် ကျင့်သော
သူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍၊ လူဆိုးတို့နှင့် သွားလာ
၉ တတ်၏။– လူသည် ဘုရားသခင်၌ မွေ့လျော်၍၊
၁၀ အကျိုးမရှိဟု ယောဘသည် ဆိုမိပြီ။– သို့ဖြစ်၍
ဉာဏ်ကောင်းသောသူတို့၊ ငါ့စကားကို နား
ထောင်ကြလော့။ ဒုစရိုက်သည် ဘုရားသခင်နှင့်
၁၁ ဝေး၊ အပြစ်သည် အနန္တတန်ခိုးရှင်နှင့်ဝေး၊ ဝေးပါ
စေ။– လူပြုသောအမှု၏ အကျိုးအပြစ်ကို ပေး
၁၂ တော်မူမည်။ လူတိုင်း ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်
နှင့် အထိုက်အလျောက် ခံစေတော်မူမည်။– အ
၁၃ ကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် ဒုစရိုက်ကို ပြု
တော်မမူ။ အနန္တတန်ခိုးရှင်သည် မတရားသဖြင့်
၁၄ စီရင်တော်မမူ။– မြေကြီးကို ဘုရားသခင်၌ အ
ဘယ်သူအပ်သနည်း။ လောကဓာတ်လုံးကို အ
၁၅ ဘယ်သူ စီရင်ပြုပြင်သနည်း။– ဘုရားသခင်
သည် လူကို အလိုတော်မရှိ၍၊ လူ၏အသက်
၁၆ ဝိညာဉ်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူလျှင်၊– ခပ်သိမ်းသော
လူသတ္တဝါတို့သည် ချက်ခြင်းသေပျောက်၍ မြေ

၁၆ မှန့်သို့ တဖန် ရောက်ရကြလိမ့်မည်။– ယခုမှာ
သင်သည် ဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆင်ခြင်ဦးလော့။
၁၇ ငါ့စကားသံကို နားထောင်ဦးလော့။– တရားကို
မုန်းသောသူသည် အစိုးရရမည်လော။ တရားသ
ဖြင့် စီရင်၍ တန်ခိုးကြီးသောသူကို အပြစ်တင်
၁၈ သင့်သလော။– သင်သည်လူဆိုးဖြစ်၏ဟု ရှင်ဘု
ရင်ကိုငင်း၊ သင်တို့သည် အဓမ္မလူဖြစ်ကြ၏ဟု
၁၉ မင်းတို့ကိုငင်း ဆိုသင့်သလော။– ထိုမျှမက၊ မင်း
တို့၏မျက်နှာကို ထောက်တော်မမူ။ ဆင်းရဲသော
သူကို အားနာသည်ထက်၊ ရတတ်သောသူကို
သာ၍ အားနာတော်မမူသော ဘုရားသခင်ကို မ
ဆိုသင့်သည် မဟုတ်လော။ ဘုရားသခင်သည်
ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။–
၂၀ တခဏခြင်းတွင် သတ္တဝါတို့သည် သေတတ်ကြ
၏။ သန်းခေါင်အချိန်၌ လူမျိုးတစုံတမျိုး တုန်
လှုပ်ကွယ်ပျောက်၍၊ အားကြီးသောသူသော်
လည်း အဘယ်သူမျှမပြုဘဲ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း
၂၁ ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။– အကြောင်းမူကား၊ လူ
သွားရာလမ်းတို့ကို ဘုရားသခင်ကြည့်ရှုရ၍၊ လူ
၂၂ ခြေရာရှိသမျှတို့ကို မြင်တော်မူ၏။– မတရားသ
ဖြင့် ကျင့်သောသူ၏ပုန်းရောင်ရာ မှောင်မိုက်၊
၂၃ သေမင်းအရိပ်တစုံတခုမျှမရှိ။– ဘုရားသခင့်ရှေ့
တော်၌ လူသည် တရားတွေ့သောအခါ၊ အထပ်
၂၄ ထပ်စစ်ကြောတော်မူစရာ အကြောင်းမရှိ။– အား
ကြီးသောသူတို့ကိုပင် မစစ်ကြောဘဲ ချိုးဖျက်၍၊
သူတို့အရာ၌ အခြားသောသူကို ခန့်ထားတော်မူ
၂၅ ၏။– သို့ဖြစ်၍ သူတို့ပြုသမျှကို သိတော်မူသဖြင့်၊
ညဉ့်မှောင်မိုက်ကို ရောက်စေ၍ ဖျက်ဆီးတော်မူ
၂၆ ၏။– သူတို့အပြစ်ကြောင့် ပရိသတ်ရှေ့မှာ ဒဏ်
၂၇ ခတ်တော်မူ၏။– အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်
ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ကြ၏။ ပြုတော်မူသော
၂၈ အမှုတို့ကို အလျင်းမဆင်ခြင်ကြ။– ထိုသို့ပြုသော
ကြောင့် ဆင်းရဲသားငိုကြွေးသံသည် ရှေ့တော်
သို့ တက်၍၊ ညဉ်းဆဲခံရသောသူ၏ ငိုကြွေးသံကို
၂၉ ကြားတော်မူရ၏။– ဘုရားသခင်သည် ချမ်းသာ
ပေးတော်မူလျှင် အဘယ်သူနှောင့်ရှက်နိုင်သ
နည်း။ မျက်နှာလွှဲတော်မူလျှင် လူတမျိုးလုံးဖြစ်
စေ၊ တယောက်တည်းဖြစ်စေ၊ အဘယ်သူသည်
၃၀ မျက်နှာတော်ကို ဖူးမြင်နိုင်သနည်း။– ထိုသို့ ဆင်း
ရဲသားတို့ကို မမှားယွင်းစေမည်အကြောင်း အဓမ္မ
မင်းတို့ကို နိမ့်ချတော်မူ၏။
၃၁ အကျွန်ုပ်သည် ဆုံးမတော်မူခြင်းကို ခံရပါ
၃၂ ပြီ။ နောက်တဖန် မပြစ်မှားပါ။– အကျွန်ုပ် နားမ
လည်သောအရာကို သွန်သင်တော်မူပါ။ ဒုစရိုက်
ကို ပြုမိသည်ဖြစ်၍၊ နောက်တဖန် မပြုဘဲနေပါ
မည်ဟု ဘုရားသခင်အား လျှောက်သင့်သည် မ
၃၃ ဟုတ်လော။– သင်သည် ငြင်းပယ်သည်ဖြစ်စေ၊
ရွေးယူသည်ဖြစ်စေ၊ သင်၏အလိုသို့သော ဘုရား
သခင်လိုက်၍၊ အလိုတော်သို့မလိုက်ဘဲ အကျိုး
အပြစ်ကို ပေးတော်မူရမည်လော။ သို့ဖြစ်လျှင်
၃၄ နားလည်သည်အတိုင်း ပြောပါ။– ဉာဏ်ကောင်း
သော သူတို့သည် စကားပြောပါစေ။ ပညာရှိသော
သူတို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင်ပါစေ။–
၃၅ ယောဘသည် နားမလည်ဘဲ ပြောမိပြီ။ သူပြော
၃၆ သောစကားသည် ပညာစကားမဟုတ်။– ယော
ဘသည် မတရားသောသူကဲ့သို့ ပြန်ပြောတတ်
သောကြောင့်၊ အဆုံးတိုင်အောင် စုံစမ်းစေခြင်းငါ
၃၇ ငါအလိုရှိ၏။– ဒုစရိုက်ကို ပြုသည်သာမက၊ ပုန်
ကန်သော အပြစ်ရှိသေး၏။ ငါတို့တွင် အောင်ပွဲ
ကိုခံ၍၊ ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှားသောစကားနှင့်
များစွာပြောတတ်သည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၃၅

၁ တဖန်ဧလိဟုဆက်၍ မြွက်ဆိုသည်ကား၊ –
၂ ငါသည် ဘုရားသခင်ထက်သာ၍ ဖြောင့်မတ်၏
ဟု သင်ပြောသောစကား မှန်သည်ထင်သလော။–
၃ သင်က၊ ငါသည် အဘယ်အကျိုးကိုရသနည်း။ ဒု
စရိုက်ကို မပြုဘဲနေလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသ
၄ နည်းဟု ဆိုလို၏။– သင်နှင့် သင်၏အပေါင်းအ
၅ ဘော်တို့စကားကို ငါချေပါမည်။– မိုးယံကောင်း
ကင်ကိုမျှော်၍၊ သင့်ထက်မြင့်သော မိုးယံတိမ်
၆ တို့ကို ကြည့်ရှုလော့။– သင်သည် ဒုစရိုက်ကိုပြု
သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့ ထိခိုက်
နိုင်သနည်း။ ပြစ်မှားသော အပြစ်များသော်လည်း၊
အကျိုးတော်ကို အဘယ်သို့ ဖျက်နိုင်သနည်း။–
၇ သင်သည် ဖြောင့်မတ်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်
၏အကျိုးတော်ကို အဘယ်သို့ပြုစုနိုင်သနည်း။
သင့်လက်မှ အဘယ်ကျေးဇူးကို ခံတော်မူမည်
၈ နည်း။– သင်ပြုသောဒုစရိုက်သည် သင်နှင့်တူ
သော လူသတ္တဝါကိုသာ ထိခိုက်နိုင်၏။ သင်ပြု
သောသုစရိုက်သည်လည်း လူသားတို့၌သာ ကျေး
ဇူးပြုနိုင်၏။
၉ များပြားသော ညဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသောသူတို့
သည် အော်ဟစ်တတ်ကြ၏။ အားကြီးသောသူ
နှိပ်စက်သောကြောင့်၊ ပြင်းစွာအော်ဟစ်တတ်
၁၀ ကြ၏။– သို့သော်လည်း ငါ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူထ
သော၊ ညဉ့်အချိန်၌ သီချင်းဆိုရသောအခွင့်ကို

To Contents

၁၁ ပေးတော်မူထသော၊- မြေတိရဏ္ဍာန် နားလည်
သည်ထက် သာ၍နားလည်သော ဉာဏ်နှင့်ငင်း၊
မိုးပြိုးကောင်းကင်ငှက်မရ၊ ထူးဆန်းသောပညာ
နှင့်ငင်း၊ ငါတို့ကို ပြည့်စုံစေတော်မူသော ဘုရား
သခင်သည် အဘယ်မှာရှိတော်မူသနည်းဟု အ
၁၂ ဘယ်သူမျှ မမေးမြန်းတတ်။- ထိုကြောင့် အဓမ္မ
လူ၊ ထောင်လွှားစော်ကားခြင်းကိုခံရ၍ အော်
ဟစ်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ထူးတော်မ
၁၃ မူ။- အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် အချည်း
နှီးသောစကားကို နားထောင်တော်မမူ။ အနန္တ
တန်ခိုးရှင်သည် ထိုသို့သောစကားကို မမှတ်ဘဲ
၁၄ နေတော်မူ၏။- ဘုရားသခင်ကို မတွေ့မမြင်ရ
ဟု သင်ဆိုသော်လည်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်တော်
၁၅ မူသောကြောင့် မြော်လင့်လျက်နေလော့။- ယခု
မူကား၊ အမျက်ထွက်၍ ဆုံးမတော်မမူ။ ပြစ်မှား
သောအပြစ်ကို ကျပ်တည်းစွာ မှတ်တော်မမူ
၁၆ သောကြောင့်၊- ယောဘသည် အချည်းနှီးသော
စကားကို မြွက်ဆိုတတ်၏။ ပညာမရှိဘဲ များစွာ
ပြောတတ်သည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၃၆

၁ တဖန် ဧလိဟု ဆက်၍မြွက်ဆိုသည်ကား၊-
၂ ငါ့ကို သည်းခံပါလော့။ အကျိုးအကြောင်းကို ငါ
ပြဦးမည်။ ဘုရားသခင့်အတွို့ ပြောစရာရှိသေး
၃ ၏။- ငါသည် ဝေးသောအရပ်က ကိုယ်ပညာကို
ဆောင်ခဲ့မည်။ ငါ့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘု
ရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူကြောင်းကို
၄ ငါပြမည်။- အကယ်စင်စစ် မမှန်သောစကားကို
ငါမပြော။ ပညာအတတ် စုံလင်သောသူသည်
သင်၌ရှိ၏။
၅ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။ သို့
သော်လည်း မထီမဲ့မြင်ပြုတော်မမူတတ်။ အ
၆ စွမ်းသတ္တိ၊ ဉာဏ်သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။- မ
တရားသောသူတို့၏အသက်ကို စောင့်တော်မမူ။
ဆင်းရဲခံရသောသူတို့ဘက်၌ တရားစီရင်တော်မူ
၇ ၏။- ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို ပမာဏမပြုဘဲ
နေတော်မမူ။ ရှင်ဘုရင်နှင့်အတူ ရာဇပလ္လင်ပေါ်
၈ မှာ ထာဝရနေရာချ၍ ခီးမြှောက်တော်မူ၏။- သူ
တို့သည် အကျဉ်းနေ၍ ဒုက္ခကြိုးနှင့် ချည်နှောင်
၉ ခြင်းကို ခံရလျှင်၊- သူတို့ပြုမိသောအမှုနှင့် ပြစ်
မှားလွန်ကျူးမိသောအပြစ်များတို့ကို ပြတော်မူ
၁၀ ၏။- ဆုံးမသောစကားကို နားထောင်ချင်သော
သဘောကိုသွင်းပေး၍၊ ဒုစရိုက်ကိုစွန့်စေမည်အ
၁၁ ကြောင်း ပညတ်တော်မူ၏။- စကားတော်ကိုနား
ထောင်၍ အမှုတော်ကိုဆောင်ရွက်လျှင်၊ စည်း
စိမ်ချမ်းသာနှင့် ပျော်မွေ့လျက်၊ နှစ်လနေ့ရက်
၁၂ ကာလကို လွန်စေတတ်ကြ၏။- နားမထောင်
လျှင် ထားဘေးဖြင့်ဆုံး၍၊ ပညာအတတ်မရှိဘဲ
၁၃ သေတတ်ကြ၏။- အဓမ္မသဘောရှိသောသူတို့
သည် အမျက်တော်ကို သိုထားတတ်ကြ၏။ ချည်
နှောင်တော်မူသောအခါ မအော်ဟစ်တတ်ကြ။-
၁၄ အသက်ငယ်စဉ်ကပင်သေ၍၊ ဆိုးညစ်သောသူ
၁၅ တို့နှင့်အတူ ဆုံးတတ်ကြ၏။- အမှုရောက်သော
ဆင်းရဲသားတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။ ညှဉ်းဆဲ
ခြင်းကိုခံရသောအခါ၊ နားထောင်စေခြင်းငှါ ပြု
၁၆ တော်မူ၏။- ထိုသို့သင့်ကိုလည်း ကျဉ်းမြောင်း
သောအရပ်မှ ကျယ်ဝန်းရှင်းလင်းသောအရပ်သို့
ပြောင်းစေ၍၊ သင်၏စားပွဲပေါ်မှာ ကောင်းသော
အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို
၁၇ တင်ထားတော်မူလိမ့်မည်။- သို့မဟုတ် မတရား
သောသူကဲ့သို့ အပြစ်နှင့်ပြည့်စုံလျှင်၊ အပြစ်နှင့်
၁၈ ယှဉ်သောဒဏ်ကို ခံရမည်။- အမျက်တော် ထွက်
တတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်ဟု စိုး
ရိမ်စရာရှိ၏။ အမှုရောက်မှ များသောအတိုးကို
၁၉ ပေးသော်လည်း ကိုယ်ကို မရွေးမနှုတ်နိုင်။- သင်
၏ဥစ္စာကို ပမာဏပြုတော်မူမည်လော။ ရွှေကို
ငင်း၊ များစွာသော စည်းစိမ်ကိုငင်း ပေးချင်သော်
၂၀ လည်း၊ ပမာဏပြုတော်မမူ။- ညဉ့်ကို မတောင့်
တနှင့်။ ညဉ့်အခါလူတို့သည် ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံ
၂၁ ရတတ်ကြ၏။- သတိပြုပါ။ မတရားသောအမှု
ကို မငဲ့ကွက်နှင့်။ ထိုသို့သောအမှုကို ဆင်းရဲခြင်း
ထက် သင်သည် အလိုရှိလေပြီတကား။
၂၂ ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ချီး
မြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ အ
၂၃ ဘယ်သူအုပ်ချုပ်နိုင်သနည်း။- ကြွတော်မူရသော
လမ်းကို အဘယ်သူစီရင်သနည်း။ ကိုယ်တော်
သည် မတရားသောအမှုကို ပြုမိပြီဟု အဘယ်
၂၄ သူဆိုရာသနည်း။- လူတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သော
အမှုတော်ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ သတိပြုလော့။-
၂၅ လူခပ်သိမ်းတို့သည် အမှုတော်ကို မြင်ကြ၏။ အ
၂၆ ဝေးက ကြည့်ရှုတတ်ကြ၏။- ဘုရားသခင်သည်
ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကို
မသိနိုင်။ အသက်တော်နှစ်ပေါင်းကို စစ်၍မကုန်
၂၇ နိုင်ကြ။- ရေကို သုန်ဖျင်းစေ၍၊ အထက်သို့ ဆွဲ
ယူတော်မူသဖြင့်၊ ရေငွေ့ရှိသည်အတိုင်း မိုးပ
၂၈ ရွာတတ်၏။- မိုးပတိမ်မှ လူတို့အပေါ်သို့ မိုးပ
ပေါက်ကျ၍၊ များစွာသောမိုးပ ရွာတတ်၏။-

၂၉ မိုဃ်းတိမ်တော်နှုံပြားခြင်း၊ တဲတော်အသံမြည်
၃၀ ခြင်းကို အဘယ်သူ နားလည်သနည်း။– တဲတော်
အပေါ်မှာ အလင်းတော်ကို ဖြန့်တော်မူ၏။ သ
မုဒ္ဒရာ၌ အနက်ဆုံးသောအရပ်ကိုလည်း ဖုံးလွှမ်း
၃၁ တော်မူ၏။– ထိုသို့သောအားဖြင့် လူမျိုးတို့ကို
တရားစီရင်တော်မူ၏။ များစွာသော အစာအာ
၃၂ ဟာရကိုလည်း ပေးတော်မူ၏။– အလင်းကို
လက်တော်နှင့်ကွယ်ကာ၍၊ တဖန် ရန်သူရှိရာသို့
၃၃ လွှတ်တော်မူ၏။– ထိုသူမှစသော တိရစ္ဆာန်များ
နှင့် အပင်များကို အလိုတော်မရှိကြောင်း ထင်
ရှား၏။

၃၇

၁ ဤအမှုကြောင့် ငါ့နှလုံးသည် တုန်လှုပ်၍ မိ
၂ မိနေရာမှ ရွေ့သွား၏။– မြွက်တော်မူသောအသံ
နှင့် နှုတ်တော်မှထွက်သောအသံကို စေ့စေ့နား
၃ ထောင်ကြလော့။– မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌
အနှံ့အပြားလွှတ်၍၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် လျှပ်
၄ စစ်ပြက်စေတော်မူ၏။– လျှပ်စစ်ပြက်ပြီးမှ အသံ
တော်ထွက်၏။ ဘုန်းအာနုဘော်တော်အသံနှင့်
မိုဃ်းချုန်းတော်မူ၏။ အသံတော်မြည်သောအခါ
၅ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းကို ချုပ်တည်းတော်မမူ။– အံ့
သြဘွယ်သော အခြင်းအရာပါလျက်၊ ဘုရားသခင်
သည် အသံတော်နှင့် မိုဃ်းချုန်းတော်မူ၏။ ကြီး
သောအမှု ငါတို့နားမလည်နိုင်သော အမှုတို့ကို
၆ ပြုတော်မူ၏။– မြေပေါ်မှာဖြစ်စေဟု မိုဃ်းပွင့်
ကိုလင်း၊ သုန်ဖျင်းသောမိုဃ်းရေနှင့် တန်ခိုးတော်
ကြောင့် ပြင်းထန်သော မိုဃ်းရေကိုလင်း မိန့်တော်
၇ မူ၏။– ဖန်ဆင်းတော်မူသော လူအပေါင်းတို့
သည် ကိုယ်တော်ကို သိမည်အကြောင်း လူတိုင်း
၈ လုပ်သောအလုပ်ကို ဆီးတားတော်မူ၏။– ထိုအ
ခါ သားရဲတို့သည် မြေတွင်းထဲသို့ဝင်၍၊ သူတို့နေ
၉ ရာ၌ နေတတ်ကြ၏။– လေဘွေသည် တောင်
မျက်နှာမှလင်း၊ အချမ်းသည် မြောက်မျက်နှာမှ
၁၀ လင်း ထွက်လာတတ်၏။– ဘုရားသခင်မူတော်
မူသဖြင့်၊ ရေခဲဖြစ်၍ ရေမျက်နှာသည် ခဲလျက်ရှိ
၁၁ ၏။– မိုဃ်းတိမ်မှ မိုဃ်းရေကို သက်ရောက်စေ
၍၊ ရောင်ခြည်တော်အားဖြင့် မိုဃ်းတိမ်ကို
၁၂ ပျောက်လွင့်စေတော်မူ၏။– လောကဓာတ် မြေ
ကြီးတရှောက်လုံးကို မှာထားတော်မူသမျှအ
တိုင်း ပြုစေခြင်းငှါ ပညာတော်အားဖြင့် လှည့်
၁၃ လည်စေတော်မူ၏။– ဒဏ်ခတ်သော်လင်း၊ မြေ
တော်ကို ပြုစုသော်လင်း၊ ချမ်းသာပေးသော်လင်း
လာစေတော်မူ၏။

၁၄ အို ယောဘ၊ ဤစကားကို နားထောင်လော့။
ဘုရားသခင်၏ အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို
၁၅ ငြိမ်သက်စွာနေ၍ ဆင်ခြင်လော့။– ထိုအမှုတို့ကို
ဘုရားသခင်စီရင်၍၊ မိုဃ်းတိမ်တော်အလင်းကို
ထွန်းလင်းစေတော်မူသောအခါ၊ သင်သည် သိသ
၁၆ လော။– ပညာစုံလင်သော ဘုရား၏အံ့ဘွယ်သော
အမှုတော်တည်းဟူသော မိုဃ်းတိမ်တို့သည် မ
ပေါ့မလေး မှန်မှန်မိုးမည်အကြောင်း၊ ပြုတော်မူ
၁၇ သောအမှုကိုလင်း။– မြေပေါ်မှာ တောင်လေဖြင့်
အချမ်းပျောက်စေတော်မူသောအခါ၊ သင်၏အ
ဝတ်သည် အဘယ်သို့သောအားဖြင့် နွေးသည်
၁၈ ကိုလင်း နားလည်သလော။– သွန်းသော ကြေးမုံ
ကဲ့သို့ တည်လျက်ရှိသော မိုဃ်းကောင်းကင်ကို
သင်သည် ဘုရားသခင်နှင့် ဝိုင်းညီ၍ ကြက်သ
၁၉ လော။– ငါတို့သည် အဘယ်သို့ လျှောက်ရမည်
ကို သွန်သင်ပါ။ ငါတို့သည် မိုက်သောကြောင့်၊
၂၀ အလိုအလျောက် မလျှောက်တတ်ကြ။– ငါပြော
သောစကားကို ဘုရားသခင်အား ကြားလျှောက်
လိမ့်မည်လော။ အကယ်၍လူသည် ဘုရားသခင်
ကိုလျှောက်ဝံ့လျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်
၂၁ မည်။– လေသည်လာ၍ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို
ရှင်းလင်းစေသောအခါ၊ လူသည် ထွန်းလင်းသော
၂၂ ရောင်ခြည်ကို မကြည့်နိုင်။– မြောက်မျက်နှာမှ
ရွှေရောင်ခြည်ထွက်တတ်၏။ ဘုရားသခင်သည်
ကြောက်မက်ဘွယ်သော ဘုန်းအာနုဘော်နှင့်
၂၃ ပြည့်စုံတော်မူ၏။– အနန္တတန်ခိုးရှင်ကို ငါတို့
သည် စစ်၍မကုန်နိုင်ကြ။ အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့်
ငင်း၊ တရားစီရင်ခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်
ငင်း ထူးဆန်းတော်မူ၏။ အဘယ်သူကိုမျှ ညှဉ်း
၂၄ ဆဲတော်မမူ။– သို့ဖြစ်၍ လူတို့သည် ကြောက်ရွံ့
စရာအကြောင်း ရှိကြ၏။ ဉာဏ်ကောင်းသောသူ
တစုံတယောက်မျှ ဘုရားသခင်ကို မဖူးမကြည့်
နိုင်ဟု မြွက်ဆို၏။

၃၈

၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ယောဘစကား
ကို လှုပ်ပြန်၍၊ မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းထဲက မိန့်
၂ တော်မူသည်ကား။– ပညာမရှိဘဲ စကားပြော
ကာမျှနှင့် ငါ့အကြံကိုမိုက်စေသော ဤသူကား
၃ အဘယ်သူနည်း။– လူယောက်ျားကဲ့သို့ သင့်ခါး
ကို စီးလော့။ ငါမေးမြန်းသော ပြဿနာတို့ကို
၄ ဖြေလော့။– မြေကြီးအဖြစ်ကို ငါတည်သောအ
ခါ၊ သင်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ နားလည
၅ လျှင် ဘော်ပြလော့။– မြေကြီးအတိုင်းအရှည် ပ

To Contents

မာဏကို အဘယ်သူ စီရင်သနည်း။ နားလည်
လျှင် ပြောလော့။ မျဉ်းကြိုးကို အဘယ်သူတန်း
၆ ၍ ချသနည်း။- မြေကြီးတိုက်မြစ်ကို အဘယ်အ
၇ ရပ်၌ စွဲစေသနည်း။- နံနက်ကြယ်တို့သည် တ
ညီတညွတ်တည်း သီချင်းဆို၍၊ ဘုရားသခင်
သားအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်သဖြင့်၊ ကြွေး
ကြော်ကြစဉ်၊ တိုက်ထောင့်အထွဋ်ကျောက်ကို
၈ အဘယ်သူတင်ထားသနည်း။- သမုဒ္ဒရာသည်
အမိဝမ်းထဲက ဘွားရ၍ထွက်လာသောအခါ၊ အ
ဘယ်သူသည် တံခါးပိတ်နှင့် ပိတ်ထားသနည်း။-
၉ သမုဒ္ဒရာကို မိုးဝံးတိမ်နှင့် ငါခြုံ၍၊ ထူထပ်သော
၁၀ မှောင်မိုက်နှင့် ထုပ်ရစ်သည်ကာလ၌ငင်း။- သင်
၁၁ သည် ဤအရပ်တိုင်အောင် လာရ၏။- တိုး၍မ
လွန်ရ၊ ဤအရပ်၌ သင်၏ထောင်လွှားသော
လှိုင်းတံပိုးဆုံးရ၏ဟု ပညတ်လျက်၊ သမုဒ္ဒရာအ
ပိုင်းအခြားကို ငါစီရင်၍၊ တံခါးပိတ်နှင့် ကန့်လန့်
ကျင်တို့ကို ထားသည်ကာလ၌ငင်း၊ အဘယ်သူ
၁၂ သည် ဝိုင်း၍ကူညီသနည်း။- သင်သည် တသက်
လုံးတွင် တခါမျှ နံနက်ကို မှာထားဘူးသလော။
၁၃ မိုးဝံးသောကဲလင်းကို နေရာချဘူးသလော။- နံ
နက်အလင်းသည် မြေကြီးစွန်းကိုကိုင်လျက်၊ လူ
ဆိုးတို့ကိုခါ၍ ပစ်စေခြင်းငှါ စီရင်ဘူးသလော။-
၁၄ မြေကြီးသည် တံဆိပ်ခတ်သကဲ့သို့ပုံပေါ်၍ အ
၁၅ ဝတ်တန်ဆာဆင်သကဲ့သို့ ရှိ၏။- လူဆိုးတို့၏အ
လင်းသည် ကွယ်၍ ချီကြသောလက်လည်း ကျိုး
၁၆ တတ်၏။- သင်သည် သမုဒ္ဒရာစမ်းရေပေါက်ထဲ
သို့ ဝင်ဘူးသလော။ နက်နဲသော အောက်ဆုံးအ
၁၇ ရပ်၌ လှည့်လည်ဘူးသလော။- သေခြင်းတံခါး
တို့ကို သင့်အားဖွင့်ဘူးသလော။ သေမင်းအရိပ်
ထဲသို့ဝင်သော လမ်းဝတို့ကို မြင်ဘူးသလော။-
၁၈ မြေကြီးမျက်နှာ တပြင်လုံးကို ကြည့်ရှုဘူးသ
လော။ အလုံးစုံကို သိမြင်လျှင် ဘော်ပြလော့။-
၁၉ အလင်းနေရာသို့ အဘယ်မည်သောလမ်းဖြင့်
ရောက်ရသနည်း။ မှောင်မိုက်နေရာလည်း အ
၂၀ ဘယ်မှာရှိသနည်း။- အကယ်စင်စစ် သင်သည်
အလင်းအမိုက်အပိုင်းအခြားသို့ ငါတို့ကို ပို့
ဆောင်နိုင်၏။ သူတို့နေရာအိမ်သို့ ရောက်သော
၂၁ လမ်းတို့ကို သိလိမ့်မည်။- သင်သည် ရှေးကာလ
၌ဘွားမြင်၍ အလွန် အသက်ကြီးသောကြောင့်
သိလိမ့်မည်။

၂၂ သင်သည် မိုးပွင့်ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့ ဝင်
၂၃ ဘူးသလော။- ဘေးရောက်ရာ အချိန်ကာလနှင့်
စစ်ပြိုင်၍ တိုက်ရာအချိန်ကာလဘို့၊ ငါသိုထား
သော မိုးဝံးသီးဘဏ္ဍာများကို မြင်ဘူးသလော။-
၂၄ အလင်းသည် အဘယ်သို့သောလမ်းဖြင့် နှံ့ပြားသ
နည်း။ အရှေ့လေသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အဘယ်
၂၅ ကြောင့်လွင့်သနည်း။- လူမရှိသောမြေနှင့် လူမ
၂၆ နေသောတောဌ၌ မိုးဝံးရွာစေခြင်းငှါငင်း။- လွတ်
၂၇ လပ်သောလွင်ပြင်ကို ရေနှင့်ဝစေ၍၊ - နူသော
မြက်ပင်အညှောက်ကို ထွက်စေခြင်းငှါငင်း၊ လျှို
သောမိုးဝံးရေစီးရာလမ်း၊ မိုးဝံးကြိုးနှင့်ဆိုင်
သော လျှပ်စစ်ပြက်ရာလမ်းကို အဘယ်သူ ဖွင့်
၂၈ သနည်း။- မိုးဝံးရေ၏အဘကား၊ အဘယ်သူ
နည်း။ နှင်းပေါက်တို့ကို အဘယ်သူဖြစ်ဘွားစေ
၂၉ သနည်း။- ရေခဲသည် အဘယ်သူ၏ဝမ်းထဲက
ထွက်လာသနည်း။ မိုးဝံးကောင်းကင်နှင်းခဲကို
၃၀ အဘယ်သူသည် ပဋ္ဌိသန္ဓေပေးသနည်း။- ရေ
သည် ကျောက်ခဲကဲ့သို့ဖြစ်၍ ပင်လယ်မျက်နှာ
၃၁ တင်းမာလျက်ရှိ၏။- သင်သည် ခိမကြယ်စု၏
သာယာစွာပြုပြင်ခြင်းကို ချုပ်တည်းနိုင်သလော။
၃၂ ကသိလကြယ်၏ ချည်နှောင်ခြင်းကို ဖြည်နိုင်သ
လော။- မာဇရုတ်ကြယ်တို့ကို အချိန်ရောက်
လျှင် ထုတ်ဘော်နိုင်သလော။ အာရုကြယ်နှင့်
၃၃ သူ၏သားတို့ကို ပဲ့ပြင်နိုင်သလော။- မိုးဝံး
ကောင်းကင်တရားတို့ကို နားလည်သလော။ ထို
တရားတို့သည် မြေကြီးကိုအုပ်စိုးမည်အကြောင်း
၃၄ အခွင့်ပေးနိုင်သလော။- များစွာသောမိုးဝံးရေ
သည် သင့်ကို လွှမ်းမိုးစေခြင်းငှါ မိုးဝံးတိမ်တို့ကို
၃၅ အသံလွှင့်နိုင်သလော။- လျှပ်စစ်တို့ကို လွှတ်နိုင်
သလော။ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ရှိပါ၏ဟု သင့်
၃၆ ကိုလျှောက်လျက် သွားကြလိမ့်မည်လော။-ကိုယ်
ခန္ဓာထဲသို့ ပညာကို အဘယ်သူသွင်းသနည်း။
နားလည်နိုင်သောဉာဏ်ကို အဘယ်သူပေးသ
နည်း။ ပညာရှိ၍ မိုးဝံးတိမ်တို့ကို အဘယ်သူ ရေ
၃၇ တွက်နိုင်သနည်း။- မြေမှုန့်သည် လုံးထွေး၍
၃၈ မြေစိုင်တို့သည် ကပ်လျက်နေသောအခါ၊ မိုးဝံး
ကောင်းကင်၏ ရေဘူးတို့ကို အဘယ်သူသွန်းချ
သနည်း။

၃၉ သင်သည် ခြင်္သေ့မအဘို့ စားစရာအကောင်
၄၀ ကို လိုက်ရှာနိုင်သလော။- ခြင်္သေ့ပျိုတို့သည် ခို
လှုံရာ၌ဝပ်၍၊ ချုံဖုတ်အောက်၌ ချောင်းကြည့်
လျက်နေသောအခါ၊ သူတို့ကို ဝစွာကျွေးနိုင်သ
၄၁ လော။- ကျီးအသငယ်တို့သည် စားစရာမရှိသော
ကြောင့်၊ လှည့်လည်၍ ဘုရားသခင်ကို အော်
ဟစ်သောအခါ၊ စားစရာကို အဘယ်သူပေးသ
နည်း။

To Contents

၃၉

၁ သင်သည် တောဆိတ်မွေးရသောကာလကို
သိသလော။ သမင်ဒရယ်မ သားဘွားခြင်းဝေဒနာ
၂ ခံရသောအချိန်ကို မှတ်နိုင်သလော။– ကိုယ်ဝန်
ဆောင်ရသော နေ့လတို့ကိုရေတွက်၍၊ ဘွားရ
၃ သော အချိန်ကာလကို သိသလော။– သူတို့သည်
ကျောကိုင်း၍ သားငယ်ကိုမွေးဘွားသဖြင့် ဝေဒ
၄ နာငြိမ်းကြ၏။– သားငယ်တို့သည် ကျန်းမာ၍၊
လွင်ပြင်၌ ကြီးပွါးတတ်ကြ၏။ အခြားသို့သွား၍
၅ အမိထံသို့ပြန်မလာဘဲ နေတတ်ကြ၏။– တော
မြည်းကို အဆီးအတားမရှိစေခြင်းငှါ အဘယ်သူ
လွှတ်သနည်း။ တောမြင်းခွေး ချည်နှောင်ခြင်းကို
၆ အဘယ်သူဖြေသနည်း။– တောကို သူ့အိမ်ဘို့
ငင်း၊ လွင်ပြင်ကို သူ့နေရာဘို့ငင်း ငါခန့်ထားပြီ။–
၇ မြို့၌ဖြစ်သော လူတို့၏အသံဗလံကို သူသည် မ
ထီမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ နှင်သောသူ အော်ဟစ်နှိုး
၈ ဆော်သံကို မမှတ်တတ်။– တောင်ရိုး၌ ကျက်
စား၍၊ စိမ်းသောအပင် အမျိုးမျိုးကို ရှာတတ်၏။
၉ ကြွေသည် သင်၏အမှုကို ဆောင်ရွက်၍၊ သင်
၏တင်ကုပ်၌ နေခြင်းငှါ အလိုရှိလိမ့်မည်လော။–
၁၀ ကြွေကို ထွန်ကြောင်းသို့ လိုက်စေခြင်းငှါ ကြိုးနှင့်
ချည်နှိုင်းသလော။ သို့မဟုတ် သင့်နောက်သို့လိုက်
၁၁ ၍ ချိုင့်၌ လယ်ထွန်လိမ့်မည်လော။– ကြွေသည်
အားကြီးသောကြောင့် သူ့ကိုယုံမည်လော။ သင်
၁၂ လုပ်ရသောအလုပ်ကို သူ၌အပ်မည်လော။– သင်
၏စပါးကို ဆောင်ခဲ့၍ စပါးကျီ၌ စုသိမ်းလိမ့်မည်
ဟု ယုံသလော။

၁၃ ကုလားအုပ်ငှက်သည် အတောင်ခတ်လျက်
နေတတ်၏။ တောင်နန်းသည် အမွေးအတောင်
၁၄ နှင့် ပြည့်စုံ၏။– သို့သော်လည်း မြေ၌ဥ၍ အဥ
၁၅ တို့ကို မြေမှုန့်၌ နွေးစေတတ်၏။– သူ့ခြေသည်
အဥတို့ကိုနင်းမိမည်၊ သားရဲခွေးလိမ့်မည်ဟု မစိုး
၁၆ ရိမ်။– သားငယ်တို့ကို ကိုယ်သားကဲ့သို့မမှတ်
ကြမ်းတမ်းစွာပြုတတ်၏။ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိ။ သား
၁၇ ဘွားခြင်းဝေဒနာကို အချည်းနှီးခံတတ်၏။– အ
ကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ပညာမဲ့စေ
ခြင်းငှါ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဉာဏ်ကို ပေးတော်
၁၈ မမူ။– သို့သော်လည်း ကိုယ်ကိုချီကြွသောအခါ၊
မြင်းနှင့် မြင်းစီးသောသူကိုပင် ရယ်တတ်၏။

၁၉ သင်သည် မြင်းကိုခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေသ
လော။ သူ၏လည်ပင်း၌ မိုးယံကြိုးလက္ခဏာကို
၂၀ သွင်းသလော။– ကျိုင်းကောင်ခုန်သကဲ့သို့ ခုန်
တတ်စေသလော။ သူ၏နှာခေါင်းမြည်သံသည်
၂၁ ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်၏။– လွင်ပြင်ကိုယက်၍၊
မိမိခွန်အားဖြင့် ဝါကြွားလျက်၊ သူရဲများကိုတွေ့အံ့
၂၂ သောငှါ သွားတတ်၏။– ကြောက်စရာအကြောင်း
ကို ကဲ့ရဲ့၍၊ ကြောက်လန့်သောသဘောနှင့်
ကင်းလွတ်သဖြင့်၊ ထားဘေးကို မရှောင်တတ်။–
၂၃ သူတဘက်၌ မြားတောင့်လှုပ်သံမြည်၍၊ လှံနှင့်
၂၄ ဒိုင်းလွှားသည် ပြောင်လက်လျက်ရှိ၏။– မာန
ကြီး၍ ပြင်းထန်သောစိတ်နှင့် မြေကိုမျိုတတ်
၏။ တံပိုးသံကို ကြားသောအခါ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာမနေ
၂၅ နိုင်။– တံပိုးများ အလယ်သို့ရောက်၍ အော့ဟော၊
အော့ဟေဟု ဆိုတတ်၏။ ဗိုလ်ခြေအော်ဟစ်၍
အသံဗလံပြုခြင်းနှင့်တကွ၊ စစ်တိုက်ပွဲကို အဝေး
က အနံ့ခံတတ်၏။

၂၆ သင်ပေးသောဉာဏ်အားဖြင့် သိမ်းငှက်သည်
အတောင်ကိုဖြန့်၍ တောင်မျက်နှာသို့ ပျံသွား
၂၇ တတ်သလော။– သင်စီရင်သောကြောင့် ရွှေ
လင်းတသည် အထက်သို့တက်၍၊ မြင့်သောအ
၂၈ ရပ်၌ အသိုက်ကို လုပ်တတ်သလော။– သူသည်
ကျောက်ပေါ်မှာနေ၍ တောင်ထိပ်နှင့် ကျောက်
၂၉ ဥပေါ်မှာ နေရာကျတတ်၏။– ထိုအရပ်ကကြည့်
၍ ကိုက်စားစရာအကောင်ကို အဝေးကပင် မြင်
၃၀ တတ်၏။– သူ၏သားငယ်တို့သည် အသွေးကို
သောက်တတ်၏။ အသေကောင်ရှိရာအရပ်၌ ထို
၄၀ ငှက်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၀

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ အနန္တတန်ခိုးရှင်ကို
ဆုံးမသောသူသည် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုဦးမည်
၂ လော။– ဘုရားသခင်ကို အပြစ်တင်သောသူ
သည် ပြန်ပြောစေတော့ဟု ယောဘအားမိန့်
၃ တော်မူလျှင်၊– ယောဘက အကျွန်ုပ်သည် ဆိုး
၄ ယုတ်ပါ၏။– ကိုယ်တော်အား အဘယ်သို့ ပြန်
လျှောက်ရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်
၅ နှုတ်ကို ကိုယ်လက်နှင့် ပိတ်ပါမည်။– တကြိမ်
ပြောမိပါပြီ။ တဖန် မပြောဝံ့ပါ။ နှစ်ကြိမ်တိုင်
အောင် ပြောမိပါပြီ။ သို့ရာတွင် ထပ်၍မပြောဝံ့
ပါဟု ထာဝရဘုရားအား ပြန်၍လျှောက်လေ၏။

၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် မိုးယံးသက်မုန်
တိုင်းထဲက ယောဘအား မိန့်တော်မူသည်ကား။–
၇ လူယောကျ်ားကဲ့သို့ သင်၏ခါးကိုစည်းလော့။ ငါ
၈ မေးမြန်းသော ပြဿနာတို့ကို ဖြေလော့။– သင်
သည် ငါတရားစီရင်ချက်ကို ပယ်မည်လော။ သင်
သည် ကိုယ်တိုင်ဖြောင့်မတ်ဟန် ရှိစေခြင်းငှါ၊ ငါ
၉ ကိုအပြစ်ရှိသည်ဟု စီရင်မည်လော။– သင်သည်

To Contents

ဘုရားသခင်၏ လက်ရုံးကဲ့သို့သော လက်ရုံးရှိသ
လော။ ဘုရားသခင်၏ အသံကဲ့သို့သောအသံနှင့်
၁၀ မိုဃ်းချုန်းနိုင်သလော။– ထူးဆန်းသော ဘုန်းတန်
ခိုးအာနုဘော်ကို ဝတ်ဆောင်လေ၃။ တင့်တယ်
၁၁ သောဂုဏ်အသရေနှင့် တန်ဆာဆင်လေ၃။– သင်
၏အမျက်အရှိန်ကို လွှတ်လေ၃။ မာနထောင်
လွှားသော သူအပေါင်းတို့ကို ကြည့်ရှု၍ နိမ့်ချ
၁၂ လေ၃။– မာနထောင်လွှားသော သူအပေါင်းတို့
ကို ကြည့်ရှု၍ ရှုတ်ချလေ၃။ အဓမ္မလူတို့ကို နှိပ်
၁၃ နင်း၍၊– သူတို့ကိုမြေမှုန့်၌ တစုတည်း ဝှက်ထား
လေ၃။ သူတို့မျက်နှာများကို မှောင်မိုက်၌ ဖုံးအုပ်
၁၄ လေ၃။– သို့ပြုလျှင် သင်၏လက်ျာလက်ရုံးသည်
သင့်ကို ကယ်တင်နိုင်သည်ဟု ငါဝန်ခံမည်။

၁၅ သင်နှင့်အတူ ငါဖန်ဆင်းသော ဗေဟမုတ်
မြင်းကို ကြည့်ရှုလော၃။ နွားကဲ့သို့ မြက်ကိုစား
၁၆ တတ်၏။– သူ၏တန်ခိုးသည် ခါးဥငင်း၊ သူ၏ခွန်
အားသည် ဝမ်းကြောဥငင်း တည်လျက်ရှိ၏။–
၁၇ သူ့အမြီးသည် အာရဇ်ပင်ကဲ့သို့ လှုပ်တတ်၏။
၁၈ ပေါင်ကြောတို့သည် အထပ်ထပ်ရှိကြ၏။– အရိုး
ငယ်တို့သည် ကြေးဝါချောင်း၊ အရိုးကြီးတို့သည်
၁၉ သံတုံးကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။– ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်း
သော သတ္တဝါတို့တွင် ထူးဆန်းသော သတ္တဝါ
ဖြစ်၏။ သူ့ကိုဖန်ဆင်းသော ဘုရားသာလျှင် သူ
၂၀ ၏တံစဉ်ကိုပေးပြီ။– မြေတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့
ကစားရာတောင်ရိုးသည် သူ၏ကျက်စားရာအ
၂၁ ရပ် ဖြစ်၏။– အရိပ်ကောင်းသော အပင်အောက်၊
ကျူပင် ချုံဖုတ်အောက်၊ ရေများသောအရပ်၌
၂၂ နေတတ်၏။– ထိုအပင်တို့သည် အရိပ်နှင့်လွှမ်း
မိုး၍ ချောင်းနားမိုဃ်းမခပင်တို့သည် ဝိုင်းကြ
၂၃ ၏။– မြစ်ရေထသော်လည်း သူသည်မပြေး
တတ်။ သူ၏ခံတွင်းကို ယော်ဒန်မြစ်ရေ ဥ
တိုက်သော်လည်း မတုန်မလှုပ်ဘဲ နေတတ်၏။–
၂၄ ထိုမြင်းကို ထင်ရှားစွာဘမ်းယူမည်လော။ သူ၏
နှာခေါင်းကို သံချိတ်နှင့် ဖောက်မည်လော။

၄၁

၁ လဝိသန်ကို ငါးမျှားနှင့်ဆွဲယူ၍၊ သူ၏လျှာကို
၂ ကြိုးနှင့်နှိပ်နင်းမည်လော။– သူ့ကို နှာချွတ်တပ်
၃ ၍၊ ပါးရိုး၌ သံကွင်းလျှိုမည်လော။– သူသည်
သင့်ကိုများစွာ တောင်းပန်လိမ့်မည်လော။ ချော့
၄ မော့သောစကားကို ပြောလိမ့်မည်လော။– သင်
နှင့် ဝန်ခံခြင်းပဋိညာဉ်ကို ပြုလိမ့်မည်လော။ သင်
၏အမှုကို အစဉ်ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ သူ့ကိုခန့်
၅ ထားမည်လော။– ငှက်နှင့်ကစားသကဲ့သို့ သူနှင့်
ကစားမည်လော။ သင်၏မိန်းမကလေးတို့အတို့
၆ သူ့ကို ချည်နှောင်မည်လော။– သင်၏အပေါင်း
အဘော်တို့သည် သူ့ကိုဝိုင်း၍ စားသောက်ပွဲခံကြ
လိမ့်မည်လော။ ကုန်သည်တို့တွင် ဝေကြလိမ့်
၇ မည်လော။– သူ၏အရေကို မှိန်းနှင့်၎င်း၊ သူ၏
ခေါင်းကို ငါးထိုးသောလုံနှင့်၎င်း၊ အနှံ့အပြား ထိုး
၈ ဖောက်နိုင်သလော။– သူ့အပေါ်မှာ လက်တင်ရုံ
မျှသာပြုပါ။ သူ့ကိုတိုက်မည်အကြံကို နောက်တ
၉ ဖန် မအောက်မေ့ရ။– တိုက်သောသူသည် နှိင်
မည်ဟု အချည်းနှီးထင်၏။ မြင်ကာမျှနှင့် စိတ်မ
၁၀ ပျက်သလော။– သူ့ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ အဘယ်
သူမျှ မရဲရင့်။ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ရှေ့မှာ အဘယ်သူရပ်
၁၁ နိုင်သနည်း။– ငါသည် ကျေးဇူးတုံ့ပြုရမည်အ
ကြောင်း အဘယ်သူသည် ငါ၌ ကျေးဇူးပြုဘူးသ
နည်း။ မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်၌ ရှိရှိသမျှတို့
သည် ငါ၏ဥစ္စာ ဖြစ်ကြ၏။

၁၂ လဝိသန်၏အင်္ဂါများ၊ ခွန်အား၊ တင့်တယ်
၁၃ သောတန်ဆာတို့ကို ငါသည် ဝှက်၍မထား။– သူ
၏အဝတ်ကို အဘယ်သူလှန်နိုင်သနည်း။ နှစ်ထပ်
ရှိသော ပါးရိုးကို အဘယ်သူချဉ်းကပ်လိမ့်မည်
၁၄ နည်း။– သူ၏မျက်နှာတံခါးကို အဘယ်သူဖွင့်လိမ့်
မည်နည်း။ သူ၏ သွားတန်းတို့သည် ကြောက်
၁၅ မက်ဘွယ်ဖြစ်ကြ၏။– လုံခြုံစွာတံဆိပ်ခတ်သကဲ့
သို့ တချပ်နှင့်တချပ် ပူးကပ်သောအကြေးများနှင့်
၁၆ ငါကြွားတတ်၏။– လေမျှမဝင်နိုင်အောင် တချပ်
၁၇ နှင့်တချပ် ပူးကပ်လျက်ရှိကြ၏။– တချပ်နှင့်တ
ချပ် မခွါနိုင်အောင် တခဲနက်ရှက်တင်လျက်ရှိကြ
၁၈ ၏။– သူ့ချေဆတ်သောအခါ အလင်းတောက်
တတ်၏။ သူ့မျက်စိသည် နံနက်မျက်တောင်ခတ်
၁၉ သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။– ပစပ်ထဲက မီးရှူးထွက်၍ မီးပွါး
၂၀ တို့လည်း လွင့်ကြ၏။– ကြွက်ကြွက်ဆူသော အိုး
ကင်းထဲက အခိုးအငွေ့တက်သကဲ့သို့ သူ့နှာခေါင်း
၂၁ ထဲက အခိုးအငွေ့တက်တတ်၏။– အသက်ရှူ
သောအခါ မီးခဲတောက်၍ ပစပ်ထဲက မီးလျှံထွက်
၂၂ တတ်၏။– လည်ပင်း၌ တန်ခိုးနေတတ်၏။ သူ့ရှေ့
၂၃ မှာ ကြောက်လန့်ခြင်းသည် ကခုန်တတ်၏။– အ
သားအကြောတို့သည် တခဲနက်ဖြစ်၍ မရွေ့နိုင်
၂၄ အောင် ခိုင်မာလျက် ရှိကြ၏။– နှလုံးသည်
ကျောက်ကဲ့သို့မာ၏။ အောက်ကြိတ်ဆုံကျောက်
၂၅ ကဲ့သို့ မာ၏။– သူထသောအခါ ခွန်အားကြီးသော
သူတို့သည် ကြောက်လန့်ကြ၏။ ကြောက်လန့်
၂၆ အားကြီးသောကြောင့် အရူးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။– သူ့
ကိုတိုက်လျှင် ထားမခိုင်တတ်။ လုံ၊ မြှား၊ သံချပ်

To Contents

မခိုင်တတ်။– သံကို ကောက်ရိုးကဲ့သို့ငင်း၊ ကြေးဝါ
ကို သစ်ဆွေးကဲ့သို့ငင်း မှတ်တတ်၏။– လေးနှင့်
ပစ်၍ သူ့ကိုမပြေးစေနိုင်။ လောက်လွဲနှင့်ပစ်သော
ကျောက်ခဲတို့သည် သူ၌ အမှိုက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ
၏။– ဒုတ်ကြီးကို ဖွဲကဲ့သို့မှတ်၍၊ လုံနှင့်ရွယ်သော
အခါ ရယ်တတ်၏။– သူ့အောက်မှာ ထက်သော
အိုးစောင်းခြမ်းများ ရှိ၏။ ရွှံ့ပေါ်မှာ ထွန်သွား
များကို ဖြန့်တတ်၏။– အိုးကင်းဆူသကဲ့သို့ ပင်
လယ်ကိုဆူစေတတ်၏။ သမုဒ္ဒရာကို ဘယောင်း
ချက်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေတတ်၏။– သူလွန်သွားသော
လမ်းသည် ထွန်းတောက်သဖြင့်၊ ပင်လယ်သည်
ဆံပင်ဖြူယောင်ဆောင်တတ်၏။– မြေပေါ်မှာ
သူနှင့်ခိုင်းနိုင်သော တိရစ္ဆာန်မရှိ။ ပကတိအား
ဖြင့် ကြောက်တတ်သောသဘောနှင့် ကင်းလွတ်
၏။– ကြီးမြင့်သောအရာရှိသမျှတို့ကို မထီမဲ့မြင်
ပြုတတ်၏။ မာနထောင်လွှားသောသူအပေါင်း
တို့အပေါ်၌ မင်းဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၂

၁ ယောဘသည် ထာဝရဘုရားအား ပြန်လျှောက်
၂ သည်ကား။– ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံတို့ကို
တတ်နိုင်တော်မူကြောင်းကိုငင်း၊ အကြံအစည်
တော်ကို အဘယ်သူမျှ မဆီးတားနိုင်ကြောင်းကို
၃ ငင်း အကျွန်ုပ်သိပါ၏။– ပညာမရှိဘဲ အကြံအ
စည်တော်ကို မိုက်စေသောသူကား အဘယ်သူ
နည်း။ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ်သည် နားမလည်
သော အရာတို့ကိုငင်း၊ ကိုယ်တိုင်မသိ၊ အံ့ဩဖွယ်
၄ ကုန်နိုင်သော အရာတို့ကိုငင်း ပြောမိပါပြီ။– နား
ထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် လျှောက်ပါမည်။ အ
ကျွန်ုပ်မေးလျှောက်သော အရာတို့ကို သွန်သင်
၅ တော်မူပါ။– သိတင်းတော်ကို အကျွန်ုပ်သည်နား
နှင့် ကြားဘူးပါပြီ။ ယခုမူကား၊ ကိုယ်တော်ကို
၆ မျက်စိနှင့် မြင်ရပါ၏။– ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်
သည် ကိုယ်ကိုရွံရှာပါ၏။ မြေမှုန့်နှင့် မီးဖိုပြာ၌
ထိုင်၍ နောင်တရပါ၏ဟု လျှောက်လေ၏။

၇ ထိုသို့ထာဝရဘုရားသည် ယောဘအားမိန့်
တော်မူပြီးမှ၊ တေမန်အမျိုးသား ဧလိဖတ်အား
လည်း သင်နှင့် သင်၏အဆွေခင်ပွန်းနှစ်ယောက်
ကို ငါအမျက်ထွက်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ကျွန်
ယောဘသည် ငါ့အကြောင်းအရာတို့ကို ဟုတ်မှန်
၈ စွာပြောသကဲ့သို့ သင်တို့သည်မပြော။– သို့ဖြစ်၍
နွားထီးခုနစ်ကောင်နှင့် သိုးထီးခုနစ်ကောင်တို့ကို
ယူပြီးလျှင်၊ ငါ့ကျွန်ယောဘထံသို့ သွား၍၊ မိမိတို့
အဘို့မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်ကြလော့။ ငါ့ကျွန်
ယောဘသည် သင်တို့အဘို့ ဆုတောင်းရမည်။
သူ၏မျက်နှာကို ငါထောက်မည်။ သို့မဟုတ် ငါ့
ကျွန်ယောဘသည် ငါ့အကြောင်းအရာတို့ကို
ဟုတ်မှန်စွာပြောသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် မပြော
သောအပြစ်နှင့် အလျောက် ငါစီရင်မည်ဟု မိန့်
၉ တော်မူ၏။– ထိုသို့ ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မူ
သည်အတိုင်း တေမန်အမျိုးသား ဧလိဖတ်၊ ရှုအာ
အမျိုးသား ဗိလဒဒ်၊ နေမတ်အမျိုးသား ဇောဖာ
တို့သည် သွား၍ပြုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်
လည်း ယောဘ၏မျက်နှာကို ထောက်တော်မူ၏။

၁၀ ယောဘသည် အဆွေခင်ပွန်းတို့အဘို့ ဆု
တောင်းပြီးမှ၊ သူခံရသောဒုက္ခအကြောင်းကို
ထာဝရဘုရားသည် ပယ်ရှင်း၍၊ အရင်ထက် နှစ်
၁၁ ဆသောဥစ္စာကို ပေးတော်မူ၏။– ထိုအခါ သူ၏
ညီအစ်ကိုနှမများ၊ အရင်သိကျွမ်းသောသူများ
အပေါင်းတို့သည် သူ့ထံသို့လာ၍ သူ၏အိမ်၌ သူ
နှင့်အတူ စားသောက်ကြ၏။ သူ့အပေါ်မှာ ထာဝ
ရဘုရား ရောက်စေတော်မူသော ဒုက္ခဆင်းရဲရှိ
သမျှကို အောက်မေ့၍ သူနှင့်အတူ ညည်းတွား
ခြင်းနှင့် နှစ်သိမ့်စေခြင်းကို ပြုကြ၏။ ထိုသူအ
ပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ငွေတပြားစီနှင့် ရွှေနား
တောင်းတဘက်စီ ပေးကြ၏။

၁၂ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် ယောဘ၏ရှေ့
ဖြစ်ဟန်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူသည်ထက်
နောက်ဖြစ်ဟန်ကို သာ၍ကောင်းကြီးပေးတော်
မူသဖြင့်၊ သူသည် သိုးတသောင်းလေးထောင်၊
ကုလားအုပ်ခြောက်ထောင်၊ နွားယှဉ်းတထောင်၊
၁၃ မြည်းမတထောင်ကို ရတတ်၏။– သားခုနစ်
ယောက်နှင့် သမီးသုံးယောက်ကိုလည်း ရပြန်
၁၄ ၏။– သမီးကြီးကား၊ ယေမိမ၊ သမီးလတ်ကား
ကေဇိ၊ သမီးငယ်ကား ကေရင်္ဟပ္ပုတ် အမည်ရှိ
၁၅ သတည်း။– တပြည်လုံး၌ ယောဘ၏ သမီးကဲ့
သို့ လှသောမိန်းမ တစုံတယောက်မျှမရှိ။ သူတို့
၏အဘသည် သူတို့မောင်များနှင့် အညီအမျှ သူ
တို့အားအမွေဥစ္စာကို ဝေပေးလေ၏။

၁၆ ထိုနောက် ယောဘသည် အနှစ်တရာလေး
ဆယ် အသက်ရှင်၍ မိမိသား၊ မြေး၊ မြစ်တို့ကို
၁၇ ပင် မြင်ရပြီးမှ၊– အသက်ကြီးရင့်၍ နေ့ရက်ကာ
လနှင့်ကြွယ်ဝသော်၊ အနိစ္စ ရောက်လေ၏။

ယောဘဝတ္ထုပြီး၏။

To Contents

၁

၁ မတရားသောသူတို့၏ တိုက်တွန်းခြင်းသို့မ
၂ လိုက်၊– လူဆိုးတို့၏ လမ်းတွင်မရပ်မနေ၊ မထီမဲ့
မြင်ပြုသော သူတို့၏ အစည်းအဝေး၌မထိုင်၊
ထာဝရဘုရား၏တရားတော်၌ မွေ့လျော်၍၊ တ
ရားတော်ကို နေ့ညဉ့်မပြတ်ဆင်ခြင်အောက်မေ့
၃ သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။– အကြောင်းမူကား၊
ထိုသူသည် မြစ်နားမှာစိုက်လျက် မိမိအချိန်တန်
မှ အသီးကိုသီး၍၊ အရွက်မညိုးနွမ်းတတ်သော
အပင်နှင့်တူ၏။ ပြုလေသမျှတို့၌ အောင်လိမ့်သ
တည်း။
၄ မတရားသော သူတို့မူကား ထိုကဲ့သို့မဟုတ်၊
၅ လေတိုက်၍ လွင့်သော ဖွဲနှင့် တူကြ၏။– ထို
ကြောင့် တရားဆုံးဖြတ်တော်မူရာကာလ၌၊ မတ
ရားသောသူတို့သည် မတည်မနေရကြ။ ဖြောင့်
မတ်သောသူတို့၏ အပေါင်းအသင်းထဲသို့ လူဆိုး
၆ တို့သည် မဝင်ရကြ။– အကြောင်းမူကား၊ ဖြောင့်
မတ်သောသူတို့၏လမ်းကို ထာဝရဘုရားသိကျွမ်း
တော်မူ၏။ မတရားသောသူတို့၏လမ်းသည်
ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်သတည်း။

၂

၁ လူမျိုးတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ရုန်းရင်းခတ်
ပြကြသနည်း။ လူစုတို့သည် အဘယ်ကြောင့် အ
၂ ချည်းနှီး ကြံစည်ကြသနည်း။– လောကီရှင်ဘုရင်
တို့သည် ထကြ၍၊ မှူးမတ်အရာရှိတို့လည်း၊ ထာ
ဝရဘုရားနှင့် ခရစ်တော်ကိုရန်ဘက်ပြုလျက်၊–
၃ သူတို့ ချည်နောင်ခြင်းကို ဖြေကြကုန်အံ့။ ချည်
နောင်သောကြိုးတို့ကို ပယ်ကြကုန်အံ့ဟု သင်းဖွဲ့
ကြ၏။
၄ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ထိုင်တော်မူသောသူသည်
ပြုံးရယ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို ကဲ့ရဲ့
၅ တော်မူ၏။– ထိုအခါ အမျက်တော်ထွက်၍၊ သူ
တို့ကို မိန့်တော်မူမည်။ ပြင်းစွာသော အမျက်
၆ တော်နှင့် သူတို့ကို ပူပန်စေတော်မူမည်။– ငါ၏
ရှင်ဘုရင်ကို သန့်ရှင်းသော ဇိအုန်တောင်တော်
ပေါ်မှာ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် ဘိသိက်ပေးပြီဟု မိန့်တော်
မူမည်။
၇ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ကို ငါပြန်ကြားပေအံ့။
ထာဝရဘုရားက သင်သည်ငါသားဖြစ်၏။ ယနေ့
၈ ပင် သင့်ကို ငါဖြစ်ဘွားစေပြီ။– ငါ့ကိုတောင်းလော့။
လူအမျိုးမျိုးတို့ကို သင်၏အမွေဥစ္စာဘို့ ငါပေး
မည်။ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ပိုင်ထိုက်သောအ
၉ ခွင့်ကိုလည်း ငါပေးမည်။– သင်သည် သူတို့ကို
သံလုံတံနှင့်အုပ်စိုးး၍၊ မြေအိုးကို ခွဲဖျက်သကဲ့သို့
ခွဲဖျက်လိမ့်မည်ဟု ငါအားမိန့်တော်မူပြီ။
၁၀ သို့ဖြစ်၍ ရှင်ဘုရင်တို့၊ ပညာသတိရှိကြ
လော့။ လောကီမင်းတို့ ဆုံးမခြင်းကို ခံကြလော့။–
၁၁ ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့် ထာဝရဘုရား၏ အ
မှုတော်ကို ထမ်းရွက်၍၊ တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့် ဝမ်း
၁၂ မြောက်ကြလော့။– သားတော်ကို နမ်းကြလော့။
သို့မဟုတ်လျှင် အမျက်တော်ထွက်၍၊ သင်တို့
သည် လမ်း၌ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်
မည်။ အမျက်တော်သည် ချက်ခြင်းထွက်လိမ့်
မည်။ သားတော်ကို ကိုးစားသောသူအပေါင်းတို့
သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၃

ဒါဝိဒ်သည် သားတော်အဗရှလုံ့ရှေ့မှ ပြေးသောအခါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့သည်၊
အလွန်တိုးပွါး၍၊ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထသောသူ
၂ တို့သည် များကြပါ၏။– သူသည် ဘုရားသခင်
ကိုအမှီပြု၍ ချမ်းသာမရဟု အကျွန်ုပ်ကို ရည်
၃ ဆောင်၍ ပြောသောသူအများ ရှိကြပါ၏။– သို့
သော်လည်း၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်၏အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူ၏။ အ
ကျွန်ုပ်၏ဘုန်းလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်
၏ဦးခေါင်းကို ချီကြွသောသူလည်း ဖြစ်တော်မူ
၏။
၄ ငါသည် ထာဝရဘုရားထံသို့ အသံကို လွှင့်
၍ အော်ဟစ်သောအခါ၊ သန့်ရှင်းသောတောင်
၅ တော်ပေါ်မှာ နားထောင်တော်မူ၏။– ထာဝရဘု
ရားသည် ငါ့ကိုမစတော်မူသောကြောင့်၊ ငါသည်
၆ အိပ်၍ပျော်ခြင်းအခွင့်နှင့် နိုးခြင်းအခွင့်ရှိ၏။– ငါ့
ကို ရန်ဘက်ပြု၍ ဝန်းရံသောသူ အထောင်အ
သောင်းကို ငါမကြောက်ဘဲနေမည်။
၇ အိုထာဝရဘုရား ထတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏

ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မတော်မူပါ။
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့၏ ပါးရိုး
ကို ရိုက်၍၊ မတရားသောသူတို့၏သွားကို ချိုး
၈ တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်
ကြောင့် ချမ်းသာရပါ၏။ ပေးတော်မူသော
ကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည် ကိုယ်တော်၏ လူစုအ
ပေါ်သို့သက်ရောက်ပါစေသော။

၄

၁ အကျွန်ုပ်ကို ဖြောင့်မတ်စေတော်မူသော ဘု
ရား၊ အကျွန်ုပ်ခေါ်သောအခါ နားထောင်တော်မူ
ပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲစဉ်တွင် ကိုယ်တော်
သည် ချမ်းသာပေးတော်မူပါဦ။ ယခုလည်း သ
နားး၍ အကျွန်ုပ်၏ ပဌနာစကားကို နားထောင်
တော်မူပါ။

၂ အချင်းလူသားတို့၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး
ငါ၏ဘုန်းကို ရှုတ်ချကြမည်နည်း။ အဘယ်မျှကာ
လပတ်လုံး အနတ္တကို နှစ်သက်၍ မုသာကို လိုက်
၃ ရှာကြမည်နည်း။– ထာဝရဘုရားသည် မိမိသန့်
ရှင်းသူကို ရွေးထားတော်မူသည်ကို သိမှတ်ကြ
လော့။ ငါခေါ်၍ လျှောက်သောအခါ၊ ထာဝရဘု
၄ ရားသည် နားထောင်တော်မူလိမ့်မည်။– ကြောက်
ရွံ့တုန်လှုပ်၍ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ရှောင်ကြလော့။
အိပ်ရာပေါ်မှာ ကိုယ်စိတ်နှလုံးနှင့် ဆွေးနွေးစဉ်း
၅ စား၍ တိတ်ဆိတ်ခြင်းရှိကြလော့။– တရားသဖြင့်
ယဇ်ပူဇော်၍ ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားကြလော့။
၆ ကောင်းမွန်သောအရာကို ငါတို့အား အဘယ်
သူပြမည်နည်းဟု မေးတတ်သောသူ အများရှိပါ
သည်ဖြစ်၍၊ အိုထာဝရဘုရား၊ မျက်နှာတော်အ
လင်းကို အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ပေါ်ထွန်းစေတော်
၇ မူပါ။– သူတို့၌ ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်ပေါများ၍၊ သူ
တို့ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ထက် အကျွန်ုပ်ကိုသာ
၈ ၍ ဝမ်းမြောက်စေတော်မူ၏။– ငြိမ်ဝပ်စွာအိပ်၍
ပျော်ပါမည်။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်သည်
လုံခြုံစွာ နေရသောအခွင့်ကို ကိုယ်တော်အရှင်
ထာဝရဘုရားသာလျှင် အခွင့်ပေးတော်မူ၏။

၅

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ စကားကို
နားထောင်တော်မူ၍၊ အကျွန်ုပ်မြည်တမ်းခြင်း
၂ ကို ဆင်ခြင်တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်၏ရှင်ဘုရင်၊
အကျွန်ုပ်၏ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်
ကို ဆုတောင်းသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်
၃ သောအသံကို နားထောင်တော်မူပါ။– အိုထာဝရ
ဘုရား၊ နံနက်အခါ အကျွန်ုပ်စကားသံကို ကြား
တော်မူရပါ၏။ နံနက်အခါ ကိုယ်တော်ကို မျက်
၄ မှောက်ပြု၍ မြော်လင့်ပါမည်။– ကိုယ်တော်
သည် မတရားသောအမှုကို နှစ်သက်သော ဘု
ရား မဟုတ်။ ဆိုးသောသူကို လက်ခံတော်မမူ။–
၅ မိုက်သောသူသည် အထံတော်သို့ မဝင်ရ။ မတ
ရားသဖြင့် ပြုသောသူအပေါင်းတို့ကို မုန်းတော်
၆ မူ၏။– မုသာစကားပြောသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီး
တော်မူ၏။ လူအသက်ကို သတ်တတ်သောသူ
နှင့် လှည့်စားတတ်သောသူတို့ကို ထာဝရဘုရား
၇ စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်မူကား၊ များ
စွာသောကျေးဇူးတော်ကို ခံစားရသဖြင့်၊ အိမ်
တော်သို့ရောက်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့
သောစိတ်နှင့် သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်တွင်
ကိုးကွယ်ပါလိမ့်မည်။

၈ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့
ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို တရားတော်လမ်းထဲသို့ ပို့
ဆောင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏လမ်းကို အ
၉ ကျွန်ုပ်ရှေ့မှာဖြောင့်စေတော်မူပါ။– သူတို့၏နှုတ်
တွင် သစ္စာမရှိပါ။ သူတို့နှလုံးသည် အလွန်ဆိုးပါ
၏။ သူတို့၏လည်ချောင်းသည် ဖွင့်ထားသော
သချိုင်းတွင်း ဖြစ်ပါ၏။ သူတို့သည် လျှာနှင့် ချော့
၁၀ မော့တတ်ကြ၏။– အိုဘုရားသခင်၊ သူတို့အပေါ်
မှာ အပြစ်ရောက်စေတော်မူပါ။ မိမိတို့အကြံအ
စည်အားဖြင့် လဲကြပါစေသော။ ကိုယ်တော်ကို
ပုန်ကန်သောသူဖြစ်၍၊ ပြစ်မှားသော အပြစ်များ
သောကြောင့်၊ သူတို့ကို နှင်ထုတ်တော်မူပါ။
၁၁ ကိုယ်တော်ကို ကိုးစားသောသူတို့မူကား၊
ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော။ စောင့်ရှောက်တော်
မူခြင်းကိုခံရ၍ ဝမ်းမြောက်သည်နှင့် ကြွေးကြော်
ကြပါစေသော။ နာမတော်ကိုချစ်သောသူတို့
သည် ကိုယ်တော်ကြောင့် ဝမ်းသာရွှင်လန်းခြင်း
၁၂ ရှိကြပါစေသော။– အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်
သည် ဖြောင့်မတ်သောသူကို ကောင်းကြီးပေး၍
ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကွယ်ကာစောင့်မတော်မူ
လိမ့်သတည်း။

၆

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အမျက်တော်ထွက်၍ အ
ကျွန်ုပ်ကိုအပြစ်တင်တော်မမူပါနှင့်။ ပြင်းစွာအ
၂ မျက်ထွက်၍ ဆုံးမတော်မမူပါနှင့်။– အိုထာဝရ
ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ခွန်အားနည်းလှပါ၏။
ကယ်မသနားတော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား၊ အ
ကျွန်ုပ်အရိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြပါ၏။ ကျွန်းမာ
၃ ပကတိရှိစေတော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်စိတ်ဝိညာဉ်

To Contents

သည် အလွန်တုန်လှုပ်ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး နေ
၄ တော်မူမည်နည်း။– အိုထာဝရဘုရား၊ တဖန်ကြွလာ၍ အကျွန်ုပ်စိတ်ဝိညာဉ်ကို ကယ်ယူတော်မူပါ။ ကရုဏာတော်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်
၅ တင်တော်မူပါ။– အကြောင်းမူကား၊ သေလျက်နေစဉ်တွင် ကိုယ်တော်ကို အောက်မေ့ခြင်းမရှိပါ။ မရဏာနိုင်ငံတွင် ကျေးဇူးတော်ကို အဘယ်
၆ သူချီးမွမ်းပါမည်နည်း။– အကျွန်ုပ်သည် ညည်းတွား၍ ပင်ပန်းလှပါ၏။ အကျွန်ုပ်ခုတင်ကို ကိုယ်မျက်ရည်၌ ဘည့်ခဲ့လုံးမျှောရ၍၊ အိပ်ရာကိုလည်း
၇ မွန်းစေပါ၏။– ဝမ်းနည်းခြင်းအားဖြင့် မျက်စိပျက်၍၊ ရန်သူများကြောင့် ပြာမှုန်လျက်ရှိပါ၏။
၈ မတရားသဖြင့် ပြုသောသူအပေါင်းတို့၊ ငါ့ထံမှ ဖယ်သွားကြ။ ငါငိုကြွေးသံကို ထာဝရဘုရား
၉ ကြားတော်မူ၏။– ငါတောင်းပန်ခြင်းကို ထာဝရဘုရားကြားတော်မူ၏။ ငါပြုသောပဌနာစကား
၁၀ ကို ထာဝရဘုရား နာယူတော်မူ၏။– ငါ့ရန်သူအပေါင်းတို့သည် ရုတ်ကြောက်၍ ဆုံးရှုံးခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ ချက်ခြင်းပြန်သွား၍ ရုတ်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၇
ဒါဝိဒ်သည် ဗယ်ာမိန်အမျိုးသား ကုရှ၏ စကားကြောင့် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အသံညှိ၍ဆိုသောဆာလံ။

၁ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ခိုလှုံပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲသော သူအပေါင်းတို့၏လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို
၂ နှုတ်ယူ၍ ကယ်တင်တော်မူပါ။– သို့မဟုတ် နှုတ်ယူသောသူမရှိစဉ်၊ ရန်သူသည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဝိညာဉ်ကို လုယူကိုက်ဖြတ်ပါလိမ့်
၃ မည်။– အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုသို့ပြုသော်၎င်း၊ အကျွန်ုပ်လက်
၄ မှာ အဓမ္မအမှုရှိသော်၎င်း၊– အကျွန်ုပ်နှင့် သင့်တင့်သောသူကို အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား၍၊ အကြောင်းမရှိဘဲ လျက် ရန်ပြုသောသူကို အကျွန်ုပ်ညှဉ်းဆဲသော်
၅ ၎င်း၊ ထိုသို့သောအပြစ်တစုံတခုရှိလျှင်၊– ရန်သူသည် အကျွန်ုပ်၏စိတ်ဝိညာဉ်ကိုလိုက်၍ဖမိပါစေ။ အကျွန်ုပ်အသက်ကို မြေပေါ်မှာနင်း၍၊ အကျွန်ုပ်အသရေကို မြေမှုန့်၌ နှိမ့်ချပါစေ။
၆ အိုထာဝရဘုရား၊ အမျက်တော်ထွက်၍ ထတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ ပြင်းထန်ခြင်းကို ဆီးတား၍ အားထုတ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အ
ဘို့ နိုးတော်မူပါ။ တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူ
၇ ပါ။– လူမျိုးတို့သည် စည်းဝေး၍ ကိုယ်တော်ကို ဝန်းရံကြလျက်၊ သူတို့အဘို့ မြင့်ရာအရပ်သို့ ပြန်
၈ ကြွတော်မူပါ။– ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးတို့ကို တရားစီရင်တော်မူ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုငဲ့၊ စုံလင်ခြင်းကိုငဲ့၍ ထောက်၍ အကျွန်ုပ်အမှုကို စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်
၉ မူပါ။– မတရားသောသူတို့၏ အဓမ္မအမှုကို ဆုံးရှုံးစေ၍၊ တရားသောသူတို့ကို မြဲမြံစေတော်မူပါ။ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် နှလုံးနှင့်ကျောက်ကပ်ကို စစ်တော်မူတတ်ပါ၏။
၁၀ သဘောဖြောင့်သောသူတို့ကို ကယ်တင်တတ်သော ဘုရားသခင်သည် ငါ၏အကွယ်အ
၁၁ ကာ ဖြစ်တော်မူ၏။– ဘုရားသခင်သည် တရားသဖြင့်စီရင်သောဘုရားဖြစ်၍၊ မတရားသောသူ
၁၂ ကို အစဉ်အမျက်ထွက်တော်မူ၏။– ထိုသူသည် မပြောင်းလဲလျှင် ထားတော်ကို သွေးတော်မူ၏။
၁၃ လေးတော်ကိုတင်၍ ရွယ်တော်မူ၏။– သေစေသော လက်နက်ကိုလည်း သူ့အဘို့ ပြင်ဆင်၍
၁၄ မြှားတော်တို့ကို လောင်စေတော်မူ၏။– ထိုသူသည် ဒုစရိုက်ဘွားသော ဝေဒနာကို ခံရ၏။ မကောင်းသောအကြံအစည်ကို ပဋိသန္ဓေယူ၍၊
၁၅ စိတ်ပျက်ခြင်းကို ဘွားမြင်တတ်၏။– တွင်းကိုလည်း နက်စွာတူးသဖြင့်၊ မိမိတူးသောတွင်းထဲ
၁၆ သို့ မိမိကျတတ်၏။– မိမိမကောင်းသော အကြံအစည်သည် မိမိခေါင်းပေါ်မှာပြန်ရောက်၍၊ မိမိကြမ်းတမ်းသောအမှုသည် မိမိခေါင်းထိပ်ပေါ်မှာ
၁၇ သက်ရောက်တတ်၏။– ငါမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏တရားသောအမှုတော်ကို ချီးမွမ်း၍၊ အမြင့်ဆုံးသောထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။

၈

၁ အိုအကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားရှင်ထာဝရဘုရား၊ နာမတော်သည် မြေကြီးတပြင်လုံး၌ အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ ဘုန်းအာနုဘော်တော်သည် မိုဃ်းကောင်းကင်ပေါ်မှာ တည်လျက်ရှိပါ၏။–
၂ ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့ကို ရည်ဆောင်၍ ရန်သူကိုငဲ့၊ အငြိုးထားသောသူကိုငဲ့၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်းငှါ၊ နို့စို့သူငယ်တို့၏နှုတ်ထဲမှ အစွမ်း
၃ သတ္တိကို စီရင်တော်မူ၏။– လက်ညှိုးတော်အလုပ်တည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုငဲ့၊ ပြင်ဆင်တော်မူသောလနှင့် ကြယ်

To Contents

၄ များကိုငင်း၊ အကျွန်ုပ်ဆင်ခြင်သော်၊- လူသည်
အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည်
အောက်မေ့တော်မူရသနည်း။ လူသားသည် အ
ဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ အကြည့်အရှုကြွလာ
တော်မူရသနည်း။ သူ့ကို ကောင်းကင်တမန်တို့
၅ အောက်၌ အနည်းငယ်နှိမ့်တော်မူပြီ။- သူ၏
ခေါင်းကို ဘုန်းအသရေနှင့် ပတ်ရစ်တော်မူပြီ။-
၆-၈ ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရာများကိုအုပ်စိုးစေ၍၊
သိုးနွားအစရှိသော မြေတိရစ္ဆာန် မိုးယံကောင်း
ကင်ငှက်၊ ပင်လယ်ငါးနှင့် ပင်လယ်လမ်း၌သွား
တတ်သောတိရစ္ဆာန်မှစ၍၊ ခပ်သိမ်းသောအရာ
၉ တို့ကို သူ၏ခြေအောက်၌ ချထားတော်မူပြီ။- အို
အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်၏နာမသည် မြေကြီးတပြင်လုံး၌ အလွန်
ကြီးမြတ်တော်မူသတည်း။

၉

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်နှလုံးအ
ကြွင်းမဲ့ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ အံ့ဘွယ်
သောအမှုတော်ရှိသမျှတို့ကို ပြည့်နှန်ပါမည်။-
၂ ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ ဝမ်းသာရွှင်လန်းပါမည်။
နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်၊ အမြင့်
၃ ဆုံးသောဘုရား။- အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်
၏ရန်သူတို့သည် ပြန်ဆုတ်၍ လဲကြပါ၏။ ရှေ့
၄ တော်၌ ပျက်စီးကြပါ၏။- ကိုယ်တော်သည် အ
ကျွန်ုပ်ဘက်မှာ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူပြီ။ ပလွင်
တော်ပေါ်မှာထိုင်၍ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော်မူ
၅ ပြီ။- တပါးအမျိုးသားတို့ကို ဆုံးမတော်မူပြီ။ ဆိုး
သောသူတို့ကိုဖျက်ဆီး၍ သူတို့နာမကို ကာလ
၆ အစဉ်အဆက် ချေဖျောက်တော်မူပြီ။- ရန်သူတို့
သည် အကုန်အစင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ
ပြီ။ မြို့တို့ကို ဖြိုဖျက်တော်မူ၍၊ သူတို့အမှတ်မျှ
၇ မရှိ ပျောက်ပါပြီ။- ထာဝရဘုရားမူကား၊ ကာလ
အစဉ်အဆက်တည်တော်မူ၏။ တရားပလွင်
၈ တော်ကို ပြင်ဆင်၍၊- မြေကြီးသားတို့ကို တရား
သဖြင့် စီရင်တော်မူ၏။ လူမျိုးတို့အား ဖြောင့်
၉ မတ်စွာသော စီရင်ခြင်းကို ပြုတော်မူ၏။- ထာဝ
ရဘုရားသည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသော သူတို့၏
ခိုလှုံရာ၊ ဘေးအန္တရာယ်ရောက်သည်ကာလ ခို
၁၀ လှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။- နာမတော်ကို သိသောသူ
တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ကြပါလိမ့်
မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်ကိုရှာသော သူတို့ကိုစွန့်ပစ်တော်မမူတတ်
ပါ။

၁၁ ဇိအုန်မြို့မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူသောထာဝရဘု
ရားကို ထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။ အမှုတော်
၁၂ များကို လူမျိုးတို့အား ဟောပြောကြလော့။- လူ
အသက်သတ်ခြင်းအမှုကို စစ်တော်မူ၍၊ အသေ
ခံရသောသူတို့ကို အောက်မေ့တော်မူ၏။ နှိမ့်ချ
လျက်ရှိသော သူတို့၏အော်ဟစ်ခြင်းအသံကို မေ့
လျော့တော်မမူတတ်ပါ။
၁၃ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနား
တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို မုန်းသောသူတို့၏ ညှဉ်း
ဆဲခြင်းအမှုကို ကြည့်ရှုရှု၍၊ သေမင်းလက်မှ အ
၁၄ ကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။- သို့ဖြစ်၍ ဂုဏ်
ကျေးဇူးတော်အပေါင်းကို ဇိအုန်မြို့တံခါးဝမှာ
အကျွန်ုပ် ပြည်သူပါမည်။ ကယ်တင်တော်မူခြင်း
ကျေးဇူးကို အမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်ပါမည်။
၁၅ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်တူးသော
တွင်းထဲသို့ ကိုယ်ကျကြ၏။ ကိုယ်ဝှက်ထားသော
ကျော့ကွင်းထဲမှာ ကိုယ်ခြေတို့သည် ကျော့မိကြ
၁၆ ၏။- ထာဝရဘုရားသည် တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်
တော်မူခြင်းအားဖြင့် ထင်ရှားတော်မူ၏။ မတ
ရားသောသူသည် မိမိလုပ်သော အလုပ်ထဲမှာ
၁၇ ကျော့မိခြင်းကိုခံရ၏။- မတရားသောသူတို့နှင့်
ဘုရားသခင်ကို မေ့လျော့သော အမျိုးသားအ
ပေါင်းတို့သည် မရဏာနိုင်ငံသို့ နှင်ခြင်းကို ခံရ
၁၈ ကြလိမ့်မည်။- ငတ်မွတ်သောသူတို့ကို အစဉ်မေ့
လျော့တော်မမူ။ ဆင်းရဲသောသူတို့သည် မြော်
လင့်၍မရဘဲ အစဉ်မနေရကြ။
၁၉ အိုထာဝရဘုရား၊ ထတော်မူပါ။ လူမနိုင်ပါ
စေနှင့်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ရှေ့တော်၌
၂၀ စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို ခံရကြပါစေသော။- အို
ထာဝရဘုရား၊ သူတို့ကို ချောက်လှန့်တော်မူပါ။
သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့သည် လူသက်သက်ဖြစ်သည်ကို
လူမျိုးတို့သည် သိကြပါလိမ့်မည်။

၁၀

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်
ကြောင့် ဝေးဝေးရပ်၍ နေတော်မူသနည်း။ ဘေး
အန္တရာယ် ရောက်သည်ကာလ အဘယ်ကြောင့်
၂ ပုန်းကွယ်၍ နေတော်မူသနည်း။- မတရားသော
သူသည် မာနစိတ်ရှိ၍၊ ဆင်းရဲသောသူကို ညှဉ်း
ဆဲတတ်ပါ၏။ မိမိပြုသော ပရိယာယ်အားဖြင့်
၃ ထိုသူကို ဘမ်းဆီးတတ်ပါ၏။- မတရားသောသူ
သည် မိမိစိတ်အလိုၠ ဝါကြွားတတ်ပါ၏။ လော
ဘကြီးသောသူသည် ထာဝရဘုရားကို ပယ်၍ မ
၄ ထီမဲ့မြင်ပြုတတ်ပါ၏။- မတရားသောသူသည်

မာနထောင်လွှားသောကြောင့်၊ မစဉ်းစားတတ်
ပါ။ ဘုရားသခင်မရှိဟု အစဉ်အောက်မေ့တတ်ပါ
၅ ၏။– အစဉ်ခိုင်မာစွာ ကျင့်ကြံပြုမူတတ်ပါ၏။
တရားစီရင်တော်မူချက်တို့သည် သူနှင့်ဝေးမြင့်
သည်ဖြစ်၍ ခပ်သိမ်းသောရန်သူတို့ကို မထီမဲ့မြင်
၆ ပြုတတ်ပါ၏။– ငါသည် အစဉ်မရွေ့ရ၊ ဆင်းရဲခြင်း
၇ သို့ မရောက်ရဟု အောက်မေ့တတ်ပါ၏။– သူ၏
နှုတ်သည် ကျိန်ဆဲခြင်း၊ လှည့်စားခြင်း၊ ရွှတ်ချ
ခြင်းနှင့် ပြည့်ဝပါ၏။ လျှာအောက်မှာ မကောင်း
၈ သောအကြံနှင့် မတရားသောအမှုရှိပါ၏။– ရွာအ
နားတွင် ပုန်းနေရာအရပ်မှာ ထိုင်၍၊ အပြစ်မရှိ
သောသူကို ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ သတ်တတ်ပါ
၏။ ဆင်းရဲသောသူကို ချောင်းမြောင်းတတ်ပါ
၉ ၏။– ချံထဲမှာနေသော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ကွယ်ရာအ
ရပ်၌ ပုန်းရှိနေတတ်ပါ၏။ ဆင်းရဲသောသူကို
ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ ပုန်းကွယ်၍ နေပါ၏။ ဆင်းရဲ
သောသူကို ကွန်ရွက်ထဲသို့ဆွဲ၍ ဘမ်းဆီးတတ်
၁၀ ပါ၏။– ထိုသို့ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရ၍၊ ဆင်း
ရဲသောသူအပေါင်းတို့သည် သူ၏လက်သို့ ကျ
၁၁ ရောက်တတ်ကြပါ၏။– ထိုသူက၊ ဘုရားသခင်
သည် မေ့လျော့တော်မူ၏။ မျက်နှာကို လွှဲတော်
မူ၏။ မြင်တော်မမူဟု အောက်မေ့တတ်ပါ၏။

၁၂ အို ထာဝရဘုရား ထတော်မူပါ။ အို ဘုရား
သခင် လက်တော်ကို ချီတော်မူပါ။ နှိမ့်ချလျက်ရှိ
၁၃ သောသူတို့ကိုမေ့လျော့တော်မမူပါနှင့်။– မတရား
သောသူသည် ဘုရားသခင်ကို အဘယ်ကြောင့်
မထီမဲ့မြင်ပြုရပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော်သည် စစ်
တော်မမူဟု အဘယ်ကြောင့် အောက်မေ့ရပါအံ့
၁၄ နည်း။– သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် မြင်
တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်ပန်းစေခြင်း
နှင့် နှောင့်ရှက်စေခြင်းကို လက်ဝါးတော်၌ မှတ်
သားမည်ဟု ကြည့်ရှုတော်မူတတ်ပါ၏။ ဆင်းရဲ
သောသူသည် ကိုယ်တော်၌ ကိုယ်ကိုအပ်တတ်
ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် မိဘမရှိသောသူ၏ ခိုလှုံ
၁၅ ရာဖြစ်တော်မူ၏။– မတရားသဖြင့်ပြု၍ဆိုးသော
သူ၏လက်ရုံးကို ချိုးတော်မူပါ။ သူပြုသောအဓမ္မ
အမှုကို အကုန်အစင်စစ်တော်မူပါ။

၁၆ ထာဝရဘုရားသည် ကာလအစဉ်အဖြဲတည်
သောရှင်ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၍၊ တပါးအမျိုးသား
တို့သည် နိုင်ငံတော်ထဲက ကွယ်ပျောက်ကြပါ
၁၇ လိမ့်မည်။– အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့၏ တောင့်တခြင်းအသံ
ကို ကြားတော်မူ၏။ သူတို့၏စိတ်နှလုံးကို တည်
၁၈ ကြည်စေတော်မူ၏။– ဆင်းရဲသားကို သူ၏မြေမှ
တဖန်မနှင်ထုတ်မည်အကြောင်း၊ မိဘမရှိသော
သူနှင့် ညှဉ်းဆဲခံရသောသူတို့ကို တရားပေးခြင်း
ငှါ နားတော်ကိုဖွင့်တော်မူ၏။

၁၁

၁-၃ မတရားသောသူတို့သည် သဘောဖြောင့်
သော သူတို့ကို မထင်မရှားပစ်ခဲ့သောငှါ လေး
ကိုတင်၍၊ လေးညှို့ပေါ်မှာ မြှားကို ပြင်ကြ၏။
အမှီတကဲတို့သည်ပျက်လျှင် ဖြောင့်မတ်သောသူ
သည် အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်း။ ငါ့ဝိညာဉ်အား
သင်သည် ငှက်ကဲ့သို့ ကိုယ်နေရာတောင်ပေါ် သို့
ပြေးချေဟု အဘယ်ကြောင့် ပြောကြသနည်း။
ထာဝရဘုရားသည် ငါခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။–
၄ ထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းသောဗိမာန်တော်၌
ရှိတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ပလ္လင်တော်သည်
ကောင်းကင်ပေါ်မှာတည်၏။ မျက်စိတော်သည်
ကြည့်ရှု၍မျက်ခမ်းတော်သည် လူသားတို့ကို စစ်
၅ တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားသည်ဖြောင့်မတ်သော
သူကို စုံစမ်းတော်မူ၏။ မတရားသောသူနှင့် လု
ယူဖျက်ဆီးလိုသောသူကို ဝိညာဉ်တော်သည်
၆ မုန်းတော်မူ၏။– မတရားသောသူတို့အပေါ်မှာ
တောက်သောမီးခဲ၊ ကန့်နှင့်ရောသောမီးလျှံ၊ ပူ
လောင်သောမုန်တိုင်းကို သက်ရောက်စေ၍၊ သူ
၇ တို့သောက်စရာဘို့ စီရင်တော်မူမည်။– တရားသ
ဖြင့်ပြုတော်မူသော ထာဝရဘုရားသည် တရား
သောအမှုကို နှစ်သက်၍ သဘောဖြောင့်သောသူ
ကို မျက်နှာပြုတော်မူ၏။

၁၂

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူပါ။ သူ
တော်ကောင်းမျိုးသည် ပြတ်၍ သစ္စာရှိသောလူ
မျိုးသည် လူသားတို့တွင် ကွယ်ပျောက်ပါ၏။–
၂ အိမ်နီးချင်းတို့သည် တဦးကိုတဦး မုသာသုံး၍
ချော့မော့သောနှုတ်ခမ်း၊ နှစ်ခွသောစိတ်နှင့် ပြော
၃ တတ်ကြပါ၏။– ငါတို့သည် ကိုယ်လျှာအားဖြင့်
၄ နိုင်မည်။– ကိုယ်နှုတ်ခမ်းသည် ကိုယ်အမှုကို
စောင့်လိမ့်မည်။ ငါတို့၏သခင်ကား အဘယ်သူ
နည်းဟု ပြောဆိုသောသူတို့၏ ချော့မော့သော
နှုတ်ခမ်းနှင့် ဝါကြွားသောလျှာရှိသမျှတို့ကို ထာ
၅ ဝရဘုရားသည် ဖြတ်တော်မူမည်။– ဆင်းရဲသော
သူသည် ခံရသောညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ငတ်မွတ်သော
သူ၏ ငိုကြွေးခြင်းကြောင့် ယခု ငါထမည်။ ကဲ့ရဲ့
ခြင်းကို ခံရသောသူအား ချမ်းသာပေးမည်ဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၆ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူချက်တို့သည် သန့်
ရှင်းခြင်းရှိ၍ မြေနှင့်ကင်းစင်စေခြင်းငှါ၊ မိုက်၌ခု
၇ နစ်ကြိမ်စစ်သော ငွေကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။– အိုထာ
ဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့ကို ဤလူ
၈ မျိုးမှ အစဉ်ကွယ်ကာ စောင့်မတော်မူမည်။– ဆိုး
ယုတ်သောသူတို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်
သည်ကာလ၊ မတရားသောသူတို့သည် အရပ်
ရပ် လှည့်လည်ရသောအခွင့် ရှိကြ၏။

၁၃

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို အလျင်း မ
မှတ်ဘဲ၊ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး မေ့လျော့
တော်မူမည်နည်း။ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး
မျက်နှာတော်ကို ကွယ်ထားတော်မူမည်နည်း။–
၂ အကျွန်ုပ်သည် အစဉ်ဝမ်းနည်းလျက်၊ အဘယ်မျှ
ကာလပတ်လုံး တွေးတောသောစိတ် ရှိရပါမည်
နည်း။ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူသည် အဘယ်မျှကာလ
၃ ပတ်လုံး အကျွန်ုပ်ကို အုပ်စိုးရပါမည်နည်း။– အ
ကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်
စကားကို မျက်နှာပြုး၍ နားထောင်တော်မူပါ။ အ
ကျွန်ုပ်မျက်စိကို လင်းစေတော်မူပါ။ သို့မဟုတ်
လျှင် အသေအိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်ရပါမည်။–
၄ အကျွန်ုပ်၏ရန်သူက၊ ငါနိုင်ပြီဟုဆို၍၊ အကျွန်ုပ်
ကိုနှောင့်ရှက်သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်လှုပ်ရှား
၅ သည်ကို ဝမ်းမြောက်ကြပါလိမ့်မည်။– အကျွန်ုပ်
သည် ကရုဏာတော်ကို ယုံကြည်ပါ၏။ ကယ်
တင်တော်မူခြင်းအရာ၌ နလုံးရွှင်လန်းပါလိမ့်
၆ မည်။– အကျွန်ုပ်၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူသော
ကြောင့် ထာဝရဘုရားကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါ
မည်။

၁၄

၁ ဘုရားသခင်မရှိဟု မိုက်သောသူသည် ထင်
တတ်၏။ ထိုသို့သောသူတို့သည် ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း
၍ စက်ဆုပ်ဘွယ်သောအမှုကို ပြုတတ်ကြ၏။
ကောင်းသောအမှုကိုပြုသောသူ တယောက်မျှမ
၂ ရှိ။– နားလည်သောသူ၊ ဘုရားသခင်ကိုရှာသောသူ
တစုံတယောက်ရှိသည် မရှိသည်ကိုသိမြင်ခြင်း
၃ ငါ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်ပေါ်က လူ
သားတို့ကို ငုံ့၍ကြည့်ရှုတော်မူ၏။– လူအပေါင်း
တို့သည် လမ်းလွဲကြပြီ။ တညီတညွတ်တည်း
ဆွေးမြေ့ယိုယွင်းခြင်းရှိကြ၏။ ကောင်းသောအ
ကျင့်ကို ကျင့်သောသူမရှိ။ တယောက်မျှမရှိ။
၄ မုန့်ကိုစားသကဲ့သို့ ငါ၏လူတို့ကိုကိုက်စား၍၊
ထာဝရဘုရားကို ပဌနာမပြုသော အဓမ္မလူ အ
၅ ပေါင်းတို့သည် မသိဘဲနေရကြသလော။– သို့ဖြစ်
၍ အလွန်ကြောက်လန့်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း
မူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်သောလူ
၆ မျိုးဘက်၌ ရှိတော်မူ၏။– နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူ
သည် ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသောကြောင့်၊ သင်
တို့သည် သူ၏အကြံအစည်ကို အရှက်ကွဲစေ
၇ တတ်ကြ၏။– ဣသရေလအမျိုးကို ကယ်တင်
ခြင်းကျေးဇူးတော်သည်၊ ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ
ပေါ်ထွန်းပါစေသော။ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရ
သောလူမျိုးတော်ကို တဖန် ထာဝရဘုရားသည်
ဆောင်ခဲ့တော်မူသောအခါ၊ ယာကုပ်သည် ဝမ်း
မြောက်ခြင်း၊ ဣသရေလသည်လည်း ရွှင်လန်း
ခြင်းရှိလိမ့်မည်။

၁၅

၁ အိုထာဝရဘုရား တဲတော်၌ အဘယ်သူသည်
တည်းရပါမည်နည်း။ သန့်ရှင်းသော တောင်
တော်ပေါ်မှာ အဘယ်သူသည် နေရပါမည်နည်း
၂ ဟူမူကား၊– ဖြောင့်မတ်သောအကျင့်၊ တရား
သောအမှုကို ပြုကျင့်၍၊ သစ္စာစကားကို စိတ်န
၃ လုံးပါလျက်ပြောထသော၊– သူတပါး၏အသရေ
ကို ပျက်စေခြင်းငှါ ပြောဆိုခြင်း၊ ကိုယ်နှင့်စပ်
ဆိုင်သောသူ၏အကျိုးကို ပြစ်မှားခြင်း၊ ကိုယ်နှင့်
စပ်ဆိုင်သောသူကိုလည်း ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုရှောင်ထ
၄ သော၊– ဆိုးယုတ်သောသူကို အထုတ်ဟူ၍ ထင်
မှတ်လျက်၊ ထာဝရဘုရားအားကြောက်ရွံ့သော
သူကို ရိုသေထသော၊ ကိုယ်အကျိုးပျက်ရသော်
လည်း ကိုယ်ကျိန်ဆိုသော သစ္စာဂတိကိုမဖျက်၊–
၅ ကိုယ်ငွေကိုချေး၍ အတိုးမယူ၊ အပြစ်မရှိသော
သူ၏တဘက်မှ တံစိုးကိုမခံဘဲ ကျင့်သောသူ
သည် လှုပ်ရှားခြင်းနှင့် အစဉ်အမြဲ ကင်းလွတ်
လိမ့်သတည်း။

၁၆

၁ အကျွန်ုပ်ကို စောင့်မတော်မူပါဘုရား။ ကိုယ်
၂ တော်ကို အကျွန်ုပ်ခိုလှုံပါ၏။– ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်၏သခင် ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ထာဝရဘု
ရားကို အကျွန်ုပ်လျှောက်ဆိုပါပြီ။ ကျေးဇူးတော်
၃ မှတပါး အခြားသောမင်္ဂလာသည် အကျွန်ုပ်၌ မ
ရှိပါ။– ပြည်တော်၌နေသော သန့်ရှင်းသူနှင့် ထူး
၄ ဆန်းသောသူတို့ကိုသာ နှစ်သက်ပါ၏။– အခြား
သောလမ်းသို့ လိုက်ပြေးသောသူတို့သည် များ
စွာသောဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ငါသည်
သူတို့သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာအသွေးကို
မလှူမဆက်လို။ သူတို့ဘုရား၏နာမကို မဖြိုက်

၅ လို။– ထာဝရဘုရားသည် ငါအမွေခံရာအဘို့၊ ငါ
စားသောက်ရာအဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ် အမွေအနှစ်ကို စောင့်ရှောက်
၆ တော်မူ၏။– ငါပိုင်ထိုက်သော နယ်နိမိတ်သည်
သာယာသောအရပ်တွင်ကျ၍၊ ကောင်းမွန်သော
အမွေကို ငါခံရပြီ။

၇ ငါ့ကို ပြုစုတော်မူသော ထာဝရဘုရားကို
ကောင်းကြီးပေးမည်။ ညဉ့်အချိန်၌ပင် ငါ့နှလုံး
၈ သည် ငါ့ကို နှိုးဆော်တတ်၏။– ငါသည် ထာဝရ
ဘုရားကို အစဉ်မပြတ် မျက်မှောက်ပြု၏။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ငါ့လက်ျာဘက်၌ တည်ရှိတော်
မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် လှုပ်ရှားခြင်းမရှိရ။ ထို
၉ ကြောင့် ငါ့စိတ်နှလုံးသည် သာယာခြင်း၊– ငါ့
ဝိညာဉ်သည်လည်း ရွှင်လန်းခြင်းရှိ၏။ ထိုမှ
တပါး၊ ငါ့အသားသည် မြော်လင့်လျက်ကျိန်းဝပ်
၁၀ လိမ့်မည်။– အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံ၌ ပစ်ထား
တော်မမူ။ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသောသူအား
လည်း ပုပ်စပ်ခြင်းကို ရှိစေတော်မမူဘဲလျက်၊–
၁၁ အသက်ရှင်ခြင်းလမ်းကို ပြည်ွန်တော်မူလိမ့်
မည်။ အထံတော်၌ စုံလင်သောဝမ်းမြောက်ခြင်း
အခွင့်နှင့် လက်ျာတော်နားမှာ အစဉ်အမြဲပျော်
မွေ့ခြင်းအခွင့်ရှိပါ၏။

၁၇

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ တရားသောဘက်မှာနေ၍
အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ခြင်းကို မှတ်တော်မူပါ။ မ
လှည့်စားတတ်သောနှုတ်နှင့် ဆုတောင်းသော
၂ ပဋနာစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။– ကိုယ်
တော်တိုင် အကျွန်ုပ်ကိုစီရင်၍ ဖြောင့်မတ်သော
၃ အရာကို ထောက်ရှုတော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်နှလုံး
ကိုစစ်ဆေးတော်မူပါ။ ညဉ့်အခါ အကျွန်ုပ်ကို အ
ကြည့်အရှုကြွလာတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို စစ်
ကြောသောအခါ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ တွေ့တော်
မမူရာ။ အကျွန်ုပ် အကြံအစည်သည် အကျွန်ုပ်
၄ စကားနှင့်မခြားမနားပါ။– လူပြုတတ်သော အမှု
များမှာ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောသူ၏ လမ်းတို့ကို
၅ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ် ရှောင်ပါ
၆ ပြီ။– လမ်းခရီးတော်၌ အကျွန်ုပ်သွားစဉ်တွင်
ခြေမချော်စေခြင်းငှါ ထောက်မတော်မူပါ။– အို
ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် နားထောင်တော်
မူတတ်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် တောင်း
လျှောက်ပါ၏။ နားတော်ကိုလှည့်၍ အကျွန်ုပ်
စကားကို နာယူတော်မူပါ။

၇ ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံသောသူတို့ကို သူပုန်တို့
လက်မှ၊ လက်ျာလက်တော်အားဖြင့် ကယ်နှုတ်
တော်မူသောဘုရား၊ ထူးဆန်းသော မေတ္တာ
၈၉ ကျေးဇူးတော်ကို ပြတော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်ကို
ညှဉ်းဆဲသောလူဆိုးတည်းဟူသော အကျွန်ုပ်ကို
ဝိုင်း၍သတ်လိုသော ရန်သူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်
ကို လွတ်စေခြင်းငှါ၊ မျက်ဆန်ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ကို
စောင့်မတော်မူပါ။ အတောင်တော်အရိပ်ထဲမှာ
၁၀ ဖုံးအုပ်တော်မူပါ။– သူတို့သည် မိမိတို့ဆုဝခြင်း
ကို ကိုးစား၍ ထောင်လွှားစေဝံကားစွာ ပြောဆို
၁၁ ကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်တို့သွားသောလမ်းကို ယခု
ဝိုင်းမိကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ကို မြေပေါ်မှာလဲ
၁၂ ခြင်းငှါ မျက်စိနှင့် ရွယ်ကြပါ၏။– ဘမ်းမိသော
အကောင်ကို စားချင်အားကြီးသော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့
ငင်း၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ချောင်း၍နေသော
၁၃ ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ကြပါ၏။– အိုထာဝရဘု
ရား၊ ထတော်မူပါ။ သူတို့ကို ဆီးတား၍ လဲ့ချ
တော်မူပါ။ မတရားသောသူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်
အသက်ကို ထားတော်ဖြင့် ကယ်လွတ်တော်မူ
၁၄ ပါ။– အိုထာဝရဘုရား၊ လောကီသားဖြစ်သောထို
လူတို့လက်မှ အကျွန်ုပ်အသက်ကို လက်တော်
ဖြင့် ကယ်လွတ်တော်မူပါ။ ထိုသူတို့သည် ယခု
ဘဝမှာ မိမိတို့အဘို့ကို ခံရကြပါ၏။ သူတို့အလို
ကို ဘဏ္ဍာတော်နှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ သူတို့
သားသမီးတို့သည်လည်း ကြွယ်ဝ၍၊ မြေးမြစ်စ
၁၅ သည်တို့၌ မိမိတို့ဥစ္စာကို ချန်ထားကြပါ၏။– အ
ကျွန်ုပ်မူကားဖြောင့်မတ်၍ မျက်နှာတော်ကိုဖူး
မြင်ရပါလိမ့်မည်။ နိုးသောအခါ ပုံသဏ္ဌာန်တော်
အားဖြင့် အကျွန်ုပ်အလို ပြည့်စုံရပါလိမ့်မည်။

၁၈
ထာဝရဘုရား၏ကျွန်ဒါဝိဒ်သည် ရောလုမင်းမှ စ၍၊ ရန်သူအပေါင်းတို့လက်မှ ကယ်လွတ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဖြွက်ဆိုသော သီချင်းစကားဟူမူကား။

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ခွန်အားဗလ
တည်းဟူသော ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ချစ်ပါ
၂ ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ကျောက်၊ ငါ၏မြို့
ရိုး၊ ငါ့ကိုကယ်လွတ်သောသခင်၊ ငါ၏ဘုရား၊ ငါ
ကိုးစားသော အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါ၏အကွယ်အကာ၊
ငါ့ကိုကယ်တင်သော ဦးချို၊ ငါ၏ရဲတိုက်ဖြစ်
၃ တော်မူ၏။– ချီးမွမ်းအပ်သော ထာဝရဘုရားကို
ငါတောင်းလျှောက်၍ ရန်သူတို့လက်မှ ကယ်

၄ တင်ခြင်းသို့ရောက်၏။– သေခြင်းကြိုးတို့သည်
ငါ့ကိုဝိုင်းမိ၍၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော ရေစီးခြင်း
၅ ကြောင့် ငါကြောက်လန့်ရ၏။– မရဏာနိုင်ငံ၏
ကြိုးတို့သည် ဝိုင်း၍၊ သေမင်း၏ ကျော့ကွင်း
၆ သည် ငါ့ကိုကျော့မိလျက်ရှိ၏။– ထိုသို့ငါသည်
ဆင်းရဲငြိုငြင်သောအခါ ထာဝရဘုရားကိုခေါ်၍၊
ငါ၏ ဘုရားသခင်ကို အော်ဟစ်လေ၏။ ခေါ်
သောအသံကို ဗိမာန်တော်ထဲမှာကြားတော်မူ၍၊
အော်ဟစ်သောအသံသည် နားတော်ထဲသို့ ဝင်
လေ၏။

၇ ထိုအခါ အမျက်တော်ထွက်သောအားဖြင့်
မြေကြီးတုန်လှုပ်၍၊ တောင်အမြစ်တို့သည် တ
၈ ရွေ့ရွေ့လှုပ်ရှားကြ၏။– နာခေါင်းတော်ထဲက မီး
ခိုးထွက်၍၊ နှုတ်တော်ထဲက မီးလောင်သောအား
၉ ဖြင့်၊ မီးခဲတောက်လေ၏။– မိုဃ်းကောင်းကင်ကို
ညွှတ်သဖြင့် ဆင်းသက်တော်မူ၍၊ ခြေဘဝါး
၁၀ တော်အောက်၌ မှောင်မိုက်ဖြစ်လေ၏။– ခေရု
ဗိမ်ကိုစီးလျက် ပျံတော်မူ၏။ လေ၏အတောင်
၁၁ တို့အပေါ်မှာ လျင်စွာ ပျံတော်မူ၏။– မှောင်မိုက်
ထဲမှာ ပုန်းကွယ်တော်မူ၍၊ တခဲနက်သောရေနှင့်
ထူထပ်သော မိုဃ်းတိမ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို
၁၂ ကာရံလျက်ရှိကြ၏။– ရှေ့တော်၌ ရောင်ခြည်
ကြောင့် တိမ်ထပ်တို့သည် မိုဃ်းသီးနှင့် မီးခဲပါ
၁၃ လျက် လွင့်ကြ၏။– ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊
ကောင်းကင်ပေါ်မှာ မိုဃ်းချုန်း၍၊ အမြင့်ဆုံး
သောဘုရားသည် အသံတော်ကို လွှင့်တော်မူ
၁၄ ၏။– လေးမြှားတော်တို့ကို ပစ်၍ လျှပ်စစ်ပြက်
စေသဖြင့်၊ ရန်သူတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ခွဲ၍ ရှုံးစေ
တော်မူ၏။

၁၅ ထိုအခါ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
အပြစ်တင်၍ နာခေါင်းတော်ထဲက အသက်ရှူ
တော်မူသောအားဖြင့်၊ သမုဒ္ဒရာအောက်ပြင်နှင့်
လောကတိုက်မြစ်တို့သည် ပွင့်လစ်ထင်ပေါ်
၁၆ လျက်ရှိကြ၏။– ထာဝရဘုရားသည် အထက်အ
ရပ်က လက်တော်ကိုဆန့်၍၊ တခဲနက်သောရေ
၁၇ ထဲက ငါ့ကိုဆယ်ယူတော်မူ၏။– ငါ့ကိုမုန်းသော
သူတည်းဟူသော ငါပြိုင်၍မနိုင်နိုင်အောင် ခွန်
အားကြီးသောရန်သူတို့လက်မှ ငါ့ကိုကယ်လွှတ်
၁၈ တော်မူ၏။– ဘေးဥပဒ်ရောက်သောကာလ၌ သူ
တို့သည် ဆီးတားသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား
၁၉ သည် ငါ့ခိုရာဖြစ်၍၊– ငါ့ကိုကျယ်ဝန်းရာအရပ်
သို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။ ငါ့ကို နှစ်သက်သော
ကြောင့် ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။

၂၀ ငါဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိသည်အလျောက်၊ ထာ
ဝရဘုရားသည် အကျိုးကိုပေး၍၊ ငါ့လက်စင်
၂၁ ကြယ်ခြင်း၏အကျိုးကို စီရင်တော်မူ၏။– အ
ကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား၏လမ်း
တော်သို့ အစဉ်လိုက်၏။ ငါ၏ဘုရားသခင်ထံမှ
၂၂ ပြစ်မှား၍မသွား။– စီရင်တော်မူချက်ရှိသမျှကို ငါ
သည် မျက်မှောက်ပြု၏။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို
၂၃ မပယ်၊– ရှေ့တော်မှာဖြောင့်မတ်၍၊ ကိုယ်ဒုစ
၂၄ ရိုက်ကို ကြဉ်ရှောင်၏။– ထို့ကြောင့် ရှေ့တော်
မှာထင်ရှားသော ငါ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ လက်စင်
ကြယ်ခြင်းရှိသည်နှင့်အလျောက် ထာဝရဘုရား
၂၅ သည် ငါ၌အကျိုးကိုပေးတော်မူပြီ။– သနား
တတ်သောသူအား ကိုယ်တော်သည် သနားခြင်း
သဘောကိုၥင်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူအား ဖြောင့်
၂၆ မတ်ခြင်း သဘောကိုၥင်း၊– သန့်ရှင်းသောသူ
အား သန့်ရှင်းခြင်းသဘောကိုၥင်း၊ ဆန့်ကျင်
သောသူအား ဆန့်ကျင်သောသဘောကိုၥင်း ပြ
၂၇ တော်မူ၏။– နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကို ကိုယ်
တော်သည်ကယ်တင်၍၊ ထောင်လွှားသော မျက်
၂၈ နှာကိုမူကား ရှုတ်ချတော်မူ၏။– အိုထာဝရဘု
ရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ မီးခွက်ကို
ထွန်း၍၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်
၂၉ ၏မှောင်မိုက်ကို လင်းစေတော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်
သည် ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍၊ တပ်ကိုဖျက်ပါ
ပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ကို အမှီပြုလျက်
မြို့ရိုးကို ကျော်၍ ဝင်ပါပြီ။

၃၀ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူသောအမှုသည် စုံ
လင်၏။ ထာဝရဘုရား၏သစ္စာတော်သည် အ
စစ်ခံ၍ တည်၏။ ခိုလှုံသော သူအပေါင်းတို့၏
၃၁ အကွယ်အကာဖြစ်တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားမှ
တပါး အဘယ်ဘုရားသခင်ရှိသနည်း။ ငါတို့ ဘု
ရားသခင်မှတပါး အဘယ်မည်သောကျောက် ရှိ
၃၂ သနည်း။– ထိုဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို ခွန်အား
ခါးပန်းနှင့် စည်း၍ ငါသွားရာလမ်းကို ဖြောင့်စေ
၃၃ တော်မူ၏။– ငါ့ခြေကို သမင်ခြေကဲ့သို့ လျင်မြန်
စေ၍၊ ငါ၏မြင့်ရာအရပ်ပေါ်မှာ ငါ့ကိုတင်ထား
၃၄ တော်မူ၏။– ငါလက်ကို စစ်မှုၥ် လေ့ကျက်စေ
ခြင်းငှါ သွန်သင်တော်မူ၍၊ ကြေးဝါလေးကို ငါ့
လက်ရုံးနှင့် ငါတင်နိုင်၏။

၃၅ ကိုယ်တော်သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း
ဒိုင်းလွှားကိုအပ်၍၊ လက်ျာလက်တော်အားဖြင့်
မစတော်မူ၏။ သည်းခံတော်မူခြင်းအားဖြင့် အ
ကျွန်ုပ်သည်ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။–

၃၆ အကျွန်ုပ်သွားသောလမ်းကို ရှင်းလင်း၍ ခြေ
၃၇ ချော်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသောအားဖြင့်၊- အ
ကျွန်ုပ်သည် ရန်သူတို့ကို လိုက်၍ မှီသဖြင့်၊ သူ
၃၈ တို့ကို မယဉ်ရှင်းမှီတိုင်အောင် မပြန်ပါ။- သူတို့
သည် အကျွန်ုပ်ခြေအောက်မှာ လဲလျက်ရှိ၍ မ
၃၉ ထနိုင်အောင် အကျွန်ုပ်သည်နှိပ်နင်းပါ၏။- အ
ကြောင်းမူကား၊ စစ်တိုက်စေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်ကို ခွန်အားခါးပန်းနှင့်စည်း၍၊
အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထသောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်
၄၀ အောက်မှာ လဲတော်မူ၏။- အကျွန်ုပ်ကို မုန်း
သောရန်သူတို့၏ လည်ပင်းကို အကျွန်ုပ်၌ အပ်
၍၊ ဖျက်ဆီးရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။-
၄၁ သူတို့သည် အော်ဟစ်ကြသောအခါ၊ ကယ်တင်
သောသူ မရှိ။ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်သော်
၄၂ လည်း ထူးတော်မမူ။- ထိုအခါ အကျွန်ုပ်သည်
သူတို့ကို လေထုကဲ့သောမြေမှုန့်ကိုကဲ့သို့၊ ညက်
ညက်ချေပြီးမှ၊ လမ်း၌အမှိုက်ကိုကဲ့သို့ သွန်ပစ်
လေ၏။

၄၃ လူစုတို့သည် ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှုန်ခြင်းမှ အ
ကျွန်ုပ်ကိုကယ်လွှတ်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏
အကဲအမှူးအရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသောအား
ဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်မသိဘူးသော လူစုသည် အကျွန်ုပ်
၄၄ ထံ၌ ကျွန်ခံပါ၏။- အကျွန်ုပ်စကားသံကို ကြား
သည်ခဏခြင်းတွင် နားထောင်ပါ၏။ တပါးအ
မျိုးသားတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို တောင်းပန်ကြပါ
၄၅ ၏။- ညှိုးနွမ်းသည်ဖြစ်၍ ခိုလှုံရာအရပ်ထဲက
တုန်လှုပ်လျက် ထွက်ကြပါ၏။

၄၆ ထာဝရဘုရားသည် အသက်ရှင်တော်မူသည်
ဖြစ်၍၊ ငါ၏ကျောက်၌ မင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း။
ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၌ ချီး
၄၇ မွှောက်ခြင်းရှိပါစေသတည်း။- ငါ့ဘက်၌ တရား
သဖြင့်စီရင်၍၊ လူစုတို့ကို ငါ့အောက်မှာ နှိမ့်ချ
၄၈ သောသူကား ဘုရားသခင်ပေတည်း။- ရန်သူတို့
လက်မှ ငါ့ကိုကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တ
ဘက်၌ ထသောသူတို့အပေါ်သို့ ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်ကို မြှောက်တင်၍၊ လုယူဖျက်
ဆီးတတ်သောသူ၏လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူ
၄၉ ၏။- ထိုကြောင့် အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်
သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်း၍၊ နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုပါ
၅၀ မည်။- ဘုရားသခင်သည် မိမိခန့်ထားသောမင်း
ကြီးကို အထူးသဖြင့် ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ ဘိ
သိက်တော်ကိုခံရသော ဒါဝိဒ်မှစ၍ အမျိုးအနွယ်
အား ကာလအစဉ်အဆက် ကရုဏာကျေးဇူးကို
ပြုတော်မူ၏။

၁၉

၁ မိုဃ်းကောင်းကင်သည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်း
အသရေတော်ကို ကြားပြော၍၊ မိုဃ်းမျက်နှာ
ကြက်သည် လက်တော်နှင့်လုပ်သောအရာများ
၂ ကို ပြသ၏။- တနေ့ကိုတနေ့ မြွက်ဆို၍၊ တညဉ့်
၃ ကိုတညဉ့် သွန်သင်၏။- နှုတ်မြွက်ခြင်း၊ စကား
ပြောခြင်းမရှိ၊ သူတို့ နှုတ်ထွက်သံကိုမကြားရ
၄ သော်လည်း၊- သူတို့၏အသံသည် မြေတပြင်လုံး
၌နှံ့ပြား၍၊ သူတို့၏စကားသည် မြေကြီးစွန်းတိုင်
၅ အောင် ရောက်လေ၏။- မိုဃ်းကောင်းကင်တွင်
နေဗိမာန်ကိုထားတော်မူသဖြင့်၊ နေသည်အိပ်
ခန်းထဲကထွက်လာသော မင်္ဂလာဆောင်လူလင်
ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ခွန်အားကြီးသောသူကဲ့သို့ မိမိသွား
ရာလမ်းသို့လိုက်ပြေးမည်ဟု ဝမ်းမြောက်လျက်၊-
၆ မိုဃ်းကောင်းကင် တစွန်းမှထွက်လာ၍၊ တစွန်း
တိုင်အောင် လှည့်ပတ်သောအားဖြင့်၊ သူ၏အပူ
အရှိန်မှ ကွယ်လွတ်သောအရာ တစုံတခုမျှမရှိ။

၇ ထာဝရဘုရား၏တရားတော်သည် စုံလင်
သည်ဖြစ်၍ စိတ်ဝိညာဉ်ကို ပြုပြင်တတ်၏။ ထာ
ဝရဘုရား၏ သက်သေခံတော်မူချက်သည် ဟုတ်
မှန်သည်ဖြစ်၍ မလိမ္မာသောသူတို့ကို လိမ္မာစေ
၈ တတ်၏။- ထာဝရဘုရား၏နည်းဥပဒေသတို့
သည် ဖြောင့်မတ်သည်ဖြစ်၍ စိတ်နလုံးကို ရွှင်
လန်းစေတတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်
တော်သည် စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍၊ မျက်စိကိုရှင်း
၉ လင်းစေတတ်၏။- ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့
ခြင်းသဘောသည် သန့်ရှင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကာလ
အစဉ်အမြဲတည်၏။ ထာဝရဘုရား၏ စီရင်တော်
မူချက်တို့သည် သစ္စာတရားနှင့်ညီ၍၊ တညီတ
၁၀ ညွတ်တည်း ဖြောင့်မတ်ကြ၏။- ရွှေထက်မက၊
များစွာသောရွှေစင်ထက် နှစ်သက်ဘွယ်ဖြစ်၍၊
ပျားရည်ထက်မက၊ ပျားလပို့ထက်ချိုကြ၏။-
၁၁ တရားတော်အားဖြင့် ကိုယ်တော်၏ကျွန်သည်
သတိရ၍၊ တရားစောင့်ခြင်းအကျိုးသည် ကြီးလှ
ပါ၏။

၁၂ မိမိမှားယွင်းခြင်းကို အဘယ်သူသည် နား
လည်နိုင်သနည်း။ ဝှက်ရာသောဒုစရိုက်အပြစ်
၁၃ နှင့် အကျွန်ုပ်ကို ကင်းစင်စေ၍၊- ရဲရင့်သောဒုစ
ရိုက်ကိုလည်း ကိုယ်တော်၏ကျွန်သည် မပြုရ
မည်အကြောင်း ဆီးတားတော်မူပါ။ ဒုစရိုက်အ
ပြစ်သည် အကျွန်ုပ်ကို အစိုးမရပါစေနှင့်။ ထိုသို့

သောအားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည်ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိ
၂၁ ၍၊ ကြီးစွာသောပြစ်မှားခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ပါ
လိမ့်မည်။– အကျွန်ုပ်ပြောသောစကားနှင့် စိတ်
နှလုံး၏အကြံအစည်သည် ရှေ့တော်၌ နှစ်သက်
ဘွယ်ဖြစ်ပါစေသော။ အိုထာဝရဘုရား အကျွန်ုပ်
၏ကျောက်၊ အကျွန်ုပ်ကိုရွေးနှုတ်တော်မူသော
ဘုရား။

၂၀

၁ ဘေးအန္တရာယ်ရောက်သောကာလ၌၊ ထာဝ
ရဘုရားသည် ကိုယ်တော်စကားကိုနားထောင်
၍၊ ယာကုပ်၏ ဘုရားသခင်နာမတော်သည် ချီး
၂ မြှောက်တော်မူပါစေသော။– သန့်ရှင်းရာဌာန
တော်ထဲကကူညီ၍၊ ဇိအုန်တောင်ပေါ်က ထောက်
၃ ပင့်တော်မူပါစေသော။– ကိုယ်တော်၏ပူဇော်
သက္ကာအလုံးစုံတို့ကို အောက်မေ့၍၊ မီးရှို့သော
၄ ယဇ်ကို လက်ခံတော်မူပါစေသော။– ကိုယ်တော်
၏စိတ်အလိုရှိသည်အတိုင်း ပေးသနား၍၊ အကြံ
အစည်တော်ရှိသမျှတို့ကို ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ပြု
၅ တော်မူပါစေသော။– ကိုယ်တော်၏ကယ်တင်
ခြင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည်ဝမ်းမြောက်၍၊
အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်၏အခွင့်နှင့် အလံကို
ထူကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်
ဆုတောင်းသမျှအတိုင်း ကျေးဇူးပြုတော်မူပါစေ
သော။

၆ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ၍ ဘိသိက်ခံသော
သူအား၊ ကယ်တင်တော်မူကြောင်းကိုငင်း၊
လက်ျာလက်တော် ကယ်တင်ခြင်းအစွမ်းနှင့် ထို
သူ၏စကားကို သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်ပေါ်
မှာ နားထောင်တော်မူကြောင်းကိုငင်း ယခုငါသိ
၇ ၏။– အချို့သောသူတို့သည် ရထားကိုငင်း၊ အ
ချို့တို့သည် မြင်းကိုငင်း ချီးမွမ်းတတ်ကြ၏။ ငါ
တို့မူကား၊ ငါတို့ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ထာ
ဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။–
၈ သူတို့သည်နိမ့်ချ၍ လဲလျက်ရှိကြ၏။ ငါတို့မူ
ကား၊ ထ၍ မတ်တတ်နေကြ၏။ အိုထာဝရဘု
၉ ရား၊ မင်းကြီးကို ကယ်တင်တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်
တို့ခေါ်သောအခါ နားထောင်တော်မူပါ။

၂၁

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ မင်းကြီးသည် ကိုယ်တော်
၏အစွမ်းသတ္တိကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍၊ ကယ်
တင်တော်မူခြင်းအားဖြင့် အလွန်ရွှင်လန်းပါ၏။–
၂ သူ၏နှလုံးနှင့် ဆုတောင်းသည်ကို ငြင်းပယ်တော်
မမူ။ သူ၏စိတ်အလိုရှိသည်အတိုင်း ပေးသနား
၃ တော်မူပြီ။– ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာတို့ကို
အဦးပြု၍ ပေးတော်မူပြီ။ ရွှေစင်သရဖူကို သူ၏
၄ ခေါင်းပေါ်မှာ တင်တော်မူပြီ။– သူသည် အသက်
ကိုဆုတောင်း၍၊ ကိုယ်တော်သည် အသက်မက၊
၅ ထာဝရအသက်ကို ပေးသနားတော်မူပြီ။– ကယ်
တင်တော်မူခြင်းအားဖြင့် သူသည်ဘုန်းကြီး၍၊
လက်တော်မှ ဂုဏ်အသရေနှင့် တန်ခိုးအာနုဘော်
၆ ကို ခံရပါ၏။– ကိုယ်တော်သည် သူ့ကို ထာဝရ
မင်္ဂလာအရာ၌ခန့်ထား၍၊ မျက်နှာတော်အားဖြင့်
၇ အလွန်ဝမ်းမြောက်စေတော်မူ၏။– အကြောင်းမူ
ကား၊ မင်းကြီးသည် ထာဝရဘုရားကိုကိုးစား၍၊
အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ကရုဏာတော်ကြောင့်
တည်ကြည်တတ်ပါ၏။

၈ ကိုယ်တော်၏လက်သည် ရန်သူအပေါင်းတို့
၉ ကိုတွေ့၍၊ ကိုယ်တော်ကိုမုန်းသော သူတို့ကို
လက်ျာလက်တော်သည် တွေ့တော်မူမည်။– အ
မျက်တော်ထွက်သောကာလ၌ သူတို့ကို မီးဖိုကဲ့
သို့ ဖြစ်စေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည် အ
မျက်တော်အားဖြင့် သူတို့ကို မျိုတော်မူ၍၊ မီး
၁၀ သည်လည်း လောင်စားပါလိမ့်မည်။– သူတို့အ
မျိုးအနွယ်ကို မြေကြီးမှ ပယ်ရှင်း၍၊ သားစဉ်
မြေးဆက်တို့ကို လူမျိုးထဲကဖျက်ဆီးတော်မူ
၁၁ မည်။– အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်တဘက်၌
မကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်၍၊ မကောင်း
သောပရိယာယ်ကို ပြုကြပါပြီ။ သို့ရာတွင် အကြံ
၁၂ မထမြောက်ကြပါ။– ထိုကြောင့် သူတို့မျက်နှာ
တဘက်၌ လေးမြှားတော်တို့ကိုရွယ်၍၊ သူတို့
၁၃ ကျောကို လှည့်စေတော်မူမည်။– အို ထာဝရဘု
ရား၊ ကိုယ်တော်သည် အစွမ်းတန်ခိုးတော်အား
ဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်း ရှိတော်မူစေသတည်း။ အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် တန်ခိုးတော်ကို ထောမနာသီ
ချင်းဆိုကြပါမည်။

၂၂

၁ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အဘယ်
ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော်မူသနည်း။ အ
ကျွန်ုပ်ကို မကယ်တင်ဘဲ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်
သောစကားကို နားမထောင်ဘဲ အဘယ်ကြောင့်
၂ အဝေးမှာနေတော်မူသနည်း။– အကျွန်ုပ်ဘုရား၊
နေ့အခါ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သော်လည်း၊ ကိုယ်
တော်သည် နားမထောင်ပါ။ ညဉ့်အခါ အော်ဟစ်
သော်လည်း သက်သာခြင်းသို့ မရောက်ပါ။–
၃ ကိုယ်တော်မူကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ ချီး
မွမ်းရာ၌ ကျိန်းဝပ်လျက် သန့်ရှင်းခြင်းရှိတော်မူ

၄ ၏။– အကျွန်ုပ်တို့ဘိုးဘေးတို့သည် ကိုယ်တော်
ကို ကိုးစားကြပါ၏။ ကိုးစားကြသည်တွင်၊ ကိုယ်
၅ တော်သည် ကယ်တင်တော်မူ၏။– သူတို့သည်
ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်၍ ကယ်တင်ခြင်းသို့
ရောက်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ကိုကိုးစား၍ ရှက်
ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြပါ၏။
၆ အကျွန်ုပ်မူကား၊ လူမဟုတ်၊ ပိုးကောင်မျှသာ
ဖြစ်ပါ၏။ လူများကဲ့ရဲ့စရာ၊ လူစုအရှက်ခွဲစရာ
၇ ဘို့ ဖြစ်ပါ၏။– အကျွန်ုပ်ကို မြင်သမျှသောသူတို့
သည် ပြက်ယယ်ပြုခြင်း၊ နှုတ်ခမ်းဖြဲခြင်း၊ ခေါင်း
၈ ညိတ်ခြင်းကို ပြုကြပါ၏။– သူသည် ထာဝရဘု
ရားကို ကိုးစားပြီ၊ သူ့ကိုနှုတ်တော်မူပါလေစေ။
သူ၌အလိုတော်ရှိလျှင် ယခုပင် ကယ်တင်တော်
၉ မူပါလေစေဟု ဆိုကြပါ၏။– သို့သော်လည်း
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို အမိဝမ်းထဲကဆွဲ
ယူ၍၊ နို့စို့သည်ကာလ၌ စိုးရိမ်ခြင်းအကြောင်း
၁၀ ကို ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်သည် ဘွားက
တည်းကပင် လက်တော်သို့ရောက်ပါ၏။ အမိ
ဝမ်းထဲမှစ၍ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘု
၁၁ ရားသခင် ဖြစ်တော်မူပါပြီ။– အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေး
ဝေးနေတော်မမူပါနှင့်။ ဘေးအန္တရာယ်ရောက်
၁၂ လုနီးပါပြီ။ မစေသောသူမရှိပါ။– နွားလားဥသဘ
တို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုဝိုင်း၍၊ အားကြီးသော ဗာ
ရှန်ဥသဘတို့သည် ဝန်းရံလျက် နေကြပါ၏။–
၁၃ ကိုက်ဖြတ်၍ ဟောက်တတ်သော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့
၁၄ အကျွန်ုပ်ကို ပစပ်ဟကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်သည်
ရေကဲ့သို့သွန်ခြင်းကိုခံရ၍၊ အရိုးအဆစ်ရှိသမျှ
တို့သည် ပြုတ်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်နှလုံးသည် ဘ
ယောင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ရင်ထဲမှာ အရည်ကျိုလျက်
၁၅ ရှိပါ၏။– အကျွန်ုပ်ခွန်အားသည် အိုးခြမ်းကဲ့သို့
ခန်းခြောက်၍၊ လျှာလည်း ပါးရိုး၌ ကပ်လျက်ရှိ
ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို သေမြေတိုင်အောင် ချတော်
၁၆ မူပါပြီ။– ခွေးတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုဝိုင်းလျက်၊ စု
ဝေးသောလူဆိုးတို့သည် ဝန်းရံလျက်နေ၍၊ အ
ကျွန်ုပ်၏လက်ခြေတို့ကို ထိုးဖောက်ကြပါပြီ။–
၁၇ ကိုယ်အရိုးရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်ရေတွက်နိုင်ပါ
၏။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုကြည့်မြင်၍ အားရ
၁၈ လျက်နေကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်အဝတ်ကို အချင်း
ချင်းဝေဖန်၍၊ အကျွန်ုပ်အင်္ကျီကို စာရေးတံချကြ
၁၉ ပါ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေး
နေတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ခွန်အားဗလ၊ အ
ကျွန်ုပ်ကို မစခြင်းငှါ အလျင်အမြန် ကြွလာတော်
၂၀ မူပါ။– အကျွန်ုပ်အသက်ကို ထားဘေးမှငင်း၊ အ
ကျွန်ုပ်အချစ်ဆုံးကို ခွေးလက်မှငင်း ကယ်လွှတ်
၂၁ တော်မူပါ။– ခြင်္သေ့ခံတွင်းမှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်
တင်၍၊ ကြွဲဦးချိုထဲမှာ အကျွန်ုပ်ခေါ်သော အသံ
၂၂ ကို နားထောင်တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်သည် သိ
တင်းတော်ကို ညီအစ်ကိုတို့အား ကြားပြောပါ
မည်။ ပရိသတ်အလယ်မှာ ကိုယ်တော်ကို ချီး
မွမ်းပါမည်။
၂၃ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော အချင်း
တို့၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို ပြုကြလော့။ ယာကုပ်အမျိုး
အပေါင်းတို့၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ဘော်ပြကြ
လော့။ ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းတို့၊ ကိုယ်
၂၄ တော်ကို ကြောက်ရွံ့ကြလော့။– အကြောင်းမူ
ကား၊ နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူ၏ နှိမ့်ချသောအဖြစ်
ကို မထီမဲ့မြင်ပြုတော်မူသည် မဟုတ်။ မျက်နှာ
တော်ကိုမလွှဲ၊ အော်ဟစ်သောအခါ နားထောင်
၂၅ တော်မူပြီ။– အကျွန်ုပ်သည် မဟာပရိသတ်အ
လယ်မှာ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်း၍၊ ကိုယ်တော်
ကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့ရှေ့မှာ၊ သစ္စာဂတိ
ထားသည်အတိုင်း သစ္စာဝတ်ကို ဖြေပါမည်။–
၂၆ နှိမ့်ချလျက်ရှိသော သူတို့သည် ဝစွာစားရကြ
လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို ရှာသောသူတို့သည်
ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ သင်တို့စိတ်နှလုံးသည် အ
၂၇ စဉ်အမြဲအားဖြည့်ရလိမ့်မည်။– မြေကြီးစွန်းရှိသ
မျှတို့သည် သတိရ၍၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့
ပြောင်းလဲကြလိမ့်မည်။ လူအမျိုးအနွယ်အ
ပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ်ကြလိမ့်
၂၈ မည်။– အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်
စိုးစံပိုင်တော်မူ၏။ လူမျိုးတို့ကို မင်းပြုတော်မူ
၂၉ ၏။– မြေကြီးပေါ်မှာ ကြွယ်ဝသောသူအပေါင်း
တို့သည် စား၍ ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်အ
သက်ကို မစောင့်နိုင်။ မြေမှုန့်သို့ဆင်းရသော သူ
အပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ရှေ့တော်၌ ညွတ်ပြပ်
၃၀ ဝပ်တွား ကြလိမ့်မည်။– သူတို့အမျိုးအနွယ်သည်
လည်း ဝတ်တော်ကို ပြုသဖြင့်၊ လူအစဉ်အဆက်
တို့သည် ထာဝရဘုရား၏သိတင်းတော်ကို ကြား
၃၁ ရကြလိမ့်မည်။– ဤသို့ စီရင်တော်မူပြီဟု သူတို့
သည် ပေါ်လာ၍၊ တရားသောအမှုတော်ကို ဘွား
သောလူမျိုးအား ဘော်ပြရကြလိမ့်မည်။

၂၃

၁ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏သိုးထိန်းဖြစ်တော်
၂ မူ၏။ ငါသည် ဆင်းရဲမခံရ။– စိမ်းလန်းသော
ကျက်စားရာအရပ်၌ ငါ့ကို အိပ်စေတော်မူ၏။
၃ သာယာသောမြစ်နားသို့ လမ်းပြတော်မူ၏။– ငါ့

ဝိညာဉ်ကို အားဖြည့်၍၊ နာမတော်အဘို့အလိုငှါ
၄ တရားလမ်းထဲ၌ သွေးဆောင်တော်မူ၏။- အ
ကယ်၍ သေမင်း၏အရိပ်လွှမ်းမိုးသော ချိုင့်ထဲ
သို့ ရောက်သွားရသော်လည်း ဘေးအန္တရာယ်ကို
မကြောက်ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်နှင့်အတူ ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
လုံတံတော်နှင့် တောင်ဝှေးတော်သည် အကျွန်ုပ်
၅ ကို ချမ်းသာစေပါ၏။- အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူတို့ရှေ့
မှာ အကျွန်ုပ်အဘို့ စားပွဲကို ခင်းတော်မူ၏။ အ
ကျွန်ုပ်ခေါင်းကို ဆီနှင့်လိမ်းတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်
၆ ခွက်ဖလားသည် လျှံလျက်ရှိပါ၏။- အကယ်စင်
စစ် အကျွန်ုပ်သည် ကျေးဇူးနှင့်ကရုဏာကို တ
သက်လုံးခံစား၍၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်မှာ
အစဉ်အမြဲ နေရပါလိမ့်မည်။

၂၄

၁ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးနှင့်မြေကြီးတန်
ဆာကိုငင်း၊ လောကဓာတ်နှင့် လောကသားတို့
၂ ကိုငင်း ပိုင်တော်မူ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ထို
နေရာကို သမုဒ္ဒရာပေါ်မှာတည်၍၊ ရေများပေါ်
မှာ မြဲမြံစေတော်မူပြီ။

၃ ထာဝရဘုရား၏ တောင်တော်ပေါ်သို့ အ
ဘယ်သူသည် တက်ရမည်နည်း။ သန့်ရှင်းရာဌာ
နတော်၌ အဘယ်သူသည် ရပ်နေရမည်နည်းဟု
၄ မူကား၊- သန့်ရှင်းသောလက်နှင့် ဖြူစင်သောန
လုံးရှိသောသူ၊ မုသာကိုမမိုဝဲ မဆည်းကပ်၊ မမှန်
၅ သောကျိန်ဆိုခြင်းကို မပြုသောသူသည်၊- ထာ
ဝရဘုရား၏လက်တော်မှ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ
ကိုငင်း၊ ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏
လက်တော်မှ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုငင်း၊ ခံ
၆ ရလိမ့်မည်။- ထိုသူသည် ထာဝရဘုရားကို ရှာ
သောအမျိုး၊ ဖျက်နှာတော်ကိုရှာသော ယာကုပ်
အမျိုးဖြစ်သတည်း။

၇ အချင်းတံခါးတို့၊ တံခါးမုတ်ကို ကြွလိုက်ကြ။
အချင်းထာဝရတံခါးတို့၊ ကိုယ်ကို ကြွလိုက်ကြ။
၈ ဘုန်းကြီးသောရှင်ဘုရင် ဝင်တော်မူမည်။- ဘုန်း
ကြီးသောရှင်ဘုရင်ကား အဘယ်သူနည်း။ အ
စွမ်းတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရဘု
ရား၊ စစ်တိုက်ခြင်း၌ တန်ခိုးကြီးတော်မူသော
၉ ထာဝရဘုရားပေတည်း။- အချင်းတံခါးတို့၊ တံ
ခါးမုတ်ကို ကြွလိုက်ကြ။ အချင်းထာဝရတံခါး
တို့၊ ကိုယ်ကိုကြွလိုက်ကြ။ ဘုန်းကြီးသောရှင်ဘု
၁၀ ရင် ဝင်တော်မူမည်။- ဘုန်းကြီးသောရှင်ဘုရင်
ကား အဘယ်သူနည်း။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အ
ရှင် ထာဝရဘုရားပေတည်း။ ထိုဘုရားသည်
ဘုန်းကြီးသောရှင်ဘုရင် ဖြစ်တော်မူသတည်း။

၂၅

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်
၂ တသလျက်နေပါ၏။- အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊
ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ခိုလှုံသည်ဖြစ်၍၊ ရှက်
ကြောက်ခြင်းသို့ မရောက်ပါစေနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏
ရန်သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုအောင်၍ အောင်ပွဲ
၃ ကိုမခံပါစေနှင့်။- အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်ကို
မြော်လင့်သောသူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့
မရောက်ရကြပါ။ အကြောင်းမရှိဘဲ သစ္စာကို
ဖျက်သောသူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့
၄ ရောက်ရကြပါလိမ့်မည်။- အိုထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်၏လမ်းတို့ကို အကျွန်ုပ်အား ပြည်ွန်
၅ ၍၊ ခရီးတော်တို့ကို သွန်သင်တော်မူပါ။- ကိုယ်
တော်၏သမ္မာတရားကိုပြ၍၊ အကျွန်ုပ်ကို သွန်
သင်တော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်သော ဘုရားသခင်
ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို အစဉ်မြော်လင့်
၆ လျက်နေပါ၏။- အိုထာဝရဘုရား၊ ရှေးကာလ
မှစ၍၊ ပြတော်မူသော ကရုဏာနှင့် မေတ္တာသ
၇ ဘောကို အောက်မေ့တော်မူပါ။- အကျွန်ုပ်သည်
အသက်အရွယ်ငယ်စဉ်၊ ပြစ်မှားမိသော အပြစ်
တို့ကို အောက်မေ့တော်မမူပါနှင့်။ ကောင်းမြတ်
တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ကရုဏာတော်ရှိသည်အ
တိုင်း၊ အကျွန်ုပ်ကိုအောက်မေ့တော်မူပါ ထာဝရ
ဘုရား။

၈ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းသောသဘော၊
ဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
သည်ဖြစ်၍၊ အပြစ်ရှိသောသူတို့ကို လမ်းပြ
၉ တော်မူ၏။- နှိမ့်ချလျက်ရှိသောသူတို့ကို တရား
လမ်း၌ သွေးဆောင်တော်မူ၏။ နှိမ့်ချလျက်ရှိ
သောသူတို့အား ခရီးတော်တို့ကို သွန်သင်တော်
၁၀ မူ၏။- ထာဝရဘုရား၏လမ်းခရီးရှိသမျှတို့သည်
ပဋိညာဉ်တရားတော်နှင့် သက်သေခံတော်မူ
ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်သောသူတို့အား ကရု
၁၁ ဏာနှင့် သစ္စာဖြစ်ကြသတည်း။- အိုထာဝရဘု
ရား၊ အကျွန်ုပ်၌အပြစ်များလှသောကြောင့် နာမ
တော်ကိုထောက်၍ ချမ်းသာပေးတော်မူပါ။

၁၂ အကြင်သူသည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်
ရွံ့တတ်၏။ ထိုသူအား နှစ်သက်ဘွယ်သောလမ်း
၁၃ ကို ပြည်ွန်တော်မူမည်။- ထိုသူသည် ကိုယ်တိုင်
ကောင်းမွန်စွာကျိန်းဝပ်၍၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်

To Contents

သည်လည်း ပြည်တော်ကို အမွေခံရလိမ့်မည်။–
၂၄ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည်
ကိုယ်တော်မြတ်နှင့် မိသဟာယဖွဲ့ရသောအခွင့်
နှင့် ပဋိညာဉ်တရားတော်ကို သိရသောအခွင့်ရှိ
၂၅ ကြ၏။– အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရားကို အစဉ်
မြော်လင့်လျက်နေပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အ
ကျွန်ုပ်၏ခြေကို ကျော့ကွင်းထဲက နှုတ်ယူတော်
၂၆ မူမည်။– အကျွန်ုပ်သည် တယောက်တည်းကျန်
ကြွင်း၍ နိမ့်ချခြင်းကိုခံရသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်
၂၇ ကို မျက်နှာပြု၍ ကယ်မသနားတော်မူပါ။– အ
ကျွန်ုပ် စိတ်နှလုံးဆင်းရဲသည်ကို ချမ်းသာပေး၍၊
၂၈ အမှုများထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်
နှိမ့်ချခြင်းနှင့် ပူပန်ခြင်းကို ကြည့်ရှု၍၊ အကျွန်ုပ်
၂၉ အပြစ်ရှိသမျှတို့ကို လွှတ်တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်
၏ရန်သူတို့သည် များပြားကြောင်းနှင့် အကျွန်ုပ်
ကို ပြင်းစွာမုန်းထားကြောင်းကို ဆင်ခြင်တော်မူ
၃၀ ပါ။– အကျွန်ုပ်အသက်ကို စောင့်ရှောက်၍၊ အ
ကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံပါသည်ဖြစ်၍၊ ရှက်ကြောက်
၃၁ ခြင်းသို့ မရောက်ပါစေနှင့်။– ကိုယ်တော်ကိုမြော်
လင့်လျက်နေပါသည်ဖြစ်၍၊ အပြစ်ကင်းခြင်းနှင့်
သဘောဖြောင့်ခြင်းသည် အကျွန်ုပ်ကို စောင့်
၃၂ ရှောက်ပါစေသော။– အိုဘုရားသခင်၊ ဣသရေ
လအမျိုးကို ခပ်သိမ်းသောဒုက္ခအထဲက ရွေးနှုတ်
တော်မူပါ။

၂၆

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ဖြောင့်မတ်
ခြင်းလမ်းသို့ လိုက်သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်ဘက်
၌ တရားစီရင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရ
ဘုရားကိုခိုလှုံ၍၊ ရွေ့လျော့ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်
၂ ပါလိမ့်မည်။– အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကိုစစ်
ဆေးစုံစမ်း၍၊ နှလုံးကျောက်ကပ်ကို ဆေးကြော
၃ တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်သည် မေတ္တာကျေးဇူး
တော်ကို မျက်မှောက်ပြု၍၊ သစ္စာတရားတော်
၄ နှင့်အညီ ကျင့်ပါ၏။– လျှိုပေါ်သော လူတို့နှင့်
အတူ မထိုင်ပါ။ လျှို့ဝှက်သော လူစုထဲသို့ မဝင်
၅ ပါ။– မတရားသောသူတို့၏စည်းဝေးခြင်းကို မုန်း
ပါ၏။ ဆိုးသွမ်းသော သူတို့နှင့်အတူ မထိုင်ပါ။–
၆ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမြှောက်သောအသံနှင့် မြွက်
၇ ဆို၍၊– ဆုံးဩဘွယ်သော အမှုတော်အလုံးစုံ
တို့ကို ကြားပြောခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်
လက်ကို အပြစ်ကင်းခြင်းနှင့်ဆေး၍၊ ယဇ်ပလ္လင်
တော်ကို ဝန်းရံလျက်နေပါသည်၊ ထာဝရဘုရား။
၈ အိုထာဝရဘုရား၊ အိမ်တော်သည် အိမ်တော်
တည်ရာကိုငဲ့၊ ဘုန်းတော်ထင်ရှားသော အ
၉ ရပ်ဌာနကိုငဲ့၊ အကျွန်ုပ် နှစ်သက်ပါ၏။– ပြစ်
မှားသောသူတို့နှင့်အတူ အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်ကို
ငဲ့၊ လူအသက်ကိုသတ်သော သူတို့နှင့်အတူ အ
ကျွန်ုပ်အသက်ကိုငဲ့ ချုပ်ထားတော်မမူပါနှင့်။–
၁၀ သူတို့လက်သည် မကောင်းသောအကြံအစည်၌
ကျင်လည်၍၊ သူတို့လက်ျာလက်သည်လည်း တံ
၁၁ စိုးနှင့် ပြည့်ဝပါ၏။– အကျွန်ုပ်မူကား၊ ဖြောင့်မတ်
ခြင်းလမ်းသို့လိုက်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ရွေးနှုတ်၍
၁၂ ကယ်မသနားတော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်သည် ညီ
ညွတ်သောအရပ်၌ နေရာကျ၍၊ ပရိသတ်အလယ်
မှာ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးပါမည်။

၂၇

၁ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ အလင်း၊ ငါ့ကို
ကယ်တင်သောအရှင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါသည် အ
ဘယ်သူကို ကြောက်ရအံ့နည်း။ ထာဝရဘုရား
သည် ငါ၏ အသက်ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါ
သည် အဘယ်သူကို ကြောက်လန့်ရအံ့နည်း။–
၂ ငါ့ကိုအငြိုးထားသော ရန်သူလူဆိုးတို့သည် ငါ့
အသားကိုကိုက်စားမည်ဟု လာကြသောအခါ၊
၃ ခြေတိုက်မိ၍လဲကြ၏။– ငါတဘက်၌ တပ်ချကြ
သော်လည်း၊ ငါ့နှလုံးမကြောက်တတ်။ စစ်ချီ၍
လာကြသော်လည်း၊ ထိုအမှုတွင်ပင် တည်ကြည်
သော စိတ်ရှိလိမ့်မည်။
၄ ထာဝရဘုရား၏တင့်တယ်ခြင်း အသရေ
တော်ကို ဖူးမြင်၍၊ ဗိမာန်တော်၌မွေ့လျော်ခြင်း
အလိုငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်မှာ တသက်
လုံးနေရမည်အကြောင်းတည်းဟူသော အခွင့်တ
ခုကို ထာဝရဘုရား၌ ငါဆုတောင်းပြီ။ ထိုအခွင့်
၅ ကို ရှာရဦးမည်။– အကြောင်းမူကား၊ ဘေးအန္တ
ရာယ်ရောက်သည်ကာလ၊ တဲတော်တွင် ငါ့ကို
ကွယ်ကာတော်မူမည်။ ဗိမာန်တော် အတွင်းအ
ရပ်၌၊ ငါ့ကို ဝှက်ထားတော်မူမည်။ ကျောက်ပေါ်
၆ မှာလည်း ငါ့ကိုတင်ထားတော်မူမည်။– ယခုပင်
ငါပတ်လည်၌ရှိသော ရန်သူတို့၏အပေါ်သို့ ငါ၏
ဦးခေါင်းကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်
ဗိမာန်တော်မှာ တံပိုးမှုတ်ခြင်းနှင့်တကွ ယဇ်ပူ
ဇော်ပါမည်။ သီချင်းဆိုပါမည်။ ထာဝရဘုရားကို
ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။
၇ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်သော
အသံကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို
၈ သနား၍ ထူးတော်မူပါ။– ငါ၏ မျက်နှာကိုရှာကြ

လေ့ဟူသော အမိန့်တော်ကို ရှေ့တော်၌ အ
ကျွန်ုပ်သည် သတိပြုလျက်၊ အိုထာဝရဘုရား၊
၉ ကိုယ်တော်၏မျက်နှာကိုရှာပါမည်။– အကျွန်ုပ်
ကို မျက်နှာလွှဲတော်မမူပါနှင့်။ အမျက်ထွက်၍
ကိုယ်တော်၏ကျွန်ကို ပယ်တော်မမူပါနှင့်။ အ
ကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူသောဘုရား၊ ကိုယ်
တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို မစတော်မူဘူးသည်ဖြစ်
၁၀ ၍၊ အကျွန်ုပ်ကို စွန့်စတော်မမူပါနှင့်။– ကိုယ်မိ
ဘတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုစွန့်သော်လည်း၊ ထာဝရ
၁၁ ဘုရားသည် အကျွန်ုပ်ကို ချီယူတော်မူမည်။– အို
ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လမ်းကို အကျွန်ုပ်
အားပြသသွန်သင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူ
တို့ကြောင့် ဖြောင့်သောလမ်းထဲ၌ အကျွန်ုပ်ကို
၁၂ ပို့ဆောင်တော်မူပါ။– မမှန်သောသက်သေကိုခံ
သောသူတို့နှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ၊ ပြင်းစွာအသက်
ရှူသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထကြ
သည်ဖြစ်၍၊ ရန်သူတို့အလိုသို့ အကျွန်ုပ်ကို အပ်
၁၃ နှံတော်မမူပါနှင့်။– အကယ်စင်စစ် အသက်ရှင်
သောသူတို့၏ နေရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ကျေး
ဇူးတော်ကို ငါတွေ့မြင်မည်ဟု ယုံမှတ်စွဲလမ်း
၁၄ ခြင်းရှိ၏။– ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်လော့။
အားယူ၍ ရဲရင့်သော စိတ်နလုံးရှိလော့။ ထာဝရ
ဘုရားကို မြော်လင့်လျက်နေလော့။

၂၈

၁ အကျွန်ုပ်၏ကျောက်ဖြစ်တော်မူသော ထာဝ
ရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ပါ၏။
မထူးဘဲနေတော်မမူပါနှင့်။ မထူးဘဲနေတော်မူ
လျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် သင်္ချိုင်းတွင်းထဲသို့ ဆင်း
၂ သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ရပါမည်။– အကျွန်ုပ်သည်
သန့်ရှင်းသောဗျာဒိတ်ဌာနတော်သို့ လက်ကိုချီ၍
ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်
တောင်းလျှောက်သောအသံကို နားထောင်တော်
၃ မူပါ။– အိမ်နီးချင်း၏အကျိုးကို ဖျက်ဆီးလိုသော
စိတ်နလုံးရှိသည်နှင့်၊ လောကဝတ်စကားကို
ပြောတတ်သောသူတည်းဟူသော ဆိုးယုတ်
သောအမှု၊ မတရားသောအမှုကို ပြုတတ်သော
သူတို့နှင့်အတူ အကျွန်ုပ်ကို သွေးဆောင်တော်
၄ မမူပါနှင့်။– သူတို့ကျင့်သော အကျင့်ဓလေ့ဆိုး
ယုတ်သည်နှင့်အညီ၊ အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေး
တော်မူပါ။ သူတို့ပြုမူသည် အတိုင်းဆပ်ပေး၍၊
၅ အပြစ်နှင့်အလျောက် စီရင်တော်မူပါ။– သူတို့
သည် ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုလင်း၊ လက်
တော်နှင့် ပြုပြင်တော်မူရာကိုလင်း မမှတ်ကြ
သောကြောင့်၊ တည်ဆောက်တော်မမူ၊ ဖြိုဖျက်
တော်မူမည်။
၆ ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသ
၇ တည်း။– ငါတောင်းလျှောက်သောအသံကို နား
ထောင်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ခွန်
အားဗလ၊ ငါ၏ အကွယ်အကာ ဖြစ်တော်မူ၏။
ငါ့နှလုံးသည် ထိုဘုရားကို ကိုးစား၍၊ ငါ့ကိုစောင့်
မတော်မူသောကြောင့်၊ ငါ့နှလုံးသည်ရွှင်လန်း
လျက်ရှိ၏။ သီချင်းဆိုလျက် ဂုဏ်တော်ကိုငါချီး
၈ မွမ်းမည်။– ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူစု၏ ခွန်
အားဗလဖြစ်တော်မူ၏။ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံ
သောသူ၏ ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းကို ခိုင်ခံ့မြဲ
၉ မြံစေတော်မူ၏။– ကိုယ်တော်၏လူစုကို ကယ်
တင်၍၊ အမွေတော်ကို ကောင်းကြီးမင်္ဂလာပေး
တော်မူပါ။ သူတို့ကို အုပ်ထိန်း၍၊ ထာဝရချီး
မြှောက်ခြင်း ရှိစေတော်မူပါ။

၂၉

၁ အိုဘုရားသခင်သားတို့၊ ထာဝရဘုရားသည်
ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။–
၂ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်သည် ဘုန်းကြီးတော်
မူသည်ဟု ဝန်ခံလျက်၊ သန့်ရှင်းသောတန်ဆာကို
ဆင်၍၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုးကွယ်ကြလော့။–
၃ ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည် သမုဒ္ဒရာပေါ်
မှာ ရှိတော်မူ၏။ ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရား
သခင်သည် မိုးယံချုန်းတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား
၄ သည် များစွာသောရေပေါ်မှာ ရှိတော်မူ၏။– ထာ
ဝရဘုရား၏အသံတော်သည် တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား၏ အသံတော်သည်
၅ ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။– ထာဝရ
ဘုရား၏အသံတော်သည် အာရဇ်ပင်တို့ကို ချိုး
တော်မူ၏။ အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည်
၆ လေဗနုန်အာရဇ်တောကို ချိုးတော်မူ၏။– တော
ကို နွားသငယ်ကဲ့သို့ငင်း၊ လေဗနုန်တောနှင့် စိရုန်
တောကို ကြိုသငယ်ကဲ့သို့ငင်း ခုန်စေတော်မူ၏။–
၇ ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည် မီးလျှံကို ခွဲ
၈ တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည်
တောကို ချောက်ချားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရား
သည် ကာဒေရှတောကို ချောက်ချားတော်မူ၏။–
၉ ထာဝရဘုရား၏အသံတော်သည် သမင်ဒရယ်မ
တို့ကို မွေးဘွားစေတော်မူ၏။ တောတန်ဆာတို့
ကိုလည်း ပယ်ရှင်းတော်မူ၏။ ဗိမာန်တော်၌ ခပ်
သိမ်းသောသူတို့သည် ဘုန်းတော်ကို ဘော်ပြကြ
၁၀ စေ။– ထာဝရဘုရားသည် မိုးယံးသက်မုန်တိုင်း

To Contents

ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။ အကယ်စင်စစ် ထာဝရ
ဘုရားသည် အစဉ်အမြဲ ရှင်ဘုရင်အရာနှင့် ထိုင်
၁၁ တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူစုကို ခိုင်
ခံ့စေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူစု
အား ငြိမ်သက်ခြင်းကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ပေး
တော်မူမည်။

၃၀
ဒါဝိဒ်သည် အိမ်တော်ကိုသန့်ရှင်းစေသော အခါ၊ အသံညှိ၍ ဆိုသောဆာလံ။

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ချီး
မွမ်းပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကို ဆယ်နှုတ်တော်မူ၏။
ရန်သူတို့သည် အကျွန်ုပ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဝမ်း
၂ မြောက်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မမူ။– အိုအ
ကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်
သည် ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်၍၊ ကိုယ်တော်
၃ သည် ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို မရဏာ
နိုင်ငံထဲက နှုတ်ယူတော်မူပြီ။ သချိုင်းတွင်းထဲသို့
မဆင်းစေဘဲ၊ အကျွန်ုပ်ကို အသက်ချမ်းသာပေး
၄ တော်မူပြီ။– ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းသူတို့၊ ထာ
ဝရဘုရားကို ထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။ သန့်
၅ ရှင်းသောနာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။– အ
မျက်တော်သည် ခဏထွက်၏။ ကျေးဇူးတော်မူ
ကား၊ တသက်လုံးတည်၏။ ညဦးယံ၌ငိုကြွေးခြင်း
သည် လာ၍တည်းခိုး၏။ နံနက်ယံ၌ကား၊ သီချင်း
ဆိုရသောအခွင့်ရှိ၏။

၆ ငါသည် လူပ်ရှားခြင်းနှင့်အစဉ်ကင်းလွတ်လိမ့်
မည်ဟု ကောင်းစားစဉ်အခါ အကျွန်ုပ်အောက်
၇ မေ့ပါ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊ ကျေးဇူးတော်အား
ဖြင့်သာ အကျွန်ုပ်၏တောင်သည် ခိုင်ခံ့မြဲမြံပါ
၏။ မျက်နှာလွှဲတော်မူသောအခါ ဆင်းရဲခြင်းသို့
၈ ရောက်ပါ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်
၉ အသက်ဆုံး၍၊– သချိုင်းတွင်းထဲသို့ ဆင်းလျှင်
၁၀ အဘယ်အကျိုး ရှိပါအံ့နည်း။– မြေမှုန့်သည်
ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်လော။ သစ္စာတော်
ကို ဘော်ပြပါမည်လော။ အိုထာဝရဘုရား၊ နား
ထောင်၍ ကယ်မသနားတော်မူပါ။ အို ထာဝရ
ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို စောင့်မတော်မူပါဟု ကိုယ်
တော်ကို အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်၍၊ ထာဝရဘုရား
၁၁ ကို တောင်းလျှောက်ပါ၏။– ထိုအခါ အကျွန်ုပ်
ညည်းတွားမြည်တမ်းခြင်းကို ကခုန်ခြင်းဖြစ်စေ
တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ဝတ်သော လျှော်တေအ
ဝတ်ကိုချွတ်၍၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းခါးပန်းနှင့် စည်း
၁၂ တော်မူ၏။– သို့ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည်
တိတ်ဆိတ်စွာမနေ။ ကိုယ်တော်ကို သီချင်းဆိုပါ
မည်။ အိုအကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊
ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်အမြဲချီးမွမ်းပါမည်။

၃၁

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ခို
လှုံပါ၏။ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်
ပါစေသော။ တရားတော်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကို
၂ ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်ဘက်သို့ နား
တော်ကိုလှည့်၍ အလျင်အမြန် ကယ်နှုတ်တော်
မူပါ။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ ခိုင်ခံ့သော
ကျောက်၊ အကျွန်ုပ်လုံခြုံရာရဲတိုက် ဖြစ်တော်မူ
၃ ပါ။– အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်၏ကျောက်၊ အ
ကျွန်ုပ်၏ရဲတိုက်ကား၊ ကိုယ်တော်ပေတည်း။
နာမတော်အဘို့အလို့ငှါ အကျွန်ုပ်ကို လမ်းပြ၍
၄ သွန်သင်ပဲ့ပြင်တော်မူပါ။– ကိုယ်တော်သည် အ
ကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် အ
ကျွန်ုပ်အဘို့ဝှက်ထားသော ကျော့ကွင်းထဲက အ
၅ ကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ယူတော်မူပါ။– သစ္စာစောင့်တော်
မူသော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊
အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို ကိုယ်တော်လက်၌ အပ်
၆ ပါ၏။– မုသာအနတ္တကို ဆည်းကပ်သောသူတို့
ကို အကျွန်ုပ်သည်မုန်း၍ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံ
၇ ပါ၏။– ကရုဏာတော်ကြောင့် ဝမ်းသာရွှင်လန်း
ခြင်းရှိပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်
ဆင်းရဲခြင်းကို ကြည့်ရှု၍၊ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်
၈ တွေ့သောအမှုကို သိမှတ်တော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်
ကို ရန်သူလက်သို့မအပ်ဘဲ ကျယ်ဝန်းသောအ
ရပ်၌ နေရာချတော်မူ၏။

၉ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၌ အမှုရောက်ပါ
ပြီ။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ။
ပူပန်ခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်မျက်စိ၊ စိတ်နလုံး၊
၁၀ ဝမ်းတို့သည်ပျက်ကြပါပြီ။– အကျွန်ုပ်သည် ပူ
ပန်ခြင်းရှိ၍၊ အသက်ကာလကို လွန်စေရပါ၏။
နှစ်စဉ်အတိုင်း ညည်းတွားလျက် နေရပါ၏။
ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်အားလျော့၍၊ ရန်
သူများကြောင့် အရိုးတို့သည်ဆွေးမြေ့ကြပါ၏။–
၁၁ အိမ်နီးချင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အထူးသဖြင့်
ကဲ့ရဲ့ကြပါ၏။ အကျွမ်းဝင်သောသူများတို့သည်
လည်း ရွံကြပါ၏။ အိမ်ပြင်မှာ အကျွန်ုပ်ကိုတွေ့
၁၂ ဖြင်သောသူတို့သည် ရှောင်၍ပြေးကြပါ၏။– မ
အောက်မေ့သောအသေကောင်ကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်

ကို မေလျော့ကြပါ၏။ အိုးခြမ်းကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်
၁၃ ဖြစ်ပါ၏။– လူများကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကို ကြားရ
ပါ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ ကြောက်မက်
ဘွယ်သောအကြောင်းရှိပါ၏။ လူများတို့သည်
အချင်းချင်းသင်းဖွဲ့လျက်၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို
သတ်မည်အကြောင်း ကြံစည်ကြပါ၏။
၁၄ သို့သော်လည်း ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်
ကို အကျွန်ုပ် ကိုးစားပါ၏။ ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု
၁၅ အကျွန်ုပ်လျှောက်ဆိုပါ၏။– အကျွန်ုပ်၌ဖြစ်လေ
သမျှသောအမှုအရာတို့ကို ကိုယ်တော်စီရင်ပိုင်
တော်မူ၏။ ရန်သူတို့နှင့် ညှဉ်းဆဲတတ်သော သူ
တို့လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။–
၁၆ မျက်နှာတော်၏အလင်းကို ကိုယ်တော်၏ကျွန်
အပေါ်၌ ထွန်းလင်းစေတော်မူပါ။ ကရုဏာတော်
၁၇ ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။– အို
ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို ဆု
တောင်းပဌနာပြုပါသည်ဖြစ်၍၊ ရှက်ကြောက်
ခြင်း မရှိပါစေနှင့်။ လူဆိုးတို့မူကား၊ အရှက်ကွဲ
လျက် မရဏာနိုင်ငံ၌ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြပါစေ
၁၈ သော။– မာနထောင်လွှားခြင်း၊ မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်း
နှင့်တကွ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတဘက်၌ စော်
ကားသောစကားကို ပြော၍၊ မုသာ၌ကျင်လည်
သောနှုတ်တို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြပါစေ
သော။
၁၉ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့အဘို့
သိုထားတော်မူ၍၊ လူသားတို့ရှေ့မှာ ကိုယ်တော်
ကို ခိုလှုံသောသူတို့အဘို့ ပြုပြင်တော်မူသော ဆု
၂၀ ကျေးဇူးတော်သည် အလွန်ကြီးလှပါ၏။– လူတို့
ပြုတတ်သောပရိယာယ်နှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်း
ငှါ၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအတွင်းအရပ်၌ ထိုသူတို့
ကို ဝှက်ထားတော်မူ၏။ ရန်တွေ့ခြင်းအသံကို
ကွယ်ကာလျက်၊ တဲတော်တွင် သူတို့ကို စောင့်မ
၂၁ တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရား၌ မင်္ဂလာဖြစ်စေသ
တည်း။ အကြောင်းမူကား၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့၌ ခံ့
ဘွယ်သောမေတ္တာ ကရုဏာတော်ကို အကျွန်ုပ်
၂၂ အား၊ ထင်ရှားပြတော်မူပြီ။– အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်တော်၏မျက်နှာကွယ်ရာ၌ ဆုံးရှုံးပါပြီဟု
အကျွန်ုပ်တုန်လှုပ်လျက်ဆိုမိသော်လည်း၊ ကိုယ်
တော်ကို အော်ဟစ်သောအခါ အကျွန်ုပ်ပြုသော
ပဌနာစကားသံကို ကိုယ်တော်နားထောင်တော်
မူသတည်း။
၂၃ ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့၊ ထာ

ဝရဘုရားကို ချစ်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်
သစ္စာရှိသောသူတို့ကို စောင့်မတော်မူ၏။ မာန
ထောင်လွှားသောသူတို့ကိုကား၊ အပြစ်များစွာ
၂၄ ဆပ်ပေးတော်မူသတည်း။– ထာဝရဘုရားကို
ကိုးစားသောသူအပေါင်းတို့၊ အားယူ၍ ရဲရင့်
သောစိတ်နှလုံးရှိကြလော့။

၃၂

၁ အပြစ်မှလွတ်ခြင်း၊ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဖုံးအုပ်
ခြင်းသို့ ရောက်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။–
၂ ထာဝရဘုရားအပြစ်တင်တော်မူခြင်းနှင့် လွတ်
၍၊ လှည့်စားတတ်သော စိတ်သဘောနှင့် ကင်း
စင်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။
၃ ငါသည် အပြစ်ကိုမဘော်မပြဘဲ နေစဉ်အခါ၊
တနေ့လုံး ညည်းတွားသောအားဖြင့်၊ ငါ့အရိုးတို့
၄ သည် ဆွေးမြေ့ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။– နေ့ည၌
မပြတ်၊ ကိုယ်တော်၏လက်သည် အကျွန်ုပ်အ
ပေါ်မှာလေး၍၊ အကျွန်ုပ်၏ချွေးရည်သည် နွေ
၅ ကာလ၌ သွေ့ခြောက်ခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။– တ
ဖန် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အပြစ်ကို ရှေ့တော်၌
ဝန်ချပါ၏။ ပြုမိသော ဒုစရိုက်ကို ဝှက်၍မထား
ပါ။ ငါလွန်ကျူးသောအရာကို ထာဝရဘုရားအား
ဘော်ပြတောင်းပန်မည်ဟု ပြောဆိုသောအခါ၊
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ပြစ်မှားခြင်းအပြစ်ကို
၆ လွှတ်တော်မူ၏။– ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်ကို
တွေ့သင့်သော အချိန်ကာလ၌၊ သန့်ရှင်းသူအ
ပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ တောင်းလျှောက်ကြ
ပါလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ် လွှမ်းမိုးတတ်သော
၇ ရေကြီးသည် သူတို့ထံသို့ မချဉ်းရပါ။– ကိုယ်
တော်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။ အ
ကျွန်ုပ်ကို ဘေးလွတ်စေခြင်းငှါ ကွယ်ကာစောင့်
မတော်မူ၏။ ကယ်လွှတ်ကြောင်းကို ဆိုသောသီ
ချင်းနှင့် အကျွန်ုပ်ကို ခြံရံစေတော်မူ၏။
၈ သင့်ကို ငါသွန်သင်မည်။ သင်သွားရမည့်
လမ်းကိုပြ၍သွန်သင်မည်။ သင့်ကို ကြည့်ရှုပြုစုမည်။
၉ ဉာဏ်ပညာမဲ့သော မြင်းလားကဲ့သို့ မဖြစ်နှင့်။–
၁၀ သူသည် သင့်ထံသို့ မချဉ်းကပ်သောကြောင့်၊ ပ
စ်ဝကို ဇက်ခွံ၍၊ ဇက်ကြိုးနှင့် ဆွဲရမည်။– မတ
ရားသောသူသည် များစွာသောဒုက္ခကို ခံရ၏။
ထာဝရဘုရား၌ ကိုးစားသောသူကိုကား၊ ကရု
၁၁ ဏာတော်သည် ဝန်းရံတတ်၏။– ဖြောင့်မတ်
သောသူတို့၊ ထာဝရဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်ရွှင်
လန်းကြလော့။ သဘောဖြောင့်သောသူတို့၊ ရွှင်
လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလော့။

To Contents

၂၃

၁ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၊ ထာဝရဘုရားကို အ
ဓိပြု၍ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလော့။ ထောမ
နာပြုခြင်းအကျင့်သည် သဘောဖြောင့်သောသူ
၂ တို့နှင့် ထိုက်တန်လျောက်ပတ်ပေ၏။– စောင်း
တီး၍ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ကြိုး
ဆယ်ပင်ရှိသော တုရိယာနှင့် ထောမနာသီချင်း
၃ ဆိုကြလော့။– ရှေ့တော်၌ အသစ်သောသီချင်း
ကို ဆိုကြလော့။ တံပိုးမှုတ်ခြင်းနှင့်တကွ သာ
၄ ယာစွာ တီးကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ ထာဝ
ရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်
ပေ၏။ စီရင်တော်မူသမျှသော အမှုတို့သည်
၅ လည်း သစ္စာတရားနှင့် ညီကြ၏။– ဖြောင့်မတ်
စွာကျင့်ခြင်းနှင့် တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းကို နှစ်
သက်တော်မူ၏။ ပထဝီမြေကြီးသည် ထာဝရဘု
ရား၏ကျေးဇူးတော်နှင့် ပြည့်ဝလျက်ရှိ၏။

၆ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့်
မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုငင်း၊ နှုတ်တော်အသက်
အားဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာများကိုငင်း
၇ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။– သမုဒ္ဒရာရေကို စုပုံစုဝေး
စေတော်မူ၏။ နက်နဲသောသမုဒ္ဒရာကိုလည်း လုံ
၈ ခြုံရာအရပ်တို့၌ သိုထားတော်မူ၏။– ထာဝရဘု
ရားကို မြေကြီးတပြင်လုံး ကြောက်ရွံ့စေ။ လော
ကီနိုင်ငံသားအပေါင်းတို့သည် ရိုသေလေးမြတ်
၉ ကြစေ။– အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားဖြင့်
ဆို၍၊ ဖြစ်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်းဖြစ်၏။ အ
မိန့်တော်ရှိ၍၊ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း တည်
လျက်နေ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည် တပါးအမျိုးသားတို့၏
တိုင်ပင်ခြင်းကို ပယ်တော်မူ၏။ လူစုတို့၏ ကြံ
၁၁ စည်ခြင်းကိုလည်း ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။– ထာဝရ
ဘုရား၏ပြဋ္ဌာန်းတော်မူခြင်းသည် ကာလအနန္တ
နှင့်ဆိုင်၍၊ စိတ်နှလုံးတော်၏ အကြံအစည်တို့
သည် သားစဉ်မြေးဆက် အဆုံးတိုင်အောင်တည်
၁၂ ကြလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည် အကြင်အ
မျိုး၏ဘုရားဖြစ်၍၊ အကြင်လူစုကို မိမိအမွေ
ဥစ္စာဘို့ ရွေးကောက်တော်မူ၏၊ ထိုအမျိုးနှင့် ထို
လူစုသည်မင်္ဂလာရှိ၏။

၁၃ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်ဘုံကကြည့်
ရှု၍၊ လူသားအပေါင်းတို့ကို မြင်တော်မူ၏။–
၁၄ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်က ကြည့်ရှု၍၊ မြေ
ကြီးပေါ်မှာနေသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို မှတ်
၁၅ တော်မူ၏။– သူတို့၏စိတ်နှလုံးရှိသမျှတို့ကို ဖန်
ဆင်း၍၊ သူတို့ကျင့်သမျှသော အကျင့်တို့ကို
၁၆ လည်း ဆင်ခြင်တော်မူ၏။– ရှင်ဘုရင်မည်သည်
ကား၊ များစွာသော အလုံးအရင်းအားဖြင့် ချမ်း
သာမရ။ သူရဲသည်လည်း ခွန်အားကြီးသောအား
၁၇ ဖြင့် ကယ်လွတ်ခြင်းသို့မရောက်။– မြင်းသော်
လည်း ဘေးလွတ်ခြင်းအမှုကို မတတ်နိုင်။ ကြီး
၁၈ စွာသော ခွန်အားဗလဖြင့် မကယ်မယူနိုင်။– ထာ
ဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့နှင့် ကရု
၁၉ ဏာတော်ကို ခိုလှုံသောသူတို့သည်၊– သေဘေး
နှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ အစာခေါင်း
ပါးသည်ကာလ၌ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊
၂၀ သူတို့ကို ကြည့်ရှုလျက် ရှိတော်မူ၏။– ငါတို့၏
ဝိညာဉ်သည် ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်လျက်
နေ၏။ ထိုဘုရားသည် ငါတို့ကို မစေသောသူ၊
၂၁ ကွယ်ကာသောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။– သန့်ရှင်း
သောနာမတော်ကို ခိုလှုံသောကြောင့်၊ ငါတို့
သည် ထာဝရဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ
၂၂ ၏။– အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်
တော်ကို ကိုးစားသည့်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်တို့ အ
ပေါ်မှာ ကရုဏာတော် သက်ရောက်ပါစေသော။

၂၄

ဒါဝိဒ်သည် အဘိမလက်မင်းရှေ့မှာ ထူးခြား သောအခြင်းအရာကိုပြုသဖြင့်၊ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရ၍ ထွက်သွားသောအခါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁ ငါသည် ခပ်သိမ်းသောကာလတို့၌ ထာဝရ
ဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးမည်။ ဂုဏ်ကျေးဇူး
၂ တော်ကို အစဉ်မပြတ် ဖွင့်ဆိုမည်။– ငါ့ဝိညာဉ်
သည် ထာဝရဘုရားကို အမှီပြု၍ ဝါကြွားခြင်းကို
ပြုမည်။ နှိမ့်ချလျက်ရှိသော သူတို့သည် ကြားသိ
၃ ၍၊ ဝမ်းမြောက်ကြပါစေသော။– ငါနှင့်အတူ ထာဝ
ရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကို တညီ
၄ တညွတ်တည်း ချီးမြှောက်ကြကုန်အံ့။– ငါသည်
ထာဝရဘုရားကို ရှာသောအခါ နားထောင်တော်
မူ၏။ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအကြောင်း အလုံး
၅ စုံတို့အထဲက ငါ့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။– ထာဝ
ရဘုရားကို မျှော်ကြည့်ကြလော့။ အလင်းကိုရကြ
လိမ့်မည်။ မျက်နှာရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်း
၆ လွတ်ကြလိမ့်မည်။– ဤဆင်းရဲသောသူ၏ အော်
ဟစ်ခြင်းအသံကို ထာဝရဘုရားသည် နားထောင်
၇ ၍၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲထဲက ကယ်လွတ်တော်
မူ၏။– ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့
ပတ်လည်၌ ကောင်းကင်တမန်တော်တို့သည်
၈ တပ်ချ၍ ကယ်လွတ်တတ်ကြ၏။– ထာဝရဘုရား

To Contents

သည် ကောင်းမြတ်တော်မူသည်အကြောင်းကို
မြည်းစမ်း၍ သိမှတ်ကြလော့။ ကိုယ်တော်ကို ခို
၉ လှုံသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။- ထာဝရဘုရား၏
သန့်ရှင်းသူတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ကြ
လော့။ ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၌ ဆင်းရဲခြင်းမရှိ
၁၀ ရာ။- ခြင်္သေ့တို့သည် ဆင်းရဲ၍ ငတ်မွတ်ခြင်းကိုခံ
ရသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားကို ရှာသောသူတို့၌
ကောင်းသောအရာ တစုံတခုမျှ မလိုရာ။
၁၁ အချင်းသူငယ်တို့ လာကြလော့။ ငါ့စကားကို
နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်
ရွံ့ခြင်းတရားကို သင်တို့အား ငါသွန်သင်မည်။-
၁၂ ကောင်းမွန် သောအရာကို တွေ့မြင်မည်အ
ကြောင်း၊ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်တကွ နေ့ရက်ကာ
လကို တောင့်တလိုချင်သောသူ မည်သည်ကား။-
၁၃ ကိုယ်လျှာကို မကောင်းသောအရာနှင့် ကင်းစေ
လော့။ နှုတ်ခမ်းလည်း မုသာစကားကို မပြော
၁၄ စေနှင့်။- ဒုစရိုက်ကို လွှဲရောင်၍ သုစရိုက်ကိုပြု
လော့။ သူတပါးနှင့် အသင့်အတင့်နေခြင်းကိုရှာ
၁၅ ၍ မှီအောင်လိုက်လော့။- ထာဝရဘုရားသည်
ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ သူ
တို့အော်ဟစ်သံကိုလည်း နားထောင်တော်မူ
၁၆ ၏။- ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူတို့ကား၊ မြေကြီးပေါ်
မှာ အောက်မေ့စရာ အမှတ်မျှမရှိစေခြင်းငှါ ပယ်
ရှင်းမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မျက်
၁၇ နှာထားတော်မူ၏။- ဖြောင့်မတ်သောသူတို့
သည် အော်ဟစ်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည်
နားထောင်၍၊ သူတို့ကို ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲထဲ
၁၈ က ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။- ထာဝရဘုရားသည်
ကျိုးပဲ့သောစိတ်ရှိသော သူတို့နှင့် နလုံးကြေကွဲ
သောသူတို့ကို နီးတော်မူ၏။ နောင်တရှိ၍ စိတ်
နှိမ့်ချသောသူတို့ကိုလည်း ကယ်တင်တော်မူ
၁၉ ၏။- ဖြောင့်မတ်သောသူသည် များစွာသော
ဒုက္ခဆင်းရဲကို ခံရသော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား
သည် ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခဆင်းရဲထဲက ကယ်
၂၀ လွှတ်တော်မူ၏။- သူ၏အရိုးရှိသမျှတို့ကို စောင့်
ရှောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တချောင်းမျှ မကျိုးမ
၂၁ ပဲ့ရ။- မတရားသောသူမူကား၊ ဘေးဖြင့်အသက်
ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ရမည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူ
ကို မုန်းသောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရ
၂၂ ကြမည်။- ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်တို့၏ အ
သက်ဝိညာဉ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊
ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံသောသူ တစုံတယောက်မျှ
အပြစ်စီရင်ခြင်းကို မခံရ။

၂၅

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၌ ဆန္ဒကျင်ဘက်
ပြုသောသူတို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုတော်မူပါ။
အကျွန်ုပ်ကို စစ်တိုက်သောသူတို့ကို တိုက်တော်
၂ မူပါ။- ဒိုင်းလွှားကိုကိုင်၍ အကျွန်ုပ်ကိုကူညီခြင်း
၃ ငှါ ထတော်မူပါ။- အကျွန်ုပ်ကို လိုက်သောသူတို့
ရှေ့၌ လှံတော်ကိုရွယ်၍ ဆီးတားတော်မူပါ။ ငါ
သည် သင်၌ချမ်းသာပေးသော သူပေတည်းဟု အ
၄ ကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်အား မိန့်တော်မူပါ။- အကျွန်ုပ်
အသက်ကို ရှာသောသူတို့သည် အရှက်ကွဲ၍
မျက်နှာပျက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်ကို အန္တ
ရာယ်ပြုမည်ဟု ကြံစည်သောသူတို့သည် လှန်
ခြင်းကိုခံရ၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ
၅ စေသော။- ထိုသူတို့သည် လေတိုက်သောဖွဲကဲ့
သို့ ဖြစ်ကြပါစေသော။ ထာဝရဘုရား၏တမန်
၆ သည်လည်း သူတို့ကို လွှဲပါစေသော။- သူတို့
သွားသောလမ်းသည် မိုက်သောလမ်း၊ ချော
သောလမ်း ဖြစ်ပါစေသော။ ထာဝရဘုရား၏ တ
၇ မန်သည်လည်း သူတို့ကို လိုက်ပါစေသော။- အ
ကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်အဘို့ ကျော့ကွင်းကို
ဝှက်ထားကြပါပြီ။ အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်
အသက်ကို သတ်စရာဘို့တွင်းကို တူးကြပါပြီ။-
၈ ထိုသို့သောသူသည် အမှတ်တမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်ပါစေသော။ မိမိဝှက်ထားသော ကျော့
ကွင်းသည် မိမိကို ကျော့မိပါစေသော။ မိမိတွင်း
၉ ထဲသို့ မိမိကျပါစေသော။- သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါ၏
ဝိညာဉ်သည် ထာဝရဘုရားကို အမှီပြု၍ ဝမ်း
မြောက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ကယ်တင်တော်မူခြင်း
၁၀ ထူးခြင်းရှိလိမ့်မည်။- အကျွန်ုပ်အရိုး ရှိသမျှတို့
ကလည်း၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အစိုးတရပြုသော
သူ၏လက်မှ ဆင်းရဲသားကို နှုတ်တော်မူ၍၊ လု
ယူဖျက်ဆီးတတ်သောသူ၏လက်၌ ဆင်းရဲတ်
မွတ်လျက် ခံနေရသောသူကို ချမ်းသာပေးတော်
၁၁ မူတတ်သော ကိုယ်တော်နှင့် အဘယ်သူတူပါသ
နည်းဟု လျှောက်ဆိုကြမည်။
၁၂ မမှန်သောသက်သေတို့သည် ပေါ်လာ၍၊ ငါ
မသိသောမူပြစ်တို့ကို ငါ့အပေါ်မှာ တင်ကြ၏။-
၁၃ ငါပြုသောကျေးဇူးအတွက် သူတို့သည် ငါ့အသက်
ကို လုယူခြင်းတည်းဟူသော မကောင်းသောအ
၁၄ ရာကို ဆပ်ပေးကြ၏။- ငါမူကား၊ သူတို့၌ အနာ
ရောဂါစွဲသောအခါ၊ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်
ဆင်လျက် အစာကိုရှောင်၍ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်လေ

၏။ ကိုယ်ရင်ခွင်ကို မျက်နှာပြုလျက် ဆုတောင်း
၁၄ လေ၏။– သူတို့ကို ငါ၏မိတ်ဆွေ၊ ငါ၏ညီအစ်
ကိုကဲ့သို့ သဘောထား၍ ငါပြု၏။ ကိုယ်အမိကို
အောက်မေ့၍၊ စိတ်မသာညည်းတွားသောသူကဲ့
သို့ ကြမ်းတမ်းသောအဝတ်ကို ဝတ်လျက် တမှိုင်
၁၅ မှိုင်နေလေ၏။– ငါလဲသောအခါမူကား၊ သူတို့
သည် ဝမ်းမြောက်၍ စည်းဝေးကြ၏။ ရိုက်ပုတ်
သောသူတို့သည် ငါ့တဘက်၌ စည်းဝေးကြ၏။
သူတို့ကိုလည်း ငါမသိရ။ မရပ်မနေဘဲ ငါ့ကိုဆွဲ
၁၆ ဖြတ်ကြ၏။– ပွဲ၌ခစားတတ်သော လူဆိုးတို့နှင့်
အတူ ငါ့ကို အံသွားခဲကြိတ်ကြ၏။
၁၇ အိုထာဝရဘုရား၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး
ကြည့်ရှုရှုနေတော်မူမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်အသက်
ကို သူတို့ပြုသောဘေးဥပဒ်မှ၎င်း၊ အကျွန်ုပ် အ
ချစ်ဆုံးကို ခြင်္သေ့တို့မှ၎င်း၊ ကယ်လွတ်တော်မူ
၁၈ ပါ။– ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါ၏၊ဟု မဟာဝရိ
သတ်အလယ်မှာ အကျွန်ုပ်ခန်ခံပါမည်။ များစွာ
သောလူစုတွင် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။–
၁၉ မဟုတ်မမှန်ဘဲ အကျွန်ုပ်ကိုရန်ဘက်ပြုသောသူ
တို့သည် အောင်ပွဲကိုမခံကြပါစေနှင့်။ အကြောင်း
မရှိဘဲ အကျွန်ုပ်ကိုမုန်းသောသူတို့လည်း မျက်စိ
၂၀ စွေပြဲခြင်းကို မပြုကြပါစေနှင့်။– အကြောင်းမူ
ကား၊ သူတို့သည် အမှုငြိမ်းစေသော စကားကို မ
ပြောကြပါ။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေသော ပြည်သားတို့တ
ဘက်၌ လျှို့ဝှက်သောအမှုများကို ကြံစည်ကြပါ
၂၁ ၏။– အကျွန်ုပ်ကိုပစပ်ဟ၍ အော့ဟေ၊ အော့ဟေ၊
ငါတို့သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်ရဤဟု ဆိုကြပါ
၏။

၂၂ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သိမြင်
တော်မူ၏။ အို ဘုရားရှင်၊ တိတ်ဆိတ်စွာ နေ
တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေးနေတော်မ
၂၃ မူပါနှင့်။– အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်၏
အရှင်၊ အကျွန်ုပ်၌ ရောက်သောအမှုကို စီရင်
တော်မူမည်အကြောင်း ကိုယ်ကိုနှိုးဆော်၍ ထ
၂၄ တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘု
ရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း
နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်အမှုကို ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။
သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုနှိုင်၍ ဝမ်းမမြောက်ကြ
၂၅ ပါစေနှင့်။– အဲ၊ ငါတို့အလိုပြည့်စုံပြီဟု မအောက်
မေ့ကြပါစေနှင့်။ ငါတို့သည် သူ့ကို မျိုပြီဟု၊ မ
၂၆ ပြောကြပါစေနှင့်။– အကျွန်ုပ်၌ ဘေးရောက်
သည်အကြောင်းကို ဝမ်းမြောက်သောသူအပေါင်း
တို့သည် အရှက်ကွဲ၍ မျက်နှာပျက်ကြပါစေ
သော။ အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ကိုယ်ကို ချီးမြှောက်
တတ်သော သူတို့အပေါ်မှာ အသရေပျက်ခြင်း
နှင့် ရှက်ကြောက်ခြင်း သက်ရောက်ပါစေသော။–
၂၇ အကျွန်ုပ်၏ဟုတ်မှန်ခြင်းဘက်၌ နေသောသူတို့
သည် ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆို၍ ဝမ်းမြောက်ကြပါ
စေသော။ မိမိကျွန်၌ ချမ်းသာတိုးပွါးခြင်းအ
ကြောင်းကို နစ်သက်တော်မူသော ထာဝရဘု
ရားသည် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်းဟု၊ သူ
တို့သည် အစဉ်မပြတ် မြွက်ဆိုကြပါစေသော။–
၂၈ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ ဖြောင့်မတ်
တော်မူခြင်းအကြောင်းအရာကို မြွက်ဆို၍ အ
စဉ်မပြတ် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။

၃၆

၁ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရသောအကြောင်း
သည် မတရားသောသူ၏ မျက်စိ၌မထင်ဟု၊ ထို
သူပြုတတ်သော ဒုစရိုက်ကို ငါထောက်၍ သ
၂ ဘောကျ၏။– သူ၏အပြစ်ကို တွေ့တော်မမူ၊ ရွံ
ရှာတော်မမူဟု ကိုယ်မျက်စိရှေ့၌ ကိုယ်ကောင်း
၃ သော အယောင်ကို ဆောင်တတ်၏။– သူပြော
သောစကားသည် အဓမ္မစကား၊ လှည့်စားသော
စကားဖြစ်၏။ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်စေ
၄ တတ်သောပညာကို စွန့်လေပြီ။–အိပ်ရာပေါ်မှာမ
ကောင်းသောအမှုကို ကြံစည်တတ်၏။ မကောင်း
သောလမ်းသို့ အမြဲလိုက်၍၊ ဆိုးယုတ်သောအ
၅ ကျင့်ကို ရွံရှာခြင်းမရှိ။
၅ အိုထာဝရဘုရား၊ ကရုဏာတော်သည် ကောင်း
ကင်သို့ရင်း၊ သစ္စာတော်သည် မိုးယံတိမ်သို့ရင်း
၆ မှီပါ၏။– ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားသည်
ကြီးမားစွာသောတောင်ရိုးနှင့် တူပါ၏။ တရားစီ
ရင်တော်မူချက်တို့သည် အလွန်နက်နဲရာ ဖြစ်
ကြပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် လူ
၇ မျိုးနှင့် တိရစ္ဆာန်မျိုးကို စောင့်မတော်မူ၏။– အို
ဘုရားသခင်၊ ကရုဏာတော်သည် အလွန်မြတ်
နိုးဘွယ်ဖြစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့် လူသားတို့သည်
အတောင်တော်အရိပ်ကို ခိုလှုံလျက်နေရကြပါ
၈ ၏။– အိမ်တော်၏ကြွယ်ဝခြင်းနှင့် ရောင့်ရဲလျက်
နေ၍၊ ကိုယ်တော်၏ချမ်းသာမြစ်ရေကို သောက်
၉ စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မူ၏။– အကြောင်းမူ
ကား၊ ကိုယ်တော်ထံမှာ အသက်စမ်းရေတွင်းရှိ
ပါ၏။ အလင်းတော်ထဲမှာ အကျွန်ုပ်တို့သည် အ
လင်းကိုရကြပါ၏။
၁၀ ကိုယ်တော်ကို သိသောသူတို့အား၊ ကရုဏာ
တော်ကိုငင်း၊ သဘောဖြောင့်သောသူတို့အား

To Contents

ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားကိုငင်း တည်မြဲ
၁၁ တည်စေတော်မူပါ။– မာနဏ၏ခြေသည် အကျွန်ုပ်
ကို မနင်းပါစေနှင့်။ မတရားသောသူတို့သည် အ
၁၂ ကျွန်ုပ်ကို နေရာမရွှေ့ကြပါစေနှင့်။– ဒုစရိုက်ကို
ပြုသောသူတို့သည် ထိုအရပ်၌ပင် လဲလျက်နေရ
ကြပါ၏။ လှခြင်းကိုခံရသောကြောင့်၊ တဖန်ထ
ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြပါ။

၃၇

၁ လူဆိုးတို့အကြောင်းကြောင့် စိတ်မပူနှင့်။ မ
၂ တရားသဖြင့် ပြုသောသူတို့ကို မငြူစူနှင့်။– အ
ကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် မကြာမမြင့်မီ မြက်
ပင်ကဲ့သို့ ရိတ်ခြင်းကိုခံရ၍၊ စိမ်းသောပျိုးပင်ညှိုး
၃ နွမ်းသကဲ့သို့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားကို
ခိုလှုံ၍၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်လော့။ ပြည်
တော်၌နေ၍၊ သစ္စာတရားကို ကျက်စားလော့။–
၄ ထာဝရဘုရား၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိလော့။ သို့ပြု
လျှင်၊ စိတ်နှလုံးအလို ပြည့်စုံရသောအခွင့်ကို
၅ ပေးတော်မူမည်။– ကိုယ်အမှုအရာကို ထာဝရဘု
ရား၌ အပ်လော့။ ကိုယ်တော်ကို ကိုးစားလော့။
၆ သို့ပြုလျှင် စီရင်တော်မူမည်။– သင်၏ဖြောင့်မတ်
ခြင်းအကြောင်းကို အလင်းကဲ့သို့ဝင်း၊ တရားသ
ဖြင့်ပြုခြင်းအရာကို မွန်းတည့်ရောင်ခြည် ကဲ့သို့
၇ ဝင်း၊ ဘော်ပြတော်မူမည်။– ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ
ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍၊ ကိုယ်တော်ကိုငှဲ့လင့်လော့။ မိမိ
အမှုမ၌ အောင်တတ်သောသူ၊ မကောင်းသောအ
ကြံအစည်တို့ကို ပြီးစီးစေသောသူ၏အကြောင်း
၈ ကြောင့် စိတ်မပူနှင့်။– အမျက်မထွက်စေနှင့်။
ဒေါသစိတ်ကို စွန့်ပယ်လော့။ ပြစ်မှားစေခြင်းငှါ
၉ တိုက်တွန်းတတ်သောစိတ် မရှိစေနှင့်။– ပြစ်မှား
သောသူတို့သည် ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။
ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်သောသူတို့မူကား၊
၁၀ ပြည်တော်ကို အမွေခံရကြလိမ့်မည်။– ခဏကြာ
ပြီးမှ၊ မတရားသောသူသည် မရှိရ။ သူ၏နေရာ
၁၁ ကို စေ့စေ့ရှာ၍မတွေ့ရ။– စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့
မူကား၊ ပြည်တော်ကိုအမွေခံ၍၊ များပြားသော
၁၂ ငြိမ်သက်ခြင်း၌ မွေ့လျော်ကြလိမ့်မည်။– မတ
ရားသောသူသည် ဖြောင့်မတ်သောသူတဘက်၌
၁၃ ကြံစည်၍ အံသွားခဲကြိတ်တတ်၏။– သို့သော်
လည်း သူ၏နေ့ရက်အချိန်ရောက်မည်ကို ဘုရား
၁၄ ရှင်သိမြင်၍၊ သူ့ကိုပြုံးရယ်တော်မူ၏။– မတရား
သောသူတို့သည် ဆင်းရဲတော်မွတ်သော သူတို့ကို
လဲချခြင်းငှါငင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်သောသူတို့
ကို သတ်ခြင်းငှါငင်း၊ ထားကိုထုတ်လျက်၊ လေး
၁၅ ကိုတင်လျက် နေတတ်ကြ၏။– သို့သော်လည်း၊
သူတို့ထားသည် သူတို့နှလုံးထဲသို့ ဝင်လိမ့်မည်။
သူတို့လေးတို့သည်လည်း ကျိုးကြလိမ့်မည်။
၁၆ ဖြောင့်မတ်သောသူ၌ နည်းသောဥစ္စာသည်
မတရားသောသူကြီးတို့၌ ကြွယ်ဝသောဥစ္စာထက်
၁၇ သာ၍ကျေးဇူးရှိ၏။– အကြောင်းမူကား၊ မတရား
သောသူ၏လက်ရုံးသည် ကျိုးရလိမ့်မည်။ ဖြောင့်
မတ်သောသူကိုကား၊ ထာဝရဘုရား မစေတော်မူ
၁၈ ၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏နေ့ရက်ကာလကို
ထာဝရဘုရား သိမှတ်တော်မူ၍၊ သူတို့၏အမွေ
၁၉ ဥစ္စာသည် အစဉ်အမြဲ တည်လိမ့်မည်။– သူတို့
သည် ခဲယဉ်းသောကာလ၌ မျက်နှာမပျက်၊ အ
၂၀ စာခေါင်းပါးသည်ကာလ၌ ဝစ္စာစားရကြ၏။– မ
တရားသောသူတို့မူကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်
ရကြမည်။ ထာဝရဘုရား၏ရန်သူတို့သည်
ကျက်စားရာအရပ်၏ အသရေကဲ့သို့ဆုံး၍၊ မီးခိုး
၂၁ ဖြစ်လျက် ကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။– မတရား
သောသူသည်ချေးငှါး၍ မဆပ်ဘဲနေတတ်၏။
ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ သနားသောစိတ်ရှိ၍
၂၂ ပေးတတ်၏။– ကောင်းကြီးပေးတော်မူခြင်းကို
ခံရသောသူသည် ပြည်တော်ကို အမွေခံရလိမ့်
မည်။ ကျိန်တော်မူခြင်းကို ခံရသောသူမူကား၊
၂၃ ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။– ကောင်း
သောသူ၏ခြေရာတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် ပဲ့
ပြင်၍၊ သူသွားရာလမ်းကို နှစ်သက်တော်မူ၏။–
၂၄ ထိုသူသည် လဲသော်လည်း ဆုံးရှာသို့မရောက်ရ။
အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သူ၏
၂၅ လက်ကို ကိုင်မတော်မူ၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူ
သည် စွန့်ပစ်ခြင်းကိုခံရသည်အကြောင်း၊ သူ၏
သားမြေးတို့သည် တောင်း၍ စားရသည် အ
ကြောင်းကို ငါသည် အသက်ပျိုသည်ကာလမှ
၂၆ စ၍ အိုသည်တိုင်အောင် မမြင်စဖူး။– သူသည်
အစဉ်သနားသောစိတ်ရှိသည်နှင့်၊ သူတပါးတို့
အား ချေးငှါးတတ်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏သားမြေးတို့
သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြ၏။
၂၇ ဒုစရိုက်ကိုလွှဲရောင်၍ သုစရိုက်ကို ပြုလော့။
၂၈ သို့ပြုလျှင် အစဉ်အမြဲနေရလိမ့်မည်။– ထာဝရဘု
ရားသည် တရားကိုနှစ်သက်တော်မူ၏။ မိမိသန့်
ရှင်းသူတို့ကိုလည်း စွန့်တော်မမူ။ သူတို့သည်
စောင့်မတော်မူခြင်းကို အစဉ်အမြဲခံရကြလိမ့်
မည်။ မတရားသောသူ၏သားမြေးတို့မူကား၊
၂၉ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။– ဖြောင့်မတ်
သောသူတို့သည် ပြည်တော်ကို အမွေခံ၍ အစဉ်

၃၀ အမြဲနေရကြလိမ့်မည်။– ဖြောင့်မတ်သောသူ၏
နှုတ်သည် ပညာကိုဖြွင်ဆိုတတ်၏။ သူ၏လျှာ
သည်လည်း တရားသောစကားကို ပြောဆိုတတ်
၃၁ ၏။– ထာဝရဘုရား၏တရားတော်သည် သူ၏
စိတ်နှလုံးထဲမှာ တည်သည်ဖြစ်၍၊ သူသွားသော
၃၂ အခါ မချော်မလဲရ။– မတရားသောသူသည်
ဖြောင့်မတ်သောသူကို ချောင်းမြောင်း၍ သတ်
၃၃ ခြင်းငှါ ရှာကြံတတ်၏။– သို့သော်လည်း၊ ထာဝရ
ဘုရားသည် ထိုသူ၏လက်၌ ဖြောင့်မတ်သောသူ
ကို စွန့်ပစ်တော်မူမည် မဟုတ်။ အစစ်ခံရသော
၃၄ အခါ အပြစ်စီရင်တော်မူမည် မဟုတ်။– ထာဝရ
ဘုရားကို မြော်လင့်၍၊ လမ်းတော်ကို ရှောက်
သွားလော့။ ပြည်တော်ကို အမွေခံရသောအခွင့်
နှင့် ချီးမြှောက်တော်မူမည်။ မတရားသောသူတို့
ဆုံးရှုံးခြင်းကို သင်သည် ကြည့်မြင်ရလိမ့်မည်။–
၃၅ မတရားသောသူသည် အစိုးတရပြု၍၊ ပေါက်
ရင်းအရပ်မှာ ကြီးပွါးသော သစ်ပင်လန်းလန်းရှိ
သကဲ့သို့၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ပြန့်ပွါးစေသည်ကို ငါ
၃၆ မြင်ရသော်လည်း၊– နောက်တဖန်သူသည် ရွှေ့
သွား၍ ကွယ်ပျောက်၏။ သူ့ကိုလည်း ငါရှာ၍မ
၃၇ တွေ့ရ။–စုံလင်ခြင်းတရားကို စောင့်ရှောက်လော့။
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လော့။
ထိုသို့ပြုသောသူသည် အဆုံး၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကို
၃၈ ခံစားရလိမ့်မည်။– ပြစ်မှားသောသူအပေါင်းတို့
သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်၍၊ မတရားသော
သူတို့သည် အဆုံး၌ ပယ်ရှင်းခြင်းကို ခံကြလိမ့်
၃၉ မည်။– ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ ကယ်တင်ခြင်း
အမှုကို ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူ၏။ ဘေး
ရောက်သည်ကာလ၌ သူတို့ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ
၄၀ ၏။– ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကိုမစကယ်တင်
တော်မူမည်။ ယုံကြည်ခိုလှုံသောကြောင့်၊ မတ
ရားသောသူတို့လက်မှ နှုတ်ယူကယ်တင်တော်မူ
မည်။

၃၈

အောက်မေ့စေခြင်းငှါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အမျက်တော်ထွက်၍ အ
ကျိန်ပ်ကိုအပြစ်တင်တော်မမူပါနှင့်။ ပြင်းစွာ
၂ သောစိတ်တော်ရှိ၍ ဆုံးမတော်မမူပါနှင့်။– မြား
တော်တို့သည် အကျွန်ုပ်၌စူးဝင်၍၊ လက်တော်
၃ သည် အကျွန်ုပ်ကို နှိပ်လျက်ရှိပါ၏။– အမျက်
တော်ထွက်သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်အသားသည်
ကျန်းမာခြင်းမရှိပါ။ ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် အရိုး
၄ များထဲမှာ သက်သာခြင်း မရှိပါ။– အကျွန်ုပ်ပြုမိ
သော ဒုစရိုက်တို့သည် အကျွန်ုပ်ခေါင်းကို လွှမ်း
မိုး၍၊ လေးသောဝန်ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်မထမ်းနိုင်
၅ အောင် လေးကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်မိုက်သောအမှု
ကြောင့် အနာတို့သည် နံစော်၍ ရိွယွဲ့လျက် ရှိ
၆ ကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်သည် ပြင်းထန်စွာခံရ၍၊ အ
လွန်နှိမ့်ချလျက်၊ ကြမ်းတမ်းသောအဝတ်ကို
၇ ဝတ်လျက် တနေ့လုံး သွားရပါ၏။– အကျွန်ုပ်ခါး
သည် ပူလောင်သောအနာစွဲ၍၊ အသားသည်
၈ လည်း ကျန်းမာခြင်းမရှိပါ။– နုန့်နဲ့ခြင်း၊ ကြေကွဲ
ခြင်းရှိ၍၊ စိတ်နှလုံးလှုပ်ရှားသဖြင့် အော်ဟစ်ရပါ
၏။

၉ အိုဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်အလိုရှိသမျှသည် ရှေ့
တော်၌ထင်ရှားပါ၏။ အကျွန်ုပ်ညည်းတွားခြင်း
၁၀ ကိုလည်း အကြွင်းမဲ့သိတော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်၏
နှလုံးတုန်လှုပ်၍၊ ခွန်အားလည်းကုန်ပါပြီ။ မျက်
၁၁ စိအလင်းလည်း ကွယ်ပျောက်ပါပြီ။– အကျွန်ုပ်
၏အဆွေခင်ပွန်း၊ အပေါင်းအဘော်တို့သည် အ
ကျွန်ုပ်အနာရောဂါကြောင့်၊ ဝေးဝေးရပ်လျက်၊
ပေါက်ဘော်တို့သည်လည်း ရှောင်လျက်နေကြ
၁၂ ပါ၏။– အကျွန်ုပ်အသက်ကို ရှာသောသူတို့သည်
ကျော့ကွင်းများကို ထောင်ထားကြပါ၏။ အ
ကျွန်ုပ်၌ အပြစ်ပြုခြင်းအခွင့်ကို ရှာသောသူတို့
သည် တနေ့လုံး မနာလိုသောစကားကိုပြော၍၊
မကောင်းသောပရိယာယ်ကို ကြံစည်ကြပါ၏။–
၁၃ အကျွန်ုပ်မူကား၊ နားပင်းသောသူကဲ့သို့ မကြား။
နှုတ်ကို မဖွင့်တတ်သောလူကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။–
၁၄ နားမကြား၊ ပြန်၍မငြင်းနိုင်သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ
၁၅ ၏။– အကြောင်းမူကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်ကို အကျွန်ုပ်ကိုးစားပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏
အရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ပြန်ပြော
၁၆ တော်မူမည်။– သို့မဟုတ်၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်
အမှုမှာ ဝမ်းမြောက်ကြပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်
သည် ခြေချော်သောအခါ အကျွန်ုပ်တဘက်၌
ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်ကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ပါ
၁၇ ပြီ။– အကျွန်ုပ်လဲလုသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်ဆင်းရဲ
ခြင်းကို အစဉ်အောက်မေ့လျက် နေရပါ၏။–
၁၈ ကိုယ်အပြစ်ကို ဘော်ပြပါ၏။ ပြစ်မှားမိသော
၁၉ ကြောင့် စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိပါ၏။– အကျွန်ုပ်၏ရန်
သူတို့ကား၊ ကျန်းမာလျက်၊ ခွန်အားကြီးလျက်ရှိ
ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို မဟုတ်မမှန်ဘဲ မုန်းသော
၂၀ သူတို့ကား၊ များပြားကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်သည်
ကျေးဇူးတရားကို ကြိုးစား၍ ကျင့်သောကြောင့်
ကျေးဇူးအတွက် အပြစ်ပြုတတ်သောသူတို့သည်

To Contents

၂၁ အကျွန်ုပ်ကို ရန်ဘက်ပြုကြပါ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေးနေတော်မမူပါနှင့်။– ၂၂ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားရှင်၊ အကျွန်ုပ်ကို မစခြင်းငှါ အလျင်အမြန် ကြွလာတော်မူပါ။

၃၉

၁ ငါသည်စကားဖြင့်မျှ မပြစ်မှားမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်အကျင့်ကို သတိပြုမည်။ မတရားသောသူသည် ငါ့ရှေ့မှာရှိစဉ်၊ ငါသည်ကိုယ်နှုတ်ကို ချည်
၂ နှောင်မည်ဟု ငါပြောထား၏။– စကားမပြောဘဲ အလျက်နေ၏။ ကောင်းသောအရာကိုပင် မ
ပြော။ ထိုသို့နေစဉ်၊ ငါသည် စိတ်ညစ်ညူးခြင်းရှိ
၃ ၏။– ကိုယ်အထဲမှာ နှလုံးပူဆွေးခြင်းရှိ၏။ ငါ
ညည်းတွားစဉ်၊ မီးလောင်လေ၏။ ထိုအခါငါ
သည် နှုတ်မြွက်၏။

၄ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပျက်
တတ်သော သဘောကို သိရပါမည်အကြောင်း၊
အကျွန်ုပ်၏ လမ်းဆုံးကိုငင်း၊ အကျွန်ုပ်၏ အ
၅ သက်အပိုင်းအခြားကိုငင်း သိစေတော်မူပါ။– အ
ကျွန်ုပ်အသက်တာကို တဖိုက်မျှသာ ခန့်ထား
တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်အရွယ်သည် ရှေ့တော်၌
ဘာမျှမဟုတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။ အကယ်စင်စစ်
လူမည်သည်ကား၊ လူ၏အထွဋ်သို့ ရောက်သော်
၆ လည်း၊ အနတ္တသက်သက်ဖြစ်ပါ၏။– အကယ်
စင်စစ်လူသည် အရိပ်၌သာ ကျင်လည်ပါ၏။ အ
ကယ်စင်စစ် လူတို့သည် အကျိုးမဲ့ ပင်ပန်းကြပါ
၏။ ဥစ္စာကိုဆည်းဖူးသော်လည်း အဘယ်သူရအံ့
သည်ကို မသိရပါ။

၇ ယခုမူကား၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ မြော်
လင့်ရပါမည်နည်း။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်
၈ ၌သာ မြော်လင့်စရာအကြောင်းရှိပါ၏။– ပြစ်မှား
မိသမျှသောအပြစ်တို့မှ အကျွန်ုပ်ကို လွတ်တော်
မူပါ။ မိုက်သောသူတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံစေတော်
၉ မမူပါနှင့်။– ကိုယ်တော်စီရင်တော်မူရာ ဖြစ်သော
ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်ပြောစရာမရ။ နှုတ်ကို မဖွင့်ဘဲ
၁၀ နေရပါ၏။– အကျွန်ုပ်ကို ဒဏ်ခတ်တော်မမူပါ
နှင့်ဦး။ လက်တော်အောက်၌ ဆုံးမခြင်းကိုခံရ၍
၁၁ အားကုန်ပါပြီ။– ကိုယ်တော်သည် လူတို့အပြစ်
ကြောင့် ဆုံးမ၍ ဒဏ်ခတ်တော်မူလျှင်၊ ပိုးရွဖျက်
တတ်သကဲ့သို့၊ လူတို့၏ တင့်တယ်ခြင်းအသရေ
ကို ပြယ်ပျောက်စေတော်မူ၏။ အကယ်စင်စစ်
လူခပ်သိမ်းတို့သည် အနတ္တသက်သက် ဖြစ်ကြပါ
၁၂ ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းခြင်း
ပဌနာကို ကြားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်
သောအသံကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
မျက်ရည်ကို ကြည့်၍ နေတော်မမူပါနှင့်။ ဘိုး
ဘေးအပေါင်းတို့သည် ဖြစ်ဘူးသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်
သည် ရှေ့တော်၌ ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်ပါ၏။–
၁၃ အကျွန်ုပ်သည် ရွှေသွားဘဲမပျောက်မီတွင် သက်
သာရမည်အကြောင်း၊ မျက်နှာလွှဲတော်မူပါ။

၄၀

၁ ငါသည် ထာဝရဘုရားကို စေ့စေ့မြော်လင့်
သည်ကာလ၊ ငါ့ကို မျက်နှာပြု၍ ငါအော်ဟစ်
၂ သောအသံကို ကြားတော်မူ၏။– ပျက်စီးရာတွင်း
နှင့် အလွန်ဆိုးသောရွံ့ထဲက ငါ့ကိုဆယ်နှုတ်ပြီး
လျှင် ငါ့ခြေတို့ကို ကျောက်ပေါ်မှာတင်၍ ငါခြေ
၃ ရာတို့ကို တည်စေတော်မူ၏။– ထိုသို့ ငါတို့ဘု
ရားသခင်ကို ချီးမွမ်းရာသီချင်းသစ်ကို ငါဖြွက်ဆို
စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မူ၏။ လူများတို့သည်
သိမြင်၍ ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့် ထာဝရဘုရား
၄ ကို ကိုးစားကြလိမ့်မည်။– မာနထောင်လွှားသော
သူနှင့် မိစ္ဆာတရားလမ်းသို့ လွှဲသွားသော သူတို့
ကို မခံဝံ၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားသောသူသည်
မင်္ဂလာရှိ၏။

၅ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့အဘို့ ပြုတော်မူသော အံ့သြဘွယ်အမှု
တို့နှင့် ကြံစည်တော်မူသော အကြံအစည်တို့
သည် များလှပါ၏။ ရှေ့တော်၌ အစဉ်အတိုင်း
လျှောက်၍မကုန်နိုင်ပါ။ အကျွန်ုပ် ထုတ်ဘော်
ကြားပြောမည်ဟု ဆိုသော်၊ ရေတွက်၍ မကုန်
နိုင်အောင်များလှပါ၏။

၆ ကိုယ်တော်သည် ယဇ်နှင့်ပူဇော်သက္ကာကို
အလိုတော်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်နားကို ဖွင့်
တော်မူပြီ။ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် အပြစ်ဖြေရာယဇ်
၇ များကို တောင်းတော်မမူသောအခါ၊– ကျမ်းစာ
လိပ်၌ အကျွန်ုပ်ကိုအမှတ်ပြု၍ ရေးထားသည်
နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်သည်သွားပါမည်ဟု ဝန်ခံပါ
၈ ၏။– အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏အ
လိုကို ဆောင်ရာ၌ အကျွန်ုပ်သည် အားရဝမ်း
မြောက်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ တရားသည်လည်း
၉ အကျွန်ုပ်နှလုံးထဲမှာရှိပါ၏။– ဖြောင့်မတ်ခြင်းတ
ရားကို ပရိသတ်ကြီးအလယ်မှာ အကျွန်ုပ်ဟော
ပါပြီ။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်
နှုတ်ကိုပိတ်၍ မနေကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိ
၁၀ တော်မူ၏။– ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော်မူခြင်း

To Contents

တရားကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နှလုံးထဲမှာ ဝှက်
၍မထားပါ။ သစ္စာစောင့်တော်မူခြင်းတရားနှင့်
ကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားကို ဟောပြောပါပြီ။
ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာတော်ကို ပရိသတ်ကြီး
အလယ်မှာ မထိမ်မဝှက်ပါ။
၁၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၌ သနားစုံမက်
တော်မူခြင်းစိတ်ကို မချုပ်တည်းပါနှင့်။ ကရုဏာ
တော်နှင့် သစ္စာတော်သည် အကျွန်ုပ်ကို အစဉ်
၁၂ စောင့်မပါစေသော။– အကြောင်းမူကား၊ အတိုင်း
မသိ များစွာသောဘေးဥပဒ်တို့သည် အကျွန်ုပ်
ကို ဝိုင်းကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်မျှော်၍ မကြည့်နိုင်
အောင် ခံရသောအပြစ်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မှီ
ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်ဆံပင်ထက် များပြားသည်
ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်နှလုံးသည် အားလျော့ပါပြီ။–
၁၃ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်ယူခြင်းငှါ အ
လိုရှိတော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို မ
၁၄ စခြင်းငှါ အလျင်အမြန် ပြုတော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်
အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံသော သူအပေါင်း
တို့သည် အရှက်ကွဲ၍ မျက်နှာပျက်ကြပါစေ
သော။ အကျွန်ုပ်၌ အန္တရာယ်ပြုချင်သောသူတို့
သည် လှန်ခြင်းကိုခံရ၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့
၁၅ ရောက်ကြပါစေသော။– အကျွန်ုပ်ကို အော့ဟေ၊
အော့ဟေဟု ဆိုသောသူတို့သည် အရှက်ကွဲခြင်း
၁၆ အားဖြင့် မှိုင်တွေကြပါစေသော။– ကိုယ်တော်ကို
ရှာသောသူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်၌ ဝမ်း
မြောက်ရွှင်လန်းကြပါစေသော။ ကယ်တင်တော်
မူခြင်းကျေးဇူးကို နှစ်သက်သောသူတို့သည် ထာ
ဝရဘုရားဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်းဟု အစဉ်
၁၇ မပြတ် ပြောကြပါစေသော။– အကျွန်ုပ်မူကား၊
ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
အကျွန်ုပ်ကိုအောက်မေ့တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်ကို မစသောသူ၊ ကယ်တင်သော
သူဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ဆိုင်း
လင့်တော်မမူပါနှင့်။

၄၁

၁ ဆင်းရဲသောသူကို အောက်မေ့သောသူသည်
မင်္ဂလာရှိ၏။ ခဲယဉ်းသောကာလ၌ ထိုသူကို ထာ
၂ ဝရဘုရား ကယ်နှုတ်တော်မူမည်။– ထာဝရဘု
ရားသည် စောင့်မ၍ အသက်ချမ်းသာပေးတော်
မူသဖြင့်၊ ထိုသူသည် ပြည်တော်၌ ကောင်းကြီး
မင်္ဂလာကို ခံရလိမ့်မည်။ ထိုသူကို ရန်သူတို့အလို
၃ သို့ ကိုယ်တော်သည် အပ်တော်မမူပါ။– သူသည်
နာဖျားရ၍ တုံးလုံးနေသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား
သည် ထောက်ပင့်တော်မူမည်။ နာရ၍နေစဉ်ကာ
လ ကိုယ်တော်သည် သူ၏အိပ်ရာရှိသမျှကို လှန်
ပြန်တော်မူမည်။
၄ ငါလျှောက်ဆိုရသည်ကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊
အကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားမိသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်၌
စိတ်ဝိညာဉ်၏အနာကို ပျောက်စေတော်မူပါဟု
၅ လျှောက်ဆို၏။– ငါ့ရန်သူတို့က၊ သူသည်သေ၍
သူ၏နာမသည် အဘယ်ကာလမှ တိမ်မြုပ်လိမ့်
၆ မည်နည်းဟု ငါ့ကိုမနာလိုရ၍ ဆိုတတ်ကြ၏။– ငါ့
ကို ကြည့်လာသောသူသည် မုသာစကားကို ပြော
တတ်၏။ သူ၏နှလုံးသည်လည်း မကောင်းသော
အကြံကို ဆည်းဖူးသည်နှင့်၊ ထွက်သွားသောအ
၇ ခါ ထုတ်ဘော်ပြောတတ်၏။– ငါ့ကိုမုန်းသော သူ
အပေါင်းတို့သည် ငါ့ကိုရန်ဘက်ပြု၍၊ တယောက်
နှင့်တယောက် တိုးတိုးပြောလျက်၊ ငါ၌မကောင်း
၈ သောအကြံကို ကြံစည်တတ်ကြ၏။– သူ၌ အဆွမ္ဘ
အမှုအရာစွဲကပ်သည်ဖြစ်၍၊ တခါလဲလျှင် နောက်
၉ တဖန်မထရဟု ဆိုကြ၏။– အကယ်စင်စစ် ငါယုံ
၍၊ ငါ့မုန့်ကိုစားသော အဆွေခင်ပွန်းသည် ငါ့ကို
ခြေနှင့်ကျောက်သတည်း။
၁၀ အိုထာဝရဘုရား၊ သူတို့အပြစ်ကို အကျွန်ုပ်
ဆပ်ပေးနိုင်မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ကို သနား
၁၁ ၍ ထမြောက်စေတော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်၏ရန်သူ
သည် အကျွန်ုပ်အား မနိုင်ကြောင်းကိုထောက်၍၊
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုမြတ်နိုးတော်မူ
၁၂ သည်ဟု သိရပါ၏။– ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်
ကို အကျွန်ုပ်စုံလင်ခြင်းအရာ၌မစ၍၊ ကာလအစဉ်
အဆက် ရှေ့တော်ထံမှာ နေရာပေးတော်မူလတ္တံ့။
၁၃ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်တည်းဟူ
သော ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်နှင့် အာမင်။

၄၂

၁ သမင်ဒရယ်သည် ရေစီးသောချောင်းကို
တောင့်တသကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်
၂ တော်ကို တောင့်တပါသည်ဘုရား။– ငါဝိညာဉ်
သည် ဘုရားသခင်တည်းဟူသော အသက်ရှင်
တော်မူသော ဘုရားကိုငတ်လှ၏။ အဘယ်ကာ
လမှ ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ရောက်၍ မျက်နှာ
၃ ပြရအံ့နည်း။– သူတပါးတို့က၊ သင်၏ဘုရားသ
ခင်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု ငါ့ကို အစဉ်
ပြောဆိုကြသဖြင့်၊ ငါမျက်ရည်သည် နေ့ညဉ့်မ
၄ ပြတ် ငါစားစရာဖြစ်ရ၏။– ထိုအခြင်းအရာကို ငါ

To Contents

အောက်မေ့၍ နေစဉ်တွင်၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ကြေကွဲလျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် လူစုများနှင့် ပေါင်းဘော်လျက်၊ ရွှင်လန်းခြင်းအသံ၊ ထောမနာပြုခြင်းအသံတို့ကို ပြိုင်ဆို၍၊ ဓမ္မပွဲခံသောလူစုများနှင့်အတူ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ ဖြည်းညည်းစွာ သွားလှလေပြီ။– အို ငါ့ဝိညာဉ်၊ သင်သည်အဘယ်ကြောင့် ညှိုးငယ်သနည်း။ ငါ့အထဲမှာအဘယ်ကြောင့် မငြိမ်မဝံ့ရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်ကို မြော်လင့်လျက်နေလော့။ ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသောအရှင်၊ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်းထောမနာ ပြုရလေအံ့သတည်း။

၆ အကျွန်ုပ်စိတ်ဝိညာဉ်သည် အကျွန်ုပ်အထဲမှာ ညှိုးငယ်လျက်ရှိပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယော်ဒန်မြစ်ကမ်း၊ ဟေရမုန်တောင်ရိုး၊ မိဇရကုန်းပေါ်မှာ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်အောက်မေ့ပါ၏။– ရေဘွေတော်များအသံဗလံနှင့်တကွ ဝဲသြဃ တခုကိုတခု ဟစ်ခေါ်၍ လှိုင်းတံပိုးတော်အပေါင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို လွှမ်းမိုးကြပါပြီ။–

၈ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် နေ့အခါ သနားခြင်းကျေးဇူးတော်ကို ပေးချတော်မူ၏။ ညဥ့်အခါ၌လည်း ဂုဏ်တော်ကို သီချင်းဆိုလျက်၊ ငါ၏အသက်သခင်ကို ပဌနာပြုလျက် ငါနေ၏။–

၉ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကြောင့် မေ့လျော့တော်မူသနည်း။ ရန်သူညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရ၍၊ အကျွန်ုပ်သည် ကြမ်းတမ်းသောအဝတ်ကို ဝတ်လျက် အဘယ်ကြောင့် နေရပါသနည်းဟု ငါ၏ကျောက်ဖြစ်သော ဘုရားသခင်ကို ငါလျှောက်ရ၏။– ငါ့ရန်သူတို့က၊ သင်၏ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု ငါ့ကိုအစဉ်ပြောဆိုကြသဖြင့်၊ ငါ့အရိုးတို့ကို ချိုးခဲ့ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။– အို ငါ့ဝိညာဉ်၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ညှိုးငယ်သနည်း။ ငါ့အထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် မငြိမ်မဝံ့ရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်ကို မြော်လင့်လျက်နေလော့။ ငါ့ကိုကယ်တင်တော်မူသောအရှင်၊ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်းထောမနာ ပြုရလေအံ့သတည်း။

၄၃

၁ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်အမှုခံ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ ကရုဏာမရှိသော လူမျိုးတဘက်ကနေ၍ အကျွန်ုပ်အမှုကို စောင့်တော်မူပါ။ သစ္စာမရှိ၊ မတရားသောသူ၏လက်မှ အကျွန်ုပ်

၂ ကို ကယ်လွှတ်တော်မူပါ။– ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုအဘယ်ကြောင့် စွန့်ပစ်တော်မူသနည်း။ ရန်သူညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရ၍၊ အကျွန်ုပ်သည် ကြမ်းတမ်းသောအဝတ်ကို ဝတ်လျက် အဘယ်

၃ ကြောင့် နေရပါသနည်း။– အလင်းတော်နှင့် သစ္စာတော်ကို စေလွှတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည်လမ်းပြ၍ သန့်ရှင်းသော တောင်တော်သို့ငင်း၊ တဲတော်

၄ သို့ငင်း အကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်ပါစေသော။– သို့ပြုလျှင် ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပလ္လင်သို့ငင်း၊ အကျွန်ုပ်ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းရာ ဘုရားသခင့်ထံတော် သို့ငင်း အကျွန်ုပ်သည် ရောက်လာ၍၊ ကိုယ်တော်ကို စောင်းတီးလျက် ချီးမွမ်းထောမ

၅ နာ ပြုပါမည်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရား။– အို ငါ့ဝိညာဉ်၊ သင်သည်အဘယ်ကြောင့် ညှိုးငယ်သနည်း။ ငါ့အထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် မငြိမ်မဝံ့ရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်ကို မြော်လင့်လျက်နေလော့။ ငါ့ကိုကယ်တင်တော်မူသောအရှင်၊ ငါကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်းထောမနာ ပြုရလေအံ့သတည်း။

၄၄

၁ အိုဘုရားသခင်၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောကာလတွင်၊ ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်၌ ပြုတော်မူသော အမှုကို သူတို့ပြော၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်

၂ တိုင်ကြားရကြပါပြီ။– တပါးအမျိုးသားတို့ကို လက်တော်ဖြင့်နှင်ထုတ်၍ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘိုးဘေးများကို နေရာချတော်မူ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့ကို နှိပ်စက်၍ ဘိုးဘေးများကို ပြန့်ပွါးစေ

၃ တော်မူ၏။– သူတို့သည် ကိုယ်ထားဖြင့် ထိုမြေကိုအစိုးရကြသည် မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်လက်ဖြင့် ကိုယ်ကို ကယ်တင်ကြသည် မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသောကြောင့် လက္ခဏာလက်ရုံးတော်နှင့် မျက်နှာတော်အလင်းအားဖြင့် သူတို့ကို ကယ်

၄ တင်တော်မူ၏။– အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ရှင်ဘုရင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ယာကုပ်အမျိုး၏ ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းကို စီရင်

၅ တော်မူပါ။– ကိုယ်တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် ရန်သူများကို တွန်းချကြပါစေသော။ ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့ကို နာမတော်အားဖြင့် နင်းရ

၆ သောအခွင့် ရှိကြပါစေသော။– ကိုယ်၌ပါသောလေးကို အကျွန်ုပ်သည် မကိုးစား။ ကိုယ်ထား

၇ သည် အကျွန်ုပ်ကို မကယ်ရပါ။– ကိုယ်တော်သာလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကို ရန်သူလက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့အား မုန်းသော သူများ

To Contents

၈ ကိုလည်း အရှက်ကွဲစေတော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်တို့
သည် မခြားမလပ် ဘုရားသခင်၌ပါကြား၍ နာမ
တော်ကို အစဉ်အမြဲ ချီးမွမ်းကြပါ၏။

၉ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်
တို့ကို စွန့်ပစ်၍ အရှက်ကွဲစေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်
၁၀ တို့ ဗိုလ်ခြေနှင့်အတူ ကြွတော်မမူပါ။– အကျွန်ုပ်
တို့ကို ရန်သူရှေ့မှာ ပြန်ပြေးစေတော်မူ၍၊ မုန်း
၁၁ သောသူတို့သည် အလိုလိုလုယူရကြ၏။– ဟင်း
လျာဖြစ်သောသိုးများကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို အပ်
လိုက်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် အရပ်ရပ် ကွဲ
၁၂ ပြားစေတော်မူ၏။– ကိုယ်တော်၏လူများကို အ
ဘိုးမခံဘဲရောင်း၍၊ ရောင်းသောအားဖြင့် စီးပွါး
၁၃ တော်ကို တိုးပွါးစေတော်မူသည် မဟုတ်။– အ
ကျွန်ုပ်တို့ကို အိမ်နီးချင်းများကဲ့ရဲ့ရာ ပတ်ဝန်း
ကျင်၌နေသောသူများ ပြက်ယယ်ပြုရ၍၊ အရှက်ခွဲ
၁၄ ရာဖြစ်စေခြင်းငှါ စီရင်တော်မူ၏။– တပါးအမျိုး
သားတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့ကိုပုံဥိုင်းရသောအခွင့်၊
လူစုတို့သည် ခေါင်းညှိတ်ရသောအခွင့်ကို ပေး
၁၅ တော်မူ၏။– ကဲ့ရဲ့သောသူနှင့် အသရေဖျက်သော
၁၆ သူ၏စကားကြောင့်၎င်း၊– ရန်ဘက်ပြုသောသူ
နှင့် လက်စားချေသောသူ၏ မျက်နှာကြောင့်
၎င်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အရှက်ကွဲခြင်းအ
ကြောင်းကို အစဉ်မျက်မှောက်ပြုရပါ၏။ မျက်
နှာရှက်ခြင်းအားဖြင့် မွန်းကျပ်နေရပါ၏။

၁၇ ထိုမျှလောက်ခံရသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့
သည် ကိုယ်တော်ကို မမေ့လျော့။ သစ္စာတော်ကို
၁၈ မဖျက်ကြပါ။– စိတ်နှလုံးသည် နောက်သို့မဆုတ်၊
၁၉ တရားတော်လမ်းမှလွှဲ၍ မသွားကြပါ။– ကိုယ်
တော်မူကား၊ မြေခွေးနေရာအရပ်မှာ အကျွန်ုပ်
တို့ကို ချိုးဖဲ့နှိပ်စက်၍၊ သေခြင်းအရိပ်နှင့် ဖုံးလွှမ်း
၂၀ တော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်ဘုရားသ
ခင်၏နာမတော်ကို မေ့လျော့၍၊ တပါးအမျိုး၏
၂၁ ဘုရားထံသို့ လက်ကိုဆန့်သည်မှန်လျှင်၊– နှလုံး၌
ဝှက်ထားသောအရာများကို ဘုရားသခင်သိတော်
မူသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအမှုကို မစစ်ဘဲနေတော်မူမည
၂၂ လော။– အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်အတွက် အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် အစဉ်မပြတ် အသေသတ်ခြင်း
ကို ခံရကြပါ၏။ သတ်ဘို့ရာထားသောသိုးကဲ့သို့
အကျွန်ုပ်တို့ကို သူတပါး မှတ်တတ်ကြပါ၏။

၂၃ အိုဘုရားရှင်၊ နိုးတော်မူပါ။ အဘယ်ကြောင့်
ကျိန်းစက်တော်မူသနည်း။ ထတော်မူပါ။ အ
၂၄ ကျွန်ုပ်တို့ကို အစဉ်စွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။– အ
ကျွန်ုပ်တို့ ခံရသောနှိမ့်ချခြင်းနှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို
မျက်နှာတော်လွှဲ၍ အဘယ်ကြောင့် မေ့လျော့
၂၅ တော်မူသနည်း။– အကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်ဝိညာဉ်
သည် မြေတိုင်အောင် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရ၍၊ ရင်
၂၆ ပတ်လည်း မြေ၌ကပ်လျက်ရှိပါ၏။– အကျွန်ုပ်
တို့ကို မစသောဘုရား၊ ထတော်မူပါ။ ကရုဏာ
တော်နှင့်အညီ ရွေးနှုတ်တော်မူပါ။

၄၅

၁ ငါစိတ်နှလုံးသည် မင်္ဂလာစကားနှင့် ပွက်ထ
လျက်ရှိ၍၊ ငါစီရင်သောအရာကို ရှင်ဘုရင်ရှေ့
တော်၌ မြွက်ဆိုပေအံ့။ ငါ့လျှာသည်လည်း လိမ္မာ
ကျွမ်းကျင်သော စာရေးဇာတ်ကညစ်ဖြစ်ရ၏။–
၂ ကိုယ်တော်သည် လူမျိုးထက်အဆင်းလှပါ၏။
နှုတ်တော်သည် ကျေးဇူးစကားနှင့် ပြည့်စုံပါ၏။
ထို့ကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်ကို အ
၃ စဉ်အမြဲကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။– တန်ခိုးကြီး
သောအရှင်၊ ဘုန်းအသရေတော်ဖြစ်သော ကိုယ်
တော်၏ထားကို ပေါင်တော်၌ စည်းတော်မူပါ။–
၄ သစ္စာတရား၊ နူးညံ့ခြင်းတရား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတ
ရားကြောင့်၊ အသရေတော်ထင်ရှားလျက်၊ အောင်
မြင်၍ စီးသွားတော်မူပါ။ လက်ျာလက်တော်
လည်း ကြောက်မက်ဘွယ်သောအရာကို ကိုယ်
၅ တော်အား ပြပါလိမ့်မည်။– ရှင်ဘုရင်၏ ရန်သူတို့
နှလုံးထဲမှာ မြှားတော်တို့သည် ထက်သည်ဖြစ်၍၊
၆ လူတို့သည် ခြေတော်အောက်၌လဲကြပါ၏။– အို
ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ပလ္လင်သည် နိစ္စထာ
ဝရပလ္လင်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံသည် တ
၇ ရားသဖြင့်စီရင်သော နိုင်ငံဖြစ်ပါ၏။– ကိုယ်တော်
သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို နှစ်သက်၍ မတ
ရားသောအမှုကို မုန်းတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် အို
ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်သည်
ကိုယ်တော်၏ အပေါင်းအဘော်တို့ထက်၊ ကိုယ်
တော်ကို ချီးမြှောက်၍၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဆီနှင့်
၈ ဘိသိက်ပေးတော်မူပြီ။– ဆင်စွယ်ဘုံဗိမာန်ထဲက
ထုတ်သော အဝတ်တန်ဆာတော်ရှိသမျှတို့သည်
မုရန်၊ အကျော်၊ သစ်ကြံပိုးအမွှေးနှင့် ပြည့်စုံ၍
၉ နှစ်သက်တော်မူဘွယ်ဖြစ်ကြပါ၏။– အပြည်
ပြည်သော မင်းသမီးတို့သည် မောင်းမမိသံအ
ဝင်ဖြစ်၍၊ လက်ျာတော်ဘက်မှာ ဩဖိရရွေ တန်
ဆာဆင်သော မြောက်သားတော်နေရာဖြစ်ပါ၏။
၁၀ ငါ့သမီးနာထောင်လော့။ ဆင်ခြင်၍ နာယူ
လော့။ ကိုယ်အမျိုးသားချင်းနှင့် ကိုယ်အဘ၏
၁၁ အိမ်ကို မေ့လျော့လော့။– သို့ပြုလျှင် သင်လှသော
အဆင်းကို ရှင်ဘုရင်သည် နှစ်လိုစုံမက်တော်မူ

မည်။ သူသည် သင်၏အရှင်ဖြစ်သောကြောင့်
၁၂ သူ့ကိုကိုးကွယ်လေ့။– တုရုမင်းသမီးမှစ၍ လူစု
တွင် ဥစ္စာရတတ်သောသူတို့သည်လည်း၊ လက်
ဆောင်ပဏ္ဏာဝါလျက် သင့်ကို ဖျောင်းဖျရကြ
လိမ့်မည်။
၁၃ ရှင်ဘုရင်၏သမီးတော်သည် အတွင်း၌ ဂုဏ်
အသရေသက်သက်ရှိ၏။ ရွှေဖြင့်ချယ်လှယ်သော
၁၄ အဝတ်တန်ဆာကိုဆင်၏။– ဗျာနှင့်ကာလျက်
ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဆောင်ခဲ့ရ၏။ နောက်လိုက်သော
အပေါင်းအဘော် အပျိုတော်များကိုလည်း၊
၁၅ ကိုယ်တော်ထံသို့ သွင်းရလိမ့်မည်။– ဝမ်းမြောက်
ရွှင်လန်းသော အခြင်းအရာနှင့် ဆောင်ခဲ့၍၊ ရှင်
၁၆ ဘုရင်၏နန်းတော်သို့ ဝင်ရကြလိမ့်မည်။– ကိုယ်
တော်၏အဘများကိုယ်စား သားများကိုရ၍၊ မြေ
ကြီးတပြင်လုံးတွင် မင်းအရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ
၁၇ လိမ့်မည်။– အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏နာမ
ကို လူမျိုးအစဉ်အဆက် အောက်မေ့ကျော်စော
စေသဖြင့်၊ လူမျိုးတို့သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလတံ့သတည်း။

၄၆

၁ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ခိုလှုံရာဖြစ်၍၊ ခွန်
အားကိုပေးတော်မူ၏။ ဘေးရောက်သည်ကာလ
အထူးသဖြင့် ကူမတော်မူကြောင်း ထင်ရှားလျက်
၂ ရှိ၏။– ထို့ကြောင့် ပထဝီမြေကြီးသည်ရွေ့သွား၍
တောင်များတုန်လှုပ်လျက် သမုဒ္ဒရာသို့ကျသော်
၃ လည်း၊ ငါတို့သည် ကြောက်လန့်ခြင်းမရှိ။– သ
မုဒ္ဒရာရေသည် ဟုန်းဟုန်းမြည်၍ မွေနှောက်ပါ
လေစေ။ လှိုင်းတံပိုးထသဖြင့်၊ တောင်များတုန်
၄ လှုပ်ပါလေစေ။– မြစ်တမြစ်ရှိသေး၏။ ထိုမြစ်
ရေသည်စီး၍ ဘုရားသခင်၏ မြို့တည်းဟူသော
အမြင့်ဆုံးသောဘုရား ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ သန့်
၅ ရှင်းသောမြို့တော်ကို ရွှင်လန်းစေတတ်၏။– ထို
မြို့သည် ဘုရားသခင်ကျိန်းဝပ်တော်မူရာဖြစ်၍
တုန့်လှုပ်ခြင်းမရှိရာ။ မိုဃ်းသောက်လင်းစ၌ ဘု
ရားသခင် ကူမတော်မူလိမ့်မည်။
၆ လူမျိုးတို့သည် ဟုန်းဟုန်းမြည်ကြ၏။ တိုင်း
နိုင်ငံတို့သည် လှုပ်ရှားကြ၏။ ဗျာဒိတ်သံကို လွှတ်
တော်မူ၍ မြေကြီးသည် အရည်ဖြစ်လေ၏။–
၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်
ငါတို့နှင့်အတူရှိတော်မူ၏။ ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘု
ရားသခင်သည် ငါတို့ ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။–
၈ ထာဝရဘုရားစီရင်ပြုပြင်၍ မြေကြီးပေါ်မှာ သုတ်
သင်ပယ်ရှင်းခြင်းအမှုတော်များကို လာ၍ကြည့်
၉ ရှုကြလော့။– လေးကိုချိုးလျက်၊ လုံ့ကို အပိုင်း
ပိုင်းဖြတ်လျက်၊ ရထားကိုမီးရှို့လျက်၊ မြေကြီး
စွန့်တိုင်အောင် စစ်မှုကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။–
၁၀ ငြိမ်ဝပ်လျက်နေကြလော့။ ငါကား ဘုရားသခင်
ဖြစ်သည်ဟု သိမှတ်ကြလော့။ လူမျိုးတို့တွင် ငါ
သည် ဘုန်းပွင့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ ဘုန်းပွင့်
၁၁ မည်။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘု
ရားသည် ငါတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ ယာကုပ်
၏ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ခိုလှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။

၄၇

၁ လူမျိုးအပေါင်းတို့၊ လက်ခုပ်တီးကြလော့။
ဘုရားသခင်ထံသို့ အောင်သံကိုလွှင့်၍ ကြွေး
၂ ကြော်ကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ အမြင့်ဆုံး
သောထာဝရဘုရားသည် ကြောက်မက်ဘွယ်
သောဘုရား၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးရသော
၃ မဟာမင်းကြီးဖြစ်တော်မူ၏။– လူစုတို့ကို ငါတို့
အောက်၌ဥငင်း၊ လူမျိုးတို့ကို ငါတို့ခြေအောက်၌
၄ ငင်း နှိမ့်ချတော်မူ၏။– ချစ်တော်မူသောယာကုပ်
၏ဘုန်းဖြစ်သော ငါတို့အမွေကို ငါတို့အဘို့ ရွေး
ပေးတော်မူ၏။
၅ ကြွေးကြော်ခြင်းအသံနှင့် ဘုရားသခင်တက်
တော်မူ၏။ တံပိုးမှုတ်ခြင်းအသံနှင့် ထာဝရဘု
၆ ရား တက်တော်မူ၏။– ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း၍
သီချင်းဆိုကြလော့။ သီချင်းဆိုကြလော့။ ငါတို့
၏ရှင်ဘုရင်ကို ချီးမွမ်း၍ သီချင်းဆိုကြလော့။
၇ သီချင်းဆိုကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ ဘုရား
သခင်သည် မြေကြီး တပြင်လုံးကိုအစိုးရသော
မင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ချီးမွမ်းခြင်း ထောမနာသီ
၈ ချင်းကို ဆိုကြလော့။– ဘုရားသခင်သည် လူမျိုး
တို့တွင်စိုးစံတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်သည် သန့်
ရှင်းသော ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ၏။–
၉ လူမျိုးတို့၏အကြီးအကဲတို့သည် အာဗြဟံ ကိုး
ကွယ်သော ဘုရားသခင်၏လူမျိုးထံမှာ စုဝေး
လျက်ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မြေကြီးတန်
ခိုးများကို ဘုရားသခင်ပိုင်တော်မူ၏။ အထူးသ
ဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။

၄၈

၁ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ သန့်
ရှင်းသော တောင်တော်ပေါ်မှာ ငါတို့ဘုရားသ
ခင်၏မြို့တော်တွင် အထူးသဖြင့် ထောမနာချီး
၂ မွမ်းခြင်းကို ခံထိုက်တော်မူ၏။– မြေကြီးတပြင်
လုံး ရွှင်လန်းရာ ဇိအုန်တောင်ထိပ်သည် အဆင်း
လှပေ၏။ မြောက်မျက်နှာဘက်၌ မဟာမင်းကြီး

To Contents

၃ ၏ မြို့တော်သည် တည်၏။– ထိုမြို့၏ဘုံဗိမာန်
တို့တွင် ဘုရားသခင်၌ ခိုလှုံရာသည်ကို သိရ၏။
၄ ရှင်ဘုရင်တို့သည် စည်းဝေး၍ အတူရှောက်
၅ သွားကြ၏။– မြင်သောအခါ မှိုင်တွေ၍ ထိတ်
၆ လန့်လျက် ပြေးကြ၏။– ထိုအရပ်၌ သူတို့သည်
ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ရောက်၍ သားဘွားသော
၇ မိန်းမခံရသကဲ့သို့ ဝေဒနာရှိကြ၏။–တာရှည်သော်ဘ
တို့ကို ချိုးဖျက်သော အရှေ့လေနှင့် တွေ့သကဲ့
သို့ဖြစ်ကြ၏။
၈ ငါတို့သည် ကြားဘူးသည်အတိုင်း၊ ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏မြို့၊ ငါတို့ဘုရား
သခင်၏မြို့တော်၌ တွေ့မြင်ရကြ၏။ ဘုရားသ
ခင်သည် မြို့တော်ကို အစဉ်အမြဲ တည်စေတော်
၉ မူမည်။– အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဗိ
မာန်တော်ထဲမှာ ကရုဏာတော်ကို အောက်မေ့
၁၀ ကြပါ၏။– အိုဘုရားသခင်၊ နာမတော်သည် မြေ
ကြီးစွန်းတိုင်အောင်နှံ့ပြားသည်နည်းတူ၊ ဂုဏ်အ
သရေတော်လည်း နှံ့ပြားလျက်ရှိပါ၏။ လက်ျာ
လက်တော်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့် ပြည့်
၁၁ ဝလျက်ရှိပါ၏။– တရားစီရင်တော်မူချက်များ
ကြောင့် ဇိအုန်တောင်သည်ဝမ်းမြောက်၍၊ ယုဒ
၁၂ အမျိုးသမီးတို့သည် ရွှင်လန်းကြပါ၏။– သား
မြေးတို့အား ကြားပြောမည်အကြောင်း ဇိအုန်မြို့
ကို ပတ်ပတ်လည်၍ ပြဿိုးတို့ကို ရေတွက်ကြ
၁၃ လော့။– ရင်တားတို့ကိုမှတ်၍ ဘုံဗိမာန်များကို
၁၄ လည်း ဆင်ခြင်ကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊
ထိုဘုရားသခင်သည် ကာလအစဉ်အမြဲ ငါတို့၏
ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ သေသည်ကာလတိုင်
အောင် ငါတို့ကို ပို့ဆောင်တော်မူလတ့်သတည်း။

၄၉

၁၊၂ လူများအပေါင်းတို့၊ ကြားကြလော့။ ခပ်သိမ်း
သော လောကသား၊ အယုတ်အမြတ်၊ ကြွယ်ဝ
သောသူ၊ ဆင်းရဲသောသူတို့၊ တညီတညွတ်
၃ တည်း နားထောင်ကြလော့။– ငါ့နှုတ်သည် ပ
ညာကိုဖွင်ဆိုမည်။ ငါ့နှလုံးသည် ဉာဏ်နှင့်ဆိုင်
၄ သောအရာကို ဆင်ခြင်မည်။– ပုံစကားသို့ ကိုယ်
နားကိုလှည့်လျက် နက်နဲသောအရာကို စောင်း
တီး၍ ဖွင့်ပြပေအံ့။
၅ ခဲယဉ်းဆိုးယုတ်သောကာလ၌ ငါ၏အရာတို့
လုယူချင်သောသူတို့၏ ဒုစရိုက်အမှုသည် ငါ့ကို
ဝိုင်းသော်လည်း၊
၆ ရမည်နည်း။– ထိုသူတို့သည် ကိုယ်ဥစ္စာကို ကိုး
စား၍၊ ကိုယ်စည်းစိမ်များသောကြောင့် ဝါကြွား
၇ သော်လည်း၊– မိမိညီအစ်ကိုကို အဘယ်သူမျှ အ
လျှင်းမရွေးနိုင်။ ရွေးရန်အဘိုးကို ဘုရားသခင်၌
၈ မပေးနိုင်။– သူတို့အသက်ဝိညာဉ်၏ ရွေးရန်အ
ဘိုးကြီးလှပေ၏။ သို့ဖြစ်၍ အစဉ်ရှုံးလျက်နေရ
၉ မည်။– ရွေးလျှင် အစဉ်အမြဲ အသက်ရှင်ရာ၏။
၁၀ ပုပ်စပ်ခြင်းသို့ မရောက်ရာ။– ထင်ရှားသောအ
ရာဟူမူကား၊ ပညာရှိသောသူတို့သည် သေတတ်
ကြ၏။ ထိုအတူ မိုက်သောသူနှင့် တိရစ္ဆာန်သ
ဘောရှိသော သူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်
၍၊ မိမိတို့ဥစ္စာကို သူတပါးတို့၌ ချန်ထားကြ၏။–
၁၁ မိမိတို့အိမ်သည် ထာဝဖြစ်လိမ့်မည်။ မိမိတို့နေ
ရာလည်း လူမျိုးအစဉ်အဆက် တည်လိမ့်မည်။
မိမိတို့နာမသည် မြေပေါ်မှာ ကျော်စောလိမ့်မည်
၁၂ ဟု သူတို့စိတ်ထင်ရှိကြ၏။– သို့ရာတွင် လူသည်
ဂုဏ်အသရေ၌ မတည်မနေတတ်။ ပျက်စီးခြင်း
၁၃ သို့ ရောက်တတ်သော တိရစ္ဆာန်နှင့်တူ၏။– ထို
သို့ပြုမူခြင်းအရာသည် သူတို့၏ကိုးစားရာဖြစ်၍၊
သူတို့သားမြေးတို့သည် သူတို့စကားကို နှစ်
၁၄ သက်တတ်ကြ၏။– ထိုသူတို့ကို သိုးများကဲ့သို့
မရဏာနိုင်ငံ၌ချထား၍ သေမင်းစားလိမ့်မည်။
ကာလမကြာမမြင့်မီ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့
သည် အုပ်စိုးရကြလိမ့်မည်။ သူတို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ
သည် ဖောက်ပြန်ဘို့ရာဖြစ်၏။ မရဏာနိုင်ငံ
၁၅ သည် သူတို့၏နေရာဖြစ်၏။– ငါ့ကိုမူကား၊ ဘု
ရားသခင်သိမ်းယူတော်မူသောကြောင့်၊ ငါ၏
ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံ၏တန်ခိုးမှ ရွေးတော်မူ
မည်။
၁၆ သူတပါးသည် ဥစ္စာကြွယ်ဝ၍၊ အိမ်၏ဂုဏ်
အသရေတိုးပွါးသောအခါ သင်သည် မစိုးရိမ်
၁၇ နှင့်။– ထိုသူသည် သေသောအခါ၊ အဘယ်ဥစ္စာ
မျှ မပါရ။ သူ၏ဂုဏ်အသရေသည် သူ့နောက်သို့
၁၈ မဆင်းသက်ရ။– ထိုသူသည် အသက်ရှင်စဉ်အ
ခါ၊ မိမိဝိညာဉ်ကို ကောင်းကြီးပေးတတ်၏။ မိမိ
အကျိုးကို ပြုစုသောအခါ သူတပါးတို့သည် ချီး
၁၉ မွမ်းတတ်ကြ၏။– သို့သော်လည်း၊ သူသည် သူ
၏ဘိုးဘေးအမျိုးရှိရာသို့ သွားရလိမ့်မည်။ ကာ
လအစဉ်အဆက် သူတို့သည် အလင်းကို မမြင်ရ
၂၀ ကြ။– ဂုဏ်အသရေနှင့် ပြည့်စုံလျက် ပညာသ
တိမရှိသောသူသည်ကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်
တတ်သော တိရစ္ဆာန်နှင့်တူ၏။

၅၀

၁ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရားသခင်တည်းဟူသော
ထာဝရဘုရားသည် ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏။ နေ

ထွက်ရာမှသည် နေဝင်ရာတိုင်အောင် မြေကြီး
၂ ကို ခေါ်တော်မူ၏။– အသရေတင့်တယ်ခြင်းပြည့်
စုံရာ ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ဘုရားသခင်၏ရောင်
၃ ခြည်တော်သည် ထွန်းပ၏။– ငါတို့၏ ဘုရားသ
ခင် ကြွလာတော်မူ၏။ တိတ်ဆိတ်စွာ နေတော်
မမူ။ ရှေ့တော်၌မီးလောင်လျက် ပတ်ဝန်းကျင်၌
၄ မိုးယိုးသက်မုန်တိုင်း ပြင်းပြလျက်ရှိ၏။– မိမိလူ
တို့ကို စစ်ကြောစီရင်ခြင်းအလိုငှါ အထက်ကောင်း
ကင်ကိုငင်း၊ မြေကြီးကိုငင်း ခေါ်တော်မူလျက်၊–
၅ ယဖ်ပူဇော်သောအားဖြင့်၊ ငါနှင့်ပဋိညာဉ်ဖွဲ့သော
ငါ၏သန့်ရှင်းသူတို့ကို ငါ့ထံသို့စုဝေးစေကြဟု
၆ မိန့်တော်မူ၏။– ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်
တိုင် တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဖြောင့်
မတ်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို ကောင်းကင်တို့
သည် ထင်ရှားစွာ ပြကြလိမ့်မည်။

၇ ငါ၏လူများတို့ နားထောင်ကြ။ ငါပြောမည်။
အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင့်တဘက်၌ ငါသက်သေ
ခံမည်။ ငါသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ သင်၏ဘု
၈ ရားသခင်ဖြစ်၏။– မီးရှို့သောယဇ်မှစ၍ ယဇ်ပူ
ဇော်ခြင်းအမျိုးမျိုးအတွက် ငါသည် သင်၌အပြစ်
မတင်။ ထိုယဇ်တို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ အစဉ်ရှိကြ၏။–
၉ သင့်အိမ်ထဲက နွားကိုငင်း၊ သင့်ခြံထဲက ဆိတ်
၁၀ ထီးကိုငင်း ငါမခံမယူ။– တောတိရစ္ဆာန်ရှိသမျှ
တို့နှင့် တထောင်သော တောင်ပေါ်မှာရှိသော
၁၁ တိရစ္ဆာန်တို့သည် ငါ၏ဥစ္စာ ဖြစ်ကြ၏။– တောင်
ပေါ်မှာနေတတ်သော ငှက်အပေါင်းတို့ကို ငါသိ
၁၂ ၏။ တောသားရဲတို့သည် ငါ၌ရှိကြ၏။– ငါသည်
တော်မွတ်လျှင် သင့်ကိုမပြော။ လောကဓာတ်နှင့်
၁၃ လောကဥစ္စာသည် ငါ၏ဥစ္စာဖြစ်၏။– နွားသား
ကို ငါစားမည်လော။ ဆိတ်သွေးကို ငါသောက်
၁၄ မည်လော။– ကျေးဇူးချီးမွမ်းခြင်းယဇ်ကို ဘုရား
သခင်အားပူဇော်လော့။ သစ္စာဂတိထားသည်အ
တိုင်း၊ အခြင်ဆုံးသောဘုရား၌ သစ္စာဝတ်ကိုဖြေ
၁၅ လော့။– အမှုရောက်သည်ကာလ၌ ငါ့ကိုပဋနာ
ပြုလော့။ ငါသည် ကယ်လွှတ်မည်။ သင်သည်
လည်း ငါ့ကိုချီးမွမ်းလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ မတရားသောသူကိုကား၊ သင်သည် ငါ၏အ
ထုံးအဖွဲ့တို့ကို ကြားပြော၍ ငါ၏ပဋိညာဉ်တရား
၁၇ ကို ခြွက်ဆိုခြင်းငှါ အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။– ဆုံး
မသွန်သင်ခြင်းကို သင်သည်မုန်း၍ ငါ့စကားကို
၁၈ သင့်နောက်၌ ပစ်ထားပါသည်တကား။– သင်
သည် သူခိုးကိုမြင်လျှင် သူနှင့် သဘောတူတတ်
၏။ သူမယားကို ပြစ်မှားသောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံ
၁၉ တတ်၏။– သင်၏နှုတ်ကို ဒုစရိုက်၌ အပ်နှံ၍၊
၂၀ သင်၏လျှာဖြင့် မုသာကို စီရင်တတ်၏။– သင်
သည်ထိုင်လျက်၊ ကိုယ်ညီအစ်ကိုကို ဆန့်ကျင်
ဘက်ပြု၍ ပြောဆိုတတ်၏။ ကိုယ်အမိ၏သား
၂၁ ကို ဆဲရေးတတ်၏။– ထိုသို့ကျင့်၍ ငါသည်တိတ်
ဆိတ်စွာနေသောကြောင့်၊ ငါ့ကို သင်နှင့်တူသည်
ဟုထင်လေပြီတကား။ သင်၏အပြစ်ကို ငါဘော်
၂၂ ပြ၍၊ သင့်မျက်မှောက်၌ ခင်းထားမည်။– ဘုရား
သခင်ကို မေ့လျော့သောသူတို့၊ ဤအမှုကို ဆင်
ခြင်ကြလော့။ သို့မဟုတ် သင်တို့ကို ကယ်နှုတ်
သောသူမရှိ။ ငါသည် အပိုင်းပိုင်းဆွဲဖြတ်မည်။–
၂၃ ကျေးဇူးချီးမွမ်းခြင်းယဇ်ကိုပူဇော်သောသူသည်
ငါ၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေသောသူဖြစ်၏။ မိမိ
သွားသောလမ်းကို ဆင်ခြင်သောသူအားလည်း၊
ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ငါပြမည်ဟု
ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။

၅၁
ဒါဝိဒ်သည် ဗာသရှေဘာနှင့်မှားယွင်း၍၊ ပရောဖက်နာသန်၏ ဆုံးမခြင်းကိုခံပြီးမှ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁ အိုဘုရားသခင်၊ ကျေးဇူးပြုချင်သော စေတ
နာစိတ်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်ကိုသနား
တော်မူပါ။ စုံမက်တော်မူခြင်း ကရုဏာများပြား
သည်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်လွန်ကျူးခြင်းအပြစ်ကို
၂ ဖြေတော်မူပါ။– ဒုစရိုက်အညစ်အကြေးကို အ
ကုန်အစင်ဆေးကြော၍၊ အကျွန်ုပ်ကို သန့်ရှင်း
၃ စေတော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်လွန်ကျူးပါပြီဟုဝန်ချ
လျက် ကိုယ်အပြစ်ကို အစဉ်မပြတ် အောက်မေ့
၄ လျက်နေပါ၏။– ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားပါပြီ။
ကိုယ်တော်ကိုသာပြစ်မှား၍ မျက်မှောက်တော်၌
ပင် မတရားသောအမှုကို ပြုပါပြီ။ သို့ဖြစ်၍ မိန့်
တော်မူချက်သည် ဖြောင့်ပါ၏။ တရားစီရင်
၅ တော်မူချက်သည် အပြစ်လွတ်ပါ၏။– အကျွန်ုပ်
သည် မွေးစကပင် အပြစ်ပါလျက်ရှိပါ၏။ အမိ
ဝမ်းထဲမှာ ပဋိသန္ဓေယူစဉ်ပင် အပြစ်စွဲပါ၏။

၆ ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်သောစိတ်နှလုံးကို နှစ်
သက်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏စိတ်နှလုံး
၇ ထဲမှာ ပညာကို သွန်သင်တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်
ကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ ဟုသုပ်ပင်ညွှန့်နှင့် သန့်
ရှင်းခြင်းမင်္ဂလာကို ပေးတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို
မိုးယံးပွင့်ထက်သာ၍ ဖြူစေခြင်းငှါ ဆေးကြော
၈ တော်မူပါ။– စိတ်သက်သာဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ
မည်အကြောင်း၊ စကားကိုအကျွန်ုပ်အား ကြား

စေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ ချိုးဖဲ့တော်မူသော အ
၉ ရိုးတို့သည် ရွှင်မြူးခြင်းရှိကြပါလိမ့်မည်။– အ
ကျွန်ုပ်လွန်ကျူးခြင်း ဒုစရိုက်တို့မှ မျက်နှာတော်
ကိုလွှဲ၍၊ အကျွန်ုပ် အပြစ်ရှိသမျှတို့ကိုလည်း
၁၀ ဖြေတော်မူပါ။– အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်အထဲ
၌ စင်ကြယ်သောနှလုံးကို ဖန်ဆင်းတော်မူပါ။
မြဲမြံတည်ကြည်သောသဘောကို အသစ်ပြု
၁၁ ပြင်တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်ကို အထံတော်ထဲက
နှင်ထုတ်တော်မမူပါနှင့်။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
၁၂ တော်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မမူပါနှင့်။– ကယ်တင်
တော်မူခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းအခွင့်
ကို ပြန်၍ပေးသနားတော်မူပါ။ ကြည်ညိုသော
စေတနာစိတ်သဘောသည် အကျွန်ုပ်ကိုထောက်
၁၃ မပါစေသော။– အကျွန်ုပ်သည်လည်း မတရား
သောသူတို့အား တရားတော်လမ်းကို ပြသသွန်
သင်ပါမည်။ အပြစ်ရှိသောသူတို့သည် ကိုယ်
တော်ထံသို့ ပြန်ကြပါလိမ့်မည်။
၁၄ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်
တော်မူသောဘုရား၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်းအ
ပြစ်နှင့် အကျွန်ုပ်ကို ကင်းလွတ်စေတော်မူပါ။
တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူခြင်းကို အကျွန်ုပ်လျှာ
၁၅ သည် ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုပါမည်။– အိုထာဝရ
ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏နှုတ်ကို ဖွင့်တော်မူပါ။ ဂုဏ်
၁၆ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်း၍ ဩကာဆိုပါမည်။– ယဇ်
ပူဇော်ခြင်းကို အလိုတော်မရှိ။ သို့မဟုတ်လျှင်
ယဇ်ပူဇော်ပါမည်။ မီးရှို့သောယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို
၁၇ ပင် နှစ်သက်တော်မမူ။– ဘုရားသခင်နှစ်သက်
တော်မူသော ယဇ်မူကား၊ ကျိုးပဲ့သောစိတ်ပေ
တည်း။ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ကျိုးပဲ့
ကြေမွသောနှလုံးကို ငြင်းပယ်တော်မမူတတ်ပါ။
၁၈ စေတနာစိတ်တော်ရှိ၍ ဇိအုန်တောင်ကို
ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။ ယေရုရှလင်မြို့ရိုးကို
၁၉ တည်စေတော်မူပါ။– ထိုအခါ တရားသဖြင့် ပူ
ဇော်သောယဇ်၊ မီးရှို့သောယဇ်၊ တကိုယ်လုံးမီး
ရှို့သောယဇ်နှင့် မွေ့လျော်တော်မူလိမ့်မည်။ ထို
အခါယဇ်ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ နွားလားတို့ကို ယဇ်
ပူဇော်ကြပါလိမ့်မည်။

၅၂
ဒါဝိဒ်သည် အဟိမလက်အိမ်သို့
ရောက်ကြောင်းကို ဧဒုံအမျိုးသားဒေါဂသည်
ရှောလုထံသို့လာ၍ လျှောက်သောအခါ
စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁ အားကြီးသောအချင်းလူ၊ သင်သည်သူ့အကျိုး
ကိုဖျက်ခြင်းအမှု၌ အဘယ်ကြောင့် ဝါကြွားသ
နည်း။ ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော်သည် အ
၂ စဉ်မပြတ်တည်၏။– သင်၏လျှာသည် ထက်
သောသင်တုန်းကဲ့သို့ လှည့်စားသဖြင့်၊ သူ့အ
၃ ကျိုးကိုဖျက်ခြင်းအမှုကို ပြုစုတတ်၏။– သင်
သည် သုစရိုက်ထက် ဒုစရိုက်ကိုငင်း၊ ဖြောင့်မတ်
သောစကားထက် မုသာစကားကိုငင်း သာ၍နှစ်
၄ သက်တတ်၏။– အို လှည့်စားတတ်သောလျှာ၊
၅ သင်သည် ပျက်စီးသောစကားရှိသမျှတို့ကို နှစ်
သက်တတ်၏။– အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်
သည် သင့်ကို အစဉ်အမြဲ ချိုးဖျက်ပယ်ရှင်းလျက်၊
သင်၏နေရာထဲကနှင်ထုတ်၍၊ အသက်ရှင်သော
သူတို့၏နေရာထဲက နှုတ်ပစ်တော်မူမည်။–
၆ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည်မြင်၍ ကြောက်ရွံ့
၇ ကြလိမ့်မည်။– ဘုရားသခင်ကို မခိုလှုံ၊ မိမိဥစ္စာ
ကြွယ်ဝခြင်း၌ ကိုးစား၍၊ မိမိဒုစရိုက်၌ ခိုင်ခံ့
သောသူကိုကြည့်ပါဟူ၍ သူ၌ရယ်ကြလိမ့်မည်။–
၈ ငါမူကား၊ ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်၌ စိမ်းလန်း
သော သံလွင်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်၏က
ရုဏာတော်၌ ကာလအစဉ်အမြဲ ကိုးစားမည်။–
၉ ကိုယ်တော် စီရင်တော်မူသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်
သည် ကိုယ်တော်ကို ကာလအစဉ်အမြဲ ချီးမွမ်း
ပါမည်။ ကောင်းမြတ်တော်မူသောကြောင့်၊
ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူတို့ရှေ့မှာ နာမတော်
ကိုမြော်လင့်ပါမည်။

၅၃

၁ ဘုရားသခင်မရှိဟု မိုက်သောသူသည်ထင်
တတ်၏။ ထိုသို့သော သူတို့သည် ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း၍ စက်ဆုပ်ဘွယ်သော ဒုစရိုက်ကို ပြုတတ်ကြ၏။ ကောင်းသောအမှုကိုပြုသောသူ
၂ တယောက်မျှမရှိ။– နားလည်သောသူ၊ ဘုရားသခင်ကိုရှာသောသူ တစုံတယောက်ရှိသည် မရှိသည်ကို သိမြင်ခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်ပေါ်က လူသားတို့ကို ငုံ့၍ကြည့်ရှု
၃ တော်မူ၍၊– လူအပေါင်းတို့သည် ဆုတ်သွားကြပြီ။ တညီတညွတ်တည်း ဆွေးမြေ့ယိုယွင်းခြင်းရှိကြ၏။ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူ မရှိ။ တယောက်မျှမရှိ။
၄ မုန့်ကိုစားသကဲ့သို့ ငါ၏လူတို့ကိုကိုက်စား၍၊ ဘုရားသခင်ကို ပဌနာမပြုသော အမွေလူတို့သည်
၅ မသိဘဲနေကြသလော။– သို့ဖြစ်၍ ကြောက်လန့်စရာမရှိသော်လည်း၊ အလွန်ကြောက်လန့်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင့်ကိုဝန်းရံ၍

တပ်ချသောသူ၏အရိုးတို့ကို ဘုရားသခင်သည်
ဖရိဖရဲကွဲပြားစေတော်မူမည်။ သူတို့ကို ဘုရားသ
ခင် ရှုတ်ချတော်မူသောကြောင့်၊ သင်သည် သူတို့
၆ ကိုအရှက်ခွဲရလိမ့်မည်။– ကျသရေလအမျိုးကို
ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးတော်သည် ဇိအုန်တောင်
ပေါ်မှာ ပေါ်ထွန်းပါစေသော။ သိမ်းသွားခြင်းကို
ခံရသောလူမျိုးတော်ကို တဖန်ဘုရားသခင်သည်
ဆောင်ခဲ့တော်မူသောအခါ၊ ယာကုပ်သည် ဝမ်း
မြောက်ခြင်း၊ ဣသရေလသည်လည်း ရွှင်လန်း
ခြင်းရှိလိမ့်မည်။

၁၄
ဒါဝိဒ်သည် ကျွန်တော်တို့တွင် ပုန်းရှောင်၍
နေပါသည်မဟုတ်လောဟု၊ ဇီဖသားတို့သည်
ရှောလုထံသို့လာ၍ လျှောက်သောအခါ
စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁ အိုဘုရားသခင်၊ နာမတော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်
ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်
၂ အကျွန်ုပ်ဘက်၌ တရားစီရင်တော်မူပါ။– အ
ကျွန်ုပ်ပြုသောပဌနာနှင့် အကျွန်ုပ်မြွက်သော
စကားကို နားထောင်နားညောင်းတော်မူပါဘု
၃ ရား။– အကြောင်းမူကား၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသား
တို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုရန်ဘက်ပြု၍ ထကြပါပြီ။
ကြမ်းတမ်းသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်အသက်
ကို ရှာကြပါ၏။ ဘုရားသခင်၏မျက်နှာတော်ကို
မထောက်ကြပါ။

၄ ကြည့်ရှုလော့။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုကူမ
တော်မူ၏။ ငါ့အသက်ကို ထောက်ပင့်သောသူ
၅ တို့တွင် ထာဝရဘုရား ရှိတော်မူ၏။– ငါ၏ရန်သူ
တို့အား မကောင်းသောအကျိုးကို ဆပ်ပေးတော်
မူမည်။ သစ္စာတော်ရှိသည့်အတိုင်း သူတို့ကို
၆ ပယ်ရှင်းတော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ စေ
တနာစိတ် နှင့် ကိုယ်တော်အားယဇ်ပူဇော်ပါ
မည်။ အိုထာဝရဘုရား၊ နာမတော်ကိုချီးမွမ်းပါ
မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းမြတ်တော်မူ
၇ ၏။– အကျွန်ုပ်ကို ခပ်သိမ်းသောဒုက္ခထဲက ကယ်
နှုတ်တော်မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ရန်သူတို့ကို
ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်၍ အားရပါ၏။

၁၅

၁ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းသော
စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ အသနားတော်ခံ
၂ သောအခါ ရှောင်၍နေတော်မမူပါနှင့်။– ကြည့်ရှု
နားထောင်တော်မူပါ။ ရန်သူ၏စကားသံကြောင့်
ငင်း၊ မတရားသောညှဉ်းဆဲခြင်းကြောင့်ငင်း၊ အ
ကျွန်ုပ်သည် ညှိုးငယ်သောစိတ်နှင့် ညည်းတွား
၃ မြည်တမ်းလျက် နေရပါ၏။– သူတို့သည် အ
ကျွန်ုပ်အပေါ်၌ အပြစ်ကိုသက်ရောက်စေ၍၊ ဒေါ
၄ သစိတ်နှင့် မုန်းကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်နလုံးသည်
ကိုယ်အထဲမှာ တုန်လှုပ်၍ သေဘေးကို ကြောက်
၅ အားကြီးပါ၏။– ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းသို့
ရောက်၍ အလွန်ထိတ်လန့်ခြင်း၌ မွန်းလျက်ရှိရ
၆ ပါ၏။– ငါသည် ချိုးငှက်ကဲ့သို့အတောင်ကို ရပါ
စေသော။ ထိုသို့ရလျှင် အခြားသို့ပျံသွား၍၊ ငြိမ်
၇ ဝပ်လျက်နေလိမ့်မည်။– ဝေးစွာသွား၍ တောမှာ
၈ နေရာကျလိမ့်မည်။– ပြင်းစွာသော မိုးဃ်းသက်
မုန်တိုင်းနှင့် လွတ်ခြင်းငှါ၊ အလျင်အမြန် ပြေး
လိမ့်မည်ဟု အကျွန်ုပ်စိတ်ရှိပါ၏။

၉ အိုထာဝရဘုရား၊ သူတို့စကားကို ပပျောက်
အောင် ကွဲပြားစေတော်မူပါ။ မြို့တော်တွင် အ
နှိုင်အထက်ပြုခြင်းနှင့် လုယူခြင်းကို အကျွန်ုပ်
၁၀ မြင်ပါပြီ။– မြို့ရိုးပေါ်မှာ နေ့ည၌မပြတ် သူတို့
သည်လည်ကြပါ၏။ မြို့ထဲမှာ ဆိုးညစ်သောအ
၁၁ မှုနှင့် နောင့်ရှက်ခြင်းအမှုရှိကြပါ၏။– အဓမ္မတ
ရားတို့သည် မြို့အလယ်၌ရှိ၍၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်
လှည့်စားခြင်းသည် လမ်းတို့၌ နေရာကျကြပါ
၁၂ ၏။– ငါ့ကိုကဲ့ရဲ့သောသူသည် ငါ့ရန်သူမဟုတ်၊
ဟုတ်လျှင် သည်းခံနိုင်၏။ ငါ့ကိုရန်ဘက်ပြု
သောသူသည် ငါ့ကိုမုန်းသောသူမဟုတ်၊ ဟုတ်
၁၃ လျှင် ထိုသူကိုငါရှောင်နိုင်၏။– ထိုသို့ပြုသောသူ
သည် သင်ဖြစ်၏။ ငါနှင့် ဘက်သောသူ၊ ငါ့မိတ်
၁၄ ဆွေ၊ ငါအသိအကျွမ်းဖြစ်၏။– အချင်းချင်း သာ
ယာသော ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ခြင်းကို ပြုကြပြီ။ ဘု
ရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ လူအစုအဝေးနှင့် အ
၁၅ တူသွားကြပြီ။– သူတို့ကို သေမင်းဘမ်းဆီးပါ
စေ။ အသက်ရှင်လျက် မရဏာနိုင်ငံသို့ ဆင်း
သက်ကြပါစေ။ အကြောင်းမူကား၊ ဒုစရိုက်တို့
သည် သူတို့နေရာတွင် သူတို့အထဲ၌ရှိကြ၏။

၁၆ ငါမူကား၊ ဘုရားသခင်ကိုပဌနာပြု၍၊ ထာဝ
၁၇ ရဘုရားသည် ကယ်တင်တော်မူမည်။– ညဦးအ
ချိန်၊ နံနက်အချိန်၊ မွန်းတည့်အချိန်တို့၌ ငါသည်
ညည်းတွားမြည်တမ်း၍၊ ငါ၏အသံကို ကြား
၁၈ တော်မူမည်။– ငါ့ကို စစ်တိုက်ကြစဉ်တွင်၊ ငါအ
သက်ကို ရွေးနှုတ်၍ ချမ်းသာပေးတော်မူမည်။
၁၉ ငါ့ဘက်၌နေသောသူ အများရှိကြ၏။– ရှေးကာ
လမှစ၍ အမြဲစီရင်သော ဘုရားသခင်သည် နား
ထောင်၍ သူတို့ကို နှိမ့်ချတော်မူမည်။ သူတို့
သည် ပြောင်းလဲခြင်းမရှိသောကြောင့် ဘုရားသ

၂၀ ခင်ကို မကြောက်မရွံ့ကြ။– ထိုသို့သောသူသည်
မိတ်ဆွေဖြစ်သောသူကိုပြစ်မှား၍ သစ္စာဖျက်
၂၁ တတ်၏။– သူ၏စကားသည် ထောပတ်ထက်
ချောသော်လည်း၊ စစ်တိုက်မည်ဟု အကြံရှိ၏။
သူ၏စကားသည် ဆီထက် ပြေ့သော်လည်း၊
ထုတ်သောထား ဖြစ်၏။

၂၂ ထမ်းရွက်ရသော၀န်ကို ထား၀ရဘုရား၌ ချ
ထားလော့။ သင့်ကိုမစတော်မူမည်။ ဖြောင့်မတ်
သောသူကို အစဉ်အမြဲ လှုပ်ရှားစေတော်မမူရာ။–
၂၃ အိုဘုရားသခင်၊ အခြားသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီး
ရာတွင်းထဲသို့ ချတော်မူမည်။ လူအသက်ကို
သတ်သောသူနှင့် သစ္စာဖျက်သောသူတို့သည် မိ
မိအသက်တာ တ၀က်ခန့်မျှ မရှင်ရကြ။ အကျွန်ုပ်
မူကား၊ ကိုယ်တော်၌ ခိုလှုံပါမည်။

၅၆
ဒါဝိဒ်သည် ဂါသမြို့မှာ ဖိလိတ္တိလူတို့လက်
သို့ရောက်သောအခါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကိုသနားတော်မူ
ပါ။ လူတို့သည် ကိုက်စားအံ့သောဒေါသနှင့် နေ့
တိုင်းတိုက်၍ အကျွန်ုပ်ကို နှိပ်စက်ကြပါ၏။–
၂ ရန်သူတို့သည် နေ့တိုင်း ကိုက်စားအံ့သောဒေါသ
ရှိ၍ မြင့်သောစိတ်နှင့် အကျွန်ုပ်ကိုတိုက်သောသူ
၃ အများရှိကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်သည် ကြောက်ရွံ့
၄ သောအခါ ကိုယ်တော်၌ ခိုလှုံပါမည်။– ဘုရားသ
ခင်ကိုအမှီပြု၍ နှုတ်ကပတ်တော်၌ ဝါကြွားပါ
မည်။ ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ခိုလှုံသည်ဖြစ်၍
ကြောက်စရာမရှိ။ လူသည် ငါ၌ အဘယ်သို့ပြု
၅ နိုင်သနည်း။– သူတို့သည် နေ့တိုင်း ငါ့စကားကို
အလွဲယူကြ၏။ ငါ၌မကောင်းသောအကြံကိုသာ
၆ ကြံစည်ကြ၏။– ငါ့အသက်ကို စောင့်စည်အခါ
စုဝေး၍ ချောင်းမြောင်းလျက်၊ ငါ့ခြေရာတို့ကို
၇ ကြည့်မှတ်ကြ၏။– သူတို့သည် မတရားသောအ
မှုအားဖြင့် လွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ရပါမည်လော။
အိုဘုရားသခင်၊ ထိုလူများတို့ကို အမျက်တော်
ထွက်၍ လဲတော်မူပါ။

၈ အကျွန်ုပ်သည် အရပ်ရပ်လည်ရသော အ
ခြင်းအရာတို့ကို ကိုယ်တော်မှတ်၍ အကျွန်ုပ်
မျက်ရည်တို့ကို ဘူးတော်ထဲမှာ ထည့်တော်မူပါ။
၉ စာရင်းတော်၌ရှိပါသည် မဟုတ်လော။– ဘုရား
သခင်သည် ငါ့ဘက်မှာနေတော်မူသောကြောင့်၊
ငါအော်ဟစ်သောအခါ ရန်သူတို့သည် လှန်ခြင်း
၁၀ ကိုခံရကြမည်ကို ငါသိ၏။– ဘုရားသခင်ကိုအမှီ
ပြု၍ နှုတ်ကပတ်တော်၌ ဝါကြွားမည်။ ထား၀ရ
ဘုရားကို အမှီပြု၍ နှုတ်ကပတ်တော်၌ ဝါကြွား
၁၁ မည်။– ငါသည် ဘုရားသခင်ကို ခိုလှုံသည်ဖြစ်၍
ကြောက်စရာမရှိ။ လူသည် ငါ၌အဘယ်သို့ ပြု
၁၂ နိုင်သနည်း။– အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်သည်
ရှေ့တော်၌သစ္စာပြုပါသည်ဖြစ်၍၊ သစ္စာ၀တ်ကို
၁၃ ဖြေလျက် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။– ကိုယ်
တော်သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကို သေခြင်းမှ ကယ်
လွှတ်တော်မူပြီ။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏အလင်း
ထဲမှာ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အကျွန်ုပ်ကျင့်နေ
ပါမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ခြေကိုလည်း ထိမ်၍
လဲခြင်းမှ ကယ်လွှတ်တော်မူမည် မဟုတ်လော။

၅၇
ဒါဝိဒ်သည် ဥမင်၌ ရှောလုထံမှ
ထွက်ပြေးသောအခါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကိုသနားတော်မူ
ပါ။ သနားတော်မူပါ။ ဘေးမလွှန်မီတိုင်အောင်
အကျွန်ုပ်၏ ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်ကို ခိုလှုံပါ
၂ ၏။ အတောင်တော်အရိပ်၌ ခိုလှုံပါ၏။– ငါသည်
အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၊ ငါ့အမှုကို ပြီးစီးစေ
တော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုအော်ဟစ်မည်။–
၃ ကောင်းကင်ကလက်တော်ကို ဆန့်တော်မူမည်။
ငါ့ကိုကိုက်စားအံ့သောသူကို အရှက်ခွဲသဖြင့်၊ ငါ့
ကို ကယ်တင်တော်မူမည်။ ကရုဏာတော်နှင့်
သစ္စာတော်ကို ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူ
၄ မည်။– ငါ၀ိညာဉ်သည် ခြင်္သေ့စုထဲမှာနေရ၏။
ဒေါသမီးလောင်လျက်ရှိသော လူသားတို့တွင် ငါ
အိပ်ရ၏။ သူတို့သွားတို့သည် လုံးနှင့်မြှား ဖြစ်ကြ
၏။ သူတို့လျှာသည်လည်း ထက်သောသန်လျက်
ဖြစ်၏။

၅ အိုဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မြင့်သည်ထက်
ကိုယ်တော်ကြီးမြင့်တော်မူစေသတည်း။ မြေ
ကြီးတပြင်လုံးကို ဘုန်းတော် လွှမ်းမိုးပါစေသ
၆ တည်း။– သူတို့သည် ငါ့သွားရာလမ်း၌ ကျော့
ကွင်းကို ပြင်ဆင်ကြပြီ။ ငါ့ဝိညာဉ်သည် နှိမ့်ချ
လျက်ရှိ၏။ ငါ့ရှေ့၌ တွင်းကိုတူးကြပြီးမှ ကိုယ်
၇ တူးသော တွင်းထဲသို့ကိုယ်ကျကြပြီ။– အိုဘုရား
သခင်၊ အကျွန်ုပ်နှလုံးသည် တည်ကြည်ပါ၏။
အကျွန်ုပ်နှလုံးသည် တည်ကြည်ပါ၏။ သီချင်း
၈ ဆိုပါမည်။ ချီးမွမ်းထောမနာပြုပါမည်။– အို ငါ့
ဝိညာဉ်၊ နိုးလော့။ တယောနှင့်စောင်းတို့ နိုးကြ
၉ လော့။ ငါလည်း စောစောနိုးမည်။– အိုထား၀ရဘု
ရား၊ ပရိသတ်အလယ်၌ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်း
ပါမည်။ လူမျိုးတို့တွင် ကိုယ်တော်အား ထောမ

To Contents

၁၀ နာသီချင်း ဆိုပါမည်။– အကြောင်းမူကား၊ ကရ
ဏာတော်သည် ကောင်းကင်သို့ငင်း၊ သစ္စာတော်
၁၁ သည် မိုးယံတိမ်သို့ငင်း မှီပါ၏။– အိုဘုရားသခင်၊
ကောင်းကင်မြင့်သည်ထက် ကိုယ်တော်ကြီးမြင့်
တော်မူစေသတည်း။ မြေကြီးတပြင်လုံးကို ဘုန်း
တော်လွှမ်းမိုးပါစေသတည်း။

၅၈

၁ အိုလူသားတို့၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည်
၂ စကားဖြောင့်ကြသလော။– တရားသဖြင့် စီရင်
ကြသလော။ အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် မတ
ရားသောအကြံကို ကြံစည်၍ မြေကြီးပေါ်မှာ
ကိုယ်လက်နှင့်ပြုသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ချိန်တတ်
၃ ကြ၏။– မတရားသော သူတို့သည် အမိဝမ်းထဲမှ
စ၍ ရိုင်းသောသဘောရှိကြ၏။ မွေးကတည်းက
လမ်းလွဲ၍ မုသာစကားကို ပြောတတ်ကြ၏။–
၄ သူတို့အဆိပ်သည် မြွေအဆိပ်နှင့် တူ၏။ နား
၅ ပင်းသောမြွေဆိုးသည် မိမိနားကိုပိတ်၍၊– လိမ္မာ
သောအလမ္မယ်မြွက်ဆိုသော မန္တန်ရားစကားကို
နားမထောင်ဘဲနေသကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။
၆ အိုဘုရားသခင်၊ သူတို့ပစပ်ထဲမှာ သွားများကို
ချိုးတော်မူပါ။ အို ထာဝရဘုရား၊ ခြင်္သေ့တို့၏ အံ
၇ သွားများကို ချိုးတော်မူပါ။– ထိုသူတို့သည် စီး
သောရေကဲ့သို့ ကွယ်ပျောက်ကြပါစေသော။ လေး
ကိုတင်သောအခါ မြှားတို့သည် ကျိုးသကဲ့သို့ ဖြစ်
၈ ကြပါစေသော။– ခရုသည်သွားစဉ်တွင် ရွှေ့လျော့
သကဲ့သို့ငင်း၊ ပျက်သောကိုယ်ဝန်သည် နေရောင်
၉ ကို မမြင်ရသကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ကြပါစေသော။– ဆူး
ပင်နှင့် မွေးသောမီးပူမှန်းကို အိုးတို့သည်မသိမီ၊ အ
သက်ရှင်သောဆူးပင်နှင့် မီးလောင်လျက်ရှိသော
ဆူးပင်တို့ကို လေဘေတိုက်သွားပါစေသော။–
၁၀ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ထိုသို့သောဒဏ်ပေး
၁၁ ခြင်းကို မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ပါလိမ့်မည်။ – မတရား
သောသူတို့၏အသွေးနှံ့မိမိခြေတို့ကို ဆေးပါလိမ့်
၁၂ မည်။– သူတပါးကလည်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ
သည် အကျိုးကို ဧကန်အမှန်ခံရ၏။ မြေကြီးပေါ်
မှာ တရားစီရင်သော ဘုရားသခင်သည် ဧကန်အ
မှန်ရှိတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြပါလိမ့်မည်။

၅၉

ရှောလုစေလွှတ်သော သူတို့သည် ဒါဝိဒ်အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါ၊ အိမ်ကိုစောင့်ကြသောအခါ ဒါဝိဒ်စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁ အို အကျွန်ုပ်၏ဘုရား၊ ရန်သူတို့လက်မှ အ
ကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို ရန်
ဘက်ပြုသောသူတို့၏အပေါ်မှာ အကျွန်ုပ်ကို ချီး
၂ မြှောက်တော်မူပါ။– ဒုစရိုက်ကို ပြုသောသူတို့အ
ထဲက အကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်ယူ၍၊ အသက်ကိုသတ်
၃ လိုသော သူတို့လက်မှ ကယ်တင်တော်မူပါ။– သူ
တို့သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကို သတ်လိုရှိ၍ ချောင်း
ကြည့်လျက်နေကြပါ၏။ အားကြီးသောသူတို့
သည် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ စည်းဝေးကြပါ၏။ အို
ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်မှားယွင်းသောကြောင့်
မဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်အပြစ်ကြောင့် မဟုတ်ပါ။–
၄ အကျွန်ုပ်၌ အပြစ်မရှိဘဲ သူတို့သည်ပြေးလာ၍
ပြင်ဆင်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို ကူမခြင်းငှါ နိုး
၅ တော်မူပါ။ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။– ကြယ်ရေလအ
မျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ သာသနာပလူအ
ပေါင်းတို့ကို ဆုံးမခြင်းငှါ နိုးတော်မူပါ။ ဒုစရိုက်၌
ကျင်လည်သောသူ တစုံတယောက်ကိုမျှ သနား
၆ တော်မမူပါနှင့်။– သူတို့သည် ညဦးယံ၌ ပြန်လာ
၍၊ ခွေးဘာသာအတိုင်းမြည်လျက် မြို့ကိုလှည့်
ပတ်ကြပါစေသော။
၇ ထိုသူတို့သည် စော်ကားသောစကားကိုပြော
၍၊ သူတို့နှုတ်ခမ်းတွင် ထားပါလျက် အဘယ်သူ
၈ ကြားလိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုတတ်ကြပါ၏။– သို့ရာ
တွင်၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သူတို့
ကိုပြုံးရယ်၍ သာသနာပလူအပေါင်းတို့ကို ကဲ့ရဲ့
၉ တော်မူမည်။– အို အကျွန်ုပ်အစွမ်းသတ္တိ၊ ကိုယ်
တော်ကို မြှော်လင့်ပါမည်။ ဘုရားသခင်သည် အ
၁၀ ကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။– ကရုဏာအရှင်
ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်ကို ကူမခြင်းငှါ ကြွ
လာတော်မူမည်။ ရန်သူတို့ကို အကျွန်ုပ်ကြည့်ရှု
၁၁ ၍ အားရသောအခွင့် ရှိစေတော်မူမည်။– အ
ကျွန်ုပ်တို့ကို ကွယ်ကာတော်မူသော ဘုရားရှင်၊
သူတို့ကို သတ်တော်မမူပါနှင့်။ သတ်လျှင် အ
ကျွန်ုပ်၏လူတို့သည် သတိလစ်ကြပါလိမ့်မည်။
တန်ခိုးတော်အားဖြင့် အရပ်ရပ်ကွဲပြားစေ၍ နှိမ့်
၁၂ ချတော်မူပါ။– သူတို့ပြောမိသော စကားတည်း
ဟူသော သူတို့နှုတ်၏အပြစ်ကြောင့် မိမိတို့မာန
တွင် ကျော့မိပါစေသော။ သူတို့ ကျိန်ဆဲသောစ
၁၃ ကားနှင့် မုသာစကားကြောင့်၊– အမျက်တော်
အားဖြင့် ပျောက်ပျက်စေတော်မူပါ။ အကုန်အ
စင် ပျောက်ပျက်စေတော်မူပါ။ ဘုရားသခင်သည်
ယာကုပ်အမျိုးမှစ၍ မြေကြီးစွန်းတိုင် အောင်
အုပ်စိုးတော်မူကြောင်းကို သူတို့သည် သိကြပါ
၁၄ စေသော။– ညဦးယံ၌ ပြန်လာ၍၊ ခွေးဘာသာအ

To Contents

တိုင်းမြည်လျက် မြို့ကိုလှည့်ပတ်ကြပါစေသော။–
၁၅ အစာကိုရှာလျက် အရပ်ရပ်သို့လည်၍မဝဘဲ တ
၁၆ ည်ခို့လုံးနေကြပါစေသော။– အကျွန်ုပ်မူကား၊
တန်ခိုးတော်ကို သီချင်းဆိုပါမည်။ နံနက်ယံ၌
ကရုဏာတော်ကို ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုပါမည်။
အကြောင်းမူကား၊ ဘေးရောက်သောကာလ၌
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ၊ ဘေးလွတ်
၁၇ ရာ ဖြစ်တော်မူ၏။– အို အကျွန်ုပ်အစွမ်းသတ္တိ၊
ကိုယ်တော်ကို သီချင်းဆိုပါမည်။ ဘုရားသခင်
သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်
၌ ကရုဏာအရှင်ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။

၆၀

**ဒါဝိဒ်သည် မေသောပေါတာမိရှုရိလူတို့နှင့်
ဧဒောဘရှုရိလူတို့ကို စစ်တိုက်ပြီးမှ၊ ယွာဘသည်
ပြန်၍ ဧဒုံလူ တသောင်းနှစ်ထောင်တို့ကို ဆား
ချိုင့်၌လှုပ်ကြံသောအခါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။**

၁ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အမျက်
ထွက်သဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့ကို စွန့်ပစ်၍ အရပ်ရပ်
သို့ ကွဲပြားစေတော်မူပြီ။ တဖန် အကျွန်ုပ်တို့ကို
၂ အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။– မြေကြီးကို လှုပ်၍ ခွဲ
တော်မူပြီ။ ကွဲအက်ရာတို့ကို တဖန် စေ့စပ်စေ
၃ တော်မူပါ။ တုန်လှုပ်လျက် ရှိပါသေး၏။– ကိုယ်
တော်၏လူတို့ကို ခက်ထန်စွာစီရင်၍၊ မှိုင်တွေ
၄ ခြင်း စပျစ်ရည်ကိုတိုက်တော်မူပြီ။– ကိုယ်တော်
ကို ကြောက်ရွံ့သော သူတို့သည် သစ္စာတရား
ကြောင့် ထူရသောအလံကို ပေးသနားတော်မူ
၅ ပြီ။– ချစ်တော်မူသော သူတို့သည် ချမ်းသာရ
မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်စကားကိုနားထောင်
၍၊ လက်ျာလက်ရုံးတော်အားဖြင့် ကယ်တင်
တော်မူပါ။

၆ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီတော်ကို တိုင်တည်၍ ဘု
ရားသခင်သည် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသော
ကြောင့်၊ ငါသည် ဝမ်းမြောက်မည်။ ရှေခင်မြို့ကို
ပိုင်းခြားမည်။ သုကုတ်လယ်ပြင်ကို တိုင်းထွာ
၇ မည်။– ဂိလဒ်ပြည်ကို ငါပိုင်ရ၏။ မနာရှေပြည်
ကိုလည်း ငါပိုင်ရ၏။ ဧဖရိမ်ပြည်ကား၊ ငါ့ဦး
ခေါင်း၏အစွမ်းဖြစ်ရ၏။ ယုဒပြည်ကား၊ ငါ၏
၈ လွှတ်တော်ဖြစ်ရ၏။– မောဘပြည်ကား၊ ငါ့ရေ
ချိုးအိုးဖြစ်ရ၏။ ဧဒုံပြည်ကား၊ ငါခြေနင်းရာ ဖြစ်
ရ၏။ ဖိလိတ္တိပြည်အပေါ်မှာ အောင်သံနှင့် ကြွေး
၉ ကြော်မည်။– အားကြီးသော မြို့ထဲသို့ ငါ့ကို အ
ဘယ်သူ သွင်းပေးမည်နည်း။ ဧဒုံပြည်သို့ ငါ့ကို
၁၀ အဘယ်သူလမ်းပြမည်နည်း။– အို ဘုရားသခင်၊
အကျွန်ုပ်တို့ကို စွန့်ပစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်
သည် ပြုတော်မူမည် မဟုတ်လော။ အို ဘုရားသ
ခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ဗိုလ်ခြေနှင့်အတူ ကြွတော်မမူ
သော ကိုယ်တော်သည် ပြုတော်မူမည် မဟုတ်
၁၁ လော။– ဒုက္ခနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ မစတော်
မူပါ။ လူတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်
၁၂ ကြပါ။– ဘုရားသခင်အားဖြင့် ငါတို့သည် ရဲရင့်
စွာ ပြုကြမည်။ ငါတို့၏ ရန်သူများကို ကိုယ်
တော်တိုင်နင်းတော်မူမည်။

၆၁

၁ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ခြင်းကို
နားထောင်၍ အကျွန်ုပ်၏ပဋ္ဌနာစကားကို မှတ်
၂ တော်မူပါ။– စိတ်နှလုံးညှိုးငယ်လျက် မြေကြီး
စွန်းမှ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ပါ၏။
အကျွန်ုပ်အထက်၌ မြင့်သောကျောက်သို့ အ
၃ ကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်တော်မူပါ။– ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ၊ ရန်သူတို့ရှေ့မှာ ခိုင်ခံ့သောရဲ
၄ တိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။– တဲတော်၌ အစဉ်နေပါ
မည်။ အတောင်တော်ဖုံးအုပ်ရာ၌ ခိုလှုံပါမည်။–
၅ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ပြုသော သစ္စာဂတိတို့
ကို ကြားတော်မူ၏။ နာမတော်ကို ကြောက်ရွံ့
သော သူတို့၏အမွေကို အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်
၆ မူလိမ့်မည်။– ရှင်ဘုရင်၏ အသက်နှေ့ရက်ကာ
လကို ရှည်စေတော်မူ၍၊ နှစ်စဉ်မပြတ် နိစ္စထာဝ
၇ ရတည်ပါစေသော။– ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အ
နန္တကာလပတ်လုံး နေတော်မူစေသတည်း။ ကရု
ဏာနှင့် သစ္စာတော်သည် သူ့ကို စောင့်မစေသ
၈ တည်း။– သို့ဖြစ်၍ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း သစ္စာ
ဝတ်ကို ဖြေခြင်းငှါ၊ နာမတော်ကို အစဉ်အမြဲ
ထောမနာသီချင်း ဆိုပါလေအံ့သတည်း။

၆၂

၁ အကယ်စင်စစ် ငါ့ဝိညာဉ်သည် ဘုရားသခင်
ရှေ့မှာ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတတ်၏။ ငါ့ကို ကယ်တင်
ခြင်းအကြောင်းသည် အထံတော်က သက်ရောက်
၂ ရ၏။– အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် ငါ၏
ကျောက်၊ ငါ့ကိုကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း၊ ငါခိုလှုံ
ရာဖြစ်တော်မူ၍၊ ငါ၌ လှုပ်ရှားခြင်းများစွာ မရှိ
၃ ရာ။– သင်တို့သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး တ
ယောက်သောသူကို တိုက်ကြမည်နည်း။ သူ့ကို
တိမ်းသောအုတ်ရိုး၊ လှုပ်သော ထရံကဲ့သို့မှတ်၍၊
သင်တို့အပေါင်းသည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး
၄ ဖြိုဖျက်ကြမည်နည်း။– ထိုသူကို မြင့်သောအရပ်
က လှဲခြင်းငှါ ကြံစည်လျက်နေကြ၏။ မုသာကို

နှစ်သက်ကြ၏။ နူတ်ဖြင့်ကား၊ ကောင်းကြီးကို
ပေးလျက်၊ နှလုံး၌ကား၊ ကျိန်ဆဲခြင်းကို ပြုတတ်
ကြ၏။
၅ အကယ်စင်စစ် ငါ့ဝိညာဉ်သည် ဘုရားသခင်
ရှေ့မှာ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတတ်၏။ ငါမြော်လင့်ခြင်းအ
ကြောင်းသည် အထံတော်က သက်ရောက်ရ၏။–
၆ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် ငါ၏ကျောက်၊
ငါ့ကို ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း၊ ငါခိုလှုံရာဖြစ်
၇ တော်မူ၍၊ ငါသည် လှုပ်ရှားခြင်းမရှိရာ။– ငါ့ကို
ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း၊ ငါ၏ဘုန်းဘွဲ့ခြင်းအ
ကြောင်းကား ဘုရားသခင်ပေတည်း။ ငါ့ကို အား
ပေးသောကျောက်၊ ငါခိုလှုံရာကား ဘုရားသခင်
၈ ပေတည်း။– အိုလူများတို့၊ ဘုရားသခင်၌ အစဉ်မ
ပြတ် ခိုလှုံကြလော့။ ရှေ့တော်၌ စိတ်နှလုံးကို ဖွင့်
ပြကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ခိုလှုံရာ ဖြစ်
တော်မူ၏။
၉ အကယ်စင်စစ် ယုတ်ညံ့သောသူတို့သည် အ
နတ္တ၊ အသရေရှိသောသူတို့သည် မုသာဖြစ်ကြ
၏။ ချိန်ခွင်နှင့် ချိန်စက်လျှင် ထိုသူအပေါင်းတို့
၁၀ သည် အနတ္တထက်သာ၍ပေါ့ကြ၏။– ညှဉ်းဆဲ
ခြင်းကို မကိုးစားကြနှင့်။ အနိုင်အထက်လုယူ၍
မဝါကြွားကြနှင့်။ ဥစ္စာများပြားလျှင် စိတ်စွဲလမ်း
၁၁ ခြင်း မရှိကြနှင့်။– ဘုရားသခင်သည် တကြိမ်
ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။ နှစ်ကြိမ်မြောက် ငါကြား
ရသော ဗျာဒိတ်တော်ဟူမူကား၊ တန်ခိုးသည် ဘု
၁၂ ရားသခင်၌ရှိ၏။– အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်
သည် ကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ကိုယ်
တော်သည် လူအသီးအသီးတို့အား သူတို့အကျင့်
နှင့်အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်
မူ၏။

၆၃
ဒါဝိဒ်သည် ယုဒတော၌ရှိသောအခါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်
၏ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို
ကြိုးစား၍ ရှာပါ၏။ ရေမရှိ သွေ့ခြောက်သော
လွင်ပြင်၌ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်တော်
ကို ငတ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည်
၂ လည်း ကိုယ်တော်ကို လွမ်းဆွတ်ပါ၏။– ဘုန်း
တန်ခိုး အာနုဘော်တော်ကိုမြင်ခြင်းငှါ၊ သန့်ရှင်း
ရာဌာနတော်၌ ထိုသို့ ကိုယ်တော်ကို ဖူးမျှော်ပါ
၃ ပြီ။– ကရုဏာတော်သည် အသက်ထက်သာ၍
ကောင်းသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်၏နှုတ်သည်
၄ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းရပါမည်။– ထိုသို့ အသက်
ရှင်စဉ်တွင် ကိုယ်တော်ကို ကောင်းကြီးပေးပါ
မည်။ နာမတော်ကို အမှီပြုလျက် လက်ကိုချီပါ
၅ မည်။– အိပ်ရာပေါ်မှာ ကိုယ်တော်ကို အောက်
မေ့၍၊ ညဉ့်ယံတို့၌ ကိုယ်တော်ကို ဆင်ခြင်လျက်
နေသောအခါ၊ ဆီဥကိုငင်း၊ ဆူသောအသားကို
၆ ငင်း စားရ၍ဝသကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည်ဝ
၇ ၍ ရွှင်လန်းသောနှုတ်ခမ်းနှင့် အကျွန်ုပ်၏နှုတ်
သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။– အကျွန်ုပ်
ကို မစတော်မူသောကြောင့်၊ အတောင်တော်အ
၈ ရိပ်၌ ဝမ်းမြောက်ပါမည်။– အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်
သည် ကိုယ်တော်၌မှီဝဲ၍၊ လက်ျာလက်တော်
၉ သည် အကျွန်ုပ်ကို ထောက်မတော်မူ၏။– အ
ကျွန်ုပ်အသက်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါရှာသောသူတို့
သည် မြေကြီးအောက်အရပ်သို့ ဆင်းရကြမည်။
ထားဘေးဖြင့်ဆုံး၍၊ မြေခွေးစာရန် ဖြစ်ရကြ
၁၀ လိမ့်မည်။– ရှင်ဘုရင်မူကား၊ ဘုရားသခင်၌ ဝမ်း
မြောက်လိမ့်မည်။ – ဘုရားသခင်ကို တိုင်တည်
၍ ကျိန်ဆိုသောသူအပေါင်းတို့သည် ဝါကြွားကြ
လိမ့်မည်။ မုသာစကားကို ပြောသောသူတို့၏
နှုတ်မူကား ပိတ်လျက်ရှိလိမ့်မည်။

၆၄

၁ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းသော
စကားသံကိုနားထောင်၍ အကျွန်ုပ်အသက်ကို
၂ ရန်သူဘေးမှ ကွယ်ကာစောင့်မတော်မူပါ။– လူ
ဆိုးတို့၏တိုင်ပင်ရာမှလင်း၊ ဒုစရိုက်ကိုပြုလေ့ရှိ
သော သူတို့၏စုဝေးရာမှလင်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ကွယ်
ကာတော်မူပါ။
၃ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့လျှာကို ထားကဲ့သို့
၄ သွေးတတ်ကြ၏။– စုံလင်သောသူကို မထင်မ
ရှားပစ်မည်အကြံနှင့်၊ ခါးသောစကားတည်းဟူ
သော မိမိတို့မြှားကို ရွယ်တတ်ကြ၏။ မကြောက်
၅ မရဲ့ဘဲ ချက်ခြင်းပစ်တတ်ကြ၏။– မကောင်းသော
အမှုမှာ တယောက်ကိုတယောက် နှိုးဆော်တတ်
ကြ၏။ ကျော့ကွင်းတို့ကို ထောင်ထားခြင်းငှါ
တိုင်ပင်၍၊ အဘယ်သူ မြင်လိမ့်မည်နည်းဟု ဆို
၆ တတ်ကြ၏။– မတရားသောအမှုတို့ကို ကိုယ်အ
ဘို့ စစ်ဆေးရှာဖွေတတ်ကြ၏။ အကုန်အစင်စစ်
ဆေးရှာဖွေတတ်ကြ၏။ အသီးအသီး စိတ်နှလုံး
ထဲမှာ ကြံစည်သောအရာတို့သည် အလွန်နက်နဲ
၇ ကြ၏။– သူတို့၌ ဘုရားသခင် ပစ်တော်မူသော
မြှားမှန်၍၊ သူတို့သည် အမှတ်တမဲ့ နာကြလိမ့်
၈ မည်။– သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့လျှာသည် မိမိတို့ကို

To Contents

တိုက်စေ၍၊ မြင်သောသူအပေါင်းတို့သည် ပြေး
၉ သွားကြလိမ့်မည်။– လူအပေါင်းတို့သည်လည်း
ကြောက်ရွံ့၍၊ ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူကြောင်း
ကို နားလည်သဖြင့် အမှုတော်ကို ကြားပြောကြ
၁၀ လိမ့်မည်။– ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ထာဝရဘု
ရား၌ ဝမ်းမြောက်၍ ခိုလှုံလိမ့်မည်။ သဘော
ဖြောင့်သော သူအပေါင်းတို့သည် ဝါကြွားကြလိမ့်
မည်။

၆၅

၁ အို ဘုရားသခင်၊ ဇိအုန်မြို့၌ ကိုယ်တော်ရှေ့
မှာ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ ချီးမွမ်းရပါ၏။– ကိုယ်တော်
၂ အားလည်း သစ္စာဝတ်ကိုဖြေရပါ၏။– ပဌနာစ
ကားကို နားထောင်တော်မူသောဘုရား၊ ကိုယ်
တော်ထံသို့ လူသားအပေါင်းတို့သည် ချဉ်းကပ်ရ
၃ ကြလိမ့်မည်။– မတရားသောအမှုသည် အလွန်
များ၍ အကျွန်ုပ်သည် မတတ်နိုင်ပါ။ သို့သော်
လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ ပြစ်မှားခြင်း အပြစ်များကို
၄ ကိုယ်တော်ဖြေရှင်းတော်မူမည်။– တန်တိုင်း
တော်အတွင်း၌ နေ၍ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်
စေခြင်း၄၊ ကိုယ်တော် ရွေးကောက်တော်မူ
သော သူသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။ သန့်ရှင်းသော ဗိ
မာန်တော်တည်းဟူသော အိမ်တော်၌ ကောင်း
သောအရာတို့နှင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် ဝပြောကြ
ပါစေသော။

၅ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘု
ရား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ပဌနာကိုနားထောင်၍ အံ့
ဘွယ်သောအမှုတို့ကို တရားတော်နှင့်အညီ ပြု
တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဝေးစွာသောမြေ
ကြီးစွန်းနှင့်၊ ပင်လယ်စွန်းတို့၌ နေသောသူတို့၏
၆ ကိုးစားရာ ဖြစ်တော်မူ၏။– ကိုယ်တော်သည်
တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ အားကြီး၍ တောင်များ
၇ ကိုတည်စေတော်မူ၏။– သမုဒ္ဒရာမြည်သံ၊ လှိုင်း
တံပိုးဟုန်းသံ၊ လူတို့ ရုန်းရင်းခတ်သံများကိုလည်း
၈ ငြိမ်းစေတော်မူ၏။– အဝေးဆုံးသောအရပ်တို့၌
နေသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်၏နိမိတ်များကို
မြင်၍ ကြောက်ရွံ့ကြပါ၏။ နေထွက်ရာအရပ်
နှင့် နေဝင်ရာအရပ်တို့ကို ရွှင်လန်းစေတော်မူ
၉ ၏။– မြေကြီးကို အကြည့်အရှုကြွလာ၍၊ မိုဃ်း
ကိုများစွာရွာစေလျက်၊ ရေနှင့်ပြည့်သော ဘုရား
သခင်၏ မြစ်အားဖြင့် အလွန်ကြွယ်ဝစေတော်မူ
၏။ ထိုသို့မြေကိုပြုပြင်ပြီးမှ၊ မြေသားတို့အတို့ စ
၁၀ ပါးကို ပြုပြင်တော်မူ၏။– မြေရိုးတို့ကို စိုစွတ်စေ
၍၊ လယ်ပြင်ကို တညီတညွတ်စီရင်ပြီးမှ၊ မိုဃ်းရွာ
သောအားဖြင့် ပြော့စေ၍၊ ပေါက်သောအပင်များ
၁၁ ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။– နှစ်တို့ကို ကျေး
ဇူးတော်နှင့် ပတ်ရစ်တော်မူ၍၊ ခြေတော်ရာတို့
၁၂ သည် ဆီဥယိုတတ်ကြပါ၏။– သာယာသော တော
အရပ်တို့လည်းယို၍၊ တောင်တို့သည်လည်း ပိ
၁၃ တိခါးစည်းနှင့် စည်းလျက်ရှိကြပါ၏။– ကျက်
စားရာအရပ်တို့သည် သိုးဆိတ်စုတို့နှင့် ပြည့်စုံ
လျက်၊ လယ်ပြင်တို့လည်း စပါးပင်နှင့် လွှမ်းမိုး
လျက်ရှိ၍၊ ကျူးဇသောအသံနှင့် သီချင်းဆိုကြပါ
၏။

၆၆

၁ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ဘုရားသခင်ရှေ့
၂ တော်၌ ကျူးဇသောအသံကိုပြု၍။– နာမတော်
၏ဂုဏ်ကို သီချင်းဆိုကြလော့။ ချီးမွမ်းခြင်း၏
၃ ဂုဏ်အသရေကိုပြုကြလော့။– ကိုယ်တော်စီရင်
သော အမှုတို့သည် အလွန်အံ့သြဘွယ် ဖြစ်ကြပါ
၏။ တန်ခိုးတော်ကြီးသောကြောင့်၊ ရန်သူတို့
သည် ကိုယ်တော်ကို တောင်းပန်ကြပါလိမ့်
၄ မည်။– မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်
တော်ကို ကိုးကွယ်၍၊ သီချင်းဆိုကြပါစေသော။
နာမတော်အား သီချင်းဆိုကြပါစေသောဟု ဘု
၅ ရားသခင်အား လျှောက်ထားကြလော့။– ဘုရား
သခင် စီရင်တော်မူသောအမှုတော်ကို လာ၍
ကြည့်ကြလော့။ လူသားတို့တွင် စီရင်တော်မူ
၆ သော အမှုတို့သည် အံ့သြဘွယ်ဖြစ်ကြ၏။– ပင်
လယ်ကို ကုန်းဖြစ်စေတော်မူ၏။ သူတို့သည် ရေ
စီးရာအရပ်ကို ခြေဖြင့်ရှောက်သွားကြသည်ဖြစ်
၍၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၌ ဝမ်းမြောက်ကြ
၇ ၏။– တန်ခိုးတော်အားဖြင့် အစဉ်အမြဲ အုပ်စိုး
တော်မူ၏။ မျက်စိတော်သည် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို
ကြည့်ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ငြင်းဆန်သောသူတို့သည်
၈ မဝါကြွားကြစေနှင့်။– အချင်းလူစုတို့၊ ငါတို့ ဘု
ရားသခင်ကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။ ဂုဏ်
ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းသော စကားသံနှင့်
၉ ကြွေးကြော်ကြလော့။– ငါတို့အသက်ကို မသေ
စေမည်အကြောင်းနှင့် ခြေကိုလည်း မချော်စေ
မည်အကြောင်း စောင့်မတော်မူ၏။

၁၀ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်
တို့ကို စုံစမ်းတော်မူပြီ။ ငွေကိုစစ်ဆေးသကဲ့သို့
၁၁ အကျွန်ုပ်တို့ကို စစ်ဆေးတော်မူပြီ။– ကျော့ကွင်း
ထဲမှာ ကျော့မိစေ၍၊ ကျောက်ကုန်းပေါ်မှာ လေး
၁၂ သောဝန်ကို တင်တော်မူပြီ။– အကျွန်ုပ်တို့ခေါင်း
ပေါ်မှာ သူတပါးကိုစီးစေတော်မူပြီ။ မီးခဲ့ဌင်း၊

ရေ၌ငင်း သွားရသော်လည်း၊ ကျေးဇူးတော်
၁၃ ကြောင့် ကြယ်ဝခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ၏။- မီးရှို့
ရသောယဇ်ပါလျက် အိမ်တော်သို့ အကျွန်ုပ်သွား
၁၄ ပါမည်။- ဆင်းရဲခံရစဉ်အခါ၊ အကျွန်ုပ်သည်
နှုတ်ကိုဖွင့်၍ မြွက်ဆိုသည်အတိုင်း၊ သစ္စာဝတ်
၁၅ ကို ဖြေပါမည်။- ဆူဖြိုးသောသိုးတို့ကို နံ့သာ
ပေါင်းနှင့်တကွ မီးရှို့ရာယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ပါမည်။
နွားနှင့် ဆိတ်တို့ကိုလည်း စီရင်ပါမည်။
၁၆ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူအပေါင်း
တို့၊ လာ၍ နားထောင်ကြလော့။ ငါ့ဝိညာဉ်အဘို့
အဘယ်သို့ ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကို ငါကြား
၁၇ ပြောမည်။- ငါသည် ဘုရားသခင်ကို နှုတ်နှင့်
အော်ဟစ်၍၊ ဂုဏ်တော်ကိုလည်း လျှာနှင့်ချီး
၁၈ မွမ်းရပြီ။- ငါသည် စိတ်နှလုံးထဲမှာ ဒုစရိုက်ကိုငဲ့
ကွက်လျှင်၊ ဘုရားရှင်သည် နားထောင်တော်မ
၁၉ မူ။- ယခုမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် နားထောင်
၍၊ ငါမြွက်ဆိုသော ပဌနာစကားသံကို မှတ်
၂၀ တော်မူပြီ။- ငါမြွက်ဆိုသော ပဌနာကိုပယ်တော်
မမူ။ ကျေးဇူးတော်ကို ငါမှ ရုပ်သိမ်းတော်မမူ
သော ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသ
တည်း။

၆၇

၁ ဘုရားသခင်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို သနား
ခြင်းကရုဏာစိတ်တော်ရှိသဖြင့်၊ ကောင်းကြီး
ပေး၍ မျက်နှာတော်၏အလင်းကို လွှတ်တော်မူ
၂ ပါစေသော။- ထိုသို့သောအားဖြင့် မြေကြီးသား
တို့သည် အမှုတော်တို့ကိုသိ၍၊ ခပ်သိမ်းသောလူ
မျိုးတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို
၃ ခံရကြပါစေသော။- အိုဘုရားသခင်၊ လူများတို့
သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါစေသော။ လူ
များအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြပါ
၄ စေသော။- လူအမျိုးမျိုးတို့သည်ဝမ်းမြောက်၍
ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြပါစေသော။ အကြောင်း
မူကား၊ ကိုယ်တော်သည် လူတို့ကို ဖြောင့်မတ်
စွာတရားစီရင်၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော လူမျိုး
၅ တို့ကို ချမ်းသာပေးတော်မူမည်။- အို ဘုရားသ
ခင်၊ လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါ
စေသော။ လူများအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်
၆ ကို ချီးမွမ်းကြပါစေသော။- မြေသည် မိမိဘဏ္ဍာ
ကိုပေး၍၊ ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ငါတို့၏
ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ကောင်းကြီးပေး
၇ တော်မူ၏။- ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုကောင်း
ကြီးပေးတော်မူဦးမည်။ မြေကြီးစွန်းအပေါင်းတို့
သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်
မည်။

၆၈

၁ ဘုရားသခင်ထတော်မူ၍၊ ရန်သူတို့သည် အ
ရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားကြပါစေသော။ ဘုရားသခင်ကို
မုန်းသောသူတို့သည် အထံတော်က ပြေးကြပါ
၂ စေသော။- မီးခိုးလွင့်သကဲ့သို့ သူတို့ကို လွှင့်
တော်မူပါ။ ဘယောင်းသည် မီးရှေ့မှာအရည်ဖြစ်
သကဲ့သို့၊ မတရားသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်
၃ ရှေ့တော်မှာပျက်စီးကြပါစေသော။- ဖြောင့်မတ်
သောသူတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍၊ ဘုရားသခင်
ရှေ့တော်မှာ ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့် အလွန်ဝမ်း
၄ မြောက်ဝမ်းသာ ကြပါစေသော။- ဘုရားသခင်
အား သီချင်းဆိုကြလော့။ နာမတော်ကို ထောမ
နာသီချင်း ဆိုကြလော့။ တောင်ခိုစီး၍ ကြွတော်မူ
သောအရှင်ဘို့ လမ်းကိုပြင်ကြလော့။ ထိုအရှင်
၏နာမတော်ကား၊ ထာဝရဘုရားတည်း။ ရှေ့
၅ တော်၌ ရွှင်လန်းကြလော့။- ဘုရားသခင်သည်
သန့်ရှင်းသော ဘုံဗိမာန်တော်၌ စံပယ်လျက်၊
မိဘမရှိသောသူတို့၏အဘဖြစ်၍၊ မုတ်ဆိုးမတို့
၆ ဘက်မှာ တရားစီရင်တော်မူ၏။- ဘုရားသခင်
သည် ပေါက်ဘော်မရှိသောသူတို့အား အိမ်
ထောင်ချခြင်းအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၍၊ ချုပ်ထား
သောသူတို့ကိုလည်း ကြွယ်ဝခြင်းထဲသို့ သွင်း
တော်မူ၏။ ငြင်းဆန်သောသူတို့မူကား၊ သွေ့
ခြောက်သောအရပ်၌ နေရကြ၏။
၇ အို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏လူစုရှေ့မှာ
၈ ကြွ၍၊ တောဒ္ဒ ချိတော်မူသောအခါ၊- ဘုရား
သခင်၏မျက်နှာတော်ကြောင့်၊ မြေကြီးလှုပ်၍
မိုဃ်းကောင်းကင်သည် ယိုစီးလေ၏။ ဣသရေ
လအမျိုး၏ ဘုရားသခင်မျက်နှာတော်ကြောင့်၊
၉ သိနာတောင်သည်လည်း တုန်လှုပ်၏။- အိုဘု
ရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် မိုဃ်းကိုများစွာ ရွာ
စေ၍၊ ပင်ပန်းသော အမွေတော်လူတို့ကို ထောက်
၁၀ မတော်မူ၏။- ကိုယ်တော်၏ အလုံးအရင်းသည်
နေရာကျရကြပါ၏။ အိုဘုရားသခင်၊ ဆင်းရဲ
သောသူတို့အဘို့ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ပြင်ဆင်
၁၁ တော်မူ၏။- ဘုရားရှင် အမိန့်တော်ရှိ၍၊ ဝမ်း
မြောက်စရာသိတင်းကို ကြားပြောသော သူတို့
၁၂ သည် အတိုင်းမသိ များကြ၏။- စစ်အင်္ဂါဗိုလ်ခြေ
သင် ရှင်ဘုရင်တို့သည် အလျင်အမြန် ပြေးကြ
၍၊ အိမ်၌နေရစ်သော မိန်းမတို့သည် လက်ရ
၁၃ ဥစ္စာကို ဝေမျှကြ၏။- သင်တို့သည် တောင်ကြား

To Contents

မှာ နေရာကျလျက်၊ ငွေနှင့် မွမ်းမံသော ချိုးငှက်
အတောင်ကဲ့သို့ငင်း၊ နီသောရွှေနှင့် မွမ်းမံသော
၁၄ အမွေးကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– အနန္တတန်
ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောဘုရားသည်၊ ရှင်ဘုရင်
တို့ကို ကွဲပြားစေတော်မူသောအရပ်သည် ဇာလ
မုန်တောင်ပေါ်မှာ မိုးယံပွင့်ကဲ့သို့ ဖြစ်လေ၏။

၁၅ ဘုရားသခင်၏တောင်တည်းဟူသော ဗာရှန်
တောင်၊ မြင့်သောထိပ်များနှင့် ပြည့်စုံသော ဗာ
၁၆ ရှန်တောင်တို့၊– သင်တို့သည် မြင့်သောတောင်
ထိပ်များနှင့် ပြည့်စုံသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်
ကျိန်းဝပ်ခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသောတောင်၊
ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်အမြဲနေရာချတော်မူ
သောတောင်တော်ကို အဘယ်ကြောင့် စောင်း
၁၇ မြောင်းကြသနည်း။– ဘုရားသခင်၏ရထား
တော်တို့သည် အထောင်အသောင်းမက များကြ
၏။ ဘုရားရှင်ပါတော်မူ၏။ သိနာတောင်လည်း
၁၈ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ ရှိသတည်း။– ကိုယ်
တော်သည် မြင့်သောအရပ်သို့ တက်ကြွတော်မူ
သဖြင့်၊ များစွာသော သူတို့ကိုဘမ်းသွားတော်မူ
၍၊ ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်သည် လူတို့တွင်
ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ လူတို့အဘို့မ
က၊ ပုန်ကန်သော လူတို့အဘို့ ဆုလပ်များကို ခံရ
၁၉ တော်မူပြီ။– ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်မင်္ဂလာရှိ
တော်မူစေသတည်း။ ငါတို့ကို သူတပါးညှဉ်းဆဲ
သောအခါ၊ ဘုရားသခင် ကယ်တင်တော်မူ၏။–
၂၀ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်သည် ကယ်တင်နိုင်သော
ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားရှင် ထာဝရဘုရား
သည် သေခြင်းသို့ ရောက်သောလမ်းကိုလည်း
၂၁ အစိုးပိုင်တော်မူ၏။– ဘုရားသခင်သည် မိမိရန်
သူတို့၏ ဦးခေါင်းကိုငင်း၊ အပြစ်ပြုမြဲပြုသော သူ
တို့၏ ဦးသျှောင်ကိုငင်း ဧကန်အမှန် နှိပ်စက်
၂၂ တော်မူမည်။– သူတို့ကို ဗာရှန်ပြည်က ငါဆောင်
ခဲ့ဦးမည်။ နက်နဲသောပင်လယ်ထဲက ငါဆောင်ခဲ့
၂၃ ဦးမည်။– ထိုသို့သောအားဖြင့် သင်သည် ရန်သူ
တို့ အသွေးကိုနင်း၍၊ သင်၏ခွေးတို့သည်လည်း
လျက်ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၏။

၂၄ အို ဘုရားသခင်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနသို့ ကိုယ်
တော်ကြွတော်မူခြင်း၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊
အကျွန်ုပ်၏ ရှင်ဘုရင် ကြွတော်မူခြင်းကို မြင်
၂၅ ရကြပါပြီ။– ရှေ့၌ကား၊ သီချင်းဆိုသောသူ၊
နောက်၌ကား၊ စောင်းအမျိုးမျိုးကို တီးသောသူ၊
အလယ်၌ကား၊ ပတ်သာကိုတီးသော အပျိုတို့
၂၆ သည် လိုက်သွားကြပါ၏။– ကြယ်ရေလအမျိုး
သားတို့၊ ပရိသတ်အစည်းအဝေးတို့၌ ထာဝရအ
ရှင် ဘုရားသခင်ကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။–
၂၇ အစိုးရသော ဗယ်ာမိန်ဝယ်မှစ၍၊ မိမိအလုံးအ
ရင်းနှင့်တကွ ယုဒမင်းများ၊ ဇာဗုလုန်မင်းများ၊
၂၈ နဿလိမင်းများ ပါကြ၏။– အို ဘုရားသခင်၊
တန်ခိုးတော်ကို ပြတော်မူပါ။ အို ဘုရားသခင်၊
အကျွန်ုပ်တို့၌ပြုသော ကျေးဇူးတော်ကို တည်
၂၉ စေတော်မူပါ။– ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော ဗိမာန်
တော်အဘို့ ရှင်ဘုရင်တို့သည် ကိုယ်တော်ထံသို့
လက်ဆောင်များကို ဆောင်ခဲ့ကြပါစေသော။–
၃၀ ကျူတောသားရဲကိုငင်း၊ နွားလားဥသဘအစုအ
ဝေးနှင့် လူမျိုးတို့၏နွားပျိုတို့ကိုငင်း ဆုံးမတော်
မူသဖြင့်၊ အသီးအသီးတို့သည် ငွေစနှင့် ကိုယ်ကို
နှိမ့်ချကြပါစေသော။ စစ်မှုကို နှစ်သက်သော လူ
၃၁ မျိုးတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေတော်မူပါ။– အဲ
ဂုတ္တုပြည်မှ သံတမန်တို့သည် လာကြပါစေ
သော။ ကုရှပြည်သည် မိမိလက်တို့ကို ဘုရားသ
ခင်ထံတော်သို့ အလျင်အမြန် ဆန့်ရပါစေသော။–
၃၂ မြေကြီးနိုင်ငံတို့၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ သီချင်း
၃၃ ဆိုကြလော့။– အစအဦး၌ အထက်ကောင်းကင်
ဘဝ်ကို စီးရွေ့နေတော်မူသော ထာဝရဘုရားကို
ထောမနာသီချင်း ဆိုကြလော့။ အသံတော်ကို
၃၄ လွှတ်တော်မူ၍၊ အားကြီးသောအသံဖြစ်၏။– ဘု
ရားသခင်သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံ
ကြလော့။ ကြယ်ရေလအမျိုးကို ဘုန်းတော်လွှမ်း
မိုးလျက်၊ တန်ခိုးတော်လည်း မိုးယံးတိမ်တို့တွင်
၃၅ ထင်ရှားလျက်ရှိသတည်း။– အို ဘုရားသခင်၊
ကိုယ်တော်သည် သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ပြင်မှာ
ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ကြယ်ရေလအ
မျိုး၏ ဘုရားသခင်ကား၊ မိမိလူတို့အား အခွင့်
တန်ခိုးကိုပေးတော်မူသော ဘုရားပေတည်း။ ဘု
ရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။

၆၉

၁ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်ယူတော်မူပါဘုရား။ ရေ
သည် အကျွန်ုပ် အသက်ဝိညာဉ်တိုင် အောင်
၂ ရောက်ပါပြီ။– ခြေနင်းရာမရှိ။ နက်လှသောရွှံ့ထဲ
မှာ ကျံ့ပါပြီ။ လှိုင်းတံပိုးလွှမ်းမိုးရာ နက်သောရေ
၃ ထဲသို့ ရောက်ပါပြီ။– အော်ဟစ်၍ ပင်ပန်းပါပြီ။
လည်ချောင်းခြောက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသ
ခင်ကို အကျွန်ုပ်မျှော်ကြည့်၍ မျက်စိပျက်ပါပြီ။–
၄ အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်ကို မုန်းသောသူတို့
သည် အကျွန်ုပ်၏ဆံပင်ထက် များကြပါ၏။ မ

To Contents

ဟုတ်မမှန်ဘဲ အကျွန်ုပ်ကို ရန်ဘက်ပြု၍ ဖျက်
ဆီးသောသူတို့သည် ခွန်အားကြီးကြပါ၏။ ထိုအ
ခါ အကျွန်ုပ်သည် မယူသောဥစ္စာကိုပင် ပြန်ပေး
ရပါ၏။

၅ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်မိုက်ခြင်းအမှုကို
ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ အပြစ်
၆ တို့ကို ရှေ့တော်၌ ဝှက်၍ မထားရပါ။– ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်ကို မြော်လင့်သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်အ
ကြောင်းကြောင့် စိတ်မပျက်ကြပါစေနှင့်။ ဣသ
ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ကို ရှာ
သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်အကြောင်းကြောင့်
ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ မရောက်ကြပါစေနှင့်။

၇ ကိုယ်တော်အတွက် အကျွန်ုပ်သည် ကဲ့ရဲ့
ခြင်းကို ခံရပါ၏။ အကျွန်ုပ်မျက်နှာသည် ရှက်
၈ ခြင်းနှင့် ပြည့်နှံပါ၏။– ကိုယ်ညီအစ်ကိုတို့တွင်၊
လူစိမ်းဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ တမိတည်းသော ပေါက်ဘော်
တို့တွင်၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသား ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။–
၉ ကိုယ်တော်၏အိမ်တော်၌ စွဲလမ်းပူပန်ခြင်းစိတ်
သည် အကျွန်ုပ်ကိုစားပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့
သော သူတို့၏စကားသည် အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့
၁၀ ရောက်ပါ၏။– အကျွန်ုပ်သည် ငိုကြွေး၍ စိတ်
နှလုံးပါလျက်၊ အစာရှောင်သော အကျင့်ကြောင့်
၁၁ ပင် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရပါ၏။– လျှော်တေအဝတ်
ကို ဝတ်သောအခါ၊ သူတို့သည်သရော်တတ်ကြ
၁၂ ပါ၏။– ရုံး၌ ထိုင်သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်တ
ဘက်မှာပြောဆို၍၊ သေသောက်ကြူးတို့သည်
အကျွန်ုပ်ကို အကြောင်းပြုလျက် တေးဖွဲ့၍ ဆို
တတ်ကြပါ၏။

၁၃ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်မူကား၊ မင်္ဂလာ
အချိန်ကာလ၌ ကိုယ်တော်ကို ဆုတောင်းပါ၏။
အိုဘုရားသခင်၊ ကရုဏာတော် ကြွယ်ဝသည်နှင့်
အညီ၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်း သစ္စာအတိုင်း၊ အ
၁၄ ကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်
ကို ရွံ့ထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ နစ်စေတော်မ
မူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ကို မုန်းသောသူတို့လက်မှ၎င်း၊
၁၅ နက်သောရေထဲကငင်း လွှတ်ပါစေသော။– ရေ
ထဲ၍ မလွှမ်းပါစေနှင့်။ နက်နဲရာ၌မမြုပ်ပါစေနှင့်။
၁၆ အကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ တွင်းဝ မပိတ်ပါစေနှင့်။– အို
ထာဝရဘုရား၊ ကျေးဇူးပြုချင်သောစေတနာ
တော်သည် ကောင်းမွန်သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်
စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ စုံမက်တော်မူ
ခြင်းကရုဏာများပြားသည်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်
၁၇ ကို မျက်နှာပြတော်မူပါ။– ကိုယ်တော်၏ကျွန်မှ
မျက်နှာတော်ကို လွှဲတော်မမူပါနှင့်။ ဘေးရောက်
၁၈ ပါပြီ။ အလျင်အမြန် နားထောင်တော်မူပါ။– အ
ကျွန်ုပ်၏ အသက်ဝိညာဉ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ရွေး
တော်မူပါ။ ရန်သူများရှိကြောင်းကို ထောက်၍
၁၉ ချမ်းသာပေးတော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်ခံရသော ကဲ့
ရဲ့ခြင်း၊ အရှက်ကွဲခြင်း၊ အသရေပျက်ခြင်းတို့ကို
ကိုယ်တော်သည် သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်၏ ရန်
သူအပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားလျက်
၂၀ ရှိကြပါ၏။– ကဲ့ရဲ့ခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည်
စိတ်ပျက်၍ အလွန်ပူဆွေးခြင်းရှိပါ၏။ သနား
သောသူကို ကြည့်၍ မမြင်။ သက်သာစေသော
၂၁ သူကို ရှာ၍ မတွေ့ရပါ။– အကျွန်ုပ်စားစရာဘို့
ဆေးခါးကို ကျွေးကြပါ၏။ ရေတပ်သောအခါ ပုံး
၂၂ ရည်ကို တိုက်ကြပါ၏။– သူတို့စားပွဲသည် သူတို့
ရှေ့မှာ ကျော့ကွင်းသော်ငင်း၊ ခံထိုက်သောအ
ပြစ်သော်ငင်း၊ ထောင်ချောက်သော်ငင်း ဖြစ်ပါ
၂၃ စေ။– သူတို့သည် မမြင်နိုင်အောင် မျက်စိကွယ်
ပါစေ။ သူတို့ခါးသည်လည်း အစဉ်တုန်ပါစေ။–
၂၄ သူတို့အပေါ်မှာ အမျက်တော်ကို သွန်းလောင်း
တော်မူ၍၊ အမျက်တော်အရှိန်သည် သူတို့ကို မှီ
၂၅ ပါစေ။– သူတို့နေရာအရပ်သည် လူဆိတ်ညံရာ
အရပ် ဖြစ်ပါစေ။ သူတို့အိမ်၌နေသောသူ မရှိပါ
၂၆ စေနှင့်။– အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဒဏ်
ခတ်တော်မူသောသူကို ညှဉ်းဆဲကြပါ၏။ နာစေ
တော်မူသောသူတို့ကို ထပ်၍ နာစေကြပါ၏။–
၂၇ သူတို့အပြစ်၌ အပြစ်ကိုထပ်၍ ပေးတော်မူပါ။
၂၈ ကုသိုလ်တော်နှင့် မဆိုင်ကြပါစေနှင့်။– အသက်
ရှင်သောသူတို့စာရင်း၌ သူတို့နာမည်များကို ချေ
၍၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့နှင့်အတူ မရေးမမှတ်
၂၉ ပါစေနှင့်။– အကျွန်ုပ်မူကား၊ ဆင်းရဲဒုက္ခိုင်ပါ၏။
အိုဘုရားသခင်၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူး
သည် အကျွန်ုပ်ကို ချီးမြှင့်ပါစေသော။

၃၀ ငါသည် ဘုရားသခင်၏နာမတော်ကို ထောမ
နာသီချင်းဆိုမည်။ ကျေးဇူးတော်ကိုပြု၍ ဘုရားသ
၃၁ ခင်ကို ချီးမွမ်းမည်။– ထာဝရဘုရားသည် ချိုနှင့်
ငင်း၊ ခွါနှင့်ငင်း ပြည့်စုံသောနွားလားကို နှစ်သက်
သည်ထက်၊ ထိုအကျင့်ကို သာ၍နှစ်သက်တော်
၃၂ မူလိမ့်မည်။– နှိမ့်ချသောသူတို့သည်မြင်၍ ဝမ်း
မြောက်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်ကို ရှာသော
သူတို့၏ စိတ်နှလုံးသည် အားပြည့်လိမ့်မည်။–
၃၃ ထာဝရဘုရားသည် ဆင်းရဲသောသူတို့၏စကား
ကို နားထောင်တော်မူ၏။ အချုပ်ခံရသော မိမိ

To Contents

၃၄ လူတို့ကို မထီမဲ့မြင် ပြုတော်မမူတတ်။– ကောင်း
ကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာတို့နှင့်တကွ အရပ်ရပ်၌
ကျင်လည်သောသတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ဘုရား
၃၅ သခင်ကို ချီးမွမ်းကြပါစေသော။– ဘုရားသခင်
သည် ဇိအုန်မြို့ကိုစောင့်၍၊ ယုဒမြို့တို့ကို ပြုစု
တော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည်နေ၍ ပိုင်ရကြလိမ့်
၃၆ မည်။– ကျွန်တော်မျိုး၏သားမြေးတို့သည် ထို
မြို့ကို အမွေခံရ၍၊ နာမတော်ကို ချစ်သောသူတို့
သည်နေရာ ကျရကြလိမ့်မည်။

၇၀

အောက်မေ့စေခြင်း၄ါ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို နှုတ်ယူတော်မူ
ပါ။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကိုမစခြင်း၄ါ အ
၂ လျင်အမြန် ပြုတော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်အသက်ကို
သတ်ခြင်း၄ါ ရှာကြံသောသူတို့သည် အရှက်ကွဲ
၍ မျက်နှာပျက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်၌ အန္တ
ရာယ်ပြုချင်သောသူတို့သည် လှန်ခြင်းကိုခံရ၍၊
ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေသော။–
၃ အကျွန်ုပ်ကို အော်ဟော၊ အော်ဟဟု ဆိုသောသူ
တို့သည် အရှက်ကွဲခြင်းအားဖြင့် နောက်သို့လှန်
၄ ခြင်းကို ခံရကြပါစေသော။– ကိုယ်တော်ကို ရှာ
သောသူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်၌ ဝမ်း
မြောက်ရွှင်လန်းကြပါစေသော။ ကယ်တင်တော်
မူခြင်းကျေးဇူးကို နှစ်သက်သောသူတို့သည်၊ ဘု
ရားသခင်ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်းဟု အစဉ်
၅ မပြတ် ပြောကြပါစေသော။– အကျွန်ုပ်မူကား၊
ဆင်းရဲငတ်မွတ်ပါ၏။ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်
ရှိရာသို့ အလျင်အမြန် ကြွတော်မူပါ။ ကိုယ်
တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို မစသောသူ၊ ကယ်တင်
သောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ ဆိုင်း
လင့်တော်မမူပါနှင့်။

၇၁

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုအကျွန်ုပ်
ခိုလှုံပါ၏။ အရှက်ကွဲခြင်းနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်
၂ ပါစေသော။– တရားတော်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်
ကိုနှုတ်ယူ၍ လွတ်တော်မူပါ။ နားတော်ကို အ
ကျွန်ုပ်ဘက်သို့လှည့်၍ ကယ်တင်တော်မူပါ။–
၃ အကျွန်ုပ်အစဉ်ရောက်၍ နေရာကျသော ကျောက်
ဖြစ်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်မည်အ
ကြောင်း အမိန့်တော်ရှိ၍၊ အကျွန်ုပ်၏ကျောက်၊
၄ အကျွန်ုပ်၏ရဲတိုက် ဖြစ်တော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်၏
ဘုရားသခင်၊ ဆိုးသောသူ၏လက်မှငဉ်း၊ မတ
ရားသောသူနှင့် ကြမ်းတမ်းသောသူ၏ လက်မှ
၅ ငဉ်း အကျွန်ုပ်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပါ။– အရှင်
ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်မြော်
လင့်ရာ ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ငယ်သောအ
ရွယ်မှစ၍ အကျွန်ုပ်ကိုးစားရာ ဖြစ်တော်မူ၏။–
၆ အကျွန်ုပ်သည် ဘွားကတည်းကပင် ကိုယ်တော်
ကိုမှီဝဲပါပြီ။ အမိဝမ်းတွင်းမှစ၍ ကျေးဇူးတော်ကို
ခံရပါပြီ။ ကိုယ်တော်ကို အစဉ်ချီးမွမ်းပါမည်။–
၇ အကျွန်ုပ်သည် များစွာသောသူတို့၌ အံ့ဘွယ်
သောအရာကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်၌ ခိုင်ခံ့သောခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ
၈ ၏။– ဂုဏ်အသရေတော်နှင့် ယှဉ်သော ထောမ
နာစကားကို အကျွန်ုပ်သည် နေ့တိုင်းအစဉ် မြွက်
၉ ဆိုပါစေသော။– အကျွန်ုပ်ကို အိုသောအခါ ပယ်
တော်မမူပါနှင့်။ အားလျော့သောအခါ စွန့်ပစ်
၁၀ တော်မမူပါနှင့်။– ရန်သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တ
ဘက်၌ ပြောဆိုကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်အသက်ကို
၁၁ ချောင်းကြည့်သောသူတို့က၊– ဘုရားသခင်သည်
သူ့ကို စွန့်ပစ်တော်မူ၏။ လိုက်၍ ဘမ်းကြကုန်
အံ့။ ကယ်လွှတ်သောသူမရှိဟု တိုင်ပင်ပြောဆို
၁၂ ကြပါ၏။– အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေး
နေတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ အ
ကျွန်ုပ်ကို မစခြင်း၄ါ အလျင်အမြန် ပြုတော်မူ
၁၃ ပါ။– အကျွန်ုပ်အသက်ကို ရန်ဘက်ပြုသော သူ
တို့သည် အရှက်ကွဲ၍ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြ
ပါစေသော။ အကျွန်ုပ်၌ အပြစ်ပြုခြင်းအခွင့်ကို
ရှာသောသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ အသရေပျက်
ခြင်းနှင့် မွန်းကြပါစေသော။

၁၄ အကျွန်ုပ်မူကား၊ အစဉ်မြော်လင့်၍ ကိုယ်
တော်ကို ချီးမွမ်းသမျှထက် သာ၍ ချီးမွမ်းပါ
၁၅ မည်။– ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းနှင့် ကယ်တင်
တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ်သည် နေ့တိုင်း
အစဉ် ညွှန်ကြားပါမည်။ ကျေးဇူးတော်တို့ကို ရေ
၁၆ တွက်၍ မကုန်နိုင်ပါ။– အရှင်ထာဝရဘုရား၏
ဘုန်းတန်ခိုးတော်များကိုအမှီပြု၍ ကိုယ်တော်
၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုသာ ပြသပါမည်။–
၁၇ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို
ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ သွန်သင်တော်မူပါပြီ။ ယ
ခုတိုင်အောင် အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို အ
၁၈ ကျွန်ုပ်ပြပါပြီ။– တဖန်တံ့ အိုဘုရားသခင်၊ အ
ကျွန်ုပ်အသက်ကြီး၍ ဆံပင်ဖြူသည်ကာလတိုင်
အောင်၊ ယခုလူမျိုးတို့အား ကိုယ်တော်၏အစွမ်း
သတ္တိကိုငင်း၊ နောက်ဖြစ်လတံ့သောသူအပေါင်း
တို့အား တန်ခိုးတော်ကိုငင်း၊ အကျွန်ုပ်မပြမီ

To Contents

၁၉ တွင်၊ အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။– အိုဘုရားသခင်၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားသည် အလွန်မြင့်ရာသို့ မှီသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကြီးစွာသောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူ၏။ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်နှင့် အဘယ်သူတူပါသ
၂၀ နည်း။– ကြီးမားကြမ်းတမ်းသောဘေးများကို အကျွန်ုပ်အားပြတော်မူပြီ။ တဖန် အသက်ကိုချမ်းသာပေး၍၊ မြေကြီးနက်နဲရာထဲက တဖန်ထ
၂၁ မြောက်စေတော်မူမည်။– အကျွန်ုပ်ကို စည်းစိမ်တိုးပွါးစေ၍၊ တဖန် သက်သာစေတော်မူမည်။–
၂၂ သို့ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်နှင့် သစ္စာတော်ကို တယောထိုး၍ ချီးမွမ်းပါမည်။ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရား၊ ရှေ့တော်၌ ဧောင်းတီး၍ သီချင်းဆိုပါမည်။–
၂၃ ရှေ့တော်၌ သီချင်းဆိုသောအခါ၊ ရွှင်လန်းသောနှုတ်ရှိပါလိမ့်မည်။ ရွေးတော်မူသော အကျွန်ုပ်၏
၂၄ ဝိညာဉ်လည်း ရွှင်လန်းပါလိမ့်မည်။– အကျွန်ုပ်၏သျှာသည်လည်း ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားကို အစဉ်မြွက်ဆိုပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်၌ အပြစ်ပြုခြင်းအခွင့်ကိုရှာသောသူတို့သည် မျက်နှာပျက်၍ အရှက်ကွဲခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ၏။

၇၂
ရှောလမုန်ကိုရည်ဆောင်၍ စပ်ဆိုသောဆာလံ။

၁ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏တရားဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်ခြင်းအခွင့်ကို မင်းသားဖြစ်သော ရှင်ဘုရင်အား ပေးသနားတော်မူပါ။– ထိုမင်းသည် ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို
၂ ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်၍၊ ကိုယ်တော်၏ ဆင်းရဲသားတို့ကို တရားပေးပါလိမ့်မည်။– တောင်ကြီးတောင်ငယ်တို့သည် တရားတော်အားဖြင့်၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့အား ချမ်းသာပေးကြပါလိမ့်
၄ မည်။– ထိုမင်းသည် ကိုယ်တော်၏ လူတို့တွင် ဆင်းရဲသားတို့ကို တရားစီရင်လျက်၊ ငတ်မွတ်သောသူတို့၏ သားသမီးများကို ကယ်မ၍၊ ညှဉ်း
၅ ဆဲသောသူကိုလည်း နှိပ်စက်ပါလိမ့်မည်။– နေနှင့်လတည်သမျှသော ကာလပတ်လုံး၊ လူအစဉ်အဆက်အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ကြပါလိမ့်မည်။
၆ ထိုမင်း၏သက်ရောက်ခြင်းသည် ရိတ်သောမြက်ပင်ပေါ်မှာ ရွာသောမိုးငန်းကဲ့သို့၎င်း၊ မြေကိုစိုစေသော မိုးငန်းပေါက်များကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်လိမ့်
၇ မည်။– လက်ထက်တော်၌ လသည်ပပျောက်ခြင်းသို့ မရောက်မီတိုင်အောင်၊ တရားသောသူသည် ပွင့်လန်း၍ ချမ်းသာများပြားလိမ့်မည်။–
၈ ပင်လယ်တပါးမှ တပါးတိုင်အောင်၎င်း၊ မြစ်မှသည် မြေစွန်းတိုင်အောင်၎င်း၊ အစိုးရတော်မူ
၉ လိမ့်မည်။– တောတွင်းသားတို့သည် ရှေ့တော်၌ ဦးချ၍၊ ရန်သူတို့သည်လည်း မြေမှုန့်ကိုလျက်ကြ
၁၀ လိမ့်မည်။– တာရှမင်းတို့နှင့် ပင်လယ်တဘက်၌နေသောမင်းတို့သည် အခွန်သွင်း၍၊ ရှောဘမင်းနှင့် သေဘမင်းတို့သည်လည်း လက်ဆောင်
၁၁ ပဏ္ဏာများကို ဆက်ကြလိမ့်မည်။– ထို့မျှမက ရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့သည် ရှေ့တော်၌ ပြပ်ဝပ်၍၊ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့သည် အမှုတော်ကို ထမ်း
၁၂ ကြလိမ့်မည်။– အကြောင်းမူကား၊ ငတ်မွတ်သောသူအော်ဟစ်သောအခါ၊ ထိုသူကိုငဲ့၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိ၍ ဆင်းရဲသောသူကိုငဲ့ ချမ်းသာ
၁၃ ပေးတော်မူလိမ့်မည်။– ဆင်းရဲသောသူနှင့် ငတ်မွတ်သောသူကိုသနား၍၊ ငတ်မွတ်သောသူတို့၏
၁၄ အသက်ကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။– သူတို့အသက်ကို လုယူခံစားခြင်းနှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်း၏လက်မှရွေးနှုတ်၍၊ သူတို့အသွေးကို နှမြောတော်
၁၅ မူလိမ့်မည်။– အသက်တော်တည်၍ လူများတို့သည် ရှေဘရွှေကို ဆက်ခြင်း၊ ကိုယ်တော်အတို့ အစဉ်မပြတ်ဘုံပို့ခြင်း၊ နေ့တိုင်း ထောမနာချီးမွမ်း
၁၆ ခြင်းတို့ကို ပြုကြလိမ့်မည်။– ပြည်တော်၌ များစွာသော စပါးရှိ၍၊ အသီးအနှံသည် လေဗနုန်တောကဲ့သို့ တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ လှုပ်ရှားလိမ့်မည်။ မြို့သူမြို့သားတို့သည်လည်း၊ မြေ၏မြက်
၁၇ ပင်ကဲ့သို့ စည်ပင်ကြလိမ့်မည်။– နာမတော်သည် အစဉ်အမြဲ တည်လိမ့်မည်။ နေသည် တည်သမျှ သောကာလပတ်လုံး နာမတော် တိုးပွါးလိမ့်မည်။ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြ၍၊ မင်္ဂလာရှိတော်မူသည်ဟု ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။
၁၈ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို တပါးတည်းသာ စီရင်တော်မူသောထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိတော်
၁၉ မူစေသတည်း။– ဘုန်းကြီးသော နာမတော်သည်လည်း အစဉ်အမြဲမင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ မြေကြီးတပြင်လုံးသည် ဘုန်းတော်နှင့် ပြည့်ပါစေသတည်း။ အာမင်နှင့် အာမင်။
၂၀ ယေရှဲ၏သားဒါဝိဒ် ဆုတောင်းသောပဌနာစကား၊ ပြီး၏။

To Contents

၇၄

၁ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် နှလုံးသန့်
ရှင်းသောသူတည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုးဦး
၂ ကျေးဇူးကြီးတော်မူ၏။– ငါမူကား၊ ခြေချော်လု
၃ လျက်၊ ခြေရာလွဲလုလျက် ရှိမိပြီ။– အကြောင်းမူ
ကား၊ မတရားသောသူတို့၏ စည်းစိမ်ကိုမြင်
သောအခါ၊ မိုက်သောသူတို့ကိုပင် ငါငြူစူမိပြီ။–
၄ ထိုသူတို့သည် မသေမီတိုင်အောင် နာကြင်ခြင်း
၀ေဒနာမရှိ။ ခိုင်မာသောအစွမ်းသတ္တိ ရှိကြ၏။–
၅ သူတို့သည် လောကဓံဒုက္ခ မရှိ။ လူများကဲ့သို့ အ
၆ နှောင့်အရှက်ကို မခံရကြ။– ထို့ကြောင့် မာနကို
လည်ဆွဲတန်ဆာကဲ့သို့ ဆင်၍၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအ
၇ ဝတ်ကိုလည်း ဝတ်တတ်ကြ၏။– ဆူ၀သော
ကြောင့် မျက်နှာမော်လျက်ရှိကြ၏။ စိတ်နှလုံး
၈ ကြံစည်ခြင်းအားဖြင့်လွန်ကျူးတတ်ကြ၏။– ဆိုး
သောညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပင် ပြက်ယယ်ပြု၍ ပြော
တတ်ကြ၏။ ထောင်လွှားသောစကားကိုလည်း
၉ သုံးတတ်ကြ၏။– သူတို့နှုတ်သည် ကောင်းကင်
နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ လျှာသည်လည်း မြေ
၁၀ ကြီးကို လှည့်လည်တတ်၏။– ထို့ကြောင့် ဘုရား
သခင်၏လူတို့သည် သူတို့ထံသို့ ပြန်သွား၍ များ
၁၁ စွာသောရေကို မျိုရကြ၏။– ဘုရားသခင်သည်
အဘယ်သို့သိတော်မူမည်နည်း။ အမြင့်ဆုံးသော
ဘုရား၌ ဉာဏ်ရှိပါလိမ့်မည်လော၊ ဆိုတတ်ကြ
၁၂ ၏။– ထိုမတရားသောသူတို့သည် အစဉ်ကောင်း
၁၃ စား၍ ဥစ္စာပွါးများကြ၏။– အကယ်စင်စစ် ငါ့နှ
လုံးကို ငါသန့်ရှင်းစေသော်လည်း အကျိုးမရှိ။ အ
၁၄ ပြစ်ကင်းခြင်းနှင့် ငါလက်ကို ဆေးကြောသော်
၁၅ လည်း အကျိုးမရှိ။– နေ့တိုင်း နောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်
နံနက်တိုင်းဆုံးမခြင်းကိုငါခံရ၏။

၁၅ ထိုသို့သဘောကျမည်ဟု အကျွန်ုပ်ဆိုလျှင်၊
၁၆ ကိုယ်တော်၏အမျိုးသားတို့ကို ပြစ်မှားရာသို့
ရောက်ပါလိမ့်မည်။– ထိုအမှုကိုနားလည်ရအောင်
ဆင်ခြင်သောအခါ အလွန်ခက်သည်ဟု ထင်ပါ
၁၇ ၏။– နောက်မှ ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းရာဌာန
ထဲသို့ဝင်၍၊ သူတို့၏အဆုံးကို နားလည်ရပါ၏။–
၁၈ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကို ချော
သောအရပ်၌ ထားတော်မူပြီ။ ဖျက်ဆီးရာအရပ်
၁၉ သို့ ချတော်မူ၏။– တခဏခြင်းတွင် အကျိုးနည်း
ကြပါပြီတကား။ ဘေးဥပဒ်များအားဖြင့် ရှင်းရှင်း
၂၀ ပယ်ပျောက်လျက် ရှိကြပါပြီတကား။– အိုထာ၀
ရဘုရား၊ လူသည် နိုးသောအခါ အိပ်မက်ကိုမုတ်
သကဲ့သို့ သူတို့ကို နှိုးတော်မူသောအခါ၊ သူတို့အ
၂၁ ကြံအစည်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုတော်မူမည်။– ထိုသို့
အကျွန်ုပ်သည်နှလုံးနာလျက်၊ ကျောက်ကပ်မွေ
၂၂ နောက်လျက်ရှိ၍၊– မိုက်သောသူ၊ ပညာမဲ့သော
သူ ဖြစ်ပါ၏။ ရှေ့တော်၌ တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ
၂၃ ၏။– သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်
ထံမှာအစဉ်ရှိ၍၊ အကျွန်ုပ်၏လက်ျာလက်ကို ဆွဲ
၂၄ ကိုင်တော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်ကို ဉာဏ်ပေး၍ ပုံ
ပြင်တော်မူမည်။ နောက်တဖန် ဘုန်းအသရေ၌
၂၅ သိမ်းယူတော်မူမည်။– ကိုယ် တော်မှတပါး၊
ကောင်းကင်ဘုံမှာ အကျွန်ုပ်၌ အဘယ်သူရှိပါသ
နည်း။ ကိုယ်တော်ကို အလိုရှိသည်နှင့်အမျှ မြေ
ကြီးပေါ်မှာ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အလိုရှိပါသ
၂၆ နည်း။– အကျွန်ုပ်၏အသားနှင့် နှလုံးသည်ပျက်
ကြပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် အ
ကျွန်ုပ်နှလုံး၏ အစွမ်းသတ္တိ၊ အကျွန်ုပ်အစဉ်အမြဲ
၂၇ ခံစားရာအဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။– အကယ်စင်စစ်
ကိုယ်တော်နှင့် ဝေးဝေးနေသောသူတို့သည်
ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရကြပါ၏။ ကိုယ်တော်
နှင့်ကွာ၍ မှားယွင်းသောသူအပေါင်းတို့ကို ပယ်
၂၈ ရှင်းတော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်မူကား၊ ဘုရားသခင့်
ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ အကျိုးရှိပါ၏။ အမှု
တော်ရှိသမျှတို့ကို ကြားပြောခြင်းအလိုငှါ၊ အရှင်
ထာ၀ရဘုရား၌ ခိုလှုံလျက်နေပါ၏။

၇၅

၁ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို အဘယ်
ကြောင့် အစဉ်စွန့်ပစ်တော်မူသနည်း။ ကိုယ်
တော်ထံမှာ ကျက်စားသောသိုးတို့ကို အဘယ်
၂ ကြောင့် အမျက်ထွက်တော်မူသနည်း။– ရှေးက
အပိုင်ရတော်မူသော လူအစည်းအဝေးကိုငင်း၊
ရွေးတော်မူသော အမွေတော်အဘို့ကိုငင်း၊ ကျိန်
ဝပ်တော်မူရာ ဇိအုန်တောင်ကိုငင်း အောက်မေ့
၃ တော်မူပါ။– သန့်ရှင်းရာဌာနသို့ ရန်သူသည် မတ
ရားသဖြင့်ပြုရ၍၊ အမြဲသုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာအရပ်
၄ သို့ ကြွတော်မူပါ။– ကိုယ်တော်၏ လူစည်းဝေး
ရာအရပ်၌ ရန်သူတို့သည် အော်ဟစ်ကြပါ၏။
လက္ခဏာသက်သေတော်အရာ၌ သူတို့လက္ခ
၅ ဏာသက်သေတို့ကို ထားကြပါပြီ။– လိမ္မာသော
သူသည် ထူထပ်သောတောကို ပုဆိန်နှင့် ခုတ်
၆ သကဲ့သို့၊– ယခုတွင် ဗိမာန်တော်တန်ဆာများကို
ပုဆိန်၊ သံတူနှင့် တပြိုင်နက်ရိုက်ချိုးကြပါ၏။–
၇ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို မီးရို့ကြပါ၏။ နာမ
တော်ကျိန်းဝပ်ရာတဲတော်ကို မြေတိုင်အောင်
၈ ရွတ်ချကြပါ၏။– ဤအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို

To Contents

အတူဖျက်ဆီးကြကုန်အံ့ဟုဆို၍၊ မြေတပြင်လုံး
တွင် ဘုရားသခင်၏ တရားစရပ်တို့ကို မီးရှို့ကြ
၉ ပါ၏။– အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်လက္ခဏာ သက်
သေများကို မမြင်ရပါ။ ပရောဖက်သည် တဖန်မ
ပေါ်မရှိပါ။ အကျွန်ုပ်တို့တွင် ကာလအပိုင်းအ
ခြားကို သိသောသူမရှိပါ။
၁၀ အို ဘုရားသခင်၊ ရန်သူသည် အဘယ်မျှကာ
လပတ်လုံး ကဲ့ရဲ့ပါလိမ့်မည်နည်း။ ရန်ဘက်ပြု
သောသူသည် နာမတော်ကို အစဉ်မထိမဲ့မြင် ပြု
၁၁ ရပါမည်လော။– လက်ျာလက်တော်ကို အဘယ်
ကြောင့် ရုပ်သိမ်းတော်မူသနည်း။ ရင်ခွင်တော်
၁၂ ထဲကထုတ်၍ ဖျက်ဆီးတော်မူပါ။– အကယ်စင်
စစ် ဘုရားသခင်သည် ရှေးကာလမှစ၍၊ ကယ်
တင်တော်မူခြင်းကို မြေအလယ်၌ပြုသော ငါတို့
၁၃ ၏ရှင်ဘုရင် ဖြစ်တော်မူ၏။– ကိုယ်တော်သည်
တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ပင်လယ်ကိုခွဲတော်မူပြီ။
ရေထဲမှာ မိကျောင်းတို့၏ ဦးခေါင်းတို့ကို ချိုး
၁၄ တော်မူပြီ။– လဝိသန်၏ဦးခေါင်းတို့ကို နှိပ်စက်
၍ တောတွင်းသားတို့ စားစရာဘို့ အပ်ပေးတော်
၁၅ မူပြီ။– စမ်းရေနှင့် ချောင်းရေကို ပေါက်စေတော်
မူပြီ။ ရေမပြတ်သောမြစ်တို့ကိုလည်း ခန်း
၁၆ ခြောက်စေတော်မူပြီ။– နေ့နှင့် ည၌ကို ပိုင်တော်
မူ၏။ နေမုစ၍ အလင်းအိမ်တို့ကို ဖန်ဆင်းတော်
၁၇ မူပြီ။– မြေကြီး၏ အကန့်အကွက်ရှိသမျှတို့ကို
ငင်း၊ နွေကာလနှင့် ဆောင်းကာလကိုငင်း စီရင်
တော်မူပြီ။
၁၈ ရန်သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကိုကဲ့ရဲ့၍၊ လူ
မိုက်တို့သည် နာမတော်အား မထိမဲ့မြင်ပြုကြ
၁၉ သည်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။– ကိုယ်တော်၏
ချိုးငှက်အသက်ကို သားရဲ၌ အပ်တော်မမူပါနှင့်။
ကိုယ်တော်၏ ဆင်းရဲသားတို့ အစည်းအဝေးကို
၂၀ အစဉ်မေ့လျော့တော်မမူပါနှင့်။– ပဋိညာဉ်တော်
ကို ထောက်တော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ မြေ
ကြီးပေါ်မှာ မှောင်မိုက်သောအရပ်တို့သည် လု
ယူညှဉ်းဆဲခြင်းနေရာသက်သက် ဖြစ်ကြပါ၏။–
၂၁ နှိပ်စက်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည် စိတ်ပျက်၍
မသွားကြပါစေနှင့်။ ဆင်းရဲဝတ်မွတ်သောသူတို့
၂၂ သည် နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြပါစေသော။– အို
ဘုရားသခင်၊ ထတော်မူပါ။ ကိုယ်အမှုကို စီရင်
ဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ မိုက်သောသူသည် ကိုယ်
တော်အား အစဉ်ကဲ့ရဲ့သည်ကို အောက်မေ့တော်
၂၃ မူပါ။– ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့အသံကို မေ့
လျော့တော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်တော်ကို ပုန်ကန်
သောသူတို့၏ ရုန်းရင်းခတ်ခြင်းအသံသည် အ
စဉ်မပြတ် တိုးတက်လျက်ရှိပါ၏။

၇၅

၁ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်
တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါ၏။ နာမတော်နီးကြောင်း
ကို အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့သည် သက်သေ
ခံကြသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါ၏။
၂ ချိန်းချက်သော အချိန်ကာလနှင့် ငါတွေ့ကြုံ
၃ သောအခါ ဖြောင့်မတ်စွာ တရားစီရင်မည်။– မြေ
ကြီးနှင့် မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည် လှုပ်ရှား
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မြေကြီးတည်သောတိုင်တို့ကို
၄ ငါထောက်ခံရ၏။– မိုက်သောအကျင့်ကို မကျင့်
ကြနှင့်ဟု မိုက်သောသူတို့အားငင်း၊ ဦးချိုကို မ
၅ မြှောက်ကြနှင့်။– သင်တို့၏ ဦးချိုကို မချီးမြှောက်
ကြနှင့်။ လည်ပင်းခိုင်မာလျက် မပြောကြနှင့်ဟု
မတရားသောသူတို့အားငင်း ငါပြောထား၏။–
၆ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်အရပ်တို့တွင် အဘယ်
၇ အရပ်မျှကျေးဇူးမပြုနိုင်။– ဘုရားသခင်သည် စီ
ရင်ပိုင်တော်မူ၏။ တယောက်ကိုနှိမ့်ချ၍၊ တ
၈ ယောက်ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။– ထာဝရဘု
ရား၏လက်တော်၌ ဖလားရှိ၏။ နီသောစပျစ်
ရည်ပါ၏။ ဆေးမျိုးနှင့် ရောလျက်ရှိ၏။ ထိုစပျစ်
ရည်ကို လောင်းတော်မူ၏။ အနည်အဖတ်ကို
လည်း မတရားသော မြေသားအပေါင်းတို့သည်
၉ သွန်၍သောက်ရကြ၏။– ငါမူကား အစဉ်မပြတ်
ချီးမွမ်း၍၊ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင် ကို
၁၀ ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။– မတရားသောသူ
တို့၏ ဦးချိုအပေါင်းကို ငါချိုးမည်။ တရားသော
သူ၏ ဦးချိုတို့မူကား၊ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်
ရကြလိမ့်မည်။

၇၆

၁ ယုဒပြည်မှာ ဘုရားသခင်ကို သိကြ၏။ ဣ
သရေလတိုင်းမှာ နာမတော်သည် ကြီးမြတ်လေ
၂ ၏။– ယေရုရှလင်မြို့မှာ တဲတော်ရှိ၏။ ဇိအုန်
၃ တောင်မှာ ကျိန်းဝပ်လျက်နေတော်မူ၏။– ထိုအ
ရပ်၌ လေးမြှား၊ ဒိုင်းလွှား၊ ထားလက်နက်၊ စစ်
၄ အင်္ကျီတို့ကို ချိုးဖျက်တော်မူပြီ။– သင်သည် သား
ရဲနေသောတောင်တို့ထက် ဘုန်းသာ၍ ကြီးမြတ်
၅ ပေ၏။– ရဲရင့်သောသူတို့သည် လုယူခြင်းကိုခံရ
၍ အိပ်ပျော်ကြပြီ။ အားကြီးသောသူ တစုံတ
၆ ယောက်မျှ မိမိလက်ကို မတွေ့ရ။– ယာကုပ်အ
မျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ဆုံးမတော်မူ
သောအားဖြင့်၊ ရထားစီးသောသူနှင့် မြင်းစီး

To Contents

သောသူတို့သည် ကြီးစွာသောအိပ်ခြင်းဖြင့် အိပ်
၇ ပျော်ကြပါ၏။– ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင်
ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ အမျက်ထွက်
တော်မူသောအခါ၊ ရှေ့တော်၌ အဘယ်သူရပ်နေ
၈ နိုင်ပါမည်နည်း။– ဘုရားသခင်သည် နိမ့်ချလျက်
ရှိသော မြေကြီးသားအပေါင်းတို့ကို ကယ်တင်
၉ ၍၊– တရားဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါ ထတော်မူသောအခါ၊
တရားဆုံးဖြတ်သံကို ကောင်းကင်ထဲက ကွတ်
တော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီးသည်ကြောက်၍ တိတ်
၁၀ ဆိတ်စွာနေပါ၏။– အကယ်စင်စစ် လူတို့၏ ဒေါ
သသည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းလိမ့်မည်။ ကြွင်း
သောဒေါသကိုလည်း ခါးပန်းစည်းတော်မူမည်။–
၁၁ သစ္စာဂတိပြုကြလော့။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဝတ်ကိုလည်း ဖြေကြ
လော့။ ကိုယ်တော်၏ပတ်လည်၌ခံနေသော သူအ
ပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့ရှိသေဘွယ်သော ဘု
ရားထံတော်သို့ လက်ဆောင်ကို ဆောင်ခဲ့ကြ
၁၂ စေ။– ထိုဘုရားသည် မင်းသားတို့၏စိတ်ကို နှိမ့်
ချတော်မူ၏။ လောကီရှင်ဘုရင်တို့၌ ကြောက်ရွံ့
ဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။

၇၇

၁ ငါသည် ဘုရားသခင့်ထံသို့ အသံကိုလွှင့်၍
အော်ဟစ်၏။ ဘုရားသခင့်ထံသို့ အသံကိုလွှင့်၍
ဘုရားသခင်သည် ငါ့စကားကို နားထောင်တော်
၂ မူလိမ့်မည်။– ဘေးရောက်သည်ကာလ၌ ငါသည်
ထာဝရဘုရားကို ရှာရ၏။ ည၌အချိန်၌ပင် လက်
ကိုဆန့်လျက်နေရ၏။ ငါ့ဝိညာဉ်သည် သက်သာ
၃ ခြင်းကို ငြင်းပယ်၏။– ဘုရားသခင်ကို အောက်
မေ့၍ စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိ၏။ ဆင်ခြင်၍ စိတ်ပျက်
၄ ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။– မျက်စိမှိတ်၍ မပျော်
နိုင်။ လူပ်ရှားခြင်းရှိသောကြောင့် နှုတ်မပွင့်
၅ နိုင်။– လွန်လေပြီးသော နေ့ရက်ကိုငင်း၊ ရှေးကာ
၆ လကိုငင်း အောက်မေ့၏။– ည၌အခါ၌လည်း ငါ
သည် ကိုယ်သီချင်းကိုဆင်ခြင်၍၊ ကိုယ်စိတ်နှ
လုံးနှင့် ဆွေးနွေးသဖြင့်၊ ငါ့ဝိညာဉ်သည် စစ်ဆေး
၇ ခြင်းကို ပြု၏။– ထာဝရဘုရားသည် အစဉ် စွန့်
ပစ်တော်မူမည်လော။ နောက်တဖန် ကျေးဇူးအ
၈ လျှင်းမပြုဘဲ နေတော်မူမည်လော။– ကရုဏာ
တော်သည် အစဉ်ကုန်ပြီလော။ ဂတိတော်လည်း
၉ ကာလအစဉ်အဆက် ပျက်လိမ့်မည်လော။– ဘု
ရားသခင်သည် သနားခြင်းငှါ မေ့လျော့တော်မူ
သလော။ အမျက်ထွက်သဖြင့် စုံမက်ခြင်းကရု
ဏာတော်ကို ချုပ်တည်းတော်မူသလော။

၁၀ ထိုသို့ဆိုသော် ငါသည် ကိုယ်မိုက်ကြောင်း
ကို ဝန်ခံရ၏။ ဤအမှုကား၊ အမြင့်ဆုံးသောဘု
ရား၏ လက်ျာလက်တော်နှင့် ပြုပြင်တော်မူခြင်း
၁၁ ပေတည်း။– ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်တို့ကို
အောက်မေ့ပါမည်။ ရှေးကာလ၌ ကိုယ်တော်ပြု
ဘူးသော အံ့သြဘွယ်တို့ကို အောက်မေ့ပါမည်။–
၁၂ ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုဆင်ခြင်၍ စီရင်တော်မူ
၁၃ သော အရာတို့ကို မြွက်ဆိုပါမည်။– အိုဘုရားသ
ခင်၊ ကိုယ်တော်၏လမ်းသည် သန့်ရှင်းခြင်းနှင့်
ယှဉ်ပါ၏။ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ အဘယ်မည်သော
၁၄ ဘုရားသည် ကြီးမြတ်သနည်း။– ကိုယ်တော်
သည် အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုတတ်သောဘု
ရား ဖြစ်တော်မူ၏။ လူမျိုးတို့တွင် တန်ခိုးတော်
၁၅ ကို ပြတော်မူပြီ။– ကိုယ်တော်၏လူတည်းဟူ
သော ယာကုပ်နှင့် ယောသပ်၏အမျိုးကို လက်
၁၆ ရုံးတော်နှင့် ကယ်နှုတ်တော်မူပြီ။– အို ဘုရားသ
ခင်၊ ရေတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်ကြပါ၏။ ရေ
တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမြင်၍ ကြောက်ရွံ့ကြပါ
၏။ ရေနက်နဲရာအရပ်တို့လည်း လှုပ်ရှားကြပါ
၁၇ ၏။– မိုးယံတိမ်တို့သည် ရေကိုသွန်းလောင်း၍၊
မိုးယံကောင်းကင်တို့လည်း အသံဗလံပြုကြပါ
၏။ ကိုယ်တော်၏ မြှားတို့သည် အရပ်ရပ်သို့
၁၈ ရောက်ကြပါ၏။– ကိုယ်တော်၏ မိုးယံကြိုးသံ
သည် လေဘွေ၌ ပါ၍၊ လျှပ်စစ်ပြက်သဖြင့်၊
လောကကို လင်းစေပါ၏။ မြေကြီးသည်လည်း
၁၉ တုန်လှုပ်ပါ၏။– ကိုယ်တော်သည် သမုဒ္ဒရာ၌
ကြွတော်မူ၍၊ လမ်းခရီးတော်သည် ကျယ်ဝန်း
သော ရေတွင်ရှိသဖြင့်၊ ခြေတော်ရာတို့သည် မ
၂၀ ထင်ရှားကြပါ။– မောရှေနှင့် အာရုန်တို့လက်ဖြင့်
ကိုယ်တော်၏လူများတို့ကို သိုးစုကဲ့သို့ ပို့ဆောင်
တော်မူ၏။

၇၈

၁ ငါ၏လူများတို့၊ ငါ့တရားကို နာကြလော့။ ငါ
၂ ဖြွင့်သောစကားကို နားထောင်ကြလော့။– ပုံစ
ကားကို ငါဖြွင့်ဆို၍၊ ရှေးကာလ၏ နက်နဲသော
၃ အရာများကို ဟော်ပြပေအံ့။– ဘိုးဘေးတို့သည်
ပြော၍ ငါတို့သည် ကြားသိရသော ထိုအရာများ
၄ ကို၊– သားမြေးတို့မှ မဝှက်မထား။ ထာဝရဘုရား
၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်နှင့် တန်ခိုးတော်ကိုငင်း၊
ပြုတော်မူသော အံ့သြဘွယ်အမှုတို့ကိုငင်း၊ ဖြစ်
လတံ့သောသူတို့အား ဟော်ပြကြမည်။
၅ အကြောင်းမူကား၊ ယာကုပ်အမျိုးနှင့် သက်
သေတရားကိုစီရင်၍၊ ဣသရေလအမျိုးနှင့်ပညတ်

To Contents

၆-၈ တရားကို ထားတော်မူ၏။- သဘောမဖြောင့်၊ ဘုရားသခင်၌ စိတ်ဝိညာဉ် အမြဲမဆည်းကပ်သောအမျိုး၊ ငြင်းဆန်၍ ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးတည်းဟူသော ဘိုးဘေးတို့ကဲ့သို့ သားမြေးတို့သည်ဖြစ်၊ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်တို့ကို မမှေ့၊ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကိုးစား၍၊ ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်စေခြင်းငှါ၊ ထိုတရားတို့ကို ဘိုးဘေးတို့သည် သားတို့အား ပြောပြသ၍၊ ဖြစ်လတံ့သောအမျိုးတည်းဟူသော၊ ဘွားမြင်လတံ့သော သားတို့သည် သိနားလည်၍၊ နှောက်တဖန် မြေးမြစ်တို့အား ပြသကြမည်အကြောင်း ပညတ်ထားတော်မူပြီ။

၉ ၎ဖရိမ်အမျိုးသားတို့သည် လေးလက်နက်ကို စွဲကိုင်သော်လည်း၊ စစ်တိုက်သောအခါ နောက်
၁၀ သို့ လှည့်ကြပါသည်တကား။- ဘုရားသခင်၏ သစ္စာတော်ကို မစောင့်။ တရားတော်လမ်း၌
၁၁ သွားခြင်းငှါ အလိုမရှိကြ။- အမှုတော်တို့ကိုလည်း၊ ပြတော်မူသော အံ့သြဘွယ်တို့ကိုလည်း မေ့လျော့
၁၂ ကြ၏။- အဲဂုတ္တုပြည်၊ ဇောနအရပ်တွင် သူတို့အဘများမျက်မှောက်၌ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို
၁၃ ပြုတော်မူ၏။- ပင်လယ်ကိုခွဲ၍ သူတို့ကို ရှောက်သွားစေတော်မူ၏။ ရေများကိုစုပုံ၍ ထားတော်မူ
၁၄ ၏။- နေ့အချိန်၌ကား၊ မိုးယံတိမ်ဖြင့်ငင်း၊ည၌ အချိန်၌ကား၊ တည်ဉီလုံး မီးအလင်းဖြင့်ငင်း သူ
၁၅ တို့ကို လမ်းပြတော်မူ၏။- တောဒ္ဒ ကျောက်တို့ကိုဖောက်၍၊ ပင်လယ်ရေကဲ့သို့ များစွာသောရေ
၁၆ ကို သူတို့အား တိုက်တော်မူ၏။- ကျောက်ထဲက စီးသော ရေကိုထွက်စေ၍၊ မြစ်ရေကဲ့သို့ ရေများကို စီးစေတော်မူ၏။

၁၇ ထိုသူတို့မူကား၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားကို တော်၌ပုန်ကန်သောအားဖြင့် တိုး၍ ပြစ်မှားကြ
၁၈ ၏။- မိမိတို့အလိုအလျောက် အစာကိုတောင်း၍ စိတ်နလုံးထဲမှာ ဘုရားသခင်ကို စုံစမ်းကြ၏။-
၁၉ ဘုရားသခင်သည် တောဒ္ဒစားပွဲကို ပြင်ဆင်နိုင်
၂၀ သလော။- ကြည့်ကြလေ၁။ ကျောက်ကိုရိုက်တော်မူသဖြင့်၊ ရေထွက်၍ မြစ်ရေကဲ့သို့ စီးလေ၏။ မုန့်ကိုလည်း ပေးနိုင်သလော။ မိမိလူတို့အဘို့ အမဲသားကို ပြင်ဆင်နိုင်သလောဟု ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလျက် ပြောဆိုကြ
၂၁ ၏။- ထိုစကားကို ထာဝရဘုရားသည်ကြား၍ အမျက်ထွက်တော်မူ၏။ ယာကုပ်အမျိုးဒဿမီးတက်
၂၂- ၂၅ လေ၏။- အကြောင်းမူကား၊ အထက်မိုဃ်း တိမ်တို့ကိုမှာထားလျက်၊ ကောင်းကင်တံခါးတို့ကိုဖွင့်၍၊ သူတို့စားစရာဘို့ မန္နကို မိုဃ်းရွာစေသဖြင့်၊ ကောင်းကင်ဆန်စပါးကို ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ကြီးမြတ်သော သူတို့၏အစာကိုသုံးဆောင်၍၊ ဝပြောစွာစားကြမည်အကြောင်း ပြုတော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မယုံကြည်။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို မကိုးစားဘဲနေကြ၏။-
၂၆ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ အရှေ့လေကိုပယ်၍၊ အား
၂၇ ကြီးသော တောင်လေကိုဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊- သူတို့အပေါ်သို့ အမဲသားကို မြေမှုန့်နှင့်အမျှ ပျံတတ်သောငှက်တို့ကို သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ၊
၂၈ မိုဃ်းရွာစေလျက်၊- သူတို့တပ်ချ၍၊ နေရာအရပ်
၂၉ ပတ်လည်၌ ကျစေတော်မူ၏။- ထိုသို့ သူတို့အလိုရှိသည်အတိုင်းပေးတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည်
၃၀ ဝပြောစွာ စားရကြ၏။- သူတို့ တပ်မက်သောအ
၃၁ စာကို မရောင့်ရဲမီစားကြစဉ်တွင်၊- ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်သည် သက်ရောက်သဖြင့်၊ ကျန်းမာသောသူတို့ကိုကွပ်မျက်၍၊ ဣသရေလ လူပျိုတို့ကို လဲ့ချတော်မူ၏။

၃၂ ထိုအမှုအလုံးစုံတို့နှင့် ဣသရေလလူတို့သည် တွေ့ကြုံရသော်လည်း၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကြောင့် ယုံကြည်ခြင်းမရှိ။ ပြစ်မှားလျက်နေ
၃၃ ကြသေး၏။- ထိုကြောင့် သူတို့နေ့ရက်ကာလကို အချည်းနှီးလွန်စေ၍၊ သူတို့နှစ်များကို ဘေး
၃၄ ဥပဒ်တွင် မြုပ်တော်မူ၏။- သူတို့ကို ကွပ်မျက်တော်မူသောအခါ ကိုယ်တော်ကို ရှာကြ၏။ ပြန်
၃၅ လာ၍ ကိုယ်တော်ကို လိုက်ရှာကြ၏။- ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏ကျောက်၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသည် သူတို့ကို ကယ်တင်သောအရှင် ဖြစ်
၃၆ တော်မူသည်ကို ထိုအခါ သတိရကြ၏။- သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကို နှုတ်ဖြင့်ချော့မော့၍၊ လျှာဖြင့်လည်း မုသာစကားကို လျှောက်ဆို
၃၇ ကြ၏။- သူတို့စိတ်သဘောမူကား၊ ရှေ့တော်၌ မဖြောင့်၊ သစ္စာတော်ကို မစောင့်ဘဲနေကြ၏။-
၃၈ ကိုယ်တော်မူကား၊ ကရုဏာစိတ်ရှိ၍ သူတို့ကိုမဖျက်ဆီးဘဲ အပြစ်လွှတ်တော်မူ၏။ ကြိမ်ဖန်များစွာ စိတ်တော်ပြေ၍၊ အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်
၃၉ တော်မမူ။- သူတို့သည် အသားဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း၊ စုတ်၍ နောက်တဖန် မလာတတ်သော ဝိညာဉ်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း အောက်မေ့တော်မူ၏။

၄၀ သူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုတော်၌ပုန်ကန်၍၊ လူဆိတ်ညံရာအရပ်၌ စိတ်တော်နာဘွယ်သော

To Contents

အကြောင်းကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုကြပါသည်တ
၄၁ ကား။– ဘုရားသခင်ကိုအဖန်ဖန်စုံစမ်း၍ ဣသ
ရေလအမျိုး၌ သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရားကို
၄၂ ဆန့်ကျင်ဘက် ပြုကြပါသည်တကား။– တန်ခိုး
တော်ကိုငင်း၊ ဒုက္ခထဲက ကယ်လွှတ်တော်မူ
သော နေ့ရက်ကာလကိုငင်း မအောက်မေ့ကြ။–
၄၃ အဲဂုတ္တုပြည်၌ လက္ခဏာသက်သေတော်တို့ကို
ငင်း၊ ဇောနအရပ်၌ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုငင်း
၄၄ ပြုတော် မူ၏။– ထိုပြည်သားတို့သည် ရေမ
သောက်ရမည်အကြောင်း၊ သူတို့ မြစ်ရေ၊ စမ်းရေ
၄၅ များကို သွေးဖြစ်စေတော်မူ၏။– သူတို့ကို ကိုက်
စားတတ်သော ယင်ရဲတို့ကိုငင်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်
၄၆ သော ဘားတို့ကိုငင်း စေလွှတ်တော်မူ၏။– သူ
တို့၏မြေအသီးအနှံကို ခါသိလကျိုင်းတို့အားငင်း၊
သူတို့လုပ်၍ရသောဥစ္စာကို အရာဘကျိုင်းတို့
၄၇ အားငင်း ပေးတော်မူ၏။– သူတို့စပျစ်နွယ်ပင်
များကို မိုဃ်းသီးဖြင့်ငင်း၊ သူတို့သဖန်းပင်များကို
၄၈ နှင်းခဲဖြင့်ငင်း ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။– သူတို့၏သိုး
နွားများကို မိုဃ်းသီးသီး၌ငင်း၊ ပြုစုသောတိရစ္ဆာန်
၄၉ များကို မီးသွေ့ငင်း အပ်တော်မူ၏။– အမျက်တော်
အရှိန်အားဖြင့် သူတို့၌ ဆိုးသောတမန်တို့ကိုစေ
လွှတ်၍ လွှမ်းမိုးခြင်း၊ ဒဏ်ခတ်ခြင်း၊ နှောင့်ရှက်
၅၀ ခြင်းအမှုကို ဖြစ်စေတော်မူ၏။– အမျက်တော်တို့
လမ်းကိုပြင်ဆင်တော်မူ၏။ သူတို့အသက်ကို မန
ဓြော၊ သေစေခြင်းငှါ ကာလနာသို့ အပ်နှံသဖြင့်၊–
၅၁ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သားဦးအပေါင်းတို့ကိုငင်း၊ ဟာမ
သားတို့နေရာအရပ်၌ အထွဋ်အမြတ်များကိုငင်း
၅၂ ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။– မိမိလူများကိုကား၊ သိုးကဲ့
သို့ ထွက် စေ၍၊ တောင်၌သူတို့ကို သိုးစုကဲ့သို့
၅၃ ဆောင်တော်မူ၏။– ဘေးနှင့်ကင်းလွတ်အောင်
ဆောင်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် မကြောက်ရ
ကြ။ ရန်သူတို့ကိုကား ပင်လယ်ရေသည် လွှမ်း
၅၄ လေ၏။– သန့်ရှင်းသော ပြည်တော်စွန်းတိုင်
အောင်ငင်း၊ လက်ျာလက်တော်အားဖြင့် အပိုင်ရ
တော်မူသောဤတောင်သို့ငင်း။သူတို့ကို ပို့ဆောင်
၅၅ တော်မူ၏။– သူတို့ရှေ့မှာလည်း၊ တပါးအမျိုး
သားတို့ကိုနှင်ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးအ
နွယ် အသီးအသီးတို့သည် အမွေခံရသောမြေကို
တာထိုး၍ ပိုင်းခြားလျက် နေရာချတော်မူ၏။
၅၆ သို့သော်လည်း၊ သူတို့သည် အမြင့်ဆုံးသော
ဘုရားကို စုံစမ်း၍ ပုန်ကန်ကြ၏။ သက်သေခံ
၅၇ တော်မူချက်များကို မစောင့်ဘဲ၊– ဘိုးဘေးများ
ကဲ့သို့ ဖောက်ပြန်၍သစ္စာကို ဖျက်ကြ၏။ လိမ်
၅၈ တတ်သော လေကဲ့သို့ လမ်းလွဲကြ၏။– သူတို့
သည် မြင့်သောအရပ်များအားဖြင့်၊ အမျက်တော်
ကို နှိုးဆော်၍၊ ရုပ်တုများအားဖြင့်လည်း စိတ်
၅၉ တော်ကို ချုပ်ချယ်နှောင့်ရှက်ကြ၏။– ဘုရားသ
ခင်သည် ကြားသိတော်မူလျှင်၊ အမျက်တော်
ထွက်၍၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အလွန်ရွံ
၆၀ ရာသဖြင့်၊– ရိလောတဲတော်တည်းဟူသော၊ လူ
တို့တွင် နေရာချတော်မူသောအရပ်ကို စွန့်တော်
၆၁ မူ၏။– တန်ခိုးတော်ကို သိမ်းသွားစေခြင်းငှါငင်း၊
ဘုန်းတော်ကို ရန်သူတို့လက်သို့ ရောက်စေခြင်း
၆၂ ငှါငင်း စီရင်တော်မူ၏။– မိမိလူတို့ကိုလည်း ထား
ဘေး၌အပ်၍၊ အမွေတော်ကို အမျက်ထွက်တော်
၆၃ မူ၏။– လူပျိုတို့သည် မီးလောင်ခြင်းကို ခံရသော်
၆၄ လည်း၊ အပျိုတို့သည် မငိုကြွေးရကြ။– ယဇ်ပု
ရောဟိတ်တို့သည် ထားဘေးဖြင့်ဆုံးသော်
လည်း၊ မုတ်ဆိုးမတို့သည် မြည်တမ်းခြင်းကို မ
ပြုရကြ။
၆၅ ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် အိပ်ပျော်ပြီးသော
သူကဲ့သို့ငင်း၊ စပျစ်ရည်ကြောင့် ငြိမ်ပြီးသော သူ
၆၆ ရဲကဲ့သို့ငင်း နှိုးတော်မူ၏။– ရန်သူတို့ကိုဒဏ်ခတ်
၍ လှန်သဖြင့်၊ အစဉ်အမြဲ အရှက်ကွဲစေတော်မူ
၆၇ ၏။– သို့ရာတွင်၊ ယောသပ်၏တဲတော်ကို ငြင်း
၆၈ ပယ်၍ ဧဖရိမ်အမျိုးကို ရွေးတော်မမူ။– ယုဒအ
မျိုးကိုငင်း၊ ချစ်တော်မူသော ဇိအုန်တောင်ကို
၆၉ ငင်း ရွေးတော်မူ၏။– သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို
အထွဋ်ကဲ့သို့တည်ဆောက်၍၊ မြေကြီးကဲ့သို့ အ
၇၀ စဉ်မြဲစေတော်မူ၏။– ကျွန်တော်မျိုးဒါဝိဒ်ကို သိုး
၇၁ ခြံများထဲက ရွေးယူတော်မူ၏။– သားငယ်ရှိ
သော သိုးမတို့ကို ထိန်းခြင်းအမှုမှနှုတ်၍၊ မိမိလူ
တည်းဟူသော ယာကုပ်အမျိုးသား၊ အမွေတော်
တည်းဟူသော ဣသရေလလူတို့ကို ကျွေးမွေး
၇၂ စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူ၏။– ထိုသူသည်
ဖြောင့်သောသဘောရှိသည်အတိုင်း ကျွေးမွေး
၍၊ လိမ္မာသောလက်နှင့် ပို့ဆောင်လေ၏။

၇၉

၁ အိုဘုရားသခင်၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် အ
မွေတော်ထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်
တော်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဖြို
၂ ဖျက်ကြပါပြီ။– ကိုယ်တော်၏ကျွန်အသေကောင်
တို့ကို မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့အားငင်း၊ ကိုယ်
တော်၏သန့်ရှင်းသူတို့အသားကို တောသားရဲတို့
၃ အားငင်း ကျွေးကြပါပြီ၊– သူတို့အသွေးကိုလည်း
ရေကဲ့သို့ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်လည်၌ သွန်ကြ၍၊

To Contents

၄ သင်္ကြိုဟ်သောသူလည်း မရှိပါ။– အကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်နီးချင်းများ ကဲ့ရဲ့ရာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌ နေသောသူများပြက်ယယ်ပြုံ၍ အရှက်ခွဲရာ ဖြစ်ကြပါ၏။

၅ အိုထာဝရဘုရား အမျက်တော်သည် အလျှင်းမငြိမ်းဘဲ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ထွက်ပါမည်နည်း။ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး စိတ်တော်

၆ သည်မပြေ၊ မီးကဲ့သို့လောင်ပါမည်နည်း။– ကိုယ်တော်ကိုမသိသော တပါးအမျိုးသားတို့အပေါ်သို့ ၎င်း၊ နာမတော်ကို ပဋ္ဌနာမပြုသော တိုင်းနိုင်ငံသားတို့အပေါ်သို့ ၎င်း၊ အမျက်တော်ကို သွန်း

၇ လောင်းတော်မူပါ။– အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ယာကုပ်အမျိုးကိုကိုက်စား၍၊ သူ၏နေရာ

၈ ကိုလည်း သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြပါပြီ။– ရှေးက ပြစ်မှားမိသော အပြစ်များကို အကျွန်ုပ်တို့၌ မှတ်တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်နှိမ့်ချ လျက်ရှိပါသည်ဖြစ်၍၊ ကရုဏာတော်သည် အ

၉ လျင်အမြန်ကူမပါစေသော။– ကယ်တင်တော်မူသောဘုရား၊ နာမတော်၏ဂုဏ်ကိုထောက်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို မစတော်မူပါ။ နာမတော်အတွက်ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို နှုတ်ယူ၍ အပြစ်များကို

၁၀ ဖြေရှင်းတော်မူပါ။– သူတို့၏ဘုရားသခင်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု တပါးအမျိုးသားတို့သည် အဘယ်ကြောင့်ဆိုရကြပါမည်နည်း။ သွန်ဖြီးသော ကျွန်တော်မျိုး၏ အသွေးဘက်မှာ တရားစီရင်တော်မူသောအကြောင်းသည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် အကျွန်ုပ်တို့မျက်မှောက်၌ ထင်

၁၁ ရှားပါစေသော။– အချုပ်ခံရသောသူ၏ ညည်းတွားသံကို နားထောင်တော်မူပါ။ သေရသောသူတို့ကို လက်ရုံးတော် တန်ခိုးကြီးသည်နှင့်အညီ

၁၂ ချမ်းသာပေးတော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်တို့ အိမ်နီးချင်းတို့သည် ကိုယ်တော်အား ကဲ့ရဲ့ခြင်းအပြစ်ကို သူတို့ရင်ခွင်ထဲသို့ ခုနစ်ဆတိုင်အောင် ဆပ်

၁၃ ပေးတော်မူပါဘုရား။– သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ထံ၌ ကျက်စားသော သိုးစုတည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏လူ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို အစဉ်မပြတ်ချီးမွမ်း၍၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်အဆက် ဖြစ်လတ့ံသောသူတို့အား ဘော်ပြကြပါမည်။

၈၀

၁ သိုးစုကို ပို့ဆောင်သကဲ့သို့ ယောသပ်အမျိုးကို ပို့ဆောင်တော်မူသော ကျသရေလသိုးထိန်းကြီး၊ နားထောင်တော်မူပါ။ ခေရုဗိမ်တွင် ကျိန်း

၂ ဝပ်တော်မူသောဘုရား၊ ရောင်ခြည်တော်ကို လွှတ်တော်မူပါ။– ဧဖရိမ်အမျိုး၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုး၊ မနာရှေအမျိုးတို့ရှေ့မှာ တန်ခိုးတော်ကိုနိုးဆော်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ ကြွတော်မူ

၃ ပါ။– အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုပြောင်းလဲစေ၍၊ မျက်နှာတော်အလင်းကို ပြတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။

၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့ပြုသော ပဋ္ဌနာစကားကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး အမျက်ထွက်

၅ တော်မူမည်နည်း။– သူတို့ကို မျက်ရည်မုန့်နှင့်ကျွေး၍၊ မျက်ရည်ကိုလည်း ကြွယ်ဝစွာ တိုက်

၆ တော်မူ၏။– အနီးအပါးဥစ္စနေသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်တို့အတွက် ငြင်းခုံကြပါ၏။ ရန်သူတို့သည်လည်း ဝါကြွား၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြက်

၇ ယယ်ပြုကြပါ၏။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောင်းလဲစေ၍၊ မျက်နှာတော်အလင်းကို ပြတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။

၈ ကိုယ်တော်သည် စပျစ်နွယ်ပင်ကို အဲဂုတ္တုပြည်ကဆောင်ခဲ့၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကိုနှင်ထုတ်ပြီးမှ စိုက်ပျိုးတော်မူ၏။– သူ၏နေရာ

၉ ကိုပြုပြင်တော်မူသဖြင့်၊ သူသည် အမြစ်ကျ၍ တပြည်လုံးကို နှံ့ပြားပါ၏။– သူ၏ အရိပ်သည် တောင်တို့ကိုလွှမ်း၊ အခက်အလက်တို့သည် အ

၁၀ မြင့်ဆုံးသော အာရဇ်ပင်တို့ကိုလွှမ်းမိုးကြ

၁၁ ပါ၏။– သူသည် အခက်အလက်တို့ကို ပင်လယ်တိုင်အောင်၎င်း၊ အညွှန့်တို့ကို မြစ်ကြီးတိုင်အောင်၎င်း ပြန့်ပွါးစေပါ၏။

၁၂ ယခုမူကား၊ လမ်း၌ ရှောက်သွားသောသူအပေါင်းတို့သည် ဆွတ်စေခြင်းငှါ၊ သူ၏ခြံကို အ

၁၃ ဘယ်ကြောင့် ချိုးဖျက်တော်မူသနည်း။– တောဝက်သည် ထိုအပင်ကိုကိုက်ခဲ၍၊ တောသားရဲသည်လည်း စားပါ၏။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင်၊ တဖန် ကြွလာတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ပါ၏။ ကောင်းကင်ကကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ထိုစပျစ်နွယ်ပင်ကို အကြည့်

၁၅ အရှု ကြွလာတော်မူပါ။– လက်ျာလက်တော်နှင့် စိုက်ပျိုးသောအပင်၊ ကိုယ်တော်အဘို့ ခိုင်မာစေတော်မူသော ပျိုးပင်ကို ကွယ်ကာတော်မူပါ။–

၁၆ မီးရှို့ပါပြီ။ ခုတ်လှဲပါပြီ။ မျက်နှာတော်ဖြင့် ဆုံးမ

To Contents

ခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့
၁၇ ရောက်ရကြပါ၏။– လက်ျာလက်တော်နှင့် ဆိုင်
သောလူ၊ ကိုယ်တော်အတို့ ခိုင်မာစေတော်မူ
သော လူသား၏အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်ပါ
၁၈ စေသော။– သို့ပြုလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်
တော်ထံမှ မဆုတ်ရကြပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ကို အ
သက်ရှင်စေတော်မူပါ။ နာမတော်ကို ပဋ္ဌနာပြု
၁၉ ကြပါမည်။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောင်းလဲ
စေ၍၊ မျက်နှာတော်အလင်းကို ပြတော်မူပါ။ သို့
ပြုလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့
ရောက်ကြပါလိမ့်မည်။

၈၀

၁ ငါတို့အစွမ်းသတ္တိတည်းဟူသော ဘုရားသ
ခင်အား ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလော့။ ယာ
ကုပ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင်အား ကျူးဇော်အ
၂ သံကို ပြုကြလော့။– တုရိယာမျိုးကို ဆောင်ကြ။
ပတ်သာကိုငင်း၊ သာယာသောစောင်းနှင့် တ
၃ ယောကိုငင်း ယူခဲ့ကြ။– လဆန်းနေ့၊ လပြည့်နေ့၊
၄ ပွဲသဘင်နေ့၌ တံပိုးမှုတ်ကြ။– ထိုသို့ ဣသရေလ
အမျိုးခဲ့ထုံးဖွဲ့၍၊ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်
၅ သည် ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။– နားမလည်သောစ
ကားကို ကြားရာအရပ်၊ အဲဂုတ္တုပြည်တဘက်၌
ကြွသွားတော်မူသောအခါ၊ ယောသပ်အမျိုး၌ ထို
သို့သောသက်သေခံချက်ကို စီရင်တော်မူ၏။

၆ ငါသည် သူ၏ပခုံးကို ဝန်နှင့်လွတ်စေ၏။ သူ
၏လက်ကိုလည်း တင်ခြင်းတို့အထဲက နှုတ်ယူ
၇ ၏။– သင်သည် ဒုက္ခကိုခံရသောအခါ၊ ငါ့ကိုခေါ်
၍ ငါသည်ချမ်းသာပေး၏။ မထင်ရှားသောမိုးယံ
ကြိုးနေရာ၌ ငါပြန်ပြော၏။ မေရိဘရေနားမှာ
၈ သင့်ကိုငါစုံစမ်း၏။– ငါ၏လူစု၊ နားထောင်
လော့။ ငါမှာထားမည်။ အိုဣသရေလအမျိုး၊
သင်သည် ငါ့စကားကို နားထောင်ပါစေသော။–
၉ သင်၌ တပါးအမျိုး၏ဘုရားမရှိရ။ တကျွန်းတ
၁၀ နိုင်ငံဘုရားကို မကိုးကွယ်ရ။– ငါသည်သင့်ကို
အဲဂုတ္တုပြည်မှကယ်နှုတ်ဆောင်ယူခဲ့ပြီးသော
သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ သင်
၏နှုတ်ကို ကျယ်ကျယ်ဖွင့်လော့။ ဝပြော်စွာ
၁၁ ကျွေးမည်။– ငါ၏လူများမူကား၊ ငါ့စကားကို နား
မထောင်ကြ။ ဣသရေလအမျိုးသည် ငါ့ကိုအလို
၁၂ မရှိကြပါတကား။– ငါသည်လည်း ထိုသူတို့ကို
သူတို့နှလုံးခိုင်မာခြင်း၌အပ်၍၊ သူတို့သည် မိမိ
တို့အလိုသို့ လိုက်ကြ၏။

၁၃ ငါ၏လူစုသည် ငါ့စကားကိုနားထောင်၍၊ ဣ
သရေလအမျိုးသည် ငါ့လမ်း၌ လိုက်ပါစေ
၁၄ သော။– လိုက်လျှင် ငါသည် သူတို့ရန်သူများကို
အလျင်အမြန်နှိပ်စက်၍၊ ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့
၁၅ ကို ဒဏ်ခတ်မည်။– ထာဝရဘုရားကို မုန်းသော
သူတို့သည် တောင်းပန်ခြင်းကိုပြု၍၊ ငါ၏လူတို့
သည်လည်း၊ အစဉ်အမြဲတည်ရသောအခွင့် ရှိကြ
၁၆ လိမ့်မည်။– အကောင်းဆုံးသောဆန်စပါးနှင့် ငါ
ကျွေးမည်။ ကျောက်ထဲကထွက်သော ပျားရည်
နှင့်လည်း ဝပြော်စေမည်။

၈၁

၁ ဘုရားသခင်သည် ဘုရားတို့၏ပရိသတ်၌
ရပ်လျက်နေတော်မူ၍၊ ဘုရားတို့အလယ်၌ စီရင်
တော်မူ၏။

၂ သင်တို့သည် မတရားသောသူတို့၏မျက်နှာ
ကိုထောက်၍၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး မတ
၃ ရားသဖြင့် စီရင်ကြမည်နည်း။– ဆင်းရဲသောသူ
နှင့် မိဘမရှိသောသူတို့ကို စောင့်မကြလော့။ ငြိ
ငြင်သောသူနှင့် တော်မွတ်သောသူတို့ဘက်၌ တ
၄ ရားစီရင်ကြလော့။– ဆင်းရဲသောသူနှင့်တော်မွတ်
သောသူတို့ကို မတရားသောသူ၏လက်မှ ကယ်
၅ နှုတ်ကြလော့။– သူတို့သည် မသိ၊ နားမလည်
ကြ။ မှောင်မိုက်၌ ကျင်လည်ကြ၏။ မြေကြီး
တိုက်မြစ်အပေါင်းတို့သည် လှုပ်ရှားလျက်ရှိကြ
၆ ၏။– သင်တို့သည် ဘုရားဖြစ်ကြ၏။ ရှိသမျှတို့
၇ သည် အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏သားဖြစ်ကြ၏ဟု
ငါဆိုသတည်း။– သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည်
လူကဲ့သို့ သေ၍၊ အခြားသောမင်းကဲ့သို့ ဆုံးရှုံး
ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၈ အိုဘုရားသခင်၊ ထ၍ မြေကြီးကို တရားစီ
ရင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည် လူမျိုးအပေါင်း
တို့ကို အပိုင်ရတော်မူ၏။

၈၂

၁ အိုဘုရားသခင်၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေတော်မမူ
ပါနှင့်။ အို ဘုရားသခင်၊ အမိန့်တော်မရှိဘဲ ငြိမ်
၂ ဝပ်စွာ နေတော်မမူပါနှင့်။– ကိုယ်တော်၏ရန်သူ
တို့သည် ရုန်းရင်းခတ်ပြကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို
၃ မုန်းသောသူတို့သည် ထကြပါ၏။– ကိုယ်တော်
၏လူစုတဘက်၌ ပရိယာယ်ကိုကြံ၍၊ ကိုယ်
တော်ကွယ်ကာတော်မူသော သူတို့တဘက်၌
၄ တိုင်ပင်ကြပါ၏။– ဣသရေလ၏နာမကို နောက်
တဖန် အောက်မေ့စရာမရှိစေခြင်းငှါ လာကြ၊ သူ
တို့အမျိုးကို ပယ်ဖြတ်ကြကုန်အံ့ဟု ဆိုကြပါ

To Contents

၅ ၏။– သဘော တညီတညွတ်တည်းတိုင်ပင်၍၊
ကိုယ်တော်တဘက်၌ အချင်းချင်းသင်းဖွဲ့သော
၆ သူ ဟူမူကား။– ဧဒုံပြည်၌နေသောသူ၊ ဣရုမေ
လအမျိုးသား၊ မောဘပြည်သား၊ ဟာဂရပြည်
၇ သား၊– ဂေဗလပြည်သား၊ အမ္မုန်ပြည်သား၊ အာ
မလက်ပြည်သား၊ တုရုမြို့သားနှင့်တကွ ဖိလိတ္တိ
၈ အမျိုးသားတို့သည် သင်းဖွဲ့ကြပါ၏။– အာရှရိအ
မျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ဝိုင်း၍ လောတအမျိုး
သားတို့ဘက်သို့ ဝင်ကြပါ၏။

၉ မိဒျန်အမျိုးကိုလင်း၊ ခိရှန်ချောင်းနားမှာ သိသ
ရမင်းနှင့် ယာဘိန်မင်းကိုလင်းပြုသကဲ့သို့ သူတို့
၁၀ ကို ပြုတော်မူပါ။– ထိုသူတို့သည် အဒေါ်ရအရပ်
၌ဆုံး၍၊ မြေပေါ်မှာ နောက်ချေးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ
၁၁ ပါ၏။– ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏အိမ်များကို
၁၂ ကိုယ်ဘို့သိမ်းယူကြကုန်အံ့ဟုဆိုသော ဩရာ
မင်းနှင့် ဇေဗမင်းကဲ့သို့၊ ဤသူတို့၏မှူးမတ်များ
ကိုလင်း၊ ဇေဗဟမင်းနှင့် ဇာလမုန္နမင်းကဲ့သို့ ဤ
သူတို့၏ မင်းသားအပေါင်းကိုလင်း ဖြစ်စေတော်မူ
၁၃ ပါ။– အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ လေဘွေ၌ပါသွား
သော အမှိုက်ကဲ့သို့၎င်း၊ လေတိုက်၍လွင့်သော
၁၄ ဖွဲကဲ့သို့၎င်း သူတို့ကိုဖြစ်စေတော်မူပါ။– တော
ကို မီးရှို့သကဲ့သို့၎င်း၊ တောင်ပေါ်မှာ မီးလောင်
၁၅ သကဲ့သို့၎င်း၊– ထိုနည်းတူ၊ မိုးယံးသက်မုန်တိုင်း
တော်အားဖြင့် သူတို့ကိုညှဉ်းဆဲ၍၊ ပြင်းစွာသော
၁၆ လေတော်အားဖြင့် ချောက်လှန့်တော်မူပါ။– အို
ထာဝရဘုရား၊ သူတို့မျက်နှာကို ရှက်စေတော်မူ
၍ သူတို့သည် နာမတော်ကို ရှာကြပါစေသော။–
၁၇ စိတ်ပျက်၍ အစဉ်ပင်ပန်းခြင်းရှိကြပါစေသော။
အရှက်ကွဲ၍ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြပါစေ
၁၈ သော။– ထာဝရဘုရားဟူ၍ နာမတော်ရှိသော
ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင်၊ မြေကြီးတပြင်
လုံးအပေါ်မှာ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား ဖြစ်တော်မူ
ကြောင်းကို သိကြပါစေသော။

၈၄

၁ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်ဌာနတို့
သည် အလွန်နှစ်သက်ဘွယ် ဖြစ်ပါသည် တ
၂ ကား၊– ထာဝရဘုရား၏တန်တိုင်းတော်တို့ကို အ
ကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် တသ၍ အားလျော့ချက်
ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်နှလုံးနှင့် ကိုယ်ခန္ဓာသည် အ
သက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကိုအလိုရှိ၍
၃ ကြွေးကြော်ပါ၏။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ရှင်ဘုရင်၊ အကျွန်ုပ်
၏ဘုရားသခင်၊ အကယ်စင်စစ် ယဇ်ပလ္လင်တော်
တို့အနားမှာ စာငှက်သည် နေရာအရပ်ကိုငင်း၊ ဇ
ရက်သည်လည်း သားငယ်မွေးစရာ အသိုက်ကို
၄ ငင်း၊ တွေ့ရပါ၏။– အိမ်တော်၌ နေသောသူတို့
သည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို အစဉ်ချီး
မွမ်းကြပါလိမ့်မည်။

၅ ကိုယ်တော်ကို အားပြုသောသူသည် မင်္ဂလာ
ရှိပါ၏။ ထိုသို့သောသူတို့သည် လမ်းခရီးတော်တို့
၆ ကို နှလုံးသွင်းတတ်ကြပါ၏။– သူတို့သည် ဗာကာ
လွင်ပြင်၌ ရှောက်သွားစဉ်၊ ထိုလွင်ပြင်ကို စမ်း
ရေထွက်ရာအရပ်ဖြစ်စေကြပါ၏။ အရင် မိုးယံး
၇ ရေလည်း မင်္ဂလာများနှင့် လွှမ်းစေပါ၏။– သူတို့
သည် အားတိုးတက်၍ ခရီးသွားလျက်၊ ဇိအုန်မြို့
မှာ ဘုရားသခင့်ထံတော်၌ မျက်နှာပြကြပါ၏။

၈ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်ထာ
ဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ပဌနာစကားကို မှတ်
တော်မူပါ။ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ နား
၉ ထောင်တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်တို့ကိုကွယ်ကာ
တော်မူသောဘုရား၊ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အထံ
တော်၌ ဘိသိက်ခံသောသူ၏မျက်နှာကို ထောက်
၁၀ ရှုတော်မူပါ။– တန်တိုင်းတော်တို့အတွင်း၌ နေ
သောတရက်သည် အခြားအရပ်၌နေသော အ
ရက်တထောင်ထက် သာ၍ကောင်းပါ၏။ မတ
ရားသောသူ၏နေရာ၌ နေရသောအခွင့်ထက်၊ အ
ကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင့်အိမ်တော်၌ တံခါးစောင့်
၁၁ အရာကို အကျွန်ုပ်သာ၍ နှစ်သက်ပါ၏။– ထာဝ
ရအရှင်ဘုရားသခင်သည် နေလည်းဖြစ်တော်မူ
၏။ အကွယ်အကာလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝ
ရဘုရားသည် ကျေးဇူးတော်နှင့် ဘုန်းအသရေ
ကို ပေးတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်သောသူ
တို့အား ကောင်းသောအရာကို ငြင်းတော်မမူ။–
၁၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်၌ ခိုလှုံသောသူသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။

၈၅

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ပြည်
တော်ကို စိတ်နှင့်တွေ့တော်မူ၍၊ ဘမ်းဆီးသိမ်း
သွားခြင်းကို ခံရသော ယာကုပ်အမျိုးသားတို့ကို
၂ ပြန်ပို့စေတော်မူပြီ။– ကိုယ်တော်၏လူတို့အပြစ်
ကိုလွှတ်၍၊ သူတို့၏ဒုစရိုက်အပေါင်းကိုလည်း
၃ ဖုံးအုပ်တော်မူပြီ။– စိတ်တော်ရှင်းရှင်းပြေ၍၊ အ
၄ မျက်တော်အရှိန်ကို လျော့စေတော်မူပြီ။– အ
ကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူသောဘုရား၊ တ
ဖန် အကျွန်ုပ်တို့ကိုပြောင်းလဲစေ၍၊ ထွက်ဘူး

To Contents

၅ သောအမျက်တော်ကို ငြိမ်းစေတော်မူပါ။– အ
ကျွန်ုပ်တို့၌ အစဉ်အမျက်ထွက်တော်မူမည်
လော။ ကာလအစဉ်အဆက် စိတ်တော်မပြေဘဲ
၆ နေတော်မူမည်လော။– ကိုယ်တော်၏ လူတို့
သည် ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်ပါ
မည်အကြောင်း၊ တဖန်အကျွန်ုပ်တို့ကို အသက်
၇ ရှင်စေတော်မူမည် မဟုတ်လော။– အိုထာဝရဘု
ရား၊ အကျွန်ုပ်တို့အားကရုဏာတော်ကိုပြ၍၊
ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ပြုတော်မူပါ။

၈ ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သို့
မိန့်တော်မူမည်ကို ငါနားထောင်မည်။ အကယ်
စင်စစ် မိမိလူ၊ မိမိသန့်ရှင်းသူတို့အား ငြိမ်သက်
ခြင်းအကြောင်းကို မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။ သို့ရာ
တွင်၊ နောက်တဖန် မိုက်သောအကျင့်ကို မကျင့်
၉ ကြပါစေနှင့်။– ငါတို့ပြည်၌ ဘုန်းတော်ကျိန်းဝပ်
မည်အကြောင်း၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူး
သည်၊ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၏
၁၀ အနီးသို့ ဧကန်အမှန် ရောက်လေပြီ။– ကရုဏာ
နှင့်သစ္စာ ဆုံမိပြီ။ တရားနှင့် ချမ်းသာသည် တ
၁၁ ပါးကိုတပါး နမ်းကြပြီ။– သစ္စာသည် မြေကြီးထဲ
က ပေါက်လိမ့်မည်။ တရားသည်လည်း ကောင်း
၁၂ ကင်ပေါ်က ငုံ့ကြည့်လိမ့်မည်။– အကယ်စင်စစ်
ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုတော်မူ၍၊ ငါတို့
၁၃ မြေသည် မိမိဘဏ္ဍာကို ပေးလိမ့်မည်။– တရား
သည်ရှေ့တော်၌သွား၍ ခြေတော်ရာတို့ကို ပဲ့ပြင်
လိမ့်မည်။

၈၆

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ နားတော်ကိုလှည့်၍ အ
ကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
၂ သည် ဆင်းရဲငတ်မွတ်ပါ၏။– အကျွန်ုပ်၏ဘုရား
သခင်၊ သန့်ရှင်းသူတို့အဝင်ဖြစ်သော အကျွန်ုပ်
၏ဝိညာဉ်ကို စောင့်မ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ကိုးစား
သော ကိုယ်တော်၏ကျွန်ကို ကယ်တင်တော်မူ
၃ ပါ။– အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်
ကိုအစဉ်အော်ဟစ်ပါသည်ဖြစ်၍၊ ကယ်မသနား
၄ တော်မူပါ။– အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အ
ကျွန်ုပ်တသပါသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်
သည် ဝမ်းမြောက်မည်အကြောင်း ပြုတော်မူပါ။

၅ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကောင်း
သောသဘော၊ သည်းခံတတ်သောသဘောနှင့်
ပြည့်စုံ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ပဋနာပြုသောသူအ
၆ပေါင်းတို့အား ကရုဏာတော် ကြွယ်ဝပါ၏။– အို
ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ပဋနာစကားကို နား
ထောင်တော်မူပါ။ အသနားတော်ခံသောစကား
သံကို မှတ်တော်မူပါ။ ဘေးရောက်သည်ကာလ၊
၇ ကိုယ်တော်ကို ခေါ်ပါမည်။– ကိုယ်တော်လည်း
၈ ထူးတော်မူတတ်ပါ၏။– အို ထာဝရဘုရား၊ ဘု
ရားတို့တွင် ကိုယ်တော်နှင့်တူသော ဘုရားမရှိ
၉ ပါ။ အမှုတော်နှင့်တူသော အမှုလည်းမရှိပါ။– အို
ထာဝရဘုရား၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသောလူမျိုးအ
ပေါင်းတို့သည် ချဉ်းကပ်လျက် ရှေ့တော်၌ ပြပ်
ဝပ်၍၊ နာမတော်ကို ချီးမြှောက်ကြပါလိမ့်မည်။–
၁၀ ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ်၍ အံ့သြဘွယ်တို့ကို
ပြုတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင်
ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လမ်းကို အ
ကျွန်ုပ်အား ပြည်တန်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏
သမ္မာတရားလမ်းသို့ လိုက်သွားပါမည်။ နာမ
တော်ကို ကြောက်ရွံ့မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်
၁၂ ၏နှလုံးကို စေ့စပ်စေတော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်တော်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ချီးမွမ်း၍၊ နာ
၁၃ မတော်ကို အစဉ်အမြဲ ချီးမြှောက်ပါမည်။– အ
ကျွန်ုပ်ခံရသော ကရုဏာတော်ကြီးလှပါ၏။ အ
ကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံအောက်အရပ်
၁၄ ထဲက ကယ်နှုတ်တော်မူပြီ။– အို ဘုရားသခင်၊
မာနကြီးသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်တဘက်၌ထ
ကြ၍၊ ကြမ်းတမ်းသော လူအစုအဝေးတို့သည်
ကိုယ်တော်ကို မျက်မှောက်မပြုဘဲ၊ အကျွန်ုပ်
၁၅ အသက်ကို ရှာကြပါ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်သည် သနားစုံမက်တတ်သောသဘော၊
ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘော၊ သည်းခံတတ်
သောသဘော၊ ကရုဏာနှင့်သစ္စာ ကြွယ်ဝသော
သဘောနှင့် ပြည့်စုံသောဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။–
၁၆ အကျွန်ုပ်ကို မျက်နှာပြု၍ ကယ်မသနားတော်
မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်အား တန်ခိုးတော်ကို
ပေး၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မသားကို ကယ်တင်
၁၇ တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်အား ကောင်းသောနိမိတ်
လက္ခဏာကို ပြတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို မုန်း
သောသူတို့သည် မြင်၍ ရှက်ကြောက်ကြပါစေ။
အကြောင်းမူကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်ကိုမစ၍ ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။

၈၇

၁ ဘုံဗိမာန်တော်တိုက်မြစ်သည် သန့်ရှင်းသော
၂ တောင်ရိုးပေါ်မှာ တည်လျက်ရှိ၏။– ထာဝရဘု
ရားသည် ယာကုပ်၏နေရာအပေါင်းတို့ထက် ဓိ

To Contents

၃ အုန်တံခါးတို့ကို သာ၍ နှစ်သက်တော်မူ၏။– အိုဘုရားသခင်၏မြို့တော်၊ သင်သည် ဘုန်းအသရေကြီးလိမ့်မည်ဟူသောစကားကို ပြောထားလျက်
၄ ရှိ၏။– ငါ့ကိုသိကျွမ်းသောသူတို့တွင်၊ ရာခပ်မြို့နှင့် ဗာဗုလုန်မြို့ကို ငါမှတ်ထားမည်။ ဖိလိတ္တိပြည်၊ တုရုပြည်၊ ကုရှပြည်တို့ကိုလည်း ကြည့်ကြလော့။ ဤမည်သောပြည်သားသည် မြို့တော်၌
၅ ဘွားမြင်သောသူဖြစ်၏။– ဇိအုန်မြို့ကိုလည်း လူအမျိုးမျိုးတို့သည်၊ ထိုမြို့၌ ဘွားမြင်ကြပြီ။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည် ထိုမြို့ကို ကိုယ်တော်တိုင် မြဲမြံစေတော်မူပြီဟု ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။–
၆ ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးတို့ကို စာရင်းယူတော်မူသောအခါ၊ ဤမည်သောအမျိုးသည် မြို့တော်၌ ဘွားမြင်သောအမျိုးဖြစ်သည်ဟု မှတ်တော်မူ
၇ မည်။– သီချင်းသည်နှင့် ပွဲသဘင်ခံသောသူ အစရှိသော ငါ၏ပျော်မွေ့ခြင်းအကြောင်းရှိသမျှတို့သည် သင်၌ရှိကြသတည်း။

၈၈

၁ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌
၂ နေ့ည၌မဖြတ် အော်ဟစ်ပါ၏။– အကျွန်ုပ်ပြုသောပဌနာသည် အထံတော်သို့ ဝင်ပါစေသော။
၃ အော်ဟစ်သံကို နားထောင်တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် ဒုက္ခနှင့်ပြည့်၍၊ အသက်သည်
၄ လည်း မရဏာနိုင်ငံအနီးသို့ ရောက်ပါပြီ။– အကျွန်ုပ်သည် သချိုင်းတွင်းထဲသို့ ဆင်းသောသူတို့နှင့်အတူ ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။ အား
၅ ကုန်သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။– အသေကောင်တို့တွင် ပစ်ထားသောသူ၊ ကွပ်မျက်၍ သချိုင်းတွင်း၌ အိပ်နေသောသူတည်းဟူသော အောက်မေ့တော်မမူ၊ လက်တော်၏ မစခြင်းနှင့် ကွာဝေး
၆ သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ၏။– အကျွန်ုပ်ကို အနက်ဆုံးသောတွင်း၊ မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်း၍ အလွန်နက်
၇ နဲသော အရပ်၌ ချထားတော်မူပြီ။– အမျက်တော်သည် အကျွန်ုပ်အပေါ်၌ ဖိလျက်ရှိပါ၏။ လှိုင်းတံပိုးတော်အပေါင်းတို့နှင့် နှိပ်စက်တော်မူ
၈ ၏။– အကျွန်ုပ်၏ အသိအကျွမ်းများကို အဝေးသို့ ရွှေ့တော်မူပြီ။ သူတို့အား အကျွန်ုပ်ကို ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်စေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် အချုပ်ခံ
၉ ရ၍၊ ပြင်သို့ မထွက်ရပါ။– အကျွန်ုပ်ခံရသော ဒုက္ခကြောင့် အကျွန်ုပ်မျက်စိသည် ပျက်ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အစဉ်အော်ဟစ်ပါ၏။ အထံတော်သို့ လက်ကိုဆန့်ပါ၏။
၁၀ သေလျက်နေသောသူတို့အား အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြတော်မူမည်လော။ သချိုင်းသားတို့သည် ထ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါမည်
၁၁ လော။– ကရုဏာတော်ကို သချိုင်းတွင်း၌ဥစ်၊ သစ္စာတော်ကို ပျက်စီးရာအရပ်၌ဥစ် ကြားပြော
၁၂ ရကြပါမည်လော။– အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို မှောင်မိုက်သောအရပ်၌ဥစ်၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းတရားကို မေ့လျော့ရာပြည်၌ဥစ်၊
၁၃ သိရကြပါမည်လော။– အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်ပါ၏။ နံနက်အချိန်၌ အကျွန်ုပ်၏ပဌနာသည် ရှေ့တော်သို့ရောက်ပါ
၁၄ ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို အဘယ်ကြောင့် ပယ်တော်မူသနည်း။ မျက်နှာတော်ကို အကျွန်ုပ်မှ အဘယ်ကြောင့် လွှဲတော်မူ
၁၅ သနည်း။– အကျွန်ုပ်သည် ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံရ၍ သေဆဲရှိပါ၏။ စီရင်တော်မူသော ဘေးများကို
၁၆ ငယ်သောအရွယ်ကပင် ခံရ၍ ပင်ပန်းပါ၏။– အမျက်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို လွှမ်းမိုးပါ၏။ စီရင်တော်မူသော ဘေးတို့သည် အကျွန်ုပ်၏ အ
၁၇ သက်ကို ညှဉ်းဆဲသည်တိုင်အောင်။– ရေကဲ့သို့ အစဉ်မပြတ်ဝိုင်း၍ တညီတညွတ်တည်း ဝန်းရံ
၁၈ ကြပါ၏။– ချစ်သောသူနှင့် အဆွေခင်ပွန်းကို အကျွန်ုပ်နှင့် ဝေးဝေးရွှေ့တော်မူပြီ။ အသိအကျွမ်းတို့သည် မှောင်မိုက်ထဲမှာ ရှိကြပါ၏။

၈၉

၁ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော်ကို အစဉ်အမြဲ သီချင်းဆိုပါမည်။ ကိုယ်တော်၏သစ္စာကို လူမျိုးအဆက်ဆက်တို့အား
၂ ဟောပြောဖြွင့်ဆိုပါမည်။– ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည်ရပါ၏။ သစ္စာတော်ကို ကောင်းကင်၌ ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေတော်မူသည်ဟု အကျွန်ုပ်
၃ သဘောကျပါ၏။– ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏ အမျိုးအနွယ်ကို အစဉ်မပြတ် ငါမြဲမြံစေမည်။ သင်၏ပလ္လင်ကိုလည်း လူမျိုးအဆက်ဆက်တည် စေမည်ဟု ငါရွေးကောက်သောသူနှင့် ငါသည် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့၍၊ ငါ၏ကျွန် ဒါဝိဒ်အား ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုပြီ။
၄ အို ထာဝရဘုရား၊ ကောင်းကင်သည် အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကိုလည်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့သည် စည်းဝေးလျက် သစ္စာတော်ကိုလည်း၊ ချီးမွမ်း
၆ ကြပါစေသော။– အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်တွင်ထာဝရဘုရားနှင့်အဘယ်သူပြိုင်နိုင်သနည်း။ ဘုရားသခင်၏သားတို့တွင် ထာဝရဘုရားနှင့် အ

To Contents

၇ ဘယ်သူ တူသနည်း။– ဘုရားသခင်သည် သန့်
ရှင်းသူတို့၏ပရိသတ်တွင် အလွန်ကြောက်ရွံ့
ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။ အထံတော်၌ ပတ်လည်နေ
သောသူအပေါင်းတို့ထက် ရိုသေဘွယ်ဖြစ်တော်
၈ မူ၏။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်နှင့် အဘယ်သူ တူပါ
သနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ခွန်အားကြီးတော်
မူ၏။ သစ္စာတော်လည်း ကိုယ်တော်ကို ပတ်ဝန်း
၉ လျက်ရှိပါ၏။– သမုဒ္ဒရာဟုန်းခြင်းကို အစိုးရ
တော်မူ၏။ လှိုင်းတံပိုးထသောအခါ ငြိမ်းစေ
၁၀ တော်မူ၏။– ကိုယ်တော်သည် သူရဲကဲ့သို့ ရာခပ်
ကိုချိုးဖျက်၍၊ အားကြီးသောလက်ရုံးတော်ဖြင့်
ရန်သူတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေတော်မူ၏။–
၁၁ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးသည် ကိုယ်တော်၏
ဥစ္စာဖြစ်ပါ၏။ လောကဓာတ်နှင့် လောကဓာတ်
၁၂ တန်ဆာများကို တည်တော်မူပြီ။– မြောက်မျက်
နှာနှင့် တောင်မျက်နှာကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူ
ပြီ။ တာဗော်တောင်နှင့် ဟေရမုန်တောင်သည်
နာမတော်ကိုအမှီပြု၍ ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုကြ
၁၃ ပါ၏။– တန်ခိုးရှိသောလက်ရုံးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
၏။ လက်တော်သည်အားကြီး၍၊ လက်ျာလက်
၁၄ တော်သည် မြင့်ပါ၏။– တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊
ဖြောင့်မတ်စွာဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ပလ္လင်တော်၏
တည်ရာဖြစ်ပါ၏။ ကရုဏာနှင့်သစ္စာသည် မျက်
၁၅ နာတော်ရှေ့၌သွားကြပါ၏။– အို ထာဝရဘုရား၊
နှိုးဆော်တော်မူခြင်းအသံကို နားလည်သောလူ
၁၆ မျိုးသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။– သူတို့သည် မျက်နှာ
တော်အလင်း၌ သွားလာရကြပါ၏။ နာမတော်၌
အစဉ်ဝမ်းမြောက်၍ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း တ
ရားအားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်ရကြပါ
၁၇ ၏။– ကိုယ်တော်သည် သူတို့အစွမ်းသတ္တိ၏
ဘုန်းဖြစ်တော်မူ၏။ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်
လည်း အကျွန်ုပ်တို့၏ ဦးချိုသည် ချီးမြှောက်
၁၈ လျက်ရှိပါ၏။– ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့
ကို ကွယ်ကာတော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုး၏
သန့်ရှင်းသောဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့၏ရှင်ဘု
ရင်ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၉ တရံရောအခါ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူတို့
ကို ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် မိန့်ဖြွဲကြတော်မူသည်
ကား အားကြီးသောသူသည်ကူမမည်အကြောင်း
ငါခန့်ထားပြီ။ လူစုထဲက ရွေးကောက်သောသူ
၂၀ တယောက်ကို ငါချီးမြှောက်ပြီ။– ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်
ကို ငါတွေ့၍၊ သန့်ရှင်းသောဆီနှင့် ဘိသိက်ပေး
၂၁ ပြီ။– သူ့ဘက်မှာ ငါ့လက်သည် တည်လိမ့်မည်။
၂၂ ငါ့လက်ရုံးသည် သူ့ကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေမည်။– ရန်
သူသည် သူ၏ဥစ္စာကို အနိုင်အထက်မယူရ။ မ
၂၃ တရားသောသူသည် မညှဉ်းဆဲရ။– သူ၏ရန်သူ
တို့ကို သူ့ရှေ့မှာ ငါနှိပ်စက်၍၊ သူ့ကို မုန်းသော
၂၄ သူတို့ကို ဒဏ်ခတ်မည်။– ငါ၏သစ္စာနှင့် ကရု
ဏာသည် သူ့ဘက်မှာနေ၍၊ ငါ၏နာမအားဖြင့်
သူ၏ဦးချိုသည် ချီးမြှောက်လျက် ရှိလိမ့်မည်။–
၂၅ သူ၏လက်ကိုလည်း၊ ပင်လယ်ပေါ်မှာငင်း၊ သူ၏
လက်ျာလက်ကို မြစ်များပေါ်မှာငင်း ငါတင်၍
၂၆ ထားမည်။– သူကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အ
ကျွန်ုပ်၏အဘ၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ အ
ကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်ရာကျောက်ဖြစ်တော်မူ၏
၂၇ ဟု၊ ငါ့ကို ကြွေးကြော်လိမ့်မည်။– အကယ်စင်
စစ် သူ့ကို သားဦးအရာ၌ ခန့်ထား၍၊ လောကီ
၂၈ ရှင်ဘုရင်တို့အပေါ်မှာ ချီးမြှောက်မည်။– ငါ၏က
ရုဏာကို သူ့အတွင်ငါသည် အစဉ်စောင့်၍၊ ငါ၏ပ
၂၉ ဋိညာဉ်တရားသည် သူ၌ မြဲမြံလိမ့်မည်။– သူ၏
အမျိုးအနွယ်ကို အစဉ်အမြဲ တည်စေမည်။ သူ၏
ပလ္လင်သည် ကောင်းကင်ကာလကဲ့သို့ နိစ္စထာဝ
ရဖြစ်လိမ့်မည်။

၃၀ သူ၏သားမြေးတို့သည် ငါ့တရားကို စွန့်ပယ်
၃၁ ၍၊ ငါ၏စီရင်ချက်တို့ကို မကျင့်၊– ငါ၏အထုံးအဖွဲ့
တို့ကို ရှုတ်ချ၍၊ ငါ၏ပညတ်တို့ကို မစောင့်ဘဲနေ
၃၂ လျှင်၊– ငါသည် သူတို့ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ကြိမ်
လုံးနှင့်ဆုံးမ၍ ဒဏ်ချက်တို့နှင့် ဒုစရိုက်အတိုင်း
၃၃ အပြစ်ပေးမည်။– သို့သော်လည်း၊ ငါ၏ကရုဏာ
ကို သူမှငါမနှုတ်မပယ်။ ငါ၏သစ္စာကိုလည်း မ
၃၄ ဖျက်။– ငါ၏ပဋိညာဉ်တရားကိုလည်း မရှုတ်ချ။
ငါမိန့်ဖြွဲက်သော စကားလည်း ဖောက်ပြန်ခြင်းမ
၃၅ ရှိရ။– ငါသည် ဒါဝိဒ်ကိုမလှည့်စားဟု ငါ၏သန့်
ရှင်းခြင်းပါရမီကို တိုင်တည်၍ တခါကျိန်ဆိုပြီ။–
၃၆ သူ၏အမျိုးအနွယ်သည် အစဉ်အမြဲ တည်ရ
မည်။ သူ၏ပလ္လင်သည်လည်း၊ ငါ့ရှေ့၌ နေကဲ့သို့
၃၇ ဖြစ်ရမည်။– လကဲ့သို့ငင်း၊ မိုးယံးကောင်းကင်၌
သစ္စာစောင့်သော သက်သေကဲ့သို့ငင်း၊ အစဉ်မြဲ
မြံရမည်ဟု ကိုယ်တော်သည် မိန့်တော်မူပါပြီ။

၃၈ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ယခုစွန့်
ပယ်၍ရွံရှာတော်မူပြီ။ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံ
၃၉ သောသူကို အမျက်ထွက်တော်မူပြီ။– ကိုယ်
တော်၏ကျွန်နှင့်ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကိုဖျက်၍၊ သူ
၏သရဖူကို မြေတိုင်အောင် ရှုတ်ချတော်မူပြီ။–
၄၀ သူ၏ခြံရိုသမျှတို့ကိုချိုး၍၊ သူ၏တိုက်များကို ဖြို

To Contents

ဖျက်တော်မူပြီ။– လမ်း၌ရှောက်သွားသောသူအပေါင်းတို့သည် သူ့ကိုလှောင်ကြ၏။ အိမ်နီးချင်းတို့ ၄၂ တွင် ကဲ့ရဲ့ဘွယ်ဖြစ်ပါ၏။– သူ၏ရန်သူတို့လက်ျာလက်ကို ချီးမြှင့်၍၊ ရန်ဘက်ပြုသောသူအပေါင်း ၄၃ တို့ကို ဝမ်းမြောက်စေတော်မူ၏။– သူ၏ထားသွားကိုလိပ်စေ၍၊ သူစစ်တိုက်ရာတွင် ထောက် ၄၄ မတော်မမူပါ။– သူ၏ဘုန်းကိုကွယ်စေ၍၊ သူ၏ ၄၅ ရာဇပလ္လင်ကို မြေသို့နှိမ့်ချတော်မူပြီ။– သူ၏ပျိုသောအရွယ်ကို တိုစေ၍ အရှက်ခွဲတော်မူပြီ။

၄၆ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အလျှင်းမထင်ရှားဘဲ၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံးပုန်း၍နေတော်မူမည်နည်း။ အမျက်တော်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး မီးကဲ့သို့ လောင်ရပါမည် ၄၇ နည်း။– အကျွန်ုပ်၏အသက်တာသည် အဘယ်မျှလောက်တိုသည်ကိုငင်း၊ အဘယ်မျှလောက်ပျက်တတ်စေခြင်းငှါ၊ လူသားအပေါင်းတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသည်ကိုငင်း၊ အောက်မေ့တော်မူပါ။ – ၄၈ သေခြင်းသို့ မရောက်၊ အသက်ရှင်၍ မိမိဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံတန်ခိုးမှ ကယ်နှုတ်နိုင်သောသူ ၄၉ ကား အဘယ်သူနည်း။– အို ထာဝရဘုရား၊ သစ္စာတော်နှင့်တကွ ကိုယ်တော်၏ကျွန် ဒါဝိဒ်အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော ရှေးကရဏာတော်သည် ၅၀ အဘယ်မှာ ရှိပါသနည်း။– အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည် ခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ များစွာသောလူတို့၏ အမှုအလုံးစုံကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ရင်ခွင်၌ ၅၁ ဆောင်ရပါ၏။– အကြောင်းမူကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ရန်သူတို့သည် ကဲ့ရဲ့တတ်ကြပါ၏။ အထံတော်၌ ဘိသိက်ခံသောသူ၏ခြေ ၅၂ တော်ရာတို့ကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြပါ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်နှင့် အာမင်။

၉၀

ဘုရားသခင်၏လူမောရှေ ပြုသောပဋ္ဌနာ။

၁ အို ဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်သည်ကာလအစဉ်အဆက် အကျွန်ုပ်တို့ ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။–
၂ တောင်များကိုမဟော်၊ မြေကြီးနှင့်လောကဓာတ်ကို ဖန်ဆင်းတော်မမူမီ၊ ကိုယ်တော်သည် ရှေးကမ္ဘာအဆက်ဆက်မှစ၍၊ နောက်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်တိုင်အောင် ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ –
၃ လူမျိုးကိုကား၊ ကြေမွစေတော်မူ၏။ အချင်းလူသားတို့၊ ပြန်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ရှေ့တော်၌ အနှစ်တထောင်သည် လွန်ပြီးသော မနေ့ကဲ့သို့၎င်း၊ ညဉ့်ယံတယံကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ပါ၏။–
၄ လူတို့ကို လွှမ်းမိုးတိုက်သွားတော်မူ၏။ သူတို့သည် အိပ်ပျော်ခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါ၏။ လူသည် မြက်ပင်ကဲ့သို့ နံနက်အချိန်၌ တိုးပွါးတတ်ပါ
၆ ၏။– နံနက်အချိန်၌ပင်ကား၊ ပွင့်လန်း၍တိုးပွါးပါ ၏။ ညဦးအချိန်၌ပင်ကား၊ ရိတ်၍ ညှိုးနွမ်းပါ၏။–
၇ အမျက်တော်ထွက်သောအားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပါ၏။ စိတ်တော်မပြေသောကြောင့်၊ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းရှိ
၈ ကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်တို့၏ ဒုစရိုက်များကို ရှေ့တော်၌ဥင်း၊ ဂုက်ထားသောအကျင့်များကို မျက်နှာတော်အလင်းထဲ၌ဥင်း၊ လှန်ထားတော်မူ၏။–
၉ အကျွန်ုပ်တို့သည် အမျက်တော်ကို ခံရသောကြောင့်၊ နေ့ရက်ကာလရွေ့သွား၍ နှစ်များတို့
၁၀ သည် စိတ်ထင်ကဲ့သို့ လွန်တတ်ကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်အရွယ်သည် အနှစ်ခုနစ်ဆယ် အတိုင်းအရှည်ရှိပါ၏။ အားကြီး၍ အနှစ်ရှစ်ဆယ်ပြည့်သော်လည်း၊ ဝါကြွားခြင်းသည် ပင်ပန်းခြင်းနှင့် ဝမ်းနည်းခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ထိုအသက်သည်လည်း မြန်မြန်လွန်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့
၁၁ သည် စုတ်ဟေ့ကြပါ၏။– အမျက်တော်အရှိန်ကို အဘယ်သူသိပါသနည်း။ အမျက်ထွက်တော်မူခြင်းကို ကြောက်ရွံ့သင့်သည်အတိုင်း အဘယ်
၁၂ သူ ကြောက်ရွံ့ပါသနည်း။– အကျွန်ုပ်တို့သည် ပညာတရားကို နှလုံးသွင်းမိမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်နေ့ရက်ကာလကို ရေတွက်နိုင်စေခြင်းငှါ သွန်သင်တော်မူပါ။

၁၃ အို ထာဝရဘုရား၊ ပြန်လာတော်မူပါ။ အဘယ်မျှလောက် ကြာရပါမည်နည်း။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့အတွက် နာကြင်သောစိတ် ရှိတော်မူ
၁၄ ပါ။– အကျွန်ုပ်တို့ကို ကရုဏာတော်နှင့် အလျင်အမြန် ရောင့်ရဲစေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင် တသက်လုံး ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြပါလိမ့်မည်။–
၁၅ အကျွန်ုပ်တို့ကို ညှဉ်းဆဲတော်မူသော နေ့ရက်ကာလ၊ ဒုက္ခခံရခဲ့ပြီးသော နှစ်ပေါင်းများသည်အတိုင်း၊ ဝမ်းမြောက်ရသောအခွင့်ကို ပေးသနား
၁၆ တော်မူပါ။– အမှုတော်သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့အားငင်း၊ ဘုန်းတော်သည် သားမြေးတို့အား
၁၇ ငင်း ထင်ရှားပါစေသော။– အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်သည် အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်သို့ ရောက်ပါစေသော။ အကျွန်ုပ်တို့ပြုသောအမှုတို့ကိုလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အဘို့ မြဲမြံစေတော်မူပါ။

To Contents

၉၁

၁ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ ကွယ်ကာရာဌာန
တော်၌ နေသောသူသည် အနန္တတန်ခိုးရှင်၏ အ
၂ ရိပ်ကိုခိုရလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည် ငါခိုလှုံ
ရာ၊ ငါ၏ရဲတိုက်၊ ငါကိုးစားသော ဘုရားသခင်
ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ငါပြောဆို၏။
၃ အကယ်စင်စစ် မုဆိုး၏ကျော့ကွင်းနှင့်ငင်း၊
သေတတ်သော အနာနှင့်ငင်း၊ သင့်ကို ကင်းလွတ်
၄ စေတော်မူမည်။– အတောင်တော်အမွေးနှင့် ဖုံး
အုပ်တော်မူ၍၊ အတောင်တော်အောက်၌ သင်
သည်လုံခြုံစွာ နေရလိမ့်မည်။ သစ္စာတော်သည်
၅ သင်၏ဒိုင်းလွှားဖြစ်လိမ့်မည်။– ညဉ့်အခါဖြစ်
တတ်သော ဘေးကိုငင်း၊ နေ့အခါ၌၌ ပစ်သော
၆ မြားကိုငင်း၊– မှောင်မိုက်ထဲမှာ လည်တတ်သော
ကာလနာကိုငင်း၊ မွန်းတည့်အခါ၌၌ ဖျက်ဆီး
တတ်သော ဥပဒ်ကိုငင်း၊ သင်သည်မကြောက်ရ။–
၇ သင်၏အနားမှာ လူတထောင်၊ သင်၏လက်ျာ
ဘက်မှာ လူတသောင်းလဲသော်လည်း၊ သင့်ကို မ
၈ ထိမခိုက်ရ။– သင်သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့်ကြည့်၍၊
မတရားသောသူတို့၌ ရောက်ရသောအပြစ်ကို
၉ မြင်ရုံမျှသာရှိလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည် ငါခို
လှုံရာဖြစ်တော်မူ၏ဟု သင်သည်ဆို၍၊ အမြင့်ဆုံး
၁၀ သောဘုရား၌ နေရာကျသောကြောင့်၊– သင်၌ မ
ကောင်းသောအနိဋ္ဌရုပ် မကပ်မရောက်။ သင့်နေ
၁၁ ရာသို့ ဘေးဥပဒ်မချဉ်းရ။– သွားလေရာရာ၌ သင့်
ကိုစောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်တမန်တို့
၁၂ အား သင့်အတွက် မှာထားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊– သင်
၏ခြေကို ကျောက်နှင့် မထိမခိုက်စေခြင်းငှါ၊ သူ
တို့သည် သင့်ကို လက်နှင့်မစေ့ချီပင့်ကြလိမ့်မည်။–
၁၃ သင်သည် ခြင်္သေ့နှင့် ဝွေဆိုးအပေါ်မှာကျော်သွား
၍၊ ခြင်္သေ့ပျိုနှင့် နဂါးတို့ကို ခြေဖြင့်နင်းလိမ့်မည်။
၁၄ သူသည် ငါ့ကိုချစ်သောကြောင့်၊ သူ့ကို ငါ
ကယ်နှုတ်မည်။ ငါ၏နာမကိုသိသောကြောင့်၊
၁၅ သူ့ကို ငါချီးမြှောက်မည်။– သူသည် ငါ့ကိုခေါ်
သောအခါ ငါထူးမည်။ ဒုက္ခခံရသောအခါ သူ့
ဘက်မှာငါနေ၍ ချမ်းသာပေးမည်။ သူ၏ဘုန်း
၁၆ ကိုလည်း ထင်ရှားစေမည်။– ရှည်သောအသက်
နှင့် သူ့ကိုရောင့်ရဲစေ၍၊ ငါ၏ကယ်တင်ခြင်း
ကျေးဇူးကို သူ့အားပြမည်။

၉၂

ဥပုသ်နေ့အတို့ ဆာလံသီချင်း။

၁ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍၊–
၂ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏နာမတော်ကို ထောမ
၂ နာသီချင်းဆိုခြင်းငှါငင်း၊– စောင်းနှင့်တကွ ကြိုး
ဆယ်ပင်ရှိသော တုရိယာ၊ တယော၊ မိကျောင်း
တို့ကိုတီး၍၊ ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာတော်ကို နံ
နက်အချိန်၊ ညအချိန် အစဉ်အတိုင်းပြခြင်းငှါငင်း
၄ လျော်ကပ်တော်ပေ၏။– အို ထာဝရဘုရား၊ အမှု
တော်များအားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ဝမ်းမြောက်စေ
တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ လက်တော်နှင့် ပြုပြင်တော်
မူသမျှတို့ကြောင့် ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုပါမည်။–
၅ အို့ထာဝရဘုရား၊ စီရင်တော်မူသောအမှုတို့သည်
ကြီးမား၍၊ အကြံအစည်တော်လည်း အလွန်
၆ နက်လှပါ၏။– တိရစ္ဆာန်သဘောရှိသောသူ မသိ၊
မိုက်သောသူ နားမလည်သောအမှုအရာဟူမူ
၇ ကား။– မတရားသော သူတို့သည် မြက်ပင်ကဲ့သို့
ပေါက်၍၊ အဓမ္မအမှုကို ပြုသောသူတို့သည်
ပွင့်လန်းကြသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားကိစ်းခြင်းသို့
၈ ရောက်ရသောအကြောင်းပေတည်း။–ကိုယ်တော်
မူကား၊ အစဉ်အမြဲ ကြီးမြင့်တော်မူသော ထာဝရ
၉ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။– အို့ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်၏ရန်သူတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်၍၊
အဓမ္မအမှုကိုပြုသောသူ အပေါင်းတို့သည် အရပ်
၁၀ ရပ်ကွဲပြားကြလိမ့်မည်။– အကျွန်ုပ်၏ချိုကိုကား၊
ကြံချိုကဲ့သို့ ချီးမြှောက်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို အသစ်
၁၁ သောဆီနှင့် လိမ်းတော်မူလိမ့်မည်။– အကျွန်ုပ်
၏ရန်သူတို့ကို အကျွန်ုပ် မျက်စိမြင်လျက်၊ ရန်
ဘက်ပြုသော လူဆိုးတို့အကြောင်းကို နားကြား
လျက်၊ အကျွန်ုပ်သည် အားရပါလိမ့်မည်။
၁၂ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် စွန်ပလွဲပင်ကဲ့သို့
ပွင့်လန်း၍ လေဗနုန်တောင်ပေါ်မှာ အာရဇ်ပင်
၁၃ ကဲ့သို့ ကြီးပွါးလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရား၏အိမ်
တော်၌ စိုက်ပျိုးသောသူတို့သည် ငါတို့ဘုရားသ
ခင်၏ တန်တိုင်းတော်တွင် ပွင့်လန်းကြလိမ့်
၁၄ မည်။– အသက်ကြီးသောကာလတွင်ပင်၊ အသီး
၁၅ ကိုသီး၍ ကြွယ်ဝစိမ်းလန်းကြလိမ့်မည်။– ထိုသို့
သောအားဖြင့် ငါ၏ကျောက်၊ ထာဝရဘုရား
သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူ၍၊ မတရားသောအမှု
နှင့် ကင်းလွတ်တော်မူသည်ဟု ထင်ရှားလိမ့်သ
တည်း။

၉၃

၁ ထာဝရဘုရားသည် စိုးစံ၍၊ အာနုဘော်နှင့်
တန်ဆာဆင်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ထို
သို့ဝတ်ဆင်၍၊ ခွန်အားကို ခါးပန်းစည်းတော်မူ၏။
သို့ဖြစ်၍၊ လောကဓာတ်သည် မလှုပ်မရှားနိုင်
၂ အောင် တည်လျက်ရှိ၏။– ကိုယ်တော်၏ပလ္လင်

To Contents

သည် ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ တည်ပါ၏။ ကိုယ်တော်
သည် ရှေးကာလမှစ၍ အစဉ်အမြဲ ဖြစ်တော်မူ
၃ ၏။– အို ထာဝရဘုရား၊ မြစ်တို့သည် ထကြပါ၏။
မြစ်တို့သည် ဟုန်းသံကိုပေးကြပါ၏။ မြစ်တို့
၄ သည် လှိုင်းတံပိုးခတ်ကြပါ၏။– ရေများဟုန်းသံ
နှင့်တကွ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးတို့သည် အားကြီး
သည်ထက်၊ ထာဝရဘုရားသည် မြင့်သော အ
၅ ရပ်၌သာ၍ တန်ခိုးကြီးတော်မူ၏။– သက်သေခံ
တော်မူချက်တို့သည် အလွန် မြဲမြံကြပါ၏။ အို
ထာဝရဘုရား၊ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီသည် အစဉ်အ
မြဲ အိမ်တော်၏အသရေဖြစ်ပါသတည်း။

၉၄

၁ အပြစ်ကို ပေးပိုင်တော်မူသော ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၊ အပြစ်ကို ပေးပိုင်တော်မူသော
ဘုရားသခင်၊ ရောင်ခြည်တော်ကိုလွှတ်တော်မူ
၂ ပါ။– မြေကြီးသားတို့ကို တရားဆုံးဖြတ်တော်မူ
သောအရှင်၊ ထတော်မူပါ။ မာနကြီးသောသူတို့
၃ အား အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူပါ။– အို
ထာဝရဘုရား၊ မတရားသောသူတို့သည် အ
ဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ဝမ်းမြောက်ကြပါလိမ့်
၄ မည်နည်း။– အဓမ္မအမှုကို ပြုသမျှသောသူတို့
သည် စော်ကား၍၊ ကြွမ်းတမ်းသောစကားကို
ပြောလျက်၊ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး ဝါကြွား
၅ ကြပါလိမ့်မည်နည်း။– အို ထာဝရဘုရား၊ သူတို့
သည် ကိုယ်တော်၏ လူတို့ကိုနှိပ်စက်၍၊ အမွေ
၆ တော်ကို ညှဉ်းဆဲကြပါ၏။– မုတ်ဆိုးမနှင့် ဧည့်
သည်ကိုငင်း၊ မိဘမရှိသော သူငယ်ကိုငင်း သတ်
၇ ကြပါ၏။– သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည်မမြင်၊
ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်သည် မမှတ်တတ်
ဟု ဆိုကြပါ၏။

၈ တိရစ္ဆာန်သဘောရှိသောသူတို့၊ နားလည်ကြ
လော့။ လူမိုက်တို့၊ အဘယ်ကာလမှ ပညာသတိ
၉ ကို ရကြလိမ့်မည်နည်း။– နားကိုစိုက်ထားတော်
မူသောသူသည် မကြားရသလော။ မျက်စိကို ဖန်
၁၀ ဆင်းတော်မူသောသူသည် မမြင်ရသလော။– လူ
အမျိုးမျိုးတို့ကို ဆုံးမတော်မူသောသူသည် အ
ပြစ်မပေးရသလော။ လူတို့အား ပညာအတတ်
ကို သွန်သင်တော်မူသောသူသည် ကိုယ်တိုင် ပ
၁၁ ညာအတတ် မရှိသလော။– လူတို့၏အကြံအ
စည်သည် အချည်းနှီးဖြစ်ကြောင်းကို ထာဝရဘု
ရား သိတော်မူ၏။

၁၂ အို ထာဝရဘုရား၊ မတရားသောသူတို့အဘို့
၁၃ တွင်းတူးစဉ်အခါ၊ ဒုက္ခနေ့ရက်ကာလနှင့် လွတ်
ခြင်းချမ်းသာကို ပေးအံ့သောငှါ၊ ကိုယ်တော်ဆုံးမ
၍၊ တရားတော်ကို သွန်သင်တော်မူသောသူသည်
၁၄ မင်္ဂလာရှိပါ၏။– ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့
၁၅ ကိုမပယ်၊ အမွေတော်ကို စွန့်ပစ်တော်မမူ။– တ
ဖန် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားဘက်၌ စီရင်ဆုံးဖြတ်
တော်မူ၍၊ သဘောဖြောင့်သောသူအပေါင်းတို့
သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြပါလိမ့်မည်။

၁၆ လူဆိုးတို့ကိုဆီးတား၍ ငါ့ဘက်မှာ အဘယ်
သူထမည်နည်း။ မတရားသော သူတို့ကိုဆီးတား
၁၇ ၍၊ ငါ့ဘက်မှာ အဘယ်သူနေမည်နည်း။– ထာဝ
ရဘုရားသည် ငါ့ကိုမစတော်မမူလျှင်၊ ငါ့ဝိညာဉ်
သည် ဆိတ်ညံရာအရပ်၌ မကြာမမြင့်မို့ နေရာ
၁၈ ကျရလိမ့်မည်။– ငါ့ခြေချော်လျက်ရှိသည်ဟု အ
ကျွန်ပ်ဆိုသောအခါ၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်၏ကရုဏာသည် အကျွန်ပ်ကို ထောက်မ
၁၉ ပါ၏။– အကျွန်ပ်၏နှလုံးထဲမှာ စိတ်များပြား
သောအခါ၊ ကိုယ်တော်သည် သက်သာစေတော်
မူသဖြင့်၊ အကျွန်ပ်၏ ဝိညာဉ်သည် ရွှင်လန်းပါ
၂၀ ၏။– မတရားသောအကြံကို မင်း၏အခွင့်နှင့် ပြု
စုတတ်သော အဓမ္မရာဇပလ္လင်သည် ကိုယ်တော်
၂၁ နှင့် မိသဟာယဖွဲ့ရပါမည်လော။– ဖြောင့်မတ်
သောသူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ စုဝေးကြပါ
၏။ အပြစ်မရှိသောသူကို သေစေခြင်းငှါ စီရင်
၂၂ ကြပါ၏။– သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည်
ငါ၏ရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါ၏ဘုရားသခင်
၂၃ သည် ငါခိုလှုံရာကျောက် ဖြစ်တော်မူ၏။– သူတို့
၏အပြစ်ကို သူတို့အပေါ်သို့ ရောက်စေတော်မူ
မည်။ အဓမ္မအမှုကို ပြုစဉ်တွင်ပင် ပယ်ဖြတ်
တော်မူမည်။ ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
သည် သူတို့ကို ပယ်ဖြတ်တော်မူမည်။

၉၅

၁ လာကြ။ ထာဝရဘုရားအား ရွှင်လန်းစွာသီ
ချင်းဆိုကြကုန်အံ့။ ငါတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့
၂ ရောက်ရာကျောက်ကို ကျူးဇကြကုန်အံ့။– ကျေး
ဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက် ရှေ့တော်သို့ဝင်၍၊ ဆာ
လံသီချင်းဆိုလျက် ကျူးဇသောအသံကို ပြုကြ
၃ ကုန်အံ့။– ထာဝရဘုရားသည် ကြီးမြတ်သောဘု
ရား၊ ဘုရားတကာတို့ထက် ကြီးမြတ်သောဘုရင်
၄ ဖြစ်တော်မူ၏။– မြေကြီးနက်နဲရာအရပ်တို့သည်
လက်တော်၌ ရှိကြ၏။ တောင်ထိပ်တို့ကိုလည်း
၅ ပိုင်တော်မူ၏။– ပင်လယ်ကိုလည်း ဖန်ဆင်း၍
ပိုင်တော်မူ၏။ ကုန်းကိုလည်း လက်တော်နှင့် ပြု
ပြင်တော်မူ၏။

To Contents

၆ လာကြ။ ပြပ်ဝပ်၍ ကိုးကွယ်ကြကုန်အံ့။ ငါ
တို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ရှေ့
၇ တော်၌ ဒူးထောက်ကြကုန်အံ့။– ထာဝရဘုရား
သည် ငါတို့၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ ငါတို့သည်
လည်း၊ အထံတော်၌ ကျက်စားသောသူ၊ လက်
၈ တော်အောက်၌ နေသောသိုးစုဖြစ်ကြ၏။– ယ
နေ့တွင် သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံကိုကြား
၉ လျက် ခိုင်မာသော စိတ်နှလုံးမရှိကြနှင့်။– သင်
တို့အဘများသည် အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး ငါ့
ကိုအနည်းနည်းစုံစမ်း၍၊ ငါ၏အမှုတို့ကို မြင်ရ
သောတောတွင်၊ ငါ့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ စုံ
၁၀ စမ်းရာကာလ၌ ရှိသကဲ့သို့ မရှိစေကြနှင့်။– ထို
လူမျိုးကို ငါရွံသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် စိတ်သ
ဘော မှားယွင်းတတ်သောလူမျိုးဖြစ်ကြ၏။ ငါ
၏အလေ့အလာတို့ကို နားမလည်ကြဟု ငါဆိုရ
၁၁ ၏။– ထို့ကြောင့် သူတို့သည် ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့
မဝင်ရကြဟု အမျက်ထွက်၍ ငါကျိန်ဆို၏။

၉၆

၁ ထာဝရဘုရားအား အသစ်သော သီချင်းကို
ဆိုကြလော့။ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရ
၂ ဘုရားအား သီချင်းဆိုကြလော့။– ထာဝရဘုရား
အား သီချင်းဆို၍၊ နာမတော်ကို ကောင်းကြီး
ပေးကြလော့။ ကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားကို
၃ တနေ့ထက်တနေ့ ညွှန်ကြားကြလော့။– ဘုန်း
တော်ကို တပါးအမျိုးသားတို့၌၎င်း၊ အံ့ဘွယ်
သောအမှုတော်တို့ကို ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့၌
၄ ၎င်း ဘော်ပြကြလော့။– ထာဝရဘုရားသည်
ကြီးမြတ်၍ အလွန်ချီးမွမ်းဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။
ဘုရားတကာတို့ထက် ကြောက်ရွံ့ဘွယ် ဖြစ်
၅ တော်မူ၏။– တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားရှိသ
မျှတို့သည် အချည်းနီးသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။
ထာဝရဘုရားမူကား၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ဖန်
၆ ဆင်းတော်မူ၏။– ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်သည်
ရှေ့တော်၌ရှိ၏။ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ဂုဏ်အသရေ
လည်း သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ ရှိ၏။

၇ လူအမျိုးမျိုးတို့၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်း
တန်ခိုး အစွမ်းသတ္တိရှိတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြ
၈ လော့။ ရှိတော်မူသည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။– ထာဝ
ရဘုရား၏နာမတော်သည် ဘုန်းကြီးတော်မူ
သည်ဟု ဝန်ခံကြလော့။ ပူဇော်သက္ကာကိုဆောင်
၉ ခဲ့လျက် တန်တိုင်းတော်သို့ဝင်ကြလော့။– သန့်
ရှင်းသောတန်ဆာကိုဆင်၍၊ ထာဝရဘုရားကို
ကိုးကွယ်ကြလော့။ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊
၁၀ ရှေ့တော်၌ ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကြလော့။– ထာဝ
ရဘုရားစိုးစံတော်မူသည်ဟု တပါးအမျိုးသားတို့
တွင် ဟောပြောကြလော့။ လောကဓာတ်သည်
မလှုပ်ရှားနိုင်အောင် မြဲမြံစွာတည်လိမ့်မည်။ လူ
များကို ဖြောင့်မတ်စွာတရားစီရင်တော်မူလိမ့်
၁၁ မည်။– ကောင်းကင်သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ
စေ။ မြေကြီးသည်လည်း ရွှင်လန်းခြင်းရှိစေ။ ပင်
လယ်နှင့် ပင်လယ်တန်ဆာသည် အသံဗလံကို
၁၂ ပြုစေ။– လယ်ပြင်နှင့် လယ်ပြင်၌ရှိသမျှသည်
လည်း ဝမ်းမြောက်စေ။ ထိုအခါ တောရှိသမျှ
သောအပင်တို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်တွင်
၁၃ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။– အကြောင်း
မူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာတော်မူ၏။ မြေ
ကြီးသားတို့ကို တရားစီရင်ခြင်းငှါ ကြွလာတော်
မူ၏။ လောကသားတို့ကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား
နှင့်ငင်း၊ လူများကို သစ္စာတော်နှင့်ငင်း စီရင်ဆုံး
ဖြတ်တော်မူလတံ့။

၉၇

၁ ထာဝရဘုရားသည် စိုးစံတော်မူ၏။ မြေကြီး
သည် ဝမ်းမြောက်၍၊ ကျွန်းများတို့သည်လည်း
၂ ရွှင်လန်းကြစေ။– မိုဃ်းတိမ်နှင့် မှောင်မိုက်တို့
သည် ထာဝရဘုရား၏ ပတ်ဝန်းကျင်တို့၌ရှိကြ
၏။ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ဆုံး
ဖြတ်ခြင်းသည် ပလ္လင်တော်၏တည်ရာဖြစ်၏။–
၃ မီးသည် ရှေ့တော်၌သွား၍၊ ရန်သူတို့ကို အလှည့်
၄ လှည့် လောင်လေ၏။– လျှပ်စစ်တော်သည်
လောကဓာတ်ကို လင်းစေ၏။ မြေကြီးသည် မြင်
၅ ၍တုန်လှုပ်၏။– ထာဝရဘုရားရှေ့၊ မြေကြီးတ
ပြင်လုံးကို အစိုးရတော်မူသော အရှင်၏ရှေ့
တော်၌၊ တောင်တို့သည် ဘယောင်းကဲ့သို့ အ
၆ ရည်ဖြစ်ကြ၏။– ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းအ
ကြောင်းကို ကောင်းကင်တို့သည်ထင်ရှားစွာပြ
၍၊ လူများအပေါင်းတို့သည် ဘုန်းတော်ကို မြင်ရ
၇ ကြ၏။– ရုပ်တုဆင်းတုကို ဝတ်ပြုသောသူ၊ အ
ချည်းနီးသက်သက်သောအရာ၌ ဝါကြွားသော
သူအပေါင်းတို့သည် အရှက်ကွဲခြင်းရှိကြစေ။ ဘု
ရားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ပြပ်ဝပ်ကိုး
ကွယ်ကြလော့။

၈ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် တရားစီ
ရင်တော်မူချက်တို့ အကြောင်းကြောင့်၊ ဇိအုန်မြို့
သည် ကြား၍ ရွှင်လန်းပါ၏။ ယုဒသတို့သမီးတို့
၉ လည်း ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊
ကိုယ်တော်သည် မြေကြီးသားအပေါင်းတို့ထက်

To Contents

ကြီးမြင့်တော်မူ၏။ ဘုရားတကာတို့ထက် အ
၁၀ လွန်ချီးမြှောက်ခြင်း ရှိတော်မူ၏။– ထာဝရဘု
ရားကို ချစ်သောသူတို့၊ မကောင်းသောအမှုကို ရွံ
ရှာကြလော့။ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူတို့၏ အ
သက်ဝိညာဉ်ကို စောင့်မတော်မူ၍၊ မတရားသော
သူတို့၏လက်မှလည်း ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။–
၁၁ အလင်းသည် တရားသောသူအဘို့၊ ဝမ်းမြောက်
ခြင်းသည် သဘောဖြောင့်သော သူတို့အဘို့ ပျိုး
၁၂ ကြဲလျက်ရှိ၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၊ ထာဝရ
ဘုရားကို အမှီပြု၍ ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ သန့်
ရှင်းသောနာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၉၈

၁ ထာဝရဘုရားအား အသစ်သောသီချင်းကို ဆို
ကြလော့။ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူပြီ။
လက်ျာလက်တော်နှင့် သန့်ရှင်းသော လက်ရုံး
တော်သည် ကိုယ်တော်အဘို့ ကယ်တင်ခြင်းအ
၂ မှုကိုပြုလေပြီ။– ထာဝရဘုရားသည် ကယ်တင်
တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ထင်ရှားစေ၍၊ ဖြောင့်မတ်
တော်မူခြင်းတရားကိုလည်း တပါးအမျိုးသားတို့
၃ အား ဘော်ပြတော်မူပြီ။– ဣသရေလအမျိုးသား
တို့၌ ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာတော်ကို အောက်
မေ့တော်မူပြီ။ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ ကယ်တင်
တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို မြေကြီးစွန်းအပေါင်းတို့
၄ သည် မြင်ရကြပြီ။– မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ထာ
ဝရဘုရားအား ကြွေးကြော်ကြလော့။ အသံဗလံ
ကိုပြု၍ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုလျက် ချီးမွမ်းကြ
၅ လော့။– စောင်းတီး၍ ထာဝရဘုရားအား သီချင်း
ဆိုကြလော့။ စောင်းတီး၍ တုရိယာသံကို ပြုကြ
၆ လော့။– တံပိုးနဲခရာကိုမူတ်၍၊ ရှင်ဘုရင်တည်း
ဟူသော ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကြွေးကြော်
၇ ကြလော့။– ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌၊ ပင်လယ်
နှင့် ပင်လယ်တန်ဆာသည် အသံဗလံကို ပြုစေ။
လောကဓာတ်နှင့် လောကသားတို့သည် ထိုနည်း
၈ တူ။– မြစ်တို့သည် လက်ခုပ်တီး၍၊ တောင်ရိုးသမျှ
၉ တို့သည်လည်း ရွှင်လန်းကြစေ။– အကြောင်းမူ
ကား၊ မြေကြီးသားတို့ကို တရားစီရင်ခြင်းငါ ကြွ
လာတော်မူ၏။ လောကသားတို့ကို ဖြောင့်မတ်
စွာစီရင်၍၊ လူများကို ဟုတ်မှန်ခြင်းတရားအ
တိုင်း စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူလတ့ံ။

၉၉

၁ ထာဝရဘုရားသည် စိုးစံတော်မူ၏။ လူများ
တို့သည် တုန်လှုပ်ခြင်းရှိကြစေ။ ခေရုဗိမ်တွင်
ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။ မြေကြီးသည် လှုပ်ရှားခြင်း
၂ ရှိစေ။– ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်မှာ
ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ လူများအပေါင်းတို့ထက် ချီး
၃ မြှောက်ခြင်းရှိတော်မူ၏။– ကြီးမြတ်၍ ကြောက်
ရွံ့ဘွယ်သော နာမတော်ကိုချီးမွမ်းကြစေ။ အ
ကြောင်းမူကား၊ နာမတော်သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိ
၄ သတည်း။– တရားကိုနှစ်သက်သော ရှင်ဘုရင်
၏တန်ခိုးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။ ကိုယ်တော်
သည် မှန်သောစီရင်ခြင်းကို တည်စေတော်မူ၏။
ယာကုပ်အမျိုး�under ကို တရားသဖြင့်ပြု၍၊ ဖြောင့်မတ်
၅ စွာဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။– ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝ
ရဘုရားကို ချီးမြှောက်ကြလော့။ ခြေတော်တင်
ရာခုံအောက်၌ ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြလော့။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် သန့်ရှင်းတော်
မူသတည်း။
၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်မောရှေနှင့် အာရုန်၊ နာမ
တော်ကို ပဌနာပြုသောသူ ရှမွေလ၊ ဤသူတို့
သည် ထာဝရဘုရားကို ပဌနာပြု၍၊ ကိုယ်တော်
၇ သည် ထူးတော်မူ၏။– သူတို့အား မိုဃ်းတိမ်တိုင်
ထဲက မိန့်တော်မူ၏။ သူတို့သည်လည်း၊ သက်
သေခံတော်မူချက်များကိုငင်း၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်
၈ မူချက်များကိုငင်း စောင့်ရှောက်ကြ၏။– အ
ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်သည် သူတို့ကို ထူးတော်မူ၏။ သူတို့အမှု
ကြောင့် အပြစ်ပေးသော်လည်း၊ သူတို့ကို သည်း
၉ ခံသောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။– ငါတို့၏ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရားကို ချီးမြှောက်ကြလော့။ သန့်
ရှင်းသောတောင်တော်မှာ ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ
လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းတော်မူသတည်း။

၁၀၀

၁ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားအား
၂ ကြွေးကြော်ကြလော့။– ထာဝရဘုရား၏အမှု
တော်ကို ဝမ်းမြောက်စွာ ဆောင်ရွက်ကြလော့။
ရွှင်လန်းစွာသီချင်းဆိုလျက်၊ အထံတော်သို့ ဝင်
၃ ကြလော့။– ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်
တော်မူသည်ဟု သိမှတ်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား
သည် ငါတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ ငါတို့၏အရှင်
ဖြစ်တော်မူ၏။ ငါတို့သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား
၏လူဖြစ်ကြ၏။ အထံတော်၌ ကျက်စားသော
၄ သိုးစုလည်းဖြစ်ကြ၏။– ကျေးဇူးတော်ကြီးပါ
သည်ဟု ဝန်ခံလျက်၊ တံခါးတော်တို့ကိုငင်း၊ ဂုဏ်
တော်ကိုချီးမွမ်းလျက် တန်တိုင်းတော်တို့ကိုငင်း
ဝင်ကြလော့။ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း၍ နာမ

To Contents

၅ တော်ကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။– အကြောင်း
မူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်
မူ၏။ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲရှိ၍၊ သစ္စာ
တော်သည် ကာလအဆက်ဆက်တည်လေသ
တည်း။

၁၀၃

၁ ငါသည် သနားစုံမက်ခြင်း၊ တရားသဖြင့် စီ
ရင်ခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍ သီချင်းဆိုပါမည်။ အို
၂ ထာဝရဘုရား၊ ရှေ့တော်၌ သီချင်းဆိုပါမည်။– စုံ
လင်သော တရားအတိုင်း ပညာသတိနှင့် ကျင့်ပါ
မည်။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ဆီသို့ အဘယ်
ကာလမှ ကြွလာတော်မူမည်နည်း။ ကိုယ်အိမ်
တွင် သန့်ရှင်းသောစိတ်နှလုံးနှင့် ကျင့်ပါမည်။–
၃ အဓမ္မအမှုအရာကို မျက်မှောက်မပြုပါ။ လမ်းလွဲ
သောသူ၏အမှုကို ရွံရှာသည်ဖြစ်၍၊ ငါ၌ မမှီမ
၄ ကပ်ရ။– သဘောကောက်သောသူသည် ငါ့ထံမှ
ထွက်သွားရမည်။ မကောင်းသောသူနှင့် ငါမ
၅ ပေါင်းဘော်။– မိမိအိမ်နီးချင်း၏အသရေကို
တိတ်ဆိတ်စွာဖျက်သောသူကို ငါပယ်ဖြတ်မည်။
မျက် နှာထောင် လွှား၍ စိတ် မြင့် သောသူကို
၆ သည်းမခံ။– သစ္စာရှိသော ပြည်သားတို့သည် ငါ့
ထံမှာနေမည်အကြောင်း သူတို့ကို ငါကြည့်ရှု
မည်။ စုံလင်သောတရား၌ ကျင်လည်သောသူ
၇ သည် ငါ၏အမှုကိုဆောင်ရွက်ရမည်။– လှည့်စား
တတ်သောသူမူကား၊ ငါ့အိမ်၌မနေရ။ မုသာစ
ကားကို ပြောတတ်သောသူသည်လည်း၊ ငါ့မျက်
၈ မှောက်၌ အခွင့်မရှိရ။– ဆိုးသောအမှုကို ပြုသော
သူအပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရား၏မြို့တော်မှ
ပယ်ဖြတ်မည်အကြောင်း၊ မတရားသော ပြည်
သားရှိသမျှတို့ကို စောစောဖျက်ဆီးလေအံ့သ
တည်း။

၁၀၄
ဆင်းရဲသောသူသည် ညှိုးငယ်သောစိတ်နှင့် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ညည်းတွား မြည်တမ်း၍ ပြုသောပဌနာ။

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ပဌနာကို နား
ထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ခြင်းအသံ
၂ သည် ရှေ့တော်သို့ ရောက်ပါစေသော။– ဘေး
ရောက်သည်ကာလ၌ မျက်နှာတော်ကို အကျွန်ုပ်
မှလွဲတော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်ခေါ်သောအခါ နား
ထောင်တော်မူပါ။ အလျင်အမြန် ထူးတော်မူပါ။–
၃ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်၏နေ့ရက်ကာလ
သည် မီးခိုးကဲ့သို့ ကုန်တတ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏အ
၄ ရိုးတို့သည် မီးခြေးကဲ့သို့ ကျွမ်းကြပါ၏။– အ
ကျွန်ုပ်၏နှလုံးသည် မြက်ပင်ကဲ့သို့အထိအခိုက်
ခံရ၍၊ ညှိုးနွမ်းလျက် ရှိပါ၏။ အစာစားခြင်းကိစ္စ
၅ ကိုပင် မေ့လျော့တတ်ပါ၏။– ကိုယ်သည်းတွား
ခြင်း အသံကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်၏အရိုးတို့သည် အ
၆ ရေခဲ့ ကပ်လျက်ရှိကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်သည် လွင်
ပြင်၌နေသော ဝံပိုကဲ့သို့ငင်း၊ တောခွေနေသော ဇီ
၇ ကွက်ကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ပါ၏။– အကျွန်ုပ်သည် အိမ်
မိုးပေါ်မှာ တကောင်တည်းနေရသော ငှက်ကဲ့သို့
၈ ဖြစ်၍ စောင့်လျက်နေရပါ၏။– အကျွန်ုပ်ရန်သူ
တို့သည် တနေ့လုံးကဲ့ရဲ့ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တ
ဘက်၌ စော်ကားသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို
၉ ပုံခိုင်း၍ ကျိန်ဆိုတတ်ကြပါ၏။– စိတ်တော်မ
၁၀ ပြေ၊ အမျက်ထွက်တော်မူသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်
သည်ပြာကို မုန့်ကဲ့သို့ စားရပါ၏။ သောက်သော
အခါလည်း၊ မျက်ရည်ရော၍ သောက်ရပါ၏။
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ချီးမြှောက်ပြီးမှ
၁၁ အောက်သို့ ချတော်မူပြီ။– အကျွန်ုပ်၏နေ့ရက်
တို့သည် ရှည်လျားသော အရိပ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊
မြက်ပင်ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ညှိုးနွမ်းပါ၏။
၁၂ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် နိစ္စထာဝ
ရ ဖြစ်တော်မူ၏။ နာမတော်သည် ကာလအစဉ်
၁၃ အဆက် တည်ပါ၏။– ထတော်မူပါ။ ဇိအုန်မြို့
ကို သနားတော်မူပါ။ ဇိအုန်မြို့ကို ကယ်မသနား
ရသောအချိန်၊ ချိန်းချက်တော်မူသောအချိန်
၁၄ ရောက်ပါပြီ။– ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည် ထို
မြို့၏ ကျောက်ခဲတို့ကိုပင် နှစ်သက်၍၊ သူ၏မြေ
၁၅ မှုန့်ကိုပင် စုံမက်ကြပါ၏။– တပါးအမျိုးသားတို့
သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကိုငင်း၊ လော
ကီရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့သည် ဘုန်းတော်ကိုငင်း
၁၆ ကြောက်ရွံ့ကြပါလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည်
ဇိအုန်မြို့ကိုတည်ထောင်၍၊ ဘုန်းတော်နှင့်တကွ
၁၇ ထင်ရှားတော်မူလိမ့်မည်။– ကိုးကွယ်ရာမဲ့သော
သူတို့ ဆုတောင်းခြင်းအကြောင်းကို မထီမဲ့မြင်မ
ပြု၊ သူတို့၏ပဌနာကို မှတ်တော်မူလိမ့်မည်။–
၁၈ ထိုအကြောင်းအရာကို နောက်ဖြစ်လတံ့သော
လူမျိုးအဘို့ ရေးမှတ်ရမည်။ ပြုပြင်တော်မူလတံ့
သောလူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြ
၁၉-၂၂ လိမ့်မည်။– ချုပ်ထားသောသူ၏ညည်းတွား
သံကို နားထောင်ခြင်းငှါငင်း၊ သေရမည်သူတို့ကို
လွတ်ခြင်းငှါငင်း၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်
သောလူမျိုးတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ဝတ်ကိုပြု
လျက် စုဝေးကြသောအခါ၊ ဇိအုန်တောင်ပေါ်၊

To Contents

ယေရှရှလင်မြို့၌၊ထာဝရဘုရား၏နာမတော်နှင့်
ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါငင်း၊
သန့်ရှင်းရာဌာနတော်အထွဋ်မှ ငုံကြည့်တော်မူ
၅ ၍၊ ကောင်းကင်ပေါ်က ထာဝရဘုရားသည် မြေ
ကြီးကို ရှုမှတ်တော်မူ၏။
၂၃ လမ်းခရီး၌ ငါ၏အစွမ်းကိုလျော့စေခြင်းငှါ
ငင်း၊ ငါ၏နေ့ရက်ကာလကို တိုစေခြင်းငှါငင်း ပြု
၂၄ တော်မူသောအခါ၊– ငါလျှောက်သောအချက်ဟု
မူကား၊ အို အကျွန်ုပ်၏ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကိုအ
သက်ပျိုစဉ်ပင် ပယ်ရှင်းတော်မမူပါနှင့်။ ကိုယ်
တော်၏နှစ်တို့သည် ကာလအစဉ်အဆက် မြဲကြ
၂၅ ပါ၏။– ကိုယ်တော်သည် ရှေ့ဦးစွာ၌ မြေကြီးကို
တည်တော်မူပြီ။ မိုဃ်းကောင်းကင်သည်လည်း
လက်တော်နှင့် ဖန်ဆင်းသောအရာဖြစ်ပါ၏။–
၂၆ ထိုအရာတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော်
လည်း ကိုယ်တော်သည် အမြဲတည်တော်မူ၏။
ထိုအရာရှိသမျှတို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ ဟောင်း
နွမ်းခြင်းသို့ရောက်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဝတ်လုံ
ကိုလဲသကဲ့သို့ လဲတော်မူသဖြင့်၊ ပြောင်းလဲခြင်း
၂၇ ရှိကြသော်လည်း၊– ကိုယ်တော်သည် ပြောင်းလဲ
တော်မမူပါ။ အသက်တော်လည်း မကုန်မဆုံးရ
၂၈ ပါ။– ကိုယ်တော်ကျွန်တို့၏ သားမြေးတို့သည်
တည်၍၊ အမျိုးအနွယ်သည်လည်း ရှေ့တော်၌
မြဲမြံပါလိမ့်မည်။

၁၀၃

၁ အို ငါ့ဝိညာဉ်၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီး
ပေးလော့။ ငါ၏အထဲမှာရှိသမျှတို့၊ သန့်ရှင်း
သောနာမတော်ကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။–
၂ အို ငါ့ဝိညာဉ်၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေး
လော့။ ကျေးဇူးတော်အပေါင်းကို မမေ့လျော့
၃ နှင့်။– သင်၏အပြစ်အလုံးစုံတို့ကိုဖြေလွှတ်၍၊
သင်၏အနာရောဂါရှိသမျှတို့ကိုလည်း ပျောက်
၄ စေတော်မူ၏။– သင်၏အသက်ကို ဗျက်ဆီးခြင်း
ထဲကရွေး၍ ကျေးဇူးတော်၊ ကရုဏာတော်များ
၅ နှင့် သင်၏ခေါင်းကို ပတ်ရစ်တော်မူ၏။– သင့်ကို
အသက်ကြီးစဉ်၊ ကောင်းသောအရာနှင့် ရောင့်ရဲ
စေတော်မူသဖြင့်၊ သင်၏အရွယ်သည် ရွှေလင်း
တ၏အရွယ်ကဲ့သို့ ပြုပြင်ခြင်းရှိ၏။
၆ ထာဝရဘုရားသည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသမျှ
သောသူတို့အဘို့ တရားပေး၍ စီရင်ဆုံးဖြတ်
၇ တော်မူ၏။– ဘာသာခလေ့တော်တို့ကို မောရှေ၌
ဝင်း၊ စီရင်တော်မူသော အမှုအရာတို့ကို ဣသရေ
၈ လအမျိုးသားတို့၌ဝင်း ပြတော်မူပြီ။– ထာဝရဘု
ရားသည် သနားတတ်သောသဘော၊ ကျေးဇူးပြု
တတ်သောသဘော၊ စိတ်ရှည်၍၊ ကရုဏာကြွယ်
၉ ဝသောသဘော ရှိတော်မူ၏။– အစဉ်မပြတ် အ
ပြစ်တင်တော်မူသည် မဟုတ်။ အငြိုးကို အမြဲ
၁၀ ထားတော်မူသည် မဟုတ်။– ငါတို့ပြစ်မှားခြင်း
နှင့် အလျောက် ငါတို့၌ပြုတော်မမူတတ်။ ငါတို့
၌ ဒုစရိုက်ရှိသည်အတိုင်း အပြစ်ကို ပေးတော်မ
၁၁ မူတတ်။– မြေကြီးပေါ်တွင် ကောင်းကင်အမြင့်ရှိ
သည် အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော
၁၂ သူတို့၌ ကရုဏာတော်သည် အားကြီးပေ၏။– အ
ရှေ့မျက်နှာစွန်းသည် အနောက်မျက်နှာစွန်းနှင့်
ဝေးသည်အတိုင်း၊ ငါတို့အပြစ်များကို ငါတို့နှင့်
၁၃ ဝေးစေတော်မူ၏။– အဘသည် သားတို့ကို သနား
စုံမက်သည်နည်းတူ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကြောက်
၁၄ ရွံ့သောသူတို့ကို သနားစုံမက်တော်မူ၏။– အ
ကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ကိုယ်ခန္ဓာကို သိတော်မူ
၏။ ငါတို့သည် မြေမှုန့်ဖြစ်ကြောင်းကို အောက်
၁၅ မေ့တော်မူ၏။– လူတို့၏နေ့ရက်ကာလသည်
မြက်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ လူသည်လယ်ပြင်၌ရှိသော
၁၆ ပန်းပွင့်ကဲ့သို့ ပွင့်တတ်၏။– လေသည်လွှန်သွား
လျှင် အပွင့်ပျောက်၍၊ သူ၏နေရာသည် နောက်
၁၇ တဖန် သူ့ကိုမသိရာ။– ထာဝရဘုရား၏ကရုဏာ
တော်မူကား၊ ကြောက်ရွံ့သော သူတို့အပေါ်သို့
ကာလအစဉ်အဆက် သက်ရောက်တတ်၏။–
၁၈ သစ္စာတော်ကိုစောင့်၍ ပညတ်တော်တို့ကိုကျင့်
ခြင်းငှါ၊ သတိပြုသောသူတို့၏ သားစဉ်မြေးဆက်
တို့သည် ကုသလတရားတော်နှင့် ဆိုင်ရကြ၏။
၁၉ ထာဝရဘုရားသည် ပလ္လင်တော်ကို ကောင်း
ကင်ဘုံ၌ တည်တော်မူ၍၊ အာဏာတော်သည်
၂၀ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့ကိုနှံ့ပြား၏။– တန်ခိုး
ကြီး၍ နှုတ်ကပတ်တော်အသံကို နားထောင်
လျက်၊ အမိန့်တော်အတိုင်း ဆောင်ရွက်သော
ကောင်းကင်တမန်တော်တို့၊ ထာဝရဘုရားကို
၂၁ ကောင်းကြီးပေးကြလော့။– အလိုတော်သို့လိုက်
သော အမှုတော်ထမ်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
တော်အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီး
၂၂ ပေးကြလော့။– နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်၌ စီရင်ဖန်
ဆင်းတော်မူသမျှတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်း
ကြီးပေးကြလော့။ အို ငါ့ဝိညာဉ်၊ ထာဝရဘုရား
ကို ကောင်းကြီးပေးလော့။

၁၀၄

၁ အို ငါ့ဝိညာဉ်၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီး
ပေးလော့။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘု

To Contents

ရား၊ ကိုယ်တော်သည် အလွန်ကြီးမြတ်တော်မူ
၏။ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် တန်ဆာဆင်
၂ တော်မူ၏။– အဝတ်နှင့်ခြံသကဲ့သို့၊ အလင်းနှင့်
ကိုယ်တော်ကိုခြံတော်မူထသော၊ မိုးယံးကောင်း
ကင်ကို မျက်နှာကြက်ကဲ့သို့ ကြက်တော်မူထ
၃ သော၊– နေတော်မူရာအထက်ခန်း၊ အမြစ်ကိုရေ
၌ တည်တော်မူထသော၊ မိုးယံးတိမ်ရထားကိုစီး
၍၊ လေအတောင်တို့ဖြင့် ကြွသွားတော်မူထ
၄ သော၊– မိမိတမန်တို့ကို လေကဲ့သို့ငင်း၊ မိမိအ
စေအပါးတို့ကို မီးလျှံကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်စေတော်မူထ
၅ သော၊– မြေကြီးအမြစ်ကို ကာလအစဉ်အမြဲ မ
ရွေ့မလှုပ်စေခြင်းငှါ၊ တည်တော်မူသောဘုရား
ပေတည်း။

၆ ကိုယ်တော်သည် မြေကြီးကို အဝတ်နှင့်ဖုံး
သကဲ့သို့၊ ပင်လယ်နှင့် ဖုံးတော်မူ၍၊ ရေတို့သည်
၇ တောင်များအပေါ်မှာ ရပ်နေကြပါ၏။– တဖန်
ဆုံးမတော်မူ၍ သူတို့သည် ပြေးကြပါ၏။ မိုးယံး
ချုန်းတော်မူသံကိုကြား၍၊ အလျင်အမြန် ပြန်
၈ သွားကြပါ၏။– တောင်တို့သည် တက်လျက်၊
ချိုင့်တို့သည်ဆင်းလျက်၊ သူတို့ဘို့ ခွဲခန့်တော်မူ
၉ သော အရပ်သို့ ရောက်ကြပါ၏။– ရေတို့သည်
ပြန်လာ၍ မြေကြီးကို မလွှမ်းမိုးစေခြင်းငှါ၊ မ
ကျော်ရသောနယ်စပ်ကို ပိုင်းခြားတော်မူ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည် ချိုင့်များထဲသို့ စမ်းရေ
ကိုလွှတ်တော်မူ၍၊ ရေသည် တောင်တို့တွင်စီး
၁၁ လျက်၊– မြေတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့အား သောက်
ရသောအခွင့်ကို ပေး၏။ မြည်းရိုင်းတို့သည် အ
၁၂ တပ်ပြေရကြ၏။– ထိုရေအနားမှာ မိုးယံးကောင်း
ကင်ငှက်တို့သည် နေရာကျ၍၊ သစ်ပင်အခက်အ
၁၃ လက်တို့တွင် ကြွေးကြော်ကြ၏။– အထက်ခန်း
တော်ထဲက တောင်များကို ရေပေးတော်မူ၏။ စီ
၁၄ ရင်ပြုပြင်တော်မူခြင်းအကျိုးကြောင့်၊ မြေကြီး
သည် ရောင့်ရဲလျက်ရှိ၏။– တိရစ္ဆာန်ဘို့ မြက်ပင်
၁၅ ကိုငင်း၊ လူသုံးဘို့ စပါးပင်ကိုငင်း ပေါက်စေ
တော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီးထဲက မုန့်ကိုထုတ်ဘော်
၁၆ တော်မူ၏။– စပျစ်ရည်သည်လည်း လူတို့ကို ရွှင်
လန်းစေ၏။ ဆီအားဖြင့်လည်း သူတို့မျက်နှာကို
ပြောင်စေတော်မူ၏။ မုန့်သည်လည်း၊ သူတို့နှ
၁၇ လုံးကိုထောက်မ၏။– ထာဝရဘုရား၏ သစ်ပင်၊
စိုက်တော်မူသော လေဗနုန်အာရဇ်ပင်တို့သည်
၁၈ လည်း ရောင့်ရဲလျက်ရှိကြ၏။– ထိုအပင်တို့၌
ငှက်တို့သည် အသိုက်လုပ်တတ်ကြ၏။ ထင်းရူး
ပင်တို့၌ တောင်နှံတို့သည် နေရာကျတတ်ကြ
၁၉ ၏။– မြင့်သောတောင်တို့သည် တောဆိတ်များ
မှီခိုရာ၊ ကျောက်တို့သည် ရှာဖန်ယုန်များ မှီခိုရာ
၂၀ ဖြစ်ကြ၏။– ချိန်းချက်သောအချိန်ဘို့၊ လကို ဖန်
ဆင်းတော်မူပြီ။ နေသည်လည်း၊ မိမိဝင်ရသော
အချိန်ကိုသိ၏။

၂၀ ကိုယ်တော်သည် မှောင်မိုက်ကို စီရင်တော်မူ
၍ ညဉ့်ဖြစ်ပါ၏။ ထိုအချိန်၌ တောတိရစ္ဆာန်အ
ပေါင်းတို့သည်တွားလျက် ထွက်တတ်ကြပါ၏။–
၂၁ ခြင်္သေ့ပျိုတို့သည် လုယက်ခြင်းအလိုငှါဟောက်
၂၂ ၍၊ ဘုရားသခင်ထံမှာ အစာကို ရှာကြပါ၏။– တ
ဖန် နေထွက်ပြန်လျှင်၊ သူတို့သည် ဆုတ်သွား၍
၂၃ နေမြဲတွင်းတို့၌အိပ်နေကြပါ၏။– လူသည်လည်း
လုပ်ဆောင်ပြုမူခြင်းငှါ ညဦးတိုင်အောင် ထွက်
၂၄ သွားပါ၏။– အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်စီရင်
ပြုပြင်တော်မူသောအရာတို့သည် အလွန်များ
ပြားပါ၏။ ရှိရှိသမျှတို့ကို ပညာတော်အားဖြင့်
ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ မြေကြီးသည် ဘဏ္ဍာတော်
၂၅ နှင့် ကြွယ်ဝပါ၏။– မရေတွက်နိုင်အောင် တွား
တတ်သော တိရစ္ဆာန်အစရှိသော တိရစ္ဆာန်အ
ကြီးအငယ်အများတို့နေရာ ကြီးမားကျယ်ဝန်း
၂၆ သော သမုဒ္ဒရာလည်းရှိပါသေး၏။– ထိုအရပ်၌
သင်္ဘောတို့သည် သွားလာကြပါ၏။ ထိုအရပ်၌
ကွန့်မြူးစေခြင်းငှါ ဖန်ဆင်းတော်မူသော ငါးကြီး
၂၇ လဝိသန်သည်လည်းရှိပါ၏။– ထိုသို့သော တိ
ရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့သည် အချိန်တန်လျှင် အစာ
ကျွေးတော်မူစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်
၂၈ လျက်နေကြပါ၏။– ကိုယ်တော်ချထားတော်မူ
သည် အတိုင်း သူတို့သည် သိမ်းယူကြပါ၏။
လက်တော်ကို ဖွင့်တော်မူသောအားဖြင့်၊ သူတို့
သည် ကောင်းသောအရာနှင့် ရောင့်ရဲကြပါ၏။–
၂၉ မျက်နှာတော်ကိုလွှဲတော်မူလျှင်၊ သူတို့သည် ပင်
ပန်းကြပါ၏။ သူတို့အသက်ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူ
လျှင်၊ သူတို့သည်သေ၍ မိမိတို့မြေမှုန့်ထဲသို့ ပြန်
၃၀ သွားကြပါ၏။– တဖန်ဝိညာဉ်တော်ကိုလွှတ်၍၊
သူတို့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီးမျက်နှာ
ကို အသစ်ပြုပြင်တော်မူ၏။

၃၁ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် နိစ္စအမြဲ
တည်၏။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိအမှုတော်တို့
၃၂ တွင် ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။– မြေကြီးကို ကြည့်
ရှုတော်မူ၍ သူသည် တုန်လှုပ်တတ်၏။ တောင်
တို့ကိုတို့တော်မူ၍၊ သူတို့သည် မီးခိုးထွက်တတ်
၃၃ ကြပါ၏။– ငါသည် အသက်ရှင်စဉ်၊ ထာဝရဘု
ရားကိုသီချင်းဆိုမည်။ ငါဖြစ်သည် ကာလပတ်

To Contents

လုံး၊ ငါ၏ဘုရားသခင်ကို ထောမနာသီချင်းဆို
၃၄ မည်။– ငါဥဒါန်းကျူးခြင်းအသံသည် နှစ်သက်
တော်မူဘွယ်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသ၌ ငါရွှင်လန်း
၃၅ လိမ့်မည်။– ပြစ်မှားသောသူတို့ကို မြေကြီးမှ
သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ မတရားသောသူတို့သည်
နောက်တဖန်မဖြစ်ရကြ။ အိုငါ့ဝိညာဉ်၊ ထာဝရ
ဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးလော့။ ဟာလေလုယ။

၁၀၅

၁ ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီး
မွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကို ပဌနာပြုကြလော့။
အမှုတော်တို့ကို လူများတို့အား ပြသကြလော့။–
၂ ထာဝရဘုရားကို သီချင်းဆိုကြလော့။ ဆာလံသီ
ချင်းကို ဆိုကြလော့။ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်
၃ အပေါင်းတို့ကို ဟောပြောကြလော့။– သန့်ရှင်း
သောနာမတော်၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ကြလော့။
ထာဝရဘုရားကိုရှာသောသူတို့သည် စိတ်နှလုံး
၄ ရွှင်လန်းကြစေ။– ထာဝရဘုရားနှင့် တန်ခိုးတော်
ကိုရှာကြလော့။ မျက်နှာတော်ကို အစဉ်မပြတ်
၅ ရှာကြလော့။– စီရင်တော်မူသော အံ့သြဘွယ်တို့
ကိုငင်း၊ ထူးဆန်းသောအမှုတော်တို့နှင့် နှုတ်ထွက်
၆ ပညတ်တို့ကိုငင်း အောက်မေ့ကြလော့။– ထာဝ
ရဘုရား၏ကျွန် အာဗြဟံအမျိုး၊ ရွေးကောက်
၇ တော်မူသော ယာကုပ်အနွယ်တို့၊– ကိုယ်တော်
မြတ်ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ ဘုရားသခင်ဖြစ်
တော်မူ၏။ မြေကြီးတပြင်လုံး၌ တရားစီရင်ပိုင်
၈-၁၂ တော်မူ၏။– ငါသည် သင်တို့ အမွေခံရာဘို့ ခါ
နာန်ပြည်ကို သင်၌ပေးမည်ဟု ငါတို့အမျိုးသည်
အရေအတွက်အားဖြင့်မများ၊ အလွန်နည်း၍ ထို
ပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်လျက်နေသောအခါ၊ အာဗြ
ဟံ၌ကတိထား၍၊ ဣဇာက်၌ကျိန်ဆိုတော်မူလျက်
ယာကုပ်၌ မြဲမြံသောတရား၊ ဣသရေလ၌ နိစ္စ
ထာဝရပဋိညာဉ်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ လူမျိုးအဆက်
တထောင်တိုင်အောင် မိန့်မြွက်တော်မူသောနှုတ်
ကပတ်တည်းဟူသော ဝန်ခံခြင်းတရားတော်ကို
၁၃ အစဉ်အမြဲအောက်မေ့တော်မူ၏။– သူတို့သည်
တမြို့မှတမြို့သို့ရင်း၊ တနိုင်ငံမှတနိုင်ငံသို့ရင်း၊
၁၄ လှည့်လည်၍ သွားကြသောအခါ၊– သူတို့ကို
ညှဉ်းဆဲစေခြင်းငှါ အဘယ်သူအားမျှ အခွင့်ပေး
တော်မမူ။ သူတို့အတွက်လည်း ရှင်ဘုရင်တို့ကို
၁၅ ဆုံးမလျက်၊– ငါ့ထံ၌ ဘိသိက်ခံသောသူတို့ကို မ
ထိမခိုက်နှင့်။ ငါ၏ပရောဖက်တို့ကို အပြစ်မပြု
နှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၆ တဖန်တုံ၊ ထိုပြည်၌ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးကိုခေါ်
၍၊ အစာအာဟာရတည်းဟူသော အထောက်အ
၁၇ ပင့်ရှိသမျှကို ချိုးဖျက်တော်မူသောအခါ၊– ကျွန်
ဖြစ်စေဘို့ အရောင်းခံရသောယောသပ်ကို သူတို့
၁၈ ရှေ့မှာ စေလွှတ်တော်မူ၏။– သူ့ကိုခြေချင်းခတ်
၁၉ ၍ သံနှင့်ညှဉ်းဆဲကြ၏။– သူ၏စကားမပြည့်စုံမီ
တိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်အတိုင်း
၂၀ စုံဝမ်းခြင်းကိုခံရ၏။– လူတို့ကို အစိုးရသောအရှင်
တည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်သည်စေလွှတ်၍ သူ့ကို
၂၁ နှုတ်ပြိုးမှ ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။– သူသည် မိမိ
၂၂ အလိုရှိသည်အတိုင်း မင်းအရာရှိတို့ကိုချည်နှောင်
၍၊ မှူးတော်မတ်တော်တို့ကို ဆုံးမပိုင်သောအ
ခွင့်နှင့် နန်းတော်အုပ်၊ နိုင်ငံတော်အုပ်အရာ၌ ထို
သူကို ခန့်ထားတော်မူ၏။
၂၃ ဣသရေလသည်လည်း အဲဂုတ္တုပြည်သို့
ရောက်လာ၍၊ ယာကုပ်သည် ဟာမအမျိုးနေရာ
၂၄ ပြည်၌ တည်းခိုး၏။– ဘုရားသခင်သည် မိမိလူတို့
ကိုအလွန်များပြားစေ၍၊ ရန်သူတို့ထက် အားကြီး
၂၅ စေတော်မူ၏။– မိမိလူတို့ကို ရန်သူတို့သည် မုန်း
၍၊ မိမိကျွန်တို့ကို ပရိယာယ်ပြုမည်အကြောင်း၊
ထိုသူတို့ စိတ်နှလုံးကို ပြောင်းလဲစေတော်မူ၏။–
၂၆ တဖန် မိမိကျွန်မောရှေနှင့် ရွေးကောက်တော်မူ
၂၇ သောအာရုန်ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။– အဲဂုတ္တု
ပြည်သားတို့တွင်၊ လက္ခဏာသက်သေတော်တို့
ကိုပြ၍၊ ဟာမအမျိုးနေရာပြည်၌ အံ့ဘွယ်သော
၂၈ အမှုတို့ကိုပြုကြ၏။– မှောင်မိုက်ကို စေလွှတ်၍၊
မိုက်မဲစေတော်မူ၏။ သူတို့သည် နှုတ်ကပတ်
၂၉ တော်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်မပြုရကြ။– သူတို့ရေ
များကို အသွေးဖြစ်စေ၍၊ ငါးများကို သေစေ
၃၀ တော်မူ၏။– သူတို့မြေသည် များစွာသောဘား
တို့ကို မင်းအိပ်ရာအခန်းတို့၌ပင် ဘွားလေ၏။–
၃၁ အမိန့်တော်ရှိ၍ ယင်ရဲနှင့် ခြင်တို့သည် တပြည်
၃၂ လုံးကို နှံပြားကြ၏။– မိုးယံရေအစား မိုးယံသီး
ကိုငင်း၊ သူတို့မြေပေါ်မှာ မီးလျှံကိုငင်း ပေးတော်
၃၃ မူ၏။– သူတို့စပျစ်နွယ်ပင်နှင့် သင်္ဘောသဖန်းပင်
တို့ကိုထိခိုက်၍၊ တပြည်လုံး၌ရှိသော သစ်ပင်
၃၄ များကို ချိုးတော်မူ၏။– အမိန့်တော်ရှိ၍ မရေ
တွက်နိုင်အောင်၊ အရာဘကျိုင်းနှင့် ယာလက်
၃၅ ကျိုင်းတို့သည်လာ၍၊– သူတို့ပြည်မှာ ဟင်းသီး
ဟင်းရွက်ရှိသမျှတို့ကိုငင်း၊ မြေဩအသီးအနှံ
၃၆ တို့ကိုငင်း ကိုက်စားကြ၏။– သူတို့အစွမ်းသတ္တိ
အထွဋ်အမြတ်တည်းဟူသော သူတို့ပြည်မှာ
သားဦးအပေါင်းတို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။
၃၇ မိမိလူတို့ကို ရွှေငွေပါလျက် ထုတ်ဆောင်

To Contents

တော်မူ၍၊ သူတို့အစုစု၌ အားနည်းသောသူ တ
၃၈ ယောက်မျှမရှိ။– အဲဂုတ္တာပြည်သည် သူတို့ကို
ကြောက်သောကြောင့်၊ သူတို့သည် ထွက်သွား
၃၉ သောအခါ တပြည်လုံး ဝမ်းမြောက်၏။– သူတို့
အပေါ်မှာ မိုးယံတိမ်ကိုဖြန့်မိုး၍၊ ညဉ့်အခါလင်းစ
၄၀ ရာတို့ မီးကိုပေးတော်မူ၏။– သူတို့သည် တောင်း
သောအခါ ငုံးများကို ဆောင်ခဲ့တော်မူ၍၊ သူတို့
ကို ကောင်းကင်မုန့်နှင့် ရောင့်ရဲစေတော်မူ၏။–
၄၁ ကျောက်ကိုလည်း ဖွင့်လှစ်တော်မူသဖြင့်၊ ရေ
သည်ထွက်၍ သွေ့ခြောက်သောအရပ်၌ မြစ်ကဲ့
၄၂ သို့ စီးသွားလေ၏။– အကြောင်းမူကား၊ မိမိကျွန်
အာဗြဟံ၌ ထားခဲ့ဘူးသော သန့်ရှင်းသော ဂတိ
၄၃ တော်ကို အောက်မေ့တော်မူ၏။– ရွေးကောက်
တော်မူသော မိမိလူတို့ကို ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်း
၄၄ ခြင်းနှင့်တကွ ထုတ်ဆောင်တော်မူ၏။– သူတို့
၄၅ သည် အထုံးအဖွဲ့တော်တို့အတိုင်းကျင့်၍၊ ပညတ်
တရားတော်ကို စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊
တပါးအမျိုးသားတို့၏မြေကို ပေးတော်မူသဖြင့်၊
သူတို့သည် အခြားသောလူတို့၏အလုပ်ထဲသို့
ဝင်စားရကြ၏။ ဟာလေလုယ။

၁၀၆

၁ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊
ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊
၂ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။– ထာဝ
ရဘုရား၏ တန်ခိုးကြီးခြင်းအရာတော်တို့ကို အ
ဘယ်သူပြောနိုင်သနည်း။ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို
အဘယ် သူသည် အကုန်အစင် ဘော်ပြနိုင်သ
၃ နည်း။– ခပ်သိမ်းသောအခါတို့၌ တရားကိုစောင့်
ရှောက်၍၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်သောသူတို့သည်
မင်္ဂလာရှိကြ၏။
၄ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ရွေးကောက်
၅ တော်မူသောသူတို့၏ကောင်းကျိုးကို မြင်စေ
ခြင်းငှါငင်း၊ ကိုယ်တော်၏လူမျိုးဝမ်းမြောက်ခြင်း
၌ ဝမ်းမြောက်၍၊ ကိုယ်တော်၏အမွေဖြစ်သော
သူတို့နှင့်အတူ ဝါကြွားရွှင်လန်းစေခြင်းငှါငင်း၊
ကိုယ်တော်၏လူတို့ခံရသော စေတနာတော်နှင့်
တကွ၊ အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ အ
ကျွန်ုပ်ကို အကြည့်အရှုကြလာ၍ ကယ်တင်တော်
၆ မူပါ။– အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘိုးဘေးတို့နှင့်အတူ
ပြစ်မှားကြပါပြီ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုကြပါပြီ။ မတရား
၇ သောအမှုကို ပြုကြပါပြီ။– အဲဂုတ္တာပြည်၌ ပြု
တော်မူသော အံ့သြဘွယ်တို့ကို ဘိုးဘေးတို့သည်
နားမလည်ကြ။ များစွာသော ကရုဏာတော်ကို
မအောက်မေ့ကြ။ ပင်လယ်နား၊ ဧဒုံပင်လယ်နား
၈ မှာ ပုန်ကန်ကြပါ၏။– သို့သော်လည်း၊ မဟာတန်
ခိုးတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ နာမတော်၏အ
ကြောင်းကြောင့် သူတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ၏။–
၉ ဧဒုံပင်လယ်ကိုဆုံးမတော်မူ၍၊ ပင်လယ်ရေသည်
ခန်းခြောက်လေ၏။ တောခ်ို့ ပို့ဆောင်သကဲ့သို့
နက်နဲရာအရပ်၌ သူတို့ကို ပို့ဆောင်တော်မူ၏။–
၁၀ မုန်းသောသူ၏လက်မှ သူတို့ကိုကယ်တင်၍၊ ရန်
၁၁ သူ၏လက်မှ ရွေးနှုတ်တော်မူ၏။– ရန်သူတစုံ
တယောက်ကိုမျှ မကျန်ရစ်စေခြင်းငှါ၊ ရေသည်
၁၂ လွှမ်းမိုးလေ၏။– ထိုအခါ စကားတော်ကို ယုံ၍
၁၃ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို သီချင်းဆိုကြ၏။– သို့
သော်လည်း အမှုတော်ကိုအလျင်အမြန်မေ့လျော့
သည်ဖြစ်၍၊ အကြံအစည်တော်ကို မဆိုင်းမလင့်
၁၄ ဘဲ၊– တောခ်ွဲအလွန်တပ်မက်၍၊ လူဆိတ်ညံရာအ
၁၅ ရပ်၌ဘုရားသခင်ကိုစုံစမ်းကြ၏။– သူတို့တောင်း
သောဆုကို ပေးတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့
၌ ပိန်ကြိုခြင်းကို သွင်းပေးတော်မူ၏။
၁၆ ထိုသူတို့သည်လည်း၊ တပ်ထဲမှာ မောရှေကို
၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏သန့်ရှင်းသူ အာရုန်ကိုငင်း
၁၇ ငြူစူကြ၏။– မြေကြီးသည်ကွဲလျက် ဒါသန်ကိုမျို
၍၊ အဘိရံ၏အသင်းအဝင်ကို ဖုံးအုပ်လေ၏။–
၁၈ သူတို့အသင်းအဝင်ထဲမှာ မီးရှို့၍၊ မတရားသော
၁၉ သူတို့ကို လောင်လေ၏။– သူတို့သည် ဟောရပ်
တောင်နားမှာ နွားသငယ်ကို လုပ်၍၊ အရည်သွန်း
၂၀ သောရုပ်တုကို ပြုပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။– သူတို့၏
ဘုန်းကိုလဲ၍ မြက်ကိုစားသော နွား၏ပုံသဏ္ဌာန်
၂၁ ကို ယူကြ၏။– အဲဂုတ္တာပြည်၌ ကြီးသောအမှုတို့
၂၂ ကိုငင်း၊ ဟာမအမျိုးနေရာပြည်၌ အံ့ဘွယ်သော
အမှုတို့ကိုငင်း၊ ဧဒုံပင်လယ်နားမှာ ကြောက်မက်
ဘွယ်သော အမှုတို့ကိုငင်းပြု၍၊ ကယ်တင်တော်
မူသော အရှင်ဘုရားသခင်ကို မေ့လျော့ကြ၏။–
၂၃ ထိုအခါ ရွေးကောက်တော်မူသောမောရှေသည်
အမျက် တော် ကိုလွှဲ၍၊ ထိုသူတို့ကို ဖျက် ဆီး
တော်မမူစေခြင်းငှါ၊ ဖျက်ဆီးရာအရပ်၊ ရှေ့တော်
၌မရပ်လျှင်၊ သူတို့ကို ဖျက်ဆီးမည်ဟု အကြံရှိ
တော်မူ၏။
၂၄ ထိုသူတို့သည်လည်း စကားတော်ကိုမယုံ၊
၂၅ သာယာသောပြည်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုကြ၏။– မိမိ
တို့တဲများ၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ ထာဝရဘုရား
၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားမထောင်ဘဲ နေကြ
၂၆ ၏။– ထိုကြောင့် သူတို့ကို တော်ခွ်လှဲခြင်းငှါငင်း၊–
၂၇ သူတို့အမျိုးအနွယ်ကို တပါးအမျိုးသားတို့တွင်

To Contents

လဲ့၍၊ အပြည်ပြည်အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သူတို့တဘက်၌ ကျိန်ဆိုတော်မူ၏။
၂၈ ထိုသူတို့သည် ဗာလပေဂုရဘုရား၌ မှီဝဲ၍ လူသေရှေ့မှာ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို စားကြ
၂၉ ၏။– ထိုသို့မိမိတို့အမှုများအားဖြင့် အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်၍၊ ကာလနာသည် သူတို့ကို လုယက်
၃၀ လေ၏။– ထိုအခါ ဖိနဟတ်သည် ထ၍ တရားစီ
၃၁ ရင်သဖြင့်၊ ကာလနာသည် ငြိမ်းလေ၏။– ထိုအ
မှုကို သူ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ လူမျိုးအဆက်
ဆက်တည်သော ကာလအစဉ်မပြတ် မှတ်ရသ
၃၂ တည်း။– တဖန် မေရိဘရေအနားမှာ အမျက်
တော်ကိုနှိုးဆော်ကြသဖြင့်၊ သူတို့အတွက်ကြောင့်
၃၃ မောရှေ၌ အမင်္ဂလာဖြစ်လေ၏။– သူ၏စိတ်ကို
ချုပ်ချယ်နှောင့်ရှက်ကြသဖြင့်၊ သူသည် အမှတ်
၃၄ တမဲ့ မြွက်ဆို၏။– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
အတိုင်း မပြု၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကို မဖျက်ဆီး
၃၅ ဘဲ နေကြ၏။– သူတို့နှင့်ရောနှော၍ သူတို့၏ဘာ
၃၆ သာဓလေ့ကို သင်ကြ၏။– သူတို့၏ရုပ်တုများကို
၃၇ ဝတ်ပြု၍ ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိကြ၏။– ကိုယ်
သားသမီးတို့ကို နတ်ဆိုးတို့အား ယဇ်ပူဇော်ကြ
၃၈ ၏။– ထိုသို့ အပြစ်မရှိသောသူတို့၏အသွေး၊ ခါ
နာန်ရုပ်တုတို့ရှေ့မှာ ယဇ်ပူဇော်သော ကိုယ်သား
သမီးတို့၏ အသွေးကို သွန်ကြ၍၊ ထိုမြေသည် အ
၃၉ သွေးနှင့် ညစ်ညူးလေ၏။– သူတို့သည် ကိုယ်အ
ကျင့်အားဖြင့် ကိုယ်ကိုညစ်ညူးစေ၍၊ ကိုယ်အမှု
တို့တွင် မှားယွင်းကြ၏။
၄၀ ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို
အမျက်တော်ထွက်၍၊ မိမိအမွေတော်ကို ရွံရှာ
၄၁ တော်မူ၏။– သူတို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့လက်
သို့ အပ်တော်မူသဖြင့်၊ မုန်းသောသူတို့သည် အုပ်
၄၂ စီးရကြ၏။– ရန်သူတို့သည် ညှဉ်းဆဲ၍၊ သူတို့
သည် ရန်သူတို့အောက်မှာ နှိမ့်ချခြင်းကို ခံရကြ
၄၃ ၏။– သူတို့ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ကယ်နှုတ်တော်
မူသော်လည်း၊ ပုန်ကန်သောအကြံကိုသာကြံ၍၊
မိမိတို့ဒုစရိုက် အပြစ်ကြောင့် နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံ
၄၄ ရကြ၏။– တဖန် သူတို့အော်ဟစ်ခြင်းကို ကြား
တော်မူလျှင်၊ သူတို့၌ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ကြည့်ရှုသ
၄၅ ဖြင့်၊– ဝန်ခံခြင်းဂတိတော်ကို သူတို့အတွက်အောက်
မေ့၍၊ ကရုဏာတော် များပြားသည့်အတိုင်း
၄၆ နောင်တရတော်မူ၏။– သူတို့ကို ချုပ်ထားသိမ်း
သွားသော သူအပေါင်းတို့သည် သနားရကြမည်
၄၇ အကြောင်း ပြုတော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘု
ရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ သန့်ရှင်းသောနာမတော်
၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးသည် ကြီးလှပါ၏ဟု အကျွန်ုပ်
တို့သည် ဝန်ခံ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်း၌ ဝါ
ကြွားဝမ်းမြောက်မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့
ကို ကယ်တင်လျက်၊ တပါးအမျိုးသားတို့အထဲ
၄၈ က နှုတ်ယူ၍ စုသိမ်းတော်မူပါ။– ဣသရေလအ
မျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကမ္ဘာအ
ဆက်ဆက် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ လူခပ်
သိမ်းတို့သည် အာမင်ဟု ဝန်ခံကြစေ။ ဟာလေ
လုယ။

၁၀၇

၁ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊
ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊
၂ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။– ရန်သူ
၃ ၏လက်မှ ထာဝရဘုရားနှုတ်၍ အရှေ့အနောက်
တောင်မြောက်အရပ်ရပ်ထဲက စုသိမ်းသော သူ
တည်းဟူသော၊ ရွေးတော်မူသောသူတို့သည် ဝန်
၄ ခံကြစေ။– သူတို့သည် တောတွင် လူဆိတ်ညံရာ
အရပ်၌လည်၍၊ နေစရာမြို့သို့ ရောက်သော
၅ လမ်းကို မတွေ့ကြ။– ဆာတပ်မွတ်သိပ်၍ စိတ်
၆ ပျက်ကြ၏။– ဆင်းရဲခံရသောအခါ၊ ထာဝရဘု
ရားကိုအော်ဟစ်၍၊ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ဆယ်နှုတ်
၇ တော်မူ၏။– သူတို့နေစရာမြို့သို့ ရောက်စေခြင်း
ငှါ၊ ဖြောင့်သောလမ်းဖြင့် ပို့ဆောင်တော်မူ၏။–
၈ လူသားတို့၌ပြုတော်မူသော ကရုဏာနှင့် အံ့ဘွယ်
သောအမှုတော်တို့ကို ထောက်၍၊ ထာဝရဘုရား
၉ ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။– အ
ကြောင်းမူကား၊ တောင့်တသောဝိညာဉ်ကို ရောင့်
ရဲစေ၍၊ မွတ်သိပ်သောဝိညာဉ်ကိုလည်း၊ ကောင်း
သောအရာနှင့် ဝစေတော်မူ၏။
၁၀ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏အမိန့်တော်
၁၁ ကို ငြင်းဆန်၍၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ အကြံ
တော်ကို မထီမဲ့မြင် ပြုသောကြောင့်၊ မှောင်မိုက်၊
သေမင်းအရိပ်၌ထိုင်လျက်၊ ဒုက္ခနှင့်ငင်း၊ သံကြိုး
၁၂ နှင့်ငင်း ချည်နှောင်လျက် နေရကြ၏။– ဘုရားသ
ခင်သည် အမှုရောက်စေ၍၊ သူတို့စိတ်ကို နှိမ့်ချ
တော်မူ၏။ သူတို့သည်လဲ၍ ထောက်မသောသူ
၁၃ မရှိဘဲ၊– ဆင်းရဲခံရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရားကို
အော်ဟစ်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ကယ်တင်တော်မူ
၁၄ ၏။– မှောင်မိုက်နှင့် သေမင်းအရိပ်ထဲက ထုတ်
ဆောင်၍ သူတို့ချည်နှောင်ခြင်းကို ဖြေတော်မူ
၁၅ ၏။– လူသားတို့၌ ပြုတော်မူသော ကရုဏာနှင့်
အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို ထောက်၍၊ ထာဝ
ရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။–

To Contents

၁၆ အကြောင်းမူကား၊ ကြေးဝါတံခါးတို့ကိုချိုး၍၊ သံ
ကန့်လန့်တို့ကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်တော်မူ၏။
၁၇ မိုက်သောသဘောရှိသော သူတို့သည်လမ်း
လွဲ၍၊ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းနှင့်
၁၈ တွေ့ကြုံရကြ၏။– စားစရာမျိုးကိုရွံ၍ သေခြင်း
၁၉ တံခါး ငံ့အနီးသို့ ရောက်ကြ၏။– ဆင်းရဲခံရသော
အခါ ထာဝရဘုရားကိုအော်ဟစ်၍၊ ဆင်းရဲဒုက္ခ
၂၀ ထဲက ကယ်တင်တော်မူ၏။– နှုတ်ကပတ်တော်
ကိုလွှတ်သဖြင့်၊ သူတို့အနာကို ငြိမ်းစေ၍၊ ဖျက်
၂၁ ဆီးခြင်းအရာများထဲက နှုတ်ယူတော်မူ၏။– လူ
သားတို့၌ ပြုတော်မူသောကရုဏာနှင့် အံ့ဘွယ်
သောအမှုတော်တို့ကိုထောက်၍၊ ထာဝရဘုရား
၂၂ ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။– ကျေး
ဇူးတော် ဝန်ခံရာယဇ်ကိုပူဇော်၍၊ ရွှင်လန်းသော
အသံနှင့်တကွ အမှုတော်တို့ကို ကြားပြောကြစေ။
၂၃ သင်္ဘောစီးလျက် ပင်လယ်ကိုကူး၍၊ ရေများ
၂၄ ပေါ်မှာ လုပ်ဆောင်သောသူတို့သည်၊– နက်နဲရာ
အရပ်၌ ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်တို့နှင့်၊ အံ့
၂၅ ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို မြင်ရကြ၏။– အမိန့်
တော်ရှိ၍ လေပြင်းမုန်တိုင်းတိုက်သဖြင့်၊ လှိုင်း
၂၆ တံပိုးတို့ကို ထစေ၏။– မိုးယံကောင်းကင်တိုင်
အောင် တက်လျက်၊ နက်နဲရာထဲသို့ဆင်းလျက်
တွေ့သောဘေးကြောင့်၊ သူတို့သည် စိတ်ပျက်
၂၇ ကြ၏။– တလည်လည်သွားလျက် ယစ်မူးသောသူ
ကဲ့သို့ တိမ်းယိမ်းလျက်နေ၍ ဉာဏ်တိမ်မြဲလဲခြင်း
၂၈ ရှိကြ၏။– ဆင်းရဲခံရသောအခါ ထာဝရဘုရား
ကိုအော်ဟစ်၍၊ ဆင်းရဲဒုက္ခထဲက ထုတ်ဆောင်
၂၉ တော်မူ၏။– လေပြင်းကိုပျောက်စေတော်မူ၍၊
၃၀ လှိုင်းတံပိုးများလည်း ငြိမ်ဝပ်ကြ၏။– ထိုသို့ငြိမ်
ဝပ်သောကြောင့် သူတို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြ၏၊
အလိုရှိရာသင်္ဘောဆိပ်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။–
၃၁ လူသားတို့၌ ပြုတော်မူသော ကရုဏာနှင့် အံ့
ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို ထောက်၍၊ ထာဝရ
ဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။–
၃၂ လူဝရိသတ်၏အလယ်မှာ ထာဝရဘုရားကို ချီး
မွှောက်၍ အသက်ကြီးသူတို့၏ အစည်းအဝေး၌
ချီးမွမ်းကြစေ။
၃၃ မြစ်တို့ကို လွင်ပြင်ဖြစ်စေခြင်းငှါငင်း၊ စမ်း
ရေထွက်ရာအရပ်ကိုလည်း သွေ့ခြောက်စေခြင်း
၃၄ ငှါငင်း ပြုတော်မူ၏။– မြေကောင်းသောပြည်ကို
ပြည်သူပြည်သားတို့၏အပြစ်ကြောင့် ဆားမြေ
၃၅ ဖြစ်စေတော်မူ၏။– တဖန် လွင်ပြင်ကို ရေနှင့်
ပြည့်စေခြင်းငှါငင်း၊ သွေ့ခြောက်သောအရပ်ကို
လည်း စမ်းရေထွက်စေခြင်းငှါငင်း ပြုတော်မူ
၃၆ ၏။– ထိုအရပ်၌လည်း၊ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကို
နေရာချတော်မူ၍၊ သူတို့သည် မိမိနေစရာဘို့
၃၇ မြို့ကိုတည်ကြ၏။– လယ်လုပ်လျက်၊ စပျစ်ဥ
ယျာဉ်ကိုလည်း စိုက်ပျိုးလျက်၊ မြေအသီးအနှံတို့
၃၈ ကို ပြုစုကြ၏။– ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍၊ သူ
တို့သည် အလွန်ပွါးများကြ၏။ သူတို့သိုးနွားများ
၃၉ ကိုလည်း လျော့စေတော်မမူ။– တဖန် သူတို့
သည်လျော့၍ ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ငြိုငြင်ခြင်း၊ စိတ်ပူ
၄၀ ပန်ခြင်းအားဖြင့် နှိမ့်ချလျက်နေရကြ၏။– မင်း
သားတို့ကို အရှက်ခွဲ၍၊ လမ်းမရှိသော တောအ
၄၁ ရပ်၌သူလည်စေတော်မူ၏။– ဆင်းရဲသောသူကို
လည်း ဒုက္ခမှထမြောက်စေ၍၊ သိုးစုကဲ့သို့ အိမ်
၄၂ ထောင်ပွါးများစေတော်မူ၏။– ဖြောင့်မတ်သော
သူတို့သည်မြင်၍၊ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။ ခပ်သိမ်း
သောဒုစရိုက်သည်လည်း မိမိနှုတ်ကို ပိတ်ရ၏။–
၄၃ အကြင်သူသည် ပညာရှိ၏၊ ထိုသူသည် ဤအမှု
အရာတို့ကိုဆင်ခြင်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ ကရု
ဏာကျေးဇူးတော်ကို နားလည်လိမ့်မည်။

၁၀၈

၁ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်နှလုံးသည် တည်
ကြည်ပါ၏။ သီချင်းဆိုပါမည်။ ဝိညာဉ်ပါလျက်
၂ ချီးမွမ်းထောမနာပြုပါမည်။– တယောနှင့် စောင်း
၃ တို့၊ နိုးကြလော့။ ငါလည်း စောစောနိုးမည်။– အို
ထာဝရဘုရား၊ ပရိသတ်အလယ်၌ ကိုယ်တော်
ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ လူမျိုးတို့တွင် ကိုယ်တော်
၄ အား ထောမနာသီချင်း ဆိုပါမည်။– အကြောင်း
မူကား၊ ကရုဏာတော်သည် ကောင်းကင်သို့ငင်း၊
၅ သစ္စာတော်သည် မိုးယံတိမ်သို့ငင်း မှီပါ၏။– အို
ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်မြင့်သည်ထက် ကိုယ်
တော်ကြီးမြင့်တော်မူစေသတည်း။ မြေကြီးတ
ပြင်လုံးကို ဘုန်းတော် လွှမ်းမိုးပါစေသတည်း။–
၆ ချစ်တော်မူသော သူတို့သည် ချမ်းသာရမည်အ
ကြောင်း၊ အကျွန်ုပ် စကားကို နားထောင်၍၊
လက်ျာလက်ရုံးတော်အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူ
ပါ။
၇ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီတော်ကို တိုင်တည်၍၊ ဘု
ရားသခင်သည် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသောကြောင့်၊
ငါသည် ဝမ်းမြောက်မည်။ ရှေခင်မြို့ကို ပိုင်းခြား
၈ မည်။ သုက္ကတ်လယ်ပြင်ကိုတိုင်းထွာမည်။– ဂိ
လဒ်ပြည်ကို ငါပိုင်ရ၏။ မနာရှေပြည်ကိုလည်း
ငါပိုင်ရ၏။ ဧဖရိမ်ပြည်ကား ငါ့ဦးခေါင်း၏အစွမ်း
ဖြစ်ရ၏။ ယုဒပြည်ကား ငါ၏လွှတ်တော်ဖြစ်ရ

To Contents

၉ ၏။– မောဘပြည်ကား ငါ့ရေချိုးအိုး ဖြစ်ရ၏။ ဧ
ဒုံပြည်ကား ငါ့ခြေနင်းရာ ဖြစ်ရ၏။ ဖိလိတ္တိပြည်
၁၀ အပေါ်မှာ အောင်သံနှင့် ကြွေးကြော်မည်။– အား
ကြီးသော မြို့ထဲသို့ ငါ့ကို အဘယ်သူသွင်းပေး
မည်နည်း။ ဧဒုံပြည်သို့ ငါ့ကို အဘယ်သူလမ်းပြ
၁၁ မည်နည်း။– အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို စွန့်
ပစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်သည် ပြုတော်မူ
မည်မဟုတ်လော။ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့
ဗိုလ်ခြေနှင့်အတူ ကြွတော်မမူသော ကိုယ်တော်
၁၂ သည် ပြုတော်မူမည် မဟုတ်လော။– ဒုက္ခနှင့်
ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ မစတော်မူပါ။ လူတို့သည်
၁၃ ကယ်တင်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြပါ။– ဘုရားသ
ခင်အားဖြင့် ငါတို့သည် ရဲရင့်စွာပြုကြမည်။ ငါ
တို့၏ရန်သူများကို ကိုယ်တော်တိုင်နင်းတော်မူ
မည်။

၁၀၉

၁ အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းသော ဘုရားသခင်၊ တိတ်
၂ ဆိတ်စွာ နေတော်မမူပါနှင့်။– မတရားသောသူ
နှင့် သစ္စာပျက်သော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်တ
ဘက်၌ နှုတ်ကိုဖွင့်၍၊ မုသာစကားကို ပြောဆို
၃ ကြပါ၏။– မနာလိုသောစိတ်နှင့် စကားပြော
လျက်၊ အကျွန်ုပ်ကိုပိုင်း၍ အကြောင်းမရှိဘဲ စစ်
၄ တိုက်ကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်၏မေတ္တာအတွက် သူ
တို့သည် ရန်ဘက်ပြုကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်မူကား
၅ ပဋနာပြုလျက်နေပါ၏။– အကျွန်ုပ်ပြုသော
ကျေးဇူးအတွက် မကောင်းသောအပြစ်ကိုငင်း၊
အကျွန်ုပ်မေတ္တာအတွက် မုန်းခြင်းကိုငင်း ဆပ်
ပေးကြပါ၏။

၆ ထိုသို့သောသူ၏အပေါ်မှာ မတရားသောသူ
ကို ခန့်ထားတော်မူပါ။ သူ၏လက်ျာနားမှာ ရန်
၇ သူနေပါစေ။– သူသည် တရားစီရင်ခြင်းကိုခံရာ
တွင် ရှုံးပါစေ။ သူပြုသောပဋနာသည် ပြစ်မှား
၈ ခြင်းဖြစ်ပါစေ။– သူ၏အသက်တိုပါစေ။ သူ၏အ
၉ ရာကိုလည်း အခြားသူရပါစေ။– သူ၏သားတို့
သည် ဘသားဆိုး၊ မယားလည်း မုတ်ဆိုးဖြစ်ပါ
၁၀ စေ။– သူ၏သားတို့သည် အရပ်ရပ်လည်၍ သူ
တောင်းစားဖြစ်ကြပါစေ။ ပျက်စီးသော မိမိတို့
၁၁ နေရာများမှထွက်၍၊ အစာကိုရှာကြပါစေ။– သူ
၌ရှိသမျှကို ကြွေးရှင်သိမ်းယူပါစေ။ သူလုပ်၍ရ
သော ဥစ္စာကိုလည်း တပါးအမျိုးသားလုယူပါ
၁၂ စေ။– သူ၌ကျေးဇူးပြုသောသူ၊ သူ၏ဘသားဆိုး
တို့ကို ကယ်မသနားသောသူ တယောက်မျှ မရှိ
၁၃ စေနှင့်။– သူ၏အနွယ်သည် ပြတ်ပါစေ။ လူမျိုး
ဆင်းသက်၍ တဆက်တည်းတွင်၊ သူတို့၏နာ
၁၄ မည်သည် ကျေပျောက်ပါစေ။– သူ့ဘိုးဘေးတို့
၏ဒုစရိုက်ကို ထာဝရဘုရားသည် သတိရတော်
မူပါစေ။ သူ့အမိ၏အပြစ်သည် မဖြေပါစေနှင့်။–
၁၅ ထိုဒုစရိုက်အပြစ်သည် ထာဝရဘုရားရှေ့မှာ အ
စဉ်အမြဲထင်ရှား၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ထိုသူတို့ကို
အောက်မေ့စရာ အမှတ်မျှမရှိစေခြင်းငှါ၊ ပယ်
၁၆ ရှင်းတော်မူပါစေ။– အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ
သည် ကယ်မသနားခြင်းငှါ သတိမရှိ။ ဆင်းရဲ
ငတ်မွတ်၍ စိတ်ပျက်သောသူကို သေစေသည်
၁၇ တိုင်အောင် ညှဉ်းဆဲပြီ။– သူသည် ကျိန်ဆဲခြင်း
ကို နှစ်သက်သည်နှင့်အညီ၊ သူ့အပေါ်သို့ ရောက်
ပါစေ။ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အလိုမရှိသည်အ
၁၈ တိုင်း သူနှင့်ဝေးပါစေ။– အဝတ်ကိုဝတ်သကဲ့သို့
ကျိန်ဆဲခြင်းကို ဝတ်ရပါစေ။ ရေကဲ့သို့ သူ၏ဝမ်း
ထဲသို့ဝင်း၊ ဆီကဲ့သို့ သူ၏အရိုးထဲသို့ဝင်း ဝင်ပါ
၁၉ စေ။– သူ၏ကိုယ်ကိုခြုံသော အဝတ်ကဲ့သို့ဝင်း၊ သူ
၏ခါး၌ အစဉ်စည်းသော ခါးစည်းကဲ့သို့ဝင်း သူ၌
၂၀ ဖြစ်ပါစေ။– ငါ၏ဝိညာဉ်တဘက်၌ မကောင်း
သောစကားကို ပြောတတ်သော ငါ၏ရန်သူတို့
သည် ထိုသို့သော အကျိုးကို ထာဝရဘုရားထံ ခံ
ရကြပါစေ။

၂၁ အိုဘုရားရှင် ထာဝရဘုရား၊ နာမတော်အ
တွက်ကြောင့် အကျွန်ုပ်အမှုကို စောင့်တော်မူပါ။
ကရုဏာတော်ကောင်းသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို
၂၂ ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲ
ငတ်မွတ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အထဲ၌ နှလုံးနာလျက်ရှိ
၂၃ ပါ၏။– ရှည်လျားသောအရိပ်ကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်ရွေ့
သွားပါ၏။ ကျိုင်းကောင်ကဲ့သို့ လှုပ်ရှားလျက်ရှိ
၂၄ ပါ၏။– အစာမစားဘဲ နေရသောကြောင့်၊ ဒူးဆစ်
၂၅ နှစ်နဲ့၍ အသားလည်းလျော့ပါ၏။– အကျွန်ုပ်
သည်လည်း သူတပါးတို့ ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်း
ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုမြင်သောအခါ၊
၂၆ ခေါင်းညိတ်ခြင်းကို ပြုကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်၏ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို မစတော်
မူပါ။ ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း ကယ်တင်
၂၇ တော်မူပါ။– ထိုအမှုသည် တန်ခိုးတော်ကြောင့်
ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ကိုယ်တော်
စီရင်တော်မူသည်ဟု ထိုသူတို့သည် သိကြပါစေ
၂၈ သော။– ထိုသူတို့သည် ကျိန်ဆဲသော်လည်း၊
ကိုယ်တော်မူကား ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါ။
သူတို့သည် ထသောအခါ အရှက်ကွဲကြပါစေ
သော။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်မူကား၊ ဝမ်းမြောက်ပါ

To Contents

၂၉ စေသော၁။– အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့သည် ရှက်
ကြောက်ခြင်း အဝတ်ကိုဝတ်၍၊ စောင်နှင့်ခြုံသ
ကဲ့သို့၊ မျက်နှာပျက်ခြင်းနှင့် ကိုယ်ကိုခြုံကြပါစေ
၃၀ သော၁။– အကျွန်ုပ်သည်နှုတ်ဖြင်၍၊ ထာဝရဘု
ရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို အလွန်ချီးမွမ်းပါ
မည်။ များစွာသောသူတို့အလယ်မှာ ချီးမွမ်းပါ
၃၁ မည်။– အကြောင်းမူကား၊ ဆင်းရဲသောသူ၏ ဝိ
ညာဉ်ကို အပြစ်စီရင်သော သူတို့၏လက်မှ ကယ်
တင်ခြင်းငှါ၊ သူ၏လက္ခဏာကိုမှာရပ်၍ နေတော်
မူတတ်၏။

၁၁၀

၁ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏
ခြေတင်ရာ၊ ငါမချမထားမီတိုင်အောင်၊ ငါ့လက္ခ
ဏာဘက်၌ ထိုင်နေလော့ဟု ငါ၏သခင်အား မိန့်
၂ တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားသည် အရှင်၏အာ
ဏာတော်လုံတံကို ဇိအုန်မြို့မှ လွှတ်တော်မူ
မည်။ ကိုယ်တော်သည် ရန်သူတို့၏အလယ်၌
၃ အုပ်စိုးတော်မူလိမ့်မည်။– တန်ခိုးတော်ပြသော
နေ့ရက်ကာလ၌၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့သည် သန့်
ရှင်းသော တန်ဆာကိုဆင်လျက်၊ ကြည်ညိုသော
စေတနာစိတ်ရှိ၍၊ လူပျိုတော်တို့သည် နံနက်
ဝမ်းထဲကထွက်သော ဆီးနှင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါ
၄ လိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် မေလခိ
ဒေဇင်နည်းတူ ထာဝရဃဇီပုရောဟိတ်ဖြစ်သည်
ဟု ကျိန်ဆို၍၊ နောက်တဖန် စိတ်ပြောင်းလဲခြင်း
၅ ရှိတော်မမူ။– လက္ခဏာတော်နားမှာရှိသောဘုရား
ရှင်သည် အမျက်တော်အချိန်ကာလ၌ ရှင်ဘုရင်
တို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူမည်။
၆ ငါ၏သခင်သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် တ
ရားစီရင်လျက်၊ အသေကောင်တို့ကို အနှံ့အပြား
ဖြစ်စေ၍၊ ကျယ်သောမြေ၌ သူတို့ဦးခေါင်းကို
၇ နှိပ်စက်တော်မူမည်။– လမ်းနားမှာ စီးသောရေ
ကိုသောက်၍၊ ခေါင်းတော်ကို ချီးမြှင့်တော်မူ
မည်။

၁၁၁

၁ ငါသည် ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ အစည်းအ
ဝေး၌၎င်း၊ ပရိသတ်၌၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်
၂ တော်ကို စိတ်နှလုံးအကြွေးမဲ့ ချီးမွမ်းမည်။– ထာ
ဝရဘုရား၏အမှုတော်တို့သည် ကြီးမြတ်ကြ၏။
ကြည်ညိုသောသူတို့သည် ထိုအမှုတော်တို့ကို
၃ ရှာဖွေလိုက်စစ်တတ်ကြ၏။– စီရင်တော်မူသော
အရာသည် ဘုန်းအသရေနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ဖြောင့်
မတ်တော်မူခြင်းတရားလည်း အစဉ်အမြဲတည်
၄ ၏။– အံ့ဘွယ်သောအမှုတော်တို့ကို အောက်မေ့
ဘို့ရာ စီရင်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ကျေး
ဇူးပြုတတ်သော သဘော၊ သနားစုံမက်တတ်
၅ သောသဘောနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။– ကြောက်
ရွံ့ရိုသေသောသူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ပဋိ
ညာဉ်တရားတော်ကို အစဉ်အောက်မေ့တော်မူ
၆ ၏။– အမှုတော်တို့၌ရှိသောတန်ခိုးကို မိမိလူတို့
အားပြ၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏အမွေကို ပေး
၇ တော်မူ၏။– လက်တော်နှင့်ပြုသောအမှုတို့သည်
သစ္စာနှင့်ငင်း၊ တရားနှင့်ငင်း ယှဉ်ကြ၏။ ပညတ်
တော်အလုံးစုံတို့သည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော
၈ နှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။– သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ ဖြောင့်
မတ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သောကြောင့်၊ အစဉ်အမြဲတည်
၉ ကြ၏။– မိမိလူတို့၌ ရွေးတော်မူခြင်းကျေးဇူးကို
ပြုတော်မူ၏။ ပဋိညာဉ်တရားတော်ကို အစဉ်အ
မြဲထားတော်မူ၏။ နာမတော်သည်သန့်ရှင်း၏။
၁၀ ကြောက်ရွံ့ရိုသေဘွယ်ဖြစ်၏။– ထာဝရဘုရား
ကို ကြောက်ရွံ့သောသဘောသည် ပညာ၏အချုပ်
အခြာဖြစ်၏။ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်
သမျှသောသူတို့သည် ကောင်းသောဉာဏ်ရှိကြ
၏။ ဂုဏ်အသရေတော်သည် အစဉ်အမြဲ တည်
သတည်း။

၁၁၂

၁ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍၊ ပညတ်တော်
တို့၌ အလွန်မွေ့လျော်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ
၂ ၏။– ထိုသူ၏ သားမြေးတို့သည် မြေပေါ်မှာအား
ကြီးကြလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏အ
၃ မျိုးအနွယ်သည် မင်္ဂလာရှိတတ်၏။– ထိုသူ၏
အိမ်၌ စည်းစိမ်ဥစ္စာကြွယ်ဝ၍၊ သူ၏ကောင်း
၄ ကျိုးသည် အစဉ်အမြဲတည်တတ်၏။– သဘော
ဖြောင့်သော သူတို့အဘို့၊ မှောင်မိုက်ထဲမှာ အ
လင်းပေါ်ထွန်းတတ်၏။ ထိုသို့သောသူသည်
ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘောနှင့် သနားစုံမက်
တတ်သော သဘောရှိ၍၊ တရားသဖြင့် ပြုတတ်
၅ ၏။– ကရုဏာစိတ်ရှိ၍ ချေးငှါးတတ်သောသူ
သည် ကောင်းစားတတ်၏။ တရားဆုံးဖြတ်ရာ
၆ ကာလ၌ အောင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။– အ
ကယ်စင်စစ် လှုပ်ရှားခြင်းနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်
လိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် အစဉ်အမြဲ
၇ အောက်မေ့ဘို့ရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။– မကောင်း
သော သိတင်းကိုမကြောက်ရ။ စိတ်နှလုံးသည်
ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားသဖြင့် တည်ကြည်တတ်
၈ ၏။– သူ၏စိတ်နှလုံးသည် မြဲမြံသည်ဖြစ်၍၊ ရန်

To Contents

သူတို့၌ အားမရမှိတိုင်အောင်၊ ကြောက်ခြင်းနှင့်
၉ လွတ်လိမ့်မည်။– သူသည် စွန့်ကြဲပြီ။ ဆင်းရဲ
သောသူတို့အားပေးကမ်းပြီ။ သူ၏ဖြောင့်မတ်
ခြင်းသည် အစဉ်အမြဲ တည်တတ်၏။ သူ၏ဦးချို
သည် ဂုဏ်အသရေနှင့် ချီးမြှင့်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။–
၁၀ မတရားသောသူတို့သည် မြင်၍၊ နာကြင်သော
စိတ် ရှိကြလိမ့်မည်။ အံသွားခဲကြိတ်၍ ပိန်ချုံး
ကြလိမ့်မည်။ မတရားသောသူတို့၏အလိုသည်
ပျက်စီးရလိမ့်မည်။

၁၁၂

၁ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်တော်တို့၊ ထာဝရဘု
ရား၏နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ချီးမွမ်းကြ
၂ လော့။– ထာဝရဘုရား၏နာမတော်သည် ယခုမှ
၃ စ၍၊ အစဉ်အဆက် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။– နေ
ထွက်ရာမှသည် နေဝင်ရာတိုင်အောင်၊ ထာဝရ
ဘုရား၏နာမတော်သည် ချီးမွမ်းဘွယ်ဖြစ်၏။–
၄ ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးတကာတို့အပေါ်၌
ငင်း၊ ဘုန်းတော်သည် ကောင်းကင်အပေါ်၌ငင်း
၅ မြင့်တော်မူ၏။– ကိုယ်ကို ချီးမြှင့်၍ ကျိန်းဝပ်
၆ တော်မူသော်လည်း၊– ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ၍ ကောင်း
ကင်အရာနှင့် မြေကြီးအရာတို့ကို ကြည့်ရှုတော်
မူသော ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားနှင့်
၇ အာယာသူတူသနည်း။– ဆင်းရဲသောသူကို မြေ
မှုန့်ထဲကကြွလျက်၊ ငတ်မွတ်သောသူကို နောက်
၈ ချေးပုံထဲကချီးမြှောက်လျက်၊– မင်းသားတို့တွင်
ငင်း၊ မိမိလူတို့ကို အုပ်စိုးသောမင်းတို့တွင်ငင်း
၉ နေရာပေးတော်မူ၏။– မြို့သောမိန်းမသည် အိမ်
၌နေ၍၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် သားဘွားရ
သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ဟာလေလုယ။

၁၁၄

၁ ဣသရေလအမျိုး၊ ယာကုပ်အနွယ်သည် ရိုင်း
သောလူမျိုးနေရာ အဲဂုတ္တုပြည်ကထွက်သွား
၂ သောအခါ၊– ယုဒအမျိုးသည် သန့်ရှင်းရာဌာန
တော်ဖြစ်၏။ ဣသရေလအမျိုးသည် နိုင်ငံတော်
၃ ဖြစ်၏။– ပင်လယ်သည် မြင်၍ပြေးလေ၏။ ယော်
၄ ဒန်မြစ်လည်း နောက်သို့လှည့်လေ၏။– တောင်
ကြီးတို့သည် သိုးကဲ့သို့ငင်း၊ တောင်ငယ်တို့သည်
၅ သိုးသငယ်ကဲ့သို့ငင်း ခုန်ကြ၏။– အချင်းပင်လယ်၊
သင်ပြေးသည်အကြောင်း၊ အချင်းယော်ဒန်မြစ်၊
၆ သင်သည် နောက်သို့လှည့်သည်အကြောင်း၊– အ
ချင်းတောင်ကြီးတို့၊ သင်တို့သည် သိုးကဲ့သို့ခုန်
ကြသည်အကြောင်း၊ အချင်းတောင်ငယ်တို့၊ သင်
တို့သည် သိုးသငယ်ကဲ့သို့ခုန်ကြသည်အကြောင်း
၇ ကား အဘယ်သို့နည်း။– အိုမြေကြီး၊ အရှင်၏
မျက်နှာတော်ရှေ့၊ ယာကုပ်အမျိုးကိုးကွယ်သော
ဘုရားသခင်၏မျက်နှာတော်ရှေ့မှာ တုန်လှုပ်
၈ လျက်နေလော့။– ဘုရားသခင်သည် ကျောက်
ကိုရေကန်၊ မီးကျောက်ကို စမ်းရေတွင်းဖြစ်စေ
တော်မူသတည်း။

၁၁၅

၁ အကျွန်ုပ်တို့၌ ဘုန်းမရှိစေဘဲ၊ အို ထာဝရဘု
ရား၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ ဘုန်းမရှိစေဘဲ၊ ကိုယ်တော်
၏နာမ၌ ကရုဏာတော်နှင့် သစ္စာတော်ကြောင့်
၂ ဘုန်းရှိပါစေသတည်း။– သူတို့၏ဘုရားသခင်
သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု တပါးအမျိုးသား
တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုရကြမည်နည်း။–
၃ ငါတို့၏ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိ
တော်မူ၏။ အလိုတော်ရှိသမျှအတိုင်း ပြုတော်မူ
၄ ၏။– သူတို့၏ရုပ်တုများမူကား ငွေလည်းဖြစ်၏၊
ရွှေလည်းဖြစ်၏၊ လူလက်ဖြင့် လုပ်သောအရာ
၅ ပေတည်း။– ထိုရုပ်တုတို့သည်နှုတ်ရှိ၍ စကားမ
၆ ပြောတတ်၊ မျက်စိရှိ၍ မမြင်တတ်။– နားရှိ၍ မ
၇ ကြားတတ်၊ နှာခေါင်းရှိ၍ မနမ်းတတ်။– လက်ရှိ
၍ မကိုင်တတ်။ ခြေရှိ၍ မသွားတတ်။ သူတို့
လည်ချောင်းဖြင့် အသံမပြုတတ်ပါတကား။–
၈ လုပ်သောသူတို့လည်း အတူတူ၊ ကိုးစားသောသူ
အပေါင်းတို့လည်း အတူတူပါတကား။

၉ အို ဣသရေလအမျိုး၊ ထာဝရဘုရားကို ကိုး
စားလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအ
မျိုးကို မစသောသူ၊ ကွယ်ကာသောသူဖြစ်တော်
၁၀ မူ၏။– အို အာရုန်အမျိုးအနွယ်၊ ထာဝရဘုရား
ကို ကိုးစားလော့။ ထာဝရဘုရားသည် အာရုန်အ
မျိုးအနွယ်ကို မစသောသူ၊ ကွယ်ကာသောသူ
၁၁ ဖြစ်တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့
သောသူတို့၊ ထိုဘုရားကို ကိုးစားကြလော့။ ထာ
ဝရဘုရားသည် ထိုသို့သောသူတို့ကို မစသော
၁၂ သူ၊ ကွယ်ကာသောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။– ထာဝရ
ဘုရားသည် ငါတို့ကို အောက်မေ့တော်မူ၏။
ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ ဣသရေလအမျိုး
ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။ အာရုန်အမျိုး
၁၃ အနွယ်ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။– ထာဝ
ရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူ အကြီးအငယ်
၁၄ တို့ကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူမည်။– ထာဝရဘု
ရားသည် သင်တို့နှင့် သင်တို့သားမြေးတို့၌ မင်္ဂ
၁၅ လာကိုတိုးပွါးစေတော်မူမည်။– သင်တို့သည်
ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကိုဖန်ဆင်းသောထာဝ

To Contents

ရဘုရား ကောင်းကြီးပေးတော်မူသောသူ ဖြစ်
၁၆ ကြ၏။– ကောင်းကင်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏
ကောင်းကင်ဖြစ်၏။ မြေကြီးကိုကား လူသားတို့
၁၇ အား ပေးတော်မူပြီ။– သေလွန်သောသူ၊ ငြိမ်းရာ
ထဲသို့ ဆင်းသောသူရှိသမျှတို့သည် ထာဝရဘု
၁၈ ရားကို မချီးမွမ်းရကြ။– ငါတို့မူကား၊ ထာဝရဘု
ရားကို ယခုမှစ၍ အစဉ်အဆက် ကောင်းကြီး
ပေးကြလေအံ့သတည်း။ ဟာလေလုယ။

၁၁၆

၁ ထာဝရဘုရားသည် ငါတောင်းပန်ခြင်းအသံ
၂ ကို ကြား၍၊ ငါ့ဘက်သို့ နားတော်ကို လှည့်တော်
မူသောကြောင့်၊ ငါနှစ်သက်၏။ ငါအသက်ရှည်
သမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ထာဝရဘုရားကို ပဋ္ဌနာပြု
၃ မည်။– သေခြင်းကြိုးတို့သည် ငါ့ကိုဝိုင်း၍ မရ
ဏာနိုင်ငံဘေးတို့သည် ငါ့ကိုဘမ်းမိသဖြင့်၊ ဆင်း
၄ ရဲဒုက္ခဝေဒနာနှင့် ငါတွေ့ကြုံရ၏။– ထိုအခါ အို
ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို ကယ်နှုတ်
တော်မူပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်ပါ၏ဟု
ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ပဋ္ဌနာပြု၏။–
၅ ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုတတ်သော သ
ဘော၊ ဖြောင့်မတ်သော သဘောရှိတော်မူ၏။ ငါ
တို့ဘုရားသခင်သည် ကရုဏာစိတ်ရှိတော်မူ
၆ ၏။– ထာဝရဘုရားသည် မလိမ္မာသောသူတို့ကို
စောင့်မတော်မူ၏။ ငါသည် နှိမ့်ချလျက်ရှိသော
၇ အခါ ကယ်တင်တော်မူ၏။– အိုငါ့ဝိညာဉ်၊ သင်
၏ငြိမ်ဝပ်ရာသို့ ပြန်လော့။ ထာဝရဘုရားသည်
၈ သင်၌ကျေးဇူးပြုတော်မူပြီ။– ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်အသက်ကို သေခြင်းမှငင်း၊ အကျွန်ုပ်
မျက်စိကို မျက်ရည်ကျခြင်းမှငင်း၊ အကျွန်ုပ်ခြေ
ကိုလည်း ထိမိ၍လဲခြင်းမှငင်း ကယ်လွတ်တော်
၉ မူပြီ။– သို့ဖြစ်၍၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေ
ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ငါကျင့်၍ နေ
ရ၏။

၁၀ ငါသည် အလွန်ညှိုးငယ်ခြင်းကိုခံရ၏ဟု
ခြွက်ဆိုသော်လည်း၊ ယုံကြည်သောစိတ်ရှိသေး
၁၁ ၏။– လူအပေါင်းတို့သည် မုသာကိုသုံးတတ်ကြ
၁၂ ၏ဟု သတိလစ်လျက် ပြောမိ၏။– ငါ၌ ထာဝရ
ဘုရားပြုတော်မူသော ကျေးဇူးအလုံးစုံတို့ကို အ
၁၃ ဘယ်သို့ ဆပ်ရမည်နည်း။– ကယ်တင်ခြင်းခွက်
ဖလားကို ကိုင်ယူ၍၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်
၁၄ ကို ပဋ္ဌနာပြုမည်။– ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂ
တိထားသည် အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ လူများ
၁၅ ရှေ့၌ သစ္စာဝတ်ကို ဖြေမည်။– ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ မိမိသန့်ရှင်းသူတို့၏ သေခြင်းအရာ
၁၆ သည် အဘိုးကြီးလှ၏။– အို ထာဝရဘုရား၊ အ
ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်မှန်ပါ၏။ ကိုယ်
တော်၏ကျွန်မတွင် မြင်သောသားလည်း မှန်ပါ
၏။ အကျွန်ုပ်၌ အချည်အနှောင်ကို လွှတ်တော်
၁၇ မူပြီ။– ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းရာဃဇကို ရှေ့တော်
၌ ပူဇော်၍၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ပဋ္ဌနာ
၁၈ ပြုမည်။– ထာဝရဘုရားအား သစ္စာဂတိထား
၁၉ သည်အတိုင်း၊– အိုယေရုရှလင်မြို့၊ သင်၏အ
လယ်မှာ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်တန်တိုင်း
အတွင်းတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ လူများရှေ့၌
သစ္စာဝတ်ကို ဖြေပါမည်။ ဟာလေလုယ။

၁၁၇

၁ လူမျိုးအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်း
ကြလော့။ လူအနွယ်အပေါင်းတို့၊ အလွန်ချီးမွမ်း
၂ ကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့၌ ကရုဏာ
တော်ကြီးလှ၏။ ထာဝရဘုရား၏သစ္စာတော်
သည် အစဉ်အမြဲတည်၏။ ဟာလေလုယ။

၁၁၈

၁ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊
ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊
၂ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။– ကရု
ဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည်ဟု ဣသရေလ
၃ အမျိုးဝန်ခံစေ။– ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ
၄ တည်သည်ဟု အာရုန်အနွယ်ဝန်ခံစေ။– ကရု
ဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည်ဟု ထာဝရဘု
ရားကိုကြောက်ရွံ့သော သူတို့သည် ဝန်ခံကြစေ။
၅ ငါသည် ကျဉ်းမြောင်းရာထဲက ထာဝရဘုရား
ကိုခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ကျယ်ဝန်းသော
၆ အရပ်ထဲသို့ သွင်းတော်မူ၏။– ထာဝရဘုရား
သည် ငါ့ဘက်မှာရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍ ကြောက်
စရာမရှိ။ လူသည် ငါ၌ အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သ
၇ နည်း။– ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ဘက်၌ မစတော်
မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ကို မုန်းသောသူတို့၌ ငါအလို
၈ ပြည့်စုံလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရား၌ ခိုလှုံခြင်း
သည်၊ လူကို ကိုးစားခြင်းထက် သာ၍ကောင်း
၉ ၏။– ထာဝရဘုရား၌ ခိုလှုံခြင်းသည် မင်းကို ကိုး
၁၀ စားခြင်းထက် သာ၍ကောင်း၏။– လူမျိုးအ
ပေါင်းတို့သည် ငါ့ကိုဝိုင်းကြသော်လည်း၊ ထာဝရ
ဘုရား၏နာမတော်အားဖြင့် သူတို့ကို ပယ်ဖြတ်
၁၁ ရ၏။– ငါ့ကို ဝိုင်းကြ၏။ ဝိုင်းကြသော်လည်း၊
ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အားဖြင့် သူတို့ကို
၁၂ ပယ်ဖြတ်ရ၏။– ပျားများကဲ့သို့ ငါ့ကိုဝိုင်း၍ အို

To Contents

ကြသော်လည်း၊ ဆူးပင်ကိုလောင်သော မီးကဲ့သို့
ငြိမ်းကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အားဖြင့်
၁၃ သူတို့ကို ပယ်ဖြတ်ရ၏။– သင်သည် ငါ့ကိုလှဲ
ခြင်းငှါ ပြင်းထန်စွာ တွန်းသော်လည်း၊ ထာဝရ
၁၄ ဘုရားသည် ငါ့ကိုမစတော်မူ၏။– ထာဝရဘုရား
သည် ငါ၏အစွမ်းသတ္တိ၊ ငါသီချင်းဆိုရာအ
ကြောင်း၊ ငါ့ကို ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်
၁၅ တော်မူ၏။– ဖြောင့်မတ်သော သူတို့၏နေရာ၌
ဝမ်းမြောက်ခြင်းအသံနှင့် ကယ်တင်ခြင်းအသံရှိ
၏။ ထာဝရဘုရား၏ လက်ျာလက်တော်သည်
၁၆ ကြီးသောအမှုကိုပြု၏။– ထာဝရဘုရား၏
လက်ျာလက်တော်သည် ချီးမြှင့်လျက်ရှိ၏။ ထာ
ဝရဘုရား၏ လက်ျာလက်တော်သည် ကြီးသော
၁၇ အမှုကိုပြု၏။– ငါမသေရသေး။ အသက်ရှင်၍
ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်တို့ကို ကြားပြောရဦး
၁၈ မည်။– ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုကျပ်တည်းစွာ
ဆုံးမသော်လည်း၊ သေခြင်း၌ အပ် တော်မမူ
သေး။

၁၉ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတံခါးတို့ကို ငါ့အားဖွင့်ကြ။
ငါဝင်၍ ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းရ
၂၀ မည်။– ဤတံခါးသည် ထာဝရဘုရား၏တံခါး
ဖြစ်၏။ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့သည် ဝင်ရကြ
၂၁ ၏။– ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါမည်။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏စ
ကားကို နားထောင်၍၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်
၂၂ တော်မူ၏။– တိုက်ကိုတည် လုပ်သောသူများ
ပယ်ထားသောကျောက်သည် နောက်တဖန်
၂၃ တိုက်ထောင့်အထွဋ်ဖျားသို့ ရောက်ပြန်၏။– ထို
အမှုသည် ထာဝရဘုရားပြုတော်မူသော အမှု
ဖြစ်၏။ ငါတို့မျက်မှောက်၌လည်း အံ့သြဘွယ်
၂၄ ဖြစ်၏။– ဤနေ့ရက်သည် ထာဝရဘုရား စီရင်
တော်မူသောနေ့ရက်ဖြစ်၍၊ ယနေ့ ဝမ်းမြောက်
၂၅ ရွှင်လန်းကြကုန်အံ့။– အို ထာဝရဘုရား၊ ကယ်
တင်တော်မူပါဟု တောင်းပန်ပါ၏။ အို ထာဝရ
ဘုရား၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ပေးတော်မူပါဟု
၂၆ တောင်းပန်ပါ၏။– ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့်
ကြွလာသောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။
ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်ထဲက အကျွန်ုပ်တို့
သည် ကိုယ်တော်ကို ကောင်းကြီးပေးကြပါ၏။–
၂၇ ထာဝရဘုရားသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်၍၊ ငါတို့၌
ရောင်ခြည်တော်ကို လွှတ်တော်မူ၏။ ယဇ်တင်
ရန် အကောင်ကို ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုင့် ကြိုးနှင့် ချည်
၂၈ ကြလော့။– ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရား
ဖြစ်တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ အ
ကျွန်ုပ်၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ချီး
၂၉ မြှောက်ပါမည်။– ထာဝရဘုရားသည် ကောင်း
မြတ်တော်မူ၍၊ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်
သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြ
လော့။

၁၁၉

၁ ထာဝရဘုရား၏တရားလမ်း၌ မလွဲမတိမ်း၊
လိုက်သွားသော သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။–
၂ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို စောင့်၍၊ ကိုယ်
တော်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ရှာသောသူတို့သည်
၃ မင်္ဂလာရှိကြ၏။– ထိုသူတို့သည် ဒုစရိုက်ကို မ
ပြု၊ လမ်းခရီးတော်၌ လိုက်သွားတတ်ကြ၏။–
၄ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြိုးစား၍ ကျင့်ဘို့ရာ၊ ကိုယ်
၅ တော်သည် ဩဝါဒပေးတော်မူပြီ။– ကိုယ်တော်
၏အထုံးအဖွဲ့များကို စောင့်နိုင်မည်အကြောင်း၊
၆ အကျွန်ုပ်သည် လမ်းဖြောင့်ပါစေသော။– အ
ကျွန်ုပ်သည် ပညတ်တော်အလုံးစုံတို့ကို ထောက်
ထားသောအခါ၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်း
၇ လွတ်ရပါ၏။– ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော်မူချက်
များကို အကျွန်ုပ်လေ့ကျက်ပြီးမှ၊ ဂုဏ်တော်ကို
၈ ဖြောင့်သောသဘောနှင့် ချီးမွမ်းပါမည်။– ကိုယ်
တော်၏ အထုံးအဖွဲ့များကို စောင့်ပါမည်။ အ
ကျွန်ုပ်ကို ရှင်းရှင်း စွန့်ပစ်တော်မမူပါနှင့်။

၉ လူပျိုသည် မိမိသွားသောလမ်းကို အဘယ်သို့
သန့်ရှင်းစေနိုင်ပါမည်နည်းဟူမူကား၊ နှုတ်ကပတ်
၁၀ တော်အတိုင်း သတိပြုရမည်။– အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်တော်ကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ရှာပါ၏။ ပ
၁၁ ညတ်တော်လမ်းမှ လွဲစေတော်မမူပါနှင့်။– ကိုယ်
တော်ကို မပြစ်မှားဘဲ နေနိုင်မည်အကြောင်း၊ ဗျာ
၁၂ ဒိတ်တော်ကို နှလုံးထဲမှာ သိုထားပါပြီ။– အို ထာ
ဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူ
၏။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၌ သွန်သင်
၁၃ တော်မူပါ။– စီရင်တော်မူရာ နှုတ်တော်ထွက် အ
လုံးစုံတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်နှုတ်နှင့် ဟော
၁၄ ပြောပါ၏။– ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရ
ဘိသကဲ့သို့၊ သက်သေခံတော်မူရာလမ်း၌ ဝမ်း
၁၅ မြောက်ပါ၏။– ပေးတော်မူသော ဩဝါဒကို ဆင်
၁၆ ခြင်း၍ လမ်းခရီးတော်တို့ကို ကြည့်ရှုပါ၏။– အ
ထုံးအဖွဲ့တော်တို့၌ မွေ့လျော်ပါ၏။ နှုတ်ကပတ်
၁၇ တော်ကို မမှတ်ဘဲမနေပါ။– ကိုယ်တော်၏ကျွန်
သည် အသက်ရှင်၍၊ နှုတ်ကပတ်တော်ကို စောင့်
နိုင်ပါမည်အကြောင်း၊ ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။–

To Contents

၁၈ တရားတော်၌ အံ့ဘွယ်သောအရာတို့ကို မြင်နိုင်
ပါမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်၏မျက်စိတို့ကို ဖွင့်
၁၉ တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ဧည့်
သည်ဖြစ်ပါ၏။ ပညတ်တော်တို့ကို ဝှက်ထား
၂၀ တော်မမူပါနှင့်။– စီရင်တော်မူချက်တို့ကို အစဉ်
မပြတ် တောင့်တသောအားဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၏
၂၁ စိတ်နလုံးကြေကွဲလျက်ရှိပါ၏။– မာနကြီးသော
သူနှင့် ပညတ်တော်တို့ကို လွန်ကျူး၍၊ အကျိန်ခံ
ရသော သူတို့ကို ကိုယ်တော် ဆုံးမတော်မူ၏။–
၂၂ အကျွန်ုပ်သည် သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို
စောင့်ပါသည်ဖြစ်၍၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ မထီမဲ့မြင်ပြု
၂၃ ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေတော်မူပါ။– မင်းတို့သည်
အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထိုင်၍ ပြောကြပါ၏။ ကိုယ်
တော်၏ကျွန်မူကား၊ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို
၂၄ ဆင်ခြင်လျက်နေပါ၏။– သက်သေခံတော်မူ
ချက်တို့သည် အကျွန်ုပ်မွေ့လျော်ရာ၊ အကျွန်ုပ်
တိုင်ပင်ရာ ဖြစ်ကြပါ၏။

၂၅ အကျွန်ုပ်၏အသက်သည် မြေမှုန့်၌ မှီဝဲ
လျက်ရှိပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း အသက်
၂၆ ရှင်စေတော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အကျင့်
တို့ကိုဘော်ပြ၍၊ ကိုယ်တော်သည် နားထောင်
တော်မူပြီ။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၌
၂၇ သွန်သင်တော်မူပါ။– ပေးတော်မူသော ဩဝါဒ
လမ်းကို အကျွန်ုပ်နားလည်စေတော်မူပါ။ သို့ပြု
လျှင် အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကို ဆင်ခြင်
၂၈ အောက်မေ့ပါမည်။– အကျွန်ုပ် ဝမ်းနည်းခြင်း
အားဖြင့် စိတ်နလုံးအရည်ယိုလျက် ရှိပါ၏။ နှုတ်
ကပတ်တော်အတိုင်း တည်ကြည်စေတော်မူပါ။–
၂၉ မုသာလမ်းကို အကျွန်ုပ်ရှောင်ပါမည်အကြောင်း၊
ကယ်မ၍တရားတော်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။–
၃၀ သစ္စာလမ်းကို အကျွန်ုပ်ရွေးပါပြီ။ စီရင်တော်မူ
၃၁ ချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ ထားပါပြီ။– သက်သေ
ခံတော်မူချက်တို့၌ မှီဝဲပါပြီ။ အို ထာဝရဘုရား၊
၃၂ အရှက်ကွဲစေတော်မမူပါနှင့်။– အကျွန်ုပ်ဉာဏ်
ကို ပွင့်စေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ပညတ်တော်လမ်း
သို့ အလျင်အမြန် လိုက်ပါမည်။

၃၃ အို ထာဝရဘုရား၊ အထုံးအဖွဲ့တော်လမ်းကို
အကျွန်ုပ်အား သွန်သင်တော်မူပါ။ အဆုံးတိုင်
၃၄ အောင် လိုက်သွားပါမည်။– ဉာဏ်ကို ပေးတော်
မူပါ။ တရားတော်ကို စောင့်ပါမည်။ စိတ်နလုံးအ
၃၅ ကြွင်းမဲ့စောင့်ပါမည်။– ပညတ်တော်လမ်း၌ အ
ကျွန်ုပ်ကို ပို့ဆောင်တော်မူပါ။ ထိုလမ်းကိုနှစ်
၃၆ သက်ပါ၏။– အကျွန်ုပ်စိတ်နှလုံးကို လောဘ
ဘက်သို့မဟုတ်၊ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ဘက်
၃၇ သို့ ဆွဲတော်မူပါ။– အနတ္တကို ပမာဏမပြုစေ
ခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်မျက်စိကို အခြားသို့လွှဲတော်မူ
ပါ။ လမ်းခရီးတော်၌ အကျွန်ုပ်အသက်ရှင်စေ
၃၈ တော်မူပါ။– ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သော
ကိုယ်တော်၏ကျွန်၌ ဗျာဒိတ်တော်ကို တည်စေ
၃၉ တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်ကြောက်သောကဲ့ရဲ့ခြင်း
ကို ပယ်ပျောက်စေတော်မူပါ။ စီရင်တော်မူချက်
၄၀ တို့သည် ကောင်းမွန်ကြပါ၏။– ပေးတော်မူ
သောဩဝါဒများကို တောင့်တပါ၏။ ဖြောင့်မတ်
ခြင်းတရားတော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို အသက်
ရှင်စေတော်မူပါ။

၄၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း က
ရုဏာတော်တည်းဟူသော ကယ်တင်တော်မူ
ခြင်းကျေးဇူးတော်သည် အကျွန်ုပ်၌ရောက်ပါစေ
၄၂ သော။– ထိုသို့ အကျွန်ုပ်သည် နှုတ်ကပတ်တော်
ကို ကိုးစားသည်ဖြစ်၍၊ ကဲ့ရဲ့သောသူ၏စကား
၄၃ ကို ချေစရာအကြောင်း ရှိရပါလိမ့်မည်။– စီရင်
တော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်မြော်လင့်သည်ဖြစ်
၍၊ အကျွန်ုပ်၏နှုတ်ထဲက သစ္စာစကားကို အ
၄၄ လျှင်း ရုပ်သိမ်းတော်မမူပါနှင့်။– ကိုယ်တော်၏
တရားကို မခြားမလပ် အစဉ်အမြဲ ကျင့်စောင့်ပါ
၄၅ မည်။– ပေးတော်မူသော ဩဝါဒများကို အကျွန်ုပ်
ရှာဖွေမေးမြန်းသည်ဖြစ်၍၊ အဆီးအတားမရှိဘဲ
၄၆ သွားလာရပါ၏။– သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို
မင်းများထံမှာ ပြန်ပြော၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့်
၄၇ ကင်းလွတ်ပါလိမ့်မည်။– အကျွန်ုပ်သည် နှစ်
သက်သောပညတ်တော်တို့၌ မွေ့လျော်ပါမည်။–
၄၈ နှစ်သက်သောပညတ်တော်တို့အား လက်တို့ကို
ချီ၍၊ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့
ပါမည်။

၄၉ အကျွန်ုပ် မြော်လင့်စရာအကြောင်း၊ ကိုယ်
တော်၏ကျွန်၌ထားတော်မူသော နှုတ်ကပတ်
၅၀ တော်ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။– ဗျာဒိတ်တော်
အားဖြင့် အကျွန်ုပ်အသက်ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ ဆင်း
ရဲကိုခံရစဉ်တွင်၊ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် အ
၅၁ ကျွန်ုပ်သက်သာစရာအကြောင်း ဖြစ်ပါ၏။– မာ
နကြီးသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အလွန်ကဲ့ရဲ့
သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏တရားလမ်းကို အ
၅၂ ကျွန်ုပ်မရှောင်ပါ။– အို ထာဝရဘုရား၊ ရှေးကာ
လ၌ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ် အောက်
၅၃ မေ့၍၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှစ်သိမ့်စေပါ၏။– တရား
တော်ကို စွန့်ပယ်သော အဓမ္မလူတို့ကြောင့်၊ အ

To Contents

ကျွန်ုပ်၌ ပူလောင်သောစိတ် စွဲလန်းလျက် ရှိပါ
၅၄ ၏။– အကျွန်ုပ်ဧည့်သည် နေရာအိမ်တွင် အထုံး
အဖွဲ့တော်တို့သည် အကျွန်ုပ်သီချင်းဆိုရာအ
၅၅ ကြောင်း ဖြစ်ကြပါ၏။– အို ထာဝရဘုရား၊ ညဉ့်
အချိန်၌ နာမတော်ကို အကျွန်ုပ်အောက်မေ့၍
၅၆ တရားတော်ကိုစောင့်ပါ၏။– ပေးတော်မူသော
ဩဝါဒများကို နားထောင်သောအားဖြင့် အားရ
ပါ၏။

၅၇ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်
၏အဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ်စကားတော်
တို့ကို နားထောင်ပါမည်ဟု အကျွန်ုပ်ပြောထား
၅၈ ပါပြီ။– ကျေးဇူးတော်ကို ခံရပါမည်အကြောင်း၊
ကိုယ်တော်ကို စိတ်နလုံးအကြွင်းမဲ့ တောင်းပန်
ပါ၏။ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကိုသနား
၅၉ တော်မူပါ။– ကိုယ်လိုက်ရာလမ်းကို ဆင်ခြင်
သောအခါ၊ သက်သေခံတော်မူချက်တို့သို့ လှည့်
၆၀ ၍လိုက်ပါ၏။– ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်ခြင်းငှါ
၆၁ မဖင့်မနွဲ့ အလျင်အမြန် ပြုပါ၏။– မတရားသော
သူ အစည်းအဝေးတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုဝိုင်းကြ
သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် တရားတော်ကို မ
၆၂ မေ့မလျော့ပါ။– တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူချက်
တို့ကို ထောက်၍၊ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းငှါ၊
သန်းခေါင်အချိန်၌ အကျွန်ုပ် ထတတ်ပါ၏။–
၆၃ ကိုယ်တော်ကိုကြောက်ရွံ့သောသူ၊ ပေးတော်မူ
သောဩဝါဒကို နားထောင်သောသူရှိသမျှတို့နှင့်
၆၄ အကျွန်ုပ် ပေါင်းဘော်တတ်ပါ၏။– အိုထာဝရဘု
ရား၊ မြေကြီးသည် ကရုဏာတော်နှင့် ပြည့်ဝပါ
၏။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၌သွန်သင်
တော်မူပါ။

၆၅ အိုထာဝရဘုရား၊ နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း
၆၆ ကိုယ်တော်၏ကျွန်၌ ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။– ပ
ညတ်တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊
ကောင်းသောဉာဏ်နှင့် ပညာတော်အတတ်ကို
၆၇ သွင်းပေးတော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲမခံ
မီ လမ်းလွဲပါ၏။ ယခုမူကား၊ ဗျာဒိတ်တော်အ
၆၈ တိုင်းကျင့်စောင့်ပါ၏။– ကိုယ်တော်သည် ကောင်း
သောသဘော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သောသဘော ရှိ
တော်မူ၏။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်၌
၆၉ သွန်သင်တော်မူပါ။– မာနကြီးသောသူတို့သည်
အကျွန်ုပ်တဘက်၌ မုသာစကားကို ကြံစည်သော်
လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများကို စိတ်နှ
၇၀ လုံးအကြွင်းမဲ့ကျင့်ပါ၏။– သူတို့နှလုံးသည် ဆီဥ
ကဲ့သို့ ခဲလျက်ရှိ၏။ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ကိုယ်တော်
၇၁ ၏တရား၌ မွေ့လျော်ပါ၏။– အထုံးအဖွဲ့တော်
တို့ကို သွန်သင်စေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်ဆင်းရဲခံရ
၇၂ သော ကျေးဇူးသည် ကြီးပါ၏။– နှုတ်တော်ထွက်
တရားတော်သည် ရွှေငွေအထောင်အသောင်း
ထက်မက၊ အကျွန်ုပ်၌ သာ၍ကောင်းပါ၏။

၇၃ ကိုယ်တော်၏လက်တို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုဖန်
ဆင်း၍၊ ပုံသဏ္ဌာန်ကို ပေးတော်မူပြီ။ ပညတ်
တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်သင်နိုင်သော ဉာဏ်နှင့်
၇၄ ပြည့်စုံစေတော်မူပါ။– နှုတ်ကပတ်တော်ကို အ
ကျွန်ုပ်မြော်လင့်သောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို
ကြောက်ရွံ့သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကိုမြင်၍
၇၅ ဝမ်းမြောက်ကြပါလိမ့်မည်။– အို ထာဝရဘုရား၊
စီရင်တော်မူချက်တို့သည် ဟုတ်မှန်ကြောင်းကို
၎င်း၊ သစ္စာတော်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကို ဆင်းရဲ
စေတော်မူကြောင်းကိုဝင်း အကျွန်ုပ်သိပါ၏။–
၇၆ ကိုယ်တော်၏ကျွန်၌ မိန့်တော်မူချက်အတိုင်း၊
ကရုဏာတော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ချမ်းသာပေးပါ
၇၇ စေသောဟု ဆုတောင်းပါ၏။– ကိုယ်တော်၏တ
ရားသည် အကျွန်ုပ်မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်ပါ၏။ ထို
ကြောင့် အကျွန်ုပ်အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ သ
နားစုံမက်တော်မူခြင်းသည် သက်ရောက်ပါစေ
၇၈ သော။– မာနကြီးသောသူတို့သည် ရှက်ကြောက်
ကြပါစေသော။ အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်၌ မ
တရားသဖြင့် ပြုကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်မူကား ကိုယ်
တော်၏ဥပဒေသများကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့ပါ
၇၉ မည်။– ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ၊ သက်
သေခံတော်မူချက်တို့ကို သိသောသူတို့သည် အ
၈၀ ကျွန်ုပ်ထံသို့လှည့်ကြပါစေသော။– ရှက်ကြောက်
ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်နှ
လုံးသည် အထုံးအဖွဲ့တော်တို့၌ စုံလင်ပါစေသော။

၈၁ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည် ကယ်တင်တော်မူ
ခြင်းကျေးဇူးကို တောင့်တလျက်နှင့် ခွန်အား
လျော့ပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ နှုတ်ကပတ်တော်
၈၂ ကို မြော်လင့်ပါ၏။– အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်ကာလ
မှ ချမ်းသာပေးတော်မူပါမည်နည်းဟူ၍၊ အကျွန်ုပ်
မျက်စိတို့သည် ဗျာဒိတ်တော်ကို မြော်လင့်လျက်
၈၃ အားကုန်ပါ၏။– မီးခိုးခွံရှိသော သားရေဘူးကဲ့သို့
အကျွန်ုပ်ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ အထုံးအဖွဲ့
၈၄ တော်တို့ကို မမေ့မလျော့ပါ။– ကိုယ်တော်၏ကျွန်
နေရသော နေ့ရက်ကာလ အဘယ်မျှလောက်
ကြာရပါမည်နည်း။ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူ
တို့အား၊ အဘယ်ကာလမှ တရားဆုံးဖြတ်တော်
၈၅ မူမည်နည်း။– မာနကြီးသောသူ၊ ကိုယ်တော်၏

To Contents

တရားကို လွန်ကျူးသော သူတို့သည် အကျွန်ုပ်
၈၆ အဘို့ တွင်းများကို တူးကြပါပြီ။– အလုံးစုံသော
ပညတ်တော်တို့သည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံကြပါ၏။
သူတပါးတို့သည် အကြောင်းမရှိဘဲ အကျွန်ုပ်ကို
၈၇ ညှဉ်းဆဲကြသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မတော်မူပါ။– သူတို့
သည် အကျွန်ုပ်ကို မြေကြီးပေါ်က သုတ်သင်
ပယ်ရှင်းလုပ်ပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏
၈၈ ဥပဒေသများကို အကျွန်ုပ်မစွန့်ပါ။– ကရုဏာ
တော်ရှိသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်
စေတော်မူပါ။ နှုတ်တော်ထွက် ဗျာဒိတ်တော်ကို
စောင့်ပါမည်။

၈၉ အိုထာဝရဘုရား၊ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
၉၀ ကောင်းကင်ဘုံ၌ အစဉ်အမြဲတည်ပါ၏။– သစ္စာ
တော်သည် လူမျိုးအဆက်ဆက် မြဲမြံပါ၏။ မြေ
ကြီးကို တည်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူသည် အမြဲနေ
၉၁ ပါ၏။– ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ကိုယ်တော်
၏ကျွန်ဖြစ်၍ စီရင်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ယနေ့
၉၂ တိုင်အောင် အမြဲနေကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်သည်
ကိုယ်တော်၏တရား၌ မွေ့လျော်ခြင်းမရှိလျှင်၊
၉၃ အထက်က ဆင်းရဲခံစဉ်ပျက်စီးပါပြီ။– ကိုယ်တော်
၏ ဥပဒေသများကို အစဉ်မမေ့မလျော့နိုင်ပါ။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ထိုဥပဒေသများအားဖြင့်၊ အ
၉၄ ကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေတော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်
သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်
၏ဥပဒေသများကို ရှာဖွေလိုက်စစ်သောကြောင့်
၉၅ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်ကို
ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ မတရားသောသူတို့သည် စောင့်
လျက်နေကြပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ သက်သေခံ
တော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်ဆင်ခြင် အောက်မေ့
၉၆ ပါမည်။– ခပ်သိမ်းသော စုံလင်ခြင်း၏အဆုံးကို
အကျွန်ုပ် မြင်ပါပြီ။ ပညတ်တရားတော်မူကား၊
အလွန်ကျယ်ဝန်းပါ၏။

၉၇ ကိုယ်တော်၏တရားကို အကျွန်ုပ်သည် အ
လွန် နှစ်သက်ပါ၏။ တနေ့လုံး ဆင်ခြင်အောက်
၉၈ မေ့လျက် နေပါ၏။– ပညတ်တရားတော်သည်
အကျွန်ုပ်၏ရန်သူတို့ထက်၊ အကျွန်ုပ်ကိုသာ၍
ပညာရှိစေပါ၏။ ပညတ်တရားတော်သည် အ
၉၉ ကျွန်ုပ်၌ အစဉ်တည်ပါ၏။– သက်သေခံတော်မူ
ချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ဆင်ခြင်အောက်မေ့
သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဆရာအပေါင်းတို့
၁၀၀ ထက် သာ၍နားလည်ပါ၏။– ကိုယ်တော်၏ဥပ
ဒေသများကို စောင့်သောကြောင့်၊ အသက်ကြီး
၁၀၁ သူတို့ထက် သာ၍ ဉာဏ်ကောင်းပါ၏။– နှုတ်
ကပတ်တော်ကို စောင့်လိုသောငှါ၊ မကောင်း
၁၀၂ သောလမ်းရှိသမျှတို့ကို လွှဲရှောင်ပါ၏။– ကိုယ်
တော်သည် သွန်သင်တော်မူသောကြောင့်၊ စီ
ရင်တော်မူချက်တို့မှ အကျွန်ုပ်လွှဲ၍ မသွားပါ။–
၁၀၃ မိန့်တော်မူချက်တို့သည် အကျွန်ုပ်အာခေါင်၌
အလွန်ချိုကြပါ၏။ ခံတွင်းထဲမှာ ပျားရည်ထက်
၁၀၄ သာ၍ ချိုကြပါ၏။– ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသ
များအားဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဉာဏ်တိုးပွါး၍၊
မိစ္ဆာလမ်းရှိသမျှတို့ကို မုန်းပါ၏။

၁၀၅ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခြေရှေ့
မှာ မီးခွက်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်လမ်းခရီးကို လင်း
၁၀၆ စေပါ၏။– ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်တော်မူချက်တို့
ကို စောင့်ပါမည်ဟု အကျွန်ုပ်ကျိန်ဆိုသည် အ
၁၀၇ တိုင်းပြုပါမည်။– အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်
သည် အလွန်ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရပါ၏။ နှုတ်က
ပတ်တော်အတိုင်း အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။–
၁၀၈ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် စေတနာစိတ်
ရှိ၍၊ ကိုယ်နှုတ်နှင့်ဆက်သော ပူဇော်သက္ကာတို့
ကို နှစ်သက်တော်မူပါ။ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို
လည်း၊ အကျွန်ုပ်၌ သွန်သင်တော်မူပါဟု တောင်း
၁၀၉ ပန်ပါ၏။– အကျွန်ုပ်အသက်သည် ကိုယ်လက်
၌ အစဉ်ရှိပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ တရားတော်
၁၁၀ ကို မမေ့မလျော့ပါ။– မတရားသောသူတို့သည်
အကျွန်ုပ်ဘို့ ကျော့ကွင်းကို ထောင်ထားကြပါ
၏။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ဥပဒေသများ
၁၁၁ မှ လွှဲ၍မသွားပါ။– သက်သေခံတော်မူချက်တို့
သည် အကျွန်ုပ် နှလုံးရွှင်လန်းရာဖြစ်၍၊ ကိုယ်
၁၁၂ အမွေဥစ္စာဘို့ အစဉ်အမြဲ ခံယူပါ၏။– အထုံးအ
ဖွဲ့တော်တို့သို့ အဆုံးတိုင်အောင် အစဉ်လိုက်
ခြင်းအလိုငှါ၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို တိုက်တွန်းပါ
၏။

၁၁၃ အကျွန်ုပ်သည် အဓမ္မလူတို့ကို မုန်း၍၊
၁၁၄ ကိုယ်တော်၏တရားကို နှစ်သက်ပါ၏။– ကိုယ်
တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ အကွယ်အကာ၊ အ
ကျွန်ုပ်၏ဒိုင်းလွှား ဖြစ်တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ်
၁၁၅ တော်ကို မြော်လင့်လျက်နေပါ၏။– ဒုစရိုက်ကို
ပြုသောသူတို့၊ ငါ့ထံမှ ဖယ်သွားကြ။ ငါသည်
ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်စောင့်
၁၁၆ မည်။– အကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှင်ပါမည် အ
ကြောင်း၊ မိန့်တော်မူချက်အတိုင်း ထောက်မ
တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းမှ
၁၁၇ မရှက်မကြောက်ပါစေနှင့်။– အကျွန်ုပ်သည် ချမ်း
သာရပါမည်အကြောင်း မစတော်မူပါ။ အထုံး

To Contents

အဖွဲ့တော်တို့ကို အစဉ်အမြဲ ထောက်ရှုပါမည်။-
၁၁၈ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့မှ လွဲသွားသမျှသောသူတို့
ကိုပယ်တော်မူ၏။ သူတို့ပရိယာယ်သည် မှသာ
၁၁၉ ဖြစ်ပါ၏။- မတရားသော မြေသားအပေါင်းတို့
ကို ချော်ကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သင်
သေခံတော်မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်နှစ်သက်ပါ
၁၂၀ ၏။- ကိုယ်တော်ကို ထိတ်လန့်သဖြင့် အကျွန်ုပ်
သည် ကြက်သီးမွေးညှင်းထ၍ စီရင်တော်မူ
ချက်တို့မှ ကြောက်ပါ၏။
၁၂၁ အကျွန်ုပ်သည် တရားဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ဖြောင့်
မတ်စွာစီရင်ခြင်းကိုပြုပြီ။ ညှဉ်းဆဲသောသူတို့
လက်၌ အကျွန်ုပ်ကို ပစ်ထားတော်မမူပါနှင့်။ -
၁၂၂ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်အဘို့အလိုငှါ အာမခံတော်
မူပါ။ မာနကြီးသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို မ
၁၂၃ နှိပ်စက်ကြပါစေနှင့်။- ကယ်တင်တော်မူခြင်း
ကျေးဇူးကိုငင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်
နှင့်ယှဉ်သော ဗျာဒိတ်တော်ကိုငင်း၊ အကျွန်ုပ်
၁၂၄ မျက်စိသည်မျော်၍ အားကုန်ပါပြီ။- ကရုဏာ
တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်၌ပြု
၍၊ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို သွန်သင်တော်မူပါ။-
၁၂၅ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။
သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို နားလည်နိုင်
၁၂၆ သောဥာဏ်ကို ပေးသနားတော်မူပါ။- အိုထာဝ
ရဘုရား၊ စီရင်တော်မူချိန် ရောက်ပါပြီ။ သူတ
ပါးများတို့သည် တရားတော်ကို ပယ်ကြပါ၏။-
၁၂၇ အကျွန်ုပ်မူကား၊ ပညတ်တော်တို့ကို ရွှေထက်မ
၁၂၈ က၊ ရွှေစင်ထက် သာ၍ နှစ်သက်ပါ၏။- သို့ဖြစ်
လျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသအလုံးစုံတို့သည်
ဖြောင့်ကြသည်ဟု ထင်မှတ်လျက်၊ မိစ္ဆာလမ်း
၁၂၉ ရှိသမျှတို့ကို မုန်းပါ၏။- သက်သေခံတော်မူ
ချက်တို့သည် အံ့သြဘွယ်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ်
၁၃၀ ဝိညာဉ်သည် စောင့်ရှောက်တတ်ပါ၏။- နှုတ်
ကပတ်တော်ကို ဖွင့်ပြခြင်းသည် အလင်းကို
ပေး၍၊ မလိမ္မာသောသူတို့ကို လိမ္မာစေတတ်ပါ
၁၃၁ ၏။- ပညတ်တော်တို့ကို အကျွန်ုပ်တောင့်တ
အားကြီးသဖြင့်၊ နှုတ်ကိုဖွင့်၍ ပန်းတိုက်ပါ၏။-
၁၃၂ နာမတော်ကိုချစ်သော သူတို့၌ ပြုတော်မူတတ်
သည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ကြည့်ရှု၍ ကယ်မ
၁၃၃ သနားတော်မူပါ။- မိန့်တော်မူချက်အစဉ်အ
တိုင်း အကျွန်ုပ်ခြေလှမ်းတို့ကို ဖြောင့်စေတော်
မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်မည်သော ဒုစရိုက်မျှ
၁၃၄ အစိုးမရပါစေနှင့်။- လူတို့၏ညှဉ်းဆဲခြင်းထဲက
အကျွန်ုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏
၁၃၅ ဥပဒေသများကို စောင့်ပါမည်။- မျက်နှာတော်
၏ အလင်းကို ကိုယ်တော်၏ ကျွန်အပေါ်မှာ
ထွန်းလင်းစေ၍၊ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို သွန်
၁၃၆ သင်တော်မူပါ။- သူတပါးများတို့သည် တရား
တော်ကိုမစောင့်သောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိ
တို့မှ မျက်ရည်သည် မြစ်ရေကဲ့သို့ စီးပါ၏။
၁၃၇ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်
မတ်တော်မူ၏။ စီရင်တော်မူချက်တို့သည်
၁၃၈ ဖြောင့်မတ်ကြပါ၏။- ထားတော်မူသော သက်
သေခံတော်မူချက်တို့သည်လည်း တရားနှင့်ညီ
၁၃၉ ၍ သစ္စာမြဲကြပါ၏။- ရန်သူတို့သည် စကား
တော်တို့ကို မေ့လျော့သောကြောင့်၊ စွဲလန်းပူ
ပန်ခြင်းစိတ်သည် အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲပါ၏။-
၁၄၀ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အလွန်စင်ကြယ်သည်
ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်သည် နှစ်သက်ပါ
၁၄၁ ၏။- အကျွန်ုပ်သည် ငယ်သော်သူ၊ မထီမဲ့မြင်
ပြုခြင်းကို ခံရသောသူဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်
လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ ဥပဒေသများကို မမေ့မ
၁၄၂ လျော့ပါ။- ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းသည် နိစ္စ
ထာဝရဖြောင့်မတ်ခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်
၁၄၃ ၏တရားသည် သစ္စာတရားဖြစ်ပါ၏။- ဆင်းရဲ
ညှဉ်းပန်းခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊ ပညတ်
တော်တို့သည် အကျွန်ုပ်မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်ပါ
၁၄၄ ၏။- သက်သေခံတော်မူချက်တို့သည် အစဉ်အ
မြဲ ဖြောင့်ကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှင်
ပါမည်အကြောင်း၊ ဉာဏ်ကိုပေးသနားတော်မူ
ပါ။
၁၄၅ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့အော်
ဟစ်ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား နားထောင်တော်မူ
ပါ။ အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို စောင့်ပါမည်။-
၁၄၆ ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်ပါ၏။ ကယ်တင်တော်
မူပါ။ သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကို စောင့်ပါ
၁၄၇ မည်။- မိုဃ်းမလင်းမီ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်တတ်
ပါ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မြော်လင့်လျက်နေ
၁၄၈ ပါ၏။- ဗျာဒိတ်တော်တို့ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့
လိုသောငှါ၊ ညဉ့်ယံမလွန်မီ အကျွန်ုပ်နိုးတတ်ပါ
၁၄၉ ၏။- အိုထာဝရဘုရား၊ ကရုဏာတော်ရှိသည်
အတိုင်း အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူ
ပါ။ စီရင်တော်မူချက်နှင့်အညီ အကျွန်ုပ်ကို အ
၁၅၀ သက်ရှင်စေတော်မူပါ။- မကောင်းသောအကြံ
အစည်၌ ကျင်လည်သော သူတို့သည် အနီးသို့
ချဉ်းကြပါ၏။ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏တရား
၁၅၁ နှင့် ဝေးကြပါ၏။- အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်

To Contents

တော်သည် နီးတော်မူ၏။ အလုံးစုံသောပညတ်
၁၅၁ တော်တို့သည် သစ္စာဖြစ်ကြပါ၏။– သက်သေ
ခံတော်မူချက်တို့ကို အစဉ်အမြဲ ထားတော်မူ
ကြောင်းကို၊ ရှေဦးစွာမှစ၍ အကျွန်ုပ်သိပါ၏။
၁၅၂ အကျွန်ုပ်ခံရသော ဆင်းရဲခြင်းကိုကြည့်ရှု၍၊
ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏ တရားကို
၁၅၄ မမေ့မလျော့ပါ။– အကျွန်ုပ်အမှုကို စောင့်၍
အကျွန်ုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူပါ။ ဗျာဒိတ်တော်
၁၅၅ အားဖြင့် အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။– မတရား
သောသူတို့သည် အထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို မရှာ
သောကြောင့်၊ ကယ်တင်ခြင်းနှင့်ဝေးကြပါ၏။–
၁၅၆ အိုထာဝရဘုရား၊ သနားစုံမက်တော်မူခြင်း သ
ဘောသည် ကြွယ်ဝပါ၏။ စီရင်တော်မူချက်နှင့်
အညီ၊ အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။–
၁၅၇ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူနှင့် ရန်ဘက်ပြု
သောသူတို့သည် များကြပါ၏။ သို့သော်လည်း၊
အကျွန်ုပ်သည် သက်သေခံတော်မူချက်တို့မှ လွဲ
၁၅၈ ၍မသွားပါ။– သစ္စာမရှိသောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်
သည်မြင်၍ စိတ်နာပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူ
တို့သည် ဗျာဒိတ်တော်စကားကို နားမထောင်
၁၅၉ ဘဲနေကြပါ၏။– ကိုယ်တော်၏ဥပဒေသများကို
အကျွန်ုပ်နှစ်သက်ကြောင်းကို မှတ်တော်မူပါ။
အိုထာဝရဘုရား၊ ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း
၁၆၀ အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။– နှုတ်
ကပတ်တော်အလုံးစုံတို့သည် ဟုတ်မှန်ပါ၏။
တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူချက်ရှိသမျှတို့သည်
အစဉ်အမြဲ တည်ကြပါ၏။
၁၆၁ အစိုးရသောသူတို့သည် အကြောင်းမရှိဘဲ
အကျွန်ုပ်ကိုညှဉ်းဆဲကြသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်
စိတ်နလုံးသည် စကားတော်ကို ကြောက်ရွံ့ပါ
၁၆၂ ၏။– လက်ရဥစ္စာများကိုတွေ့သကဲ့သို့ ဗျာဒိတ်
တော်စကားကြောင့် အကျွန်ုပ်ဝမ်းမြောက်ပါ
၁၆၃ ၏။– မုသာစကားကို ကြားပျင်းရွံရှာပါ၏။ တ
၁၆၄ ရားတော်ကိုကား နှစ်သက်ပါ၏။– ဖြောင့်မတ်
စွာစီရင်တော်မူချက်များကြောင့်၊ ကိုယ်တော်
ကို တရက်လျှင် ခုနှစ်ကြိမ်ချီးမွမ်းတတ်ပါ၏။–
၁၆၅ တရားတော်ကိုနှစ်သက်သောသူတို့၌ ကြီးစွာ
သောငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိပါ၏။ သူတို့စိတ်ပျက်စရာအ
၁၆၆ ကြောင်းမရှိပါ။– အိုထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်
တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို အကျွန်ုပ်မြော်လင့်၍၊ ပ
၁၆၇ ညတ်တော်တို့ကိုကျင့်ပါ၏။– သက်သေခံတော်
မူချက်တို့ကို အကျွန်ုပ်ဝိညာဉ်သည် စောင့်ပါ၏။
၁၆၈ အလွန်နှစ်သက်ပါ၏။– ကိုယ်တော်၏ဥပဒေသ

တို့နှင့်သက်သေခံတော်မူချက်တို့ကိုစောင့်ပါ၏။
အကျွန်ုပ်အကျင့်ရှိသမျှတို့သည် ရှေ့တော်၌ရှိ
၁၆၉ ကြပါ၏။– အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အော်
ဟစ်သံသည် ရှေ့တော်သို့ ရောက်ပါစေသော။
နှုတ်ကပတ်တော်အတိုင်း ဉာဏ်ကို ပေးသနား
၁၇၀ တော်မူပါ။– အသနားတော်ခံသောစကားသည်
ရှေ့တော်သို့ ရောက်ပါစေသော။ ဗျာဒိတ်တော်
၁၇၁ အတိုင်း အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။– အ
ထုံးအဖွဲ့တော်တို့ကို သွန်သင်တော်မူသောအခါ
အကျွန်ုပ်၏နှုတ်သည် ချီးမွမ်းခြင်းကို မြွက်ဆို
၁၇၂ ပါမည်။– အလုံးစုံသော ပညတ်တော်တို့သည်
ဖြောင့်မတ်ပါသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်လျှာသည်
၁၇၃ ဗျာဒိတ်တော်ကို သီချင်းဆိုရပါမည်။– ကိုယ်
တော်၏ဥပဒေသများကို နှစ်သက်ပါသည်ဖြစ်၍
လက်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို မစပါစေသော။–
၁၇၄ အို ထာဝရဘုရား၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေး
ဇူးကို အကျွန်ုပ်တောင့်တပါ၏။ တရားတော်
သည်လည်း အကျွန်ုပ်မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်ပါ၏။–
၁၇၅ အကျွန်ုပ်သည် အသက်ရှင်၍၊ ကိုယ်တော်ကို
ချီးမွမ်းပါစေသော။ စီရင်တော်မူချက်တို့သည်
၁၇၆ အကျွန်ုပ်ကို မစကြပါစေသော။– ပျောက်သော
သိုးကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်သည် လမ်းလွဲပါပြီ။ ကိုယ်
တော်၏ကျွန်ကို ရှာတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည်
ပညတ်တော်တို့ကို မမေ့မလျော့ပါ။

၁၂၀

၁ အကျွန်ုပ်သည် ဆင်းရဲခံရသောအခါ ထာဝရ
ဘုရားကိုအော်ဟစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် နား
၂ ထောင်တော်မူ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်
အသက်ကို သစ္စာမရှိသောနှုတ်မှလည်း၊ လှည့်စား
၃ တတ်သော လျှာမှလည်း ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။– အို
လှည့်စားတတ်သောလျှာ၊ သင်သည် အဘယ်
ကျေးဇူးရှိသနည်း။ အဘယ်အကျိုးကို ခံရသ
၄ နည်း။– အားကြီးသောသူ၏ ထက်သောမြှားကဲ့
သို့ငင်း၊ ရသမ်သစ်သား မီးခဲကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်၏။–
၅ ငါသည် မေရှက်ပြည်၌ တည်းခိုရ၍၊ ကေဒါတဲ၌
၆ နေရသည်အရာမှာ အမင်္ဂလာရှိ၏။– ငြိမ်သက်
ခြင်းကို မုန်းသောသူတို့နှင့်အတူ၊ ငါငိုညှာဉ်သည်
၇ ကြာမြင့်စွာနေရပါသည်တကား။– ငါသည် ငြိမ်
သက်ခြင်းဘက်မှာ နေ၏။ ငါပြောလျှင်မူကား၊
သူတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။

၁၂၁

၁ ငါ့ကို မစခြင်းအကြောင်းသည် ပေါ်ထွက်ရ
၂ သောတောင်ရိုးသို့ ငါမျှော်ကြည့်၏။– ကောင်း

To Contents

ကင်နှင့်မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောထာဝရ
ဘုရားထံတော်မှ၊ ငါ့ကိုမစခြင်းအကြောင်းသည်
၃ ပေါ်ထွက်ရ၏။– သင်၏ခြေကို ချော်စေခြင်းငှါ
အခွင့်ပေးတော်မမူ။ သင့်ကို စောင့်သောသူသည်
၄ အိပ်တော်မမူ။– အကယ်စင်စစ် ဣသရေလအ
မျိုးကိုစောင့်သောသူသည် ငိုက်မျည်းအိပ်ပျော်
၅ ခြင်း ရှိတော်မမူ။– ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို
စောင့်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် သင်၏
လက်ျာဘက်၌ရှိသော သင်ခိုလှုံရာအရိပ်ဖြစ်
၆ တော်မူ၏။– နေ့အချိန်၌ နေအားဖြင့်၎င်း၊ ည၌
အချိန်၌ လအားဖြင့်၎င်း၊ အထိအခိုက်မရှိရာ။–
၇ ထာဝရဘုရားသည် မကောင်းသောအမှုအရာ
အလုံးစုံတို့ကို ကွယ်ကာ၍၊ သင်၏အသက်ကို
၈ စောင့်တော်မူလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည်
သင်၏ထွက်ခြင်းနှင့် ဝင်ခြင်းတို့ကို ယခုမှစ၍
အစဉ်မပြတ် စောင့်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၂၂

၁ ငါတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့
သွားကြကုန်အံ့ဟု သူတပါးတို့သည် ပြောကြ
၂ သောအခါ၊ ငါသည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။– အို
ယေရုရှလင်မြို့၊ သင်၏တံခါးတို့အတွင်း၌ ငါတို့
၃ သည်ရပ်၍ နေကြလိမ့်မည်။– ယေရုရှလင်မြို့
၄ သည် စေ့စပ်သောမြို့ကဲ့သို့ တည်၏။– အမျိုးအ
နွယ်တို့သည် ထိုမြို့သို့တက်ကြ၏။ ဣသရေလ
အမျိုးထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ အ
မျိုးအနွယ်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်
၅ ကို ချီးမွမ်းခြင်းငှါ တက်သွားကြ၏။– ထိုမြို့၌ တ
ရားစီရင်ရာပလ္လင်၊ ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး၏ရာဇပလ္လင်တို့
၆ သည် တည်ကြ၏။– ယေရုရှလင်မြို့ ငြိမ်ဝပ်မည်
အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။ ထိုမြို့ကို မြတ်
၇ နိုးစုံမက်သောသူတို့သည် ချမ်းသာရကြပါစေ
သော။– သင်၏မြို့ရိုးအတွင်း၌ ငြိမ်ဝပ်ခြင်း၊ သင်
၈ ၏ဘုံဗိမာန်တို့၌ ချမ်းသာခြင်း ရှိပါစေသော။–
သင်၌ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိပါစေသောဟု ငါသည် ညီ
အစ်ကိုအတွက်၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့အတွက် ပြော
၉ ဆိုပါမည်။– ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
အိမ်တော်ကို ထောက်၍၊ သင်၏အကျိုးကို ရှာပါ
မည်။

၁၂၃

၁ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ဘု
ရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် မျှော်ကြည့်ပါ၏။–
၂ ကျွန်တို့သည် သခင်လက်ကိုငင်း၊ ကျွန်မတို့သည်
သခင်မလက်ကိုငင်း မျှော်ကြည့်သည်နည်းတူ၊

အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ်မသနားတော်မူခြင်း
ကျေးဇူးကို မခံမှိတိုင်အောင်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘု
၃ ရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မျှော်ကြည့်လျက်နေ
ကြပါ၏။– အို ထာဝရဘုရား၊ ကယ်မသနားတော်
မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန်အရှက်ကွဲခြင်းကို
၄ ခံရပါသည်ဖြစ်၍၊ ကယ်မသနားတော်မူပါ။– မ
ထီမဲ့မြင်ပြုသော သူတို့၏ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုငင်း၊ မာန
ကြီးသောသူတို့၏အရှက်ခွဲခြင်းကိုငင်း၊ အကျွန်ုပ်
တို့၏ဝိညာဉ်သည် အလွန်ခံရပါ၏။

၁၂၄

၁ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဘက်မှာ ရှိတော်မ
မူလျှင်ဟူသော စကားနှင့်ချီ၍၊ ဣသရေလအမျိုး
၂ ဆိုရသော စကားဟူမူကား၊– ထာဝရဘုရား
သည် ငါတို့ဘက်မှာရှိတော်မမူလျှင်၊ လူတို့သည်
၃ ငါတို့ရန်ဘက်၌နေကြသောအခါ၊– အမျက်ထွက်
၍ ငါတို့ကို အသက်နှင့်တကွ မျိုကြပြီတကား။–
၄ ထိုအခါ ငါတို့ကို ရေသည်၊ လွှမ်းမိုး၍ စီးသောရေ
သည် ငါတို့အသက်ဝိညာဉ်အပေါ်မှာ ကျော်သွား
၅ ပြီတကား။– စော်ကားသော ရေတို့သည် ငါတို့
အသက်ဝိညာဉ်အပေါ်မှာ ကျော်သွားကြပြီတ
၆ ကား။– သူတို့သွားနှင့်ကိုက်ခဲရာ၌ ငါတို့ကို အပ်
တော်မမူသော ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိ
၇ တော်မူစေသတည်း။– ငှက်သည် မုဆိုးတို့၏
ကျော့ကွင်းထဲကလွတ်သကဲ့သို့၊ ငါတို့အသက်
သည် လွတ်လျက်ရှိ၏။ ကျော့ကွင်းပြတ်၍ ငါတို့
၈ သည်လွတ်ကြပြီ။– ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို
ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ နာမ
တော်အားဖြင့်၊ ငါတို့သည် မစခြင်းကျေးဇူးကို ခံ
ရကြသတည်း။

၁၂၅

၁ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသောသူတို့သည် မ
တုန်မလှုပ်၊ အစဉ်အမြဲတည်သော ဇိအုန်တောင်
၂ ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။– တောင်ရိုးတို့သည် ယေရု
လင်မြို့ကိုဝန်းရံသကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားသည် မိ
မိ လူတို့ကို ယခုမှစ၍၊ ကာလအစဉ်မပြတ် ဝန်း
၃ ရံတော်မူ၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ဒုစ
ရိုက်ကို ပြုသောအခွင့် မရှိစေခြင်းငှါ၊ မတရား
သောသူတို့၏လုံ့တံသည် ဖြောင့်မတ်သောသူတို့
၏ အမွေခံရာအဘို့အပေါ်မှာ မတည်မနေရ။
၄ အို ထာဝရဘုရား၊ ကောင်းသောသူ၊ သဘော
ဖြောင့်သောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူပါ။–
၅ ကောက်သောလမ်းများသို့ လွှဲသွားသောသူတို့
ကိုကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မတရားသဖြင့် ပြု

To Contents

သောသူတို့နှင့်အတူ ထုတ်သွားတော်မူမည်။ ဣသရေလအမျိုးသို့ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိပါစေသော။

၁၂၆

၁ ဘမ်းသွားချုပ်ထားသော ဇီအုန်သားတို့ကို ထာဝရဘုရား ပြန်လာစေတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့သည် အိပ်မက်သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။- ထို အခါ ငါတို့နှုတ်သည် ရယ်ခြင်းနှင့်ငင်း၊ ငါတို့လျှာသည် သီချင်းဆိုခြင်းနှင့်ငင်း ပြည့်ဝ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အဘို့ ကြီးသောအမှုကို ပြုတော်မူပြီဟု ဆိုကြ၏။- ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့အဘို့ ကြီးသောအမှုကိုပြုတော်မူပြီ။ ငါတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်လျက်နေကြ၏။- အို ထာဝရဘုရား ဘမ်းသွားချုပ်ထားခြင်းကိုခံရသော အကျွန်ုပ်တို့ကို တောင်မျက်နှာချောင်းရေကဲ့သို့ တဖန် ပြန်လာစေတော်မူပါ။- မျက်ရည်ကျလျက် မျိုးစေ့ကြဲသောသူတို့သည် ရွှင်လန်းလျက် စပါးရိတ်ကြလိမ့်မည်။- မျက်ရည်ကျလျက် ကြဲရန်မျိုးစေ့ကို ဆောင်၍ ထွက်သွားသောသူသည်၊ ကောက်လိုင်းများကို ဆောင်လျက် ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့် အမှန်ပြန်လာလိမ့်မည်။

၁၂၇

၁ ထာဝရဘုရားသည် အိမ်ကိုဆောက်တော်မမူလျှင်၊ ဆောက်သောသူတို့သည် အချည်းနှီးလုပ်ဆောင်ကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည် မြို့ကိုစောင့်တော်မမူလျှင်၊ ကင်းစောင့်တို့သည် အ၂ ချည်းနှီးစောင့်ကြ၏။- စောစောထလျက်၊ ညဉ့်နက်သည်တိုင်အောင် မအိပ်ဘဲနေလျက်၊ ပင်ပန်းစွာ အစာစားလျက်နေသော်လည်း အကျိုးမရှိ။ အိပ်ပျော်ရသောအခွင့်ကို ချစ်တော်မူသောသူအား အမှန်ပေးတော်မူ၏။

၂ ဘွားမြင်သော သားသမီးတို့သည် ထာဝရဘုရားဆုချ၍ ပေးသနားတော်မူသော အမွေဥစ္စာ၄ ဖြစ်ကြ၏။- အသက်ပျိုစဉ်၊ ဘွားမြင်သော သားသမီးတို့သည် သူရဲလက်ဦးရှိသော မြှားကဲ့သို့ ဖြစ်၅ ကြ၏။- မိမိမြှားတောင့်ကို သူတို့နှင့် ပြည့်စေသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ သူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ ရန်သူတို့ကို တံခါးဝ၌ ဆီးတားကြလိမ့်မည်။

၁၂၈

၁ ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍၊ လမ်းခရီးတော်သို့လိုက်သွားသမျှသော သူတို့သည် မင်္ဂ၂ လာရှိကြ၏။- ထိုသို့ပြုလျှင် သင်သည် မိမိလက်နှင့်လုပ်ဆောင်၍ရသောအစာကို စားရလိမ့်မည်။ ၂ မင်္ဂလာရှိ၍ ကောင်းစားရလိမ့်မည်။- သင်၏ မယားသည် သင့်အိမ်နားမှာ များစွာအသီးသီးသောစပျစ်နွယ်ပင်ကဲ့သို့ငင်း၊ သားသမီးတို့သည် သင့်စားပွဲပတ်လည်၌ စိုက်ပျိုးသော သံလွင်ပင်၄ များကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူသည် ထိုသို့သောမင်္ဂလာ၅ ရှိရလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရားသည် ဇီအုန်တောင်ပေါ်က ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ခံရသော ကောင်းကျိုးကို တသက်လုံးမြင်ရ၆ လိမ့်မည်။- မိမိသားသမီးတို့၌ ဘွားမြင်သော သားသမီးတို့ကိုလည်း မြင်ရလိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုး၌ ငြိမ်ဝပ်ခြင်း ရှိပါစေသော။

၁၂၉

၁ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငါ့ကို သူတပါးတို့သည် ညှဉ်းဆဲကြပြီဟူသော စကားနှင့်ချီ၍၊ ဣသရေလအမျိုးဆိုရသော စကား၂ ဟူမူကား။- ငယ်သောအရွယ်မှစ၍၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငါ့ကို သူတပါးတို့သည် ညှဉ်းဆဲကြပြီ။ သို့၃ သော်လည်း ငါ့ကို မနိုင်ကြ။- ထွန်သောသူတို့သည် ငါ့ကျောပေါ်မှာ ထွန်၍၊ ရှည်သောထွန်၄ ကြောင်းတို့ကို ဖြစ်စေကြ၏။- ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ မတရားသောသူတို့၅ ၏ကြိုးတို့ကို ဖြတ်တော်မူပြီ။- ဇီအုန်မြို့ကို မုန်းသောသူအပေါင်းတို့သည် ရှက်ကြောက်၍ လှန်၆ ခြင်းကို ခံရကြပါစေ။- အိမ်မိုးပေါ်မှာပေါက်၍၊ အဘယ်သူမျှမနူတ်ဘဲ ညှိုးနွမ်းတတ်သော မြက်၇ ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါစေ။- ထို မြက်ပင်ကို ရိတ်သောသူသည် လက်တဆုပ်မျှ မရ။ စည်းသောသူ၈ လည်း လက်တပွေ့မျှ မရ။- လမ်း၌ ရှောက်သွားသောသူတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော မင်္ဂလာသက်ရောက်ပါစေသော။ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို အမှီပြု၍၊ သင်တို့ကို ကောင်းကြီးပေးကြ၏ဟု မပြောမဆိုရကြ။

၁၃၀

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ နက်နဲရာထဲက ကိုယ်တော်၂ ကို အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်ပါ၏။- အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏စကားသံကိုကြား၍၊ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်းပဌနာပြုသံကို နားညောင်းတော်မူပါ။- ၂ အို ဘုရားရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဒုစရိုက်အပြစ်များကို မှတ်တော်မူလျှင် အဘယ်၃ သူသည် ခံရပ်နိုင်ပါမည်နည်း။- ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့စရာအကြောင်း ရှိစေခြင်းငှါ၊ အပြစ်

To Contents

၅ လွှတ်ခြင်းအခွင့်ကို ပိုင်တော်မူ၏။- ထာဝရဘု
ရားကို ငါစောင့်လျက်နေ၏။ ငါ့ဝိညာဉ်သည်
စောင့်လျက်နေ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်ကို ငါမြော်
၆ လင့်၏။- နံနက်ကိုမြော်လင့်သော သူတို့ထက်မ
က၊ ငါ့ဝိညာဉ်သည် ဘုရားရှင်ကိုမြော်လင့်လျက်
၇ နေ၏။- ဣသရေလအမျိုးသည် ထာဝရဘုရား
ကို မြော်လင့်ပါစေ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရ
ဘုရား၌ကရုဏာရှိ၏။ များစွာသော ရွေးနှုတ်
၈ ခြင်းကျေးဇူးရှိ၏။- ဣသရေလအမျိုးကို ခပ်
သိမ်းသော ဒုစရိုက်အပြစ်တို့အထဲက ရွေးနှုတ်
တော်မူလိမ့်မည်။

၁၃၁

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်မမြင့်
ပါ။ မျက်နှာလည်းမမော်ပါ။ ကိုယ်နှင့်မတန်၊ ကြီး
၂ မြင့်သောအမှုတို့၌ မကျင်လည်ပါ။- အကယ်စင်
စစ် အကျွန်ုပ်သည် အမိန့်နှင့် ကွာသော သူငယ်
ကဲ့သို့၊ ကိုယ်စိတ်ကိုဖြေ၍ ငြိမ်းစေပါပြီ။ အကျွန်ုပ်
စိတ်နလုံးသည် နို့ကွာသောသူငယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပါ
၃ ၏။- ဣသရေလအမျိုးသည် ယခုမှစ၍၊ ကာလ
အစဉ်မပြတ် ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်ပါစေ။

၁၃၂

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ဒါဝိဒ်မင်းကိုငဲ့၊ သူခံရသ
မျှသော ဆင်းရဲခြင်းကိုငဲ့ အောက်မေ့တော်မူ
၂-၅ ပါ။- ထိုမင်းက၊ ယာကုပ်အမျိုး ကိုးကွယ်သော
တန်ခိုးရှင် ထာဝရဘုရား ကျွန်းဝပ်တော်မူရာ
အ ရပ်ကို အကျွန်ုပ်သည် မတွေ့မီတိုင်အောင်၊
ကိုယ်နေရာအိမ်သို့မဝင်၊ ကိုယ်အိပ်ရာပေါ်သို့ မ
တက်၊ ကိုယ်မျက်စိ အိပ်ရမည့်အခွင့်၊ မျက်ခမ်း
ဖိတ်ရမည့်အခွင့်ကို မပေးပါဟု၊ ယာကုပ်အမျိုး
ကိုးကွယ်သော တန်ခိုးရှင်ထာဝရဘုရားထံကျိန်
၆ ဆို၍ ဓိဋ္ဌာန်ပြု၏။- တဲတော်သည် ဧဖရိမ်ပြည်
မှာရှိကြောင်းကို ငါတို့သည်ကြားရကြပြီ။ ယာ
၇ ရိမ်တောင် တွေ့ကြပြီ။- ဘုံဗိမာန်တော်သို့ဝင်၍၊
ခြေတော်တင်ရာ ခုံအောက်၌ ပြပဝပ်ကိုးကွယ်
၈ ကြကုန်အံ့။- အို ထာဝရဘုရား၊ ကျိန်းဝပ်တော်မူ
ရာသို့ ဘုန်းတော်နှင့်ယှဉ်သော ဓမ္မသေတ္တာနှင့်
၉ တကွ တက်တော်မူပါ။- ကိုယ်တော်၏ ယဇ်ပု
ရောဟိတ်တို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတန်ဆာကို
ဆင်၍၊ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူတို့သည် ရွှင်
၁၀ လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြပါစေသော။- ကိုယ်တော်
၏ကျွန် ဒါဝိဒ်မင်း၏မျက်နှာကို ထောက်သဖြင့်၊
ကိုယ်တော်ထံ၌ ဘိသိက်ခံသောသူကို ငြင်းပယ်
တော်မမူပါနှင့်။

၁၁ ထာဝရဘုရားသည် ဒါဝိဒ်အား မိဋ္ဌာန်ကျိန်ဆို
ခြင်းကိုပြု၍၊ သစ္စာဖျက်တော်မမူသော စကား
ဟူမူကား၊ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို သင်၏ပလ္လင်
၁၂ ပေါ်မှာ ငါတင်မည်။- သင်၏သားတို့သည် ငါ့ပဋိ
ညာဉ်တရားကိုငင်း၊ ငါသွန်သင်သော သက်သေ
ခံချက်ကိုငင်း စောင့်ရှောက်လျှင်၊ သူတို့၏သား
များသည်လည်း သင်၏ပလ္လင်ပေါ်မှာ အစဉ်အမြဲ
ထိုင်ရကြလိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ထားတော်မူပြီ။-
၁၃ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်မြို့ကိုရွေးကောက်၍၊
အမြဲနေတော်မူရာဘို့ အလိုတော်ရှိသည်အရာ
၁၄ မှာ၊- ဤမြို့ကား ငါအစဉ်အမြဲ ကျိန်းဝပ်ရာမြို့
တည်း။ ငါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဤမြို့၌ ငါနေ
၁၅ မည်။- သူ၏အစာအာဟာရကို အထူးသဖြင့်
ကောင်းကြီးပေးမည်။ သူ၌ဆင်းရဲသားတို့ကို ဝ
၁၆ စွာကျွေးမည်။- သူ၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို
ကယ်တင်ခြင်းတန်ဆာကို ဆင်စေသဖြင့်၊ သူ၌
သန့်ရှင်းသူတို့သည် ရွှင်လန်းသောသီချင်းကို ရွှင်
၁၇ လန်းစွာ ဆိုရကြလိမ့်မည်။- ထိုမြို့၌ ဒါဝိဒ်၏ဦး
ချိုကို ငါပေါက်စေမည်။ ငါ့ထံ၌ ဘိသိက်ခံသော
၁၈ သူဘို့ မီးခွက်ကို ငါပြင်ဆင်ပြီ။- ထိုအရှင်၏ရန်
သူများကို ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ငါဖုံးလွှမ်းမည်။
သူ၏ဦးရစ်သရဖူသည် ဘုန်းပွင့်လျက်ရှိလိမ့်မည်
ဟု ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။

၁၃၃

၁ ညီအစ်ကိုတို့သည် သဘောတူလျက် ပေါင်း
ဘော်ကြသည်အရာမှာ အလွန်ကောင်းပေ၏။
၂ အလွန်တင့်တယ် လျောက်ပတ်ပေ၏။- အာရုံ၏
ခေါင်းပေါ်မှာလောင်းလျက်၊ သူ၏မုတ်ဆိတ်သို့
စီး၍၊ လည်စွပ်တိုင်အောင်ကျသော နံ့သာဆီကဲ့
၃ သို့ဖြစ်၏။- ဟေရမုန်တောင်နှင့်ဇိအုန်တောင်ရိုး
ပေါ်သို့ကျသော နှင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ထိုသို့နေကြ
သောအရပ်၌၊ ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်အမြဲ အ
သက်ရှင်ခြင်းအခွင့်တည်းဟူသော ကောင်းကြီး
မင်္ဂလာကို စီရင်တော်မူ၏။

၁၃၄

၁ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ ညဉ့်ယံစောင့်
သော ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်တော်အပေါင်းတို့၊
ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။-
၂ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်သို့ လက်ကိုချီ၍၊ ထာဝရ
၃ ဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။- ကောင်း
ကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝ
ရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်က၊ သင့်ကို
ကောင်းကြီးပေးတော်မူပါစေသော။

To Contents

၁၃၅

၁ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြ
၂ လော့။– ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၊ ငါတို့ ဘု
ရားသခင်၏အိမ်တော်တန်တိုင်းတွင် အမှုစောင့်
သော ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်တော်တို့၊ ချီးမွမ်း
၃ခြင်းကို ပြုကြလော့။–ထာဝရဘုရားသည် ကောင်း
မြတ်တော်မူသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကို ချီး
မွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကို ထောမနာသီချင်း
ဆိုကြလော့။ ထိုသို့သောအမှုသည် တင့်တယ်
၄ လျောက်ပတ်ပေ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ထာဝ
ရဘုရားသည် ယာကုပ်အမျိုးကို ကိုယ်တော်အ
ဘို့ရင်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို ဘဏ္ဍာတော်ဖြစ်
စေခြင်းငှါရင်း ရွေးကောက်တော်မူပြီ။

၅ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးတော်မူကြောင်း၊ ငါ
တို့၏ဘုရားရှင်သည် ဘုရားတကာတို့ထက်
၆ မြတ်တော်မူကြောင်းကို ငါသိ၏။– ထာဝရဘု
ရားသည် ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာ၊ နက်
နဲရာ အရပ်ရပ်တို့၌ အလိုတော်ရှိသမျှတို့ကို ပြု
၇ တော်မူ၏။– မြေကြီးစွန်းမှ မိုးယံတိမ်တို့ကို
တက်စေတော်မူ၏။ မိုးယံးနှင့်တကွ လျှပ်စစ်ကို
ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲက
၈ လေကို ထုတ်တော်မူ၏။– အဲဂုတ္တုပြည်၌ လူမှ
စ၍ တိရစ္ဆာန်တိုင်အောင် သားဦးရှိသမျှတို့ကို
၉ ဒဏ်ခတ်တော်မူ၏။– အို အဲဂုတ္တုပြည်၊ သင်၏
အထဲမှာ ဖာရောမင်းမှစ၍၊ သူ၏ကျွန်အပေါင်း
တို့၏အပေါ်သို့ လက္ခဏာသက်သေ၊ အံ့ဘွယ်
၁၀ သောအမှုတို့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။– အာမောရိ
၁၁ ပြည်ကိုအစိုးရသော ရှိဟုန်မင်း၊ ဗာရှန်ပြည်ကို
အစိုးရသော ဩဃမင်းနှင့်တကွ၊ ဘုန်းကြီးသော
ရှင်ဘုရင်များကို ကွပ်မျက်၍၊ များပြားသော လူ
မျိုးနှင့်တကွ၊ ခါနာန်တိုင်းနိုင်ငံအပေါင်းတို့ကို
၁၂ လုပ်ကြံသဖြင့်၊– သူတို့နေရာ မြေကိုလွှဲ၍၊ မိမိလူ
ကျသရေလအမျိုးအား အမွေကိုပေးချတော်မူ
၁၃ ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏အမည်
သည် နိစ္စထာဝရဖြစ်ပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ ဘွဲ့
နာမတော်သည် ကာလအစဉ်အဆက် တည်ပါ
၁၄ ၏။– ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်တို့၏အတွက်
နောင်တရ၍၊ မိမိလူစုဘက်မှ တရားစီရင်တော်
မူ၏။

၁၅ သာသနာပလူတို့ကိုးကွယ်သော ရုပ်တုတို့
ကား ငွေလည်းဖြစ်၏။ ရွှေလည်းဖြစ်၏။ လူ
၁၆ လက်ဖြင့် လုပ်သောအရာပေတည်း။– ထိုရုပ်တု
တို့သည် နှုတ်ရှိ၍ စကားမပြောတတ်။ မျက်စိရှိ
၁၇ ၍ မမြင်တတ်။– နားရှိ၍ မကြားတတ်။ သူတို့ပ
စပ်ခွံလည်း ထွက်သက်ဝင်သက် မရှိပါတကား။–
၁၈ လုပ်သောသူတို့လည်း အတူတူ၊ ကိုးစားသောသူ
၁၉ အပေါင်းတို့လည်း အတူတူပါတကား။– အိုဣသ
ရေလအမျိုး၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေး
လော့။ အို အာရုန်အမျိုးအနွယ်၊ ထာဝရဘုရား
၂၀ ကို ကောင်းကြီးပေးလော့။– အိုလေဝိအမျိုးအ
နွယ်၊ ထာဝရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးလော့။
ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၊ ထာဝ
၂၁ ရဘုရားကို ကောင်းကြီးပေးကြလော့။– ယေရု၌
လင်မြို့မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ထာဝရဘုရား
သည် ဇီအုန်တောင်ပေါ်မှာ မင်္ဂလာရှိတော်မူစေ
သတည်း။ ဟာလေလုယ။

၁၃၆

၁ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍၊
ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊
၂ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။– ဘုရား
တို့၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော် အ
စဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
၃ ကို ချီးမွမ်းကြလော့။– အရှင်တို့၏သခင်၊ ဘုရား
ရှင်၏ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သော
ကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။–
၄ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍၊ အံ့
ဘွယ်သောအမှုတို့ကို တပါးတည်းသာ ပြုတော်
၅ မူထသော၊– ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်
သည်ဖြစ်၍၊ ပညာတရားအတိုင်း ကောင်းကင်
၆ ကို ဖန်ဆင်းတော်မူထသော၊– ကရုဏာတော် အ
စဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ရေပေါ်မှာ မြေကြီးကို
၇ ဖြန့်တော်မူထသော၊– ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ
တည်သည်ဖြစ်၍၊ အလင်းအိမ်ကြီးတို့ကို ဖန်
၈ ဆင်းတော်မူထသော၊– ကရုဏာတော် အစဉ်အ
မြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ နေ့ကိုအုပ်စိုးရသော နေကို
၉ ၎င်း၊– ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်
၍၊ ည၌ကိုအုပ်စိုးရသော လနှင့် ကြယ်များကို
၁၀ ၎င်း ဖန်ဆင်းတော်မူထသော၊– ကရုဏာတော်
အစဉ်အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှာ
၁၁ သားဦးများကို ဒဏ်ခတ်တော်မူထသော၊– ကရု
ဏာတော် အစဉ်အမြဲတည်သည်ဖြစ်၍၊ အားကြီး
သောလက်၊ ဆန့်သောလက်ရုံးတော်ကို လက်
၁၂ နက်ပြုတော်မူထသော၊– ကရုဏာတော် အစဉ်
အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ကျွန်ဆောင်တော်မူ
၁၃ ထသော၊– ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည်

To Contents

ဖြစ်၍၊ ဧဒုံပင်လယ်ကို အပိုင်းပိုင်းခွဲတော်မူထ
၁၄ သော၊– ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည်
ဖြစ်၍၊ ပင်လယ်အလယ်၌ ကျသရေလအမျိုးကို
၁၅ ရှောက်သွားစေတော်မူထသော၊– ကရုဏာတော်
အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ဖာရောမင်းနှင့်
ဗိုလ်ခြေများကို ဧဒုံပင်လယ်ထဲ၌ လှဲချတော်မူထ
၁၆ သော၊– ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည်
ဖြစ်၍၊ မိမိလူစုကိုတော်၌ ပို့ဆောင်တော်မူထ
၁၇ သော၊– ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည်
ဖြစ်၍၊ ကြီးသော ဘုရင်တို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူ
၁၈-၂၀ ထသော၊– ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်
သည်ဖြစ်၍၊ အာမောရိပြည်ကို အစိုးရသော ရှိ
ဟုန်မင်းကိုလည်း၊ ကရုဏာတော်အစဉ်အမြဲ တည်
သည်ဖြစ်၍၊ ဗာရှန်ပြည်ကိုအစိုးရသော ဩဃ
မင်းကိုလည်း၊ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်
သည်ဖြစ်၍၊ ဘုန်းကြီးသောဘုရင်များကိုလည်း
၂၁ လုပ်ကြံတော်မူထသော၊– ကရု ဏာတော် အစဉ်
အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ သူတို့နေရာမြေကို လွှဲ
၂၂ တော်မူထသော၊– ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ
တည်သည်ဖြစ်၍၊ မိမိကျွန် ဣသရေလအမျိုး
၂၃ အား အမွေကိုပေးချတော်မူထသော၊– ကရုဏာ
တော် အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ နှိမ့်ချလျက်
နေသော ငါတို့ကို အောက်မေ့တော်မူထသော၊–
၂၄ ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည်ဖြစ်၍၊ ငါ
တို့ကို ရန် သူတို့အထဲက ရွေးနှုတ်တော်မူထ
၂၅ သော၊– ကရုဏာတော် အစဉ်အမြဲ တည်သည်
ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို ကျွေးမွေး
၂၆ တော်မူသော၊– ကောင်းကင်ဘုံ၏အရှင်ဘုရားသ
ခင်၏ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည်သော
ကြောင့်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။

၁၃၇

၁ ဗာဗုလုန်မြစ်တို့အနားမှာ ငါတို့သည်ထိုင်၍၊
ဇိအုန်မြို့ကိုအောက်မေ့လျက် ငိုကြွေးကြ၏။–
၂ ငါတို့စောင်းများကိုလည်း ထိုအရပ်တွင် မိုဃ်းမခ
၃ ပင်တို့၌ ခွဲထားကြ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ထို
အရပ်၌ ငါတို့ကို ဘမ်းသွားချုပ်ထားသောသူနှင့်၊
ငါတို့ကို ညှဉ်းဆဲသောသူတို့က၊ ဇိအုန်သီချင်းကို
ငါတို့အား ဆိုကြလေ့ဟု၊ သီချင်းဆိုသံကိုလည်း၊
ရွှင်လန်းသောအသံကိုလည်း ငါတို့၌ တောင်းကြပါ
၄ သည်တကား။– တကျွန်းတနိုင်ငံ၌ ထာဝရဘု
ရား၏သီချင်းကို အဘယ်သို့ ဆိုရပါမည်နည်း။–
၅ အိုယေရုရှလင်မြို့၊ သင့်ကို ငါမေ့လျှင် ငါ့လက်ျာ
၆ လက်သည် မိမိအတတ်ကိုမေ့ပါစေ။– သင့်ကို ငါ
မအောက်မေ့၊ အမြတ်ဆုံးသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း
အကြောင်းထက်၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို အမြတ်မ
ထားလျှင်၊ ငါ့လျှာသည် အာခေါင်၌ကပ်ပါစေ။

၇ အိုထာဝရဘုရား၊ ယေရုရှလင်မြို့၏ နေ့ရက်
အချိန်ရောက်သောအခါ၊ မြို့ရိုးကို အမြစ်တိုင်
အောင် ရှင်းလိုက်ကြ၊ ရှင်းလိုက်ကြဟု ဆိုကြ
သော ဧဒုံအမျိုးသားတို့ကို အောက်မေ့တော်မူ
၈ ပါ။– ဖျက်ဆီးတတ်သော ဗာဗုလုန်မင်းသမီး၊
သင်သည် ငါတို့၌ပြုသည်အတိုင်း၊ သင်၌ အပြစ်
၉ ကို ဆပ်ပေးသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။– သင်၏
သူငယ်တို့ကိုကိုင်ယူ၍၊ ကျောက်ပေါ်မှာဆောင့်
သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၁၃၈

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကိုစိတ်နှလုံးအ
ကြွင်းမဲ့ အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းပါမည်။ အခြားတပါး
သော ဘုရားတို့ရှေ့မှာ ကိုယ်တော်ကို ထောမနာ
၂ သီချင်းဆိုပါမည်။– သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်
သို့ မျက်နှာပြုလျက် ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်၍၊ ကရု
ဏာတော်နှင့် သစ္စာတော်ကြောင့် နာမတော်ကို
ချီးမွမ်းပါမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဂတိတော်ကို
သိတင်းတော်ရှိသမျှထက် ချီးမြှောက်တော်မူ
၃ ပြီ။– အကျွန်ုပ်အော်ဟစ်သောနေ့တွင် နားထောင်
တော်မူ၍၊ စိတ်ဝိညာဉ်ထဲသို့ ခွန်အားကိုသွင်းသ
၄ ဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်ကို ခိုင်မာစေတော်မူ၏။– အိုထာ
ဝရဘုရား၊ လောကီရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့သည်
နှုတ်တော်ထွက်စကားတို့ကို ကြားရသည်ဖြစ်၍၊
၅ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။– ထာဝရဘု
ရား၏လမ်းခရီးတော်တို့၌ လိုက်၍ သီချင်းဆိုကြ
ပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား
၆ သည် ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားသည်
မြင့်မြတ်တော်မူသော်လည်း၊ စိတ်နှိမ့်ချသော သူ
တို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ စိတ်မြင့်သော သူတို့
၇ ကိုကား၊ အဝေးကသိတော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်
သည် ဆင်းရဲဒုက္ခများ၌ ကျင်လည်သော်လည်း၊
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေ
တော်မူလိမ့်မည်။ လက်တော်ကိုဆန့်လျက်၊ ရန်
သူတို့၏ အမျက်ဒေါသကိုဆီးတား၍၊ လက်ျာ
လက်တော် အားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်
၈ တော်မူလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အမှု
ကို ပြီးစီးစေတော်မူမည်။ အိုထာဝရဘုရား၊ ကရု
ဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲ တည်ပါသည်ဖြစ်၍၊
ကိုယ်တော်၏လက်နှင့်ပြုစုသော အမှုတို့ကို စွန့်
ပစ်တော်မမူပါနှင့်။

To Contents

၁၃၉

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်
၂ ကိုစစ်ကြော၍ သိတော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်ထိုင်
ခြင်း၊ ထခြင်းအရာတို့ကို သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်
အကြံအစည်တို့ကို အဝေးကပင် နားလည်တော်
၃ မူ၏။– အကျွန်ုပ်သွားသော လမ်းကိုငဲ့၊ အိပ်ရာ
ကိုငဲ့ စစ်ဆေး၍၊ အကျွန်ုပ်ကျင့်သော အကျင့်
၄ အလုံးစုံတို့ကို ကျွမ်းတော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်သည်
စကားတခွန်းကိုမျှ မပြောသော်လည်း၊ အိုထာဝ
ရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကြွင်းမဲ့ သိတော်မူ
၅ ၏။– ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ပတ်လည်
ဝိုင်းထား၍၊ အကျွန်ုပ်အပေါ်မှာ လက်တော်ကို
၆ တင်တော်မူပြီ။– ထိုသို့သော ဉာဏ်သည် အံ့သြ
ဘွယ်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ် မတတ်နိုင်ပါ။ မြင့်မြတ်
၇ သည်ဖြစ်၍ အကျွန်ုပ် မမှီနိုင်ပါ။– ဝိညာဉ်တော်
နှင့်လွတ်ခြင်းအလိုဂါ၊ အဘယ်အရပ်သို့ သွားနိုင်
ပါမည်နည်း။ မျက်နှာတော်နှင့်လွတ်ခြင်းအလိုဂါ၊
၈ အဘယ်အရပ်သို့ ပြေးနိုင်ပါမည်နည်း။– ကောင်း
ကင်သို့ တက်လျှင် ကိုယ်တော်ရှိတော်မူ၏။ မ
ရဏာနိုင်ငံ၌ အိပ်ရာကိုခင်းလျှင် ကိုယ်တော်ရှိ
၉ တော်မူ၏။– နံနက်အတောင်တို့ကိုယူ၍ သမုဒ္ဒ
၁၀ ရာစွန်း၌နေလျှင်၊– ထိုအရပ်၌ပင် ကိုယ်တော်၏
လက်သည် အကျွန်ုပ်ကိုပို့ဆောင်လျက်၊ လက်ျာ
၁၁ လက်တော်သည် ကိုင်လျက်ရှိပါလိမ့်မည်။– အ
ကယ်၍ မှောင်မိုက်သည် ငါ့ကိုဖုံးလွှမ်းမည်ဟု
တဖန်ဆိုလျှင်၊ ညဉ့်သည်လည်း အကျွန်ုပ်ပတ်
၁၂ ဝန်းကျင်၌ အလင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်။– အကယ်
စင်စစ် မှောင်မိုက်သည် ရှေ့တော်၌အဘယ်အရာ
ကိုမျှ မဖုံးနိုင်ပါ။ ညဉ့်သည် နေ့ကဲ့သို့လင်းပါ၏။
မှောင်မိုက်သဘောနှင့် အလင်းသဘောသည်တူ
ပါ၏။

၁၃ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ ကျောက်ကပ်
ကိုပင် ဖန်ဆင်း၍၊ အမိဝမ်းထဲမှာ အကျွန်ုပ်ကို
၁၄ ဖုံးအုပ်တော်မူပြီ။– အကျွန်ုပ်သည် ကြောက်မက်
ဘွယ်သောလက္ခဏာ၊ ထူးဆန်းသောလက္ခဏာ
တို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်း
ပါမည်။ ပြုပြင်တော်မူသော အမှုတို့သည် အံ့သြ
ဘွယ်ဖြစ်ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဝိညာဉ်
၁၅ သည် အမှန်သိပါ၏။– မထင်ရှားသော အရပ်၌
အကျွန်ုပ်ကိုဖန်ဆင်း၍၊ မြေကြီးအောက်အရပ်၌
စေ့စပ်စွာ ပြုပြင်တော်မူသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်၏
ကိုယ်ခန္ဓာသည် ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားလျက်ရှိပါ
၁၆ ၏။– မစုံလင်သေးသော အကျွန်ုပ်၏အလုံးအ
ထွေးကိုလည်း ကိုယ်တော်သည် ကြည့်ရှု၍ မြင်
တော်မူပြီ။ ထိုအရာတို့ကို ပြုပြင်၍ တစုံတခုမျှမ
ရှိမီကာလတွင်၊ ကိုယ်တော်၏စာရင်း၌ အကုန်
၁၇ အစင်မှတ်သားလျက် ရှိကြပါ၏။– အို ဘုရားသ
ခင်၊ အကျွန်ုပ်၌ ကိုယ်တော်၏ အကြံအစည်တို့
သည် အလွန်ထူးဆန်းကြပါ၏။ အလွန်များပြား
၁၈ ကြပါ၏။– ထိုအကြံအစည်တော်တို့ကို ရေတွက်
လျှင် သဲလုံးနှင့်အမျှမက သာ၍ များပြားကြပါ၏။
အကျွန်ုပ်သည် နိုးသောအခါ ကိုယ်တော်ထံ၌ အ
စဉ်ရှိပါ၏။

၁၉ အိုဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်သည် မတရား
သောသူတို့ကို ကွပ်မျက်တော်မူပါစေသော။ လူ
အသက်ကို သတ်တတ်သောသူတို့၊ ငါ့ထံမှ ဖယ်
၂၀ သွားကြ။– ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်တဘက်၌
မနာလိုသောစိတ်နှင့် ပြောဆို၍၊ ကိုယ်တော်၏
ရန်သူတို့သည် မတရားသဖြင့် ဝါကြွားကြပါ၏။–
၂၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို မုန်းသောသူတို့
ကို အကျွန်ုပ်မုန်းပါသည် မဟုတ်လော။ အာဏာ
တော်ကို ဆန့်သောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်ရွံရှာပါ
၂၂ သည် မဟုတ်လော။– ထိုသူတို့ကို စိတ်နှလုံး အ
ကြွင်းမဲ့မုန်းပါ၏။ ကိုယ်ရန်သူကဲ့သို့ မှတ်ပါ၏။–
၂၃ အိုဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်ကို စစ်ကြော၍၊ အ
ကျွန်ုပ်၏နှလုံးကို သိမှတ်တော်မူပါ။ စုံစမ်း၍
စိတ်အထင်များကိုလည်း သိမှတ်တော်မူပါ။–
၂၄ ဆိုးသောလမ်းသို့ အကျွန်ုပ်လိုက်သည် မလိုက်
သည်ကိုကြည့်ရှု၍၊ ထာဝရလမ်းထဲသို့ သွေး
ဆောင်တော်မူပါ။

၁၄၀

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ဆိုးသောသူ၏လက်မှ အ
ကျွန်ုပ်ကိုကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ကြမ်းတမ်းသော
သူ၏လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကွယ်ကာစောင့်မ
၂ တော်မူပါ။– ထိုသူတို့သည် နလုံးထဲမှာ မကောင်း
သောအကြံအစည်ရှိ၍၊ စစ်မှုကို အစဉ်နှိုးဆော်
၃ ကြပါ၏။– သူတို့သည်မြွေကဲ့သို့ မိမိတို့လျှာကို
သွေးတတ်ကြပါ၏။ သူတို့နှုတ်ခမ်းအထဲမှာ မြွေ
၄ ဆိုးအဆိပ်အတောက်ရှိပါ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊
မတရားသောသူ၏လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကွယ်
ကာစောင့်မတော်မူပါ။ ကြမ်းတမ်းသော သူ၏
လက်မှ ကွယ်ကာစောင့်မတော်မူပါ။ သူတို့သည်
၅ အကျွန်ုပ်ကိုလဲခြင်းငှါ ကြံစည်ကြပါ၏။– မာန
ကြီးသောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ဘို့ကျော့ကွင်းနှင့်
ကြိုးသေးများကို ဝှက်ထားကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်
သွားရာလမ်း၌ ကွန်ရွက်ကိုဖြန့်၍ ညွတ်များကို

To Contents

၆ ထားကြပါ၏။– ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ထာဝရဘုရားအား လျှောက်ထားပါ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်
၇ ဆုတောင်းသောစကားကို နားထောင်တော်မူပါ။– အိုဘုရားရှင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ကယ်တင်ခြင်းအစွမ်းသတ္တိဖြစ်တော်မူ၏။ စစ်တိုက်ရသောနေ့၌ အကျွန်ုပ်၏ဦးခေါင်းကို ဖုံးအုပ်တော်မူ၏။

၈ အိုထာဝရဘုရား၊ မတရားသောသူ၏ အလိုပြည့်စုံရသောအခွင့်၊ သူ၏အကြံထမြောက်ရ
၉ သောအခွင့် ရှိစေတော်မမူပါနှင့်။– ထိုသို့သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌၊ မိမိတို့ဦးခေါင်းကို မချီးမြှောက်ရာဘဲ၊ မိမိတို့မြွက်ဆိုသော မကောင်း
၁၀ ကျိုးသည် မိမိတို့ကို လွှမ်းမိုးပါစေသော။– မီးခဲတို့သည် ထိုသူတို့အပေါ်သို့ ကျရောက်ကြပါစေသော။ မီးထဲသို့၎င်း၊ နက်သောတွင်းထဲသို့၎င်း
၁၁ ကျကြပါစေသော။ တဖန်မထကြပါစေနှင့်။– ကဲ့ရဲ့တတ်သောသူသည် မြေပေါ်မှာနေရာမမြဲပါစေနှင့်။ ကြမ်းတမ်းသောသူကိုလည်း ဖျက်ဆီးသည်တိုင်အောင် ဘေးဥပဒ်သည် လိုက်ပါစေသော။–
၁၂ ထာဝရဘုရားသည် ဆင်းရဲသောသူ၏အမှုကို စောင့်၍၊ ငတ်မွတ်သောသူဘက်၌ တရားစီရင်
၁၃ တော်မူမည်ဟု ငါသိ၏။– အကယ်စင်စစ်တရားသောသူတို့သည် နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။ သဘောဖြောင့်သောသူတို့သည် အထံတော်၌ နေရကြပါလိမ့်မည်။

၁၄၁

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်ပါ၏။ အလျင်အမြန်ကြွလာတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်၏
၂ စကားသံကို နားထောင်တော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်၏ ပဋ္ဌနာသည် မီးရှို့သောနံ့သာပေါင်းကဲ့သို့၎င်း၊ လက်ကိုချီခြင်းသည် ညဦးယံပူဇော်သက္ကာကဲ့သို့
၃ ၎င်း၊ ရှေ့တော်၌ ပြင်ဆင်လျက်ရှိပါစေသော။–
၄ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏နှုတ်ရှေ့မှာ ကင်းကို ထားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏နှုတ်ခမ်းတံခါးကို
၅ စောင့်တော်မူပါ။– ဒုစရိုက်ကို ပြုသောသူတို့နှင့် အတူ အကျွန်ုပ်ပါ၍၊ မတရားသောအမှု၊ ဒုစရိုက်အမျိုးမျိုးဌာဂျင်လည်စေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်၏စိတ်နှလုံးကို မကောင်းသောအမှုအရာသို့မသွေးဆောင်တော်မမူပါနှင့်။ ထိုသူတို့၏ ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့
၆ ကို အကျွန်ုပ်မစားပါစေနှင့်။– ဖြောင့်မတ်သောသူသည် အကျွန်ုပ်ကို ဒဏ်ခတ်ပါစေသော၊ ကျေးဇူးရှိပါလိမ့်မည်။ ဆုံးမပါစေသော၊ အကျွန်ုပ်ဦးခေါင်းကို လိမ်းသောဆီ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထပ်၍ ပြုသော်လည်း အကျွန်ုပ်မငြင်းပါ။ ယခုမူကား၊ သူတပါးပြုသော အဓမ္မအမှုတဘက်၌ ဆုတောင်းရ
၇ ပါ၏။– သူတို့၏အကဲအမှူးတို့သည် ကျောက်တွင်းနားမှလွှတ်၍၊ အကျွန်ုပ်၏စကားကို ကြားရကြပါ၏။ ထိုစကားလည်းချိုပါ၏။– မြေပေါ်မှာ ထင်းကိုခုတ်၍ခွဲသကဲ့သို့ မရဏာနိုင်ငံတံခါးဝမှာ အကျွန်ုပ်တို့၏ အရိုးများတို့သည် ကွဲပြားလျက်
၈ ရှိကြပါ၏။– အို ဘုရားရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်မျှော်ကြည့်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၌ ခိုလှုံပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏အသက်ကို သွန်ပစ်စေ
၉ တော်မမူပါနှင့်။– အကျွန်ုပ်ဘို့ ထောင်ထားကြသော ကျော့ကွင်းမှ၎င်း၊ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောသူတို့၏ ညွှတ်မှ၎င်း၊ အကျွန်ုပ်ကို လွတ်စေတော်မူ
၁၀ ပါ။– ထိုသို့ အကျွန်ုပ်သည် လွန်သွားသောအခါ၊ မတရားသောသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ကျော့ကွင်းထဲသို့ ကျကြပါစေသော။

၁၄၂

၁ ငါသည် ထာဝရဘုရားထံသို့ အသံကိုလွှင့်၍ အော်ဟစ်၏။ ငါ့အသံကို ထာဝရဘုရားထံသို့
၂ လွှင့်၍ ဆုတောင်းပဋ္ဌနာ ပြု၏။– ရှေ့တော်၌ မြည်တမ်းသောစကားကို မြွက်၍၊ ခံရသောဆင်း
၃ ရဲဒုက္ခကို ကြားလျှောက်ရ၏။– အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်လျက်ရှိသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်သွားသောလမ်းကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်သွားသောလမ်း၌ ကျော့ကွင်းကို ဝှက်ထားကြပါ
၄ ပြီ။– လက်ျာဘက်သို့ အကျွန်ုပ်ကြည့်ရှုသောအခါ၊ အကျွန်ုပ်သိကျွမ်းသောသူ မရှိပါ။ ပြေးလွှတ်ရာလမ်းလည်း ပိတ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်အသက်ကို
၅ နှမြောသောသူ မရှိပါ။– အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အော်ဟစ်ပါ၏။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ၊
၆ အကျွန်ုပ်ခံစားရာအဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။– အလွန်နှိမ့်ချလျက်နေသော အကျွန်ုပ်၏ကြွေးကြော်သံကို နားထောင်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ထက်သာ၍ ခွန်အားကြီးကြပါ
၇ ၏။– နာမတော်ကို အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်းရမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ထောင်ထဲက နှုတ်ဆောင်တော်မူပါ။ ထိုသို့ ကျေးဇူးပြုတော်မူသောအခါ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ဝန်းရံလျက်နေရကြပါလိမ့်မည်။

To Contents

၁၄၃

၁ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ပဋနာကိုကြား
၍၊ ဆုတောင်းသောစကားကို နားထောင်တော်မူ
ပါ။ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိတော်မူ
၂ သည်အတိုင်း ပြန်ပြောတော်မူပါ။– ကိုယ်တော်
၏ကျွန်နှင့် တရားတွေ့တော်မမူပါနှင့်။ အသက်
ရှင်သောသူ မည်သည်ကား၊ ရှေ့တော်၌ အပြစ်
၃ ကင်းစင်ရသို့ မရောက်ရပါ။– ရန်သူသည် အ
ကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကိုညှဉ်းဆဲ၍၊ အသက်ကိုလည်း
မြေတိုင်အောင် နှိပ်နင်း၍၊ ကြာမြင့်စွာ သေနေ
သောသူကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်ကို မှောင်မိုက်ထဲမှာနေ
၄ စေပါ၏။– အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်လျက်၊
၅ ကိုယ်အထဲ၌ နှလုံးကြေကွဲလျက် ရှိပါ၏။– ရှေး
လွန်လေပြီးသော ကာလကို အောက်မေ့၍၊ အ
လုံးစုံသောအမှုတော်တို့ကိုငင်း၊ လက်တော်နှင့်
ပြုပြင်သော အရာများကိုငင်း ဆင်ခြင်ပါ၏။–
၆ ကိုယ်တော်ထံသို့ လက်တို့ကို ဆန့်ပါ၏။ သွေ့
ခြောက်သောမြေကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်သည်
၇ ကိုယ်တော်ကို တောင့်တပါ၏။– အိုထာဝရဘု
ရား၊ အလျင်အမြန် နားထောင်တော်မူပါ။ အ
ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်ပါပြီ။ မျက်နှာလွှဲတော်မူ
သဖြင့်၊ တွင်းထဲသို့ ဆင်းသောသူကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်
၈ ကို ဖြစ်စေတော်မမူပါနှင့်။– ကရဏာတော်စ
ကားသံကို အလျင်အမြန် ကြားစေတော်မူပါ။
ကိုယ်တော်၌ ကိုးစားပါ၏။ ကိုယ်သွားရမည်
လမ်းကို သိစေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်ကို အ
၉ ကျွန်ုပ်တသပါ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊ ရန်သူတို့
လက်မှ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်နှုတ်တော်မူပါ။ ကိုယ်
၁၀ တော်ကို ခိုလှုံပါ၏။– အလိုတော်သို့လိုက်စေ
မည်အကြောင်း သွန်သင်တော်မူပါ။ ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။
ကောင်းမြတ်သောဝိညာဉ်တော်သည် ဖြောင့်
သောလမ်း၌ အကျွန်ုပ်ကို သွေးဆောင်တော်မူပါ
၁၁ စေသော။– အိုထာဝရဘုရား၊ နာမတော်အတွက်
ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်ကို အသက်ရှင်စေတော်မူပါ။
ဖြောင့်မတ်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်၏
ဝိညာဉ်ကို ဆင်းရဲဒုက္ခအထဲက နှုတ်ယူတော်မူ
၁၂ ပါ။– ကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်၏
ရန်သူတို့ကို ပယ်ရှင်း၍၊ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲ
သောသူအပေါင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူပါ။ အ
ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဖြစ်ပါ၏။

၁၄၄

၁ ငါ၏ကျောက်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရား
သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ ငါ့လက်
သည် စစ်တိုက်၍၊ လက်ချောင်းတို့လည်း စစ်မှု
ကို လေ့ကျက်မည်အကြောင်း သွန်သင်တော်မူ
၂ ၏။– ငါ့ကိုသနားသောသူ၊ ငါ၏မြို့ရိုး၊ ငါ၏ရဲ
တိုက်၊ ငါ့ကို ကယ်လွှတ်သောသခင်၊ ငါ၏အ
ကွယ်အကာ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုဘုရားသခင်ကို
ငါကိုးစား၏။ ငါ၏လူမျိုးကို ငါ့အောက်သို့ နှိမ့်ချ
၃ တော်မူ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊ လူသည် အဘယ်
သို့သောသူဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် မှတ်တော်မူ
ရသနည်း။ လူသားသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်
၄ ၍ ပမာဏပြုတော်မူရသနည်း။– လူသည် အငွေ့
နှင့် တူပါ၏။ သူ၏ နေ့ရက်တို့သည် လွန်သွား
၅ တတ်သော အရိပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါ၏။– အိုထာဝ
ရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏ မိုးယံကောင်းကင်ကို
ညွှတ်၍ ဆင်းသက်တော်မူပါ။ တောင်တို့ကို တို့
၆ တော်မူပါ။ သူတို့သည် မီးခိုးထွက်ကြပါလိမ့်
မည်။– လျှပ်စစ်ပြက်စေ၍ လေးမြွားတော်တို့ကို
ပစ်သဖြင့်၊ ရန်သူတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေ
၇ ၍ နှိပ်စက်တော်မူပါ။– အထက်အရပ်က လက်
တော်ကိုဆန့်၍ အကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်တော်မူပါ။ တခဲ
နက်သော ရေထဲကငင်း၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသား
တို့၏ လက်ထဲကငင်း၊ ဆယ်ယုကယ်တင်တော်
၈ မူပါ။– သူတို့၏နှုတ်သည် မုသာစကားကိုပြော
တတ်ပါ၏။ သူတို့၏လက်ျာလက်သည်လည်း
လှည့်စားတတ်သော လက်ဖြစ်ပါ၏။

၉ အိုဘုရားသခင်၊ ရှေ့တော်၌ အသစ်သောသီ
ချင်းကို ဆိုပါမည်။ ကြိုးဆယ်ပင်ရှိသောတုရိယာ
၁၀ နှင့် ထောမနာသီချင်းဆိုပါမည်။– အောင်မြင်ရ
သောအခွင့်ကို ရင်ဘုရင်တို့အားပေးတော်မူ၏။
ကိုယ်တော်၏ကျွန်ဒါဝိဒ်ကို ဆိုးသောထားဘေး
၁၁ နှင့် ကင်းလွတ်စေတော်မူ၏။– တကျွန်းတနိုင်ငံ
သားတို့၏လက်မှ၊ အကျွန်ုပ်ကိုနှုတ်ယူ၍ ကယ်
တင်တော်မူပါ။ သူတို့၏နှုတ်သည် မုသာစကား
ကို ပြောတတ်ပါ၏။ သူတို့၏ လက်ျာလက်သည်
၁၂ လည်း လှည့်စားတတ်သော လက်ဖြစ်ပါ၏။– အ
ကျွန်ုပ်တို့၏သားတို့သည် အရွယ်ပျိုစဉ်တွင်၊
ကြီးပွါးသော ပျိုးပင်ကဲ့သို့ငင်း၊ သမီးတို့သည် ဘုံ
ဗိမာန်နည်းတူ ထုသော တိုက်ထောင့်ကျောက်
၁၃ တိုင်ကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ကြပါစေသော။– အကျွန်ုပ်တို့
၏ဘဏ္ဍာတိုက်တို့သည် အစားအသောက် အ
သုံးအဆောင်များနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၊ သိုးတို့သည်
ပြင်အရပ်တို့၌ အထောင်အသောင်းမွေးဘွား
၁၄ ခြင်း၊– နွားတို့သည်လည်း ကြီးပွါးများပြားခြင်းရှိ

To Contents

ပါစေသော။ အနိုင်အထက်ဝင်ခြင်း မရှိ။ သိမ်းသွားခြင်း မရှိ။ လမ်းတို့၌ ကြွေးကြော်မြည်တမ်း
၁၅ ခြင်း မရှိပါစေနှင့်။– ထိုသို့နေသောလူမျိုးသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။ ထာဝရဘုရားသည် အကြင်လူမျိုး၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ထိုလူမျိုးသည် မင်္ဂလာရှိပါ၏။

၁၄၅

၁ အကျွန်ုပ်၏ ရှင်ဘုရင်၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်ကို ချီးမြှောက်ပါမည်။ ကမ္ဘာ
အဆက်ဆက် နာမတော်ကို ကောင်းကြီးပေးပါ
၂ မည်။– ကိုယ်တော်ကို နေ့တိုင်းအစဉ် ကောင်းကြီးပေးပါမည်။ နာမတော်ကို ကမ္ဘာအဆက်
၃ ဆက် ချီးမွမ်းပါမည်။– ထာဝရဘုရားသည် ကြီးမြတ်၍ အလွန်ချီးမွမ်းဘွယ် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကြီး
၄ မြတ်တော်မူခြင်းကို စစ်၍မကုန်နိုင်။– အမှုတော်တို့ကို လူမျိုးအဆက်ဆက်တို့သည် ချီးမွမ်း၍၊
တန်ခိုးတော်များကို ဟောပြောကြပါလိမ့်မည်။–
၅ အကျွန်ုပ်သည်လည်း ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကိုငင်း၊ ဆုံဘွယ်သော အမှုတော်တို့ကိုငင်း
၆ ဖြွက်ဆိုပါမည်။– သူတို့သည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုတော်တို့၌ပါသော တန်ခိုးကိုဖြွက်ဆို
၏၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ကြီးမြတ်တော်မူခြင်း
၇ အကြောင်းကို ကြားပြောပါမည်။– သူတို့သည် အလွန်ကောင်းမြတ်တော်မူခြင်းကို အောက်မေ့ဘို့ရာ ဖြွက်ဆို၍၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်းအရာကို ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြပါလိမ့်မည်။
၈ ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုတတ်သော သဘော၊ သနားစုံမက်တတ်သော သဘောနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ခန္တီတော်နှင့် ကရုဏာတော်သည် အ
၉ လွန်ကြွယ်ဝပါ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုချင်သောသဘောရှိ
၍၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှတို့ကို သနားစုံမက်
၁၀ တော်မူ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှတို့သည် ဂုဏ်တော်တို့ကိုပြ၍၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ကောင်းကြီးပေးကြပါ
၁၁ ၏။– နိုင်ငံတော်၏ဘုန်းကိုငင်း၊ တန်ခိုးတော်ကို
၁၂ ငင်း ဟောပြောဖြွက်ဆိုသဖြင့်၊– တန်ခိုးပါသော အမှုတော်များနှင့် နိုင်ငံတော်၏ဘုန်းအသရေ
၁၃ များကို လူသားတို့အား ဘော်ပြကြပါ၏။– ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံသည် နိစ္စထာဝရနိုင်ငံဖြစ်၍၊ အာဏာတော်သည် ကာလအစဉ်အဆက်တည်ရပါ
၏။ ထာဝရဘုရားသည် လဲသောသူရှိသမျှတို့ကို
၁၄ ထောက်မတော်မူ၏။– နှိမ့်ချသောသူအပေါင်း
၁၅ တို့ကို ကြွပင့်တော်မူ၏။– ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုမျှော်ကြည့်ကြ၍၊ အချိန်
၁၆ တန်မှ သူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။– လက်တော်ကိုဖွင့်၍၊ အသက်ရှင်သောသတ္တဝါအပေါင်း
၁၇ တို့ကို ရောင့်ရဲစေတော်မူ၏။– ထာဝရဘုရား၏ လမ်းခရီးတော်ရှိသမျှတို့သည် ဖြောင့်မတ်၍၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုတော်တို့သည် သန့်ရှင်းကြပါ၏။–
၁၈ ထာဝရဘုရားသည် ပဋ္ဌနာပြုသောသူအပေါင်း၊ သစ္စာနှင့်တကွ ပဋ္ဌနာပြုသောသူအပေါင်းတို့၏
၁၉ အနီးအပါး၌ ရှိတော်မူ၏။– ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၏အလိုကို ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။ ထိုသူတို့၏ အော်ဟစ်ခြင်းကိုကြား၍ ကယ်တင်တော်မူ၏။–
၂၀ ထာဝရဘုရားသည် ကြည်ညိုသောသူအပေါင်းတို့ကို စောင့်မတော်မူ၏။ မတရားသောသူအ
၂၁ ပေါင်းတို့ကိုကား၊ ဖျက်ဆီးတော်မူမည်။– ထာဝရဘုရားကိုချီးမွမ်းလျက် ငါဖြွက်ဆိုမည်။ ခပ်သိမ်းသောလူတို့သည် သန့်ရှင်းသောနာမတော်ကို ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ကောင်းကြီးပေးကြစေ။

၁၄၆

၁ အို ဝိုဝိညဉ်၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်း
၂ လော့။– ငါသည် အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းမည်။ ငါဖြစ်စဉ်ကာလပတ်လုံး၊ ငါ
၏ဘုရားသခင်ကို ထောမနာသီချင်းဆိုမည်။–
၃ မင်းများမှစ၍ မကယ်တင်နိုင်သော လူသားကို
၄ မကိုးစားကြနှင့်။– သူသည် အသက်ထွက်၍ မြေသို့ပြန်သွားတတ်၏။ ထိုနေ့ခြင်းတွင်၊ သူ၏အ
၅ ကြံအစည်တို့သည် ပျက်စီးကြ၏။– ယာကုပ်အမျိုး၏ ဘုရားသခင် မစတော်မူသောသူ၊ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်သောသူ
၆ သည် မင်္ဂလာရှိ၏။– ထိုဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာနှင့်တကွ အရပ်ရပ်၌ရှိသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ သစ္စာ
၇ တော်ကို အစဉ်အမြဲစောင့်တော်မူ၏။– ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသောသူတို့အား တရားပြုတော်မူ၏။ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ချုပ်ထားခြင်းကိုခံရသောသူ
၈ တို့ကို လွှတ်တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားသည် မျက်စိကန်းသောသူတို့ကို မြင်စေတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် နှိမ့်ချသောသူတို့ကို ကြွပင့်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်သော
၉ သူတို့ကို ချစ်တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ဧည့်သည်တို့ကို စောင့်မတော်မူ၍၊ မုတ်ဆိုးမနှင့် မိဘမရှိသောသူတို့ကို ထောက်မတော်မူ၏။ မ

To Contents

တရားသောသူတို့၏လမ်းကိုကား၊ ကွေ့ကောက်
၁၀ စေတော်မူ၏။– အိုဓိအုန်မြို့၊ သင်၏ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားသည် ကာလအစဉ်အမြဲ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် စိုးစံတော်မူလတံ့သတည်း။ ဟာလေလုယ။

၁၄၇

၁ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကောင်းသည်ဖြစ်၍၊ ချီးမွမ်းကြလော့။ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ကို ထောမနာပြုခြင်းသည် သာယာလျောက်ပတ်သည်
၂ ဖြစ်၍၊ ထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။– ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့ကိုတည်ဆောက်၍၊ အဝေးသို့နှင်လိုက်သော ဣသရေလအမျိုးသား
၃ တို့ကို စုဝေးစေတော်မူ၏။– စိတ်ကြေမွသောသူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေ၍၊ သူတို့၏အနာကို ကုတော်မူ
၄ ၏။– ကြယ်များကိုရေတွက်၍ အသီးအသီးတို့ကို
၅ သမုတ်တော်မူ၏။– ငါတို့၏ဘုရားရှင်သည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ တန်ခိုးတော်လည်း ကြီး၏။
၆ ဉာဏ်တော်သည် အနန္တဖြစ်၏။– ထာဝရဘုရားသည် စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့ကို ကြွပင့်၍၊ မတရားသော သူတို့ကိုကား၊ မြေပေါ်မှာလဲ့တော်မူ၏။

၇ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းလျက် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သီချင်းဆိုကြလော့။ စောင်းတီး၍၊
၈ ငါတို့၏ဘုရားသခင်ကို ထောမနာသီချင်း ဆိုကြလော့။– ကောင်းကင်ကို မိုးယံးတိမ်များနှင့် ဖုံး
၉ လွှမ်းသဖြင့်၊ မြေကြီးဘို့ မိုးယံးရေကိုပြင်ဆင်၍၊ တောင်များပေါ်မှာ မြက်ပင်ကို ပေါက်စေတော်
၁၀ မူ၏။– မြည်တတ်သောကျီးကန်းကလေးမှစ၍၊ တိရစ္ဆာန်များတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။– မြင်း၏ခွန်အားနှင့် လူ၏လျင်မြန်ခြင်းကို အားရနှစ်
၁၁ သက်တော်မူခြင်းမရှိ။– ကြောက်ရွံ့သောသူနှင့် ကရုဏာတော်ကိုမြော်လင့်သောသူတို့ကို ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော်မူ၏။

၁၂ အိုယေရုရှလင်မြို့၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းလော့။ အိုဓိအုန်မြို့၊ သင်၏ဘုရားသခင်ကို ချီး
၁၃ မွမ်းလော့။– အကြောင်းမူကား၊ သင်၏တံခါးကန့်လန့်တို့ကို ခိုင်မာစေ၍၊ သင်၏အထဲမှာ သားသမီးများကို ကောင်းကြီးပေးတော်မူ၏။–
၁၄ သင်၏ ပြည်စွန်းပြည်နားမှာ အမှုအရေးကိုငြိမ်းစေ၍၊ အကောင်းဆုံးသောစပါးနှင့် သင့်ကိုဝစွာ
၁၅ ကျွေးမွေးတော်မူ၏။– မြေကြီးပေါ်သို့ ဗျာဒိတ်တော် ကိုလွှတ် တော်မူ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်
၁၆ သည် အလျင်အမြန်ပြေးတတ်ပါ၏။– မိုးယံးပွင့်ကို သိုးမွေးကဲ့သို့ ချတော်မူ၏။ နှင်းခဲကိုလည်း
၁၇ ပြာကဲ့သို့ ဆွတ်ဖြူတော်မူ၏။– မိမိမိုးယံးသီးကို စားနုတ်စားပေါက်ကဲ့သို့ လွှတ်တော်မူ၍၊ ချမ်း
၁၈ စေတော်မူခြင်းကို အဘယ်သူခံနိုင်သနည်း။– တဖန် နှုတ်ကပတ်တော်ကိုလွှတ်၍၊ ထိုမိုးယံးပွင့်အစရှိသည်တို့ကို အရည်ကျိုတော်မူ၏။ မိမိလေကို လာစေတော်မူသဖြင့်၊ ရေတို့သည် စီးကြ၏။–
၁၉ နှုတ်ကပတ်အမိန့်တော်ကို ယာကုပ်အမျိုးဦးနှင့်၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်များကို ဣသရေလအမျိုး
၂၀ ဦးနှင့် ဘော်ပြတော်မူ၏။– အခြားတပါးသော အမျိုးသားတို့ဦး ထိုသို့ပြုတော်မမူ။ စီရင်တော်မူ ချက်များကို သူတို့မသိရကြ။ ဟာလေလုယ။

၁၄၈

၁ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြ
၂ လော့။ ဘဝဂ်ပေါ်မှာ ချီးမွမ်းကြလော့။– ကောင်းကင်တမန်အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ ချီး
၃ မွမ်းကြလော့။– နေလတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ ထွန်းလင်းသော ကြယ်အပေါင်းတို့၊ ချီးမွမ်းကြလော့။– ကောင်းကင်အထပ်ထပ်နှင့် ကောင်းကင်ပေါ်မှာ ရေများတို့၊ ချီးမွမ်းကြ
၄ လော့။– ထိုအရာတို့ကို အမိန့်တော်ရှိ၍၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ နာ
၅ မတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။– ထိုအရာတို့ကို ကာလအစဉ်အဆက် အမြဲတည်စေတော်မူ၍၊ မပျက်ရသောဓမ္မတာကို စီရင်တော်မူ၏။

၇ မြေကြီး၌ရှိသောအရာ၊ ငါးကြီးများ၊ နက်နဲ
၈ ရာအရပ်များ။– မီးနှင့်မိုးယံးသီး၊ မိုးယံးပွင့်နှင့်အနိုးအငွေ့၊ အမိန့်တော်ကို နားထောင်သော လေ
၉ ပြင်းမုန်တိုင်း။– တောင်ကြီးတောင်ငယ်ရှိသမျှ၊ အသီးကိုသီးသော အပင်၊ အာရဇ်ပင်ရှိသမျှ၊–
၁၀ သားရဲနှင့် သားယဉ်အပေါင်း၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်နှင့် ပျံတတ်သောငှက် အစရှိသော၊–
၁၁ လောကီရှင်ဘုရင်များနှင့် ပြည်သူပြည်သားအ
၁၂ ပေါင်း၊ မင်းများနှင့် လောကီတရားသူကြီးအ
၁၃ ပေါင်း၊– လူပျိုနှင့် အပျိုများ၊ လူအိုနှင့် လူကလေးများတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြ
၁၄ လော့။– နာမတော်တပါးတည်းသာလျှင် မြတ်၍၊ ဘုန်းတော်သည် မြေကြီးနှင့် ကောင်းကင်အပေါ်ထက်၌ ရှိသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏နာ
၁၅ မတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။– မိမိလူစုတို့၏ဦးချို
ကို ချီးမြှင့်တော်မူသဖြင့်၊ အနီးတော်၌ရှိသောလူစု၊ ဣသရေလအမျိုးသားတည်းဟူသော မိမိသန့်

To Contents

ရှင်းသူအပေါင်းတို့၏ ချီးမွမ်းရာဖြစ်တော်မူ၏။
ဟာလေလုယ။

၁၄၉

၁ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အသစ်သောသီ
ချင်းကို ဆို၍၊ သန့်ရှင်းသူတို့ စည်းဝေးရာ၌ ဂုဏ်
၂ တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။– ဣသရေလအမျိုး
သည် မိမိကိုဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားကိုအမှီ
ပြု၍ ဝမ်းမြောက်စေ။ ဇိအုန်သားတို့သည် မိမိတို့
၃ ရှင်ဘုရင်ကို အမှီပြု၍ ရွှင်လန်းကြစေ။– သူတို့
သည်ကခုန်လျက် နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြစေ။
ပတ်သာနှင့်စောင်းကို တီးလျက် ထောမနာသီ
၄ ချင်း ဆိုကြစေ။– အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘု
ရားသည် မိမိလူစုကို နှစ်သက်တော်မူ၏။ စိတ်
နှိမ့်ချသောသူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းအားဖြင့် အ
၅ သရေတင့်တယ်စေတော်မူ၏။– သန့်ရှင်းသူတို့
သည် ဘုန်းကြီး၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာကြစေ။
ကျိန်းဝပ်ရာပေါ်မှာ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြ
၆-၉ စေ။– တပါးအမျိုးသားတို့အား တရားအတိုင်းအ
ပြစ်ပေး၍၊ လူစုတို့အား ဒဏ်ခတ်ခြင်းငှါငင်း၊ သူ
တို့၏ရှင်ဘုရင်များကို သံကြိုးနှင့်ချည်နှောင်၍၊
မှူးမတ်များကို သံခြေချင်းခတ်ခြင်းငှါငင်း၊ ကျမ်း
စာ၌မှတ်သားသောအပြစ်စီရင်ခြင်းကို သူတို့
အား ပြုခြင်းငှါငင်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့သည် ဘုရား
သခင်၏ဂုဏ်တော်ကို နှုတ်နှင့်ချီးမွမ်း၍၊ သန်
လျက်ကို လက်နှင့်ကိုင်ကြစေ။ ထာဝရဘုရား၏
သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည် ထိုသို့သောဘုန်း
နှင့် ဆိုင်ကြ၏။ ဟာလေလုယ။

၁၅၀

၁ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်၌ ဘုရားသခင်ကို ချီး
မွမ်းကြလော့။ ဘုန်းတော်ထင်ရှားရာ ကောင်း
ကင်မျက်နှာကြက်ပေါ်မှာ ချီးမွမ်းကြလော့။–
၂ ထူးဆန်းသော တန်ခိုးတော်များကြောင့်၊ ဘုရား
သခင်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ အလွန်တရာ ကြီး
မြတ်တော်မူခြင်းရှိသည်အတိုင်း ချီးမွမ်းကြ
၃ လော့။– တံပိုးမှုတ်လျက် ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း
ကြလော့။ တယောနှင့်စောင်းကို တီးလျက် ချီး
၄ မွမ်းကြလော့။– ပတ်သာတီးလျက်၊ ကခုန်လျက်
နှင့် ချီးမွမ်းကြလော့။ ကြိုးနှင့်ပြည့်စုံသော တုရိ
ယာကို တီးလျက်၊ နဲခရာကို မှုတ်လျက် ချီးမွမ်း
၅ ကြလော့။–အသံကျယ်သောသံလွင်ကိုတီးလျက်
ချီးမွမ်းကြလော့။ အကြီးဆုံးသော လင်းကွင်းကို
၆ လည်းတီးလျက် ချီးမွမ်းကြလော့။– အသက်ရှိ
သောသူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ချီး
မွမ်းကြစေ။ ဟာလေလုယ။

ဒါဝိဒ်မင်းကြီးနှင့် ရှင်အာသပ်အစရှိသောပရောဖက်များတို့သည် စီရင်ရေးထားသောဆာလံကျမ်းပြီး၏။

To Contents

သုတ္တံကျမ်း။

THE PROVERBS

၁

၁-၄ ပညာတရား၊ နည်းဥပဒေသတရားကိုသိ၍၊ ဥာဏ်နှင့်ယှဉ်သော စကားကို နားလည်မည်အ
ကြောင်း၊ ပညာသွန်သင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာ
ကျင့်ခြင်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ လျစ်လျူစွာ
ဆုံးဖြတ်ခြင်း အမှုအရာ၌လေ့ကျက်မည်အ
ကြောင်း၊ မိုက်သောသူသည်လိမ္မာ၍၊ လူပျိုသည်
ပညာသတိနှင့် ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ ဒါဝိဒ်၏
သားတော်ဖြစ်သော ဣသရေလရှင်ဘုရင် ရှော
၅ လမုန်စီရင်သော သုတ္တံစကားဟူမှုကား။- ပညာ
၆ ရှိသောသူသည် နားထောင်သဖြင့်၊ ပညာအ
တတ် တိုးပွါးရလိမ့်မည်။ ဥာဏ်ကောင်းသောသူ
သည် သုတ္တံစကားအနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုငင်း၊ ပ
ညာရှိဟောပြော၍ နက်နဲသော စကားတို့ကို
ငင်း၊ နားလည်သော နိသဿည်းဆရာအဖြစ်သို့
ရောက်ရလိမ့်မည်။

၇ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသဘော
သည် ပညာ၏အချုပ်အခြာဖြစ်၏။ လူမိုက်တို့
သည် ပညာနှင့် ဥပဒေသကို မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်
၈ ကြ၏။- ငါ့သား၊ အဘ၏နည်းဥပဒေသကိုနား
ထောင်လော့။ အမိ၏တရားကိုလည်း မပယ်
၉ နှင့်။- ထိုနည်းဥပဒေသတရားတို့သည် သင်၏
ခေါင်းၦ တင့်တယ်သောဦးရစ်၊ သင်၏လည်ပင်း
ၦ ပတ်ရစ်သောလည်ဆွဲ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၁၀ ငါ့သား၊ လူဆိုးတို့သည် သင့်ကိုသွေးဆောင်
၁၁ လျှင် ဝန်မခံနှင့်။- သူတို့က ငါတို့နှင့်အတူလိုက်
တော့။ သူ့အသက်ကိုသတ်အံ့သောငှါ စောင့်ကြ
စို့။ အချည်းနှီး အပြစ်လွတ်သောသူတို့ကို ချောင်း
၁၂ မြောင်းကြစို့။- သခ်ျိုင်းတွင်းသို့ဆင်းသော သူတို့
ကဲ့သို့တကိုယ်လုံးပါလျက်၊ အသက်ရှင်လျက်ရှိ
သော ထိုသူတို့ကို မရဏာနိုင်ငံမျိုသကဲ့သို့ မျိုု
၁၃ ကြစို့။- အဘိုးထိုက်သော ဘဏ္ဍာအမျိုးမျိုးကို
တွေ့၍ လုယူသောဥစ္စာနှင့် ငါတို့အိမ်ကိုပြည့်စေ
၁၄ ကြမည်။- ငါတို့နှင့် ပေါင်းဘော်တော့။ ရသော
၁၅ ဥစ္စာကို အညီအမျှပိုင်ကြစို့ဟု ဆိုသော်လည်း၊- ငါ့
သား၊ သူတို့နှင့်အတူ မလိုက်နှင့်။ သူတို့သွားသော
၁၆ လမ်းကို ရှောင်လော့။- အကြောင်းမူကား၊ သူတို့
ခြေသည် ဒုစရိုက်ပြုရာသို့ပြေး၍၊ လူအသက်ကို
၁၇ သတ်ခြင်းငှါလျင်မြန်၏။- အကယ်စင်စစ် ငှက်
မျက်မှောက်၌ ပိုက်ကွန်ကိုဖြန့်ထားလျှင် အကြံ
၁၈ မမြောက်ရာ။- လူဆိုးတို့သည် ကိုယ်အသွေးကို
သွန်အံ့သောငှါစောင့်၍၊ ကိုယ်အသက်ကို သတ်
၁၉ အံ့သောငှါ ချောင်းမြောင်းတတ်ကြ၏။- မတရား
သောစီးပွါးကို ရှာသောသူအပေါင်းတို့သည် ထို
သို့သောအကျိုးကိုခံရ၍၊ ထိုစီးပွါးသည် မိမိအရှင်
၏အသက်ကို သတ်တတ်၏။

၂၀ ပညာသည် ပြင်မှာကြွေးကြော်၍၊ လမ်းခရီး
၂၁ တို့၌ မိမိစကားသံကို ထွင့်တတ်၏။- လူစည်း
ဝေးရာ အဦးၦ၌ငင်း၊ မြို့တံခါးဝတို့ၦ၌ငင်း၊ မြို့ထဲၦ
၂၂ ငင်းခေါ်၍ မြွက်ဆိုသောစကားဟူမှုကား။- အိုလူ
မိုက်တို့၊ သင်တို့သည် မိုက်သောအကျင့်ကို နစ်
သက်လျက်၊ ကဲ့ရဲ့သောသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းၦ
မွေ့လျော်လျက်၊ မိုက်မဲသောသူတို့သည် ပညာ
အတတ်ကိုမုန်းလျက်၊ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး
၂၃ နေကြလိမ့်မည်နည်း။- ငါဆုံးမသော စကားကို
နားထောင်၍ ပြောင်းလဲကြလော့။ ငါ့ဝိညာဉ်ကို
သင်တို့အပေါ်သို့ ငါသွန်းလောင်း၍၊ ငါ့စကား၏
၂၄ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို နားလည်စေမည်။- ငါသည်
ခေါ်၍ သင်တို့သည်ငြင်းပယ်သောကြောင့်၎င်း၊
ငါ့လက်ကိုဆန့်၍ အဘယ်သူမျှ မမှတ်သော
၂၅ ကြောင့်၎င်း၊- ငါသတိပေးခြင်းရှိသမျှကို သင်တို့
သည်ပယ်၍၊ ငါဆုံးမသော စကားတခွန်းကိုမျှ
၂၆ နားမခံဘဲနေသောကြောင့်၎င်း၊- သင်တို့သည်
ဘေးဥပဒ်နှင့်တွေ့ကြုံသောအခါ ငါရယ်မည်။
ကြောက်မက်ဘွယ်သောအမှုရောက်သောအခါ
၂၇ ငါပြက်ယယ်ပြုမည်။- သင်တို့ ကြောက်မက်
ဘွယ်သောအမှုသည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းအ
မှုကဲ့သို့ရင်း၊ သင်တို့ပျက်စီးခြင်းအမှုသည် လေ
ပြင်းမုန်တိုင်းကဲ့သို့ရင်း ရောက်လာ၍၊ သင်တို့
သည် ဆင်းရဲခြင်း၊ ပူပန်ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံသော
၂၈ အခါ။- ထိုအမှုရောက်သောသူတို့သည် ငါ့ကိုခေါ်
သော်လည်း ငါမထူး။ ငါ့ကိုကြိုးစား၍ ရှာသော်
၂၉ လည်း မတွေ့ရကြ။- အကြောင်းမူကား၊ သူတို့
သည် ပညာအတတ်ကို မုန်းကြ၏။ ထာဝရဘု
ရားကို ကြောက်ရွံ့သောသဘောကို အလိုမရှိ
၃၀ ကြ။- ငါသတိပေးခြင်းကို အလျှင်းနားမခံကြ။

To Contents

၃၁ ငါဆုံးမခြင်းရှိသမျှကို မထီမဲ့မြင်ပြုကြ၏။– ထို
ကြောင့် သူတို့သည် ကိုယ်ကျင့်ခြင်း၏အကျိုးအ
ပြစ်ကိုစား၍၊ ကိုယ်ကြံသော အကြံတို့နှင့် ဝကြ
၃၂ လိမ့်မည်။– ဉာဏ်တိမ်သောသူတို့သည် လမ်းလွဲ
သဖြင့် အသက်ဆုံးတတ်ကြ၏။ မိုက်သောသူတို့
သည် သတိလစ်သောအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့
၃၃ ရောက်တတ်ကြ၏။– ငါ့စကားကိုနားထောင်
သောသူမူကား လုံခြုံစွာနေ၍၊ ဘေးကိုမကြောက်
ဘဲ ငြိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။

၂

၁၂ ငါ့သား၊ သင်သည်ပညာစကားကို နားထောင်
၍၊ စေတနာစိတ်နှင့် ဉာဏ်ကို ရှာဖွေသည်တိုင်
အောင်၊ ငါ့စကားကို နားခံ၍၊ ငါ့ပညတ်တို့ကို
၂ ကိုယ်အထဲ၌ သွင်းမိလျှင်၎င်း– သိပ္ပံအတတ်ကို
ခေါ်၍၊ ဉာဏ်နောက်သို့ အသံကိုလွှင့်လျှင်၎င်း–
၄ ငွေကိုရှာတတ်သကဲ့သို့ ပညာကိုရှာ၍၊ ဂုဏ်ထား
သောဘဏ္ဍာကို စူးစမ်းတတ်သကဲ့သို့၊ ဉာဏ်ကို
၅ စူးစမ်းလျှင်၎င်း– ထာဝရဘုရားကို ကြောက်
သောသဘော၌ ကျင်လည်၍၊ ဘုရားသခင်ကို
၆ သိသောဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။– အကြောင်း
မူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ပညာကို ပေးတော်
မူတတ်၏။ နားလည်ခြင်းသောဉာဏ်သည် နှုတ်
၇ ကပတ်တော်အားဖြင့်သာ ဖြစ်တတ်၏။– ဖြောင့်
မတ်သောသူတို့အဘို့ ပညာရတနာကို သိုထား
တော်မူ၏။ တရားသဖြင့် ကျင့်သောသူတို့ကို
၈ ကွယ်ကာတော်မူ၏။– မိမိသန့်ရှင်းသူတို့သည်
တရားလမ်းကို စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊
၉ သူတို့၏လမ်းခရီးကို လုံခြုံစေတော်မူ၏။– ကျေး
ဇူးတော်ကြောင့် သင်သည် ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်
ခြင်း၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ လျစ်လျူရှု၍ ဆုံး
ဖြတ်ခြင်းမှစ၍၊ ကောင်းသောလမ်းရှိသမျှတို့ကို
သိနားလည်လိမ့်မည်။
၁၀ ပညာသည်သင်၏နှလုံးထဲသို့ဝင်၍၊ သင်သည်
၁၁ သိကြားခြင်းခဲ့မွေ့လျော်သောအခါ၊– သမ္မာသတိ
သည် သင့်ကိုထိန်းသိမ်း၍၊ ဉာဏ်သည်လည်း
၁၂ စောင့်ရှောက်သဖြင့်၊– ဆိုးသောလမ်းမှ ကယ်
တင်လိမ့်မည်။ ကောက်သောစကားကို ပြော
၁၃ တတ်သောသူ၊– ဖြောင့်မတ်သောလမ်းကိုစွန့်၍၊
၁၄ မိုက်မဲသောလမ်းသို့ လိုက်သောသူ၊– ဒုစရိုက်ခဲ့
မွေ့လျော်၍ အဓမ္မလူ၏ကောက်လိမ်ခြင်းကို
၁၅ အားရနှစ်သက်သောသူ၊– ဖြောင့်သောလမ်းသို့
မလိုက်၊ ကောက်သောလမ်းသို့သာ လိုက်သော
၁၆ သူတို့၏လက်မှ၎င်း၊– အမျိုးပျက်သောမိန်းမ၊

နှုတ်နှင့်ချော့မော့တတ်သော ပြည်တန်ဆာမိန်း
၁၇ မ၊– အသက်ငယ်စဉ် ပဲ့ပြင်သော ကျေးဇူးရှင်ကို
စွန့်၍၊ မိမိဘုရားသခင်၏ ပဋိညာဉ်တရားကိုမေ
လျော့သော မိန်းမလက်မှ၎င်း၊ သင့်ကိုကယ်တင်
၁၈ လိမ့်မည်။– ထိုမိန်းမ၏အိမ်သည် သေခြင်းနှင့်
၎င်း၊ သူလိုက်သောလမ်းတို့သည် သရဲ့ဂိုဏ်းသား
၁၉ နေရာနှင့်၎င်း စပ်ဆိုင်သဖြင့်၊– သူ၏အိမ်သို့ဝင်
သောသူ တစုံတယောက်မျှ မပြန်ရ။ အသက်
၂၀ လမ်းကိုမမှီရ။– သင်သည် သူတော်ကောင်းတို့
၏ လမ်းသို့ရောက်၍၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏
လမ်းခရီးထဲကမထွက်ဘဲ အစဉ်တစိုက် လိုက်ရ
၂၁ မည်အကြောင်းတည်း။– ဖြောင့်မတ်သောသူတို့
သည် ပြည်တော်၌နေရ၍၊ စုံလင်သောသူတို့သည်
၂၂ နေရာကျကြလိမ့်မည်။– အဓမ္မလူတို့မူကား၊
ပြည်တော်မှပယ်ရှင်းခြင်း၊ လွန်ကျူးသောသူတို့
သည် နှုတ်ပစ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၃

၁ ငါ့သား၊ ငါပေးသောတရားကို မမေ့နှင့်။ ငါ့ပ
ညတ်တို့ကို သင်၏နှလုံးစောင့်ရှောက်ပါစေ။–
၂ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရားသည် အသက်
တာရှည်သော ကာလနှစ်ပေါင်းများကိုငင်း၊ ငြိမ်
၃ ဝပ်ခြင်းကိုငင်း တိုးပွါးစေလိမ့်မည်။– ကရုဏာ
တရားနှင့် သစ္စာတရားကို သင်နှင့်မကွာစေနှင့်။
ထိုတရားတို့ကို သင်၏လည်ပင်း၌ ဆွဲထားလော့။
၄ နှလုံးအင်းစာရင်း၌ ရေးသွင်းလော့။– ထိုသို့ပြု
လျှင် ဘုရားသခင်ရှေ့၊ လူတို့ရှေ့မှာမျက်နှာရ၍၊
ကျေးဇူးကိုခံရလိမ့်မည်။
၅ ထာဝရဘုရားကို စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ကိုးစား
၆ လော့။ ကိုယ်ဉာဏ်ကို အမှီမပြုနှင့်။– သွားလေ
ရာရာ၌ ထာဝရဘုရားကို မျက်မှောက်ပြုလော့။
သို့ပြုလျှင်၊ သင်၏လမ်းခရီးတို့ကို ပဲ့ပြင်တော်မူ
၇ မည်။– ငါသည်ပညာရှိ၏ဟု ကိုယ်ကိုမထင်နှင့်။
ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့၍ ဒုစရိုက်ကိုရှောင်
၈ လော့။– သို့ပြုလျှင်၊ သင်၏အကြောတို့သည်
အားသန်၍၊ အရိုးတို့သည် ခြင်ဆီနှင့် ပြည့်စုံကြ
၉ လိမ့်မည်။– သင်သည် ကိုယ်ဥစ္စာနှင့် အဦးသီး
သောအသီးအနှံရှိသမျှကို ထာဝရဘုရားအား ပူ
၁၀ ဇော်လော့။– သို့ပြုလျှင်၊ သင်၏စပါးကျီတို့သည်
ကြွယ်ဝ၍၊ စပျစ်သီးနယ်ရာတန်ဆာတို့ကို အ
၁၁ သစ်သော စပျစ်ရည်လျှံလိမ့်မည်။– ငါ့သား၊ ထာ
ဝရဘုရားဆုံးမတော်မူခြင်းကို မမှတ်ဘဲမနေနှင့်။
သင်၏အပြစ်ကိုစစ်ဆေးတော်မူသောအခါ စိတ်
၁၂ မပျက်စေနှင့်။– ထာဝရဘုရားသည် ချစ်တော်မူ

To Contents

သောသူကို ဆုံးမတော်မူတတ်၏။ နှစ်သက်
တော်မူသောသားကို ဒဏ်ခတ်တော်မူတတ်၏။
၁၃ ဉာဏ်ပညာကို ရှာ၍ရသောသူသည် မင်္ဂလာ
၁၄ ရှိ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ပညာကုန်သွယ်ခြင်း
သည် ငွေကုန်သွယ်ခြင်းထက်သာ၍ကောင်း၏။
ပညာကုန်သွယ်၍ ရသောအမြတ်လည်း ရွှေစင်
၁၅ ထက်သာ၍ကောင်း၏။– ပညာသည် ပတ္တမြား
ထက်သာ၍ အဘိုးထိုက်ပေ၏။ နှစ်သက်ဘွယ်
သမျှသော အရာတို့သည် ထိုရတနာကို မပြိုင်
၁၆ နိုင်ကြ။– သူ၏လက်ျာလက်၌ အသက်တာရှည်
သောကာလ၊ လက်ဝဲလက်၌ စည်းစိမ်နှင့်ဂုဏ်
၁၇ အသရေရှိ၏။– ပညာလမ်းတို့သည် သာယာ
သောလမ်း၊ ပညာလမ်းခရီးရှိသမျှတို့သည် ငြိမ်
၁၈ ဝပ်လျက်ရှိကြ၏။– ပညာကို ကိုင်ဆွဲသောသူ
သည် အသက်ပင်ကိုရပြီ။ လက်မလွှတ်သောသူ
၁၉ သည် မင်္ဂလာရှိ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ပညာ
တော်အားဖြင့် မြေကြီးကိုတည်၍၊ ဉာဏ်တော်
အားဖြင့် မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ပြင်ဆင်တော်မူ
၂၀ ပြီ။– သိပ္ပံအတတ်တော်အားဖြင့် နက်နဲသောအ
ရပ်အက်ကွဲ၍၊ မိုဃ်းတိမ်မှလည်း နှင်းရည်ကျ
၂၁ တတ်၏။– ငါ့သား၊ ပညာရတနာနှင့် သမ္မာသတိ
ကို သင့်မျက်မှောက်မှ မကွာစေဘဲ၊ အစဉ်စောင့်
၂၂ ရှောက်လော့။– သို့ပြုလျှင်၊ ထိုရတနာတို့သည်
သင်၏ဝိညာဉ်၌အသက်၊ သင်၏လည်ပင်း၌ ဂုဏ်
၂၃ အသရေဖြစ်လိမ့်မည်။– သင်သည် ခရီးသွားရာ၌
၂၄ ဘေးမရှိ၊ ခြေမတိုက်မိဘဲ သွားလိမ့်မည်။– အိပ်
သောအခါ ကြောက်စရာမရှိရ။ ကောင်းမွန်စွာ
၂၅ အိပ်ပျော်ရလိမ့်မည်။– လျင်မြန်သောဘေးနှင့် လူ
ဆိုးတွေ့တတ်သော ပျက်စီးရာဘေးကို ကြောက်
၂၆ စရာမရှိရ။– အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား
သည် သင်ယုံကြည်ကိုးစားရာဖြစ်၍၊ သင်၏ခြေ
ကို မကျော့မိစေခြင်းငှါ စောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။
၂၇ ကျေးဇူးကိုခံသင့်သောသူတို့အား ကျေးဇူးပြု
၂၈ ရသောအခွင့်ရှိလျှင် မပြုဘဲမနေနှင့်။– အိမ်နီး
ချင်းကို ပေးစရာရှိလျက်ပင်၊ သွားတော့။ တဖန်
လာဦးတော့။ နက်ဖြန်မှ ငါပေးမည်ဟု မပြော
၂၉ နှင့်။– စိုးရိမ်ခြင်းမရှိဘဲ သင့်အနားမှာနေသော
အိမ်နီးချင်း၌ မကောင်းသောအကြံကိုမကြံနှင့်။–
၃၀ သင်၌အပြစ်မပြုသောသူကို အကြောင်းမရှိဘဲ
၃၁ ရန်မတွေ့နှင့်။– ညှဉ်းဆဲတတ်သောသူ၏စည်း
စိမ်ကို မတောင့်တနှင့်။ သူလိုက်သော လမ်းတစုံ
၃၂ တခုကိုမျှ အလိုမရှိနှင့်။– အကြောင်းမူကား၊ ထာ
ဝရဘုရားသည် သဘောကောက်သောသူတို့ကို
စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့
မူကား၊ ကိုယ်တော်နှင့် မိသဟာယဖွဲ့ရသောအ
၃၃ ခွင့်ရှိကြ၏။– မတရားသောသူ၏နေရာသည်
ထာဝရဘုရားကျိန်တော်မူခြင်းကို တွေ့တတ်
၏။ တရားသောသူ၏နေရာကိုကား ကောင်း
၃၄ ကြီးပေးတော်မူ၏။– အကယ်စင်စစ် ကဲ့ရဲ့တတ်
သောသူတို့ကို ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသော
၃၅ သူတို့အားကား၊ ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။– ပညာရှိ
သောသူတို့သည် ဘုန်းအသရေကိုအမွေခံရ၍၊
မိုက်သောသူတို့မူကား၊ အရှက်ကွဲခြင်းကို ထမီး
သွားရကြလိမ့်မည်။

၄

၁ ငါ့သားတို့၊ အဘ၏နည်းဥပဒေသကိုနား
ထောင်၍၊ ဉာဏ်သဘောကို နားလည်ခြင်းငှါ စေ့
၂ စေ့မှတ်ကြလော့။– ကောင်းသောသြဝါဒကို ငါ
၃ ပေး၏။ ငါ့ပညတ်တရားကို မပယ်ကြနှင့်။– ငါမူ
ကား၊ အဘ၏ရင်နှစ်၊ အမိရှေ့မှာနူးညံ့၍ အချစ်
၄ ဆုံးသောသားဖြစ်၏။– ငါ့အဘသွန်သင်၍ ဖြိုက်
ဆိုလေသည်ကား၊ ငါ့စကားကို သင်၏နှလုံး၌
သွင်းမိ၍၊ ငါ့ပညတ်တို့ကို ကျင့်စောင့်သဖြင့် အ
၅ သက်ရှင်လော့။– ပညာကို ဆည်းဖူးလော့။ ဉာဏ်
ကို ဆည်းဖူးလော့။ သတိမလစ်စေနှင့်။ ငါ၏နှုတ်
၆ ထွက်စကားကို မလွှဲမရောင်နှင့်။– ပညာကို မ
စွန့်နှင့်။ သူသည်သင့်ကို ထိန်းသိမ်းလိမ့်မည်။ သူ
၇ ကိုချစ်လော့။ သင့်ကို စောင့်မလိမ့်မည်။– ပညာ
သည် အမြတ်ဆုံးသောအရာဖြစ်၏။ ပညာကို
ဆည်းဖူးလော့။ ဆည်းဖူးသမျှသောဥစ္စာတို့တွင်
၈ ဉာဏ်ကိုဆည်းဖူးလော့။– သူ့ကို အမြတ်ထား
လော့။ သူသည် သင့်ကို ချီးမြှောက်လိမ့်မည်။ သူ့
ကိုဘက်ယမ်းလျှင်၊ ဂုဏ်အသရေကို ပေးလိမ့်
၉ မည်။– သင်၏ခေါင်းကို တင့်တယ်သောဦးရစ်
နှင့် ပတ်ရစ်၍၊ ဘုန်းကြီးသော သရဖူကို အပ်နှံ
လိမ့်မည်။
၁၀ ငါ့သား၊ ငါစကားကို နားထောင်နာယူလော့။
သို့ပြုလျှင်၊ သင့်အသက် နှစ်ပေါင်းများလိမ့်
၁၁ မည်။– ပညာလမ်းကို ငါပြသ၍၊ မှန်သောလမ်းခ
၁၂ ရီးတို့၌ သင့်ကိုငါပို့ဆောင်၏။– ရှောက်သွားလျှင်
ကျဉ်းမြောင်းရာသို့ မရောက်၊ ပြေးသောအခါ
၁၃ တိုက်မိ၍မလဲရ။– ဥပဒေသကို ကိုင်ဆွဲလော့။ မ
လွတ်နှင့်။ စောင့်ထားလော့။ အသက်ရှင်ခြင်း၏
၁၄ အကြောင်း ဖြစ်၏။– အမမှုလူတို့ လမ်းထဲသို့ မ
ဝင်နှင့်။ ဆိုးယုတ်သောသူတို့နှင့်အတူ မလိုက်
၁၅ နှင့်။– သူတို့လမ်းကို ကြဉ်ရှောင်လော့။ လိုက်မ

၁၆ သွားနှင့်။ လွှဲ၍သွားလော့။– သူတို့သည် သူတပါး
၌ အပြစ်မပြုရလျှင် မအိပ်တတ်။ တစုံတယောက်
သောသူကို မလဲစေလျှင် အိပ်၍မပျော်တတ်။–
၁၇ ဒုစရိုက်နှင့်ဆိုင်သော မုန့်ကိုစား၍ ညှဉ်းဆဲခြင်း
နှင့်ဆိုင်သော စပျစ်ရည်ကို သောက်တတ်ကြ
၁၈ ၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏လမ်းသည် တက်
သောအာရုဏ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ နေထွက်သည်တိုင်
၁၉ အောင် တိုးပွါးထွန်းလင်းတတ်၏။– မတရား
သောသူတို့၏လမ်းမူကား၊ မှောင်မိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်
၍၊ သူတို့သည် လဲသောအခါ၊ အဘယ်အရာကို
တိုက်မိသည်ဟု မသိရကြ။

၂၀ ငါသား၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်လော့။ ငါ
၂၁ ဟောပြောချက်တို့ကို နားသွင်းလော့။– သင့်
မျက်မှောက်မှ မကွာစေနှင့်။ နှလုံးတွင်း၌ စောင့်
၂၂ ထားလော့။– အကြောင်းမူကား၊ ထိုတရားစ
ကားကို တွေ့ရသောသူတို့သည် အသက်ရှင်
ခြင်း၊ တကိုယ်လုံးကျန်းမာခြင်းအကြောင်းကို
၂၃ တွေ့ရပြီ။– နှလုံးသည် အသက်၏အခြေအမြစ်
ဖြစ်သောကြောင့်၊ သင်၏နှလုံးကို အထူးသဖြင့်
၂၄ စောင့်ရှောက်လော့။– ကောက်သောစကားတို့
ကိုငင်း၊ ငြင်းဆန်တတ်သောနှုတ်ခမ်းတို့ကိုငင်း
၂၅ ဝေးစွာပယ်ရှောင်လော့။– သင်၏မျက်စိသည်
ရှေ့ရှုကြည့်၍၊ မျက်ခမ်းတို့သည် တည့်တည့်အာ
၂၆ ရုံပြုစေလော့။– သင်သွားရာလမ်းကို စူးစမ်း၍၊
သွားလေရာရာ၌ တည်ကြည်ခြင်းရှိစေလော့။–
၂၇ လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့ မတိမ်းမလွှဲနှင့်။
ဒုစရိုက်ပြုရာလမ်းကိုရှောင်လော့။

၅

၁၊၂ ငါသား၊ သင်သည် သမ္မာသတိရှိ၍၊ သင်၏
နှုတ်ခမ်းသည် သိပ္ပံအတတ်ကို စောင့်မည်အ
ကြောင်း၊ ငါ့ပညာကို မှတ်ကျုံး၍၊ ငါပေးသော
၃ ဉာဏ်သို့ သင့်နားကိုလှည့်လော့။– အကြောင်းမူ
ကား၊ အမျိုးပျက်သောမိန်းမ၏နှုတ်ခမ်းသည်
ပျားလပို့ကဲ့သို့ ယိုတတ်၍၊ သူ့ပြောသောစကား
၄ သည် ဆီထက်ချောသော်လည်း၊– အဆုံး၌ကား၊
သူသည် ဘင်းခါးရွက်ကဲ့သို့ခါး၍၊ သန်လျက်နှင့်
၅ အမျှ ထက်၏။– သူ၏ခြေတို့သည် သေခြင်းသို့
ဆင်း၍၊ သူသွားရာလမ်းသည် မရဏာနိုင်ငံသို့
၆ ရောက်တတ်၏။– သင်သည် အသက်လမ်းကိုမ
ဆင်ခြင်ရအောင်၊ သူထုံးစံဓလေ့တို့သည် တရွေ့
ရွေ့ပြောင်းလဲသဖြင့်၊ သင်သည် နားမလည်နိုင်
၇ ရု။– သို့ဖြစ်၍ ငါ့သားတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်
ကြလော့။ ငါဟောပြောချက်တို့ကို မပယ်ကြ
၈ နှင့်။– ထိုသို့သော မိန်းမကို ဝေးစွာရှောင်သွား
၉ လော့။ သူ့နေရာ တံခါးဝသို့မချဉ်းနှင့်။– သို့မ
ဟုတ် သင်သည် ကိုယ်ဂုဏ်အသရေကို သူတပါး
၌ငင်း၊ ကိုယ်အသက်ကို ကြမ်းတမ်းသော သူတို့
၁၀ ၌ငင်းအပ်လိမ့်မည်။– တပါးအမျိုးသားတို့သည်
သင်၏စည်းစိမ်နှင့် ပြည့်ဝကြလိမ့်မည်။ သင်
လုပ်၍ ရသောဥစ္စာသည် တပါးအမျိုးသားအိမ်
၁၁ သို့ ရောက်လိမ့်မည်။– နောက်ဆုံး၌ သင့်အသား၊
၁၂ သင့်ကိုယ်ကာယဆွေးမြေ့သောအခါ၊– ငါသည်
သွန်သင်ခြင်းကို မုန်းလေပြီတကား။ ဆုံးမခြင်း
ကို စိတ်နှလုံးထဲမှာ မထီမဲ့မြင်ပြုလေပြီတကား။–
၁၃ ငါ့ဆရာတို့၏စကားကို နားမထောင်ဘဲ၊ ငါ့အား
သွန်သင်သောသူတို့၏စကားကို နားမခံဘဲနေ
၁၄ လေပြီတကား။– စည်းဝေးသော ပရိသတ်များ
အလယ်၌ ဒုစရိုက်မျိုးကို ကုန်စင်လုသည်တိုင်
အောင် ငါပြုလေပြီတကားဟု ဖြည်တမ်းရလိမ့်
မည်။

၁၅ ကိုယ်ဆိုင်သောရေအိုးကို သုံး၍၊ ကိုယ်ရေ
တွင်းထဲကထွက်သော စမ်းရေကို သောက်
၁၆ လော့။– သင်၏စမ်းရေများပြား၍၊ လမ်းများအ
၁၇ နားမှာ စီးသောဖြစ်များ ဖြစ်စေလော့။– တပါးအ
မျိုးသားနှင့် ပေါင်းဘက်၍ မဆိုင်စေဘဲ၊ ကိုယ်
၁၈ တပါးတည်းသာ ဆိုင်စေလော့။– သင်၏စမ်းရေ
တွင်း၌ မင်္ဂလာရှိစေ၍၊ အသက်အရွယ်ပျိုစဉ်
ကာလ၊ ပေါင်းဘော်သော မယားနှင့်အတူ ပျော်
၁၉ မွေ့လော့။– သူသည် စုံမက်တတ်သောသမင်မ၊
နှစ်လိုဖွယ်သော ဒရယ်မကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သူ၏
သားမြတ်တို့သည် သင်၏အလိုဆန္ဒကို အစဉ်
ပြေစေ၍၊ သူ့ကိုချစ်သောစိတ်နှင့် အစဉ်ယစ်မူး
၂၀ လျက်နေလော့။– ငါ့သား၊ သင်သည် အမျိုးပျက်
သောမိန်းမနှင့် အဘယ်ကြောင့် ယစ်မူးသနည်း။
ပြည်တန်ဆာမ၏ရင်ပတ်ကို အဘယ်ကြောင့်
၂၁ ဘက်ယမ်းသနည်း။– လူသွားလာသမျှသော
လမ်းတို့သည် ထာဝရဘုရားမျက်မှောက်တော်၌
ရှိကြ၍၊ သွားလာသမျှသော အခြင်းအရာတို့ကို
၂၂ စူးစမ်းတော်မူ၏။– အဓမ္မလူသည် မိမိပြုသော ဒု
စရိုက်အပြစ်ဖြင့်ဘမ်းမိခြင်း၊ မိမိအပြစ်ကြိုးတို့
၂၃ ဖြင့် ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။– သူသည်
အလွန်မိုက်သောကြောင့် မှားယွင်း၍၊ သွန်သင်
ခြင်းကိုမခံရဘဲ သေသွားရလိမ့်မည်။

၆

၁ ငါသား၊ သင်သည် အဆွေခင်ပွန်းအတွက် အာ
မခံမိသော်၎င်း၊ သူတပါးနှင့် လက်ဝါးချင်း ရိုက်မိ

To Contents

သော်၎င်း၊- ကိုယ်နှုတ်ထွက်စကားဖြင့် ကျော့မိ
ပြီ။ ကိုယ်ပြောသောစကားကြောင့် အမှုရောက်
လေပြီ။- ငါသား၊ သင်သည် အဆွေခင်ပွန်းလက်
သို့ ရောက်မိလျှင်၊ ကိုယ်ကိုနှုတ်အံ့သောငှါ အ
ဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟူမူကား၊ အဆွေခင်ပွန်း
ထံသို့သွား၍၊ ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချလျက် သူ့ကိုနှိုးဆော်
လော့။- အိပ်မပျော်နှင့်။ မျက်စိမှိတ်၍ မငိုက်
နှင့်။- မုဆိုးလက်မှ သမင်ဒရယ်ကိုငင်း၊ ငှက်ကို
ငင်း နှုတ်ရသကဲ့သို့ ကိုယ်ကိုနှုတ်လော့။

အချင်းလူပျင်း၊ ပရွက်ဆိတ်ထံသို့ သွား၍၊ သူ
၏အပြုအမူတို့ကို ဆင်ခြင်သဖြင့် ပညာရှိစေ
လော့။- ပရွက်ဆိတ်သည် ဆရာမရှိ၊ ပွဲပြင်သော
သူမရှိ၊ မင်းမရှိဘဲလျက်၊- နွေကာလနှင့် စပါး
ရိတ်ရာကာလ၌ မိမိစားစရာအစာကို ရှာဖွေသို
ထားတတ်၏။- အို့လူပျင်း၊ သင်သည် အဘယ်မျှ
ကာလပတ်လုံးအိပ်လျက် နေလိမ့်မည်နည်း။ အ
ဘယ်သောအခါ နိုးလိမ့်မည်နည်း။- ခဏအိပ်
လျက်၊ ခဏပျော်လျက်၊ အိပ်ပျော်အံ့သောငှါ ခ
ဏလက်ချင်းပိုက်လျက်နေစဉ်တွင်၊- ဆင်းရဲခြင်း
သည် ခရီးသွားသောသူကဲ့သို့ငင်း၊ ဥစ္စာပြုန်းတီး
ခြင်းသည် သူရဲကဲ့သို့ငင်း ရောက်လာလိမ့်မည်။

ဆိုးယုတ်သောသူနှင့် မတရားသောသူသည်
ကောက်လိမ်သောစကား၌ ကျင်လည်တတ်
၏။- မျက်တောင်ခတ်လျက်၊ ခြေဖြင့် အမှတ်
ပေးလျက်၊ လက်ချောင်းတို့ဖြင့် သွန်သင်လျက်
ပြုတတ်၏။- ကောက်သောစိတ်သဘောနှင့်
ပြည့်နှံ၍၊ မကောင်းသောအကြံကို အစဉ် ကြံ
စည်တတ်၏။ သူတပါးချင်း ရန်တွေ့စေခြင်းငှါ
ပြုတတ်၏။- ထို့ကြောင့် သူသည် အမှတ်တမဲ့
အမှုရောက်၍၊ ကိုးကွယ်ရာမရဘဲ ချက်ခြင်းကျိုး
ပဲ့ပျက်စီးရလိမ့်မည်။

ထာဝရဘုရားမုန်းတော်မူသောအရာ ခြောက်
ပါးမက၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူသောအရာ ခုနစ်
ပါးဟူမူကား၊- ထောင်လွှားသော မျက်နှာတပါး၊
မုသာ၌ ကျင်လည်သောလျှာတပါး၊ အပြစ်မရှိ
သောသူ၏ အသက်ကိုသတ်သော လက်တပါး၊-
မကောင်းသော အကြံကို ကြံစည်သောနှလုံးတ
ပါး၊ အပြစ်ပြုရာသို့ အလျင်အမြန်ပြေးတတ်
သော ခြေတပါး၊- မုသာစကားကိုပြော၍ မမှန်
သောသက်သေတပါး၊ အပေါင်းအဘော်ချင်း ရန်
တွေ့စေခြင်းငှါ ပြုတတ်သောသူ တပါးတည်း။

ငါသား၊ အဘ၏ပညတ်စကားကို နားထောင်
လော့။ အမိပေးသော တရားကို မပယ်နှင့်။- နှလုံး
ပေါ်မှာ အမြဲချည်၍ လည်ပင်း၌ ဆွဲထားလော့။-
သင်သည် အခြားသို့သွားသောအခါ၊ ထိုပညတ်
တရားသည် လမ်းပြလိမ့်မည်။ အိပ်သောအခါ
သင့်ကိုစောင့်လိမ့်မည်။ နိုးသောအခါ သင်နှင့်
နှုတ်ဆက်လိမ့်မည်။- အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်
တော်သည် မီးခွက်ဖြစ်၏။ တရားတော်သည် အ
လင်းဖြစ်၏။ အပြစ်ကို ပြတတ်သော ဩဝါဒစ
ကားသည် အသက်လမ်းဖြစ်၏။- ဆိုးသော မိန်း
မနှင့်ငင်း၊ အမျိုးပျက်သောမိန်းမ ချော့မော့တတ်
သောနှုတ်နှင့်ငင်း လွတ်စေခြင်းငှါ၊ သင့်ကိုစောင့်
ဘို့ရာ ဖြစ်သတည်း။- ထိုသို့သောမိန်းမသည် အ
ဆင်းလှသော်လည်း၊ တပ်မက်သောစိတ်မရှိနှင့်။
သူသည် မျက်ခမ်းတို့ဖြင့် သင့်ကို မကျော့မိစေ
နှင့်။- အကြောင်းမူကား၊ ပြည်တန်ဆာမကို မှီဝဲ
သောယောကျ်ားသည် ဆင်းရဲ၍၊ မုန့်တလုံးကို
သာရတတ်၏။ မျောက်မထားသော မိန်းမသည်
လည်း မြတ်သောအသက်ကိုဘမ်းတတ်၏။- လူ
သည် အဝတ်မလောင်ဘဲ မီးကို ပိုက်ဘက်နိုင်သ
လော။- ခြေမလောင်ဘဲ မီးခဲပေါ်မှာ နင်းနိုင်သ
လော။- သူ့မယားထံသို့ ဝင်သောသူသည် ထို
နည်းတူဖြစ်၏။ သူ့မယားကို ပြစ်မှားသောသူ
မည်သည်ကား၊ အပြစ်နှင့် မကင်းမလွတ်နိုင်
ရာ၊- မွတ်သိပ်သောစိတ်ပြေစေခြင်းငှါ၊ ခိုးသော
သူပင် အပြစ်မလွတ်ရ။- တွေ့မိလျှင် ခုနစ်ဆ
ပြန်ပေးရမည်။ ကိုယ်အိမ်၌ ရှိသမျှသော ဥစ္စာတို့
ကို လျော်ရမည်။- သူ့မယားကို ပြစ်မှားသောသူ
သည် ဉာဏ်မရှိ။ ထိုသို့ ပြုသောသူသည် မိမိအ
သက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။- နာကျင်စွာထိခိုက်
ခြင်းနှင့် အသရေရှုတ်ချခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သူ
၏အရှက်ကွဲခြင်းသည် မပြေနိုင်။- အကြောင်းမူ
ကား၊ ယောကျ်ားသည် မယားကိုမယုံသောစိတ်ရှိ
လျှင်၊ ပြင်းထန်စွာ အမျက်ထွက်တတ်၏။ အပြစ်
ပေးချိန် ရောက်သောအခါ သနားခြင်းမရှိတတ်။-
လျော်ပြစ်ငွေမည်မျှကို ပမာဏမပြုတတ်။ များ
စွာသောလက်ဆောင်တို့ကို ပေးသော်လည်း
စိတ်မပြေတတ်။

၇

ငါသား၊ ငါ့စကားကို စေ့စေ့နားထောင်၍၊ ငါ့
ပညတ်တို့ကို သင်၌သိုထားလော့။- ငါ့ပညတ်တို့
ကို စောင့်ရှောက်၍ အသက်ရှင်လော့။ ငါပေး
သောတရားကို ကိုယ်မျက် ဆန်ကဲ့သို့ စောင့်
လော့။- သင်၏လက်ချောင်းတို့၌ ချည်ထား၍၊
သင်၏ နှလုံးအင်းစာရင်း၌ ရေးမှတ်လော့။- ပ

To Contents

ညာကို ကိုယ်နှမဟူ၍ငင်း၊ ဉာဏ်ကို ကိုယ်ပေါက်
၅ ဘော်ဟူ၍ငင်းခေါ် လေ့။– သို့ပြုလျှင် သူတို့
သည် အမျိုးပျက်သောမိန်းမ၊ နှုတ်နှင့် ချော့မော့
တတ်သော ပြည်တန်ဆာမိန်းမလက်မှ သင့်ကို
ကယ်တင်ကြလိမ့်မည်။
၆၊၇ ငါ့အိမ်ပြတင်းရွက်ကြားမှ ငါကြည့်၍ မြင်ရ
သောအမှုဟူမူကား၊ ဉာဏ်တိမ်သော အမျိုးသား
ချင်းစုကို ငါကြည့်ရှုစဉ်တွင်၊ ဉာဏ်မရှိသော လူ
၈ ပျိုတယောက်သည်၊– ထိုသို့သော မိန်းမနေရာ
၉ လမ်းထောင့် အနားသို့ရောက်သွားသဖြင့်၊– မိုးမိုး
ချုပ်၍ ညဦးအချိန်၊ ညဉ့်နက်သောအချိန်ရောက်
သောအခါ၊ ထိုမိန်းမနေရာလမ်းသို့ လိုက်လေ
၁၀ ၏။– ပြည်တန်ဆာအဝတ်ကိုဝတ်၍၊ ဆန်းပြား
၁၁ သော မိန်းမသည် ထိုသူကို ကြိုဆို၏။– ထိုမိန်းမ
သည် ကျယ်သောအသံနှင့် ခိုင်မာသော စိတ်သ
ဘောရှိ၏။ ကိုယ်အိမ်၌ မနေ၊ လည်တတ်၏။–
၁၂ ဧဏအိမ်ပြင်၊ ဧဏလမ်းထဲမှာ နေလျက်၊ လမ်း
ထောင့်အရပ်ရပ်၌ ချောင်းမြောင်း၍ ကြည့်တတ်
၁၃ ၏။– ထိုလူပျိုကို တွေ့သောအခါ၊ ရဲသောမျက်
၁၄ နှာနှင့် ဘမ်းဘက်နမ်းရှုပ်လျက်၊– ငါ၌ မိဿဟာ
ယပူဇော်သက္ကာရှိ၏။ ယနေ့ ငါ့ဂတိဝတ်ကို ငါ
၁၅ ဖြေပြီ။– ထိုကြောင့် သင့်ကို ကြိုဆိုအံ့သောငှါ ငါ
ထွက်လာပြီ။ သင့်မျက်နှာကို ကြိုးစားရှာ၍တွေ့
၁၆ ပြီ။– ငါ့ခုတင်ကို ချယ်လှယ်သော အိပ်ရာခင်းနှင့်
၁၇ ၎င်း၊ အဲဂုတ္တုပိတ်ချောနှင့်၎င်းပြင်ဆင်ပြီ။– ငါ့
မွေ့ရာကို မုရန်၊ အကျော်၊ သစ်ကြံပိုးနှင့် ထုံပြီ။–
၁၈ လာပါ၊ မိုးယံလင်းသည်တိုင်အောင် ကာမရာဂ
စိတ်ကို ဖြေကြကုန်အံ့။ မေထုန်ပြု၍ မွေ့လျော်
၁၉ ကြကုန်အံ့။– ငါ့အရှင်သည် အိမ်မှာမရှိ။ ငွေအိတ်
၂၀ ကိုဆောင်လျက် ဝေးသောအရပ်သို့ သွားပြီ။– ပွဲ
၂၁ နေ့ရောက်မှသာ ပြန်လာလိမ့်မည်ဟု၊– ချစ်
ဘွယ်သော စကားနှင့် ထိုသူကို သွေးဆောင်၍
ချော့မော့တတ်သော နှုတ်ခမ်းနှင့် နိုင်သဖြင့်၊–
၂၂ နွားသည် အသေခံရာသို့လိုက်သကဲ့သို့ငင်း၊ သ
မင်ဒရယ်သည် မိမိအသည်း၌ မြှားမထိုးမီတိုင်
၂၃ အောင်၊ ဘမ်းမိရာထဲသို့ ဝင်သကဲ့သို့ငင်း၊– ငှက်
သည် မိမိအသက်ဆုံးစေခြင်းငှါ ထောင်မုန်းကိုမ
ရိုပ်မိဘဲ၊ ကျော့ကွင်းထဲသို့ အလျင်အမြန် ဝင်သ
ကဲ့သို့ငင်း၊ လူပျိုသည် ထိုမိန်းမနောက်သို့ ချက်
ခြင်းလိုက်သွားတတ်၏။
၂၄ သို့ဖြစ်၍ ငါသားတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်
၍ ငါဟောပြောချက်တို့ကို မှတ်ကျုံးကြလေ့။–
၂၅ ထိုသို့သော မိန်းမနေရာလမ်းကို စိတ်မင့်ကွက်
နှင့်။ သူကျင်လည်သော လမ်းခရီးသို့ လွှဲ၍မ
၂၆ လိုက်နှင့်။– အကြောင်းမူကား၊ သူသည် စစ်သူရဲ
အများတို့ကို လဲ့လေပြီ။ ခွန်အားကြီးသော သူအ
၂၇ များတို့ကို သတ်လေပြီ။– သူ၏အိမ်သည် သေ
မင်း၏ဘုံဗိမာန်သို့ဆင်း၍၊ မရဏာနိုင်ငံသို့
ရောက်သောလမ်းဖြစ်၏။

၈

၁ ဉာဏ်ပညာသည်ခေါ်၍ မိမိအသံကို လွှင့်
၂ သည် မဟုတ်လော။– မြင့်သောအရပ်ထိပ်၌ငင်း၊
၃ လမ်းခရီးအနားဌာငင်း ရပ်နေ၏။– ကြီးသောတံ
ခါး၀၊ မြို့တံခါး၊ အိမ်တံခါး၀မှာကြွေးကြော်၍၊–
၄ အချင်းလူတို့၊ သင်တို့အား ငါခေါ်၏။ လူသားတို့
၅ အား အသံကိုငါလွှင့်၏။– ဉာဏ်တိမ်သောသူတို့၊
ပညာတရားကို နားလည်ကြလော့။ လူမိုက်တို့၊
၆ ထိုးထွင်းသောဉာဏ်ရှိကြလော့။– နားထောင်
ကြ။ မြတ်သောစကားကို ငါပြောမည်၊ မှန်သော
၇ တရားစကားကို ငါ့နှုတ်ခြွက်မည်။– ငါ့နှုတ်ထွက်
စကားသည် သမ္မာတရားနှင့်သာဆိုင်၍၊ ငါ့နှုတ်
၈ ခမ်းတို့သည် ဒုစရိုက်ကိုစက်ဆုပ်ရွံရှာ၏။– ငါ
ဟောပြောသမျှသော စကားတို့သည်ဖြောင့်မတ်
၍၊ ကောက်သောသဘော၊ ဖောက်ပြန်သောသ
၉ ဘောနှင့် ကင်းစင်ကြ၏။– နားလည်သောသူ၌
အလုံးစုံရှင်းလင်း၍၊ ပညာကိုရသော သူတို့အား
၁၀ ဟုတ်မှန်ကြ၏။– ငွေအရင်၊ ငါ့နည်းကိုငင်း၊
ဖြတ်သောရွေအရင်၊ ပညာအတတ်ကိုငင်း ခံယူ
၁၁ ကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ ပညာသည် ပတ္တ
မြားထက်သာ၍ဖြတ်၏။ နှစ်သက်ဘွယ်သမျှ
သော အရာတို့သည် ထိုရတနာကို မပြိုင်နိုင်ကြ။
၁၂ ငါ့ဉာဏ်ပညာသည် သမ္မာသတိနှင့်ပေါင်း၍၊
လိမ္မာသော သိပ္ပံအတတ်များကိုဘော်တတ်၏။–
၁၃ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသဘောကား၊
ဒုစရိုက်ကို မုန်းသောသဘောတည်း။ မာနထောင်
လွှားခြင်း၊ စော်ကားခြင်း၊ မကောင်းသောလမ်း
သို့လိုက်ခြင်း၊ ကောက်သောစကားဖြင့် ပြောဆို
၁၄ ခြင်းတို့ကို ငါမုန်း၏။– အကြံပေးနိုင်သောအခွင့်
နှင့် ပညာရတနာသည် ငါ၌ရှိ၏။ ငါသည် ဉာဏ်
၁၅ ဖြစ်၍ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ၏။– ငါ့အားဖြင့်
ရှင်ဘုရင်တို့သည် စိုးစံရသောအခွင့်၊ မင်းအရာရှိ
၁၆ တို့သည် ဆုံးဖြတ်ရသောအခွင့် ရှိကြ၏။– ငါ့အား
ဖြင့် မင်းသား၊ မှူးမတ်၊ တရားသူကြီးအပေါင်း
၁၇ တို့သည် အစိုးရသောအခွင့်ရှိကြ၏။– ငါ့ကိုချစ်
သော သူတို့ကို ငါချစ်၏။ ငါ့ကိုကြိုးစား၍ ရှာ
၁၈ သောသူတို့သည် တွေ့တတ်ကြ၏။– ငါ၌စည်း

To Contents

စိမ်နှင့် ဂုဏ်အသရေရှိ၏။ မြဲသောစည်းစိမ်နှင့်
၁၉ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီရှိ၏။– ငါပေးသောအကျိုး
သည် ရွှေထက်မက၊ ရွှေစင်ထက်သာ၍မြတ်၏။ ငါ
ကြောင့်ရသော အခွန်ဘဏ္ဍာသည် ငွေတော်ထက်
၂၀ သာ၍မြတ်၏။– ငါသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်း၊
တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းလမ်းအလယ်၌ ရှောက်
၂၁ သွားသည်ဖြစ်၍၊– ငါ့ကိုချစ်သောသူတို့သည် အ
မွေခံရသော အခွင့်နှင့်၊ သူတို့ဘဏ္ဍာတိုက် ပြည့်
ဝစေသော အခွင့်ကို ငါပေးတတ်၏။

၂၂ ထာဝရဘုရားသည် ရှေးအမှုတော်ကို မပြုမီ
ထွက်ကြွတော်မူစကပင် ငါ့ကိုပိုင်တော်မူ၏။–
၂၃ မြေကြီးမဖြစ်မီ၊ ရေဦးစွာသောကာလ၊ အနန္တကာ
၂၄ လမှစ၍ ငါသည် ဘိသိက်ခံပြီ။– နက်နဲသောပင်
လယ်မဖြစ်၊ ရေနှင့်ကြွယ်ဝသော စမ်းရေတွင်းမ
၂၅ ဖြစ်မီ ငါ့ကိုဖြစ်ဘွားစေတော်မူ၏။– တောင်ကြီး
၂၆ မတည်၊ တောင်ငယ်မဖြစ်မီ၊– မြေကြီးနှင့် လယ်
တောများကိုမဖန်ဆင်း၊ အဦးဆုံးသော မြေမှုန့်
ကိုမျှ မဖန်ဆင်းမီ၊ ငါ့ကိုဖြစ်ဘွားစေတော်မူ၏။–
၂၇ မိုးပံးကောင်းကင်ကို ပြင်တော်မူသောအခါ ငါရှိ
၏။ သမုဒ္ဒရာမျက်နှာကို ကန့်ကွက်သောအမှု၊–
၂၈ အထက်မိုးပံးတိမ်ကို တည်စေသောအမှု၊ နက်နဲ
သောအရပ်၌ စမ်းရေပေါက်တို့ကို ခိုင်ခံ့စေသော
၂၉ အမှု၊– သမုဒ္ဒရာ၌ ကန့်ကွက်သော အပိုင်းအခြား
ကို ရေမလွန်မ်းရမည်အကြောင်း စီရင်သောအမှု၊
မြေကြီးတိုက်မြစ်တည်သော အမှုတို့ကိုပြီးစီးစေ
၃၀ တော်မူသောအခါ၊– ငါသည် ကျွေးမွေးတော်မူ
သောသားကဲ့သို့၊ အထံတော်ပါးတွင်နေ၍၊ အစဉ်
မပြတ်မွေ့လျော်တော်မူရာဖြစ်၏။ ရှေ့တော်၌ အ
၃၁ စဉ်မပြတ်ကစားလျက်၊– ဖန်ဆင်းတော်မူသော
မြေကြီးတပြင်လုံးတွင် ရွှင်လန်းလျက်၊ လူသား
တို့နှင့်ပေါင်းဘော်၍ ပျော်ပါးလျက်နေ၏။

၃၂ သို့ဖြစ်၍ ငါသားတို့၊ ငါစကားကို နားထောင်
ကြလော့။ ငါ၏လမ်းများကို စောင့်ရှောက်သော
၃၃ သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။– ငါဆုံးမခြင်းကို မ
၃၄ ပယ်ကြနှင့်။ နားထောင်၍ ပညာရှိကြလော့။– ငါ့
စကားကိုကြား၍ ငါ့တံခါးနားမှာ နေ့တိုင်းစောင့်
လျက်၊ တံခါးတိုင်နားမှာမြော်လင့်လျက်နေသော
၃၅ သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။– ငါ့ကိုရှာ၍တွေ့သောသူ
သည် အသက်ကိုတွေ့၏။ ထာဝရဘုရား၏ကျေး
၃၆ ဇူးတော်ကိုလည်းခံရ၏။– ငါ့ကိုပြစ်မှားသောသူ
မူကား၊ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကို ပြစ်မှား၏။ ငါ့ကို
မုန်းသောသူအပေါင်းတို့သည် သေခြင်းကို ချစ်
ကြ၏။

၉

၁ ဉာဏ်ပညာသည် အိမ်တိုင်ခုနစ်တိုင်ကိုခုတ်
၂ ၍ မိမိနေရာအိမ်ကို ဆောက်လေပြီ။– သူ၏အ
ကောင်များကို သတ်၍၊ စပျစ်ရည်ကို ဘော်ပြီးမှ
၃ စားပွဲကို ခင်းလေပြီ။– ကျွန်မတို့ကို စေလွှတ်၍၊
မြို့တွင် အမြင့်ဆုံးသောအရပ်တို့၌ ကြွေးကြော်
၄ လေသည်ကား၊– ဉာဏ်တိမ်သောသူသည် ဤအ
၅ ရပ်သို့ဝင်စေ။ အို ပညာမရှိသောသူ၊– လာလော့။
ငါ့မုန့်ကိုစားလော့။ ငါဘော်သော စပျစ်ရည်ကို
၆ သောက်လော့။– မိုက်သောသူကို ရှောင်၍ အ
သက်ချမ်းသာရလော့။ ပညာလမ်းသို့ လိုက်
လော့ဟု ဆိုသတည်း။

၇ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူကို ဆုံးမသောသူသည်
အရှက်ကွဲခြင်းကိုငင်း၊ လူဆိုးကို အပြစ်ပြသော
၈ သူသည် ကွဲရဲခြင်းကိုငင်း ခံရလိမ့်မည်။– မထီမဲ့
မြင်ပြုသောသူကို မဆုံးမနှင့်။ သင့်ကိုမုန်းလိမ့်
မည်။ ပညာရှိကိုအပြစ်ပြလော့။ သူသည် သင့်
၉ ကိုချစ်လိမ့်မည်။– ပညာရှိသောသူကိုဆုံးမလျှင်၊
သူသည် သာ၍ပညာရှိလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်
သောသူကို သွန်သင်လျှင်၊ သူသည် သိပ္ပံအတတ်
၁၀ တိုးပွါးလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့
သောသဘောသည် ပညာ၏မူလအမြစ်ဖြစ်၏။
သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရားကို သိကျွမ်းသောသ
၁၁ ဘောသည် ဉာဏ်ဖြစ်၏။– အကြောင်းမူကား၊ ငါ့
ကိုအမှီပြု၍၊ သင်၏နေ့ရက်ကာလနှင့် အသက်
အပိုင်းအခြား နှစ်ပေါင်းကာလတိုးပွါးလိမ့်မည်။–
၁၂ သင်သည် ပညာရှိလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်အကျိုးကို ခံရ
လိမ့်မည်။ မထီမဲ့မြင်ပြုလျှင် ကိုယ်တိုင်သာအ
ပြစ်ကိုခံရလိမ့်မည်။

၁၃ မိုက်သောမိန်းမသည် စကားသံကျယ်၍
၁၄ ဉာဏ်တိမ်သဖြင့် အလျင်းမသိတတ်။– မိမိအိမ်
တံခါးနားတွင် မြို့မြင့်ရာအရပ် အနေအထိုင်ပေါ်
၁၅ မှာထိုင်လျက်၊– လမ်း၌တည့်တည့် ခရီးသွား
၁၆ သောသူတို့ကိုခေါ်၍၊– ဉာဏ်တိမ်သောသူသည်
၁၇ ဤအရပ်သို့ဝင်စေ။ အို ပညာမရှိသောသူ၊– ခိုး
သောရေသည်ချိုဏ်။ တိတ်ဆိတ်စွာစားသောမုန့်
၁၈ လည်းမြိန်သည်ဟု ဆိုတတ်၏။– ထိုအရပ်၌
သရဏ်ပြုင်းသားရှိကြောင်း၊ ထိုမိန်းမ၏ဧည့်သည်တို့
သည် မရဏာနိုင်ငံအနက်ဆုံး၌နေကြောင်းကို
ထိုယောကျ်ားသည် မသိမမှတ်။

၁၀

၁ ရှောလမုန်မင်း၏သုတ္တံစကားဟူမူကား၊ ပ
ညာရှိသောသားသည် အဘဝမ်းမြောက်ခြင်းအ

To Contents

ကြောင်း၊ မိုက်သောသားမူကား၊ အမိဝမ်းနည်း
၂ ခြင်းအကြောင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။- မတရား
သော ဥစ္စာဘဏ္ဍာသည် အကျိုးမရှိ။ ဖြောင့်မတ်
ခြင်းပါရမီမူကား၊ သေခြင်းမှ ကယ်တင်တတ်
၃ ၏။- ဖြောင့်မတ်သောသူကို ငတ်၍သေစေခြင်း
၄၊ ထာဝရဘုရားသည် အခွင့်ပေးတော်မမူ။ မ
တရားသောသူတို့၏ အမမွှေအမှုကိုကား ဖျက်ဆီး
၄ တော်မူ၏။- ပျင်းရိသောသူသည် ဆင်းရဲခြင်း၊ လုံ့
လဝီရိယရှိသောသူသည် ကြွယ်ဝခြင်းသို့ရောက်
၅ တတ်၏။- အသီးသီးသောအချိန်၌၌ သိမ်းယူသော
သူသည် ပညာရှိသောသားဖြစ်၏။ စပါးရိတ်ရာ
ကာလ၌ အိပ်တတ်သောသူမူကား၊ အရှက်ခွဲတတ်
၆ သောသားဖြစ်၏။- တရားသောသူ၏ခေါင်းပေါ်
မှာ မင်္ဂလာသက်ရောက်တတ်၏။ မတရားသော
သူ၏နှုတ်ကိုကား ညှဉ်းဆဲခြင်းအပြစ်သည် ပိတ်
၇ လိမ့်မည်။- တရားသောသူကို အောက်မေ့သော
အခါ ကောင်းကြီးပေးတတ်၏။ မတရားသောသူ
၈ ၏ နာမမူကားပုပ်ပျက်တတ်၏။- လိမ္မာသောသူ
သည် ပညတ်တရားကိုခံတတ်၏။ စကားများ
၉ သောလူမိုက်မူကားဆုံးရှုံးတတ်၏။- ဖြောင့်မတ်
ခြင်းလမ်းသို့ လိုက်သောသူသည် အနှင်းမှန်လိမ့်
မည်။ ကောက်သောလမ်းသို့ လိုက်သောသူမူ
၁၀ ကား၊ သဘောထင်ရှားလိမ့်မည်။- မျက်စိမှိတ်
သောသူသည် စိတ်ကို ပူစေတတ်၏။ စကားများ
၁၁ သောလူမိုက်မူကား ဆုံးရှုံးတတ်၏။- ဖြောင့်
မတ်သောသူ၏ နှုတ်သည် အသက်ရေတွင်းဖြစ်
၏။ မတရားသောသူ၏နှုတ်ကိုကား၊ ညှဉ်းဆဲ
၁၂ ခြင်းအပြစ်သည် ပိတ်လိမ့်မည်။- မုန်းသောစိတ်
သည် ရန်တွေ့ရာသို့ တိုက်တွန်းတတ်၏။ ချစ်
သောစိတ်မူကား၊ ခပ်သိမ်းသောအပြစ်တို့ကို ဖုံး
၁၃ အုပ်တတ်၏။- ဉာဏ်ကောင်းသောသူသည် ပ
ညာစကားကို ပြောတတ်၏။ ဉာဏ်မဲ့သောသူ၏
၁၄ ကျောအတို့မူကား ကြိမ်လုံးရှိ၏။- ပညာရှိသော
သူတို့သည် ကြားသိသောအရာကို သိမ်းထား
တတ်၏။ မိုက်သောသူ၏နှုတ်မူကား၊ အကျိုး
၁၅ နည်းခြင်းနှင့် နီးစပ်၏။- ငွေရတတ်သောသူ၏
စည်းစိမ်သည် သူ၏ခိုင်ခံ့သောမြို့ဖြစ်၏။ ဆင်း
ရဲသားတို့၏ဆင်းရဲခြင်းမူကား၊ သူတို့၏ အကျိုး
၁၆ နည်းကြောင်းဖြစ်၏။- ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အ
လုပ်အကိုင်သည် အသက်နှင့်ငင်း၊ မတရားသော
သူ၏အကျိုးစီးပွါးသည် အပြစ်နှင့်ငင်းယှဉ်၏။
၁၇ နည်းဥပဒေသကို စောင့်ရှောက်သောသူသည်
အသက်လမ်းသို့ လိုက်တတ်၏။ ဆုံးမခြင်းကို
၁၈ ငြင်းပယ်သောသူမူကား လမ်းလွဲတတ်၏။- အ
ငြိုးမွဲ့သောသဘောကို မုသာနှုတ်ခမ်းဖြင့် ဖုံးထား
သောသူ၊ သူ့အသရေပျက်အောင် ပြောတတ်
၁၉ သောသူသည် မိုက်သောသဘောရှိ၏။- စကား
များသောအားဖြင့် အပြစ်ပါတတ်၏။ မိမိနှုတ်ကို
၂၀ ချုပ်တည်းသောသူမူကား ပညာရှိ၏။- ဖြောင့်
မတ်သောသူ၏ လျှာသည် ငွေစင်နှင့်တူ၏။ ဆုံး
၂၁ သောသူ၏ နှလုံးမူကား အဘိုးမထိုက်။- ဖြောင့်
မတ်သောသူ၏ နှုတ်ခမ်းတို့သည် လူအများကို
ကျွေးတတ်၏။ မိုက်သောသူတို့မူကား၊ ဉာဏ်မ
၂၂ ရှိသောကြောင့် သေကြလိမ့်မည်။- ထာဝရဘု
ရား၏ကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည် စည်းစိမ်ကို ဖြစ်
စေတတ်၏။ ထိုစည်းစိမ်နှင့်လည်း၊ ဝမ်းနည်း
၂၃ ခြင်းအကြောင်းကို ရောနှောတော်မမူ။- မိုက်
သောသူသည် အပြစ်ပြုရာ၌ ပျော်မွေ့တတ်၏။
ဉာဏ်ကောင်းသောသူမူကား ဆင်ခြင်တတ်
၂၄ ၏။- မတရားသောသူ ကြောက်တတ်သောအမှု
သည် သူ့အပေါ်သို့ရောက်လိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်
သောသူ တောင့်တသောအကျိုးကိုကား၊ ဘုရား
၂၅ သခင်ပေးတော်မူမည်။- မတရားသောသူသည်
လွန်သွားသော လေဘွေကဲ့သို့ ပျောက်တတ်၏။
ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ မြဲဖြံ့သော တိုက်မြစ်
၂၆ ဖြစ်၏။- ပုံးရည်သည် သွားနှဲ့ငင်း၊ မီးခိုးသည်
မျက်စိ၌ငင်းဖြစ်သကဲ့သို့၊ ပျင်းရိသောသူသည်
၂၇ စေလွှတ်သောသူ၌ ဖြစ်၏။- ထာဝရဘုရားကို
ကြောက်ရွံ့သောသဘောသည် အသက်တာကို
ရှည်စေတတ်၏။ မတရားသောသူ၏ နှစ်ပေါင်း
၂၈ ကာလမူကား တိုတတ်၏။- ဖြောင့်မတ်သော
သူ၏မြော်လင့်ခြင်းသည် ဝမ်းမြောက်စရာအ
ကြောင်းဖြစ်၏။ ဆိုးသောသူ၏မြော်လင့်ခြင်းမူ
၂၉ ကား ပျောက်ပျက်လိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရား၏
တရားလမ်းသည် ဖြောင့်မတ်သောသူ ခိုင်ခံ့ခြင်း
အကြောင်းဖြစ်၏။ မတရားသဖြင့် ကျင့်သော
သူတို့မူကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်
၃၀ မည်။- ဖြောင့်မတ်သောသူသည် အစဉ်မပြတ်
နေရာမှမရွေ့ရ။ မတရားသောသူမူကား၊ မြေ
၃၁ ပေါ်မှာ အတည်မကျရ။- ဖြောင့်မတ်သောသူ၏
နှုတ်မှ ပညာစကား ထွက်တတ်၏။ ကောက်လိမ်
၃၂ သောလျှာမူကား၊ အဖြတ်ခံရလိမ့်မည်။- ဖြောင့်
မတ်သောသူ၏ နှုတ်ခမ်းတို့သည် နှစ်သက်ဘွယ်
သောအရာကို သိကျွမ်းတတ်၏။ မတရားသော
သူတို့မူကား၊ ဆန့်ကျင်သော စကားကို ပြောတတ်
ကြ၏။

To Contents

၁၁

၁ မမှန်သောချိန်ခွင်သည် ထာဝရဘုရား စက်
ဆုပ်ရွံရှာတော်မူဘွယ်၊ မှန်သောအလေးမူကား၊
၂ နှစ်သက်တော်မူဘွယ် ဖြစ်၏။– မာနထောင်
လွှားသောအခါ အရှက်ကွဲခြင်းဖြစ်တတ်၏။
၃ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့၌ဘဏ္ဍာ ပညာရှိ၏။– ဖြောင့်
သောသဘောသည် ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို ပို့
ပြင်တတ်၏။ ကောက်သောသဘောမူကား၊ လွန်
၄ ကျူးသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးတတ်၏။– အမျက်
ဒေါသထွက်သောကာလ၌ စည်းစိမ်ဥစ္စာသည်
အကျိုးမပေးနိုင်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီမူကား၊
၅ သေခြင်းမှ ကယ်တင်တတ်၏။– ဖြောင့်မတ်ခြင်း
ပါရမီသည် စုံလင်သောသူတို့ကို ပို့ပြင်တတ်၏။
မတရားသောသူမူကား၊ မိမိမတရားသောအမှု
၆ အားဖြင့် ဆုံးရှုံးတတ်၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူ
တို့၏ ဖြောင့်မတ်သောသဘောသည် သူတို့ကို
ကယ်တင်တတ်၏။ လွန်ကျူးသောသူတို့မူကား၊
၇ မိမိတို့အဓမ္မ၌ ကျော့မိတတ်ကြ၏။– ဆိုးသော
သူသည် သေသောအခါ မြော်လင့်ခြင်းပျက်တတ်
၏။ မတရားသောသူ၏ တောင့်တခြင်းလည်း
၈ ပျက်တတ်၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဒုက္ခထဲ
ကထွက်မြောက်၍၊ သူ့ကိုယ်စား မတရားသော
၉ သူခံရ၏။– အဓမ္မလူသည် မိမိနှုတ်ဖြင့် မိမိအိမ်
နီးချင်းကိုဖျက်တတ်၏။ တရားသောသူမူကား၊
၁၀ ပညာအတတ်အားဖြင့် အမှုလွတ်တတ်၏။– တ
ရားသောသူသည် ကောင်းစားသောအခါ တဖြို့
လုံးဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ မတရားသောသူသည်
ဆုံးရှုံးသောအခါမူကား၊ ကြွေးကြော်ခြင်းရှိ၏။–
၁၁ တရားသောသူသည် ကောင်းကြီးပေးသောအား
ဖြင့် သူ၏နေရာမြို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရင်း၊
မတရားသောသူ၏နှုတ်ဖြင့် ဖြိုဖျက်ခြင်းသို့ရင်း
၁၂ ရောက်တတ်၏။– ပညာမဲ့သောသူသည် မိမိအိမ်
နီးချင်းကို မထီမဲ့မြင် ပြုတတ်၏။ ဉာဏ်ကောင်း
သောသူမူကား၊ တိတ်ဆိတ်စွာ နေတတ်၏။–
၁၃ လည်၍ စကားများစွာပြောတတ်သောသူသည်
လျှို့ဝှက်အပ်သောအရာကို ဘော်ပြတတ်၏။
သစ္စာစောင့်သောသူမူကား၊ ဝှက်ထားတတ်၏။–
၁၄ အကြံပေးနိုင်သော ဉာဏ်မရှိလျှင် ပြည်သားတို့
သည် ရုံးတတ်၏။ အကြံပေးနိုင်သောသူ အများ
ရှိလျှင်မူကား၊ ဘေးလွတ်တတ်၏။
၁၅ အကျွမ်းမဝင်သောသူ၏အမှုခံ အာမခံသော
သူသည် အလွန်နာလိမ့်မည်။ လက်ဝါးချင်းရိုက်
သောအမှုကို မုန်းသောသူမူကား၊ စိုးရိမ်စရာမ
၁၆ ရှိ။– နှစ်သက်ဘွယ်သော မိန်းမသည် ဂုဏ်အသ
ရေကိုရင်း၊ ခွန်အားကြီးသော ယောကျ်ားသည်
၁၇ စည်းစိမ်ကိုရင်းရတတ်၏။– သနားတတ်သော
သူသည် မိမိကိုယ်၌ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ ကြမ်း
ကြုတ်သောသူမူကား၊ မိမိကိုယ်ကိုပင် နှောင့်
၁၈ ရှက်တတ်၏။– မတရားသောသူပြုသောအမှု
သည် အမြဲမတည်တတ်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား
မျိုးစေ့ကို ကြဲသောသူမူကား၊ မြဲမြံသော အကျိုး
၁၉ ကို ခံရလိမ့်မည်။– ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည်
အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သကဲ့သို့၊ ဒုစရိုက်ကို
လိုက်ရာသောသူသည်လည်း၊ မိမိသေခြင်းတိုင်
၂၀ အောင် လိုက်ရာတတ်၏။– သဘောကောက်
သောသူတို့ကို ထာဝရဘုရားသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာ
တော်မူ၏။ ဖြောင့်သောလမ်းသို့ လိုက်သောသူ
၂၁ တို့ကိုကား၊ နှစ်သက်တော်မူ၏။– လူဆိုးတို့
သည် အသင်းဖွဲ့သော်လည်း၊ အပြစ်ဒဏ်နှင့် မ
လွတ်ရကြ။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ အမျိုးအ
၂၂ နွယ်မူကား လွတ်ရ၏။– သမ္မာသတိမရှိ၊ အဆင်း
လှသောမိန်းမသည် ဝက်မနှာခေါင်းဖျားခွံတပ်
၂၃ သော ရွှေတန်ဆာနှင့်တူ၏။– ဖြောင့်မတ်သော
သူသည် မြတ်သောအရာကိုသာ တောင့်တတတ်
၏။ မတရားသောသူ မြော်လင့်သောအရာမူ
၂၄ ကား၊ ဒေါသအမျက်နှင့် ဆိုင်သတည်း။– စွန့်ကြဲ
သော်လည်း ဥစ္စာတိုးပွါးတတ်သောသူရှိ၏။ အ
ထောက်မတန်စုသိမ်း၍ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်
၂၅ တတ်သောသူလည်းရှိ၏။– စွန့်ကြဲတတ်သောသူ
သည် ကြွယ်ဝလိမ့်မည်။ သူတပါးကို ရေလောင်း
သောသူသည် ကိုယ်တိုင်ရေလောင်းခြင်းအကျိုး
၂၆ ကို ခံရလိမ့်မည်။– စပါးကို သိုထားသောသူသည်
လူများကျိန်ဆဲခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။ ရောင်းချ
သောသူ၏ခေါင်း၌မူကား၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ ရှိ
၂၇ လိမ့်မည်။– ကောင်းသောအရာကို ကြိုးစား၍ရှာ
သောသူသည် ကျေးဇူးကိုခံရလိမ့်မည်။ သူ့အ
ကျိုးကိုဖျက်ခြင်းငှါ ရှာကြံသောသူမူကား၊ ကိုယ်
၂၈ အကျိုးပျက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။– မိမိစည်းစိမ်ကို
ကိုးစားသောသူသည် ရှုံးလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်
သောသူမူကား၊ သစ်ခက်ကဲ့သို့ စိမ်းလန်းလိမ့်
၂၉ မည်။– မိမိအိမ်ကိုနှောင့်ရှက်သောသူသည် လေ
ကိုအမွေခံရလိမ့်မည်။ မိုက်သောသူသည်လည်း၊
၃၀ လိမ္မာသောသူထံ၌ ကျွန်ခံရလိမ့်မည်။– ဖြောင့်
မတ်သောသူ သီးသောအသီးသည် အသက်ပင်
အသီးဖြစ်၏။ သူတပါးတို့၏စိတ်ဝိညာဉ်ကို ရ
၃၁ သောသူသည်လည်း ပညာရှိဖြစ်၏။– ဖြောင့်မတ်

To Contents

သောသူသော်လည်း မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်ဒဏ်ကိုခံရ၏။ မတရားသောသူနှင့် အပြစ်ထင်ရှားသောသူကိုမူကား၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိသနည်း။

၁၂

၁ နည်းဥပဒေသကို ခံချင်သောသူသည် ပညာအတတ်ကိုနှစ်သက်၏။ ဆုံးမခြင်းကိုမုန်းသော
၂ သူမူကား၊ တိရစ္ဆာန် သဘောရှိ၏။– သူတော်ကောင်းသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ မျက်နှာရတတ်၏။ မကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်သောသူမူကား၊ အပြစ်စီရင်တော်မူခြင်းကိုခံရ
၃ ၏။– လူသည် ဒုစရိုက်အားဖြင့် မြဲမြံခြင်းသို့ မရောက်ရာ။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အမြစ်မူကား
၄ မရွေ့ရာ။– သီလရှိသောမိန်းမသည် မိမိလင်၌ဦးရစ်သရဖူဖြစ်၏။ အရှက်ခွဲတတ်သော မိန်းမမူကား၊ လင်၏အရိုးတို့၌ ဆွေးမြေ့ခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်
၅ ၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အကြံသည် ဖြောင့်၏။ မတရားသောသူပေးသော အကြံမူကား မု
၆ သာဖြစ်၏။– မတရားသောသူ၏စကားသည် သူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါ စောင်းမြောင်းတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏နှုတ်မူကား၊ သူတပါးတို့
၇ ကို ကယ်နှုတ်တတ်၏။– မတရားသောသူ၏အိမ်သည် ပြိုလဲပျောက်ပျက်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်သော သူ၏အိမ်မူကား၊ အမြဲတည်ခြင်း ရှိတတ်၏။–
၈ လူသည် ဉာဏ်ပညာရှိသည်အတိုင်း ချီးမွမ်းခြင်းကိုခံရ၏။ သဘောကောက်သောသူမူကား၊ မထီ
၉ မဲ့မြင်ပြုခြင်းကို ခံရ၏။– စားစရာမရှိဘဲ ဝါကြွားသောသူထက်၊ အသရေမရှိ၊ ကိုယ်အလုပ်ကိုလုပ်
၁၀ ရသောသူသည် သာ၍ကောင်း၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မိမိတိရစ္ဆာန်အသက်ကို နမြောတတ်၏။ မတရားသောသူမူကား၊ ကရုဏာအ
၁၁ ရာ၌ပင် ကြမ်းကြုတ်တတ်၏။– မိမိလယ်ယာကို လုပ်သောသူသည် စပွာစားရ၏။ အချည်းနီးသော
၁၂ အမှုကို စောင့်သောသူမူကား၊ ဉာဏ်ချို့တဲ့၏။– မတရားသောသူသည် လူဆိုးသုံးတတ်သော ကျော့ကွင်းကို အလိုရှိ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အ
၁၃ မြစ်မူကား၊ အသီးကိုသီးတတ်၏။– စကားလွန်ကျူးရာတွင် ဆိုးသောကျော့ကွင်းရှိ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ အမှုထဲက ထမြောက်တတ်
၁၄ ၏။– လူသည် မိမိနှုတ်ခမ်းအသီးကို ဝစွာစားရ၏။ မိမိလက်လုပ်ရာ အကျိုးအပြစ်ကိုလည်းခံရ၏။

၁၅ မိုက်သောသူသည် မိမိပြုသောအမှုကို မှန်သည်ဟု ထင်တတ်၏။ အကြံပေးသောစကား
၁၆ ကို နားထောင်သောသူမူကား ပညာရှိ၏။– မိုက်သောသူ၏အမျက်ဒေါသသည် ချက်ခြင်းထင်ရှားတတ်၏။ ပညာသတိရှိသောသူမူကား၊ ရှက်
၁၇ စရာအမှုကို ဖုံးတတ်၏။– မှန်သောစကားကို ပြောသောသူသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၊ မမှန်သောသက်သေကိုခံသောသူမူကား၊ မုသာတရား
၁၈ ကို ပြသတတ်၏။– သန်လျက်နှင့်ထိုးသကဲ့သို့ စကားပြောတတ်သော လူတချို့ရှိ၏။ ပညာရှိတို့၏လျှာမူကား အနာကိုပင် ပျောက်စေတတ်၏။–
၁၉ သစ္စာနှုတ်ခမ်းသည် အစဉ်အမြဲတည်၏။ မုသာ
၂၀ လျှာမူကား ခဏသာတည်၏။– မကောင်းသောအကြံကို ကြံသောသူတို့၏စိတ်ထဲမှာ လှည့်စားတတ်သောသဘောရှိ၏။ ရန်ပြေစေခြင်း၄ အ
ကြံပေးသောသူတို့၌ကား၊ ဝမ်းမြောက်စရာအ
၂၁ ကြောင်းရှိ၏။– တရားသောသူ၌ အမင်္ဂလာ မ
ရောက်ရာ။ မတရားသောသူမူကား၊ အမင်္ဂလာ
၂၂ နှင့် ပြည့်ဝရလိမ့်မည်။– မုသာသုံးသောနှုတ်ခမ်းသည် ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူဘွယ်ဖြစ်၏။ သစ္စာတရားကို စောင့်ရှောက်သောသူ
၂၃ တို့မူကား၊ နှစ်သက်တော်မူဘွယ်ဖြစ်ကြ၏။– ပ
ညာသတိရှိသောသူသည် မိမိသိသောအရာကို ပင် ထိမ်ဝှက်တတ်၏။ မိုက်သောသူမူကား၊ မိမိစိတ်အလိုအလျောက် မိုက်သောသဘောကို
၂၄ ထင်ရှားပြတတ်၏။– လုံ့လဝိရိယပြုသောသူသည် အစိုးရတတ်၏။ ပျင်းရိသောသူမူကား၊ အ
၂၅ ခွန်ပေးရ၏။– ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းသည် ညှိုးငယ်စေတတ်၏။ ကောင်းသောစကားမူ
၂၆ ကား၊ ရွှင်လန်းစေတတ်၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူသည် အိမ်နီးချင်းကို လမ်းပြတတ်၏။ မတရားသောသူလိုက်သောလမ်းမူကား၊ သူ့ကိုပင်
၂၇ လှည့်စားတတ်၏။– ပျင်းရိသောသူသည် မုဆိုးလုပ်သော်လည်း၊ ဘမ်းရသောအကောင်ကို ကင်၍မစား၍။ လုံ့လဝိရိယပြုသောသူ၏ဥစ္စာမူကား၊
၂၈ အဘိုးထိုက်ပေ၏။– ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားလမ်း၌ သေဘေးမရှိ၊ အသက်ချမ်းသာလမ်းဖြစ်၏။

၁၃

၁ ပညာရှိသောသားသည် အဘ၏သွန်သင်ခြင်းကို နားထောင်တတ်၏။ မထီမဲ့မြင်ပြုသော
သားမူကား၊ အပြစ်တင်ခြင်းကို နားမထောင်
၂ တတ်။– လူသည် မိမိနှုတ်၏အသီးတည်းဟူသော ကောင်းသောအရာကို စားရ၏။ ပြစ်မှားတတ်သောသူမူကား၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအပြစ်၏ အ
၃ သီးကိုစားရ၏။– မိမိနှုတ်ကိုစောင့်သောသူသည်

To Contents

မိမိအသက်ကိုစောင့်၏။ မိမိနှုတ်ကိုကျယ်ကျယ်
ဖွင့်သောသူမူကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်
၄ ၏။– ပျင်းရိသောသူသည် အဘယ်အရာကိုမျှ
တောင့်တ၍မရတတ်။ လုံ့လဝိရိယပြုသောသူမူ
၅ ကား၊ မိမိအလိုဆန္ဒ ပြည့်စုံရ၏။– ဖြောင့်မတ်
သောသူသည် မုသာစကားကိုမုန်းတတ်၏။ မတ
ရားသောသူမူကား၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်ဖြစ်၍၊ အရှက်
၆ ကွဲခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။– ဖြောင့်မတ်ခြင်းတ
ရားသည် လမ်းမလွဲသောသူကို စောင့်တတ်၏။
ဒုစရိုက်တရားမူကား၊ အပြစ်ရှိသောသူကို လဲ
၇ တတ်၏။– အလွန်ဆင်းရဲလျက်နှင့် ရတတ်ဟန်
ဆောင်သောသူရှိ၏။ အလွန်ရတတ်လျက်နှင့်
၈ ဆင်းရဲဟန်ဆောင်သောသူလည်းရှိ၏။– စည်း
စိမ်သည် ရတတ်သောသူ၏ အသက်ကို ရွေးဘို့
ဖြစ်၏။ ဆင်းရဲသောသူမူကား၊ အပြစ်တင်သော
၉ စကားကို မကြားဘဲနေ၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူ
၏အလင်းသည် ရွှင်လန်း၏။ မတရားသောသူ
၁၀ ၏မီးခွက်မူကား၊ သေရလိမ့်မည်။– မာနကြောင့်
သာ ရန်တွေ့ခြင်းဖြစ်၏။ သတိပေးသောစကား
၁၁ ကို နားခံသောသူမူကား ပညာရှိ၏။– လျှပ်ပေါ်
ခြင်းအားဖြင့် ဥစ္စာသည်လျော့တတ်၏။ ကြိုးစား
အားထုတ်၍ ဆည်းဖူးသောသူ၏ဥစ္စာမူကား၊
၁၂ ပြန့်ပွါးတတ်၏။– မြော်လင့်သောအရာသည် ဖင်
နှဲလျှင်၊ စိတ်နှလုံးကို ပူပန်စေတတ်၏။ အလိုပြည့်
စုံသောအခါမူကား အသက်ပင်ဖြစ်၏။

၁၃ နှုတ်ကပတ်တော်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူ
သည် ပျက်စီးလိမ့်မည်။ ပညတ်တရားတော်ကို
၁၄ ခန့်ညားသောသူမူကား၊ ချမ်းသာရလိမ့်မည်။– ပ
ညာရှိသောသူ၏တရားသည် အသေခံရာကျော့
ကွင်းတို့မှ၊ လွှဲရှောင်ရာ အသက်စမ်းရေတွင်းဖြစ်
၁၅ ၏။– ကောင်းသောဉာဏ်ရှိသောသူသည် မျက်
နှာရတတ်၏။ ပြစ်မှားသောသူတို့ လမ်းမူကား၊
၁၆ ခက်သောလမ်းဖြစ်၏။– သမ္မာသတိရှိသောသူ
အပေါင်းတို့သည် ပညာအတတ်နှင့် ပြုမူတတ်
ကြ၏။ မိုက်သောသူမူကား၊ မိမိမိုက်သော အ
၁၇ ပြစ်ကို ထင်ရှားစေတတ်၏။– မတရားသောအ
စေခံသည် မိမိစောင့်သောအမှုကို ဖျက်တတ်၏။
သစ္စာရှိသောသံတမန်မူကား၊ ကျန်းမာခြင်းအ
၁၈ ကြောင်း ဖြစ်၏။– သွန်သင်ခြင်းကို ငြင်းပယ်
သောသူသည် ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ရှက်ကြောက်ခြင်း
သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ဆုံးမသောစကားကို နား
ထောင်သောသူမူကား၊ ဂုဏ်အသရေကို ရလိမ့်
၁၉ မည်။– အလိုဆန္ဒပြည့်စုံခြင်းအရာသည် ချိုမြိန်
၏။ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်သောအရာမူကား၊ မိုက်
၂၀ သောသူတို့ စက်ဆုပ်သောအရာဖြစ်၏။– ပညာ
ရှိတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သောသူသည် ပညာရှိတတ်
၏။ လူမိုက်တို့နှင့် ပေါင်းဘော်သောသူမူကား၊
၂၁ ပျက်စီးတတ်၏။– အပြစ်ရှိသောသူတို့ကို ဘေး
လိုက်တတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့မူကား၊
၂၂ ကောင်းသောအကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။– သူတော်
ကောင်းသည် သားမြေးတို့အဘို့ အမွေဥစ္စာကို
ချန်ထားတတ်၏။ အပြစ်ရှိသောသူ၏ စည်းစိမ်မူ
ကား၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့အဘို့ သိုထားလျက်
၂၃ ရှိ၏။– ဆင်းရဲသား လယ်လုပ်ခြင်းအားဖြင့် စား
စရာပွါးများ၏။ သို့ရာတွင်၊ မတရားသောအမှု
၂၄ ကြောင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။– ကြိမ်
လုံးကို မသုံးသောသူသည် မိမိသားကို မုန်းရာသို့
ရောက်၏။ သားကိုချစ်သောသူမူကား၊ ငယ်သော
၂၅ အရွယ်မှစ၍ ဆုံးမတတ်၏။– ဖြောင့်မတ်သော
သူသည် ဝစွာစားရသော အခွင့်ရှိ၏။ မတရား
သောသူမူကား၊ မွတ်သိပ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။

၁၄

၁ ပညာရှိသောမိန်းမသည် မိမိအိမ်ကို တည်
ဆောက်တတ်၏။ မိုက်သောမိန်းမမူကား၊ ကိုယ်
၂ လက်နှင့် ဖြိုဖျက်တတ်၏။– ဖြောင့်သောလမ်း
သို့ လိုက်သောသူသည် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်
ရွံ့တတ်၏။ ကောက်သောလမ်းသို့ လိုက်သော
၃ သူမူကား၊ မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။– မိုက်သောသူ
၏နှုတ်၌ မာနကြိမ်လုံးရှိ၏။ ပညာရှိသောသူ၏
နှုတ်ခမ်းတို့သည် ကယ်တင်သောအမှုကို ပြု
၄ တတ်၏။– နွားထီးမရှိသော တင်းကုပ်သည် စင်
ကြယ်၏။ သို့သော်လည်း၊ နွားခွန်အားကိုသုံး၍
၅ များသောစီးပွါးကိုရတတ်၏။– သစ္စာရှိသော
သက်သေသည် မုသာမသုံးတတ်။ သစ္စာပျက်
၆ သောသက်သေမူကား၊ မုသာကိုသုံးတတ်၏။– မ
ထီမဲ့မြင်ပြုသောသူသည် ပညာကိုရှာ၍မတွေ့
ရာ။ ဉာဏ်ရှိသောသူမူကား၊ ပညာအတတ်ကို ရ
၇ လွယ်၏။– မိုက်သောသူနှင့်တွေ့၍ သူ၏နှုတ်၌
ပညာအတတ်မရှိသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ထိုသူကို
၈ ရှောင်သွားလေ့။– ပညာသတိရှိသော သူ၏ပ
ညာကား၊ ကိုယ်သွားရသောလမ်းကို သိခြင်း
တည်း။ မိုက်သောသူ၏မိုက်ခြင်းမူကား၊ ပရိ
၉ ယာယ်တည်း။– မိုက်သောသူတို့သည် ဒုစရိုက်အ
ပြစ်ကို မထီလေးစားပြုကြ၏။ ဖြောင့်မတ်သော
သူတို့မူကား၊ တယောက်ကိုတယောက် ကျေးဇူး
၁၀ ပြုကြ၏။– စိတ်နှလုံးသည် မိမိဒုက္ခကိုသိ၏။

To Contents

စိတ်နှလုံးရွှင်လန်းခြင်းအကြောင်းကိုလည်း သူ
၁၁ တပါး မဆိုင်တတ်။– မတရားသောသူ၏အိမ်
သည် ဖြိုလဲတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏တဲ
၁၂ မူကား၊ ပွင့်လန်းတတ်၏။– လူထင်သည်အတိုင်း
မှန်သောလက္ခဏာရှိသော်လည်း၊ အဆုံး၌ သေ
၁၃ ခြင်းသို့ပို့သောလမ်းတမျိုးရှိ၏။– လူသည် ရယ်
စဉ်အခါပင်၊ ဝမ်းနည်းသော စိတ်သဘောရှိ၏။
ထိုရယ်မောရွှင်လန်းခြင်း အဆုံး၌လည်း ညှိုး
၁၄ ငယ်ခြင်းရှိတတ်၏။– စိတ်နှလုံးဖောက်ပြန်
သောသူဖြစ်စေ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်စေ၊ မိမိအ
၁၅ ကျင့်တို့နှင့် ဝလိမ့်မည်။– ဉာဏ်တိမ်သောသူ
သည် သူတပါးပြောသမျှကို ယုံတတ်၏။ ပညာ
သတိရှိသောသူမူကား၊ မိမိသွားရာလမ်းကို စေ့
၁၆ စေ့ ကြည့်ရှုတတ်၏။– ပညာရှိသောသူသည်
ကြောက်၍ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်တတ်၏။ မိုက်
သောသူမူကား၊ မာနကြီး၍ ရဲရင့်တတ်၏။
၁၇ စိတ်တိုသောသူသည် မိုက်စွာသောအမှုကို
ပြုတတ်၏။ မကောင်းသောအကြံကို ကြံသော
၁၈ သူကိုလည်း သူတပါး မုန်းလိမ့်မည်။– ဉာဏ်တိမ်
သောသူသည် မိုက်ခြင်းကို အမွေခံတတ်၏။ ပ
ညာသတိရှိသောသူမူကား၊ သိပ္ပံသရဖူကို ဆောင်း
၁၉ တတ်၏။– လူဆိုးတို့သည် သူတော်ကောင်းရှေ့
၌ငုံး၊ မတရားသောသူတို့သည် ဖြောင့်မတ်သော
၂၀ သူ၏ အိမ်တံခါးဝ၌ငုံး၊ ဦးချတတ်ကြ၏။– ဆင်း
ရဲသောသူသည် မိမိအိမ်နီးချင်းမုန်းခြင်းကိုပင် ခံ
ရမည်။ ငွေရတတ်သောသူ၌မူကား၊ များစွာသော
၂၁ အဆွေခင်ပွန်းရှိလိမ့်မည်။– မိမိအိမ်နီးချင်းကို မ
ထီမဲ့ဖြင်ပြုသောသူသည် အပြစ်ရှိ၏။ ဆင်းရဲ
သောသူကို သနားသောသူမူကား၊ မင်္ဂလာရှိ၏။–
၂၂ မကောင်းသောအကြံကို ကြံတတ်သောသူတို့
သည် မှားယွင်းကြလိမ့်မည်။ ကျေးဇူးပြုမည်ဟု
ကြံတတ်သောသူတို့မူကား၊ ကရုဏာအကျိုးနှင့်
၂၃ သစ္စာအကျိုးကိုခံရကြလိမ့်မည်။– ကြိုးစား၍
လုပ်လေရာရာ၌ ကျေးဇူးရှိ၏။ စကားများခြင်း
၂၄ အကျိုးမူကား၊ ဆင်းရဲခြင်းသက်သက်တည်း။– ပ
ညာရှိသောသူတို့၏ စည်းစိမ်ဥစ္စာသည် သူတို့ ဦး
ရစ်သရဖူဖြစ်၏။ မိုက်သောသူတို့၏မိုက်ခြင်းမူ
၂၅ ကား၊ အမိုက်သက်သက်ဖြစ်၏။– မှန်သောသက်
သေသည် သူ့အသက်ကို ကယ်တင်တတ်၏။ မ
မှန်သောသက်သေမူကား၊ မုသာကို သုံးတတ်
၂၆ ၏။– ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည်
အားကြီးသော ကိုးစားရာအခွင့်ကို ဖြစ်စေတတ်
၏။ သားတော်တို့သည်လည်း၊ ခိုလှုံရာအရပ်ကို
၂၇ ရကြလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့
သောသဘောသည် အသေခံရာကျော့ကွင်းတို့မှ
၂၈ လွှဲရှောင်ရာ အသက်စမ်းရေတွင်းဖြစ်၏။– ပြည်
သားများပြားရာ၌ ရှင်ဘုရင်၏ဘုန်းတော်တည်
၏။ ပြည်သားနည်းပါးရာ၌ကား၊ မင်းအကျိုး
၂၉ နည်းခြင်းရှိ၏။– စိတ်ရှည်သောသူသည် ပညာ
ကြီး၏။ စိတ်တိုသောသူမူကား၊ အထူးသဖြင့်
၃၀ မိုက်ပေ၏။– ကျန်းမာသောနှလုံးသည် ကိုယ်အ
သက်ရှင်စေသောအကြောင်း၊ ငြူစူသောသဘော
မူကား၊ အရိုးဆွေးမြေခြင်းအကြောင်း ဖြစ်၏။–
၃၁ ဆင်းရဲသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲသောသူသည် ဖန်
ဆင်းတော်မူသောဘုရားကို ကဲ့ရဲ့၏။ ဘုရားကိုရှိ
သေသောသူမူကား၊ ဆင်းရဲသောသူတို့ကို သနား
၃၂ တတ်၏။– မတရားသောသူသည် မတရားသ
ဖြင့် ပြုစုခံအခါ၊ လဲ့ခြင်းကိုခံရ၏။ ဖြောင့်မတ်
သောသူမူကား၊ သေသောအခါ၌ပင် မြော်လင့်စ
၃၃ ရာရှိ၏။– ဉာဏ်ရှိသောသူ၏နှလုံး၌ ပညာကျိန်း
ဝပ်တတ်၏။ မိုက်သောသူတို့၏အထဲ၌ ရှိသော
၃၄ အရာမူကား၊ ထင်ရှားတတ်၏။– ဖြောင့်မတ်ခြင်း
တရားသည် ပြည်သားတို့ကို ချီးမြှောက်တတ်
၏။ ဒုစရိုက်အပြစ်မူကား၊ ပြည်သားများတို့ကို
၃၅ ရှုတ်ချတတ်၏။– ပညာရှိသောကျွန်အား ရှင်ဘု
ရင်သည် ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ အရှက်ခွဲတတ်
သောကျွန်မူကား၊ အမျက်တော်ကို ခံရမည်။

၁၅

၁ ဖြည်းညှဉ်းသော စကားသည် စိတ်ကိုဖြေ
တတ်၏။ ကြမ်းတမ်းသောစကားမူကား၊ အ
၂ မျက်ကို နှိုးဆော်တတ်၏။– ပညာရှိသောသူ၏
လျှာသည် ပညာအတတ်ကို တင့်တယ်စေတတ်
၏။ မိုက်သောသူတို့၏နှုတ်မူကား၊ မိုက်သောအ
၃ ရာကို သွန်းလောင်းတတ်၏။– ထာဝရဘုရား၏
မျက်စိတော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌ရှိ၍၊
၄ ကောင်းမကောင်းကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။– ဖြည်း
ညှင်းသောလျှာသည် အသက်ဖြစ်၏။ ကြမ်း
တမ်းသောလျှာမူကား စိတ်နာစေတတ်၏။–
၅ မိုက်သောသူသည် အဘသွန်သင်ခြင်းကို မထီမဲ့
မြင်ပြုတတ်၏။ ဆုံးမသောစကားကို နားထောင်
သောသူမူကား၊ သမ္မာသတိနှင့်ပြည့်စုံတတ်၏။–
၆ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အိမ်၌ များစွာသော စည်း
စိမ်ရှိ၏။ မတရားသောသူခံရသောအခွန်မူကား၊
၇ များစွာသော နှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်၏။– ပညာ
ရှိသောသူ၏နှုတ်ခမ်းတို့သည် ပညာအတတ်ကို
စွန့်ကြဲတတ်၏။ မိုက်သောသူ၏ နှလုံးမူကား ပ

To Contents

၈ ညာမရှိ။– မတရားသောသူ ပူဇော်သောယဇ်ကို
ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ သဘော
ဖြောင့်သောသူ ဆုတောင်းသောပဌနာကိုကား၊
၉ နှစ်သက်တော်မူ၏။– မတရားသောသူလိုက်
သောလမ်းကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်
မူ၏။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားလမ်းသို့ လိုက်သော
၁၀ သူကိုကား ချစ်တော်မူ၏။– လမ်းလွဲသောသူ
သည် ဆုံးမသောစကားကို နားမခံလို။ သို့သော်
လည်း၊ အပြစ်တင်ခြင်းကိုမုန်းသောသူသည်
၁၁ သေရမည်။– မရဏာနိုင်ငံနှင့် အဗဒ္ဒုန်နိုင်ငံသည်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ထင်ရှားဏ်၏။ ထို့မျှမက၊
၁၂ လူသားတို့၏နှလုံးသည် သာ၍ထင်ရှား၏။– မ
ထီမဲ့မြင်ပြုသောသူသည် အပြစ်ပြုသောသူကို မ
၁၃ ချစ်တတ်။ ပညာရှိထံသို့ မချဉ်းကပ်တတ်။– ရွှင်
လန်းသောစိတ်နှလုံးသည် ချိုသောမျက်နှာကို
ဖြစ်စေတတ်၏။ ညှိုးငယ်ခြင်းအားဖြင့်ကား၊
၁၄ စိတ်ပျက်တတ်၏။– ဉာဏ်ကောင်းသောသူ၏
စိတ်နှလုံးသည် ပညာအတတ်ကို ရှာတတ်၏။
မိုက်သောသူတို့၏နှုတ်မူကား၊ မိုက်ခြင်းကို ကျက်
၁၅ စားတတ်၏။– ဆင်းရဲငြိုငြင်သောသူ၏ နေ့ရက်
ရှိသမျှတို့သည် ဆိုးယုတ်ကြ၏။ ရွှင်လန်းသော
စိတ်နှလုံးမူကား၊ အစဉ်အမြဲ ခံရသောပွဲဖြစ်၏။–
၁၆ နောင့်ရှက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်၍ ကြီးစွာသောစည်းစိမ်
ထက် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်ယှဉ်
သော ဥစ္စာအနည်းငယ်သည် သာ၍ကောင်း၏။–
၁၇ ဆူအောင်ကျွေးသော နွားတကောင်လုံးကို အ
ချင်းချင်းအငြိုးထားသောစိတ်နှင့် စားရသည်
ထက်၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာပါသော ဟင်းရွက်တနပ်
၁၈ စာသည် သာ၍ကောင်း၏။– မာနကြီးသောသူ
သည် ရန်ကိုနှိုးဆော်တတ်၏။ သည်းခံနိုင်သော
သူမူကား ငြိမ်းတတ်၏။
၁၉ ပျင်းရိသောသူ သွားရာလမ်းသည် ဆူးပင်ဆီးကာ
လျက်ရှိ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူ သွားရာလမ်းမူ
၂၀ ကား၊ မို့မောက်လျက်ရှိ၏။– ပညာရှိသောသား
သည် အဘဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။
မိုက်သောသားမူကား၊ မိမိအမိကို မထီမဲ့မြင်ပြု
၂၁ တတ်၏။– ဉာဏ်မရှိသောသူသည် မိုက်ခြင်း၌
ပျော်မွေ့တတ်၏။ ဉာဏ်ရှိသောသူမူကား၊ ဖြောင့်
၂၂ မတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်တတ်၏။– တိုင်ပင်
ခြင်းမရှိလျှင် အကြံပျက်တတ်၏။ တိုင်ပင်သော
၂၃ သူများလျှင်မူကား၊ အကြံတည်တတ်၏။– လူ
သည် ပြန်ပြောသောစကားအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်
စရာအကြောင်းရှိ၏။ အချိန်တန်၍ ပြောသောစ
ကားသည်လည်း အလွန်လျော်ကပ်တတ်ပေ၏။–
၂၄ ပညာရှိသောသူလိုက်ရာ အသက်လမ်းသည်
အောက်အရပ်၊ မရဏာနိုင်ငံမှ လွှဲရှောင်၍၊ အ
၂၅ ထက်သို့ ပို့ဆောင်တတ်၏။– မာနထောင်လွှား
သောသူ၏အိမ်ကို ထာဝရဘုရားဖျက်ဆီးတော်
မူမည်။ မုတ်ဆိုးမနေရာ အရပ်ကိုကား၊ တည်စေ
၂၆ တော်မူမည်။– မတရားသောသူ၏ အကြံအစည်
တို့ကို ထာဝရဘုရားစက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။
စင်ကြယ်သောသူ၏ စကားတို့ကိုကား၊ နှစ်သက်
၂၇ တော်မူ၏။– မတရားသော စီးပွါးကိုရှာသောသူ
သည် မိမိအိမ်သားတို့ကို နှောင့်ရှက်တတ်၏။ တံ
စိုးကိုရွံသောသူမူကား၊ အသက်ချမ်းသာရလိမ့်
၂၈ မည်။– ဖြောင့်မတ်သောသူသည် အဘယ်သို့ပြန်
ပြောရမည်ကို စိတ်နှလုံးထဲမှာ ဆင်ခြင်တတ်၏။
မတရားသောသူ၏နှုတ်မူကား၊ မကောင်းသော
၂၉ အရာတို့ကို သွန်းလောင်းတတ်၏။– ထာဝရဘု
ရားသည် မတရားသောသူတို့နှင့် ဝေးတော်မူ၏။
ဖြောင့်မတ်သောသူ၏ပဌနာစကားကိုကား နား
၃၀ ထောင်တော်မူ၏။– မျက်စိအလင်းသည် နှလုံး
ကို ရွှင်လန်းစေတတ်၏။ ကောင်းသောသိတင်း
စကားသည်လည်း၊ အရိုးတို့ကို ခြင်ဆီနှင့် ပြည့်ဝ
၃၁ စေတတ်၏။– အသက်နှင့်ယှဉ်သောဆုံးမခြင်းစ
ကားကို နားထောင်သောသူသည် ပညာရှိတို့နှင့်
၃၂ ပေါင်းဘော်ရသောအခွင့်ရှိ၏။– ဆုံးမခြင်းစကား
ကိုပယ်သောသူသည် မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကို မ
ထီမဲ့မြင်ပြုရာသို့ ရောက်၏။ နားထောင်သောသူ
၃၃ မူကား၊ ဉာဏ်ကိုရတတ်၏။– ထာဝရဘုရားကို
ကြောက်ရွံ့သောသဘောသည် ပညာကိုသွန်သင်
ခြင်းဖြစ်၏။ ဂုဏ်အသရေအရင်၌ နှိမ့်ချခြင်း၏
နေရာရှိ၏။

၁၆

၁ စိတ်နှလုံးအကြံအစည်တို့သည် လူနှင့်ဆိုင်
ကြ၏။ လျှာနှင့် ပြန်ပြောချက်ကိုကား၊ ထာဝရ
၂ ဘုရားပိုင်တော်မူ၏။– လူသည် မိမိကျင့်သမျှ
သော အကျင့်တို့ကို နှစ်သက်တတ်၏။ ထာဝရ
၃ ဘုရားမူကား၊ စိတ်သဘောတို့ကို ချိန်တော်မူ
၏။– ကိုယ်ပြုသောအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရား၌
အပ်လော့။ သို့ပြုလျှင် သင်၏အကြံအစည်တို့
၄ သည် တည်ကြလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည်
ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ကိုယ်တော်အတို့၊ မတ
ရားသောသူတို့ကိုလည်း ဘေးဒဏ်ခံရသောနေ့
၅ အတို့ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။– မာနကြီးသောသူအ
ပေါင်းတို့ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ

To Contents

၏။ သူတို့သည်အသင်းဖွဲ့သော်လည်း၊ အပြစ်
၆ ဒဏ်နှင့် မလွတ်ရကြ။– ကရုဏာတရားနှင့် သစ္စာ
တရားအားဖြင့် အပြစ်ပြေတတ်၏။ ထာဝရဘု
ရားကို ကြောက်ရွံ့သောသဘောအားဖြင့် ဒုစ
၇ ရိုက်ကို ရှောင်တတ်၏။– လူကျင့်သောအကျင့်
တို့ကို ထာဝရဘုရားသည် နှစ်သက်သောအခါ၊
ထိုသူ၏ရန်သူကိုပင် သူနှင့် သင့်တင့်စေတော်မူ
၈ ၏။– ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီနှင့် ယှဉ်သော ဥစ္စာ
အနည်းငယ်သည်၊ မတရားသဖြင့်ရသော ဥစ္စာ
၉ အများထက်သာ၍ကောင်း၏။– လူသည် မိမိ
သွားရာလမ်းကို စိတ်ထဲမှာ ကြံစည်၏။ သို့သော်
လည်း သူ၏ခြေရာတို့ကို ထာဝရဘုရား စီရင်
၁၀ တော်မူ၏။– ရှင်ဘုရင်၏နှုတ်ခမ်းတို့၌ ဗျာဒိတ်
တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာအမှု၌
၁၁ နှုတ်တော်သည် မမှားစေနှင့်။– မှန်သောအလေး
နှင့် မှန်သောချိန်ခွင်သည် ထာဝရဘုရား၏ဥစ္စာ
ဖြစ်၏။ အလေးအတ်၌ ပါသမျှသောအလေးတို့
၁၂ သည် စီရင်တော်မူရာ ဖြစ်ကြ၏။– ရှင်ဘုရင်ပြု
သောဒုစရိုက်သည် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။
အကြောင်းမူကား၊ ရာဇပလ္လင်သည် ဖြောင့်မတ်
၁၃ ခြင်းအားဖြင့်သာ တည်တတ်၏။– ဖြောင့်မတ်
သောနှုတ်ခမ်းတို့သည် ရှင်ဘုရင် နှစ်သက်ရာ
ဖြစ်၏။ မှန်ကန်စွာပြောသောသူကို ရှင်ဘုရင်
၁၄ ချစ်တတ်၏။– ရှင်ဘုရင်၏အမျက်သည် သေ
မင်းတမန်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ပညာရှိ
သောသူသည် အမျက်တော်ကို ဖြေတတ်၏။–
၁၅ ရှင်ဘုရင်မျက်နှာပွင့်လန်းသောအားဖြင့် အသက်
ချမ်းသာရ၏။ ကျေးဇူးတော်သည် နောက်ရွာ
သောမိုးယံးတိမ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၁၆ ရွှေကိုရတတ်ခြင်းထက် ပညာကိုရတတ်
ခြင်းသည် အလွန်ကောင်း၏။ ငွေကိုအမြတ်မ
ထား၊ ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို အမြတ်ထားစရာ
၁၇ အလွန်ကောင်း၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူလိုက်
သောလမ်းမူကား၊ ဒုစရိုက်ကို ရှောင်ခြင်းတည်း။
ထိုလမ်းမှမလွဲဘဲ အမြဲလိုက်သောသူသည် မိမိ
၁၈ အသက်ဝိညာဉ်ကို စောင့်တတ်၏။– မာနသည်
ပျက်စီးခြင်းအရင်၊ ထောင်လွှားသောသဘော
သည် ရူတ်ချခြင်းအရင်၌ နေရာကျတတ်၏။–
၁၉ စိတ်နိမ့်ချသောသူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍ စိတ်နိမ့်
ချခြင်းသည်၊ မာနကြီးသောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံ
၍ လုယူသောဥစ္စာကို ဝေမျှခြင်းထက် သာ၍
၂၀ ကောင်း၏။– ပညာနှင့် အမှုစောင့်သောသူသည်
အကျိုးကိုရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံ
၂၁ သောသူသည်လည်း မင်္ဂလာရှိ၏။– လိမ္မာသော
စိတ်သဘောရှိသောသူသည် ပညာသတိရှိသည်
ဟု ကျော်စောရာသို့ ရောက်တတ်၏။ ချိုသောစ
ကားကို ပြောတတ်သော နှုတ်သတ္တိသည်လည်း
၂၂ ပညာအတတ်ကို တိုးပွါးစေတတ်၏။– ဉာဏ်ပ
ညာကိုရသောသူသည် အသက်စမ်းရေတွင်းကို
ရ၏။ မိုက်သောသူတို့၏ သွန်သင်ခြင်းမူကား၊
၂၃ မိုက်ခြင်းဖြစ်၏။– ပညာရှိသောသူ၏နှလုံးသည်
သူ၏နှုတ်ကိုသွန်သင်၍၊ သူ၏နှုတ်ခမ်းတို့၌ ပ
၂၄ ညာအတတ်ကို ထပ်လောင်းတတ်၏။– သာယာ
သောစကားတို့သည် ပျားလပို့ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ စိတ်
ဝိညာဉ်၌ ချိုမြိန်လျက်၊ ကိုယ်အရိုးကို ကျန်းမာ
၂၅ စေလျက်ရှိကြ၏။– လူထင်သည်အတိုင်း မှန်
သောလက္ခဏာရှိသော်လည်း၊ အဆုံး၌ သေခြင်း
၂၆ သို့ပို့သောလမ်းတမျိုးရှိ၏။– အလုပ်လုပ်သော
သူသည်၊ မိမိပစပ်တောင်းသောကြောင့်၊ မိမိအ
၂၇ တို့ လုပ်တတ်၏။– အဓမ္မလူသည် မကောင်း
သောအမှုကို ကြိုးစား၍ ကြံစည်တတ်၏။ သူ၏
၂၈ နှုတ်ခမ်း၌ လောင်သောမီးကဲ့သို့ ရှိ၏။– သဘော
ကောက်သောသူသည် ရန်မျိုးစေ့ကို ကြဲတတ်
၏။ ကုန်းတိုက်သောသူသည်လည်း၊ မိတ်ဆွေ
၂၉ တို့ကို ကွဲပြားစေတတ်၏။– ကြမ်းကြုတ်သောသူ
သည် အိမ်နီးချင်းကိုချော့မော့၍၊ မကောင်းသော
၃၀ လမ်းထဲသို့ သွေးဆောင်တတ်၏။– ကောက်
သောအကြံကို ကြံစည်ခြင်းငှါမျက်စိမှိတ်၍၊ နှုတ်
ခမ်းတို့ကို လှုပ်သဖြင့်၊ ဆိုးယုတ်သောအမှုကို ပြီး
၃၁ စီးတတ်၏။– ဖြူသောဆံပင်သည် ဖြောင့်မတ်
ခြင်းတရားလမ်း၌တည်လျှင်၊ ဘုန်းကြီးသောသ
၃၂ ရဖူဖြစ်၏။– စိတ်ရှည်သောသူသည်ခွန်အားကြီး
သောသူထက်ငင်း၊ မိမိစိတ်ကိုချုပ်တည်းသော
သူသည် မြို့ကိုတိုက်ယူသော သူထက်ငင်း သာ
၃၃ ၍ကောင်း၏။– စာရေးတံတို့ကို အိတ်ထဲ၌
လောင်းလျက်ရှိရာတွင်၊ ခွဲဝေစီရင်ခြင်းအမှုကို
ထာဝရဘုရားပိုင်တော်မူ၏။

၁၇

၁ တအိမ်လုံးပြည့်သော ယဇ်ပူဇော်ပွဲကို ရန်
တွေ့သောစိတ်နှင့် စားရသည်ထက်၊ ငြိမ်သက်
ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော မုန့်တလုပ်စာသည် သာ၍
၂ ကောင်း၏။– ပညာရှိသောကျွန်သည် အရှက်ခွဲ
သောသားကိုအုပ်စိုး၍ ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ အ
၃ မွေခံတတ်၏။– ငွေစစ်စရာဘို့ မိုက်ကိုငင်း၊ ရွှေ
စစ်စရာဘို့ မီးဖိုကိုငင်း သုံးတတ်၏။ စိတ်နှလုံး
၄ ကိုကား၊ ထာဝရဘုရား စစ်တော်မူ၏။– မတရား

To Contents

သဖြင့် ပြုသောသူသည် မုသာစကားကို ယုံတတ်
၏။ မုသာသုံးသောသူသည်လည်း ဆိုးညစ်သော
၅ စကားကို နားထောင်တတ်၏။– ဆင်းရဲသားတို့
ကို မထီလေးစားပြုသောသူသည် ဖန်ဆင်းတော်
မူသောဘုရားကို ကဲ့ရဲ့၏။ သူတပါးဦးဘေးရောက်
လျှင် ဝမ်းမြောက်တတ်သောသူသည်လည်း အ
၆ ပြစ်ဒဏ်နှင့် မလွတ်ရ။– မြေးတို့သည် အသက်
ကြီးသောသူ၏ သရဖူဖြစ်၏။ သားတို့၏ဘုန်း
၇ ကား အဘတည်း။– မြတ်သောစကားသည် မိုက်
သောသူနှင့် မတော်မသင့်။ ထို့မျှမက၊ မုသာစ
၈ ကားသည် မင်းနှင့် မတော်မသင့်။– လက်ဆောင်
သည် ခံသောသူအထင်အတိုင်း ကျောက်မြတ်ကဲ့
သို့ ဖြစ်၍၊ မျက်နှာပြုလေရာရာ၌ အောင်တတ်
၉ ၏။– သူတပါးပြစ်မှားသော အမှုကို ဝှက်ထား
သောသူသည် မေတ္တာဘကို ပြုစု၏။ ကြားပြော
သောသူမူကား၊ မိတ်ဆွေတို့ကို ကွဲပြားစေ၏။–
၁၀ မိုက်သောသူသည် ဒဏ်ချက်တရာကို အမှုထား
သည်ထက်၊ ပညာရှိသောသူသည် ဆုံးမသောစ
၁၁ ကားကို သာ၍ အမှုထားတတ်၏။– ပုန်ကန်
သောသူသည် မတရားသောအမှုကိုသာ ပြုစု
တတ်၏။ ထိုကြောင့် ကြမ်းကြုတ်သောတမန်
၁၂ ကို သူ့ဆီသို့စေလွှတ်ရ၏။– မိုက်သောစိတ် ထ
ဆရှိသောလူမိုက်နှင့် မတွေ့ပါစေနှင့်။ သားငယ်
၁၃ ပျောက်သောဝံမနှင့် သာ၍တွေ့ပါစေသော။– အ
ကြင်သူသည် ကျေးဇူးကိုမသိ၊ မကောင်းသောအ
မှုနှင့် ဆပ်၏၊ ထိုသူ၏အိမ်သည် မကောင်းသော
၁၄ အမှုနှင့် မကင်းမလွတ်ရ။– ရန်တွေ့စအမှုသည်
ရေကန်ပေါက်ပေါက်စကဲ့သို့ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ရန်
မတွေ့မီ တွေ့စရာအကြောင်းကို ရှောင်လေ့။–
၁၅ မတရားသောသူတို့ကို အပြစ်မှလွှတ်သောသူ
နှင့်၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို အပြစ်စီရင်သော
သူ နှစ်ယောက်လုံးတို့ကို ထာဝရဘုရား စက်
ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။
၁၆ မိုက်သောသူသည် ပညာကို အလိုမရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ပညာအဘိုးကို အဘယ်ကြောင့် သူ၌အပ်
၁၇ ရသနည်း။– အဆွေခင်ပွန်းသည် အခါခပ်သိမ်း
ချစ်တတ်၏။ ညီအစ်ကိုသည် ဒုက္ခကာလအဘို့
၁၈ မွေးဘွားလျက်ရှိ၏။– ဉာဏ်မဲ့သောသူသည်
လက်ဝါးချင်းရိုက်၍၊ အဆွေခင်ပွန်းရှေ့မှာ အာမ
၁၉ ခံတတ်၏။– ရန်တွေ့ခြင်းကို နှစ်သက်သောသူ
သည် လွန်ကျူးခြင်းကိုလည်း နှစ်သက်တတ်၏။
မိမိတံခါးကို ချီးမြှင့်သောသူသည် ပျက်စီးခြင်းကို
၂၀ ရှာတတ်၏။– သဘောကောက်သောသူသည်

ကောင်းသောအကျိုးကို မတွေ့တတ်။ စကား
လိမ်သောသူသည် ဘေးဥပဒ်နှင့် တွေ့ကြုံတတ်
၂၁ ၏။– မိုက်သောသူကို ဖြစ်ဘွားစေသောသူသည်
မိမိကိုမိမိ ဝမ်းနည်းစေတတ်၏။ မိုက်သောသူ၏
၂၂ အဘ၌ ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း မရှိ။– စိတ်
ရွှင်လန်းခြင်းသည် ကျန်းမာစေတတ်၏။ စိတ်
ပျက်ခြင်းမူကား၊ အရိုးတို့ကို သွေ့ခြောက်စေ
၂၃ တတ်၏။– မတရားသောသူသည် တရားလမ်း
ကိုဖျက်သော အဘိုးတံစိုးကို သူတပါး၏ခါးပိုက်
၂၄ အိတ်ထဲက နှိုက်ယူတတ်၏။– ဉာဏ်ရှိသောသူ
သည် ပညာကိုမျက်မှောက်ပြုတတ်၏။ မိုက်
သောသူ၏မျက်စိမူကား၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်
၂၅ လှည့်၍ ကြည့်ရှုတတ်၏။– မိုက်သောသူသည်
အဘဝမ်းနည်းစရာအကြောင်း၊ မွေးသောအမိ
၂၆ စိတ်ညစ်စရာအကြောင်းဖြစ်၏။– ဖြောင့်မတ်
သောသူကို အပြစ်ဒဏ်မပေးကောင်း။ တရားသ
ဖြင့် စီရင်သောမင်းကိုလည်း မထိခိုက်ကောင်း။–
၂၇ သိပ္ပံအတတ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူသည် စကားမ
များတတ်။ ဉာဏ်ကောင်းသောသူသည်လည်း၊
၂၈ ဧသောစိတ်ရှိတတ်၏။– မိုက်သောသူပင် တိတ်
ဆိတ်စွာနေလျှင် ပညာရှိဟူ၍ငင်း၊ မိမိနှုတ်ကို မ
ဖွင့်ဘဲနေသောသူကိုလည်း၊ ဉာဏ်ကောင်းသော
သူ ဟူ၍ငင်း သူတပါးထင်တတ်၏။

၁၈

၁ သူတပါးများနှင့် မရောနှောသောသူသည် မိ
မိစေတနာအလိုရှိသည်အတိုင်း ရာဖွေ၍၊ ပညာ
ရတနာအမျိုးမျိုးကို စူးစမ်းမွေနှောက်တတ်၏။–
၂ မိုက်သောသူမူကား၊ မိမိစိတ်သဘောကို ပြစရာ
အခွင့်မှတပါး၊ အခြားသောအကြောင်းကြောင့်
၃ ဉာဏ်ပညာ၌ မပျော်မွေ့တတ်။– မတရားသော
သူလာသောအခါ၊ မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းကိုခံရ၏၊
ဂုဏ်အသရေပျက်သောအခါ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်း
၄ ခံရ၏။– နှုတ်ထွက်သောစကားသည် နက်သော
ရေကဲ့သို့ငင်း၊ ပညာစမ်းရေတွင်းသည် ရေစီး
၅ သော မြစ်ကဲ့သို့ငင်းဖြစ်၏။– တရားတွေ့ရာအမှု
၌ ဖြောင့်မတ်သောသူကို ရှုံးစေခြင်းငှါ၊ မတရား
၆ သောသူ၏မျက်နှာကို မထောက်ကောင်း။– မိုက်
သောသူ၏ နှုတ်ခမ်းတို့သည် ရန်တွေ့တတ်၏၊
သူ၏နှုတ်သည်လည်း အပြစ်ဒဏ်ကို တောင်း
၇ တတ်၏။– မိုက်သောသူ၏နှုတ်သည် ပျက်စီးရာ
အကြောင်း၊ နှုတ်ခမ်းတို့သည်လည်း မိမိအသက်
၈ ကို ကျော့မိရာအကြောင်းဖြစ်၏။– ကုန်းတိုက်
သောသူ၏စကားသည် မြိန်သော ခဲဘွယ်စား

To Contents

ဘွယ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ဝမ်းအတွင်းသို့ ဝင်တတ်၏။-
၉ အလုပ်လုပ်သောအခါ ပျင်းရိသောသူသည်၊ မိမိ
ဥစ္စာကို အချည်းနှီးကုန်စေသောသူနှင့် ညီအစ်ကို
၁၀ တော်ပေ၏။- ထာဝရဘုရား၏နာမတော်သည်
ခိုင်ခံ့သောရဲတိုက်ဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့
၁၁ သည် ပြေးဝင်သဖြင့်၊ လုံခြုံစွာနေရကြ၏။- ငွေ
ရတတ်သောသူက၊ ငါ့စည်းစိမ်သည် ခိုင်ခံ့သော
မြို့ ဖြစ်၏။ မြင့်သောမြို့ရိုးနှင့် တူသည်ဟု ထင်
၁၂ တတ်၏။- ပျက်စီးခြင်းအရင်၌ လူသည် စိတ်
မြင့်ခြင်း၏နေရာ၊ ဂုဏ်အသရေအရင်၌ နှိမ့်ချ
၁၃ ခြင်း၏နေရာရှိ၏။- အကျိုးအကြောင်းကို မစစ်
မှီ၊ အမှုစီရင်သောသူသည် မိုက်သောအပြစ်၊ အ
ရှက်ကွဲရသောအပြစ်ရှိ၏။

၁၄ လူ၏စိတ်ဝိညာဉ်သည် မိမိနာခြင်းဝေဒနာ
ကို ခံနိုင်၏။ ကြေကွဲသောစိတ်ကိုကား၊ အဘယ်
၁၅ သူ သည်းခံနိုင်သနည်း။- သမ္မာသတိရှိသောသူ
၏စိတ်နှလုံးသည် ပညာအတတ်ကို သိုထားတတ်
၏။ ပညာရှိသောသူ၏နားသည်လည်း၊ ပညာစ
၁၆ ကားကိုရှာတတ်၏။- လူ၌ပါသော လက်ဆောင်
အားဖြင့်၊ လမ်းရှင်းလင်း၍၊ လူကြီးထံသို့ ဝင်ရ
၁၇ သောအခွင့် ရှိတတ်၏။- ကိုယ်အမှုကို အဦးစောင့်
၍ ပြောသောသူသည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်
သော်လည်း၊ အိမ်နီးချင်းလာ၍ စစ်ကြောတတ်
၁၈ ၏။- စာရေးတံပြုခြင်းအားဖြင့် အငြင်းအခုံငြိမ်း
၍၊ အားကြီးသောသူတို့အမှုကို ဆုံးဖြတ်တတ်
၁၉ ၏။- အငြိုးထားသော ညီအစ်ကိုသည် ခိုင်ခံ့သော
မြို့ထက် သာ၍ခက်၏။ ညီအစ်ကို ရန်တွေ့ခြင်း
၂၀ အမှုသည် ရဲတိုက်တံခါးကျင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏။- လူ
သည် မိမိနှုတ်၏အသီးနှင့် ဝမ်းပြည့်ရ၏။ မိမိနှုတ်
၂၁ ခမ်းတို့၏စီးပွါးနှင့် ဝရ၏။- လျှာသည် အသက်
သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်းကိုအစိုးရ၏။ လျှာကိုနှစ်
သက်သောသူသည်လည်း၊ လျှာ၏အသီးကို စား
၂၂ ရ၏။- မယားကိုရသောသူသည် ကောင်းသောအ
ရာကိုရ၍၊ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကို ခံရ
၂၃ ၏။- ဆင်းရဲသောသူသည် တောင်းပန်တတ်၏။
ငွေရတတ်သောသူမူကား၊ ကြမ်းတမ်းစွာ ပြန်ပြော
၂၄ တတ်၏။- အပေါင်းအဘော်များသောသူသည်
အကျိုးနည်းရှိတတ်၏။ မိတ်ဆွေမူကား၊ ညီအစ်
ကိုစွဲကပ်သည်ထက် သာ၍ စွဲကပ်တတ်၏။

၁၉

၁ ကောက်လိမ်သော စကားကို သုံးတတ်သော
လူမိုက်ထက်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့ လိုက်
၂ သော ဆင်းရဲသူသည် သာ၍ကောင်း၏။- စိတ်ဝိ
ညာဉ်သည် ပညာအတတ်မရှိဘဲ မနေကောင်း။
အလျင်အမြန်သွားသောသူသည်လည်း မှားယွင်း
၃ တတ်၏။- လူသည် မိုက်သောသဘောကြောင့်၊
လမ်းလွဲ၍ စိတ်ထဲမှာ ထာဝရဘုရားကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်
၄ တင်တတ်၏။- စည်းစိမ်ရှိလျှင် အဆွေခင်ပွန်း
များတတ်၏။ ဆင်းရဲသောသူမူကား၊ မိမိအိမ်နီး
၅ ချင်းနှင့်မျှ မပေါင်းဘော်ရ။- မမှန်သောသက်သေ
သည် အပြစ်မခံဘဲမနေရ။ မုသာကိုသုံးသောသူ
၆ သည်လည်း ဒဏ်နှင့်မလွတ်ရ။- များသောသူတို့
သည် မင်းကို ဖျောင်းဖျတတ်ကြ၏။ လက်ဆောင်
ပေးသောသူကိုလည်း၊ လူတိုင်း မိတ်ဆွေဖွဲ့တတ်
၇ ၏။- ဆင်းရဲသောသူ၏ ညီအစ်ကိုရှိသမျှတို့သည်
သူ့ကိုမုန်းတတ်ကြ၏။ သူ၏အဆွေခင်ပွန်းတို့
သည် သူ့ကိုသာ၍ ဝေးစွာရှောင်တတ်ကြ၏။
၈ လိုက်၍ခေါ်သော်လည်း ကွယ်ပျောက်ကြပြီ။- ပ
ညာကိုရသောသူသည် မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကို
ချစ်ရာရောက်၏။ ဉာဏ်ကိုစွဲလမ်းသောသူသည်
၉ လည်း၊ ကောင်းကျိုးကို ခံတတ်၏။- မမှန်သော
သက်သေသည် အပြစ်မခံဘဲ မနေရ။ မုသာကို
သုံးသောသူသည်လည်း၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်
၁၀ လိမ့်မည်။- မိုက်သောသူသည် မပျော်မွေ့သင့်။
ထိုမျှမက၊ ကျွန်သည်မင်းတို့ကို အစိုးမရသင့်။-
၁၁ သမ္မာသတိရှိသောသူသည် မိမိအမျက်ဒေါသကို
ချုပ်တည်းတတ်၏။ သူတပါးပြစ်မှားခြင်းကို
သည်းခံသောသူသည်လည်း ဘုန်းအသရေရှိ၏။-
၁၂ ရှင်ဘုရင်၏အမျက်တော်သည် ခြင်္သေ့ဟောက်
သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ကျေးဇူးတော်မူကား၊ မြက်ပေါ်
၁၃ မှာကျသော နှင်းရည်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။- မိုက်သော
သားသည် အဘဆင်းရဲစရာအကြောင်း ဖြစ်၏။
ရန်တွေ့တတ်သောမယားသည်လည်း၊ အစက်
၁၄ စက်ကျသော မိုးယိုးပေါက်နှင့်တူ၏။- အိမ်နှင့်
စည်းစိမ်သည် မိဘအမွေဥစ္စာ ဖြစ်၏။ သမ္မာသ
တိရှိသော မယားမူကား၊ ထာဝရဘုရား ပေးသ
နားတော်မူရာဖြစ်၏။

၁၅ ပျင်းရိသောသဘောသည် လွန်ကျူးစွာ အိပ်
ပျော်စေ၍၊ ပျင်းရိသောသူသည် အငတ်ခံရ၏။-
၁၆ ပညတ်တရားကို စောင့်သောသူသည် မိမိအ
သက်ဝိညာဉ်ကို စောင့်ရာရောက်၏။ မိမိသွားရာ
လမ်းတို့ကို မထီလေးစား ပြုသောသူမူကား၊ အ
၁၇ သေခံရ၏။- ဆင်းရဲသားကို သနားသောသူသည်
ထာဝရဘုရားအား ချေးငှါးသောသူဖြစ်၍၊ သူပြု
သောအမှု၏အကျိုးကို ဆပ်ပေးတော်မူလိမ့်
၁၈ မည်။- မြော်လင့်စရာရှိစဉ်အခါ၊ ကိုယ်သားကို

To Contents

ဆုံးမလော့။ သူ့ကိုအကျိုးနည်းအောင် သနား
၁၉ သောစိတ် မရှိစေနှင့်။– ဒေါသအမျက်ကြီးသော
သူသည် အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရလိမ့်မည်။ သူ့ကို
ကယ်နှုတ်လျှင် အဖန်ဖန် ကယ်နှုတ်ရမည်။–
၂၀ နောက်ဆုံးကာလ၌ ပညာရှိဖြစ်လိုသောင့်ငါ၊ ဆုံး
မသောစကားကို နားထောင်၍ နည်းဥပဒေသကို
၂၁ ခံယူလော့။– လူသည် အထူးထူး အပြားပြား ကြံ
စည်တတ်၏။ သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ အ
၂၂ ကြံတော်သည် တည်လိမ့်မည်။– လူသည် စေတ
နာရှိလျှင် ကျေးဇူးပြုရာရောက်၏။ ဆင်းရဲသော
သူသည်လည်း၊ မုသာသုံးသောသူထက် သာ၍
၂၃ ကောင်း၏။– ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော
သဘောသည် အသက်ရှင်ခြင်းနှင့် ဆိုင်သည်ဖြစ်
၍၊ ထိုသဘောရှိသောသူသည် အလိုဆန္ဒပြည့်စုံ
လျက်ရှိ၍၊ ဘေးဥပဒ်နှင့် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။–
၂၄ ပျင်းရိသောသူသည် မိမိလက်ကို အိုးခွံ သွင်း
သော်လည်း တဖန်နှုတ်၍ မိမိပစပ်သို့ မခွံ့လို။–
၂၅ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူကိုရိုက်လျှင် ဉာဏ်တိမ်
သောသူသည် သတိရလိမ့်မည်။ ဉာဏ်ကောင်း
သောသူကို ဆုံးမလျှင်၊ သူသည် ပညာတရားကို
၂၆ နားလည်လိမ့်မည်။– အဘဥစ္စာကိုဖြုန်း၍ အမိ
ကို နှင်ထုတ်သောသားသည် အရှက်ခွဲသောသား၊
၂၇ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံစေသောသားဖြစ်၏။– ငါ့သား၊ ပ
ညာတရားကို ပယ်စေခြင်းငှါ၊ သွန်သင်သောသူ
၂၈ ၏စကားကို နားမထောင်နှင့်။– အဓမ္မသက်သေ
သည် တရားကို မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်၏။ မတရား
သောသူသည်လည်း၊ ဒုစရိုက်ကိုစား၍ မျိုတတ်
၂၉ ၏။– မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူတို့အဘို့ အပြစ်စီရင်
ခြင်း၊ မိုက်သောသူတို့၏ကျောအဘို့ ဒဏ်ပေး
ခြင်းသည် အသင့်ရှိ၏။

၂၀

၁ စပျစ်ရည်သည် လှည့်စားတတ်၏။ သေရည်
သေရက်သည် ရုန်းရင်းခတ်ပြုခြင်းအမှုကို ဖြစ်
စေတတ်၏။ ထိုသို့သောအားဖြင့် မှားယွင်းသော
၂ သူသည် ပညာမရှိ။– ရှင်ဘုရင်ကြောက်စေသော
အမှုအရာသည် ခြင်္သေ့ဟောက်ခြင်းနှင့် တူ၏။
အမျက်တော်ကို နှိုးဆော်သောသူသည် မိမိအ
၃ သက်ကို ပြစ်မှား၏။– ရန်တွေ့ခြင်းကို ငြိမ်းစေ
သောသူသည် ဂုဏ်အသရေရှိ၏။ မိုက်သောသူမူ
၄ ကား၊ အမှုနှင့် ရောနှောတတ်၏။– ချမ်းသော
ကြောင့် ပျင်းရိသောသူသည် လယ်မလုပ်လို။ ထို
ကြောင့် စပါးရိတ်သောကာလ၌ သူတပါးကို
၅ တောင်းသော်လည်း မရရာ။– လူစိတ်နှလုံး၌ ပ
ညာအကြံသည် နက်သောရေနှင့် တူသော်လည်း၊
ဉာဏ်ကောင်းသောသူသည် ခပ်ယူလိမ့်မည်။–
၆ လူများတို့သည် မိမိတို့ပြုသောကျေးဇူးကို ကြား
ပြောတတ်၏။ သစ္စာရှိသောသူကိုကား၊ အဘယ်
၇ သူရှာ၍ တွေ့နိုင်သနည်း။– ဖြောင့်မတ်သောသူ
သည် မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့လိုက်၍၊ သူ
၏သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။–
၈ တရားပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်သော ရှင်ဘုရင်သည် မ
ကောင်းသောအမှုအရာရှိသမျှတို့ကို မျက်စိတော်
၉ နှင့် ပယ်ရှင်းတတ်၏။– ငါသည် ကိုယ်စိတ်နှလုံး
ကို စင်ကြယ်စေပြီ။ အပြစ်နှင့် ကင်းလွတ်၏ဟု
၁၀ အဘယ်သူဆိုနိုင်သနည်း။– အလေးချင်းမတူ
သောအလေး၊ အဝင်ချင်းမတူသော တင်းတောင်း
တို့ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။–
၁၁ သူငယ်သော်လည်း၊ မိမိပြုသောအမှုသည် စင်
သည်မစင်သည်၊ မှန်သည်မမှန်သည်ကို မိမိအ
ခြင်းအရာအားဖြင့်ပြ၍၊ မိမိသဘောကို ထင်ရှား
၁၂ စေ၏။– ကြားတတ်သော နားကိုလင်း၊ မြင်တတ်
သောမျက်စိကိုလင်း၊ ထာဝရဘုရား ဖန်ဆင်းတော်
၁၃ မူပြီ။– ဆင်းရဲမည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိသည်ဖြစ်၍၊
အိပ်ခြင်းကို မတပ်မက်နှင့်။ နို့းတတ်လျှင် ဝစွာ
၁၄ စားရ၏။– ဝယ်သောသူက၊ မကောင်းဘူး၊ မ
ကောင်းဘူးဟု ဆိုတတ်၏။ ဝယ်၍သွားပြီးမှ ဝါ
၁၅ ကြွားတတ်၏။– ရွှေရှိ၏။ ပတ္တမြားလည်းရှိ၏။
ပညာအတတ်နှင့် ပြည့်စုံသောနှုတ်မူကား၊ အ
၁၆ လွန်အဘိုးထိုက်သော ရတနာဖြစ်၏။– မကျွမ်း
သောသူအတွက်၊ အမျိုးပျက်သောမိန်းမအ
တွက်၊ အာမခံတတ်သောသူသည် အဝတ်အစရှိ
သော ဥစ္စာတစုံတခုကို ပေါင်ထားစေ။
၁၇ လှည့်စား၍ရသော အစာသည် ချိုမြိန်သော်
လည်း၊ စားသောသူ၏နှုတ်သည် ကျောက်စရစ်
၁၈ နှင့် ပြည့်လိမ့်မည်။– အကြံရှိသောသူသည် သူ
တပါးနှင့်တိုင်ပင်လျှင်၊ အကြံထမြောက်တတ်
၏။ ကောင်းသောတိုင်ပင်ခြင်းရှိမှသာ စစ်မှုကို
၁၉ ပြုရမည်။– လည်၍ စကားများသောသူသည်
လျှို့ဝှက်အပ်သောအရာကို ဘော်ပြတတ်၏။ သို့
ဖြစ်၍ ချော့မော့တတ်သောသူနှင့် မပေါင်းဘော်
၂၀ နှင့်။– အကြင်သူသည် မိဘကိုကျိန်ဆဲ၏။ ထိုသူ
၏မီးခွက်သည် ထူထပ်သော မှောင်မိုက်၌ သေ
၂၁ လိမ့်မည်။– အမွေဥစ္စာကို အစအဦး၌ အလျင်ရ
နိုင်သော်လည်း၊ အဆုံး၌ အမင်္ဂလာဖြစ်လိမ့်
၂၂ မည်။– ငါသည် ရန်တုံ့ပြုမည်ဟု မဆိုနှင့်၊ ထာဝ
ရဘုရားကို ငံ့လင့်လော့။ သို့ပြုလျှင် ကယ်တင်

To Contents

တော်မူလိမ့်မည်။– အလေးချင်းမတူသော အလေးတို့ကို ထာဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူ၏။ စဉ်းလဲသောချိန်ခွင်လည်း အပြစ်ရှိ၏။– လူသွားရာလမ်းတို့ကို ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ သူသည် မိမိသွားရာလမ်းတို့ကို အဘယ်သို့ နားလည်နိုင်သနည်း။– ဘုရားအမှုမ်ဳ စကားလွန်မိသောသူ၊ သစ္စာဂတိထားပြီးမှ မေးမြန်းသောသူသည် ကျော့ကွင်းနှင့် တွေ့မိပြီ။– ပညာရှိသောရှင်ဘုရင်သည် လူဆိုးတို့ကို ကွဲပြားစေ၍၊ ဘီးနှင့်ဖိတတ်၏။– လူ၏စိတ်ဝိညာဉ်သည် ကိုယ်အတွင်း၌ ရှိရှိသမျှတို့ကို စစ်ဆေးသော ထာဝရဘုရား၏မီးခွက်ဖြစ်၏။– ကရဏာတရားနှင့် သစ္စာတရားသည် ရှင်ဘုရင်ကိုစောင့်မတတ်၏။ ရာဇပလ္လင်တော်သည် ကရုဏာတရားအားဖြင့် မြဲမြံတတ်၏။– လူပျိုး၏ဘုန်းကား အဖွမ်းသတ္တိ၊ လူအိုး၏ဂုဏ်အသရေကား ဖြူသောဆံပင်ဖြစ်၏။– အနာကို မွေနှောက်ခြင်းအားဖြင့် အဆိုးအညစ်နှင့် ကင်းစင်တတ်၏။ ဒဏ်ချက်ရာတို့သည်လည်း၊ ကိုယ်အတွင်းအရပ်တို့၌ ထိုသို့သော ကျေးဇူးကိုပြုတတ်၏။

၂၁

ရှင်ဘုရင်၏စိတ်နလုံးသည် ရေချောင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်၌ရှိသပဖြင့်၊ အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း လှည့်စေတော်မူ၏။– လူတို့သည် မိမိတို့ကျင့်သမျှသော အကျင့်တို့ကို နှစ်သက်တတ်၏။ ထာဝရဘုရားမူကား၊ စိတ်နလုံးတို့ကို ချိန်တော်မူ၏။– ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို နှစ်သက်သည်ထက် ဖြောင့်မတ်စွာပြုခြင်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းကို ထာဝရဘုရားသည် သာ၍ နှစ်သက်တော်မူ၏။– ထောင်လွှားသောမျက်နှာ၊ မာနကြီးသောနှလုံး၊ မတရားသောသူတို့၏ အလင်းသော်လည်း အပြစ်ပါ၏။– လုံ့လဝိရိယပြုသောသူ၏ အကြံအစည်သည် ကြွယ်ဝခြင်းနှင့်ငင်း၊ သမ္မာသတိမရှိသောသူ၏ အကြံအစည်သည် ဆင်းရဲခြင်းနှင့်ငင်း ဆိုင်ပေ၏။– မုသာစကားအားဖြင့် ဘဏ္ဍာကိုဆည်းဖူးခြင်းအမှုသည် သေမင်းကျော့ကွင်းတို့တွင် ပျောက်လွင့်သော အနတ္တဖြစ်၏။– မတရားသောသူတို့သည် တရားသဖြင့် မစီရင်လိုသောကြောင့်၊ မိမိညှဉ်းဆဲခြင်းအပြစ်သည် မိမိကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။– လမ်းလွဲသွားသောသူသည် ကွာဝေးရာသို့ ရောက်တတ်၏။ စင်ကြယ်သောသူပြုသော အမှုမူကား မှန်ပေ၏။– ရန်တွေ့တတ်သောမိန်းမနှင့်အတူ လူများသောအိမ်၌ နေသည်ထက်၊ အိမ်မိုးပေါ်ထောင့်ထဲမှာနေသော် သာ၍ကောင်း၏။– မတရားသောသူသည် မနာလိုသောစိတ်ရှိ၏။ အိမ်နီးချင်း၌ ကျေးဇူးပြုချင်သောအလိုမရှိ။– မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူသည် အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရသောအခါ၊ ဉာဏ်တိမ်သောသူသည် သတိရတတ်၏။ သတိရသောသူသည်လည်း သွန်သင်ခြင်းကိုခံသောအခါ၊ ပညာတိုးပွါးတတ်၏။– တရားသောသူသည် မတရားသောသူ၏အိမ်ကို ပညာစိတ်နှင့် ဆင်ခြင်တတ်၏။ မတရားသောသူတို့မူကား၊ မိမိတို့ပြုသောဒုစရိုက်အားဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်ကြ၏။– ဆင်းရဲသောသူ၏အော်ဟစ်သံကို မကြားလိုရှု၍၊ နားကိုပိတ်သောသူသည် ကိုယ်တိုင်အော်ဟစ်၍၊ အဘယ်သူမျှ မကြားရ။– တိတ်ဆိတ်စွာပေးသောလက်ဆောင်သည် သူ့စိတ်ကိုငင်း၊ ရင်ခွင်၌ချထားသော လက်ဆောင်ပဏ္ဏာသည် ပြင်းစွာသော အမျက်ကိုငင်း ဖြေတတ်၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူသည် တရားသဖြင့်စီရင်၍ ဝမ်းမြောက်တတ်၏။ အဓမ္မအမှုကိုပြုသောသူမူကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။– ဉာဏ်ပညာလမ်းမှ လွှဲသွားသောသူသည် သရဲ့ိုင်းသားအစုအဝေး၌ နေရာကျလိမ့်မည်။

ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်သောသူသည် ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ စပျစ်ရည်နှင့် ဆီကို ကြိုက်သောသူသည်လည်း ငွေကိုမရတတ်ရ။– မတရားသောသူသည် တရားသောသူအဘို့ ကျွန်ကျူးသောသူသည် ဖြောင့်မတ်သောသူအဘို့ ရွှေရန်ဖြစ်၏။– စိတ်တို၍ ရန်တွေ့တတ်သောမိန်းမနှင့် နေသည်ထက်၊ တောလွင်ပြင်၌နေသော် သာ၍ကောင်း၏။– ပညာရှိသောသူ၏အိမ်၌ နှစ်သက်ဘွယ်သောဘဏ္ဍာနှင့် ဆီရှိတတ်၏။ မိုက်သောသူမူကား၊ ကုန်စေတတ်၏။– ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့် ကရုဏာတရားကိုရှာသောသူသည် အသက်ရှင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ဂုဏ်အသရေထင်ရှားခြင်းကို တွေ့တတ်၏။– ပညာရှိသောသူသည် ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုးကိုတက်၍၊ မြို့သား ကိုးစားစရာခွန်အားကို ရှုတ်ချတတ်၏။– မိမိနှုတ်နှင့်လျှာကို စောင့်သောသူသည် မိမိစိတ်ဝိညာဉ်ကို ဒုက္ခနှင့်လွတ်စေခြင်းငှါ စောင့်ရာရောက်၏။– ပြင်းစွာသော ဒေါသအမျက်၌ ကျင်လည်သောသူကို၊ ထောင်လွှားစေ့ကားသောသူ၊ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူဟူ၍ သမုတ်အပ်၏။– ပျင်းရိ

To Contents

သောသူသည် အလုပ်မလုပ်ချင်သောကြောင့်၊ မိ
၂၆ မိတပ်မက်သောအားဖြင့် သေတတ်၏။– တနေ့
လုံး တပ်မက်အားကြီးတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သော
၂၇ သူမှကား မနှမြောဘဲ စွန့်ကြဲတတ်၏။– မတရား
သောသူပုဓော်သောယဇ်သည် စက်ဆုပ်ရွံရှာ
ဘွယ် ဖြစ်၏။ ထိုမျှမက၊ မတရားသောစိတ်နှင့်
၂၈ ပူဇော်လျှင် သာ၍ဖြစ်၏။– မမှန်သောသက်သေ
သည် ပျက်တတ်၏။ ကိုယ်တိုင်ကြားသောသူမူ
၂၉ ကား၊ တည်ကြည်စွာ ပြောတတ်၏။– မတရား
သောသူသည် မိမိမျက်နှာကို ခိုင်မာစေတတ်၏။
ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ မိမိသွားရာလမ်းကို
၃၀ ပြင်ဆင်တတ်၏။– ထာဝရဘုရားတဘက်၌ဉာဏ်
မတည်၊ ပညာမတည်၊ အကြံတစုံတခုမျှ မတည်
၃၁ နိုင်။– စစ်တိုက်ရာကာလအဘို့ မြင်းများကိုပြင်
ဆင်သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်
ကြောင့် ချမ်းသာရပါ၏။

JJ

၁ ကောင်းသောအသရေကို များစွာသောဥစွာ
ထက် သာ၍ ရွေးစရာကောင်း၏။ သူတပါးစုံမက်
ခြင်းကျေးဇူးသည် ရွှေငွေထက် သာ၍ကောင်း
၂ ၏။– ငွေရတတ်သောသူနှင့် ဆင်းရဲသောသူတို့
သည် တွေ့ကြုံကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ထာ
၃ ဝရဘုရား ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။– သမ္မာသတိရှိ
သောသူသည် အမှုကိုမြော်မြင်၍ ပုန်းနေတတ်
၏။ ဉာဏ်တိမ်သောသူမူကား၊ အစဉ်အတိုင်း
၄ သွား၍ အမှုနှင့်တွေ့တတ်၏။– စိတ်နိမ့်ချခြင်း၊
ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းကျေးဇူး
ကြောင့် စည်းစိမ်၊ ဂုဏ်အသရေ၊ အသက်ကို ရ
၅ တတ်၏။– သဘောကောက်သောလူသွားရာ
လမ်း၌၊ ဆူးပင်များနှင့် ကျော့ကွင်းများ ရှိတတ်
၏။ မိမိစိတ်ဝိညာဉ်ကို စောင့်ရှောက်သောသူမူ
၆ ကား ဝေးစွာရောင်သွားလိမ့်မည်။– သူငယ်သွား
ရာလမ်းဝ၌ ဆုံးမသွန်သင်လော့။ သို့ပြုလျှင် သူ
သည် အိုသောအခါ ထိုလမ်းမှမလွဲ၊ လိုက်သွား
၇ လိမ့်မည်။– ငွေရတတ်သောသူသည် ဆင်းရဲ
သောသူကို အစိုးရ၏။ ချေးငှါးယူသောသူသည်
၈ ချေးငှါးပေးသောသူ၌ ကျွန်ဖြစ်၏။– ဒုစရိုက်မျိုး
စေ့ကိုကြဲသောသူသည် ဒုက္ခစပါးကို ရိတ်ရမည်။
ဒေါသစိတ်ရှိ၍ ဒဏ်ပေးနိုင်သော တန်ခိုးလည်း
၉ ပျောက်လိမ့်မည်။– ကရုဏာမျက်စိရှိသောသူ
သည် ဆင်းရဲသောသူတို့ကို ကျွေးသောကြောင့်
၁၀ မင်္ဂလာရှိလိမ့်မည်။– မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူကိုနှင်
ထုတ်လော့။ သို့ပြုလျှင် ရန်မာန်လည်း ထွက်
သွားလိမ့်မည်။ ရန်တွေ့ခြင်းနှင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းလည်း
၁၁ ငြိမ်းလိမ့်မည်။– စိတ်နှလုံးဖြူစင်ခြင်းကို နှစ်
သက်သောသူသည် လျောက်ပတ်သောစကား
ကို ပြောတတ်၍၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့ရလိမ့်
၁၂ မည်။– ထာဝရဘုရား၏မျက်စိတော်သည် ပညာ
အတတ်ကို စောင့်၏။ ပြစ်မှားသောသူ၏စကား
၁၃ ကိုကား ချေတော်မူ၏။– ပျင်းရိသောသူက၊ အိမ်
ပြင်မှာ ခြင်္သေ့ရှိ၏။ လမ်းသို့ထွက်လျှင် ငါသေ
၁၄ လိမ့်မည်ဟု ဆိုတတ်၏။– အမျိုးပျက်သောမိန်း
မ၏နှုတ်သည် နက်သော မြေတွင်းဖြစ်၏။ ထာ
ဝရဘုရား စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူသောသူသည်
၁၅ ထိုမြေတွင်းထဲသို့ ကျလိမ့်မည်။– မိုက်သောသ
ဘောသည် သူငယ်၏စိတ်နှလုံးထဲမှာ ထုပ်ထား
လျက်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဆုံးမသောကြိမ်လုံး
၁၆ သည် ထိုသဘောကို ဝေးစွာနှင်တတ်၏။– ကိုယ်
စီးပွါးအဘို့ ဆင်းရဲသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲသောသူ
နှင့်၊ ငွေရတတ်သောသူတို့အား ပေးသောသူ
သည် ဆင်းရဲခြင်းသို့ အမှန်ရောက်လိမ့်မည်။
၁၇ သင်၏နားကိုညွတ်၍ ပညာရှိစကားကို နား
ထောင်လော့။ ငါ့ပညာအတတ်ကိုလည်း စိတ်နှ
၁၈ လုံး၌ စွဲလမ်းလော့။– သင်၏နှလုံး၌သွင်းမိနိုင်
လျှင် သာယာသောအကျိုး ရှိလိမ့်မည်။ သင်၏
၁၉ နှုတ်၌လည်း အစဉ် အသင့်ရှိလိမ့်မည်။– သင်
သည်ထာဝရဘုရား၌ ခိုလှုံမည်အကြောင်း၊ သင့်
၂၀ ကိုယ်တိုင်ကို ယနေ့ ငါသွန်သင်၏။– သင်သည်
၂၁ သမ္မာတရားစကားစစ်ကို သိမည်အကြောင်းနှင့်၊
သင့်ထံသို့ စေလွှတ်သောသူတို့အား၊ သမ္မာစ
ကားကို ပြန်ပြောနိုင်မည်အကြောင်း သတိပေး
လျက်၊ ပညာအတတ်ကို ပြသလျက်၊ ထူးဆန်း
သောအရာတို့ကို ငါရေးု၍ ပေးလိုက်သည်မဟုတ်
၂၂ လော။– ဆင်းရဲသောသူ၏ဆင်းရဲကိုထောက်၍၊
သူ၏ဥစွာကို မလုမယူနှင့်။ ဒုက္ခိတသတ္တဝါကို
၂၃ မြို့တံခါးဝ၌ မညှဉ်းဆဲနှင့်။– အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အမှုကို စောင့်တော်မူ
မည်။ သူတို့ဥစွာကို လုယူသောသူတို့၏အသက်
၂၄ ကို လုယူတော်မူမည်။– စိတ်တိုသောသူကို မိတ်
ဆွေမဖွဲ့နှင့်။ အမျက်ပြင်းထန်သောသူနှင့် အတူ
၂၅ မလိုက်နှင့်။– လိုက်လျှင် သူ၏ထုံးစံဓလေ့တို့ကို
သင်၍၊ ကိုယ်အသက်ကျော့မိရာဖြစ်လိမ့်မည်။–
၂၆ လက်ဝါးချင်းရိုက်သောလူစုနှင့် သူကြွေးကို အာ
၂၇ မခံသော လူစုထဲသို့ မဝင်နှင့်။– သင်၌ပေးရန်မရှိ
လျှင်၊ သင့်အိပ်ရာကို အဘယ်ကြောင့် ယူသွား
၂၈ စေချင်သနည်း။– ဘိုးဘေးစိုက်ဘူးသော မြေ

To Contents

၂၉ မှတ်တိုင်တို့ကို မရွှေ့နှင့်။– ဆောင်ရွက်စရာအမှု
ကို ကြိုးစား၍ ပြီးစီးစေတတ်သောသူရှိသလော။
ထိုသူသည် သာမညလူ၏အမှုကို မဆောင်ရွက်၊
ရှင်ဘုရင်၏အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်ရ၏။

၂၃

၁ မင်းနှင့်အတူထိုင်၍ စားသောက်သောအခါ
သင့်ရှေ့မှာ အဘယ်သူရှိသည်ကို စေ့စေ့ဆင်ခြင်
၂ လော့။– သင်သည် စားကြူးတတ်သောသူဖြစ်
လျှင်၊ သင်၏လည်ချောင်းကို ထားနှင့်ရှယ်
၃ လော့။– ထိုမင်း၏ ခဲဘွယ်စားဘွယ်တို့ကို အလို
၄ မရှိနှင့်။ လှည့်စားတတ်သောအစာ ဖြစ်၏။– ငွေ
ရတတ်ခြင်းငှါ မကြိုးစားနှင့်။ ကိုယ်ဉာဏ်ကို အ
၅ မှီမပြုနှင့်။– ပျောက်တတ်သောအရာကို စေ့စေ့
မျက်မှောက်ပြုသင့်သလော။ အကယ်စင်စစ် ရွေ
လင်းတသည် မိုးယံကောင်းကင်သို့ ပျံတတ်သ
ကဲ့သို့၊ ထိုအရာသည် အတောင်တို့ကိုလုပ်၍ ပျံ
၆ သွားတတ်၏။– မနာလိုသောသူ၏ အစာကို မ
စားနှင့်။ သူ၏ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို အလိုမရှိနှင့်။–
၇ သူသည် စိတ်ထင်သည်အတိုင်းဖြစ်၏။ စား
သောက်တော့ဟု ဆိုသော်လည်း စေတနာစိတ်
၈ မရှိ။– သင်သည် စားသောအစာကို တဖန်အန်ရ
လိမ့်မည်။ သင်ချိုသောစကားလည်း ယိုယွင်း
၉ လိမ့်မည်။– မိုက်သောသူကြားအောင် စကားမ
ပြောနှင့်။ သင်၏စကားဥာဏ်ပါသောပညာကို မထီမဲ့
၁၀ မြင် ပြုလိမ့်မည်။– အရင်စိုက်သော မြေမှတ်
တိုင်ကို မရွှေ့နှင့်။ မိဘမရှိသောသူတို့၏ လယ်
၁၁ ကိုမသိမ်းနှင့်။– အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့ကို
ရွေးတော်မူသောသူသည် တန်ခိုးကြီး၍၊ သင့်တ
ဘက်၌ သူတို့အမှုကို စောင့်တော်မူလိမ့်မည်။–
၁၂ ဆုံးမသြဝါဒ၌ စိတ်နလုံးစွဲလမ်း၍၊ ပညာအ
၁၃ တတ်စကားကို နားခံလော့။– သူငယ်ကို မဆုံးမ
ဘဲ မနေနှင့်။ ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်သော်လည်း သူ
၁၄ သည်မသေ။– ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်၍ သူ၏အသက်
ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံမှ ကယ်နှုတ်ရမည်။

၁၅ ငါသား၊ သင့်နှလုံး၌ ပညာရှိလျှင် ငါနှလုံးနှင့်
၁၆ ငါကိုယ်တိုင်သည် ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။– သင့်
နှုတ်သည် မှန်သောစကားကိုပြောသောအခါ၊ ငါ
၁၇ ကျောက်ကပ်ရွှင်လန်းလိမ့်မည်။– အပြစ်ထင်
ရှားသောသူတို့ကို ငြူစူသောစိတ် မရှိစေနှင့်။ တ
၁၈ နေ့လုံး ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောသ
ဘော ရှိစေလော့။– အကယ်စင်စစ် အမှုဆုံးဖြတ်
ချိန်သည် ရောက်လိမ့်မည်။ သင့်မြော်လင့်ခြင်း
၁၉ အကြောင်း မပျက်ရာ။– ငါသား၊ ငါ့စကားကိုနား
ထောင်၍ ပညာရှိသဖြင့်၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို
၂၀ လမ်းမမှဉ့်ပြင်လော့။– စပျစ်ရည်သောက်ကြူး
သောသူ၊ အမဲသား စားကြူးသောသူတို့ကို အ
၂၁ ပေါင်းအဘော် မလုပ်နှင့်။– သောက်ကြူးသော
သူနှင့် စားကြူးသောသူသည် ဆင်းရဲခြင်းသို့
ရောက်လိမ့်မည်။ အိပ်ကြူးသောသဘောသည်
၂၂ လူကို အဝတ်စုတ်နှင့် ခြုံတတ်၏။– သင့်ကို ဖြစ်
ဘွားစေသောအဘ၏စကားကို နားထောင်
လော့။ အသက်ကြီးသော အမိကို မထီမဲ့မြင်မပြု
၂၃ နှင့်။– သမ္မာတရားကိုဝယ်လော့။ မရောင်းနှင့်။
ပညာကိုလည်း၊ ဆုံးမသြဝါဒကိုလည်း၊ ဥာဏ်သတ္တိကို
၂၄ လည်း ထိုအတူပြုလော့။– ဖြောင့်မတ်သောသူ၏
အဘသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ ပညာ
ရှိသော သားကို ဖြစ်ဘွားစေသောသူသည် ထို
၂၅ သားနှင့် အားရဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။– သင်၏မိ
ဘတို့သည် ဝမ်းမြောက်၍၊ သင့်ကို မွေးဘွား
၂၆ သောသူသည် ရွှင်လန်းလိမ့်မည်။– ငါ့သား၊ သင့်
နှလုံးကို ငါ့အားပေးလော့။ သင့်မျက်စိတို့သည်
၂၇ ငါသွားသောလမ်းကို ကြည့်မှတ်ပါစေ။– ပြည်
တန်ဆာမသည် နက်သောကျုံးကဲ့သို့ငင်း၊ အမျိုး
ပျက်သောမိန်းမသည် ကျဉ်းသော မြေတွင်းကဲ့
၂၈ သို့ငင်း ဖြစ်၏။– သူသည် ထားပြကဲ့သို့ချောင်း
ကြည့်တတ်၏။ လွန်ကျူးသော ယောကျ်ားများ
ပြားစေခြင်းငှါ ပြုတတ်၏။

၂၉ အဘယ်သူသည် ဝမ်းနည်းခြင်းရှိသနည်း။
အဘယ်သူသည် ညည်းတွားခြင်းရှိသနည်း။ အ
ဘယ်သူသည် ရန်တွေ့ခြင်း ရှိသနည်း။ အဘယ်
သူသည် မြည်တမ်းခြင်းရှိသနည်း။ အဘယ်သူ
သည် အကျိုးအကြောင်းမရှိ၊ ထိခိုက်၍နာခြင်းရှိ
သနည်း။ အဘယ်သူသည် မျက်စိနီခြင်းရှိသနည်း
၃၀ ဟူမူကား၊– စပျစ်ရည်ကို ကြာမြင့်စွာ သောက်
လျက်နေသောသူ၊ ဆေးနှင့်ရောသော စပျစ်ရည်
၃၁ ကို ရှာတတ်သောသူတို့သည် ထိုသို့သော လက္ခ
ဏာရှိကြ၏။– ဖလားခွံနီလျက်၊ အရောင်တောက်
လျက်၊ အချိုအမြိန်ဝင်လျက်ရှိသော စပျစ်ရည်
၃၂ ကို မကြည့်မရှုနှင့်။– နောက်ဆုံး၌ မြွေကဲ့သို့
ကိုက်တတ်၏။ မြွေဆိုးကဲ့သို့ နာစေတတ်၏။–
၃၃ သင့်မျက်စိတို့သည် အမျိုးပျက်သောမိန်းမတို့ကို
ကြည့်ရှု၍၊ သင့်နှလုံးသည်လည်း ကောက်သော
၃၄ စကားကို မြွက်ဆိုလိမ့်မည်။– အကယ်စင်စစ် သင်
သည် ပင်လယ်အလယ်၌ အိပ်သောသူ၊ သဘော်
ရွက်တိုင်ဖျားပေါ်မှာ အိပ်သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်
၃၅ မည်။– သူတို့သည် ငါ့ကိုရိုက်ကြပြီ။ သို့သော်

To Contents

လည်း ငါမနာ။ ငါ့ကိုထိုးကြေသော်လည်း ငါမသိ။ အဘယ်အချိန်မှ ငါနိုးရမည်နည်း။ တဖန် ငါရှာဦးမည်ဟု သင်ဆိုလိမ့်သတည်း။

၂၄

၁ မတရားသောသူတို့ကို မငြူစူနှင့်။ သူတို့နှင့်
၂ ပေါင်းဘော်ခြင်းငှါ အလိုမရှိနှင့်။– သူတို့သည်
ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ နှလုံးကြံစည်တတ်၏။ နှုတ်နှင့်
လည်း ဘေးပြုမည်စကားကို ပြောတတ်၏။–
၃ ဉာဏ်ပညာအားဖြင့် အိမ်ကိုတည်ဆောက်၍ ခိုင်
၄ ခံ့မြဲမြံစေရ၏။– ပညာအတတ်အားဖြင့် အခန်း
များတို့သည် အဘိုးထိုက်၍၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော
၅ ဥစ္စာအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်ရကြ၏။– ပညာရှိသော
သူသည် တန်ခိုးရှိ၏။ ပညာအတတ်နှင့် ပြည့်စုံ
၆ သောသူသည် ခွန်အားတိုးပွါးတတ်၏။– ပညာရှိ
တို့နှင့် တိုင်ပင်ပြီးမှ စစ်မှုကိုပြုရ၏။ အကြံပေး
နိုင်သောသူများစွာရှိလျှင်၊ ဘေးလွတ်တတ်၏။–
၇ ပညာမြင့်သောကြောင့် မိုက်သောသူမမှီနိုင်။ မြို့
၈ တံခါးဝ၌ စကားမပြောဝံ့။– မကောင်းသောအမှု
ကိုပြုခြင်းငှါ ကြံစည်သောသူကို၊ ဘေးပြုသော
၉ သူဟူ၍ မှည့်ရ၏။– မိုက်သောအကြံအစည်၌ အ
ပြစ်ပါ၏။ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူသည်လည်း၊ လူ
၁၀ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် ဖြစ်၏။– သင်သည် အမှု
ရောက်သောကာလ၌ စိတ်ပျက်လျှင်အားနည်း
၁၁ ၏။– သနျိုင်းသို့ထုတ်၍ အသေခံလုသောသူတို့
ကို သင်သည် နှုတ်အံ့သောငှါ၊ အားမထုတ်ဘဲနေ
၁၂ လျက်၊– ငါတို့မသိဟုဆိုသော်လည်း၊ နှလုံးသ
ဘောကို ဆင်ခြင်သောသူသည် မမှတ်၊ သင်၏
စိတ်ဝိညာဉ်ကို စောင့်သောသူသည် မသိဘဲ၊ လူ
အသီးအသီးတို့အား သူတို့အကျင့်နှင့်အလျောက်၊
အကျိုးအပြစ်ကို မဆပ်မပေးဘဲ နေတော်မူမည်
လော။

၁၃ ငါ့သား၊ ပျားရည်ကောင်းသောကြောင့် စား
လော့။ ချိုမြိန်သောပျားလပို့ကိုလည်း စားလော့။–
၁၄ ထိုအတူ၊ သင်တွေ့ရသော ပညာတရားသည်
စိတ်ဝိညာဉ်၌ အရသာနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ သင်သည်
မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းမျက်၊ ကောင်းသော
၁၅ အကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။– အို မတရားသောသူ၊
ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အိမ်ကို ချောင်း၍မကြည့်
၁၆ နှင့်။ သူ၏ငြိမ်ဝပ်ရာအရပ်ကို မဖျက်နှင့်။– ဖြောင့်
မတ်သောသူသည် ခုနစ်ကြိမ်လဲသော်လည်း ထ
ပြန်လိမ့်မည်။ မတရားသောသူမူကား၊ လဲသော
၁၇ အခါ ဆုံးရှုံးလိမ့်မည်။– သင်၏ရန်သူလဲသောအ
ခါ ဝမ်းမမြောက်နှင့်။ ခြေထိခိုက်သောအခါ ရွှင်
၁၈ လန်းသောစိတ်မရှိနှင့်။– ရှိလျှင် ထာဝရဘုရား
သိမြင်သဖြင့်၊ မနှစ်သက်ဘဲ သူမှအမျက်တော်
၁၉ ကို လွှဲတော်မူမည်။– မတရားသောသူတို့ကြောင့်
၂၀ စိတ်မပူနှင့်။ အဓမ္မလူတို့ကို မငြူစူနှင့်။– အ
ကြောင်းမူကား၊ မတရားသောသူသည် အကျိုး
ကိုမရ။ အဓမ္မလူ၏မီးခွက်သည် သေလိမ့်မည်။–
၂၁ ငါ့သား၊ ထာဝရဘုရားကိုငင်း၊ ရှင်ဘုရင်ကိုငင်း၊
ကြောက်ရွံ့လော့။ မတည်ကြည်သောသူတို့နှင့်
၂၂ မရောနှောမပေါင်းဘော်နှင့်။– သူတို့ဘေးသည်
ချက်ခြင်းရောက်တတ်၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့၏အဆုံး
ကို အဘယ်သူသိသနည်း။

၂၃ ထိုမှတပါး၊ ပညာရှိတို့နှင့်ဆိုင်သော အရာဟူ
မူကား၊ တရားတွေ့မှုစီရင်ရာတွင် လူမျက်နှာကို
၂၄ မထောက်ကောင်း။– သင်သည်ဖြောင့်မတ်၏ဟု
မတရားသောသူအားဆိုသောသူကို လူအမျိုးတို့
သည် ကျိန်ဆဲကြလိမ့်မည်။ လူအနှယ်တို့သည်
၂၅ စက်ဆုပ်ရွံရှာကြလိမ့်မည်။– ဆုံးမပြစ်တင်သော
သူတို့မူကား၊ စိတ်သာယာလျက်၊ ကောင်းကြီး
၂၆ မင်္ဂလာကို ခံလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။– မှန်သောစ
ကားကို ပြန်ပြောတတ်သောသူ၏နှုတ်ကို လူ
၂၇ တိုင်းနမ်းလိမ့်မည်။– ပြင်အရပ်မှာ သင်၏အလုပ်
ကို ပြင်လော့။ လယ်တော၌ ကိုယ်အတို့ ပြင်ဆင်
လော့။ နောက်မှ သင်၏နေရာအိမ်ကို ဆောက်
၂၈ လော့။– သင်၏အိမ်နီးချင်းတဘက်၌ အကြောင်း
မရှိဘဲ သက်သေမခံနှင့်။ ကိုယ်နှုတ်နှင့် သူတပါး
၂၉ ကို မလှည့်စားနှင့်။– သူသည် ငါ၌ပြုသည်အ
တိုင်း သူ၌ငါပြုမည်။ သူ့အကျင့်နှင့်အလျောက်
အကျိုးအပြစ်ကို ငါဆပ်ပေးမည်ဟု မဆိုနှင့်။

၃၀ ပျင်းရိသောသူ၏လယ်ယာအနားနှင့်၊ ဉာဏ်မ
ရှိသောသူ၏ စပျစ်ဥယျာဉ်အနားမှာ ငါရောက်
၃၁ သွားစဉ်၊– ဆူးပင်များပြားး၍၊ မြေတပြင်လုံး၌ ဆူး
လေပင်အနုံ့အပြားလွှမ်းမိုးလျက်၊ ကျောက်ရိုးပြို
၃၂ လျက်ရှိသည်ကို၊– ငါမြင်၍ စေ့စေ့ဆင်ခြင်၏။
၃၃ ကြည့်ရှု၍ သွန်သင်ခြင်းကို ခံရ၏။– ခဏအိပ်
လျက်၊ ခဏပျော်လျက်၊ အိပ်ပျော်ခြင်းငှါ၊ ခဏ
၃၄ လက်ချင်းပိုက်လျက်နေစဉ်တွင်၊– ဆင်းရဲခြင်း
သည် ခရီးသွားသောသူကဲ့သို့ငင်း၊ ဥစ္စာပြုန်းတီး
ခြင်းသည် သူရဲကဲ့သို့ငင်း ရောက်လာလိမ့်မည်။

၂၅

၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ဟေဇကိယလူတို့ကူးရေးသော
၂ ရှောလမုန်မင်း၏သုတ္တံစကားဟူမူကား၊– အမှုအ
ရေးကိုဝှက်ထားခြင်းသည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်း
တော်နှင့် သင့်၏။ ရှင်ဘုရင်မူကား၊ အမှုအရေး

To Contents

ကို စစ်ကြောခြင်းအားဖြင့် ဂုဏ်အသရေတည်
၃ ၏။– မိုဃ်းကောင်းကင်သည် မြင့်၏။ မြေကြီး
သည် နက်၏။ ရှင်ဘုရင်နှလုံးကိုလည်း စစ်၍မ
၄ သိနိုင်။– ငွေထဲက ချော်ကိုထုတ်ပယ်လျှင်၊ ပန်း
တိမ်သမားနှင့် တော်သင့်သောဖလားကို ရလိမ့်
၅ မည်။– မတရားသော သူတို့ကို ရှင်ဘုရင်ထံတော်
မှ ပယ်ရှားလျှင်၊ အာဏာတော်သည် တရားအား
၆ ဖြင့် တည်လိမ့်မည်။– ရှင်ဘုရင်ထံတော်၌ ကိုယ်
ကို မချီးမြှောက်နှင့်။ လူကြီးနေရာ၌ မနေနှင့်။–
၇ အကြောင်းမူကား၊ ဖူးမြင်ရသောမင်းရှေ့မှာ နိမ့်
ချခြင်းကိုခံရသည်ထက်၊ ဤအရပ်သို့တက်ပါဟူ
၈ သော စကားကို သာ၍ကြားကောင်း၏။– အ
လျင်အမြန် ရန်မတွေ့နှင့်။ အိမ်နီးချင်းသည် သင့်
ကိုအရှက်ခွဲပြီးမှ၊ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြုမည်
၉ နည်း။– သင်သည် အိမ်နီးချင်းနှင့် ကိုယ်အမှုကို
ဆွေးနွေးလော့။ ဝှက်ထားအပ်သောအမှုအရာကို
၁၀ သူတပါးအား ထုတ်၍မပြနှင့်။– သို့မဟုတ်၊ သူ
သည် သင့်ကိုအရှက်ခွဲသဖြင့်၊ သင်၏ဂုဏ်အသ
၁၁ ရေသည် အစဉ်ဆုံးလိမ့်မည်။– လျောက်ပတ်
သောစကားသည် ငွေအပြောက်မှာ စီချယ်သော
၁၂ ရွှေရောက်ချိသီးနှင့် တူ၏။– နားထောင်တတ်
သောသူကို လျောက်ပတ်စွာ ဆုံးမတတ်သောသူ
သည် ရွှေနားတောင်းကဲ့သို့ဌင်း၊ ရွှေစင်တန်ဆာ
၁၃ ကဲ့သို့ငှင်းဖြစ်၏။– စပါးရိတ်ရာကာလ၌ မိုဃ်း
ပွင့်ကြောင့်ချမ်းသကဲ့သို့၊ သစ္စာစောင့်သောတ
မန်သည် စေလွှတ်သောသူ၌ဖြစ်၍၊ သခင်စိတ်
၁၄ ကို ချမ်းစေတတ်၏။– ပေးမည်ဟု ဝါကြွားခြင်း
ပေးဘဲနေသောသူသည် မိုဃ်းရေမပါသော တိမ်
၁၅ နှင့် လေကဲ့သို့ဖြစ်၏။– ကြာမြင့်စွာသည်းခံလျှင်
မင်းကိုဖျောင်းဖျနိုင်၏။ ချိုသောစကားသည်
လည်း အရိုးကျိုးအောင်တတ်နိုင်၏။

၁၆ ပျားရည်ကို တွေ့သလော။ ဝရုံသာစားတော့။
အစားကြူးလျှင် ရင်ပြည့်၍ အန်ရလိမ့်မည်။–
၁၇ သင်၏ အိမ်နီးချင်းအိမ်၌ ကြာမြင့်စွာမနေနှင့်။
နေလျှင် သူသည် သင့်ကိုငြီးငွေ့၍ မုန်းလိမ့်မည်။–
၁၈ အိမ်နီးချင်းတဘက်၌ မမှန်သောသက်သေကို ခံ
၁၉ သောသူသည် ဒုတ်၊ ထား၊ သံချွန်နှင့်တူ၏။– အမှု
ရောက်သောကာလ၌ သစ္စာပျက်တတ်သောသူ
ကိုယုံလျှင် သွားကျိုးခြင်း၊ ခြေဆစ်ပြုတ်ခြင်းကို
၂၀ ခံရ၏။– စိတ်ညှိုးငယ်သောသူအား သီချင်းဆို
သောသူသည် ဆောင်းကာလ၌ အဝတ်ကိုချွတ်
သောသူ၊ ယမ်းစိမ်းပေါ်မှာ ပုံးရည်ကို လောင်း
၂၁ သောသူနှင့် တူ၏။– သင်၏ရန်သူသည် မွတ်သိပ်
လျှင် လုပ်ကျွေးလော့။ ရေငတ်လျှင် သောက်စ
၂၂ ရာဘို့ပေးလော့။– ထိုသို့ပြုလျှင် သူ၏ခေါင်းပေါ်
၌ မီးခဲကိုပုံထား၍၊ ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊
၂၃ သင်၌ ဆုချတော်မူမည်။– မြောက်လေသည်
မိုဃ်းရေကိုဆောင်တတ်သကဲ့သို့၊ ကုန်းတိုက်
သောလျှာသည် ဒေါသမျက်နှာကို ဆောင်တတ်
၂၄ ၏။– ရန်တွေ့တတ်သောမိန်းမနှင့် လူများသော
အိမ်၌နေသည်ထက်၊ အိမ်မိုးပေါ်ထောင့်ထဲမှာ
၂၅ နေသော် သာ၍ကောင်း၏။– ဝေးသောပြည်မှ
ရောက်လာသော ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းစ
ကားသည် ရေငတ်သောသူ၌ ချမ်းဓသောရေကဲ့
၂၆ သို့ ဖြစ်၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မတရား
သောသူရှေ့တွင် မှားယွင်းလျှင်၊ နောက်သောရေ
၂၇ ကန်၊ ပုပ်သောစမ်းရေတွင်းနှင့် တူ၏။– ပျားရည်
ကိုစားကြူးလျှင် မကောင်းသကဲ့သို့၊ ကိုယ်ဂုဏ်
၂၈ အသရေကိုရှာလျှင် ဂုဏ်အသရေမရှိ။– ကိုယ်
စိတ်ကို မချုပ်တည်းနိုင်သောသူသည် မြို့ရိုးပျို
ပျက်၍ ဟင်းလင်းရှိသောမြို့နှင့် တူ၏။

၂၆

၁ နွေကာလ၌ မိုဃ်းပွင့်ကဲ့သို့ငင်း၊ စပါးရိတ်ရာ
ကာလ၌ မိုဃ်းရေကဲ့သို့ငင်း၊ မိုက်သောသူသည်
၂ ဂုဏ်အသရေကို မခံသင့်။– စာငှက်သည် အရပ်
ရပ်လှည့်လည်၍၊ ဇရက်သည်လည်း ပျံသွားသ
ကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ အကြောင်းမရှိသော ကျိန်ဆဲ
၃ ခြင်းသည် မသင့်မရောက်တတ်။– မြင်းအို့နှင့်
တံ၊ မြည်းဘို့ဇက်ကြိုး၊ မိုက်သောသူ၏ကျောဘို့
၄ ကြိမ်လုံးသည် သင့်ပေ၏။– မိုက်သောသူ၏သ
ဘောသို့လိုက်၍၊ သူ၏စကားကို မချေနှင့်။ ထို
၅ သို့ချေလျှင် သူနှင့်တူလိမ့်မည်။– မိုက်သောသူ၏
သဘောသို့လိုက်၍ သူ၏စကားကို ချေလော့။
သို့မဟုတ်၊ သူသည် ဝါကြွားသောစိတ် ရှိလိမ့်
၆ မည်။– မိုက်သောသူတွင် မှာလိုက်သောသူသည်
၇ ကိုယ်ခြေကိုဖြတ်၍ အကျိုးနည်းရှိ၏။– သုတ္တံစ
ကားကို မိုက်သောသူ ပြောခြင်းသည် ခြေဆွံ့
၈ သောသူ၏ ခြေကြွခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏။– မိုက်
သောသူကို ချီးမြှောက်ခြင်းသည် ကျောက်ပုံ၌
ကျောက်မြတ်ကို ပစ်ထားခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏။–
၉ ဆူးသည် ယစ်မူးသောသူ၏ လက်ကိုစူးသကဲ့သို့၊
သုတ္တံစကားသည် မိုက်သောသူ၏နှုတ်၌ရှိ၏။–
၁၀ ကြီးသောသူသည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို တုန်
လှုပ်စေတတ်၏။ မိုက်သောသူနှင့် ပြိစ်မှားတတ်
၁၁ သောသူတို့ကို စေသုံးတတ်၏။– ခွေးသည် မိမိ
အန်ဖတ်ကို ပြန်၍စားတတ်သကဲ့သို့၊ မိုက်သော

To Contents

သူသည် မိုက်သောအကျင့်ကို ပြန်၍ ကျင့်တတ်
၁၂ ၏။– ငါသည် ပညာရှိ၏ဟုထင်သောသူရှိလျှင်၊
ထိုသူ၌ မြော်လင့်စရာ အခွင့်ရှိသည်ထက်၊ မိုက်
သောသူ၌ သာ၍ မြော်လင့်စရာအခွင့်ရှိ၏။–
၁၃ ပျင်းရိသောသူက၊ အိမ်ပြင်မှာ ခြင်္သေ့ရှိ၏။ လမ်း
၁၄ တို့၌ ခြင်္သေ့ရှိ၏ဟု ဆိုတတ်၏။– တံခါးရွက်
သည် စရွေးခွဲလည်သကဲ့သို့ ပျင်းရိသောသူသည်
၁၅ အိပ်ရာပေါ်မှာ လည်တတ်၏။– ပျင်းရိသောသူ
သည် မိမိလက်ကို အိုးခွဲသွင်းသော်လည်း၊ တဖန်
နှုတ်၍ မိမိပစပ်သို့ ခွဲ့ရလျှင် စိတ်ညစ်တတ်၏။–
၁၆ ပျင်းရိသောသူက၊ ငါသည် အကျိုးအကြောင်းကို
ပြတတ်သောသူ ခုနစ်ယောက်ထက်သာ၍ ပ
ညာရှိသည်ဟု ကိုယ်ကိုထင်တတ်၏။

၁၇ လမ်း၌ရှောက်သွား၍ မိမိမဆိုင်သောအမှုကို
ရောနှောသောသူသည် ခွေးနားရွက်ကို ကိုင်ဆွဲ
၁၈ သောသူနှင့် တူ၏။– ငါကျိစားရုံမျှသာ ပြုသည်
၁၉ ဟုဆိုလျက်၊– မိမိအိမ်နီးချင်းကို လှည့်စားသော
သူသည် မီးစ၊ မြှား၊ သေဘေးကို ပစ်တတ်သော
၂၀ အရူးနှင့်တူ၏။– ထင်းမရှိလျှင် မီးသေတတ်သ
ကဲ့သို့ ကုန်းတိုက်သောသူမရှိလျှင် ရန်ငြိမ်းတတ်
၂၁ ၏။– မီးခဲချင်း ပြုသကဲ့သို့ငင်း၊ ထင်းသည် မီးကို
မွေးသကဲ့သို့ငင်း၊ ရန်တွေ့တတ်သောသူသည်
၂၂ ခိုက်ရန်မှုကို ပြုစုတတ်၏။– ကုန်းတိုက်သောသူ
၏စကားသည် ဖြိန်သော ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကဲ့သို့
၂၃ ဖြစ်၍၊ ဝမ်းအတွင်းသို့ ဝင်တတ်၏။– ချစ်အား
ကြီးသောနှုတ်နှင့်၊ ဆိုးညစ်သောစိတ်နှလုံးသည်
၂၄ ချော်မွမ်းမံသော အိုးခြမ်းနှင့်တူ၏။– အငြိုးထား
သောသူသည် နှုတ်ဖြင့်လျှို့ဝှက်၍၊ ကိုယ်အထဲ
မှာ လှည့်စားသောဘောကို ဝှက်ထားတတ်
၂၅ ၏။– ထိုသို့သောသူ၏ စကားသည် ချိသော်
လည်း မယုံနှင့်။ သူ၏စိတ်နှလုံးထဲမှာ စက်ဆုပ်
၂၆ ရွံရှာဘွယ်သော အရာခုနစ်ပါးရှိ၏။– အငြိုးထား
ခြင်းကို လှည့်စားခြင်းအားဖြင့် ဝှက်ထားသော
သူ၏ဒုစရိုက်အပြစ်သည် ပရိသတ်ရှေ့မှာ ထင်
၂၇ ရှားလိမ့်မည်။– တွင်းတူးသောသူသည် မိမိတွင်း
ထဲသို့ကျလိမ့်မည်။ ကျောက်ကို လိမ့်သောသူအ
ပေါ်သို့ ထိုကျောက်သည် ပြန်၍လိမ့်လိမ့်မည်။–
၂၈ မုသာပြောတတ်သောသူသည် မိမိညှဉ်းဆဲသော
သူတို့ကို မုန်းတတ်၏။ ချော့မော့တတ်သောသူ
သည်လည်း ဖျက်ဆီးတတ်၏။

၂၇

၁ နက်ဖြန်နေ့ကို အမှီပြု၍ မဝါကြွားနှင့်။ တ
ရက် အတွင်းတွင် အဘယ်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်ကို မ
၂ သိနိုင်။– ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကို မချီးမွမ်းဘဲ သူတ
ပါးချီးမွမ်းပါလေစေ။ ကိုယ်နှုတ်နှင့် ကိုယ်ကိုမ
ချီးမွမ်းဘဲ၊ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သော သူတပါး ချီးမွမ်း
၃ ပါလေစေ။– ကျောက်နှင့် သဲသည်လေး၏။ မိုက်
သောသူ၏ဒေါသသည် ထိုနစ်ပါးထက်သာ၍
၄ လေး၏။– မာနသည် ကြမ်းကြုတ်သောသဘော
ရှိ၏။ ဒေါသသည် ပြင်းထန်တတ်၏။ ငြူစူသော
စိတ်ကိုကား၊ အဘယ်သူဆီး၍ ခံနိုင်သနည်း။–
၅ ထင်ရှားစွာ ဆုံးမပြစ်တင်ခြင်းသည် တိတ်ဆိတ်
၆ စွာ ချစ်ခြင်းထက်သာ၍ကောင်း၏။– အဆွေခင်
ပွန်းသည် ဒဏ်ပေးသောအခါ သစ္စာစောင့်လျက်
ပေး၏။ ရန်သူမူကား၊ နမ်းသောအခါ လှည့်စား
၇ တတ်၏။– စားရွံ့ဝသောသူသည် ပျားလပို့ကိုပင်
ငြင်းပယ်လိမ့်မည်။ မွတ်သိပ်သောသူမူကား၊ ခါး
၈ သောအရာကို ချိသည်ဟု ထင်တတ်၏။– မိမိ
နေရာကိုစွန့်၍ လည်သောသူသည် မိမိအသိုက်
၉ ကို စွန့်၍လည်သော ငှက်နှင့်တူ၏။– နံ့သာဆီ
နှင့် နံ့သာရည်သည် ရွှင်လန်းစေသကဲ့သို့၊ ကြည်
ညိုသောစိတ်နှင့် အကြံပေးတတ်သော အဆွေ
ခင်ပွန်း၏ ချစ်ဘွယ်သောလက္ခဏာသည် ရွှင်
၁၀ လန်းစေတတ်၏။– ကိုယ်အဆွေခင်ပွန်းနှင့် အ
ဘ၏အဆွေခင်ပွန်းကို မစွန့်နှင့်။ အမှုရောက်
သောကာလ၌၊ ညီအစ်ကိုအိမ်သို့မသွားနှင့်။ နီး
သောအိမ်နီးချင်းသည် ဝေးသောညီအစ်ကိုထက်
၁၁ သာ၍ကောင်း၏။– ငါ့သား၊ ပညာရှိလော့။ ကဲ့ရဲ့
သောသူ၏စကားကို ငါချေနိုင်အောင်၊ ငါ့စိတ်ကို
၁၂ ရွှင်လန်းစေလော့။– သမ္မာသတိရှိသောသူသည်
အမှုကိုမြော်မြင်၍၊ ပုန်းရှောင်လျက် နေတတ်
၏။ ဉာဏ်တိမ်သောသူမူကား၊ အစဉ်အတိုင်း
သွား၍ အမှုနှင့်တွေ့တတ်၏။
၁၃ မကျွမ်းသောသူအတွက်၊ အမျိုးပျက်သော
မိန်းမအတွက်၊ အာမခံတတ်သောသူသည် အ
ဝတ်အစရှိသော ဥစ္စာတစုံတခုကို ပေါင်ထား
၁၄ စေ။– နံနက်စောစောထ၍၊ မိမိအဆွေခင်ပွန်းကို
ကျယ်သောအသံနှင့် ကောင်းကြီးပေးသောသူ
၁၅ သည် ကျိန်ဆဲခြင်းကို ပြုရာရောက်၏။– ရန်တွေ့
တတ်သောမယားသည် မိုးယံးသည်းစွာရွာသော
နေ့၌ အစက်စက်ကျသော မိုးယံးပေါက်နှင့် တူ
၁၆ ၏။– ထိုမိန်းမကို သိမ်းထားသောသူသည် လေ
ကို သိမ်းထားသောသူနှင့် တူ၏။ လက်ျာလက်၌
၁၇ လိမ်းသော နံ့သာဆီကို ဝှက်၍မထားနိုင်။– သံ
ကို သံဖြင့်ထက်စေသကဲ့သို့၊ လူသည် အဆွေခင်
၁၈ ပွန်း၏မျက်နှာကို ထက်စေတတ်၏။– သင်္ဘော

To Contents

သဖန်းပင်ကို စောင့်သောသူသည် သဘော်သဖန်းသီးကို စားရ၏။ ထိုနည်းတူ၊ သခင်အမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူသည် ဂုဏ်အသရေကိုရတတ်၏။– ရေ၌ လူမျက်နှာချင်းတူသကဲ့သို့၊ လူတယောက်နှင့် တယောက် စိတ်သဘောတူကြ၏။– မရဏာနိုင်ငံနှင့် အဗဒ္ဒန်နိုင်ငံသည် အလိုမပြည့်စုံသကဲ့သို့၊ လူတို့မျက်စိသည် အလိုမပြည့်စုံတတ်။– ငွေစစ်ရာဘို့ မိုက်ရှိ၏။ ရွှေစစ်ရာဘို့ မီးဖိုရှိ၏။ လူကိုစစ်စရာဘို့ သူတပါးချီးမွမ်းခြင်းရှိ၏။– မိုက်သောသူကို စပါးနှင့်အတူဆုံ၌ ကျည်ပွေ့နှင့် ထောင်းသော်လည်း၊ မိုက်သောသဘော မထွက်တတ်။

သင်၏ သိုးစုအကြောင်းတို့ကိုသိခြင်ငှါ ကြိုးစားလော့။ နွားစုတို့ကိုလည်း စေ့စေ့ကြည့်ရှုလော့။– စည်းစိမ်သည် အမြဲမတည်တတ်။ ရှင်ဘုရင်၏စည်းစိမ်သော်လည်း၊ လူမျိုးအစဉ်အဆက် မတည်တတ်။– မြက်ပင်ပေါက်တတ်၏။ ပျိုးပင်လည်း ထင်ရှားတတ်၏။ တောင်ယာအသီးကိုလည်း သိမ်းရ၏။– သိုးသငယ်တို့သည် သင်ဝတ်စရာဘို့၊ ဆိတ်တို့လည်း မြေအဘိုးကို ဖြေစရာဘို့ ဖြစ်၏။– သင်စားစရာဘို့၊ အိမ်သူအိမ်သားစားစရာဘို့၊ ကျွန်မိန်းမများကို ကျွေးစရာဘို့ ဆိတ်နို့လောက်လိမ့်မည်။

၂၈

လိုက်သောသူမရှိသော်လည်း၊ မတရားသောသူသည် ပြေးတတ်၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမှာ၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ရဲရင့်တတ်၏။– ပြည်သူပြည်သား အပြစ်ကြောင့်၊ မင်းတို့သည် များပြားတတ်ကြ၏။ ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူအားဖြင့် နိုင်ငံတည်တတ်၏။– ဆင်းရဲသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲသောဆင်းရဲသားသည် အဘယ်စားစရာမျှ မကြွင်းစေဘဲ၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသော မိုးယံရေနှင့်တူ၏။– တရားကိုဖျက်သောသူသည် မတရားသောသူတို့ကို ချီးမွမ်းတတ်၏။ တရားကိုစောင့်သောသူမူကား၊ သူတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုတတ်၏။– အဓမ္မလူသည် တရားစီရင်ခြင်းကိုနားမလည်တတ်။ ထာဝရဘုရားကိုရှာသောသူမူကား၊ ခပ်သိမ်းသော စီရင်ခြင်းကို နားလည်တတ်၏။– မမှန်သောအမှုကို ပြုသောသူသည် ငွေရတတ်သော်လည်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းလမ်းသို့လိုက်သော ဆင်းရဲသားသည် သာ၍မြတ်၏။– တရားကိုစောင့်သောသူသည် ပညာရှိသောသားဖြစ်၏။ စားကြူးသောသူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်သောသူမူကား၊ မိမိအဘကို အရှက်ခွဲတတ်၏။– အတိုးစား၍ မတရားသောအမြတ်အစားဖြင့် ဥစ္စာကို ဆည်းဖူးသောသူသည် ဆင်းရဲသားတို့ကို သနားသောသူအတို့သာ ဆည်းဖူးတတ်၏။– တရားမနာ၊ လွှဲသွားသောသူသည် ဆုတောင်းသော်လည်း၊ သူ၏ပဌနာစကားသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူကို လမ်းလွှဲ၍ မကောင်းသောလမ်းထဲသို့ သွေးဆောင်သောသူသည် မိမိတူးသောတွင်းထဲသို့ မိမိကျလိမ့်မည်။ သဘောဖြောင့်သောသူမူကား၊ ကောင်းသောအရာတို့ကို အမွေခံရလိမ့်မည်။– ငွေရတတ်သောသူက၊ ငါသည်ပညာရှိ၏ဟု ကိုယ်ကိုထင်တတ်၏။ ဉာဏ်ကောင်းသောဆင်းရဲသားမူကား၊ ထိုသူကို စစ်ကြောတတ်၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် ဝမ်းမြောက်သောအခါ ဘုန်းကြီးတတ်၏။ မတရားသောသူတို့သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ လူတို့သည် ပုန်းရှောင်၍ နေတတ်ကြ၏။– မိမိအပြစ်ကို ဝှက်ထားသောသူသည် ချမ်းသာမရ။ မိမိအပြစ်ကို ဝန်ခံပြင်ဆုံးမသောသူမူကား၊ ကရုဏာတော်ကို ခံရလိမ့်မည်။– အစဉ်မပြတ်ကြောက်ရွံ့သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ မိမိစိတ်နှလုံးကို ခိုင်မာစေသောသူမူကား၊ ဘေးဥပဒ်နှင့် တွေ့လိမ့်မည်။– ဆင်းရဲသားတို့ကိုအုပ်စိုးသော အဓမ္မမင်းသည် ဟောက်သောခြင်္သေ့၊ လှည့်လည်သောဝံနှင့် တူ၏။– ဉာဏ်မရှိသောမင်းသည် ပြင်းစွာညှဉ်းဆဲတတ်၏။ လောဘကိုမုန်းသောမင်းမူကား၊ အသက်တာရှည်လိမ့်မည်။– လူအသက်ကိုညှဉ်းဆဲသောသူသည် သရဲ့ိုင်းတွင်းသို့ပြေးပါလေစေ။ အဘယ်သူမျှမဆီးတားစေနှင့်။

ဖြောင့်သောလမ်းသို့ လိုက်သောသူသည် ဘေးလွတ်လိမ့်မည်။ ကောက်သောလမ်းသို့ လိုက်သောသူမူကား၊ ချက်ခြင်းလဲလိမ့်မည်။– လယ်လုပ်သောသူသည် ဝစွာစားရ၏။ အချည်းနှီးသောအမှုကို စောင့်သောသူမူကား၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ဝလိမ့်မည်။– သစ္စာစောင့်သောသူသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာနှင့် ကြွယ်ဝလိမ့်မည်။ ငွေရတတ်ခြင်းငှါ အလျင်အမြန်ပြုသောသူမူကား၊ အပြစ်နှင့် မလွတ်ရ။– လူမျက်နှာကိုမထောက်ကောင်း။ သို့သော်လည်း၊ လူသည် မုန့်တဖွဲကိုရခြင်းငှါ ဒုစရိုက်ကို ပြုလိမ့်မည်။– ငွေရတတ်ခြင်းငှါ အလျင်အမြန်ပြုသောသူသည် မနာလိုသောသဘောရှိတတ်၏။ နောက်တဖန် ဆင်းရဲခြင်းသို့

To Contents

ရောက်မည်ဟု မအောက်မေ့တတ်။– ချော့မော့
သောစကားကို ပြောသောသူသည် ကျေးဇူးကိုခံ
ရသည်ထက်၊ ဆုံးမပြစ်တင်သောသူသည် နောက်
တဖန် သာ၍ ကျေးဇူးကိုခံရလိမ့်မည်။– အပြစ်မ
ရှိဟုဆိုလျက်၊ မိဘဥစ္စာကိုလုယူသောသူသည်
ဖျက်ဆီးသောသူ၏ အပေါင်းအဘော်ဖြစ်၏။–
စိတ်မြင့်သောသူသည် ခိုက်ရန်ကိုနှိုးဆော်တတ်
၏။ ထာဝရဘုရားကို ခိုလှုံသောသူမူကား၊ ကြွယ်
ဝတတ်၏။– မိမိစိတ်နှလုံးကို ကိုးစားသောသူ
သည် လူမိုက်ဖြစ်၏။ ပညာသတိနှင့် ကျင့်သော
သူမူကား၊ ဘေးလွတ်တတ်၏။– ဆင်းရဲသားတို့
အား စွန့်ကြဲသောသူသည် ကိုယ်တိုင်မဆင်းရဲ
ရာ။ လွဲရှောင်သောသူမူကား၊ များစွာသောကျိန်
ဆဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။– မတရားသောသူတို့
သည် ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ရောက်သောအခါ၊ လူ
တို့သည် ပုန်းရှောင်၍နေရကြ၏။ ပျက်စီးခြင်း
သို့ ရောက်သောအခါ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့
သည် ပွါးများတတ်ကြ၏။

၂၉

အထပ်ထပ်ဆုံးမခြင်းကိုခံသော်လည်း၊ မိမိ
လည်ပင်းကို ခိုင်မာစေသောသူသည် ကိုးကွယ်
ရာမရ၊ ရုတ်တရက် ပျက်စီးလိမ့်မည်။– ဖြောင့်
မတ်သောသူတို့သည် အခွင့်ရသောအခါ၊ ပြည်သူ
ပြည်သားတို့သည် ဝမ်းမြောက်တတ်ကြ၏။ မ
တရားသောသူတို့သည် အုပ်စိုးသောအခါမူကား၊
ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ဝမ်းနည်းတတ်ကြ
၏။– ပညာတရားကို နှစ်သက်သောသူသည် မိမိ
အဘကို ဝမ်းမြောက်စေ၏။ ပြည်တဝန်ဆာတို့နှင့်
ပေါင်းဘော်သောသူမူကား၊ ဥစ္စာ ပြုန်းတီးတတ်
၏။– တရားသဖြင့် စီရင်သောရှင်ဘုရင်သည်
တိုင်းပြည်ကို တည်စေတတ်၏။ တံစိုးစားသော
ရှင်ဘုရင်မူကား၊ တိုင်းပြည်ကို မှောက်လှန်တတ်
၏။– အိမ်နီးချင်းကို ချော့မော့သောသူသည် အိမ်
နီးချင်းသွားရာလမ်း၌ ကွန်ရွက်ကို ဖြန့်ထား၏။–
အဓမ္မလူပြစ်မှားရာ၌ ကျော့ကွင်းထောင်လျက်ရှိ
၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ ရွှင်လန်းစွာ သီ
ချင်းဆိုတတ်၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဆင်း
ရဲသားအမှုကို ဆင်ခြင်တတ်၏။ မတရားသော
သူမူကား၊ ထိုအမှုကို ပမာဏမပြုတတ်။– မထီမဲ့
မြင်ပြုသောသူတို့သည် မြို့ကိုမီးရှို့တတ်၏။ ပ
ညာရှိသော သူတို့မူကား၊ ဒေါသအမျက်ကို လွဲ
တတ်၏။– ပညာရှိသောသူသည် မိုက်သောသူ
နှင့် အမှုတွေ့လျှင်၊ စိတ်ဆိုးသည် ဖြစ်စေ၊ ပြုံး
ရယ်သည် ဖြစ်စေ၊ အားရစရာအကြောင်း မရှိ။–
လူအသက်ကို သတ်တတ်သောသူတို့သည် စုံ
လင်သောသူကို မုန်းတတ်ကြ၏။ ဖြောင့်မတ်
သောသူတို့မူကား၊ သူတပါးအသက်ကို စောင့်မ
တတ်ကြ၏။– မိုက်သောသူသည် မိမိကြံစည်သ
မျှကို ဘော်ပြတတ်၏။ ပညာရှိသောသူမူကား၊
အဆင်မသင့်မှီ ထိမ်ဝှက်တတ်၏။– မင်းသည် မု
သာစကားကို နားထောင်လျှင်၊ ကျွန်အပေါင်းတို့
သည် လူဆိုးဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– ဆင်းရဲသောသူ
နှင့် ညှဉ်းဆဲသောသူတို့သည် တွေ့ကြုံကြပြီ။
ထာဝရဘုရားသည် ထိုနှစ်ဦးတို့အား အလင်းကို
ပေးသနားတော်မူ၏။– ဆင်းရဲသားတို့ကို တရား
သဖြင့်စီရင်သော ရှင်ဘုရင်၏အာဏာတော်သည်
အစဉ်အမြဲ တည်တတ်၏။

ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်ခြင်း၊ နှုတ်နှင့် ဆုံးမခြင်း
အားဖြင့် ပညာတိုးပွါးတတ်၏။ တတ်တိုင်းနေ
စေသော သူငယ်သည် အမိကို အရှက်ခွဲတတ်
၏။– မတရားသောသူတို့သည် များပြားသောအ
ခါ၊ လွန်ကျူးခြင်းအပြစ် တိုးပွါးတတ်၏။ သို့ရာ
တွင်၊ သူတို့ပျက်စီးခြင်းကို ဖြောင့်မတ်သောသူ
တို့သည် ဖြင်ရကြ၏။– သင်၏သားကို ဆုံးမ
လော့။ သို့ပြုလျှင် သူသည် သင့်ကို ချမ်းသာပေး
မည်။ ထို့မျှမက စိတ်ရွှင်လန်းစရာအခွင့်ကို ပေး
မည်။– ဗျာဒိတ်တော်မရှိလျှင်၊ လူတို့သည် အ
ကျိုးနည်း ဖြစ်ကြ၏။ တရားတော်ကိုစောင့်
သောသူမူကား မင်္ဂလာရှိ၏။– စကားအားဖြင့်
သာ ကျွန်ကိုဆုံးမ၍ မနိုင်ရာ။ သူသည် နားလည်
သော်လည်း၊ နားမထောင်ဘဲနေလိမ့်မည်။– သ
တိမရှိဘဲ စကားများသောသူရှိလျှင်၊ ထိုသူ၌
မြော်လင့်စရာအခွင့် ရှိသည်ထက်၊ မိုက်သောသူ
၌ သာ၍ မြော်လင့်စရာအခွင့်ရှိ၏။– ကျွန်သည်
ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ပျော်ပါးအောင် ကျွေးမွေး
ခြင်းကိုခံရလျှင်၊ နောက်ဆုံး၌ သားအရာကို ရ
လိမ့်မည်။– စိတ်ဆိုးတတ်သောသူသည် ခိုက်ရန်
မူကို နှိုးဆော်တတ်၏။ ပြင်းထန်သောသူသည်
လည်း၊ အလွန်အကျူးများတတ်၏။– မိမိမာန
သည် မိမိကို နှိမ့်ချလိမ့်မည်။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူ
မူကား၊ ဂုဏ်အသရေကိုရလိမ့်မည်။– သူခိုးကို
လက်ခံသောသူသည် မိမိအသက်ကို မုန်းတတ်
၏။ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသော်လည်း၊ အမှုကို မ
တော်မပြတတ်။– လူကိုကြောက်ရွံ့ခြင်းသဘော
သည် ကျော့ကွင်းကိုထောင်တတ်၏။ ထာဝရဘု
ရားကို ခိုလှုံသောသူမူကား လုံခြုံလိမ့်မည်။– မင်း

To Contents

ပြုသောကျေးဇူးကို များသောသူတို့သည် ကြိုးစား၍ ရှာတတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ခပ်သိမ်းသော သူတို့၏အမှုကို ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူ၏။– ၂၇ တရားသောသူသည် မတရားသောသူကိုငင်း၊ မတရားသောသူသည် တရားသဖြင့် ကျင့်သောသူကိုငင်း၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာတတ်၏။

၃၀

၁ ယာကေသားအာဂုရသည် ဣသေလနှင့် ဥ
၂ကလကို ဆုံးမသောတရားစကားဟူမူကား၊– အကယ်စင်စစ် ငါသည် လူမဟုတ်၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်
၃ ၏။ လူဥာဏ်နှင့် မပြည့်စုံ။– ပညာတရားကို မသင်၊ သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို မလေ့ကျက်။–
၄ ကောင်းကင်ဘုံသို့ အဘယ်သူတက်သနည်း။ အဘယ်သူ ဆင်းလာသနည်း။ အဘယ်သူသည် လေကို မိမိလက်နှင့် ဆုပ်ယူသနည်း။ အဘယ်သူသည် ရေကို အင်တ်နှင့် ထုပ်ထားသနည်း။ မြေကြီးဗွန်းရှိသမျှတို့ကို အဘယ်သူတည်စေသနည်း။ ထိုသို့ပြုသောသူ၏အမည်နှင့် သူ၏သား အမည်ကားအဘယ်သို့နည်း။ သင်ပြောနိုင်သ
၅ လော။– ဘုရားသခင်၏စကားတော်ရှိသမျှသည် စင်ကြယ်၏။ ခိုလှုံသောသူအပေါင်းတို့၌ ဘုရား
၆ သခင်သည် အကွယ်အကာ ဖြစ်တော်မူ၏။– စကားတော်တို့၌ ထပ်၍မသွင်းနှင့်။ သို့ပြုလျှင် အပြစ်တင်တော်မူ၍၊ သင်သည် မုသာသုံးသောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၇ ကိုယ်တော်ထံမှာ ဆုနှစ်ပါးကို အကျွန်ုပ်တောင်းပါ၏။ အကျွန်ုပ်မသေမီတိုင်အောင် ငြင်း
၈ တော်မမူပါနှင့်။– အကျွန်ုပ်မှ အနတ္တနှင့် မုသာကို ပယ်တော်မူပါ။ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ငွေရတတ်ခြင်းကို ပေးတော်မမူပါနှင့်။ အသက်မွေးလောက်
၉ သောအစာကိုသာ ပေးတော်မူပါ။– သို့မဟုတ်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကြွယ်ဝ၍၊ ထာဝရဘုရားကား၊ အဘယ်သူနည်းဟုဆိုလျက်၊ ကိုယ်တော်ကို ငြင်းပယ်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိပါ၏။ သို့မဟုတ်၊ ဆင်းရဲ၍ သူဥစ္စာကိုခိုးသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်နာမတော်ကို မုသာနှင့်ဆိုင်၍ မြွက်ဆိုမည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိပါ၏။

၁၀ ကျွန်၏အကျိုးကို ဖျက်ခြင်းငှါ သူ၏သခင်ကို မပြောနှင့်။ ပြောလျှင်ကျွန်သည် သင့်ကိုကျိန်ဆဲ၍၊ သင်၌ အပြစ်ရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ
၁၁ ၏။– အဘကိုကျိန်ဆဲ၍ အမိကိုလည်း ကောင်း
၁၂ ကြီးမပေးတတ်သော လူတမျိုး၊– ငါသည် စင်ကြယ်၏ဟု မိမိကိုထင်သော်လည်း၊ မိမိအညစ်
အကြေးမှ မဆေးကြောသေးသော လူတမျိုး၊–
၁၃ အလွန်စိတ်မြင့်၍ မော်ကြည့်တတ်သော လူတ
၁၄ မျိုး၊– ဆင်းရဲသောသူတို့ကို မြေကြီးပေါ်ကငင်း၊ ငတ်မွတ်သောသူတို့ကို လူစုထဲကငင်း၊ ကိုက်စားပယ်ရှားစရာဘို့ သန်လျက်နှင့်တူသော သွား၊ ထားနှင့်တူသော အံနှင့် ပြည့်စုံသော လူတမျိုးရှိ
၁၅ ၏။– မျှော့ကောင်၌ ပေးပါနှင့် ပေးပါဟူသော သ
မီးနှစ်ကောင်ရှိ၏။ အလိုဆန္ဒမပြေနိုင်သော အ
ရာသုံးပါးမက၊ တန်တော့ဟု မဆိုတတ်သော အ
၁၆ ရာလေးပါးဟူမူကား၊– သချိုင်းတပါး၊ မြဲသော မိန်းမ ဝမ်းတပါး၊ ရေမဝနိုင်သော မြေတပါး၊ တန်တော့ဟု မဆိုတတ်သော မီးတပါးတည်း။–
၁၇ အဘကို ကျိစားသောသူ၊ အမိစကားကို နားမ ထောင်၊ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူ၏မျက်စိကို ချိုင့်၌ ကျင်လည်သော ကျီးအတို့သည် နှိက်ကြလိမ့်မည်။ ရွှေလင်းတ သငယ်တို့သည်လည်း စားကြ
၁၈ လိမ့်မည်။– ငါဉာဏ်မမှီနိုင်သော အရာသုံးပါးမက၊ ငါမသိ၊ နားမလည်နိုင်သောအရာလေးပါးဟူ
၁၉ မူကား၊– လေ၌ ရွှေလင်းတသွားရာ လမ်းတပါး၊ ကျောက်ပေါ်မှာ မြွေသွားရာ လမ်းတပါး၊ ပင်လယ်အလယ်၌ သင်္ဘောသွားရာ လမ်းတပါး၊ အမျိုးနှင့် ယောကျ်ားသွားရာလမ်းတပါးတည်း။–
၂၀ မျောက်မထားသော မိန်းမလမ်းလည်း ထိုအတူ ဖြစ်၏။ အစာစားပြီးမှ မိမိပစပ်ကို သုတ်၍၊ ဒုစရိုက်ကို ငါမပြုမိဟု ဆိုတတ်၏။

၂၁ မြေကြီးကို မွေနှောက်သောအရာသုံးပါးမက၊ မြေကြီးမခံနိုင်သော အရာလေးပါးဟူမူကား၊–
၂၂ မင်းပြုသော ကျွန်တပါး၊ ဝစွာစားရသော လူမိုက်
၂၃ တပါး၊– လက်ထပ်သော မိန်းမဆိုးတပါး၊ သခင်မ
၂၄ ဥစ္စာကို အမွေခံရသော ကျွန်မတပါးတည်း။– မြေကြီးပေါ်မှာ သေးနုပ်သော်လည်း၊ အထူးသဖြင့် ပ
၂၅ ညာရှိသော အရာလေးပါးဟူမူကား၊– ခွန်အားမ ရှိသော အမျိုးဖြစ်သော်လည်း၊ နွေကာလ၌ မိမိ စားစရာကို ပြင်ဆင်တတ်သော ပရွက်ဆိတ်တ
၂၆ ပါး၊– မသန်စွမ်းသောအမျိုးဖြစ်သော်လည်း၊ ကျောက်တွင်း၌ နေရာချတတ်သော ရှာဖန်ယုန်
၂၇ တပါး၊– မင်းမရှိသော်လည်း၊ တပ်ဖွဲ့၍ အစဉ်အ
၂၈ တိုင်းသွားတတ်သော ကျိုင်းတပါး၊– လက်ဖြင့် ကိုင်ဆွဲ၍၊ နန်းတော်၌ပင် နေတတ်သော အိမ်
၂၉ မြှောင်တပါးတည်း။– ကောင်းစွာသွားတတ်သော အရာသုံးပါးမက၊ အသွားလှသော အရာလေးပါး
၃၀ ဟူမူကား၊– တိရစ္ဆာန်တကာတို့ထက် ခွန်အားကြီး၍၊ အဘယ်သူကိုမျှ မရှောင်တတ်သော ခြင်္သေ့

To Contents

၃၁ တပါး၊- စစ်မြင်းတပါး၊ ဆိတ်ထီးတပါး၊ အဘယ်သူမျှမဆီးတားနိုင်သော ရှင်ဘုရင်တပါးတည်း။- ၃၂ သင်သည် ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်၍ မိုက်သောအမှုကို ပြုမိသော်၎င်း၊ မကောင်းသောအကြံကို ကြံမိသော်၎င်း၊ သင်၏နှုတ်ကို လက်နှင့်ပိတ်ထား လော့။- အကယ်စင်စစ် နို့ကိုမွေလျှင် ထောပတ်ထွက်တတ်၏။ နှာခေါင်းကိုဆွဲလိမ်လျှင် အသွေးထွက်တတ်၏။ ထိုနည်းတူ၊ ဒေါသကိုနှိုးဆော်လျှင် ခိုက်ရန်ထွက်တတ်၏။

၃၀

၁ လေမွေလမင်းကြီး၏မယ်တော်သည် သားကို ဆုံးမသွန်သင်သော တရားစကားဟူမူကား၊-
၂ ငါ့သားအဘယ်သို့နည်း။ ငါဘွားသောသား၊ အဘယ်သို့နည်း။ ငါ၏သစ္စာဂတိနှင့်ဆိုင်သောသား
၃ အဘယ်သို့နည်းဟု မေးမြန်းသော်၊- သင်၏အစွမ်းသတ္တိကို မိန်းမတို့အား မပေးနှင့်။ ရှင်ဘုရင်တို့ကိုဖျက်ဆီးတတ်သောအရာ၌ သင်၏အကျင့်
၄ အကြံ အပြုအမူတို့ကို မအပ်နှင့်။- အိုလေမွေလ၊ စပျစ်ရည်သောက်သောအမှုနှင့် သေရည်သေရက်သောက်သောအမှုသည် ရှင်ဘုရင်၊ မင်း
၅ သားတို့နှင့် မတော်မသင့်။- သူတို့သည်သောက်လျက် တရားတော်ကိုမေ့လျော့၍၊ ဆင်းရဲသားအမှုကို မတရားသဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်မည်ဟု စိုး
၆ ရိမ်စရာရှိ၏။- ဆုံးလုသောသူအား သေရည်သေရက်ကိုငင်း၊ စိတ်ညစ်သောသူအား စပျစ်ရည်ကို
၇ ငင်း ပေးလော့။- ထိုသူသည်သောက်၍ မိမိဒုက္ခ
၈ ဆင်းရဲကို မအောက်မေ့ဘဲ မေ့လျော့ပါစေ။- ကိုး ကွယ် ရာမရှိသော သူအပေါင်းတို့၏အမှုကို စောင့်ခြင်းငှါ၊ စကားအသောသူတို့ဘက်မှာ နေ
၉ ၍ပြောလော့။- စကားပြောလျက်၊ တရားသဖြင့် စီရင်လျက်၊ ဆင်းရဲတင်မွတ်သော သူတို့၏အမှုကို စောင့်လော့။

၁၀ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော မိန်းမကို အဘယ်သူတွေ့ရသနည်း။ ထိုသို့သောမိန်းမသည် ပတ္တမြား
၁၁ ထက် အဘိုးသာ၍ ထိုက်ပေ၏။- သူ၏ခင်ပွန်းသည် သူ့ကိုယုံ၍၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်
၁၂ လိမ့်မည်။- ထိုမယားသည် မိမိခင်ပွန်းအကျိုးကို မဖျက်၊ တသက်လုံးပြုစုတတ်၏။- သိုးမွေးနှင့် ဝါကိုရှာ၍၊ မိမိလက်နှင့် အလိုအလျောက်လုပ်
၁၃ တတ်၏။- ကုန်သည် သင်္ဘောကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ စား စရာကို ဝေးသောအရပ်မှ ဆောင်ခဲ့တတ်၏။-
၁၄ မိုးမလင်းမီထလျက်၊ အိမ်သူအိမ်သားတို့အား စားစရာကိုငင်း၊ ကျွန်မတို့အား အငန်းအတာကို
၁၅ ငင်း ပေးဝေတတ်၏။- ကောင်းမွန်စွာဆင်ခြင်၍၊ လယ်ကွက်ကို ဝယ်ယူတတ်၏။ ကိုယ်တိုင်လုပ်၍ ရသောငွေနှင့် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို ပြုစုတတ်
၁၇ ၏။- မိမိခါးကို ခွန်အားနှင့်စည်း၍၊ မိမိလက်တို့
၁၈ ကို သန်မြန်စေတတ်၏။- မိမိလုပ်သောဥစ္စာကောင်းသည်ကို ရိပ်မိ၍၊ သူ၏မီးခွက်သည် တ
၁၉ ညလုံးမသေတတ်။- ချည်ဖြစ်စေတတ်သော တန်ဆာတို့ကို ကိုယ်လက်နှင့်ကိုင်၍ လုပ်ဆောင်
၂၀ တတ်၏။- ဆင်းရဲသောသူတို့အား လက်ကိုဖြန့်၍၊ ငတ်မွတ်သောသူတို့အား လက်ရုံးကို ဆန့်
၂၁ တတ်၏။- မိုးယံပွင့်ကျသော်လည်း၊ မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့အတွက် မစိုးရိမ်။ အိမ်သူအိမ်သားအ
၂၂ ပေါင်းတို့သည် ကတ္တီပါနှိက်ပို ဝတ်ကြ၏။- ကိုယ်အဘို့ စောင်တို့ကိုရက်၍၊ ပိတ်ချောနှင့် မောင်း
၂၃ သောအထည်ကို ဝတ်တတ်၏။- သူ၏ခင်ပွန်းသည်လည်း မြို့တံခါးတို့၌ ပြည်သား အသက်ကြီးသူတို့နှင့် ထိုင်၍၊ ထင်ရှားသောသူဖြစ်ရ၏။-
၂၄ ချောသောအထည်အလိပ်ကို ရက်၍ ရောင်းတတ်၏။ ခါးစည်းတို့ကိုလည်း ကုန်သည်၌ ချတတ်
၂၅ ၏။- သူလုပ်သော အထည်အလိပ်သည် ခိုင်ခံ့၍၊ လှသောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်၊ သူသည် နောင်
၂၆ ကာလ၌ ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။- ပညာစကားကိုပြောတတ်၍၊ မေတ္တာတရားအားဖြင့် နှုတ်
၂၇ ဖြောက်တတ်၏။- အိမ်သူအိမ်သား ပြုမူသမျှတို့ကို ကြည့်ရှုတတ်၏။ ပျင်းရိခြင်းအစာကို မစား
၂၈ တတ်။- သူ၏သားသမီးတို့သည်ထ၍၊ အဓိကို ကောင်းကြီးပေးတတ်ကြ၏။ သူ၏ခင်ပွန်းက
၂၉ လည်း၊- လူမျိုးသမီးအများတို့သည် ကောင်းမွန်စွာ ပြုကြပြီ။ သို့ရာတွင်၊ သင်သည် ထိုသူအပေါင်းတို့ကို လွန်ကဲပြီဟု သူ့ကို ချီးမွမ်းတတ်
၃၀ ၏။- ယဉ်ကျေးသောအရာသည် လှည့်စားခြင်းနှင့် ယှဉ်တတ်၏။ လှသောအဆင်းသည်လည်း အချည်းနှီးဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သောမိန်းမမူကား၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို ခံရလိမ့်
၃၁ မည်။- ထိုသို့သော မိန်းမကျင့်ရာအကျိုးကို ပေးလော့။ သူပြုသောအမှုသည် မြို့တံခါးတို့၌ သူ၏အသရေကို ထင်ရှားစေသတည်း။

ရှောလမုန်မင်းကြီးစီရင်ရေးထားသော သုတ္တံကျမ်းပြီး၏။

To Contents

၁

၁ ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ ဓမ္မဒေသနာဆရာဖြစ်
သော ယေရုရှလင်မင်းကြီး၏စကားဟူမူကား၊–
၂ အနတ္တသက်သက်၊ အနတ္တသက်သက်၊ ခပ်သိမ်း
သောအရာတို့သည် အနတ္တဖြစ်ကြ၏။– လူသည်
၃ နေအောက်မှာ ကြိုးစားအားထုတ်သမျှတို့၌ အ
ဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။– လူတဆက် လွန်သွား
၄ ၏။ တဆက်ပေါ်လာ၏။ မြေကြီးမူကား အစဉ်
အမြဲတည်၏။– နေလည်း ထွက်လျက်ဝင်လျက်၊
၅ ထွက်ရာအရပ်သို့ တဖန်ပြေးလျက်၊ တောင်လမ်း
သို့လိုက်၍၊ တဖန် မြောက်လမ်းသို့ ပြန်လည်
၆ တတ်၏။– လေသည်လည်း အစဉ်လည်သွား၍၊
လည်ပြီးသောအရပ်သို့ တဖန် ပြန်၍လည်ပြန်
၇ တတ်၏။– ခပ်သိမ်းသော မြစ်တို့သည် ပင်လယ်
ထဲသို့ ရောက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ပင်လယ်
သည် မပြည့်တတ်။ မြစ်ရေသည် စီးထွက်ရာအ
၈ ရပ်သို့ တဖန်ပြန်သွားတတ်၏။– ခပ်သိမ်းသော
အရာတို့သည် လူမပြောနိုင်အောင် ပင်ပန်းခြင်း
နှင့် ယှဉ်ကြ၏။ မျက်စိသည်မြင်၍ မကုန်တတ်။
၉ နားသည်လည်း ကြား၍ မဝတတ်။– ဖြစ်ဘူး
သောအရာသည် ဖြစ်လတံ့သောအရာနှင့် တူ၏။
ယခုပြုသောအမှုသည် ပြုလတံ့သောအမှုနှင့်တူ
၏။ နေအောက်မှာ အသစ်သောအမှုအရာမရှိ။–
၁၀ ကြည့်ပါ။ အသစ်ဖြစ်၏ဟုဆိုရသော အမှုအရာ
တစုံတခု ရှိသလော။ ထိုအမှုအရာသည် ငါတို့အ
၁၁ ရင်၊ ရှေးကာလ၌ ဖြစ်ဘူးပြီ။– ရှေးဖြစ်ဘူးသော
အမှုအရာတို့ကို မမှေလျော့တတ်၏။ နောက်ဖြစ်
လတံ့သော အမှုအရာတို့ကိုလည်း၊ ထိုအမှုအရာ
နောက်၌ ဖြစ်လတံ့သောသူတို့သည် မမှေလျော့
ကြလိမ့်မည်။

၁၂ ငါဓမ္မဒေသနာဆရာသည်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌
ဣသရေလရှင်ဘုရင် ဖြစ်စဉ်တွင်၊– မိုးလံကောင်း
ကင်အောက်၌ ပြုသမျှတို့ကို ဉာဏ်ပညာအားဖြင့်၊
ရှာဖွေစစ်ဆေးခြင်းငှါ နှလုံးထား၏။ လူသားတို့
၁၃ ကျင်လည်ရာဘို့ ထိုပင်ပန်းစေသောအမှုကို ဘု
ရားသခင်ပေးတော်မူပြီ။– နေအောက်မှာ ပြုလေ
သမျှသော အမှုအရာတို့ကိုငါမြင်ပြီ။ အလုံးစုံတို့
သည် အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျက်စားသောအမှု
၁၄ ဖြစ်ကြ၏။– ကောက်သောအရာကို မဖြောင့်စေ
၁၅ နိုင်။ ချို့တဲ့သောအရာကိုမရေတွက်ရာ။– ငါသည်
ကိုယ်စိတ်နှလုံးထဲမှာ ပြောဆိုသည်ကား၊ ငါသည်
ငါ့အရင်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဖြစ်ဘူးသောသူ အ
ပေါင်းတို့ထက် ကြီးမြင့်၍ ပညာရှိ၏။ အကယ်
စင်စစ် ငါစိတ်နှလုံးသည် ပညာအတတ်များကို
၁၆ အထူးသဖြင့် လေ့ကျက်၏။– ပညာတရားကို
၁၇ ငုံး၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းနှင့် မိုက်မဲခြင်းတို့ကိုငုံး ပိုင်း
ခြား၍ သိအံ့သောငှါ ငါသည်နှလုံးထား၏။ ထိုအ
မှုသည်လည်း၊ လေကို ကျက်စားသောအမှုဖြစ်
၁၈ သည်ကို ရိပ်မိ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ပညာ
များလျှင်၊ ဇြဲငြင်စရာအကြောင်းများ၏။ သိပ္ပံ
အတတ် တိုးပွါးသောသူသည် ဝမ်းနည်းခြင်း တိုး
ပွါးတတ်၏။

၂

၁ တဖန် ငါသည် ကိုယ်စိတ်နှလုံးထဲမှာပြော
သည်ကား၊ လာပါ။ ရွှင်လန်းခြင်းအားဖြင့် သင့်
ကိုငါစုံစမ်းမည်။ သို့ဖြစ်၍၊ ကာမဂုဏ်၌ ပျော်မွေ့
လေ့ဟုဆိုရာတွင်၊ ထိုအမှုအရာသည်လည်း
၂ အနတ္တဖြစ်လေ၏။– ရယ်မောခြင်းကို သင်သည်
အရူးဖြစ်၏ဟု၍၎င်း၊ ရွှင်လန်းခြင်းကို အဘယ်
ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်းဟု၍၎င်း ငါဆိုရ၏။–
၃ တဖန် လူသားတို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်
၌၊ တသက်လုံးပြုသင့်သောအမှုကောင်းကို သိအံ့
သောငှါ၊ ပညာတရားကို လေ့ကျက်လျက်နှင့်၊
စပျစ်ရည်အလိုသို့ လိုက်၍၊ မိုက်သောအကျင့်
၄ ဓလေ့၌ ကျင်လည်ခြင်းငှါ၊ ငါကြံစည်၏။– ကြီး
ကျယ်သောအလုပ်ကို စီရင်၍ အိမ်တို့ကို ဆောက်
၅ ၏။ စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကိုလည်း စိုက်၏။– ဥယျာဉ်
အမျိုးမျိုးကို ပြုစု၍၊ ခပ်သိမ်းသော အသီးမျိုးကို
၆ သီးသောအပင်တို့ကိုလည်း စိုက်၏။– သစ်ပင်
မျိုးနှင့် ပြည့်စုံသောတောကို ရေလောင်းစရာတို့
၇ ရေကန်တို့ကိုလည်း လုပ်၏။– ကျွန်ယောကျ်ား၊
ကျွန်မိန်းမတို့ကို သိမ်းယူ၍၊ ကျွန်သားပေါက်
များလည်း ရှိကြ၏။ ငါ့အရင်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌
ဖြစ်ဘူးသော သူအပေါင်းတို့ထက်၊ ငါသည် တိ
ရွာန်အကြီးအငယ်တို့နှင့် အလွန်ရတတ်၏။–
၈ ရွှေငွေကိုငင်း၊ ရှင်ဘုရင်နှင့်ဆိုင်သော ဘဏ္ဍာ၊

To Contents

ကျေးရွာတို့၌ခွဲသော အခွန်ကိုငင်း ငါဆည်းဖူး
၏။ အငြိမ့်သမား ယောကျ်ားမိန်းမတို့ကိုငင်း၊ လူ
သားတို့ ပျော်မွေ့တတ်သော ကြင်လျာ မိန်းမ
၉ မောင်းမမိသံတို့ကိုငင်း ငါသိမ်းယူ၏။– ထိုသို့
ငါ့အရင်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ဖြစ်ဘူးသောသူ အ
ပေါင်းတို့ထက်၊ ငါသည် တိုးပွါး၍ ကြီးမြင့်ခြင်း
သို့ ရောက်၏။ ငါ့ပညာလည်း တည်လျက်ရှိ၏။–
၁၀ ငါ့မျက်စိတပ်မက်လိုချင်သောအရာ တစုံတခုကို
မျှ ငါမငြင်း၊ ငါ့စိတ်ရွှင်လန်းစရာ တစုံတခုကိုမျှ
မပယ်။ ငါကြိုးစားသမျှတို့၌ ဝမ်းမြောက်လျက်ရှိ
၁၁ ၍၊ ကြိုးစားခြင်းအကျိုးကို ခံရ၏။– ထိုအခါ ငါစီ
ရင်ပြုပြင်သမျှ၊ ငါကြိုးစားအားထုတ်သမျှတို့ကို
ငါကြည့်ရှု၍၊ အလုံးစုံတို့သည် အနတ္တအမှု၊ လေ
ကိုကျက်စားသောအမှုဖြစ်ကြ၏။ နေအောက်
မှာကောင်းသောအကျိုး တစုံတခုမျှ မရှိ။

၁၂ တဖန်ငါလှည့်၍ ပညာတရားကိုငင်း၊ လျှပ်
ပေါ်ခြင်းနှင့် မိုက်မဲခြင်းတရားတို့ကိုငင်း ဆင်ခြင်
၏။ ရှင်ဘုရင်နောက်မှာဖြစ်သောသူသည် အ
ဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်း။ ပြုဘူးသည်အတိုင်းသာ
၁၃ ပြုနိုင်၏။– သို့ရာတွင်၊ အလင်းသည် မှောင်မိုက်
ထက်မြတ်သကဲ့သို့၊ ပညာသည် မိုက်မဲခြင်း
၁၄ ထက် မြတ်သည်ကို ငါသိမြင်၏။– ပညာရှိသော
သူ၏မျက်စိတို့သည် သူ၏ဦးခေါင်း၌ ရှိ၏။ မိုက်
သောသူမူကား၊ မှောင်မိုက်၌ ကျင်လည်တတ်
၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် တခု
တည်းသောအမှုနှင့် တွေ့ကြုံတတ်သည်ကို ငါ
၁၅ ရိပ်မိ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ မိုက်သောသူတွေ့ကြုံသကဲ့
သို့၊ ငါသည်တွေ့ကြုံလျှင်၊ အဘယ်ကြောင့် သူ
ထက်သာ၍ ပညာရှိသနည်း ဟူ၍ငင်း၊ ဤအမှု
အရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်း ငါ
၁၆ အောက်မေ့၏။– ယခုဖြစ်သမျှသော အမှုအရာ
တို့ကို နောင်ကာလ၌ မေ့လျော့လိမ့်မည်ဖြစ်၍၊
မိုက်သောသူသည် အစဉ်မအောက်မေ့သကဲ့သို့၊
ပညာရှိသောသူကိုလည်း အစဉ်မအောက်မေ့
တတ်။ ပညာရှိသောသူသည် မိုက်သောသူသေ
၁၇ သကဲ့သို့ သေတတ်ပါသည်တကား။– ထိုကြောင့်၊
အသက်ရှင်ခြင်းကို ငါငြီးငွေ့၏။ နေအောက်မှာ
ပြုရသောအမှုသည် ငါ၌ခက်ခဲ၏။ အလုံးစုံတို့
သည် အနတ္တအမှု၊ လေကိုကျက်စားသောအမှု
ဖြစ်ကြ၏။

၁၈ ထိုမှတပါး၊ ငါသည် နေအောက်မှာ ကြိုးစား
အားထုတ်သော အမှုအလုံးစုံတို့ကို ငါငြီးငွေ့ရ
သောအကြောင်းဟူမူကား၊ ထိုအမှုကို ငါ့နောက်
မှ ဖြစ်လတံ့သောသူအတို့ ငါချန်ထားရမည်။–
၁၉ ထိုသူသည် ပညာရှိမည်လော၊ မိုက်မည်လောဟု
အဘယ်သူပြောနိုင်သနည်း။ ထိုသူသည် ငါကြိုး
စားအားထုတ်သမျှ၊ နေအောက်မှာ ငါ့ပညာကို
ထင်ရှားပြလေသမျှသောအမှုတို့ကို အစိုးရလိမ့်
မည်။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်၏။–
၂၀ ထို့ကြောင့် နေအောက်မှာ ငါကြိုးစားအားထုတ်
သမျှတို့၌ မြေ့လင့်စရာမရှိ။ စိတ်ပျက်အောင်
၂၁ တဖန်ငါကြံစည်၏။– အကြောင်းမူကား၊ ပညာရှိ
လျက် သိပ္ပံအတတ်နှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ အမှုအောင်
လျက် ကြိုးစားအားထုတ်သောသူ ဖြစ်သော်
လည်း၊ မကြိုးစား၊ အားမထုတ်သောသူဝင်စရာ
ဘို့ ထိုအမှုကိုစွန့်ထားရမည်။ ထိုအမှုအရာသည်
လည်း အနတ္တအမှု၊ အလွန် ဆိုးသောအမှုဖြစ်
၂၂ ၏။– လူသည် နေအောက်မှာ ကြိုးစားအားထုတ်
သောအမှု၊ အလွန်စိတ်ခွဲလန်းသောအမှု အလုံးစုံ
၂၃ တို့၌ အဘယ်အကျိုး ရှိသနည်း။– သူ၏နေ့ရက်
အပေါင်းတို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်း၊ သူ၏အလုပ်အ
ကိုင်လည်း ငြိုငြင်ခြင်းဖြစ်၏။ ညဉ့်အခါ၌ပင် သူ
၏စိတ်နှလုံး မငြိမ်ရ။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း
၂၄ အနတ္တဖြစ်၏။– စားသောက်ခြင်းငှါငင်း၊ ကြိုး
စားအားထုတ်ရာ၌ စိတ်နှလုံးပျော်မွေ့ခြင်းငှါ
ငင်း၊ လူ၌ကောင်းသောအခွင့် မရှိ။ ဘုရားသခင်
၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာ၊ ထိုသို့သောအခွင့်
၂၅ ကို ရနိုင်သည်ဟု ငါသိမြင်၏။– ဘုရားသခင်၏
အခွင့်မရှိဘဲ အဘယ်သူစားရသနည်း။ အဘယ်
၂၆ သူ ခံစားရသနည်း။– ရှေ့တော်၌ ကောင်းသော
သူအား ဉာဏ်ပညာ၊ သိပ္ပံအတတ်နှင့် ဝမ်းမြောက်
ခြင်းအခွင့်ကိုပေးတော်မူ၏။ အပြစ်ရှိသောသူ
အား ပင်ပန်းစွာအလုပ်လုပ်ရသောအခွင့်ကိုငင်း၊
ဘုရားသခင်၏ရှေ့တော်၌ ကောင်းသောသူအား
ပေးစရာဘို့၊ ဆည်းဖူးသိုထားရသောအခွင့်ကို
ငင်း ပေးတော်မူ၏။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း အ
နတ္တအမှု၊ လေကိုကျက်စားသောအမှုဖြစ်၏။

၂

၁ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့သည် မိမိတို့အ
ချိန်ရှိ၏။ မိုးယံးကောင်းကင်အောက်၌ ကြံစည်
သမျှ အသီးအသီးတို့ကို ပြုရသောအချိန်ရှိ၏။–
၂ ဘွားချိန်နှင့် သေချိန်လည်းရှိ၏။ စိုက်ပျိုးရသော
အချိန်နှင့် စိုက်ပျိုးသောအရာကို နှုတ်ရသောအ
၃ ချိန်လည်း ရှိ၏။– သတ်ရသောအချိန်နှင့် အနာ
ပျောက်စေရသော အချိန်လည်းရှိ၏။ ဖြိုဖျက်ရ
သောအချိန်နှင့် တည်ဆောက်ရသော အချိန်

To Contents

၄ လည်းရှိ၏။– ငိုရသောအချိန်နှင့် ရယ်ရသောအ
ချိန်လည်းရှိ၏။ ညည်းတွားရသောအချိန်နှင့် က
၅ ခုန်ရသောအချိန်လည်း ရှိ၏။– ကျောက်တို့ကို
ဖြန့်ကြဲရသောအချိန်နှင့် စုသိမ်းရသော အချိန်
လည်းရှိ၏။ ဘက်ယမ်းရသောအချိန်နှင့်၊ မဘက်
ယမ်းဘဲ ခွဲခွါ၍ နေရသောအချိန်လည်းရှိ၏။–
၆ ဆည်းဖူးရသောအချိန်နှင့် ဥစ္စာပျောက်ရသော
အချိန်လည်း ရှိ၏။ သိုထားရသောအချိန်နှင့် ပစ်
၇ လိုက်ရသောအချိန် လည်း ရှိ၏။– အဝတ်ကို
ဆုတ်ရသောအချိန်နှင့် ချုပ်ရသောအချိန်လည်း
ရှိ၏။ တိတ်ဆိတ်စွာနေရသောအချိန်နှင့်၊ စကား
၈ ပြောရသော အချိန်လည်းရှိ၏။– ချစ်ရသောအ
ချိန်နှင့် မုန်းရသောအချိန်လည်း ရှိ၏။ စစ်တိုက်
ရသောအချိန်နှင့် စစ်ငြိမ်းရသောအချိန်လည်း ရှိ
၉ ၏။– လုပ်ကိုင်သောသူသည် ကြိုးစားအားထုတ်
၁၀ ရာတွင်၊ အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။– လူသားတို့
ကျင်လည်ရာသို့ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော
၁၁ ပင်ပန်းခြင်းအမှုကို ငါကြည့်မြင်ပြီ။– ခပ်သိမ်း
သောအရာတို့ကို မိမိတို့အချိန်တန်မှ၊ လျောက်
ပတ်စွာ ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ လူစိတ်နလုံးကို
လည်း အနန္တကာလ၌ စွဲလန်းစေတော်မူပြီ။ သို့
ရာတွင်၊ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသောအမှုကို၊
အစမှအဆုံးတိုင်အောင်၊ လူသည် စစ်၍မကုန်
၁၂ နိုင်။– ရွှင်လန်းခြင်းအမှုနှင့် အသက်ရှင်စဉ်တွင်
ကျေးဇူးပြုခြင်းအမှုမှတပါး အခြားသောအမှုအ
ရာတို့၌၊ အကျိုးကျေးဇူးမရှိသည်ကို ငါသိ၏။–
၁၃ လူတိုင်းစားသောက်ခြင်းငှါငင်း၊ မိမိကြိုးစား အား
ထုတ်သမျှသောအမှု၌ ပျော်မွေ့ခြင်းငှါငင်း၊ ဘု
ရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာ အခွင့်ရှိ
၁၄ ၏။– ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသမျှသောအမှုသည်
နိစ္စထာဝရ ဖြစ်သည်ကို ငါသိ၏။ ထပ်၍ မပြုနိုင်
ရာ။ နှုတ်၍ မယူနိုင်ရာ။ လူတို့သည် ရှေ့တော်၌
ကြောက်ရွံ့မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်ပြုတော်
၁၅ မူ၏။– ဖြစ်ဘူးသောအရာသည် ယခုဖြစ်သောအ
ရာနှင့် တူ၏။ ဖြစ်လတ္တံ့သောအရာသည်လည်း၊
ဖြစ်ဘူးသောအရာနှင့်တူ၏။ လွန်ပြီးသောအရာ
တို့ကိုလည်း ဘုရားသခင်တောင်းပြန်တော်မူ၏။
၁၆ ထိုမှတပါး၊ နေအောက်မှာ တရားစီရင်ရာအ
ရပ်၌ အဓမ္မအမှုရှိသည်ကိုငင်း၊ ဖြောင့်မတ်ရာအ
၁၇ ရပ်၌ ဒုစရိုက် ရှိသည်ကိုငင်း ငါမြင်ပြီ။– ဘုရားသ
ခင်သည် ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏အမှုနှင့်၊ မတ
ရားသောသူတို့၏အမှုကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူ
မည်ဟု ငါအောက်မေ့၏။ အကြောင်းမူကား၊ ခပ်
သိမ်းသောအကြံ၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို စစ်
၁၈ ကြောစီရင်ရသောအချိန် ရှိ၏။– လူသားတို့နေ
ရာကိုရည်မှတ်၍ ငါအောက်မေ့သည်ကား၊ လူ
တို့ကို ဘုရားသခင် စုံစမ်းတော်မူမည်အကြောင်း
နှင့်၊ သူတို့သည် တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ဖြစ်သည်ကို သူ
တို့သိမြင်စေမည်အကြောင်း၊ နေရာကျသတည်း။–
၁၉ လူသားတွေ့ကြုံသောအမှုကို တိရစ္ဆာန်တွေ့ကြုံ
တတ်၏။ ထိုနှစ်ဦးတို့သည် တပါးတည်းသောအ
မှုကို တွေ့ကြုံလျက်၊ တဦးသေသကဲ့သို့ တဦး
သေတတ်၏။ အလုံးစုံတို့သည် အသက်တမျိုး
တည်းရှိကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ လူသည် တိရစ္ဆာန်
ထက် ထူးမြတ်သောအကြောင်းမရှိ။ အလုံးစုံတို့
၂၀ သည် အနတ္တဖြစ်ကြ၏။– အလုံးစုံတို့သည် တခု
တည်းသောအရပ်သို့ ရောက်တတ်ကြ၏။ အလုံး
စုံတို့သည် မြေမှုန့်ထဲက ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ မြေ
၂၁ မှုန့်ထဲသို့ ပြန်သွားတတ်ကြ၏။– သို့ရာတွင်၊ အ
ထက်သို့တက်တတ်သော လူသား၏ဝိညာဉ်ကို
ငင်း၊ အောက်အရပ်မြေသို့ဆင်းတတ်သော တိ
ရစ္ဆာန်၏ဝိညာဉ်ကိုငင်း၊ အဘယ်သူသည် ပိုင်း
၂၂ ခြားး၍ သိသနည်း။– လူသည် မိမိပြုမူရာ၌ ပျော်
မွေ့ခြင်းအမှုထက် သာ၍ကောင်းသောအမှု မရှိ
သည်ကို ငါသိမြင်၏။ ထိုအမှုသည် သူ၏အဘို့
ဖြစ်၏။ သူသည် မိမိနောက်မှာ အဘယ်သို့ဖြစ်
လတ္တံ့သည်ကို သိမြင်မည်အကြောင်း၊ အဘယ်
သူဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်နည်း။

၄

၁ တဖန်တုံ၊ နေအောက်မှာပြုသမျှသော ညှဉ်း
ဆဲခြင်းတို့ကို ငါထပ်၍ဆင်ခြင်၏။ ညှဉ်းဆဲခြင်း
ကိုခံရသော သူတို့သည် ဝိုကြွေးသော်လည်း၊
ချမ်းသာပေးနိုင်သောသူမရှိ။ ညှဉ်းဆဲတတ်သော
သူတို့သည် တန်ခိုးရှိသဖြင့် ချမ်းသာပေးနိုင်သော
၂ သူ မရှိ။– သို့ဖြစ်၍၊ သေလွန်ပြီးသော လူသေ
သည် အသက်ရှင်သေးသောလူရှင်ထက် သာ၍
၃ မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ငါဆိုရ၏။– သို့ရာတွင် တခါမျှ
မဖြစ်သေးသောသူ၊ နေအောက်မှာ ပြုသောဒုစ
ရိုက်ကို မမြင်သေးသောသူသည် ထိုနှစ်ဦးထက်
၄ သာ၍မင်္ဂလာရှိ၏။– တဖန် ကြိုးစားအားထုတ်
ခြင်းအမှုနှင့်၊ ကောင်းမွန်စွာ ပြီးစီးသောအမှု အ
လုံးစုံတို့ကိုငင်း၊ ထိုသို့သောအမှုတို့ကြောင့် သူ
တပါးငြူစူကြောင်းကိုငင်း ငါဆင်ခြင်၏။ ထိုအမှု
အရာသည် အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျက်စားသော
၅ အမှုဖြစ်၏။– မိုက်သောသူသည် မိမိလက်ချင်း
၆ ပိုက်ထား၍၊ မိမိအသားကို စားတတ်၏။– ငြိမ်

To Contents

သက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်လျက်၊ လက်တဆုပ်တည်း
သော ဥစ္စာသည် ပင်ပန်းစွာလုပ်ခြင်း၊ လေကို
ကျက်စားခြင်းနှင့် ယှဉ်လျက်၊ လက်နှစ်ဘက်၌
ပြည့်သော ဥစ္စာထက်သာ၍ကောင်း၏။

၇ တဖန် ငါထပ်၍၊ နေအောက်မှာ အနတ္တအ
၈ မှုကို ဆင်ခြင်သောအရာဟူမှုကား၊– လူသည်
အဘော်အဘက်၊ သားသမီး၊ ညီအစ်ကိုမရှိ၊ တ
ယောက်တည်းဖြစ်သော်လည်း၊ ကြိုးစားအား
ထုတ်၍ မကုန်နိုင်။ မိမိစည်းစိမ်ကိုမြင်၍ မရောင့်
ရဲနိုင်။ ငါသည် ကိုယ်ကိုညှဉ်းဆဲ၍ အဘယ်သူအ
ဘို့ ကြိုးစားအားထုတ်သနည်းဟု မမေးတတ်။
ဤအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တအမှု၊ အလွန်ပင်
၉ ပန်းစေသောအမှုဖြစ်၏။– လူသည် တယောက်
တည်းထက် နှစ်ယောက်သာ၍ကောင်း၏။ ကြိုး
စားအားထုတ်လျှင်၊ ကောင်းသောအကျိုးကို ရ
၁၀ တတ်၏။– တယောက်လဲလျှင် တယောက်ထူ
လိမ့်မည်။ တယောက်တည်းသောသူ လဲလျှင်မူ
၁၁ ကား အကျိုးနည်းပြီ။ ထူသောသူ မရှိ။– လူသည်
နှစ်ယောက်အတူအိပ်လျှင် နွေးတတ်၏။ တ
ယောက်တည်းသောသူမူကား၊ အဘယ်သို့ နွေး
၁၂ နိုင်သနည်း။– လူတယောက်သည် တယောက်
ကိုနိုင်လျှင် ထိုလူကို နှစ်ယောက်ဆီးတားနိုင်၏။
သုံးလွန်းတင်သော ကြိုးသည်လည်း အလွယ်တ
ကူ မပြတ်တတ်။

၁၃ ဆုံးမခြင်းကိုမခံ၊ အသက်ကြီး၍ မိုက်သော
ရှင်ဘုရင်ထက်၊ ပညာရှိသော ဆင်းရဲသားသူ
၁၄ ငယ်သည် သာ၍မြတ်၏။– ထိုသို့သော သူငယ်
သည် ထောင်ထဲကထွက်၍၊ နန်းတော်ပေါ်သို့
ရောက်တတ်၏။ ထိုသို့သောရှင်ဘုရင်မူကား၊ အ
ဘအရိပ်အရာနှင့် နန်းထိုင်သော်လည်း၊ ဆင်းရဲ
၁၅ ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။– နေအောက်မှာ ကျင်
လည်သော သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် မင်းအရိပ်
အရာကိုခံရသော ထိုဒုတိယသူဘက်၌ နေတတ်
၁၆ ကြသည်ကို ငါဆင်ခြင်၏။– ထိုမင်းအုပ်စိုးသော
သူအပေါင်းတို့ကို ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်။ နောက်
လာသောသူတို့သည်လည်း၊ ထိုမင်းကို အားမရ
ဘဲ နေကြလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ် ထိုအမှုအ
ရာသည်လည်း အနတ္တအမှု၊ လေကိုကျက်စား
သောအမှုဖြစ်၏။

၅

၁ ဘုရားသခင့်အိမ်တော်သို့သွားသောအခါ၊
သင့်ခြေတို့ကို စောင့်လော့။ လူမိုက်ပြုသော ယဇ်
ပူဇော်ခြင်းအမှုထက်၊ တရားနာခြင်းအမှုကို သာ
၂ ၍ကြိုးစားလော့။ လူမိုက်တို့သည် ကိုယ်အပြစ်
ကို မဆင်ခြင်တတ်ကြ။– သင်၏နှုတ်သည် သ
တိမလစ်စေနှင့်။ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ စကား
ပြောခြင်းငှါ၊ သင်၏စိတ်နှလုံး မလျင်မမြန်စေ
နှင့်။ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်
မူ၏။ သင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာရှိ၏။ ထိုကြောင့်
၃ သင်၏စကား မများစေနှင့်။– အမှုများသောအား
ဖြင့် အိပ်မက်မြင်တတ်သကဲ့သို့၊ စကားများသော
၄ အားဖြင့် မိုက်သောသူ၏အသံကို ကြားရ၏။– ဘု
ရားသခင့်ထံတော်၌ သစ္စာဂတိပြုမိလျှင်၊ သစ္စာ
ဝတ်ကို မဖြေဘဲမနေနှင့်။ မိုက်သောသူတို့ကို
အားရနှစ်သက်တော်မမူ။ သစ္စာဂတိပြုသည်အ
၅ တိုင်း ဝတ်ကိုဖြေလော့။– သစ္စာဂတိပြု၍ ဝတ်
ကိုမဖြေဘဲနေသည်ထက်၊ သစ္စာဂတိအလျှင်းမ
၆ ပြုဘဲနေသော် သာ၍ကောင်း၏။– သင်၏နှုတ်
သည် သင်၏ကိုယ်ခန္ဓာ၌ အပြစ်မရောက်စေနှင့်။
အကျွန်ုပ်မှားပါပြီဟု၊ တမန်တော်ရှေ့မှာ ပြော်ရ
သောအကြောင်း မရှိစေနှင့်။ ဘုရားသခင်သည်
သင်၏စကားသံကိုအမျက်တော်ထွက်၍၊ သင်ပြု
စုသောအမှုကို အဘယ်ကြောင့် ဖျက်ဆီးတော်မူ
၇ ရမည်နည်း။– အိပ်မက်များရာ၌၎င်း၊ စကားများ
ရာ၌၎င်း၊ အချည်းနှီးသောအကြောင်းအရာပါ
တတ်၏။ သင်မူကား ဘုရားသခင်ကိုကြောက်ရွံ့
လော့။

၈ ကျေးရွာ၌ ဆင်းရဲသားတို့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်း၊
တရားလမ်းမှလွဲ၍၊ မတရားသဖြင့် အနိုင်အ
ထက်စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း အမှုကိုမြင်လျှင်၊ ထိုသို့
သောအကြံရှိသည်ကို အံ့သြခြင်းမရှိနှင့်။ ကြီးမြင့်
သောသူ တယောက်ကိုတယောက် ကြည့်မှတ်
သကဲ့သို့၊ အကြီးဆုံး၊ အမြင့်ဆုံးသောသူသည်
၉ ကြည့်မှတ်လျက် ရှိတော်မူ၏။– မြေကြီးကဖြစ်
သော စီးပွါးသည် အလုံးစုံတို့အဘို့ ဖြစ်၏။ ရှင်ဘု
၁၀ ရင်သော်လည်း၊ လယ်၏ကျေးဇူးကို ခံရ၏။– ငွေ
ကိုတပ်မက်သောသူသည် ငွေနှင့် အလိုဆန္ဒမပြေ
နိုင်။ စည်းစိမ်ကို တပ်မက်သောသူသည် စည်း
စိမ် တိုးပွါးသော်လည်း မရောင့်ရဲနိုင်။ ထိုအမှုအ
၁၁ ရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်၏။– ဥစ္စာတိုးပွါးသော
အခါ စားရသောသူတို့သည်လည်း တိုးပွါးများ
ပြားကြ၏။ ဥစ္စာရှင်သည် မျက်စိနှင့် ကြည့်ရှုခြင်း
၁၂ ကျေးဇူးမှတပါး အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။– အ
လုပ်လုပ်သောသူသည် များစွာစားသည် ဖြစ်စေ၊
အနည်းငယ်စားသည် ဖြစ်စေ၊ အအိပ်မြိန်တတ်
၏။ ရတတ်သောသူ၏ စည်းစိမ်မူကား၊ စည်းစိမ်

To Contents

၁၃ ရှင်ကို အအိပ်ပျက်စေတတ်၏။– စည်းစိမ်ရှင်သည် ကိုယ်အကျိုးပျက်သည်တိုင်အောင်၊ စည်းစိမ်ကို သိုထားခြင်းတည်းဟူသော၊ နေအောက်၌
၁၄ အလွန်ဆိုးသောအမှုအရာကို ငါမြင်ပြီ။– ထိုစည်းစိမ်သည် မကောင်းသောအမှုအားဖြင့် ပျောက်ပျက်တတ်၏။ စည်းစိမ်ရှင်မြင်သော သားသည်
၁၅ လည်း လက်ချည်းနေရ၏။– သို့မဟုတ်၊ စည်းစိမ်ရှင်သည် အမိဝမ်းထဲက အလျှင်းမပါဘဲ ထွက်လာသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ ပြန်သွားရမည်။ ကြိုးစားအားထုတ်၍ ရသောဥစ္စာတစုံတခုကိုမျှ လက်
၁၆ နှင့်စွဲကိုင်လျက် ယူ၍မသွားရ။– သူသည် လာသကဲ့သို့ အလျှင်းမခြားနားဘဲ၊ သွားရသောအမှုအရာသည် အလွန်ဆိုးသော အမှုအရာဖြစ်၏။ လေကိုရအံ့သောငှါ ကြိုးစားအားထုတ်သောသူသည်
၁၇ အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။– သူ၏နေ့ရက်ကာလကို မှောင်မိုက်၌ လွန်စေတတ်၏။ များစွာသော နှောင့်ရှက်ခြင်း၊ ညှိုးငယ်ခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို ခံရ၏။
၁၈ ငါသိမြင်သောအရာဟူမူကား၊ စားသောက်ခြင်းအမှု၊ နေအောက်၌ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ကြိုးစားအားထုတ်၍ ရသောအကျိုး၌ ပျော်မွေ့ခြင်းအမှုကို ပြုကောင်း၏။ လျောက်ပတ်၏။ ထိုအမှု
၁၉ သည် လူ၏အဘို့ဖြစ်၏။– ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကို ရသောလူတိုင်း မိမိအဘို့ကိုခံ၍ ဝင်စားခြင်းငှါငင်း၊ ကြိုးစားအားထုတ်ရာ၌ ပျော်မွေ့ခြင်းငှါငင်း၊ ဘုရားသခင်
၂၀ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် အခွင့်ရှိ၏။– လွန်သော နေ့ရက်ကာလကို များစွာမအောက်မေ့ရ။ စိတ်နှလုံးရွှင်လန်းသောအခွင့်ကို ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူ၏။

၆

၁ လူတို့တွင် အတွေ့များ၍၊ နေအောက်၌ ငါ
၂ မြင်ရသောအမှုဆိုးဟူမူကား၊– အလိုဆန္ဒရှိသမျှ ပြေလောက်အောင် စည်းစိမ်ဥစ္စာ ဂုဏ်အသရေကို ဘုရားသခင်ပေးသော်လည်း၊ ခံစားရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မမူသောကြောင့်၊ ကိုယ်တိုင် မခံစားရ။ မဆိုင်သောသူတပါးဝင်၍ ခံစားရသော အမှုသည် အနတ္တအမှု၊ ဆိုးသောအမှု ဖြစ်၏။–
၃ လူသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ အသက်ရှည်၍၊ သားတရာပင်ရှိငြားသော်လည်း၊ အလိုဆန္ဒမပြည့်စုံဘဲ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို မခံရဘဲသေသွားလျှင်၊ ထို
၄ သူထက် ပျက်သောကိုယ်ဝန်သည် သာ၍မြတ်၏။– အကြောင်းမူကား၊ ပျက်သောကိုယ်ဝန်သည် အချည်းနှီးပေါ်လာ၏။ မှောင်မိုက်ထဲမှာ ထွက်သွား၏။ သူ့အမည်ကား၊ မှောင်မိုက်နှင့်ဖုံး
၅ လွှမ်းလျက် ရှိလိမ့်မည်။– နေကိုလည်း မမြင်ရ။ အဘယ်အရာကိုမျှ မသိရ။ သို့သော်လည်း၊ အ
၆ ရင်ဆိုသောသူထက် သာ၍ ချမ်းသာရ၏။– အကယ်၍ အရင်ဆိုသောသူသည် အနှစ်နှစ်ထောင်အသက်ရှင်သော်လည်း၊ အကျိုးကျေးဇူးမရှိ။ အလုံးစုံတို့သည် တခုတည်းသောအရပ်သို့ သွားရကြသည် မဟုတ်လော။
၇ လူကြိုးစားအားထုတ်သမျှတို့၌ ဝမ်းဘို့သာကြိုးစားအားထုတ်သော်လည်း၊ စားချင်သော
၈ စိတ် မပြေနိုင်။– ပညာရှိသောသူသည် မိုက်သောသူထက် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ အသက်ရှင်သောသူများရှေ့မှာ ကျင့်ကြံပြုမူတတ်သော ဆင်းရဲသား၏အကျိုးကျေးဇူးကား အဘယ်သို့နည်း။–
၉ ကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်ခြင်းအကျိုးသည် လောဘပြန့်ပွါးခြင်းအကျိုးထက် သာ၍ကြီး၏။ ထိုအမှုအရာသည် အနတ္တအမှု၊ လေကို ကျက်စားသော
၁၀ အမှုဖြစ်၏။– ရှိသမျှသော အခြင်းအရာများကို မှတ်သားနှင့်ပြီ။ လူ၏အခြင်းအရာ သက်သက်ဖြစ်သည်ကို သိရ၏။ လူသည် မိမိထက် တန်ခိုး
၁၁ ကြီးသောသူနှင့် မပြိုင်နိုင်ရာ။– အနတ္တတိုးပွါးစေရာအကြောင်းများပြားသည်ဖြစ်၍၊ လူသည် အ
၁၂ ဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။– အရိပ်ကဲ့သို့ လွန်တတ်သောအနတ္တအသက် ကာလပတ်လုံး၊ လူ၌ ကျေးဇူးပြုတတ်သောအရာကို အဘယ်သူသိနိုင်သနည်း။ နေအောက်၌ လူနောက်မှာ ဖြစ်လတ့်သော အမှုအရာတို့ကိုလည်း၊ အဘယ်သူ ပြောနိုင်သနည်း။

၇

၁ ကောင်းသောအသရေသည် နံ့သာဆီထက် သာ၍ကောင်း၏။ သေရသောနေ့သည်လည်း
၂ ဘွားမြင်သောနေ့ထက် သာ၍ကောင်း၏။– မသာအိမ်သို့သွားခြင်းသည်၊ ပွဲခံရာအိမ်သို့သွားခြင်းထက် သာ၍ကောင်း၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူခပ်သိမ်းတို့သည် မသာအိမ်၌ လမ်းဆုံးရကြ၏။ အသက်ရှင်လျက်ရှိသောသူတို့လည်း၊ အသင့်
၃ နှလုံးသွင်းမိကြလိမ့်မည်။– ပြုံးရယ်ခြင်းထက် ဝမ်းနည်းခြင်းသည် သာ၍ကောင်း၏။ အကြောင်းမူကား၊ မျက်နှာညှိုးငယ်သောအားဖြင့် နှလုံးသာ
၄ ၍ကောင်းတတ်၏။– ပညာရှိသောသူတို့၏နှလုံးသည် မသာအိမ်၌ရှိ၏။ မိုက်သောသူတို့၏ နှလုံး

To Contents

၅ မူကား၊ ပျော်မွေ့ခြင်းပြုရာ အိမ်၌ရှိ၏။– လူမိုက်သီချင်းဆိုသောစကားကို နားထောင်သည်ထက်၊ ပညာရှိဆုံးမသောစကားကို နားထောင်သော် ၆ သာ၍ ကောင်း၏။– အကြောင်းမူကား၊ မိုက်သောသူ၏ရယ်ခြင်းသည် အိုးအောက်၌ ဆူးပင်ကိုလောင်သောအသံနှင့် တူ၏။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနတ္တဖြစ်၏။

၇ အကယ်စင်စစ်၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းသည် ပညာရှိသောသူကို ရူးစေတတ်၏။ တံစိုးသည်လည်း ၈ စိတ်နှလုံးကို ယိုယွင်းစေတတ်၏။– အမှု၏အဆုံးသည် အစထက်သာ၍ကောင်း၏။ သည်းခံတတ်သောသဘောရှိသောသူသည် မာနကြီးသောသူ ၉ ထက် သာ၍ကောင်း၏။– အမျက်ထွက်သည်တိုင်အောင် စိတ်မတို့နှင့်။ အမျက်သည် မိုက် ၁၀ သောသူ၏စိတ်နှလုံး၌ နေရာကျတတ်၏။– ရှေးကာလသည် ယခုကာလထက် အဘယ်ကြောင့် သာ၍ကောင်းသနည်းဟု မမေးနှင့်။ ထိုသို့မေးလျှင်၊ ပညာတရားအတိုင်း မေးသည်မဟုတ်။

၁၁ ပညာသည် အမွေဥစ္စာကဲ့သို့ကောင်း၍၊ နေကို မြင်သောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုတတ်၏။– ၁၂ အကြောင်းမူကား၊ ပညာသည် ကွယ်ကာတတ်၏။ ငွေသည်လည်း ကွယ်ကာတတ်၏။ ပညာအတတ်သည် အဘယ်သို့မြတ်သနည်းဟူမူကား၊ ပညာအတတ်ကိုရသောသူသည် အသက်ကို ၁၃ လည်း ရတတ်၏။– ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို ဆင်ခြင်လော့။ ကောက်စေတော်မူသောအရာ ၁၄ ကို အဘယ်သို့ ဖြောင့်စေနိုင်သနည်း။– ကောင်းစားသည်ကာလ၌ ဝမ်းမြောက်လော့။ ဆင်းရဲခံရသည်ကာလ၌ ဆင်ခြင်လော့။ လူသည် မိမိနောက်မှာ ဖြစ်လတ္တံ့သောအမှုအရာကို သိမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းစားခြင်းနှင့် ဆင်းရဲခြင်းကို အလှည့်လှည့် ပေးတော်မူ၏။

၁၅ ငါသည် အချည်းနှီးနေသောကာလ၌ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို တွေ့မြင်ပြီ။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်း၌ ဆုံးရှုံးကြောင်းကိုလည်း၊ အဓမ္မလူသည် မိမိအဓမ္မအမှု၌ ၁၆ အသက်ရှည်ကြောင်းကိုလည်း ငါမြင်၏။– လွန်ကျူးစွာ မဖြောင့်မတ်နှင့်။ လွန်ကျူးစွာ ပညာမရှိနှင့်။ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်အကျိုးကို ဖျက် ၁၇ ချင်သနည်း။– လွန်ကျူးစွာ မဆိုးညစ်နှင့်။ မမိုက်နှင့်။ အချိန်မရောက်မီ အဘယ်ကြောင့် သေချင် ၁၈ သနည်း။– ဤစကားကို စွဲလန်းကောင်း၏။ လက်မလွှတ်နှင့်။ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူသည် ခပ်သိမ်းသောအမှုထဲက ထွက် ၁၉ မြောက်လိမ့်မည်။– မြို့ထဲမှာနေသော သူရဲတကျိပ်ထက် ပညာရှိသောသူတယောက်သည် ၂၀ ပညာအားဖြင့်သာ၍ တန်ခိုးကြီး၏။– အပြစ်မပါဘဲ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သော သူတော်ကောင်းတစုံတယောက်မျှ မြေကြီးပေါ်မှာ မရှိ။– ၂၁ သူတပါးပြောသမျှသော စကားတို့ကိုမမှတ်နှင့်။ သို့ပြုလျှင်၊ ကိုယ်ကျွန်ကျိန်ဆဲသောစကားကို ၂၂ ကြားလိမ့်မည်။– သင်သည်ကိုယ်တိုင် သူတပါးတို့ကို အဖန်ဖန်ကျိန်ဆဲကြောင်းကို၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးထဲမှာ သိ၏။

၂၃ ဤအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ငါသည် ပညာတရားအားဖြင့် စုံစမ်းပြီ။ ပညာနှင့်ငါပြည့်စုံမည်ဟုဆိုသော်လည်း၊ ပညာသည် ငါနှင့် ဝေး၏။– ၂၄ ဝေးသောအရာ၊ အလွန်နက်နဲသောအရာကို အ ၂၅ ဘယ်သူရှာ၍ တွေ့နိုင်သနည်း။– ပညာတရားနှင့် အကျိုးအကြောင်းကို ရှာဖွေစစ်ဆေး၍ သိနားလည်ခြင်းငှါငင်း၊ မိုက်စွာကျင့်ခြင်း၏အပြစ်နှင့် ရူးခြင်း၏အပြစ်ကို သိနားလည်ခြင်းငှါငင်း၊ ငါနှင့် ငါ့နှလုံးသည် ဝိုင်းညီ၍ ကြိုးစားလေပြီ။– ၂၆ ကျော့ကွင်းနှင့် ပိုက်ကွန်တို့ကို ကြံစည်ပြင်ဆင်၍ ကြိုးနှင့်ချည်နှောင်တတ်သော မိန်းမသည်၊ သေခြင်းထက် သာ၍ခါးသည်ကို ငါတွေ့ပြီ။ ဘုရားသခင်စိတ်တွေ့တော်မူသောသူသာလျှင်၊ ထို မိန်းမလက်နှင့် လွတ်လိမ့်မည်။ အပြစ်ပြုတတ် ၂၇ သောသူကိုကား၊ ဘမ်းမိလိမ့်မည်။– ဓမ္မဒေသနာဆရာဆိုသည်ကား၊ ငါ၌၍ မတွေ့သေးသောအရာကို တွေ့အံ့သောငှါ၊ တခုနောက်တခု စစ်ဆေး ၂၈ ချင့်တွက်သောအခါ၊– ယောကျ်ားတထောင်တို့တွင် တယောက်ကို ငါတွေ့ပြီ။ မိန်းမတထောင် ၂၉ တို့တွင် တယောက်ကိုမျှ ငါမတွေ့။– ငါတွေ့သောအရာတခုတည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် လူကို ဖြောင့်မတ်အောင် ဖန်ဆင်းတော်မူသော်လည်း၊ လူတို့သည် များပြားသော အကြံအစည်တို့ကို ရှာဖွေကြံစည်ကြပြီ။

၈

၁ အဘယ်သူသည် ပညာရှိသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သနည်း။ နက်နဲသောအနက်ကို အဘယ်သူနားလည်သနည်း။ ပညာသည် ပညာရှိသောသူ၏မျက်နှာကို ထွန်းလင်းစေတတ်၏။ ထိုသူ၏မျက်နှာသည် အထူးသဖြင့် ရဲရင့်သောအဆင်းရှိတတ် ၂ ၏။– ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ပြုသောသစ္စာကို ထောက်၍၊ ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ကို စောင့်

To Contents

၃ လော့။– သမ္မာသတိလစ်၍ အထံတော်မှ မထွက်နှင့်။ မကောင်းသောအမှုကို မဆွဲမကိုင်နှင့်။ အ
၄ လိုတော်ရှိသည်အတိုင်း စီရင်တော်မူမည်။– ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်၌ တန်ခိုးပါ၏။ ကိုယ်တော်
သည် အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟု အဘယ်သူ ဆို
၅ ရာသနည်း။– အမိန့်တော်ကိုစောင့်သောသူသည် ရာဇဝတ်နှင့် လွတ်လိမ့်မည်။ ပညာရှိသောသူ၏
စိတ်နှလုံးသည်လည်း၊ ကာလအချိန်ကိုငင်း၊ စီ
၆ ရင်ရသောအခွင့်ကိုငင်း သိမြင်တတ်၏။– လူကြဲ
စည်သမျှအဘို့၊ ကာလအချိန်နှင့် စီရင်ရသောအ
ခွင့်ရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ လူသည် အလွန်ဆင်းရဲ
၇ ခြင်းကို ခံရ၏။– နောက်ဖြစ်လတံ့သောအရာ
ကိုမသိ။ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတံ့သည်ကို တစ်တ
ယောက်မျှ မပြောနိုင်ရာ။
၈ နံဝိညာဉ်ကိုအစိုးရ၍ ချုပ်ထားနိုင်သောလူ
တယောက်မျှမရှိ။ သေချိန်ရောက်သောအခါ
တန်ခိုးမရှိ၊ ထိုစစ်မှုထဲက ထွက်စရာအခွင့် မရှိ။
ဒုစရိုက်ကိုပြုသော်လည်း၊ ဒုစရိုက်သည် ထိုအမှု
ထဲက မကယ်မနှုတ်နိုင်။
၉ ဤအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ငါတွေ့မြင်ပြီ။
နေအောက်မှာ ပြုလေသမျှတို့ကို ဆင်ခြင်ပြီ။ မိ
မိအကျိုးပျက်အောင် တယောက်ကိုတယောက်
၁၀ အုပ်စိုးသောအချိန်လည်းရှိ၏။– ထိုမှတပါး၊ သန့်
ရှင်းရာအရပ်၌ဝန်ထောက်သို့ သွားလာသော အဓမ္မ
လူတို့သည် သင်္ဂြိဟ်ခြင်းခံရကြောင်းကိုလင်း၊ အ
ဓမ္မပြုဘူးသောမြို့၌ သူတို့ကို အဘယ်သူမျှ မ
အောက်မေ့ကြောင်းကိုလင်း ငါမြင်ပြီ။ ထိုအမှုအ
၁၁ ရာသည်လည်း အနုတ္တဖြစ်၏။– အဓမ္မအမှုကို အ
လျင်အမြန်စစ်ကြော၍၊ ဒဏ်မပေးသောကြောင့်၊
လူသားတို့သည် အဓမ္မအမှုကိုပြုခြင်းငှါ၊ ခိုင်မာ
၁၂ စွာ သဘောထားကြ၏။– အဓမ္မလူသည် အကြိမ်
တရာတိုင်အောင် အဓမ္မအမှုကိုပြု၍၊ အသက်
တာရှည်သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်
ရွံ့သောသူတို့သည် ရှေ့တော်၌ကြောက်ရွံ့သော
ကြောင့်၊ ကောင်းသောအကျိုးကိုခံရကြမည်ဟု
၁၃ ငါအမှန်သိ၏။– အဓမ္မလူမူကား၊ ဘုရားသခင်ရှေ့
တော်၌ မကြောက်ရွံ့သောကြောင့်၊ ကောင်း
သောအကျိုးကို မခံရ။ အရိပ်နှင့်တူသော မိမိအ
သက်သည်လည်း မရှည်ရ။
၁၄ မြေကြီးပေါ်မှာ ဖြစ်တတ်သော အနုတ္တအမှု
တပါးဟူမူကား၊ အဓမ္မလူပြုသောအမှုကြောင့် ခံ
ထိုက်သည်အတိုင်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူအချို့တို့
သည် အပြစ်ကိုခံရကြ၏။ ထိုနည်းတူ၊ ဖြောင့်
မတ်သောသူပြုသောအမှုကြောင့် ခံထိုက်သည်
အတိုင်း၊ အဓမ္မလူအချို့တို့သည် အကျိုးကို ခံရ
ကြ၏။ ထိုအမှုအရာသည်လည်း အနုတ္တဖြစ်
၁၅ သည်ဟု ငါသဘောရှိ၏။– ထိုအခါ ပျော်မွေ့ခြင်း
အမှုကို ငါချီးမွမ်း၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူသည်
နေအောက်မှာ စားသောက်ခြင်း၊ ပျော်မွေ့ခြင်း
အမှုထက် သာ၍ ကောင်းသောအမှု မရှိ။ နေ
အောက်မှာ ဘုရားသခင် ပေးသနားတော်မူသော
အသက်ကာလ၌၊ ကြိုးစားအားထုတ်၍ရသော
အကျိုးတို့တွင်၊ ထိုအကျိုးကိုသာ အမြဲခံရ၏။–
၁၆ လူအချို့တို့သည် တနေ့နှင့် တညဉ့်လုံးမအိပ်ဘဲ
နေတတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပညာတရားကို သိခြင်းငှါ
ငင်း၊ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြုသောအမှုများကို ကြည့်
ရှုခြင်းငှါငင်း၊ ငါသည် ကိုယ်နှလုံးကို နှီးဆော်
၁၇ ၏။– ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသော အမှုအလုံးစုံ
တို့ကို ငါကြည့်ရှုသောအခါ၊ နေအောက်မှာ ပြု
သောအမှုများကို လူသည် စစ်၍မကုန်နိုင်။ ကြိုး
စား၍စစ်သော်လည်း၊ အကုန်အစင်မသိနိုင်။ ထို
မျှမက၊ ပညာရှိသောသူသည် ငါသိမည်ဟု ကြံ
သော်လည်း၊ အကြံမမြောက်နိုင်ရာ။

၉

၁ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော အမှုအရာအလုံးစုံတို့
ကို ငါသည် စုံစမ်းခြင်းငှါ ဆင်ခြင်ရသည်ကား၊
ဖြောင့်မတ်သောသူနှင့် ပညာရှိသောသူတို့သည်
သူတို့ပြုသောအမှုများနှင့်တကွ၊ ဘုရားသခင်၏
လက်တော်၌ ရှိကြ၏။ ချစ်တော်မူသောလက္ခ
ဏာကို ထင်ရှားသမျှသောအမှုအရာအားဖြင့် အ
၂ ဘယ်သူမျှ မသိနိုင်။– ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်
ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာတို့နှင့် ဆက်ဆံကြ၏။
တရားသောသူနှင့် မတရားသောသူ၊ ကောင်း
သောသူနှင့် မကောင်းသောသူ၊ စင်ကြယ်သော
သူနှင့် မစင်ကြယ်သောသူ၊ ယဇ်ပူဇော်သောသူ
နှင့် ယဇ်မပူဇော်သောသူ၊ အပြစ်မရှိသောသူနှင့်
အပြစ်ရှိသောသူ၊ ကျိန်ဆိုသောသူနှင့် ကျိန်ဆို
ခြင်းကိုကြောက်သောသူတို့သည် တနုတည်း
၃ သောအမှုနှင့် တွေ့ကြုံတတ်ကြ၏။– နေအောက်
မှာ ပြုသမျှသောအမှုခပ်သော ဝမ်းနည်းစရာဟူ
မူကား၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် တနုတည်း
သောအမှုနှင့် တွေ့ကြုံရကြ၏။ အကယ်စင်စစ်
လူသားတို့၏စိတ်နှလုံးသည် ဒုစရိုက်သဘောနှင့်
ပြည့်၏။ အသက်ရှင်စဉ်အခါ၊ သူတို့သည် ရူး
သောစိတ်ကိုစွဲလမ်း၍၊ နောက်တဖန် သေသွား
၄ တတ်ကြ၏။– အသက်ရှင်သောလူစုအပေါင်းနှင့်

To Contents

ဆိုင်သေးသောသူသည် မြော်လင့်စရာရှိ၏။ အ
သက်ရှင်သောခွေးသည် သေသောခြင်္သေ့ထက်
၅ သာ၍ကောင်းမြတ် ၏။– အသက်ရှင် သောသူ
သည် မိမိသေရမည်ကိုသိ၏။ သေသောသူမူ
ကား၊ အဘယ်အရာကိုမျှမသိ။ အကျိုးအပြစ်ကို
လည်း မခံရ။ သူ့ကိုလည်း မေ့လျော့တတ်ကြ
၆ ၏။– သူ၏ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်း၊ ငြူစူခြင်းလည်း
ပျောက်ပျက်၏။ နေအောက်မှာပြုသမျှသောအ
မှုဌ သူတပါးနှင့် ရောနှော၍ မဆိုင်ရ။

၇ သွားလော့။ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် အစာ
စားလော့။ ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့် စပျစ်ရည်ကို
သောက်လော့။ သင်ပြုသောအမှုတို့ကို ဘုရားသ
၈ ခင်ဝန်ခံတော်မူ၏။– သင့်အဝတ်လည်း၊ အစဉ်
ဖြူစင်ပါလေစေ။ သင့်ခေါင်းသည်လည်း နံ့သာ
၉ ဆီ မခန်းမခြောက်စေနှင့်။– နေအောက်မှာ ပေး
သနားတော်မူသော အနတ္တအသက်ကာလပတ်
လုံး၊ သင်ချစ်သောမယားနှင့် ရွှင်လန်းစွာ အ
သက်ကာလကိုလွန်စေလော့။ ဤရွေ့ကား၊ အ
သက်ရှင်၍ နေအောက်မှာ ကြိုးစားအားထုတ်ရာ
၁၀ ၌ သင်ခံရသော အကျိုးပေတည်း။– ဆောင်ရွက်
စရာအမှုရှိသမျှကို ကြိုးစားအားထုတ်၍ ဆောင်
ရွက်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်ယခုသွား၍
ရောက်ရလတံ့သောအရပ်တည်းဟူသော မရ
ဏာနိုင်ငံ၌ လုပ်ဆောင်ခြင်းမရှိ။ ကြံစည်ခြင်းမ
ရှိ။ သိပ္ပံအတတ်မရှိ။ ပညာမရှိပါတကား။

၁၁ တဖန် နေအောက်မှာရှိသော အမှုအရာတို့
ကို ငါပြန်၍ကြည့်ရှုသောအခါ၊ လျင်မြန်သောသူ
သည် ပြိုင်၍ပြေးသော်လည်း မနိုင်တတ်။ ခွန်
အားကြီးသောသူသည် စစ်တိုက်၍ မအောင်
တတ်။ ပညာရှိသောသူသည် ဝစွာမစားတတ်။
ဥာဏ်ကောင်းသောသူသည် စည်းစိမ်ကိုမရ
တတ်။ လိမ္မာသောသူသည် သူတပါးရှေ့၌ မျက်
နှာမရတတ်။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ ကာလအ
ချိန်ဧေ့ခြင်း၊ အဆင်သင့်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်
၁၂ တတ်သည်ကို ငါမြင်၏။– လူသည် မိမိကာလအ
ချိန်ကို မသိတတ်။ ဘေးပြုရာ ဝိုက်ကွန့်အုပ်မိ
သောငါးကဲ့သို့ငင်း၊ ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိသော
ငှက်ကဲ့သို့ငင်း၊ လူသားတို့သည် ဘေးပြုရာကာ
လထဲသို့ အမှတ်တမဲ့ရောက်၍ ကျော့မိတတ်ကြ
၏။

၁၃ နေအောက်မှာ ငါတွေ့မြင်၍ ချီးမွမ်းဘွယ်
၁၄ သောပညာဟူမူကား၊– မြို့သားနည်းသော မြို့
ငယ်တမြို့ရှိ၏။ ကြီးသော ရှင်ဘုရင်တပါးသည်
လာ၍၊ ထိုမြို့ပြင်မှာ ကြီးစွာသောတပ်တို့ကို
၁၅ တည်၍ ဝိုင်းထား၏။– ထိုမြို့၌နေသော ဆင်းရဲ
သားပညာရှိတယောက်သည် မိမိပညာအားဖြင့်
ထိုမြို့ကိုကယ်တင်၏။ သို့သော်လည်း၊ ထိုဆင်း
၁၆ ရဲသားကို အဘယ်သူမျှမအောက်မေ့။– ထိုအခါ
ငါဆိုသည်ကား၊ ပညာသည် ခွန်အားထက်သာ၍
ကောင်းမြတ်၏။ သို့သော်လည်း၊ ဆင်းရဲသော
သူ၏ပညာကို မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်ကြ၏။ သူ၏စ
၁၇ ကားကို နားမထောင်တတ်ကြ။– အုပ်စိုးသောသူ
သည် မိုက်သောသူတို့တွင် ကြွေးကြော်သောအ
သံကို နားထောင်ကြသည်ထက်၊ ငြိမ်ဝပ်ရာ၌ ပ
ညာရှိပြောသောစကားကို သာ၍နားထောင်
၁၈ တတ်ကြ၏။– ပညာသည် စစ်လက်နက်ထက်
သာ၍ကောင်းမြတ်၏။ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူ
သည်လည်း၊ ကောင်းသောအမှုအများကို ဖျက်
ဆီးတတ်၏။

၁၀

၁ အထုံသမားလုပ်သော နံ့သာဆီကို သေသော
ယင်ကောင်သည် နံစေသကဲ့သို့၊ အနည်းငယ်
သောအမိုက်သည် ပညာနှင့် ဂုဏ်အသရေထင်
၂ ရှားသောသူကို ထိုအတူ ဖြစ်စေတတ်၏။– ပ
ညာရှိသောသူ၏နှလုံးသည် မိမိလက်ျာလက်၌
ရှိ၏။ မိုက်သောသူ၏နှလုံးမူကား၊ မိမိလက်ဝဲ
၃ လက်၌ ရှိ၏။– မိုက်သောသူသည် လမ်း၌သွား
စဉ်တွင်ပင် သတိလစ်၍၊ ငါသည်လူမိုက်ဖြစ်၏
ဟု ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ပြောတတ်၏။–
၄ မင်းသည် သင့်ကိုစိတ်ဆိုးလျှင်၊ ကိုယ်နေသင့်ရာ
အရပ်မှ မရွေ့နှင့်။ သည်းခံခြင်းသည် ကြီးသော
အပြစ်ကို ဖြေတတ်၏။

၅ မင်းမှားယွင်းခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်တတ်သော၊
နေအောက်၌ ငါမြင်ရသောအမှုဆိုးဟူမူကား၊–
၆ မိုက်သောသူတို့သည် မြင့်သောအရပ်၊ သူဌေးတို့
၇ သည် နိမ့်သောအရပ်၌ ထိုင်ရသောအမှု၊– ကျွန်
တို့သည် မြင်းကိုစီး၍ မှူးမတ်တို့သည် ကျွန်ကဲ့
သို့ မြေပေါ်မှာ ခြေဖြင့်သွားရသောအမှုကို ငါမြင်
၈ လေပြီ။– တွင်းကို တူးသောသူသည် ထိုတွင်းထဲ
သို့ ကျလိမ့်မည်။ ခြံကိုဖျက်သောသူသည် မြွေ
၉ ကိုက်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။– ကျောက်တို့ကိုရွေ့
သောသူသည် ဖိခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ထင်းခုတ်
၁၀ သောသူသည်လည်း ရှုနလိမ့်မည်။– ပုဆိန်တုံး
သောအခါ မသွေးဘဲနေလျှင် သာ၍ အားထုတ်ရ
မည်။ ပညာသည် အမှုအောင်ရသောအခွင့်ကို
ပေး၍ ကျေးဇူးကြီး၏။

To Contents

၁၁ မြွေသည် ပြုစားခြင်းကိုမခံ။ ကိုက်မိလျှင် အ
၁၂ လွမ်းသမား ကျေးဇူးမရှိ။– ပညာရှိသောသူ၏
စကားသည် လျောက်ပတ်၏။ မိုက်သောသူ၏
၁၃ နှုတ်မူကား သူ့ကိုယ်ကိုမျိုတတ်၏။– သူ၏စ
ကားအစသည် မိုက်ခြင်း၊ အဆုံးသည် အပြစ်ပြု
၁၄ တတ်သော ရူးခြင်းဖြစ်၏။– မိုက်သောသူသည်
စကားများတတ်၏။ သို့သော်လည်းဖြစ်လတံ့
သောအရာကို လူသည် မပြောနိုင်ရာ။ လူနောက်
၌ အဘယ်သို့ဖြစ်လတံ့သည်ကို အဘယ်သူ ပြော
၁၅ နိုင်သနည်း။– မြို့သို့သွားသောလမ်းကို မသိ
သောသူကဲ့သို့ မိုက်သောသူသည် ကြိုးစားအား
ထုတ်သော်လည်း၊ သူတပါးတို့ကို ပင်ပန်းစေ
တတ်၏။

၁၆ ငယ်သားအစိုးရ၍ မှူးမတ်များအချိန်မဲ့ နံ
နက်စောစော စားသောက်တတ်သောပြည်သည်
၁၇ အမင်္ဂလာရှိ၏။– မင်းသားအစိုးရ၍၊ မှူးမတ်တို့
သည် လွန်ကျူးစွာ မစားမသောက်ဘဲ၊ အချိန်
တန်မှ အားဖြည့်ခြင်းငှါသာ၊ စားသောက်တတ်
၁၈ သောပြည်သည် မင်္ဂလာရှိ၏။– အလွန်ပျင်းရိ
ခြင်းအားဖြင့် အိမ်သည် ဆွေးမြေ့တတ်၏။ လက်
နှင့် မပြုပြင်ဘဲနေလျှင် အိမ်မိုးယိုတတ်၏။–
၁၉ ပျော်မွေ့ခြင်းငှါ ပွဲကို လုပ်တတ်၏။ စပျစ်ရည်
သည်လည်း ရွှင်လန်းစေတတ်၏။ ငွေမူကား၊ အ
၂၀ ရာရာ၌ နိုင်တတ်၏။– ရှင်ဘုရင်ကို စိတ်ဖြင့်မျှ မ
ကျိန်ဆဲနှင့်။ လူကြီးကို အိပ်ခန်းထဲ၌မျှ မကျိန်ဆဲ
နှင့်။ မိုးယံကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သောငှက်
သည် ထိုအသံကိုဆောင်သွားလိမ့်မည်။ ပျံတတ်
သောအကောင်သည် ထိုအမှုကိုဘော်ပြလိမ့်
မည်။

၁၁

၁ သင်၏အစာကို ရေပေါ်မှာပစ်ချလော့။ ကာ
၂ လကြာမြင့်မှ တဖန် တွေ့လေဦးမည်။– လူခုနစ်
ယောက်မက၊ ရှစ်ယောက်တို့အား ဝေမျှလော့။
မြေပေါ်မှာ အဘယ်အမှုရောက်မည်ကို သင်မ
၃ သိ။– မိုးယံတိမ်တို့သည် မိုးယံရေနှင့်ပြည့်သော
အခါ မြေပေါ်မှာရွာတတ်၏။ သစ်ပင်သည် တောင်
ဘက်သို့ လဲသည်ဖြစ်စေ၊ မြောက်ဘက်သို့ လဲ
သည်ဖြစ်စေ၊ လဲသောအရပ်၌ နေရာကျ၏။–
၄ လေကို မုတ်တတ်သောသူသည် မျိုးစေ့ကိုမကြဲ။
မိုးယံတိမ်တို့ကို ပမာဏပြုတတ်သော သူသည်
၅ လည်း စပါးကိုမရိပ်ရာ။– နံဝိညာဉ်သွားရာ လမ်း
ကိုလည်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော မိန်းမဝမ်း၌ အရိုး
တို့သည် အဘယ်သို့ တိုးပွါးသည်ကိုလည်း မသိနိုင်
သကဲ့သို့၊ အလုံးစုံတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော
၆ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်တို့ကို မသိနိုင်။– နံနက်
အချိန်၌ မျိုးစေ့ကိုကြဲလော့။ ညဦးအချိန်၌လည်း
မကြဲဘဲမနေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ အဘယ်အ
ရာသည် အကျိုးရှိမည်ကိုလည်း၊ နှစ်ပါးစလုံးတို့
သည် အညီအမျှအကျိုးရှိမည်ကိုလည်း မသိနိုင်။

၇ အကယ်စင်စစ် အလင်းသည် ချို၏။ နေ
၈ ရောင်ခြည်ကိုမြင်၍ ပျော်ပါးစရာရှိ၏။– သို့ရာ
တွင်၊ လူသည် အသက်တာရှည်၍ အစဉ်ရွှင်လန်း
သော်လည်း၊ မှောင်မိုက်ကာလကို အောက်မေ့
ပါစေ။ ထိုကာလ ကြာမြင့်လိမ့်မည်။ ဖြစ်လတံ့
၉ သမျှတို့သည် အနတ္တသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။– အ
ချင်းလူပျို၊ အသက်ပျိုသောအခါ ပျော်မွေ့လော့။
အသက်ပျိုစဉ်ကာလတွင် စိတ်ရွှင်လန်းခြင်းရှိ
လော့။ ကိုယ်အလိုရှိရာ လမ်းနှင့်၊ ကိုယ်ဉာဏ်ပြ
သော လမ်းသို့လိုက်လော့။ သို့ရာတွင်၊ ထိုအမှု
အလုံးစုံတို့ကို ဘုရားသခင်စစ်ကြော၍၊ သင့်ကို
အပြစ်ပေးတော်မူမည်ဟု အောက်မေ့လော့။–
၁၀ သို့ဖြစ်၍၊ စိတ်ညှိုးငယ်ခြင်းအကြောင်းနှင့်၊
ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းကို ပယ်ရှားလော့။
အသက်ငယ်ခြင်းအရာနှင့် အရွယ်ပျိုခြင်းအရာ
သည် အနတ္တဖြစ်၏။

၁၂

၁ ငါနေ၍ မပြောနိုင်ဟုဆိုရသော ကာလသည်
မနီး၊ ဆိုးသောကာလမရောက်မီ၊ ယခုအသက်
ပျိုစဉ်အခါပင်၊ သင့်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော အ
၂ ရှင်ကို အောက်မေ့လော့။– နေနှင့်အလင်း၊ လ
နှင့် ကြယ်တို့သည် ကွယ်၍မိုးယံရွာပြီးမှ၊ အထပ်
ထပ်ရွာတတ်သောကာလမရောက်မီ အောက်
၃ မေ့လော့။– ထိုကာလ၌ အိမ်စောင့်တို့သည် တုန်
လှုပ်၍၊ ခိုင်ခံ့သောသူတို့သည် အားလျော့ကြ
လိမ့်မည်။ ဆန်ကြိတ်သောသူတို့သည် နည်း
သောကြောင့် ရပ်ကြလိမ့်မည်။ ပြတင်းပေါက်
ဖြင့် ကြည့်သောသူတို့သည် အလင်းကွယ်ကြ
၄ လိမ့်မည်။– ကြိတ်သံလျော့သောအခါ၊ လမ်းနား
မှာ တံခါးရွက်တို့သည် စေ့လျက်ရှိလိမ့်မည်။ ငှက်
သံကို ကြားသောအခါ၊ စောစောထလိမ့်မည်။
သီချင်းသည်မအပေါင်းတို့သည် အသံသေးကြ
၅ လိမ့်မည်။– ထိုကာလ၌ မြင့်သောအရာတို့ကို
ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ လမ်း၌ဘေးတွေ့မည်ဟု
ထင်ကြလိမ့်မည်။ ဗဟတ်ပင်ပွင့်လိမ့်မည်။ ကျိုင်း
ကောင်သည် မိမိ၌ မိမိလေးလိမ့်မည်။ အလိုဆန္ဒ
လျော့လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ လူသည်

To Contents

ထာဝရနေရာသို့ သွားဆဲရှိ၍၊ ငိုခြင်းသည်တို့
၆ သည် လမ်းတို့၌ လှည့်လည်ကြ၏။– ငွေကြိုး
ပြုတ်ခြင်း၊ ရွှေဖလားကွဲခြင်း၊ စမ်းရေတွင်း၌ ရေ
ပုံးပေါက်ခြင်း၊ ရေကျင်းနားမှာ စက်ကျိုးခြင်း အ
၇ ခြင်းအရာတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– ထိုကာလ
၌ မြေမှုန့်သည်နေရင်းမြေသို့ငင်း၊ ဝိညာဉ်သည်
အရင်းပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်ထံသို့ငင်း
ပြန်သွားရလိမ့်မည်။

၈ အနတ္တသက်သက်၊ အလုံးစုံတို့သည်အနတ္တ
၉ ဖြစ်ကြသည်ဟု ဓမ္မဒေသနာဆရာဟော၏။– ဓမ္မ
ဒေသနာဆရာသည် ပညာရှိသည်အတိုင်း၊ ပရိ
သတ်တို့အား ပညာအတတ်ကို သွန်သင်လေ့ရှိ
၏။ လုံလဝိရိယပြုလျက် များစွာသောသုတ္တံစ
၁၀ ကားတို့ကို ရွာဖွေ၍စီရင်၏။– ဓမ္မဒေသနာဆရာ
သည် နားထောင်ဘွယ်သောစကားကို ရွာ၍၊
ရေးထားချက်စကားသည် ဖြောင့်မတ်သောစ
၁၁ ကား၊ သမ္မာစကားဖြစ်၏။– ပညာရှိသောသူ၏စ
ကားသည် တုတ်ချွန်နှင့်ငင်း၊ တပါးတည်းသော
သိုးထိန်းကြီး အပ်ပေးတော်မူ၍၊ ပရိသတ်အုပ်
၁၂ တို့ ရိုက်ထားသော သံချွန်နှင့်ငင်း တူ၏။– တဖန်
တုံ၊ ငါ့သား၊ ထိုသို့သောစကားအားဖြင့် ဆုံးမခြင်း
ကို ခံလော့။ စာများကိုစီရင်၍ မကုန်နိုင်။ စာကို
ကြိုးစား၍ ကြည့်ရှုခြင်းအမှုသည်၊ ကိုယ်ကို
နှောင့်ရှက်သောအမှုဖြစ်၏။

၁၃ အချုပ်အခြာစကားဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်
ကို ကြောက်ရွံ့၍၊ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်
ရှောက်လော့။ ဤရွေ့ကား၊ လူနှင့်ဆိုင်သော အ
၁၄ မှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ချုပ်ခြာသတည်း။– အ
ကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်း
သော ဂုဏ်ထားခြင်းမှစ၍၊ အလုံးစုံသောအမှု၊
ကောင်းမကောင်းရှိသမျှတို့ကို စစ်ကြော၍၊ တ
ရားသဖြင့် စီရင်တော်မူလတ္တံ့သတည်း။

ရှောလမုန်မင်းကြီး စီရင်ရေးထားသော ဒေသနာကျမ်းပြီး၏။

To Contents

ရှောလမုန်သီချင်း။

THE SONG OF SOLOMON

၁

၁ သီချင်းတကာတို့တွင် အထွဋ်ဖြစ်သော ရှော
လမုန်သီချင်း။
၂ သခင်နှုတ်ဆက်သောနမ်းခြင်းဖြင့် ကျွန်မကို
နမ်းပါစေ။ ကိုယ်တော်၏မေတ္တာသည် စပျစ်ရည်
၃ ထက် သာ၍ကောင်းပါ၏။– ကိုယ်တော်၌ မွှေး
ကြိုင်သောနံ့သာဆီကဲ့သို့၊ နာမတော်သည် သွန်း
လောင်းသော နံ့သာဆီဖြစ်ပါ၏။ ထိုကြောင့် သ
တို့သမီးကညာတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချစ်ကြပါ
၄ ၏။– ကျွန်မကိုသွေးဆောင်တော်မူပါ။ ကျွန်မတို့
သည် နောက်တော်သို့ ပြေး၍ လိုက်ကြပါမည်။
အရှင်မင်းကြီးသည် အိမ်တော်အတွင်းခန်းထဲသို့
ကျွန်မကို ဆောင်ခဲ့တော်မူပြီ။ ကျွန်မတို့သည်
ကိုယ်တော်ကြောင့်ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြမည်။
မေတ္တာတော်ကို စပျစ်ရည်ထက် သာ၍ ချီးမွမ်း
ကြမည်။ သတို့သမီးကညာတို့သည် ကိုယ်တော်
ကို မှန်ကန်စွာ ချစ်ကြပါ၏။
၅ အိုယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ ငါသည် ကေဒတဲ
ကဲ့သို့ မည်းသောအဆင်းရှိသော်လည်း၊ ရှောလ
မုန်မင်း၏ကုလားကာကဲ့သို့ တင့်တယ်သေး၏။–
၆ ငါသည် နေပူကိုခံ၍ မည်းသောအဆင်းရှိသော
ကြောင့်၊ ငါ့ကိုမကြည့်ရှုကြပါနှင့်။ ငါ့မိခင်၏သား
သမီးတို့သည် ငါ့ကို မနာလိုသောစိတ်ရှိ၍၊ စပျစ်
ဥယျာဉ်တို့ကို စောင့်စေကြ၏။ ကိုယ်ဥယျာဉ်ကို
မစောင့်ရပါ။
၇ ကျွန်မ နှစ်သက်နှစ်လိုရာအရှင်၊ ကိုယ်တော်
သည် သိုးများကို အဘယ်မှာ ထိန်းတော်မူသည်
ကိုငင်း၊ မွန်းတည့်အချိန်၌ အဘယ်မှာ အရိပ်ခို
စေတော်မူသည်ကိုငင်း ပြတော်မူပါ။ ကျွန်မသည်
အခြားတပါးသော သိုးထိန်းနောက်သို့ အဘယ်
ကြောင့် လမ်းလွဲ၍လိုက်ရပါအံ့နည်း။
၈ မိန်းမတကာတို့ထက် အဆင်းလှသောအစ်
မ၊ သင်သည်မသိလျှင်၊ သိုးများခြေရာသို့ လိုက်
သွား၍၊ သိုးထိန်းတဲများအနားမှာ သင်၏သိုးသ
ငယ်တို့ကို ကျွေးမွေးပါလော့။
၉ ငါချစ်သောနှမ၊ သင့်ကို ဖာရောမင်းရထား၌
၁၀ ကသောမြင်းနှင့် ငါပုံပြမည်။– သင်၏ပါးသွယ်၌
မုတ်ပုတီး တန်ဆာဆင်လျက်၊ လည်ပင်း၌ ပုလဲ
အသွယ်သွယ်ဆွဲလျက်၊ သင်သည် တင့်တယ်လှ
၁၁ ၏။– ငွေနှင့်အပြောက်ချယ်သော ရွှေပုတီး အ
သွယ်သွယ်ကိုလည်း လုပ်၍ပေးဦးမည်။
၁၂ အရှင်မင်းကြီးသည် စားပွဲတော်နားမှာထိုင်
နေစဉ်၊ ငါထုံသော နာဒုဆီမွှေးအနံ့သည် တပျံ့
၁၃ ပျံ့တလိုင်လိုင်ဖြစ်လေ၏။– ငါချစ်ရာသခင်သည်
ငါ၌ မုရန်နုံသာပုံဖြစ်၍၊ ငါ့ရင်အုံကြားမှာ တည်၌
၁၄ လုံး အိပ်ရမည်။– ငါချစ်ရာသခင်သည် အင်္ဂဒိ
ဥယျာဉ်မှဖြစ်သော ဟနံခက်ရွက်စည်းကဲ့သို့ဖြစ်
ပါ၏။
၁၅ ငါချစ်သောနှမ၊ သင်သည် အဆင်းလှပေ၏။
အလွန်လှပေ၏။ ချိုးမျက်စိနှင့် ပြည့်စုံ၏။
၁၆ ငါချစ်ရာသခင်သည် အဆင်းလှ၍၊ ချစ်ဘွယ်
သောလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ငါတို့ အိပ်
၁၇ ရာခင်းသည် စိမ်းသောအဆင်းရှိ၏။– ငါတို့
ဗိမာန်တိုင်တို့သည် အာရဇ်ပင်၊ အမိုးသည် ထင်း
ရူးပင်ဖြင့် ပြီးသတည်း။

၂

၁ ကျွန်မသည် ရှာရုန်အရပ် နှင်းဆီပွင့်၊ ကွင်း
ပြင်၌ပေါက်သော နှင်းပွင့်မျှသာဖြစ်ပါ၏။
၂ ဆူးတောထဲမှာ နှင်းပွင့်ထင်သကဲ့သို့၊ ငါချစ်
သော သတို့သမီးသည် လူမျိုးသမီးစုထဲမှာ ထင်
ပေ၏။
၃ တောပင်စုထဲမှာ ရှောက်ချိုပင်ကဲ့သို့ ငါချစ်
ရာသခင်သည် လူမျိုးသားစုထဲမှာ ဖြစ်တော်မူ
၏။ ငါသည် သူ၏အရိပ်ဝယ် ပျော်မွေ့နေထိုင်၍၊
၄ မြိန်စွာသောအသီးကို စားရ၏။– ပွဲခံရာအိမ်သို့
ငါ့ကိုဆောင်သွား၍၊ မေတ္တာတော်အလံကို ငါ့အ
၅ ပေါ်မှာ မိုးတော်မူပြီ။– ငါသည် ချစ်ခြင်းအားဖြင့်
ကြင်နာသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ကို စပျစ်သီးပျဉ်နှင့် အား
ဖြည့်ကြပါ။ ရှောက်ချိုသီးကို ကျွေး၍ သက်သာ
၆ စေကြပါ။– သခင်၏လက်ဝဲလက်သည် ငါ့ခေါင်း
ကို ထောက်မလျက်၊ လက်ျာလက်သည် ငါ့ကို
ဘက်လျက် နေတော်မူပါစေ။
၇ ယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ ငါချစ်သောသတို့သ
မီးသည် အလိုလို မနှိုးမီတိုင်အောင်၊ မလှုပ်မနှိုး
မည်အကြောင်း၊ တောခွေးကျင်လည်သော သမင်
ဒရယ်များကိုတိုင်တည်၍သင်တို့ကို ငါမှာထား၏။

To Contents

၈ ငါချစ်ရာ သခင်၏စကားသံပေ။ ကြည့်ပါ။
တောင်ကြီးတောင်ငယ်တို့ကို ခုန်ကျော်လျက်
၉ ကြွလာ၏။– ငါချစ်ရာသခင်သည် သမင်ဒရယ်
သငယ်နှင့် တူ၏။ ကြည့်ပါ။ အုတ်ရိုးပြင်မှာ ရပ်
တော်မူ၏။ ပြတင်းပေါက်ဝတွင် ကြည့်လျက်၊ ပြ
တင်းရွက်ကြားမှာ ကိုယ်ကိုပြလျက်နေတော်မူ
၁၀ ၏။– ငါချစ်ရာသခင်သည် ခေါ်၍ပြောသည်
ကား၊ ငါချစ်သောနှမ၊ ငါ၏မိနန်းမလှ၊ ထ၍လာခဲ့
၁၁ ပါ။– ဆောင်းကာလလွန်ပြီ။ မိုးယံလည်းကြည်
၁၂ လင်ပြီ။– မြေကြီးပေါ်မှာ ပန်းများပွင့်ကြပြီ။ ငှက်
တို့ မြည်တွန်ချိန်လည်း ရောက်လေပြီ။ ငါတို့မြေ
၁၃ ၌ ချိုးငှက် တွန်သံကိုလည်း ကြားရ၏။– သင်္ဘော
သဖန်းပင်သည် စိမ်းသောအသီးကို မှည့်စေ၏။
စပျစ်နွယ်ပင်လည်း ပွင့်လျက် မွှေးကြိုင်၏။ ငါ
ချစ်သောနှမ၊ ငါ၏မိနန်းမလှ၊ ထ၍လာခဲ့ပါ။–
၁၄ တောင်ပေါ်၌ ခိုလှုံရာကျောက်ကြားတွင်ရှိသော
ငါ၏ချိုးငှက်၊ သင်၏မျက်နှာကိုမြင်ပါရစေ။ သင်
၏စကားသံကို ကြားပါရစေ။ သင်၏စကားသံ
၁၅ သည် ချိုး၏။ သင်၏မျက်နှာလည်း လှ၏။– စပျစ်
နွယ်ပင်တို့ကို ဖျက်လတ္တံသော မြေခွေးများနှင့်
မြေခွေးကလေးများကို ငါတို့ဘို့ ဘမ်းကြလော့။
ငါတို့ စပျစ်နွယ်ပင်တို့သည် အပွင့်ပွင့်လျက်ရှိကြ
၏။

၁၆ ငါချစ်ရာသခင်ကို ငါဆိုင်ပေ၏။ ငါ့ကိုလည်း
သခင်ဆိုင်ပေ၏။ နှင်းတော်၌ ကျက်စားတော်မူ
၁၇ ၏။– မိုးယံမသောက်၊ မှောင်မိုက်အရိပ်မပြေးမီ၊
ငါချစ်ရာသခင်၊ ဗေသာတောင်ပေါ်မှာ သမင်ဒ
ရယ်သငယ်ကဲ့သို့ တဖန် ပြုတော်မူပါ။

၂

၁ ငါဝိညာဉ်ချစ်သောသူကို ညဉ့်အခါ အိပ်ရာ
၂ ပေါ်မှာ ငါရှာ၏။ ရှာသော်လည်း မတွေ့။– ငါထ
မည်။ မြို့လမ်းတို့တွင်လည်းမည်။ ငါ့ဝိညာဉ်ချစ်
သောသူကို လမ်းမတို့တွင်ရှာမည်ဟုဆိုလျက်
၃ ရှာသော်လည်း မတွေ့။– မြို့ကိုလည်သော ကင်း
စောင့်တို့သည် ငါ့ကို တွေ့ကြသော်၊ ငါ့ဝိညာဉ်
ချစ်သောသူကို မြင်ကြသလောဟု ငါမေး၏။–
၄ သူတို့မှ အနည်းငယ်လွန်ပြန်လျှင်၊ ငါ့ဝိညာဉ်ချစ်
သောသူကိုတွေ့၏။ ငါသည် သူ့ကိုမလွှတ်။ အမြဲ
ကိုင်၍ ငါ့ကိုဘွားမြင်သော မိခင်၏အိမ်၌ အိပ်ရာ
အခန်းထဲသို့ ဆောင်ခဲ့၏။

၅ ယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ ငါချစ်သောသတို့သ
မီးသည် အလိုလို မနှိုးမီတိုင်အောင်၊ မလှုပ်မနှိုး
မည်အကြောင်း၊ တောဉ္စ ကျင်လည်သောသမင်
ဒရယ်များကို တိုင်တည်၍၊ သင်တို့ကို ငါမှာထား
၏။

၆ မုရန်၊ လောဗန်အစရှိသော ကုန်သည်ရောင်း
တတ်သော နံ့သာမှုန့်မျိုးကိုမီးရှို့၍၊ ထသော မီး
ခိုးတိုင်သဏ္ဌာန်ရှိလျက်၊ တောထဲကလာသော
ထိုသူကား၊ အဘယ်သူဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။

ရှောလမုန်မင်း၏ ယာဉ်ပျံတော်ကို ကြည့်
ကြလော့။ သူရဲခြောက်ကျိပ်၊ ဣသရေလအမျိုး
၇ သားသူရဲ အခြွေအရံရှိကြ၏။– ထိုသူအပေါင်းတို့
သည် ထားကိုင်လျက်၊ စစ်မှုစစ်ရေးဌာ လေ့ကျက်
၈ သောသူဖြစ်ကြ၏။– ညဉ့်အခါ စိုးရိမ်စရာရှိသော
ကြောင့်၊ လူတိုင်း မိမိပေါင်ဌ မိမိထားကို မြှောင်
၉ ထားလျက်ရှိ၏။– လေဗနုန်သစ်သားဖြင့် ရှောလ
မုန်မင်းကြီး လုပ်တော်မူသော ယာဉ်ပျံတော်ဖြစ်
၁၀ ၏။– ကွန်းစင်တိုင်တို့ကို ငွေဖြင့်ငင်း၊ အောက်
ပိုင်းကို ရွှေဖြင့်ငင်း၊ ထိုင်ရန်ဖုံကို နီမောင်းသော
ကမ္ဘလာဖြင့်ငင်း ပြီးစေတော်မူ၏။ အတွင်းကိုမူ
ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့သည် မေတ္တာနှင့်
ချယ်လှယ်ကြပြီ။

၁၁ ဇိအုန်သတို့သမီးတို့၊ လက်ထပ်မင်္ဂလာ
ဆောင်သောနေ့၊ နှလုံးတော်ရွှင်လန်းသောနေ့၌
မယ်တော်တင်သော ဦးရစ်သရဖူကို ဆောင်း
တော်မူသော ရှောလမုန်မင်းကြီးကို သွား၍ ဖူး
မြင်ကြလော့။

၃

၁ သင်သည် အဆင်းလှပေ၏။ ငါချစ်သောနှမ၊
အလွန်လှပေ၏။ ဗျာပါဆံကြားမှာ ချိုးမျက်စိနှင့်
ပြည့်စုံ၏။ ဆံပင်သည်လည်း ဂိလဒ်တောင်ပေါ်
၂ မှ ဆင်းလာသော ဆိတ်စုကဲ့သို့ဖြစ်၏။– သင်၏
သွားတို့သည်လည်း အမွေးညှပ်၍၊ ရေချိုးရာမှ
တက်လာသော သိုးစုကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ တကောင်
၃ မျှမလျော့။ အမွာသာ ဘွားတတ်ကြ၏။– နူတ်
ခမ်းသည်လည်း နီတွေးသောကြိုးနှင့် တူ၏။ စ
ကားသံလည်း သာယာပေ၏။ နားပန်းဆံကြား
မှာ ပါးတို့သည် သလဲသီးရုက်နှင့် တူကြ၏။–
၄ လည်ပင်းသည်လည်း၊ သူရဲတို့သာ သုံးဆောင်
တတ်သော ဒိုင်းလွှားတဆောင် ဆွဲထားသော
လက်နက်စုံ ဘဏ္ဍာတိုက်တည်းဟူသော ဒါဝိဒ်
၅ မင်း၏ ရဲတိုက်နှင့်တူ၏။– ရင်သားနှစ်ဘက်တို့
သည် နှင်းတော်၌ ကျက်စားသော ဒရယ်သငယ်
၆ အမွှာနှင့် တူကြ၏။– မိုးယံမသောက်၊ မှောင်
မိုက်အရိပ်မပြေးမီ၊ ငါသည်မုရန် တောင်နှင့်
၇ လောဗန်ကုန်းသို့ သွားမည်။– ငါချစ်သောနှမ၊

To Contents

သင်သည် အပြစ်တစုံတခုမျှ မရှိ။ တကိုယ်လုံး လှပေ၏။

၈ ငါနှင့်အတူ လေဗနုန်တောင်က လာပါအပယ်။ ငါနှင့်အတူ လေဗနုန်တောင်က လာပါ။ အာမနတောင်ထိပ်၊ ရှနိရတောင်၊ ဟေရမုန်တောင်ထိပ်၊ ခြင်္သေ့တွင်းများ၊ ကျားသစ်နေရာ တောင်များအပေါ်က ကြည့်ရှုပါ။– ငါ့မယား၊ ငါ့ခင်ပွန်း၊ သင်သည် ငါ့နှလုံးကိုလုယူပြီ။ သင်၏မျက်စိတကြည့်၊ ၁၀ လည်ပင်းတလှည့်ဖြင့် ငါ့နှလုံးကို လုယူပြီ။– ငါ့မယား၊ ငါ့ခင်ပွန်း၊ သင်၏မေတ္တာသည် အလွန်ချိုပေ၏။ သင်၏မေတ္တာသည် စပျစ်ရည်ထက် အထူးသဖြင့် ကောင်းပေ၏။ သင်းထုံသော နံ့သာဆီသည် နံ့သာမျိုးတကာတို့ထက် အထူးသဖြင့် ၁၁ မွှေးကြိုင်ပေ၏။– ငါ့ခင်ပွန်း၊ သင်၏နှုတ်ခမ်းသည် ပျားလပို့ကဲ့သို့ယိုတတ်၏။ လျှာအောက်မှာ နို့နှင့် ပျားရည်ရှိ၏။ အဝတ်တန်ဆာသည် လည်း လေဗနုန်အမွှေးအကြိုင်ကဲ့သို့ မွှေးကြိုင် ၁၂ လျက်ရှိ၏။– ငါ့နှမ၊ ငါ့ခင်ပွန်းသည် ဝင်းကာသောဥယျာဉ်၊ ပိတ်ထားသော ရေကန်၊ တံဆိပ် ၁၃ ခတ်သော ရေတွင်း ဖြစ်ပေ၏။– သင်၏ပျိုးပင်တို့ကား၊ ချိုသောအသီးကို သီးတတ်သော သလဲ ၁၄ တော၊ နာဒုပင်နှင့်ရောသော ဟန်းတော၊– နာဒုပင်၊ ကုရကုမပင်၊ ကြံပင်၊ သစ်ကြံပိုးပင်၊ လောဗန်ပင်မျိုး၊ မုရန်ပင်၊ အကျော်ပင်၊ အမြတ်ဆုံး ၁၅ သော နံ့သာပင်မျိုး ပါကြ၏။– ဥယျာဉ်များကို ရေလောင်းစရာရေကန်၊ စမ်းရေတွင်း၊ လေဗနုန်တောင်က စီးထွက်သောမြစ်ရေလည်း ပါသတည်း။

၁၆ မြောက်လေ၊ နိုးပါ။ တောင်လေ၊ လာပါ။ ငါ့ဥယျာဉ်အပေါ်သို့လာကြပါ။ မွှေးကြိုင်သော အနံ့သည် ပျံ့လိုင်ပါစေ။ ငါချစ်ရာသခင်သည် ဥယျာဉ်တော်သို့ဝင်၍ ချိုသောအသီးကို စားတော်မူပါစေ။

၅

၁ ငါ့နမ၊ ငါ့ခင်ပွန်း၊ ငါ့ဥယျာဉ်ထဲသို့ ငါဝင်လာပြီ။ ငါ့မုရန်နှင့် နံ့သာမျိုးကို ခံယူပြီ။ ငါ့ပျားရည်နှင့် ပျားလပို့ကို စားရပြီ။ ငါ့နို့နှင့် စပျစ်ရည်ကို သောက်ရပြီ။ ငါ့အဆွေတို့၊ စားကြလော့။ ငါ့မိတ်ဆွေတို့၊ သောက်ကြ။ ဝစွာသောက်ကြလော့။

၂ ငါသည် အိပ်ပျော်စဉ်၊ နှလုံးနိုးလျက်ရှိ၏။ ငါချစ်ရာသခင်၏စကားသံပေ။ ငါ့နမ၊ ငါချစ်သော အမိ၊ ငါ့ချိုး၊ ငါ၏စုံလင်သူ၊ ငါအားဖွင့်ပါ။ ငါ့ခေါင်းသည် နှင်းနှင့်ငင်း၊ ငါ့ဆံပင်သည် ညဉ့်၌ ကျတတ်သော နှင်းစက်များနှင့်ငင်း စိုပြီဟု ဆို ၃ လျက်၊ ခေါက်၍နေတော်မူ၏။– ကျွန်မသည် အဝတ်ကိုချွတ်ပါပြီ။ အဘယ်ကြောင့် ဝတ်ပြန်ရမည်နည်း။ ခြေကိုလည်းဆေးပါပြီ။ တဖန်ညစ် ၄ အောင် အဘယ်ကြောင့် ပြုရပါမည်နည်း။– ငါချစ်ရာသခင်သည် လက်တော်ကို တံခါးပေါက်အထဲသို့ သွင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သူ့ကိုချစ်သ ၅ နားသော စိတ်အားကြီးသဖြင့်၊– ငါချစ်ရာသခင်အား တံခါးကိုဖွင့်အံ့သောငါ့ ထသောအခါ၊ ငါ့လက်မှ မုရန်ဆီ၊ ငါ့လက်ချောင်းတို့မှ ပကတိမုရန်ဆီသည် တံခါးကျင်တိုင်ပေါ်မှာ စက်စက်ကျ ၆ လေ၏။– ငါချစ်ရာသခင်အား ငါဖွင့်သည်ရှိသော်၊ ငါချစ်ရာသခင်သည် ထွက်သွားနှင့်ပြီ။ စကားသံတော်ကို စေ့စေ့ နားထောင်လျက်၊ သခင်ကိုငါရှာသော်လည်းမတွေ့။ ခေါ်သော်လည်း ထူး ၇ တော်မမူ။– မြို့တွင်လည်သော ကင်းစောင့်တို့သည် ငါ့ကိုတွေ့သော် နာကျင်စွာရိုက်ကြ၏။ မြို့ရိုးစောင့်တို့သည် ငါ့မျက်နှာဖုံးကို လုယူကြ၏။– ၈ အို ယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ သင်တို့သည် ငါချစ်ရာသခင်ကို တွေ့လျှင်၊ သူ့ကိုငါချစ်၍ နာနေကြောင်းကိုကြားပြောကြပါဟု ငါမှာထားတောင်းပန်ပါ၏။

၉ မိန်းမတကာတို့ထက် အဆင်းလှသောအစ်မ၊ သင်ချစ်ရာသခင်သည် အခြားတပါးသော ချစ်ရာသခင်ထက် အဘယ်သို့ သာသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုသို့မှာထားတောင်းပန်ရမည်အကြောင်း၊ သင်ချစ်ရာသခင်သည် အခြားတပါးသော ချစ်ရာသခင်ထက် အဘယ်သို့သာသနည်း။

၁၀ ငါချစ်ရာသခင်သည် ဖြူသောအဆင်း၊ နီသောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ လူတသောင်းတို့တွင် ၁၁ အထွဋ်အမြတ် ဖြစ်တော်မူ၏။– ဦးခေါင်းတော်သည် ရွှေစင်နှင့်တူ၏။ ဆံပင်တော်သည် ထူထပ် ၁၂ ၍၊ ကျီးအ အဆင်းကဲ့သို့နက်၏။– မျက်စိတော်တို့သည် နို့မွှေချိုးလျက် မြစ်ရေပေါ်မှာ ပုံပုံကြွကြွ ၁၃ ဝပ်သော ချိုးနှင့်တူကြ၏။– ပါးတော်တို့သည် နံ့သာတော၊ မွှေးကြိုင်သော ပန်းတောကဲ့သို့ငင်း၊ နှုတ်ခမ်းတော်တို့သည် ပကတိ မုရန်ဆီယိုသော ၁၄ နှင်းပွင့်ကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ကြ၏။– လက်တော်တို့သည် မျက်ရွဲစီသော လက်စွပ်ကဲ့သို့ငင်း၊ ကိုယ်တော်သည် နီလာကျောက်ဖြင့် စီချယ်သော ဆင် ၁၅ စွယ်ဖြူကဲ့သို့ငင်းဖြစ်၏။– ခြေထောက်တော်တို့သည် ရွှေစင်ဘိနပ်ပေါ်၌တည်သော ကျောက်ဖြူတိုင်နှင့် တူကြ၏။ မျက်နှာတော်သည် လေဗ

To Contents

နုန်တောင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အာရဇ်ပင်ကဲ့သို့ထူးမြတ်
၁၆ ပေ၏။– နူတ်တော်သည် အလွန်ချိုပေ၏။ တ
ကိုယ်လုံး၌ ချစ်ဘွယ်သော ဂုဏ်တော်အပေါင်း
တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ယေရုရှလင်မြို့သမီး
တို့၊ ဤသူသည် ငါချစ်ရာသခင်၊ ငါ့မိတ်ဆွေ ဖြစ်
တော်မူသတည်း။

၆

၁ မိန်းမတကာတို့ထက် အဆင်းလှသောအစ်
မ၊ သင်ချစ်ရာသခင်သည် အဘယ်အရပ်သို့ ကြွ
တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သင်နှင့်အတူ
သူ့ကို ရှာရမည်အကြောင်း၊ သင်ချစ်ရာသခင်
သည် အဘယ်အရပ်သို့ လွှဲသွားတော်မူသည်ကို
ပြောပါ။

၂ ငါချစ်ရာသခင်သည် ဥယျာဉ်တော်၌ သစ်
သီးကို စား၍၊ နှင်းပွင့်ကို ဆွတ်ယူမည်ဟု၊ ဥ
ယျာဉ်တော်တွင် နံ့သာတောသို့ ဆင်းသွားတော်
၃ မူ၏။– ငါချစ်ရာသခင်သည် ငါ့ကိုဆိုင်တော်မူ
၏။ ငါသည်လည်း သခင်ကို ဆိုင်ပေ၏။ နှင်း
တော၌ ကျက်စားတော်မူ၏။

၄ ငါချစ်သောနှမ၊ သင်သည် တိရစ္ဆာမြို့ကဲ့သို့ လှ
၏။ ယေရုရှလင်မြို့ကဲ့သို့ တင့်တယ်၏။ စစ်မျက်
၅ နှာကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်၏။– သင်၏
မျက်စိတို့ကို ငါမှလွှဲပါ။ သူတို့သည် ငါ့ကိုအောင်
ပြီ။ သင်၏ဆံပင်သည်လည်း၊ ဂိလဒ်တောင်ပေါ်
၆ မှ ဆင်းလာသော ဆိတ်စုကဲ့သို့ဖြစ်၏။– သင်၏
သွားတို့သည်လည်း၊ ရေချိုးရာမှတက်လာသော
သိုးစုကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ တကောင်မျှ မလျော့၊ အ
၇ မွာသာ ဘွားတတ်ကြ၏။– နားပန်းဆံကြားမှာ
၈ ပါးတို့သည် သလဲသီးရှက်နှင့် တူကြ၏။– မိဖုရား
ခြောက်ကျိပ်၊ မောင်းမမိသဲ့ရှစ်ကျိပ်၊ အပျိုတော်
၉ အတိုင်းမသိ ရှိကြ၏။– ငါ့ချိုး၊ ငါ၏စုံလင်သူ
သည် ငါ၌တပါးတည်းရှိ၏။ ဘွားမြင်သောမိခင်၌
အချစ်ဆုံးသောသမီးဖြစ်၏။ လူမျိုးသမီးတို့သည်
သူ့ကိုမြင်၍ ကောင်းကြီးပေးကြ၏။ မိဖုရားများ
နှင့် မောင်းမမိသဲ့များတို့သည် ချီးမွမ်းကြ၏။

၁၀ လကဲ့သို့ တင့်တယ်လျက်၊ နေကဲ့သို့ ထွန်း
လင်းလျက်၊ စစ်မျက်နှာကဲ့သို့ ကြောက်မက်
ဘွယ်ဖြစ်လျက်၊ နံနက်ကဲ့သို့ မျှော်ရှုသောသတို့
သမီးကား၊ အဘယ်သူနည်း။

၁၁ ချိုင့်ထဲမှာ သစ်သီးများကို ကြည့်ရှုရ၍၊ စပျစ်
နွယ်ပင် သန်သည် မသန်သည်ကိုငင်း၊ သလဲပင်
ပွင့်သည် မပွင့်သည်ကိုငင်း သိခြင်းငှါ၊ ငါပြုစု
၁၂ သော ဥယျာဉ်သို့ ငါဆင်းသွား၏။– သတိမရမှီ ငါ့
ဝိညာဉ်သည် အမိနဒိပ်ရထားကို စီးသကဲ့သို့ ဖြစ်
၏။

၁၃ အိုရှူလမိတ်၊ ပြန်လာပါ။ ပြန်လာပါ။ အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် သင့်ကိုရှုမြင်ရမည်အကြောင်း၊
ပြန်လာပါ။ ပြန်လာပါ။

ရှူလမိတ်၌ အဘယ်သို့သောအရာကို တွေ့
မြင်ကြလိမ့်မည်နည်း။ စစ်တပ်နှစ်တပ်ကဲ့သို့
တွေ့မြင်ကြပါမည်။

၇

၁ အိုမင်းသမီး၊ ခြေနင်းစီးလျက်၊ သင်၏ခြေတို့
သည် အလွန်တင့်တယ်ပါ၏။ သင်၏ ခါးဆစ်တို့
သည် လိမ္မာသောသူ ပြုပြင်သော ကျောက်
၂ ကောင်းရတနာကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါ၏။– သင်၏ခါး
သည် အရည်နှင့်ပြည့်သော ဖလားလုံးဖြစ်ပါ၏။
ဝမ်းသည်လည်း နှင်းပန်းစီချယ်သော စပါးပုံဖြစ်
၃ ပါ၏။– သင်၏ရင်သားနှစ်ဘက်တို့သည် ဒရယ်
၄ သင်ယ်အမွာနှင့် တူကြပါ၏။– လည်ပင်းသည်
ဆင်စွယ်ရဲတိုက်ကဲ့သို့ငင်း၊ မျက်စိတို့သည် ဟေ
ရှာဗုန်မြို့၊ ဗာသရဗ္ဗိမိတံခါးနားမှာ ရှိသော ရေ
ကန်ကဲ့သို့ငင်း၊ နာခေါင်းသည် ဒမာသက်မြို့သို့
မျက်နှာပြုသော လေဗနုန်ရဲတိုက်ကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်
၅ ပါ၏။– သင်၏ဦးခေါင်းသည် ကရမေလတောင်
နှင့် တူ၍၊ ဆံပင်သည်လည်း နီမောင်းသော တန်
ဆာဆင်ပါ၏။ မင်းကြီးသည် ကျစ်သောဆံပင်
နှင့် နှောင်ဖွဲ့လျက်ရှိတော်မူ၏။

၆ ငါချစ်သောနှမ၊ ငါပျော်မွေ့ဘို့ရာ သင်သည်
အလွန်လှပေ၏။ အလွန်ချစ်ဘွယ်သော လက္ခ
၇ ဏာနှင့် ပြည့်စုံပေ၏။– သင်၏အရပ်သည် စွန်ပ
လွံပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သင်၏ရင်သားတို့လည်း စွန်
၈ ပလွံသီးပွတ်နှင့် တူကြ၏။– စွန်ပလွံပင်ကို ငါ
တက်မည်၊ အကိုင်းအခက်တို့ကို ကိုင်မည်ဟု ငါ
ဆိုသော်၊ တဖန် သင်၏ရင်သားတို့သည် စပျစ်
သီးပွတ်ကဲ့သို့ငင်း၊ သင်ရှူသောအသက်အနံ့သည်
၉ ရောက်ချိုသီးအနုံ့ကဲ့သို့ငင်း၊– သင်၏နှုတ်သည်
လည်း အကောင်းဆုံးသော စပျစ်ရည်ကဲ့သို့ငင်း
ဖြစ်၏။

ထိုစပျစ်ရည်သည် ငါချစ်ရာသခင်အဘို့
ဖြောင့်စွာစီးတတ်ပါ၏။ အိပ်ပျော်သောသူတို့၏
၁၀ နှုတ်ခမ်းသို့ အမှတ်တမဲ့ရောက်တတ်ပါ၏။– ငါ
ချစ်ရာသခင်သည် ငါ့ကို ဆိုင်တော်မူ၏။ ငါ့အလို
သို့လည်း လိုက်တော်မူတတ်၏။

၁၁ ကြွလာတော်မူပါ၊ ငါချစ်ရာသခင်။ ကြွလာ
တော်မူပါ။ တောအရပ်သို့ထွက်သွား၍ ရွာတို့၌

To Contents

၁၂ ညဉ့်ကို လွန်စေကြကုန်အံ့။– နံနက်စောစောထ
၏ စပျစ်ဥယျာဉ်သို့ သွားကြကုန်အံ့။ စပျစ်နွယ်
ပင် သန်းသည် မသန်သည်ကိုငဲ့း အပွင့်များသည်
မများသည်ကိုငဲ့း သလဲပင်ပွင့်သည် မပွင့်သည်
ကိုငဲ့း ကြည့်ရှုကြကုန်အံ့။ ထိုအရပ်၌ ကျွန်မ၏
၁၃ မေတ္တာကို ကိုယ်တော်၌ အပ်ပေးပါမည်။– အနု
ဆေးပင်တို့သည် မွှေးကြိုင်ကြပါ၏။ ငါတို့တံခါး
နားမှာ ချိုသောအသီးမျိုး အသစ်အဟောင်းတို့
ကို ကိုယ်တော်ဘို့ ကျွန်မသိုထားပါပြီ၊ ငါချစ်ရာ
သခင်။

၈

၁ ကိုယ်တော်သည် ကျွန်မ၏ မိခင်နို့ကိုစို့သော
မောင်ရင်းကဲ့သို့ ဖြစ်စေချင်ပါ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊
ကျွန်မသည် ပြင်မှာတွေ့၍ နမ်းပါလိမ့်မည်။ သူ
၂ တပါးမကဲ့ရဲ့ရာ။– ကိုယ်တော်ကို လက်ဆွဲ၍၊ မိ
ခင်၏အိပ်ခန်းထဲသို့ ဆောင်သွားပါလိမ့်မည်။ သူ
သည်လည်း ကျွန်မကို သွန်သင်သဖြင့်၊ ကျွန်မ
သည် ဆေးရောသော စပျစ်ရည်နှင့် ကျွန်မသလဲ
ရည်ကို ကိုယ်တော်အား သောက်တော်မူပါစေ
၃ မည်။– သခင်၏လက်ဝဲလက်သည် ငါ့ခေါင်းကို
ထောက်မလျက်၊ လက်ျာလက်သည် ငါ့ကိုဘက်
လျက် နေတော်မူပါစေ။
၄ ယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ ငါချစ်သော သတို့သ
မီးသည် အလိုလိုမနှိုးဗိုလိုင်အောင်၊ မလှုပ်မနှိုး
မည်အကြောင်း၊ တောခွေကျင်လည်သော သမင်ဒ
ရယ်များကို တိုင်တည်၍ သင်တို့ကို ငါမှာထား
၏။
၅ မိမိချစ်ရာသခင်၌ မြှောင်၍တောထဲက လာ
သောထိုသူကား၊ အဘယ်သူ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်
နည်း။
ငါသည်ရှောက်ချိုပင်အောက်မှာ သင့်ကိုနှိုး
ဆော်ခဲ့ပြီ။ ထိုအရပ်၌ သင်၏မိခင်သည် သင့်ကို
ပေးစားခဲ့ပြီ။ ထိုအရပ်၌သင့်ကို ဘွားမြင်သောသူ
သည် သင့်ကိုပေးစားခဲ့ပြီ။
၆ ကျွန်မကို ကိုယ်တော်၏နှလုံးပေါ်မှာ တံဆိပ်
ခတ်တော်မူပါ။ လက်ရုံးတော်ပေါ်မှာ တံဆိပ်
ခတ်တော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ မေတ္တာသည်
သေခြင်းနှင့်အမျှ တန်ခိုးကြီးပါ၏။ ခင်ပွန်းကို မ
ယုံသောစိတ်သဘောသည် မရဏာနိုင်ငံနှင့်အမျှ
ခက်ထန်ပါ၏။ သူ၏အရှိန်သည် မီးအရှိန်၊ လျှပ်
စစ်အရှိန် ဖြစ်ပါ၏။
၇ သို့ရာတွင်၊ ရေများတို့သည် မေတ္တာကိုမသတ်
နိုင်။ မြစ်ရေတို့သည် မလွှမ်းမိုးနိုင်။ လူသည် မိမိ
အိမ်၌ရှိသမျှသော ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို မေတ္တာဘို့
ပေးချင်သော်လည်း၊ အလွန်တရာ မထီမဲ့မြင်ပြု
ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။
၈ ငါတို့၌ ညီမငယ်တယောက်ရှိ၏။ သူသည်
သားမြတ်မပေါ်သေး။ ထိုညီမကို တောင်းသော
အခါ၌၊ သူအတို့ အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်း။
၉ သူသည် မြို့ရိုးဖြစ်လျှင်၊ သူ့အပေါ်မှာ ငွေပြ
အိုးကို ဆောက်မည်။ တံခါးဖြစ်လျှင် အာရဇ်ပျဉ်
ပြားဖြင့် ခိုင်ခံ့စေမည်။
၁၀ ငါသည် မြို့ရိုးဖြစ်၏။ ငါ့သားမြတ်တို့သည်
ပြအိုးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ရှေ့တော်၌
မျက်နှာရသောကျေးဇူးရှိ၏။
၁၁ ဗာလဟာမုန်ပြည်၌ ရှောလမုန်မင်း၏စပျစ်
ဥယျာဉ်တော်တဆူရှိ၏။ ဥယျာဉ်စောင့်တို့၌ငှါး
သဖြင့် သူတို့သည် အသီးကို စားရသည်အတွက်
၁၂ ငွေတထောင်စီဆက်ရကြ၏။– ငါပိုင်သော စပျစ်
ဥယျာဉ်သည် ငါ့ရှေ့မှာရှိ၏။ အိုရှောလမုန်၊ ငွေ
တထောင်ကို ကိုယ်တော်အားဆက်၍ အသီးကို
စောင့်သော သူတို့သည် နှစ်ရာကိုယူရကြ၏။
၁၃ ဥယျာဉ်တို့၌ နေသောသူ၊ သင်၏စကားသံ
ကို သင်၏ အပေါင်းအဘော်တို့သည် နားထောင်
တတ်ကြ၏။ ငါသည်လည်း ကြားပါရစေ။
၁၄ အလျင်အမြန် ကြွလာတော်မူပါ၊ ငါချစ်ရာသ
ခင်။ နံသာတောင်ပေါ်မှာ သမင်ဒရယ်သငယ်ကဲ့
သို့ ပြုတော်မူပါ။

ရှောလမုန်မင်းကြီးသည် ခရစ်တော်နှင့်အသင်းတော်၏ မေတ္တာကိုအကြောင်းပြု၍ စီရင်ရေးထားသော သီချင်းစာပြီး၏။

To Contents

ဟေရှာယအနာဂတ္တိကျမ်း။

THE BOOK OF THE PROPHET ISAIAH

၁

၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ဩဇိမင်း၊ ယောသံမင်း၊ အာ
ခတ်မင်း၊ ဟေဇကိမင်းတို့လက်ထက်၌၊ အာမုတ်
၏သားဟေရှာယသည် ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍၊ ယု
ဒပြည်နှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသည်
၂ မှာ၊– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အို
ကောင်းကင်၊ ကြားလော့။ အိုမြေကြီး၊ နားထောင်
လော့။ မိန့်တော်မူချက်ဟူမူကား၊ ငါကျွေးမွေးပြု
စုသော သားသမီးတို့သည် ငါ့ကို ပုန်ကန်ကြပြီ။–
၃ နွားသော်လည်း မိမိအရှင်ကို သိ၏။ မြည်းသော်
လည်း မိမိသခင်၏ မြည်းခောင်းကိုသိ၏။ ဣသ
ရေလအမျိုးသားတို့မူကား၊ ငါ့ကိုမသိကြ။ ငါ၏
လူမျိုးမူကား၊ မဆင်ခြင်တတ်ပါတကား။
၄ ဆိုးယုတ်သောအမျိုး၊ ဒုစရိုက်ဝန်ကို ထမ်း
ရွက်သောလူစု၊ မတရားသဖြင့်ပြုသောအနွယ်၊
ဖောက်ပြန်သော သားသမီးပါတကား။ ထာဝရ
ဘုရားကို စွန့်ကြပြီ။ ဣသရေလအမြတ်၏ သန့်
ရှင်းသောဘုရားကို မရိုမသေပြု၍ ပယ်ကြပြီ။
၅ ကျောခိုင်း၍ ခွါသွားကြပြီ။– သူတို့ကိုအဘယ်သို့
ဒဏ်ပေးရဦးမည်နည်း။ အဘယ်သို့ ထပ်၍ ဆုံးမ
ရဦးမည်နည်း။ ဦးခေါင်းသည် အနာသက်သက်ရှိ
၆ ၏။ နှလုံးသည်လည်း ခွန်အားအလျှင်းမရှိ။– ခြေ
ဘဝါးမှသည် ဦးခေါင်းတိုင်အောင် ကျန်းမာခြင်း
မရှိ။ စုတ်ရှသောအနာ၊ ထိခိုက်၍ရောင်သောအ
နာ၊ ရိယွဲသောအနာသက်သက်ရှိ၏။ ထိုအနာ
များကို မနိပ်မနယ်ရ။ အဝတ်နှင့်မစည်းရ။ ဘ
၇ ယောင်းဆီနှင့် မပြေ့စေရသေး။– သင်တို့ပြည်
သည် လူဆိတ်ညံလျက်ရှိ၏။ သင်တို့ မြို့များကို
မီးလောင်ပြီ။ သင်တို့မြေကိုလည်း တကျွန်းတ
နိုင်ငံသားတို့သည် သင်တို့မျက်မှောက်၌ စားကြ
၏။ ရန်သူဖျက်ပြီးသကဲ့သို့ လူဆိတ်ညံလျက်ရှိ
၈ ၏။– ဇိအုန်သတို့သမီးသည်လည်း၊ စပျစ်ဥယျာဉ်
၌ တဲကဲ့သို့ငင်း၊ သခွါးတောင်ယာ၌ လင့်စင်ကဲ့သို့
ငင်း၊ ရန်သူဝိုင်းသောမြို့ကဲ့သို့ငင်း ကျန်ရစ်လေ
၉ ၏။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား
သည် ငါတို့၌ အနည်းငယ်မျှကြွင်းစေတော်မမူ
လျှင်၊ ငါတို့သည် သောဒုံမြို့ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဂေါမော
ရမြို့နှင့် တူကြပြီ။

၁၀ သောဒုံမြို့ကို အစိုးရသောမင်းတို့၊ ထာဝရဘု
ရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို ကြားကြလော့။ ဂေါ
မောရမြို့သားတို့၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ တရား
၁၁ တော်ကို နားထောင်ကြလော့။– ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ပူဇော်သောယဇ်
အများကို ငါသည်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ မီးရှို့
၍ ပူဇော်သောသိုးကောင်၊ ဆူဖြိုးအောင်ကျွေး
သောတိရစ္ဆာန်တို့၏ ဆီဥနှင့်ငါဝပြီ။ နွားနှင့်သိုး
သငယ်၊ ဆိတ်တို့၏ အသွေးကို ငါမနှစ်သက်။–
၁၂ သင်တို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ မျက်နှာပြခြင်းငှါ လာကြ
သောအခါ ငါတန်တိုင်းတော်ကို ကျော်နင်းသော
သင်တို့၌ ထိုသို့သောဝတ်ကို အဘယ်သူတောင်း
၁၃ သနည်း။– အချည်းနှီးသော ပူဇော်သက္ကာကို
နောက်တဖန် မဆောင်ခဲ့ကြနှင့်။ သင်တို့ မီးရှို့
သောနံ့သာပေါင်းကို ငါရွံရှာ၏။ လဆန်းနေ့၊ ဥ
ပုသ်နေ့၊ ပရိသတ်စည်းဝေးသောနေ့ကိုလည်း ရွံ
ရှာ၏။ အဓမ္မအမှုနှင့်ရောနှောသော ဓမ္မစည်းဝေး
၁၄ ခြင်းတို့ကို သည်းမခံနိုင်။– ငါ့ဝိညာဉ်သည် သင်
တို့ လဆန်းနေ့များနှင့်၊ သင်တို့ပွဲများကို မုန်း
၏။ ငါ့ကို နှောင့်ရှက်စရာဖြစ်၏။ သည်းခံခြင်း
၁၅ အားဖြင့် ငါပင်ပန်း၏။– သင်တို့သည် လက်ဝါး
တို့ကို ဖြန့်ကြသောအခါ၊ ငါသည် မျက်စိကိုလွှဲ
မည်။ များစွာသောပဌနာကို ပြုကြသောအခါ၊
ငါသည် နားမထောင်။ သင်တို့လက်တို့သည် အ
၁၆ သွေးနှင့်ပြည့်ကြ၏။– ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆေးကြော
ကြလော့။ ကိုယ်ကိုကိုယ် စင်ကြယ်စေကြလော့။
သင်တို့ဒုစရိုက်များကို ငါ့မျက်မှောက်မှပယ်ရှား
ကြလော့။ မကောင်းသောအကျင့်ကို ဖြတ်ကြ
၁၇ လော့။– ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်အံ့သောငှါ
သင်ကြလော့။ တရားသဖြင့် ပြုခြင်းငှါ ရှာကြံ
ကြလော့။ ကောက်သောအရာကို ဖြောင့်စေကြ
လော့။ မိဘမရှိသောသူတို့အဘို့ တရားသဖြင့် စီ
ရင်ကြလော့။ မုတ်ဆိုးမတို့၏အမှုကို စောင့်ကြ
လော့။

၁၈ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ လာကြ။
တရားစီရင်ကြကုန်အံ့။ သင်တို့အပြစ်သည် နီ
သောအဆင်းရှိသော်လည်း၊ မိုးယံးပွင့်ကဲ့သို့ ဖြူ
လိမ့်မည်။ ကတ္တီပါနီနှင့်အမျှ နီသော်လည်း၊ သိုး

To Contents

၁၉ မွေးကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။– သင်တို့သည် ကြည်ညို
နားထောင်လျှင်၊ မြေအသီးအနှံကို စားရကြလိမ့်
၂၀ မည်။– သို့မဟုတ်၊ ငြင်းဆန်ပုန်ကန်လျှင် ထား
လက်နက်ဖြင့် ဆုံးရကြလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘု
ရား၏နှုတ်တော်ထွက်အမိန့်တော်ရှိ၏။

၂၁ သစ္စာရှိသောမြို့သည် အဘယ်သို့ မျောက်မ
ထားပြန်သနည်း။ အထက်က ဖြောင့်မတ်စွာစီရင်
ခြင်းနှင့်ပြည့်၏။ တရားသည် သူ၏အထဲမှာ နေ
ရာကျ၏။ ယခုမူကား၊ လူအသက်ကို သတ်သော
၂၂ သူတို့သည် နေရာကျကြ၏။– သင်၏ငွေသည်
လည်း ချေးဖြစ်လေပြီ။ သင်၏စပျစ်ရည်သည်
၂၃ ရေနှင့် ရောလျက်ရှိ၏။– သင်၏မင်းတို့သည် ပုန်
ကန်ကြပြီ။ သူခိုးလက်ခံဖြစ်ကြပြီ။ ထိုမင်းအ
ပေါင်းတို့သည် လက်ဆောင်ကိုအလိုရှိကြ၏။ တံ
စိုးကိုစားကြ၏။ မိဘမရှိသောသူတို့အဘို့ တရား
မစီရင်ကြ။ မုတ်ဆိုးမအမှုကို နားမထောင်ကြ။

၂၄ ထိုကြောင့်၊ ကျသရေလအမျိုး၌ တန်ခိုးကြီး
သောဘုရား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင်
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲ၊ ငါတ
ဘက်၌နေသောသူတို့ကို ပယ်ရှားပြီးမှ ငါချင်ရဲ
ပြေမည်။ ကိုယ်အဘို့ကိုစောင့်၍ ငါ့ရန်သူတို့ကို
၂၅ အပြစ်နှင့် အလျောက်စီရင်မည်။– သင့်ကိုလည်း
ငါကိုင်ယူပြီးလျှင်၊ ချေနှင့်ရှင်းရှင်းကင်းစင်စေ၍
သင်၏ကြေးဖြူရှိသမျှကိုလည်း ပယ်ရှားမည်။–
၂၆ သင်၏တရားသူကြီးတို့နှင့် တိုင်ပင်မှုးမတ်တို့
ကို ရှေးဦးစွာခန့်ထားသည်နည်းတူ၊ တဖန်ငါခန့်
ထားဦးမည်။ ထိုနောက်မှ၊ သင်၏နာမကို တရား
သောမြို့၊ သစ္စာစောင့်သောမြို့ဟု သမုတ်ကြ
၂၇ လိမ့်မည်။– ဇိအုန်မြို့သည် တရားအားဖြင့်၎င်း၊
မြို့သူမြို့သားတို့သည် ဖြောင့်မတ်သောအားဖြင့်
၂၈ ၎င်း၊ ရွေးနှုတ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။– လွန်
ကျူးသောသူနှင့်ပြစ်မှားသောသူတို့သည် ပျက်
စီးခြင်းသို့အဝှမ်းရောက်၍၊ ထာဝရဘုရားကို စွန့်
၂၉ သောသူတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။– သင်တို့
သည် တပ်မက်ဘူးသော သပိတ်ပင်တို့ကြောင့်
ရှက်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ရွေးယူဘူးသော
ဥယျာဉ်တို့ကြောင့် မျက်နှာပျက်ကြလိမ့်မည်။–
၃၀ အကြောင်းမူကား၊ အရွက်နွမ်းသောသပိတ်ပင်
ကဲ့သို့၎င်း၊ ရေမရှိသောဥယျာဉ်ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ
၃၁ လိမ့်မည်။– ခွန်အားကြီးသောသူသည် ပိုက်ဆန်
လျှော်ဖြစ် လျက်၊ သူ၏အမှုသည် မီးပွါးဖြစ်
လျက်၊ ထိုနှစ်ပါးသည် အတူလောင်ကြလိမ့်
မည်။ ထိုမီးကိုအဘယ်သူမျှ မသတ်ရ။

၂

၁ ယုဒပြည်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့ကို ရည်ဆောင်
၂ ၍၊ အာမုတ်၏သားဟေရှာယခံရသော ဗျာဒိတ်
တော်အချက်ဟူမူကား၊– နောက်ဆုံးသောကာလ
၌ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်တည်သောတောင်
သည် တောင်ကြီးတောင်ငယ်တို့၏ထိပ်ပေါ်မှာ
ခိုးမြှောက်၍ တည်လိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်းသောလူ
မျိုးတို့သည် ထိုတောင်သို့ စည်းဝေးကြလိမ့်
၃ မည်။– များပြားသောသူတို့ကလည်း၊ လာကြ
လော့။ ထာဝရဘုရား၏တောင်တော်၊ ယာကုပ်
အမျိုး၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်သို့ တက်သွားကြ
ကုန်အံ့။ လမ်းခရီးတော်တို့ကို ပြသသွန်သင်
တော်မူ၍၊ ငါတို့သည် ခြေတော်ရာသို့လိုက်သွား
ကြမည်ဟု ခရီးသွားလျက် ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။
တရားတော်သည် ဇိအုန်တောင်မှ၎င်း၊ ထာဝရ
ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့
၄ မှ၎င်း ပေါ်ထွက်လိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည်
လူမျိုးတို့တွင်တရားစီရင်၍၊ များပြားသောလူတို့
ကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ ထားလက်နက်
များကို ထွန်သွားဖြစ်စေခြင်း၄င်း၊ လုံများကို
တံစဉ်ဖြစ်စေခြင်း၄င်း ထုလုပ်ကြလိမ့်မည်။
တပြည်ကိုတပြည် စစ်မတိုက်၊ စစ်အတတ်ကို
လည်း နောက်တဖန် မသင်ရကြ။

၅ အိုယာကုပ် အမျိုးသားတို့၊ လာကြလော့။
၆ ထာဝရဘုရား၏အလင်းတော်၌ ကျင်လည်ကြ
ကုန်အံ့။– အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် ယာ
ကုပ်အမျိုးသားတည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏လူ
တို့ကိုစွန့်စပ်တော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့
သည် အရှေ့ပြည်အတတ်နှင့် ကြွယ်ဝ၍၊ ဖိလိတ္တိ
လူတို့ကဲ့သို့ အနာဂတ္တိဆရာဖြစ်ကြ၏။ တပါးအ
၇ မျိုးသားနှင့်အပေါင်းအဘော် ပြုကြ၏။– သူတို့
ပြည်သည် ရွှေငွေနှင့်ကြွယ်ဝ၍၊ ဥစ္စာပစ္စည်း အ
တိုင်းမသိများ၏။ သူတို့ပြည်သည်မြင်းနှင့်ကြွယ်
၈ ဝ၍၊ မြင်းရထားအတိုင်းမသိများ၏။– သူတို့ပြည်
သည် ရုပ်တုဆင်းတုနှင့် ကြွယ်ဝ၍၊ မိမိလက်နှင့်
လုပ်သောအရာ၊ မိမိလက်ချောင်းတို့နှင့် ဖန်ဆင်း
သောအရာကိုပင် သူတို့သည် ဦးချကြသည်တ
၉ ကား။– ထိုကြောင့်၊ ယုတ်သောသူလည်း ဦးနှိမ့်
ခြင်း၊ မြတ်သောသူလည်း ရှုတ်ချခြင်းကိုခံရလိမ့်
မည်။ သူတို့အပြစ်ကိုလည်း ကိုယ်တော်သည်
လွှတ်တော်မမူရာ။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို ချောက်လှန့်
အံ့သောငှါ ထတော်မူသောအခါ၊ ထိုဘုရားကို

To Contents

ကြောက်ခြင်းအရှိန်၊ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်
တော်အရှိန်ကြောင့်၊ ကျောက်ထဲသို့ ဝင်လေ၃။
၁၁ မြေမှုန့်၌ ပုန်း၍နေလေ၃။– ထိုကာလ၌ လူတို့၏
မော်သောမျက်နှာကို နှိမ့်ရမည်။ လူတို့၏မာနကို
လည်း ရွှတ်ချရမည်။ ထာဝရဘုရားတပါးတည်း
သာ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူလိမ့်မည်။–
၁၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရွင် ထာဝရဘုရား၏ နေ့
ရက်ကာလသည် ကြီးမြင့်သောအရာနှင့် မိုမောက်
သောအရာရှိသမျှတို့ကို ဆီးတား၍၊ သူတို့သည်
၁၃ နှိမ့်ချခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။– ကြီးမြင့်သော လေဗ
နုန်အာရဇ်ပင်ရှိသမျှကိုလည်း၊ ဗာရှန်သပိတ်ပင်ရှိ
၁၄ သမျှကိုလည်း၊– မြင့်သောတောင်ရှိသမျှကိုလည်း၊ မို
၁၅ မောက်သော တောင်ပို့ရှိသမျှကိုလည်း၊– မြင့်သော
ရဲတိုက်ရှိသမျှကိုလည်း၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့ရိုးရှိသမျှကို
၁၆ လည်း– တာရှည်သော်အပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ နှစ်သက်
ဘွယ်သော ရှုပါရဲအလုံးစုံတို့ကိုလည်း ဆီးတားလိမ့်
၁၇ မည်။– ထိုကာလ၌ လူတို့၏မာနကိုရှုတ်ချ၍၊ လူ
တို့၏စိတ်မြင့်သောသဘောကို နှိမ့်ရမည်။ ထာ
ဝရဘုရား တပါးတည်းသာ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့
၁၈ ရောက်တော်မူလိမ့်မည်။– ရုပ်တုဆင်းတုတို့
၁၉ သည် ရှင်းရှင်းကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။– ထာ
ဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို ချောက်လှန့်အံ့သော
ဘုရားတော်မူသောအခါ၊ ထိုဘုရားကို ကြောက်
ခြင်းအရှိန်၊ ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်တော်အရှိန်
ကြောင့် လူတို့သည် ကျောက်တွင်း၊ မြေတွင်းထဲ
၂၀ သို့ ဝင်ကြလိမ့်မည်။– ထိုကာလ၌ လူတို့သည် မိ
မိတို့ကိုးကွယ်ဘို့ မိမိတို့လုပ်ဘူးသော ငွေရုပ်တု၊
ရွှေရုပ်တုတို့ကို ပွေးများ၊ လင်းနို့များ၌ ပစ်ထား
၂၁ ကြလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို
ချောက်လှန့်အံ့သောဘုရားတော်မူသောအခါ၊ ထို
ဘုရားကို ကြောက်ခြင်းအရှိန်၊ ဘုန်းတန်ခိုး အာ
နုဘော် တော်အရှိန် ကြောင့် ကျောက်တွင်း၊
၂၂ ချောက်ကြားထဲသို့ ပြေးဝင်ကြလိမ့်မည်။– နာ
ခေါင်းနှင့် အသက်ရှူတတ်သော လူသတ္တဝါကို
မကိုးစားကြနှင့်။ ထိုသို့သောသူကို အဘယ်သို့ ပ
မာဏပြုစရာရှိသနည်း။

၃

၁ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသ
ခင်၊ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် မုန့်အထောက် အ
ပင့်နှင့် ရေအထောက်အပင့် ရှိသမျှမှစ၍၊ ခပ်
သိမ်းသော အထောက်အပင့်တို့ကို ယေရုရှလင်
၂ မြို့နှင့် ယုဒပြည်မှ ပယ်ရှားတော်မူ၏။– တန်ခိုး
ကြီးသောသူ၊ စစ်တိုက်သောသူ၊ တရားသူကြီး၊
၃ ပရောဖက်၊ ဗေဒင်တတ်၊ အသက်ကြီးသူ၊– သွေး
သောက်ကြီး၊ အရာရှိ၊ တိုင်ပင်မှူးမတ်၊ လက်
သတ္တိရှိသောသူ၊ နှုတ်သတ္တိရှိသောသူတို့ကို ပယ်
၄ ရှားတော်မူ၏။– ထိုပြည်တွင် သူငယ်တို့ကို မင်း
အရာ၌ငါခန့်ထား၍ နို့စို့သူငယ်တို့သည် အုပ်စိုး
၅ ကြလိမ့်မည်။– ပြည်သားတို့သည် တယောက်
ကိုတယောက်၊ အိမ်နီးချင်း တယောက်ကိုတ
ယောက် ညှဉ်းဆဲကြလိမ့်မည်။ သူငယ်သည် အ
သက်ကြီးသူကိုငင်း၊ လူယုတ်သည် လူမြတ်ကို
၆ ငင်း စော်ကားလိမ့်မည်။– ထိုကြောင့်၊ လူသည်
ပေါက်ဘော်ချင်းညီအစ်ကိုကို ကိုင်ဆွဲ၍၊ သင်၌
အဝတ်ရှိသေး၏။ လာပါ။ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်၌
မင်းပြုပါ။ အကျွန်ုပ်တို့ ပြိုပျက်ရာကိုလည်း ပြု
၇ ပြင်ပါဟုဆိုလျှင်၊– သူကလည်း၊ ငါသည် ပြုပြင်
နိုင်သောသူ မဟုတ်။ ငါ့အိမ်၌မုန့်လည်းမရှိ။ အ
ဝတ်လည်းမရှိ။ ငါ့ကို ပြည်သားတို့အပေါ်မှာ မင်း
မပြုစေပါနှင့်ဟု အတည့်အလင်း ပြောဆိုလိမ့်
၈ မည်။– ယေရုရှလင်မြို့ပြိုလဲလျက်၊ ယုဒပြည်
ဆုံးရှုံးလျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့စ
ကားနှင့် သူတို့အကျင့်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏
အလိုတော်နှင့်မညီ၊ ဘုန်းကြီးသောမျက်စိတော်
၉ တို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုကြ၏။– သူတို့မျက်နှာ
အနေအထားသည် သူတို့တဘက်၌ သက်သေခံ
၏။ မိမိတို့ဒုစရိုက်ကို မဝှက်၊ သောဒုံမြို့သားကဲ့
သို့ ထင်ရှားစွာပြုကြ၏။ သူတို့ဝိညာဉ်၌ အမင်
လာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မကောင်းကျိုးကို မိ
၁၀ မိတို့၌ဆပ်ပေးကြပြီ။– ဖြောင့်မတ်သောသူသည်
မင်္ဂလာရှိ၏ဟု ထိုသူအားပြောလော့။ အကြောင်း
မူကား၊ သူသည် မိမိအကျင့်တို့၏အကျိုးကို ခံ
၁၁ စားရလိမ့်မည်။– မတရားသောသူသည် အမင်
လာရှိ၏။ မကောင်းသောအမှုနှင့် တွေ့လိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား၊ သူကျင့်သော အကျင့်တို့၏
၁၂ အပြစ်ကို သူ၌ဆပ်ပေးရလိမ့်မည်။– ငါ၏လူများ
ကိုကား၊ သူငယ်တို့သည် ညှဉ်းဆဲကြ၏။ မိန်းမ
တို့သည်လည်း အုပ်စိုးကြ၏။ ငါ၏လူများတို့၊
သင်တို့အား လမ်းပြသောသူတို့သည် လမ်းလွဲ
စေကြ၏။ သင်တို့သွားသော လမ်းခရီးကိုလည်း
ဖျက်ကြ၏။

၁၃ ထာဝရဘုရားသည် မိမိအမှုကို စောင့်အုံ
သောငှါ ထတော်မူ၏။ မိမိလူတို့ကို တရားစီရင်
၁၄ မည်ဟု အားထုတ်တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရား
သည် မိမိလူတို့တွင်၊ အသက်ကြီးသူတို့ကိုငင်း၊
မင်းတို့ကိုငင်း တရားစီရင်ရာ၌ ဆီးကြိုတော်မူ

To Contents

မည်။ သင်တို့သည် ငါ့ဥယျာဉ်တော်ကို စားကြပြီ။ ဆင်းရဲသောသူတို့၏ဥစ္စာကိုလုယူ၍ မိမိတို့
၁၅ အိမ်၌ သိုထားကြပြီ။– ငါ၏လူတို့ကို အဘယ်ကြောင့် နှိပ်စက်ကြသနည်း။ ဆင်းရဲသားတို့၏ မျက်နှာကို အဘယ်ကြောင့် ကြိတ်ကြသနည်း ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဇိအုန်သတို့သမီးတို့သည် စိတ်မြင့်၍၊ မိမိလည်ပင်းကို ပြလျက်၊ မျက်စိလေ်လည်လျက်၊ ခြေချင်းတန်ဆာမြည်လျက်၊ စိတ်စိတ်လှမ်းသွား
၁၇ တတ်သောကြောင့်၊– ဘုရားရှင်သည် ဇိအုန်သတို့သမီးတို့ကို ခေါင်းတုံးဖြစ်စေတော်မူမည်။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့မှအဝတ်ကိုပယ်၍ အရှက်
၁၈ ခွဲတော်မူမည်။– ထိုကာလ၌ ဘုရားရှင်သည် သူ
၁၉ တို့ခြေချင်း၊ စွာဦးထုပ်၊ လဆန်းရုပ်လည်ဆွဲ၊– နား
၂၀ သနဲသီး၊ လက်ကောက်၊ မျက်နှာဖုံး၊– ပေါင်းသရ
၂၁ ဖူ၊ ရွှေခြေကြိုး၊ ခါးပန်း၊ နှာခေါင်းဘူး၊– လက်ဖွဲ့၊
၂၂ လက်စွပ်၊ နှာဆွဲ၊– ရွှေစွာအင်္ကျီ၊ တပက်၊ ခေါင်း
၂၃ ခြံ၊ လွယ်အိတ်၊– လွယ်မှန်၊ အတွင်းအင်္ကျီ၊ ဦးရစ်၊
၂၄ တင်းတိမ်တို့ကို ပယ်ရှင်းတော်မူမည်။– မွေးသော အနှံအရာ၌ ပုပ်စပ်သောအနံ့၊ ခါးစည်းအရာ၌ ခါးကြိုး၊ ကျစ်သောဆံပင်အရာ၌ ခေါင်းတုံးခြင်း၊ ရင်စည်းတန်ဆာအရာ၌ လျှော်တေကြိုး၊ လှသောအဆင်းအရာ၌ သံပုထိုးချက်ရာ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။–
၂၅ သင်၏လူတို့သည် ထားလက်နက်ဖြင့်ငင်း၊ သင်
၂၆ ၏သူရဲတို့သည် စစ်တိုက်သဖြင့်ငင်း လဲ၍ ဆုံးရှုံး ကြလိမ့်မည်။– သူ၏တံခါးတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍၊

၄

၁ သူသည် လူဆိတ်ညံရာ မြေပေါ်မှာ ထိုင်ရလိမ့်မည်။ ထိုကာလ၌ မိန်းမခုနစ်ယောက်တို့သည် ယောကျ်ားတယောက်ကို ကိုင်ဆွဲလျက်၊ ကျွန်မတို့သည် ကိုယ်မုန့်ကို စားပါမည်။ ကိုယ်အဝတ်ကိုလည်း ဝတ်ပါမည်။ ကျွန်မတို့ကိုမောင်၏နာမဖြင့် သမုတ်ခြင်းသာရှိစေ၍၊ ကျွန်မတို့ ရှက်ကြောက်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ပါဟု ဆိုကြ လိမ့်မည်။

၂ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရား၏အညွှန့်သည် ဘုန်းအသရေပွင့်လန်းလိမ့်မည်။ လွတ်သော ဣသရေလအမျိုးသားတို့အဘို့၊ မြေအသီးအနှံသည် ကောင်းမြတ်လျောက်ပတ်လိမ့်မည်။–
၃ ထာဝရဘုရားသည် တရားစီရင်သောဝိညာဉ်၊ မီး
၄ လောင်သော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်၊ ဇိအုန်သတို့သမီးတို့၏ အညစ်အကြေးကိုဆေးကြော၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၏အသွေးကို မြို့ထဲက ပယ်ရှားတော်မူပြီးလျှင်၊ ဇိအုန် တောင်မှာကျန်ကြွင်း၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ နေရစ်သောသူတည်းဟူသော အသက်စာရင်းဝင်သမျှသော ယေရုရှလင်မြို့
၅ သားတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ဇိအုန်တောင်မှာ ရှိသမျှ သောအိမ်များနှင့် စည်းဝေးရာ ပရိသတ်များအပေါ်တွင်၊ နေ့အချိန်၌ မိုးယံးတိမ်နှင့် မီးခိုးကိုဂင်း၊ ည၌အချိန်၌ မီးလျှံအလင်းကိုဂင်း ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ မြတ်သောအရာ အလုံးစုံတို့ကို လွှမ်းမိုး
၆ တော်မူလိမ့်မည်။– နေ့အချိန်၌လည်း နေပူကို ကွယ်ကာသောတဲ၊ မိုးယံးသက်မုန်တိုင်းရောက်မှ လုံခြုံသောခိုလှုံရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၅

၁ ငါချစ်ရာသခင်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်တော်ကို အကြောင်းပြု၍၊ မေတ္တာသီချင်းကို ရှေ့တော်၌ဆိုပေအံ့။ မြေကောင်းသောတောင်ပေါ်မှာ ငါချစ်
၂ ရာသခင်၏ စပျစ်ဥယျာဉ်တော် တဆူရှိ၏။– မြေကိုတူး၍ ကျောက်ခဲတို့ကိုရှင်းလင်းစေပြီးမှ၊ အကောင်းဆုံးသော စပျစ်နွယ်ပင်တို့ကို စိုက်ပျိုးတော်မူ၏။ ဥယျာဉ်ထဲမှာ ခိုခိုရာတဲလင့်ကို လည်းဆောက်၍၊ စပျစ်သီးနယ်ရာ ကျင်းကို လည်း တူးတော်မူ၏။ ထိုအခါ စပျစ်သီးကို သီးမည်ဟု မြော်လင့်သည်ရှိသော်၊ ဗောရှသီးကို သီး
၃ ပါသည်တကား။– ယခုမှာ အိုယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၊ ငါနှင့် ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်အမှု
၄ ကို စီရင်ကြပါလော့။– ငါစပျစ်ဥယျာဉ်၌ ငါကျေးဇူးပြုနိုင်လျက်၊ မပြုသေးသောအရာ တစုံတခု ရှိသလော။ စပျစ်သီးကို သီးမည်ဟု မြော်လင့်သည်ရှိသော်၊ ဗောရှသီးကို အဘယ်ကြောင့် သီးသနည်း။– ယခုနားထောင်ကြ။ ငါစပျစ်ဥယျာဉ်၌
၅ ငါပြုရမည်အမှုကို သင်တို့အား ငါဘော်ပြမည်။ စောင်ရန်းကိုငါပယ်ရှင်းသဖြင့်၊ သူတပါးတို့သည် စားကြလိမ့်မည်။ အုတ်ရိုးကို ငါဖျိုသဖြင့်၊ သူတ
၆ ပါးတို့သည် ကျော်နင်းကြလိမ့်မည်။– ဥယျာဉ်ကို ငါရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးမည်။ အဘယ်သူမျှ မပြင်ဆင်ရ။ အဘယ်သူမျှ မတူးမဆွရ။ ဆူးပင်အမျိုးမျိုး ပေါက်ကြလိမ့်မည်။ ထို့ဥယျာဉ်အပေါ်မှာလည်း
၇ မိုးယံးမရွာစေခြင်းငှါ ငါပညတ်မည်။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ စပျစ်ဥယျာဉ်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးတည်း။ နှစ်သက်တော်မူ

To Contents

သောပျိုးပင်ကား၊ ယုဒလူတည်း။ တရားစီရင်
ခြင်းကို မြော်လင့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အသေ
သတ်ခြင်းကိုငဲ့၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအရာ၌လည်း
ငိုကြွေးခြင်းကိုငဲ့ တွေ့မြင်တော်မူ၏။
၈ မိမိတို့သည် မြေ၏အလယ်၌ တစုတည်းနေ
ရာကျ၍၊ လပ်သောအရပ်မရှိစေခြင်း၄၇၊ အိမ်တ
ဆောင်နှင့် တဆောင်ကိုငဲ့၊ လယ်တကွက်နှင့်
တကွက်ကိုငဲ့၊ ဆက်တတ်သောသူတို့သည် အ
၉ မင်္ဂလာရှိကြ၏။– ငါ၏နားအပါး၌၌ ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ အကယ်စင်စစ် ကြီးကျယ်တင့်တယ်သော
အိမ်အများတို့သည် နေသောသူမရှိ။ လူဆိတ်သည်
၁၀ ရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– အကြောင်းမူကား၊ စပျစ်
ဥယျာဉ်တပယ်သည် စပျစ်ရည်တဗတ်ကိုမျှသာ
ဖြစ်စေမည်။ မျိုးစေ့ကိုလည်း ကြဲသောအခါ၊
ဆယ်ဘို့တွင် တဘို့ကိုမျှသာရကြလိမ့်မည်။
၁၁ သေရည်သေရက်ကို သောက်အံ့သောငှါ၊ နံ
နက် စောစောထ၍ စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မူးအံ့သော
ငှါ၊ ည၌ကိုလည်း လွန်စေတတ်သော သူတို့သည်
၁၂ အမင်္ဂလာရှိကြ၏။– သူတို့၏ပွဲ၌ စောင်း၊ တ
ယော၊ ပတ်သာ၊ ပုလွေ၊ စပျစ်ရည် ပါတတ်၏။
ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်ကိုကား၊ ပမာဏမပြု
ကြ။ လက်တော်နှင့် ပြုပြင်တော်မူရာကို မရိပ်မိ
၁၃ ကြ။– ထိုကြောင့် ငါ၏လူတို့သည် ပညာမရှိ။
ဘမ်းဆီးသိမ်းသွားခြင်းကို ခံရကြ၏။ မှူးမတ်
တို့သည် မွတ်သိပ်၍ သေကြ၏။ ဆင်းရဲသား
တို့သည် ရေတပ်၍ ပူဆွေးလျက် ရှိကြ၏။–
၁၄ ထိုကြောင့်၊ မရဏာနိုင်ငံသည် မိမိလောဘကို
ကျယ်စေ၍၊ မိမိပစပ်ကို အတိုင်းအရှည်မရှိဘဲ
ဖွင့်ဟသဖြင့်၊ သူတို့၏ ဂုဏ်အသရေ အလုံးအ
ရင်း၊ အသံဗလံပြုခြင်း၊ ရွှင်လန်းခြင်းတို့သည်
၁၅ ဆင်းမြဲပ်ရကြ၏။– ယုတ်သောသူလည်း ဦးနှိမ့်
ခြင်း၊ မြတ်သောသူလည်း ရွှတ်ချခြင်းကိုခံရ၍၊
မာနကြီးသော သူတို့၏မျက်နှာလည်း ပျက်ရ
၁၆ ၏။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
သည် တရားစီရင်ခြင်းအားဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်း
သို့ ရောက်တော်မူလိမ့်မည်။ သန့်ရှင်းတော်မူ
သော ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းအား
၁၇ ဖြင့်၊ သန့်ရှင်းခြင်းရှိတော်မူလိမ့်မည်။– ထိုအခါ
သိုးသငယ်တို့သည် အလိုအလျောက် ကျက်စား
ရကြလိမ့်မည်။ သူဌေးသူကြွယ်ပိုင်ဘူး၍၊ လူ
ဆိတ်ညံရာအရပ်၌လည်း ဧည့်သည်တို့သည်
စားရကြလိမ့်မည်။
၁၈ ဒုက္ခကို ဒုစရိုက်ဖြင့်ဆွဲသောသူ၊ လှည်းကြိုး
ဖြင့် ဆွဲသကဲ့သို့၊ အပြစ်ကို ဆွဲငင်သောသူတို့
၁၉ သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။– သူတို့ကလည်း၊ ဘုရား
သခင်၏အမှုကို ငါတို့သည် မြင်ရမည်အကြောင်း၊
အလျင်အမြန်ကြိုးစားတော်မူပါစေ။ ငါတို့သည်
သိနားလည်ရမည်အကြောင်း၊ ဣသရေလအမျိုး
၏ သန့်ရှင်းသောဘုရား၏အကြံတော်သည်၊ အ
၂၀ နီးသို့ချဉ်း၍ပြည့်စုံပါစေဟု ဆိုတတ်ကြ၏။– မ
ကောင်းကိုအကောင်း၊ အကောင်းကိုမကောင်း
ဟုခေါ်တတ်သောသူ၊ အလင်းအရာ၌အမှိုက်၊ အ
မှိုက်အရာ၌ အလင်းကိုငဲ့၊ အချိုအရာ၌ အခါး၊
အခါးအရာ၌ အချိုကိုငဲ့၊ အလွဲယူတတ်သော
၂၁ သူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။– ငါသည် ပညာရှိ
သည်ဟု ကိုယ်ကိုထင်သောသူ၊ သမ္မာသတိနှင့်
ပြည့်စုံသည်ဟု ထင်မှတ်သောသူတို့သည် အမင်္
၂၂ လာရှိကြ၏။– စပျစ်ရည်ကို များစွာသောက်နိုင်
သောသူ၊ ဆေးနှင့်ရောသော သေရည်သေရက်ကို
သောက်ခြင်းအမှု၌၊ အားကြီးသောသူတို့သည် အ
၂၃ မင်္ဂလာရှိကြ၏။– ထိုသူတို့သည် တံစိုးကိုစားခြင်း
ငှါ၊ မတရားသောသူတို့ကို အပြစ်မပေးဘဲလွှတ်
၍၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို
၂၄ ဝန်မခံ ပယ်ရှားတတ်ကြ၏။– ထိုကြောင့်၊ မီးလျှာ
သည် ကောက်ရိုးကိုလျက်၊ မီးလျှံသည် မြက်
ခြောက်ကို ကျွမ်းစေသည်နည်းတူ၊ သူတို့၏အ
မြစ်သည် ဆွေးမြေ့သော သစ်သားကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊
အပွင့်သည်လည်း မြေမှုန့်ကဲ့သို့ လွင့်တက်လိမ့်
မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင် ထာဝရဘုရား၏တရားတော်ကို ပယ်ကြ
ပြီ။ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရား၏
ဗျာဒိတ်တော်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုကြပြီ။
၂၅ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို
အမျက်တော်ထွက်လျက်၊ သူတို့၌လက်တော်ကို
ဆန့်၍ ဒဏ်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ တောင်တို့သည်
တုန်လှုပ်၍၊ သူတို့၏အသေကောင်တို့သည်
လမ်းများ၌ မစင်ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း
အမျက်တော်သည်မငြိမ်း၊ လက်တော်သည် ဆန့်
၂၆ လျက်ရှိသေး၏။– ဝေးသောအရပ်မှာနေသော
လူမျိုးတို့အဘို့ အလံကိုထူ၍၊ မြေကြီးစွန်းသား
တို့ကို နှိုးဆော်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် အ
၂၇ လျင်အမြန်လာကြလိမ့်မည်။– သူတို့တွင် မော
သောသူမရှိ။ ထိမိ၍ လဲသောသူ မရှိ။ ငိုက်မျည်း
သောသူ၊ အိပ်ပျော်သောသူလည်းမရှိ။ သူတို့ခါး
၂၈ စည်း မပြေ။ ခြေနင်းကြိုးလည်းမကျွတ်။– သူတို့

To Contents

မြွားတို့သည် ထက်ကြ၏။ လေးတို့သည်လည်း
တင်လျက်ရှိကြ၏။ မြင်းခွါတို့သည် မီးကျောက်
ကဲ့သို့ငင်း၊ ရထားဘီးတို့သည်လည်း၊ လေဘွေ
၂၉ ကဲ့သို့ငင်း ထင်ကြ၏။– သူတို့ အသံဗလံသည်
ခြင်္သေ့ဟောက်သံနှင့် တူ၍၊ ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့
ဟောက်ကြလိမ့်မည်။ ဟောက်လျက် အကောင်
ကိုဘမ်း၍ ဆောင်သွားကြလိမ့်မည်။ အဘယ်သူ
၃၀ မျှ မကယ်မနှုတ်ရ။– ထိုကာလ၌ သူတို့သည် သ
မုဒ္ဒရာ အသံဗလံကဲ့သို့ ဟုန်းဟုန်းမြည်ကြလိမ့်
မည်။ ထိုပြည်ကို ကြည့်ရှုလျှင်၊ မှောင်မိုက်အတိ၊
ဒုက္ခဆင်းရဲသက်သက် ရှိ၍၊ မိုးယံးကောင်းကင်
အလင်းသည် ကွယ်ပျောက်လိမ့်သတည်း။

၆

၁ သြဇိမင်းကြီး အနိစ္စရောက်သော နှစ်တွင်၊
ထာဝရဘုရားသည် အလွန်မြင့်မြတ်သော ပလ္လင်
ပေါ်မှာထိုင်တော်မူသည်ကို ငါမြင်၏။ အဝတ်
တော်တန်ဆာသည် ဗိမာန်တော်ကို ဖြည့်လေ
၏။– ကောင်းကင်တမန်သရုပ်တို့သည် ပလ္လင်
၂ တော်တဘက်တချက်၌ ရပ်နေကြ၏။ သူတို့
သည် အတောင်ခြောက်ခုစီရှိ၍၊ အတောင်နှစ်ခု
ဖြင့် မျက်နှာကိုဖုံးလျက်၊ အတောင်နှစ်ခုဖြင့် ခြေ
တို့ကိုဖုံးလျက်၊ အတောင်နှစ်ခုဖြင့် ပျံတတ်ကြ
၏။– သူတို့ကလည်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
၃ ထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ သန့်
ရှင်းတော်မူ၏။ သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ မြေကြီးလုံး
သည် ဘုန်းတော်နှင့် ပြည့်လေ၏ဟု တပါးကိုတ
၄ ပါး ကြွေးကြော်၍ ဩဇာဆိုကြ၏။– ထိုသို့သော
ကြွေးကြော်သံကြောင့်၊ တံခါးတိုင်တို့သည် လှုပ်
၅ ရှား၍၊ မီးခိုးနှင့် တအိမ်လုံး ပြည့်လေ၏။– ငါက
လည်း၊ ငါ၌အမင်္ဂလာရှိ၏။ ငါအကျိုးနည်းရှိပြီ။
အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ညစ်ညူးသောနှုတ်
ခမ်းရှိလျက်၊ ညစ်ညူးသောနှုတ်ခမ်းရှိသော လူ
မျိုးတွင်နေလျက်နှင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်ကို၊ ကိုယ်
၆ မျက်စိနှင့် မြင်လေပြီတကားဟု ဆို၏။– ထိုအခါ
ကောင်းကင်တမန်သရုပ်တပါးသည် ယဇ်ပလ္လင်
ပေါ်က မီးညှပ်ဖြင့်ယူသော မီးခဲတခဲကို လက်နှင့်
၇ ကိုင်လျက်၊ ငါ့ရှိရာသို့ပျံလာ၍၊– ငါ့နှုတ်ကိုတို့ပြီး
လျှင်၊ ဤမီးခဲသည် သင်၏နှုတ်ခမ်းကိုတွေ့ပြီ။
သင်၏ဒုစရိုက်ကို သုတ်သင်ပြီ။ သင်၏အပြစ်
လည်း ပြေရှင်းပြီဟု ဆို၏။

၈ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ ငါသည်အဘယ်သူ
ကို စေလွှတ်ရမည်နည်း။ ငါတို့အဘို့ အဘယ်သူ
သွားမည်နည်းဟုမေးတော်မူသံကို ငါကြားလျှင်၊
ငါက၊ အကျွန်ုပ်ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်
၉ တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။– ထာဝရဘုရား
ကလည်း၊ ထိုလူမျိုးရှိရာသို့ သွားပြီးလျှင်၊ သင်
တို့သည် ကြားလျက်ပင်၊ အနက်ကို နားမလည်
ဘဲ ကြားကြလိမ့်မည်။ မြင်လျက်ပင် အာရုံမပြု
၁၀ ဘဲ မြင်ကြလိမ့်မည်ဟု ပြောလော့။– သူတို့မျက်
စိမမြင်၊ နားမကြား၊ စိတ်နှလုံးမသိ၊ အကျင့်မ
ပြောင်းလဲ၊ သူတို့အနာရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေရ
သည်တိုင်အောင်၊ သူတို့စိတ်နှလုံးကို မိုက်စေ
လော့။ သူတို့ နားကိုလည်း ထိုင်းစေလော့။ သူ
တို့မျက်စိကိုလည်း ပိတ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ
၁၁ ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊ အဘယ်မျှကာလပတ်
လုံး ကြာပါလိမ့်မည်နည်းဟု ငါမေးလျှောက်ပြန်
လျှင်၊ မြို့တို့သည် မြို့သားမရှိ၊ အိမ်တို့သည်
အိမ်သားမရှိအောင် ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ရောက်သ
ဖြင့်၊ တပြည်လုံးသည် လူဆိတ်ညံရာသက်သက်
၁၂ ဖြစ်သည်တိုင်အောင်ငင်း၊– ထာဝရဘုရားသည်
လူတို့ကို ဝေးသောအရပ်သို့ ပြောင်းစေတော်မူ
၍၊ ပြည်ထဲမှာ များစွာသောစွန့်ပစ်ခြင်း ရှိသည်
တိုင်အောင်ငင်း၊ ထိုကာလသည်ကြာလိမ့်မည်။–
၁၃ ထိုပြည်၌ ဆယ်ဘို့တွင်တဘို့ ကြွင်းသေးသော်
လည်း၊ ထိုအကြွင်းသည် အထပ်ထပ်ဖျက်ဆီး
ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ ထင်ရှူးပင်နှင့်
သပိတ်ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ၍၊ သစ်ငုတ်သည် ကြွင်း
သကဲ့သို့၊ သန့်ရှင်းသောအနွယ်သည် ထိုပြည်၌
အငုတ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇

၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ဩဇိသားဖြစ်သော၊ ယောသံ
၏သားအာခတ်မင်းလက်ထက်၌၊ ရှုရိရှင်ဘုရင်
ရေဇိန်မင်းနှင့် ဣသရေလရှင်ဘုရင် ရေမလိမင်း
၏သား ပေကာမင်းတို့သည်၊ ယေရုရှလင်မြို့ကို
တိုက်ခြင်းငှါ ချီလာကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ အ
၂ ကြံမမြောက်နိုင်ကြ။– ရှုရိပြည်သည် ဧဖရိမ်ပြည်
ကို အမှီပြုသည်ဟု ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးကြားသောအ
ခါ၊ တောသစ်ပင်တို့သည် လေကြောင့်လှုပ်ရှား
သကဲ့သို့၊ မင်းကြီး၏နှလုံးနှင့် ပြည်သားတို့၏
နှလုံးသည် တုန်လှုပ်လျက်ရှိကြ၏။

၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် ဟေရှာယကို
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်သင်၏သား ရှာ
ယာရှုပ်နှင့်အတူသွား၍၊ ခဝါသည်၏လယ်နားမှာ
ရှောက်သောလမ်း၊ အထက်ရေကန်ပြွန်ဝ၌ အာ
ခတ်မင်းကိုကြိုဆို၍တွေ့လျှင် ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊–

To Contents

၄ သတိပြု၍ ငြိမ်သက်စွာ နေလော့။ မီးခိုးထွက်သော ဤထင်းစနစ်ခုတည်းဟူသော၊ ရှုရိမင်းရေဇိန်နှင့် ရေမလိၢ်၏သားတို့သည် ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်သော်လည်း၊ မစိုးရိမ်နှင့်၊ စိတ်မပျက်နှင့်။

၅ ရှုရိပြည်၊ ဧဖရိမ်ပြည်၊ ရေမလိသားတို့က၊ ငါ
၆ တို့သည် ယုဒပြည်သို့သွား၍နှောင့်ရှက်ကြကုန်အံ့။ တိုက်ယူ၍ ပြည်အလယ်မှာ တဗာလ၏သားကို မင်းအရာ၌ ခန့်ထားကြကုန်အံ့ဟု သင့်တဘက်၌ မကောင်းသောအကြံကို ကြံကြသော်
၇ လည်း၊– ဘုရားရှင် ထာဝရဘုရားက၊ ထိုအကြံမ
၈ တည်ရ။ ထိုသို့မဖြစ်ရ။– ရှုရိပြည်၏ခေါင်းကား၊
၉ ဒမာသက်မြို့။ ဒမာသက်မြို့၏ ခေါင်းကား၊ ရေဇိန်မင်းဖြစ်ရ၏။ ဧဖရိမ်ပြည်၏ခေါင်းကား၊ ရှမာရိမြို့။ ရှမာရိမြို့၏ခေါင်းကား၊ ရေမလိသားဖြစ်ရ၏။ သို့သော်လည်း၊ ခြောက်ဆယ်ငါးနှစ်အတွင်းတွင်၊ ဧဖရိမ်ပြည်ကို ပြည်မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ချိုးဖဲ့လိမ့်မည်။ သင်တို့သည် မယုံလျှင်၊ မတည်ရကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ဘုရားသခင်
၁၁ ထာဝရဘုရားထံမှာ နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်း
၁၂ ပန်လော့။– နက်သောအရပ်၌ ဖြစ်စေ၊ မြင့်သော အထက်အရပ်၌ ဖြစ်စေ၊ တောင်းပန်လော့ဟု
၁၃ အာခတ်မင်းကို မိန့်တော်မူလျှင်၊– အာခတ်မင်းက၊ ကျွန်ုပ်မတောင်းပန်ပါ။ ထာဝရဘုရားကို မ
၁၄ စုံစမ်းပါဟု ပြန်ပြော၏။– ထိုအခါ ဟေရာယက၊ အိုဒါဝိဒ်အမျိုးသားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့သည် လူကို ငြီးငွေ့စေသည်သာမက၊ ငါ
၁၅ ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်ကိုငြီးငွေ့စေကြမည်
၁၆ လော။– ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင် နိမိတ်လက္ခဏာကို သင်တို့အားပေးတော်မူမည်။ ကြည့်ရှုလော့။ သတို့သမီးကညာသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍၊ သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်လတံ့။ ထိုသားကို ဧမာနွေလအမည်ဖြင့် မှည့်
၁၇ ရလတံ့။– ထိုသူသည် မကောင်းသောအရာကို ပယ်၍၊ ကောင်းသောအရာကို ရွေးယူတတ်သည်တိုင်အောင်၊ နို့ဓမ်းနှင့် ပျားရည်ကို စားရလိမ့်
၁၆ မည်။– ထိုသူငယ်သည် မကောင်းသောအရာကို မပယ်၊ ကောင်းသောအရာကို မရွေးမယူတတ်မှီ၊ သင်ကြောက်သော ရှင်ဘုရင်နှစ်ဦး အစိုးရသော ပြည်သည် စွန့်ပစ်သောအရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၇ ဧဖရိမ်အမျိုးသည် ယုဒအမျိုးနှင့် ကွာသွားသော နေ့မှစ၍၊ မဖြစ်ဘူးသော နေ့ရက်ကာလကို ထာဝရဘုရားသည် သင်၏အပေါ်၌ငင်း၊ သင်၏လူများအပေါ်၌ငင်း၊ သင်၏အမျိုးရင်းအပေါ်
၁၈ ၌ငင်း၊ ရောက်စေတော်မူမည်။– ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တုမြစ်လက်ကြားတို့ အနားမှာရှိသော ယင်ကောင်ကိုငင်း၊ အာရှုရိပြည်၌ရှိသော ပျားကောင်
၁၉ ကိုငင်း၊ နှိုးဆော်တော်မူသဖြင့်၊– သူတို့သည်လာ၍ လူဆိတ်ညံသောချိုင့်များ၊ ချောက်ကြား၊ တောအုံ၊ ကျက်စားရာများအပေါ်မှာ အကုန်အ
၂၀ စင် နားကြလိမ့်မည်။– ထိုကာလတွင် မြစ်ကြီးတဘက်၌ နေသောသူ၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်တည်းဟူသော ငါးသောသင်တုန်းဖြင့် ထာဝရဘုရားသည် ဆံပင်နှင့် ခြေမွေးကို ရိတ်တော်မူမည်။
၂၁ မုတ်ဆိတ်ကိုလည်း ပယ်ရှင်းတော်မူမည်။– ထိုကာလ၌ လူသည် နွားမကလေးတကောင်၊ သိုး
၂၂ ဆိတ်နှစ်ကောင်ကို မွေးစားလျှင်၊– သူတို့၌ များစွာသော နို့ကိုရသဖြင့် နို့ဓမ်းကိုစားရ၏။ ပြည်၌ကျန်ကြွင်းသမျှသော သူတို့သည် ထောပတ်နှင့်
၂၃ ပျားရည်ကိုသာ စားရကြလိမ့်မည်။– ထိုအခါ စပျစ်နွယ်ပင်တထောင်ရှိ၍၊ ငွေတထောင် အဘိုးထိုက်သော စပျစ်ဥယျာဉ်တိုင်း၊ ဆူးပင်မျိုးသက်
၂၄ သက် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။– လေးနှင့် မြှားကို ဆောင်လျက် ထိုအရပ်သို့သွားကြလိမ့်မည်။ မြေတပြင်လုံး၌ ဆူးပင်မျိုးသက်သက် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။–
၂၅ ပေါက်တူးနှင့် တူးဆွရာ တောင်ယာရှိသမျှတို့သည်၊ ဆူးပင်မျိုးကြောင့် အဘယ်သူမျှ မချည်းနှံ့သဖြင့်၊ နွားလွှတ်၍ကျက်စားရာ၊ သိုးဆိတ်တို့ ကျော်နင်းရာဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု ဟောလေ၏။

၈

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ကြီးသော ကျောက်သင်ပုန်းကိုယူပြီး၍လျှင်၊ အသေ့လုယက်မြန်မြန်ဖျက်လေ့ဟုဆိုလိုသော၊ မဟေရ္ဂာလလဟာရ္ဗဇ်တ်ဟူသော အက္ခရာစာလုံးကို လူဘာသာအားဖြင့် ရေးထားလော့ဟု ငါ့အား
၂ မိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါ သက်သေခံစေခြင်းအလိုငှါ၊ ယုံလောက်သောသက်သေ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဥရိယနှင့် ယေဗရခိ၏သား ဇာခိရိတို့ကို ငါ
၃ ခေါ်ထား၏။– ထိုနောက်မှ ငါသည် ပရောဖက်ကတော်ကို ချဉ်းသဖြင့်၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်လေ၏။ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထိုသားကို မဟေရ္ဂာလလ
၄ ဟာရ္ဗဇ်တ်ဟူသော အမည်ဖြင့် မှည့်လော့။– အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူငယ်သည် အမိအဘဟု မခေါ်တတ်မှီ၊ ဒမာသက်မြို့၏စည်းစိမ်၊ ရှမာရိမြို့၌ လုယက်သောဥစ္စာကို အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည်

To Contents

၅ သိမ်းသွားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– တဖန်
၆ ထာဝရဘုရားက၊ ဤလူမျိုးသည် ဖြည်းညှင်း
စွာစီးသော ရိုလောင်ချောင်းကို ငြင်းပယ်၍၊ ရေ
ဇိန်နှင့် ရေမလိသားတို့၌ ဝမ်းမြောက်ကြသော
၇ ကြောင့်၊– ထာဝရဘုရားသည် အလုံးအရင်းပါ
သော အာရှရိရှင်ဘုရင်တည်းဟူသော၊ ခွန်အားဗ
လကြီး၍ များသောမြစ်ရေနှင့် သူတို့ကို လွှမ်းမိုး
စေတော်မူသဖြင့်၊ ထိုမြစ်သည် မိမိချောင်းများ
၈ ကို လွှမ်း၍၊ မိမိကမ်းများကို လျှံလျက်၊– ယုဒ
ပြည်ကို ချင်းနှင်းလွှမ်းမိုးဖြန့်သွား၍၊ လည်ပင်း
တိုင်အောင် မှီလိမ့်မည်။ သူ၏အတောင်တို့ကို
လည်း ဖြန့်သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်၏မြေတပြင်လုံး
ကို အုပ်မိုးလိမ့်မည်၊ အိ ဧမာနွေလဟု မိန့်တော်
မူ၏။

၉ အချင်းလူများတို့၊ သင်းဖွဲ့၍ မှိုင်တွေကြလော့။
ဝေးသောပြည်သားအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြ
လော့။ ခါးစည်း၍ မှိုင်တွေကြလော့။ ခါးစည်း၍
၁၀ မှိုင်တွေကြလော့။– တိုင်ပင်ကြလော့။ သင်တို့အ
ကြံသည် ပျက်လိမ့်မည်။ စီရင်ကြလော့။ စီရင်
သည်အတိုင်း မတည်ရ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘု
ရားသခင်သည် ငါတို့ဘက်၌ရှိတော်မူ၏။

၁၁ ဤလူမျိုး၏ဘာသာဓလေ့အတိုင်း၊ ငါမကျင့်
ရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် တန်ခိုးပြ
လျက်၊ ငါ့ကို သွန်သင်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊–
၁၂ သင်းဖွဲ့ခြင်းဟု၊ ဤလူမျိုးဆိုသမျှအတိုင်း၊ သင်
တို့သည် သင်းဖွဲ့ခြင်းဟု မဆိုကြနှင့်။ သူတို့
ကြောက်တတ်သောအရာကို မကြောက်ကြနှင့်။
၁၃ မထိတ်လန့်ကြနှင့်။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အ
ရှင်ထာဝရဘုရားကို ရိုသေခြင်းရှိကြလော့။ ထို
ဘုရားကိုသာ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်း ရှိ
၁၄ ကြလော့။– ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ထိုဘုရားသည် သင်
တို့ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဣ
သရေလလူနှစ်မျိုးတို့ ထိမိ၍လဲစရာကျောက်၊
မှားယွင်းစရာကျောက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၌
ကျော့ကွင်းနှင့် ထောင်ချောက် ဖြစ်တော်မူလိမ့်
၁၅ မည်။– ထိုသူအများတို့သည် ထိမိ၍ တိမ်းလဲ
ကျိုးပဲ့ခြင်း၊ ကျော့မိဘမ်းဆီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ
၁၆ လိမ့်မည်။– ဤသက်သေခံချက်ကို ငါတပည့်တို့
တွင် ထုပ်ထား၍၊ ပညတ်တရားကို တံဆိပ်ခတ်
၁၇ လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ယာကုပ်အမျိုးသားတို့
တွင် မျက်နှာတော်ကို ကွယ်ထားတော်မူသော
ထာဝရဘုရားကို ငါသည် ဆိုင်းငံ့လျက်မြော်လင့်
၁၈ မည်။– ငါမှစ၍ ငါ့အား ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ
သောသူငယ်တို့သည် ရှိကြ၏။ ဇိအုန်တောင်
ပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူသော ကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားထံတော်က၊ ဣသရေလ
အမျိုး၌ ပုပွနိမိတ်နှင့်အံ့ဘွယ်သောအရာ ဖြစ်စေ
၁၉ ခြင်းငှါ ပေးတော်မူသတည်း။– တိုးတိုးပြော၍
မန္တန်သရဖူယတတ်သော နတ်ဝင်နှင့် စုန်းတို့၌
ဆည်းကပ်ကြလော့ဟု သင်တို့အား ဆိုလျှင်မူ
ကား၊ လူတို့သည် မိမိတို့ဘုရားသခင်၌ မဆည်း
ကပ်အပ်သလော။ အသက်ရှင်သောသူ၏ အမှု
မှာ အသက်သေသောသူ၌ ဆည်းကပ်အပ်သ
၂၀ လော။– တရားတော်ကိုငဲး၊ သက်သေခံတော်
မူချက်ကိုငဲး နားထောင်ကြကုန်။ သူတို့ပြော
သောစကားသည် နှုတ်ကပတ်တော်နှင့် မညီ
၂၁ လျှင်၊ သူတို့၌ အာရုဏ်မတက်သေး။– ပင်ပန်း
ခြင်းနှင့် မွတ်သိပ်ခြင်းကိုခံလျက် လွန်သွားရကြ
လိမ့်မည်။ မွတ်သိပ်သောအခါလည်း ကိုယ်ကို
ကိုယ်နှောင့်ရှက်၍၊ မိမိတို့ ရှင်ဘုရင်နှင့် မိမိတို့
၂၂ ဘုရားသခင်ကို ကျိန်ဆဲကြလိမ့်မည်။– အထက်
သို့ မျှော်သည်ဖြစ်စေ၊ မြေကြီးကို ကြည့်သည်
ဖြစ်စေ၊ ဒုက္ခဆင်းရဲနှင့် မှောင်မိုက်အတိရှိပါ၏။
ထူထပ်သောမှောင်မိုက်နှင့် တွေ့၍၊ အလင်း
ကွယ်ပျောက်ရာသို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်
မည်။

၉

၁ သို့သော်လည်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို ခံရသော
ပြည်သည် နောက်မှ မှောင်မိုက်နှင့် ကင်းလွတ်
လိမ့်မည်။ ဇာဗုလုန်ခရိုင်နှင့် နဿလိခရိုင်ကို အ
ထက်က ရှုတ်ချတော်မူသော်လည်း၊ နောက်တ
ဖန် အိုင်နားရှောက်သောလမ်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တ
ဘက်၊ တပါးအမျိုးသားနေရာ ဂါလိလဲပြည်ကို
၂ ဂုဏ်အသရေနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။– မှောင်
မိုက်ထဲမှာ သွားလာသော လူများတို့သည် ကြီး
စွာသောအလင်းကို မြင်ရ၍၊ သေမင်း၏နိုင်ငံအ
ရိပ်တွင် ရှိနေသောသူတို့၌ အလင်းပေါ်ထွန်း
၃ လျက်ရှိ၏။– ကိုယ်တော်သည် အမျိုးသားတို့ကို
များပြားစေ၍၊ သူတို့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို တိုး
ပွါးစေတော်မူ၏။ စပါးကိုစုသိမ်းရာကာလ၌ ဝမ်း
မြောက်သကဲ့သို့၎င်း၊ လုယူသောဥစ္စာကိုဝေသော
သူ ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့၎င်း၊ ရှေ့တော်၌သူတို့
၄ သည် ဝမ်းမြောက်ကြပါ၏။– အကြောင်းမူကား၊
မိဒျန်လက်ထက်၌ ပြုတော်မူသကဲ့သို့၊ ကိုယ်
တော်သည် သူတို့ထမ်းရသောထမ်းဘိုး၊ ကျောရွဲ
ခံရသော တုတ်ကိုငဲး၊ ညှဉ်းဆဲသောသူ၏ လုံတံ

To Contents

၅ ကိုငင်း ချိုးတော်မူပြီ။– စစ်တိုက်သောသူရဲ၏ခြေ
စွပ်နှင့် အသွေးလူးသော အဝတ်တန်ဆာရှိသမျှ
၆ တို့သည် မီးရှို့ဘို့မီးစာ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။– အ
ကြောင်းမူကား၊ ငါတို့အဘို့ သူငယ်ကို ဘွားမြင်
၏။ ငါတို့အား သားကို သနားတော်မူ၏။ ထိုသူ
သည် အုပ်စိုးခြင်းအာဏာစက်ရှိလိမ့်မည်။ နာမ
တော်မူကား အံ့ဩဘွယ်၊ တိုင်ပင်ဘက်၊ တန်ခိုး
ကြီးသောဘုရားသခင်၊ ထာဝရအဘ၊ ငြိမ်သက်
ခြင်းအရှင်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကို ခံတော်မူ
၇ လိမ့်မည်။– ဒါဝိဒ်မင်း၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်
၍၊ နိုင်ငံတော်ကို နောင်ကာလအစဉ်မပြတ်၊ တ
ရားတော်အတိုင်း ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်၍ အမြဲ
တည်စေတော်မူမည်အကြောင်း၊ အာဏာတော်
တိုးတက်ခြင်းနှင့် ငြိမ်သက်တော်မူခြင်းသည်
နိဿအမြဲရှိလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော်အားကြီး၍၊ ထို
အမှုကို ပြီးစီးစေတော်မူလိမ့်မည်။

၈ ထာဝရဘုရားသည် ဗျာဒိတ်တော်ကို ယာ
ကုပ်အမျိုးသို့လွှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုးအပေါ်
၉ မှာ သက်ရောက်စေတော်မူ၏။– အုတ်ရိုးပြိုသော်
၁၀ လည်း၊ ဆစ်သောကျောက်နှင့် တည်ပြန်မည်။
သဖန်းပင်များကို ခုတ်လဲသော်လည်း၊ သူတို့အ
ရာ၌ အာရဇ်ပင်များကို စိုက်ထားမည်ဟု မာန
ကြီးမားထောင်လွှားသော ရှမာရိမြို့သားမှစ၍ ဧ
၁၁ ဖရိမ်လူအပေါင်းတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။– ထာ
ဝရဘုရားသည်လည်း၊ ထိုသူတို့တဘက်၌ ရေ
ဇိန်မင်း၏ ရန်သူတို့ကို ချီးမြှောက်၍၊ ဧဖရိမ်အ
၁၂ မျိုး၏ရန်သူတို့ကို ထစေတော်မူသဖြင့်၊– ရှေ့၌
ကား ရှုရိလူ၊ နောက်၌ကား ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ပ
စပ်ဟ၍၊ ဣသရေလအမျိုးကို ကိုက်စားကြလိမ့်
မည်။ သို့သော်လည်း၊ အမျက်တော်သည်မငြိမ်း၊
လက်တော်သည် ဆန့်လျက်ရှိသေး၏။

၁၃ ဤလူမျိုးသည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသော သူထံ
သို့ မလှည့်မပြန်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာ
၁၄ ဝရဘုရားကို မရှာမဖွေတတ်။– ထို့ကြောင့်၊ ထာ
ဝရဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးမှ ဦးခေါင်းနှင့်
အမြီးကိုငင်း၊ စွန်ပလွံလက်နှင့် ကိုင်းပင်ကိုငင်း
၁၅ တနေ့ခြင်းတွင် ခုတ်ဖြတ်တော်မူလိမ့်မည်။– ဦး
ခေါင်းကား၊ အသက်ကြီးသူနှင့် အသရေရှိသူ
တည်း။ အမြီးကား၊ မုသာကိုဟောပြောသော ပ
၁၆ ရောဖက်တည်း။– ဤလူမျိုးကို လမ်းပြသောသူ
တို့သည် လမ်းလွဲစေခြင်းငှါ ပြုကြ၏။ လိုက်သော
သူတို့သည်လည်း ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်
၁၇ မည်။– ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့
တွင်ရှိသော လူပျိုတို့ကို အားရတော်မမူ။ မိဘမ
ရှိသောသူငယ်နှင့် မုတ်ဆိုးမတို့ကို သနားတော်မ
မူ။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အဓမ္မပြုသောသူ၊ ဆိုး
ညစ်သောသူဖြစ်၍၊ မတရားသောစကားကို
ပြောတတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ အမျက်တော်သည်
မငြိမ်း၊ လက်တော်သည် ဆန့်လျက်ရှိသေး၏။
၁၈ အဓမ္မသည် မီးကဲ့သို့လောင်တတ်၏။ ဆူးပင်
အမျိုးမျိုးကို ကျွမ်းစေမည်။ တောအုပ်ကိုလည်း
မီးရှို့သဖြင့်၊ အပင်တို့သည် မီးခိုးနှင့်တကွ လွှင့်
၁၉ တက်ကြလိမ့်မည်။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကြောင့်၊ မြေသည်
မီးလောင်၍၊ မြေသားတို့သည် မီးမွေးဘို့ ထင်း
ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကို
၂၀ တယောက် မနှမြောရ။– လက်ျာဘက်၌ ခုတ်
ဖြတ်သော်လည်း၊ ငတ်မွတ်လိမ့်မည်။ လက်ဝဲ
ဘက်၌ ကိုက်စားသော်လည်း မဝရ။ အိမ်နီးချင်း
၂၁ အသားကို လူတိုင်း ကိုက်စားရလိမ့်မည်။– မနာ
ရှေအမျိုးသည် ဧဖရိမ်အမျိုးကိုငင်း၊ ဧဖရိမ်အမျိုး
သည် မနာရှေအမျိုးကိုငင်း ကိုက်စားကြလိမ့်
မည်။ ထိုနှစ်မျိုးတို့သည် ယုဒအမျိုးကို တညီတ
ညွတ်တည်း ရန်ပြုကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊
အမျက်တော်သည်မငြိမ်း၊ လက်တော်သည် ဆန့်
လျက်ရှိသေး၏။

၁၀

၁ တော်မွတ်သောသူတို့ကို တရားရုံးစေခြင်းငှါ
၂ ငင်း– ငါ၏လူမျိုးတွင် ဆင်းရဲသားတို့၏အခွင့်အ
ရာကို ရုပ်သိမ်းခြင်းငှါငင်း၊ မုတ်ဆိုးမတို့ကို ညှဉ်း
ဆဲ၍၊ မိဘမရှိသောသူတို့၏ဥစ္စာကို လုယူခြင်းငှါ
ငင်း၊ မတရားသဖြင့် စီရင်သောသူ၊ ကျပ်တည်း
စွာသော မှတ်ချက်ကို မှတ်သားသော စာရေးတို့
၃ သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။– ငါကြည့်ရှုစီရင်သည်
ကာလ၊ အဝေးကရောက်လတ့်သော ဖျက်ဆီး
ခြင်းဖြစ်သည်ကာလ၌၊ သင်တို့သည် ချမ်းသာရ
အံ့သောငှါ၊ အဘယ်သူထံသို့ ပြေးကြလိမ့်မည်
နည်း။ သင်တို့စည်းစိမ်ဥစ္စာကို အဘယ်မှာသို့
၄ ထားကြလိမ့်မည်နည်း။– ငါ့ကျေးဇူးကို မခံရ
သောသူတို့သည်၊ ချုပ်ထားလျက်ရှိသော သူတို့
အောက်မှာ ဦးချရကြလိမ့်မည်။ အသေသတ်
ခြင်းကိုခံရသော သူတို့အောက်မှာ လဲရကြလိမ့်
မည်။ သို့သော်လည်း၊ အမျက်တော်သည်မငြိမ်း၊
လက်တော်သည် ဆန့်လျက်ရှိသေး၏။
၅ အာရှရိလူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ငါ့အမျက်၏

To Contents

လုံတံဖြစ်၏။ သူကိုင်သောတောင်ဝေးသည် ငါ
၆ ဒဏ်ပေးစရာဘို့ ဖြစ်၏။– အဓမ္မလူမျိုးရှိရာသို့
သူ့ကိုငါစေလွှတ်မည်။ ငါ့အမျက်ခံရာလူစုကို လု
ယူဖျက်ဆီး၍၊ လမ်း၌ ရွံ့ကိုကဲ့သို့ ကျော်နင်းစေ
၇ ခြင်းငှါ၊ သူ့ကိုငါမှာထားမည်။– သို့သော်လည်း၊
သူသည် အခြားသောအကြံ၊ အခြားသောအလို
ရှိ၏။ သူသည် ဖျက်ဆီး၍၊ များစွာသောလူမျိုး
၈ တို့ကို ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။– သူသည် အ
ဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ ငါ၏မှူးမတ်တို့
၉ သည် မင်းကြီးဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော။– ကာ
လနော်မြို့သည် ခါခေမိတ်မြို့ကဲ့သို့ငင်း၊ ဟာ
မတ်မြို့သည် အာပဒ်မြို့ကဲ့သို့ငင်း၊ ရှမာရိမြို့
သည် ဒမာသက်မြို့ကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်သည်မဟုတ်
၁၀ လော။– ရှမာရိရုပ်တုနှင့် ယေရုရှလင်ရုပ်တု
ထက် သာ၍မြတ်သော ရုပ်တုဆင်းတုကို ကိုး
ကွယ်သောတိုင်းနိုင်ငံများကို ငါလုယူသကဲ့သို့
၁၁ ငင်း၊– ရှမာရိမြို့နှင့် သူ၏ရုပ်တုတို့ကို ငါပြုသကဲ့
သို့ငင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့နှင့် သူ၏ရုပ်တုတို့ကို ငါ
ပြုမည်မဟုတ်လောဟု ဆိုတတ်၏။

၁၂ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်
တောင်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ အမှုတော်ကိုလက်
စသတ်တော်မူပြီးမှ၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်၏ မာန
ထောင်လွှားခြင်း၊ မော်သောမျက်နှာနှင့် စော်
၁၃ ကားခြင်းကို ငါကြည့်ရှုရှုစီရင်မည်။– ထိုမင်းက၊
ငါသည် ကိုယ်လက်ရုံးသတ္တိနှင့် ကိုယ်ဉာဏ်အား
ဖြင့် ငါတတ်နိုင်၏။ ပညာသတိနှင့် ငါပြည့်စုံ၏။
လူမျိုးနေရာ အပိုင်းအခြားတို့ကို ငါရွှေ့ပြီ။ သူတို့
၏ဘဏ္ဍာကိုလုယူပြီ။ ဘုရင်တို့ကို သူရဲကဲ့သို့နိမ့်
၁၄ ချပြီ။– ငါ့လက်သည် ငှက်သိုက်ကို တွေ့သကဲ့သို့၊
လူတို့၏ဥစ္စာပစ္စည်းကိုတွေ့ပြီ။ စွန့်စ်သောငှက်
ဥတို့ကို သိမ်းယူသကဲ့သို့၊ မြေကြီးတန်ဆာ ရှိသ
မျှတို့ကို ငါသိမ်းယူပြီ။ အဘယ်သူမျှ အတောင်
ကိုမလှုပ်၊ နှုတ်သီးကိုမဖွင့်၊ မမြည်မတွန်ဟုဆို
၁၅ သည်ဖြစ်၍၊– ကြိမ်လုံးသည် ကိုင်သောသူကို
လှုပ်သကဲ့သို့ငင်း၊ တောင်ဝေးသည် မိမိသခင်ကို
ချီကြွသကဲ့သို့ငင်း၊ ပုဆိန်သည် ခုတ်သောသူကို
စောင်ကားရမည်လော။ လွှသည် တိုက်သောသူ
၁၆ ကို ရန်ပြု၍ထောင်လွှားရမည်လော။– ထိုကြောင့်၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင်ထာဝရဘုရား
သည် ထိုမင်း၏ဆူဝေသောသူတို့၌ ပိန်ကျဲခြင်းကို
သွင်းပေးတော်မူမည်။ သူ၏ဘုန်းအောက်၌
လည်း မီးလောင်သကဲ့သို့ လောင်စေခြင်းငှါ ရှိ
၁၇ တော်မူမည်။– ဣသရေလအမျိုး၏အလင်းသည်
မီးဖြစ်တော်မူမည်။ သန့်ရှင်းသောဘုရားသည်
မီးလျှံဖြစ်တော်မူမည်။ တနေ့ခြင်းတွင်၊ ထိုမင်း
၏ ဆူးပင်အမျိုးမျိုးတို့ကို မီးရှို့၍၊ ကျွဲမ်းစေတော်
၁၈ မူမည်။– တောအုပ်ဘုန်းကိုငင်း၊ အသီးအနှံထွက်
သော လယ်၏ဘုန်းကိုငင်း၊ သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာ နံဝိ
ညာဉ်နှင့်တကွ ကုန်စေတော်မူသဖြင့်၊ ထိုမင်း
သည် နာသောသူကဲ့သို့အားလျော့လိမ့်မည်။–
၁၉ ကြွင်းသောတောပင်တို့ကို သူငယ်သည် စာရင်း
ယူနိုင်အောင်၊ အနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၀ ထိုအခါမှစ၍၊ ဘေးလွတ်လျက်ကြွင်းသော
ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယာကုပ်အမျိုးသားတို့
သည်၊ မိမိတို့ကို ညှဉ်းဆဲသောသူ၌နောက်တဖန်
မကိုးစားဘဲ၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော
အရှင် ထာဝရဘုရား၌ အမှန် ကိုးစားကြလိမ့်
၂၁ မည်။– ကြွင်းသောသူတည်းဟူသော၊ ယာကုပ်အ
မျိုး၌ကြွင်းသောသူတို့သည် တန်ခိုးကြီးတော်မူ
သော ဘုရားသခင့်ထံသို့ ပြန်လာကြလိမ့်မည်။–
၂၂ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်၏အမျိုးသားတို့သည်
သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ များသော်လည်း၊ ကြွင်း
သောသူတို့သာလျှင် ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ စီရင်
ဆုံးဖြတ်သော သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းသည် တ
၂၃ ရားသဖြင့် လွှမ်းမိုးရလိမ့်မည်။– ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် မြေတပြင်
လုံးအလယ်၌ စီရင်ဆုံးဖြတ်သော၊ သုတ်သင်
ပယ်ရှင်းခြင်းကို ပြုတော်မူလိမ့်မည်။

၂၄ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အ
ရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဇိအုန်
မြို့၌နေသောငါ၏လူမျိုး၊ အာရှုရိမင်းကြောင့်
မကြောက်နှင့်။ သူ၏ကြိမ်လုံးနှင့် သင့်ကိုရိုက်
မည်။ အဲဂုတ္တုမင်းပြုသည်နည်းတူ သူ၏လုံတံ
၂၅ ကို သင်၏အပေါ်မှာမိုးလိမ့်မည်။– သို့သော်
လည်း၊ ခဏကြာပြီးမှ သူတို့သည်ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်သောအားဖြင့်၊ ငါ့အမျက်သည်ငြိမ်း၍၊ ငါ့
၂၆ စိတ်လည်းပြေ လိမ့်မည်။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ဩရာဟကျောက်နား
မှာ မိဒျန်အမျိုးသားတို့ကို ဒဏ်ခတ်သကဲ့သို့ငင်း၊
ပင်လယ်ကို လုံတံတော်နှင့် မိုးသကဲ့သို့ငင်း၊ ထို
မင်းအဘို့ ဘေးဥပဒ်ကိုပြင်ဆင်၍၊ အဲဂုတ္တုလက်
ထက်၌ကဲ့သို့ တဖန်လုံတံတော်ကို ချီတော်မူ
၂၇ မည်။– ထိုကာလ၌ သူ၏ဝန်ကို သင်၏ပခုံးပေါ်
ကငင်း၊ သူ၏ထမ်းဘိုးကို သင်၏လည်ပင်းပေါ်
ကငင်းချရ၏။ ဆူဝခြင်းကျေးဇူးကြောင့် ထမ်း
ဘိုးပျက်စီးရ၏။

To Contents

၂၈ အာရပ်မြို့သို့ ရောက်လေပြီ။ မိဂရုန်မြို့တိုင်
အောင် လွန်သွားပြီ။ မိတ်မတ်မြို့၌ လှည်းများ
၂၉ ကိုချထားပြီ။– တောင်ကြားကို လွန်ကြပြီ။ ဂေဗ
မြို့၌ စားခန်းချကြပြီ။ ရာမမြို့သည် ကြောက်
လန့်လျက်ရှိ၏။ ရှောလုနေရာ ဂိဗာမြို့သည်
၃၀ ပြေး၏။– အို ဂလ္လိမ်မြို့သမီး၊ ကြွေးကြော်လော့။
အို လဲရှမြို့၊ နားထောင်လော့။ အာနသုတ်မြို့
၃၁ သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။– မာဒမေနမြို့သည် ပြောင်း
သွားပြီ။ ဂေဗိမ်မြို့သားတို့သည် လွတ်အောင်
၃၂ ပြေးကြ၏။– နောဘမြို့၌ တရက်နေပြီးမှ၊ ဓ
အုန်သတို့သမီး၏တောင်တည်းဟူသော ယေရုရ
လင်တောင်ကိုရွယ်၍၊ မိမိလက်ကို လှုပ်လိမ့်
၃၃ မည်။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင် ထာဝရ
ဘုရားသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သောအခြင်းအ
ရာနှင့် သစ်ပင်အထွဋ်ကိုပယ်ရှင်းတော်မူမည်။
အရပ်ဖြင့်သော အခက်တို့ကိုခုတ်လှဲ၍၊ ကြီးမား
၃၄ သောအခက်တို့ကို နှိမ့်ချတော်မူမည်။– တော
အုပ်ကို ပုဆိန်နှင့် ခုတ်ပယ်တော်မူ၍၊ လေဗနုန်
တောသည် တန်ခိုးကြီးသောသူ၏လက်အားဖြင့်
လဲလျက်နေလိမ့်သတည်း။

၁၁

၁ ယေရှဲ အမျိုးအငှတ်၌ အတက်ပေါက်လိမ့်
မည်။ သူ၏အမြစ်တို့တွင် အညွှန့်သည် အသီး
၂ သီးလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်
တည်းဟူသော ဉာဏ်ပညာကို ပေးသောဝိညာဉ်၊
ကြံစည်တတ်စွမ်းနိုင်သောသတ္တိကို ပေးသောဝိ
ညာဉ်၊ ထာဝရဘုရားကိုသိ၍ ကြောက်ရွံ့သော
သဘောကိုပေးသော ဝိညာဉ်တော်သည် ထိုသူ
၃ အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူလိမ့်မည်။– ထိုသူ
သည် ထာဝရဘုရားကိုကြောက်ရွံ့ခြင်း၌ မွေ့
လျော်သည်ဖြစ်၍၊ မိမိမျက်စိမြင်သည်အတိုင်း
တရားမစီရင်၊ မိမိနားကြားသည်အတိုင်း မဆုံး
၄ ဖြတ်ဘဲ၊– ဆင်းရဲသားတို့၏အမှုကို တရားတော်
အတိုင်း စီရင်၍၊ နှိမ့်ချသော မြေကြီးသားတို့
ဘက်၌ နေလျက်၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ဆုံးဖြတ်လိမ့်
မည်။ မြေကြီးကို နှုတ်ကပတ်တော်လုံတံနှင့်
ဒဏ်ခတ်၍၊ ဆိုးသောသူကို နှုတ်ခမ်းထွက်သက်
၅ နှင့် ကွပ်မျက်လိမ့်မည်။– တရားနှင့်သစ္စာသည်
သူ၏ ခါးပန်းခါးစည်းဖြစ်လိမ့်မည်။
၆ တောခွေးသည် သိုးသငယ်နှင့်အတူ နေလိမ့်
မည်။ ကျားသစ်သည် ဆိတ်သငယ်နှင့်အတူ အိပ်
လိမ့်မည်။ နွားသငယ်၊ ခြင်္သေ့သငယ်၊ ဆူအောင်
ကျွေးသောအကောင်တို့သည် အတူသွားလာကြ
၇ နွားမနှင့်ဝံမသည် အတူကျက်စား၍၊ သူတို့သား
ငယ်များသည် အတူအိပ်ကြလိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့
၈ သည်လည်း နွားကဲ့သို့ မြက်ကိုစားလိမ့်မည်။– နို့
စို့သူငယ်သည်လည်း မြွေဆိုးတွင်းပေါ်မှာ ကစား
လိမ့်မည်။ နို့ကွာသောသူငယ်သည်လည်း၊ မြွေ
ဟောက်တွင်းဝ၌ မိမိလက်ကို သွင်းလိမ့်မည်။–
၉ ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်တပြင်လုံး၌ အချင်း
ချင်းညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကို မပြုရကြ။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ပင်လယ်ရေသည် မိမိနေရာကို
လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့၊ မြေကြီးသည် ထာဝရဘုရားကို
သိကျွမ်းခြင်းပညာနှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။
၁၀ ထိုကာလ၌ ယေရှဲ၏အမြစ်သည် ပေါက်၍၊
လူများအဘို့ထူသောအလံဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအ
လံ၌ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဆည်းကပ်ကြ
လိမ့်မည်။ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ်သည်လည်း
၁၁ ဘုန်းကြီးလိမ့်မည်။– ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရား
သည် လက်တော်ကိုဆန့်၍၊ ကျန်ကြွင်းသော
ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို အာရှုရိပြည်၊ အဲဂုတ္တု
ပြည်၊ ပါသရုပြည်၊ ကုရှပြည်၊ ဧလံပြည်၊ ရှိနာ
ပြည်၊ ဟာမတ်ပြည်၊ ပင်လယ်တဘက်၌ ရှိသော
ပြည်များတို့မှကယ်ယူခြင်းငှါ တဖန် ပြုတော်မူ
၁၂ လိမ့်မည်။– တပါးအမျိုးသားတို့အဘို့ အလံကို
ထူတော်မူသဖြင့်၊ နှင်ထုတ်သော ဣသရေလအ
မျိုးသားနှင့်၊ အရပ်ရပ်ကွဲပြားသော ယုဒအမျိုး
သားတို့ကို မြေကြီးလေးမျက်နှာတို့မှခေါ်၍ စု
၁၃ ဝေးစေတော်မူလိမ့်မည်။– ဧဖရိမ်အမျိုးသည် ငြူ
စူသောစိတ်ငြိမ်းလိမ့်မည်။ ရန်ပြုတတ်သော ယု
ဒအမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ရန်ပြေကြလိမ့်
မည်။ ဧဖရိမ်အမျိုးသည် ယုဒအမျိုးကိုမငြူစူရ။
ယုဒအမျိုးလည်း ဧဖရိမ်အမျိုးကို ရန်မပြုရ။–
၁၄ သူတို့သည် အနောက်ဘက်၌ ဖိလိတ္တိလူများကို
လိုက်၍ တိုက်ကြလိမ့်မည်။ အရှေ့ပြည်သားတို့
၏ဥစ္စာကို အတူလုယူကြလိမ့်မည်။ ဧဒုံအမျိုးနှင့်
မောဘအမျိုးကိုလည်း လုပ်ကြံကြလိမ့်မည်။
အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် သူတို့၏အုပ်စိုးခြင်း
၁၅ ကို ခံရကြလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊
အဲဂုတ္တုပင်လယ်၏လျှာကို ဖျောက်ဖျက်တော်မူ
မည်။ ပြင်းစွာသောလေတော်နှင့်တကွ လက်
တော်ကို မြစ်ပေါ်မှာလှုပ်၍၊ ချောင်းခုနစ်သွယ်
ဖြစ်စေခြင်းငှါ ရိုက်ခတ်တော်မူသဖြင့်၊ လူတို့
သည် ခြေနင်းစီးလျက် ကျော်သွားကြလိမ့်မည်။–
၁၆ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ

To Contents

ထွက်သွားသောအခါ၌ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အာရှရိပြည်မှ ကျန်ကြွင်းသော ကိုယ်တော်၏လူတို့သွားရာလမ်းကြီး ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၁၂

၁ ထိုကာလ၌ သင်မြွက်ဆိုရမည်ကား၊ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပါမည်။ အကျွန်ုပ်ကို အမျက်ထွက်တော်မူသော်လည်း၊ တဖန်အမျက်တော်ငြိမ်း၍၊ အ
၂ ကျွန်ုပ်ကို နှစ်သိမ့်စေတော်မူ၏။– ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို ကယ်တင်သောအရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကြောက်လန့်သောစိတ်မရှိဘဲ ရဲရင့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ငါချီးမွမ်းရာ၊ ငါသီချင်းဆိုရာ၊ ငါ့ကိုကယ်တင်တော်မူသောအရှင် ဖြစ်စေတော်
၃ မူ၏။– သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ကယ်တင်ခြင်း စမ်းရေတွင်းတို့၌ ရေခပ်ရကြ
၄ လိမ့်မည်။– ထိုကာလ၌လည်း ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ နာမတော်ကို ပ ဋ္ဌနာပြုကြလော့။ အမှုတော်တို့ကို လူများတို့ တွင် ဘော်ပြကြလော့။ နာမတော်သည်မြင့်မြတ်
၅၊၆ သောကြောင့် ချီးမွမ်းကြလော့။– ထာဝရဘုရား ကို ထောမနာသီချင်းဆိုကြလော့။ ထူးဆန်းသောအမှုကို ပြုတော်မူပြီ။ အမှုတော်သည် မြေတပြင်လုံး၌ ထင်ရှားပါစေ။ အို ဇိအုန်သတို့သမီး၊ ကြွေးကြော်လော့။ ဝမ်းမြောက်သဖြင့် အော်ဟစ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရားသည် သင်၏အလယ်၌ ဘုန်းကြီးတော်မူ၏ဟု ပြွတ်ဆိုရလိမ့်မည်။

၁၃

၁ ဗာဗုလုန်ဖြို့ကိုရည်ဆောင်၍ အာမုတ်၏ သားဟေရှာယခံရသော ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူ
၂ မူကား၊– ရှင်းလင်းသောတောင်ပေါ်မှာ အလံကို ထူကြ။ ကျယ်သောအသံနှင့် အော်ဟစ်ကြ။ လက်ကိုလှုပ်ကြ။ သူတို့သည် မင်းတို့နေရာ တံ
၃ ခါးများကို ဝင်ကြစေ။– ငါသန့်ရှင်းစေသောသူတို့ကို ငါမှာထားပြီ။ ငါပေးသောဘုန်းအာနုဘော်ကြောင့် ဝမ်းမြောက်သောသူ၊ ငါ၏သူရဲတို့ကို ငါ့
၄ အမျက်ပြေစေခြင်းငှါ ငါခေါ်ပြီ။– ကြီးစွာသော အလုံးအရင်း၏အသံကဲ့သို့ တောင်တို့အပေါ်မှာ လူများ၏အသံဗလံ၊ စုဝေးသော တိုင်းသူပြည်သားများတို့၏ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သော အသံဗလံရှိသည်နှင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ၊ အလုံးအ
၅ ရင်းကို စီရင်ခင်းကျင်းတော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားနှင့် အတူတကွ အမျက်တော်လက်နက်တို့သည် တပြည်လုံးကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ဝေးသောပြည်၊ ကောင်းကင်စွန်းမှလာကြ၏။
၆ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည် နီးသောကြောင့်၊ ဝိုကြွေးမြည်တမ်းကြလော့။ အနန္တတန်ခိုးရှင်စီရင်တော်မူသော ဘေးအန္တရာယ်ကဲ့သို့
၇ လာလိမ့်မည်။– ထိုကြောင့်၊ ရှိသမျှသောလက်တို့သည် ကျကြလိမ့်မည်။ လူအပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက်၍ ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်
၈ မည်။– နာခြင်းဝေဒနာအမျိုးမျိုးကို ခံရကြလိမ့်မည်။ သားဘွားသောမိန်းမကဲ့သို့ ဝေဒနာကိုခံရလျက်၊ တယောက်ကိုတယောက် ကြည့်ရှု၍ မျိုင်တွေသဖြင့်၊ သူတို့မျက်နှာသည် မီးလျှံအဆင်းရှိ
၉ လိမ့်မည်။– ထိုပြည်ကို ဖျက်ဆီး၍၊ အပြစ်ကြီးသော ပြည်သူပြည်သားတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကြမ်းကြုတ်သော နေ့ရက်သည် ပြင်းထန်သောဒေါသ အမျက်ထွက်
၁၀ လျက်လာလိမ့်မည်။– မိုးယံးကောင်းကင်ကြယ်နက္ခတ်တို့သည် အလင်းကိုမပေး။ နေသည်လည်း ထွက်သောအခါမိုက်လျက်၊ လသည်လည်း မ
၁၁ ထွန်းမလင်းဘဲလျက် ရှိလိမ့်မည်။– ထိုလောကီနိုင်ငံ၏အပြစ်ကိုငင်း၊ မတရားသောသူတို့၏ဒုစရိုက်များကိုငင်း ငါစစ်ကြောမည်။ မာနကြီးသော သူတို့၏ထောင်လွှားခြင်းကို ငါနှိပ်စက်၍၊ ကြမ်းကြုတ်သောသူတို့၏ စော်ကားခြင်းကို ငါနှိမ့်ချ
၁၂ မည်။– လူသည် ရွှေစင်ထက် အဘိုးထိုက်မည်အကြောင်း၊ ဆင်းရဲသားသည် ဩဖိရရွှေကျောက်ထက် အဘိုးထိုက်မည်အကြောင်း ငါပြုမည်။–
၁၃ သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ ဒေါသအမျက်တော်ပြင်းစွာထွက်သောနေ့ရက်၌၊ မိုးယံးကောင်းကင်ကို ငါလှုပ်ရှားမည်။
၁၄ မြေကြီးလည်း မိမိနေရာမှ ရွေ့ရလိမ့်မည်။– ပြည်သားတို့သည် ကြောက်၍ ပြေးသောဒရယ်မ၊ ထိန်းသိမ်းသူမရှိသော သိုးများကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အသီးအသီး မိမိအမျိုးသားချင်းတို့ကို မျက်နှာပြု၍၊ အ
၁၅ သီးအသီး မိမိပြည်သို့ ပြေးကြလိမ့်မည်။– တွေ့မိသမျှသောသူတို့ကို လုံနှင့်ထိုးရ၏။ စုဝေးလျက်ရှိသောသူအပေါင်းတို့လည်း ထားဖြင့်ဆုံးကြ
၁၆ လိမ့်မည်။– သူတို့သားသမီးများကို သူတို့မျက်မှောက်၌ မြေပေါ်မှာ ဆောင့်ဖွပ်လိမ့်မည်။ သူတို့အိမ်များကို လုယက်၍၊ သူတို့မယားများကို အ
မဲမူပြုကြလိမ့်မည်။
၁၇ ကြည့်ရှုလော့။ ငွေကို ပမာဏမပြု၊ ရွှေကို

အလိုမရှိသော မေဒိလူများကို သူတို့တဘက်၌
၁၈ ငါနှိုးဆော်မည်။– သူတို့သည် လူပျိုတို့ကို လေး
နှင့် ရိုက်ခတ်ကြလိမ့်မည်။ အ ကလေးတို့ကို မ
သနားကြ။ သူတို့မျက်စိသည် သူငယ်တို့ကို မန
၁၉ မြောရ။– တိုင်းနိုင်ငံတို့၏ အထွဋ်၌ ခါလဒဲအမျိုး
သားတို့၏ ဘုန်းအသရေဖြစ်သော ဗာဗုလုန်မြို့
သည် ဘုရားသခင်ဖျက်ဆီးတော်မူသော သောဒုံ
၂၀ မြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။– ထိုမြို့
၌ ကာလအစဉ်၊ လူမျိုးအဆက်ဆက် အဘယ်သူ
မျှမနေရ။ ထိုမြို့၌ အာရပ်လူသည် တဲကိုမျှမ
ဆောက်ရ။ သိုးထိန်းတို့သည် သိုးခြံကိုမျှမလုပ်ရ
၂၁ ကြ။– တောသားရဲတို့သည် ထိုမြို့၌ အိပ်ကြလိမ့်
မည်။ အိမ်တို့သည် မြည်တမ်သော တိရစ္ဆာန်
များနှင့် အပြည့်ရှိကြလိမ့်မည်။ ကုလားအုပ်ငှက်
တို့လည်း နေရာကျ၍၊ မျောက်တို့လည်း ကခုန်
၂၂ ကြလိမ့်မည်။– တောခွေးတို့သည်လည်း၊ ဘုံဗိ
မာန်များ၌ဌင်း၊ မြေခွေးတို့သည်လည်း၊ ကြက်သ
ရေတိုက်များ၌ဌင်း၊ အူကြ၊ မြည်ကြလိမ့်မည်။
ထိုသို့သောကာလနီးလှပြီ။ ထိုမြို့၏အသက်တာ
မရှည်ရ။

၁၄

၁ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ယာ
ကုပ်အမျိုးကိုသနား၍ ဣသရေလအမျိုးကို တ
ဖန်ရွေးကောက်သဖြင့်၊ သူတို့ကို နေရင်းပြည်၌
နေရာချတော်မူလိမ့်မည်။ တကျွန်းတနိုင်ငံသား
တို့သည် သူတို့နှင့်ပေါင်းဘော်၍ ယာကုပ်အမျိုး
၂ ၌ ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။– တပါးအမျိုးသားတို့
သည် သူတို့ကို နေရင်းအရပ်သို့ ပို့ဆောင်ကြ
လိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် တပါး
အမျိုးသားတို့ကို ထာဝရဘုရား၏ပြည်တော်
တွင်၊ ကျွန်နှင့် ကျွန်မအရာ၌ထား၍ စေစားကြ
လိမ့်မည်။ အထက်က သိမ်းသွားဘူးသော သူတို့
ကို တဖန် သိမ်းယူခဲ့ကြလိမ့်မည်။ ညှဉ်းဆဲဘူး
သောသူတို့ကိုလည်း အုပ်စိုးကြလိမ့်မည်။
၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုဒြဋ္ဌင်
ခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ သူတပါးစေစား၍ ဆင်းရဲစွာ အ
၄ စေကျွန်ခံရခြင်းထဲကနှုတ်၍၊ ချမ်းသာပေးတော်
မူလျှင်၊– သင်သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကို ရည်
ဆောင်၍၊ ပုံစကားကို ဤသို့ ခွဲကြ်ဆိုလိမ့်မည်။
အစိုးတရပြုသောသူသည် ဆုံးလေပြီတကား။
၅၊၆ ရွှေမြို့တော်သည် ဆုံးလေပြီတကား။– လူသတ္တ
ဝါတို့ကို အမျက်ထွက်၍၊ အစဉ်မပြတ် ရိုက်ခြင်း၊
အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့ကို မာနစိတ်နှင့်
အုပ်စိုး၍၊ အစဉ်မပြတ် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုပြုသော
အဓမ္မလူတို့၏ တောင်ဝေးကိုလင်း၊ ထိုသို့ အစိုးရ
သောသူတို့၏ ရာဇလှံတံကိုငင်း၊ ထာဝရဘုရား
၇ ချိုးတော်မူပြီ။– မြေတပြင်လုံးသည် ငြိမ်ဝပ်ချမ်း
သာခြင်းရှိ၏။ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုသံ နှင့်
၈ ကြွေးကြော်ခြင်း၏။– ထင်းရူးပင်နှင့် လေဗနုန်
အာရဇ်ပင်တို့က၊ သင်သည် လဲပြီးသည်နောက်၊
ငါတို့ကို ခုတ်လဲ့သောသူသည် မတက်မလာရဟု
သင့်ကိုရည်ဆောင်၍ ဝမ်းမြောက်ကြ၏။
၉ သင်သည် ရောက်လာသောအခါ၊ အောက်အ
ရပ် မရဏာနိုင်ငံသည် ကြုံဆိုအံ့သောငှါ လှုပ်
လေ၏။ သချိုင်းသားများနှင့် လောကီမင်းများ
အပေါင်းတို့ကို သင့်အတွက်ကြောင့် နှိုးဆော်
လေ၏။ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်သော ရှင်ဘု
၁၀ ရင်အပေါင်းတို့ကို ရာဇပလ္လင်တို့မှထစေ၏။– ထို
သူအပေါင်းတို့က၊ သင်သည်လည်း ငါတို့ကဲ့သို့
အားနည်းပါသည်တကား။ ငါနှင့် တူပါသည်တ
၁၁ ကား။– သင်၏ဘုန်းအသရေနှင့် သင်၏တုရိယာ
မျိုး အသံဗလံတို့ကို မရဏာနိုင်ငံတွင် ရွှတ်ချ
လေပြီတကား။ သင့်အောက်၌ ပိုးကောင်များကို
ခင်းလျက်၊ သင့်အပေါ်၌ တီကောင်များကို ခြုံ
လျက်ရှိပါသည်တကားဟု သင့်ကိုနှုတ်ဆက်၍
ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။
၁၂ ဆို နံနက်သား၊ မိုဃ်းသောက်ကြယ်၊ သင်
သည် ကောင်းကင်က ကျလေပြီတကား။ အ
ပြည်ပြည်တို့ကို နှိပ်စက်သောသင်သည်၊ မြေ
တိုင်အောင် ခုတ်လဲ့ခြင်းကို ခံရလေပြီတကား။–
၁၃ သင်ကလည်း၊ ကောင်းကင်ပေါ်သို့ ငါတက်မည်။
ဘုရားသခင်၏ကြယ်တို့အပေါ်မှာ ငါ့ပလ္လင်ကို ငါ
ချီးမြှောက်မည်။ မြောက်မျက်နှာဘက်၊ ဗျာဒိတ်
၁၄ တော်တောင်ပေါ်မှာ ငါထိုင်မည်။– မိုဃ်းတိမ်
ထိပ်ပေါ်သို့ ငါတက်မည်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား
၁၅ ကဲ့သို့ ငါနေမည်ဟု၊ စိတ်အကြံ ရှိလေပြီ။– သို့
သော်လည်း၊ သင်သည် မရဏာနိုင်ငံ၊ သချိုင်း
တွင်းထဲသို့ နှိမ့်ချခြင်းကို ခံရလေပြီ။
၁၆ သင့်ကို မြင်သောသူတို့သည် စေ့စေ့ကြည့်ရှု
၍ ဆင်ခြင်ဉာဏ်ပြီးလျှင်၊ မြေကြီးကိုတုန်လှုပ်စေ၍၊
တိုင်းနိုင်ငံများကို လှုပ်ချောက်သောသူကား ဤ
၁၇ သူလော။– လောကီနိုင်ငံကို တောကဲ့သို့ဖြစ်စေ
၍၊ မြို့များကို ဖျက်ဆီးသောသူ၊ အချုပ်ခံရသော
သူတို့ကို မိမိနေရာသို့ တဖန်မလွှတ်သောသူကား
၁၈ ဤသူလော။– အပြည်ပြည်သော ရှင်ဘုရင်အ
ပေါင်းတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့စေတီ၌ ဘုန်း

To Contents

၁၉ အသရေနှင့် အိပ်ကြ၏။– သင့်ကိုမူကား၊ ရွံရှာ
ဘွယ်သောသစ်ခက်ကဲ့သို့ သချိုင်းထဲက ထုတ်
ပစ်ရ၏။ ကွပ်မျက်သောသူ၊ ထားဖြင့်ထိုးသောသူ၊
သချိုင်းတွင်း၌ ကျောက်စုထဲသို့ချသောသူများ
နှင့် ဖုံးအုပ်လျက်၊ ခြေဖြင့်ကျော်နင်းသော အသေ
၂၀ ကောင်ဖြစ်လေ၏။– သူတပါးတို့နှင့် ရောနှော၍
သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုမခံရ၊ အကြောင်းမူကား၊ မိမိပြည်
ကို ဖျက်ဆီးပြီ။ မိမိအမျိုးသားချင်းတို့ကို သတ်
လေပြီ။ အမွေမပြုသောသူတို့၏အနွယ်သည် ဂုဏ်
အသရေအလျင်းမရှိရဟု ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။
၂၁ သူ၏သားမြေးတို့သည်မထ၊ မြေကြီးကိုမ
ပိုင်၊ မြေတပြင်လုံးတွင် ရန်သူများကို မနှိုးဆော်
နိုင်မည်အကြောင်း၊ သူတို့အဘို့ ဘိုးဘေးတို့၏
အပြစ်ကြောင့် ကွပ်မျက်ခြင်းကိုပြင်ကြလော့။–
၂၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သူတို့တဘက်၌ထ၍
ဗာဗုလုန်မြို့၏နာမနှင့် အကြွင်းအကျန်ကိုငဲ့၊
သားမြေးတို့ကိုငဲ့ ပယ်ဖြတ်မည်ဟု ထာဝရဘု
၂၃ ရား မိန့်တော်မူ၏။– တဖန်လည်း၊ ငါသည် ထို
မြို့ကို ဖြူကောင်များနေရာ၊ ရေလွှမ်းမိုးရာအရပ်
ဖြစ်စေမည်။ ဖျက်ဆီးခြင်း၏ တံခြက်စည်းဖြင့်
လှည်းမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝ
ရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၂၄ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
၂၅ သည် ကျိန်ဆို၍မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏မြေ
ပေါ်မှာ အာရှရိမင်းကို ငါနှိပ်စက်မည်။ ငါ၏
တောင်ရိုးပေါ်မှာ ခြေဖြင့်ကျော်နင်းမည်ဟု ငါ
ကြံစည်သည်အတိုင်းဖြစ်၍၊ ငါစီရင်ချက်လည်း
တည်ရလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူ၏ထမ်းဘိုးကို သူ
တပါးအပေါ်ကရွှေ့၍၊ သူတို့ပခုံးပေါ်မှာ တင်
၂၆ သောဝန်ကို ချရသောအခွင့်ရှိလိမ့်မည်။– မြေတ
ပြင်လုံးတွင် ထိုသို့ကြံစည်တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်း
သော ပြည်တို့အပေါ်မှာ ထိုသို့ လက်တော်ကို
၂၇ ဆန့်လျက် ရှိ၏။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရား၏အကြံတော်ကို အဘယ်သူ ဖျက်
လိမ့်မည်နည်း။ ဆန့်တော်မူသောလက်တော်ကို
အဘယ်သူလှန်လိမ့်မည်နည်း။
၂၈ အာခတ်မင်းကြီး အနှိစ်ရောက်သောနှစ်တွင်
၂၉ ခံရသောဗျာဒိတ်တော်ဟူမူကား၊– အို ဖိလိတ္တိ
ပြည်လုံး၊ သင့်ကိုရိုက်သော ကြိမ်လုံးကျိုးသည်
ကိုထောက်၍၊ ဝမ်းမမြောက်နှင့်။ ထိုမြွေအမျိုး
ထဲက မြွေဆိုးပေါက်လိမ့်မည်။ သူ၏အနွယ်
သည်လည်း ပျံတတ်သော မီးမြွေဖြစ်လိမ့်မည်။–
၃၀ အတိုင်းထက်အလွန် ဆင်းရဲသောသူတို့သည်
စားရကြလိမ့်မည်။ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်သောသူတို့
သည် ဘေးလွတ်လျက် အိပ်ရကြလိမ့်မည်။ ငါ
သည် သင်၏အမြစ်ကို သွေ့ခြောက်ခြင်းအား
ဖြင့် သတ်၍၊ သင်၏အကြွင်းကိုလည်း မြွေဆိုး
၃၁ သည် ကွပ်မျက်လိမ့်မည်။– အို တံခါး၊ ညည်း
တွားလော့။ အို မြို့၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလော့။ အို
ဖိလိတ္တိပြည်လုံး၊ သင်သည် မှိုင်တွေလျက်ရှိ၏။
မြောက်မျက်နှာမှ မီးခိုးထွက်လာ၏။ ထိုအလုံး
အရင်း၌ တယောက်တခြားစီ နေသောသူမရှိ။–
၃၂ တပြည်တနိုင်ငံမှ ရောက်လာသော သံတမန်တို့
အား အဘယ်သို့ ပြန်ပြောရမည်နည်းဟူမူကား၊
ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်မြို့ကို တည်ထောင်
တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်၏ဆင်းရဲသား
တို့သည် ထိုမြို့၌ ကိုးစားကြ၏။

၁၅

၁ မောဘပြည်နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်
ကား၊ လုပ်ကြံသောညဉ့်အခါ၊ မောဘပြည်အာရ
မြို့သည် ပျက်စီး၏။ လုပ်ကြံသောညဉ့်အခါ၊
၂ မောဘပြည် ကိရမြို့သည် ပျက်စီး၏။– ပြည်
သားတို့သည် ဗဒ်ဘြို့၊ ဒိဘုန်မြို့၌ မြင့်သောအ
ရပ်သို့တက်၍ ငိုကြွေးကြ၏။ မောဘပြည်သား
တို့သည် နေဗောမြို့၊ မေဒဗာမြို့ပေါ်မှာ ညည်း
တွားမြည်တမ်းကြ၏။ သူတို့ခေါင်းပေါ်မှာ ဆံပင်
မရှိ။ သူတို့ မုတ်ဆိတ်ကိုလည်းရိတ်ပယ်ပြီ။–
၃ လမ်းခရီးတို့တွင် လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်ကြ
၍၊ အိမ်မိုးပေါ်၌၎င်း၊ လမ်းမ၌၎င်း ရှိသမျှသော
သူတို့သည် ညည်းတွားမြည်တမ်း၍၊ အလွန်
၄ မျက်ရည်ကျကြ၏။– ဟေရှဘုန်မြို့နှင့် ဧလာ
လေမြို့တို့လည်း ငိုကြွေး၍၊ ငိုသံသည် ယာဟတ်
မြို့တိုင်အောင် ကြားရ၏။ မောဘသူရဲတို့သည်
လည်း၊ တုန့်လှုပ်သောစိတ်နှလုံးနှင့် ငိုကြွေးကြ
၅ ၏။– ငါနှလုံးသည်လည်း၊ မောဘအဘို့ ငိုကြွေး
၏။ ပြေးသောသူတို့သည်၊ သုံးနှစ်အသက်ရှိသော
နွားမကဲ့သို့ ဇောရမြို့တိုင်အောင် လည်ကြ၏။
လုဟိတ်တောင်ပေါ်သို့ မျက်ရည်ကျလျက် တက်
ကြ၏။ ဟောရိန်မ်မြို့သို့ သွားသောလမ်း၌လည်း
၆ ဆုံးရှုံးခြင်းအသံကိုလွှင့်ကြ၏။– အကြောင်းမူ
ကား၊ နိမရိမ်ရေကန်တို့သည် ဆိတ်ညံ၍၊ မြက်
ပင်များ သွေ့ခြောက်ခဲ့ပြီ။ ပျိုးပင်များလည်း သေ
၇ ခဲ့ပြီ။ စိမ်းသောအပင် တပင်မျှမရှိ။– ထိုကြောင့်၊
သူတို့သည် မိမိတို့ဆည်းဖူးသောဥစ္စာ၊ သိုထား
သောဘဏ္ဍာများကို မိုးယံမခပင်ချိုင့်သို့ ယူသွား

၈ ကြလိမ့်မည်။– ငိုကြွေးသောအသံသည် မောဘပြည်ကို နှုံ့ပြားလေ၏။ ညည်းတွားမြည်တမ်းသော အသံသည် ဧဂလိမ်မြို့တိုင်အောင်၎င်း၊ ဗေ
၉ ရဧလိမ်မြို့တိုင်အောင်၎င်း ရောက်လေ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ဒိမုန်မြို့ရေတို့သည် အသွေးနှင့်ပြည့်ကြ၏။ ဒိမုန်မြို့အပေါ်မှာ အခြားသောဘေးများကိုလည်း၊ လွတ်အောင်ပြေးသော မောဘပြည်သားနှင့် ကျန်ကြွင်းသော ပြည်သားအပေါ်မှာ ခြင်္သေ့တို့ကိုလည်း ငါရောက်စေမည်။

၁၆

၁ မြေရှင်ထံသို့ သိုးသငယ်ကို ပေးလိုက်ကြလော့။ သေလမြို့မှတောတရွာက်လုံး၊ ဇိအုန်
၂ သတို့သမီး၏တောင်သို့ ပေးလိုက်ကြလော့။– မိမိအသိုက်ကိုစွန့်ပစ်၍ လည်ရသောငှက်ကဲ့သို့၊ မောဘသမီးတို့သည် အာနုန်ဖြစ်ကူးရာ ကမ်း
၃ နားမှာရှိကြလိမ့်မည်။– အကြံပေးလော့။ တရားသဖြင့် စီရင်လော့။ မွန်းတည့်အလင်းထဲ၌ ညဉ့်ကဲ့သို့ သင်၏အရိပ်ကို ဖြစ်စေလော့။ နှင်ထုတ်သောသူတို့ကို ဝှက်ထားလော့။ ပြေးသောသူတို့
၄ ကို မပြန့်နှင့်။– မောဘပြည်မှနှင်ထုတ်သော သူတို့သည် သင်နှင့်အတူ နေကြစေလော့။ ဖျက်ဆီးသောသူ၏ လက်မှလွတ်စေခြင်းငှါ သူတို့ကို စောင့်မလော့။ သင့်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူမရှိ။ ဖျက်ဆီးသောသူ ပြတ်လေ၏။ နှိပ်နင်းသောသူတို့ကို
၅ မြေပေါ်ကပယ်ရှင်းလေပြီ။– ရာဇပလ္လင်သည်လည်း၊ ကရုဏာ၌ တည်လိမ့်မည်။ သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော သူသည် ဖြောင့်မတ်စွာ စစ်ကြော၍၊ တရားမှုကို အလျင်အမြန် ဆုံးဖြတ်တော်မူလျက်၊ ဒါဝိဒ်မင်း၏တဲတော်၌ တရားစီရင်တော်မူလိမ့်မည်။
၆ မောဘ၏မာနကို ငါတို့သည် ကြားသိကြ၏။ အလွန်ကြီးသောမာနဖြစ်၏။ ထောင်လွှားစော်ကားခြင်း၊ ဒေါသအမျက်ထွက်ခြင်းရှိ၍၊ အချည်းနှီးသက်သက် ဝါကြွားသောစကားကို ပြောတတ်
၇ ၏။– ထို့ကြောင့် မောဘသည် မိမိအတွက်ညည်းတွားမြည်တမ်းရလိမ့်မည်။ ပြည်သားရှိသမျှတို့သည် ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ ကိရဟရက်မြို့ပျက်သည်အတွက် သင်တို့သည် ညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ ထိုမြို့သည် ဒဏ်ခတ်
၈ ခြင်းကိုအလွန်ခံရ၏။– ဟေရှာဗုန်လယ်ပြင်တို့သည် သွေ့ခြောက်ကြ၏။ စိဗမာစပျစ်နွယ်ပင်အညွှန့်များကိုလည်း တပါးအမျိုးသားမင်းတို့သည် ချိုးကြပြီ။ ထိုအညွှန့်တို့သည် အထက်က ယာဇာမြို့တိုင်အောင်ရောက်၍၊ တောခွေလည်တတ်ကြ၏။ အလက်တို့သည် ရှည်လျားစွာ၍၊ ပင်
၉ လယ်ကိုလွန်ကြ၏။– ထို့ကြောင့်၊ ယာဇာမြို့အတွက် မျက်ရည်ကျသကဲ့သို့၊ စိဗမာစပျစ်နွယ်ပင်အတွက် ငါသည်မျက်ရည်ကျမည်။ အိုဟေရှဘုန်မြို့နှင့် ဧလာလေမြို့၊ ငါသည် မျက်ရည်ကျလျက် သင့်ကိုရေလောင်းမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏သစ်သီးနှင့် စပါးနှံတို့သည် စစ်တိုက်သံနှင့်
၁၀ တွေ့ကြုံကြပြီ။– ဝင်ပြောသောလယ်ပြင်ထဲမှာ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း ပြတ်လေပြီ။ စပျစ်ဥယျာဉ်၌ သီချင်းမဆိုရကြ။ မကြွေးကြော်ရကြ။ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်း၌ စပျစ်သီးကို နင်းသောသူလည်း မနင်းရ။ ကြွေးကြော်သောအသံကို
၁၁ လည်း ငါပြတ်စေပြီ။– ထို့ကြောင့်၊ ငါ့ဝမ်းသည် မောဘပြည်အတွက်၊ ငါ့အသူသည် ကိရဟရက်
၁၂ မြို့အတွက်၊ စောင်းကဲ့သို့ မြည်ရလိမ့်မည်။– ထိုအခါ မောဘသည် မိမိမြင့်သောအရပ်၌ မိမိကို ပင်ပန်းစေခြင်း၊ ပဋ္ဌနာပြုအံ့သောငှါ မိမိသန့်ရှင်းရာဌာနသို့ ဝင်ခြင်းအရာသည် ထင်ရှားသော်လည်း၊ အကြံမမြောက်နိုင်ရာ။
၁၃ ထိုသို့ ထာဝရဘုရားသည် မောဘ၏အကြောင်းစကားကို အထက်ကမိန့်တော်မူ၏။–
၁၄ ယခုတဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အခစားသောသူရေတွက်သည်အတိုင်း၊ သုံးနှစ်လွန်မှ၊ မောဘပြည်၏ ဘုန်းအသရေသည် မိမိအလုံးအရင်းနှင့်တကွ ရှုတ်ချခြင်းသို့ရောက်ရမည်။ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည် အလွန်နည်း၍၊ ခွန်အားကုန်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇

၁ ဒမာသက်မြို့နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ ဒမာသက်မြို့သည် မြို့မ
၂ ဖြစ်အောင် ပျက်စီးရာပုံ ဖြစ်ရ၏။– အာရော်မြို့များကို စွန့်ပစ်သောကြောင့်၊ သိုးစုတို့သည်ပိုင်၍၊ အဘယ်သူမျှမမောင်းဘဲ အိပ်ကြလိမ့်မည်။–
၃ ဧဖရိမ်ပြည်၌ မြို့မရှိရ။ ဒမာသက်မြို့နှင့် ကျန်ကြွင်းသောရုရိပြည်၌ မင်းအာဏာမရှိရ။ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ ဘုန်းအသရေကဲ့သို့ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၄ ထိုကာလ၌ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုန်းသည် လျော့၍၊ ဆုဝခြင်းလည်း ပိန်ကြုံခြင်းဖြစ်ရလိမ့်
၅ မည်။– လူသည် စပါးကိုသိမ်းယူ၍ အသီးအနှံများကို လက်နှင့် ရိတ်သကဲ့သို့ငင်း၊ ရေဖိမ်ချိုင့်၌

To Contents

အသီးအနှံတို့ကို သိမ်းရိတ်သကဲ့သို့ငင်း၊ ထိုအမှု
၆ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။– သို့ရာတွင်၊ သံလွင်ပင်ကို လှုပ်
ပြီးမှ အပင်ဖျား၌ အသီးနှစ်လုံးသုံးလုံး၊ အသီး
ကောင်းသောအခက်တို့၌ လေးငါးလုံးရှိတတ်သ
ကဲ့သို့၊ ကောက်သိမ်းစရာ အကြွင်းရှိရလိမ့်မည်
ဟု ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘု
ရား မိန့်တော်မူ၏။

၇ ထိုကာလ၌ လူသည် မိမိကို ဖန်ဆင်းတော်မူ
သော အရှင်ကို ရည်မှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌
သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရားကို ဖူးမျှော်ရလိမ့်
၈ မည်။– မိမိလက်နှင့် လုပ်သောယဇ်ပလ္လင်တို့ကို
မမှတ်ရ။ မိမိလက်ချောင်းနှင့် လုပ်သောအရာ
တည်းဟူသော အာရုရပင်တို့ကိုငင်း၊ ရုပ်တုတို့
၉ ကိုငင်း ပမာဏမပြုရ။– ထိုကာလ၌ သူ၏ခိုင်ခံ့
သောမြို့တို့သည် ဣသရေလအမျိုးသားရှေ့မှာ
စွန့်ပစ်သော သစ်တောအကျန်အကြွင်းနှင့် သစ်
ပင်အဖျားကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ထိုပြည်သည် ဆိတ်ညံ
၁၀ လျက် ရှိရလိမ့်မည်။– သင့်ကို ကယ်တင်တော်မူ
သော ဘုရားသခင်ကို သင်သည်မေ့လျော့၍၊ မိမိ
ခိုလှုံရာကျောက်ကို မိမိမအောက်မေ့သော
ကြောင့်၊ သာယာသော ပျိုးပင်တို့နှင့်၊ တကျွန်း
၁၁ တနိုင်ငံ အညွှန့်တို့ကိုစိုက်ပျိုး၍။– ထိုပျိုးပင်တို့
ကို ကြီးပွါးစေခြင်းငှါငင်း၊ အလျင်အမြန် အပွင့်
ပွင့်စေခြင်းငှါငင်း ပြုပြီးမှ၊ သိမ်းယူရာကာလ၌
အသီးအနှံသည် ပျက်စီး၍၊ သင်သည် မပျောက်
နိုင်သော ဝမ်းနည်းခြင်းရှိရလိမ့်မည်။

၁၂ သမုဒ္ဒရာမြည်သံကဲ့သို့ မြည်တတ်သောလူ
များ အလုံးအရင်းတို့၌ငင်း၊ အားကြီးသောရေတို့
သည် ဟုန်းသကဲ့သို့ ဟုန်းတတ်သော လူမျိုးတို့
၁၃ ၌ငင်းအမင်္ဂလာရှိ၏။– အားကြီးသောရေတို့
သည် ဟုန်းသကဲ့သို့၊ လူမျိုးတို့သည် ဟုန်းကြ
သော်လည်း၊ ဆုံးမတော်မူသောကြောင့်၊ အဝေး
သို့ ပြေးသွားကြလိမ့်မည်။ တောင်ပေါ်မှာ လေ
တိုက်၍ လွင့်သော ဖွဲကဲ့သို့ငင်း၊ လေဘွေ၌ပါသွား
သော အမှိုက်ကဲ့သို့ငင်း၊ သူတို့သည် နှင်ခြင်းကို
၁၄ ခံရကြလိမ့်မည်။– ည၌းယံ၌ ဘေးရောက်၍၊ နံ
နက်ယံမတိုင်မီ ပျောက်ရှာကြလိမ့်မည်။ ငါတို့
ကို ညှဉ်းဆဲသောသူတို့သည် ထိုသို့သောအကျိုး၊
ငါတို့ကို လုယူဖျက်ဆီးသောသူတို့သည်၊ ထိုသို့
သော အမွေဥစ္စာကိုခံရကြလိမ့်မည်။

၁၈

၁ အဲသယောပိ မြစ်များအနားမှာ အသံမြည်
၂ တတ်သော အတောင်ရှိ၍၊– ပင်လယ်လမ်းဖြင့်
ငင်း၊ ရေပေါ်၌ ဂမာလေဖြင့်ငင်း၊ သံတမန်တို့ကို
လွှတ်တတ်သောပြည်၊ နားထောင်လော့။ ခိုင်မာ
ပြင်းထန်လျက် ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ ယခုတိုင်အောင်၊
ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်ထသော၊ ခွန်အားကြီး၍
နှိပ်နင်းတတ်ထသော၊ မြစ်ကွဲပြားသောမြေ၌နေ
သော လူမျိုးထံသို့၊ လျင်မြန်သောတမန်တို့၊
၃ သွားကြလော့။– လောကီနိုင်ငံ၌နေသော မြေ
ကြီးသားအပေါင်းတို့၊ တောင်ပေါ်မှာ အလံကို
ထူသောအခါ ကြည့်ရှုကြလော့။ တံပိုးမှုတ်သော
၄ အခါ နားထောင်ကြလော့။– ထာဝရဘုရားသည်
ငါ့အားဖိနှိပ်တော်မူသည်ကား၊ နေအရောင်ထဲမှာ
ကြည်လင်သော အရှိန်ကဲ့သို့ငင်း၊ အသီးအနှံကို
သိမ်းယူရာ ပူသောကာလ၌ နှင်းနှင့်ပြည့်စုံသော
မိုးသံတိမ်ကဲ့သို့ငင်း၊ ငါသည်ကျိန်းဝပ်၍ ငါ့နေရာ
၅ အရပ်မှာ ကြည့်ရှုမည်။– စပျစ်သီးကို သိမ်းယူရာ
ကာလမတိုင်မီ အငုံစေ့စုံ၍၊ အပွင့်လည်း လုံး
သောအသီး ဖြစ်စဉ်အခါ၊ အညွှန့်များကို တံစဉ်
နှင့်ဖြတ်၍၊ အခက်အလက်များကို သုတ်သင်
၆ ပယ်ရှင်းတော်မူမည်။– သူတို့သည် တောင်ပေါ်
မှာနေတတ်သောငှက်များ၊ တောသားရဲများတို့
၏အဘို့ဖြစ်၍၊ ငှက်တို့သည် နွေကာလ၌ငင်း၊
သားရဲအပေါင်းတို့သည် ဆောင်းကာလ၌ငင်း၊
၇ သူတို့အပေါ်မှာ နေကြလိမ့်မည်။– ထိုအခါ ခိုင်
မာပြင်းထန်လျက် ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ ယခုတိုင်
အောင် ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်ထသော၊ ခွန်အား
ကြီး၍ နှိပ်နင်းတတ်ထသော၊ မြစ်များကွဲပြား
သော မြေ၌နေသောလူမျိုးသည်၊ ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်တည်
ရာ ဇီအုန်တောင်သို့၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရားဘို့ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို ဆောင်
ခဲ့ကြလိမ့်သတည်း။

၁၉

၁ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကား၊
ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရားသည် လျင်မြန်
သောမိုးယံးတိမ်ကိုစီး၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ကြွ
တော်မူ၏။ ရှေ့တော်၌ အဲဂုတ္တုပြည်၏ ရုပ်တု
ဆင်းတုတို့သည်လှုပ်ရှား၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၏ နှ
လုံးသည် သူ၏အထဲမှာ အရည်ကျိုလျက် ရှိလိမ့်
၂ မည်။– အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့သည် အချင်းချင်း
တယောက်နှင့် တယောက် ရန်ပြုစေခြင်းငှါ ငါ
နှိုးဆော်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ညီအစ်ကိုချင်း တ
ယောက်နှင့် တယောက်၊ အိမ်နီးချင်း တယောက်
နှင့် တယောက်၊ တမြို့နှင့် တမြို့၊ တနိုင်ငံနှင့်

To Contents

တနိုင်ငံ စစ်တိုက်ကြလိမ့်မည်။– အဂုတ္တာပြည်၏ စိတ်သည် သူ၏အထဲမှာပျက်လိမ့်မည်။ သူ၏အကြံကိုလည်း ငါဖျက်မည်။ သူတို့သည် ရုပ်တုတို့ ၌ဌင်း၊ ပြုစားသော သူတို့၌ဌင်း၊ နတ်ဝင်နှင့် စုန်း တို့၌ဌင်း ဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။– အဂုတ္တာပြည် သားတို့ကို ကြမ်းကြုတ်သော သခင်တို့လက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊ ပြင်းထန်သော ရှင်ဘုရင်တပါး သည် အုပ်စိုးလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ထို အခါပင်လယ်ရေပြေတ်လိမ့်မည်။ မြစ်ရေလည်း လျော့၍ ခန်းခြောက်လိမ့်မည်။– ချောင်းရေများ လည်းပုပ်ကြလိမ့်မည်။ အဂုတ္တာမြစ်လက်ကြား တို့လည်း ရေပြတ်၍ ခန်းခြောက်သဖြင့်၊ ကျူပင် နှင့် ကိုင်းပင်တို့သည် ညှိုးနွမ်းကြလိမ့်မည်။– မြစ် လက်ကြားနားနှင့် ချောင်းဝနားမှာပေါက်သော မြက်ပင်အစရှိသော၊ မြစ်နားမှာစိုက်သမျှတို့ သည် ညှိုးနွမ်းပျက်စီး ပပျောက်ကြလိမ့်မည်။– တံငါတို့သည် ညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ မြစ်၌ ငါး မျှားကိုချသမျှသောသူတို့သည် မြည်တမ်း၍ ရေ ပေါ်မှာ ပိုက်ကွန်ကို ဖြန့်တတ်သော သူတို့သည် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။– ပိုက်ဆန်လုပ်သောသူ နှင့် ဈာပိုးကိုရက်သော သူတို့သည်လည်း အ ကျိုးနည်းရှိကြလိမ့်မည်။– အဓိပတကဲတို့သည် ပျက်၍၊ အခစားသောသူအပေါင်းတို့သည် ညှိုး ငယ်သောစိတ် ရှိကြလိမ့်မည်။

အကယ်စင်စစ် ဧဝနမင်းတို့သည် အရှူးဖြစ် ကြ၏။ ဖာရောဘုရင်၏ တိုင်ပင်မှူးမတ်တို့သည် မိုက်သောအကြံကို ပေးကြ၏။ ကျွန်တော်သည် ပညာရှိအမျိုး၊ ရှေးရှင်ဘုရင်တို့အနွယ်ဖြစ်ပါသည် ဟု ဖာရောဘုရင်အား အဘယ်ကြောင့် လျှောက် ကြသနည်း။– သူတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသ နည်း။ သင်၏ပညာရှိတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြ သနည်း။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘု ရားသည်၊ အဲဂုတ္တာပြည်တဘက်၌ အဘယ်သို့ကြံ စည်တော်မူသည်ကို ယခုပြောကြပါစေ။ ဘော်ပြ ကြပါစေ။– ဧဝနမင်းတို့သည် အရှူးဖြစ်ကြပြီ။ နောဗမင်းတို့သည် မှားယွင်းကြပြီ။ အဲဂုတ္တာပြည် ၏ အမျိုးအနွယ်များကိုအုပ်သော အကြီးအကဲ တို့ကိုလည်း မှားယွင်းစေကြပြီ။– ထာဝရဘုရား သည် အဲဂုတ္တာပြည်၏အလယ်၌ ယစ်မူးသောသ ဘောကို ပြင်ဆင်တော်မူသဖြင့်၊ ယစ်မူးသောသူ သည် မိမိအန်ဖတ်၌ လဲသကဲ့သို့၊ အဲဂုတ္တာပြည် သားတို့သည် ပြုလေသမျှတို့၌ မှားယွင်းကြပြီ။– အဲဂုတ္တာပြည်၏ ဦးခေါင်းဖြစ်စေ၊ အမြီးဖြစ်စေ၊ စွန်ဝလွဲလက်ဖြစ်စေ၊ ကိုင်းပင်ဖြစ်စေ၊ ပြီးစီးနိုင် သောအမှုအလျှင်းမရှိရ။– ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တာလူ တို့သည်မိန်းမကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အပေါ်မှာ လက် တော်ကို လှုပ်ရှားတော်မူသောကြောင့်၊ ကြောက် လန့်တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။– ကောင်းကင်ဗိုလ် ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် အဲဂုတ္တာပြည် တဘက်၌ ကြံစည်တော်မူသော အကြံအစည် ကြောင့်၊ ယုဒပြည်သည်လည်း အဲဂုတ္တာပြည်၌ ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ယုဒပြည်ဟူ၍ ပြောကာမျှနှင့်လူတိုင်းကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။

ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တာပြည်တွင်၊ မြို့ငါးမြို့တို့ သည် ခါနာန်ဘာသာစကားကိုပြော၍၊ ကောင်း ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ သစ္စာတော် ကိုခံကြလိမ့်မည်။ ထိုမြို့တို့တွင်၊ တမြို့ကို သူရိ ယာမြို့ဟူ၍ခေါ်ကြလိမ့်မည်။– ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တာပြည်အလယ်တွင်၊ ထာဝရဘုရားကို ပူ ဇော်ရာယဇ်ပလ္လင်ရှိလိမ့်မည်။ ပြည်စွန်းနားတွင် လည်း ထာဝရဘုရားအဘို့ မှတ်တိုင်ရှိလိမ့်မည်။– ထိုမှတ်တိုင်သည် အဲဂုတ္တာပြည်တွင် နိမိတ်လက္ခ ဏာဖြစ်လိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏သက်သေလည်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံ ရသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကို အော်ဟစ်ကြ သည်ရှိသော်၊ ကယ်တင်သောအရှင်၊ အမှုစောင့် သခင်ကို သူတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ထို သခင်သည် ကယ်တင်တော်မူ၏။– အဲဂုတ္တာပြည် တွင် ထာဝရဘုရားကို သိရကြသည်ဖြစ်၍၊ ထို ကာလ၌ အဲဂုတ္တာလူတို့သည် ထာဝရဘုရားကို သိသောကြောင့်၊ ပူဇော်သက္ကာ အလှူဒါနကို ဆက်ကပ်၍ ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ သစ္စာဂတိထား၍၊ ထားသည်အတိုင်း ပြုကြလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည်လည်း အဲ ဂုတ္တာပြည်ကို ဒဏ်ခတ်၍၊ ခတ်ပြီးသောဒဏ်ရာ ကို ပျောက်စေတော်မူမည်။ သူတို့သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြောင်းလဲကြသည် ကာလ၊ သူတို့တောင်းပန်ခြင်းကို နားထောင်၍ ဒဏ်ရာကို ပျောက်စေတော်မူမည်။

ထိုကာလ၌ အဲဂုတ္တာပြည်မှသည် အာရှရိပြည် တိုင်အောင်၊ လမ်းတွင်လိမ့်မည်။ အာရှရိလူသည် အဲဂုတ္တာပြည်သို့ဌင်း၊ အဲဂုတ္တာလူသည်၊ အာရှရိ ပြည်သို့ဌင်းသွားလာ၍ အဲဂုတ္တာလူနှင့် အာရှရိလူ

တို့သည် တညီတညွတ်တည်း ဝတ်ပြုကြလိမ့်
၂၄ မည်။– ထိုကာလ၌ ဣသရေလအမျိုးသည် အဲ
ဂုတ္တုအမျိုးနှင့်ငင်း၊ အာရှုရိအမျိုးနှင့်ငင်းပေါင်း၍၊
တတိယအမျိုးတည်းဟူသော မြေကြီးအလယ်၌
၂၅ မင်္ဂလာပြုသောအမျိုးဖြစ်လိမ့်မည်။– ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါ၏
လူအဲဂုတ္တုအမျိုး၊ ငါပြုပြင်သော အာရှုရိအမျိုး၊ ငါ
၏အမွေဥစ္စာဖြစ်သော ဣသရေလအမျိုးသည်
မင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု ကောင်းကြီးပေးတော်မူ
လိမ့်မည်။

၂၀

၁ အာရှုရိရှင်ဘုရင် သာဂုန်စေလွှတ်သောဗိုလ်
မင်းတာတန်သည် အာဇုတ်မြို့သို့စစ်ချီ၍၊ ထိုမြို့
၂ ကို လုပ်ကြံသောနှစ်တွင်၊– ထာဝရဘုရားက၊ သင်
သည်သွား၍ ခါးစည်းသောလျှော်တေအဝတ်နှင့်
ခြေနင်းကိုချွတ်လော့ဟု၊ အာမုတ်သားဟေရှာ
ယကို မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူသည်ပြု၍ အ
ဝတ်ကိုမဝတ်၊ ခြေနင်းကိုမစီးဘဲ သွားလာလျက်
၃ နေ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ငါ့ကျွန်ဟေရှာ
ယသည် အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် ကုရှုပြည်၌ ပုပွနိမိတ်၊
အံ့ဘွယ်သောအရာကို ပြခြင်းငှါ၊ သုံးနှစ်ပတ်လုံး
အဝတ်ကိုမဝတ်၊ ခြေနင်းကိုမစီးဘဲ သွားလာသ
၄ ကဲ့သို့။– ထိုနည်းတူ၊ အဲဂုတ္တုလူများကို အရှက်ခွဲ
ခြင်းအလိုငှါ၊ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် အဲဂုတ္တုလူ
နှင့် ကုရှုလူအကြီးအငယ်တို့အား အဝတ်နှင့်ခြေ
နင်းကို ချွတ်၍၊ တင်ပါးကိုမျှ မဖုံးစေဘဲ၊ ဘမ်း
၅ ဆီးချုပ်ထားသိမ်းသွားလိမ့်မည်။– အာဇုတ်မြို့
သားတို့သည် ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကိုး
စားသော ကုရှုပြည်ကိုငင်း၊ ဝါကြွားသော အဲဂုတ္တု
၆ ပြည်ကိုငင်း ရှက်ကြလိမ့်မည်။– ထိုကမ်းနားမှာ
နေသောသူများကလည်း၊ ကြည့်ပါ၊ အာရှုရိရှင်
ဘုရင်၏လက်မှလွတ်ခြင်းငှါ ငါတို့ မြော်လင့်ရာ
အရာ၊ ပြေး၍ ခိုလှုံရာအရာသည် ထိုသို့ ဖြစ်ပါ
သည်တကား။ ငါတို့သည် အဘယ်သို့လွတ်နိုင်ပါ
မည်နည်းဟု ထိုအခါ ဆိုကြလိမ့်မည်။

၂၁

၁ ရေလွှမ်းမိုးသောတောနှင့် ဆိုင်သောဗျာဒိတ်
တော်ကား၊ တောင်လေမုန်တိုင်းတိုက်သကဲ့သို့
ကြောက်မက်ဘွယ်သောပြည်၊ တောကြီးမှလာ
၂ ၏။– ကြောက်မက်ဘွယ်သော ရူပါရုံကိုငါမြင်ရ
၏။ လုယူတတ်သောသူသည် လုယူ၏။ ဖျက်
ဆီးတတ်သောသူသည် ဖျက်ဆီး၏။ ဧလံပြည်
သားတို့၊ တက်သွားကြလော့။ မေဒိပြည်သားတို့၊
မြို့ကို ဝိုင်းထားကြလော့။ ထိုမြို့ကြောင့်၊ သူတ
ပါး ညည်းတွားခြင်းရှိသမျှကို ငါငြိမ်းစေ၏။

၃ ထိုကြောင့်၊ ငါသည် ခါးနာလှ၏။ သားဘွား
သော မိန်းမခံရသကဲ့သို့ ဝေဒနာကိုခံရ၏။ နားမ
ကြားနိုင်အောင် ပြင်းထန်စွာခံရ၏။ မျက်စိမမြင်
၄ နိုင်အောင် မှိုင်တွေလျက်ရှိ၏။– ငါ့စိတ်နှလုံး
သည် မူးလျက်ရှိ၏။ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအ
ရာဖြင့် ငါသည် ထိတ်လန့်လျက်ရှိ၏။ ငါပျော်
မွေ့သောညဉ့်ကို ဘေးနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူ၏။–
၅ စားပွဲကို ပြင်ဖြို။ ကင်းစောင့်ကို ထားပြီ။ စား
သောက်လျက် နေကြ၏။ အို မင်းများတို့၊ ထကြ၊
၆ လွှားကိုဆီလောင်းကြ။– အကြောင်းမူကား၊ ဘု
ရားရှင်က၊ သင်သွား၍ ကင်းစောင့်ကိုထားလော့။
မြင်သည်အတိုင်း ပြောစေလော့ဟု ငါ့အားမိန့်
၇ တော်မူ၏။– ကင်းစောင့်သည်လည်း၊ နှစ်စီးစီ
နှစ်စီးစီ ချီလာသော မြင်းတပ်တပ်၊ မြည်းတပ်
တပ်၊ ကုလားအုပ်တပ်တပ်ကို မြင်၍၊ သ
၈ တိနှင့် စေ့စေ့ကြည့်ရှု နားထောင်ပြီးလျှင်၊– သ
ခင်၊ ကျွန်တော်သည် နေ့အချိန်၌ ကင်းမျှော်စင်
ပေါ်မှာအစဉ်ရပ်၍၊ တညဉ့်လုံး၌လည်း ကင်း
၉ စောင့်လျက်နေပါ၏။– ယခုမှာ နှစ်စီးစီ နှစ်စီးစီ
ချီလာသော မြင်းစီးသူရဲတပ်ကိုမြင်ပါသည်ဟု
ခြေနှံ့ကဲ့သို့ ကြွေးကြော်၏။ သူကလည်း၊ ဗာဗု
လုန်မြို့ ပြိုလဲပြီ၊ ပြိုလဲပြီ၊ သူ၏ဘုရားရုပ်တု
ဆင်းတုရှိသမျှတို့သည် မြေပေါ်မှာ ကျိုးပဲ့လျက်
၁၀ ရှိကြပါသည်ဟု ထပ်၍ဆိုလေ၏။– ငါနင်းနယ်၍
ငါတလင်းပြင်မှ ထွက်သောစပါး၊ ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလအမျိုး
၏ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ကို ငါကြားရ
သည်အတိုင်း၊ သင်တို့အားငါဆင့်ဆိုသတည်း။

၁၁ ဒုမာပြည်နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကား၊
အိုကင်းစောင့်၊ ညဉ့်အမှုကား အဘယ်သို့နည်း။
အို ကင်းစောင့်၊ ညဉ့်အမှုကား အဘယ်သို့နည်း
ဟု စိရတောင်ပေါ်က ငါ့ကို ဟစ်ခေါ်လေ၏။–
၁၂ ကင်းစောင့်ကလည်း၊ နံနက်သည် လာ၏။ ညဉ့်
လည်းလာ၏။ သင်တို့သည် မေးမြန်းလိုလျှင်
မေးမြန်းကြ။ ပြန်သွားကြ။ တဖန် လာကြဟု ဆို
လေ၏။

၁၃ အာရပ်ပြည်နှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော်ကား၊
ခရီးသွားသောဒေဒန်လူစုတို့၊ သင်တို့သည် အာ
၁၄ ရပ်တောမှာ ညဉ့်ကို လွန်စေရကြမည်။– တေမ
ပြည်သားတို့၊ ရေငတ်သောသူအဘို့ ရေကို ယူခဲ့
ကြ၏။ ပြေးသောသူကို မုန့်နှင့်ဆီး၍ ကြိုကြ

To Contents

၁၅ ၏။- အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ထားဘေးမှ ၎င်း၊ ထုတ်သောထား၊ တင်သောလေး၊ အလွန် ၁၆ ခက်သောစစ်မှုမှ၎င်း ပြေးကြ၏။- ထာဝရဘုရား သည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အခစားသော သူ ရေတွက်သည်အတိုင်း၊ တနှစ်တွင် ကေဒါမြို့ ၁၇ ၏ ဘုန်းအသရေရှိသမျှကွယ်ပျောက်၍။- ကျန် ကြွင်းသော ကေဒါအမျိုးသား၊ လေးစွဲသူရဲတို့ သည် အလွန်နည်းကြလိမ့်မည်ဟု၊ ကြသရေလ အမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ ၏။

၂၂

၁ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံချိုင့်နှင့်ဆိုင်သောဗျာဒိတ်တော် ကား၊ သင့်တမြို့လုံးသည် အိမ်မိုးပေါ်သို့ တက်ရ မည်အကြောင်း၊ အဘယ်အမှု ရောက်သနည်း။- ၂ အထက်က အသံဗလံများ၍ အုတ်အုတ်ကျက် ကျက်ပြုတတ်သောမြို့၊ ရွှင်လန်းသောမြို့၊ သင် ၏လူသေတို့သည် ထားလက်နက်ကြောင့် ဆုံး ကြသည်မဟုတ်၊ စစ်တိုက်ရာမှာ သေကြသည် ၃ မဟုတ်။- သင်၏မင်းအပေါင်းတို့သည် အတူ ပြေးကြ၏။ လေးသမားတို့လက်၌ ချည်နှောင် လျက် ရှိကြ၏။ တွေ့သမျှသော သင်၏လူတို့ သည် အဝေးသို့ပြေးသော်လည်း၊ အတူချည် ၄ နှောင်လျက် ရှိကြ၏။- ထိုကြောင့် ငါဆိုသည် ကား၊ ငါ့ကိုမကြည့်ပါနှင့်၊ ပြင်းစွာ ငိုရမည်။ ငါအ မျိုးသတို့သမီးပျက်စီးသည်ဖြစ်၍၊ ငါစိတ်ပြေစေ ၅ ခြင်းငှါ မကြိုးစားပါနှင့်။- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ သခင်အရှင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ ချိုင့်တွင် စီရင်တော်မူသဖြင့်၊ ခုက္ခခံရာကာလ၊ နှိပ်စက်နှောင့်ရှက်ရာကာလ၊ မြို့ရိုးကို ဖြိုး၍ တောင်တို့ကို အော်ဟစ်ရာကာလသည် ရောက် ၆ လေပြီ။- ဧလံအမျိုးသည် မြှားတောင့်ကို ဆောင် လျက်၊ ရထားစီးသူရဲ၊ မြင်းစီးသူရဲတို့နှင့်တကွ လာ၏။ ကိရဇာမျိုးသည် ဒိုင်းလွှားကို ထုတ်လေ ၇ ၏။- သင်၏အမြတ်ဆုံးသော ချိုင့်တို့သည် ရ ထားနှင့်ပြည့်ကြ၏။ မြင်းစီးသူရဲတို့သည် မြို့တံ ၈ ခါးရှေ့မှာ တပ်ချကြ၏။- ယုဒပြည်ကို ဖွင့်လှစ် သည် ဖြစ်၍၊ သင်သည် ထိုအခါ လက်နက်စုံသို ထားရာ၊ တောနန်းတော်သို့ ကြည့်ရှုလိမ့်မည်။- ၉ ဒါဝိဒ်၏မြို့ အပြိုအပျက်များသည်ကို သင်၏လူ တို့သည် မှတ်ရကြလိမ့်မည်။ အောက်ရေကန်မှ ၁၀ ထွက်သောရေကို စုဝေးစေကြလိမ့်မည်။- ယေရု ရှလင်မြို့၌ရှိသော အိမ်များကို ရေတွက်ကြလိမ့် မည်။ မြို့ရိုးကိုပြုပြင်လိုသောငှါ၊ အိမ်များကို ဖြို ၁၁ ဖျက်ကြလိမ့်မည်။- ရေကန်ဟောင်းမှ ထွက် သောရေ စုဝေးရာကိုလည်း၊ မြို့ရိုးနှစ်ထပ်စပ် ကြားတွင် လုပ်ကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ ဤအမှု ကိုစီရင်တော်မူသောသူကို သင်တို့သည် မကြည့် မမှတ်တတ်ကြ။ ရှေးကဖန်ဆင်းတော်မူသောသူ ၁၂ ကို ပမာဏမပြုတတ်ကြ။- ထိုကာလ၌ ငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်း၊ ဆံပင်ကို ပယ်ဖြတ်ခြင်း၊ လျှော် တေအဝတ်ကို ဝတ်စည်းခြင်းအလိုငှါ၊ ကောင်း ကင်ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင်ထာဝရဘုရားသည် နှိုး ၁၃ ဆော်တိုက်တွန်းတော်မူသော်လည်း၊- ကြည့်ပါ။ ဝမ်းမြောက် ရွှင်လန်းခြင်းအမှု၊ သိုးနွားများကို သတ်ခြင်း၊ အမဲသားစားခြင်း၊ စပျစ်ရည်သောက် ခြင်းအမှုကို ပြုလျက်၊ ငါတို့သည် စားကြကုန်အံ့၊ သောက်ကြကုန်အံ့၊ နက်ဖြန်သေရကြမည်ဟု ၁၄ ပြောဆိုကြသည်တကား။- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့နားသို့ ဗျာဒိတ်ပေး တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့အပြစ် သည် သင်တို့မသေမချင်းတိုင်အောင် မပြေမ ရှင်းရဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင်ထာဝ ရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင်ထာဝရဘု ရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဘဏ္ဍာတော်စိုး၊ နန်း ၁၆ တော်အုပ် ရေဗနအိမ်သို့ သွားပြီးလျှင်၊- မြင့် သောအရပ်၌ ကိုယ်သချိုင်းတွင်းကို ထွင်း၍၊ ကိုယ်နေရာကို ကျောက်၌ထုလုပ်သောသူ၊ သင် သည် ဤအရပ်၌ သချိုင်းတွင်းကို ကိုယ်အတို့ ထွင်းစေခြင်းငှါ၊ ဤအရပ်နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်သ နည်း။ ဤအရပ်သားတို့တွင် အဘယ်သူနှင့် ဆိုင် ၁၇ သနည်း။- ထာဝရဘုရားသည် ပြင်းစွာသောနှင် ထုတ်ခြင်းဖြင့် သင့်ကို နှင်ထုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ၁၈ သင့်ကို အမှန်ကိုင်ဘမ်း၍၊- တလိမ့်လိမ့် လိမ့် လျက်၊ လောက်လွဲစာကဲ့သို့ ကျယ်သောပြည်သို့ ပစ်လိုက်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်သည် ထိုပြည်၌ သေရလိမ့်မည်။ ထိုပြည်၌လည်း သင်၏ ကြက် သရေရထားတို့သည်၊ သင့်အရှင်၏အမျိုး အ ၁၉ ရှက်ကွဲစရာဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။- ငါသည်လည်း သင်၏အရာကိုနှုတ်မည်။ သင်၏နေရာမှသင့်ကို ၂၀ ချမည်။- ထိုကာလ၌ ငါ့ကျွန်၊ ဟိလခိ၏သား ဧ ၂၁ လျာကိမ်ကို ငါခေါ်၍၊- သင်၏ဝတ်လုံနှင့် ဝတ် ဆင်စေမည်။ သင်၏ခါးစည်းနှင့် ခိုးမြှောက်၍၊ သင်၏အစိုးရသောအခွင့်ကို အပ်ပြီးလျှင်၊ သူ သည် ယေရုရှလင်မြို့သူ၊ ယုဒအမျိုးသားတို့၏ ၂၂ အဘဖြစ်လိမ့်မည်။- ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး၏တံခါးသော့

ကို သူ၏ပခုံးပေါ်မှာ ငါတင်ထားသဖြင့်၊ သူသည် အဘယ်သူမျှ မပိတ်နိုင်အောင်ဖွင့်လိုမ့်မည်။ အ
၂၃ ဘယ်သူမျှ မဖွင့်နိုင်အောင် ပိတ်လိုမ့်မည်။- မြဲသောအရပ်၌ စွဲသောတံစို့ကဲ့သို့ သူ့ကို ငါစွဲစေမည်။ သူသည် မိမိအဘ၏အိမ်၌ ကြက်သရေ
၂၄ ပလွင်ဖြစ်လိမ့်မည်။- သူ၏အဘအိမ်၌ ရှိသမျှသောဘုန်းအသရေ၊ အမျိုးအနွယ်၊ အမြတ်အ
ယုတ်၊ ခွက်ဖလားရှိသမျှ၊ အင်တုံ၊ အိုးအမျိုးမျိုး
၂၅ တို့ကို သူ၌ ဆွဲထားကြလိမ့်မည်။- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
ကား၊ ထိုကာလတွင် မြဲသောအရပ်၌ အရင်စွဲ
သောတံစို့သည် နေရာမှရွေ့၍၊ ခုတ်လှဲခြင်းကို ခံ
ရလိမ့်မည်။ သူ၌ဆွဲထားသောဥစ္စာသည်လည်း၊
ခုတ်ပယ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

၂၃

၁ တုရုမြို့နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ကား၊
တာရှုသင်္ဘောများတို့၊ ညည်းတွားမြည်တမ်းကြ
လော့။ မြို့သည် အိမ်မရှိ၊ တည်းခိုစရာ မရှိသည်
တိုင်အောင် ရှင်းရှင်းပျက်စီးလေပြီ။ ခိတ္တိမ်ပြည်
၂ မှ သိတင်းကြားရ၏။- ပင်လယ်ကူးတတ်သော
ဓိဒုန်ကုန်သည်တို့သည် စည်ပင်စေသော၊ ပင်
လယ်ကမ်းနားမှာနေသောသူတို့၊ ဖိုင်တွေကြ
၃ လော့။- များသောရေကို အဓိပ္ပြဲသော ရိုဟောရ
မျိုးစေ့၊ မြစ်၏အသီးအနှံကို ထိုမြို့သည် အခွန်ရ
၍၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့၏ ဈေးဖြစ်လေ
၄ ပြီ။- အိုဓိဒုန်မြို့၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းရှိလော့။
အကြောင်းမူကား၊ ပင်လယ်တည်းဟူသော ပင်
လယ်မြို့ကြီးက၊ ငါသည်ကိုယ်ဝန်မဆောင်၊ သား
မဘွား၊ လူပျိုနှင့်အပျိုမတို့ကို မမွေးမြူရဟု
၅ ပြောဆို၏။- အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့သည် တုရုမြို့
သိတင်းကိုကြားသောအခါ၊ ထိုသိတင်းကြောင့်
အလွန်စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။-
၆ တာရှုမြို့သို့ ကူးကြလော့။ ပင်လယ်နားမှာ နေ
သောသူတို့၊ ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလော့။-
၇ ဤမြို့သည် ရှေးကာလ၌တည်သဖြင့် သင်တို့
ရွှင်လန်းသောမြို့လော။ ဝေးသောအရပ်၌ တည်း
ခိုခြင်းငှါ၊ မိမိခြေတို့သည် မိမိကိုဆောင်သွားကြ
၏။

၈ တုရုမြို့သည် ရာဇသရဖူကို ပေးတတ်သော
မြို့ ဖြစ်လျက်၊ သူ၏ ကုန်သည်တို့သည် မင်း
သား၊ ဖောက်ကားရောင်းဝယ်သော သူတို့သည်
မြေကြီးမှူးမတ်ဖြစ်လျက်၊ ထိုမြို့တဘက် ၌အ
ဘယ်သူသည် ဤအကြံကိုကြံစည်သနည်း။-
၉ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည်၊
ရိုသမျှသောဘုန်းအသရေ၏မာနကို အရှက်ခွဲ
ခြင်းငှါငင်း၊ မြေကြီးမှူးမတ်အပေါင်းတို့ကို ရွှတ်
၁၀ ချခြင်းငှါငင်း ထိုသို့ ကြံစည်တော်မူ၏။- အို တာ
ရှုမြို့၏သမီး၊ ကမ်းရိုးပျက်လေပြီ။ မြစ်ကဲ့သို့
၁၁ ကိုယ်ပြည်ကို နှံ့ပြားလော့။- ရန်သူသည် ပင်
လယ်ပေါ်မှာ လက်ကိုဆန့်၍၊ တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို
လှုပ်ရှားလေ၏။ ခါနာန်ပြည်၌ ခိုင်ခံ့သောအရပ်
တို့ကို ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား အမိန့်
၁၂ တော်ရှိ၏။- ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောကညာ၊ ဧ
ဒုန်မြို့၏သမီး သင်သည် နောက်တဖန် ရွှင်လန်း
ခြင်းမရှိရ။ ထလော့။ ခိတ္တိမ်ပြည်သို့ ကူးသွား
လော့။ ထိုအရပ်၌လည်း ငြိမ်သက်ခြင်းမရှိရဟု
၁၃ မိန့်တော်မူ၏။- အထက်ကမရှိသော ခါလဒဲအ
မျိုးသားတို့နေသောပြည်ကို ကြည့်ရှုလော့။ ထို
ပြည်ကို အာရှုရိမင်းသည် တောတွင်းသားတို့ နေ
စရာဘို့ တည်ထောင်၏။ ထိုပြည်သားတို့သည်
ပြအိုးတို့ကို တည်ဆောက်၍၊ တုရုအိမ်တော်များ
၁၄ နှင့် မြို့ကိုလည်း ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြ၏။- တာရှု
သင်္ဘောများတို့၊ ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလော့။
သင်တို့၏မြို့ကြီးသည် ပျက်ကုန်ပြီ။

၁၅ ထိုကာလ၌ တုရုမြို့ကို၊ မင်းဆက်တဆက်
အတိုင်းအရှည်၊ အနှစ်ခုနစ်ဆယ်ပတ်လုံး၊ အ
ဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့ရ။ အနှစ်ခုနစ်ဆယ်လွန်
သောအခါ၊ ပြည်တန်ဆာမိန်းမအား သီချင်းဆို
၁၆ သကဲ့သို့၊ တုရုမြို့အား သီချင်းဆိုလိမ့်မည်။- အ
ဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့သော ပြည်တန်ဆာမိန်း
မ၊ စောင်းကို ကိုင်၍ မြို့တွင် လှည့်လည်လော့။
သူတပါးတို့သည် သင့်ကို သတိရစေခြင်းငှါ၊ သာ
ယာသောအသံနှင့် တီး၍၊ သီချင်းကို များစွာဆို
၁၇ လော့။- အနှစ်ခုနစ်ဆယ်လွန်သောအခါ၊ ထာဝ
ရဘုရားသည် တုရုမြို့ကို အကြည့်အရှု ကြွလာ
တော်မူလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း တဖန် အမြတ်
ရသော ဘာသာသို့လိုက်ပြန်၍၊ မြေကြီးမျက်နှာ
ပေါ်မှာရှိသမျှသော လောကီနိုင်ငံတို့နှင့် မတရား
၁၈ သောမေထုန်ကို ပြုလိမ့်မည်။- သို့ရာတွင်၊ သူ၏
ကုန်သွယ်ခြင်း၊ အမြတ်ရခြင်းအရာတို့သည် ထာ
ဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။ ဆည်းဖူးသို
ထားခြင်းကို မပြုရ။ ကုန်သွယ်သော ဥစ္စာသည်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ နေသောသူတို့အဘို့
ဖြစ်၍ သူတို့သည်ဝစွာစား၍ ခိုင်သောအဝတ်ကို
ဝတ်ကြလိမ့်မည်။

To Contents

၂၆

၁ ကြည့်ရှုလေ၁။ ထာဝရဘုရားသည် ပြည်
တော်ကို လွတ်လပ်စေ၍ ပယ်ရှင်းမှောက်ထား
သဖြင့်၊ ပြည်သားတို့ကို ကွဲပြားစေတော်မူ၏။–
၂ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ဆင်းရဲသားကဲ့သို့
ငင်း၊ သခင်သည် ကျွန်ကဲ့သို့ငင်း၊ သခင်မသည်
ကျွန်မကဲ့သို့ငင်း၊ ရောင်းသောသူသည် ဝယ်
သောသူကဲ့သို့ငင်း၊ ကြွေးရှင်သည် ကြွေးတင်
သောသူကဲ့သို့ငင်း၊ အတိုးစားသောသူသည် အ
၃ တိုးပေးသော သူကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။– တ
ပြည်လုံး လွတ်လပ်၍ ရှင်းရှင်းပျက်စီးရလိမ့်မည်
ဟူသောအရာကို ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၄ ပြည်တော်သည် ငိုကြွေးညည်းငယ်ခြင်းရှိ၏။ လော
ကသည် အားလျော့၍ ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ ဘုန်း
ကြီးသော ပြည်သားတို့သည် အားလျော့ကြ၏။–
၅ ပြည်သားတို့သည် တရားတော်ကို လွန်ကျူးခြင်း၊
အမိန့်တော်ကိုပြောင်းလဲခြင်း၊ ထာဝရသစ္စာ
တော်ကို ဖျက်ခြင်းအကြောင်းကြောင့်၊ ပြည်
၆ တော်သည် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။– ထို့ကြောင့်၊
ကျိန်တော်မူသော အကျိန်သည် ပြည်တော်ကို
လွှမ်းမိုးပြီ။ ပြည်သားတို့အပေါ်မှာ အပြစ်ရောက်
လေပြီ။ ထို့ကြောင့် ပြည်သားတို့သည် ပူလောင်
ကြသဖြင့်၊ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည် နည်းကြ
၇ ၏။– သစ်သောစပျစ်ရည်သည် ငြိုငြင်လေ၏။ စ
ပျစ်နွယ်ပင်သည်လည်း အားလျော့လေ၏။ စိတ်
ရွှင်လန်းသောသူအပေါင်းတို့သည် ညည်းတွား
၈ ကြ၏။– သာယာသောပတ်သာအသံ ငြိမ်းပြီ။
ဝမ်းမြောက်သောသူ၏ အသံမရှိ။ သာယာသော
၉ စောင်းသံလည်း ငြိမ်းပြီ။– သီချင်းဆိုလျက် စ
ပျစ်ရည်ကို မသောက်ရကြ။ သေရည်သေရက်
ကို သောက်သောသူတို့သည် ပစပ်ခါးကြလိမ့်
၁၀ မည်။– လွတ်လပ်သောမြို့သည် ပြုပျက်လေပြီ။
အဘယ်သူမျှ မဝင်စေခြင်းငှါ၊ အိမ်များကို ပိတ်
၁၁ ထားကြပြီ။– စပျစ်ရည်ပြတ်သောကြောင့် လမ်း
ခရီးတို့၌ မြည်တမ်းခြင်းရှိ၏။ ဝမ်းမြောက်ခြင်း
လည်း အကြွင်းမဲ့ကွယ်ပြီ။ တပြည်လုံး၌ သာ
၁၂ ယာသောအသံငြိမ်းပြီ။– ဆိတ်ညံခြင်းသည် မြို့
ထဲမှာကျန်ရစ်၏။ မြို့တံခါးကိုလည်း ရိုက်ခတ်၍
ဖြိုဖျက်ကြပြီ။
၁၃ ထိုသို့ ပြည်တော်အလယ်၊ ပြည်သားတို့တွင်
ဖြစ်ရသော်လည်း သံလွင်ပင်ကိုလှုပ်၍ အသီးကို
ရသကဲ့သို့ငင်း၊ စပျစ်သီးကို သိမ်းယူသောနောက်၊
အကြွင်းအကျန်ကို ကောက်ရသကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်
၁၄ လိမ့်မည်။– ထိုသူတို့သည် ကြွေးကြော်၍ ရွှင်
လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား
ကို ချီးမွမ်းသောအသံနှင့် ပင်လယ်တဘက်မှ
၁၅ မြည်ကြလိမ့်မည်။– သို့ဖြစ်၍၊ အရှေ့မျက်နှာအ
ရပ်တို့၌ ထာဝရဘုရားကိုငင်း၊ ပင်လယ်တဘက်
တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့၌၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်တည်းဟူသော၊ ထာဝရဘုရား၏ နာ
၁၆ မတော်ကိုငင်း ချီးမွမ်းကြလေ၁။– သန့်ရှင်းတော်
မူသောသူသည် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်းဟု
မြေကြီးစွန်းမှ သီချင်းဆိုသံကို ငါတို့သည်ကြား၏
၏။ ငါမူကား၊ အလွန်ဆင်းရဲ၏။ အလွန်ဆင်းရဲ
၏။ အမင်္ဂလာရှိ၏။ လုယက်သောသူတို့သည်
လုယက်လျက်နေကြ၏။ လုယက်သောသူတို့
၁၇ သည် ကြမ်းတမ်းစွာ လုယက်ကြ၏။– အို ပြည်
သား၊ သင်သည် ကြောက်လန့်ဘွယ်သောအရာ
မြေတွင်း၊ ကျော့ကွင်းထဲသို့ ရောက်လေပြီ။–
၁၈ ကြောက်လန့်ဘွယ်သောအရာမှ ပြေးသောသူ
သည် မြေတွင်းထဲသို့ ကျလိမ့်မည်။ မြေတွင်းမှ
လွတ်သောသူသည် ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိလိမ့်
မည်။ ကောင်းကင်ပြွန်ဝပွင့်လျက်ရှိ၍၊ မြေကြီး
၁၉ အမြစ်လည်း လှုပ်ရှားလေ၏။– ပြည်တော်သည်
တပြည်လုံး ပြုတ်လေပြီ။ ပြည်တော်သည် အ
ကုန်အစင် ပြိုပျက်လေပြီ။ ပြည်တော်သည် အ
၂၀ လွန်တုန်လှုပ်လျက် ရှိလေ၏။– ပြည်တော်သည်
ယစ်မူးသောသူကဲ့သို့ တလူးလည်လည်ရှိ၏။ ပု
ခက်ကဲ့သို့ လှုပ်ရှား၏။ မိမိအပြစ်သည် မိမိအ
ပေါ်မှာလေးသဖြင့်၊ ပြည်တော်သည် လဲလိမ့်
မည်။ နောက်တဖန်မထရ။
၂၁ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရားသည်၊ မြင့်သော
အရပ်၌ မြင့်သောအလုံးအရင်းကိုငင်း၊ မြေပေါ်
မှာမြေကြီး ရှင်ဘုရင်တို့ကိုငင်း ကြည့်ရှုစစ်ကြော
၂၂ တော်မူလိမ့်မည်။– သူတို့သည် တွင်းထဲမှာ တစု
တည်းစုဝေး၍ ချည်နှောင်ခြင်း၊ ထောင်ထဲမှာ
ချုပ်ထားခြင်းကိုခံလျက် နေရကြလိမ့်မည်။ များ
စွာသော နေ့ရက်ကာလလွန်ပြီးမှ၊ စစ်ကြောခြင်း
၂၃ ကို ခံရကြလိမ့်မည်။– လသည်လည်း မျက်နှာ
ပျက်လိမ့်မည်။ နေသည်လည်း အရှက်ကွဲလိမ့်
မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ
ယေရုရှလင်မြို့၌ မင်းပြု၍၊ အသက်ကြီးသူတို့
ရှေ့တွင် ဘုန်းကြီးတော်မူလတံ့။

၂၄

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အ

To Contents

ကျွန်ပ်၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်
တော်ကို မြှောက်စားပါမည်။ နာမတော်ကို ချီး
မွမ်းပါမည်။ အံ့ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုတော်မူ
ပြီ။ ရှေးအကြံတော်တို့သည် မရွေ့၊ သစ္စာနှင့် မြဲ
၂ မြံကြပါ၏။– မြို့ကိုအမှိုက်ပုံ၊ ခိုင်ခံ့သောမြို့ကို
ဖြိုဖျက်ရာဖြစ်စေတော်မူပြီ။ တကျွန်းတနိုင်ငံ
သားတို့၏ နေရာဘုံဗိမာန်သည် မြို့မဖြစ်၊ နောက်
တဖန် မတည်မဆောက်ရမည်အကြောင်း စီရင်
၃ တော်မူပြီ။– ထို့ကြောင့်၊ အားကြီးသောလူမျိုး
သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြပါလိမ့်မည်။
ကြောက်မက်ဘွယ်သော လူမျိုးတို့၏ နေရာမြို့
သည် ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ပါလိမ့်မည်။–
၄ ကိုယ်တော်သည် ဆင်းရဲသောသူတို့ ခိုလှုံရာ၊
ငတ်မွတ်သောသူ အမှုရောက်သည်ကာလ၌ ခို
လှုံရာဖြစ်တော်မူ၏။ ထရံကိုတိုက်သော မိုးသ်
သက်မုန့်တိုင်းကဲ့သို့၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော
သူတို့၏ ဒေါသအမျက်ထွက်သောအခါ၊ မိုးသ်
သက်မုန့်တိုင်းလွတ်ရာ၊ နေရောင်ကွယ်ကာရာ
၅ ဖြစ်တော်မူ၏။– သွေ့ခြောက်သော အရပ်၌ နေ
အရှိန်ကိုကဲ့သို့၊ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့၏ အသံ
ဗလံကို ငြိမ်းစေတော်မူလိမ့်မည်။ ထူထပ်သော
မိုးသ်တိမ်အားဖြင့် နေအရှိန်ပျောက်သကဲ့သို့၊
ကြောက်မက်ဘွယ်သောသူတို့၏သီချင်းသံ
ပျောက်ရပါလိမ့်မည်။

၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
သည်၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်ပွဲ၊ ဟောင်းသော စပျစ်
ရည်ပွဲတည်းဟူသော၊ ဆူသောခဲဘွယ်စားဘွယ်၊
ကောင်းမွန်စွာစစ်သော စပျစ်ရည်ဟောင်းကို လူ
ခပ်သိမ်းတို့အဘို့ ဤတောင်ပေါ်မှာ စီရင်တော်မူ
၇ လိမ့်မည်။– လူခပ်သိမ်းတို့ကို ဖုံးသော မျက်နှာ
ဖုံးကိုငင်း၊ ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးတို့ကိုဖုံးလွှမ်း
သော တင်းတိမ်ကိုငင်း၊ ဤတောင်ပေါ်မှာ ပယ်
၈ တော်မူလိမ့်မည်။– သေခြင်းကိုလည်း နစ်မွန်း
ဆုံးရှုံးစေတော်မူလိမ့်မည်။ အရှင်ထာဝရဘုရား
သည်လည်း၊ ခပ်သိမ်းသော မျက်နှာတို့မှ မျက်
ရည်ကို သုတ်တော်မူလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်၏
လူတို့သည် ခံရသောကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်း၊ မြေ
ကြီးတပြင်လုံး၌ ပယ်ရှင်းတော်မူလိမ့်မည်ဟု၊
ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိ၏။

၉ ထိုကာလ၌ ကြည့်ရှုလော့။ ဤအရှင်ကား၊ ငါ
တို့မြော်လင့်သော၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်တည်း။
ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ ဤအရှင်
ကား၊ ငါတို့မြော်လင့်သော ထာဝရဘုရားတည်း။
ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကြောင့်၊ ငါတို့
သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြကုန်အံ့ဟု ဆိုကြ
၁၀ လိမ့်မည်။– အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏
လက်တော်သည် ဤတောင်ပေါ်မှာငြိမ်းလိမ့်
မည်။ ကောက်ရိုးသည် နောက်ချေးရွံ့ပွက်၌ နှိပ်
နင်းခြင်းကို ခံရသကဲ့သို့၊ မောဘပြည်သည် မိမိ၌
၁၁ နှိပ်နင်းတော်မူခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။– ရေကူး
သောသူသည် ရေကူးခြင်းငှါ လက်ကိုဆန့်သကဲ့
သို့၊ မောဘပြည်အလယ်၌ လက်တော်ကိုဆန့်၍၊
မောဘ၏မာနနှင့် လက်သတ္တိကို ချတော်မူလိမ့်
၁၂ မည်။– သင်တို့၏ မြို့ရိုးပြဆိုး အထွဋ်ရှိ ကိုဖြို၍၊
မြေတိုင်အောင် နှိမ့်သဖြင့်၊ မြေမှုန့်ထဲမှာ ချတော်
မူလိမ့်မည်။

၂၆

၁ ထိုကာလ၌ ယုဒပြည်မှာ သီချင်းဆိုလတ့်
သော စကားဟူမူကား၊ ငါတို့၌ ခိုင်ခံ့သောမြို့ရှိ
၏။ ကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြဆိုး၊ ရင်တား
၂ အရာ၌ စီရင်ခန့်ထားတော်မူလိမ့်မည်။– တံခါး
တို့ကို ဖွင့်ကြလော့။ သစ္စာစောင့်၍ ဖြောင့်မတ်
သောလူမျိုးဝင်ပါစေ။ စိတ်နလုံးတည်ကြည်
သောသူသည် ကိုယ်တော်၌ ခိုလှုံသောကြောင့်၊
၃ ငြိမ်သက်ခြင်းသက်သက်ရှိမည် အကြောင်း
၄ စောင့်ရောက်တော်မူလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရား၌
အစဉ်အမြဲ ခိုလှုံကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည်
၅ နိစ္စထာဝရခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။– မြင့်သောအ
ရပ်၌ နေသောသူတို့ကို ရှုတ်ချတော်မူ၏။ မြင့်
မြတ်သောမြို့ကို ဖြိုး၍၊ မြေတိုင်အောင် နှိမ့်ချ
၆ လျက် မြေမှုန့်ထဲမှာ ထားတော်မူ၏။– ကျော်နင်း
ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ဆင်းရဲသောသူနှင့် ငတ်
မွတ်သောသူတို့သည် ကျော်နင်းကြလိမ့်မည်။

၇ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဖြောင့်သောလမ်း
၌ သွားတတ်၏။ အို ဖြောင့်မတ်တော်မူသောဘု
ရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဖြောင့်မတ်သောသူ၏
၈ လမ်းခရီးကို ပြင်ဆင်တော်မူ၏။– အို ထာဝရဘု
ရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တရားတော်လမ်း၌သွား
လျက်၊ ကိုယ်တော်ကိုမြော်လင့်၍၊ ကိုယ်တော်
၏အမည်၊ ဘွဲ့နာမတော်ကို စိတ်နလုံး၌ တသ
၉ လျက်ရှိပါ၏။– ညဉ့်အခါ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်နှ
လုံးနှင့် ကိုယ်တော်ကို တောင့်တပါ၏။ နံနက်အ
ခါ အကျွန်ုပ်သည် အတွင်းဝိညာဉ်အားဖြင့် ကိုယ်
တော်ကိုရှာပါ၏။ မြေပေါ်မှာ အမှုကိုစစ်ကြောစီ
ရင်တော်မူသောအခါ၊ လောကီသားတို့သည် တ
၁၀ ရားကိုသင်ကြ၏။– မတရားသောသူသည် ကျေး

ဧူးကိုခံရသော်လည်း၊ တရားကို မသင်တတ်ပါ။
တရားကျင့်ရာပြည်၌ပင် အဓမ္မပြု၍၊ ထာဝရဘု
၁၁ ရား၏ဘုန်းတော်ကို ပမာဏမပြုတတ်ပါ။– အို
ထာဝရဘုရား၊ လက်တော်ကို ချီတော်မူသော်
လည်း၊ သူတို့သည် မမြင်မမှတ်ကြပါ။ သို့သော်
လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ လူတို့အတွို့ စိတ်အားကြီး
တော်မူကြောင်းကို၊ သူတို့သည် မြင်၍ အရှက်
ကွဲကြပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်၏ ရန်သူတို့ကို
မီးလောင်ရပါလိမ့်မည်။

၁၂ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အ
ကျွန်ုပ်တို့အား ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပေးတော်မူလိမ့်
မည်။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ အမှုရှိ
၁၃ သမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့အဘို့ ပြုတော်မူ၏။– အ
ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်မှတပါး အခြားသောသခင်တို့သည် အ
ကျွန်ုပ်တို့ကို အစိုးရကြပါပြီ။ ယခုမူကား၊ ကိုယ်
တော်အားဖြင့်သာ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြပါ
၁၄ မည်။– ထိုသခင်တို့သည် သေကြပါပြီ။ တဖန်
အသက်မရှင်ရကြပါ။ သချိုင်းသားဖြစ်၍ ထ
မြောက်ခြင်း မရှိရကြပါ။ သူတို့ကို ကြည့်ရှုဖျက်
ဆီး၍၊ သူတို့၏အမှတ်မျှ မရှိစေခြင်းငှါ ပယ်ရှင်း
၁၅ တော်မူပြီ။– အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့အမျိုး
ကို တိုးပွါးစေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့အမျိုးကို
တိုးပွါးစေသဖြင့်၊ ဘုန်းကြီးတော်မူ၏။ ပြည်
တော်ကို ပတ်ဝန်းကျင်၌ ကျယ်စေတော်မူပြီ။–
၁၆ အို ထာဝရဘုရား၊ သူတို့သည် ဆင်းရဲခံရသော
အခါ၊ ကိုယ်တော်၌ ဆည်းကပ်ကြပါပြီ။ ဆုံးမ
တော်မူသောအခါ၊ ဆုတောင်းပဌနာစကားကို
၁၇ သွန်းလောင်းကြပါပြီ။– ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော
မိန်းမသည် သားဘွားချိန်နီးသောအခါ နာကျင်
၍၊ နာကျင်ခြင်းဝေဒနာကြောင့် အော်ဟစ်သကဲ့
သို့၊ ထိုအတူ၊ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့
၁၈ သည် ရှေ့တော်၌ ဖြစ်ကြပါပြီ။– အကျွန်ုပ်တို့
သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍ နာကျင်ခြင်းဝေဒနာကို
ခံရသော်လည်း၊ လေကိုဘွားသကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပါ
ပြီတကား။ ပြည်သားတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့
မရောက်ကြ။ လောကီသားတို့သည် မလဲကြပါ။
၁၉ ကိုယ်တော်၏ လူသေတို့သည် အသက်ရှင်
ကြပါလိမ့်မည်။ ငါ၏အသေကောင်တို့သည်
လည်း ထမြောက်ကြပါလိမ့်မည်။ မြေမှုန့်၌နေ
သော သူတို့၊ နိုး၍ သီချင်းဆိုကြလော့။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်၏နှင်းသည် မြက်
ပင်တို့ကိုပေါက်စေသော နှင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ မြေ
သည်လည်း မိမိသချိုင်းသားတို့ကို ထုတ်ဘော်ရ
၂၀ ပါလိမ့်မည်။– ငါ၏လူတို့၊ လာကြ။ အတွင်းအ
ခန်းထဲသို့ ဝင်၍၊ သင်တို့ကို ကွယ်ကာသော တံ
ခါးများကို ပိတ်ထားကြ။ အမျက်ကာလ လွန်
သည်တိုင်အောင် ခဏသာပုန်းရှောင်၍ နေကြ
၂၁ လော့။– အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည်
မြေကြီးသားတို့ကို၊ သူတို့ဒုစရိုက်ကြောင့် အပြစ်
ပေးလိုသောငှါ၊ မိမိအရပ်ဌာနထဲက ထွက်တော်
မူ၏။ ထိုအခါ မြေကြီးသည် မိမိ၌ရှိသောအသွေး
ကို ဘော်ပြရလိမ့်မည်။ မိမိ၌ အသေခံရသောသူ
တို့ကို နောက်တဖန် ဖုံကွယ်၍မထားရ။

၂၇

၁ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရားသည် ပြေးတတ်
သော မြွေလင်ိသန်ကိုငင်း၊ လိမ်သော မြွေလင်ိ
သန်ကိုငင်း ခိုင်ခံ့ကြီးမားသော ထားတော်နှင့်
ဒဏ်ပေး၍၊ ပင်လယ်၌ရှိသော နဂါးကိုလည်း
သတ်တော်မူလိမ့်မည်။

၂ ထိုကာလ၌ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို အကြောင်းပြု
၃ ၍၊ ဤသို့ သီချင်းဆိုကြလော့။– ငါထာဝရဘုရား
သည် ဥယျာဉ်စောင့်ဖြစ်၏။ မခြားမလပ် ရေ
လောင်းမည်။ အဘယ်သူမျှ မဖျက်စေခြင်းငှါ၊
၄ နေ့ညဉ့်မပြတ် စောင့်ရှောက်မည်။– ငါ့အမျက်
ငြိမ်းပြီ။ ဆူးပင်မျိုးကိုမူကား၊ စစ်ပွဲ၌ ငါတွေ့ပါ
စေသော။ ချက်ခြင်းတိုက်၍ တပြိုင်နက်မီးရို့
၅ မည်။– သို့မဟုတ် ငါ၏အစွမ်းသတ္တိကို ကိုးစား၍၊
ငါနှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ကြစေ။ ငါနှင့် မိသဟာယ
ဖွဲ့ကြစေသော။

၆ နောင်ကာလ၌ ယာကုပ်သည် အမြစ်ကျလိမ့်
မည်။ ဣသရေလသည် စိမ်းလန်း၍ အဖူးအငုံ
ထွက်သဖြင့်၊ လောကီနှိုင်ငံကို အသီးနှင့် ပြည့်စေ
၇ လိမ့်မည်။– သူ့ကို ညှဉ်းဆဲသောသူတို့ကို ညှဉ်း
ဆဲတော်မူသည် နည်းတူ၊ သူ့ကို ညှဉ်းဆဲတော်မူ
သလော။ သူ့ကိုသတ်သောသူတို့သည် အသေ
သတ်ခြင်းကို ခံရကြသည် နည်းတူ၊ သူသည် အ
၈ သေသတ်ခြင်းကို ခံရသလော။– သူ့ကိုစွန့်ပစ်၍
အတော်အတန် ဆုံးမတော်မူ၏။ အရှေ့လေ
လာသောအခါ၊ ပြင်းစွာသောလေဖြင့် တိုက်သွား
၉ တော်မူ၏။– ထိုသို့ ယာကုပ်အမျိုးသည် ယဇ်
ပလ္လင်ကျောက်တို့ကို ထုံးကျောက်ကဲ့သို့ ချိုးဖဲ့၍၊
အာရုရပင်နှင့် ရုပ်တုတို့ကို လုံသောအခါ၊ မိမိအ
ပြစ်ပြေ၍၊ အပြစ်ပြေရုံးခြင်း အကျိုးကျေးဇူးရှိ
၁၀ သမျှကို ခံရလိမ့်မည်။– သို့သော်လည်း၊ ခိုင်ခံ့
သောမြို့သည်၊ ဆိတ်ညံသောအရပ်၊ တောကဲ့သို့

စွန့်၍ ပစ်ထားသောနေရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ နွားသငယ်သည် ကျက်စားလျက်၊ အိပ်လျက်နေ၍၊ အညွှန့်များကို ကိုက်စားလိမ့်မည်။-
၁၁ အခက်အလက်တို့သည် သွေ့ခြောက်သောအခါ ချိုးခြင်းသို့ရောက်၍၊ မိန်းမတို့သည် လာ၍ မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ပညာမဲ့သော အမျိုးဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်၊ ဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူသောသူသည် မသနား၊ ကျေးဇူးမပြုဘဲ နေတော်မူလိမ့်မည်။

၁၂ အိုဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊ ထိုကာလ၌လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မြစ်ကြီးမှစ၍၊ အဲဂုတ္တုမြစ်တိုင်အောင် သစ်သီးများကို သိမ်းယူတော်မူသဖြင့်၊ သင်တို့သည် တယောက်နောက် တယောက်၊ ကောက်သိမ်းခြင်းကျေးဇူးတော်ကို
၁၃ ခံရကြလိမ့်မည်။- ထိုကာလ၌လည်း၊ ကြီးသော တံပိုးကို မှုတ်ရလိမ့်မည်။ အာရှရိပြည်၌ ပျောက်သော်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ စွန့်ပစ်လျက်နေသော သူတို့သည် လာ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့တွင်၊ သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဝတ်ပြု၍ ကိုးကွယ်ကြလိမ့်မည်။

၂၈

၁ စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မူးသောသူတို့၏နေရာ ကြွယ်ဝသော ချိုင့်ဦးတွင်၊ ဖရိမ်အမျိုး သေသောက်ကြူးတို့၏ မာနသရဖူနှင့်၊ သူတို့၌ ညှိုးနွမ်းတတ်သော ဘုန်းအသရေ၏ပန်းပွင့်သည်
၂ အမင်္ဂလာရှိ၏။- ထာဝရဘုရား၌ ခွန်အားတန်ခိုးကြီးသောသူသည်၊ မိုဃ်းသီးပါလျက် ဖျက်ဆီးသော မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်း ကဲ့သို့ငင်း၊ ပြင်းစွာထ၍ လွှမ်းမိုးသော ရေကြီးကဲ့သို့ငင်း၊ မြေတိုင်
၃ အောင် ပြင်းစွာချပစ်လိမ့်မည်။- ဖရိမ်အမျိုးသေသောက်ကြူးတို့၏ မာနသရဖူသည်၊ ကျော့
၄ နင်းခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။- ကြွယ်ဝသော ချိုင့်ဦးတွင်၊ သူတို့၌ ညှိုးနွမ်းတတ်သော ဘုန်းအသရေ၏ပန်းပွင့်သည်၊ နွေကာလမစေ့မီ အလျင်သီးသော အသီးကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအသီးကို မြင်သောသူသည် မြင်လျက်၊ လက်နှင့် ကိုင်လျက် ပင် စားတတ်၏။

၅ ထိုကာလ၌လည်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ကျန်ကြွင်းသော မိမိလူတို့၌ ဘုန်းရှိသောသရဖူ၊ အသရေတင့်တယ်
၆ သော ဦးရစ် ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။- တရားမှုကို စီရင်သောသူတို့အား တရားစီရင်သော ဉာဏ်ကို ၎င်း၊ ရန်သူမျိုး တံခါးတိုင်အောင် စစ်မှုကိုလှန်သောသူတို့အား၊ ခွန်အားဗလကိုငင်း ပေးတော်မူလိမ့်မည်။

၇ သို့သော်လည်း၊ ထိုသူတို့သည် စပျစ်ရည်ကြောင့် မှားယွင်းကြပြီ။ သေရည်သေရက်ကြောင့် လမ်းလွဲကြပြီ။ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် ပရောဖက်တို့သည် သေရည်သေရက်ကြောင့် မှားယွင်းကြပြီ။ စပျစ်ရည်နှင့် မွန်းကြပြီ။ သေရည်သေရက်ကြောင့် လမ်းလွဲကြပြီ။ ဗျာဒိတ်ခံသည်အရာ၌ မှားယွင်းလျက်၊ တရားစီရင်သည်အရာ၌ ထိမိ၍
၈ လဲလျက်နေကြ၏။- သူတို့စားပွဲ ရှိသမျှတို့သည်၊ လွတ်လပ်ရာ မရှိသည်တိုင်အောင်၊ အန်ဖတ်နှင့်
၉ ၎င်း။ အညစ်အကြေးနှင့်၎င်း ပြည့်လျက်ရှိကြ ၏။- သူတို့က၊ အဘယ်သူကို ပညာသွန်သင်ချင်သနည်း။ အဘယ်သူကို တရားနားလည်စေချင်သနည်း။ ငါတို့သည် နို့နှင့် ကွာစရိသောသူ၊ အမိသားမြတ်နှင့် အနိုင်ကွာရသောသူ ဖြစ်ကြသ
၁၀ လော။- ပညတ်တခုပေါ်မှာ တခု၊ တခုပေါ်မှာ တခု၊ တနည်းပေါ်မှာ တနည်း၊ တနည်းပေါ်မှာ တနည်း၊ သည်ဘက်မှာ အနည်းငယ်၊ ဟိုဘက်မှာ အနည်းငယ်ရှိပါသည်တကားဟု ဆိုကြ၏။-
၁၁ အကယ်စင်စစ်၊ စကားမပြောသောနှုတ်၊ ရိုင်းသော
၁၂ လျှာနှင့် ဤလူမျိုးကို မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။- ဤသို့ပြုလျှင် ငြိမ်ဝပ်လိမ့်မည်။ ပင်ပန်းသောသူတို့သည် ငြိမ်ဝပ်ကြစေ။ ဤသို့ပြုလျှင် သက်သာလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည်
၁၃ နားမထောင်ကြ။- ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည် သွားရာတွင်၊ လှန်ဆုတ်၍ ကျိုးပဲ့ကျော့မိ ဘမ်းဆီးခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် သူတို့၌ ပညတ်တခုပေါ်မှာ တခု၊ တခုပေါ်မှာ တခု၊ တနည်းပေါ်မှာ တနည်း၊ တနည်းပေါ်မှာ တနည်း၊ သည်ဘက်မှာ အနည်းငယ်၊ ဟိုဘက်မှာ အနည်းငယ် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၁၄ သို့ဖြစ်၍၊ ဆဲရေးတတ်သော ယေရုရှလင်မြို့သား အကြီးအကြပ်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်က
၁၅ ပတ်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။- သင်တို့က၊ ငါတို့သည် သေမင်းနှင့် မိသဟာယ ဖွဲ့ကြပြီ။ မရဏာနိုင်ငံနှင့် အကျွမ်းဝင်ကြပြီ။ လွှမ်းမိုးသောဘေးသည် ချင်းနှင်းသောအခါ၊ ငါတို့ရှိရာသို့ မရောက်ရ။ ငါတို့သည် မုသာကိုကိုးစားကြ၏။ လှည့်စားခြင်းအောက်၌ ပုန်းကွယ်၍ နေကြ၏
၁၆ ဟု ဆိုတတ်သောကြောင့်၊- အရှင်ထာဝရဘုရားက၊ စုံစမ်းသောအမြစ်ကျောက်တည်းဟူသော၊

မလှုပ်နိုင်အောင် မြဲမြံသော တိုက်ထောင့်အမြစ်
ကျောက်မြတ်ကို ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ငါချထား
၏။ ထိုကျောက်ကို အမှီပြုသောသူသည် ပြေးရ
၁၇ သောအကြောင်း မရှိ။– တရားမှုကို ဆုံးဖြတ်
ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်ခြင်းကို မျဉ်းကြိုးနှင့်
မှန်ထုပ်အားဖြင့် ငါပြုမည်။ မိုးယံသီးရွာ၍ ကိုး
စားရာမှသာကို ပယ်ရှားလိမ့်မည်။ ပုန်းကွယ်ရာ
၁၈ အရပ်ကိုလည်း ရေလွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။– သင်တို့
သည် သေမင်းနှင့်ဖွဲ့သော မိသဟာယပျက်လိမ့်
မည်။ မရဏာနိုင်ငံနှင့် အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည် အ
ထမမြောက်ရ။ လွှမ်းမိုးသောဘေးသည် ချင်း
နင်းသောအခါ၊ သင်တို့ကိုလည်း ကျော်နင်းလိမ့်
၁၉ မည်။– ချင်းနင်းစဉ်တွင် ပါသွားလိမ့်မည်။ နံနက်
အချိန်ရောက်မြဲ အစဉ်အတိုင်း၊ နေ့ညဉ့်မပြတ်
ချင်းနင်းသည်ဖြစ်၍၊ သိတင်းကြားကာမျှအား
၂၀ ဖြင့် ထိတ်လန့်ခြင်းအကြောင်း ရှိလိမ့်မည်။– ခု
တင်သည် ကိုယ်မဆန့်လောက်အောင်တိုး၏။
စောင်သည်လည်း မခြုံလောက်အောင် ငယ်၏။–
၂၁ ထာဝရဘုရားသည် အမှုတော်တည်းဟူသော၊
ထူးခြားသော အမှုတော်ကို ပြုခြင်းငှါငင်း၊ အ
လုပ်တော်တည်းဟူသော၊ လုပ်မြဲမဟုတ်သော
အလုပ်တော်ကို လက်စသတ်ခြင်းငှါငင်း၊ ပေရ
ဇိမ်တောင်ပေါ်မှာ ပြုသကဲ့သို့ ထတော်မူမည်။ ဂိ
ဗောင်ချိုင့်ထဲမှာ ရှိသကဲ့သို့ အမျက်ထွက်တော်မူ
၂၂ မည်။– ယခုမှာ သင်တို့သည် သာ၍ပြင်းစွာသော
ဆုံးမခြင်းနှင့် လွတ်မည်အကြောင်း၊ နောက်တ
ဖန် ဆဲရေးခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ ပြည်တပြည်လုံး
၌ အနှံ့အပြား စီရင်ဆုံးဖြတ်သော သုတ်သင်ပယ်
ရှင်းခြင်းရှိလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသ
ခင် အရှင်ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ငါကြားရပြီ။
၂၃ ငါပြောသံကိုကြား၍ မှတ်ကြလော့။ ငါ့စကား
၂၄ ကို စေ့စေ့ နားထောင်နာယူကြလော့။– လယ်
လုပ်သောသူသည် မျိုးစေ့ကို ကြဲခြင်းငှါ၊ မြေကို
ဆွေ့လျက်၊ မြေဓိုင်ကိုချေလျက် အစဉ် လယ်ထွန်
၂၅ တတ်သလော။– လယ်မျက်နှာကို ညှိပြီးမှ စမုန်
နက်မျိုးစေ့၊ ဇီယာမျိုးစေ့ကို ကြဲသည်မဟုတ်
လော။ ဂျုံစပါးမျိုးစေ့ကို အတန်းတန်းစိုက်၍၊ မု
ယောစပါးနှင့် ကောက်စပါးမျိုးစေ့ အသီးအသီး
၂၆ တို့ကို သူတို့အရပ်၌ ကြဲသည်မဟုတ်လော။– အ
ကြောင်းမူကား၊ သူ၏ဘုရားသခင်သည် စီရင်
တတ်သော ဉာဏ်ကိုပေးတော်မူ၏။ သူ့ကိုလည်း
၂၇ သွန်သင်တော်မူ၏။– စမုန်နက် မျိုးစေ့ကိုလည်း
ပျဉ်ပြားနှင့် မနယ်တတ်။ ဇီယာစေ့ပေါ်၌လည်း
လှည်းဘီးကို မလိှမ့်တတ်။ စမုန်နက်စေ့ကို တုတ်
နှင့်ငင်း၊ ဇီယာစေ့ကို ကြိမ်လုံးနှင့်ငင်း ရိက်တတ်
၂၈ ၏။– ဂျုံစပါးကိုကား နယ်တတ်၏။ သို့သော်
လည်း၊ အစဉ်နယ်တတ်သည် မဟုတ်။ လှည်း
ဘီးနှင့် မြင်းတို့ကို နှင်သော်လည်း၊ စပါးကို ညက်
၂၉ စေတတ်သည် မဟုတ်။– ထိုအမှုသည်လည်း၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား အကြံ
ပေးတော်မူသောအမှုတည်း။ အကြံပေးတော်မူ
ခြင်းသည် အံ့သြဘွယ်ဖြစ်၏။ ဉာဏ်တော်သည်
လည်း ထူးဆန်းပေ၏။

၂၉

၁ အရေလမြို့၊ ဒါဝိဒ်မင်းနေသော အရေလမြို့
သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ တနှစ်ပေါ်မှာ တနှစ်ထပ်
ကြလော့။ ပွဲတို့ကို အလှည့်လှည့်ခံကြလော့။–
၂ သို့ရာတွင်၊ အရေလမြို့ကို ငါဆင်းရဲစေ၍၊ ထိုမြို့
သည် ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ညည်းတွားခြင်းရှိသော်
လည်း၊ အရေလမြို့ကဲ့သို့ ငါ့ရှေ့မှာ ဖြစ်ရလိမ့်
၃ မည်။– ငါသည် သင့်ပတ်ဝန်းကျင်၌ တပ်ချမည်။
မြေရိုးနှင့် ဝိုင်းထား၍၊ မြေကတုပ်များကိုလည်း
၄ တူးလုပ်မည်။– သင်သည် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံ၍ မြေ
ထဲက ပြောရလိမ့်မည်။ မြေမှုန့်ထဲက ငယ်သော
အသံနှင့် ဖြွက်ရလိမ့်မည်။ သင်ပြောသောအသံ
သည် နတ်ဝင်သူပြောသံကဲ့သို့ မြေထဲကထွက်၍၊
သင်သည် မြေမှုန့်ထဲက အသံသေးနှင့် တိုးတိုး
၅ ဖြွက်ဆိုရလိမ့်မည်။– သို့ရာတွင်၊ သင်၏ရန်သူ
အလုံးအရင်းသည် အဏုမြူကဲ့သို့ငင်း၊ ကြောက်
မက်ဘွယ်သောသူ အလုံးအရင်းသည် လွင့်သွား
သော ဖွဲကဲ့သို့ငင်းဖြစ်၍၊ အလျင်တဆော ချက်
၆ ခြင်း အမှုရောက်လိမ့်မည်။– ကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည်၊ မိုးယံချုန်းခြင်း၊
မြေလှုပ်ခြင်း၊ အသံဗလံမြည်ခြင်းနှင့်တကွ မိုးယံ
သက်မုန်တိုင်း၊ လောင်တတ်သော မီးလျှံအား
၇ ဖြင့် အပြစ်ပေးတော်မူမည်။– အပြည်ပြည်က
လာ၍၊ အရေလမြို့ကို စစ်တိုက်သော အလုံးအ
ရင်း၊ အရေလမြို့နှင့် ရဲတိုက်ကိုတိုက်၍ ညှဉ်းဆဲ
သောသူ အပေါင်းတို့သည်၊ အိပ်မက်တည်းဟူ
၈ သော ညဉ့်ရူပါရုံကဲ့သို့ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။– မွတ်
သိပ်သောသူသည် အိပ်မက်တွင်စားရသည်ဟု
ထင်သော်လည်း၊ နိုးသောအခါ အမွတ်အသိပ် မ
ပြေသကဲ့သို့ငင်း၊ ရေငတ်သောသူသည် အိပ်မက်
တွင် သောက်ရသည်ဟု ထင်သော်လည်း၊ နိုး
သောအခါ နွမ်းနယ်လျက်၊ တောင့်တလျက် ရှိသ
ကဲ့သို့ငင်း၊ အပြည်ပြည်ကလာ၍၊ ဇိအုန်တောင်

ကို စစ်တိုက်သော အလုံးအရင်းသည် ဖြစ်ရလိမ့်
မည်။
၉ ဖင့်နွဲ၍ မှိုင်တွေကြလော့။ ကာမဂုဏ်၌ ပျော်
မွေ့၍ မွန်လျက်နေကြလော့။ စပျစ်ရည်ကို မ
သောက်ဘဲ ယစ်မူးလျက်၊ သေရည်သေရက်ကို
၁၀ မသောက်ဘဲ တိမ်းယိမ်းလျက်ရှိကြ၏။- အ
ကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အိပ်ချင်
သောသဘောကို သင်တို့၌ သွင်းသဖြင့်၊ သင်တို့
မျက်စိကိုပိတ်၍၊ သင်တို့၏ ပရောဖက်များ၊ မင်း
များ၊ ဗျာဒိတ်ခံသူများတို့ကို ဖုံးလွှမ်းတော်မူပြီ။-
၁၁ ဗျာဒိတ်တော်ရှိသမျှသည် တံဆိပ်ခတ်သောစာ
ကဲ့သို့ သင်တို့၌ ဖြစ်၏။ ထိုစာကို စာတတ်သော
သူအား ပေး၍၊ ဤစာကို ဘတ်ပါလော့ဟု ဆို
လျှင်၊ ထိုသူက၊ ဤစာကို ငါမဘတ်နိုင်။ တံဆိပ်
၁၂ ခတ်လျက်ရှိ၏ဟု ပြန်ပြောတတ်၏။- ထိုစာကို
စာမတတ်သောသူအား ပေး၍၊ ဤစာကိုဘတ်ပါ
လော့ဟု ဆိုလျှင်၊ ထိုသူက၊ ငါသည် စာမတတ်
၁၃ ဟု ပြန်ပြောတတ်၏။- ထာဝရဘုရားကလည်း၊
ဤလူမျိုးသည် နှုတ်နှင့် ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊
နှုတ်ခမ်းနှင့် ငါ့ကိုရိုသေကြ၏။ စိတ်နှလုံးမူကား
ငါနှင့် ဝေးလျ၏။ လူတို့စီရင်သော ပညတ်တို့ကို
၁၄ အခိုပြု၍ ငါ့ကိုကြောက်ရွံ့ကြ၏။- ထို့ကြောင့်၊
အံ့သြကြောက်မက်ဘွယ်သော အမှုကို ဤလူမျိုး
တွင် တဖန် ငါပြုဦးမည်။ သူတို့တွင် ပညာရှိတို့
၏ပညာသည် ပျက်စီးလိမ့်မည်။ ဉာဏ်ကောင်း
သောသူတို့၏ ဉာဏ်လည်း ကွယ်ပျောက်လိမ့်
မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၅ ထာဝရဘုရား မသိစေခြင်းငှါ၊ နက်နဲသောအ
ကြံကို ကြံ၍၊ မှောင်မိုက်ထဲမှာ အမှုကိုပြုလျက်၊
ငါတို့ကို အဘယ်သူမြင်သနည်း။ ငါတို့ကို အ
ဘယ်သူသိသနည်းဟု ပြောဆိုတတ်သောသူတို့
၁၆ သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။- သင်တို့သည် ဖောက်
ပြန်ကြသည်တကား။ အိုးထိန်းသမားကို၊ အိုးမြေ
ကဲ့သို့ မှတ်ရမည်လော။ လုပ်အပ်သောအရာ
သည် လုပ်တတ်သောသူကို ရည်မှတ်၍၊ ဤသူ
သည် ငါ့ကိုမလုပ်ဟု ဆိုရမည်လော။ ဖန်ဆင်း
အပ်သောအရာသည် ဖန်ဆင်းတတ်သောသူကို
ရည်မှတ်၍၊ ဤသူ၌ ပညာအတတ်မရှိဟု ဆိုရ
မည်လော။
၁၇ လေဗနုန်တောင်သည် ဝပြောသော လယ်
ပြင်ကဲ့သို့ဖြင်း၊ ဝပြောသောလယ်ပြင်သည် တော
ကဲ့သို့ဖြင်း ဖြစ်ရသောအချိန် နီးပြီမဟုတ်လော။-
၁၈ ထိုကာလ၌ နားပင်းသောသူတို့သည် ကျမ်းစ
ကားကို ကြားကြလိမ့်မည်။ မျက်စိကန်းသောသူ
တို့သည် မြွေးရုက်ခြင်း၊ မှောင်မိုက်ခြင်းနှင့် ကင်း
၁၉ လွတ်၍ မြင်ကြလိမ့်မည်။- စိတ်နှိမ့်ချသောသူ
တို့သည် ထာဝရဘုရားကို အမှီပြု၍၊ ဝမ်းမြောက်
ခြင်း တိုးပွါးကြလိမ့်မည်။ လူတို့တွင် ဆင်းရဲ
သောသူတို့သည် ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်း
သောဘုရားကို အမှီပြု၍ ရွှင်လန်းကြလိမ့်မည်။-
၂၀ အကြောင်းမူကား၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောသူ
သည် ဆုံးရှုံးရ၏။ ဆဲရေးသောသူသည် ပျောက်
ကုန်ရ၏။ သူ့အပြစ်ကို ချောင်းမြောင်းသောသူ၊-
၂၁ တရားတွေ့၍ ဆင်းရဲသားကို အပြစ်ရောက်စေ
သောသူ၊ မြို့တံခါးဝမှာ အမှုသည်ကို ကျော့မိစေ
ခြင်းငှါ ပြုသောသူ၊ အပြစ်မရှိသောသူကို မတ
ရားသဖြင့် ရှုံးစေသောသူအပေါင်းတို့ကို သုတ်
သင်ပယ်ရှင်းရ၏။
၂၂ သို့ဖြစ်၍ အာဗြဟံအမျိုးကို ရွေးနှုတ်တော်မူ
သော ထာဝရဘုရားသည်၊ ယာကုပ်အမျိုးကိုရည်
မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယာကုပ်အမျိုး
သည် နောက်တဖန် ရှက်ကြောက်ခြင်း၊ မျက်နှာ
၂၃ ပျက်ခြင်း မရှိရ။- ထိုအမျိုးသားတို့သည် ငါစီရင်
သောအမှုကို မြင်လျှင်၊ ငါ့နာမကို မိမိတို့တွင် ရှိ
သေကြလိမ့်မည်။ ယာကုပ်အမျိုး၏ သန့်ရှင်း
သောဘုရားကို ရိုသေ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘု
၂၄ ရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ကြလိမ့်မည်။- စိတ်သ
ဘော ဖောက်ပြန်သောသူတို့သည် ပညာသတိ
ကို ရကြ၍၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော သူတို့သည်
လည်း၊ ဆုံးမသြဝါဒစကားကို နာယူကြလိမ့်မည်။

၃၀

၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပုန်
ကန်သောအမျိုးသားတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ
၏။ သူတို့သည် ငါ့ကိုအဓိမပြုဘဲ အချင်းချင်း
တိုင်ပင်ကြ၏။ ငါ့ဝိညာဉ်အခွင့်မရှိဘဲ မိဿဟာ
၂ ယဖွဲ့၍ အထပ်ထပ်အပြစ် ရောက်ကြ၏။- ဖာ
ရောဘုရင်၏ဘုန်းကိုအမှီပြု၍၊ အဲဂုတ္တုအရိပ်ကို
ခိုလှုံခြင်းငှါ၊ ငါ့နှုတ်ထွက်ကို အခွင့်မပန်ဘဲ၊ အဲ
၃ ဂုတ္တုပြည်သို့ ရောက်အောင် သွားကြ၏။- သို့
ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ဖာရောဘုရင်၏ ဘုန်းကိုအ
မှီပြုသောကြောင့် ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။
အဲဂုတ္တုအရိပ်ကို ခိုလှုံသောကြောင့် မျက်နှာပျက်
၄ ကြလိမ့်မည်။- သူတို့မင်းတို့သည် ဇောနမြို့၌ ရှိ
ကြပြီ။ သံတမန်တို့သည် ဟာနက်မြို့သို့ ရောက်
၅ ကြပြီ။- အသုံးမဝင်၊ အကူအညီမပေး၊ ကျေးဇူးမ
ပြုနိုင်ဘဲ ရှက်ကြောက်ခြင်း၊ အသရေပျက်ခြင်း

To Contents

အကြောင်းသာဖြစ်သော လူမျိုးကို သူတို့ရှိသမျှ
၆ သည် ရှက်ကြောက်ကြ၏။– ခြင်္သေ့မ၊ ခြင်္သေ့ပျို၊ မြွေဆိုး၊ ပျံတတ်သောမီးမြွေ များသဖြင့်၊ အလွန် ခဲယဉ်း၍ ဆင်းရဲသောပြည်ကို ရှောက်လျက်၊ တောင်မျက်နှာသို့သွားသော တိရစ္ဆာန်တို့အပေါ်မှာ တင်သောဝန်များကို ကြည့်ရှုကြလော့။ မြည်းပခုံးပေါ်မှာ ဥစ္စာပစ္စည်းများကိုငင်း၊ ကုလားအုပ်၏ဘို့ပေါ်မှာ ဘဏ္ဍာများကိုငင်း တင်၍၊ ကျေးဇူးမပြုနိုင်သော လူမျိုးထံသို့ ဆောင်သွားကြသည်
၇ တကား။– အဲဂုတ္တုပြည်သည် အချည်းနှီးသက်သက်၊ အကျိုးမပေးနိုင်။ ထို့ကြောင့်၊ မလှုပ်ဘဲ နေတတ်သော ရာခပဝါဟု ငါသမုတ်ပေ၏။

၈ သင်သည် ယခုသွား၍ သူတို့ရှေ့မှာသင်ပုန်း၌ ရေးထားရသောအချက်၊ နောင်ကာလ အစဉ်အဆက်တည်စေခြင်းငှါ၊ စာစီ၍ မှတ်သားရသော
၉ အချက်ဟူမူကား။– ဤလူမျိုးသည် ပုန်ကန်တတ်၏။ ဖောက်ပြန်သောအမျိုးသား၊ ထာဝရဘုရား၏တရားတော်ကို နာယူခြင်းငှါ အလိုမရှိသော
၁၀ အမျိုးသားဖြစ်ကြ၏။– သူတို့ကလည်း၊ ဗျာဒိတ်တော်ကို မခံပါနှင့်ဟု ဗျာဒိတ်ခံသော သူတို့အား ၎င်း၊ မှန်သောစကားကို ငါတို့အား မဟောပါနှင့်။ ချော့မော့သောစကားကို ပြောကြပါ။ လှည့်စား
၁၁ သောစကားကို ဟောကြပါ။– လမ်းလွဲကြပါ။ မှန်သောလမ်းကို ရှောင်ကြပါ။ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရားကို ငါတို့ရှေ့မှာ ကွယ်ထားကြပါဟု ပရောဖက်တို့အားလုံး ဆိုတတ်ကြ၏။–
၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် နှုတ်ကပတ်တော်ကိုပယ်၍၊ လိမ်ကောက် ယိုယွင်းခြင်းကို သာ မှီဝဲခိုလှုံသောကြောင့်၊– သင်တို့အပြစ်
၁၃ သည် ပြိုကျလုသော အုတ်ရိုးပျက်ကဲ့သို့ငင်း၊ မြင့်သောအုတ်ထရံ၌ မညီမညွတ် ထွက်ဝင်သကဲ့သို့ ငင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုထရံသည် အလျင်တဆော
၁၄ ချက်ခြင်း ပြိုပျက်တတ်၏။– မြေအိုးကွဲသကဲ့သို့ ကွဲရလိမ့်မည်။ ကွဲရာတွင်လည်း မီးဖိုထဲက မီးခဲခံစရာဘို့၊ ရေကန်ထဲက ရေခပ်စရာဘို့ အိုးခြမ်းတခုမျှ မရှိစေခြင်းငှါ၊ နှမြောခြင်းမရှိဘဲ ခွဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၅ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ပြောင်းလဲ၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေလျှင်၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ခွန်အားအစွမ်း
ကို ရကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ထိုသို့သော အ
၁၆ လိုမရှိကြ။– ငါတို့သည် ထိုသို့မနေ၊ မြင်းစီး၍ ပြေးမည်ဟု ဆိုသောကြောင့်၊ သူတပါးတို့သည် သင်တို့ကို ပြေးစေမည်။ ငါတို့သည် လျင်မြန်စွာ စီးသွားမည်ဟု ဆိုသောကြောင့်၊ သင်တို့ကို လိုက်သောသူတို့သည် လျင်မြန်ကြလိမ့်မည်။–
၁၇ သင်တို့သည် တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ စိုက်သော မှတ်တိုင်ကဲ့သို့၎င်း၊ ကုန်းပေါ်မှာထူသော အလံကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်ရသည်တိုင်အောင်၊ တယောက်သောသူသည် ခြိမ်းလျှင်၊ တထောင်သောသူတို့သည် ပြေးကြလိမ့်မည်။ ငါးယောက် ခြိမ်းလျှင်၊ တသောင်းပြေးကြလိမ့်မည်။

၁၈ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌ ကျေးဇူးပြုလိုသောငှါ မြော်လင့်တော်မူမည်။ ကရုဏာပြုလိုသောငှါ ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံတော်မူမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် တရားသောဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်သောသူ အပေါင်းတို့သည်
၁၉ မင်္ဂလာရှိကြ၏။– ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော ဓီအုန်အမျိုး၊ သင်သည် အစဉ် ငိုကြွေးရမည်မဟုတ်။ သင်အော်ဟစ်သံကို နားထောင်၍ ကယ်မသနားတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအသံကို ကြားသောအခါ ထူးတော်မူလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည်
၂၀ သင့်အားဒုက္ခမုန့်ကိုကျွေး၍၊ ဆင်းရဲခြင်းရေကို တိုက်တော်မူသော်လည်း၊ သင်၏ဆရာတို့သည် နောက်တဖန် ပုန်းရှောင်၍ မနေရကြ။ ကိုယ်မျက်စိနှင့် ကိုယ်ဆရာတို့ကို မြင်ရလိမ့်မည်။–
၂၁ သင်သည် လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်သို့ လမ်းလွဲလျှင်၊ ဤမည်သောလမ်းသည် မှန်၏။ ဤလမ်းၭဳသွားလော့ဟု သင့်နောက်၌ ပြောသောစ
၂၂ကားသံကို ကိုယ်နားနှင့် ကြားရလိမ့်မည်။– ထုလုပ်သော ငွေရုပ်တုတန်ဆာနှင့် သွန်းသော ရွှေရုပ်တုတန်ဆာများကို မရိုမသေပြု၍၊ ညစ်ညူးသော အဝတ်ကဲ့သို့ ပစ်ပယ်လျက်၊ သွားတော့ဟု
၂၃ ဆိုရလိမ့်မည်။– သင်သည် လယ်ၭဳကြဲသောမျိုးစေ့ဘို့ မိုးယံကို ရွာစေတော်မူလိမ့်မည်။ မြေအသီးအနှံမှဖြစ်သော မုန့်ကို အလွန်ကြွယ်ဝစွာ ပေးသနားတော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်၏သိုးနွားတို့သည် ကျယ်သောအရပ်၌ ကျက်စားရကြ
၂၄ လိမ့်မည်။– စံကောနှင့် ဆန်ခါဖြင့် သန့်ရှင်းစေ၍၊ ကောင်းမွန်စွာ ရောနှောသော စပါးကိုသာ မြေ၌ လုပ်သောနွားနှင့် မြည်းတို့သည်လည်း စားရကြ
၂၅ လိမ့်မည်။– များစွာသော လူတို့ကို သတ်၍၊ ရဲ

တိုက်တို့သည် ပြိုလဲသောအခါ၊ မြင့်သောတောင်ရှိသမျှနှင့် ထင်ရှားသော ကုန်းရိုသမျှတို့အပေါ်မှာ ရေစီးရာမြစ်နှင့် ချောင်းများ ရှိကြလိမ့်မည်။-
၂၆ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့၏ ကျိုးပျက်ရာကို ပြုပြင်၍၊ သူတို့ခံရသော ဒဏ်ချက်ရာကို ပျောက်စေတော်မူသောအခါ၊ လ၏အလင်းသည် နေ၏အလင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ နေ၏အလင်းသည်လည်း ပကတိထက် ခုနစ်ဆလင်းလိမ့်မည်။

၂၇ ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်သည် ဝေးသောအရပ်မှ လာ၏။ အမျက်တော်လောင်၍ မီးလျှံဟုန်းလေ၏။ နှုတ်တော်သည် အမျက်နှင့် ပြည့်၍၊ လျှာတော်သည် မီးရှို့သကဲ့
၂၈ သို့ ဖြစ်လေ၏။- ထွက်သက်တော်သည်လည်း၊ လူမျိုးတို့ကို ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ လွှမ်းမိုးသောရေကဲ့သို့ လည်ပင်းကို မှီလိမ့်မည်။ လမ်းလွဲစေသောဇောကို သူတို့ပစပ်၌ ခွံ့တော်မူလိမ့်
၂၉ မည်။- သင်တို့သည် ပွဲခံသောနေ့ညဉ့်တွင် ပြုသကဲ့သို့ သီချင်းဆိုရကြလိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုး၏ကျောက်၊ ထာဝရဘုရား၏ တောင်တော်သို့ ပုလွေမှုတ်လျက် သွားသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ရ
၃၀ ကြလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရားသည်လည်း ဘုန်းကြီးသောအသံတော်ကို ကွပ်တော်မူလိမ့်မည်။ လက်ရုံးတော် သက်ရောက်ခြင်း၊ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်ခြင်း၊ မီးလျှံလောင်ခြင်း၊ မိုးယိုသီးပါလျက်၊
၃၁ မိုးယိုသက်မုန်တိုင်းများတို့ကို ပြတော်မူလိမ့်မည်။- သို့ဖြစ်၍၊ အာရှရိလူသည် ထာဝရဘုရား၏အသံတော်အားဖြင့် လဲချခြင်း၊ လုံတံတော်
၃၂ အားဖြင့် ဒဏ်ခတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရားစီရင်၍၊ သူ၏အပေါ်မှာ လေးစွာချထားတော်မူသော လုံတံသည် ရှောက်သွားရာရာ၌
၃၃ စောင်း၊ ပတ်သာတီးခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူ့ကို ပြင်းစွာ စစ်တိုက်တော်မူလိမ့်မည်။- အကြောင်းမူကား၊ တောဖက်အရပ်သည် ရှေးကာလ၌ စီရင်လျက်ရှိ၏။ အကယ်စင်စစ် ရှင်ဘုရင်အဘို့ ပြင်ဆင်လျက်ရှိ၏။ နက်နဲကျယ်ဝန်းစေခြင်းငှါ ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ မီးရှို့ဘို့ ထင်ပုံကြီးလည်း ရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏ထွက်သက်တော်သည် အရည်ကျိသော ကန့်ကဲ့သို့၊ ထိုထင်ပုံကို မီးရှို့ရလိမ့်မည်။

၃၁

၁ စစ်ကူတောင်းအံ့သောငှါ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍၊ မြင်းတို့ကို အဓိပ္ပါယ်ကျ များစွာသော ရထားတို့ကိုငင်း၊ အားကြီးသော မြင်းစီးသူရဲတို့ကို ၎င်း ခိုလှုံလျက်၊ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရားကို မမြော်လင့်၊ ထာဝရဘုရားကို မ
၂ ရှာဘဲနေသောသူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။- ထိုဘုရားသည် ဉာဏ်တော်ကျယ်၍၊ သူတို့အပေါ်မှာ ဘေးကို သက်ရောက်စေတော်မူမည်။ စကားတော်မပျက်ဘဲ၊ ဆိုးသော လူမျိုးကိုငင်း၊ မ
တရားသဖြင့် ပြုသောသူတို့ဘက်မှာနေသော သူ
၃ တို့ကိုငင်း တဘက်၌ ထတော်မူမည်။- အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့သည် ဘုရားမဖြစ်၊ လူသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့မြင်းသည်လည်း ဝိညာဉ်မဖြစ်၊ အသားသက်သက် ဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရားသည် လက်တော်ကို ဆန့်တော်မူသောအခါ၊ မစတတ်သောသူသည် လဲလိမ့်မည်။ မစအပ်သောသူလည်း ဆုံးလိမ့်မည်။အလုံးစုံတို့သည် အတူပျက်
၄ စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ခြင္သေ့နှင့် ခြင္သေ့သငယ်သည် လုယူရာ အကောင်ပေါ်မှာ နေသောအခါ၊ သိုးထိန်းအလုံးအရင်း၏ ဆီးတားအော်ဟစ်ခြင်းကို မကြောက်၊ သူတို့ပြုသော အသံဗလံအားဖြင့် အရှုံးမခံသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် မိမိတောင်တော်တည်းဟူသော ဇီအုန်တောင်တော်ဘက်မှာ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ဆင်းသက်တော်
၅ မူလိမ့်မည်။- ငှက်သည် သားငယ်ကို အုပ်တတ်သကဲ့သို့၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ကွယ်ကာတော်မူမည်။ ကွယ်ကာစောင့်မ၍ အပြစ်မပေး၊ ကယ်တင်တော်မူမည်။

၆ အို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် အလွန် လွဲရှောင်ပယ်ထားသော ဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လာကြလော့။- အကယ်စင်စစ် လူအပေါင်းတို့သည် မိမိလက်ဖြင့် အသီးအသီးလုပ်သော ငွေရုပ်တု၊ ရွှေရုပ်တုတည်းဟူသော၊ ပြစ်မှားရာအရာများကို ထိုကာလ၌ ပစ်လိုက်ကြ
၈ လိမ့်မည်။- အာရှရိလူသည်လည်း၊ ကြီးမြတ်သောသူ၏ ထားမဟုတ်သော ထားဖြင့် ဆုံးလိမ့်မည်။ ယုတ်သောသူ၏ ထားမဟုတ်သောထားသည် သူ့ကိုဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း ထားဘေးမှပြေး၍၊ သူရဲတို့သည် ကျွန်ခံရကြ
၉ လိမ့်မည်။- သူသည်လည်း ကြောက်လန့်သဖြင့်၊ မိမိခိုင်ခံ့သော မြို့ကိုလွန်သွား၍၊ သူ၏မျူးမတ်တို့သည် နိမိတ်ကိုမြင်လျှင် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်ဟု ဇီအုန်တောင်ပေါ်မှာ မီးလျှံ၊ ယေရုရှလင်

To Contents

မြို့၌ မီးဖိုရှိသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသတည်း။

၂၂

၁ ကြည့်ရှုလော့။ တရားသဖြင့်အုပ်စိုးသော ရှင်ဘုရင်တပါး ပေါ်ထွန်းတော်မူလိမ့်မည်။ မင်းသားမှူးမတ်တို့သည် တရားသဖြင့် စီရင်ကြလိမ့်
၂ မည်။– ထိုမင်းတို့သည် လေလုံ၍ မိုးယံသက်မှန်တိုင်း ကွယ်ရာအရပ်ကဲ့သို့ငင်း၊ သွေ့ခြောက်သောမြေ၌ စီးသော ချောင်းရေကဲ့သို့ငင်း၊ နေပူသောအရပ်၌ ကျောက်လုံးကြီး အရိပ်ကဲ့သို့ငင်း
၃ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– မျက်စိမြင်သောသူတို့သည် ရှင်းလင်းစွာ မြင်ကြလိမ့်မည်။ နားကြားသောသူတို့လည်း နားထောင်ကြလိမ့်မည်။– သတိမရှိ
၄ သောသူ၏ စိတ်နှလုံးသည် ဆင်ခြင်၍ ပညာရှိလိမ့်မည်။ စကားအသောသူ၏လျှာသည်လည်း စကားပြီအောင် ပြောတတ်လိမ့်မည်။– ယုတ်
၅ သောသူကို နောက်တဖန်အမြတ်ဟူ၍ငင်း၊ စေးနဲသောသူကိုလည်း နောက်တဖန် စွန့်ကြဲတတ်
၆ သောသူ ဟူ၍ငင်း မခေါ်ရ။– အကြောင်းမူကား၊ ယုတ်သောသူသည် လျှို့ဝှက်လျက်၊ ထာဝရဘုရားကို နှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားလျက်၊ မွတ်သိပ်သောသူကို သာ၍ ဆင်းရဲစေခြင်းငှါငင်း၊ ရေတပ်သောသူကို ရေမသောက်စေခြင်းငှါငင်း၊ ယုတ်သောစကားကို ပြော၍ မကောင်းသောအကြံကို ကြံလေ
၇ ဦးမည်။– စေးနဲသောသူ သုံးဆောင်ရာတန်ဆာသည်လည်း ဆိုးလှ၏။ ဆင်းရဲတ်မွတ်သောသူ၏ အမှုသည်မှန်သော်လည်း၊ ထိုသို့သောသူကို မုသာစကားအားဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ မကောင်း
၈ သောအကြံကိုသာ ကြံတတ်၏။– စေတနာရှိသောသူမူကား၊ စေတနာနှင့်ဆိုင်သော အကြံတို့ကို ကြံစည်တတ်၏။ စေတနာနှင့်ဆိုင်သော အ
ရာများအားဖြင့် တည်ရလိမ့်မည်။

၉ ငြိမ်သက်စွာနေသော မိန်းမတို့ထကြ။ ငါပြောသံကို ကြားကြလော့။ သတိမရှိသော သတို့
၁၀ သမီးတို့၊ ငါစကားကို နားထောင်ကြလော့။– သတိမရှိသောမိန်းမတို့၊ သင်တို့သည် တနှစ်လွန်မှ ပူပန်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ စပျစ်သီးကို သိမ်းခြင်းအမှုပြတ်လိမ့်မည်။ စပါးအသီးအနှံ
၁၁ ကို သိမ်းရာကာလမရောက်ရ။– ငြိမ်သက်စွာနေသော မိန်းမတို့၊ တုန်လှုပ်ကြလော့။ သတိမရှိသောသူတို့၊ ပူပန်ခြင်းရှိကြလော့။ အဝတ်တန်ဆာရှိသမျှတို့ကို ပယ်ချွတ်ပြီးမှ၊ ခါးဦ လျှော်တေ
၁၂ အဝတ်ကို စည်းကြလော့။– ရင်ပတ်ကိုခတ်ခြင်း၊ သာယာသော လယ်ယာနှင့် အသီးများသော စပျစ်နွယ်ပင်အတွက် ညည်းတွားခြင်း ရှိလိမ့်
၁၃ မည်။– ငါလူတို့၏ မြေကိုငင်း၊ ဝမ်းမြောက်သော အိမ်နှင့် ရွှင်လန်းသော မြို့ကိုငင်း၊ ဆူးပင်အမျိုး
၁၄ မျိုးတို့သည် တက်၍ လွှမ်းမိုးကြလိမ့်မည်။– ဘုံဗိမာန်တို့ကို စွန့်ပစ်၍ မြို့၏အသံဗလံ ငြိမ်းလိမ့်မည်။ ဩဖေလကုန်းနှင့် ရဲတိုက်တို့သည် အစဉ်
၁၅ မြေတွင်းနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ရိုင်းသောမြည်း ပျော်မွေ့
၁၆ ရာ၊ သိုးစုကျက်စားရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– ဝိညာဉ်တော်သည် ကောင်းကင်မှ ငါတို့အပေါ်သို့ သွန်းလောင်း၍၊ တောသည် အသီးအနှံများသော လယ်ဖြစ်၍၊ အသီးအနှံများသောလယ်သည် တောအုပ်ကဲ့သို့ မှတ်ရသောကာလ မရောက်မီ
၁၇ တိုင်အောင်၊ ထိုသို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– ထိုအခါ တောဌာကား၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းတည်း၍၊ အသီးအနှံများသော လယ်ဌာကား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း
၁၈ ပါရမီသည် အမြဲနေရလိမ့်မည်။– ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားသည်လည်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပြုစုလိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကျိုးမူကား၊ ထာဝရ
၁၉ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် လုံခြုံခြင်းတည်း။– ငါ၏လူတို့သည်လည်း၊ ငြိမ်သက်သောနေရာ၊ လုံခြုံသော မြို့ရွာ၊ ဘေးလွတ်သော ချမ်းသာရာအရပ်တို့၌
၂၀ နေရကြလိမ့်မည်။– သို့ရာတွင်၊ မိုးယံသီးကျသဖြင့် တောအုပ်ကိုလဲ၍၊ မြို့ကိုလည်း မြေနှင့် တ
၂၁ ညီတည်း ဖြိုဖျက်လိမ့်မည်။– ရေရှိရာအရပ်ရပ်တို့၌ မျိုးစေ့ကိုကြဲ၍၊ နွားခြေနှင့် မြည်းခြေတို့ကို လွှတ်တတ်သော သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၂၃

၁ သူတပါး လုယူခြင်းကိုမခံဘဲလျက်၊ လုယူတတ်သောသူ၊ သူတပါးဖျက်ဆီးခြင်းကို မခံဘဲလျက်၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောသူ၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ သင်သည် မလုမယူဘဲ နေသောအခါ လုယူခြင်းကို ခံရမည်။ ဖျက်ဆီး၍ မောသောအခါ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၂ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို သနားတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်ကြပါ၏။ နံနက်တိုင်း အကျွန်ုပ်တို့၌ ခွန်အားကို ပေးတော်မူပါ။ အမှုရောက်သောအခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူပါ။

၃ အလုံးအရင်း၏အသံကြောင့်၊ လူစုတို့သည် ပြေးကြ၏။ ထတော်မူသောအခါ၊ လူမျိုးတို့
၄ သည် အရပ်ရပ် ကွဲပြားကြ၏။– သူတပါးတို့သည် သင်တို့၏ဥစ္စာကို ကျိုင်းကောင် သိမ်းယူ

To Contents

သက့ဲသို့ သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။ ကျိုင်းကောင်တို့သည် လူးလာပြေးသက့ဲသို့၊ သင်တို့၏ ဥစ္စာပေါမှာ လူးလာပြေးကြလိမ့်မည်။

၅ ထာဝရဘုရားသည် ချီးမြှောက်ခြင်း ရှိတော်မူ၏။ မြင့်သောအရပ်၌ နေတော်မူ၏။ ဇိအုန်မြို့ကို တရားသဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာ စီ
၆ ရင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စေတော်မူ၏။– ဉာဏ်နှင့် ပညာသည် သင်၏လက်ထက်၌ တည်ကြည်ခြင်း၊ မြဲမြံစွာ ကယ်တင်ခြင်းကို ဖြစ်စေလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းသဘောသည်လည်း သင်၏ဘဏ္ဍာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၇ သူရဲတို့သည် ပြင်ဦး အော်ဟစ်ကြ၏။ မိသာဘယစကားကို ပြောသော တမန်တော်တို့
၈ သည် ပြင်းစွာ ငိုကြွေးကြ၏။– လမ်းမတို့သည် ဆိတ်ညံကြ၏။ လမ်းခရီးသွားလာသောသူ မရှိ။ ထိုမင်းသည် သစ္စာပျက်လေပြီ။ မြို့များကို လည်း ပယ်လေပြီ။ အဘယ်သူ၏မျက်နှာကို မ
၉ မှတ်တတ်။– ပြည်တော်သည် ငြိုငြင်၍ အားလျော့၏။ လေဗနုန်တောသည် ရှက်ကြောက်၍ နွမ်းရိ၏။ ရှာရုန်အရပ်သည် တောကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဗာရှန်တောင်နှင့် ကရမေလတောင်သည် လှပ်ရှား၏။

၁၀ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယခုငါထမည်။ ယခု ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်မည်။
၁၁ ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမြှောက်မည်။– သင်တို့သည် ဖွဲကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍၊ အမှိုက်ကို ဘွားမြင်ရလိမ့်မည်။ သင်တို့ စိတ်သဘောသည် မီးဖြစ်၍၊
၁၂ သင်တို့ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။– လူများတို့သည် ထုံးကျောက်ကို ဖုတ်သကဲ့သို့၎င်း၊ ဆူးပင်များကို
၁၃ ခုတ်၍ မီးရှို့သကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– ဝေးသောသူတို့၊ ငါပြုသောအမှုကို မှတ်ကြလော့။ နီး
၁၄ သောသူတို့၊ ငါ့တန်ခိုးကို ဝန်ခံကြလော့။– အပြစ်ရှိသော ဇိအုန်မြို့သားတို့သည် ကြောက်ကြ၏။ အဓမ္မပြုသောသူတို့သည် ထိတ်လန့်ကြ၏။ ငါတို့တွင် အဘယ်သူသည် လောင်သောမီးထဲမှာ နေရမည်နည်း။ ငါတို့တွင် အဘယ်သူသည် ထာဝရမီးလောင်ခြင်းကို ခံလျက်နေရမည်နည်း။

၁၅ တရားသဖြင့်ကျင့်၍ ဖြောင့်မတ်စွာ ပြောထသော၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအားဖြင့် ရသောငွေကို ရွံ၍၊ တံဖိုးကိုလည်း ငြင်းပယ်ထသော၊ လူအသက်သတ်ခြင်းအမှုကို နားမခံ၊ အဓမ္မအမှုများကို မ
ကြည့်မရှုသောသူသည် မြင့်သောအရပ်၌ နေ
၁၆ လိမ့်မည်။– ခိုင်ခံ့သော ကျောက်မြို့၌ ခိုလှုံလိမ့်မည်။ ထိုသူအား အစာကို အစဉ်ပေးရလိမ့်မည်။
၁၇ သောက်ရေလည်း မပြတ်ရ။– သင်သည် ရှင်ဘုရင်၏ တင့်တယ်ခြင်းအသရေတော်ကို ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရ၍၊ ဝေးလှသောပြည်ကိုလည်း
၁၈ ကြည့်မြင်ရလိမ့်မည်။– သင်သည် ကြောက်လန့်ဘွယ်သော အခြင်းအရာကို အောက်မေ့သောအခါ၊ စာရင်းယူသောသူသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ အခွန်ခံသောသူသည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ပြအိုးတို့ကို ရေတွက်သောသူသည် အ
၁၉ ဘယ်မှာ ရှိသနည်း။– ကြမ်းတမ်းသောလူမျိုး၊ နားမဝင်နိုင်အောင် နက်နဲသောစကား၊ နားမလည်နိုင်အောင် ခက်ခဲသောစကားကို ပြော
၂၀ သော လူမျိုးကို သင်သည် မတွေ့မမြင်ရ။– ငါတို့ပွဲခံရာမြို့၊ ဇိအုန်မြို့ကို ကြည့်ရှုလော့။ တိုင်တခုမျှမရွှေ့၊ ကြိုးတခုမျှမပြတ်၊ အလျှင်းမပျက်ရသော တဲတည်းဟူသော၊ ငြိမ်ဝပ်သောနေရာ
၂၁ ယေရုရှလင်မြို့ကို ကိုယ်မျက်စိနှင့် မြင်ရလိမ့်မည်။– ထိုမြို့တွင် ဘုန်းကြီးသော ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌ ကျယ်သောမြစ်များ ဆုံးရာအရပ် ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ တက်သောရဲလှေ၊ အားကြီးသော သင်္ဘောတစင်းမျှ မရှောက်
၂၂ မသွားရ။– အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏ တရားသူကြီး ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏ ပညတ်တရားရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၏ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။
၂၃ သင်၏ သင်္ဘောရွက်ကြိုးများ ပြုတ်လျက်ရှိ၏။ ရွက်တိုင်ကို ခိုင်ခံ့စွာမချည်၊ ရွက်ကိုလည်း မဖြန့်နိုင်။ သို့ဖြစ်၍၊ များစွာသောဥစ္စာကို လုယူဝေငှရ၏။ ခြေဆွံ့သောသူပင် လုယူရာ ဥစ္စာကို
၂၄ လုယူရ၏။– မြို့သားကလည်း၊ ငါနာသည်ဟု မဆိုရ။ ထိုမြို့၌နေသော သူတို့သည် အပြစ်ပြေရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်။

၂၄

၁ အို လူမျိုးတို့၊ သင်တို့သည် ကြားရအံ့သောငါချဉ်းကပ်ကြလော့။ အို လူစုတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ မြေကြီးနှင့် မြေကြီး၌ ပါသမျှသောအရာ၊ လောကဓာတ်နှင့် လောကဓာတ် တန်ဆာခပ်
၂ သိမ်းတို့သည် ကြားကြပါစေ။– ထာဝရဘုရား၏ အမျက်တော်သည် လူမျိုးအပေါင်းတို့၌ ထွက်၍၊ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်သည် သူတို့အလုံးအရင်းအပေါ်မှာ သင့်ရောက်လေ၏။ သူတို့ကို ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍၊ အသေသတ်ခြင်း၌ အပ်လိုက်

To Contents

၃ တော်မူ၏။– သူတို့တွင် အသေခံရသော သူတို့ကို
ပြင်သို့ပစ်လိုက်သဖြင့်၊ အသေကောင်တို့သည် နံ
စော်၍၊ သူတို့၏အသွေးဖြင့် တောင်တို့သည် အ
၄ ရည်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– ခပ်သိမ်းသော ကောင်း
ကင်တန်ဆာတို့သည် ပြုတ်၍၊ မိုးယံးကောင်း
ကင်သည် စာလိပ်ကဲ့သို့ လိပ်လျက်ရှိလိမ့်မည်။
စပျစ်နွယ်ပင်မှ အရွက်ကျသကဲ့သို့၎င်း၊ သင်္ဘော
သဖန်းပင်မှ အသီးကျသကဲ့သို့၎င်း၊ ခပ်သိမ်း
သော ကောင်းကင်တန်ဆာတို့သည် ကျကြလိမ့်
၅ မည်။– အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ထားသည် မိုးယံး
ကောင်းကင်၌ ရောင့်ရဲပြီးမှ၊ တဖန် ဧဒုံပြည်အ
ပေါ်မှာငင်း၊ ငါကျိန်သောလူများတို့ အပေါ်မှာ
၆ ငင်း၊ ဒဏ်ပေးခြင်းငှါ ရောက်လိမ့်မည်။– ထာဝရ
ဘုရား၏ထားတော်သည် အသွေးနှင့်ဝပြီ။ ဆီဥ
နှင့် ဆူပြီ။ သိုးသငယ်နှင့် ဆိတ်တို့၏ အသွေး၊
သိုးထီးတို့၏ ကျောက်ကပ် ဆီဥနှင့် ဆူဝပြီ။ ထာ
ဝရဘုရားသည် ဗောဇရမြို့၌၌ ယဇ်ပွဲကိုငင်း၊ ဧဒုံ
ပြည်၌ ကြီးစွာသော သတ်ခြင်းပွဲကိုငင်း ခံတော်
၇ မူ၏။– ကြံ့များနှင့် နွားလားဥသဘများတို့သည်
လဲကြသဖြင့်၊ သူတို့ နေရာမြေသည် သူတို့အ
သွေးနှင့် ယစ်မူး၍၊ မြေမှုန့်သည်လည်း ဆီဥနှင့်
၈ ဆူဝလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားဒဏ်ပေးတော်မူ
ရာနေ့၊ ဇိအုန်မြို့၏ အမှုကိုစောင့်၍ အပြစ်ပေး
၉ တော်မူရာနှစ် ရောက်လေပြီ။– ထိုပြည်၏မြစ်
ရေသည် ထင်းရူးစေး၊ မြေမှုန့်လည်း ကန့်၊ တ
ပြည်လုံးလည်း မီးလောင်သောအစေး ဖြစ်လိမ့်
၁၀ မည်။– နေ့ည၌မပြတ် မီးမငြိမ်းရ။ မီးခိုးလည်း
အစဉ်တက်လိမ့်မည်။ ထိုပြည်သည် လူမျိုးအစဉ်
အဆက် ဆိတ်ညံ၍၊ ကာလအစဉ်အမြဲ အဘယ်
၁၁ သူမျှ မရောက်မသွားရ။– ဝံပိုင်ကန့် ဖြူကောင်
တို့သည် ထိုပြည်ကို အမွေခံ၍၊ ဣဗိတ်ငှက်နှင့်
ကျီးအတို့သည်လည်း နေကြလိမ့်မည်။ ထိုမြေ
အပေါ်မှာ လွတ်လပ်ခြင်းမျဉ်းကြိုးကိုတန်း၍၊
၁၂ လဟာမုန်ထုပ်ကို စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။– မင်း
အရာ၌ ချီးမြှောက်ရသော မျူးတော်မတ်တော် မ
၁၃ ရှိရ။ မင်းရိုးပြတ်ရလိမ့်မည်။– ဘုဗိမာန်တို့၌၎င်း၊
ရဲတိုက်တို့၌၎င်း၊ ဆူးပင်အမျိုးမျိုး ပေါက်ကြလိမ့်
မည်။ မြေခွေးခိုရာ၊ ကုလားအုပ်ငှက်နေရာ ဖြစ်
၁၄ ရလိမ့်မည်။– ထိုအရပ်၌ တောသားရဲတို့သည်
တောခွေးတို့နှင့် တွေ့ကြုံကြလိမ့်မည်။ မျောက်
တို့သည် အချင်းချင်း တကောင်ကိုတကောင်
မြည်ကြလိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ လိလိတ်ငှက်သည်
၁၅ လည်းနား၍ ခိုလှုံရာကိုတွေ့လိမ့်မည်။– ခုနစ်
တတ်သော မြွေသည်လည်း၊ ထိုအရပ်၌ အသိုက်
လုပ်၍ ဥလိမ့်မည်။ အဥပေါက်ပြီးမှ မြွေသငယ်
တို့ကို စုသိမ်း၍ ကွယ်ကာလိမ့်မည်။ လင်းတတို့
သည်လည်း ထိုအရပ်၌ စုဝေး၍၊ အထီးအမများ
၁၆ ပေါင်းကြလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရား၏ကျမ်းစာ
ကိုကြည့်ရှု၍ ဘတ်ကြလော့။ ထိုတိရစ္ဆာန်တ
ကောင်မျှ မပေါ်ဘဲမနေရ။ အမတကောင်မျှ မိမိ
အဘော်ကို မလိုရ။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်
ထွက်အမိန့်တော်ရှိ၏။ ဝိညာဉ်တော်သည်လည်း
၁၇ သူတို့ကို စုဝေးစေတော်မူ၏။– သူတို့ကို စာရေး
တံပြဲလျက်၊ လက်တော်နှင့် မျဉ်းကြိုးကိုတန်း
လျက်၊ သူတို့နေရာကို ခွဝေတော်မူ၏။ သူတို့
သည် ထိုပြည်ကို အမြဲအမွေခံ၍၊ အမျိုးအနွယ်
အစဉ်အဆက်နေရကြလိမ့်မည်။

၃၅

၁ တောနှင့် လွင်ပြင်သည် ဝမ်းမြောက်လိမ့်
မည်။ ဆိတ်ညံသော အရပ်သည်လည်း ရွှင်လန်း
၂ ၍၊ နှင်းပွင့်ကဲ့သို့ အပွင့်ပွင့်လိမ့်မည်။– အလွန်
ပွင့်လန်း၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ သီချင်းဆိုခြင်းနှင့်
တကွ မြို့ထူးထူးလိမ့်မည်။ လေဗနုန်တောင်၏
ဘုန်းနှင့်၎င်း၊ ကရမေလတောင်၊ ရှာရုန်အရပ်တို့
၏ တင့်တယ်ခြင်း အသရေနှင့်၎င်း ပြည့်စုံလိမ့်
မည်။ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ကိုငင်း၊ ငါတို့
ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကိုငင်း
မြင်ရကြလိမ့်မည်။

၃ အားမရှိသောလက်တို့ကို ခိုင်ခံ့စေကြလော့။
လှုပ်တတ်သော ဒူးတို့ကို မြဲမြံစေကြလော့။–
၄ အားယူကြလော့၊ မစိုးရိမ်ကြနှင့်ဟု ကြောက်
တတ်သော သူတို့အား ဆိုကြလော့။ အကြောင်း
မူကား၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်သည် အပြစ်ပေး
လျက်၊ ဒဏ်စီရင်လျက် ကြွလာတော်မူလိမ့်
မည်။ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင်ကြွလာ
၅ ၍၊ သင်တို့ကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။– ထို
အခါ မျက်စိကန်းသောသူတို့သည် မျက်စိပွင့်
လင်းကြလိမ့်မည်။ နားပင်းသောသူတို့သည် နား
၆ ပင်းခြင်းနှင့် လွတ်ကြလိမ့်မည်။– ခြေဆွံ့သော
သူတို့သည် ဒရယ်ကဲ့သို့ ခုန်ကြလိမ့်မည်။ စကား
အသောသူတို့သည် သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ အ
ကြောင်းမူကား၊ တောခွဲစမ်းရေထွက်၍၊ လွင်ပြင်
၇ ၌ မြစ်ရေစီးလိမ့်မည်။– တံလျှပ်သည် ရေကန်
ဖြစ်လိမ့်မည်။ သွေ့ခြောက်သောမြေသည် စမ်း
ရေတွင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ မြွေခွေးအိပ်ရာနေရာ၌
ကျူပင်နှင့် ဂမာပင်အစား၊ မြက်ပင်ပေါက်လိမ့်

မည်။- ထိုအရပ်၌ လမ်းမကြီးရှိလိမ့်မည်။ ထိုလမ်းကို သန့်ရှင်းရာလမ်းဟု သမုတ်ကြလိမ့်မည်။ မစင်ကြယ်သောသူသည် ထိုလမ်းကို မ
ရှောက်မသွားရ။ သွားသောသူတို့နှင့်အတူ ကိုယ်တော်တိုင်ခရီးသွားလျက်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
မိုက်သောသူသော်လည်း လမ်းမလွဲရ။- ထိုလမ်း၌ ခြင်္သေ့မရှိရ။ သားရဲတကောင်မျှ မတက်မလာရ။ ရှာ၍ မတွေ့ရ။ ရွေးနှုတ်သောသူတို့သာလျှင်
ခရီးသွားကြလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရားကယ်လွှတ်တော်မူသော သူတို့သည် ပြန်လာ၍၊ သီချင်းဆိုလျက်၊ ထာဝရဝမ်းမြောက်ခြင်း သရဖူကို
ဆောင်းလျက်၊ ဧအုန်မြို့သို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း အခွင့်ကိုရကြ၍၊ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် ညည်းတွားခြင်းသည် ပြေးသွားရလိမ့်မည်။

၃၆

ဟေဇကိမင်းကြီး နန်းစံဆယ်လေးနှစ်တွင် အာရှရိရှင်ဘုရင် သနာခရိပ်သည်၊ ယုဒပြည်၌ခိုင်ခံ့သောမြို့ ရှိသမျှတို့ကိုစစ်ချီ၍ လုပ်ကြံပြီး
လျှင်၊- ရာဗရှာခကိုခန့်ထား၍ များစွာသော ဗိုလ်ခြေနှင့်တကွ၊ လာခိရှမြို့မှ ယေရုရှလင်မြို့၊ ဟေဇကိမင်းကြီးထံသို့ စေလွှတ်လေ၏။ ထိုဗိုလ်ချုပ်
မင်းသည်ရောက်၍၊ ခဝါသည်၏ လယ်နားမှာ ရှောက်သောလမ်း၊ အထက်ရေကန်ပြွန်ဝ၌ ရပ်
နေ၏။- ထိုအခါ ဟိလခိသားဖြစ်သော နန်းတော်အုပ် ဧလျာကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီးရှေဗန၊ အာသပ်သား အတွင်းဝန်ယောအာတို့သည် သူ့
ထံသို့ထွက်ပြီးလျှင်၊- ရာဗရှာခက၊ မဟာအရှင်မင်းကြီး၊ အာရှရိရှင်ဘုရင်သည် ဟေဇကိကိုမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်ခိုလှုံသဖြင့် ခိုလှုံရာကား
အဘယ်သို့နည်း။- စစ်တိုက်လောက်အောင် ဉာဏ်သတ္တိ၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ငါပြည့်စုံသည်ဟု အချည်းနှီးသောစကားကို သင်ဆိုပါသည်တကား။ ငါ့ကို ပုန်ကန်ခြင်းငှါ အဘယ်သူကို ကိုး
စားသနည်း။- ကျိုးသော ကျူလုံးတောင်ဝေးတည်းဟူသော အဲဂုတ္တုပြည်ကို ကိုးစားပါသည်တကား။ ထိုကျူလုံးသည် မိသောသူ၏လက်ကို
ဖောက်၍ လျှိုသွားလိမ့်မည်။ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုမင်းကြီး ဖာရောဘုရင်သည် မိမိ၌မှီသောသူ အပေါင်း
တို့ကို ပြုလိမ့်မည်။- သင်တို့က၊ ငါတို့သည် ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကိုးစားသည်ဟု ဆိုပြန်လျှင်၊ ဟေဇကိသည် မြင့်သော
အရပ်ဌာနနှင့် ယဇ်ပလ္လင်တို့ကိုပယ်၍၊ ဤမည်သောယဇ်ပလ္လင်ရှေ့၌သာ ကိုးကွယ်ရမည်ဟု ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို မှာထားသ
ဖြင့်၊ သင်တို့ပြစ်မှားသောဘုရား ဖြစ်သည်မ
ဟုတ်လော။- သို့ဖြစ်၍၊ ယခုတွင် ငါ့သခင်၊ အာရှရိရှင်ဘုရင်၌ အာမခံတို့ကိုအပ်ပါလော့။ သင်၌ မြင်းစီးသူရဲလုံလောက်အောင်ရိုရှုင်း၊ မြင်းနှစ်
ထောင်တို့ကို ငါပေးမည်။- သင်သည် ငါ့သခင်၏ကျွန်တို့တွင် အငယ်ဆုံးသောဗိုလ်ကို အဘယ်သို့ လှန်နိုင်မည်နည်း။ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများကိုရမည်ဟု ယုံပါသည်တ
ကား။- ထာဝရဘုရား၏အခွင့်မရှိဘဲ၊ ဤပြည်ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငါလာသလော။ ထိုပြည်ကို သွား၍ ဖျက်ဆီးလော့ဟု ထာဝရဘုရားသည် ငါ့
အားမိန့်တော်မူပြီ။ ဤအကြောင်းအရာများကို ပြန်ပြောကြလော့ဟု ပြောဆို၏။

ထိုအခါ ဧလျာကိမ်၊ ရှေဗန၊ ယောအာတို့က၊ ရှရိဘာသာစကားအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့အား အ
မိန့်ရှိပါလော့။ ထိုစကားကို ကျွန်တော်တို့သည် နားလည်ပါ၏။ မြို့ရိုးပေါ်မှာရှိသောသူတို့သည် ကြားရအောင်၊ ယုဒဘာသာစကားအားဖြင့် အ
မိန့်မရှိပါနှင့်ဟု ရာဗရှာခကို ဆိုကြလျှင်၊- ရာဗရှာခက၊ ငါ့သခင်သည် သင်၏သခင်နှင့် သင့်အားသာ ဤစကားကိုပြောစေခြင်းငှါ ငါ့ကို စေ
လွှတ်တော်မူသလော။ မြို့ရိုးပေါ်မှာ ထိုင်လျက်၊ သင်တို့နှင့်အတူ မိမိတို့မစင်ကိုစား၍၊ မိမိတို့ရေ
ဟောင်းကို သောက်ရသော သူတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူသည် မဟုတ်လောဟု ဆိုပြီးလျှင်၊-
ရာဗရှာခသည် ထ၍ ယုဒဘာသာစကားအားဖြင့် ကျယ်သောအသံနှင့် ကြွေးကြော်လျက်၊ မဟာအရှင်မင်းကြီး အာရှရိရှင်ဘုရင်၏ အမိန့်တော်
ကို နားထောင်ကြလော့။- ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဟေဇကိသည် သင်တို့ကို မလှည့်စားစေနှင့်။ သူသည်သင်တို့ကို ကယ်ယူခြင်းငှါ
မတတ်နိုင်။- ဟေဇကိက၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို ဧကန်အမှန်ကယ်ယူတော်မူမည်။ ဤမြို့သည် အာရှရိရှင်ဘုရင် လက်သို့ မရောက်ရဟု ဆိုသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားကို မကိုးစားစေ
နှင့်။- ဟေဇကိစကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။ အာရှရိရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါနှင့် မိသဟာယဖွဲ့ကြ။ ငါ့ထံသို့ ထွက်လာကြ။ သင်
တို့ပြည်နှင့် တူသောပြည်တည်းဟူသော၊ ဆန်စပါးစပျစ်ရည်နှင့် ပြည့်စုံသောပြည်၊ မုန့်နှင့် စပျစ်
ဥယျာဉ်များသောပြည်သို့၊ သင်တို့ကိုပို့ခြင်းငှါ ငါ

မလာခဲ့တိုင်အောင်၊ သင်တို့သည် ကိုယ်စပျစ်ပင်၏အသီး၊ ကိုယ်သင်္ဘောသဖန်းပင်၏ အသီးကို စား၍၊ ကိုယ်ရေကန်က ရေကို သောက်လျက်နေ
၁၈ ကြဦးလော့။– ဟောဇကိက၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို ကယ်ယူတော်မူမည်ဟု မဖြားယောင်းစေနှင့်။ အပြည်ပြည်သောဘုရားတို့သည် မိမိတို့
ပြည်များကို အာရှရိရှင်ဘုရင်လက်မှ ကယ်လွှတ်
၁၉ ကြပြီလော။– ဟာမတ်ပြည်၏ဘုရား၊ အာပဒ်ပြည်၏ဘုရားတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သေဖရဝိမ်ပြည်၏ဘုရားတို့သည် အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သူတို့သည် ရှမာရိပြည်ကို ငါ့လက်
၂၀ မှ ကယ်လွှတ်ကြဖို့လော။– ထိုအပြည်ပြည်သော ဘုရားတို့တွင်၊ အဘယ်မည်သော ဘုရားသည် မိမိပြည်ကို ငါ့လက်မှ ကယ်လွှတ်ဘူးသနည်း။ ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ငါ့
လက်မှ အဘယ်သို့ကယ်လွှတ်နိုင်မည်နည်းဟု
၂၁ ဆိုလေ၏။– ယုဒလူတို့လည်း၊ စကားတခွန်းကို မျှမပြန်ဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပြန်မပြောနှင့်ဟု ရှင်ဘုရင် အမိန့်တော်
ရှိသတည်း။

၂၂ ထိုအခါ ဟိလခိသားဖြစ်သော နန်းတော်အုပ်ဧလျာကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီး ရှေဗန၊ အာသပ်သား အတွင်းဝန်ယောအာတို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကိုဆုတ်လျက်၊ ဟေဇကိမင်းထံသို့လာ၍၊ ရာဗ
ရှာခစကားကို ကြားလျှောက်ကြ၏။

၃၇

၁ ထိုစကားကို ဟေဇကိမင်းကြီးသည် ကြားလျှင်၊ မိမိအဝတ်ကိုဆုတ်၍ လျှော်တေအဝတ်ကို
၂ ခြုံလျက် ဗိမာန်တော်သို့ သွားလေ၏။– လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်ရှိသော နန်းတော်အုပ်ဧလျာကိမ်၊ စာရေးတော်ကြီး ရှေဗန၊ အသက်ကြီးသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို၊ အာမုတ်သား
ပရောဖက်ဟေရှာယထံသို့ စေလွှတ်လေ၏။–
၃ ဟေဇကိမင်းမှာထားသော စကားဟူမူကား၊ ယနေ့သည် ဒုက္ခနေ့၊ ဆုံးမသောနေ့၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသောနေ့ဖြစ်၏။ သားဘွားချိန်ရောက်၍ သား
၄ ကို ဘွားနိုင်အောင် ခွန်အားမရှိ။– အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကဲ့ရဲ့စေခြင်းငှါ အာ
ရှရိရှင်ဘုရင် စေလွှတ်သော မိမိကျွန် ရာဗရှာခ
စကားကို သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
ကြားတော်မူပါစေသော။ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်တိုင် ကြားသော
စကားကို ချေတော်မူပါစေသော။ သင်သည်
၅ လည်း ကျန်ကြွင်းသော လူတို့အတို့ ဆုတောင်းပ
၆ ဌနာပြုပါဟု ပြောစေခြင်းငှါ။– ဟေဇကိမင်း စေလွှတ်သောကျွန်တို့သည် ဟေရှာယထံသို့ ရောက်လာကြ၏။

၆ ဟေရှာယကလည်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အာရှရိရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တို့သည် ငါ့
ကိုကဲ့ရဲ့၍၊ သင်သည် ကြားရသောစကားကြောင့်
၇ မကြောက်နှင့်။– ထိုမင်း၌ အခြားသောစိတ်သဘောကို ငါသွင်းပေးမည်။ သူသည် သိတင်းကြား၍ မိမိပြည်သို့ ပြန်သွားလိမ့်မည်။ ထိုပြည်၌ ထား
ဖြင့် ငါဆုံးစေမည်ဟူသော စကားတော်ကို သင်
တို့၏သခင်အား ပြန်ကြားကြလော့ဟု ပြောဆို
၏။

၈ ထိုအခါ အာရှရိရှင်ဘုရင်သည် လာခိရှမြို့မှ
ထွက်သွားကြောင်းကို ရာဗရှာခကြားလျှင်၊ ပြန်
သွား၍ လိဗနမြို့ကို ရှင်ဘုရင်တိုက်နေသည်ကို
၉ တွေ့လေ၏။– နောက်တဖန် ကုရှမင်းကြီးတိရက္ကသည် စစ်ချီ၍လာပြီဟု သိတင်းကြားသောအခါ၊ ဟေဇကိမင်းထံသို့ တမန်တို့ကို စေလွှတ်
၁၀ ပြန်၍။– သင်တို့သည် ယုဒမင်းကြီးဟေဇကိကို ပြောရသောစကားဟူမူကား၊ သင်ကိုးစားသော ဘုရားသခင်က၊ ယေရုရှလင်မြို့သည် အာရှရိရှင်
ဘုရင်လက်သို့ မရောက်ရဟူ၍ သင့်ကို မလှည့်
၁၁ စားစေနှင့်။– အာရှရိရှင်ဘုရင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသောပြည်တို့ကို လုပ်ကြံ၍ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြောင်းကို သင် သည်ကြားရပြီ။ ကိုယ်တိုင်
၁၂ လွတ်လိမ့်မည်လော။– ငါ့ဘိုးဘေးတို့သည် ဖျက်ဆီးသောအမျိုးသား၊ ဂေါဇန်အမျိုးသား၊ ခါရန်အ
မျိုးသား၊ ရေဇပ်အမျိုးသား၊ တေလသာမြို့၌ရှိ
သော ဧဒင်အမျိုးသားတို့ကို၊ သူတို့၏ဘုရားများ
၁၃ တို့သည် ကယ်ယူကြပြီလော။– ဟာမတ်မင်းကြီး၊ အာပဒ်မင်းကြီးနှင့် သေဖရဝိမ်မြို့၊ ဟေန
မြို့၊ ဣဝါမြို့ကို စိုးစံသောမင်းကြီးတို့သည် အ
ဘယ်မှာရှိကြသနည်းဟု မှာလိုက်လေ၏။

၁၄ ထိုမှာစာကို ဟေဇကိမင်းသည် သံတမန်
လက်မှခံယူ၍ ကြည့်ပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်သို့
သွား၍ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဖြန့်ထားလေ
၁၅ ၏။– ထိုအခါ ဟေဇကိမင်းသည် ထာဝရဘုရား
၁၆ ရှေ့တော်၌ လျှောက်ဆိုသည်ကား၊– ခေရုဗိမ်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော၊ ကြယရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ
ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်
မူ၏။ ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင်၊ မြေကြီး

ပေါ်မှာရှိသမျှသော အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့
၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်
သည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်
၁၇ မူ၏။– အို ထာဝရဘုရား၊ နားတော်ကို လှည့်၍
နားထောင်တော်မူပါ။ အိုထာဝရဘုရား၊ မျက်စိ
တော်ကိုဖွင့်၍ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ သနာခရိုပ်မင်း
သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို
ကဲ့ရဲ့၍၊ ပြောစေသောစကားအလုံးစုံတို့ကို မှတ်
၁၈ တော်မူပါ။– အို ထာဝရဘုရား၊ အကယ်စင်စစ်
အာရှုရိရှင်ဘုရင်တို့သည် အတိုင်းတိုင်း အပြည်
၁၉ ပြည်တို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊– သူတို့၏ဘုရားများကို
မီးထဲသို့ချပစ်ကြပါပြီ။ ထိုဘုရားတို့သည် ဘုရား
မဟုတ်၊ လူလက်ဖြင့်လုပ်သော သစ်သားနှင့်
ကျောက်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ပျက်စီးခြင်းသို့
၂၀ ရောက်ကြပါပြီ။– အို အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော် ထာဝရဘုရားတပါး
သာ၊ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည်ကို မြေကြီး
ပေါ်မှာရှိသမျှသော တိုင်းနိုင်ငံတို့သည် သိမည်
အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို ထိုမင်းလက်မှ ယခု
ကယ်ယူတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါသည်
ဟု ပဋ္ဌနာပြုလေ၏။

၂၁ ထိုအခါ အာမုတ်သား ဟေရှာယသည် ဟေ
ဇကိမင်းထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ သင်သည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်သနာခရိပ် အ
ကြောင်းကြောင့်၊ ငါ့ရှေ့မှာ ပဋ္ဌနာပြုသည်ဖြစ်
၂၂ ၍၊– ထိုမင်း၏အမှုမှာ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သော စကားဟူမူကား၊ ဇီအုန်သတို့သမီးကညာ
သည် သင့်ကိုမထီမဲ့မြင်ပြု၍ ပြက်ယယ်၏။ ယေ
ရုရှလင်သတို့သမီးသည် သင့်နောက်၌ ခေါင်း
၂၃ ညိတ်၏။– သင်သည် အဘယ်သူကို ကဲ့ရဲ့ဆဲရေး
သနည်း။ အဘယ်သူကို အော်ဟစ်၍ မျက်နှာ
ထောင်လွှားသနည်း။ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်
၂၄ ရှင်းသောဘုရားကိုပင် ပြုပါသည်တကား။– သင်
သည် ကျွန်များအားဖြင့် ထာဝရဘုရားကို ကဲ့ရဲ့
၍၊ ငါသည် ရထားများပြားသဖြင့် တောင်ထိပ်သို့
ဝင်း၊ လေဗနုန်တောင်အထွဋ်သို့ဝင်း တက်လာ
ပြီ။ အရပ်မြင့်သော အာရဇ်ပင်နှင့် အကောင်းဆုံး
သော ထင်ရှူးပင်တို့ကို ငါခုတ်လဲပြီ။ အမြင့်ဆုံး
သောအရပ်၊ အသီးများသောတောထဲသို့ ငါဝင်
၂၅ ပြီ။– ငါသည် တွင်းတူး၍ ရေကိုသောက်ရပြီ။ ငါ၏
ခြေဘဝါးအားဖြင့် အဲဂုတ္တုမြစ်လက်ကြား ရေရှိသ
မျှကို ခန်းခြောက်စေပြီဟု သင်ဆိုမိပြီတကား။–
၂၆ ငါသည်အထက်က ဤအမှုကို စီရင်ကြောင်းနှင့်၊
ရှေးကာလ၌ ပြုပြင်ကြောင်းကို သင်သည် မ
ကြားသလော။ ယခုမှာလည်း သင်သည် ခိုင်ခံ့
သောမြို့တို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊ ကျောက်ပုံ ဖြစ်စေ
သောသူ ဖြစ်မည်အကြောင်း ငါစီရင်ခန့်ထား
၂၇ လေပြီ။– ထိုကြောင့်၊ မြို့သားတို့သည် အားနည်း
ကြ၏။ မိုင်ထွေး၍ စိတ်ပျက်လျက်ရှိကြ၏။ တော
မြက်ပင်နှင့် စိမ်းသောစပါးပင် ကဲ့သို့ဝင်း၊ အိမ်မိုး
ပေါ်မှာ ပေါက်သော မြက်ပင်နှင့်၊ မကြီးမှီညိုး
၂၈ နွမ်းသော စပါးပင်ကဲ့သို့ဝင်း ဖြစ်ကြ၏။– သင်၏
နေထိုင်ခြင်း၊ ထွက်ဝင်ခြင်း၊ ငါ၌အမျက်ဟုန်း
၂၉ ခြင်းတို့ကိုငါသိ၏။– ငါ၌ သင်၏အမျက်ဟုန်း
ခြင်း၊ စော်ကားခြင်းကို ငါကြားရသောကြောင့်၊
သင့်ကို နှာချွတ်တပ်၍ ဇက်ခွံပြီးမှ၊ သင်လာသော
လမ်းဖြင့် ပြန်စေမည်။

၃၀ သင်မှတ်ရသော နိမိတ်လက္ခဏာဟူမူကား၊
ယခုနှစ်တွင် အလိုလိုကြီးရင့်သော အသီးအနှံကို
ငင်း၊ ဒုတိယနှစ်တွင် ထိုအတူ ပေါက်သောအရာ
များကိုငင်း သင်တို့သည်စားရမည်။ တတိယနှစ်
တွင် မျိုးစေ့ကိုကြဲ၍ စပါးကို ရိတ်ကြလော့။ စ
ပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်းစိုက်၍ အသီးကို စားကြ
၃၁ လော့။– ဘေးလွတ်၍ ကျန်ကြွင်းသော ယုဒအ
မျိုးသားတို့သည် တဖန်အောက်မှာအမြစ်စွဲ၍၊
၃၂ အထက်မှာ အသီးသီးကြလိမ့်မည်။– ကျန်ကြွင်း
သောသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ထဲကငင်း၊
ဘေးလွတ်သောသူတို့သည် ဇီအုန်တောင်ပေါ်
ကငင်း ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော်အား
ကြီး၍၊ ထိုအမှုကို စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

၃၃ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် အာရှုရိရှင်ဘု
ရင်ကို ရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူ
သည် ဤမြို့သို့ မဝင်ရ။ မြို့ထဲသို့ မြှားကို မပစ်
ရ။ မြို့ရှေ့မှာ ဒိုင်းလွှားကို မပြရ။ မြို့ပြင်မှာ မြေ
၃၄ ရိုးကိုမဖို့ရ။– လာသောလမ်းဖြင့် ပြန်သွားရမည်။
၃၅ ဤမြို့ထဲသို့ မဝင်ရ။– ငါသည် ကိုယ်မျက်နှာကို
ငင်း၊ ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်၏မျက်နှာကိုငင်းထောက်၍၊
ဤမြို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ စောင့်မမည်ဟု ထာ
ဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၃၆ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်
သည် ထွက်၍၊ အာရှုရိတပ်တွင် လူတသိန်းရှစ်
သောင်း ငါးထောင်တို့ကို ဒဏ်ခတ်လေ၏။ နံ
နက်စောစော ထချိန်ရောက်သောအခါ၊ ထိုသူအ
၃၇ ပေါင်းတို့သည် အသေကောင် ဖြစ်ကြ၏။– အာ

ရှုရှိရှင်ဘုရင် သနာခရိုပ်သည်လည်း၊ ထိုအရပ်မှ ထွက်၍ ပြန်သွားပြီးလျှင်၊ နိနေဝေမြို့၌ နေလေ
၃၈ ၏။– နောက်တဖန် သူသည် မိမိဘုရားနိသရုတ်၏ ဗိမာန်၌ ကိုးကွယ်စဉ်တွင်၊ သားတော်အာဒြမ္မေလက်နှင့် ရှရေဇာသည် ခမည်းတော်ကို ထားနှင့်သတ်ပြီးလျှင်၊ အာရမနိပြည်သို့ ပြေးကြ၏။ သားတော် ဧသရဟဒ္ဒုန်သည်လည်း၊ ခမည်းတော်အရာ၌ နန်းထိုင်၏။

၃၈

၁ ထိုကာလအခါ ဟေဇကိမင်းသည် သေနာခွဲသဖြင့်၊ အာမုတ်သား ပရောဖက်ဟေရှာယသည်လာ၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်အိမ်အမှုကိုစီရင်လော့။ သင်သည် အသက်မရှင်၊ သေရမည်ဟု အမိန့်တော်ကို ပြန်လေ၏။–
၂ ဟေဇကိမင်းသည်လည်း ထရံသို့မျက်နှာလှည့်၍၊– အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ရှေ့တော်၌ သစ္စာစောင့်လျက်၊ စုံလင်သော စိတ်နှလုံးနှင့်ကျင့်၍၊ နှစ်သက်တော်မူသည်အတိုင်း ပြုကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု အလွန်ငိုကြွေးလျက်၊ ထာဝ
၄ ရဘုရားကို ဆုတောင်းလေ၏။– တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဟေရှာယသို့
၅ ရောက်၍၊– သင်သည် ဟေဇကိမင်းထံသို့ သွားပြီးလျှင်၊ သင့်အဘဒါဝိဒ်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏ ပဌနာစကားကို ငါကြားပြီ။ သင်၏ မျက်ရည်ကိုလည်း ငါမြင်ပြီ။ သင်၏အသက်၌ တဆယ်ငါးနှစ်ကို ငါ
၆၊၇ ဆက်၍ ပေးမည်။– သင်နှင့် ဤမြို့ကို အာရှရိရှင်ဘုရင်လက်မှ ငါကယ်လွှတ်မည်။ ဤမြို့ကို ငါကွယ်ကာစောင့်မမည်အရာကို ပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဟေရှာယက၊ ထာဝရဘုရား အ
မိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုတော်မူမည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် သင့်အားပေးတော်မူသော လက္ခ
၈ ဏာသက်သေဟူမူကား၊– ကြည့်ရှုလော့။ အာခတ်၏ နေတိုင်းနာရီပေါ်မှာ ရွှေ့သောအရိပ်ကို ဆယ်ချက်ပြန် စေမည်ဟု ဆို၏။ ဆိုသည်အတိုင်း ဆယ်ချက်ရွှေ့ပြီးသောအရိပ်သည် ဆယ်ချက်ပြန်လေ၏။

၉ ယုဒမင်းကြီးဟေဇကိသည် အနာမှထမြောက်
၁၀ ၍ ရေးထားသောစာဟူမူကား၊– ငါသည် ငြိမ်သက်စွာနေစဉ်အခါ၊ မရဏာနိုင်ငံတံခါးသို့ ဝင်ရပါသည်တကား။ ငါ၌ ကြွင်းသောနှစ်များကို ငါရှုံး
၁၁ ပြီဟု ငါဆိုသတည်း။– အသက်ရှင်သော သူတို့၏နေရာ၌၊ ထာဝရဘုရားကို ငါမမြင်ရ။ ငြိမ်းရာအရပ်သားတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ရသဖြင့်၊ နောက်
၁၂ တဖန် လူတို့ကို မမြင်ရ။– သိုးထိန်းတဲကဲ့သို့ ငါနေသောအိမ်ကို နှုတ်ပယ်၍၊ အခြားတပါးသို့ ဆောင်သွားပြီ။ ရက်ကန်းသည် ပြုသကဲ့သို့ ငါ့အသက်သည် လိပ်လျက်ရှိ၍၊ ရက်ကန်းစင်မှ ငါ့ကို ပယ်ဖြတ်တော်မူလိမ့်မည်။ တနေ့ခြင်းတွင် ငါ့ကို
၁၃ ဆုံးစေတော်မူလိမ့်မည်ဟု ငါဆိုသတည်း။– ငါ့အရိုးရှိသမျှတို့ကို ချိုးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ခြင်္သေ့ဟောက်သကဲ့သို့ နံနက်တိုင်အောင် မြည်ရ၏။ တနေ့ခြင်းတွင် ငါ့ကို ဆုံးစေတော်မူ
၁၄ လိမ့်မည်ဟု ငါဆိုသတည်း။– ငါသည် တီတီတွတ်နှင့် ဇရက်ကဲ့သို့ မြည်၍ ချိုးကဲ့သို့ ညည်းတွန်ရ၏။ ငါ့မျက်စိတို့သည် မျှော်ကြည့်၍ အား
လျော့ကြပြီ။ အို ဘုရားရှင်၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသော အကျွန်ုပ်ဘက်၌ နေတော်မူပါ။

၁၅ အဘယ်သို့ ငါပြောရမည်နည်း။ ငါ့အား ဂတိပေးတော်မူပြီ။ ဂတိတော်အတိုင်းလည်း ပြုတော်မူပြီ။ ငါ၌ ကျန်ကြွင်းသော နှစ်စဉ်ကာလ
ပတ်လုံး၊ ငါသည် စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို အောက်
၁၆ မေ့၍၊ ဖြည်းဖြည်းသွားပါမည်။– အို ဘုရားရှင်၊ ထိုသို့သောအားဖြင့် အသက်ရှင်ရပါ၏။ ထိုအရာရှိသမျှတို့၌ အကျွန်ုပ်ဝိညာဉ်၏ အသက်တည်ရပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေ၍၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုရှင်စေတော်မူ
၁၇ ၏။– အကျွန်ုပ်ခံရသော ဝေဒနာသည် ငြိမ်းပါပြီ။ အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို သနား၍၊ ဖျက်ဆီးရာတွင်းထဲက နှုတ်ယူတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ် အပြစ်ရှိသမျှတို့ကို နောက်တော်သို့ ပစ်လိုက်တော်မူ
၁၈ ပြီ။– အကယ်စင်စစ် မရဏာနိုင်ငံသည် ဂုဏ်တော်ကို မချီးမွမ်းရပါ။ သေနေသောသူသည် ဂုဏ်တော်ကို ထောမနာသီချင်းမဆိုရပါ။ တွင်းထဲသို့ ဆင်းသောသူသည် သစ္စာတော်ကို မမြော်
၁၉ လင့်ရပါ။– အသက်ရှင်သောသူ၊ အသက်ရှင်သောသူသာလျှင်၊ ယနေ့အကျွန်ုပ်ပြုသကဲ့သို့၊ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းရပါလိမ့်မည်။ အဘသည် သားတို့အား သစ္စာတော်ကို ဘော်ပြရပါလိမ့်
၂၀ မည်။– ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုကယ်တင်တော်မူပြီ။ ထို့ကြောင့်၊ ငါတို့သည် တသက်လုံး ဗိမာန်တော်၌ စောင်းတီး၍ သီချင်းဆိုကြလိမ့်သတည်း။

၂၁ ဟေရှာယကလည်း၊ သင်္ဘောသဖန်းသီး အလုံးအထွေးကို ယူ၍နယ်ပြီးမှ၊ အနာကို အုံကြ

လော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် မင်းကြီးသည် သက်သာရလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။
၂၂ ဟေဇကိမင်းကလည်း၊ ငါသည် ဗိမာန်တော်သို့တက်လိမ့်မည်ဆိုသော်၊ အဘယ်လက္ခဏာသက်သေရှိသနည်းဟု မေး၏။

၃၉

၁ ထိုကာလအခါ ဗာလဒန်သား၊ ဗာဗုလုန်မင်းကြီး မေရောဒွါလဒန်သည် ဟေဇကိမင်းနာရှ်၊ အနာပျောက်သည်ကို ကြားသောကြောင့်၊ မေတ္တာစာနှင့် လက်ဆောင်ပါလျက်၊ တမန်တို့ကို စေလွှတ်လေ၏။– ဟေဇကိမင်းသည် သူတို့
၂ ရောက်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်၍၊ ရွှေတိုက်မှစသော ရွှေ၊ ငွေ၊ နံ့သာမျိုး၊ အဘိုးထိုက်သော နံ့သာဆီ၊ လက်နက်တိုက်နှင့် ဘဏ္ဍာတော်အလုံးစုံတို့ကိုပြလေ၏။ နန်းတော်မှစ၍ နိုင်ငံတော်အရပ်ရပ်၌ မပြသောအရာ တစုံတခုမျှမရှိ။
၃ ထိုအခါ ပရောဖက် ဟေရှာယသည် ဟေဇကိမင်းကြီးထံတော်သို့ သွား၍၊ ထိုသူတို့သည် အဘယ်သို့ ပြောကြပါသနည်း။ အဘယ်ပြည်မှ အထံတော်သို့ လာကြပါသနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ဟေဇကိမင်းက၊ ဝေးသောအရပ်၊ ဗာဗုလုန်ပြည်မှ ရောက်လာကြသည်ဟု ပြန် ပြော
၄ ၏။– နန်းတော်၌ အဘယ်အရာကိုမြင်ကြပြီနည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ ဟေဇကိမင်းက၊ နန်းတော်၌ ရှိသမျှကို မြင်ရကြပြီ။ ဘဏ္ဍာတော်တွင် ငါမပြသောအရာ တစုံတခုမျှမရှိဟု ပြန် ပြော
၅ ၏။– ထိုအခါ ဟေရှာယက၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို
၆ နားထောင်လော့။– နန်းတော်၌ ရှိသမျှကိုငင်း၊ ယနေ့တိုင်အောင် ဘိုးဘေးတို့သည် ဆည်းဖူးသမျှကိုငင်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားရသောကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ တစုံတခုမျှ မကျန်ကြွင်း
၇ ရဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– သင်နှင့်နွယ်၍ရသော သင်၏သားမြေးတို့ကိုလည်းယူသွား၍၊ သူတို့သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏နန်းတော်၌၊ လူပျိုတော် လုပ်ရကြလိမ့်မည်ဟု ဟေဇကိမင်း
၈ အား ပြောဆိုလေ၏။– ဟေဇကိမင်းကလည်း၊ သင်ပြန်ရသော ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကောင်းပါ၏ ဟူ၍ငင်း၊ အကယ်စင်စစ် ငါ့လက်ထက်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် သစ္စာစောင့်ခြင်းရှိရလိမ့်မည်ဟူ၍ငင်း၊ ဟေရှာယအားဆိုလေ၏။

၄၀

၁ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏လူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေကြလော့။ နှစ်
၂ သိမ့်စေကြလော့။– စစ်မှုကို ထမ်းရသောအချိန်စေ့ပြီ။ သင်၏အပြစ်လည်း ပြေရှင်းပြီဟု ယေရှရှလင်မြို့အား နှစ်သိမ့်စေသောစကားကို ပြော၍ ကြွေးကြော်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်၌ မိမိအပြစ်အတွက် နှစ်ဆခံရပြီ။
၃ တောသဲ့ ဟစ်ကြော်သောသူ၏အသံမှာ၊ ထာဝရဘုရား ကြွတော်မူရာလမ်းကို ပြင်ကြလော့။ ငါတို့ ဘုရားသခင်၏ လမ်းခရီးတော်ကို လွင်ပြင်၌ ဖြောင့်စေကြလော့။– ချိုင့်ဝှမ်းရာ ရှိသမျှတို့ကို
၄ ဖို့ရမည်။ တောင်ကြီးတောင်ငယ် ရှိသမျှတို့ကို ဖြိုရမည်။ ကောက်သောလမ်းများကို ဖြောင့်စေရမည်။ ကြမ်းတမ်းသော လမ်းများကိုလည်း
၅ သုတ်သင်ပြင်ဆင်ရမည်။– ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ပေါ်ထွန်း၍၊ လူအပေါင်းတို့သည် အတူမြင်ရကြလတံ့ဟု ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက်အမိန့်တော်ရှိ၏။
၆ တဖန် ထိုအသံက၊ ဟစ်ကြော်လော့ဟုဆိုလျှင် ငါက၊ အဘယ်အရာကို ဟစ်ကြော်ရမည်နည်းဟု မေးသော်၊ လူမျိုးရှိသမျှသည် မြက်ပင်ဖြစ်၏။ လူမျိုး၏ဘုန်းရှိသမျှသည်လည်း တော
၇ အပွင့်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။– ထာဝရဘုရား၏လေတိုက်သောအခါ၊ မြက်ပင်သည် ညှိုးနွမ်းသွေ့ခြောက်တတ်၏။ အပွင့်လည်း ကြွေတတ်၏။ အကယ်
၈ စင်စစ် လူတို့သည် မြက်ပင်ဖြစ်ကြ၏။– မြက်ပင်သည် ညှိုးနွမ်းသွေ့ခြောက်တတ်၏။ အပွင့်လည်း ကြွေတတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားမူကား၊ ကာလအစဉ်အမြဲတည်၏ဟု ဆိုသတည်း။
၉ ဇိအုန်တောင်ဘို့ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ဆောင်ခဲ့သောသူ၊ မြင့်သောတောင်ပေါ်သို့ တက်လော့။ ယေရှရှလင်မြို့သို့ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကိုဆောင်ခဲ့သောသူ၊ ကျယ်သောအသံကို လွင့်လော့။ မစိုးရိမ်ဘဲ အသံကိုလွင့်လော့။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ကို ကြည့်ရှုကြဟု ယုဒ
၁၀ မြို့ရွာတို့အားပြောလော့။– ကြည့်ရှုလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်၊ ကြီးသောတန်ခိုးနှင့် ကြွလာ၍၊ လက်ရုံးတော်အားဖြင့် အစိုးရတော်မူလိမ့်မည်။ မိမိခံတော်မူထိုက်သောအခ မိမိ၌ပါ
၁၁ လျက်၊ ဆုလပ်တော်သည် ရှေ့တော်၌ရှိ၏။– မိမိသိုးစုကို သိုးထိန်းကဲ့သို့ ကျွေးမွေးတော်မူမည်။ သိုးသငယ်တို့ကို ချီ၍ ပိုက်ပွေ့တော်မူမည်။ သား

To Contents

ငယ်ရှိသော သိုးမတို့ကိုလည်း ဖြည်းညှင်းစွာ ပို့ဆောင်တော်မူမည်။

၁၂ ရေများကို လက်ဆွန်းဖြင့် ခြင်သောသူ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို မိမိလက်ဖြင့် ထွာသောသူ၊ မြေမှုန့်ကို တင်းတောင်းဖြင့် ချင့်တွက်သောသူ၊ တောင်ကြီးကို ချိန်ခွင်ဖြင့်၎င်း၊ တောင်ငယ်ကို ကပ်ပယ်ဖြင့်၎င်း ချိန်သောသူကား အဘယ်သူ
၁၃ နည်း။– ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်ကို အဘယ်သူ စစ်ကြောသနည်း။ ထိုဘုရားနှင့် တိုင်ပင်၍၊ အ
၁၄ ဘယ်သူသည် အကြံပေးသနည်း။– အဘယ်သူနှင့် တိုင်ပင်တော်မူသနည်း။ ထိုဘုရားကို အဘယ်သူ သွန်သင်သနည်း။ ထိုဘုရားအား တရားလမ်းကိုပြသောသူ၊ ပညာနည်းကို ပေးသောသူ၊ ဉာဏ်လမ်းကို ညွှန်သောသူကား အဘယ်သူ
၁၅ နည်း။– လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ရေပုံးမှ ကျသော ရေစက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ချိန်ခွင်၌ မြူမှုန်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်စရာရှိ၏။ ကျွန်းတို့သည်လည်း၊ လွင့်တတ်
၁၆ သော အဏုမြူကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။– လေဗနုန်တောသည် မီးမွေးဘို့မလောက်။ ထိုတောဥရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့သည်လည်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့
၁၇ မလောက်။– ခပ်သိမ်းသော လူအမျိုးမျိုးတို့သည် အဘယ်မျှမဟုတ်သကဲ့သို့ ရှေ့တော်၌ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်မျှမဟုတ်သော အရာထက်သာ၍ ငယ်သကဲ့သို့ငင်း၊ အနတ္တကဲ့သို့ငင်း မှတ်တော်မူ၏။

၁၈ သို့ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့ ပုံပြရအုံနည်း။ ဘုရားသခင်နှင့် အဘယ်မည်သော ပုံ
၁၉ သဏ္ဌာန်တူသည်ဟု ဆိုရအုံနည်း။– ပန်းတဉ်းသမားသည် ရုပ်တုကိုသွန်းပြီးမှ၊ ပန်းထိမ်သမားသည် ရွှေနှင့်မွမ်းမံ၍၊ ငွေကြိုးကိုလည်း လုပ်
၂၀ တတ်၏။– အဘိုးထိုက်သော အလှူကို မလှူနိုင်သောသူသည်၊ မဆွေးမြေ့တတ်သော သစ်သားကိုရွေးကောက်ပြီးမှ၊ မြဲမြံသောရုပ်တုကို လုပ်စေခြင်းငှါ၊ လိမ္မာသောလက်သမားကို ရှာတတ်
၂၁ ၏။– သင်တို့သည် မသိကြသလော။ မကြားကြသလော။ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ သင်တို့အား မတော်မပြသလော။ မြေကြီးတည်သည် အကြောင်းကို
၂၂ နားမလည်ကြသလော။– မြေကြီးစက်အပေါ်မှာ ထိုင်၍၊ မြေကြီးသားတို့ကို နံကောင်ကဲ့သို့ မှတ်တော်မူထသော၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို မျက်နှာကြက်ကဲ့သို့ ကြက်၍၊ နေစရာတဲကဲ့သို့ ဖြန့်
၂၃ တော်မူထသော၊– မင်းတို့ကို ရှုတ်ချ၍၊ မြေကြီးတရားသူကြီးတို့ကို အနတ္တကဲ့သို့ ဖြစ်စေတော်မူ
၂၄ သောသူပေတည်း။– အကယ်စင်စစ် သူတို့ကို မစိုက်မပျိုးရ။ အကယ်စင်စစ် သူတို့၏မျိုးစေ့ကို မကြဲရ။ အကယ်စင်စစ် သူတို့အပင်သည် မြေ၌အမြစ်မစွဲရ။ သူတို့အပေါ်မှာ မှုတ်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ညှိုးနွမ်းသွေ့ခြောက်၍၊ လေဘေသည် သူတို့ကို ဖွဲကဲ့သို့ တိုက်လွှင့်လိမ့်မည်။

၂၅ သို့ဖြစ်၍၊ ငါ့ကို အဘယ်သို့ ပုံပြရအုံနည်း။ ငါသည် အဘယ်သူနှင့် တူရအုံနည်းဟု သန့်ရှင်း
၂၆ သောဘုရား မေးတော်မူ၏။– အထက်သို့ မျှော်ကြည့်ကြလော့။ ထိုအရာတို့ကို အဘယ်သူ ဖန်ဆင်းသနည်း။ ထိုသူသည် သူတို့အလုံးအရင်းကို အရေအတွက်အားဖြင့် ထုတ်ဆောင်တော်မူ၏။ အလုံးစုံတို့ကို နာမည်ဖြင့်ခေါ်တော်မူ၏။ ခွန်အားကြီး၍ တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်၊ တစုံတခုမျှ မပေါ်ဘဲမနေရ။

၂၇ အို ယာကုပ်အမျိုး၊ သင်သွားသောလမ်းကို ထာဝရဘုရားသိတော်မမူဟု အဘယ်ကြောင့် ပြောသနည်း။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင့်အမှုကို သင်၏ဘုရားသခင် မှတ်တော်မမူဟု၊ အဘယ်
၂၈ ကြောင့်ဆိုရသနည်း။– ထာဝရဘုရားသည် အစဉ်အမြဲတည်တော်မူသော ဘုရားသခင် ဖြစ်ကြောင်းကိုငင်း၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရှင်ဖြစ်ကြောင်းကိုငင်း၊ မောတော်မူခြင်း၊ ပင်ပန်းတော်မူခြင်းမရှိ၊ စဉ်၍ မကုန်နိုင်သောဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြောင်း
၂၉ ကိုငင်း၊ သင်သည် မသိမကြားဘူးသလော။– ထို ဘုရားသည် မောသောသူတို့အား၊ ခွန်အားကို ပေးတော်မူ၏။ နွမ်းနယ်သောသူတို့အား၊ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။–
၃၀ လူပျိုတို့သည် မောလျှင် ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ လုလင်တို့သည်လည်း ထိမိ၍ လဲကြ
၃၁ လိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်သောသူတို့မူကား၊ အားပြည့်ကြလိမ့်မည်။ ရွှေလင်းတကဲ့သို့ မိမိတို့အတောင်ကို အသစ်ပြုပြင်ကြလိမ့်မည်။ ပြေးသော်လည်း မပင်ပန်း၊ ခရီးသွားသော အခါ မမောရကြ။

၄၁

၁ တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့၊ ငါ့ရှေ့မှာ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြ။ လူအမျိုးမျိုးတို့၊ အားဖြည့်ကြ။ ချဉ်းကပ်၍ပြောကြ။ တရားတွေ့ကြကုန်အံ့။

၂ ဖြောင့်မတ်ခြင်းမင်္ဂလာ လိုက်တတ်သောသူကို အရှေ့ပြည်က၊ အဘယ်သူ ပေါ်လာစေသနည်း။ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို သူ၌အပ်၍၊ ရှင်ဘုရင်တို့ကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ၊ အဘယ်သူစီရင်သ

နည်း။ ရန်သူတို့ကို သူ၏ထားရှေ့မှာ မြေမှုန့်ကဲ့
သို့ငင်း၊ သူ၏လေးရှေ့မှာ လွင့်သောဖွဲကဲ့သို့ငင်း
၃ အဘယ်သူဖြစ်စေသနည်း။- ရန်သူတို့ကို လိုက်
ရ၏။ မိမိခြေမနင်းဘူးသော လမ်းဖြင့်၊ ဘေးမရှိ၊
၄ လွန်သွားရ၏။- ထိုအမှုများကို စီရင်ဖန်ဆင်း
လျက်၊ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍၊ လူမျိုးအစဉ်အဆက်တို့
ကို ခေါ်သောသူသည် အဘယ်သူနည်းဟူမူကား၊
အဦးဆုံးသောသူဖြစ်၍၊ နောက်ဆုံးသော သူတို့
နှင့်ရှိသော ငါထာဝရဘုရားပေတည်း။

၅ တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့သည် မြင်၍
ကြောက်ကြ၏။ မြေကြီးစွန်းသားတို့သည် ထိတ်
လန့်သောစိတ်နှင့် ချဉ်းကပ်၍ စုဝေးကြ၏။-
၆ အိမ်နီးချင်း တယောက်ကိုတယောက် မစ၍၊ ညီ
အစ်ကိုချင်း တယောက်ကိုတယောက်၊ မစိုးရိမ်
၇ နှင့်ဟု ဆိုကြ၏။- ထိုသို့ ပန်းတဉ်းသမားသည်
ပန်းထိမ်သမားကို နှိုးဆော်တတ်၏။ သံတူနှင့်
ချောစေသောသူသည်၊ ပေပေါ်မှာရိုက်သောသူ
ကိုလည်း နှိုးဆော်၍၊ ဂဟေကောင်းသည်ဟု ဆို
တတ်၏။ ရုပ်တုကို မလှုပ်ရှားစေခြင်းငှါ သံချွန်
နှင့် ရိုက်ထားတတ်၏။

၈ ငါ့ကျွန်ကလသရေလ၊ ငါရွေးချယ်သောသူ ယာ
၉ ကုပ်၊ ငါ့အဆွေအာဗြဟံ၏သား။- မြေကြီးအစွန်း
အနားမှ ငါလက်ဆွဲ၍ခေါ်သောသူ၊ သင်သည် ငါ့
၁၀ ကျွန်ဖြစ်၏ ဟူ၍ငင်း၊ သင့်ကိုငါရွေးချယ်ပြီ၊ သင့်
ကို မပစ်မယ် ဟူ၍ငင်း၊ ဂတိကိုခံရသောသူ၊- မ
စိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည် သင့်ဘက်မှာရှိ၏။ မကြောက်
နှင့်။ သင်၏ဘုရားသခင် ငါသည် သင့်ကိုခိုင်ခံ့စေ
မည်။ သင့်ကို စောင့်မမည်။ ငါ့သစ္စာလက်ျာလက်
၁၁ ဖြင့် ထောက်ပင့်မည်။- သင်၌ အမျက်ထွက်
သော သူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် မျက်နှာ
ပျက်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ သင်၌ ရန်ပြုသောသူ
တို့သည် အဘယ်မျှ မဟုတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ရှင်း
၁၂ ရှင်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။- သင်
နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောသူတို့ကို သင်သည်
ရှာ၍မတွေ့ရ။ သင့်ကို စစ်တိုက်သောသူတို့သည်
အဘယ်မျှ မဟုတ်သကဲ့သို့ငင်း၊ အနတ္တသက်
၁၃ သက်ကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။- အကြောင်းမူ
ကား၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားက၊ မစိုး
ရိမ်နှင့်။ ငါမစမည်ဟု သင့်အားဆိုလျက်၊ သင်၏
၁၄ လက်ျာလက်ကို ကိုင်မည်။- အို တီကောင်ယာ
ကုပ်၊ အမျိုးငယ်လသရေလ၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည်
သင့်ကိုမစသောသူဖြစ်၏။ သင့်ကိုရွေးနှုတ်သော
သူသည်၊ လသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော
ဘုရားဖြစ်သည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၁၅ ၏။- ငါသည် သင့်ကို အသွားရှိသော စပါးနယ်စ
ရာ ယန္တရားစက်အသစ် ဖြစ်စေမည်။ သင်သည်
တောင်ကြီးတို့ကိုနယ်၍ ညှက်စေမည်။ တောင်
၁၆ ငယ်တို့ကို ဖွဲကဲ့သို့ ဖြစ်စေမည်။- သူတို့ကို လွှ
၍၊ လေသည် သူတို့ကို တိုက်သွားလိမ့်မည်။ မုန်
တိုင်းလွင့်လိမ့်မည်။ သင်မူကား ထာဝရဘုရား၌
ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။ ဣသရေလအမျိုး၏သန့်
ရှင်းသောဘုရား၌ ဝါကြွားလိမ့်မည်။

၁၇ ဆင်းရဲသောသူနှင့်တ်မွတ်သောသူတို့သည်
ရေကိုရှာ၍ မတွေ့၊ ရေတ်၍ လျှာသွေ့ခြောက်
သောအခါ၊ ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့စကား
ကို နားထောင်မည်။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရား
၁၈ သခင်ဖြစ်သော ငါသည် သူတို့ကိုမစွန့်။- မြင့်
သောအရပ်တို့၌ မြစ်ကိုငင်း၊ နိမ့်သောအရပ်တို့၌
စမ်းရေကိုငင်း ငါပေါက်စေမည်။ တောအရပ်၌
ရေကန်များကိုငင်း၊ သွေ့ခြောက်သောအရပ်၌
၁၉ စမ်းရေတွင်းများကိုငင်း ငါဖြစ်စေမည်။- တော၌
အာရဇ်ပင်၊အကာရှပင်၊မုရုတ်ပင်၊သံလွင်ပင်များ
ကိုငင်း၊ လွင်ပြင်၌ထင်းရူးပင်၊ တဒေရပင်၊ တာရှ
ရပင်များကိုငင်း၊ ရောနှောလျက် စိုက်မည်။-
၂၀ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် ဤအမှုကို စီရင်၍၊
ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရား ဖန်
ဆင်းတော်မူကြောင်းကို၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်
သိမြင်၍၊ ဆင်ခြင်နားလည်ကြလိမ့်မည်။

၂၁ သင်တို့၏အမှုကို စောင့်ကြလော့ဟု ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သင်တို့၏ခိုင်ခံ့သော သက်
သေများကို ထုတ်ပြကြလော့ဟု ယာကုပ်အမျိုး
၂၂ ၏ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူ၏။- ထုတ်ဘော်၍ အ
နာဂတ္တိအရာတို့ကို ငါတို့အားပြကြစေ။ အရင်
ဖြစ်ဘူးသောအရာတို့သည် အဘယ်သို့ဖြစ်သည်
ကို ငါတို့ဆင်ခြင်၍၊ ထိုအရာတို့၏အဆုံးကို သိရ
မည်အကြောင်း ဘော်ပြကြစေ။ သို့မဟုတ်၊ ဖြစ်
လတ့်သောအရာတို့ကို ငါတို့အား ဟောပြောကြ
၂၃ စေ။- သင်တို့သည် ဘုရားဖြစ်သည်ကို ငါတို့သိရ
မည်အကြောင်း ဖြစ်လတ့်သောအရာတို့ကိုပြကြ
လော့။ အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက်
ကြည့်ရှုတွေ့မြင်မည်အကြောင်း၊ ကောင်းသော
အမှု၊ ဆိုးသောအမှု တစုံတခုကို ပြုကြလော့။-
၂၄ သင်တို့သည် အဘယ်မျှမဟုတ်သော အရာထက်
သာ၍ယုတ်မာကြ၏။ သင်တို့အမှုလည်း အဘယ်
မျှမဟုတ်သောအမှုထက် သာ၍ယုတ်မာ၏။ သင်
တို့ကိုရွေးယူသောသူသည် ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။

၂၅ မြောက်မျက်နှာ၌ လူတယောက်ကို ငါပေါ်
ထွန်းစေ၍၊ သူသည်လာလိမ့်မည်။ နေထွက်ရာ
မှလာ၍၊ ငါနာမကို ပဋ္ဌနာပြုလိမ့်မည်။ အိုးထိန်း
သမားသည် အိုးမြေကို နင်းသကဲ့သို့၊ ထိုသူသည်
မင်းတို့ကို အိုးမြေအမှတ်နှင့် ကျော်နင်းလိမ့်
၂၆ မည်။– ငါတို့သည် သိရမည်အကြောင်း၊ ရှေဦး
စွာမှစ၍ အဘယ်သူသည် ဟောပြောသနည်း။
မှန်ပေ၏ဟု ငါတို့သည်ဆိုရမည်အကြောင်း၊ ရှေး
မဆွက အဘယ်သူသည် ဟောပြောသနည်း။
ဘော်ပြသောသူ တယောက်မျှမရှိ။ ဟောပြော
သောသူ တယောက်မျှမရှိ။ သင်တို့စကားကို
၂၇ ကြားသောသူ တယောက်မျှမရှိ။– ဤမည်သော
အမှုတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု ရှေဦးစွာ ငါ
သည် ဇီအုန်မြို့အား ပြော၏။ ဝမ်းမြောက်စရာ
သိတင်းကို ကြားပြောသော တမန်ကိုလည်း၊
၂၈ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါစေလွှတ်၏။– သူတို့ကို ငါ
ကြည့်ရှုသောအခါ၊ တစုံတယောက်မျှ မရှိ။ သူ
တို့တွင် သတိပေးသောသူ တယောက်မျှ မရှိ။
ပြန်ပြောစေခြင်းငှါ သူတို့ကို ငါမေးမြန်းသော်
၂၉ လည်း၊– သူတို့သည် အကြင်းမဲ့ အနတ္တဖြစ်ကြ
၏။ သူတို့အမှုများလည်း၊ အဘယ်မျှမဟုတ်။ သူ
တို့သွန်းသော ရုပ်တုတို့လည်း အတ္တမရှိ၊ လေ
သက်သက် ဖြစ်ကြ၏။

၄၂

၁ ငါထောက်မသော ငါ့ကျွန်ရင်း၊ ငါနှစ်သက်
မြတ်နိုးရာ ငါရွေးချယ်သောသူကို ကြည့်ရှုလော့။
ထိုသူ၏အပေါ်၌ ငါ့ဝိညာဉ်ကို ငါတည်စေမည်။
သူသည် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို တရားပေးလိမ့်
၂ မည်။– အော်ဟစ်ခြင်း၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကို မပြု
မူ၍၊ လမ်းခရီး၌ သူ၏အသံကို အဘယ်သူမျှ မ
၃ ကြားစေရ။– နင်းနယ်လျက်ရှိသော ကျူပင်ကို
မချိုး။ အတောက်သေးသော မီးစာကို မသတ်။
တရားသည် မြဲမြံခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း
၄ စီရင်လိမ့်မည်။– မြေကြီးပေါ်မှာ တရားတော်ကို
မတည်စေမီတွင် အားမလျော့၊ စိတ်လည်း မ
ပျက်ရ။ သူ၏တရားကိုလည်း၊ တကျွန်းတနိုင်ငံ
သားတို့သည် မြော်လင့်ကြလိမ့်မည်။
၅ မိဃ်းကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်း၍ ကြက်
တော်မူထသော၊ မြေကြီးနှင့် မြေကြီးထဲက ဖြစ်
သမျှတို့ကို ခင်းကျင်းတော်မူထသော၊ မြေကြီး
ပေါ်မှာရှိသောသူတို့အား အသက်ကိုငင်း၊ မြေ
ကြီးကိုကျော်နင်းသောသူတို့အား ဝိညာဉ်ကိုငင်း
ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်
၆၊၇ တော်မူသည်ကား၊– ငါထာဝရဘုရားသည် သင့်
ကို တရားသဖြင့် ခေါ်ထားသည်ဖြစ်၍၊ လက်ဆွဲ
လျက် ထောက်မမည်။ သင်သည် ကန်းသော
မျက်စိတို့ကို ဖွင့်စိမ့်သောဉာဉ်၊ ချုပ်ထားသော
သူတို့ကို လွှတ်စိမ့်သောဉာဉ်၊ မှောင်မိုက်၌ နေ
သောသူတို့ကို အမိုက်ထောင်ထဲက နှုတ်ယူစိမ့်
သောဉာဉ်။ သင့်ကို လူများနှင့်ပဋိညာဉ်ဖွဲ့စရာ
၈ ဘို့၊ လူအမျိုးမျိုး လင်းစရာဘို့ခန့်ထားမည်။– ငါ
သည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ထိုနာမသည် ငါ့နာ
မဖြစ်၏။ ငါဘုန်းကို အခြားသောသူအား၎င်း၊ ငါ့
အသရေကို ရုပ်တုဆင်းတုတို့အား၎င်း ငါမပေး။–
၉ အရင်ဟောသော အရာတို့သည်ဖြစ်ကြပြီ။ အ
သစ်သောအရာတို့ကို ယခု ငါဟော၏။ မပေါ်
လာမီ သင်တို့အား ငါပြန့်၏။

၁၀ ပင်လယ်ကို ကူးသောသူမှစ၍၊ ပင်လယ်၌ ရှိ
သမျှတို့နှင့်တကွ၊ တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်များ၊ ထို
အရပ်၌ နေသောသူများတို့၊ ထာဝရဘုရားအား
အသစ်သောသီချင်းကို ဆိုကြလော့။ မြေကြီး
၁၁ စွန်းတို့မှ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။– တော
နှင့်တကွ တောရွှာရှိသောမြို့ရွာ၊ ကေဒါအရပ်
သားတို့သည် ကြွေးကြော်ကြစေ။ ကျောက်၌နေ
သော သူတို့သည် သီချင်းဆိုကြစေ။ တောင်ထိပ်
၁၂ ပေါ်က ကြွေးကြော်ကြစေ။– ထာဝရဘုရားကို
ချီးမြှောက်၍၊ တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့၌ ဂုဏ်
တော်ကို ထင်ရှားစွာ ချီးမွမ်းကြစေ။
၁၃ ထာဝရဘုရားသည် သူရဲကဲ့သို့ ထွက်ကြွ၍၊
စစ်သူရဲကဲ့သို့ ကိုယ်စိတ်ကို ကိုယ်နှိုးဆော်တော်
မူလိမ့်မည်။ အော်ဟစ်ကြွေးကြော်၍ ရန်သူတို့
၁၄ တဘက်၌ အားထုတ်တော်မူလိမ့်မည်။– ငါသည်
ကြာမြင့်စွာ တိတ်ဆိတ်လျက်နေပြီ။ ထိုသို့နေ၍
အောင့်ရှိုးမည်လော။ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို
ခံရသော မိန်းမကဲ့သို့ ငါအော်ဟစ်မည်။ ပင့်
၁၅ သက်ရှူ၍ ချက်ခြင်း ဖျက်ဆီးမည်။– တောင်ကြီး
တောင်ငယ်များကို သွေ့ခြောက်စေမည်။ သူတို့
အပင် ရှိသမျှတို့ကိုလည်း ညှိုးနွမ်းစေမည်။ မြစ်
များကို ကုန်းဖြစ်စေမည်။ ရေကန်များကို ခန်း
၁၆ ခြောက်စေမည်။– မျက်စိကန်းသောသူတို့ကို မိ
မိတို့မသိသောလမ်းဖြင့် ငါဆောင်မည်။ မိမိတို့ မ
ကျွမ်းသောခရီး၌ သွားစေမည်။ သူတို့ရှေ့မှာ
မှောင်မိုက်ကို လင်းစေမည်။ ကောက်သောလမ်း
ကိုလည်း ဖြောင့်စေမည်။ ထိုသို့သောကျေးဇူးကို
ပြုမည်။ သူတို့ကို မစွန့်ပစ်။
၁၇ ရုပ်တုဆင်းတုကို ခိုလှုံ၍၊ ကိုယ်တော်သည် အ

To Contents

ကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ဟု သွန်းသော
ရုပ်တုတို့အား ဆိုသောသူတို့သည် လှန်ခြင်းကိုခံ
ရ၍၊ အလွန် အရှက်ကွဲခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်
၁၈ မည်။- နားပင်းသောသူတို့၊ ကြားကြလော့။ မျက်
စိကန်းသောသူတို့၊ သင်တို့သည် မြင်ရအံ့သောငှါ
၁၉ ကြည့်ရှုကြလော့။- ငါ့ကျွန်မှတပါး အဘယ်သူ
ကန်းသနည်း။ ငါစေလွှတ်သောတမန်ကဲ့သို့ အ
ဘယ်သူသည် နားပင်းသနည်း။ ငါ့မိတ်ဆွေကဲ့သို့
အဘယ်သူ ကန်းသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်
၂၀ ကဲ့သို့ အဘယ်သူ ကန်းသနည်း။- သင်သည်
များစွာမြင်သော်လည်း အာရုံမပြုတတ်။ နားပွင့်
၂၁ လျက်ရှိသော်လည်း မကြားတတ်။- ထာဝရဘု
ရားသည် မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်းကြောင့် အားရနှစ်
သက်သဖြင့်၊ တရားတော်ကို ချီးမြှောက်၍ ဂုဏ်
အသရေနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူမည်။
၂၂ ဤလူမျိုးသည် လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရ
သောအမျိုး ဖြစ်၏။ ရှိသမျှတို့သည် တွင်း၌အ
ချုပ်ခံရ၍၊ ထောင်ထဲမှာ ပုန်းကွယ်လျက်နေကြ
၏။ ဖျက်ဆီးရာဖြစ်သောအခါ၊ အဘယ်သူမျှ မ
နှုတ်မယူ။ လုယူရာဖြစ်သောအခါ၊ ပြန်ပေးလော့
၂၃ ဟု အဘယ်သူမျှမဆို။- သင်တို့တွင် အဘယ်သူ
သည် ဤစကားကို နားထောင်မည်နည်း။ နောင်
ကာလတို့ အဘယ်သူကြား၍ မှတ်မည်နည်း။-
၂၄ လုယူရာဖြစ်စေခြင်းငှါ ယာကုပ်ကိုငင်း၊ ထားပြ
တို့လက်သို့ ဣသရေလကိုငင်း အဘယ်သူအပ်
သနည်း။ ငါတို့ပြစ်မှားသော အရှင်ထာဝရဘုရား
အပ်တော်မူသည် မဟုတ်လော။ သူတို့သည်
နောက်တော်သို့မလိုက်၊ တရားတော်ကို မကျင့်
၂၅ ဘဲ နေကြ၏။- ထို့ကြောင့်၊ ပြင်းစွာသော အ
မျက်တော်ထွက်ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းသော စစ်
တိုက်ခြင်းကို သူတို့အပေါ်သို့ သွန်းလောင်း
တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ပတ်လည်၌ မီးရို့၏။ သို့
သော်လည်း၊ သူတို့သည် မသိကြ။ မီးလောင်
သော်လည်း၊ သတိမထားဘဲနေကြ၏။

၄၃

၁ အို ယာကုပ်အမျိုး၊ ဣသရေလအနွယ်၊ သင့်
ကိုဖန်ဆင်းပြုပြင်တော်မူသော ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင့်ကို ငါရွေး
နှုတ်ပြီ။ ငါနာမဖြင့် မှည့်ပြီ။ သင့်ကို ငါဆိုင်၏။-
၂ သင်သည် ရေကိုရောက်သွားသောအခါ၊ သင်နှင့်
အတူ ငါရှိ၏။ မြစ်တို့ကို ရောက်သွားသောအခါ၊
မနစ်မမွန်းရ။ မီးကို ချင်းနှင်းသောအခါလည်း မ
၃ လောင်ရ။ မီးလျှံလည်း မည်ရ။- အကြောင်းမူ
ကား၊ ငါသည် သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
ဖြစ်၏။ သင့်ကို ရွေးသောသခင်၊ ဣသရေလအ
မျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရား ဖြစ်၏။ သင့်ကို ရွေး
ဘို့၊ အဲဂုတ္တာပြည်ကိုငင်း၊ သင့်အတွက် ကုရှပြည်
၄ နှင့် သေဘာပြည်ကိုငင်း ငါပေး၏။- သင်သည် ငါ
မြတ်နိုးရာဖြစ်သောကြောင့် အသရေရှိပြီ။ ငါ
လည်းချစ်၏။ ထိုကြောင့်၊ သင့်အတွက် လူတို့ကို
ငင်း၊ သင်၏အသက်အတွက် လူမျိုးတို့ကိုငင်း ငါ
၅ ပေးမည်။- မစိုးရိမ်နှင့်။ ငါသည် သင်နှင့်အတူ ရှိ
၏။ အရှေ့မျက်နှာမှ သင်၏အမျိုးအနွယ်ကို ငါ
ဆောင်ခဲ့မည်။ အနောက်မျက်နှာမှ သင့်ကို စု
၆ သိမ်းမည်။- အပ်လော့ဟု မြောက်မျက်နှာကို
ငင်း၊ မထိမ်နှင့်ဟု တောင်မျက်နှာကိုငင်း ငါပြော
မည်။ ဝေးသောအရပ်၊ မြေကြီးစွန်းမှ ငါ့သားသ
၇ မီးတည်းဟူသော၊- ငါ့နာမဖြင့် သမုတ်သောသူ၊
ငါ၏ဘုန်းအသရေတို့ ငါဖန်ဆင်းပြုပြင်၍၊ ဇကန်
စင်စစ် လုပ်ပြီးသော သူအပေါင်းတို့ကို ဆောင်ခဲ့
လော့ဟု ငါပြောမည်။
၈ မျက်စိရှိလျက်ပင် မျက်စိကန်းသောသူနှင့်၊
နားရှိလျက်ပင် နားပင်းသောသူတို့ကို ဆောင်ခဲ့
၉ လော့။- လူအမျိုးမျိုး အစုစုတို့သည် စုရုံးစည်း
ဝေးကြစေ။ သူတို့တွင် အဘယ်သူသည် ဤအမှု
ကို ဘော်ပြမည်နည်း။ အရင်ဖြစ်လတ့်သော အ
ရာကို အဘယ်သူ ဟောပြောမည်နည်း။ သူတို့
သည် အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် လွတ်မည်အကြောင်း၊
သက်သေတို့ကို ပြကြစေ။ သို့မဟုတ် နားထောင်
၍၊ ဤသို့မှန်သည်ဟု ဝန်ခံကြစေ။
၁၀ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့
သည်၊ ငါ့ကိုသိမှတ်ယုံကြည်၍၊ ငါသည် မှန်ပြီဟု
နားလည်မည်အကြောင်း၊ ငါ၏သက်သေ၊ ငါရွေး
ကောက်သောကျွန် ဖြစ်ကြ၏။ ငါ့ရှေ့မှာ ဖန်
ဆင်းရာထဲက အဘယ်ဘုရားသခင်မျှ မဖြစ်၊ ငါ့
နောက်မှာလည်း၊ အဘယ်ဘုရားသခင်မျှ မရှိ
၁၁ ရာ။- ငါတပါးသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၍၊ ငါမှတ
၁၂ ပါး ကယ်တင်သောသခင်မရှိ။- ငါသည် ဗျာဒိတ်
ထားနှင့်သည်အတိုင်း ကယ်တင်ပြီ။ ငါဘော်ပြ
နှင့်ပြီ။ သင်တို့တွင် အခြားတပါးသောဘုရား
သည် ဘော်ပြနှင့်သည် မဟုတ်။ ငါသည် ဘုရား
သခင်မှန်ပြီဟု သင်တို့သည် ငါ၏သက်သေဖြစ်
၁၃ ကြ၏။- နေ့ရက်ကာလမဖြစ်မီ ငါသည် ဘုရား
ဖြစ်၏။ ငါ့လက်မှ အဘယ်သူမျှ မကယ်မနှုတ်
နိုင်။ ငါပြုသောအမှုကို အဘယ်သူ ဆီးတားမည်
နည်းဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၄ သင်တို့ကို ရွေးနှုတ်သောသခင်၊ ဣသရေလ
အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောထာဝရဘုရား မိန့်တော်
မူသည်ကား၊ ငါသည် သင်တို့အတွက်၊ ဗာဗုလုန်
မြို့သို့ စေလွှတ်၍ ပြေးသော မြို့သားတို့နှင့် ခါလ
ဒဲလူများကို သူတို့ပျော်မွေ့ရာ သင်္ဘောသို့ ဆင်း
၁၅ စေမည်။– ငါသည် သင်တို့၏ သန့်ရှင်းသောထာ
ဝရဘုရား၊ ဣသရေလအမျိုးကို ဖန်ဆင်းသော
ဘုရား၊ သင်တို့၏ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။

၁၆ ပြင်းထန်သော ပင်လယ်ရေ၌ လမ်းခရီးကို
၁၇ ဖန်ဆင်းတော်မူထသော၊– ရထားများ၊ မြင်းများ
နှင့်တကွ၊ စစ်သူရဲအလုံးအရင်းတို့ကို ဆောင်ခဲ့
တော်မူထသော၊ သူတို့ကိုမထနိုင်အောင် တပြိုင်
နက်တည်း အိပ်စေ၍၊ မီးစာသေသကဲ့သို့၊ ငြိမ်း
စေတော်မူသော ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
၁၈ ကား၊– ဖြစ်ဘူးသောအမှုတို့ကို မအောက်မေ့ကြ
နှင့်။ ရှေးကာလ၏အရာတို့ကို ပမာဏမပြုကြ
၁၉ နှင့်။– ကြည့်ရှုလော့၊ အမှုသစ်ကိုငါပြုမည်။ ယ
ခုပေါ်လာလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အမှန်သိမြင်ရ
ကြလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ်တော၌လမ်းကိုငင်း၊
လွင်ပြင်၌ ဧစီးသောရေကိုငင်း ငါဖန်ဆင်းမည်။–
၂၀ မြေခွေးနှင့် ကုလားအုပ်ငှက်မှစ၍၊ တောသားရဲ
တို့သည် ငါ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်
မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါရွေးကောက်သော
သူ၊ ငါ၏လူတို့သောက်စရာဘို့ တောရ၌ရေများ
ကိုငင်း၊ လွင်ပြင်၌ မြစ်တို့ကိုငင်း ငါပေးမည်။–
၂၁ ကိုယ်အဘို့ ငါဖန်ဆင်းသော ထိုလူမျိုးသည် ငါ
၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြရလိမ့်မည်။

၂၂ သို့သော်လည်း၊ အို ယာကုပ်အမျိုး၊ သင်သည်
ငါ့ကိုပဋ္ဌနာမပြု။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည်
၂၃ ငါ့ကို ငြီးငွေ့သည်တကား။– မီးရှို့ရာ သိုးသငယ်
ကို ငါထံသို့မဆောင်ခဲ့။ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့်
ငါ့ကိုမချီးမြှောက်။ ငါသည် သင့်ကိုအလုပ္ပါဒါနနှင့်
အမှုမထမ်းစေ။ လောဗန်ကို တောင်း၍ သင့်ကို
၂၄ မပင်ပန်းစေ။– သင်သည် မွေးသောကြံကို ငါ့ဘို့
ငွေနှင့်မဝယ်။ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ဆီဥနှင့်
ငါ့ကို ဝစွာမကျေး။ သင်သည် ဒုစရိုက်အပြစ်နှင့်
ငါ့ကို အမှုထမ်းစေဘြီတကား။ အမွေအမှုကိုပြု၍
၂၅ ငါ့ကို ပင်ပန်းစေဘြီတကား။– ငါတပါးတည်းသာ
လျှင် ကိုယ်အတွက်ကြောင့်၊ သင်၏ အပြစ်တို့
ကိုဖြေမည်။ သင်၏ဒုစရိုက်အမှုတို့ကို မအောက်
၂၆ မေ့။– ငါ့ကို သတိပေးလော့၊ တရားတွေ့ကြကုန
အံ့။ သင်သည် အပြစ်လွတ်မည်အကြောင်း ပြော
၂၇ လော့။– သင်၏ ပဌမအဘသည် ဒုစရိုက်ကိုပြု
ပြီ။ သင်၏ဆရာတို့သည် ငါ့ကို ပြစ်မှားကြပြီ။–
၂၈ ထိုကြောင့်၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၏မင်းတို့ကို ငါရွှတ်
ချပြီ။ ယာကုပ်အမျိုးသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကိုငင်း၊
ဣသရေလအမျိုးသည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုငင်း ခံစေ
ခြင်းငှါငါစွန့်ပြီ။

၄၄

၁ ယခုမူကား၊ ငါ့ကျွန်ယာကုပ်၊ ငါရွေးကောက်
၂ သောသူ ဣသရေလ၊ နားထောင်လော့။– သင့်ကို
ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရား၊ ဘွားစကပင် သင့်
ကိုပြုပြင်၍၊ နောင်၌လည်း မစလတ်သော ထာဝ
ရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ့ကျွန်ယာကုပ်၊
ငါရွေးကောက်သောသူ ယေရှုရုန်၊ မစိုးရိမ်နှင့်။–
၃ အကြောင်းမူကား၊ ရေတတ်သောသူအပေါ်မှာ ရေ
ကို ငါသွန်းလောင်း၍၊ သွေ့ခြောက်သောမြေကို
ရေလွှမ်းမိုးစေမည်။ သင်၏ အမျိုးအပေါ်မှာ ငါ့ဝိ
ညာဉ်ကိုငင်း၊ သင်၏အနွယ်အပေါ်မှာ ငါ့ကောင်း
၄ ကြီးမင်္ဂလာကိုငင်း ငါသွန်းလောင်းမည်။– သူတို့
သည်လည်း ရေမြောင်းအနားမှာ မိုဃ်းမခပင်ကဲ့
၅ သို့၊ မြက်ပင်ထဲတွင် ပေါက်ကြလိမ့်မည်။– တ
ယောက်က၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား၏လူ ဖြစ်
သည်ဟု ဆိုလိမ့်မည်။ တယောက်သည်လည်း၊
ယာကုပ်အမည်ဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် မှည့်ခံလိမ့်
မည်။ တယောက်သည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏
လူဟူ၍ မိမိလက်တွင် စာထိုးလျက်၊ ဣသရေလ
အမည်သစ်ဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် မှည့်ခံလိမ့်မည်။

၆ ဣသရေလအမျိုး၏ရှင်ဘုရင် ထာဝရဘုရား၊
ဣသရေလအမျိုးကိုရွေးနှုတ်သော၊ ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား
ငါသည် အဦးဆုံးသောသူနောက်ဆုံးသောသူဖြစ်
၏။ ငါမှတပါး အခြားသောဘုရားသခင်မရှိ။–
၇ ရှေးလူမျိုးကို ငါခန့်ထားသည်မှစ၍၊ ငါကဲ့သို့ အ
ဘယ်သူသည် ဤအမှုတို့ကို ငါ့အတိုင်း၍ထုတ်
ဘော်ဝီရင်နိုင်မည်နည်း။ ဖြစ်ဆဲသောအမှုနှင့်ဖြစ်
လတံ့သောအမှုတို့ကို သူတို့အားဘော်ပြကြစေ။–
၈ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ မကြောက်ကြနှင့်။ အထက်က ငါ
ဟောပြောပြသသည်မဟုတ်လော။ သင်တို့သည်
ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြ၏။ ငါမှတပါး အခြား
သောဘုရားသခင် ရှိသလော။ ငါမှတပါး အခြား
သောမူလအမြစ်မရှိ။ တစုံတဦးကိုမျှ ငါမသိ။

၉ ရုပ်တုဆင်းတုကို လုပ်သောသူအပေါင်းတို့
သည် အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့နှ
မြော်သော အရာတို့သည် အကျိုးကို မပေးနိုင်
ကြ။ ငါတို့သည် မမြင်တတ်၊ နားမလည်တတ်ဟု

To Contents

ရုက်စရာအကြောင်းကို ကိုယ်တိုင် သက်သေခံ
၁၀ ကြ၏။– ဘုရားကို လုပ်သောသူ၊ အကျိုးမပေး
နိုင်သော ရုပ်တုဆင်းတုကို သွန်သောသူကား
၁၁ အဘယ်သူနည်း။– ထိုသူ၏ အပေါင်းအဘော်ရှိ
သမျှတို့သည် ရှက်ကြလိမ့်မည်။ လုပ်သောသူတို့
သည် လူသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ ရှိသမျှတို့သည်
စုဝေး၍ ထကြစေ။ တပြိုင်နက် ထိတ်လန့်ရှက်
ကြောက်ကြလိမ့်မည်။
၁၂ ပန်းပဲသမားသည် ပုဆိန်ကိုလုပ်ခြင်းငှါ မီးခဲ
၌ဖုတ်၍၊ လက်ရုံးအားထုတ်လျက် သံတူနှင့်ထု
တတ်၏။ အကယ်၍ မွတ်သိပ်သောအခါ အား
လျော့တတ်၏။ ရေမသောက်ရသောအခါ မော
၁၃ တတ်၏။– လက်သမားသည် မျဉ်းချလျက် စူး
နှင့် မှတ်သား၍၊ လက်သမားတန်ဆာနှင့် လုပ်
ပြီးလျှင်၊ အိမ်၌နေစေခြင်းငှါ ကွန်ပါနှင့် ရေးသား
၍၊ လူအသရေပါအောင် လူပုံသဏ္ဌာန်နှင့်အညီ
၁၄ ထုလုပ်တတ်၏။– ကိုယ်အဘို့အလိုငှါ အာရဇ်
ပင်တို့ကိုခုတ်၍ ကုပရုပင်၊ သပိတ်ပင်တို့ကိုရွေး
ယူသဖြင့်၊ တောပင်အမျိုးမျိုးတို့ကို ဆည်းဖူး
တတ်၏။ အာရဇ်ပင်ကိုစိုက်၍ မိုးယံရေလည်း
၁၅ မွေးတတ်၏။– လူသုံးရန် ထင်းဖြစ်၏။ လူလည်း
ယူ၍ မီးလှုံတတ်၏။ တဖန် မီးမွေး၍ မုန့်ကို
ပေါင်းတတ်၏။ တဖန် ဘုရားကိုလုပ်၍ ကိုး
ကွယ်တတ်၏။ ရုပ်တုကိုထုလုပ်၍ ရုပ်တုရှေ့မှာ
၁၆ ပြပ်ဝပ်တတ်၏။– ထိုသစ်သားတပိုင်းနှင့် မီးမွေး
တတ်၏။ တပိုင်းနှင့် အမဲသားကိုချက်၍ စား
တတ်၏။ ဖုတ်ကင်ပြီးမှ ဝစွာစားတတ်၏။ တ
ဖန် မီးလှုံ၍ အယ်၊ ငါနွေးပြီ။ မီးကိုတွေ့ပြီဟု ဆို
၁၇ တတ်၏။– ကျန်သောအပိုင်းကိုလည်းယူ၍ ရုပ်
တုတည်းဟူသော ဘုရားကို လုပ်တတ်၏။ ထို
ရုပ်တုရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ်၍ ကိုးကွယ်တတ်၏။ ကိုယ်
တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။
အကျွန်ုပ်ကိုကယ်တင်တော်မူပါဟူ၍ ဆုတောင်း
၁၈ တတ်၏။– ထိုသို့သောသူသည် ပညာမရှိ။ ဉာဏ်
မရှိ။ မမြင်နိုင်အောင် မျက်စိကိုငင်း၊ နားမလည်
၁၉ နိုင်အောင် စိတ်နှလုံးကိုငင်း ပိတ်၏။– ငါသည်
တပိုင်းနှင့် မီးမွေးပြီ။ မုန့်ကိုလည်း ထိုမီးခဲပေါ်
မှာ ဖုတ်လေပြီ။ အမဲသားကိုလည်း ကင်၍ စား
လေပြီ။ ကြွင်းသော အပိုင်းကို စက်ဆုပ်ရွံရှာ
ဘွယ် ဖြစ်စေရမည်လော။ သစ်သားရှေ့မှာ ငါ
ပြပ်ဝပ်ရမည်လောဟု စိတ်နှလုံးထဲမှာ အောက်
မေ့ဆင်ခြင်နိုင်သော ဉာဏ်ပညာ အလျှင်းမရှိပါ
၂၀ တကား။– သူသည် မီးဖိုပြာကို ကျက်စားတတ်
၏။ မိုက်သောစိတ်နှင့် လမ်းလွဲပြီ။ ထိုကြောင့်၊
ကိုယ်ဝိညာဉ်ကို ကိုယ်မချွတ်နိုင်။ မိမိလက်ျာ
လက်၌ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါသလောဟု မအောက်မေ့နိုင်
ပါတကား။
၂၁ အို ယာကုပ်အမျိုး၊ ဤအရာတို့ကို ဆင်ခြင်
လော့။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည် ငါ့ကျွန်
ဖြစ်၏။ သင့်ကို ငါဖန်ဆင်းသည်ဖြစ်၍၊ သင်
သည် ငါ့ကျွန်ဖြစ်၏။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင့်
၂၂ ကို ငါမမေ့မလျော့။– သင်၏ဒုစရိုက်တို့ကို တိမ်
တိုက်ကဲ့သို့ငင်း၊ သင်၏အပြစ်တို့ကို တိမ်လွှာကဲ့
သို့ငင်း ငါချေပြီ။ ငါ့ထံသို့ပြန်လာလော့။ သင့်ကို
၂၃ ငါ ရွေးနှုတ်ပြီ။– အို မိုးယံကောင်းကင်တို့၊ သင်
ချင်းဆိုကြလော့။ ထာဝရဘုရားပြုတော်မူပြီ။
မြေကြီးအောက်အရပ်တို့၊ ကြွေးကြော်ကြလော့။
တောင်များ၊ တောနှင့်တကွ သစ်ပင်များတို့၊
ကျူးဇောအသံကို ပေးကြလော့။ ထာဝရဘု
ရားသည် ယာကုပ်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။ ဣသ
ရေလအားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားတော်မူပြီ။
၂၄ သင့်ကို ရွေးနှုတ်တော်မူ၍၊ ဘွားစကပင်
သင့်ကို ပြုပြင်တော်မူသော ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ မိုးယံကောင်းကင်ကို ငါတပါး
တည်းကြက်လျက်၊ မြေကြီးကို အဘော်မရှိဘဲ
ခင်းလျက်၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်း
၂၅ သော ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။– ငါသည် မိစ္ဆာဆရာ
တို့၏ပုပ္ပန်မိတ်များကို ပယ်ဖျောက်တတ်၏။ ဗေ
ဒင်သမားတို့ကို ရူးသွပ်စေတတ်၏။ ပညာရှိတို့
ကိုလှန်၍ သူတို့၏ပညာကို မိုက်စေတတ်၏။–
၂၆ ငါသည် ငါ့ကျွန်၏စကားကိုတည်စေ၍၊ ငါ့တမန်
တို့ဟောပြောသည်အတိုင်း ပြုတတ်၏။ ယေရု
လင်မြို့ကို သင်သည် လူနေရာဖြစ်လိမ့်မည် ဟူ၍
ငင်း၊ ယုဒမြို့တို့ကို သင်တို့သည် တည်ဆောက်
လျက် ရှိကြလိမ့်မည်။ ပြိုပျက်ရာများကို ငါပြု
၂၇ ပြင်မည်ဟူ၍ငင်းဆို၏။– ပင်လယ်ကိုလည်း ရေ
ကုန်စေ။ သင်၏မြစ်အပေါင်းကို ငါခန်းခြောက်
၂၈ စေမည် ဟူ၍ငင်း၊– ကုရုမင်းကိုလည်း၊ သင်
သည် ငါ့သိုးထိန်းဖြစ်၏။ ငါအလိုရှိသမျှကို ပြည့်
စုံစေလျက်၊ ယေရုရှလင်မြို့တည်ဆောက်စေ၊ ဗိ
မာန်တော်တိုက်မြစ်ကျစေဟု စီရင်လိမ့်မည်ဟူ
၍ငင်း ငါဆို၏။

၄၅

၁ အကြင်သူ၏ရှေ့မှာ အပြည်ပြည်တို့ကို နှိမ့်ချ
၍၊ ရှင်ဘုရင်တို့ကို တန်ဆာချွတ်လျက်၊ အဝွင်း
တံခါးတို့ကို မပိတ်ရဘဲ၊ နှစ်ရွက်ရှိသော တံခါးတို့

ကို ဖွင့်ခြင်းငှ၊ အကြင်သူ၏ လက်ျာလက်ကို ငါ
ထောက်မ၏။ ထိုသူတည်းဟူသော ကုရုမင်း၊
ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ၍ ဘိသိက်ခံသောမင်း
အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊– သင့်ရှေ့မှာ ငါသွား
၂ ၍ မြင့်သောအရပ်ကို ညီစေမည်။ ကြေးဝါတံခါး
တို့ကို ချိုး၍၊ သံကန့်လန့်တို့ကို အပိုင်းပိုင်းဖြတ်
၃ မည်။– မှောင်မိုက်၌ရှိသော ဘဏ္ဍာ၊ လုံခြုံစွာ
ဝှက်ထားသောဥစ္စာတို့ကို သင့်အားငါပေးမည်။
သို့ဖြစ်၍၊ ငါသည် သင့်ကို နာမည်ဖြင့်ခေါ်သော
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ထာဝရဘုရား
၄ ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်။– ငါ့
ကျွန်ယာကုပ်၊ ငါရွေးကောက်သောသူ ဣသရေ
လအတွက်၊ ငါသည် သင့်ကို နာမည်ဖြင့်ခေါ်၏။
သင်သည် ငါ့ကိုမသိသော်လည်း၊ သင်၌ နာမည်
၅ သစ်ကို ထပ်၍ပေး၏။– ငါတပါးတည်းသာ ထာ
ဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါမှတပါး အခြားသော ဘုရား
သခင်မရှိ။ သင်သည် ငါ့ကို မသိသော်လည်း၊
၆ သင်၏ခါးကို ငါစည်း၏။– သို့ဖြစ်၍ ငါမှတပါး အ
ခြားသော ဘုရားမရှိ၊ ငါတပါးတည်းသာ ထာဝရ
ဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို၊ နေထွက်ရာအရပ်သား
နှင့် အနောက်မျက်နှာသားတို့သည် သိရကြလိမ့်
၇ မည်။– ငါသည် အလင်းကိုလုပ်၏။ အမှိုက်ကို
လည်း ဖန်ဆင်း၏။ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။
အမင်္ဂလာကိုလည်း ဖန်ဆင်း၏။ ခပ်သိမ်းသော
အမှုအရာတို့ကို ငါထာဝရဘုရား ပြုတော်မူ၏။
၈ မိုဃ်းကောင်းကင်တို့၊ အထက်မှယိုကြလော့။
မိုဃ်းတိမ်တို့သည် တရားမိုဃ်းရွာကြစေ။ မြေ
ကြီးသည် ပွင့်၍ ကယ်တင်ခြင်းအသီးကို သီးစေ။
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည် တပြိုင်နက်ပေါက်
စေ။ ထိုသို့ ငါထာဝရဘုရား ဖန်ဆင်း၏။
၉ အကြင်သူသည် မိမိကို ဖန်ဆင်းသောသူနှင့်
ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၏၊ ထိုသူသည် အမင်္ဂလာရှိ
၏။ မြေအိုးခြမ်းတို့တွင် အိုးခြမ်းပါတကား။ အိုး
မြေက၊ သင်သည် အဘယ်သို့သောအရာကို လုပ်
သနည်းဟု အိုးထိန်းသမားကို ဆိုရမည်လော။
ငါ့ကိုလုပ်သောသူ၌ လက်မရှိဟု သင်လုပ်သော
၁၀ အရာက ဆိုရမည်လော။– မိမိအဘအား၊ သင်
သည် အဘယ်သို့သော အရာကို ဖြစ်ဘွားစေသ
နည်း ဟူ၍ငင်း၊ မိမိအမိအား၊ သင်သည် အဘယ်
သို့သောအရာကို မွေးဘွားသနည်းဟူ၍ငင်း ဆို
သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။
၁၁ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရား၊
ထိုအမျိုးကို ဖန်ဆင်းသော ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဖြစ်လတ့်သော
အမှုတို့ကို ငါ့ထံ၌ မေးမြန်းကြလော့။ ငါ့သားတို့အ
တွက်၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်ပြုသော အမှုအတွက်ကြောင့်၊
၁၂ ငါ့ကို စီရင်ကြလော့။– မြေကြီးကို ငါလုပ်လေပြီ။
မြေကြီးပေါ်မှာ လူကိုလည်း ဖန်ဆင်းလေပြီ။
မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ကိုယ်လက်နှင့် ငါကြက်
လေပြီ။ မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာအပေါင်းတို့
၁၃ ကို ငါခန့်ထားလေပြီ။– ထိုသူကိုလည်း တရား
တော်အတိုင်း ငါပေါ်ထွန်းစေ၏။ သူသွားသော
လမ်းကို ငါဖြောင့်စေမည်။ သူသည် ငါ၏မြို့ကို
တည်ဆောက်လိမ့်မည်။ သိမ်းသွားချုပ်ထားခြင်း
ကိုခံရသော ငါ၏လူတို့ကို သူသည် အဘိုးမခံ၊
ဆုမယူဘဲ လွှတ်လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၄ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဆည်းဖူးသောဥစ္စာ၊ ကုရှပြည်
သား၊ အရပ်မြင့်သော သေဘအမျိုးသား ပြုစု
သောကုန်သွယ်ဥစ္စာသည် သင့်ဘက်သို့ရောက်
၍၊ သင်၏ဥစ္စာ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည်
သင့်နောက်သို့လိုက်၍ သံကြိုးနှင့်ချည်နှောင်
လျက် လမ်း၌ ရှောက်သွားကြလိမ့်မည်။ သင့်
ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ်၍၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်၌
ဘုရားသခင်ရှိတော်မူ၏။ ထိုဘုရားမှတပါး အ
ခြားသောဘုရားသခင် မည်မျှမရှိပါဟူ၍ တောင်း
ပန်ကြလိမ့်မည်။
၁၅ အို ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကယ်
တင်တော်မူသောဘုရား၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်
တော်သည် ကိုယ်ကိုထင်ရှားစွာ ပြတော်မမူ
၁၆ သော ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။– ရုပ်တုကို
လုပ်သော သူအပေါင်းတို့သည် ရှက်ကြောက်၍
မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။ အရှက်ကွဲ၍ တ
၁၇ ပြိုင်နက် ဆုတ်သွားကြလိမ့်မည်။– ဣသရေလ
အမျိုးမူကား၊ ထာဝရဘုရားအားဖြင့် ထာဝရ
ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ သင်တို့သည် ရှက်
ကြောက်ခြင်း၊ မိုင်တွေခြင်းနှင့် ကမ္ဘာအဆက်
ဆက် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။
၁၈ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော
ထာဝရဘုရား၊ မြေကြီးကို ပြုပြင်ဖန်ဆင်း၍ အ
မြဲတည်စေတော်မူသော အရှင်၊ အချည်းနှီးဖန်
ဆင်းသည် မဟုတ်၊ သတ္တဝါနေစရာဘို့ ဖန်ဆင်း
တော်မူသော ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။ ငါမှတပါး အခြား
၁၉ သောဘုရား မရှိ။– ငါသည် တိတ်ဆိတ်စွာ မ

ဟော။ မြေကြီးထဲမှာ မှောင်မိုက်သောအရပ်၌ မ
ဟော။ သင်တို့သည် ကျေးဇူးမရှိဘဲ ငါ့ကိုရှာကြ
လေ့ဟု ယာကုပ်အမျိုးအား ငါမပြော။ ငါသည်
ဖြောင့်မတ်စွာပြော၍ အတည့်အလင်း ဟော
၂၀ တတ်သော ထာဝရဘုရားဖြစ်၏။– သင်တို့သည်
စည်းဝေး၍ လာကြလော့။ အတိုင်းတိုင်း အပြည်
ပြည်တို့မှ ဘေးလွတ်သောသူတို့၊ စည်းဝေးကြ
လော့။ မိမိထုလုပ်သော သစ်သားကို ဆောင်
ရွက်သောသူ၊ မကယ်တင်နိုင်သော ဘုရားကို ပ
၂၁ ဌနာပြုသောသူတို့သည် ပညာမရှိကြ။– သိတင်း
ကြားပြောကြလော့။ လူများကို အနီးသို့ခေါ်ခဲ့၍
တိုင်ပင်ကြစေ။ ဤအမှုကို ရှေးကာလမှစ၍ အ
ဘယ်သူ ဘော်ပြသနည်း။ အထက်က အဘယ်
သူ ဟောပြောသနည်း။ ငါထာဝရဘုရား ဟော
ပြောသည် မဟုတ်လော။ ငါမှတပါး အခြားသော
ဘုရားသခင်မရှိ။ ငါသည် ဖြောင့်မတ်သောဘု
ရား၊ ကယ်တင်သောဘုရား ဖြစ်၏။ ငါမှတပါး အ
၂၂ ခြားသောဘုရားမရှိ။– မြေကြီးစွန်းသား အပေါင်း
တို့၊ ငါ့ကိုမျှော်ကြည့်၍၊ ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူး
ကို ခံကြလော့။ ငါသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါ
၂၃ မှတပါး အခြားသောဘုရား မရှိ။– ငါ့ရှေ့၌ လူ
တိုင်းဒူးထောက်ရမည်၊ လူတိုင်း မိမိနှုတ်နှင့်
သစ္စာခံရမည်ဟု ကိုယ်ကိုကိုယ် တိုင်တည်၍ ငါ
ကျိန်ဆိုသော တရားစကားသည် ငါ့နှုတ်မှ ထွက်
၂၄ သည်ဖြစ်၍၊ မပြည့်စုံဘဲ မနေရ။– ထာဝရဘုရား
အားဖြင့်သာ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် အစွမ်းသတ္တိကို
ရပါသည်ဟု လူတိုင်းလျှောက်ရမည်။ ကိုယ်
တော်ကို မနာလိုသော သူအပေါင်းတို့သည် အ
ထံတော်သို့လာ၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်
၂၅ ရကြလိမ့်မည်။– ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်း
တို့သည် ထာဝရဘုရားအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာ
သို့ရောက်၍ ဝါကြွားကြလိမ့်မည်။

၄၆

၁ ဗေလသည် ကျပြီ။ နေဗောသည်ကျိုးပဲ့ပြီ။
သူတို့ ရုပ်တုတို့သည် အခြေလေးချောင်းရှိသော
သားတိရစ္ဆာန်တို့ အပေါ်မှာ ရှိကြ၏။ သင်တို့
ထမ်းဘူးသောဝန်ကို တင်၍၊ ပင်ပန်းသော တိ
၂ ရစ္ဆာန်တို့သည် ထမ်းရကြ၏။– သူတို့သည် ကျိုး
ပဲ့လျက်၊ အတူလဲလျက် နေ၍၊ မိမိတို့ထမ်းရ
သောဝန်ကို မကယ်တင်နိုင်ဘဲ၊ ကိုယ်တိုင် သိမ်း
သွားခြင်းကို ခံရကြသည်တကား။

၃ အို ယာကုပ်အမျိုးသားတို့၊ ငါ့စကားကို နား
ထောင်ကြလော့။ ကျန်ကြွင်းသော ဣသရေလ
အမျိုးသားအပေါင်းတို့၊ ဘွားစကပင် သင်တို့ကို
ငါထမ်းလေပြီ။ အမိဝမ်းထဲမှစ၍ ငါဆောင်ရွက်
၄ လေပြီ။– သင်တို့အသက်ကြီး၍ ဆံပင်ဖြူသည်
တိုင်အောင်၊ ငါသည် ထိုသို့သောသူဖြစ်၍၊ သင်
တို့ကိုဆောင်ရွက်မည်။ ငါပြုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း
ထမ်းဦးမည်။ ဆောင်ရွက်၍ ကယ်တင်မည်။

၅ သင်တို့သည် ငါ့ကို အဘယ်သူနှင့် ပုံပြကြမည်
နည်း။ အဘယ်သူနှင့် တူစေကြမည်နည်း။ တူ
အောင် အဘယ်သူနှင့် ခိုင်းနှိုင်းကြမည်နည်း။–
၆ ရွှေကို အိတ်ထဲကများစွာထုတ်လျက်၊ ငွေကို
လည်း ချိန်ခွင်နှင့်ချိန်လျက်၊ ပန်းတိန်သမားကို
ငှါး၍ ဘုရားကို လုပ်စေပြီးမှ၊ ပြပဝပ်ကိုးကွယ်
၇ ကြသည် တကား။– ထိုဘုရားကို ပခုံးပေါ်မှာ
ထမ်း၍ ဆောင်သွားသဖြင့် သူနေရာ၌ ထားကြ
၏။ သူသည်လည်း မတ်တတ်နေ၏။ သူ၏နေ
ရာမှ သူမရွေ့နိုင်။ သူ့ကို အော်ဟစ်သော်လည်း၊
သူသည်မထူး။ ဒုက္ခဆင်းရဲထဲက မကယ်မနှုတ်
နိုင်။

၈ အိုဖောက်ပြန်သောသူတို့၊ ဤအမှုကိုအောက်
မေ့၍ ယောကျ်ားဂုဏ်ကို ပြကြလော့။ သတိနှင့်
၉ ဆင်ခြင်ကြလော့။– ရှေးကာလ၌ ဖြစ်ဘူးသော
အမှုအရာတို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။ ငါသည်
ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါမှတပါး အခြားသောဘု
၁၀ ရားမရှိ။– အဦးမှစ၍ အဆုံးတိုင်အောင်၎င်း၊ ရှေး
ကာလမှစ၍ မဖြစ်သေးသော အမှုအရာတို့ကို
၎င်း ဟော်ပြလျက်၊ ငါ့အကြံတည်လိမ့်မည်။ ငါ့
အလိုရှိသမျှကို ငါပြည့်စုံစေမည်ဟု ဆိုလျက်၊–
၁၁ ဝေးသောအရပ်၊ အရှေ့မျက်နှာမှ ငါ၏လက်
ထောက်တည်းဟူသော ငှက်ရဲကိုခေါ်လျက်၊ ငါ
သည် ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါနှင့်တူသောသူ မည်
မျှမရှိ။ ငါသည် နှုတ်ထွက်အတိုင်းပြုမည်။ ကြံ
သည်အတိုင်း စီရင်မည်။

၁၂ စိတ်ခိုင်မာ၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့် ဝေး
သောသူတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။–
၁၃ ငါ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို အနီးသို့ ငါဆောင်
ခဲ့မည်။ အဝေးဌာနေရ။ ငါ၏ကယ်တင်ခြင်း
ကျေးဇူးလည်း မဖျင်ဆဲရ။ ဇီအုန်တောင်ပေါ်မှာ ငါ
၏ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကိုလင်း၊ ဣသရေလအ
မျိုးသို့ ငါ့ဘုန်းကိုလင်း ငါထားမည်။

၄၇

၁ အိုဗာဗုလုန်သတို့သမီးကညာ၊ ဆင်း၍မြေမှုန့်
၌ထိုင်လော့။ အိုခါလဒဲသတို့သမီး၊ ရာဇပလ္လင် မ
ရှိဘဲမြေပေါ်မှာထိုင်လော့။ သင့်ကို နူးညံ့သိမ်မွေ့

၂ သောသူဟူ၍ နောက်တဖန်မခေါ်ရ။– ကြိတ်ဆုံ
ကိုယူ၍ စပါးကို ကြိတ်လော့။ မျက်နှာဖုံးကို ဖွင့်
လော့။ ရှည်သောအင်္ကျီကို ချွတ်လော့။ ပေါင်အ
၃ ဝတ်ကိုပင့်၍ မြစ်ကို ကူးလော့။– သင်သည် အ
ဝတ်အချည်းစည်းရှိ၍၊ အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံရ
မည်။ ငါသည် အပြစ်ဒဏ်ကို ပေးမည်။ အဘယ်
သူနှင့်မျှ မိသဟာယမဖွဲ့။

၄ ငါတို့ကို ရွေးနှုတ်သောသူကား၊ ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊ ဣသရေလအမျိုး
၏ သန့်ရှင်းသောဘုရားတည်းဟူသော ဘွဲ့နာမ
ရှိတော်မူ၏။

၅ အို ခါလဒဲသတို့သမီး၊ တိတ်ဆိတ်စွာ ထိုင်
လော့။ မိုက်ရာသို့ သွားလော့။ သင့်ကို နိုင်ငံတို့
၆ ၏အရှင်မဟူ၍ နောက်တဖန် မခေါ်ရ။– ငါသည်
ငါ၏လူတို့ကိုအမျက်ထွက်သောကြောင့်၊ ငါ၏
အမွေကိုရွံတ်ချ၍ သင့်လက်သို့ အပ်လိုက်၏။
သင်သည် သနားသောစိတ်မရှိ၊ အသက်ကြီးသူ
တို့အပေါ်မှာ လေးသောထမ်းဘိုးကို တင်လေ
၇ ပြီ။– သင်ကလည်း၊ ငါသည် အရှင်မ၏အရာ၌
အစဉ်အမြဲနေမည်ဟု ထင်သောကြောင့်၊ ဤအ
မှုအရာတို့ကို မဆင်ခြင်။ သင်၌ နောက်ဆုံးဖြစ်
၈ လတံ့သောအမှုကို မအောက်မေ့။– ထို့ကြောင့်၊
ကာမဂုဏ်၌ပျော်မွေ့၍၊ သောကကင်းလွတ်
လျက် နေသောသူ၊ ငါရှိ၏။ ငါမှတပါး အဘယ်
သူမျှမရှိ။ ငါသည် မုတ်ဆိုးမကဲ့သို့ ထိုင်၍မနေရ။
သားဆုံးခြင်းကို ငါမခံရဟု အောက်မေ့သောသူ၊
၉ နားထောင်လော့။– သင်သည် ပြုစားသောအ
တတ်နှင့် နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်များတို့ကို အလွန်ပြု
စုသော်လည်း၊ တနေ့တခဏခြင်းတွင် သားဆုံး
ခြင်းနှင့် လင်ဆုံးခြင်းတည်းဟူသော ဘေးနှစ်ပါး
တို့သည် သင်၌ရောက်လိမ့်မည်။ သင်၏အပေါ်၌
၁၀ အကုန်အစင် သင့်ရောက်လိမ့်မည်။– သင်သည်
ကိုယ်ပြုသော အဓမ္မအမှုကို ကိုးစားပြီ။ ငါ့ကို
အဘယ်သူမျှမမြင်ဟု ဆိုပြီ။ သင့်ဉာဏ်နှင့် သင့်
ပညာအတတ်သည်၊ သင်၏စိတ်ကို မှောက်လှန်
သည်ဖြစ်၍၊ သင်ကငါ့ရှိ၏၊ ငါမှတပါး အဘယ်သူ
၁၁ မျှမရှိဟု အောက်မေ့ပြီ။– ထို့ကြောင့်၊ အဆုံးမထင်
သော ဘေးဥပဒ်သည် သင်၏အပေါ်မှာ ရောက်
လိမ့်မည်။ သင်သည် မဖြေနိုင်သော အပြစ်ဒဏ်
နှင့်ငင်း၊ မမြော်လင့်နိုင်အောင် ချက်ခြင်းဖျက်
၁၂ ဆီးခြင်းနှင့်ငင်း တွေ့ကြုံရလိမ့်မည်။– သင်သည်
ငယ်သောအရွယ်မှစ၍၊ ကြိုးစားအားထုတ်သော
နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်နှင့်၊ ပြုစားသောအတတ် အ
မျိုးမျိုးတို့ကို အမှီပြု၍ တည်နေလော့။ အကျိုး
ကို ရကောင်းလျှင် ရလိမ့်မည်။ နိုင်ကောင်းလျှင်
၁၃ နိုင်လိမ့်မည်။– သင်သည် များပြားသောတိုင်ပင်
ခြင်းအားဖြင့် ပင်ပန်းလှပြီ။ မိုးယံကောင်းကင်ကို
ကြည့်ရှုသောသူ၊ ကြယ်နက္ခတ်တို့ကို မှတ်သော
သူ၊ သင်၌ဖြစ်လတံ့သောအမှုကို၊ လ၏အခြင်း
အရာအားဖြင့် ဟောတတ်သော သူတို့သည်ထ
၁၄ ၍ သင့်ကိုယခု ကယ်တင်ကြစေ။– သူတို့သည်
အမှိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ မီးရှို့ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။
မီးအရှိန်မှ မိမိတို့ကို မကယ်မနှုတ်ရကြ။ နွေးစ
ရာဘို့ မီးတခဲမျှ၊ လုံ့စရာဘို့ မီးအလျှင်းမျှ မကျန်
၁၅ ရစ်ရ။– သင်နှင့် ဝိုင်းညီ၍ အမှုဆောင်ရွက်သော
သူ၊ သင်ငယ်သော အရွယ်မှစ၍ သင်နှင့် ဖောက်
ကားရောင်းဝယ်သောသူတို့သည် သင်၌ ထိုသို့
ဖြစ်ကြ၍၊ ကိုယ်စီကိုယ်စီ မိမိနေရာအရပ်သို့လွဲ
သွားသဖြင့်၊ သင့်ကို ကယ်တင်သောသူ တစုံတ
ယောက်မျှ မရှိရ။

၄၈

၁ အို ယာကုပ်အမျိုး၊ ဣသရေလဟူ၍ သမုတ်
ခြင်းကိုခံသောသူ၊ ယုဒစမ်းရေတွင်းမှ ထွက်စီး
သောသူ၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်အားဖြင့်
ကျိန်ဆိုသောသူ၊ သစ္စာမရှိ၊ တရားနှင့်မညီဘဲ ဣ
သရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းသော
၂ သူ၊– သန့်ရှင်းသော မြို့တော်အလိုက်၊ ကိုယ်ကို
ကိုယ် သမုတ်သောသူ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအ
ရှင် ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ဘွဲ့နာမရှိသော
ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ကို ဖိုခိုသောသူ
၃ တို့၊ နားထောင်ကြလော့။– ဖြစ်ဘူးသောအရာ
တို့ကို အထက်က သင်တို့အား ငါဟောလေပြီ။
ထိုအရာတို့သည် ငါ့နှုတ်မှထွက်၍ ထင်ရှားကြ
ပြီ။ ချက်ခြင်း ငါပြုသောကြောင့် ဖြစ်ကြပြီ။–
၄ သင်သည် ခိုင်မာသောသဘော၊ သံချောင်းလည်
ပင်း၊ ကြေးဝါနဖူးနှင့် ပြည့်စုံသည်ကို ငါသိသော
၅ ကြောင့်၊– အထက်က သင့်အား ငါဟောပြီ။ အမှု
မဖြစ်မီ ငါဘော်ပြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ သင်က၊ ငါ၏ရုပ်
တုသည် ဤအမှုကိုပြုပြီ။ ငါထုသောရုပ်တု၊ ငါ
သွန်းသောရုပ်တုသည် ဤအမှုကို စီရင်ပြီဟု
၆ ပြောရသောအခွင့် မရှိ။– သင်သည် အရင်ကြား
ရပြီ။ ဤအမှုအလုံးစုံတို့ကို ကြည့်ရှုလော့။ သူတ
ပါးတို့အား မကြားမပြောဘဲ နေမည်လော။ ယခု
မှစ၍ အသစ်သောအရာ၊ ဝှက်ထားသောအရာ၊
သင်မသိသေးသောအရာတို့ကို ငါဘော်ပြ၏။–
၇ ထိုအရာတို့ကို ယခုပင် ဖန်ဆင်း၏။ အထက်က

To Contents

ဖန်ဆင်းသည်မဟုတ်။ ယနေ့တိုင်အောင် သင်
သည်မကြားစဖူး။ သို့ဖြစ်၍ သင်က၊ ငါသိနှင့်ပြီ
ဟု ပြောရသောအခွင့်မရှိ။– အကယ်စင်စစ် သင်
သည် မကြားမသိစဖူး။ သင်၏နားသည် အထက်
က မပွင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် သစ္စာ
ပျက်လိမ့်မည်။ ဘွားစကပင် သင့်ကိုသူပုန်ဟူ၍
သမ္မတ်ရလိမ့်မည်ကို ငါသိ၏။– သို့သော်လည်း၊
သင့်ကို ရှင်းရှင်းမပယ်မဖြတ်ခြင်းငှါ၊ ငါသည်
ကိုယ်နာမအတွက် ကိုယ်အမျက်ကို ချုပ်တည်း
မည်။ ကိုယ်ဂုဏ်အသရေအတွက် သင်၏အမှုဆို
ငါသည်းခံမည်။– ငါသည် သင့်ကို စစ်ခဲ့ပြီ။ သို့
သော်လည်း၊ ငွေကို စစ်သကဲ့သို့ မဟုတ်၊ ဒုက္ခ
မှိုက်၌ သင့်ကို စုံစမ်းခဲ့ပြီ။– ကိုယ်အတွက် ငါပြု
ဦးမည်။ ငါ့နာမသည် ရှုတ်ချခြင်းကို အဘယ်
ကြောင့် ခံရမည်နည်း။ ငါ့ဂုဏ်အသရေကို သူတ
ပါးအား ငါမပေး။

အိုယာကုပ်၊ ငါခေါ်သောဣသရေလ၊ ငါ့
စကားကို နားထောင်လော့။ ငါသည် ဘုရားဖြစ်
၏။ ငါသည် အဦးဆုံးသောသူ၊ နောက်ဆုံးသော
သူ ဖြစ်၏။– အကယ်စင်စစ် ငါ့လက်သည် မြေ
ကြီးကိုတည်လေပြီ။ ငါ့လက်ျာလက်သည် မိုဃ်း
ကောင်းကင်ကို ကြက်လေပြီ။ ငါခေါ်၍ သူတို့
သည် ချက်ခြင်းပေါ်လာကြ၏။

ရှိသမျှသောသင်တို့၊ စည်းဝေး၍ နားထောင်
ကြလော့။ ဤအမှုအရာတို့ကို သင်တို့တွင် အ
ဘယ်သူသည် ရှေးမဆွက ဟောနှင့်သနည်း။
ထာဝရဘုရားချစ်တော်မူသောသူသည် ဗာဗုလုန်
မြို့၌ အလိုတော်ကို ပြည့်စုံစေမည်။ သူ၏လက်
သည်လည်း၊ ခါလဒဲလူတို့အပေါ်သို့ ရောက်လိမ့်
မည်။– ငါ့ကိုယ်တိုင်အမိန့်တော်ရှိပြီ။ အကယ်
စင်စစ် သူ့ကို ငါခေါ်ပြီ။ ငါဆောင်ခဲ့ပြီ။ သူသွား
သောလမ်း၌ မင်္ဂလာရှိရလိမ့်မည်။– ငါထံသို့
ချဉ်းကပ်၍ ဤစကားကို နားထောင်ကြလော့။
ရှေဦးစွာမှစ၍ တိတ်ဆိတ်စွာ မဟော။ အမှုဖြစ်
စကာလ၌ ငါရှိ၏။ ယခုတွင် အရှင်ထာဝရဘုရား
နှင့် ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။

သင့်ကို ရွေးနှုတ်သောသူ၊ ဣသရေလအမျိုး
၏ သန့်ရှင်းသော အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
မူသည်ကား၊ ငါသည် သင်၏အကျိုးနှင့် ယှဉ်
သောအရာကိုသွန်သင်၍၊ သင်သွားအပ်သော
လမ်းဖြင့်ပို့ဆောင်သော သင်၏ဘုရားသခင် ထာ
ဝရဘုရားဖြစ်၏။– သင်သည် ငါ၏ ပညတ်တို့ကို
စောင့်ရှောက်ပါစေသော။ သို့ပြုလျှင်၊ သင်၏
ချမ်းသာသည် မြစ်ကဲ့သို့ငင်း၊ သင်၏ဖြောင့်မတ်
ခြင်းပါဂမီသည် သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးကဲ့သို့ငင်း
ဖြစ်ရလိမ့်မည်။– သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် သဲ
လုံးကဲ့သို့ငင်း၊ သင်၏သားမြေးတို့သည်၊ သမုဒ္ဒ
ရာ ကျောက်စရစ်ကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။
သင်၏နာမသည် ငါ့ရှေ့မှာမပြတ်၊ မဖျက်မစီး၍။

ဗာဗုလုန်မြို့ထဲက ထွက်ကြလော့။ ရွှင်လန်း
စွာသီချင်းသံနှင့် ခါလဒဲလူတို့နေရာမှ ပြေးကြ
လော့။ ဤသိတင်းစကားကို မြေကြီးစွန်းတိုင်
အောင် ပြန်ပြောဖြွက်ဆို၍ အသံကို လွှင့်ကြ
လော့။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိကျွန်ယာကုပ်ကို
ရွေးနှုတ်တော်မူပြီဟု ပြောဆိုကြလော့။– သူတို့
သည် တောလမ်းဖြင့်ဆောင်သွားတော်မူခြင်းကို
ခံသောအခါ ရေမငတ်ကြ။ သူတို့အတွို့ ကျောက်
ထဲကရေကို စီးစေတော်မူ၏။ ကျောက်ခဲကိုပင်
ခွဲတော်မူသဖြင့်၊ ရေသည် စီးထွက်လေ၏။– မ
တရားသောသူတို့၌ ချမ်းသာမရှိဟု ထာဝရဘု
ရားမိန့်တော်မူ၏။

၄၉

တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့၊ ငါ့စကားကိုကြား
ကြလော့။ ဝေးစွာသောလူမျိုးတို့၊ စေ့စေ့နား
ထောင်ကြလော့။ ငါဘွားစကပင် ထာဝရဘုရား
သည် ငါ့ကိုခေါ်တော်မူ၏။ အမိဝမ်းထဲမှစ၍ ငါ
၏နာမကို မှတ်တော်မူ၏။– ငါ့နှုတ်ကို ထက်
သောထားကဲ့သို့ ဖြစ်စေ၍၊ လက်တော်အရိပ်၌
ဖုံးထားတော်မူ၏။ ငါ့ကိုလည်း ဦးသစ်သော
စည်းသွားဖြစ်စေ၍၊ မိမိမြှားထောင့်ထဲမှာ ဝှက်
ထားတော်မူ၏။– အို၎ဣသရေလ၊ သင်သည် ငါ၏
ကျွန်ဖြစ်၏။ သင့်အားဖြင့် ငါဘုန်းသည် ထင်ရှား
လိမ့်မည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူပြီ။– ငါကလည်း၊
အကျိုးမရှိဘဲ ငါလုပ်ဆောင်ရပြီ။ အချည်းနီး
သက်သက် ငါ့ခွန်အားကုန်ရပြီ။ သို့သော်လည်း၊
ငါ့အမှုသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ရှိ၏။ ငါခံ
ရသောအခလည်း ငါ၏ဘုရားသခင်လက်တော်
၌ ရှိသည်ဟုဆို၏။– ငါသည် ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ အသရေထင်ရှား၍၊ ငါ၏ဘုရားသခင်
သည် ငါ့ကို ခိုင်ခံ့စေတော်မူသည်အကြောင်းနှင့်
တကွ၊ ဣသရေလအမျိုးသည် အထံတော်၌ စု
ဝေးစေခြင်းကိုမခံသော်လည်း၊ ငါသည် ယာကုပ်
အမျိုးကို အထံတော်သို့ တဖန်ဆောင်ခဲ့ရသော
ကျွန် ဖြစ်စေမည်အကြောင်း၊ ငါ့ကိုအဓိဝမ်းထဲမှ
စ၍ ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူသည်ကား၊– သင်သည် ယာကုပ်၏အမျိုး

To Contents

အနွယ်တို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်း၊ ဘေးလွတ်သော ဣသရေလသားတို့ကို အရင်းကဲ့သို့ ဖြစ်စေခြင်း အလိုငှါသာ၊ ငါ့အမှုကို ဆောင်ရွက်သောအမှု သည် သာမည်အမှု ဖြစ်၏။ ထိုအမှုမက၊ သင်သည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ငါ၏ကယ်တင်ခြင်းကို ပြုစိမ့်သောငှါ၊ သင့်ကို တပါးအမျိုးသားတို့ လင်းစရာဘို့ ငါခန့်ထားသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇ ဣသရေလအမျိုးကို ရွေးနှုတ်တော်မူ၍၊ ထို အမျိုး၏ သန့်ရှင်းသော ထာဝရဘုရားသည်၊ အ ဘယ်သူမျှ မနှစ်သက်၊ တပြည်လုံး ရွံရှာဘွယ် ဖြစ်၍၊ မင်းထံ၌ ကျွန်ခံရသောသူအား မိန့်တော် မူသည်ကား၊ သစ္စာရှိတော်မူသော ထာဝရဘု ရား၊ သင့်ကို ရွေးကောက်တော်မူသော ဣသရေ လအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရား၏ ကျေးဇူး တော်ကြောင့်၊ ရှင်ဘုရင်တို့သည် မြင်၍ ထကြ လိမ့်မည်။ မင်းသားတို့သည်လည်း ကိုးကွယ်ကြ ၈ လိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအချိန်၌ သင်၏စကားကို ငါ နားထောင်ပြီ။ ကယ်တင်ရာကာလ၌ သင့်ကိုမစ ပြီ။ သင့်ကိုလည်း ငါစောင့်ရှောက်၍၊ သင်သည် ပြည်တော်ကို ပြုပြင်လျက်၊ ဆိတ်ညံသော အမွေ ခံရာအရပ်တို့ကို အမွေပေးစေမည်အကြောင်း၊– ၉ ထွက်ကြလော့ဟု ချုပ်ထားသောသူတို့အားငင်း၊ ပေါ်လာကြလော့ဟု မှောင်မိုက်ထဲမှာနေသော သူတို့အားငင်း ပြောစေမည်အကြောင်း၊ လူမျိုး အား ပဋိညာဉ်တရားကို ပြုစရာဘို့ သင့်ကိုခန့် ထားမည်။ သို့ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည် လမ်းခရီးတို့ အနားမှာ စားရ၍၊ မြင့်သောအရပ်ရပ်တို့၌ ကျက် ၁၀ စားရာကို တွေ့ရကြလိမ့်မည်။– သူတို့သည် ရေ စာကို မငတ်မမွတ်ရ။ အပူကိုလည်း မခံရကြ။ နေရောင်ခြည် မထိရ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ ကို သနားသောသူသည် သူတို့ကို ပို့ဆောင်၍၊ ၁၁ စမ်းရေတွင်းအနားသို့လမ်းပြလိမ့်မည်။– ငါ၏ တောင်ရိုသမျှတို့ကို သွားရာလမ်းဖြစ်စေမည်။ ငါ ၁၂ ၏မြေတန်တားများကိုလည်း ငါဖို့မည်။– ကြည့် ရှုလော့။ ဤသူတို့သည် ဝေးသောအရပ်မှ လာ ကြလိမ့်မည်။ ကြည့်ရှုလော့။ ထိုသူတို့သည် မြောက်မျက်နှာနှင့် အနောက်မျက်နှာမှငင်း၊ ထို သူတို့သည်လည်း၊ သိနိမ်ပြည်မှငင်း လာကြလိမ့် မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ အို မိုဃ်းကောင်းကင်တို့၊ သီချင်းဆိုကြလော့။ အို မြေကြီး၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိလော့။ အို တောင် များတို့၊ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလော့။ အ ကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေတော်မူ၏။ ဆင်းရဲခဲရသော မိမိလူတို့ ကို ကယ်မသနားတော်မူ၏။

၁၄ ဇိအုန်ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို စွန့်ပစ်တော်မူပြီ။ ဘုရားရှင်သည် ငါ့ကိုမေ့လျော့ ၁၅ တော်မူပြီဟု ဆိုလေသော်၊– မိန်းမသည် မိမိ ဘွားသောသားကို မသနားသည်တိုင်အောင်၊ မိ မိနို့စို့သူငယ်ကို မေ့လျော့နိုင်သလော။ အကယ် ၍ မေ့လျော့သော်လည်း၊ သင့်ကို ငါမမေ့လျော့။– ၁၆ ငါသည် ကိုယ်လက်ဝါး၌ သင့်ကိုစာထိုးပြီ။ သင် ၁၇ ၏မြို့ရိုးသည် ငါ့ရှေ့မှာအစဉ်ရှိ၏။– သင်၏သား သမီးတို့သည် အလျင်အမြန် ပြုကြလိမ့်မည်။ သင့်ကို လုယူဖျက်ဆီးသော သူတို့သည် သင့်ထံ ၁၈ မှ ထွက်သွားကြလိမ့်မည်။– အရပ်ရပ်သို့ မျှော်ကြည့်လော့။ ဤသူအပေါင်းတို့သည် စုဝေး၍ သင့်ထံသို့ လာကြ၏။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ သင်သည် တင့်တယ်သောအဝတ်ကို ဝတ်သကဲ့သို့၊ ဤသူ အပေါင်းတို့ကို ဝတ်လိမ့်မည်။ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီး ပြုသည်နည်းတူ တန်ဆာဆင်လိမ့် ၁၉ မည်။– သင်၌ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသော အရပ်၊ ပျက်စီးသောပြည်သည် နေသူများသောကြောင့် ကျဉ်းကြပ်လိမ့်မည်။ သင့်ကို ကိုက်စားသော သူ ၂၀ တို့သည်လည်း ဝေးကြလိမ့်မည်။– သင်၏သား များဆုံးပြီးမှ၊ တဖန်ရပြန်သောသားတို့က၊ နေ ရာမလောက်ပါ။ နေစရာအရပ်ကိုပေးပါဟု သင့် ၂၁ အား တောင်းကြလေဦးမည်။– သင်ကလည်း၊ ဤသူတို့ကို ငါ့အား အဘယ်သူ ဖြစ်ဘွားစေသ နည်း။ ငါသည် သားဆုံးသောသူ၊ ဆိတ်ညံလျက် နေရသောသူ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသဖြင့်၊ အ ဝေးသို့ လည်ရသောသူဖြစ်၍၊ ဤသူတို့ကို အ ဘယ်သူ မွေးစားသနည်း။ ငါသည် တယောက် တည်း နေရသည်ဖြစ်၍၊ ဤသူတို့သည် အဘယ် မှာရှိကြသနည်းဟု အောက်မေ့လိမ့်မည်။

၂၂ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ ငါသည် အတိုင်းတိုင်းအပြည် ပြည်၌ နေသော လူမျိုးတို့အား လက်ကိုချီ၍ အ လံကိုထူသဖြင့်၊ သူတို့သည် သင်၏သားသမီးတို့ ကို လက်နှင့်မွေ့လျက်၊ ပခုံးပေါ်မှာထမ်းလျက် ၂၃ ဆောင်ခဲကြလိမ့်မည်။– ရှင်ဘုရင်တို့သည် သင် ၏ဘထွေး၊ မိဖုရားတို့သည် သင့်ကို မွေးစား သောအမိ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သင့်ရှေ့မှာ ဦးညွတ်

ပြပ်ဝပ်၍၊ သင်၏ခြေ၌ မြေမှုန့်ကို လျက်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကိုငင်း၊ ငါ့ကို မြော်လင့်သောသူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိကြောင်းကိုငင်း သင်သိလိမ့်မည်။

၂၄ လုယူရာဥစ္စာကို အားကြီးသောသူ၏လက်မှ ယူရမည်လော။ တရားသောသူ သိမ်းသွားသော
၂၅ လူတို့ကို နှုတ်ရမည်လော။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ်အားကြီးသော သူ သိမ်းသွားသောလူတို့ကို ယူရမည်။ ကြောက်မက်ဘွယ်သောသူ လုယူရာဥစ္စာကို နှုတ်ရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်နှင့် ရန်တွေ့သောသူကို ငါသည်ရန်တွေ့၍၊သင်၏သားတို့ကိုကယ်
၂၆ တင်မည်။– သင့်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူတို့ကို သူတို့၏အသားနှင့် ငါကျွေးမည်။ ချိုသောစပျစ်ရည်ကို သောက်သကဲ့သို့၊ သူတို့သည် မိမိအသွေးကို ဝစွာ သောက်ရကြမည်။ သို့ဖြစ်၍၊ ငါထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ကယ်တင်သောအရှင်၊ သင့်ကို ရွေးနှုတ်သောသခင်၊ ယာကုပ်အမျိုး၌ တန်ခိုးကြီးသောဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို လူအပေါင်းတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၀

၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါလွှတ်လိုက်သော သင်တို့အမိ၏ဖြတ်စာသည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ငါ၌ကြွေးရှိ၍ အဘယ်မည်သောကြွေးရှင်ထံ၌ သင်တို့ကို ငါရောင်းသနည်း။ သင်တို့သည် ကိုယ်ပြုသော ဒုစရိုက်အတွက် ကျွန်ခံရကြ၏။ သင်တို့အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်တို့အမိကို
၂ ငါ လွှတ်လိုက်၏။– ငါလာသောအခါ အဘယ်ကြောင့်လူမရှိသနည်း။ ငါခေါ်သောအခါ အဘယ်ကြောင့် မထူးသနည်း။ ငါသည် မရွေးမနှုတ်နိုင်အောင် လက်တိုသလော။ ကယ်ချွတ်နိုင်သောတန်ခိုးမရှိသလော။ ကြည့်ရှုလော့။ ငါဆုံးမသဖြင့် ပင်လယ်ရေသည် ခန်းခြောက်၏။ မြစ်တို့ကို လွင်ပြင်ဖြစ်စေ၏။ ရေမရှိသောကြောင့် ငါး
၃ တို့သည်နံကြ၏။ ရေတံ၍သေကြ၏။– ငါသည် မိုဃ်းကောင်းကင်ကို နက်သောအဝတ် ဝတ်စေ၍၊ လျှော်တေအဝတ်နှင့် ခြုံ၏။

၄ ငါသည် ပင်ပန်းသောသူအား မစခြင်းငါ စကားပြောတတ်မည်အကြောင်း၊ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် လူတတ်၏နှုတ်သတ္တိကို ငါ့အားပေးတော်မူပြီ။ နံနက်အစဉ်အတိုင်း ငါ့ကိုနှိုးတော်မူ၏။ စာသင်သောသူကဲ့သို့ နားထောင်စေမည်အ
၅ ကြောင်း ငါ့နားကို နှိုးဆော်တော်မူ၏။– အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့နားကိုဖွင့်တော်မူ၍၊ ငါ
၆ လည်း မငြင်းမဆန်၊ နောက်သို့မဆုတ်၊– ရိုက်သောသူတို့အား ငါ့ကျောကိုငင်း၊ နားပန်းဆံကိုနှုတ်သောသူတို့အား၊ ငါ့ပါးကိုငင်း ငါအပ်၏။ အရှက်ခွဲခြင်းနှင့် တံထွေးထွေးခြင်းမှ ငါသည် ကိုယ်
၇ မျက်နှာကိုမလွှဲ။– အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို စောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့်၊ ငါမရှုံးရသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်မျက်နှာကို မီးကျောက်ကဲ့သို့ထားလျက်၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ မရောက်ရ
၈ ဟု ငါသိ၏။– ငါ့ကို အပြစ်လွှတ်သောသူသည် အနီးမှာရှိ၏။ အဘယ်သူသည် ငါနှင့်တရားတွေ့မည်နည်း။ ဖြိုင်၍ နေကြကုန်အံ့။ အဘယ်သူသည် ငါနှင့် ရန်ဘက်ပြုမည်နည်း။ ထိုသူသည်
၉ ချဉ်းကပ်စေ။– ကြည့်ရှုလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို စောင့်မတော်မူမည်။ အဘယ်သူသည် ငါ့ကို တရားရှုံးစေမည်နည်း။ ထိုသို့သော သူအပေါင်းတို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ ဟောင်းနွမ်းခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ပိုးကိုက်စားခြင်းကိုလည်း ခံရကြလိမ့်မည်။

၁၀ သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သနည်း။ ထိုသူသည် ကိုယ်တော်ကျွန်၏စကားသံကို နားထောင်ပါစေ။ အဘယ်သူသည် အလင်းမရှိဘဲ မှောင်မိုက်၌ သွားလာသနည်း။ ထိုသူသည် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို
၁၁ ခိုလှုံ၍၊ မိမိဘုရားသခင်ကို အမှီပြုပါစေ။– မီးကို ညှိ၍ မိမိတို့ကို မီးပွါးတို့နှင့် ဝန်းရံစေသော သူအပေါင်းတို့၊ သင်တို့မီး၏အလင်း၌ငင်း၊ သင်တို့ပြုစုသော မီးစများ၌ငင်း သွားလာကြလော့။ ငါလက်၌ခံရသော အကျိုးဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ဝမ်းနည်းလျက် အိပ်ရကြလိမ့်မည်။

၅၁

၁ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသို့ လိုက်၍ ထာဝရဘုရားကို ရှာသောသူတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့ကို ခုတ်ယူရာကျောက်နှင့်၊ တူး
၂ ယူရာတွင်းဝကို ကြည့်ရှုကြလော့။– သင်တို့၏အဘ အာဗြဟံနှင့်၊ သင်တို့ကိုဘွားသောသူ စာရာတို့ကို ကြည့်ရှုကြလော့။ ငါသည် တယောက်တည်းသောသူ အာဗြဟံကို ခေါ်၍၊ ကောင်းကြီး
၃ ပေးသဖြင့် များပြားစေ၏။– ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်မြို့ကို ချမ်းသာပေးတော်မူမည်။ သူ၏ဆိတ်ညံရာအရပ်အလုံးစုံတို့ကို ချမ်းသာပေးမည်။ သူ၏တောကို ဧဒင်အရပ်ကဲ့သို့၎င်း၊ သူ၏လွင်ပြင်ကို ထာဝရဘုရား၏ဥယျာဉ်

ကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်စေတော်မူသဖြင့်၊ ဓိအုန်မြို့သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်း၊ သီချင်းဆိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။

၄ ငါ၏လူမျိုး၊ ငါ့လူစုတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်နာယူကြလော့။ ငါ့ထံမှတရားထွက်၍ ငါ စီရင်ချက်သည် လူများလင်းစရာဘို့ တည်ရလိမ့်
၅ မည်။– ငါ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားသည် အနီး မှာရှိ၏။ ငါ၏ကယ်တင်ခြင်းတရားသည် ထွက် သွားပြီ။ ငါ့လက်ရုံးသည် လူတို့တွင် တရားမှုကို စီရင်လိမ့်မည်။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် ငါ့ ကိုမြော်ဝံလင့်၍၊ ငါ့လက်ရုံးကို ကိုးစားကြလိမ့်
၆ မည်။– မိုဃ်းကောင်းကင်ကို မျှော်၍ ကြည့်ကြ လော့။ မြေကြီးကိုလည်း ငုံ၍ ကြည့်ကြလော့။ မိုဃ်းကောင်းကင်သည် မီးခိုးကဲ့သို့ကွယ်ပျောက် ၍၊ မြေကြီးသည် အဝတ်ကဲ့သို့ ဟောင်းနွမ်းလိမ့် မည်။ မြေကြီးသားတို့သည် ခြင်ကောင်ကဲ့သို့ သေကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ကယ်တင်ခြင်းတရားမူ ကား အစဉ်အမြဲတည်လိမ့်မည်။ ငါ၏ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားလည်း ပပျောက်ခြင်း မရှိနိုင်ရာ။

၇ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို သိ၍၊ ငါ၏တရား ကို နှလုံးသွင်းမိသောသူတို့၊ ငါ့စကားကို နား ထောင်ကြလော့။ လူတို့သည် အပြစ်တင်မည်ဟု မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ လူတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို မကြောက်
၈ ကြနှင့်။– အကြောင်းမူကား၊ ပိုးရွတို့သည် သိုး မွေးအဝတ်ကို ကိုက်စားသကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့ကို ကိုက်စားဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ ဖြောင့် မတ်ခြင်းတရားမူကား နိစ္စထာဝရဖြစ်၍၊ ငါ၏ ကယ်တင်ခြင်းတရားသည်လည်း ကမ္ဘာအဆက် ဆက် တည်လိမ့်သတည်း။

၉ အို ထာဝရဘုရား၏လက်ရုံးတော်၊ နိုးတော် မူပါ။ နိုး၍ ခွန်အားကို ယူတော်မူပါ။ ရှေးကာလ နှင့် လွန်ဘူးသောကာလ၌ကဲ့သို့ နိုးတော်မူပါ။ ရာခပ်ကိုဒဏ်ခတ်၍ နဂါးကိုနာစေသောသူကား၊
၁၀ ကိုယ်တော်ပင်မဟုတ်လော။– ပင်လယ်ရေ၊ နက် နဲရာရေတို့ကို ခန်းခြောက်စေ၍၊ ပင်လယ်နက်နဲ ရာ အရပ်တို့ကို ရွေးနှုတ်သောသူများ သွားစရာ လမ်းဖြစ်စေသောသူကား၊ ကိုယ်တော်ပင်မဟုတ်
၁၁ လော။– သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား ကယ်လွှတ် တော်မူသောသူတို့သည် ပြန်လာ၍ သီချင်းဆို လျက်၊ ထာဝရဝမ်းမြောက်ခြင်းသရဖူကိုဆောင်း လျက်၊ ဓိအုန်မြို့သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ဝမ်း မြောက်ရွှင်လန်းခြင်း အခွင့်ကိုရကြ၍၊ ဝမ်းနည်း ခြင်းနှင့် ညည်းတွားခြင်းသည် ပြေးသွားရလိမ့်
၁၂ မည်။– သင်တို့ကို နှစ်သိမ့်စေသောသူကား၊ အ ခြားသူမဟုတ်၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်ပေတည်း။ သေရ သောလူကိုငင်း၊ မြက်ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်လတံ့သော လူသားကိုငင်း၊ သင်သည် ကြောက်ရမည်အ ကြောင်း၊ အဘယ်သို့သော သဘောရှိသနည်း။–
၁၃ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ကြက်တော်မူထသော၊ မြေ ကြီးကိုလည်း တည်တော်မူထသော၊ သင့်ကို ဖန် ဆင်းတော်မူသော ထာဝရဘုရားကို သင်သည် မေ့လျော့၍၊ ညှဉ်းဆဲသောသူသည် ငါ့ကိုဖျက် ဆီးလုပြီဟု စိတ်ထင်နှင့်၊ သူ၏ ဒေါသအမျက်ကို အစဉ်ကြောက်ရမည်အကြောင်း၊ အဘယ်သို့ သော သဘောရှိသနည်း။ ယခုမှာ ညှဉ်းဆဲသော သူ၏ ဒေါသအမျက်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။–
၁၄ အချုပ်ခံရသောသူသည် ထောင်ထဲမှာမသေ၊ ရေ စာမပြတ်၊ လျင်မြန်စွာကယ်နှုတ်ခြင်းသို့ ရောက်
၁၅ လိမ့်မည်။– ငါသည်သမုဒ္ဒရာကိုဆုံးမ၍ လှိုင်းတံ ပိုးကို ဟုန်းစေသော သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရားဖြစ်၏။ ထိုဘုရား၏ နာမတော်ကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားပေ
၁၆ တည်း။– မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ဆောက်၍၊ မြေ ကြီးကို တည်စေခြင်းငှါငင်း၊ သင်သည် ငါ၏လူ မျိုးဖြစ်၏ဟု ဓိအုန်မြို့ကို ပြောစေခြင်းငှါငင်း၊ ငါ့ စကားကိုသင်၏နှုတ်ထဲမှာ ငါထားပြီ။ ငါ့လက် ၏အရိပ်နှင့် သင့်ကိုငါဖိုးပြီ။

၁၇ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်၌ အမျက်တော် ဖလားကိုသောက်သော ယေရုရှလင်မြို့၊ နိုး လော့။ နိုး၍ထလော့။ သင်သည် တုန့်လှုပ်စေ သောဖလားကို အကုန်သောက်ခဲ့ပြီ။ အနည်အ
၁၈ ဖတ်ကိုလည်း ညှစ်ခဲ့ပြီ။– ကိုယ်တိုင်ဘွားမြင် သော သားတို့တွင်၊ သင့်ကို လမ်းပြသောသူ တ ယောက်မျှမရှိ။ ကိုယ်တိုင်မွေးစားသော သားတို့ တွင်၊ သင့်ကို လက်ဆွဲသောသူ တယောက်မျှမ
၁၉ ရှိ။– အစာခေါင်းပါး၍လူဆိတ်ညံခြင်းဘေး၊ ထား ဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းဘေးတည်းဟူသော ဘေးနှစ် ပါးတို့သည် သင်၏အပေါ်မှာ ရောက်လာသည် ဖြစ်၍၊ သင့်အတွက်အာဃာတသူငိုကြွေးမြည်တမ်း သနည်း။ ငါသည် အဘယ်သို့ ချမ်းသာပေးနိုင်သ
၂၀ နည်း။– သင်၏သားတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ ကြ၏။ ကျော့ကွင်းခွဲဘမ်းမိသောစိုင်ကဲ့သို့ ခပ် သိမ်းသောလမ်းဝမှာအိပ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ အ မျက်ထွက်တော်မူခြင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင် ဆုံး မတော်မူခြင်းနှင့် ဝကြ၏။
၂၁ သို့ဖြစ်၍၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောသူ၊ စပျစ်

ရည်မှတပါး အခြားသောဃစ်မျိုးနှင့် ယစ်မူး
၂၂ သောသူ၊ နားထောင်လေ့၊။– သင်၏အရှင်၊ မိမိ
လူတို့၏အမှုကိုစောင့်တော်မူသော သင်၏ဘုရား
သခင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကြည့်
ရှုလေ့၊။ တုန်လှုပ်စေသောဖလား၊ ငါအမျက်
တော်ဖလား၏အနည်အဖတ်ကို သင်၏လက်မှ
ငါရုပ်၍၊ သင်သည် နောက်တဖန် မသောက်ရ။–
၂၃ သင်သည် ခရီးသွားသောသူတို့ရှေ့မှာ ကိုယ်ကို
မြေတန်းတားလုပ်၍၊ အလျားဝပ်စေခြင်းငါ ဝပ်
လျက်နေတော့။ ငါကျော်သွားမည်ဟု ဆို၍၊ သင့်
ကိုညှဉ်းဆဲသော သူတို့လက်၌ ထိုဖလားကို ငါ
ထားမည်။

၅၂

၁ အို ဇိအုန်မြို့၊ နိုးလေ့၊။ နိုး၍ ခွန်အားကို ယူ
လေ့၊။ အို ယေရုရှလင်မြို့တည်းဟူသော၊ သန့်
ရှင်းသောမြို့၊ သင်၏တင့်တယ်သောအဝတ်တန်
ဆာတို့ကိုဝတ်ဆင်လေ့၊။ အကြောင်းမူကား၊
နောက်တဖန် အရေဖျားလိုးခြင်းကို မခံသောသူ
နှင့် ညစ်ညူးသောသူတို့သည် သင်၏အထဲသို့ မ
၂ ဝင်ရကြ။– အိုယေရုရှလင်မြို့၊ ကိုယ်၌ကပ်သော
မြေမှုန့်ကိုခါလိုက်၍၊ မြင့်သောအရပ်၌ ထိုင်
လေ့၊။ အို ချုပ်ထားလျက်ရှိသော ဇိအုန်သမီးတို့သ
၃ မီး၊ သင်၏လည်ကြိုးကိုချွတ်လေ့၊။– ထာဝရဘု
ရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ဘိုး
ငွေကိုမရဘဲ ကျွန်ခံရသည်ဖြစ်၍၊ ငွေမပေးဘဲ
၄ ရွေးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။– အရှင်ထာဝရ
ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏လူတို့သည်
အထက်က အဲဂုတ္တုပြည်၌ တည်းခိုအံ့သောငှါ
သွားကြ၏။ နောက်မှ အာရှုရိလူတို့သည် အ
၅ ကြောင်းမရှိဘဲ ညှဉ်းဆဲကြ၏။– ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏လူတို့ကို အကြောင်း
မရှိဘဲ ယူသွား၍၊ အစိုးရသောသူတို့သည် ဝါ
ကြွားလျက် ငါနာမကို နေ့တိုင်းကဲ့ရဲ့ကြသည်
၆ ဖြစ်၍၊ ငါသည် အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။– သို့
ဖြစ်၍၊ ငါ၏လူတို့သည် ငါ့ကို သိကြလိမ့်မည်။
ဂတိထားသောသူကား၊ ငါဖြစ်သည်ကို အချိန်
ရောက်မှ သိကြလိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ်ငါရှိ
သည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၇ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းကို
ကြားပြောသောသူ၊ ကယ်တင်ခြင်း ကောင်းကျိုး
ချမ်းသာ၏ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ကြား
ပြောသောသူ၊ သင်၏ဘုရားသခင်စိုးစံတော်မူ၏
ဟု ဇိအုန်မြို့အား ပြောသောသူ၏ခြေတို့သည်
တောင်ပေါ်မှာ အလွန်တင့်တယ်လှစွတကား။–
၈ သင်၏ကင်းစောင့်တို့၏အသံကို နားထောင်ကြ
လေ့၊။ သူတို့သည် အသံကိုလွှင့်၍၊ ရွှင်လန်း
သောအသံနှင့် တညီတညွတ်တည်း ကြွေးကြော်
ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဇိ
အုန်မြို့သို့ ပြန်လာတော်မူကြောင်းကို ကိုယ်
၉ တိုင်မြင်ရကြ၏။– ယေရုရှလင်မြို့၌ ပြိုပျက်ရာ
အရပ်တို့၊ တညီတညွတ်တည်း သီချင်းဆိုသံနှင့်
ကြွေးကြော်ကြလေ့၊။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိ
လူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေတော်မူပြီ။ ယေရုရှလင်မြို့
၁၀ ကို ရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။– ထာဝရဘုရားသည် ခပ်
သိမ်းသော လူအမျိုးမျိုးတို့ရှေ့မှာ၊ သန့်ရှင်းသော
လက်ရုံးတော်ကို ဖွင့်ပြတော်မူသဖြင့်၊ မြေကြီး
စွန်းရှိသမျှတို့သည် ငါတို့ဘုရားသခင်၏ ကယ်
တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို သိမြင်ကြလတ့ံ။

၁၁ ထွက်ကြ။ ထွက်ကြ။ ထိုအရပ်မှ ထွက်သွား
ကြလေ့၊။ မစင်ကြယ်သောအရာကို လက်နှင့်မျှ
မတို့ကြနှင့်။ ထိုအရပ်ထဲက ထွက်သွားကြလေ့၊။
ထာဝရဘုရား၏အဆောက်အဦးတို့ကို ဆောင်
၁၂ ရွက်သောသူတို့၊ သန့်ရှင်းခြင်း ရှိကြလေ့၊။– သင်
တို့သည် အလျင်အမြန် မထွက်ရကြ။ ပြေး၍ မ
သွားရကြ။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ရှေ့၌ ကြွ
တော်မူမည်။ နောက်၌လည်း ဣသရေလအမျိုး
၏ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အကွယ်အကာ
ဖြစ်တော်မူမည်။

၁၃ ကြည့်ရှုလေ့၊။ ငါ့ကျွန်သည် အမှုဆောင်၍
အောင်လိမ့်မည်။ ချီးမြှောက်ခြီးမြှင့်ခြင်းသို့
၁၄ ရောက်၍၊ အထွဋ်အမြတ် ဖြစ်လိမ့်မည်။– သူ
သည် လူမဟုတ်သကဲ့သို့ မျက်နှာပျက်ခြင်း၊ လူ
သားမဟုတ်သကဲ့သို့ အဆင်းအသရေပျက်ခြင်း
ရှိသည်ကို၊ အများသောသူတို့သည် အံ့ဩမိန်း
၁၅ မောကြသည်ဖြစ်၍၊– ထိုအတူ သူသည် အများ
သောလူမျိုးတို့ကို သန့်ရှင်းစေလိမ့်မည်။ ရှေ့
တော်၌ ရှင်ဘုရင်တို့သည် မိမိတို့နှုတ်ကိုပိတ်၍
နေရကြလိမ့်မည်။ သူတပါး မပြဘူးသောအရာ
ကို သူတို့သည် မြင်ကြလိမ့်မည်။ မကြားဘူး
သောအရာကိုလည်း နားလည်ကြလိမ့်မည်။

၅၃

၁ ငါတို့ဟောပြောသော သိတင်းစကားကို အ
ဘယ်သူယုံသနည်း။ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်
သည် အဘယ်သူအား ထင်ရှားတော်မူသနည်း။–
၂ ထာဝရဘုရား၏ကျွန်သည် အညွန့်ကဲ့သို့၎င်း၊
သွေ့ခြောက်သောမြေ၌ ပေါက်သောအတက်ကဲ့

To Contents

သို့ငင်း၊ ရှေ့တော်၌ ကြီးပွါး၏။ ပမာဏပြုစရာ
အဆင်းတင့်တယ်ခြင်းမရှိ။ ချစ်လိုဘွယ်သော
၃ မျက်နှာလက္ခဏာနှင့် မပြည့်စုံ။– မထီမဲ့မြင်ပြု
ခြင်းကိုခံ၍၊ လူတို့တွင်အယုတ်ဆုံးသောသူဖြစ်
၏။ ဖြိုဖြင်းသောသူ၊ နာကြည်းခြင်းဝေဒနာနှင့်
ကျွမ်းဝင်သောသူ ဖြစ်၏။ သူတပါးမျက်နှာလွှဲ
ခြင်းကို ခံရသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ မထီမဲ့မြင်ပြု
၄ ခြင်းကိုခံလျက်ရှိ၍၊ ငါတို့သည် မရိုသေကြ။– သို့
သော်လည်း၊ ထိုသူသည် ငါတို့အနာရောဂါ ဝေဒ
နာများကို ယူတင်ဆောင်ရွက်လေ၏။ ဒဏ်ခတ်
တော်မူခြင်းကိုငင်း၊ ဘုရားသခင်ဆုံးမ၍ နှိမ့်ချ
တော်မူခြင်းကိုငင်း ခံရသောသူဖြစ်သည်ဟု ငါ
၅ တို့သည် ထင်မှတ်ကြပြီ။– ထိုသူသည် ငါတို့လွန်
ကျူးခြင်း အပြစ်များကြောင့်၊ နာကျင်စွာ ထိုး
ခြင်း၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရလေ၏။ ငါတို့၏ ငြိမ်
သက်ခြင်းချမ်းသာကို ဖြစ်စေသော ဆုံးမခြင်း
သည် သူ့အပေါ်သို့ရောက်၍၊ သူခံရသော ဒဏ်
ချက်အားဖြင့် ငါတို့သည် အနာပျောက်လျက်ရှိ
၆ ကြ၏။– ငါတို့ရှိသမျှသည် သိုးကဲ့သို့ လမ်းလွဲ
လျက်၊ ကိုယ်လမ်းသို့ အသီးအသီး လိုက်သွားကြ
သည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော
ငါတို့၏အပြစ်များကို သူ့အပေါ်၌တင်တော်မူ
၇ ၏။– ထိုသူသည် ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် နှိမ့်ချခြင်းကိုခံ
၍ နှုတ်ကို မဖွင့်ဘဲနေ၏။ အသေသတ်ခြင်းငှါ
ဆောင်သွားသော သိုးသငယ်ကဲ့သို့ သူကိုဆောင်
သွား၍၊ သိုးသည် အမွေးညှပ်သောသူ့ရှေ့မှာ မ
မြည်ဘဲနေသကဲ့သို့၊ သူသည် နှုတ်ကိုမဖွင့်ဘဲ
၈ နေ၏။– မတရားစွာစီရင်ခြင်းအားဖြင့် သူ့ကို
ထုတ်သွားကြ၏။ အသက်ရှင်သော သူတို့၏နေ
ရာမှ သူ့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသည်ဖြစ်၍၊ သူ၏
အမျိုးအနွယ်ကို အဘယ်သူ ပြည်ဆွေနည်းနည်း။ ငါ
၏လူမျိုးအပြစ်ကြောင့် ဒဏ်ခတ်တော်မူခြင်းကို
၉ ခံလေ၏။– ပြစ်မှားခြင်းကို မပြု။ သူ၏နှုတ်၌ မု
သာမရှိသော်လည်း၊ လူဆိုးတို့နှင့်အတူ မြေမြှုပ်
ခြင်းငှါ စီရင်ကြ၏။ သို့ရာတွင် သေပြီးမှသူဌေး၌
ရှိ၏။

၁၀ ထာဝရဘုရားသည် သူ့ကိုနှိပ်စက်ခြင်းငှါ အ
လိုတော်ရှိ၍ နာစေတော်မူ၏။ သူသည် အပြစ်
ဖြေသောယဇ်ကို ပူဇော်ပြီးမှ၊ အမျိုးအနွယ်တော်
ကို မြင်ရလိမ့်မည်။ အသက်တော်လည်း ရှည်
လိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ အကြံတော်သည်
လည်း သူ၏လက်၌ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်
၁၁ မည်။– မိမိစိတ်ဝိညာဉ်ခံရသော ဝေဒနာ၏အ
ကျိုးကို မိမိမြင်၍ အားရလိမ့်မည်။ ထိုဖြောင့်
မတ်သောငါ၏ကျွန်ကိုသိကျွမ်းခြင်းအားဖြင့်၊ သူ
သည် အများသောသူတို့ကို ဖြောင့်မတ်ရာ၌
တည်စေလိမ့်မည်။ သူတို့၏အပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်
၁၂ ဆောင်ရွက်ရ၏။– ထိုသို့ မိမိအသက်ကိုသေခြင်း
၌သွန်း၍၊ မတရားသောသူတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်
ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊ လူများတို့၏အပြစ်ကို
ဆောင်ရွက်၍၊ မတရားသောသူတို့အတို့တောင်း
ပန်သောကြောင့်၊ လူကြီးတို့ကိုသူ၏အဘိုဖြစ်စေ
ခြင်းငှါ ငါခွဲမည်။ အစွမ်းသတ္တိရှိသော သူတို့ကို
သူ၏လက်ရုန္ဓာကဲ့သို့၊ ကိုယ်တိုင်ဝေဖန်ရသော
အခွင့်ရှိလိမ့်မည်။

၅၃

၁ သားမဘွားသော အမြိုမ၊ ဝမ်းမြောက်လော့။
သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို မခံသေးသောမိန်းမ၊
ကြွေးကြော်အော်ဟစ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊
စွန့်ထားသောမိန်းမသည် လင်ရှိသောမိန်းမ
ထက် သာ၍များသောသားတို့ကို ဘွားမြင်ပြီဟု
၂ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။– သင်၏ တဲရာကို
ကျယ်စေလော့။ သင်၏နေရာ မျက်နှာကြက်ကို
ကြက်ဦးလော့။ နှမြောသောစိတ်မရှိနှင့်။ ကြိုးတို့
ကိုရှည်စေဦးလော့။ တိုင်တို့ကိုမြဲစွာစိုက်လော့။–
၃ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် လက်ျာဘက်၊
လက်ဝဲဘက်၌ တိုးပွါးလိမ့်မည်။ သင်၏အမျိုးအ
နွယ်သည် တပါးအမျိုးသားတို့ကို အမွေခံ၍၊ သူ
တို့၏ ဆိတ်ညံသောမြို့တို့၌ နေကြလိမ့်မည်။–
၄ မစိုးရိမ်နှင့်။ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ မရောက်ရ။
မျက်နှာမပျက်နှင့်။ အရှက်ကွဲခြင်းကို မခံရ။ အ
သက်ငယ်စဉ်အခါခံရသော ရှက်ကြောက်ခြင်းကို
မေ့လျော့လိမ့်မည်။ မုတ်ဆိုးမဖြစ်၍ခံရသောကဲ့
၅ ရဲ့ခြင်းကို နောက်တဖန် မအောက်မေ့ရ။– အ
ကြောင်းမူကား၊ သင့်ကို ဖန်ဆင်းသောသူသည်
သင်၏လင် ဖြစ်တော်မူ၏။ နာမတော်ကား၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရားတည်း။
သင့်ကိုရွေးနှုတ်သောသူသည် ကမ္ဘာလေလအမျိုး
၌ သန့်ရှင်းသောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ မြေကြီး
တပြင်လုံးကို အစိုးရသောဘုရားဟူ၍ ခေါ်ရကြ
၆ ၏။– စွန့်ပစ်၍ စိတ်ပြိုငြင်သောမိန်းမ၊ ငယ်စဉ်
တွင် မယားဖြစ်၍၊ နောက်မှငြင်းပယ်သောမိန်းမ
ကိုတာဖန်ခေါ်သကဲ့သို့ သင့်ကိုငါခေါ်မည်ဟု သင်
၇ ၏ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူ၏။– သင့်ကို ခဏသာ
ငါစွန့်သည်ဖြစ်၍၊ များစွာသောကရုဏာနှင့် တ
၈ ဖန်သိမ်းဆည်းဦးမည်။– ပြင်းစွာသောအမျက်

To Contents

ထွက်၍ ခဏမျှငါမျက်နှာလွှဲသော်လည်း ထာဝရ
မေတ္တာနှင့် သင့်ကို ကယ်မသနားဦးမည်ဟု သင့်
ကို ရွေးနှုတ်သော ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။-
၉ နောဇလက်ထက်၌ လွှမ်းမိုးသောရေကို ငါသည်
မှတ်၍၊ ထိုရေသည် မြေကြီးကို နောက်တဖန် မ
လွှမ်းမိုးရဟု ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသည်နည်းတူ၊
သင့်ကိုအမျက်မထွက်၊ မဆုံးမဟုကျိန်ဆိုခြင်းကို
၁၀ ပြုပြီ။- တောင်ကြီးတို့သည်ရွေ့၍၊ တောင်ငယ်
တို့သည် လှုပ်ရှားသော်လည်း၊ ငါ၏မေတ္တာသည်
သင်မှမရွေ့ရ။ငါ၏ငြိမ်သက်ခြင်းပဋိညာဉ်လည်း
မလှုပ်ရှားရဟု သင်၌ သနားခြင်းကရုဏာစိတ်ရှိ
တော်မူသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ အိုညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် မိုးယ်သက်မုန်တိုင်းတိုက်
ခြင်းကိုခံရ၍၊ သက်သာမရနိုင်သောသူ၊ သင်၏
တိုက်ကို ဟင်းသပြတားသရွတ်နှင့်ငါစေ့စပ်မည်။
၁၂ တိုက်မြစ်ကိုနီလာဖြင့်ငင်း၊- ပြာအိုးတို့ကိုကျောက်
နီဖြင့်ငင်း၊ တံခါးတို့ကိုပတ္တမြားဖြင့်ငင်း၊ ပတ်ဝန်း
ကျင်တန်ဆာများကို ကျောက်မြတ်အမျိုးမျိုးဖြင့်
၁၃ ငင်း ငါပြီးစေမည်။- သင်၏သားသမီးအပေါင်း
တို့သည် ထာဝရဘုရား ဆုံးမသွန်သင်တော်မူ
သောသူဖြစ်၍၊ များစွာသောစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်
၁၄ ပြည့်စုံကြလိမ့်မည်။- သင်သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း
တရားအားဖြင့် တည်လိမ့်မည်။ ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်
ဝေးသည်ဖြစ်၍ မကြောက်ရ။ ထိတ်လန့်ခြင်း
၁၅ သည်လည်း ဝေး၍၊ သင့်အနီးသို့မရောက်ရ။- ငါ
၏အခွင့်မရှိဘဲ သင့်တဘက်၌ အဘယ်သူမျှ နေ
ရာမကျရ။ နေရာကျဘူးသောသူတို့သည် သင့်
၁၆ ဘက်သို့ ဝင်စားကြလိမ့်မည်။- မီးကိုမှုတ်၍၊ မိမိ
အလုပ်တည်းဟူသော လက်နက်ကိုလုပ်တတ်
သော ပန်းပဲကိုငင်း၊ ဖျက်ဆီးစေခြင်းငါ ဖျက်ဆီး
၁၇ သောသူကိုငင်း ငါဖန်ဆင်း၏။- သင့်တဘက်၌
လုပ်သော လက်နက်တစုံတခုမျှ အထမမြောက်
ရ။ သင့်ကိုတရားတွေ့သောသူမည်သည်ကား အ
ရှုံးခံရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ ကျွန်တို့သည်
ထိုသို့သောအမွေကိုခံရ၍၊ ငါ့ကြောင့် ဖြောင့်မတ်
ရာသို့ရောက်ရကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူ၏။

၁၅

၁ အို ရေငတ်သောသူအပေါင်းတို့၊ ရေရှိရာသို့
လာကြလေ့။ ငွေမရှိသောသူတို့၊ လာကြ။ ဝယ်
၍ စားသောက်ကြလေ့။ ငွေမပါဘဲ၊ အဘိုးကိုမ
ပေးဘဲလာ၍ စပျစ်ရည်နှင့် နို့ကို ဝယ်ကြလေ့။-
၂ အစာမဟုတ်သောအရာအဘို့ သင်တို့ငွေကိုငင်း၊
အမွတ်မပြေနိုင်သောအရာအဘို့ သင်တို့ဥစ္စာကို
ငင်း၊ အဘယ်ကြောင့် ကုန်စေကြသနည်း။ ငါ့စ
ကားကို စေ့စေ့နားထောင်လျက်၊ ကောင်းသော
အစာကို စားကြလော့။ သင်တို့၏ဝိညာဉ်သည်
ချိုသောအရာတို့၌ မိမိကိုမိမိ မွေ့လျော်စေလိမ့်
၃ မည်။- နူးညွတ်သောနားနှင့် ငါထံသို့ လာကြ
လော့။ နားထောင်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့
၏ဝိညာဉ်သည် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။ ငါသည်
လည်း၊ သင်တို့နှင့် ထာဝရပဋိညာဉ်ပြု၍၊ ဒါဝိဒ်၌
မြဲမြံသော ကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့အား ပေး
၄ မည်။- ကြည့်ရှုလော့။ ထိုသူကို ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ
ဖြစ်စေခြင်းငါငင်း၊ စီရင်အုပ်စိုးသော အရှင်ဖြစ်
၅ စေခြင်းငါငင်း၊ လူမျိုးတို့အား ငါပေးပြီ။- ကြည့်ရှု
လော့။ သင်သည် မသိဘူးသောလူမျိုးကို ခေါ်
လိမ့်မည်။ သင့်ကို မသိဘူးသော လူမျိုးတို့သည်
လည်း၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ဣသ
ရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရားကြောင့်၊
သင့်ထံသို့ ပြေးလာကြလိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသည်
သင်၏ဘုန်းကို ပွင့်စေတော်မူ၏။

၆ တွေ့နိုင်သည် ကာလတွင် ထာဝရဘုရားကို
ရှာကြလော့။ နီးတော်မူသည်ကာလတွင် ဆု
၇ တောင်းပဌနာ ပြုကြလော့။- ဆိုးသောသူသည်
မိမိလမ်းကိုငင်း၊ မတရားသောသူသည် မိမိအကြံ
တို့ကိုငင်း စွန့်ပစ်၍၊ ထာဝရဘုရား ထံတော်သို့
ပြောင်းလဲပါစေ။ သို့ပြုလျှင် သနားတော်မူလိမ့်
မည်။ ငါတို့ ဘုရားသခင့် ထံတော်သို့ ပြောင်းလဲ
ပါစေ။ သို့ပြုလျှင် အထူးသဖြင့် အပြစ်ကို လွှတ်
၈ တော်မူလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ငါ၏အကြံအစည်သည် သင်တို့၏ အ
ကြံအစည်နှင့်မတူ။ ငါ၏အကျင့်သည်လည်း
၉ သင်တို့၏ အကျင့်နှင့်မတူ။- မိုးယ်ကောင်းကင်
သည် မြေကြီးထက်သာ၍ မြင့်သကဲ့သို့၊ ငါ၏အ
ကျင့်သည် သင်တို့၏အကျင့်ထက်ငင်း၊ ငါ၏အ
ကြံအစည်သည် သင်တို့၏အကြံအစည်ထက်
ငင်း သာ၍မြင့်၏။
၁၀ မိုးယ်ရေနှင့်မိုးယ်ပွင့်တို့သည် မိုးယ်ကောင်း
ကင်မှဆင်းသက်၍နောက်တဖန်မပြန်၊ မြေသည်
မျိုးစေ့ကြဲသောသူအား မျိုးစေ့ကိုငင်း၊ အစာစား
သောသူအားအစာကိုငင်း ပေးမည်အကြောင်း၊
မြေကိုစိုစေသဖြင့်၊ အပင်ပေါက်စေ၍၊ အသီးကို
၁၁ သီးစေသကဲ့သို့၊- ထိုအတူ ငါ၏ နှုတ်ကပတ်စ
ကားသည် ဖြစ်လိမ့်မည်။ အကျိုးမရှိဘဲ ငါထံသို့
မပြန်ရ။ ငါ့အလိုကို ပြည့်စုံစေမည်။ ငါစေခိုင်း

၁၂ သောအမှုဌ္ဌ အောင်လိမ့်မည်။– သင်တို့သည် ဝမ်း
မြောက်သော စိတ်နှင့်ထွက်၍၊ ချမ်းသာစွာပို့ခြင်း
ကို ခံရကြလိမ့်မည်။ တောင်ကြီးတောင်ငယ်တို့
သည် သင်တို့ရှေ့မှာ သီချင်းဆိုသံနှင့်ကြွေးကြော်
၍၊ တောဌ္ဌရိုသမျှသော အပင်တို့သည် လက်ခုပ်
၁၃ တီးကြလိမ့်မည်။– အမျိုးမျိုးသော ဆူးပင်အရာဌ္ဌ
ထင်းရူးပင်နှင့် မုရတုပင်တို့သည် ပေါက်ကြလိမ့်
မည်။ ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌
အောက်မေ့ဘို့ရာ၊ မပျောက်မပျက်ရသော ထာဝ
ရသက်သေဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၁၆

၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တရား
ကိုစောင့်၍၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်ကြလော့။ ငါ၏
ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူး ရောက်ချိန်နှင့်၊ ငါ၏
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား ထင်ရှားချိန်ရောက်လုနီး
၂ ပြီ။– ထိုသို့ပြုသောသူ၊ အမြဲစွဲလမ်းသော လူ
သားသည်၊ ဥပုသ်နေ့ကို မရှုတဲချ၊ စောင့်ရှောက်
၍ ဒုစရိုက်ကိုမပြုမည်အကြောင်း၊ မိမိလက်ကို
ချုပ်တည်းလျှင်လည်း မင်္ဂလာရှိ၏။

၃ ထာဝရဘုရား၌ မှီဝဲသော တပါးအမျိုးသား
က၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို မိမိလူမျိုးနှင့် ရှင်း
ရှင်းခွဲထားတော်မူပြီဟု မဆိုစေနှင့်။ မိန်းမလျှာ
ကလည်း၊ ငါသည် သွေ့ခြောက်သောအပင်ဖြစ်
၄ သည်ဟု မဆိုစေနှင့်။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ငါ၏ဥပုသ်နေ့ကိုစောင့်လျက်၊ ငါနှစ်
သက်သောအရာကို ရွေးယူ၍၊ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို
၅ မှီဝဲသော မိန်းမလျှာတို့အား၊– သားသမီးတို့
ထက်မြတ်သောအရာ၊ မြတ်သောနာမကို ငါအိမ်၊
ငါတန်ဘိုင်းအတွင်း၌ ငါပေးမည်။ မပျောက်နိုင်
သော ထာဝရနာမကို သူတို့အား ငါပေးမည်။–
၆ ထာဝရဘုရားထံ၌ အမှုစောင့်ခြင်း၊ နာမတော်ကို
ချစ်ခြင်း၊ ကျွန်တော်ရင်းဖြစ်ခြင်းအလိုငှါ၊ ထာဝ
ရဘုရား၌ မှီဝဲသော တပါးအမျိုးသား တို့ကိုငင်း၊
ဥပုသ်နေ့ကို မရှုတ်ချ၊ စောင့်ရှောက်၍၊ ငါ၏ပဋိ
၇ ညာဉ်ကို စွဲလမ်းသောသူ အပေါင်းတို့ကိုငင်း၊– ငါ
၏သန့်ရှင်းသောတောင်သို့ ငါဆောင်ခဲ့၍၊ ငါ၏
ပဋနာအိမ်၌ ဝမ်းမြောက်စေမည်။ သူတို့မီးရှို့
ရာယဇ်နှင့် ယဇ်အမျိုးမျိုးတို့ကို ငါ့ယဇ်ပလ္လင်
ပေါ်မှာ လက်ခံမည်။ ငါ့အိမ်ကို လူအမျိုးမျိုးဆု
၈ တောင်းရာအိမ်ဟူ၍ ခေါ်ကြလတံ့။– အရပ်
ရပ်၌ ကွဲပြားသော ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
စုဝေးစေသော အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ စုဝေးပြီးသော သူများမှတပါး အခြား
သောသူတို့ကို ထိုအစုအဝေး၌ ငါစုဝေးစေဦး
မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ အို လယ်ပြင်သားအပေါင်းနှင့် တောဌ္ဌလည်
သောသားရဲအပေါင်းတို့၊ ကိုက်စားခြင်းငှါလာကြ
၁၀ လော့။– သူ၏ကင်းစောင့်တို့သည် မျက်စိကန်း
ကြ၏။ ရှိသမျှတို့သည်မိုက်ကြ၏။ အရှဲ့ မဟောင်
နိုင်သောခွေး၊ ယောင်ယမ်းသောခွေး၊ အိပ်လျက်
၁၁ အိပ်ချင်အားကြီးသောခွေး ဖြစ်ကြ၏။– စားချင်
အားကြီး၍ ဝမ်းမပြည့်နိုင်သော ခွေးလည်း ဖြစ်
ကြ၏။ သိုးထိန်းတို့သည်လည်း မကြည့်မရှု
တတ်ကြ။ ထိုသိုးထိန်းရှိသမျှတို့သည် လမ်းလွှဲ၍
မိမိတို့လမ်းသို့လိုက်ကြပြီ။ တယောက်မျှမကြွင်း၊
တညီတညွတ်တည်း ကိုယ်အကျိုးစီးပွါးကိုသာ
၁၂ ရှာကြ၏။– လာကြ။ စပျစ်ရည်ကို ယူခဲ့မည်။
သေရည်သေရက်ကို ဝစွာသောက်ကြစို့။ ယနေ့
ဖြစ်သကဲ့သို့ နက်ဖြန်နေ့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုမျှမ
က၊ သာ၍ ကြွယ်ဝလိမ့်မည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။

၁၇

၁ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်ဆုံး၍ ကျေးဇူးပြု
တတ်သောသူတို့သည် ပယ်ရှားခြင်းကိုခံရသော
အခါ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူကို မကောင်းသောအမှု
အရာထဲကရုပ်သိမ်းဦးဟု အဘယ်သူမျှမဆင်ခြင်၊
၂ အဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့ကြ။– ထိုသို့သော သူ
သည် ချမ်းသာထဲသို့ဝင်ရ၏။ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်
လျက် မိမိအိပ်ရာပေါ်မှာ ငြိမ်ရ၏။

၃ စုန်းမသား၊ မျောက်မထားသော မိန်းမသား၊
ပြည့်တန်ဆာမသားတို့၊ ချဉ်းကပ်ကြလော့။–
၄ သင်တို့သည် အဘယ်သူကို ကျီစယ်ကြသနည်း။
အဘယ်သူအားနှုတ်ကိုဖွင့်၍ လျှာကို ထုတ်ပြကြ
သနည်း။ သင်တို့သည် ဖောက်ပြန်သောအမျိုး၊
သစ္စာပျက် သောအမျိုးဖြစ်ကြသည် မဟုတ်
၅ လော။– စိမ်းသော သစ်ပင်ရိုသမျှအောက်မှာ ရုပ်
တုဆင်းတု၌ တပ်မက်သောသူ၊ ချိုင့်ထဲ၊ ကျောက်
စောင်းအောက်မှာ သူငယ်ကို သတ်သောသူ မ
၆ ဟုတ်လော။– ချိုင့်ထဲမှာ ချောသောကျောက်ခဲ
တို့တွင် သင်၏တာရှိ၏။ ထိုသို့သောအရာတို့
သည် သင်၏အမွေဖြစ်၏။ ထိုသို့သော အရာရှေ့
မှာ သွန်းလောင်းရာပူဇော်သက္ကာနှင့် ဘောဇဉ်ပူ
ဇော်သက္ကာကို ပြုတတ်၏။ ထိုအမှုတို့ကို ငါနှစ်
၇ သက်တတ်သလော။– မြင့်လှသော တောင်ကြီး
ပေါ်မှာ သင်၏ခုတင်ကိုထားပြီးလျှင်၊ ထိုအရပ်
၈ သို့တက်၍ ယဇ်ပူဇော်တတ်၏။– သင်အောက်
မေ့စရာသက်သေကို တံခါးနှင့်တိုင်အောက်မှာ

ထားပြီး။ ငါမှတပါး အခြားသူတို့အား အဝတ်ကို
ချွတ်၍၊ အိပ်ရာပေါ်သို့ တက်လေပြီ။ မိမိခုတင်
ကို ကျယ်စေ၍ သူတို့နှင့်ဝန်ခံပြီ။ သူတို့ခုတင်ကို
လည်း တပ်မက်၍၊ နေရာအရပ်ကို ရှာလေပြီ။–
၉ ဆီမွေးပါလျက်၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့သွားပြီ။ နံ့သာ
မျိုးများကိုသုံးပြီ။ တမန်တို့ကို ဝေးသောအရပ်
သို့ စေလွှတ်၍၊ မရဏာနိုင်ငံတိုင်အောင် မိမိကို
၁၀ မိမိ နှိမ့်ချပြီ။– ဝေးစွာခရီးသွား၍ ပင်ပန်းသော်
လည်း စိတ်မပျက်။ ကြိုးစား၍ အသက်လွတ်
၁၁ သောကြောင့် အားလျော့ခြင်းမရှိ။– သင်သည်
သစ္စာပျက်သည် တိုင်အောင်ငင်း၊ ငါ့ကိုမေ့လျော့
၍သတိမပြုဘဲနေသည်တိုင်အောင်ငင်း၊ အဘယ်
သူကို ကြောက်ရွံ့သနည်း။ ငါသည် ရှေးကာလမှ
စ၍ တိတ်ဆိတ်စွာနေသောကြောင့်၊ သင်သည်
၁၂ ငါ့ကိုမကြောက်ဘဲ နေသည်မဟုတ်လော။– သင်
၏ကုသိုလ်နှင့်၊ သင်ပြုသောအမှုတို့ကို ငါဘော်
၁၃ ပြမည်။– ထိုသို့သောအမှုသည် အကျိုးကို မပေး
နိုင်။ သင်သည် အော်ဟစ်သောအခါ၊ သင်၏အ
လုံးအရင်းတို့သည် ကယ်နှုတ်ကြစေ။ လေသည်
သူတို့ကို တိုက်သွားလိမ့်မည်။ လေတမှုတ်နှင့်
လွင့်ကြလိမ့်မည်။ ငါ့ကို ကိုးစားသောသူမူကား၊
ပြည်တော်ကို ပိုင်၍၊ ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်
ကို အမွေခံရလိမ့်မည်။
၁၄ ထိုအခါ မြေကိုဖို့ကြ။ မြေကိုဖို့ကြ။ လမ်းကို
ပြင်ကြ။ ငါ့လူတို့၏ လမ်းခရီး၌ အဆီးအတားမ
၁၅ ရှိစေနှင့်ဟု ငါပြောဆိုရ၏။– အကြောင်းမူကား၊
သန့်ရှင်းခြင်းဟု နာမရှိတော်မူထသော၊ အနန္တ
ကာလတည်းဟူသော ဘုံဗိမာန်၌ စံတော်မူထ
သော၊ အထွဋ်အမြတ် ဖြစ်တော်မူသောဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် မြင့်မြတ်သန့်ရှင်း
သောအရပ်၌နေ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူနှင့်နှလုံး
ကြေကွဲသောသူတို့၏စိတ်ဝိညာဉ်အသက်ရှင်စေ
ခြင်းငှါ၊ ကြေကွဲနှိမ့်ချသော စိတ်သဘောရှိသော
၁၆ သူတို့၌လည်း ငါနေ၏။– ငါသည် အစဉ်မပြတ်
တရားတွေ့မည်မဟုတ်။ အစဉ်မပြတ် အမျက်
ထွက်မည်မဟုတ်။ ထိုသို့ဟုတ်လျှင်၊ အသက်
သည် ငါ့ရှေ့မှာ ပျောက်၍၊ ငါဖန်ဆင်းသော
ဝိညာဉ်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။–
၁၇ သူ၏ လောဘလွန်ကျူးခြင်းအပြစ်ကြောင့်၊ ငါ
သည် အမျက်ထွက်၍ ဒဏ်ခတ်လေ၏။ အမျက်
ထွက်၍ မျက်နှာကို လွှဲလေ၏။ သူသည်လည်း
၁၈ မိမိအလိုရှိရာလမ်းသို့ လွှဲသွားလေ၏။– သူ၏ အ
ကျင့်ဓလေ့တို့ကို ငါမြင်ပြီ။ သူ့ကိုအနာပျောက်
စေ၍ လမ်းပြဦးမည်။ သူ့ကိုငင်း၊ သူနှင့်အတူ
စိတ်ညှိုးငယ်သော သူတို့ကိုငင်း၊ ချမ်းသာပေးဦး
၁၉ မည်။– ငါသည် နူတ်ခမ်းအသီးကို ဖန်ဆင်း၏။
ဝေးသောသူ၌ငင်း၊ နီးသောသူ၌ငင်း ငြိမ်သက်
ခြင်းဖြစ်စေ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းဖြစ်စေ၊ သူ၏အနာ
ကို ငါပျောက်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
၂၀ မူ၏။– မတရားသောသူတို့မူကား၊ မငြိမ်နိုင်ဘဲ
လှုပ်ရှား၍၊ ရွံ့နှင့် အမှိုက်ကိုပက်သော ပင်လယ်
၂၁ ရေနှင့် တူကြ၏။– မတရားသောသူတို့၌ ငြိမ်
သက်ခြင်းမရှိဟု ငါ၏ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။

၅၈

၁ အသံမလျော့ဘဲ ကြွေးကြော်လော့။ တံပိုးသံ
ကဲ့သို့ အသံကိုလွှင့်၍၊ ယာကုပ်အမျိုးသားဖြစ်
သော ငါ၏လူတို့အား၊ သူတို့ဒုစရိုက်အပြစ်ကို
၂ ဘော်ပြလော့။– သူတို့သည် တရားကျင့်သောအ
မျိုး၊ မိမိဘုရားသခင်၏ပညတ်တို့ကို မစွန့်သော
အမျိုးကဲ့သို့၊ နေ့တိုင်းငါ့ကိုရှာ၍ ငါ၏တရားလမ်း
၌ မွေ့လျော်ကြသည်တကား။ ဖြောင့်မတ်စွာ တ
ရားစီရင်ချက်တို့ကို ငါ့ထံမှာအစဉ်မေးမြန်း၍၊ ဘု
ရားသခင့်ထံသို့ ချဉ်းကပ်ရာ၌ မွေ့လျော်ကြ
၃ သည်တကား။– အကျွန်ုပ်တို့သည် အစာရှောင်
ခြင်းအကျင့်ကို ကျင့်သောအခါ၊ ကိုယ်တော်
သည် အဘယ်ကြောင့် မြင်တော်မမူသနည်း။ အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် ဒြိုးဒြဲစွာကျင့်သောအခါ၊ ကိုယ်
တော်သည် အဘယ်ကြောင့် သိမှတ်တော်မမူသ
နည်းဟု ဆိုသော်၊ သင်တို့သည် အစာရှောင်
သောနေ့၌ ကိုယ်တိုင်ပျော်မွေ့၍၊ ကျွန်တို့ကိုပင်
၄ ပန်းစွာလုပ်စေကြ၏။– သင်တို့သည် ငြင်းခုံရန်
တွေ့လျက်၊ အမမှလက်ဆုပ်နှင့် ထိုးလျက် အစာ
ရှောင်ကြ၏။ မြင့်သောအရပ်၌ မိမိတို့အသံကို
ကြားစေခြင်းငှါ၊ ယခုကာလအခါ အစာရှောင်ကြ
၅ သည်မဟုတ်။– ငါနှစ်သက်သော အစာရှောင်
ခြင်းသည် ထိုသို့သော လက္ခဏာရှိသလော။ လူ
သည် တရက်တွင် ဒြိုးဒြဲစွာကျင့်ခြင်း၊ ကိုင်းပင်
ကဲ့သို့ ဦးချခြင်း၊ အိပ်ရာဘို့ လျော်တေနှင့်ပြာကို
ခင်းခြင်း၊ လက္ခဏာရှိလျှင်၊ အစာရှောင်ခြင်းဟု
၍ဦး၊ ထာဝရဘုရား နှစ်သက်တော်မူသောနေ့
၆ ရက် ဟူ၍ငင်း မုည်အပ်သလော။– ငါနှစ်သက်
သော အစာရှောင်ခြင်းဟူမူကား၊ မတရားသော
အချည်အနှောင်ကို ချွတ်ခြင်း၊ လေးသောဝန်ကို
ချခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲခံရသော သူတို့ကို လွှတ်ခြင်း၊
၇ ထမ်းဘိုးရှိသမျှကို ချိုးခြင်းမဟုတ်လော။– မွတ်
သိပ်သောသူကို အစာကျွေးခြင်း၊ နေရာမရှိ၊

To Contents

ဆင်းရဲသောသူတို့ကို ကိုယ်အိမ်သို့ဆောင်ခြင်း၊ အဝတ်မရှိသောသူကိုမြင်လျှင်၊ အဝတ်ကိုပေးခြင်း၊ ကိုယ်အသားကို မရှောင်ဘဲနေခြင်း မဟုတ်လော။

၈ သို့ပြုလျှင် သင်၏အလင်းသည် မိုးယံသောက်သော အလင်းကဲ့သို့ပေါ်ထွန်း၍၊ အလျင်အမြန် ကျန်းမာခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ သင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီသည် သင့်ရှေ့၌ သွား၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် နောက်၌ လုံခြုံစေ

၉ လိမ့်မည်။– သို့ပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်ခေါ်သောအခါ ထူးတော်မူလိမ့်မည်။ အော်ဟစ်သောအခါ၊ ငါရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်သည် သင်၏အထဲက ထမ်းဘိုးကိုငင်း၊ လက်ညှိုးထိုးခြင်းကိုငင်း၊ ကဲ့ရဲ့သောစကားကို

၁၀ ငင်း ပယ်ရှားရ၍၊– မွတ်သိပ်သောသူနှင့် ဆင်းရဲခံရသောသူကို သနားသောစိတ်နှင့် ချမ်းသာပေးလျှင်၊ မရှင်းလင်းသောအရာမှာ သင်၏အလင်းသည်ပေါ်ထွန်း၍၊ သင်၏မှောင်မိုက်သည် မွန်း

၁၁ တည့်အလင်းကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို အစဉ်ပဲ့ပြင်တော်မူမည်။ အစာခေါင်းပါးသည်ကာလ၌ဝစွာကျွေး၍၊ သင်၏အရိုးတို့ကိုခိုင်ခံ့စေတော်မူမည်။ သင်သည် ရေလောင်းသောဥယျာဉ်ကဲ့သို့ငင်း၊ ရေမပြတ်နိုင်သော စမ်း

၁၂ ရေတွင်းကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။– သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ရှေးပြိုပျက်ရာတို့ကို ပြုပြင်ကြလိမ့်မည်။ ရှေးကာလ၌ တည်ဘူးသော တိုက်မြစ်များအပေါ်မှာ ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်ကြလိမ့်မည်။ သင်သည်လည်း၊ ပြိုပျက်သောဖြို့ရိုးကို ပြုပြင်သောသူ၊ လူနေရာလမ်းများကို ပြင်ဆင်သောသူ

၁၃ ဟူ၍ သမုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။– သင်သည် ဥပုသ်နေ့ကို မရှုတ်ချ။ ငါသန့်ရှင်းသောနေ့မှာ ကိုယ်အလိုသို့မလိုက်၊ ဥပုသ်နေ့ကို မွေ့လျော်ရာနေ့၊ ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းသောနေ့၊ ရှိသေဘွယ်သောနေ့ဟူ၍ ခေါ်သဖြင့် ကိုယ်အမှုကိုမပြု၊ ကိုယ်အလိုသို့မလိုက်၊ ကိုယ်စကားကို

၁၄ မပြောဘဲနေ၍ ထိုနေ့ကို ရိုသေလျှင်၊– သင်သည် ထာဝရဘုရား၌ ပျော်မွေ့ရလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာမြင့်သောအရပ်တို့ကို ငါစီးစေ၍၊ သင့်အဘယာကုပ်၏အမွေဥစ္စာနှင့် ငါကျွေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား၏နှုတ်တော်ထွက်အမိန့်တော်ရှိ၏။

၅၉

၁ ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရားသည် မကယ်တင်နိုင်အောင် လက်တော်တို့သည် မဟုတ်။ မ ကြားနိုင်အောင် နားတော်ထိုင်းသည် မဟုတ်။–

၂ သင်တို့ ဒုစရိုက်သည် သင်တို့ကို ဘုရားသခင်နှင့် ကွာစေပြီ။ ကြားတော်မမူစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့အ

၃ ပြစ်သည် မျက်နှာတော်ကို လွှဲစေပြီ။– သင်တို့လက်သည် အသွေးနှင့်ငင်း၊ လက်ချောင်းတို့သည် ဒုစရိုက်နှင့်ငင်း ညစ်ညူးကြ၏။ သင်တို့သည် နှုတ်ခမ်းနှင့် လျှာအားဖြင့် မုသာစကား၊

၄ အဓမ္မစကားကို ပြောတတ်ကြ၏။– တရားကို အဘယ်သူမျှမရှာ၊ သစ္စာကို အဘယ်သူမျှမစောင့်၊ အနတ္တကိုကိုးစား၍ မုသာစကားကို ပြောတတ်ကြ၏။ မကောင်းသောအကြံကို ပဋိသန္ဓေယူ၍၊

၅ အဓမ္မအမှုကိုဘွားကြ၏။– သူတို့သည် မြွေဆိုး၏အဥတို့ကိုဝပ်၍ ပေါက်စေကြ၏။ ပင့်ကူအမြွေးကိုလည်း ရက်ကြ၏။ သူတို့ဥများကို စားသောသူသည် သေတတ်၏။ အဥကိုခွဲလျှင် မြွေဆိုး

၆ ပေါက်တတ်၏။– သူတို့ရက်သောအမြွေးဖြင့် အဝတ်ကို မလုပ်ရ။ ကိုယ်အကျင့်နှင့် ကိုယ်ကို မခြုံရကြ။ သူတို့ပြုသောအမှုသည် အဓမ္မအမှုဖြစ်၏။

၇ သူတို့လက်၌ ကြမ်းတမ်းသောအမှုရှိ၏။– သူတို့ခြေသည် အဓမ္မအမှုကိုပြုခြင်းငှါ ပြေးတတ်၏။ အပြစ်မရှိသောသူ၏အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ လျင်မြန်၏။ သူတို့အကြံသည် အဓမ္မအကြံဖြစ်၍၊ သူတို့သွားရာလမ်း၌ ပျက်စီးခြင်းနှင့် ဒုက္ခ

၈ ဆင်းရဲခြင်းရှိ၏။– ချမ်းသာလမ်းကို သူတို့မသိကြ။ သူတို့ခရီးသွားရာတွင် တရားမပါ။ မိမိတို့သွားစရာဘို့ ကောက်သောလမ်းတို့ကို ပြင်ဆင်ကြပြီ။ လိုက်သွားသောသူ မည်သည်ကား၊ ချမ်းသာကို မသိရ။

၉ ထို့ကြောင့်၊ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်ခြင်းသည် ငါတို့နှင့်ဝေး၏။ တရားသည်လည်း ငါတို့ကိုမမှီ။ အလင်းကို မြော်လင့်သောအခါ ရှင်းလင်းခြင်းမရှိ။ ရောင်ခြည်ကို မြော်လင့်သော်လည်း၊ မှောင်

၁၀ မိုက်၌ သွားလာရကြ၏။– မမြင်နိုင်သော သူကဲ့သို့ နံရံကိုစမ်းသပ်ရကြ၏။ မျက်စိမရှိသော သူကဲ့သို့ စမ်းသပ်ရကြ၏။ ညအချိန်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ မွန်းတည့်အချိန်၌ ထိမိ၍ လဲကြ၏။ စည်းစိမ်ကို

၁၁ ခံစားလျက်၊ သေသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။– ငါတို့ရှိသမျှသည် ဝံကဲ့သို့မြည်တမ်း၍၊ ချိုးကဲ့သို့ ညည်းညူကြ၏။ တရားစီရင်ခြင်းကို မြော်လင့်၍ မရကြ။ ကယ်တင်ခြင်းကျေးဇူးကို မြော်လင့်

၁၂ သော်လည်း၊ ငါတို့နှင့် ဝေးလှု၏။– ငါတို့အပြစ်တို့သည် ရှေ့တော်၌များပြားကြ၏။ ဒုစရိုက်တို့သည် ငါတို့တဘက်၌ သက်သေခံကြ၏။ ကိုယ်

အပြစ်တို့သည် ကိုယ်၌ စွဲကပ်လျက်၊ ကိုယ်ပြုမိ
၁၃ သော ဒုစရိုက်များကို ကိုယ်သိကြ၏။– ထာဝရ
ဘုရားကို ပြစ်မှားခြင်း၊ ငြင်းပယ်ခြင်းကိုပြု၍၊ ငါ
တို့၏ဘုရားသခင်ကို စွန့်ကြပြီ။ ညှဉ်းဆဲသော
စကား၊ ပုန်ကန်သောစကားကိုပြောခြင်း၊ မဟုတ်
မမှန်သောစကားကို အောက်မေ့၍၊ စိတ်နှလုံးထဲ
၁၄ က မြွက်ဆိုခြင်းကို ပြုကြပြီ။– ဖြောင့်မတ်စွာ စီ
ရင်ခြင်းသည် ဆုတ်သွားပြီ။ တရားသည် အဝေး
ကရပ်၍ နေ၏။ သစ္စာသည် လမ်း၌လဲပြီ။ ဖြောင့်
၁၅ သောသဘော မဝင်နိုင်ရာ။– သစ္စာသည် ပျက်ခဲ့
ပြီ။ ဒုစရိုက်ကိုရှောင်သောသူသည် လုယူခြင်းကို
ခံရ၏။ ထိုအမှုကို ထာဝရဘုရားသည်မြင်လျှင်၊
၁၆ တရားမရှိသောကြောင့် မုန်းတော်မူ၏။– လူတ
ယောက်မျှမရှိသည်ကိုမြင်တော်မူ၏။ တောင်းပန်
သောသူ တယောက်မျှမရှိသည်ကို အံ့သြတော်မူ
၏။ ထို့ကြောင့်၊ မိမိလက်တော်သည် မိမိအဘို့
ကယ်တင်ခြင်းအမှုကိုပြု၍၊ မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်း
၁၇ တရားသည် မိမိကို ထောက်ပင့်၏။– ဖြောင့်မတ်
ခြင်း တရားတည်းဟူသောရင်ကျပ်ကို ဝတ်ဆင်
၍၊ ကယ်တင်ခြင်းတည်းဟူသော သံခမောက်
လုံးကိုဆောင်းတော်မူ၏။ အပြစ်ပေးခြင်းအဝတ်
ကိုဝင်း၊ စိတ်အားကြီးခြင်းဝတ်လုံကိုဝင်း၊ ယူတင်
၁၈ ဝတ်ဆောင်တော်မူ၏။– သူတို့အကျင့်အတိုင်း
အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူမည်။ ရန်ဘက်
ပြုသောသူတို့အား အမျက်တော်ကိုဝင်း၊ ရန်သူ
တို့ ခံထိုက်သည်အတိုင်းအပြစ်ကိုဝင်း၊ တကျွန်း
တနိုင်ငံသားတို့အား အကျိုးအပြစ်ကိုဝင်း ဆပ်
၁၉ ပေးတော်မူမည်။– သို့ဖြစ်၍၊ အနောက်မျက်
နှာသားတို့နှင့်၊ နေထွက်ရာအရပ်သားတို့သည်
ထာဝရဘုရား၏နာမတော်နှင့် ဘုန်းတော်ကို ရို
သေကြလိမ့်မည်။ ရန်သူသည် ရေလွှမ်းမိုးသကဲ့
သို့ဝင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်
၂၀ သည် ဆီးတားတော်မူမည်။– ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ရွေးနှုတ်သောသခင်သည် ဇိ
အုန်တောင်ပေါ်သို့ ကြွ၍၊ မတရားသောအမှုမှ
လွဲသော ယာကုပ်အမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ ရောက်
၂၁ လတံ့။– သူတို့၌ ငါ့ကိုယ်တိုင်ပေးသော ပဋိညာဉ်
တရားဟူမူကား၊ သင်၏အပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်
သော ငါ၏ဝိညာဉ်နှင့် သင်၏နှုတ်၌ငါထားသော
စကားသည် ယခုမှစ၍ကာလအစဉ်အဆက် သင်
၏နှုတ်၊ သင့်အမျိုးအနွယ်၏နှုတ်နှင့်၊ သင့်အမျိုး
အနွယ်၏ အမျိုးအနွယ်၏နှုတ်ထဲက မထွက်မ
ပျောက်ရဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၆၀

၁ သင်ထလော့။ လင်းလော့။ သင်၏အလင်း
ရောက်လာပြီ။ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်
၂ သင်၏အပေါ်မှာ ပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏။– ကြည့်ရှု
လော့။ မှောင်မိုက်သည် မြေကြီးကို ဖုံးလွှမ်းလိမ့်
မည်။ ထူထပ်သောမှောင်မိုက်သည် လူများကို
ဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ သင်၏အပေါ်
မှာ ထာဝရဘုရားသည်ပေါ်ထွန်းတော်မူ၍၊ ဘုန်း
တော်သည် သင်၏အပေါ်မှာ ထင်ရှားလျက်ရှိ
၃ လိမ့်မည်။– တပါးအမျိုးသားတို့သည် သင်၏အ
လင်းသို့ငင်း၊ ရှင်ဘုရင်တို့သည် သင်၌ ပေါ်ထွန်း
၄ ခြင်းအရောင်သို့ငင်း လာကြလိမ့်မည်။– အရပ်
ရပ်သို့ မျှော်ကြည့်လော့။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့
သည်စုဝေး၍ သင့်ထံသို့ လာကြ၏။ သင်၏သား
သမီးတို့သည် အဝေးကလာ၍၊ သင်၏အနားမှာ
၅ မွေးစားခြင်းကို ခံကြလိမ့်မည်။– ထိုအခါ သင်
သည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် ရွှင်လန်းခြင်းရှိလိမ့်
မည်။ နှလုံးတုန်လှုပ်၍ ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား၊ သမုဒ္ဒရာ၏ကြွယ်ဝခြင်းသည်
သင့်ဘက်သို့ပြောင်းလဲ၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏
စည်းစိမ်သည် သင့်လက်သို့ရောက်လိမ့်မည်။–
၆ ကုလားအုပ်များနှင့် မိဒျန်ပြည်၊ ဧဖာပြည်မှဖြစ်
သော ကုလားအုပ်မျိုးတို့သည် သင့်ကို နှံပြားကြ
လိမ့်မည်။ ရှေဘပြည်သားအပေါင်းတို့သည် လာ
ကြလိမ့်မည်။ ရွှေနှင့်လောဗန်ကိုဆောင်ခဲ့၍၊
ထာဝရဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့ကို ဝမ်း
၇ မြောက်စွာ ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။– ကေဒါပြည်၏
သိုးစုအပေါင်းတို့သည် သင့်ထံမှာ စုဝေးကြလိမ့်
မည်။ နဗာယုတ်ပြည်၏ ဆိတ်တို့သည် သင်၏
အမှုကို ဆောင်ရွက်၍၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော
လက္ခဏာနှင့် ငါ၏ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်သို့ တက်ကြ
လိမ့်မည်။ ငါ့ဘုန်း ထင်ရှားရာဗိမာန်ကို ငါသည်
၈ သာ၍ ဘုန်းပွင့်စေမည်။– မိုးယံတိမ်ကဲ့သို့ငင်း၊
မိမိတို့အိမ်သို့ပျံသော ချိုးများကဲ့သို့ငင်း ပျံလာ
သော ဤသူတို့ကား၊ အဘယ်သူ ဖြစ်ကြလိမ့်
၉ မည်နည်း။– အကယ်စင်စစ် သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကြောင့်ငင်း၊ သင်၏
ဘုန်းကို ပွင့်စေသော၊ ဣသရေလအမျိုး၏ သန့်
ရှင်းသောဘုရားကြောင့်ငင်း၊ သင်၏သားတို့နှင့်
တကွ သူတို့ရွှေငွေများကိုအဝေးမှဆောင်ခဲ့ခြင်းငါ
တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် ငါ့ကိုစောင့်နေ၍၊
တာရှုသဘော်တို့သည် အဦးပြုကြလိမ့်မည်။–
၁၀ တပါးအမျိုးတို့သည် သင်၏မြို့ရိုးကို တည်ကြ

To Contents

လိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်တို့သည်လည်း သင့်ကို ပြုစု
ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် အ
မျက်ထွက်၍ သင့်ကိုဒဏ်ခတ်သော်လည်း၊ စေ
၁၁ တနာစိတ်နှင့် သနားဦးမည်။– တပါးအမျိုးသား
တို့၏စည်းစိမ်ကို သင့်ထံသို့ဆောင်ခဲ့၍၊ သူတို့၏
ရှင်ဘုရင်တို့ကိုလည်း ပို့သမည်အကြောင်း၊ သင်
၏တံခါးတို့ကို နေ့ည၌မပိတ်ဘဲ အစဉ်ဖွင့်ထားရ
၁၂ လိမ့်မည်။– အကြင်ပြည်နှင့် အကြင်နိုင်ငံသည်
သင်၏အမှုကိုမဆောင်၊ ထိုပြည်နှင့်ထိုနိုင်ငံသည်
ပျက်စီးရလိမ့်မည်။ ထိုသို့သော တိုင်းနိုင်ငံတို့
သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းကို အမှန်ခံရကြ
၁၃ လိမ့်မည်။– ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို တင့်တယ်
စေခြင်းငှါ၊ လေဗနုန်ဘုန်းနှင့်တကွ ထင်းရူးပင်၊
တဇေရပင်၊ တာရှုရပင်တို့သည် သင့်ထံသို့ တညီ
တညွတ်တည်း ရောက်လာကြလိမ့်မည်။ ငါသည်
၁၄ ငါ၏ခြေတင်ရာအရပ်ကို ဘုန်းပွင့်စေမည်။– သင့်
ကို ညှဉ်းဆဲသောသူတို့၏သားတို့သည် သင့်ထံ
သို့လာ၍ ဦးချကြလိမ့်မည်။ သင့်ကို မထီမဲ့မြင်
ပြုသောသူအပေါင်းတို့သည် သင်၏ခြေရင်း၌ဝပ်
နေကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏မြို့၊ ဣသရေ
လအမျိုး၏ သန့်ရှင်းသောဘုရား၏ ဇိအုန်မြို့ဟု
၍၊ သင့်ကို သမုတ်ကြလိမ့်မည်။
၁၅ သင့်ကို အဘယ်သူမျှ ရှောက်၍မသွားရမည်
အကြောင်း၊ သူတပါးတို့သည် သင့်ကို စွန့်ပစ်ရွံရှာ
ကြသည်အတွက်၊ ငါသည် သင့်ကို ထာဝရအထွန်
အမြတ်ဖြစ်စေမည်။ လူမျိုးအစဉ်အဆက် ဝမ်း
၁၆ မြောက်စရာအကြောင်းလည်းဖြစ်စေမည်။– သင်
သည် တပါးအမျိုးသားတို့၏နို့ကို စို့ရလိမ့်မည်။
ရှင်ဘုရင်တို့၏သားမြတ်ကိုလည်း စို့ရလိမ့်မည်။
ငါထာဝရဘုရားသည်၊ သင့်ကိုကယ်တင်သောသူ၊
ယာကုပ်အမျိုးဦ့ တန်ခိုးကြီးသောဘုရားသည်၊
သင့်ကို ရွေးနှုတ်သောသူဖြစ်ကြောင်းကို သင်
၁၇ သည်သိရလိမ့်မည်။– ကြေးဝါအရာ၌ရွှေကိုငင်၊
သံအရာ၌ငွေကိုငင်၊ သစ်သားအရာ၌ကြေးဝါကို
ငင်၊ ကျောက်အရာ၌သံကိုငင်း ငါဆောင်ခဲ့မည်။
သင်၏အရာရှိတို့ကို ငြိမ်သက်သောသဘော၊ အ
ခွန်ခံတို့ကို ဖြောင့်မတ်သောသဘောနှင့် ပြည့်စုံ
၁၈ စေမည်။– သင်၏ပြည်၌ အနိုင်အထက်ပြုခြင်း
အသံကို နောက်တဖန် မကြားရ။ သင်၏နယ်အ
တွင်းတွင် လုယူဖျက်ဆီးခြင်းမရှိရ။ သင်၏မြို့ရိုး
ကို ကယ်တင်ခြင်းဟူ၍ငင်း၊ မြို့တံခါးတို့ကို ချီး
၁၉ မွမ်းခြင်းဟူ၍ငင်း သမုတ်ရလိမ့်မည်။– နောက်
တဖန် နေ့အချိန်၌ သင်၏အလင်းသည် နေပေး
သောအလင်းမဟုတ်၊ ည၌အချိန်၌လည်း၊ လအ
ရောင်သည် သင့်ကိုမလင်းစေရ။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သင်၌ထာဝရအလင်း၊
သင်၏ဘုရားသခင်သည် သင်၏ ဘုန်းအသရေ
၂၀ ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။– နောက်တဖန် သင်၏နေ
သည် မဝင်ရ။ သင်၏ လသည်လည်း မဆုတ်ရ။
ထာဝရဘုရားသည် သင်၌ ထာဝရအလင်းဖြစ်
တော်မူ၍၊ စိတ်မသာညည်းတွားရာ ကာလကုန်
၂၁ လေပြီ။– သင်၏လူအပေါင်းတို့သည် ဖြောင့်မတ်
၍၊ ပြည်တော်ကို အစဉ်အမြဲအမွေခံသဖြင့်၊ ငါ၏
ဘုန်းပွင့်စေခြင်းငှါ၊ ငါကိုယ်တိုင်စိုက်၍ပြုစုသော
၂၂ ပျိုးပင် ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။– သူငယ်တယောက်
သည် လူတထောင်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ အားနည်း
သောသူတယောက်သည် အားကြီးသောလူမျိုး
ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားသည် အချိန်
ရောက်လျှင် ထိုအမှုကိုနှိုးဆော်မည်။

၆၁

၁ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အပေါ်
မှာ တည်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဆင်းရဲ
သားတို့အား ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ကြား
ပြောစေခြင်းငှါ ငါ့ကိုဘိသိက်ပေးတော်မူပြီ။
နှလုံးကြေကွဲသောသူတို့၏အနာကိုစည်းစေခြင်း
ငှါငင်း၊ ဘမ်းသွားချုပ်ထားလျက်ရှိသောသူတို့
အားလွှတ်ခြင်းအကြောင်းနှင့်၊ အကျဉ်းခံလျက်ရှိ
သောသူတို့အား ထောင်တံခါးဖွင့်ခြင်းအကြောင်း
၂ ကို ပြစေခြင်းငှါငင်း။– ထာဝရဘုရား၏ မင်္ဂလာ
နှစ်နှင့်၊ ငါတို့ဘုရားသခင် အပြစ်ပေးတော်မူရာ
နေ့ရက်ကာလကို ကြားပြောစေခြင်းငှါငင်း၊ စိတ်
မသာညည်းတွားသောသူတို့အား နှစ်သိမ့်စေ
၃ ခြင်းငှါငင်း။– စိတ်မသာညည်းတွားသော ဇိအုန်
မြို့သားတို့အဘို့စီရင်၍၊ ပြာအရာ၌ ပေါင်းသရ
ဖူ၊ ဝမ်းနည်းခြင်းအရာ၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဆီ၊
ညှိုးငယ်သော စိတ်သဘောအရာ၌ ချီးမွမ်းခြင်း
အဝတ်တန်ဆာကို သူတို့အားပေးစေခြင်းငှါငင်း၊
ငါကို စေလွှတ်တော်မူပြီ။ ထိုသူတို့သည် ဖြောင့်
မတ်ခြင်းသပိတ်ပင်၊ ဘုန်းအသရေတော်ဘို့ ထာ
ဝရဘုရား စိုက်ပျိုးတော်မူသောအပင်ဟူ၍ သ
၄ မုတ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။– ရှေးပြိုပျက်ရာ
တို့ကို ပြုပြင်ကြလိမ့်မည်။ ရှေးကာလ၌ သုတ်
သင်ပယ်ရှင်းရာတို့ကိုတည်ဆောက်ကြလိမ့်မည်။
ဆိတ်ညံသောမြို့ရာ၊ အစဉ်အဆက် စွန့်ပစ်ရာအ
၅ ရပ်တို့ကို ပြုစုကြလိမ့်မည်။– တပါးအမျိုးသား
တို့သည် ရပ်လျက်၊ သင်တို့သိုးစုများကို ထိန်း

To Contents

ကျောင်းကြလိမ့်မည်။ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် သင်တို့အဘို့ လယ်လုပ်၍၊ စပျစ်ဥယျာဉ်
၆ ကိုလည်း ပြုစုကြလိမ့်မည်။– သင်တို့မူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဟူ၍ငင်း၊ ငါ
တို့ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ထမ်းဟူ၍ငင်း သမုတ်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့၏ စည်းစိမ်ကိုစား၍၊ သူတို့၏ဘုန်းအသရေ၌
၇ ဝါကြွားဝံမ်းမြောက် ကြလိမ့်မည်။– သင်တို့ အရှက်ကွဲခြင်းအရာ၌ နှစ်ဆသောအကျိုးကိုခံရ၍၊ အသရေပျက်ခြင်းအရာ၌လည်း၊ သူတို့အဘို့ကို
ခံစားလျက် ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့မြေ၌ နှစ်ဆသောအဘို့ကိုအမွေခံရ၍၊ ထာဝရဝမ်း
၈ မြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကြလိမ့်မည်။– အကြောင်းမူကား၊ ငါထာဝရဘုရားသည် တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းကိုနှစ်သက်၏။ လုယူခြင်းအမှုနှင့်အမွှမ်းမှုကိုမုန်း၏။ သစ္စာအတိုင်း သူတို့အားအကျိုးကို
ပေးမည်။ သူတို့နှင့် ထာဝရပဋိညာဉ်ကိုဖွဲ့မည်။–
၉ သူတို့အမျိုးအနွယ် သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် တပါးအမျိုးသားနေရာအရပ်ရပ်၌ ကျော်စောကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ထာဝရဘုရားကောင်းကြီး
ပေးတော်မူသော အမျိုးအနွယ်ဖြစ်ကြ၏ဟု သူတို့ကိုမြင်သောသူအပေါင်းတို့သည် ဝန်ခံကြလိမ့်
မည်။
၁၀ ထာဝရဘုရားကြောင့် ငါသည် အလွန်ဝမ်းမြောက်၍၊ ငါ၏ဘုရားသခင်ကြောင့် ဂျိုဝိညာဉ်
သည် ရွှင်လန်းမည်။ အကြောင်းမူကား၊ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် ပေါင်းသရဖူကို ဆောင်းသကဲ့သို့ငင်း၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးသည် တန်ဆာဆင်သကဲ့သို့ငင်း၊ ကယ်တင်ခြင်းအဝတ်တန်
ဆာနှင့် ဂျိကို ဝတ်ဆင်စေ၍၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း
၁၁ ဝတ်လုံနှင့်ခြုံတော်မူပြီ။– မြေကြီးသည်အပင်ကို ပေါက်စေသကဲ့သို့ငင်း၊ လယ်ယာသည်မိမိ၌စိုက်
သောမျိုးစေ့ကို အညှောက်ထွက်စေသကဲ့သို့
ငင်း၊ ထိုအတူ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသော လူမျိုးရှေ့မှာ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် ချီးမွမ်းခြင်းကို
ပေါ်ထွန်းစေတော်မူလိမ့်မည်။

၆၂

၁ ဇိအုန်မြို့တည်းဟူသော ယေရုရှလင်မြို့၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် ရောင်ခြည်ကဲ့သို့ငင်း၊ သူ
၏ကယ်တင်ခြင်းသည် ထွန်းတောက်သောဆီမီး
ခွက်ကဲ့သို့ငင်း မထင်ရှားမီတိုင်အောင် ထိုမြို့အ
တွက် ငါသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ မနေရ။–
၂ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း
ကိုငင်း၊ ရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့သည် သင်၏ဘုန်း
အသရေကိုငင်း မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘု
ရား၏နှုတ်တော်ထွက်နာမသစ်ဖြင့် သင့်ကိုခေါ်
၃ ကြလိမ့်မည်။– သင်သည် ထာဝရဘုရား၏လက်တော်၌ တင့်တယ်သောဦးရစ်၊ သင်၏ ဘုရားသခင်ကိုင်တော်မူသော မင်းမြောက်သရဖူဖြစ်လိမ့်
၄ မည်။– သင့်ကို၊ စွန့်ပစ်သောသူဟူ၍ငင်း၊ သင်၏မြေကို၊ လူဆိတ်ညံသောမြေဟူ၍ငင်း နောက်တဖန်မခေါ်ရ။ သင်သည် ငါနှစ်သက်သောသူ၊ သင်
၏မြေသည် လက်ထပ်သောမြေဟူသောအမည်
ကို ရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား
သည် သင့်ကို နှစ်သက်တော်မူ၏။ သင်၏မြေကို
၅ လည်း လက်ထပ်ရလိမ့်မည်။– လူပျိုသည် အပျိုကညာနှင့် လက်ထပ်သကဲ့သို့၊ သင်၏သားတို့
သည် သင်နှင့် လက်ထပ်ကြလိမ့်မည်။ မင်္ဂလာ
ဆောင်လုလင်သည် မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးၨ၌
ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့၊ သင်၏ဘုရားသခင်သည်
သင်၌ဝမ်းမြောက်တော်မူလိမ့်မည်။
၆ အို ယေရုရှလင်မြို့၊ နေ့ညဉ့်မပြတ် တိတ်ဆိတ်စွာမနေရသော လူစောင့်တို့ကို သင်၏မြို့
ရိုးပေါ်မှာ ငါထားပြီ။ ထာဝရဘုရားကို အောက်
မေ့စေသောသူတို့၊ တိတ်ဆိတ်စွာ မနေကြနှင့်။–
၇ ယေရုရှလင်မြို့ကို အမြဲတည်တော်မမူ၊ မြေကြီး
ပေါ်မှာ ချီးမွမ်းစရာအကြောင်း ဖြစ်စေတော်မမူ
မီတိုင်အောင်၊ ဘုရားသခင်ကို မငြိမ်စေကြနှင့်။–
၈ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်၏စပါးနှင့် နောက်တဖန် ငါမကျွေး။ သင်သည် ကြိုးစား၍လုပ်သော စပျစ်ရည်ကို တပါးအမျိုးသား
၉ တို့သည် မသောက်ရကြ။– စပါးကိုရိတ်သောသူတို့သည် ကိုယ်တိုင်စား၍၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ စပျစ်သီးကို သိမ်းသောသူတို့
သည် ငါ၏ သန့်ရှင်းရာဌာနတန်တိုင်းအတွင်း၌
စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြလိမ့်မည်ဟု တန်ခိုး
ကြီးသော လက်ျာလက်ရုံးတော်ကို တိုင်တည်၍
ကျိန်ဆိုတော်မူပြီ။
၁၀ မြို့တံခါးမှ ထွက်ကြ။ ထွက်ကြ။ လူများဘို့
လမ်းကို ပြင်ကြ။ မြေဖို့ကြ။ ဖို့ကြ။ ကျောက်များ
၁၁ ကို ပယ်ရှင်းကြ။ လူများဘို့ အလံကိုထူကြ။– မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ သင့်ကို ကယ်တင်သောသူသည် လာ
၏။ မိမိခံထိုက်သောအခသည် မိမိ၌ပါလျက်၊ ဆု
လဝ်တော်သည် ရှေ့တော်၌ရှိ၏ဟု ဇိအုန်သတို့
၁၂ သမီးကို ပြောကြလော့။– သူတို့သည် သန့်ရှင်း

သောသူ၊ ထာဝရဘုရား ရွေးနှုတ်တော်မူသောသူ ဟူ၍ငင်း၊ သင်သည် သူတပါး မစွန့်ပစ်၊ စည်ပင်သောမြို့ဟူ၍ငင်း သမုတ်ခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။

၆၃

၁ တင့်တယ်သော အဝတ်တန်ဆာဆင်ခြင်း၊ ကြီးသောတန်ခိုးကြောင့် ဝါကြွားခြင်းရှိ၍၊ ပန်းဆိုးသော အဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ ဇဒုံပြည်ဗေဇရမြို့မှလာသောဤသူကား၊ အဘယ်သူဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ဟောရ၍၊ ကယ်တင်ခြင်းငှါ တန်ခိုးကြီးသော ငါပေတည်း။

၂ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့် နီသောအဝတ်ကို ဝတ်တော်မူသနည်း။ အဝတ်တော်သည် စပျစ်သီးကို နင်းနယ်သော သူ၏အဝတ်နှင့် အဘယ်ကြောင့် တူပါသနည်း။

၃ စပျစ်သီးကို ငါတယောက်တည်း နင်းနယ်ရပြီ။ လူများအထဲက တယောက်မျှမပါ။ သူတို့ကို ငါအမျက်ထွက်၍ ကျော်နင်းပြီ။ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ နှိပ်နင်းပြီ။ သူတို့အသွေးသည် ငါ့အဝတ်ပေါ်မှာ ဖြန်းလျက်ရှိပြီ။ ငါ့အဝတ်တန်ဆာ ရှိသမျှကို ငါဆိုးပြီ။

၄ – အပြစ်ပေးသော နေ့ရက်ကို ငါအောက်မေ့ပြီ။ ငါရွေးနှုတ်သောသူတို့၏နှစ်သည်

၅ ရောက်လာပြီ။ – ငါကြည့်ရှုရ၍ မစသောသူမရှိ။ မှီငြမ်းတွေသော်လည်း ထောက်ပင့်သောသူမရှိ။ ထို့ကြောင့်၊ ကိုယ်လက်သည် ကိုယ်အဘို့ကယ်တင်ခြင်းကို ပြုပြီ။ ကိုယ်ဒေါသအမျက်သည် ကိုယ်

၆ ကို ထောက်ပင့်ပြီ။ – လူများကို အမျက်ထွက်၍ ကျော်နင်းပြီ။ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍ ကျပ်ကျပ်နှိပ်နင်းပြီ။ သူတို့အသွေးကို မြေပေါ်မှာသွန်ပြီ။

၇ ကရုဏာနှင့် မဟာမေတ္တာတော်အတိုင်း ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့အား သနားတော်မူသောအရာ အလုံးစုံကိုငင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၌ ပြုတော်မူသော မဟာကျေးဇူးတော်ကိုငင်း ထောက်၍၊ ထာဝရဘုရား၏ မဟာမေတ္တာတော်နှင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်းမည်။ – အကယ်စင်စစ် သူတို့သည် ငါ၏လူ

၈ ဖြစ်ကြ၏။ သစ္စာမဖျက်သော သားလည်း ဖြစ်ကြ၏ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ကို ကယ်နှုတ်

၉ တော်မူ၏။ – အမှုရောက်လေရာရာ၌ သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲတော်မမူ။ ရှေ့တော်မှ စေလွှတ်သော ကောင်းကင်တမန်သည်ကယ်တင်လျက် မေတ္တာကရုဏာတော်ရှိသည်အတိုင်း ရွေးနှုတ်တော်မူ၏။ ရှေးကာလပတ်လုံး သူတို့ကို ချီဆောင်တော်

၁၀ မူ၏။ – သူတို့သည်လည်း ပုန်ကန်၍၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို နာစေကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သူတို့ကို ရန်ဘက်ပြု၍ စစ်တိုက်တော်မူ၏။ –

၁၁ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ လူတို့သည် ရှေးကာလ၊ မောရှေ၏ကာလကို အောက်မေ့ကြ၏။ မိမိလူတို့ကို သိုးထိန်းနှင့်တကွ ပင်လယ်ထဲကထုတ်ဆောင်သောဘုရားသည် အဘယ်မှာရှိတော်မူသနည်း။ မိမိလူတို့အထဲ၌ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်

၁၂ တော်ကို သွင်းလျက်၊ – မောရှေ၏လက်ျာနားမှာ ဘုန်းကြီးသော လက်ရုံးတော်ကို သွင်း၍၊ အသရေတော်ကို အစဉ်ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ သူတို့ရှေ့

၁၃ မှာ ရေကိုခွဲသဖြင့်၊ – လွင်ပြင်၌ မြင်းကိုနှင်သကဲ့သို့၊ အဆီးအတားမရှိဘဲ နက်နဲရာအရပ်၌ သူတို့ကို ဆောင်သွားသောဘုရားသည် အဘယ်မှာရှိ

၁၄ တော်မူသနည်း။ – ချိုင့်ထဲသို့သိုးနွား ဆင်းသွားသကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ငြိမ်ဝပ်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ အသရေတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို ဆောင်သွားတော်မူပါပြီ။

၁၅ ကောင်းကင်ဘုံက ငုံကြည့်တော်မူပါ။ သန့်ရှင်း၍ဘုန်းကြီးသောနေရာကကြည့်ရှုတော်မူပါ။ စိတ်တော်အားကြီး၍ တန်ခိုးကို ပြုတော်မူခြင်း၊ ကရုဏာတော်လှုပ်ရှား၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို သနားစုံမက်တော်မူခြင်းသည် အဘယ်မှာရှိပါသနည်း။

၁၆ ချုပ်တည်းတော်မူသလော။ – အာဗြဟံသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို မသိ၊ ဣသရေလသည် လက်မခံသော်လည်း၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့အဘ ဖြစ်တော်မူ၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့အဘ ဖြစ်တော်မူ၏။ ရှေးကာလမှစ၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို ရွေး

၁၇ နှုတ်သောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ – အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လမ်းမှ အကျွန်ုပ်တို့ကို အဘယ်ကြောင့် လွှဲစေတော်မူသနည်း။ ကိုယ်တော်ကို မကြောက်ရွံ့မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့၏စိတ်နှလုံးကို အဘယ်ကြောင့် ခိုင်မာစေတော်မူသနည်း။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့အတွက်၊ အမွေတော်ဖြစ်သောအနွယ်တို့အတွက် ပြန်လာ

၁၈ တော်မူပါ။ – ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသူတို့သည် ခဏသာအဓိုးရပြီးမှ၊ ရန်သူတို့သည် သန့်ရှင်းရာ

၁၉ ဌာနတော်ကို ကျော်နင်းကြသည်ဖြစ်၍၊ – အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်မအုပ်စိုးဘူးသောသူကဲ့သို့ငင်း၊ နာမတော်ဖြင့်သမုတ်ခြင်းကို မခံဘူးသော သူကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ကြပါ၏။

၆၄

၁ ကိုယ်တော်သည် မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ဖွင့်
လှစ်၍၊ ဆင်းသက်တော်မူပါစေသော။ ရှေ့တော်
၂ ၌ တောင်တို့သည် လှုပ်ကြွပါစေသော။– မီးသည်
အမှိုက်ကို လောင်သကဲ့သို့ငင်း၊ ရေကို ဆူစေသ
ကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ပါစေသော။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ကိုယ်
တော်၏ ရန်သူတို့သည် နာမတော်ကိုသိ၍၊ ရှေ့
တော်၌ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြပါလိမ့်
၃ မည်။– အကျွန်ုပ်တို့ မမြော်လင့်သည်ထက်၊ အံ့
ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုတော်မူသောအခါ၊ ဆင်း
သက်တော်မူ၍ တောင်တို့သည် ရှေ့တော်၌လှုပ်
၄ ကြပါ၏။– ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်သောသူတို့
အဘို့အလိုငှါ ကျေးဇူးပြုတော်မူသောဘုရား၊
ကိုယ်တော်မှတပါး အခြားသောဘုရားသခင်ကို
ကမ္ဘာဦးမှစ၍အဘယ်သူမျှမကြားမသိပါ။ နားဖြင့်
၅ မကြား၊ မျက်စိဖြင့် မမြင်စဖူးပါ။– ဝမ်းမြောက်
သောစိတ်နှင့်ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်သောသူ၊ တရား
တော်လမ်းတို့၌ ကိုယ်တော်ကို အောက်မေ့သော
သူတို့နှင့် ကိုယ်တော်သည် မိသဟာယဖွဲ့တော်
မူ၏။ ထိုလမ်းတို့မှ အကျွန်ုပ်တို့သည် အစဉ်သွဲ
တတ်သောကြောင့် အမျက်ထွက်တော်မူ၏။
၆ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပါမည်လော။– အ
ကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှသည် စင်ကြယ်ခြင်းမရှိပါ။ ပြု
ဘူးသမျှသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့သည် ညစ်
သောအဝတ်နှင့် တူကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ ရှိသ
မျှသည် သစ်ရွက်ကဲ့သို့ ညှိုးနွမ်းလျက်ရှိ၍၊ ကိုယ်
အပြစ်တို့သည် လေကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို တိုက်
၇ သွားပါပြီ။– နာမတော်ကို ပဋနာပြုသောသူ၊
ကိုယ်တော်ကိုမှီဝဲခြင်းငှါ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိုးဆော်
သောသူ တယောက်မျှမရှိပါ။ အကြောင်းမူကား၊
မျက်နှာတော်ကိုလွှဲ၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဒုစရိုက်အ
၈ ပြစ်အားဖြင့် ဆုံးရှုံးစေတော်မူပြီ။– သို့ရာတွင် အို
ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့အ
ဘ ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အိုးမြေဖြစ်
ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ အိုးထိန်း
ဖြစ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ရှိသမျှသည် လက်
၉ တော်နှင့် ဖန်ဆင်းသောအရာဖြစ်ပါ၏။– အို ထာ
ဝရဘုရား၊ ပြင်းစွာအမျက်ထွက်တော်မမူပါနှင့်။
ပြစ်မှားမိသောအပြစ်တို့ကိုအစဉ်မပြတ် အောက်
မေ့တော်မမူပါနှင့်။ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်
တို့ရှိသမျှသည် ကိုယ်တော်၏လူဖြစ်ကြပါ၏။–
၁၀ သန့်ရှင်းသောမြို့တော်တို့သည် တောဖြစ်ကြပါ
ပြီ။ ဇိအုန်တောင်လည်း တောဖြစ်ပါပြီ။ ယေရုရှ
၁၁ လင်မြို့လည်း ပျက်စီးပါပြီ။– ကိုယ်တော်ကို ဘိုး
ဘေးတို့ချီးမွမ်းရာအရပ်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏သန့်ရှင်း
တင့်တယ်သော ဗိမာန်တော်ကို မီးလောင်ပါပြီ။
အကျွန်ုပ်တို့ နှစ်သက်ဘွယ်သော အရာရှိသမျှတို့
၁၂ သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလျက် ရှိကြပါ၏။– အို
ထာဝရဘုရား၊ ဤအမှုတို့ကို သည်းခံတော်မူ
မည်လော၊ အောင့်လျက်နေ၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို
အလွန်ဆင်းရဲစေတော်မူမည်လော။

၆၅

၁ ငါ့ကို မမေးမလျှောက်သော သူတို့၏စကား
ကို ငါနားထောင်ပြီ။ ငါ့ကို မရှာသောသူတို့သည်
ငါ့ကိုတွေ့ရကြပြီ။ ငါ့ကို ကြည့်ကြလော့။ ကြည့်
ကြလော့ဟု ငါ့နာမကို ပဋနာမပြုသော လူမျိုး
၂ အား ငါပြောဆိုပြီ။– မိမိအလိုအတိုင်း မကောင်း
သောလမ်းကိုလိုက်၍၊ ငြင်းဆန်တတ်သော လူ
မျိုးကို မျက်နှာပြုလျက်၊ တနေ့လုံး ငါသည်
၃ ကိုယ်လက်ဝါးကို ဖြန့်ရပြီ။– ထိုလူမျိုးသည် ဥ
ယျာဉ်၌ ယဇ်ပူဇော်၍၊ အုတ်ပေါ်မှာ လောဗန်ကို
မီးရှို့သဖြင့်၊ ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်ခြင်း၌၊ ငါ့မျက်
၄ မှောက်၌ အစဉ်ပြုတတ်၏။– သချိုင်းမှာနေ၍၊
သချိုင်းတွင်း၌ အိပ်တတ်၏။ ဝက်သားကိုစား၍၊
ရွံရှာဘွယ်သော အမဲသားပြုတ်ရည်ကိုသောက်
၅ တတ်၏။– သူတို့ကလည်း၊ သင်သည် အသီးအ
ခြားနေလော့။ ငါ့ထံသို့ မချဉ်းနှင့်။ ငါသည် သင့်
ထက်သာ၍ သန့်ရှင်းသည်ဟု ဆိုတတ်၏။ ထိုသို့
သောသူတို့သည် ငါ့နာခေါင်း၌ မီးခိုးကဲ့သို့ငင်း၊
၆ အစဉ်လောင်သော မီးကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ကြ၏။– ငါ
ရှေ့မှာ စာရင်းမှတ်လျက် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည်
တိတ်ဆိတ်စွာမနေ၊ အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေး
၇ မည်။– သင်တို့၏ ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုငင်း၊ တောင်
ပေါ်မှာလောဗန်ကိုမီးရှို့၍၊ ကုန်းပေါ်မှာငါ့ကိုကဲ့
ရဲ့သော သင်တို့ဘိုးဘေး၏ ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုငင်း
သင်တို့ရင်ခွင်၌ ငါဆပ်ပေးမည်။ အကယ်စင်စစ်
သူတို့ပြုဘူးသော အကျင့်တို့၏အကျိုးအပြစ်ကို
သူတို့ရင်ခွင်၌ ငါခြင်၍ပေးမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။
၈ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
စပျစ်သီးငြွတ်၌ စပျစ်ရည်ကို တွေ့သောအခါ
မဖျက်နှင့်၊ မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ဆိုတတ်သကဲ့သို့၊
ထိုအတူ၊ ငါ့ကျွန်တို့၏ အကျိုးအလိုငှါ ငါပြုမည်။
၉ အကုန်အစင် မဖျက်။– ယာကုပ်အမျိုးထဲက
မျိုးစေ့ကိုငင်း၊ ယုဒအမျိုးထဲက ငါ့တောင်ကို အ
မွေခံရသောသူကိုငင်း ငါထုတ်တော်မည်။ ငါရွေး

ကောက်သောသူတို့သည် ပြည်တော်ကို အမွေခံ
၁၀ ၍၊ ငါ၏ကျွန်တို့သည် နေရကြလိမ့်မည်။– ငါ့ကို
ရှာသော ငါ၏လူတို့အတို့၊ ရှာရန်အရပ်သည် သိုး
ခြံဖြစ်လိမ့်မည်။ အာခေါ်ချိုင့်သည်လည်း နွား
များ အိပ်ရာအရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်။

၁၁ သင်တို့မူကား၊ ထာဝရဘုရားကို စွန့်ပစ်သော
သူ၊ ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်ကို မေ့လျော့သော
သူ၊ ဂဒဘုရားရှေ့မှာ စားပွဲကိုခင်း၍၊ မေနီဘုရား
အား သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို ပြင်သော
၁၂ သူဖြစ်ကြ၏။– သင်တို့ကို ငါရေတွက်၍၊ ထား၌
အပ်မည်။ ရိုသမျှတို့သည် အသေသတ်ခြင်းကိုခံ
ရအောင် ဦးချရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
သင်တို့သည် ငါခေါ်သောအခါ မထူးကြ။ ငါပြော
သောအခါ နားမထောင်ကြ။ ငါ့မျက်မှောက်၌ မ
ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့်ကြ၏။ ငါမနှစ်
၁၃ သက်သောအရာကို ရွေးယူကြ၏။– ထိုကြောင့်၊
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏
ကျွန်တို့သည် စားကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မူကား၊
မွတ်သိပ်ကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ ကျွန်တို့သည်
သောက်ကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မူကား၊ ရေတ
ကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ကျွန်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ကြ
လိမ့်မည်။ သင်တို့မူကား၊ ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်
၁၄ မည်။– ငါ၏ကျွန်တို့သည် ရွှင်လန်းသောစိတ်နှင့်
သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မူကား၊ ဝမ်းနည်း
သောစိတ်နှင့်ငိုကြွေးကြလိမ့်မည်။ ကြေကွဲသော
နှလုံးနှင့် ညည်းတွားမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။–
၁၅ သင်တို့သည် ကိုယ်နာမကို၊ ငါရွေးကောက်သော
သူတို့၌ ကျိန်ဆဲဘို့ရာ ကျန်ရစ်စေကြလိမ့်မည်။
အရှင် ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့ကို ကွပ်မျက်
၍၊ ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့ကို အခြားသောနာမ
၁၆ ဖြင့် မှည့်တော်မူမည်။– မြေကြီးပေါ်မှာ မိမိကိုမိ
မိ ကောင်းကြီးပေးသောသူသည်၊ သစ္စာစောင့်
တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ ကောင်း
ကြီးပေးလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ ကျိန်ဆိုသော
သူသည်၊ သစ္စာစောင့်တော်မူသော ဘုရားသခင်
ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူ
ကား၊ အရင်အမှုတို့ကို မေ့လျော့ရ၏။ ငါ့မျက်
မှောက်၌ ကွယ်ပျောက်လျက်ရှိကြ၏။

၁၇ ကြည့်ရှုလော့။ မိုဃ်းကောင်းကင်သစ်နှင့်
မြေကြီးသစ်ကို ငါဖန်ဆင်းမည်။ အရင်မိုဃ်း
ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို မအောက်မေ့ရ။ နှလုံး
၁၈ မမှတ်မိရ။– ငါဖန်ဆင်းလတ္တံသောအရာကြောင့်၊
သင်တို့သည် အစဉ်အမြဲဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြ
လိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝမ်းမြောက်စရာအ
ကြောင်း၊ မြို့သားတို့ကိုရွှင်လန်းစရာအကြောင်း
၁၉ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါဖန်ဆင်း၏။– ငါသည်လည်း၊
ယေရုရှလင်မြို့ကြောင့် ဝမ်းမြောက်မည်။ ငါ၏
လူတို့ကြောင့် ရွှင်လန်းမည်။ ထိုမြို့၌ ငိုကြွေးသံ
၂၀ နှင့်အော်ဟစ်သံကို နောက်တဖန် မကြားရ။– ထို
မြို့၌ အသက်ငယ်သောသူငယ် မရှိရ။ အသက်မ
ပြည့်စုံသော လူအိုလည်းမရှိရ။ အသက်တရာရှိ
လျက် သေသောသူကို သူငယ်ဟူ၍မှတ်ရ၏။ အ
ပြစ်ရှိသောသူသည် အသက်တရာရှိလျက် သေ
လျှင်၊ ကျိန်ခြင်းကိုခံရသောသူဟူ၍ မှတ်ရ၏။–
၂၁ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်ဆောက်သောအိမ်၌ နေကြ
လိမ့်မည်။ ကိုယ်စိုက်သောစပျစ်ဥယျဉ်အသီးကို
၂၂ စားကြလိမ့်မည်။– သူတို့သည် အိမ်ကိုဆောက်၍
အခြားသောသူ နေရမည်မဟုတ်။ သူတို့သည် စ
ပျစ်ဥယျဉ်ကိုစိုက်၍ အခြားသောသူ စားရမည်
မဟုတ်။ ငါ၏လူတို့အသက်သည် သစ်ပင်၏အ
သက်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ကိုယ်ပြုစုသော
အရာကို ကြာမြင့်စွာ သုံးဆောင်ရကြလိမ့်မည်။–
၂၃ ငါရွေးကောက်သောသူတို့သည် အချည်းနှီးမ
လုပ်မဆောင်ရကြ။ အသက်တိုသောသားကို မ
ဘွားမမြင်ရကြ။ ကိုယ်တိုင်မှစ၍အမျိုးအနွယ်တို့
သည်၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူသော ကောင်း
ကြီးမင်္ဂလာကို ခံရသောသူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။–
၂၄ ငါသည် သူတို့မခေါ်မီကပင် ထူးမည်။ လျှောက်
၂၅ စဉ်တွင်ပင် ငါနားထောင်မည်။– တောခွေးနှင့်
သိုးသငယ်တို့သည် အတူကျက်စားကြလိမ့်မည်။
ခြင်္သေ့သည် နွားကဲ့သို့ မြက်ကိုစားလိမ့်မည်။
မြွေမူကား၊ မြေမှုန့်ကိုသာ စားရလိမ့်မည်။ ငါ၏
သန့်ရှင်းသောတောင်တပြင်လုံး၌ အချင်းချင်း
ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကို မပြုရကြဟု ထာ
ဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၆၆

၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကောင်း
ကင်ဘုံသည် ငါ့ပလ္လင်ဖြစ်၏။ မြေကြီးသည် ငါ့
ခြေတင်ရာခုံ ဖြစ်၏။ အဘယ်သို့သော ဗိမာန်ကို
ငါ့အဘို့ တည်ဆောက်ကြမည်နည်း။ အဘယ်
အရပ်သည် ငါကျိန်းဝပ်ရာအရပ် ဖြစ်မည်နည်း။–
၂ ဤအရာအလုံးစုံတို့သည် ငါ့ကိုယ်တိုင် ဖန်ဆင်း
သောကြောင့် ဖြစ်ကြ၏။ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း၊ နှလုံး
ကြေကွဲခြင်း၊ ငါ့စကားကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်းရှိ
သောသူကိုသာ ငါကြည့်ရှုမည်။
၃ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နွားကို သတ်

To Contents

သောသူသည် လူကိုသတ်သောသူနှင့်တူ၏။ သို့ဖြစ်သည်ကို ယုံပြုကြောင်းသောသူသည် ခွေးလည်ပင်းကိုဖြတ်သောသူနှင့်တူ၏။ အလှူဒါနကို လှူဒါန်းသောသူသည် ဝက်သွေးကို လှူဒါန်းသောသူနှင့်တူ၏။ လောဗန်ကို မီးရှို့သောသူသည် ရုပ်တုကိုကောင်းကြီးပေးသောသူနှင့်တူ၏။ အကယ်စင်စစ် ထိုသူတို့သည် မိမိအလိုရှိရာလမ်းကို ရွေးကြ၏။ မိမိဆိုးညစ်သော အမှုတို့၌ မွေ့လျော်ကြ၏။– ငါသည်လည်း၊ သူတို့ဘို့ ဘေးဥပဒ်များကို ရွေးမည်။ သူတို့ကြောက်သောအမှုကို ရောက်စေမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါခေါ်သောအခါ အဘယ်သူမျှမထူး။ ငါပြောသောအခါ သူတို့သည် နားမထောင်ကြ။ ငါ့မျက်မှောက်၌ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်၍၊ ငါမနှစ်သက်သော အရာကို ရွေးယူကြ၏။

၅ ၁ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်စကားတော်ကြောင့် တုန်လှုပ်သောသူတို့၊ စကားတော်ကို နားထောင်ကြလော့။ သင်တို့ကိုမုန်း၍၊ ငါ့နာမကြောင့် နှင်ထုတ်သော ညီအစ်ကိုတို့က၊ ငါတို့သည် သင်တို့၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို မြင်ရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဘုန်းပွင့်တော်မူစေသတည်းဟု ပြောတတ်သော်လည်း၊ ရှက်
၆ ကြောက်ကြလိမ့်မည်။– မြို့၌၌ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သောအသံ၊ ဗိမာန်တော်ထဲက ထွက်သောအသံ၊ ရန်သူတို့အား အကျိုးအပြစ်ကို ပေးတော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ စကားသံပေတည်း။

၇ ဇ ဧအုန်သတို့သမီးသည် သားဘွားခြင်းဝေဒနာကိုမခံမီ သားကိုဘွား၏။ ဝေဒနာခံချိန်မရောက်
၈ မီ သားယောကျ်ားကိုမြင်၏။– ထိုသို့သောအမှုကို အဘယ်သူသည် ကြားဘူးသနည်း။ ထိုသို့သော အမှုတို့ကိုအဘယ်သူသည်မြင်ဘူးသနည်း။ တိုင်းနိုင်ငံကိုတနေ့ခြင်းတွင်ဘွားတတ်သလော။ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ကိုတပြိုင်နက်ဘွားတတ်သလော။ ဇ ဧအုန်သတို့သမီးသည် သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို ခံအံ့ဆဲဆဲတွင်၊ သားများကို ဘွားမြင်
၉ ပါသည်တကား။– သားဘွားမည်အကြောင်းကို ငါသည် စီရင်ပြီးမှ၊ မဘွားစေဘဲနေရမည်လော ဟု ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။ ငါသည် ပဋိသန္ဓေပေးပြီးမှ၊ မဘွားနိုင်အောင်ချုပ်ထားရမည်လောဟု သင်၏ဘုရားသခင် မေးတော်မူ၏။–
၁၀ ယေရုရှလင်မြို့ကို ချစ်သောသူအပေါင်းတို့၊ သူနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြလော့။ ယေရုရှလင်မြို့အတွက် စိတ်မသာညည်းတွားသော သူ

အပေါင်းတို့၊ သူနှင့်အတူ အလွန်ဝမ်းမြောက်ကြ
၁၁ လော့။– သို့ပြုလျှင်၊ သူ၏ချမ်းသာခြင်းသားမြတ်ကိုစို့၍ ဝကြလိမ့်မည်။ သူ၏စည်းစိမ်ကြွယ်ဝခြင်းအထဲက ထုတ်ယူ၍ မွေ့လျော်ကြလိမ့်မည်။

၁၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မြစ်ကဲ့သို့ချမ်းသာကိုငင်း၊ စီးသောရေကဲ့သို့ တပါးအမျိုးသားတို့၏ စည်းစိမ်ကိုငင်း ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါရောက်စေမည်။ သင်တို့သည် သားမြတ်ကိုစို့၍ ခါးခွဲချီခြင်း၊ ဒူးပေါ်မှာ မြှူခြင်းကို ခံစားရကြလိမ့်
၁၃ မည်။– အမိသည် သားငယ်ကို နှစ်သိမ့်စေသကဲ့သို့၊ သင်တို့ကို ငါနှစ်သိမ့်စေမည်။ ယေရုရှလင်မြို့
၁၄ ၌ ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်။– ထိုသို့ တွေ့မြင်သဖြင့်၊ သင်တို့၏ နှလုံးသည် ရွှင်မြူး၍၊ အရိုးတို့သည် စိမ်းလန်းသောအပင်ကဲ့သို့ သန်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည်လည်း ကျွန်တော်တို့အားငင်း၊ အမျက်တော်သည် ရန်သူတို့အားငင်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။

၁၅ ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ပြင်းစွာသောအရှိန်အားဖြင့် အမျက်တော်ကိုငင်း၊ မီးလျှံအားဖြင့် ဆုံးမတော်မူခြင်းကိုငင်း ထင်ရှားစွာပြခြင်းငှါ၊ လေဘွေကဲ့သို့သော ရထားတော်တို့ကို
၁၆ စီး၍၊ မီးကဲ့သို့ ကြွလာတော်မူလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည် မီးနှင့်ထားအားဖြင့်၊ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို အပြစ်ပေးတော်မူ၍၊ ထာဝရဘုရား ကွပ်မျက်တော်မူသောသူတို့သည် များကြလိမ့်
၁၇ မည်။– တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဝက်သား၊ ကြွက်သား၊ ရွံရှာဘွယ်သောအရာကိုစားလျက်၊ ဥယျာဉ်တို့တွင် အလယ်၌ရှိသော သူတယောက်နောက်သို့ လိုက်၍၊ မိမိတို့ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေသော သူတို့သည် တပြိုင်နက်ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့၏အကျင့်တို့ကိုငင်း အကြံအစည်တို့ကိုငင်း ငါသိ၏။

၁၈ အချိန်တန်မှ ဘာသာစကားခြားနားသော လူအမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့ကို ငါစည်းဝေးစေသဖြင့်၊ သူတို့သည်လာ၍ ငါ၏ဘုန်းကို ဖူးမြင်ကြ
၁၉ လိမ့်မည်။– ထိုသူတို့တွင် အလံကို ငါထူမည်။ ဘေးလွတ်သောသူတို့ကို တာရှုပြည်၊ ဖုလပြည်၊ လေးလက်နက်ကို သုံးတတ်သော လုဒပြည်၊ တုဗလပြည်၊ ယာဝန်ပြည်မှစ၍၊ ငါ၏နာမကို မကြား၊ ငါ၏ဘုန်းကို မမြင်၊ ဝေးစွာသော တကျွန်း တနိုင်ငံအရပ်သို့ စေလွှတ်သဖြင့်၊ တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ငါ၏ဘုန်းကို ဟောပြောကြလိမ့်
၂၀ မည်။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် စင်ကြယ်

သောဖလား စသည်တို့နှင့်၊ ပူဇော်သက္ကာကို ဗိ
မာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့သကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့သည်
သင်တို့၏ ညီအစ်ကိုအပေါင်းကို မြင်း၊ ရထား၊
ထမ်းစင်၊ မြည်း၊ ကုလားအုပ်ပေါ်၌တင်၍၊ ထာဝ
ရဘုရားအား ပူဇော်ဘို့ရာ၊ ခပ်သိမ်းသော အ
ပြည်ပြည်တို့မှ ငါ၏သန့်ရှင်းသောတောင်၊ ယေ
ရုရှလင်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရ
၂၁ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသူအချို့တို့ကို ငါရွေး
ယူ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာနှင့် လေဝိလူအရာ
၌ခန့်ထားမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၂၂ ငါဖန်ဆင်းသော ကောင်းကင်သစ်နှင့်မြေကြီး
သစ်သည် ငါ့ရှေ့၌ တည်သကဲ့သို့၊ သင်တို့၏အ
မျိုးအနွယ်နှင့် သင်တို့၏ နာမသည်လည်း တည်
၂၃ ရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– လူ
သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာကိုးကွယ်ခြင်း
ငှါ လဆန်းနေ့နှင့်ဥပုသ်နေ့ အစဉ်အတိုင်းလာကြ
၂၄ လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။– ထိုသူ
တို့သည်၊ ငါ့ကို ပြစ်မှားသောသူတို့၏ အသေ
ကောင်များကို ထွက်၍ ကြည့်ရှုကြလိမ့်မည်။ သူ
တို့၏ ပိုးသည် မသေနိုင်ရာ။ သူတို့၏ မီးသည်
လည်း မငြိမ်းနိုင်ရာ။ လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့၌ ရွံ
ရှာဘွယ် ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက်ဟေရှာယ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ယေရမိအနာဂတ္တိကျမ်း။

THE BOOK OF THE PROPHET JEREMIAH

၁

၁-၃ ယုဒရှင်ဘုရင် အာမုန်သားယောရှိမင်း နန်းစံ
ဆယ်သုံးနှစ်တွင်၎င်း၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိသား
ယောယကိမ် လက်ထက်၌၎င်း၊ ယုဒရှင်ဘုရင်
ယောရှိသား ဇေဒကိမင်း နန်းစံဆယ်တနှစ်စေ့၍
ပဉ္စမလတွင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို သိမ်း
သွားချုပ်ထားသည်တိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရား
၏ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရသော ဗယ်ာမိန်ပြည်၊ အာ
နသုတ်မြို့နေ ဟိလခိသား ယဇ်ပုရောဟိတ် ယေ
ရမိစကားမှာ၊

၄ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့
၅ ဆီသို့ရောက်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊– သင့်ကို
အမိဝမ်းထဲ၌ ငါမဖန်ဆင်းမီ သင့်ကိုငါသိပြီ။ မ
ဘွားမီကပင် သင့်ကို ငါသန့်ရှင်းစေ၍၊ လူအမျိုး
မျိုးတို့အဘို့၊ ပရောဖက်အရာ၌ ခန့်ထားပြီဟု
၆ မိန့်တော်မူ၏။– ငါကလည်း၊ အို အရှင်ထာဝရဘု
ရား၊ အကျွန်ုပ်သည် မဟောမပြောတတ်ပါ။ သူ
၇ ငယ်ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊– ထာဝရဘုရား
ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည်သူငယ်ဖြစ်ပါ၏ဟု မ
ပြောနှင့်။ အကြင်သူရှိရာသို့ သင့်ကိုငါစေလွှတ်
၏။ ထိုသူရှိရာသို့ သင် သွားရမည်။ အကြင်စ
ကားကို ငါမှာထား၏။ ထိုစကားကို သင်ဆင့်ဆို
၈ ရမည်။– သူတို့ကို မကြောက်နှင့်။ သင့်ကိုကယ်
နှုတ်ခြင်းငှါ သင်နှင့်အတူ ငါရှိသည်ဟု မိန့်တော်
၉ မူပြီး၍၊– လက်တော်ကိုဆန့်၍ ငါ့နှုတ်ကိုတို့တော်
မူလျက်၊ သင်၏နှုတ်၌ ငါစကားကို ငါသွင်းထား
၁၀ ပြီ။– ကြည့်ရှုလော့။ သင်သည် နှုတ်ပယ်ဖြိုချ
ဖျက်ဆီးမှောက်လှဲရသောအခွင့်၊ တည်ဆောက်
စိုက်ပျိုးရသောအခွင့်နှင့် သင့်ကို လူအမျိုးမျိုးတို့
၏ တိုင်းနိုင်ငံများအပေါ်မှာ ယနေ့ ငါခန့်ထားပြီ
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်
ငါ့ဆီသို့ရောက်၍၊ ယေရမိ၊ သင်သည် အဘယ်အ
ရာကိုမြင်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင် ငါက၊ အ
ကျွန်ုပ်သည် ဗာတံကိုင်းကိုမြင်ပါ၏ဟု လျှောက်
၁၂ သော်၊– ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် မှန်ကန်စွာ
မြင်ပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့စကားကိုပြည့်စုံစေ
ခြင်းငှါ၊ ငါစောင့်နေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
သည် ဒုတိယအကြိမ် ငါ့ဆီသို့ရောက်၍၊ သင်
သည် အဘယ်အရာကိုမြင်သနည်းဟု မေးတော်
မူလျှင် ငါက၊ အကျွန်ုပ်သည် ဆူပွက်သောအိုး
ကင်းကို မြင်ပါ၏။ မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာပြု
၁၄ လျက်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊– ထာဝရဘုရား
က၊ မြောက်မျက်နှာဘက်က ဘေးဥပဒ်သည်၊
ဤပြည်သားတို့အပေါ်သို့ ထွက်လာလိမ့်မည်။–
၁၅ အကြောင်းမူကား၊ မြောက်တိုင်းနိုင်ငံသား အမျိုး
မျိုးအပေါင်းတို့ကို ငါခေါ်၍၊ သူတို့သည် လာပြီး
လျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ တံခါးဝများတို့၌၎င်း၊ မြို့
ရိုးပတ်ဝန်းကျင်အရပ်ရပ်တို့၌၎င်း၊ ယုဒမြို့ရွာအ
လုံးစုံတို့၌၎င်း မိမိတို့ ရာဇပလ္လင်များကို အသီးအ
၁၆ သီး တည်ထားကြလိမ့်မည်။– ပြည်သူပြည်သား
တို့သည် ငါ့ကိုစွန့်သောအပြစ်၊ အခြားသောဘု
ရားတို့အား နှံသာပေါင်းကိုမီးရှို့သောအပြစ်၊ မိမိ
တို့လက်ဖြင့် လုပ်သောအရာကို ကိုးကွယ်သော
အပြစ် ရှိသမျှတို့ကြောင့်၊ သူတို့ကိုငါစစ်ကြော
၁၇ ၍၊ အပြစ်နှင့်အလျောက် စီရင်မည်။– သို့ဖြစ်၍
သင်သည် ခါးပန်းကိုစည်း၍ထလော့။ ငါမှာထား
သမျှကို သူတို့အားဟောပြောလော့။ သူတို့ရှေ့
မှာ သင့်ကို ငါအရှက်မခွဲရမည်အကြောင်း သူတို့
၁၈ ကို မကြောက်နှင့်။– ကြည့်ရှုလော့။ ယုဒရှင်ဘု
ရင်၊ မင်းသား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပြည်သူပြည်
သားတည်းဟူသော တနိုင်ငံလုံး တဘက်၌၊ ခိုင်
ခံသောမြို့၊ သံတိုင်၊ ကြေးဝါထရံအရာ၌ သင့်ကို
၁၉ ယနေ့ ငါခန့်ထား၏။– သူတို့သည် သင့်ကို စစ်
တိုက်၍ မနိုင်ရကြ။ သင့်ကို ကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ၊
သင်နှင့်အတူ ငါရှိသည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူ၏။

၂

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်၍၊ သင်သည် ယေရုရှလင်
၂ မြို့သို့ သွားပြီးလျှင်၊– အော်ဟစ်ရမည်အရာဟူမူ
ကား၊ ထာဝရဘုရားက၊ လယ်မလုပ်သော တော
အရပ်၌ သင်သည် ငါ့နောက်သို့လိုက်သောအခါ၊
အသက်အရွယ်နုငယ်၍ ခံရသောကျေးဇူးကိုငင်း၊
ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ချစ်ခြင်း

၃ မေတ္တာကိုငင်း ငါအောက်မေ့၏။- ထိုအခါ ကျသ
ရေလအမျိုးသည် ထာဝရဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်း
၏။ စီးပွါးတော်အဘို့ အဦးသီးသောအသီးဖြစ်
၏။ သူတို့ကို လုယူသောသူအပေါင်းတို့သည် အ
ပြစ်ရှိကြ၏။ ထိုသူတို့အပေါ်မှာ ဘေးဥပဒ်ရောက်
ရသည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄ အို ယာကုပ်အမျိုးနှင့် ကျသရေလအမျိုးအ
နွယ်အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်
၅ တော်ကို နားထောင်ကြလော့။- ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့
သည် ငါ့ထံမှ ဝေးစွာထွက်သွား၍၊ အနတ္တလမ်း
သို့လိုက်လျက်၊ အနတ္တသက်သက်ဖြစ်ရမည်အ
ကြောင်း၊ ငါ၌အဘယ်မည်သောအပြစ်ကို တွေ့
၆ ကြသနည်း။- သူတို့က၊ ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ကယ်နှုတ်၍၊ တောတရော်ကလုံး၊ လွင်ပြင်၊ မြေ
တွင်းနှင့် ပြည့်စုံသောပြည်၊ သွေ့ခြောက်၍ သေ
မင်းအရိပ် လွှမ်းမိုးသောပြည်၊ ခရီးသွားသောသူ၊
နေရာကျသောသူမရှိသော ပြည်တရော်ကလုံး
သို့ ပို့ဆောင်သော ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်
၇ မှာရှိတော်မူသနည်းဟု မမေးကြ။- ဝပြောသော
ပြည်၏အသီးအနှံ ဆီဥဆီကြည်ကိုစားစေခြင်းငှါ
သင်တို့ကို ငါဆောင်သွင်း၍၊ သင်တို့သည် ဝင်စား
သောအခါ၊ ငါ့ပြည်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ ငါ၏အမွေ
၈ ကို ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်စေကြသည်တကား။- ယဇ်ပု
ရောဟိတ်တို့က၊ ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်မှာ
ရှိတော်မူသနည်းဟု မမေးကြ။ ကျမ်းတတ်တို့
သည် ငါ့ကိုမသိကြ။ သင်းအုပ်တို့သည် ငါ့ကိုပြစ်
မှားကြ၏။ ပရောဖက်တို့သည် ဗာလကို အမှီပြု
၍ ဟောပြောလျက်၊ ကျေးဇူးမဲ့သောလမ်းသို့
လိုက်ကြ၏။

၉ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့သားသမီးများ
ကို ငါစစ်ကြောမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၁၀ ၏။- ခိတ္တိမ်ကျွန်းတို့သို့ ကူး၍ ကြည့်ရှုကြလော့။
ကေဒါပြည်သို့ လူကိုစေလွှတ်၍၊ ထိုသို့ဖြစ်ဘူးပြီ
၁၁ လောဟု စေ့စေ့ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။- အ
ခြားတပါးသောလူမျိုး ကိုးကွယ်သောဘုရား
သည် ဘုရားမဟုတ်သော်လည်း၊ ပြောင်းလဲဘူး
ပြီလော။ ငါ၏လူမျိုးသည် ကျေးဇူးမပြုနိုင်သော
အရာဘို့ မိမိတို့ဘုန်းကို ပြောင်းလဲကြပြီ တ
၁၂ ကား။- ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အို
မိုဃ်းကောင်းကင်တို့၊ ထိုအမှုကို မိန်းမောတွေ
ဝေ၍၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထသည်တိုင်အောင်
၁၃ ထိတ်လန့်လျက်နေကြလော့။- ငါ၏လူတို့သည်
အသက်စမ်းရေတွင်းတည်းဟူသော၊ ငါ့ကို စွန့်
ပယ်၍၊ ရေမလုံ၊ ပဲ့ပျက်သောရေကျင်းတို့ကို တူး
သောအားဖြင့် ဒုစရိုက်နှစ်ပါးကို ပြုကြပြီ။

၁၄ ကျသရေလသည် ကျွန်ဖြစ်သလော။ ကျွန်
သားပေါက်ဖြစ်သလော။ အဘယ်ကြောင့် လု
၁၅ ယူခြင်းကို ခံရသနည်း။- ခြင်္သေ့တို့သည် သူ့ကို
ဟောက်၍ အသံမြည်ကြပြီ။ သူ၏ပြည်ကို ဖျက်
ဆီးကြပြီ။ သူ၏မြို့တို့သည် မီးလောင်သော
၁၆ ကြောင့်၊ အဘယ်သူမျှ မနေရ။- နောဖမြို့သား
နှင့် တာပနက်မြို့သားတို့သည် သင်၏ဦးထိပ်ကို
၁၇ စားကြပြီ။- သင့်ကို ပို့ဆောင်တော်မူသော သင်
၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို သင်သည်စွန့်
သောကြောင့်၊ ထိုသို့သောအပြစ် ရောက်သည် မ
၁၈ ဟုတ်လော။- ယခုမှာ သင်သည် ရှိဟောရမြစ်
ရေကို သောက်အံ့သောငှါ၊ အဲဂုတ္တုလမ်းသို့ အ
ဘယ်ကြောင့် လိုက်သနည်း။ ဥဖရတ်မြစ်ရေကို
သောက်အံ့သောငှါ၊ အာရှရိလမ်းသို့ အဘယ်
၁၉ ကြောင့် လိုက်သနည်း။- သင်၏ ဒုစရိုက်သည်
သင့်ကိုဆုံးမမည်။ သင်၏ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်
သင့်ကို အပြစ်ပေးမည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်၏ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရားကို စွန့်ပစ်သောအမှု၊ ငါ့ကို
မကြောက်ဘဲနေသောအမှုသည်၊ မကောင်း
သောအမှု၊ ခါးသောအမှုဖြစ်သည်ကို သိမြင်ရ
မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘု
ရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ရှေးကာလ၌ သင်ထမ်းရသောထမ်းဘိုး၊ သင်
၌ချည်သော နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို ငါချိုးချွတ်၍ သင်
က၊ အကျွန်ုပ်သည် မမှားယွင်းဘဲနေပါမည်ဟု ဂ
တိထားသော်လည်း၊ မြင့်သောတောင်ရှိသမျှ အ
ပေါ်၌၎င်း၊ စိမ်းသောသစ်ပင်ရှိသမျှ အောက်၌
၎င်း၊ ကိုယ်ကိုချ၍ ပြည်တန်ဆာလုပ်လေ၏။-
၂၁ အကောင်းဆုံးသော စပျစ်နွယ်ပင်အမျိုးစစ်ဖြစ်
သော သင့်ကို ငါစိုက်ပျိုးသော်လည်း၊ သင်သည်
ငါ့ရှေ့မှာ အဘယ်မျှလောက်ဖောက်ပြန်၍၊ အမျိုး
မစစ်သော စပျစ်နွယ်ပင် ဖြစ်ပါသည်တကား။-
၂၂ သင်သည် ပေါက်ဆပ်ပြာနှင့်ရေချိုး၍၊ ချက်သော
ဆပ်ပြာအများကိုသုံးသော်လည်း၊ သင်၏အပြစ်
သည် ငါ့ရှေ့မှာထင်ရှားသည်ဟု အရှင်ထာဝရဘု
၂၃ ရား မိန့်တော်မူ၏။- သင်ကလည်း၊ ငါသည် ညစ်
ညူးခြင်းမရှိ၊ ဗာလဘုရားတို့နောက်သို့ မလိုက်
ဟု အဘယ်သို့ ဆိုနိုင်သနည်း။ ချိုင့်၌ သင်လိုက်
သောလမ်းကို ကြည့်ရှုလော့။ သင်ပြုသောအမှု
တို့ကိုဝန်ခံလော့။ လျင်မြန်စွာပြေး၍ လှည့်လည်

၂၄ တတ်သော ကုလားအုပ်မပါတကား။– တောဋ္ဌ
လှည့်လည်၍ ကိလေသာရာဂစိတ်နှင့် လေကိုရှူ
တတ်သော မြည်းရိုင်းမပါတကား။ အချိန်ရောက်
သောအခါ အဘယ်သူဆီးတားနိုင်သနည်း။ သူ့
ကိုရှာခံသောငှ် အဘယ်သူမျှ ပင်ပန်းခြင်းကို မ
ခံရ။ အချိန်စေ့သောအခါ သူ့ကို တွေ့လိမ့်မည်။–
၂၅ သင်၏ခြေနင်းကို မပျက်စေနှင့်။ ရေတင်ခြင်းအ
ကြောင်းကို မပြုနှင့်ဟုဆိုသော်လည်း၊ သင်က
မြော်လင့်စရာမရှိ၊ အလျှင်းမရှိ။ သူတပါးတို့ကို
ငါချစ်၍၊ သူတို့နောက်သို့ လိုက်မည်ဟု ပြန်ပြော
၂၆ ၏။– ဘမီးမိသောသူခိုးသည် ရှက်သကဲ့သို့၊ ဣ
သရေလအမျိုး၏ရှင်ဘုရင်၊ မင်းသား၊ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်၊ ပရောဖက်နှင့်တကွ အမျိုးသားများတို့
၂၇ သည် ရှက်ကြ၏။– သစ်တုံးအား၊ ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်အဘဖြစ်တော်မူ၏ ဟူ၍ငင်း၊
ကျောက်အားလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်
ကို ဘွားမြင်တော်မူပြီ ဟူ၍ငင်းဆိုလျက်၊ စင်စစ်
ငါ့ကို မျက်နှာမပြု၊ ကျောခိုင်းကြသော်လည်း၊
အမှုရောက်လျှင်မူကား၊ ထတော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်
တို့ကို ကယ်မတော်မူပါဟု လျှောက်တတ်ကြ
၂၈ ၏။– ကိုယ်အဘို့ သင်လုပ်သောဘုရားတို့သည်
အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ အမှုရောက်သောအခါ
သူတို့သည် တတ်နိုင်လျှင် ထ၍ ကယ်ကြပါလေ
စေ။ အို ယုဒပြည်၊ သင်သည် မြို့များအရေအ
တွက်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်၏ဘုရားများ ရှိပါ
၂၉ သည်တကား။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ သင်တို့သည် အဘယ်အကျိုးအလိုငှ် ငါ
နှင့် တရားတွေ့ကြမည်နည်း။ သင်တို့ရှိသမျှ
၃၀ သည် ငါ့ကို ပြစ်မှားကြပြီ။– ငါသည် သင်တို့သား
များကို အချည်းနှီးဒဏ်ပေးပြီ။ သူတို့သည် ဆုံးမ
ခြင်းကို မခံကြ။ သင်တို့၏ထားသည် လုယူဖျက်
ဆီးတတ်သော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၊ သင်တို့၏ ပရော
ဖက်များကိုဖျက်ဆီးလေပြီ။

၃၁ ယခုဖြစ်သော အမျိုးသားတို့၊ ထာဝရဘုရား
၏အမိန့်တော်ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။ ငါသည် ဣ
သရေလအမျိုး၌ တောကဲ့သို့ငင်း၊ မှောင်မိုက်နိုင်
ငံကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်ဘူးသလော။ ငါ၏လူတို့က၊ ငါတို့
သည် အရဲရဲပသို့ လည်မည်။ ကိုယ်တော်ထံသို့
နောက်တဖန် မချဉ်းကပ်ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆို
၃၂ ကြသနည်း။– အပျိုမသည် မိမိ၌ဆင်သော တန်
ဆာကိုငင်း၊ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးသည် မိမိ
ခါးပန်းကိုငင်း မေ့လျော့နိုင်သလော။ သို့သော်
လည်း၊ ငါ၏လူတို့သည် မရေတွက်နိုင်အောင်
များစွာသောကာလပတ်လုံး ငါ့ကို မေ့လျော့ကြ
၃၃ ပြီ။– သင်သည် ရည်းစားကိုရှာခြင်းငှ် သင်တို့
ဘာသာဓလေ့တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ပြုပြင်သ
နည်း။ သင်၏အသိအကျွမ်းတို့ကို သွေးဆောင်
၃၄ လေဖြိတကား။– ထိုမှတပါး၊ အနှိုင်အထက်ပြု
သည်ကို သင်မတွေ့။ အပြစ်မရှိသော ဆင်းရဲ
သားတို့ကို အသေသတ်၍၊ သွန်းသောအသွေး
၃၅ သည် သင်၏အဝတ်စွန်း၌ ထင်ရှား၏။– ထိုသို့
သော အပြစ်များရှိသော်လည်း သင်က၊ ငါ၌အ
ပြစ်မရှိသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏အမျက်
တော်သည် ငါမှလွဲသွားလိမ့်မည်ဟု ဆိုပါသည်
တကား။ ငါ၌အပြစ်မရှိဟုဆိုသောကြောင့်၊ သင့်
၃၆ ကို ငါစစ်ကြောစီရင်မည်။– သင်သည် အရပ်ရပ်
သို့ ပြောင်းလဲခြင်းငှ်၊ အဘယ်ကြောင့် ဤမျှ
လောက်လှည့်လည်သနည်း။ အာရှုရိပြည်ကို
ရှက်ကြောက်သည်နည်းတူ၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို
၃၇ ရှက်ကြောက်လိမ့်မည်။– သင်သည် မိမိလက်ကို
မိမိခေါင်းပေါ်မှာတင်လျက်၊ ထိုပြည်မှ အမှန်
ထွက်သွားရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်ခို
လှုံသောအရာတို့ကို ထာဝရဘုရားသည်ပယ်
တော်မူသောကြောင့် ခိုလှုံ၍ အကျိုးကိုမရနိုင်
ရာ။

၃

၁ ယောက်ျားစွန့်ပစ်သော မိန်းမသည် ထွက်
သွား၍၊ အခြားသောသူ၏ မယားဖြစ်ခြိုးမှ၊ အ
ရင်လင်သည် ထိုမိန်းမကို ပြန်၍ယူသင့်သလော။
ထိုသို့ပြုသောပြည်သည် ညစ်ညူးသည်မဟုတ်
လောဟု ဆိုလေ့ရှိလျက်နှင့်၊ သင်သည် များစွာ
သော ရည်းစားတို့၌ ခိုဝင်၍ မှားယွင်းသော်လည်း၊
ငါ့ထံသို့ ပြန်လာပါဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၂ ၏။– မြင့်သောအရပ်များကို မျှော်ကြည့်၍၊ လင်
မနေဘူးသောအရပ် တစုံတခုကိုရှာလော့။ အာ
ရုဗ်လူသည် တောဋ္ဌစောင့်သကဲ့သို့၊ သင်သည်
လမ်းတို့၌စောင့်နေ၍၊ မတရားသော မေထုန်
အားဖြင့်၎င်း၊ အဓမ္မအမှုအားဖြင့်၎င်း ပြည်ကို
၃ ညစ်ညူးစေပြီ။– မိုးယံခေါင်း၍ နောက်မိုးယံးတိုင်
အောင် မရွာသော်လည်း၊ သင်သည် ပြည်တန်
ဆာနဖူးရှိ၍၊ ရှက်ခြင်းသဘောကို ပယ်ရှားပြီ။–
၄ ယခုမှစ၍ သင်က၊ အကျွန်ုပ်အဘ၊ ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်အသက်ငယ်စဉ်၊ စောင့်မပါပြီဟု
၅ ငါ့အား အော်ဟစ်ပါစေသော။– ဘုရားသခင်
သည် အစဉ်အမျက်ထွက်တော်မူမည်လော။ အ
ဆုံးတိုင်အောင် အပြစ်ကို မှတ်တော်မူမည်လော

To Contents

ဟု ဆိုပါစေသော။ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ တတ်
နိုင်သမျှအတိုင်း အဓမ္မအမှုကိုပြုပါသည်တကား။။
၆ ယောရှိမင်းကြီးလက်ထက်၊ ထာဝရဘုရား
သည် ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဖောက်ပြန်
သော ဣသရေလအမျိုး ပြုသောအမှုကို သင်
မြင်ပြီလော။ မြင့်သောတောင်ရှိသမျှ အပေါ်သို့
တက်၍ငင်း၊ စိမ်းသောသစ်ပင်ရှိသမျှ အောက်၌
၇ ငင်း ပြည်တန်ဆာလုပ်လေပြီ။– သူသည် ထိုအမှု
အလုံးစုံတို့ကို ပြုပြီးမှ၊ ငါထံသို့ ပြန်လာပါဟု ငါ
ပြောသော်လည်း၊ သူသည် ပြန်၍မလာ။ ထိုအမှု
ကို သူ၏ညီမ၊ သစ္စာပျက်သောညီမ ယုဒသည်
၈ ကြည့်မြင်လေ၏။– ဖောက်ပြန်သော ဣသရေ
လသည် မတရားသောမေထုန်ကိုပြု၍၊ မှားယွင်း
သောအပြစ်များကြောင့်၊ သူနှင့်ငါကွာ၍ ဖြတ်စာ
ကို အပ်သော်လည်း၊ သစ္စာပျက်သောညီမ ယုဒ
သည်လည်း၊ မကြောက်ဘဲသွား၍၊ ပြည်တန်ဆာ
၉ လုပ်ကြောင်းကို ငါမြင်ရ၏။– သူသည် မတရား
သောမေထုန်ကိုပြု၍ အလွန်လော်လည်သော
အားဖြင့် ပြည်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ ကျောက်နှင့်
၁၀ ငင်း၊ သစ်တုံးနှင့်ငင်း မှားယွင်းလေ၏။– ထို့မျှ
လောက်အပြစ်ရှိသော်လည်း၊ သစ္စာပျက်သော
ညီမ ယုဒသည် ငါ့ထံသို့ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ပြန်
၍မလာ။ ပြန်လာဟန်ဆောင်သည်ဟု ထာဝရ
ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မိန့်တော်
မူသည်ကား၊ သစ္စာပျက်သောယုဒသည် ဖောက်
၁၂ ပြန်သောဣသရေလထက် အပြစ်ကြီး၏။– သင်
သည်သွား၍ မြောက်မျက်နှာသို့ ဟစ်ကြော်ရ
မည်စကားဟူမူကား၊ အို ဖောက်ပြန်သော ဣသ
ရေလ၊ ပြန်လာပါဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၏။ သင်၌ ငါသည် မျက်မုန်းကြိုးခြင်းကိုမပြု၊
ကရုဏာစိတ်သဘောရှိ၏။ အစဉ်အမျက်ထွက်
တတ်သည် မဟုတ်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၁၃ ၏။– သင်သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်။ သင်
၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှား၍၊ စိမ်း
သောသစ်ပင်ရှိသမျှ အောက်၌တွေ့သော ဧည့်
သည်တို့နှင့် မှားယွင်းသောအပြစ်ရှိကြောင်းကို
ဝန်ချရုံမျှသာ ပြုလော့ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်
၁၄ တော်မူ၏။– အို ဖောက်ပြန်သော သူငယ်တို့၊
ပြန်လာကြလော့ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၏။ ငါသည် သင်တို့ကို ရွှံရှာဘူးသော်လည်း၊
သင်တို့မြို့များထဲက တမြို့လျှင် လူတယောက်၊
အမျိုးသားချင်းအစုစုထဲက တစုလျှင် လူနှစ်
ယောက်ကို ရွေးယူ၍ ဇီအုန်မြို့သို့ ပို့ဆောင်
၁၅ မည်။– ငါသည် နှစ်သက်သောသူတို့ကို သင်းအုပ်
အရာ၌ ခန့်ထား၍၊ သူတို့သည် ဉာဏ်ပညာနှင့်
၁၆ ပြည့်စုံလျက် သင်တို့ကို အုပ်ကြလိမ့်မည်။– ထို
ကာလတွင် သင်တို့သည် ပြည်တော်၌ တိုးပွါး
များပြားသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ ပဋိညာဉ်
သေတ္တာတော်ဟူ၍ နောက်တဖန် မပြောဆိုရ။
ထိုသေတ္တာတော်ကို စိတ်မစွဲလမ်း၊ မအောက်
မေ့၊ မပြုစုရ။ နောက်တဖန် မလုပ်ရဟု ထာဝရ
၁၇ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့
ကို ထာဝရဘုရား၏ပလ္လင်ဟူ၍ ခေါ်ကြလိမ့်
မည်။ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ထာဝရဘု
ရား၏ နာမတော်ကိုအမှီပြု၍၊ ထိုပလ္လင်သို့ စည်း
ဝေးကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် မိမိတို့၌ ဆိုး
သောစိတ်နှလုံး ခိုင်မာခြင်းသဘောသို့လိုက်၍ မ
၁၈ ကျင့်ရကြ။– ထိုကာလ၌ ယုဒအမျိုးသည် ဣသ
ရေလအမျိုးနှင့် ပေါင်းဘော်လျက်၊ မြောက်မျက်
နှာအရပ်က တစုတည်းလာ၍၊ သင်တို့ဘိုးဘေး
များ အမွေခံဘို့၊ ငါပေးဘူးသောပြည်သို့ ရောက်
၁၉ ကြလိမ့်မည်။– ငါသည်သင့်ကို သားတို့တွင် အ
ဘယ်သို့ထားရအံ့နည်း။ သာယာသောပြည်၊
တိုင်းနိုင်ငံအပေါင်းတို့၏အထွဋ်၊ ဘုန်းကြီးသော
အမွေခံရာပြည်ကို သင့်အား အဘယ်သို့ပေးရအံ့
နည်းဟု ငါမေးသောအခါ၊ သင်သည် ငါ့ကို အ
ကျွန်ုပ်အဘဟူ၍ ခေါ်ရလိမ့်မည်။ ငါ့ထံမှလွှဲ၍ မ
သွားရဟု ငါပြန်ပြော၏။
၂၀ အို ဣသရေလအမျိုး၊ မယားသည် မိမိခင်
ပွန်း၌ သစ္စာဖျက်သကဲ့သို့၊ အကယ်စင်စစ် သင်
တို့သည် ငါ၌သစ္စာဖျက်ကြပြီဟု ထာဝရဘုရား
၂၁ မိန့်တော်မူ၏။– ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်
မြင့်သောအရပ်တို့၌ ငိုကြွေး၍ တောင်းပန်သော
အသံကို ငါကြားရပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့
သည် လမ်းလွဲ၍၊ မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘု
၂၂ ရားကို မေ့လျော့ကြပြီ။– အို ဖောက်ပြန်သောသူ
ငယ်၊ သင်တို့ပြန်လာကြလော့။ ဖောက်ပြန်ရာ
များကို ငါပြုပြင်မည်။ သူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်
တို့သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ လာကြပါ၏။ ကိုယ်
တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရ
၂၃ ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။– အကယ်စင်စစ် ကုန်း
များနှင့် တောင်ရိုးများတို့သည် အချည်းနှီးသက်
သက်ဖြစ်ကြ၏။ အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်တို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလအ
မျိုးကို ကယ်တင်ရာအကြောင်းဖြစ်တော်မူ၏။–

၂၄ ရုက်ဘွယ်သောအရာသည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘိုး
ဘေးဥစ္စာတည်းဟူသော သူတို့ သိုးနွား၊ သားသ
မီးများကို အကျွန်ုပ်တို့ ငယ်သောအရွယ်ကပင်
၂၅ စား၍ကုန်ပါပြီ။- အကျွန်ုပ်တို့သည် ရုက်ကြောက်
လျက် အိပ်ရကြ၏။ အသရေပျက်ခြင်း၌ နစ်မွန်း
ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် ဘိုးဘေး
နှင့်တကွ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘု
ရား၏ စကားတော်ကို နားမထောင်။ အကျွန်ုပ်
တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားပါပြီ
ဟု ဆိုကြ၏။

၄

၁ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည် ပြန်လာလို
လျှင် ငါ့ထံသို့ပြန်လာပါ။ သင်၏ရွံရှာဘွယ်တို့ကို
၂ ပယ်လိုလျှင် ငါ့ထံမှမရွှေ့ရ။- သင်ကလည်း၊ ထာဝ
ရဘုရားအသက်ရှင်တော်မူသည်ဟု သစ္စာစောင့်
ခြင်း၊ တရားစီရင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်
ကျိန်ဆိုလိမ့်မည်။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည်လည်း၊
ထိုဘုရားသခင်အားဖြင့် မိမိတို့ကိုကောင်းကြီး
ပေး၍၊ ထိုဘုရားသခင်ကို အမှီပြုလျက် ဝါကြွား
ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်သူ ယေရုရှ
လင်မြို့သားတို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်
တို့၏လယ်ကို ထွန်ကြလော့။ ဆူးပင်တို့တွင် မျိုး
၄ စေ့ကို မကြဲကြနှင့်။- အို ယုဒပြည်သူ ယေရုရှ
လင်မြို့သားတို့၊ ထာဝရဘုရားအဘို့အလို၄ အ
ရေဖျားလှီးမင်္ဂလာကိုခံ၍၊ သင်တို့နှလုံးအရေ
ဖျားကို လှီးဖယ်ကြလော့။ သို့မဟုတ်၊ သင်တို့၏
အကျင့် မကောင်းသောကြောင့်၊ ငါ့အမျက်သည်
မီးကဲ့သို့ထွက်၍၊ အာယ်သူမျှ မငြိမ်းနိုင်အောင်
၅ လောင်လိမ့်မည်။- ယုဒပြည်၌ တံပိုးမှုတ်ကြ
လော့ဟု၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ တပြည်လုံးကြွေး
ကြော်၍ သိတင်းကြားကြလော့။ စည်းဝေး၍ ခိုင်
ခံသောမြို့များ အတွင်းသို့ ဝင်ကြကုန်အံ့ဟု အ
၆ ရပ်ရပ်၌ အနှံအပြား ကြွေးကြော်ကြလော့။- ဇိ
အုန်တောင်ပေါ်မှာ အလံကိုထူကြလော့။ လွတ်
အောင်ပြေးကြလော့။ ရပ်၍ မနေကြနှင့်။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ကြီးစွာသောပျက်စီးခြင်း ဘေးဥ
ပဒ်ကို မြောက်မျက်နှာမှ ငါသည်ဆောင်ခဲ့မည်။-
၇ ခြင်္သေ့သည် မိမိနေရာ၌ခြံထဲက ထွက်လာပြီ။
တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို ဖျက်ဆီးသောသူသည် လမ်း၌
လာဆဲရှိ၏။ သင်၏ပြည်ကို လူဆိတ်ညံရာအရပ်
ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သူသည် မိမိနေရာမှ ထွက်လာ
သည်ဖြစ်၍၊ သင်၏မြို့တို့သည် လူမနေနိုင်
၈ အောင်ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။- ထို
အကြောင်းကြောင့် လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်
စည်းလျက်၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍ အော်ဟစ်ကြ
လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ ပြင်း
စွာသော အမျက်တော်သည် ငါတို့မှလွဲရှောင်၍မ
၉ သွားသေး။- ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်နှင့် မှူးမတ်တို့
သည် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်
တို့သည် မိန်းမောတွေဝေလျက်၊ ပရောဖက်တို့
သည် ထိတ်လန့်လျက်ရှိကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ငါကလည်း၊ အို အရှင်ထာဝရဘုရား၊ သန်
လျက်သည် အသက်ကိုထိသည်တိုင်အောင် ခွင်း
သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိကြ
လိမ့်မည်ဟု ကိုယ်တော်သည် မိန့်တော်မူသော
အားဖြင့်၊ ဤလူများနှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့
သားတို့ကို အလွန်လှည့်စားတော်မူပါပြီ တကား
ဟု လျှောက်ဆို၏။

၁၁ ထိုကာလ၌ ဤလူများနှင့် ယေရုရှလင်မြို့
သားတို့ကို ရည်မှတ်၍ ဆိုရမည်ကား၊ ပူသော
လေသည် တော၌ မြင့်သောအရပ်က ငါ၏လူမျိုး
သတို့သမီးထံသို့ လာလိမ့်မည်။ အမှော်လွှင့်စေ
ခြင်း၊ သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ လာသောလေမဟုတ်။-
၁၂ ထိုလေထက်ပြင်းသော လေသည် ငါ့အလိုကို
ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ လာလိမ့်မည်။ ယခုပင် သူတို့
၁၃ ကို ငါ့ကိုယ်တိုင် စစ်ကြောစီရင်မည်။- လာသော
မင်းသည် မိုးယံတိမ်ကဲ့သို့ လာလိမ့်မည်။ သူ၏ရ
ထားတို့သည် လေဘေကဲ့သို့ဖြစ်ကြ၏။ သူ၏
မြင်းတို့သည် ရွှေလင်းတဆတ် သာ၍ လျင်မြန်
ကြ၏။ ငါတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ပျက်စီး
၁၄ ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။- အို ယေရုရှလင်မြို့၊ သင်
သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သင်၏
စိတ်နှလုံးကို ဒုစရိုက်အပြစ်နှင့် ကင်းစင်စေလော့။
သင်၏ အဓမ္မအကြံအစည်တို့သည် အဘယ်မျှ
ကာလပတ်လုံး သင်၏အထဲ၌ တည်နေရမည်
၁၅ နည်း။- ဒန်ပြည်၌ အသံကို ကြားရ၏။ ဧဖရိမ်
တောင်ပေါ်မှာ ဒုက္ခသိတင်းကို ဟစ်ကြော်ကြ
၁၆ ၏။- အပြည်ပြည်တို့၌ သိတင်းကြားကြလော့။
ယေရုရှလင်မြို့ကိုရည်မှတ်၍ ကြွေးကြော်ကြ
လော့။ ကင်းစောင့်တို့သည် ဝေးသောပြည်က
လာ၍၊ ယုဒမြို့များတဘက်၌ ထူးကြလိမ့်မည်။-
၁၇ လယ်ကိုစောင့်သောသူများကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့သည်
ယုဒပြည်ကို ဝန်းရံကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထို

To Contents

၁၈ ပြည်သည် ငါ့ကိုပုန်ကန်ပြီ။– သင်လိုက်သောထုံး
စံနှင့် သင်ကျင့်သော အကျင့်တို့သည် သင့်အပေါ်
မှာ ဤအမှုကို သက်ရောက်စေပြီ။ သင်သည် ထို
သို့သောအမှုနှင့်တွေ့၍ ခါးစပ်သောစိတ်၊ နာ
ကြည်းသောစိတ်ရှိရာ၏ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူ၏။

၁၉ ငါ့အသည်းသည်နာ၏။ ငါ့အသည်းသည် နာ
၏။ ငါနှလုံးအရေဖျားလည်း နာ၏။ ငါအထဲ၌ ငါ့
နှလုံးပူဆွေး၏။ ငါသည် တိတ်ဆိတ်စွာ မနေ
နိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ အို ငါ့ဝိညာဉ်၊ သင်သည်
တံပိုးမှုတ်သံနှင့် စစ်တိုက်သံကို ကြားရ၏။–

၂၀ ပျက်စီးပြီ၊ ပျက်စီးပြီဟု အထပ်ထပ်ဟစ်ကြော်ရ
၏။ တပြည်လုံး ပျက်စီးပြီ။ ငါ၏တဲတို့သည် ခ
ဏခြင်းတွင် ပျက်စီးကြပြီ။ ငါ၏ ကုလားကာတို့

၂၁ သည် ချက်ခြင်းပျက်စီးကြပြီ။– ငါသည် အဘယ်
မျှကာလပတ်လုံး အလံကိုမြင်ရအံ့နည်း။ အဘယ်
မျှကာလပတ်လုံး တံပိုးသံကို ကြားရအံ့နည်း။

၂၂ အကယ်စင်စစ် ငါ၏လူတို့သည် ထိုင်းမှိုင်း
၍ ငါ့ကိုမသိကြ။ မိုက်သောသူငယ်ဖြစ်၍ ဉာဏ်
မရှိကြ။ မကောင်းသောအမှုတို့၌ လိမ္မာကြ၏။
ကောင်းသောအမှုတို့ကို မပြုတတ်ကြ။

၂၃ ငါသည် မြေကြီးကိုကြည့်ရှု၍ လွတ်လပ်လ
ဟာဖြစ်၏။ မိုးယံကောင်းကင်ကိုလည်း ငါကြည့်

၂၄ ရှု၍ အလင်းမရှိ။– တောင်တို့ကိုလည်း ငါကြည့်
ရှု၍၊ သူတို့နှင့်တကွ ကုန်းရိသမျှတို့သည် တုန်

၂၅ လှုပ်လျက်နေကြ၏။– ငါကြည့်ရှု၍ လူမရှိ။ မိုးယံ
ကောင်းကင်ငှက် အပေါင်းတို့သည် ပြေးကြပြီ။–

၂၆ ငါကြည့်ရှု၍ ဝပြောသောပြည်သည် တောဖြစ်
လေပြီ။ မြို့များတို့သည် ပြိုပျက်လျက် ရှိကြ၏။
ထာဝရဘုရားရှေ့၊ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်ရှေ့
၌ ထိုသို့သောအခြင်းအရာတို့သည် ဖြစ်ရကြ၏။

၂၇ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တပြည်
လုံး ပျက်စီးရာဖြစ်လိမ့်မည်။ ပျက်စီးခြင်းကို ငါမ

၂၈ ဆီးတား။– ထို့ကြောင့်၊ မြေကြီးသည် ညည်းတွား
လိမ့်မည်။ မိုးယံကောင်းကင်လည်း နက်လိမ့်
မည်။ ငါသည်ပြောပြီးမှ နောင်တမရှိ။ ကြံပြီးမှ

၂၉ အကြံမပျက်ရ။– မြင်းစီးသူရဲနှင့် လေးကိုင်သူရဲ
တို့ ဟစ်သောအသံကြောင့်၊ မြို့သားအပေါင်းတို့
သည် တောအုပ်သို့ ပြေးသွားကြ၏။ ကျောက်
ပေါ်သို့ တက်ကြ၏။ မြို့ရှိသမျှတို့ကို စွန့်ပစ်၍နေ

၃၀ သောသူ တယောက်မျှမရှိရ။– သင်သည် ပျက်စီး
ခြင်းသို့ရောက်သောအခါ အဘယ်သို့ ပြုလိမ့်မည်
နည်း။ နီမောင်းသောအဝတ်ကို ဝတ်သော်၎င်း၊
ရွှေတန်ဆာကိုဆင်သော်၎င်း၊ သင်၏မျက်နှာစုတ်
ပဲ့သည်တိုင်အောင် ဆေးသုတ်သော်၎င်း၊ သင်၏
တင့်တယ်ခြင်းကို အချည်းနှီးပြု၏။ သင်၏ ရည်း
စားတို့သည် သင့်ကိုစွန့်၍ သင်၏အသက်ကိုသတ်

၃၁ ခြင်း၄၊ ရှာကြံကြ၏။– အကယ်စင်စစ်သား ဘွား
သော မိန်းမသည်ဥသံ၊ သားဦးဘွားသောမိန်းမ၏
ဝေဒနာခံရာ အသံကဲ့သို့၊ ဇိအုန်သတို့သမီးအော်
ဟစ်သံကိုငါကြားရ၏။ ထိုသတို့သမီးက အကျွန်ုပ်
သည် အမင်္ဂလာရှိပါ၏။ လူသတ်များကြောင့်၊ အ
ကျွန်ုပ်စိတ်ပျက်ပါ၏ဟု မိမိလက်ဝါးကိုဖြန့်၍ ငိုကြွေးလျက်နေ၏။

၅

၁ ယေရုရှလင်မြို့ကို အပြစ်မှ ငါလွှတ်မည် အ
ကြောင်း၊ တရားသဖြင့်ကျင့်သော မြို့သား၊ သစ္စာ
စောင့်သော မြို့သား တစုံတယောက်မျှရှိလျှင်၊
ထိုသူကို တွေ့အံ့သောငှါ၊ မြို့လမ်းတို့၌ တောင်
မြောက်ပြေး၍၊ ကျယ်သောအရပ်တို့၌ ရှာဖွေ

၂ ကြည့်ရှုကြလော့။– သူတို့က၊ ထာဝရဘုရား အ
သက်ရှင်တော်မူသည်ဟုဆိုသော်လည်း၊ အကယ်
စင်စစ် မဟုတ်မမှန် ကျိန်ဆိုတတ်ကြ၏။

၃ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သစ္စာ
တရားကို ထောက်ရှုတော်မူသည် မဟုတ်လော။
ကိုယ်တော်သည် ဒဏ်ခတ်တော်မူသော်လည်း
သူတို့သည် ညှဉ်းငယ်သောစိတ်မရှိကြပါ။ ဖျက်
ဆီးတော်မူသော်လည်း၊ သူတို့သည် ဆုံးမခြင်း
ကို ငြင်းပယ်ကြပါပြီ။ မိမိတို့မျက်နှာကို ကျောက်
ထက် သာ၍ မာစေကြပါပြီ။ ငါတို့သည် ပြန်၍မ

၄ လာဟု ငြင်းဆန်လျက်နေကြပါပြီ။– ငါကလည်း၊
အကယ်စင်စစ် ဤသူတို့သည် ဆင်းရဲသားဖြစ်ကြ
၏။ ထာဝရဘုရား၏တရားတော်ကိုငဲ့၊ မိမိတို့
ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူရာကိုငဲ့၊ မသိသော

၅ ကြောင့် မိုက်ကြ၏။– လူကြီးများထံသို့ ငါသွား၍
ပြောမည်။ သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏တရား
တော်ကိုငဲ့၊ မိမိတို့ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူရာ
ကိုငဲ့ သိကြ၏ဟုဆိုသော်လည်း၊ သူတို့သည်
ထမ်းဘိုးတော်ကိုချိုး၍၊ အနောင်အဖွဲ့တော်တို့ကို

၆ ဖြတ်ကြပြီ။– ထို့ကြောင့် တောမှလာသောခြင်္သေ့
သည် သူတို့ကို သတ်လိမ့်မည်။ ညဦးယံ၌ လည်
တတ်သောတောခွေးသည် သူတို့ကို ကိုက်စား
လိမ့်မည်။ ကျားသစ်သည် သူတို့မြို့ကို စောင့်၍၊
မြို့ပြင်သို့ ထွက်သွားသောသူအပေါင်းတို့ကို အ
ပိုင်းပိုင်းကိုက်ဖြတ်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
သူတို့ပြစ်မှားသော အပြစ်များ၍၊ အကြိမ်ကြိမ်

To Contents

၇ အထပ်ထပ် ဖောက်ပြန်ကြပြီ။- ထိုသို့သော အ
ပြစ်မှ သင့်ကို အဘယ်သို့ ငါလွှတ်နိုင်သနည်း။
သင်၏သားသမီးတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်၍၊ ဘုရားမ
ဟုတ်သောသူတို့ကိုတိုင်တည်လျက် ကျိန်ဆိုကြ
ပြီ။ ငါသည် ဝစ္စာကျွေးသောအခါ သူတို့သည်
ပြည်တန်ဆာအိမ်၌ စည်းဝေး၍မှားယွင်းကြပြီ။-
၈ ဝစ္စာစားရသော မြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အသီးအသီး
အိမ်နီးချင်းမယားတို့ကို တပ်သောစိတ်နှင့်ဟီကြ
၉ ပြီ။- ထိုသို့သောအပြစ်တို့ကို ငါသည် မစစ်ကြော
ဘဲနေရမည်လော။ ထိုသို့သောအမျိုးကို ဒဏ်
ပေး၍၊ ငါ့စိတ် ချင်ရဲမပြေဘဲနေရမည်လောဟု
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၀ မြို့ရိုးပေါ်သို့တက်၍ ဖျက်ဆီးကြလော့။ ပျက်
စီးခြင်းကို မစဲစေကြနှင့်။ ခြေလက်တို့ကိုပယ်ရှင်း
၁၁ ကြလော့။ ထာဝရဘုရား ဆိုင်တော်မမူ။- ဣသ
ရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးတို့သည် ငါ့ထံ၌ ခံဘူး
သော သစ္စာကိုဖျက်ကြပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်
၁၂ တော်မူ၏။- သူတို့က၊ ထာဝရဘုရားမရှိ။ ငါတို့
အပေါ်၌ ဘေးဥပဒ်မရောက်ရ။ ထားဘေး၊ မွတ်
၁၃ သိပ်ခြင်းဘေးကို ငါတို့သည်မတွေ့ရကြ။- ပရော
ဖက်တို့သည် လေသဘက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့၌
နှုတ်ကပတ်တော်မရှိ။ သူတို့ဟောပြောသည်အ
တိုင်း သူတို့ခံရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားကိုငြင်း
၁၄ ပယ်လျက်ဆိုတတ်ကြ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် ထိုသို့ဆိုသော
ကြောင့်၊ ငါ့စကားကို သင်၏နှုတ်၌ မီးကဲ့သို့ငင်း၊
ဤလူမျိုးကို ထင်းကဲ့သို့ငင်း ငါဖြစ်စေ၍ သူတို့ကို
၁၅ မီးလောင်ရလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
မူသည်ကား၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ သင့်ကို တိုက်
စော်ဘို့ လူတမျိုးကို ဝေးသောအရပ်ကငါဆောင်ခဲ့
မည်။ အားကြီးသောအမျိုး၊ ရှေးကာလ၌ဖြစ်ဘူး
သောအမျိုး၊ သူတို့စကားကို သင်မသိနားမလည်
၁၆ သောအမျိုး ဖြစ်လိမ့်မည်။- သူတို့ မြှားတောင့်
သည် ဖွင့်ထားသော သချိုင်းတွင်းဖြစ်၏။ ထိုသူ
အပေါင်းတို့သည် ခွန်အားကြီးသောသူ ဖြစ်ကြ
၁၇ ၏။- ထိုသူတို့သည် သင်၏အသီးအနှံနှင့် သင်
၏မုန့်ကို စားကြလိမ့်မည်။ သင်၏သားသမီးတို့
ကိုလည်း စားကြလိမ့်မည်။ သင်၏သိုးနွားတို့ကို
လည်း စားကြလိမ့်မည်။ သင်၏စပျစ်နွယ်ပင်နှင့်
သင်္ဘောသဖန်းပင်တို့ကိုလည်း စားကြလိမ့်မည်။
သင်ခိုလှုံ၍ ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကိုလည်း တိုက်၍
၁၈ လုပ်ကြံကြလိမ့်မည်။- သို့ရာတွင်၊ ထိုကာလ၌၄ ငါသည် သင်၏အမှုကိုမဆုံးဖြတ်သေးဟု ထာဝရ
၁၉ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- သူတို့ကလည်း၊ ငါတို့ ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊ ငါတို့၌၌ ဤအမှု
အလုံးစုံတို့ကို အဘယ်ကြောင့် စီရင်တော်မူသ
နည်းဟု မေးကြသောအခါ၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို
စွန့်ပစ်၍၊ ကိုယ်ပိုင်သောပြည်၌ တကျွန်းတနိုင်ငံ
ဘုရားတို့၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့၊ ကိုယ်
မပိုင်သောပြည်၌ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့၏အ
မှုကို ဆောင်ရွက်ရကြလိမ့်မည်ဟု၊ သင်သည် သူ
တို့အားဆင့်ဆိုရမည်။
၂၀ ယာကုပ်အမျိုးနေရာ ယုဒပြည်၌ ဟောပြော
၂၁ ကြေးကြော်ရမည်မှာ၊- အို မျက်စိရှိလျက်နှင့်မ
မြင်၊ နားရှိလျက်နှင့်မကြား၊ ဉာဏ်မဲ့သောလူမိုက်
၂၂ တို့၊ နားထောင်ကြလော့။- ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ပင်လယ်မလွန်နိုင်အောင်
ဆီးတားဘို့ရာ သဲကို ထာဝရအပိုင်းအခြား ခန့်
ထားသောငါကို သင်တို့သည် မကြောက်ကြသ
လော။ ငါ၏ရှေ့တော်၌ မတုန်လှုပ်ကြသလော။
ပင်လယ်လှိုင်းတံပိုးတို့သည် ထ၍မနိုင်၊ ဟုန်း၍
၂၃ မကျော်မလွန်နိုင်သော်လည်း၊- ဤလူမျိုးသည်
ပြစ်မှားပုန်ကန်သောသဘောရှိ၍၊ အစဉ်ပုန်ကန်
၂၄ တတ်ကြ၏။- အချိန်တန်မှအရင်မိုဃ်းနှင့်နောက်
မိုဃ်းကိုရွာစေ၍၊ အသီးအနှံသိမ်းမြဲသိမ်းရာကာ
လကို ငါတို့အဘို့ သိုထားတော်မူသော ငါတို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို ယခုကြောက်ကြ
ကုန်အံ့ဟု၊ သူတို့သည် စိတ်နလုံးထဲ၌ မဆိုတတ်
၂၅ ကြ။- သင်တို့ဒုစရိုက်သည် ထိုသို့သောအရာတို့
ကိုလွှဲ၍၊ သင်တို့အပြစ်သည် သင်တို့၏မင်္ဂလာ
၂၆ ကို ဆီးတားလေပြီ။- ဝပ်လျက်နေသောမုဆိုးကဲ့
သို့ ချောင်းမြောင်းသော လူဆိုးတို့သည် ငါ၏လူ
တို့တွင်ရှိကြ၏။ လူတို့ကိုထောင်ခြင်းငှါ ထောင်
၂၇ ချောက်ကိုထားကြပြီ။- ငှက်ထောင်အိမ်သည်
ငှက်တို့နှင့် ပြည့်သကဲ့သို့၊ သူတို့အိမ်သည် လှည့်
စားခြင်းပရိယာယ်နှင့်ပြည့်၏။ ထိုသို့ သူတို့သည်
အားတိုးပွါး၍ ရတတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။-
၂၈ ဝလျက်၊ မျက်နှာပြောင်လျက်ရှိကြ၏။ ဆိုးသော
သူတို့ထက် သာ၍ ဆိုးကြ၏။ တရားသဖြင့် မစီ
ရင်ကြ။ မိဘမရှိသော သူငယ်၏အမှုကို စောင့်၍
အနိုင်မပေးကြ။ ဆင်းရဲသောသူဘက်၌ တရား
၂၉ သဖြင့် မစီရင်ကြ။- ထိုသို့သော အပြစ်တို့ကို ငါ
သည် မစစ်ကြောဘဲနေရမည်လော။ ထိုသို့သော
အမျိုးကိုဒဏ်ပေး၍၊ ငါစိတ်ချင်ရဲမပြေဘဲ နေရ
မည်လောဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ အုံသြရွံရှာဘွယ်သောအမှုကို ပြည်တော်၌
၃၁ ပြုကြ၏။– ပရောဖက်တို့သည် မဟုတ်မမှန်
ဟောပြောကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဝန်
ခံ၍ အစိုးရကြ၏။ ထိုသို့သောအမှုကို ငါ၏လူတို့
သည် နှစ်သက်ကြ၏။ ထိုအမှုဆုံးသောအခါ သင်
တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုကြလိမ့်မည်နည်း။

၆

၁ အို ဗယ်ာမိန်အမျိုးသားတို့၊ ယေရှုရွှေလင်မြို့
ထဲကထွက်၍၊ လွတ်အောင်ပြေးကြလော့။ တော
ကောရွာ၌ တံပိုးမှုတ်ကြလော့။ ဗေသက္ကရင်ရွာ၌
မီးရူးကို မြှောက်၍ ပြကြလော့။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ဘေးဥပဒ်တည်းဟူသော ကြီးစွာသော
ပျက်စီးခြင်း အကြောင်းအရာသည် မြောက်မျက်
၂ နှာက ပေါ်လာ၏။– အဆင်းလှ၍ နူးညံ့သိမ်မွေ့
သောသူတည်းဟူသော ဇိအုန်သတို့သမီးကို ငါ
၃ ဖျက်ဆီးမည်။– သိုးထိန်းတို့သည် သိုးစုများပါ
လျက်သူ့ထံသို့လာ၍၊ သူတဘက်ပတ်လည်၌တဲ
ဆောက်၍၊ အသီးအသီး မိမိတို့နေရာမှာ ကျက်
၄ စားကြလိမ့်မည်။– သူ့ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ပြင်ကြ
လော့။ ထကြ။ မွန်းတည့်အချိန်၌ တက်သွားကြ
ကုန်အံ့။ ငါတို့၌ခက်လှ၏။ မွန်းလွဲပြီ။ မိုးသ်းချုပ်
၅ လေပြီ။– ထကြ။ ည၌အခါ တက်သွား၍၊ သူ၏
ဘုံဗိမာန်တို့ကို ဖျက်ဆီးကြကုန်အံ့ဟုဆိုကြလိမ့်
၆ မည်။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သစ်ပင်တို့ကို ခုတ်လဲကြ
လော့။ ယေရှုရွှေလင်မြို့တဘက်၌ မြေရိုးကိုဖို့ကြ
လော့။ ဤမြို့သည် ဆုံးမစရာကောင်းသောမြို့
ဖြစ်၏။ မြို့ထဲ၌ ညှဉ်းဆဲခြင်းသက်သက် ရှိ၏။–
၇ စမ်းရေပေါက်ဝမှ ရေသည် စီးထွက်သကဲ့သို့၊ ထို
မြို့သည် ဒုစရိုက်ကို ထွက်စေတတ်၏။ မြို့ထဲ၌
လုယူဖျက်ဆီးခြင်းအသံကို ကြားရ၏။ အနာ
များနှင့် ဒဏ်ချက်ရာများကို အစဉ်ငါမြင်ရ၏။–
၈ အို ယေရှုရွှေလင်မြို့၊ ဆုံးမခြင်းကို ခံလော့။ သို့မ
ဟုတ်၊ သင့်ကိုငါရွံရှာမည်။ သင့်ကိုပယ်ရှင်း၍ လူ
၉ ဆိတ်ညံရာအရပ် ဖြစ်စေမည်။– ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ စပျစ်နွယ်ပင်၌ အကျန်အကြွင်းကိုလိုက်၍
ဆွတ်သကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့သည် ဣသရေလ၌ ကျန်
ကြွင်းသောအရာကို လိုက်၍ အကုန်အစင်ဆွတ်
ကြလိမ့်မည်။ စပျစ်သီးဆွတ်သောသူကဲ့သို့၊ သင်
၏ လက်ကို ခြင်းတောင်းထဲသို့ တဖန်သွင်းဦး
၁၀ လော့။– သူတို့သည် နားထောင်မည်အကြောင်း၊
အဘယ်သူကို ငါပြော၍ သတိပေးရမည်နည်း။
သူတို့နားသည် အရေဖျားလိုးခြင်းမခံသော နား
ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် နားမထောင်နိုင်ကြ။ ထာဝရ
ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် သူတို့ကဲ့ရဲ့စရာ
ဖြစ်၏။ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်ကို မနှစ်သက်ကြ။–
၁၁ ထို့ကြောင့်၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား၏ အမျက်
တော်နှင့်ပြည့်၏။ အောင့်၍မနေနိုင်။ လမ်း၌ရှိ
သောသူငယ်များနှင့် စုဝေးသောလူပျိုများအပေါ်
သို့ အမျက်တော်ကို ငါသွန်းလောင်းမည်။ လင်မ
ယားအစုံကိုလင်း၊ အသက်ကြီးသောသူနှင့် အို
၁၂ လွန်းသောသူကိုလင်း သိမ်းသွားမည်။– သူတို့အိမ်
နှင့်တကွ လယ်ယာ၊ မိန်းမတို့သည် သူတပါးလက်
သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ပြည်
သူပြည်သားတို့ကို ငါဒဏ်ခတ်မည်ဟု ထာဝရ
၁၃ ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– အငယ်ဆုံးသောသူမှစ၍
အကြီးဆုံးသောသူအပေါင်းတို့သည် မတရား
သော စီးပွါးကိုရှာကြ၏။ ပရောဖက်မှစ၍ ယဇ်ပု
ရောဟိတ် ရှိသမျှတို့သည် မှသာကိုသုံးကြ၏။–
၁၄ ချမ်းသာမရှိသောအခါ ချမ်းသာ၊ ချမ်းသာဟု
ပြောဆိုလျက်၊ ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီးအနာကို
၁၅ ပေါ့လျော့စွာ ကုကြ၏။– သူတို့သည် ရွံရှာဘွယ်
သော အမှုကိုပြုပြီးမှ ရှက်ကြသလော။ အလျှင်း
မရှက်ကြ။ မျက်နှာ မဖျက်တတ်ကြ။ ထို့ကြောင့်၊
တယောက်နောက်တယောက် လဲကြလိမ့်မည်။
ငါစစ်ကြောသောအခါ နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်ကြ
လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လမ်း
နားမှာရပ်၍ ကြည့်ရှုကြလော့။ ရှေးလမ်းဟောင်း
တို့ကို ရှာဖွေလျက်၊ ကောင်းသောလမ်းသည် အ
ဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးမြန်း၍၊ ထိုလမ်းသို့
လိုက်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ စိတ်နှလုံးသက်သာ
ကြလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ ငါတို့သည် မလိုက်ဟု
၁၇ ပြန်ပြောကြ၏။– ငါကလည်း၊ တံပိုးမှုတ်သံကို
နားထောင်ကြလော့ဟုဆိုလျက်၊ သင်တို့အပေါ်၌
ကင်းစောင့်တို့ကို ခန့်ထားသောအခါ၊ ငါတို့သည်
၁၈ နားမထောင်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ အို
တပါးအမျိုးသားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ တပါး
အမျိုးသားတို့တွင်ရှိနေသောပရိသတ်တို့ သိမှတ်
၁၉ ကြလော့။– အို မြေကြီးသားတို့၊ နားထောင်ကြ
လော့။ ဤလူမျိုးသည် ငါ့စကားကို နားမထောင်၊
ငါတရားကိုလည်းငြင်းပယ်သောကြောင့်၊ သူတို့
အလိုအလျောက် ကြံစည်ခြင်းအကျိုးအပြစ်
တည်းဟူသော၊ ကြီးစွာသောဘေးဥပဒ်ကို၊ သူတို့
၂၀ အပေါ်သို့ ငါသက်ရောက်စေမည်။– ရှေဘပြည်

To Contents

မှ လောဗန်ကိုငင်း၊ ဝေးသောပြည်မှ မွေးသော ကြံကိုငင်း၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ထံသို့ဆောင်ခဲ့သ နည်း။ သင်တို့မီးရှို့ရာယဇ်တို့ကို ငါအလိုမရှိ။ ပူ
၂၁ ဇော်သော ယဇ်အမျိုးမျိုးကို ငါမနှစ်သက်။– ထို အကြောင်းကြောင့် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ သည်ကား၊ ထိမိ၍ လဲစရာတို့ကို ဤလူမျိုးရှေ့ မှာ ငါထားမည်။ အဘနှင့် သားတို့သည် ထိမိ၍ လဲကြလိမ့်မည်။ အိမ်နီးချင်းနှင့်အဆွေခင်ပွန်းတို့
၂၂ သည် အတူပျက်စီးကြလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူမျိုးတမျိုးသည် မြောက် မျက်နှာမှ ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ကြီးစွာသောလူမျိုး
၂၃ ကို မြေကြီးစွန်းမှ ငါနှိုးဆော်မည်။– လေးနှင့်လှံ တို့ကို လက်စွဲကြ၏။ ကြမ်းကြုတ်သောအမျိုး ဖြစ်၍၊ သနားခြင်းကရုဏာ မရှိ။ သူတို့စကားသံ သည် သမုဒ္ဒရာမြည်သံကဲ့သို့ဟုန်းတတ်၏။ အိုဇိ
၂၄ အုန်သတို့သမီး စစ်သူရဲကဲ့သို့တပ်ဝင်းကျင်းလျက် မြင်းစီး၍၊ သင်ရှိရာသို့ ချီလာကြလိမ့်မည်။– ထို သိတင်းကို ငါတို့သည်ကြား၍ လက်အားလျော့ ကြ၏။ ဒုက္ခဆင်းရဲကိုငင်း၊ သားဘွားသောမိန်းမ
၂၅ ခံရသကဲ့သို့ ပြင်းစွာသောဝေဒနာကိုငင်း ခံရကြ ၏။– တောသို့ မထွက်ကြနှင့်။ လမ်းမှာမသွားကြ နှင့်။ ရန်သူ၌ ထားပါ၏။ အရပ်ရပ်၌ ဘေးရှိ၏။–
၂၆ အို ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီး၊ လျော်တေအဝတ်ကို ဝတ်စည်း၍ ပြာ၌ လူးလည်းလော့။ တယောက် တည်းသောသားသေသည်ကို ငိုကြွေးသကဲ့သို့၊ ငိုကြွေး၍ ပြင်းစွာမြည်တမ်းလော့။ လုယူဖျက် ဆီးသောသူသည် ငါတို့ကို ချက်ခြင်းတိုက်လိမ့် မည်။

၂၇ သင်သည် ငါ၏လူမျိုးကျင့်သော အကျင့်မ လေ့တို့ကို စစ်၍ သိမည်အကြောင်း၊ စစ်သောသူ
၂၈ အရာ၌ရဲတိုက်ကဲ့သို့ သင့်ကို ငါခန့်ထား၏။– ထို သူအပေါင်းတို့သည် အလွန်ဖောက်ပြန်သောသူ၊ ကုန်းတိုက်တတ်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ကြေးဝါနှင့် သံသက်သက်၊ ဖျက်တတ်သောအရာသက်သက်
၂၉ ဖြစ်ကြ၏။– ဖိုကို မီးလောင်ပြီ။ ခဲလည်းကုန်ပြီ။ စစ်သောသူသည်မူတ်၍ အကျိုးကိုမရ။ ညံ့သော
၃၀ အရာကို မထုတ်မပယ်နိုင်။– ထိုသူတို့ကို ပယ် သောငွေဟူ၍ ခေါ်ရမည်။ ထာဝရဘုရားသည် ပယ်တော်မူ၏။

၇

၁ ထာဝရဘုရား၏အထံတော်က နှုတ်ကပတ် တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာ၍၊ သင်သည် ဗိမာန်တော်တံခါး၀၌ ရပ်လျက် ကြွေးကြော်ရ
၂ မည့် စကားဟူမူကား၊– ထာဝရဘုရားကိုကိုး ကွယ်ခြင်းငှါ၊ ဤတံခါးတို့အတွင်းသို့၀င်သော ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏
၃ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။– ဣသရေလ အမျိုး၏ဘုရားသခင် ကောင်းကင်ဗိုလ် ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ ဘာသာဓလေ့နှင့် သင်တို့ အကျင့်များ တို့ကို ပြုပြင်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သင်တို့ကို
၄ ဤအရပ်၌ငါနေ စေမည်။– ဤသည်ကား၊ ထာ ဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်၊ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန် တော်၊ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်ဖြစ်သတည်း ဟု မုသာစကားကို ပြောသောသူတို့၌ မမှီဝဲကြ
၅ နှင့်။– သင်တို့ဘာသာဓလေ့နှင့် သင်တို့အကျင့် များတို့ကို စုံလင်စွာ ပြုပြင်လျှင်ငင်း၊ အမှုသည် ချင်းတို့ကို သေချာစွာ တရားသဖြင့် စီရင်လျှင်
၆ ငင်း၊– ဧည့်သည်အာဂန္တု၊ မိဘမရှိသောသူငယ်၊ မုတ်ဆိုးမကို မညှဉ်းဆဲ၊ အပြစ်မရှိသောသူ၏အ သက်ကို ဤအရပ်၌ မသတ်၊ ကိုယ်အကျိုး ကိုဖျက်၍ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို မချဉ်း
၇ ကပ်ဘဲနေလျှင်ငင်း၊– သင်တို့ဘိုးဘေးတို့အား၊ ငါသည် အစဉ်မပြတ်ပေးသောပြည်တည်းဟူ သော ဤအရပ်ဌာန၌ သင်တို့ကို ငါနေစေမည်။–
၈ အကျိုးမရှိဘဲ မုသာစကားကိုပြောသောသူတို့၌
၉ သင်တို့သည်ခိုလှုံကြ၏။– သင် တို့သည် သူ့ဥစ္စာ ကိုခိုးလျက်၊ လူအသက်ကိုသတ် လျက်၊ သူ့မ ယားကိုပြစ်မှားလျက်၊ မဟုတ်မမှန်ဘဲကျိန်ဆို လျက်၊ ဗာလဘုရားရှေ့၌ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့ လျက်၊ ကိုယ်မသိဘူးသော အခြားတပါးသောဘု
၁၀ ရားတို့နောက်သို့ လိုက်လျက်နှင့်၊– ငါ၏နာမ ဖြင့်သမုတ်သော ဤအိမ်တော်၌၊ ငါ့ရှေ့မှာ၀င်၍ ရပ်လျက်၊ ဤရွံရှာဘွယ်သောအမှုအလုံးစုံတို့ ကို ပြုသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကယ် နှုတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ခံရပါပြီဟု
၁၁ လျှောက်ရကြမည်လော။– ငါ၏နာမဖြင့်သမုတ် သောဤအိမ်တော်ကို သင်တို့သည် ထားပြတွင်း ကဲ့သို့ ထင်ကြသလော။ ဤအမှုကို ငါကိုယ်တိုင်
၁၂ မြင်ပြီဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။– ရှေဦး စွာ ငါ၏နာမကို ငါတည်စေသောအရပ်၊ ရှိလော ရွာ၌ရှိသော ငါ့အရပ်ဌာနသို့သွား၍၊ ငါ၏အမျိုး ဣသရေလလူတို့၏ အပြစ်ကြောင့်၊ ထိုအရပ်ကို အဘယ်သို့ငါပြုဘူးသည်ကို ကြည့်ရှုကြလော့။–
၁၃ ယခုတွင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်၊ ကား သင်တို့သည် ဤအမှုအလုံးစုံတို့ကို ပြုသော

To Contents

ကြောင့်၎င်း၊ ငါသည် စောစောထ၍ အထပ်ထပ်
ပြောသော်လည်း၊ သင်တို့သည် နားမထောင်၊ ငါ
၁၄ ခေါ်၍ သင်တို့သည် မထူးသောကြောင့်၎င်း၊– ရှိ
လောရွာကို ငါပြုသကဲ့သို့၊ ငါ၏နာမဖြင့် သမုတ်
သော၊ သင်တို့ခိုလှုံသော ဤအိမ်တော်၊ သင်တို့
နှင့်ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောအရပ်ဌာနကို ငါ
၁၅ ပြုမည်။– သင်တို့ညီအစ်ကို ဧဖရိမ်အမျိုးသားရှိ
သမျှတို့ကို ငါနှင်ထုတ်သကဲ့သို့၊ သင်တို့ကို ငါ့ထံ
မှ ငါနှင်ထုတ်မည်။

၁၆ သင်သည်လည်း ဤလူမျိုးအဘို့ ပဌနာမပြု
နှင့်။ သူတို့အဘို့အော်ဟစ်ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်း
ကိုမပြုနှင့်။ ငါ့ကိုမသွေးဆောင်နှင့်။ သင်၏စကား
၁၇ ကို ငါနားမထောင်။– သူတို့သည် ယုဒမြို့များ၊
ယေရုရှလင်လမ်းများတို့၌ ပြုကြသောအမှုကို
၁၈ မမြင်သလော။– ငါ့ကို နှောင့်ရှက်မည်အကြံနှင့်၊
ကောင်းကင်မိဖုရားအဘို့ မုန့်ပြားတို့ကိုလုပ်၍၊
အခြားတပါးသောဘုရားတို့ရှေ့မှာ သွန်းလောင်း
ရာပူဇော်သက္ကာကိုပြုခြင်းငှါ၊ သားတို့သည် ထင်း
ခွေကြ၏။ အဘတို့သည် မီးထည့်ကြ၏။ မိန်းမ
၁၉ တို့သည် မုန့်နယ်ကြ၏။– ထိုသို့ပြု၍ ငါ့ကိုနှောင့်
ရှက်ကြသလော။ မိမိတို့ မျက်နှာကိုဖျက်မည်အ
ကြောင်း၊ မိမိတို့ကိုယ်ကိုသာ နှောင့်ရှက်ကြသည်
မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၂၀ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ ဤအရပ်၌ရှိသောလူ၊ တိရစ္ဆာန်၊ သစ်ပင်၊
မြေအသီးအနှံအပေါ်မှာ ငါသည် ဒေါသအမျက်
မီးကို သွန်းလောင်း၍၊ ထိုမီးသည် မငြိမ်းဘဲ
လောင်လိမ့်မည်။

၂၁ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ သင်တို့ မီးရှို့ရာယဇ်များကို အခြား
သောယဇ်များနှင့် အတူထား၍၊ အမဲသားကို စား
၂၂ ကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ ဘိုးဘေး
များကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်သောအခါ၊
မီးရှို့ရာယဇ်အစရိုသော ယဇ်များအတွက် သူတို့
၂၃ ကို ငါမှာထားသည်မဟုတ်။– ငါမှာထားသောအ
ရာဟူမူကား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်ကြလော့။
သို့ပြုလျှင်၊ ငါသည်သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်
မည်။ သင်တို့သည်လည်း၊ ငါ၏လူမျိုးဖြစ်ကြ
လိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ကိုယ်အကျိုးကိုစောင့်
လိုသောငှါ၊ ငါစီရင်သမျှသော တရားလမ်းသို့
၂၄ လိုက်ရကြမည်ဟု မှာထား၏။– သို့ရာတွင်၊ သူ
တို့သည် နားမထောင်၊ နားကိုမလှည့်ဘဲ ဆိုးညစ်
သောနှလုံး ခိုင်မာသည်နှင့်အညီ ကျင့်ကြံပြုမူ၍
၂၅ မျက်နှာမပြု၊ ကျောခိုင်းလျက်နေကြ၏။– သင်
တို့အဘများသည် အဲဂုတ္တုပြည်က ထွက်သွား
သောနေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်၊ ငါသည် နေ့
တိုင်း စောစောထ၍၊ ငါ၏ကျွန် ပရောဖက်အ
ပေါင်းတို့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ အထပ်ထပ်စေလွှတ်
၂၆ သော်လည်း၊– သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမ
ထောင်၊ မနာမယူဘဲနေ၍ မိမိတို့လည်ပင်းကို
ခိုင်မာစေသဖြင့်၊ အဘများထက် သာ၍ဆိုးသွမ်း
၂၇ ကြ၏။– သင်သည် ဤစကားအလုံးစုံကို သူတို့
အား ပြောသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမထောင်
၂၈ ကြ။ ခေါ်သော်လည်း မထူးကြ။– သို့ဖြစ်၍ သင်
ကလည်း၊ ဤလူမျိုးသည် မိမိတို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ကို နားမထောင်၊
ဆုံးမ၍ မနိုင်သောအမျိုး ဖြစ်၏။ သစ္စာစကားကို
မပြော၊ သစ္စာပျက်သောအမျိုးဖြစ်သည်ဟု သူ
တို့အားပြောဆိုရမည်။

၂၉ သင်၏သစ္စာဆံပင်ကိုရိတ်၍ ပစ်လိုက်လော့။
မြင့်သောအရပ်၌ မြည်တမ်းခြင်းကို ပြုလော့။
အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူ
မျိုးကိုပယ်တော်မူပြီ။ အမျက်တော်သင့်ရောက်
၃၀ သောအမျိုးကို စွန့်ပစ်တော်မူပြီ။– ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယုဒအမျိုးသားတို့သည်
ငါ့ရှေ့မှာ ဆိုးသောအမှုကို ပြုကြပြီ။ ငါ၏နာမ
ဖြင့် သမုတ်သော အိမ်တော်ကိုညစ်ညူးစေခြင်း
ငှါ၊ ရွံရှာဘွယ်သောအရာတို့ကို သွင်းထားကြပြီ။–
၃၁ ငါမမှာထား၊ ငါအလျှင်းအလိုမရှိသော်လည်း၊ သူ
တို့သားသမီးများကို မီးရှို့ခြင်းငှါ ဟိန်နုံသား၏
ချိုင့်ဝှမ်းရှိသောတောဖက်ကုန်းတို့ကိုတည်ကြပြီ။–
၃၂ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
ထိုချိုင့်ကို တောဖက်ချိုင့်ဟူ၍ မခေါ်၊ ဟိန်နုံသား
၏ချိုင့်ဟူ၍ မခေါ်၊ ကွပ်မျက်ရာချိုင့်ဟူ၍ ခေါ်ရ
သော အချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ တောဖက်
၌ မြေလွတ်မရှိသည်တိုင်အောင် သင်္ဂြိုဟ်ကြလိမ့်
၃၃ မည်။– ဤလူမျိုးအသေကောင်တို့သည် မိုးယံ
ကောင်းကင်ငှက်နှင့်တောသားရဲစာစရာဘို့ ဖြစ်
ကြလိမ့်မည်။ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မ
၃၄ မောင်းရ။– ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင်လမ်းများ
တို့၌ ဝမ်းမြောက်သောအသံ၊ ရွှင်လန်းသောအ
သံ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သားအသံနှင့် မင်္ဂလာ
ဆောင်သတို့သမီးအသံကို ငါစဲစေမည်။ တပြည်
လုံးသည် လူဆိတ်ညံရာအရပ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

To Contents

၈

၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလအခါ ယုဒရှင်ဘုရင်တို့၏အရိုး၊ မှူးမတ်တို့၏အရိုး၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၏အရိုး၊ ပရောဖက်တို့၏အရိုး၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏အရိုးများ
၂ ကို သချိုင်းတွင်းများအထဲက ထုတ်ပစ်၍၊– ထိုသူတို့သည် ကြည်ညိုရာ၊ အမှုဆောင်ရာ၊ လိုက်သွားရာ၊ ရှာဖွေရာ၊ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော နေ၊ လ၊ ကောင်းကင်တန်ဆာရှေ့မှာ လှန်ထားကြလိမ့်မည်။ ထိုအရိုးတို့ကိုမစုမပုံ၊ မသင်္ဂြိုဟ်ရ။ မြေပေါ်
၃ မှာ မစင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။– ငါ နှင်လိုက်ရာအရပ်ရပ်၌ကျန်ကြွင်း၍၊ ဆိုးယုတ်သော ဤအမျိုးသားတို့သည် အသက်ကို အလိုမရှိ။ သေခြင်းကို အလိုရှိ၍ ရွေးချယ်ရကြလိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄ တဖန် သင်သည် သူတို့အား ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ လဲသောသူသည် နောက်တဖန်မထရသလော။ လွဲသွားသော
၅ သူသည် နောက်တဖန် ပြန်၍ မလာရသလော။– ဤလူမျိုးတည်းဟူသော ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် ထာဝရဖောက်ပြန်ခြင်းအားဖြင့် အဘယ်ကြောင့် ဖောက်ပြန်ကြသနည်း။ မုသာကိုစွဲလမ်း
၆ ကြ၏။ ငါတို့သည် ပြန်၍မလာဟု ခိုင်မာစွာ ဆိုကြ၏။– ငါစေ့စေ့နားထောင်သောအခါ၊ သူတို့သည် ဖြောင့်မတ်စွာမပြောကြ။ ငါသည် အဘယ်သို့ပြုမိသနည်းဟု ကိုယ်အပြစ်ကိုမြင်၍ အဘယ်သူမျှ နောင်တမရ။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ မြင်းပြေးသကဲ့သို့၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် လမ်းလွဲ၍ တဟုန်
၇ တည်း ပြေးတတ်ကြ၏။– မိုဃ်းကောင်းကင်၌ကျင်လည်သော တောင်နန်းသေဉလည်း၊ မိမိအချိန်ကို သိတတ်၏။ ဥချိုး၊ တီတီတွတ်၊ ဧရက်သေဉလည်း၊ မိမိပြန်လာချိန်ကို မှတ်တတ်၏။ ငါ၏လူမူကား၊ ထာဝရဘုရားစီရင်တော်မူခြင်း
၈ ကို နားမလည်တတ်။– ငါတို့သည် ပညာရှိဖြစ်၏။ ထာဝရဘုရား၏တရားသည် ငါတို့၌ရှိ၏ဟု သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ဆိုရလိမ့်မည်နည်း။ အကယ်စင်စစ် စာရေးတို့၏ မုသာမင်တံသည် မု
၉ သာတရားကို လုပ်လေပြီ။– ပညာရှိတို့သည် အရှက်ကွဲကြ၏။ ထိတ်လန့်၍ ကျော့ကွင်းထဲသို့ ဝင်ကြပြီ။ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို
၁၀ ပယ်ကြပြီ။ သူတို့၌ ပညာမည်မျှရှိသနည်း။– ထို့အကြောင်းကြောင့်၊ သူတို့မယားများကို သူတပါးတို့၌ငါအပ်မည်။ သူတို့လယ်ယာများကို သူတပါးတို့အား အပိုင်ပေးမည်။ အငယ်ဆုံးသော သူမှစ၍ အကြီးဆုံးသောသူအပေါင်းတို့သည် မတရားသောစီးပွါးကို ရှာကြ၏။ ပရောဖက်မှစ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ် ရှိသမျှတို့သည် မုသာကိုသုံးကြ
၁၁ ၏။– ချမ်းသာမရှိသောအခါ ချမ်းသာ၊ ချမ်းသာဟုပြောဆိုလျက်၊ ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီးအနာ
၁၂ ကို ပေါ့လျော့စွာကုကြ၏။– သူတို့သည် ရွံရှာဘွယ်သောအမှုကို ပြုပြီးမှ ရှက်ကြသလော။ အလျှင်း မရှက်ကြ။ မျက်နှာ မပျက်တတ်ကြ။ ထို့ကြောင့်၊ တယောက်နောက်တယောက် လဲကြလိမ့်မည်။ ငါစစ်ကြောသောအခါ နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၁၃ သူတို့ကို ငါရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီးမည်။ စပျစ်နွယ်ပင်၌ စပျစ်သီးမရှိရ။ သင်္ဘောသဖန်းပင်၌ သင်္ဘောသဖန်းသီးမရှိရ။ အရွက်လည်း ညှိုးနွမ်းရမည်အကြောင်း၊ လွှမ်းမိုးသောသူတို့ကို ငါစေလွှတ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ငါတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ထိုင်လျက်နေကြသနည်း။ စုဝေးကြကုန်အံ့၊ ခိုင်ခံ့သော မြို့များအထဲသို့ဝင်၍ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြကုန်အံ့။ ငါတို့သည် ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာနေစေ၍၊ ဆေးခါးနှင့်ရောသော
၁၅ ရေကိုတိုက်တော်မူ၏။– ငါတို့သည် ချမ်းသာကို မြော်လင့်သော်လည်း၊ ကောင်းသောအရာ မပေါ်လာ။ သက်သာချိန်ကိုမြော်လင့်သော်လည်း ဘေး
၁၆ သက်သက်ဖြစ်၏။– သူ့မြင်းနာခေါင်းရှူသံကို ဒန်ပြည်ကကြားရ၏။ သူ့မြင်းရဲဟီသံကိုကြား၍ တပြည်လုံးတုန်လှုပ်လေ၏။ သူတို့သည် ရောက်လာ၍၊ ပြည်နှင့်တကွ ပြည်၌ရှိသမျှကိုငင်း၊ မြို့နှင့်တကွ မြို့သားတို့ကိုငင်း စားချမ်းကြ၏။

၁၇ ကြည့်ရှုလော့။ မန်းမွတ်၍မနိုင်သော မြွေ၊ ဆိုးသောမြွေများကို သင်တို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်သဖြင့်၊ သင်တို့ကို ကိုက်ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ ငါဝမ်းနည်းခြင်းပျောက်မည်အကြောင်း အဘယ်သို့နည်း။ ငါသည် စိတ်ပျက်လျက်နေရ၏။–
၁၉ ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီးအော်ဟစ်သံကို ဝေးသောပြည်ကကြားရ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်မြို့၌ ရှိတော်မမူသလော။ မိမိရှင်ဘုရင်သည် မြို့ထဲ၌ ရှိတော်မမူသလော။ တကျွန်းတနိုင်ငံနှင့်ဆိုင်သော အချည်းနှီးအရာ၊ ရုပ်တုဆင်းတုအားဖြင့်

သူတို့သည် ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ အဘယ်
ကြောင့်ပြုကြသနည်း။
၂၀ အသီးအနှံ သိမ်းရာကာလလွန်ပြီ။ နွေကာလ
ကုန်ပြီ။ ငါတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ မရောက်
၂၁ ကြ။– ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီးသည် နာသော
ကြောင့်၊ ငါလည်း နာရ၏။ ကြမ်းတမ်းသော အ
ဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ မိန်းမောတွေဝေလျက် နေရ
၂၂ ၏။– ဂိလဒ်ပြည်၌ ဘာလဇံပင်အစေးမရှိသလော။
ထိုပြည်၌ ဆေးသမားမရှိသလော။ ရှိလျက်ပင်
ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးသည် အဘယ်ကြောင့် အ
နာမှ မထမြောက်သနည်း။

၉

၁ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးနှင့်ဆိုင်သော အသေ
ကောင်များအတွက်၊ ငါသည်နေ့ညဉ့်မပြတ် ငိုရ
မည်အကြောင်း၊ ငျိဦးခေါင်းသည် ရေသက်သက်၊
ငါ့မျက်စိတို့သည် မျက်ရည်ထွက်သောစမ်းဖြစ်
ပါစေသော။
၂ ငါသည် ငါ၏လူမျိုးကိုစွန့်၍ ထွက်သွားနိုင်
အောင် တောဌ္ဌ တဲစားခန်းရှိပါစေသော။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သူ့မ
ယားကို ပြစ်မှားသောသူ၊ သစ္စာဖျက်သော အ
၃ စည်းအဝေးဖြစ်ကြ၏။– သူတို့သည် မိမိတို့လျှာ
တည်းဟူသော လေးကို မုသာနှင့်တင်ကြ၏။
သစ္စာတရားကို အခိုင်မပြုဘဲ မြေကြီးပေါ်မှာ လူ
ကြီးဖြစ်ကြ၏။ အကယ်စင်စစ် ဆိုးသောအမှုအ
ပေါ်မှာ ဆိုးသောအမှုကို ထပ်၍ပြုကြ၏။ ငါ့ကို
လည်း မသိမမှတ်ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
၄ မူ၏။– လူတိုင်း မိမိအပေါင်းအဘော်ကို သတိပြု
လော့။ မိမိညီအစ်ကိုကို မယုံကြနှင့်။ ညီအစ်ကို
တိုင်း မိမိညီအစ်ကိုအရာကို ဆက်ဆက်လုယူ
မည်။ အပေါင်းအဘော်ရှိသမျှတို့သည် သူ့အသ
၅ ရေကို ဖျက်မြဲဖျက်ကြလိမ့်မည်။– အပေါင်းအ
ဘော်ရှိသမျှတို့သည် တယောက်ကိုတယောက်
လှည့်စားကြလိမ့်မည်။ သစ္စာစကားကို မပြော
ဘဲ မုသာစကားကို ပြောခြင်းငှါ မိမိတို့လျှာကို
သွန်သင်ကြပြီ။ မတရားသောအမှုကို ပြုသော
၆ အားဖြင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ပင်ပန်းစေကြပြီ။– သင်
၏နေရာသည် မုသာအရပ်၌ရှိ၏။ အရပ်သားတို့
သည် မုသာကြောင့် ငါ့ကိုမသိလိုဟု ထာဝရဘု
၇ ရား မိန့်တော်မူ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ငါသည် သူတို့ကိုအရည်ကျိုက်စမ်းမည်။ သို့မ
ဟုတ်၊ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီး၌ အဘယ်သို့ ငါပြု
၈ ရမည်နည်း။– သူတို့လျှာသည် သေစေတတ်
သောမြား ဖြစ်၏။ ပရိယာယ်စကားကို ပြော
တတ်၏။ အပေါင်းအဘော်ချင်းတို့သည် နှုတ်
ဖြင့် လောကဝတ်စကားကိုပြော၍၊ နှလုံးဖြင့်
၉ ချောင်းမြောင်းတတ်ကြ၏။– ထိုသို့သောအပြစ်
တို့ကို ငါမစစ်ကြောဘဲနေရမည်လော။ ထိုသို့
သော အမျိုးကိုဒဏ်ပေး၍၊ ငါ့စိတ်ချင်ရဲ မပြေဘဲ
နေရမည်လောဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၀ တောင်များ၊ လွင်ပြင်များတို့အတွက် ငါသည်
ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုရမည်။ ထိုအရပ်တို့၌
မီးလောင်သောကြောင့်၊ လူသည် မရှောက်မသွား
ရ။ သိုးနွား မြည်သံကို မကြားရ။ မိုဃ်းကောင်း
ကင်ငှက်နှင့် သားရဲတို့သည် ထွက်ပြေးရကြပြီ။
၁၁ ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို အမှိုက်ပုံ၊ မြေခွေး
နေရာတွင်း ဖြစ်စေမည်။ ယုဒမြို့ရွာတို့ကိုလည်း၊
၁၂ လူဆီတည်ရာအရပ် ဖြစ်စေမည်။– ဤအမှုကို
နားလည်နိုင်သော ပညာရှိကား၊ အဘယ်သူနည်း။
ထာဝရဘုရား၏နှုတ်တော်ထွက်ကိုခံ၍၊ ဤအမှု
၏အကြောင်းကို ပြောနိုင်သောသူကား၊ အဘယ်
သူနည်း။ အဘယ်သူမျှ ရှောက်၍မသွားနိုင်
အောင်၊ တပြည်လုံးသည် တောကဲ့သို့မီးလောင်
၁၃ ၍၊ အဘယ်ကြောင့် ပျက်စီးသနည်း။– ထာဝရဘု
ရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် ငါ့စကား
ကို နားမထောင်၊ သူတို့၌ ငါပေးသောတရားကို
၁၄ မကျင့်မစောင့်ဘဲ စွန့်ပစ်၍၊– မိမိတို့စိတ်နှလုံး
ခိုင်မာခြင်းသို့ငင်း၊ မိရိုးဘိလာအတိုင်း ဗာလဘု
ရားတို့ နောက်သို့ငင်း လိုက်ကြသောကြောင့်၊–
၁၅ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ သူတို့ကို ဒေါနနှင့် ငါကျွေးမည်။ ဆေးခါး
၁၆ နှင့်ရောသော ရေကိုတိုက်မည်။– သူတို့မသိ၊ ဘိုး
ဘေးမသိဘူးသောလူမျိုးတို့တွင် အရပ်ရပ်၌ကွဲ
ပြားစေမည်။ ရှင်းရှင်းမဖျက်ဆီးမီတိုင်အောင်၊
သူတို့နောက်သို့ ထားဘေးကို စေလွှတ်မည်။
၁၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ဆင်ခြင်ကြလော့၊ ငိုခြင်း
သည်မတို့ကို ခေါ်၍လာကြစေ။ လိမ္မာသောမိန်း
၁၈ မတို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်၍ လာကြစေ။– ငါတို့သည်
မျက်ရည်ကျ၍၊ မျက်ခမ်းထဲကတွေတွေ စီးထွက်
စေခြင်းငှါ၊ ထိုမိန်းမတို့သည် အလျင်အမြန်ပြု၍၊
၁၉ ငါတို့အတွက် ငိုကြွေးခြင်းကို ပြုကြစေ။– နား
ထောင်ကြ။ ဇိအုန်မြို့ခြကြားရသော ငိုကြွေးသံ
ဟူမူကား၊ ငါတို့သည် အဘယ်မျှလောက် လုယူ

To Contents

ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရသည်တကား။ သူတပါးတို့သည် ငါတို့နေရာများကိုဖြို့ချသောကြောင့်၊ ငါတို့သည် ကိုယ်ပြည်ကိုစွန့်၍ အလွန် မိန်းမောတွေဝေကြသည်တကား။– အိုမိန်းမတို့၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်၍၊ နှုတ်တော်ထွက်ကို နာယူကြလော့။ သင်တို့၏သမီးတို့အား ဝိုကြွေးခြင်းကိုငင်း၊ အသီးအသီး အပေါင်းအဘော်တို့အား မြည်တမ်းခြင်းကိုငင်း သွန်သင်ကြလော့။– သေမင်းသည် ငါတို့ပြတင်းပေါက်သို့တက်၍၊ ငါတို့ ဘုံဗိမာန်ထဲသို့ဝင်သဖြင့်၊ သူငယ်များကို လမ်းမှပယ်ရှင်း၍၊ လူပျိုများကို ပွဲသဘင်ထဲက ဖျက်ဆီးလေပြီ။– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူသေကောင်တို့သည် လယ်ပြင်၌ နောက်ချေးကဲ့သို့ငင်း၊ သိမ်းသူမရှိ၊ ရိတ်သောသူနောက်မှာ ကျန်ရစ်သော ကောက်လှိုင်းကဲ့သို့ငင်း ကျနေကြလိမ့်မည်ဟု ကြားပြောလော့။

ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပညာရှိသောသူသည် မိမိပညာ၌ မဝါကြွားစေနှင့်။ ခွန်အားကြီးသောသူသည် မိမိခွန်အား၌ မဝါကြွားစေနှင့်။ ဥစ္စာရတတ်သောသူသည် မိမိဥစ္စာ၌ မဝါကြွားစေနှင့်။– ဝါကြွားသောသူ မည်သည်ကား၊ ငါသည် မြေကြီးပေါ်မှာ ချစ်သနားခြင်း၊ တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ပြုသော ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းတည်းဟူသော၊ ငါသဘောကို သိနားလည်ခြင်း၌သာ ဝါကြွားစေ။ ငါသည် ထိုအရာတို့၌ မွေ့လျော်သည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူ၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူ၊– အဲဂုတ္တုလူ၊ ယုဒလူ၊ ဧဒုံလူ၊ အမ္မုန်အမျိုးသား၊ မောဘအမျိုးသား၊ ပါးမုန်းကိုရိတ်တတ်သောလူမျိုး၊ တော၌နေသောသူအပေါင်းတို့ကို ငါဆုံးမရသော အချိန်ကာလရောက်လိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူဖြစ်ကြ၏။ ဣသရေလ အမျိုးသားအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ စိတ်နလုံးအားဖြင့် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူဖြစ်ကြ၏။

၁၀

အို ဣသရေလ အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့အား ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကို နားထောင်ကြလော့။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သာသနာပလူတို့၏ဘာသာဓလေ့၌ မကျင့်လည်ကြနှင့်။ သာသနာပလူတို့ ထိတ်လန့်ကြောက်တတ်သော မိုဃ်းကောင်းကင်နိမိတ်တို့မှ မထိတ်လန့် မကြောက်ကြနှင့်။– လူအမျိုးမျိုးကျင့်သော အကျင့်ဓလေ့တို့သည် အချည်းနှီးဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သူတို့သည် တော၌ သစ်ပင်ကိုခုတ်လှဲ၍၊ ပုဆိန်နှင့်လုပ်တတ်သော လက်သမား၏ လက်လုပ်ရာဖြစ်သောအရာကို၊– ရွှေငွေနှင့် လှပစွာ ချယ်လှယ်ပြီးလျှင်၊ မလှုပ်ရှားစေခြင်းငှါ သံချွန်ကို တူနှင့်ရိုက်ထားကြ၏။– သူသည် စွန်ပလွံပင်ကဲ့သို့ ခိုင်မာ၍ စကားမပြောတတ်။ မိမိအလိုအလျောက်မသွားနိုင်သောကြောင့်၊ ထမ်း၍သွားရ၏။ ထိုအရာတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။ အန္တရာယ်ကို မပြုနိုင်။ ကျေးဇူးကိုလည်း မပြုနိုင်။

အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်နှင့် အဘယ်သူမျှ မတူပါ။ ကိုယ်တော်သည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။ နာမတော်သည်လည်း၊ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ကြီးမြတ်တော်မူ၏။– အို လူအမျိုးမျိုးတို့၏ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်ကို ကြောက်သင့်သည် ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူသည် မကြောက်ဘဲနေရပါမည်နည်း။ အမျိုးမျိုးသော ပညာရှိအပေါင်းတို့၌ဌင်း၊ ခပ်သိမ်းသော ဘိုင်းနိုင်ငံတို့၌ဌင်း ကိုယ်တော်နှင့် တူသောသူ တစုံတယောက်မျှမရှိပါ။– သူတို့သည် တလုံးတဝတည်း တိရစ္ဆာန်သဘောနှင့် မိုက်သောသဘောရှိကြ၏။ သစ်သားသော်လည်း မိုက်သောအယူကို ဆုံးမတတ်၏။– ထုလုပ်တတ်သောသူ၊ သွန်းတတ်သောသူ၏ လက်လုပ်ရာဌေးပြားကို တာရှုဖြို့မှင်း၊ ရွှေကိုလည်း ဥဖတ်မြို့မှင်း ဆောင်ခဲ့တတ်၏။ ပြာသောအထည်၊ မောင်းသောအထည်နှင့် ခြံတတ်၏။ လိမ္မာသောသူလုပ်ရာသက်သက်ဖြစ်သတည်း။– ထာဝရဘုရားမူကား၊ မှန်သောဘုရား၊ အသက်ရှင်သောဘုရား၊ နိစ္စထာဝရဘုရင်ဖြစ်တော်မူ၏။ အမျက်တော်ထွက်လျှင် မြေကြီးတုန်လှုပ်ရ၏။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် အမျက်တော်ကိုမခံနိုင်ကြ။– သာသနာပလူတို့အား ပြောရသောစကားဟူမူကား၊ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို မဖန်ဆင်းသောဘုရားတို့သည် ဤကောင်းကင်အောက်၊ ဤမြေကြီးပြင်မှ ကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည် တန်ခိုးတော်အားဖြင့် မြေကြီးကိုဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ ပညာတော်အားဖြင့် လောကဓါတ်ကို တည်တော်မူပြီ။ ဥာဏ်တော်အားဖြင့် မိုဃ်း

To Contents

၁၃ ကောင်းကင်ကိုကြက်တော်မူပြီ။– အသံတော်ကို
ကြားတော်မူသောအခါ၊ မိုးယံရေအသံဗလံ ဖြစ်
တတ်၏။ မြေကြီးစွန်းမှ မိုးယံတိမ်ကို တက်စေ
တော်မူ၏။ မိုးယံရွာသည်နှင့် လျှပ်စစ်ပြက်စေ
တော်မူ၏။ လေကိုလည်း၊ ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲ
၁၄ က ထုတ်တော်မူ၏။– လူမည်သည်ကား၊ မိမိ
ဉာဏ်အားဖြင့် တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ရုပ်တုကို
သွန်းသောသူတိုင်း မိမိလုပ်သော ရုပ်တုအားဖြင့်
မှောက်မှားလျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သွန်း
သောရုပ်တုသည် မုသာဖြစ်၏။ သူ၌ခံလည်း
၁၅ ထွက်သက်ဝင်သက် မရှိ။– ထိုသို့သောအရာတို့
သည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ကြ၏။ လှည့်
စားသောအရာလည်း ဖြစ်ကြ၏။ စစ်ကြောခြင်း
ကိုခံ ရသည် ကာလ၌ ကွယ် ပျောက်ကြလိမ့်
၁၆ မည်။– ယာကုပ်အမျိုး၏အဘို့သည် ထိုသို့သော
အရာနှင့် တူတော်မမူ။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို
ဖန်ဆင်းသောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသရေလ
အမျိုးသည် အမွေခံတော်မူရာဖြစ်၏။ နာမတော်
သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
ပေတည်း။

၁၇ အို ရဲတိုက်၌နေသောသူ၊ မြေပေါ်မှာရှိသော
၁၈ သင်၏ဥစ္စာပရိဂ်ာများကို စုသိမ်းလော့။– ထာဝရ
ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယခုပင်ငါသည်
လောက်လွဲစာကိုပစ်သကဲ့သို့၊ ပြည်သားများကို
လောက်လွဲထဲကပစ်၍၊ ရန်သူတို့လက်သို့ ရောက်
စေခြင်းငှါ ညှဉ်းဆဲမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ငါသည် ချိုးဖျက်ခြင်းကို ခံရသောကြောင့် အ
မင်္ဂလာရှိ၏။ ငါ့အနာပြင်းလှ၏။ သို့သော်လည်း၊
ငါတွေ့သော ဤဒုက္ခဝေဒနာကို ဆက်ဆက်ခံရ
၂၀ မည်ဟု ငါဆို၏။– ငါ့တဲလည်းပျက်၏။ ငါကြိုးရှိ
သမျှတို့လည်း ပြတ်ကြ၏။ ငါသားတို့လည်း ငှါ
ထံမှထွက်သွား၍ ပျောက်ကြ၏။ နောက်တဖန်
ငါ့တဲကို ဆောက်ရသောသူ၊ ငါ့ကုလားကာတို့ကို
၂၁ ဆွဲကာရသောသူ မရှိ။– အကြောင်းမူကား၊ သိုး
ထိန်းတို့သည် တိရစ္ဆာန်သဘောရှိ၍၊ ထာဝရဘု
ရားကိုမရှာဖွေသောကြောင့် အကြံမဖြောက်ရ
ကြ။ သိုးစုအပေါင်းတို့သည် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြား
၂၂ ရကြ၏။– အသံကို ကြားရ၏။ အနီးသို့လာ၏။
ယုဒမြို့တို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊ မြေခွေးနေရာတွင်း
ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ကြီးသော အသံဗလံသည် မြောက်
မျက်နှာကလာ၏။

၂၃ အိုထာဝရဘုရား၊ လူသည် မိမိသွားရာလမ်း
ကို အစိုးမရ။ သွားစဉ်အခါ မိမိခြေရာတို့ကို မစီ
၂၄ ရင်တတ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။– အို ထာဝ
ရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကိုဆုံးမတော်မူလျှင်၊ အကျိုး
နည်းစေခြင်းငှါ အမျက်ထွက်တော်မမူပါနှင့်။ တ
၂၅ ရားတော်အတိုင်းသာ ဆုံးမတော်မူပါ။– ကိုယ်
တော်ကိုမသိသော တပါးအမျိုးသားတို့ အပေါ်
သို့၎င်း၊ နာမတော်ကို ပဋ္ဌနာမပြုသော အမျိုးအ
နွယ်တို့ အပေါ်သို့၎င်း အမျက်တော်ကို သွန်း
လောင်းတော်မူပါ။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့
သည် ယာကုပ်အမျိုးကို အကုန်အစင်ကိုက်စား
၍၊ သူ၏နေရာကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြပါပြီ။

၁၁

၁ ယေရမိသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား
၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊ ဤ ပဋိညာဉ်
၂-၅ စကားကို နားထောင်ကြလော့။– သင်သည် ယုဒ
ပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့အား၊ ဣသရေ
လအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်
တော်ကို ဟောပြောဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ယနေ့ ဖြစ်
သည်နှင့်အညီ၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသော ပြည်ကိုငါ
ပေးမည်ဟု၊ သင်တို့၏ဘိုးဘေးများ၌ ငါကျိန်ဆို
သော သစ္စာဂတိကို စောင့်ရသောအခွင့် ရှိစေ
ခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည် ငါ၏လူဖြစ်၍၊ ငါသည်
လည်း သင်တို့၏ ဘုရားဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ဤ
စကားကို နားထောင်၍၊ ငါမှာထားသမျှအတိုင်း
ကျင့်ကြလော့ဟု၊ သံမီးဖိုတည်းဟူသော အဲဂုတ္တု
ပြည်မှ သင်တို့၏ဘိုးဘေးများကို နှုတ်ဆောင်
သောအခါ သူတို့၌ ငါထားသော ပဋိညာဉ်တရား
စကားကို နားမထောင်သောသူသည် ကျိန်တော်
မူခြင်းကိုခံစေဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ငါက၊ အို ထာ
၆ ဝရဘုရား၊ အာမင်ဟု လျှောက်၏။– ထာဝရဘု
ရားကလည်း၊ သင်သည် ယုဒမြို့များနှင့် ယေရု
လင်မြို့လမ်းများတို့၌ ဟစ်ကြော်ရမည်စကား
ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ဤပဋိညာဉ်စကားကို
၇ နားထောင်၍ ကျင့်ကြလော့။– အကြောင်းမူ
ကား၊ ငါစကားကို နားထောင်ကြလော့ဟု၊ သင်
တို့၏ဘိုးဘေးများကို အဲဂုတ္တုပြည်က ငါနှုတ်
ဆောင်သော နေ့မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်၊ ငါသည်
စောစောထ၍ အထပ်ထပ်ဆုံးမသော်လည်း၊–
၈ သူတို့သည် နားမထောင်၊ နားကိုမလှည့်သဲ့ဘဲ ဆိုး
ညစ်သော မိမိတို့စိတ်နလုံးခိုင်မာခြင်းရှိသည်အ
တိုင်း၊ တယောက်မျှမကြွင်း၊ လိုက်သွားကြသော
ကြောင့်၊ ငါမှာထား၍၊ သူတို့မကျင့်သော ဤပဋိ
ညာဉ်စကားအလုံးစုံတို့ကို၊ သူတို့အပေါ်၌ ငါ
သက်ရောက်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့
၁၀ သည် သင်းဖွဲ့ကြ၏။– ငါ့စကားကို ငြင်းပယ်
သော ဘိုးဘေးတို့၏ ဒုစရိုက်များကို ပြုအံ့သော
ငါပြန်သွားကြပြီ။ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့
ကို ဝတ်ပြုအံ့သောငှါ လိုက်သွားကြပြီ။ သူတို့၏
ဘိုးဘေးများနှင့် ငါဖွဲ့သောပဋိညာဉ်တရားကို
ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးသားတို့သည်
၁၁ ဖျက်ကြပြီ။– သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ သူတို့မလွတ်နိုင်သော ဘေးအန္တ
ရာယ်ကို သူတို့အပေါ်၌ ငါသက်ရောက်စေမည်။
သူတို့သည် ငါ့ကိုအော်ဟစ်သော်လည်း၊ ငါနားမ
၁၂ ထောင်ဘဲနေမည်။– ထိုအခါ ယုဒမြို့သူရွာသား
နှင့် ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် နံ့သာပေါင်းကို
မီးရှို့၍၊ ပူဇော်ဘူးသော ဘုရားများထံသို့သွား၍
အော်ဟစ်သော်လည်း၊ ဘေးရောက်ရာကာလ၌
ထိုဘုရားတို့သည် အလျင်းချမ်းသာမပေးဘဲနေ
၁၃ ကြလိမ့်မည်။– အို ယုဒပြည်၊ သင်သည် မြို့များ
အရေအတွက်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်၏ဘုရားများ
ရှိပါသည်တကား။ ယေရုရှလင်မြို့လမ်းများ အ
ရေအတွက် ရှိသည်အတိုင်း၊ ရှက်ဘွယ်သောရုပ်
တုအဘို့ ယဇ်ပလ္လင်များ၊ ဗာလဘုရားရှေ့မှာ နံ့
သာပေါင်းရှို့ရာ ယဇ်ပလ္လင်များကို တည်ကြပြီ။–
၁၄ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ဤလူမျိုးအဘို့ ပဋနာမပြု
နှင့်။ သူတို့အဘို့ အော်ဟစ်ခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်း
ကို မပြုနှင့်။ ဘေးရောက်သည်ကာလ၊ သူတို့
၁၅ အော်ဟစ်သောစကားကို ငါနားမထောင်။– ငါ
ချစ်သောအစ်မသည် များစွာသောသူတို့နှင့် မတ
ရားသဖြင့် ပေါင်းဘော်၍၊ ဆိုးညစ်စဉ်တွင်၊ ငါ့
အိမ်နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ သင်သည် သန့်
ရှင်းသောအမဲသားကို မပူဇော်ရ။ ဒုစရိုက်ကို ပြု
၁၆ စဉ်တွင်ပင်၊ ဝမ်းမြောက်ပါသည်တကား၊– စိမ်း
လန်းလှပ၍ ကောင်းသောအသီးကို သီးသောသံ
လွင်ပင်ဟု၊ သင့်ကို ထာဝရဘုရား သမုတ်တော်
မူ၏။ ကြီးသောအသံဗလံနှင့် ထိုအပင်ကို မီးရှို့
တော်မူ၍၊ အခက်အလက်တို့သည် ကျွမ်းလောင်
၁၇ ကြ၏။– ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးသားတို့
သည် ဗာလဘုရားရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍၊
ငါအမျက်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ မိမိတို့အဘို့ မ
ကောင်းသောအမှုကို ပြုသောကြောင့်၊ သင့်ကို
စိုက်တော်မူသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်၌ အမှုရောက်မည်အ
ကြောင်း မိန့်တော်မူပြီ။

၁၈ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား ဗျာဒိတ်ပေးတော်
မူသောကြောင့် ငါသိရ၏။ သူတို့ပြုသော အမှု
၁၉ များကို ကိုယ်တော်သည် ပြတော်မူပြီ။– အသေ
သတ်ခြင်းငှါဆောင်သွားသော သိုးသငယ်ယဉ်
ကဲ့သို့ ငါဖြစ်၏။ သူတို့က၊ သူ၏နာမကို ရှင်းရှင်း
ပျောက်စေခြင်းငှါ၊ အသီးအကင်းနှင့်တကွ အပင်
ကိုရှင်းရှင်းဖျက်၍၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေ
ရာမှ သူ့ကို ပယ်ဖြတ်ကြကုန်အံ့ဟု၊ ငါ့တဘက်၌
မကောင်းသောအကြံနှင့် ကြံစည်ကြောင်းကို ငါ
၂၀ မသိ။– နှလုံးကျောက်ကပဲကိုစစ်ကြော၍၊ တရား
သဖြင့် စီရင်တော်မူသော ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့
အားအပြစ်ပေးတော်မူကြောင်းကို အကျွန်ုပ်မြင်
လိုပါ၏။ အကျွန်ုပ်အမှုကို ကိုယ်တော်အား ကြား
၂၁ လျှောက်ပါပြီ။– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
ကား၊ အာနသုတ်မြို့သားတို့က၊ သင်သည် ငါတို့
လက်ဖြင့် မသေရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား
၏ နာမတော်အားဖြင့် ပရောဖက်မပြုနှင့်ဟုဆို
လျက်၊ သင်၏အသက်ကိုရှာကြသောကြောင့်၊–
၂၂ ငါသည်သူတို့ကို စစ်ကြောသဖြင့်၊ လူပျိုတို့သည်
ထားဖြင့်သေကြလိမ့်မည်။ သားသမီးတို့သည်
၂၃ ငတ်မွတ်၍ သေကြလိမ့်မည်။– တစုံတယောက်
မျှ မကြွင်းရ။ ထိုသို့ စစ်ကြောရာကာလတည်း
ဟူသော ဘေးဥပဒ်ကို အာနသုတ်မြို့သားတို့အ
ပေါ်သို့ ငါသက်ရောက်စေမည်ဟု၊ ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၂

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်
တော်နှင့် တရားစကားကိုဆွေးနွေးသောအခါ၊
ကိုယ်တော်သည် တရားတော်မူ၏။ သို့သော်
လည်း၊ စစ်ကြောစီရင်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို
မေးလျှောက်ပါမည်။ မတရားသောသူတို့သည်
အဘယ်ကြောင့် အကြံမြောက်ရကြပါသနည်း။
အလွန်သစ္စာပျက်သော သူအပေါင်းတို့သည် အ
၂ ဘယ်ကြောင့် ချမ်းသာရကြပါသနည်း။– ကိုယ်
တော်သည် သူတို့ကို စိုက်တော်မူသဖြင့်၊ သူတို့
သည် အမြစ်ကျ၍ကြီးပွါးလျက် အသီးကို သီးကြ
ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် သူတို့နှတ်နှင့် နီး၍ နှ
၃ လုံးနှင့် ဝေးတော်မူ၏။– အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို သိမြင်တော်မူ၏။ အ
ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့် သဘောတူကြောင်း
ကို စစ်ကြောတော်မူပြီ။ သိုးတို့ကို ထုတ်သကဲ့
သို့၊ ထိုမတရားသောသူတို့ကို အသေသတ်ခြင်း

To Contents

၄ ၄ငါ ဆွဲထုတ်တော်မူပါ။ သတ်ရသောနေ့အတို့ ပြင်
ဆင်တော်မူပါ။– ပြည်သားများပြုသော ဒုစရိုက်
အပြစ်ကြောင့်၊ ပြည်သည် အဘယ်မျှကာလ
ပတ်လုံး မြည်တမ်းရပါအံ့နည်း။ အရပ်ရပ်တို့၌ရှိ
သော မြက်ပင်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး
ညှိုးနွမ်းရပါအံ့နည်း။ ငါတို့ခံရသောအကျိုးအ
ပြစ် ကို ဘုရားသခင် မသိမမြင်ဟု ပြည်သားများ
ဆိုသောကြောင့်၊ သားများနှင့် ၄ုက်များတို့သည်
ပျောက်ပျက်ကြပါပြီ။

၅ သင်သည် ခြေသည်တို့နှင့် ပြိုင်ပြေးရ၍မော
လျှင် မြင်းတို့နှင့် အဘယ်သို့ပြိုင်နိုင်မည်နည်း။
စိုးရိမ်ခြင်းမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရသောပြည်၌ မော
လျှင်၊ ယော်ဒန်မြစ်၏ဂုဏ်အသရေထဲမှာ အ
၆ ဘယ်သို့ပြုလိမ့်မည်နည်း။– သင်၏ညီအစ်ကို၊
အဘ၏အိမ်သူအိမ်သားတို့ပင် သင့်ကိုသစ္စာ
ဖျက်၍၊ သင့်နောက်သို့ အော်ဟစ်လျက် လိုက်
ကြ၏။ သူတို့သည် ကောင်းသောစကားကို ပြော
သော်လည်းမယုံနှင့်။

၇ ငါသည် ကိုယ်အိမ်ကိုစွန့်၍၊ ကိုယ်အမွေကိုပစ်
ထားပြီ။ ငါအလွန်ချစ်သောအစ်မကို သူ၏ရန်သူ
၈ လက်သို့ အပ်နှံပြီ။– ငါ့အမွေသည် တောရွှေတွေ့
သောခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ငါ့အား ဖြစ်၍၊ ငါ့ကိုဟောက်
၉ သောကြောင့် ငါမုန်းလေ၏။– ငါ့အမွေသည် ဇ
ဘောသားရဲကဲ့သို့ ငါ့အား ဖြစ်၏။ ပတ်လည်၌ရှိ
သော သားရဲတို့သည် တိုက်ကြ၏။ လာကြ။
တောသားရဲအပေါင်းတို့၊ စည်းဝေးကြ။ ကိုက်
၁၀ စားခြင်းငှါ လာကြစေ။– များစွာသော သိုးထိန်း
တို့သည် ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်ကို ဖျက်ဆီးကြပြီ။ ငါရ
ထိုက်သောအဘို့ကို ကျော်နင်းကြပြီ။ ငါရထိုက်
သော နှစ်သက်ရာအဘို့ကို လူဆိတ်ညံရာတော
၁၁ ဖြစ်စေကြပြီ။– သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသောကြောင့်၊
လူဆိတ်ညံလျက်ရှိ၍၊ ငါ့အား ညည်းတွားလေ၏။
တပြည်လုံးပျက်စီးသော်လည်း၊ အဘယ်သူမျှ ပ
၁၂ မာဏမပြုတတ်။– တောရွှေ မြင့်သောအရပ် အ
လုံးစုံတို့အပေါ်မှာ လုယက်သောသူတို့သည်
တက်ကြပြီ။ အကယ်စင်စစ် ပြည်စွန်းတဘက်မှ
တဘက်တိုင်အောင် ထာဝရဘုရား၏ထားတော်
သည် ဖျက်ဆီးသဖြင့်၊ အဘယ်သူမျှချမ်းသာမ
၁၃ ရ။– သူတို့သည် ဂျုံစပါးမျိုးစေ့ကို ကြဲ၍ ဆူးပင်
ကိုသာ ရိတ်ရကြ၏။ ပင်ပန်းစွာကြိုးစားသော်
လည်း ကျေးဇူးမရှိကြ။ ထာဝရဘုရား၏ အမျက်
တော်အရှိန်ကြောင့်၊ မိမိတို့ခံရသောအကျိုးကို
ထောက်၍ ရှက်ကြလိမ့်မည်။

၁၄ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါပေး
သနား၍၊ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးပိုင်ထိုက်
သောအမွေကို ထိခိုက်သော၊ ငါ၏အိမ်နီးချင်းဆိုး
အပေါင်းတို့ကို၊ သူတို့ပြည်ထဲက ငါနှုတ်မည်။ သူ
တို့အထဲကလည်း ယုဒအမျိုးကို ငါနှုတ်မည်။–
၁၅ နှုတ်ပြီးမှ တဖန်ငါသနား၍၊ အသီးအသီးတို့ကို မိ
မိတို့ ပိုင်ထိုက်သောမြေ၊ မိမိတို့နေရင်းပြည်သို့
၁၆ ငါပြန်ပို့မည်။– ဗာလဘုရားကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်
ဆိုစေခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် ငါ၏လူမျိုးကို သွန်
သင်ဘူးသည်နည်းတူ၊ ထာဝရဘုရား အသက်
ရှင်တော်မူသည်ဟု၊ ငါ၏နာမကိုတိုင်တည်၍
ကျိန်ဆိုခြင်းငှါ၊ ငါ့လူမျိုး၏ ဘာသာဓလေ့ကို
ကြိုးစား၍သင်လျှင်၊ ငါ၏လူမျိုးအထဲ၌ သူတို့ကို
၁၇ ငါတည်စေမည်။– သို့မဟုတ်၊ နားမထောင်ဘဲ
နေလျှင်၊ နားမထောင်သော လူမျိုးကို ငါသည်
ရှင်းရှင်းနှုတ်ပယ်ဖျက်ဆီးမည်ဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် ချည်
ခါးပန်းကိုသွား၍ယူပြီးလျှင် ခါး၌စည်းလော့။
ရေနှင့်မလျှော်ရဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူသော စ
၂ ကားတော်အတိုင်း၊– ငါသည် ခါးပန်းကိုယူ၍
၃ ခါး၌စည်းလေ၏။– ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်က
ပတ်တော်သည် ဒုတိယအကြိမ် ငါ့ဆီသို့ရောက်
၄ လျှင်၊– သင်သည် ခါး၌စည်းသော ခါးပန်းကိုယူ
ပြီးလျှင်၊ ဥဖရတ်မြစ်သို့ထသွား၍၊ ကျောက်
၅ တွင်း၌ ဝှက်ထားလော့ဟု၊– မိန့်တော်မူသည်အ
တိုင်း၊ ငါသည်သွား၍ ဥဖရတ်မြစ်နားမှာ ဝှက်
၆ ထား၏။– ထိုနောက်၊ ကာလအင်တန်ကြာပြီးမှ၊
ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည်ထ၍ ဥဖရတ်မြစ်သို့
သွားလော့။ ထိုမြစ်နားမှာ ငါ့အမိန့်တော်နှင့် ဝှက်
ထားခဲ့ပြီးသော ခါးပန်းကိုထုတ်လော့ဟု မိန့်
၇ တော်မူ၏။– ငါသည်လည်း ဥဖရတ်မြစ်နားသို့
သွားပြီးလျှင်၊ ဝှက်ထားရာအရပ်၌ တူး၍ ခါးပန်း
ကို ထုတ်သောအခါ၊ ခါးပန်းသည် ဆွေးမြေ့၍ အ
သုံးမရဖြစ်၏။

၈ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့
၉ ဆီသို့ရောက်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊– ထိုနည်း
တူ၊ ယုဒပြည်၏ထောင်လွှားခြင်းကို ငါရွာတ်ချ
မည်။ ယေရုရှလင်မြို့၏ထောင်လွှားခြင်းကို အ
၁၀ လွန်ရွှတ်ချမည်။– ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ မိမိ
စိတ်နှလုံး ခိုင်မာသောသဘောအတိုင်းကျင့်၍၊
အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်

ခြင်းငှါ လိုက်သွားသော ဤလူဆိုးမျိုးသည်၊ အ
၁၁ သုံးမရသော ဤခါးပန်းကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။– ခါး
ပန်းသည် လူ၏ခါးဉ်မှီဝဲသကဲ့သို့၊ ဣသရေလအ
မျိုးရိုသမျှတို့နှင့် ယုဒအမျိုးအပေါင်းတို့သည် ငါ
၏လူမျိုး၊ ဘွဲ့နာမ၊ ဘုန်းအသရေ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
ငါဉ်ဓမ်ဝဲစေသော်လည်း၊ သူတို့သည် နားမထောင်
ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၂ တဖန် ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာ
ဝရဘုရားက၊ သားရေဘူးရိုသမျှတို့သည် စပျစ်
ရည်နှင့် ပြည့်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်း
ကို၊ သင်သည် သူတို့အားပြောလော့။ သူတို့က
လည်း၊ သားရေဘူးရိုသမျှတို့သည် စပျစ်ရည်နှင့်
ပြည့်ကြလိမ့်မည်အကြောင်းကို၊ ငါတို့မသိသ
၁၃ လောဟု ပြန်ပြောကြလျှင်၊– သင်ကလည်း၊ ထာ
ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏
ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်သော ရှင်ဘုရင်မှစ၍
ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ ယေရုရှလင်မြို့
သားရိုသမျှတို့နှင့် ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့
၁၄ ကို ယစ်မူးခြင်းနှင့် ငါပြည့်စေမည်။– ညီအစ်ကို
ချင်း၊ သားအဘချင်းတို့ကို ငါထိခိုက်စေမည်။ ငါ
သည် ကရုဏာမရှိ၊ မနှမြော၊ မကယ်မဘဲ၊ ထိုသူ
တို့ကို ဖျက်ဆီးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၏။
၁၅ သင်တို့သည် နားထောင်နာယူကြလော့။
ထောင်လွှားသောစိတ်မရှိကြနှင့်။ ထာဝရဘုရား
၁၆ အမိန့်တော်ရှိ၏။– မိုဃ်းမချုပ်မီ၊ မိုက်သော
တောင်ပေါ်မှာ သင်တို့သည် ထိခိုက်၍မလဲမီ၊ အ
လင်းကိုမြော်လင့်သောအခါ၊ သေမင်းအရိပ်၊ ထူ
ထပ်သော မှောင်မိုက်ကို ဖြစ်စေတော်မမူမီ၊ သင်
တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ဂုဏ်တော်
၁၇ ကို ချီးမွမ်းကြလော့။– သင်တို့သည် နားမထောင်
ဘဲနေလျှင်မူကား၊ သင်တို့မာနကြောင့်၊ ငါစိတ်ဝိ
ညာဉ်သည် မထင်ရားသောအရပ်၌ ငိုကြွေးမည်။
ထာဝရဘုရား၏သိုးစုကို သိမ်းသွားသော
ကြောင့်၊ ငါမျက်စိလည်း အလွန်ငိုး၍ မျက်ရည်
၁၈ ကျမည်။– ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချ၍ ထိုင်ကြလော့။
သင်တို့၌ ဘုန်းကြီးသောသရဖူသည် သင်တို့၏
ခေါင်းပေါ်မှ ဆင်းရလိမ့်မည်ဟု၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် မိ
၁၉ ဖုရားတို့အား ပြောလော့။– တောင်ဘက်မြို့တို့
ကို ပိတ်ထား၍ အဘယ်သူမျှ မဖွင့်ရ။ ယုဒပြည်
သူပြည်သား အပေါင်းတို့ကို သိမ်းသွားကြပြီ။ အ
၂၀ ကုန်အစင် သိမ်းသွားကြပြီ။– မြောက်မျက်နှာက
လာသော သူတို့ကိုမျှော်၍ကြည့်လော့။ သင့်အား
ငါပေးသောသိုးစု၊ လှသောသိုးစုသည် အဘယ်
၂၁ မှာရှိသနည်း။– သင်သည် ဆုံးမတော်မူခြင်းကိုခံ
ရသောအခါ၊ အဘယ်သို့ ပြောလိမ့်မည်နည်း။ သူ
တို့သည် သင့်ကို အစိုးတရပြုစေခြင်းငှါ၊ သင်
သည် ကိုယ်တိုင်အကြံပေးပြီ။ သားဘွားသောမိန်း
မခံရသော ဝေဒနာကို သင်ခံရလိမ့်မည် မဟုတ်
၂၂ လော။– သင်ကလည်း၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်
ဤအမှုရောက်သနည်းဟု စိတ်ထဲ၌ အောက်မေ့
လျှင်၊ သင်၏အပြစ်များသောကြောင့်၊ သင့်အ
၂၃ ဝတ်ကို ချွတ်ရ၏။ ခြေနင်းကိုလည်းမစီးရ။– အဲ
သယောပီလူသည် မိမိအရေ၏အဆင်းကိုငင်း၊
ကျားသစ်သည် မိမိအကွက်အကျားတို့ကိုငင်း
ပြောင်းလဲနိုင်သလော။ ပြောင်းလဲနိုင်လျှင်၊ ဒုစ
ရိုက်ကို ပြုလေ့ရှိသောသူတို့သည်၊ သုစရိုက်ကို
၂၄ ပြုခြင်းငှါ တတ်နိုင်ကြလိမ့်မည်။– ထိုကြောင့်၊ ဖွဲ
ကို လေပြင်းတိုက်လွှင့်သကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့ကို ငါ
၂၅ လွှင့်စေမည်။– သင်သည် ငါ့ကိုမေ့လျော့၍၊ မု
သာဉ်မှီဝဲဆည်းကပ်သောကြောင့်၊ သင့်အဘို့ ငါ
တိုင်းထွာ၍ ပေးလတံ့သော အငန်းအတာကား
၂၆ ဤသို့တည်း။– ထိုသို့နှင့်အညီ သင်ရှက်စရာအ
ကြောင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ သင်၏အဝတ်ကို
၂၇ ငါဖွင့်လှစ်၍ ပြမည်။– သင်၏ မျောက်မထား
ခြင်း၊ ဟီခြ့ဉည်ခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်၏
ညစ်ညူးခြင်း၊ တောင်ပေါ်၌၌ငင်း၊ လယ်ပြင်၌၌ငင်း
ပြုသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်တို့ကို ငါသိမြင်၏။
အို ယေရုရှလင်မြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။
သန့်ရှင်းခြင်းသို့ မရောက်ဘဲ အဘယ်မျှကာလ
ပတ်လုံးနေလိမ့်မည်နည်းဟု ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူ၏။

၁၄

၁ မိုဃ်းပြတ်သောအမှုကိုရည်မှတ်၍၊ ယေရမိ
သို့ရောက်သော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်
၂ တော်ဟူမူကား၊– ယုဒပြည်သည်ညည်းတွား
၏။ မြို့တံခါးတို့၌ မြည်တမ်းသော အသံရှိ၏။
နက်သောအဝတ်ကို မြေတိုင်အောင်ဝတ်၍၊ ယေ
ရုရှလင်မြို့သားတို့၏ငိုကြွေးခြင်းအသံသည်
၃ တက်လေ၏။– မှူးမတ်တို့သည် မိမိသူငယ်တို့
ကို ရေခပ်စေလွှတ်၍၊ သူငယ်တို့သည် ရေကျင်း
သို့ရောက်သောအခါ၊ ရေကိုမတွေ့။ အိုးသက်
သက်ကိုသာဆောင်ခဲ့လျက် ပြန်လာကြ၏။ ဦး
ခေါင်းကို ခြုံလျက် ရှက်ကြောက်မိုင်တွေကြ၏။–
၄ မိုဃ်းပြတ်၍မြေအက်ကွဲသောကြောင့်၊ လယ်
လုပ်သော သူတို့သည် ဦးခေါင်းကိုခြုံလျက် ရှက်

၅ ကြောက်ကြ၏။- သမင်မသည် လယ်ပြင်၌မွေး
သောအခါ မြက်မရှိသောကြောင့်၊ သားငယ်ကို
၆ စွန့်ပစ်၏။- မြည်းရိုင်းတို့သည် မြင့်သောအရပ်
ပေါ်မှာ ရပ်လျက် မြေခွေးကဲ့သို့ လေကိုရှူကြ
၏။ မြက်မရှိသောကြောင့်၊ သူတို့မျက်စိပျက်
လေ၏။

၇ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်
သည် အကျွန်ုပ်တို့တဘက်၌ သက်သေခံသော်
လည်း၊ နာမတော်ကို ထောက်၍ စီရင်တော်မူပါ။
အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြိမ်ဖန်များစွာ ဖောက်ပြန်ပါ
၈ ပြီ။ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားပါပြီ။- အို ဣသရေ
လအမျိုး၏မြော်လင့်စရာအကြောင်း၊ အမှု
ရောက်သောကာလ ကယ်တင်တော်မူသောသ
ခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ပြည်၌ ဧည့်
သည်ကဲ့သို့ရင်း၊ တည်ဥိသာ အိပ်ခြင်းငှါဝင်သော
ခရီးသွားကဲ့သို့ရင်း၊ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်တော်မူ
၉ သနည်း။- မိန်းမောတွေဝေသော သူကဲ့သို့ရင်း၊
ကယ်တင်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်သော သူရဲကဲ့သို့ရင်း၊
အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်တော်မူသနည်း။ အို ထာဝရ
ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့တွင်ရှိ
တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်နာမတော်ဖြင့် သ
မုတ်သောသူဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်တို့ကို စွန့်ပစ်
တော်မမူပါနှင့်။

၁၀ ဤလူမျိုးကိုရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ဤလူတို့သည် လှည့်လည်
ခြင်းငှါ အလွန်အလိုရှိကြ၏။ မိမိတို့ခြေကို မချုပ်
တည်းကြ။ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားနှစ်သက်
တော်မမူ။ သူတို့ပြုသော ဒုစရိုက်ကိုအောက်မေ့
၍၊ သူတို့အပြစ်များကြောင့် စစ်ကြောတော်မူ
၁၁ မည်။- ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ဤလူမျိုးအဘို့ မေတ္တာပို့၍ ဆုမ
၁၂ တောင်းနှင့်။- သူတို့သည် အစာရှောင်ခြင်းအ
ကျင့်ကိုကျင့်သောအခါ၊ သူတို့အော်ဟစ်သံကို ငါ
နားမထောင်။ မီးရှို့ရာယဇ်ကို သော်၎င်း၊ ပူဇော်
သက္ကာကိုသော်၎င်း၊ ဆက်ကပ်သောအခါ ငါ
လက်မခံ။ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာ
လနာဘေးဖြင့်၊ သူတို့ကို ငါဆုံးစေမည်ဟုမိန့်
၁၃ တော်မူလျှင်၊- ငါကလည်း၊ အို အရှင်ထာဝရဘု
ရား၊ ပရောဖက်တို့က၊ သင်တို့သည် ထားဘေး
ကို မတွေ့ရကြ။ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးသည် သင်
တို့ရှိရာသို့ မရောက်ရ။ ဤအရပ်၌ မြဲသောငြိမ်
သက်ခြင်းကို ငါပေးမည်ဟု၊ ဤသူတို့အားဟော
၁၄ ပြောကြောင်းကို ငါလျှောက်သောအခါ။- ထာဝ
ရဘုရားက၊ ထိုပရောဖက်တို့သည် ငါ၏နာမကို
အမှီပြု၍ မုသာကို ဟောတတ်ကြ၏။ သူတို့ကို
ငါမစေလွှတ်၊ မမှာထား၊ ဗျာဒိတ်မပေး။ သူတို့
ဟောပြောချက်တို့သည် မျက်စိကိုလှည့်ခြင်း၊
နတ်ပူးခြင်း၊ အချည်းနှီးကြံစည်ခြင်း၊ မိမိဥာဏ်
အတိုင်း လှည့်စားခြင်း သက်သက်ဖြစ်ကြ၏။

၁၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤ
ပြည်၌ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးမရှိရဟု၊ ငါ
မစေလွှတ်ဘဲ၊ ငါ့နာမကို အမှီပြု၍၊ ကိုယ်အလို
အလျောက် ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့သည်
ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့် ဆုံးရကြလိမ့်
၁၆ မည်။- သူတို့၏ တရားနာပရိသတ်တို့သည်
ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ မယား သားသမီးတို့နှင့်တကွ
မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ထားဘေးကြောင့်၊ ယေရှု
လင်မြို့လမ်းထဲသို့ ပစ်ချခြင်းကိုခံရ၍၊ အဘယ်
သူမျှ မသင်္ဂြိဟ်ရ။ သူတို့၏အပြစ်ကို သူတို့အ
၁၇ ပေါ်သို့ ငါညွှန်းလောင်းမည်။- သင်သည်လည်း
သူတို့အား ပြောရမည့်စကားဟူမူကား၊ ငါသည်
နေ့ညဉ့်မပြတ် မျက်ရည်ကျရမည်။ ငါ၏လူမျိုး
သတို့သမီးသည် အလွန်ပြင်းစွာသော ဒဏ်ချက်
၁၈ ကိုခံရ၍ အရိုးများကျိုးလေပြီ။- ငါသည် မြို့ပြင်
သို့သွားသောအခါ၊ သတ်သောအသေကောင်
များကို တွေ့ရ၏။ မြို့ထဲသို့ဝင်သောအခါ၊ တော်
မွတ်၍ နာကျင်စွာခံရသောသူများကိုလည်း
တွေ့ရ၏။ ပရောဖက်နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့
သည် အဘယ်အမှုကိုမျှ မသိဘဲ အရပ်ရပ်လှည့်
၁၉ လည်ကြ၏။- ကိုယ်တော်သည် ယုဒပြည်ကို အ
ကုန်အစင်ပယ်တော်မူသလော။ ဇိအုန်မြို့ကို
စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မူသလော။ ချမ်းသာမရ
အောင် အကျွန်ုပ်တို့ကို အဘယ်ကြောင့် ဒဏ်
ခတ်တော်မူသနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ငြိမ်
သက်ခြင်းကိုမြော်လင့်သော်လည်း၊ ကောင်းကျိုး
ကို မရကြပါ။ ချမ်းသာကို မြော်လင့်သော်လည်း၊
၂၀ ဘေးနှင့်သာတွေ့ရကြပါ၏။- အို ထာဝရဘုရား၊
အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်ဒုစရိုက်များနှင့် ဘိုးဘေး
တို့၏အပြစ်များကို ဝန်ချပါ၏။ ကိုယ်တော်ကို
၂၁ ပြစ်မှားပါပြီ။- ကိုယ်တော်၏နာမကြောင့်၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့ကို စက်ဆုပ်ရွံရှာတော်မမူပါနှင့်။ ဘုန်း
တော်ပလ္လင်၏ အသရေကို ရွံတ်ချတော်မမူပါ
နှင့်။ အောက်မေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့နှင့်ဖွဲ့
သောပဋိညာဉ်တော်ကို ဖျက်တော်မမူပါနှင့်။-
၂၂ သာသနာပလူတို့ ကိုးကွယ်သော ရုပ်တုဆင်းတု
တို့တွင်၊ မိုးယံးရွာစေနိုင်သောသူရှိပါသလော။

မိုးပ်းသည် အလိုလို ရွာနိုင်ပါသလော။ အကျွန်ုပ်တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သာလျှင် တတ်နိုင်တော်မူသည် မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်လျက်နေပါမည်။ ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံတို့ကို ဖန်ဆင်းသောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၅

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မောရှေနှင့် ရှမွေလသည် ငါ့ရှေ့မှာ ဆုတောင်းသော်လည်း၊ ဤလူမျိုးကို ငါမသနား။ ၂ ငါ့ထံမှ ထွက်သွားစေခြင်းငှါနှင်ထုတ်လော့။– အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်အရပ်သို့ ထွက်သွားရပါမည်နည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ သင်ကလည်း၊ သေတန်သောသူတို့သည် သေခြင်းသို့ငင်း၊ ကွပ်မျက်တန်သော သူတို့သည် ကွပ်မျက်ခြင်းသို့ငင်း၊ ငတ်မွတ်တန်သောသူတို့သည် ငတ်မွတ်ခြင်းသို့ငင်း၊ သိမ်းသွားချုပ်ထားတန်သော သူတို့သည် သိမ်းသွားချုပ်ထားခြင်းသို့ငင်း ထွက်သွားကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို သူတို့အား ၃ ဆင့်ဆိုလော့။– သူတို့ကို သတ်ရသောထား၊ ဆွဲဖြတ်ရသောခွေး၊ ကိုက်စားရသောမိုးပ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့် သားရဲတည်းဟူသော ရန်သူလေးမျိုးကို သူတို့တဘက်၌ ငါခန့်ထားမည်။– ၄ ယခု ရှင်ဘုရင်ဟေဇကိသား မနာရှေမင်းသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ပြုသောအမှုကြောင့်၊ ထိုသူတို့ကို မြေကြီးပေါ်မှာအတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့၌ အ ၅ နှောင့်အရှက်ကိုခံစေမည်။– အို ယေရုရှလင်မြို့၊ သင့်ကို အဘယ်သူသနားလိမ့်မည်နည်း။ သင်နှင့်အတူ အဘယ်သူ ညည်းတွားလိမ့်မည်နည်း။ သင့်ကို ကျန်းမာ၏လော ဟုမေးအံ့သောငှါ၊ အ ၆ ဘယ်သူလမ်းလွဲလိမ့်မည်နည်း။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငါ့ကိုစွန့်ပစ်၍ ဆုတ်သွားပြီ။ ထို့ကြောင့်၊ ငါသည် လက်ကိုဆန့်၍ သင့်ကိုဖျက်ဆီးမည်။ ငါသည် နောင်တရ၍ ၇ ငြီးငွေ့ပြီ။– ပြည်တံခါးဝ၌ သူတို့ကို စံကောနှင့်ငါလေ့မည်။ သူတို့သားသမီးများကို ငါရှုံးစေမည်။ ငါ၏လူမျိုးသည် မိမိလိုက်သွားသောလမ်းမှ မ ပြန်လာသောကြောင့်၊ သူတို့ကိုငါဖျက်ဆီးမည်။– ၈ သူတို့မုတ်ဆိုးမတို့သည် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့် အမျှမက၊ ငါ့ရှေ့မှာများပြားကြလိမ့်မည်။ မွန်းတည့်အချိန်၌ အမိကို တိုက်ဖျက်သော လုလင်ကိုငါခေါ်ခဲ့၍၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သောလုပ်ကြံခြင်း ၉ ကို ချက်ခြင်းဖြစ်စေမည်။– သားခုနစ်ယောက်ကို ဘွားမြင်သောမိန်းမသည် အားလျော့၍ အသက်ချုပ်လေ၏။ ညအချိန်မရောက်မီ သူ၏နေဝင်လေ၏။ သူသည် ရှက်ကြောက်မှိုင်တွေလျက်နေရ၏။ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့ကိုလည်း၊ ရန်သူတို့ရှေ့မှာ၊ ထားခဲ့ငါအပ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ အို မိခင်၊ ငါ၌ အမင်္ဂလာရှိ၏။ မိခင်သည် တပြည်လုံးရန်တွေ့သောသူ၊ ငြင်းဆန်သောသူဖြစ်သော ငါ့ကို ဘွားမြင်ပါပြီ။ ငါသည် သူတပါးကို အတိုးနှင့် မချေး။ သူတပါးသည်လည်း ငါ့ကိုအတိုးနှင့်မချေး။ သို့သော်လည်း၊ လူခပ်သိမ်းတို့ ၁၁ သည် ငါ့ကို ကျိန်ဆဲတတ်ကြ၏။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ် သင့်ကို ငါချမ်းသာပေးမည်။ အမှုရောက်သောကာလ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသော ကာလ၌၊ ရန်သူသည် သင့်ထံမှာတောင်းပန်မည်အကြောင်း၊ အကယ်စင်စစ် ငါစီရင်မည်။

၁၂ သံချင်းတိုက်သောအခါ မြောက်ပြည်သံကို ၁၃ ငင်း၊ သံမဏိကိုငင်း ချိုးနိုင်သလော။– သင်၏ပြည် တရှောက်လုံး၌ သင်ပြုသောအပြစ်များကြောင့်၊ သင်၏ဥစ္စာဘဏ္ဍာကို အဘိုးမခံဘဲ လု ၁၄ ယူသော သူတို့လက်သို့ ငါပေးမည်။– သင်မသိသောပြည်သို့ ရန်သူနှင့်အတူ သင့်ကိုငါသွားစေမည်။ သင်တို့ကို လောင်သောမီးသည် ငါ့အမျက်အားဖြင့် ရှို့လျက်ရှိ၏။

၁၅ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် သိတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်ကိုအောက်မေ့လျက် အကြည့်အရှုကြွလာ၍၊ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူတို့ကို တရားသဖြင့် ဒဏ်ပေးတော်မူပါ။ သူတို့ကိုသည်းခံ၍၊ အကျွန်ုပ်ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော် မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်အတွက် ကဲ့ရဲ့ခြင်းခံရကြောင်းကို အောက်မေ့တော်မူပါ။– ၁၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တွေ့သော နှုတ်ကပတ်တော်စကားကို ခံယူပါပြီ။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အကျွန်ုပ် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းစရာအကြောင်း ဖြစ်ပါ၏။ နာမတော်ဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ခေါ်ဝေါ်ပါ ၁၇ ၏။– ပွဲခံသောသူ အစည်းအဝေး၌ အကျွန်ုပ်မထိုင်ပါ။ ပျော်ရွှင်ခြင်းအမှုကို မပြုပါ။ လက်တင်တော်မူသောကြောင့်၊ တယောက်တည်း ထိုင်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်ကို ဒေါသအမျက်နှင့် ပြည့်စေတော် ၁၈ မူပြီ။– အကျွန်ုပ်ခံရသောဝေဒနာသည် အဘယ်ကြောင့် မြဲပါသနည်း။ မပျောက်လို၊ မပျောက်

နိုင်သောအနာကို အဘယ်ကြောင့် ခံရပါသနည်း။ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်သည်ပျောက်တတ်၍၊ လှည့်စားသောရေကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်၌ဖြစ်တော်မူပါဖြိတကား။

၁၉ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်ပြန်လာလျှင်၊ သင့်ကိုငါဆောင်ခဲ့၍၊ သင်သည် ငါ၏အမှုကို ထမ်းရလိမ့်မည်။ သင်သည် မြတ်သောအရာနှင့် ယုတ်သောအရာတို့ကို ပိုင်းခြားခဲ့ထားလျှင်၊ ငါ့နှုတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင့်ထံသို့ ပြန်လာကြလိမ့်မည်။ သင်

၂၀ သည် သူတို့ရှိရာသို့ပြန်၍မသွားရ။– ငါသည်လည်း သင့်ကို ဤလူမျိုးတဘက်၌ ခိုင်ခံ့သောကြေးဝါမြို့ရိုး ဖြစ်စေမည်။ သူတို့သည် သင့်ကိုတိုက်၍ မနိုင်ရကြ။ ငါသည် သင့်ကို နှုတ်ယူကယ်တင်ခြင်း

၂၁ ငှါ သင့်ဘက်၌နေမည်။– လူဆိုးလက်မှ သင့်ကို ငါနှုတ်၍၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော သူတို့လက်မှ ရွေးယူမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆

၁ တဖန် ငါ့ဆီသို့ရောက်သော ထာဝရဘုရား

၂ ၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား။– သင်သည် ဤအရပ်၌ စုံဘက်ခြင်းကို မပြုရ။ သားသမီးကို မ

၃ ဘွားမမြင်ရ။– ဤအရပ်၌ ဘွားမြင်သော သားသမီးများကိုလည်း၊ သူတို့မိဘများကိုလည်း၊ ထာဝရ

၄ ဘုရားရှုမ့တ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား။– ထိုသူတို့သည် ဆိုးသောသေခြင်းဖြင့် သေရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကိုမြည်တမ်း၍ မသင်္ဂြိဟ်ရ။ မြေပေါ်မှာ မစင်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ထားဘေးနှင့် မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့် ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်၍၊ အသေကောင်တို့သည် မိုးယံးကောင်းကင်ငှက်နှင့် တောသားရဲ စားစရာဘို့ ဖြစ်ကြ

၅ လိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မသာအိမ်သို့မဝင်နှင့်။ သေသောသူတို့အတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းငါ့ မသွားနှင့်။ ငါ၏ ငြိမ်သက်ခြင်းတည်းဟူသော မေတ္တာဘရာဇာကို

၆ ဤလူမျိုးမှ ငါပယ်ရှင်းဦဟု မိန့်တော်မူ၏။– ပြည်သူပြည်သား အကြီးအငယ်တို့သည် သေရကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ မသင်္ဂြိဟ်ရ။ သူတို့အတွက် မြည်တမ်းခြင်းကို မပြုရ။ ကိုယ်ကို ကိုယ်ရှုနှခြင်း၊ ဆံပင်ရိတ်ခြင်းကိုလည်း မပြုရ။–

၇ သေသောသူတို့အတွက် စိတ်မသာ ညည်းတွားသောသူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၊ မသာပွဲကို မလုပ်ရ။ မိဘသေသော်လည်း၊ နှစ်သိမ့်စေသော ခွက်ဖလားကိုမပေးရ။

၈ ထိုနည်းတူ၊ စားသောက်ပွဲခံရာ အိမ်သို့မဝင်နှင့်။ သူတို့နှင့်ပေါင်းဘော်၍ မစားမသောက်

၉ နှင့်။– ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤအရပ်၌ ဝမ်းမြောက်သောအသံ၊ ရွှင်လန်းသောအသံ၊ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သားအသံ၊ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးအသံကို သင်တို့လက်ထက်၊ သင်တို့မျက်မှောက်တွင် ငါစဲစေ

၁၀ မည်။– သင်သည် ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို ဤလူမျိုးအားကြားပြော၍ သူတို့ကလည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤမျှလောက်ကြီးစွာသော ဘေးဒဏ်ကို ငါတို့အား အဘယ်ကြောင့် စီရင်တော်မူသနည်း။ ငါတို့ပြုသော ဒုစရိုက်ကား၊ အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ငါတို့ပြစ်မှားသောအပြစ်ကား၊ အဘယ်သို့နည်းဟု

၁၁ မေးကြသောအခါ၊– သင်သည် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်၍၊ အခြားတပါးသော ဘုရားနောက်သို့ လိုက်လျက်၊ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်သဖြင့် ငါ့ကိုစွန့်ပစ်၍၊ ငါ့တရားကို မစောင့်သော

၁၂ ကြောင့်ငင်း။– ဘိုးဘေးကျင့်သော အကျင့်ထက်၊ သင်တို့သည် သာ၍ဆိုးသော အကျင့်ကို ကျင့်သဖြင့်၊ ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ မိမိတို့ဆိုးသောစိတ်နှလုံး၊ ခိုင်မာသောသဘောသို့ လိုက်သော

၁၃ ကြောင့်ငင်း။– သင်တို့နှင့် သင်တို့၏ဘိုးဘေးမသိသောပြည်သို့ ဤပြည်ထဲက သင်တို့ကို ငါနှင်လိုက်မည်။ ထိုပြည်၌ သင်တို့သည် ငါ၏ကျေးဇူးကို မခံရ။ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို နေ့ညဉ့်မပြတ် ဝတ်ပြုရကြမည်။

၁၄ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်

၁၅ တော်မူသည်ဟူ၍ မကျိန်ဆိုဘဲ၊– ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို မြောက်ပြည်မှစ၍၊ နှင်ထုတ်ဘူးသော ပြည်ရှိသမျှတို့မှ နှုတ်ဆောင်သော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်ဟူ၍ ကျိန်ဆိုရသောကာလသည် နောက်တဖန် ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောပြည်သို့ သူတို့ကို တဖန်ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။

၁၆ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် တံငါအများတို့ကို စေလွှတ်၍၊ ဤလူမျိုးကို မျှားစေမည်။ ထိုနောက်၊ မုဆိုးအများတို့ကို စေလွှတ်၍၊ ခပ်သိမ်းသော တောင်ကြီးတောင်ငယ်၊ ချောက်

၁၇ ကြားတို့၌ ရှာစေမည်။– သူတို့သွားသမျှသော
လမ်းတို့ကို ငါသည် ကြည့်ရှုလျက်နေ၏။ သူတို့
သည် ငါ့မျက်ကွယ်၌ သွားကြသည်မဟုတ်။ သူ
တို့၏ ဒုစရိုက်ကို ငါ့ရှေ့မှာ ဝှက်၍မထားနိုင်။–
၁၈ သူတို့သည် ငါပြည်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ ငါအမွေခံ
သောမြေကို သူတို့သည် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော
အသေကောင်တို့နှင့် ပြည့်စေသောကြောင့်၊ သူ
တို့၌ နှစ်ဆသော အပြစ်ဒဏ်ကို ငါပေးမည်။
၁၉ အကျွန်ုပ်အစွမ်းသတ္တိ၊ အကျွန်ုပ်ရဲတိုက်၊ အ
မှုရောက်သောနေ့၌ အကျွန်ုပ်ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်
မူသော ထာဝရဘုရား၊ တပါးအမျိုးသားတို့က၊
အကယ်စင်စစ် အကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘေးတို့သည် မု
သာ၊ အနတ္တ၊ အချည်းနှီးသော အရာတို့ကို အမွေ
ခံကြပါပြီဟု၊ မြေကြီးစွန်းမှ ကိုယ်တော်ထံသို့
၂၀ လာ၍ လျှောက်ကြပါလိမ့်မည်။– လူသည် ဘု
ရားမဟုတ်သော ဘုရားတို့ကို ကိုယ်အတို့ လုပ်ရ
၂၁ မည်လော။– သို့ဖြစ်၍၊ ငါသည် ယခုတခါ သူတို့
ကိုသတိပေး၍၊ ငါ့လက်နှင့် ငါ့တန်ခိုးကို ဘော်ပြ
သောအားဖြင့်၊ ငါ့နာမသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်
ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။

၁၇

၁ ယုဒအမျိုး၏အပြစ်သည် သံကညစ်၊ စိန်ချွန်
နှင့် သူတို့နှလုံးပြားခဲ့ရင်း၊ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချိုခဲ့ရင်း
၂ အက္ခရာတင်၍ မှတ်သားလျက်ရှိ၏။– သူငယ်တို့
ပင် မြင့်သောတောင်ပေါ်၊ စိမ်းသောသစ်ပင်နား
မှာရှိသော ယဇ်ပလ္လင်များ၊ အာရုရပင်များကို
၃ အောက်မေ့တတ်ကြ၏။– အချင်းငါ၏တောင်၊
လယ်၌ရှိသော သင်၏ဥစ္စာနှင့် သိုထားသမျှသော
ဥစ္စာကိုငင်း၊ ပြည်တရောက်လုံး၌ သင်ပြစ်မှား
ရာ၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကိုငင်း၊ လုယူသောသူတို့
၄ လက်သို့ ငါအပ်မည်။– သင့်ကိုယ်တိုင်လည်း ငါ
ပေးသောအမွေမှ ရွေ့သွားရလိမ့်မည်။ သင်မသိ
သော ပြည်တွင်၊ ရန်သူလက်၌ သင့်ကို ငါကျွန်ခံ
စေမည်။ အကြောင်းမူကား၊ အစဉ်လောင်သော
ငါ၏အမျက်မီးကို သင်တို့သည် မွေးကြပြီ။
၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူကို
ကိုးစား၍ လူသတ္တဝါကို အစ္ပိုပြုသဖြင့်၊ စိတ်နှ
လုံးထဲ၌ ထာဝရဘုရားထံတော်မှ ထွက်သွား
၆ သောသူသည် ကျိန်အပ်သောသူဖြစ်၏။– ထိုသူ
သည် လွင်ပြင်၌ရှိသော သစ်ပင်ခြောက်ကဲ့သို့
ဖြစ်၍၊ ကောင်းကျိုးရောက်ကြောင်းကို မသိရ။
အဘယ်သူမျှမနေသော ဆားမြေ၊ သွေ့ခြောက်
၇ သောလွင်ပြင်၌ နေရလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရား
ကို ကိုးစားသောသူ၊ ထာဝရဘုရားကို မိမိကိုးစား
ရာ အကြောင်းဖြစ်စေသောသူသည် ကောင်း
၈ ကြီးမင်္ဂလာကို ခံအပ်သောသူဖြစ်၏။– ထိုသူ
သည်ကား၊ ရေရှိသောအရပ်၌စိုက်၍ မြစ်နားမှာ
အမြစ်ဖြာသဖြင့်၊ ပူသောအရှိန်ရောက်ကြောင်း
ကို မသိ၊ အရွက်မည်ိုးနွမ်း၊ မိုးယိုးခေါင်သောကာ
လ၌ စိုးရိမ်စရာမရှိဘဲ၊ အစဉ်အမြဲ အသီးကိုသီး
တတ်သော အပင်နှင့်တူ၏။
၉ စိတ်နှလုံးသည် ခပ်သိမ်းသော အရာထက်
စဉ်းလဲတတ်၏။ အလွန်ယုယွင်းသော သဘောရှိ
၏။ စိတ်နှလုံးသဘောကို အဘယ်သူသိနိုင်သ
၁၀ နည်း။– ငါထာဝရဘုရားသည် လူအသီးအသီးတို့
အား မိမိတို့အကျင့်အတိုင်း၊ မိမိတို့ခံထိုက်သော
အကျိုးအပြစ်ကိုပေးခြင်းငှါ၊ နှလုံးကျောက်ကပ်
၁၁ တို့ကို စေ့စေ့စစ်ကြောတတ်၏။– ကောရှင်က်
သည် မိမိမဥ္ဇသောဥကို ဝပ်သကဲ့သို့၊ မတရားသ
ဖြင့် ဥစ္စာဆည်းဖူးသောသူသည် အသက်ပျိုစဉ်
ကပင်၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်၍ အဆုံးခံကား၊
လူမိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။
၁၂ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ မြင့်သောအရပ်၌ ဘုန်းကြီး
တော်မူသော ရာဇပလ္လင်သည် ငါတို့သန့်ရှင်းရာ
၁၃ ဌာနတော်အရပ် ဖြစ်၏။– အို ဣသရေလအမျိုး
၏ မြော်လင့်စရာ အကြောင်းဖြစ်သော ထာဝရ
ဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို စွန့်ပစ်သောသူအပေါင်း
တို့သည် အရှက် ကွဲရကြပါလိမ့်မည်။ ငါ့ထံမှ
ထွက်သွားသောသူတို့သည် မြေစာရင်းသို့ ဝင်ရ
ကြပါလိမ့်မည်၊ အကြောင်းမူကား၊ အသက်စမ်း
ရေတွင်း တည်းဟူသော ထာဝရဘုရားကို စွန့်ပစ်
၁၄ ကြသတည်း။– အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏အ
နာကို ငြိမ်းစေတော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်
သည် အနာငြိမ်းပါလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်
တင်တော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ကယ်
တင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်
၁၅ သည် အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်းရာ ဖြစ်တော်မူ၏။– ထာဝ
ရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အဘယ်မှာရှိ
သနည်း။ ယခုလာပါစေတော့ဟု ဤသူတို့သည်
၁၆ အကျွန်ုပ်အား ဆိုတတ် ကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်
သည် နောက်တော်သို့လိုက်သော ဆရာ၏အရာ
ကို မရောင်ပါ။ အမင်္ဂလာနေ့ကို မတောင့်တပါ။
အကျွန်ုပ်ဟောပြောချက်ကို ကိုယ်တော်သိတော်
၁၇ မူ၏။ ကိုယ်တော်မျက်မှောက်၌ ရှိပါ၏။– အ
ကျွန်ုပ်ကို ထိတ်လန့်စေတော်မမူပါနှင့်။ ဘေး
ရောက်သောကာလ၌ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်

၁၈ ခိုလှုံရာ ဖြစ်တော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူတို့သည် အရှက်ကွဲကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်မူကား၊ အရှက်မကွဲပါစေနှင့်။ သူတို့သည် စိတ်ပျက်ကြပါစေသော။ အကျွန်ုပ်မူကား၊ စိတ်မပျက်ပါစေနှင့်။ သူတို့အပေါ်မှာ ဘေးအန္တရာယ်ကာလကို ရောက်စေတော်မူပါ။ အထပ်ထပ် ဖျက်ဆီးတော်မူပါ။

၁၉ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ထွက်ဝင်သော အမျိုးသားချင်း မြို့တံခါးမှစ၍၊ ခပ်သိမ်းသော ယေရုရှလင်
၂၀ မြို့တံခါးဝ၌ သွားရပ်လျက်၊– လူများတို့အား ပြောဆိုရမည်မှာ၊ ဤတံခါးတို့ဖြင့် ထွက်ဝင်သော ယုဒရှင်ဘုရင်များနှင့် ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားများ အပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏
၂၁ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဥပုသ်နေ့၌ ဝန်ကိုမထမ်းမရွက်၊ ယေရုရှလင်မြို့တံခါးဖြင့် မဆောင်မသွင်းမည် အကြောင်း၊ သတိပြုကြ
၂၂ လော့။– ဥပုသ်နေ့၌ သင်တို့အိမ်ထဲက ဝန်ကို မထုတ်မဆောင်ကြနှင့်။ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ကြနှင့်။ သင်တို့ဘိုးဘေးများကို ငါမှာထားသည် အတိုင်း၊ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေကြ
၂၃ လော့။– ဘိုးဘေးတို့သည်နားမထောင်၊ နားကိုမလှည့်ဘဲ နေကြ၏။ နားမကြား၊ ဆုံးမခြင်းကို မခံမည်အကြောင်း၊ မိမိတို့လည်ပင်းကို ခိုင်မာစေ
၂၄ ကြ၏။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဥပုသ်နေ့၌ ဤမြို့တံခါးဖြင့် ဝန်ကို မသွင်းမဆောင်၊ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်၊ ဥ
ပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေသည်တိုင်အောင်၊ ငါ့စကားကို စေ့စေ့နားထောင်လျှင်၊– ဒါဝိဒ်မင်းကြီး
၂၅ ၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သော ရထားစီး၊ မြင်းစီးရှင်ဘုရင်၊ မင်းသားမှစ၍ သူတို့မှူးမတ်၊ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် ဤမြို့တံခါးများသို့ ဝင်လျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ဤမြို့သည်
၂၆ လည်း အစဉ်အမြဲ တည်လိမ့်မည်။– မီးရှို့ရာယဇ်မှစ၍ အခြားသောယဇ်များ၊ ပူဇော်သက္ကာများ၊ မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်း၊ ချီးမွမ်းရာယဇ်တို့ကို ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့သော သူတို့သည် ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှလင်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်များ၊ ဗင်္ယာမိန်ပြည်၊ မြေညီခရိုင်၊ တောင်ရိုးခရိုင်၊ တောင်မျက်နှာ ခရိုင်မှလာကြလိမ့်
၂၇ မည်။– သို့မဟုတ်၊ ဥပုသ်နေ့၌ဝန်ကို ထမ်းရွက်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ တံခါးများသို့မဝင်၊ ဥပုသ်နေ့ကို သန့်ရှင်းစေသည်တိုင်အောင်၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်လျှင်၊ ငါသည် ထိုမြို့တံခါးတို့ကိုမီးရှို့၍၊ ထိုမီးသည် မငြိမ်းမသေဘဲ ယေရုရှလင်မြို့ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်ရလိမ့်မည်။

၁၈

၁ ယေရမိသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား
၂ ၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊– သင်သည် ထ၍ အိုးထိန်းသမားအိမ်သို့ သွားလော့။ ထိုအရပ်၌ ငါ့စကားကို ငါကြားစေမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်အ
၃ တိုင်း၊– ငါသည်သွား၍၊ အိုးထိန်းစက်နှင့် လုပ်
၄ လျက်ရှိသော အိုးထိန်းသမားကိုတွေ့၏။– အိုး မြေဖြင့် လုပ်သောအိုးသည်၊ အိုးထိန်းသမား လက်၌ပျက်စီးသောကြောင့်၊ သူသည် အလိုအ လျောက်အသစ်ပြုပြင်၍၊ အခြားသောအိုးကို
၅ လုပ်ပြန်လေ၏။– ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ ထာဝ
၆ ရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊– အို ဣသရေလအမျိုး၊ အိုးထိန်းသမားပြုသကဲ့သို့ သင်တို့ကိုငါမပြုနိုင်သလော။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ အိုးမြေသည် အိုးထိန်းသမားလက်၌ရှိသကဲ့သို့ သင်တို့
၇ သည် ငါ့လက်၌ရှိကြ၏။– အကြင်တိုင်းနိုင်ငံကို နှုတ်ပယ်ဖြိုချ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငါအမိန့်တော်ရှိ
၈ ၏။– ငါ့အမိန့်တော်နှင့် ဆိုင်သော ထိုတိုင်းနိုင်ငံသည် မိမိဒုစရိုက်ကို စွန့်ပစ်လျှင်၊ ငါကြံစည်
၉ သောဘေးဒဏ်ကို ငါနောင်တရမည်။– အကြင်တိုင်းနိုင်ငံကို တည်ထောင်ပြုစုခြင်းငှါ ငါအမိန့်
၁၀ တော်ရှိ၏။– ထိုတိုင်းနိုင်ငံသည် ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ ငါ့မျက်မှောက်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြုလျှင်၊ သူ၏အကျိုးအလိုငှါ ပြုစုမည်ဟူသော စကား၌ ပါသောကျေးဇူးကို ငါနောင်တရမည်။

၁၁ ယခုမှာ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့အဘို့ ဘေးဒဏ်ကို ငါပြင်ဆင်၏။ သင်တို့ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ငါကြံစည်၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ဆိုးသောလမ်းမှ အသီးအသီး ပြန်လာကြလော့။ သင်တို့လိုက်သောလမ်းနှင့် သင်တို့ကျင့်သော အကျင့်ကို ဖြောင့်စေကြလော့ဟု၊ ယုဒပြည်သူ၊
၁၂ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့အား ဆင့်ဆိုလော့။– သူတို့ကလည်း၊ မြော်လင့်စရာမရှိ။ ငါတို့သည် ကိုယ်အလိုသို့ လိုက်မည်။ ငါတို့၌ ဆိုးသောစိတ်နှလုံး ခိုင်မာခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊ အသီးအသီးပြု
၁၃ မည်ဟု ဆိုကြ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုသို့သောအမှုကို အဘယ်သူကြားဘူးသနည်းဟု သာသနာပလူတို့တွင်

မေးကြလော့။ ကလသရေလသတို့သမီးကညာ
သည် အလွန်စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်သောအမှုကို
၁၄ ပြုလေပြီ။– လွင်ပြင်၌ရှိသော ကျောက်ကို မစွန့်၊
လေဗနုန်တောင်၏မိုးယံးပွင့်ကို အဘယ်သူ စွန့်
မည်နည်း။ အခြားတပါးသောအရပ်မှစီးလာ၍
ချမ်းစေသော မြစ်ရေသည် ခန်းခြောက်လိမ့်မည်
၁၅ လော။– ငါ၏လူတို့သည် ငါ့ကိုမေ့လျော့၍၊ အ
ချည်းနှီးသောအရာရှေ့မှာ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့
ကြပြီ။ ရှေးကာလမှစ၍ လိုက်ဘူးသော လမ်းတို့
၌ လဲတတ်သောကြောင့်၊ အခြားသောလမ်း၊ မြေ
၁၆ မဖို့သောလမ်းသို့ လိုက်ကြဖြိတကား။– ထိုသို့ပြု
၍ မိမိတို့ပြည်ကို လူဆိတ်ညာရာအရပ်၊ အစဉ်ကဲ့
ရဲ့သံကြားရာအရပ် ဖြစ်စေသဖြင့်၊ လမ်း၌ရှောက်
သွားသော သူအပေါင်းတို့သည်အံ့သြ၍၊ မိမိတို့
၁၇ ခေါင်းကို ညှိတ်ကြလိမ့်မည်။– ငါသည် အရှေ့
လေကဲ့သို့ သူတို့ကို ရန်သူရှေ့မှာ လွင့်စေမည်။
ဘေးရောက်သောကာလ၌ သူတို့အား မျက်နှာ
ကိုမပြ၊ ကျောကိုပြမည်။

၁၈ သူတို့ကလည်း လာကြ။ ယေရမိတဘက်၌
ကြံစည်ကြကုန်အံ့။ ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် တ
ရားအမှုဦးငင်း၊ ပညာရှိသောသူသည် အကြံပေး
ခြင်းအမှုဦးငင်း၊ ပရောဖက်သည် ဟောပြောခြင်း
အမှုဦးငင်း အရှုံးမခံရ။ လာကြ။ ယေရမိကို လျှာ
နှင့်ရိုက်ကြကုန်အံ့။ သူ၏စကားကို နားမထောင်
ဘဲ နေကြကုန်အံ့ဟုဆိုကြ၏။

၁၉ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ကို ကြည့်ရှုတော်
မူပါ။ အကျွန်ုပ်နှင့် ရန်တွေ့သောသူတို့၏စကား
၂၀ ကို မှတ်တော်မူပါ။– ကျေးဇူးပြုသောအတွက် အ
ပြစ်ပေးသင့်ပါမည်လော။ သူတို့သည် အကျွန်ုပ်
အသက်ဘို့ တွင်းကို တူးကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သည်
သူတို့ အကျိုးအလိုငှါ လျှောက်၍၊ သူတို့မှအမျက်
တော်ကို လွှဲခြင်းငှါ၊ ရှေ့တော်၌ ရပ်နေကြောင်း
၂၁ ကို အောက်မေ့တော်မူပါ။– ထိုကြောင့်၊ သူတို့ကို
ထားဘေးသို့ငင်း၊ သူတို့သားသမီးများကို မွတ်
သိပ်ခြင်းသို့ငင်း အပ်တော်မူပါ။ သူတို့မိန်းမတို့
သည် သားများဆုံး၍ မုတ်ဆိုးမဖြစ်ကြပါစေ
သော။ လူကြီးတို့သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရ
၍၊ လူပျိုတို့လည်း စစ်တိုက်ပွဲ၌ ထားဖြင့် ဆုံးကြ
၂၂ ပါစေသော။– စစ်တိုက်သော ရန်သူများကို သူ
တို့ရှိရာသို့ ချက်ခြင်းရောက်စေတော်မူသောအ
ခါ၊ သူတို့အိမ်သားများ အော်ဟစ်ကြပါစေသော။
အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်ကို ထောင်ခြင်းငှါ
တွင်းကိုတူးကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သွားရာလမ်း၌
၂၃ ကျော့ကွင်းကို ဝှက်ထားကြပါပြီ။– အို ထာဝရ
ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ၊ သူတို့
ကြံစည်သမျှကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏။ သူတို့
ကို အပြစ်မှ လွှတ်တော်မမူပါနှင့်။ မျက်မှောက်
တော်၌ သူတို့အပြစ်ကို ချေတော်မမူပါနှင့်။ ရှေ့
တော်၌ ဆုံးရှုံးကြပါစေသော။ အမျက်တော်
ထွက်သောအခါ၊ သူတို့ကို စီရင်တော်မူပါ။

၁၉

၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်
သည် အိုးထိန်းသမားထံသို့ သွား၍ ရောဘူးကိုယူ
ပြီးလျှင်၊ အသက်ကြီးသောလူ၊ အသက်ကြီး
၂ သော ယဇ်ပုရောဟိတ် အချို့တို့နှင့်တကွ၊– ဟရ
သိတ်တံခါးပြင်၊ ဟိန်နုံသား၏ ချိုင့်သို့သွား၍၊ ငါ
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ကြွေးကြော်ဝေါရမည့်စ
၃ ကားဟူမူကား၊– အို ယုဒရှင်ဘုရင်များနှင့် ယေရု
ရှလင်မြို့သားများတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်
တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ကလသရေလအ
မျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိတင်း
ကြားသောသူတိုင်း နားခါးသည်တိုင်အောင်၊ ငါ
၄ သည် ဤအရပ်၌ ဘေးရောက်စေမည်။– အ
ကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ငါ့ကိုစွန့်ပစ်ကြပြီ။
ကိုယ်တိုင်မသိ၊ ဘိုးဘေးများမသိ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်
များ မသိသော တကျွန်းတနိုင်ငံ ဘုရားတို့ရှေ့
မှာ၊ ဤအရပ်၌ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့သဖြင့်၊ ဤ
အရပ်ကို တကျွန်းတနိုင်ငံမြေ ဖြစ်စေကြပြီ။ အ
ပြစ်မရှိသော သူတို့၏အသွေးနှင့် ဤအရပ်ကို
၅ ပြည့်စေကြပြီ။– ငါမစီရင်မမှာထား၊ ငါအလျှင်း
အလိုမရှိသောဝတ်တည်းဟူသော၊ ဗာလဘုရား
ရှေ့မှာ မိမိသားတို့ကို မီးရှို့၍၊ ပူဇော်ရာဝတ်ပြု
ခြင်းငှါ၊ ဗာလဘုရားဘို့ ကုန်းတို့ကို တည်လုပ်
၆ ကြပြီ။– သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ထိုအရပ်ကို တောဖက်အရပ်ဟူ၍ မ
ခေါ်၊ ဟိန်နုံသား၏ ချိုင့်ဟူ၍ မခေါ်၊ ကွပ်မျက်ရာ
ချိုင့်ဟူ၍ခေါ်ရသော အချိန်ကာလသည်ရောက်
၇ လိမ့်မည်။– ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့
ကြံစည်သော အကြံအစည်ကို ဤအရပ်၌ ငါ
ဖျက်မည်။ ရန်သူ၏ ထားဖြင့်ငင်း၊ သတ်ခြင်းငှါ
ရှာသောသူ၏ လက်ဖြင့်ငင်း၊ သူတို့ကို ငါဆုံးစေ
မည်။ သူတို့အသေကောင်များကိုလည်း ဓိဃ်း
ကောင်းကင်ငှက်နှင့် တောသားရဲစားစရာဘို့ ငါ
၈ ထားမည်။– ဤမြို့ကိုလည်း လူဆိတ်ညံရာ၊ ကဲ့
ရဲ့သံကို ကြားရာအရပ် ဖြစ်စေမည်။ လမ်း၌

To Contents

ရှောက်သွားသမျှသော သူတို့သည် ဤမြို့ခံရသော ဘေးအလုံးစုံတို့ကို မြင်သောအခါ၊ အံ့သြ
၉ ၍ ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုကြလိမ့်မည်။– သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံသောရန်သူများတို့သည် ဝိုင်း၍ တပ်တည်သဖြင့်၊ ဤသူတို့သည် ကျဉ်းကျပ်လျက် နေ၍၊ ကိုယ်သားသမီး အသားကို ငါစားစေမည်။ အချင်းချင်းတယောက်အသားကို တယောက်စား
၁၀ ကြလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆိုပြီးမှ၊– သင်နှင့်အတူ သွားသောသူတို့ရှေ့တွင်၊ ရေဘူးကိုခွဲလော့။–
၁၁ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားက၊ နောက်တဖန် မပြင်နိုင်အောင် ရေဘူးကို ခွဲသကဲ့သို့၊ ဤလူများနေသော ဤမြို့ကို ငါခွဲမည်။
တောဖက်အရပ်၌ သင်္ဂြိဟ်ရာမြေမလောက်
၁၂ အောင် သင်္ဂြိဟ်ကြလိမ့်မည်။– ဤအရပ်၌ခွင့်၊ ဤအရပ်သားတို့၌ခွင့်၊ ဤသို့ငါပြု၍ ဤမြို့ကို
၁၃ တောဖက်အရပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေမည်။– အကြင် အိမ်မိုးအပေါ်မှာ ကောင်းကင်တန်ဆာရှိသမျှတို့အား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့၍၊ အခြားတပါးသော ဘုရားများရှေ့၌ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာပြု၍။ ထိုအိမ်ရှိသမျှတို့နှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့အိမ်များ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်များတို့သည် တောဖက်အရပ်ကဲ့သို့ မစင်ကြယ်ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို ဆင့်ဆိုလော့ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၁၄ ထိုအခါ ဟောပြောစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူရာ တောဖက်အရပ်က၊ ယေရမိသည် ပြန်လာ၍ ဗိမာန်တော်တန်တိုင်းခွံ ရပ်
၁၅ လျက်၊– ကြသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့သားတို့သည် ငါစကားကို နားမထောင်ခြင်းငှါ၊ မိမိတို့လည်ပင်းကို ခိုင်မာစေသောကြောင့်၊ ငါဒဏ်မိန်းသမျှသောဘေးဒဏ်တို့ကို၊ ဤမြို့ရွာရှိသမျှတို့အပေါ်မှာ သက်ရောက်စေမည်ဟူသောအမိန့်တော်ကို လူအပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုလေ၏။

၂၀

၁ ထိုသို့ယေရမိဟောပြောကြောင်းကို၊ ဗိမာန်တော်မှူးဖြစ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် ကဲမေရသား
၂ ပါရှုရသည် ကြားသောအခါ၊– ပရောဖက် ယေရမိကိုရိုက်ပုတ်၍၊ ဗိမာန်တော်နားမှာ ဗင်္ယာမိန်အထက်တံခါးဝတွင် ထိတ်ခတ်၍ထား၏။– နက်ဖြန်နေ၌ ပါရှုရသည် ယေရမိကို ထိတ်မှလွှတ်သောအခါ၊ ယေရမိက၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်
ကို ပါရှုရဟူ၍ မည်တော်မမူ။ မာဂေါမိဿဘိတ်
၄ ဟူ၍ မည်တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သင်နှင့် သင်၏အဆွေခင်ပွန်းတို့၌၊ သင့်ကို ကြောက်မက်ဘွယ်သောအရာဖြစ်စေမည်။ သူတို့သည်လည်း၊ သင့်မျက်မှောက်၌ ရန်သူ၏ထားဖြင့် ဆုံးကြလိမ့်မည်။ ယုဒပြည်တပြည်လုံးကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊ သူသည် ပြည်သားတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့သိမ်းသွား၍၊ ထားနှင့် သတ်လိမ့်မည်။–
၅ ဤမြို့၏ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှကိုငင်း၊ လုပ်ဆောင်၍ ရသမျှသောဥစ္စာကိုငင်း၊ ဆည်းဖူးသမျှသော ရတနာကိုငင်း၊ ယုဒရှင်ဘုရင်၏ဘဏ္ဍာတော်အလုံးစုံတို့ကိုငင်း၊ ရန်သူလက်သို့ငါအပ်သဖြင့်၊ ရန်သူတို့သည် လုယက်၍ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်း
၆ သွားကြလိမ့်မည်။– သင်ပါရှုရနှင့် သင်၏အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့ကိုလည်း သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ သင်သည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။ သင်ဟောပြောသော မုသာစကားကို နားထောင်သော သင်၏အဆွေခင်ပွန်း အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ သင်သည် ထိုမြို့၌သေ၍ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်ဟု ပါရှုရအားပြောဆို၏။

၇ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို သွေးဆောင်တော်မူသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်လိုက်ပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ထက်အားကြီး၍ နိုင်တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို နေ့တိုင်းခံရပါ၏။ လူတိုင်း ပြက်
၈ ပြယ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်သည် ဟောပြောလေရာရာ၌ အနိုင်အထက်ပြုခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကြောင့် အော်ဟစ်၍ ကြွေးကြော်ရပါ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ အစဉ်ပြက်
၉ ပြယ်ခြင်းကို ခံစရာအကြောင်း ဖြစ်ပါ၏။– ထို့ကြောင့်၊ ငါသည် နှုတ်ကပတ်တော်ကို မကြားမပြော၊ နာမတော်ကိုအမှီပြု၍ မဟောဘဲနေမည်ဟု သဘောထားသော်လည်း၊ ငါ့အရိုးတို့၌ချုပ်ထား၍၊ လောင်သောမီးကဲ့သို့ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါနှလုံး၌ ဖြစ်သောကြောင့်၊ အလွန်ပြီးငွေ့
၁၀ သဖြင့် အောင့်၍မနေနိုင်။– လူများကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကို ကြားရ၏။ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အကြောင်းရှိ၏။ သူတပါးတို့က သိတင်းကို ကြားပြောကြလော့။ ငါတို့သည် တဆင့် ကြားပြောလိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။ ငါ၏အနားမှာ အစဉ်နေသော ငါ၏မိတ်ဆွေအ

ပေါင်းတို့က၊ ငါတို့သည် သူ့ကိုနှိုင်၍ အငြိုးထား
သောစိတ်ပြေစေခြင်းငှါ၊ သူ့ကို သွေးဆောင်
၁၁ ကောင်း သွေးဆောင်လိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။– သို့
သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် အားကြီးသော
သူရဲကဲ့သို့ ငါ့ဘက်၌ ရှိတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ ငါ့
ကိုညှဉ်းဆဲသော သူတို့သည် မနိုင်ဘဲ ထိမှီ၍ လဲ
ကြလိမ့်မည်။ အကြံမမြောက်သောကြောင့် အ
လွန်ရှက်ကြလိမ့်မည်။ မပြေမပျောက်နိုင်သော
၁၂ ထာဝရရှက်ကြောက်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။– ဖြောင့်
မတ်သော သူတို့ကို စုံစမ်း၍၊ နှလုံးကျောက်ကပ်
သဘောကို သိမြင်တော်မူသော ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏အမှု
ကို ရှေ့တော်၌ဖွင့်ပြပါသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့၌ အ
ပြစ်ဒဏ် စီရင်တော်မူကြောင်းကို အကျွန်ုပ်မြင်ရ
၁၃ ပါလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားအား သီချင်းဆိုကြ
လော့။ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ အ
ကြောင်းမူကား၊ မတရားသဖြင့် ပြုသောသူတို့
လက်မှ၊ ဆင်းရဲသောသူကို ကယ်နှုတ်တော်မူသ
တည်း။

၁၄ ငါဘွားသော နေ့ရက်သည် အမင်္ဂလာရှိပါစေ
သော။ ငါ့ကို ငါ့အမိဘွားသော နေ့ရက်သည်
၁၅ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို မခံပါစေနှင့်။– ငါ့အဘ
ထံသို့သွား၍၊ ကိုယ်တော်သည် သားယောကျ်ား
ကို ရပါပြီဟု သိတင်းပြောလျက်၊ ငါ့အဘကို အ
လွန်ဝမ်းမြောက်စေသော သူသည် အမင်္ဂလာရှိ
၁၆ ပါစေသော။– ထာဝရဘုရားသည် နောင်တမရ၊
ဖျက်ဆီးတော်မူသော်မြို့တို့ကဲ့သို့၊ ထိုသူသည်
ဖြစ်ပါစေသော။ နံနက်အချိန်၌ ကြွေးကြော်သံ
ကိုငင်း၊ မွန်းတည့်အချိန်၌ အော်ဟစ်သံကိုငင်း
၁၇ ကြားပါစေသော။– အကြောင်းမူကား၊ သူသည်
ငါ့ကိုဘွားစကပင်မသတ်ဘဲ၊ ငါ့အမိ၏ဝမ်းသည်
ငါ၏သချိုင်းဖြစ်၍၊ ငါ့ကိုအစဉ် ကိုယ်ဝန်ဆောင်
၁၈ မည် အကြောင်းမပြုဘဲ နေပါသည်တကား။– ငါ
သည် ပူပန်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းကိုခံရမည် အ
ကြောင်းနှင့်၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်
အသက်ကို လွန်စေရမည်အကြောင်း၊ အဘယ်
ကြောင့် ငါ့ကို ဘွားမြင်ရပါသနည်း။

၂၁

၁၊၂ ဧဒေကိမင်းကြီးသည် မေလခိသား ပါရှုရနှင့်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ် မာသေယသားဇေဖနိတို့ကို ယေ
ရမိထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်
နေဇာသည် ငါတို့ကို စစ်တိုက်သည်ဖြစ်၍၊ သူ့
ကိုငါတို့ထံမှ ပြန်သွားစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား
သည် အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူသမျှအ
တိုင်း၊ ငါတို့၌ တဖန်ပြုတော်မူမည်အကြောင်း၊
ငါတို့အတွက် ထာဝရဘုရားကို တောင်းပန်ပါ
လော့ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာ
၃ ၍၊– ယေရမိက၊ သင်တို့သည် ဧဒေကိမင်းကြီး
၄ အားပြန်ပြောရမည်မှာ၊– ကြည့်ရှုလေ့အမျိုး၏ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင်တို့၏မြို့ပြင်မှာ တပ်စွဲ၍နေသော ဗာဗုလုန်
ရှင်ဘုရင်၊ ခါလဒဲအမျိုးသားတို့ကို စစ်တိုက်
လျက်၊ သင်တို့စွဲကိုင်သော လက်နက်များကို ငါ
လွှဲစေမည်။ ထိုသူတို့ကို မြို့ထဲ၌ ငါစည်းဝေးစေ
၅ မည်။– ငါ့ကိုယ်တိုင်လည်း အလွန်ပြင်းစွာထွက်
သော အမျက်အရှိန်အားကြီး၍၊ ဆန့်သောလက်၊
သန်စွမ်းသောလက်ရုံးနှင့် သင်တို့ကို တိုက်မည်။–
၆ ဤမြို့၌နေသော လူသတ္တဝါ တိရစ္ဆာန်တို့ကို ငါ
သည်ဒဏ်ခတ်၍၊ ပြင်းစွာသောကာလနာဖြင့်
၇ သေရကြလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ထိုနောက်မှ နာဘေး၊ ထားဘေး၊
မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးနှင့် လွတ်၍၊ ကျန်ကြွင်းသော
မြို့သားတည်းဟူသော ယုဒရှင်ဘုရင် ဧဒေကိမ့
စ၍ သူ၏ကျွန်များ၊ သူ၏လူများတို့ကို၊ ဗာဗုလုန်
ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ အစရှိသောရန်သူများ၊
သတ်ချင်သောသူများလက်သို့ ငါအပ်၍၊ ထိုမင်း
သည် သနားခြင်းကရုဏာမရှိ၊ မစုံမက်၊ မနှမြော
ဘဲ၊ ထားနှင့် ကွပ်မျက်လိမ့်မည်ဟု ဆင့်ဆိုလေ
၏။

၈ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ဤလူမျိုး
တို့အား ဆင့်ဆိုရသော ထာဝရဘုရား၏အမိန့်
တော်ဟူမူကား၊ အသက်ရှင်ရာလမ်း၊ သေရာ
၉ လမ်းတို့ကို သင်တို့ရှေ့မှာ ငါဖွင့်ထား၏။– ဤ
မြို့ထဲမှာနေသော သူသည် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်
ခြင်းဘေး၊ နာခြင်းဘေးဖြင့် သေလိမ့်မည်။ မြို့
ပြင်သို့ထွက်၍၊ မြို့ပြင်မှာ တပ်စွဲလျက်နေသော
ခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့ ဝင်စားသောသူသည် အ
သက်ချမ်းသာ၍ လုယူရသောဥစ္စာကဲ့သို့ ကိုယ်အ
၁၀ သက်ကို ရလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ဤမြို့ကို ကျေးဇူးမပြု၊ အပြစ်ပြု
ခြင်းငှါ ငါသည်မျက်နှာထားသည်ဖြစ်၍၊ ဤမြို့
ကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊ သူ
သည် မီးရို့လိမ့်မည်။

၁၁ ယုဒရှင်ဘုရင်အမျိုးကို ရည်မှတ်၍၊ ထာဝရဘု
ရားမိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို နားထောင်

ကြလော့။– အို ဒါဝိဒ်မင်းကြီးအမျိုး၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မဆိုင်းမလင့်၊ တရားသဖြင့် စီရင်ကြလော့။ လုယူခြင်းခံရသောသူကို ညှဉ်းဆဲသောသူ၏လက်မှ ကယ်နှုတ်ကြလော့။ သို့မဟုတ်၊ သင်တို့ပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့်၊ ငါ့အမျက်သည် မီးကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူမျှမသတ်နိုင်အောင် လောင်လိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အို ချိုင့်ခွဲနေသောသူ၊ အို လွင်ပြင်၌ရှိသောကျောက်၊ သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။ သင်တို့က၊ ငါတို့ကို အဘယ်သူ စစ်တိုက်နိုင်မည်နည်း။ ငါတို့နေရာထဲသို့ အဘယ်သူဝင်နိုင်မည်နည်းဟု ဆိုတတ်သော်လည်း၊– သင်တို့အကျင့်နှင့် ထိုက်လျောက်အောင် အပြစ်ဒဏ်ကိုငါပေးမည်။ သင်တို့တောကို ငါရှို့သောမီးသည်၊ ပတ်လည်၌ ရှိသမျှသောအရာတို့ကို လောင်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂

၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်သို့သွား၍ ဆင့်
၂ ဆိုရမည်မှာ၊– ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်သော ယုဒရှင်ဘုရင်၊ သင့်ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သင်၏ကျွန်များနှင့်၊ ဤမြို့တံခါးတို့ဖြင့် ဝင်သော သင်၏လူများတို့၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ တရားသဖြင့် စီရင်၍ ဖြောင့်မတ်စွာ ဆုံးဖြတ်ကြလော့။ လုယူခြင်းခံရသော သူကို ညှဉ်းဆဲသောသူ၏လက်မှ ကယ်နှုတ်ကြလော့။ ဧည့်သည်ဖြစ်သောသူ၊ မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုးမတို့ကို မတရားသဖြင့်မပြု၊ မညှဉ်းဆဲကြနှင့်။ အပြစ်မရှိသောသူတို့ကို ဤအရပ်၌ မကွပ်မျက်ကြနှင့်။– အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဤပညတ်တော်အတိုင်း အမှန်ပြုလျှင်၊ ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သော ရထားစီး၊ မြင်းစီးရှင်ဘုရင်တို့သည် ကျွန်များ၊ နိုင်ငံတော်သားများနှင့်တကွ၊ ဤနန်းတော်တံခါးများကို ထွက်ဝင်ရကြလိမ့်မည်။– သို့မဟုတ်၊ သင်တို့သည် ဤအမိန့်တော်ကို နားမထောင်ဘဲနေလျှင်၊ ဤနန်းတော်သည် လူဆိတ်ညဉ်သောအရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ငါထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်ကိုကိုယ် တိုင်တည်၍ မိန့်တော်မူ၏။– ယုဒရှင်ဘုရင်၏ နန်းတော်ကို ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်ငါ၌ ဂိလဒ်အရပ်ကဲ့သို့ငင်း၊ လေဗနုန်တောင်ထိပ် ကဲ့သို့ငင်းဖြစ်သော်လည်း၊ အကယ်စင်စစ် ငါသည်သင့်ကို လူမနေသောမြို့ကဲ့သို့ တောဖြစ်စေမည်။– သင့်ကို ဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ၊ ထားနှင့် ပုဆိန်ပါသောသူတို့ကိုငါပြင်ဆင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် သင်၌ အမြတ်ဆုံးသော အာရဇ်ပင်တို့ကို ခုတ်လှဲ၍ မီးထဲသို့ချလိုက်ကြလိမ့်မည်။– လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ဤမြို့အနားမှာရောက်သွားလျက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ဤမြို့ကြီးကို အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုတော်မူသနည်းဟု၊ တယောက်ကိုတယောက် မေးကြသည်ရှိသော်၊– ဤမြို့သားတို့သည် မိမိတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ပဋိညာဉ်ကို စွန့်ပစ်၍၊ အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ကြသောကြောင့်၊ ဤသို့ပြုတော်မူသည်ဟု ပြန်ပြောကြလိမ့်မည်။

၁၀ သေသောသူအတွက် ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကိုမပြုကြနှင့်။ အခြားတပါးသို့ သွားသောသူအတွက် ငိုကြွေးခြင်းကို ပြုကြလော့။ သူသည် နောက်တဖန် ပြန်၍မလာရ၊ မိမိမွေးဘွားရာဌာန
၁၁ ကို မမြင်ရ။– ခမည်းတော် ယောရှိမင်းကြီးအရာ၌စိုးစံ၍ ဤပြည်မှထွက်သွားသော ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိမင်းကြီး၏သားရှလ္လံကို ရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုမင်းသည် နောက်တဖန် ဤပြည်သို့ ပြန်၍မလာရ။–
၁၂ ရန်သူတို့သိမ်းသွားရာပြည်၌သာပင် သေရလိမ့်မည်။ ဤပြည်ကို နောက်တဖန် မမြင်ရ။

၁၃ မတရားသောအမှုအားဖြင့် မိမိအိမ်ကိုငင်း၊ အခန်းမှုပြု၍ အထက်ခန်းတို့ကိုငင်း ဆောက်သော သူ၊ အိမ်နီးချင်းကို အခမပေးဘဲစေစား၍၊ အလုပ်လုပ်သည်အတွက်ဆုမချသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။– ကြီးသောအိမ်၊ ကျယ်သောအထက်ခန်းတို့ကို ငါဆောက်မည်ဟု ဆိုလျက်၊ ပြတင်းပေါက်ကို ဖောက်၍၊ အာရဇ်သစ်သားနှင့် မိုးပြီးမှ၊ ဟင်းသပြတားနှင့် ချယ်လှယ်ပြီတကားဟု။–
၁၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် အာရဇ်သစ်သား၏ဂုဏ်ကို ကိုးစားသောကြောင့် စိုးစံရမည်လော။ သင်၏အဘသည် ဝစွာစားသောက်ရသည် မဟုတ်လော။ တရားသဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်သည် မဟုတ်လော။ ထိုသို့ပြု၍
၁၆ ကောင်းစားခြင်းရှိ၏။– သူသည် ဆင်းရဲငတ်မွတ်သော သူတို့အမှုကိုစောင့်၍ တရားသဖြင့် စီရင်၏။ ထိုသို့ပြု၍ ကောင်းစားခြင်းရှိ၏။ ငါ့ကိုသိ
၁၇ သော အကျိုးမဟုတ်လော။– သင်၏မျက်စိနှင့် သင်၏နှလုံးမူကား၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ အ

ပြစ်မရှိသောသူကို သတ်ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်
ခြင်းမှတပါး၊ အဘယ်အမှုကိုမျှ မမှတ်တတ်။–
၁၈ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒရှင်ဘုရင်
ယောရှိမင်းကြီး၏သား ယောယကိမ်ကို ရည်
မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုမင်းသေသော
အခါ လူများတို့က၊ သြ ငါ့အစ်ကို၊ သြ ငါ့နှမဟူ၍
မငိုကြွေးရကြ။ သူ၏အတွက်လည်း၊ သြ သခင်၊
သြ အရှင်မ၏ဘုန်းဟူ၍ မမြည်တမ်းရကြ။–
၁၉ ယေရှလင်မြို့ပြင်သို့ ဆွဲသွား၍ ပစ်ထားသဖြင့်၊
မြည်းကို သင်္ဂြိဟ်သကဲ့သို့ ထိုမင်းကို သင်္ဂြိဟ်ရ
လိမ့်မည်။

၂၀ လေဗနုန်တောင်ပေါ်သို့ တက်၍ ကြွေး
ကြော်လော့။ ဗာရှန်ပြည်၌ အော်ဟစ်လော့။ အာ
ဗရိမ်အရပ်မှာ အသံကိုလွှင့်လော့။ အကြောင်းမူ
ကား၊ သင်၏မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့သည် ပျက်စီး
၂၁ ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။– သင်သည် ကောင်းစား
သောအခါ ငါသတိပေးဖူး၏။ သင်က၊ ငါနားမ
ထောင်ဟု ပြန်ပြောဖူး၏။ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍
၂၂ ငါ့စကားကို နားမထောင်ဘဲ နေမြဲရှိ၏။– သင့်ကို
ကျွေးမွေးသောသူအပေါင်းတို့ကို လေသည် စား
လိမ့်မည်။ သင်၏မိတ်ဆွေတို့ကို ရန်သူတို့သည်
သိမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်သည် ကိုယ်
ပြုသမျှသော ဒုစရိုက်တို့ကြောင့် အမှန်ရှက်
၂၃ ကြောက်၍ စိတ်ပျက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။– အာရေ
ပင်တို့၌ အသိုက်လုပ်တတ်သော လေဗနုန်
တောင်သား၊ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို မိန်းမခံရ
သကဲ့သို့၊ သင်သည် နာကျင်ခြင်းဝေဒနာကိုခံရ
သောအခါ၊ အဘယ်မျှလောက် သနားဘွယ်ဖြစ်
လိမ့်မည်တကား။

၂၄ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယုဒရှင်
ဘုရင် ယောယကိမ်မင်းကြီး၏သား ခေါနိသည်၊
ငါလက်ျာလက်၌ပါသော တံဆိပ်လက်စွပ်မှန်
သော်လည်း၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း သင့်ကို
၂၅ ငါပယ်ပစ်မည်။– သင့်အသက်ကို သတ်ချင်သော
သူ၊ သင်အလွန်ကြောက်သောသူတည်းဟူသော
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာမင်းမှစ၍ ခါလ
၂၆ ဒဲလူတို့လက်သို့ ငါအပ်မည်။– သင့်ကိုငင်း၊ သင့်
ကိုဘွားမြင်သော သင်၏အမိကိုငင်း၊ မွေးဘွားရာ
ဌာန မဟုတ်သောပြည်သို့ ငါနှင်ထုတ်သဖြင့်၊ ထို
၂၇ ပြည်၌ သင်တို့သည် သေကြလိမ့်မည်။– ပြန်လို
သောပြည်သို့ နောက်တဖန်ပြန်၍မလာရကြ။–
၂၈ ဤမင်းသားခေါနိသည် ရိုသေဘွယ်မဟုတ်၊ ကျိုး
ပဲ့သောရုပ်တုဖြစ်သလော။ အဘယ်သူမျှ မနှစ်
သက်သောတန်ဆာ ဖြစ်သလော။ သူနှင့်တကွ
သူ၏သားမြေးတို့ကို နှင်ထုတ်၍၊ သူတို့မသိဘူး
သောပြည်၌ အဘယ်ကြောင့် ချပစ်ရသနည်း။–
၂၉ အို မြေကြီး၊ မြေကြီး၊ မြေကြီး၊ ထာဝရဘုရား၏
၃၀ အမိန့်တော်ကို နားထောင်လော့။– ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမင်းကို သားမရှိသော
သူဟူ၍၎င်း၊ တသက်လုံး မကောင်းစားသောသူ
ဟူ၍၎င်း ရေးမှတ်လော့။ သူ၏သားမြေး တစုံတ
ယောက်မျှ ဒါဝိဒ်မင်းကြီး၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ
ထိုင်ရသောအခွင့်နှင့်၊ ယုဒပြည်ကို စိုးစံရသော
အခွင့်မရှိရ။

၂၃

၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ့ထံ
မှာ ကျက်စားသောသိုးတို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊ အရပ်
ရပ်သို့ ကွဲပြားစေသော သိုးထိန်းတို့သည် အမင်
၂ လာရှိကြ၏။– ထိုကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ငါ၏လူတို့ကို ကျွေးမွေးရသော သိုးထိန်းတို့အမှု
မှာ သင်တို့သည် ငါ၏သိုးစုကိုမကြည့်ရှု၊ မပြုစု၊
အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေ၍ နှင်ထုတ်သောကြောင့်၊
သင်တို့ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကို သင်တို့အပေါ်
မှာ ငါသက်ရောက်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်
၃ တော်မူ၏။– တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏
သိုးစုကို ငါနှင်ထုတ်သော ပြည်ရှိသမျှတို့၌ ကျန်
ကြွင်းသောသိုးတို့ကို ငါစုဝေး၍၊ နေရင်းသိုးခြံသို့
တဖန် ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ သူတို့သည်လည်း၊ သား
၄ ဘွား၍ များပြားကြလိမ့်မည်။– သူတို့ကို ကျွေး
မွေးသောသိုးထိန်းတို့ကို သူတို့အပေါ်မှာ ငါခန့်
ထားသဖြင့်၊ သူတို့သည် နောက်တဖန် ကြောက်
ခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်း မရှိရကြ။ ဆုံးမခြင်းကို
လည်းမခံရကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သန့်
ရှင်းသောအညွှန့်ကို ဒါဝိဒ်အဘို့ ငါပေါက်စေ
သည်အတိုင်း၊ ဥာဏ်ကောင်းသော ရှင်ဘုရင်တ
ဦးသည် စိုးစံ၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ တရားသဖြင့်
ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်ရာကာလသည် ရောက်လိမ့်
၆ မည်။– ထိုမင်းလက်ထက်၌ ယုဒပြည်သည်
ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ဣသရေလပြည်
လည်း ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရလိမ့်မည်။ ထိုမင်းသည်
ယေဟောဝါဒေဒကနု ဟူသော ဘွဲ့နာမရှိလိမ့်သ
၇ တည်း။– သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို အဲဂုတ္တု
ပြည်မှ နှုတ်ဆောင်သော ထာဝရဘုရား အသက်

To Contents

၈ ရှင်တော်မူသည်ဟူ၍ မကျိန်ဆိုဘဲ၊– ကြသရေလ အမျိုးသား အစဉ်အဆက်တို့ကို မြောက်ပြည်မှစ၍၊ နှင်ထုတ်ဘူးသော ပြည်ရှိသမျှတို့မှ ပို့ဆောင်သော ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်ဟူ၍ ကျိန်ဆိုရသောကာလသည် နောက်တဖန် ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့သည် နေရင်းပြည်၌ တဖန် နေရကြလိမ့်မည်။

၉ ပရောဖက်များနှင့် ဆိုင်သော စကားဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားကြောင့်၎င်း၊ သန့်ရှင်းသော စကားတော်ကြောင့်၎င်း ငါ့စိတ်ပျက်လျက်ရှိ၏။ ငါ့အရိုးရှိသမျှတို့သည် လူပ်ရှားကြ၏။ ယစ်မူးသောသူနှင့် စပျစ်ရည်နိုင်သောသူကဲ့သို့ ငါဖြစ်

၁၀ ၏။– အကြောင်းမူကား၊ မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူတို့သည် တပြည်လုံး၌ အနှံ့အပြားရှိကြ၏။ ထိုသူတို့ကြောင့် တပြည်လုံး မြည်တမ်းရ၏။ တောၭ၌ ကျက်စားရာအရပ်တို့သည် သွေ့ခြောက်ကြ၏။ ပြည်သားများလိုက်သောလမ်းသည် မဖြောင့်၊ သူတို့အစွမ်းသတ္တိသည် တရား

၁၁ ဘက်၌ မနေတတ်။– ပရောဖက်နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်နှစ်ပါးတို့သည် ဘုရားကို မရိုမသေပြုကြပြီ။ ငါ့အိမ်၌ပင် သူတို့ပြုသော အဓမ္မအမှုကို ငါတွေ့

၁၂ ပြီဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။– ထို့ကြောင့်၊ သူတို့သွားသောလမ်းသည် မှောင်မိုက်၌ ချော်တတ်သော လမ်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် တွန်းတိုးခြင်းကို ခံရ၍ လဲကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဆုံးမခြင်းကို ခံရသောကာလ၌ သူတို့အပေါ်မှာ ဘေးဥပဒ်ကို သင့်ရောက်စေမည်

၁၃ ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ရှမာရိပြည်သား ပရောဖက်တို့၌လည်း၊ မိုက်သောသဘောကို ငါမြင်ပြီ။ သူတို့သည် ဗာလဘုရားကို မှီဝဲ၍ ပရောဖက်ပြုသဖြင့်၊ ငါ၏လူ ကြသရေလအမျိုး

၁၄ သားတို့ကို မှားယွင်းစေကြပြီ။– ယေရုရှလင်မြို့သား ပရောဖက်တို့၌လည်း၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော သဘောကို ငါမြင်ပြီ။ သူတို့သည် မတရားသော မေထုန်၌မှီဝဲလျက်၊ မုသာကိုလည်းသုံးလျက်၊ အဓမ္မပြုသောသူတို့ကို အားပေးတတ်သဖြင့်၊ အဘယ်သူမျှမိမိပြုသော အဓမ္မအမှုကို မစွန့်။ ထိုသူ ရှိသမျှတို့သည် ငါ၌ သောဒုံမြို့သားကဲ့သို့ရှင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် ဂေါမော

၁၅ ရမြို့သားကဲ့သို့ရှင်း ဖြစ်ကြ၏။– ထို့ကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်တို့အမှု၌ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့ကို ဒေါနှနှင့် ငါကျွေးမည်။ ဆေးခါးကိုလည်း သောက်စေမည်။ ယေရုရှလင်မြို့သားပရောဖက်တို့သည် မူလအမြစ်ဖြစ်၍၊ အဓမ္မအမှုသည် တပြည်လုံးကို နှံ့ပြားလေပြီ။

၁၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပရောဖက်ပြု၍ သင်တို့အား ဟောတတ်သောဆရာတို့၏စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။ သူတို့သည် သင်တို့အား အချည်းနီးဟောတတ်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက်သို့မလိုက်၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် ရူပါရုံကိုမြင်သည်အတိုင်း ဟောပြောတတ်ကြ

၁၇ ၏။– ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုသော သူတို့အား၊ သင်တို့သည် ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်ဟု ဟောတတ်ကြ၏။ မိမိတို့စိတ်နှလုံး ခိုင်မာခြင်းသဘောသို့ လိုက်သောသူတို့အား၊ သင်တို့သည် ဘေးဥပဒ်နှင့် မတွေ့ရကြ

၁၈ ဟု ဟောတတ်ကြ၏။– ထိုသူတို့တွင် အဘယ်သူသည် ထာဝရဘုရားနှင့် တိုင်ပင်ဘက်ပြုသနည်း။ အဘယ်သူသည် အမှုတော်ကို ကြားမြင်သနည်း။ အဘယ်သူသည် နှုတ်ကပတ်တော်ကို

၁၉ နားထောင်၍ ကြားသနည်း။– ထာဝရဘုရား၏ လေဘွေတော်သည် ပူသောအရှိန်နှင့် ထွက်၏။ ပြင်းစွာသော လေဘွေဖြစ်၍၊ မတရားသော သူ

၂၀ တို့ခေါင်းပေါ်မှာ ပြင်းစွာတိုက်လိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည် လက်စသတ်၍၊ အကြံအစည်တော်ကို ပြည့်စုံစေတော်မမူမီ အမျက်တော်မငြိမ်းရ။ နောက်ကာလ၌ သင်တို့သည် ရှင်းလင်း

၂၁ စွာ နားလည်ကြလိမ့်မည်။– ငါမစေလွှတ်ဘဲ ထိုပရောဖက်တို့သည် ပြေးကြပြီ။ ငါမမှာထားဘဲ သူတို့သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြော

၂၂ ကြပြီ။– ထိုသူတို့သည် ငါနှင့် တိုင်ပင်ဘက်ပြုလျှင်၊ ငါ့စကားကို ငါ၏လူမျိုးအားဆင့်ဆို၍၊ ငါ၏လူမျိုးကို မတရားသောလမ်းမှငင်း၊ မကောင်းသော အကျင့်ဓလေ့မှငင်း လွှဲသွားစေကြပြီ။

၂၃ ငါသည် နီးသောအရပ်၌သာ ဘုရားဖြစ်သလော။ ဝေးသောအရပ်၌လည်း ဘုရားဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရား မေးတော်မူ၏။–

၂၄ ငါမမြင်စေခြင်းငှါ အဘယ်သူသည် မထင်ရှားသောအရပ်၌ ပုန်းရှောင်၍ နေနိုင်သနည်းဟု ထာဝရဘုရားမေးတော်မူ၏။ ငါသည် ကောင်းကင်မြေကြီးကို နှံ့ပြားသည် မဟုတ်လောဟု

၂၅ ထာဝရဘုရား မေးတော်မူ၏။– ငါသည် အိပ်မက်မြင်ပြီ၊ အိပ်မက်မြင်ပြီဟု၊ ငါ့နာမကို အမှီပြု၍၊ မုသာဖြင့်ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့၏ စ

၂၆ ကားကို ငါကြားပြီ။– ထိုပရောဖက်တို့သည် အ
ဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ဤသို့ ကြံစည်ကြလိမ့်
မည်နည်း။ သူတို့သည် မုသာစကားကို ဟော
ပြောတတ်ကြ၏။ ကိုယ်စိတ်နှလုံးလှည့်စား
၂၇ သည်အတိုင်း ဟောပြောတတ်ကြ၏။– ဘိုးဘေး
တို့သည် ဗာလကြောင့် ငါ့နာမကိုမေ့လျော့သကဲ့
သို့၊ သူတို့သည် အိမ်နီးချင်း တယောက်ကိုတ
ယောက် ပြောတတ်သော အိပ်မက်များအားဖြင့်
ငါ၏လူမျိုးသည် ငါ့နာမကိုမေ့လျော့စေမည်ဟု
၂၈ အကြံရှိကြသည်တကား။– အိပ်မက်ခြင်းသော ပ
ရောဖက်သည် အိပ်မက်စကားကို ပြောပါလေ
စေ။ ငါ၏နှုတ်ကပတ်တော်ကို ခံရသောသူသည်
နှုတ်ကပတ်စကားတော်ကို မှန်ကန်စွာ ဟော
ပြောပါလေစေ။ အဖျင်းသည် စပါးနှင့် အဘယ်
သို့ဆိုင်သနည်းဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၂၉ ၏။– ငါ၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် မီးကဲ့သို့ငင်း၊
ကျောက်ကိုထုခွဲသော သံတူကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်
သည်မဟုတ်လော၊ ဟု ထာဝရဘုရား မေးတော်မူ
၃၀ ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ ငါ့စကားတော်ကို အိမ်နီးချင်း တ
ယောက်မှတယောက် ခိုးသောပရောဖက်တို့ကို
ငါသည် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုမည်ဟု ထာဝရဘုရား
၃၁ မိန့်တော်မူ၏။– မိမိတို့အလိုအလျောက် ဟော
ပြောလျက်နှင့် အမိန့်တော်ရှိသည်ဟုဆိုသော ပ
ရောဖက်တို့ကို ငါသည် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုမည်
၃၂ ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– မှားသောအိပ်
မက်ကို ဟောပြော၍၊ မုသာစကားနှင့် အချည်း
နှီးစကားအားဖြင့် ငါ၏လူမျိုးကို မှားယွင်းစေ
သောပရောဖက်တို့ကို ငါသည် ဆန့်ကျင်ဘက်
ပြုမည်။ သူတို့ကို ငါမစေလွှတ်၊ မမှာထားသော
ကြောင့်၊ ဤလူမျိုးသည် ကျေးဇူးမရှိဟု ထာဝရ
ဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၃၃ ဤလူမျိုးတွင် ဆင်းရဲသားဖြစ်စေ၊ ပရော
ဖက်ဖြစ်စေ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်စေ၊ တစုံတ
ယောက်က၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော် အ
ဘယ်သို့နည်းဟု သင့်ကိုမေးလျှင်၊ ပြန်ပြောရ
မည်မှာ၊ သင်တို့နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်ဟူမူ
ကား၊ သင်တို့ကို ငါစွန့်ပစ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား
၃၄ မိန့်တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်
ရှိသည်ဟု ပြောဆိုသော ပရောဖက်၊ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်၊ ပြည်သူပြည်သားကိုငင်း၊ ထိုသူ၏ အိမ်သူ
အိမ်သားတို့ကိုငင်း၊ ငါသည် ဒဏ်ပေးမည်။–
၃၅ သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရားသည် အဘယ်သို့ ပြန်
ပြောတော်မူသနည်း ဟူ၍ငင်း၊ အဘယ်သို့ မိန့်
တော်မူသနည်း ဟူ၍ငင်း၊ အိမ်နီးချင်း၊ ညီအစ်ကို
ချင်း တယောက်ကိုတယောက် မေးမြန်းရမည်။–
၃၆ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ် တော်ရှိသည် ဟူ၍
နောက်တဖန် မဆိုရ။ လူတိုင်း မိမိစကားမှတပါး
အခြားသောဗျာဒိတ်တော်မရှိရ။ အကြောင်းမူ
ကား၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသောဘု
ရား၊ ငါတို့၏ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏စကားတော်
၃၇ ကို ဖျက်ကြပြီ။– ထာဝရဘုရားသည် သင့်အား
အဘယ်သို့ ပြန်ပြောတော်မူသနည်း။ ထာဝရဘု
ရားသည် အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသနည်းဟု ပ
၃၈ ရောဖက်ကိုမေးလော့။– သင်တို့က၊ ထာဝရဘု
ရား၏ဗျာဒိတ်တော်ဟု ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝ
ရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏
ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟု မဆိုရမည်အကြောင်း၊
ငါပညတ်သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ထာဝရဘု
ရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ရှိသည်ဟူသော စကားကို
၃၉ သုံးကြသောကြောင့်၊– ငါသည် သင်တို့ကိုဂင်း၊
သင်တို့နှင့် ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသော မြို့ကို
ငင်း၊ ငါ့ထံမှ အကုန်အစင်ကျဉ်း၍ ပစ်လိုက်မည်။–
၄၀ အစဉ်အမြဲ မမေ့လျော့နိုင်သော ထာဝရကဲ့ရဲ့ခြင်း
နှင့် အရှက်ကွဲခြင်းကို သင်တို့အပေါ်မှာ သက်
ရောက်စေမည်။

၂၄

၁ ထာဝရဘုရား ပြတော်မူသောရူပါရုံဟူမူကား၊
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယုဒရှင်
ဘုရင် ယောယကိမ်သား ယေခေါနိမင်းအစရှိ
သော ယုဒမှူးမတ်များ၊ လက်သမား၊ ပန်းပဲသ
မားများတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့
သိမ်းသွားသောနောက်၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်
တော်ရှေ့၌ထားသော သင်္ဘောသဖန်းသီး တောင်း
၂ နှစ်လုံးသည် ထင်ရှားလေ၏။– တောင်းတလုံးခဲ့
ကား၊ အဦးမှည့်သော သင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့
အလွန်ကောင်းသော သင်္ဘောသဖန်းသီးနှင့်
ပြည့်လျက်ရှိ၏။ တလုံးခဲ့ကား၊ မစားနိုင်အောင်
အလွန်ညံ့သော သင်္ဘောသဖန်းသီးနှင့် ပြည့်
၃ လျက်ရှိ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ယေရမိ၊
သင်သည် အဘယ်အရာကို မြင်သနည်းဟုမေး
တော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည် သင်္ဘောသဖန်းသီး
ကို မြင်ပါ၏။ ကောင်းသော သင်္ဘောသဖန်းသီး
သည် အလွန်ကောင်းပါ၏။ ညံ့သောသင်္ဘော
ဖန်းသီးသည် မစားနိုင်အောင် အလွန်ညံ့ပါသည်
ဟု ပြန်လျှောက်၏။

၄ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊- ဤအရပ်မှ ခါလဒဲပြည်သို့ ငါစေလွှတ်၍ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ယုဒအမျိုးသားတို့သည်၊ ဤကောင်းသော သင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြသည်ဟု ငါဝန်ခံမည်။- သူတို့၌ ကျေးဇူးပြုမည်ဟု ငါကြံစည်၍၊ ဤပြည်သို့ တဖန်ဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ နောက်တဖန် မဖြိုမဖျက်ဘဲ တည်ဆောက်မည်။ မနှုတ်မပယ်ဘဲ စိုက်ထားမည်။- ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို၊ သူတို့သိနိုင်သော စိတ်နှလုံးကို ငါပေးမည်။ သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်ကြ၍၊ ငါသည်လည်း သူတို့၏ဘုရားသခင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါ့ထံသို့ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့နှင့် ပြန်လာကြလိမ့်မည်။- မစားနိုင်အောင် အလွန်ညံ့သော သင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့၊ ငါသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိမှစ၍၊ မှူးတော်မတ်တော်၊ ဤပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသော ယေရုရှလင်မြို့သား၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌နေသော အမျိုးသားတို့ကို ဖြစ်စေမည်။- သူတို့သည် ငါနှင့်ရာအရပ်ရပ်တို့၌ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ပုံဆိုင်းခြင်း၊ ဆဲရေးခြင်း၊ ကျိန်ခြင်းတို့ကို ခံရမည်အကြောင်း၊ ငါသည် မြေပေါ်မှာ တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့၌ နှောင့်ရှက်ညှဉ်းဆဲခြင်းသို့ သူတို့ကို အပ်လိုက်မည်။- သူတို့နှင့် သူတို့၏ ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောပြည်မှ၊ သူတို့ကို မပယ်ရှင်းမီတိုင်အောင် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးကို သူတို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၅

၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိမင်းကြီးသားယောယကိမ် နန်းစံ စတုတ္ထနှစ်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ နန်းစံ ပဌမနှစ်တွင်၊ ယုဒပြည်သားအပေါင်းတို့ကို ရည်မှတ်၍၊ ယေရမိသို့ ရောက်လာ
၂ သော နှုတ်ကပတ်တော်ကို၊- ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့အား၊ ယေရမိ ဆင့်
၃ ဆိုဟောပြောရသည်ကား၊- ယုဒရှင်ဘုရင် အာမုန်သား ယောရှိ နန်းစံဆယ်သုံးနှစ်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင်၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်ပတ်လုံး ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာသည်အတိုင်း၊ ငါသည် စောစောထ၍ အမိန့်တော်ကို အထပ်ထပ်ဆင့်ဆိုသော်လည်း၊
၄ သင်တို့သည် နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။- ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ စောစောထ၍ မိမိကျွန် ပရောဖက်အပေါင်းတို့ကို၊ သင်တို့ရှိရာသို့ အထပ်ထပ် စေလွှတ်တော်မူသော်လည်း၊ သင်တို့သည် နားမထောင်ကြ။ အမိန့်တော်ကို ကြားခြင်းငှါ
၅ နားကိုမလှည့်ဘဲ နေကြ၏။- ထိုပရောဖက်တို့က၊ သင်တို့အသီးအသီးလိုက်သောလမ်းဆိုးနှင့် အကျင့်ဆိုးများကို ပယ်ရှား၍၊ သင်တို့နှင့် ဘိုးဘေးတို့အား ထာဝရဘုရားသည် အမြဲပေးတော်
၆ မူသောပြည်၌ နေကြလော့။- အခြားတပါးသော ဘုရားနောက်သို့လိုက်၍ ဝတ်မပြု၊ မကိုးကွယ်ကြနှင့်။ ကိုယ်လက်နှင့်လုပ်သော အရာများအားဖြင့်၊ ငါ၏အမျက်ကို မထွက်စေကြနှင့်။ ငါသည်လည်း၊ သင်တို့ကို မညှဉ်းဆဲဟု ဆင့်ဆိုကြ၏။-
၇ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုသို့ ဆင့်ဆိုကြသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ကိုယ်၌အကျိုးနည်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်လက်နှင့်လုပ်သော အရာများအားဖြင့်၊ ငါ၏အမျက်ကို ထွက်စေသောအခွင့် ရှိမည်အကြောင်း၊ ငါ့စကားကို နားမ
၈ ထောင်ဘဲနေကြပြီ။- ထို့ကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်
၉ သောကြောင့်၊- ဤပြည်နှင့် ပြည်သားများကိုလည်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိသော လူအမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း စစ်တိုက်စေခြင်းငှါ၊ ငါ၏ကျွန် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာအရှိသော မြောက်ပြည်သား အမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့ကို ငါမှာလိုက်၍ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီး၍၊ ဤပြည်သားတို့ကို အံ့သြဘွယ်ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံကိုကြားရာ၊
၁၀ အစဉ်အမြဲ လူဆိတ်ညံရာ ဖြစ်စေမည်။- ဤသူတို့တွင် ဝမ်းမြောက်သောအသံ၊ ရွှင်လန်းသောအသံ၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သား၏အသံ၊ သတို့သမီး၏အသံ၊ ကြိတ်ဆုံသံနှင့် မီးခွက်အလင်းကို
၁၁ ငါကွယ်ပျောက်စေမည်။- ဤပြည်တရှောက်လုံးသည် လူဆိတ်ညံရာ၊ အံ့သြဘွယ်ရာဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤလူမျိုးတို့သည် အနှစ်ခုနစ်ဆယ်ပတ်လုံး ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ရ
၁၂ ကြလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အနှစ်ခုနစ်ဆယ်စေ့သောအခါ၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နှင့် သူ၏နိုင်ငံတည်းဟူသော ခါလဒဲတိုင်းနိုင်ငံ၏ အပြစ်ကြောင့်၊ ငါသည် သူတို့ကို ဒဏ်ပေး၍၊ ထိုနိုင်ငံကို အစဉ်အမြဲ လူဆိတ်ညံ
၁၃ ရာအရပ် ဖြစ်စေမည်။- ငါခြိမ်းသော စကားများတည်းဟူသော ယေရမိသည် ခပ်သိမ်းသော

တိုင်းနိုင်ငံတို့တဘက်၌ ဟောပြော၍၊ ဤစာ၌ ရေးထားသော စကားရှိသမျှတို့ကို ခါလဒဲတိုင်း
၁၄ နိုင်ငံအပေါ်မှာ ငါသက်ရောက်စေမည်။– များစွာ သောလူမျိုးတို့နှင့် ကြီးသောရှင်ဘုရင်တို့သည် ခါလဒဲပြည်သားတို့ကို စေစားကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကျင့်သောအကျင့်၊ သူတို့ကိုယ်တိုင်ပြုသော အမှုနှင့်အလျောက်၊ အကျိုးအပြစ်ကို ငါဆပ်ပေးမည်။

၁၅ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အမျက်တော်စပျစ်ရည်ဖလားကိုငါ့လက်မှ ခံယူလော့။ ငါသည် သင့်ကိုစေလွှတ်သော လူမျိုးအပေါင်းတို့ကိုသောက်စေလော့။–

၁၆ သူတို့အလယ်သို့ ငါစေလွှတ်သောထားကြောင့် သူတို့သည်သောက်၍ ယစ်မူးတိမ်းယိမ်းခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– ငါသည် ထာဝရဘုရား၏လက်တော်မှ ထိုဖလားကိုခံယူ၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို

၁၈ သောက်စေ၏။– ထိုလူမျိုးများဟူမူကား၊ ယနေ့ရှိသည်အတိုင်း လူဆိတ်ညံရာ၊ အံ့သြဘွယ်ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံကိုကြားရာ၊ ကျိန်ဆဲရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သောက်ရသော ယေရုရှလင်မြို့သူ၊ ယုဒပြည်

၁၉ သား၊ ယုဒရှင်ဘုရင်များ၊ မှူးမတ်များ၊– အဲဂုတ္တုပြည်ကိုအစိုးရသော ဖာရောဘုရင်အစရှိသောသူ၏ ကျွန်၊ မှူးမတ်၊ ပြည်သူပြည်သား၊ သူတို့နှင့်

၂၀ ရောနှောသော တပါးအမျိုးသားရှိသမျှ၊– ဥဇမင်းအပေါင်း၊ ဖိလိတ္တိမင်းအပေါင်း၊ အာရှကေလုန်ပြည်သား၊ ဂါဇပြည်သား၊ ဧကြုန်ပြည်သား၊

၂၁ ကျန်ကြွင်းသော အာဇုတ်ပြည်သား၊– ဧဒုံပြည်သား၊ မောဘပြည်သား၊ အမ္မုန်ပြည်သား၊– တုရမင်းအပေါင်း၊ ဧဒုနမင်းအပေါင်း၊ ပင်လယ်တ

၂၃ ဘက်၌ အစိုးရသောမင်းများ၊– ဒေဓန်ပြည်သား၊ တေမပြည်သား၊ ဗုဇပြည်သား၊ ပါးမုန်းကိုရိတ်

၂၄ တတ်သောပြည်သားရှိသမျှ၊– အာရပ်မင်းအပေါင်း၊ တောဒ်နေ၍ အမျိုးမစစ်သောလူများကို

၂၅ အစိုးရသောမင်းအပေါင်း၊– ဇိမရိမင်းအပေါင်း၊ ဧလံမင်းအပေါင်း၊ မေဒိမင်းအပေါင်း၊– တပါးနှင့် တပါး နီးသည်ဖြစ်စေ၊ ဝေးသည်ဖြစ်စေ၊ မြောက်ပြည်မင်းရှိသမျှတို့နှင့်၊ မြေကြီးတပြင်လုံး၌ ရှိသမျှသော လောကီနိုင်ငံအပေါင်းပါကြသတည်း။ နောက်ဆုံး၌ ရှေရှက်ရှင်ဘုရင် သောက်ရမည်။–

၂၆ သင်တို့အလယ်သို့ ငါစေလွှတ်သောထားကြောင့် သောက်၍ယစ်မူးကြ။ အော့အန်ကြ၊ လဲကြ၊ နောက်တဖန် မထကြနှင့်ဟု ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူကြောင်းကို သူတို့အား

၂၈ ဆင့်ဆိုလော့။– သူတို့သည် သောက်ခြင်းငှါ ထိုဖလားကို သင်၏လက်မှမခံ၊ ငြင်းပယ်လျှင်လည်း၊ စင်စစ်သောက်ရကြမည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို

၂၉ သူတို့အား ပြန်ပြောလော့။– အကြောင်းမူကား၊ ငါ၏နာမဖြင့် သမုတ်သောမြို့ကို ငါသည် အပြစ်ပေးစပြုလျှင်၊ သင်တို့သည် ဒဏ်အလျှင်းမခံဘဲ နေရကြမည်လော။ ဒဏ်မခံဘဲ မနေရကြ။ ငါသည် မြေကြီးသားရှိသမျှတို့အဘို့ ထားကိုမှာလိုက်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ ထိုကြောင့်၊ သင်သည် ပရောဖက်ပြုလျက် သူတို့အား ဟောပြောရသောစကားများ ဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် မြင့်သောအရပ်က ကြွေးကြော်တော်မူမည်။ သန့်ရှင်းသော ဘုံဗိမာန်တော်က အသံကို လွှင့်တော်မူမည်။ ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်၌ဘုန အတဘက်၌ ပြင်းစွာကြွေးကြော်တော်မူမည်။ စပျစ်သီးကို နင်းနယ်သောသူများ အော်ဟစ်သကဲ့သို့၊ မြေကြီးသား

၃၁ များ တဘက်၌ အော်ဟစ်တော်မူမည်။– မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် အသံနှံပြားလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် လူအမျိုးမျိုးတို့နှင့် တရားတွေ့စရာ အကြောင်းရှိ၍၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို အမှုလုပ်တော်မူမည်။ ဆိုးသောသူတို့ကို ထားနှင့်ကွပ်မျက်စေခြင်းငှါ အပ်တော်မူမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၂ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဘေးသည် တပြည်မှတပြည်သို့ ကူးသွားလိမ့်မည်။ မြေကြီးအစွန်းအနားတို့မှ ပြင်းစွာသော လေဘွေသည် ထလိမ့်မည်။–

၃၃ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား ကွပ်မျက်တော်မူခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် မြေကြီးတဘက်မှ တဘက်တိုင်အောင် နှံပြားကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို မမြည်တမ်းရ၊ မစုမဝုံရ၊ မသင်္ဂြိုဟ်ရ။ မြေပေါ်မှာ မစင်

၃၄ ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– အို သိုးထိန်းတို့၊ ဝိုကြွေး အော်ဟစ်ကြလော့။ အို သိုးကြီးသိုးမြတ်တို့၊ ပြာ၌လူးလည်းလျက် နေကြလော့။ သင်တို့ကို သတ်ရသောအချိန် ရောက်လေပြီ။ အရပ်ရပ်သို့ ငါမောင်းသဖြင့်၊ သင်တို့သည် အဘိုးထိုက်သော တန်ဆာကျသကဲ့သို့ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။–

To Contents

၃၅ သိုးထိန်းတို့သည် ပြေးစရာလမ်းမရှိ။ သိုးကြီးသိုး
မြတ်တို့သည် လွတ်ရာလမ်းကို ရှာ၍ မတွေ့ရ
၃၆ ကြ။– သိုးထိန်းများ ငိုကြွေးသံနှင့် သိုးကြီးသိုး
မြတ်များ မြည်သံကို ကြားရ၏။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကျက်စားရာအ
၃၇ ရပ်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားသည်
ပြင်းစွာအမျက်ထွက်တော်မူသောအားဖြင့် ဇြမ်
ဝပ်စွာ နေရာအရပ်တို့သည်လည်း ပယ်ရှင်းဖျက်
၃၈ ဆီးခြင်းကို ခံရကြ၏။– ခြသေ့ဘာသာဓလေ့၊
နေတော်မူရာခြံကို စွန့်ထွက်တော်မူပြီ။ ညှဉ်းဆဲ
သောသူ၏ပြင်းထန်ခြင်း၊ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်
ခြင်းအားဖြင့်၊ သူတို့ပြည်သည် လူဆိတ်သုဿာန
ရပ် ဖြစ်ရ၏။

၂၆

၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိသားယောယကိမ် နန်း
ထိုင်စက၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
၂ ရောက်လာ၍၊– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ ဗိမာန်တော်၌ ကိုးကွယ်အံ့သောငါ့ ရောက်
လာသော ယုဒမြို့သူ ရွာသားအပေါင်းတို့အား
ဆင့်ဆိုစေခြင်းငှါ၊ ငါသည်သင်၌ မှာထားသမျှ
သော စကားတို့ကို ဗိမာန်တော် တန်တိုင်းထဲမှာ
ရပ်လျက်၊ သူတို့အား ပြန်ပြောလော့။ တခွန်းကို
၃ မျှ မထိမ်မဝှက်နှင့်။– သူတို့သည် နားထောင်၍၊
အသီးအသီး မိမိတို့ အဓမ္မလမ်းမှ လွှဲရောင်
ကောင်း လွှဲရောင်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း
သူတို့ပြုသော ဒုစရိုက်ကြောင့် အပြစ်ပေးမည်
၄ ဟု ကြံစည်ခြင်းကို နောင်တရမည်။– သို့ဖြစ်၍၊
သင်သည် ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါစကားကို နား
မထောင်၊ သင်တို့၌ ငါထားသော ပညတ်တရား
၅ လမ်းသို့မလိုက်၊– ငါသည် ဧောဧောထ၍ သင်တို့
ရှိရာသို့ အထပ်ထပ်စေလွှတ်သော ငါ၏ကျွန် ပ
ရောဖက်တို့၏စကားကို နားမထောင်ဘဲနေသ
၆ ကဲ့သို့၊ ယခုလည်း နားမထောင်ဘဲနေလျှင်၊– ဤ
အိမ်ကို ရှိလောရွာကဲ့သို့ ငါဖြစ်စေမည်။ ဤမြို့
ကိုလည်း၊ မြေပေါ်မှာ လူအမျိုးမျိုး ကျိန်ဆဲသော
မြို့ ဖြစ်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၇ ထိုစကားကို ဗိမာန်တော်၌ ယေရမိဟော
ပြောသည်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ ပရောဖက်
၈ များ၊ လူများအပေါင်းတို့သည် ကြားကြ၏။– လူ
များအပေါင်းတို့အား ဆင့်ဆိုစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရ
ဘုရားမှာထားတော်မူသမျှသော စကားတော်ကို
အကုန်အစင် ဟောပြောပြီးမှ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊
ပရောဖက်၊ လူများအပေါင်းတို့သည် ယေရမိကို
ဘမ်းဆီး၍၊ သင်သည် အသေသတ်ခြင်းကို အ
၉ မှန်ခံရမည်။– ဤအိမ်တော်သည် ရှိလောရွာကဲ့
သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤမြို့သည် လူမရှိ၊ ဆိတ်သုဿ
ရာအရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သင်သည် ထာဝရဘု
ရား၏နာမတော်ကို အမှီပြု၍ အဘယ်ကြောင့်
ဟောသနည်းဟု ပြောဆိုလျက်၊ လူများအပေါင်း
တို့သည် ဗိမာန်တော်တွင် ယေရမိတဘက်၌ စု
၁၀ ဝေးကြ၏။– ယုဒမှူးမတ်တို့သည် ထိုအမှုကို
ကြားသိသောအခါ၊ နန်းတော်မှ ဗိမာန်တော်သို့
လာ၍၊ ဗိမာန်တော် တံခါးသစ်အတွင်း၌ ထိုင်ကြ
၁၁ ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် ပရောဖက်တို့က၊ ဤ
သူသည် အသေခံထိုက်ပေ၏။ သင်တို့သည်
ကိုယ်နားနှင့် ကြားသည်အတိုင်း၊ ဤမြို့ကို ဆန့်
ကျင်ဘက်ပြု၍ ဟောပြောပါပြီတကားဟု မှူး
မတ်အစရှိသော လူများအပေါင်းတို့အား ပြောဆို
၁၂ ကြ၏။– ယေရမိကလည်း၊ သင်တို့ကြားသမျှအ
တိုင်း၊ ဤအိမ်တော်နှင့် ဤမြို့တော်ကို ဆန့်
ကျင်ဘက်ပြု၍ ဟောပြောစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘု
၁၃ ရားသည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူပြီ။– ယခုမှာ
သင်တို့၏ကျင့်ကြံပြုမူခြင်းတို့ကို ပြောင်းလဲကြ
လော့။ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏
စကားတော်ကို နားထောင်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊
ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့၌ ဘေးဥပဒ်ရောက်
စေမည်ဟု ခြိမ်းတော်မူသော်လည်း၊ တဖန်
၁၄ နောင်တရတော်မူလိမ့်မည်။– ငါမူကား၊ သင်တို့
လက်၌ရှိပါ၏။ သင်တို့စိတ်၌ ဖြောင့်မတ်
လျောက်ပတ်သည်ဟု ထင်သည်အတိုင်း၊ ငါ့ကို
၁၅ ပြုကြလော့။– သို့ရာတွင်၊ ငါ့ကိုသတ်လျှင် အ
ပြစ်မရှိသောအသွေးကို သင်တို့သည် ကိုယ်အ
ပေါ်သို့ငင်း၊ ဤမြို့နှင့် မြို့သားတို့ အပေါ်သို့ငင်း
စင်စစ်ရောက်စေလိမ့်မည်ဟု ဧကန်အမှန် သိ
မှတ်ကြလော့။ ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို သင်တို့
အား ကြားပြောမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား
သည် ငါ့ကို စင်စစ်စေလွှတ်တော်မူပြီဟု မှူးမတ်
အစရှိသော လူများအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုလေ
၁၆ ၏။– ထိုအခါ မှူးမတ်အစရှိသော လူများအ
ပေါင်းတို့က၊ ဤသူသည် အသေခံထိုက်သည် မ
ဟုတ်။ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမ
တော်ကို အမှီပြု၍၊ ငါတို့အားဟောပြောလေပြီ
ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် ပရောဖက်တို့အား ပြော
၁၇ ဆိုကြ၏။– ပြည်သားအသက်ကြီးသူ အချို့က
၁၈ လည်း၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ဟေဇကိလက်ထက်၊ မော

ရဂ္ဂရွာသား မိကွေသည် ပရောဖက်ပြုလျက်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဓိအုန်တောင်သည် လယ်ကွဲသို့ ထွန်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့သည်လည်း၊ မြေပုံများဖြစ်လိမ့်မည်။ ဗိမာန်တော်တောင်သည်လည်း၊ တောတောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယုဒပြည်သားအပေါင်းတို့အား
၁၉ ဟောပြော၏။– ထိုအခါ ယုဒပြည်သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟေဇကိသည် ထိုပရောဖက်ကို သတ်သလော။ ထိုမင်းသည် ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သည် မဟုတ်လော။ ရှေ့တော်၌ တောင်းပန်သည် မဟုတ်လော။ ထာဝရဘုရားသည် သူတို့၌ ဘေးဥပဒ်ကို ရောက်စေမည်ဟု ခြိမ်းတော်မူသော်လည်း၊ တဖန် နောင်တရတော်မူသည် မဟုတ်လော။ ငါတို့မူကား၊ ကိုယ်အကျိုးကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ပြုကြသည်တကားဟု စည်းဝေးသောသူအပေါင်းတို့အား ပြောဆိုကြ၏။

၂၀ ကိရယတ်ယာရိမ်မြို့နေ၊ ရှေမာယ၏သား ဥရိယသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို အခိုပြု၍၊ ထိုမြို့နှင့် ထိုပြည်တဘက်၌ ပရောဖက်ပြု၍၊ ယေရမိဟောပြောသောစကားနှင့် တ
၂၁ ညီတည်းဟောပြော၏။– ယောယကိမ်မင်းကြီးနှင့် မင်းများ၊ မှူးမတ်များအပေါင်းတို့သည် ထိုပရောဖက်၏ စကားကိုကြားသောအခါ၊ သူ့ကို သတ်အံ့သောငှါ မင်းကြီးသည် ရှာကြံ၏။ ထိုသိတင်းကိုကြားလျှင်၊ ဥရိယသည်ကြောက်၍၊ အဲ
၂၂ ဂုတ္တာပြည်သို့ ပြေးသွားလေ၏။– ယောယကိမ်မင်းကြီးသည် အာခဗော်သား ဧလနာသန်နှင့်တကွ လူအချို့တို့ကို အဲဂုတ္တာပြည်သို့ စေလွှတ်၍၊–
၂၃ ထိုသူတို့သည် ဥရိယကို အဲဂုတ္တာပြည်မှ ယောယကိမ်မင်းထံသို့ ပို့ဆောင်သဖြင့်၊ မင်းကြီးသည် ဥရိယကို ထားနှင့်သတ်၍၊ အသေကောင်ကို ဆင်း
၂၄ ရဲသားတို့၏သချိုင်း၌ ပစ်ထားလေ၏။– သို့သော်လည်း၊ ရာဖန်သားအဟိကံသည် ယေရမိကိုမစောကြောင့်၊ အသေခံစေခြင်းငှါ လူများတို့လက်သို့ မအပ်ရ။

၂၇

၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိသားဇေဒကိမင်း နန်းထိုင်စက၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ယေရမိသို့ရောက်လာ၍၊– ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား၊ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကြိုးနှင့် ထမ်းဘိုးများကိုလုပ်၍၊ သင်၏လည်ပင်း၌တပ်
၃ လော့။– ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိထံ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ရောက်လာသော သံတမန်တို့တွင်၊ ထိုကြိုးနှင့် ထမ်းဘိုးတို့ကို ဧဒုံမင်း၊ မောဘမင်း၊ အမ္မုန်မင်း၊ တုရုမင်း၊ ဇိဒုန်မင်းသို့ပေးလိုက်
၄ လော့။– ထိုသံတမန်တို့အားလည်း၊ သင်တို့သည် သင်တို့အရှင်များတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ကြွသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊–
၅ ငါသည် မဟာတန်ခိုးနှင့် လက်ရုံးကိုဆန့်လျက် မြေကြီးကိုငင်၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကိုငင်း ဖန်ဆင်းသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည်
၆ ပေးလိုသောသူတို့အားပေး၏။– ယခုမှာ ဤပြည်ရှိသမျှတို့ကို ငါ့ကျွန်ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၊ နေဗုခဒ်နေဇာလက်သို့ ငါအပ်ပေးပြီ။ သူစေစားဘို့
၇ ရာ တောတိရစ္ဆာန်များကိုလည်း ငါပေးပြီ။– သူ၏နိုင်ငံဆုံးချိန် မရောက်မီတိုင်အောင်၊ ဤပြည်သားအပေါင်းတို့သည် သူ၏အမှုနှင့် သူ၏သားမြေးအမှုကို ဆောင်ရွက်ရကြမည်။ ထိုအချိန်ရောက်မှ၊ များစွာသော လူမျိုးတို့နှင့် ကြီးသော ရှင်ဘုရင်တို့သည် သူ့ကို စေစားကြလိမ့်မည်။–
၈ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ၏အစေကိုမခံ၊ သူ၏ထမ်းဘိုးကို မထမ်းလိုသော တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှကို၊ သူ၏လက်၌ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးဖြင့် ငါအပြစ်ပေး
၉ မည်။– သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ အစေကို မခံရဟု၊ သင်တို့အား ပြောတတ်သော ပရောဖက်၊ အနာဂတ်ဆရာ၊ အိပ်မက်မြင်သောဆရာ၊ နတ်ဝိဇ္ဇာဆရာ၊ ပြုစားတတ်သော
၁၀ ဆရာတို့၏ စကားကိုနားမထောင်ကြနှင့်။– ထို သူတို့သည် သင်တို့ကို သင်တို့ပြည်မှ အဝေးသို့ ရွှေ့သွားစေခြင်းငှါငင်း၊ သင်တို့ကို ငါနှင်ထုတ်၍ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါငင်း မုသာစကားကို ဟောပြော
၁၁ တတ်ကြ၏။– ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ ထမ်းဘိုးကို ထမ်း၍၊ သူ၏အစေကိုခံသော လူမျိုးတို့အား၊ မိမိတို့ပြည်၌နေရသော အခွင့်ကိုငါပေးသဖြင့်၊ သူတို့သည် မိမိတို့မြေ၌လုပ်၍ နေရကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုစကားတော်ရှိသမျှကို ငါပြန်၍ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိအား လျှောက်ဆိုသည်ကား၊ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏ထမ်းဘိုးကိုထမ်း၍၊ သူနှင့် သူ၏လူများအစေကိုခံလျက်၊ အသက်ချမ်းသာပါ
၁၃ လော့။– ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ အစေကိုမခံသော

To Contents

လူမျိုးကို ထာဝရဘုရားရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ကိုယ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်၏ လူတို့သည် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးဖြင့် အဘယ်ကြောင့် သေရပါမည်နည်း။– သင်တို့သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏အစေကို မခံရဟု၊ သင်တို့အားဟောပြောသော ပရောဖက်တို့၏စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။ သူတို့သည် မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်ကြ၏။– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့နှင့် သင်တို့အား ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့ကို ငါနှင်ထုတ်၍ ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ ငါမစေလွှတ်ဘဲ သူတို့သည် ငါ့နာမကို အမှီပြု၍ မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်ကြ၏။

ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့် လူအပေါင်းတို့အား လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ငါပြန်ပြောသည်ကား၊ ကာလမကြာမမြင့်မီ၊ ဗိမာန်တော်တန်ဆာတို့ကို ဗာဗုလုန်ဖြို့မှ တဖန်ဆောင်ခဲ့လိမ့်မည်ဟု သင်တို့အား ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့၏စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။ သူတို့သည် မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်ကြ၏။– သူတို့၏စကားကို နားမထောင်ကြနှင့်။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏အစေကိုခံ၍၊ အသက်ချမ်းသာကြလော့။ ဤဖြို့သည် အဘယ်ကြောင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရမည်နည်း။– သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံ၍၊ ပရောဖက်မှန်လျှင်၊ ဗိမာန်တော်၌ဌင်း၊ နန်းတော်၌ဌင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ဌင်း ကျန်ကြွင်းသေးသော တန်ဆာတို့ကို ဗာဗုလုန်ဖြို့သို့ ယူ၍ မသွားရမည်အကြောင်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားအား တောင်းပန်ကြလော့။– ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောယကိမ်သား ယေခေါနိအစရှိသော ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့ မှူးတော်မတ်တော် အပေါင်းတို့ကို၊ ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်ဖြို့သို့ သိမ်းသွားသောအခါ၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် မသိမ်းမယူ၊ ဗိမာန်တော်၌ဌင်း၊ နန်းတော်၌ဌင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ဌင်း ကျန်ကြွင်းသေးသောတိုင်၊ ရေကန်၊ ရေကန်အခြေအမြစ်များ၊ ကျန်ကြွင်းသေးသောတန်ဆာများတို့ကိုရည်မှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊– ထိုတန်ဆာတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားရလိမ့်မည်။ ငါအကြည့်အရှု မကြ

လာမီတိုင်အောင်၊ ထိုမြို့၌ ရှိနေရကြလိမ့်မည်။ ငါကြွလာသောအခါ၊ ထိုတန်ဆာတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့၍၊ ဤအရပ်၌ ပြန်ထားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈

ထိုနှစ်တည်းဟူသော ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိနန်းစံစတုတ္ထနှစ်၊ ပဉ္စမလတွင်၊ ဂိဗောင်မြို့နေ၊ အာဇုရသားဟာနနိက၊– ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ထမ်းဘိုးကို ငါချိုးမည်။– ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဤအရပ်မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားသော ဗိမာန်တော်တန်ဆာအလုံးစုံတို့ကို နှစ်နှစ်အတွင်းတွင်၊ ဤအရပ်သို့ ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။– ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားသော ယုဒပြည်သား အပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောယကိမ်သား ယေခေါနိမင်းကိုလည်း၊ ဤအရပ်သို့ ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ထမ်းဘိုးကို ငါချိုးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူကြောင်းကို၊ ဗိမာန်တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်များ၊ လူများအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ငါ့အားပြောဆို၏။– ထိုအခါ ပရောဖက်ယေရမိသည် ဗိမာန်တော်၌ရပ်နေသော ယဇ်ပုရောဟိတ်များနှင့် လူများအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ၊ ပရောဖက်ဟာနနိအား ပြန်ပြောသည်ကား၊– အာမင်၊ ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူပါစေသော။ ဗိမာန်တော်တန်ဆာများနှင့်တကွ၊ ဤအရပ်မှ ဗာဗုလုန်ဖြို့သို့ သိမ်းသွားသော သူများအပေါင်းတို့ကို၊ ထာဝရဘုရားသည် တဖန်ဆောင်ခဲ့၍၊ သင်ဟောပြောသောစကား မှန်ကြောင်းကို ပြတော်မူပါစေသော။– သို့ရာတွင်၊ သင်နှင့်တကွ လူအပေါင်းတို့အား ငါယခု ဟောပြောသောစကားကို နားထောင်လော့။– ငါတို့ဖြစ်မီ ရှေးကာလ၌ဖြစ်ဘူးသော ပရောဖက်တို့သည်၊ များပြားသောပြည်၊ အားကြီးသော တိုင်းနိုင်ငံတို့ကို ရည်မှတ်၍၊ စစ်တိုက်မည်အကြောင်း၊ ဘေးရောက်မည်အကြောင်း၊ ကာလနာပေါ်မည်အကြောင်းတို့ကို ဟောပြောတတ်ကြ၏။– ငြိမ်ဝပ်မည်အကြောင်းကို ဟောပြောသော ပရောဖက်ရှိလျှင်၊ သူ၏စကားပြည့်စုံသောအခါ စင်စစ် ထာဝရဘုရား စေလွှတ်တော်မူသော ပရောဖက်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။– ထိုအခါ ပရောဖက်ဟာနနိသည် ပရောဖက်ယေရမိလည်ပင်းမှ ထမ်းဘိုးကို ယူ၍ ချိုးလျက်၊– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်

To Contents

ကား၊ ထိုသို့ လူအမျိုးမျိုးတို့၏ လည်ပင်းပေါ်မှာ
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာတင်သော
ထမ်းဘိုးကို နှစ်နှစ်အတွင်းတွင် ငါချိုးပယ်မည်
ဟု မိန့်တော်မူကြောင်းကို၊ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ
ပြောဆို၏။ ထိုအခါ ပရောဖက်ယေရမိသည်
ထွက်သွားလေ၏။

၁၂ ပရောဖက်ဟာနနိသည် ပရောဖက်ယေရမိ
၏လည်ပင်းမှ ထမ်းဘိုးကို ချိုးပယ်သောနောက်၊
တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
၁၃ ယေရမိသို့ရောက်လာသည်ကား၊- သင်သွား၍
ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဟာနနိအားဆင့်
ဆိုရမည်မှာ၊ သင်ချိုးသောသစ်သားထမ်းဘိုးအ
၁၄ စား၊ သံထမ်းဘိုးကို လုပ်ရမည်။- ဣသရေလအ
မျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤလူမျိုးရှိ
သမျှတို့သည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ
၏အစေကိုခံစေခြင်းငှါ၊ သူတို့လည်ပင်းပေါ်မှာ
သံထမ်းဘိုးကို ငါတင်ပြီ။ ထိုသူတို့သည် ထိုမင်း
၏အစေကို ခံရကြမည်။ တောတိရစ္ဆာန်များကို
၁၅ လည်း၊ သူ၌ငါအပ်ပေးပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။- ပ
ရောဖက်ယေရမိကလည်း၊ ဟာနနိ၊ နားထောင်
လော့။ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုစေလွှတ်တော်
မမူ။ ဤလူမျိုးသည် မုသာ၌ ခိုလှုံမည်အကြောင်း
၁၆ ကို သင်ပြုတတ်၏။- ထို့ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား
ကိုပုန်ကန်စေခြင်းငှါ သွန်သင်သောကြောင့်၊
သင့်ကို မြေပြင်မှ ငါပယ်ရှင်းမည်။ ယခုနှစ်တွင်
သင်သည်သေရမည်ဟု ပရောဖက်ဟာနနိအား
၁၇ ပြောဆို၏။- ထိုသို့နှင့်အညီ ပရောဖက်ဟာနနိ
သည် ထိုနှစ်တွင်၊ သတ္တမလ၌သေလေ၏။

၂၉

၁-၃ ရှင်ဘုရင်ယေခေါနိနှင့်တကွ မိဖုရားအစရှိ
သော မိန်းမစိုးများ၊ ယုဒပြည် ယေရုရှလင်မြို့
မှူးတော်မတ်တော်များ၊ လက်သမား၊ ပန်းပဲသ
မားများတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့မှ သွားသော
နောက်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိသည် ဗာဗုလုန်
ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာထံ၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ စေ
လွှတ်သော ရှာဖန်သားဧလာသာနှင့် ဟိလခိ
သား ဂေမရိတွင်၊ ပရောဖက်ယေရမိသည်စာရေး
၍ ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ နေဗုခဒ်နေ
ဇာ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော အသက်ကြီးသူ၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ ဆင်းရဲသား ကျန်
ကြွင်းသမျှတို့နေရာသို့ ယေရုရှလင်မြို့မှ ပေး
၄ လိုက်သောစာဟူမူကား၊- ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ
ဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့
သိမ်းသွားစေတော်မူသော သူအပေါင်းတို့အား
၅ မိန့်တော်မူသည်ကား၊- အိမ်တို့ကိုဆောက်၍ နေ
၆ ရာချကြလော့။- ဥယျာဉ်တို့ကို စိုက်ပျိုး၍ အသီး
ကို စားကြလော့။ သင်တို့သည် ထိုပြည်၌ ခေါင်း
ပါးခြင်းမရှိ၊ တိုးပွါးများပြားမည်အကြောင်း၊ မ
ယားနှင့်နေ၍ သားသမီးကိုဘွားမြင်ကြလော့။
သားသမီးတို့ကိုလည်း၊ အချင်းချင်း တယောက်
ကိုတယောက် ပေးစား၍၊ တဖန် သားသမီးကို
၇ ဘွားမြင်စေကြလော့။- ငါသည် သင်တို့ကို သိမ်း
သွားစေသော မြို့သည်လည်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိ
မည်အကြောင်းကို ပြုစု၍၊ ထိုမြို့အဘို့အလိုငှါ၊
ထာဝရဘုရားအား မေတ္တာပို့ကြလော့။ ထိုမြို့၏
ငြိမ်သက်ခြင်းအားဖြင့်၊ သင်တို့သည်လည်း ငြိမ်
၈ သက်ခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။- ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ
ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့တွင်ရှိသော
ပရောဖက်ဆရာ၊ အနာဂတ်ဆရာတို့သည် သင်
တို့ကို မလှည့်စားကြစေနှင့်။ သင်တို့မြင်စေသော
၉ အိပ်မက်တို့ကိုလည်း မယုံမမှတ်ကြနှင့်။- တဖန်
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုဆရာတို့သည် ငါစေ
လွှတ်သောသူ မဟုတ်ဘဲ၊ ငါ့နာမကို အမှီပြု၍ မု
၁၀ သာစကားကို ဟောပြောတတ်ကြ၏။- တဖန်
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်မြို့၌ အနှစ်ခုနစ်
ဆယ်စေ့သောအခါ၊ သင်တို့ကို ငါအကြည့့်အရှု
ကြလာမည်။ ငါထားသော ဂတိကောင်းကို တည်
စေ၍၊ သင်တို့ကို ဤပြည်သို့ ငါပို့ဆောင်ခဲ့မည်။-
၁၁ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သင်တို့ကို
အကျိုးနည်းစေခြင်းငှါ ကြံစည်သောအကြံမ
ဟုတ်ဘဲ၊ သင်တို့သည် မြော်လင့်သောအကျိုးကို
ရမည်အကြောင်း၊ ငြိမ်ဝပ်စေခြင်းငှါသာ၊ သင်တို့
၁၂ အဘို့ ကြံစည်သော အကြံတို့ကို ငါသိ၏။- တဖန်
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုခေါ်၍
သွားလာကြလိမ့်မည်။ ဆုတောင်းသောအခါ
၁၃ သင်တို့စကားကို ငါနားထောင်မည်။- ငါ့ကိုရှာ
သောအခါ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့နှင့် ရှာလျှင် တွေ့
၁၄ ကြလိမ့်မည်။- ငါသည်လည်း၊ သင်တို့အတွေ့ကို
ခံမည်။ အထက်က ငါနှင်ထုတ်၍ သင်တို့ခံရ
သော သိမ်းသွားခြင်းအမှုကို ငါသည်ဖြေရှင်းခြင်း
ငှါ၊ တိုင်းနိုင်ငံအရပ်ရပ်တို့မှ သင်တို့ကို ငါစုသိမ်း
ပြီးလျှင်၊ အထက်က ငါနှင်ထုတ်၍၊ သင်တို့ရှိး

To Contents

သောပြည်သို့ တဖန် ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့အဘို့ပရောဖက်များကို ဗာဗုလုန်မြို့၌ ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီဟု
၁၆ သင်တို့ ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊- ဒါဝိဒ်၏ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သော ရှင်ဘုရင်မှစ၍၊ ဤမြို့၌ နေသောသူ အပေါင်းတည်းဟူသော၊ သင်တို့နှင့်အတူ သိမ်းသွားခြင်းကို မခံရသော သင်တို့ညီအစ်
၁၇ ကိုများကိုရည်မှတ်၍၊- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့အပေါ်မှာ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့ကို ငါစေလွှတ်မည်။ မစားနိုင်အောင်အလွန်ညံ့သောသင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့ ငါဖြစ်
၁၈ စေမည်။- သူတို့ကို ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးဖြင့် ငါညှဉ်းဆဲမည်။ ငါနှင်ရာအရပ်ရပ်တို့၌ လူအမျိုးမျိုးတို့တွင်၊ သူတို့သည် ကျိန်ဆဲရာ၊ အံ့သြဘွယ်ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံကို ကြားရာ၊ အသရေရှုတ်ချရာဖြစ်မည်အကြောင်း၊ မြေပေါ်မှာ တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့၏နှောင့်ရှက်ခြင်းသို့ သူတို့ကိုငါအပ်မည်ဟု ထာဝရဘုရား
၁၉ မိန့်တော်မူ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်စောစောထ၍၊ အထပ်ထပ်မှာထားစေလွှတ်သော ငါ၏ကျွန်ပရောဖက်တို့၏စကားကို သူတို့သည်နားမထောင်ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၂၀ ၏။- ထို့ကြောင့်၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့မှ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ငါစေလွှတ်သောသူအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏စကားကို နားထောင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ကလသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ၏နာမကိုအခိုပြု၍ သင်တို့အား မုသာစကားကို ဟောပြောသော၊ ကောလာယသား အာဟပ်နှင့် မာသေယသား ဇေဒကိတို့ကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာလက်သို့ ငါအပ်၍၊ ထိုမင်းသည် သူတို့ကို သင်တို့မျက်မှောက်၌
၂၂ သတ်လိမ့်မည်။- ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့က၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် မီးရှို့သောဇေဒကိနှင့် အာဟပ်ကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုဖြစ်စေတော်မူပါစေဟု ထိုသူတို့ကို ပုံဆောင်၍ ကျိန်ဆဲ
၂၃ ကြလိမ့်မည်။- အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ကလသရေလအမျိုးး၌ အဓမ္မအမှုကို ပြုကြပြီ။ သူမယားတို့ကို ပြစ်မှားကြပြီ။ ငါမမှာထားဘဲ၊ ငါ၏ နာမကို အမှီပြု၍ မုသာစကားကို ဟောပြောကြပြီ။ ငါသိသည်အတိုင်း သက်သေဖြစ်သည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ နဟေလံရွာသား ရှေမာယကိုလည်း ပြောရ
၂၅ မည်မှာ၊- ကလသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မာသေယသား ဇေဖနိအစရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်များတို့နှင့် ယေရုရှ
၂၆ လင်မြို့သားရှိသမျှတို့ကို စာပေးလိုက်၍၊- သင်သည် ဗိမာန်တော်၌ လူစောင့်ကိုခန့်ထားသဖြင့်၊ ပရောဖက်လုပ်သောအရူးရှိသမျှကို ထောင်ထဲမှာလှောင်၍ ထိတ်ခတ်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ယောယဒ၏ကိုယ်စားသင့်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ
၂၇ ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့တွင် ပရောဖက်လုပ်သော အာနသုတ်ရွာသားယေရမိကို အဘယ်
၂၈ ကြောင့် မဆုံးမသနည်း။- သူကလည်း၊ ဤအမှုကြာလိမ့်မည်။ အိမ်တို့ကိုဆောက်၍ နေရာချကြလော့။ ဥယျာဉ်တို့ကို စိုက်ပျိုး၍ အသီးကို စားကြလော့ဟု၊ ဗာဗုလုန်မြို့၌နေသော ငါတို့ကိုမှာ
၂၉ လိုက်ပါဖြိုတကားဟု၊- ရှေမာယပေးလိုက်သောစာကို ယဇ်ပုရောဟိတ်ဇေဖနိသည် ပရောဖက်
၃၀-၃၂ ယေရမိရှေ့မှာ ဘတ်လေ၏။- ထိုအခါ နဟေလံရွာသား ရှေမာယကိုရည်မှတ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါမစေလွှတ်ဘဲ ရှေမာယသည် သင်တို့အား ပရောဖက်ပြု၍ မုသာ၌ခိုလှုံစေသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ နဟေလံရွာသားရှေမာယနှင့် သူ၏အမျိုးကို ငါသည်ဒဏ်ပေးမည်။ ဤအမျိုးသားတို့တွင်၊ သူ၏ လူတယောက်မျှ နေရသောအခွင့်မရှိရ။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူသည် ထာဝရဘုရားကို ပုန်ကန်စေခြင်းငှါ သွန်သင်သောကြောင့်၊ ငါ၏လူမျိုး၌ ငါပြုလတံ့သောကျေးဇူးကို သူသည်မမြင်ရဟု၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူအပေါင်းတို့ကို စာပေးလိုက်ရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာ၍ မှာထားတော်မူ၏။

၃၀

၁ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်
၂ ယေရမိသို့ ရောက်လာ၍၊- ကလသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်

ကား၊ သင့်အား ငါပြောသမျှသော စကားတို့ကို
၃ ရေးထားလော့။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ ယခု သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော ငါ၏လူ
ကြီးသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးသားတို့ကို ငါ
ဆောင်ခဲ့ရသော အချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်
မည်။ သူတို့ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေးသောပြည်သို့
ငါပြန်လာစေသဖြင့်၊ သူတို့သည် ပိုင်ရကြလိမ့်
မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄ ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးကို ရည်မှတ်၍
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားဟူမူကား၊–
၅ ငါသည် ထိတ်လန့်ခြင်းစကားသံကို ကြားရ၏။
ဇြိမ်သက်ခြင်းမရှိ။ ကြောက်ရွံ့ဘွယ်သော အ
၆ ကြောင်းသာ ရှိ၏။– ယောကျ်ားသည် သားဘွား
တတ်သလောဟု မေးမြန်းကြည့်ရှုကြလော့။ မိန်း
မသည် သားဘွားခြင်း ဝေဒနာကိုခံရသောအခါ၊
မိမိခါးၨ၌ လက်တင်သကဲ့သို့ ယောကျ်ားတိုင်းပြု
၍၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် မျက်နှာပျက်လျက်
ရှိကြသည်ကို အဘယ်ကြောင့် ငါမြင်ရသနည်း။–
၇ အလိုလေး၊ ထိုနေ့ရက်ကား ခိုင်နှိုင်းစရာမရှိ။
ကြီးသောနေ့ရက်ဖြစ်၏။ ယာကုပ်အမျိုးၨ၌ အမှု
ရောက်သော နေ့ရက်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်၊ သူတို့
သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။–
၈ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ထိုနေ့ရက်၌ သူတို့ထမ်းရ
သော ထမ်းဘိုးကို သူတို့လည်ပင်းမှ ငါချိုးပယ်
မည်။ သူတို့ကို ချည်နှောင်သော ကြိုးများကို ငါ
ဖြတ်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် နောက်တ
၉ ဖန် သူတို့ကို မစေစားရကြ။– သူတို့သည် မိမိတို့
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အမှုကိုငင်း၊ သူတို့
အဘို့ ငါပေါ်ထွန်းစေလတံ့သော ရှင်ဘုရင်ဒါဝိဒ်
၏ အမှုကိုငင်း ဆောင်ရွက်ရကြမည်။
၁၀ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
ကား၊ အို ငါ့ကျွန်ယာကုပ်၊ မကြောက်နှင့်။ အို ဣ
သရေလအမျိုး၊ စိတ်မပျက်နှင့်။ သင့်ကို ဝေး
သောအရပ်မှငင်း၊ သင်၏အမျိုးသားတို့ကို သိမ်း
သွားရာ ပြည်မှငင်း၊ ငါနှုတ်ယူဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊
ယာကုပ်အမျိုးသည် ပြန်လာ၍၊ ချောက်လုန့်
သောသူမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာစွာ နေရလိမ့်မည်
၁၁ ဟု မိန့်တော်မူ၏။– တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင့်ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ သင်နှင့်အတူငါရှိ၏။ ငါ
သည် သင့်ကို ငါကွဲပြားစေသော တိုင်းနိုင်ငံရှိသ
မျှတို့ကို ဆုံးစေသော်လည်း၊ သင့်ကိုမဆုံးစေ။ သို့
ရာတွင်၊ အပြစ်ကို ရှင်းရှင်းမလွှတ်ဘဲ၊ အတော်အ
၁၂ တန်ဆုံးမမည်။– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
ကား၊ သင့်အနာသည် ပျောက်ခဲ၏။ သင်ခံရသော
၁၃ ဝေဒနာသည် ပြင်းလှ၏။– သင့်အနာကိုစည်းအုံ
သောငှါ အဘယ်သူမျှ သင့်အမှုကိုမစောင့်။ အ
နာပျောက်စေနိုင်သော ဆေးကို အဘယ်သူမျှမ
၁၄ ကု။– သင်၏မိတ်ဆွေရှိသမျှတို့သည် သင့်ကို မေ
လျော့၍ မမေးမရှာဘဲ နေကြ၏။ သင့်အပြစ်
သည်ကြီး၍၊ သင်ပြုသော ဒုစရိုက်သည် များ
ပြားသောကြောင့်၊ ရန်သူပေးတတ်သောအနာ
နှင့် သင့်ကို ငါနာစေပြီ။ ကြမ်းတမ်းသောသူ ပေး
၁၅ တတ်သောဒဏ်ကို ငါပေးပြီ။– သင်သည် အနာ
ကိုခံရသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးသ
နည်း။ သင်၏အပြစ်ကြီးသောကြောင့်၊ သင်ခံရ
သောဝေဒနာသည် ပျောက်ခဲ၏။ သင်ပြုသောဒု
စရိုက် များပြားသောကြောင့်၊ ဤသို့ငါဆုံးမရ
၁၆ ၏။– သို့ရာတွင်၊ သင့်ကို ကိုက်စားသောသူအ
ပေါင်းတို့သည် ကိုက်စားခြင်း၊ သင်၏ရန်သူအ
ပေါင်းတို့သည် သိမ်းသွားခြင်း၊ သင့်ကို လုယူ
ဖျက်ဆီးသော သူအပေါင်းတို့သည် လုယူဖျက်
၁၇ ဆီးခြင်းကို ခံရကြမည်။– ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ သူတပါးတို့က၊ သင်သည် စွန့်
ပစ်ခြင်းကို ခံရသောသူဟူ၍ငင်း၊ အဘယ်သူမျှ မ
ကြည့်ရှု မပြုစုသော ဇီအုန်မြို့ဟူ၍ငင်းခေါ်သော်
လည်း၊ သင်၏အနာရောဂါများကိုငါပျောက်စေ
၍၊ ကျန်းမာပကတိ ဖြစ်စေမည်။
၁၈ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိမ်း
သွားခြင်းကိုခံရသော ယာကုပ်အမျိုးသားတို့၏
တဲများကို ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ သူတို့အိမ်များကို
သနားဦးမည်။ မြို့သည်လည်း၊ မိမိကုန်းပေါ်မှာ
တဖန်တည် လျက်ရှိလိမ့်မည်။ နန်းတော်၌
၁၉ လည်း၊ ရှေးထုံးစံအတိုင်း နေကြလိမ့်မည်။– ထို
သူတို့အထဲက ကျေးဇူးကိုချီးမွမ်းခြင်းအသံ၊ ရွှင်
မြူးသောသူတို့၏အသံသည် ထွက်လိမ့်မည်။ ငါ
သည် သူတို့ကို မနည်းစေဘဲ များပြားစေမည်။
နှိမ့်ချခြင်းသို့ မရောက်၊ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်
၂၀ စေမည်အကြောင်း စီရင်မည်။– အမျိုးသားတို့
သည် အရင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ပရိသတ်တို့သည် ငါ
ရှေ့မှာ တည်ကြလိမ့်မည်။ ညှဉ်းဆဲသော သူအ
၂၁ ပေါင်းတို့ကို ငါသည် အပြစ်ပေးမည်။– သူတို့၏
မင်းသည် သူတို့အမျိုး ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့အထဲ
က ပေါ်ထွန်းသောသူသည် သူတို့ကို အုပ်စိုးရ
လိမ့်မည်။ ငါသွေးဆောင်၍ သူတို့သည် ငါ့ထံသို့
ချဉ်းကပ်ကြလိမ့်မည်။ ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်လို

သောငှါ၊ အဘယ်သူသည် မိမိစိတ်ကိုတန်းစေသ
၂၂ နည်း။– ထိုအခါ သင်တို့သည် ငါ၏လူဖြစ်၍၊ ငါ
သည်လည်း သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်ဟု
၂၃ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရား၏
လေဘွေတော်သည် ပူသောအရှိန်နှင့် ထွက်၏။
ပြင်းစွာသောလေဘွေဖြစ်၍၊ မတရားသော သူ
၂၄ တို့ခေါင်းပေါ်မှာ ပြင်းစွာတိုက်လိမ့်မည်။– ထာဝ
ရဘုရားသည် လက်စသတ်၍၊ အကြံအစည်
တော်ကို ပြည့်စုံစေတော်မမူမီ၊ ပြင်းစွာသော အ
မျက်တော်မပြိမ်းရ။ နောင်ကာလ၌ သင်တို့သည်
နားလည်ကြလိမ့်မည်။

၃၁

၁ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာ
လ၌ ငါသည် ဣသရေလအဆွေအမျိုးအပေါင်း
တို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ငါ၏လူ
၂ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ထားဘေးနှင့် လွတ်သောသူတို့သည် တောခ်ွ
ကျေးဇူးကိုခံရကြပြီ။ ငါသည် ကြွသွား၍ ဣသ
၃ ရေလအမျိုးကိုချမ်းသာပေးမည်။– ထာဝရဘု
ရားသည် အဝေးကထင်ရှား၍ မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ အကယ်စင်စစ် ထာဝရမေတ္တာနှင့် သင့်ကို
ငါချစ်၏။ ထိုကြောင့်၊ ကရုဏာကျေးဇူးကို သင်၌
၄ ကြာမြင့်စွာပြ၏။– အို ဣသရေလ သတို့သမီးက
ညာ၊ သင့်ကိုတဖန် ငါတည်ဆောက်သောကြောင့်၊
သင်သည် တည်ဆောက်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်
မည်။ သင်သည် တဖန်ပတ်သာနှင့် တန်ဆာဆင်
လျက်၊ ရွှင်မြူးခြင်းကို ပြုသောသူတို့နှင့်အတူ က
၅ ခုန်လျက်သွားလိမ့်မည်။– ရှမာရိတောင်ပေါ်မှာ
စပျစ်ဥယျာဉ်ကို တဖန်စိုက်လိမ့်မည်။ ဥယျာဉ်
လုပ်သောသူတို့သည် စိုက်ပျိုး၍၊ အသီးကို ကိုယ်
၆ အလိုအလျောက် စားရကြလိမ့်မည်။– ဧဖရိမ်
တောင်ပေါ်မှာ ကင်းစောင့်တို့က၊ ထကြလော့။
ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားရှိတော်မူရာ ဇိ
အုန်တောင်သို့ သွားကြကုန်အံ့ဟု ကြွေးကြော်ရ
၇ သောအချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။– ထာ
ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယာကုပ်အမျိုး
အား၊ ရွှင်လန်းစွာ သီချင်းဆိုကြလော့။ လူမျိုးတို့
၏အထွဋ်ဦး ကြွေးကြော်ကြလော့။ အို ထာဝရဘု
ရား၊ ကိုယ်တော်၏လူမျိုးတည်းဟူသော၊ ကျန်
ကြင်းသော ဣသရေလအမျိုးသားကိုကယ်တင်
တော်မူပြီဟု ခြွက်ဆိုလျက် သိတင်းကြားလိုက်
၈ ၍ ချီးမွမ်းကြလော့။– သူတို့ကို မြောက်ပြည်မှ ငါ
ဆောင်ခဲ့၍၊ မြေကြီးစွန်းမှစုသိမ်းမည်။ မျက်စိ
ကန်းသောသူ၊ ခြေဆွံ့သောသူ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်
သောမိန်းမ၊ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကိုခံရသော
မိန်းမများလည်း ပါလျက်၊ ကြီးစွာသောအစည်း
၉ အဝေးတို့သည် ပြန်လာကြလိမ့်မည်။– ငိုကြွေး
လျက် လာကြလိမ့်မည်။ ဆုတောင်းပဌနာပြု
လျက်ရှိသော ထိုသူတို့ကို ငါပို့ဆောင်မည်။ မြစ်
နားမှာရှောက်သောလမ်း၊ ထိမိ၍ မလဲရသော
လမ်းဖြောင့်တို့၌ ငါသွေးဆောင်မည်။ အကြောင်း
မူကား၊ ငါသည် ဣသရေလအမျိုး၏အဘဖြစ်
၏။ ဧဖရိမ်အမျိုးသည် ငါ၏ သားဦးဖြစ်၏။
၁၀ အို လူမျိုးတို့၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်
ကို နားထောင်ကြလော့။ ဝေးသောအရပ်ရပ်တို့
၌ ကြွေးကြော်၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသားတို့ကို
အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေသောသူသည် တဖန် စု
သိမ်းပြီးလျှင်၊ သိုးထိန်းသည် မိမိသိုးစုကိုစောင့်
တတ်သကဲ့သို့ စောင့်တော်မူမည်ဟု ကြားပြော
၁၁ ကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား
သည် ယာကုပ်အမျိုးကို ရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။ သူ
ထက်အားကြီးသော သူ၏လက်မှ ကယ်လွှတ်
၁၂ တော်မူပြီ။– ထိုကြောင့် အမျိုးသားတို့သည်လာ
၍၊ ဇိအုန်တောင်ထိပ်၌ သီချင်းဆိုကြလိမ့်မည်။
ထာဝရဘုရားပြုတော်မူခြင်း ကျေးဇူးတည်းဟူ
သော ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ သိုးသငယ်၊ နွား
သငယ်တို့ကိုရအံ့သောငှါ စည်းဝေးကြလိမ့်မည်။
သူတို့စိတ်ဝိညာဉ်သည် ရေလောင်းသော ဥ
ယျာဉ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ နောက်တဖန် ညှိုးငယ်ခြင်း
၁၃ မရှိရ။– ထိုအခါ သမီးကညာသည် ကခုန်လျက်၊
လူပျို၊ လူအိုတို့နှင့်တကွ ပျော်မွေ့လိမ့်မည်။ သူ
တို့ ညည်းတွားခြင်းအရာ၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို
ငါဖြစ်စေမည်။ သူတို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်းကို ခံရ
သောနောက်၊ စိတ်သက်သာ၍ ရွှင်လန်းမည်အ
၁၄ ကြောင်းကို ငါပြုမည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို
လည်း ဆူဖြိုးသော အဓိသားနှင့် ဝစွာ ကျွေးမည်။
ငါ၏လူတို့သည်လည်း ငါကျေးဇူးနှင့် ဝပြောကြ
လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရာမအ
ရပ်၌ သည်းစွာသော ညည်းတွားငိုကြွေးခြင်းအ
သံကို ကြားရ၍၊ ရာခေလသည် မိမိသားတို့မရှိ
၁၆ သောကြောင့်၊ ငို၍ စိတ်မပြေနိုင်။– ထာဝရဘု
ရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် ငိုကြွေးသံ
ကို ချုပ်လော့၊ မျက်ရည်မကျစေနှင့်။ သင်သည်
ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်၏ အကျိုးကိုခံရလိမ့်
မည်။ သင်၏သားတို့သည် ရန်သူပြည်မှ ပြန်လာ

၁၇ ကြလိမ့်မည်။– သင်၏အဆုံး၌ မြော်လင့်စရာအ
ကြောင်းရှိ၏။ သင်၏သားတို့သည် နေရင်းပြည်
သို့ ပြန်လာကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူ၏။
၁၈ ဖေရိမ်က၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ဆုံး
မတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် ရိုင်းသောနွားလား
ကဲ့သို့ ဆုံးမခြင်းကို ခံရပါပြီ။ အကျွန်ုပ်ကို သွေး
ဆောင်တော်မူပါ။ သို့ပြုလျှင်၊ အကျွန်ုပ်သည်
ပြန်လာပါမည်။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ၏။–
၁၉ ပြန်လာသောနောက်၊ အကျွန်ုပ်သည် အမှန်နောင်
တရပါ၏။ ဆုံးမတော်မူခြင်းကို ခံရသောနောက်၊
အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပေါင်ကို ရိုက်ပါ၏။ အ
သက်ငယ်စဉ် ပြုမိသောအပြစ်ကြောင့် အသရေ
ပျက်ခြင်းကို ခံရသဖြင့်၊ ရှက်ကြောက်၍ မှိုင်တွေ
လျက်ရှိပါ၏ဟု ကိုယ်ကို အပြစ်တင်၍ မြည်
တမ်းသောစကားကို ငါသည် ဆက်ဆက်ကြားရ
၂၀ ပြီ။– ဖေရိမ်သည် ငါ၏ချစ်သားဖြစ်သလော။ ချစ်
ဘွယ်သော သူငယ်ဖြစ်သလော။ သူ၏အကြောင်း
ကို ငါပြောလေရာရာ၌ ငါသည် အလွန်တရာ
အောက်မေ့လျက်နေ၏။ ထို့ကြောင့်၊ ငါသည် သူ့
အတွက် စိတ်ကြင်နာခြင်းရှိ၏။ အကယ်စင်စစ်
သူ့ကိုငါကယ်မသနားမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်
၂၁ တော်မူ၏။– လမ်း၌ မှတ်တိုင်တို့ကိုစိုက်လော့။
အလံတိုင်တို့ကို ထူလော့။ လိုက်သွားသောလမ်း
မကို စိတ်စွဲလမ်းလော့။ အို ဣသရေလ သတို့သ
မီးကညာ၊ ပြန်လာလော့။ သင်၏နေရာ ဤမြို့
၂၂ များသို့ ပြန်လာလော့။– အို ဖောက်ပြန်သော သ
တို့သမီး၊ သင်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး
လှည့်လည်၍ နေလိမ့်မည်နည်း။ ထာဝရဘုရား
သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ထူးဆန်းသောအမှုကို စီ
ရင်တော်မူ၍၊ မိန်းမသည် ယောကျ်ားကို ပတ်
၂၃ ဝိုင်းလိမ့်မည်။– ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသ
ခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရ
သောသူတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့ပြန်သောအခါ၊ ယုဒ
ပြည်၏မြို့ရွာတို့၌ နေသောသူတို့က၊ အို ဖြောင့်
မတ်ခြင်း နေရာအရပ်၊ အို သန့်ရှင်းခြင်းနေရာ
တောင်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကိုကောင်းကြီး
ပေးတော်မူစေသတည်း ဟူသောစကားကို တ
၂၄ ဖန် သုံးကြလိမ့်မည်။– ထိုအရပ်၌ ယုဒပြည်သူ၊
ယုဒမြို့ရွာသား အပေါင်းတို့သည်၊ လယ်လုပ်
သောသူနှင့် သိုးထိန်းသောသူများ ပါလျက်၊ အ
၂၅ တူနေရကြလိမ့်မည်။– ငတ်မွတ်သော သူအ
ပေါင်းတို့ကို ငါကျွေးမွေးမည်။ ညှိုးငယ်သောသူ
အပေါင်းတို့ကို ငါသက်သာစေမည်ဟု မိန့်တော်
၂၆ မူ၏။– ထိုနောက်၊ ငါသည် နိုးလျှင်ကြည့်ရှုသောအ
ခါ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းအားဖြင့် အားရလျက်ရှိ၏။
၂၇ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်
ဣသရေလပြည်၊ ယုဒပြည်၌ လူမျိုးစေ့နှင့် တိ
ရစ္ဆာန်မျိုးစေ့ကို ကြဲရသော အချိန်ကာလရောက်
၂၈ လိမ့်မည်။– ငါသည် သူတို့ကို နှုတ်ပယ်ဖြို့ချ
နှောက်လှန်ဖျက်ဆီး ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှုကို ပြုကွေး
သည်နည်းတူ၊ တဖန် တည်ဆောက် စိုက်ပျိုး
၂၉ ခြင်းအမှုကို ပြုဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထို
ကာလ၌ အဘသည် ချဉ်သောစပျစ်သီးကို စား
သောကြောင့်၊ သားသည် သွားကျိန်းခြင်းကို ခံရ
၃၀ ၏ဟု မဆိုရကြ။– လူတိုင်း မိမိအပြစ်ကြောင့် မိ
မိသေရမည်။ ချဉ်သောစပျစ်သီးကို စားသောသူ
တိုင်း သွားကျိန်းခြင်းကိုခံရမည်။
၃၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်
၃၂ ဣသရေလမျိုးနှင့် ဘိုးဘေးတို့ကိုလက်ဆွဲ၍ အဲဂုတ္တု
ပြည်မှ ဆောင်သွားသောအခါ၊ သူတို့၌ ငါပေး
သောပဋိညာဉ်တရားနှင့် ခြားနားသော ပဋိညာဉ်
တရားသစ်ကို ဣသရေလ အမျိုးသား၊ ယုဒအ
မျိုးသားတို့၌ ငါပေးသော အချိန်ကာလရောက်
လိမ့်မည်။ အရင်ငါပေးဘူးသော ပဋိညာဉ်တရား
ကို သူတို့သည်ဖျက်၍၊ ငါသည်လည်း သူတို့ကို
၃၃ ရွံရှာ၏။– နောင်ကာလအခါ ဣသရေလအမျိုး
သားတို့၌ ငါပေးအံ့သော ပဋိညာဉ်တရားဟူမူ
ကား၊ ငါထာဝရဘုရားသည် ငါ၏ပညတ်တရား
ကို သူတို့အတွင်းထဲသို့ သွင်းမည်။ သူတို့နှလုံး
ပေါ်မှာ ရေးထားမည်။ ငါသည် သူတို့၏ဘုရား
ဖြစ်မည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူ ဖြစ်ကြလိမ့်
၃၄ မည်။– ထိုသူတို့က၊ ထာဝရဘုရားကို သိလော့
ဟု၊ အမျိုးသားချင်း၊ ညီအစ်ကိုအချင်းချင်း တ
ယောက်ကို တယောက် ဆုံးမသြဝါဒမပေးရကြ။
အကြောင်းမူကား၊ အငယ်ဆုံးသောသူမှစ၍ အ
ကြီးဆုံးသောသူတိုင်အောင်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့
သည် ငါ့ကိုသိကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ငါသည် သူ
တို့အပြစ်များကို သည်းခံမည်။ သူတို့ပြုသောဒုစ
ရိုက်များကို မအောက်မေ့တဲ့နေမည်ဟု ထာဝရ
၃၅ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။– နေ့အချိန်၌ လင်းစရာတို့
နေကိုခန့်ထား၍၊ ညဉ့်အချိန်၌ လင်းစရာတို့ လ
နှင့်ကြယ်တို့ကို စီရင်တော်မူထသော၊ သမုဒ္ဒရာ
ကိုဆုံးမ၍ လှိုင်းတံပိုးကို ဟုန်းစေတော်မူထ

သော၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
ဟူသောဘွဲ့နာမရှိတော်မူသော ထာဝရဘုရား
၃၆ မိန့်တော်မူသည်ကား၊– ထိုတရားတို့သည် ငါ့ရှေ့
မှာကွယ်ပျောက်လျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ငါ့
ရှေ့မှာ အမျိုးတိမ်မြုပ်၍ အစဉ် ကွယ်ပျောက်
၃၇ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– တဖန် ထာဝရဘု
ရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အထက်မိုဃ်းကောင်း
ကင်ကို တိုင်းထွာနိုင်လျှင်၎င်း၊ မြေကြီးအောက်
ဆုံး အမြစ်တို့ကိုလိုက်၍ စစ်နိုင်လျှင်၎င်း၊ ဣသ
ရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို သူတို့ပြုမိသမျှ
သော အပြစ်တို့ကြောင့် ငါစွန့်ပစ်မည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၃၈ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ဟာနနေလရဲတိုက်မှစ၍ မြို့ထောင့်တံခါးတိုင်
အောင်၊ မြို့တော်ကို ထာဝရဘုရားအဘို့ တည်
ထောင်ရသော အချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်
၃၉ မည်။– ဂါရက်တောင်ကိုလွန်၍ မျဉ်းကြိုးနှင့်
တန်းချလိမ့်မည်။ ဂေါသတောင်ကိုလည်း ဝိုင်းမိ
၄၀ လိမ့်မည်။– အရှေ့ဘက်မြင်းတံခါးရှိသော မြို့
ထောင့်တိုင်အောင်၊ အသေကောင်များ၊ ပြာများ
စွန့်ပစ်ရာချိုင့် တရှောက်လုံးနှင့်၊ ကေဒြုန်ချောင်း
အတွင်းတွင်၊ လယ်ပြင်ရှိသမျှတို့သည် ထာဝရ
ဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။ နောက်တ
ဖန် နှုတ်ပယ်ဖြိုချခြင်း အလျှင်းမရှိရဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၃၂

၁ နေဗုခဒ်နေဇာ နန်းစံတဆယ်ရှစ်နှစ်၊ ယုဒရှင်
ဘုရင် ဇေဒကိ နန်းစံဆယ်နှစ်တွင်၊ ထာဝရဘု
ရားထံတော်မှ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိ
၂ သို့ ရောက်လာ၏။– ထိုအခါ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
၏ စစ်သူရဲတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းထား
ကြပြီ။ ပရောဖက်ယေရမိသည် ယုဒရှင်ဘုရင်၏
နန်းတော်ထောင်ဝင်းထဲမှာ အချုပ်ခံလျက်နေရ
၃ ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိ
သည် ခေါ်၍၊ ထာဝရဘုရားက၊ ဤမြို့ကို ဗာဗု
လုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ ငါအပ်၍၊ သူသည် သိမ်း
၄ ယူလိမ့်မည်။– ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိသည် ခါလ
ဒဲလူတို့လက်နှင့် မလွတ်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
လက်သို့ ဆက်ဆက်ရောက်လိမ့်မည်။ မျက်နှာ
ချင်းဆိုင်၍ စကားပြောလျက်၊ တယောက်ကို
၅ တယောက်ကြည့်ရှုလျက် တွေ့ရလိမ့်မည်။– ဇေ
ဒကိကိုလည်း ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင်သွားလိမ့်
မည်။ ငါအကြည့်အရှု မလာမီတိုင်အောင်၊ ထိုမြို့
၌ နေရလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ခါလဒဲလူတို့ကို
စစ်တိုက်၍ မနိုင်ရကြဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
မူကြောင်းကို၊ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ပရော
ဖက်ပြု၍ ဟောသနည်းဟုဆို၍ ထောင်ထဲမှာ
လှောင်ထားသတည်း။

၆ ထိုအခါ ယေရမိက၊ ငါ့ဦးသို့ရောက်လာသော
ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊–
၇ သင်၏ဘထွေး ရှလ္လုံးသား ဟာနမေလသည် သင့်
ထံသို့လာ၍၊ အာနသုတ်မြို့မှာရှိသော ကျွန်ပ်
လယ်ကို သင်သည် ရွေးပိုင်သောကြောင့်၊ ဝယ်ပါ
ဟု ပြောဆိုလိမ့်မည်အကြောင်းကို ထာဝရဘု
၈ ရား မိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊– ငါ့ဘထွေးသား
ဟာနမေလသည် ငါရှိရာ ထောင်ဝင်းထဲသို့လာ
၍၊ ဗယ်ာမိန် ခရိုင်၊ အာနသုတ်မြို့၌ရှိသော
ကျွန်ုပ်လယ်ကို ဝယ်ပါလော့။ သင်သည် အမွေခံ
ပိုင်သောအခွင့်နှင့် ရွေးပိုင်သောအခွင့်ရှိသည်ဖြစ်
၍၊ ကိုယ်အဘို့ဝယ်ပါဟု ငါ့အားပြောဆို၏။ ထို
အခါ ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူသော အမှုဖြစ်
၉ ကြောင်းကို ငါသိသောကြောင့်၊– အာနသုတ်မြို့
၌ရှိသော ငါ့ဘထွေးသား ဟာနမေလ၏လယ်ကို
ငါဝယ်၍ လယ်ဘိုးငွေ တဆယ်ခုနစ်ကျပ် ကို ချိန်
၁၀ ပေးလေ၏။– စာချုပ်ကိုလည်း စီရင်၍ တံဆိပ်
ခတ်ပြီးမှ၊ သက်သေတို့ကိုခေါ်၍ ငွေကို ချိန်ခွင်
၁၁ နှင့်ချိန်ပေး၏။– ဓမ္မသတ်ထုံးစံအတိုင်း တံဆိပ်
ခတ်သောစာချုပ်တစောင်နှင့် ဖွင့်ထားသော
၁၂ လက်ခံတစောင်ကို ယူ၍၊– ဘထွေးသား ဟာန
မေလ အစရှိသော၊ စာချုပ်၌ အမည်ပါသော
သက်သေများ၊ ထောင်ဝင်းထဲမှာ ထိုင်နေသော
ယုဒလူများအပေါင်းတို့ရှေ့တွင်၊ မာသေယသား
၁၃ ဖြစ်သော နေရိ၏သားဗာရုတ်၌ အပ်လျက်၊– ဣ
သရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊–
၁၄ တံဆိပ်ခတ်သော ဤစာချုပ်တစောင်နှင့် ဖွင့်
ထားသော ဤလက်ခံတစောင်ကိုယူ၍၊ ကာလ
ကြာမြင့်စွာ တည်နေစေခြင်းငှါ မြေအိုးခွံထား
၁၅ လော့။– ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ဤပြည်၌အိမ်၊ လယ်ယာ၊ စ
ပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကို ပိုင်ရကြလေဦးမည်ဟု မိန့်
တော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောသဖြင့်၊ ထိုသူတို့ရှေ့
မှာ ဗာရုတ်ကိုမှာထားလေ၏။

၁၆ ထိုသို့ နေရိသားဗာရုတ်၌ စာချုပ်ကိုအပ်ပြီးမှ၊
ထာဝရဘုရားအား ငါဆုတောင်းသော ပဋိနာစ

၁၇ ကားဟူမူကား၊– အို အရှင်ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်သည် မဟာတန်ခိုးနှင့် လက်ရုံးတော်ကို
ဆန့်၍၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်း
တော်မူပြီ။ ကိုယ်တော် မတတ်နိုင်သောအရာ တ
၁၈ စုံတခုမျှ မရှိပါ။– ကိုယ်တော်သည် လူအထောင်
အသောင်းတို့အား ကရုဏာကျေးဇူးပြုလျက်၊ အ
ဘတို့၏အပြစ်ကို နောက်ဖြစ် သောသားတို့၏
ခေါင်းပေါ်သို့ သက်ရောက်စေတော်မူ၏။ အလွန်
ကြီးမြတ်သောဘုရား၊ မဟာတန်ခိုးတော်နှင့်
ပြည့်စုံသောဘုရားဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအ
ရှင် ထာဝရဘုရားဟူသော ဘွဲ့နာမရှိတော်မူ၏။–
၁၉ ထူးဆန်းသောအကြံကို ကြံ၍၊ ထူးဆန်းသောအ
မှုကို စီရင်တော်မူလျက်၊ လူအသီးအသီးတို့ ကျင့်
ကြံပြုမူသည်အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကို ပေးခြင်း
၄၊ လူသားများ သွားလာသော လမ်းအလုံးစုံတို့
၂၀ ကို အစဉ်ကြည့်ရှုလျက်နေတော်မူ၏။– အဲဂုတ္တု
ပြည်၊ ကလသရေလပြည် အစရှိသော လူအမျိုးမျိုး
တို့၌ နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို
ယနေ့တိုင်အောင် ပြတော်မူသဖြင့်၊ ယခုကဲ့သို့ အ
၂၁ စဉ်ကျေဉ်စောသောသိတင်း ရှိတော်မူ၏။– နိမိတ်
လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြလျက်၊ အား
ကြီးသောလက်၊ ဆန့်တော်မူသော လက်ရုံး၊ အ
လွန်ကြောက်မက်ဘွယ်သော အခြင်းအရာနှင့်တ
ကွ၊ ကိုယ်တော်၏ ကလသရေလလူတို့ကို အဲဂုတ္တု
၂၂ ပြည်မှ နှုတ်ဆောင်တော်မူ၍၊– ငါပေးမည်ဟု ဘိုး
ဘေးတို့အား ကျိန်ဆိုတော်မူသော ပြည်တည်းဟု
သော၊ နို့နှင့်ပျားရည်စီးသော ဤပြည်ကို ပေးသ
၂၃ နားတော်မူသဖြင့်၊– သူတို့သည် ဝင်၍ သိမ်းယူ
ကြသော်လည်း၊ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်၊ တ
ရားတော်လမ်းသို့ မလိုက်၊ မှာထားတော်မူသော
အကျင့်တစုံတခုကိုမျှ မကျင့်ဘဲနေသောကြောင့်၊
ယခုခံရသမျှသော ဘေးဥပဒ်တို့ကို သူတို့အပေါ်
၂၄ သို့ ရောက်စေတော်မူပြီ။– ပြအိုးမြေရိုးတို့ကို
ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ မြို့တော်ကို တိုက်ယူခြင်းငှါ
ရောက်ကြပါပြီ။ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊
ကာလနာဘေးတို့ဖြင့် တိုက်သော ခါလဒဲလူတို့
လက်သို့ မြို့တော်ကို အပ်တော်မူပြီ။ မိန့်တော်မူ
သော စကားပြည့်စုံကြောင်းကိုလည်း ကိုယ်
၂၅ တော်တိုင် မြင်တော်မူ၏။– ထိုမြို့တော်သည် ခါ
လဒဲလူတို့လက်သို့ရောက်သော်လည်း၊ အို အရှင်
ထာဝရဘုရား၊ ထိုလယ်ကို ငွေနှင့်ဝယ်၍၊ သက်
သေတို့ကို ခေါ်ထားရမည်အကြောင်း မိန့်တော်
မူပါပြီတကားဟု လျှောက်လေ၏။

၂၆ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၂၇ သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာသည်ကား၊– ငါထာ
ဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို အ
စိုးရသော ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါမတတ်နိုင်
၂၈ သောအရာ တစုံတခုရှိလိမ့်မည်လော။– သို့ဖြစ်
၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့
ကို ခါလဒဲလူတို့လက်သို့ငင်း၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
နေဗုခဒ်နေဇာ လက်သို့ငင်းငါအပ်၍၊ သူသည်
၂၉ သိမ်းယူလိမ့်မည်။– ဤမြို့ကိုတိုက်သော ခါလဒဲ
လူတို့သည် ဝင်၍ မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ ငါအမျက်
ကိုနှိုးဆော်ခြင်းငှါ၊ ဗာလဘုရားအတို့ အိမ်မိုးပေါ်
မှာ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍၊ အခြားတပါးသော ဘု
ရားတို့အတို့ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကိုပြု
ရာ အိမ်များနှင့်တကွ၊ တမြို့လုံးကို မီးလောင်စေ
၃၀ ကြလိမ့်မည်။– အကြောင်းမူကား၊ ကလသရေလ
အမျိုးသားတို့နှင့် ယုဒအမျိုးသားတို့သည်၊ ငယ်
သောအရွယ်မှစ၍ ငါ့ရှေ့မှာ ဒုစရိုက်ကိုသာ ပြု
ကြပြီ။ မိမိတို့ ပြုလေရာရာ၌ ငါ့အမျက်ကို နှိုး
၃၁ ဆော်ခြင်းငှါသာ ပြုကြပြီ။– ကလသရေလအမျိုး
၃၂ နှင့် ယုဒအမျိုးတို့၏ ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်၊ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်၊ ပရောဖက်၊ ယုဒပြည်သူ ယေရုရှလင်မြို့
သားတို့သည် ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ပြု
လေသမျှသော ဒုစရိုက်ကြောင့်၊ ဤမြို့ကို ငါ့ထံ
မှ ငါပယ်ရှားမည်အကြောင်း၊ မြို့တည်သော နေ့
မှစ၍ ယနေ့တိုင်အောင်၊ ငါ့အမျက်ထွက်၍၊ အ
၃၃ မျက်အရှိန်အားကြီးစေသော မြို့ဖြစ်၏။– သူတို့
သည် ငါ့ကိုမျက်နှာမပြုဘဲ ကျောခိုင်းကြပြီ။ ငါ
သည် စောစောထ၍ အထပ်ထပ်ဆုံးမသွန်သင်
သော်လည်း၊ ငါ၏သြဝါဒကို ခံလိုသောငှါ နားမ
၃၄ ထောင်ကြ။– ငါ၏နာမဖြင့် သမုတ်သောဗိမာန်
ကို ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော
၃၅ အရာတို့ကို သွင်းထားကြပြီတကား၊– သူတို့သား
သမီးတို့ကို မောလုပ်ဘုရားအား ပူဇော်ခြင်းငှါ၊
ဟိန္နံသား၏ချိုင့်၌ရှိသော ဗာလဘုရား၏ကုန်း
တို့ကို တည်လုပ်ကြပြီ။ ယုဒအမျိုးအပေါ်သို့ အ
ပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုမျှလောက် စက်ဆုပ်ရွံ
ရှာဘွယ်သော အမှုကို ငါမမှာထား၊ ငါအလျှင်းအ
လိုမရှိဘဲ ပြုကြပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၏။

၃၆ သို့ရာတွင်၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊
ကာလနာဘေးအားဖြင့် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်
သို့ ရောက်မည်ဟု သင်တို့ဆိုတတ်သော ဤမြို့
ကိုရည်မှတ်၍၊ ကလသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်

၃၇ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊- ငါသည် အမျက်ဟုန်းဟုန်းထွက်၍၊ အမျက်အရှိန်အား ကြီးသည်နှင့်၊ သူတို့ကိုနှင်ထုတ်ရာ တိုင်းပြည်ရှိ သမျှတို့မှ၊ တဖန်စုသိမ်း၍ ဤအရပ်သို့ ဆောင်ခဲ့
၃၈ ပြီးလျှင်၊ ငြိမ်ဝပ်စွာနေစေမည်။- သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သူတို့၏
၃၉ ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်။- ကိုယ်အကျိုးအလိုငှါ ငင်း၊ နောက်ဖြစ်လတံ့သော သားသမီးတို့၏ အကျိုးအလိုငှါငင်း၊ ငါ့ကို အစဉ် ကြောက်ရွံ့စေခြင်းငှါ တညီတညွတ်တည်း ကျင့်ကြံနိုင်သောသ
၄၀ ဘောကို ငါပေးမည်။- သူတို့ကို မစွန့်ပစ်ဘဲ အစဉ်ကျေးဇူးပြုခြင်းငှါ၊ သူတို့၌ ထာဝရပဋိညာဉ်ကို ငါထားမည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ့ထံမှ မထွက်မသွားမည်အကြောင်း၊ ငါ့ကို ကြောက်ရွံ့
၄၁ သောသဘောနှင့် ပြည့်စုံစေမည်။- သူတို့အား ကျေးဇူးပြုခြင်းအမှု၌ ငါသည် အားရဝမ်းမြောက်၍၊ ငါ့စိတ်နှလုံးနှင့် နံပိုညာဉ် အကြွင်းမဲ့ပါလျက်၊ သူတို့ကို ဤပြည်၌ ဆက်ဆက်နေရာချမည်။-
၄၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤလူမျိုး အပေါ်မှာ ကြီးစွာသော ဤဘေးဥပဒ်အပေါင်းကို ရောက်စေသည်နည်းတူ၊ ငါဂတိထားသော ကောင်းကျိုးအပေါင်းကိုလည်း ငါရောက်စေ
၄၃ မည်။- လူမရှိ၊ တိရစ္ဆာန်မရှိ ဆိတ်ညံပြီ၊ ခါလဒဲလူတို့လက်သို့ ရောက်လေပြီဟု သင်တို့ဆိုတတ်သော ဤပြည်၌၊ နောက်တဖန် လယ်ယာတို့ကို
၄၄ ရောင်းဝယ်ကြလိမ့်မည်။- ဗင်္ယာမိန်ပြည်၌၄င်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌၄င်း၊ ယုဒပြည်တွင်ရှိသော မြို့တို့၌၄င်း၊ တောင်ပေါ်မြို့၊ ချိုင့်ဝှမ်းမြို့၊ တောင်ဘက်မြို့တို့၌၄င်း၊ လူတို့သည် လယ်ယာတို့ကို ငွေနှင့်ဝယ်ခြင်း၊ စာချုပ်ကိုစီရင်ခြင်း၊ တံဆိပ်ခတ်ခြင်း၊ သက်သေတို့ကို ခေါ်ထားခြင်း အမှုများကိုပြုမြဲပြုကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော သူတို့ကို တဖန်ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၃

၁ ယေရမိသည် ဆောင်ဝင်းထဲမှာ အချုပ်ခံလျက်နေရသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဒုတိယအကြိမ် ရောက်လာ၍၊-
၂ ဤအမှုကို ပြုသောဘုရား၊ ဤအမှုကို ဖန်ဆင်းစီရင်သောဘုရား၊ ယေဟောဝါ အမည်ရှိသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊- ငါ့ကိုခေါ်လော့။ ငါထူးမည်။ ကြီးသောအရာ၊ သင်မသိနိုင်
၃ အောင် နက်နဲသောအရာတို့ကို ငါပြမည်။- ပြအိုးမြေရိုးဖြင့်၎င်း၊ ထားဖြင့်၎င်း ပြုပျက်သော ဤမြို့၏အိမ်များ၊ ယုဒရှင်ဘုရင်၏ ဘုံဗိမာန်များကို ရည်မှတ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရား
၄ သခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊- ခါလဒဲလူတို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ လာကြ၏။ ငါသည် ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်၍ ကွပ်မျက်သောသူတို့၏ အသေကောင်များနှင့် ထိုအိမ်များကို ပြည့်စေခြင်းငှါ လာကြ၏။ ထိုသူတို့၏ဒုစရိုက်များ
၅ ကြောင့်၊ ဤမြို့မှ ငါသည်မျက်နှာကိုလွှဲပြီ။- သို့ရာတွင်၊ ငါသည် ဤမြို့၏အနာကိုဆေးအုံ၍ ပျောက်စေမည်။ မြို့သားတို့သည် ကျန်းမာမည်အကြောင်း၊ မြဲသောစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံ
၆ မည်အကြောင်းကို ငါပြမည်။- သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောယုဒအမျိုးနှင့် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို တဖန်ငါဆောင်ခဲ့၍ အရင်ကဲ့သို့ တည်ဆောက်
၇ မည်။- သူတို့သည် ငါ့ကိုပြစ်မှားသမျှသောအပြစ်တို့ကို ငါဖြေရှင်းမည်။ ငါ့ကိုပြစ်မှား၍ ငါ၏တရားကို လွန်ကျူးသမျှသောအပြစ်တို့ကို ငါ
၈ လွှတ်မည်။- ဤမြို့သည် ငါဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း၊ မြေပေါ်မှာ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့တွင် ချီးမွမ်းစရာအကြောင်း၊ ဂုဏ်အသရေတော်ကျော်စောစရာအကြောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဤမြို့သားတို့အား ငါပြုသမျှသောကျေးဇူးကို လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကြားသိကြလိမ့်မည်။ ဤမြို့၌ ငါပြုစုသမျှသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုထောက်၍ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။
၉ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူမရှိ၊ တိရစ္ဆာန်မရှိ၊ ဆိတ်ညံပြီဟု သင်တို့ဆိုတတ်သော ဤအရပ်၌၄င်း၊ လူမရှိ၊ တိရစ္ဆာန်မရှိ၊ နေသောသူမရှိ၊ ဆိတ်ညံသောယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှ
၁၀ လင်လမ်းများတို့၌၄င်း၊- နောက်တဖန် ဝမ်းမြောက်သောအသံ၊ ရွှင်လန်းသောအသံ၊ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သားအသံ၊ မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးအသံ၊ ထာဝရဘုရားသည် ကောင်းမြတ်တော်မူ၍ ကရုဏာတော်သည် အစဉ်အမြဲတည်သောကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့ဟုဆိုသော သူတို့၏အသံ၊ ချီးမွမ်းရာပူဇော်သက္ကာကို ဗိမာန်တော်သို့ ဆောင်ခဲ့သော သူတို့၏ အသံကို ကြားရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော ပြည်သားတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့၍၊ အရင်ကဲ့သို့
၁၁ နေစေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ကောင်းကင်ဗိုလ်

ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
လူမရှိ၊ တိရစ္ဆာန်မရှိ၊ ဆိတ်ညံသော ဤအရပ်
တွင်၊ မြို့ရွာရှိသမျှတို့၌ သိုးစုကိုထိန်းသော သိုး
၁၃ ထိန်းနေရာရှိလေဦးမည်။– တောင်ပေါ်မြို့၊ ချိုင့်
ထဲမြို့၊ တောင်ဘက်မြို့၊ ဗင်္ယာမိန်ပြည်၊ ယေရုရှ
လင်မြို့ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၊ ယုဒမြို့များတို့၌၊
သိုးစုကိုရေတွက်သော သူ၏လက်အောက်မှာ၊
သိုးစုတို့သည် တဖန်ရောက်သွားကြလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးသားတို့၌ ငါ
ထားသောဂတိအတိုင်း ကျေးဇူးပြုရသော အချိန်
၁၅ ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။– ထိုကာလအခါ
သန့်ရှင်းသောအညွှန့်ကို ဒါဝိဒ်အတို့ ငါပေါက်စေ
၍၊ သူသည် မြေကြီးပေါ်မှာ တရားသဖြင့် ဖြောင့်
၁၆ မတ်စွာ စီရင်လိမ့်မည်။– ထိုကာလ၌ ယုဒပြည်
သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ယေရုရှလင်
မြို့သည်လည်း ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။ ထိုမြို့
သည် ယေဟောဝါဓေဒကနု ဟူသော ဘွဲ့နာမရှိ
၁၇ လိမ့်သတည်း။– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
ကား၊ ဣသရေလနန်းတော်ပေါ်မှာ ထိုင်ရသော
၁၈ ဒါဝိဒ်မင်းရိုးမင်းစဉ်သည် အလျှင်းမပြတ်ရ။– ဘို
ရှေ့မှာ မီးရှို့ရာယဇ်ကို ပူဇော်လျက်၊ ဘောဇဉ်ပူ
ဇော်သက္ကာကို မီးရှို့လျက်၊ ယဇ်ပူဇော်ရာဝတ်ကို
အစဉ်ပြုရသော လေဝိသား ယဇ်ပုရောဟိတ်ရိုး
လည်း အလျှင်းမပြတ်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၂၀ သည် ယေရမိသို့ရောက်၍၊– ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ငါထားသောနေ့ပဋိညာဉ်နှင့်
ညဉ့်ပဋိညာဉ်တရားကို သင်တို့သည် ဖျက်၍၊
နေ့ညဉ့်အပိုင်းအခြား မရှိစေခြင်းငှါ တတ်နိုင်
၂၁ လျှင်၊– ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်၌ ငါထားသောပဋိညာဉ်
ဖျက်၍၊ ဒါဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာစိုးစံရသော
ဒါဝိဒ်မင်းရိုးသည် ပြတ်လိမ့်မည်။ ငါ၏အမှုထမ်း
လေဝိသားယဇ်ပုရောဟိတ်ရိုးလည်း ပြတ်လိမ့်
၂၂ မည်။– မိုဃ်းကောင်းကင်တန်ဆာတို့ကို မရေ
တွက်နိုင်၊ သမုဒ္ဒရာသဲလုံးတို့ကို တောင်းတင်း
နှင့် မခြေနိုင်အောင် များပြားသကဲ့သို့၊ ငါ့ကျွန်ဒါ
ဝိဒ်၏အမျိုးကိုငင်း၊ ငါ၏အမှုထမ်းလေဝိသားတို့
ကိုငင်း ငါများပြားစေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၂၄ သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာသည်ကား၊– ထာဝ
ရဘုရား ရွေးကောက်သော လူမျိုးနှစ်မျိုးကို တ
ဖန်ပယ်တော်မူပြီဟု ဤလူတို့ပြောတတ်သော
စကားကို သင်သည်ဆင်ခြင်ပြီလော။ ထိုသို့သူ
တို့သည် ငါ၏လူမျိုးကို လူမျိုးကဲ့သို့မမှတ်၊ မထီ
၂၅ မဲ့မြင်ပြုကြပြီ။– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
ကား၊ နေ့နှင့် ညဉ့်အတို့ ငါ၏ပဋိညာဉ် မရှိလျှင်
ငင်း၊ မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတရားတို့ကို
၂၆ ငါမစီရင်လျှင်ငင်း၊– အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာ
ကုပ်အမျိုးကို အုပ်စိုးရသော မင်းအရာ၌၊ ယာ
ကုပ်အမျိုးနှင့် ငါ့ကျွန်ဒါဝိဒ်၏အမျိုး သားစဉ်မြေး
ဆက်ထဲက ငါရွေးချယ်မခန့်ထားဘဲ စွန့်ပစ်မည်။
သို့မဟုတ် သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော ထိုသူတို့
ကို တဖန်ငါဆောင်ခဲ့၍ ကယ်မသနားမည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၃၄

၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီး
သည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်း၊ အစိုးရတော်မူသမျှ
သော တိုင်းနိုင်ငံသား၊ လူမျိုးအသီးအသီး အ
ပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ယေရုရှလင်မြို့ကိုငင်း၊ ထို
မြို့နှင့်ဆိုင်သမျှသော မြို့ရွာတို့ကိုငင်း တိုက်
သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ယေရမိသို့ရောက်၍၊– ဣသရေလအမျိုး
၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိကို သွား
၍ပြောရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ ဤမြို့ကို ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်လက်သို့ ငါ
၃ အပ်၍၊ သူသည် မီးရှို့လိမ့်မည်။– သင်သည် ထို
မင်းလက်နှင့် မလွတ်ရ။ စင်စစ် သင့်ကိုဘမ်းဆီး
၍ ထိုမင်းလက်သို့ အပ်ကြလိမ့်မည်။ သင်သည်
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ တ
ယောက်နှင့်တယောက် စကားပြောရလိမ့်မည်။
၄ ဗာဗုလုန်မြို့သို့လည်း သွားရလိမ့်မည်။– သို့ရာ
တွင်၊ ယုဒရှင်ဘုရင် ဇေဒကိမင်းကြီး၊ ထာဝရဘု
ရား၏စကားတော်ကို နားထောင်လော့။ မင်း
ကြီးကို ရဉ်မှတ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ သင်သည် ထားဖြင့်အသေမခံရ။–
၅ ငြိမ်ဝပ်စွာသေ၍ သင့်ရှေ့မှာ စိုးစံသော ဘိုးတော်
ဘေးတော်တို့အဘို့ ပြုဘူးသည်နည်းတူ၊ သင့်အ
ဘို့ နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့လျက်၊ ဩ သခင်ဟူ၍ ငို
ကြွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်၊ ငါပြောထားပြီဟု
၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ဗာဗုလုန် ရှင်ဘု
ရင်၏ဗိုလ်ခြေတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ကိုငင်း၊–
၇ ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့၍ ကျန်ကြင်းသောမြို့၊ လာခိရှ
မြို့၊ အဇေကာမြို့ တည်းဟူသော ယုဒပြည်၌

To Contents

ကျန်ကြွင်းသော မြို့တို့ကိုလည်း တိုက်သောအခါ၊ ပရောဖက်ယေရမိသည် ထိုစကားအလုံးစုံတို့ကို ယုဒရှင်ဘုရင်ဧဒေကိအား ဆင့်ဆိုလေ၏။

၈၊၉ ယေရှုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့သည် အသီးအသီး စေစားသော ယုဒညီအစ်ကိုချင်း၊ အစေခံရသော ဟေဗြဲအမျိုး ကျွန်ယောကျ်ား မိန်းမတို့ကို နောက်တဖန် မစေစားဘဲ လွှတ်စေခြင်းငှါ၊ ဧဒေကိမင်းကြီးသည် လွှတ်ခြင်းတရားကိုစီရင်မည်ဟု ဝန်ခံပြီးသည်နောက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ရောက်လာ

၁၀ ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ဝန်ခံသောမျှမ်းမတ်၊ ဆင်းရဲသားအပေါင်းတို့သည် အသီးအသီးစေစားသော ကျွန်ယောကျ်ား မိန်းမတို့ကို နောက်တဖန် မစေစားဘဲလွှတ်ရမည်ဟု ကြားသောအခါ၊

၁၁ နားထောင်၍ လွှတ်လိုက်ကြ၏။– နောက်တဖန် ပြောင်းလဲ၍ ယခင်လွှတ်ပြီးသော ကျွန်ယောကျ်ား မိန်းမတို့ကို ခေါ်ပြန်၍ အစေကျွန်ခံစေကြ၏။–

၁၂ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော် သည် ယေရမိသို့ရောက်၍၊– ဣသရေလအမျိုး ၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ဘိုးဘေးများကို ကျွန်ခံနေရာ အဲ

၁၄ ဂုတ္တာပြည်မှ ငါနှုတ်ဆောင်သောအခါ။– သင်တို့သည် အသီးအသီးဝယ်သော ညီအစ်ကိုချင်း ဟေဗြဲအမျိုးသားတို့ကို ခုနစ်နှစ်စေ့လျှင် လွှတ်ရမည်။ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး သင်တို့၌ အစေကျွန်ခံပြီးမှ၊ လွှတ်သောအခွင့်ကို ပေးရမည်ဟု ပညတ်သော်လည်း၊ သင်တို့ ဘိုးဘေးများတို့သည် ငါ့စကားကို နားမထောင်၊ နားကို ပိတ်လျက်နေကြ

၁၅ ၏။– သင်တို့သည် ယခုမှာပြောင်းလဲ၍၊ အသီးအသီး အိမ်နီးချင်းတို့အား လွှတ်ရသောအခွင့်ကို ထင်ရှားစွာ စီရင်သဖြင့်၊ ငါ့ရှေ့၌ တရားသောအမှုကိုပြုလျက်၊ ငါနာမဖြင့် သမုတ်သော ဗိမာန်တော်၌ ငါ့ရှေ့မှာ ဝန်ခံခြင်း ပဋိညာဉ်ကို ပြုကြ

၁၆ သော်လည်း၊– တဖန် ပြောင်းလဲ၍ ငါ၏နာမကို ရွှတ်ချလျက်၊ အသီးအသီး ရှင်းရှင်းလွှတ်ဘူးသော ကျွန်ယောကျ်ား မိန်းမတို့ကို ခေါ်ပြန်၍

၁၇ အစေကျွန်ခံစေကြပြီတကား။– ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် အသီးအသီး ညီအစ်ကိုချင်း၊ အိမ်နီးချင်းတို့အား လွှတ်ရသောအခွင့်ကို ထင်ရှားစွာမစီရင်၊ ငါ့စကားကို နားမထောင်သောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သင်တို့အတို့၊ ထားဘေး၊ ကာလနာဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး တို့အား လွှတ်သောအခွင့်ကို ထင်ရှားစွာစီရင်၍၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌ အနှောင့်အရှက်

၁၈ ခံစေမည်။– နွားသငယ်ကို ထက်ခြမ်းခွဲ၍၊ အလယ်သို့ ရောက်သွားလျက်၊ ငါ့ရှေ့မှာပြုသော ဝန်ခံခြင်းပဋိညာဉ် စကားအတိုင်းမကျင့်၊ ငါ၏ပ

၁၉ ဋိညာဉ်ကို ဖျက်သောသူတည်းဟူသော၊– ယုဒမင်း၊ ယေရုရှလင်မင်း၊ မှူးမတ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အစရှိသော၊ နွားသငယ် ထက်ခြမ်းအလယ်သို့ ရောက်သွားသော ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့

၂၀ ကို၊– သူတို့ရန်သူများ လက်သို့ငင်း၊ သတ်ချင်သောသူများ လက်သို့ငင်း ငါအပ်မည်။ သူတို့အသေကောင်များတို့သည် မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်နှင့် တောသားရဲများ စားစရာဘို့ ဖြစ်ကြလိမ့်

၂၁ မည်။– ယုဒရှင်ဘုရင် ဧဒေကိမှစ၍ မှူးတော်မတ်တော်တို့ကို သူတို့ရန်သူများ လက်သို့ငင်း၊ သတ်ချင်သောလူများ လက်သို့ငင်း၊ ယခုလွှဲသွားသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေများလက်

၂၂ သို့ငင်း ငါအပ်မည်။– ငါသည် အမိန့်တော်ပေး၍ သူတို့ကို ဤမြို့သို့ ပြန်လာစေမည်။ သူတို့သည် တိုက်ယူ၍ မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း၊ ယုဒမြို့ရွာတို့ကို လူဆိတ်ညံရာအရပ်ဖြစ်စေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၅

၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိသား ယောယကိမ်မင်းလက်ထက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်

၂ သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာသည်ကား၊– သင်သည် ရေခပ်အမျိုးသားတို့အိမ်သို့သွား၍၊ သူတို့နှင့် နှုတ်ဆက်ပြီးမှ၊ ဗိမာန်တော် အခန်းတခန်းထဲသို့ ခေါ်သွင်း၍ စပျစ်ရည်ကို တိုက်ပေးလော့

၃ ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– ငါသည် ဟာဗဒိညာသားဖြစ်သော ယေရမိ၏သားယာဇညာမှစ၍၊ သူ၏ညီအစ်ကိုတို့နှင့် သားများအပေါင်း၊ ရေခပ်အမျိုးသား အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊– ဗိမာန်တော်အတွင်း၊ တံခါးစောင့်ရှလ္လုံသား မာသေယ၏အခန်းအပေါ်၊ မှူးတော်မတ်တော် စည်းဝေးရာအခန်းနားမှာ ဘုရားသခင်၏လူ ဣဂဒါလိသား ဟာနန်၏သားတို့နေသောအခန်းထဲသို့

၅ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊– ထိုရေခပ် အမျိုးသားတို့ရှေ့၌ စပျစ်ရည်နှင့် ပြည့်သောအိုးများနှင့် ခွက်ဖလားတို့ကို ထည့်၍၊ စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြပါ

၆ ဟု သူတို့အားဆို၏။– သူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် စပျစ်ရည်ကို မသောက်ပါ။ အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့ အမျိုး၏အဘ ရေခပ်၏

သား ယောနဒပ်က၊ သင်တို့မှစ၍ သားစဉ်မြေး
ဆက်တို့သည် စပျစ်ရည်ကို မသောက်ရကြ။–
၇ အိမ်ကိုလည်း မဆောက်ရ၊ မျိုးစေ့ကိုလည်း မ
ကြဲရ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုလည်း မစိုက်ရ၊ မရှိစေရ
ကြ။ သင်တို့သည် ဧည့်သည်ဖြစ်လျက် နေသော
ပြည်၌ အသက်တာရှည်မည်အကြောင်း၊ တ
သက်လုံး တဲနှင့်သာနေရကြမည်ဟု အကျွန်ုပ်တို့
၈ ကို မှာထားပါပြီ။– ထိုကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
မယားသားသမီးနှင့်တကွ တသက်လုံး စပျစ်
၉ ရည်ကိုမသောက်။– နေစရာဘို့အိမ်ကိုလည်း မ
ဆောက်။ စပျစ်ဥယျာဉ် မရှိ။ လယ်ယာမရှိ၊ မျိုး
၁၀ စေ့မရှိ။– တဲနှင့်သာနေ၍ အကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးဏ်
အဘ ရေခပ်သားယောနဒပ်မှာထားသမျှသော
စကားကို နားထောင်လျက်၊ အဘယောနဒပ် မှာ
၁၁ ထားသမျှအတိုင်း ပြုကြပါပြီ။– ဗာဗုလုန်ရှင်ဘု
ရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဤပြည်သို့လာသောအ
ခါ၊ အကျွန်ုပ်တို့က၊ လာကြ။ ယေရှုရှလင်မြို့သို့
သွားကြကုန်အံ့။ ခါလဒဲစစ်သူရဲတို့နှင့် ရှုရိစစ်သူ
ရဲတို့ကို ကြောက်စရာရှိသည်ဟု အချင်းချင်း
ပြောဆို၍၊ ယခုယေရှုရှလင်မြို့၌ နေကြပါသည်
ဟု ဆိုကြ၏။

၁၂ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာ၍၊ ဣသရေလအ
မျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည်
ယုဒပြည်သူ၊ ယေရှုရှလင်မြို့သားတို့ ရှိရာသို့
သွား၍၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုနားထောင်အံ့
သောငါ ဆုံးမခြင်းကို မခံကြသလောဟု ထာဝရ
၁၄ ဘုရား မေးတော်မူ၏။– စပျစ်ရည်ကို မသောက်
ရဟု၊ ရေခပ်သားယောနဒပ်သည် မိမိသားတို့၌
ထားသော ပညတ်စကားအတိုင်း၊ သူတို့သည်
ကျင့်၍ ယနေ့တိုင်အောင် စပျစ်ရည်ကို မသောက်
ဘဲ နေလျက်၊ အဘ၏ပညတ်စကားကို နား
ထောင်ကြ၏။ ငါသည် စောစောထ၍ သင်တို့ကို
အထပ်ထပ်ပြောသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့စ
၁၅ ကားကို နားမထောင်ကြ။– ငါ၏ကျွန် ပရောဖက်
အပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ ငါသည် စောစောထ၍
သင်တို့ရှိရာသို့ အထပ်ထပ်စေလွှတ်လျက်၊ သင်
တို့အသီးအသီး လိုက်သော အဓမ္မလမ်းကို ရှောင်
ကြလော့။ သင်တို့အကျင့်ကို ပြုပြင်ကြလော့။
အခြားတပါးသော ဘုရားနောက်သို့ မလိုက်၊
ဝတ်မပြုကြနှင့်။ ဤစကားကို နားထောင်လျှင်၊
သင်တို့နှင့် သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေး
သောပြည်၌ နေရကြလိမ့်မည်ဟု မှာလိုက်သော်
လည်း၊ သင်တို့သည် နားကိုပိတ်လျက်၊ ငါ့စကား
၁၆ ကို နားမထောင်ဘဲနေကြပြီ။– ရေခပ်သားဖြစ်
သော ယောနဒပ်၏သားမြေးတို့သည် မိမိတို့အ
ဘ မှာထားသောစကားအတိုင်း ကျင့်ကြ၍၊ ဤ
လူမျိုးသည် ငါ့စကားကို နားမထောင်သော
၁၇ ကြောင့်၊– ကြသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ဩဗိမ်းသမျှ
သော ဘေးဥပဒ်တို့ကို ယုဒပြည်သူ၊ ယေရှုရှလင်
မြို့သား အပေါင်းတို့အပေါ်သို့ ရောက်စေမည်။
အကြောင်းမူကား၊ ငါပြောသော်လည်း၊ သူတို့
သည် နားမထောင်ကြ။ ခေါ်သော်လည်း မထူး
ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ ရေခပ်အမျိုးသားတို့အားလည်း၊ ယေရမိဆင့်
ဆိုသော၊ ကြသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ အ
မိန့်တော်ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် သင်တို့အဘ
ယောနဒပ်၏ ပညတ်စကားကိုနားထောင်၍၊ သူ
စီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှအတိုင်း ကျင့်စောင့်သောကြောင့်၊–
၁၉ ရေခပ်သားယောနဒပ်အမျိုး၌ ငါ့အမှုထမ်းတို့
သည် အစဉ်ရှိကြလိမ့်မည်ဟု ကြသရေလအမျိုး
၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာ
ဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၆

၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိသား ယောယကိမ်မင်း
နန်းစံလေးနှစ်တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်က
ပတ်တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်လာသည်
၂ ကား၊– သင်သည် စာလိပ်ကိုယူပြီးလျှင်၊ ယောရှိ
မင်းလက်ထက်၌ သင့်အား ငါပြောသော နေ့မှစ
၍ ယနေ့တိုင်အောင် ကြသရေလပြည်၊ ယုဒပြည်
အစရှိသော ခပ်သိမ်းသော တိုင်းပြည်တို့ကို ငါ
ခြိမ်းသမျှသော စကားအတိုင်း ရေးထားလော့။–
၃ ယုဒအမျိုးတို့၌ပြုမည်ဟု ငါကြံစည်သမျှသော
ဘေးဥပဒ်တို့ကို သူတို့သည် ကြားသောအခါ၊ သူ
တို့ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ငါလွှတ်မည်အကြောင်း၊
အသီးအသီးလိုက်ဘူးသော အဓမ္မလမ်းတို့ကို
ရှောင်ကောင်း ရှောင်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ
၄ ၏။– ထိုအခါယေရမိသည် နေရိသားဗာရုတ်ကို
ခေါ်ပြီးလျှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှသော
စကားတော်တို့ကို ပြန့်ပြောသည်အတိုင်း၊ ဗာ
၅ ရုတ်သည် စာလိပ်၌ ရေးထားလေ၏။– ယေရမိ
ကလည်း၊ ငါသည် အချုပ်ခံလျက် နေရသော

To Contents

ကြောင့်၊ ဗိမာန်တော်သို့ မသွားနိုင်။– သင်သွားလော့။ ငါပြန်ပြောသည်အတိုင်း၊ သင်သည် စာလိပ်၌ ရေးထားသော ထာဝရဘုရား၏ စကားတော်တို့ကို၊ အစာရှောင်သော နေ့တွင်၊ ဗိမာန်တော်၌ရှိသော သူတို့အား ဘတ်လော့။ အမြို့မြို့ အရွာရွာကလာသော ယုဒလူတို့အားလည်း ဘတ်လော့။– သူတို့သည် အသီးအသီးလိုက်ဘူးသော အဓမ္မလမ်းကိုရောင်လျက်၊ ထာဝရဘုရား အား ပြုပ်ဝပ်၍ဆုတောင်းကောင်း ဆုတောင်း ကြလိမ့်မည်။ ဤလူမျိုး၌ ထာဝရဘုရား ခြိမ်းတော်မူသော အမျက်ဒေါသသည် အလွန်ပြင်း ထန်ပေ၏ဟု ဗာရုတ်အား မှာထားလေ၏။– ထို သို့ ပရောဖက်ယေရမိ မှာထားသမျှအတိုင်း၊ နေရိသားဗာရုတ်သည် ပြု၍၊ ထာဝရဘုရား၏စကားတော်ပါသောစာကို ဗိမာန်တော်၌ ဘတ်လေ၏။

ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိသားယောယကိမ်မင်း နန်းစံငါးနှစ်၊ နဝမလတွင် ယေရုရှလင်မြို့သား အပေါင်းတို့နှင့်၊ ယုဒမြို့ရွာမှ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်လာသော သူအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အစာရှောင်ရာအချိန်ကို ကြော်ငြာကြ၏။– ထိုအခါ ဗာရုတ်သည် ဗိမာန်တော်တံခါးသစ်နားမှာ၊ အထက်တန်တိုင်းအတွင်း၊ စာရေးတော်ရှာဖန်သား ဂေမရိ၏အခန်း၌၊ ယေရမိစီရင်သောစာကို လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ဘတ် လေ၏။– ထိုစာ၌ပါသမျှသော ထာဝရဘုရား၏စကားတော်တို့ကို ရှာဖန်သားဖြစ်သော ဂေမရိ၏သားဗိက္ခာယသည် ကြားလျှင်၊– နန်းတော်အတွင်း၊ စာရေးတော် အခန်းသို့ သွား၍၊ စာရေးတော် ဧလိရှမာ၊ ရှေမာယသား ဒေလာယ၊ အာခဗော်သား ဧလနာသန်၊ ရှာဖန်သား ဂေမရိ၊ ဟာနနိသား ဇေဒကိအစရှိသော မှူးတော်မတ်တော် အပေါင်းတို့သည် ထိုင်လျက်ရှိကြ၏။– ထိုအခါ ဗာရုတ်သည် လူများတို့အား ဘတ်သောစာထဲက မိက္ခာယကြားသမျှသော စကားတို့ကို ပြန် ပြောလေ၏။– ထိုမင်းအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ကုရှိ၊ ရှေလမိ၊ နာသနိတို့မှ ဆင်းသက်သော ယေဟုဒိကို ဗာရုတ်ထံသို့ စေလွှတ်လျက်၊ သင်သည် လူများတို့အား ဘတ်သောစာလိပ်ကို သင့်လက်နှင့်ကိုင်၍ လာခဲ့ဟုခေါ်ကြ၏။ နေရိသား ဗာရုတ်သည်လည်း၊ စာလိပ်ကိုကိုင်၍ လာ၏။– သူတို့ကလည်း ထိုင်လော့။ ငါတို့အား ဘတ်လော့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ ဗာရုတ်သည် သူတို့ရှေ့မှာ ဘတ်လေ၏။– ထိုစကားအလုံးစုံတို့ကို မင်းများတို့သည် ကြားလျှင်၊ အချင်းချင်း ကြောက်ရွံ့သောစိတ်ရှိ၍၊ ငါတို့သည် ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို ရှင်ဘုရင်အား ဆက်ဆက် ကြားလျှောက်ရ မည်ဟု ဗာရုတ်ကို ဆိုကြ၏။– တဖန် သင်သည် ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို သူ့နှုတ်မြွက်သည်အတိုင်း အဘယ်သို့ ရေးထားသနည်းဟု မေးမြန်း လျှင်၊– ဗာရုတ်က၊ သူသည် ဤစကားအလုံးစုံတို့ကို နှုတ်မြွက်၍၊ အကျွန်ုပ်သည် မှင်နှင့် ရေးထား ပါ၏ဟု ပြန်ပြောသော်၊– မင်းများတို့က၊ သင် သွားလော့။ ယေရမိနှင့်အတူ ပုန်းရှောင်၍နေလော့။ အဘယ်မှာနေသည်ကို တစုံတယောက် မျှ မသိစေနှင့်ဟု ဗာရုတ်အားမှာခဲ့၍၊– စာလိပ်ကို စာရေးတော်ဧလိရှမာ၏ အခန်း၌ထားပြီးမှ နန်းတော်အတွင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ဝင်၍၊ ထိုအမှုကို အကုန်အစင်လျှောက်ကြ၏။

ရှင်ဘုရင်သည် ထိုစာလိပ်ကိုယူချေဟု၊ ယေဟုဒိကို စေလွှတ်သဖြင့်၊ ယေဟုဒိသည် စာရေးတော်ဧလိရှမာ၏ အခန်းထဲကယူ၍၊ ရှင်ဘုရင် အစရှိသော အထံတော်၌ရပ်နေသော မှူးမတ်အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ဘတ်လေ၏။– ထိုအခါ နဝမလဖြစ်၍၊ ရှင်ဘုရင်သည် ဆောင်းကာလ၌ စံပျော်ရာနန်းအခန်းတွင် ထိုင်၍၊ ရှေ့တော်၌ မီးမယ် ဖျူးပေါ်မှာ မီးခဲပုံရှိ၏။– ယေဟုဒိသည် သုံးလေးခဏ်းလောက် ဘတ်မိလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်သည် စာရေး၏ထားနှင့်လိုး၍ မီးမယ်ဖျူးပေါ်မှာရှိသော မီးထဲသို့ စာလိပ်ကို ချပစ်လျှင်၊ အကုန်အစင် ကျွမ်းလောင်လေ၏။– ရှင်ဘုရင်မှစ၍၊ ထိုစကားအလုံးစုံတို့ကို ကြားသော ရှင်ဘုရင်၏ ကျွန်တော်ကြမ္မ မကြောက်၊ မိမိအဝတ်ကိုလည်း မဆုတ်ကြ။– ရှင်ဘုရင်သည် စာလိပ်ကို မီးမရှို့စေခြင်းငှါ၊ ဧလနာသန်၊ ဒေလာယ၊ ဂေမရိတို့သည် တောင်းပန်သော်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် သူတို့စကားကို နားမထောင်။– တဖန် ရှင်ဘုရင်သည် စာရေးဗာရုတ်နှင့် ပရောဖက်ယေရမိကို ဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ၊ သားတော် ယေရမေလ၊ အာဇရေလသား စရာယ၊ အာဗဒေလသား ရှေလမိတို့ကို စေလွှတ်လေ၏။ သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကို ဝှက်ထားတော်မူ၏။

ယေရမိနှုတ်မြွက်သည်အတိုင်း ဗာရုတ်ရေးထားသော ထိုစာလိပ်ကို ရှင်ဘုရင်မီးရှို့သော နောက်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော် သည် ယေရမိသို့ရောက်လာသည်ကား၊– သင်

သည် အခြားသောစာလိပ်ကိုယူ၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောယကိမ်မိမီးရှို့သော အရင်စာလိပ်၌ ပါသမျှသော စကားရင်းအတိုင်း ရေးထားလေ၌။-
၂၉ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောယကိမ်အားပြောဆိုရမည်မှာ၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဆက်ဆက်လာ၍ ဤပြည်ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလိမ့်မည်ဟူသောစကားကို အဘယ်ကြောင့် ရေးထားသနည်းဟု သင်သည်ဆို၍ စာလိပ်ကိုမီးရှို့ပြီ။- ထို
၃၀ ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒရှင်ဘုရင်ယောယကိမ်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်သည် ဒါဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ မထိုင်ရ။ သူ၏အသေကောင်ကို နေ့အချိန်၌ နေပူထဲသို့၎င်း၊ ည၌အချိန်၌ နှင်းခဲထဲသို့၎င်း ပစ်
၃၁ လိုက်ကြလိမ့်မည်။- သူမှစ၍ သူ၏သားမြေးတို့ကိုလည်း၊ သူ၏ကျွန်တို့ကိုလည်း၊ အပြစ်နှင့်အလျောက်ငါစီရင်မည်။ သူတို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့သူ ယုဒပြည်သားတို့သည် နားမထောင်၊ သူတို့အပေါ်သို့ ငါဖြိမ်းသမျှသော ဘေးဥပဒ်တို့ကို ရောက်စေ
၃၂ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထိုအခါ ယေရမိသည် အခြားသောစာလိပ်ကိုယူ၍၊ နေရိသား စာရေးဗာရုတ်အား ပေးသဖြင့်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောယကိမ် မီးရှို့သောစာ၌ ပါသမျှသော စကားတို့ကို ယေရမိသည် နှုတ်ဖြင့်ဆို၍၊ ဗာရုတ်သည် ရေးထား၏။ အလားတူသော စကားအများကိုလည်း ထပ်၍သွင်းရ၏။

၃၇

၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယုဒရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားသော ယောယကိမ်သားခေါနိအရာ၌၊ ယောရှိမင်းကြီး၏သား ဇေဒ
၂ ကိမင်းကြီးသည် နန်းထိုင်လေ၏။- ထာဝရဘုရားသည် ယေရမိအားဖြင့် မိန့်တော်မူသောစကားတော်တို့ကို၊ ထိုမင်းကြီးအစရှိသော ကျွန်များ၊ ပြည်သူပြည်သားများတို့သည် နားမထောင်ဘဲနေကြ၏။
၃ တရံရောအခါ ဇေဒကိမင်းကြီးသည်၊ ရှေလမိသား ယေဟုကလနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ် မာသေယသား ဇေဖနိတို့ကို ပရောဖက်ယေရမိထံသို့ စေလွှတ်၍၊ ငါတို့အတွို့ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝ
၄ ရဘုရားအား ဆုတောင်းပါလေ့ဟု မှာလိုက်၏။- ထိုအခါ ယေရမိသည် ထောင်ထဲသို့မရောက်သေး။ လူများတို့နှင့် ပေါင်းဘော်လျက်
၅ နေသေး၏။- ယေရုရှလင်မြို့ကိုဝိုင်းသော ခါလဒဲလူတို့သည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ဖာရောဘုရင်၏ဗိုလ်ခြေများစစ်ချီ၍ လာကြောင်းကိုကြားလျှင်၊
၆ ထိုမြို့မှ ထွက်သွားကြပြီ။- ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ပရောဖက်ယေရ
၇ မိသို့ရောက်၍၊- ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ့ကိုမေးလျှောက်စေခြင်းငှါ၊ သင့်ကိုမှာလိုက်သော ယုဒရှင်ဘုရင်အား ဤသို့ပြန်ပြောလော့။ သင်တို့ကိုစစ်ကူခြင်းငှါလာသော ဖာရောဘုရင်၏ဗိုလ်ခြေတို့သည် သူတို့နေရင်း အဲဂုတ္တုပြည်သို့
၈ ပြန်သွားကြလိမ့်မည်။- ခါလဒဲလူတို့သည်လာပြန်၍၊ ဤမြို့ကိုတိုက်ယူပြီးလျှင် မီးရှို့ကြလိမ့်
၉ မည်။- ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ် ခါလဒဲလူတို့သည် ငါတို့ထံမှ ထွက်သွားကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၍ ကိုယ်ကိုကိုယ် မလှည့်စားကြနှင့်။ သူတို့သည်ထွက်၍ မသွားရကြ။-
၁၀ ထိုမျှမက၊ သင်တို့ကိုစစ်တိုက်သော ခါလဒဲစစ်သူရဲအပေါင်းတို့ကို သင်တို့သည် လုပ်ကြသဖြင့်၊ သူတို့တွင် ဒဏ်ချက်ထိသော သူသက်သက်ကျန်ကြွင်းသော်လည်း၊ သူတို့သည် အသီးအသီးမိမိတို့တဲ၌ထ၍၊ ဤမြို့ကို မီးရှို့ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၁ ခါလဒဲစစ်သူရဲတို့သည် ဖာရောဘုရင်၏ဗိုလ်ခြေတို့ကိုကြောက်ရွံ့၍၊ ယေရုရှလင်မြို့မှ ဆုတ်
၁၂ သွားကြသောအခါ၊- ယေရမိသည် မိမိအမျိုး၌ မိမိအမွေဥစ္စာကိုခံအံ့သောငှါ၊ ဗင်္ယာမိန်ပြည်သို့သွားမည်ဟု အကြံရှိ၍ ယေရုရှလင်မြို့မှ ထွက်
၁၃ သွားလေ၏။- ဗင်္ယာမိန်တံခါးဝသို့ရောက်သောအခါ၊ ဟာနနိသားဖြစ်သော ရှေလမိ၏သားကင်းမျူးကြီးရိယက၊ သင်သည် ခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့ ကူးသွားပါသည်တကားဟုဆိုလျက်၊ ပရော
၁၄ ဖက်ယေရမိကို ဘမ်းဆီးလေ၏။- ယေရမိကလည်း၊ မဟုတ်ပါ။ ခါလဒဲလူတို့ဘက်သို့ ငါမကူးမသွားပါဟုဆိုသော်လည်း၊ ကြရိယသည် နားမထောင်ဘဲ၊ ယေရမိကိုယူ၍ မင်းများထံသို့ ပို့
၁၅ ဆောင်လေ၏။- မင်းများတို့သည် အမျက်ထွက်၍ ယေရမိကို ရိုက်ပြီးမှ၊ စာရေးတော်ယောနသန်၏အိမ်၌ လှောင်ထားကြ၏။ ထိုအိမ်ကို လှောင်အိမ်လုပ်နှင့် သတည်း။
၁၆ ယေရမိသည် အိမ်အောက်မြေတွင်း၊ လှောင်အိမ်ထဲသို့ရောက်၍၊ နေ့ရက်များစွာနေရသော
၁၇ နောက်၊- ဇေဒကိမင်းကြီးသည် လူကိုစေလွှတ်

To Contents

၍ ယေရမိကိုနှုတ်ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်က
ပတ်တော်ရှိသလောဟု နှန်းတော်၌ တိတ်ဆိတ်
စွာမေးမြန်းလျှင်၊ ယေရမိက၊ နှုတ်ကပတ်တော်
ရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်
လက်သို့ ရောက်ပါလိမ့်မည်ဟု ပြန်လျှောက်
၁၈ ၏။– တဖန် ယေရမိက၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်
တော်ကို ပြစ်မှားသလော။ ကိုယ်တော်၏ကျွန်
တို့ကို ပြစ်မှားသလော။ ဤလူမျိုးကို ပြစ်မှားသ
လော။ အဘယ်မည်သောအပြစ်ကြောင့် အ
၁၉ ကျွန်ုပ်ကို လှောင်ထားကြသနည်း။– ဗာဗုလုန်
ရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့နှင့် ဤပြည်ကိုမတိုက်မ
လာရဟု ဟောပြောသော သင်တို့၏ပရောဖက်
၂၀ တို့သည် ယခုအဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။– သို့ဖြစ်
၍၊ အကျွန်ုပ်သခင် အရှင်မင်းကြီး၊ နားထောင်
တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်သောစကားကို
နားခံတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကို သေစေခြင်းငှါ၊ စာ
ရေးတော်ယောနသန်အိမ်သို့ ပြန်စေတော်မမူပါ
၂၁ နှင့်ဟု ဒေဒကိမင်းကြီးကိုလျှောက်ဆို၏။– ထိုအ
ခါ ဒေဒကိမင်းကြီး အမိန့်တော်ရှိ၍၊ ယေရမိကို
ထောင်ဝင်း၌ထားကြ၏။ မြို့တွင် မုန့်မကုန်မီတိုင်
အောင်၊ မုန့်သည်တန်းမှ မုန့်တလုံးကို နေ့တိုင်း
အစဉ် ပေးရ၏။ ထိုသို့ ယေရမိသည် ထောင်ဝင်း
ထဲမှာနေလေ၏။

၃၈

၁-၃ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့
ထဲမှာနေသောသူသည် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်း
ဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့နှင့် သေလိမ့်မည်။ ခါလ
ဒဲလူတို့ဘက်သို့ ထွက်သွားသော သူသည်အ
သက်ချမ်းသာ၍၊ လက်ရဟွန္တာကဲ့သို့ ကိုယ်အ
သက်ကိုရလိမ့်မည် ဟူ၍ငင်း၊ ဤမြို့ကို ဗာဗု
လုန်ရှင်ဘုရင်၏ ဗိုလ်ခြေလက်သို့ ဆက်ဆက်
အပ်၍၊ သူသည် သိမ်းယူလိမ့်မည် ဟူ၍ငင်း၊ ထာ
ဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏ဟု၊ ယေရမိသည် လူအ
ပေါင်းတို့အား ဟောပြောတတ်သောစကားများ
ကို မဿန်သား ရေဖတိ၊ ပါရှုရသား ဂေဒလိ၊ ရေ
လမိသား ယေဟုကလ၊ မာလခိသား ပါရှုရတို့
၄ သည်ကြားသောအခါ၊– ထိုမှူးမတ်တို့သည် ရှင်
ဘုရင်ထံသို့ဝင်၍၊ ဤသူသည် ဤသို့သောစ
ကားကိုပြောသဖြင့်၊ မြို့ထဲမှာ ကျန်ကြွင်းသေး
သော စစ်သူရဲအစရှိသော လူအပေါင်းတို့၏လက်
ကို အားလျော့စေတတ်ပါ၏။ သူသည် ဤလူမျိုး
၏အကျိုးကို မပြုစုတတ်၊ ဖျက်ဆီးတတ်ပါ၏။
ထိုကြောင့်၊ သူ့ကို ကွပ်မျက်ပါမည်အကြောင်း
၅ အခွင့်တောင်းပန်ပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊– ဒေ
ကိမင်းကြီးက၊ သူသည် သင်တို့လက်၌ရှိ၏။ ရှင်
ဘုရင်သည် သင်တို့အလိုကို မဆီးတားနိုင်ဟု မိန့်
၆ တော်မူ၏။– ထိုအခါ ယေရမိကိုယူ၍၊ ထောင်ဝင်း
ထဲမှာရှိသော သားတော်မာလခိ၏မြေတွင်း၌
ကြိုးနှင့်လျှောချကြ၏။ ထိုမြေတွင်း၌ ရေမရှိ၊ ရွံ့
သာရှိ၍၊ ယေရမိသည် ရွံ့၌ခွဲကျံလျက်နေ၏။
၇ ထိုသို့ ယေရမိကို မြေတွင်း၌ ချထားကြောင်း
ကို နန်းတော်အရာရှိဖြစ်သောသူ၊ ကုရှအမျိုး
သား ဧဗဒမေလက်သည် ကြားသိသောအခါ၊ ရှင်
ဘုရင်သည် ဗင်္ယာမိန်တံခါးဝ၌ ထိုင်နေတော်မူ
၈ စဉ်တွင်၊– ထိုသူသည် နန်းတော်ထဲကထွက်၍
၉ အထံတော်သို့သွားပြီးလျှင်၊– အကျွန်ုပ်သခင် အ
ရှင်မင်းကြီး၊ ထိုသူတို့သည် ပရောဖက်ယေရမိ
ကို ပြုလေသမျှတို့၌ မှားကြပါပြီ။ မြေတွင်း၌ ချ
ထားကြပါပြီ။ မြို့၌ မုန့်ကုန်သောကြောင့်၊ ထို
တွင်း၌ တော်မွတ်၍သေပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်
၁၀ သော်၊– ရှင်ဘုရင်က၊ ပရောဖက်ယေရမိ မသေမို
ဤအရပ်မှ လူသုံးဆယ်ကိုခေါ်သွား၍၊ မြေတွင်း
ထဲက နှုတ်ယူလော့ဟု၊ ကုရှအမျိုးသား ဧဗဒမေ
၁၁ လက်ကို အမိန့်တော်ရှိ၏။– ဧဗဒမေလက်သည်
လည်း လူတို့ကိုခေါ်၍ နန်းတော်အတွင်း ဘဏ္ဍာ
တိုက်အောက်သို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ ဟောင်းနွမ်းသော
အဝတ်စုတ်များကိုယူပြီးမှ၊ ယေရမိရှိရာ မြေ
၁၂ တွင်း၌ ကြိုးနှင့်လျှောချလေ၏။– ထိုအခါကုရှအ
မျိုးသား ဧဗဒမေလက်က၊ ဟောင်းနွမ်းသော
ဤအဝတ်စုတ်တို့နှင့် သင်၏လက်ကတီးကြားမှ
ကြိုးကိုခုခံပါလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း ယေရမိ
၁၃ ပြုလေ၏။– ထိုသို့ယေရမိကို မြေတွင်းထဲက
ကြိုးနှင့်ဆွဲတင်ကြ၏။ ထိုနောက် ယေရမိသည်
ထောင်ဝင်းထဲမှာ နေလေ၏။
၁၄ တဖန် ဒေဒကိမင်းကြီးသည်လူကိုစေလွှတ်
၍၊ ဗိမာန်တော်၌ တတိယအဝင်းခန်းထဲသို့
ယေရမိကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ သင်၌ တစုံတခုကို ငါ
မေးမြန်းမည်။ အဘယ်အရာကိုမျှ မထိမ်မဝှက်
၁၅ နှင့်ဟု ဆိုသော်၊– ယေရမိက၊ အကျွန်ုပ်လျှောက်
လျှင်၊ အကျွန်ုပ်ကိုမသတ်ဘဲ အမှန်နေတော်မူ
မည်လော။ အကျွန်ုပ်သည် အကြံပေးလျှင်၊ အ
ကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူမည်လောဟု
၁၆ ဒေဒကိုကို မေးလျှောက်လေ၏။– ဒေဒကိမင်း
ကြီးကလည်း၊ ငါတို့ကို အသက်ရှင်သောသတ္တဝါ
ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဖန်ဆင်းသော ထာဝရဘုရား အ
သက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင့်ကိုငါမသတ်၊

To Contents

သင့်အသက်ကိုရှာသော ထိုလူတို့လက်သို့ သင့်
ကိုငါမအပ်ဟု ယေရမိအား တိတ်ဆိတ်စွာ ကျိန်
၁၇ ဆိုလေ၏။– ယေရမိကလည်း၊ ကုသရေလအမျိုး
၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်၏မှူးမတ်
တို့ထံသို့ အမှန်ထွက်သွားလျှင် အသက်ချမ်းသာ
ရတော်မူမည်။ ဤမြို့သည်လည်း မီးရှို့ခြင်းနှင့်
လွတ်လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ ဆွေတော်
မျိုးတော်တို့သည် အသက်ချမ်းသာရကြလိမ့်
၁၈ မည်။– သို့မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန်
ရှင်ဘုရင်၏ မှူးမတ်တို့ထံသို့ မထွက်မသွား
လျှင်၊ ဤမြို့ကို ခါလဒဲလူတို့လက်သို့အပ်၍ သူ
တို့သည် မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်သည်
လည်း၊ သူတို့လက်နှင့် မလွတ်ရဟု ဧဒေကိကို
၁၉ လျှောက်ဆို၏။– ဧဒေကိမင်းကြီးကလည်း၊ ခါလ
ဒဲလူတို့ဘက်သို့ ကူးသွားသော ယုဒလူတို့ကို ငါ
ကြောက်၏။ ငါ့ကို သူတို့လက်သို့အပ်၍၊ ငါသည်
ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရမည် စိုးရိမ်သည်ဟုဆိုလျှင်၊–
၂၀ ယေရမိက၊ ကိုယ်တော်ကို မအပ်ရ။ အကျွန်ုပ်
ဆင့်ဆိုသော ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နား
ထောင်တော်မူပါ။ ထိုသို့ပြုလျှင် ချမ်းသာရ၍ အ
၂၁ သက်ရှင်တော်မူမည်။– သို့မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်
က၊ ငါမထွက်မသွားဟု ငြင်းလျှင်၊ အကျွန်ုပ်အား
ထာဝရဘုရား ပြတော်မူသောအရာဟူမူကား၊–
၂၂ နန်းတော်၌ ကျန်ကြွင်းသမျှသော မိန်းမတို့ကို
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ မှူးမတ်တို့ထံသို့ ထုတ်
ဆောင်ကြလိမ့်မည်။ ထိုမိန်းမတို့ကလည်း၊ ကိုယ်
တော်၏ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် သွေးဆောင်၍
နိုင်ကြပြီ။ ခြေတော်သည် ရွှံ့၌ခိုက်၍၊ သူတို့သည်
ဆုတ်သွားကြပြီဟု ကိုယ်တော်အား ဆိုကြလိမ့်
၂၃ မည်။– ထိုသို့ကိုယ်တော်၏မယားနှင့် သားသမီး
ရှိသမျှတို့ကို ခါလဒဲလူတို့ထံသို့ ထုတ်ဆောင်ကြ
လိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်လည်း သူတို့လက်နှင့်မ
လွတ်ဘဲ၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်လက်သို့ရောက်၍၊
ဤမြို့ကို မီးရှို့စေတော်မူမည်ဟု လျှောက်၏။–
၂၄ ဧဒေကိကလည်း၊ ဤစကားကို အဘယ်သူမျှမ
ကြားမသိစေနှင့်။ သို့ပြုလျှင်၊ သင်သည်မသေ
၂၅ ရ။– ငါသည် သင်နှင့် စကားပြောကြောင်းကို မှူး
မတ်တို့သည်ကြား၍ သင်ရှိရာသို့လာလျက်၊
သင်သည် ရှင်ဘုရင်အား အဘယ်သို့ လျှောက်
သည်ကိုငင်း၊ ရှင်ဘုရင်သည် သင့်အား အဘယ်
သို့မိန့်တော်မူသည်ကိုငင်း၊ ငါတို့အား ကြားပြော
၂၆ ပါလော့။ မထိမ်မဝှက်ပါနှင့် ဟုဆိုလျှင်၊– သင်က
လည်း၊ ငါ့ကိုသေစေခြင်းငှါ၊ ယောနသန်အိမ်သို့
ပြန်စေတော်မမူမည်အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံ၌
ငါအသနားတော်ခံပြီဟု သူတို့အားပြန်ပြော
၂၇ လော့ဟု၊ ယေရမိအား မိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါ
မှူးမတ်အပေါင်းတို့သည် ယေရမိရှိရာသို့ လာ၍
မေးစစ်ကြ၏။ သူသည်လည်း၊ ရှင်ဘုရင်မှာထား
သမျှအတိုင်း ပြန်ပြောပြီးမှ၊ သူတို့သည် မမေးမ
စစ်ဘဲနေကြ၏။ ထိုအမှုကို အဘယ်သူမျှ မရိပ်မိ
၂၈ ကြ။– ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်၍ရသော နေ့တိုင်
အောင်၊ ယေရမိသည် ထောင်ဝင်းထဲမှာနေရ၏။
ယေရုရှလင်မြို့သည် ရန်သူလက်သို့ ရောက်
သောအခါ၊ ထောင်ဝင်းထဲမှာရှိသေး၏။

၃၉

၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ဧဒေကိမင်းကြီးနန်းစံကိုးနှစ်
ဒသမလတွင်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ
သည် ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့နှင့်တကွလာ၍ ယေရု
၂ ရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းထားကြ၏။– ဧဒေကိမင်းကြီး
နန်းစံဆယ်တနှစ်၊ စတုတ္ထလကိုးရက်နေ့၌ မြို့
၃ ကိုဖြိုဖောက်၍၊– ရွှေထားဝန် နေရဂါလရှရေဇာ၊
မိန်းမစိုးအုပ် စာသခီမ်၊ မာဂုပညာရှိအုပ် နေရဂါ
လရှရေဇာ တည်းဟူသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏
မှူးမတ်အစရှိသော မှူးတော်မတ်တော်အပေါင်း
တို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်၍၊ အလယ်ချက် တံခါးပွဲ
၄ ထိုင်ကြ၏။– ယုဒရှင်ဘုရင် ဧဒေကိမင်းနှင့် စစ်
သူရဲအပေါင်းတို့သည် ထိုလူများကိုမြင်လျှင်၊ ညဉ့်
အခါပြေး၍ ဥယျာဉ်တော်လမ်းကိုလိုက်လျက်၊
မြို့ရိုးနှစ်ထပ်စပ်ကြား တံခါးဖြင့်ထွက်ပြီးမှ လွင်
၅ ပြင်သို့သွားကြ၏။– ခါလဒဲစစ်သူရဲတို့သည် လိုက်
လျက်၊ ယေရိခေါလွင်ပြင်၌ ဧဒေကိမင်းကိုမှီ၍
ဘမ်းဆီးပြီးမှ၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ
ရှိရာ ဟာမတ်ပြည်ရိဗလမြို့သို့ ဆောင်သွားကြ
၏။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဧဒေကိမင်း၏အမှု
၆ ကို စစ်ကြောစီရင်၍၊– ရိဗလမြို့မှာ ဧဒေကိသား
တို့ကို အဘမျက်မှောက်၌ သတ်လေ၏။ ယုဒမှူး
၇ မတ်အပေါင်းကိုလည်း သတ်လေ၏။– ဧဒေကိ
မျက်စိကိုလည်း ဖောက်ပြီးမှ၊ သူ့ကို ကြေးငါကြိုး
၈ နှင့် ချည်နှောင်လေ၏။– ခါလဒဲလူတို့သည်လည်း၊
နန်းတော်နှင့် ဆင်းရဲသားအိမ်တို့ကို မီးရှို့၍၊ မြို့
၉ ရိုးကို ဖြိုဖျက်ကြ၏။– ထိုအခါ ကိုယ်ရံတော်မှူး
နေဗုဇရဒန်သည် မြို့ထဲမှာကျန်ကြွင်းသောသူ၊
ခါလဒဲလူဘက်သို့ ကူးသွားနှင့်သောသူ၊ ကျန်
ကြွင်းသမျှသော သူတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်း

To Contents

၁၀ သွားလေ၏။– သို့ရာတွင်၊ ဥစ္စာအလျှင်းမရှိသော
ဆင်းရဲသားအချို့တို့ကို ယုဒပြည်၌ထားခဲ့၍၊ စ
ပျစ်ဥယျာဉ်နှင့် လယ်ယာတို့ကို ပေးလေ၏။
၁၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ယေ
ရမိအမှုဉ်၌၊ ကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇာရဒန်ကို မှာ
၁၂ ထားနှင့်သည်ကား၊– ယေရမိကိုယူ၍ ကောင်းမွန်
စွာကြည့်ရှုလော့။ မညှဉ်းဆဲနှင့်။ သူပြောသည်အ
တိုင်း သူ့ကိုပြုလော့ဟု မှာထားတော်မူသည်နှင့်
၁၃ အညီ၊– ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်၊ မိန်းမစိုး
အုပ် နေဗုရှာဇေဗန်၊ မာဂုပညာရှိအုပ် နေရဂါလရှ
ရေဇာအစရှိသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ မှူးမတ်
၁၄ အပေါင်းတို့သည် လူကိုစေလွှတ်၍၊– ယေရမိကို
ထောင်ဝင်းထဲက နှုတ်ယူပြီးလျှင်၊ သူ၏နေရာသို့
ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ ရှာဖန်သားဖြစ်သော အဟိ
ကံ၏သားဂေဒလိသို့ အပ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ယေရ
မိသည် ပြည်သားများနှင့်အတူ နေရလေ၏။
၁၅ ယေရမိသည် ထောင်ဝင်းထဲမှာ အချုပ်ခံရ
သောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၁၆ ရောက်၍၊– သင်သည် ကုရှအမျိုးသား ဧဗဒမေ
လက်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤမြို့၏အကျိုးကို
မပြုစု၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငါ့စကားကို ငါတည်စေ
မည်။ ကာလအချိန်ရောက်လျှင်၊ သင့်ရှေ့၌ ငါ့စ
၁၇ ကား ပြည့်စုံလိမ့်မည်။– သို့သော်လည်း၊ ထိုကာ
လ၌ သင့်ကို ငါကယ်နှုတ်မည်။ သင်ကြောက်
၁၈ သော သူတို့လက်သို့ သင်မရောက်ရ။– ငါသည်
သင့်ကို စင်စစ်ကယ်နှုတ်မည်။ သင်သည် ထား
ဖြင့်မဆုံးရ။ လက်ရဥစ္စာကဲ့သို့ ကိုယ်အသက်ကို
ရလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ငါ့ကို
ကိုးစားသောကြောင့်တည်းဟု ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

၄၀

၁ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် ယေရမိ
ကို တဖန်သိမ်းသွား၍ ရာမမြို့၌ လွှတ်သော
နောက်၊ ထာဝရဘုရားထံတော်မှ နှုတ်ကပတ်
တော်သည် ရောက်လာသည် အရာမှာ၊ ဗာဗုလုန်
မြို့သို့သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော ယုဒပြည်သူ၊
ယေရှုလင်မြို့သား အပေါင်းတို့နှင့်အတူ၊ ယေရ
မိသည်သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံရသောအ
၂ ခါ၊– ကိုယ်ရံတော်မှူးသည် သူ့ကိုခေါ်၍၊ သင်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ဤပြည်၌ ရောက်
၃ သောအမှုကို ခြိမ်းတော်မူနှင့်ပြီ။– ခြိမ်းတော်မူ
သည် အတိုင်းလည်း၊ အမှုကိုရောက်စေ၍ စီရင်
တော်မူပြီ။ သင်တို့သည် အမိန့်တော်ကို နားမ
ထောင်၊ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊
ဤအမှုသည် သင်တို့အပေါ်သို့ရောက်လေပြီ။–
၄ ယခုမှာ သင့်လက်၌ ချည်နှောင်လျက်ရှိသော သံ
ကြိုးကို ငါချွတ်မည်။ ငါနှင့်အတူ ဗာဗုလုန်မြို့သို့
လိုက်လာခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် လိုက်လာပါ။ ငါ
သည် ကောင်းမွန်စွာကြည့်ရှုမည်။ ငါနှင့်အတူ
ဗာဗုလုန်မြို့သို့လိုက်ခြင်းငှါ အလိုမရှိလျှင် မ
လိုက်နှင့်။ တပြည်လုံးသည် သင့်ရှေ့မှာရှိ၏။ အ
ကြင်အရပ်သို့ သွားကောင်းသည်ဟု စိတ်ထင်
လျှင်၊ ထိုအရပ်တည်းဟူသော စိတ်ရောက်ရာအ
၅ ရပ်သို့ သွားပါလော့ဟု ဆို၏။– ယေရမိသည်
ကိုယ်ရံတော်မှူးထံမှ မထွက်မီ၊ ကိုယ်ရံတော်မှူး
က၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒပြည်နယ်တွင်၊
မြို့အုပ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသော ရှာဖန်၏
သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သားဂေဒလိထံသို့ပြန်
၍၊ ပြည်သားများနှင့်အတူ နေပါလော့။ သို့မ
ဟုတ်၊ စိတ်ရှိသည်အတိုင်း သွားပါလော့ဟု ဆို
လျက်၊ စားစရိတ်နှင့် လက်ဆောင်ကိုပေး၍ လွှတ်
၆ လိုက်လေ၏။– ထိုအခါ ယေရမိသည် အဟိကံ
သားဂေဒလိရှိရာ မိဇပါမြို့သို့သွား၍၊ ပြည်၌
ကျန်ကြွင်းသေးသော သူတို့နှင့် အတူနေလေ၏။
၇ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် အဟိကံသားဂေဒ
လိကို ပြည်အုပ်အရာ၌ခန့်ထား၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့
သို့ သိမ်းယူရာ၌မပါသော ယောကျ်ားမိန်းမ သူ
ငယ်ဆင်းရဲသား အချို့တို့ကို သူ၌အပ်ကြောင်း
ကို၊ တောမှာရှိသော တပ်မှူးတို့နှင့် စစ်သူရဲများ
၈ တို့သည် ကြားသိကြသောအခါ၊– နာသနိသား
ဣရှမေလ၊ ကာရာသား ယောဟနန်နှင့် ယောန
သန်၊ တာနုမက်သား စရာယ၊ နေတောဖတ်အ
မျိုး၊ ဧဖဲ၏သားများ၊ မာခသိအမျိုးသား ယေဇနိ
တို့သည် မိမိလူများနှင့်တကွ ဂေဒလိရှိရာ မိဇပါ
၉ မြို့သို့လာ၍၊– ရှာဖန်၏သားဖြစ်သော အဟိကံ
၏သား ဂေဒလိက၊ ခါလဒဲမင်း၏အမှုကို ဆောင်
ရွက်ရမည်အခွင့်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ဤပြည်၌
နေ၍ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြ
၁၀ လော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်။– ငါမူ
ကား၊ လာလတံ့သော ခါလဒဲလူတို့စကားကို နား
ထောင်ခြင်းငှါ မိဇပါမြို့မှာနေမည်။ သင်တို့မူ
ကား၊ စပျစ်ရည်ကိုငင်း၊ နွေကာလအသီးကိုငင်း၊
ဆီကိုငင်းသိမ်း၍ အိုး၌သိုထားကြလော့။ ယခုဝင်
ပြန်သောမြို့ရွာတို့၌ နေကြလော့ဟူ၍၊ ထိုသူတို့

To Contents

၁၁ အား သစ္စာပြုလေ၏။– ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ယုဒပြည်၌ လူအချို့တို့ကိုကျန်ကြွင်းစေ၍ ရာဖန်၏သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သားဂေဒလိကို မင်းအရာ၌ ခန့်ထားကြောင်းကို၊ မောဘပြည်၊ အမ္မုန်ပြည်၊ ဧဒုံပြည်အစရှိသော အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့၌ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့
၁၂ သည် ကြားသိကြသောအခါ။– နှင်ထုတ်ရာပြည် အရပ်ရပ်တို့မှ ပြန်လာ၍၊ ယုဒပြည်၊ ဂေဒလိရှိရာမိဇပါမြို့သို့ ရောက်သဖြင့်၊ များစွာသော စပျစ်ရည်နှင့် နွေကာလအသီးကို သိမ်းယူကြ၏။

၁၃ ထိုနောက်မှ၊ ကာရာသား ယောဟနန်သည် တော၌ရှိသောတပ်မှူးများနှင့်တကွ၊ ဂေဒလိရှိ
၁၄ ရာမိဇပါမြို့သို့ လာ၍။– ကိုယ်တော်ကို သတ်စေခြင်းငှါ၊ အမ္မုန်ရှင်ဘုရင် ဗာလိတ်သည် နာသနိသားကြွရှမေလကိုစေလွှတ်ကြောင်းကို အမှန်သိပါ၏လော၊ ဟု မေးလျှောက်သော်လည်း၊ ထိုစ
၁၅ ကားကို အဟိကံသား ဂေဒလိသည်မယုံ။– ထိုအခါ ကာရာသား ယောဟနန်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သွား၍ နာသနိသား ကြွရှမေလကို သတ်ရသောအခွင့်ကို ပေးပါလော့။ အဘယ်သူမျှ မသိရ။ သူသည် ကိုယ်တော်ကိုသတ်၍၊ ကိုယ်တော်ထံ၌ စုဝေးသော ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားသဖြင့်၊ ယုဒပြည်၌ ကျန်ကြွင်းသောသူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ပျက်စီးရကြပါမည်နည်းဟု၊ မိဇပါမြို့၌ဂေဒလိကို တိတ်ဆိတ်စွာ လျှောက်
၁၆ သော်လည်း၊– အဟိကံသား ဂေဒလိက၊ သင်သည် ထိုသို့မပြုရ။ ကြွရှမေလ၌ မမှန်သောစကားကို ပြန်ပြောပြီဟု၊ ကာရာသားယောဟနန်အား ပြန်ပြောလေ၏။

၄၁

၁ သတ္တမလတွင် ဆွေတော်မျိုးတော်ဖြစ်သော မင်းသား ဧလိရမာသား နာသနိ၏သားကြွရှမေလသည်၊ လူတကျိပ်နှင့်တကွ၊ အဟိကံသား ဂေဒလိရှိရာ မိဇပါမြို့သို့လာ၍၊ ထိုမြို့၌ တစုတည်း
၂ စားသောက်ကြ၏။– ထိုအခါ နာသနိသား ကြွရှမေလနှင့် ထိုလူတကျိပ်တို့သည်ထ၍၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်အခွင့်နှင့် ပြည်အုပ်လုပ်သော ရာဖန်၏သားဖြစ်သော အဟိကံ၏သားဂေဒလိကို ထား
၃ နှင့်ခုတ်၍သတ်ကြ၏။– ကြွရှမေလသည်လည်း၊ မိဇပါမြို့တွင် ဂေဒလိထံ၌ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ တွေ့သမျှသော ခါလဒဲစစ်သူရဲတို့ကိုလည်း၊ သတ်လေ၏။– ဂေဒလိကိုသတ်၍၊ နှစ်ရက်လွန်သော်လည်း၊ ထိုအမှုကို အဘယ်သူမျှမ
၄ သိသေးသဖြင့်၊– ရှေခင်မြို့၊ ရိုလောမြို့၊ ရှမာရိမြို့မှ ထွက်လာသော လူရှစ်ကျိပ်တို့သည် မိမိတို့မုတ်ဆိတ်ကို ရိတ်ပြီးလျှင်၊ အဝတ်စုတ်ကိုဝတ်၍ ရှနသောကိုယ်ရိုလျက်၊ ပူဇော်သက္ကာနှင့် နံ့သာပေါင်းကို ဗိမာန်တော်သို့ဆောင်ခဲ့လျက် ရောက်
၆ လာကြ၏။– ထိုသူတို့ကို ကြိုဆိုအံ့သောငှါ၊ နာသနိသား ကြွရှမေလသည် ငိုကြွေးလျက်၊ မိဇပါမြို့မှထွက်၍ တွေ့သောအခါ၊ အဟိကံသားဂေဒ
၇ လိထံသို့ လာကြလော့ဟု ခေါ်လေ၏။– မြို့ထဲသို့ရောက်ပြီးလျှင်၊ နာသနိသားကြွရှမေလနှင့် သူ၏လူများတို့သည် ထိုသူတို့ကိုသတ်၍၊ မြေတွင်းထဲ
၈ သို့ ပစ်ချကြ၏။– ထိုသူတို့တွင် ပါသော လူတကျိပ်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို မသတ်ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့သိထားသော ဥစ္စာတည်းဟူသော ဂျုံ၊ မုယော၊ ဆီ၊ ပျားရည်သည် တော၌ရှိပါ၏ဟု၊ ကြွရှမေလအားပြောဆိုသောကြောင့်၊ ထိုသူတို့ကို သူတို့ ညီအစ်ကိုများနှင့်အတူ မသတ်ဘဲနေ၏။–
၉ ကြွရှမေလသည် ဂေဒလိနှင့်အတူ သတ်သောသူအသေကောင်များကို ပစ်ချသောတွင်းသည် အခြားတွင်းမဟုတ်၊ အာသမင်းကြီးသည် ကြသရေလရှင်ဘုရင်ဗာရှာကို ကြောက်၍တူးသောတွင်းဖြစ်သတည်း။ ထိုတွင်းကို နာသနိသား ကြွရှမေ
၁၀ လသည် အသေကောင်များနှင့် ပြည့်စေ၏။– ထိုအခါ အဟိကံသား ဂေဒလိ၌ ကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗုဇရဒန်အပ်သော မင်းသမီးများအစရှိသော၊ မိဇပါမြို့၌ ကျန်ကြွင်းသမျှသော သူတို့ကို နာသနိသား ကြွရှမေလသည်သိမ်းယူ၍၊ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ထံသို့ ထွက်သွားလေ၏။

၁၁ ထိုသို့ နာသနိသား ကြွရှမေလပြုသော အမှုဆိုးအလုံးစုံတို့ကို၊ ကာရာသားယောဟနန်နှင့် သူ့ထံ၌ရှိသမျှသော တပ်မှူးတို့သည်ကြားလျှင်၊–
၁၂ လူအပေါင်းတို့ကိုခေါ်၍၊ နာသနိသား ကြွရှမေလ ကိုတိုက်ခြင်းငှါ ထွက်သွားသဖြင့်၊ ဂိဗောင်ကန်နားမှာ တွေ့လေ၏။ ကြွရှမေလ၌ပါသောသူ အပေါင်းတို့သည် ကာရာသားယောဟနန်နှင့် သူ၌ပါသော တပ်မှူးအပေါင်းတို့ကို မြင်သောအခါ၊
၁၃ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။– ထိုအခါ မိဇပါမြို့မှ ကြွရှမေလသိမ်းသွားသော လူအပေါင်းတို့သည် သူ့ထံမှထွက်၍၊ ကာရာသား ယောဟ
၁၄ နန်ထံသို့ ကူးသွားကြ၏။– နာသနိသား ကြွရှမေလသည် လူရှစ်ယောက်နှင့် တကွ၊ ယောဟနန်လက်မှ လွတ်ပြေး၍၊ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ထံသို့
၁၅ သွားလေ၏။– ထိုသို့ အဟိကံသား ဂေဒလိကို

To Contents

သတ်ဖြီးသည်နောက်၊ ကာရာသားယောဟနန်နှင့် သူ့ထံ၌ရှိသော တပ်မှူးအပေါင်းတို့သည် နာသနိသားကျရှမေလလက်မှငင်း၊ မိဇပါမြို့မှငင်းနှုတ်၍ ကျန်ကြွင်းသော သူတည်းဟူသော၊ အားကြီးသော စစ်သူရဲများ၊ မိန်းမများ၊ သူငယ်များ၊ မိန်းမစိုးများအပေါင်းတို့ကို ဂိဗောင်မြို့မှဆောင်
၁၇ ခဲ့ပြန်၍၊- ခါလဒဲလူတို့ကြောင့် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြောင်းမည်အကြံရှိလျက်၊ ဗက်လင်မြို့နှင့်နီး
၁၈ သော ခိမဟံရွာသို့ သွား၍နေကြ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ပြည်အုပ်အရာ၌ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားသော အဟိကံသားဂေဒလိကို နာသနိသားကျရှမေလ သတ်သောကြောင့်၊ ခါလဒဲလူတို့ကို ကြောက်ကြ၏။

၄၂

၁ ထိုအခါ ကာရာသား ယောဟနန်၊ ဟောရှဲသား ယေဇနိအစရှိသော တပ်မှူးရှိသမျှတို့နှင့် လူအကြီးအငယ်အပေါင်းတို့သည် ပရောဖက်
၂ ယေရမိထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊- အကျွန်ုပ်တို့သည် အထက်ကများသော်လည်း၊ ယခုကိုယ်တော် မြင်သည့်အတိုင်း အနည်းငယ်သာ ကျန်ကြွင်းပါသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ အသနားတော်ခံသော စကားကို မပယ်ပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်တို့ သွားရသော လမ်းနှင့် ပြုရသောအမှုကို ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့အား ပြတော်မူမည်အကြောင်း၊ ကျန်ကြွင်းသမျှသော သူ၊ အကျွန်ုပ်တို့အဘို့ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ဆုတောင်းပါလော့
၄ ဟု တောင်းပန်ကြ၏။- ပရောဖက် ယေရမိက လည်း၊ ငါကြား၏။ သင်တို့ပြောသည်အတိုင်း၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဆုတောင်းမည်။ ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား မိန့်တော်မူသမျှတို့ကို ပြန်ပြောမည်။ အဘယ်အ
၅ ရာကိုမျှ မထိမ်မဝှက်ဟု ပြောဆို၏။- သူတို့က လည်း၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်တော်အားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့ကို မှာထားတော်မူသမျှအတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြုပါမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားသည် အကျွန်ုပ်တို့၌ မှန်
၆ ကန်၍ သစ္စာစောင့်သော သက်သေ ဖြစ်တော်မူစေသတည်း။- အကျွန်ုပ်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်သောအခါ ချမ်းသာရပါမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ကိုယ်တော်ကို စေလွှတ်ရာ အကျွန်ုပ်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အ
မိန့်တော်သည် ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ မကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ နားထောင်ပါမည်ဟု ယေရမိအား ပြောဆိုကြ၏။
၇ ထိုနောက် ဆယ်ရက်ကြာသောအခါ၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရမိသို့
၈ ရောက်လျှင်၊- ယေရမိသည် ကာရာသား ယောဟနန်နှင့်၊ သူ၌ပါသမျှသောတပ်မှူးတို့နှင့် လူအ
၉ ကြီးအငယ်အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊- သင်တို့သည် ငါ့ကိုစေလွှတ်၍ အသနားတော်ခံသော ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
၁၀ မူသည်ကား၊- အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် ဤပြည်၌နေလျှင်၊ ငါသည် သင်တို့ကို မဖြိုမဖျက်၊ တည်ဆောက်မည်။ သင်တို့ကို မနှုတ်၊ စိုက်ပျိုးမည်။ ငါသည် သင်တို့၌ရောက်စေသော ဘေး
၁၁ ဒဏ်ကြောင့် နောင်တရ၏။- သင်တို့ကြောက်တတ်သော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုရှင်ဘုရင်ကို မကြောက်ကြနှင့်။ ငါသည် သင်တို့ကို ကယ်တင်၍၊ ထိုမင်းလက်မှ နှုတ်ယူခြင်းငှါ သင်
၁၂ တို့ဘက်၌ရှိ၏။- သင်တို့ကို ငါကယ်မသနားသောအားဖြင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်သည် သင်တို့ကိုသ
၁၃ နား၍၊ နေရင်းပြည်သို့ ပြန်စေရလိမ့်မည်။- သို့မဟုတ်၊ သင်တို့က၊ ငါတို့သည် ဤပြည်၌မနေ၊ ငါတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို
၁၄ နားမထောင်ဘဲ၊- စစ်မှုကို မတွေ့မမြင်၊ တံပိုးမှုတ်သံကို မကြား၊ မငတ်မမွတ်ရာအရပ်၊ အဲ
၁၅ ဂုတ္တုပြည်သို့ သွား၍နေမည်ဟု ဆိုလျှင်၊- ကျန်ကြွင်းသော ယုဒအမျိုးသားတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ကြားကြလော့။ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ သွားခြင်းငှါ ကျပ်ကျပ် မျက်နှာပြုလျက်၊ ထိုပြည်သို့ အမှန်သွား၍ တည်းခို
၁၆ လျှင်၊- သင်တို့ကြောက်သော ထားဘေးသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ သင်တို့ကိုမှီလိမ့်မည်။ သင်တို့ကြောက်သော မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးသည်လည်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သင်တို့ကိုကျပ်ကျပ်လိုက်၍၊ ထို
၁၇ ပြည်၌ သင်တို့သည် သေကြလိမ့်မည်။- အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ တည်းခိုခြင်းငှါ မျက်နှာပြုသော သူ အပေါင်းတို့သည် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့ဖြင့် သေကြလိမ့်မည်။ သူတို့အပေါ်သို့ ငါရောက်စေသော ဘေးဒဏ်နှင့် တယောက်မျှမလွတ်ရ။ ကျန်ကြွင်းသောသူ တ

To Contents

၁၈ ယောက်မျှမရှိရ။– ကျသရေလအမျိုး၏ ဘုရား
သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယေရှုလင်မြို့သားတို့အ
ပေါ်သို့ ငါ့အမျက်အရှိန်ကို ငါသွန်းလောင်းသည်
နည်းတူ၊ သင်တို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ဝင်သော
အခါ၊ သင်တို့အပေါ်သို့ သွန်းလောင်းသဖြင့်၊ သင်
တို့သည် ဆဲရေးခြင်း၊ အံ့သြခြင်း၊ ကျိန်ခြင်း၊ ကဲ့
ရဲ့ခြင်းကိုခံဘို့ရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဤအရပ်ကို
၁၉ နောက်တဖန် မမြင်ရ။– ကျန်ကြွင်းသော ယုဒအ
မျိုးသားတို့၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ မသွားကြနှင့်ဟု
သင်တို့အား ထာဝရဘုရား အမိန့်တော်ရှိ၏။ ငါ
သည် သင်တို့ကို ယနေ့ သက်သေခံကြောင်းကို
၂၀ သိမှတ်ကြလော့။– အကယ်စင်စစ် သင်တို့က၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားအား အ
ကျွန်ုပ်တို့အဘို့ ဆုတောင်းပါလော့။ အကျွန်ုပ်တို့
၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသမျှ
တို့ကို ကြားပြောပါလော့။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နား
ထောင်ပါမည်ဟုဆို၍၊ ငါ့ကို သင်တို့၏ ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ စေလွှတ်သောအ
၂၁ ခါ၊ ကိုယ်စိတ်ကို ကိုယ်လှည့်စားကြပြီ။– ငါသည်
သင်တို့အား ယနေ့ကြားပြောပြီ။ သင်တို့မူကား၊
သင်တို့ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်
တော်ကိုလင်း၊ ငါ့အားဖြင့် မှာလိုက်တော်မူသမျှတို့
၂၂ ကိုလင်း၊ နားမထောင်ဘဲ နေကြ၏။– ထိုကြောင့်
သင်တို့သည် သွား၍ တည်းခိုချင်သောအရပ်၌
ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေး
တို့ဖြင့် သေကြလိမ့်မည်အကြောင်းကို အမှန်သိ
မှတ်ကြလော့ဟု ယေရမိသည် ပြန်ပြောလေ၏။

၄၃

၁ ထိုလူများတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
သည် ယေရမိအားဖြင့် မှာတော်မူသမျှသော အ
မိန့်တော်တို့ကို၊ ယေရမိသည် လူအပေါင်းတို့အား
၂ အကုန်အစင်ကြားပြောသည်ရှိသော်၊– ဟောရှဲ
သားအာဇရိနှင့် ကာရာသားယောဟနန်အစရှိ
သော၊ မာနဆောင်လွှားသော သူအပေါင်းတို့က၊
သင်သည် မုသာစကားကိုပြော၏။ အဲဂုတ္တုပြည်
သို့သွား၍ မတည်းခိုရဟု ငါတို့၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားသည် သင့်အားဖြင့် မှာထားတော်
၃ မမူ။– ခါလဒဲလူတို့သည် ငါတို့ကိုသတ်၍ ဗာဗု
လုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားစေမည်အကြောင်း၊ သူတို့
လက်သို့ ငါတို့ကိုအပ်လိုသောငှါ၊ နေရိသားဗာ
ရုတ်သည် သင့်ကို နှိုးဆော်တိုက်တွန်း၏ဟု ဆို
၄ ကြပြီးလျှင်၊– ကာရာသားယောဟနန် အစရှိ
သောတပ်မှူးများနှင့် လူများအပေါင်းတို့သည်၊
ယုဒပြည်၌နေရမည်ဟူသော ထာဝရဘုရား၏
၅ အမိန့်တော်ကို နားမထောင်ဘဲ၊– အတိုင်းတိုင်း
အပြည်ပြည်သို့ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရဖြီးမှ ယုဒ
၆ ပြည်၌ နေအံ့သောငှါ၊– ပြန်လာသော ယုဒအမျိုး
သား အကျန်အကြွင်း၊ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ၊ သူ
ငယ်၊ မင်းသမီးအစရှိသော ကိုယ်ရံတော်မှူးနေဗု
ဇာရဒန်သည် ရှာဖန်၏သားဖြစ်သော အဟိကံ၏
သား ဂေဒလိ၌အပ်သော လူအပေါင်းတို့ကိုငင်း၊
ပရောဖက်ယေရမိ၊ နေရိသားဗာရုတ်ကိုငင်း၊ ကာ
ရာသားယောဟနန်နှင့် တပ်မှူးအပေါင်းတို့သည်
၇ ယူ၍၊– ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားမ
ထောင်ဘဲ၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ တာပနက်မြို့
သို့ ရောက်ကြ၏။

၈ တာပနက်မြို့၌ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
တော်သည် ယေရမိသို့ ရောက်တော်မူသည်
၉ ကား၊– သင်သည် ကြီးသော ကျောက်တို့ကိုကိုင်
ယူ၍၊ တာပနက်မြို့၌ ဖာရောဘုရင်၏အိမ်တော်
ဝနားမှာရှိသော အုတ်ဖို့မြေ၌၊ ယုဒလူများရှေ့
၁၀ တွင် မြှုပ်ထားလော့။– သူတို့အားလည်း၊ ကျသ
ရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊
ငါသည် လူကိုစေလွှတ်၍၊ ငါ၏ကျွန် ဗာဗုလုန်
ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာကိုဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊ ငါ
မြှုပ်ထားသော ဤကျောက်တို့အပေါ်မှာ၊ သူ၏
ရာဇပလ္လင်ကို ငါတည်မည်။ သူသည်လည်း၊ မိမိ
တဲတော်ကို ဤကျောက်တို့အပေါ်မှာ ဖြန့်လိမ့်
၁၁ မည်။– ထိုမင်းသည် ရောက်လာသောအခါ၊ အဲ
ဂုတ္တုပြည်ကိုလုပ်ကြံ၍၊ သေတန်သောသူတို့ကို
သေခြင်းသို့ငင်း၊ သိမ်းသွားချုပ်ထားတန်သော
သူတို့ကို သိမ်းသွားချုပ်ထားခြင်းသို့ငင်း၊ ကွပ်
မျက်တန်သောသူတို့ကို ကွပ်မျက်ခြင်းသို့ငင်း
၁၂ အပ်လိမ့်မည်။– အဲဂုတ္တုဘုရားအိမ်တို့ကို ငါမီးရှို့
မည်။ သူသည်လည်း၊ ထိုဘုရားတို့ကိုမီးရှို့၍
သိမ်းသွားချုပ်ထားလိမ့်မည်။ သိုးထိန်းသည် မိမိ
အဝတ်ကို ဝတ်သကဲ့သို့၊ ထိုမင်းသည် အဲဂုတ္တု
ပြည်ကို ဝတ်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာ ထွက်သွားလိမ့်မည်။–
၁၃ အဲဂုတ္တုပြည် ဗက်ရှေမက်မြို့၌၊ ရုပ်တုဆင်းတု
များကို ချိုးဖျက်၍၊ အဲဂုတ္တုဘုရားအိမ်များကို မီး
ရှို့လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၄

၁ အဲဂုတ္တုပြည်၊ မိဂဒေါလမြို့၊ တာပနက်မြို့၊
နော့ဖမြို့၊ ပါသရုအရပ်၌နေသော ယုဒလူအ

To Contents

ပေါင်းတို့ကို ရည်မှတ်၍ ယေရမိသို့ ရောက်လာ
သော နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့်၊– ဣသရေလ
အမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအ
ရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယေရု
ရှလင်မြို့ အစရှိသော ယုဒမြို့ရွာ အရပ်ရပ်တို့အ
ပေါ်သို့ ငါရောက်စေသောဘေးဒဏ်ကို သင်တို့
သည် မြင်ကြပြီ။– ကြည့်ရှုကြလော့။ ယနေ့မှာ
ထိုမြို့ရွာတို့သည်၊ နေသောသူမရှိ၊ လူဆိတ်ညံ
သောအရပ် ဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အ
ရင်နေသောသူတို့သည် ကိုယ်တိုင်မသိ၊ ဘိုးဘေး
တို့မသိ၊ အခြားတပါးသော ဘုရားတို့အား နံ့သာ
ပေါင်းကိုမီးရှို့၍ ဝတ်ပြုသဖြင့်၊ ငါ၏အမျက်
တော်ကို နှိုးဆော်ခြင်းငှါ ပြုကြသောဒုစရိုက်
ကြောင့် ဤအမှုရောက်သတည်း။– ငါ၏ကျွန် ပ
ရောဖက်အပေါင်းတို့ကို ငါသည် စောစောထ၍
သင်တို့ရှိရာသို့ အထပ်ထပ်စေလွှတ်လျက်၊ ငါ
မုန်းသောအမှု၊ ဤစက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအမှု
ကို မပြုပါနှင့်ဟုပြောသော်လည်း။– သူတို့သည်
အခြားတပါးသော ဘုရားအား နံ့သာပေါင်းကိုမီး
မရှို့၊ ဒုစရိုက်ကိုရှောင်မည်အကြောင်း နားထောင်
ခြင်းကို မပြု၊ မနာမယူဘဲ နေကြ၏။– ထိုကြောင့်၊
ငါ၏အမျက်အရှိန်ကို ငါသွန်းလောင်း၍၊ ယုဒမြို့
များ၊ ယေရုရှလင်လမ်းများတို့၌ အမျက်မီးရှို့သ
ဖြင့်၊ သူတို့သည် ယနေ့၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ သုတ်သင်
ပယ်ရှင်းရာအရပ် ဖြစ်ကြ၏။

၇၊၈ ယခုမှာ ဣသရေလမျိုး၏ဘုရားသခင်၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်၊ ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ကိုယ်
ကိုကိုယ် ပယ်ဖြတ်လိုသောငါ့ငင်း၊ မြေကြီးပေါ်
မှာ လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် ကဲ့ရဲ့ကျိန်ဆဲရာ ဖြစ်လို
သောငါ့ငင်း၊ သွား၍နေသော အဲဂုတ္တာပြည်၌ အ
ခြားတပါးသော ဘုရားတို့အား နံ့သာပေါင်းကို မီး
ရှို့လျက်၊ ကိုယ်တိုင်ပြုသောအမှုနှင့် ငါ၏အမျက်
ကိုနှိုးဆော်သဖြင့်၊ သင်တို့တွင် တယောက်မျှ မ
ကြွင်း၊ ယုဒအမျိုး ယောက်ျားမိန်းမ၊ သူငယ်နို့စို့
ကလေးအပေါင်းတို့ကို ပယ်ဖြတ်မည်အကြောင်း၊
ကြီးစွာသော ဒုစရိုက်ကို ကိုယ်စိတ်ဝိညာဉ်တ
ဘက်၌ အဘယ်ကြောင့် ပြုကြသနည်း။– ယုဒ
ပြည်၌ငင်း၊ ယေရုရှလင်လမ်းတို့၌ငင်း၊ သင်တို့
ဘိုးဘေးများ ပြုသောဒုစရိုက်၊ ယုဒရှင်ဘုရင်
များ ပြုသောဒုစရိုက်၊ မိဖုရားများပြုသောဒုစ
ရိုက်၊ သင်တို့ကိုယ်တိုင် ပြုသောဒုစရိုက်၊ သင်တို့
မယားများ ပြုသောဒုစရိုက်တို့ကို မေ့လျော့ကြ
ပြီလော့။– ယနေ့တိုင်အောင် သူတို့သည် နှိမ့်ချ
သောစိတ်မရှိ၊ ကြောက်ရွံ့သောစိတ်မရှိ၊ ငါ၏တ
ရားလမ်းသို့ မလိုက်၊ သင်တို့မှစ၍ သင်တို့ဘိုး
ဘေးတို့ရှေ့မှာ ငါထားသော ပညတ်များကို မ
စောင့်ရှောက်ကြ။– သို့ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး
၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာ
ဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ကိုအ
ပြစ်ပြု၍ ယုဒအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို ပယ်
ဖြတ်ခြင်းငှါ ငါသည်မျက်နှာထားမည်။– အဲဂုတ္တာ
ပြည်သို့သွား၍ တည်းခိုခြင်းငှါ မျက်နှာပြုသော
ယုဒအမျိုးသားအကျန်အကြွင်းတို့ကို ငါသည်ယူ
၍၊ သူတို့သည် ထိုပြည်၌ သေကြေပျက်စီးကြ
လိမ့်မည်။ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့်
ပျက်စီးခြင်းသို့ငင်း၊ အငယ်ဆုံးသောသူမှစ၍ အ
ကြီးဆုံးသော သူတို့ကြောင့် ထားဘေး၊ မွတ်
သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့် သေကြေပျက်စီးခြင်းသို့ငင်း
ရောက်၍၊ ဆဲရေးခြင်း၊ အံ့သြခြင်း၊ ကျိန်ခြင်း၊ ကဲ့
ရဲ့ခြင်းကိုခံတို့ရာဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– ယေရုရှလင်
မြို့သားတို့ကို ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊
ကာလနာဘေးတို့ဖြင့် ငါသည် ဒဏ်ပေးသည်
နည်းတူ၊ အဲဂုတ္တာပြည်၌နေသော သူတို့ကို ငါ
သည်ဒဏ်ပေးသဖြင့်၊– အဲဂုတ္တာပြည်သို့သွား၍
တည်းခိုသော ယုဒအမျိုးသားအကျန်အကြွင်းတို့
သည် ယုဒပြည်သို့ ပြန်၍နေချင်သော်လည်း၊ တ
ယောက်မျှ ဘေးနှင့်မလွတ်ရ၊ တယောက်မျှ မ
ကျန်ကြွင်းရကြ။ ဘေးလွတ်သောသူသာလျှင်
ပြန်ရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ထိုအခါ မိမိမယားတို့သည် အခြားတပါး
သောဘုရားအား နံ့သာပေါင်းနှင့် မီးရှို့ကြောင်း
ကို သိသောလူများ၊ အနားခံရပ်နေသော မိန်းမ
များ၊ ကြီးစွာသော အလုံးအရင်းတည်းဟူသော၊
အဲဂုတ္တာပြည် ပါသရအရပ်၌နေသောသူအပေါင်း
တို့သည် ယေရမိကို ပြန်ပြောကြသည်ကား၊–
၁၆ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို အမှီပြု
၍၊ ငါတို့အား ဟောပြောသောစကားကို ငါတို့
၁၇ သည်နားမထောင်။– ငါတို့မှစ၍ ငါတို့ဘိုးဘေး၊
ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်တို့သည် ယုဒမြို့များ၊ ယေရု
လင်လမ်းများ၌ ပြုဘူးသကဲ့သို့၊ ကောင်းကင်မိဖု
ရားအဘို့ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍၊ သွန်းလောင်းရာ
ပူဇော်သက္ကာကို ပြုခြင်းငှါ၊ ကိုယ်အလိုအလျောက်
စီရင်သည်အတိုင်း ဆက်ဆက်ပြုမည်။ အထက်
က ဝစွာစားရကြ၏။ ဘေးနှင့်လွတ်၍ ချမ်းသာ
၁၈ စွာနေရကြ၏။– ကောင်းကင်မိဖုရားအဘို့ နံ့သာ

To Contents

ပေါင်းကို မီးမရှို့၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ
ကိုမပြုဘဲ နေပြန်သောအခါ၊ အလွန်ဆင်းရဲခြင်း၊
ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့် ပျက်စီးခြင်း
၁၉ သို့ ရောက်ကြပြီ။– ကောင်းကင်မိဖုရားအဘို့ နံ့
သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်
သက္ကာကို ပြုသောအခါ၊ ငါတို့၏ ယောကျ်ားမပါ
ဘဲ မုန့်ပြားတို့ကိုလုပ်၍၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်
သက္ကာပြုလျက် ကိုးကွယ်သလောဟု ပြန်ပြော
ကြ၏။

၂၀ ထိုသို့ပြန်ပြောသော ယောကျ်ားမိန်းမအ
၂၁ ပေါင်းတို့အား ယေရမိပြန်ပြောသည်ကား၊– သင်
တို့မှစ၍ သင်တို့ဘိုးဘေး၊ ရှင်ဘုရင်၊ မှူးမတ်၊
ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ယုဒမြို့များ၊ ယေရုရှ
လင်လမ်းများ၌ မီးရှို့သောနံ့သာပေါင်းကို ထာဝ
ရဘုရားသည် မအောက်မေ့၊ နှလုံးမသွင်းဘဲ နေ
၂၂ တော်မူသလော။– သင်တို့ပြုသောဒုစရိုက်၊ စက်
ဆုပ်ရွံရာဘွယ်သောအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရား
သည် သည်းခံတော်မမူနိုင်သောကြောင့်၊ သင်တို့
ပြည်သည်၊ ယနေ့ ဖြစ်သည်အတိုင်း၊ နေသောသူ
မရှိ၊ လူဆိတ်ညံရာ၊ အုံသြဘွယ်ရာ၊ ကျိန်ဆဲရာ
၂၃ ဖြစ်လေပြီတကား။– သင်တို့သည် နံ့သာပေါင်း
ကိုမီးရှို့၍ ထာဝရဘုရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်
၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နာမထောင်၊
ထုံးဖွဲ့ချက်၊ သက်သေခံချက် ပညတ်တရားတော်
လမ်းသို့ မလိုက်သောကြောင့်၎င်း၊ ဤဘေးသည်
ယနေ့၌ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်တို့၌ ရောက်လေပြီ
တကားဟု ပြောဆို၏။

၂၄ တဖန် မိန်းမအပေါင်းတို့နှင့် လူခပ်သိမ်းတို့
အား ယေရမိဟောပြောသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်
၌ရှိသော ယုဒလူအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏
၂၅ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။– ဣသရေ
လအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်
တို့နှင့် သင်တို့မယားတို့က၊ ငါတို့သည် ကောင်း
ကင်မိဖုရားအဘို့ နံ့သာပေါင်းကိုမီးရှို့၍ သွန်း
လောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာပြုခြင်းငှါ သစ္စာဂတိ
ထားသည်နှင့်အညီ ဆက်ဆက်ပြုမည်ဟု နှုတ်
နှင့်ပြော၍ လက်နှင့် ပြုသည်အတိုင်း၊ သင်တို့
သည် ကိုယ်ထားသော သစ္စာဂတိကို ဆက်ဆက်
စောင့်၍၊ သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်း ပြုကြ
၂၆ လိမ့်မည်။– သို့ဖြစ်၍ အဲဂုတ္တုပြည်၌နေသော ယု
ဒလူအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို
နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား အသက်ရှင်
တော်မူသည်ဟူ၍ အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး
တွင်၊ ယုဒလူတယောက်မျှ ငါ၏နာမကိုမဖြင့်မ
ဆိုရမည်အကြောင်း၊ ငါသည် ကိုယ်မဟာနာမ
၂၇ ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆို၏။– သူတို့ကို ကျေးဇူး
ပြုခြင်းငှါ မဟုတ်၊ အပြစ်ပြုခြင်းငှါ ငါစောင့်
သည်ဖြစ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော ယုဒလူအ
ပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်မီတိုင်
အောင် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးနှင့် ပျက်
၂၈ စီးကြလိမ့်မည်။– သို့ရာတွင်၊ ထားဘေးနှင့်လွတ်
၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ယုဒပြည်သို့ ပြန်ရသောသူတို့
သည် နည်းကြလိမ့်မည်။ ငါ့စကားတည်မည်၊ သူ
တို့စကားတည်မည်ကို၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ တည်းခို
ခြင်းငှါသွားသော ယုဒလူ အကျန်အကြွင်းတို့
၂၉ သည် သိကြလိမ့်မည်။– ဤအရပ်၌ သင်တို့ကို
ငါဆုံးမ၍၊ သင်တို့၌ အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါ ငါ့
စကားသည် ဆက်ဆက်တည်လိမ့်မည်ဟု သင်
တို့ သိမည်အကြောင်း၊ ငါပေးသောနိမိတ်လက္ခ
၃၀ ဏာဟူမူကား၊– ယုဒရှင်ဘုရင်ဧဒကိမင်း အ
သက်၏ရန်သူတည်းဟူသော ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
နေဗုခဒ်နေဇာမင်း၏လက်သို့ ဧဒကိမင်းကို ငါ
အပ်သည်နည်းတူ၊ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖာရော
ဟောဖရာအသက်ကို ရှာသော ရန်သူလက်သို့
ထိုမင်းကိုငါအပ်သည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူ၏။

၄၅

၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောရှိသား ယောယကိမ်
လက်ထက်၊ နေရိသားဗာရုတ်သည်၊ ယေရမိ
မြွက်ဆိုသည်အတိုင်း၊ စကားတော်များကို စာ၌
ရေးထားသောနောက်၊ ပရောဖက်ယေရမိသည်
ဗာရုတ်အားဆင့်ဆိုရသော နှုတ်ကပတ်တော်ဟူ
၂-၄ မူကား၊– အိုဗာရုတ်၊ သင်က၊ ငါသည် အမင်္ဂလာ
ရှိ၏။ ထာဝရဘုရားသည် ငါဝမ်းနည်းစရာအ
ကြောင်း တပါးအပေါ်မှာ တပါးကို ထပ်ဆင့်
တော်မူသောကြောင့်၊ ငါသည် သက်သာမရ။
ညည်းတွားခြင်း၌ စိတ်ပျက်ပါပြီဟုဆိုသည်ဖြစ်၍၊
သင်သည် ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ ငါဆောက်သောအရာကို ငါဖြိုဖျက်မည်။
ငါစိုက်သောအရာတည်းဟူသော ဤပြည်ကို အ
၅ ကြွင်းမဲ့ငါနှုတ်ပစ်မည်။– သင်သည် ကြီးစွာသော
အရာတို့ကို ကိုယ်အဘို့ ရှာသလော။ မရှာနှင့်။
အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခပ်သိမ်းသောသတ္တ

To Contents

ဝါတို့အပေါ်သို့ ဘေးရောက်စေမည်။ သို့ရာတွင်၊ သင်ရောက်လေရာရာအရပ်တို့၌၊ သင်၏အသက်ကို လက်ရဥ္စွာကဲ့သို့ သင့်အားငါပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၆

၁ တပါးအမျိုးကိုရည်မှတ်၍ ပရောဖက်ယေရမိသို့ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်က
၂ ပတ်တော်တည်းဟူသော၊- ယုဒရှင်ဘုရင်ယောရှိသား ယောယကိမ်မင်း နန်းစံလေးနှစ်တွင်၊ ကာခေမိတ်အရပ်၊ ဥဖရတ်မြစ်နား၌ တပ်ချ၍၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ လုပ်ကြံသော အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖာရောနေခေါ်၏ စစ်သူရဲ၊ အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့ကို ရည်မှတ်သော နှုတ်ကပတ်
၃ တော်ဟူမူကား၊- ဒိုင်းလွှားတို့ကို ပြင်ဆင်၍၊ စစ်
၄ တိုက်ခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်ကြလော့။- မြင်းစီးသူရဲများတို့၊ မြင်းကို ကကြိုးတန်ဆာ ဆင်၍စီးပြီး လျှင်၊ သံခမောက်လုံးကို ဆောင်းလျက် ထွက်ကြလော့။ လုံတို့ကို ပွတ်ကြလော့။ သံချပ်အင်္ကျီ
၅ တို့ကို ဝတ်ကြလော့။- သူတို့သည်ကြောက်ရွံ့၍ ဆုတ်သွားကြသည်ကို အဘယ်ကြောင့် ငါမြင်ရသနည်း။ အားကြီးသောသူတို့သည် ရှုံးသဖြင့် ပြန်၍မကြည့်ဝံ့။ အလျင်အမြန်ပြေးကြ၏။ ပတ်
၆ လည်အရပ်၌ ဘေးရှိသည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။- လျင်မြန်သောသူကို မပြေးစေနှင့်။ အားကြီးသောသူကို မလွတ်စေနှင့်။ ဥဖရတ်မြစ်
၇ နား၊ မြောက်မျက်နှာ၌ ထိမိ၍ လဲကြလိမ့်မည်။- နိုင်းမြစ် ထသကဲ့သို့၎င်း၊ မြစ်ရေ စီးသကဲ့သို့၎င်း၊
၈ တက်လာသော ဤသူကား အဘယ်သူနည်း။- အဲဂုတ္တုပြည်သည် နိုင်းမြစ်ထသကဲ့သို့၎င်း၊ မြစ်ရေစီးသကဲ့သို့၎င်း တက်လာလျက်၊ ငါသည်ထ၍ မြေကြီးကို လွှမ်းမိုးမည်။ မြို့နှင့်တကွ မြို့သား
၉ တို့ကိုဖျက်ဆီးမည်ဟု ပြောဆို၏။- မြင်းများတို့၊ တက်ကြလော့။ ရထားများတို့၊ ဟုန်းဟုန်းမြည်ကြလော့။ သူရဲများတည်းဟူသော၊ ဒိုင်းလွှားကို ကိုင်တတ်သော ကုရှအမျိုး၊ ဖုတအမျိုးသား၊ လေးကိုကိုင်၍ ပစ်တတ်သော လုဒိအမျိုးသား
၁၀ တို့သည် ထွက်သွားကြစေ။- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ရန်သူတို့ကို ဒဏ်ပေးရသောနေ့၊ အမျက်တော်ကို ဖြေရသောနေ့ရက်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ ထားတော်သည် ကိုက်စား၍ ဝလိမ့်မည်။ သူတို့အသွေးနှင့် ယစ်မူးလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားအဘို့၊ မြောက်မျက်နှာ၌ ဥဖရတ်မြစ်နားမှာ ယဇ်ပူဇော်
၁၁ စရာအကြောင်းရှိ၏။- အို အဲဂုတ္တုသတို့သမီးကညာ၊ ဂိလဒ်ပြည်သို့သွား၍ ဗာလစံဆေးကိုယူလော့။ သင်သည် များစွာသောဆေးကို အချည်းနှီးသုံးတတ်၏။ သင်၏အနာမပျောက်နိုင်ရာ။-
၁၂ သင်သည် အရှက်ကွဲကြောင်းကို လူမျိုးတို့သည် ကြားကြပြီ။ သင်မြည်တမ်းသော အသံသည် မြေတပြင်လုံး၌ ကျံပြားပြီ။ သူရဲချင်း တယောက်နှင့်တယောက် ထိခိုက်၍၊ နှစ်ယောက်တို့သည် လဲကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ အဲဂုတ္တုပြည်ကို လုပ်ကြံခြင်းငှါ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာလာမည်အကြောင်းကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်ယေရမိအား မိန့်
၁၄ တော်မူသောစကားဟူမူကား၊- သင့်ပတ်လည်၌ နေသောသူတို့ကို ထားတော်သည် ကိုက်စားပြီ။ ကိုယ်ကိုပြင်ဆင်၍ မြဲမြံစွာ နေလော့ဟု အဲဂုတ္တုပြည်၌ ကြွေးကြော်ကြလော့။ မိဂဒေါလမြို့၌ သိတင်းကြားကြလော့။ နောဖမြို့၊ တာပနက်မြို့၌
၁၅ လည်း ကြားပြောကြလော့။- သင်၏သူရဲသည် အဘယ်ကြောင့်ရှုံးသနည်း။ ထာဝရဘုရားတွန်းချတော်မူသောကြောင့်၊ သူသည် မရပ်မနေနိုင်
၁၆ ရာ။- လူများတို့သည် ထိမိ၍ တယောက်အပေါ်မှာ တယောက်လဲစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့က၊ ထကြကုန်အံ့။ ညှဉ်းဆဲတတ်သော ထားကြောင့် ကိုယ်အမျိုး၊ ကိုယ်နေရင်းပြည်သို့
၁၇ ပြန်ကြကုန်အံ့ဟု ပြောဆိုကြ၏။- ရောက်ပြီးမှ အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖာရောမင်းသည် ဆုံးရှုံးပြီ။ စည်းဝေးရသောအချိန်ကို လွန်စေပြီဟု ဟစ်ကြ
၁၈ ၏။- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားဟုဘွဲ့နာမရှိသောရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်အသက်ရှင်သည်ဖြစ်၍၊ တောင်တို့တွင် တာဗော်တောင်ကဲ့သို့၎င်း၊ ပင်လယ်နားမှာ ကရမေလတောင်ကဲ့သို့၎င်း ထိုမင်းသည် လာလိမ့်
၁၉ မည်။- နေရာကျသော အဲဂုတ္တုသတို့သမီး၊ နေရာပြောင်းစရာဘို့ ကိုယ်အသုံးအဆောင်များကို ပြင်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ နောဖမြို့သည် နေသောသူမရှိအောင် သုတ်သင်ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရမည်။

၂၀ အဲဂုတ္တုပြည်သည် အဆင်းလှသောနွားမဖြစ်၏။ သို့ရာတွင်၊ မြောက်မျက်နှာဘက်က နှောင့်
၂၁ ရှက်ခြင်းအကြောင်း ပေါ်လာ၏။- သူငှါးတို့သည် သူ၏အလယ်၌ ဆူအောင်ကျွေးသော နွားကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ပျက်စီးခြင်းနေ့၊ ဆုံးမခြင်းကို ခံရသောအချိန် ရောက်သောကြောင့်၊ သူတို့သည်

To Contents

မရပ်မနေ၊ ကျောကိုလှည့်၍ တညီတညွတ်တည်း
၂၂ ပြေးသွားကြ၏။– သစ်ခုတ်သောသူကဲ့သို့ ပုဆိန်
ပါလျက်၊ လူအလုံးအရင်းနှင့်တကွ ချီလာကြ
သောအခါ၊ သူ၏စကားသံသည် မြွေမြည်သံကဲ့
၂၃ သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။– ထိုတောသည် အလွန်ရှုပ်
သော်လည်း၊ သူတို့သည် ကျိုင်းကောင်ထက်မက
မရေတွက်နိုင်အောင်များသောကြောင့် ခုတ်လှဲ
ကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၂၄ အဲဂုတ္တုသတို့သမီးသည် မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ
၏။ မြောက်မျက်နှာပြည်သားတို့လက်သို့ ရောက်
၂၅ လေပြီ။– ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
ကား၊ နောမြို့၌ရှိသော အမွှာနဘုရားနှင့် ဖာရော
ဘုရင်မှစ၍ အဲဂုတ္တုပြည်သားဘုရားများ၊ ရှင်ဘု
ရင်များတည်းဟူသော၊ ဖာရောဘုရင်အစရှိသော၊
ထိုဘုရင်ကို ကိုးစားသောသူတို့ကို ငါဆုံးမမည်။–
၂၆ သူတို့အသက်ကို ရှာသောသူတည်းဟူသော ဗာ
ဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာမင်းနှင့် သူ၏
ကျွန်တို့လက်သို့ သူတို့ကိုငါအပ်မည်။ ထိုနောက်
မှတဖန် အဲဂုတ္တုပြည်သည် အရင်ကဲ့သို့စည်ပင်
လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ အို ငါ့ကျွန်ယာကုပ်၊ မကြောက်နှင့်။ အို ဣသ
ရေလအမျိုး၊ စိတ်မပျက်နှင့်။ သင့်ကိုဝေးသောအ
ရပ်မှငင်း၊ သင်၏အမျိုးသားတို့ကို သိမ်းသွားရာ
ပြည်မှငင်း ငါနှုတ်ယူဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ ယာကုပ်အ
မျိုးသည် ပြန်လာ၍၊ ချောက်လုန့်သောသူမရှိ၊
၂၈ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာစွာ နေရလိမ့်မည်။– ငါ့ကျွန်ယာ
ကုပ် မကြောက်နှင့်။ သင်နှင့်အတူ ငါရှိ၏။ သင့်
ကို ငါနှင်ထုတ်သော တိုင်းနိုင်ငံရှိသမျှတို့ကို ငါ
သည်ဆုံးစေသော်လည်း၊ သင့်ကိုမဆုံးစေ။ သို့ရာ
တွင်၊ ရှင်းရှင်းအပြစ်မလွတ်ဘဲ အတော်အတန်
ဆုံးမမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၇

၁ ဖာရောဘုရင်သည် ဂါဇမြို့ကိုမလုပ်ကြံမီ၊ ဖိ
လိတ္တိအမျိုးသားတို့ကိုရည်မှတ်၍၊ ပရောဖက်
ယေရမိသို့ ရောက်လာသော နှုတ်ကပတ်တော်
၂ အားဖြင့်၊– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
မြောက်မျက်နှာဘက်က ရေသည်ထ၍ လွှမ်းမိုး
သောပင်လယ်ဖြစ်လျက်၊ တပြည်လုံးနှင့်၊ ပြည်၌
ပါသမျှကိုငင်း၊ မြို့နှင့် မြို့၌နေသော သူတို့ကို
ငင်းလွှမ်းမိုး၍၊ သူတို့သည် အော်ဟစ်ကြလိမ့်
မည်။ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် မြည်တမ်းကြ
၃ လိမ့်မည်။– ရန်သူစီးသော မြင်းခွါသံ၊ စိုင်းသော
ရထားဘီးများ မြည်သံကြောင့်၊ အဘတို့သည်
လက်အားလျော့၍ သားတို့ကို ပြန်မကြည့်ကြ။–
၄ အကြောင်းမူကား၊ ဖိလိတ္တိအမျိုးသားတို့ကို ဖျက်
ဆီးရသောနေ့၊ တုရုမြို့၊ ဇီဒုန်မြို့ကို စစ်ကူနိုင်
သောသူအကျန်အကြွင်းရှိသမျှကို ပယ်ဖြတ်ရ
သောနေ့သည်ရောက်၍၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖိ
လိတ္တိအမျိုးသားနှင့် ကျန်ကြွင်းသော ကတ်ဿာရ
ပြည်သားတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူမည်။–
၅ ဂါဇမြို့သည် ဆံပင်ရိတ်ခြင်းကို ခံရ၏။ အာရှ
ကေလုန်မြို့နှင့် ကျန်ကြွင်းသော ချိုင့်အရပ်သည်
ပျက်စီးပြီ။ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ကိုယ်အ
၆ သားကို ခုတ်ဖြတ်ရမည်နည်း။– အို ထာဝရဘု
ရား၏ထားတော်၊ သင်သည် အဘယ်မျှကာလ
ပတ်လုံး မငြိမ်ဘဲနေမည်နည်း။ ကိုယ်အိမ်၌ ဝင်
၍နေလော့။ နေရာကျ၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေလော့။–
၇ အာရှကေလုန်မြို့နှင့် ပင်လယ်ကမ်းအမှုန့် ထာဝ
ရဘုရားမှာထားတော်မူသောကြောင့်၊ အဘယ်
သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာနေနိုင်သနည်း။ ထိုအမှုကို ဆောင်
ရွက်စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူ၏။

၄၈

၁ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင် ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် မောဘ
ပြည်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နေ
ဗောမြို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်လေ၏။ ကိရယသိမ်မြို့သည် ရှုံး၍ လုယူ
ခြင်းကို ခံရ၏။ မိသဂပ်မြို့သည်လည်းရှုံး၍ စိတ်
၂ ပျက်လေ၏။– မောဘပြည်သည် နောက်တဖန်
ဟေရှဘုန်မြို့၌ မဝံကြွားရ။ ရန်သူတို့က၊ မော
ဘပြည်ကို ပြည်မဖြစ်စေခြင်းငှါ ပယ်ရှားကြကုန်
အံ့ဟု၊ ရှစ်ပြုမည့်အကြံနှင့် ကြံစည်ကြ၏။ အို မာ
ဒမေနမြို့၊ သင်သည်လည်းပျက်စီးရမည်။ ထား
၃ ဘေးသည် သင့်ကိုလိုက်လိမ့်မည်။– ဟောရွန်မ်
မြို့၌လည်း ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် ပြင်းစွာသော ပျက်
စီးခြင်းရှိ၍၊ အော်ဟစ်သောအသံကို ကြားရ၏။–
၄ မောဘပြည်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍၊ သူ
ငယ်တို့သည် မြည်တမ်းသောအသံကို ပြုကြ၏။–
၅ ငိုကြွေးသောအသံသည် လုဟိတ်တောင်ပေါ်သို့
တက်ရ၏။ ဟောရနိမ်မြို့သို့ ဆင်းရာအရပ်၌
လည်း၊ ဆုံးရှုံးခြင်းအသံကို ရန်သူတို့သည် ကြားရ
၆ ကြ၏။– အသက်လွတ်အံ့သောငှါ ပြေးကြလော့။
လွင်ပြင်၌ရှိသော သစ်ပင်ခြောက် ကဲ့သို့ဖြစ်ကြ
၇ လော့။– သင်သည် မိမိဆည်းဖူးသော ဘဏ္ဍာ
ဥစ္စာကို ကိုးစားသောကြောင့်၊ သူတပါးလက်သို့

To Contents

ရောက်ရလိမ့်မည်။ ခေမုရှဘုရားကိုလည်း သူ၏
မင်း၊ သူ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့် တကွ သိမ်း
၈ သွားကြလိမ့်မည်။– လုယူသောသူသည် မြို့များ
အစဉ်အတိုင်းရောက်လာ၍ မြို့တမြို့မျှ မလွတ်
ရ။ ချိုင့်နှင့်တကွ လွင်ပြင်သည်လည်း၊ ပျက်စီး
ခြင်းသို့ ရောက်ရလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ထာဝရဘုရား
၉ မိန့်တော်မူပြီ။– မောဘပြည်သည် လွတ်ရာသို့
ပြေးရအောင် ၎က်တောင်တို့ကို ပေးလော့။ မြို့
တို့သည် နေသောသူမရှိ၊ လူဆိတ်ညံရာ ဖြစ်ကြ
၁၀ လိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကိုကြိုး
စား၍ မဆောင်သောသူသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကိုခံ
စေ။ လူအသက်ကို မသတ်ဘဲ မိမိထားကို သိမ်း
ရုပ်သောသူသည် ကျိန်ဆဲခြင်းကိုခံစေ။

၁၁ မောဘသည် အိုးတလုံးမှတလုံးသို့ မပြောင်း၊
တကျွန်းတနိုင်ငံသို့ ယူသွားခြင်းကို မခံ၊ ငယ်
သောအရွယ်မှစ၍ ငြိမ်လျက်၊ မိမိအဖတ်အနည်
ပေါ်၌ နေရာကျလျက်ရှိသောကြောင့်၊ မိမိအရ
သာသည် တည်နေ၏။ မွေးသောအနံ့လည်း မ
၁၂ ပျက်။– သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်
ကား၊ စောင်း၍ထားတတ်သောသူတို့ကို သူ့ထံ
သို့ ငါစေလွှတ်ရသော အချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ သူ
တို့သည် မောဘကိုစောင်း၍ထားပြီးလျှင်၊ သူ၏
အိုးတို့ကို သွန်၍ ရေဘူးတို့ကို ခွဲကြလိမ့်မည်။–
၁၃ ကယသရေလအမျိုးသည် မိမိတို့ခိုလှုံသော ဗေသ
လဘုရားကြောင့် ရှက်ရသကဲ့သို့၊ မောဘအမျိုး
သည်လည်း ခေမုရှဘုရားကြောင့် ရှက်ရလိမ့်
၁၄ မည်။– ငါတို့သည် အားကြီးသောသူ၊ စစ်တိုက်
ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သောသူ ဖြစ်ကြ၏ဟု၊ သင်
တို့သည် အဘယ်သို့ ပြောဆိုကြလိမ့်မည်နည်း။–
၁၅ မောဘပြည်သည် ပျက်စီးပြီ။ မြို့တို့သည် ကျွမ်း
လောင်ကြပြီ။ သူ့ရွေးချယ်သော လုလင်တို့သည်
ကွပ်မျက်ခြင်းကို ခံအံ့သောငှါ ဆင်းသွားကြပြီ
ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားဟူ
၁၆ ၍ ဘွဲ့နာမရှိသော ရှင်ဘုရင် မိန့်တော်မူ၏။– မော
ဘကို လုပ်ကြံရသောအချိန်နီးပြီ။ သူခံရသော
၁၇ ဘေးသည် အလျင်အမြန်လာ၏။– သူ့ပတ်လည်
၌နေသော သူအပေါင်းတို့၊ သူ့အတွက် မြည်တမ်း
ကြလော့။ သူ၏နာမကို သိသောသူအပေါင်းတို့၊
တန်ခိုးကြီးသောလုံတံ၊ အသရေတင့်တယ်သော
တံဖျာသည် ကျိုးလေပြီတကားဟု ပြောဆိုကြ
၁၈ လော့။– ဒိဘုန်မြို့၌နေသော သတ္တိသမီး၊ သင်ခံ
စားရသော စည်းစိမ်မှဆင်း၍ အငတ်ခံလျက်
ထိုင်လော့။ မောဘကို လုယူသောသူသည် သင်
ရှိရာသို့လာ၍၊ သင်၏ရဲတိုက်တို့ကိုဖျက်ဆီးလိမ့်
၁၉ မည်။– အို အာရော်မြို့သား၊ လမ်းနားမှာရပ်၍
ကြည့်ရှုလော့။ အဘယ်အမှုရှိသနည်းဟု၊ ပြေး
သောယောကျ်ားနှင့် အသက်လွတ်သော မိန်းမ
၂၀ ကို မေးမြန်းလော့။– မောဘသည် စိတ်ပျက်လေ
၏။ ဖြိုလဲလျက် ရှိ၏။ ဝိုကြွေးမြည်တမ်းကြ
လော့။ မောဘသည် ပျက်စီးကြောင်းကို အာနုန်
၂၁ မြို့၌ ကြားပြောကြလော့။– လွင်ပြင်နှင့် တကွ
၂၂ ဟောလုန်မြို့၊ ယဟာဇမြို့၊ မေဖတ်မြို့၊– ဒိဘုန်
၂၃ မြို့၊ နေဗောမြို့၊ ဗက်ဒိဗလသိမ်မြို့၊– ကိရထ
၂၄ သိမ်မြို့၊ ဗက်ဂမုလမြို့၊ ဗက်မောင်မြို့၊– ကေ
ရုတ်မြို့၊ ဗောဇရမြို့မှစ၍၊ မောဘပြည်၌ရှိသော
မြို့ အနီးအဝေးရှိသမျှတို့သည် အပြစ်ဒဏ်ကို ခံ
၂၅ ရကြ၏။– မောဘ၏ဦးချိုသည် ပြတ်လေပြီ။ သူ
၏လက်ရုံးသည် ကျိုးလေပြီဟု ထာဝရဘုရား
၂၆ မိန့်တော်မူ၏။– မောဘသည် ထာဝရဘုရားတ
ဘက်၌ ဝါကြွားသောကြောင့် သူ့ကိုယစ်မူးစေ
ကြလော့။ သူသည် မိမိအန်ဖတ်၌ လူးလည်း၍
၂၇ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရ၏။– သင်သည် ဣသရေလကို
ကဲ့ရဲ့ပြီမဟုတ်လော။ သို့ရာတွင်၊ သူသည် သူခိုး
တို့နှင့်ပေါင်းဘော်သည်ကို တွေ့ဘူးသလော။ သူ
၏အကြောင်းကို ပြောလေရာရာ၌ သင်သည်
၂၈ ခေါင်းကိုညှိတ်ပါသည်တကား။– မောဘပြည်၌
နေသော သူတို့၊ မြို့တို့ကိုစွန့်၍ ကျောက်ကြားမှာ
နေကြလော့။ မြေတွင်းဝနားမှာ အသိုက်လုပ်
တတ်သော ချိုးငှက်ကဲ့သို့ ပြုကြလော့။

၂၉ မောဘ၏မာနကို ငါတို့သည် ကြားသိကြ၏။
အလွန်ကြီးသော မာနဖြစ်၏။ မာနကြီးခြင်း၊
ထောင်လွှားစော်ကားခြင်း၊ စိတ်နလုံးမြင့်ခြင်း ရှိ
၃၀ သော်လည်း၊– သူ၏ ဒေါသအမျက်ထွက်ခြင်းကို
ငါသိသည်ဖြစ်၍၊ သူသည် အချည်းနှီးသက်သက်
ဝါကြွားသောစကားကို ပြောလျက်နှင့်၊ မိမိအလို
မပြည့်စုံရာဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၃၁ ထိုကြောင့်၊ မောဘအတွက် ငါသည်ညည်းတွား
မြည်တမ်းမည်။ မောဘပြည် တပြည်လုံးအ
တွက် ငိုကြွေးမည်။ ကိရဟရက်မြို့သားတို့အ
၃၂ တွက် ညည်းတွားခြင်း ရှိရမည်။– အို စိဗမာစပျစ်
နွယ်ပင်၊ ယာဇာမြို့အတွက် မျက်ရည်ကျသည်
ထက်၊ သင့်အတွက် ငါသည် မျက်ရည်ကျမည်။
သင်၏အညွှန့်တို့သည် ပင်လယ်ကိုလွန်၍၊ ယာ
ဇာပင်လယ်တိုင်အောင် ရောက်ကြ၏။ ဖျက်ဆီး
သောသူသည် သင်၏သစ်သီးနှင့် စပျစ်သီးတို့ကို
၃၃ လုယူ၏။– ဝပြောသောလယ်ပြင်နှင့် မောဘ

To Contents

ပြည်ထဲမှာ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း ပြတ်လေပြီ။ စပျစ်သီးနယ်ရာ ကျင်းခဲ့ စပျစ်ရည်ကို ငါပြတ်စေပြီ။ ကြွေးကြော်သံကိုပြု၍ စပျစ်သီးကို မနင်းရ။ ကြွေးကြော်သော အသံလည်း ကြွေး
၃၄ ကြော်သောအသံ မဟုတ်ရ။– ဟေရှဘုန်မြို့ ဝိကြွေးသံမှစ၍ ဧလာလေမြို့၊ ယာဟတ်မြို့ တိုင်အောင်ငင်း၊ ဇောရမြို့မှစ၍ ဟောရနိမ်မြို့ တိုင်အောင်ငင်း သုံးနှစ်အသက်ရှိသော နွားမမြည်သံကဲ့သို့ အသံကို လွှင့်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ နိမရိမ် ရေကန်တို့သည်လည်း ဆိတ်ညံလျက်ရှိ
၃၅ ကြ၏။– မောဘပြည်၌ မြင့်သောအရပ်ပေါ်မှာ ပူဇော်သောသူ၊ မိမိဘုရားတို့အား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့သောသူတို့ကို ငါပြတ်စေမည်ဟု ထာဝရဘု
၃၆ ရားမိန့်တော်မူ၏။– ထို့ကြောင့်၊ ငါနှလုံးသည် မောဘပြည်အတွက် ပုလွေကဲ့သို့ မြည်ရလိမ့်မည်။ ငါ့နှလုံးသည် ကိရဟရက်မြို့သားတို့အတွက် ပုလွေကဲ့သို့ မြည်ရလိမ့်မည်။ သူတို့ဆည်း
၃၇ ဖူးသော ဘဏ္ဍာဥစ္စာ ပျက်စီးပြီ။– လူတိုင်းဆံပင်တိုလျက်၊ မုတ်ဆိတ်ကိုရိတ်လျက်၊ လက်၌ရှုန်လျက်၊ ခါး၌ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက် ရှိရ
၃၈ ၏။– အသုံးမရသော အိုးကိုခွဲတတ်သကဲ့သို့၊ မောဘပြည်ကို ငါခွဲသောကြောင့်၊ မောဘပြည်အိမ်မိုးများ အပေါ်၌ဝင်း၊ လမ်းများ၌ဝင်း၊ ညည်းတွားမြည်တမ်းခြင်း နှံ့ပြားရမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်
၃၉ တော်မူ၏။– သူတို့ကလည်း၊ မောဘသည် ဖြိုပျက်လေပြီတကား၊ ရှက်၍ ဆုတ်သွားလေပြီတကားဟု ညည်းတွားမြည်တမ်း ကြလိမ့်မည်။ မောဘသည် အရှက်ကွဲ၍ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရလျက်၊ ပတ်လည်၌နေသော သူအပေါင်းတို့၏ ကြောက်လန့်စရာအကြောင်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၄၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရန်သူသည် ရွှေလင်းတပျံတတ်သကဲ့သို့ ပျံလာ၍၊ အတောင်တို့နှင့် မောဘပြည်ကို အုပ်မိုးလိမ့်မည်။–
၄၁ မြို့ တို့ကိုလုပ်ကြံ၍ ရဲတိုက်တို့ကို တိုက်ယူသောကြောင့်၊ ထိုနေ့၌ မောဘအမျိုးသူရဲတို့ စိတ်နှလုံးသည်၊ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို ခံရသော မိန်းမ
၄၂ ၏စိတ်နှလုံးကဲ့သို့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။– မောဘသည် ထာဝရဘုရားတဘက်၌ ငါကြွားသောကြောင့်၊ နောက်တဖန် ပြည်မဖြစ်နိုင်အောင် ပျက်စီးရ
၄၃ လိမ့်မည်။– အို မောဘအမျိုးသား၊ သင်သည် ကြောက်လန့်ဘွယ်သောအရာ၊ မြေတွင်း၊ ကျော့
၄၄ ကွင်းထဲသို့ ရောက်လေပြီ။– ကြောက်လန့်ဘွယ်သောအရာမှ ပြေးသောသူသည် မြေတွင်းထဲသို့ ကျလိမ့်မည်။ မြေတွင်းမှ လွတ်သောသူသည် ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိလိမ့်မည်။ ဆုံးမခြင်းကိုခံရသောနှစ်ကာလကို မောဘပြည်သို့ ငါရောက်စေ
၄၅ မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ပြေးသောသူတို့သည် အားကုန်သောကြောင့်၊ ဟေရှဘုန်မြို့အရိပ်ကို ခိုကြသော်လည်း၊ ရှိဟုန်ဘုရင် နေရာ ဟေရှဘုန်မြို့မှ မီးလျှံထွက်သဖြင့်၊ မာနထောင်လွှားသောသူတို့၏အထွဋ်မှစ၍ မောဘ
၄၆ ပြည်စွန်းတိုင်အောင် လောင်လိမ့်မည်။– အို မောဘပြည်၊ သင်သည် အမဂ်ံလာရှိ၏။ အို ခေမုရတပည့်တို့၊ သင်တို့သည် အကျိုးနည်းကြပြီ။ သင်
၄၇ တို့၏သားသမီးများကို သိမ်းသွားကြပြီ။– သို့ရာတွင်၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော မောဘအမျိုးသားတို့ကို နောင်ကာလ၌ ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ဤရွေ့ကား၊ မောဘခံရသောအပြစ်တရားပေတည်း။

၄၉

၁ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကို ရည်မှတ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလ၌ သားမရှိသလော။ အမွေခံ မရှိသလော။ မိလကုံဘုရားသည် ဂဒ်ပြည်ကို အဘယ်ကြောင့် သိမ်းယူသနည်း။ သူ့တပည့်တို့သည် ဂဒ်မြို့တို့၌ အ
၂ ဘယ်ကြောင့် နေကြသနည်း။– ထို့ကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့နေရာ ရဗ္ဗာမြို့၌ စစ်တိုက်ခြင်းအသံကို ငါကြားစေသောအချိန် ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုမြို့သည် ပျက်စီးရာပုံဖြစ်၍၊ သူ၏သမီးတို့သည် လည်း မီးရှို့ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုး၏ နေရာကို၊ သိမ်းယူသောသူတို့၏နေရာကို၊ ဣသရေလသည် တဖန်သိမ်းယူရ
၃ လိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– အို ဟေရှဘုန်မြို့၊ ညည်းတွားမြည်တမ်းလော့။ အာဣမြို့ပျက်စီးပြီ။ အို ရဗ္ဗာမြို့သမီးတို့၊ ငိုကြွေးကြလော့။ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်၍ မြည်တမ်းလျက်၊ ခြံနားမှာ တောင်မြောက်ပြေးကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ မိလကုံဘုရားသည် သူ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ သူ၏မင်းများနှင့်တကွ သိမ်း
၄ သွားခြင်းကိုခံရ၏။– ငါထံသို့ အဘယ်ရန်သူရောက်လိမ့်မည်နည်းဟု အောက်မေ့လျက်၊ မိမိစည်းစိမ်၌ကိုးစားလျက် ဖောက်ပြန်သော သတို့သမီး၊ သင်သည် ချိုင့်တို့၌ အဘယ်ကြောင့် ဝါကြွားသနည်း။ သင်၏ချိုင့်သည် အသွေးစီးရာ
၅ ဖြစ်လိမ့်မည်။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင်အရှင်

To Contents

ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်ပတ်
လည်၌နေသော သူအပေါင်းတို့ကြောင့် ကြောက်
လန့်သောအကြောင်းကို သင်၌ ငါဖြစ်စေမည်။
သင်တို့ အသီးအသီးရှိသမျှသည် နှင်ထုတ်ခြင်း
ကို အတည့်အလင်းခံရကြမည်။ ကွဲပြားသောသူ
၆ တို့ကို စုဝေးစေသောသူလည်းမရှိရ။– သို့သော်
လည်း၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော အမျွေနှံအမျိုး
သားတို့ကို နောက်တဖန် ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟု
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရင် ထာဝရဘုရား
သည် ဧဒုံပြည်ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ တေမန်ပြည်၌ ပညာကုန်သလော။ ပညာ
သတိရှိသော သူတို့သည် အကြံမပေးနိုင်သ
၈ လော။ သူတို့ဉာဏ်သည် ဆုံးသလော။– အို ဒေ
ဒန်မြို့သူမြို့သားတို့၊ ဆုတ်၍ ပြေးသွားကြလော့။
နက်နဲသောအရပ်၌ နေကြလော့။ ဧသောတွေ့ရ
သောဘေး၊ ဆုံးမခြင်းကိုခံရသောအချိန်ကို ငါ
၉ ရောက်စေမည်။– စပျစ်သီးကိုဆွတ်သော သူတို့
သည် သင်ရှိရာသို့လာလျှင်၊ သူတပါးလိုက်၍
ဆွတ်စရာတို့ ကျန်ကြွင်းစေကြလိမ့်မည် မဟုတ်
လော။ ညဉ့်အခါ သူခိုးလာလျှင်၊ စိတ်ပြေလောက်
၁၀ အောင်သာ လုယူကြလိမ့်မည်မဟုတ်လော။– ဧ
သော၏အဝတ်ကို ငါချွတ်မည်။ သူသည် ပုန်း၍
မနေနိုင်အောင် သူကွယ်သော နေရာအရပ်တို့ကို
ငါလှန်မည်။ သူ၏အမျိုးအနွယ်၊ ညီအစ်ကို၊ အိမ်
နီးချင်းတို့သည် ပျက်စီး၍၊ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း
၁၁ ပျောက်ရလိမ့်မည်။– သင်၌ မိဘမရှိသောသူငယ်
တို့ကို ထားခဲ့လော့။ ငါစောင့်မမည်။ သင်၏မုတ်
၁၂ ဆိုးမတို့သည် ငါ့ကိုခိုလှုံကြစေ။– ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ခွက်ဖလားကို မသောက်
ထိုက်သောသူတို့သည် အကယ်၍ သောက်ကြ
သည်မှန်လျှင်၊ သင်သည်အပြစ်ကိုမခံဘဲ ရှင်း
ရှင်းလွတ်ရမည်လော။ မလွတ်ဘဲ မနေရ။ စင်
၁၃ စစ် သောက်ရမည်။– ဗောဇရပြည်သည် အံ့သြ
ရာ၊ ကဲ့ရဲ့ရာ၊ လူဆိတ်ညံရာ၊ ကျိန်ဆဲရာ ဖြစ်ရ
လိမ့်မည်။ သူ၏ မြို့အလုံးစုံတို့သည်လည်း၊ အ
စဉ် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်ဟု၊
ငါသည် ကိုယ်ကို တိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုပြီဟု၊ ထာ
ဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ထာဝရဘုရား ကြွေးကြော်တော်မူသံကို ငါ
ကြား၏။ သင်တို့သည် စည်းဝေး၍၊ ဧဒုံပြည်ကို
တိုက်ခြင်းငှါ စစ်ချီ၍လာကြလေ့ဟု တပါးအ
မျိုးသားတို့ထံသို့ သံတမန်ကိုစေလွှတ်တော်မူ
၁၅ ပြီ။– တပါးအမျိုးသားတို့တွင် သင်သည် ယုတ်မာ
မည်အကြောင်းနှင့်၊ လူတို့တွင် အသရေရွှတ်ချ
၁၆ ခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း ငါပြုမည်။– ကျောက်
ကြားတို့၌နေ၍ တောင်ထိပ်ကို ခိုလှုံသောသူဖြစ်
သောကြောင့်၊ သင်၏ကြောက်မက်ဘွယ်သော
အခြင်းအရာ၊ သင်၏မာနသည် သင့်ကိုလှည့်စား
ပြီ။ သင်သည် ရွှေလင်းတကဲ့သို့ မြင့်သောအရပ်
၌ အသိုက်ကို လုပ်သော်လည်း၊ ထိုအရပ်မှ သင့်
ကို ငါနှိမ့်ချမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။–
၁၇ ဧဒုံပြည်သည်အံ့သြရာဖြစ်၍၊ ရှောက်သွားသော
သူတိုင်း အံ့သြကြလိမ့်မည်။ သူခံရသော ဘေးဥ
ပဒေအပေါင်းတို့ကြောင့် ကဲ့ရဲ့သံကို ပြုကြလိမ့်
၁၈ မည်။– သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့မှစ၍ နီးစပ်
သောမြို့တို့၏ ပျက်စီးခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ဧဒုံပြည်
၌ အဘယ်သူမျှ မနေရ။ လူသား တစုံတယောက်
မျှ နေရာမကျရဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၁၉ ခြင်္သေ့သည် ယော်ဒန်မြစ်၏ ဂုဏ်အသရေမှ
တက်သကဲ့သို့၊ ရန်သူသည် ကျောက်နှင့်ပြည့်စုံ
သော နေရာသို့ တက်သောအခါ၊ နေသောသူ
သည် ချက်ခြင်းပြေးမည်အကြောင်းကို ငါပြု
မည်။ ရွေးချယ်သောသူကိုလည်း၊ ဧဒုံပြည်အ
ပေါ်မှာ ငါခန့်ထားမည်။ ငါနှင့် အဘယ်သူတူသ
နည်း။ ငါ့အချိန်ကို အဘယ်သူချိန်းချက်မည်
နည်း။ အဘယ်မည်သော သိုးထိန်းသည် ငါ့ရှေ့
၂၀ မှာ ရပ်နိုင်သနည်း။– သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား
သည် ဧဒုံပြည်တဘက်၌ ကြံစည်တော်မူသော
အကြံ၊ တေမန်ပြည်သားတို့ တဘက်၌ ကြံစည်
တော်မူသော အကြံအစည်တို့ကို နားထောင်ကြ
လော့။ အကယ်စင်စစ် ရန်သူသည်၊ အားမရှိ
သော ထိုသိုးတို့ကို လုယက်လိမ့်မည်။ အကယ်
စင်စစ် သူတို့ရှိရာသို့လာ၍၊ ကျက်စားရာအရပ်
၂၁ တို့ကို ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။– သူတို့ပြိုလဲသော အ
သံကြောင့် မြေကြီးလှုပ်ရှား၏။ သူတို့အော်ဟစ်
သောအသံကို ဧဒုံပင်လယ်တိုင်အောင် ကြားရ
၂၂ ၏။– ရန်သူသည်တက်၍ ရွှေလင်းတကဲ့သို့ ပျံ
လျက်၊ ဗောဇရမြို့ကို အတောင်တို့နှင့် ဖြန့်မိုး
လိမ့်မည်။ ထိုနေ့၌ ဧဒုံပြည်သားသူရဲတို့၏ စိတ်
နုလုံးသည်၊ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကိုခံရသော
မိန်းမ၏စိတ်နုလုံးကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၃ ဒမာသက်မြို့ကို ရည်မှတ်သော စကားဟူမူ
ကား၊ ဟာမတ်မြို့နှင့် အာပဒါမြို့တို့သည် မ
ကောင်းသော သိတင်းကိုကြားသောကြောင့်၊ အ
ရှက်ကွဲ၍ စိတ်ပျက်လျက်ရှိကြ၏။ ပင်လယ်တိုင်

To Contents

အောင် စိုးရိမ်စရာရှိသောကြောင့်၊ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းသို့
၂၄ မရောက်နိုင်။– ဒမာသက်မြို့သည် အားလျော့
ပြီ။ ပြေးအံ့သောငှါ ကိုယ်ကိုလှည့်ပြီ။ တုန်လှုပ်
လျက် နေ၏။ ဒုက္ခဆင်းရဲကိုငင်း၊ သားဘွားသော
မိန်းမခံရသကဲ့သို့၊ ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကိုငင်း
၂၅ ခံရ၏။– အသရေရှိသောမြို့၊ ငါဝမ်းမြောက်စရာ
မြို့သည် အဘယ်ကြောင့် မကျန်ကြွင်းရသ
၂၆ နည်း။– သို့ဖြစ်၍၊ ထိုမြို့သားလုလင်တို့သည်
လမ်းမတို့၌လဲ၍၊ ထိုနေ့တွင် စစ်သူရဲအပေါင်းတို့
၂၇ သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။– ငါသည်လည်း၊ ဒမာ
သက်မြို့ရိုးကို မီးရှို့၍၊ ဗဟ်ဒဒဒ်၏နန်းတော်တို့
ကို လောင်စေမည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအ
ရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာလုပ်ကြံ
သော ကေဒါပြည်နှင့် ဟာဇော်နိုင်ငံတို့ကို ရည်
မှတ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထ
ကြလော့။ ကေဒါပြည်သို့သွား၍၊ အရှေ့မျက်နှာ
၂၉ အရပ်သားတို့ကို လုယူကြလော့။– သူတို့တဲများ
နှင့် သိုးစုများကိုငင်း၊ ကုလားကာများ၊ အသုံးအ
ဆောင်များ၊ ကုလားအုပ်များကိုငင်း သိမ်း၍ ယူ
သွားရကြမည်။ သူတို့ပတ်လည်၌ ကြောက်လန့်စ
၃၀ ရာအကြောင်းကို ကြွေးကြော်ရကြမည်။– ထာဝရ
ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဟာဇော်ပြည်သား
တို့၊ ဝေးစွာပြေးသွားကြလော့။ နက်နဲသော အရပ်
တို့၌ နေကြလော့။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေ
ဇာသည် သင်တို့ကိုရည်ဆောင်၍ စီရင်မည်ဟု
သင်တို့တဘက်၌ ကြံစည်သောအကြံအစည် ရှိ
၃၁ ၏။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထကြ
လော့။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ စိုးရိမ်စရာမရှိသောလူမျိုး၊
မြို့တံခါးနှင့်ကန့်လန့်ကျင်ကို မသုံးတတ်၊ အ
ပေါင်းအဘော်မရှိ၊ တခြားစီနေတတ်သော လူမျိုး
၃၂ နေရာသို့သွားကြလော့။– သူတို့ကုလားအုပ် အစ
ရှိသောတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့သည် လုယူရာ ဖြစ်
ကြလိမ့်မည်။ ပါးမုန်းကိုရိတ်တတ်သော လူမျိုးကို
အရပ်ရပ်သို့ ငါကွဲပြားစေမည်။ အရပ်ရပ်တို့မှ သူ
တို့၌ ဘေးဥဒဿကို ငါရောက်စေမည်ဟု ထာဝရဘု
၃၃ ရား မိန့်တော်မူ၏။– ဟာဇော်ပြည်သည် မြေခွေး
နေရာ၊ လူဆိတ်ညံရာအစဉ်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူမျှမ
နေရ။ လူသား တစုံတယောက်မျှ နေရာမကျရ။
၃၄ ယုဒရှင်ဘုရင်ဇေဒကိမင်း နန်းစံစက၊ ဧလံ
ပြည်ကိုရည်မှတ်သော ထာဝရဘုရား၏နှုတ်က
ပတ်တော်သည် ပရောဖက်ယေရမိသို့ ရောက်
၃၅ လာ၍၊– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘု
ရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဧလံ၏လေးတည်းဟူ
သော သူ၏အစွမ်းသတ္တိ အထွဋ်အမြတ်ကို ငါချိုး
၃၆ မည်။– အရပ်လေးမျက်နှာတို့က လေလေးမျိုး
ကို ဧလံပြည်သို့ ငါဆောင်ခဲ့မည်။ ထိုလေတို့ရှေ့
မှာ ပြည်သားများကို ငါလွှင့်မည်။ ထိုသို့နှင်ထုတ်
သော ဧလံပြည်သားမရောက်သော တိုင်းနိုင်ငံ
၃၇ တခုမျှမရှိရ။– ဧလံပြည်သားတို့ကို ရန်သူတို့
ရှေ့မှာငင်း၊ သူတို့အသက်ကိုရှာသော လူတို့ရှေ့
မှာငင်း၊ ငါကြောက်လန့်စေ၍၊ ပြင်းစွာသော ငါ
၏အမျက်တည်းဟူသောဘေးဥပဒ်ကို သူတို့အ
ပေါ်သို့ ရောက်စေမည်။ သူတို့ကို မဖျက်ဆီးမှီ
တိုင်အောင် သူတို့နောက်သို့ ထားကို လွှတ်လိုက်
၃၈ မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။– ဧလံပြည်
၌ ငါ၏ပလ္လင်ကိုတည်ထား၍၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် မင်း
သားတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်ဟု ထာဝရဘု
၃၉ ရား မိန့်တော်မူ၏။– သို့ရာတွင်၊ သိမ်းသွားခြင်း
ကိုခံရသော ဧလံအမျိုးသားတို့ကို နောင်ကာလ
၌ ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
မူ၏။

၅၀

၁ ထာဝရဘုရားသည် ဗာဗုလုန်မြို့နှင့် ခါလဒဲ
ပြည်ကိုရည်မှတ်၍၊ ပရောဖက်ယေရမိအားဖြင့်
၂ မိန့်တော်မူသော စကားဟူမူကား၊– လူမျိုးတို့
တွင် သိတင်းကြားပြောကြလော့။ ဝှက်၍မထား
ဘဲ အလံကိုထူ၍ ကြော်ငြာကြလော့။ ကြားပြော
ရသောစကားဟူမူကား၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကို တိုက်
ယူကြပြီ။ ဗေလဘုရားသည် အရှက်ကွဲပြီ။ မေ
ရောဒပ်ဘုရားသည် ကျိုးပြီ။ ဗာဗုလုန် ရုပ်တု
ဆင်းတုတို့သည် အရှက်ကွဲ၍ ကျိုးမဲ့လျက်ရှိကြ
၃ ၏။– လူတမျိုးသည် မြောက်မျက်နှာမှ လာ၍
ဗာဗုလုန်ပြည်ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလိမ့်မည်။
နေသောသူမရှိရ။ လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့သည် အ
ကုန်အစင် ထွက်သွားကြလိမ့်မည်။

၄ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာ
လအခါ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ယုဒအ
မျိုးသားတို့နှင့် ပေါင်းဘက်၍ လာကြလိမ့်မည်။
မျက်ရည်ကျလျက်၊ ခရီးသွားလျက်၊ သူတို့၏ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရားကို သွား၍ ရှာကြလိမ့်
၅ မည်။– ဇိအုန်မြို့သို့ မျက်နှာပြု၍ လမ်းကို ရှာ
ကြလိမ့်မည်။ အစဉ်မမေ့လျော့ရသော ပဋိညာဉ်
အားဖြင့် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍
၆ မိသဟာယဖွဲ့ကြလိမ့်မည်။– ငါ၏လူတို့သည်
ပျောက်သောသိုးဖြစ်ကြပြီ။ သိုးထိန်းတို့သည်

To Contents

တောင်များပေါ်မှာ လမ်းလွဲစေကြပြီ။ သူတို့သည် တောင်တလုံးမှတလုံးသို့ လမ်းလွဲသွား၍၊
၇ ငြိမ်ဝပ်သောအရပ်ကို မမြော်မကြည့်ကြပြီ။– သူတို့ကို တွေ့ကြုံသမျှသော သူတို့သည် ကိုက်စားကြပြီ။ ရန်သူတို့က၊ သူတို့သည် တရားသောငြိမ်ဝပ်ရာ၊ ဘိုးဘေးတို့ခိုလှုံရာ ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ငါတို့သည် ကိုက်စားသော်လည်း မလွန်ကျူးဟု ပြောဆိုကြပြီ။

၈ ဗာဗုလုန်မြို့ထဲက ပြေးကြလော့။ ခါလဒဲပြည်မှထွက်သွားကြလော့။– သိုးစုရှေ့၌ သိုးထီးကဲ့သို့ ပြုကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်၌ ကြီးစွာသော တိုင်းနိုင်ငံသားအစုအဝေးကို ငါနှိုးဆော်၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင်ခဲ့မည်။ သူတို့သည် မြို့တဘက်၌ တပ်ခင်းကျင်း၍ တိုက်ယူကြလိမ့်မည်။ သူတို့ပစ်သောမြှားတို့သည် လိမ္မာသော စစ်သူရဲ၏မြှားကဲ့သို့ဖြစ်၍ မ
၁၀ မှန်တဲမနေရ။– ခါလဒဲပြည်သည် လုယူရာဖြစ်၍၊ လုယူသောသူတို့သည် ဝကြလိမ့်မည်ဟု ထာ
၁၁ ဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ငါ့အမွေကိုဖျက်ဆီးသောသူတို့၊ သင်တို့သည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းကြပြီ။ ကျက်စားသောနွားမကဲ့သို့ ခုန်ကြပြီ။
၁၂ မြင်းထီးကဲ့သို့ ဟီကြပြီ။– ထို့ကြောင့်၊ သင်တို့အမိသည် မိန်းမောတွေဝေလိမ့်မည်။ သင်တို့ကို မွေးဘွားသောသူသည် အရှက်ကွဲလိမ့်မည်။ ပြည်တကာတို့တွင် အယုတ်ဆုံးသောပြည်၊ သုတ်သင်သောအရပ်၊ သွေ့ခြောက်သောလွင်ပြင် ဖြစ်
၁၃ ရလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကြောင့် နောက်တဖန်လူမနေရ။ ဆိတ်ညံသောအရပ် သက်သက်ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ဗာဗုလုန်မြို့နားမှာ ရှောက်သွားသောသူတိုင်း အံ့သြ၍၊ သူခံရသောဘေးဥပဒေကိုထောက်လျက်၊ ကွဲရဲ့သံကို ပြု
၁၄ ကြလိမ့်မည်။– ဗာဗုလုန်မြို့ပတ်လည်၌ တပ်ခင်းကျင်းကြလော့။ သူသည် ထာဝရဘုရားကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ လေးသမားအပေါင်းတို့၊ မြှား
၁၅ ကိုမနှမြောဘဲ ပစ်ကြလော့။– မြို့ပတ်လည်၌ ကြွေးကြော်ကြလော့။ သူသည်ဝန်ချပြီ။ မြို့ရိုးနှင့် ပြအိုးတို့သည် ပြိုလဲကြပြီ။ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ပြေခြင်း အမှုဖြစ်၍၊ သူ့ကိုအပြစ်နှင့်အလျောက် စီရင်ကြလော့။ သူသည်ပြုဘူး
၁၆ သည်အတိုင်း သူ၌ပြုကြလော့။– ဗာဗုလုန်မြို့၌ မျိုးစေ့ကြဲသောသူနှင့် စပါးရိတ်သောသူတို့ကို ပယ်ဖြတ်ကြလော့။ ညှဉ်းဆဲတတ်သော ထားကိုကြောက်သောကြောင့်၊ အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့လူမျိုးနေရာသို့ပြန်သွား၍၊ မိမိတို့ပြည်သို့ ပြေးကြလိမ့်မည်။

၁၇ ဣသရေလသည် အရပ်ရပ်သို့လွှင့်ပြေးရသောသိုးဖြစ်၏။ ခြင်္သေ့တို့သည် နှောင့်ရှက်ကြပြီ။ အာရှုရိရှင်ဘုရင်သည် ရှေ့ဦးစွာ ကိုက်စားပြီ။ နောက်မှ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာသည်
၁၈ သူ၏အရိုးတို့ကို ချိုးဖဲ့ပြီ။– ထို့ကြောင့်၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် အာရှုရိရှင်ဘုရင်ကို ဒဏ်ပေးသည်နည်းတူ၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်နှင့် သူ၏နိုင်ငံကို ဒဏ်ပေးမည်။–
၁၉ ဣသရေလကို သူ၏နေရင်းအရပ်သို့ ငါဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ သူသည် ကရမေလတောင်နှင့် ဗာရှန်တောင်ပေါ်မှာကျက်စား၍၊ ဧဖရိမ်တောင်နှင့် ဂိ
၂၀ လဒ်တောင်ပေါ်မှာ ဝလိမ့်မည်။– ထိုကာလအခါ ဣသရေလအပြစ်ကို စစ်ကြောသော်လည်း အပြစ်မပေါ်ရ။ ယုဒအုစရိုက်တို့ကို ရှာ၍ မတွေ့ရ။ ငါချန်ထားသော သူတို့၏အပြစ်ကို ငါဖြေရှင်းမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ပုန်ကန်တတ်သောပြည်၊ ဆုံးမအပ်သောပြည်သားတို့ရှိရာသို့ စစ်ချီကြလော့။ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ သူတို့အမျိုးအနွယ်ကို အကုန်အစင်ဖျက်ဆီးကြလော့။ ငါမှာထားသမျှအတိုင်းပြုကြ
၂၂ လော့ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ထိုပြည်၌ စစ်တိုက်ခြင်းအသံ၊ ကြီးစွာသော ဖျက်ဆီးခြင်း
၂၃ အသံကို ကြားရ၏။– မြေတပြင်လုံးကို ရိုက်နှက်သော သံတူသည် ကျိုးပြတ်လေပြီတကား၊ ဗာဗုလုန်မြို့သည် လူမျိုးတို့တွင် အံ့သြရာဖြစ်လေပြီ
၂၄ တကား။– အို ဗာဗုလုန်မြို့၊ သင့်အဘို့ကျော့ကွင်းကို ငါထောင်ထားသဖြင့်၊ သင်သည် သတိလစ်၍ ကျော့မိပြီ။ ထာဝရဘုရား၏အာဏာတော်ကို ဆန့်သောကြောင့်၊ ရန်သူတွေ့၍ တိုက်ယူပြီ။–
၂၅ ထာဝရဘုရားသည် လက်နက်စုံတိုက်တော်ကို ဖွင့်၍၊ အမျက်တော်လက်နက်တို့ကို ထုတ်တော်မူပြီ။ ဤအမှုကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ခါလဒဲပြည်၌ ပြုတော်
၂၆ မူသောအမှုပေတည်း။– မြို့တဘက်မှ တဘက် တိုင်အောင် တိုက်ကြလော့။ စပါးကျီတို့ကို ဖွင့်၍၊ စပါးပုံများကဲ့သို့ပုံထားလျက်၊ အလျှင်းမ
၂၇ ကြွင်းစေခြင်းငှါ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြလော့။– သူ၏ နွားဥသဘရှိသမျှတို့ကို သတ်ကြလော့။ သတ်ရာအရပ်သို့ ဆင်းသွားစေကြလော့။ သူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကယ်စင်စစ် သူတို့

To Contents

အချိန်၊ ဆုံးမခြင်းကို ခံရသောအချိန်ရောက်လေ
၂၈ ပြီ။– ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အမျက်
တော်ပြေခြင်း၊ ဗိမာန်တော်ကို ဖျက်ဆီးသောအ
ပြစ်နှင့် အလျောက် ဒဏ်ပေးခြင်းသိတင်းကို ဓိ
အုန်မြို့၌ ကြားပြောအံ့သောငှါ၊ ဗာဗုလုန်ပြည်မှ
ပြေးလွှတ်သောသူတို့၏ အသံကို ကြားရ၏။–
၂၉ လေးသမားတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ခေါ်ကြလော့။
ပစ်တတ်သောသူအပေါင်းတို့၊ မြို့ပတ်ဝန်းကျင်၌
တပ်ချကြလော့။ မြို့သူမြို့သား တယောက်ကိုမျှ
မလွှတ်စေနှင့်။ ထိုမြို့ကျင့်သော အကျင့်နှင့်အ
လျောက် အပြစ်ပေးကြလော့။ သူပြုဘူးသမျှအ
တိုင်း သူ၌ပြုကြလော့။ သူသည် ဣသရေလအ
မျိုး၏ သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရား၊ ထာဝရဘု
၃၀ ရားတဘက်၌ ဝါကြွားဖြိုတကား။– ထို့ကြောင့်၊
မြို့သားလုလင်တို့သည် လမ်းမတို့၌လဲနေ၍၊ ထို
နေ့တွင် စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်
၃၁ မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေသခင် အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
မူသည်ကား၊ အို မာနကြီးသောသူ၊ သင့်တဘက်
၌ ငါနေ၏။ အကယ်စင်စစ် သင်၏အချိန်၊ ဆုံးမ
၃၂ ခြင်းကိုခံရသောအချိန်ရောက်လေပြီ။– မာနကြီး
သောသူသည် ထိမိ၍လဲပြီးမှ အဘယ်သူမျှ မကြွ
ရာ။ ငါသည်လည်း သူ့နေရာမြို့တို့ကို မီးရှို့၍၊ သူ့
ပတ်လည်၌ခြံနေသော သူအပေါင်းတို့ကိုလောင်
လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်
တကွ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံ
ရကြပြီ။ သူတို့ကို သိမ်းသွားသောသူရှိသမျှတို့
သည် ချုပ်ထားပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည် မလွှတ်ဟု
၃၄ ငြင်းပယ်လျက်နေကြပြီ။– သို့ရာတွင်၊ သူတို့ကို
ရွေးနှုတ်သောသခင်သည် အားကြီး၏။ ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော
ဘွဲ့နာမရှိတော်မူ၏။ ထိုသခင်သည် သူတို့အမှု
ကို ကျပ်တည်းစွာစောင့်၍၊ ပြည်တော်ကို ငြိမ်ဝပ်
စေလျက်၊ ဗာဗုလုန် မြို့သူမြို့သားတို့ကို နှောင့်
၃၅ ရှက်လျက် ပြုတော်မူမည်။– ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ထားဘေးသည် ခါလဒဲပြည်
သူ၊ ဗာဗုလုန်မြို့သားတို့နှင့်တကွ မင်းများ၊ ပညာ
၃၆ ရှိများအပေါ်သို့ သင့်ရောက်လိမ့်မည်။– ထား
ဘေးသည် မိစ္ဆာဆရာတို့အပေါ်သို့ ရောက်၍၊ သူ
တို့သည် အရူးဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထားဘေးသည်
ထိုမြို့သား စစ်သူရဲတို့အပေါ်သို့ ရောက်၍၊ သူတို့

၃၇ သည် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။– ထားဘေးသည်
မြင်းများ၊ ရထားများ၊ မြို့ထဲမှာ နေသောလူအ
မျိုးမျိုးရှိသမျှတို့ အပေါ်သို့ ရောက်၍၊ သူတို့သည်
မိန်းမကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထားဘေးသည်
မြို့ဘဏ္ဍာအပေါ်သို့ရောက်၍၊ ရန်သူတို့သည်
၃၈ လုယူကြလိမ့်မည်။– ခန်းခြောက်ခြင်းဘေးသည်
မြို့၏ရေတို့အပေါ်သို့ ရောက်၍ ခန်းခြောက်ကြ
လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုပြည်သည် ရုပ်
တုတို့နှင့် အပြည့်ရှိ၏။ ပြည်သားတို့သည် ဆင်း
၃၉ တုတို့ကို အမှီပြု၍ ဝါကြွားကြ၏။– ထို့ကြောင့်၊
တောသားရဲတို့သည် တောခွေးတို့နှင့်တကွ ထို
မြို့၌ နေကြလိမ့်မည်။ ကုလားအုပ်ငှက်တို့သည်
လည်း နေရာကျကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် အ
ဘယ်သူမျှမနေရ။ ကာလအစဉ်အဆက် လူနေ
၄၀ ရာမဖြစ်ရ။– သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့မှစ၍
နီးစပ်သော မြို့များကို ဘုရားသခင် ဖျက်ဆီး
တော်မူသဖြင့် လူဆိတ်ညဉ်းကဲ့သို့၊ ဗာဗုလုန်မြို့
၌ အဘယ်သူမျှ မနေရ၊ လူသားတစုံတယောက်
မျှ နေရာမကျရဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၄၁ ကြည့်ရှုလော့။ လူမျိုးတမျိုးသည် မြောက်
မျက်နှာမှလာ၏။ ကြီးစွာသောလူမျိုးနှင့် များစွာ
သော ရှင်ဘုရင်တို့သည် မြေကြီးစွန်းတို့မှ ပေါ်
၄၂ လာကြ၏။– လေးနှင့်လှံတို့ကို လက်နှဲကြ၏။
ကြမ်းကြုတ်သောအမျိုးဖြစ်၍ သနားခြင်းကရု
ဏာ မရှိ။ သူတို့စကားသံသည် သမုဒ္ဒရာမြည်သံ
ကဲ့သို့ ဟုန်းတတ်၏။ အို ဗာဗုလုန်သတို့သမီး၊
စစ်သူရဲကဲ့သို့ တပ်ခင်းကျင်းလျက် မြင်းစီး၍၊
၄၃ သင်ရှိရာသို့ ချီလာကြလိမ့်မည်။– သူတို့၏သိ
တင်းကို ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည်ကြား၍ လက်
အားလျော့၏။ ဒုက္ခဆင်းရဲကိုင်၊ သားဘွား
သောမိန်းမ ခံရသကဲ့သို့ ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကို
၄၄ ၎င်းခံရ၏။– ခြင်္သေ့သည် ယော်ဒန်မြစ်၏ ဂုဏ်အ
သရေမှတက်သကဲ့သို့၊ ရန်သူသည် ကျောက်နှင့်
ပြည့်စုံသော နေရာသို့ တက်သောအခါ၊ နေသော
သူသည် ချက်ခြင်းပြေးမည်အကြောင်းကို ငါပြု
မည်။ ရွေးချယ်သော သူကိုလည်း ဗာဗုလုန်မြို့အ
ပေါ်မှာ ငါခန့်ထားမည်။ ငါနှင့် အဘယ်သူတူသ
နည်း။ ငါ့အချိန်ကို အဘယ်သူ ချိန်းချက်မည်
နည်း။ အဘယ်မည်သော သိုးထိန်းသည် ငါ့ရှေ့
၄၅ မှာ ရပ်နိုင်သနည်း။– သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား
သည် ဗာဗုလုန်မြို့တဘက်၌ ကြံစည်တော်မူ
သောအကြံ၊ ခါလဒဲပြည်တဘက်၌ ကြံစည်တော်
မူသော အကြံအစည်တို့ကို နားထောင်ကြလော့။

To Contents

အကယ်စင်စစ် ရန်သူသည် အားမရှိသောထိုသို့ တို့ကို လုယက်လိမ့်မည်။ အကယ်စင်စစ် သူတို့ရှိ ရာသို့ လာ၍၊ ကျက်စားရာအရပ်ကို ဖျက်ဆီးလိမ့် ၄၆ မည်။– ဗာဗုလုန်မြို့ကို တိုက်ယူသောအသံ ကြောင့် မြေကြီးလှုပ်ရှား၏။ အော်ဟစ်သောအ သံကို လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကြားရကြ၏။

၅၁

၁ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗု လုန်မြို့တဘက်၌၎င်း၊ ငါ၏ရန်သူတို့နှင့် ပေါင်း ဘော်သော သူတို့ တဘက်၌၎င်း၊ ဖျက်ဆီးတတ် ၂ သော လေကို ငါထစေမည်။– စံကောနှင့် ပြာ တတ်သော သူတို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ငါစေလွှတ် သဖြင့်၊ သူတို့သည် တပြည်လုံးကိုပြာ၍ ရှင်း လင်းကြလိမ့်မည်။ အမှုရောက်သောကာလ၊ သူ တို့သည် မြို့ပတ်ဝန်းကျင်တို့၌ ရန်ဘက်ပြုလျက် ၃ နေကြလိမ့်မည်။– လေးကိုကိုင်သောသူ၊ သံချပ် အင်္ကျီကို ဝတ်သောသူတို့ကို လေးတင်၍ ပစ်ကြ လော့။ မြို့သားလုလင်တို့ကို မနှမြောဘဲ၊ မြို့ သားအလုံးအရင်းရှိသမျှတို့ကို ရှင်းရှင်း ဖျက်ဆီး ၄ ကြလော့။– ထိုသို့ သူရဲတို့သည် ခါလဒဲပြည်တွင်၊ ၅ လမ်းမတို့၌လဲ၍ အထိုးခံရကြလိမ့်မည်။– ဣသ ရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုးနေရာ ပြည်သည်၊ ဣ သရေလအမျိုး၏ သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရားကို ပြစ်မှားသော အပြစ်နှင့် ပြည့်သော်လည်း၊ သူတို့ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ ဘုရားသည် ထိုအမျိုးတို့ကို စွန့်ပစ်တော်မမူ။– ၆ ဗာဗုလုန်မြို့ထဲက ထွက်ပြေး၍၊ အသီးအသီး ကိုယ်အသက်ကို ကယ်နှုတ်ကြလော့။ မြို့သား တို့၏အပြစ်နှင့် ရောလျှ ဆုံးရှုံးခြင်းကို မခံကြနှင့်။ ဤအချိန်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကို ဖြေချိန်ဖြစ်၍၊ အကျိုးအပြစ်နှင့် အလျောက် စီ ၇ ရင်တော်မူမည်။– ဗာဗုလုန်မြို့သည်၊ ထာဝရဘု ရားကိုင်တော်မူ၍ မြေကြီးတပြင်လုံးကို ယစ်မူး စေသော ရွှေဖလားဖြစ်၏။ ထိုဖလားနှိပ်ပါသော စ ပျစ်ရည်ကို လူအမျိုးမျိုးတို့သည် သောက်၍ အ ၈ ရူးဖြစ်ကြ၏။– ဗာဗုလုန်မြို့သည် ချက်ခြင်းပြိုလဲ ၍ ပျက်စီးပြီ။ သူ၏အတွက်ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ လော့။ သူ၏အနာပျောက်နိုင်လျှင်၊ ပျောက်စေ ၉ ခြင်းငှါ ဗာလစံစေးကို ယူကြလော့။– ငါတို့သည် ဗာဗုလုန်မြို့၏အနာကို ပျောက်စေခြင်းငှါပြု သော်လည်း၊ အနာမပျောက်နိုင်။ သူ့ကိုစွန့်ပစ်၍၊ အသီးအသီး ငါတို့နေရင်းပြည်သို့ သွားကြကုန် အံ့။ သူ့ခံရသောအပြစ်သည် ကောင်းကင်တိုင် အောင် ရောက်၍၊ မိုးယံးတိမ်ကို ထိလျက်ရှိ၏။– ၁၀ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့ဖြောင့်မတ်ကြောင်းကို ဘော်ပြတော်မူပြီ။ လာကြလော့။ ငါတို့ဘုရားသ ခင် ထာဝရဘုရားအမှုတော်ကို ဇိအုန်မြို့၌ ကြား ၁၁ ပြောကြကုန်အံ့။– မြှားတို့ကို ပွတ်ကြလော့။ ဒိုင်း လွှားတို့ကို ကိုင်စွဲကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် မေဒိရှင်ဘုရင်တို့ကို နှိုးဆော်တော်မူပြီ။ ဗာဗု လုန်မြို့ကို ဖျက်ဆီးမည် အကြံရှိတော်မူ၏။ အ ကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်ကို ဖြေခြင်း၊ ဗိမာန်တော်ကို ဖျက်ဆီးသော အပြစ် နှင့်အလျောက် ဒဏ်ပေးခြင်းအမှု ဖြစ်သတည်း။– ၁၂ ဗာဗုလုန်မြို့ရိုးရှေ့မှာ အလံကိုထူကြလော့။ များ စွာသော လူစောင့်တို့ကို ထား၍ ကင်းထိုးကြ လော့။ ချောင်းမြောင်းသော တပ်သားတို့ကို ပြင် ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ဗာဗုလုန်မြို့သား တို့ကို ခြိမ်းသည်အတိုင်း ကြံစည်၍ လက်စသတ် တော်မူမည်။

၁၃ များစွာသော ရေအနားမှာနေ၍ စည်းစိမ်ကြီး သောသူ၊ သင်၏ဆုံးရှုံးချိန်၊ သင်၏လောဘအလို ၁၄ ပျက်ချိန် ရောက်လေပြီ။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ကိုယ်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသည်ကား၊ သင့်ကို ကျိုင်းကောင် များနှင့် ပြည့်စေသကဲ့သို့ လူများနှင့်ပြည့်စေ မည်။ သူတို့သည် သင့်တဘက်၌ ကြွေးကြော်သံ ၁၅ ကို လွှင့်ကြလိမ့်မည်။– တန်ခိုးတော်အားဖြင့် မြေကြီးကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ ပညာတော်အား ဖြင့် လောကဓာတ်ကို တည်တော်မူပြီ။ ဥာဏ် တော်အားဖြင့် မိုးယံးကောင်းကင်ကို ကြက်တော် ၁၆ မူပြီ။– အသံတော်ကို လွှတ်တော်မူသောအခါ၊ မိုးယံးရေ အသံဗလဲဖြစ်တတ်၏။ မြေကြီးစွန်းမှ မိုးယံးတိမ်ကို တက်စေတော်မူ၏။ မိုးယံးရွာသည် နှင့် လျှပ်စစ်ပြက်စေတော်မူ၏။ လေကိုလည်း ၁၇ ဘဏ္ဍာတော်တိုက်ထဲက ထုတ်တော်မူ၏။– လူ မည်သည်ကား၊ မိမိဥာဏ်အားဖြင့် တိရစ္ဆာန်ကဲ့ သို့ဖြစ်၏။ ရုပ်တုကို သွန်းသောသူတိုင်း မိမိလုပ် သော ရုပ်တုအားဖြင့် မှောက်မှားလျက်ရှိ၏။ အ ကြောင်းမူကား၊ သွန်းသောရုပ်တုသည် မုသာ ဖြစ်၏။ သူ၌လည်း ထွက်သက်ဝင်သက် မရှိ။– ၁၈ ထိုသို့သော အရာတို့သည် အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်ကြ၏။ လှည့်စားသောအရာလည်း ဖြစ်ကြ ၏။ စစ်ကြောခြင်းကို ခံရသည်ကာလ ကွယ် ၁၉ ပျောက်ကြလိမ့်မည်။– ယာကုပ်အမျိုး၏အဘို့ ဖြစ်သောဘုရားသည် ထိုသို့သောအရာနှင့် တူ

To Contents

တော်မမူ။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းသောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသရေလအမျိုးသည် အမွေခံတော်မူရာဖြစ်၏။ နာမတော်သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားပေတည်း။

၂၀ အို သံတူကြီး၊ သင်သည် ငါစစ်တိုက်စရာလက်နက်ဖြစ်၏။ သင့်ကိုငါကိုင်၍ အတိုင်းတိုင်း
၂၁ အပြည်ပြည်တို့ကို ချိုးဖဲ့ပြီ။– သင့်ကိုကိုင်၍ မြင်းနှင့် မြင်းစီးသူရဲကိုငင်း၊ ရထားနှင့် ရထားစီးသူရဲ
၂၂ ကိုငင်း ငါချိုးဖဲ့ပြီ။– သင့်ကိုကိုင်၍ ယောကျ်ားနှင့် မိန်းမတို့ကိုငင်း၊ အသက်ကြီးသူနှင့် အသက်ငယ်သူတို့ကိုငင်း၊ လူပျိုနှင့် အပျိုမတို့ကိုငင်း ငါချိုးဖဲ့
၂၃ ပြီ။– သင့်ကိုကိုင်၍ သိုးထိန်းနှင့် သိုးစုကိုငင်း၊ လယ်လုပ်သောသူနှင့် နွားယှဉ်းကိုငင်း၊ ဗိုလ်များ
၂၄ နှင့် မင်းများကိုငင်း ငါချိုးဖဲ့ပြီ။– သို့ရာတွင်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သူ၊ ခါလဒဲပြည်သား အပေါင်းတို့သည် ဓ
အုန်မြို့၌ပြုလေသမျှသော ဒုစရိုက်ရှိသည်အတိုင်း၊ ငါသည် သင်တို့မျက်မှောက်၌ သူတို့အား
အပြစ်ပေးမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဖျက်ဆီးတတ်သောသဘောရှိ၍၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို ဖျက်ဆီးတတ်သောတောင်ကြီး၊ သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။ သင့်အပေါ်မှာ ငါ၏လက်ကိုဆန့်လျက်၊ ကျောက်တို့မှ သင့်ကိုလိမ့်ချ၍၊ မီးနှင့်
၂၆ ကျွမ်းလောင်သောတောင် ဖြစ်စေမည်။– တိုက်ထောင့်အထွဋ်ကျောက်၊ တိုက်မြစ်ကျောက် တစုံတခုကိုမျှ သင်၏အထဲက မနှုတ်မယူရ၊ အစဉ်မပြတ် ပျက်စီးလျက်နေရလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘု
၂၇ ရားမိန့်တော်မူ၏။– ထိုပြည်၌ အလံကိုထူကြလော့။ အပြည်ပြည်တို့၌ တံပိုးကိုမှုတ်၍၊ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို သူ၏တဘက်၌ ပြင်ဆင်ကြလော့။ အာရရတ်ပြည်၊ မိန္နိပြည်၊ အာရုကေနတ်ပြည်တို့ကို သူ၏တဘက်၌ စည်းဝေးစေကြလော့။ ဗိုလ်ချုပ်မင်းကို ခန့်ထား၍၊ အမွေးကြမ်းသော ကျိုင်းကောင်ကဲ့သို့ မြင်းစီးသူရဲတို့ကို စစ်ချီစေကြ
၂၈ လော့။– လူမျိုးများတို့နှင့်တကွ၊ မေဒိရှင်ဘုရင်မစ၍ ဗိုလ်များ၊ မင်းများ၊ မေဒိနိုင်ငံသားအပေါင်း
၂၉ တို့ကို သူ၏တဘက်၌ ပြင်ဆင်ကြလော့။– ဗာဗုလုန်ပြည်သည် တုန်လှုပ်၍ လိမ့်လိမ့်မည်။ ထိုပြည်သည် နေသူမရှိ၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား ကြံစည်တော်မူသောအကြံအစည်ရှိသမျှသည် ပြည့်စုံရလိမ့်မည်။–
၃၀ ဗာဗုလုန်စစ်သူရဲတို့သည် စစ်မပြိုင်ဘဲ ရဲတိုက်များ၌နေကြ၏။ အားလျော့၍ မိန်းမကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ မြို့သားနေရာတို့ကို မီးရှို့၍၊ တံခါးကျင်
၃၁ တို့ကို ချိုးဖဲ့ကြ၏။– ရန်သူတို့သည် မြို့တော်ကို
၃၂ တဘက်တချက်တိုက်ဝင်ကြပြီ ဟူ၍ငင်း၊ လမ်းဝကို ပိတ်ထား၍ ရေကန်နားမှာ မီးရှို့ကြောင်းနှင့်၊ စစ်သူရဲတို့သည် ကြောက်လန့်လျက်ရှိကြပြီ ဟူ၍ငင်း၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်အား ကြားလျှောက်အံ့သောငှါ၊ မင်းလုလင်ချင်း တယောက်ကိုတယောက်၊ စေ့လွှတ်သူချင်း တယောက်ကိုတ
၃၃ ယောက် တွေ့ကြုံလျက် ပြေးလာကြ၏။– ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန် သတို့သမီးသည် စပါးနယ်ရသောကောက်နယ်တလင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ စပါးရိတ်ရာအချိန်နီးပြီ။

၃၄ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ငါတို့ကို ကိုက်စား၍နှိပ်စက်ပါပြီ။ ငါတို့ကို ဟင်းလင်းသောအိုး ဖြစ်စေပါပြီ။ နဂါးမျိုတတ်သကဲ့သို့ ငါတို့ကိုမျိုး၍၊ ငါတို့ပျော်မွေ့စရာအရာတို့နှင့် မိမိ
၃၅ ဝမ်းကို ပြည့်စေပါပြီ။ ငါတို့ကို နှင်ထုတ်ပါပြီ။– ဓ
အုန်မြို့သမီးက၊ ငါ၏ကိုယ်နှင့် ငါ၏အသားခွံပြုသောအဓမ္မအမှုသည် ဗာဗုလုန်မြို့အပေါ်သို့ ရောက်ပါစေ ဟူ၍ငင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့ကလည်း၊ ငါ၏အသွေးသည် ခါလဒဲပြည်သားတို့အပေါ်သို့
၃၆ ရောက်ပါစေ ဟူ၍ငင်း ဆိုရ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏အမှုကို ငါစောင့်မည်။ သင်ခံရသောအပြစ်ကို ပြန်ပေးမည်။ သူ၏ ပင်လယ်ကိုငင်း၊ သူ၏စမ်းရေတွင်းတို့ကို
၃၇ ငင်း ငါခန်းခြောက်စေမည်။– ဗာဗုလုန်မြို့သည် အမှိုက်ပုံ၊ မြွေခွေးနေရာတွင်း၊ အံ့သြဘွယ်ရာ၊ ကဲ့ရဲ့သံပြုရာ၊ လူဆိတ်ညံရာအရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်။–
၃၈ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မြို့သားတို့သည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ဟောက်သောအသံ၊ ခြင်္သေ့သငယ်ကဲ့သို့ မြည်သောအသံကို တညီတညီး ပြု
၃၉ ကြလိမ့်မည်။– သူတို့သည် ပျော်မွေ့ကြမည်အကြောင်းနှင့်၊ နောက်တဖန်မနိုးဘဲ၊ အစဉ်မပြတ် အိပ်ပျော်မည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် ရွှင်လန်းအားကြီးသောအခါ၊ သောက်စရာတို့ ငါတိုက်၍
၄၀ ယစ်မူးစေမည်။– အသေသတ်ခြင်းငှါ ဆွဲ၍ချသောသိုးသငယ်ကိုကဲ့သို့ငင်း၊ သိုးထီး၊ ဆိတ်ထီးကိုကဲ့သို့ငင်း ငါဆွဲ၍ချမည်။

၄၁ ရှေရှက်မြို့ကိုတိုက်၍ရလေပြီတကား။ မြေတပြင်လုံး၌ ကျော်စောသော မြို့ကို လုယူလေ

To Contents

ပြီတကား။ ဗာဗုလုန်မြို့သည် အပြည်ပြည်တို့
၄၂ တွင် အံ့ဩရာဖြစ်လေပြီတကား။– ပင်လယ်
သည် ဗာဗုလုန်ပြည်အပေါ် သို့တက်၍၊ များစွာ
၄၃ သော လှိုင်းတံပိုးတို့သည် လွှမ်းမိုးကြပြီ။– မြို့
များတို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာအရပ်၊ သွေ့
ခြောက်သော လွင်ပြင်ဖြစ်ကြပြီ။ အဘယ်သူမျှ
မနေရ။ လူသား တစုံတယောက်မျှ ထိုလမ်းကိုမ
၄၄ လျှောက်ရ။– ဗာဗုလုန်မြို့၌ ဗေလဘုရားကို
လည်း ငါသည် ဒဏ်ပေးမည်။ သူမျိုသောအရာ
တို့ကို တဖန် အန်စေမည်။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည်
နောက်တဖန် သူ့ထံမှာ မစည်းဝေးရကြ။ မြို့ရိုး
၄၅ လည်း ပြိုလဲလျက်ရှိရလိမ့်မည်။– ငါ၏လူတို့၊
ဗာဗုလုန်မြို့ထဲက ထွက်ကြလော့။ ထာဝရဘု
ရား၏ ပြင်းစွာသောအမျက်တော်မှ၊ အသီးအသီး
၄၆ ကိုယ်အသက်ကို ကယ်နှုတ်ကြလော့။– ထိုပြည်
၌ကြားရသော သိတင်းကြောင့် စိတ်မပျက်၊
ကြောက်လန့်ခြင်း မရှိကြနှင့်။ တနှစ်ထက်တ
နှစ် သိတင်းကြားရလိမ့်မည်။ မင်းချင်းတ
ယောက်ကိုတယောက်လုယူ၍ ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှု
ရှိရလိမ့်မည်။

၄၇ ထိုနောက်မှ ဗာဗုလုန်မြို့၌ ထုလုပ်သော ရုပ်
တုဆင်းတုတို့ကို ငါသည် ဒဏ်ပေးသဖြင့်၊ တ
ပြည်လုံး မိန်းမောတွေဝေ၍၊ သူရဲအပေါင်းတို့
သည် မြို့ထဲမှာ လဲလျက်သေကြသော အချိန်
၄၈ ရောက်လိမ့်မည်။– ထိုသို့ မြောက်မျက်နှာအရပ်
က လုယူသောသူတို့သည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ရောက်
လာသောအခါ၊ မိုးယံမြေမှစ၍ အရပ်ရပ်၌ရှိသမျှ
တို့သည် ရွှင်လန်းသောအသံကို ပြုကြလိမ့်မည်
၄၉ ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ဗာဗုလုန်မြို့
ကြောင့် ဣသရေလအမျိုး သူရဲတို့သည် လဲ၍
သေသကဲ့သို့၊ ဗာဗုလုန်မြို့ထဲမှာ ပြည်သား သူရဲ
၅၀ အပေါင်းတို့သည် လဲ၍သေကြလိမ့်မည်။– ထား
ဘေးနှင့်လွတ်သောသူတို့၊ သွားကြလော့။ ရပ်၍
မနေကြနှင့်။ ဝေးသောအရပ်၌ ထာဝရဘုရားကို
အောက်မေ့၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ကိုလည်း စိတ်စွဲ
၅၁ လမ်းကြလော့။– ငါတို့သည် ကဲ့ရဲ့သောအသံကို
ကြားသောကြောင့် အရှက်ကွဲလျက်၊ မျက်နှာ
ပျက်လျက် နေရကြပါ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့
သည် ဗိမာန်တော်တွင်၊ သန့်ရှင်းရာအရပ်ဌာန
၅၂ တော်တို့၏ အထဲသို့ဝင်ကြပါပြီ။– သို့ဖြစ်၍၊ ထာ
ဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ပြည်
ကိုးကွယ်သော ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ငါသည်
ဒဏ်ပေး၍၊ တပြည်လုံး၌ ဒဏ်ချက်ထိသောသူ
တို့သည် ညည်းတွားကြသောအချိန် ရောက်လိမ့်
၅၃ မည်။– ဗာဗုလုန်မြို့သည် မိုးယံကောင်းကင်သို့
တက်၍၊ မြို့ရိုးအထွဋ်ကို ခိုင်ခံ့စွာ တည်သော်
လည်း၊ ငါစေလွှတ်၍ လုယူသောသူတို့သည် သူ
ရှိရာသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား
၅၄ မိန့်တော်မူ၏။– ဗာဗုလုန်မြို့မှ ငိုကြွေးသံကိုငင်း၊
ခါလဒဲပြည်မှာ ပြင်းစွာသော ပျက်စီးသံကိုငင်း
၅၅ ကြားရ၏။– အကြောင်းမူကား ထာဝရဘုရား
သည် ဗာဗုလုန်မြို့ကိုဖျက်ဆီး၍၊ သူပြုတတ်
သော အသံကြီးကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ သူ၏
လှိုင်းတံပိုးတို့သည် အားကြီးသောရေကဲ့သို့
ဟုန်းဟုန်းမြည်သဖြင့်၊ ကြီးစွာသော အသံဗလ
၅၆ ကို ပြုတတ်ကြ၏။– ဗာဗုလုန်မြို့ကို တိုက်ဖျက်
လုယူသောသူသည် ရောက်လျှင်၊ မြို့သားစစ်သူ
ရဲတို့သည် ရန်သူတို့လက်သို့ ရောက်၍၊ သူတို့စွဲ
ကိုင်သော လေးရှိသမျှတို့သည် ကျိုးကြ၏။ အ
ကျိုးအပြစ်ကို ပေးတတ်သော ဘုရားသခင် ထာ
၅၇ ဝရဘုရားသည် ဆက်ဆက်ပေးတော်မူပြီ။– ဗာ
ဗုလုန်မင်းသား၊ တိုင်ပင်မှူးမတ်၊ စစ်ကဲ၊ မင်းအ
ရာရှိ၊ ခွန်အားကြီးသော သူတို့ကို ငါယစ်မူးစေသ
ဖြင့်၊ သူတို့သည် နောက်တဖန်မနိုးဘဲ အစဉ်မ
ပြတ် အိပ်ပျော်ကြလိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားဟူ၍ ဘွဲ့နာမရှိသောရှင်
၅၈ ဘုရင် မိန့်တော်မူ၏။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအ
ရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဒုက္ခိ
သော ဗာဗုလုန်မြို့ရိုးတို့ကို အကုန်အစင်ဖြိုဖျက်
၍၊ မြင့်သောမြို့တံခါးတို့ကိုလည်း မီးရှို့ကြလိမ့်
မည်။ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် အချည်းနှီးလုပ်
ဆောင်၍၊ မီးခဲ့ပင်ပန်းခြင်းကို ခံရကြပြီ။

၅၉ ဗာဗုလုန်မြို့အပေါ်မှာ ရောက်လတံ့သော၊
ဘေးဥပဒ်အပေါင်းတည်းဟူသော၊ ဗာဗုလုန်မြို့
ကို ရည်မှတ်၍ ရေးထားသော ဤစကားအလုံးစုံ
၆၀ တို့ကို ပရောဖက်ယေရမိသည်ရေးကူး၍၊– ယခု
ရှင်ဘုရင်ဧဒကို နန်းစံလေးနှစ်တွင်၊ ရှင်ဘုရင်
နှင့်အတူ ဗာဗုလုန်မြို့သို့လိုက်သွားသော၊ မာ
သေဃ၏သားဖြစ်သော နေရိ၏သား အတွင်းဝန်
၆၁ စရာယကို မှာထားသောစကားဟူမူကား။– သင်
သည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ရောက်သောအခါ၊ ဤစ
၆၂ ကားအလုံးစုံတို့ကို ကြည့်ရှုရ၍ ဘတ်ရမည်။– ထို
အခါသင်က၊ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
ဤအရပ်၌ လူမရှိ၊ တိရစ္ဆာန်မရှိ၊ အစဉ်မပြတ်
ဆိတ်ညံရာအရပ် ဖြစ်စေ၍၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း
မည်အကြောင်းကို ခြိမ်းတော်မူပြီဟု လျှောက်ဆို

To Contents

၆၃ ရမည်။– ဤစာကို အကုန်အစင်ဘတ်ပြီးလျှင်၊ စာပေါ်မှာ ကျောက်ကိုချည်ထား၍၊ ဥဖရုတ်မြစ်
၆၄ အလယ်မှာချပစ်လျက်၊– ဗာဗုလုန်မြို့သည် ဤသို့နစ်ရလိမ့်မည်။ ငါရောက်စေသော ဘေးဥပဒ်ထဲက နောက်တဖန် မထမြောက်ရ။ မြို့သူမြို့သားတို့သည် အားကုန်လျက် နေရကြလိမ့်မည်ဟု၊ မြွက်ဆိုရမည်အကြောင်းကို၊ ယေရမိသည်မှာထားလေ၏။ ဤရွေ့ကား၊ ယေရမိစကားပေတည်း။

၅၂

၁ ဇေဒကိမင်းသည် အသက်နှစ်ဆယ်တနှစ်ရှိသော်၊ နန်းထိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့၌ တဆယ်တနှစ် စိုးစံလေ၏။ မယ်တော်ကား၊ လိဗနမြို့သူ
၂ ယေရမိသမီး ဟာမုတလဖြစ်သတည်း။– ထိုမင်းသည် ယောယကိမ်မင်းပြုသမျှအတိုင်း၊ ထာဝရ
၃ ဘုရားရှေ့တော်၌ ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။– ထာဝရဘုရားသည် ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို အထံတော်မှ မနှင်ထုတ်မိုတိုင်အောင် အမျက်ထွက်တော်မူ၍၊ ဇေဒကိမင်းသည် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကို ပုန်ကန်လေ၏။
၄ ဇေဒကိမင်း နန်းစံကိုးနှစ်၊ ဒသမလဆယ်ရက်နေ့တွင်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည် ဗိုလ်ခြေ အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ယေရုရှလင်မြို့သို့ စစ်ချီသဖြင့်၊ မြို့ပတ်လည်၌ခံတပ်ချ၍ မြေက
၅ တုတ်တို့ကို တူးလုပ်ပြီးမှ၊– ဇေဒကိမင်း နန်းစံ တဆယ်တနှစ်တိုင်အောင် မြို့ကိုဝိုင်းထားလေ၏။–
၆ ထိုနှစ်၊ စတုတ္ထလ ကိုးရက်နေ့တွင်၊ မြို့ထဲမှာ အလွန် အစာအာဟာရခေါင်းပါးသဖြင့်၊ မြို့သူမြို့
၇ သားတို့သည် စားစရာမရှိသောအခါ၊– ခါလဒဲလူတို့သည် မြို့ရိုးကို ဖြိုဖောက်၍၊ မြို့ကိုလည်းဝိုင်း နေသောကြောင့်၊ မြို့သားစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ညဉ့်အခါပြေး၍၊ မြို့ရိုးနှစ်ထပ်စပ်ကြား၊ ဥယျာဉ်တော်နားတံခါးဝဖြင့် ထွက်ပြီးမှ လွင်ပြင်
၈ သို့သွားကြ၏။– ခါလဒဲစစ်သူရဲတို့သည် ရှင်ဘုရင် ဇေဒကိကို လိုက်၍၊ ယေရိခေါလွင်ပြင်၌မှီသဖြင့် ဇေဒကိမင်း၏စစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် လွင့်ပြေး
၉ ကြ၏။– ရန်သူတို့သည် ရှင်ဘုရင်ကို ဘမ်းဆီး၍၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ဟာမတ်ပြည် ရိဗလမြို့သို့ဆောင်သွားကြ၏။ ဗာဗုလုန် ရှင်ဘုရင်သည်
၁၀ ဇေဒကိ၏အမှုကို စစ်ကြောခံရင်၍၊– ဇေဒကိမင်း၏သားတို့ကို အဘမျက်မှောက်၌ သတ်လေ၏။ ရိဗလမြို့မှာ ယုဒမှူးမတ်အပေါင်းတို့ကို
၁၁ လည်း သတ်လေ၏။– ဇေဒကိမျက်စိကိုလည်း ဖောက်ပြီးမှ၊ သူ့ကို ကြေးဝါကြိုးနှင့် ချည်နှောင်၍ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ယူသွားသဖြင့်၊ သေသည်တိုင် အောင် ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားလေ၏။
၁၂ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာ နန်းစံတဆယ်ကိုးနှစ်၊ ပဥ္စမလ ဆယ်ရက်နေ့တွင်၊ အမှုတော်ထမ်းကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည်
၁၃ ယေရုရှလင်မြို့သို့လာ၍၊– ဗိမာန်တော်၊ နန်းတော်၊ မင်းအိမ်၊ ဆင်းရဲသားအိမ်ရှိသမျှတို့ကို မီး
၁၄ ရှို့လေ၏။– ကိုယ်ရံတော်မှူးဦးပါသော ခါလဒဲစစ်သူရဲအပေါင်းတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့ရိုး ရှိသမျှ
၁၅ တို့ကို ဖြိုဖျက်ကြ၏။– ထိုအခါ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် မြို့ထဲမှာ ကျန်ကြွင်းသော ဆင်းရဲသား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ဘက်သို့ ကူးသွားနှင့်သောမြို့သား၊ ကြွင်းသမျှသောသူတို့ကို
၁၆ သိမ်းသွားလေ၏။– သို့ရာတွင်၊ စပျစ်ဥယျာဉ်ကို ပြုစုရှု၍ လယ်လုပ်စေခြင်းငှါ၊ ဆင်းရဲသားအချို့တို့ကို ထားခဲ့လေ၏။
၁၇ ဗိမာန်တော်၌ ကြေးဝါတိုင်တို့ကိုငင်း၊ ကြေးဝါရေကန်ကိုငင်း၊ ရေချိုးအင်တုံ အခြေအမြစ်တို့ကိုငင်း၊ ခါလဒဲလူတို့သည် ချိုးဖဲ့၍၊ ကြေးဝါရှိသ
၁၈ မျှကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ယူသွားကြ၏။– အိုးကင်း၊ တူးရွင်းပြား၊ မီးညှပ်၊ အိုး၊ ဓွန်းမှစ၍ အမှုတော်ထမ်းစရာ၊ ကြေးဝါတန်ဆာရှိသမျှတို့ကိုလည်း
၁၉ ယူသွားကြ၏။– ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာတည်း ဟူသော အင်တုံ၊ လင်ပန်း၊ အိုး၊ အိုးကင်း၊ မီးခုံ၊ ဓွန်း၊ ဖလားများကို၊ ရွှေဖြစ်စေ၊ ငွေဖြစ်စေ၊ ကိုယ်
၂၀ ရံတော်မှူးသည် ယူသွားလေ၏။– ဗိမာန်တော်၌ ရှောလမုန်မင်းကြီး လုပ်သောတိုင်နှစ်တိုင်၊ ရေကန်တခု၊ ရေကန်ခံစရာ အခြေအမြစ် ကြေးဝါ
၂၁ နွား တဆယ့်နှစ်ခုခို့ပါသောကြေးဝါသည် အချိန်အားဖြင့် အတိုင်းမသိများ၏။– တိုင်အမြင့်ကား၊ တဆယ်ရှစ်တောင်ရှိ၏။ လုံးပတ်မူကား၊ တဆယ်နှစ်တောင် ရှည်သော ကြိုးတပတ်ရှိ၏။ ခေါင်းပွါ
၂၂ ဖြစ်၍ ဒုလေးသစ်ရှိ၏။– ကြေးဝါတိုင်ထိပ်လည်းရှိ၏။ တိုင်ထိပ်အမြင့်ကား၊ ငါးတောင်ရှိ၍ ထိပ်ပတ်လည် ကြေးဝါကွန်ရွက်၊ ကြေးဝါသလဲသီးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ အခြားသောတိုင်သည်လည်း၊
၂၃ ထိုအတူဖြစ်၍ သလဲသီးတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။– တိုင်တမျက်နှာ၌ သလဲသီး ကိုးဆယ်ခြောက်လုံးစီရှိ၍၊ ကွန်ရွက်တဘက်၌ သလဲသီးပေါင်း တရာရှိသတည်း။
၂၄ ကိုယ်ရံတော်မှူး နေဗုဇာရဒန်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း စရာယ၊ ဒုတိယယဇ်ပုရောဟိတ်

To Contents

ဧဖေနှိ၊ ဗိမာန်တော်တံခါးမှူး သုံးယောက်တို့ကို
၂၅ ဘမ်းဆီးလေ၏။– စစ်သူရဲတို့ကို အုပ်သော ဗိုလ်
တယောက်၊ မြို့ထဲ၌တွေ့မိသော တိုင်ပင်မှူး
မတ် ခုနစ်ယောက်၊ ပြည်သူပြည်သားများကို နှိုး
ဆော်သော တပ်စာရေးကြီးတယောက်၊ မြို့ထဲ၌
တွေ့မိသော ပြည်သားခြောက်ဆယ်တို့ကို မြို့
၂၆ ထဲကခေါ်သွား၍၊– ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှိရာ ရိဗ
၂၇ လမြို့သို့ ဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင်၊– ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်
သည် ဟာမတ်ပြည် ရိဗလမြို့၌ ထိုသူတို့ကိုဒဏ်
ပေး၍ ကွပ်မျက်လေ၏။ ထိုသို့ ယုဒအမျိုးသည်
မိမိပြည်မှ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသတည်း။
၂၈ နေဗုခဒ်နေဇာမင်း သိမ်းသွားသော လူဟူမူ
ကား၊ နှန်းစံခုနစ်နှစ်တွင်၊ ယုဒအမျိုးသား သုံး
ထောင်နှစ်ဆယ် သုံးယောက်တို့ကို သိမ်းသွား
၂၉ လေ၏။– တဆယ့်ရှစ်နှစ်တွင်၊ လူရှစ်ရာသုံးဆယ်
နှစ်ယောက်တို့ကို ယေရုရှလင်မြို့မှ သိမ်းသွား
၃၀ လေ၏။– နှစ်ဆယ်သုံးနှစ်တွင်၊ ကိုယ်ရံတော်မှူး
နေဗုဇရဒန်သည် ယုဒအမျိုးသား ခုနစ်ရာလေး
ဆယ်ငါးယောက်တို့ကို သိမ်းသွား၏။ လူပေါင်း
ကား၊ လေးထောင်ခြောက်ရာရှိသတည်း။
၃၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ယေခေါနိသည် အချုပ်ခံရ
သော သက္ကရာဇ်သုံးဆယ်ခုနစ်နှစ်၊ ဒွါဒသမလ
နှစ်ဆယ်ငါးရက်နေ့တွင်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ဧဝိ
လမရောဒက် နန်းစံစက ယုဒရှင်ဘုရင်ယေခေါ
နိကို ထောင်ထဲကနှုတ်၍ ချမ်းသာပေးလေ၏။–
၃၂ ကောင်းမွန်စွာနှုတ်ဆက်၍ သူ၏ပလ္လင်ကို ဗာဗု
လုန်မြို့မှ အထံတော်၌ရှိသော မင်းကြီးများထိုင်
၃၃ ရာ ပလ္လင်တို့ထက် ချီးမြှင့်လေ၏။– ယေခေါနိ
မင်းသည် ထောင်ထဲမှဝတ်သော အဝတ်ကိုလဲ
၍၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး အစဉ်မ
၃၄ ပြတ် အထံတော်၌ စားသောက်ရ၏။– မသေမှီ
တိုင်အောင် အသက်ရှည်သမျှ နေ့ရက်အစဉ်မ
ပြတ် သူစားစရာဘို့၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ပေးသ
နားတော်မူ၏။

ပရောဖက်ယေရမိ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်း ပြီး၏။

To Contents

ယေရမိမြည်တမ်းစကား။

LAMENTATIONS

၁

၁ စည်ပင်ခဲ့သောမြို့သည် လူဆိတ်ညံလျက်
ထိုင်လေသည်တကား။ လူမျိုးတို့တွင် ကြီးမြတ်
ဘူးသော သတို့သမီးသည် မုတ်ဆိုးမကဲ့သို့ဖြစ်
၏။ အပြည်ပြည်တို့၏သခင်မသည် အခွန်ပေးရ
၂ ၏။– ည၌အခါ ငြင်းစွာငိုကြွေး၍၊ သူ၏ပါးသည်
မျက်ရည်နှင့် စိုစွတ်လေ၏။ ရည်းစားအပေါင်း
တို့တွင် နှစ်သိမ့်စေသောသူ တယောက်မျှ မရှိ။
အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းတို့သည် သစ္စာပျက်၍
၃ ရန်သူဖြစ်ကြပြီ။– ယုဒသတို့သမီးသည် ညှဉ်းဆဲ
ခြင်း၊ ကြမ်းတမ်းစွာ စေစားခြင်းကိုခံရသော
ကြောင့် ပြောင်းသွားပြီ။ သာသနာပလူတို့ အထဲ
မှာနေလျက် ချမ်းသာမရ။ လိုက်သော သူအ
၄ ပေါင်းတို့သည် ကျဉ်းခြောင်းရာ၌ မှီကြ၏။– အ
ဘယ်သူမျှ ပွဲသဘင်သို့ မလာသောကြောင့်၊ ဇိ
အုန်လမ်းတို့သည် ညည်းတွားကြ၏။ သူ၏မြို့
တံခါးရှိသမျှတို့သည် လူဆိတ်ညံလျက် ရှိကြ၏။
သူ၏ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ညည်းတွား
ကြ၏။ သူ၏သမီးကညာတို့သည်လည်း နာ
ကြည်းသောစိတ်ရှိ၍၊ သူသည် ကိုယ်တိုင် ညှဉ်း
၅ ငယ်လျက်နေရ၏။– သူပြစ်မှားသော အပြစ်များ
ပြားသောကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ခတ်
တော်မူသဖြင့်၊ သူနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော
သူတို့သည် အစိုးရ၍၊ သူ၏ရန်သူတို့သည်
ကောင်းစားကြပြီ။ သူ၏သားသမီးတို့ကိုလည်း
၆ ရန်သူသိမ်းသွားပြီ။– ဇိအုန်သတို့သမီး၏ ဂုဏ်
အသရေသည် အကြွင်းမဲ့ကွယ်ပျောက်၏။ သူ၏
မင်းသားတို့သည် ကျက်စားရာကို ရှာ၍မတွေ့
သော သမင်ဒရယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ လိုက်သောသူ
၇ ရှေ့မှာ အားမရှိဘဲ ပြေးသွားကြပြီ။– ယေရုရှ
လင်မြို့သည် ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်းကို ခံရစဉ်တွင်၊
အရင်ခံစားဘူးသော စည်းစိမ်ကို အောက်မေ့၏။
သူ၏လူတို့သည် ရန်သူလက်သို့ရောက်၍ မစ
သောသူ မရှိသောအခါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော
သူတို့သည် သူ၏အမှုကိုမြင်၍၊ သူ၏ဆုံးခြင်းကို
၈ ကဲ့ရဲ့ကြ၏။– ယေရုရှလင်မြို့ ပြစ်မှားသောအ
ပြစ်သည် အလွန်များသောကြောင့်၊ ရွံရှာဘွယ်
ဖြစ်လေ၏။ သူ့ကို ရိသေဘူးသောသူအပေါင်း
တို့သည် သူ၌ အချည်းစည်းရှိခြင်းကို မြင်သော
ကြောင့် မထီမဲ့မြင်ပြုကြ၏။ သူသည်လည်း
၉ ညည်းတွား၍ နောက်သို့ပြန်သွားလေ၏။– သူ၌
မစင်ကြယ်သော လက္ခဏာထင်ရှားသော်လည်း၊
နောက်ခံရသောအပြစ်ကို မအောက်မေ့။ ထို
ကြောင့်၊ မျက်နှာပေးသောသူ မရှိဘဲ အုံသြဘွယ်
သော အခြင်းအရာနှင့် နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်လေ
၏။ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဆင်းရဲခြင်းကို
ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ရန်သူသည် ကိုယ်ကို ချီး
၁၀ မြှောက်ပါပြီ။– ရန်သူသည် သူ၏စည်းစိမ်ကို လု
ယူပါပြီ။ ပရိသတ်တော်ထဲသို့ မဝင်ရဟု မြစ်
တားတော်မူသော သာသနာပလူတို့သည် သူ၏
သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ထဲသို့ဝင်ကြောင်းကို သူ
၁၁ မြင်ရပါ၏။– သူ၏လူအပေါင်းတို့သည် ညည်း
တွားလျက်၊ မုန့်ကိုရှာလျက် နေကြ၏။ သေဘေး
နှင့် လွတ်ခြင်းငှါ မိမိစည်းစိမ်ကို စားစရာတို့ စွန့်
ရ၏။ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ရွှတ်ချ
ခြင်းကို ခံရသောကြောင့် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်
မူပါ။

၁၂ အို ခရီးသွားသောသူ အပေါင်းတို့၊ ကြည့်ရှု
ဆင်ခြင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ပြင်းစွာ
အမျက်တော်ထွက်သောနေ့၌ ငါ့ကိုညှဉ်းဆဲ၍၊
ဖြစ်စေတော်မူသော ဒုက္ခနှင့်တူသော ဒုက္ခရှိသ
၁၃ လော။– အထက်မှမီးကို ငါ့အရိုးထဲသို့ လွှတ်
လိုက်၍ ကြေမွစေတော်မူပြီ။ ငါခြေကို ကျော့မိ
စေခြင်းငှါ ကျော့ကွင်းထောင်၍ ငါ့ကိုပြန်စေ
တော်မူပြီ။ တနေ့လုံးညှဉ်းငယ်ခြင်းအကြောင်း၊
စိတ်ပျက်ခြင်းအကြောင်းကို ငါ၌ ဖြစ်စေတော်မူ
၁၄ ၏။– ငါပြစ်မှားသော အပြစ်ထမ်းဘိုးကို လက်
တော်နှင့် ငါ့လည်ပင်းပေါ်၌တပ်၍ ချည်နှောင်
ပြီးမှ၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကိုအားလျော့စေ၍၊
ငါမဆီးတားနိုင်သော သူတို့လက်သို့ ရောက်စေ
၁၅ တော်မူပြီ။– ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏သူရဲအ
ပေါင်းတို့ကို ငါ့အလယ်၌ ကျော်နင်းတော်မူပြီ။
ငါ၏လူပျိုတို့ကို နှိပ်စက်ခြင်းငှါ လူအလုံးအရင်း
ကို ခေါ်တော်မူပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒသ
တို့သမီးကညာကို စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်း၌ နင်း
၁၆ နယ်တော်မူပြီ။– ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါသည်

To Contents

ငိုရ၏။ မျက်ရည်ကျလျက်ရှိ၏။ ငါ့အသက်ကို
ထောက်မ၍ ငါ့ကို နှစ်သိမ့်စေသောသူသည် ငါ
နှင့်ဝေးပါ၏။ ရန်သူနိုင်သောကြောင့် ငါ့သားသ
၁၇ မီးတို့သည် ပျောက်ပျက်ကြပြီ။– ဧအုန်သတို့သ
မီးသည် မိမိလက်ဝါးတို့ကိုဖြန့်သော်လည်း၊ နှစ်
သိမ့်စေသောသူ မရှိ။ ထာဝရဘုရားသည် ယာ
ကုပ်ပတ်လည်၌ ရန်သူတို့ကို ခန့်ထားတော်မူပြီ။
ယေရုရှလင်မြို့သည် သူတို့တွင် ရွံရှာဘွယ် ဖြစ်
၁၈ လေ၏။– ထာဝရဘုရားသည် တရားသဖြင့် စီ
ရင်တော်မူ၏။ ငါသည် ပညတ်တော်ကို လွန်
ကျူးမိပြီ။ လူမျိုးခပ်သိမ်းတို့၊ နားထောင်၍ ငါ၏
ဒုက္ခကို ဆင်ခြင်ကြပါလော့။ ငါ၏လူပျိုနှင့် အပျို
၁၉ တို့ကို သိမ်းသွားကြပြီ။– ငါသည် ရည်းစားတို့ကို
ခေါ်၍ သူတို့သည် သစ္စာမရှိကြ။ ငါ၏ယဇ်ပုရော
ဟိတ်တို့နှင့် ငါ၏အသက်ကြီးသူတို့သည် ကိုယ်
အသက်မွေးဘို့ စားစရာကိုရှာစဉ်ပင် မြို့ထဲ၌ အ
၂၀ သက်ချုပ်ကြပြီ။– အို ထာဝရဘုရား၊ ကြည့်ရှု
တော်မူပါ၊ အကျွန်ုပ်ပင်ပန်းပါ၏။ ဝမ်း၌ ဆူ
လှိုက်ခြင်းရှိပါ၏။ နှလုံးမှောက်လျက် ရှိပါ၏။ အ
ကျွန်ုပ်သည် အလွန်ပြစ်မှားပါပြီ။ ပြင်မှာ ထား
ဘေးနှင့် တွေ့ရပါပြီ။ အတွင်း၌လည်း သေမင်း
၂၁ နေသကဲ့သို့ ရှိပါ၏။– အကျွန်ုပ် ညည်းတွားသံ
ကိုကြားသောသူတို့တွင်၊ နှစ်သိမ့်စေသောသူ တ
ယောက်မျှမရှိပါ။ အကျွန်ုပ်၌ ရောက်သောအမှု
ကို အကျွန်ုပ်၏ ရန်သူအပေါင်းတို့သည် ကြားကြ
ပါပြီ။ ကိုယ်တော်ပြုတော်မူသည်ကို ဝမ်းမြောက်
ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်ချိန်းချက်သော နေ့ရက်ကို
ရောက်စေတော်မူသောအခါ၊ သူတို့သည် အ
၂၂ ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ကြပါစေသော။– သူတို့၏
ဒုစရိုက်အလုံးစုံတို့ကို စစ်ကြောတော်မူပါ။
အကျွန်ုပ် ပြစ်မှားမိသမျှသောအပြစ်တို့ကြောင့်၊
အကျွန်ုပ်၌ ပြုတော်မူသကဲ့သို့ သူတို့၌ ပြုတော်
မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ညည်းတွားခြင်းများပြား၍
စိတ်ပျက်လျက်ရှိပါ၏။

၂

၁ ထာဝရဘုရားသည် ဧအုန်သတို့သမီးကို အ
မျက်တော်မိုးတိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူပြီ။ ဣ
သရေလအမျိုး၏ ဂုဏ်အသရေကို ကောင်းကင်
မှမြေကြီးတိုင်အောင် ချတော်မူပြီ။ အမျက်တော်
ထွက်ချိန်၌ ခြေတော်တင်ရာခုံကို မအောက်မေ့
၂ ဘဲ နေတော်မူပါပြီတကား။– ထာဝရဘုရား
သည် သနားခြင်းမရှိဘဲ၊ ယာကုပ်အမျိုး၏နေရာ
အရပ်ရှိသမျှတို့ကို မျိုတော်မူပြီ။ အမျက်တော်
ထွက်သဖြင့် ယုဒသတို့သမီး၏ရဲတိုက်တို့ကို မြေ
တိုင်အောင် ဖြိုဖျက်၍၊ နိုင်ငံတော်နှင့် မင်းသား
၃ တို့ကို ရှုတ်ချတော်မူပြီ။– ပြင်းစွာ အမျက်တော်
ထွက်၍၊ ဣသရေလ၏ ဦးချိုရှိသမျှတို့ကို ဖြတ်
တော်မူပြီ။ ရန်သူရှေ့မှာ လက်ရုံးတော်ကို ရုပ်
သိမ်းတော်မူပြီ။အရပ်ရပ်လောင်သောမီးတောက်
ကဲ့သို့ ယာကုပ်အမျိုးကို လောင်စေတော်မူပြီ။–
၄ ရန်သူကဲ့သို့ လေးကိုတင်လျက်၊ ရန်ဘက်ပြု
သောသူကဲ့သို့ လက်ျာလက်ကို ချိုကြွေလျက်၊ တင့်
တယ်ခြင်း အသရေရှိသော သူအပေါင်းတို့ကို
သတ်တော်မူပြီ။ ဧအုန်သတို့သမီး၏ နေရာ
တဲပေါ်မှာ မီးကဲ့သို့သော အမျက်တော်ကို သွန်း
၅ လောင်းတော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ရန်
ဘက်ပြု၍၊ ဣသရေလအမျိုးကိုငုံငင်း၊ ဘုံဗိမာန်
အပေါင်းတို့ကိုငုံငင်း မျိုတော်မူပြီ။ ရဲတိုက်တို့ကို
ဖြိုဖျက်တော်မူပြီ။ ယုဒသတို့သမီး ငိုကြွေးမြည်
တမ်းသော အကြောင်းတို့ကို များပြားစေတော်မူ
၆ ပြီ။– ဝင်းတော်ကို တောင်ယာခြံကဲ့သို့ အမှတ်ပြု
၍ ချိုးဖျက်တော်မူပြီ။ မိမိပွဲသဘင်တော်ကို
ဖျက်ဆီးတော်မူပြီ။ ဧအုန်မြို့၌ခံသော ဓမ္မပွဲနေ့၊
ဥပုသ်နေ့တို့ကို ထာဝရဘုရား မေ့စေတော်မူပြီ။
အမျက်တော်အရှိန်ပြင်း၍ ရှင်ဘုရင်နှင့် ယဇ်ပု
၇ ရောဟိတ်ကို မရှုမမှတ်ပြုတော်မူပြီ။– ထာဝရ
ဘုရားသည် မိမိယဇ်ပလ္လင်တော်ကို ပယ်တော်မူ
ပြီ။ မိမိသန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို စက်ဆုပ်တော်
မူပြီ။ ဘုံဗိမာန်တော်ကို ရန်သူလက်သို့အပ်တော်
မူသဖြင့်၊ ပွဲသဘင်ခံသောနေ့၌ အသံပြုသကဲ့သို့၊
ရန်သူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ အ
၈ သံပြုကြပြီ။– ထာဝရဘုရားသည် ဧအုန်သတို့သ
မီး၏မြို့ရိုးကို ဖြိုဖျက်မည်ဟု အကြံတော်ရှိ
သည်အတိုင်း၊ ကြိုးကိုတန်း၍ အစဉ်မပြတ် ဖြို
ဖျက်တော်မူသဖြင့်၊ အတွင်းမြို့ရိုးနှင့် ပြင်မြို့ရိုး
တို့သည် အတူညည်းတွား၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းရ
၉ မည့် အကြောင်းပြုတော်မူပြီ။– မြို့တံခါးရွက်တို့
သည် မြေ၌မြုပ်လျက်ရှိကြ၏။ ကန့်လန့်ကျင်တို့
ကို ချိုးဖဲ့တော်မူပြီ။ ရှင်ဘုရင်နှင့် မင်းသားတို့
သည် သာသနာပလူတို့တွင် နေရကြ၏။ တရား
တော်မရှိ။ ပရောဖက်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏
၁၀ ဗျာဒိတ်တော်ကို မခံမရကြ။– ဧအုန်သတို့သမီး
၏ အသက်ကြီးသူတို့သည် မြေမှုန့်ကို မိမိတို့
ခေါင်းပေါ်မှာပစ်တင်လျက်၊ လျော်တေအဝတ်
ကို ဝတ်စည်းလျက်၊ မြေပေါ်မှာထိုင်၍ တိတ်
ဆိတ်စွာနေကြ၏။ ယေရုရှလင်မြို့သူကညာတို့

To Contents

သည် ခေါင်းကို ငိုက်ဆိုက်ညွတ်လျက် နေကြ၏။-
၁၁ ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီးပျက်စီးသောကြောင့်၊ ငါ
သည်မျက်ရည်ကျ၍ မျက်စိပျက်လေပြီ။ ဝမ်း၌
ဆူလှိုက်ခြင်းရှိ၍ အသည်းလည်း မြေပေါ်မှာ
သွန်းလျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူငယ်နှင့်
နို့စို့ကလေးတို့သည် မြို့လမ်း၌ အားပျက်လျက်
၁၂ နေကြ၏။- သူတို့ကလည်း၊ ဆန်စပါးနှင့် စပျစ်
ရည်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု၊ ရန်သူညည်း
ဆဲသောသူကဲ့သို့ မြို့လမ်း၌အားပျက်လျက်၊ အ
မိရင်ခွင်၌ မိမိအသက်ကို သွန်းလျက်၊ အမိကို
မေးတတ်ကြသည်တကား။
၁၃ အို ယေရုရှလင်သတို့သမီး၊ သင်၏အမှု၌အ
ဘယ်သက်သေကို ငါပြရမည်နည်း။ အို ဇိအုန်သ
တို့ သမီးကညာ၊ သင့်ကိုနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ၊ သင်
နှင့်အဘယ်သူကို ငါခိုင်းနှိုင်းရမည်နည်း။ သင်၏
ပြိုပျက်ရာသည် သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ ကျယ်သော
၁၄ ကြောင့် အဘယ်သူ ပြုပြင်နိုင်သနည်း။- သင်၏
ပရောဖက်တို့သည် အချည်းနှီးသောအရာ၊ မိုက်
သောအရာတို့ကို သင့်အဘို့မြင်ကြပြီ။ သိမ်းသွား
ချုပ်ထားသော အမှုကို ပြေစေခြင်းငှါ၊ သင်၏အ
ပြစ်ကိုမဘော်မပြဘဲ မှားသောရူပါရုံ၊ လမ်းလွဲစ
၁၅ ရာအရာကို သင့်အဘို့ မြင်ကြပြီ။- လမ်း၌ ရှောက်
သွားသမျှသောသူတို့က၊ ဂုဏ်သရေအထွဋ်၊ မြေ
တပြင်လုံး ရွှင်လန်းရာဘွဲ့ရှိသော မြို့ကား ဤ
မြို့လောဟု၊ ယေရုရှလင်သတို့သမီးကို လက်ခုပ်
တီးလျက်၊ ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုလျက်၊ ခေါင်းကို ညှိတ်
၁၆ လျက် မေးတတ်ကြ၏။- သင်၏ရန်သူအပေါင်း
တို့သည် သင့်တဘက်၌ နှုတ်ကိုဖွင့်ကြ၏။ ငါတို့
သည် သူ့ကိုမျိုပြီ။ အကယ်စင်စစ် ဤသည်နေ့
ကား၊ ငါတို့မြော်လင့်ခဲ့ပြီးသော နေ့ဖြစ်၏။ ငါတို့
တွေ့မြင်ရပြီဟု ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုလျက်၊ အံသွားကို
၁၇ ခဲကြိတ်လျက် ဆိုကြ၏။- ထာဝရဘုရားသည်
ကြံစည်သောအမှုကို ပြုတော်မူပြီ။ ရှေးကာလ၌
မိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို ပြည့်စုံစေတော်
မူပြီ။ မနှမြောဘဲ ဖြိုဖျက်တော်မူပြီ။ ရန်သူသည်
သင်၏အပေါ်မှာ ဝမ်းမြောက်ရသောအခွင့်ကို
၁၈ ပေး၍၊ ရန်သူ၏ဦးချိုကို ချီးမြှင့်တော်မူပြီ။- သူ
တို့သည် စိတ်နှလုံးထဲက ထာဝရဘုရားကို အော်
ဟစ်ကြ၏။ အို ဇိအုန်သတို့သမီး၏ မြို့ရိုး၊ သင်
၏မျက်ရည်သည် မြစ်ရေစီးသကဲ့သို့ နေ့ညဉ့်မ
ပြတ် စီးစေလော့။ ကိုယ်ကိုကိုယ် မငြိမ်းစေနှင့်။
၁၉ သင်၏မျက်ဆန်ကိုလည်း မငြိမ်းစေနှင့်။- ညဦး
ယံအချိန်၌ ထ၍ အော်ဟစ်လော့။ ထာဝရဘုရား
၏မျက်နှာတော်ရှေ့မှာ သင်၏နှလုံးကို ရေကဲ့သို့
သွန်းလောင်းလော့။ ငတ်မွတ်၍ ခပသိမ်းသော
လမ်းဝမှာ အားပျက်လျက်နေသော သင်၏သူ
ငယ်တို့ကို အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ အထံ
၂၀ တော်သို့ သင်၏လက်ကို ချီဆန့်လော့။- အို ထာ
ဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူ၌ ဤသို့
စီရင်တော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်တော်မူပါ။
မိန်းမသည် မိမိရင်သွေး၊ မိမိချီပိုက်သော သား
ကိုစားရပါမည်လော။ ယဇ်ပုရောဟိတ်နှင့် ပ
ရောဖက်သည် ထာဝရဘုရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာန
တော်၌ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရပါမည်လော။-
၂၁ လူအကြီးအငယ်တို့သည် လမ်း၌ မြေပေါ်မှာ တုံး
လုံးနေရကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်၏ လူပျိုနှင့် အပျိုတို့
သည် ထားဖြင့် သေရကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်သည်
အမျက်တော်ထွက်သောနေ့၌၊ သူတို့ကိုမသနား
၂၂ ဘဲ ကွပ်မျက်တော်မူပြီ။- ပွဲသဘင်နေ့၌ လူတို့ကို
ခေါ်ဘိတ်သကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌ကြောက်
မက်ဘွယ်သော အရာတို့ကို ခေါ်ဘိတ်တော်မူပြီ။
ထာဝရဘုရားအမျက်တော်ထွက်သောနေ့၌ အ
ဘယ်သူမျှမလွတ်၊ မကျန်ကြွင်းရပါ။ အကျွန်ုပ်
ချီပိုက်ကျွေးမွေးသော သူတို့ကို အကျွန်ုပ်၏ရန်
သူသည် ဖျက်ဆီးပါပြီ။

၂

၁ ငါသည် ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ကြိမ်
လုံးအောက်၌ ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရသောသူဖြစ်
၂ ၏။- ငါ့ကိုသွေးဆောင်၍ အလင်းသို့မဟို့၊ မှောင်
၃ မိုက်ထဲသို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။- အကယ်စင်စစ်
ငါ့ကိုတနေ့လုံး အထပ်ထပ် ဒဏ်ခတ်တော်မူ
၄ ၏။- ငါ့အရေနှင့် အသားကို ဆွေးရိစေ၍ ငါ့အရိုး
၅ တို့ကိုလည်း ချိုးတော်မူ၏။- ငါ့တဘက်၌ တပ်
တည်၍ ခါးသောအရာ၊ ပင်ပန်းစရာအကြောင်း
၆ တို့နှင့် ဝိုင်းတော်မူ၏။- သေလွန်သောသူတို့ကို
ပြုတတ်သကဲ့သို့၊ ငါ့ကို မိုက်သောအရပ်၌ ထား
၇ တော်မူ၏။- ငါမထွက်နိုင်အောင်ဝင်းခတ်၍၊
လေးသော သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်တော်မူ၏။-
၈ ထိုမျှမက ငါသည်ကြွေးကြော်အော်ဟစ်၍ ဆု
၉ တောင်းသော်လည်း ငြင်းပယ်တော်မူ၏။- ငါ
သွားရာလမ်းကိုကျောက်ထရံနှင့် ပိတ်၍၊ ကောက်
၁၀ သောလမ်းဖြင့် သွားစေတော်မူ၏။- ငါ့ကို ချောင်း
မြောင်းသောဝက်ဝံကဲ့သို့ငင်း၊ မထင်ရှားသော အ
ရပ်၌နေသော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်တော်မူ၏။-
၁၁ ငါ့ကို လမ်းလွဲစေပြီးလျှင် အပိုင်းပိုင်းဖြတ်၍
၁၂ ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။- လေးတော်ကိုတင်၍ ပစ်စ

To Contents

ရာစက်အရာ၌ ငါ့ကို ထားတော်မူ၏။– မြွားတော်
တို့ကိုလည်း၊ ငါ့ကျောက်ကပ်ကို ခွင်းစေတော်မူ
၏။– ငါသည်ငါ၏လူတို့တွင် ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်း
နှင့် တနေ့လုံး သီချင်းဆိုစရာအကြောင်းဖြစ်ပါ
သည်တကား။– ခါးသောဆေးနှင့် ငါ့ကိုဖြည့်၍၊
ဒေါနေနှင့် ယစ်မူးစေတော်မူ၏။– ကျောက်စရစ်
ကိုကျွေး၍ ငါ့သွားတို့ကို ချိုးတော်မူ၏။ မီးဖိုပြာ
နှင့် ဖုံးတော်မူ၏။– ငါ၏ဝိညာဉ်ကို ချမ်းသာနှင့်
ဝေးစွာ၌ တော်မူသောကြောင့်၊ ငါသည် မင်္
လာအကြောင်းကို မေ့လျော့၏။– သို့ဖြစ်၍၊ ငါ
သည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ အစွမ်းသတ္တိနှင့်
မြော်လင့်စရာအကြောင်း ပျက်လေပြီဟု ဆိုရ
၏။

အကျွန်ုပ်ခံရသော ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်းကိုငဲ့၊
ဒေါနှင့် သည်းခြေအရည်ကိုငဲ့ အောက်မေ့
တော်မူပါ။– ဇကေအမှန် အောက်မေ့တော်မူ
လိမ့်မည်။– ထိုသို့ အကျွန်ုပ်၏စိတ်နှလုံးသည်
ဆင်ခြင်၍သတိရသောအခါ မြော်လင့်စရာအခွင့်
ရှိပါ၏။– ထာဝရဘုရားသည်သနားတော်မူ၍ က
ရုဏာတော်သည် မကုန်သောကြောင့်၊ ငါတို့သည်
ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်ဘဲနေကြ၏။– နံနက်
တိုင်း ကရုဏာတော်အသစ်ကို ခံရကြ၏။ သစ္စာ
တော်သည် ကြီးမြတ်ပါ၏။– ငါ့ဝိညာဉ်၏သဘော
ဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အဘိုးဖြစ်
တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို ငါမြော်
လင့်ပါ၏။– ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်သောသူနှင့်
ကိုယ်တော်ကို ရှာသောသူ၏စိတ်ဝိညာဉ်အား
ထာဝရဘုရားသည် ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။– ကယ်
တင်တော်မူမည်ဟု မြော်လင့်လျက်၊ ငြိမ်ဝပ်စွာ
စောင့်၍နေကောင်း၏။– လူသည် အသက်ပျိုစဉ်
အခါ ထမ်းဘိုးကိုထမ်းကောင်း၏။– ထမ်းဘိုးကို
တင်တော်မူသောကြောင့် တယောက်တည်းထိုင်
၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေစေ။– မြော်လင့်စရာအခွင့် ရှိ
ကောင်းရှိလိမ့်မည်ဟု ထင်လျက်၊ မိမိနှုတ်ကို
မြေမှုန့်၌ကပ်စေ။– ရိုက်သောသူအား မိမိပါးကို
ပေး၍၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းနှင့် ပြည့်ဝစေ။– အ
ကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် အစဉ် စွန့်
ပစ်တော်မမူတတ်။– ဝမ်းနည်းစေတော်မူသော်
လည်း၊ ကရုဏာတော်များပြားသည်နှင့်အညီ သ
နားတော်မူလိမ့်မည်။– ဆင်းရဲစေချင်သော စိတ်
နှင့် လူသားတို့ကိုညှဉ်းဆဲ၍ ဝမ်းနည်းစေတော်မူ
သည် မဟုတ်။– ချုပ်ထားသော ပြည်သားအ
ပေါင်းတို့ကိုခြေနှင့် နင်းကြိတ်ခြင်းအမှု၊– လူခံ
ထိုက်သောတရားကို အမြင့်ဆုံးသောဘုရားမျက်
မှောက်၌ ဖျက်ခြင်းအမှု၊– သူတပါးကို မတရား
သဖြင့် ရှုံးစေခြင်းအမှုတို့ကို ထာဝရဘုရား နှစ်
သက်တော်မမူ။– ထာဝရဘုရား မှာထားတော်မ
မူဘဲ၊ အဘယ်သူသည်ပြော၍ တစုံတခုကို ဖြစ်
စေနိုင်သနည်း။– အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ နှုတ်
တော်ထွက်ရှိသည်အတိုင်း မင်္ဂလာနှင့် အမင်္
လာဖြစ်တတ်သည် မဟုတ်လော။– အသက်ရှင်
သောလူသတ္တဝါသည် အဘယ်ကြောင့် မြည်
တမ်းရမည်နည်း။ မိမိဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့်
မြည်တမ်းရမည်လော။– ငါတို့သည် ကိုယ်လိုက်
သောလမ်းတို့ကို စစ်ကြောစုံစမ်း၍၊ ထာဝရဘု
ရားထံတော်သို့ ပြန်သွားကြကုန်အံ့။– ကောင်း
ကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်ထံတော်
သို့ နှလုံးနှင့် လက်တို့ကို ချီကြွကြကုန်အံ့။

အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားပုန်ကန်မိပါပြီ။
ကိုယ်တော်သည် အပြစ်လွှတ်တော်မမူပါ။– အ
မျက်တော်ထွက်၍ မျက်နှာလွှဲတော်မူ၏။ တဖန်
အကျွန်ုပ်တို့ကိုလိုက်၍ ကရုဏာမရှိဘဲ ကွပ်မျက်
တော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်တို့ ပဋနာစကားသည် အ
ထံတော်သို့ မပေါက်နိုင်အောင်၊ မိုးယံးတိမ်ဖြင့်
ကိုယ်ကို ကွယ်ကာတော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်တို့ကို
လူမျိုးတို့တွင် လှည်းပစ်သောတန်ဖြက်ချေး အ
မှိုက်ကဲ့သို့ငင်း၊ ရွံစရာအရာကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်စေ
တော်မူ၏။– ရန်သူအပေါင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်
တို့တဘက်၌ နှုတ်ကိုဖွင့်ကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်တို့
သည် ကြောက်လန့်ဘွယ်သောအရာထဲသို့ငင်း၊
တွင်းထဲသို့ငင်း၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း ဖျက်ဆီးခြင်း
ထဲသို့ငင်း ရောက်ကြပါပြီ။

ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီးပျက်စီးသောကြောင့်၊
ငါ့မျက်စိသည် မြစ်ရေဖြစ်၍ စီးလျက်ရှိ၏။– ထာ
ဝရဘုရားသည် ကောင်းကင်ကုံကြည့်၍ ရှုမှတ်
တော်မမူမီတိုင်အောင်၊ ငါ့မျက်ရည်သည်ကျ၍
အစဉ်မပြတ် ယိုစီးလျက်ရှိ၏။– ငါ၏မြို့သမီးအ
ပေါင်းတို့အတွက်ကြောင့်၊ ငါ့မျက်စိသည် ငါ့နှ
လုံးကို ပုစေတတ်၏။

အကြောင်းမရှိဘဲ ငါ့ကိုရန်ပြုသော သူတို့
သည် ငှက်ကိုလိုက်၍ ရှာသကဲ့သို့ ငါ့ကို လိုက်၍
ရှာကြ၏။– မြေတွင်း၌ ငါအသက်ကိုဖြတ်၍ ငါ့
အပေါ်မှာ ကျောက်ကို တင်ထားကြ၏။– ငါ့
ခေါင်းကို ရေလွှမ်းမိုးသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ဆုံးရှုံး
ပြီဟု ဆိုရ၏။– အို ထာဝရဘုရား၊ နက်သောမြေ
တွင်းထဲက အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏နာမ

To Contents

၅၆ ကိုခေါ်ပါ၏။– အကျွန်ုပ်ခေါ်သံကို ကြားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်ညည်းတွားအော်ဟစ်
၅၇ သောအခါ နားတော်ကို လွှဲတော်မမူပါနှင့်။– အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုဟစ်ခေါ်သောအခါ၊
၅၈ ကိုယ်တော်သည် ချဉ်းကပ်တော်မူ၍၊ မကြောက်နှင့်ဟု မိန့်တော်မူပြီ။– အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
၅၉ တော်သည် အကျွန်ုပ်အသက်နှင့် ဆိုင်သောအမှု ကိုစောင့်၍ ရွေးနှုတ်တော်မူပြီ။– အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ခံရသောညှဉ်း
၆၀ ဆဲခြင်းကို မြင်တော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်အဘို့ တရား စီရင်တော်မူပါ။– သူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို ရန်
၆၁ ငြိုးဖွဲ့သမျှနှင့် မကောင်းသောအကြံရှိသမျှကို ကိုယ်တော်မြင်တော်မူပြီ။– အို ထာဝရဘုရား၊
၆၂ သူတို့ကဲ့ရဲ့သောအကြောင်းနှင့် မကောင်းသော အကြံရှိသမျှကိုငဉ်း– အကျွန်ုပ်တဘက်၌ ထသောသူတို့၏အပြစ်တင်ခြင်း၊ အကျွန်ုပ်တဘက်
၆၃ ၌ တနေ့လုံး ကြံစည်ခြင်းကိုငဉ်း ကိုယ်တော် ကြားတော်မူပြီ။– သူတို့ထိုင်ခြင်း၊ ထခြင်းကို
၆၄ ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့ သီချင်း ဆိုစရာအကြောင်းဖြစ်ပါ၏။– အို ထာဝရဘုရား၊
၆၅ သူတို့ကျင့်သော အကျင့်နှင့်အလျောက် အကျိုး အပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူပါ။– သူတို့စိတ်နှလုံး
၆၆ ကိုခိုင်မာစေ၍ ကျိန်တော်မူပါ။– အမျက်တော် ထွက်၍ သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲသဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ မိုဃ်းကောင်းကင်အောက်မှ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတော်မူပါ။

၄

၁ ရွှေသည် အလွန်သမ်းညိုသည်တကား။ အကောင်းဆုံးသော ရွှေသည် အလွန်ဖောက်ပြန်သည်တကား။ သန့်ရှင်းသော ကျောက်တို့သည် ခပ်သိမ်းသောလမ်းဝတို့၌ ဖရိဖရဲ ကွဲပြားလျက်ရှိ
၂ ကြ၏။– အမြတ်ဆုံးသော ရွှေနှင့်အမျှ အလွန်အဘိုးထိုက်သော ဇိအုန်မြို့သားတို့ကို၊ အိုးထိန်းသားလုပ်သောမြေအိုးကဲ့သို့ မှတ်တတ်သည်တ
၃ ကား။– မြွေခွေးမတို့ပင် မိမိတို့သားငယ်တို့အား နို့သီးကိုပေး၍ နို့တိုက်တတ်၏။ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးမူကား၊ တောခွေ့နေသော ကုလားအုပ်
၄ ငှက်ကဲ့သို့ ကြမ်းကြုတ်သောသဘောရှိ၏။– နို့စို့ကလေးသည် နို့ငတ်သောကြောင့်၊ လျှာသည် အာခေါင်၌ ကပ်လျက်ရှိ၏။ သူငယ်တို့သည် မုန့်
၅ ကိုတောင်း၍ အဘယ်သူမျှမပေး။– ကောင်းမွန်စွာ စားတတ်သော သူတို့သည် ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ လမ်း၌နေကြ၏။ နီမောင်းသော အိပ်ရာပေါ်မှာ
၆ ပျော်မွေ့ဘူးသော သူတို့သည် နောက်ချေးပုံကို ဘက်ရကြ၏။– အဘယ်သူမျှ အားမထုတ်ဘဲ ချက်ခြင်းပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော၊ သောဒုံမြို့ခံရသော အပြစ်ဒဏ်ထက်၊ ငါ၏လူမျိုး သတို့သမီးခံရသော အပြစ်ဒဏ်သည် သာ၍ကြီးပေ
၇ ၏။– သူ၏မျှားမတ်တို့သည် မိုဃ်းပွင့်ထက်သန့်ရှင်း၍၊ နို့ရည်ထက်လည်း ဖြူကြ၏။ သူတို့အသားသည် ကျောက်နီထက် နီ၏။ သွေးကြောလည်း နီလာနှင့်တူ၏။– ယခုမူကား၊ သူတို့အ
၈ ဆင်းသည် မှောင်မိုက်ထက်မည်းသည်ဖြစ်၍ လမ်း၌မမထင်ရား။ သူတို့အရေသည် အရိုးခြံကပ်
၉ ၍ ထင်းကဲ့သို့ သွေ့ခြောက်လေ၏။– ထားဖြင့် သေသောသူသည်၊ ငတ်မွတ်၍ သေသောသူထက်သာ၍ မင်္ဂလာရှိ၏။ ငတ်မွတ်၍ သေသောသူသည် အသီးအနှံပြတ်ခြင်းအားဖြင့် ထိုး
၁၀ ဖောက်၍ ပိန်ကြုံရ၏။– စိတ်ကြင်နာတတ်သော မိန်းမတို့သည် မိမိတို့သားကိုပင် ပြုတ်ရကြ၏။ ငါ၏လူမျိုးသတို့သမီးသည် ပျက်စီးသောကာလ
၁၁ ၌ မိမိတို့သားကိုပင် စားရကြ၏။– ထာဝရဘုရားသည် အမျက်တော်ကို စုံလင်စေတော်မူပြီ။ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်အရှိန်ကို လွှတ်တော်မူပြီ။ ဇိအုန်မြို့ကို မီးရှို့၍ မြို့ရိုးအမြဲစိုတိုင်အောင်
၁၂ လောင်စေတော်မူပြီ။– ရန်ပြုသောသူနှင့် စစ်တိုက်သောသူသည် ယေရုရှလင်မြို့ တံခါးအတွင်းသို့ ဝင်နိုင်သည်ဟု၊ လောကီရှင်ဘုရင်နှင့် လောကီသတ္တဝါ တစုံတယောက်မျှ မယုံကြ။
၁၃ ယေရုရှလင်မြို့အလယ်၌ ဖြောင့်မတ်သော သူတို့ကို သတ်တတ်သော မြို့သားပရောဖက်တို့၏ဒုစရိုက်များနှင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၏ အပြစ်
၁၄ များကြောင့် ဤအမှုသည် ရောက်လေပြီ။– ထို သူတို့သည် အရူးကဲ့သို့လမ်း၌လှည့်လည်၍၊ လူအသွေးနှင့် လူးသောကြောင့်၊ သူတို့အဝတ်ကို
၁၅ အဘယ်သူမျှ မထိဝံ့။– သွားကြ။ မစင်ကြယ်သောသူတို့၊ သွားကြ၊ သွားကြ။ မထိကြနှင့်ဟု သူတပါးတို့သည် ဟစ်တတ်ကြ၏။ အဝေးသို့ပြေး၍ အရပ်ရပ်သို့လှည့်လည်ရသောအခါ သာသနာပလူတို့က၊ သူတို့သည် မတည်းမနေရဟု
၁၆ ဆိုတတ်ကြ၏။– ထာဝရဘုရားသည် အမျက်တော်ထွက်၍ သူတို့ကို ကွဲပြားစေတော်မူပြီ။ သူတို့အမှုကို ကြည့်ရှုတော်မမူ။ သူတပါးတို့သည် လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့ကို မရိသေ၊ အသက်
၁၇ ကြီးသူတို့ကို အားမနာဘဲနေကြ၏။– ငါတို့သည် ရှိစဉ်တွင် မစမည်သူကို မြော်လင့်၍ မမြင်ရကြ။

To Contents

မကယ်တင်နိုင်သောလူမျိုးကို ကင်းစင်ပေါ်မှာ
၁၈ အကျိုးမရှိဘဲ စောင့်ကြပြီ။– ငါတို့သည် လမ်း၌မ
သွားရမည်အကြောင်း ငါတို့ခြေရာကို လိုက်ရှာ
ကြ၏။ ငါတို့သည် ဆုံးချိန်နီးပြီ။ အသက်ရှင်ရ
၁၉ သောကာလ စေ့ပြီ။ ဆုံးချိန်ရောက်လေပြီ။– ငါ
တို့ကိုလိုက်၍ ရှာသောသူတို့သည် မိုးယံကောင်း
ကင်ရွှေလင်းတထက် သာ၍ လျင်မြန်ကြ၏။
တောင်ရိုးပေါ်မှာ လိုက်ရှာကြ၏။ တော၌လည်း
၂၀ ချောင်းမြောင်းကြ၏။– ငါတို့ ထွက်သက်ဝင်
သက်တည်းဟူသော၊ ထာဝရဘုရားပေးတော်မူ
၍ ဘိသိက်ခံသောအရှင်ကို သူတို့သည် မြေ
တွင်း၌ ဘမ်းမိကြပြီ။ ထိုအရှင်၏ ဘုန်းတော်ကို
ခိုလှုံ၍၊ ငါတို့သည် သာသနာပလူတို့တွင် အ
သက်ချမ်းသာရလိမ့်မည်ဟု အထက်ကဆိုတတ်
ကြ၏။
၂၁ ဥဇပြည်၌နေသော ဇဒုံသတို့သမီး၊ ဝမ်းမြောက်
ရွှင်လန်းလေ၁။ ဖလားတော်သည် သင်ရှိရာသို့
ကူးသွားလိမ့်မည်။ သင်သည်ယစ်မူး၍ အဝတ်အ
၂၂ ချည်းစည်း ရှိရလိမ့်မည်။– အို ဇီအုန်သတို့သမီး၊
သင်ခံထိုက်သမျှသော အပြစ်ဒဏ်ကုန်ပြီ။ သင်
သည် နောက်တဖန် သိမ်းသွားခြင်းကိုမခံရ။ အို
ဇဒုံသတို့သမီး၊ သင်ပြုသော ဒုစရိုက်ကိုစစ်ကြော
၍ သင်၏အပြစ်ကိုဘော်ပြတော်မူမည်။

၅

၁ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ရောက်
သောအမှုကို အောက်မေ့တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့
ခံရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ကြည့်ရှု၍ ဆင်ခြင်တော်
၂ မူပါ။– အကျွန်ုပ်တို့ အမွေခံရာမြေသည် တပါးအ
မျိုးသားလက်သို့ဝင်း၊ နေရာအိမ်တို့သည်လည်း
တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့ လက်သို့ဝင်း ရောက်ပါ
၃ ပြီ။– အကျွန်ုပ်တို့သည် မိဘမရှိသောသူငယ် ဖြစ်
ကြပါ၏။ အဘဆုံးပါပြီ။ အမိသည် မုတ်ဆိုးမကဲ့
၄ သို့နေရပါ၏။– ငွေပေးမှ ရေကို သောက်ရပါ၏။
၅ ထင်းကိုလည်း ဝယ်ရပါ၏။– ထမ်းဘိုးကို အစဉ်
၆ ထမ်းရပါ၏။ မရပ်မနေဘဲ လုပ်ကိုင်ရပါ၏။– စား
စရာကိုရခြင်းငှါ အဲဂုတ္တုပြည်သား၊ အာရှုရိပြည်
၇ သားတို့၌ ကျွန်ခံရပါ၏။– ဘိုးဘေးတို့သည် ပြစ်
မှား၍ သေပြီးမှ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သူတို့ အပြစ်
၈ များကို ခံရပါ၏။– သူကျွန်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့
ကို အုပ်စိုးကြပါ၏။ သူတို့လက်မှ အဘယ်သူမျှ
၉ မကယ်မနှုတ်ပါ။– တောင်၌ ထားဘေးနှင့် တွေ့၍
၁၀ အသေခံလျက် စားစရာကို ရှာရကြပါ၏။– မွတ်
သိပ်ခြင်းအရှိန်ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့၏အရေသည်
မီးဖိုကဲ့သို့ မည်းပါ၏။
၁၁ ဇီအုန်မြို့၌ မိန်းမများကိုလင်း၊ ယုဒမြို့ရွာတို့၌
၁၂ မိန်းမပျိုများကိုလင်း အဓမ္မပြုကြပါ၏။– မှူးမတ်
တို့ကို လက်ဖြင့် ဆွဲထားကြပါ၏။ အသက်ကြီး
၁၃ သူတို့ကိုလည်း မရိုသေကြပါ။– လူပျိုတို့သည်
ကြိတ်ဆုံကို ထမ်းရကြပါ၏။ သူငယ်တို့သည်
၁၄ လည်း ထင်းအောက်မှာ လဲရကြပါ၏။– အသက်
ကြီးသူတို့သည် မြို့တံခါးဝ၌၌ငင်း၊ လူပျိုတို့သည်
၁၅ ပွဲသဘင်၌ငင်း ကွယ်ပျောက်ကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်
တို့သည် နှလုံးရွှင်လန်းခြင်းပြတ်၍၊ ကခြင်းအ
၁၆ ရာ၌ ညည်းတွားခြင်းရှိကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်တို့
ဆောင်းသော သရဖူသည် ကျပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့
သည် ပြစ်မှားသောကြောင့် အမင်္ဂလာရှိကြပါ
၁၇ ၏။– ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ပျက်ကြ
ပါပြီ။ ထိုအပြစ်ကြောင့် မျက်စိတို့သည်လည်းမွဲ
၁၈ ကြပါ၏။– လူဆိတ်ညံလျက်ရှိသော ဇီအုန်တောင်
၁၉ ပေါ်မှာ မြေခွေးတို့သည် သွားလာကြပါ၏။– အို
ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် နိစ္စအမြဲတည်
တော်မူ၏။ ပလ္လင်တော်သည်လည်း ထာဝရပလ္လင်
၂၀ ဖြစ်ပါ၏။– ကိုယ်တော်သည် အဘယ်ကြောင့်
အကျွန်ုပ်တို့ကို အစဉ်မပြတ် မေ့လျော့တော်မူသ
နည်း။ အဘယ်ကြောင့် ကာလကြာမြင့်စွာ စွန့်
၂၁ ပစ်တော်မူသနည်း။– အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်
တို့ကို အထံတော်သို့ လှည့်စေတော်မူပါ။ သို့ပြု
လျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြန်၍ လာကြပါမည်။
ရှေးကာလကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကာလကို အသစ်
၂၂ ပြုပြင်တော်မူပါ။– အကယ်၍ ကိုယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်တို့ကို ရှင်းရှင်းပယ်တော်မူမည်လော။
ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်တော်မူမည်လော။

ပရောဖက်ယေရမိမြည်တမ်းသောစကားပြီး၏။

To Contents

ယေဇကျေလအနာဂတ္တိကျမ်း။

THE BOOK OF THE PROPHET EZEKIEL

၁

၁ ၂ သက္ကရာဇ်သုံးဆယ်ပြည့်၊ ယေခေါနိမင်းကြီး
နန်းကျ ပဉ္စမနှစ်၊ စတုတ္ထလငါးရက်နေ့၌ ငါသည်
သိမ်းသွားသောသူတို့တွင် ခေဗာမြစ်နားမှာရှိနေ
စဉ်၊ မိုးယံးကောင်းကင်ပွင့်၍ ဘုရားသခင်၏ ဗျာ
၃ ဒိတ်ရူပါရုံတို့ကိုမြင်ရ၏။– ထိုအခါ ခါလဒဲပြည်၊
ခေဗာမြစ်နားမှာ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
တော်သည် ယဇုပုရောဟိတ် ဗုဇိသားယေဇကျေ
လ အမည်ရှိသော ငါဆီသို့ရောက်၍၊ ထာဝရဘု
ရား၏လက်တော်သည် ငါ့အပေါ်မှာ တင်လျက်
ရှိ၏။

၄ ငါကြည့်ရှုရ၍၊ ပြင်းစွာသောလေ၊ ကြီးစွာသော
မိုးယံးတိမ်၊ ထွန်းလင်းသော မီးစက်သည် မြောက်
မျက်နှာမှ ပေါ်လာ၏။ မီးစက်ထဲက ဟရုမေလ
၅ ရွှေရောင် ထွက်လေ၏။– ထိုမီးစက်ထဲမှာ သတ္တ
ဝါလေးပါးတို့သည် ထင်ရှားကြ၏။ ထိုသတ္တဝါတို့
၏ အဆင်းသဏ္ဌာန်ဟူမူကား၊ လူ၏ပုံသဏ္ဌာန်
၆ ကိုဆောင်၍၊– မျက်နှာလေးခုစီ၊ အတောင်လည်း
၇ လေးခုစီရှိကြ၏။– ခြေထောက်သည် ဖြောင့်
သော ခြေထောက်ဖြစ်၏။ ခြေဘဝါးသည် နွားသ
ငယ်၏ ခြေဘဝါးကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ဦးသစ်သောကြေး
ဝါကဲ့သို့ တောက်လေ၏။ ကိုယ်လေးမျက်နှာ အ
၈ တောင်အောက်၌ လူလက်ရှိ၏။– ထိုလေးပါးတို့
သည် မျက်နှာတို့နှင့်၎င်း၊ အတောင်တို့နှင့်၎င်း
၉ ပြည့်စုံကြ၏။– အတောင်ချင်း တခုနှင့်တခု စပ်
လျက်ရှိ၍၊ ထိုသတ္တဝါတို့သွားသောအခါ တပါးမျှ
၁၀ မလည်ဘဲ တည့်တည့် သွားတတ်ကြ၏။– မျက်
နှာအဆင်းသဏ္ဌာန်ဟူမူကား၊ သတ္တဝါ လေးပါး
တို့သည် လကျိာဘက်၌ လူမျက်နှာ၊ ခြင်္သေ့မျက်
နှာနှင့် ၎င်း၊ လက်ဝဲဘက်၌ နွားမျက်နှာ၊ ရွှေလင်း
၁၁ တမျက်နှာနှင့်၎င်း ပြည့်စုံကြ၏။– အတောင်များ
တို့သည် အထက်သို့ပြန့်၍၊ အတောင်နှစ်ခုချင်း
စပ်လျက်၊ နှစ်ခုဖြင့် ကိုယ်ကိုဖုံးလျက်ရှိကြ၏။–
၁၂ ထိုသတ္တဝါတို့သည် ဝိညာဉ်တော်သွားခွင့်ရှိသည်
အတိုင်း သွားကြ၏။ သွားသောအခါတပါးမျှမ
၁၃ လည်ဘဲ တည့်တည့် သွားတတ်ကြ၏။– ထိုသတ္တ
ဝါတို့၏ အဆင်းအရောင်သည်ကား၊ တောက်
သော မီးခဲအရောင်၊ မီးခွက်အရောင်နှင့် တူ၏။
မီးသည်တောက်လျက် သတ္တဝါတို့တွင် အနှံအ
ပြားလှည့်လည်၍ မီးထဲက လျှပ်စစ်ပြက်လေ
၁၄ ၏။– သတ္တဝါတို့သည်လည်း လျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့
အရောင်တောက်၍၊ ပြေးလျက် ပြန်လာလျက် ရှိ
ကြ၏။

၁၅ ထိုသတ္တဝါတို့ကို ငါကြည့်ရှုစဉ်၊ သူတို့အနား
မှာ လေးပိုင်းရှိသော ရထားဘီးတခုစီ ထင်ရှား
၁၆ ၏။– ထိုရထားဘီးတို့၏ အဆင်းအရောင်သည်
ကား၊ ကျောက်မျက်ရွှဲ အဆင်းအရောင်နှင့် တူ
၏။ ထိုလေးခုတို့သည် အဆင်းအရောင် တညီ
တည်းရှိကြ၏။ ပုံသဏ္ဌာန်မူကား၊ ဘီးတခုအထဲ
၁၇ ၌ ဘီးတခုတပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။– သွားသောအခါ
ဘီးလေးမျက်နှာတို့သည် တညီတည်းဖြစ်၍ မ
၁၈ လည်ဘဲ သွားတတ်ကြ၏။– ဘီးဝန်းတို့သည်
လည်း မြင့်၍ ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်ကြ၏။ ထို
၁၉ လေးပါးတို့သည် မျက်စိနှင့်ပြည့်ကြ၏။– သတ္တ
ဝါတို့သည် သွားသောအခါ၊ ဘီးတို့သည်လည်း
၂၀ ထက်ကြပ်ပါကြ၏။– သတ္တဝါတို့သည် မြေကြီး
နှင့်ကွာ၍ တက်သောအခါ၊ ဘီးတို့သည်လည်း
တက်ကြ၏။ ဝိညာဉ်တော်သွားခွင့်ရှိသည်အ
တိုင်း၊ သူတို့သည်လည်း သွားကြ၏။ ဘီးတို့
သည်လည်း သူတို့နှင့် ထက်ကြပ်တက်၍ လိုက်
ကြ၏။ သတ္တဝါတို့၏ဝိညာဉ်သည် ဘီးတို့၌ရှိ
၂၁ ၏။– သူတို့သွားသောအခါ ဘီးတို့သည် သွားကြ
၏။ သူတို့ရပ်သောအခါ ဘီးတို့သည် ရပ်ကြ၏။
သူတို့သည် မြေကြီးနှင့်ကွာ၍ တက်သောအခါ၊
ဘီးတို့သည်လည်း သူတို့နှင့် ထက်ကြပ်တက်၍
လိုက်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သတ္တဝါတို့၏ ဝိ
ညာဉ်သည် ဘီးတို့၌ရှိ၏။

၂၂ ထိုသတ္တဝါတို့၏ ခေါင်းများအပေါ်မှာ မိုးယံး
မျက်နှာကြက်၏ အဆင်းအရောင်သည်ရှိ၍၊
ကြောက်မက်ဘွယ်သော ကျောက်သလင်းမျက်
၂၃ နှာကြက်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။– မိုးယံးမျက်နှာကြက်
အောက်မှာ သူတို့အတောင်များသည် တခုသို့တ
ခုတည့်တည့် ပြန့်လျက်ရှိ၍၊ ပြင်ဘက်၌လည်း
၂၄ ကိုယ်ကိုဖုံးစရာဘို့ အတောင်နှစ်ခုစီ ရှိ၏။– သူ
တို့သွားသောအခါ သမုဒ္ဒရာရေသံကဲ့သို့ငင်း၊ အ
နန္တတန်ခိုးရှင်၏ အသံတော်ကဲ့သို့ငင်း၊ အတောင်

To Contents

တို့ မြည်သောအသံကို ငါကြား၏။ စကားသံသည်လည်း လူအလုံးအရင်း၏စကားသံကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ရပ်သောအခါ အတောင်တို့ကိုချလျက် ၂၅ နေကြ၏။– ရပ်၍အတောင်တို့ကို ချသောအခါ၊ သူတို့၏ ခေါင်းများအပေါ်မှာ မိုဃ်းမျက်နှာကြက်ထဲက စကားသံသည် ထွက်၏။

၂၆ သူတို့၏ခေါင်းများအထက်၊ မိုဃ်းမျက်နှာကြက်အပေါ်၌လည်း နီလာကျောက်ကဲ့သို့ အဆင်းအရောင်ရှိသော ရာဇပလ္လင်သဏ္ဌာန်ပေါ်၏။ ပလ္လင်သဏ္ဌာန်အပေါ်၌လည်း လူပုံသဏ္ဌာန်ကဲ့သို့ ၂၇ ပေါ်၏။– ပလ္လင်အတွင်း၌ငင်း၊ ပတ်လည်၌ငင်း၊ ခါးသဏ္ဌာန်မှသည် အထက်ပိုင်း၌ ဟရမေလရွှေအရောင်နှင့် မီးအရောင်ကဲ့သို့ ထင်ရှား၏။ အောက်ပိုင်း၌ မီးအရောင်ကဲ့သို့ ထင်ရှား၍ ပတ်လည်၌ ၂၈ ထွန်းတောက်လေ၏။– ထိုသို့ ထွန်းတောက်သော အရောင်သည် မိုဃ်းရွာသောနေ့တွင်၊ မိုဃ်းတိမ်၌ပေါ်သော သက်တံ့၏ အရောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဤရွှေ့ကား၊ ထာဝရဘုရားဏ်ဘုန်းတော်သဏ္ဌာန်အဆင်းအရောင်ဖြစ်သတည်း။

၂

၁ ထိုဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို ငါသည်မြင်သောအခါ ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။ တဦးသောသူကလည်း၊ အချင်းလူသား၊ မတ်တတ်နေလော့။ သင့်အား ငါ ၂ ပြောမည်ဟု ငါ့အားဆိုသံကို ငါကြား၏။– ထိုသို့ဆိုသောအခါ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့အထဲသို့ဝင်၍ မတ်တတ်နေစေသဖြင့်၊ ငါနှင့်ပြောသောသူ၏ ၃ စကားကို ငါကြားသည်ကား၊– အချင်းလူသား၊ ငါ့ကိုပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးတည်းဟူသော၊ ယနေ့တိုင်အောင် ဘိုးဘေးတို့နှင့်တကွ ငါကိုအစဉ်ပုန်ကန်၍၊ ဖြစ်မှားသော ဣသရေလအမျိုးသား ၄ တို့ ရှိရာသို့ သင့်ကိုငါစေလွှတ်မည်။– ရဲသောမျက်နှာနှင့် ခိုင်မာသော နှလုံးရှိသော အမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ သင့်ကို ငါစေလွှတ်၍၊ သင်က၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ဟု သူတို့အား ၅ ပြောရမည်။– သူတို့သည် ပုန်ကန်တတ်သောအမျိုးဖြစ်၍၊ နားထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ နားမထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ မိမိတို့တွင် ပရောဖက်ရှိသည်ကို ၆ သိရကြမည်။– အချင်းလူသား၊ သင်သည် ဆူးပင်အမျိုးမျိုးနှင့် တွေ့၍၊ ကင်းမြီးကောက်တို့တွင် နေရသော်လည်း သူတို့ကို မကြောက်နှင့်။ သူတို့စကားကိုလည်း မကြောက်နှင့်။ သူတို့သည် ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးဖြစ်၍၊ သူတို့စကားကို မကြောက်နှင့်။ သူတို့ မျက်နှာရည်ကြောင့် စိတ်မ ၇ ပျက်နှင့်။– သူတို့သည် အလွန်ပုန်ကန်တတ်သောသဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ နားထောင်သည်ဖြစ်စေ၊ နားမထောင်သည် ဖြစ်စေ၊ ငါ့စကားကို ၈ သူတို့အား ဟောပြောရမည်။– အချင်းလူသား၊ ငါပြောသောစကားကို နားထောင်လော့။ ထိုပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးကဲ့သို့ ပုန်ကန်သောသဘော မရှိနှင့်။ သင့်ပစပ်ကို ဖွင့်၍ ငါပေးသောအ ၉ ရာကို စားလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊– ငါကြည့်၍ စာလိပ်ပါသောလက်သည် ငါ့ဆီသို့ ဆန့်လျက်ရှိ ၁၀ ၏။– ထိုစာလိပ်ကို ငါ့ရှေ့မှာဖွင့်ဖြန့်သောအခါ၊ တဘက်တချက်၌အက္ခရာတင်၍ ဝိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းအချက်၊ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်း အချက်၊ အမင်္ဂလာအချက်များ ပါသတည်း။

၃

၁ တဖန်၊ အချင်းလူသား၊ သင်တွေ့သောအရာကို စားလော့။ ဤစာလိပ်ကို စားပြီးလျှင်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ သွား၍ ဟောပြော ၂ လော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– ငါသည် ပ ၃ စပ်ကိုဖွင့်စဉ် ထိုစာလိပ်ကို ခွံ့တော်မူလျက်၊– အချင်းလူသား၊ ငါပေးသော ဤစာလိပ်ကို စား၍ ဝမ်းပြည့်စေလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါသည်စား၍ ပစပ်၌ပျားရည်ကဲ့သို့ ချို၏။

၄ တဖန်၊ အချင်းလူသား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့သွား၍ ငါ့စကားကို ဟောပြော ၅ လော့။– သင်မသိမကျွမ်း၊ နားလည်ခဲသော စကားကို ပြောတတ်သော လူမျိုးရှိရာသို့ သင့်ကို ငါစေလွှတ်သည် မဟုတ်။ ဣသရေလ အမျိုးရှိ ၆ ရာသို့ စေလွှတ်၏။– သင်မသိမကျွမ်း၊ နားလည်ခဲသောစကား၊ အလျင်းနားမလည်နိုင်သော စကားကို ပြောတတ်သော လူအမျိုးမျိုးတို့ ရှိရာသို့ စေလွှတ်သည်မဟုတ်။ အကယ်၍ ထိုသို့သော သူတို့ရှိရာသို့စေလွှတ်လျှင်၊ သင့်စကားကို ၇ နားထောင်ကြလိမ့်မည်။– ဣသရေလအမျိုးတို့မူကား၊ သင့်စကားကို နားမထောင်ကြ။ ငါ့စကားကိုပင် နားမထောင်ကြ။ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ခိုင်မာသော နဖူးနှင့် ခိုင်မာ ၈ သော နှလုံးရှိကြ၏။– သို့ရာတွင်၊ သူတို့မျက်နှာတဘက်၌ သင်၏မျက်နှာကိုငင်း၊ သူတို့နဖူးတ ၉ ဘက်၌ သင်၏နဖူးကိုငင်း ငါခိုင်ခံ့စေပြီ။– သင်၏နဖူးကို ကျောက်ထက်မက၊ စိန်ထက်သာ၍ ခိုင်မာစေပြီ။ သူတို့သည် ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးဖြစ်၍၊ သင်သည် မကြောက်နှင့်။ သူတို့မျက်နှာရည်ကြောင့် စိတ်မပျက်နှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

To Contents

၁၀ တဖန်၊ အချင်းလူသား၊ သင့်အားငါပြောလတံ့
သမျှသောစကားတို့ကို နားထောင်၍ နှလုံးသွင်း
၁၁ လော့။– သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော သင်၏အ
မျိုးသားချင်းတို့ ရှိရာသို့သွား၍၊ အရှင်ထာဝရဘု
ရားမိန့်တော်မူသည်ဟု၊ သူတို့နားထောင်သည်
ဖြစ်စေ၊ နားမထောင်သည် ဖြစ်စေ၊ ဟောပြော
လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုအခါ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကိုချီ၍၊ ထာဝ
ရဘုရားကျိန်းဝပ်တော်မူရာ အရပ်မှ ဘုန်းတော်
သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟု၊ ငါ့နောက်၌ ကြီး
၁၃ စွာသော လှုပ်ရှားခြင်းအသံကို ငါကြား၏။– တခု
နှင့်တခု စပ်လျက်ရှိသော သတ္တဝါတို့၏အတောင်
များ မြည်သံကိုလည်း၊ သူတို့အနားမှာ ဘီးများမြည်
သံကိုလည်း၊ ကြီးစွာသော လှုပ်ရှားခြင်းအသံကိုလည်း
၁၄ ငါကြားရ၏။– ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကိုချီသွား
တော်မူ၍၊ ငါသည်ခါးသောစိတ်၊ ပူပန်သောစိတ်
နှင့် လိုက်ရ၏။ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည်
၁၅ ငါ့အပေါ်မှာ လေးလံစွာတင်လျက်ရှိ၏။– သိမ်း
သွားခြင်းကိုခံရ၍၊ ခေဇာမြစ်နား၊ တေလဗိဗရွာ
မှာ နေရာကျသော သူတို့ရှိရာသို့ ငါရောက်၍၊
သူတို့နေရာအရပ်၌ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မိန်းမော
တွေဝေလျက်နေ၏။

၁၆ ခုနစ်ရက်လွန်မှ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
၁၇ တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူ
သား၊ သင့်ကို ဣသရေလအမျိုးတွင် ကင်းစောင့်
အရာ၌ ငါခန့်ထားသောကြောင့်၊ ငါသတိပေး
သော စကားကိုနားထောင်၍ သူတို့အား ဆင့်ဆို
၁၈ လော့။– သင်သည် အမှန်သေလိမ့်မည်ဟု၊ လူ
ဆိုးအား ငါပြောလျက်နှင့် သင်သည် သတိမပေး၊
လူဆိုး၏ အသက်ကို ချမ်းသာစေခြင်းငှါ၊ လူဆိုး
အား သတိပေးသောစကားကို မပြောဘဲနေလျှင်
ထိုလူဆိုးသည် မိမိအပြစ်၌ သေလိမ့်မည်။ သူ၏
၁၉ အသက်ကိုကား၊ သင်၌ငါတောင်းမည်။– သို့မ
ဟုတ်၊ သင်သည် လူဆိုးကို သတိပေးလျက်နှင့်
သူသည် မိမိပြုသော ဒုစရိုက်ကိုလည်း၊ မိမိလိုက်
သော အမွှမလမ်းကိုလည်း မရှောင်ဘဲနေလျှင်၊ မိမိ
အပြစ်၌ သေလိမ့်မည်။ သင်မူကား၊ ကိုယ်အ
၂၀ သက်ဝိညာဉ်ကို ကယ်နှုတ်လေပြီ။– တဖန်တုံ၊
ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဖောက်ပြန်၍ ဒုစရိုက်
ကိုပြုလျှင်လည်း၊ ထိမ်၍ လဲစရာအကြောင်းကို သူ
ရှေ့မှာ ငါထားလျှင်လည်း သူသည် သေလိမ့်မည်။
သင်သည် သတိမပေးသောကြောင့်၊ သူသည် မိမိ
အပြစ်၌ သေလိမ့်မည်။ သူကျင့်ဘူးသော တရား
ကို ပမာဏမပြုရ။ သူ၏အသက်ကိုကား၊ သင်၌
၂၁ ငါတောင်းမည်။– သို့မဟုတ်၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ
သည် ဒုစရိုက်ကို မပြုမည်အကြောင်း၊ သင်သည်
သတိပေး၍ သူသည် ဒုစရိုက်ကို မပြုဘဲနေလျှင်၊
သတိပေးသော ကျေးဇူးကြောင့် စင်စစ် အသက်
ချမ်းသာလိမ့်မည်။ သင်သည်လည်း၊ ကိုယ်အသက်
ဝိညာဉ်ကို ကယ်နှုတ်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တဖန် ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည် ငါ့
အပေါ်မှာတင်ပြီးလျှင်၊ သင်ထ၍ လွင်ပြင်သို့
သွားလော့။ ထိုအရပ်၌ ငါပြောမည်ဟု မိန့်တော်
၂၃ မူသည်အတိုင်း။– ငါသည် ထ၍ လွင်ပြင်သို့သွား
၏။ ရောက်သောအခါခေဇာမြစ်နားမှာ ငါမြင်
ဘူးသော ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည် ရပ်
၂၄ တော်မူ၍၊ ငါသည် ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။– ဝိညာဉ်
တော်သည် ငါ့အထဲသို့ဝင်၍ မတ်တတ်နေစေ
လျက်၊ သင်သွားလော့။ ကိုယ်အိမ်၌ ပုန်းရှောင်
၂၅ ၍ နေလော့။– အချင်းလူသား၊ သင်သည် ကြိုး
နှင့်ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံ၍ သူတို့တွင် မထွက်ရ။–
၂၆ သင်သည် သူတို့ကို မဆုံးမဘဲနေစေခြင်းငှါ၊ စ
ကားအလျက် သင့်လျှာကို အာခေါင်၌ ကပ်စေ
မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ပုန်ကန်
၂၇ တတ်သောအမျိုးဖြစ်ကြ၏။– သို့ရာတွင် သင့်
အားငါပြောသောအခါ သင့်နှုတ်ကို ငါဖွင့်မည်။
သင်က၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏ဟု သူ
တို့အား ဟောပြောရမည်။ နားထောင်သောသူ
သည် နားထောင်စေ၊ နားမထောင်သောသူသည်
နားမထောင်ဘဲနေစေ။ သူတို့သည် ပုန်ကန်
တတ်သောအမျိုးဖြစ်ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄

၁ တဖန်တုံ၊ အချင်းလူသား၊ အုတ်ပြားကိုယူ၍
သင့်ရှေ့မှာ ထားပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့ပုံကို
၂ ရေးလော့။– မြို့ကိုဝိုင်း၍ မြို့ပြင်၌ တပ်တည်
လော့။ မြေရိုးကိုလည်း ဖို့လော့။ တပ်သားတို့ကို
လည်း ခင်းကျင်းလော့။ မြို့ပတ်လည်တွင် ဝက်
၃ ခွတိုင်တို့၌ တုံးတို့ကိုလည်း ဆွဲထားလော့။– ထို
မှတပါး၊ သံပြားကိုယူ၍၊ သင်နှင့် မြို့စပ်ကြားမှာ
သံရိုးဖြစ်စေခြင်းငှါ ထောင်ပြီးလျှင်၊ မြို့တဘက်
၌ သင်၏မျက်နှာကိုထားလော့။ ထိုသို့ ဝိုင်းထား
သဖြင့်၊ ထိုမြို့သည် ဝိုင်းထားခြင်းကို ခံရမည်။
ဤသည်ကား ဣသရေလအမျိုးအား နိမိတ်
၄ လက္ခဏာဖြစ်လိမ့်မည်။– ထိုမှတပါး၊ သင်သည်
လက်ဝဲနံစောင်းဖြင့် အိပ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏
အပြစ်ကို ထိုနံစောင်း၌ တင်ထားလော့။ ထိုသို့

To Contents

အိပ်ရသော နေ့ရက်အရေအတွက်အတိုင်း သူတို့
၅ အပြစ်ကိုခံရမည်။– အကြောင်းမူကား၊ အရက်
သုံးရာကိုးဆယ် အရေအတွက်အတိုင်း၊ သူတို့အ
ပြစ်နှင့်ယှဉ်သော နှစ်ပေါင်းကို သင်၏အပေါ်၌
ငါတင်ထားပြီ။ ထိုသို့ ဣသရေလအမျိုး၏အပြစ်
၆ ကို သင်သည်ခံရမည်။– ထိုနေ့ရက်စေ့ပြီးမှ၊ တ
ဖန် လက်ျာနံစောင်းဖြင့် အိပ်၍၊ အရက်လေး
ဆယ်ပတ်လုံး ယုဒအမျိုး၏အပြစ်ကို ခံဦးလော့။
၇ နှစ်အစား၌ ရက်ကိုငါထားပြီ။– သင်သည် ယေရု
ရှလင်မြို့ကို ဝိုင်းထားသည် အမှုမှာ၊ မျက်နှာ
ထား၍ လက်ရုံးကိုဆန့်လျက်၊ မြို့တဘက်၌ ပ
၈ ရောဖက်ပြုရမည်။– ငါသည် သင့်ကိုချည်နှောင်
၍ ဝိုင်းထားခြင်းအမှုကို ပြုရသောကာလမစေ့မီ၊
သင်သည် တဘက်မှတဘက်သို့ မစောင်းရ။

၉ ထိုမှတပါး၊ ဂျုံဆန်၊ မုယောဆန်၊ ပဲဆန်နှစ်
မျိုးနှင့် ပြောင်းဆန်၊ ကောက်ဆန်တို့ကို ယူ၍ အိုး
တလုံး၌ ရောနှောလျက်ထားရမည်။ နံစောင်းတ
ဘက်ဖြင့် အိပ်ရသောနေ့ရက် သုံးရာကိုးဆယ်
ပတ်လုံး၊ ထိုရောနှောသော ဆန်ကို မုန့်လုပ်၍
၁၀ စားရမည်။– ထိုမုန့်ကို တနေ့တနေ့လျှင် အကျပ်
၁၁ နှစ်ဆယ်စီ ချိန်၍စားရမည်။– ရေကိုလည်း တ
နေ့တနေ့လျှင် တဗတ်စီခြင်၍သောက်ရမည်။–
၁၂ မုယောမုန့်ပြားကို စားသကဲ့သို့ စားအံ့သောငှါ၊
လူများရှေ့တွင် လူ၏မစင်နှင့် ဖုတ်ရမည်။– ထို
သို့ ငါနှင်ထုတ်ရာအရပ်၊ တပါးအမျိုးသားတို့နေ
ရာ၌၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ညစ်ညူး
သောမုန့်ကို စားရကြမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်
၁၄ တော်မူ၏။– ငါကလည်း၊ အိုအရှင်ထာဝရဘုရား၊
အကျွန်ုပ်သည်စည်ညူးခြင်းသို့ မရောက်ပါသေး။
အလိုလိုသေသောအကောင်၊ သားရဲကိုက်၍ သေ
သောအကောင်၊ ရွံရှာဘွယ်သောအကောင်၏အ
သားကို ငယ်သော အသက်အရွယ်မှစ၍ ယခု
တိုင်အောင် အကျွန်ုပ်သည် မစားပါဟု လျှောက်
၁၅ လျှင်၊– လူ၏မစင်အရာ၌ နွားချေးကို ငါပေးု၏။
နွားချေးနှင့် သင့်မုန့်ကိုဖုတ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ
၁၆ ၏။– တဖန်တုံ၊ အချင်းလူသား၊ ယေရုရှလင်မြို့၌
မုန့်အထောက်အပင့်ကို ငါချိုးမည်။ မြို့သားတို့
သည် မုန့်ကိုချိန်လျက်၊ စိုးရိမ်သောစိတ်နှင့် စား
ရကြမည်။ ရေကိုလည်း ခြင်လျက်၊ မိန်းမောတွေ
၁၇ ဝေခြင်းနှင့် သောက်ရကြမည်။– မုန့်နှင့်ရေ ခေါင်း
ပါးသဖြင့်၊ မြို့သားတို့သည် တညီတညွတ်တည်း
မိန်းမောတွေဝေ၍၊ မိမိတို့အပြစ်ကြောင့် ပိန်ကြို
ခြင်းသို့ ရောက်ရကြမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅

၁ တဖန်တုံ၊ အချင်းလူသား၊ ထက်သောထား
တည်းဟူသော၊ ဆတ္တာသည်၏သင်တုန်းကိုယူ
၍၊ ကိုယ်ဆံပင်နှင့် မုတ်ဆိတ်ကို ရိတ်ပြီးမှ၊ ချိန်
၂ ခွင်နှင့်ချိန်၍ အစုစုခွဲထားလော့။– မြို့ကို ဝိုင်း
ထားရာ ကာလစေ့သောအခါ၊ ဆံပင်နှင့် မုတ်
ဆိတ် သုံးစုတစုကို မြို့ထဲမှာ မီးရှို့လော့။ တစုကို
ထားနှင့် ခုတ်ဖြတ်လော့။ တစုကို လေတိုက်ရာ၌
လွှင့်လော့။ ငါသည်လည်း ထိုအစုနောက်သို့ ထား
၃ ကိုလွှတ်လိုက်မည်။– အနည်းငယ်ကိုလည်းယူ၍
၄ ကိုယ်အင်တန်နှင့် ထုပ်လော့။– ထိုအနည်းငယ်အ
ချို့ကိုလည်း ယူပြန်၍ မီးရှို့လော့။ ထိုမီးသည်
ဣသရေလအမျိုးကို နှိုးပြားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်
မူ၏။

၅ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ ဤပုံသည် ယေရုရှလင်မြို့ဖြစ်၏။ ပတ်
လည်၌ရှိသော တိုင်းပြည်များတို့အလယ်မှာ ထို
၆ မြို့ကို ငါထား၍။– ပတ်လည်၌ရှိသော တိုင်းသူ
ပြည်သားတို့သည် ငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်ပညတ်
တရားကို လွန်ကျူးသည်ထက်၊ ထိုမြို့သားတို့
သည် သာ၍ မတရားသဖြင့် လွန်ကျူးကြပြီ။ ထို
ပညတ်တရားတော်လမ်းသို့ မလိုက်ဘဲ ငြင်းပယ်
၇ ကြပြီ။– သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
မူသည်ကား၊ သင်တို့သည် ပတ်လည်၌ရှိသော
တိုင်းသူပြည်သားတို့ ဆန့်ကျင်သည်ထက်၊ သာ
၍ ဆန့်ကျင်သောကြောင့်ငင်း၊ ငါ၏ စီရင်ချက်
လမ်းသို့မလိုက်၊ ငါ၏ပညတ်တရားကိုမစောင့်
ရှောက်၊ ပတ်လည်၌ရှိသော တိုင်းသူပြည်သား
တို့၏ ထုံးစံဓလေ့သို့ လိုက်သောကြောင့်ငင်း၊–
၈ ငါသည် ကိုယ်တိုင်သင့်တဘက်၌ နေ၍၊ တပါး
အမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ သင်၌အပြစ်ဒဏ်ကို စီရင်
၉ မည်။– သင်ပြုဘူးသမျှသော ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့
ကြောင့်၊ ငါစီရင်စဖူး၊ မစီရင်လတ့်သော အပြစ်
၁၀ ဒဏ်ကို သင်၌စီရင်မည်။– သင်၏အလယ်၌ အ
ဘတို့သည် သားတို့ကို စားကြလိမ့်မည်။ သား
တို့သည်လည်း အဘတို့ကို စားကြလိမ့်မည်။
သင်၌အပြစ်ဒဏ်ကို စီရင်၍၊ ကျန်ကြွင်းသမျှကို
အရပ်ရပ်တို့ကလာသော လေရှေ့မှာ ငါလွှင့်
၁၁ မည်။– ထိုကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊
စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုအရာအပေါင်းတို့
နှင့် ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို သင်သည် ညစ်ညူး
စေသောကြောင့်၊ ငါသည်လည်း သင့်ကိုမနှမြော၊

To Contents

၁၂ မစုံမက်ဘဲမျက်နှာလွှဲမည်။– သင်၏သုံးစုတို့တွင်၊ တစုသည် နာဘေးဖြင့်သေ၍၊ သင်၏အလယ်၌ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့် ဆုံးရလိမ့်မည်။ တစုသည် သင့်ပတ်လည်၌ ထားဘေးဖြင့်လဲ၍ သေရလိမ့်မည်။ တစုကို အရပ်ရပ်တို့ကလာသော လေရှူမှာ ငါလွှင့်၍၊ သူ့နောက်သို့ ထားကိုလွှတ်
၁၃ လိုက်မည်။– ထိုသို့ ငါ့အမျက်အလို ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ငါ့ဒေါသအရှိန်ကို သူတို့အပေါ်မှာ တည်စေပြီးမှ၊ ငါစိတ်ပြေလိမ့်မည်။ သူတို့၌ ငါ့ဒေါသစိတ်အလိုကို ပြည့်စုံစေသောအခါ၊ ငါထာဝရဘုရားသည် စိတ်အားကြီး၍ မိန့်တော်မူကြောင်းကို
၁၄ သူတို့သိရကြလိမ့်မည်။– ထို့မှတပါး၊ အနားမှာရောက်သွားသမျှသောသူတို့ရှေ့တွင် သင့်ကို လူဆိတ်ညံရာ၊ ပတ်လည်၌နေသော လူအမျိုးမျိုး
၁၅ တို့၏ ကဲ့ရဲ့ရာဖြစ်စေမည်။– ဒေါသအမျက်အရှိန်အားဖြင့် သင်၌ ပြင်းစွာသော အပြစ်ဒဏ်ကို ငါစီရင်သောအခါ၊ ပတ်လည်၌ နေသော လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် သင်သည် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ရာ၊ သတိရရာ၊
၁၆ အံ့သြဘွယ်ရာဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ ငါထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– သင်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးတည်းဟူသောမြှားဆိုးတို့ကို ငါလွှတ်လိုက်သော အခါ၌ငင်း၊ သင်တို့တွင် မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးကို တိုးပွါးစေ၍၊ မုန့်အထောက်အ
၁၇ ပံ့ကို ငါချိုးသောအခါ၌ငင်း၊– သင်တို့ကို လုယက်နှိပ်စက်ရသော မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ သားရဲဘေးကို ငါလွှတ်လိုက်၍၊ ထားဘေးကိုလည်း ရောက်စေသဖြင့်၊ နာဘေး၊ အသေသတ်ခြင်းဘေးတို့သည် လွန်မိုးသောအခါ၌ငင်း ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ ငါထာဝရဘုရားသည် မိန့်တော်မူ၏။။

၆

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊ သင်သည် ဣသရေလတောင်တို့ကို မျက်နှာပြု
၃ ၍၊ သူတို့တဘက်၌ ပရောဖက်ပြုလော့။– အို ဣသရေလတောင်တို့၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် တောင်ကြီး၊ တောင်ငယ်၊ မြစ်၊ ချိုင့်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ကိုယ်တိုင်သင်တို့အပေါ်သို့ ထားကိုရောက်စေ၍၊ မြင့်
၄ သောအရပ်တို့ကို ဖြိုဖျက်မည်။– သင်တို့ ယဇ်ပလ္လင်တို့သည် လူဆိတ်ညံလိမ့်မည်။ နေရုပ်တုတို့သည် ကျိုးပဲ့လိမ့်မည်။ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ရှေ့
၅ မှာ သင်တို့၏သူရဲများကို ငါလဲ့ချမည်။– ရုပ်တုဆင်းတုတို့ရှေ့မှာ ဣသရေလအမျိုးသား အသေကောင်များကိုချထား၍၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့ပတ်လည်
၆ ၌ သင်တို့ အရိုးများကို ငါဖြန့်ကြမည်။– သင်တို့နေရာအရပ်ရပ်၌ ရှိသောမြို့တို့သည် ပြိုပျက်၍၊ မြင့်သော အရပ်တို့သည် လူဆိတ်ညံလျက်၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရင်းလျက်၊ ရုပ်တုဆင်းတု အမျိုးမျိုးတို့သည် ခုတ်လဲချိုးဖဲ့ခြင်းကိုခံရလျက်၊ သင်တို့လုပ်သော အရာတို့သည် ပျောက်
၇ ပျက်လျက် ရှိကြလိမ့်မည်။– သင်တို့အလယ်၌ သူရဲတို့သည် လဲ၍သေကြလိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။–
၈ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် အပြည်ပြည်သို့ ကွဲပြားကြသောအခါ၊ လူအမျိုးမျိုးတို့၏ထားနှင့် လွတ်သောသူအချို့ရှိစေခြင်းငှါ အကျန်အကြွင်းကို ငါထားမည်။– ငါ့ကိုစွန့်ပစ်၍ မှားယွင်းတတ်သော နှလုံးကိုငင်း၊ ရုပ်တုဆင်းတုတို့နှင့် မှားယွင်းလိုသဖြင့် လိုက်၍ကြည့်သော မျက်စိတို့ကိုငင်း ငါပယ်ဖျက်သောအခါ၊ လွတ်သောသူတို့
၉ သည် သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရာ အပြည်ပြည်တို့၌ ငါ့ကိုအောက်မေ့ကြလိမ့်မည်။ ပြုမိသမျှသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကြောင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ရွံ
၁၀ ရှာကြလိမ့်မည်။– ထိုသို့သောအပြစ်ဒဏ်ကို ငါပေးမည်ဟု၊ ငါထာဝရဘုရားသည် အချည်းနှီးမိန့်တော်မူသည် မဟုတ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။

၁၁ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးပြုမိသမျှသော ရွံရှာဘွယ်အမှုဆိုးတို့ကြောင့်၊ အမင်္ဂလာ ရှိပါသည်တကားဟုဆိုလျက်၊ လက်ခုပ်တီးလော့။ ခြေနှင့်ဆောင့်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ နာဘေးတို့ဖြင့်လဲ၍ သေကြလိမ့်
၁၂ မည်။– ဝေးသောသူသည် နာဘေးဖြင့်သေလျက်၊ နီးသောသူသည် ထားဘေးဖြင့်ဆုံးလျက်၊ ထိုဘေးမှလွတ်၍ ကျန်ကြွင်းသောသူသည်လည်း မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးဖြင့် သေလျက်၊ သူတို့၌ ငါ၏
၁၃ ဒေါသအရှိန် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။– ရုပ်တုဆင်းတုအပေါင်းတို့အား နံ့သာပေါင်းကို ပူဇော်ရာအရပ်၊ ယဇ်ပလ္လင်များပတ်လည်၊ မြင့်သောကုန်း၊ တောင်ထိပ်ရှိသမျှတို့အပေါ်၊ စိမ်းသောသစ်ပင်၊ အရိပ်ကောင်းသော သပိတ်ပင်ရှိသမျှတို့ အောက်၌၊ ရုပ်တုဆင်းတုတို့တွင် သူရဲတို့သည်လဲ၍ သေလျက်ရှိကြသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား

To Contents

၁၄ ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။– သူတို့အပေါ်
မှာ ငါသည်လက်ကိုဆန့်၍၊ ဒဗလတ်မြို့နှင့် ဆိုင်
သော လွင်ပြင်ထက်၊ သူတို့ နေလေရာရာပြည်
ကို သာ၍ လူဆိတ်ညံရာ၊ အုံသြဘွယ်ရာ ဖြစ်စေ
သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း
ကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၇

၁ နောက်တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
၂ တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူ
သား၊ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလပြည်
သားတို့ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ပြည်လေးထောင့်တို့သည် ဆုံးခြင်းသို့ရောက်ကြ
၃ ၏။– သင်သည် ဆုံးခြင်းသို့ရောက်၍ သင့်အပေါ်
သို့ ငါ၏အမျက်ကိုငါလွှတ်လိုက်မည်။ သင်၏အ
ကျင့်နှင့်အလျောက် ငါစီရင်မည်။ သင်ပြုမိသမျှ
သော ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့၏ အကျိုးအပြစ်ကိုဆပ်
၄ ပေးမည်။– ငါသည် နှမြောစုံမက်ခြင်းမရှိဘဲ သင့်
အကျင့်တို့၏အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးမည်။ သင်
ပြုမိသော ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့သည် သင်၏အလယ်
၌ တည်ကြလိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်
ကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်။

၅ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
၆ ဘေးတခု နောက်တခုရောက်လာ၏။– ဆုံးခြင်း
ဘေးရောက်လာ၏။ ဆုံးခြင်းဘေးရောက်လာ၏။
၇ သင့်ကိုစောင့်လျက် ရောက်လာ၏။– အို ပြည်
တော်သား၊ သင်သည် အလှည့်ခံရသောအချိန်
ရောက်လာ၏။ အချိန်စေ့ပြီ။ ရွှင်လန်းစွာ ကြွေး
ကြော်ခြင်း မရှိရာဘဲ၊ ရုန်းရင်းခတ်ခြင်းအမှုကို ပြုရ
၈ သောနေ့နီးပြီ။– ငါသည် မကြာမမြင့်မီ သင်၏အ
ပေါ်သို့ ငါ၏ဒေါသအရှိန်ကို သွန်းလောင်းမည်။
သင်၌ငါ့အမျက်အလိုကို ပြည့်စုံစေမည်။ သင်၏
အကျင့်အတိုင်း စီရင်မည်။ သင်ပြုမိသမျှသော
ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့၏ အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေး
၉ မည်။– နှမြောစုံမက်ခြင်းမရှိဘဲ၊ သင့်အကျင့်တို့
၏အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးမည်။ သင်ပြုမိသော
ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့သည် သင်၏အလယ်၌ တည်
ကြလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားသည် ဒဏ်ပေး
၁၀ ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။– နေ့ရက်ရောက်
လာ၏။ ရောက်လာ၏။ အလှည့်ခံရချိန်စေ့ပြီ။
၁၁ တံဖျာပွင့်ပြီ။ မာနကြီးပွါးပြီ။– ညှဉ်းဆဲခြင်း အ
မြစ်မှ အပြစ်တံဖျာ ပေါက်လေပြီ။ သူတို့အစည်း
အဝေး၊ သူတို့ပရိသတ် တစုံတယောက်မျှ မကျန်
ကြွင်းရ။ သူတို့အဘို့ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို မ
၁၂ ပြုရ။– အချိန်စေ့ပြီ။ နေ့ရက်နီးပြီ။ ဝယ်သောသူ
သည် ဝမ်းမမြောက်စေနှင့်။ ရောင်းသောသူသည်
စိတ်မသာ၊ မည်ညှဉ်းတွားစေနှင့်။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ထိုလူအစုအဝေးအပေါင်းတို့အပေါ်မှာ အ
၁၃ မျက်တော်သည် တည်လျက်ရှိ၏။– ရောင်းသော
သူသည် အသက်လွတ်လျက် ရှိသော်လည်း၊
ရောင်းသောမြေသို့ ပြန်၍မလာရ။ ထိုလူအစုအ
ဝေး အပေါင်းတို့နှင့်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ
သည် မပြည့်စုံဘဲမနေရ။ မတရားစွာ ကျင့်သော
၁၄ အားဖြင့် အဘယ်သူမျှ မတည်နိုင်ရ။– စစ်ခင်း
ကျင်းစေခြင်းငှါ တံပိုးကိုမှုတ်ကြသော်လည်း၊ အ
ဘယ်သူမျှ စစ်ချီ၍မသွား။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့
အမျက်သည် ထိုလူအစုအဝေး အပေါင်းတို့အ
၁၅ ပေါ်မှာ တည်လျက်ရှိ၏။– ပြင်၌ဘေးကား ထားရှိ၏၊
အတွင်း၌ကား နာခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်းရှိ၏။ လယ်
ပြင်တွင်ရှိသောသူသည် ထားဖြင့်သေလိမ့်မည်။
မြို့ထဲတွင်ရှိသော သူသည်လည်း နာခြင်း၊ မွတ်
သိပ်ခြင်းအားဖြင့် ဆုံးလိမ့်မည်။

၁၆ သို့ရာတွင် လွတ်သောသူတို့သည် လွတ်
သောအခါ၊ အသီးအသီး မိမိတို့အပြစ်ကြောင့်
စိတ်မသာ ညည်းတွားလျက်၊ ချိုင့်သားချိုးကဲ့သို့
၁၇ တောင်ပေါ်မှာ ရှိကြလိမ့်မည်။– ထိုသူရှိသမျှတို့
သည် လက်အားလျော့၍၊ ဒူးသည်လည်း အရည်
၁၈ ဖြစ်လိမ့်မည်။– သူတို့သည်လည်း လျှော်တေအ
ဝတ်ကို ဝတ်စည်းလျက်၊ ပြင်းစွာသော ထိတ်
လန့်ခြင်းနှင့် ကိုယ်ကိုခြုံလျက်၊ တယောက်မျှ မ
ကြွင်း၊ မျက်နှာရှက်ကြောက်လျက်၊ ဆံပင်ဖြတ်
၁၉ လျက် ရှိကြလိမ့်မည်။– သူတို့ငွေကို လမ်းသို့ပစ်
၍၊ ရွှေကို ညစ်ညူးသောအရာကဲ့သို့ မှတ်ကြလိမ့်
မည်။ ထာဝရဘုရား အမျက်ထွက်တော်မူသော
ကာလ၌၊ သူတို့ ရွှေငွေသည် သူတို့ကို ကယ်တင်
ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။ သူတို့ အလိုဆန္ဒကို မဖြေ
နိုင်။ ဝစွာ မကျေးနိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုရွှေ
ငွေသည် သူတို့ထိမိ၍ မှားယွင်းခြင်းအကြောင်း
၂၀ ဖြစ်သတည်း။– သူတို့၌ တင့်တယ်သော တန်ဆာ
အားဖြင့် သူတို့မာနကို တိုးပွါးစေ၍၊ သူတို့၌ စက်
ဆုပ်ဘွယ်သော ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုလင်း၊ ရွံရှာ
ဘွယ်သော အရာတို့ကိုလင်း လုပ်ကြသောကြောင့်၊
ထိုတန်ဆာကို ညစ်ညူးသောအရာ ဖြစ်စေခြင်း
၂၁ ငှါ ငါစီရင်မည်။– တပါးအမျိုးသားတည်းဟူသော
အဓမ္မလူတို့သည် လုယူဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ သူတို့
လက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ညစ်ညူးစေ
၂၂ ကြလိမ့်မည်။– ငါလည်း မျက်နှာလွှဲသည်ဖြစ်၍၊

To Contents

သူတို့သည် ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို ညစ်ညူးစေ
ကြလိမ့်မည်။ ထားပြတို့သည် ဝင်၍ ညစ်ညူးစေ
၂၃ ကြလိမ့်မည်။– သံကြိုးကို လုပ်လော့။ အကြောင်း
မူကား၊ ပြည်သည် လူအသက်ကို သတ်ခြင်းအ
ပြစ်နှင့် ပြည့်၏။ မြို့သည်လည်း ညှဉ်းဆဲနှိပ်
၂၄ စက်ခြင်းနှင့် ပြည့်၏။– ထို့ကြောင့်၊ ကြမ်းကြုတ်
သော လူမျိုးတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့၍၊ သူတို့သည်
အိမ်များကို သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။ ခွန်အားကြီး
သောသူတို့၏ မာနကို ငါငြိမ်းစေမည်။ သူတို့သန့်
ရှင်းသော အရပ်တို့သည် ညစ်ညူးခြင်းရှိကြလိမ့်
၂၅ မည်။– ဗျက်စီးခြင်းဘေးလာ၏။ သူတို့သည် ငြိမ်
၂၆ ဝပ်ခြင်းကို ရှာ၍မတွေ့ရကြ။– ဘေးတခုနောက်
တခု၊ သိတင်းတခု နောက်တခု ပေါ်လာလိမ့်မည်။
ပရောဖက်ထံမှာ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို ရှာသော်လည်း
မရကြ။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် တရားဟော
သောအခွင့်၊ အသက်ကြီးသော သူတို့သည် အ
ကြံပေးသောအခွင့်ကို မရဘဲနေကြလိမ့်မည်။–
၂၇ ရှင်ဘုရင်သည် ညည်းတွားမြည်တမ်းလိမ့်မည်။
မင်းသားသည် မိုင်တွေခြင်းအဝတ်ကို ဝတ်ရ
လိမ့်မည်။ ပြည်သူပြည်သားတို့၏ လက်တို့သည်
တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကျင့်ကြသည်အ
တိုင်း သူတို့၌ဝါပြုမည်။ သူတို့စီရင်ကြသည်အ
တိုင်း ငါပြန်၍ စီရင်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား
ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ
၏။

၈

၁ သင်္ကြာဇ်ခြောက်ခု၊ ဆဋ္ဌမလ၊ ငါးရက်နေ့
တွင်၊ ငါသည်ကိုယ်အိမ်၌ထိုင်၍၊ ယုဒအမျိုးအ
သက်ကြီးသူတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာထိုင်ကြစဉ်၊ အရှင်
ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည် ငါ့အပေါ်သို့
၂ သက်ရောက်လေ၏။– ထိုအခါ ငါကြည့်၍၌၊ မီး
အရောင်ကဲ့သို့သော ပုံသဏ္ဌာန်သည် ထင်ရား
၏။ ခါးသဏ္ဌာန်မှသည် အောက်ပိုင်းနှံ့ မီးအ
ရောင်ကဲ့သို့ငင်း၊ အထက်ပိုင်းနှံ့ ဟရုမေလရွှေအ
ရောင်ထွန်းတောက်သကဲ့သို့ငင်း ထင်ရား၏။–
၃ လက်သဏ္ဌာန်ကိုဆန့်၍ ငါ၏ဆံပင်တစုကို ကိုင်
လျက်၊ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကို မြေနှင့်မိုဃ်း
ကောင်းကင်ကြားမှ ချီကြွ၍၊ အမျက်တော်ကို နှိုး
ဆော်သော ရုပ်တုပလ္လင်ရှိရာ ယေရုရှလင်မြို့
မြောက်မျက်နှာအတွင်း တံခါးဝသို့၊ ဘုရားသခင်
၏ ဗျာဒိတ်တော်ရူပါရုံအားဖြင့် ငါ့ကိုဆောင်သွား
၄ ၏။– လွင်ပြင်၌ အရင်ငါမြင်ဘူးသော ဗျာဒိတ်ရူ
ပါရုံကဲ့သို့၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်ဘုန်း
၅ တော်သည် ထင်ရား၏။– အချင်းလူသား၊ မြောက်
လမ်းသို့ မျှော်ကြည့်လော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အ
တိုင်း၊ မြောက်လမ်းသို့ ငါမျှော်ကြည့်၍၊ မြောက်
မျက်နှာ၊ ယဇ်ပလ္လင်တံခါးဝ၌အမျက်တော်ကို နှိုး
ဆော်သောရုပ်တုရှိ၏။

၆ တဖန်တုံ၊ အချင်းလူသား၊ ငါသည် ငါ၏ သန့်
ရှင်းရာဌာနနှင့် ဝေးစွာသွားစေခြင်းငှါ သူတို့ပြု
ကြသောအမှု၊ ဤအရပ်၌ ကြယ်ရေလအမျိုးပြု
သော၊ အလွန် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုတို့
ကို မြင်ဦးလော။ တဖန် လှည့်၍သွားဦးလော့။
သာ၍ကြီးသော ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို မြင်လိမ့်
၇ မည်ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊– တန်တိုင်းတံခါးဝသို့
ငါ့ကိုဆောင်သွား၍ ငါကြည့်ရှုသောအခါ၊ တန်
၈ တိုင်းရိုး၌ အပေါက်ကို မြင်လေ၏။– တဖန်တုံ
အချင်းလူသား၊ တန်တိုင်းရိုးကို တူးလော့ဟု မိန့်
တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါသည်တူးပြီးမှ တံခါးဝ
၉ ကို မြင်လေ၏။– ဝင်လော့။ ဤအရပ်၌ ပြုကြ
သော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အမှုဆိုးတို့ကို ကြည့်ရှု
၁၀ လော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– ငါသည် ဝင်
၍ကြည့်ရှုသောအခါ၊ တန်တိုင်းရိုး အတွင်းပတ်
လည်၌၊ တွားတတ်သော အကောင်မှစ၍ ရွံရှာ
ဘွယ်သော တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးနှင့် ဣသရေလအ
မျိုးကိုးကွယ်သော ရုပ်တုဆင်းတုရှိသမျှတို့၏ ပုံ
၁၁ သဏ္ဌာန်သည် ရေးထားလျက်ရှိ၏။– သူတို့ရှေ့
မှာ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူ ခုနစ်ကျိပ်
တို့နှင့်တကွ၊ ယာဇနိသားရှာဖန်သည် သူတို့
အလယ်၌ရပ်၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အသီး
အသီး လင်ပန်းကိုကိုင်လျက်၊ နံ့သာပေါင်းကို မီး
ရှို့ကြသဖြင့်၊ မီးခိုးသည် ထူထပ်စွာတက်လေ၏။
၁၂ တဖန်တုံ၊ အချင်းလူသား၊ ဣသရေလအမျိုး
အသက်ကြီးသူ အသီးအသီးတို့သည် မှောင်မိုက်
ထဲမှာ ပုံရေးသောအခန်းတို့၌ ပြုသောအမှုကို
မြင်ပြီလော။ သူတို့က၊ ထာဝရဘုရားမမြင်။ ထာ
ဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို စွန့်ပစ်လေပြီဟု ဆို
၁၃ ကြ၏။– တဖန် လှည့်၍ သွားဦးလော့။ သူတို့ပြု
သော အမှုတို့တွင် သာ၍ကြီးစွာသော စက်ဆုပ်
ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကို မြင်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်
၁၄ မူလျက်၊– ဗိမာန်တော်မြောက်တံခါးဝသို့ ဆောင်
သွား၍၊ ထိုအရပ်၌ မိန်းမတို့သည် တမ္မုဇနေတ်အ
၁၅ ဘို့ ငိုကြွေးလျက် ထိုင်ကြ၏။– အချင်းလူသား၊
ထိုအမှုကိုမြင်ပြီလော။ တဖန် လှည့်၍သွားဦး
လော့။ ထိုမျှမက သာ၍ကြီးစွာသော စက်ဆုပ်ရွံ
ရှာဘွယ်အမှုတို့ကို မြင်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ

To Contents

၁၆ လျက်၊– ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်အတွင်း တန်
တိုင်းထဲသို့ ဆောင်သွား၍၊ ဗိမာန်တော်တံခါး၀၊
ဗိမာန်တော်ဦးနှင့် ယဇ်ပလ္လင်ကြားမှာ၊ လူနှစ်
ကျိပ်ငါးယောက်တို့သည် ဗိမာန်တော်ကို ကျော
ခိုင်းလျက်၊ အရှေ့သို့ မျက်နှာပြုလျက်၊ အရှေ့
၁၇ မျက်နှာ၌ နေကို ကိုးကွယ်ကြ၏။– တဖန်တုံ့၊ အ
ချင်းလူသား၊ ထိုအမှုကို မြင်ပြီလော။ ယုဒအမျိုး
သည် ဤအရပ်၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကို
ပြုသောအပြစ် ပေါ်သလော။ သူတို့သည် အဓမ္မ
အမှုဖြင့် တပြည်လုံးကို ပြည့်စေ၍ ငါ၏အမျက်
ကို အထပ်ထပ် နှိုးဆော်ကြပြီ။ သစ်ခက်ကိုလည်း
၁၈ မိမိတို့နှာခေါင်းဝ၌ ကပ်၍ကိုင်ကြ၏။– ထိုကြောင့်၊
ငါသည် နမြောစုံမက်ခြင်းမရှိဘဲ ငါ၏အမျက်ကို
လွှတ်လိုက်မည်။ သူတို့သည် ကျယ်သောအသံ
နှင့် အော်ဟစ်၍ တောင်းလျှောက်သော်လည်း၊
ငါသည် နားမထောင်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉

၁ ဖျက်ဆီးသော လက်နက်ကို အသီးအသီး
ကိုင်လျက်၊ ဤမြို့ခံရသော ဒဏ်တို့ကို အနီးသို့
ဆောင်ခဲ့ကြလော့ဟု ကျယ်သောအသံနှင့် ခေါ်
၂ တော်မူသည်ကို ငါကြား၏။– ထိုအခါ လူခြောက်
ယောက်တို့သည် အသီးအသီး ကွပ်မျက်စရာ
လက်နက်ကိုကိုင်လျက်၊ တယောက်သည်လည်း၊
ပိတ်အဝတ်ကိုဝတ်၍ နံပါးခ်၌ မှင်အိုးပါလျက်၊
မြောက်မျက်နှာဘက် အထက်တံခါးလမ်းဖြင့် ဝင်
၃ ၍၊ ကြေးဝါပလ္လင်အနားမှာ ရပ်နေကြ၏။– ဣသ
ရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ဘုန်းတော်သည်
ကျိန်းဝပ်ရာခေရုဗိမ်မှ အိမ် တော်တံခါးခုံသို့
တက်၍၊ ပိတ်အဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊ နံပါးခ်၌ မှင်အိုး
၄ ပါသောသူကိုခေါ်၍၊– ထာဝရဘုရားက၊ ယေရုရှ
လင်မြို့အလယ်၌ ရှောက်သွားလော့။ မြို့ထဲ၌
ပြုသမျှသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကြောင့်၊
ညည်းတွားငိုကြွေးသောသူတို့၏ နဖူးကိုထိုးမှတ်
၅ လော့ ဟူ၍ငင်း၊– အခြားသော သူတို့အားလည်း၊
ထိုသူနောက် မြို့ထဲ၌ရှောက်သွား၍ ဒဏ်ခတ်
၆ ကြလော့။ နမြောစုံမက်ခြင်း မရှိကြနှင့်။– အ
သက်ကြီးသောသူ၊ အသက်ငယ်သောသူ၊ အပျို
မ၊ သူငယ်၊ မိန်းမတို့ကို ရှင်းရှင်းသတ်ကြလော့။
သို့ရာတွင်၊ အမှတ်ပါသောသူကို မချဉ်းကပ်ကြ
နှင့်။ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနခွဲ အဦးပြုကြလော့ဟု
မိန့်တော်မူသည်ကို ငါကြား၏။ သူတို့သည်
လည်း၊ အိမ်တော်ရှေ့မှာရှိသော အသက်ကြီးသူ
၇ တို့ကို ရှေ့ဦးစွာသတ်ကြ၏။– တဖန်တုံ့၊ အိမ်
တော်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ ကွပ်မျက်သောသူ အ
သေကောင်တို့နှင့် တန်တိုင်းများကို ပြည့်စေပြီး
မှ ထွက်သွားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အ
တိုင်း၊ သူတို့သည်ထွက်၍ မြို့ထဲ၌ ကွပ်မျက်ကြ
၏။

၈ ထိုသို့ သူတို့သည် ကွပ်မျက်ကြသောအခါ၊
ငါနေရစ်စဉ်တွင် ပြပ်ဝပ်၍၊ အို အရှင်ထာဝရဘု
ရား၊ ယေရုရှလင်မြို့အပေါ်သို့ အမျက်တော်ကို
သွန်းလောင်း၍၊ ကျန်ကြွင်းသမျှသော ဣသရေ
လအမျိုးကို ဖျက်ဆီးတော်မူမည်လောဟု ကြွေး
၉ ကြော်၍ လျှောက်လေ၏။– ထာဝရဘုရားက
လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးနှင့် ယုဒအမျိုး၏အပြစ်
သည် အလွန်တရာကြီး၏။ တပြည်လုံးသည် လူ
အသက်ကို သတ်ခြင်းအပြစ်နှင့် ပြည့်၏။ မြို့
သည်လည်း ဖောက်ပြန်ခြင်းအပြစ်နှင့် ပြည့်၏။
သူတို့က၊ ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးကို စွန့်ပစ်
၁၀ လေပြီ။ ထာဝရဘုရားမမြင်ဟု ဆိုကြ၏။– ထို
ကြောင့်၊ ငါသည်နမြောစုံမက်ခြင်းမရှိဘဲ၊ သူတို့
အကျင့်တို့၏ အကျိုးအပြစ်ကို သူတို့ခေါင်းပေါ်
သို့ သက်ရောက်စေမည်ဟု ငါ့အားမိန့်တော်မူ
၁၁ ၏။– ပိတ်အဝတ်ကိုဝတ်၍ နံပါးခ်၌ မှင်အိုးပါသော
သူကလည်း၊ ကိုယ်တော်မှာထားတော်မူသည်အ
တိုင်း အကျွန်ုပ်ပြုပါပြီဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။

၁၀

၁ တဖန် ငါကြည့်ရှုရ၍၊ ခေရုဗိမ်၏ခေါင်းတို့အ
ထက် မိုးယံမျက်နှာကြက်၌ နီလာကျောက်ကဲ့သို့၊
ရာဇပလ္လင်၏သဏ္ဌာန်အရောင်သည် ထင်ရှား
၂ ၏။– ပိတ်အဝတ်ကိုဝတ်သော သူအားလည်း၊ ရ
ထားဘီးတို့အကြားမှာ ခေရုဗိမ်အောက်သို့ ဝင်
လော့။ ခေရုဗိမ် အကြားမှာရှိသော မီးခဲတို့ကို
လက်နှစ်ဘက်နှင့် ကျံုးပြီးလျှင်၊ မြို့အပေါ်မှာ
ဖြန့်ကြဲလော့ဟု မိန့်တော်မူသည် အတိုင်း၊ ထိုသူ
၃ သည် ငါမျက်မှောက်၌ သွား၏။– ဝင်သောအခါ
ခေရုဗိမ်တို့သည် အိမ်တော် လက်ျာဘက်မှာရပ်
၍၊ အတွင်းတန်တိုင်းသည် မိုးယံတိမ်နှင့်ပြည့်
၄ ၏။– ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် ခေရုဗိမ်
အပေါ်က အိမ်တော်တံခါးခုံအထက်သို့ တက်
ရွှေ့၍၊ အိမ်တော်သည် မိုးယံတိမ်နှင့်ပြည့်၏။
တန်တိုင်းသည်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်း
၅ တော်အရောင်နှင့် ပြည့်၏။– အနန္တတန်ခိုးရှင်
ဘုရားသခင် မိန့်ဆိုက်တော်မူသော အသံကဲ့သို့
ခေရုဗိမ်အတောင်တို့၏ အသံကိုကြားရ၏။–
၆ ပိတ်အဝတ်ကို ဝတ်သောသူအားလည်း၊ ရထား

To Contents

ဘီးအကြားထဲက မီးကိုယူလော့ဟု မိန့်တော်မူ
သောအခါ၊ ထိုသူသည်ဝင်၍ ဘီးတို့အနား၌ ရပ်
၇ နေ၏။– ခေရုဗိမ်တပါးသည် ခေရုဗိမ်စုထဲက
လက်ကိုဆန့်၍၊ ခေရုဗိမ်အကြားမှာရှိသော မီး
ကိုယူပြီးလျှင်၊ ပိတ်အဝတ်ကို ဝတ်သောသူလက်
၌ ထည့်၏။ ထိုသူလည်းခံယူ၍ ထွက်သွား၏။–
၈ ခေရုဗိမ်အတောင်အောက်၌ လူလက်ကိုလည်း
ငါမြင်၏။

၉ ငါကြည့်ရှုရ၍၊ ခေရုဗိမ်တို့အနားမှာ ရထားဘီး
တခုစီရှိ၏။ ဘီးတို့သည် ကျောက်မျက်ရွှေ၏ အ
၁၀ ဆင်းအရောင် ရှိ၏။– ဘီးလေးခုတို့သည် ပုံ
သဏ္ဌာန်တညီတညီးရှိ၍၊ ဘီးတခုထဲ၌ ဘီးတခု
၁၁ တပ်သကဲ့သို့ ရှိကြ၏။– သွားသောအခါ ဘီးလေး
မျက်နှာတညီတညီးနေ၍၊ မလှည့်ဘဲ သွားတတ်
ကြ၏။ ခေါင်းမျက်နှာ ပြုသောဘက်သို့ လိုက်၍
၁၂ မလှည့်ဘဲ သွားကြ၏။– ဘီးလေးခုနှင့်တကွ ခေ
ရုဗိမ်လေးပါးတို့သည် ကျော၊ လက်၊ အတောင်မှ
၁၃ စ၍ တကိုယ်လုံး၌ မျက်စိနှင့် ပြည့်ကြ၏။– ထို
ဘီးတို့ကို စကြာဟူသော အမည်ဖြင့် သမုတ်
၁၄ သည်ကို ငါကြား၏။– ခေရုဗိမ်တို့သည် မျက်နှာ
လေးခုစီရှိ၍၊ ပဉမမျက်နှာသည် ခေရုဗိမ်မျက်
နှာ၊ ဒုတိယမျက်နှာသည် လူမျက်နှာ၊ တတိယ
မျက်နှာသည် ခြင်္သေ့မျက်နှာ၊ စတုတ္ထမျက်နှာ
၁၅ သည် ရွှေလင်းတမျက်နှာဖြစ်၏။– ထိုခေရုဗိမ်တို့
သည် ချီကြွလျက်ရှိကြ၏။ ဤသည်ကား၊ ခေဗာ
မြစ်နားမှာ ငါမြင်ဘူးသော သတ္တဝါပေတည်း။–
၁၆ ခေရုဗိမ်တို့သည် သွားသောအခါ ဘီးတို့သည်
ထက်ကြပ်လိုက်ကြ၏။ ခေရုဗိမ်တို့သည် မြေ
ကြီးမှတက်အံ့သောငှါ အတောင်တို့ကို ဖြန့်သော
၁၇ အခါ၊ ဘီးတို့သည် မကွာဘဲလိုက်ကြ၏။– သူတို့
ရပ်သောအခါ ဘီးတို့သည်ရပ်ကြ၏။ သူတို့သည်
မြေကြီးနှင့်ကွာ၍ တက်သောအခါ၊ ဘီးတို့သည်
လည်း ထက်ကြပ်လိုက်၍ တက်ကြ၏။ အ
ကြောင်းမူကား၊ သတ္တဝါ၏ ဝိညာဉ်သည်ဘီးတို့၌
ရှိ၏။

၁၈ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည်
အိမ်တော်တံခါးခုံမှ ရွှေ့၍ခေရုဗိမ်အပေါ်မှာ
၁၉ တည်လေ၏။– ထိုခေရုဗိမ်တို့သည် ငါ့မျက်
မှောက်၌ အတောင်တို့ကို ဖြန့်ပြီးလျှင်၊ မြေကြီး
နှင့်ကွာ၍ တက်ကြ၏။ ပြင်သို့ ထွက်သောအခါ
ဘီးတို့သည် လိုက်ကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏အိမ်
တော်ရှေ့ တံခါးဝမှာရပ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင်ဘုန်းတော်သည် သူတို့အပေါ်မှာ
၂၀ တည်လျက်ရှိ၏။– ဤသည်ကား၊ ခေဗာမြစ်နား
မှာ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်အောက်၌
ငါမြင်ဘူးသောသတ္တဝါပေတည်း။ ခေရုဗိမ်ဖြစ်
၂၁ သည်ကိုလည်း ငါသိ၏။– သူတို့သည် မျက်နှာ
လေးခုစီ၊ အတောင် လေးခုစီရှိ၍၊ အတောင်
၂၂ အောက်၌ လူလက်သဏ္ဌာန်ရှိ၏။– မျက်နှာပုံ
ကား၊ ခေဗာမြစ်နားမှာ ငါမြင်ဘူးသောမျက်နှာ
နှင့် တူ၏။ ကိုယ်အဆင်းအရောင်လည်းတူ၏။
ထိုသူလေးပါးတို့သည် တည့်တည့်သွားတတ်ကြ
၏။

၁၁

၁ ထိုနောက် ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကိုချီ၍၊ အ
ရှေ့ဘက်သို့မျက်နှာပြုသော ထာဝရဘုရား၏
အိမ်တော် အရှေ့တံခါးသို့ ဆောင်သွား၍၊ တံခါး
ဝ၌ လူနှစ်ကျိပ်ငါးယောက် ရှိ၏။ သူတို့တွင် မင်း
ပြုသောသူ၊ အဇုရသားယာဇနော၊ ဗေနာယသား
၂ ပေလတိတို့ကို ငါမြင်၏။– ဗျာဒိတ်တော်အသံ
ကား၊ အချင်းလူသား၊ ဤသူတို့သည် မကောင်း
သောအကြံကိုကြံစည်၍၊ ဤမြို့၌ မတရားသော
၃ တိုင်ပင်ခြင်းကို ပြုသောသူဖြစ်ကြ၏။– သူတို့က၊
အမှုမရောက်သေး။ အိမ်ဆောက်ကြကုန်အံ့။ ဤ
မြို့သည် အိုးကင်း၊ ငါတို့သည် အမဲသားဖြစ်သည်
၄ ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။– သို့ဖြစ်၍ အိုလူသား၊ သူတို့
တဘက်၌ ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောလော့ဟု
၅ မိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ ဝိ
ညာဉ်တော်သည် ငါ့အပေါ်သို့ သက်ရောက်၍၊
သင်သည်ဟောပြောလော့။ ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့
သည် ဤသို့ပြောဆိုကြပြီ။ သင်တို့ ကြံစည်သမျှ
၆ တို့ကို ငါသိ၏။– သင်တို့သည် ဤမြို့၌သူရဲတို့
ကို များပြားစေ၍၊ မြို့လမ်းတို့ကို သူရဲများနှင့်
၇ ပြည့်စေကြပြီ။– ထိုကြောင့် အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ထားသော သူရဲတို့
သည် အမဲသားဖြစ်၏။ ဤမြို့သည် အိုးကင်းဖြစ်
၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့ကို မြို့ထဲကငါထုတ်
၈ မည်။– သင်တို့သည် ထားကိုကြောက်သည်ဖြစ်
၍၊ ငါသည် ထိုထားကို သင်တို့အပေါ်သို့ ရောက်
စေမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၉ ငါသည် သင်တို့ကို မြို့ထဲကထုတ်ပြီးလျှင်၊ တ
ကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့၏ လက်သို့အပ်၍ အပြစ်
၁၀ ဒဏ်ကို စီရင်မည်။– သင်တို့သည် ထားဖြင့်ဆုံး
ရှုံးကြ၍၊ ဣသရေလပြည်စွန်းမှာ ငါစစ်ကြောစီ
ရင်သဖြင့်၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း

To Contents

၁၁ ကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။– ဤမြို့သည် သင်
တို့၏ အိုးကင်းမဖြစ်ရ၊ သင်တို့သည်လည်း၊ အိုး
ကင်း၌ အမဲသားမဖြစ်ရကြ။ ဣသရေလပြည်
စွန်းမှာ ငါစစ်ကြောစီရင်သဖြင့်၊ ငါသည် ထာဝရ
ဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။–
၁၂ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ၏တရား
လမ်းသို့ မလိုက်၊ ငါ့စီရင်ချက်တို့ကို မစောင့်၊ သင်
တို့ပတ်လည်၌ နေသော လူမျိုးတို့၏ ထုံးစံလေ့
၁၃ တို့ကိုလိုက်ကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုဗျာဒိတ်
တော်စကားကို ငါသည်ဆင့်ဆို၍ ဟောပြောစဉ်
တွင်၊ ဗေနာယသား ပေလတိသည် သေ၏။ ငါ
သည်လည်း ပြပ်ဝပ်၍၊ အို အရှင်ထာဝရဘုရား၊
ကျန်ကြွင်းသော ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို
ဆုံးရှုံးစေတော်မူမည်လောဟု ကျယ်သောအသံ
နှင့် ကြွေးကြော်၏။

၁၄ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၁၅ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊
ယေရုရှလင် မြို့သူမြို့သားတို့က၊ ထာဝရဘုရား
ထံတော်မှ ဝေးစွာထွက်သွားကြလော့။ ဤပြည်
ကို ငါတို့အား အပိုင်ပေးတော်မူပြီဟု သင်၏ညီ
အစ်ကို၊ သင်၏အမျိုးသားချင်း၊ ဣသရေလ အ
၁၆ မျိုးသားအပေါင်းတို့အား ဆိုတတ်ကြ၏။– ထို
ကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့ကို တပါးအမျိုး
သားတို့ နေရာဝေးသောအရပ်သို့ ငါပြောင်းစေ
၍၊ အဝိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့၌ ဖြန့်ကြဲသော်
လည်း၊ သူတို့ရောက်သောပြည်တို့၌ ငါသည်သူ
တို့အဘို့ သန့်ရှင်းရာဌာနကဲ့သို့ ခဏဖြစ်လိမ့်
၁၇ မည်။– အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ သူတို့ကို ဖြန့်ကြဲသော လူအမျိုးမျိုးနေရာ
အဝိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့မှ ငါသိမ်းယူ၍၊ စု
၁၈ ဝေးပြီးလျှင်၊ ဣသရေလပြည်ကို ပေးမည်။– သူ
တို့သည် ထိုပြည်သို့ရောက်၍၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာ
ဘွယ်သော အမှုအရာရှိသမျှတို့ကို ပယ်ရှားကြ
၁၉ လိမ့်မည်။– ငါသည်လည်း၊ ညီညွတ်သောစိတ်နှ
လုံးနှင့် အသစ်သောသဘောကို သွင်းပေးမည်။
သူတို့ကိုယ်ခန္ဓာထဲက ကျောက်နှလုံးကိုနှုတ်၍၊
၂၀ အသားနှလုံးကို ပေးသောကြောင့်၊– သူတို့သည်
ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့သော ပညတ်တရားလမ်းသို့လိုက်
၍ စောင့်ရှောက်သဖြင့်၊ ငါ၏လူ ဖြစ်ကြလိမ့်
မည်။ ငါသည်လည်း သူတို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်
၂၁ မည်။– သို့မဟုတ်လျှင်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော
အမှုအရာတို့၏အလိုသို့ စိတ်နှလုံးအားဖြင့်
လိုက်သောသူတို့၏အပြစ်ကို၊ သူတို့၏ခေါင်းပေါ်
သို့ ငါရောက်စေမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူ၏။

၂၂ ထိုအခါ ခေရုဗိမ်တို့သည် အတောင်တို့ကို
ဖြန့်၍၊ ဘီးတို့သည်လည်း လိုက်ကြ၏။ ဣသရေ
လအမျိုး၏ ဘုရားသခင့် ဘုန်းတော်သည်လည်း
၂၃ သူတို့အပေါ်၌ ရှိတော်မူ၏။– ထာဝရဘုရား၏
ဘုန်းတော်သည် မြို့ထဲကတက်၍၊ မြို့အရှေ့မှာ
၂၄ ရှိသော တောင်ပေါ်၌ ရပ်တော်မူ၏။– ဝိညာဉ်
တော်သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ
အားဖြင့် ငါ့ကိုချီ၍ သိမ်းသွားသော သူတို့ရှေ့မှာ၊
ခါလဒဲပြည်သို့ ဆောင်သွားတော်မူ၏။ ငါမြင်ခဲ့
ပြီးသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည်လည်း ငါနှင့်ကွာ၍
၂၅ တက်သွား၏။– ထာဝရဘုရား ပြတော်မူခဲ့ပြီး
သော အမှုအရာရှိသမျှတို့ကို ငါသည် သိမ်းသွား
ခြင်းကိုခံရသော သူတို့အား ကြားပြောလေ၏။

၁၂

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊
သင်သည် ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးထဲမှာနေ
၏။ သူတို့သည် မြင်ရသော မျက်စိရှိသော်လည်း
မမြင်တတ်။ ကြားရသော နားရှိသော်လည်း မ
ကြားတတ်။ ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးဖြစ်ကြ
၃ ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ အခြားသို့
ပြောင်းသွားခြင်းငှါ ဥစ္စာပရိဝတ်များကို ပြင်ဆင်
၍၊ နေ့အချိန်၌ သူတို့မျက်မှောက်တွင် ပြောင်း
သွားလော့။ သူတို့မျက်မှောက်တွင် အခြားတပါး
သို့ နေရာပြောင်းလော့။ ပုန်ကန်တတ်သော အ
မျိုးဖြစ်သော်လည်း၊ သတိရကောင်း ရကြလိမ့်
၄ မည်။– နေရာပြောင်းစရာဘို့ ပြင်ဆင်သော ဥစ္စာ
ပရိဝတ်များကဲ့သို့၊ သင်၏ဥစ္စာပရိဝတ်များကို နေ့အ
ချိန်၌ သူတို့မျက်မှောက်တွင် ထုတ်ရမည်။ သိမ်း
သွားခြင်းကို ခံရသောသူကဲ့သို့၊ ညအချိန်၌ သူတို့
၅ မျက်မှောက်တွင် ထွက်သွားရမည်။– သူတို့မျက်
မှောက်၌ အုတ်ရိုးကိုတူးဖောက်၍၊ ဥစ္စာပရိဝတ်
၆ များကို ထုတ်သွားလော့။– ညဦးယံအချိန်၌ သူ
တို့မျက်မှောက်တွင် ပခုံးပေါ်မှာထမ်း၍ ထုတ်ရ
မည်။ မြေကိုမမြင်ရအောင် မျက်နှာကိုဖုံးရမည်။
အကြောင်းမူကား၊ သင့်ကို ဣသရေလအမျိုး
အား နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါခန့်ထား
၇ ပြီဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– ငါသည် သိမ်း
သွားခြင်းကို ခံရသောသူ၏ ဥစ္စာပရိဝတ်များကဲ့
သို့၊ ငါ၏ဥစ္စာပရိဝတ်များကို နေ့အချိန်၌ထုတ်၍၊

To Contents

ညအချိန်၌ အုတ်ရိုးကို ကိုယ်လက်နှင့် တူးဖောက်ပြီးမှ၊ ညဦးယံအချိန်၌ သူတို့မျက်မှောက်တွင် ပခုံးပေါ်မှာထမ်းသွား၏။

၈ နံနက်အချိန်၌ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါဆီသို့ရောက်လာ၍၊- ၉ အချင်းလူသား၊ ပုန်ကန်တတ်သော ဣသရေလအမျိုးက၊ သင်သည် အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟု သင့်အား မေးသည်ရှိသော်၊- ၁၀ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်။ ဤဗျာဒိတ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို အစိုးရသောမင်းမှစ၍၊ ထိုမြို့၌ရှိသော ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့် ၁၁ ဆိုင်ပေ၏။- ငါသည်သင်တို့၏နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်၏။ ငါပြုသကဲ့သို့ သင်တို့သည် ပြုရကြလိမ့်မည်။ နေရာပြောင်း၍ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရကြ ၁၂ လိမ့်မည်။- သင်တို့၏ မင်းသည်လည်း၊ မိမိပခုံး၌ထမ်း၍ ညဦးယံအချိန်၌ ထုတ်သွားရလိမ့်မည်။ ထုတ်သွားစရာဘို့ အုတ်ရိုးကို တူးဖောက်ရလိမ့်မည်။ မြေကိုမမြင်ရအောင် မျက်နှာကို ဖုံးရလိမ့် ၁၃ မည်။- ထိုမင်းကိုလည်း ငါ၏ပိုက်ကွန်နှင့်အုပ်၍၊ ငါ၏ကျော့ကွင်း၌ ကျော့မိစေမည်။ ခါလဒဲပြည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင်သွားမည်။ ထိုမြို့၌ သေရ ၁၄ သော်လည်း မြို့ကိုမမြင်ရ။- သူ့ကိုမစခြင်းငှါ ဝိုင်းသောသူတို့နှင့် တပ်သားအပေါင်းတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ဖြန့်ကြမည်။ သူတို့နောက်၌လည်း ထား ၁၅ ကိုလွှတ်လိုက်မည်။- လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် ကွဲပြားစေ၍၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်သို့ဖြန့်ကြသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း ၁၆ ကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်။- သို့ရာတွင်၊ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ကာလနာဘေးတို့နှင့် လွတ်၍၊ ငါကျန်ကြွင်းစေသော သူအချို့တို့သည် မိမိတို့ပြုကျူးသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အမှုရှိသမျှတို့ကို၊ နောက်ရောက်သော တပါးအမျိုးသားနေရာပြည်တို့၌ ဘော်ပြကြလိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါဆီသို့ရောက်လာ၍၊- ၁၈ အချင်းလူသား၊ တုန်လှုပ်လျက် အစာကိုစားလော့။ တုန်လှုပ်လျက်၊ သတိပြုလျက် ရေကိုသောက်လော့။- ၁၉ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသောစကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သူတို့သည် သတိပြုလျက် အစာကို စားရကြမည်။ မိန်းမောတွေဝေလျက် ရေကို သောက်ရကြမည်။ ထိုသို့သောအားဖြင့်၊ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့ပြုသော အဓမ္မအမှုကြောင့်၊ ဣသရေလပြည်သည် ၂၀ မိမိပြည့်စုံခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ရလိမ့်မည်။- လူနေသော မြို့တို့သည်လည်း ပျက်စီး၍၊ တပြည်လုံး ဆိတ်ညံလျက် ရှိရလိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့ သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊- ၂၂ အချင်းလူသား၊ နေ့ရက်ကာလ ရွှေ့လျက်ရှိ၍၊ ခပ်သိမ်းသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံလည်း ပျက်ကြပြီဟု၊ ဣသရေလပြည်၌ သုံးတတ်သော စကားပုံကား အဘယ်သို့နည်း။- ၂၃ သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထိုစကားပုံကို ငါပျောက်စေမည်။ နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုး၌ မသုံးရကြ။ နေ့ရက်ကာလနီးပြီ။ ခပ်သိမ်းသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံလည်း ပြည့်စုံကြလိမ့်မည်ဟု ပြောလော့။- ၂၄ နောက်တဖန် ဣသရေလအမျိုး၌ အချည်းနှီးသော ရူပါရုံမရှိရ။ ချော့မော့စွာ ပရောဖက်ပြု ၂၅ ခြင်းလည်း မရှိရ။- ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်၏။ ငါပြောလျှင်၊ ပြောသည်အတိုင်း ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ ပြည့်စုံချိန်လည်း မရွှေ့ရ။ အချင်းပုန်ကန်တတ်သောအမျိုး၊ သင်တို့လက်ထက်၌ ငါပြောမည်။ ပြောသည်အတိုင်းလည်း ပြည့်စုံစေမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၆ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါဆီသို့ရောက်လာ၍၊- ၂၇ အချင်းလူသား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့က၊ သူမြင်သော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည် ဝေးသေး၏။ ဝေးသေးသောကာလကို ရည်မှတ်၍ ဟောတတ်သည်ဟု ပြောဆို ၂၈ ကြ၏။- သို့ဖြစ်၍ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါ၏စကား ပြည့်စုံချိန်မရွှေ့ရ။ ငါပြောသည်အတိုင်းလည်း ပြည့်စုံစေမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါဆီသို့ ရောက်လာ၍၊- ၂ အချင်းလူသား၊ ကိုယ်အလိုအလျောက်ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောတတ်သော ဣသရေလအမျိုး ပရောဖက်တို့တဘက်၌ ဟောပြောလော့။ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုနားထောင်ကြဟု သူတို့အားပြော ၃ လော့။- အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်

To Contents

ကား၊ အဘယ်အရာကိုမျှ မမြင်ဘဲ၊ ကိုယ်စိတ်အ
လိုသို့ လိုက်တတ်သော ပရောဖက်မိုက်တို့သည်
၄ အမင်္ဂလာရှိကြ၏။- အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်
၏ပရောဖက်တို့သည် တောခွေးသေသော မြေခွေး
၅ နှင့်တူကြ၏။- ဣသရေလအမျိုးသည် ထာဝရ
ဘုရား၏နေ့ရောက်မှ စစ်တိုက်၍ ခံနိုင်မည်အ
ကြောင်း၊ သူတို့သည် မြို့ရိုးပျက်အပေါ်သို့ တက်
၆ ၍၊ ပြုပြင်ခြင်းအမှုကို မပြုဘဲနေကြ၏။- အ
ချည်းနှီးသောအရာကို မြင်ကြပြီ။ ထာဝရဘုရား
စေလွှတ်တော်မမူဘဲ၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ဟု ဆိုလျက်၊ လှည့်စား၍ ပရောဖက်ပြုကြ
ပြီ။ ကိုယ်စကားပြည့်စုံမည်ဟု သူတပါးယုံစေ
၇ ခြင်းငှါ ပြုကြပြီ။- ငါမပြောဘဲ ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ဟု သင်တို့ဆိုလျက်၊ အချည်းနှီး
သောအရာကို မြင်ကြပြီမဟုတ်လော။ လှည့်စား
၍ ပရောဖက်ပြုကြပြီ မဟုတ်လော။

၈ ထိုကြောင့် အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ သင်တို့သည် အချည်းနှီးသောစကား
ကိုပြော၍ မုသာရူပါရုံကိုမြင်သောကြောင့် ငါ
၉ သည် သင်တို့တဘက်ခွဲနေ၏။- အချည်းနှီးသော
အရာကိုမြင်၍ မုသာစကားကို ဟောပြောတတ်
သော ပရောဖက်တို့ကို ငါဆီးတားသဖြင့်၊ သူတို့
သည် ငါ၏ပရိသတ်စည်းဝေးရာသို့ မဝင်ရကြ။
ဣသရေလအမျိုး၏စာရင်း၌ သူတို့အမည်ကို မ
သွင်းရ။ ဣသရေလပြည်၌ နေရာမချရ။ ငါသည်
ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြ
၁၀ လိမ့်မည်။- ငြိမ်သက်ခြင်း မရှိသော်လည်း၊ ငြိမ်
သက်ခြင်းရှိသည်ဟု သင်တို့ဆိုလျက်၊ ငါ၏လူ
တို့ကို လှည့်စားသောကြောင့်ငင်း၊ တယောက်
ကား အုတ်ရိုးကိုတည်လျက်၊ တယောက်ကား
အင်္ဂတေနှင့်မွမ်းမံလျက် ပြုသောကြောင့်ငင်း၊-
၁၁ ထိုအုတ်ရိုးသည် ပြိုလဲမည်ဟု အင်္ဂတေနှင့် မွမ်း
မံသောသူတို့အား ပြောလော့။ မိုးယိုးရေလွှမ်းမိုး
လိမ့်မည်။ ကြီးစွာသောမိုးယိုးသီး ကျလိမ့်မည်။
၁၂ မိုးယိုးသက်မုန်တိုင်းတိုက်ဖျက်လိမ့်မည်။- ထို
အုတ်ရိုးသည် ပြိုလဲပြီးမှ၊ သင်တို့မွမ်းမံသော
အင်္ဂတေသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု သင်တို့
၁၃ အား သူတပါးမေးလိမ့်မည် မဟုတ်လော။- ထို
ကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ ငါသည်အမျက်ထွက်၍၊ သင်တို့အုတ်ရိုးကို
မိုးယိုးသက်မုန်တိုင်းအားဖြင့်တိုက်၍ ဖျက်မည်။
ငါ၏ဒေါသအရှိန်ကြောင့် မိုးယိုးရေလွှမ်းမိုး၍၊
၁၄ ကြီးစွာသောမိုးယိုးသီးနှင့် ဆုံးစေမည်။- ထိုသို့
သင်တို့သည် အင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံသောအုတ်ရိုးကို
မြေတိုင်အောင်ငါဖြိုချ၍ အမြစ်ကိုလှန်သဖြင့်၊
အုတ်ရိုးသည်လဲ၍ ဖိမိလျက်၊ သင်တို့သည် အ
သက်ဆုံးကြလိမ့်မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရား
၁၅ ဖြစ်ကြောင်းကို ထိုအခါ သိရကြလိမ့်မည်။- ထို
သို့ အုတ်ရိုးခွဲငင်း၊ အင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံသော သူ
တို့ခွဲငင်း၊ ငါသည်ကိုယ်အမျက်ကို ဖြေမည်။
အုတ်ရိုးမရှိ ဟူ၍ငင်း၊ အင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံသော
၁၆ သူတည်းဟူသော၊- ဩမ်သက်ခြင်းမရှိသောအခါ
ယေရုရှလင်မြို့အဘို့ ဩမ်သက်ခြင်းရှုပါရုံကိုမြင်
၍ ဟောပြောသော ဣသရေလပရောဖက်များ
မရှိကြဟူ၍ငင်း၊ သူတို့အားငါပြောမည်ဟု အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ထိုမှတပါး၊ အချင်းလူသား၊ ကိုယ်အလိုအ
လျောက် ပရောဖက်ပြုသော သင်၏အမျိုးသမီး
၁၈ တို့တဘက်ခွဲ မျက်နှာပြု၍၊- အရှင်ထာဝရဘု
ရား၏အမိန့်တော်ကို ဟောပြောဆင့်ဆိုရမည်
မှာ၊ အသက်ဝိညာဉ်တို့ကိုဘမ်းခြင်းငှါ ခပ်သိမ်း
သောသူတို့၏နံပါးခွဲ ခေါင်းအုံးကိုထည့်၍၊ လူအ
ကြီးအငယ်တို့ ခေါင်းပေါ်မှာ ဦးထုပ်တို့ကို တင်
ထားသောမိန်းမတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ ငါ့
လူတို့၏ အသက်ဝိညာဉ်ကိုဘမ်း၍၊ ကိုယ်အ
သက်ဝိညာဉ်ကို သေခြင်းမှ ကယ်ချွတ်ကြလိမ့်
၁၉ မည်လော။- မုယောဆန် တလက်ဆွန်းနှင့် မုန့်
တဖွဲကိုရအံ့သောငှါ၊ ငါ၏လူတို့တွင် ငါ့ကိုရွှတ်ချ
ကြလိမ့်မည်လော။ မုသာစကားကို နားထောင်
တတ်သော ငါ၏လူတို့အား မုသာစကားကို ပြော
သောအားဖြင့်၊ မသေအပ်သော သူတို့၏အသက်
ကိုသတ်၍၊ မရှင်အပ်သောသူတို့ကို အသက်ချမ်း
၂၀ သာပေးကြလိမ့်မည်လော။- ထိုကြောင့် အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့
သည် အသက်ဝိညာဉ်တို့ကို ရအောင်ဘမ်းလျက်၊
သုံးတတ်သော ခေါင်းအုံးတို့ကို ငါသည် ရန်
ဘက်ပြု၍ သင်တို့နံပါးမှ ဆွဲနုတ်ပြီးလျှင်၊ သင်
တို့ရအောင်ဘမ်းသော အသက်ဝိညာဉ်တို့ကို ငါ
၂၁ လွှတ်လိုက်မည်။- သင်တို့ဦးထုပ်တို့ကိုလည်း ငါ
ဆုတ်၍၊ ငါ၏လူတို့ကို သင်တို့လက်မှ ကယ်
နှုတ်မည်။ နောက်တဖန် သူတို့သည် အဘမ်းခံ
၍၊ သင်တို့လက်သို့ မရောက်ရကြ။ ငါသည် ထာ
ဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်
၂၂ မည်။- ငါမည်သူငယ်စေသော လူကောင်းတို့ကို
သင်တို့သည် မုသာစကားအားဖြင့် ညှဉ်းငယ်စေ
သောကြောင့်၎င်း၊ လူဆိုးတို့သည် ဆိုးသောလမ်း

To Contents

ကို မရောင်စေခြင်းငှါ အသက်ချမ်းသာပေး၍၊
၂၃ သူတို့ကို ခိုင်မာစေသောကြောင့်၎င်း၊- နောက်
တဖန် သင်တို့သည် အချည်းနှီးသောအရာကို မ
မြင်ရကြ။ ပရောဖက်ပြု၍ မဟောရကြ။ ငါ၏လူ
တို့ကို သင်တို့လက်မှ ငါကယ်နှုတ်မည်။ ငါသည်
ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြ
လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄

၁ ဣသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူအချို့တို့
၂ သည်လာ၍ ငါ့ရှေ့မှာ ထိုင်ကြ၏။- ထာဝရဘု
ရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါဆီသို့ရောက်
၃ လာ၍၊- အချင်းလူသား၊ ဤလူတို့သည် ကိုယ်
စိတ်နှလုံး၌ ကိုယ်ရုပ်တုများကို တည်ထောင်၍၊
ကိုယ်မျက်နှာရှေ့မှာ ကိုယ်ဒုစရိုက်သစ်တုံးကို
ထားကြပြီ။ သူတို့မေးလျှောက်ခြင်းကို ငါခံရ
၄ မည်လော။- ထို့ကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကို သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အ
ကြင်ဣသရေလ အမျိုးသားသည် ကိုယ်စိတ်နှ
လုံး၌ ကိုယ်ရုပ်တုတို့ကို တည်ထောင်၍ ကိုယ်
မျက်နှာရှေ့မှာ ကိုယ်ဒုစရိုက်သစ်တုံးကိုထား
လျက် ပရောဖက်ထံသို့ ရောက်လာ၏။ ထိုသူ၌
ရုပ်တု များပြားသည်နှင့်အညီ ငါပြန်ပြောမည်။-
၅ ထိုသို့သောအားဖြင့်၊ ဣသရေလအမျိုးကို သူတို့
စိတ်သဘောရှိသည်နှင့်အညီ ငါဘမ်းမည်။ ထို
သူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ရုပ်တုများကြောင့် ငါ
နှင့် ကွာဝေးကြပြီ။
၆ ထို့ကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်
တော်ကို ဣသရေလအမျိုးအားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
နောင်တရ၍ ရုပ်တုတို့ကို ကြဉ်ရှောင်ကြလော့။
သင်တို့ပြုသမျှသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့
၇ မှ မျက်နှာလွှဲကြလော့။- ငါနှင့်ကွာဝေးလျှင်၊ ကိုယ်
စိတ်နှလုံး၌ ကိုယ်ရုပ်တုများကိုတည်ထောင်၍၊
ကိုယ်မျက်နှာရှေ့မှာ ကိုယ်ဒုစရိုက်သစ်တုံးကို
ထားလျက်ပင်၊ ငါ့အလိုကို မေးမြန်းခြင်းငှါ၊ ပ
ရောဖက်ထံသို့လာသော ဣသရေလအမျိုးသား
ဖြစ်စေ၊ ဣသရေလအမျိုး၌ တည်နေသော တ
ပါးအမျိုးသားဖြစ်စေ၊ ငါထာဝရဘုရားသည်
၈ ကိုယ်အလိုအလျောက်ပြန်ပြောသဖြင့်၊- ထိုသူ
တဘက်၌ ငါသည်မျက်နှာထား၍ သူ့ကိုနိမိတ်
ဖြစ်စေမည်။ စကားပုံလည်း ဖြစ်စေမည်။ ထိုသူ
ကို ငါ၏လူတို့အထဲမှ ပယ်ရှားမည်။ ငါသည် ထာ
ဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်
၉ မည်။- ပရောဖက်သည် ဟောပြော၍ မှားယွင်း
လျှင်၊ ထိုပရောဖက်ကို ငါထာဝရဘုရားသည်
မှားယွင်းစေ၏။ ထိုသူကို ငါသည်ဒဏ်ခတ်၍ ငါ
၁၀ ၏လူ ဣသရေလအမျိုးထဲမှ ပယ်ရှားမည်။- သူ
တို့သည်လည်း အပြစ်နှင့်အလျောက် ဒဏ်ခံရ
ကြမည်။ ပရောဖက်ခံရသောဒဏ်သည် ပရော
ဖက်ကို ဆည်းကပ်သောသူ ခံရသောဒဏ်နှင့် တူ
၁၁ ရလိမ့်မည်။- ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ နောက်တဖန် ဣ
သရေလအမျိုးသည် ငါ့ကိုမစွန့်ပစ်၊ လမ်းမလွဲ၊
မှားယွင်းခြင်းအပြစ်ရှိသမျှတို့နှင့် နောက်တဖန်
မညစ်ညူးဘဲ၊ ငါ၏လူ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။ ငါ
သည်လည်း သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်ဟု အ
ရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၁၃ သည် ငါဆီသို့ရောက်လာ၍၊- အချင်းလူသား၊
ပြည်သားတို့သည် အထပ်ထပ်လွန်ကျူး၍ ငါ့ကို
ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ငါသည် လက်ကိုဆန့်၍
မုန့်အထောက်အပံ့ကို ချိုးသဖြင့်၊ အစာအာဟာ
ရကိုခေါင်းပါးစေ၍၊ ထိုပြည်မှ လူနှင့် တိရစ္ဆာန်
၁၄ တို့ကို ပယ်ဖြတ်လျှင်၊- နောဧ၊ ဒံယေလ၊ ယော
ဘ၊ ဤသုံးယောက်ရှိသော်လည်း၊ ကိုယ်ဖြောင့်
မတ်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်အသက်ဝိညာဉ်ကိုသာ
ကယ်နှုတ်ရသောအခွင့် ရှိကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်
၁၅ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- သားရဲတို့သည်
ပြည်၌ပေါ်လာ၍ ဖျက်ဆီးသောကြောင့်၊ အ
၁၆ ဘယ်သူမျှ မနေနိုင်သဖြင့် လူဆိတ်ညံလျှင်၊- ထို
သူသုံးယောက် ရှိသော်လည်း၊ ငါအသက်ရှင်
သည်အတိုင်း ကိုယ်သားသမီးကို မကယ်မနှုတ်
ရ။ ကိုယ်တိုင်သာချမ်းသာကြ၍၊ ပြည်သည် လူ
၁၇ ဆိတ်ညံလျက်ရှိရလိမ့်မည်။- သို့မဟုတ်၊ အို
ထား၊ ထိုပြည်ကိုလုပ်ကြံလော့ဟု ငါဆိုလျက်၊
ထားဘေးကို ရောက်စေသောကြောင့်၊ လူနှင့် တိ
၁၈ ရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ဖြတ်လျှင်၊- ထိုသူသုံးယောက်
ရှိသော်လည်း၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း ကိုယ်
သားသမီးကို မကယ်မနှုတ်ရ၊ ကိုယ်တိုင်သာ
၁၉ ချမ်းသာရကြလိမ့်မည်။- သို့မဟုတ်၊ ထိုပြည်၌
ကာလနာကို ငါစေလွှတ်သောကြောင့်၊ လူနှင့်
တိရစ္ဆာန်၏အသက်ကို သတ်ဖြတ်ပယ်ရှင်းခြင်း
၂၀ ငှါ ငါ၏ဒေါသအရှိန်ကို သွန်းလောင်းလျှင်၊- နော
ဧ၊ ဒံယေလ၊ ယောဘတို့ရှိသော်လည်း၊ ငါအသက်
ရှင်သည်အတိုင်း ကိုယ်သားသမီးကို မကယ်မ
နှုတ်၊ ကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်အ
သက်ဝိညာဉ်ကိုသာ ကယ်နှုတ်ရကြလိမ့်မည်ဟု
၂၁ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။- ထို့ကြောင့်၊

To Contents

အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယေ
ရုရှလင်မြို့၌ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ဖြတ်
ခြင်းငှါ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ ဖျက်ဆီး
တတ်သော သားရဲဘေး၊ ကာလနာဘေးတည်း
ဟူသော၊ အလွန်ဆိုးသော ဘေးလေးပါးတို့ကို ငါ
စေလွှတ်သောအခါ၊ ထိုမျှမက လွှတ်ခဲလိမ့်မည်မ
၂၂ ဟုတ်လော။– သို့ရာတွင်၊ လွတ်၍ ထွက်မြောက်
ရသော အကျန်အကြွင်း သားသမီးအချို့ ရှိကြ
လိမ့်မည်။ သူတို့သည် သင်တို့ရှိရာသို့ ထွက်လာ
၍၊ ကျင့်ကြံပြုမူသော အမှုအရာတို့ကို သင်တို့သိ
ကြလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါရောက်စေသ
မျှသော အမှုများကြောင့် စိတ်ပူပန်ခြင်းမရှိ၊
၂၃ သက်သာခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။– သူတို့ ကျင့်ကြံပြု
မူသော အမှုအရာတို့ကို သင်တို့သည် မြင်သော
အခါ သက်သာရကြလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့
ကို ငါပြုလေသမျှတို့၌၊ အကြောင်းမရှိဘဲ မပြု
သည်ကို သိကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

၁၅

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊
သစ်တောဌာန သစ်ခက် သာမည်ဖြစ်သော စပျစ်
နွယ်သားသည် အခြားသောသစ်သားထက် မြတ်
၃ သောအရာ တစုံတခုရှိသလော။– တစုံတခုကို
လုပ်အံ့သောငှါ စပျစ်နွယ်သားကို ယူတတ်သ
လော။ တစုံတခုကို ဆွဲထားစရာတံစို့ကို စပျစ်
၄ နွယ်သားဖြင့် လုပ်တတ်သလော။– ထင်းဘို့ မီး
ထဲသို့ချတတ်၏။ မီးသည်လည်း အရင်းအဖျား
အလယ်ကို လောင်တတ်၏။ အသုံးဝင်တတ်သ
၅ လော။– မီးမလောင်မီ အသုံးမဝင်လျှင်၊ မီး
လောင်၍ကျွမ်းပြီးမှ အသုံးမဝင်ဟု သာ၍ဆို
၆ ဘွယ်ရှိသည် မဟုတ်လော။– ဤအမှုဌ အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တောသစ်
ပင်တွင် မီးမွေးစရာထင်းဘို့ ငါအပ်သော စပျစ်
နွယ်သားကဲ့သို့၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ငါ
၇ အပ်မည်။– သူတို့တဘက်၌ ငါသည် မျက်နှာကို
ထားမည်။ သူတို့သည် မီးတပုံမှထွက်၍ တပုံ၌
လောင်လိမ့်မည်။ သူတို့တဘက်၌ ငါသည် မျက်
နှာကို ထားသောအခါ၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်
၈ ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။– သူတို့
သည် ငှါကို အထပ်ထပ်ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ငါ
သည် သူတို့ပြည်ကို လူဆိတ်သုဉ်ရာအရပ် ဖြစ်စေ
မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊
ယေရုရှလင်မြို့သည် မိမိ၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်
သော အမှုအရာတို့ကို သိမည်အကြောင်း ပြု
၃ လော့။– ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့အား
မိန့်တော်မူသောစကားကို သင်ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
သင်၏မူလ၊ သင်၏မွေးဘွားရာဌာနသည် ခါ
နာန်ပြည်၌ရှိ၏။ သင်၏ အဘသည် အာမောရိ
၄ လူ၊ သင်၏အမိသည်ဟိတ္တိအမျိုးဖြစ်၏။– သင့်
ကို ဘွားခြင်းအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ ဘွား
သောနေ့၌ ချက်ကြိုးကိုမဖြတ်၊ သန့်ရှင်းစေခြင်း
၄ ငှါ ရေမချိုး၊ ဆားနှင့်မလူး၊ အဝတ်နှင့် မပတ်
၅ ရစ်။– ကရုဏာစိတ်နှင့် ထိုသို့ပြုစုခြင်းငှါ သင့်ကို
မြင်၍ အဘယ်သူမျှ မသနား၊ ဘွားသောနေ့၌
သင်သည် ကိုယ်ကို ရွံရှာရသည်တိုင် အောင်
၆ လယ်ပြင်၌ ပစ်ထားခြင်းကိုခံရ၏။– ငါသည်
ရှောက်သွား၍ အသွေးနှင့်လူးလျက်ရှိသော သင်
၇ ကို မြင်သောအခါ အသက်ရှင်လော့ဟု သင်
သည် အသွေး၌ရှိစဉ် ငါဆို၏။– မြက်ပင်ကဲ့သို့ ငါ
ကြီးပွါးစေသဖြင့်၊ သင်သည် အစဉ်အတိုင်းကြီး
၍ လှသောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရင်သားထ၍
ကိုယ်၌လည်း အမွေးပေါက်၏။ အရင်က အဝတ်
၈ မရှိ၊ အချည်းစည်းနေရ၏။– တဖန် ငါသည်
ရှောက်သွား၍ သင့်ကိုမြင်သောအခါ၊ သင်၌ ချစ်
လိုဘွယ်သော အချိန်အရွယ်ရှိသောကြောင့်၊ ငါ
သည် ကိုယ်အဝတ်စွန်းကို ဖြန့်၍၊ သင်၌ အ
ချည်းစည်းရှိခြင်းကို ဖုံးအုပ်၏။ ကျိန်ဆိုခြင်းကို
လည်း ပြု၍၊ သင်နှင့် ပဋိညာဉ်ဖွဲ့သဖြင့်၊ သင်
၉ သည် ငါ၏ခင်ပွန်း ဖြစ်လေ၏။– ထိုအခါ သင့်ကို
ရေချိုး၍၊ သင်၌လူးသော အသွေးရှိသမျှကို ငါ
၁၀ ဆေးကြော၏။ ဆီနှင့် လိမ်း၏။– ချယ်လှယ်
သော အဝတ်ကိုဝတ်စေ၏။ တဟာရသားရေ
ခြေနင်းကို စီးစေ၏။ ဖဲ၊ ပိတ်ချောနှင့် ခြုံစေ၏။–
၁၁ လက်ကောက်နှင့်လည်ဆွဲအစရှိသော တန်ဆာ
၁၂ မျိုးကို ဆင်စေ၏။– နားတောင်း၊ နှာဆွဲ၊ လှ
သောပေါင်းကိုလည်း ဆင်စေ၏။– ထိုသို့ သင်
သည် ရွှေငွေနှင့်တကွ၊ ဖဲ၊ ပိတ်ချော၊ ချယ်လှယ်
သော အဝတ်တန်ဆာတို့ကို ဆင်လျက်၊ မုန့်
ညက်၊ ပျားရည်၊ ဆီကိုစားလျက်၊ အလွန်တရာ
လှသောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ မိဖုရားအရာကို ခံ
၁၄ ရ၏။– ငါသည် ကိုယ်အသရေကို သင်၌ အပ်ပေး
သောကြောင့်၊ သင်သည် လှသောအဆင်းနှင့် စုံ

To Contents

လင်၍၊ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်၌ ကျော်စော
လေ၏။
၁၅ သို့ရာတွင်၊ သင်သည် ကိုယ်လှသောအဆင်း
ကိုကိုးစား၍၊ ဂုဏ်အသရေ ကျော်စောသော
ကြောင့်၊ ပြည်တန်ဆာလုပ်၍၊ ခရီးသွားသောသူ
အပေါင်းတို့နှင့် မတရားသောမေထုန်ကို အနှံ့အ
၁၆ ပြားပြုသဖြင့်၊ ယောကျ်ားတိုင်း အခွင့်ရ၏။– သင်
၏အဝတ်ကိုလည်းယူ၍၊ မြင့်သောအရပ်တို့ကို
ထူးခြားသော အဆင်းအရောင်နှင့် ဆင်ပြင်၍၊
တခါမျှမဖြစ်စဖူး၊ နောက်၌လည်း မဖြစ်လတ့ံ
သောအမှု၊ မတရားသောမေထုန်ကို ထိုအရပ်၌
၁၇ ပြုလေပြီ။– ငါပေးသော ရွှေငွေတန်ဆာဖြတ်တို့
ကိုလည်း ယူ၍၊ ယောကျ်ားရုပ်တုတို့ကိုလုပ်ပြီး
၁၈ လျှင်၊ သူတို့နှင့် မှားယွင်းလေပြီတကား။– ချယ်
လှယ်သောအဝတ်ကိုလည်း ယူ၍၊ ထိုရုပ်တုတို့
ကိုခြုံပြီးလျှင်၊ ငါ့ဆီနှင့် ငါ့နံ့သာပေါင်းကို သူတို့
၁၉ ရှေ့မှာ တင်ထားလေပြီ။– ငါပေးသောဘောဇဉ်၊
သင့်ကိုငါကျွေးသော မုန့်ညက်၊ ဆီ၊ ပျားရည်ကို
လည်း သူတို့ရှေ့မှာ မွှေးကြိုင်စရာဘို့ တင်ထား
၂၀ လေပြီတကား။– ထိုမှတပါး၊ သင်ဘွားသော ငါ
၏သားသမီးတို့ကိုယူ၍၊ ထိုရုပ်တုတို့အား ကျွေး
၂၁ မွေးခြင်းငှါ ယဇ်ပူဇော်လေပြီ။– သင်သည် မတ
ရားသောမေထုန်ကိုပြု၍ စိတ်မပြေသောကြောင့်
ငါ၏သားသမီးတို့ကို သတ်၍ ရုပ်တုတို့အား မီး
၂၂ ဖြင့်ပူဇော်ရမည်လော။– သင်ပြုသော စက်ဆုပ်
ရွံရှာဘွယ်အမှု၊ မတရားသော မေထုန်အမှုအ
ပေါင်းတို့ကိုပြုစဉ်တွင်၊ အရွယ်ငယ်သောအခါ
အဝတ်မရှိ၊ အချည်းစည်းရှိကြောင်း၊ ကိုယ်အ
သွေးခြည် လူးလဲလျက်နေကြောင်းကို မအောက်
မေ့ပါတကား။
၂၃ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အမင်္ဂလာရှိ၏။ ဒု
၂၄ စရိုက်အပေါင်းကိုပြုပြီးမှ၊– ကိုယ်နေဘို့ ကုန်ဆုံး
တိုက်ကိုတည်၍ လမ်းရိုတိုင်း မြင့်သောအရပ်ကို
၂၅ လုပ်လေ၏။– သင်သည် မြင့်သောအရပ်ကို
လမ်းဦးတိုင်းလုပ်၍၊ ကိုယ်လှသောအဆင်းကို ရွံ
ရှာဘွယ်ဖြစ်သည်တိုင်အောင်ပြုလျက်၊ ခရီးသွား
သောသူအပေါင်းတို့အား ပေါင်တို့ကိုခွါဖွင့်၍၊ မ
တရားသောမေထုန်အမှုတို့ကို များပြားစေ၏။–
၂၆ ဆူဖြိုးသော သင်၏အိမ်နီးချင်းအဲဂုတ္တုလူတို့နှင့်
မှားယွင်း၍၊ ငါ့အမျက်ကိုနှိုးဆော်လျက်၊ မတရား
၂၇ သော မေထုန်အမှုတို့ကို များပြားစေ၏။– ထို
ကြောင့်၊ ငါသည် လက်ကိုဆန့်လျက် သင်၏
ရိက္ခာကိုဖြတ်၍၊ သင့်ကိုမုန်းသောသူ၊ သင့်ဆိုး
ညစ်သော အမှုများကြောင့် ရှက်တတ်သော ဖိ
၂၈ လိတ္တိအမျိုးသမီးတို့ လက်သို့အပ်ရ၏။– သင်
သည် ကိလေသာစိတ် မပြေသောကြောင့်၊ အာရှ
ရိလူတို့နှင့်လည်း မှားယွင်းလေ၏။ ထိုသို့ မှား
၂၉ ယွင်းသော်လည်း စိတ်မပြေနိုင်။– ထိုမှတပါး၊ ခါ
နာန်ပြည်မှသည် ခါလဒဲပြည်တိုင်အောင်၊ မတ
ရားသောမေထုန်အမှုတို့ကို များပြားစေသော်
၃၀ လည်း စိတ်မပြေနိုင်။– အစိုးတရပြုး၍ သီလ
ပျက်သောမိန်းမပြုတတ်သမျှသော ဤအမှုတို့
ကို သင်သည်ပြုမိလျက်၊ သင့်စိတ်နှလုံးသည် အ
၃၁ လွန်မိုက်ပါသည်တကား။– သင်၏ကုဋီတိုက်ကို
ခပ်သိမ်းသောလမ်း၌တည်၍၊ လမ်းရိုတိုင်း မြင့်
သောအရပ်ကို လုပ်သဖြင့်၊ အခကိုငြင်းသော
၃၂ ကြောင့် ပြည်တန်ဆာနှင့် မတူ။– ကိုယ်မဆိုင်
သော ယောကျ်ားကို ကိုယ်လင်၏ကိုယ်စားလက်
၃၃ ခံ၍ မျောက်မထားသော မိန်းမနှင့်တူ၏။– ပြည်
တန်ဆာမိန်းမ ရှိသမျှတို့သည် လက်ဆောင်ကို
ခံယူတတ်ကြ၏။ သင်မူကား၊ သင်၏ရည်းစားအ
ပေါင်းတို့အား လက်ဆောင်ကို ပေးတတ်၏။ အ
ရပ်ရပ်တို့က လာ၍ မတရားသောမေထုန်ကို ပြု
၃၄ စေခြင်းငှါ၊ သူတပါးတို့ကို ငှါးတတ်၏။– သို့ဖြစ်
၍၊ သင်သည် အခြားသော ပြည်တန်ဆာတို့နှင့်
ခြားနားစွာပြုတတ်၏။ သင်ပြုသကဲ့သို့ အဘယ်
သူမျှ မတရားသောမေထုန်ကို မပြုတတ်။ သင်
သည် အခကိုမခံ၊ သူတပါးတို့အားပေးသော
ကြောင့် အခြားသော မိန်းမတို့နှင့် ခြားနား၏။
၃၅ သို့ဖြစ်၍၊ အိုပြည်တန်ဆာမိန်းမ၊ ထာဝရဘု
၃၆ ရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်လော့။– အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏
ရည်းစားများ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော ရုပ်တုအ
ပေါင်းတို့နှင့် မှားယွင်းခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ သူတို့
အားပေးသော သားသမီးတို့၏အသွေးအားဖြင့်
၎င်း သင်သည် ကိုယ်ရှက်ကြောက်ခြင်း၊ အဝတ်
အချည်းစည်းရှိခြင်းကို ထင်ရှားစွာဘော်ပြသော
၃၇ ကြောင့်၊– သင့်ကိုချစ်သော ရည်းစားရှိသမျှတို့
နှင့် သင်ချစ်သောသူ၊ မုန်းသောသူ အပေါင်းတို့
ကို ငါစုဝေးစေမည်။ သင့်တဘက်ပတ်လည်၌ စု
ဝေးစေ၍၊ သင်၌ အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်းကို
ငါပြသဖြင့်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သင်၌ အ
ဝတ်အချည်းစည်းရှိသမျှကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။–
၃၈ မျောက်မထားသော မိန်းမနှင့်၊ လူအသက်ကို
သတ်သော မိန်းမတို့ကိုစီရင်သကဲ့သို့ သင့်ကိုငါစီ
ရင်၍၊ ပြင်းစွာသော ဒေါသအမျက်အသွေးကို ငါ

To Contents

၃၉ တိုက်မည်။– သင့်ကို သူတို့လက်သို့ ငါအပ်သဖြင့်၊
သူတို့သည် သင်၏ကုန်ဦတိုက်ကိုဖျက်၍၊ သင်၏
မြင့်သောအရပ်တို့ကို ဖြိုချကြလိမ့်မည်။ သင့်အ
ဝတ်တို့ကို ချွတ်၍ လှသောတန်ဆာတို့ကို လုယူ
ပြီးလျှင်၊ သင့်ကို အဝတ်မပေး၊ အချည်းစည်းရှိ
၄၀ စေခြင်းငှါ ပစ်ထားကြလိမ့်မည်။– လူအလုံးအ
ရင်းကိုလည်း ခေါ်သဖြင့်၊ သူတို့သည် ခဲနှင့်ပစ်
၄၁ ၍၊ ထားနှင့်ခုတ်ကြလိမ့်မည်။– သင့်အိမ်တို့ကို
လည်း မီးရှို့၍ များစွာသော မိန်းမတို့ရှေ့မှာ သင့်
ကို အပြစ်ဒဏ်ပေးကြသဖြင့်၊ သင်သည် နောက်
တဖန် ပြည်တန်ဆာမလုပ်ဘဲ နေစေခြင်းငှါ ငါ
ပြုမည်။ နောက်တဖန် သင်သည် သူတပါးတို့ကို
၄၂ မငှါးရ။– ထိုသို့ ငါ့ဒေါသစိတ်ကို ငါဖြေမည်။ သင့်
ကိုမယုံ။ အလွန်ပူပန်သောစိတ်ငြိမ်း၍၊ ငါသည်
၄၃ အမျက်မထွက်ဘဲ ငြိမ်သက်စွာနေမည်။– သင်
သည် အသက်ငယ်သောကာလကို မအောက်မေ့၊
အရာရာ၌ ငါ့စိတ်ကို နှောင့်ရှက်သောကြောင့်၊
သင့်အပြစ်ကို သင့်ခေါင်းပေါ်သို့ ငါသက်ရောက်
စေမည်။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုရှိသမျှတို့
အပေါ်မှာ ဆိုးညစ်သောအကြံကို ထပ်၍ ထိုအ
ကြံအတိုင်းမပြုရ။
၄၄ စကားပုံကိုသုံးတတ်သော သူအပေါင်းတို့က၊
အမိကဲ့သို့ သမီးဖြစ်၏ဟု သင့်ကိုရည်မှတ်၍ စ
၄၅ ကားပုံကို ပြောကြလိမ့်မည်။– သင်သည် လင်
နှင့် သားသမီးကို ရွံရှာသောမိန်းမ၏သမီးဖြစ်၏။
လင်နှင့် သားသမီးကို ရွံရှာသော မိန်းမ၏ ညီမ
လည်းဖြစ်၏။ သင့်အမိသည် ဟိတ္တိအမျိုး၊ သင့်
၄၆ အဘသည် အာမောရိလူဖြစ်၏။– သင့်အစ်မ
သည် မိမိသမီးတို့နှင့်တကွ သင့်လက်ဝဲဘက်၌
နေသော ရှမာရိမြို့ဖြစ်၏။ သင့်ထက် အသက်
ငယ်သော သင်၏ညီမသည် မိမိသမီးတို့နှင့်တ
ကွ သင့်လက်ျာဘက်၌နေသော သောဒုံမြို့ဖြစ်
၄၇ ၏။– သို့ရာတွင်၊ သင်သည် သူတို့ထုံးစံကိုမ
လိုက်၊ သူတို့ပြုသော ရွံရှာဘွယ်အမှုမျှသာ ပြု
သည်မဟုတ်၊ ထိုအမှုကို သာမညအမှုဟူ၍ ထင်
မှတ်သဖြင့်၊ သင်သည်အရာရာ၌ သူတို့ထက်သာ
၄၈ ၍ ဆိုးညစ်ပေ၏။– ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊
သင်သည် ကိုယ်သမီးတို့နှင့်တကွ ပြုသကဲ့သို့၊
ညီမသောဒုံနှင့် သူ၏သမီးတို့သည် မပြုကြ။–
၄၉ သင့်ညီမသောဒုံ၏အပြစ်ဟူမူကား၊ သူနှင့် သူသ
မီးတို့သည် မာနကြီးခြင်း၊ ဝစွာစားသောက်ခြင်း၊
ငြိမ်ဝပ်စွာကောင်းစားခြင်းရှိ၍၊ ဆင်းရဲတတ်မွတ်
၅၀ သော သူတို့ကို မထောက်ပံ့ဘဲနေကြ၏။– မာန
ထောင်လွှားး၍ ငါ့ရှေ့မှာ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်
သော အမှုတို့ကိုပြုကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သင်မြင်
၅၁ သည် အတိုင်းသူတို့ကို ငါပယ်ရှင်းပြီ။– ရှမာရိ
သည်လည်း၊ သင်ပြုမိသော ဒုစရိုက်တဝက်ကိုမျှ
မပြုမိ။ သင်မူကား၊ ညီအစ်မတို့၏အပြစ်ကို မ
ထင်ရှားစေသည်တိုင်အောင်၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာ
ဘွယ်သော အမှုတို့ကို သူတို့ထက်မက များပြား
၅၂ စွာပြုလေဖြိုတကား။– သင်သည် ညီအစ်မတို့ကို
အပြစ်တင်၍ စီရင်လျက်ပင်၊ သူတို့ပြုသည်
ထက် စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုတို့ကို သာ
၍ပြုသောကြောင့်၊ အရှက်ကွဲခြင်းကိုခံလော့။
သူတို့သည် သင့်ထက်သာ၍ အပြစ်နည်းကြ၏။
သင်မူကား၊ ညီအစ်မတို့၏အပြစ်ကို မထင်ရှား
စေသည်တိုင်အောင်ပြုသောကြောင့် စိတ်ပျက်
၍ အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံလော့။
၅၃ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော သောဒုံနှင့် သူ၏
သမီးများ၊ ရှမာရိနှင့် သူ၏သမီးများကို တဖန် ငါ
ဆောင်ခဲ့သောအခါ၊ သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသော
သင်၏လူတို့ကို သူတို့နှင့်အတူ ငါဆောင်ခဲ့
၅၄ မည်။– သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် သူတို့ကိုနှစ်သိမ့်စေ
၍၊ ပြုလေသမျှတို့ကြောင့် စိတ်ပျက်လျက် အ
၅၅ ရှက်ကွဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။– သင်၏ညီအစ်မ
သောဒုံနှင့် သူ၏သမီးများ၊ ရှမာရိနှင့် သူ၏သမီး
များတို့သည် အရင်နေရာသို့ ပြန်ရောက်သောအ
ခါ၊ သင်သည်လည်း သင်၏သမီးတို့နှင့်တကွ အ
၅၆ ရင်နေရာသို့ ပြန်ရောက်ရလိမ့်မည်။– ရှိရိသမီး
၅၇ များနှင့် သူတို့ပတ်လည်၌နေသော သူအပေါင်း
တို့သည် သင့်ကိုကဲ့ရဲ့၍၊ သင့်ပတ်လည်၌ နေ
သော ဖိလိတ္တိသမီးများတို့သည် မထီမဲ့မြင်ပြုကြ
သဖြင့်၊ သင်ပြုသောဒုစရိုက်အပြစ် မထင်ရှားမီ
သင်သည် မာနထောင်လွှားစဉ် ကာလတွင်၊ သင့်
၅၈ ညီမသောဒုံ၏နာမကို အလျှင်းနှုတ်မဖြက်။– ယ
ခုမူကား၊ သင်သည် ကိုယ်ဆိုးညစ်သောအမှုနှင့်
စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုတို့၏အပြစ်ကို ခံရ
မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၅၉ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင်သည် ဝန်ခံခြင်းပဋိညာဉ်ကို ဖျက်လိုသော
ငှါ၊ သစ္စာကတိကို မရှိမသေပြုသည်နှင့်အညီ သင်
၆၀ ၌ငါပြုမည်။– သို့သော်လည်း၊ ငါသည် သင့်အ
သက်ငယ်စဉ်၊ ဖွဲ့သောပဋိညာဉ်ကို အောက်မေ့
၍၊ တဖန် ထာဝရပဋိညာဉ်ကိုသင်နှင့် ဖွဲ့ဦး
၆၁ မည်။– သင်သည် ဝန်ခံခြင်းပဋိညာဉ်ကို မစောင့်
ရသော်လည်း၊ ပဋိညာဉ်အားဖြင့် သင်၏ညီအစ်

To Contents

မတို့ကို သင်၏သမီးဖြစ်ဘို့ရာ ငါပေး၍၊ သင်သည် ထိုသူတို့ကိုလက်ခံသောအခါ၊ သင်ပြုမိသောအမှုများကို အောက်မေ့၍ ရှက်ကြောက်ရ
၆၂ လိမ့်မည်။– ထိုအခါ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို သင်နှင့် ငါဖွဲ့မည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို
၆၃ သင်သိရလိမ့်မည်။– သင်ပြုဘူးသမျှသော အမှုတို့ကို ငါမမှတ်။ စိတ်ပြေသောအခါ သင်သည် အောက်မေ့၍ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် မျက်နှာပျက်ခြင်းကြောင့်၊ နှုတ်ကိုမဖွင့်ဘဲနေရလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၇

၁ တဖန်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊ သင်သည်ကလသရေလအမျိုးအား စကားထာဝက်
၃ ၍ပုံပြောလျက်၊– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော စကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထူးခြားသောအ
ဆင်းအရောင်၊ များပြားသောအမွေးနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ရှည်လျားကြီးမားသော အတောင်ရှိသော ရွှေလင်းတကြီးသည် လေဗနုန်တောင်သို့လာ၍၊
၄ အာရဇ်ပင်၏အဖျားကိုကိုင်လျက်၊– အဖြင့်ဆုံးသော အညွန့်တို့ကို ချိုးဆိတ်၍ ကုန်သွယ်ရာပြည်သို့ ချီဆောင်ပြီးလျှင်၊ ကုန်သည်မြို့၌စိုက်
၅ လေ၏။– မျိုးစေ့ကိုလည်းယူ၍ ရေများရာလယ်ကွက်၌ ပျိုးလျက်၊ မိုးယံမခပင်ကဲ့သို့ ထားလေ
၆ ၏။– အရပ်နိမ့်လျက် ရှည်လျားစွာနွယ်သော စပျစ်နွယ်ပင်ပေါက်၍၊ မိမိအခက်အလက်တို့ကို ရွှေလင်းတရှိရာသို့ ညွတ်လျက်၊ သူ့အောက်သို့ အဖြစ်ထိုးသဖြင့်၊ အကိုင်းအခက် အလက်အညွန့်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော စပျစ်နွယ်ပင်ဖြစ်လေ၏။–
၇ အမွေးထူထပ်၍ ကြီးစွာသော အတောင်ရှိသော ရွှေလင်းတကြီးတကောင်ရှိ၏။ စပျစ်ပင်သည် မိမိစိုက်ရာချောင်းမြောင်းနားမှာ ထိုရွှေလင်းတ၏
၈ ကျေးဇူးကြောင့်၊ ရေကိုရအံ့သောငှါ သူရှိရာသို့အမြစ်သွယ်ဝိုက်၍ အကိုင်းလည်း ထိုးလေ၏။– အခက်အလက်နှင့်ပြည့်စုံ၍ အသီးကိုသီးသဖြင့်၊ သန်မြန်သော စပျစ်နွယ်ပင်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ရေများရာအရပ်၊ မြေကောင်းသောလယ်ကွက်၌ ထို
၉ အပင်ကို စိုက်လေပြီ။– သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထိုအပင်သည် ကောင်းစားရမည်လော။ ညှိုးနွမ်းစေခြင်းငှါ အမြစ်ကိုနှုတ်၍ အသီးကိုဆွတ်ရမည် မဟုတ်လော။ ပေါက်လေသမျှသော အရွက်တို့သည် ညှိုးနွမ်းရကြလိမ့်မည်။ အမြစ်နှင့်တကွ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်း အမှုကိုပြီးစေခြင်းငှါ ကြီးသောတန်ခိုး၊ များပြားသောအလုံးအရင်းကို အ
၁၀ လိုမရှိ။– စိုက်လျက်ရှိ၍ ကောင်းစားရမည်လော။ အရှေ့လေတိုက်သောအခါ အကုန်အစင်ညှိုးနွမ်းရမည် မဟုတ်လော။ ကြီးပွါးသောလယ်ကွက်၌ ညှိုးနွမ်းရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၁၂ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးအားသင်ပြောရမည်မှာ၊ ဤစကား အဘယ်သို့ဆိုလိုသည်ကို နားလည်ကြသလော။ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်၍၊ ယေရုရှလင်ရှင်ဘုရင်နှင့် မှူးတော်မတ်တော်တို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့သို့ သိမ်းသွားပြီ။–
၁၃ ဆွေတော်မျိုးတော်ထဲက တယောက်ကိုယူ၍ ပ
၁၄ ဋိညာဉ်ဖွဲ့လျက် သစ္စာတိုက်လေပြီ။– ထိုနိုင်ငံသည် ယုတ်ညံ့၍ နောက်တဖန်မထမကြွဘဲ၊ သစ္စာတော်ကို စောင့်သောအားဖြင့်သာတည်စေခြင်းငှါ၊ အားကြီးသောနိုင်ငံသားတို့ကိုလည်း
၁၅ သိမ်းသွားပြီ။– သို့ရာတွင်၊ မြင်းများ၊ လူများတို့ကိုတောင်းခြင်းငှါ သံတမန်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ စေလွှတ်၍ ပုန်ကန်လေပြီ။ ထိုသို့ပြုသောသူသည် ကောင်းစားရမည်လော။ ဘေးလွတ်ရမည်
၁၆ လော။ သစ္စာဖျက်ပြီးမှ လွတ်ရမည်လော။– အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ အကယ်စင်စစ် ရှင်ဘုရင်အရာ၌ ခန့်ထားသော ရှင်ဘုရင်၏သစ္စာကို မရှိမသေပြု၍ ပဋိညာဉ်ကိုဖျက်သောကြောင့်၊ ထိုရှင်ဘုရင်နေရာ ဗာဗုလုန်မြို့အလယ်၌ သေရလိမ့်
၁၇ မည်။– ဖာရောဘုရင်သည်လည်း လူများတို့ကိုသတ်ခြင်းငှါ၊ အားကြီးသော ဗိုလ်ပါအလုံးအရင်းများနှင့်အတူ မြေရိုးတို့ကိုဖို့၍ ရဲတိုက်တို့ကို ဆောက်သော်လည်း၊ သူ့အဘို့စစ်တိုက်၍ မနိုင်
၁၈ ရာ။– အကြောင်းမူကား၊ ယေရုရှလင်မင်းသည် လက်ချင်းရိုက်ပြီးမှ၊ သစ္စာတော်ကိုမရှိမသေပြု၍ ပဋိညာဉ်ကိုဖျက်လျက်၊ ဤအမှုအလုံးစုံတို့ကို
၁၉ ပြုသောကြောင့် ဘေးမှမလွတ်ရ။– ထိုကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း အကယ်စင်စစ် ငါ၏သစ္စာကိုရှိမသေပြု၍ ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်သောအပြစ်ကို သူ၏ခေါင်းပေါ်သို့ ငါသက်ရောက်စေ
၂၀ မည်။– ငါသည် ဝိုက်ကွန်နှင့်အုပ်၍၊ ငါ၏ကျော့ကွင်းနှင့် ကျော့ပြီးလျှင်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ဆောင်သွားမည်။ ငါ့ကိုပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် ထို

To Contents

၂၁ မြို့၌ ငါစစ်ကြောစီရင်မည်။– သူ့ထံမှပြေးသော သူများနှင့် သူရဲများအပေါင်းတို့သည် ထားဖြင့် ဆုံးခြင်းသို့ရောက်၍၊ ကျန်ကြွင်းသော သူတို့သည် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားကြလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မြင့်သောအာရဇ်ပင်၌ အမြင့်ဆုံးသောအညွှန့်ကို ငါယူ၍စိုက်မည်။ အညွှန့်ဖျားတို့တွင် နုသောအညွှန့်ကိုဆိတ်၍၊ မြင့်မြတ်သောတောင်ပေါ်မှာ ငါစိုက်ပျိုးမည်။– အမြင့်ဆုံးသော ဣသရေလတောင်ပေါ်မှာ ငါစိုက်ပျိုးပြီးမှ၊ အခက်အလက်နှင့်ပြည့်စုံ၍ အသီးကိုသီးသဖြင့်၊ ကောင်းမွန်သော စပျစ်နွယ်ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအပင်အောက်၌ငှက်၊ အခက်အလက်အရိပ်၌ငှက်၊ ၄ကာ မျိုးအပေါင်းတို့သည် နေရာကျကြလိမ့်မည်။– ငါထာဝရဘုရားသည် မြင့်သောအပင်ကိုနှိမ့်၍၊ နိမ့်သောအပင်ကို ချီးမြှောက်ကြောင်း၊ စိမ်းလန်းသောအပင်ကို သွေ့ခြောက်စေ၍၊ သွေ့ခြောက်သောအပင်ကို စိမ်းလန်းစေကြောင်းများကို၊ တောသစ်ပင်ရှိသမျှတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားသည် စကားတော်ရှိသည်အတိုင်း ပြုမည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၁၈

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ဂျံဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အဘတို့သည် ချဉ်သောစပျစ်သီးကိုစား၍ သားတို့သည် သွားကျိန်းလျက်ရှိကြ၏ဟု၊ သင်တို့သည် ဣသရေလပြည်ကိုရည်မှတ်၍ စကားပုံကိုသုံးသောအခါ အဘယ်
၃ သို့ဆိုလိုသနည်း။– အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း နောက်တဖန် ဣသရေလပြည်၌ ထိုစကားပုံကို
၄ သုံးရသော အကြောင်းမရှိရ။– ဝိညာဉ်အပေါင်းတို့ကိုငါပိုင်၏။ အဘ၏ဝိညာဉ်ကို ငါပိုင်သကဲ့သို့ သား၏ဝိညာဉ်ကိုလည်း ငါပိုင်၏။ ပြစ်မှားသော
၅ ဝိညာဉ်သည် အသက်သေရမည်။– လူမည်သည်ကား၊ သဘောဖြောင့်၍ တရားသောအမှု၊ ဟုတ်
၆ မှန်သောအမှုကို ပြုလျှင်ငင်း၊– တောင်ပေါ်မှာမစား၊ ဣသရေလအမျိုး ကိုးကွယ်သော ရုပ်တုတို့ကို မဖူးမမျှော်၊ သူ့မယားကို မပြစ်မှား၊ ဥတု
၇ ရောက်သော မိန်းမကို မချဉ်းကပ်၊– အဘယ်သူကိုမျှ မညှဉ်းဆဲ၊ ကြွေးစားပေါင်ထားသောဥစ္စာကို ပြန်၍မပေးဘဲမနေ၊ သူဥစ္စာကို အနိုင်အ
ထက်မလုမယူ၊ ငတ်မွတ်သောသူကို ကျွေးမွေး၍၊ အဝတ်မရှိသောသူကို အဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်း
၈ လျှင်ငင်း၊– အတိုးစား၍ ငွေကိုမချေး၊ အဓမ္မအမှုကို လက်မခံ၊ သူတပါးအမှုကို တရားသဖြင့်စီရင်
၉ ခြင်း၊– ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့သည် အတိုင်းကျင့်၍ သစ္စာစောင့်ခြင်းကို ပြုလျှင်ငင်း၊ ထိုသူသည် ဖြောင့်မတ်သောသူဖြစ်၏။ အကယ်စင်စစ် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ သို့ရာတွင်၊ ထိုသူ၏သားသည် ထားပြတိုက်သောသူ၊ လူအသက်ကို သတ်သောသူ၊ အရင်ဆို
၁၁ ခဲ့ပြီးသော ဒုစရိုက်တစုံတခုကို ပြုသောသူ၊– အရင်ဆိုခဲ့ပြီးသော သုစရိုက်ကိုမပြု၊ တောင်ပေါ်
၁၂ မှာစားခြင်း၊ သူ့မယားကိုပြစ်မှားခြင်း၊– ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူကို ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ သူဥစ္စာကို အနိုင်အထက်လုယူခြင်း၊ ပေါင်ထားသောဥစ္စာကို ပြန်၍မပေးဘဲနေခြင်း၊ ရုပ်တုကို ဖူးမျှော်ခြင်း၊ ရွံ
၁၃ ရှာဘွယ်သော အမှုကိုပြုခြင်း၊– အတိုးစား၍ငွေချေးခြင်းကိုပြုသော သူဖြစ်လျှင်၊ အသက်ရှင်ရမည်လော။ အသက်မရှင်ရ။ ထိုရွံရှာဘွယ်သော အမှုများကိုပြုသောကြောင့်၊ စင်စစ်အသေသတ်ခြင်းကိုခံရမည်။ သေထိုက်သောအပြစ်ရှိ၏။

၁၄ သို့ရာတွင်၊ ထိုသူ၏သားသည် အဘပြုသမျှသော ဒုစရိုက်တို့ကို မြင်၍ဆင်ခြင်သဖြင့်၊ ထိုသို့
၁၅ သော အမှုတို့ကိုမပြု၊– တောင်ပေါ်မှာမစား၊ ဣသရေလအမျိုးကိုးကွယ်သော ရုပ်တုတို့ကို မဖူး
၁၆ မမျှော်၊ သူ့မယားကိုမပြစ်မှား၊– အဘယ်သူကိုမျှ မညှဉ်းဆဲ၊ ပေါင်ထားသော ဥစ္စာကိုမသိမ်း၊ သူဥစ္စာကို အနိုင်အထက်မလုမယူ၊ ငတ်မွတ်သော သူကို ကျွေးမွေးခြင်း၊ အဝတ်မရှိသောသူကို အ
၁၇ ဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်း၊– ဆင်းရဲသော သူကိုချမ်းသာပေးခြင်း၊ အတိုးမစားဘဲငွေချေးခြင်းကိုပြု၍ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ထို
သူသည် အဘ၏အပြစ်ကြောင့် အသေခံရမည်မ
၁၈ ဟုတ်။ စင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။– အဘမူကား၊ မိမိညီအစ်ကိုကို အထပ်ထပ်ညှဉ်းဆဲလျက်၊ သူဥစ္စာကို အနိုင်အထက်လုယူလျက်၊ မိမိအမျိုးသားချင်းတို့တွင် မကောင်းသောအမှုကို ပြုသောအပြစ်ကြောင့်၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရ
၁၉ မည်။– သင်တို့ကလည်း၊ အဘယ်သို့နည်း။ သား သည် အဘ၏အပြစ်ကို မခံရသလော၁ မေးကြသော်၊ သားသည် တရားသောအမှု၊ ဟုတ်မှန်သောအမှုကိုပြု၍၊ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှအတိုင်း ကျင့်

To Contents

၂၀ စောင့်လျှင်၊ စင်စစ် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။– ပြစ်မှားသောသူသည် အသေခံရမည်။ သားသည် အဘ၏အပြစ်ကို မခံရ။ အဘသည် သား၏အပြစ်ကို မခံရ။ တရားသောသူသည် တရားစွာပြုခြင်းအကျိုးကိုလင်း၊ မတရားသောသူသည် မတရား
၂၁ စွာပြုခြင်း အပြစ်ကိုလင်း ခံရလိမ့်မည်။– သို့ရာတွင်၊ မတရားသောသူသည် မိမိပြုမိသမျှသောဒုစရိုက်တို့ကို ကြဉ်ရှောင်လျက်၊ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်၍ တရားသောအမှု၊ ဟုတ်မှန်သောအမှုတို့ကို ပြုလျှင်၊ သေခြင်းနှင့်လွတ်၍
၂၂ စင်စစ် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။– ပြုမိသမျှသောဒုစရိုက်အပြစ်တို့ကို သူတဘက်၌မမှတ်ရ။ ပြုမိသော ဖြောင့်မတ်ခြင်းအမှုကြောင့် အသက်ရှင်ရ
၂၃ လိမ့်မည်။– မတရားသောသူသည် မိမိအကျင့်တို့ကိုရှောင်၍ အသက်မရှင်၊ အသေခံခြင်းအမှု၌ ငါသည် အနှစ်သုံးငယ်သောပျော်မွေ့ခြင်းရှိသလော။–
၂၄ သို့ရာတွင်၊ တရားသောသူသည် ဖောက်ပြန်၍၊ အဓမ္မအမှုကိုလင်း၊ မတရားသောသူပြုသမျှသောစကဆုပ်ရွံရှာဘွယ် အမှုတို့ကိုလင်းပြုလျှင်၊ အသက်ရှင်ရမည်လော။ အရင်ပြုသမျှသော ဖြောင့်မတ်ခြင်းအမှုတို့ကို မမှတ်၊ သူသည် လွန်ကျူးသောအမှု၊ ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၂၅ သို့သော်လည်း သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရားစီရင်ချက်မဖြောင့်ဟု ဆိုကြသည်တကား။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ ငါစီရင်ချက်သည် ဖြောင့်၍၊ သင်
၂၆ တို့စီရင်ချက် ကောက်သည်မဟုတ်လော။– တရားသောသူသည် တရားသောအမှုကိုပယ်၍ အဓမ္မအမှုကိုပြုလျှင်၊ ထိုအမှုကြောင့် သေရမည်။ ပြုမိသောအဓမ္မအမှုကြောင့် အသေသတ်ခြင်း
၂၇ ကို ခံရမည်။– ထိုအတူ၊ မတရားသောသူသည် မိမိပြုမိသော အဓမ္မအမှုကိုရှောင်၍၊ တရားသောအမှု၊ ဟုတ်မှန်သော အမှုကိုပြုလျှင်၊ မိမိအသက်
၂၈ ကို ကယ်နှုတ်ရလိမ့်မည်။– ပြုမိသမျှသော အဓမ္မအမှုတို့ကို ဆင်ခြင်၍ ရှောင်သောကြောင့်၊ သေခြင်းနှင့်လွတ်၍ စင်စစ်အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။–
၂၉ သို့သော်လည်း ဣသရေလအမျိုးက၊ ထာဝရဘုရားစီရင်ချက်မဖြောင့်ဟု ဆိုကြသည်တကား။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ ငါစီရင်ချက်သည် ဖြောင့်၍၊ သင်တို့စီရင်ချက် ကောက်သည် မဟုတ်လော။–
၃၀ သို့ဖြစ်၍၊ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့ အသီးအသီးကျင့်ကြသည်အတိုင်း အကျိုးအပြစ်ကို ငါစီရင်မည်။ သင်တို့သည် အဓမ္မအမှုရှိသမျှတို့ကို စွန့်ပစ်၍ ပြောင်းလဲကြလော့။ ပြောင်းလဲကြလော့။ ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် ထိမိ၍ ဆုံးခြင်းသို့
၃၁ မရောက်ကြနှင့်။– သင်တို့သည် ပြုသမျှသောလွန်ကျူးခြင်းအမှုတို့ကိုစွန့်ပစ်၍ အသစ်သောနှလုံး၊ အသစ်သောစိတ်သဘောကို ပြင်ဆင်ကြလော့။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အသေသတ်ခြင်းကို ခံလိုသနည်း။–
၃၂ အသေခံရသောသူ၏အသေခံခြင်းအမှု၌ ငါသည် ပျော်မွေ့ခြင်းမရှိ။ ထိုကြောင့်၊ ပြောင်းလဲ၍ အသက်ရှင်ကြလော့ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၉

၁ ထိုမှတပါး၊ ဣသရေလမင်းသားတို့အတွက်
၂ ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်ပြောရမည်မှာ၊– သင်၏အမိကား အဘယ်သူနည်း။ ခြင္သေ့မ ဖြစ်၏။ ခြင္သေ့တို့တွင် အိပ်လျက်နေ၍၊ ခြင္သေ့ပျိုတို့တွင်
၃ မိမိသားတို့ကို ကျွေးမွေးဖ၏။– ကျွေးမွေးသောသားတကောင်သည် ခြင္သေ့ပျိုဖြစ်၍၊ တောတိရစ္ဆာန်တို့ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ၊ သင်၏ လူတို့ကို
၄ လည်း ကိုက်စားတတ်၏။– လူမျိုးတို့သည် ကြား၍ မြေတွင်း၌ ထိုခြင္သေ့ပျိုကို ဘမ်းပြီးလျှင်၊ သံကြိုးနှင့်ချည်နှောင်၍ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ယူသွားကြ၏။– သားဆုံးရှုံးကြောင်းကို အမိသည်မြင်၍
၅ စိတ်ပျက်သောအခါ၊ သားတကောင်ကို ယူပြန်၍ ခြင္သေ့ပျိုဖြစ်စေခြင်းငှါ ပြုသဖြင့်၊– သူသည်လည်း၊ ခြင္သေ့တို့နှင့်ပေါင်းဘော်၍ ခြင္သေ့ပျိုဖြစ်လျက်၊ တောတိရစ္ဆာန်တို့ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ၊
၇ သင်၏လူတို့ကိုလည်း ကိုက်စား၏။– သူတို့မှုဆိုးများကို သိ၍၊ သူတို့မြို့များကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလေ၏။ ဟောက်သောအသံကြောင့် ပြည်နှင့် ပြည်၌ ရှိသမျှတို့သည် ဆိတ်ညံလျက်ရှိကြ
၈ ၏။– ထိုအခါ လူမျိုးတို့သည် ကျွေးလက်အရပ်ရပ်တို့က တိုက်လာ၍ ပိုက်ကွန်နှင့်ဝိုင်းပြီးလျှင်၊
၉ မြေတွင်း၌ ဘမ်းကြ၏။– သံကြိုးနှင့်ချည်နှောင်လျက် ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ဆောင်သွား၍၊ သူ၏အသံသည် ဣသရေလတောင်ပေါ်မှာ နောက်တဖန် မမြည်စေခြင်းငှါ နှောင်အိမ်၌လှောင်ထားကြ၏။
၁၀ သင်၏အမိသည် သင်နှင့်တူလျက်၊ ရေနားမှာစိုက်သော စပျစ်နွယ်ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ရေများသောကြောင့် အခက်အလက်နှင့် ပြည့်စုံ၍၊
၁၁ များစွာသောအသီးကို သီးတတ်၏။– မင်းတို့အသုံးအဆောင် ရာဇလှံတံတို့ ခိုင်ခံ့သောတံဖျာတို့

To Contents

နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ထူထပ်၍များပြားသော အခက်အ
၁၂ လက်တို့နှင့် အရပ်မြင့်၍ ထင်ရှားလေ၏။- သို့
ရာတွင်၊ ဒေါသအရှိန်အားဖြင့် နှုတ်၍ မြေပေါ်မှာ
လဲချလေပြီ။ အရှေ့လေသည်တိုက်၍ အသီးကို
ပိန်ခြောက်စေ၏။ ခိုင်ခံ့သောတံဖျာတို့သည်ကျိုး
၍ သွေ့ခြောက်သဖြင့်၊ မီးလောင်ခြင်းကို ခံရကြ
၁၃ ပြီ။- ယခုမူကား ရေမရှိ၊ သွေ့ခြောက်သောလွင်
၁၄ ပြင်အရပ်၌ စိုက်လျက်ရှိ၏။- အခက်အလက်တံ
ဖျာတခုထဲက မီးထွက်၍ အသီးကို ကျွမ်းလောင်
ပြီ။ အစိုးရသော ရာဇလှံတံဘို့ ခိုင်ခံ့သောတံဖျာ
တစုံတခုမျှ မကျန်ကြွင်း။ ဤရွေ့ကား၊ ငိုကြွေး
မြည်တမ်းခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ငိုကြွေးမြည်
တမ်းစရာအကြောင်းလည်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၀

၁ သက္ကရာဇ် ခုနစ်ခု၊ ပဉ္စမလဆယ်ရက်နေ့
တွင်၊ ကျသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့သည်
ထာဝရဘုရားကို မေးလျှောက်ခြင်းငှါလာ၍ ငါ့
၂ ရှေ့မှာထိုင်နေကြ၏။- ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်က
၃ ပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊- အချင်း
လူသား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို
ကျသရေလအမျိုး အသက်ကြီးသူတို့အား ဆင့်
ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် ငါ့ထံ၌ မေးလျှောက်
ခြင်းငှါ လာကြသလော။ ငါအသက်ရှင်သည်အ
၄ တိုင်း သင်တို့ မေးလျှောက်ခြင်းကို ငါမခံ။- အ
ချင်းလူသား၊ သင်သည်သူတို့ကို စစ်ကြောလော့။
စစ်ကြောလော့။ သူတို့ဘိုးဘေးပြုဘူးသော စက်
၅ ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကို ဘော်ပြ၍၊- အရှင်ထာ
ဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ကျ
သရေလအမျိုးကို ငါရွေးကောက်၍၊ အဲဂုတ္တု
ပြည်၌ သူတို့အား ထင်ရှားလျက်၊ ငါသည် သင်
တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု၊
ယာကုပ်အမျိုးသားတို့အား ကျိန်ဆိုသည်ကာ
၆ လ၊- သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါနှုတ်ပြီးလျှင်၊
ပြည်တကာတို့၏ အထွဋ်ဖြစ်၍ နို့နှင့်ပျားရည် စီး
သောပြည်၊ သူတို့အဘို့ ငါကြည့်ရှုသော ပြည်သို့
၇ ဆောင်သွားခြင်းငှါ ကျိန်ဆိုသောအခါ၊- သင်တို့
အသီးအသီး ဖူးမျှော်သော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အ
ရာတို့ကို စွန့်ပစ်ကြလော့။ အဲဂုတ္တုရုပ်တုတို့နှင့်
ကိုယ်ကိုကိုယ် မညစ်ညူးစေကြနှင့်။ ငါသည်
သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်၏ဟု
၈ ငါဆိုသော်လည်း၊- သူတို့သည် နားမထောင်၊ ငါ့
ကိုပုန်ကန်ကြ၏။ အသီးအသီးဖူးမြင်သော စက်
ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အရာတို့ကိုငင်း၊ အဲဂုတ္တုရုပ်တုတို့
ကိုငင်း၊ မစွန့်ပစ်ဘဲနေကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သူတို့
၌ ငါ့ဒေါသစိတ်ပြေမည်အကြောင်း၊ အဲဂုတ္တု
ပြည်ထဲမှာ သူတို့အပေါ်သို့ ငါအမျက်အရှိန်ကို
၉ သွန်းလောင်းမည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။- သို့ရာတွင်၊
သူတို့နေသော တပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့မှာ၊ ငါ၏
နာမအသရေကို မပျက်စေခြင်းငှါ၊ ငါသည် နာမ
တော်အတွက် စီရင်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့
မှာ ထင်ရှားလျက်၊ သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်
ဆောင်လေ၏။
၁၀ အဲဂုတ္တုပြည် မှနှုတ်ဆောင်၍ တောသို့
၁၁ ရောက်သောအခါ၊- ကျင့်သောသူ၌ အသက်ရှင်
စရာအကြောင်းဖြစ်သော ငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်
၁၂ တို့ကို ငါဘော်ပြ၏။- ထိုမှတပါး၊ ငါထာဝရဘု
ရားသည် သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေသည်ဟု သူတို့
သည် သိမည်အကြောင်း၊ ငါနှင့် သူတို့စပ်ကြား
မှာ လက္ခဏာသက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ငါ၏ဥ
၁၃ ပုသ်နေ့တို့ကို ငါခန့်ထား၏။- သို့ရာတွင်၊ ကျသ
ရေလအမျိုးသည် တောခ္ဆဲငါ့ကို ပုန်ကန်ကြ၏။
ကျင့်သောသူ၌ အသက်ရှင်စရာအကြောင်းဖြစ်
သော ငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်ရှောက်၊
မထီမဲ့မြင်ပြု၍ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကို အလွန်ရှုတ်
ချကြ၏။ ထိုအခါ သူတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ တော
ခ္ဆဲသူတို့အပေါ်သို့ ငါ့အမျက်အရှိန်ကို သွန်းလောင်း
၁၄ မည်ဟု အကြံရှိ၏။- သို့ရာတွင်၊ ငါနှတ်ဆောင်
ခြင်းကျေးဇူးကိုမြင်သော တပါးအမျိုးသားတို့
ရှေ့မှာ ငါ၏နာမအသရေကို မပျက်စေခြင်းငှါ၊
၁၅ ငါသည် နာမတော်အတွက် စီရင်လေ၏။- တ
ဖန်၊ ပြည်တကာတို့၏ အထွဋ်ဖြစ်၍၊ နို့နှင့် ပျား
ရည်စီးသောပြည်၊ သူတို့အားငါပေးသောပြည်သို့
၁၆ မပို့ဆောင်ခြင်းငှါ၊ တောခ္ဆဲ ငါကျိန်ဆို၏။- အ
ကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ရုပ်တုများကိုငဲ့ကွက်
သောကြောင့်၊ ငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မ
စောင့်ရှောက်၊ မထီမဲ့မြင်ပြု၍ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့
၁၇ ကို ရွာတ်ချကြ၏။- သို့သော်လည်း၊ ငါသည်သူတို့
ကို နှမြောသောကြောင့် မဖျက်ဆီး၊ တောခ္ဆဲဆုံး
ရှုံးစေခြင်းငှါမပြု။
၁၈ သားမြေးတို့အားလည်း၊ သင်တို့၏ဘိုးဘေး
စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်ရှောက်ကြနှင့်။ သူ
တို့၏ရုပ်တုများအားဖြင့် ကိုယ်ကိုမညစ်ညူးစေ
၁၉ ကြနှင့်။- ငါသည် သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရားဖြစ်၏။ ငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို စောင့်
၂၀ ရှောက်၍ ကျင့်ကြံကြလော့။- ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့
ကိုလည်း သန့်ရှင်းစေကြလော့။ ငါသည် သင်တို့

To Contents

၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်သည်ဟု၊ သင်
တို့သည် သိမည်အကြောင်း၊ ထို၌ဥပုသ်နေ့တို့ကို
ငါနှင့် သင်တို့စပ်ကြားမှာ လက္ခဏာသက်သေ
၂၁ ဖြစ်စေကြလော့ဟု ငါဆို၏။– သို့သော်လည်း၊
သူတို့၏သားမြေးတို့သည် ငါ့ကို ပုန်ကန်ကြ၏။
ကျင့်သောသူ၌ အသက်ရှင်စရာ အကြောင်းဖြစ်
သော၊ ငါ၏စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်
ရှောက်၊ မကျင့်ကြံဘဲနေ၍၊ ငါ၏ဥပုသ်နေ့တို့ကို
ရှုတ်ချကြ၏။ ထိုအခါ ငါသည်သူတို့၌ ဒေါသ
စိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှါ၊ တောထဲမှာ ငါ၏အမျက်
အရှိန်ကို သူတို့အပေါ်သို့ သွန်းလောင်းမည်ဟု
၂၂ အကြံရှိ၏။– သို့ရာတွင်၊ ငါနှုတ်ဆောင်ခြင်း
ကျေးဇူးကို သိမြင်သော တပါးအမျိုးသားတို့ရှေ့
မှာ ငါ၏နာမအသရေကို မပျက်စေခြင်းငှါ၊ ငါ
သည် နာမတော်အတွက်ပြု၍ သည်းခံလျက်နေ
၂၃ ၏။– တဖန် ငါသည် သူတို့ကို အတိုင်းတိုင်းအ
ပြည်ပြည် အရပ်ရပ်တို့သို့ ကွဲပြားစေခြင်းငှါ
၂၄ တောဋ္ဌကျိန်ဆို၏။– အကြောင်းမူကား၊ သူတို့
သည် ဘိုးဘေးတို့ ကိုးကွယ်သော ရုပ်တုများကို
ငဲ့ကွက်သောကြောင့်၊ ငါ၏ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့
ကို မစောင့်ရှောက်၊ မထီမဲ့မြင်ပြု၍ ငါ၏ဥပုသ်
၂၅ နေ့တို့ကို ရှုတ်ချကြ၏။– ထို့ကြောင့်၊ မကောင်း
သောစီရင်ချက်၊ အသက်မရှင်ရသော ထုံးဖွဲ့ချက်
၂၆ တို့ကို ငါပေး၏။– ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်
သည်ကို သူတို့သည် သိမည်အကြောင်း၊ သူတို့
ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ သူတို့သည် သားဦးအပေါင်း
တို့ကို မီးဖြင့် ပူဇော်ရာတွင်၊ သူတို့ပူဇော်သက္ကာ
များအားဖြင့် ငါညစ်ညူးစေ၏။

၂၇ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ အရှင်ထာဝရဘု
ရား၏ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့
အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့၏ဘိုးဘေးတို့
သည် ငါ့ကိုအထပ်ထပ်ပြစ်မှား၍ ရှုတ်ချကြသည်
၂၈ တကား။– သူတို့အားပေးခြင်းငှါ ငါကျိန်ဆိုသော
ပြည်သို့ ဆောင်သွင်းသောအခါ၊ သူတို့သည်မြင့်
သောတောင်၊ ထူထပ်သော သစ်ပင်ရှိသမျှတို့ကို
ကြည့်ရှု၍၊ ထိုအရပ်တို့၌ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း၊ ငါအ
မျက်ကို နှိုးဆော်သောအလှူဒါနကိုတင်ခြင်း၊ နံ့
သာပေါင်းကိုမီးရှို့ခြင်း၊ အရက်ပူဇော်သက္ကာ
၂၉ သွန်းလောင်းခြင်းတို့ကို ပြုကြ၏။– ငါကလည်း၊
သင်တို့သွားတတ်သော မြင့်ရာအရပ်ကား၊ အ
ဘယ်သို့နည်းဟု မေးသော်လည်း၊ ယနေ့တိုင်
အောင် မြင့်ရာအရပ်ဟု ဆိုလိုသော ဗာမာအ
မည်ဖြင့် သမုတ်ကြ၏။

၃၀ သို့ဖြစ်၍၊ သင်သည် အရှင်ထာဝရဘုရား၏
အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့
သည် ဘိုးဘေးတို့ထုံးစံအတိုင်း ညစ်ညူးလျက်၊
သူတို့ပြုသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကိုပြု
၃၁ ၍ မှားယွင်းလျက်၊– ပူဇော်သက္ကာ ပြုသဖြင့်၎င်း၊
ကိုယ်သားတို့ကိုမီးဖြင့် ပူဇော်သဖြင့်၎င်း၊ ယနေ့
တိုင်အောင် ရုပ်တုအပေါင်းတို့နှင့် ညစ်ညူး
လျက်ရှိကြစဉ်တွင်၊ ငါသည် သင်တို့မေးလျှောက်
ခြင်းကို ခံရမည်လော။ ငါအသက်ရှင်သည်အ
၃၂ တိုင်း သင်တို့မေးလျှောက်ခြင်းကို ငါမခံ။– ငါတို့
သည် တပါးအမျိုးသားကဲ့သို့၎င်း၊ သစ်သားဘု
ရား၊ ကျောက်ဘုရားကိုဝတ်ပြုသော ပြည်သူ
ပြည်သားများ ကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်မည်ဟု၊ သင်တို့ကြံ
၃၃ စည်သည်အတိုင်း အကြံမမြောက်ရ။– အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်
ရှင်သည်အတိုင်း အကယ်စင်စစ် အားကြီးသော
လက်၊ ဆန့်သောလက်ရုံး၊ သွန်းလောင်းသော
ဒေါသအရှိန်အားဖြင့် သင်တို့ကို ငါအုပ်စိုးမည်။–
၃၄ သင်တို့ကွဲပြားလျက်နေသော အတိုင်းတိုင်း အ
ပြည်ပြည်တို့မှ၊ သင်တို့ကို အားကြီးသောလက်၊
ဆန့်သော လက်ရုံး၊ သွန်းလောင်းသော ဒေါသ
၃၅ အရှိန်နှင့် ငါဆောင်ခဲ့၍ စုဝေးစေမည်။– လူအ
မျိုးမျိုးနှင့် ဆိုင်သောတောသို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ ကိုယ်
၃၆ တိုင်ကိုယ်ကြုပ် တရားတွေ့မည်။– အဲဂုတ္တုပြည်
နှင့်ဆိုင်သော တောဋ္ဌသင်တို့၏ ဘိုးဘေးများနှင့်
တရားတွေ့သကဲ့သို့ သင်တို့နှင့် တရားတွေ့
၃၇ မည်။– နှင်တံအောက်မှာ ရှောက်သွားစေ၍၊ ပဋိ
၃၈ ညာဉ်အချည်အနှောင်ကို ခံစေမည်။– ငါ့ကိုပုန်
ကန်၍ ပြစ်မှားသောသူတို့ကို သင်တို့အထဲက
နှုတ်ပယ်မည်။ သူတို့သည် တည်းနေသောပြည်
မှ ထွက်သွားရသော်လည်း၊ ဣသရေလပြည်သို့
မဝင်ရကြ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း
ကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။

၃၉ အို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ အရှင်ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သွားကြလော့။ အ
သီးအသီး မိမိတို့ရုပ်တုများကို ဝတ်ပြုကြလော့။
သို့ရာတွင်၊ အကယ်စင်စစ် နောက်တဖန် ငါစ
ကားကိုနားမထောင်သော်လည်း၊ ငါ၏သန့်ရှင်း
သောနာမတော်ကို သင်တို့ပူဇော်သက္ကာများနှင့်
ရုပ်တုများအားဖြင့် မရှုတ်ချဘဲနေရကြလိမ့်
၄၀ မည်။– အကြောင်းမူကား၊ ငါ၏သန့်ရှင်းသော
တောင်၊ အမြင့်ဆုံးသော ဣသရေလတောင်ပေါ်

To Contents

မှာ ကျသရေလအမျိုးသား၊ ပြည်သူပြည်သားအ
ပေါင်းတို့သည် ငါ့အားဝတ်ပြုရကြလိမ့်မည်။ ငါ
သည်လည်းလက်ခံ၍၊ ထိုအရပ်၌ သင်တို့ပြု
သောပူဇော်သက္ကာများ၊ အဦးသီးသော အသီး
တွင် ရွေး၍ဆက်ရသော အသီးအနှံများနှင့်တ
ကွ၊ သင်တို့သန့်ရှင်းသော အရာရှိသမျှတို့ကို ငါ
၄၁ တောင်းမည်။– သင်တို့သည် ကွဲပြားလျက်နေ
သော အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့မှ ငါဆောင်ခဲ့
၍ စုဝေးသောအခါ၊ သင်တို့၌ပါသော နံ့သာ
ပေါင်း အမွှေးအကြိုင်နှင့်တကွ၊ သင်တို့ကို ငါ
သည်လက်ခံ၍၊ သင်တို့အားဖြင့် တပါးအမျိုး
သားတို့ရှေ့မှာ ဂုဏ်အသရေထင်ရှားခြင်း ရှိလိမ့်
၄၂ မည်။– သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့အားပေးခြင်းငှါ၊
ကျိန်ဆိုသော ကျသရေလပြည်သို့ သင်တို့ကို
ဆောင်သွင်းသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား
၄၃ ဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။– သင်
တို့ ညစ်ညူးသော ကျင့်ကြံပြုမူရာအမှုရှိသမျှတို့
ကို ထိုပြည်၌ အောက်မေ့၍ ပြုမိသမျှသော ဒုစ
ရိုက်တို့ကြောင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ရွံရှာကြလိမ့်
၄၄ မည်။– အို ကျသရေလအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့၏
ဒုစရိုက်များ၊ သင်တို့ဆိုးညစ်သော အကျင့်များ
နှင့်အညီ၊ ငါသည် သင်တို့ကိုမစီရင်။ ကိုယ်နာမ
ကိုထောက်၍ စီရင်သောအခါ ထာဝရဘုရားဖြစ်
ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၅ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
၄၆ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊
တောင်ဘက်သို့မျက်နှာပြုလျက်၊ တောင်မျက်
နှာတဘက်၌ ဖြွက်ဆို၍၊ တောင်ပြည်၌ရှိသော
၄၇ တောတဘက်၌ ဟောပြောလော့။– အရှင်ထာဝ
ရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို တောင်ပြည်၌ရှိသော
တောအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည် သင်၌ မီး
ကိုညှိမည်။ သင်၌ စိမ်းလန်းသောအပင်၊ သွေ့
ခြောက်သောအပင် ရှိသမျှ လောင်လိမ့်မည်။
တောက်သော မီးလျှံသည်မငြိမ်းရ။ တောင်ဘက်
မှသည် မြောက်ဘက်သို့တိုင်အောင် မြေတပြင်
၄၈ လုံးလောင်လိမ့်မည်။– ထိုမီးကို ငါထာဝရဘုရား
ညှိကြောင်းကို၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် သိရကြ
လိမ့်မည်။ ထိုမီးသည်မငြိမ်းရဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၄၉ ငါကလည်း၊ အို အရှင်ထာဝရဘုရား၊ သူတို့က၊
ဤသူသည် ပုံပမာကိုသာဆောင်၍ ဟောပြော
တတ်သည်မဟုတ်လောဟု၊ အကျွန်ုပ်ကိုရည်
မှတ်၍ ဆိုတတ်ကြပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၂၁

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊
ယေရုရှလင်မြို့ကိုမျက်နှာပြုလျက်၊ သန့်ရှင်း
သော အရပ်ဌာနတို့တဘက်၌ ဖြွက်ဆို၍ ကျသ
၃ ရေလပြည်တဘက်၌ ဟောပြောလော့။– အရှင်
ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ကျသရေလပြည်
အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည် သင့်ကိုရန်ဘက်
ပြုလျက်၊ ငါ့ထားကိုထားအိမ်မှထုတ်၍၊ သင်၌
တရားသောသူ၊ မတရားသောသူတို့ကို ပယ်
၄ ဖြတ်မည်။– ထိုသို့သင်၌ တရားသောသူ၊ မတ
ရားသော သူတို့ကို ပယ်ဖြတ်စရာအကြောင်း ရှိ
သောကြောင့်၊ ငါ့ထားသည် တောင်ဘက်မှသည်
မြောက်ဘက်သို့တိုင်အောင်၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တ
ဝါတို့ကို ရန်ဘက်ပြု၍ မိမိအိမ်မှ ထွက်ရလိမ့်
၅ မည်။– ငါထာဝရဘုရားသည် ငါ့ထားကို သူ့အိမ်
မှထုတ်ကြောင်းကို၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ သိရကြ
လိမ့်မည်။ ထိုထားသည် နောက်တဖန် အိမ်သို့ မ
၆ ပြန်ရ။– သို့ဖြစ်၍ အချင်းလူသား၊ ညည်းတွားသံ
ကို ပြုလော့။ ခါးကျိုးလျက်၊ နှလုံးကြေကွဲလျက်၊
၇ သူတို့ရှေ့မှာ ညည်းတွားသံကို ပြုလော့။– သူတို့
ကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့် ညည်းတွားသနည်း
ဟု သင့်ကိုမေးသောအခါ၊ သင်က၊ ငါသည် သိ
တင်းစကားကြောင့် ညည်းတွား၏။ အမှုနီးပြီ။
လူအပေါင်းတို့သည် ကြောက်အားကြီး၍ လက်
အားလျော့ကြလိမ့်မည်။ စိတ်ပျက်၍ ဒူးသည်
လည်း အရည်ဖြစ်လိမ့်မည်။ အမှုလာ၍ ရောက်
မည်အကြောင်းကို၊ အရှင်ထာဝရဘုရား ဗျာဒိတ်
ပေးတော်မူကြောင်းကို ပြန်ပြောလော့ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၈ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
၉ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊ ပ
ရောဖက်ပြု၍ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်
တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ထားတော်ကို ထက်
စွာ သွေးလေပြီ။ ပြောင်လက်စွာ ပွတ်လေပြီ။–
၁၀ ထက်၍ အထူးသဖြင့် လုပ်ကြံစေခြင်းငှါ သွေး
လေပြီ။ ပြောင်၍ အရောင်တောက်စေခြင်းငှါ
လည်း ပွတ်လေပြီ။ ငါ့သား၏ ရာဇလှံတံကြောင့်
ရွှင်လန်းခြင်းကို ပြုရမည်လော။ ထိုထားသည်
၁၁ သစ်သားရှိသမျှကို မထီမဲ့မြင် ပြုတတ်၏။– သုံး
စရာဘို့ ပွတ်စေခြင်းငှါ အပ်ထားပြီ။ လုပ်ကြံ
သောသူ၌အပ်ခြင်းငှါ ထက်စွာလည်း သွေးလေ
၁၂ ပြီ။ ပြောင်လက်စွာပွတ်လေပြီ။– အချင်းလူသား၊

To Contents

ဝိုကြွေးအော်ဟစ်လေ့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ၏
လူတို့၌ ရောက်လိမ့်မည်။ ကြယသရေလမင်းသား
အပေါင်းတို့၌လည်း ရောက်လိမ့်မည်။ သူတို့နှင့်
တကွ ငါ၏လူတို့ကို ထားခဲ့အပ်လေ၏။ ထို
၁၃ ကြောင့်၊ သင်၏ပေါင်ကို ရိုက်လော့။– စုံစမ်းခြင်း
အမှုဖြစ်၏။ ထားတော်သည် လှံတံကို မရိမသေ
ပြုလျှင် အဘယ်သို့နည်း။ လှံတံဆုံးလိမ့်မည်ဟု
၁၄ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– သို့ဖြစ်၍၊
အချင်းလူသား၊ ပရောဖက်ပြု၍လက်ခုပ်တီး
လော့။ ထားတော်သည် နှစ်ခေါက်၊ သုံးခေါက်
ရောက်ရ၏။ သူရဲထား၊ အားကြီးသော သူရဲထား
၁၅ ဖြစ်၏။ သူတို့ကိုဝန်းရံသောထားဖြစ်၏။– သူတို့
စိတ်ပျက်၍ အထူးသဖြင့်ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ၊ ထား
ဘေးကို မြို့တံခါးရှိသမျှတို့၌ ငါရောက်စေပြီ။
ထားပြောင်လျက်ရှိ၏။ လုပ်ကြံစရာဘို့ ပွတ်
၁၆ ထားလျက်ရှိ၏။– စုဝေးလော့။ လက်ျာဘက်သို့
ခုတ်လော့။ ပြင်ဦးလော့။ လက်ဝဲဘက်အစရှိ
သော သင်၏အသွားမျက်နှာပြုသမျှဘက်သို့
၁၇ ခုတ်လော့။– ငါသည်လည်း လက်ချင်းရိုက်၍၊ ငါ့
ဒေါသအရှိန်ကိုငြိမ်းစေမည်။ ထိုသို့ ငါထာဝရဘု
ရားမိန့်တော်မူပြီ။

၁၈ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၁၉ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊ ဗာ
ဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ ထားသွားရာလမ်းနှစ်လမ်းကို
မှတ်သားလော့။ လမ်းနှစ်လမ်းတို့သည် ပြည်တ
ပြည်ထဲက ထွက်ရမည်။ မြို့သို့သွားသော လမ်းခွ
၂၀ ၌ အရပ်တခုကို ရွေးလော့။– အမ္မုန်ပြည်၌ ရဗ္ဗတ်
မြို့သို့၎င်း၊ ယုဒပြည်၌ ခိုင်ခံ့သော ယေရုရှလင်
မြို့သို့၎င်း၊ ထားရောက်ရာလမ်းကို မှတ်သား
၂၁ လော့။– ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ဗေဒင်တွက်
ခြင်းငှါ လမ်းနှစ်လမ်းဆုံမိရာလမ်းခွ၌ ရပ်၏။
မြှားတို့ကို ရောနှောလျက်။ တေရပ်ရုပ်တုတို့ကို မေး
၂၂ မြန်း၏။ အသည်းကို ကြည့်ရှု၏။– ဝဂ်ခွတိုင်၌
တုံးတို့ကို ဆွဲထားစေခြင်းငှါ၊ လုပ်ကြံခြင်းအ
မှုကိုမှာထားစေခြင်းငှါ၊ ကြွေးကြော်အော်
ဟစ် စေခြင်းငှါ၊ မြို့တံခါးဘဘက်တချက်
ဝဂ်ခွတိုင်၌ တုံးတို့ကိုဆွဲထားစေခြင်းငှါ၊
မြေရိုးကိုဖို့စေခြင်းငှါ၊ ရဲတိုက်ကိုဆောက်စေ
ခြင်းငှါ၊ လက်ျာဘက်၌ ယေရုရှလင်မြို့အဘို့
၂၃ ဗေဒင်တွက်၍ နေရာကျ၏။– သို့ရာတွင်၊ ရှင်ဘု
ရင်ထံ၌ သစ္စာခံသောသူတို့သည် ထိုဗေဒင်တွက်
ခြင်းကို အချည်းနှီးသော ဗေဒင်တွက်ခြင်းကဲ့သို့
မှတ်ကြလိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်မူကား၊ သူတို့ကို
ဘမ်းမိလိုသောငှါ၊ သူတို့ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို
၂၄ အောက်မေ့လိမ့်မည်။– သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ပြုလေသမျှ
တို့၌ အပြစ်ထင်ရှားသည်တိုင်အောင်၊ သင်တို့
သည် မိမိတို့ဒုစရိုက်အပြစ်ကို သူတပါးအောက်
မေ့စေ၍၊ မိမိတို့လွန်ကျူးခြင်း အမှုများကိုဘော်
ပြလျက်၊ မိမိတို့ကို သူတပါး အောက်မေ့စေ
သောကြောင့်၊ ထို့ရှင်ဘုရင်လက်သို့ ရောက်ရကြ
၂၅ လိမ့်မည်။– အချင်းဆိုးယုတ်သော အဓမ္မကသ
ရေလမင်းသား၊ အဓမ္မအမှုကြောင့် ဆုံးရှုံးရသော
ကာလရောက်သောအခါ၊ သင်၏အချိန်ကာလ
၂၆ သည် ရောက်လိမ့်မည်။– ဦးရစ်တော်ကိုပယ်၍
ရာဇသရဖူကို ချွတ်လော့။ နောက်တဖန် မရှိရ။
နိမ့်သောသူကို ချီးမြှောက်ရမည်။ မြင့်သောသူ
၂၇ ကို နိမ့်ချရမည်။– နိုင်ငံကို ဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါငင်း၊
အစိုးပိုင်သောသူ မရောက်မီတိုင်အောင်ငင်း ငါ
မှောက်လှန်မည်။ မှောက်လှန်မည်။ မှောက်လှန်
မည်။ အစိုးပိုင်သောသူ၌ ငါအပ်မည်ဟု အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ အချင်းလူသား၊ အရှင်ထာဝရဘုရားသည်
၂၉ အမ္မုန်အမျိုးသားတို့ကိုငင်း၊– သူတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို
ငင်း ရည်မှတ်၍မိန့်တော်မူသောစကားကို ပရော
ဖက်ပြု၍ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အဓမ္မအမှုကြောင့်
ဆုံးရှုံးရသောကာလရောက်၍ အပြစ်ဒဏ်ခံရ
သောအခါ၊ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရသော အဓမ္မ
လူတို့၏ လည်ပင်းပေါ်မှာ၊ သင့်ကို နေရာကျစေ
ခြင်းငှါ၊ သင့်အဘို့ အချည်းနှီးသောအရာကို
ကြည့်မြင်၍၊ မုသာစကားကို ဟောပြောစဉ်တွင်၊
ထားတော်သည် လုပ်ကြံဘို့ရာ ထုတ်လျက်ရှိ၏။
ဖျက်ဆီးဘို့ရာ အရောင်တောက်သည် တိုင်
၃၀ အောင် ပြောင်စွာပွတ်လေပြီ။– သင့်ထားကို အိမ်
သို့ပြန်စေလော့။ သင့်ကို ငါဖန်ဆင်းသောအရပ်၊
၃၁ မွေးဘွားရာဌာနခွ၌ သင့်ကို ငါစီရင်မည်။– သင့်အ
ပေါ်သို့ ငါအမျက်ကိုငါသွန်းလောင်းမည်။ ငါ့ဒေါ
သမီးဖြင့် သင့်ကိုမှုတ်မည်။ ကြမ်းတမ်းသောသ
ဘောရှိ၍ ဖျက်ဆီးတတ်သော လူတို့လက်သို့
၃၂ အပ်မည်။– သင်သည် မီးမွေးဘို့ထင်းဖြစ်ရလိမ့်
မည်။ သင့်အသွေးသည် ပြည်အလယ်၌ ရှိရလိမ့်
မည်။ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မအောက်မေ့
ရဟု ငါထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၂

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊

To Contents

လူအသက်ကို သတ်တတ်သောမြို့ကို သင်သည် စစ်ကြောလေ၁။ စစ်ကြောလေ၁။ သူ၌ ပြုသမျှသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့ကိုပြလော့၁။- ၃ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ မိမိအချိန်ရောက်စေခြင်း၄၊ မိမိအလယ်၌ လူအသက်ကိုသတ်၍၊ မိမိကိုညစ်ညူးစေဘို့ မိမိတဘက်၌ ရုပ်တုတို့ကိုလုပ်တတ်သောမြို့၊- ၄ သင်သည် လူအသက်ကို သတ်သောအားဖြင့် အပြစ်ရောက်၏။ လုပ်သောရုပ်တုအားဖြင့် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။ သင်၏ နေ့ရက်ကာလအချိန်ကို ကိုယ်တိုင်ရောက်စေပြီ။ ထို့ကြောင့်၊ ငါသည် သင့်ကို အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့တွင် ကဲ့ရဲ့ ၅ ရာ၊ ပျက်ချော်ရာဖြစ်စေမည်။- အို အသရေပျက်၍ နှောင့်ရှက်ခြင်းကိုခံရသောသင်ကို၊ အဝေးအနီး၌နေသော သူတို့သည် ပျက်ချော်ကြလိမ့် ၆ မည်။- ကျသရေလမင်းသားတို့သည် အသီးအသီး အခွင့်တန်ခိုးရှိသည်အတိုင်း၊ သင့်အလယ်၌ ၇ လူအသက်ကို သတ်တတ်ကြ၏။- သင့်အလယ်၌ မိဘတို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြုကြ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့ကို အနှိပ်အထက်ပြုကြ၏။ မိဘမရှိသောသူနှင့် မုတ်ဆိုးမတို့ကို ညှဉ်းဆဲကြ၏။- ၈ သင်သည် ငါ၏သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို မထီမဲ့ ၉ မြင်ပြုပြီ။ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့တို့ကို ရှုတ်ချပြီ။- သင့်အလယ်၌ လူအသက်ကို သတ်လို၍ ကုန်းတိုက်သောသူ၊ တောင်ပေါ်မှာ စားသောသူ၊ အဓမ္မအမှု ၁၀ ကိုပြုသောသူ ရှိကြ၏။- သင့်အလယ်၌ အဘ၏ မယားကို ပြစ်မှားကြ၏။ ဥတုရောက်သောမိန်းမ ၁၁ နှင့် မှားယွင်းကြ၏။- သင့်အလယ်၌ အချို့တို့သည် အိမ်နီးချင်းမယားကို ပြစ်မှားကြ၏။ အချို့တို့သည် မိမိချွေးမနှင့် ဆိုးညစ်သောအဓမ္မအမှုကို ပြုကြ၏။ အချို့တို့သည် မိမိနှမ၊ မိမိအဘ၏ ၁၂ သမီးကို ရှုတ်ချကြ၏။- သင့်အလယ်၌လည်း လူအသက်သတ်ခကိုခံကြ၏။ အတိုးစား၍ ငွေကို ချေးကြ၏။ အိမ်နီးချင်း၏ဥစ္စာကို လုယူကြ၏။ ၁၃ ငါကိုလည်း မေ့လျော့ကြ၏။- သို့ဖြစ်၍၊ သင် ဆည်းဖူးသောဥစ္စာ၊ သင့်အလယ်၌သွန်းသော အ ၁၄ သွေးကြောင့် ငါလက်ခုပ်တီး၏။- သင့်ကို ငါစီရင်သောအခါ၊ သင်၏နှလုံးသည် ခိုင်ခံ့နိုင်သလော။ သင်၏လက်သည်လည်း အားကြီးနိုင်သလော။ ငါထာဝရဘုရားသည် အမိန့်တော်ရှိသည် ၁၅ အတိုင်း ပြုမည်။- သင့်ကိုလည်း အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့တွင်၊ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေမည်။ သင်၏အညစ်အကြေးကိုလည်း ပယ်ရှင်း ၁၆ မည်။- လူအမျိုးမျိုးတို့ရှေ့မှာ၊ သင်သည် ကိုယ်တိုင် အသရေရှုတ်ချခြင်းကို ခံရ၍၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၁၈ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊- အချင်းလူသား၊ ဣသရေလအမျိုးသည် ငါ့ရှေ့မှာချော်ဖြစ်လေပြီ။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိုက်ထဲ၌ ထည့်သောကြေးနီ၊ ကြေးဖြူ၊ သံ၊ ခဲကဲ့သို့ငွေနှင့်ကွာသော ၁၉ ချော်ဖြစ်ကြ၏။- ထို့ကြောင့် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့အပေါင်းသည် ချော်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲ၌ ငါစု ၂၀ ဝေးစေမည်။- ငွေ၊ ကြေးနီ၊ ကြေးဖြူ၊ သံ၊ ခဲတို့ကို မီးမှုတ်၍ အရည်ကျိုခြင်းငှါ မိုက်ထဲ၌စုထားသကဲ့သို့၊ ထိုအတူ ငါသည် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်လျက်၊ သင်တို့ကို ထိုမြို့ထဲ၌ စုထား၍ အရည် ၂၁ ကျိုမည်။- အကယ်စင်စစ် စုထားပြီးမှ ငါ့အမျက်မီးကိုမှုတ်၍၊ သင်တို့သည် မြို့ထဲမှာ အရည်ကျို ၂၂ ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။- ငွေကို မိုက်ထဲ၌ အရည်ကျိုသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် မြို့ထဲမှာ အရည်ကျိုခြင်းကို ခံရသဖြင့်၊ ငါထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အပေါ်သို့၊ ငါ၏ဒေါသအရှိန်ကို သွန်းလောင်းသည်ကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ ၏။

၂၃ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်
၂၄ တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊- အချင်းလူသား၊ သင်ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အမျက်ထွက်သောနေ့၌မိုးမရွာ၊ သင်သည် မိုးယံးရေကို မခံရ ၂၅ သောပြည်ဖြစ်၏။- ထိုပြည်အလယ်၌ ပရောဖက်တို့သည် သင်းဖွဲ့ခြင်းကို ပြုကြပြီ။ ဟောက်၍ အကောင်ကိုကိုက်ဖြတ်သော ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ လူတို့ကို ကိုက်စားကြ၏။ ဘဏ္ဍာများနှင့် အဘိုးထိုက်သောဥစ္စာများကို လုယူကြ၏။ ပြည်အလယ်၌ မုတ်ဆိုးမတို့ကို များပြားစေကြ၏။- ၂၆ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ငါ၏တရားကို ဖျက်၍၊ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကိုလည်း ညစ်ညူးစေကြ၏။ သန့်ရှင်းသောအရာ၊ မသန့်ရှင်းသော အရာတို့ကို မပိုင်းခြား၊ စင်ကြယ်သောအရာ၊ မစင်ကြယ်သောအရာတို့ကို ရောနှောကြ၏။ ငါ၏ ဥပုသ်နေ့တို့မှလည်း မျက်နှာလွှဲကြ၏။ သူတို့အ ၂၇ လယ်၌ ငါသည် ရှုတ်ချခြင်းကိုခံရ၏။- မင်းတို့သည်လည်း အကောင်ကို ကိုက်ဖြတ်သောတောခွေးကဲ့သို့ ပြည်အလယ်၌ဖြစ်၍၊ မတရားသော

To Contents

စီးပွါးကို ရှာလိုသောငှါ လူအသက်ကိုသတ်၍၊ သူတပါးတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းတတ်ကြ၏။–
၂၈ ပရောဖက်တို့ကလည်း၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မမူဘဲ၊ အချည်းနှီးသောအရာကို မြင်၍၊ မုသာစကားကို ဟောပြောလျက်၊ သူတို့ကို အင်္ဂတေနှင့် မွမ်းမံ
၂၉ ကြ၏။– ပြည်သူပြည်သားတို့သည်လည်း ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ထားပြတိုက်ခြင်း၊ ဆင်းရဲငတ်မွတ်သောသူတို့ကို နှိပ်စက်ခြင်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့အား မတရားသဖြင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုကြ၏။–
၃၀ ထိုပြည်ကို ငါမဖျက်ဆီးစေခြင်းငှါ ကွယ်ကာသောသူ၊ မြို့ရိုးပျက်ပေါ်မှာရပ်၍ ဆီးတားသော
၃၁ သူ တယောက်ကိုမျှ ငါရှာ၍မတွေ့။– ထိုကြောင့်၊ ငါအမျက်ကို ငါသွန်းလောင်းလျက်၊ ငါဒေါသမီးဖြင့် သူတို့ကိုရှိ၍၊ သူတို့အပြစ်ကို သူတို့ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်စေမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂၃

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊ အမိမကွဲပြားသော ညီအစ်မနှစ်ယောက် ရှိ၏။–
၃ သူတို့သည် အသက်ငယ်စဉ်အခါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ မတရားသောမေထုန်ကို ပြုကြ၏။ ထိုပြည်၌ သူတို့၏သားမြတ်ကို ပွတ်နယ်၍ အပျိုမအာရေ
၄ ကို ရှုတ်ချကြ၏။– အစ်မကား၊ အဟောလ၊ ညီမကား အဟောလိဗ အမည် ရှိ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် ငါ၏ခင်ပွန်းဖြစ်၍ သားသမီးတို့ကို ဘွားမြင်ကြ၏။ အဟောလအမည်သည် ရှမာရိဟူ၍ငင်း၊ အဟောလိဗအမည်သည် ယေ
၅ ရုရှလင်ဟူ၍ငင်း ဆိုလိုသတည်း။
အဟောလသည် ငါ၏ခင်ပွန်းဖြစ်စဉ်အခါ၊ မ
၆ တရားသော မေထုန်ကိုပြု၏။– မိမိရည်းစားတည်းဟူသော၊ ပြာသောအဝတ်ကို ဝတ်သော မိမိအိမ်နီးချင်း အာရှရိအမျိုးသား ဗိုလ်မင်း၊ ဝန်
မင်း၊ ချစ်ဘွယ်သောလူပျို၊ မြင်းစီးသူရဲတို့ကို
၇ တပ်မက်၏။– ထိုအာရှရိ လူကောင်းလူမြတ်အပေါင်းတို့နှင့် မတရားသောမေထုန်ကို ပြု၏။ တပ်မက်သောသူအပေါင်းတို့၏ ရုပ်တုများနှင့်
၈ ကိုယ်ကို ညစ်ညူးစေ၏။– အသက်ငယ်စဉ်အခါ အဲဂုတ္တုပြည်၌ သူနှင့်သင့်နေ၍၊ အပျိုမအာရေကို ရှုတ်ချသဖြင့်၊ အထပ်ထပ် မတရားသောမေထုန်ကို ပြုကြသည်နှင့်အညီ၊ အဲဂုတ္တုမေထုန်ကို
၉ လည်း မစွန့်ပစ်၊ ဖို့ဝဲလျက်နေ၏။– ထိုကြောင့်၊ သူတပ်မက်သော ရည်းစား၊ အာရှရိလူတို့၌ သူ
၁၀ ကိုငါအပ်၍၊– သူတို့သည် အဝတ်ကို ချွတ်ကြ၏။ သူ၏သားသမီးတို့ကို သိမ်းသွား၍၊ သူ့ကို ထားနှင့် ကွပ်မျက်ကြ၏။ ထိုသို့ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရသောအားဖြင့်၊ မိန်းမတကာတို့တွင် ကျော်စော
သောမိန်းမဖြစ်လေ၏။
၁၁ ထိုအမှုကို ညီမအဟောလိဗသည် မြင်သော
အခါ၊ အစ်မထက်သာ၍ တပ်မက်သောစိတ်ရှိသည်နှင့်၊ အစ်မထက်သာ၍ မတရားသော မေ
၁၂ ထုန်ကို ပြု၏။– တင့်တယ်သောအဝတ်ကို ဝတ်သော မိမိအိမ်နီးချင်း အာရှရိအမျိုးသားဗိုလ်မင်း၊ ဝန်မင်း၊ ချစ်ဘွယ်သောလူပျို၊ မြင်းစီးသူရဲ
၁၃ တို့ကို တပ်မက်၏။– ထိုအခါ သူသည် ညစ်ညူးကြောင်းနှင့်၊ အစ်မလိုက်သောလမ်းသို့ လိုက်
၁၄ ကြောင်းကို ငါသိမြင်၏။– အထူးသဖြင့် မတရားသောမေထုန်ကို ပြုသောအကြောင်းအရာ ဟူမူကား၊ ခါးစည်းကိုစည်းလျက်၊ ထူးဆန်းသောပန်းဆိုးခေါင်းပေါင်းကို ပေါင်းလျက်၊ မွေးဘွားရာဌာန ခါလဒဲပြည် ဗာဗုလုန်မြို့သားကဲ့သို့၊ မင်း၏အ
၁၅ သွင်ကို ဆောင်လျက်၊– အုတ်ထရံ၌ ဟင်းသပြုတားနှင့်ရေးသော ခါလဒဲလူ၏ရုပ်ပုံတို့ကို မြင်
၁၆ သောအခါ၊– တပ်မက်သောစိတ်ရှိ၍၊ ခါလဒဲ
၁၇ ပြည်သို့ တမန်ကိုစေလွှတ်လေ၏။– ဗာဗုလုန်မြို့သားတို့သည် သူနှင့် သံဝါသပြုရာခုတင်သို့ လာ၍၊ မတရားသောမေထုန်ကိုပြုသောအား
ဖြင့် ညစ်ညူးစေကြ၏။ သူသည်လည်း ထိုသူတို့ကို ရွံရှာသည်တိုင်အောင် ညစ်ညူးခြင်းကို ခံ
၁၈ လေ၏။– ထိုသို့ မတရားသော မေထုန်ကိုပြုခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်းကို ထင်ရှားဘော်ပြသောကြောင့်၊ ငါသည် သူ့အစ်မကို ရွံရှာ
၁၉ သကဲ့သို့၊ သူ့ကိုလည်းရွံရှာ၏။– အသက်ငယ်စဉ်အခါ အဲဂုတ္တုပြည်၌ မှားယွင်းသောကာလကို အောက်မေ့သဖြင့်၊ မှားယွင်းခြင်းကို အထပ်ထပ်
၂၀ ပြု၏။– မြည်းအင်္ဂါနှင့်တူသောအင်္ဂါ၊ မြင်းသုတ်ရည်နှင့်တူသော သုတ်ရည်ရှိသော ထိုရည်းစားတို့ကိုပင် တပ်မက်လေသည်တကား။
၂၁ သို့ဖြစ်၍၊ အို အဟောလိဗ၊ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သင့်အသရေကိုရှုတ်ချ၍၊ အပျိုမသားမြတ်တို့ကို ပွတ်နယ်ကြသဖြင့်၊ သင်အသက်ငယ်စဉ်
အခါ သင်ပြုသောအဓမ္မအမှုကို အထပ်ထပ်ပြု
၂၂ သောကြောင့်၊– အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်ရွံရှာသောရည်းစားတို့ကို ငါထစေပြီးလျှင်၊ အရပ်ရပ်တို့ကလာ၍ တိုက်စေ

To Contents

၂၃ မည်။– အာရှရိလူများနှင့်တကွ အကြီးအကဲ၊ သူ
ဌေးသူကြွယ်၊ ထင်ရှားသောသူဖြစ်သော ဗာဗု
လုန်လူ၊ ခါလဒဲလူများတည်းဟူသော၊ ချစ်ဘွယ်
သော လူပျို၊ ဗိုလ်မင်း၊ ဝန်မင်း၊ မှူးကြီးမတ်ကြီး၊
၂၄ မြင်းစီးသူရဲအပေါင်းတို့သည်၊– စစ်တိုက်လက်
နက်နှင့် လှည်းရထားပါလျက်၊ လူအလုံးအရင်း
နှင့်တကွ လာ၍ ဒိုင်း၊ လွှား၊ သံခမောက်လုံးတို့
ကို သင့်ပတ်လည်၌ ခင်းကျင်းကြလိမ့်မည်။ တ
ရားစီရင်သောအခွင့်ကို သူတို့၌ငါအပ်ပေး၍၊ သူ
တို့သည် မိမိထုံးစံအတိုင်း စီရင်ကြလိမ့်မည်။–
၂၅ သူတို့သည် သင့်ကို မယုံမည်အကြောင်း၊ ငါပြု၍
သင့်ကို ကြမ်းတမ်းစွာ စီရင်ကြလိမ့်မည်။ သင့်
နာခေါင်း၊ နားရွက်တို့ကိုဖြတ်၍ အကျန်အကြွင်း
ကို ထားနှင့် စဉ်းကြလိမ့်မည်။ သင်၏သားသမီး
တို့ကို သိမ်းသွား၍၊ ကျန်ကြွင်းသော သူတို့ကို မီး
၂၆ ရှို့ကြလိမ့်မည်။– သင့်အဝတ်ကိုလည်း ချွတ်၍၊
တင့်တယ်သောတန်ဆာတို့ကို သိမ်းယူကြလိမ့်
၂၇ မည်။– ထိုသို့သင်သည် နောက်တဖန် မျှော်မ
ကြည့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို မအောက်မေ့စေခြင်းငှါ၊
သင်ပြုသော အဓမ္မအမှုနှင့် အဲဂုတ္တုပြည်မှပါ
သော အဓမ္မမေထုန်ကို ငါငြိမ်းစေမည်။

၂၈ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ သင်မုန်းသောသူ၊ သင်ရွံရှာသော သူတို့
၂၉ လက်သို့ သင့်ကိုငါအပ်သဖြင့်၊– သူတို့သည် မုန်း
သည်အတိုင်းပြုလျက်၊ သင်ကြိုးစား၍ ဆည်းဖူး
သမျှသော ဥစ္စာတို့ကိုသိမ်းယူ၍၊ သင့်ကိုယ်၌ အ
ဝတ်မရှိ၊ အချည်းစည်း ရှိစေကြလိမ့်မည်။
သင်မှားယွင်း၍ အချည်းစည်းရှိခြင်း၊ အဓမ္မအမှု
ကိုပြုခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်သို့ လိုက်ခြင်း
၃၀ အရာသည် ထင်ရှားရလိမ့်မည်။– သင်သည် တ
ပါးအမျိုးသားတို့နှင့် မှားယွင်း၍၊ သူတို့ရုပ်တု
များနှင့် ညစ်ညူးသောကြောင့်၊ ထိုသို့ ငါစီရင်
၃၁ မည်။– သင်သည် အစ်မလိုက်သောလမ်းကို
လိုက်သောကြောင့်၊ သူသောက်သောခွက်ကို
၃၂ သင့်လက်၌ ငါထားမည်။– အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အစ်မသောက်သော
ခွက်၊ ကျယ်၍စောက်သောခွက်ကို သင်သောက်
ရမည်။ ထိုခွက်၌ များစွာဝင်သည်ဖြစ်၍၊ သင်
သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် ပျက်ချော်ခြင်းကို ခံရမည်။–
၃၃ သင့်အစ်မရှမာရိ သောက်သောခွက်၊ မှိုင်တွေစေ
သောခွက်ကို သောက်၍၊ ယစ်မူးခြင်း၊ ညှိုးငယ်
၃၄ ခြင်းနှင့် ဝရလိမ့်မည်။– ထိုခွက်ကို သောက်၍
စုတ်ပြီးမှ ခွက်ခြမ်းကို ကိုက်ခဲ၍၊ ကိုယ်သား
မြတ်တို့ကို ဆွဲဖြတ်ရလိမ့်မည်။ ငါပြောပြီဟု အ
၃၅ ရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ သင်
သည် ငါ့ကိုမေ့လျော့၍၊ သင့်ကျောနောက်သို့ ငါ့
ကိုပစ်လိုက်သောကြောင့်၊ သင်သည် အဓမ္မအမှု
နှင့် မတရားသော မေထုန်အမှု၏အဖြစ်ကိုခံ
လော့ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၆ တဖန် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အားမိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ အချင်းလူသား၊ သင်သည်အဟောလ
နှင့် အဟောလိဗတို့ကို စစ်ကြောလော့။ အကယ်
စင်စစ် သူတို့ပြုသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်အမှုတို့
၃၇ ကို ဘော်ပြရမည်။– အကြောင်းမူကား၊ သူတို့
သည် မျောက်မထားကြပြီ။ လူအသက်ကို သတ်
သောအပြစ်ရှိကြ၏။ ရုပ်တုတို့နှင့်ပင် မျောက်မ
ထားကြပြီ။ ငါ့အတို့ ဘွားမြင်သောသားတို့ကိုပင်
၃၈ ရုပ်တုစားစရာတို့ မီးဖြင့်ပူဇော်ကြပြီ။– ထိုမှတ
ပါး၊ ငါ၌ပြုသောအမှုဟူမူကား၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင်
ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို ညစ်ညူးစေ၍၊ ငါ၏ဥ
၃၉ ပုသ်နေ့တို့ကို ရှုတ်ချကြပြီ။– ကိုယ်သားသမီးတို့
ကို ရုပ်တုရှေ့တွင်သတ်ပြီးမှ၊ ထိုနေ့ခြင်းတွင် ငါ
၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို ညစ်ညူးစေခြင်းငှါ လာ
ကြ၏။ ထိုသို့ ငါ့အိမ်တော်အလယ်၌ ပြုကြပြီတ
၄၀ ကား။– ထိုမှတပါး၊ သင်သည် တမန်တို့ကို စေ
လွှတ်၍၊ ဝေးသောအရပ်မှ ယောကျ်ားတို့ကိုခေါ်
၍ သူတို့သည် လာကြ၏။ သူတို့အဘို့ သင်သည်
ရေချိုးခြင်း၊ မျက်စိ၌ ဆေးထိုးခြင်း၊ တန်ဆာ
၄၁ ဆင်ခြင်းကိုပြုပြီးလျှင်၊– အသရေရှိသော ခုတင်
ပေါ်၌ထိုင်၍၊ ငါ့နံ့သာပေါင်းနှင့် ငါ့ဆီကို တင်
၄၂ သောစားပွဲကို ခုတင်ရှေ့မှာ ခင်းလေ၏။– ပျော်
မွေ့လျက်နေသော လူအလုံးအရင်း မြည်သံကို
လည်း ကြားရ၏။ အခြားသောသူအများတို့နှင့်
အတူ တောကလာ၍၊ လက်၌ လက်ကောက်၊
ခေါင်း၌ တင့်တယ်သောသရဖူကို ဆောင်းသော
သေသောက်ကြူးတို့လည်း ပါကြ၏။

၄၃ ငါကလည်း၊ ထိုသူတို့သည် ဤမိန်းမနှင့်ပင်
အကယ်၍ မတရားသောမေထုန်ကို ပြုကြလိမ့်
မည်လော၊ အိုသည်တိုင်အောင် ပြည်တန်ဆာ
လုပ်သော ထိုမိန်းမကို ရည်မှတ်၍ဆိုသော်၊–
၄၄ ပြည်တန်ဆာမိန်းမရှိရာသို့ ယောကျ်ားဝင်တတ်
သကဲ့သို့၊ သူတို့သည် ထိုအဓမ္မမိန်းမအဟောလ
၄၅ နှင့် အဟောလိဗရှိရာသို့ ဝင်ကြ၏။– သို့ဖြစ်၍၊
မျောက်မထားသောမိန်းမ၊ လူအသက်ကိုသတ်
သောအပြစ်ရှိသော မိန်းမဖြစ်သောကြောင့်၊
မျောက်မထားသောမိန်းမ၊ လူအသက်ကိုသတ်

To Contents

သော မိန်းမကို စီရင်သကဲ့သို့၊ ဖြောင့်မတ်သော
၄၆ သူတို့သည် စီရင်ကြလိမ့်မည်။– အရှင်ထာဝရဘု
ရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုမိန်းတို့မရှိရာသို့
လူအလုံးအရင်းကို ငါချီစေ၍၊ လုယက်သိမ်းသွား
၄၇ စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးမည်။– ထိုအလုံးအရင်းသည်
မိန်းမတို့ကို ခဲနှင့်ပစ်၍၊ ထားနှင့်ခုတ်ကြလိမ့်
မည်။ သားသမီးတို့ကိုသတ်၍ အိမ်တို့ကိုလည်း
၄၈ မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။– ထိုသို့ အခြားသော မိန်းမရှိ
သမျှတို့သည် သင်တို့ကဲ့သို့ အဓမ္မအမှုကိုမပြုဘဲ
သတိရစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့ အဓမ္မအမှုကို တပြည်
၄၉ လုံး၌ ငါပယ်ရှင်းမည်။– လူအလုံးအရင်းသည်
သင်တို့ အဓမ္မအမှု၏အပြစ်နှင့်အလျောက်စီရင်
၍၊ သင်တို့သည် ရုပ်တုများနှင့်ဆိုင်သော အပြစ်
ကိုခံရလျက်၊ ငါသည် အရှင်ထာဝရဘုရားဖြစ်
ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄

၁ သက္ကရာဇ်ကိုးခု၊ ဒသမလဆယ်ရက်နေ့တွင်၊
တဖန်ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည်
၂ ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊ ဤမည်
သောနေ့၊ ယခုနေ့ရက်ကိုမှတ်လော့။ ယခုနေ့၌
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်သည် ယေရုရှလင်မြို့ကို ဝိုင်း
၃ ထားစပြု၏။– ပုန်ကန်တတ်သော အမျိုးအား
လည်း ပုံစကားတည်းဟူသော၊ အရှင်ထာဝရဘု
ရား မိန့်တော်မူသောစကားကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊
အိုးကင်းကို မီးဖို၌တင်ထား၍ ရေကိုလောင်း
၄ လော့။– အမဲသားတစ်များ၊ ကောင်းသောအတစ်
တို့ကို စုထား၍၊ ပေါင်၊ ပခုံး အစရှိသော အ
ကောင်းဆုံးသောအရိုးတို့ကို အိုးကင်း၌ အပြည့်
၅ ထည့်လော့။– သိုးအကောင်းဆုံးတို့ကို ယူပြီး
လျှင်၊ အရိုးအချို့တို့ကို အိုးကင်းအောက်မှာပုံ၍၊
အိုးကင်းထဲမှာ အရိုးတို့ကို ကျက်စေခြင်းငှါ ကျပ်
၆ ကျပ်ဆူစေလော့။– ဤအမှု၌ အရှင်ထာဝရဘု
ရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူအသက်ကို သတ်
တတ်သောမြို့၊ သံချေးတက်၍ ရှိသေးသော အိုး
ကင်းသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ သားတစ်တို့ကို တခု
နောက်တခု ထုတ်လော့။ စာရေးတံမပြုနှင့်။–
၇ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမြို့သတ်သောသူ၏ အ
သွေးသည် မြို့အလယ်၌ရှိ၏။ ထိုအသွေးကို မြေ
မှုန့်နှင့်ဖုံးခြင်းငှါ မြေပေါ်မှာ သွန်းသည်မဟုတ်၊
ရှင်းလင်းသော ကျောက်ပေါ်မှာ တင်ထားပြီ။–
၈ ငါသည်လည်း အပြစ်ဒဏ်ပေးမည်အကြောင်း၊
ဒေါသအမျက်ထွက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုအသွေးကိုမဖုံး
ဘဲ ရှင်းလင်းသောကျောက်ပေါ်မှာ တင်ထားပြီ။

၉ ဤအမှု၌ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ လူအသက်ကို သတ်တတ်သောမြို့
သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ကြီးစွာသောမီးပုံကို ငါစီ
၁၀ ရင်မည်။– ထင်းများကိုပုံထား၍ မီးရှို့လော့။ အ
မဲသားလျော့၍ မြိန်စွာသော စားဘွယ်ဖြစ်စေ
၁၁ လော့။ အရိုးတို့ကိုလည်းကျွမ်းစေ။– ထိုနောက်၊
အဘယ်အရာမျှမပါဘဲ မီးခဲပေါ်မှာ တင်ထား
လော့။ ကြေးနီပူ၍ မီးတောက်စေ။ အိုးကင်း၌ပါ
သောအညစ်အကြေးကို အရည်ကျို၍ သံချေး
၁၂ ကုန်စေ။– ကြိုးစား၍ပင်ပန်းသော်လည်း၊ များ
စွာသော သံချေးမထွက်တတ်။ မီးအားဖြင့် မ
၁၃ ကုန်တတ်။– သင်၏အညစ်အကြေး၌ အဓမ္မအမှု
ပါ၏။ ငါဆေးကြော၍ သင်သည် ဆေးကြော
ခြင်းကို မခံသောကြောင့်၊ ငါ၏အမျက်အရှိန်
သည် သင့်အပေါ်သို့မရောက်မချင်းတိုင်အောင်၊
၁၄ သင်၏အညစ်အကြေးကို မဆေးကြောရ။– ငါ
ထာဝရဘုရားပြောပြီ။ ပြောသည်အတိုင်း ငါပြု
၍ပြည့်စုံစေမည်။ နောက်သို့မဆုတ်၊ မနှမြော၊
နောင်တမရ၊ သင်ကျင့်ကြံပြုမူသမျှ အတိုင်း ငါစီ
ရင်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၅ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၁၆ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊
သင်ကြည့်ရှုလိုက်သောသူကို ငါသည် ဒဏ်
ခတ်၍ ပယ်ရှားမည်။ သို့ရာတွင်၊ သင်သည် ဝို
ကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို မပြုရ။ မျက်ရည်မကျ
၁၇ ရ။– တိုးတိုးညည်းတွားလော့။ သေသောသူအ
တွက် မြည်တမ်းခြင်းကို မပြုနှင့်။ ခေါင်းပေါင်း
ပေါင်း၍ ခြေနင်းကိုစီးလော့။ နှုတ်ကိုမဖုံးနှင့်၊
ဆင်းရဲသောသူ၏ အစာကိုမစားနှင့်ဟု မိန့်တော်
၁၈ မူ၏။– ထိုသို့ငါသည် နံနက်အချိန်၌ လူများတို့
အားကြားပြော၏။ ညဦးအချိန်၌ ငါခင်ပွန်းသည်
သေ၏။ မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း နက်ဖြန်နံ
၁၉ နက်မှငါပြု၏။– လူများတို့ကလည်း ဤသို့သင်
ပြုသောအမူသည် ငါတို့နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သ
နည်း။ ငါတို့အားမပြောသလောဟု ငါ့အားမေး
၂၀ ကြသော်၊– ငါက၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
၂၁ တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အရှင်ထာဝ
ရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုး
အားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာန၊ သင်
တို့အစွမ်းသတ္တိ အထွဋ်အမြတ်၊ သင်တို့ကြည့်ရှု
လိုဘွယ်သောအရာ၊ အလွန်နှမြော်သောအရာ
ကို ငါရွှတ်ချမည်။ သင်တို့သွားမြင်သော သားသ
၂၂ မီးတို့သည် ထားဖြင့်ဆုံးကြလိမ့်မည်။– ထိုအခါ

To Contents

သင်တို့သည် ငါပြုသကဲ့သို့ ပြုရကြလိမ့်မည်။ နှုတ်ကိုမဖုံး၊ ဆင်းရဲသောသူတို့၏ အစာကို မစား
၂၃ ရကြ။– ခေါင်းပေါင်း ပေါင်း၍ ခြေနင်းကို စီးရကြလိမ့်မည်။ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို မပြုရကြ။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ပိန်ကြုံ၍ တယောက်ကိုတ
၂၄ ယောက် ညည်းတွားရကြလိမ့်မည်။– ထိုသို့ ယေဇကျေလသည် သင်တို့အား ပုပွနိမိတ်ဖြစ်ရ၏။ သူပြုသမျှအတိုင်း သင်တို့သည်၊ အမှုရောက်သောအခါပြု၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။
၂၅ အချင်းလူသား၊ သင်၏အမှုမူကား၊ သူတို့အစွမ်းသတ္တိ၊ ဝါကြွားစရာဘုန်း၊ ကြည့်ရှုလိုတွယ်သောအရာ၊ စိတ်စွဲလမ်းသောအရာကိုလင်း၊ သား
၂၆ သမီးတို့ကိုလင်း ငါပယ်ရှားသောအခါ၊– လွတ်သောသူ တစုံတယောက်သည် သင်ရှိရာသို့
၂၇ ရောက်လာ၍ ကြားပြောလိမ့်မည်။– ထိုအခါ လွတ်သောသူနှင့်တွေ့သဖြင့် သင်၏နှုတ်ပွင့်လိမ့်မည်။ စကားမပြောဘဲနေချိန်လွန်၍ ဟောပြောရလိမ့်မည်။ ထိုသို့သင်သည် သူတို့အားပုပွနိမိတ်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅

၁၂၂ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊ အချင်းလူသား၊ သင်သည် အမျှန်အမျိုးသားတို့တဘက်၌ မျက်
၂ နာထား၍ ပရောဖက်ပြုလျက်၊– ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရှုတ်ချလျက်ရှိသော ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကိုငင်း၊ လူဆိတ်ညံခြင်းသို့ရောက်သောကြသရေလပြည်ကိုငင်း၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသော ယုဒအမျိုးကိုငင်း၊ အံ့ဖော်ဟု သင်ဆိုမိ
၄ သောကြောင့်၊– သင့်ကို အရှေ့ပြည်သားတို့အား ငါအပိုင်ပေးမည်။ သူတို့သည် သင်၏အထဲ၌ ဘုံဗိမာန်တို့ကို တည်ဆောက်၍ နေရာကျကြလိမ့်မည်။ သင်၏အသီးအနှံကိုစား၍ သင်၏နို့ကို
၅ သောက်ကြလိမ့်မည်။– ရဗ္ဗာမြို့ကို ကုလားအုပ်တင်းကုပ်၊ အမ္မုန်ပြည်ကို သိုးကျက်စားရာငါဖြစ်စေမည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို
၆ သင်တို့ သိရကြလိမ့်မည်။– သင်သည် ကြသရေလပြည်ကို မနာလိုသောစိတ်အားကြီးလျက် လက်ခုပ်တီးခြင်း၊ ခြေနှင့်ဆောင့်ခြင်းကို ဝမ်း
၇ မြောက်စွာ ပြုသောကြောင့်၊– ငါသည် သင့်ကို တိုက်၍ လူအမျိုးမျိုးလုယူတို့ရာအပ်မည်။ လူနေရာအတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်ထဲက သင့်ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၈ တဖန် မောဘပြည်နှင့် စိရမြို့ က၊ ယုဒအမျိုးသည် တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့် တူသည်
၉ ဟုဆိုသောကြောင့်၊– အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မောဘနံပါး၊ ပြည်စွန်းနားမှာ နိုင်ငံ၏ဘုန်းဖြစ်သော ဗက်ယေရှိမုတ်မြို့၊ ဗာလမောင်မြို့၊ ကိရယသိမ်မြို့တို့ကို ငါလှန်ထား
၁၀ မည်။– ထိုမြို့တို့ကို အမ္မုန်အမျိုးသားတို့နှင့်တကွ အရှေ့ပြည်သားတို့အား အပိုင်ပေးမည်။ အမ္မုန်ပြည်သားတို့ကို တိုင်းနိုင်ငံစုတွင် မမှတ်
၁၁ ရ။– မောဘပြည်ကိုလည်း ငါသည်အပြစ်ဒဏ်စီရင်၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၂ တဖန်ဧဒုံပြည်သည် ချဲရဲပြေစေခြင်း၄၊ ယုဒအမျိုးတဘက်၌နေ၍ အလွန်ပြစ်မှားသဖြင့်၊
၁၃ အပြစ်ဒဏ်စီရင်သောကြောင့်၊– အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဧဒုံပြည်ကိုငါတိုက်၍ လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကိုပယ်ဖြတ်မည်။ တေမန်မြို့မှစ၍ လူဆိတ်ညံစေမည်။ ဒေဒန်မြို့တိုင်
၁၄ အောင် ထားဖြင့်ဆုံးရကြလိမ့်မည်။– ငါ၏လူကြသရေလအမျိုးသားများအားဖြင့်၊ ဧဒုံပြည်ကိုငါ၏ ချဲရဲပြေစေခြင်း၄ ဒဏ်ပေးမည်။ သူတို့သည် ငါ၏အမျက်အရှိန် အားကြီးသည်အတိုင်း ဧဒုံပြည်ကိုပြုကြလိမ့်မည်။ ငါပေးသောအပြစ်ဒဏ်ကိုသိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၅ တဖန် ဖိလိတ္တိလူတို့သည် အငြိုးထား၍ မနာလိုသောစိတ်အားကြီးသည်နှင့် ဒေါသအလိုကိုပြည့်စုံစွာပြု၍၊ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးခြင်း၄ အပြစ်
၁၆ ဒဏ်ပေးသောကြောင့်၊– အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ငါတိုက်၍ ခရေသိလူတို့ကို ပယ်ဖြတ်မည်။ ပင်လယ်ကမ်းနား၌ ကျန်ကြင်းသောသူတို့ကို ဖျက်ဆီးမည်။–
၁၇ ပြင်းစွာသော ဆုံးမခြင်းနှင့်တကွ ကြီးစွာသောအပြစ်ဒဏ်ကို ပေးမည်။ ထိုသို့ ငါ၏ချင်ရဲပြေစေခြင်း၄ ဒဏ်ပေးသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

To Contents

သက္ကရာဇ်ဆယ်တခု၊ ပဌမလတရက်နေ့
တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊- အချင်းလူသား၊ တုရုမြို့
က၊ အေ့ဟေ၊ တိုင်းနိုင်ငံတို့၏တံခါးဖြစ်သော
ယေရုရှလင်မြို့သည် ပျက်စီးသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့
လက်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုမြို့ဆိတ်ညံသော
ကြောင့် ငါစည်ပင်လိမ့်မည်ဟု ယေရုရှလင်မြို့
တဘက်၌ ဆိုမိသောကြောင့်၊- အရှင်ထာဝရဘု
ရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အိုတုရုမြို့၊ သင့်တ
ဘက်၌ ငါနေ၏။ သမုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးတက်သကဲ့
သို့၊ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် သင့်ကိုတက်၍ တိုက်
စေမည်။- သူတို့သည် တုရုမြို့ရိုးကိုဖျက်၍ ပြ
အိုးတို့ကို ဖြိုချကြလိမ့်မည်။ မြေမှုန့်ကို ငါခြစ်ခွါ
၍ ရှင်းလင်းသောကျောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေမည်။-
ပင်လယ်အလယ်၌ ပိုက်ကွန်လှန်းရာအရပ် ဖြစ်
လိမ့်မည်။ ငါပြောပြီဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူ၏။ လူမျိုးလုယူရာ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။-
လယ်ပြင်၌ရှိသော သမီးတို့သည် ထားဖြင့်သေ
၍၊ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရ
ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ဘုရင်တို့၏ဘုရင်တည်းဟူသော
မြောက်မျက်နှာရှင်ဘုရင်နေဗုခဒ်နေဇာကို၊ မြင်း
ရထား၊ မြင်းစီးသူရဲ၊ လူများအလုံးအရင်းနှင့်တ
ကွ တုရုမြို့သို့ ငါဆောင်ခဲ့မည်။- သူသည် လယ်
ပြင်၌ရှိသော သင်၏သမီးတို့ကို ထားနှင့်သတ်
လိမ့်မည်။ သင့်တဘက်၌ ရဲတိုက်ကိုတည်၍ မြေ
ရိုးကိုဖို့ပြီးလျှင်၊ ဒိုင်းလွှားတို့ကို ချီကာလိမ့်
မည်။- သင်၏မြို့ရိုး တဘက်တချက်၊ ဝက်ခွ
တိုင်၌ တုံးတို့ကို ဆွဲထား၍ သင်၏ရဲတိုက်တို့ကို
တူးရွင်းနှင့် ဖြိုချလိမ့်မည်။- မြင်းများသော
ကြောင့် မြေမှုန့်သည် သင့်ကိုဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။
တိုက်ဖျက်သောမြို့ထဲသို့ ဝင်တတ်သကဲ့သို့ သင်
၏မြို့တံခါးသို့ ဝင်သောအခါ၊ လှည်းရထားမျိုး
မြည်သံ၊ မြင်းစီးသူရဲတို့အသံကြောင့် သင်၏မြို့
ရိုးလှုပ်ရှားလိမ့်မည်။- မြင်းခွါတို့ဖြင့် သင်၏
လမ်းရှိသမျှတို့ကိုနင်းလျက်၊ သင်၏လူတို့ကို
ထားနှင့်သတ်၍၊ သင်ခိုလှုံစရာ ရုပ်တုဆင်းတုတို့
သည် မြေတိုင်အောင် ပြိုလဲကြလိမ့်မည်။- သင်
၏ဥစ္စာကို လုယူ၍ သင်၏ကုန်များကိုလည်း
သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။ သင်၏အုတ်ထရံတို့ကို ဖြို
၍ဘုံဗိမာန်တို့ကို ဖျက်ပြီးလျှင်၊ သင်၏ကျောက်၊
သစ်သား၊ မြေတို့ကို ရေထဲမှာချပစ်ကြလိမ့်
မည်။- သင်ဆိုသောသီချင်းသံကို ငါငြိမ်းစေ၍၊
သင်တီးသောစောင်းသံကို နောက်တဖန် အ
ဘယ်သူမျှမကြားရ။- သင်သည် ရှင်းလင်းသော
ကျောက်ကဲ့သို့ ပိုက်ကွန်လှန်းရာအရပ်ဖြစ်ရလိမ့်
မည်။ နောက်တဖန် မတည်ပြန်ရ။ ငါထာဝရဘု
ရားပြောပြီဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၏။

တုရုမြို့ကို ရည်မှတ်၍ အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်အလယ်၌ ကြီးစွာ
သော လုပ်ကြံခြင်းအမှုဖြစ်၍၊ ထိခိုက်သောသူ
တို့သည် အော်ဟစ်သောအခါ၊ သင်ပြိုလဲခြင်းအ
သံကြောင့် တကျွန်းတနိုင်ငံ အရပ်တို့သည် တုန်
လှုပ်ကြလိမ့်မည်။- သမုဒ္ဒရာမင်းအပေါင်းတို့
သည် ရာဇပလ္လင်ပေါ်ကဆင်း၍၊ အင်္ကျီတော်ကို
ၿငိး၊ ချယ်လှယ်သော အဝတ်တော်ကိုၿငိး ချွတ်
ပယ်ပြီးမှ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းအဝတ်ကိုဝတ်လျက်၊
မြေပေါ်၌ ထိုင်လျက် ခဏခဏတုန်လှုပ်၍၊ သင်
၏အမှုကြောင့် မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။-
သူတို့ကလည်း၊ အို ကျော်စောသောမြို့၊ ပင်
လယ်သားနေ၍ ပင်လယ်၌ အားကြီးသောမြို့၊
ပင်လယ်သားအပေါင်းတို့ ရိုသေတယ်သော မြို့
သားနှင့် ပြည့်စုံသောမြို့၊ သင်သည် အလွန်ပျက်
စီးလေပြီတကားဟု သင့်အားဆိုလျက်၊ သင့်အ
တွက် မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။- သင်ပြိုလဲသော
နေ့တွင် တကျွန်းတနိုင်ငံအရပ်တို့သည် တုန်
လှုပ်၍၊ သင်ကွယ်ပျောက်သောကြောင့် ပင်
လယ်၌ရှိသော ကျွန်းများတို့သည် ထိတ်လန့်ကြ
လိမ့်မည်။- အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ လူမနေသောမြို့ကဲ့သို့ ငါသည် သင့်
ကိုဆိတ်ညံစေလျက်၊ ပင်လယ်ကို သင့်အပေါ်သို့
ဆောင်ခဲ့၍၊ လိုင်းတံပိုးတို့သည် သင့်ကိုလွှမ်းမိုး
သောအခါ၊- ရှေးလူဟောင်းတို့နေရာ မြေတွင်း
ထဲသို့ ဆင်းသောသူတို့နှင့်အတူ သင့်ကိုငါနှိမ့်ချ
၍၊ သင်၌ လူမနေစေခြင်းငှါ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်း
သောသူတို့နှင့်အတူ၊ ရှေးကာလမှစ၍ ဆိတ်ညံ
ရာအရပ်၊ မြေအောက်အရပ်တို့၌ ငါချထားမည်။
ထိုအခါ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ နေရာ၌ ငါ့
ဘုန်းကို ငါဖွင့်မည်။- သင်မူကား၊ ကြောက်မက်
ဘွယ်သောအရာဖြစ်၍၊ နောက်တဖန် အဘယ်
သူမျှ ရှာ၍မတွေ့နိုင်အောင်၊ ပျောက်ကုန်ရာသို့
ရောက်လိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူ၏။

To Contents

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊- အချင်းလူသား၊
တုရုမြို့အတွက် မြည်တမ်းခြင်းကိုပြု၍၊ တုရုမြို့
၃ အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊- အို ပင်လယ်ဝန်တည်
သောမြို့၊ များစွာသော ကျွန်းသူကျွန်းသားတို့အ
ဘို့ ကုန်သွယ်တတ်သောမြို့၊ သင့်ကို အရှင်ထာ
ဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အို တုရုမြို့၊
သင်က၊ ငါ၏တင့်တယ်ခြင်းစုံလင်ပြီဟု ဆိုတတ်
၄ ၏။- သင်၏နံပါးတို့သည် ပင်လယ်ထဲမှာ ရှိ၏။
သင်၏ဗိသုကာတို့သည် သင့်ကိုစုံလင်စွာ တင့်
၅ တယ်စေခြင်းငှါ ပြုကြပြီ။- သင်၏ပျဉ်ပြားရိုသ
မျှတို့ကို စေနီရထင်းရှူးသစ်သားဖြင့် လုပ်၍၊
ရွက်တိုင်ဘို့ လေဗနွန်အာရဇ်ပင်တို့ကို ယူကြ
၆ ပြီ။- ဗာရွန်သပိတ်သစ်သားဖြင့် တက်တို့ကိုငင်း၊
ခိတ္တိမ်ကျွန်းတို့မှ ယူခဲ့၍ ဆင်စွယ်နှင့် စီချယ်
သော တာရှုရသစ်သားဖြင့် ကန့် တို့ကိုငင်း လုပ်
၇ ကြပြီ။- အဲဂုတ္တုပြည်၌ ချယ်လှယ်သော ပိတ်
ချောရွက်တို့ကိုဖြန့်၍၊ ဧလိရှကျွန်းတို့မှ ယူခဲ့
သော အထည်ပြာ၊ အထည်မောင်းဖြင့်လုပ်သော
၈ မျက်နှာကြက်နှင့် ပြည့်စုံ၏။- ဧဒုန်မြို့သား၊ အာ
ဝဒ်မြို့သားတို့သည် သင်္ဘောသားဖြစ်၍၊ တုရုပ
၉ ညာရှိတို့သည် လမ်းပြမာလိန်ဖြစ်ကြ၏။- ဂေဗ
လလူကြီး၊ ပညာရှိတို့သည် သင့်ကို ပြုပြင်လျက်
လိုက်ကြ၏။ ပင်လယ်ကူးတတ်သော သင်္ဘောရှိ
သမျှ၊ သင်္ဘောသားတို့နှင့်တကွ သင်နှင့် ဖောက်
၁၀ ကားရောင်းဝယ်ခြင်းငှါ ပါကြ၏။- ပေရသိလူ၊
လုဒလူ၊ ဖုတလူတို့သည် သင်၏တပ်သား၊ စစ်
သူရဲ လုပ်ကြ၏။ ဒိုင်း၊ လွှား၊ သံခမောက်လုံးတို့
ကို ပြင်ဆင်၍၊ သင်၏ဂုဏ်အသရေကို ထင်ရှား
၁၁ စေကြ၏။- အာဝဒ်အမျိုးသားတို့သည် သင်၏
တပ်သားတို့နှင့်တကွ မြို့ရိုးပတ်လည်၌ စီးကြ
၏။ ဂမ္မဒိမ်လူတို့သည် ပြအိုးတို့ကိုစောင့်၍၊ မြို့
ရိုးပတ်လည်၌ မြှားတောင့်တို့ကို ပြင်ဆင်သဖြင့်၊
၁၂ သင်၏တင့်တယ်ခြင်းကို စုံလင်စေကြ၏။- သင်
၌ကုန်သွယ်ရန်ဥစ္စာများသောကြောင့်၊ တာရှုမြို့
သည် ငွေ၊ သံ၊ သံဖြူ၊ ခဲတို့ကို သင့်ဝိုင်းသို့ယူခဲ့၍
၁၃ သင်နှင့် ကုန်သွယ်ခြင်းကို ပြုလေ၏။- ယာဝန်
မြို့၊ တုဗလမြို့၊ မေရှက်မြို့တို့သည် သင်နှင့်ကုန်
သွယ်၍၊ လူကျွန်တို့နှင့် ကြေးနီဖလားတို့ကို သင့်
၁၄ ဈေးသို့ ရောင်းကြ၏။- တောဂါမအမျိုးသားတို့
သည် မြင်း၊ မြင်းစီးသူ၊ လားတို့ကို သင့်ဝိုင်းသို့
၁၅ သွင်းကြ၏။- ဒေဒန်မြို့သားတို့သည်လည်း သင်
နှင့်ကုန်သွယ်ကြ၏။ များစွာသော တကျွန်းတ
နိုင်ငံအရပ်သားတို့သည် သင်လုပ်သောဥစ္စာကို
ဝယ်၍၊ ဦးချို၊ ဆင်စွယ်၊ သစ်သားနက်ကိုပြန်
၁၆ ပေးကြ၏။- သင်လုပ်သော ဥစ္စာများသော
ကြောင့် ရှုရိပြည်သည် သင်နှင့်ကုန်သွယ်၍၊ နု
ပက်ကျောက်၊ ပြာသောအထည်၊ ချယ်လှယ်
သောအဝတ်၊ ပိတ်ချော၊ သန္လာ၊ ကျောက်နီတို့ကို
၁၇ သင့်ဝိုင်း၌ သွင်းကြ၏။- ယုဒပြည်နှင့် ဣသရေ
လပြည်သည် သင်နှင့်ကုန်သွယ်၍၊ ဂျုံစပါး၊ မှ
ရန်စေး၊ ပနက်စေး၊ ဗာလစ်စေး၊ ဆီ၊ ပျားရည်တို့
၁၈ ကိုသင့်ဈေးဖွံ့ သွင်းကြ၏။- ဒမာသက်မြို့သည်
သင်လုပ်သော ဥစ္စာများ၊ စည်းစိမ်များပြားသော
ကြောင့်၊ ဟေလဗုန်စပျစ်ရည်၊ ဖြူသောသိုးမွေး
၁၉ ကို ဖယ်လှယ်လျက် ဖောက်ကားတတ်၏။- ဝေ
ဒန်မြို့နှင့် ယာဝန်ပြည် ဥဇာလမြို့သည်လည်း
သံပြောင်ကို သင့်ဝိုင်းသို့ယူခဲ့၍၊ သင့်ဈေးဥ၌ သစ်
၂၀ ကြိုးနှင့် ကြံလည်းရှိ၏။- ဒေဒန်မြို့သည် မြင်း
စီးသူရဲသုံးစရာ ချောသောအထည်မျိုးကိုရောင်း
၂၁ ၍ သင်နှင့်ကုန်သွယ်၏။- အာရုပ်ပြည်နှင့် ကေ
ဒါမင်းအပေါင်းတို့သည် သင်လုပ်သော ဥစ္စာကိုရ
ခြင်းငှါ သိုးသငယ်၊ သိုးထီး၊ ဆိတ်များတို့နှင့်
၂၂ ဖယ်လှယ်၍ ကုန်သွယ်ကြ၏။- ရှေဘကုန်
သည်၊ ရာဂမကုန်သည်တို့သည် သင်နှင့် ကုန်
သွယ်၍ အမြတ်ဆုံးသော နံ့သာမျိုး၊ အဘိုးကြီး
သော ကျောက်မျိုး၊ ရွှေမျိုးကို သင့်ဝိုင်း၌ သွင်း
၂၃ ကြ၏။- ခါရန်မြို့သား၊ ကန္နေမြို့သား၊ ဧဒင်မြို့
သား၊ ရှေဘကုန်သည်၊ အာရှုရိကုန်သည်၊ ခိလ
မဒ်ကုန်သည်တို့လည်း၊ သင်နှင့်ကုန်သွယ်၍၊-
၂၄ ထူးဆန်းသော ဥစ္စာ၊ ပြာသောအထည်၊ ချယ်
လှယ်သောအထည်၊ အဘိုးထိုက်သော အဝတ်
တန်ဆာပါ၍၊ ကြိုးနှင့်ပတ်ရစ်သော အာရဇ်
သေတ္တာတို့ကို သင်၏ကုန်ထဲသို့ သွင်းကြ၏။-
၂၅ တာရှုသင်္ဘောတို့သည် သင်၏ကုန်ကိုဆောင်
လျက် သွားလာသဖြင့်၊ သင်သည် ပင်လယ်အ
လယ်၌ ကြွယ်ဝ၍ အလွန်ဘုန်းကြီးလေ၏။
၂၆ ယခုမူကား၊ သင်၏တက်ခတ်သားတို့သည်
သင့်ကို ကြီးစွာသောရေထဲသို့ ဆောင်သွား၍၊ အ
ရှေ့လေသည်လည်း ပင်လယ်အလယ်၌ ချိုးလေ
၂၇ ပြီ။- သင်သည် လဲပျက်သောအခါ သင်၏ဥစ္စာ၊
ဝိုင်း၊ ကုန်၊ သင်္ဘောသား၊ လမ်းပြမာလိန်၊ ပြုပြင်
သူ၊ ကုန်သည်၊ စစ်သူရဲအလုံးအရင်း ပါသမျှတို့
သည် ပင်လယ်အလယ်၌ကျရကြလိမ့်မည်။-
၂၈ သင်၏လမ်းပြမာလိန်တို့အော်ဟစ်သံကြောင့်၊

To Contents

ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့သည် လှုပ်ရှားကြလိမ့်
၂၉ မည်။- တက်ခတ်သောသူအပေါင်းတို့သည်
သင်္ဘောမှဆင်း၍၊ သင်္ဘောသားများနှင့် ပင်
လယ်လမ်းပြ မာလိန်အပေါင်းတို့သည် ကုန်း
၃၀ ပေါ်မှာရပ်လျက်၊- သင့်အတွက်အော်ဟစ်၍ ပြင်း
စွာငိုကြွေးကြလိမ့်မည်။ မြေမှုန့်ကို မိမိတို့ခေါင်း
၃၁ ပေါ်မှာ ပစ်တင်၍ ပြာ၌လှူးကြလိမ့်မည်။- ဆံ
ပင်ကိုလည်းဖြတ်၍ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်
စည်းလျက်၊ ညှဉ်းငယ်သောစိတ်နှင့် သင့်အတွက်
၃၂ ပြင်းစွာ ငိုကြွေးမြည်တမ်းရသည်ကား၊- ပင်
လယ်အလယ်၌ ဆုံးသောမြို့တည်းဟူသော တူ
၃၃ ရုမြို့နှင့် အဘယ်မြို့တူသနည်း။- သင်၏ဥစ္စာတို့
သည် ပင်လယ်လမ်းဖြင့်ထွက်သွားသောအခါ၊
လူမျိုးများတို့ကို ရောင့်ရဲစေ၍၊ များပြားသော
ဥစ္စာ၊ ကုန်စလယ်တို့ဖြင့် လောကီရှင်ဘုရင်တို့
၃၄ ကို ကြွယ်ဝစေတတ်၏။- ယခုမူကား၊ သင်သည်
ပင်လယ်၌ဥင်း၊ သင့်ကုန်သွယ်ရန် ဥစ္စာတို့သည်
လှိုင်းတံပိုးအလယ်၌ဥင်း ကျိုးပဲ့၍၊ သင်နှင့်ပါ
၃၅ သောသူ အပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးကြပြီ။- ကျွန်း
သူကျွန်းသားအပေါင်းတို့သည် သင့်အမူကြောင့်
မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ရှင်ဘုရင်တို့သည် မျက်နှာ
၃၆ ပျက်လျက် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထကြ၏။- အ
မျိုးမျိုးသော ကုန်သည်တို့သည် သင့်အားကဲ့ရဲ့
သံကို ပြုကြ၏။ သင်သည် ကြောက်မက်ဘွယ်
ဖြစ်လေပြီတကား။ နောက်တဖန် မပေါ်လာရပါ
တကားဟု ဝိုကြွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၂၈

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍။- အချင်းလူသား၊
အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို တုရုရှင်ဘု
ရင်အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်သည် ကိုယ်ကိုဘု
ရားသခင်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်သော်လည်း ဘုရားသ
ခင်မဟုတ်၊ လူသက်သက်ဖြစ်လျက်နှင့် ငါသည်
ဘုရားဖြစ်၏။ ပင်လယ်အလယ်၌ ဘုရားပလ္လင်
ပေါ်မှာ ငါထိုင်သည်ဟု ဝါကြွားသောစိတ်နှင့် ဆို
၃ သည်ဖြစ်၍၊- သင်သည် ဒံယေလထက်သာ၍ ပ
ညာရှိပါသည်တကား။ သင်မသိရအောင် သူတ
ပါးဝှက်ထားနိုင်သောအရာ တစုံတခုမျှ မရှိ။-
၄ ကိုယ်ဉာဏ်ပညာအားဖြင့် ဥစ္စာရတတ်၏။ ရွှေ
၅ ငွေကို ဆည်းဖူးပြီ။- ထူးဆန်းသော ပညာနှင့်
ကုန်စလယ်များအားဖြင့် စည်းစိမ်ကြီး၍၊ ထို
၆ စည်းစိမ်ကြောင့် စိတ်ဝါကြွားပြီ။- သို့ဖြစ်၍၊ အ
ရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်
သည် ကိုယ်ကို ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်
၇ သောကြောင့်၊- ကြောက်မက်ဘွယ်သော တ
ကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့ကို သင်ရှိရာသို့ ငါပို့ဆောင်
သဖြင့်၊ သူတို့သည် သင်၏ပညာဂုဏ်ကို ထား
နှင့်ခုတ်၍၊ သင်၏တင့်တယ်ခြင်း အသရေကို
၈ ရွှတ်ချကြလိမ့်မည်။- သင့်ကို မြေတွင်းထဲသို့ခိုမ့်
ချ၍၊ ပင်လယ်အလယ်၌ ဆုံးရှုံးသောသူကဲ့သို့
၉ သင့်အသက်သည် ဆုံးရှုံးရလိမ့်မည်။- သင့်အ
သက်ကို သတ်သောသူတို့လက်တွင်၊ သင်သည်
ဘုရားသခင်မဟုတ်၊ လူသက်သက်ဖြစ်လျက်
နှင့်၊ ငါသည် ဘုရားဖြစ်သည်ဟု သင့်အသက်ကို
သတ်သောသူတို့ရှေ့မှာ အမှန်ပြောလိမ့်မည်
၁၀ လော။- အရေဖျားလှီးခြင်း မခံသောလူသေသ
ကဲ့သို့၊ သင်သည် တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့ လက်
ဖြင့်သေရမည်။ ငါပြောပြီဟု အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၁၂ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍။- အချင်းလူသား၊
တုရုရှင်ဘုရင်အတွက် မြည်တမ်းသော စကား
ကိုဖွဲ့၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်
ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်သည် ထူးဆန်းသော
တံဆိပ် ဖြစ်၏။ ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၍ တင့်တယ်
၁၃ ခြင်းအသရေလည်း စုံလင်လျက်ရှိ၏။- ဧဒင်အ
ရပ်၊ ဘုရားသခင်၏ ဥယျာဉ်တော်၌နေပြီ။ သင်
၏ခေါင်းပေါ်မှာ ကျောက်နီ၊ ဥဿဖရား၊ စိန်၊
မျက်ရွဲ၊ ကြောင်၊ နဂါးသွဲ့၊ နီလာ၊ မြဲ၊ ပတ္တမြား အ
စရှိသောကျောက်မြတ် အမျိုးမျိုးတို့ကို ဆောင်း
လေ၏။ ရွှေဖြင့်လုပ်သော ပတ်သာ၊ ပုလွေတို့
သည်လည်း၊ သင်ဘွားသောနေ့၌ပင် သင့်အတို့
၁၄ ပြင်ဆင်လျက်ရှိကြ၏။- သင်သည် ဖြန့်၍ လွှမ်း
မိုးသောခေရုဗိမ်ဖြစ်လျက်၊ ငါ့အခွင့်နှင့် ဘုရားသ
ခင်၏ သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်မှာ နေရာကျ၍
မီးတောက်သော ကျောက်တို့တွင် သွားလာရ
၁၅ ၏။- ဘွားသောနေ့မှစ၍ သင့်အပြစ်ထင်ရှား
သောနေ့တိုင်အောင်၊ ပြုလေရာရာ၌ စုံလင်
၁၆ လျက်ရှိ၏။- သို့ရာတွင်၊ ကုန်သွယ်ခြင်း များပြား
သောအားဖြင့်၊ အဓမ္မအမှုတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ ပြစ်
မှားသောအပြစ် ရောက်လေပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ဆိုး
ယုတ်သောသူကဲ့သို့၊ သင့်ကိုဘုရားသခင်၏
တောင်တော်ပေါ်က ငါနှင်ထုတ်မည်။ အို လွှမ်း
မိုးသော ခေရုဗိမ်၊ မီးတောက်သော ကျောက်တို့
၁၇ အထဲက သင့်ကိုငါပယ်ရှင်းမည်။- သင်သည်

To Contents

ကိုယ်၌ တင့်တယ်ခြင်းအသရေကြောင့်၊ ဝါကြွားသောစိတ် ရှိလျက် ဂုဏ်ထွန်းတောက်သောကြောင့်၊ သင်၏ပညာသည် ဖောက်ပြန်လျက်ရှိလေပြီ။ ငါသည် သင့်ကို မြေတိုင်အောင်နှိမ့်ချမည်။ ရှင်ဘုရင်တို့သည် သင့်ကိုကြည့်ရှု၍ ဝမ်းမြောက်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ရှေ့မှာ သင့်ကိုငါချထားမည်။– သင့်အပြစ်သည် များပြား၍ ကုန်သွယ်ခြင်း အဓမ္မအားဖြင့်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတို့ကို ညစ်ညူးစေသောကြောင့်၊ သင့်ကိုမီးရို့ဘို့ သင့်အလယ်၌ မီးကိုငါညှိမည်။ သင့်ကိုမြင်သော သူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ၊ သင်၏ပြာကို မြေပေါ်သို့ငါချထားမည်။– သင့်ကိုသိသောလူ အမျိုးမျိုးတို့သည် သင်၏အမှုကြောင့် မိန်းမောတွေဝေကြလိမ့်မည်။ သင်သည် ကြောက်မက်ဘွယ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ နောက်တဖန် မပေါ်လာရဟု မိန့်တော်မူ၏။

တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊ သင်သည် ဇိဒုန်မြို့တဘက်၌ မျက်နှာထား၍ ပရောဖက်ပြုလျက်၊– အရှင် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အို ဇိဒုန်မြို့၊ သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။ သင့်အလယ်၌ ငါ့ဘုန်းတန်ခိုးသည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ သင့်ကိုငါသည် အပြစ်ဒဏ်ပေး၍ ရိုသေခြင်းကိုခံရသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို လူများသိရကြလိမ့်မည်။– သင့်အပေါ်သို့ ကာလနာဘေးကိုငင်း၊ သင်၏လမ်းတို့၌ ထားဘေးကိုငင်း၊ ငါစေလွှတ်၍၊ ပတ်လည်၌ တိုက်သောထားဖြင့် သူရဲတို့သည် သင့်အလယ်၌လဲ၍ သေကြသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။– ထိုအခါ ဣသရေလအမျိုး၏ ပတ်လည်၌နေ၍၊ မထီမဲ့မြင်ပြုသော သူတို့တွင် စူးတတ်သောဆူးပင်၊ နှောင့်ရှက်တတ်သောငြောင့် တစုံတခုမျှ မကျန်ကြွင်းရ။ ငါသည်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကွဲပြားလျက်နေရသော လူအမျိုးမျိုးထဲက ငါခေါ်၍စုဝေးသောအခါ၊ သူတို့အားဖြင့် လူမျိုးများရှေ့၌ ရိုသေခြင်းကိုငါခံ၍၊ ငါ့ကျွန်ယာကုပ်အား ငါအရင်ပေးသောပြည်၌ သူတို့သည် နေကြလိမ့်မည်။– ထိုပြည်၌ ဘိုးရိမ်စရာမရှိ။ အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ စပျစ်ဥယျာဉ်စိုက်ခြင်း အမှုကိုပြု၍ နေကြလိမ့်မည်။ သူတို့ ပတ်လည်၌နေ၍ မထီမဲ့မြင်ပြုသောသူအပေါင်းတို့ကို ငါသည် အပြစ်ဒဏ်စီရင်သောနောက် သူတို့သည် စိုးရိမ်စရာမရှိဘဲနေ၍၊ ငါသည် သူတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉

သက္ကရာဇ်ဆယ်ခု၊ ဒသမလ တဆယ်တရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊ သင်သည် အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖာရောမင်းတဘက်၌ မျက်နှာထား၍၊ သူနှင့် အဲဂုတ္တုပြည် တပြည်လုံးတဘက်၌ ပရောဖက်ပြုလျက်၊– အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အို အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖာရောမင်း၊ ကိုယ်မြစ်များအလယ်၌ နေလျက်၊ ငါ့မြစ်ကို ငါပိုင်၏။ ငါ့အဘို့ ငါဖန်ဆင်းပြီဟု ဆိုတတ်သော မိကျောင်းကြီး၊ သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။– သင့်ပါးရိုးကို သံချိတ်နှင့်ချိတ်၍၊ သင့်မြစ်၌နေသော ငါးတို့ကို သင့်အကြေးတို့၌ ငါကပ်စေမည်။ သင့်မြစ်များအလယ်ထဲက သင့်ကိုငါနှုတ်၍၊ မြစ်၌ရှိသမျှသော ငါးတို့သည် သင့်အကြေးတို့၌ ကပ်ကြလိမ့်မည်။– သင်နှင့် သင့်မြစ်၌ရှိသမျှသော ငါးတို့ကို တောဌ ငါပစ်ထားမည်။ လွင်ပြင်၌ကျ၍ နောက်တဖန် စုဝေးခြင်းကိုမပြုရ။ တောသားရဲများ၊ ဓိဃ်းကောင်းကင်ငှက်များ စားစရာဘို့ သင့်ကိုငါအပ်၏။– ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို အဲဂုတ္တုပြည်သားအပေါင်းတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် ဣသရေလအမျိုးဌဲ့ ကျူတောင်ဝေး ဖြစ်လေပြီ။– သင့်ကိုလက်နှင့်ကိုင်သောအခါ သင်သည် အကိုင်မခံ။ သူတို့ ပခုံးဆစ်ကို ဖြုတ်လေ၏။ သင်နှင့်ကိုယ်ကိုထောက်သောအခါ သင်သည်ကျိုး၍ သူတို့ခါးကို နာစေ၏။

သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သင့်အပေါ်သို့ ထားကိုဆောင်ခဲ့၍ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ဖြတ်သဖြင့်၊– အဲဂုတ္တုပြည်သည် လူဆိတ်ညံလျက်၊ ပျက်စီးလျက်ရှိသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရလိမ့်မည်။ သင်က၊ ငါ့မြစ်ကိုငါပိုင်၏။ ငါဖန်ဆင်းပြီဟု ဆိုမိသောကြောင့်၊– သင်နှင့် သင့်မြစ်တဘက်၌ ငါနေ၏။ အဲဂုတ္တုပြည်ကို မိဂဒေါလမှစ၍ သုဏေးမြို့တိုင်

To Contents

အောင်ငင်း၊ အဲသယောပိပြည် စွန်း တိုင်အောင်
၁၁ ငင်း၊ ထားနှင့်ဖျက်ဆီး၍ ဆိတ်ညံစေမည်။– အ
နှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး လူရှောက်၍မသွားရ။ တိ
ရစ္ဆာန်လည်း ရှောက်၍မသွားရ။ အဘယ်သူမျှ မ
၁၂ နေရ။– ပျက်စီးသောပြည်တို့တွင် အဲဂုတ္တုပြည်
ကို ငါဖျက်ဆီးမည်။ လူဆိတ်ညံသောမြို့တို့တွင်
အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး အဲဂုတ္တုမြို့တို့သည်
ပျက်စီးလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ အဲဂုတ္တုလူတို့ကို
အဝိုင်းဝိုင်း အပြည်ပြည်တို့သို့ ငါကွဲပြား ပြန့်
လွင့်စေမည်။
၁၃ သို့ရာတွင်၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ အနှစ်လေးဆယ်စေ့သောအခါ၊ ကွဲ
ပြားလျက်နေရသော လူမျိုးတို့မှ အဲဂုတ္တုလူတို့
၁၄ ကို ငါခေါ်၍ စုဝေးစေမည်။– သိမ်းသွားခြင်းကို
ခံရသော အဲဂုတ္တုလူတို့ကို ငါတဖန်ဆောင်ခဲ့၍
သူတို့နေရင်းပြည်၊ ပါသရုပြည်သို့ ပြန်စေမည်။
၁၅ ထိုပြည်၌ ယုတ်သောနိုင်ငံ ဖြစ်ရလိမ့်မည်။– တ
ပါးသောလူမျိုးတို့ကို နောက်တဖန်အစိုးမရ။ နိုင်
ငံတကာတို့တွင် အယုတ်ဆုံးဖြစ်ရလိမ့်မည်။ တ
ပါးသောလူမျိုးတို့ကို နောက်တဖန် အစိုးမရစေ
၁၆ ခြင်းငှါ ငါရွတ်ချမည်။– ဣသရေလအမျိုးသား
တို့သည် ထိုပြည်သားတို့ကို မြော်လင့်၍ မိမိတို့
အပြစ်ကို ငါအောက်မေ့စေသဖြင့်၊ နောက်တဖန်
ထိုပြည်သည် သူတို့ခိုလှုံရာ မဖြစ်ရာ။ ငါသည်
ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၇ သက္ကရာဇ် နှစ်ဆယ်ခုနစ်ခု၊ ပဌမလ တရက်နေ့
တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်
၁၈ ငါဆီသို့ရောက်လာ၍။– အချင်းလူသား၊ ဗာဗု
လုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည်၊ သူ၏စစ်သူ
ရဲတို့ကို တုရုမြို့တဘက်၌ များစွာသောအမှုကို
ဆောင်ရွက်စေပြီ။ စစ်သူရဲတိုင်း ခေါင်းတုံးပြီ။ ပ
ခုံးလည်း ပွန်းပြီ။ သို့ရာတွင်၊ ရှင်ဘုရင်နှင့် စစ်သူ
ရဲတို့သည် တုရုမြို့တဘက်၌ အမှုဆောင်ရွက်ခ
၁၉ ကို ထိုမြို့တွင် မခံရကြ။– သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရ
ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ဗာ
ဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာအား ငါပေးမည်။
ထိုမင်းသည် ပြည်သား အလုံးအရင်းကိုငင်း၊
လက်ရဥစ္စာ အမျိုးမျိုးကိုငင်း၊ သိမ်းယူပြီးလျှင်၊
၂၀ မိမိစစ်သူရဲတို့ အခကို ဝေငှလိမ့်မည်။– ငါအမှုကို
ဆောင်ရွက်သောကြောင့်၊ တုရုမြို့တဘက်၌ အ
မှုဆောင်ရွက်ခဘို့ အဲဂုတ္တုပြည်ကို ငါပေးပြီ။–
၂၁ ထိုကာလ၌ ဣသရေလအမျိုး၏ ချိုကို ငါပေါက်
စေ၍၊ သူတို့အထဲမှာ သင်ဟောပြောရသော အ
ခွင့်ကို ငါပေးမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်
ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်
မူ၏။

၃၀

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ငါဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊
သင်သည်ပရောဖက်ပြုလျက်၊ အရှင်ထာဝရဘု
ရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ရောက်ရ
သောနေ့သည် အမင်္ဂလာရှိသည်ဟု အော်ဟစ်
၃ ကြလော့။– ထိုနေ့နီးပြီ။ ထာဝရဘုရား၏နေ့၊
မိုးသံးအုံ့သောနေ့၊ တပါးအမျိုးသားဘို့ ချိန်းချက်
၄ သောအချိန်နီးပြီ။– ထားဘေးသည် အဲဂုတ္တုပြည်
သို့ ရောက်သဖြင့်၊ သူရဲတို့သည် လဲ၍သေကြ
သောအခါ၊ အဲသယောပိပြည် သည် ပျပန်လိမ့်
မည်။ အလုံးအရင်းကိုပယ်ရှား၍ မူလအဖြစ်ကို
၅ ဖြိုဖျက်ကြလိမ့်မည်။– အဲသယောပိပြည် သား၊
ဖုတပြည်သား၊ လုဒပြည်သား၊ အမျိုးမစစ်သော
လူရိုသမျှ၊ ခုဘအမျိုးသား၊ မိဿဟာယဖွဲ့သော
ပြည်သားတို့သည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့နှင့်တ
၆ ကွ ထားဖြင့်လဲ၍ သေကြလိမ့်မည်။– အဲဂုတ္တု
ပြည်ကို ထောက်မသောသူတို့သည် လဲ၍သေ
ကြသဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုအစွမ်းသတ္တိ၏ ဂုဏ်အသရေ
သည် ဆုံးလိမ့်မည်။ မိဂဒေါလမြို့မှစ၍ သုဏေ
မြို့တိုင်အောင် အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့သည် ထား
ဖြင့်လဲ၍ သေကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘု
၇ ရား မိန့်တော်မူ၏။– ပျက်စီးသောပြည်တို့တွင်
ပျက်စီးလျက်ရှိကြ၍၊ လူဆိတ်ညံသောမြို့တို့
၈ တွင် အဲဂုတ္တုမြို့တို့သည် ပါဝင်ကြလိမ့်မည်။– ငါ
သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ မီးညှိ၍ ထိုပြည်ကို မစသ
မျှသော သူတို့သည်ပျက်စီးကြသောအခါ၊ ငါ
သည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်
၉ မည်။– ထိုအခါ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော အဲသယောပိ
ပြည် သားတို့ကို ကြောက်စေခြင်းငှါ၊ ငါစေလွှတ်
သောတမန်တို့သည် သင်္ဘောစီး၍ သွားကြသ
ဖြင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၏အချိန်၌ သူတို့သည်လည်း
အလွန်ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ရကြလိမ့်မည်။ ထို
အချိန်လည်းနီးပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၀ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာအားဖြင့် အဲ
၁၁ ဂုတ္တုပြည်၏ အလုံးအရင်းကို ငါဖြတ်မည်။– ထို
ရှင်ဘုရင်နှင့်တကွ သူ၏လူများ၊ ကြောက်မက်
ဘွယ်သောလူမျိုးများတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်ကို

To Contents

ဖျက်ဆီးခြင်းငှါလာ၍၊ ထားကိုင်လျက် တပြည်
၁၂ လုံးကို သူရဲတို့နှင့် ပြည့်စေကြလိမ့်မည်။– မြစ်
တို့ကို ငါခန်းခြောက်စေ၍၊ အမမှုလူတို့အား
ပြည်ကိုရောင်းလိုက်မည်။ တကျွန်းတနိုင်ငံသား
တို့လက်ဖြင့် ပြည်နှင့်တကွ ပြည်ဒွိပါသမျှကို ငါ
၁၃ ဖျက်ဆီးမည်။ ငါထာဝရဘုရားပြောပြီ။– အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရုပ်တုတို့
ကို ငါဖျက်ဆီး၍၊ နောဖပြည်၌ ဆင်းတုတို့ကို
လည်း ပယ်ဖြတ်မည်။ နောက်တဖန် အဲဂုတ္တုမင်း
မျိုး မရှိရ။ အဲဂုတ္တုပြည်သည် ကြောက်ရွံ့မည်အ
၁၄ ကြောင်းကို ငါပြုမည်။– ပါသရုပြည်ကို ငါဖျက်
မည်။ ဇောနမြို့ကိုလည်း မီးရှို့မည်။ နောမြို့ကို
၁၅ လည်း အပြစ်ဒဏ်စီရင်မည်။– အဲဂုတ္တုပြည်၏
အစွမ်းသတ္တိဖြစ်သော သိန်မြို့အပေါ်သို့ ငါသည်
အမျက်ကိုသွန်းလောင်း၍၊ နောမြို့သား အလုံး
၁၆ အရင်းကို ပယ်ဖြတ်မည်။– အဲဂုတ္တုပြည်၌ မီးညှို
၍ သိန်မြို့သည် တုန်လှုပ်ခြင်း၊ နောမြို့ရိုးသည်
ပြိုပေါက်ခြင်း၊ နောဖမြို့သည် နေ့အချိန်၌ပင်
၁၇ စစ်တိုက်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။– အာဝင်မြို့၊ ဖိ
ဗေသက်မြို့သား လုလင်တို့သည် ထားဖြင့်လဲ၍
သေကြသဖြင့်၊ မိန်းမတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို
၁၈ ခံရကြလိမ့်မည်။– တာပနက်မြို့၌ အဲဂုတ္တုလုံတံ
တို့ကို ငါချိုး၍၊ သူ့အစွမ်းသတ္တိ၏ဂုဏ်အသရေ
ဆုံးသောအခါ နေ့အချိန်၌ အလင်းကွယ်လိမ့်
မည်။ မိုဃ်းအုံ၍ ဖြိုသမီးတို့သည် သိမ်းသွား
၁၉ ခြင်းကိုခံရကြလိမ့်မည်။– ထိုသို့ အဲဂုတ္တုပြည်၌
ငါသည်အပြစ်ဒဏ်စီရင်၍၊ ထာဝရဘုရားဖြစ်
ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်
မူ၏။

၂၀ သက္ကရာဇ် တဆယ်တခု၊ ပဥမလ ခုနစ်ရက်
နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
၂၁ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊
အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင်ဖာရောမင်း၏ လက်ရုံးကို ငါ
ချိုးပြီ။ ဆေးကုု၍ မထုပ်ရ။ ထားကိုင်စေဘို့ ပက
တိခွန်အားရှိစေခြင်းငှါ အဝတ်နှင့် မစည်းရ။–
၂၂ ဤအမှုခွဲ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ ငါသည် အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖာရောမင်းတ
ဘက်၌နေသဖြင့်၊ သူ၏လက်ရုံးတည်းဟူသော၊
ခိုင်မာသောလက်ရုံးနှင့် အရင်ချိုးသောလက်ရုံး
၂၃ ကို ငါချိုး၍ ထားကို သူ့လက်မှကျစေမည်။– အဲ
ဂုတ္တုလူတို့ကို အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့တွင်
၂၄ ကွဲပြားပြန့်လွင့်စေမည်။– ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ကို
ငါခိုင်မာစေ၍၊ ငါ့ထားကို သူ့လက်၌ အပ်မည်။
ဖာရောမင်း၏ လက်ရုံးတို့ကို ငါချိုးသဖြင့်၊ သူ
သည် အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသောသူ အော်ဟစ်
သကဲ့သို့၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်ရှေ့မှာ အော်ဟစ်ရ
၂၅ လိမ့်မည်။– ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏လက်ရုံးတို့ကို
ငါခိုင်မာစေမည်။ ဖာရောဘုရင်၏လက်မူကား၊
အောက်သို့ကျလိမ့်မည်။ ငါ့ထားကို ဗာဗုလုန်ရှင်
ဘုရင်လက်၌ ငါအပ်၍၊ သူသည် အဲဂုတ္တုပြည်ကို
ထိုထားနှင့်ခုတ်သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘု
ရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ သိရကြလိမ့်မည်။–
၂၆ ထိုသို့ အဲဂုတ္တုလူတို့ကို အတိုင်းတိုင်းအပြည်
ပြည်တို့၌ ငါကွဲပြားပြန့်လွင့်စေမည်။ ငါသည်
ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်
မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁

၁ သက္ကရာဇ် တဆယ်တခု၊ တတိယလ တ
ရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊
သင်သည် အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖာရောမင်းနှင့် သူ
၏အလုံးအရင်းအားဟောပြောရမည်မှာ၊ သင်
သည် ဘုန်းတန်ခိုးကြီး၍ အဘယ်သူနှင့် တူသ
၃ နည်း။– အာရှရိလူသည် အဆင်းလှ၍ လွှမ်းမိုး
သောအကိုင်း၊ မြင့်သောအရပ်၊ ထူထပ်သော အ
ခက်အလက်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော ထိပ်ဖျားရှိသော
၄ လေဗနုန်အာရဇ်ပင်ဖြစ်၏။– မြစ်ရေ၏ကျေးဇူး
ကြောင့် ကြီးမားခြင်း၊ နက်နဲသောရေ၏ကျေးဇူး
ကြောင့် အရပ်မြင့်ခြင်းရှိ၏။ သူစိုက်ရာ အရပ်
ရပ်တို့၌ ရေစီး၍၊ ခပ်သိမ်းသော တောပင်ရှိရာ
၅ သို့ မြစ်ရေသည် နှံပြားလေ၏။– ထိုသို့သောအား
ဖြင့် တောသစ်ပင်တကာတို့ထက် အရပ်မြင့်လေ
၏။ တိုးပွါးသောအခါ ရေများသောကြောင့် အ
ကိုင်းအခက်များပြား၍၊ အလက်တို့သည် ရှည်
၆ လျားကြ၏။– မိုဃ်းကောင်းကင် ငှက်အပေါင်း
တို့သည် အကိုင်းအခက်တို့၌ အသိုက်လုပ်ကြ
၏။ တောတိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့သည် အကိုင်းအ
ခက်တို့ အောက်၌သာ ဘွားကြ၏။ ထိုအပင်၏
အရိပ်၌ ကြီးမားသော လူမျိုးအပေါင်းတို့သည်
၇ နေကြ၏။– ထိုသို့ ရေများသောအရပ်၌ အမြစ်စွဲ
သောကြောင့်၊ ကြီးမြင့်၍ အခက်အလက်ရှည်
၈ လျားသဖြင့် လှသောအဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။– ဘု
ရားသခင်၏ဥယျာဉ်တော်၌ အာရဇ်ပင်တို့သည်
ထိုအပင်ကို မကွယ်နိုင်။ ထင်းရူးပင်နှင့် အာရမုန်
ပင်တို့သည် ထိုသို့သော အကိုင်းအခက်နှင့် မ
ပြည့်စုံကြ။ ဘုရားသခင်၏ဥယျာဉ်တော်၌ သစ်

To Contents

၉ ပင်တပင်မျှ ထိုအပင်ကဲ့သို့ အဆင်းမလှ။– ဧဒင်
အရပ်၊ ဘုရားသခင်၏ဥယျာဉ်တော်၌ ရှိသမျှ
သော သစ်ပင်တို့သည် ထိုအပင်ကို ငြူစူသည်
တိုင်အောင်၊ အခက်အလက် များပြားသောအား
ဖြင့် သူ၏အဆင်းကို ငါလှစေ၏။
၁၀ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ ထိုအာရဇ်ပင်သည် အရပ်မြင့်လျက်၊ ထူ
ထပ်သော အခက်အလက်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော မိ
မိထိပ်ဖျားကို ချီးမြှောက်လျက်၊ စိတ်လည်းမြင့်
၁၁ ၍ ငါကြွားလျက်ရှိသောကြောင့်၊– လူမျိုးတို့တွင်
တန်ခိုးကြီး၍ သူ့ကိုကျပ်တည်းစွာ စီရင်သောသူ
၏လက်သို့ ငါအပ်လေပြီ။ သူပြုသော အဓမ္မအမှု
၁၂ ကြောင့် နှင်ထုတ်လေပြီ။– ကြောက်မက်ဘွယ်
သော တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် သူ့ကိုခုတ်
လဲ၍ ပစ်ထားကြပြီ။ အကိုင်းအခက်တို့သည်
တောင်ပေါ်နှင့် ချိုင့်ထဲမှာကျ၍ တပြည်လုံး မြစ်
နားမှာ ကျိုးပဲ့လျက်နေကြ၏။ မြေကြီးသားအ
ပေါင်းတို့သည် သူ့အရိပ်ထဲကထွက်၍ သူ့ကိုစွန့်
၁၃ သွားကြ၏။– မိုးပင်ကောင်းကင်ငှက်နှင့် တော
တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့သည် ကျိုးပဲ့သော အကိုင်း
၁၄ အခက်တို့အပေါ်မှာ နေရကြ၏။– အကြောင်းမူ
ကား၊ ရေနားမှာရှိသမျှသော သစ်ပင်တို့တွင် တ
ပင်မျှ အရပ်မြင့်သောကြောင့် မဝါကြွား။ ထူထပ်
သော အခက်အလက်တို့တွင် မိမိထိပ်ဖျားကို မ
ချီးမြှောက်မည်အကြောင်း၊ ရေကိုသောက်သမျှ
သော အပင်တပင်မျှ အရပ်မြင့်လျက် မပြိုင်ဝံ့
မည်အကြောင်းတည်း။ ထိုအပင်အပေါင်းတို့
သည် မြေတွင်းထဲသို့ဆင်းတတ်သော လူသား
တို့နှင့်အတူ သေခြင်းသို့ငင်း၊ မြေအောက်အရပ်
၁၅ သို့ငင်း ရောက်စေခြင်းငှါ ငါအပ်လေပြီ။– အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူသည် မ
ရဏာနိုင်ငံထဲသို့ဆင်းသွားသောနေ့၌ နက်နဲ
သောအရပ်ကို သူ့အတွို့ မသာအဝတ်နှင့် ငါဖုံး
လွှမ်း၏။ လှိုင်းတံပိုးတို့ကို ငါကန့်ကွက်၍ ကြီး
စွာသောရေကို ချုပ်ထား၏။ လေဗနုန်တောင်ကို
သူ့အဘို့ မသာအဝတ်ကို ဝတ်စေ၍၊ တောသစ်
၁၆ ပင်အပေါင်းတို့သည် စိတ်ပျက်ကြ၏။– မြေတွင်း
ထဲသို့ ဆင်းသွားသောသူတို့နှင့်အတူ သူ့ကို မရ
ဏာနိုင်ငံထဲသို့ ငါနှိမ့်ချသောအခါ၊ နှိမ့်ချသံအား
ဖြင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို ငါတုန်လှုပ်စေ၏။ ဧဒင်
သစ်ပင်ရှိသမျှတို့နှင့် အကောင်းဆုံး၊ အမြတ်ဆုံး
သော လေဗနုန်သစ်ပင်မှစ၍၊ ရေကိုသောက်သ
မျှသော သစ်ပင်တို့သည် မြေအောက်အရပ်တို့၌
၁၇ သက်သာခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။– ထိုသူနှင့်တကွ
သူလက်ရုံးဖြစ်၍၊ လူမျိုးတို့တွင် သူ့အရိပ်ကို ခို
သောသူတို့သည် ထားဖြင့် အသေခံရသော သူ
တို့နေရာ၊ မရဏာနိုင်ငံထဲသို့ လိုက်သွားကြ၏။–
၁၈ သင်သည် ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်အားဖြင့် အ
ဘယ်မည်သော ဧဒင်သစ်ပင်နှင့် တူသနည်း။
သင်သည် ဧဒင်သစ်ပင်တို့နှင့်အတူ မြေအောက်
အရပ်သို့ နှိမ့်ချခြင်းကိုခံရမည်။ အရေဖျားလှီး
ခြင်းကို မခံသောလူ၊ ထားဖြင့်အသေခံရသော
သူတို့နှင့်အတူ လဲ၍နေရမည်။ ထိုသို့ ဖာရောဘု
ရင်နှင့် သူ့အလုံးအရင်းရှိသမျှတို့သည်ဖြစ်ရကြ
မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၂

၁ သက္ကရာဇ် တဆယ်နှစ်ခု၊ ဒွါဒသမလ တရက်
နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊
သင်သည် အဲဂုတ္တုရှင်ဘုရင် ဖာရောမင်းအတွက်
မြည်တမ်းခြင်းကိုပြု၍ ပြောဆိုရမည်မှာ၊ သင်
သည် လူမျိုးတို့တွင် ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အိုင်
၌နေသော မိကျောင်းကဲ့သို့လည်းဖြစ်၍၊ မြစ်တို့
ကို ကူးသွားလျက်၊ ခြေဖြင့် ရေကိုလှုပ်ရှားလျက်
၃ မြစ်ရေကို နောက်စေ၏။– အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူမျိုးများစုဝေးလျက်၊ ငါ
သည် ပိုက်ကွန်နှင့် သင့်ကိုအုပ်မိ၍၊ သူတို့သည်
ပိုက်ကွန်နှင့်တကွ သင့်ကို ဆွဲယူကြလိမ့်မည်။–
၄ ငါသည် သင့်ကို ကုန်းပေါ်မှာတင်၍ လွင်ပြင်၌
ပစ်ထားမည်။ မိုးယံကောင်းကင်ငှက်အပေါင်းတို့
ကို သင့်အပေါ်မှာ နားစေမည်။ မြေသားအပေါင်း
၅ တို့ကို ဝစွာကျွေးမည်။– သင့်အသားကို တောင်
တို့အပေါ်၌ ငါခင်းမည်။ ချိုင့်တို့ကို သင့်ကိုယ်နှင့်
၆ ပြည့်စေမည်။– သင်မှယိုသော အသွေးဖြင့် မြေ
ကိုတောင်ထိပ်တိုင်အောင် စိုစေမည်။ မြစ်တို့
၇ သည် သင့်အသွေးနှင့် ပြည့်ကြလိမ့်မည်။– သင့်
ကို ငါဆုံးစေသောအခါ မိုးယံကောင်းကင်ကို ငါ
ဖုံးလွှမ်း၍ ကြယ်တို့ကို မှိုက်စေမည်။ နေကိုမိုးယံ
အုံစေ၍ လသည်လည်း အလင်းကို မပေးရ။–
၈ သင့်အထက်၊ မိုးယံကောင်းကင်၌ ထွန်းလင်း
သောအလင်းအိမ် အလုံးစုံတို့ကို မှိုက်စေ၍၊ သင့်
၉ ပြည်ကို မှောင်မိုက်နှင့် ဖုံးလွှမ်းမည်။– သင်မသိ
ဘူးသော အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့တွင် သင်
ပျက်စီးခြင်းအကြောင်းကို ငါကြားစေသောအခါ၊
၁၀ လူမျိုးများတို့ကို စိတ်ပူပန်စေမည်။– အကယ်
စင်စစ် သင့်အမှုကြောင့် လူမျိုးများတို့ကို ငါမိန်း

To Contents

မောတွေဝေစေမည်။ ငါသည် ရှင်ဘုရင်တို့ရှေ့မှာ ထားနှင့်ရွယ်သောအခါ၊ သူတို့သည် သင့်အမှုကြောင့် အလွန်ထိတ်လန့်ကြလိမ့်မည်။ သင်ဆုံးရှုံးသောနေ့၌ သူတို့သည် အသီးအသီး မိမိတို့အသက်ကြောင့် ခဏခဏ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင်၏ထားသည် သင့်အပေါ်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။– ခွန်အားကြီးသောသူ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော လူမျိုးအပေါင်းတို့ဖြင့် သင်၏အလုံးအရင်းကို ငါလဲစေမည်။ သူတို့သည် အဲဂုတ္တုမာနကို နှိမ့်ချ၍၊ ပြည်သားအလုံးအရင်းရှိသမျှ ကို ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။– များစွာသော ရေအနားမှာ ကျက်စားသမျှသော တိရစ္ဆာန်တို့ကို လည်း ငါပယ်ရှင်းမည်။ နောက်တဖန် လူခြေနှင့် တိရစ္ဆာန်ခြေသည် ထိုရေကို မနောက်စေရ။– ထို ရေကို ငါကြည်စေ၍ မြစ်ရေသည် ဆီကဲ့သို့ စီး စေမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–

၁၅ ငါသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ ဥစ္စာရှိသမျှကို ကုန်စေခြင်း၄၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့ကို ဒဏ်ခတ်သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။–

၁၆ ဤရွေ့ကား၊ အဲဂုတ္တုပြည်အတွက် ပြုရသော မြည်တမ်းခြင်းတည်း။ အမျိုးမျိုးသော သတ္တိသမီးတို့သည်လည်း မြည်တမ်း၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် ပြည်သား အလုံးအရင်းရှိသမျှတို့အတွက် မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ သက္ကရာဇ် တဆယ်နှစ်ခု၊ ပဋမလ တဆယ်ငါးရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊ အဲဂုတ္တုပြည်သားအလုံးအရင်းအတွက် မြည်တမ်းခြင်းကို ပြုလော့။ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသွားသော သူတို့နေရာ မြေအောက်အရပ်သို့ တိုင်အောင်၊ ကျော်စောသောလူမျိုး သတ္တိသမီးတို့နှင့်တကွ နှိမ့်ချလျက် ဩက်ဆိုရမည်မှာ၊–

၁၉ သင်သည် သူတပါးထက်သာ၍ လှသလော။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူတို့နှင့်အတူ ဆင်း သက်၍ နေရာကျလော့။– ထားဘေးဌ် အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ထားဖြင့်သေသော သူတို့နှင့်အတူ လဲ၍သေရသောကြောင့်၊ သူကိုယ်တိုင်မှစ၍ သူ၏ လူအလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့ကို ဆွဲကြလော့။–

၂၁ ခွန်အားအကြီးဆုံးသော သူရဲတို့သည် မရဏာနိုင်ငံထဲက သူနှင့် သူ၏အခြံအရံတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်း ဆင်းသွားကြပြီ။ ထားနှင့်သေ၍၊ အရေဖျားလှီးခြင်းမခံသောအဖြစ်၌ လဲနေလျက်ရှိကြ၏။– ထိုအရပ်၌ အာရှုရန်နှင့် သူ၏လူအလုံးအရင်းအပေါင်းလည်း ရှိကြ၏။ သူတို့သည် ထားဖြင့်သေ၍ လဲနေလျက်၊ ပတ်လည်အရပ်ရပ်တို့၌ သူတို့သချိုင်း များရှိကြ၏။– ထိုသချိုင်းတွင်းတို့သည် ဥမင်အတွင်းအနားမှာ စီလျက်၊ မင်းသချိုင်း၌ ပတ်လည်ခြံရံလျက်ရှိကြ၏။ အသက်ရှင်သော သူတို့၏နေရာ၌ သူတပါးကို ကြောက်စေတတ်သောသူ ဖြစ်သော်လည်း၊ ထိုသူရှိသမျှတို့သည် ထားဖြင့်သေ၍ လဲနေကြ၏။– ထိုအရပ်၌ ဧလံနှင့် သူ၏ သချိုင်းပတ်လည်၌ သူ၏လူအလုံးအရင်းရှိသမျှတို့သည် ထားဖြင့်သေ၍ လဲလျက်ရှိကြ၏။ အသက်ရှင်သော သူတို့၏နေရာ၌ သူတပါးကို ကြောက်စေတတ်သော်လည်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူဖြစ်၍ မြေအောက်အရပ်သို့ ဆင်းသွားရသဖြင့်၊ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသွားသော သူတို့နှင့်အတူ၊ အရှက်ကွဲလျက် သေသော သူတို့နှင့်အတူ နေရာကျကြ၏။– မိမိအလုံးအရင်းနှင့်အိပ်၍ သူတို့ သချိုင်းတွင်းတို့သည် ပတ်လည်၌ ရှိကြ၏။ ထိုသူရှိသမျှတို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူဖြစ်၍ ထားဖြင့်သေကြ၏။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌ သူတပါးကို ကြောက်စေတတ်သော်လည်း၊ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသွားသော သူတို့နှင့်အတူ အရှက်ကွဲသဖြင့်၊ သေသောသူတို့နှင့် အတူ နေရာကျကြ၏။– ထိုအရပ်၌ မိမိအလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့နှင့်အတူ မေရုက်လည်းရှိ၏။ တုဗလလည်းရှိ၏။ သချိုင်းတွင်းတို့သည် ပတ်လည်၌ ရှိကြ၏။ အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌ သူတပါးကို ကြောက်စေတတ်သော်လည်း၊ ထိုသူရှိသမျှတို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူဖြစ်၍ ထားဖြင့် သေလျက်နေကြ၏။– သူတို့သည် ရှေးကာလ၌ လဲ၍သေသော၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော လူကြီးတို့နှင့် အတူအိပ်၍ နေရကြလိမ့်မည် မဟုတ်လော။ ထိုလူကြီးတို့သည် အသက်ရှင်သောသူတို့၏နေရာ၌ လူကြီးတို့ကို ကြောက်စေတတ်သော်လည်း၊ စစ်တိုက်လက်နက်ပါလျက် မရဏာနိုင်ငံထဲသို့ ဆင်းသွား၍၊ မိမိထားကို မိမိခေါင်းအောက်မှာ ထားလျက်၊ မိမိတို့အရိုးပေါ်မှာ မိမိတို့အပြစ် တည်လျက်ရှိကြ၏။– သင်

To Contents

သည်လည်း၊ အရေဖျားလိုးခြင်းကိုမခံသော လူ
တို့အလယ်၌ ကျိုးပျက်၍၊ ထားဖြင့်သေသော သူ
၂၉ တို့နှင့်အတူ လဲလျက်နေရလိမ့်မည်။– ထိုအရပ်
၌ ဇဒုံလည်းရှိ၏။ ဇဒုံရှင်ဘုရင်နှင့် မျှူးတော်မတ်
တော်တို့သည် မိမိတို့တန်ခိုးပါလျက်၊ ထားဖြင့်
သေသော သူတို့နှင့်အတူ နေရာကျ၍၊ အရေဖျား
လိုးခြင်းကို မခံသောလူ၊ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်း
၃၀ သွားသောသူတို့နှင့်အတူ အိပ်ရကြ၏။– ထိုအ
ရပ်၌ မြောက်ပြည်မင်း၊ ဇိဒုန်မင်းအပေါင်းတို့
သည် ရှိကြ၏။ ကိုယ်တန်ခိုးကို ရှက်လျက်၊
ထိတ်လန့်လျက် သေသောသူတို့နှင့်အတူ ဆင်း
သွားကြပြီ။ ထားဖြင့်သေသော သူတို့နှင့်အတူ
အရေဖျားလိုးခြင်းကို မခံသောလူဖြစ်၍ အိပ်ကြ
၏။ မြေတွင်းထဲသို့ ဆင်းသွားသောသူတို့နှင့်အ
၃၁ တူ အရှက်ကွဲလျက် နေကြ၏။– ဖာရောဘုရင်
သည် ထိုလူများတို့ကိုမြင်၍၊ ထားဖြင့်သေသော
မိမိလူအလုံးအရင်းရှိသမျှတို့ကြောင့် ပူပန်သော
စိတ်လျော့၍၊ ဖာရောဘုရင်နှင့် မိမိဗိုလ်ခြေအ
ပေါင်းတို့သည် သက်သာကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်
၃၂ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– အသက်ရှင်သော
သူတို့၏နေရာ၌ သူသည် သူတပါးတို့ကို ကြောက်
စေသောအခွင့်ကို ငါပေးသော်လည်း၊ ဖာရောဘု
ရင်နှင့် သူ၏လူအလုံးအရင်း ရှိသမျှတို့သည်
ထားဖြင့် သေသောသူတို့နှင့်အတူ အရေဖျားလိုး
ခြင်းကိုမခံသောလူတို့အလယ်၌ လဲ၍နေကြ
လိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၂

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊
သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့အား ဟောပြော၍ ဆင့်
ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည် တစုံတခုသောပြည်သို့ ထား
ဘေးရောက်စေသောအခါ၊ ပြည်သားတို့သည်
ပြည်သားတယောက်ကို ယူ၍ ကင်းစောင့်ထား
၃ ပြီးမှ၊– ထိုသူသည် ထားဘေးရောက်သည်ကို
မြင်လျက် တံပိုးမှုတ်၍ သတိပေးသော်လည်း၊–
၄ တစုံတယောက်သောသူသည် တံပိုးမှုတ်သံကို
ကြားလျက်နှင့် အမှုမထား၊ ထားဘေးရောက်၍
သူ၏အသက်ဆုံးလျှင်၊ ထိုသူသည် ကိုယ်အ
သက်ဆုံးသော အပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်ခံရမည်။–
၅ တံပိုးမှုတ်သံကိုကြား၍ အမှုမထားသောကြောင့်၊
ကိုယ်အသက်ဆုံးသောအပြစ်ကို ကိုယ်တိုင်ခံရ
မည်။ အမှုထားသောသူမူကား၊ ကိုယ်အသက်ကို
၆ ကယ်တင်လိမ့်မည်။– သို့မဟုတ် ကင်းစောင့်
ထားသောသူသည် ထားဘေးရောက်ကြောင်းကို
မြင်လျက် တံပိုးမမှုတ်၊ ပြည်သားတို့အား သတိ
မပေးသောကြောင့် ထားဘေးရောက်၍ တစုံတ
ယောက်သောသူ အသက်ဆုံးလျှင်၊ ထိုသူသည်
မိမိအပြစ်ကြောင့် အသက်ဆုံးသော်လည်း၊ သူ
၏အသက်ကို ကင်းစောင့်သောသူ၌ ငါတောင်း
၇ မည်။– ထိုအတူ၊ အချင်းလူသား၊ သင့်ကို ဣသ
ရေလအမျိုး၌ ကင်းစောင့်စေခြင်း၄ ငါခန့်ထား
သောကြောင့်၊ သင်သည် ငါ၏ နှုတ်ထွက်စကား
၈ ကို နာခံ၍ သူတို့ကို သတိပေးရမည်။– ငါသည်
လူဆိုးအား၊ အို လူဆိုး၊ အကယ်စင်စစ် သင်
သည် အသေခံရမည်ဟု ဆိုသောအခါ ဆိုးသော
သူကို သူ၏လမ်းမှ လွှဲစေခြင်း၄ သင်သည် သ
တိမပေးလျှင်၊ ထိုလူဆိုးသည် မိမိအပြစ်ကြောင့်
အသက်ဆုံးလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ သူ၏အသက်
၉ ကို သင်၌ငါတောင်းမည်။– သို့မဟုတ်၊ လူဆိုးကို
သူ၏လမ်းမှလွှဲစေခြင်း၄ သင်သည် သတိပေး၍
သူသည်မလွှဲဘဲနေလျှင်၊ မိမိအပြစ်ကြောင့် အ
သက်ဆုံးသော်လည်း၊ သင်သည် ကိုယ်အသက်
ကို ကယ်တင်ပြီ။
၁၀ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ ဣသရေလ အမျိုး
သားတို့အား ဟောပြောရမည်မှာ၊ ငါတို့သည်
ကိုယ်ပြုမိသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ခံရသဖြင့်
အားလျော့သည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သို့ အသက်ရှင်
၁၁ နိုင်ပါမည်နည်းဟု သင်တို့ဆိုကြသော်၊– အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်
ရှင်သည်အတိုင်း၊ ဆိုးသောသူသည် အသေခံ
ခြင်းအမှုကို ငါနှစ်သက်သည် မဟုတ်။ ဆိုးသော
သူသည် မိမိဆိုးသောလမ်းမှလွှဲ၍ အသက်ရှင်
ခြင်းအမှုကိုသာ ငါနှစ်သက်၏။ အို ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့ပိုက်သော လမ်းဆိုးမှ လွှဲ
ကြလော့။ လွှဲကြလော့။ အဘယ်ကြောင့် အသေ
၁၂ ခံလိုကြသနည်း။– သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊
သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့အား ဟောပြောရမည်
မှာ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဖောက်ပြန်လျှင်၊
အရင်ဖြောင့်မတ်ခြင်းအမှုသည် သူ့ကို ကယ်
တင်ရမည်မဟုတ်။ ဆိုးသောသူသည် ဆိုးသော
အမှုကိုရှောင်လျှင်၊ အရင်ဆိုးသောအမှုကြောင့်
ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရမည်မဟုတ်။ ဖြောင့်
မတ်သောသူသည် ပြစ်မှားသောနေ့၌ အသက်
၁၃ ရှင်ရသောအခွင့် မရှိရ။– ဖြောင့်မတ်သောသူ
သည် စင်စစ် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်ဟု ငါဆို
သော်လည်း၊ သူသည် မိမိဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ကိုး

To Contents

စား၍ ဒုစရိုက်ကိုပြုမိလျှင်၊ အရင်ဖြောင့်မတ်
ခြင်းအမှု တစုံတခုကိုမျှ မအောက်မေ့ရ။ ပြုမိ
၁၄ သော ဒုစရိုက်ကြောင့် အသေခံရလိမ့်မည်။– တ
ဖန်ဆိုးသောသူအား သင်သည် စင်စစ်အသေခံရ
လိမ့်မည်ဟု ငါဆိုသော်လည်း၊ ထိုသူသည် မိမိဒု
စရိုက်ကိုရှောင်၍၊ တရားသောအမှု၊ ဖြောင့်မတ်
၁၅ သောအမှုကို ပြုလျက်၊– ပေါင်ထားသောဥစ္စာကို
မသိုထား၊ လုယူသောဥစ္စာကို ပြန်ပေးလျက်၊ အ
ဓမ္မအမှုကို မပြုဘဲ အသက်ရှင်ရာ ပညတ်တရား
လမ်းသို့ လိုက်လျှင်၊ အသေမခံရဘဲ စင်စစ်အ
၁၆ သက်ရှင်ရလိမ့်မည်။– ပြုမိသော ဒုစရိုက်အပြစ်
တစုံတခုကိုမျှ သူ၌မတင်။ တရားသောအမှု၊
ဖြောင့်မတ်သောအမှုကို ပြုသောကြောင့် စင်စစ်
၁၇ အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။– သို့သော်လည်း၊ သင်၏
အမျိုးသားချင်းတို့က၊ ထာဝရဘုရား စီရင်ချက်မ
ဖြောင့်ဟု ဆိုကြသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့စီရင်ချက် မ
၁၈ ဖြောင့်ပါတကား။– ဖြောင့်မတ်သောသူသည် မိ
မိဖြောင့်မတ်ခြင်းကို စွန့်၍ ဒုစရိုက်ကိုပြုမိလျှင်၊
ထိုဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် အသေခံရလိမ့်မည်။–
၁၉ ဆိုးသောသူမူကား၊ မိမိဒုစရိုက်ကို ရှောင်၍ တ
ရားသောအမှု၊ ဖြောင့်မတ်သောအမှုကို ပြုမိ
လျှင်၊ ထိုအမှုကြောင့် အသက်ရှင်ရလိမ့်မည်။–
၂၀ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား စီရင်
ချက်မဖြောင့်ဟု ဆိုကြသည်တကား။ အို ဣသ
ရေလအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့အသီးအသီး ပြုကြ
သည်အတိုင်း ငါစီရင်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ သိမ်းသွားရာ သက္ကရာဇ်တဆယ်နှစ်ခု၊ ဒသမ
လ ငါးရက်နေ့တွင်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှ ပြေး၍
လွတ်သော သူတယောက်သည် ငါ့ထံသို့ရောက်
လာ၍၊ မြို့ကိုလုပ်ကြံပြီဟု သိတင်းကြားပြော
၂၂ ၏။– ထိုသူမရောက်မီ ညဦးမှစ၍ သူရောက်
သော နံနက်အချိန်တိုင်အောင်၊ ထာဝရဘုရား
သည် လက်တော်ကို ငါ့အပေါ်၌တင်၍ ငါ့နှုတ်ကို
ဖွင့်တော်မူသဖြင့်၊ ငါသည် စကားမပြောဘဲ နေရ
၂၃ သောအချိန်လွန်၍ ဟောပြောရ၏။– ထိုအခါ
ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့
၂၄ ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊ ဣက်စီးသော ဣ
သရေလပြည်၌ နေသေးသောသူတို့က၊ အာဗြဟံ
သည် လူတဦးတည်း ဖြစ်သော်လည်း ဤပြည်
ကို အမွေခံရ၏။ ငါတို့မူကား အများဖြစ်ကြ၏။
ငါတို့အမွေခံစရာဘို့ ပေးတော်မူပြီဟု ဆိုကြ
၂၅ သော်၊– သင်သည် အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်
တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် အသွေး
နှင့်တကွ အမဲသားကိုစားလျက်၊ ရုပ်တုတို့ကို ဖူး
မြော်လျက်၊ လူအသက်ကိုလည်း သတ်လျက်နှင့်
၂၆ ပင်၊ ဤပြည်ကို ပိုင်ရကြမည်လော။– ထားကို ခို
လုံလျက်၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်သောအမှုကို ပြုလျက်၊
အိမ်နီးချင်းမယားကို ဖြစ်မှားလျက်နှင့်ပင်၊ ဤ
၂၇ ပြည်ကို ပိုင်ရကြမည်လော။– တဖန် အရှင်ထာဝ
ရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါအ
သက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ ပျက်စီးသော အရပ်၌နေ
သော သူတို့သည် ထားဖြင့်လဲ၍ သေရကြလိမ့်
မည်။ လွင်ပြင်၌ရှိသော သူတို့ကို ငါသည်သားရဲ၌
အပ်၍ ကိုက်စားစေမည်။ ရဲတိုက်၌မင်း၌ရှိသော
သူတို့သည် ကာလနာနှင့် သေရကြလိမ့်မည်။–
၂၈ တပြည်လုံးကို ငါသုတသင်ပယ်ရှင်းသဖြင့်၊ သူအ
စွမ်းသတ္တိ၏ဂုဏ်အသရေကုန်၍၊ အဘယ်သူမျှ မ
ရှောက်မသွားရအောင်၊ ဣသရေလတောင်တို့
၂၉ သည် လူဆိတ်သုံ့လျက် ရှိရကြလိမ့်မည်။– ပြည်
သားတို့သည် ပြုမိသော စက်ဆုပ်ဘွယ်အမှု အ
လုံးစုံတို့ကြောင့်၊ ထိုပြည်ကို ငါသုတ်သင် ပယ်
ရှင်းသောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်
ကြောင်းကို သူတို့ သိရကြလိမ့်မည်။

၃၀ ထိုမှတပါး၊ အချင်းလူသား၊ သင်၏အမျိုး
သားချင်းတို့က၊ ငါတို့သွားကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘု
ရားသည် အဘယ်သို့ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်
ကို ကြားကြကုန်အံ့ဟု၊ ထရံနား၊ အိမ်တံခါးနား
မှာ သင့်ကိုရည်မှတ်၍ တယောက်ကိုတယောက်
၃၁ ပြောတတ်ကြ၏။– ငါ၏လူကဲ့သို့ သင့်ထံသို့လာ
၍၊ ငါ၏လူကဲ့သို့ သင့်ရှေ့မှာထိုင်လျက်၊ သင်၏
စကားကို ကြားသော်လည်း၊ နားမထောင်ဘဲနေ
ကြ၏။ အလွန်ချစ်ဘွယ်သောလက္ခဏာကို နှုတ်
နှင့်ပြသော်လည်း၊ စိတ်နလုံးမူကား လောဘီ
၃၂ ဥစ္စာကို စွဲလမ်းလျက်ရှိ၏။– သင်၏စကားသည်၊
ကောင်းမွန်စွာတီး၍ သာယာသောအသံနှင့်
ပြည့်စုံသောသူဆိုသော၊ နှစ်သက်ဘွယ်သော သီ
ချင်းကဲ့သို့ သူတို့၌ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ကြားရ
၃၃ သော်လည်း နားမထောင်တတ်ကြ။– သို့ရာတွင်၊
အမှုရောက်လိမ့်မည်။ အမှုရောက်သောအခါ သူ
တို့တွင်ပရောဖက်ရှိဘူးသည်ကို သူတို့သိရကြ
လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၄

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊
သင်သည် ဣသရေလအမျိုး သိုးထိန်းတို့တ
ဘက်၌ ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောလျက်၊ သိုး

To Contents

ထိန်းတို့အား အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကားကိုဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ကိုယ်ကိုသာကျွေးမွေးသော ငှာသရေလအမျိုး သိုးထိန်းတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သိုးထိန်းသည် သိုးတို့ကို မကျွေးမွေးရသလော။– သင်တို့သည် သိုးနို့ကို စားကြ၏။ သိုးမွေးကိုဝတ်ကြ၏။ ဆူဖြိုးသောသိုးတို့ကိုလည်း သတ်ကြ၏။ သို့ရာတွင်၊ သိုးတို့ကို မကျွေးမွေးပါတကား။– အားနည်းသောသိုးကို မ မစကြ၊ နာသောသိုးကို ဆေးမကုကြ၊ အရိုးကျိုးသောသိုးကို အဝတ်နှင့်မစည်းကြ၊ သူတပါးနှင်သော သိုးကို လိုက်၍မဆောင်ခဲ့ကြ၊ ပျောက်သောသိုးကို မရှာကြ၊ အနိုင်အထက်ပြု၍ ကြမ်းတမ်းစွာ စီရင်ကြပြီ။– ထိန်းသောသူမရှိသောကြောင့် သိုးတို့သည် ကွဲပြားကြ၏။ ကွဲပြားလျက်နေသောအခါ ခပ်သိမ်းသော တောသားရဲစားစရာ ဖြစ်ကြ၏။– ငါသိုးတို့သည် တောင်များ၊ မြင့်သောကုန်းများ အပေါ်မှာလဲ၍ မြေတပြင်လုံးတွင် အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားပြန့်လွင့်လျက်နေ၍၊ အဘယ်သူမျှ မလိုက်မရှာကြ။– သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းသိုးထိန်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။– အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ သိုးထိန်းမရှိ၍ အဘယ်သိုးထိန်းမျှ ငါ့သိုးတို့ကိုမရှာ၊ သိုးထိန်းတို့သည် ငါ့သိုးတို့ကို မကျွေးမွေး၊ ကိုယ်ကိုသာကျွေးမွေးသဖြင့်၊ ငါ့သိုးတို့သည် လုယူရာ၊ ခပ်သိမ်းသော တောသားရဲစားစရာ ဖြစ်သောကြောင့်၊– အချင်းသိုးထိန်းတို့၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။– အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သိုးထိန်းတို့ တဘက်၌နေ၏။ ငါ့သိုးများကို သူတို့၌ငါတောင်း၍ သိုးထိန်းအရာကို နှုတ်မည်။ သိုးထိန်းတို့သည် နောက်တဖန် ကိုယ်ကို မကျွေးမွေးရကြ။ ငါ့သိုးများကို သူတို့ပစပ်မှငါနှုတ်၍ နောက်တဖန် မကိုက်မစားရကြ။

အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည်ကိုယ်တိုင်လိုက်၍ ငါ့သိုးတို့ကိုရှာမည်။– ကွဲပြားလျက်ရှိသော မိမိသိုးတို့တွင် သိုးထိန်းရောက်သောအခါ ကြိုးစား၍ရှာသကဲ့သို့၊ ငါသည်လည်း ငါ့သိုးတို့ကို ကြိုးစား၍ရှာမည်။ မိုးပန်းအုံ၍ မိုက်သောနေ့၌ သူတို့ကွဲပြားသော အရပ်ရပ်တို့က ငါနှုတ်ဆောင်မည်။– အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့က ခေါ်ခဲ့၍ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ သူတို့နေရင်းပြည်သို့ ပို့ဆောင်မည်။ ငှာသရေလတောင်တို့အပေါ်၊ မြစ်တို့အနား အစရှိသောနေရာအရပ်ရပ်တို့၌ ကျွေးမွေးမည်။– ကောင်းသောကျက်စားရာအရပ်၌ ကျွေးမွေးမည်။ မြင့်သောငှာသရေလတောင်တို့အပေါ်မှာ သူတို့ခြံရှိလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ငှာသရေလတောင်တို့အပေါ်မှာ ကောင်းသောခြံ၌အိပ်၍၊ ကြွေယ်ဝသော ကျက်စားရာ၌ ကျက်စားရကြလိမ့်မည်။– ငါသည် ငါ့သိုးများကို ကျွေးမွေးမည်။ အိပ်ရာကိုလည်း ငါပေးမည်။– ပျောက်သောသိုးကို ငါရှာမည်။ သူတပါးနှင်သောသိုးကို လိုက်၍ဆောင်ခဲ့မည်။ အရိုးကျိုးသော သိုးကို အဝတ်နှင့်စည်းမည်။ အားနည်းသော သိုးကို မစမည်။ ဆူဖြိုး၍ အားရှိသောသိုးကိုကား၊ တရားအတိုင်းကျွေးမွေး၍ ကွပ်မျက်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အို ငါ့သိုးတို့၊ တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးတို့ကိုငင်း၊ သိုးထီးနှင့် ဆိတ်ထီးတို့ကိုငင်း ငါပိုင်းခြားမည်။– သင်တို့သည် ကောင်းသော ကျက်စားရာအရပ်၌ စားသည်သာမက၊ ကျန်သောမြက်ပင်ကိုနင်းသော အမှုသည် သာမည်အမှုဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ကြသလော။ ကြည်သောရေကိုသောက်သည်သာမက၊ ကျန်သောရေကို ခြေနှင့် နောက်စေသောအမှုသည် သာမည်အမှုဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ကြသလော။– သင်တို့နှင်းသော မြက်ပင်ကိုငင်း၊ ခြေနှင့် နောက်စေသော ရေကိုငင်း ငါ့သိုးတို့သည် စားသောက်ရကြမည်လော။

သို့ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့အား အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဆူဖြိုးသော တိရစ္ဆာန်တို့နှင့် ပိန်ကြဲသောတိရစ္ဆာန်တို့ကို ငါသည် ကိုယ်တိုင်ပိုင်းခြားမည်။– သင်တို့သည် အားနည်းသောသိုးတို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေခြင်းငှါ နံပါးနှင့်ငင်း၊ ပခုံးနှင့်ငင်းတို့၍ ချိုနှင့်ခွေ့သောကြောင့်၊– ငါသည် ငါ့သိုးတို့ကို ကယ်တင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် နောက်တဖန် လုယူရာမဖြစ်ရကြ။ တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း ငါပိုင်းခြားမည်။– သိုးထိန်းတဦးကိုလည်း ငါခန့်ထား၍ သူသည် ကျွေးမွေးလိမ့်မည်။ ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်သည် သူတို့ကို ကျွေးမွေး၍ သိုးထိန်းလုပ်ရလိမ့်မည်။– ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့၏ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်။ ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်သည်လည်း သူတို့၏မင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရား ပြောပြီ။– သူတို့နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းပဋိညာဉ်ကို ငါဖွဲ့၍၊ ဆိုးသောသားရဲတို့ကို ထိုပြည်၌ ပယ်ဖြတ်မည်။ သူ

To Contents

တို့သည် လွင်ပြင်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေ၍ တောင်၌ အိပ်
၂၆ ပျော်ကြလိမ့်မည်။– သူတို့ကိုငင်း၊ ငါ၏တောင်
တော်ပတ်လည်၌ ရှိသော အရပ်တို့ကိုငင်း ငါ
ကောင်းကြီးပေး၍၊ အချိန်တန်လျှင် မိုးယံးကိုရွာ
စေသဖြင့်၊ ကောင်းကြီးမိုးယံးရေကျရလိမ့်မည်။–
၂၇ တောသစ်ပင်သည် အသီးကို သီးလိမ့်မည်။ မြေ
သည်လည်း အသီးအနှံကို ပေးလိမ့်မည်။ ပြည်
သားတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရကြလိမ့်မည်။ သူ
တို့ထမ်းသော ထမ်းဘိုးကြိုးကို ငါဖြတ်၍၊ အနိုင်
အထက်စေခိုင်းသော သူတို့လက်မှ ကယ်နှုတ်
သောအခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း
၂၈ ကို သိရကြလိမ့်မည်။– နောက်တဖန် တပါးအ
မျိုးသားတို့သည် မလုမယူရကြ။ ပြည်သားရဲတို့
သည်လည်း ကိုက်၍မစားရကြ။ အဘယ်သူမျှ မ
ကြောက်စေဘဲ၊ သူတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ နေရကြ
၂၉ လိမ့်မည်။– အသရေရှိသောဥယျာဉ်ကိုလည်း သူ
တို့အဘို့ ငါပြုစုမည်။ နောက်တဖန် ပြည်၌ အ
စာအာဟာရ ခေါင်းပါး၍၊ သူတို့သည် မွတ်သိပ်
ခြင်းကို မခံရကြ။ တပါးအမျိုးသားတို့၏ကဲ့ရဲ့
၃၀ ခြင်းကိုလည်း မခံရကြ။– သူတို့၏ဘုရားသခင်
ငါထာဝရဘုရားသည် သူတို့နှင့်အတူ ရှိကြောင်း
ကိုငင်း၊ ဣသရေလအမျိုးသား တည်းဟူသော
သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်ကြောင်းကိုငင်း သိရကြ
လိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၃၁ ၏။– ငါ၏ကျက်စားရာအရပ်၌ရှိသော ငါ့သိုးတို့၊
သင်တို့သည် လူဖြစ်ကြ၏။ ငါသည်လည်း သင်
တို့၏ဘုရားသခင် ဖြစ်သည်ဟု အရှင်ထာဝရဘု
ရား မိန့်တော်မူ၏။

၃၅

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊
သင်သည် စိရတောင်တဘက်၌ မျက်နှာထား၍
ပရောဖက်ပြုလျက်၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အ
၃ မိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊– အို စိရတောင်၊
သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။ သင့်ကို ငါတိုက်၍ သုတ်
၄ သင်ပယ်ရှင်းမည်။– သင်၏မြို့တို့ကို ငါဖျက်ဆီး
သဖြင့် သင်သည် လူဆိတ်ညံလျက် ရှိ၍၊ ငါသည်
ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရလိမ့်မည်။–
၅ သင်သည် အစဉ်ရန်ငြိုးဖွဲ့၍ ဣသရေလအမျိုး
သားတို့၌ အမှုရောက်သောကာလ၊ အပြစ်
ကြောင့် ခံရသောကာလအဆုံး၌၊ သူတို့အသက်
၆ ကို ထားနှင့် သတ်သောကြောင့်၊– အရှင်ထာဝရ
ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်
သည်အတိုင်း၊ အသက်သတ်ခြင်းအမှုကို သင်၌
ငါပြု၍၊ ထိုအမှုသည် သင့်ကိုလိုက်မည်။ အ
သက်သတ်ခြင်းအမှုကို သင်မမုန်းသောကြောင့်၊
၇ ထိုအမှုသည် သင့်ကိုလိုက်ရလိမ့်မည်။– ထိုသို့ စိ
ရတောင်ကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းသဖြင့် ထွက်
သွားသောသူ၊ ပြန်လာသောသူတို့ကို ပယ်ဖြတ်
၈ မည်။– သင်၏တောင်တို့ကိုလည်း သင်၏သူရဲ
အသေကောင်တို့နှင့် ငါပြည့်စေမည်။ သင့်နေရာ
ကုန်း၊ ချိုင့်၊ မြစ်နား၌ ထားဖြင့် အသေခံရသော
၉ သူတို့သည် ရှိကြလိမ့်မည်။– သင့်ကိုအစဉ်မ
ပြတ် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသဖြင့်၊ သင်၏မြို့တို့၌
အဘယ်သူမျှ မနေရ။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်
၁၀ ကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်။– သင်က၊ ဤ
တိုင်းပြည်နှစ်ပြည်ကို ငါတို့သည်သိမ်းရ၌ ပိုင်မည်
ဟု ထိုပြည်၌ ထာဝရဘုရားရှိလျက်နှင့် ဆိုမိ
၁၁ သောကြောင့်၊– အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ငါအသက်ရှင်သည်အတိုင်း၊ သင်
သည် သူတို့ကိုရန်ငြိုးဖွဲ့၍ ဒေါသစိတ်၊ ငြူစူ
သောစိတ် တိုက်တွန်းသည်နှင့်အညီ သင်၌ငါပြု
မည်။ သင့်ကို စီရင်သောအခါ သူတို့တွင် ငါထင်
၁၂ ရှားလိမ့်မည်။– သင်က၊ ဣသရေလတောင်တို့
သည် ပျက်စီး၍ ငါတို့စားစရာဘို့ ဖြစ်ကြ၏ဟု
ကဲ့ရဲ့၍ပြောဆိုသော စကားအလုံးစုံတို့ကို ငါထာ
ဝရဘုရားကြားကြောင်းကို သင်သိရလိမ့်မည်။–
၁၃ ထိုသို့သင်သည် ငါ့တဘက်၌ပါကြွား၍ ပြောမိ
သောစကားအလုံးစုံတို့ကို ငါကြားပြီဟု မိန့်
၁၄ တော်မူ၏။– အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ တပြည်လုံး ရွှင်လန်းသောအခါ သင့်
၁၅ ကိုငါဖျက်ဆီးမည်။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့
အမွေမြေပျက်စီးသည်ကို သင်သည် ဝမ်းမြောက်
သောကြောင့်၊ ထိုအတူ သင်၌ငါပြုမည်။ အို စိရ
တောင်၊ သင်နှင့်တကွ ဧဒုံပြည်သည် အကုန်အ
စင်ပျက်စီး၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း
ကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၆

၁ တဖန် အချင်းလူသား၊ ဣသရေလတောင်တို့
အား ပရောဖက်ပြု၍ ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အို ဣသ
ရေလတောင်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်
၂ ကို နားထောင်ကြလော့။– အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရန်သူက၊ အေဟေ၊ ထာဝ
ရတောင်တို့သည် ငါတို့လက်သို့ ရောက်ကြပြီဟု
၃ သင်တို့တဘက်၌ ဆိုမိသောကြောင့်၊– ပရော
ဖက်ပြု၍ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို

To Contents

ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် ကျန်ကြွင်းသော တပါးအမျိုးသားတို့ သိမ်းယူရာဖြစ်ရသည်တိုင် အောင်၊ သင်တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ ပတ်လည် ကိုက်စားသောကြောင့်ငင်း၊ သင်တို့သည် လူများပြောဆိုရာ၊ ကဲ့ရဲ့ရာဖြစ်သောကြောင့်ငင်း၊-
၄ အို ဣသရေလတောင်တို့၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် တောင်ကြီး၊ တောင်ငယ်၊ မြစ်ရေစီးရာ၊ ချိုင့်ရာ၊ သုတ်သင်သောလွင်ပြင်မှ စ၍၊ ပတ်လည်၌နေသော တပါးအမျိုးသား အကျန်အကြွင်းတို့သည် လုယူကဲ့ရဲ့၍၊ မြို့သားစွန့်
၅ သွားသောမြို့တို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊- အကယ်စင်စစ် ငါ့ပြည်ကိုလုယူစရာဘို့ ပစ်ထားခြင်းငှါ အလွန်ဝမ်းမြောက်သောစိတ်၊ အငြိုးထားသောစိတ်ရှိ၍၊ ကိုယ်တိုင်လုယူစရာဘို့ စီရင်သော ဧဒုံအမျိုးသားအပေါင်းတို့နှင့် ကျန်ကြွင်းသော တပါးအမျိုးသားတို့ တဘက်၌ ငါသည်
၆ ဒေါသမီးထွက်၍ ပြောထားပြီ။- သို့ဖြစ်၍၊ ဣသရေလပြည်ကို ရည်မှတ်၍ ပရောဖက်ပြုလျက်၊ တောင်ကြီး၊ တောင်ငယ်၊ မြစ်ရေစီးရာ၊ ချိုင့်ရာတို့အား အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ သင်တို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသောကြောင့်၊ ငါသည် ဒေါသ
၇ အမျက်ထွက်၍ ပြောပြီ။- အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့ပတ်လည်၌နေသော တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု ငါ
၈ ကျိန်ဆိုပြီ။- အို ဣသရေလတောင်တို့၊ သင်တို့မူကား၊ အပင်ပေါက်၍ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုးသားတို့အဘို့ အသီးကို သီးရကြလိမ့်မည်။ သူတို့
၉ ပြန်လာချိန်နီးပြီ။- ငါသည် သင်တို့ဘက်၌နေ၍ သင်တို့ရှိရာသို့ ပြန်လာသဖြင့်၊ သင်တို့အပေါ်မှာ
၁၀ လယ်လုပ်၍ မျိုးစေ့ကြဲကြလိမ့်မည်။- သင်တို့အပေါ်မှာ လူများတည်းဟူသော ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့ကို ငါပြန့်ပွါးစေသဖြင့်၊ သူတို့သည် မြို့များ၌နေ၍ ပျက်စီးသောအရပ်များကို
၁၁ ပြုပြင်ကြလိမ့်မည်။- သင်တို့အပေါ်မှာ လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကို ငါများပြားစေသဖြင့်၊ သူတို့သည် ပွါးများ၍ သားမြေးအစဉ်အဆက် ရှိကြလိမ့်မည်။ နေရင်းအရပ်တို့၌ ငါနေရာချ၍၊ အရင်ပြုသကဲ့သို့ ငါကျေးဇူးပြုမည်။ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။-
၁၂ သင်တို့အပေါ်မှာ လူများတည်းဟူသော ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် သွားလာမည်အကြောင်း ငါပြုမည်။ သူတို့သည် သင်တို့ကိုသိမ်းယူ၍ အမွေခံရသဖြင့်၊ နောက်တဖန် သင်တို့
၁၃ ကြောင့် သားမဆုံးရှုံးရကြ။- အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အချင်းပြည်၊ သင်သည် လူတို့ကို ကိုက်စားတတ်၏။ ကိုယ်အမျိုးသားတို့ကို လုယူဖျက်ဆီးတတ်၏ဟု သူတပါး
၁၄ ဆိုသောကြောင့်၊- နောက်တဖန် သင်သည် လူတို့ကို မကိုက်မစားရ။ ကိုယ်အမျိုးသားတို့၌ လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကို မပြုရဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။- နောက်တဖန် အတိုင်းတိုင်း
၁၅ အပြည်ပြည် ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်သော စကားကိုမကြား ရ။ နောက်တဖန် ကိုယ်အမျိုးသားတို့၌ လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကို မပြုရဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
၁၇ သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာ၍၊- အချင်းလူသား၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်ပြည်၌နေသောအခါ၊ အပိုအလျောက် ကျင့်ကြံပြုမူသော အားဖြင့် ထိုပြည်ကို ညစ်ညူးစေကြ၏။ သူတို့ အကျင့်ဓလေ့သည် ငါ့ရှေ့မှာ ဥတုရောက်သော
၁၈ မိန်းမ၏အညစ်အကြေးကဲ့သို့ ဖြစ်၏။- ထိုပြည်၌ လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်၊ ရုပ်တုတို့နှင့် ညစ်ညူးစေသောအပြစ်ကြောင့်၊ ငါသည် ဒေါသ
၁၉ အမျက်ကို သွန်းလောင်းပြီ။- အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်သို့ ငါကွဲပြားပြန့်လွင့်စေပြီ။ သူတို့
၂၀ ကျင့်ကြံပြုမူသည်အတိုင်း ငါစီရင်ပြီ။- သို့ရာတွင် တကျွန်းတနိုင်ငံသို့ ရောက်သောအခါ ဤသူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏လူဖြစ်ကြ၏။ ကိုယ်ပြည်မှ ထွက်သွားရကြ၏ဟု သူတပါးပြောဆိုသ
၂၁ ဖြင့်၊ ငါ၏နာမတော်ကိုရှုတ်ချသောကြောင့်၊- ဣသရေလအမျိုးသားရောက်ရာ တကျွန်းတနိုင်ငံ အရပ်ရပ်တို့၌ ရှုတ်ချသော ငါ၏နာမတော်ကို ငါ
၂၂ နမြောဘ်။- သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့ကို ထောက်၍ ဤအမှုကို ငါပြုသည်မဟုတ်။ သင်တို့ရောက်သမျှသောအရပ်တို့၌ လူအမျိုးမျိုးတို့ ရှေ့မှာ ရှုတ် ချသော ငါ၏နာမတော် ကိုသာ
၂၃ ထောက်၍ ပြု၏။- တပါးအမျိုးသားတို့ အလယ်၌ သင်တို့ရှုတ်ချသော ငါ၏မဟာနာမတော်ကို ငါချီးမြှောက်မည်။ သူတို့ မျက်မှောက်၌ သင်တို့အားဖြင့် ငါသည် ချီးမြှောက်ရာသို့ ရောက်သော

To Contents

အခါ၊ ငါသည် ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူ
တို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်
၂၄ တော်မူ၏။– အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ကို အ
တိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့က ငါခေါ်ခဲ့၍ စုဝေး
စေပြီးလျှင်၊ သင်တို့ နေရင်းပြည်သို့ ပို့ဆောင်
၂၅ မည်။– သင်တို့အပေါ်မှာ သန့်ရှင်းသောရေကို
ဖြန်းသဖြင့်၊ သင်တို့ကို ခပ်သိမ်းသော အညစ်အ
ကြေးမှစ၍ ခပ်သိမ်းသော ရုပ်တုတို့နှင့် ကင်းစင်
၂၆ စေမည်။– စိတ်နလုံးသစ်ကို ငါပေးမည်။ သ
ဘောသစ်ကို သွင်းထားမည်။ သင်တို့ကိုယ်ခန္ဓာ
ထဲက ကျောက်နှလုံးကိုနှုတ်၍ အသားနှလုံးကို
၂၇ ပေးမည်။– ငါ့ဝိညာဉ်ကိုလည်း သင်တို့အထဲသို့
သွင်းပေးသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ငါ၏တရားလမ်း
သို့လိုက်၍၊ ငါစီရင်တော်မူချက်တို့ကို စောင့်
၂၈ ရှောက်ကြလိမ့်မည်။– ဘိုးဘေးတို့အား ငါပေး
သောပြည်၌ သင်တို့သည်နေရ၍ ငါ၏လူဖြစ်ကြ
လိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ဘုရားသခင်
၂၉ ဖြစ်မည်။– သင်တို့ကို အညစ်အကြေးရှိသမျှတို့
နှင့် ငါကင်းလွတ်စေမည်။ အစာခေါင်းပါးခြင်း
ဘေးကို ပယ်ရှားခြင်းငှါ၊ ဆန်စပါးကိုမှာလိုက်၍
၃၀ များပြားစေမည်။– သင်တို့သည် မွတ်သိပ်၍ တ
ပါးအမျိုးသားတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် လွတ်စေမည်အ
ကြောင်း၊ သစ်ပင်အသီးနှင့် မြေအသီးအနှံကို ငါ
၃၁ များပြားစေမည်။– ထိုအခါ သင်တို့သည် ကိုယ်
ကျင့်ဘူးသော အကျင့်ဆိုးနှင့် မကောင်းသောအ
မှုတို့ကို အောက်မေ့၍၊ ကိုယ်ဒုစရိုက်အပြစ်၊
စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုတို့ကြောင့် ကိုယ်
၃၂ ကိုကိုယ် ရွံရှာကြလိမ့်မည်။– သင်တို့ကိုထောက်
၍ ဤအမှုကို ငါပြုသည်မဟုတ်ဟု သိမှတ်ကြ
လော့။ အို ဣသရေလအမျိုး၊ ကိုယ်ပြုမိသောအ
မှုကြောင့် ရှက်ကြောက်လျက်၊ မိန်းမောတွေဝေ
လျက်နေကြလော့ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်
၃၃ တော်မူ၏။– အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ သင်တို့ဒုစရိုက်အပြစ်ရှိသမျှတို့ကို ငါ
ရှင်းလင်းသောအခါ၊ မြို့များ၌လူနေစေ၍ ပျက်
စီးသောအရပ်တို့သည် ပြုပြင်ခြင်းရှိကြလိမ့်
၃၄ မည်။– ရှောက်သွားသောသူအပေါင်းတို့၏ မျက်
မှောက်၌ စွန့်ပစ်ဘူးသော မြေတွင် တဖန်လယ်
၃၅ လုပ်ကြလိမ့်မည်။– ထိုအခါ သူတပါးတို့က၊ အ
ရှင်စွန့်ပစ်သော ဤမြေသည် ဧဒင်ဥယျာဉ်ကဲ့သို့
ဖြစ်လေပြီ။ သုတ်သင် ပယ်ရှင်းပျက်စီးသော မြို့
တို့သည်လည်း ခိုင်ခံ့၍ မြို့သားတို့နှင့် ပြည့်စုံကြ
၃၆ ပြီဟု ပြောကြလိမ့်မည်။– ထိုအခါ ပျက်စီးသော

အရပ်တို့ကို ငါထာဝရဘုရား ပြုပြင်ကြောင်းကို
ငင်း၊ စွန့်ပစ်သောမြေတွင် လယ်လုပ်ကြောင်းကို
ငင်း၊ သင်တို့ပတ်လည်၌နေရစ်သော တပါးအ
မျိုးသားတို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘု
၃၇ ရားသည် မိန့်မြွက်သည်အတိုင်း ပြုမည်။– အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဣသရေ
လအမျိုးအဘို့ ဤအမှုကို ငါပြုရမည်အကြောင်း၊
သူတို့သည် ငါ့ကို တောင်းပန်ရကြမည်။ သိုးများ
ပြားသကဲ့သို့ ထိုအမျိုးသားချင်းတို့ကို များပြား
၃၈ စေမည်။– ပျက်စီးသောမြို့တို့သည် သန့်ရှင်း
သော သိုးစုတည်းဟူသော၊ ဓမ္မပွဲခံချိန်တွင် ယေ
ရုရှလင်သိုးစုကဲ့သို့သော လူစုတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ငါ
သည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်
မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၇

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် ငါ့
အပေါ်မှာရှိ၍ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ငါ့ကိုပြင်သို့
ဆောင်သွားလျက်၊ အရိုးတို့နှင့် ပြည့်သောချိုင့်
၂ အလယ်၌ ထားပြီးလျှင်၊– ထိုအရိုးတို့ပတ်လည်၌
ရှောက်သွားစေတော်မူ၏။ ထိုချိုင့်မျက်နှာပြင်၌
များစွာသောအရိုးတို့သည် ရှိ၍ အလွန် သွေ့
၃ ခြောက်ကြ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ အချင်း
လူသား၊ ဤအရိုးတို့သည် အသက်ရှင်နိုင်သ
လောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ငါက၊ အို အရှင်ထာဝ
ရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သိတော်မူသည်ဟု လျှောက်
၄ လေ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဤအရိုးတို့အ
ပေါ်မှာ ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောရမည်မှာ၊ အို
သွေ့ခြောက်သော အရိုးတို့၊ ထာဝရဘုရား၏အ
၅ မိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။– ဤသွေ့
ခြောက်သော အရိုးတို့အား အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် သင်တို့အထဲသို့
အသက်ကိုသွင်း၍ သင်တို့သည် အသက်ရှင်ရ
၆ ကြမည်။– သင်တို့အပေါ်မှာ အကြောတို့ကို ငါ
တင်၍ အသားကိုတက်စေမည်။ အရေနှင့် ဖုံး
လွှမ်း၍၊ အသက်ကို သွင်းသဖြင့် သင်တို့သည် အ
သက်ရှင်၍၊ ငါသည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း
၇ ကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု၊– မှာထားတော်မူသည်
အတိုင်း ငါသည် ပရောဖက်ပြု၏။ ပရောဖက်ပြု
စဉ်တွင် အသံမြည်၏။ လှုပ်ရှားခြင်းလည်း ရှိ၏။
၈ အရိုးတို့သည် တခုအနီးသို့တခု ချဉ်းကြ၏။– ငါ
ကြည့်ရှုစဉ်တွင် အကြောတို့သည်ပေါ်လာ၍ အ
သားလည်းတက်၏။ အရေလည်း ဖုံးလွှမ်း၏။
၉ သို့ရာတွင်၊ အသက်မရှိသေး။– ထာဝရဘုရားက

To Contents

လည်း၊ အချင်းလူသား၊ လေအား ပရောဖက်ပြု
လော့။ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို
လေအားဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အို လေ၊ အရပ်လေး
မျက်နှာတို့မှလာ၍၊ ဤအသေကောင်တို့သည်
အသက်ရှင်မည်အကြောင်း သူတို့အပေါ်မှာ မှုတ်
၁၀ လော့ဟု၊– မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ငါသည်
ပရောဖက်ပြု၍၊ လေသည် သူတို့အထဲသို့ဝင်သ
ဖြင့် သူတို့သည် အသက်ရှင်၍၊ အလွန်များသော
၁၁ ဗိုလ်ခြေဖြစ်လျက် မတ်တတ်နေကြ၏။– ထာဝ
ရဘုရားကလည်း၊ အချင်းလူသား၊ ဤအရိုးတို့
သည် ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းဖြစ်ကြ၏။ ငါ
တို့အရိုးများသည် သွေ့ခြောက်ကြ၏။ မြော်လင့်
စရာမရှိ။ ငါတို့သည် ဆုံးရှုံးကြပြီဟု သူတို့ဆို
၁၂ တတ်ကြ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ ပရောဖက်ပြုလျက် အ
ရှင်ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို သူတို့အား
ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အချင်းငါ၏လူတို့၊ သင်တို့
သချိုင်းတွင်းများကို ငါဖွင့်၍ သင်တို့ကို ထုတ်ပြီး
၁၃ လျှင် ဣသရေလပြည်သို့ ပို့ဆောင်မည်။– အ
ချင်းငါ၏လူတို့၊ သင်တို့သချိုင်းတွင်းများကို ငါ
၁၄ ဖွင့်၍သင်တို့ကို ထုတ်ပြီးလျှင်၊– အသက်ရှင်စေ
ခြင်းငှါ ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို သွင်းပေး၍၊
သင်တို့ကို နေရင်းပြည်၌ နေရာချသောအခါ၊ ငါ
သည် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သင်တို့သိရ
ကြလိမ့်မည်။ ငါထာဝရဘုရားပြောသည်အတိုင်း
ပြည့်စုံကြောင်းကိုလည်း သိရကြလိမ့်မည်ဟု
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၁၅ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
၁၆ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊
တုတ်တစ်ချောင်းကိုယူ၍၊ ယုဒအမျိုးနှင့် သူ၏အ
ပေါင်းအဘော် ဣသရေလအမျိုးသားအဘို့ဟု
ရေးမှတ်လော့။ တဖန် တုတ်တစ်ချောင်းကိုယူ၍၊
ယောသပ်အမျိုးနှင့် သူ၏ အပေါင်းအဘော် ဣ
သရေလအမျိုးသားများအဘို့၊ ဧဖရိမ်တုတ်ပေ
၁၇ တည်းဟု ရေးမှတ်လော့။– ထိုတုတ်နှစ်ချောင်း
ကို တစ်ချောင်းတည်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ပူးထား၍၊ ထို
တစ်ချောင်းတည်းသော တုတ်ကို လက်စွဲလော့။–
၁၈ သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့က၊ ထိုသို့ပြုသော်၊ အ
ဘယ်သို့ဆိုလိုသည်ကို ငါတို့အားမပြောသင့်သ
၁၉ လောဟု မေးလျှင်၊– အရှင်ထာဝရဘုရား၏ အ
မိန့်တော်ကို သူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ဧဖရိမ်
ကိုင်သော ယောသပ်၏တုတ်နှင့်၊ သူ၏အပေါင်း
အဘော် ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့ကို ငါယူ၍
ယုဒတုတ်နှင့်အတူ ပူးထားပြီးလျှင်၊ တစ်ချောင်း
တည်းဖြစ်သော တုတ်ကို ငါလက်စွဲမည်ဟု ဆင့်
၂၀ ဆိုလျက်၊– သင်ရေးမှတ်သော ထိုတုတ်ကို သူတို့
၂၁ မျက်မှောက်၌ လက်စွဲလျက်နေလော့။– အရှင်
ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကိုလည်း ဆင့်ဆိုရ
မည်မှာ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ရောက်သော
တပါးအမျိုးသား နေရာအရပ်ရပ်တို့မှ သူတို့ကိုငါ
ခေါ်ခဲ့၍ စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ သူတို့ကို နေရင်းပြည်
၂၂ သို့ ပို့ဆောင်မည်။– ထိုပြည်တွင် ဣသရေလ
တောင်တို့အပေါ်၌ လူတမျိုးတည်းဖြစ်စေ၍၊
ရှင်ဘုရင်တပါးတည်းသာလျှင် ထိုသူအပေါင်းတို့
ကို စိုးစံရလိမ့်မည်။ နောင်တဖန် သူတို့သည် လူ
နှစ်မျိုးမဖြစ်ရ။ နှစ်တိုင်းနှစ်ပြည် ကွဲပြားလျက်မ
၂၃ ရှိရ။– နောက်တဖန် သူတို့ရုပ်တုများ၊ စက်ဆုပ်ရွံ
ရာဘွယ်သော အမှုများ၊ လွန်ကျူးခြင်းအမှုများ
နှင့် ကိုယ်ကို မညစ်ညူးစေရကြ။ သူတို့ပြစ်မှား
လေရာရာ အရပ်တို့မှ ငါကယ်နှုတ်၍ သန့်ရှင်း
စေမည်။ သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
ငါသည်လည်း သူတို့၏ဘုရားသခင် ဖြစ်မည်။–
၂၄ ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်သည် သူတို့၏ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၍၊
ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သိုးထိန်းတဦးတည်း ရှိ
ကြလိမ့်မည်။ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် တရားလမ်းသို့
၂၅ လိုက်၍ စောင့်ရှောက်ကြလိမ့်မည်။– ငါ၏ကျွန်
ယာကုပ်အားငါပေး၍၊ သင်တို့ ဘိုးဘေးများနေ
ဘူးသော ပြည်၌ သူတို့နှင့် သားမြေးအစဉ်အ
ဆက်တို့သည် နေကြလိမ့်မည်။ ငါ၏ကျွန်ဒါဝိဒ်
သည်လည်း သူတို့ကို အစဉ်အမြဲစိုးစံလိမ့်မည်။–
၂၆ ထိုမှတပါး၊ သူတို့နှင့်မိဿဟာယပဋိညာဉ်ကို ငါ
ဖွဲ့၍၊ ထိုပဋိညာဉ်သည် နိစ္စထာဝရပဋိညာဉ် ဖြစ်
လိမ့်မည်။ သူတို့ကိုနေရာချ၍ များပြားစေမည်။
ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို သူတို့အလယ်၌ အစဉ်
၂၇ အမြဲထားမည်။– ငါ၏ဗိမာန်တော်သည်လည်း
သူတို့၌ရှိ၍၊ ငါသည် သူတို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်
မည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်
၂၈ မည်။– ထိုသို့ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနသည် သူတို့
အလယ်၌ အစဉ်အမြဲတည်သောအခါ၊ ငါထာဝရ
ဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို သန့်ရှင်းစေ
သည်ဟု တပါးအမျိုးသားတို့သည် သိရကြလိမ့်
မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၈

၁ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၂ သည် ငါ့ဆီသို့ရောက်လာ၍၊– အချင်းလူသား၊
ရောရှပြည်၊ မေရှက်ပြည်၊ တုဗလပြည်ကို အစိုး
ရသော မာဂေါဂပြည်သား ဂေါဂမင်းတဘက်၌

To Contents

၃ မျက်နှာထား၍ ပရောဖက်ပြုလျက်၊- အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ရောရှ၊ မေရုက်၊ တုဗလပြည်တို့ကို အစိုးရသော
၄ အို ဂေါဂမင်း၊ သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။- သင့်ကို ငါပြန်လာစေမည်။ သင့်ပါးရိုးကို သံချိတ်နှင့်ချိတ်ပြီးလျှင်၊ သင်မှစ၍ ထူးဆန်းသော လက်နက်စုံအမျိုးမျိုးကိုဆောင်သောသူ၊ ဒိုင်းလွှားပါ၍ ထားကို လက်စွဲသောလူ အလုံးအရင်းများနှင့် မြင်း၊ မြင်းစီးသူရဲ ဗိုလ်ခြေအပေါင်းတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့
၅ မည်။- အသီးအသီး ဒိုင်းလွှားကိုင်၍ သံခမောက်လုံးကို ဆောင်းသော ပေရသိပြည်သား၊ ကုရ
၆ ပြည်သား၊ ဖုတပြည်သား၊- ဂေါမာနှင့် သူ၏တပ်များ၊ မြောက်ပြည်သား တောဂါမအမျိုးနှင့် သူ၏တပ်များ အလုံးအရင်း အပေါင်းတို့သည် သင်
၇ နှင့်အတူ လိုက်လာကြလိမ့်မည်။- သင်သည် မိမိ၌စုဝေးသော လူအလုံးအရင်များနှင့်တကွ ကိုယ်ကိုပြင်ဆင်လော့။ ပြင်ဆင်လျက်နေလော့။ သူ
၈ တို့ကို စောင့်လျက်နေလော့။- ကြာမြင့်စွာ ကာလလွန်ပြီးမှ သင်သည် အုပ်ချုပ်ရသောအခွင့် ရှိလိမ့်မည်။ ထားဘေးနှင့်လွတ်၍ လူအမျိုးမျိုးထဲက နှုတ်သောပြည်သား၊ ကြာမြင့်စွာ ဆိတ်ညံလျက်နေသော ဣသရေလတောင်တို့အပေါ်သို့၊ တဖန်ဆောင်ခဲ့သော ပြည်သားတို့ရှိရာသို့ နောင်ကာလ၌ သင်သည် စစ်ချီ၍လာလိမ့်မည်။ ထိုပြည်သားတို့သည် လူအမျိုးမျိုးထဲက နှုတ်ဆောင်သောသူဖြစ်၍၊ တပြည်လုံး ငြိမ်ဝပ်လျက်
၉ ရှိနေသောအခါ။- သင်သည် မိုဃ်းသက်မုန်တိုင်းကဲ့သို့ တက်လာ၍၊ သင်၌ပါသမျှသော တပ်သားအလုံးအရင်းနှင့်တကွ၊ ထိုပြည်ကို မိုဃ်းအုံ့သဖွဲ့
၁၀ သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။- အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုအခါ သင်သည် အရာရာတို့ကို အောက်မေ့၍ မကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်
၁၁ လျက်၊- ရွာဇနပုဒ်များသောပြည်၊ မြို့ရိုးမရှိ၊ တံခါးကျင်နှင့် တံခါးမရှိ၊ စိုးရိမ်စရာအကြောင်းအလျှင်းမရှိ၊ ငြိမ်ဝပ်သောပြည်သားတို့ရှိရာသို့ ငါချီ
၁၂ သွား၍၊- သူတို့ဥစ္စာကို လုယက်သိမ်းယူမည်။ အရင်ဆိတ်ညံ၍ ယခုလူနေသော အရပ်တို့ကိုလည်း၊ လူအမျိုးမျိုးထဲက စုဝေးသဖြင့် တိရစ္ဆာန်များနှင့် ဥစ္စာများကိုရတတ်၍၊ ပြည်အလယ်၌နေသော သူတို့ကိုလည်းတိုက်မည်ဟု ကြံစည်လိမ့်မည်။-
၁၃ ရှေဘပြည်သား၊ ဒေဒန်ပြည်သား၊ တာရ္ရုကုန်သည်များ၊ ခြင်္သေ့ပျိုအပေါင်းတို့က၊ ကိုယ်တော်သည် သူဥစ္စာကို လုယူခြင်းငှါ လာသလော။ သူ
ဥစ္စာကိုဝေ၍ ရွှေငွေကိုလည်း၊ တိရစ္ဆာန်များနှင့် ဥစ္စာများကိုလည်း သိမ်းသွားလျက်၊ များစွာ လုယက်ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ အပေါင်းအသင်းကို စုဝေးစေပြီလော ဟု မေးမြန်းကြလိမ့်မည်။

၁၄ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ ပရောဖက်ပြု၍ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဂေါဂအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာနေသောအခါ သင်သည်သိ
၁၅ ၍၊- မြင်းစီးသောသူ အလုံးအရင်းအပေါင်း၊ အားကြီးသော စစ်သူရဲအပေါင်းတို့နှင့်တကွ မြောက်
၁၆ မျက်နှာမှ ချီလာမည်။- ပြည်ကို မိုဃ်းအုံ့သကဲ့သို့ ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို တက်၍ တိုက်လာမည်။ နောင်ကာလတွင် ငါ၏ပြည်တဘက်၌ သင့်ကို ငါဆောင်ခဲ့မည် မဟုတ်လော။ အကြောင်းမူကား၊ အို ဂေါဂ၊ လူအမျိုးမျိုးတို့မျက်မှောက်၌ သင့်အားဖြင့် ငါသည်ချီးမြှောက်ရာသို့ ရောက်သောအခါ၊ သူတို့သည် ငါ့ကိုသိရ
၁၇ ကြမည် အကြောင်းတည်း။- အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် စစ်ချီစေမည်ဟု၊ လွန်လေပြီးသောရှေးကာလ၌ ပရောဖက်ပြုသောငါ၏ကျွန် ဣသရေလပရောဖက်တို့အား ငါသည် ဗျာဒိတ်ပေးသောအခါ၊ သင့်ကိုရည်မှတ်
၁၈ သည်မဟုတ်လော။- အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလတွင် ဂေါဂသည် ဣသရေလပြည်ကို တိုက်လာသောကာလအခါ၊ ငါသည် ဒေါသအရှိန်ထ၍ အမျက်ထွက်လိမ့်
၁၉ မည်။- အကယ်စင်စစ် ထိုအခါ ဣသရေလပြည်၌ ကြီးစွာသော လှုပ်ရှားခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ငါ
၂၀ ၏ဒေါသမီးလောင်လျက် ငါပြောပြီ။- ပင်လယ်ငါး၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်၊ တောတိရစ္ဆာန်နှင့် မြေ၌တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်၊ မြေပေါ်မှာရှိသော လူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ရှေ့မှာ တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ တောင်တို့သည်ပြိုလျက်၊ အစောက်မြင့်သော အရပ်တို့သည် လဲလျက်၊ အလုံးစုံသောအုတ်ရိုး ပြုတ်လျက် ရိုကြလိမ့်မည်။-
၂၁ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါတောင်များ အရပ်ရပ်တို့တွင် သူ့တဘက်၌ ထားကို ငါမှာလိုက်သဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် တယောက်ကိုတယောက် ထားနှင့် ခုတ်ကြလိမ့်
၂၂ မည်။- ငါသည် ကာလနာဘေး၊ အသေသတ်ခြင်းဘေးအားဖြင့် သူ့ကိုဒဏ်ပေးမည်။ သူနှင့် သူ၌ပါသောတပ်များ၊ အလုံးအရင်းများအပေါ်မှာ လွှမ်းသောမိုဃ်းရေ၊ ကြီးသောမိုဃ်းသီး၊ ကန်

To Contents

၂၃ နှင့်ရောသော မီးမိုဃ်းကိုရွာစေမည်။– ထိုသို့ငါ
သည် ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်၍ ရိုသေဘွယ်သော
ဂုဏ်လက္ခဏာကိုပြလျက်၊ များစွာသော လူမျိုး
တို့ရှေ့မှာ ထင်ရှားသောအခါ၊ ငါသည်ထာဝရဘု
ရား ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၃၉

၁ သို့ဖြစ်၍၊ အချင်းလူသား၊ ဂေါဂတဘက်၌ ပ
ရောဖက်ပြု၍ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်
ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ရောရှ၊ မေရှက်၊ တုဗလ
ပြည်တို့ကို အစိုးရသော အို ဂေါဂမင်း၊ ငါသည်
၂ သင့်တဘက်၌နေ၏။– သင့်ကို ငါလှည့်၍ သွေး
ဆောင်မည်။ မြောက်မျက်နှာမှ ချီလာ၍ ဣသ
၃ ရေလတောင်တို့အပေါ်သို့ ရောက်စေမည်။– ထို
အခါ သင့်လက်ဝဲလက်မှ လေးကိုငင်း၊ လက်ျာ
လက်မှ မြှားတို့ကိုငင်း၊ ငါရိုက်၍ကျစေမည်။–
၄ သင်နှင့် သင်၌ပါသော တပ်သားအပေါင်းတို့သည်
ဣသရေလတောင်တို့အပေါ်မှာ လဲ၍သေကြ
လိမ့်မည်။ သင့်ကို အမျိုးမျိုးသော ငှက်ရဲ၊ သားရဲ
၅ တို့ ကိုက်စားစရာဘို့ ငါအပ်မည်။– သင်သည်
လွင်ပြင်၌လဲ၍ သေလိမ့်မည်။ ငါပြောပြီဟု အ
၆ ရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– မာဂေါဂပြည်
နှင့် ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ ငြိမ်ဝပ်စွာနေသော သူ
တို့အပေါ်သို့ မီးကိုငါလွှတ်လိုက်၍၊ ငါသည် ထာ
၇ ဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို သိရကြလိမ့်မည်။– ထို
သို့ ငါ၏နာမဖြတ်ကို ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုး
သားတို့တွင် ထင်ရှားစေမည်။ နောက်တဖန် သူ
တို့သည် ငါ၏နာမဖြတ်ကို မရွတ်ချရကြ။ ငါ
သည် ဣသရေလအမျိုး၏သန့်ရှင်းသောဘုရား၊
ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို တပါးအမျိုးသား
တို့ သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၈ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ အမှုရောက်လေပြီ။ ပြည့်စုံလေပြီ။ ယခု
နေ့ရက်သည် ငါမိန့်ဆိုကြောင်းနှင့်ပြီးသော နေ့ရက်ဖြစ်
၉ ၏။– ဣသရေလမြို့တို့၌နေသောသူတို့သည်
ထွက်သွား၍၊ စစ်တိုက်လက်နက်၊ ဒိုင်း၊ လွှား၊
လေး၊ မြှား၊ တုတ်၊ လုံများကို ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး
၁၀ မီးရှို့ကြလိမ့်မည်။– ထိုကာလတွင် ဥယျာဉ်၌
ထင်းမခွေ၊ တောင်၌မခုတ်မလဲ၊ စစ်တိုက်လက်
နက်တို့နှင့် မီးမွေးကြလိမ့်မည်။ ဖျက်ဆီးသော
သူတို့ကို ဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ လုယူသောသူ
တို့၏ ဥစ္စာကိုလည်းလုယူကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၁ ထိုကာလတွင် ဣသရေလပြည်၊ အိုင်အရှေ့၊
ခရီးသွားရာချိုင့်၌ ထင်ရှားသောသချိုင်းကို ဂေါ
ဂအား ငါပေးမည်။ ခရီးသွားသော သူတို့သည်
နာခေါင်းကို ပိတ်ရကြလိမ့်မည်။ ထိုအရပ်၌ ဂေါ
ဂနှင့် သူ၏လူအလုံးအရင်းရှိသမျှကို မြေ၌မြှုပ်
၍၊ ထိုချိုင့်သည် ဟာမုန်ဂေါဂချိုင့်အမည်ဖြင့်
၁၂ တွင်လိမ့်မည်။– ဣသရေလ အမျိုးသားတို့သည်
ပြည်ကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ခုနစ်လပတ်လုံး မြေ
၁၃ ၌မြှုပ်ကြလိမ့်မည်။– ပြည်သားအပေါင်းတို့သည်
ဝိုင်း၍ မြေ၌မြှုပ်သဖြင့်၊ ငါ၏ဘုန်းပွင့်သော ထို
နေ့ရက်၌ သူတို့သည်လည်း ကျော်စောခြင်းသို့
ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်
၁၄ တော်မူ၏။– အရပ်ရပ်လှည့်လည်၍ အခြားသော
ခရီးသည်တို့နှင့်ဝိုင်းလျက်၊ မြေပေါ်၌ကြွင်းသေး
သော အသေကောင်တို့ကိုမြှုပ်၍ ထိုပြည်ကို သန့်
ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ အစဉ်အမှုစောင့်သော သူတို့ကို
ရွေးကောက်၍ ခန့်ထားရကြလိမ့်မည်။ ထိုသူ
၁၅ တို့သည် ခုနစ်လမကုန်ဖွေကြစဉ်တွင်၊– လှည့်
လည်၍ခရီးသွားသောသူတို့သည် အသေကောင်
၏အရိုးကိုတွေ့မြင်လျှင်၊ မြေ၌ မြှုပ်သောသူတို့
သည် ဟာမုန်ဂေါဂချိုင့်၌ မမြှုပ်မီနိုင်တိုင်အောင်၊
အရိုး၏အနားမှာ မှတ်တိုင်ကို စိုက်ရကြမည်။–
၁၆ ထိုအရပ်၌တည်သောမြို့သည်လည်း ဟာမုန်မြို့
ဟူ၍ တွင်သဖြင့်၊ ထိုသို့ပြည်တော်ကို သန့်ရှင်း
စေကြလိမ့်မည်။
၁၇ အချင်းလူသား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား၏အမိန့်
တော်ကို ငှက်အမျိုးမျိုးတို့နှင့် မြေတိရစ္ဆာန်ခပ်
သိမ်းတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ စည်းဝေး၍လာ
ကြလော့။ ဣသရေလတောင်တို့အပေါ်၌ သင်
တို့အဘို့ ငါစီရင်သောယဇ်ပွဲကြီးသို့ အရပ်ရပ်တို့
ကစည်းဝေး၍၊ အသားအသွေးကို သောက်စား
၁၈ ခြင်းငှါ လာကြလော့။– သင်တို့သည် အားကြီး
သောသူတို့၏အသား၊ လောကီမင်းတို့၏အ
သွေး၊ ဗာရှန်ပြည်၌ ဆူအောင်ကျွေးသော သိုး
ထီး၊ ဆိတ်ထီး၊ နွားလားဥသဘတို့၏ အသားအ
၁၉ သွေးကို သောက်စားရကြလိမ့်မည်။– သင်တို့အ
ဘို့ ငါစီရင်သောယဇ်ပွဲ၌ ဆီဥကို ဝစွာ စားရကြ
လိမ့်မည်။ အသွေးနှင့် ယစ်မူးသည်တိုင်အောင်
၂၀ သောက်ရကြလိမ့်မည်။– ထိုသို့စားပွဲ၌ မြင်း၊
မြင်းစီးသူရဲ၊ ခွန်အားကြီးသောသူ၊ စစ်တိုက်
သောသူအမျိုးမျိုးတို့ကို ဝစွာစားရကြလိမ့်မည်
ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၂၁ ငါ့ဘုန်းကိုလည်း တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ငါ

To Contents

ထင်ရှားစေ၍၊ ငါစီရင်သောတရားမှုနှင့်၊ သူတို့၌
ငါတင်သောလက်ကို တပါးအမျိုးသားအပေါင်း
၂၂ တို့သည် မြင်ရကြလိမ့်မည်။– ငါသည်သူတို့၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်းကို ဣသ
ရေလအမျိုးသားတို့သည် ထိုနေ့မှစ၍ သိရကြ
၂၃ လိမ့်မည်။– ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် မိမိ
အမျိုးတို့အပြစ်ကြောင့် သိမ်းသွားခြင်းခံရ
ကြောင်းကို တပါးအမျိုးသားတို့သည် သိရကြ
လိမ့်မည်။ ငါ့ကိုပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ငါသည်
မျက်နှာလွှဲ၍ ရန်သူတို့လက်သို့အပ်သဖြင့်၊ ထို
သူအပေါင်းတို့သည် ထားဖြင့်လဲ၍ သေရကြ
၂၄ ပြီ။– သူတို့ညစ်ညူးသောအမှု၊ လွန်ကျူးခြင်းအ
၂၅ မှုတို့အတိုင်း ငါသည်ပြု၍ မျက်နှာကိုလွှဲပြီ။– ဤ
အမှုတွင် အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရသောယာကုပ်အမျိုး
ကို ငါတဖန်ဆောင်ခဲ့၍၊ ဣသရေလ အမျိုးသား
အပေါင်းတို့ကို ကယ်မသနားသဖြင့်၊ ငါ၏နာမ
၂၆ မြတ်အဘို့အလိုဂ္ဂါ စိတ်အားကြီးမည်။– သူတို့ကို
၂၇ လူအမျိုးမျိုးထဲက ငါခေါ်ခဲ့၍။– ရန်သူနေရာပြည်
တို့မှ စုဝေးစေလျက်၊ သူတို့အားဖြင့် များစွာ
သော လူမျိုးတို့ရှေ့မှာ ငါသည်ချီးမြှောက်ခြင်းသို့
ရောက်သောအခါ၊ သူတို့သည် ကြောက်စေ
သောသူမရှိ၊ ဇြိမ်ဝပ်စွာနေကြစဉ်တွင် ခံရဘူး
သောအရှက်ကွဲခြင်းနှင့်၊ ငါ့အားပြစ်မှားခြင်းအ
၂၈ ပြစ်များကို အောက်မေ့ရကြလိမ့်မည်။– ငါသည်
သူတို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့၏သိမ်းသွားခြင်းကို
ခံစေသောကြောင့်ငင်း၊ နောက်တဖန် နေရင်း
ပြည်၌ စုဝေးစေ၍ နေရာချသောကြောင့်ငင်း၊
သူတို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ဖြစ်ကြောင်း
၂၉ ကို သိရကြလိမ့်မည်။– ငါသည် ကိုယ်ဝိညာဉ်ကို
ဣသရေလအမျိုးသားအပေါ်သို့သွန်းလောင်း
သောအခါ၊ သူတို့တွင် တယောက်ကိုမျှ နောက်
တဖန် ငါမစွန့်ပစ်၊ ငါ့မျက်နှာကိုလည်းမလွှဲဟု အ
ရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄၀

၁ ငါတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရာ သက္ကရာဇ်
နှစ်ဆယ်ငါးခု၊ ပဌမလဆယ်ရက်နေ့၊ မြို့တော်
ကို လုပ်ကြံ၍၊ တဆယ်လေးနှစ် စေ့သောနေ့
တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏လက်တော်သည် ငါ့အ
၂ ပေါ်မှာရှိ၍ ထိုမြို့သို့ဆောင်သွားတော်မူ၏။– ဘု
ရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံအားဖြင့် ငါ့ကို ဣသ
ရေလပြည်သို့ဆောင်သွား၍၊ အလွန်မြင့်သော
တောင်ပေါ်မှာ တင်ထားတော်မူ၏။ ထိုတောင်
အနားမှာ တောင်ဘက်၌ မြို့ပုံသဏ္ဌာန်ရှိ၏။–
၃ ထိုအရပ်သို့ ငါ့ကို ဆောင်သွားတော်မူသောအခါ၊
ကြေးဝါကဲ့သို့အဆင်းအရောင်ရှိသော လူတဦး
သည် တိုင်းစရာကျူလုံးနှင့် ချည်ကြိုးကို ကိုင်
၄ လျက် မြို့တံခါးဝမှာ ရပ်နေ၏။– ထိုသူက၊ အ
ချင်းလူသား၊ စေ့စေ့ကြည့်ရှုလော့။ စေ့စေ့နား
ထောင်လော့။ ငါပြလတံ့သမျှတို့ကို နှလုံးသွင်း
လော့။ သင့်အား ငါပြအံ့သောငှါ သင့်ကိုဤအ
ရပ်သို့ဆောင်ခဲ့တော်မူပြီ။ မြင်သမျှတို့ကိုလည်း
ဣသရေလအမျိုးအား ပြရမည်ဟုဆို၏။
၅ အိမ်တော်ပြင်ပတ်လည်၌ တန်တိုင်းရှိ၏။
ထိုသူသည် သံတောင်အားဖြင့် အရှည်ခြောက်
တောင်ရှိသော ကျူလုံးကို ကိုင်လျက်၊ ထိုတန်
တိုင်းကိုတိုင်း၍ အထူကျူတပြန်၊ အမြင့်လည်း
၆ ကျူတပြန်ရှိ၏။– ထိုနောက်၊ အရှေ့တံခါးသို့
သွား၍ လှေကားကို တက်ပြီးမှ၊ တံခါးထုပ်နှင့်
၇ တံခါးခုံကိုတိုင်း၍ အနံ ကျူတပြန်စီရှိ၏။– အ
ခန်းငယ်တို့သည် တခန်းနှင့် တခန်း ငါးတောင်
ကွာလျက် အလျားကျူတပြန်၊ အနံလည်း ကျူ
၈ တပြန်စီရှိကြ၏။– အတွင်းတံခါးခုံလည်း အနံ
၉ ကျူတပြန်ရှိ၏။– တံခါးမုတ်ကိုလည်း တိုင်း၍
အလျားရှစ်တောင်ရှိ၏။ မုတ်တိုင်အမြင့် နှစ်
တောင်စီရှိ၏။ တံခါးမုတ်သည် တံခါးအတွင်း
၁၀ ဘက်၌ ရှိသတည်း။– အရှေ့တံခါး တဘက်တ
ချက်၌ အခန်းငယ်သုံးခန်းစီရှိ၍၊ အလျားအနံတ
ညီတညီး၊ တဘက်တချက်၌ တိုင်အမြင့်လည်း
၁၁ တညီတည်းရှိကြ၏။– တံခါးဝကိုလည်းတိုင်း၍
အနံဆယ်တောင်၊ အမြင့်တဆယ်သုံးတောင်ရှိ
၁၂ ၏။– အခန်းငယ်တို့ရှေ့မှာ တဘက်တချက်၌
ကြမ်းပြင်အနံ တတောင်ရှိ၏။ တဘက်တချက်
၌ရှိသော အခန်းငယ်တို့သည် အလျားအနံ
၁၃ ခြောက်တောင်စီရှိ၏။– ထိုနောက်၊ အခန်းငယ်
အမိုးစွန်း တခုမှသည် တခုတိုင်အောင် တိုင်း၍
အကျယ်နှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။ တံခါးတို့သည်
၁၄ မျက်နှာချင်းဆိုင်ကြ၏။– တံခါးပတ်လည် တန်
တိုင်းအတွင်း၊ ထောင့်တိုင်အထိ၊ အတောင်
ခြောက်ဆယ်ကျယ်အောင် တိုင်များကို ထား
၁၅ လေ၏။– ပြင်တံခါးဝမှသည် အတွင်းတံခါးမုတ်
၁၆ ဝတိုင်အောင် အတောင်ငါးဆယ်ရှိ၏။– အခန်း
များ၊ တံခါးအတွင်းပတ်လည်တိုင်များ၊ တံခါး
မုတ်များ အတွင်းဘက်၌ ကျဉ်းသောပြတင်း
ပေါက်များရှိ၏။ တိုင်များ၌ စွန်ပလွဲပင်ပုံ ထု
လျက်ရှိ၏။

၁၇ ထိုနောက်၊ ငါ့ကို ပြင်တန်တိုင်းထဲသို့ သွင်း၍
အခန်းများကို ငါမြင်၏။ ကျောက်ခင်းလည်းရှိ
၏။ ကျောက်ခင်းအပေါ်မှာ အခန်းသုံးဆယ်ရှိ
၁၈ ၏။– တံခါးများ အစဉ်အတိုင်းလိုက်၍၊ တံခါးအ
နားမှာ ရှိသော ကျောက်ခင်းသည် အောက်
၁၉ ကျောက်ခင်း ဖြစ်၏။– ထိုနောက်၊ အောက်တံ
ခါးဦးမှသည် အတွင်း တန်တိုင်းပြင်ဘက်ဦးတိုင်
အောင် တိုင်း၍၊ အရှေ့မျက်နှာ၌ အတောင်တ
ရာကွာ၏။

၂၀ တဖန် မြောက်မျက်နှာသို့ ခေါ်သွား၍၊ ပြင်
တန်တိုင်းမြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာပြုသော တံ
၂၁ ခါးအမြင့်နှင့် အနံကို တိုင်းလေ၏။– အခန်းတို့
သည် တဘက်တချက်၌ သုံးခန်းစီရှိ၏။ တိုင်
များ၊ မုတ်များတို့သည် အရင်တံခါးကဲ့သို့ဖြစ်၍၊
အလျားအတောင် ငါးဆယ်၊ အနံ နှစ်ဆယ် ငါး
၂၂ တောင်ရှိ၏။– ပြတင်းပေါက်၊ မုတ်၊ စွန်ပလွံပင်
များတို့သည် အရှေ့တံခါးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ လေ
ကားခုနစ်ထစ်ဖြင့် တံခါးသို့တက်ရ၏။ မုတ်တို့
၂၃ သည် လေကားနှင့် တတန်းတည်းရှိကြ၏။– အ
ရှေ့ဘက်၌ရှိသကဲ့သို့ မြောက်တံခါးမျက်နှာချင်း
ဆိုင်အတွင်း တန်တိုင်းတံခါးဝရှိ၏။ တံခါးဝတခု
နှင့် တခု အတောင်တရာကွာ၏။

၂၄ ထိုနောက်၊ တောင်မျက်နှာသို့ခေါ်သွား၍
တောင်တံခါးကိုငါမြင်၏။ တိုင်များ၊ မုတ်များကို
တိုင်း၍ အရင်ပမာဏနှင့် တညီတည်းရှိကြ၏။–
၂၅ အရင်ပြတင်းပေါက်ကဲ့သို့ ပြတင်းပေါက်များ၊
မုတ်များရှိ၍၊ အလျားအတောင်ငါးဆယ်၊ အနံ
၂၆ နှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။– လေကား ခုနစ်ထစ်
ဖြင့် တံခါးသို့တက်ရ၏။ မုတ်တို့သည် လေကား
နှင့် တတန်းတည်းရှိကြ၏။ တဘက်တချက်
၂၇ တိုင်များ၌ စွန်ပလွံပင်ပုံ ထုလျက်ရှိ၏။– တောင်
မျက်နှာ၌ အတွင်းတန်တိုင်းတံခါးဝရှိ၏။ ထို
မျက်နှာ၌ တံခါးဝတခုမှသည် တခုတိုင်အောင်
တိုင်း၍ အတောင်တရာ ကွာ၏။

၂၈ တဖန် အတွင်းတန်တိုင်းထဲသို့ တောင်တံခါး
ဖြင့်သွင်း၍၊ အရင် ပမာဏနှင့်အညီ ထိုတံခါးကို
၂၉ တိုင်းလေ၏။– အခန်းငယ်များ၊ တိုင်များ၊ မုတ်
များတို့သည် အရင်ပမာဏနှင့် တညီတည်းရှိကြ
၏။ တံခါးဝပတ်လည်၌ရင်း၊ မုတ်များ၌ရင်း ပြ
တင်းပေါက်ရှိ၍၊ အလျားအတောင် ငါးဆယ်၊ အ
၃၀ နံနှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။– ပတ်လည်၌ရှိသော
မုတ်တို့သည်လည်း အလျား အတောင်နှစ်ဆယ်
၃၁ ငါးတောင်၊ အနံ ငါးတောင်ရှိ၏။– မုတ်တို့သည်
ပြင်တန်တိုင်းသို့မျက်နှာပြု၍၊ တိုင်များအပေါ်
မှာ စွန်ပလွံပင်ပုံ ထုလျက်ရှိ၏။ လေကား ရှစ်
ထစ်ဖြင့် တက်ရ၏။

၃၂ အရှေ့ဘက်၌လည်း အတွင်းတန်တိုင်းထဲသို့
သွင်း၍၊ ထိုတံခါးကို အရင်ပမာဏနှင့်အညီ
၃၃ တိုင်းလေ၏။– အခန်းငယ်များ၊ တိုင်များ၊ မုတ်
များတို့သည် အရင်ပမာဏနှင့် တညီတည်းရှိကြ
၏။ တံခါးဝပတ်လည်၌ရင်း၊ မုတ်များ၌ရင်း ပြ
တင်းပေါက်ရှိ၍၊ အလျား အတောင်ငါးဆယ်၊ အ
၃၄ နံ နှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။– မုတ်တို့သည် ပြင်
တန်တိုင်းသို့ မျက်နှာပြု၍၊ တဘက်တချက်တိုင်
အများပေါ်မှာ စွန်ပလွံပင်ပုံ ထုလျက်ရှိ၏။ လေ
ကားရှစ်ထစ်ဖြင့် တက်ရ၏။

၃၅ တဖန် မြောက်တံခါးသို့ ခေါ်သွား၍ အရင်ပ
၃၆ မာဏနှင့်အညီ တိုင်းလေ၏။– အခန်းငယ်များ၊
တိုင်များ၊ မုတ်များ၊ ပတ်လည်၌ ပြတင်းပေါက်
များတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ အလျား အတောင်ငါးဆယ်၊
၃၇ အနံ နှစ်ဆယ်ငါးတောင်ရှိ၏။– မုတ်တို့သည်
ပြင်တန်တိုင်းသို့ မျက်နှာပြု၍၊ တဘက်တချက်
တိုင်များအပေါ်မှာ စွန်ပလွံပင်ပုံ ထုလျက်ရှိ၏။
၃၈ လေကားရှစ်ထစ်ဖြင့် တက်ရ၏။– မီးရှို့သော
ယဇ်ကောင်ကို ရေနှင့် ဆေးကြောစရာအခန်း
များ၊ အခန်းဝင်ဝများတို့သည် ထိုတံခါးမုတ်၌ ရှိ
ကြ၏။

၃၉ မီးရှို့ရာယဇ်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက်ဖြေ
ရာ ယဇ်ကောင်ကို သတ်စရာဘို့၊ တံခါးမုတ်အ
တွင်း တဘက်တချက်၌ စားပွဲနှစ်ခုစီ ရှိကြ၏။–
၄၀ မြောက်တံခါးဝသို့ တက်ရာတံခါးမုတ်၊ ပြင်အ
နား တဘက်တချက်၌လည်း စားပွဲနှစ်ခုစီရှိသည်
၄၁ ဖြစ်၍၊– တံခါးဝ တဘက်တချက်၌ ယဇ်ကောင်
ကိုသတ်စရာ စားပွဲလေးခုစီ၊ ပေါင်းရှစ်ခုရှိကြ
၄၂ ၏။– မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ စားပွဲလေးခုတို့သည် ဆစ်
သောကျောက်ဖြင့်ပြီး၍၊ အလျား တတောင်တ
ထွာ၊ အနံ တတောင်တထွာ၊ အမြင့် တတောင်ရှိ
၏။ ထိုစားပွဲပေါ်မှာ မီးရှို့ရာယဇ်ကောင်ကို သတ်
၄၃ စရာတန်ဆာများကို တင်ထားရကြ၏။– စားပွဲ
အပေါ်ပတ်လည်၌ အကျယ် လက်တဝါးရှိသော
အနားပတ်တပ်လျက်ရှိ၍၊ ပူဇော်စရာယဇ်သား
ကို တင်ထားရကြ၏။

၄၄ အတွင်းတံခါးပြင်မှာ အတွင်းတန်တိုင်း၌ အ
ခန်းနှစ်ခုကို ငါမြင်၏။ တခန်းကား၊ မြောက်တံ
ခါးအနားမှာရှိ၍ တောင်ဘက်သို့ မျက်နှာပြု၏။
တခန်းကား၊ တောင်တံခါးအနားမှာရှိ၍ မြောက်

To Contents

၄၅ ဘက်သို့မျက်နှာပြု၏။– တောင်ဘက်သို့မျက်နှာ
ပြုသော ဤအခန်းကား၊ အိမ်တော်အမှုကိုဆောင်
၄၆ သော ယဇ်ပုရောဟိတ် နေစရာဘို့၊– မြောက်
ဘက်သို့မျက်နှာပြုသော ဤအခန်းကား၊ ယဇ်
ပလ္လင်အမှုကိုဆောင်သော ယဇ်ပုရောဟိတ် နေ
စရာဘို့ဖြစ်၏။ ထိုသူတို့ကား၊ ထာဝရဘုရားထံ
တော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ အမှုတော်ကိုဆောင်စေ
ခြင်းငှါ၊ လေဝိသားတို့တွင်ရွေးကောက်သော ဇာ
ဒုတ်သားပေတည်းဟု ငါ့အားပြောဆို၏။

၄၇ ထိုအခါ တန်တိုင်းကိုတိုင်း၍ အလျား အ
တောင်တရာ၊ အနံ့ အတောင်တရာ စတုရန်းရှိ
၏။ ယဇ်ပလ္လင်သည် အိမ်တော်ရှေ့မှာ တည်
၄၈ ၏။– အိမ်တော်ဦးသို့ခေါ်၍ တံခါးဝနှစ်ဘက်ကို
တိုင်းလျှင်၊ အကျယ် ငါးတောင်စီရှိ၏။ တံခါး
၄၉ ရွက်နှစ်ဘက်၊ အနံ့ သုံးတောင်စီရှိ၏။– အိမ်
တော်ဦးအလျားကား အတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံ့
ကား တဆယ်တတောင်ရှိ၏။ လှေကားဆယ်
ထစ်ဖြင့် တက်ရ၏။ အိမ်တော်ဦးအနား၊ တ
ဘက်တချက်၌ တိုင်တလုံးစီတည်လျက်ရှိ၏။

၄၁

၁ ထိုနောက်မှ ဗိမာန်တော်သို့ခေါ်၍ တံခါးတိုင်
တို့ကိုတိုင်းလျှင်၊ နှစ်ဘက်၌ တံခါးတိုင်ထုသည်
၂ ဗိမာန်တော်ထုနှင့်အမျှ ခြောက်တောင်ရှိ၏။– ဗိ
မာန်တော်တံခါးဝအကျယ်ကား ဆယ်တောင်ရှိ
၏။ တံခါးဝတဘက်နှင့် တဘက်လည်း ငါး
တောင်စီကျယ်၏။ ဗိမာန်တော်ကိုတိုင်း၍၊ အ
လျားကား အတောင်လေးဆယ်၊ အနံ့ကား အ
၃ တောင်နှစ်ဆယ်ရှိ၏။– ထိုနောက်၊ အထဲသို့ဝင်
၍ အရာရာတို့ကိုတိုင်းလျှင်၊ တံခါးတိုင် နှစ်
တောင်၊ တံခါးဝခြောက်တောင်၊ တံခါးဝ တ
၄ ဘက်တချက် ခုနစ်တောင်စီရှိ၏။– ထိုအခန်း
သည် ဗိမာန်တော်အနံ့နှင့် တညီတညွတ်ဖြစ်
လျက်၊ အလျားအတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံ့လည်း
အတောင်နှစ်ဆယ်ရှိသည်ကို တိုင်း၍၊ ဤအခန်း
ကား အလွန်သန့်ရှင်းရာဌာနဖြစ်သည်ဟု ငါ့အား
၅ ပြောဆို၏။– ထိုနောက်၊ အိမ်တော်ထရံကိုတိုင်း
၍ အထူခြောက်တောင်ရှိ၏။ အိမ်တော်ပတ်
လည် ထရံအခန်းတို့သည် အနံ့ လေးတောင်စီရှိ
၆ ၏။– ထရံအခန်းတို့သည် အစဉ်အတိုင်းသုံး
ဆယ်၊ အဆင့်သုံးဆင့်ပေါင်း သုံးဆယ်သုံးလီရှိ
ကြ၏။ ထိုအခန်းတို့သည် အိမ်တော်ထရံထဲသို့
မဝင်ဘဲ ထရံအောက်ပိုင်းထွက်သောခြေအပေါ်
၇ မှာ မှီနေကြ၏။– ထရံအခန်းအောက်ဆင့်မှသည်
ဒုတိယအဆင့်သို့ဝင်း၊ ဒုတိယအဆင့်မှသည် တ
တိယအဆင့်သို့ဝင်း တက်သည်အတိုင်း၊ အိမ်
တော်ထရံပတ်လည် တရွှောက်လုံး ဆက်ကာ
ဆက်ကာ ဆုတ်၍၊ အခန်းနေရာသည် အစဉ်အ
၈ တိုင်း ကျယ်လျက် အဆင့်ဆင့်တက်၏။– အိမ်
တော်အထက်ပိုင်းပတ်လည်၌ အမြင့်ဆုံးသော
ထရံအခန်းတို့သည် ခြောက်တောင်ရှည်သော
၉ ကျူတုပြန်မျှ ကျယ်ကြ၏။– ထရံအခန်းပြင်
ဘက်၌ ကာသောထရံသည် အထူငါးတောင်ရှိ
၏။ ကျန်ကြွင်းသောအရပ်သည် ထရံအခန်းတို့
၁၀ နှင့် ဆိုင်၏။– အိမ်တော်ပတ်လည်၌ ထရံအခန်း
တို့သည် အိမ်တော်တန်တိုင်းအခန်းတို့နှင့် အ
၁၁ တောင်နှစ်ဆယ်ကွာလျက်ရှိကြ၏။– ထရံအခန်း
တံခါးတို့သည် ကျန်ကြွင်းသောအရပ်သို့ဖွင့်၍
မြောက်ဘက်သို့ငင်း၊ တောင်ဘက်သို့ငင်း မျက်
နှာပြုကြ၏။ ကျန်ကြွင်းသောအရပ်သည် ပတ်
လည်၌ အနံ့ငါးတောင်ရှိ၏။

၁၂ လွတ်လပ်သော အရပ်ကိုပိတ်၍ အနောက်
ဘက်၌ရှိသော တန်တိုင်းသည် အလျား အ
တောင်ခုနစ်ဆယ်ရှိ၍၊ အိမ်တော်ပတ်လည် တန်
တိုင်းသည်လည်း အထူငါးတောင်၊ အလျားအ
၁၃ တောင်ကိုးဆယ်ရှိ၏။– ထိုသို့ အိမ်တော်ကိုတိုင်း
၍ လွတ်လပ်သောအရပ်၊ အိမ်တော်ထရံ၊ တန်
၁၄ တိုင်းပါလျက် အလျား အတောင်တရာရှိ၏။– အ
ရှေ့မျက်နှာ၌ လွတ်လပ်သောအရပ်ပါလျက်၊
အိမ်တော်ဦးအတိုင်းအရှည်လည်း အတောင်တ
၁၅ ရာရှိ၏။– လွတ်လပ်သောအရပ်၌ ကာသောရှေ့
တန်တိုင်းနှင့် နောက်တန်တိုင်းကို တိုင်း၍၊ တ
ဘက်တချက်၌ရှိသော ထရံအခန်းပါလျက် အ
လျားအတောင်တရာရှိ၏။

၁၆ အတွင်းဗိမာန်နှင့် တန်တိုင်းမုတ်များ၊ တံခါး
ခုံများ၊ ကျဉ်းသောပြတင်းပေါက်များ၊ တံခါးခုံရှိ
သမျှ တဘက်တချက်သုံးဆင့်ရှိသော ထရံအ
ခန်းနံရံများတို့သည် မြေမှပြတင်းပေါက်တိုင်
အောင် ပျဉ်ပြားနှင့် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိကြ၏။ ပြ
တင်းပေါက်တို့သည်လည်း ကွယ်ကာလျက် ရှိ
ကြ၏။

၁၇ တံခါးပေါက်ရှိသမျှအထက်၊ အတွင်းဗိမာန်
ပြင်ဘက်၊ အိမ်တော်အတွင်းပြင် ထရံပတ်လည်
၁၈ ၌ ခေရုဗိမ်နှင့် စွန်ပလွံပင်ပုံထု၍၊– ခေရုဗိမ်နှစ်ခု
ကြားမှာ စွန်ပလွံပင်တခုစီရှိ၏။ ခေရုဗိမ်တခု၌
၁၉ မျက်နှာနှစ်ခုစီပါလျက်၊– စွန်ပလွံပင်နှစ်ခုကြား
မှာ တဘက်၌လူမျက်နှာ၊ တဘက်၌ ခြင်္သေ့မျက်

To Contents

၂၀ နာကို ပြကြ၏။- ထိုသို့ အိမ်တော်ပတ်လည်၊ မြေမှသည် တံခါးပေါက်အထက်တိုင်အောင် ဗိ
မာန်တော်ထရံ၌ ခေရုဗိမ်နှင့် စွန်ပလွံပင် အရုပ်
၂၁ ထုလျက်ရှိ၏။- ဗိမာန်တော်တိုင်တို့သည် လေး
ထောင့်ဖြစ်ကြ၏။ သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် မျက်နှာ
၂၂ ချင်းတူကြ၏။- သစ်သားယဇ်ပလ္လင်သည် အ
မြင့်သုံးတောင်၊ အလျားနှစ်တောင်၊ အနံနှစ်
တောင်ရှိ၏။ ပလ္လင်ထောင့်၊ ဘိနပ်၊ နံရံတို့သည်
သစ်သားဖြင့်ပြီးကြ၏။ ဤစားပွဲကား၊ ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်မှာ တင်သော စားပွဲပေတည်းဟု
ငါ့အားပြောဆို၏။

၂၃ ဗိမာန်တော်နှင့် သန့်ရှင်းရာဌာနခွဲ တံခါး
၂၄ ပေါက် တပေါက်စီရှိ၍၊- တံခါးတို့သည်လည်း
၂၅ တပ်သော တံခါးရွက်နှစ်ရွက်စီရှိ၏။- ဗိမာန်
တော်ထရံ၌ထုသကဲ့သို့ တံခါးရွက်တို့၌ ခေရုဗိမ်
နှင့် စွန်ပလွံပင်ပုံထုလျက်ရှိ၏။ မုတ်ဦးအထက်
၂၆ မှာ ထုပ်တင်လျက်ရှိ၏။- မုတ်နံရံ၊ အိမ်တော်အ
ခန်းထရံတို့သည် ထုပ်များ၊ ကျဉ်းသော ပြတင်း
ပေါက်များ၊ စွန်ပလွံပင်များနှင့် ပြည့်နှံကြ၏။

၄၂

၁ ထိုနောက်မှ မြောက်လမ်းဖြင့် ပြင်တန်တိုင်း
ထဲသို့ ခေါ်သွား၍၊ အိမ်တော်မြောက်ဘက်၊
လွတ်လပ်သော အရပ်ရှေ့မှာရှိသော အခန်းများ
၂ ကို ပြလေ၏။- ထိုအခန်းတို့သည် မြောက်တံခါး
အထိ၊ အလျား အတောင်တရာ၊ အနံ အတောင်
၃ ငါးဆယ်ရှိကြ၏။- အတောင်နှစ်ဆယ်ရှိသော
အတွင်းတန်တိုင်းရှေ့၊ ပြင်တန်တိုင်း ကျောက်
ခင်းရှေ့တွင် တဘက်တချက်၌ နံရံအခန်း သုံး
၄ ဆင့်ရှိ၏။- ထိုအခန်းများရှေ့မှာ တတောင်
ကျယ်သော လမ်းနှင့်တကွ အတွင်းဘက်သို့ဝင်
၍၊ အနံ ဆယ်တောင်ရှိသော စကြံရှိ၏။ အခန်း
တံခါးတို့သည် မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာပြုကြ
၅ ၏။- အထက်ခန်းတို့သည် ကျဉ်းကြ၏။ သူတို့
ကြမ်းပြင်သည် အောက်ခန်းကြမ်းပြင်၊ အလယ်
ခန်း ကြမ်းပြင်နှင့်မညီ၊ အထဲသို့ဝင်လျက် ရှိကြ
၆ ၏။- အကြောင်းမူကား၊ အခန်းသုံးဆင့်ရှိသော်
လည်း၊ ထိုအခန်းတို့သည် အခြားတန်တိုင်းကဲ့သို့
တိုင်မရှိ။ သို့ဖြစ်၍၊ အောက်ခန်းနှင့် အလယ်ခန်း
၇ ထက် သာ၍ကျဉ်းကြ၏။- ထိုအခန်းများ တ
ဘက်တချက်၊ ပြင်တန်တိုင်းဘက်မှာ အခန်းများ
ရှေ့၌ကာသော နံရံသည် အလျား အတောင်ငါး
၈ ဆယ်ရှိ၏။- ပြင်တန်တိုင်းနှင့် ဆိုင်သောအခန်း
တို့သည် အလျား အတောင်ငါးဆယ်ရှိကြ၏။ ဗိ
မာန်တော်ရှေ့မှာ အလျားသည် အတောင်တရာ
၉ ရှိ၏။- ပြင်တန်တိုင်းမှလာ၍၊ ထိုအခန်းများခြေ
၁၀ ရင်း အရှေ့ဘက်၌ ဝင်ရာလမ်းရှိ၏။- အိမ်တော်
တောင်ဘက်၊ လွတ်လပ်သောအရပ်ကိုကာသော
၁၁ တန်တိုင်းနံရံ၌လည်း အခန်းများရှိကြ၏။- ထို
အခန်းစုရှေ့မှာ ရှိသောစကြံမှစ၍ အခန်းအလျား
အနံ၊ ထွက်ရာဝင်ရာ တံခါးရှိသမျှတို့သည် မြောက်
၁၂ အခန်းစုနှင့် ပုံသဏ္ဌာန်တူကြ၏။- တောင်ခန်း
တံခါးတို့သည်လည်း မြောက်ခန်းတံခါးတို့နှင့်
တူသည်ဖြစ်၍၊ တန်တိုင်းတဘက်တချက်၊ အ
ရှေ့သို့မျက်နှာပြုသော စကြံဦး၌ ဝင်ရာတံခါးဝရှိ
၏။

၁၃ တိုင်းသောသူကလည်း၊ လွတ်လပ်သောအ
ရပ်ရှေ့မှာ မြောက်ခန်းနှင့် တောင်ခန်းတို့သည်
သန့်ရှင်းသောအခန်း၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့
ချဉ်းကပ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အလွန်
သန့်ရှင်းသောအရာများကို စားရသောအခန်း
ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအရပ်သည် သန့်ရှင်းသောကြောင့်
အလွန်သန့်ရှင်းသောအရာ၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်
သက္ကာ၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်
၁၄ တို့ကို ထားရာအရပ်ဖြစ်၏။- ယဇ်ပုရောဟိတ်
တို့သည် ဝင်သောအခါ အမှုတော်ဆောင် အဝတ်
ကိုဝတ်လျက်၊ သန့်ရှင်းသောအရပ်မှ ပြင်တန်
တိုင်းသို့ မထွက်ရ။ ထိုအဝတ် သန့်ရှင်းသော
ကြောင့် ချွတ်ထား၍ အခြားသောအဝတ်ကို
ဝတ်ပြီးမှ၊ လူများရှိရာသို့ ထွက်သွားရကြမည်ဟု
ငါ့အားပြောဆို၏။

၁၅ အတွင်းဗိမာန်တော်ကို တိုင်းပြီးသည်နောက်၊
၁၆ အရှေ့တံခါးပြင်သို့ ခေါ်သွား၍၊- တိုင်းစရာကျူ
လုံးနှင့် အရှေ့မျက်နှာကိုတိုင်းလျှင် ကျူလုံးအ
၁၇ ပြန် ငါးရာရှိ၏။- မြောက်မျက်နှာကိုတိုင်းလျှင်
၁၈ လည်း ကျူလုံး အပြန်ငါးရာရှိ၏။- တောင်မျက်
နှာကိုတိုင်းလျှင်လည်း ကျူလုံး အပြန်ငါးရာရှိ
၁၉ ၏။- အနောက်မျက်နှာကိုတိုင်းလျှင်လည်း ကျူ
၂၀ လုံး အပြန်ငါးရာရှိ၏။- လေးမျက်နှာကိုတိုင်း၍
ပတ်လည်၌ရှိသော တန်တိုင်းသည် သန့်ရှင်း
သောအရပ်၊ မသန့်ရှင်းသောအရပ်တို့ကို ပိုင်း
ခြားလျက်၊ အလျား အပြန်ငါးရာ၊ အနံလည်း အ
ပြန်ငါးရာရှိ၏။

၄၃

၁ ထိုနောက်မှ အရှေ့ဘက်သို့မျက်နှာပြုသော
၂ တံခါးဝသို့ တဖန်ခေါ်သွား၏။- ဣသရေလအ
မျိုး၏ ဘုရားသခင့်ဘုန်းတော်သည် အရှေ့မျက်

To Contents

နာမှလာ၍၊ အသံသည် သမုဒ္ဒရာသံကဲ့သို့ ဖြစ်
၏။ ရောင်ခြည်တော်အားဖြင့် မြေတပြင်လုံး
၃ လင်း၏။– ငါမြင်သော ရူပါရုံသည် မြို့တော်ကို
ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ လာသောအခါ၊ ငါမြင်သော ရူပါ
ရုံနှင့်တူ၏။ ထင်ရှားသောအရာတို့သည် ခေဗာ
မြစ်နားမှာ ငါမြင်ဘူးသော အရာများကဲ့သို့ဖြစ်
၄ ၍၊ ငါသည် ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။– ထာဝရဘုရား
၏ဘုန်းတော်သည် အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာပြု
သော တံခါးလမ်းဖြင့် အိမ်တော်ထဲသို့ ဝင်တော်
၅ မူ၏။– ထိုအခါ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့ကိုချီလျက်
အတွင်းတန်တိုင်းထဲသို့ ဆောင်သွား၍၊ ထာဝရ
ဘုရား၏ ဘုန်းတော်သည် တအိမ်လုံးကို ဖြည့်
၆ တော်မူ၏။– အရှင်လူသည် ငါ့အနားမှာရပ်နေ
လျက်၊ အိမ်တော်ထဲက ငါ့အား မိန့်တော်မူသော
၇ အသံကို ငါကြားသည်ကား၊– အချင်းလူသား၊
ဤအရပ်သည် ငါ့ပလ္လင်တည်ရာ အရပ်၊ ငါ့ခြေ
ဘဝါး နင်းမြဲအရပ်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
တွင် အစဉ်အမြဲ ငါ့နေရာအရပ် ဖြစ်၏။ ဣသရေ
လရှင်ဘုရင်များနှင့် အမျိုးသားများတို့သည် မှား
ယွင်းခြင်း အားဖြင့်ငင်း၊ ရှင်ဘုရင်၏အသေ
ကောင်အားဖြင့်ငင်း၊ မြင့်ရာအရပ်တို့၌ ငါ၏နာမ
၈ တော်မြတ်ကို နောက်တဖန် မရွှတ်ချရကြ။– သူ
တို့တံခါးခုံကိုလည်း ငါ့တံခါးခုံအနားမှာငင်း၊ သူ
တို့တိုင်ကိုလည်း ငါ့တိုင်အနားမှာငင်း တည်ခိုက်
လျက်၊ ငါနှင့် သူတို့စပ်ကြားမှာ နံရံတခုတည်း
သာရှိလျက်၊ သူတို့ ပြုမိသော စက်ဆုပ်ရွံရှာ
ဘွယ်အမှုတို့ဖြင့်၊ ငါ၏နာမတော်မြတ်ကို ရွတ်ချ
သောကြောင့်၊ ငါသည်အမျက်ထွက်၍ သူတို့ကို
၉ ဖျက်ဆီးပြီ။– ယခုမူကား၊ သူတို့မှားယွင်းခြင်းအ
မှုများနှင့် ရှင်ဘုရင်၏အသေကောင်များကို ငါမ
ဝေးစွာ ပယ်ရှားကြစေ။ ငါသည်လည်း သူတို့
၁၀ တွင် အစဉ်အမြဲနေမည်။– အချင်းလူသား၊ ဣသ
ရေလအမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်ဒုစရိုက်အပြစ်
ကြောင့် ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ အိမ်တော်ကိုပြ
လေ့။ အိမ်တော်ပုံကို သူတို့တိုင်းကြစေလေ့။–
၁၁ သူတို့သည် ကိုယ်ပြုမိသောအမှုများကြောင့် အ
မှန်ရှက်ကြောက်လျှင်၊ အိမ်ပုံသဏ္ဌာန်နှင့် ထွက်
ရာဝင်ရာ တံခါးဝများ၊ ကျင့်ရသမျှသောထုံးစံ
များ၊ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် တရားအလုံးစုံတို့ကိုပြ
လေ့။ သူတို့သည် ထုံးစံများနှင့် စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်
အလုံးစုံတို့ကို ကျင့်စောင့်စေခြင်းငှါ သူတို့ရှေ့မှာ
၁၂ ရေးထားလော့။– တောင်ထိပ်ပေါ်မှာတည်သော
အိမ်တော်၏တရားဟူမူကား၊ အိမ်တော်နယ်နိ
မိတ်ရှိသမျှတို့သည် အလွန်သန့်ရှင်းရကြမည်။
ဤရွေ့ကား၊ အိမ်တော်၏တရားပေတည်း။
၁၃ ယဇ်ပလ္လင်အတိုင်း အရှည်ကား၊ သံတောင်
ဖြင့် တိုင်းလျှင်၊ ဘိနပ်အမြင့်တတောင်၊ အကျယ်
တတောင်၊ ပတ်လည်အနားပတ် အကျယ်တ
ထွာရှိ၍၊ ယဇ်ပလ္လင် ပြင်ဘက်၌ တည်ရ၏။–
၁၄ အောက်အထစ်သည် မြေနှင့်နှစ်တောင်ကွာ၍
အကျယ်တတောင်ရှိရမည်။ ငယ်သောအထစ်
နှင့် ကြီးသောအထစ်သည် လေးတောင်ကွာ၍
၁၅ အကျယ်တတောင် ရှိရမည်။– ယဇ်ပလ္လင်အမြင့်
သည်လည်း လေးတောင်ရှိရမည်။ ဦးချိုလေး
၁၆ ချောင်းလည်း တက်ရမည်။– ယဇ်ပလ္လင်သည် စ
တုရန်းဖြစ်၍၊ အလျား တဆယ်နှစ်တောင်၊ အနံ
၁၇ လည်း တဆယ်နှစ်တောင် ရှိရမည်။– အောက်
အထစ်သည်လည်း စတုရန်းဖြစ်၍ အလျား တ
ဆယ်လေးတောင်၊ အနံလည်း တဆယ်လေး
တောင် ရှိရမည်။ အနားပတ်သည်လည်း အ
ကျယ်တထွာရှိရမည်။ ဘိနပ်သည် ယဇ်ပလ္လင်
ပတ်လည်၌ တတောင်ထွက်၍၊ တက်ရာလမ်း
သည် အရှေ့သို့ မျက်နှာပြုရမည်။
၁၈ တဖန် အချင်းလူသား၊ အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်ကိုပူဇော်
၍ အသွေးကိုဖြန်းဘို့ရာ၊ ယဇ်ပလ္လင်ကိုတည်
၁၉ သောနေ့၌ ကျင့်ရသောတရားဟူမူကား၊– အမှု
တော်ကိုဆောင်၍ ငါ့ထံသို့ ချဉ်းကပ်သော လေဝိ
အမျိုး၊ ဇာဒုတ်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား အ
ပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့၊ ပျိုသောနွားထီးတကောင်ကို
၂၀ အပ်ရမည်။– နွားအသွေးအချို့ကိုယူ၍ ယဇ်
ပလ္လင်ဦးချို လေးချောင်း၊ အထစ်လေးထောင့်၊
အနားပတ်ကိုလူးသောအားဖြင့် သန့်ရှင်းစင်
၂၁ ကြယ်စေရမည်။– အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ နွား
ကောင်ကိုယူ၍ သန့်ရှင်းရာဌာနပြင်၊ ဗိမာန်
တော်အတွင်းတွင် ခန်ထားသောအရပ်၌ မီးရှို့ရ
၂၂ မည်။– ဒုတိယနေ့၌လည်း အပြစ်မရှိသော ဆိတ်
သငယ်ကိုယူ၍၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ပူဇော်ရ
မည်။ ယဇ်ပလ္လင်ကို နွားအသွေးနှင့် သန့်ရှင်းစေ
သကဲ့သို့ ဆိတ်အသွေးနှင့် သန့်ရှင်းစေရမည်။–
၂၃ ထိုသို့ယဇ်ပလ္လင်ကို သန့်ရှင်းစေပြီးသည်နောက်၊
အပြစ်မရှိ၊ ပျိုသောနွားထီးနှင့် အပြစ်မရှိသော
ဆိတ်ထီးကို ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ပူဇော်ရ
၂၄ မည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဆားကိုတင်
လျက်၊ ထိုယဇ်ကောင်တို့ကို ထာဝရဘုရားအဘို့
၂၅ မီးရှို့၍ ပူဇော်ရကြမည်။– ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး တ

To Contents

နေ့တနေ့လျှင်၊ ဆိတ်တကောင်ကို အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်ပြု၍ ပူဇော်ရမည်။ အပြစ်မရှိ၊ ပျိုသောနွား
ထီးတကောင်နှင့် သိုးထီးတကောင်ကိုလည်း ပူ
၂၆ ဇော်ရမည်။– ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ယဇ်ပလ္လင်ကို
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေ၍၊ ကိုယ်ကိုလည်း ယဇ်ပု
၂၇ ရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားရကြမည်။– ခုနစ်ရက်
စေ့သောနောက် အဋ္ဌမနေ့၌ငင်း၊ ထိုနေ့မှစ၍
ငင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်
မှာ သင်တို့မိုးရှိုရာယဇ်များနှင့် မိသဟာယယဇ်
များကို ပူဇော်ရကြမည်။ ငါသည်လည်း၊ သင်တို့
ကိုလက်ခံမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
မူ၏။

၄၄

၁ ထိုနောက်၊ သန့်ရှင်းရာအရပ်အရှေ့သို့ မျက်
နှာပြုသော ပြင်တံခါးသို့ဆောင်သွား၍၊ ထိုတံခါး
၂ သည် ပိတ်လျက်ရှိ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊
ဤတံခါးကိုမဖွင့်ဘဲ ပိတ်ထားလျက်ရှိရမည်။ လူ
များမဝင်ရကြ။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလ
အမျိုး၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဝင်တော်မူ
၃ သောကြောင့် ပိတ်ထားလျက်ရှိရမည်။– မင်း
သားအဘို့ဖြစ်၏။ မင်းသားသည် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ စားသောက်၍ ထိုတံခါးဝမှာ ထိုင်ရ
လိမ့်မည်။ မင်းသားသည် ထိုတံခါးမုတ်ဖြင့်
၄ ထွက်ဝင်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါ
အိမ်တော်ရှေ့၊ မြောက်တံခါးလမ်းဖြင့် ငါ့ကို
ဆောင်သွား၍၊ ထာဝရဘုရား၏ဘုန်းတော်သည်
ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ကို ဖြည့်တော်မူသ
၅ ဖြင့်၊ ငါသည်ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။– ထာဝရဘု
ရားကလည်း၊ အချင်းလူသား၊ စေ့စေ့ကြည့်၍၍
မှတ်လော့။ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်အဘို့ ငါ
စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် ပညတ်တရားရှိသမျှတို့ကို နား
ထောင်လော့။ အိမ်တော်ဝင်ရာတံခါးဝနှင့် သန့်
ရှင်းရာဌာနမှ ထွက်ရာတံခါးဝရှိသမျှတို့ကို စေ့
၆ စေ့မှတ်လော့။– ပုန်ကန်တတ်သောသူ ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့အား အရှင်ထာဝရဘုရား၏အ
မိန့်တော်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အို ဣသရေလအ
၇ မျိုးသားတို့၊– သင်တို့သည် ငါ့ဘောဇဉ်တည်းဟူ
သော ဆီဥနှင့်အသွေးကို ပူဇော်သောအခါ၊ ငါ့မိ
မာန်ကိုညစ်ညူးစေခြင်းငှါ၊ အရေဖျားလီးခြင်းကို
မခံသောစိတ်နှင့် အရေဖျားလီးခြင်းကို မခံသော
ကိုယ်ရှိသော တပါးအမျိုးသားတို့ကို ငါ၏သန့်
ရှင်းရာဌာနထဲသို့ သွင်း၍နေရာချသဖြင့်၊ စက်
ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သော အမှုများကိုပြုမိသည်ဖြစ်
၍၊ ရောင့်ရဲသောစိတ်ရှိကြလော့။ စက်ဆုပ်ရွံရှာ
ဘွယ်သောအမှုများအားဖြင့် ငါ့ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်
၈ ကြပြီ။– ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို မစောင့်။ ထိုဌာ
နဉ် စောင့်သောသူတို့ကို ကိုယ်အလိုအလျောက်
ခန့်ထားကြပြီ။

၉ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့တွင်နေ၍၊ အရေဖျား
လီးခြင်းကို မခံသောစိတ်နှင့် အရေဖျားလီးခြင်း
ကိုမခံသောကိုယ်ရှိသော တပါးအမျိုးသားသည်
၁၀ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ မဝင်ရ။– ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့သည် ငါ့ထံမှထွက်၍ လမ်းလွဲပြီး
လျှင်၊ မိမိတို့ရုပ်တုများနောက်သို့ လိုက်သွား
သောအခါ၊ ငါ့ထံမှထွက်၍ လမ်းလွဲသော လေဝိ
သားတို့သည်လည်း ကိုယ်အပြစ်ကိုခံရကြမည်။–
၁၁ သို့ရာတွင်၊ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့်ဆိုင်သောအ
မှုစောင့်ဖြစ်၍၊ ဗိမာန်တော်၌တံခါးတို့ကို စောင့်
လျက်၊ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်လျက် နေရကြ
မည်။ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် လူများပူဇော်သော ယဇ်
ကောင်တို့ကိုသတ်၍၊ လူများကိုယ်စား အမှုတော်
၁၂ ကို ဆောင်ရွက်ရကြမည်။– သူတို့သည် ရုပ်တု
တို့ရှေ့မှာ လူများအမှုကို ဆောင်ရွက်သဖြင့်၊ ဣ
သရေလအမျိုးထိမိ၍ ဒုစရိုက် အပြစ်ထဲသို့ လဲစ
ရာအကြောင်း ဖြစ်ဘူးသောကြောင့်၊ သူတို့တ
ဘက်၌ ငါကျိန်ဆို၍၊ သူတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကို
၁၃ ခံရကြမည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်လုပ်၍ ငါ့ထံသို့မ
ချဉ်းကပ်ရကြ။ အလွန်သန့်ရှင်းသော ငါ့ဌာနခွံ
သန့်ရှင်းသောအရာတို့ကို မချဉ်းကပ်ရကြ။
ကိုယ်အရှက်ကွဲခြင်း၊ ကိုယ်ပြုမိသော စက်ဆုပ်ရွံ
၁၄ ရာဘွယ်အမှုတို့ကို ခံရကြမည်။– အိမ်တော်ကို
စောင့်၍၊ အိမ်တော်၌ ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို
၁၅ ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ငါခန့်ထားမည်။– ဣသ
ရေလ အမျိုးသားတို့သည် ငါ့ထံမှထွက်၍ လမ်း
လွဲသောအခါ၊ ငါ၏သန့်ရှင်းရာဌာနကို စောင့်နေ
သော လေဝိအမျိုးဖြစ်သော ဇာဒုတ်သား၊ ယဇ်ပု
ရောဟိတ်တို့သည် ငါ့အမှုကိုဆောင်ခြင်းငှါ ငါ့ထံ
သို့ ချဉ်းကပ်ရကြမည်။ ငါ့အား ဆီဥနှင့်အသွေး
ကိုပူဇော်ခြင်းငှါ ငါ့ရှေ့မှာ ရပ်ရကြမည်ဟု အရှင်
၁၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသူတို့သည် ငါ
၏သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ဝင်၍ ငါ့အမှုကိုဆောင်
ခြင်းငှါ၊ ငါ့စားပွဲအနားသို့ ချဉ်းကပ်၍ ငါ့အမှု
စောင့်ဖြစ်ရကြမည်။

၁၇ သူတို့သည် အတွင်းတန်တိုင်းတံခါး အတွင်း
သို့ ဝင်သောအခါ၊ ပိတ်အဝတ်ကိုသာ ဝတ်ရကြ

To Contents

မည်။ အတွင်းတန်တိုင်း တံခါးအတွင်း၌ အမှု
တော်ကိုဆောင်ရွက်စဉ်၊ သိုးမွေးအဝတ်ကို မ
၁၈ ဝတ်ရကြ။- ခေါင်းပေါ်မှာ ပိတ်ဦးထုပ်ကို ဆောင်း
၍၊ ခါး၌ ပိတ်ပေါင်းဘီကို ဝတ်ရကြမည်။ ချွေး
၁၉ ထွက်စေသော အဝတ်ကို မဝတ်ရကြ။- လူများ
ရှိရာ ပြင်တန်တိုင်းသို့ ထွက်သွားသောအခါ၊ အ
မှုတော်ကို ဆောင်စဉ်တွင် ဝတ်သောအဝတ်ကို
ချွတ်၍၊ သန့်ရှင်းသောအခန်းတို့၌ ထားပြီးလျှင်၊
အခြားသောအဝတ်ကို ဝတ်ရကြမည်။ အရင်အ
ဝတ်ကိုဝတ်လျက် လူများတို့ကို မသန့်ရှင်းစေရ
၂၀ ကြ။- မိမိတို့ဆံပင်ကိုလည်း မရိတ်ရ၊ မရှည်စေ
၂၁ ခြင်းငှါ ဖြတ်ရမည်။- ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အ
တွင်းတန်တိုင်းထဲသို့ ဝင်သောအခါ စပျစ်ရည်ကို
၂၂ မသောက်ရ။- မုတ်ဆိုးမနှင့် မစုံဘက်ရ။ လင်
ကွာသောမိန်းမနှင့် မစုံဘက်ရ။ ကြသရေလအ
မျိုး အပျိုကညာနှင့် သော်၎င်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
၏ မယားဖြစ်ဘူးသော မုတ်ဆိုးမနှင့်သော်၎င်း စုံ
၂၃ ဘက်ရမည်။- ငါ၏လူတို့သည် သန့်ရှင်းသောအ
ရာ၊ မသန့်ရှင်းသော အရာတို့ကိုငင်း၊ စင်ကြယ်
သောအရာ၊ မစင်ကြယ် သောအရာတို့ကိုငင်း
၂၄ ပိုင်းခြား၍သိစေခြင်းငှါ သွန်သင်ရကြမည်။- တ
ရားတွေ့မှုကို စီရင်လျှင်၊ ငါ၏ဓမ္မသတ်အတိုင်း
စီရင်ရကြမည်။ ငါ၏ဓမ္မပွဲတို့ကို ဆောင်ရွက်
လျှင်၊ ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက် တို့ကိုငင်း၊ ငါ၏ဥပုသ်
၂၅ နေ့တို့ကိုငင်း စောင့်ရှောက်ရကြမည်။- အသေ
ကောင်ကိုချဉ်း၍ ကိုယ်ကို မညစ်ညူးစေရ။ သို့
ရာတွင်၊ ကိုယ်မိဘ၊ သားသမီး၊ ညီအစ်ကို၊ လင်
မနေသောနှမအတွက် ကိုယ်ကို ညစ်ညူးစေရ
၂၆ သော အခွင့်ရှိ၏။- သန့်ရှင်းခြင်းကိုပြုပြီးမှ ခုနစ်
၂၇ ရက်နေရမည်။- သန့်ရှင်းရာဌာန၌ အမှုတော်ကို
ဆောင်ခြင်းငှါ အတွင်းတန်တိုင်း သန့်ရှင်းရာဌာ
နထဲသို့ ဝင်သောနေ့တွင်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကို
ပူဇော်ရမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၂၈ ၏။- ထိုအရာသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၏အမွေ
ဥစ္စာဖြစ်ရမည်။ ငါသည် သူတို့အမွေဥစ္စာဖြစ်၏။
ကြသရေလပြည်၌ သူတို့အား အမွေမြေကို မ
၂၉ ပေးရ။ ငါသည် သူတို့၏အမွေမြေဖြစ်၏။- ပူ
ဇော်သောမုန့်ညက်နှင့် အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဒုစ
ရိုက်ဖြေရာယဇ်ကို စားရကြမည်။ ကြသရေလအ
မျိုးသား ကျိန်ဆို၍ ပူဇော်သမျှတို့ကိုလည်း သိမ်း
၃၀ ယူရကြမည်။- အဦးသီးသော အသီးအမျိုးမျိုး
နှင့်၊ ချီးမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာအလုံးစုံတို့ကို
ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် သိမ်းယူရမည်။ သူသည်
သင့်အိမ်၌ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို သက်ရောက်
စေခြင်းငှါ၊ အဦးနယ်သော မုန့်စိမ်းကို သူ၌ချလျှ၍
၃၁ မည်။- ၄င်းဖြစ်စေ၊ သားဖြစ်စေ၊ အလိုလိုသေ
သောအကောင်၊ သားရဲကိုက်၍ သေသောအ
ကောင်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်မစားရ။

၄၅

၁ သင်တို့သည် မြေကို အမွေခံခြင်းငှါ စာရေး
တံချ၍ ပိုင်းခြားသောအခါ၊ သန့်ရှင်းသောမြေတ
ကွက်ကို ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရကြမည်။
ထိုအကွက်သည် အလျားကျူလုံးအပြန် နှစ်
သောင်းငါးထောင်၊ အနံ တသောင်းရှိရမည်။
နယ်နိမိတ်ရှိသမျှသည်လည်း သန့်ရှင်းရမည်။-
၂ ထိုမြေကွက်အလယ်၌ အလျားအတောင်ငါးရာ၊
အနံလည်း အတောင်ငါးရာရှိသော စတုရန်းအ
ကွက်သည် သန့်ရှင်းရာဌာနဘို့ဖြစ်ရမည်။ ထိုအ
ကွက်ပတ်လည်၌ သန့်ရှင်းသောနယ်လည်း အ
၃ တောင်ငါးဆယ် ရှိရမည်။- ထိုသို့ အလျားနှစ်
သောင်းငါးထောင်၊ အနံ တသောင်းကိုတိုင်းပြီးမှ
အလွန်သန့်ရှင်းသောအရပ်နှင့် သန့်ရှင်းသောဌာ
၄ နတည်ရာ ဖြစ်ရမည်။- ထိုသန့်ရှင်းသောမြေ
သည် ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်ကိုဆောင်ခြင်း
ငှါ အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာန၏
အမှုစောင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အဘို့ ဖြစ်ရမည်။
သူတို့အိမ်ဆောက်စရာနှင့် သန့်ရှင်းရာဌာန တည်
၅ စရာဘို့ သန့်ရှင်းသောမြေဖြစ်ရမည်။- အလျား
နှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနံ တသောင်းရှိသော
အကွက်သည် အိမ်တော်အမှုစောင့်လေဝိလူတို့
နေရာ အခန်းနှစ်ဆယ် တည်ဆောက်စရာဘို့
၆ ဖြစ်ရမည်။- မြို့တော်နှင့်ဆိုင်သောမြေသည်
သန့်ရှင်းသောအရပ် တဘက်တချက်၌ အလျား
တသောင်းငါးထောင်၊ အနံ ငါးထောင်ရှိ၍၊ ကြသ
ရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အဘို့ ဖြစ်ရမည်။-
၇ သန့်ရှင်းသောမြေကွက်နှင့် မြို့တော် နယ်နိမိတ်
အနောက်ဘက်တရှောက်လုံးတပိုင်း၊ အရှေ့
ဘက်တရှောက်လုံးတပိုင်းသည် မင်းသားအဘို့
၈ ဖြစ်ရမည်။- ငါ၏မင်းသားတို့သည် နောက်တ
ဖန် ငါ၏လူတို့ကို မညှဉ်းဆဲမည်အကြောင်း၊ ထို
မြေသည် ကြသရေလပြည်၌ မင်းသားပိုင်သော
မြေ ဖြစ်ရမည်။ ကြွင်းသောမြေကို ကြသရေလ
အမျိုးအနွယ် အသီးအသီးတို့အား ပေးဝေရမည်။
၉ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
အို ကြသရေလမင်းသားတို့၊ ရောင့်ရဲသောစိတ်ရှိ
ကြလော့။ အနိုင်အထက်ပြုခြင်း၊ လုယူခြင်းအမှု

To Contents

တို့ကို ပယ်ရှားခြင်း၊ တရားသောအမှု၊ ဟုတ်မှန်သောအမှုတို့ကို ပြုကြလော့။ နောက်တဖန် ငါ၏ လူတို့ကို မညှဉ်းဆဲမနှိပ်စက်ကြနှင့်ဟု အရှင်ထာ
၁၀ ဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– မှန်သောခွင့်ရှိခွင့်၊ မှန်
၁၁ သောဇဖာ၊ မှန်သောဗတ်တို့ကို သုံးရကြမည်။– ဇ ဖာနှင့်ဗတ်သည် အညီအမျှရှိရမည်။ နှစ်ပါးသည် ဟောမဲကို အမှီပြု၍၊ ဇဖာသည် တဟောမဲတွင် ဆယ်စုတစု၊ ဗတ်သည်လည်း တဟောမဲတွင်
၁၂ ဆယ်စုတစုရှိရမည်။– ဂရာနှစ်ဆယ်ကို တကျပ်၊ အကျပ်ခြောက်ဆယ်ကို တမာနေရှိရမည်။
၁၃ ချီးမြှောက်ရာ ပူဇော်သက္ကာပြုသောအခါ၊ ဂျူ ဆန်ဖြစ်စေ၊ မုယောဆန်ဖြစ်စေ၊ တဟောမဲတွင်
၁၄ တည်မဲကို ပူဇော်ရမည်။– ဆီနှင့်ဆိုင်သော ပ ညတ်ဟူမူကား၊ တကောရတွင် ဗတ်ဆယ်စုတစု ကို ပူဇော်ရမည်။ တဟောမဲသည် ဆယ်ဗတ်ဖြစ် သောကြောင့် တကောရသည် ဆယ်ဗတ်ဖြစ်သ
၁၅ တည်း။– သူတို့အပြစ်ကို ဖြေခြင်းငှါ ကျသရေလ ကျက်စားရာ၊ ရေများသောအရပ်၌ရှိသော သိုး နှစ်ရာတွင် သိုးသငယ်တကောင်ကို ဘောဇဉ်ပူ ဇော်သက္ကာနှင့်တကွ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယ ယဇ်တို့ကိုပူဇော်ရကြမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘု
၁၆ ရား မိန့်တော်မူ၏။– ထိုချီးမြှောက်ရာ ပူဇော် သက္ကာကို ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ကျ
၁၇ သရေလမင်းသားအား ဆက်ရကြမည်။– မင်း သားသည်လည်း ပွဲသဘင်နေ့၊ လဆန်းနေ့၊ ဥ ပုသ်နေ့၊ ကျသရေလအမျိုး ပရိသတ်စည်းဝေး သော နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း မီးရှို့ရာယဇ်၊ ဘော ဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာ တို့ကို ပူဇော်ရမည်။ ကျသရေလအမျိုး၏အပြစ် ကို ဖြေခြင်းငှါ အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူ ဇော်သက္ကာ၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်ကို လည်း ပူဇော်ရမည်။
၁၈ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပ ဌမလ တရက်နေ့တွင်၊ အပြစ်မပါ၊ အသက်ပျိုသော နွားထီးတကောင်ကိုယူ၍ သန့်ရှင်းရာဌာန
၁၉ ကို စင်ကြယ်စေရမည်။– ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကောင် အသွေးအချို့ကိုယူ၍ အိမ်တော်တိုင်၌ငင်း၊ ယဇ်ပလ္လင် အောက်ထစ် လေးထောင့်၌ငင်း၊ အတွင်းတန်တိုင်း တံခါးတိုင်
၂၀ ၌ငင်း ထည့်ရမည်။– ထိုမှတပါး၊ မှားယွင်းသော သူနှင့် မိုက်သောသူအတွက် ခုနစ်ရက်နေ့တွင်၊ ထိုနည်းတူ ပူဇော်၍၊ အိမ်တော်အတွက် အပြစ် ဖြေရာမင်္ဂလာကို ပြုရမည်။
၂၁ ပဌမလ တဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ ပသခါပွဲ ကို ခံရမည်။ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးပွဲခံစဉ်တွင် တ
၂၂ ဆေးမဲ့မုန့်ကိုသာ စားရမည်။– ထိုနေ့၌ မင်းသား သည် ကိုယ်ဘို့ငင်း၊ ပြည်သူပြည်သား အပေါင်း တို့ဘို့ငင်း၊ နွားထီးတကောင်ကို အပြစ်ဖြေရာ
၂၃ ယဇ် ပူဇော်ရမည်။– ပွဲနေ့ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ထာ ဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ နွားထီးခုနစ် ကောင်၊ အပြစ်မပါသောသိုးထီး ခုနစ်ကောင်ကို ငင်း၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ဘို့ ဆိတ်သငယ် တကောင်
၂၄ ကိုငင်း နေ့တိုင်းပူဇော်ရမည်။– နွားဖြစ်စေ၊ သိုး ဖြစ်စေ၊ တကောင်တကောင်နှင့် ပါရသော ဘော ဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ မုန့်ညက်တဇဖာ၊ ဆီတဟိန်
၂၅ ကို ပြင်ဆင်ရမည်။– သတ္တမလ တဆယ်ငါးရက် နေ့တွင်၊ ပွဲခံ၍ ယခင်အပြစ်ဖြေရာယဇ်၊ မီးရှို့ရာ ယဇ်၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာ၊ ဆီပူဇော်သက္ကာပြု သည်အတိုင်း ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးပြုရမည်။

၄၆

၁ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရှေ့သို့ မျက်နှာပြုသော အတွင်းတန်တိုင်း တံ ခါးကို အလုပ်လုပ်သောနေ့ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး ပိတ်ထားရမည်။ ဥပုသ်နေ့နှင့် လဆန်းနေ့၌ ဖွင့်
၂ ထားရမည်။– မင်းသားသည် ထိုတံခါးမုတ်ဖြင့် ဝင်၍ တံခါးတိုင်အနားမှာ ရပ်နေရမည်။ ယဇ်ပု ရောဟိတ်တို့သည် မင်းသားမီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿ ဟာယယဇ်တို့ကို ပူဇော်၍၊ သူသည် တံခါးခုံ၌ ဦးညွတ်ချိုးမှ ပြင်သို့ထွက်သွားရမည်။ သို့ရာ တွင်၊ ညဦးယံမရောက်မီ ထိုတံခါးကို မပိတ်ရ။–
၃ ထိုနည်းတူ၊ ဥပုသ်နေ့နှင့် လဆန်းနေ့၌ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည် ထိုတံခါးဝနားမှာ ထာဝရဘု
၄ ရားရှေ့တော်တွင် ဦးညွတ်ချရကြမည်။– ဥပုသ် နေ့၌ မင်းသားသည် မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အပြစ်မပါ သော သိုးသငယ် ခြောက်ကောင်၊ အပြစ်မပါသော သိုးထီးတကောင်ကို ထာဝရဘုရားထံတော်သို့
၅ ဆောင်ခဲ့ရမည်။– ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ သိုး ထီးတကောင်နှင့် မုန့်ညက်တဇဖာ၊ ဆီတဟိန် ကိုငင်း၊ သိုးသငယ်နှင့် အလိုရှိသမျှကိုငင်း ပူဇော်
၆ ရမည်။– လဆန်းနေ့၌ အပြစ်မပါသော နွားထီး တကောင်၊ သိုးသငယ်ခြောက်ကောင်၊ သိုးထီး
၇ တကောင်ကို ပူဇော်ရမည်။– ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာဘို့ နွားတကောင်နှင့် မုန့်ညက်တဇဖာ၊ သိုးတကောင်နှင့် တဖာ၊ သိုးသငယ်နှင့် အလိုရှိ သမျှကိုငင်း၊ မုန့်ညက်တဇဖာနှင့် ဆီတဟိန်ကို ငင်း ပူဇော်ရမည်။

To Contents

၈ မင်းသားဝင်သောအခါ အရှေ့တံခါးမုတ်ဖြင့် ဝင်ရမည်။ ထိုတံခါးမုတ်ဖြင့်လည်း ထွက်ရမည်။–
၉ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် ဓမ္မပွဲခံချိန်ကာလ၌၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ ဝင်သောအခါ၊ ဦးညွတ်ချခြင်းငှါ မြောက်တံခါးဖြင့် ဝင်သောသူသည် တောင်တံခါးဖြင့် ထွက်ရမည်။ တောင်တံခါးဖြင့် ဝင်သောသူသည် မြောက်တံခါးဖြင့် ထွက်ရမည်။ ဝင်သောတံခါးဖြင့် မထွက်ရ။ ဝင်သောတံခါး တဘက်တချက်၌ရှိသော တံခါးဖြင့်ထွက်ရမည်။–
၁၀ ပြည်သားတို့တွင် မင်းသားဖြစ်သောသူသည် သူတို့ဝင်သောအခါ ဝင်ရမည်။ သူတို့ထွက်သောအ
၁၁ ခါ ထွက်ရမည်။– ပွဲခံ၍ ပရိသတ်စည်းဝေးရာကာလ၌ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့၊ နွားတကောင်နှင့် မုန့်ညက်တဖာ၊ သိုးတကောင်နှင့် တဖာ၊ သိုးသငယ်နှင့် အလိုရှိသမျှကိုငင်း၊ မုန့်ညက်တဖာ
၁၂ နှင့် ဆီတဟိန်ကိုငင်း ပူဇော်ရမည်။– မင်းသားသည် အလိုလိုပြုသော မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်ကို မိမိအလိုအလျောက် ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်သက္ကာ ပြုသောအခါ၊ အရှေ့သို့မျက်နှာပြုသော တံခါးကိုဖွင့်ရမည်။ သူသည် ဥပုသ်နေ့၌မီးရှို့ရာယဇ်၊ မိဿဟာယယဇ်ကို ပူဇော်သကဲ့သို့ ပူဇော်ရမည်။ ပူဇော်ပြီးမှထွက်သွား၍ တံခါးကို ပိတ်ထားရမည်။
၁၃ နေ့တိုင်းအစဉ်၊ ထာဝရဘုရားအား မီးရှို့ရာယဇ်ဘို့ အပြစ်မပါ၊ အခါမလည်သော သိုးသငယ်
၁၄ တကောင်ကို နံနက်အချိန်၌ ပူဇော်ရမည်။– နံနက်တိုင်းအစဉ်၊ ထိုသိုးသငယ်နှင့်အတူ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာဘို့ မုန့်ညက်တဖာတွင် ခြောက်စုတစု ကိုငင်း၊ မုန့်ညက်နှင့်ရောရသောဆီလေးလောဃကိုငင်း ပူဇော်ရမည်။ ဤရွေ့ကားဃာဝရဘုရားအား အစဉ်အမြဲပြုရသော ဘောဇဉ်ပူ
၁၅ ဇော်သက္ကာ တရားပေတည်း။– ထိုသို့မီးရှို့ရာယဇ်ကို နံနက်တိုင်း အစဉ်မပြတ် ပူဇော်စရာဘို့ သိုးသငယ်ကိုငင်း၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာနှင့် ဆီကိုငင်း ပြင်ဆင်ရမည်။
၁၆ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မင်းသားသည် မိမိသား၌ လက်ဆောင်တစုံတခုကိုပေးလျှင်၊ ထိုလက်ဆောင်သည် အမွေဥစ္စာဖြစ်၍၊ သားတော်သည်အမွေခံလျက် သိမ်းယူရ
၁၇ မည်။– မိမိကျွန်၌ အမွေဥစ္စာလက်ဆောင်တစုံတခုကို ပေးလျှင်မူကား၊ လွတ်ရာနှစ်သက္ကရာဇ်တိုင်ရုံမျှသာ ထိုကျွန်သည် ပိုင်ရမည်။ နောက်မှ မင်းသားလက်သို့ပြန်ရောက်ရမည်။ သားမူကား၊
၁၈ အစဉ်အမြဲအမွေခံရမည်။– ထိုမှတပါး၊ မင်းသားသည် ပြည်သားအမွေမြေကို အနှိပ်အထက်ယူ၍ မြေရှင်ကိုမနှင်ထုတ်ရ။ မိမိပိုင်သော မြေထဲက မိမိသားတို့အား အမွေပေးရမည်။ ငါ၏လူတို့သည် မိမိတို့ပိုင်သော အမွေမြေ၌မနေရဘဲ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေခြင်းငှါ မပြုရ။
၁၉ ထိုနောက်မှ တံခါးအနား၌ရှိသောဝင်ဝဖြင့် ငါ့ကိုဆောင်သွား၍၊ မြောက်သို့မျက်နှာပြုသော ယဇ်ပုရောဟိတ် သန့်ရှင်းသော အခန်းများထဲသို့ သွင်းသဖြင့်၊ အနောက်ဘက်၌ရှိသော အရပ်တ
၂၀ ခုကို ငါမြင်၏။– ဤအရပ်ကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ဒုစရိုက်ဖြေရာယဇ်၊ အပြစ်ဖြေရာယဇ်ကိုပြုတ်၍၊ ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာကို ဖုတ်ရသော အရပ်ဖြစ်၏။ လူများကို သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ၊ ထိုအရာတို့ကို ပြင်တန်တိုင်းထဲသို့ မထုတ်ရ
၂၁ ကြဟု ငါ့အားပြောဆို၏။– တဖန် ပြင်တန်တိုင်းထဲသို့ ငါ့ကိုခေါ်သွင်း၍ တန်တိုင်းထောင့် လေးထောင့်တို့ကို ရှောက်သွားစေသဖြင့်၊ ထိုလေးထောင့်တို့၌ တန်တိုင်းငယ် တခုစီရှိသည်ကို ငါ
၂၂ မြင်၏။– ထိုတန်တိုင်းငယ်တို့သည် အလျားအတောင် လေးဆယ်၊ အနံအတောင် သုံးဆယ်ရှိ၍၊ အတိုင်းအရှည် တညီတညွတ်တည်း ဖြစ်ကြ
၂၃ ၏။– ထိုလေးထောင့်တို့ အတွင်းပတ်လည်၌ ချက်ပြုတ်စရာဘို့ အစဉ်အတိုင်း ခုံလောက်တန်း
၂၄ များ ရှိကြ၏။– ဤအရပ်တို့ကား၊ အိမ်တော်အမှုစောင့်တို့သည် လူများပူဇော်သောယဇ်ကောင်တို့ကို ပြုတ်ရသောအရပ်ဖြစ်ကြသည်ဟု ငါ့အား ပြောဆို၏။

၄၇

၁ ထိုနောက်မှ အိမ်တော်တံခါးသို့ တဖန်ငါ့ကို ဆောင်ခဲ့၍၊ တံခါးခုံအောက်မှာ အရှေ့ဘက်သို့ ထွက်သော ရေကိုငါမြင်၏။ အိမ်တော်ဦးသည် အရှေ့သို့မျက်နှာပြု၍၊ ရေသည် အိမ်တော်တံခါးခုံလက်ျာအောက်၊ ယဇ်ပလ္လင်တော် တောင်ဘက်
၂ မှ စီးသွားလေ၏။– တဖန် မြောက်တံခါးလမ်းဖြင့် ငါ့ကိုထုတ်၍ ပြင်၌ပိုင်းသွားလျက်၊ အရှေ့သို့မျက်နှာပြုသော ပြင်တံခါးလမ်းဝသို့ ရောက်သောအခါ၊ လက်ျာဘက်မှစီးသော ရေကိုငါမြင်
၃ ၏။– ကြိုးကိုကိုင်သောသူသည် အရှေ့သို့သွားပြီးလျှင်၊ အတောင်တထောင် ဧစ္ဆအောင်တိုင်း၍ ငါ့ကို ရေကူးစေ၏။ ရေသည် ဖမျက်သို့ မှီလေ
၄ ၏။– တဖန် အတောင်တထောင်ဧစ္ဆအောင် တိုင်း၍ ရေကူးစေပြန်လျှင်၊ ရေသည် ဒူးကိုမှီလေ၏။

To Contents

တဖန် အတောင်တထောင်စေ့အောင် တိုင်း၍
၅ ကူးစေပြန်လျှင်၊ ရေသည်ခါးကို မိုလေ၏။- တ
ဖန် အတောင်တထောင်စေ့အောင် တိုင်းသော
အခါ မကူးနိုင်သောဖြစ် ဖြစ်လေ၏။ ရေထသော
ကြောင့် နင်း၍မကူးနိုင်၊ ခြေထောက်၍ မမှီဘဲ
၆ ကူးရသောဖြစ် ဖြစ်၏။- ထိုသူက၊ အချင်းလူ
သား၊ ဤအရာကို မြင်ပြီမဟုတ်လောဟု ပြော
ပြီးမှ၊ တဖန်ငါ့ကိုခေါ်သွား၍ မြစ်နားသို့ပြန်စေ
၇ ၏။- ပြန်စဉ်အခါ မြစ်နားနှစ်ဘက်၌ များစွာ
၈ သော အပင်တို့ကို ငါမြင်၏။- ထိုသူကလည်း၊
ဤရေသည် အရှေ့သို့စီး၍ တောကိုရောက်ပြီးမှ၊
အိုင်ထဲသို့ဝင်တတ်သောအားဖြင့် အိုင်ရေသည်
၉ ချိုလိမ့်မည်။- အသက်ရှင်၍ လူပဲရှားတတ်သော
သတ္တဝါအမျိုးမျိုးတို့သည် ထိုမြစ်ရေ ရောက်သ
မျှသော အရပ်တို့၌ အသက်ရှင်၍၊ အလွန်များစွာ
သော ငါးတို့လည်း ရှိကြလိမ့်မည်။ ထိုမြစ်ရေ
သည် ချိုသောကြောင့်၊ ရောက်သမျှသောအရပ်
တို့၌ သတ္တဝါအမျိုးမျိုးတို့သည် အသက်ရှင်ကြ
၁၀ လိမ့်မည်။- အိုင်နားမှာ တံငါတို့သည်ရပ်၍၊
အင်ဂေဒိရွာမှစ၍ ဧနေဂလိမ်ရွာတိုင်အောင် ပိုက်
ကွန်ဖြန့်ချရာအရပ် ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါးအမျိုးမျိုး
တို့သည် မဟာပင်လယ်ငါးကဲ့သို့ အလွန်များပြား
၁၁ ကြလိမ့်မည်။- ရွှံ့ပွက်ရေနှင့် ရွှံ့အိုင်ရေမူကား မ
၁၂ ချိုရ၊ အစဉ်ငန်ရလိမ့်မည်။- မြစ်ကမ်းနားနှစ်
ဘက်၌ စားစရာကောင်းသော အပင်အမျိုးမျိုး
ပေါက်ကြလိမ့်မည်။ အရွက်လည်း မညှိုးမွန်မ်း
ရ၊ အသီးလည်း မပြတ်ရ။ လတိုင်းအစဉ် နုသော
အသီးကို သီးလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထို
ရေသည် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲကထွက်သတည်း။
အသီးသည် စားစရာဘို့ဖြစ်၏။ အရွက်သည်
လည်း အနာရောဂါငြိမ်းစရာဘို့ ဖြစ်သည်ဟု ငါ့
အားပြောဆို၏။

၁၃ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်အ
တိုင်း၊ ဣသရေလအမျိုး တဆယ်နှစ်မျိုးအမွေခံ
ရသော မြေအပိုင်းအခြားဟူမူကား၊ ယောသပ်
၁၄ သည် မြေအပိုင်းအခြား နှစ်ခုကိုယူရမည်။- ဘိုး
ဘေးတို့အား ငါကျိန်ဆိုသည်အတိုင်း ငါပေးရ
သောထိုမြေသည် သင်တို့အမွေမြေဖြစ်၍၊ သင်
၁၅ တို့သည် အချင်းချင်းအမွေခံရကြမည်။- မြေ
မြောက်ဘက်အပိုင်းအခြားသည် မဟာပင်လယ်
တဘက်တချက်၊ ဟေသလုန်လမ်း၊ ဧဒေဒလမ်း
၁၆ သို့လိုက်လျက်၊- ဟာမတ်မြို့နှင့် ဗေရောသာမြို့
ကိုငင်း၊ ဒမာသက်နယ်နှင့် ဟာမတ်နယ်စပ်
ကြားမှာ သိဗရိမ်မြို့ကိုငင်း၊ ဟောရန်မြို့အနား
၁၇ မှာ ဟာဇာဟတ္တိကုန်မြို့ကိုငင်းဝိုင်း၍၊- တဖန်
ပင်လယ်နှင့်ကွာပြီးမှ၊ ဒမာသက်နယ်အနားသို့
ဟာဇရေနန်မြို့၊ မြောက်ဘက်၌ ဇီဖြုန်မြို့၊ ဟာ
မတ်မြို့ပါရမည်။ ဤရွေ့ကား၊ မြောက်ဘက် အ
၁၈ ပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်း။- အရှေ့ဘက်အပိုင်းအ
ခြားသည် ဟောရန်မြို့၊ ဒမာသက်မြို့၊ ဂိလဒ်
ပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ်နား ဣသရေလပြည်နယ်ကို
ရှောက်၍၊ အရှေ့ပင်လယ်သို့ ဆုံးရမည်။ ဤရွေ့
ကား၊ အရှေ့ဘက်အပိုင်းအခြား ဖြစ်သတည်း။-
၁၉ တောင်ဘက်အပိုင်းအခြားသည် တာမာမြို့မှစ၍
ကာဒေရှ်မြို့၊ မေရိဘရေတိုင်အောင်ငင်း၊ မဟာ
ပင်လယ်ထဲသို့ ဝင်သော မြစ်တိုင်အောင်ငင်း
ရှောက်သွားရမည်။ ဤရွေ့ကား၊ တောင်ဘက်
၂၀ အပိုင်းအခြား ဖြစ်သတည်း။- အနောက်ဘက်၌
မဟာပင်လယ်သည် တောင်ဘက်မှစ၍၊ ဟာ
မတ်မြို့ တဘက်တချက်တိုင်အောင် ပိုင်းခြား
လျက်ရှိရမည်။ ဤရွေ့ကား၊ အနောက်ဘက် အ
ပိုင်းအခြားဖြစ်သတည်း။

၂၁ ထိုမြေကို ဣသရေလအမျိုး အသီးအသီးတို့
၂၂ အားဝေရမည်။- အမျိုးသားချင်း အမွေခံဘို့ငင်း၊
သင်တို့တွင်နေ၍ သားသမီးဘွားမြင်သော တပါး
အမျိုးသားချင်း အမွေခံဘို့ငင်း စာရေးတံချ၍
မြေကိုဝေရမည်။ ထိုတပါးအမျိုးသားတို့ကို ပြည်
၌ဘွားမြင်သော ဣသရေလအမျိုးသားကဲ့သို့
မှတ်ရမည်။ သူတို့သည် ဣသရေလအမျိုးသား
၂၃ တို့နှင့် အတူ မြေကို အမွေခံရကြလိမ့်မည်။- တ
ပါးအမျိုးသားနေလေရာရာခရိုင်၌ သူ့အမွေခံစ
ရာမြေကို ပေးရမည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူ၏။

၄၈

၁ ဣသရေလအမျိုး ခရိုင်စုအမည်ကား၊
မြောက်ဘက်၌ ဟေသလုန်လမ်းနှင့် ဟာမတ်
လမ်းနား၊ ဟာဇရေနန်မြို့ပါလျက် ဒမာသက်မြို့
နယ် မြောက်၊ ဟာမတ်မြို့နယ် တိုင်အောင်ငင်း၊
အရှေ့ဘက်မှသည် ပင်လယ်တိုင်အောင်ငင်း ဒန်
၂ ခရိုင်ရှိရမည်။- ဒန်ခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှ
သည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် အာရှာခရိုင်ရှိ
၃ ရမည်။- အာရှာခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည်
အနောက်ဘက်တိုင်အောင် နဿလိခရိုင်ရှိရ
၄ မည်။- နဿလိခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည်
အနောက်ဘက်တိုင်အောင် မနာရှေခရိုင်ရှိရ
၅ မည်။- မနာရှေခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည်

To Contents

အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ဧဖရိမ်ခရိုင်ရှိရ
၆ မည်။- ဧဖရိမ်ခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည်
အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ရုဗင်ခရိုင်ရှိရမည်။-
၇ ရုဗင်ခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်
ဘက်တိုင်အောင် ယုဒခရိုင်ရှိရမည်။

၈ ယုဒခရိုင်အနား၊ အရှေ့ဘက်မှသည် အ
နောက်ဘက်တိုင်အောင် သင်တို့ပူဇော်ရသော
မြေကွက်ရှိရမည်။ ထိုမြေအနံကား၊ ကျူလုံးအ
ပြန် နှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အလျားကား၊ အရှေ့
ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ခရိုင်
အလျားနှင့် ညီရမည်။ ထိုမြေအတွင်း၌ သန့်ရှင်း
၉ ရာဌာနရှိရမည်။- ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရ
သောမြေကွက်မူကား၊ အလျား နှစ်သောင်းငါး
၁၀ ထောင်၊ အနံ တသောင်းရှိရမည်။- ထိုသန့်ရှင်း
သော ပူဇော်သက္ကာသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်ဘို့
ဖြစ်၍၊ မြောက်ဘက်၌ အလျားနှစ်သောင်းငါး
ထောင်၊ အနောက်ဘက်၌ အနံတသောင်း၊ အ
ရှေ့ဘက်၌ အနံတသောင်း၊ တောင်ဘက်၌ အ
လျားနှစ်သောင်းငါးထောင်ကျယ်၍၊ ထာဝရဘု
ရား၏ သန့်ရှင်းရာဌာနသည် ထိုအကွက်အလယ်
၁၁ ၌ ရှိရမည်။- ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည်
လမ်းလွဲသောအခါ လေဝိလူကဲ့သို့ လမ်းမလွဲ။ ငါ့
အမှုကိုအစဉ်ဆောင်၍ သန့်ရှင်းသော ဇာဒုတ်
၁၂ သား ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အဘို့ ဖြစ်ရမည်။- လေ
ဝိလူနေရာ မြေအနားမှာ ထိုသို့ပူဇော်သောမြေ
သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အဘို့ အလွန်သန့်ရှင်း
၁၃ သောမြေ ဖြစ်ရမည်။- ယဇ်ပုရောဟိတ် မြေအ
နားမှာလေဝိလူနေရာ မြေကွက်သည် အလျား
နှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနံ တသောင်းရှိရမည်။-
၁၄ ထိုမြေသည် ထာဝရဘုရားအဘို့သန့်ရှင်းသော
ကြောင့်၊ လေဝိလူတို့သည် မြေကို မရောင်းရ။
အဦးသီးသော အသီးကို အခြားသောဥစ္စာနှင့် မ
ဖယ်လှယ်ရ။ အဘိုးနှင့် မရောင်းရ။

၁၅ နှစ်သောင်းငါးထောင်အနားမှာ ကြွင်းသေး
သော မြေငါးထောင်သည် လူနေရာမြို့နှင့် မြို့
နယ်တည်စရာဘို့ဖြစ်၍၊ ထိုမြေအလယ်၌ မြို့
၁၆ တည်ရမည်။- မြို့အတိုင်းအရှည်ကား၊ မြောက်
ဘက်၌ လေးထောင်ငါးရာ၊ တောင်ဘက်၌ လေး
ထောင်ငါးရာ၊ အရှေ့ဘက်၌ လေးထောင်ငါးရာ၊
အနောက်ဘက်၌ လေးထောင်ငါးရာရှိရမည်။-
၁၇ မြို့နယ်ကား၊ မြောက်ဘက်၌ နှစ်ရာငါးဆယ်၊
တောင်ဘက်၌ နှစ်ရာငါးဆယ်၊ အရှေ့ဘက်၌ နှစ်
ရာငါးဆယ်၊ အနောက်ဘက်၌ နှစ်ရာငါးဆယ်ရှိရ
၁၈ မည်။- သန့်ရှင်းသော မြေအနားမှာ အလျား၌
ကြွင်းသေးသော အရှေ့ဘက်၌ တသောင်း၊ အ
နောက်ဘက်၌ တသောင်း ကျယ်သောမြေ၌ဖြစ်
သော အသီးအနှံသည်၊ မြို့အမှုကို စောင့်သောသူ
၁၉ တို့ စားစရာဘို့ဖြစ်ရမည်။- မြို့အမှုစောင့်တို့ကို
ဣသရေလအမျိုးအပေါင်းထဲက ရွေးကောက်ရ
၂၀ မည်။- ပူဇော်သော မြေကွက်ပေါင်းကား၊ အ
လျား နှစ်သောင်းငါးထောင်၊ အနံ နှစ်သောင်းငါး
ထောင်ကျယ်၍၊ မြို့နယ်ပါလျက် သန့်ရှင်းသော
ထိုစတုရန်းမြေကို ပူဇော်ရမည်။

၂၁ ထိုသန့်ရှင်းသော ပူဇော်သက္ကာမြေနှင့် မြို့
နယ်နှစ်ဘက်၌ ကြွင်း၍၊ အရှေ့ဘက်၌ နှစ်
သောင်းငါးထောင်၊ အနောက်ဘက်၌ နှစ်သောင်း
ငါးထောင်ကျယ်သော မြေစွန်းနှစ်ကွက်တို့သည်
မင်းသားအဘို့ ဖြစ်ရမည်။ သန့်ရှင်းသောပူဇော်
သက္ကာမြေနှင့် အိမ်တော်၏ သန့်ရှင်းရာဌာန
သည် ထိုနှစ်ကွက်စပ်ကြားမှာ နေရာကျရမည်။-
၂၂ ထိုသို့စပ်ကြားမှာကျသော လေဝိလူနေရာ အ
ပိုင်းအခြား၊ မြို့နယ်အပိုင်းအခြား၊ ပြင်ဘက်နှစ်
ဘက်၊ ယုဒခရိုင်၊ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်စပ်ကြားမှာ ကျ
သောမြေရှိသမျှသည် မင်းသားအဘို့ဖြစ်ရမည်။

၂၃ ကြွင်းသော ဣသရေလခရိုင်ဟူမူကား၊ အ
ရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင်
၂၄ ဗင်္ယာမိန်ခရိုင် ရှိရမည်။- ဗင်္ယာမိန်ခရိုင်အနား၊
အရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင်
၂၅ ရှိမောင်ခရိုင် ရှိရမည်။- ရှိမောင်ခရိုင်အနား၊ အ
ရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ဣ
၂၆ သခါခရိုင် ရှိရမည်။- ဣသခါခရိုင်အနား၊ အရှေ့
ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ဇာဗု
၂၇ လုန်ခရိုင် ရှိရမည်။- ဇာဗုလုန်ခရိုင်အနား၊ အ
ရှေ့ဘက်မှသည် အနောက်ဘက်တိုင်အောင် ဂဒ်
၂၈ ခရိုင် ရှိရမည်။- ဂဒ်ခရိုင်တောင်ဘက် အပိုင်းအ
ခြားသည် တာမာမြို့မှစ၍ ကာဒေရှမြို့၊ မေရိဘ
ရေတိုင်အောင်ငင်း၊ မဟာပင်လယ်ထဲသို့ဝင်
သော မြစ်တိုင်အောင်ငင်း ရှောက်သွားရမည်။-
၂၉ ဤရွေ့ကား၊ ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့ အမွေ
ခံစရာဘို့ စာရေးတံချ၍ ဝေရသောမြေ၊ ဤရွေ့
ကား၊ သူတို့ပိုင်ခြား၍ နေရသော ခရိုင်အသီးအ
သီးဖြစ်သတည်းဟု အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူ၏။

၃၀ မြို့မှထွက်ရာတံခါးများ ဟူမူကား၊ မြို့
၃၁ မြောက်ဘက်၌ လေးထောင်ငါးရာကျယ်၍။- မြို့
တံခါးတို့သည် ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့ အ

To Contents

မည်ကို ဆောင်လျက်၊ မြောက်ဘက်၌ ရုဗင်တံ
ခါး၊ ယုဒတံခါး၊ လေဝိတံခါးတည်းဟူသော တံ
၂၂ ခါးသုံးပေါက် ရှိရမည်။- မြို့အရှေ့ဘက်၌ လေး
ထောင်ငါးရာကျယ်၍၊ ယောသပ်တံခါး၊ ဗင်္ယာမိန်
တံခါး၊ ဒန်တံခါးတည်းဟူသော တံခါးသုံးပေါက်
၂၃ ရှိရမည်။- မြို့တောင်ဘက်၌ လေးထောင်ငါးရာ
ကျယ်၍၊ ရှိမောင်တံခါး၊ ဣသခါတံခါး၊ ဇာဗုလုန်
တံခါးတည်းဟူသော တံခါးသုံးပေါက်ရှိရမည်။-
၂၄ မြို့အနောက်ဘက်၌ လေးထောင်ငါးရာကျယ်၍၊
ဂဒ်တံခါး၊ အာရှာတံခါး၊ နဿလိတံခါးတည်းဟူ
၂၅ သော တံခါးသုံးပေါက်ရှိရမည်။- ထိုသို့ မြို့ပတ်
လည်အတိုင်းအရှည်ကား၊ တသောင်းရှစ်ထောင်
ရှိရလိမ့်မည်။ တည်သောနေ့မှစ၍ ထိုမြို့ကို ယေ
ဟောဝါရှမ္မအမည်ဖြင့် ခေါ်တွင်ရလိမ့်သတည်း။

ပရောဖက်ယေဇေကျေလစီရင်ရေးထားသောအနာဂတ်တို့ကျမ်းပြီး၏။

To Contents

ဒံယေလအနာဂတ္တိကျမ်း။

THE BOOK OF DANIEL

၁

၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ယောယကိမ် နန်းစံသုံးနှစ်
တွင်၊ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် နေဗုခဒ်နေဇာသည်
၂ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ချီလာ၍ ဝန်းရံလေ၏။– ထာ
ဝရဘုရားသည် ယုဒရှင်ဘုရင် ယောယကိမ်မှစ
၍ ဗိမာန်တော်တန်ဆာအချို့တို့ကို နေဗုခဒ်နေ
ဇာလက်သို့ အပ်နှံတော်မူ၍၊ ထိုတန်ဆာများကို
နေဗုခဒ်နေဇာမင်းသည် ရှိနာပြည်၌ရှိသော မိမိ
ဘုရား၏ကျောင်းသို့ ယူသွားပြီးလျှင်၊ ရွှေတိုက်၌
သွင်းထားတော်မူ၏။

၃ ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် မိန်းမစိုးအုပ် အာရ
ပေနတ်ကိုခေါ်တော်မူ၍၊– မကောင်းသော လက္ခ
ဏာကင်းလျက်၊ လှသောအဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့်
ပြည့်စုံ၍၊ ကောင်းသောဉာဏ်နှင့် တကွ အထူး
ထူးအပြားပြားသော အတတ်ပညာများကို လေ့
ကျက်၍၊ နန်းတော်၌ အမှုထမ်းခြင်းငှါ တတ်စွမ်း
နိုင်သောလူပျိုတို့ကို ဣသရေလ မင်းမျိုးမင်း
သားထဲက ရွေးကောက်၍၊ ခါလဒဲဘာသာအ
၅ တတ်ကိုသင်စေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။– ပွဲတော်မှ
ကြွင်းသောအစာနှင့် သောက်တော်မူသော စပျစ်
ရည်ကို နေ့တိုင်းပေး၍ သုံးနှစ်ကျွေးမွေးပြီးမှ၊ အ
မှုတော်ထမ်းရမည်အကြောင်း စီရင်တော်မူ၏။–
၆ ထိုသူတို့တွင် ယုဒအမျိုးသား ဒံယေလ၊ ဟာနနိ၊
၇ မိရှေလ၊ အာဇရိတို့သည်ပါကြ၏။– မိန်းမစိုးအုပ်
သည် ထိုသူတို့ကို အမည်နာမလဲ၍၊ ဒံယေလကို
ဗေလတရာဇာ၊ ဟာနနိကို ရှာဒရက်၊ မိရှေလကို
မေရှက်၊ အာဇရိကို အဗေဒနေဂေါဟု၊ အသီးအ
သီး အမည်သစ်ကိုပေး၏။

၈ ဒံယေလမူကား၊ ပွဲတော်မှကြွင်းသောအစာနှင့်
သောက်တော်မူသော စပျစ်ရည်ကို မသောက်မ
စားဘဲ၊ ညစ်ညူးခြင်းကို ရှောင်မည်ဟုအကြံရှိ၍၊
မိမိကို မညစ်ညူးစေမည်အကြောင်း၊ မိန်းမစိုး
၉ အုပ်ကို အခွင့်တောင်း၏။– ဘုရားသခင် ပြုပြင်
တော်မူသောအားဖြင့်၊ မိန်းမစိုးအုပ်သည် ဒံယေ
၁၀ လကို အလွန်ချစ်သနားသော်လည်း၊– ငါသခင်
ကြည့်ရှုစေခြင်းငှါ မိန်းမစိုးအုပ်ခန့်ထားသော
စားတော်ကဲ့ကို ငါကြောက်၏။ သင်တို့အစား
အသောက်ကို စီရင်တော်မူပြီ။ သင်တို့မျက်နှာ
သည် အရွယ်တူ လူပျိုတို့၏ မျက်နှာလောက် အ
ဆင်းမလှသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့အ
တွက် ငါသည် ရာဇတော်သင့်၍ အသက်မလွတ်ရ
၁၁ ဟု ဒံယေလကို ပြောဆို၏။– ထိုအခါ ဒံယေလ၊
ဟာနနိ၊ မိရှေလ၊ အာဇရိတို့ကို ကြည့်ရှုစေခြင်း
ငှါ မိန်းမစိုးအုပ်ခန့်ထားသော စားတော်ကဲ့ကို ဒံ
၁၂ ယေလက၊– အကျွန်ုပ်တို့ စားသောက်စရာဘို့
ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့် ရေကိုသာ ဆယ်ရက်ပတ်
၁၃ လုံးပေးစမ်းပါ။– ထိုနောက်၊ အကျွန်ုပ်တို့မျက်နှာ
နှင့်၊ ပွဲတော်မှ ကြွင်းသော အစာကိုစားသော လူ
ပျိုတို့၏မျက်နှာကို သခင်ရှေ့၌ စစ်တော်မူပါစေ။
ကိုယ်တော်တိုင်မြင်ပြီးမှ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကို စီရင်
၁၄ တော်မူပါဟု ပြောလျှင်၊– စားတော်ကဲ့သည် ဝန်
၁၅ ခံ၍ ဆယ်ရက်စုံစမ်းလေ၏။– ဆယ်ရက်စေ့လျှင်
သူတို့မျက်နှာသည်၊ ပွဲတော်မှ ကြွင်းသောအစာ
ကို စားသော လူပျိုအပေါင်းတို့၏ မျက်နှာထက်
၁၆ အဆင်းလှ၍ ဖွံ့ဝလျက်ရှိ၏။– ထိုအခါ စားတော်
ကဲ့သည် သူတို့အစာကိုငင်း၊ သူတို့သောက်ဘို့ စ
ပျစ်ရည်ကိုငင်းရုပ်သိမ်း၍၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်နှင့်
၁၇ သာကျွေးမွေး၏။– ဘုရားသခင်သည် ထိုလူလင်
လေးယောက်တို့အား အထူးထူးသော သိပ္ပံအ
တတ်ပညာတို့ကို သိစေခြင်းငှါ၊ ထိုးထွင်း၍ နား
လည်နိုင်သော ဉာဏ်သတ္တိကို ပေးသနားတော်မူ
၏။ ဒံယေလသည်လည်း ဗျာဒိတ်ရူပါရုံနှင့် အိပ်
မက်ကိုနားလည်နိုင်သောဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံ
၏။

၁၈ နန်းတော်သို့ သွင်းစေခြင်းငှါ ချိန်းချက်တော်
မူသော အချိန်ရောက်သော်၊ မိန်းမစိုးအုပ်သည်
လူလင်များတို့ကိုခေါ်၍ နန်းတော်သို့ သွင်းလေ
၁၉ ၏။– ရှင်ဘုရင်သည် ထိုလူလင်တို့နှင့် ဆွေးနွေး
မေးမြန်းတော်မူပြီးလျှင်၊ ဒံယေလ၊ ဟာနနိ၊ မိရှေ
လ၊ အာဇရိတို့နှင့်တူသောသူ တယောက်မျှမရှိ
သောကြောင့်၊ သူတို့သည် အထံတော်၌ခစားရ
၂၀ သောအခွင့်အရာကို ရကြ၏။– ရှင်ဘုရင်မေး
တော်မူသမျှသော အတတ်ပညာကို ထိုလူလင်
တို့သည် နှိုင်းတော်၌ရှိသမျှသော မာဂုပညာရှိ၊
ဗေဒင်တတ်များထက်သာ၍ ဆယ်ဆတတ်ကြွ
၂၁ သည်ကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။– ဒံယေလသည်

To Contents

ကုရုမင်းကြီးနန်းစံပဋ္ဌမနှစ်တိုင်အောင် ရှိနေသတည်း။

၂

၁ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းသည် နန်းစံနှစ်နှစ်တွင်၊ အိပ်မက်ကို မြင်တော်မူ၍ ထိတ်လန့်ခြင်း စိတ်ရှိသောကြောင့်၊ စက်တော်မခေါ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊-
၂ အိပ်မက်တော်ကို ပြန်ပြောစေခြင်းငှါ မာဂုပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်၊ သူပြုဆရာ၊ ခါလဒဲဆရာတို့ကို ခေါ်ချေဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည်
၃ အထံတော်သို့ ရောက်လာကြသည်ရှိသော်၊- ရှင်ဘုရင်က၊ ငါသည် အိပ်မက်ကိုမြင်ပြီ။ ထိုအိပ်မက်ကိုမသိ၊ နားမလည်သည်ဖြစ်၍ စိတ်မအေးမ
၄ သာရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ခါလဒဲပညာရှိတို့ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အသက်တော်အစဉ်အမြဲ ရှင်ပါစေ။ အကျွန်ုပ်တို့အား အိပ်မက်တော်ကို
မိန့်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အနက်ကို
၅ ဘော်ပြပါမည်ဟု၊ ရှုရိဘာသာဖြင့် လျှောက်ကြ၏။- ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါအမိန့်တော်ရှိပြီ။ ထို
အိပ်မက်နှင့် အနက်ကို သင်တို့မဘော်မပြလျှင်၊
သင်တို့ကို အပိုင်းပိုင်းစဉ်းမည်။ သင်တို့အိမ်များ
၆ ကိုလည်း နောက်ချေးပုံဖြစ်စေမည်။- အိပ်မက်နှင့် အနက်ကို ဘော်ပြလျှင်၊ ဆုလပ်သပ်ပကာ၊ ဂုဏ်အသရေများကို ငါပေးမည်။ သို့ဖြစ်၍၊ အိပ်
မက်နှင့် အနက်ကို ငါ့အားဘော်ပြကြဟု၊ ခါလဒဲ
၇ ပညာရှိတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။- ထိုသူတို့က၊ အရှင်မင်းကြီး၊ မြင်မက်တော်မူချက်ကို အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အနက်ကို ဘော်ပြ
၈ ပါမည်ဟု တဖန်လျှောက်ကြပြန်လျှင်၊- ရှင်ဘုရင်က၊ ငါ့အမိန့်တော်ရှိပြီးသောကြောင့်၊ သင်တို့သည် နေ့ရက်အချိန်ကာလကြာစေခြင်းငှါ ရွှေ့
၉ ချင်သည်ကို ငါအမှန်သိ၏။- အိပ်မက်ကို ငါ့အားမဘော်မပြလျှင်၊ သင်တို့သည် အကြံတခုတည်း သာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလပြောင်းလဲသည်တိုင်
အောင်၊ ငါ့ရှေ့၌ လျှောက်စရာတို့ ကောက်ကျစ်လိမ်လစ်သောစကားကို ပြင်ဆင်နှင့်ကြပြီ။ အိပ်
မက်ကို ပြန်ပြောကြ။ ထိုသို့ပြောလျှင်၊ အိပ်မက်
အနက်ကို ဘော်ပြနိုင်သည်ကို ငါသိမည်ဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ခါလဒဲဆရာတို့ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၏ အမှုအရာကို ဖြေနိုင်မည်သူ၊ မြေကြီးပေါ်မှာ တယောက်မျှ မရှိပါ။ အဘယ်မည်သော ရှင်ဘုရင်သည် ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးသော်လည်း၊ မာဂုပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်၊ ခါလဒဲဆရာတို့ကို ဤသို့မေး
၁၁ မြန်းလေ့မရှိပါ။- အရှင်မင်းကြီး မေးမြန်းတော်မူသောအရာသည် ခက်ခဲသောအရာဖြစ်ပါ၏။ လူ
ပကတိနှင့်မဆက်ဆံသောဘုရားမှတပါး အဘယ်
သူမျှ အရှင်မင်းကြီးရှေ့တော်၌ မထုတ်မဘော်
နိုင်ပါဟု တဖန်ပြန်ကြား လျှောက်ထားကြ၏။-
၁၂ ထိုစကားကို ကြားတော်မူလျှင် ပြင်းစွာအမျက်
တော်ထွက်၍၊ ဗာဗုလုန်မြို့၌ရှိသမျှသော ပညာ
ရှိတို့ကို ပယ်ရှင်းစေဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။

၁၃ ထိုအမိန့်တော်ဆင့်၍ ဒံယေလနှင့်သူ၏အ
ပေါင်းအဘော်တို့ကို သတ်ခြင်းငှါ ရှာကြသော်၊-
၁၄ ဒံယေလက၊ ရှင်ဘုရင်၏အမိန့်တော်သည် အ
၁၅ ဘယ်ကြောင့် ဤမျှလောက်လျင်မြန်သနည်းဟု၊ ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့ကို ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ထွက်
သွားသော ကိုယ်ရံတော်မှူးအာရုတ်ကို သတိ
ပညာနှင့်မေးမြန်း၍၊ အာရုတ်သည် ထိုအကြောင်း
၁၆ ကို ကြားပြောလျှင်၊- ဒံယေလသည် နန်းတော်သို့ဝင်၍ အိပ်မက်တော်ကို ဖြေရသောနေ့ရက်အ
ချိန်ကိုပေးတော်မူမည်အကြောင်း အသနားတော်
၁၇ ခံပြီးမှ၊- မိမိအိမ်သို့ပြန်သွား၍၊ ထိုအကြောင်းကို
မိမိအပေါင်းအဘော် ဟာနန်၊ မိရှေလ၊ အာဇရိ
၁၈ တို့အား ကြားပြော၍၊- ငါတို့သည် အခြားသော
ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့နှင့်အတူ မသေမပျောက်စေ
ခြင်းငှါ၊ ဤနက်နဲသောအရာ၌ ကရုဏာကျေးဇူး
တော်ကိုခံရမည်အကြောင်း၊ ကောင်းကင်ဘုံရှင်
ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းကြကုန်အံ့ဟု ပြော
ဆို၏။

၁၉ ည၌အခါ ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် ထိုနက်နဲ
သောအရာကို ဒံယေလအား ဘုရားသခင်ဘော်
၂၀ ပြတော်မူ၏။- ထိုအခါ ဒံယေလသည် ကောင်းကင်ဘုံရှင် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီး
မွမ်းလျက်၊ ဘုရားသခင်၏နာမတော်သည် ထာဝ
ရမင်္ဂလာရှိပါစေသတည်း။ ပညာနှင့်ငင်း၊ အစွမ်း
၂၁ သတ္တိနှင့်ငင်း ပြည့်စုံတော်မူ၏။- ကာလအချိန် ဥ
တုများကို ပြောင်းလဲစေတော်မူ၏။ ရှင်ဘုရင်တို့
ကိုလည်း နှိမ့်ချချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ပညာရှိတို့
အားပညာကို ပေးတော်မူ၏။ ဉာဏ်ရှိသောသူတို့
သည် ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာ၊ ထိုးထွင်း၍ နား
၂၂ လည်တတ်ကြ၏။- နက်နဲခက်ခဲသော အရာတို့
ကို ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူ၏။ မှောင်မိုက်၌ရှိသမျှ
တို့ကို သိမြင်၍ အလင်း၏တည်ရာ ဖြစ်တော်မူ
၂၃ ၏။- အကျွန်ုပ် ဘိုးဘေးတို့၏ ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်အား ပညာအစွမ်းသတ္တိကို ပေးသနား၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဆုတောင်းသည်အတိုင်း၊ ရှင်ဘုရင်

To Contents

၏ အိပ်မက်ကို ဖွင့်ပြတော်မူသော ကျေးဇူးတော်
ကို ချီးမွမ်းထောမနာပြုပါ၏ဟု ဒံယေလမ္ဗြက်ဆို
၂၄ ပြီး၍မှ- ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့ကို ပယ်ရှင်းစေခြင်း၄၊
ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားတော်မူသော အာရုတ်ထံသို့
သွား၍၊ ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့ကို မလုပ်ကြံပါနှင့်။
အကျွန်ုပ်ကို အထံတော်သို့ခေါ်သွင်းပါ။ အကျွန်ုပ်
သည် အိပ်မက်တော်နှင့်အနက်ကို ဘော်ပြ၍
လျှောက်ပါမည်ဟုဆို၏။
၂၅ ထိုအခါ အာရုတ်သည် ဒံယေလကို အလျင်တ
ဆော အထံတော်သို့ခေါ်သွင်းပြီးလျှင်၊ အိပ်မက်
တော်နှင့်အနက်ကို အရှင်မင်းကြီးအား ဘော်
ပြနိုင်သောသူတယောက်ကို ယုဒအမျိုး လက်ရ
လူတို့တွင် အကျွန်ုပ်တွေ့ပါပြီဟု လျှောက်လေ
၂၆ ၏။- ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ ငါမြင်မက်သော အိပ်
မက်ကိုပြန်ပြော၍ အနက်ကိုဘော်ပြနိုင်သလော
ဟု၊ ဗေလတရှာဇာအမည်ရှိသော ဒံယေလကို
၂၇ မေးတော်မူလျှင်၊- ဒံယေလက၊ အရှင်မင်းကြီး
မေးမြန်းတော်မူသောအရာကို ပညာရှိ၊ ဗေဒင်
တတ်၊ မာဂုဆရာ၊ အနာဂတ္တိဆရာတို့သည် အ
ရှင်မင်းကြီးအား ဘော်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြပါ။-
၂၈ နက်နဲသောအရာတို့ကို ဖွင့်ပြ၍၊ နောင်ကာလ၌
ဖြစ်လတ္တံ့သောအရာတို့ကို နေဗုခဒ်နေဇာမင်း
ကြီးအား ကြားပြောတော်မူသော ဘုရားသခင်
၂၉ တဆူသည် ကောင်းကင်ဘုံမှာ ရှိတော်မူ၏။- အ
ရှင်မင်းကြီး၊ နောင်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော အရာတို့ကို
ကိုယ်တော်သည် စက်တော်ခေါ်၍ မြော်လင့်
တော်မူ၏။ နက်နဲသောအရာကို ဖွင့်ပြတော်မူ
သောဘုရားသည် နောင်ကာလ၌ဖြစ်လတ္တံ့သော
၃၀ အရာတို့ကို ကိုယ်တော်အားပြတော်မူ၏။- ဤ
နက်နဲသောအရာကိုကား၊ အခြားသော သတ္တဝါ
အပေါင်းတို့ထက် အကျွန်ုပ်သာ၍ ပညာရှိသော
ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်အား ဘုရားသခင် ဖွင့်ပြတော်
မူသည် မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်တော်သည် စိတ်နှလုံး
တော်၏အထင်ကို နားလည်မည်အကြောင်း၊ ထို
အနက်ကို အကျွန်ုပ်ပြန်ကြား လျှောက်ထားစိမ့်
သောငါသာ ဘုရားသခင် ဖွင့်ပြတော်မူ၏။
၃၁ အရှင်မင်းကြီး၊ စက်တော်ခေါ်၍ မြင်မက်
တော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ ကိုယ်တော်သည်
ကြည့်ရှု၍ ရုပ်တုကြီးကို မြင်တော်မူ၏။ ထူး
မြတ်သော အရောင်အဝါနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ကြီးမြင့်
သော ထိုရုပ်တုသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သော
ပုံသဏ္ဌာန်ကိုဆောင်လျက် ကိုယ်တော်ရှေ့၌
၃၂ တည်ရှိ၏။- သူ၏ ဦးခေါင်းသည် ရွှေစင်ဖြစ်၏။
၃၃ ရင်ပတ်နှင့်လက်နှစ်ဘက်သည် ငွေဖြစ်၏။- ဝမ်း
နှင့်ပေါင်နှစ်ဘက်သည် ကြေးဝါဖြစ်၏။ ခြေသ
လုံးနှစ်ဘက်သည် သံဖြစ်၏။ ခြေဘဝါးနှင့် ဖမိုး
၃၄ သည် သံတပိုင်းသရွတ်တပိုင်း ဖြစ်၏။- ကိုယ်
တော်သည် ကြည့်ရှုတော်မူစဉ်၊ လက်ဖြင့် မထုမ
လုပ်ဘဲ အလိုလိုဖြစ်သော ကျောက်တလုံးသည်
သံနှင့် သရွတ်ဖြစ်သော ရုပ်တုဖ၏ခြေကို ထိခိုက်
၃၅ ၍ ချိုးဖဲ့သည်ရှိသော်၊- သံ၊ သရွတ်၊ ကြေးဝါ၊ ငွေ၊
ရွှေတို့သည် ကျိုးပဲ့ကြေမွလျက်၊ နွေကာလ၌
ကောက်နယ်တလင်း အမှုန့်ကဲ့သို့ဖြစ်သဖြင့်၊ လေ
တိုက်လွှင့်၍ သူတို့နေရာမရှိ၊ ပျောက်လေ၏။
ရုပ်တုကိုထိခိုက်သော ကျောက်မူကား၊ တိုးပွါး
သဖြင့် တောင်ကြီးဖြစ်၍၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို
ဖုံးလွှမ်းသည်ဟု မြင်မက်တော်မူ၏။
၃၆ ယခုတွင် အိပ်မက်တော်၏အနက်ကို ဘော်
၃၇ ပြ၍ နားတော်လျှောက်ပါမည်။- အရှင်မင်းကြီး၊
ကိုယ်တော်သည် ဘုရင်တို့၏ ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ
၏။ ကောင်းကင်ဘုံရှင် ဘုရားသခင်သည် နိုင်ငံ
နှင့်တကွ တန်ခိုးအာနုဘော်အစွမ်းသတ္တိ ဘုန်း
၃၈ အသရေကို ကိုယ်တော်အား ပေးတော်မူပြီ။- လူ
နေရာရှိသမျှတို့နှင့် မြေကြီးသား တိရစ္ဆာန်၊ မိုးယံ
ကောင်းကင်ငှက်များတို့ကို ကိုယ်တော်လက်၌
အပ်ပေး၍၊ ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံတို့ကို အုပ်
စိုးရသောအခွင့်ရှိတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည်
၃၉ ရုပ်တုဖ၏ ရွှေဦးခေါင်းဖြစ်တော်မူ၏။- ကိုယ်
တော်နောက်၌ ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံလောက် မ
မြတ်သောနိုင်ငံတခုသည် တည်ထောင်လိမ့်
မည်။ ထိုနောက်၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အုပ်စိုး
သော ကြေးဝါနိုင်ငံတည်းဟူသော တတိယနိုင်ငံ
၄၀ တည်ထောင်လိမ့်မည်။- စတုတ္ထနိုင်ငံသည် သံ
ကဲ့သို့ခိုင်မာသော နိုင်ငံဖြစ်လိမ့်မည်။ သံသည်
အခြားသောအရာရှိသမျှတို့ကို ချိုးဖဲ့၍ နိုင်သကဲ့
သို့၊ စတုတ္ထနိုင်ငံသည် ချိုးဖဲ့နှိပ်စက်ခြင်းကို ပြု
၄၁ လိမ့်မည်။- ရုပ်တုဖ၏ခြေနှင့် ခြေချောင်းတို့သည်
သရွတ်တပိုင်း သံတပိုင်းရှိသည်ကို မြင်တော်မူ
သည်အတိုင်း၊ အချင်းချင်းကွဲပြားသော နိုင်ငံဖြစ်
လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ဖုတ်သောသရွတ်နှင့်
သံရောနှောသည်ကို မြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သံ
၄၂ သည် ခိုင်မာခြင်းသတ္တိ ရှိလိမ့်မည်။- ခြေချောင်း
တို့သည် သံတပိုင်းသရွတ်တပိုင်း ဖြစ်သည်နှင့်
အညီ၊ ထိုနိုင်ငံသည် ခိုင်မာခြင်းနှင့်ငင်း၊ ကျိုးပဲ့
၄၃ ခြင်းနှင့်ငင်း ဆက်ဆံလိမ့်မည်။- ဖုတ်သောသ
ရွတ်နှင့် သံရောနှောသည်ကို မြင်တော်မူသည်

To Contents

နှင့်လျော်စွာ၊ နိုင်ငံသားတို့သည် အခြားသော လူမျိုးသားတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ သရွတ်နှင့်သံ မရောနှောနိုင်သကဲ့သို့၊ သူတို့သည် အချင်းချင်း ပေါင်းဘော်၍ မသင့်
၄၄ နိုင်ကြ။– လက်နှင့်မထုမလုပ်ဘဲ ကျောက်တလုံး
၄၅ သည် တောင်ပေါ်က အလိုလိုပွဲကွာ၍၊ သံ၊ ကြေး ဝါ၊ သရွတ်၊ ၎င်း၊ ရွှေတို့ကို ချိုးဖဲ့သည်ကို မြင်တော်မူသည်အကြောင်းအရာမှာ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်နိုင်သောနိုင်ငံတခုကို ထိုမင်းကြီးများ လက်ထက်၌ ကောင်းကင်ဘုံရှင်ဘုရားသခင် သည် တည်ထောင်စေတော်မူမည်။ ထိုနိုင်ငံသည် အခြားသောလူမျိုးလက်သို့ မရောက်ရဘဲ၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော နိုင်ငံရှိသမျှတို့ကို ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီး၍ အစဉ်အမြဲတည်လိမ့်မည်။ ထိုသို့နောင်၌ ဖြစ်လတ့်သောအရာတို့ကို ကြီးမြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် အရှင်မင်းကြီးအား ကြားပြောတော်မူ၏။ အိပ်မက်တော် ရွှေလျော့ခြင်းမရှိ။ အနက်သည်လည်း မှန်ပါ၏ဟု ဒံယေလသည် အထံတော်၌ လျှောက်ထား၏။

၄၆ ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် ပြပ်ဝပ်၍ ဒံယေလကို ရှိခိုးကိုးကွယ်ပြီးလျှင်၊ ပူဇော်
သက္ကာပြုခြင်းငှါငင်း၊ နံ့သာမျိုးကို မီးရှို့၍ ဆက်
၄၇ ကပ်ခြင်းငှါငင်း စီရင်တော်မူလျက်၊– ကိုယ်တော်သည် ဤနက်နဲသောအရာကို ဖွင့်ပြနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်၏ဘုရားသခင်သည် ဘုရားတို့၏ဘုရား၊ ဘုရင်တို့၏အရှင်၊ နက်နဲသောအရာကို ဖွင့်ပြတော်မူသောသခင်
၄၈ ဖြစ်တော်မူ၏ဟု မိန့်တော်မူ၍၊– ဒံယေလကို ချီးမြှောက်လျက်၊ များစွာသော ဆုလပ်သပ်ပကာတို့ကိုပေး၍၊ ဗာဗုလုန်နိုင်ငံတွင် ဝန်ကြီးအရာ၌ ၎င်း၊ ဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့ကို အုပ်စိုးသော ဝန်အ
၄၉ ရာ၌ ၎င်း ခန့်ထားတော်မူ၏။– ထိုအခါ ဒံယေလသည် သံတော်ဦးတင်သောကြောင့်၊ မင်းကြီးသည် ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့ကို ဗာဗုလုန်နိုင်ငံတွင် ဝန်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။ ဒံယေလသည် နန်းတော်ဦး၌ နေရလေ၏။

၂

၁ တရံရောအခါ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် အဖြင့် အတောင်ခြောက်ဆယ်၊ အနံခြောက်တောင် ရှိသော ရွှေရုပ်တုကို လုပ်ပြီးမှ၊ ဗာဗုလုန်ကျေးလက် ဒုရလွင်ပြင်၌ တည်ထားတော်မူ၍၊–
၂ စော်ဘွား၊ မြို့ဝန်၊ စစ်ကဲ၊ တရားသူကြီး၊ အခွန်တော်ဝန်၊ တိုင်ပင်မှူးမတ်၊ မြို့စာရေး၊ နိုင်ငံတော် အရာရှိအပေါင်းတို့သည် စုဝေးရောက်လာ၍၊ တည်ထားတော်မူသော ရုပ်တုရှေ့မှာ
၃ ရပ်နေကြ၏။– ထိုအခါ သံတော်ဆင့်တယောက်က၊ အသီးသီး အခြားခြားသော ဘာသာစကား
၄ ကိုပြောသော လူအမျိုးမျိုးတို့၊– တံပိုး၊ ခရာ၊ စောင်း၊ ပုလွေ၊ တယော၊ ပတ်သာ အစရှိသော တုရိယာမျိုးတီးမှုတ်ခြင်းအသံကို ကြားသောအခါ၊ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီး တည်ထားတော်မူသော ရွှေရုပ်တုကို ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ရကြမည်။–
၆ မပြပ်ဝပ်မကိုးကွယ်ဘဲနေသောသူ မည်သည်ကို မီးလောင်လျက်ရှိသော မီးဖိုထဲသို့ ချက်ခြင်းချပစ်စေဟု အမိန့်တော်မြတ်ရှိသည်ဟု ဟစ်ကြော်
၇ ၏။– ထိုကြောင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် တံပိုး၊ ခရာ၊ စောင်း၊ ပုလွေ၊ တယော၊ ပတ်သာ အစရှိသော တုရိယာမျိုး တီးမှုတ်ခြင်းအသံကို ကြားသောအခါ၊ အသီးသီးအခြားခြားသော ဘာသာစကားကိုပြောသော လူအမျိုးမျိုးအပေါင်းတို့သည် ပြပ်ဝပ်၍၊ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီး တည်ထားသော ရွှေရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ကြ၏။

၈ ထိုအခါ၊ ခါလဒဲလူအချို့တို့သည် နေဗုခဒ်နေ
၉ ဇာမင်းကြီးထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်လျက်၊– အရှင်မင်းကြီး၊ အသက်တော်အစဉ်အမြဲ ရှင်ပါစေ။–
၁၀ တံပိုး၊ ခရာ၊ စောင်း၊ ပုလွေ၊ တယော၊ ပတ်သာ အစရှိသော တုရိယာမျိုးတီးမှုတ်ခြင်းအသံကို ကြားသောသူရှိသမျှတို့သည် ရွှေရုပ်တုကို ပြပ်
၁၁ ဝပ်ကိုးကွယ်ရကြမည်။– မပြပ်ဝပ်မကိုးကွယ်ဘဲ နေသောသူမည်သည်ကို မီးလောင်လျက်ရှိသော မီးဖိုထဲသို့ချပစ်စေဟု အမိန့်တော်မြတ်ရှိပါ၏။–
၁၂ အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်သည် ဗာဗုလုန်နိုင်ငံတွင် ဝန်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူသော ယုဒလူ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါအမည်ရှိသော သူတို့သည် အာဇာတော်ကို ပမာဇာမပြုပါ။ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားတို့ကို ဝတ်မပြုပါ။ တည်ထားတော်မူသော ရွှေရုပ်တုကိုလည်း မကိုးကွယ်ပါဟု၊ ယုဒလူတို့ကို အပြစ်တင်၍ လျှောက်
၁၃ ထားကြ၏။– ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့ကို ခေါ်ချေဟု မိန့်တော်မူသည်

To Contents

အတိုင်း၊ သူတို့သည် အထံတော်သို့ ရောက်
၁၄ လျှင်၊– ဟယ်၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါ
တို့၊ ငါ၏ဘုရားတို့ကို ဝတ်မပြုလော။ ငါတည်
၁၅ ထားသော ရွှေရုပ်တုကို မကိုးကွယ်လော။– ယခု
တွင် တံပိုး၊ ခရာ၊ စောင်း၊ ပုလွေ၊ တယော၊ ပတ်
သာအစရှိသော တုရိယာမျိုးတီးမှုတ်ခြင်း အသံ
ကို ကြားသောအခါ၊ ငါလုပ်သော ရွှေရုပ်တုကို
ပြပ်ဝပ် ကိုးကွယ်အံ့သောငါ့ အသင့်နေကြ။ သို့မ
ဟုတ်လျှင်၊ မီးလောင်လျက်ရှိသော မီးဖိုထဲသို့
ချက်ခြင်းချပစ်မည်။ ငါ၏လက်မှ ကယ်လွှတ်နိုင်
သော ဘုရားကား၊ အဘယ်ဘုရားရှိသနည်းဟု
၁၆ မိန့်တော်မူ၏။– ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေ
ဂေါတို့ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး နေဗုခဒ်နေဇာ၊
အကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအမှု၌ ပြန်လျှောက်ရမည်
၁၇ အကြောင်း မရှိပါ။– အကျွန်ုပ်တို့ကိုးကွယ်သော
ဘုရားသခင်သည် မီးလောင်လျက်ရှိသော မီးဖို
ထဲက အကျွန်ုပ်တို့ကို ကယ်လွှတ်နိုင်တော်မူ၏။
ကိုယ်တော်၏လက်မှလည်း ကယ်လွှတ်တော်မူ
၁၈ လိမ့်မည်။– ထိုသို့ ကယ်လွှတ်တော်မမူသော်
လည်း အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်၏ဘုရားတို့
ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ဝတ်မပြုပါ။ တည်ထား
တော်မူသော ရွှေရုပ်တုကိုလည်း မကိုးကွယ်ပါ
ဟု ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၁၉ ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် ပြင်းစွာ
အမျက်ထွက်သဖြင့်၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒ
နေဂေါတို့ကို ကြည့်ရှု၍ မျက်နှာတော်ပျက်
လျက်၊ မီးဖိုကို အရင်ထက် ခုနစ်ဆတိုး၍ ပူစေ
၂၀ ခြင်းငှါလင်း၊– ခွန်အားကြီးသော စစ်သူရဲတို့သည်
ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့ကို တုပ်
နှောင်၍၊ မီးလောင်လျက်ရှိသော မီးဖိုထဲသို့ ချ
ပစ်စေခြင်းငှါလင်း အမိန့်တော် ရှိသည်အတိုင်း၊–
၂၁ ထိုသူသုံးယောက်တို့ကို ပေါင်းဘီ၊ အင်္ကျီ၊ ဝတ်လုံ
အစရှိသည်တို့နှင့်တကွ တုပ်နှောင်၍၊ မီးလောင်
လျက် ရှိသော မီးဖိုထဲသို့ ချပစ်ကြသောအခါ၊–
၂၂ ရှင်ဘုရင်၏ အမိန့်တော်ကျပ်တည်း၍ မီးဖိုသည်
အလွန်ပူသောကြောင့်၊ ရှာဒရက်၊ မေရှက်၊ အ
ဗေဒနေဂေါတို့ကို ဆွဲချသောသူတို့သည် မီးလျှံ
၂၃ အရှိန်ကြောင့် သေကြ၏။– ထိုသူသုံးယောက်တို့
မူကား၊ တုပ်နှောင်လျက် ပြင်းစွာလောင်သော
မီးဖိုထဲသို့ ကျရောက်လေ၏။

၂၄ ထိုအခါ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် အံ့သြ
မိန်းမော၍ အလျင်တဆောထပြီးလျှင်၊ လူသုံး
ယောက်တို့ကို တုပ်နှောင်၍ မီးထဲသို့ ချပစ်သည်
မဟုတ်လော၊ဟု တိုင်ပင်မှုးမတ်တို့အား မေး
တော်မူ၏။ မှူးမတ်တို့ကလည်း၊ မှန်ပါ၏ဘုရား
၂၅ ဟု ပြန်လျှောက်ကြလျှင်၊– ရှင်ဘုရင်က၊ လူလေး
ယောက်တို့သည် မတုပ်မနှောင်ဘဲ မီးထဲ၌သွား
လာ၍ ဘေးဥပဒေနှင့် ကင်းလွတ်သည်ကို ငါမြင်
သည်တကား။ စတုတ္ထသူသည် ဘုရားသား၏အ
၂၆ ဆင်းသဏ္ဌာန်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၍၊– မီးလောင်
လျက်ရှိသော မီးဖိုဝနားသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်၊ အ
မြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ကျွန်၊ ရှာဒရက်၊ မေ
ရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့၊ ထွက်၍လာကြလော့ဟု
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် မီးထဲက
၂၇ ထွက်လာကြ၏။– စော်ဘွား၊ မြို့ဝန်၊ စစ်ကဲ၊ အ
တွင်းဝန်တို့သည် ဝိုင်း၍ မီးမလောင်နိုင်သော ထို
သူတို့ကို ကြည့်ရှုကြ၏။ သူတို့ဆံခြည်တပင်မျှ
မမြိုက်၊ ဝတ်လုံလည်း ခြောနားခြင်း မရှိ၊ မီး
လောင်သောအနံ့လည်း ကင်းလွတ်၏။

၂၈ နေဗုခဒ်နေဇာ မင်းကြီးကလည်း၊ ရှာဒရက်၊
မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့၏ ဘုရားသခင်သည်
မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။ မိမိတို့ဘုရားမှတ
ပါး အခြားသော ဘုရားကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ခြင်း
နှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်ကို
ယုံကြည်ကိုးစား၍ မင်းကြီးအမိန့်တော်ကို ဆန်
လျက်၊ မိမိတို့ကိုယ်ကိုပင် အပ်နှံသော ကျွန်တော်
ရင်းတို့ရှိရာသို့၊ ထိုဘုရားသခင်သည် ကောင်း
ကင်တမန်ကို စေလွှတ်၍ ကယ်တင်တော်မူပြီ။–
၂၉ ထိုကြောင့်၊ အရပ်ရပ်တို့၌နေ၍ အသီးသီးအခြား
ခြားသော ဘာသာစကားကို ပြောသော လူအမျိုး
မျိုးတို့တွင် တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ရှာဒ
ရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့၏ ဘုရားသခင်
အား ဖြစ်မှားသောစကားကို ပြောလျှင်၊ ထိုသူကို
အပိုင်းပိုင်းစဉ်းစေ။ သူ၏အိမ်ကိုလည်း နောက်
ချေးပုံဖြစ်စေဟု ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ အကြောင်း
မူကား၊ ထိုမျှလောက်သော ကယ်တင်ခြင်းကို
ထိုဘုရားသခင်မှတပါး အဘယ်ဘုရားမျှ မပြုနိုင်
၃၀ ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊– ဗာဗုလုန်နိုင်ငံတွင် ရှာဒ
ရက်၊ မေရှက်၊ အဗေဒနေဂေါတို့ကို ချီးမြှောက်
တော်မူ၏။

၄

၁ ငါ နေဗုခဒ်နေဇာမင်းကြီး ကြားမှာလိုက်
သည်။ မြေကြီးတပြင်လုံး၌ အရပ်ရပ်နေ၍ အ
သီးသီး အခြားခြားသော ဘာသာစကားကို ပြော
သောလူမျိုးတကာတို့၊ သင်တို့၌ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာ
၂ ခြင်း များပြားစေသော။– မြင့်မြတ်တော်မူသော

To Contents

ဘုရားသခင်သည် ငါ၌ပြုတော်မူသော နိမိတ်
လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြခြင်းငှါ ငါ
၃ အလိုရှိ၏။– နိမိတ်လက္ခဏာတော်သည် အလွန်
ကြီးပေ၏။ အံ့ဘွယ်သော အမှုတော်လည်း တန်
ခိုးနှင့်ပြည့်စုံပေ၏။ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်
သည် ထာဝရနိုင်ငံဖြစ်၏။ အာဏာစက်တော်
လည်း ကမ္ဘာအဆက်ဆက် တည်တော်မူ၏။

၄ ငါနေဗုခဒ်နေဇာသည် နန်းတော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ
၅ နေ၍ စည်းစိမ်ကြီးစည်အခါ။– ကြောက်မက်ဘွယ်
သော အိပ်မက်ကိုမြင်၍၊ သာလွန်ပေါ်မှာ အိပ်
လျက် စိတ်ထဲ၌ အာရုံပြုသော ရူပါရုံအားဖြင့်
၆ တုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ငါရောက်လေ၏။– ထိုကြောင့်၊
အိပ်မက်အနက်ကို ငါ့အားဘော်ပြစေခြင်းငှါ၊ ဗာ
ဗုလုန်ပညာရှိအပေါင်းတို့ကို အထံတော်သို့ သွင်း
၇ စေဟု ငါအမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း။– မာဂုပညာ
ရှိ၊ ဗေဒင်တတ်၊ ခါလဒဲဆရာ၊ အနာဂတ္တိဆရာတို့
သည် ဝင်ကြလျှင်၊ ငါမြင်မက်သော အိပ်မက်ကို
သူတို့အား ပြပြောသော်လည်း၊ သူတို့သည် အ
၈ နက်ကိုမဘော်မပြနိုင်ကြ။– နောက်မှငါကိုးကွယ်
သောဘုရား၏နာမအားဖြင့် ဗေလတရာဇာဟု
ခေါ်သမုတ်၍၊ သန့်ရှင်းသောဘုရားသခင်၏ ဝိ
ညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စုံသော ဒံယေလသည် ငါ့ထံ
၉ သို့ဝင်လာလျှင်၊– အချင်းမာဂုဆရာချုပ် ဗေလတ
ရာဇာ၊ သင်သည် သန့်ရှင်းသော ဘုရားသခင်၏
ဝိညာဉ်တော်နှင့်ပြည့်စုံသည်ကိုငင်း၊ နက်နဲသော
အရာရှိသမျှတို့ကို ဖွင့်ပြနိုင်သည်ကိုငင်း ငါသိ၏။
သို့ဖြစ်၍၊ ငါမြင်မက်သော အိပ်မက်၏ အနက်ကို
၁၀ ဘော်ပြလော့။– ငါအိပ်ပျော်စဉ်တွင် မြင်မက်
သည်ကား၊ ငါကြည့်ရှု၍ မြေကြီးအလယ်၌ အရပ်
၁၁ မြင့်လှသော သစ်ပင်တပင်ရှိ၏။– ထိုအပင်သည်
ကြီးပွါး၍ ခိုင်မာခြင်းသို့ ရောက်၏။ မိုးယံးကောင်း
ကင်သို့ထိ၍ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ထင်ရား
၁၂ ၏။– အရွက်လည်းလှ၏။ သတ္တဝါအပေါင်းတို့
စား၍ ဝလောက်သောအသီးနှင့် ပြည့်စုံ၏။ မြေ
တိရစ္ဆာန်တို့သည် ထိုသစ်ပင်အရိပ်၌ ခိုကြ၏။ အ
ခက်အလက်တို့၌ ကောင်းကင်ငှက်တို့သည် နား
နေကြ၏။

၁၃ အိပ်ပျော်၍ မြင်မက်စဉ်၊ တဖန်ငါကြည့်ရှုပြန်
လျှင်၊ သစ်ပင်စောင့်တည်းဟူသော သန့်ရှင်းသူ
၁၄ တယောက်သည်ကောင်းကင်မှဆင်းလာ၍၊– သစ်
ပင်ကိုလှဲလေ့ာ့။ အခက်တို့ကိုခုတ်လေ့ာ့။ အသီး
အရွက်တို့ကို လှုပ်ချေလေ့ာ့။ တိရစ္ဆာန်တို့သည်
သစ်ပင်အောက်ကထွက်၍၊ ငှက်တို့သည်လည်း
၁၅ အကိုင်းအခက်ထဲက သွားကြစေ။– သို့သော်
လည်း၊ မြေ၌ခွဲသောအမြစ်နှင့်တကွ သစ်ငုတ်ကို
ခြွင်းထား၍၊ သံကြိုး၊ ကြေးဝါကြိုးနှင့်ချည်နှောင်
သကဲ့သို့ နုသောမြက်ပင်ထဲ၌ ရှိစေလော့။ ခုနစ်
နှစ်ပတ်လုံးမိုးစွတ်ခြင်းကိုခံ၍၊ တိရစ္ဆာန်တို့နှင့်
အတူဆက်ဆံလျက် မြက်ပင်ကို စားစေလော့။–
၁၆ လူစိတ်သဘောပျောက်၍ တိရစ္ဆာန်စိတ်သဘော
၁၇ နှင့် ပြည့်စုံစေလော့။– အကြောင်းမူကား၊ အမြင့်
ဆုံးသောဘုရားသည် လောကီနိုင်ငံကို အုပ်စိုး
တော်မူသည်ကိုငင်း၊ ပေးလိုသောသူတို့အား ပေး
တော်မူသည်ကိုငင်း၊ ယုတ်မာသောသူတို့ကို ချီး
မြှောက်၍ နိုင်ငံကိုအပ်ပေးတော်မူသည်ကိုငင်း
သတ္တဝါတို့ သိနားလည်ရသောအခွင့်ရှိစေခြင်း
ငှါ၊ သစ်ပင်စောင့်တို့သည် ဤသို့စီရင်ကြပြီ။
သန့်ရှင်းသူတို့သည် အမိန့်တော်ကို ပေးကြပြီဟု
၁၈ ဟစ်ကြော်လေ၏။– ထိုသို့ ငါနေဗုခဒ်နေဇာမင်း
ကြီးသည် မြင်မက်ရပြီ။ ယခုတွင် အချင်းဗေလ
တရှာဇာ၊ ငါမြင်သော အိပ်မက်အနက်ကို ဘော်
ပြလော့။ ငါ့နိုင်ငံတွင် ပညာရှိအပေါင်းတို့သည်
အနက်ကို ငါ့အား မဘော်မပြနိုင်သော်လည်း၊
သင်သည် သန့်ရှင်းသော ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်
နှင့်ပြည့်စုံ၍ ဘော်ပြနိုင်သည်ဟု ငါသည် ကိုယ်
မြင်သော အိပ်မက်ကို ဒံယေလအားပြန်ပြော၏။

၁၉ ထိုအခါ ဗေလတရာဇာအမည်ရှိသော ဒံယေ
လသည် တနာရီလောက်မိန်းမောတွေဝေ၍ စိတ်
ပူပန်လျက်နေ၏။ ရှင်ဘုရင်က၊ အချင်းဗေလတ
ရာဇာ၊ အိပ်မက်အနက်အဓိပ္ပါယ်ကြောင့် ပူပန်
သောစိတ်မရှိပါနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဗေလတ
ရာဇာကလည်း၊ အရှင်စော၊ ကိုယ်တော်ကို မုန်း
သောရန်သူတို့အပေါ်၌ အိပ်မက်အနက်ရောက်
၂၀ ပါစေသော။– မြင်မက်တော်မူစဉ်တွင် ကြီးပွါး၍
ခိုင်မာထသော၊ မိုးယံးကောင်းကင်သို့ထိ၍ မြေ
၂၁ ကြီးတပြင်လုံး၌ ထင်ရားထသော၊– အရွက်လှ
လျက်၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့စား၍ ဝလောက်
သောအသီးနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ မြေတိရစ္ဆာန်တို့
သည် အောက်၌နေကြသဖြင့်၊ အခက်အလက်
တို့၌ ကောင်းကင်ငှက်များ မှီခိုနားနေရာဖြစ်
၂၂ သောသစ်ပင်သည်၊– အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်
ပင်ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ကြီးပွါး၍ခွန်အား
နှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဘုန်းစည်းစိမ်တော်ကြီး
မြင့်၍ မိုးယံးကောင်းကင်သို့ထိ၏။ အာဏာစက်
တော်လည်း၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ရောက်
တော်မူ၏။

To Contents

၂၃ သစ်ပင်စောင့်၊ သန့်ရှင်းသူတယောက်သည်
ကောင်းကင်မှဆင်းလာ၍၊ သစ်ပင်ကို ခုတ်လဲ
ဖျက်ဆီးလော့။ သို့သော်လည်း၊ မြေ၌စွဲသော အ
မြစ်နှင့်တကွ သစ်ငုတ်ကို ခြွင်းထား၍ သံကြိုး၊
ကြေးဝါကြိုးနှင့်ချည်နှောင်သကဲ့သို့ နုသောမြက်
ပင်ထဲ၌ရှိစေလော့။ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး မိုးဒ်းစွတ်
ခြင်းကိုခံ၍၊ မြေတိရစ္ဆာန်တို့နှင့် ဆက်ဆံစေဟု
၂၄ ဆိုသည်မှာ၊– အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်စီရင်
တော်မူ၍၊ အရှင်မင်းကြီးအပေါ်၌ ရောက်ရသော
၂၅ မြင်မက်တော်မူချက်၏အနက်ဟူမူကား၊– ကိုယ်
တော်ကို လူစုထဲကနှင်ထုတ်၍၊ မြေတိရစ္ဆာန်တို့
နှင့်အတူ နေရာချကြလိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသော
ဘုရားသည် လောကီနိုင်ငံကိုအုပ်စိုး၍၊ ပေးလို
သောသူတို့အား ပေးတော်မူသည်ကို ကိုယ်တော်
မသိ မမှတ်မိကာလ၊ ခုနစ်နှစ်ပတ်လုံး နွားကဲ့သို့
မြက်ကိုစား၍၊ မိုးဒ်းစွတ်ခြင်းကို ခံလျက်နေရ
၂၆ မည်။– သစ်မြစ်၊ သစ်ငုတ်ကိုခြွင်းထားစေခြင်းငှါ
စီရင်ကြသည်အရာမှာ၊ ကောင်းကင်ဘုံသည်
အုပ်စိုးကြောင်းကို ကိုယ်တော်သိပြီးသောနောက်
နိုင်ငံတော်သည် လက်တော်မှမရွေ့ဘဲတည်လိမ့်
၂၇ မည်။– သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အကျွန်ုပ်စကား
ကိုနာယူတော်မူပါ။ တရားသောအမှုကိုပြုခြင်း၊
ဆင်းရဲသောသူတို့ကိုသနားခြင်းအားဖြင့် ဒုစရိုက်
အပြစ်တို့ကို ပယ်ဖြတ်တော်မူပါ။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊
ချမ်းသာရကောင်း ရတော်မူလိမ့်မည်ဟု ဒံယေ
လလျှောက်ထား၏။

၂၈ ထိုအမှုအရာအလုံးစုံတို့သည် နေဗုခဒ်နေ
ဇာမင်းကြီးအပေါ်သို့ ရောက်သည်အကြောင်း
၂၉ ကား၊– တဆယ်နှစ်လလွန်ပြီးသော်၊ ဗာဗုလုန်
၃၀ နန်းတော်ပေါ်မှာ စကြံသွားလျက်၊– ဤမြို့ကား၊
ငါနိုင်ငံတည်ရာ၊ ငါ့ရွှေဘုန်းတော်ကို ချီးမြှောက်
ရာဘို့၊ ငါတန်ခိုးအာနုဘော်အားဖြင့် ငါတည်လုပ်
သော ဗာဗုလုန်မြို့ကြီး မဟုတ်လောဟု ဖြွဖ်ဆို
၃၁ ၏။– ထိုစကားကိုဖြွဖ်ဆိုစဉ်ပင်၊ ကောင်းကင်မှ
သက်ရောက်သောအသံဟူမူကား၊ အိုနေဗုခဒ်နေ
ဇာမင်းကြီး၊ နားထောင်လော့။ နိုင်ငံတော်သည်
၃၂ သင့်လက်မှ ရွှေ့သွားပြီ။– သင့်ကို လူစုထဲကနှင်
ထုတ်၍၊ မြေတိရစ္ဆာန်တို့နှင့်အတူ နေရာချကြ
လိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားသည် လောကီ
နိုင်ငံကို အုပ်စိုး၍၊ ပေးလိုသောသူတို့အား ပေး
တော်မူသည်ကို မင်းကြီးမသိမမှတ်မိကာလ၊ ခု
နစ်နှစ်ပတ်လုံး နွားကဲ့သို့ မြက်ကိုစားလျက်နေရ
၃၃ မည်ဟုအသံဖြစ်လေ၏။– ထိုစကားနှင့်အညီ နေ
ဗုခဒ်နေဇာ၌ချက်ခြင်းဖြစ်၍၊ လူစုထဲကနှင်ထုတ်
ကြလျှင်၊ သူသည် နွားကဲ့သို့ မြက်ကိုစား၍ မိုးဒ်း
စွတ်ခြင်းကိုခံသဖြင့်၊ ကိုယ်အမွေးသည် ရွှေလင်း
တအတောင်ကဲ့သို့ငင်း၊ လက်သည်း ခြေသည်း
တို့သည် ငှက်ခြေသည်းကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်၏။

၃၄ ကာလအချိန်စေ့သောအခါ၊ ငါနေဗုခဒ်နေဇာ
သည် ကောင်းကင်သို့မျှော်ကြည့်၍ သတိရပြန်
လျှင်၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရားကို ကောင်းကြီးပေး
၍၊ ထာဝရအသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားကို ချီး
မွမ်းထောမနာပြု၏။ အာဏာတော်သည် ထာဝရ
အာဏာဖြစ်၏။ နိုင်ငံတော်သည် ကမ္ဘာအဆက်
၃၅ ဆက်တည်၏။– မြေကြီးသားအပေါင်းတို့သည်
ရှေ့တော်၌ အဘယ်မျှမဟုတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ
၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတို့၌၎င်း၊ မြေကြီးသား
တို့၌၎င်း အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း စီရင်ပြုပြင်
တော်မူ၏။ လက်တော်ကိုအဘယ်သူမျှမဆီးတား
နိုင်။ အဘယ်သို့ပြုသနည်းဟု ကိုယ်တော်ကို ဆို
၃၆ နိုင်သောသူမရှိ။– ထိုအခါ ငါစိတ်ပကတိဖြစ်ပြန်
၍၊ ငါ့နိုင်ငံ၏အသရေဘို့ ယမန်ကဲ့သို့ တင့်တယ်
ခြင်းအရောင်အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ တိုင်ပင်သော
မှူးတော်မတ်တော်တို့သည် ညီလာခံဝင်ကြ
လျှင်၊ ငါ၏အာဏာတည်မြဲတည်၏။ ငါ့ဘုန်းအာ
၃၇ နုဘော်လည်း ယခင်ထက် တိုးပွါး၏။– ယခုတွင်
ငါ့နေဗုခဒ်နေဇာသည် ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်
ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းထောပနာပြု၏။ စီရင်ဖန်
ဆင်းတော်မူသမျှသော အရာတို့သည် သစ္စာနှင့်
ပြည့်စုံ၍ တရားနှင့် ညီလျော်ကြ၏။ မာနထောင်
လွှားသောသူတို့ကို နှိမ့်ချခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်
မူ၏ဟု အမိန့်တော်ကို အရပ်ရပ်သို့ ပြန့်စေတော်
မူ၏။

၅

၁ တရံရောအခါ ဗေလရာဇာမင်းကြီးသည် မှူး
မတ်တထောင်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ကြီးစွာသောပွဲကို
လုပ်၍၊ မှူးမတ်တထောင်နှင့်တကွ စပျစ်ရည်ကို
၂ သောက်တော်မူ၏။– စပျစ်ရည်ကို မြည်းစမ်း
သောအခါ၊ ယေရုရှလင်မြို့ ဗိမာန်တော်ထဲက ခ
မည်းတော်နေဗုခဒ်နေဇာ သိမ်းယူဆောင်ခဲ့သော
ရွှေဖလား၊ ငွေဖလားတို့နှင့် ကိုယ်တော်တိုင်မှစ
၍ မင်းသား၊ မိဖုရား၊ မောင်းမမိသီတို့သည်
သောက်ရမည်အကြောင်း၊ ထိုဖလားတို့ကိုယူခဲ့ရ
၃ မည်ဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း၊– ယေရုရှ
လင်မြို့၌ရှိသော ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်
တိုက်ထဲက သိမ်းယူဆောင်ခဲ့သော ရွှေဖလားတို့

To Contents

ကိုယူခဲ့၍၊ မင်းကြီး၊ မင်းသား၊ မိဖုရား၊ မောင်းမ
မိသီတို့သည် ထိုဖလားတို့နှင့် သောက်ကြ၏။–
၄ စပျစ်ရည်ကိုသောက်၍၊ ရွှေဘုရား၊ ငွေဘုရား၊
ကြေးဝါဘုရား၊ သံဘုရား၊ သစ်သားဘုရား၊
ကျောက်ဘုရားတို့ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၅ ထိုအချိန်နာရီတွင် လူ၏လက်ဖျားသည် ပေါ်
လာ၍ မီးခုံအထက် နန်းတော်အုတ်ထရံအဂိုတေ
၆ ၌ အက္ခရာတင်၍ရေးထား၏။ ထိုသို့ရေးသော
လက်ဖျားကို ရှင်ဘုရင်မြင်တော်မူလျှင်၊– မျက်
နှာတော်ညှိုးငယ်၍ စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်သ
ဖြင့်၊ ခါးဆစ်ပြုတ်မတတ်ဖြစ်၍ ဒူးခြင်းထိခိုက်
၇ သည်ရှိသော်၊– ဗေဒင်တတ်၊ ခါလဒဲဆရာ၊ အနာ
ဂတ္တိဆရာတို့ကိုခေါ်ချေဟု ဟစ်ကြော်ပြီးလျှင်၊
ထိုစာကိုဘတ်၍ အနက်ကိုဘော်ပြနိုင်သောသူ
သည် အဝတ်နီကိုဝတ်ဆင်၍ လည်ပင်း၌ ရွှေစ
လွယ်ဆွဲလျက်၊ နိုင်ငံတော်တွင် တတိယမင်းဖြစ်
စေဟုဗာဗုလုန်ပညာရှိတို့အား အမိန့်တော်ရှိ၍၊–
၈ ပညာရှိဆရာတော်အပေါင်းတို့သည် လာရောက်
ကြသော်လည်း၊ ထိုစာကိုမဘတ်နိုင်ကြ။ အနက်
အဓိပ္ပါယ်ကို ရှင်ဘုရင်အား မဟော မပြောနိုင်
၉ သောကြောင့်၊– ဗေလရှာဇာမင်းကြီးသည် အ
လွန်စိတ်ပူပန်ခြင်း၊ မျက်နှာတော်ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ
၍၊ မှူးတော်မတ်တော်တို့သည် မြိုင်လျက်နေကြ
၏။

၁၀ ထိုအခါ မယ်တော်မိဖုရားသည် ရှင်ဘုရင်၏
စကား၊ မှူးမတ်တို့၏စကားကို ကြားသိလျှင်၊ ပွဲ
တော်သို့ ဝင်၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အသက်တော် အ
စဉ်အမြဲရှင်ပါစေ။ စိတ်တော်ပူပန်ခြင်း မရှိပါနှင့်။
၁၁ မျက်နှာညှိုးငယ်တော် မမူပါနှင့်။– သန်ရှင်းသော
ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်စုံသောသူ
တယောက်သည် နိုင်ငံတော်တွင် ရှိပါ၏။ ခမည်း
တော်ဘုရား လက်ထက်တော်၌၊ ထိုသူတွင် ဘု
ရားပညာနှင့်တူသော ပညာဉာဏ်သတ္တိ ထင်ရား
လျက်ရှိပါ၏။ ထိုသူကို ခမည်းတော်ဘုရား နေဗု
ခဒ်နေဇာမင်းကြီးသည် မာဂုပညာရှိ၊ ဗေဒင်တတ်၊
ခါလဒဲဆရာ၊ အနာဂတ္တိဆရာတို့အပေါ်တွင် ဆ
၁၂ ရာအုပ်အရာ၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။– အကြောင်း
မူကား၊ အိပ်မက်အနက်ကိုဘတ်ခြင်း၊ နက်နဲခက်
ခဲသောအရာကို ဖွင့်ပြခြင်း၊ ပုဏ္ဏာအမေးကို ဖြေ
ခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်ပညာနှင့်တကွ၊
ထူးဆန်းသောစိတ်ဝိညာဉ်သည် ဒံယေလအမည်
ရှိသောထိုသူတွင်ထင်ရားလျက်ရှိပါ၏။ ဗေလတ
ရှာဇာဟူသောဘွဲ့နာမကိုလည်း ရှင်ဘုရင်ပေးသ
နားတော်မူ၏။ ထိုဒံယေလကို ခေါ်တော်မူလျှင်
အနက်ကို ဟောပြောပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်
၁၃ သော်၊– ဒံယေလကို အထံတော်သို့ ခေါ်သွင်းလေ
၏။ ရှင်ဘုရင်က၊ ငါ့ခမည်းတော်ဘုရားသည် ယု
ဒပြည်က သိမ်းယူတော်မူခဲ့၍၊ ယုဒလူစုခဲ့ပါသော
၁၄ ဒံယေလ မှန်သလော။– သင်သည် ဘုရားသခင်
၏ဝိညာဉ်နှင့်ငင်း၊ ထူးဆန်းသော ပညာဉာဏ်
သတ္တိနှင့်ငင်း ပြည့်စုံသည်ဟု သင်၏သိတင်းကို
၁၅ ငါကြား၏။– ထိုစာကိုဘတ်၍ အနက်ကို ငါ့အား
ဘော်ပြစေခြင်းငှါ ဗေဒင်တတ်ပညာရှိတို့ကို ငါ့
ထံသို့ သွင်းသော်လည်း၊ သူတို့သည် အနက်ကို
၁၆ မဘော်မပြနိုင်ကြ။– သင်သည် အနက်များကို
ဘော်ပြ၍ ပုဏ္ဏာအမေးတို့ကို ဖြေနိုင်သည်ဟု ငါ
ကြားပြီးသည်အတိုင်း၊ ထိုစာကိုဘတ်၍ အနက်
ကို ငါ့အားဘော်ပြနိုင်လျှင်၊ အဝတ်နီကို ဝတ်ဆင်
၍ လည်ပင်း၌ ရွှေစလွယ်ဆွဲလျက်၊ နိုင်ငံတော်
တွင်တတိယမင်းဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။
၁၇ ဒံယေလကလည်း၊ ဆုတော်လပ်တော်ကို
ကိုယ်တော်၌ ရှိစေတော်မူပါ။ ပေးလိုသောအရာ
များကို အခြားသူအား ပေးသနားတော်မူပါ။ သို့
သော်လည်း၊ ရှေ့တော်၌ ထိုစာကိုဘတ်၍ အ
၁၈ နက်ကိုဘော်ပြပါမည်။– အရှင်မင်းကြီး၊ အမြင့်
ဆုံးသောဘုရားသခင်သည် ခမည်းတော်နေဗုခဒ်
နေဇာမင်းကြီး၌ နိုင်ငံတော်နှင့်တကွ ရွှေဘုန်း
တော်မြတ်၊ ဂုဏ်အသရေတော်ကို ပေးသနား
၁၉ တော်မူ၏။– ပေးသနားတော်မူသော ထိုရွှေဘုန်း
တော်မြတ်ကြောင့်၊ အရပ်ရပ်တို့၌နေ၍ အသီး
သီးအခြားခြားသော ဘာသာစကားကို ပြော
သော လူမျိုးတကာတို့သည် ရှေ့တော်၌ ကြောက်
ရွံ့တုန်လှုပ်လျက်နေကြ၏။ သတ်လိုသောသူတို့
ကို သတ်တော်မူ၏။ အသက်ရှင်စေလိုသောသူ
တို့ကို ရှင်စေတော်မူ၏။ ချီးမြှောက်လိုသောသူ
တို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ နိမ့်ချလိုသောသူတို့
၂၀ ကို နိမ့်ချတော်မူ၏။– မာန်မာနစိတ်နှင့် ထောင်
လွှားစော်ကားခြင်းရှိသောအခါ၊ ဘုန်းတန်ခိုး
၂၁ ကွယ်ပျောက်၍ နန်းတော်မှကျ၏။– လူသားစု
ထဲက နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံ၍ တိရစ္ဆာန်သဘောနှင့်
ပြည့်စုံ၏။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်သည်
လောကီနိုင်ငံကို အုပ်စိုးး၍၊ အလိုတော်ရှိသောသူ
တို့အား အပ်တော်မူသည်ကို မသိမမှတ်မိတိုင်
အောင်၊ မြည်းရိုင်းတို့နှင့် ပေါင်းဘော်လျက်၊ နွားကဲ့သို့ မြက်ကိုစားလျက်၊ မိုးယံစွတ်ခြင်းကို ခံ၍
နေရ၏။

To Contents

အရှင်သားတော် ဗေလရှာဇော၊ ကိုယ်တော်သည် ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကို သိသော်လည်း၊ စိတ်နှလုံးကို မနှိမ့်ချဘဲ၊– ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ ဗိမာန်တော်၏ ဖလားတို့ကို ရွေ့တော်သို့ ယူခဲ့စေ၍၊ ကိုယ်တော်တိုင်မှစသော မှူးတော်မတ်တော်၊ မိဖုရား၊ မောင်းမမိသံတို့သည် ထိုဖလားတို့နှင့် စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြပြီတကား။ မျက်စိမမြင်၊ နားမကြား၊ အဘယ်အရာကိုမျှ မသိသော ငွေဘုရား၊ ရွှေဘုရား၊ ကြေးဝါဘုရား၊ သံဘုရား၊ သစ်သားဘုရား၊ ကျောက်ဘုရားတို့ကို ချီးမွမ်းရ၍၊ ကိုယ်တော်၏ အသက်သခင်တည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏အမှုအလုံးစုံတို့ကို စီရင်ပိုင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို မချီးမွမ်းဘဲ နေပါပြီတကား။– ထိုကြောင့်၊ လက်ဖျားကိုစေလွှတ်၍ ထိုစာကို ရေးစေတော်မူ၏။– စာချက်ဟူမူကား၊ မေနေမေနေ၊ တေကလ၊ ဖေရက်ဟု အက္ခရာတင်လျက်ရှိ၏။– မေနေ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံကို ဘုရားသခင် ရေတွက်၍ ဆုံးစေတော်မူ၏။– တေကလ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ကိုယ်တော်ကို ချိန်ခွင်နှင့် ချိန်၍ လျော့ကြောင်းကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။– ဖေရက်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကား၊ နိုင်ငံတော်ကိုခွဲဝေ၍ မေဒိလူ၊ ပေရသိလူတို့အား အပ်ပေးတော်မူ၏ဟု ဆိုလိုသတည်းဟု ဒံယေလသည် အထံတော်၌ ပြန်ကြားလျှောက်ထား၏။– ထိုအခါ ဗေလရှာဇော်မင်းကြီး မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဒံယေလကို အဝတ်နီဝတ်ဆင်စေ၍ လည်ပင်း၌ ရွှေစွယ်ဆွဲပြီးမှ၊ နိုင်ငံတော်တွင် တတိယမင်းဖြစ်သည်ဟု မြို့ကိုလည်၍ ဟစ်ကြော်ကြ၏။

ထိုညဉ့်၌ပင် ခါလဒဲရှင်ဘုရင်ဗေလရှာဇော်မင်းသည် အသက်ဆုံး၍၊– မေဒိအမျိုး ဒါရိမင်းသည် အသက်ခြောက်ဆယ်နှစ်ခွင့် နိုင်ငံတော်ကို သိမ်းယူတော်မူ၏။

၆

ဒါရိမင်းကြီးသည် နိုင်ငံတော်အမှုအရေးအလုံးစုံတို့ကိုစီရင်ရသော မြို့ဝန်တရာနှစ်ဆယ်တို့ကိုငှင်း၊– အကျိုးတော်ကို မယုတ်မလျော့စေခြင်းငှါ၊ ထိုမြို့ဝန်အပေါင်းတို့ကို အုပ်ချုပ်စစ်ကြောရသော ဝန်ကြီးသုံးပါးကိုငှင်း အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း ခန့်ထားတော်မူ၏။ ထိုဝန်ကြီးသုံးပါးတွင် ဒံယေလသည် ဝန်ကြီးအရာကိုရသည်သာမက၊– ထူးဆန်းသော ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံ၍ မြို့ဝန်တကာ၊ ဝန်ကြီးတကာတို့ထက် လွန်ကဲသောကြောင့်၊ နိုင်ငံတော်တနိုင်ငံလုံးကို သူ၌ အပ်နှင်းမည်ဟု ရှင်ဘုရင်သည် အကြံရှိတော်မူ၏။

ထိုအခါ ဝန်ကြီးနှင့်မြို့ဝန်တို့သည် ဒံယေလ၌အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ၍၊ နိုင်ငံတော်အမှုအရေးများကို စစ်ကြောကြ၏။ ဒံယေလသည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ၍ အပြစ်တစုံတခုမျှ မရှိသောကြောင့်၊ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ၍ မတွေ့ကြသည်ရှိသော်၊– ဘုရားသခင်၏ဘာသာအမှုမှတပါး အခြားသောအမှုတွင် ဒံယေလ၌အပြစ်တင်ခွင့်ကို ငါတို့မတွေ့နိုင်ကြဟု တိုင်ပင်ပြောဆိုပြီးမှ၊– အထံတော်သို့ လာရောက်စည်းဝေးကြ၍၊ အရှင်မင်းကြီးဒါရိ၊ အသက်တော် အစဉ်အမြဲရှင်ပါစေ။– ကိုယ်တော်မြတ်မှတပါး အခြားသောလူကိုဖြစ်စေ၊ ဘုရားကိုဖြစ်စေ၊ အရက်သုံးဆယ်အတွင်းတွင် ဆုတောင်းသောသူမည်သည်ကို ခြင်္သေ့လောင်းသောတွင်းထဲသို့ ချပစ်ရမည်ဟု မဖောက်ပြန်နိုင်သောအမိန့်တော်မြတ်ကို ထုတ်စေခြင်း၄၊ နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီး၊ မြို့ဝန်၊ စေ်ဘွား၊ တိုင်ပင်မှူးမတ်၊ စစ်ကဲအပေါင်းတို့သည် အညီအညွတ်တိုင်ပင်ကြပါပြီ။– သို့ဖြစ်၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အမိန့်ရှိတော်မူပါ။ မပြောင်းလဲတတ်သော မေဒိ၊ ပေရသိဓမ္မသတ်အတိုင်း အမိန့်တော်တည်စေခြင်း၄၊ တံဆိပ်ခတ်တော်မူပါဟု လျှောက်ထားကြလျှင်၊– ဒါရိမင်းကြီးသည် အမိန့်တော်ကိုပေး၍ တံဆိပ်ခတ်တော်မူ၏။

အမိန့်တော်ထုတ်၍ တံဆိပ်ခတ်ကြောင်းကို ဒံယေလသည် ကြားသိသော်လည်း၊ မိမိအိမ်သို့သွား၍ ယေရုရလင်မြို့သို့ မျက်နှာပြုရာ အထက်ခန်းပြတင်းပေါက် ပွင့်လျက်ပင်၊ အထက်ပြုလေ့ရှိသည်အတိုင်း၊ တနေ့သုံးကြိမ် ဒူးထောက်လျက် ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း၍ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။– ထိုသို့ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းပဋိဉာပြုလျက်နေသည်ကို မှူးမတ်အရာရှိတို့သည် စည်းဝေး၍ တွေ့မြင်ကြလျှင်၊– အထံတော်သို့ဝင်၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ကိုယ်တော်မြတ်မှတပါး အခြားသောလူကိုဖြစ်စေ၊ ဘုရားကို ဖြစ်စေ၊ အရက်သုံးဆယ်အတွင်းတွင် ဆုတောင်းသောသူမည်သည်ကို ခြင်္သေ့လောင်းသော တွင်းထဲသို့ ချပစ်စေဟု အမိန့်တော်ကို တံဆိပ်ခတ်တော်မူလျက် ရှိပါသည်မဟုတ်လော်ဟု အမိန့်တော်အကြောင်းကို မေးလျှောက်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ မပြောင်းလဲတတ်သော မေဒိ၊ ပေရသိဓမ္မသတ်အတိုင်း မှန်ပေသည်ဟု မိန့်တော်မူ

To Contents

၁၃ ၏။– မျူးမတ်အရာရှိတို့ကလည်း၊ အရှင်မင်းကြီး၊ ယုဒပြည်ကသိမ်းယူခဲ့သော ယုဒလူမျိုးဒံယေလသည် အာဏာတော်ကိုပမာဏမပြု၊ တံဆိပ်ခတ်တော်မူသောအမိန့်တော်ကို ဆန့်ကျင်လျက်၊ တနေ့သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဆုတောင်း၍ နေပါသည်
၁၄ ဟု လျှောက်ထားကြ၏။– ထိုစကားကို ကြားလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်သည် အလွန်နောင်တရ၍ ဒံယေလကို လွှတ်ခြင်းငှါ စိတ်အားကြီးသဖြင့်၊ လွှတ်ရသောအခွင့်ကို နေဝင်သည်တိုင်အောင် ကြိုးစား၍ ရှာတော်မူ၏။
၁၅ တဖန် မျူးမတ်အရာရှိတို့သည် အထံတော်သို့ စည်းဝေး၍၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တခါထုတ်ပြီးသောအမိန့်တော် မပျက်နိုင်ရာဟု မေဒိ၊ ပေရသိ ဓမ္မသတ်ဥပါကြောင်းကို သတိထားတော်မူပါဟု
၁၆ လျှောက်ကြပြန်လျှင်၊– တဖန်ရှင်ဘုရင်မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ဒံယေလကိုခေါ်၍ ခြင်္သေ့တွင်းထဲသို့ ချပစ်ကြ၏။ ရှင်ဘုရင်ကလည်း၊ သင်မပြတ်ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်သည် သင့်ကို ကယ်လွှတ်ပါစေဟု ဒံယေလကို မိန့်တော်မူ၏။–
၁၇ ကျောက်ပြားကိုလည်း ယူခဲ့၍ တွင်းဝကို ပိတ်ပြီးလျှင်၊ ဒံယေလအမှုဌ် စီရင်ချက်ကို မတိုးမလျော့စေခြင်းငှါ၊ ရှင်ဘုရင်တံဆိပ်နှင့်မျူးမတ်တို့ တံဆိပ်ကို ခတ်တော်မူ၏။
၁၈ ထိုနောက်၊ ရှင်ဘုရင်သည် နန်းတော်သို့ ပြန်၍ တညဉ့်လုံး စားတော်မခေါ်၊ အငြိမ့်တန်ဆာကို အထံတော်သို့ မသွင်းစေဘဲ စက်တော်ခေါ်၍
၁၉ မပျော်နိုင်။– နံနက်စောစောထ၍ ခြင်္သေ့တွင်းသို့
၂၀ အလျင်အမြန် သွားတော်မူ၏။– ရောက်လျှင်၊ ဝိုကြွေးသောအသံနှင့် ဒံယေလကိုခေါ်၍၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ကျွန်ဒံယေလ၊ သင်မပြတ် ကိုးကွယ်သောဘုရားသခင်သည် သင့်ကို ခြင်္သေ့ဘေးမှ ကယ်လွှတ်နိုင်သလောဟု
၂၁ မေးတော်မူ၏။– ဒံယေလက၊ အရှင်မင်းကြီး၊ အ
၂၂ သက်တော်အစဉ်အမြဲရှင်ပါစေ။– အကျွန်ုပ်၏ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကင်တမန်ကိုစေလွှတ်၍ ခြင်္သေ့နှုတ်ကိုပိတ်ထားတော်မူသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ခြင်္သေ့ဘေးနှင့်လွတ်ပါ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်ရှေ့၌ အကျွန်ုပ်သည် အပြစ်ကင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်မြတ်ကိုလည်း အလျှင်းမ
၂၃ ပြစ်မှားပါဟု ပြန်လျှောက်လေ၏။– ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်၍၊ ဒံယေလကို တွင်းထဲက ထုတ်ယူစေဟု အမိန့်တော်ရှိသည်အတိုင်း ဒံယေလကို တွင်းထဲကထုတ်ယူ၍၊ ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်သောကြောင့် သူ၌ထိခိုက်သောအနာ တခုမျှမရှိ။
၂၄ ထိုနောက်၊ ဒံယေလ၌ အပြစ်တင်သော သူတို့ကို ရှင်ဘုရင်၏အမိန့်တော်နှင့် ခေါ်၍၊ သားမယားနှင့်တကွ ခြင်္သေ့တွင်းထဲသို့ ချပစ်ကြလျှင်၊ မြေသို့မရောက်မီ ခြင်္သေ့တို့သည်နှိုင်၍ သူတို့အရိုးရှိသမျှတို့ကို ချိုးဖဲ့ကြ၏။
၂၅ ထိုအခါ မြေကြီးတပြင်လုံးတွင် အရပ်ရပ်တို့၌ နေ၍၊ အသီးသီးအခြားခြားသော ဘာသာစကားကိုပြောသော လူမျိုးတကာတို့ရှိရာသို့ အမိန့်တော်စာနှင့် စေလွှတ်တော်မူ၏။ စာချက်ဟူမူကား၊ သင်တို့၌ ငြိမ်ဝပ်ချမ်းသာခြင်း များပြား
၂၆ စေသော။– ငါအစိုးရသော တနိုင်ငံလုံးတွင် ရှိနေသောသင်တို့သည် ဒံယေလ၏ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရိုသေကြကုန်ဟု ငါအမိန့်တော်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဘုရားသခင်သည် အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရား၊ နိစ္စထာဝရတည်တော်မူသောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ နိုင်ငံတော်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်နိုင်။ အာဏာစက်
၂၇ တော်လည်း အစဉ်အဆက် တည်လိမ့်မည်။– မစကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ၏။ ကောင်းကင်မြေကြီး၌ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဩဘွယ်တို့ကိုဖြစ်စေတော်မူ၏။ ဒံယေလကို ခြင်္သေ့လက်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏ဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။
၂၈ ထိုသို့ဒံယေလသည် ဒါရိမင်းကြီးလက်ထက်၌၎င်း၊ ပေရသိအမျိုး ကုရုမင်းကြီး လက်ထက်၌၎င်း ကောင်းစားလျက်နေ၏။

၇

၁ ဗာဗုလုန်ရှင်ဘုရင် ဗေလရာဇာနန်းစံ ပဌမနှစ်တွင်၊ ဒံယေလသည် အိပ်မက်ကိုမြင်၍ အိပ်ပျော်စဉ်၊ စိတ်ထဲ၌အာရုံပြုပြီးမှ မြင်မက်သော
၂ အရာတို့ကိုရေးထားသောအချက်ကား။– ငါဒံယေလသည် ညဉ့်အခါအာရုံပြု၍ မိုဃ်းကောင်းကင်လေးမျက်နှာ၌လေတို့သည် မဟာသမုဒ္ဒရာပေါ်
၃ မှာ အချင်းချင်းတိုက်ကြလျှင်၊– သဏ္ဌာန်ချင်း မတူသော သားရဲလေးကောင်တို့သည် သမုဒ္ဒရာထဲက ထွက်လာကြ၏။ ပဌမသားရဲသည် ခြင်္သေ့
၄ နှင့်တူ၏။ ရွှေလင်းတအတောင်လည်းရှိ၏။– ငါကြည့်ရှုရှုနေစဉ်၊ သူ၏ အတောင်ကို နှုတ်ကြ၏။ မြေမှကိုယ်ကို ချီကြွလျက် လူကဲ့သို့ ခြေဖြင့် မတ်တတ်ရပ်၍၊ လူစိတ်သဘောကိုလည်းရ၏။

To Contents

၅ ဒုတိယသားရဲသည် ဝံနှင့်တူ၏။– တဘက်၌ကိုယ်
ကိုကိုယ် ချီကြွ၏။ ပစပ်၌ နံရိုးသုံးချောင်းကို
ကိုက်လျက်ရှိ၏။ သင်ထလော့။ အသားများကို
၆ ကိုက်စားလော့ဟု သူ့အားပြောကြ၏။– တဖန်
ငါကြည့်ရှုပြန်၍၊ ကျားသစ်နှင့်တူသော သားရဲ
တကောင်သည် ထင်ရှား၏။ ကျောပေါ်မှာ ငှက်
အတောင် လေးခုရှိ၏။ ခေါင်းလေးလုံးနှင့် ပြည့်
စုံ၏။ အုပ်စိုးရသော အခွင့်လည်းရှိ၏။
၇ ထိုညဉ့်အခါ၊ တဖန်ငါသည် အာရုံပြုစဉ်၊ ကြီး
စွာသော ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံ၍ အလွန်ကြောက်
မက်ဘွယ်သော စတုတ္ထသားရဲသည် ထင်ရှား၏။
ကြီးစွာသော သံသွားလည်းရှိ၏။ ကိုက်စားချိုးဖဲ့
၍ ကြွင်းသောအရာကို ခြေဖြင့်နင်းချေ၏။ သူ
သည် အရင်သားရဲရှိသမျှတို့ထက် ထူးခြား၏။
၈ ချိုဆယ်ချောင်းလည်းရှိ၏။– ထို ချိုတို့ကို ငါ
ကြည့်ရှုစဉ်၊ ချိုများအလယ်၌ ချိုငယ်တချောင်း
သည် ပေါက်ပြန်၏။ ထိုချိုငယ်ရှေ့မှာ အရင်ချို
သုံးချောင်းကို အမြစ်နှင့်တကွ နှုတ်လေ၏။ ထို
ချိုငယ်သည် လူမျက်စိကဲ့သို့သောမျက်စိနှင့်၎င်း၊
ကြီးစွာသော စကားကို ပြောတတ်သော နှုတ်နှင့်
၎င်း ပြည့်စုံ၏။
၉ ထိုအခါ ငါကြည့်ရှုစဉ်၊ ရာဇပလ္လင်များကို
တည်ထားလျက်ရှိ၍၊ အသက်ကြီးသော သူတဦး
သည် ထိုင်တော်မူ၏။ အဝတ်တော်သည် မိုးယံ
ပွင့်ကဲ့သို့ဖြူ၏။ ဆံပင်တော်သည် ဖြူသော သိုး
မွေးနှင့်တူ၏။ ပလ္လင်တော်သည် မီးလျှံဖြစ်၏။
ပလ္လင်တော်အောက်၌ မီးစက်လှည်းဘီး ရှိ၏။–
၁၀ မျက်နှာတော်မှ မီးရောင်ခြည်ထွက်လေ၏။ အ
တိုင်းမသိ များစွာသောသူတို့သည် အမှုတော်ကို
ဆောင်ရွက်၍၊ ကုဋေသချေါမက ရှေ့တော်၌ ခ
စား၍နေကြ၏။ တရားစီရင်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်၍
၁၁ စာစောင်များကို ဖွင့်ထားကြ၏။– ထိုအခါ ချို
ငယ်ပြောသော စကားကြီးအသံကြောင့် ငါကြည့်
ရှု၍ နေစဉ်၊ ထိုသားရဲအသက်ကို သတ်ပြီးလျှင်
၁၂ သူ၏ကိုယ်ကို မီးရှို့၍ ဖျက်ဆီးကြ၏။– အခြား
သောသားရဲမူကား၊ အစိုးရသော အခွင့်တန်ခိုး
ရှိုးသော်လည်း၊ ချိန်းချက်သော ကာလပတ်လုံး
၁၃ အသက်ရှင်ရကြ၏။– ထိုညဉ့်အခါ ငါသည် အာ
ရုံပြု၍၊ လူသားနှင့် တူသောသူတဦးသည် မိုးယံ
တိမ်ကိုစီးလျက်၊ အသက်ကြီးသော သူ၏အထံ
တော်သို့ ရောက်လာ၏။ ထိုသူကို အထံတော်ပါး
၁၄ သို့သွင်းကြ၏။– အရပ်ရပ်တို့၌နေ၍ အသီးသီး
အခြားခြားသော ဘာသာစကားကို ပြောသော
လူမျိုးတကာတို့ကို အုပ်စိုးစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူသည်
နိုင်ငံနှင့်တကွ အာဏာစက်တန်ခိုးကိုရ၏။ အာ
ဏာစက်တော်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် တည်
၏။ နိုင်ငံတော်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ မရောက်
နိုင်ရာ။
၁၅ ငါဒံယေလသည် ကိုယ်ခန္ဓာတုန်လှုပ်၍၊ ထိုရူ
၁၆ ပါရုံကြောင့် စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိလျှင်၊– အနားဥ၌ ရပ်
နေသော သူတယောက်ထံသို့ သွား၍၊ ယခုမြင်
သမျှကား၊ အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟု မေးမြန်း
၁၇ သော်၊– ထိုသူက၊ ဤသားရဲလေးကောင်တို့သည်
မြေကြီးပေါ်မှာ ပေါ်လတံ့သော နိုင်ငံလေးပါးဖြစ်
၁၈ ၏။– သို့သော်လည်း၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏
သန့်ရှင်းသူတို့သည် နိုင်ငံကိုသိမ်းယူ၍ ကမ္ဘာအ
ဆက်ဆက် စံစားကြလတံ့ဟု အနက်အဓိပ္ပါယ်
ကို ကြားပြော၏။
၁၉ ထိုအခါ အခြားသော သားရဲထက်ထူးခြား၍
အလွန်ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်လျက်၊ သံသွားနှင့်
ငင်း၊ ကြေးဝါ လက်သည်းခြေသည်းနှင့်ငင်း ပြည့်
စုံသဖြင့်၊ ကိုက်စားချိုးဖဲ့၍ ကြွင်းသမျှကို ခြေဖြင့်
နင်းချေတတ်သော စတုတ္ထသားရဲကား၊ အဘယ်
၂၀ သို့ ဆိုလိုသည်ကိုငင်း၊– သူ၏ခေါင်း၌ရှိသော ချို
ဆယ်ချောင်းကား၊ အဘယ်သို့ ဆိုလိုသည်ကို
ငင်း၊ နောက်ပေါက်၍ အရင်ချို သုံးချောင်းကို
နှုတ်၍၊ ကြီးစွာသောစကားကို ပြောတတ်သော
နှုတ်နှင့် မျက်စိရှိသဖြင့်၊ မိမိအဘော်တို့ထက်
သာ၍ ရဲရင့်သော မျက်နှာအဆင်းရှိသော ချိုတ
ချောင်းကား၊ အဘယ်သို့ဆိုလိုသည်ကိုငင်း သိ
၂၁ ခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။– ငါကြည့်ရှုစဉ်တွင် အသက်
၂၂ ကြီးသောသူသည် ရောက်လာလျှင်၊ အမြင့်ဆုံး
သောဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူတို့အား စီရင်ရသော
အခွင့်ကို ပေး၍၊ ထိုသူတို့သည် နိုင်ငံကိုသိမ်းယူ
ဝင်စားသော အချိန်ရောက်သည်တိုင်အောင်၊ ထို
ချိုသည် သန့်ရှင်းသူတို့ကို စစ်တိုက်၍နိုင်လေ၏။
၂၃ ထိုသူကလည်း၊ စတုတ္ထသားရဲသည် မြေကြီး
ပေါ်မှာအခြားသောနိုင်ငံရှိသမျှတို့ထက် ထူးခြား
သော စတုတ္ထနိုင်ငံဖြစ်၏။ ထိုနိုင်ငံသည် မြေကြီး
၂၄ ရှိသမျှကို ကိုက်စားချိုးဖဲ့ နင်းချေလိမ့်မည်။– ထို
နိုင်ငံ၌ပေါက်သော ချိုဆယ်ချောင်းသည် ပေါ်လ
တံ့သော မင်းကြီးဆယ်ပါးဖြစ်၏။ သူတို့နောက်
အခြားသော မင်းကြီး ပေါ်လာလိမ့်မည်။ အရင်
မင်းကြီးထက် ထူးခြား၍ သုံးပါးတို့ကို နှိမ့်ချလိမ့်
၂၅ မည်။– အမြင့်ဆုံးသောဘုရားကို ဆန့်ကျင်ဘက်
ပြု၍၊ ကြီးစွာသော စကားကို ပြောလိမ့်မည်။ အ

To Contents

မြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ သန့်ရှင်းသူတို့ကို ညှဉ်းဆဲနိုပ်စက်လိမ့်မည်။ ကာလအချိန်နှင့်ပညတ်တရားတို့ကို ပြောင်းလဲစေခြင်းငှါ ကြံစည်လိမ့်မည်။ တကာလ၊ နှစ်ကာလ၊ ကာလတဝက်ပတ်လုံး သူ
၂၆ သည် အခွင့်ရလိမ့်မည်။– ထိုနောက်မှ တရားစီရင်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူ၏တန်ခိုးအာဏာကိုနှုတ်၍ ရှင်းရှင်းဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။–
၂၇ ကောင်းကင်အောက်၌ နိုင်ငံနှင့်တကွ အာဏာစက် ဘုန်းတန်ခိုးရှိသမျှကို အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ သန့်ရှင်းသောအမျိုးသားတို့သည် ရကြလိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် ထာဝရနိုင်ငံဖြစ်၏။ မင်းကြီးအပေါင်းတို့သည်
၂၈ တိုးဝင်၍ ကျွန်ခံရကြလိမ့်မည်။– ဤရွေ့ကား၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ပေတည်းဟု ဆိုလေ၏။ ငါဒံယေလသည် စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ရောက်၍ မျက်နှာညိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ မြင်ရသော အာရုံများကို စိတ်နှလုံးထဲ၌ သိုထား၏။

၈

၁ ဗေလရှာဇောမင်းကြီး နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ ငါ ဒံယေလသည် ယခင် ဗျာဒိတ်တော်ကို မြင်ပြီးသည်နောက်၊ တဖန် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်ရသော
၂ အကြောင်းအရာဟူမူကား။– ဧလံပြည်၊ ရှုရှန်မြို့တော်၌ ဥလဲမြစ်နားမှာ ငါရှိစဉ်၊ ရူပါရုံထင်ရှား
၃ ၍။– ငါမျှော်ကြည့်သော်၊ ရှည်လျားသော ချိုနှစ်ချောင်းရှိသော သိုးတကောင်သည် မြစ်တဘက်၌ ရပ်နေ၏။ ထိုချိုနှစ်ချောင်းသည် မညီ၊ တချောင်းသာ၍ ရှည်၏။ သာ၍ ရှည်သောချိုသည်
၄ နောက်ပေါက်သတည်း။– ထိုသိုးသည် အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ သုံးမျက်နှာသို့ တိုးခွေ့သောကြောင့် အဘယ်တိရစ္ဆာန်မျှ မခံနိုင်၊ အဘယ်သူမျှ သူ့လက်မှ မကယ်မလွတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍၊ မိမိအလိုရှိသည်အတိုင်း ပြုသဖြင့် ကြီးမားခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။
၅ ထိုအမှုကို ငါဆင်ခြင်လျက်နေသောအခါ၊ မျက်စိနှစ်လုံးကြား၌ ထူးဆန်းသော ချိုတချောင်းရှိသော ဆိတ်တကောင်သည် အနောက်မျက်နှာကလာ၍၊ မြေကိုမနင်းဘဲ မြေကြီးတပြင်လုံးကို
၆ ကျော်လေ၏။– ချိုနှစ်ချောင်းနှင့် မြစ်တဘက်၌ ထင်ရှားသော သိုးရှိရာသို့ ပြင်းစွာသော အဟုန်
၇ နှင့်ပြေး၍၊– အနားသို့ ရောက်သောအခါ၊ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်သဖြင့် သိုးကို ခတ်၍ သိုးချိုနှစ်ချောင်းကို ချိုးဖဲ့၏။ သိုးသည် ခံနိုင်သော တန်ခိုးမရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဆိတ်သည် သူ့ကိုမြေ၌လဲ့၍
နင်းလေ၏။ သူ့လက်မှ အဘယ်သူမျှ သိုးကို မ
၈ ကယ်မလွတ်နိုင်။– သို့ဖြစ်၍၊ ထိုဆိတ်သည် အလွန်ကြီးမားခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ ခွန်အားကြီးသောအခါ ချိုကြီးကျိုးပဲ့၏။ ထိုချိုအရာ၌ ထူးဆန်းသော ချိုလေးချောင်းပေါက်၍၊ မိုဃ်းကောင်းကင်လေးမျက်နှာသို့ မျက်နှာပြုကြ၏။–
၉ ထိုချိုလေးချောင်းတွင် တချောင်းထဲက အခြားသော ချိုတက်တချောင်းပေါက်ပြန်၍၊ တောင်မျက်နှာသို့ငင်း၊ အရှေ့မျက်နှာသို့ငင်း၊ သာယာသောပြည်သို့ငင်း၊ မျက်နှာပြု၍၊ အလွန်ကြီးမား
၁၀ ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတိုင်အောင် ကြီးမား၍၊ ထိုဗိုလ်ခြေအချို့တို့နှင့်
၁၁ ကြယ်အချို့တို့ကို မြေသို့ချ၍ နင်းလေ၏။– ထို မျှမက၊ ဗိုလ်ခြေသခင်တိုင်အောင် ထောင်လွှားခြင်းကို ပြုလျက်၊ နေ့ရက်အစဉ် ပြုသောဝတ်ကို ပယ်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ရှုတ်ချလေ၏။–
၁၂ အပြစ်များသောကြောင့် နေ့ရက်အစဉ် ပြုသောဝတ်နှင့်တကွ ဗိုလ်ခြေကိုလည်း ထိုချိုသည်ရ၍၊ သမ္မာတရားကို မြေသို့နှိမ့်ချ၏။ ထိုသို့ပြု၍ အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။
၁၃ ထိုအခါ သန့်ရှင်းသူတပါး၏ စကားပြောသံကို ငါကြား၏။ သန့်ရှင်းသူတပါးက၊ ယခင်ပြောသောသူကို ဟစ်၍၊ သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် ဗိုလ်ခြေကို နင်းခြင်းအလိုငှါ နေ့ရက်အစဉ် ပြုသောဝတ်ကို ပယ်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော လွန်ကျူးခြင်းနှင့်၎င်း စပ်ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး တည်လိမ့်မည်
၁၄ နည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊– ယခင်ပြောသောသူက၊ ရက်ပေါင်းနှစ်ထောင်သုံးရာ တိုင်တိုင်တည်လိမ့်မည်။ ထိုနောက်၊ သန့်ရှင်းရာဌာနကို တဖန်ဆေးကြော်သုတ်သင်ကြလိမ့်မည်ဟု ပြန်၍ ပြောဆို၏။
၁၅ ငါဒံယေလသည် ထိုရူပါရုံကိုမြင်၍ အနက်ကို ရှာဖွေသောအခါ၊ လူသဏ္ဌာန်ရှိသော သူတ
၁၆ ဦးသည် ငါ့ရှေ့တွင် ရပ်နေ၏။– အခြားသောသူက၊ အိုဂါဗြေလ၊ ထိုသူသည် ယခုမြင်သော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို နားလည်စေခြင်းငှါ အနက်ကို ပြန်ပြောလော့ဟု၊ ဥလဲမြစ်နားကြားမှာ လူအသံနှင့်
၁၇ ဟစ်၍ ပြောဆိုသည်ကို ငါကြား၏။– ထိုသူသည် ငါရပ်နေရာအပါးသို့လာလျှင်၊ ငါသည် ကြောက်ရွံ့၍ ပြပ်ဝပ်လျက်နေ၏။ ထိုသူက၊ အချင်းလူသား၊ နားလည်လော့။ ဤဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည် အမှုကုန်ရသောကာလနှင့် ဆိုင်သည်ဟု ငါ့အား

To Contents

ပြောဆို၏။– ထိုသို့ ဆိုသောအခါ ငါသည် မြေပေါ်မှာပြပ်ဝပ်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက်နေ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ကိုလက်နှင့်တို့၍ ယခင်နေရာ၌ မတ်တတ်နေစေပြီးလျှင်၊– ဒေါသအမျက်တော် အဆုံး၌ ဖြစ်လတ့ံသောအရာကို ငါကြားပြောဦး မည်။ ချိန်းချက်သောအချိန်၌ လက်စသတ်လိမ့် မည်။

ချိုနှစ်ချောင်းနှင့် ပေါ်လာသောသိုးသည် မေဒိရှင်ဘုရင်၊ ပေရသိရှင်ဘုရင် ဖြစ်၏။– အမွေးကြမ်းသော ဆိတ်သည် ဟေလသရှင်ဘုရင် ဖြစ်၏။ မျက်စိနှစ်လုံးကြား၌ရှိသော ချိုကြီးသည် ပဌမမင်းဖြစ်၏။– ထိုချိုကျိုးပဲ့၍၊ သူ့အရာ၌ ချိုလေးချောင်းပေါက်သည်မှာ၊ အရင်နိုင်ငံတွင် နိုင်ငံလေးပါး တည်ထောင်လိမ့်မည်။ အရင်နိုင်ငံ၏ တန်ခိုးနှင့် မပြည့်စုံကြ။– ထိုနိုင်ငံတို့၏ အဆုံးစွန်သောကာလ၌ လွန်ကျူးသောသူတို့၏အပြစ် ပြည့်စုံသောအခါ၊ ရဲရင့်သောမျက်နှာရှိ၍ ပရိယာယ်တို့ကို နားလည်သော မင်းကြီးတပါး ပေါ်လာလိမ့်မည်။– ထိုမင်းကြီးသည် ကိုယ်တန်ခိုးမရှိဘဲလျက် တန်ခိုးကြီးလိမ့်မည်။ အထူးသဖြင့် ဖျက်ဆီး၍ တိုးပွါးအောင်မြင်လိမ့်မည်။ စွမ်းအားကြီးသောလူစု သန့်ရှင်းသောလူစုကိုပင် ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။– သူသည် လိမ္မာစွာပြုသဖြင့်၊ မုသာလည်း အောင်မြင်လိမ့်မည်။ စိတ်ထောင်လွှားခြင်းနှင့်တကွ မိသဟာယဖွဲ့သောအားဖြင့် လူများတို့ကို ဖျက်ဆီး၍၊ သခင်တို့၏သခင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ လူလက်ဖြင့် ဒဏ်မခတ်ဘဲ ကျိုးပဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။– ညဦးနှင့်နံနက်ကို ဘော်ပြသော ဗျာဒိတ်ရှုပါရုံစကား မှန်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုစကားကို တံဆိပ်ခတ်ထားလော့။ တာရှည်သော ကာလတိုင်တိုင် တည်လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ ငါဒံယေလသည် မော၍ နာလျက်နေ၏။ တဖန် အနာမှထမြောက်၍ ရှင်ဘုရင်၏ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်၏။ မြင်ပြီးသော ဗျာဒိတ်ရှုပါရုံကို ငါအံ့သြသော်လည်း၊ ထိုအမှုကို အဘယ်သူမျှ မရိပ်မိကြ။

၉

ယေရှရှလင်မြို့ပျက်စီး၍ အနှစ်ခုနှစ်ဆယ် လွန်စေမည်ဟု၊– ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို ပရောဖက်ယေရမိ ခံဘူးသည်ဖြစ်၍၊ ခါလဒဲနိုင်ငံကို အစိုးရသော ဓမေဒိအမျိုး၊ အာရွေရုသား ဒါရိ နန်းစံပဋမနှစ်တွင်၊ ငါ ဒံယေလသည် ထိုနှစ်ပေါင်းအရေအတွက်ကို ကျမ်းစာအားဖြင့် သိရသောကြောင့်၊– အစာကိုရှောင်လျက်၊ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ပြာနှင့် လူးလျက်၊ အရှင်ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ ဆုတောင်းပန္နာပြု၏။– ထိုသို့ အပြစ်ကို ဘော်ပြတောင်းပန်၍ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံ ငါပြုသောပဋနာဟူမူကား၊ ကိုယ်တော်ကိုချစ်၍ ပညတ်တော်တို့ကိုစောင့်သော သူတို့အား သစ္စာတော်မပျက်၊ ကရုဏာတရားကို စောင့်တော်မူထသော၊ အလွန်ကြီးမြတ်၍ ကြောက်ရွံ့ဘွယ်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရားသခင်၊– အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားမိပါပြီ။ ဒုစရိုက်ကို ပြုမိပါပြီ။ မတရားသဖြင့်ကျင့်မိပါပြီ။ ပုန်ကန်မိပါပြီ။ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူသော တရားလမ်းမှ လွှဲမိပါပြီ။– အကျွန်ုပ်တို့၏ရှင်ဘုရင်၊ မင်းသား၊ အသက်ကြီးသူမှစ၍ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့အား ကိုယ်တော်၏အခွင့်နှင့်ဟောပြောသော ကိုယ်တော်၏ကျွန်၊ ပရောဖက်တို့၏စကားများကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နားမထောင်ဘဲ နေကြပါပြီ။

အို့ဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် တရားနှင့်ဆိုင်တော်မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့် နှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ နီးသောပြည်၊ ဝေးသောပြည်၊ အရပ်ရပ်တို့၌နေရသော ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားမှစ၍ ဣသရေလလူအပေါင်းတည်းဟူသော အကျွန်ုပ်တို့သည် ယနေ့၌ရှိသည်အတိုင်း၊ မျက်နှာပျက်ခြင်းနှင့် ဆိုင်ကြပါ၏။– အို့ဘုရားရှင်၊ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ရှင်ဘုရင်၊ မင်းသား၊ အသက်ကြီးသူမှစ၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် မျက်နှာပျက်ခြင်းနှင့် ဆိုင်ကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပုန်ကန်သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အရှင် ဘုရားသခင်သည် ကရုဏာကို ပြခြင်း၊ အပြစ်ကို ဖြေရှင်းခြင်းအခွင့်နှင့် ဆိုင်တော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်တော်ရင်း၊ ပရောဖက်တို့ဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့၌ ထားတော်မူသော ပညတ်တရားတော်လမ်းသို့ လိုက်ခြင်းငှါ၊ ဗျာဒိတ်တော်အသံကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နားမထောင်ဘဲနေကြပါပြီ။– အကယ်စင်စစ် ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံကို နားမထောင်၊ လွှဲသွား၍ ပညတ်တရားတော်ကို လွန်ကျူးကြပါပြီ။ သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်ကြောင့်၊ ကျိန်ဆိုတော်မူခြင်းတည်း

To Contents

ဟူသော ဘုရားသခင်၏ကျွန် မောရှေ၏ပညတ်တို
ကျမ်း၌ မှတ်သားသောအကျိန်ကို အကျွန်ုပ်တို့
၁၂ အပေါ်သို့ သွန်းလောင်းတော်မူ၏။– အကျွန်ုပ်တို့
တဘက်၊ အကျွန်ုပ်တို့ကိုအုပ်သော တရားသူကြီး
တို့ တဘက်၌မိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို
တည်စေ၍၊ အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ကြီးစွာသော
ဘေးဥပဒ်ကို ရောက်စေတော်မူပြီ။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ ဘေးရောက်သကဲ့သို့
ကောင်းကင်အောက်တွင် အဘယ်အရပ်၌မျှ မ
၁၃ ရောက်စဖူးပါ။– မောရှေ၏ပညတ်တို ကျမ်းစာ၌
မှတ်သားသည့်အတိုင်း၊ ဤဘေးဥပဒ်ရှိသမျှ
သည် အကျွန်ုပ်တို့အပေါ်မှာ ရောက်ပါပြီ။ အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် ဒုစရိုက်များကိုရှောင်၍ သမ္မာတ
ရားတော်ကို နားလည်ခြင်းအလိုငှာ၊ အကျွန်ုပ်တို့
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားထံတော်၌ မတောင်း
၁၄ ပန်ဘဲ နေကြပါပြီတကား။– ထို့ကြောင့်၊ ထာဝရ
ဘုရားသည် ဘေးဥပဒ်ကိုစောင့်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့
အပေါ်သို့ ရောက်စေတော်မူပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့၏
ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည် ပြုတော်မူသမျှ
တို့၌ ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည်
ဗျာဒိတ်တော်အသံကို နားမထောင်ဘဲ နေကြပါ
ပြီတကား။

၁၅ တန်ခိုးကြီးသောလက်တော်ဖြင့် ကိုယ်တော်
၏လူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှနှုတ်ဆောင်၍၊ ယနေ့
၌ရှိသည့်အတိုင်း အသရေတော်ကို ထင်ရှားစေ
တော်မူသော အကျွန်ုပ်တို့၏အရှင်ဘုရားသခင်၊
အကျွန်ုပ်တို့သည် ပြစ်မှားမိပါပြီ။ မတရားသဖြင့်
၁၆ ပြုမိပါပြီ။– အိုဘုရားရှင်၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူခြင်း
တရားတော်ရှိသမျှတို့နှင့် အညီ၊ သန့်ရှင်းသော
တောင်တော်တည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏ ယေ
ရုရှလင်မြို့မှ ပြင်းစွာသော ဒေါသအမျက်တော်
ကိုလွှဲတော်မူပါဟု အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏။ အ
ကြောင်းမူကား အကျွန်ုပ်တို့အပြစ်များမှစ၍ ဘိုး
ဘေးတို့၏အပြစ်များကြောင့်၊ ယေရုရှလင်မြို့
နှင့် ကိုယ်တော်၏လူစုသည် ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိ
သောသူတို့တွင် ကဲ့ရဲ့စရာအကြောင်းဖြစ်ပါ၏။–
၁၇ ယခုမူကား၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်
တော်၏ကျွန်ပြုသော ပဌနာစကားကို နား
ထောင်တော်မူပါ။ ဆိတ်ညံလျက်ရှိသော သန့်
ရှင်းရာဌာနတော်ကို ဘုရားရှင်၏အကျိုးတော်
ကြောင့်၊ မျက်နှာတော် ရောင်ခြည်ကို ထွန်းလင်း
၁၈ စေတော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊ နား
တော်ကိုလှည့်၍ နားထောင်တော်မူပါ။ မျက်စိ
တော်ကို ဖွင့်၍ အကျွန်ုပ်တို့ ပျက်စီးရာများကို
ငဲ့၊ နာမတော်ဖြင့် သမုတ်သောမြို့ကိုငဲ့ကြည့်
ရှုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်ကုသိုလ်ကို
အမှီမပြု၊ မဟာကရုဏာတော်ကိုသာ အမှီပြု၍
ပဌနာစကားကို ရှေ့တော်၌ ဆက်ကပ်ပါ၏။–
၁၉ အိုဘုရားရှင်၊ နားထောင်တော်မူပါ။ အိုဘုရား
ရှင်၊ အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူပါ။ အိုဘုရားရှင်၊
နားထောင်၍ ပြုတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်၏ဘုရား
သခင်၊ ကိုယ်တော်အတွက် ဖင့်နွှဲတော်မမူပါနှင့်။
ကိုယ်တော်၏မြို့၊ ကိုယ်တော်၏လူစုသည် နာမ
တော်ဖြင့် သမုတ်ခြင်းရှိပါသည်ဟု ဆုတောင်း
ပဌနာပြု၏။

၂၀ ထိုသို့ ဆုတောင်းပဌနာပြု၍၊ ကိုယ်အပြစ်ကို
ငဲ့၊ အမျိုးသားချင်း ဣသရေလလူတို့၏အပြစ်
ကိုငဲ့ ဘော်ပြတောင်းပန်၍၊ ငါကိုးကွယ်သော
ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသောတောင်တော်အတို့
ငါပြုသောပဌနာစကားကို၊ ငါ၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆက်ကပ်လျက်နေ
၂၁ ၍၊– ဆုတောင်းသောအမှုမပြီးမီ မြွက်ဆိုစဉ်တွင်၊
ယခင်ဗျာဒိတ် ရူပါရုံ၌ထင်ရှားသောသူ၊ ဂါဗြေလ
သည် လျင်မြန်စွာပျံ၍ လာသဖြင့်၊ ညဦးယဇ်ပူဇော်
၂၂ ချိန်၌ ငါရှိရာသို့ ရောက်၍၊– နှုတ်ဆက်လျက်၊ အ
ချင်းဒံယေလ၊ ငါသည် သင်၌ ဉာဏ်ပညာ တိုးပွါး
၂၃ စေမည်အကြောင်း ထွက်လာပြီ။– သင်သည် ဆု
တောင်းစပြုသောအခါ အမိန့်တော်ရှိသည်ဖြစ်
၍၊ သင့်အားကြားပြောခြင်းငှါ ငါရောက်လာပြီ။
သင်သည် အလွန်ချစ်အပ်သောသူဖြစ်၏။ ထို
ကြောင့်၊ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ကို ဆင်ခြင်၍ နား
လည်ရသောအခွင့်ရှိ၏။

၂၄ လွန်ကျူးခြင်းအမှုကို ဆီးတား၍ အပြစ်ကို
တံဆိပ်ခတ်စေခြင်းငှါငင်း၊ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဖြေ
ရှင်း၍ ထာဝရကုသိုလ်ကို သွင်းစေခြင်းငှါငင်း၊
ဗျာဒိတ်ရူပါရုံနှင့် အနာဂတ္တိဗျာဒိတ်တော်တို့ကို
တံဆိပ်ခတ်၍၊ အလွန်သန့်ရှင်းသော အရပ်ဌာန
ကို လိမ်းစေခြင်းငှါငင်း၊ သိတင်းခုနစ်ဆယ်ကို
သင်၏ အမျိုးသားချင်းအဘို့နှင့် သင်၏ သန့်ရှင်း
၂၅ သောမြို့အဘို့ ဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိ၏။– ထို့ကြောင့်၊
ယေရုရှလင်မြို့ကို တဖန် တည်ထောင်ပြုစု
ခြင်းငှါ၊ အမိန့်တော်ရှိသည် နေ့မှစ၍ ခရစ်တော်
သခင်၏ လက်ထက်တိုင်အောင်၊ ခုနစ်သိတင်း
နှင့် ခြောက်ဆယ့်နှစ်သိတင်းကြာလိမ့်မည်ဟု သိ
မှတ်နားလည်လေ့။ အနှောင့်အရှက် ခံရသော
ကာလ၌ မြို့လမ်းကို တဖန်တည်ထောင်ပြုစုရ

To Contents

၂၆ မည်ဟု စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိ၏။– ထိုသိတင်း
ခြောက်ဆယ်နှစ်သိတင်းလွန်ပြီးမှ ခရစ်တော်
သည် အခွင့်မရဘဲ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်
မည်။ ထိုနောက်မှလာသော သခင်၏လူတို့သည်
မြို့တော်ကိုလည်း၊ သန့်ရှင်းရာဌာနကိုလည်း ဖြိုဖျက်
ကြလိမ့်မည်။ ရေလွှမ်းမိုးသောအားဖြင့် ဆုံးရှုံး
ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ အဆုံးတိုင်အောင် စစ်တိုက်
ခြင်း၊ ပျက်စီးရာနှင့်ဆိုင်သော စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်း
၂၇ ရှိလိမ့်မည်။– တသိတင်းတွင် လူအများတို့နှင့် ပ
ဋိညာဉ်ဖွဲ့ခြင်းရှိ၍ ထိုသိတင်းတဝက်တွင် ယဇ်
ပူဇော်ခြင်းနှင့် ဆက်ကပ်ခြင်းကို ပပျောက်စေ
လိမ့်မည်။ ရွံရှာဘွယ်သောအရာ၏ အထွဋ်ပေါ်
သို့ ဖျက်ဆီးသောသူသည်ရောက်၍၊ စီရင်ဆုံး
ဖြတ်သော သုတ်သင်ပယ်ရှင်းခြင်းသည် ပျက်စီး
အပ်သောသူတို့ကို မလွှမ်းမိုးမီတိုင်အောင် ထိုသို့
ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကြားပြော၏။

၁၀

၁ ပေရသိရှင်ဘုရင်ကုရု နန်းစံသုံးနှစ်တွင်၊ ဗေ
လတရှာဇာအမည်ဖြင့် သမုတ်သောဒံယေလ
သည် ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရ၏။ ထိုဗျာဒိတ်တော်
စကား မှန်ပေ၏။ ကြီးစွာသော စစ်တိုက်ခြင်းနှင့်
ဆိုင်ပေ၏။ သူသည် ထိုစကားကိုနားလည်၏။
မြင်ရသော ရူပါရုံသဘောကိုလည်း ရိပ်မိ၏။–
၂ ထိုကာလ၌ ငါဒံယေလသည် အရက်နှစ်ဆယ်တ
၃ ရက် တိုင်တိုင် ခြိုးခြံစွာ ကျင့်လျက်နေ၏။– အ
ရက်နှစ်ဆယ်တရက် မစေ့မီ မြိန်သောမုန့်ကိုမ
စား။ အမဲသားနှင့် စပျစ်ရည်ကို မခြည်း။ ဆီလိမ်း
၄ ခြင်းကိုလည်း အလျှင်းမပြု။– ပဋမလ နှစ်ဆယ်
လေးရက်နေ့၌ ငါသည် ဟိဒကေလ မြစ်ကြီးအ
၅ နားမှာရှိစဉ်၊– မျှော်ကြည့်၍ ပိတ်ချောနှင့် ဥဖတ်
ရွေစင်ခါးပန်းကို ဝတ်စည်းလျက်ရှိသော လူတ
၆ ဦးကိုမြင်၏။– သူ၏ကိုယ်သည် ကျောက်မျက်ရွဲ
ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူ့မျက်နှာသည်လည်း လျှပ်စစ်
ကဲ့သို့ ထင်၏။ သူ့မျက်စိသည်လည်း မီးခွက်ကဲ့
သို့ဖြစ်၏။ သူ့လက်ခြေတို့သည် ဦးသစ်သော
ကြေးဝါအရောင်အဆင်းရှိ၏။ သူ့စကားသံသည်
၇ များစွာသော လူစုအသံနှင့် တူ၏။– ထိုဗျာဒိတ်ရူ
ပါရုံကို ငါဒံယေလတယောက်တည်း မြင်ရ၏။
ငါနှင့်အတူပါသောလူတို့သည် မမြင်ရကြ။ သူတို့
သည် အလွန် ကြောက် ရွံ့တုန် လှုပ် ခြင်းသို့
ရောက်သဖြင့် ပုန်းရှောင်၍ နေခြင်းငှါ ပြေးကြ
၈ ၏။– ငါမူကား၊ တယောက်တည်းနေရစ်၍ ထို
ကြီးစွာသော ရူပါရုံကိုမြင်ရလျှင်၊ ခွန်အားလျော့
၍ မျက်နှာပျက်လျက်၊ ကိုယ်၌ အစွမ်းသတ္တိ အ
၉ လျှင်းမရှိ ဖြစ်လေ၏။– သို့ရာတွင်၊ ထိုသူ၏ စ
ကားသံကို ငါကြား၏။ ကြားသောအခါ မြေပေါ်
၁၀ မှာပြပ်ဝပ်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက် နေ၏။– ထို
အခါ လက်တဘက်သည် ငါ့ကိုကြွေ၍၊ ငါသည် ဒူး
၁၁ နှင့် လက်ဝါးဖြင့် ထောက်လျက်နေရ၏။– သူက
လည်း၊ အလွန်ချစ်အပ်သောသူ၊ ဒံယေလ၊ ငါ့စ
ကားကို နားလည်အံ့သောငှါ မတ်တတ်နေလော့။
သင်ရှိရာသို့ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၍ ယခုငါလာ
ပြီဟု ဆိုလျှင်၊ ငါသည် တုန်လှုပ်လျက် မတ်တတ်
နေ၏။
၁၂ ထိုအခါ သူကလည်း၊ အချင်းဒံယေလ၊ မ
ကြောက်နှင့်။ သင်သည် နားလည်ခြင်းငှါငင်း၊
သင်၏ ဘုရားရှေ့မှာ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆုံးမခြင်းငှါ
ငင်း၊ စိတ်ပြဋ္ဌာန်းသော ပဌမနေ့မှစ၍ သင်၏စ
ကားကိုကြားတော်မူပြီ။ ထိုစကားကြောင့်လည်း
၁၃ ငါရောက်လာပြီ။– ပေရသိနိုင်ငံကို အစိုးရသော
မင်းမူကား၊ အရက်နှစ်ဆယ်တရက်ပတ်လုံး ငါ့
ကိုဆီးတား၏။ နောက်တခါ အမြတ်ဆုံးသော
မင်းစုထဲက မိကျေလသည် ငါ့ကိုအကူလာ၍၊ ငါ
သည်လည်း ထိုအရပ်၌ ပေရသိမင်းကြီးတို့ထံမှာ
၁၄ ဆိုင်းလင့်၍ နေရ၏။– ယခုမူကား၊ နောင်ကာလ
တွင် သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့၌ ဖြစ်လတ္တံသော
အမှုအရာတို့ကို သင်သည် နားလည်စေခြင်းငှါ ငါ
ရောက်လာပြီ။ ဤဗျာဒိတ်ရူပါရုံသည် တာရှည်
သောကာလနှင့်ဆိုင် ပေ၏ဟု ငါ့အားပြောဆို
၁၅ ၏။– ထိုသို့ ပြောဆိုပြီးမှ၊ ငါသည် ဦးညွှတ်ပြပ်
၁၆ ဝပ်၍ စကားမပြောနိုင်ဘဲ နေ၏။– ထိုအခါ လူ
သားဏသဏ္ဌာန်ရှိသောသူတဦးသည် ငါ့နှုတ်ကို
လက်နှင့်တို့လျှင်၊ ငါသည် နှုတ်ကိုဖွင့်၍ ပြောရ
သောအခွင့်ကို ရပြီးလျှင်၊ အကျွန်ုပ်၏သခင်၊ ဗျာ
ဒိတ်ရူပါရုံကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ပြင်းစွာသော
ဝေဒနာကို ခံရ၍၊ ကိုယ်၌ ခွန်အားအလျှင်းမရှိ
၁၇ ပါ။– ကိုယ်တော်ကျွန်သည် ကိုယ်တော်အရှင်နှင့်
အဘယ်သို့စကားပြောနိုင်ပါအံ့နည်း။ ယခုပင်
အကျွန်ုပ်ကိုယ်၌ ခွန်အားအလျှင်းမရှိပါ။ အ
ကျွန်ုပ်အသက်လည်း ကုန်ပါပြီဟု ငါ့ရှေ့မှာ ရပ်
၁၈ နေသောသူအားငါလျှောက်၏။– နောက်တဖန်
လူသဏ္ဌာန်ရှိသောသူသည်လာ၍ ငါ့ကို လက်
၁၉ နှင့်တို့လျက် အားပေးပြီးလျှင်၊– အလွန်ချစ်အပ်
သောသူ၊ မကြောက်နှင့်။ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိပါစေ။
အားရှိလော့။ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံလော့ဟု ဆို၏။
ထိုသို့ဆိုပြီးမှ ခွန်အားကိုငါရ၍၊ အကျွန်ုပ်၏သ

To Contents

ခင် မိန့်တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်ကိုခွန်အားပေးတော်
၂၀ မူပြီဟုလျှောက်၏။- ထိုသူကလည်း၊ ငါသည်
သင်ရှိရာသို့ လာရသော အကြောင်းကို နားလည်
သလော။ ပေရသိမင်းကို စစ်တိုက်အံ့သောငှါ ယ
ခု ငါပြန်သွားရမည်။ ငါသွားပြီးသည်နောက်၊ တ
၂၁ ဖန်ဟေလသမင်းသည် ပေါ်လာလိမ့်မည်။- သို့
ရာတွင်၊ သမ္မာကျမ်းစာ၌မှတ်သားသော အမှုအ
ရာကို ငါပြဦးမည်။ ဤအမှုတို့တွင် သင်တို့၏
မင်းမိကွေလမှတပါး ငါ့ဘက်မှာနေသောသူ မရှိ။

၁၁

၁ ငါသည်လည်း၊ မေဒိအမျိုး ဒါရိမင်းကြီးနန်းစံ
ပဌမနှစ်တွင်၊ သူ့ကိုရှိုးဆော်၍ ခိုင်ခံမြဲမြံစေခြင်း
ငှါ ကြိုးစားအားထုတ်လေ၏။

၂ ယခုမူကား၊ မှန်သောအရာကို ငါပြမည်။ ပေ
ရသိနိုင်ငံကို အစိုးရသော ရှင်ဘုရင်သုံးပါး ပေါ်
လေဦးမည်။ စတုတ္ထရှင်ဘုရင်မူကား၊ ထိုသူရှိသ
မျှတို့ထက် ငွေရတတ်လိမ့်မည်။ ထိုသို့ရတတ်၍
အားကြီးသောကြောင့်၊ ဟေလသနိုင်ငံကို ရန်
ဘက်ပြုစေခြင်းငှါ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို နှိုး
၃ ဆော်လိမ့်မည်။- ထိုအခါ တန်ခိုးကြီးသော ရှင်
ဘုရင်တပါးလည်း ပေါ်လာလိမ့်မည်။ အာဏာ
တော်ကြီးလျက် အစိုးရ၍ မိမိအလိုရှိသည်အ
၄ တိုင်း ပြုလိမ့်မည်။- ထိုသူသည် ပေါ်လာပြီးမှ
နိုင်ငံတော်ကျိုးပဲ့၍၊ သူတပါးတို့သည် မိုဃ်း
ကောင်းကင်လေးမျက်နှာတို့၌ ခွဲဝေကြလိမ့်
မည်။ သို့ရာတွင်၊ အစိုးရသော သူတို့သည် အမျိုး
အနွယ်တော်မဟုတ်၊ အာဏာတော်နှင့် အစိုးမရ၊
နိုင်ငံတော်ကို နှုတ်ပစ်၍ အမျိုးအနွယ်တော်မှတ
ပါး အခြားသော သူတို့သည် ရကြလိမ့်မည်။

၅ ထိုအခါ တောင်ရှင်ဘုရင်သည် တန်ခိုးကြီး
လိမ့်မည်။ မင်းစုထဲ၌ မင်းတပါးသည် ထိုသူထက်
တန်ခိုးကြီး၍ အာဏာတည်လိမ့်မည်။ သူ၏အာ
၆ ဏာလည်း အလွန်ကျယ်လိမ့်မည်။- ကာလလွန်
သောအခါ သူတို့သည် အဆွေဖွဲ့ကြလိမ့်မည်။
အသင့်အတင့်ဖြစ်စေခြင်းငှါ တောင်ရှင်ဘုရင်၏
သမီးသည် မြောက်ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ရောက်လိမ့်
မည်။ သို့သော်လည်း၊ ထိုမင်းသမီး၏အာဏာ
သည် မတည်ရ။ ထိုမင်းနှင့်တကွ အမျိုးအနွယ်
တော်သည်လည်း မတည်ရ။ မင်းသမီးကိုငင်း၊
ဆောင်ခဲ့သောသူတို့ကိုငင်း၊ သူ၏သားကိုငင်း၊
ထိုကာလ၌ သူ့ကို ထောက်ပင့်သော သူများကို
၇ ငင်း ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ အပ်ရလိမ့်မည်။- ထိုမင်းသမီး
၏ အဆွေအမျိုးဖြစ်သော သူတယောက်သည်
အဘ၏အရိပ်အရာကိုရသဖြင့် စစ်ချီ၍ လာလိမ့်
မည်။ မြောက်ရှင်ဘုရင်၏ မြို့တော်သို့ရောက်
၈ လျှင်၊ မြို့သားတို့ကို တိုက်၍နိုင်လိမ့်မည်။- သူ
တို့၏ဘုရားများ၊ သွန်းသောရုပ်တုများ၊ အဘိုး
ထိုက်သောငွေဖလား၊ ရွှေဖလားများကို အဲဂုတ္တု
ပြည်သို့ သိမ်းသွားလိမ့်မည်။ သူသည်လည်း
မြောက်ရှင်ဘုရင်ထက် အသက်ရှည်လိမ့်မည်။-
၉ တဖန် မြောက်ရှင်ဘုရင်သည် တောင်ရှင်ဘုရင်
၏နိုင်ငံသို့ဝင်သော်လည်း မိမိပြည်သို့ ပြန်သွားရ
လိမ့်မည်။

၁၀ သားတော်တို့သည် ထပြန်၍ များစွာသော
အလုံးအရင်းကို စုဝေးကြလိမ့်မည်။ သားတ
ယောက်လည်း ဆက်ဆက်လာ၍ လွှမ်းမိုးချင်း
နင်းလိမ့်မည်။ တဖန် ပြန်လာ၍ သူ၏မြို့တိုင်
၁၁ အောင် လုပ်ကြံလိမ့်မည်။- တောင်ရှင်ဘုရင်
သည် အမျက်ထွက်သဖြင့်၊ မြောက်ရှင်ဘုရင်ကို
ဆီးကြို၍ တိုက်လိမ့်မည်။ မြောက်ရှင်ဘုရင်
သည် များစွာသောစစ်သည်ဗိုလ်ခြေအလုံးအ
ရင်းတို့ကို စီရင်သော်လည်း၊ တောင်ရှင်ဘုရင်
သည် ထိုအလုံးအရင်းတို့ကို သိမ်းယူလိမ့်မည်။-
၁၂ ထိုအလုံးအရင်းတို့ကို ပယ်ရှင်းပြီးမှ၊ မာနစိတ်
ပေါက်လျက်၊ အထောင်အသောင်းမက များစွာ
သော လူတို့ကို လုပ်ကြံသော်လည်း၊ မိမိအာဏာ
၁၃ ကို မတည်စေရ။- အကြောင်းမူကား၊ မြောက်
ရှင်ဘုရင်သည် တဖန်ပေါ်လာ၍၊ အရင်ထက်
များစွာသော အလုံးအရင်းတို့ကို စီရင်ပြီးမှ ကာ
လအတန်အရာလွန်လျှင်၊ စစ်အင်္ဂါများ၊ စည်းစိမ်
၁၄ များနှင့် ဆက်ဆက်လာလိမ့်မည်။- ထိုကာလ၌
တောင်ရှင်ဘုရင်ကို ရန်ဘက်ပြုသော သူတို့သည်
များကြလိမ့်မည်။ သင်၏အမျိုးသားချင်းဖြစ်
သော သူပုန်တို့သည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို ပြည့်စုံစေ
ခြင်းငှါထ၍၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။-
၁၅ မြောက်ရှင်ဘုရင်သည်လာ၍ မြို့ရိုးကို တည်ပြီး
လျှင်၊ ခိုင်ခံသောမြို့တို့ကို လုပ်ကြံလိမ့်မည်။
တောင်ရှင်ဘုရင်၏ လက်နက်များ၊ ရွေးချယ်
သောလူများတို့သည် ဆီးတားခြင်းငှါ ခွန်အားမ
၁၆ ရှိသောကြောင့် မဆီးတားရကြ။- တိုက်လာ
သောသူသည် မိမိအလိုအလျောက်ပြု၍၊ သူ့ရှေ့
မှာ အဘယ်သူမျှ မရပ်မနေနိုင်ဘဲ၊ သာယာသော
၁၇ ပြည်ကိုနင်းပြီးမှ စုံလင်စေလိမ့်မည်။- ဖြောင့်
မတ်သော သူတို့သည် လိုက်လျက် ထိုမင်းသည်
မိမိနိုင်ငံ၏ အလုံးအရင်းရှိသမျှတို့နှင့်တကွ ဝင်
စားခြင်းငှါ ကြိုးစားအားထုတ်၍၊ မိန်းမငယ်အား

To Contents

ဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ပေးစားလိမ့်မည်။ သို့သော်
လည်း သူသည် အကြံမမြောက်၊ အကျိုးမရှိရ။-
၁၈ တဖန် ကျွန်းစုသို့ မျက်နှာလှည့်၍ ကျွန်းအများ
တို့ကို လုပ်ကြံလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင်၊ ဗိုလ်မင်းတ
ပါးသည် မိမိခံရသော အသရေဖျက်ခြင်းကို မိမိ
မှလွဲပယ်၍၊ ထိုအသရေဖျက်ခြင်းကို တိုက်လာ
သော မင်းအပေါ်သို့ ပြန်ရောက်စေလိမ့်မည်။-
၁၉ ထိုမင်းသည်လည်း၊ မိမိနေရာမြို့တော်သို့ ပြန်
သွားပြီးလျှင်၊ ထိမိ၍ လဲသဖြင့် ကွယ်ပျောက်
လိမ့်မည်။

၂၀ ထိုမင်းအရာ၌လည်း နိုင်ငံတော်၏ဘုန်း
စည်းစိမ်ကို ရှုတ်ချလျက်၊ ငွေတော်ခွဲသောသူ
သည် ပေါ်လာ၍ ခဏရှိပြီးမှ၊ ဒေါသအမျက်မ
ထွက်၊ စစ်မတိုက်ဘဲ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်
၂၁ မည်။- ထိုသူအရာ၌လည်း မင်းစည်းစိမ်ကို ခံ
ထိုက်သောသူ မဟုတ်၊ ယုတ်မာသောသူ ပေါ်
လာလိမ့်မည်။ သူသည် အနိုင်အထက်မပြု၊ ချော့
၂၂ မော့ခြင်းအားဖြင့် နိုင်ငံကိုရလိမ့်မည်။- လွှမ်းမိုး
သော လက်နက်တို့သည် သူ့ရှေ့မှာမြဲပ်၍ ဆုံးရှုံး
လိမ့်မည်။ မိသဟာယခံသော မင်းလည်း ဆုံးရှုံး
၂၃ လိမ့်မည်။- အကြောင်းမူကား၊ မိသဟာယပြု
သောမင်းသည် သစ္စာပျက်သဖြင့်၊ တက်လာ၍
လူအနည်းငယ်မျှ ပါသော်လည်း တန်ခိုးကြီးလိမ့်
၂၄ မည်။- အသီးအနှံများသောပြည်ကို အနိုင်အ
ထက်မပြုဘဲ ဝင်လိမ့်မည်။ လုယူသောပစ္စည်း
ဥစ္စာ စည်းစိမ်များကို ဖွဲ့ကြေ၍၊ မိမိဘိုးဘေးမပြု
ဘူးသော အမှုကို ပြုလိမ့်မည်။ ခိုင်ခံ့သော မြို့ပြ
တို့ကိုရခြင်းငှါ တာရှည်စွာ ကြံစည်လိမ့်မည်။-
၂၅ ကြီးစွာသော အလုံးအရင်းနှင့်တကွ တောင်ရှင်
ဘုရင်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ မိမိအစွမ်းသတ္တိ
ကို နှိုးဆော်လိမ့်မည်။ တောင်ရှင်ဘုရင်သည်
လည်း၊ အားကြီး၍ များစွာသော အလုံးအရင်း
နှင့်တကွ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ နှိုးဆော်သော်လည်း
မခံရပ်နိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတဘက်၌ မ
ကောင်းသောအကြံကို ကြံစည်ကြလိမ့်မည်။-
၂၆ ထိုသူကျွေးမွေးခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည်
လည်း၊ ထိုသူ၏အကျိုးကို ဖျက်ဆီးသောအား
ဖြင့်၊ သူ၏တပ်မြဲပ်၍၊ စစ်သူရဲများတို့သည် အ
၂၇ သက်ဆုံးကြလိမ့်မည်။- ထိုရှင်ဘုရင် နှစ်ပါးတို့
သည် မကောင်းသော အကြံကိုကြံ၍၊ တခုသော
စားပွဲ၌ မုသာစကားကို ပြောကြလိမ့်မည်။ သို့
သော်လည်း၊ အကြံမမြောက်ရ။ ချိန်းချက်သော
၂၈ အချိန်ကာလ၌ အဆုံးဖြစ်ရလိမ့်မည်။- တဖန်
မြောက်ရှင်ဘုရင်သည် များစွာသော စည်းစိမ်
ဥစ္စာပါလျက် မိမိပြည်သို့ ပြန်၍သွားစဉ်တွင်၊
သန့်ရှင်းသော ပဋိညာဉ်တရားကို မနာလိုသော
စိတ်ရှိသည်အတိုင်း ပြုပြီးမှ မိမိပြည်သို့ ပြန်သွား
၂၉ လိမ့်မည်။- ချိန်းချက်သော အချိန်၌လည်း
တောင်မျက်နှာသို့ တဖန်ပြန်လာဦးမည်။ သို့
သော်လည်း၊ အရင်ဖြစ်သကဲ့သို့မဟုတ်။ နောက်
၃၀ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း မဟုတ်။- အကြောင်းမူကား၊
ခိတ္တိမ်သင်္ဘောတို့သည် ထိုသူကို ဆီးတားကြ
လိမ့်မည်။ ထိုကြောင့်၊ စိတ်နာလျက် ပြန်သွား၍
သန့်ရှင်းသော ပဋိညာဉ်တရားကို အမျက်ထွက်
သည်အတိုင်း ပြုပြီးမှ ပြန်သွားစဉ်တွင်၊ သန့်ရှင်း
သော ပဋိညာဉ်တရားကို စွန့်ပစ်သောသူတို့နှင့်
အဆွေဖွဲ့လိမ့်မည်။

၃၁ ထိုမင်းနောက်မှ စစ်လက်နက်တို့သည် ပေါ်
လာသဖြင့်၊ တန်ခိုးကြီးသော သန့်ရှင်းရာဌာန
တော်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ နေ့ရက်အစဉ် ပြုသော
ဝတ်ကို ပယ်ရှင်းကြလိမ့်မည်။ ဖျက်ဆီးတတ်
သော ရွံရှာဘွယ်အရာကိုလည်း တည်ထားကြ
၃၂ လိမ့်မည်။- ပဋိညာဉ်တရားကို ပြစ်မှားသောသူ
တို့သည် ချော့မော့ရာသို့ လိုက်၍ ယိုယွင်းကြ
လိမ့်မည်။ မိမိတို့ ဘုရားသခင်ကို သိသောသူတို့
မူကား၊ ကြီးစွာသောအားနှင့် ပြုကြလိမ့်မည်။-
၃၃ လူစုထဲမှာ ပညာရှိသောသူတို့သည် အများသော
သူတို့ကို သွန်သင်ကြလိမ့်မည်။ ထားနှင့်ကွပ်
မျက်ခြင်း၊ မီးရှို့ခြင်း၊ သိမ်းသွားချုပ်ထားခြင်း၊
လုယက်ခြင်းအားဖြင့် အင်တန်ကာလပတ်လုံး
၃၄ လဲကြလိမ့်မည်။- လဲကြသောအခါ အနည်းငယ်
သော မစခြင်းကို တဖန်ခံရကြလိမ့်မည်။ လူအ
များတို့သည် ချော့မော့ရာသို့လိုက်၍ ဆည်းကပ်
၃၅ ကြလိမ့်မည်။-အမှုဆုံးရာသည် ကာလတိုင်အောင်၊
ပညာရှိသောသူ အချို့တို့သည်လည်း စုံစမ်းခြင်း
ကိုခံ၍၊ သန့်ရှင်းဖြူစင်ရမည် အကြောင်း လဲကြ
လိမ့်မည်။ ထိုအမှုသည် ချိန်းချက်သောကာလ
တိုင်အောင် ဖြစ်ရသတည်း။

၃၆ ရှင်ဘုရင်တပါးသည် မိမိအလိုအလျောက်ပြု
၍၊ ဘုရားအပေါင်းတို့ထက် ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးပင့်
မြှောက်စားလျက်၊ ဘုရားတို့၏ဘုရားကို ဆန့်
ကျင်ဘက်ပြု၍ အံ့ဘွယ်သောစကားကို ပြော
လိမ့်မည်။ ဒေါသအမျက် စေ့စုံသည် ကာလတိုင်
အောင် ကောင်းစားလိမ့်မည်။ စီရင်ဆုံးဖြတ်သမျှ
၃၇ အတိုင်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။- ထိုမင်းသည် ဘိုးဘေး
တို့ ကိုးကွယ်သော ဘုရားကိုလည်း၊ မိန်းမ၌ တပ်

To Contents

မက်သောအလိုကိုငင်း၊ တပါးသောဘုရားများကို
ငင်း ပမာဏမပြု။ သူတကာတို့ထက် ကိုယ်ကို
၃၈ ကိုယ် ချီးမြှောက်လိမ့်မည်။– ထိုဘုရားအရာ၌ ရဲ
တိုက်တို့၏ဘုရားနှင့်၊ ဘိုးဘေးတို့မသိသောဘု
ရားကို ချီးမြှောက်၍၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကျောက်မြတ်၊
နှစ်သက်ဘွယ်သော တန်ဆာများကို ပူဇော်လိမ့်
၃၉ မည်။– ခိုင်ခံ့သော ရဲတိုက်များကိုငင်း၊ မိမိဝန်ခံ
သော တပါးအမျိုးသားဘုရားကိုငင်း ပြုစု၍၊
ဂုဏ်အသရေ တိုးပွါးစေလိမ့်မည်။ လူများတို့အ
ပေါ်မှာ အုပ်စိုးရသောအခွင့်ကိုပေး၍၊ စီးပွါးဖြစ်
ခြင်းအလိုငှါ မြေကိုဝေဖန်လိမ့်မည်။

၄၀ အမှုကုန်ရသည်ကာလ၌ တောင်ရှင်ဘုရင်
သည် ထိုမင်းကို တိုက်လိမ့်မည်။ မြောက်ရှင်ဘု
ရင်သည်လည်း ရထားများ၊ မြင်းစီးသူရဲများ၊
သင်္ဘောများတို့နှင့်တကွ လေဘွေကဲ့သို့ တိုက်
လာလျက်၊ ထိုပြည်တို့ကို ဝင်၍ ချင်းနင်းလွှမ်းမိုး
၄၁ လိမ့်မည်။– သာယာသောပြည်ကိုလည်း ဝင်၍
အများသောသူတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။ သို့
ရာတွင်၊ သူ၏လက်မှ လွတ်သောသူဟူမူကား၊
ဧဒုံပြည်သား၊ မောဘပြည်သား၊ အမ္မုန်အမျိုး
၄၂ သားအကြီးတို့သည် လွတ်ကြလိမ့်မည်။– ထို
မင်းသည် အပြည်ပြည်တို့ကို အောင်မြင်ရလိမ့်
၄၃ မည်။ အဲဂုတ္တုပြည်လည်း မလွတ်ရ။– ထိုပြည်
မှာရှိသော ရွှေဘဏ္ဍာ၊ ငွေဘဏ္ဍာ၊ အဘိုးထိုက်
သော ဥစ္စာများကို အပိုင်ရလိမ့်မည်။ လိဗုပြည်
သားနှင့် ကုရှပြည်သားတို့သည် သူ့နောက်သို့
၄၄ လိုက်ရကြလိမ့်မည်။– သို့ရာတွင် သူသည် အ
ရှေ့မျက်နှာ၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်မှ သိတင်းကို
ကြား၍ စိတ်ပူပန်သဖြင့်၊ လူအများတို့ကို ဖျက်
ဆီးသုတ်သင် ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ ကြီးစွာသော ဒေါ
၄၅ သအမျက်နှင့် ထွက်သွားလိမ့်မည်။– ပင်လယ်
ကြားမှာ ဘုန်းကြီး၍ သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်၌
စံရာတဲတော်ကို တည်ဆောက်ပြီးလျှင်၊ အဘယ်
သူမျှ မစခြင်းငှါ မတတ်နိုင်၍ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့
ရောက်လိမ့်မည်။

၁၂

၁ ထိုကာလ၌ သင့်အမျိုးသားချင်းတို့၏အမှုကို
စောင့်သော အရှင်ကြီးမိကေလသည် ပေါ်လာ
လိမ့်မည်။ လူမျိုးတစုံတမျိုးမျှ ဖြစ်သည်ကာလ
မှစ၍ ထိုကာလတိုင်အောင်၊ မဖြစ်စဖူးသော
ဆင်းရဲဒုက္ခကပ်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။
ထိုကာလအခါ စာစောင်၌ စာရင်းဝင်သမျှသော
သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့သည် ကယ်လွှတ်ခြင်း
၂ သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။– ထိုကာလအခါ မြေမှန့်
၌ အိပ်ပျော်သောသူများတို့သည် နိုးကြလိမ့်
မည်။ အချို့တို့ကား၊ ထာဝရ အသက်ရှင်ခြင်း
နှင့်ငင်း၊ အချို့တို့ကား၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း၊ ထာဝ
ရအသရေပျက်ခြင်းနှင့်ငင်း နိုးကြလိမ့်မည်။–
၃ ပညာရှိသော သူတို့သည်လည်း၊ ကောင်းကင်
မျက်နှာကြက်၏ အရောင်အဝါကဲ့သို့ငင်း၊ လူအ
များတို့ကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားလမ်းထဲသို့
သွင်းသောသူတို့သည်လည်း၊ ကြယ်များကဲ့သို့
၄ ငင်း အစဉ်အမြဲ ထွန်းလင်းကြလိမ့်မည်။– သင် ဒံ
ယေလမူကား၊ အမှုကုန်ရသည် ကာလတိုင်
အောင်၊ ဤစကားတော်တို့ကို ပိတ်၍ စာစောင်
ကို တံဆိပ်ခတ်ထားလော့။ အများသော သူတို့
သည် ထိုစာကို ကြည့်ရှုသောအားဖြင့် ပညာတိုး
ပွါးလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။

၅ ထိုအခါ ငါဒံယေလသည် ကြည့်ရှုလျှင်၊ အ
ခြားသောသူနှစ်ပါးတို့သည် မြစ်ကမ်းတို့၌ တ
၆ ဘက်တပါးစီ ရပ်နေကြ၏။– တပါးကလည်း၊ အံ့
ဘွယ်သော ဤအမှုအရာတို့သည် မကုန်စင်မီ
အဘယ်မျှလောက် ကြာလိမ့်မည်နည်းဟု ပိတ်
ချောကိုဝတ်လျက်၊ မြစ်ရေပေါ်မှာရှိသော လူကို
၇ မေးမြန်း၏။– ပိတ်ချောကိုဝတ်လျက်၊ မြစ်ရေ
ပေါ်မှာရှိသော လူကလည်း၊ တကာလ၊ နှစ်ကာ
လ၊ ကာလတဝက်ပတ်လုံး ဖြစ်လိမ့်မည်။ သန့်
ရှင်း သူတို့၏အစွမ်းသတ္တိကို အရပ်ရပ်သို့ ဖြန့်
လွှင့်ခြင်းအမှုပြီးသောအခါ၊ ထိုအမှုအရာ အလုံး
စုံတို့သည် ကုန်စင်ကြလိမ့်မည်ဟု လက်နှစ်
ဘက်ကို ကောင်းကင်သို့ချီလျက်၊ ကမ္ဘာအဆက်
ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားကို တိုင်
တည်၍ ကျိန်ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

၈ ထိုစကားကို ငါကြား၍ နားမလည်သော
ကြောင့်၊ သခင်ဘုရား၊ ဤအမှုအရာတို့သည် အ
ဘယ်သို့ ကုန်စင်ပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်
၉ လျှင်၊– ထိုသူက ဒံယေလ၊ သင်သွားလော့။ ထိုစ
ကားသည် အမှုကုန်ရသည် ကာလတိုင်အောင်
၁၀ ပိတ်၍ တံဆိပ်ခတ်ထားလျက် ရှိ၏။– လူအများ
တို့သည် သန့်ရှင်းဖြူစင်ခြင်းသို့ရောက်၍ စုံစမ်း
ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ မတရားသောသူတို့
သည် မတရားသဖြင့် ပြု၍ တယောက်မျှ နားမ
လည်ရ။ ပညာရှိသော သူတို့မူကား၊ နားလည်
၁၁ ကြလိမ့်မည်။– နေ့ရက်အစဉ် ပြုသောဝတ်ကို
ပယ်ရှင်း၍၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော ရွံရှာဘွယ်အရာ
သည် ပေါ်လာပြီးမှ၊ အရက် တထောင်နှစ်ရာကိုး

၁၂ ဆယ်ကြာလိမ့်မည်။– အရက်တထောင်သုံးရာ သုံးဆယ်ငါးရက်တိုင်အောင် ငှဲလင့်၍ မှီသောသူ
၁၃ သည် မင်္ဂလာရှိ၏။– သင်မူကား၊ အဆုံးမဖြစ်မီ တိုင်အောင် သွားလော့။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရလိမ့်မည်။ နေ့ရက်ကာလ ကုန်စင်ပြီးမှ၊ ကိုယ်အရိုက်အရာကိုခံ၍ ပေါ်ရလိမ့်မည်ဟုဆို၏။

ပရောဖက်ဒံယေလစီရင်ရေးထားသောအနာဂတ်တို့ကျမ်းပြီး၏။

၁

၁ ယုဒရှင်ဘုရင်ဩဇိမင်း၊ ယောသံမင်း၊ အာ
ခတ်မင်း၊ ဟေဇကိမင်း၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်
ယောရှသား ယေရောဗောင်မင်းတို့လက်ထက်၊
ဗေရိ၏သား ဟောရှေသို့ ရောက်လာသော ထာ
ဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော် အစအဦးဟူမူ
၂ ကား၊– သင်သွား၍ ပြည်တန်ဆာမိန်းမနှင့်တကွ
သူ့ဘွားမြင်သော သားသမီးတို့ကို သိမ်းပိုက်
လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ပြည်သားတို့သည်
ထာဝရဘုရားကိုစွန့်ပစ်၍ အထပ်ထပ်မှားယွင်း
ကြပြီဟု ဟောရှေအား မှာထားတော်မူသည်အ
၃ တိုင်း။– ဟောရှေသည်သွား၍ ဒိဗလိမ်သမီးဂေါ
မာကို သိမ်းပိုက်သဖြင့်၊ သူသည် ပဋိသန္ဓေယူ၍
ဟောရှေ၌ သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်လေ
၄ ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထိုသားကို ယေဇ
ရေလအမည်ဖြင့် မှည့်လော့။ အကြောင်းမူကား၊
ခဏကြာပြီးမှ ယေဇရေလအသက်ကို သတ်
သောအပြစ်ကြောင့်၊ ယေဟုအမျိုးကို ငါသည်
ဒဏ်ပေး၍ ဣသရေလအမျိုး၏ နိုင်ငံကို ဆုံးစေ
၅ မည်။– ဣသရေလလေးကို ယေဇရေလချိုင့်၌
ငါချိုးသောနေ့ခြင်းတွင် ထိုအမှုပြည့်စုံလိမ့်မည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၆ တဖန် ပဋိသန္ဓေယူ၍ သမီးကိုဘွားမြင်လေ
၏။ ထိုသမီးကို လောရုဟာမာအမည်ဖြင့် မှည့်
လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ဣသရေလ
အမျိုးကို နောက်တဖန် မသနားမစုံမက်ဘဲ ဧ
၇ ကန်အမှန်ပယ်ရှင်းမည်။– ယုဒအမျိုးကိုကား၊
သနားစုံမက်ဦးမည်။ သို့ရာတွင်၊ လေး၊ ထား၊ စစ်
တိုက်လက်နက်၊ မြင်း၊ မြင်းစီးသူရဲအားဖြင့် မ
ကယ်တင်၊ သူတို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
အားဖြင့် ကယ်တင်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၈ လောရုဟာမာကို နို့ခွါသောအခါ၊ အမိသည်
ပဋိသန္ဓေယူပြန်၍ သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်
၉ လေ၏။– ထိုသားကို လောအမ္မိအမည်ဖြင့် မှည့်
လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ၏လူ
မဟုတ်။ ငါသည်လည်း သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
၁၀ မဟုတ်။– သို့ရာတွင်၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့
သည် မခြေမနှိုင်၊ မရေတွက်နိုင်သော သမုဒ္ဒရာသဲ
လုံးနှင့်အမျှ များကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် ငါ
၏လူမဟုတ်ဟု ထိုသူတို့အား ပြောဆိုရာအရပ်
၌ပင်လျှင်၊ သူတို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသော
ဘုရားသခင်၏သားဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံရကြ
၁၁ လိမ့်မည်။– ထိုအခါ ယုဒအမျိုးသားတို့နှင့် ဣသ
ရေလအမျိုးသားတို့သည် စုဝေးပေါင်းဘော်၍၊
မင်းတဦးတည်းကို ခေါင်းခြောက်သဖြင့် ထိုပြည်ထဲ
က ထွက်လာကြလိမ့်မည်။ ယေဇရေလနေ့သည်
ကြီးမြတ်သောနေ့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ
၏။

၂

၁ သင်တို့ညီအစ်ကိုများကို ငါ၏လူဟူ၍၎င်း၊
သင်တို့နှမများကို သနားစုံမက်အပ်သောသမီး
၂ ဟူ၍၎င်း တဖန် ခေါ်ကြလော့။– သင်တို့အမိနှင့်
ဆွေးနွေးကြလော့။ သူသည် ငါ့မယားမဟုတ်၊ ငါ
သည်လည်း သူ့လင်မဟုတ်ကြောင်းကို ဆွေးနွေး
ကြလော့။ ပြည်တန်ဆာမျက်နှာကိုပယ်၍ မှား
၃ ယွင်းခြင်းအမှုကို ရှောင်စေ။– မရှောင်လျှင် သူ
၏အဝတ်ရှိသမျှကို ငါချွတ်၍၊ သူ့ဘွားသောနေ့၌
အဝတ်မရှိသကဲ့သို့ အဝတ်မပါ၊ ပြင်၌ ထုတ်ထား
မည်။ လွင်ပြင်ကဲ့သို့ သုတ်သင်မည်။ သွေ့ခြောက်
သော မြေကဲ့သို့ ဖြစ်စေလျက် ရေအငတ်ထား၍
၄ သေစေမည်။– သူ၏သားသမီးတို့သည် သူမျောက်
မထား၍ရသော သားသမီးဖြစ်သောကြောင့် သူ
၅ တို့ကို ငါမသနားမစုံမက်ဘဲ နေမည်။– သူတို့အ
မိသည် ပြည်တန်ဆာဖြစ်၏။ သူတို့ကို ပဋိသန္ဓေ
ယူသောသူသည် ရှက်ဘွယ်သောအမှုကို ပြုပြီ။
သူကလည်း၊ ငါ့မှန့်၊ ငါ့ရေ၊ ငါ့သိုးမွေး၊ ငါ့ပိုက်
ဆန်၊ ငါ့ဆီ၊ ငါသောက်သောအရည်တို့ကို ပေး
တတ်သော ငါ့ရည်းစားများ နောက်သို့ ငါလိုက်
၆ မည်ဟုဆိုပြီ။– သို့ဖြစ်၍၊ သူ့ကိုဆူးစောင်းရန်းနှင့်
ကာထားမည်။ ထွက်စရာမရှိစေခြင်းငှါ သူ့ပတ်
၇ လည်၌ ကျောက်ရိုးကိုလည်း တည်မည်။– သူ
သည် ရည်းစားတို့ကို လိုက်သော်လည်း မမှီ၊ ရှာ
သော်လည်း မတွေ့ဘဲနေရသောအခါ၊ လင်
ဟောင်းထံသို့ ငါပြန်သွားမည်။ ယခုနေရာထက်
အရင်နေရာ သာ၍ကောင်းသည်ဟု ဆိုလိမ့်
၈ မည်။– ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီတို့ကို ငါပေးသ

နားသည် ဟူ၍ငင်း၊ ဗာလဘုရားအား ပူဇော်
သောရွှေနှင့် ငွေကို သူ၌ ငါများပြားစေသည် ဟူ
၉ ၍ငင်း သူသည် မအောက်မေ့ပါတကား။- သို့ဖြစ်
၍၊ စပါးရိတ်ရာကာလ၌ ငါစပါးကိုငင်း၊ စပျစ်
ရည်လုပ်ရာကာလ၌ ငါစပျစ်ရည်ကိုငင်း၊ သူ၏
ကိုယ်ကို ဖုံးလွှမ်းစရာ ငါသိုးမွေးနှင့် ပိုက်ဆံကို
၁၀ ငင်း ငါသိမ်းယူမည်။- ယခုပင် သူ၏ရည်းစား
များရှေ့၌ သူအဝတ်ကို ငါလှစ်လှန်၍ အရှက်ခွဲ
မည်။ ငါ့လက်မှ အဘယ်သူမျှ သူ့ကိုမနှုတ်ရ။-
၁၁ သူ၌ရွင်လန်းစရာအကြောင်းရှိသမျှနှင့် ပွဲခံခြင်း၊
လဆန်းနေ့၊ ဥပုသ်နေ့စောင့်ခြင်း၊ ပရိသတ်စည်း
၁၂ ဝေးခြင်း အလုံးစုံတို့ကို ငါပြတ်စေမည်။- ဤ
သည်ကား၊ ငါ့ရည်းစားပေးသော ဆုလက်ဆောင်
ဖြစ်သည်ဟု သူဆိုရာ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သဘော်သ
ဖန်းဥယျာဉ်တို့ကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍၊ လွင်
ပြင်ဖြစ်စေသဖြင့် တောသားရဲတို့သည် ကိုက်
၁၃ စားကြလိမ့်မည်။- ဗာလဘုရားတို့အား နံ့သာ
ပေါင်းကိုမီး၍ရှို့၍၊ နှာခေါင်းဆွဲနှင့် လည်ဆွဲတန်
ဆာကို ဆင်လျက် ရည်းစားများနောက်သို့ လိုက်
သဖြင့်၊ ငါ့ကို မေ့လျော့၍ ဗာလဘုရားတို့ လက်
ထက်၌ ပြုမိသောအပြစ်နှင့် အလျောက် ငါစီရင်
မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ သို့ရာတွင်၊ သူ့ကို တဖန်ငါဖြားယောင်းမည်။
တောလမ်းဖြင့် ပို့ဆောင်သော်လည်း၊ နှစ်သိမ့်
၁၅ စေသော စကားကိုပြောမည်။- တောတဘက်၌
စပျစ်ဥယျာဉ်တို့ကိုငင်း၊ အာခေါ်ချိုင့်၌ မြော်လင့်
ရာတံခါးကိုငင်း ငါပေးမည်။ သူသည် အသက်
ငယ်စဉ်ကာလ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်လာသော
အခါ၊ သီချင်းဆိုသကဲ့သို့၊ တောတဘက်သို့
၁၆ ရောက်သောအခါ သီချင်းဆိုရလိမ့်မည်။- ထာဝ
ရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ သင်
သည် ငါ့ကို သခင်ဟူ၍ မခေါ်ရ၊ ခင်ပွန်းဟူ၍
၁၇ ခေါ်ရမည်။- အခြားတပါးသော သခင်တို့၏ဘွဲ့
နာမများကို သူ၏နှုတ်မှ ငါပယ်၍၊ ထိုဘွဲ့နာမ
၁၈ များကို နောက်တဖန် မမှတ်မိမမြွက်ဆိုရ။- ထို
ကာလ၌ ငါသည် သူတို့အတွက်၊ တောသားရဲ၊
မိုးယံကောင်းကင်ငှက်၊ မြေပေါ်မှာ တွားတတ်
သောတိရစ္ဆာန်များနှင့် မိသဟာယဖွဲ့၍၊ လေး၊
ထား၊ စစ်တိုက်လက်နက်တို့ကို မြေပေါ်က ပယ်
ရှားသဖြင့်၊ သူတို့သည် စိုးရိမ်ခြင်းမရှိဘဲ အိပ်ရ
၁၉ ကြလိမ့်မည်။- ငါသည် ကိုယ်အဘို့ သင့်ကို အ
စဉ်အမြဲသိမ်းယူမည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ တရားသ
ဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ ချစ်သနားစုံမက်ခြင်းနှင့် အညီ
၂၀ ကိုယ်အဘို့ သင့်ကိုသိမ်းယူမည်။- သစ္စာစောင့်
ခြင်းနှင့်အညီ သိမ်းယူ၍၊ သင်သည် ထာဝရဘု
၂၁ ရားကို သိရလိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ ငါသည် နားထောင်
မည်။ မိုးယံကောင်းကင်စကားကို နားထောင်၍၊
သူသည် မြေကြီးစကားကို နားထောင်မည်။-
၂၂ မြေကြီးသည်လည်း ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီတို့
၏စကားကို နားထောင်၍၊ သူတို့သည်လည်း
ယေဇရေလစကားကို နားထောင်ကြလိမ့်မည်။-
၂၃ ထိုသတို့သမီးကို မျိုးစေ့ကဲ့သို့ မြေ၌ ကိုယ်အဘို့
ငါကြဲမည်။ မသနားစဖူးမက်အပ်သော သတို့သ
မီးကို ငါသနားစုံမက်မည်။ ငါ၏ လူမဟုတ်သော
သူကိုလည်း၊ သင်သည်ငါ၏လူဖြစ်သည်ဟု ငါဆို
မည်။ သူကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်
၏ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူသည်ဟု၊ လျှောက်
လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။

၂

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ ဣသရေလအမျိုး
သားတို့သည် အခြားတပါးသောဘုရားတို့ကို ဖူး
မြော်၍၊ စပျစ်သီးပျဉ်ကိုအလိုရှိသော်လည်း ထာ
ဝရဘုရားချစ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ မိမိခင်ပွန်း
၏ချစ်ခြင်းကိုခံလျက် မျောက်မထားသောမိန်းမ
ကိုသွား၍ ချစ်ဦးလော့ဟု ငါ့အား မှာထားတော်မူ
၂ သည်အတိုင်း၊- ထိုမိန်းမကို ငွေတဆယ်ငါးကျပ်၊
၃ မုယောဆန် တဟောမဲခွဲနှင့် ငါရွေးပြီးမှ၊- သင်
သည် ငါ့အဘို့ နေ့ရက်များစွာစောင့်၍ နေရမည်။
ပြည်တန်ဆာမလုပ်ရ၊အခြားသောယောကျ်ားနှင့်
မပေါင်းဘော်ရ။ သို့ပြုလျှင်၊ သင့်အဘို့ ငါစောင့်
၄ ၍နေမည်ဟု ပြောထား၏။- အကြောင်းမူကား၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့သည် နေ့ရက်များစွာ
ရှင်ဘုရင်မရှိ၊ မင်းသားမရှိ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းမရှိ၊
ဆင်းတုမရှိ၊ သင်တိုင်းမရှိ၊ တေရဂိုရှပ်တုမရှိဘဲ
၅ နေရကြလိမ့်မည်။- ထိုနောက်မှ ဣသရေလအ
မျိုးသားတို့သည် ပြန်လာ၍၊ သူတို့ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကိုငင်း၊ သူတို့ရှင်ဘုရင် ဒါဝိဒ်ကို
ငင်းရှာ၍၊ နောင်ကာလ၌ ကျေးဇူးတော်ကိုခံအံ့
သောငှါ၊ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ တုန်လှုပ်
လျက်ပြေးကြလိမ့်မည်။

၄

၁ အို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ ထာဝရဘုရား
၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်ကြလော့။ ထာဝရ
ဘုရားသည် ပြည်သူပြည်သားတို့နှင့် တရားတွေ့
မှုရှိတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည်

To Contents

သစ္စာမရှိ၊ ကရုဏာမရှိ၊ ဘုရားသခင်ကိုမသိကြ။–
၂ ကျိန်ဆဲခြင်း၊ မုသာစကားကိုပြောခြင်း၊ လူအ
သက်ကိုသတ်ခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကိုခိုးခြင်း၊ သူ့မယား
ကို ပြစ်မှားခြင်းတို့၌ အဆီးအတားမရှိ။ လူအ
သက်ကိုသတ်သောအပြစ် အထပ်ထပ်ရှိကြ၏။–
၃ ထို့ကြောင့်၊ ပြည်သည် ငိုကြွေးလိမ့်မည်။ ပြည်
သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ တောသားရဲ၊ မိုးယံ
ကောင်းကင်ငှက်တို့သည် အားလျော့ကြလိမ့်
မည်။ ပင်လယ်ငါးတို့သည်လည်း ကုန်ကြလိမ့်
၄ မည်။– သို့ရာတွင်၊ အဘယ်သူမျှ မဆီးတားစေ
နှင့်။ အဘယ်သူမျှ မဆုံးမစေနှင့်။ အကြောင်းမူ
ကား၊ သင်၏အမျိုးသားချင်းတို့သည် ယဇ်ပုရော
ဟိတ်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်
၅ ကြ၏။– ထို့ကြောင့်၊ နေ့အချိန်၌ သင်သည်လဲရ
လိမ့်မည်။ ည၌အချိန်၌ သင်နှင့်အတူ ပရောဖက်
သည်လည်း လဲရလိမ့်မည်။ သင့်အမိကိုလည်း ငါ
၆ ဖျက်ဆီးမည်။– ငါ့လူတို့သည် ပညာနည်းသော
ကြောင့်ဆုံးရှုံးကြ၏။ သင်သည် ပညာကိုပယ်
သောကြောင့်၊ ငါ့ယဇ်ပုရောဟိတ်အဖြစ်သို့ မ
ရောက်စေခြင်းငှါ သင့်ကိုငါပယ်မည်။ သင်၏ဘု
ရားသခင့်တရားကို သင်မေ့လျော့သောကြောင့်၊
၇ သင်၏သားသမီးတို့ကို ငါမေ့လျော့မည်။– သူ
တို့သည် ဘုန်းတိုးပွါးသည်အတိုင်း ငါ့ကိုပြစ်မှား
ကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့၏ဘုန်းကို ငါအရှက်ကွဲ
၈ စေမည်။– ငါ့လူတို့၏ အပြစ်ဖြေရာယဇ်တို့ကို
စားလျက်နှင့်ပင်၊ ထိုအပြစ်ကို စိတ်စွဲလမ်းတတ်
၉ ကြ၏။– ထို့ကြောင့်၊ လူတို့၌ဖြစ်သကဲ့သို့ ယဇ်ပု
ရောဟိတ်၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။ သူတို့အကျင့်များကို
ငါစစ်ကြောရ၍၊ အသီးအသီး ပြုမူသမျှအတိုင်း အ
၁၀ ကျိုးအပြစ်ကို ပေးမည်။– သူတို့သည် စား၍မဝ
ရကြ။ မတရားသော မေထုန်ကိုပြု၍ သားသမီး
၁၁ ကို မဘွားမြင်ရကြ။– အကြောင်းမူကား၊ စိတ်နှ
လုံးကို ယစ်မူးစေတတ်သော ကာမဂုဏ်၌ ပျော်
မွေ့ခြင်း၊ စပျစ်ရည်နှင့် သေရည်သေရက်ကို
သောက်ခြင်း၌ မှီဝဲသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား
ကို စွန့်ပစ်ကြပြီ။

၁၂ ငါ့လူတို့သည် သစ်သားနှင့် တိုင်ပင်တတ်ကြ
၏။ သူတို့၏တောင်ဝေးသည် အကြံပေးတတ်
၏။ ကိလေသာစိတ်အားကြီးသောကြောင့်၊ သူ
တို့သည်လမ်းလွဲ၍ မိမိတို့ဘုရားသခင့်ထံမှာ မ
၁၃ နေ၊ မှားယွင်းတတ်ကြ၏။– တောင်ထိပ်ပေါ်၊
ကုန်းပေါ်မှာ၎င်း၊ အရိပ်ကောင်းသော သပိတ်ပင်
မျိုး၊ လိဗနာပင် အောက်မှာ၎င်း၊ ယဇ်ပူဇော်၍ နံ့
သာပေါင်းကို မီးရို့တတ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့်၊ သင်
တို့သမီးတို့သည် ယောကျ်ားနှင့် မှားယွင်း၍၊
၁၄ ချွေးမတို့သည် မျောက်မထားတတ်ကြ၏။– သင်
တို့သမီးတို့သည် ယောကျ်ားနှင့် မှားယွင်း၍၊
ချွေးမတို့သည် မျောက်မထားသော်လည်း ငါမ
စစ်ကြော။ အကြောင်းမူကား၊ ယောကျ်ားတို့
သည် ကိုယ်မယားကိုစွန့်ပစ်၍ ပြည်တန်ဆာတို့
နှင့် ပေါင်းဘော်တတ်ကြ၏။ မိန်းမရွှင်တို့နှင့်အ
တူ ယဇ်ပူဇော်တတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ပညာမရှိ
သောသူတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။

၁၅ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်သည် ပြည်တန်
ဆာလုပ်သော်လည်း၊ ယုဒအမျိုးကို မမှားယွင်း
ပါစေနှင့်။ ဂိလဂါလမြို့သို့ မချဉ်းကပ်ကြနှင့်။
ဗေသဝင်မြို့သို့ မသွားကြနှင့်။ ထာဝရဘုရားအ
သက်ရှင်တော်မူသည်အတိုင်းဟူ၍ မကျိန်ဆိုကြ
၁၆ နှင့်။– ဣသရေလအမျိုးသည် ရှန်းတတ်သော
နွားမပျိုကဲ့သို့ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုတတ်၏။ ယခု
မှာ ထာဝရဘုရားသည် ကျယ်သောအရပ်၌ သိုး
သငယ်ကို ထိန်းသကဲ့သို့၊ ဣသရေလအမျိုးကို
၁၇ ပြုတော်မူမည်။– ဧဖရိမ်သည် ရုပ်တုတို့၌ စွဲကပ်
၁၈ လျက်ရှိ၏။ သူ့ကိုတတ်တိုင်းရှိစေလော့။– သူတို့
စားသောက်ပွဲခံချိန်လွန်ပြီ။ မင်းလုပ်သောသူတို့
သည် အထပ်ထပ် မတရားသောမေထုန်ကိုပြု
ကြပြီ။ ရှက်ဘွယ်သောအမှုကို တပ်မက်ကြပြီ။–
၁၉ လေသည် မိမိအတောင်တို့နှင့်တိုက်၍ ပါသွား
မည်။ သူတို့သည် မိမိတို့ပူဇော်သောယဇ်များ
ကြောင့် ရှက်ကြလိမ့်မည်။

၅

၁ အို ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၊ ကြားကြလော့။ အို
ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ နားထောင်ကြလော့။
အို နန်းတော်သားတို့၊ မှတ်မိကြလော့။ သင်တို့
သည် စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ အ
ကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် မိဇပါတောင်ပေါ်
မှာ ကျော့ကွင်း၊ တာဗော်တောင်ပေါ်မှာ ထောင်
၂ သောပိုက်ဖြစ်ကြပြီ။– ယဇ်ကောင်တို့ကို သတ်
သောအားဖြင့် မိမိတို့အပြစ်ကို များပြားစေကြ
၏။ ထို့ကြောင့်၊ ငါသည် ထိုသူအပေါင်းတို့၌ အ
၃ ပြစ်ဒဏ်ပေးမည်။– ဧဖရိမ်ကိုငါသိ၏။ ဣသရေ
လသည်လည်း ငါ့ရှေ့မှ ပုန်းရှောင်၍မနေနိုင်။
ယခုပင် အို ဧဖရိမ်၊ သင်သည်မှားယွင်း၍ ဣသ
၄ ရေလသည် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။– သူတို့သည် ပြု
မြဲပြုသောကြောင့်၊ သူတို့၏ဘုရားသခင့်ထံ
တော်သို့ ပြန်၍မလာနိုင်ကြ။ မှားယွင်းသောသ

To Contents

ဘော စွဲလမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားကို မသိ
၅ ကြ။– ဣသရေလအမျိုး၏မာနသည် သူ့မျက်
မှောက်၌ နှိမ့်ချခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ ဣသရေ
လနှင့် ဇဖရိမ်သည် မိမိတို့အပြစ်၌လဲ၍၊ သူတို့
နှင့်အတူ ယုဒအမျိုးသည်လည်း လဲလိမ့်မည်။–
၆ သိုးစုန္တာစုပါလျက်၊ ထာဝရဘုရားကိုရှာခြင်းငှါ
သွားကြသော်လည်း မတွေ့ရကြ။ သူတို့နှင့် ကွာ
၇ တော်မူပြီ။– သူတို့သည် ထာဝရဘုရားထံတော်
၌ ခံသောသစ္စာကို ဖျက်ကြပြီ။ အကြောင်းမူ
ကား၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကို ဘွားမြင်ကြပြီ။ လ
ဆန်းနေ့ရောက်မှ သူတို့နှင့် သူတို့၌စွာသည်
ပျက်စီးလိမ့်မည်။

၈ ဂိဗာမြို့၌ နံခရာကိုငင်း၊ ရာမမြို့၌ တံပိုးကို
ငင်း မှုတ်ကြလော့။ ဗေသဝင်မြို့၌ ကြွေးကြော်
ကြလော့။ အို ဗင်္ယာမိန်အမျိုး၊ နောက်သို့ ကြည့်
၉ ကြလော့။– ဣသရေလအမျိုးအနွယ်တို့ကို ဆုံးမ
သတိပေးသောနေ့၌ ဇဖရိမ်သည် ပျက်စီးရလိမ့်
မည်။ ဆက်ဆက် ဖြစ်လတ့ံသောအမှုကို ငါ
၁၀ တော်ပြ၏။– ယုဒမင်းတို့သည် မြေမှတ်တိုင်တို့
ကို ရွှေ့သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ငါသည် သူတို့
အပေါ်သို့ ငါ့အမျက်ကို ရေကဲ့သို့ သွန်းလောင်း
၁၁ မည်။– ဇဖရိမ်သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရ၏။ တ
ရားစီရင်ခြင်းနှင့် တွေ့၍ ဆုံးရှုံးရ၏။ အကြောင်း
၁၂ မူကား၊ အဓိန့်တော်အတိုင်း ကျင့်လေပြီ။– ထို
ကြောင့်၊ ငါသည် ဇဖရိမ်၌ ကိုက်တတ်သော ပိုး
ကောင်၊ ယုဒအမျိုး၌ စားတတ်သောအနာကဲ့သို့
၁၃ ဖြစ်မည်။– ဇဖရိမ်သည် မိမိအပေါက်တို့ကိုငင်း၊
ယုဒသည် မိမိအနာကိုငင်း မြင်သောအခါ၊ ဇဖ
ရိမ်သည် အာရှရိမင်းထံသို့ သွား၍၊ ယုဒသည်
ရှင်ဘုရင်ယာရက်ထံသို့ စေလွှတ်သော်လည်း၊
ထိုမင်းတို့သည် သင်တို့အပေါက်ကို မဖာနိုင်၊ အ
၁၄ နာကိုလည်း မပျောက်စေနိုင်ကြ။– အကြောင်းမူ
ကား၊ ငါသည် ဇဖရိမ်၌ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ငင်း၊ ယုဒအ
မျိုး၌ ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်မည်။ငါသည် ကိုယ်
တိုင်ကိုက်ဖြတ်၍ သွားမည်။ ချီသွား၍ အဘယ်
၁၅ သူမျှ မနှုတ်ရ။– သူတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကို ဝန်
မချ၊ ငါ့မျက်နှာကို မရှာမီတိုင်အောင်၊ ငါသည်
ကိုယ်နေရာသို့ ပြန်သွား၍ နေမည်။ အမှုရောက်
သောအခါ၊ သူတို့သည် ငါ့ကိုကြိုးစား၍ ရှာကြ
လိမ့်မည်။

၆

၁ လာကြ။ ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပြန်
ကြကုန်အံ့။ ကိုယ်တော်သည် ကိုက်ဖြတ်သော်
လည်း ပကတိ ဖြစ်စေတော်မူမည်။ ဒဏ်ခတ်
၂ သော်လည်း အနာကိုစည်းတော်မူမည်။– နှစ်
ရက်လွန်ပြီးမှ ငါတို့ကို အသက်ရှင်စေ၍၊ သုံး
ရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်စေတော်မူသ
ဖြင့်၊ အထံတော်၌ ငါတို့သည် အသက်ရှင်ကြ
၃ လိမ့်မည်။– ပညာကိုလည်း ရကြလိမ့်မည်။ ထာ
ဝရဘုရားကိုသိခြင်းငှါ လိုက်ရှာကြလိမ့်မည်။
ထွက်တော်မူချိန်သည် နံနက်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်
မည်။ ရွာသောမိုဃ်းနှင့်၊ မြေအပေါ်သို့ရွာသော
နောက်မိုဃ်းကဲ့သို့ သက်ရောက်တော်မူလိမ့်
မည်။

၄ အို ဇဖရိမ်၊ သင်၌ အဘယ်သို့ ငါပြုရမည်
နည်း။ အို ယုဒ၊ သင်၌ အဘယ်သို့ ငါပြုရမည်
နည်း။ သင်တို့ ကြည်ညိုသောစိတ်သည် နံနက်
မိုဃ်းတိမ်ကဲ့သို့၎င်း၊ စောစောပျောက်တတ်
၅ သော နှင်းကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်၏။– ထိုကြောင့် သူတို့
ကို ပရောဖက်များအားဖြင့် ငါသည် အပိုင်းပိုင်း
ခုတ်ဖြတ်ရပြီ။ ငါ့နှုတ်ထွက်စကားအားဖြင့် သတ်
ရပြီ။ ငါ့စီရင်ချက်တို့သည်လည်း ထွန်းလင်း
၆ သော အလင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပြီ။– ယဇ်ပူဇော်ခြင်း
အကျင့်ထက် သနားခြင်းကရုဏာအကျင့်ကို
၎င်း၊ မီးရှို့ရာယဇ်ပူဇော်ခြင်းထက် ဘုရားသခင်
၇ နှင့် ကျွမ်းဝင်ခြင်းကိုငင်း ငါနှစ်သက်၏။– သူတို့
သည် အာဒံကဲ့သို့ ပဋိညာဉ်ကို လွန်ကျူးကြပြီ။
၈ နေရင်းအရပ်၌ ငါ့သစ္စာကို ဖျက်ကြပြီ။– ဂိလဒ်
မြို့သည် အဓမ္မပြုသော သူတို့နေရာ ဖြစ်၍၊ လူ
၉ အသွေးနှင့် စွန်းသော ခြေရာများ၏။– ထားပြအ
လုံးအရင်းသည် ခရီးသွားသောသူကို ချောင်း၍
ကြည့်သကဲ့သို့၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အပေါင်းအ
သင်းသည် ရှေခင်မြို့သို့သွားသော လမ်း၌ပင် အ
၁၀ သက်ကို သတ်တတ်ကြ၏။– အကယ်စင်စစ် အ
ဓမ္မအမှုကို ပြုတတ်ကြ၏။ ကြောက်မက်ဘွယ်
သောအမှုကို ဣသရေလအမျိုး၌ ငါမြင်ပြီ။ ထိုအ
မျိုး၌ ဇဖရိမ်သည် မှားယွင်းတတ်၏။ ဣသရေ
၁၁ လသည် ညစ်ညူးခြင်းရှိ၏။– ထိုမှတပါး၊ အို ယု
ဒအမျိုး၊ သိမ်းသွားသော ငါ၏လူတို့ကို ငါဆောင်
ခဲ့ပြန်သောအခါ၊ စပါးရိတ်ရာကာလသည် သင့်
အဘို့ ခန့်ထားလျက်ရှိ၏။

၇

၁ ဣသရေလ၏အနာကို ပျောက်စေခြင်းငှါ ငါ
ပြုသောအခါ၊ ဇဖရိမ်၏အပြစ်နှင့် ရှမာရိပြုသော
အဓမ္မအမှုသည် ထင်ရှားပြန်၏။ သူတို့သည်
သစ္စာဖျက်ကြပြီ။ အထဲသို့သူခိုးဝင်တတ်၏။ ပြင်

၌လည်း ထားပြအလုံးအရင်းတို့သည် တိုက်တတ်
၂ ကြ၏။– သူတို့ပြုသမျှသောအဓမ္မအမှုကို ငါမတ်
မိသည်ဟု မိမိတို့ စိတ်နှလုံးထဲမှာ မအောက်မေ့
ကြ။ ယခုပင် ထိုအမှုတို့သည် သူတို့ကို ဝိုင်းကြပြီ။
၃ ငါ့မျက်မှောက်တွင်ရှိကြ၏။– ဆိုးညစ်သောအမှု
အားဖြင့် ရှင်ဘုရင်ကိုငင်း၊ မုသာစကားအားဖြင့်
၄ မင်းများကိုငင်း ဝမ်းမြောက်စေကြ၏။– ထိုသူအ
ပေါင်းတို့သည် မတရားသောမေထုန်ဖြင့် မှား
ယွင်းသောသူဖြစ်၍၊ မီးထည့်သောမုန့်သည်၏
မီးဖို့နှင့်တူကြ၏။ မုန့်စိမ်းကိုနယ်ပြီးမှ မဖောင်း
ကြွမှီတိုင်အောင်၊ မီးကိုမဆော်ဘဲ ငြိမ်ဝပ်စွာနေရ
၅ ၏။– ငါတို့ရှင်ဘုရင်၏နှစ်စဉ်ပွဲနေ့၌ မင်းတို့သည်
စပျစ်ရည်အရှိန်နှင့်ယစ်မူး၍ ရှင်ဘုရင်သည် မထီ
၆ မဲ့မြင်ပြုသောသူတို့ကိုလက်ခံတတ်၏။– အကယ်
စင်စစ် သူတို့သည် ချောင်း၍ကြည့်လျက် နေကြ
စဉ်၊ မိမိတို့နှလုံးကို မီးဖိုကဲ့သို့ ပြင်ဆင်ကြပြီ။ သူ
တို့မုန့်သည် တညဉ့်လုံးအိပ်သော်လည်း၊ နံနက်
အချိန်၌ တောက်သောမီးကဲ့သို့ လောင်လျက်ရှိ
၇ ၏။– ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မီးဖိုကဲ့သို့ ပူကြ၏။
မိမိတို့တရားသူကြီးများကို လောင်ကြပြီ။ သူတို့
ရှင်ဘုရင်အပေါင်းတို့သည် လဲကြပြီ။ ငါ့ကိုဟစ်
၈ ခေါ်သောသူ တယောက်မျှမရှိ။– ဧဖရိမ်သည်
တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ရောနော
လျက်ရှိ၏။ တမျက်နှာသာဖုတ်၍ မလှန်သော
၉ မုန့ပြားဖြစ်၏။– သူမသိမမှတ်ဘဲ တကျွန်းတနိုင်
ငံသားတို့သည် သူ၏ခွန်အားကိုစားကြပြီ။ ကိုယ်
မသိမမှတ်ဘဲ ခေါင်းပေါ်မှာ ဖြူသောဆံပင် အနှံ
၁၀ အပြားရှိပြီ။– ဣသရေလအမျိုး၏မာနသည် သူ့
မျက်မှောက်၌ နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊
အမျိုးသားတို့သည် ကိုယ်ဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရားထံတော်သို့ မပြန်မလာကြ။ အမှုရောက်
သော်လည်း ဘုရားကို မရှာကြ။
၁၁ ဧဖရိမ်သည် ဉာဏ်မရှိ၊ မိုက်သောချိုးနှင့် တူ
၏။ အဲဒုတ္တုပြည်ကို ဟစ်ခေါ်တတ်၏။ အာရှရိ
၁၂ ပြည်သို့ ပြေးတတ်၏။– သွားလေရာရာတွင် ငါ့
ပိုက်နှင့် သူတို့ကို ငါအုပ်မိမည်။ မိုးယံကောင်း
ကင်ငှက်ကိုကဲ့သို့ မြေသို့နှိမ့်ချမည်။ သူတို့စည်း
၁၃ ဝေးရာ၌ ကြားသည်အတိုင်း ငါဆုံးမမည်။– သူ
တို့သည် ငါ့ထံမှထွက်၍ လည်သောကြောင့် အ
မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ငါ့ကိုပြစ်မှားသောကြောင့် ဖျက်
ဆီးဘို့ရာ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ကို ငါရွေးနှုတ်သော်
လည်း၊ ငါတဘက်၌ မုသာစကားကို ပြောကြ
၁၄ ၏။– သူတို့သည် အိပ်ရာပေါ်မှာ မြည်တမ်းသော်
လည်း၊ စေတနာစိတ်နှင့် ငါ့ကို မအော်ဟစ်ကြ။
ဆန်စပါး၊ စပျစ်ရည်ကိုရရခြင်းငှါ စည်းဝေး၍ ငါ့
၁၅ ကိုပုန်ကန်ကြ၏။– ငါသည် ဆုံးမသော်ငင်း၊ သူ
တို့ကို ခိုင်ခံ့စေသော်ငင်း၊ ငါ့တဘက်၌ မကောင်း
၁၆ သောအကြံကို ကြံစည်ကြ၏။– အကျိုးနည်းရှိ
ကြ၏။ လိမ်တတ်သောလေးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။
မင်းတို့သည် စော်ကားသောကြောင့် ထားဖြင့်
သေ၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်သားတို့၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရ
ကြလိမ့်မည်။

၈

၁ တံပိုးမှုတ်လော့။ ရန်သူသည် ရွှေလင်းတကဲ့
သို့ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်သို့ လာလိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ငါ့ပဋိညာဉ်ကို
၂ ဖျက်၍ ငါ့တရားကို လွန်ကျူးကြပြီ။– သို့ရာတွင်
သူတို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်
တို့သည် ဣသရေလအမျိုးဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကို
သိကြပါ၏ဟု ငါ့အား ကြွေးကြော်ကြသည်တ
၃ ကား။– ဣသရေလအမျိုးသည် ကောင်းသောအ
ရာကို စွန့်ပစ်သောကြောင့်၊ ရန်သူညှဉ်းဆဲခြင်း
၄ ကို ခံရလိမ့်မည်။– သူတို့သည် ငါ၏အခွင့် မရှိ
ဘဲ ကိုယ်အလိုအလျောက် ရှင်ဘုရင်တို့ကို ချီး
မြှောက်ကြပြီ။ ငါမသိရဘဲ မင်းတို့ကို ခန့်ထား
ကြပြီ။ ကိုယ်အကျိုးနည်းစေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ရွှေ
၅ ငွေနှင့် ကိုယ်အဘို့ ရုပ်တုများကို လုပ်ကြပြီ။– အို
ရှမာရိ၊ သင်၏နွားသငယ်ကို စွန့်ပစ်လော့။ ကိုး
ကွယ်သောသူများကို ငါအမျက်ထွက်၏။ သူတို့
သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး သန့်ရှင်းခြင်းတ
၆ ရားကို မမှီနိုင်ဘဲ နေရကြလိမ့်မည်နည်း။– ထို
နွားသငယ်သည် ဣသရေလအမျိုး ကြံစည်၍
ဖြစ်၏။ ဆရာသမားလုပ်သောကြောင့် ဘုရားမ
ဟုတ်။ အကယ်စင်စစ် ရှမာရိနွားသငယ်သည်
အပိုင်းပိုင်း ကျိုးပဲ့ရလိမ့်မည်။
၇ လေမျိုးစေ့ကိုကြဲ၍ လေဘေ့ပါးကို ရိတ်ရ
ကြလိမ့်မည်။ စပါးပင် မရှိရ။ အနှံထဲက မုန့်
ညက်မထွက်ရ။ ထွက်သော်လည်း တကျွန်းတ
၈ နိုင်ငံသားတို့သည် စားကြလိမ့်မည်။– ဣသရေ
လအမျိုးသည် တိမ်မြဲပ်လေပြီ။ အဘယ်သူမျှ မ
နှစ်သက်သော တန်ဆာကဲ့သို့ တပါးအမျိုးသား
၉ တို့တွင် ရှိရလိမ့်မည်။– အာရှရိပြည်သို့ အလိုလို
သွားလေပြီတကား။ ဧဖရိမ်သည် ကိုယ်အဘို့ တ
ကောင်တည်းနေသော မြည်းရိုင်းကဲ့သို့ဖြစ်၍၊
၁၀ ရည်းစားတို့အား ဆုချလေပြီ။– တပါးအမျိုးသား
တို့အား ဆုချသော်လည်း၊ ချက်ခြင်းလူများကို ငါ

To Contents

စုဝေးစေမည်။ မကြာမမြင့်မီ ရှင်ဘုရင်နှင့် မင်းများတင်သော၀န်ကို ပင်ပန်းစွာ ထမ်းရကြလိမ့်
၁၁ မည်။– ဇဖရိမ်သည် များစွာသောယဇ်ပလ္လင်တို့ကို အပြစ်အဘို့ လုပ်သောကြောင့်၊ ယဇ်ပလ္လင်
၁၂ တို့ကို သူ၏အပြစ်ဟူ၍ မှတ်ရလိမ့်မည်။– ငါတရားဓါထူးဆန်းသောအရာတို့ကို သူ့အဘို့ ငါရေးထားပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ရိုင်းသောအရာဟူ၍ သူ
၁၃ သည် မှတ်လေပြီတကား။– ငါနှင့်ဆိုင်သော ပူဇော်သက္ကာတို့ကို ယဇ်ပူဇော်သောသူတို့သည် ပူဇော်၍ ကိုယ်တိုင်စားကြ၏။ ထာ၀ရဘုရားသည် သူတို့ကို လက်ခံတော်မမူ။ သူတို့အပြစ်များကို ချက်ခြင်းအောက်မေ့၍ စစ်ကြောတော်မူသော အားဖြင့်၊ သူတို့သည် အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်သွားရ
၁၄ ကြလိမ့်မည်။– ဣသရေလသည် သူ့ကိုဖန်ဆင်းတော်မူသော သခင်ကိုမေ့လျော့၍ ဘုံဗိမာန်များကို တည်ဆောက်တတ်၏။ ယုဒသည်လည်း ခိုင်ခံ့သောမြို့တို့ကို များပြားစေတတ်၏။ သို့ရာတွင်၊ ငါသည် ထိုမြို့များတို့ကိုမီးရှို့၍ ဘုံဗိမာန်များတို့ကို မီးလောင်ရလိမ့်မည်။

၉

၁ အို ဣသရေလအမျိုး၊ တပါးအမျိုးသားကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ရွှင်မြူးသောစိတ်ရှိ၍ မခုန်နှင့်။ ကိုယ်ဘုရားသခင်၌ မဆည်းကပ်၊ အခြားသောဘုရားနှင့် မှားယွင်းပြီ။ ကောက်နယ်တလင်းရှိသမျှတို့
၂ ၌ မှားယွင်းခကို နှစ်သက်တတ်၏။– ကောက်နယ်တလင်းအားဖြင့် အသက်မမွေးရ။ စပျစ်သီးနယ်ရာ ကျင်းအားဖြင့်လည်း အသက်မမွေးရ။ စပျစ်ရည်သစ်လည်း သူတို့ မြေဒ်လင့်သည်အ
၃ တိုင်း မထွက်ရ။– ဇဖရိမ်အမျိုးသားတို့သည် ထာ၀ရဘုရား၏မြေတော်၌မနေရဘဲ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်သွား၍၊ အာရှရိပြည်၌ မစင်ကြယ်သော
၄ အစာကို စားရကြမည်။– စပျစ်ရည်သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို ထာ၀ရဘုရားအား မပြုရကြ။ ပူဇော်သောယဇ်တို့ကို နှစ်သက်တော်မမူရ။ ထိုယဇ်အသားသည် မသာလိုက်၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော သူတို့၏အစာကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ စားသောသူအပေါင်းတို့သည် ညစ်ညူးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့အစာကို ကိုယ်တိုင် စားကြစေ။ ထာ၀ရဘုရား၏အိမ်တော်ထဲသို့ မ
၅ သွင်းစေနှင့်။– ဓမ္မပွဲနေ့၊ ထာ၀ရဘုရားအဘို့ ဆောင်သော ပွဲနေ့တို့၌ သင်တို့သည် အဘယ်သို့
၆ ပြုကြလိမ့်မည်နည်း။– ပျက်စီးရာထဲက သူတို့သည် ထွက်သွားကြပြီ။ အဲဂုတ္တုပြည်၌စုရ၍ မင်းဖြို့၌ သင်္ဂြိဟ်ကြလိမ့်မည်။ ငွေတန်ဆာဆင်သော နေရာဘုံဗိမာန်များကို ဆူးအမျိုးမျိုးတို့
၇ သည် လွှမ်းမိုးကြလိမ့်မည်။– စစ်ကြောရသော အချိန်ရောက်လေပြီ။ အပြစ်ပေးရသောအချိန်ရောက်လေပြီ။ ဣသရေလအမျိုး သိရလိမ့်မည်။ ပရောဖက်သည် အမိုက်ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးကိုခံသောသူသည် အရူးဖြစ်၏။ သင်၌ အပြစ်ကြီးသည်အတိုင်း ကြီးစွာသော ဖျက်ဆီးခြင်းကို
၈ ခံရ၏။– ဇဖရိမ်ကင်းစောင့်သည် မိမိဘုရားဘက်မှာ နေ၏။ ပရောဖက်သည် ပြုလေသမျှတို့၌ မုဆိုးကျော့ကွင်း ဖြစ်၏။ သူ၏ဘုရားအိမ်တွင်
၉ ဘေးပြုသောသူ ဖြစ်၏။– ဂိဗာမြို့ လက်ထက်ကဲ့သို့ သူတို့သည် ကိုယ်ကို အလွန်ညစ်ညူးစေကြပြီ။ သူတို့အပြစ်ကို အောက်မေ့၍ ဒုစရိုက်များကို စစ်ကြောတော်မူမည်။

၁၀ တောဌ၌ စပျစ်သီးကဲ့သို့ ဣသရေလအမျိုးကို ငါတွေ့၏။ သီးစသော သင်္ဘောသဖန်းပင်၌ အဦးဆုံးမှည့်သော သင်္ဘောသဖန်းသီးကဲ့သို့ သင်တို့ဘိုးဘေးများကို ငါမြင်၏။ သူတို့သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဗာလပေဂုဘုရားထံသို့သွား၍၊ ထိုရုက်ဘွယ်သောအရာအဘို့ ကိုယ်ကို အပ်နှံသဖြင့် တပ်မက်သည်အတိုင်း စက်ဆုပ်ရွံရာ
၁၁ ဘွယ်သော အမှုတို့ကို ပြုကြ၏။– ဇဖရိမ်၏ဘုန်းသည် ငှက်ကဲ့သို့ ပျံသွားလိမ့်မည်။ သားဘွားခြင်း၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း၊ ပဋိသန္ဓေယူခြင်း မ
၁၂ ရှိရ။– သားသမီးတို့ကို ကျွေးမွေးသော်လည်း၊ တယောက်ကိုမျှ မကျန်စေခြင်းငှါ ငါလုယူမည်။ အကယ်၍ သူတို့ကို ငါစွန့်ပစ်သောအခါ အမင်္ဂလာ
၁၃ ရှိကြလိမ့်မည်။– ဇဖရိမ်သည် တုရုမြို့ကဲ့သို့ ငြိမ်ဝပ်ရာအရပ်၌ တည်ဟန်ရှိသော်လည်း၊ မိမိသားသမီးတို့ကို လူသတ်လက်သို့ အပ်ရလိမ့်မည်။–
၁၄ အို ထာ၀ရဘုရား၊ ပေးသနားတော်မူပါ။ အဘယ်သို့ ပေးတော်မူရမည်နည်း။ ကိုယ်ဝန်မဆောင်သော ဝမ်း၊ နို့မထွက်သော သားမြတ်ကို ပေး
၁၅ တော်မူပါ။– ဂိလဂါလမြို့၌ သူတို့ပြုသမျှသောဒုစရိုက်ရှိ၍၊ ထိုအရပ်၌ သူတို့ကို ငါမုန်း၏။ သူတို့ဒုစရိုက်အပြစ်ကြောင့် ငါ့အိမ်မှ ငါနှင်ထုတ်မည်။ နောက်တဖန် သူတို့ကိုမချစ်။ သူတို့ မင်းအပေါင်း
၁၆ တို့သည် ပုန်ကန်တတ်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။– ဇဖရိမ်သည် အထိအခိုက်ခံရသောကြောင့်၊ အမြစ်သွေ့ခြောက်လျက်ရှိ၍ အသီးကို မသီးနိုင်ရာ။ သားဘွားသော်လည်း၊ အချစ်ဆုံးသောသားတို့
၁၇ ကို ငါသတ်မည်။– ငါ့ဘုရားသခင်၏ စကားတော်

ကို နားမထောင်သောကြောင့် စွန့်ပစ်တော်မူ၍၊ သူတို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်ရကြမည်။

၁၀

၁ ဣသရေလသည် အသီးများစွာသီးသော စပျစ်နွယ်ပင်ဖြစ်၏။ ကိုယ်အလိုအလျောက် သီးတတ်၏။ အသီးတိုးပွါးသည်အတိုင်း အမျိုးသားတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို များပြားစေကြ၏။ သူတို့ပြည်ကောင်းသည်အတိုင်း ကောင်းသောရုပ်
၂ တုဆင်းတုတို့ကို လုပ်ကြသည်တကား။– သူတို့၌ စိတ်နှစ်ခွရှိ၏။ ချက်ခြင်း အပြစ်ဒဏ်ကိုခံရကြမည်။ သူတို့ယဇ်ပလ္လင်တို့ကို ကိုယ်တော်တိုင် ဖြိုချ၍၊ ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကိုလည်း ဖျက်ဆီး
၃ တော်မူမည်။– ငါတို့သည် ထာဝရဘုရားကို မကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ရှင်ဘုရင်မရှိ။ ရှင်ဘုရင်ရှိသော်လည်း၊ ငါတို့အဘို့ အဘယ်သို့ ပြုနိုင်
၄ မည်နည်းဟု ချက်ခြင်းဆိုရကြမည်။– သူတို့ကျိန်ဆိုသောစကားသည် စကားသက်သက်ဖြစ်၍၊ မိသဟာယဖွဲ့သောအခါ မုသာစကားကိုသာ ပြောတတ်ကြ၏။ တရားစီရင်ခြင်းအမှုသည် လယ်ကန်ဆည်ရိုးပေါ်မှာ ဘင်းခါးပင်ကဲ့သို့
၅ ပေါက်ရလိမ့်မည်။– ရှမာရိမြို့သားတို့သည် ဗေသဝင်နွားသငယ်အဘို့ ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုနွားသငယ်၏ ဘုန်းအတွက် သူ၏တကာတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
၆ ရန်သူတို့သည် ထိုဘုန်းကို လုယူ၍၊– နွားသငယ်နှင့်အတူ အာရှရိပြည်သို့ ယူသွားပြီးလျှင်၊ ရှင်ဘုရင်ယာရက်အား ဆက်ရကြလိမ့်မည်။ ဧဖရိမ်
၇ သည် အသရေပျက်၍ ဣသရေလသည် မိမိအကြံအစည်အားဖြင့် ရှက်ကြောက်ရလိမ့်မည်။– ရှမာရိသည် ပျက်ရ၏။ ရှမာရိရှင်ဘုရင်သည် ရေ
၈ မြှုပ်သက်သက်ဖြစ်၏။– ဣသရေလပြစ်မှားရာ အာဝင်မြို့ကုန်းတို့သည် ပြိုကျ၍၊ ဆူးပင်အမျိုးမျိုးတို့သည် သူတို့ယဇ်ပလ္လင်များကို လွှမ်းမိုးကြလိမ့်မည်။ မြို့သားတို့ကလည်း၊ အို တောင်များတို့၊ ငါတို့ကို ဖုံးအုပ်ကြပါ။ အို ကုန်းများတို့၊ ငါတို့အပေါ်၌ ကျကြပါဟု ခေါ်ကြလိမ့်မည်။

၉ ဂိဗာမြို့လက်ထက်၌ အပြစ်ကြီးသည်ထက် ဣသရေလသည် အပြစ်သာ၍ ကြီး၏။ ထိုမြို့၌ ရပ်နေကြ၏။ ဂိဗာမြို့၌ အဓမ္မလူတို့ကို စစ်တိုက်
၁၀ သောအခါ မရှုံးကြ။– ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် သူတို့ကို ဆုံးမမည်။ သူတို့အပြစ်နှစ်ပါးကြောင့် ချည်ထားလျက်ရှိသောအခါ၊ သူတို့
၁၁ တဘက်၌ လူများ စည်းဝေးရကြလိမ့်မည်။– ဧဖရိမ်သည် ယဉ်၍ စပါးကို နင်းချင်သော နွားမပျိုဖြစ်သော်လည်း၊ ငါသည် ထမ်းဘိုးကို ထမ်းစေသဖြင့်၊ ဧဖရိမ်သည် ကခြင်းကိုခံ၍၊ ယုဒသည် ထွန်လျက်၊ ယာကုပ်သည်လည်း မြေစိုင်ကိုခွဲ
၁၂ လျက် ရှိရလိမ့်မည်။– ကိုယ်အဘို့ ဖြောင့်မတ်ခြင်းမျိုးစေ့ကိုကြဲ၍၊ ကရုဏာတော် အသီးအနှံကို ရိတ်ကြလော့။ မလုပ်သေးသော လယ်ကို ထွန်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ကြွလာ၍၊ သင်တို့အပေါ်သို့ ဖြောင့်မတ်ခြင်းမိုးယိုးကို ရွာစေ
၁၃ တော်မူမှီ တိုင် အောင်၊ ကိုယ်တော်ကို ရှာရသောအချိန် ရောက်လေပြီ။– သင်တို့သည် ဒုစရိုက်မျိုးစေ့ကိုကြဲလို၍ လယ်ထွန်သောကြောင့်၊ အပြစ်စပါးကို ရိတ်ရကြ၏။ မုသာအသီးအနှံကို စားရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကြံစည်ပြုမူခြင်းကိုငင်း၊ ကိုယ်၌ များစွာသော သူရဲတို့ကို
၁၄ ငင်း ကိုးစားတတ်၏။– ထို့ကြောင့်၊ သင်၏လူတို့သည် ရုန်းရင်းခတ်ကြလိမ့်မည်။ ရှာလမန်မင်းသည် ဗေသာဗေလမြို့ကို စစ်တိုက်သောအခါ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ သင်၏ရဲတိုက်ရှိသမျှတို့သည် ပျက်စီးရကြလိမ့်မည်။ အမိသည် သားတို့နှင့်အတူ မြေပေါ်မှာ ဆောင့်ဖွဲ့ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။–
၁၅ ထိုသို့ ဗေသလသည် သင်တို့ ဒုစရိုက်အပြစ်များကြောင့် သင်တို့၌ ပြုလိမ့်မည်။ နံနက်အချိန်သည် လွန်တတ်သကဲ့သို့၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် ရှင်းရှင်းကွယ်ပျောက်ရလိမ့်မည်။

၁၁

၁ ဣသရေလသည် အသက်ငယ်သောအခါ ငါသည် ချစ်၍ ငါ့သားကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ခေါ်ခဲ့ပြီ။–
၂ သူတို့ကို ခေါ်သောသူတို့ထံမှ ထွက်သွားကြ၏။ ဗာလဘုရားတို့အား ယဇ်ပူဇော်၍ ရုပ်တုဆင်းတု
၃ တို့အား နံ့သာပေါင်းကို မီးရှို့ကြ၏။– ငါသည် သွားတတ်သောအတတ်ကို ဧဖရိမ်အား လက်ဆွဲ၍ သွန်သင်၏။ သို့သော်လည်း၊ ငါစောင့်မခြင်း
၄ ကျေးဇူးကို သူသည် မသိဘဲနေ၏။– လူကို ဆွဲတတ်သော ကြိုးတည်းဟူသော မေတ္တာကြိုးနှင့် ငါဆွဲငင်၏။ ပါးရိုးအနားသို့ ထမ်းဘိုးကိုရွှေ့၍
၅ ဖြည်းညှင်းစွာ ကျွေး၏။– အထံတော်သို့ မပြန်မလာဟု သူသည် ငြင်းသောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်၍မသွားရ။ အာရှရိမင်းသည် သူတို့ကို
၆ အုပ်စိုးရလိမ့်မည်။– ထားဘေးသည် သူ့နေရာမြို့တို့အပေါ်သို့ ရောက်၍ မင်းတို့ကို ဖျက်ဆီး

လိမ့်မည်။ သူတို့ ကြံစည်ခြင်းအားဖြင့်ပင် သုတ်
၇ သင်ပယ်ရှင်းလိမ့်မည်။– ငါ၏လူတို့သည် ငါ့ထံမှ
လွှဲမြဲလွှဲကြ၏။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားထံသို့
ခေါ်သော်လည်း၊ ထိုဘုရားကို အဘယ်သူမျှ မချီး
မြှောက်လို။

၈ အို ဖရိမ်၊ ငါသည် သင့်ကို အဘယ်သို့ စွန့်
နိုင်မည်နည်း။ အို ဣသရေလ၊ သင့်ကို အဘယ်
သို့ အပ်နှံနိုင်မည်နည်း။ သင့်ကို အာဒမာမြို့ကဲ့
သို့ အဘယ်သို့ဖြစ်စေနိုင်မည်နည်း။ ဇောဘိုင်မြို့
အရာ၌ အဘယ်သို့ ခန့်ထားနိုင်မည်နည်း။ ငါ
သည် နှလုံးပြောင်းလဲ၍ အလွန် ကြင်နာသော
၉ စိတ်ရှိ၏။– ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်သည်အတိုင်း
မပြုလို။ ဖရိမ်ကို အထပ်ထပ် မဖျက်ဆီးလို။ ငါ
သည် လူမဟုတ်၊ ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ မြို့ထဲမှာ
နေသော မြို့သားမဟုတ်သော်လည်း၊ သင်တို့
၁၀ တွင်နေ၍ သန့်ရှင်းသောဘုရား ဖြစ်၏။– သူတို့
သည် ထာဝရဘုရား၏နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ
လိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ဟောက်တော်မူမည်။
ဟောက်တော်မူသောအခါ သားသမီးတို့သည်
အနောက်မျက်နှာမှ အလျင်အမြန် ပြေးကြလိမ့်
၁၁ မည်။– စာဒုက်ကဲ့သို့ အဲဂုတ္တုပြည်မှငင်း၊ ချိုးကဲ့
သို့ အာရှုရိပြည်မှငင်း အလျင်အမြန် ပြေးကြ၍၊
သူတို့ကို နေရင်းအရပ်၌ ငါနေရာချမည်ဟု ထာ
ဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ဖရိမ်သည် မုသာစကားနှင့်ငင်း၊ ဣသရေ
လသည် လှည့်စားခြင်းနှင့်ငင်း ငါ့ကိုနှောင့်ရှက်
တတ်၏။ ယုဒသည်လည်း ဘုရားသခင်ထံ၊ သန့်
ရှင်း၍ သစ္စာစောင့်တော်မူသော ဘုရားသခင်ထံ
မှလွဲ၍ လှည့်လည်တတ်၏။

၁၂

၁ ဖရိမ်သည် လေကို ကျက်စားတတ်၏။ အ
ရှေ့လေကို လိုက်တတ်၏။ နေ့တိုင်း မုသာစကား
နှင့် ပျက်စီးခြင်းအကြောင်းတို့ကို များပြားစေ
တတ်၏။ အာရှုရိလူတို့နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့လျက်
နှင့်ပင်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ဆီကို ယူသွားတတ်၏။–
၂ ထာဝရဘုရားသည် ယုဒအမျိုးနှင့်လည်း တရား
တွေ့မှု ရှိတော်မူ၏။ ယာကုပ်၏အကျင့်တို့ကို စစ်
ကြော၍ သူပြုမူသည်နှင့်အညီ အပြစ်ပေးတော်
၃ မူမည်။– ယာကုပ်သည် အမိဝမ်း၌ အစ်ကို၏ဖ
နောင့်ကို ကိုင်၏။ ခွန်အားကြီး၍ ဘုရားသခင်
၄ နှင့် ပြိုင်လေ၏။– ကောင်းကင်တမန်နှင့် ပြိုင်၍
နိုင်လေ၏။ ငို၍ တောင်းပန်နှင့်ပြီ။ ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဗေ
သလဖြို့မှာဖူးတွေ့၍၊ ငါတို့အဘို့ ဗျာဒိတ်တော်
၅ ကို ခံလေ၏။– ထာဝရဘုရားတည်းဟူသောနာမ
သည် ထိုဘုရားသခင်၏ ဘွဲ့နာမတော်ဖြစ်၏။–
၆ သို့ဖြစ်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင့် ထံတော်သို့ ပြန်
လာလော့။ ကရုဏာတရား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတ
ရားကိုစောင့်ရှောက်၍၊ သင်၏ဘုရားသခင်ကို
အစဉ်မပြတ်မြော်လင့်လော့။

၇ သူသည် ကုန်သည်ဖြစ်၏။ စဉ်းလဲသော ချိန်
ခွင်ကို ကိုင်တတ်၏။ သူတပါးကို ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ
၈ အလိုရှိ၏။– သို့ရာတွင်၊ ဖရိမ်က၊ ငါသည် ရ
တတ်၏။ ဘဏ္ဍာကို သိုထားပြီ။ ကြိုးစားသမျှတို့
၌ အပြစ်ပါသော လွန်ကျူးခြင်းကို ရှာ၍မတွေ့
၉ ရာဟု ဆိုလိမ့်မည်။– ငါထာဝရဘုရားသည် သင့်
ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်သော သင်၏ဘုရား
သခင် ဖြစ်၏။ ဓမ္မပွဲခံစဉ်တွင် နေတတ်သကဲ့သို့
၁၀ တဖန် တဲတို့၌ နေစေမည်။– ငါသည် ပရောဖက်
တို့၌ ဗျာဒိတ်ပေးပြီ။ များစွာသော ရူပါရုံတို့ကို ပြ
ပြီ။ ပရောဖက်များအားဖြင့် ပုံပမာတို့ကို ထား
၁၁ ပြီ။– ဂိလဒ်ပြည်၌ အပြစ်ရှိ၏။ ပြည်သူပြည်သား
တို့သည် အကျိုးနည်း ရှိကြပြီ။ ဂိလဂါလမြို့၌
နွားတို့ကို ယဇ်ပူဇော်၍၊ ယဇ်ပလ္လင်တို့သည် ထွန်
ကြောင်းတွင် မြေအုပ်ပုံ ရှိသကဲ့သို့ များကြ၏။–
၁၂ ယာကုပ်သည် ရှုရိပြည်သို့ ပြေး၏။ ဣသရေလ
သည် မယားကိုရခြင်းငှါ အစေကျွန်ခံ၍ သိုးစုကို
၁၃ ထိန်းရလေ၏။– ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်
အားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ကယ်နှုတ်၍၊ ပရောဖက်အားဖြင့်လည်း စောင့်မ
၁၄ တော်မူ၏။– ဖရိမ်သည် အမျက်တော်ကို အ
လွန်နှိုးဆော်လေပြီ။ ထိုကြောင့်၊ လူအသက်ကို
သတ်သောအပြစ်သည် သူ၌ ရောက်လိမ့်မည်။
သူကဲ့ရဲ့ခြင်းအပြစ်ကို သူ၏သခင်သည် ပြန်ပေး
လိမ့်မည်။

၁၃

၁ ဖရိမ်သည် နှုတ်ဖြင့်သောအခါ သူတပါး
ကြောက်လန့်တတ်၏။ သူသည် ဣသရေလအ
မျိုး၌ မြင့်မြတ်၏။ နောက်တဖန် ဗာလဘုရား
၂ အားဖြင့် ပြစ်မှားသောကြောင့် သေ၏။– ယခုမှာ
အထပ်ထပ်ပြစ်မှား၍ ကိုယ်ဉာဏ်ပညာအားဖြင့်
အရည်သွန်းသော ငွေရုပ်တု၊ ဆရာသမား လုပ်
တတ်သော ရုပ်တုဆင်းတုများကို ကိုယ်အဘို့
လုပ်ကြ၏။ လုပ်ပြီးမှ ယဇ်ပူဇော်သောသူသည်
၃ နွားသငယ်ကို နမ်းစေဟု ဆိုတတ်ကြ၏။– ထို
ကြောင့်၊ သူတို့သည် နံနက်မိုးပေါ်မိမ်ကဲ့သို့၎င်း၊

To Contents

စောစောကွယ်ပျောက်တတ်သော နှင်းကဲ့သို့ ၎င်း၊ ကောက်နယ်တလင်းမှ လေဘေတိုက်သွားသော ဖွဲကဲ့သို့ ၎င်း၊ မီးဖိုထဲကထွက်သော မီးခိုးကဲ့
၄ သို့ ၎င်း ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။– သို့ရာတွင်၊ ငါထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ကယ်နှုတ်သော သင်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်၏။ ငါမှတပါး အ
ခြားသော ဘုရားသခင်ကို သင်မသိပြီ။ ငါမှတ
၅ ပါး ကယ်တင်နိုင်သော သခင်မရှိ။– အလွန်သွေ့ခြောက်သော အရပ်တည်းဟူသော တောၦပင်သင့်ကို ငါသိပြီ။ ကျက်စားရာအရပ်၌ ဝပြောစွာ
၆ စားရကြ၏။– ဝသောအခါ ဝါကြွားသောစိတ်ရှိ၍
၇ ငါ့ကို မေ့လျော့ကြ၏။– ထို့ကြောင့်၊ သူတို့၌ ငါသည် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့ ဖြစ်မည်။ လမ်းနားမှာ ချောင်းသော ကျားသစ်ကဲ့သို့ သူတို့ကို ချောင်းမြောင်း
၈ မည်။– သားပျောက်သော ဝံမကဲ့သို့ သူတို့ကို ငါဆီးကြို၍၊ သူတို့နှလုံး၌ ဖုံးသောအမြှေးကို ဆုတ်ဖဲ့မည်။ ခြင်္သေ့မကဲ့သို့ တွေ့သောအရပ်၌ပင် ငါ
ကိုက်စားမည်။ တောသားရဲဖြစ်၍ အပိုင်းပိုင်းဆွဲဖြတ်မည်။

၉ အို ဣသရေလ၊ သင့်ကို ကယ်တင်နိုင်သော
အရှင် ငါ့ကို သင်သည် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော
၁၀ ကြောင့် အကျိုးနည်းရှိ၏။– သင်၏ ရှင်ဘုရင်သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ သင့်နေရာမြို့ ရှိသမျှတို့၌ ကယ်တင်ပါစေသော။ သင်၏တရားသူ
၁၁ ကြီးတို့သည် အဘယ်မှာ ရှိကြသနည်း။– ရှင်ဘုရင်နှင့် မင်းများကို ပေးပါဟု သင်တောင်းသောကြောင့်၊ ငါအမျက်ထွက်၍ ရှင်ဘုရင်ကို ပေးပြီ။
တဖန်ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်၍ ရှင်ဘုရင်ကို ပယ်ရှားပြီ။

၁၂ ဧဖရိမ်ပြုသော ဒုစရိုက်ကို ငါထုပ်ထား၍ သူ
၁၃ ၏အပြစ်ကို သိုမှီးပြီ။– သူသည် သားဘွားသော မိန်းမကဲ့သို့ ဝေဒနာကို ခံရချိန်နီးပြီ။ မိုက်သော အမျိုးသားဖြစ်၏။ သားဘွားရာဝမ်းဝ၌ ကြာမြင့်စွာ နေပါသည်တကား။

၁၄ သူတို့ကို မရဏာနိုင်ငံတန်ခိုးမှ ငါကယ်လွတ်မည်။ သေမင်းလက်မှလည်း ရွေးမည်။ အို သေမင်း၊ သင့်ကို ကာလနာစွဲစေမည်။ အို မရဏာနိုင်ငံ၊ သင်၌ ဖျက်ဆီးသောဘေးကို ရောက်စေမည်။
၁၅ နောင်တရမည်အကြောင်းကို ပမာဏမပြု။– မိမိညီအစ်ကိုတို့တွင် အသီးများစွာ သီးတတ်သော်လည်း၊ အရှေ့လေလာလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား
၏လေသည် တောမှလာ၍ သူ၏စမ်းရေတွင်းကို ခန်းခြောက်စေသဖြင့် ရေပြတ်လိမ့်မည်။ ဘဏ္ဍာ
တိုက်၌ ရှိသမျှသော တန်ဆာအကောင်းအမြတ်
၁၆ တို့ကို ရန်သူလုယူလိမ့်မည်။– ရှမာရိမြို့သည် မိမိဘုရားသခင်ကိုပုန်ကန်သောကြောင့် ပျက်စီးလိမ့်မည်။ မြို့သားတို့သည် ထားဖြင့်လဲ၍သေကြလိမ့်မည်။ သူငယ်တို့သည် မြေပေါ်မှာဆောင့်ဖွပ်ခြင်းကိုၸင်၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမတို့သည် ဝမ်းခွဲခြင်းကိုၸင် ခံရကြလိမ့်မည်။

၁၄

၁ အို ဣသရေလ၊ သင်သည် ကိုယ်ပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်အားဖြင့် အကျိုးနည်းရှိသောကြောင့် သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့
၂ ပြန်လော့။– ပဌနာစကားကို ပြင်ဆင်၍ ထာဝရ ဘုရားထံတော်သို့ ပြန်လျက်၊ အကျွန်ုပ်တို့၌ ရှိသမျှသောအပြစ်တို့ကို ပယ်ရှင်းတော်မူပါ။ ကျေးဇူးပြု၍ လက်ခံတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်နှုတ်ခမ်းတည်းဟူသော နွားသငယ်တို့ကို ပူဇော်
၃ ပါမည်။– အာရှရိမင်းသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို မကယ်တင်ရ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်းစီးသူရဲမလုပ်ပါ။ ကိုယ်လက်ဖြင့် လုပ်သောအရာတို့အား၊ ကိုယ်တော်တို့သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားသခင်ဖြစ်ပါ၏ဟု နောက်တဖန်မဆိုပါ။ အကြောင်းမူကား၊ မိဘမရှိသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ထံ၌ ကရုဏာကျေးဇူးကို ခံတတ်ကြပါ၏ဟု လျှောက်ကြလော့။

၄ ငါသည် အမျက်ပြေသောကြောင့် သူတို့ဖောက်ပြန်ခြင်းကို ပြုပြင်မည်။ ကိုယ်အလိုအ
၅ လျောက် စုံမက်မည်။– ငါသည် နှင်းကဲ့သို့ ဣသရေလအပေါ်မှာ နေမည်။ သူသည် နှင်းပွင့်ကဲ့သို့ ပွင့်လိမ့်မည်။ လေဗနုန်တောကဲ့သို့ အမြစ်စွဲလိမ့်
၆ မည်။– အညွှန့်တို့သည် ပြန့်ပွါး၍၊ သံလွင်ပင်ကဲ့သို့ အသရေတင့်တယ်လိမ့်မည်။ လေဗနုန်တောကဲ့သို့ မွှေးကြိုင်လိမ့်မည်။

၇ ထိုအပင်၏ အရိပ်အောက်၌နေသောသူတို့သည် အသစ်ပြုပြင်ခြင်းရှိ၍ စပါးကို ပြုစုကြလိမ့်မည်။ စပျစ်နွယ်ပင်ကဲ့သို့ တိုးပွါး၍ လေဗ
၈ နုန်စပျစ်ရည်ကဲ့သို့ ကျော်စောကြလိမ့်မည်။– ငါသည် နောက်တဖန် ရုပ်တုဆင်းတုတို့နှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်ရသနည်းဟု ဧဖရိမ်သည် ပြောလိမ့်မည်။ သူ၏စကားကိုလည်း ငါနားထောင်၍ သူ့ကို ကြည့်ရှုမည်။ စိမ်းသောထင်းရူးပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ သင်သည် ငါ့ကျေးဇူးကြောင့် အသီးနှင့်ပြည့်စုံ
၉ လိမ့်မည်။– အဘယ်သူသည် ပညာရှိသနည်း။ ထိုသူသည် ဤအရာတို့ကို နားလည်လိမ့်မည်။

To Contents

အဘယ်သူသည် ဥဇ္ဈကောင်းသနည်း။ ထိုသူသည် ဤအရာတို့ကို သိရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏လမ်းတော်တို့သည် ဖြောင့်ကြ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် လိုက်ကြလိမ့်မည်။ အဓမ္မလူတို့မူကား ထိုလမ်းတို့၌ ထိမိ၍လဲကြလိမ့်မည်။

ပရောဖက်ဟောရှေစီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ယောလအနာဂတ္တိကျမ်း။

JOEL

၁

၁ ပေသွေလ၏သား ယောလသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊- ၂ အသက်ကြီးသောသူတို့၊ ကြားကြလော့။ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့။ ဤသို့သောအမှုသည် သင်တို့လက်ထက်၌ဖြစ်ဘူးသလော။ ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်၌ ဖြစ်ဘူးသလော။- ၃ ကိုယ်သားတို့အား ပြောကြလော့။ သူတို့သည် သူတို့သားတို့အားပြောကြစေ။ သူတို့သားတို့သည်လည်း ဆက်နွယ်သောအခြားသူတို့အားပြောကြစေ။- ၄ ဂါဇံကျိုင်း ခြွင်းထားသောအရာကို အရာဘကျိုင်းစား၏။ အရာဘကျိုင်း ခြွင်းထားသောအရာကို ယာလက်ကျိုင်းစား၏။ ယာလက်ကျိုင်း ခြွင်းထားသောအရာကို ခါသိလကျိုင်းစား၏။- ၅ သေသောက်ကြူးတို့၊ နိုး၍ငိုကြွေးကြလော့။ စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြူးသောသူတို့၊ သင်တို့သောက်ရန် ချိုသောစပျစ်ရည် ပြတ်သောကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလော့။- ၆ အကြောင်းမူကား၊ အားကြီး၍မရေတွက်နိုင်အောင် များပြားသောအမျိုးသည် ငါပြည်ပေါ်သို့ တက်လာပြီ။ ထိုအမျိုး၏ သွားသည် ခြင်္သေ့သွားကဲ့သို့၎င်း၊ အံသွားသည်လည်း ခြင်္သေ့မ အံသွားကဲ့သို့၎င်းဖြစ်၏။- ၇ ငါ့စပျစ်နွယ်ပင်ကို ဖျက်ဆီး၍ ငါသဘော်ဘဖန်းပင်ကို ကျိုးပဲ့စေပြီ။ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း၍ ပစ်လိုက်လေပြီ။ အခက်အလက်တို့သည် ဖြူကြ၏။

၈၉ အသက်ငယ်စဉ် လက်ထပ်သော ခင်ပွန်းအတွက် လျှော်တေအင်တ်ကိုဝတ်သော သတို့သမီးကဲ့သို့ ငိုကြွေး မြည်တမ်းလော့။ ဘောဇ်ပူဇော်သက္ကာသည်နှင့် သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာသည် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ ပြတ်၏။ ထာဝရဘုရား၏အမှုတော်စောင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် ၁၀ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ၏။- လယ်သည် ပျက်၏။ မြေသည် ညှိုးငယ်၏။ စပါးလည်း ပျက်၏။ ချိုသောစပျစ်ရည် ကုန်ပြီ။ ဆီလည်း လျော့ပြီ။- ၁၁ လယ်လုပ်သောသူတို့၊ လယ်၌ ရိတ်ရသော အသီးအနှံပျက်သောကြောင့်၊ ကျုံစပါးနှင့် မုယောစပါးအတွက် ရွက်ကြောက်ခြင်း ရှိကြလော့။ ဥယျာဉ် ၁၂ ကို ပြုစုသောသူတို့၊ မြည်တမ်းကြလော့။- စပျစ်နွယ်ပင်သည် ညှိုးနွမ်း၏။ သဘော်ဘဖန်းပင်လည်း သွေ့ခြောက်၏။ သလဲပင်၊ ဓွန်ပလွံပင်၊ ရောက်ချိုပင်မှစ၍ တောသစ်ပင်ရိုးသမျှတို့သည် ညှိုးနွမ်းကြ၏။ အကယ်စင်စစ် လူသားတို့၌ ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်းသည် သွေ့ခြောက်၏။

၁၃ အို ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၊ လျှော်တေအင်တ်ကို ဝတ်၍ ငိုကြွေးကြလော့။ ယဇ်ပလ္လင်တော် အမှုစောင့်တို့၊ မြည်တမ်းကြလော့။ ငါ၏ဘုရားသခင့်အမှုတော်စောင့်တို့၊ လာကြ။ လျှော်တေအင်တ်ကို ဝတ်လျက် တညဉ့်လုံးအိပ်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဘောဇ်ပူဇော်သက္ကာ၊ သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို သင်တို့ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်၌ မမွေးနိုင်အောင် ပျက်စီးပြီ။ ထာဝရဘုရားအား ဟစ်ကြော်ကြလော့။- ၁၄ ထိုနေ့ရက်ကြောင့် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက် နီးပြီ။ အနန္တတန်ခိုးရှင် ဖျက်ဆီးခြင်းဘေးကဲ့သို့ ရောက်လာလိမ့်မည်။- ၁၅ ငါတို့စားစရာသည် ငါတို့မျက်မှောက်၌ ပြတ်သည် မဟုတ်လော။ ငါတို့ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်၌ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းအကြောင်းလည်း ပြတ်သည် မဟုတ်လော။- ၁၆ မျိုးစေ့တို့သည် မြေစိုင်အောက်မှာ ပုပ်ကြ၏။ စပါးပြတ်သောကြောင့် စပါးကျီတို့သည် ပျက်ကြ၏။ ၁၇ ဘဏ္ဍာတိုက်တို့သည် ပြိုကြ၏။- တိရစ္ဆာန်တို့သည် အလွန်မြည်တမ်းကြ၏။ နွားစုတို့သည် ကျက်စားရာအရပ်မရှိသောကြောင့် ပင်ပန်းကြ၏။ သိုးစုတို့သည်လည်း သေကြ၏။- ၁၈ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ဟစ်ကြော်ပါ၏။ တောၭ ကျက်စားရာအရပ်တို့ကို မီးရှို့ပါပြီ။ ၁၉ တောသစ်ပင်ရိုးသမျှတို့ကို မီးလျှံလောင်ပါပြီ။- တောသားရဲတို့သည်လည်း ကိုယ်တော်ကို ဟစ်ကြော်ကြပါ၏။ မြစ်ရေ ခန်းခြောက်ပါပြီ။ တောၭ ကျက်စားရာအရပ်တို့ကိုလည်း မီးလောင်ပါပြီ။

To Contents

၁ ဓိအုန်တောင်ပေါ်မှာ တံပိုးကို မှုတ်ကြလော့။ သန့်ရှင်းသော ငါ့တောင်ပေါ်မှာ သတိပေးသော အသံကို ပြုကြလော့။ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်း တို့သည်တုန်လှုပ်ကြစေ။ အကြောင်းမူကား၊ ထာ
၂ ဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည် လာ၍နီးပြီ။– မိုက်မဲသောနေ့၊ မိုးယံးအုံ၍ မှောင်မိုက်ထူထပ်သောနေ့ ဖြစ်၏။ နေအာရုန်သည် တောင်ထိပ်တို့ကို နှုံပြားသကဲ့သို့၊ အများဖြစ်၍အားကြီးသောအမျိုးသည် လာ၏။ ရှေးကာလ၌ထိုသို့မဖြစ်စဖူး။ နောင်ကာ
၃ လ အစဉ်အဆက်၌လည်း မဖြစ်ရလတံ့။– သူတို့ ရှေ့မှာမီးလောင်၏။နောက်၌လည်းမီးလျှံတောက်၏။ ရှေ့တွင်ရှိသောပြည်သည် ဧဒင်ဥယျာဉ်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ နောက်၌ကား၊ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသော လွင်ပြင်ဖြစ်၏။ အကယ်စင်စစ် သူတို့လက်မှ အ
၄ ဘယ်အရာမျှ မလွတ်ရ။– သူတို့သည် အဆင်းအားဖြင့် မြင်းနှင့်တူ၍၊ မြင်းစီးသူရဲကဲ့သို့ ပြေး
၅ ကြလိမ့်မည်။– ရထားမြည်သံကဲ့သို့ငင်း၊ အမှိုက်ကိုလောင်သော မီးမြည်သံကဲ့သို့ငင်း၊ အသံမြည်၍ တောင်ထိပ်တို့အပေါ်မှာခုန်ကြလိမ့်မည်။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါခင်းကျင်း၍ အားကြီးသောလူ အလုံး
၆ အရင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– သူတို့ရှေ့မှာ လူတို့သည် အလွန်ပင်ပန်းသောစိတ်ရှိ၍၊ ခပ်သိမ်း
၇ သောသူတို့သည် မျက်နှာမည်းကြလိမ့်မည်။– သူတို့သည် သူရဲကဲ့သို့ပြေး၍ စစ်သူရဲကဲ့သို့ မြို့ရိုးကို တက်ကြလိမ့်မည်။ လမ်းမလွဲဘဲ အသီးအသီး မိမိ
၈ တို့လမ်းသို့ တည့်တည့်လိုက်ကြလိမ့်မည်။– တဦးကိုတဦးမတိုက်ဘဲ မိမိလမ်းသို့ မိမိလိုက်ကြလိမ့်မည်။ ထားသွားကို ထိသော်လည်း ရှုနခြင်း
၉ ကိုမခံရကြ။– မြို့ထဲမှာတလည်လည်ပြေးလျက်၊ မြို့ရိုးကို ကျော်လျက်၊ အိမ်ပေါ်သို့ တက်လျက်၊ သူခိုးကဲ့သို့ ပြတင်းပေါက်ထဲသို့ ဝင်လျက်ရှိကြ
၁၀ လိမ့်မည်။– သူတို့ရှေ့မှာ မြေကြီးလှုပ်လိမ့်မည်။ မိုးယံးကောင်းကင်လည်း တုန်ခိုက်လိမ့်မည်။ နေ နှင့်လသည် မှိုက်၍၊ ကြယ်တို့သည် မထွန်းလင်း
၁၁ ဘဲ နေကြလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည်လည်း မိမိတပ်တော်ရှေ့မှာ အသံကို လွှင့်တော်မူမည်။ တပ်တော်သည်အလွန်ကြီးမား၏။ စကားတော် အတိုင်း စီရင်သောသူသည် တန်ခိုးကြီးတော်မူ ၏။ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည် ကြီး၍ အ လွန်ကြောက်မက်ဘွယ်သော နေ့ရက်ဖြစ်၏။ အဘယ်သူ ခံနိုင်သနည်း။
၁၂ သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်

ကား၊ ယခုတွင် အစာရှောင်ခြင်း၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းနှင့်တကွ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ငါထံသို့
၁၃ ပြန်လာကြလော့။– အဝတ်ကို မဆုတ်ဘဲ နှလုံးကိုဆုတ်လျက်၊ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရ ဘုရား ထံတော်သို့ ပြန်လာကြလော့။ ချစ်သနားခြင်း မေတ္တာကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံ၍ စိတ်ရှည်သောဘော၊ အလွန် ကျေးဇူးပြုချင်သောဘော၊ အပြစ်ပေးခြင်းကို နောင်တရတတ်သော
၁၄ သဘော ရှိတော်မူ၏။– သင်တို့သည် သင်တို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားအား ဘောဇဉ်ပူဇော် သက္ကာနှင့် သွန်းလောင်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်ရန် ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် တဖန်ပြန်လာ၍ နောင်တရပြီးလျှင်၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ထားရစ်စေတော်မူမည်မမူမည်ကို အ
၁၅ ဘယ်သူသိနိုင်သနည်း။ ဓိအုန်တောင်ပေါ်မှာ တံပိုးကို မှုတ်ကြလော့။ အစာရှောင်ရသော အချိန်ကိုခန့်ထား၍ ခြိုးခြံစွာ
၁၆ ကျင့်ရသောအချိန်ကို ကြော်ငြာကြလော့။– လူများတို့ကိုခေါ်၍ စုဝေးသောပရိသတ်တို့ကို သန့်ရှင်းစေကြလော့။ အသက်ကြီးသောသူတို့ကိုငင်း၊ ငယ်သောသူနှင့် နို့စို့သေသူတို့ကိုငင်း စုဝေးစေကြလော့။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မိမိအခန်းထဲကငင်း၊ မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးသည် မိမိကွယ်၍နေသော ကုလားကာတွင်းကငင်း၊ ထွက်
၁၇ စေ။– ထာဝရဘုရား၏ အမှုတော်စောင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အိမ်တော်ဦးနှင့် ယဇ်ပလ္လင်စပ်ကြားမှာ ငိုကြွေးလျက်၊ အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏လူများကို သနားတော်မူပါ။ တပါး အမျိုးသားတို့သည် အိုးရ၍ အမွေတော်လူတို့ကို ကဲ့ရဲ့စေခြင်းငှါ အပ်နှံတော်မမူပါနှင့်။ သူတို့ ဘုရားသခင်ကား၊ အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု တပါးအမျိုးသားတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုရကြ
၁၈ ပါသနည်းဟု လျှောက်ကြစေ။– သို့ပြုလျှင်၊ ထာဝရဘုရားသည် ပြည်တော်ကို မစချင်သောစိတ် အားကြီး၍ မိမိလူတို့ကို ကယ်မသနားတော်မူ
၁၉ လိမ့်မည်။– အကယ်စင်စစ် ထာဝရဘုရားသည် ထူးတော်မူလျက်၊ ငါသည် ဆန့်စပါး၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီကို ပေးလိုက်၍ သင်တို့သည် ဝကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် တပါးအမျိုးသား ကဲ့ရဲ့ရာဖြစ်စေ
၂၀ ခြင်းငှါ ငါမပြု။– မြောက်မျက်နှာ တပ်သားတို့ကို သင်တို့နေရာမှ ငါပယ်ရှားမည်။ အဘယ်သူမျှ မ ရှိ၊ သွေ့ခြောက်သောအရပ်သို့ နှင်ထုတ်မည်။ အ ရှေ့ပင်လယ်ကို မျက်နှာပြုလျက်၊ အနောက်ပင်

To Contents

လယ်ကို ကျောခိုင်းလျက် ချီသွားလိမ့်မည်။ ပုပ်
စပ်နံစော်သော အနံ့ထွက်လိမ့်မည်။ ထာဝရဘု
ရားသည် ကြီးသောအမှုတို့ကို ပြုတော်မူမည်ဟု
မိန့်တော်မူလိမ့်မည်။

၂၁ အို ပြည်တော်၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ ဝမ်းမြောက်ရွှင်
လန်းခြင်းရှိလော့။ ထာဝရဘုရားသည် ကြီးသော
၂၂ အမှုတို့ကို ပြုတော်မူမည်။– အို တောသားရဲတို့၊
မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ တောမြက်ပင်ပေါက်လျက်၊ သစ်
ပင်တို့သည် အသီးကိုသီးလျက်၊ သင်္ဘောသဖန်း
ပင်နှင့် စပျစ်နွယ်ပင်တို့လည်း အားထုတ်လျက်
၂၃ ရှိကြ၏။– အို ဇိအုန်မြို့သားတို့၊ ဝမ်းမြောက်၍
သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားကို အမှီပြု
လျက် ရွှင်လန်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ဓမ္မ
ဆရာကိုပေးတော်မူ၍ အစအဦးဌာလည်း အရင်
မိုးဃ်းနှင့်နောက်မိုးဃ်းကို သင်တို့အပေါ်မှာ ရွာစေ
၂၄ တော်မူမည်။– ကောက်နယ်တလင်းတို့သည် စ
ပါးနှင့်ပြည့်၍၊ အသီးနယ်ရာ ကျင်းတို့ဌာလည်း စ
၂၅ ပျစ်ရည်နှင့်ဆီ လျှံကြလိမ့်မည်။– အရာဘကျိုင်း၊
ယာလက်ကျိုင်း၊ ခါသိလကျိုင်း၊ ဂါဒံကျိုင်း
တည်းဟူသော ငါစေလွှတ်သော ငါ၏မဟာဗိုလ်
ခြေတို့ ကိုက်စားသောနှစ်ပေါင်းကာလကို ငါပြန်
၂၆ ပေးမည်။– သင်တို့သည် ဝစွာစားရကြလိမ့်မည်။
အံ့သြဘွယ်သောအမှုတို့ကို သင်တို့၌ပြုသော
သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏ နာမ
တော်ကိုချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် ငါ၏
လူတို့သည်လည်း ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိရကြ။–
၂၇ ငါသည် ဣသရေလအမျိုး၏အလယ်၌ရှိကြောင်း
ကိုလည်း၊ အခြားသောဘုရား မရှိ၊ ငါထာဝရဘုရား
သည် သင်တို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း
သင်တို့ သိရကြလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် ငါ၏လူ
တို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိရကြ။

၂၈ ထိုနောက်မှ လူမျိုးတကာတို့ အပေါ်သို့ ငါ၏
ဝိညာဉ်တော်ကို ငါသွန်းလောင်းမည်။ သင်တို့၏
သားသမီးတို့သည် ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် ဟော
ပြောရကြလိမ့်မည်။ အသက်ကြီးသောသူတို့
သည် နိမိတ်အိပ်မက်တို့ကို မြင်မက်ရကြလိမ့်
မည်။ အသက်ငယ်သောသူတို့သည်လည်း ဗျာ
၂၉ ဒိတ်ရူပါရုံတို့ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။– ငါ၏အမှု
ကိုဆောင်ရွက်သော ယောကျ်ားမိန်းမတို့အပေါ်
သို့ ငါ၏ဝိညာဉ်တော်ကို ငါသွန်းလောင်း၍၊ သူ
တို့သည် ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် ဟောပြောရကြ
၃၀ လိမ့်မည်။– မိုးဃ်းကောင်းကင်၌ဌင်း၊ မြေကြီး
ပေါ်၌ဌင်း၊ အံ့ဘွယ်သောအရာတည်းဟူသော
၃၁ သွေး၊ မီးလျှံ၊ မီးခိုးတိုင်တို့ကို ငါပြမည်။– ထာဝရ
ဘုရား၏ကြောက်မက်ဘွယ်သော နေ့ကြီးမတိုင်
မီ၊ နေသည် မှောင်မိုက်အတိ ဖြစ်လိမ့်မည်။ လ
၃၂ သည်လည်း သွေးဖြစ်လိမ့်မည်။– ထိုအခါ ထာဝ
ရဘုရားကို ပဋိနာပြုသောသူရှိသမျှတို့သည်
ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ရကြလတ္တံ့။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
အတိုင်း ဇိအုန်တောင်၊ ယေရုရှလင်မြို့၌၊ ထာဝ
ရဘုရား ခေါ်တော်မူသောသူ အကျန်အကြွင်းတို့
အဘို့ ကယ်တင်ခြင်းအခွင့် ရှိရလတ္တံ့။

၃

၁ ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ အထက်က သိမ်းသွား
ခြင်းကိုခံရသော ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့
၂ သားတို့ကို ငါဆောင်ခဲ့ပြန်သောအခါ၊– ခပ်သိမ်း
သော လူမျိုးတကာတို့ကို ငါသည် စုဝေးစေ၍
ယောရှဖတ်ချိုင့်သို့ ခေါ်ခဲ့မည်။ သူတို့သည် ငါ့
ပြည်ကို ဝေဖန်၍ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်တို့
တွင် ကွဲပြားစေသော ငါ၏အမွေလူကျသရေလ
၃ အမျိုးဘက်မှာ ငါသည် တရားစီရင်မည်။– သူတို့
သည် ငါ၏လူတို့အဘို့ စာရေးတံချကြပြီ။ လူက
လေးကို ပြည်တန်ဆာနှင့်ငင်း၊ မိန်းမကလေးကို
မိမိသောက်စရာ စပျစ်ရည်နှင့်ငင်း ဖယ်လှယ်ကြ
၄ ပြီတကား။– အို တုရုဖြို့၊ ဇီဒုန်ဖြို့၊ ပါလေတ္တိုန
ပြည်နှင့် နီးစပ်သောအရပ်ရှိသမျှတို့၊ သင်တို့
သည် ငါနှင့်အဘယ်သို့ ဆိုင်ကြသနည်း။ ငါ့ကို
ရန်တုံ့ပြုကြမည်လော။ ငါ့ကို ရန်တုံ့ပြုကြလျှင်၊
ထိုရန်ကို သင်တို့ခေါင်းပေါ်သို့ အလျင်အမြန် ငါ
၅ ပြန်ရောက်စေမည်။– သင်တို့သည် ငါ့ရွှေငွေကို
ယူ၍၊ ငါနှစ်သက်ဘွယ်သော ဥစ္စာမြတ်တို့ကို
သင်တို့ဘုံဗိမာန်ထဲသို့ သွင်းသောကြောင့်ငင်း၊–
၆ ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကိုနေရင်း
ပြည်မှ အဝေးသို့ ပြောင်းစေလိုသောငှါ၊ ဟေလ
သအမျိုးသားတို့အား ရောင်းလိုက်သောကြောင့်
၇ ငင်း၊– သင်တို့ ရောင်းလိုက်ရာအရပ်မှ ငါသည်
ထမြောက်၍၊ သင်တို့ ရန်တုံ့ပြုခြင်းကို သင်တို့
၈ ခေါင်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်စေမည်။– သင်တို့သား
သမီးများကိုလည်း ယုဒအမျိုးသားတို့၌ ငါရောင်း
၍၊ သူတို့သည် တဖန်ဝေးသောအမျိုး၊ ရှေဘ
ပြည်သားတို့၌ ရောင်းလိုက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြီ။

၉ ဤအမှုကို တပါးအမျိုးသားတို့အား ကြား
ပြောကြလော့။ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်၍ စစ်
သူရဲတို့ကို နှိုးဆော်ကြလော့။ စစ်သူရဲအပေါင်း

To Contents

၁၀ တို့သည် ချဉ်းကပ်၍ တက်လာကြစေ။– သံထွန်
သွားများကို ထားဖြစ်စေခြင်းငှါငင်း၊ တံစဉ်များ
ကို လုံဖြစ်စေခြင်းငှါငင်း ထုလုပ်ကြလော့။ အား
နည်းသောသူက၊ ငါအားကြီးသည်ဟု ပြောဆို
၁၁ စေ။– ပတ်လည်၌နေသော တပါးအမျိုးသားအ
ပေါင်းတို့၊ စုဝေး၍ လာကြလော့။ သင်းဖွဲ့ကြ
လော့။ စုဝေးရာအရပ်၌ သင်တို့သူရဲများကို ထာ
၁၂ ဝရဘုရား နှိမ့်ချတော်မူမည်။– တပါးအမျိုးသား
တို့သည် ထ၍ ယောရှဖတ်ချိုင့်သို့ တက်လာကြ
စေ။ ပတ်လည်၌နေသော တပါးအမျိုးသားအ
ပေါင်းတို့ကို စစ်ကြောစီရင်ခြင်းငှါ ထိုအရပ်၌ ငါ
၁၃ ထိုင်မည်။– ရိတ်စရာစပါး မှည့်သောကြောင့် တံ
စဉ်ကို လွှတ်ကြလော့။ စပျစ်သီးနယ်ရာတန်ဆာ
ပြည့်၍ စပျစ်ရည်ကျင်းတို့သည်လျှံသောကြောင့်
လာကြ။ ဆင်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သူ
၁၄ တို့ပြုသောဒုစရိုက်အပြစ်သည် ကြီးလှ၏။– ကွပ်
မျက်ရာချိုင့်၌ လူများစည်းဝေးလျက်၊ လူများ
စည်းဝေးလျက် ရှိကြ၏။ ကွပ်မျက်ရာချိုင့်၌ ထာ
၁၅ ဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည် ရောက်လုနီးပြီ။– နေ
နှင့်လသည် မိုက်လိမ့်မည်။ ကြယ်တို့သည်လည်း
၁၆ မထွန်းလင်းဘဲ နေကြလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရား
သည်လည်း ဇီအုန်တောင်ပေါ်က ကြွေးကြော်၍၊
ယေရုရှလင်မြို့ထဲက အသံကို လွှင့်တော်မူသ
ဖြင့်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးသည် တုန်
လှုပ်လိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိ
လူတို့၏ခိုလှုံရာ၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့၏ အ
၁၇ စွမ်းသတ္တိ ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။– ငါသည်လည်း
ငါ၏သန့်ရှင်းသောဇီအုန်တောင်ပေါ်မှာနေသော
သင်တို့၏ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားဖြစ်ကြောင်း
ကိုသင်တို့သိရကြလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့သည်
လည်း သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။ နောက်တဖန် ထိုမြို့
ကို တပါးအမျိုးသား မနင်းရ။
၁၈ ထိုကာလ၌ ချိုသော စပျစ်ရည်သည် တောင်
တို့မှ ယိုလိမ့်မည်။ နို့ရည်သည် ကုန်းတို့မှ ထွက်
လိမ့်မည်။ ယုဒမြစ်ရိုးသမျှတို့သည် ရေစီးကြလိမ့်
မည်။ ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်ထဲက စမ်းရေ
၁၉ ထွက်၍ ရိတ္တိမ်ချိုင့်ကိုစိုစေလိမ့်မည်။– ယုဒပြည်
၌ အပြစ်မရှိသောသူတို့ကို သတ်၍၊ ယုဒအမျိုး
သားတို့ကို ညှဉ်းဆဲသောကြောင့်၊ အဲဂုတ္တုပြည်
သည် လူဆိတ်ညံလျက် ရှိလိမ့်မည်။ ဧဒုံပြည်
သည်လည်း လူဆိတ်ညံသော တောဖြစ်လိမ့်
၂၀ မည်။– ယုဒပြည်မူကား၊ ထာဝရပြည်၊ ယေရုရှ
လင်မြို့မူကား၊ ကာလအစဉ်အဆက်တည်သော
၂၁ မြို့ဖြစ်လိမ့်မည်။– ထိုမြို့သားတို့သည် အသေ
သတ်ခြင်းကို ခံရသောအပြစ်ကြောင့်၊ ငါသည်
မပေးသေးသောဒဏ်ကို တဖန်ပေးဦးမည်။ ထာ
ဝရဘုရားသည် ဇီအုန်တောင်ပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်
တော်မူသတည်း။

ပရောဖက်ယောလ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

အာမုတ်အနာဂတ္တိကျမ်း။

AMOS

၁

၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ဩဇိမင်း၊ ဣသရေလရှင်ဘုရင် ယောရှမ်၏သား ယေရောဗောင်မင်းတို့လက်ထက်၊ မြေကြီးမလှုပ်မီ နှစ်နှစ်အထက်က၊ သိုးထိန်းစုအဝင်ဖြစ်သော တေကောရွာသား အာမုတ်သည် ဣသရေလပြည်အတွက်ခံရသော ဗျာ
၂ ဒိတ်တော်စကားဟူမူကား၊– ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်က ကြွေးကြော်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့ထဲက အသံကိုလွှင့်တော်မူသောကြောင့်၊ သိုးထိန်းနေရာတို့သည် ညှိုးငယ်၍၊ ကရမေလတောင်ထိပ်သည် နွမ်းရိလိမ့်မည်။

၃ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဒမာသက်မြို့သည် ဂိလဒ်ပြည်ကို စပါးနယ်ရာ သံယန္တရားစက်တို့နှင့် ကြိတ်နယ်သောအပြစ် သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မ
၄ ပေးဘဲမနေ။– ဟာဇေလမင်းမျိုးအပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍၊ ဗင်္ဟာဒဒ်မင်း၏ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်
၅ စေမည်။– ဒမာသက်မြို့ တံခါးကန့်လန့်ကျင်တို့ကို ချိုးမည်။ အာဝင်ချိုင့်သားတို့ကိုငင်း၊ ဗေသဒင်မြို့၌ မင်းပြုသောသူတို့ကိုငင်း ပယ်ဖြတ်မည်။ ရှရိပြည်သားတို့သည် ကိရမြို့သို့ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရကြမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၆ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဂါဇမြို့သည် ချုပ်ထားသောသူအပေါင်းတို့ကို ဧဒုံမင်း၌ အပ်ခြင်းငှါ သိမ်းသွားသောအပြစ် သုံးပါး
၇ မက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။– ဂါဇမြို့ရိုးအပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍ ဘုံဗိ
၈ မာန်တို့ကိုလောင်စေမည်။– အာဇုတ်မြို့သားတို့ကိုငင်း၊ အာရှကေလုန်မြို့၌ မင်းပြုသောသူတို့ကိုငင်း ပယ်ဖြတ်မည်။ ဧကြုန်မြို့ကိုလည်းတို့ကိန်၍ ကျန်ကြွင်းသော ဖိလိတ္တိလူတို့သည် ပျက်စီးကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၉ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တုရုမြို့သည် ညီအစ်ကိုချင်းဖွဲ့သော မိဿဟာယကို မစောင့်၊ ချုပ်ထားသော သူအပေါင်းတို့ကို
၁၀ ဧဒုံမင်း၌အပ်သောအပြစ်သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။– တုရုမြို့ ရိုးအပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍ ဘုံဗိမာန်တို့ကိုလောင်စေမည်။

၁၁ တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဧဒုံပြည်သည် သနားသောစိတ်ကို ချုပ်တည်း၍၊ ညီအစ်ကိုကို ထားနှင့်လိုက်သောအပြစ်၊ ဒေါသစိတ်နှင့် အစဉ်အမြဲဆွဲဖြတ်၍ အစဉ်အမြဲ အငြိုးထားသော အပြစ်သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါး
၁၂ ကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။– တေမန်မြို့အပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍၊ ဗောဇရမြို့၏ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။

၁၃ တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အမ္မုန်ပြည်သားတို့သည် မိမိတို့နေရာကို ကျယ်စေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော ဂိလဒ်ပြည်သူမိန်းမတို့၏ ဝမ်းကိုခွဲသော အပြစ်သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။–
၁၄ ရဗ္ဗာမြို့ရိုးကိုမီးရှို့၍ ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။ စစ်တိုက်သောနေ့၌ အော်ဟစ်ခြင်း၊ မိုးယံသက်မုန်တိုင်း ရောက်သောနေ့၌ လွင့်သွားခြင်း
၁၅ ရှိလိမ့်မည်။– သူတို့ရှင်ဘုရင်ကိုယ်တိုင်မှစ၍၊ မှူးတော်မတ်တော်များတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၂

၁ တဖန် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မောဘပြည်သည် ဧဒုံရှင်ဘုရင်၏အရိုးတို့ကို ထုံးဖြစ်စေခြင်းငှါ မီးနှင့်ဖုတ်သော အပြစ်သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲမ
၂ နေ။– မောဘပြည်အပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍၊ ကေရုတ်မြို့၏ဘုံဗိမာန်တို့ကို လောင်စေမည်။ ကြီးသော အသံဗလံပြုခြင်း၊ အော်ဟစ်ခြင်း၊ တံပိုးမှုတ်ခြင်းနှင့်တကွ မောဘပြည်သည် ဆုံးရှုံးရလိမ့်
၃ မည်။– မောဘပြည်အလယ်၌ တရားသူကြီးကို ငါပယ်ဖြတ်၍၊ သူနှင့်တကွ မှူးမတ်အပေါင်းတို့ကို ကွပ်မျက်မည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ယုဒအမျိုးသည် ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မူချက်တို့ကိုမစောင့်၊ ပညတ်တရားတော်ကို စွန့်ပစ်၍၊ ဘိုးဘေးတို့ လိုက်ဘူးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် မှား

To Contents

ယွင်းသောအပြစ်သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါး
၅ ကြောင့် ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။– ယုဒပြည်
အပေါ်သို့ မီးကိုလွှတ်၍၊ ယေရုရှလင်မြို့၏ ဘုံဗိ
မာန်တို့ကို လောင်စေမည်။
၆ တဖန် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ဣသရေလအမျိုးသည် ဖြောင့်မတ်သောသူကို
ငွေနှင့်ငင်း၊ ဆင်းရဲသောသူကို ခြေနင်းတရံနှင့်
၇ ငင်း ရောင်းသောအပြစ်၊– ဆင်းရဲသောသူတို့၏
ခေါင်းကို မြေမှုန့်နှင့် ဖုံးလွှမ်းစေခြင်းငှါ အလွန်
အလိုကြီး၍၊ နှိမ့်ချသောသူကို မတရားသဖြင့် စီ
ရင်သောအပြစ်၊ ငါ၏နာမမြတ်ကိုရှုတ်ချခြင်းငှါ
အဘနှင့်သားသည် တဦးတည်းသောမိန်းမကို
၈ ပေါင်းဘော်သောအပြစ်၊– ပေါင်းထားသောအ
ဝတ်ကို ခပ်သိမ်းသောယဇ်ပလ္လင်တို့အနား၌ ခင်း
၍ အိပ်သောအပြစ်၊ လျော်ပြစ်ငွေနှင့် ဝယ်သော
စပျစ်ရည်ကို သူတို့ဘုရား၏အိမ်၌ သောက်
သောအပြစ်သုံးပါးမက၊ အပြစ်လေးပါးကြောင့်
ငါသည် ဒဏ်မပေးဘဲမနေ။
၉ အာရစ်ပင်အရပ်နှင့်အမျှမြင့်၍ သပိတ်ပင်ကဲ့
သို့ ခိုင်မာသော အာမောရိအမျိုးကို သင်တို့ရှေ့
မှာ ငါပယ်ရှား၍၊ အထက်၌ သူ၏အသီးကိုငင်း၊
အောက်၌ သူ၏အမြစ်ကိုငင်း ငါဖျက်ဆီးပြီ။–
၁၀ သင်တို့ကို အဲဂုတ္တာပြည်မှနှုတ်ယူ၍ အာမောရိ
ပြည်ကို ဝင်စားစေခြင်းငှါ၊ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်
၁၁ လုံး တောခွံပို့ဆောင်ပြီ။– သင်တို့သားအချို့ကို
ပရောဖက်အရာ၊ လုလင်အချို့ကို နာဇရိလူအ
ရာ၌ ငါခန့်ထားပြီ။ အို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊
ဤစကားမှန်သည် မဟုတ်လော ဟု ထာဝရဘု
၁၂ ရားမေးတော်မူ၏။– သင်တို့မူကား၊ နာဇရိလူ
သောက်ဘို့စပျစ်ရည်ကိုပေးကြပြီ။ ပရောဖက်
တို့ကိုလည်း၊ ပရောဖက်ပြု၍ မဟောကြနှင့်ဟု
၁၃ မြစ်တားကြပြီ။– ထို့ကြောင့်၊ လှည်းသည် အ
ပြည့်တင်သောကောက်လှိုင်း၏ ဖိစီးခြင်းကိုခံရ
သကဲ့သို့၊ သင်တို့၏ နေရာအရပ်ကို ငါဖိစီးမည်။–
၁၄ အပြေးကောင်းသောသူသည် ပြေးသောအခွင့်
ကို မရ။ ခွန်အားကြီးသောသူသည် မိမိခွန်အား
ကို ထုတ်ရသောအခွင့်မရှိရ။ သူရဲသည် ကိုယ်ကို
၁၅ မကယ်လွတ်ရ။– လေးကိုကိုင်သောသူသည် မ
ရပ်ရ။ လျင်မြန်သော ခြေသည်သူရဲသည် ကိုယ်
ကို မကယ်လွတ်ရ။ မြင်းစီးသူရဲသည်လည်း
၁၆ ကိုယ်ကို မကယ်လွတ်ရ။– ရဲရင့်သော သူရဲသည်
ထိုနေ့၌ အဝတ်မပါဘဲပြေးသွားရလိမ့်မည်ဟု
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၃

၁ အို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ အဲဂုတ္တာပြည်မှ
ငါနှုတ်ဆောင်သော အမျိုးသားအပေါင်းတို့၊ သင်
တို့ကို ရည်မှတ်၍ ငါထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၂ သောစကားကို နားထောင်ကြလော့။– မြေကြီး
ပေါ်မှာနေသော အမျိုးသားအပေါင်းတို့တွင် သင်
တို့ တမျိုးတည်းကိုသာ ငါလက်ခံသောကြောင့်၊
သင်တို့အပြစ်ရှိသမျှတို့ကို ငါစစ်ကြောမည်။–
၃ လူနှစ်ဦးသည် သဘောမတူလျှင်၊ ပေါင်းဘော်၍
၄ ခရီးသွားနိုင်သလော။– ခြင်္သေ့သည် ဘမ်းစရာမ
ရှိလျှင်၊ တောခွံ ဟောက်လိမ့်မည်လော။ ခြင်္သေ့
ပျိုသည် အဘယ်အရာကိုမျှ မဘမ်းမိလျှင်၊ တွင်း
၅ ထဲက အသံပြုလိမ့်မည်လော။– မြေပေါ်မှာ ကျော့
ကွင်းနှင့်မထောင်လျှင်၊ ငှက်ကို ကျော့မိလိမ့်မည်
လော။ ထောင်ထားသောကျော့ကွင်း၌ အဘယ်
အရာကိုမျှမရမှီ ထောင်ထားရာအရပ်မှနှုတ်သွား
၆ လိမ့်မည်လော။– မြို့ထဲမှာ တံပိုးမှုတ်လျှင်၊ မြို့
သားတို့သည် မကြောက်မလန့်ဘဲနေကြလိမ့်မည်
လော။ ထာဝရဘုရား စီရင်တော်မမူဘဲ ဘေးတ
စုံတခုသည် မြို့ထဲမှာ ရောက်လိမ့်မည်လော။–
၇ အကယ်စင်စစ် အရှင်ထာဝရဘုရားသည်မိမိကျွန်
ပရောဖက်တို့အားမဟော်မပြဘဲ အဘယ်အမှုကို
၈ မျှ စီရင်တော်မမူ။– ခြင်္သေ့ဟောက်သောအခါ၊
အဘယ်သူမျှ မကြောက်မလန့်ဘဲ နေလိမ့်မည်
နည်း။ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောအခါ၊
အဘယ်သူသည် ပရောဖက်မပြုဘဲနေလိမ့်မည်
နည်း။
၉ အာဇုတ်မြို့ ဘုံဗိမာန်တို့နှင့် အဲဂုတ္တာပြည်ဘုံ
ဗိမာန်တို့တွင် သိတင်းကြားပြောရမည်မှာ၊ ရှမာ
ရိတောင်တို့ အပေါ်မှာစုဝေး၍၊ ရှမာရိမြို့ထဲမှာ
ရှုန်းရင်းခတ်ခြင်းအမှုကိုငင်း၊ မြို့ထဲမှာ ညှဉ်းဆဲ
၁၀ ခံရသော သူတို့ကိုငင်း ကြည့်ရှုကြလော့။– မြို့
သားတို့သည် တရားသောအမှုကို မပြုတတ်၊ အ
နိုင်အထက်ပြု၍ လုယူသောဥစ္စာကို ဘုံဗိမာန်တို့
၌ သိုထားတတ်ကြသည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်
၁၁ တော်မူ၏။– ထို့ကြောင့်၊ အရှင်ထာဝရဘုရားမိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ရန်သူတို့သည် ရှမာရိပြည်ကို
ဝိုင်းဝိုင်းလျှင်၊ သင်၏အစွမ်းသတ္တိကို နှိမ့်ချ၍၊ ဗိ
၁၂ မာန်တို့ကိုဖြိုဖျက်ကြလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သိုးထိန်းသည် ခြင်္သေ့နှုတ်
ထဲက ခြေနှစ်ခု၊ သို့မဟုတ်၊ နားရွက်တပိုင်းကို
နှုတ်ယူသကဲ့သို့ ရှမာရိမြို့၌ ခုတင်ထောင့်၊ ဒမာ
သက်မွေ့ရာဖုံပေါ်မှာထိုင်သော ဣသရေလအ

To Contents

၁၃ မျိုးသားတို့ကို နှုတ်ယူရလိမ့်မည်။– ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေကိုအစိုးပိုင်သောဘုရားသခင်၊ အရှင်ထာ
ဝရဘုရားမိန့်တော်မူသောစကားကို သင်တို့သည်
နားထောင်၍ ယာကုပ်အမျိုးသားတို့အား ဆင့်
၁၄ ဆိုရမည်မှာ၊– အကယ်စင်စစ် ကျသရေလအမျိုး
၏အပြစ်တို့ကိုစစ်ကြောသောနေ့၌၊ ဗေသလယဇ်
ပလ္လင်တို့ကို ငါစစ်ကြောလျက်၊ ယဇ်ပလ္လင်ဦးချို
၁၅ တို့ကိုဖြတ်၍ မြေပေါ်သို့ချမည်။– ဆောင်းကာလ
၌စံသောနန်းတော်နှင့် နွေကာလ၌စံသော နန်း
တော်တို့ကိုငါထိခိုက်၍ ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးသောအိမ်
တို့ကို ဖျက်ဆီးမည်။ ဘုံဗိမာန်တို့သည်လည်း
ဆုံးကြလိမ့်မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄

၁ ဆင်းရဲသောသူတို့ကို ညှဉ်းဆဲလျက်၊ ငတ်
မွတ်သောသူတို့ကို နှိပ်စက်လျက်၊ မိမိသခင်တို့
အား ငါတို့သောက်ဘို့ယူခဲ့ကြဟု ဆိုတတ်လျက်၊
ရှမာရိတောင်ပေါ်မှာနေသော ဗာရှန်နွားတို့၊ ဤ
၂ စကားတော်ကို နားထောင်ကြလော့။– အရှင်
ထာဝရဘုရားသည် မိမိသန့်ရှင်းခြင်း ပါရမီတော်
ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊
သင်တို့ကို ငါးမျှားနှင့်ငင်း၊ သင်တို့သားမြေးတို့ကို
ဝိုက်ကွန်နှင့်ငင်း ဘမ်းဆီးယူသွားရသောကာလ
၃ ရောက်လိမ့်မည်။– သင်တို့သည် အသီးအသီး
ကိုယ်စီတွေ့သော အပေါက်ဖြင့်ထွက်၍ ရဲတိုက်
ထဲသို့ ချခြင်းကိုခံရကြမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်
၄ တော်မူ၏။– ဗေသလမြို့သို့သွား၍ ပြစ်မှားကြ
လော့။ ဂိလဂါလမြို့သို့လည်း သွား၍ များစွာ
သောပြစ်မှားခြင်းကို ပြုကြလော့။ နံနက်တိုင်း ပူ
ဇော်သောယဇ်ကိုငင်း၊ သုံးနှစ်တခါ ဥစ္စာဆယ်ဘို
၅ တဘို့ကိုငင်း ဆောင်ခဲ့ကြလော့။– လုယူသော
ဥစ္စာထဲက ကျေးဇူးချီးမွမ်းရာ ပူဇော်သက္ကာကို
မီးရှို့ကြလော့။ အလိုလိုပြုသော ပူဇော်သက္ကာ
များကိုလည်း ကြားပြော၍ ကြော်ငြာစေကြ
လော့။ အို ကျသရေလအမျိုးသားတို့၊ ထိုသို့ပြုရာ
တွင် သင်တို့သည် မွေ့လျော်တတ်ကြသည်ဟု
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၆ ငါသည်လည်း၊ သင်တို့မြို့ရွာ ရှိသမျှတို့၌
သွားတို့၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုငင်း၊ သင်တို့နေရာ
အရပ်ရှိသမျှတို့၌ အစာခေါင်းပါးခြင်းကိုငင်း ပေး
သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါထံသို့ပြန်၍ မလာ
၇ ကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– စပါးရိတ်
ရာကာလ မရောက်မီ သုံးလအထက်က၊ မိုးယံမ
ရွာစေခြင်းငှါ မိုးယံကိုငါဆီးတားပြီ။ မြို့တမြို့
ပေါ်မှာ ရွာစေခြင်းငှါငင်း၊ တမြို့ပေါ်မှာ မရွာစေ
ခြင်းငှါငင်းပြုလျက်၊ မြေတကွက်သည် မိုးယံးရေ
ကိုခံရ၍ တကွက်သည် မခံရ၊ သွေ့ခြောက်
၈ လျက်နေရ၏။– ထိုသို့ မြို့နှစ်မြို့သုံးမြို့သားတို့
သည် ရေသောက်ခြင်းငှါ မြို့တမြို့သို့သွား၍ မ
ဝရကြ။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါထံသို့
ပြန်၍မလာကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၉ ၏။– လေထိ၍ အပင်သေခြင်း၊ အရည်ယိုခြင်းသေ
ခြင်းဘေးဖြင့် ငါသည်ဒဏ်ခတ်လေပြီ။ သင်တို့၌
များပြားသောလယ်ယာ၊ စပျစ်ဥယျာဉ်၊ သင်္ဘော
သဖန်းပင်၊ သံလွင်ပင်တို့ကို ကျိုင်းကောင်တို့
သည် ကိုက်စားကြပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ငါထံသို့
ပြန်၍မလာကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၁၀ ၏။– အဲဂုတ္တုပြည်ခံရသော ကာလနာဘေးကို
သင်တို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်လေပြီ။ လုလင်တို့ကို
ထားဖြင့် ကွပ်မျက်စေပြီ။ မြင်းတို့ကို သိမ်းသွား
စေပြီ။ သင်တို့တပ်၌ ပုပ်စပ်သောအနံ့ကို သင်
တို့နှာခေါင်း၌ လိုင်စေပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ငါထံ
သို့ ပြန်၍မလာကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၁၁ ၏။– ဘုရားသခင်သည် သောဒုံမြို့နှင့် ဂေမော
ရမြို့ကိုမှောက်လှန်သကဲ့သို့၊ သင်တို့အချို့ကို ငါ
မှောက်လှန်၍ သင်တို့သည် မီးထဲကနှုတ်သော
ထင်းစကဲ့သို့ ဖြစ်ကြပြီ။ သို့သော်လည်း၊ ငါထံသို့
ပြန်၍မလာကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၁၂ ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ အို ကျသရေလအမျိုး၊ အထက်
ကပြုသကဲ့သို့ သင်တို့၌ ငါပြုဦးမည်။ ထိုသို့ပြု
မည် ဖြစ်သောကြောင့်၊ အို ကျသရေလအမျိုး၊
သင်၏ဘုရားသခင်နှင့် တွေ့ခြင်းငှါ ကိုယ်ကိုပြင်
၁၃ ဆင်လော့။– တောင်တို့ကို လုပ်၍ လေကိုဖန်
ဆင်းထသော၊ လူစိတ်အကြံအစည်ကို လူအား
ဘော်ပြထသော၊ နံနက်အလင်းကို အမှိုက်ဖြစ်
စေထသော၊ မြင့်သောမြေအရပ်တို့ကို နင်းသော
သူသည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘု
ရားတည်းဟူသော ဘွဲ့နာမရှိတော်မူ၏။

၅

၁ အို ကျသရေလအမျိုး၊ ယခုသင်တို့၌ ငါမြွက်
ဆို၍ မြည်တမ်းသောစကားကို နားထောင်ကြ
၂ လော့။– ကျသရေလ သတို့သမီးကညာသည် လဲ
ပြီ။ နောက်တဖန် မထရ။ မိမိမြေပေါ်မှာ တုံးလုံး
၃ နေ၏။ ချီကြသောသူမရှိ။– အရှင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကျသရေလအမျိုး၏အမှူ
ကိုထမ်းစေဘို့ လူတထောင်ကို ပေးနိုင်သောမြို့
သည် လူတရာ၊ တရာကိုပေးနိုင်သောမြို့သည်

To Contents

၄ တကျိပ်ကိုသာ ပေးနိုင်လိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရား သည် ဣသရေလအမျိုးအား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါ့ကို ရှာကြလော့။ ရှာလျှင် အသက်ချမ်း
၅ သာရကြလိမ့်မည်။- ဗေသလမြို့ကို မရှာကြနှင့်။ ဂိလဂါလမြို့သို့ မဝင်ကြနှင့်။ ဗေရရှေဘာမြို့သို့ မသွားကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ဂိလဂါလမြို့သည် ဆက်ဆက် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ဗေသလမြို့သည်လည်း၊ အကျိုးနည်း ရှိရ
၆ လိမ့်မည်။- ထာဝရဘုရားကို ရှာကြလော့။ ရှာလျှင် အသက်ချမ်းသာ ရကြလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ် လျှင်၊ ယောသပ်အမျိုးအပေါ်မှာ မီးကဲ့သို့တက်
၇ ၍၊ အဘယ်သူမျှ မငြိမ်းနိုင်အောင် ဣသရေလအမျိုးကို လောင်စေတော်မူမည်။- တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းကို ဒေါနဖြစ်စေ၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတ
၈ ရားကို မြေသို့ချကြပြီးသောသူတို့၊- ခိမကြယ်စုနှင့် ခသိလကြယ်ကို ဖန်ဆင်းထသော၊ သေမင်းအရိပ်ကို နံနက်အလင်း ဖြစ်စေခြင်းငါငင်း၊ နေ့အလင်းကို ညဉ့်အမှိုက်ဖြစ်စေခြင်းငါငင်း စီရင်ထသော၊ ပင်လယ်ရေကိုခေါ်၍ မြေပေါ်မှာ သွန်းလောင်းထသော၊ ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော
၉ ဘွဲ့နာမရှိထသော၊- ခွန်အားကြီးသော သူတို့ကိုငင်း၊ ရဲတိုက်တို့ကိုငင်း ဖျက်ဆီးတော်မူသော ဘု
၁၀ ရားကို ရှာကြလော့။- မြို့တံခါးဝတွင် ဆုံးမတတ်သောသူကို မုန်း၍ ဖြောင့်မတ်စွာ ပြောတတ်သောသူကို ရွံရှာကြပြီတကား။
၁၁ သင်တို့သည် ဆင်းရဲသားကိုနှိပ်စက်၍ ဂျုံစပါးကို တောင်းခံတတ်သောကြောင့်၊ ဆစ်သောကျောက်နှင့် တိုက်ကိုတည်သော်လည်း ထိုတိုက်၌ မနေရကြ။ နှစ်သက်ဘွယ်သော စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်သော်လည်း၊ စပျစ်ရည်ကို မသောက်ရ
၁၂ ကြ။- သင်တို့ အထပ်ထပ် လွန်ကျူးသောဒုစရိုက်၊ အလွန်လေးသော အပြစ်တို့ကို ငါသိ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူကို နှောင့်ရှက်တတ်ကြ၏။ တံစိုးစားတတ်ကြ၏။ ဆင်းရဲသားကို တံခါးဝ
၁၃ တွင် မတရားသဖြင့် စီရင်တတ်ကြ၏။- ထိုသို့သောကာလသည် ဆိုးယုတ်သောကာလ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ပညာရှိသောသူသည် တိတ်ဆိတ်
၁၄ စွာ နေလိမ့်မည်။- အသက်ချမ်းသာစေခြင်းငါ ဒုစရိုက်ကိုရှောင်၍ သုစရိုက်ကို ရှာကြလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သင် တို့ ဆိုတတ် သည် အတိုင်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်ထာဝရ
၁၅ ဘုရားသည် သင် တို့နှင့် အတူ ရှိတော်မူလိမ့်မည်။- ဒုစရိုက်ကိုမုန်း၍ သုစရိုက်ကို ချစ်ကြ
လော့။ မြို့တံခါးဝတွင် တရားကို တည်စေကြလော့။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ကျန်ကြွင်းသော ယောသပ်အမျိုးကို သနားကောင်း သနားတော်မူလိမ့်မည်။
၁၆ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ခပ်သိမ်းသော လမ်းတို့၌ မြည်တမ်းခြင်းရှိ၍ သွားလာသောသူတို့က၊ အလိုလေး၊ အလိုလေးဟုဆိုကြလိမ့်မည်။ လယ်လုပ်သောသူသည် ညည်းတွားစေခြင်းငှါ၎င်း၊ မြည်တမ်းတတ်သောသူသည် ငိုကြွေးမြည်
၁၇ တမ်းစေခြင်းငှါငင်း ခေါ်ကြလိမ့်မည်။- ခပ်သိမ်းသော စပျစ်ဥယျာဉ်တို့၌လည်း မြည်တမ်းခြင်းရှိလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင်တို့အလယ်၌ ရှောက်သွားမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်
၁၈ တော်မူ၏။- ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်ကို တောင့်တသောသူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ သင်တို့သည် အဘယ် အကျိုးရှိကြလိမ့်မည်နည်း။ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည် သင်တို့၌လင်းသည်မဟုတ်၊ အမှိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။- လူသည် ခြင်္သေ့ရှိရာမှပြေး၍ ဝံကိုတွေ့သကဲ့သို့ငင်း၊ အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ ထရံကိုမှီစဉ် မြွေကိုကိသကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်လိမ့်
၂၀ မည်။- ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည်မလင်းဘဲ မှိုက်လိမ့်မည်။ ထွန်းလင်းခြင်း အလျှင်းမရှိ၊ အမှိုက်သက်သက် ဖြစ်လိမ့်မည်။
၂၁ သင်တို့စောင့်သောပွဲနေ့တို့ကို ငါမုန်း၏။ စက်ဆုပ်ရွံရှာ၏။ မြို့ခြံစွာကျင့်သောနေ့ရက်တို့၌ ငါမ
၂၂ မွေ့လျော်။- မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် ဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာတို့ကို ဆက်ကပ်သော်လည်း ငါလက်မခံ။ ဆူဝေသောတိရစ္ဆာန်တို့ကို မိဿဟာယယဇ် ပူ
၂၃ ဇော်သော်လည်း ငါသည် ပမာဏမပြု။- သင်တို့သီချင်းဆိုသံကို ပယ်ရှားကြလော့။ တယောထိုးသံကို ငါနားဦးလုပ်၏။- တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းကို
၂၄ ရေကဲ့သို့ငင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို မပြတ်စီးသော မြစ်ရေကဲ့သို့ငင်း စီးစေကြလော့။- အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့သည် ယဇ်နှင့် ပူဇော်သက္ကာများကို တော၌အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး ငါ့အား ပူ
၂၆ ဇော်ကြသလော။- သင်တို့ဘုရား မောလုပ်၏တဲနှင့် သင်တို့ဘုရား ခိအုန်၏ကြယ်တည်းဟူသော ကိုယ်အဘို့လုပ်သောပုံတို့ကို ဆောင်ရွက်ကြပြီ
၂၇ တကား။- ထို့ကြောင့်၊ သင်တို့ကို ဒမာသက်မြို့တဘက်သို့ သိမ်းသွားစေခြင်းငှါ ငါစီရင်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်ဟူ၍ ဘွဲ့နာမရှိသော ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ ဇိအုန်မြို့၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေသောသူ၊ ရှမာရိ
တောင်ပေါ်မှာ စိုးရိမ်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်လျက်
နေသောသူ၊ လူမျိုးတို့တွင် အထွဋ်အမြတ်ဟု
၍ခေါ်ဝေါ်သောသူ၊ ဣသရေလအမျိုးဆည်းကပ်
၂ သောသူတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။– ကာလနေ
မြို့သို့ သွား၍ ကြည့်ရှုကြလော့။ ထိုမြို့မှ ဟာ
မတ်ကြီးမြို့သို့ငင်း၊ ဖိလိတ္တိလူတို့နေသော ဂါသ
မြို့သို့ငင်း သွားကြလော့။ ထိုနိုင်ငံတို့သည် ဤ
နိုင်ငံတို့ထက် သာ၍ ကောင်းသလော။ သူတို့
နယ်အပိုင်းအခြားသည် သင်တို့ နယ်အပိုင်းအ
၃ ခြားထက် သာ၍ ကျယ်သလော။– ဆိုးယုတ်
သော နေ့ရက်ကို ရွေ့၍၊ မတရားသဖြင့် စီရင်ရာ
၄ ပလ္လင်ကို အနီးမှာတည်စေခြင်း၊– ဆင်စွယ်ခုတင်
ပေါ်မှာအိပ်၍ မွေ့ရာပေါ်မှာလျောင်းခြင်း၊ သိုးစု
ထဲက သိုးသငယ်တို့ကိုငင်း၊ နွားတင်းကုပ်ထဲက
၅ နွားသငယ်တို့ကိုငင်း ယူ၍စားခြင်း၊– တယော
ထိုးသံနှင့်ပြိုင်လျက် သီချင်းဆိုခြင်း၊ တီးမှုတ်ရာ
တ၌ဂီယာမျိုးအသစ်ကို ဒါဝိဒ်မင်းရှာ၍ လုပ်သကဲ့
၆ သို့ လုပ်ခြင်း၊– စပျစ်ရည်ကို ဖလားနှင့်သောက်
၍၊ အဘိုးထိုက်သော နံ့သာဆီနှင့် လိမ်းခြင်းတို့
ကိုပြု၍၊ ယောသပ်အမျိုး ဆင်းရဲခံရသည်ကို
၇ စိတ်မကြေနာဘဲနေသော၊– ထိုသူတို့သည် အဦး
ဆုံးသိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောသူတို့နှင့်အတူ ပါ
သွားကြလိမ့်မည်။ လျောင်း၍နေသောသူတို့၏ ပွဲ
သည်လည်း ကွယ်ပျောက်ရလိမ့်မည်။

၈ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်ထာ
ဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အရှင်ထာဝရ
ဘုရားသည် ကိုယ်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်
မူသည်အတိုင်း၊ ယာကုပ်၏မာနကို ငါရွံရှာ၍ သူ
၏ဘုံဗိမာန်တို့ကို မုန်းသောကြောင့်၊ မြို့တော်
၉ နှင့်မြို့၌ရှိသမျှကိုငါစွန့်ပစ်မည်။– အိမ်တဆောင်
၁၀ တွင် လူတကျိပ်ကျန်ကြွင်းသော်လည်း သေကြ
လိမ့်မည်။– ပေါက်ဘော်တော်၍ မီးဖြင့် သင်္ဂြိဟ်
ရသောသူသည် အိမ်ထဲကအသေကောင်ကိုထုတ်
၍ ချီသွားသောအခါ၊ အိမ်အတွင်းတွင်ရှိသော သူ
ကိုခေါ်၍၊ သင်၌ တစုံတယောက်ကျန်ကြွင်းသေး
သလောဟုမေးသော်၊ မကျန်ကြွင်းဟု ပြန်ပြော
လိမ့်မည်။ ထမ်းသွားသောသူကလည်း၊ တိတ်
ဆိတ်စွာနေလေ၁။ ထာဝရဘုရား၏နာမတော်
ကိုချီးမွမ်းရသောအခွင့်မရှိဟုပြောဆိုလိမ့်မည်။–
၁၁ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားအမိန့်တော်ရှိ
သဖြင့်၊ အိမ်ကြီးကိုဖြိုး၍ အိမ်ငယ်ကိုလည်း ကွဲ
၁၂ စေတော်မူလိမ့်မည်။– မြင်းသည် ကျောက်ပေါ်
မှာ ပြေးတတ်သလော။ လူသည် ကျောက်ပေါ်
မှာ နွားနှင့်ထွန်တတ်သလော။ သင်တို့သည် တ
ရားသဖြင့်စီရင်ခြင်းကို ခါးစွာသော သစ်ရွက်ဖြစ်
စေခြင်းငါ့ငင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ဒေါနရွက်ဖြစ်
၁၃ စေခြင်းငါ့ငင်း ပြုကြသည်တကား။– အချည်းနှီး
သောအရာ၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်၍၊ ငါတို့သည်
ကိုယ်အစွမ်းသတ္တိအားဖြင့် အာဏာကိုသိမ်းယူပြီ
၁၄ မဟုတ်လောဟု ဆိုတတ်ကြသည်တကား။– အ
ကယ်စင်စစ် အိုဣသရေလအမျိုး သင်တို့တဘက်
၌ လူတမျိုးကို ငါထစေ၍၊ ထိုလူမျိုးသည် ဟာ
မတ်မြို့လမ်းဝမှစ၍ တောင်ချိုင်သော မြစ်တိုင်
အောင် သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲလိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

၇

၁ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား ပြ
တော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ ရှင်ဘုရင်ဆိုင်
သောမြက်ပင်ကို ရိတ်ပြီးမှ၊ နောက်မြက်ပင်
ပေါက်စကာလ၌ ကျိုင်းကောင်တို့ကို ဖန်ဆင်း
၂ တော်မူ၏။– ထိုကျိုင်းကောင်တို့သည် တပြည်
လုံး၌ရှိသော မြက်ပင်ကိုစား၍ ကုန်ပြီးမှ ငါက၊
အို အရှင်ထာဝရဘုရား၊ အပြစ်မှ လွှတ်တော်မူ
ပါ။ ယာကုပ်သည်ငယ်သောကြောင့်၊ အဘယ်သို့
၃ ထရပါလိမ့်မည်နည်းဟု လျှောက်သော်၊– ထာဝ
ရဘုရားသည် နောင်တရ၍၊ ဤသို့မဖြစ်ရဟု မိန့်
၄ တော်မူ၏။– တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့
အားပြတော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ မီးဖြင့် ဒဏ်
ပေးခြင်းငှါ မီးကိုခေါ်တော်မူ၍၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ
ကို မီးလောင်လေ၏။ ကုန်းကိုလည်း လောင်
၅ လေ၏။– ငါကလည်း၊ အို အရှင်ထာဝရဘုရား၊
ဆိုင်းတော်မူပါ။ ယာကုပ်သည် ငယ်သောကြောင့်
အဘယ်သို့ ထရပါလိမ့်မည်နည်းဟု လျှောက်
၆ သော်၊– အရှင်ထာဝရဘုရားသည် နောင်တရ၍၊
၇ ဤသို့ မဖြစ်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။– တဖန်ပြတော်
မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ ချိန်ကြိုးချ၍လုပ်သော
ကျောက်ရိုးပေါ်မှာ ထာဝရဘုရားသည်ရပ်လျက်၊
၈ လက်တော်၌ ချိန်ကြိုးကို ကိုင်လျက်၊– အာမုတ်၊
သင်သည် အဘယ်အရာကို မြင်သနည်းဟု မေး
တော်မူလျှင်၊ ချိန်ကြိုးကို မြင်ပါသည်ဟု လျှောက်
သော်၊ ဘုရားရှင်က၊ ငါ၏လူဣသရေလအမျိုး
အလယ်၌ ချိန်ကြိုးကို ငါချမည်။ နောက်တဖန်
၉ သူတို့ကို သည်းမခံ။– ဣဇာက်၏ မြင့်ရာအရပ်

တို့သည် လူဆိတ်ညံလျက်၊ ကြသရေလ၏ သန့်ရှင်းရာအရပ်တို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းလျက်ရှိကြလိမ့်မည်။ ယေရောဗောင်မင်းမျိုးကိုလည်း ထားနှင့် ငါတိုက်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ထိုအခါ ဗေသလယဇ်ပုရောဟိတ် အာမဇိသည် ကြသရေလရှင်ဘုရင် ယေရောဗောင်ထံသို့ စေလွှတ်၍၊ အာမုတ်သည် ကြသရေလအမျိုးအလယ်တွင် ကိုယ်တော်တဘက်၌မကောင်းသော အကြံကို ကြံစည်ပါပြီ။ သူ၏စကားအလုံးစုံတို့

၁၁ ကို ပြည်တော်သည် မခံနိုင်ပါ။– ယေရောဗောင်သည် ထားဖြင့် သေရလိမ့်မည်။ ကြသရေလအမျိုးသားတို့သည် နေရင်းပြည်မှ ဆက်ဆက်နှင်သွားခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု၊ အာမုတ်ဆို

၁၂ တတ်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။– အာမုတ်ကို လည်း ခေါ်၍၊ အို ပရောဖက်၊ ယုဒပြည်သို့ ပြေးသွားလော့။ ထိုပြည်မှာ ပရောဖက်ပြု၍ အသက်

၁၃ မွေးလော့။– နောက်တဖန် ဗေသလမြို့တဘက်၌ ပရောဖက်မပြုနှင့်။ ရှင်ဘုရင်၏သန့်ရှင်းရာဌာန တော်ဖြစ်၏။

၁၄ နန်းတော်တည်ရာမြို့လည်းဖြစ်၏ဟု ဆိုလျှင်၊– အာမုတ်က၊ ငါသည် ပရောဖက်မဟုတ်၊ ပရောဖက်၏သားလည်းမဟုတ်ဘဲ၊ နွားကျောင်းသောသူ၊ သဖန်းသီးကို ဆွတ်သောသူ

၁၅ ဖြစ်စဉ်အခါ၊– ထာဝရဘုရားသည် နွားကျောင်းရာမှ ငါ့ကိုနှုတ်ယူ၍၊ သင်သွားလော့။ ငါ၏လူ ကြသရေလအမျိုးတွင် ပရောဖက်ပြုလော့ဟု မိန့်

၁၆ တော်မူ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို နားထောင်လော့။ ကြသရေလအမျိုးတဘက်၌ ပရောဖက်မပြုနှင့်၊ ကြဓောက်အမျိုးတ

၁၇ ဘက်၌ မမြွက်နှင့်ဟုသင်ဆိုသော်၊– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်၏မယားသည် ပြည်တန်ဆာဖြစ်လိမ့်မည်။ သင်၏သားသမီးတို့သည် ထားဖြင့်သေကြလိမ့်မည်။ သူတပါးတို့သည် သင်၏မြေကို ကြိုးတန်းချ၍ ဝေဖန်ကြလိမ့်မည်။ သင်သည် ညစ်ညူးသောပြည်၌ သေရလိမ့်မည်။ ကြသရေလအမျိုးသည် နေရင်းပြည်မှ ဆက်ဆက်နှင်သွားခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု၊ အာမဇိအား ဆင့်ဆိုလေ၏။

၈

၁ တဖန် အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ငါ့အား ပြတော်မူသော ရူပါရုံဟူမူကား၊ နွေကာလအသီးပါ

၂ သော တောင်းသည် ထင်ရှား၏။– အာမုတ်၊ သင်သည် အဘယ်အရာကို မြင်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ နွေကာလ အသီးပါသောတောင်းကို မြင်ပါသည်ဟု ငါလျှောက်သော်၊ ထာဝရဘုရားက၊ နောက်ဆုံးကာလသည် ငါ၏လူကြသရေလအမျိုး၌ ရောက်လေပြီ။ နောက်တဖန် သူတို့ကို သည်း

၃ မခံ။– ထိုကာလ၌ နန်းစဉ်ကခြေသည်တို့သည် မြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌ များစွာသော အသေကောင်ရှိ၍၊ လူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာ ပစ်ချကြလိမ့်မည်ဟု အရှင်ထာဝရဘု

၄-၆ ရား မိန့်တော်မူ၏။– ငါတို့သည် စပါးကို ရောင်းအံ့သောငှါ လဆန်းနေ့လွန်ပါစေ၊ ဂျုံကို ရောင်းအံ့သောငှါ ဥပုသ်နေ့ လွန်ပါစေဟုဆိုလျက်၊ ဧဖာလေးကို ငယ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ ကျပ်လေးကို ကြီးစေခြင်းငှါ၎င်း လုပ်၍၊ စဉ်းလဲသော ချိန်ခွင်ကို သုံးလျက် ဆင်းရဲသောသူကို ငွေနှင့်၎င်း၊ ငတ်မွတ်သောသူကို ခြေနင်းတရံနှင့်၎င်း ဝယ်၍၊ သို့သောဂျုံဆန်ကိုရောင်းလျက်၊ ငတ်မွတ်သော သူတို့ကို နှိပ်နင်း၍ ဆင်းရဲသော ပြည်သားတို့ကို ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ အလွန်အလိုကြီးသောသူတို့၊ ဤစကားကို နားထောင်ကြလော့။

၇ ထာဝရဘုရားသည် ယာကုပ်၏ဘုန်းကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုတော်မူသည်ကား၊ အကယ်စင်စစ် သူတို့ကျင့်ကြံ ပြုမူသမျှတို့ကို ငါသည် အစဉ်

၈ မပြတ် မမေ့လျော့။– ထိုအပြစ်ကြောင့် မြေတုန်လှုပ်လိမ့်မည် မဟုတ်လော။ မြေသားအပေါင်းတို့သည် ညည်းတွားကြလိမ့်မည် မဟုတ်လော။ မြစ်ကဲ့သို့ တပြည်လုံးထပြီးလျှင်၊ တဖန် အဲဂုတ္တုမြစ်၌ မြုပ်သကဲ့သို့ ပါသွား၍ မြုပ်လိမ့်မည်မ

၉ ဟုတ်လော။– အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလအခါ မွန်းတည့်အချိန်၌ ငါသည် နေကိုဝင်စေမည်။ ကြည်လင်သောနေ့၌

၁၀ မြေကြီးကို မိုက်စေမည်။– သင်တို့ပွဲခံခြင်းကို ညည်းတွားခြင်း ဖြစ်စေမည်။ သီချင်းဆိုခြင်းရှိသမျှကို ငိုကြွေးခြင်းဖြစ်စေမည်။ လူအပေါင်းတို့သည် လျှော်တေအဝတ်နှင့် ခါးကိုစည်းစေခြင်း၎င်း၊ ဆံပင်ကို ရိတ်စေခြင်း၎င်း ငါစီရင်မည်။ တယောက်တည်းသောသား သေသည်အတွက် မြည်တမ်းခြင်းကဲ့သို့ငင်း၊ အဆုံး၌ ခါးစွာသော နေ့ကဲ့သို့ငင်း ငါဖြစ်စေမည်။

၁၁ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေးကို တပြည်လုံး၌ ငါဖြစ်စေသောကာလ ရောက်လိမ့်မည်။ အစာခေါင်းပါး၍ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး မဟုတ်၊ ရေငတ်ခြင်းဘေး လည်းမဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို မကြားရသော မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး ဖြစ်လိမ့်

၁၂ မည်။- လူတို့သည် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်
ကိုရှာလျက်၊ ပင်လယ်တပါးမှသည် ပင်လယ်တ
ပါးတိုင်အောင် လှည့်လည်၍၊ တောင်မြောက်
၁၃ ပြေးသွားသော်လည်း မတွေ့ရကြ။- ထိုကာလ၌
အဆင်းလှသော သတို့သမီးကညာများနှင့် လု
လင်များတို့သည် ရေတ်၍ မောကြလိမ့်မည်။-
၁၄ ရှမာရိအပြစ်ကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသောသူ၊ အို
ဒန်၊ သင်၏ဘုရား အသက်ရှင်တော်မူသည်အ
တိုင်းဟူ၍၎င်း၊ ဗေရရှေဘာသာ အသက်
တည်သည်အတိုင်းဟူ၍၎င်း ဆိုသောသူတို့သည်၊
နောက်တဖန် မထနိုင်အောင်လဲ၍ နေရကြလိမ့်
မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉

၁ တဖန် ငါကြည့်ရှု၍ ဘုရားရှင်သည် ယဇ်
ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရပ်လျက် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ရှိ
သမျှသောသူတို့၏ ခေါင်းပေါ်သို့ တံခါးတိုင်လှုပ်
၍ ပြိုကျစေခြင်းငှါ တံခါးထုပ်ကို ရိုက်လော့။ သူ
တို့သားမြေးများကိုလည်း ထားနှင့် ငါကွပ်မျက်
မည်။ ပြေးသောသူသည် မလွတ်ရ။ လွတ်သော
၂ သူသည်လည်း ချမ်းသာကို မတွေ့ရ။- မရဏာ
နိုင်ငံတိုင်အောင် တွင်းတူးသော်လည်း ငါ့နှတ်ယူ
မည်။ မိုဃ်းကောင်းကင်သို့ တက်သော်လည်း ငါ
၃ ချမည်။- ကရမေလတောင်ထိပ်၌ ပုန်းရှောင်
သော်လည်း၊ ငါရှာ၍ ထုတ်မည်။ ငါနှင့်လွတ်အံ့
သောငှါ သမုဒ္ဒရာအောက်၌ ပုန်းရှောင်သော်
လည်း၊ ငါသည် နဂါးကိုမှာလိုက်၍ ကိုက်စေ
၄ မည်။- ရန်သူတို့သည် သိမ်းသွားသော်လည်း၊ အ
ခြားသောအရပ်၌ ငါသည် ထားကိုမှာလိုက်၍
သတ်စေမည်။ ကျေးဇူးမပြု၊ အပြစ်ပြုခြင်းငှါသာ
၅ ငါကြည့်ရှုမည်။- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ဘု
ရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မြေကိုထိတော်မူ
လျှင်၊ မြေသည် အရည်ဖြစ်၍ မြေသားအပေါင်း
တို့သည် ညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ မြစ်ကဲ့သို့ တ
ပြည်လုံးထပြီးလျှင်၊ တဖန် အဲဂုတ္တာမြစ်၌ မြုပ်
၆ သကဲ့သို့ မြုပ်လိမ့်မည်။- အထက်အခန်းတော်
တို့ကို ကောင်းကင်၌ဆောက်၍၊ အောက်တိုက်
တော်ကို မြေကြီးပေါ်မှာ တည်တော်မူ၏။ သမုဒ္ဒ
ရာရေကို ခေါ်၍ မြေကြီးပြင်၌ သွန်းလောင်း
တော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ဘုရားသ
ခင် ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော ဘွဲ့နာမရှိတော်
၇ မူ၏။- အို ဣသရေလအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့
သည် ငါ၌ ကုရှအမျိုးသားကဲ့သို့ ဖြစ်ကြသည်မ
ဟုတ်လော။ ဣသရေလအမျိုးကို အဲဂုတ္တာပြည်မှ
ငါနှုတ်ဆောင်သကဲ့သို့၊ ဖိလိတ္တိလူတို့ကို ကဖ္တော
ရပြည်မှ၎င်း၊ ရှရိလူတို့ကို ကိရပြည်မှ၎င်း ငါ
နှုတ်ဆောင်ပြီမဟုတ်လောဟု ထာဝရဘုရား
၈ မိန့်တော်မူ၏။- အရှင်ထာဝရဘုရားသည် အ
ပြစ်ရှိသော တိုင်းနိုင်ငံကို ကြည့်ရှုလျက်၊ ထို
တိုင်းနိုင်ငံကို မြေကြီးပြင်မှ ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်း
မည်။ သို့သော်လည်း၊ ယာကုပ်အမျိုးကို ရှင်းရှင်း
၉ မဖျက်ဆီးဟု မိန့်တော်မူ၏။- တဖန် ငါအမိန့်
တော်ရှိသဖြင့် ဆန်ကို ဆန်ခါနှင့် ချသကဲ့သို့၊ ဣ
သရေလအမျိုးကို ခပ်သိမ်းသောအမျိုးတို့တွင်
ဆန်ခါနှင့် ငါချမည်။ ဆန်တစေ့မျှ မြေသို့မကျ
၁၀ ရ။- ဘေးဥပဒ်သည် ငါတို့ကို မမှီနိုင်၊ မဆီးတား
နိုင်ဟုဆိုလျက်၊ အပြစ်များသော ငါ၏လူအ
ပေါင်းတို့သည် ထားဖြင့် သေရကြလိမ့်မည်။
၁၁ ကျန်ကြွင်းရစ်သော ဧဒုံအမျိုးသားမှစ၍ ငါ
၁၂ ၏နာမဖြင့် သမုတ်သော တပါးအမျိုးသားအ
ပေါင်းတို့ကို သိမ်းယူစေခြင်းငှါ၊ လဲလျက်ရှိသော
ဒါဝိဒ်၏တဲကို ထိုကာလ၌ ငါဆောက်တည်ပြန်
မည်။ အက်ကွဲရာများကို စေ့စပ်မည်။ ပြိုပျက်ရာ
များကိုလည်း ပြုပြင်ပြီးလျှင်၊ ထိုတဲကို ရှေးကာ
လ၌ရှိသကဲ့သို့ မတ်စေပြန်မည်ဟု၊ ဤအမှုအ
ရာကို စီရင်တော်မူသော ထာဝရဘုရား၏ ဗျာ
၁၃ ဒိတ်တော်ရှိ၏။- ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ လယ်ထွန်သောသူသည် စပါးရိတ်သော
သူကိုလိုက်၊ စပျစ်သီးနယ်သောသူသည် မျိုးစေ့
ကြဲသော သူကိုလိုက်မှီလျက်၊ တောင်တို့မှ ချို
သောစပျစ်ရည်ယိုစီး၍၊ ကုန်းရိုးသမျှတို့လည်း အ
၁၄ ရည်ဖြစ်ရသောကာလ ရောက်လိမ့်မည်။- သိမ်း
သွားခြင်းကိုခံရသော ငါ၏လူ ဣသရေလအမျိုး
သားတို့ကို တဖန်ငါဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သူတို့သည်
ပျက်စီးသောမြို့များကို ပြုပြင်၍ နေကြလိမ့်
မည်။ စပျစ်ဥယျာဉ်များကိုစိုက်၍ စပျစ်ရည်ကို
သောက်ကြလိမ့်မည်။ လယ်ယာများကို ပြုစု၍
၁၅ အသီးတို့ကို စားကြလိမ့်မည်။- သူတို့ကို နေရင်း
အရပ်၌ ငါစိုက်ထားမည်။ ငါပေးသောပြည်မှ
နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မနှုတ်ရဟု၊ သင်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက်အာမုတ်စီရင်ရေးထားသောအနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

To Contents

ဩဗဒိဗျာဒိတ်ရူပါရုံ။

OBADIAH

၁

၁ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် ဧဒုံပြည်ကို ရည်
မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား
ကြွေးကြော်တော်မူသံကို ငါတို့သည် ကြားကြ
၏။ သင်တို့ထ၍ ဧဒုံပြည်ကို တိုက်ခြင်းငှါ စစ်ချီ
ကြလော့ဟု၊ တပါးအမျိုးသားတို့ထံသို့ သံတမန်
၂ ကို စေလွှတ်တော်မူပြီ။– သင့်ကို တပါးအမျိုး
သားတို့တွင် ယုတ်မာစေခြင်းငှါ ငါစီရင်သဖြင့်၊
သင်၏အသရေသည် အလွန်ရွံတ်ချခြင်းရှိလိမ့်
၃ မည်။– ကျောက်ကြားတို့၌နေ၍ မြင့်သောအရပ်
ကို ခိုလှုံလျက်၊ ငါ့ကိုမြေသို့ အဘယ်သူနှိမ့်ချနိုင်
သနည်းဟု အောက်မေ့သောသူဖြစ်သောကြောင့်၊
၄ သင်၏မာနသည် သင့်ကို လှည့်စားပြီ။– သင်
သည် ရွှေလင်းတကဲ့သို့ ကိုယ်ကိုချီးမြှောက်၍၊
ကြယ်တို့တွင် အသိုက်ကိုလုပ်သော်လည်း၊ ထိုအ
ရပ်မှ သင့်ကို ငါနှိမ့်ချမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်
၅ တော်မူ၏။– ညဉ့်အခါ သူခိုးထားပြတို့သည် သင်
ရှိရာသို့ လာလျှင်၊ စိတ်ပြေလောက်အောင်သာ
ခိုးယူကြလိမ့်မည် မဟုတ်လော။ စပျစ်သီးကို
ဆွတ်သောသူတို့သည် လာလျှင်၊ သူတပါးလိုက်
၍ ဆွတ်စရာဘို့ ကြွင်းစေကြလိမ့်မည် မဟုတ်
၆ လော။– သင်သည် အလွန်ပျက်စီးပြိတကား။ ဧ
သောသည် အလွန်အစစ်ခံရပြီတကား။ သူငှက်
ထားသောဥစ္စာကို အလွန်ရှာဖွေကြသည် တ
၇ ကား။– သင်နှင့် မိသဟာယဖွဲ့သော သူအပေါင်း
တို့သည် ပြည်စွန်းသို့ နှင်ကြပြီ။ အဆွေလုပ်
သော သူတို့သည် သင့်ကိုလှည့်စား၍ နိုင်ကြပြီ။
သင်နှင့်အတူ စားသောက်သောသူတို့သည် သင့်
အောက်၌ ကျော့ကွင်းကို ထောင်ထားကြပြီ။
၈ သင်၏ဉာဏ်ပညာကုန်ပြီ။– ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ ဧဒုံပြည်မှ ပညာ
ရှိတို့ကိုငင်း၊ ဧသော၏တောင်မှ ဥာဏ်ကောင်း
၉ သော သူတို့ကိုငင်း ငါပယ်ရှားမည်။– အို တေမန်
မြို့၊ ဧသော၏တောင်မှ ခပ်သိမ်းသော သူတို့ကို
ပယ်ဖြတ်မည်အကြောင်း၊ သင်၏သူရဲတို့သည်
ကြောက်ကြလိမ့်မည်။

၁၀ သင်သည် ညီယာကုပ်ကို အသေသတ်ခြင်း၊
အနိုင်အထက်ပြုခြင်းအပြစ်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်
အရှက်ကွဲ၍၊ အကုန်အစင် ပယ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရ
၁၁ လိမ့်မည်။– သင်သည် တဘက်၌နေသောနေ့၊
တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် သူ၏အမှုထမ်း
များကို သိမ်းသွားသောနေ့၊ တပါးအမျိုးသားတို့
သည် သူ၏မြို့တံခါးထဲသို့ဝင်၍ ယေရုရှလင်မြို့
ကို စာရေးတံချသောနေ့၌ သင်သည် လက်ခံ
၁၂ သောသူဖြစ်၏။– သင်၏ညီသည် တပါးအမျိုး
သားဖြစ်သောနေ့၌ သူ၏အမှုကို သင်မကြည့်
သင့်။ ယုဒအမျိုးသားတို့သည် ပျက်စီးသောနေ့၌
မဝါကြွားသင့်။ ဒုက္ခရံရသောနေ့၌ စော်ကား
၁၃ သောစကားကို မပြောသင့်။– ငါ၏လူတို့သည်
ဘေးဥပဒ်ကို ခံရသောနေ့၌ သူတို့နေရာ တံခါး
အတွင်းသို့ မဝင်သင့်။ ဘေးဥပဒ်ကို ခံရသောနေ့
၌ သူတို့၏ဆင်းရဲဒုက္ခကို မကြည့်မရှုသင့်။ ဘေး
ဥပဒ်ကို ခံရသောနေ့၌ သူတို့ဥစ္စာကို မလုမယူ
၁၄ သင့်။– လွတ်သောသူတို့ကို ဆီးတားခြင်းငှါ
ဖြတ်လမ်း၌ မရပ်မနေသင့်။ အမှုရောက်သော
၁၅ နေ့၌ ကျန်ကြွင်းသော သူတို့ကို မအပ်သင့်။– အ
ကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည်
ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့နှင့် နီးပြီ။ သင်ပြုသည်
အတိုင်း သင်၌ သူတပါးပြုလိမ့်မည်။ သင်ပြု
သောအမှုသည် သင့်ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်ရလိမ့်
၁၆ မည်။– ယုဒအမျိုးသားတို့သည် သန့်ရှင်းသော
ငါ့တောင်ပေါ်မှာ စားသောက်သကဲ့သို့၊ ပတ်
လည်၌နေသော လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် စား
သောက်ရကြလိမ့်မည်။ စားသောက်၍မျိုသဖြင့်
မရှိဘူးသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်ရကြလိမ့်မည်။
၁၇ ဧအုန်တောင်ပေါ်မှာ ဘေးလွတ်သောသူအ
ချို့ ရှိကြလိမ့်မည်။ သန့်ရှင်းသောအရပ် ဖြစ်လိမ့်
မည်။ ယာကုပ်အမျိုးသည် မိမိပိုင်ထိုက်သော
၁၈ မြေကို ပိုင်ရလိမ့်မည်။– ယာကုပ်အမျိုးသည် မီး၊
ယောသပ်အမျိုးသည် မီးလျှံ၊ ဧသောအမျိုးသည်
အမှိုက်ဖြစ်လျက် မီးညှို၍ လောင်သဖြင့်၊ ဧသော
အမျိုးသား မကျန်ကြွင်းရ။ ထာဝရဘုရားမိန့်
၁၉ တော်မူပြီ။– တောင်မျက်နှာသားတို့သည် ဧ
သော၏တောင်ကိုငင်း၊ မြေညီသော အရပ်သား
တို့သည် ဖိလိတ္တိပြည်ကိုငင်း၊ ဧဖရိမ်လယ်ပြင်
နှင့် ရှမာရိလယ်ပြင်ကိုငင်း၊ ဗင်္ယာမိန်အမျိုးသည်

To Contents

၂၀ ဂိလဒ်ပြည်ကိုငင်း သိမ်းယူကြလိမ့်မည်။– သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရ၍၊ ခါနနိလူတို့တွင်ရှိသော ဣသရေလအမျိုးအလုံးအရင်းသည် ဇရပ္ထတ်မြို့တိုင်အောင်ငင်း၊ သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၍ သေဖရဒ်ပြည်၌ရှိသော ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် တောင်မျက်နှာ မြို့ရွာတို့ကိုငင်း သိမ်းယူကြလိမ့်
၂၁ မည်။– ဧသော၏တောင်ကို တရားစီရင်ခြင်းငှါ ကယ်တင်သောသူတို့သည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်သို့ တက်ကြလိမ့်မည်။ တိုင်းနိုင်ငံသည်လည်း ထာဝရဘုရား၏နိုင်ငံတော် ဖြစ်လိမ့်သတည်း။

ပရောဖက်ဩဗဒိ၏ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ ပြီး၏။

To Contents

ယောနဝ်ထ္တု။

JONAH

၁

၁ အမိတ္တဲ့၏သား ယောနသို့ရောက်လာသော
ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊-
၂ သင်ထ၍ နိနေဝေမြို့ကြီးသို့ သွားပြီးလျှင်၊ ဒြမ်း
ချောက်သောစကားနှင့် ကြွေးကြော်လေ့။ ထို
မြို့ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ်သည် ငါ့ရှေ့သို့ တက်
၃ လာပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။- သို့သော်လည်း၊ ယော
နသည် ထာဝရဘုရားထံတော်မှ တာရှုမြို့သို့
ပြေးမည့်အကြံရှိသည်နှင့် ထလျက် ယုပ္ပေမြို့သို့
သွား၍ ရောက်သဖြင့်၊ တာရှုမြို့သို့သွားသော
သင်္ဘောကို တွေ့ကြုံ၍ သင်္ဘောခကိုပေးပြီးလျှင်၊
ထာဝရဘုရားထံတော်မှ သင်္ဘောသားတို့နှင့်အ
တူ တာရှုမြို့သို့လိုက်ခြင်းငှါ သင်္ဘောကို စီးလေ
၄ ၏။- ထာဝရဘုရားသည်လည်း ပြင်းစွာသော
လေကို ပင်လယ်အပေါ်သို့ စေလွှတ်တော်မူသ
ဖြင့်၊ ပင်လယ်၌ ကြီးစွာသော မိုဃ်းသက်မုန်
တိုင်းဖြစ်၍၊ သင်္ဘောသည် ပျက်လုသောလက္ခ
၅ ဏာရှိ၏။- ထိုအခါ သင်္ဘောသားတို့သည်
ကြောက်ရွံ့၍ အသီးအသီး မိမိတို့ဘုရားကို အော်
ဟစ်ကြ၏။ သင်္ဘောပေါ်စေခြင်းငှါ ဝန်များကို
လည်း ပင်လယ်ထဲသို့ ပစ်ချကြ၏။ ယောနမူ
ကား၊ သင်္ဘောဝမ်းထဲသို့ ဆင်း၍ အိပ်ပျော်လျက်
၆ နေ၏။- သင်္ဘောသူကြီးသည် လာ၍၊ အို အိပ်
ပျော်သောသူ၊ အဘယ်သို့နည်း။ ထလော့။ သင်
၏ဘုရားကို ဆုတောင်းလော့။ ငါတို့အသက်
လွတ်စေခြင်းငှါ ထိုဘုရားသည် ငါတို့ကို အောက်
မေ့ကောင်း အောက်မေ့လိမ့်မည်ဟု ဆို၏။-
၇ နောက်တဖန် သူတို့က၊ လာကြ။ အဘယ်သူ၏
အပြစ်ကြောင့် ဤအမှုရောက်သည်ကို ငါတို့သိရ
မည်အကြောင်း စာရေးတံချကြကုန်အံ့ဟု တိုင်
ပင်၍၊ စာရေးတံချလျှင် ယောနၦ်၌ စာရေးတံကျ
၈ ၏။- တဖန် သူတို့က၊ အဘယ်အပြစ်ကြောင့် ဤ
အမှုရောက်သည်ကို ပြောပါလော့။ သင်ဆောင်
ရွက်သောအမှုကား၊ အဘယ်အမှုနည်း။ သင်
သည် အဘယ်အရပ်က လာသနည်း။ အဘယ်
ပြည်၊ အဘယ်အမျိုးသား ဖြစ်သနည်းဟု မေး
၉ မြန်းကြသော်၊- ငါသည် ဟေဗြဲအမျိုးသားဖြစ်
၏။ ရေမြေကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ကောင်း
ကင်ဘုံ၏အရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို
၁၀ ကိုးကွယ်သောသူဖြစ်၏ဟုဆိုလျှင်၊- ထိုသူတို့
သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့၍၊ သင်သည် အဘယ်
ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်းဟု မေးကြ၏။ ယောန
သည် ထာဝရဘုရားထံတော်မှ မိမိပြေးကြောင်း
ကို ဘော်ပြသောကြောင့် သူတို့သိကြ၏။
၁၁ ထိုအခါ ပင်လယ်၌ လှိုင်းတံပိုးသည် တိုး၍
ထသောကြောင့် သူတို့က၊ ငါတို့၌ လှိုင်းတံပိုး
ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သင့်ကို အဘယ်သို့ပြုရပါမည်
၁၂ နည်းဟုမေးကြသော်၊- ငါ့ကိုချီ၍ ပင်လယ်ထဲသို့
ချပစ်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ လှိုင်းတံပိုးသည်
သင်တို့၌ ငြိမ်းလိမ့်မည်။ ဤပြင်းစွာသော မိုဃ်း
သက်မုန်တိုင်းသည် ငါ့ကြောင့်သာ သင်တို့အ
ပေါ်သို့ ရောက်သည်ကို ငါသိ၏ဟု ပြန်ပြော
၁၃ သော်လည်း၊- သင်္ဘောသားတို့သည် ကမ်းသို့
ရောက်အံ့သောငှါ ပင်ပန်းစွာ တက်ခတ်ကြ၏။
သို့ရာတွင်၊ သူတို့တဘက်၌ လှိုင်းတံပိုးတို့၍ ထ
သောကြောင့်၊ သူတို့သည် မတတ်နိုင်သောအ
၁၄ ခါ၊- အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တောင်း
ပန်ပါ၏။ ဤသူ၏အသက်ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့
သည် အကျိုးနည်းမဖြစ်ပါစေနှင့်။ အပြစ်မရှိသော
သူ၏အသက် သတ်သောအပြစ်ကို အကျွန်ုပ်တို့
၌ တင်တော်မမူပါနှင့်။ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်သည် အလိုရှိတော်မူသည်အတိုင်း ပြု
တော်မူ၏ဟု ထာဝရဘုရားအား ကြွေးကြော်
၁၅ တောင်းပန်ပြီးမှ၊- ယောနကိုချီ၍ ပင်လယ်ထဲသို့
ချပစ်ကြ၏။ ထိုအခါ ပင်လယ်လှိုင်းတံပိုးသည်
၁၆ ငြိမ်းလေ၏။- သင်္ဘောသားတို့သည်လည်း ထာ
ဝရဘုရားကို အလွန် ကြောက်ရွံ့သဖြင့် ယဇ်ပူ
ဇော်၍ သစ္စာဂတိထားကြ၏။
၁၇ ယောနကို မျိုစေခြင်းငှါ ငါးကြီးကို ထာဝရ
ဘုရားခန့်ထားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ယောန
သည် ငါး၏ဝမ်းထဲမှာ သုံးရက်ပတ်လုံး နေရ၏။

၂

၁ ငါး၏ဝမ်းထဲမှာ နေစဉ်တွင်၊ ယောနသည် မိ
မိဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ဆုတောင်း
၂ သောစကားဟူမူကား၊- ငါသည် ဒုက္ခဆင်းရဲကို
ခံရသောကြောင့်၊ ထာဝရဘုရားကိုဟစ်ခေါ်၍ ငါ

To Contents

စကားကို ကြားတော်မူ၏။ မရဏာနိုင်ငံ၏ဝမ်းထဲက ဟစ်ခေါ်သော စကားသံကို နားထောင်
၃ တော်မူ၏။– ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို နက်နဲသောအရပ်၊ သမုဒ္ဒရာအလယ်ချက်ထဲသို့ ချပစ်တော်မူသဖြင့်၊ ပင်လယ်ရေသည် ဝိုင်း၍ လှိုင်းတံပိုးတော်ရှိသမျှတို့သည် လွှမ်းမွန်းကြပါ၏။–
၄ ထိုသို့ မျက်မှောက်တော်မှ နှင်ထုတ်ခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ သန့်ရှင်းသောဗိမာန်တော်ကို မျက်မှောက်ပြုမြဲ ပြုပါမည်ဟု အောက်မေ့လျက်နေ
၅ ၏။– ရေတို့သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကို သေစေခြင်းငှါ ဝိုင်းသဖြင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ပင်လယ်အလယ်၌ အချုပ်ခံရပါ၏။ ပင်လယ်မြက်ပင်သည် အကျွန်ုပ်ခေါင်းကို ပေါင်းစည်းလျက် ရှိပါ၏။–
၆ တောင်ခြေရင်းအမြစ်သို့ အကျွန်ုပ်ဆင်း၍၊ မြေကန့်လန့်ကျင်အတွင်း၌ အစဉ်အမြဲပိတ်ထားသော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အသက်ကို ပျက်
၇ စီးရာမှ ကယ်ဆယ်တော်မူလိမ့်မည်။– အကျွန်ုပ်သည် စိတ်ပျက်သောအခါ ထာဝရဘုရားကို အောက်မေ့၍၊ အကျွန်ုပ်၏ပဋ္ဌနာသည် သန့်ရှင်းသော ဗိမာန်တော်၌ ကိုယ်တော်ထံသို့ ဝင်ပါ၏။–
၈ မုသာအနတ္တကို ဓိဝဲသောသူတို့သည် မိမိတို့ က
၉ ရုဏာခံရာအကြောင်းကို စွန့်ပစ်ကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်မူကား၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းသောစကားနှင့် ကိုယ်တော်အား ယဇ်ပူဇော်ပါမည်။ သစ္စာဂတိထားသည်အတိုင်း သစ္စာဝတ်ကို ပြုပါ
၁၀ မည်။ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ချမ်းသာရပါသည်ဟု ဆုတောင်းလေ၏။– ထိုအခါ ငါးကြီးသည် ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို ခံ၍ ယောနကို ကုန်းပေါ်သို့ အန်လေ၏။

၂

၁ နောက်တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယောနသို့ ရောက်လာသည်ကား၊–
၂ သင်ထ၍ နိနေဝေမြို့ကြီးသို့ သွားလော့။ ငါမှာထားသည်အတိုင်း ကြွေးကြော်လော့ဟု မိန့်
၃ တော်မူ၏။– ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်အတိုင်း ယောနသည် ထ၍ နိနေဝေမြို့သို့ သွား၏။ နိနေဝေမြို့သည် အလွန်ကြီးသောမြို့၊ သုံးရက်ခရီး ကျယ်ဝန်းသောမြို့ ဖြစ်သတည်း။–
၄ ယောနသည် မြို့ထဲသို့ဝင်၍ တနေ့ခရီးသွားလျက်၊ အရက်လေးဆယ်လွန်သော်၊ နိနေဝေမြို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု ကြွေးကြော်လေ၏။
၅ နိနေဝေမြို့သားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်ကိုယုံ၍၊ လူကြီးလူငယ်အပေါင်းတို့သည် အစာရှောင်ရာအချိန်ကို ကြော်ငြာ၍ လျှော်
၆ တေအဝတ်ကို ဝတ်ကြ၏။– နိနေဝေမင်းကြီးသည် ထိုသိတင်းကိုကြားသောအခါ နန်းတော်မှဆင်း၍ မင်းမြောက်တန်ဆာကိုချွတ်ပြီးမှ၊ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်၍ ပြာထဲ၌ ထိုင်တော်မူ၏။–
၇ လူသတ္တဝါ တိရစ္ဆာန်သိုးနွားတို့သည် အလျှင်း မမြည်စေနှင့်။ အစာကို မစား၊ ရေကိုမသောက်စေ
၈ နှင့်။– လူသတ္တဝါ တိရစ္ဆာန်တို့သည် လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်ကြစေ။ ကြိုးစား၍ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းကြစေ။ အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့လိုက်သော အဓမ္မလမ်း၊ မိမိတို့ပြုသော အဓမ္မ
၉ အမှုကို ရှောင်ကြစေ။– ငါတို့သည် ပျက်စီးခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည်ပြောင်းလဲ၍ နောင်တရသဖြင့်၊ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်ကို ငြိမ်းစေတော်မူမည် မမူမည်ကို အဘယ်သူပြောနိုင်သနည်းဟု မင်းကြီးအာဏာ၊ မှူးမတ်အာဏာနှင့် နိနေဝေတမြို့လုံးတွင် သိတင်းကြားပြော၍ ကြော်ငြာစေတော်မူ
၁၀ ၏။– မြို့သားတို့သည် မိမိတို့လိုက်သော အဓမ္မလမ်းကိုလွှဲရှောင်၍၊ ကျင့်သောအကျင့်များကို ဘုရားသခင်သည် မြင်လျှင်၊ အရှင်ခြိမ်းသောဘေးဒဏ်ကို မပေးဘဲနေတော်မူ၏။

၄

၁ ယောနသည် အလွန်စိတ်ညစ်၍အမျက်ထွက်သဖြင့်၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ
၂ ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်ပြည်ခွာရှိစဉ်၊ ဤသို့ပြောပါပြီမဟုတ်လော။ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်တော်
၃ ထံမှ တာရှိမြို့သို့ ကြိုးစား၍ ပြေးပါ၏။– ကိုယ်တော်သည် သနားစုံမက်တတ်သောဘုရားဖြစ်၍ စိတ်ရှည်သောသဘော၊ ကျေးဇူးပြုချင်သောသဘော၊ အပြစ်ဒဏ်ပေးမည့်အမှုကို နောင်တရတတ်သော သဘောရှိတော်မူကြောင်းကို အ
၄ ကျွန်ုပ်သိပါ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကို နှုတ်ယူတော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်အသက်ရှင်ခြင်းထက် သေခြင်းသည် သာ၍
၅ ကောင်းပါသည်ဟု တောင်းလျှောက်လေ၏။–
၆ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် အမျက်ထွက်ကောင်းသလောဟု မေးတော်မူ၏။
၇ ယောနသည် မြို့၌ အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကို သိမြင်ခြင်းငှါ၊ မြို့ပြင်သို့ထွက်၍ မြို့အရှေ့မျက်နှာ၌ တဲမိုးကိုလုပ်ပြီးလျှင်၊ အမိုးအရိပ်တွင် ထိုင်၍

To Contents

၆ နေ၏။– အရှင် ထာဝရဘုရားသည်လည်း ကြက်
ဆူပင်ကို ပြင်ဆင်ပြီးလျှင်၊ ယောနာ၏စိတ်ကို ပြေ
စေခြင်းငှါ သူ့ခေါင်းပေါ်မှာလွှမ်း၍ မိုးစေတော်မူ
၏။ ထိုအပင်ကြောင့် ယောနသည် အလွန်အားရ
၇ ဝမ်းမြောက်၏။– နက်ဖြန်မိုဃ်းလင်းသောအခါ
ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူသောပိုးကောင်သည်
၈ ကြက်ဆူပင်ကို ကိုက်၍ ညှိုးနွမ်းစေ၏။– နေ
ထွက်သောအခါ ဘုရားသခင်သည် အလွန်ပူ
သောအရှေ့လေကို ပြင်ဆင်တော်မူ၍၊ ယောန
၏ခေါင်းကို နေထိခိုက်သဖြင့် သူသည် မောမ်
သေချင်သောစိတ်ရှိလျက်၊ ငါ့အသက်သေခြင်း
သည် ရှင်ခြင်းထက် သာ၍ကောင်းသည်ဟု မြည်
၉ တမ်းလေ၏။– ဘုရားသခင်ကလည်း၊ သင်သည်
ကြက်ဆူပင်အတွက် အမျက်ထွက်ကောင်းသ
လောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ယောနက၊ အကျွန်ုပ်
သည် အသက်သေသည်တိုင်အောင် အမျက်
၁၀ ထွက်ကောင်းပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။– ထာဝ
ရဘုရားကလည်း၊ သင်သည် ပင်ပန်းစွာမလုပ်၊
ကြီးပွါးစေခြင်းငှါလည်း မပြုစု၊ တညဉ့်ခြင်းတွင်
ပေါက်၍ တညဉ့်ခြင်းတွင်သေသော ကြက်ဆူ
၁၁ ပင်ကို နှမြောသည်တကား။– ငါသည် များစွာ
သော တိရစ္ဆာန်တို့ကို မဆို၊ ကိုယ်လက်ျာလက်
နှင့် လက်ဝဲလက်ကိုမျှ ပိုင်းခြား၍ မသိသောသူ
တသိန်းနှစ်သောင်းမက၊ လူများသော နိနေဝေ
မြို့ကြီးကို ငါနှမြောသင့်သည် မဟုတ်လောဟု
မိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက်ယောနာ၏ဝတ္ထုပြီး၏။

မိက္ခာအနာဂတ္တိကျမ်း။

MICAH

၁

၁ ယုဒရှင်ဘုရင် ယောသံမင်း၊ အာခတ်မင်း၊
ဟေဇကိမင်းတို့လက်ထက်၌ မောရက္ခရွာသား
မိက္ခာသည် ရှမာရိမြို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့အတို့ ခံ
ရသော ထာဝရဘုရား၏ဗျာဒိတ်တော်ဟူမူကား၊–
၂ အို လူမျိုးအပေါင်းတို့၊ ကြားကြလော့။ အို ပြည်
နှင့် ပြည်သားအပေါင်းတို့၊ နားထောင်ကြလော့။
အရှင်ထာဝရဘုရားတည်းဟူသော သန့်ရှင်း
သောဗိမာန်တော်ထဲက ဘုရားရှင်သည် သင်တို့
၃ တဘက်၌ သက်သေခံတော်မူမည်။– ထာဝရဘု
ရားသည် ကျိန်းဝပ်တော်မူရာအရပ် ဌာနတော်
ထဲက ထွက်ကြွဆင်းသက်၍၊ မြင့်သော မြေအ
၄ ရပ်တို့ကို နင်းတော်မူမည်။– မီးရှေ့မှာ ဘယောင်း
ကဲ့သို့ငင်း၊ ချောက်ကြီးမှ ဆင်းသောရေကဲ့သို့ငင်း
ရှေ့တော်၌ တောင်တို့သည် အရည်ဖြစ်၍၊ ချိုင့်
၅ တို့သည်လည်း အက်ကွဲကြလိမ့်မည်။– ထိုအမှု
သည် ယာကုပ်လွန်ကျူး၍ ဣသရေလအမျိုးပြစ်
မှားသောကြောင့် ရောက်သတည်း။ ယာကုပ်
လွန်ကျူးရာကား အဘယ်သို့နည်း။ ရှမာရိမြို့မ
ဟုတ်လော။ ယုဒ၏မြင့်ရာအရပ်ကား အဘယ်
မှာရှိသနည်း။ ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသည်မဟုတ်
၆ လော။– ထို့ကြောင့်၊ ရှမာရိမြို့ကို လယ်ပြင်၌
မြေပုံကဲ့သို့ငင်း၊ စပျစ်ဥယျာဉ် စိုက်ရာအရပ်ကဲ့
သို့ငင်း ငါဖြစ်စေမည်။ မြို့ရိုးကျောက်တို့ကို ချိုင့်
ထဲသို့ သွန်ပစ်၍၊ မြို့ရိုးအမြစ်ကို လှန်ပြမည်။–
၇ ခပ်သိမ်းသော ရုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ချိုးဖဲ့မည်။
သူ့ငါးလုပ်၍ ရသမျှသောအဝတ်တို့ကို မီးရှို့မည်။
မှားသောဘုရားရှိသမျှတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်း
မည်။ ပြည်တန် ဆာလုပ်၍ ဥစ္စာကိုဆည်းဖူး
သည်ဖြစ်၍၊ ထိုဥစ္စာသည် ပြည်တန်ဆာလက်သို့
၈ တဖန်ရောက်ရဦးမည်။– ထိုအမှုကြောင့် ငါသည်
ငိုကြွေးမြည်တမ်းမည်။ အဝတ်ကိုချွတ်၍ အ
ချည်းစည်းလည်သွားမည်။ မြွေခွေးကဲ့သို့ အူ
လျက်၊ ကုလားအုပ်ငှက်ကဲ့သို့ မြည်လျက်နေ
၉ မည်။– သူခံရသော ဒဏ်နာမပျောက်နိုင်။ ယုဒ
ပြည်တိုင်အောင်ကူးသဖြင့်၊ ငါ၏အမျိုးသားနေ
ရာ ယေရုရှလင်မြို့ တံခါးသို့ရောက်လေပြီ။
၁၀ ဂါသမြို့၌ သိတင်းမပြောကြနှင့်။ အလျှင်းမ
ငိုကြွေးကြနှင့်။ ဗေသောဖရာမြို့မှာ မြေမှုန့်၌
၁၁ လူးလဲလျက် နေကြလော့။– အို ရှဖိရမြို့သမီး၊
အဝတ်ကိုချွတ်၍ အရှက်ကွဲလျက် သွားလော့။
ဇာနန်မြို့သမီးသည် ငိုကြွေးခြင်းကိုပြုလျက် မ
ထွက်ရ။ ဗေသဧလမြို့သည် သင်တို့တည်းခိုရ
၁၂ သော အခွင့်ကို မပေးရ။– မာရုတ်မြို့သမီးသည်
လည်း ကောင်းသောအရာကို တောင့်တ၍ နာ
ကျင်လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘု
ရားထံတော်မှ ဘေးဒဏ်သည် ယေရုရှလင်မြို့
၁၃ တံခါးသို့ရောက်လေပြီ။– အို လာခိရှမြို့သမီး၊
လျင်မြန်သောမြင်းကို ရထားသို့ ကလော့။ သင်
သည် ဣသရေလ၏ လွန်ကျူးခြင်းကိုလက်ခံ၍၊
ဓိအုန်သို့သမီးအား အပြစ်လမ်းကို ပြသ
၁၄ တည်း။– ထို့ကြောင့် သင်သည် ဂါသပြည် မောရ
ရှက်မြို့သို့ လက်ဆောင်ကို ပေးလိုက်ရမည်။
အာခဇိဗ်မြို့သားတို့သည် ဣသရေလ ရှင်ဘုရင်
၁၅ တို့ကို လှည့်စားကြလိမ့်မည်။– အို မရေရှမြို့သ
မီး၊ သင်၏ဥစ္စာကို အမွေခံသောသူကို ငါခေါ်ခဲ့
မည်။ သူသည် ဣသရေလဘုန်း၊ အဒုလံမြို့သို့
၁၆ ရောက်လိမ့်မည်။– ချစ်ဘွယ်သော သင်၏သား
သမီးတို့သည် သိမ်းသွားခြင်းကို ခံရသောကြောင့်၊
သူတို့အတွက် သင်သည် ခေါင်းပြောင်အောင်
ဆံပင်ကိုရိတ်၍ နေလော့။ ရွှေလင်းတကဲ့သို့
ကျယ်စွာသော ခေါင်းပြောင်ခြင်းကို ပြုလော့။

၂

၁ ဒုစရိုက်ကို ပြုခြင်းငှါ အိပ်ရာပေါ်မှာ မကောင်း
သော အကြံကိုကြံ၍၊ မိုဃ်းလင်းသောအခါ အ
ခွင့်ရသည်အတိုင်း ပြုတတ်သော သူတို့သည် အ
၂ မင်္ဂလာရှိကြ၏။– သူတပါး၏အိမ်နှင့် လယ်ယာ
တို့ကိုတပ်မက်၍ အနိုင်အထက် သိမ်းယူလျက်၊
လူနှင့် သူ၏အိမ်ကိုငင်း၊ လူကြီးနှင့် သူ၏အမွေ
ဥစ္စာကိုငင်း လုယက်၍ ညှဉ်းဆဲတတ်ကြ၏။–
၃ သို့ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင်တို့လည်ပင်း မလွတ်၊ ခေါင်းမကြွနိုင်သော
ဘေးဒဏ်ကို ထိုသို့သော အိမ်ထောင်တဘက်၌
ငါကြံစည်၏။ ဆိုးသောကာလဖြစ်လိမ့်မည်။
၄ ထိုကာလတွင် သင်တို့တဘက်၌ ပုံစကားကို
သုံး၍၊ အလွန်ပြင်းစွာ မြည်တမ်းရသော စကား

To Contents

ဟူမူကား၊ ငါတို့သည် ရှင်းရှင်း ပျက်စီးကြပြီ။ ငါ့အမျိုးသားခံစားရသော အဘို့ကိုလဲ၍ ငါလက်မှ ရုပ်တော်မူပြီတကား။ ငါတို့ လယ်ကွက်များကို ရုပ်သိမ်း၍၊ သူတပါးတို့အား ဝေနှင်တော်မူပြီ။- ၅ ထိုကြောင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ပရိသတ်တော်တွင်၊ သင်တို့ ခံစားရသောအဘို့ကို ကြိုးတန်းနှင့် တိုင်း ၆ ထွာသောသူ မရှိရ။- ပရောဖက်ပြုသော သူတို့၊ ပရောဖက်မပြုကြနှင့်။ သူတို့သည် ရှက်ကြောက် ၇ မည်အကြောင်း ပရောဖက် မပြုရကြ။- ထာဝရ ဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ဆီးတားခြင်းကို ခံ ရသလော။ ဤအမှုတို့ကို ပြုတော်မူသလောဟု ကြသရေလအမျိုးသားမေးလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်သောသူသည် ငါ့စကားအားဖြင့် အကျိုးကို ၈ ရသည်မဟုတ်လော။- ရှေးကာလ၌ပင် ငါ၏လူ တို့သည် ရန်ဘက်ပြု၍ ထကြ၏။ စစ်တိုက်ရာမှ ပြန်၍ ဘေးကိုမကြောက်ဘဲ၊ ရှောက်သွားသော သူတို့၏ ပြင်အဝတ်နှင့် အတွင်းအဝတ်ကို လုယူ ၉ တတ်ကြ၏။- ငါ့လူတို့၏မယားများကို သူတို့ သာယာသော နေရာထဲကနှင်ထုတ်၍၊ သူတို့ သားများမှ ငါ၏ဘုန်းကို အစဉ်နှုတ်ယူကြပြီ။- ၁၀ ထ၍ သွားကြလော့။ ဤပြည်သည် သင်တို့ငြိမ် ဝပ်ရာအရပ် မဟုတ်။ ဤအရပ်သည် ညစ်ညူး သောကြောင့် ကြီးစွာသော ပျက်စီးခြင်းနှင့် ပျက် ၁၁ စီးရလိမ့်မည်။- ကိုယ်အလိုသို့လိုက်၍ မုသာစ ကားကို သုံးသောသူက၊ ငါသည်ပရောဖက်ပြု၍ စပျစ်ရည်တရားနှင့် သေရည်သေရက်တရားကို ဟောပြောမည်ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူသည် ဤလူတို့ ၏ပရောဖက် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။

၁၂ အို ယာကုပ်၊ ငါသည် သင်၏အမျိုးသားအ ပေါင်းတို့ကိုငင်း၊ ကျန်ကြွင်းသော ကြသရေလအ မျိုးသားအပေါင်းတို့ကိုငင်း ဆက်ဆက်စုဝေးစေ မည်။ သိုးခြံ၌ သိုးများကဲ့သို့ငင်း၊ ကျက်စားရာအ ရပ်ထဲမှာ သိုးစုကဲ့သို့ငင်း သူတို့ကို ငါစုဆောင်း မည်။ လူများသောကြောင့် အသံကြီးလိမ့်မည်။- ၁၃ အနိုင်အထက် ဖွင့်သောသူသည် သူတို့ရှေ့မှာ သွား၏။ သူတို့သည်လည်း အနိုင်အထက်ဖွင့်၍ တံခါးဝဖြင့် ရောက်သွားကြ၏။ သူတို့ ရှင်ဘုရင် သည် သူတို့ရှေ့မှာသွား၍ ထာဝရဘုရားသည် လမ်းပြတော်မူ၏။

၃

၁ ငါဆိုသည်ကား၊ အို ယာကုပ်အမျိုးမင်း၊ ကြသရေလအမျိုးသူကြီးတို့၊ နားထောင်ကြပါလော့။ သင်တို့သည် တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်းအမှု ၂ ကို နားလည်အပ်သည် မဟုတ်လော။- သုစရိုက် ကိုမုန်း၍ ဒုစရိုက်ကိုနှစ်သက်လျက်၊ သူတပါးအ ရေကိုငင်း၊ အရိုးခြွံကပ်သော အသားကိုငင်း ဆွဲ ၃ ယူလျက်၊- ငါလူတို့၏အသားကိုစားလျက်၊ အ ရေကိုခွါလျက်၊ အရိုးတို့ကို ချိုးလျက်၊ ဟင်းအိုးခွံ ချက်သော သားတစ်၊ အိုးကင်းခွံပြုတ်သော အမဲ သားကို ပြုသကဲ့သို့ အရိုးအသားကို စဉ်းလျက် ၄ နှင့်ပင်၊- သင်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို အော် ဟစ်ကြသော်လည်း နားထောင်တော်မမူ။ ဒုစ ရိုက်ကို ပြုကြသည်နှင့်အညီ၊ ထိုကာလ၌ မျက် ၅ နှာတော်ကို လွှဲတော်မူလိမ့်မည်။- ငါ၏လူတို့ကို မှားယွင်းစေလျက် ဝစ္စာစားရသောအခါ၊ ငြိမ်ဝပ် ခြင်းအကြောင်းရှိသည်ဟု ကြွေးကြော်လျက်၊ မ လုပ်ကျွေးသောသူကိုကား၊ စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ပြင် ၆ ဆင်လျက်၊ ပရောဖက်ပြုသောသူတို့၊- သင်တို့ သည် ရူပါရုံကို မမြင်နိုင်မည်အကြောင်း၊ ညဉ့်အ ချိန်ရောက်လိမ့်မည်။ အနာဂတ်ကို မဟောနိုင် မည်အကြောင်း၊ မှောင်မိုက်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပရော ဖက်တို့၌ နေဝင်လိမ့်မည်။ နေ့အချိန်၌ပင် မှောင် ၇ မိုက်ဖုံးလွှမ်းလိမ့်မည်။- ထိုအခါ ပရောဖက်တို့ သည် ရှက်ကြောက်ကြလိမ့်မည်။ အနာဂတ်ကို ဟောသောသူတို့သည် စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင် ထူးတော်မမူသောကြောင့်၊ ထိုသူ အပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နှုတ်ကို ဖုံးထားကြလိမ့် မည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၈ ငါမူကား၊ ယာကုပ်အမျိုး လွန်ကျူးခြင်း၊ ကြ သရေလအမျိုး ပြစ်မှားခြင်းကို သူတို့အား ဘော် ပြနိုင်မည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ် တော်အားဖြင့် အရိုးခံတန်ခိုး၊ ဉာဏ်သတ္တိ၊ အစွမ်း ၉ သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံစွာ၏။- ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်ခြင်းကို ၁၀ ရွံရှာ၍ ခပ်သိမ်းသောတရားကို ဖျက်လျက်၊- လူ အသက်ကို သတ်ခြင်းအမှုဖြင့် ဇီအုန်မြို့ကိုငင်း၊ အဓမ္မအမှုဖြင့် ယေရုရှလင်မြို့ကိုငင်း ပြုစုသော ယာကုပ်အမျိုးမင်း၊ ကြသရေလအမျိုးသူကြီးတို့၊ ၁၁ နားထောင်ကြပါလော့။- မင်းတို့သည် လက် ဆောင်ကို ရခြင်းငှါသာ တရားမှုကို စီရင်တတ် ကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် အခကိုရခြင်း ငှါသာ သင်ပေးတတ်ကြ၏။ ပရောဖက်တို့သည် ငွေကိုရခြင်းငှါသာ အနာဂတ်ကို ဟောတတ်ကြ ၏။ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားကိုခိုလှုံလျက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့တွင် ရှိတော်မူသည် မ ဟုတ်လော၊ ဘေးဥပဒ်မရောက်နိုင်ဟု ဆိုတတ် ၁၂ ကြသည်တကား။- ထိုကြောင့်၊ သင်တို့အတွက်

ဇအုန်တောင်သည် လယ်ကဲ့သို့ ထွန်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်မြို့သည်လည်း မြေပုံများဖြစ်လိမ့်မည်။ ဗိမာန်တော်တောင်သည်လည်း၊ တောတောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၄

၁ နောက်ဆုံးသောကာလ၌ ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်တည်သောတောင်သည် တောင်ကြီးတောင်ငယ်တို့၏ထိပ်ပေါ်မှာ ချီးမြှောက်၍ တည်လိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်းသောလူစုတို့သည် ထိုတောင်
၂ သို့ စည်းဝေးကြလိမ့်မည်။– များပြားသော လူမျိုးတို့ကလည်း၊ လာကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏ တောင်တော်၊ ယာကုပ်အမျိုး၏ဘုရားသခင်အိမ်တော်သို့ တက်သွားကြကုန်အံ့။ လမ်းခရီးတော်တို့ကို ပြသသွန်သင်တော်မူ၍၊ ငါတို့သည် ခြေတော်ရာသို့ လိုက်သွားကြမည်ဟု၊ ခရီးသွားလျက်ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။ တရားတော်သည် ဇိအုန်တောင်မှ၎င်း၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့မှ၎င်း ပေါ်ထွက်လိမ့်
၃ မည်။– ထာဝရဘုရားသည် များပြားသောလူတို့တွင် တရားစီရင်၍၊ ဝေးစွာနေလျက် အားကြီးသောလူမျိုးတို့ကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့ထားလက်နက်များကို ထွန်သွားဖြစ်စေခြင်း၎င်၎င်း၊ လုံများကို တံစဉ်းဖြစ်စေခြင်း၎င်၎င်း ထုလုပ်ကြလိမ့်မည်။ တပြည်ကိုတပြည် စစ်မတိုက်၊ စစ်အတတ်ကိုလည်း နောက်တဖန် မသင်ရ
၄ ကြ။– လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်ပိုင်သောစပျစ်ပင်၊ ကိုယ်ပိုင်သော သင်္ဘောသဖန်းပင်အောက်မှာ ထိုင်ကြလိမ့်မည်။ ကြောက်စေသောသူ တယောက်မျှမရှိရ။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်တော်ထွက် အမိန့်တော်ရှိ
၅ ၏။– လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်ဆိုင်သော ဘုရား၏နာမကိုခိုလှုံလျက် ကျင့်နေတတ်ကြ၏။ ငါတို့မူကား၊ ကိုယ်ဆိုင်သော ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏နာမတော်ကို ကာလအစဉ်အမြဲ
၆ ခိုလှုံလျက် ကျင့်နေကြမည်။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ ခြေဆွံ့သောသူကို ငါခေါ်မည်။ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသောသူ၊ ငါ
၇ ညှဉ်းဆဲဘူးသောသူတို့ကို ငါစုဝေးစေမည်။– ခြေဆွံ့သောသူကို ငါကျန်ကြွင်းစေမည်။ အဝေးသို့နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသောသူသည် ကြီးမားသော လူမျိုးဖြစ်စေခြင်း၎င်း ငါစီရင်မည်။ ထာဝရဘုရား သည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ သူတို့ကို ယခုမှစ၍
၈ အစဉ်အမြဲ အုပ်ချုပ်စိုးစံတော်မူလိမ့်မည်။– အို ဧ ဒါလင့်စင်၊ ဇိအုန်သတို့သမီး နေရာကုန်း၊ သင်သည် အစိုးရလိမ့်မည်။ အရင်တည်သော အာဏာတည်ပြန်လိမ့်မည်။ နိုင်ငံတော်သည် ယေရုရှလင်သတို့သမီးလက်သို့ တဖန်ရောက်လိမ့်မည်။

၉ ယခုမှာ သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ကျယ်သောအသံနှင့် အော်ဟစ်သနည်း။ သင်၌ ရှင်ဘုရင်တယောက်မျှ မရှိသလော။ အကြံပေးသောမှူးမတ် ပျောက်ပျက်သလော။ သားဘွားသောမိန်းမကဲ့သို့ သင်သည် ဝေဒနာကို ခံရပါသည်တ
၁၀ ကား။– အို ဇိအုန်သတို့သမီး၊ သားဘွားသောမိန်းမကဲ့သို့ ဝေဒနာကိုခံ၍၊ သားကိုဘွားအံ့သော၎င်း အားထုတ်လော့။ ယခုပင် သင်သည် မြို့ထဲကထွက်၍ လယ်ပြင်၌ နေရမည်။ ဗာဗုလုန်မြို့တိုင်အောင် သွားရမည်။ ထိုမြို့၌ လွတ်လိမ့်မည်။ ထိုမြို့၌ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ရန်
၁၁ သူတို့လက်မှ ရွေးနှုတ်တော်မူလိမ့်မည်။– ယခုမှာ လူမျိုးများတို့က၊ ဇိအုန်မြို့သည် ညစ်ညူးပါစေ။ သူ၌ ငါတို့အလို ပြည့်စုံပါစေဟု၊ သင့်တ
၁၂ ဘက်၌ စုဝေးလျက် ဆိုကြ၏။– သို့ရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏စိတ်တော်ကို မသိ၊ အကြံအစည်တော်ကို နားမလည်ကြ။ ကောက်လိုင်းတို့ကို ကောက်နယ်တလင်း၌ စုထားသကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့
၁၃ ကို စုထားတော်မူ၏။– အို ဇိအုန်သတို့သမီး၊ ထ၍ နယ်လော့။ သင့်ဦးချိုကို သံဖြင့်၎င်း၊ သင့်ခွါတို့ကို ကြေးဝါဖြင့်၎င်း ငါပြီးစေမည်။ သင်သည် လူမျိုးများတို့ကို ညက်ညက်ချေရမည်။ သူတို့တွင်ရသမျှသော စည်းစိမ်ဥစ္စာကိုယူ၍၊ မြေတပြင်လုံးကို အစိုးပိုင်တော်မူသော အရှင်ထာဝရဘုရားအား ပူဇော်ရမည်။

၅

၁ ယခုမူကား၊ အို ဗိုလ်ခြေသတို့သမီး၊ စည်းဝေး၍ ခင်းကျင်းလော့။ ငါတို့ကို ဝိုင်းထားကြပြီ။ ဣသရေလမင်း၏ပါးကို ကြိမ်လုံးနှင့် ရိုက်ကြပြီတကား။

၂ အို ဗက်လင်ဧဖရတ်မြို့၊ အစိုးရသော ယုဒမြို့တို့တွင် သင်သည် မြို့ငယ်မြို့ယုတ်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးရသော သခင်သည် ငါ့အတို့ သင်၏အထဲမှာ ပေါ်ထွန်းလတံ့။ ထိုသခင်သည် ရှေးကပ်ကမ္ဘာမှစ၍ ပေါ်
၃ ထွန်းသောသခင် ဖြစ်၏။– သို့ဖြစ်၍၊ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို ခံရသော မိန်းမသည် မဘွားမီတိုင်အောင်၎င်း၊ ဣသရေလအမျိုးသားတို့နှင့်တ

ကွ ကျန်ကြွင်းသော ညီအစ်ကိုတို့သည် မပြောင်း
လဲမှီ တိုင်အောင်ငင်း၊ သူတို့ကို စွန့်ပစ်တော်မူ
၄ လိမ့်မည်။– ထိုသခင်သည် ရပ်၍ ထာဝရဘုရား
၏ အစွမ်းသတ္တိနှင့်ငင်း၊ မိမိဘုရားသခင် ထာဝရ
ဘုရား၏နာမတော် တန်ခိုးအာနုဘော်နှင့်ငင်း၊ မိ
မိသိုးစုကို ကျွေးမွေးလိမ့်မည်။ သူတို့သည်လည်း
တည်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသခင်
သည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် အစိုးရ၍၊ ရန်ငြိမ်း
၅ ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။– အာရှရိ
လူသည် ငါတို့ပြည်သို့လာ၍၊ ငါတို့ ဘုံဗိမာန်များ
ကိုနင်းသောအခါ၊ သိုးထိန်းခုနစ်ပါးနှင့် လူကြီး
၆ ရှစ်ပါးတို့သည် ငါတို့တွင် ပေါ်ထွန်း၍၊– ထား
လက်နက်ဖြင့် အာရှရိပြည်ကိုငင်း၊ မြို့တံခါးဝအ
တွင်း၌ နိမ်ရောခရိုင်ငံကိုငင်း သုတ်သင်ပယ်ရှင်း
သောအားဖြင့်၊ ငါတို့ပြည်သို့လာ၍၊ ငါတို့နယ်အ
တွင်းတွင်နင်းသော အာရှရိလူ၏လက်မှ ငါတို့
ကို ကယ်လွှတ်လိမ့်မည်။

၇ ကျန်ကြွင်းသော ယာကုပ်အမျိုးသားတို့သည်
တပါးအမျိုးသား အများတို့တွင်နေ၍၊ ထာဝရဘု
ရားပေးတော်မူသောနှင်းကဲ့သို့၎င်း၊လူကိုမငဲ့လင့်၊
လူသားတို့၏အလိုသို့မလိုက်သော မိုးယံးရေကဲ့
၈ သို့၎င်း ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– ကျန်ကြွင်းသော ယာ
ကုပ်အမျိုးသားတို့သည် တပါးအမျိုးသား အများ
တို့တွင်နေ၍၊ တောသားရဲတို့တွင် ခြင်္သေ့ကဲ့သို့
ငင်း၊ သိုးစုတို့တွင် ခြင်္သေ့ပျိုကဲ့သို့ငင်း၊ ဖြစ်ကြ
လိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့ဝင်သောအခါ အဘယ်သူမျှ မ
ကယ်နှုတ်နိုင်အောင် နင်း၍ ကိုက်စားတတ်၏။–
၉ သင်၏ရန်ဘက်၌ နေသောသူတို့ကို သင်တိုက်
၍၊ ရန်သူအပေါင်းတို့သည် ဆုံးရှုံးကြလိမ့်မည်။–
၁၀ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌
သင်၏မြင်းတို့ကို သင့်အလယ်က ငါပယ်ရှင်း၍၊
၁၁ သင်၏ ရထားတို့ကိုလည်း ဖျက်ဆီးမည်။– သင်
၏ပြည်၌ မြို့ရိုးတို့ကို ငါပယ်ရှင်း၍၊ သင်၏ရဲ
၁၂ တိုက်ရှိသမျှတို့ကို ဖြိုဖျက်မည်။– သင်၏နယ်၌
စုန်းလုပ်သောသူတို့ကို ငါပယ်ရှင်း၍၊ သင်၌ ဗေ
၁၃ ဒင်ဟောသောသူ မရှိရ။– ထုလုပ်သော ရုပ်တု
ဆင်းတုတို့ကို သင့် အလယ်က ငါပယ်ရှင်း၍၊
ကိုယ်လက်နှင့်လုပ်သော အရာကို နောက်တဖန်
၁၄ သင်မကိုးကွယ်ရ။– အာရှရပ်တို့ကိုလည်း သင့်
အလယ်၌ ငါနှုတ်၍၊ သင်၏မြို့တို့ကိုလည်း ငါ
၁၅ ဖျက်ဆီးမည်။– ငါစကားကို နားမထောင်သော
တပါးအမျိုးသားတို့ကို ပြင်းစွာအမျက်ထွက်၍
အပြစ်ဒဏ်ကို ငါစီရင်မည်။

၆

၁ ထာဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို နားထောင်
ကြလော့။ ထ၍ တောင်ကြီးတို့ရှေ့မှာ တရား
တွေ့သဖြင့်၊ တောင်ငယ်တို့သည် သင့်စကားကို
၂ ကြားကြစေ။– အို တောင်တို့၊ ခိုင်ခံ့သောမြေအ
မြစ်တို့၊ ထာဝရဘုရား၏တရားတွေ့မှုကို နား
ထောင်ကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူမျိုး
နှင့် တရားတွေ့စရာရှိ၏။ ဣသရေလအမျိုးနှင့်
၃ ဆွေးနွေးငြင်းခုံတော်မူမည်။– အို ငါ၏လူမျိုး၊
သင့်ကို အဘယ်သို့ငါပြုဘူးသနည်း။ အဘယ်သို့
ညှဉ်းဆဲဘူးသနည်း။ ငါ့တဘက်၌ သက်သေခံ
၄ လော့။– သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါဆောင်ခဲ့ပြီ။
ကျွန်ခံနေရာအရပ်မှ ရွေးနှုတ်ပြီ။ သင့်ရှေ့မှာ
မောရှေ၊ အာရုန်၊ မိရိအံတို့ကို ငါစေလွှတ်လေ
၅ ပြီ။– အို ငါ၏လူမျိုး၊ ရှိတ္တိမ်မြို့နှင့် ဂိလဂါလမြို့
စပ်ကြားမှာ မောဘမင်းကြီး ဗာလက်ကြံစည်
သော အကြံကိုငင်း၊ ဗောရသား ဗာလမ်ပြန်ပြော
သောစကားကိုငင်း အောက်မေ့လော့။ ထိုသို့
အောက်မေ့မိလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ဖြောင့်မတ်
တော်မူခြင်းကို နားလည်လိမ့်မည်။

၆ ငါသည် ထာဝရဘုရားရှေ့တော်သို့ အဘယ်
ပူဇော်သက္ကာပါလျက် ချဉ်းကပ်၍၊ အမြင့်ဆုံး
သော ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ကိုးကွယ်ရမည်
နည်း။ မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် အခါလည်သော နွားသ
ငယ်တို့ကို ဆောင်လျက် ချဉ်းကပ်ရမည်လော။–
၇ ထာဝရဘုရားသည် သိုးထီးတထောင်၊ ဆီမြစ်တ
သောင်းကို အားရနှစ်သက် တော်မူမည်လော။
ငါ့လွန်ကျူးခြင်းအတွက် ငါ၏သားဦးကိုငင်း၊ ငါ့
စိတ်ဝိညာဉ်၏ အပြစ်အတွက် ငါ၏ရင်သွေးကို
၈ ငင်း၊ ပူဇော်ရမည်လော၊– အချင်းလူ၊ ကောင်း
သောလမ်းကိုပြတော်မူပြီ။ တရားသဖြင့်ပြုခြင်း၊
ကရုဏာကို နှစ်သက်ခြင်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်
ရှေ့တော်၌ နှိမ့်ချသောစိတ်နှင့် ကျင့်နေခြင်းမှ
တပါး အဘယ်ပူဇော်သက္ကာကို ထာဝရဘုရား
တောင်းတော်မူသနည်း။

၉ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် မြို့
ကို ဟစ်ခေါ်တော်မူ၏။ ပညာရှိသောသူသည်
နာမတော်ကို ကြောက်ရွံ့ရ၏။ ဆုံးမခြင်းကိုငင်း၊
စီရင်သောသူသည် အဘယ်သူ ဖြစ်သည်ကိုငင်း
၁၀ နားထောင်ကြလော့။– မတရားသောသူတို့၏
အိမ်၌ မတရားသဖြင့် ဆည်းဖူးသော ဥစ္စာနှင့်၊ ရွံ
ရှာဘွယ်သော တင်းတောင်းငယ် ရှိသေးသ
၁၁ လော။– မတရားသောချိန်ခွင်နှင့် စဉ်းလဲသော

အလေးအိတ်ရှိသောမြို့ကို သန့်ရှင်းသောမြို့ဟူ
၁၂ ၍ ငါမှတ်ရမည်လော။- မြို့သားသူဌေးတို့သည်
အနိုင်အထက်ပြု၍ ရတတ်ကြ၏။ ဆင်းရဲသား
တို့သည်လည်း မုသာကို သုံးတတ်ကြ၏။ သူတို့
၁၃ နှုတ်၌ ရှိသောလျှာသည် မုသာဖြစ်၏။- သို့ဖြစ်
၍၊ သင်၏အပြစ်ကြောင့် သင့်ကိုငါသုတ်သင်ပယ်
၁၄ ရှင်းခြင်းအလိုငှါ နာကျင်စွာဒဏ်ခတ်မည်။- သင်
သည် စားသော်လည်း မဝရ။ မွတ်သိပ်ခြင်းကို ခံ
ရမည်။ သင်သည် ချိသော်လည်း ယူ၍မသွားရ။
ယူသွားသောအရာကိုလည်း ထားဘေးသို့ ငါအပ်
၁၅ မည်။- မျိုးစေ့ကိုကြဲသော်လည်း၊ စပါးကို မရိတ်
ရ။ သံလွင်သီးကိုနယ်သော်လည်း၊ ဆီနှင့်ကိုယ်ကို
မလိမ်းရ။ စပျစ်သီးကိုနယ်သော်လည်း၊ စပျစ်
၁၆ ရည်ကို မသောက်ရ။- အကြောင်းမူကား၊ သင်
သည် ဩမရိမင်း၏ စီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကိုငဲ့၊
အာဟပ်မင်းမျိုး ကျင့်သောအကျင့် ရှိသမျှကိုငဲ့
ကျင့်စောင့်၍၊ သူတို့၏တိုက်တွန်းရာသို့ လိုက်
တတ်၏။ သို့ဖြစ်၍၊ သင့်ကို ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်း
၍ မြို့သားတို့ကို ဆဲရေးရာ ဖြစ်စေသဖြင့်၊ သင်
သည် ငါ၏လူတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရမည်။

၇

၁ ငါသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ နွေကာလ၌ ဆွတ်
သော သဘော်ဘဖန်းသီးကဲ့သို့ ငဲ့၊ လိုက်၍
ကောက်သော စပျစ်သီး အကျန်အကြွေးကဲ့သို့
ငဲ့ ငါဖြစ်၏။ စားစရာဘို့ စပျစ်သီးပြွတ် မရှိ။
အဦးမှည့်သော သဘော်ဘဖန်းသီးကို ငါတောင့်
၂ တရ၏။- ကောင်းသောပြည်သားအပေါင်းတို့
သည် ကွယ်ပျောက်ကြပြီ။ ဖြောင့်မတ်သောသူ
တယောက်မျှမရှိ။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် လူ
အသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ ချောင်း၍ ကြည့်တတ်
ကြ၏။ အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက်
၃ ကျော့ကွင်းနှင့် ဘမ်းတတ်ကြ၏။- ဒုစရိုက်ကို
ကြိုးစား၍ပြုခြင်းငှါ အသင့်ရှိကြ၏။ မင်းသည်
လက်ဆောင်ကို တောင်းတတ်၏။ တရားသူကြီး
သည် တံစိုးကို စားတတ်၏။ သူတပါးထက်ကြီး
သောသူသည် မတရားသော လောဘကို ထင်
ရှားစေတတ်၏။ ထိုသို့အမှုကို ရှုပ်စေခြင်းငှါ ပြု
၄ တတ်ကြ၏။- အကောင်းဆုံးသော သူသည် ဆူး
ပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အဖြောင့်ဆုံးသော သူသည်
ဆူးခြံထက်ခက်လှ၏။ သင်၏ကင်းစောင့်တို့
သည် သတိပေးသောနေ့၊ သင်စစ်ကြောခြင်းကို
ခံရသော နေ့ရက်သည် ရောက်လာပြီ။ နှိပ်စက်
၅ နှောင့်ရှက်ရာကာလ ဖြစ်၏။- အဆွေခင်ပွန်းကို
မယုံနှင့်။ လမ်းပြသောသူကို အဓိမပြုနှင့်။ သင့်
ရင်ခွင်၌ အိပ်သောမယားကို မယုံမူ၍၊ သင့်နှတ်
၆ တံခါးကို ပိတ်ထားလော့။- အကြောင်းမူကား၊
သားသည် အဘ၏အသရေကို ဖျက်လိမ့်မည်။ သ
မီးသည် အမိကိုငင်း၊ ချွေးမသည် ယောကျ်ာမကို
ငင်း ရန်ဘက်ပြုလိမ့်မည်။ ကိုယ်အိမ်သူအိမ်သား
တို့သည်လည်း ကိုယ်ရန်သူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။

၇ ငါမူကား၊ ထာဝရဘုရားကို မြော်လင့်မည်။
ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ငါ
ခိုလှုံမည်။ ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ငါ့စကားကို
၈ နားထောင်တော်မူမည်။- အချင်းရန်သူ၊ ငါ့အ
ပေါ်မှာ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်း မရှိနှင့်။ ငါလဲ
သော်လည်း ထဦးမည်။ မှောင်မိုက်၌ ထိုင်ရ
သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အလင်း
၉ ဖြစ်တော်မူလိမ့်မည်။- ငါသည် ထာဝရဘုရားကို
ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ အမျက်တော်ကို ခံရ၏။
ငါ့အမှုကို စစ်ကြော၍ တရားဆုံးဖြတ်တော် မမူ
မီတိုင်အောင် ငါခံရ၏။ ငါ့ကို အလင်းထဲသို့ထုတ်
၍ နေရာပေးတော်မူသောအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်
၁၀ ခြင်း ပါရမီတော်ကို ငါမြင်ရလိမ့်မည်။- သင်၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကား၊ အဘယ်မှာရှိ
သနည်းဟုမေးသော ငါ့ရန်သူသည် ထိုအမှုကို
မြင်၍ ရှက်ကြောက်လိမ့်မည်။ သူ၌ ငါ့စိတ်ပြေ
လိမ့်မည်။ သူသည် လမ်းမှာ ရွံ့ကဲ့သို့ ကျော်နင်း
ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။

၁၁ သင်၏မြို့ရိုးတည်သောကာလသည် ရောက်
၁၂ လိမ့်မည်။ အဓိန္နံတော်အရှိန် ကုန်လိမ့်မည်။- ထို
ကာလ၌ အာရှရိပြည်နှင့် အဲဂုတ္တုဖြို့များမှငင်း၊
အဲဂုတ္တုပြည်နှင့် မြစ်ကြီးစပ်ကြား အရပ်မှငင်း၊
ပင်လယ်ကမ်းနားအရပ်ရပ်၊ တောင်ခြေရင်း အ
ရပ်ရပ်တို့မှငင်း၊ သင့်ထံသို့ လာကြလိမ့်မည်။-
၁၃ ထိုသို့ မဖြစ်မီ ပြည်သူပြည်သားပြုမိသော ဒုစ
ရိုက်အပြစ်ကြောင့် ပြည်တော်သည် လူဆိတ်သုံ
၁၄ လျက် ရှိရလိမ့်မည်။- ကိုယ်တော်၏ လူတည်း
ဟူသော အပေါင်းအဘော်မရှိဘဲ၊ တောတွင် က
ရမေလတောင်ပေါ်မှာ နေရသော အမွေတော်
သိုးစုကို သိုးထိန်းနှင့်တံနှင့် ထိန်းတော်မူပါ။ ရှေး
ကာလ၌ ရှိသကဲ့သို့၊ ဗာရှန်ပြည်နှင့် ဂိလဒ်ပြည်
၌ ကျက်စားသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။-
၁၅ သင်သည် အဲဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သောနေ့၌ မြင်
သည်အတိုင်း၊ တဖန် အံ့ဩဘွယ်သောအမှုတို့
၁၆ ကို ငါပြမည်။- လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ငါ၏လူတို့
၌ရှိသမျှသော တန်ခိုးကိုမြင်၍ မိန်းမောတွေဝေ

လျက်၊ မိမိတို့နှုတ်ကို လက်နှင့်ပိတ်၍ နားပင်း
၁၇ ကြလိမ့်မည်။- မြွေကဲ့သို့ မြေမှုန့်ကိုလျက်၍၊ တီ
ကဲ့သို့တွင်းထဲက တုန်လှုပ်လျက် ထွက်ကြလိမ့်
မည်။ ငါတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကိုငင်း၊
သင့်ကိုငင်း ကြောက်ရွံကြလိမ့်မည်။
၁၈ အပြစ်မှ လွတ်တော်မူထသော၊ ကျွန်ကြွင်း
သော အမွေတော်လူတို့၏ လွန်ကျူးခြင်းများကို
သည်းခံတော်မူထသော၊ ကရုဏာ၌ မွေ့လျော်
သောကြောင့် အစဉ်အမျက်ထွက်တော်မမူသော
ကိုယ်တော်ကဲ့သို့ အဘယ်ဘုရား ရှိပါသနည်း။-
၁၉ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို တဖန်သနား
၍၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ဒုစရိုက်ရှိသမျှတို့ကို ကျော်နင်း
တော်မူလိမ့်မည်။ အကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်အလုံးစုံ
တို့ကို နက်နဲသောပင်လယ်ထဲသို့ ချပစ်တော်မူ
၂၀ လိမ့်မည်။- ရှေးကာလမှစ၍ ဘိုးဘေးတို့အား
ကျိန်ဆိုတော်မူသည်အတိုင်း၊ ယာကုပ်၌ သစ္စာ
စောင့်ခြင်း၊ အာဗြဟံအား ကရုဏာကျေးဇူးပြု
ခြင်းကို စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။

ပရောဖက်မိက္ခာ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

နာဟုံအနာဂတ္တိကျမ်း။

NAHUM

၁

၁ ဧလကောရျရွာသား နာဟုံခံရ၍၊ နိနေဝေမြို့
နှင့် ဆိုင်သော ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား၊–
၂ အပြစ်ရှိသည်ဟု ထာဝရဘုရားသည် ယုံလွယ်၍
ဒဏ်ပေးသောဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရဘု
ရားသည် ဒဏ်ပေး၍ အမျက် ပြင်းထန်တော်မူ
၏။ ထာဝရဘုရားသည် ရန်ဘက်ပြုသောသူတို့
ကို ဒဏ်ပေး၍၊ ရန်သူတို့ကို အငြိုးထားတော်မူ
၃ ၏။– ထာဝရဘုရားသည် စိတ်ရှည်တော်မူ၏။
တန်ခိုးလည်း ကြီးတော်မူ၏။ သို့ရာတွင်၊ အပြစ်
တည်သော သူတို့ကို အပြစ်မှ လွှတ်တော်မမူ။
ထာဝရဘုရားသည် လေဘွေ၌ခင်း၊ မိုးယံသက်
မုန်တိုင်း၌ခင်းကြွတော်မူ၍၊ မိုးယံးတိမ်တိုက်သည်
စက်တော်အောက်၌ မြေမှုန့်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။–
၄ ပင်လယ်ကို ဆုံးမ၍ ခန်းခြောက်စေတော်မူ၏။
ခပ်သိမ်းသော မြစ်ရေကိုလည်း ကုန်စေတော်မူ
၏။ ဗာရှန်တောင်နှင့် ကရမေလတောင်တို့သည်
ညှိုးနွမ်းကြ၏။ လေဗနုန်အပွင့်လည်း ညှိုးနွမ်း
၅ ၏။– ကိုယ်တော်ကြောင့် တောင်တို့သည် တုန်
လှုပ်လျက်၊ ကုန်းတို့သည် အရည်ကျိုလျက်၊ ရှေ့
တော်၌ မြေကြီးနှင့် လောကခါတ်မှစ၍ လောက
၆ သားအပေါင်းတို့သည် ရွှေ့လျော်ရှိကြ၏။– အ
မျက်တော်ရှေ့မှာ အဘယ်သူ ရပ်နိုင်သနည်း။
အမျက်တော်အရှိန်ကို အဘယ်သူ ဆီးတားနိုင်
သနည်း။ မီးလောင်သကဲ့သို့ အမျက်ထွက်၍၊
၇ ကျောက်တို့ကို ဖြိုချတော်မူ၏။– ထာဝရဘုရား
သည် ကောင်းတော်မူ၏။ အမှုရောက်သောအခါ
ရဲတိုက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ခိုလှုံသောသူတို့ကို သိ
၈ မှတ်တော်မူ၏။– ရန်သူနေရာကို လွှမ်းမိုးသော
မြစ်ရေနှင့် ဆုံးရှုံးစေတော်မူသဖြင့်၊ ရန်သူတို့ကို
မှောင်မိုက်လိုက်လိမ့်မည်။
၉ ထာဝရဘုရားတဘက်၌ အဘယ်သို့ ကြံစည်
ကြသနည်း။ အပြီးဆုံးရှုံးစေတော်မူမည်။ တဖန်
၁၀ နှိပ်နင်းစရာ အကြောင်းမရှိရ။– သူတို့သည် ဆူး
ပင်ကဲ့သို့ အချင်းချင်း ညှိတွယ်လျက်၊ စပျစ်ရည်
နှင့် ယစ်မူးသကဲ့သို့ဖြစ်လျက်၊ သွေ့ခြောက်
သော အမှိုက်ကဲ့သို့ မီးလောင်ခြင်းကို ခံရကြ
၁၁ လိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားတဘက်၌ မကောင်း
သော အကြံကို ကြံစည်သော အဓမ္မတိုင်ပင်အ
၁၂ မတ်သည် သင့်အထဲက ပေါ်လာပြီ။– ထာဝရဘု
ရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် စုံလင်၍
အရေအတွက်အားဖြင့် များပြားသော်လည်း၊ ဆုံး
ရှုံး၍ ကွယ်ပျောက်ရကြလိမ့်မည်။ သင့်ကို ငါ
ညှဉ်းဆဲဘူးသော်လည်း နောက်တဖန် မညှဉ်း
၁၃ ဆဲ။– ယခုမှာ သင်၌ သူတင်သော ထမ်းဘိုးကို
ငါချိုးပယ်၍၊ ချည်နှောင်သော ကြိုးတို့ကိုလည်း
၁၄ ဖြတ်မည်။– သင်၏အမှု၌ ထာဝရဘုရား စီရင်
တော်မူသည်ကား၊ သင်၏အမျိုး မဆက်မနွယ်
ရ။ ထုသောရုပ်တုနှင့် သွန်းသော ရုပ်တုတို့ကို
သင်၏ဘုရားကျောင်းမှ ငါပယ်ရှင်းမည်။ သင်
သည် ယုတ်မာသောကြောင့် သင်၏သချိုင်းကို
၁၅ ငါလုပ်မည်။– ငြိမ်သက်ခြင်း၏ ဝမ်းမြောက်စရာ
သိတင်းစကားကို ကြားပြောသောသူ၏ ခြေတို့
ကို တောင်ပေါ်မှာ ကြည့်ကြလော့။ အို ယုဒအ
မျိုး၊ သင်၏ဓမ္မပွဲကိုခံလော့။ သစ္စာဂတိထား
သည်အတိုင်း သစ္စာဝတ်ကို ဖြေလော့။ အဓမ္မလူ
သည် ရှင်းရှင်းပယ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရသော
ကြောင့်၊ နောက်တဖန်သင့်ကို မကျော်မနင်းရ။

၂

၁ ဖျက်ဆီးသောသူသည် သင့်ရှေ့သို့ ရောက်
လာပြီ။ သင်၏ရဲတိုက်ကို သတိပြုလော့။ လမ်း
ကို စောင့်လော့။ ကိုယ်ခါးကို ခိုင်ခံ့စေလော့။
၂ ကျပ်ကျပ် အားယူလော့။– အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလ၏ဘုန်းကဲ့သို့
ယာကုပ်၏ဘုန်းကို ပြုပြင်တော်မူ၏။ သုတ်သင်
သောသူတို့သည် ယာကုပ်အမျိုးကို သုတ်သင်၍၊
၃ သူ၏အခက်အလက်တို့ကို ပယ်ရှင်းကြပြီ။– သူ
ရဲတို့သည် နီသော ဒိုင်းလွှားကိုဆောင်၍၊ နီသော
အဝတ်ကို ဝတ်ကြ၏။ ခင်းကျင်းသောနေ့၌ ရ
ထားတို့သည် သံလက်နက်နှင့် တောက်ပ၍၊ လှံ
၄ တံတို့သည် အလွန်လှုပ်ရှားကြ၏။– ရထားတို့
သည် လမ်း၌ဟုန်းဟုန်းမြည်၍၊ လမ်းမတို့၌
တောင် မြောက် ပြေးကြ၏။ မီးရူးအဆင်းအ
၅ ရောင်ရှိ၍၊ လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ ပြေးကြ၏။– စစ်သူရဲ
တို့ကို နှိုးဆော်တော်မူ၏။ သူတို့သည် ချီသွားစဉ်
သူတပါးကို တွန်းချကြ၏။ မြို့ရိုးသို့ အလျင်အ

To Contents

၆ မြန်သွား၍ ပြအိုးတို့ကို ပြင်ဆင်ကြ၏။- မြစ်တံ
ခါးပွင့်လျှင်၊ နန်းတော်သည် ကွယ်ပျောက်၏။ နိ
နေဝေသတို့သမီးကို အဝတ်ချုတ်၍ ထုတ်ရ၏။-
၇ အပျိုတော်တို့သည် ချိုးကွဲသို့ ကူ၍ ရင်ပတ်ကို
၈ တီးလျက် လိုက်ရကြ၏။- ရှေးကာလမှစ၍ နိ
နေဝေမြို့သည် ရေကန်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ယခုမူ
ကား၊ ရေတို့သည် စီးထွက်ကြ၏။ ရပ်ကြ။ ရပ်
ကြဟု ဟစ်သော်လည်း အဘယ်သူမျှ ပြန်၍မ
၉ ကြည့်။- ငွေကို လုယူကြ။ ရွှေကိုလည်း လုယူ
ကြ။ နှစ်သက်ဘွယ်သော တန်ဆာများကို ရွှေ
၁၀ တိုက်တော်ထဲက ထုတ်၍ မကုန်နိုင်။- မြို့တော်
သည် ဟင်းလင်းနေရ၏။ ဥစ္စာမရှိ၊ လူဆိတ်သည်
လျက် ဖြစ်၏။ မြို့သားအပေါင်းတို့သည် စိတ်
ပျက်လျက်၊ ဒူးချင်းထိခိုက်လျက်၊ အလွန်ခါး
ကိုက်လျက်၊ မျက်နှာမည်းလျက်ရှိကြ၏။
၁၁ ခြင်္သေ့နေရာအရပ်၊ ခြင်္သေ့ပျိုစားရာအရပ်၊
ခြင်္သေ့၊ ခြင်္သေ့မ၊ ခြင်္သေ့ကလေးတို့သည် အ
ဘယ်သူမျှ မကြောက်စေဘဲ၊ ကျင်လည်ရာအ
၁၂ ရပ်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်း။- ခြင်္သေ့သည်
သားငယ်များ ဘို့ကိုက်ဖြတ်လျက်၊ ခြင်္သေ့မတို့
လည်ပင်းကို ညှစ်လျက်၊ လုယူဖျက်ဆီးသော အ
ကောင်များကိုဆောင်ခဲ့၍ မိမိဒို့ခိုရာတွင်းတို့ကို
၁၃ ပြည့်စေတတ်၏။- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင့်တ
ဘက်၌ ငါနေ၏။ သင်၏ရထားတို့ကို မီးခိုးထဲမှာ
မီးရှို့မည်။ သင်၏ခြင်္သေ့ပျိုတို့ကို ထားဖြင့် ဖျက်
ဆီးမည်။ သင်လုယူသောဥစ္စာကို မြေကြီးမှ ပယ်
ရှင်းမည်။ သင်၏သံတမန်တို့ စကားသံကို
နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မကြားရ။

၃

၁ လူအသက်ကို သတ်တတ်သော မြို့၌ အမင်္ဂ
လာဖြစ်စေသော၊ လုည့်စားခြင်း၊ အနိုင်အထက်
ပြုခြင်းနှင့် ပြည့်ဝ၏။ ဘမ်းမိသောအရာကို မ
၂ လွှတ်တတ်။- နှင်တံနှင့် ရိုက်သံ၊ လှည်းဘီးလိမ့်
သံ၊ မြင်းခုန်သံ၊ ရထားပြေးသံကို ကြားရ၏။-
၃ မြင်းစီးသူရဲသည် မီးတောက်သောထား၊ လျှပ်
စစ်ပြက်သော လုံကိုချီလျက်၊ တိုက်သောသူရဲအ
များနှင့် သေသောသူ အပုံပုံရှိကြ၏။ အသေ
ကောင်တို့ကို ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်။ လူသေ
၄ ကောင်များကို ထိမိ၍ လဲတတ်ကြ၏။- အဆင်း
လှ၍ ပြုစားတတ်လျက်၊ မတရားသော မေထုန်
အမှုနှင့် စုန်းမအတတ်အားဖြင့်၊ လူအမျိုးမျိုး အ
နွယ်နွယ်တို့ကို ကုန်သွယ်လုပ်တတ်သော ပြည်
တန်ဆာမိန်းမသည် မတရားသော မေထုန်ကို
၅ ပြုဖန်များပြားသောကြောင့်၊- ကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
သင့်တဘက်၌ ငါနေ၏။ သင့်အဝတ်ကို သင်၏
မျက်နှာပေါ်မှာလှန်၍ အတိုင်းတိုင်းအပြည်ပြည်
ရှုမှာ သင်၌ အချည်းစည်းရှိခြင်း၊ အရှက်ကွဲ
၆ ခြင်းကို ငါပြမည်။- သင်၌ မစင်ကိုပစ်၍ ညစ်
ညူးစေပြီးမှ၊ သူတပါးတို့ကြည့်စရာ ထားမည်။-
၇ သင့်ကို မြင်သမျှသော သူတို့က၊ နိနေဝေမြို့
ပျက်စီးပြီ။ အဘယ်သူ မြည်တမ်းမည်နည်းဟု
ဆိုလျက်၊ သင့်ထံမှ ပြေးကြလိမ့်မည်။ နှစ်သိမ့်
စေသောသူတို့ကို သင့်အဘို့ အဘယ်မှာ ငါရှာ၍
ရနိုင်သနည်း။
၈ သင်သည် မြစ်ကြားမှာတည်သော နောမုန်
မြို့ထက် ကြီးမြတ်သလော။ ထိုမြို့ကို ရေဝိုင်း
လျက်၊ ပင်လယ်သည် မြို့ကျုံးဖြစ်၏။ မြို့ရိုး
၉ လည်း ပင်လယ်နှင့် စပ်သတည်း။- အဲသယောပိ
ပြည် နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်သည် သူ၏လက်နက်ဖြစ်
၏။ ရေတွက်၍ မကုန်နိုင်။ ဖုတပြည်နှင့် လိဗု
၁၀ ပြည်လည်း သူ၏လက်နက်အင် ဖြစ်၏။- သို့
သော်လည်း၊ ထိုမြို့ကို ရန်သူတို့သည် တိုက်၍
သိမ်းသွားကြပြီ။ မြို့သားငယ်တို့ကို လမ်းဦးရှိသ
မျှတို့၌ ချိုးဖဲ့လျက်၊ ဂုဏ်အသရေရှိသော မြို့
သားတို့ကို စာရေးတံချလျက်၊ အားကြီးသော
မြို့သားအပေါင်းတို့ကို သံကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်
၁၁ လျက် ပြုကြပြီ။- သင်သည်လည်း မိန်းမောတွေ
ဝေလျက် ပုန်းရှောင်၍ နေရလိမ့်မည်။ ရန်သူ၏
လက်နှင့် လွတ်အောင် ခိုင်ခံ့သောအရပ်ကို ရှာရ
၁၂ လိမ့်မည်။- သင်၏ရဲတိုက်ရှိသမျှတို့သည် ရှေ့ဦး
စွာ မှည့်သောအသီးကို သီးသော သင်္ဘောသဖန်း
ပင်နှင့် တူကြလိမ့်မည်။ လှုပ်လျှင် စားချင်သော
၁၃ သူ၏ ပစပ်ထဲသို့ ကျလိမ့်မည်။- သင်၏လူတို့
သည် သင့်အလယ်၌ မိန်းမကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ပြည်တံ
ခါးတို့သည် ရန်သူတို့အား ကျယ်ကျယ်ပွင့်လျက်၊
၁၄ ကန့်လန့်ကျင်တို့သည် မီးလောင်လိမ့်မည်။- ရန်
သူဝိုင်းထားသော ကာလ၌ ရေကို ခပ်ထား
လော့။ ရဲတိုက်တို့ကို ခိုင်ခံ့စေလော့။ ရွံ့ထဲသို့ ဝင်
၍ အုတ်မြေကို နင်းနယ်လော့။ အုတ်ဖို့ကို ပြင်
၁၅ ဆင်လော့။- ထိုအရပ်၌ပင် သင့်ကို မီးလောင်
လိမ့်မည်။ ထားနှင့် ခုတ်ဖြတ်လိမ့်မည်။ ယာ
လက်ကျိုင်းကိုက်စားသကဲ့သို့ ကိုက်စားလိမ့်
မည်။ ယာလက်ကျိုင်းနှင့် အရာဘကျိုင်းကောင်
တို့သည် များသကဲ့သို့ သင်၏လူတို့ကို များပြား

၁၆ စေခြင်းငှါ ကြိုးစားလေ့။– မိုဃ်းကောင်းကင်
ကြယ်များသည်ထက်၊ သင်၏ကုန်သည်တို့ကို
များပြားစေသော်လည်း၊ ယာလက်ကျိုင်းတို့
၁၇ သည် နှံပြား၍ ပျံသွားတတ်ကြ၏။– သင်၏မင်း
သားတို့သည် အရာဘကျိုင်းကဲ့သို့ငင်း၊ ဗိုလ်တို့
သည် ဂေါဘကျိုင်းကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်၍၊ ချမ်းသော
အခါ စောင်ရန်းနားမှာ ဝပ်တတ်ကြ၏။ နေထွက်
သောအခါ ပျံသွား၍ အဘယ်အရပ်သို့ ရောက်
၁၈ သည်ကို မသိရ။– အို အာရှရိရှင်ဘုရင်၊ သင်၏
၁၉ သိုးထိန်းတို့သည် အိပ်ပျော်လျက်၊ သင်၏မှူး
မတ်တို့သည် ကျိန်းဝပ်လျက်၊ သင်၏လူအပေါင်း
တို့သည် တောင်ရိုးပေါ်မှာ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြား
လျက်ရှိ၍၊ အဘယ်သူမျှ မစုဝေးစေ။ သင်၏အ
နာမပျောက်နိုင်။ ပြင်းစွာခံရ၏။ သင်၏သိတင်း
ကို ကြားသမျှသော သူတို့သည် သင့်အပေါ်မှာ
လက်ခုပ်တီးကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
သင်ပြုသော အဓမ္မအမှုကိုမခံဘဲ လွတ်သောသူ
ကား အဘယ်သူနည်း။

ပရောဖက်နာဟုံ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဟဗက္ကုတ်အနာဂတ္တိကျမ်း။

HABAKKUK

၁

၁ ပရောဖက်ဟဗက္ကုတ်ခံရသော ဗျာဒိတ်တော်
၂ အချက်ဟူမူကား၊– အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်
တော်သည် ကြားတော်မမူဘဲ၊ အဘယ်မျှကာ
လပတ်လုံး၊ အကျွန်ုပ် အော်ဟစ်ရပါမည်နည်း။
ကယ်တင်တော်မမူဘဲ အကျွန်ုပ်သည် အဓမ္မအမှု
ကိုခံ၍၊ ရှေ့တော်၌ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး
၃ အော်ဟစ်ရပါမည်နည်း။– မတရားသောအမှု
ကို အကျွန်ုပ်အား အဘယ်ကြောင့် ပြတော်မူသ
နည်း။ အဓမ္မအမှုကို အဘယ်ကြောင့် မြင်စေ
တော်မူသနည်း။ လုယူခြင်း၊ အနိုင်အထက်ပြု
ခြင်းအမှုသည် အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ အဘယ်ကြောင့်
ရှိရပါသနည်း။ ငြင်းခုံခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းကို
လည်း အဘယ်ကြောင့် လူချင်းပြုရပါသနည်း။–
၄ သို့ဖြစ်၍ တရားလျော့ပါ၏။ တရားသဖြင့် စီရင်
ဆုံးဖြတ်ခြင်း မရှိပါ။ မတရားသောသူတို့သည်
ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို ဝိုင်းသောကြောင့်၊ မ
၅ တရားသဖြင့် စီရင်ဆုံးဖြတ်ကြပါ၏။– သစ္စာ
ပျက်သောသူတို့၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်၍ အလွန်မှိုင်
တွေကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အား
၆ သူတပါးပြည်သွန်သော်လည်း သင်တို့ မယုံသောအ
မှုကို သင်တို့လက်ထက်ကာလ၌ ငါပြု၏။– ပြင်း
ထန်လျင်မြန်သော ခါလဒဲအမျိုးကို ငါနှိုးဆော်
၏။ ကိုယ်မပိုင်သောနေရာအရပ်တို့ကို သိမ်းယူ
၇ ခြင်းငှါ မြေတပြင်လုံး၌ ချီသွားကြလိမ့်မည်။– အ
လွန်ကြောက်မက်ဘွယ်သော သူဖြစ်၍ ကိုယ်အ
၈ လိုအလျောက် တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်ကြ၏။– သူ
တို့၏မြင်းသည် ကျားသစ်ထက် လျင်မြန်၏။
ညဉ့်၌၌ လည် သောတောခွေးထက် ကြမ်းတမ်း
၏။ မြင်းစီးသူရဲတို့သည် အဝေးကလာ၍ ခုန်ကြ
လိမ့်မည်။ အကောင်ကို ကိုက်စားခြင်းငှါ လျင်
မြန်သော ရွှေလင်းတကဲ့သို့ ပျံလာကြလိမ့်မည်။–
၉ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ လာကြ
၏။ ရှေ့သို့သာ မျက်နှာပြုသော အလုံးအရင်း
ဖြစ်၍၊ ဘမ်းမိသောသူတို့ကို သဲလုံးနှင့်အမျှ စု
၁၀ ဝေးစေကြလိမ့်မည်။– ရှင်ဘုရင်တို့ကို အားမနာ၊
မင်းများတို့ကို ပြက်ယယ် ပြုကြလိမ့်မည်။ ရဲ
တိုက်ရှိသမျှတို့ကို ကဲ့ရဲ့လျက်၊ မြေမှုန့်ကိုပုံထား
၁၁ ၍ တိုက်ယူကြလိမ့်မည်။– ထိုနောက်၊ သူတို့
သည် သဘောပြောင်းလဲလျက် လွန်ကျူးခြင်း အ
ပြစ်ခံရကြလိမ့်မည်။ မိမိတို့တန်ခိုးသည် မိမိတို့
ဘုရား ဖြစ်လေသည်တကား။
၁၂ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်၊
သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
နိစ္စထာဝရ တည်တော်မူသည်မ ဟုတ်လော။ သို့
ဟုတ်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သေခြင်းနှင့် ကင်း
လွတ်ကြပါမည်။ အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့
ကို စစ်ကြောစေခြင်းငှါ သူတို့ကို ခန့်ထားတော်မူ
ပြီ။ အို ကျောက်ထရံ၊ ဆုံးမစေခြင်းငှါ သူတို့ကို
၁၃ နေရာချတော်မူပြီ။– ကိုယ်တော်သည် ဒုစရိုက်
ကို ကြည့်ရှုတော်မမူ။ သန့်ရှင်းသော မျက်စိရှိ
တော်မူ၏။ အဓမ္မအမှုကို ကြည့်ရှု၍ နေတော်မမူ
တတ်ပါ။ သို့ဖြစ်၍၊ သစ္စာပျက်သောသူတို့ကို အ
ဘယ်ကြောင့် ကြည့်ရှု၍ နေတော်မူသနည်း။ အ
ဓမ္မလူသည် မိမိထက်ဖြောင့်မတ်သောသူကို
ကိုက်စားသောအခါ၊ အဘယ်ကြောင့် တိတ်
၁၄ ဆိတ်စွာ နေတော်မူသနည်း။– လူသတ္တဝါတို့ကို
လည်း ပင်လယ်ငါးကဲ့သို့ငင်း၊ မင်းမရှိသော ပိုး
ကောင်ကဲ့သို့ငင်း အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်စေတော်
၁၅ မူသနည်း။– ရန်သူသည် ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ငါး
မျှားနှင့် မျှားလျက်၊ ကွန်နှင့်အုပ်လျက်၊ ပိုက်နှင့်
၁၆ လှောင်လျက် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းတတ်၏။– မိ
မိကွန်အား ယဇ်ပူဇော်၍၊ မိမိပိုက်အား နံ့သာ
ပေါင်းကို မီးရှို့တတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထို
တန်ဆာအားဖြင့် ဥစ္စာရတတ်၍ ဝစ္စာစားရ၏။–
၁၇ သို့ဖြစ်၍၊ သူသည် ပိုက်ကွန်ထဲက ငါးတို့ကို
သွန်းလောင်းရပါမည်လော။ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို
မနှမြောဘဲ အစဉ်လုပ်ကြရပါမည်လော။

၂

၁ ငါသည် ငါ့လင့်စင်ပေါ်မှာ ရပ်လျက်၊ ရဲတိုက်
၌ အမြဲနေလျက်၊ ငါ့အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူ
မည်ကိုငင်း၊ အပြစ်တင်လျှင် အဘယ်သို့ ပြန်
လျှောက်ရမည်ကိုငင်း ငါစောင့်၍ နေစဉ်တွင်၊–
၂ ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ဘတ်သောသူသည်
ပြေးလျက် ဘတ်နိုင်အောင်၊ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို
သင်ပုန်းပေါ်မှာ အက္ခရာတင်၍ ရေးမှတ်လော့။–

To Contents

၃ ထိုရှပါရုံသည် ချိန်းချက်သော အချိန်နှင့်ဆိုင်၍ အမှုကုန်ရသောကာလကို ဆိုလိုး၏။ မုသာနှင့် ကင်းလွတ်၏။ ဆိုင်းသော်လည်း မြော်လင့်လေ၁။ နောက်မကျဘဲ ဧကန်အမှန်ရောက်လိမ့်မည်။– ၄ စိတ်မြင့်သောသူသည် သဘောမဖြောင့်။ ဖြောင့်မတ်သောသူမူကား၊ မိမိယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။– ၅ ထို့မှတပါး၊ စပျစ်ရည်နှင့်ပျော်မွေ့သောသူသည် သစ္စာပျက်တတ်၏။ မာနထောင်လွှားသောသူသည် ကိုယ်နေရာ၌ မနေနိုင်ဘဲ၊ မိမိလောဘကို မရစ်ဝန်ခိုင်ကဲ့သို့ ကျယ်စေလျက်၊ သေမင်းကဲ့သို့ မပြေနိုင်သော စိတ်ရှိလျက်၊ တိုင်းသူနိုင်ငံသား အမျိုးမျိုး အပေါင်းတို့ကို မိမိထံသို့ဆွဲငင်၍ စုဝေးစေ၏။– ၆ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သူတဘက်၌ ပုံစကားနှင့်ကဲ့ရဲ့သော နိမိတ်စကားကို သုံးဆောင်လျက်၊ ကိုယ်မပိုင်သော ဥစ္စာကို ဆည်းဖူးသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ကိုယ်အပေါ်မှာ ကြွေးများကို တင်စေပါလိမ့်မည်နည်း ၇ ဟု မြွက်ဆိုကြမည်မဟုတ်လော။– သင့်ကိုကိုက်သောသူတို့သည် ချက်ခြင်းထကြမည် မဟုတ်လော။ နှောင့်ရှက်သောသူတို့သည် နှိုးကြမည် မဟုတ်လော။ သင်သည် သူတို့လုယူရာ ဖြစ်လိမ့် ၈ မည်။– သင်သည် များစွာသောလူမျိုးတို့ကို လုယူသောကြောင့်၊ ကျန်ကြွင်းသော လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် သင့်ကို လုယူကြလိမ့်မည်။ လူအသက်ကို သတ်သောအပြစ်၊ ပြည်သူဖြို့သားအပေါင်းတို့ကို ညှဉ်းဆဲသောအပြစ်ကြောင့် ပြုကြလိမ့်မည်။

၉ မိမိအသိုက်ကို မြင့်သော အရပ်၌တင်၍ ဘေးဒဏ်လက်မှ မိမိလွတ်စေခြင်းငှါ၊ မကောင်းသော အဓမ္မစီးပွါးကို မိမိအမျိုးအတို့ ရှာသောသူသည် ၁၀ အမင်္ဂလာရှိ၏။– သင်သည် လူများတို့ကို လုပ်ကြံသောအားဖြင့် ကိုယ်အမျိုးကို အရှက်ကွဲစေခြင်းငှါ ကြံစည်၍၊ ကိုယ်အသက်ကို ပြစ်မှားပြီ။– ၁၁ အကယ်စင်စစ် ကျောက်တလုံးသည် ကျောက်ထရံထဲက ဟစ်ခေါ်၍၊ ထုပ်တချောင်းသည် သစ် ၁၂ သားစုထဲက ထူးလေ၏။– လူအသက်ကို သတ်သောအပြစ်နှင့် ရွာကို တည်သောသူ၊ အဓမ္မအမှုနှင့် မြို့ကို ခိုင်ခံ့စေသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ ၁၃ ၏။– လူများတို့သည် မီးထဲမှာ လုပ်ဆောင်၍၊ အမျိုးမျိုးတို့သည် အချည်းနှီးသော အမှုဌ် ပင်ပန်းစေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ ၁၄ ဘုရား စီရင်တော်မူပြီ။– အကြောင်းမူကား၊ ပင်လယ်ရေသည် မိမိနေရာကို လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့၊ မြေကြီးသည် ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော်ကို သိ ၁၅ ကျွမ်းခြင်းပညာနှင့် ပြည့်စုံလိမ့်မည်။– မိမိအိမ်နီးချင်း၌ အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်းကို မြင်လို၍၊ သူ့ကိုယစ်မူးစေခြင်းငှါ သေရည်သေရက်ကို လောင်း၍ သောက်စေသောသူသည် အမင်္ဂလာ ၁၆ ရှိ၏။– သင်သည် အသရေဖျက်၍ အရှက်ကွဲခြင်းနှင့် ဝလိမ့်မည်။ ကိုယ်တိုင်သောက်၍ အဝတ်ချွတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ လက်ျာလက်တော်၌ရှိသော ဖလားသည် သင့်ဆီသို့ ရောက်၍၊ ရွံရှာဘွယ်သော အော့အန်ခြင်း ၁၇ သည် သင့်အသရေကို လွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။– လေဗနုန်တောင်ကို အနိုင်အထက်ပြုသော အပြစ်၊ တိရစ္ဆာန်များကို ကြောက်မက်ဘွယ်သောအခြင်းအရာနှင့် ဖျက်ဆီးသောအပြစ်သည် သင့်ကို လွှမ်းမိုးလိမ့်မည်။ လူအသက်ကို သတ်သောအပြစ်၊ ပြည်သူဖြို့သားအပေါင်းတို့ကို ညှဉ်းဆဲသော အပြစ်ရှိ၏။

၁၈ ထုလုပ်သော ရုပ်တုသည် အဘယ်အကျိုးကို ပေး၍၊ လက်သမားသည် ထုလုပ်ရသနည်း။ သွန်းသောရုပ်တုနှင့် မိစ္ဆာဆရာသည် အဘယ်အကျိုးကိုပေး၍၊ လုပ်သောသူသည် မိမိအလုပ်ကို ခိုခိုလျက်၊ စကားအသော ရုပ်တုတို့ကို လုပ်ရသ ၁၉ နည်း။– သစ်သားအား၊ နှိုးတော်မူပါဟူ၍၎င်း၊ စကားအသော ကျောက်အား၊ ထတော်မူပါ ဟူ၍၎င်း ဆိုသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုအရာသည် သွန်သင်လိမ့်မည်လော။ ရွှေငွေနှင့် မွမ်းမံလျက်ရှိ၏။ အတွင်း၌ အသက်အလျှင်းမရှိပါတ ၂၀ ကား။– ထာဝရဘုရားမူကား၊ သန့်ရှင်းသောဗိမာန်တော်၌ ရှိတော်မူ၏။ မြေကြီးသားအပေါင်းတို့၊ ရှေ့တော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြလေ၁။

၃

၁ ပရောဖက်ဟဗက္ကုတ်၏ ပဋ္ဌနာစကားတည်း ၂ ဟူသော ရှိဂျောနုတ်သီချင်း၊– အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏ဗျာဒိတ်တော်သံကို ကြား၍ ကြောက်ရွံ့ပါပြီ။ အို ထာဝရဘုရား၊ ယခုနှစ်များအတွင်းတွင် အမှုတော်ကို ပြုပြင်တော်မူပါ။ ယခုနှစ်များအတွင်းတွင် ထင်ရှားစေတော်မူပါ။ အမျက်ထွက်တော်မူသော်လည်း ကရုဏာတရားကို အောက်မေ့တော်မူပါ။

၃ ဘုရားသခင်သည် တေမန်မြို့မှလာ၍၊ သန့်ရှင်းသောဘုရားသည် ပါရန်တောင်မှလာ၍၊ ဂြိုတော်မူ၏။ ဘုန်းတော်သည် မိုးယံကောင်းကင်ကို ဖုံး

အုပ်လျက်၊ မြေကြီးသည် ဂုဏ်အသရေတော်နှင့်
၄ ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏။– အဆင်းအရောင်တော်သည်
နေရောင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ လက်တော်မှ ရောင်ခြည်
သည် ထွက်၍၊ ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို ကွယ်
၅ ကာလေ၏။– ရှေ့တော်၌ ကာလနာဘေးသည်
သွား၍၊ ပူလောင်ခြင်းဘေးသည် ခြေတော်ကို ခြဲ
၆ ရံလျက်ရှိ၏။– ရပ်၍ မြေကြီးကိုတိုင်းတော်မူ၏။
ကြည့်ရှု၍ လူမျိုးတို့ကို တုန်လှုပ်စေတော်မူ၏။
အစဉ်အမြဲတည်သော တောင်တို့သည် ကျိုးပဲ့၍၊
ထာဝရကုန်းရိုးတို့သည် ညွတ်ကြ၏။ ထာဝရ
၇ လမ်းတို့ကို ကြွတော်မူ၏။– ကုရှန်ပြည်၌ တဲတို့
သည် ဆင်းရဲခံခြင်း၊ မိဒျန်ပြည်၌ ကုလားကာတို့
သည် လှုပ်ရှားခြင်းကို ငါမြင်၏။
၈ အို ထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ကယ်
တင်ရာမြင်းရထားတော်ကို စီးတော်မူမည်အ
ကြောင်း၊ မြစ်တို့ကို အမျက်ထွက်တော်မူသ
လော။ မြစ်များတဘက်၌ စိတ်ထတော်မူသ
လော။ ပင်လယ်ကို ရန်ငြိုးဖွဲ့တော်မူသလော။–
၉ ကိုယ်တော်သည် အမျိုးအနွယ်တော်တို့၌ ထား
တော်မူသော သစ္စာဂတိရှိသည်အတိုင်း၊ လေး
လက်နက်တော်ကို ထုတ်ပြတော်မူ၏။ မြေကြီး
၁၀ ၌ မြစ်တို့ကို ပေါက်စေတော်မူ၏။– တောင်တို့
သည် ကိုယ်တော်ကို မြင်၍ တုန်လှုပ်ကြပါ၏။
လျှံသောရေသည် လွှမ်းမိုးပါ၏။ ပင်လယ်သည်
၁၁ အော်ဟစ်၍ လက်ကို ချီပါ၏။– နေနှင့် လသည်
မိမိတို့နေရာ၌ ရပ်၍ နေပါ၏။ သူတို့ အလင်း၌
မြှားတော်တို့သည် သွား၍၊ သူတို့ရောင်ခြည်၌
၁၂ လှံတော်သည်လည်း လျှပ်စစ်ပြက်ပါ၏။– အ
မျက်တော်ထွက်လျက် တပြည်လုံး ချီသွား၍၊
ဒေါသစိတ်နှင့် လူအမျိုးမျိုးတို့ကို နင်းနယ်တော်
၁၃ မူ၏။– ကိုယ်တော်၏လူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်း၊
ကိုယ်တော်ပေးတော်မူ၍ ဘိသိက်ခံသောသူတို့
ကို ကယ်တင်ခြင်းအလိုငှါ ထွက်ကြွတော်မူ၏။
အဓမ္မလူ၏အိမ်၌ ဦးခေါင်းကို နှိပ်စက်၍၊ မူလအ
မြစ်ကို လည်ပင်းတိုင်အောင် ပယ်ရှင်းတော်မူ
၁၄ ၏။– ဗိုလ်မင်းတို့၏ ဦးခေါင်းကို မြှားတော်တို့နှင့်
ထုတ်ချင်းခပ် ထိုးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် အ
ကျွန်ုပ်တို့ကို လွင့်စေခြင်းငှါ လေပြင်းမုန်တိုင်းကဲ့
သို့ တိုက်ကြပါ၏။ ဆင်းရဲသားတို့ကို အမှတ်တ
မဲ့ ကိုက်စားမည့်အကြံရှိသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ကြ
၁၅ ပါ၏။– ကိုယ်တော်သည် မြင်းတော်များကို စီး၍၊
ရေဟုန်းဟုန်းမြည်သော ပင်လယ်အလယ်သို့ ချီ
သွားတော်မူ၏။
၁၆ ဗျာဒိတ်တော်သံကို ငါကြားသောအခါ ရင်၌
လှုပ်ရှားခြင်း၊ မေးခိုင်ခြင်း၊ အရိုးဆွေးမြေခြင်း၊
တကိုယ်လုံး တုန်လှုပ်ခြင်းရှိ၏။ အကြောင်းမူ
ကား၊ အမှုရောက်သောနေ့၊ လုပ်ကြံသောသူ
သည် ငါ၏လူမျိုးကို တိုက်လာသော နေ့တိုင်
၁၇ အောင် ငါသည် နေရစ်ရမည်။– သင်္ဘောသဖန်း
ပင် မပွင့်ရ၊ စပျစ်ပင် မသီးရ၊ သံလွင်ပင်၏ကျေး
ဇူးကို မြော်လင့်၍မခံရ၊ လယ်တို့သည် အသီးအ
နှံကို မပေးရ၊ သိုးခြံ၌ သိုးကုန်၍ တင်းကုပ်၌ နွား
၁၈ မရှိရ။– သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရား၌ ငါဝမ်း
မြောက်၍၊ ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသော ဘုရား
၁၉ သခင်ကို အမှီပြုလျက် ရွှင်လန်းမည်။– အရှင်
ထာဝရဘုရားသည် ငါ၏အစွမ်းသတ္တိ ဖြစ်တော်
မူ၏။ ငါ့ခြေကို သမင်ခြေကဲ့သို့ဖြစ်စေ၍၊ ငါ၏
မြင့်ရာ အရပ်ပေါ်မှာ ငါ့ကိုနေရာချတော်မူမည်။

ပရောဖက်ဟဗက္ကုတ် စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဇေဖနိအနာဂတ်ကျမ်း။

ZEPHANIAH

၁

၁ ယုဒရှင်ဘုရင်အာမုန်သား ယောရှိမင်းလက်
ထက်၊ ဟိဇကိ၊ အာမရိ၊ ဂေဒလိတို့မှ ဆင်းသက်
သော ကုရှိ၏သား ဇေဖနိသို့ ရောက်လာသော
ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊–
၂ ပြည်တပြည်လုံး၌ ရှိလေသမျှတို့ကို အကုန်အစင်
ငါသုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်
၃ တော်မူ၏။– လူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပယ်ရှင်းမည်။
မိုးပေါ်ကောင်းကင်ငှက်နှင့် ပင်လယ်ငါးတို့ကိုလည်း၊
အဓမ္မလူတို့နှင့်တကွ ပြစ်မှားစရာအကြောင်းတို့
ကိုလည်း ငါပယ်ရှင်းမည်။ မြေတပြင်လုံး၌ရှိသော
လူသတ္တဝါတို့ကိုလည်း ငါပယ်ရှင်းမည်ဟု ထာဝ
၄ ရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှ
လင်မြို့သားအပေါင်းတို့ကို ငါတိုက်၍၊ ဤအရပ်
၌ ကျန်ကြွင်းသော ဗာလဘုရား၏တပည့်တို့နှင့်
၅ ယဇ်ပုရောဟိတ် အမျိုးမျိုးတို့ကိုလည်း၊– ကောင်း
ကင်တန်ဆာများကို အိမ်မိုးပေါ်မှာ ကိုးကွယ်
သောသူ၊ ထာဝရဘုရားနှင့် မာလခံဘုရားကိုတိုင်
တည်လျက် ကျိန်ဆိုကိုးကွယ်သော သူတို့ကို
၆ ငင်း၊– ထာဝရဘုရား၏ နောက်တော်သို့မလိုက်၊
ဆုတ်သွားသောသူ၊ ထာဝရဘုရားကို မရှာဖွေ၊ မ
မေးမြန်းသော သူတို့ကိုလည်း ငါပယ်ရှင်းမည်။
၇ အရှင်ထာဝရဘုရား၏ရှေ့တော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာ
နေကြလော့။ ထာဝရဘုရား၏နေ့နီးပြီ။ ထာဝရ
ဘုရားသည် မိမိယဇ်ပွဲတော်ကို ပြင်ဆင်၍၊ ပွဲဝင်
၈ သောသူတို့ကို သန့်ရှင်းစေတော်မူပြီ။– ထာဝရ
ဘုရား ပွဲခံတော်မူသောနေ့၌ မင်းများ၊ ဆွေတော်
မျိုးတော်များနှင့် ထူးခြားစွာဝတ်သောသူများ အ
၉ ပေါင်းတို့ကို ငါစစ်ကြောမည်။– သူတပါး၏ အိမ်
တံခါးခုံကို ကျော်၍ အနိုင်အထက်ပြုခြင်း၊ လှည့်
စားခြင်းအားဖြင့်ရသော ဥစ္စာနှင့် မိမိသခင်၏
အိမ်ကို ပြည့်စေသောသူ အပေါင်းတို့ကိုလည်း
၁၀ ထိုနေ့၌ ငါစစ်ကြောမည်။– ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ထိုနေ့၌ ငါးတံခါးဝမှာ အော်
ဟစ်သံကိုလည်း၊ ဒုတိယမြို့၌ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသံ
ကိုလည်း၊ တောင်ရိုး၌ ပြင်းစွာ ချိုးဖျက်သံကိုလည်း
၁၁ ကြားရ၏။– မတ္တေရှအရပ်သားတို့၊ ငိုကြွေးမြည်
တမ်းကြလော့။ ကုန်သည်အပေါင်းတို့သည်
ပြတ်ကြပြီ။ ငွေကိုဆောင်သောသူ အပေါင်းတို့
၁၂ သည် ဆုံးကြပြီ။– ထိုကာလ၌ ငါသည် မီးခွက်ကို
ကိုင်၍ ယေရုရှလင်မြို့ကို စစ်ကြောမည်။ ထာဝ
ရဘုရားသည် ကျေးဇူးကိုလည်းမပြု၊ အပြစ်ကို
လည်း မပေးဟု အောက်မေ့လျက်၊ မိမိတို့ အ
နည်အဖတ်ပေါ်၌ နေရာကျသော သူတို့ကို ငါစစ်
၁၃ ကြောမည်။– ထိုသူတို့၏ဥစ္စာကို သူတပါးလုယူ
၍၊ သူတို့၏ နေရာသည် လူဆိတ်ညံလျက် ရှိလိမ့်
မည်။ အိမ်ကိုဆောက်သော်လည်း မနေရကြ။ စ
ပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်သော်လည်း စပျစ်ရည်ကို မ
၁၄ သောက်ရကြ။– ထာဝရဘုရား၏နေ့ကြီးနီးပြီ။
နီးပြီ။ အလျင်အမြန်လာ၏။ ထာဝရဘုရား၏နေ့
သိတင်းသည် နားဥ်၌ ခါး၏။ ထိုနေ့၌ သူရဲသည်
၁၅ အော်ဟစ်လိမ့်မည်။– ထိုနေ့သည် အမျက်ထွက်
သောနေ့၊ ဆင်းရဲပူပန်ခြင်းကို ခံရသောနေ့၊ သုတ်
သင်ပယ်ရှင်း ဖျက်ဆီးရာနေ့၊ အလင်းကွယ်၍
မှောင်မိုက်သောနေ့၊ မိုးယံးအုံ့၍ ထူထပ်သော
၁၆ မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်းသောနေ့၊– ခိုင်ခံ့သောမြို့၊ မြင့်
သောရဲတိုက်တို့တဘက်၌ တံပိုးမှုတ်၍ ကြွေး
၁၇ ကြော်ရာနေ့ ဖြစ်၏။– သူတို့သည် ထာဝရဘု
ရားကို ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ သူတို့ကို ငါညှဉ်း
ဆဲသဖြင့် မျက်စိမမြင်သော သူကဲ့သို့ သွားကြ
လိမ့်မည်။ သူတို့အသွေးကို မြေမှုန့်ကဲ့သို့သွန်း၍
အသားကိုလည်း မစင်ကဲ့သို့ မှတ်ကြလိမ့်မည်။–
၁၈ ထာဝရဘုရား အမျက်ထွက်တော်မူသောနေ့၌
သူတို့ရွှေငွေသည် သူတို့ကို မကယ်တင်နိုင်ရာ။
ဒေါသအမျက်တော်မီးသည် တပြည်လုံးကို
လောင်လိမ့်မည်။ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့
ကို အလျင်အမြန်စီရင်၍ အကုန်အစင် သုတ်
သင်ပယ်ရှင်းတော်မူလိမ့်မည်။

၂

၁ အရှက်မရှိသော အမျိုးသားတို့၊ ကိုယ်ကို စစ်
၂ ကြောကြလော့။– အမိန့်တော်အတိုင်း မစီရင်၊
သင်တို့ အချိန်သည် ဖွဲကဲ့သို့မလွန်၊ ထာဝရဘုရား
၏ ပြင်းစွာသော အမျက်တော်သည် သင်တို့အ
ပေါ်သို့ မရောက်၊ ထာဝရဘုရား၏အမျက်တော်
နေ့သည် သင်တို့အပေါ်သို့ မရောက်မီ ကိုယ်ကို
၃ စစ်ကြောကြလော့။– တရားတော်အတိုင်းကျင့်

To Contents

၍ စိတ်နှိမ့်ချသော ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ရှာကြလော့။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် စိတ်နှိမ့်ချခြင်းကိုလည်း ရှာကြလော့။ ထာဝရဘုရားအမျက်ထွက်တော်မူသောနေ့၌ သင်တို့သည် ပုန်းရှောင်ရာကို တွေ့ကောင်းတွေ့ကြလိမ့်မည်။

၄ အကယ်စင်စစ် ဂါဇမြို့သည် စွန့်ပစ်ရာ၊ အာရှကေလုန်မြို့သည် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အာဇုတ်မြို့သားတို့ကို မွန်းတည့်အချိန်၌ နှင်ထုတ်၍၊ ဧကြုန်မြို့ကိုလည်း ဖြိုဖျက်

၅ ကြလိမ့်မည်။– အို ပင်လယ်ကမ်းနားမှာ နေသော ခေရသိအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့ တဘက်၌ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ရှိ၏။ အို ဖိလိတ္တိလူနေရာ ခါနာန်ပြည်၊ သင်၌ အဘယ်သူမျှ

၆ မနေစေခြင်းငှါ ငါသုတ်သင်မည်။– ပင်လယ်ကမ်းနား အရပ်သည် ကျက်စားရာ၊ သိုးထိန်းမှီခို

၇ ရာ၊ သိုးခြံလုပ်စရာဘို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။– ပင်လယ်ကမ်းသည်လည်း ကျန်ကြွင်းသော ယုဒအမျိုးသားတို့ အဘို့ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ထိုအရပ်၌ ကျက်စားကြလိမ့်မည်။ ညအချိန်၌လည်း အာရကေလုန်မြို့ရာအိမ်တို့၌ အိပ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို အကြည့်အရှု ကြွလာ၍၊ သိမ်းသွားခြင်းဘေးကို ပယ်ရှင်းတော်မူလိမ့်မည်။

၈ မောဘအမျိုးသားနှင့် အမ္မုန်အမျိုးသားတို့သည် ငါ၏လူမျိုးကို ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်၍၊ ငါ၏လူနေရာတဘက်၌ ဝါကြွားသောစကားကို ငါကြား

၉ ပြီ။– သို့ဖြစ်၍၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ မောဘပြည်နှင့် အမ္မုန်ပြည်သည်၊ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့ကဲ့သို့ ဆူးပင်ပေါက်သောအရပ်၊ ဆားချက်ဘို့ မြေတူးရာအရပ်၊ အစဉ်အမြဲ ပျက်စီးရာအရပ် ဖြစ်၍၊ ကျန်ကြွင်းသော ငါ၏လူ၊ ငါ၏အမျိုးသားတို့သည် လု

၁၀ ယူသိမ်းစားကြလိမ့်မည်။– ထိုသူတို့သည် မာနကြီးသောသူဖြစ်၍၊ ကဲ့ရဲ့လျက်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ လူမျိုးတဘက်၌ ဝါကြွားသောကြောင့် ထိုသို့သော အပြစ်ကို ခံရ

၁၁ ကြလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည် သူတို့တဘက်၌ ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်၍၊ လောကီဘုရား ရှိသမျှတို့ကို အငတ်ထားတော်မူလိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသားနေရာ ကျွန်းရှိသမျှတို့သည် အ

၁၂ သီးအသီး မိမိတို့အရပ်၌ ရှိခိုးကြလိမ့်မည်။– အို ကုရှပြည်သားတို့၊ သင်တို့သည်လည်း ငါ့ထားဖြင့် အသေခံရကြလိမ့်မည်။

၁၃ မြောက်မျက်နှာကိုလည်းတိုက်၍ အာရှရိပြည်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူမည်။ နိနေဝေမြို့ကို လူဆိတ်ညံရာ အရပ်၊ လွင်ပြင်ကဲ့သို့ သွေ့ခြောက်

၁၄ သောအရပ် ဖြစ်စေတော်မူမည်။– မြို့အလယ်၌ သိုးစုများနှင့် တပါးအမျိုး သားရဲအပေါင်းတို့သည် အိပ်ကြလိမ့်မည်။ ဝံပိုနှင့်ဖြူတို့သည် တံခါးထုပ်၌ နေရာကျ၍ ပြတင်းပေါက်၌ မြည်ကြလိမ့်မည်။ တံခါးခုံတို့သည် လူဆိတ်ညံလျက်၊ အာရဇ်သစ်သား၌ အပြောက်ပယ်ရှင်းလျက် ရှိ

၁၅ လိမ့်မည်။– ထိုမြို့က၊ ငါရှိ၏။ ငါမှတပါး အဘယ်သူမျှမရှိဟု ဆိုလျက်၊ သောကနှင့် ကင်းလွတ်၍ ဝမ်းမြောက်လျက် နေဘူးသောမြို့ ဖြစ်ပါသည်တကား။ ယခုမှာ သုတ်သင်ပယ်ရှင်းရာ၊ သားရဲအိပ်ရာအရပ် ဖြစ်ပါသည်တကား။ ရှောက်သွားသော သူအပေါင်းတို့သည် ကဲ့ရဲ့သံကိုပြု၍ လက်ဖျားခါကြလိမ့်မည်။

၂

၁ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ ညစ်ညူးလျက် ညှဉ်းဆဲ

၂ တတ်သော မြို့သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။– နှုတ်က ပတ်တော်အသံကို နားမထောင်၊ ဆုံးမတော်မူခြင်းကိုမခံ၊ ထာဝရဘုရားကို မခိုလှုံ၊ မိမိ ဘုရားသ

၃ ခင့်ထံတော်သို့ မချဉ်းကပ်၊– မြို့အလယ်၌ မင်းများတို့သည် ဟောက်သောခြင်္သေ့ဖြစ်ကြ၏။ တရားသူကြီးတို့သည် နံနက်တိုင်အောင် အဘယ်အရာကိုမျှ မချန်မထား၊ ညဉ့်၌ လှည့်လည်တတ်

၄ သော တောခွေးဖြစ်ကြ၏။– ပရောဖက်တို့သည် လွှုပ်ပေါ်သောသူ၊ သစ္စာပျက်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည် သန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူးစေ၍ တရားတော်ကိုလည်း ရွှတ်ချ

၅ ကြ၏။– သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မြို့အလယ်၌ တရားသဖြင့် ပြုတော်မူ၏။ မတရားသော အမှုကို ပြုတော်မမူ။ နံနက်အစဉ်အတိုင်း မိမိဖြောင့်မတ်ကြောင်းကို မချွတ်မယွင်း ဘော်ပြတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း၊ အဓမ္မလူတို့သည်

၆ ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိကြ။– လူအမျိုးမျိုးတို့ကို ငါပယ်ဖြတ်၍ သူတို့ရဲတိုက်များကို ဖျက်ဆီးလေပြီ။ လမ်းတို့၌ အဘယ်သူမျှ မသွားမလာစေခြင်းငှါ လူဆိတ်ညံစေပြီ။ မြို့တို့ကိုလည်း လူတစုံတ

၇ ယောက်မျှ မနေစေခြင်းငှါ ဖျက်ဆီးလေပြီ။– ထိုအခါ ငါက၊ အကယ်စင်စစ် ဤမျှလောက်ငါဆုံးမပြီးမှ သင်သည် ကိုယ်နေရာကို မပယ်ရှင်းစေ

To Contents

ခြင်းငှါ၊ ငါ့ကိုကြောက်ရွံ့၍ နည်းခံလိမ့်မည်ဟု
ဆိုသော်လည်း၊ သူတို့သည် ကြိုးစား၍ မှားယွင်း
သောအကျင့်ကိုသာ ကျင့်ကြ၏။
၈ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ဘမ်းဆီးလုယက်ခြင်းငှါ ငါမထမီ
တိုင်အောင် ငါ့ကို ငံ့လင့်ကြလော့။ တိုင်းနိုင်ငံ
ပြည်သားအမျိုးမျိုးတို့ကို စုဝေးစေ၍၊ ငါ့အမျက်၊
ငါ့ဒေါသအရှိန်ကို အကုန်အစင် သွန်းလောင်း
မည်ဟု ငါအကြံရှိ၏။ ငါ့ဒေါသမီးသည် မြေတ
၉ ပြင်လုံးကို လောင်ရလိမ့်မည်။– အကယ်စင်စစ်
လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ထာဝရဘုရား၏အမှု
တော်ကို တညီတညွတ်တည်း ဆောင်ရွက်မည်
အကြောင်း၊ နာမတော်ကို ပဋ္ဌနာပြုစေခြင်းငှါ
သန့်ရှင်းသော ဘာသာစကားကို သူတို့အား ငါ
၁၀ ပြန်ပေးမည်။– ကုရှပြည်၏မြစ်တို့တဘက်၊ အ
ရပ်ရပ်၌ ကွဲပြားလျက်နေသော ငါ၏လူမျိုးသတို့
သမီး၊ ငါ့ကို တောင်းပန်သော သူတို့သည် ငါ့အ
၁၁ ဘို့ ပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။– ငါ့
ကို ပြစ်မှားသောအပြစ်များကြောင့် ထိုအခါ သင်
သည် အရှက်ကွဲခြင်းကို မခံရ။ သင်၏ဂုဏ်အသ
ရေကြောင့် ဝါကြွားသော သူတို့ကို သင့်အလယ်
၌ ငါပယ်ရှားမည်။ သင်သည်လည်း ငါ၏သန့်
ရှင်းသောတောင်ကို အမှီပြု၍ နောက်တဖန် မာ
၁၂ နမထောင်လွှားရ။– နှိမ့်ချဆင်းရဲသော အမျိုးကို
သင့်အလယ်၌ ငါချန်ထားမည်။ ထိုသူတို့သည်
ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို ခိုလှုံကြလိမ့်
၁၃ မည်။– ကျန်ကြွင်းသော ဣသရေလအမျိုးသား
တို့သည် မတရားသောအမှုကို မပြုရကြ။ မုသာ
မပြောရကြ။ သူတို့ နှုတ်၌ လှည့်စားတတ်သော
လျှာမရှိရ။ အဘယ်သူမျှ မကြောက်စေဘဲ စား
သောက်လျက်၊ အိပ်လျက် နေရကြလိမ့်မည်။
၁၄ အို ဇိအုန်သတို့သမီး၊ သီချင်းဆိုလော့။ အို
ဣသရေလအမျိုး၊ ကြွေးကြော်လော့။ အို ယေရု
ရှလင်သတို့သမီး၊ စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ဝမ်း
၁၅ မြောက်ရွှင်လန်းလော့။– ထာဝရဘုရားသည်
သင်၏အပြစ်ဒဏ်တို့ကို ပယ်ဖျောက်စေ၍၊ သင်၏
ရန်သူတို့ကို ပယ်ရှားတော်မူပြီ။ ဣသရေလအ
မျိုး၏ ရှင်ဘုရင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အ
လယ်၌ ရှိတော်မူ၏။ သင်သည် နောက်တဖန်
၁၆ ဘေးဥပဒ်နှင့် မတွေ့မကြုံရ။– မစိုးရိမ်နှင့်ဟု၊
ယေရုရှလင်မြို့အားငဲ့၊ လက်အား မလျော့စေ
နှင့်ဟု၊ ဇိအုန်တောင်အားငဲ့၊ ထိုအခါ ဆိုရ၏။–
၁၇ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် သင့်အ
လယ်၌ရှိ၍၊ တန်ခိုးကြီးသောဘုရားသည် သင့်
ကို ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ သင်၌ အားရ၍
ဝမ်းမြောက်တော်မူလိမ့်မည်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ
၌ ကျိန်းဝပ်၍၊ သီချင်းဆိုခြင်းနှင့်တကွ သင်၌
၁၈ ဝမ်းမြောက်တော်မူလိမ့်မည်။– ကဲ့ရဲ့ခြင်းဝန်ကို
သင်ထမ်းရာအကြောင်းတည်းဟူသော၊ သင်နှင့်
ဝေး၍ ဓမ္မပွဲကို မခံရဘဲ ညှဉ်းငယ်လျက်ရှိသော
၁၉ သူတို့ကို ငါစုဝေးစေမည်။– သင့်ကို ညှဉ်းဆဲ
သောသူအပေါင်းတို့ကို ထိုအခါ ငါစီရင်မည်။ နာ
သောသူကို ချမ်းသာပေးမည်။ နှင်ထုတ်ခြင်းကို
ခံရသောသူကို သင်းဖွဲ့စေမည်။ အရှက်ကွဲခြင်း
ကိုခံရရာ ပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ ချီးမွမ်းခြင်း ဂုဏ်
၂၀ အသရေကို ပေးမည်။– ထိုကာလ၌ သင်တို့ကို
တဖန် ငါဆောင်ခဲ့၍ စုဝေးစေသဖြင့်၊ သိမ်းသွား
ခြင်းကို ခံရသောသူတို့ကို သင်တို့မျက်မှောက်၌
တဖန် ဆောင်ခဲ့ပြန်သောအခါ၊ မြေကြီးသားအ
မျိုးမျိုးတို့တွင် ချီးမွမ်းခြင်းဂုဏ်အသရေကို သင်
တို့အားပေးမည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၏။

ပရောဖက်ဇေဖနိ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

ဟဂ္ဂဲအနာဂတ္တိကျမ်း။

HAGGAI

၁

၁ ဒါရိမင်းကြီး နန်းစံနှစ်နှစ်၊ ဆဋ္ဌမလ တရက်
နေ့တွင်၊ ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲအားဖြင့် ယုဒမြို့ဝန်၊ ရှာ
လသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်
မင်း ယောဇဒက်သား ယောရှုဆီသို့ ထာဝရဘု
၂ ရား၏နှုတ်ကပတ်တော်ရောက်လာ၍၊- ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ အချိန်မရောက်သေး၊ ထာဝရဘုရား
၏အိမ်တော်ကို တည်ဆောက်ရသော အချိန်မ
ရောက်သေးဟု၊ ဤလူများပြောဆိုကြသည်မှာ၊-
၃ ပရောဖက် ဟဂ္ဂဲအားဖြင့် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်
၄ ကပတ်တော်ရောက်လာသည်ကား၊- အချင်းလူ
တို့၊ သင်တို့သည် အမိုးနှစ်ထပ်နှင့် ပြည့်စုံသော
အိမ်၌ နေချိန်ရှိလျက်ပင်၊ အိမ်တော်ပျက်လျက်
၅ နေရမည်လော။- ယခုမှာ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်
ကျင့်သော အကျင့်တို့ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။-
၆ သင်တို့သည် များစွာသောမျိုးစေ့ကို ကြဲသော်
လည်း အသီးအနှံ နည်းပါးရ၏။ စားရသော်
လည်း ဝစွာမစားရကြ။ သောက်ရသော်လည်း
ဝစွာ မသောက်ရကြ။ အဝတ်ကို ဝတ်ရသော်
လည်း နွေးစွာ မဝတ်ရကြ။ အလုပ်လုပ်၍ အခ
ကိုခံရသော်လည်း မလုံသောအိတ်ထဲမှာ သိုထား
ရကြ၏။

၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကိုယ်အကျင့်တို့ကို ဆင်
၈ ခြင်ကြလော့။- တောင်ပေါ်သို့တက်သွား၍ သစ်
သားကိုဆောင်ခဲ့ပြီးလျှင် အိမ်တော်ကို ဆောက်
ကြလော့။ ငါသည်လည်းအားရ၍ ငါ၏ဘုန်း
သည် ထင်ရှားလိမ့်မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်
၉ တော်မူ၏။- သင်တို့သည် များစွာရမည်ဟု မြော်
လင့်သော်လည်း ရသောဥစ္စာခေါင်းပါးရ၏။ အိမ်
သို့ ရောက်သောအခါ ငါမှုတ်လိုက်၏။ အဘယ်
ကြောင့် နည်းဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရား မေးတော်မူ၏။ ငါ့အိမ်သည် ပျက်
လျက်ရှိသောကြောင့်ငင်း၊ သင်တို့သည် အသီး
အသီး မိမိတို့အိမ်သို့ပြေးသောကြောင့်ငင်း ဖြစ်
၁၀ သတည်း။- ထိုကြောင့် သင်တို့အပေါ်မှာ မိုးယံး
ခေါင်သဖြင့် နှင်းမကျရ။ မြေသည်လည်း အသီး
၁၁ အနှံကို မပေးရ။- မြေပေါ်၌၎င်း၊ တောင်ပေါ်၌
၎င်း၊ ဆန်စပါး၊ ချိုသောစပျစ်ရည်၊ ဆီအပေါ်၌
၎င်း၊ မြေထဲကထွက်သမျှ အပေါ်၌၎င်း၊ လူသတ္တ
ဝါတိရစ္ဆာန် အပေါ်၌၎င်း၊ လုပ်ဆောင်သမျှအ
ပေါ်၌၎င်း၊ သွေ့ခြောက်ခြင်းဘေးကို ငါမှာလိုက်
လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ ထိုအခါ ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့်
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောဇဒက်သား ယောရှုမှ
စ၍ ကျန်ကြွင်းသော သူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို
ငင်း၊ မိမိတို့ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားစေခိုင်း
တော်မူသော ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲ စကားကိုငင်း နား
ထောင်သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကြောက်
၁၃ ရွံ့ကြ၏။- ထိုအခါ ထာဝရဘုရားမှာထားတော်
မူသည်အတိုင်း ထာဝရဘုရား၏တမန်ဟဂ္ဂဲက၊
ငါသည် သင်တို့နှင့် အတူရှိ၏ဟု၊ ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူကြောင်းကို လူများတို့အား ဆင့်ဆို
၁၄ လေ၏။- ထာဝရဘုရားသည်လည်း၊ ယုဒမြို့
ဝန်၊ ရှာလသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့် ယဇ်ပု
ရောဟိတ်မင်း ယောဇဒက်သား ယောရှုမှစ၍
ကျန်ကြွင်းသော သူအပေါင်းတို့ကို နှိုးဆော်
၁၅ တော်မူသောအားဖြင့်၊- ဒါရိမင်းကြီး နန်းစံနှစ်
နှစ်၊ ဆဋ္ဌမလ နှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ သူတို့
သည် လာ၍ မိမိတို့ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ အ
လုပ်လုပ်ကြ၏။

၂

၁ သတ္တမလ နှစ်ဆယ်တရက်နေ့တွင်၊ ပရော
ဖက်ဟဂ္ဂဲအားဖြင့် ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်
၂ တော် ရောက်လာ၍၊- သင်သည် ယုဒမြို့ဝန်၊ ရှာ
လသေလသား ဇေရုဗဗေလနှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်
မင်း ယောဇဒက်သား ယောရှုမှစ၍ ကျန်ကြွင်း
၃ သောသူတို့အား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊- ဤအိမ်
တော်သည် ရှေးဘုန်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ကို မြင်ဘူး
၍ သင်တို့တွင် ကျန်ကြွင်းသောသူကား အဘယ်
သူနည်း။ ယခုအဘယ်အရာကို မြင်သနည်း။
၄ နှိုင်းယှဉ်လျှင် သင်တို့မျက်မှောက်၌ အဘယ်မျှ

To Contents

၄ မဟုတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။- သို့
သော်လည်း၊ အို ဇေရုဗေလ၊ အားယူလော့ဟု၊
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ အို ယဇ်ပုရော
ဟိတ်မင်း ယောဇဒက်သားယောရှု၊ အားယူ
လော့။ အို ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့၊ အားယူ
၅ ကြလော့ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။- အဲ
ဂုတ္တုပြည်မှ ထွက်သောအခါ သင်တို့နှင့် ငါဖွဲ့
သော ပဋိညာဉ်စကားနှင့်အညီ ငါသည် သင်တို့
နှင့်အတူရှိ၏။ ငါ၏ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့
တွင် နေရာကျ၏။ မစိုးရိမ်ကြနှင့်ဟု၊ ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၆ ၏။- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကာလမကြာမမြင့်မီ
ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ ပင်လယ်၊ ကုန်းတို့ကို တ
၇ ဖန်ငါလှုပ်ခိုးမည်။- လူမျိုးအပေါင်းတို့ကိုလည်း
ငါလှုပ်ခိုးမည်။ လူမျိုးအပေါင်းတို့ နှစ်သက်ဘွယ်
သောအရာသည် ရောက်၍၊ ဤအိမ်ကိုဘုန်းနှင့်
ငါပြည့်စုံစေမည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
၈ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။- ရွှေနှင့် ငွေကို ငါ
ပိုင်သည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ
၉ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- နောက်တည်သော ဤ
အိမ်တော်သည် အရင်အိမ်တော်ထက် ဘုန်းသာ
၍ ကြီးလိမ့်မည်ဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ ဤအရပ်၌လည်း
ငြိမ်သက်ခြင်းကို ငါပေးမည်ဟု၊ ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။
၁၀ ဒါရိယပင်ကြီး နန်းစံနှစ်နှစ်၊ နဝမလနှစ်ဆယ်
လေးရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်
တော်သည် ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲအားဖြင့် ရောက်လာ
၁၁ လျက်၊- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘု
ရားက၊ သင်သည်တရားအမှုကို ယဇ်ပုရောဟိတ်
၁၂ ၌ မေးမြန်းရမည်မှာ၊- လူသည် သန့်ရှင်းသောအ
မဲသားကို မိမိအဝတ်နှင့် ထုတ်၍ ဆောင်ခဲ့လျက်၊
မုန့်၊ ဟင်း၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ အစရှိသော စားစရာ
တစုံတခုကို ထိုအဝတ်နှင့်ထိလျှင်၊ ထိုစားစရာ
သည် သန့်ရှင်းလိမ့်မည်လောဟု မေးမြန်းသော်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့က၊ မသန့်
၁၃ ရှင်းဟု ပြန်ပြောကြ၏။- ဟဂ္ဂဲကလည်း၊ အသေ
ကောင်အားဖြင့် မစင်ကြယ်သော သူသည် ထိုအ
ရာ တစုံတခုကိုထိလျှင် ညစ်ညူးခြင်းရှိလိမ့်မည်
လောဟု မေးမြန်းသော်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့က၊
ညစ်ညူးခြင်းရှိလိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။-
၁၄ ဟဂ္ဂဲကလည်း၊ ဤလူမျိုး၊ ဤပြည်သားတို့သည်
ငါ့မျက်မှောက်၌ ထိုအတူ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့လုပ်
ဆောင်သမျှသည်လည်း ထိုအတူဖြစ်၏။ ငါထံ
မှာ ပူဇော်သောအရာသည်လည်း ညစ်ညူး၏ဟု၊
၁၅ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။- ထာဝရဘုရား၏
ဗိမာန်တော်၌ ကျောက်တခုပေါ်မှာ တခုကို မ
တင်မီ၊ ယခုနေ့မှစ၍ အထက်အမှုကို ပြန်ကြည့်
၁၆ ဆင်ခြင်ကြပါလော့။- ထိုကာလတွင် ဆန်အ
တင်းနှစ်ဆယ်ထွက်ရသော စပါးပုံသို့ လူလာ
သောအခါ တဆယ်ကိုသာရ၏။ စပျစ်ရည်အိုးငါး
ဆယ်ကို ယူခြင်းငှါ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းသို့
၁၇ လာသောအခါ နှစ်ဆယ်ကို သာရ၏။- သင်တို့
လုပ်ဆောင်သမျှတို့တွင် လေထိ၍ အပင်သေ
ဘေး၊ အရည်ယို၍ သေဘေးဖြင့် ငါသည် ဒဏ်
ခတ်ခဲ့ပြီ။ သို့သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ထံသို့
ပြန်၍ မလာကြဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၁၈ ၏။- ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်တိုက်မြစ်ကျ
၍၊ နဝမလ နှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့၊ ယခုနေ့မှစ၍
ရှေ့သို့ မျှော်ကြည့်ဆင်ခြင်ကြပါလော့။ ဆင်ခြင်
၁၉ ရမည် အကြောင်းအရာဟူမူကား၊- စပါးကျီ၌
စပါးရှိသလော။ မရှိ။ စပျစ်ပင်၊ သင်္ဘောသဖန်း
ပင်၊ သလဲပင်၊ သံလွင်ပင်တို့သည် အသီးကိုမသီး
ကြသေး။ သို့သော်လည်း၊ ယနေ့မှစ၍ သင်တို့ကို
ငါကောင်းကြီးပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၀ ထိုလနှစ်ဆယ်လေးရက်နေ့တွင်၊ ထာဝရဘု
၂၁ ရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဟဂ္ဂဲသို့ တဖန်
ရောက်လာ၍၊- သင်သည် ယုဒမြို့ဝန်၊ ဇေရုဗ
ဗေလကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ငါသည် ကောင်းကင်
၂၂ နှင့် မြေကြီးကို လှုပ်မည်။- တိုင်းနိုင်ငံတို့၏ ရာဇ
ပလ္လင်များကို မှောက်လှန်၍၊ အမျိုးမျိုးသော
တိုင်းနိုင်ငံတန်ခိုးကို ဖျက်ဆီးမည်။ ရထားနှင့်
ရထားစီးသူရဲတို့ကိုလည်း မှောက်လှန်မည်။ မြင်း
နှင့်မြင်းစီးသူရဲတို့သည် တယောက်ကိုတယောက်
၂၃ ခုတ်၍ လဲကြလိမ့်မည်။- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ အို
ရှာလသေလသား၊ ငါ့ကျွန် ဇေရုဗဗေလ၊ ထိုအခါ
သင့်ကို ငါယူ၍ တံဆိပ်လက်စွပ်ကဲ့သို့ ခန့်ထား
မည်ဟု၊ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သင့်ကို ငါ
ရွေးချယ်ပြီဟု၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝ
ရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

ပရောဖက်ဟဂ္ဂဲ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

To Contents

ဇာခရိအနာဂတ်ကျမ်း။

ZECHARIAH

၁

၁ ဒါရိမင်းကြီး နန်းစံနှစ်နှစ်၊ အဋ္ဌမလတွင်၊
ဣဒေါသား ဗာရခိ၏သား ပရောဖက်ဇာခရိသို့
ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်
၂ တော်ဟူမူကား။- ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့
ဘိုးဘေးများကို အလွန်အမျက်ထွက်တော်မူပြီ။-
၃ သို့သော်လည်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာ
ဝရဘုရား၏ အမိန့်တော်ကို သူတို့အား ဆင့်ဆိုရ
မည်မှာ၊ ငါထံသို့ ပြန်၍လာကြလော့ဟု၊ ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၄ ငါသည်လည်း သင်တို့ရှိရာသို့ပြန်လာမည်ဟု
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူ၏။- ရှေးပရောဖက်တို့က၊ သင်တို့ မ
ကောင်းသောလမ်း၊ မကောင်းသော အကျင့်များ
ကို ယခု ကြဉ်ရှောင်ကြလော့ဟု၊ ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကို ဆင့်ဆိုလျက် ကြွေးကြော်သော်လည်း နားမ
ကြား၊ ငါ့စကားကိုလည်း နားမထောင်သော သင်
တို့ ဘိုးဘေးများကဲ့သို့ မပြုကြနှင့်ဟု၊ ထာဝရဘု
၅ ရား မိန့်တော်မူ၏။- ဘိုးဘေးတို့သည် အဘယ်
မှာ ရှိကြသနည်း။ ပရောဖက်တို့သည် အစဉ်အ
၆ မြဲ အသက်ရှင်တတ်ကြသလော။- ငါ၏ ကျွန်ပ
ရောဖက်တို့၌ ငါမှာထားသော ငါ၏ပညတ်စ
ကားတို့သည် သင်တို့ ဘိုးဘေးများကိုမှီကြပြီ မ
ဟုတ်လော။ သူတို့သည် သတိရ၍ ငါတို့ကျင့်ကြံ
ပြုမူသည်နှင့်အလျောက်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင် ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် ငါတို့၌
စီရင်မည်ဟု အကြံရှိတော်မူသည်အတိုင်း၊ စီရင်
တော်မူပြီဟု ပြောဆိုကြသည် မဟုတ်လောဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၇ ဒါရိမင်းကြီး နန်းစံနှစ်နှစ်၊ ၈ကောဒသမလ
တည်းဟူသော ရှေဗတ်လ နှစ်ဆယ်လေးရက်
နေ့တွင်၊ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
သည် ဣဒေါသားဖြစ်သော ဗာရခိ၏သား ပရော
၈ ဖက်ဇာခရိသို့ ရောက်လာ၍။- ည၌အခါမြင်ရ
သော ရူပါရုံဟူမူကား၊ မြင်းနီကို စီးသော လူတ
ဦးသည် ထင်ရှား၍ ချိုင့်တွင်ရှိသော မုရတ္တာတော
၌ ရပ်၏။ သူနောက်မှာ နီသောမြင်း၊ ညိုသော
၉ မြင်း၊ ဖြူသောမြင်းတို့သည် ရှိကြ၏။- ငါက
လည်း၊ အို သခင်၊ ထိုသူတို့ကား အဘယ်သူနည်း
ဟု မေးသော်၊ ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်
တမန်က၊ ထိုသူတို့ကား အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို
၁၀ ငါပြမည်ဟု ဆိုပြီးမှ၊- မုရတ္တာတော၌ ရပ်သောလူ
က၊ ထိုသူတို့သည် မြေကြီးအရပ်ရပ်တို့ကို လှည့်
လည်၍ သွားစေခြင်းငှါ၊ ထာဝရဘုရား စေလွှတ်
တော်မူသောသူ ဖြစ်ကြသည်ဟု ပြန်ပြော၏။-
၁၁ ထိုသူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြေကြီး အ
ရပ်ရပ်တို့ကို လှည့်လည်၍ သွားပါပြီ။ မြေကြီးတ
ရှောက်လုံးသည် အမှုမရှိ ငြိမ်ဝပ်လျက်ရှိပါ၏ဟု
မုရတ္တာတော၌ရပ်သော ထာဝရဘုရား၏ကောင်း
ကင်တမန်အား ပြန်လျှောက်ကြ၏။

၁၂ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်
က၊ အို ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘု
ရား၊ ကိုယ်တော်သည် အနှစ်ခုနစ်ဆယ်ပတ်လုံး
အမျက်ထွက်တော်မူသော ယေရုရှလင်မြို့နှင့်
ယုဒမြို့များကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး မသ
နားဘဲ နေတော်မူမည်နည်းဟု မေးလျှောက်
၁၃ သော်၊- ထာဝရဘုရားသည် ငါနှင့်ပြောဆိုသော
ကောင်းကင်တမန်အား ကောင်းသောစကား၊
၁၄ နှစ်သိမ့်စေသောစကား ပြန်ပြောတော်မူ၏။- ငါ
နှင့် ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏အ
မိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို၍ ကြွေးကြော်ရမည်မှာ၊ ငါ
သည် ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ဇိအုန်တောင်အဘို့ အ
၁၅ လွန်ကြင်နာသောစိတ်အားကြီး၏။- ငြိမ်ဝပ်စွာ
နေသော တပါးအမျိုးသားတို့ကို အလွန်အမျက်
ထွက်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ယေရုရှ
လင်မြို့ကို အနည်းငယ် အမျက်ထွက်သောအခါ
၁၆ သူတို့သည် ဝိုင်း၍ ညှဉ်းဆဲကြပြီ။- ထိုကြောင့်
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ကျေးဇူးပြု
ချင်သောစိတ်နှင့် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါပြန်လာ
ပြီ။ ဤမြို့တွင် ငါ့အိမ်ကို တည်ဆောက်ရမည်။
မြို့ရာကိုလည်း တိုင်းထွာရမည်ဟု၊ ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။-
၁၇ တဖန် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို၍ ကြွေးကြော်ရမည်

To Contents

မှာ၊ ငါ၏ မြို့ရွာတို့သည် အရပ်ရပ်၌ နှံ့ပြား၍ စည်ပင်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရားသည် ဇိအုန်တောင်သားတို့ကို နှစ်သိမ့်စေဦးမည်။ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့ကို ရွေးကောက်၍ ပြုစုဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈ တဖန် ငါမျှော်ကြည့်၍ ဦးချိုလေးချောင်းကို
၁၉ မြင်၏။– ငါနှင့် ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်အားလည်း၊ ထိုဦးချိုတို့ကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးမြန်းသော်၊ ထိုဦးချိုတို့သည် ယုဒပြည်၊ ဣသရေလပြည်၊ ယေရုရှလင်မြို့တို့ကို အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားစေသော ဦးချိုဖြစ်သည်ဟု ပြန်ပြော၏။–
၂၀ ထာဝရဘုရားသည်လည်း လက်သမားလေးဦး
၂၁ တို့ကိုပြတော်မူ၏။– ငါကလည်း၊ ဤသူတို့သည် အဘယ်အမှုကို ပြုခြင်းငှါလာပါသနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ကောင်းကင်တမန်က၊ ထိုဦးချိုတို့သည် အဘယ်သူမျှမျှော်၍ မကြည့်ဝံ့အောင်၊ ယုဒပြည်သားတို့ကို ကွဲပြားစေသော ဦးချိုဖြစ်ကြ၏။ ဤလက်သမားတို့သည် ယုဒပြည်သားတို့ကို ကွဲပြားစေခြင်းငှါ တိုက်လာသောထိုဦးချိုတို့ကို ခြိမ်းမောင်း၍၊ တပါးအမျိုး၏ဦးချိုတို့ကို ရှုတ်ချသောသူ ဖြစ်ကြသည်ဟု ပြန်ပြော၏။

၂

၁ တဖန် ငါမျှော်ကြည့်၍၊ တိုင်းစရာကြိုးကို
၂ ကိုင်သော လူတဦးကိုမြင်လျှင်၊– အဘယ်အရပ်သို့သွားမည်နည်းဟု ထိုသူအား မေးသော်၊ ယေရုရှလင်မြို့အလျားအနံကိုသိလိုရှိ၍ မြို့ကိုတိုင်းခြင်းငှါသွားသည်ဟုပြန်ပြော၏။– ငါနှင့်ပြောဆိုသော
၃ ကောင်းကင်တမန်သည်ထွက်သွားသော်၊ အခြားသောကောင်းကင်တမန်သည် ကြိုဆိုလျက်၊–
၄ သင်သည် ပြေး၍ ထိုလုလင်ကို ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ ယေရုရှလင်မြို့သား လူသတ္တဝါတိရစ္ဆာန်တို့သည် အလွန်များသောကြောင့် ရွာတို့၌ နေရကြ
၅ လိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် မြို့ကိုကာသော မီးမြို့ရိုးဖြစ်မည်။ မြို့အလယ်၌လည်း ငါသည် မြို့၏ဘုန်းအသရေ
၆ ဖြစ်မည်။– အချင်းတို့၊ အချင်းတို့၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်မှ ပြေးလာကြလော့ဟု၊ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ဓိဃ်းကောင်းကင်အောက် လေးမျက်နှာတို့၌ သင်တို့ကို ငါနှံ့ပြားစေပြီဟု၊ ထာဝ
၇ ရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ဗာဗုလုန်မြို့သမီးထံမှာ နေသော အချင်းဇိအုန် သတို့သမီး၊ အလွတ်ပြေး
၈ လော့။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့ကို ဖျက်ဆီးသောလူမျိုးတို့ရှိရာသို့ ဘုန်းထင်ရှားပြီးမှ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။ သင်တို့ကိုထိသောသူသည်
၉ မျက်ဆန်တော်ကို ထိသောသူဖြစ်၏။– သူတို့ကို ငါတိုက်၍ သူတို့၏ကျွန်များသည် လုယူဖျက်ဆီးကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသည်ကို သင်တို့ သိရကြလိမ့်မည်။
၁၀ အို ဇိအုန်သတို့သမီး၊ သီချင်းဆို၍ ရွှင်လန်းလော့။ ငါလာ၍ သင့်အလယ်၌ နေမည်ဟု ထာ
၁၁ ဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ထိုကာလ၌ လူမျိုးအများတို့သည် ထာဝရဘုရားဘက်သို့ဝင်စား၍ ငါ၏လူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သင့်အလယ်၌ ငါနေမည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို သင့်ဆီသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ကို
၁၂ သင်သိရလိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည် သန့်ရှင်းသောပြည်၌ မိမိအဘို့ ယုဒပြည်ကို အမွေခံ၍ တဖန် ယေရုရှလင်မြို့ကို ရွေးချယ်တော်မူ
၁၃ လိမ့်မည်။– အို လူသတ္တဝါအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရား ရှေ့တော်၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြလော့။ သန့်ရှင်းသော ကျိန်းဝပ်ရာဌာနတော်၌ ထတော်မူပြီ။

၂

၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောရှုသည် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်ရှေ့၌ ရပ်နေသည်ကို ငင်း၊ စာတန် သည် ရန်ဘက်ပြု၍ သူ၏လက်ျာဘက်၌ ရပ်နေသည်ကိုငင်း ငါ့အားပြတော်မူ၏။–
၂ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ အို စာတန်၊ ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဆုံးမတော်မူပါစေသော။ ယေရုရှလင်မြို့ကို ရွေးချယ်ပြီးသော ထာဝရဘုရားသည် သင့်ကို ဆုံးမတော်မူပါစေသော။ ဤသူသည် မီးထဲက နှုတ်သော ထင်းစဖြစ်သည် မဟုတ်လော်ဟု စာတန်အား
၃ ဆို၏။– ယောရှုသည် ညစ်ညူးသောအဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ကောင်းကင်တမန်ရှေ့မှာ ရပ်နေ
၄ သည်ဖြစ်၍၊– ကောင်းကင်တမန်က၊ ညစ်ညူးသောအဝတ်ကို ချွတ်ပယ်ကြလော့ဟု မိမိရှေ့မှာ ရပ်နေသော အခြားသူတို့အား ဆို၏။ ယောရှုအားလည်း၊ သင့်အပြစ်ကို ငါဖြေရှင်းပြီ။ တင့်တယ်
၅ သော အဝတ်ကို ဝတ်စေမည်ဟု ဆို၏။– ငါကလည်း၊ စင်ကြယ်သောပေါင်းကို သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ တင်ကြစေဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ စင်ကြယ်သောပေါင်းကို သူ၏ခေါင်းပေါ်မှာ တင်၍ အဝတ်ကို ဝတ်စေကြ၏။ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည်လည်း အနားမှာ ရပ်နေ၏။

To Contents

၆ တဖန် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ဆင့်ဆို၍ ယောရှုအား ပညတ်
၇ ထားသည်ကား၊– သင်သည် ငါ့လမ်းသို့လိုက်၍ ငါပညတ်တရားကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ငါ့အိမ်ကို စီရင်ရသောအခွင့်၊ ငါ တန်တိုင်းတို့ကို စောင့်ရသောအခွင့် ရှိလိမ့်မည်။ ရှေ့တော်၌ရပ်နေသော သူအချို့တို့ကို၊ သင့်အား လမ်းပြရသောသူ ဖြစ်
၈ မည်အကြောင်း ငါခန့်ထားမည်။– အို ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းယောရှု၊ သင့်ရှေ့မှာနေသော သင့်အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်တကွ နားထောင်လော့။ သူတို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာနှင့် ယှဉ်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ငါ၏ကျွန် တည်းဟူသော အညွှန့်ကို ငါ
၉ ပေါ်ထွန်းစေမည်။– ယောရှုရှေ့မှာ ငါထားသော ကျောက်ကို ကြည့်ရှုလော့။ ထိုကျောက်တခုကို မျက်စိခုနစ်လုံးကြည့်ရှုလျက်ရှိလိမ့်မည်။ ထို ကျောက်ကိုလည်း ငါထုလုပ်မည်။ တနေ့ခြင်းတွင် ဤပြည်၏အပြစ်ကို ငါပယ်ရှင်းမည်ဟု
၁၀ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ထိုနေ့၌ သင်တို့သည် မိမိတို့ အိမ်နီးချင်း တယောက်ကိုတယောက် စပျစ်ပင်အောက်၊ သင်္ဘောသဖန်းပင် အောက်သို့ ခေါ်ဘိတ်ကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။

၄

၁ ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်သည် ပြန်လာ၍၊ အိပ်ပျော်သောသူကို နှိုးသကဲ့သို့ ငါ့
၂ ကိုနှိုးလျက်၊– သင်သည် အဘယ်အရာကို မြင်သနည်းဟု မေးလျှင်၊ ငါက၊ အကျွန်ုပ်သည် ကြည့်ရှု၍ ရွှေအတိပြီးသော ဆီမီးခုံကို မြင်ပါ၏။ မီးခုံတိုင်အဖျားခွံ ဆီအိုးတလုံး၊ မီးခွက်ခုနစ်လုံး၊ ဆီအိုးနှင့် မီးခွက်ခုနစ်လုံး ဆက်သော ပြွန်တံခုနစ်
၃ တံရှိပါ၏။– ဆီအိုးလက်ျာဘက်၌ သံလွင်ပင်တပင်၊ လက်ဝဲဘက်၌ တပင်၊ မီးခုံကို လွှမ်းမိုးသော
၄ သံလွင်ပင်နှစ်ပင် ရှိပါသည်ဟုဆိုပြီးမှ၊– ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်အား၊ အကျွန်ုပ် သခင်၊ ဤအရာတို့ကား အဘယ်အရာဖြစ်သ
၅ နည်းဟု မေးသော်၊– ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်က၊ ဤအရာတို့ကား၊ အဘယ်အရာဖြစ်သည်ကို နားမလည်သလောဟု မေးလျှင်၊ အကျွန်ုပ် နားမလည်ပါသခင်ဟု လျှောက်၏။–
၆ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ဇေရုဗေလသို့ ရောက်လာသော ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူမူကား၊ ဤအမှုသည် ဗိုလ်ခြေအားဖြင့် မဟုတ်၊ အာဏာတန်ခိုးအားဖြင့် မဟုတ်၊ ငါ့ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်
၇ ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– အို တောင်ကြီး၊ သင်သည် အဘယ်သို့နည်း။ ဇေရုဗဗေလရှေ့မှာ ညီသောအရပ် ဖြစ်ရလိမ့်မည်။ လူများတို့က၊ ကျေးဇူးတော် ရှိပါစေသော။ ကျေးဇူးတော်ရှိပါစေသောဟု ကြွေးကြော်လျက်၊ ထိုမင်းသည် တိုက်ထောင့် အထွဋ်ကျောက်ကို တင်ထားရလိမ့်မည်။
၈ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော်
၉ သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာသည်ကား၊– ဇေရုဗဗေလသည် ဤအိမ်တော်အမြစ်ကို ချထားပြီး၊ သူသည်လည်း လက်စသတ်ရလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ကို သင်တို့
၁၀ သိရကြလိမ့်မည်။– အမှုငယ်ပြုသော နေ့ရက်ကို အဘယ်သူသည် မထီမဲ့မြင် ပြုရသနည်း။ ချိန်ကြိုးသည် ဇေရုဗဗေလလက်၌ ရှိသည်ကို ထိုခုနစ်ပါးတို့သည် မြင်၍ ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုခုနစ်ပါးတို့ကား၊ မြေကြီးတပြင်လုံးတွင် တောင်မြောက်ပြေးတတ်သော၊ ထာဝရဘုရား
၁၁ ၏မျက်စိတော်များ ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။– ငါကလည်း၊ မီးခုံလက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်၌ရှိသော ထိုသံလွင်ပင်နှစ်ပင်ကား အဘယ်သို့
၁၂ နည်း ဟူ၍ငင်း၊– ဆီညှစ်ရာ ရွှေစက်နှစ်ခုအား ဖြင့်၊ မိမိတို့ဆီကို သွန်းလောင်းသော ထိုသံလွင်ကိုင်းနှစ်ကိုင်းကား အဘယ်သို့နည်း ဟူ၍ငင်း
၁၃ မေးလျှောက်သော်၊– ကောင်းကင်တမန်က၊ ထိုအကိုင်းတို့ကို နားမလည်သလောဟု မေးလျှင်၊ အကျွန်ုပ် နားမလည်ပါသခင်ဟု လျှောက်၏။–
၁၄ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ထိုအကိုင်းတို့သည် မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးပိုင်တော်မူသော အရှင်၏ ရှေ့တော်၌ရပ်နေသော ဘိသိက်ခံသူနှစ်ပါး ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။

၅

၁ တဖန်ငါမျှော်ကြည့်၍၊ ပျံဝဲလျက်ရှိသော စာ
၂ စောင်ကို မြင်၏။– ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်အရာကို မြင်သနည်းဟု မေးလျှင်၊ ပျံဝဲလျက်ရှိသော စာစောင်ကို မြင်ပါ၏။ အလျား အတောင်နှစ်ဆယ်၊ အနံ အတောင်တ
၃ ဆယ်ရှိပါသည်ဟု လျှောက်၏။– ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ထိုစာစောင်သည် တပြည်လုံး

ကို နှုံပြားသောကျိန်ခြင်းဖြစ်၏။ ခိုးတတ်သော သူ ရှိသမျှတို့သည်၊ ထိုစာစောင်တဘက်၌ ပါသည်အတိုင်း ပယ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ အကျိန်ရဲသော သူရှိသမျှတို့သည်၊ ထိုစာစောင်တဘက်၌ ပါသည်အတိုင်း ပယ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံရကြမည်။- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုစာစောင်ကို ငါထုတ်ဘော်မည်။ ခိုးတတ်သော သူ၏အိမ်ထဲသို့ ၎င်း၊ ငါနာမကို တိုင်တည်၍ မမှန်သောကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသောသူ၏ အိမ်ထဲသို့၎င်း၀င်၍ နေရာကျသဖြင့်၊ သစ်သားများ၊ ကျောက်များနှင့်တကွ ထိုအိမ်ကိုစားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ တဖန် ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်သည် ထွက်၍၊ ယခုထွက်လာသောအရာကို ၆ မျှော်ကြည့်လော့ဟု ငါ့အားဆိုလျှင်၊- ထိုအရာကား အဘယ်အရာနည်းဟု ငါမေးသော်၊ ထိုအရာသည် ထွက်သွားသော ဧဖာဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ ထိုအရာသည် တပြည်လုံး၌ သူတို့၏အကြံ ၇ အစည်ဖြစ်သည် ဟူ၍၎င်း ဆို၏။- ခဲအခွက်တဆယ်ကိုလည်း အထက်သို့ ချီမြှောက်၍ မိန်းမတယောက်သည် ဧဖာထဲ၌ ထိုင်သည်ကို ငါမြင်၏။- ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ထိုမိန်းမသည် ဒုစရိုက်အပြစ်ဖြစ်၏ဟု ဆိုလျက်၊ သူ့ကို ဧဖာထဲကိုချထား၍ ဧဖာအဝေါ်မှာ ခဲပြားကို ၉ တင်လေ၏။- တဖန် ငါမျှော်ကြည့်၍၊ တောင်နှစ်၏အတောင်ကဲ့သို့၊ အတောင်ရှိသော မိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည်၊ အတောင်တို့၌ ဝိညာဉ်ပါလျက် ထွက်လာ၍၊ ထိုဧဖာကို မြေကြီးနှင့် မိုးယံ ၁၀ ကောင်းကင်စပ်ကြားသို့ ချီသွားကြ၏။- ထိုဧဖာကို အဘယ်သို့ ချီသွားကြသနည်းဟု ငါနှင့် ပြောဆိုသော ကောင်းကင်တမန်အား ငါမေးသော်၊- ၁၁ ရှိနာပြည်၌ ဧဖာအတို့ အိမ်ဆောက်ခြင်းငှါ ချီသွားကြ၏။ ထိုပြည်၌ သူ၏ခုံပေါ်မှာ တင်ထား၍ နေရာချကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။

၆

၁ တဖန် ငါမျှော်ကြည့်၍၊ ကြေးဝါဖြင့် ပြီးသော တောင်နှစ်လုံးကြားမှ ရထားလေးစီးထွက်လာ ၂ ၏။- ပဌမရထား၌ မြင်းနီ၊ ဒုတိယရထား၌ မြင်း ၃ နက်၊- တတိယရထား၌ မြင်းဖြူ၊ စတုတ္ထရထား၌ ခွန်အားကြီးသော မြင်းကျားတို့သည် ကလျက် ၄ ရှိကြ၏။- အကျွန်ုပ်သခင်၊ ထိုရထားတို့ကား အဘယ်သို့နည်းဟု ငါနှင့်ပြောဆိုသော ကောင်း ၅ ကင်တမန်အား ငါမေးသော်၊- ကောင်းကင်တမန်က၊ ထိုရထားတို့သည်၊ မြေကြီးတပြင်လုံးကို အစိုးပိုင်တော်မူသော အရှင်၏ရှေ့တော်၌ ရပ်နေရာမှ ထွက်သွားသော မိုးယံးကောင်းကင်လေ ၆ လေးပါးဖြစ်၏။- ကသော် မြင်းနက်တို့သည် မြောက်ပြည်သို့ သွားကြ၏။ မြင်းဖြူတို့သည် မြင်းနက်နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ မြင်းကျားတို့ ၇ သည် တောင်ပြည်သို့ သွားကြ၏ဟု ဆို၏။- ခွန်အားကြီးသော မြင်းတို့သည် ထွက်၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာ တောင်မြောက်သို့ လှည့်လည်ခြင်းငှါ အားထုတ်ကြ၏။ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သွား၍ မြေကြီးပေါ်မှာ တောင်မြောက်သို့ လှည့်လည်ကြလော့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ တောင်မြောက်သို့ လှည့်လည် ၈ ကြ၏။- ကောင်းကင်တမန်သည်လည်း ငါ့ကို ခေါ်၍၊ ကြည့်လော့။ မြောက်ပြည်သို့ သွားသော မြင်းတို့သည် ငါ့အမျက်ကို မြောက်ပြည်၌ တည်စေကြပြီဟု ဆို၏။

၉ တဖန် ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တော် ၁၀ သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်လာသည်ကား၊- အရင်သိမ်းသွားခြင်းကိုခံရ၍ ယခု ဗာဗုလုန်မြို့မှ ပြန်လာသော ဟေလဒဲအမျိုး၊ တောဘိယအမျိုး၊ ယေဒိယအမျိုး အချို့တို့ကို ခေါ်၍၊ တနေ့ခြင်းတွင် ဧဖေနိ၏သား ယောရှိအိမ်သို့ သွားပြီး ၁၁ သော်၊- ရွှေငွေတို့ကိုယူ၍ သရဖူကို လုပ်ပြီးလျှင်၊ ယောဇေဒက်သား ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ယောရှု၏ ၁၂ ခေါင်းပေါ်မှာ တင်လော့။- ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို ထိုသူအား ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အညွှန့်အမည်ရှိသော သူကို ကြည့်ရှုလော့။ မိမိဒေသအရပ်၌ ပေါက်၍ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်လိမ့် ၁၃ မည်။- ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်ပြီးလျှင်၊ ဘုန်းကြီး၍ မိမိရာဇပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်လျက် စိုးစံလိမ့်မည်။ ရာဇပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ယဇ်ပုရောဟိတ်လည်းဖြစ်၍၊ ထိုနှစ်ပါးတို့သည် မိဿဟာယ ပဋိညာဉ်ကို ဖွဲ့ကြလိမ့် ၁၄ မည်။- ထိုသရဖူသည် ဟေလင်၊ တောဘိယ၊ ယေဒိယ၊ ဧဖေနိ၏သား ဟင်တို့အဘို့၊ ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်၌ သက်သေဖြစ်ရမည်။- ၁၅ ဝေးသော သူတို့သည်လည်းလာ၍ ထာဝရဘုရား၏ဗိမာန်တော်၌ တည်ဆောက်ကြလိမ့်မည်။ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်ကို သင်တို့ သိရကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် သင်တို့

To Contents

၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား၏အမိန့်တော်ကို
စေ့စေ့နားထောင်လျှင်၊ ဤသို့ ဖြစ်ရလိမ့်မည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၇

၁ ဒါရိမင်းကြီး နန်းစံလေးနှစ်၊ ခိသလုမည်
၂ သော နဝမလ လေးရက်နေ့တွင်၊– ထာဝရဘုရား
၃ ရှေ့တော်၌ ဆုတောင်းခြင်းငါ့ငင်း။– နှစ်ပေါင်းများ
စွာပြုသကဲ့သို့ ပဥ္စမလတွင် ငိုကြွေး၍ ခြိုးခြံစွာ
ကျင့်ရပါမည်လော၁ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရား၏ အိမ်တော်၌ရှိသော ယဇ်ပုရော
ဟိတ်နှင့် ပရောဖက်တို့အား မေးလျှောက်ခြင်းငှါ
၄ ငင်း၊ ရှရေဇာ၊ ရေဂမ်ဲလက်နှင့် သူတို့လူများကို
ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ စေလွှတ်ကြသောအ
၅ ခါ။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏
နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါဇာခရိသို့ ရောက်လာ
၆ ၍။– ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့နှင့် ပြည်သူပြည်သားအ
ပေါင်းတို့အား သင်ဆင့်ဆိုရမည်မှာ၊ အနှစ်ခုနစ်
ဆယ်ပတ်လုံး သင်တို့သည် ပဥ္စမလနှင့် သတ္တမ
လတွင် အစာရှောင်၍ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသောအ
၇ ခါ၊ အကယ်စင်စစ် ငါ့အလိုရှိသည်အတိုင်း ငါ့အား
၈ အစာရှောင်ကြသလော။– စားသောက်သောအ
ခါ၌လည်း ကိုယ်အလိုအလျောက် စားသောက်
၉ ကြသည် မဟုတ်လော။– ယေရုရှလင်မြို့မဟုတ်၊
စည်ပင်၍ ပတ်လည်၌ရှိသော မြို့ရွာ၊ တောင်
မျက်နှာအရပ်နှင့် မြေညီသောအရပ်၌ လူများ
သေးသောအခါ၊ ရှေးပရောဖက်တို့ဖြင့် ထာဝရ
ဘုရားကြွေးကြော်တော်မူသော အမိန့်တော်
ပြည့်စုံပြီ မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တော်
၁၁ သည် ဇာခရိသို့ ရောက်လာသည်ကား၊– တရားအ
မှုကို တရားသဖြင့် စီရင်ကြလော့။ သနားခြင်းက
၁၂ ရုဏာစိတ်နှင့် တယောက်ကို တယောက် ကျေး
ဇူးပြုကြလော့။– မိဘမရှိသောသူ၊ မုတ်ဆိုး၊ တ
ကျွန်းတနိုင်ငံသား၊ ဆင်းရဲသားကို မညှဉ်းဆဲကြ
နှင့်။ တယောက်ကို တယောက် မကောင်းသော
အကြံကို မကြံကြနှင့်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအ
၁၃ ရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသော်လည်း၊– သူ
တို့သည် နားမထောင်ဘဲ လွတ်အောင်ရုန်းကြ
၁၄ ၏။ မကြားစေခြင်းငှါ နားကို ပိတ်ကြ၏။– တ
ရားစကားကိုလည်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ရှေးပရော
ဖက်တို့ဖြင့် ထားတော်မူသော စကားကိုလည်း သူ
တို့သည် မကြားစေခြင်းငှါ၊ မိမိတို့နှလုံးကို စိန်
ကျောက်ကဲ့သို့ မာစေကြ၏။ ထို့ကြောင့်၊ ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် အလွန်
၁၃ အမျက်ထွက်တော်မူ၏။– ငါဟစ်ခေါ်၍ သူတို့
သည်နားမထောင်သကဲ့သို့၊ တဖန် သူတို့သည်
ဟစ်ခေါ်၍ ငါလည်း နားမထောင်ဘဲနေပြီဟု
ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်
၁၄ တော်မူ၏။– သူတို့မသိသော လူမျိုးအပေါင်းတို့
တွင် လေဘေတိုက်၍ ငါလွှင့်ပြီ။ ထို့ကြောင့်၊ သူ
တို့ ပြည်သည် လူဆိတ်ညဉ်လျက်ရှိ၍ အဘယ်သူ
မျှ မသွားမလာ။ သာယာသောပြည်သည် သုတ်
သင်ပယ်ရှင်းရာ ဖြစ်လေပြီတကားဟု မိန့်တော်
မူ၏။

၈

၁ တဖန် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘု
ရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်
၂ လာ၍။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘု
ရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ဇိအုန်တောင်
အဘို့ အလွန်စိတ်အားကြီးပြီ။ အလွန်အမျက်
၃ ထွက်၍ သူ့အဘို့ စိတ်အားကြီးပြီ။– ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ ဇိအုန် တောင်သို့ ငါပြန်လာပြီ။ ယေရုရှ
လင်မြို့ထဲမှာနေမည်။ ယေရုရှလင်မြို့ကို သမ္မာ
မြို့ဟူ၍ငင်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ
ဘုရား၏တောင်တော်ကို သန့်ရှင်းသောတောင်
၄ ဟူ၍ငင်း သမုတ်ကြလိမ့်မည်။– ကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
အိုသော ယောကျ်ားမိန်းမ၊ အသက်ကြီး၍ တောင်
ဝေးကိုင်သော သူအပေါင်းတို့သည် ယေရုရှလင်
၅ မြို့လမ်းတို့၌ နေကြလေဦးမည်။– မြို့လမ်းတို့
သည်လည်း ကစားသောသူငယ် ယောကျ်ားမိန်း
၆ မတို့နှင့် အပြည့်ရှိကြလိမ့်မည်။– တဖန်မိန့်တော်
မူသည်ကား၊ ထိုအမှုသည် ယခုကာလတွင် ကျန်
ကြွင်းသော ဤလူတို့ မျက်မှောက်၌ အံ့ဩဘွယ်
ဖြစ်သော်လည်း၊ ငါ့မျက်မှောက်၌ အံ့ဩဘွယ်
ဖြစ်ရာသလောဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
၇ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊
ငါ၏လူတို့ကို အရှေ့ပြည်မှငင်း၊ အနောက်ပြည်
၈ မှငင်း ငါကယ်တင်၍၊– ဆောင်ခဲ့သဖြင့် သူတို့
သည် ယေရုရှလင်မြို့ထဲမှာ နေရကြလိမ့်မည်။
သစ္စာတရားနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားအားဖြင့်၊
သူတို့သည် ငါ၏လူဖြစ်၍ ငါသည်လည်း သူတို့
၏ဘုရားသခင် ဖြစ်လိမ့်မည်။

၉ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဗိမာန်တော်ကို တည်
ဆောက်ခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာ
ဝရဘုရား၏အိမ်တော်တိုက်မြစ်ကို ချသောကာ
လ၌ရှိသော ပရောဖက်တို့ ဟောပြောသော ဤ
စကားကို ယခုကာလ၌ ကြားသောသူတို့၊ သင်
၁၀ တို့လက်ကို အားကြိုးစေကြလော့။– ထိုကာလ
အထက်၌ လူခံရသော အကျိုးမရှိ။ တိရစ္ဆာန်ခံရ
သော အကျိုးမရှိ။ ထွက်ဝင်သောသူတို့သည် ရန်
သူရှိသောကြောင့် ချမ်းသာမရကြ။ ငါသည် လူ
အပေါင်းတို့ကို တယောက်နှင့်တယောက် ရန်
၁၁ ဘက်ဖြစ်စေ၏။– ယခုမူကား၊ ကျန်ကြွင်းသော
ဤလူတို့၌ ငါသည် အရင်ကဲ့သို့မပြုဟု ကောင်း
ကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ
၁၂ ၏။– မျိုးစေ့ကို ငြိမ်ဝပ်စွာ ကြဲရလိမ့်မည်။ စပျစ်
ပင်သည် အသီးကိုငင်း၊ မြေသည် မိမိစီးပွါးကို
ငင်း၊ မိုးယံးကောင်းကင်သည် နှင်းရည်ကိုငင်း
ပေးရလိမ့်မည်။ ကျန်ကြွင်းသော ဤလူတို့သည်
ဤအရာအလုံးစုံတို့ကို ရတတ်စေခြင်းငှါ ငါပြု
၁၃ မည်။– အို ယုဒအမျိုးနှင့် ဣသရေလအမျိုးတို့၊
သင်တို့သည် တပါးအမျိုးတို့တွင် ကျိန်ဆဲရာဖြစ်
ဘူးသကဲ့သို့၊ ကောင်းကြီးခံရာ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါ
ကယ်တင်မည်။ မစိုးရိမ်ဘဲ လက်အားကြိုးကြ
၁၄ လော့။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘု
ရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့၏ ဘိုးဘေးတို့
သည် ငါ့အမျက်ကို နှိုးဆော်ကြသောအခါ အပြစ်
ပြုမည်ဟု ငါသည် နောင်တမရဘဲ ကြံသကဲ့သို့၊–
၁၅ တဖန် ယခုကာလ၌ ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ယုဒအ
မျိုးကို ကျေးဇူးပြုမည်ဟု ငါကြံပြန်၏။ မစိုးရိမ်
ကြနှင့်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘု
၁၆ ရားမိန့်တော်မူ၏။– သင်တို့ ကျင့်ရမည်အကျင့်
ဟူမူကား၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် တယောက်နှင့် တ
ယောက် မုန်သောစကားကို ပြောကြလော့။ မြို့တံ
ခါးဝမှာ ဖြောင့်မတ်စွာ စီရင်၍၊ တရားတွေ့သည်
၁၇ အမှုကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ ဆုံးဖြတ်ကြလော့။– တ
ယောက်ကိုတယောက် အဘယ်သူမျှ မကောင်း
သောအကြံကို မကြံကြနှင့်။ မမှန်သောကျိန်ဆို
ခြင်းကို မနှစ်သက်ကြနှင့်။ ထိုသို့သောအမှုရှိသ
မျှတို့ကို ငါမုန်းသည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်
မူ၏။

၁၈ တဖန် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘု
ရား၏နှုတ်ကပတ်တော်သည် ငါ့ဆီသို့ ရောက်
၁၉ လာ၍၊– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘု
ရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ စတုတ္ထလတွင် အစာ
ရှောင်ခြင်း၊ ပဉ္စမလတွင် အစာရှောင်ခြင်း၊ သတ္တ
မလတွင် အစာရှောင်ခြင်း၊ ဒသမလတွင် အစာ
ရှောင်ခြင်းတို့သည် ယုဒအမျိုးဝမ်းမြောက်ရွှင်
လန်း၍ ပွဲလုပ်ရာကာလ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဖြောင့်
မတ်ခြင်းတရား၊ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းတရားကို နှစ်သက်
၂၀ ကြလော့။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ
ဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ များစွာသော မြို့သူ
ရွာသား၊ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် လာကြလိမ့်မည်။–
၂၁ မြို့တမြို့၌ နေသောသူသည် အခြားမြို့တမြို့၌
နေသောသူတို့ဆီသို့ သွား၍၊ ထာဝရဘုရားရှေ့
တော်၌ ဆုတောင်းခြင်းငှါငင်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားကို ရှာခြင်းငှါငင်း ဧကန်
အမှန် သွားကြကုန်အံ့။ ငါလည်းသွားမည်ဟု
၂၂ ခေါ်ကြလိမ့်မည်။– ကြီးသော တိုင်းနိုင်ငံသား၊
လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရားကို ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှာ၍၊ ထာဝရ
ဘုရားရှေ့တော်၌ ဆုတောင်းခြင်းငှါ လာကြလိမ့်
၂၃ မည်။– ထိုကာလ၌ ဘာသာအသီးအသီးကို ပြော
တတ်သော လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် တကျိပ်သော
လူတို့သည် ယုဒလူဖြစ်သော သူ၏အဝတ်စွန်း
ကိုကိုင်လျက်၊ ဘုရားသခင်သည် သင်နှင့်အတူ
ရှိတော်မူသည်ဟု အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြားသိ၍၊
သင်တို့နှင့်အတူ လိုက်ပါမည်ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်
ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူ၏။

၉

၁ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်နှုတ်ကပတ်တော်
သည် ဟာဒရက်ပြည်နှင့် ဒမာသက်မြို့၌ သင့်
ရောက်ပေ၏။ ထာဝရဘုရားသည် လူမျိုးကိုငင်း၊
ဣသရေလအမျိုးအနွယ် အပေါင်းတို့ကိုငင်း
၂ ကြည့်ရှုလျက် ရှိတော်မူ၏။– ထိုပြည်နှင့် နီးစပ်
သော ဟာမတ်ပြည်၌ငင်း၊ တုရုမြို့သည် လိမ္မာ
သောကြောင့် ထိုမြို့နှင့် ဇိဒုန်မြို့၌ငင်း သင့်
၃ ရောက်ပေ၏။– တုရုမြို့သည် မိမိအဘို့ ရဲတိုက်
ကိုတည်ဆောက်၍၊ ငွေကို မြေမှုန့်ကဲ့သို့ငင်း၊ ရွှေ
စင်ကို လမ်း၌ရှိသော ရွံ့ကဲ့သို့ငင်း စုပုံသော်
၄ လည်း၊– ထာဝရဘုရားသည် သူတပါးလက်သို့
သူ့ကိုအပ်၍၊ သူ့ခွန်အားကို ပင်လယ်ထဲသို့ ချ
တော်မူသဖြင့်၊ မြို့သည် မီးဖြင့် ကျွမ်းလောင်
၅ လိမ့်မည်။– ထိုအမှုကို အာရှကေလုန်မြို့သည်
မြင်၍ ကြောက်လိမ့်မည်။ ဂါဇမြို့သည် မြင်၍ အ
လွန် တုန်လှုပ်လိမ့်မည်။ ဧကြုန်မြို့လည်း မြော်

လင့်၍ အရှက်ကွဲသောကြောင့် ထိုအတူဖြစ်လိမ့်
မည်။ ဂါဇမင်းကြီးသည် ဆုံးလိမ့်မည်။ အာရ
၆ ကေလုန်မြို့သည်လည်း အစိုးမရ။– အာဇုတ်မြို့
၌ တကျွန်းတနိုင်ငံသားတို့သည် နေကြလိမ့်
မည်။ ဖိလိတ္တိအမျိုး၏မာနကိုလည်း ငါချိုးဖဲ့
၇ မည်။– သူစားသောအသွေးကို သူ၏ပစပ်ထဲမှ
ဝင်း၊ သူကိုက်သောရွံရှာဘွယ်တို့ကို သူ၏သွား
ကြားမှဝင်း ငါနှုတ်ပယ်မည်။ ကျန်ကြွင်းသောသူ
သည်လည်း ငါတို့ ဘုရားသခင်အဘို့ ကျန်ကြွင်း
၍၊ ယုဒပြည်၌ မင်းကဲ့သို့ နေလိမ့်မည်။ ဧကြုန်
မြို့သားလည်း ယေဗုသိလူကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။–
၈ အဘယ်ရန်သူမျှ မထွက်မဝင်စေခြင်းငှါ၊ ငါ့အိမ်
တော်ပတ်လည်၌ တပ်ချမည်။ ညှဉ်းဆဲသောသူ
သည် ငါ့လူတို့ကို နောက်တဖန် မနှိပ်နင်းရ။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ယခုကိုယ်တိုင်ကြည့်၍
၉ မြင်ပြီ။– အို ဇိအုန်သတို့သမီး၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်
လော့။ အို ယေရုရှလင်မြို့သတို့သမီး၊ ကြွေး
ကြော်လော့။ တရားသဖြင့်စီရင်၍ ကယ်တင်
ခြင်းသို့ရောက်သောသခင်၊ သင်၏အရှင်မင်းကြီး
သည် မြည်းမနှင့်မြည်းကလေးကို စီး၍ နူးညံ့
သိမ်မွေ့သောစိတ်နှင့် သင်ရှိရာသို့ ကြွလာတော်
၁၀ မူသည်ကို ကြည့်ရှုလော့။– ငါသည် ဧဖရိမ်ပြည်
၌ ရထားကိုလည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့၌ မြင်းကိုလည်း
ပယ်ဖြတ်မည်။ စစ်လေးကိုလည်း ပယ်ဖြတ်
မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် စစ်ငြိမ်းမည် အ
ကြောင်းကို ထိုအရှင်သည် မိန့်တော်မူမည်။ အာ
ဏာတော်လည်း ပင်လယ်တပါးမှသည် ပင်
လယ်တပါးတိုင်အောင်၎င်း၊ မြစ်မှသည် မြေကြီး
စွန်းတိုင်အောင်၎င်း တည်လိမ့်မည်။

၁၁ သင်၏အမှုကား၊ ချုပ်ထားလျက်ရှိသော
သင်၏လူတို့ကို၊ ရေမရှိသောမြေတွင်းထဲက၊ သင်
နှင့်ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်အသွေးကြောင့် ငါကယ်
၁၂ လွှတ်မည်။– အချုပ်ခံ၍ မြော်လင့်သော သူတို့၊ ရဲ
တိုက်သို့ ပြန်လာကြလော့။ ငါသည် နှစ်ဆသော
ကျေးဇူးကို ပြုဦးမည်ဟု ယနေ့ပင် ပြောထား
၁၃ ၏။– ယုဒလေးကို ငါတင်၍၊ ဧဖရိမ်လေးကို ဆွဲ
ငင်လျက်၊ ဇိအုန်သားတို့ကို ဟေလသသားတို့တ
ဘက်၌ နှိုးဆော်၍၊ သင့်ကို သူရဲ၏ထားကဲ့သို့
၁၄ ဖြစ်စေမည်။– ထာဝရဘုရားသည် သူတို့အပေါ်
မှာထင်ရှားတော်မူ၍၊ မြှားတော်သည် လျှပ်စစ်
ပြက်သကဲ့သို့ ပြေးလိမ့်မည်။ အရှင်ထာဝရ ဘု
ရားသခင်သည် တံပိုးမှုတ်၍၊ တောင်လေဘွေတို့
၁၅ နှင့် ကြွသွားတော်မူလိမ့်မည်။– ကောင်းကင်
ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် သူတို့ကို
ကွယ်ကာတော်မူသဖြင့်၊ သူတို့သည် ကိုက်စား၍
လက်လွဲကျောက်တို့ကို ကျော်နင်းကြလိမ့်မည်။
သောက်ပြီးလျှင်၊ စပျစ်ရည်နှင့် ဝသကဲ့သို့ ကြွေး
ကြော်ကြလိမ့်မည်။ အင်တုံကဲ့သို့၎င်း၊ ယဇ်ပလ္လင်
၁၆ ထောင့်ကဲ့သို့၎င်း ပြည့်ဝကြလိမ့်မည်။– ထိုနေ့၌
သူတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူ
တို့ကို သိုးစုကဲ့သို့ ကယ်တင်တော်မူလိမ့်မည်။ သူ
တို့သည် မြေတော်၌ ထင်ရှားသော သရဖူမျက်
၁၇ မွှန် ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– ကျေးဇူးတော်သည်
အလွန်ကြီးစွတကား။ ဂုဏ်အသရေတော်လည်း
အလွန်ကြီးစွတကား။ ဆန်စပါးသည် လူလင်တို့
ကိုဎ၊ စပျစ်ရည်သစ်သည် အပျိုမတို့ကိုဎ
တိုးပွါးများပြားစေလိမ့်မည်။

၁၀

၁ နောက်မိုးယံ ရွာရာကာလတွင် မိုးယံရွာစေ
မည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားထံတော်၌ ဆု
တောင်းကြလော့။ ထာဝရဘုရားသည် လျှပ်စစ်
ကိုပြင်ဆင်၍ များစွာမိုးယံရွာစေသဖြင့်၊ ခပ်
သိမ်းသောလူတို့အဘို့ လယ်ပြင်၌ အပင် ပေါက်
၂ စေတော်မူမည်။– တေရဖိရုပ်တုတို့သည် အနတ္တ
စကားကို ပြောကြ၏။ ပရောဖက်လုပ်သော သူ
တို့သည် မုသာရူပါရုံကိုမြင်၍၊ မမှန်သောအိပ်
မက်ကို ဟောပြောကြ၏။ အချည်းနှီး နှစ်သိမ့်
စေကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သိုးစုကဲ့သို့ လည်သွားး၍
သိုးထိန်းမရှိသောကြောင့် ဆင်းရဲခံရကြ၏။–
၃ သိုးထိန်းတို့ကို ငါအမျက်ထွက်၍၊ ဆိတ်ထီးတို့
ကို စစ်ကြောသဖြင့်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
ထာဝရဘုရားသည် မိမိသိုးစု ယုဒအမျိုးကို အ
ကြည့်အရှုကြွလာ၍၊ ဘုန်းတော်ကိုဆောင်သော
၄ စစ်တိုက်မြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်စေတော်မူမည်။– ထိုအ
မျိုးထဲက တိုက်ထောင့်အမြဲကျောက်၊ တံစို့၊
စစ်တိုက်လေး၊ မင်းဖြစ်သော လူအပေါင်းတို့
၅ သည် ထွက်ကြလိမ့်မည်။– သူတို့သည် စစ်တိုက်
ရာတွင် လမ်း၌ရှိသောရွံ့ကိုနင်းသော စစ်သူရဲကဲ့
သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထာဝရဘုရား၏ ကျေးဇူး
တော်ကို ခံရသောကြောင့်၊ စစ်တိုက်၍ မြင်းစီး
၆ သူရဲတို့ကို အရှက်ခွဲကြလိမ့်မည်။– ယုဒအမျိုးကို
လည်း ငါခိုင်ခံ့စေမည်။ ယောသပ်အမျိုးကို
လည်း ငါကယ်တင်မည်။ သူတို့ကို သနားစုံမက်
သောကြောင့် နေရာချမည်။ သူတို့သည် နှင်
ထုတ်ခြင်းကို မခံဘူးသကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။
ငါသည် သူတို့၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားဖြစ်

To Contents

၇ ၍ သူတို့စကားကို နားထောင်မည်။– ဖေရိမ်အ
မျိုးသားတို့သည် သူရဲကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ စပျစ်ရည်နှင့်
ဝသကဲ့သို့ ဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။ သားမြေး
တို့သည် မြင်လျက် ဝမ်းမြောက်၍၊ ထာဝရဘု
၈ ရားကိုအမှီပြုလျက် ရွှင်လန်းကြလိမ့်မည်။– သူ
တို့ကို ငါနှိုးဆော်၍ စုဝေးစေမည်။ သူတို့သည် ငါ
၏ရွေးနှုတ်ခြင်းကို ခံရသောအားဖြင့်၊ အရင်များ
၉ ပြားသကဲ့သို့ တဖန် များပြားကြလိမ့်မည်။– သူ
တို့ကို တပါးအမျိုးသားတို့တွင် မျိုးစေ့ကဲ့သို့ ငါ
ကြဲသဖြင့်၊ ဝေးသောပြည်၌ ငါ့ကိုအောက်မေ့၍၊
သားမြေးတို့နှင့်တကွ အသက်ရှင်လျက် ပြန်လာ
၁၀ ကြလိမ့်မည်။– သူတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ တဖန် ငါ
ဆောင်ခဲ့ဦးမည်။ အာရှရိပြည်မှခေါ်၍ စုဝေးစေ
မည်။ ဂိလဒ်ပြည်နှင့် လေဗနုန်ပြည်သို့ တဖန် ငါ
ဆောင်ခဲ့သဖြင့်၊ သူတို့ နေစရာဘို့ မြေမလောက်
၁၁ နိုင်။– ပင်လယ်အလယ်၌ ရှောက်သွား၍ ညဉ့်
ဆဲလျက်၊ ပင်လယ်တံပိုးများကို ဒဏ်ခတ်တော်
မူမည်။ မြစ်၌ နက်နဲသောအရပ်ရှိသမျှတို့လည်း
ခန်းခြောက်ကြလိမ့်မည်။ အာရှရိပြည်၏မာနကို
နှိမ့်ချ၍၊ အဲဂုတ္တုမင်း၏အာဏာသည်လည်း
၁၂ ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်။– သူတို့ကို ထာဝရဘု
ရားအားဖြင့် ငါခိုင်ခံ့စေမည်။ နာမတော်ကို အမှီ
ပြုလျက် လှည့်လည်၍ သွားကြလိမ့်မည်ဟု ထာ
ဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၁

၁ အို လေဗနုန်တောင်၊ သင်၏အာရဇ်ပင်တို့ကို မီး
လောင်စေခြင်းငှါ သင်၏တံခါးတို့ကို ဖွင့်လော့။–
၂ အို ထင်းရူးပင်၊ အာရဇ်ပင်လဲသောကြောင့် မြည်
တမ်းလော့။ မြတ်သောအပင်တို့သည် ပျက်စီးကြ
ပြီ။ အို ဗာရှန်သပိတ်ပင်တို့၊ ခိုင်ခံ့သောတောကို
၃ ခုတ်လဲသောကြောင့် မြည်တမ်းကြလော့။– သိုး
ထိန်းတို့သည် မိမိတို့အသရေပျက်သောကြောင့်၊
မြည်တမ်းသောအသံကို ပြုကြ၏။ ယော်ဒန်မြစ်
၏ ဂုဏ်အသရေပျက်သောကြောင့်၊ ခြင်္သေ့ပျို
၄ ဟောက်သောအသံကို ကြားရ၏။– ငါ၏ဘုရား
သခင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ သတ်
ဘို့ရာထားသော ဤသိုးစုကို ကျွေးမွေးလော့။–
၅ ပိုင်သောသူတို့သည် သတ်၍ ကိုယ်အပြစ်ရှိသည်
ကို မသိကြ။ ရောင်းစားသော သူတို့ကလည်း၊ ငါ
ရတတ်သည်ဖြစ်၍ ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာ
ရှိတော်မူစေသတည်းဟု ဆိုကြ၏။ သိုးထိန်းတို့
၆ သည်လည်း သနားခြင်း ကရုဏာမရှိကြ။– ထာဝ
ရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ပြည်သူ
ပြည်သားတို့ကို နောက်တဖန်မသနား၊ မနှမြော
ဘဲ၊ လူအသီးအသီးတို့ကို အိမ်နီးချင်းလက်သို့
၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်လက်သို့၎င်း အပ်သဖြင့်၊ သူတို့
သည် တပြည်လုံးကို နှိပ်စက်ကြလိမ့်မည်။ သူ
တို့လက်မှ ငါမကယ်လွှတ်ဘဲနေမည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၇ ထိုသို့ သတ်ဘို့ရာထားသော သိုးစုတည်းဟု
သော၊ ဆင်းရဲသောသိုးတို့ကို ငါကျွေးမွေးရ၏။
သိုးထိန်း တောင်ဝေးနှစ်စင်းကိုယူ၍၊ တစင်းကို
ကျေးဇူးဟူ၍ခေါ်၊ တစင်းကို အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍
၈ ခေါ်ဝေါ်လျက်၊ သိုးစုကို ကျွေးမွေး၏။– သိုး
ထိန်းသုံးယောက်ကိုလည်း တလတွင် ငါပယ်
ဖြတ်၏။ သူတို့ကြောင့် ငါ့စိတ်ငြီးငွေ့၏။ သူတို့
၉ သည်လည်း ငါ့ကို ရွံရှာကြ၏။– နောက်တဖန်
သင်တို့ကို ငါမကျွေး။ သေသော အကောင်သည်
သေပါလေစေ။ အသတ်ခံရသော အကောင်သည်
ခံရပါလေစေ။ ကျန်ကြွင်းသောအကောင်တို့
သည် တကောင်ကိုတကောင် စားပါလေစေဟု
၁၀ ငါဆိုလျက်၊– ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့နှင့် အရင်
ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်လိုရှိ၍၊ ကျေးဇူးအမည်
၁၁ ရှိသော ငါ၏တောင်ဝေးကို ယူ၍ ချိုး၏။– ထိုပဋို
ညာဉ်သည် ထိုနေ့၌ပျက်သောကြောင့်၊ ငါ့ကိုအ
မှီပြုသော သိုးဆင်းရဲတို့သည် ထာဝရဘုရား၏
၁၂ နှုတ်ကပတ်တော်ကို နားလည်ကြ၏။– တဖန်
ငါက၊ ငါရထိုက်သော အခကိုပေးအုံသော့ငါ၊
သင်တို့သည် အလိုရှိလျှင် ပေးကြလော့။ အလိုမ
ရှိလျှင် မပေးကြနှင့်ဟု ဆိုသော်၊ သူတို့သည် ငါ့
အား အခပေးအုံသော့ငါ ငွေသုံးဆယ်ကို ချိန်ကြ
၁၃ ၏။– ထာဝရဘုရားကလည်း၊ ထိုငွေကို အိုးထိန်း
သမားရှေ့မှာ ပစ်ချလော့။ ငါ့ကို အဘိုးပြတ်၍
ငွေများလှသည်တကားဟု မိန့်တော်မူသည်အ
တိုင်း၊ ထိုငွေသုံးဆယ်ကို ငါယူ၍ ထာဝရဘုရား
၏ဗိမာန်တော်၌ အိုးထိန်းသမားရှေ့မှာ ပစ်ချ
၁၄ ၏။– ထိုအခါ ယုဒအမျိုးနှင့် ဣသရေလအမျိုးဖွဲ့
သော မိဿဟာယကို ဖျက်လိုရှိ၍၊ အနှောင်အဖွဲ့
အမည်ရှိသော အခြားတောင်ဝေးကို ငါချိုး၏။

၁၅ တဖန် ထာဝရဘုရားက၊ မိုက်သော သိုးထိန်း
၁၆ ၏တန်ဆာတို့ကို သိမ်းယူလော့။– အကြောင်းမူ
ကား၊ ဤပြည်၌ သိုးထိန်းတဦးကို ငါပေါ်ထွန်း
စေမည်။ သူသည် အသတ်ခံရသော အကောင်
ကို မကြည့်မရှု၊ လမ်းလွဲသောအကောင်ကို မရှာ၊
နာသောအကောင်ကို အနာပျောက်စေခြင်းငှါ မ
ပြု၊ ရပ်နေသော အကောင်ကို မမစ၊ ဆူသောအ

ကောင်တို့ကို စားလိမ့်မည်။ သူတို့ ခွါကိုလည်း
၁၇ ချိုးဖဲ့လိမ့်မည်။– သိုးစုကို စွန့်ပစ်သော အချည်း
နှီးသိုးထိန်းသည် အမင်္ဂလာ ရှိစေသတည်း။ သူ
၏လက်ရုံးနှင့် လက်ျာမျက်စိ၌ ထားဘေး ရောက်
လိမ့်မည်။ လက်ရုံးသည် အကုန်အစင် ခြောက်
ကပ်လိမ့်မည်။ လက်ျာမျက်စိသည် အကုန်အစင်
မိုက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂

၁ ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်နှုတ်ကပတ်တော်
တည်းဟူသော၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ကြက်၍
မြေကြီးတိုက်မြစ်ကို ချတော်မူထသော၊ လူအထဲ
၌ လူ၏ဝိညာဉ်ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသော ထာဝရ
ဘုရားသည် ဣသရေလအမျိုးကို ရည်မှတ်၍ မိန့်
၂ တော်မူသည်ကား၊– ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့ကို
ပတ်လည်၌ရှိသော လူမျိုးအပေါင်းတို့အား တုန်
လှုပ်စေသော ဖလားဖြစ်စေမည်။ ယေရုရှလင်
မြို့ကို ဝိုင်းထားကြစဉ်တွင် ယုဒပြည်ကိုလည်း
၃ ထိုအတူ ဖြစ်စေမည်။– ထိုကာလအခါ၌လည်း
ထိုမြို့ကို လူမျိုးအပေါင်းတို့အား လေးသော
ကျောက်ဖြစ်စေမည်။ ထိုကျောက်ကို ချီသောသူ
အပေါင်းတို့သည် ကျိုးပဲ့ကြေမွ ကြလိမ့်မည်။
လောကီသားအမျိုးမျိုးတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့
၄ တဘက်၌ စုဝေးလျက် ရှိကြလိမ့်မည်။– ထာဝရ
ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ထိုကာလ၌ ရှိသမျှ
သော မြင်းတို့ကို မိန်းမောတွေဝေစေခြင်းငါ့ငင်း၊
မြင်းစီးသူရဲအပေါင်းတို့ကို အရူးဖြစ်စေခြင်းငါ့ငင်း
ငါသည် ဒဏ်ခတ်မည်။ ယုဒအမျိုးကို ငါကြည့်ရှု
၌၊ တပါးအမျိုးသားတို့၌ ရှိသမျှသော မြင်းတို့ကို
၅ မျက်စိကန်းစေခြင်းငါ့ ဒဏ်ခတ်မည်။– ယုဒမင်း
တို့ကလည်း၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏ ဘုရား
သခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
အားဖြင့် သူတို့သည် ငါ့ခွန်အားဖြစ်ကြ၏ဟု စိတ်
၆ ထဲမှာ ဆိုကြလိမ့်မည်။– ထိုကာလ၌ ငါသည် ယု
ဒမင်းတို့ကို ထင်ပုံတွင် မီးဖိုကဲ့သို့ငင်း၊ ကောက်
လှိုင်းတွင် မီးစကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်စေသဖြင့်၊ လက်ျာ
ဘက်၊ လက်ဝဲဘက်၊ ပတ်လည်၌ရှိသော လူမျိုး
အပေါင်းတို့ကို မီးလောင်လိမ့်မည်။ ယေရုရှလင်
မြို့သည်လည်း မြို့ရာဟောင်း၌ တည်မြဲတည်
၇ လိမ့်မည်။– ထာဝရဘုရားသည် ယုဒတဲတို့ကို
ရှေဦးစွာ ကယ်တင်တော်မူမည်။ ထိုကြောင့် ဒါ
ဝိဒ်မင်းမျိုး၏ ဘုန်းနှင့် ယေရုရှလင်မြို့သားတို့
၏ ဘုန်းသည် ယုဒပြည်တဘက်၌ မဝါကြွားရ။–
၈ ထိုကာလ၌ ထာဝရဘုရားသည် ယေရုရှလင်မြို့
သားတို့ကို ကွယ်ကာ စောင့်မတော်မူသဖြင့်၊
အားနည်းသောသူသည် ထိုကာလ၌ ဒါဝိဒ်မင်း
ကဲ့သို့ငင်း၊ ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးသည် ဘုရားသခင် ကဲ့သို့
ငင်း၊ သူတို့ရှေ့မှာ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်
တမန် ကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။
၉ ထိုကာလ၌ ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်လာ
သော လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ ငါ
၁၀ သည် အားထုတ်မည်။– ကျေးဇူးတော်ကို ခံသော
သဘော၊ ဆုတောင်းပဌနာပြုသောသဘောကို
ဒါဝိဒ်မင်းမျိုး၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့အပေါ်သို့
ငါသွန်းလောင်းသဖြင့်၊ သူတို့သည် မိမိတို့ ထိုး
ဖောက်သော ငါ့ကို ရှုမြင်ရကြလိမ့်မည်။ တ
ယောက်တည်းသောသားအတွက် အဘသည် ဝို
ကြွေးမြည်တမ်းသကဲ့သို့၊ ထိုသူအတွက် ဝိုကြွေး
မြည်တမ်းရကြလိမ့်မည်။ သားဦးအတွက် အဘ
သည် နာကြဉ်းသကဲ့သို့ နာကြဉ်းရကြလိမ့်
၁၁ မည်။– မေဂိဒ္ဒေါချိုင့်တွင် ဟဒဒရိမ္မုန်းမြို့မှာ ဝို
ကြွေးမြည်တမ်းသကဲ့သို့၊ ထိုကာလ၌ ယေရု
လင်မြို့မှာ ကြီးစွာသော ဝိကြွေးမြည်တမ်းခြင်း
၁၂ ရှိလိမ့်မည်။– တပြည်လုံး အမျိုးအနွယ်အသီးအ
သီး တမျိုးတခြားစီ ဝိကြွေးမြည်တမ်း ကြလိမ့်
မည်။ ဒါဝိဒ်မင်း၏ အဆွေအမျိုးတခြား၊ သူတို့
မိန်းမများ တခြား၊ နာသန်၏ အဆွေအမျိုးတ
၁၃ ခြား၊ သူတို့မိန်းမများ တခြား၊– လေဝိ၏ အဆွေ
အမျိုးတခြား၊ သူတို့မိန်းမများ တခြား၊ ရှိမိ၏ အ
၁၄ ဆွေအမျိုးတခြား၊ သူတို့မိန်းမများ တခြား၊– ကျန်
ကြွင်းသော အဆွေအမျိုးအပေါင်းတို့သည် တ
မျိုးတခြားစီ၊ သူတို့မိန်းမများ တစုတခြားစီ ဝို
ကြွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။

၁၃

၁ ထိုကာလ၌ ဒါဝိဒ်မင်းမျိုးနှင့် ယေရုရှလင်မြို့
သားတို့၏ ဒုစရိုက်အပြစ် အညစ်အကြေးကို
ဆေးကြောစရာဘို့ စမ်းရေတွင်းသည် ပွင့်လျက်
၂ ရှိလိမ့်မည်။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ
ဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ပြည်တော်တွင် ရှိ
သော ရုပ်တုတို့၏နာမများကို နောက်တဖန် အ
ဘယ်သူမျှ မမှတ်မိစေခြင်းငှါ၊ ထိုကာလ၌ ငါ
သုတ်သင်ပယ်ရှင်းမည်။ ပရောဖက်လုပ်သော
သူတို့ကိုလည်း၊ ညစ်ညူးသော ဝိညာဉ်ကိုလည်း ပြည်
၃ တော်မှ နှင်ထုတ်မည်။– လူတစုံတယောက်သည်
ပရောဖက်ပြုသေးလျှင်၊ ဘွားမြင်သော မိဘတို့
က၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ နာမကိုအမှီပြု၍
မုသာစကားကို ဟောပြောသောကြောင့် အသေ

To Contents

ခံရမည်ဟု ဆိုလျက်၊ ပရောဖက်ပြုစဉ်ပင် ကိုယ်
မိဘတို့သည် သူ့ကို ထုတ်ချင်းခပ် ထိုးကြလိမ့်
၄ မည်။– ထို့ကာလ၌ ပရောဖက်သည်ဟောပြော
သောအခါ မိမိမြင်သော ရူပါရုံကြောင့် ရှက်လိမ့်
မည်။ သူတပါးကို လှည့်စားမည့်အကြံနှင့် ကြမ်း
၅ တမ်းသော အဝတ်ကိုလည်း မဝတ်ရ။– အကျွန်ုပ်
သည် ပရောဖက်မဟုတ်၊ လယ်လုပ်သောသူဖြစ်
ပါ၏။ ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ သူတပါး၌ ကျွန်ခံရ
၆ ပါပြီဟု ဝန်ခံလိမ့်မည်။– သူတပါးကလည်း၊ သင့်
လက်၌ပေါ်သောဒဏ်ရာကား အဘယ်သို့နည်း
ဟုမေးလျှင်၊ ဤဒဏ်ရာကား၊ အကျွန်ုပ်၏ အ
ဆွေခင်ပွန်းအိမ်၌ ခံရသော ဒဏ်ရာဖြစ်ပါသည်
ဟု ပြန်ပြောလိမ့်မည်။

၇ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အို ထား၊ ငါ၏သိုးထိန်းတ
ဘက်၊ ငါ၏အပေါင်းအဘော်ဖြစ်သောသူ တ
ဘက်၌ နိုးလော့။ သိုးထိန်းကို ရိုက်သတ်လော့။
သို့ပြုလျှင်၊ သိုးတို့သည် ကွဲလွင့်ရကြလိမ့်မည်။
သိုးသငယ်တို့အပေါ်၌လည်း ငါသည် ငါ့လက်ကို
၈ တင်ဦးမည်။– ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ တပြည်လုံး သုံးစုတွင် နှစ်စုကို ပယ်ဖြတ်
၍ အသေခံရသဖြင့်၊ တစုသာကျန်ကြွင်းရလိမ့်
၉ မည်။– ထိုတစုကို မီးအလယ်သို့ ငါရောက်သွား
စေမည်။ ငွေကို ချွတ်သကဲ့သို့ ချွတ်မည်။ ရွှေကို
စုံစမ်းသကဲ့သို့ စုံစမ်းမည်။ သူတို့သည် ငါ့နာမကို
ပဋ္ဌနာပြု၍ ငါနားထောင်မည်။ သူတို့ကို ငါ၏လူ
မျိုးဟူ၍ ငါခေါ်ဝေါ်မည်။ သူတို့ကလည်း၊ ထာဝ
ရဘုရားသည် ငါတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏
ဟု ဝန်ခံကြလိမ့်မည်။

၁၄

၁ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည် ရောက်သော
အခါ၊ သူတပါးတို့သည် သင်၏ဥစ္စာကိုလုယူ၍
၂ သင့်အလယ်၌ ဝေဖန်ကြလိမ့်မည်။– ယေရုရှ
လင်မြို့ကို တိုက်စေခြင်းငှါ၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို
ငါစုဝေးစေမည်။ မြို့ကိုတိုက်ယူပြီးလျှင်၊ အိမ်တို့
ကိုလုယက်၍ မိန်းမတို့ကို အဓမ္မပြုကြလိမ့်မည်။
မြို့သားတဝက်ကိုသိမ်းသွား၍ တဝက်သာ မြို့၌
ကျန်ကြွင်းလိမ့်မည်။

၃ ထာဝရဘုရားသည်လည်း စစ်တိုက်ရာကာ
လ၌ တိုက်သကဲ့သို့၊ ထိုလူမျိုးတို့ကို တိုက်သွား
၄ တော်မူမည်။– ထိုနေ့ရက်၌ ခြေတော်သည် ယေ
ရုရှလင်မြို့ အရှေ့၊ သံလွင်တောင်ပေါ်မှာရပ်၍၊
သံလွင်တောင်သည် အရှေ့ဘက်မှ အနောက်
ဘက်တိုင်အောင် အလယ်၌ကွဲသဖြင့်၊ အလွန်
ကြီးသောချိုင့်ဖြစ်လိမ့်မည်။ တောင်တဝက်သည်
မြောက်ဘက်သို့၎င်း၊ တဝက်သည် တောင်ဘက်
၅ သို့၎င်း ရွေ့ရလိမ့်မည်။– သင်တို့သည် ငါတောင်
ကြားချိုင့်လမ်းဖြင့် ပြေးကြလိမ့်မည်။ ထိုချိုင့်
သည် အာဇလမြို့တိုင်အောင် မီ လိမ့်မည်။ ယုဒ
ရှင်ဘုရင် ဩဇိမင်းလက်ထက်၊ မြေကြီးလှုပ်၍
သင်တို့သည် ပြေးသကဲ့သို့ တဖန် ပြေးကြလိမ့်
မည်။ ငါ၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရား ကြွလာ
တော်မူ၍၊ မိမိသန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည် ပါကြ
၆ လိမ့်မည်။– ထိုနေ့ရက်၌ အလင်းမရှိ၊ မြတ်သော
၇ အရာတို့သည် ယုတ်လျော့လိမ့်မည်။– နေ့မဟုတ်၊
ည၌မဟုတ်၊ ထာဝရဘုရား သိတော်မူသောနေ့
ရက်တရက်ဖြစ်၍၊ ညဦးယံအချိန်ရောက်မှ လင်း
၈ လိမ့်မည်။– ထိုနေ့ရက်၌ အသက်ရှသည် ယေ
ရုရှလင်မြို့မှထွက်၍၊ နွေကာလဖြစ်စေ၊ ဆောင်း
ကာလဖြစ်စေ၊ အရှေ့ပင်လယ်သို့ တဝက်၊ အ
နောက်ပင်လယ်သို့ တဝက် စီးသွားလိမ့်မည်။–
၉ ထာဝရဘုရားသည် တပြည်လုံးတွင် ရှင်ဘုရင်
ဖြစ်တော်မူမည်။ ထိုနေ့ရက်၌ ထာဝရဘုရားတ
ပါးတည်း၊ နာမတော်တပါးတည်း ဖြစ်တော်မူ
၁၀ မည်။– ဂေဘမြို့မှသည် ယေရုရှလင်မြို့ တောင်
ဘက်၊ ရိမ္မုန်မြို့တိုင်အောင် တပြည်လုံးကို ချိုင့်
ကဲ့သို့ တညီတည်း ဖြစ်စေတော်မူမည်။ မြို့သည်
လည်း ဗင်္ယာမိန်တံခါးမှသည် အရင်တံခါးရာ၊ မြို့
ထောင့်တံခါးတိုင်အောင်၎င်း၊ ဟာနနေလရဲတိုက်
မှသည် စပျစ်သီးနယ်ရာ တန်ဆာတော် တိုင်
အောင်၎င်း ချီးမြှောက်ခြင်းကိုခံ၍၊ မြို့ဟောင်း
၁၁ ရာ၌ တဖန် တည်ရလိမ့်မည်။– နောက်တဖန်
ယေရုရှလင်မြို့သည် ကျိန်ခြင်းဘေးကိုမခံ၊ မြို့
သားတို့သည် နေရာကျ၍ စိုးရိမ်စရာမရှိဘဲ နေ
ကြလိမ့်မည်။

၁၂ ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်လာသော လူမျိုးအ
ပေါင်းတို့၌ ထာဝရဘုရား ပေးတော်မူသော ဘေး
ဒဏ်ဟူမူကား၊ ခြေဖြင့်ရပ်လျက်ပင် သူတို့အ
သားလျော့ပျက်လိမ့်မည်။ မျက်အိမ်၌ မျက်လုံး
လျော့ပျက်လိမ့်မည်။ လျှာသည်လည်း ခံတွင်း၌
၁၃ လျော့ပျက်လိမ့်မည်။– ထိုနေ့ရက်၌ ထာဝရဘု
ရား၏တန်ခိုးတော်ကြောင့် သူတို့သည် အလွန်
ရုန်းရင်းခတ်မျှပြု၍၊ တယောက်ကိုတယောက်
လက်ချင်းရိုက်သော်လည်း၊ တယောက်ကိုတ
၁၄ ယောက် တိုက်၍ သတ်ကြလိမ့်မည်။– ယုဒအ
မျိုးသားတို့လည်း ယေရုရှလင်မြို့၌ တိုက်ကြ

To Contents

လိမ့်မည်။ ပတ်လည်၌နေသော တပါးအမျိုးသား အပေါင်းတို့၏ ဥစ္စာစည်းစိမ်တည်းဟူသော၊ များ
ပြားသော ရွှေငွေအဝတ်တန်ဆာစုပုံလျက် ရှိကြ
၁၅ လိမ့်မည်။– မြင်း၊ လား၊ ကုလားအုပ်၊ မြည်းမှစ၍ ရန်သူတပ်တွင် ရှိသမျှသော တိရစ္ဆာန်တို့၌ပေး သောဘေးဒဏ်သည်၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသော ဘေး ဒဏ်နှင့် တူလိမ့်မည်။

၁၆ ယေရုရှလင်မြို့ကို တိုက်လာသော လူမျိုးအ ပေါင်းတို့တွင် ကျန်ကြွင်းသမျှသောသူတို့သည်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားတည်း ဟူသော ရှင်ဘုရင်ကို ကိုးကွယ်၍၊ သကေနေပွဲခံ အံ့သောငှါ မြို့တော်သို့ နှစ်တိုင်းအစဉ် တက်လာ
၁၇ ကြလိမ့်မည်။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝ ရဘုရားဟူသော ရှင်ဘုရင်ကို ကိုးကွယ်အံ့သော ငှါ၊ မြို့တော်သို့တက်၍ မလာသောမြေကြီးသား
၁၈ အဆွေအမျိုးရှိသမျှအပေါ်သို့ မိုးယံမရွာရ။– အဲ ဂုတ္တုပြည်သား အဆွေအမျိုးသည် မတက်မလာ လျှင်၊ မိုးယံမရွာဘဲနေသဖြင့်၊ သကေနေပွဲကိုခံ အံ့သောငှါတက်၍ မလာသောလူမျိုးတို့၌၊ ထာဝ ရဘုရားပေးတော်မူသောဘေးဒဏ်သည် ထိုသူ
၁၉ တို့ကိုလည်း ထိလိမ့်မည်။– ဤရွှေကား၊ သကေ နေပွဲကိုခံအံ့သောငှါ တက်၍မလာသော အဲဂုတ္တု အမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသားအပေါင်းတို့ခံရ သော အပြစ်ပေတည်း။

၂၀ ထိုနေ့ရက်ကာလတွင် ထာဝရဘုရားအား သန့်ရှင်းခြင်းဟု၊ မြင်း၌ဆွဲသော ဆည်းလည်းအ ပေါ်မှာပင် အက္ခရာတင်ရလိမ့်မည်။ ထာဝရဘု ရား၏အိမ်တော်၌ အိုးတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ
၂၁ ရှိသော ဖလားကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– ထိုမျှမ က၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်၌ ရှိသမျှ သောအိုးတို့သည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားအား သန့်ရှင်းကြလိမ့်မည်။ ယဇ်ပူ ဇော်သောသူအပေါင်းတို့သည် လာ၍၊ ထိုအိုးတို့ ကို ယူပြီးလျှင် ချက်ပြုတ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုနေ့မှ စ၍ နောက်တဖန် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား၏အိမ်တော်၌ ခါနာန်လူမရှိရ။

ပရောဖက်ဇာခရိ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်းပြီး၏။

မာလခိအနာဂတ္တိကျမ်း။

MALACHI

၁

၁ ထာဝရဘုရားသည် မာလခိလက်တွင် ဣသရေလအမျိုးသို့ ပေးလိုက်တော်မူသော ဗျာဒိတ်
၂ နှုတ်ကပတ်တော်တည်းဟူသော၊– ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူသော စကားဟူမူကား၊ သင်တို့ကို ငါချစ်လေပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့ကို အဘယ်သို့ ချစ်တော်မူသနည်းဟု သင်တို့မေးကြလျှင်၊ ဧသော သည် ယာကုပ်၏အစ်ကို ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။
၃ သို့သော်လည်း ယာကုပ်ကိုငါချစ်၏။– ဧသောကို ငါမုန်း၍ သူနေသောတောင်တို့ကို လွင်ပြင်ဖြစ်စေပြီ။ သူ့အမွေခံရာမြေကို မြေခွေးတို့၌ အပ်
၄ လေပြီဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ဧဒုံအမျိုးသားတို့က၊ ငါတို့သည်ပျက်စီးသော်လည်း၊ ပျက်စီးသောအရပ်တို့ကို တဖန် တည်ဆောက်ဦးမည်ဟု ဆိုရာတွင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့သည် တည်ဆောက်သော်လည်း ငါဖြိုဖျက်မည်။ သူတို့ကို ဒုစရိုက်ပြည်သား၊ ထာဝရဘုရား အစဉ်အမျက်ထွက်တော်မူသော လူမျိုးဟူ၍ သမုတ်ကြ
၅ လိမ့်မည်။– ထိုအမှုကို သင်တို့သည် မြင်သောအခါ၊ ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလပြည်၏ပြင်ပမှာ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသည်ဟု ဆိုကြလိမ့်မည်။
၆ သားသည် အဘကို ရိုသေတတ်၏။ ကျွန်သည် သခင်ကို ကြောက်ရွံ့တတ်၏။ ငါသည် အဘမှန်လျှင်၊ ငါ့ကို အဘယ်သူ ရိုသေသနည်း။ သခင်မှန်လျှင်၊ အဘယ်သူကြောက်ရွံ့သနည်းဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားသည် နာမတော်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့အား မေးတော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် နာမတော်ကို အဘယ်သို့ မထီမဲ့မြင်ပြုပါသနည်း
၇ ဟု သင်တို့မေးရာတွင်၊– ညစ်ညူးသောအစာကို ငါ့ယဇ်ပလ္လင်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြသည်တကား။ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့ ရွှတ်ချပါသနည်းဟု မေးရာတွင်၊ ထာဝရဘုရား၏စားပွဲသည် ယုတ်မာ၏ဟုဆိုသောကြောင့် ငါ့ကို
၈ ရွှတ်ချကြပြီ။– မျက်စိကန်းသောအကောင်ကို ယဇ်ပူဇော်လျှင် အပြစ်ရှိသည် မဟုတ်လော။ ခြေဆွံ့သောအကောင်နှင့် နာသောအကောင်ကို ယဇ်ပူဇော်လျှင် အပြစ်ရှိသည် မဟုတ်လော။ မြို့ဝန်မင်းအား ဆက်ပါလော့။ မင်း၏စိတ်နှင့် တွေ့လိမ့်မည်လော။ သင့်မျက်နှာကို ထောက်လိမ့်မည်လောဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်
၉ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ယခုမှာ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ကယ်မသနားတော်မူမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ဆုတောင်းကြပါလော့။ သင်တို့လက်ခံသောကြောင့် ဤသို့ပြုတတ်ကြ၏။ သင်တို့မျက်နှာကို ထောက်ရမည်လောဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝ
၁၀ ရာဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– သင်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ငါ့တံခါးတို့ကို ပိတ်လိမ့်မည်နည်း။ သင်တို့သည် ငါ့ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ မီးကို အချည်းနှီးမညှိရကြ။ သင်တို့ကို ငါအလိုမရှိ၊ သင်တို့ပြုသော ပူဇော်သက္ကာကို ငါလက်မခံဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။
၁၁ နေထွက်ရာအရပ်မှသည် နေဝင်ရာအရပ်တိုင်အောင် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ငါ၏နာမတော်သည် ကြီးမြတ်ရလိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌ နံ့သာပေါင်းကို ငါ၏နာမတော်အားမီးရှို့၍၊ သန့်ရှင်းသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်ကပ်ရကြလိမ့်မည်။ ငါ၏နာမတော်သည် တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကြီးမြတ်ရလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။–
၁၂ သင်တို့က၊ ထာဝရဘုရား၏စားပွဲတော်သည် ညစ်ညူး၏။ တင်ထားသောဘောဇဉ်ပူဇော်သက္ကာသည် ယုတ်မာ၏ဟု ဆိုသောကြောင့် စားပွဲ
၁၃ တော်ကို ရွှတ်ချကြပြီ။– တဖန် သင်တို့က၊ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်၍ ပင်ပန်းစွတကားဟု ဆိုလျက်၊ ကဲ့ရဲ့သံကိုပြုတတ်ကြသည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ လုယူသောအကောင်၊ ခြေဆွံ့သောအကောင်၊ နာသောအကောင်ကို ဆောင်ခဲ့ကြပြီ။ ထိုသို့သော ပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့ကြပြီတကား။ သင်တို့လက်မှ ငါခံရမည်လောဟု ထာဝရဘုရား
၁၄ မေးတော်မူ၏။– သစ္စာဂတိထားပြီးမှ မိမိသိုးစုံအထီးရှိလျက်ပင်လှည့်စား၍၊ ထာဝရဘုရားအား

To Contents

ချို့တဲ့သော အကောင်ကို ယဇ်ပူဇော်သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ငါသည် ကြီးမြတ်သော ရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။ ငါ၏နာမတော်သည် လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်ရမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၂ အို ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်ထာဝရဘုရားသည် သင်တို့အား မိန့်တော်မူသော ပညတ်စကားဟူမူကား။– ငါ၏နာမတော်ကို ချီးမွမ်းလိုသောငှါ သင်တို့သည် နားမထောင်၊ နှလုံးမသွင်းဘဲနေလျှင်၊ ကျိန်ခြင်းဘေးကို သင်တို့အပေါ်သို့ ငါလွှတ်လိုက်မည်။ သင်တို့၏မင်္ဂလာကို အမင်္ဂလာဖြစ်စေမည်။ ထို့မျှမက၊ နှလုံးမသွင်းဘဲနေသောကြောင့် ယခုပင် အမင်္ဂလာဖြစ်စေပြီ။– သင်တို့မျိုးစေ့ကို ငါဖျက်မည်။ တိရစ္ဆာန်ချေးတည်းဟူသော သင်တို့ဓမ္မပွဲ၏တိရစ္ဆာန်ချေးကို သင်တို့ မျက်နှာပေါ်၌ ငါကြဲမည်။ သူတပါးတို့သည် သင်တို့ကို ထိုတိရစ္ဆာန်ချေးနှင့်အတူ ယူသွားကြလိမ့်မည်။– ငါ၏ပဋိညာဉ်ကို လေဝိအမျိုး၌တည်စေခြင်းငှါ၊ ဤပညတ်စကားကို သင်တို့ဆီသို့ ငါပေးလိုက်ကြောင်းကို သင်တို့သိရကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ငါဖွဲ့သောအသက်ပဋိညာဉ်၊ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းပဋိညာဉ်သည် ထိုအမျိုး၌ ရှိ၏။ ငါ့ကိုကြောက်ရွံ့၍ ငါ၏နာမတော်ရှေ့၌ ထိတ်လန့်သောကြောင့် ငါဖွဲ့၍ပေး၏။– ထိုအမျိုးသည် သစ္စာတရားစကားကို ပြောတတ်၏။ သူ့နှုတ်၌ အပြစ်ကို ရှာ၍မတွေ့။ ငြိမ်ဝပ်ခြင်းတရား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား အတိုင်း ငါနှင့်အတူသွားလာ၍၊ များစွာသော သူတို့ကို ဒုစရိုက်အပြစ်မှလွှဲရှောင်စေတတ်၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်၏နှုတ်ခမ်းသည် ပညာကိုစောင့်ရမည်။ သူ၏နှုတ်၌ လူတို့သည် တရားတော်ကိုရှာရကြမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည် ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားစေလွှတ်တော်မူသော တမန်ဖြစ်၏။– သင်တို့မူကား၊ လမ်းလွဲကြပြီ။ လူများတို့သည် တရားတော်ကိုထိမိ၍ လဲစေခြင်းငှါ ပြုကြပြီ။ လေဝိအမျိုးနှင့်ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်ကို ဖျက်ကြပြီဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ငါ့လမ်းတို့ကို မလိုက်၊ တရားအမှုတွင် လူမျက်နှာကိုထောက်သောကြောင့်၊ လူခပ်သိမ်းတို့သည် သင်တို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြု၍ ရွာတ်ချစေခြင်းငှါ ငါစီရင်မည်။

၁၀ ခပ်သိမ်းသောငါတို့၌ တပါးတည်းသောအဘရှိသည်မဟုတ်လော။ တပါးတည်းသော ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသည် မဟုတ်လော။ ဘိုးဘေးတို့နှင့် ဖွဲ့တော်မူသော ပဋိညာဉ်ကိုရွာတ်ချ၍၊ ငါတို့သည် အဘယ်ကြောင့် တယောက်ကိုတယောက် သစ္စာဖျက်ကြသ
၁၁ နည်း။– ယုဒအမျိုးသည် သစ္စာဖျက်၏။ ဣသရေလပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့သည် ရွံရှာဘွယ်သောအမှုကို ပြုကြ၏။ ယုဒအမျိုးသည် ထာဝရဘုရားချစ်တော်မူသော သန့်ရှင်းခြင်းတရားတော်ကို ရွာတ်ချ၍၊ တပါးအမျိုးဘုရား၏သမီး
၁၂ နှင့် လက်ထပ်ပါသည်တကား။– ထိုသို့ပြုသော ဆရာနှင့် တပည့်ကိုငဲ့၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားထံတော်သို့ ပူဇော်သက္ကာကို ဆောင်ခဲ့သောသူကိုငဲ့၊ ယာကုပ်တဲတို့မှ ပယ်
၁၃ ဖြတ်တော်မူမည်။– တဖန် သင်တို့ပြုသော အမှုဟူမူကား၊ ထာဝရဘုရား၏ယဇ်ပလ္လင်ကို မျက်ရည်ကျခြင်း၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းနှင့် ဖုံးအုပ်ကြပြီ။ ထိုကြောင့်၊ ပူဇော်သက္ကာကိုမှတ်တော်မမူ။ သင်တို့လက်မှ နှစ်သက်သောစိတ်နှင့် ခံတော်
၁၄ မမူ။– အဘယ်ကြောင့်နည်းဟု သင်တို့မေးလျှင်၊ သင့်အသက်ပျိုစဉ်အခါ လက်ထပ်၍ နောက်တဖန် သစ္စာမစောင့်၊ ပြစ်မှားသော မယားတဘက်နှင့် သင့်တဘက်၌ ထာဝရဘုရားသည် သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုမယားသည် သင်၏အဆွေခင်ပွန်း၊ သင်ဖွဲ့သော ပဋိညာဉ်နှင့် ဆိုင်သော
၁၅ မယားဖြစ်သတည်း။– တဦးတည်းကိုသာ ဖန်ဆင်းတော်မူပြီမဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်၌ ဝိညာဉ်တော် အကျန်အကြွင်းရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့် တဦးတည်းကိုသာ ဖန်ဆင်းတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်နှင့် ထိုက်တန်သောအမျိုးကိုရှာ၍ ထိုသို့ ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ကိုယ်စိတ်သဘောကို ချုပ်တည်းကြလော့။ အသက်ပျိုစဉ်အခါ လက်ထပ်သောမ
၁၆ ယားကို သစ္စာဖျက်၍ မပြစ်မှားကြနှင့်။– မယားကိုစွန့်ခြင်းအမှု၊ မိမိခင်ပွန်း၌ ပြစ်မှားသောအပြစ်ကို ဖုံးအုပ်ခြင်းအမှုကို ငါမုန်းသည်ဟု၊ ဣသရေလအမျိုး၏ဘုရားသခင်၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင်ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့်၊ ကိုယ်စိတ်သဘောကို ချုပ်တည်းကြလော့။ သစ္စာ
၁၇ ကို မဖျက်ကြနှင့်။– သင်တို့သည် ထာဝရဘုရား

၏နားတော်ငြီးသည်တိုင်အောင် စကားများကြ
၏။ နားတော်ငြီးသည်တိုင်အောင် အဘယ်သို့
ပြုမိသနည်းဟု မေးသော်၊ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူ
တိုင်း ထာဝရဘုရားရှေ့တော်၌ ကောင်း၏။ ထို
သို့သောသူတို့ကို နှစ်သက်တော်မူ၏ ဟူ၍ငင်း၊
စစ်ကြောစီရင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကား၊
အဘယ်မှာရှိသနည်း ဟူ၍ငင်း ဆိုတတ်ကြသည်
တကား။

၃

၁ ကြည့်ရှုလော့။ ငါသွားရာလမ်းကို ပြင်ရ
သော ငါ၏တမန်ကို ငါစေလွှတ်မည်။ သင်တို့ရှာ
သောသခင်၊ သင်တို့တောင့်တသော ပဋိညာဉ်
တမန်တော်သည် မိမိဗိမာန်တော်သို့ ချက်ခြင်း
လာလိမ့်မည်။ ကြည့်ရှုလော့။ ထိုသခင်လာလိမ့်
မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘု
၂ ရား မိန့်တော်မူ၏။– လာတော်မူသောနေ့ရက်ကို
အဘယ်သူသည် မတိမ်းမရှောင်ဘဲ နေလိမ့်မည်
နည်း။ ပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ အဘယ်သူ
သည် ခံရပ်လိမ့်မည်နည်း။ ထိုသခင်သည် ငွေ
စစ်သောသူ၏မီး၊ ခဝါသည်သုံးသော ဆပ်ပြာကဲ့
၃ သို့ ဖြစ်တော်မူမည်။– ငွေကိုရွှတ်၍ သန့်ရှင်းစေ
သောသူကဲ့သို့ထိုင်လျက် ရှေ့ငွေကို ရွှတ်သကဲ့
သို့၊ လေဝိသားတို့ကိုရွှတ်၍ သန့်ရှင်းစေတော်မူ
သဖြင့်၊ သူတို့သည် ထာဝရဘုရားအဘို့ဖြစ်၍
ဖြောင့်မတ်ခြင်းပူဇော်သက္ကာကို ပူဇော်ကြလိမ့်
၄ မည်။– ယုဒပြည်သူ၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့၏
ပူဇော်သက္ကာသည် ရှေးလွန်လေပြီးသော နှစ်၊
လ၊ နေ့ရက်ကာလ၌ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရား
၅ နှစ်သက်တော်မူဘွယ် ဖြစ်လိမ့်မည်။– သင်တို့ကို
စစ်ကြောစီရင်ခြင်းငှါ ငါချဉ်းမည်။ ပြုစားတတ်
သောသူ၊ သူမယားကို ပြစ်မှားသောသူ၊ မမှန်
သော ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုသောသူ၊ သူငှါးကို အခ
မဲပေး ညှဉ်းဆဲသောသူ၊ မိဘမရှိသောသူငယ်နှင့်
မုတ်ဆိုးမကို ညှဉ်းဆဲသောသူ၊ ဧည့်သည်ကို မ
တရားသဖြင့် စီရင်သောသူ၊ ငါ့ကိုမကြောက်ရွံ့
သောသူတို့တဘက်၌ ငါသည် လျင်မြန်သော
သက်သေဖြစ်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အရှင်
၆ ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ငါသည် ထာဝရ
ဘုရားဖြစ်၏။ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ။ ထိုကြောင့်၊
ယာကုပ်အမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်း
သို့ မရောက်ကြ။
၇ ဘိုးဘေးတို့ လက်ထက်မှစ၍ သင်တို့သည်
ငါစီရင်ထုံးဖွဲ့ချက်တို့ကို မစောင့်၊ တိမ်းရှောင်ကြ
ပြီ။ ငါထံသို့ ပြန်လာကြလော့။ ငါသည်လည်း
သင်တို့ဆီသို့ ပြန်လာမည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်
ခြေအရှင် ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်
တို့သည် အဘယ်သို့ ပြန်လာရပါမည်နည်းဟု
၈ သင်တို့မေးကြသည်တကား။– လူသည် ဘုရား
သခင်၏ဥစ္စာတော်ကို လုယူရမည်လော။ သို့
သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ငါ့ဥစ္စာကို လုယူကြပြီ။
အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ လုယူပါသနည်းဟု
သင်တို့မေးလျှင်၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုငင်း၊ ပူဇော်
၉ သက္ကာတို့ကိုငင်း လုယူကြပြီ။– သင်တို့သည်
ကျိန်ခြင်းအမင်္ဂလာကို ခံရကြ၏။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် ငါ့ဥစ္စာ
၁၀ ကို လုယူကြပြီ။– ဆယ်ဘို့တဘို့ရှိသမျှကို ဘဏ္ဍာ
တိုက်ထဲသို့ သွင်း၍၊ ငါ့အိမ်တော်၌ စားစရာရှိစေ
ခြင်းငှါ ပြုကြလော့။ ငါသည် မိုးပေါ်းကောင်းကင်
ပြတင်းပေါက်တို့ကိုဖွင့်၍ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို
အကုန်အစင်သွန်းလောင်းမည် မသွန်းလောင်း
မည်ကို ထိုသို့ စုံစမ်းကြလော့ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်
၁၁ ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ကိုက်
စားတတ်သော အကောင်ကို သင်တို့အတွက် ငါ
ဆုံးမ၍၊ သင်တို့၏ မြေအသီးအနှံကို မဖျက်ဆီး
ရ။ သင်တို့၏စပျစ်ဥယျာဉ်သည် အသီးမသီးဘဲ
မနေရဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘု
၁၂ ရား မိန့်တော်မူ၏။– လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် သင်
တို့ကို မင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလိမ့်
မည်။ သင်တို့ ပြည်သည်လည်း နှစ်သက်ဘွယ်
သော ပြည်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ သင်တို့သည် ငါ့တဘက်၌ ရဲရင့်စွာ ပြောကြ
ပြီဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင်၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်တဘက်၌ အဘယ်
သို့ပြောမိပါသနည်းဟု သင်တို့ မေးကြသည်တ
၁၄ ကား။– ထာဝရဘုရား၏အမှုကိုဆောင်ရွက်သော်
လည်း အကျိုးမရှိ။ စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်ကို
စောင့်၍၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘု
ရားရှေ့မှာ ညှိုးငယ်စွာကျင့်ကြံပြုမူခြင်းအားဖြင့်
၁၅ အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။– မာန်ထောင်လွှား
သောသူတို့ကို မင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍ ငါတို့သည်
ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ အကယ်စင်စစ် ဒုစရိုက်ကို ပြု
သောသူတို့သည် အောင်တတ်ကြ၏။ အကယ်
စင်စစ် ဘုရားသခင်ကိုစုံစမ်းသော်လည်း ချမ်း
သာရတတ်ကြ၏ဟု သင်တို့သည် ပြောကြပြီ။
၁၆ ထိုအခါ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့သော

To Contents

သူတို့သည် တယောက်ကိုတယောက် နှုတ်ဆက်၍ ပြောဆိုကြ၏။ ထာဝရဘုရားသည်လည်း နားထောင်၍ ကြားတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားကို ကြောက်ရွံ့၍ နာမတော်ကို အောက်မေ့သော သူတို့အဘို့၊ ရှေ့တော်တွင် စာရင်း၌ မှတ်သားလျက်
၁၇ ရှိ၏။– ထိုသူတို့သည် ငါစီရင်သောနေ့ရက်၌ ငါပိုင်ထိုက်သော ဘဏ္ဍာတော်ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အဘ၏အမှုကို ဆောင်သောသားကို အဘနှမြော
သကဲ့သို့ ထိုသူတို့ကိုငါနှမြောမည်ဟု ကောင်းကင်
၁၈ ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– တဖန် သင်တို့သည် ပြောင်းလဲ၍ ဖြောင့်မတ်သော သူ၊ မဖြောင့်မတ်သောသူ၊ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို ဆောင်သောသူ၊ မဆောင်သောသူတို့ကို ပိုင်းခြား၍ သိရကြလိမ့်မည်။

၄

၁ မီးဖို၌ မီးလောင်သကဲ့သို့ လောင်သောနေ့ရက်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်။ မာနကြီးသောသူနှင့် ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူ အပေါင်းတို့သည် အမှိုက်ခြောက် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့အရင်းအဖျားမျှ မကျန်ကြွင်းစေခြင်းငှါ ထိုနေ့ရက်သည် လောင်လိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ
၂ အရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ငါ၏နာမတော်ကို ကြောက်ရွံ့သောသင်တို့၌ကား၊ တရားတော်နေမင်းသည် အနာပျောက်စေသော အတောင်တို့နှင့် ပေါ်ထွန်းတော်မူမည်။ သင်တို့သည် ထွက်သွား၍ တင်းကုပ်၌ နွားသငယ်ကဲ့သို့
၃ ခုန်ကြလိမ့်မည်။– မတရားသောသူတို့ကိုလည်း နင်းကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ငါစီရင်သော နေ့ရက်၌ သူတို့သည် သင်တို့ ခြေဘဝါးအောက်၌ မြေမှုန့်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။

၄ ဣသရေလအမျိုးသားအပေါင်းတို့အဘို့ ဟောရပ်အရပ်၌ငါမှာထားသော၊ ငါ့ကျွန်မောရှေ၏တရားတည်းဟူသော စီရင်ထုံးဖွဲ့တော်မူချက်
၅ တို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။– ကြည့်ရှုလော့။ ထာဝရဘုရား၏ ကြောက်မက်ဘွယ်သောနေ့ရက်ကြီး မရောက်မီ၊ ပရောဖက်ဧလိယကို သင်
၆ တို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်မည်။– ငါသည်လာ၍ သင်တို့၏ပြည်ကို ကျိန်ခြင်းဘေးနှင့် ဒဏ်မခတ်မည်အကြောင်း၊ ထိုပရောဖက်သည် သားတို့နှင့် အဘတို့ကိုငဲ့၊ အဘတို့နှင့် သားတို့ကိုငဲ့ အသင့်အတင့် ဖြစ်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတို့တွင် နောက်ဆုံးကျမ်းတည်းဟူသော၊ ပရောဖက်မာလခိ စီရင်ရေးထားသော အနာဂတ္တိကျမ်း ပြီး၏။

To Contents

THE NEW TESTAMENT

IN BURMESE:

Translated by Rev. A. JUDSON, D. D

ဟေလသပါဠိတော်မှ မြန်မာဘာသာအားဖြင့်
ဆရာယုဒသန် အနက်ပြန်သော၊

သခင်ယေရှုခရစ်၏

ဓမ္မသစ်ကျမ်း။

အနုမောဒနာ မျက်နှာစာ

ယခု သင့်လက်ဝယ်ရှိ သမ္မာကျမ်းစာအုပ်သည် ဆရာကြီးယုဒသန် ဘာသာပြန်မူရင်းစာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။ အဒိုနိရမ်ယုဒသန်သည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ သာသနာပြုဆရာအဖြစ်ရောက်လာ၍ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်လွန်ပြီးနောက် ဓမ္မဟောင်း၊ ဓမ္မသစ် သမ္မာကျမ်းစာတစ်အုပ်လုံးကို ဘာသာပြန်ရေးသားခြင်းအမှု ပြီးမြောက်ခဲ့ပါသည်။ ဤယုဒသန်ဘာသာပြန်သည် ဘာသာပြန်ကျမ်းစာများစွာထဲတွင် အကောင်းဆုံးဘာသာပြန်ဖြစ်ကြောင်း ဓမ္မပညာရှင်များစွာက အတည်ပြုကြပါသည်။ ၎င်းသည် ကြီးမြတ်သောဓမ္မပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်အားလျော်စွာ မြန်မာနိုင်ငံသားများအတွက် ဓမ္မဗေဒ ရတနာတပါး ဧကန်အမှန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ယုဒသန်စာအုပ်ဟောင်း၌ပါသောစာသားအချို့မှာ ဆေးပြယ်ခြင်းနှင့်အမှားအချို့ နှစ်ပေါင်းများစွာရှိခဲ့သည်။ ဤစံမူသည် ဆရာကြီးယုဒသန်၏ မူရင်းစာပေအရေးအသားအတိုင်းရှိစေရန် ပြန်လည်ပြင်ဆင်ထားသည်။ မြန်မာခရစ်ယာန်များနှင့် သင်းအုပ်ဆရာများအဖွဲ့မှ သစ္စာရှိရှိ လေးမြတ်ခန့်ညားစွာဖြင့် မူရင်းစာသားအတိုင်း ပုံနှိပ်နိုင်ရန် ဂရုတစိုက် စေ့စပ်သေချာစွာ လုပ်ဆောင်ကြပါသည်။

ဤသမ္မာကျမ်းစာကို မူပိုင်ခွင့်မပေးပါ။ သို့သော် သမ္မာကျမ်းစာလေ့လာခြင်း သို့မဟုတ် ပုံနှိပ်ခြင်းတွင် အသုံးပြုမည်ဆိုပါက မည်သူမဆို အခမဲ့ ရရှိနိုင်ပါသည်။ ဆာလံ ၁၂၆ ၌ ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူချက်တို့သည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ၎င်းသမ္မာတရားသည် လူအသီးအသီးထံသို့ ပြန့်နှံ့ရောက်ရှိခြင်းဖြင့် ဤလောကကြီးကို ကျေးဇူးပြုတော်မူပေလိမ့်မည်။

ဓမ္မသစ်ကျမ်း (၂၇) ကျမ်းတို့၏ အမည်နာမများ။

ရှင်မဿဲ ခရစ်ဝင်	မ	၁
ရှင်မာကု ခရစ်ဝင်	မာ	၄၃
ရှင်လုကာ ခရစ်ဝင်	လု	၆၉
ရှင်ယောဟန် ခရစ်ဝင်	ယော	၁၁၄
တမန်တော်ဝတ္ထု	တ	၁၄၈
ရောမဩဝါဒစာ	ရော	၁၉၁
ကောရိသနု ဩဝါဒစာ ပဌမစောင်	၁ ကော	၂၁၁
ကောရိသနု ဩဝါဒစာ ဒုတိယစောင်	၂ ကော	၂၃၀
ဂလာတိ ဩဝါဒစာ	ဂလ	၂၄၃
ဧဖက် ဩဝါဒစာ	ဧ	၂၅၀
ဖိလိပ္ပိ ဩဝါဒစာ	ဖိ	၂၅၇
ကောလောသဲ ဩဝါဒစာ	ကော	၂၆၂
သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာ ပဌမစောင်	၁ သက်	၂၆၇
သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာ ဒုတိယစောင်	၂ သက်	၂၇၂
တိမောသေ ဩဝါဒစာ ပဌမစောင်	၁ တိ	၂၇၅
တိမောသေ ဩဝါဒစာ ဒုတိယစောင်	၂ တိ	၂၈၁
တိတု ဩဝါဒစာ	တိ	၂၈၅
ဖိလေမုန် ဩဝါဒစာ	ဖိလေ	၂၈၈
ဟေဗြဲ ဩဝါဒစာ	ဟေဗြဲ	၂၈၉
ရှင်ယာကုပ်ဩဝါဒစာ	ယာ	၃၀၃
ရှင်ပေတရု ဩဝါဒစာ ပဌမစောင်	၁ ပေ	၃၀၈
ရှင်ပေတရု ဩဝါဒစာ ဒုတိယစောင်	၂ ပေ	၃၁၄
ရှင်ယောဟန် ဩဝါဒစာ ပဌမစောင်	၁ ယော	၃၁၈
ရှင်ယောဟန် ဩဝါဒစာ ဒုတိယစောင်	၂ ယော	၃၂၃
ရှင်ယောဟန် ဩဝါဒစာ တတိယစောင်	၃ ယော	၃၂၄
ရှင်ယုဒ ဩဝါဒစာ	ယု	၃၂၅
ဗျာဒိတ်ကျမ်း	ဗျာ	၃၂၇

To OLD Bible Contents

ရှင်မဿဲခရစ်ဝင်။

MATTHEW

၁

၁ အာဗြဟံနှင့် ဒါဝိဒ်တို့မှဆင်းသက်တော်မူသော ယေရှုခရစ်၏ ဆွေတော်စဉ်မျိုးတော်ဆက်
၂ စာရင်းဟူမူကား။– အာဗြဟံသား ဣဇာက်။ ဣဇာက်သား ယာကုပ်။ ယာကုပ်သား ယုဒမှစ၍
၃ ညီနောင်တစု။– ယုဒသည် မိမိခင်ပွန်း တာမာတွင်မြင်သော သားဖာရက်နှင့် ဇာရ။ ဖာရက်သား
၄ ဟေဇရုံ။ ဟေဇရုံသား အာရံ။– အာရံသား အမိနဒပ်။ အမိနဒပ်သား နာရှုန်။ နာရှုန်သား စာလ
၅ မုန်။– စာလမုန်သည် မိမိခင်ပွန်း ရာခပ်တွင် မြင်သောသား ဗောဇ။ ဗောဇသည် မိမိခင်ပွန်းရုသတွင် မြင်သောသား ဩဗက်။ ဩဗက်သား ယေရှဲ။ ယေရှဲသား ဒါဝိဒ်မင်းကြီးတည်း။
၆ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးသည် ဥရိယ၏ခင်ပွန်းဖြစ်ဘူးသော မိန်းမတွင် မြင်သောသား ရှောလမုန်။–
၇ ရှောလမုန်သား ရောဗောင်။ ရောဗောင်သား အ
၈ ဘိယ။ အဘိယသား အာသ။– အာသသား ယော
ရှဖတ်။ ယောရှဖတ်သား ယဟောရံ။ ယဟောရံ
၉ သား ဩဇိ။– ဩဇိသား ယောသံ။ ယောသံသား
၁၀ အာခတ်။ အာခတ်သား ဟေဇကိ။– ဟေဇကိ
သား မနာရှေ။ မနာရှေသား အာမုန်။ အာမုန်
၁၁ သား ယောရှိ။– ယောရှိသား ယောယကိမ်။ ယောယကိမ်သည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့ နေရာပြောင်းခါနီးတွင် မြင်သောသား ယေခေါနိမ္ဓစ၍ ညီနောင်တစုတည်း။
၁၂ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ နေရာပြောင်းသည်နောက်၊ ယေခေါနိသား ရှာလသေလ။ ရှာလသေလသား
၁၃ ဇေရုဗဗေလ။– ဇေရုဗဗေလသား အဗျုဒ်။ အ
ဗျုဒ်သား ဧလျာကိမ်။ ဧလျာကိမ်သား အာ
၁၄ ဇော်။– အာဇော်သား ဇာဒုတ်။ ဇာဒုတ်သား အာ
၁၅ ခိမ်။ အာခိမ်သား ဧလုဒ်။– ဧလုဒ်သား ဧလာဇာ။
ဧလာဇာသား မဿန်။ မဿန်သား ယာကုပ်။–
၁၆ ယာကုပ်မြင်သောသားကား၊ မာရိ၏ခင်ပွန်း ယောသပ်တည်း။ ထိုမာရိသည် ခရစ်ဟုခေါ်ဝေါ်သမုတ်သော ယေရှု၏မယ်တော်ဖြစ်၏။
၁၇ ဤသို့လျှင်၊ မျိုးစဉ်နွယ်ဆက်ပေါင်းကား၊ အာဗြဟံမှသည် ဒါဝိဒ်တိုင်အောင် တဆယ်လေးဆက်၊ ဒါဝိဒ်မှသည် ဗာဗုလုန်မြို့သို့နေရာပြောင်းသည်တိုင်အောင် တဆယ်လေးဆက်၊ ဗာဗုလုန်မြို့သို့ ပြောင်းပြီးမှသည် ခရစ်တော်တိုင်အောင် တဆယ်လေးဆက် ဖြစ်သတည်း။
၁၈ ယေရှုခရစ်သည် ဘွားမြင်ခြင်းကို ခံတော်မူသော အကြောင်းအရာဟူမူကား၊ မယ်တော် မာရိသည် ယောသပ်နှင့် ထိမ်းမြားဆောင်နှင်း၍ မရှက်တင်မီတွင် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
၁၉ ကြောင့် ပဋိသန္ဓေစွဲနေ၏။– သူ၏ခင်ပွန်းယောသပ်သည် သူတော်ကောင်းဖြစ်၍၊ မာရိအသရေကို မပျက်စေချင်သောကြောင့် တိတ်ဆိတ်စွာ
၂၀ စွန့်ပယ်မည်ဟု အကြံရှိ၏။– ထိုသို့ ကြံစည်၍ နေစဉ်တွင် အိပ်မက်ကိုမြင်ရသည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထင်ရှား၍၊ ဒါဝိဒ်အမျိုးယောသပ်၊ သင်၏ခင်ပွန်းမာရိကို ထိန်းသိမ်းရမည်အခွင့်ကို မစိုးရိမ်နှင့်။ ဤပဋိသန္ဓေသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကြောင့် ဖြစ်
၂၁ ၏။– သားယောဂျံးကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားသည် မိမိလူတို့ကိုအပြစ်မှ ကယ်ချွတ်မည်သူ ဖြစ်သောကြောင့်၊ ယေရှုဟူသော အမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်ဟု ကောင်းကင်တမန်ဆို၏။
၂၂ ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်ဖြင့် ထားတော်မူသော ဗျာဒိတ်
၂၃ တော် ပြည့်စုံမည် အကြောင်းတည်း။– ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား ကြည့်ရှုလော့။ သတို့သမီးကညာသည် ပဋိသန္ဓေစွဲ၍ သားယောဂျံးကို ဘွားမြင်လတံ့။ ထိုသားကို ဧမာနွေလအမည်ဖြင့် မှည့်ရကြလတံ့ဟု လာသတည်း။ ဧမာနွေလအနက်ကား၊ ငါတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူသောဘုရားသခင်ဟု ဆိုလိုသတည်း။– ယောသပ်သည်
၂၄ အိပ်ပျော်ရာမှနိုးလျှင်၊ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန် မှာထားသည်အတိုင်းပြု၍ မိမိခင်
၂၅ ပွန်းကိုထိန်းသိမ်းလေ၏။– သို့သော်လည်း၊ သား ဦးကို မဘွားမီတိုင်အောင် သံဝါသမပြုဘဲနေ၏။ ထိုသားကိုလည်း ယေရှုဟူသောအမည်ဖြင့် မှည့်လေ၏။

၂

၁ ယုဒပြည် ဗက်လင်မြို့၌ ဟေရုဒ်မင်းကြီးလက်ထက်၊ ယေရှုသည် ဘွားမြင်ခြင်းကို ခံတော်

To Contents

မူပြီးမှ၊ မာဂုပညာရှိတို့သည် အရှေ့ပြည်က ယေ
၂ ရှုရလင်မြို့သို့ ရောက်လာကြလျှင်၊– ယခု ဘွား
မြင်သော ယုဒရှင်ဘုရင်သည်၊ အဘယ်မှာ ရှိ
တော်မူသနည်း။ အရှေ့ပြည်၌ သူ၏ကြယ်ကို ငါ
တို့ မြင်ရသည်ဖြစ်၍ ဖူးတွေ့ပူဇော်ခြင်းငှါ ရောက်
၃ လာပြီဟု မေးမြန်းပြောဆိုကြ၏။– ထိုစကားကို
ကြားလျှင်၊ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် ယေရုရှလင်
မြို့သူမြို့သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ စိတ်ပူပန်
၄ ခြင်းသို့ ရောက်သဖြင့်၊– ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး
တို့နှင့် လူတို့တွင် ကျမ်းပြုဆရာရှိသမျှတို့ကို စု
ဝေးစေ၍၊ ခရစ်တော်ကို အဘယ်အရပ်မှာ ဘွား
၅ မြင်လိမ့်မည်နည်းဟု မေးမြန်းတော်မူ၏။– ထိုဆ
ရာတို့ကလည်း၊ ပရောဖက်တဦး ရေးထားသော
၆ အချက်ဟူမူကား၊– အို ယုဒပြည် ဗက်လင်မြို့၊
အစိုးရသောယုဒမြို့တို့တွင် သင်သည် မြို့ငယ်
မြို့ယုတ်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ၏လူစု
ကျသရေလအမျိုးကို အုပ်စိုးရသောသခင်သည်
သင်၏အထဲမှာ ပေါ်ထွန်းလတ္တံ့ဟု ကျမ်းလာရှိပါ
၏။ ထိုကြောင့် ယုဒပြည် ဗက်လင်မြို့၌ ခရစ်
တော်ကို ဘွားမြင်ရပါမည်ဟု မင်းကြီးအား ပြန်
ကြားလျှောက်ထားကြ၏။

၇ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည်၊ မာဂုပညာရှိ
တို့ကို မထင်မရှားခေါ်၍၊ ကြယ်ပေါ်ထွန်းသော
၈ အချိန်ကာလကို စေ့စေ့မေးမြန်းပြီးမှ၊– သင်တို့
သွား၍ ထိုသူငယ်ကို ကြိုးစားရှာကြပါ။ တွေ့
လျှင် ငါထံသို့ပြန်လာ၍ ငါလည်း ထိုသူငယ်ကိုဖူး
တွေ့ပူဇော်ရအောင် ကြားပြောကြပါဟု မှာထား
တော်မူလျက်၊ ဗက်လင်မြို့သို့စေလွှတ်လေ၏။–
၉ ထိုသူတို့သည် မင်းကြီးစကားကို နာခံပြီးလျှင်
ထွက်သွားကြ၍၊ အရှေ့ပြည်၌မြင်ရသော ကြယ်
သည် သူတို့ရှေ့ကသွားသဖြင့်၊ သူငယ်တော်ရှိရာ
အရပ်အပေါ်သို့ ရောက်၍ တည်လျက်နေ၏။–
၁၀ ထိုကြယ်ကိုမြင်ပြန်သောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်
၁၁ ဝမ်းသာခြင်းရှိ၍၊– အိမ်သို့ ဝင်လေသော်၊ မယ်
တော်မာရိနှင့်တကွ သူငယ်တော်ကို တွေ့မြင်
လျှင် ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်၍၊ မိမိတို့ဘဏ္ဍာဥစ္စာတို့
ကို ဖွင့်ပြီးမှ လောဗန်နှင့် မုရန်တည်းဟူသော နံ
သာမျိုးကိုငင်း၊ ရွှေကိုငင်း ဆက်ကပ်ပူဇော်ကြ
၁၂ ၏။– နောက်မှ ဟေရုဒ်မင်းကြီးထံသို့ မပြန်ရ
မည်အကြောင်း အိပ်မက်တွင် ဗျာဒိတ်တော်ကိုရ
၍ မိမိတို့ပြည်သို့ အခြားသောလမ်းဖြင့် ပြန်သွား
ကြ၏။

၁၃ ထိုသူတို့ သွားကြသည်နောက်၊ ယောသပ်
သည် အိပ်မက်ကို မြင်သည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား
၏ကောင်းကင်တမန်သည် ထင်ရှား၍၊ သင်ထ
လော့။ မယ်တော်နှင့် သူငယ်တော်ကို ဆောင်ယူ
ပြီးလျှင်၊ အဲဂုတ္တုပြည်သို့ပြေး၍၊ တဖန် ငါပြော
ဆိုသည်တိုင်အောင် ထိုပြည်၌နေလော့။ ဟေရုဒ်
မင်းကြီးသည် သူငယ်တော်ကို သတ်အံ့သောငှါ
၁၄ ရှာလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။– ထိုအခါ ယောသပ်
သည် ထ၍ မယ်တော်နှင့်သူငယ်တော်ကို ညဉ့်
အချိန်၌ ဆောင်ယူပြီးလျှင် အဲဂုတ္တုပြည်သို့
၁၅ ထွက်သွား၍၊– ဟေရုဒ်မင်းကြီး အနိစ္စရောက်
သည်တိုင်အောင် ထိုပြည်၌နေလေ၏။ ဤအ
ကြောင်းအရာကား၊ ငါ့သားကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ ငါ
ခေါ်ခဲ့ပြီဟု ထာဝရဘုရားသည် ပရောဖက်ဖြင့်
ထားတော်မူသောဗျာဒိတ်တော် ပြည့်စုံမည် အ
ကြောင်းတည်း။

၁၆ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် မာဂုပညာရှိ
တို့ လှည့်ဖြားသည်ကိုသိလျှင်၊ ပြင်းစွာအမျက်
ထွက်၍ လူကိုစေလွှတ်သဖြင့်၊ မာဂုပညာရှိတို့
၌ စေ့စေ့မေးမြန်းပြီးသော ကြယ်၏အချိန်ကာ
လကို ထောက်၍၊ ဗက်လင်မြို့မှစသော ကျေး
လက်ရှိသမျှတို့၌ နှစ်နှစ်အရွယ်မှစ၍၊ ထိုအရွယ်
အောက်ယုတ်သော သူငယ်ယောကျ်ားအပေါင်း
၁၇ တို့ကို သတ်စေ၏။– ပရောဖက်ယေရမိဟောဘူး
၁၈ သည်ကား၊– ရာမအရပ်၌ သည်းစွာသောညည်း
တွားငိုကြွေး မြည်တမ်းခြင်းအသံကို ကြားရ၍၊
ရာခေလသည် မိမိသားတို့ မရှိသောကြောင့် ငိုး
စိတ်မပြေနိုင်ဟူသောစကားသည် ထိုအခါ၌ အ
မှန်ကျသတည်း။

၁၉ ဟေရုဒ်မင်းကြီး အနိစ္စရောက်သည်နောက်၊
ယောသပ်သည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ အိပ်မက်ကိုမြင်
ပြန်သည်မှာ၊ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တ
၂၀ မန်သည် ထင်ရှား၍၊– သင်ထလော့။ မယ်တော်
နှင့် သူငယ်တော်ကိုဆောင်ယူပြီးလျှင်၊ ဣသရေ
လတိုင်းသို့ သွားလော့။ သူငယ်တော်ကိုသတ်အံ့
သောငှါ ရှာသောသူတို့သည် သေကြပြီဟုဆိုလေ
၂၁ ၏။– ထိုအခါ ယောသပ်သည် ထ၍ မယ်တော်
နှင့် သူငယ်တော်ကို ဆောင်ယူပြီးလျှင်၊ ဣသရေ
၂၂ လတိုင်းသို့သွား၍ ရောက်သည်ရှိသော်၊– ဟေရုဒ်
မင်းကြီး၏အရာ၌ သားတော်အာခေလသည် ယု
ဒပြည်တွင် မင်းပြုကြောင်းကို ကြားရလျှင်၊ ထို
ပြည်သို့ မသွားဝံ့၍ အိပ်မက်၌ ဗျာဒိတ်တော်ကိုရ
၂၃ ပြန်ပြီးမှ ဂါလိလဲပြည်သို့သွား၍၊– ခရစ်တော်ကို
နာဇရက်လူဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလတံ့ဟူသော ပရော

ဖက်တို့၏ နူတ်ထွက်နှင့်အညီ၊ နာဇရက်အမည်ရှိ
သောမြို့သို့ ရောက်၍ အမြဲနေလေ၏။

၃

၁ ထိုကာလအခါ ဗတ္တိဇံဆရာ ယောဟန်သည်
ပေါ်ထွန်းလျှင်၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်
၂ တည်လုနီးပြီ။– ထိုကြောင့် နောင်တရကြလော့
ဟု ယုဒတော၌ ဟောလေ၏။– ပရောဖက် ဟေ
ရှာယ ဟောဘူးသည်ကား၊ တော၌ ဟစ်ကျော်
သောသူ၏အသံမှာ၊ ထာဝရဘုရား ကြွတော်မူရာ
လမ်းကို ပြင်ကြလော့။ လမ်းခရီးတော်ကို ဖြောင့်
စေကြလော့ဟူသောအချက်၌ ထိုယောဟန်ကို
၄ ဆိုလိုသတည်း။– ယောဟန်သည် ကုလားအုပ်
အမွေးနှင့်ရက်သော အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ခါး၌
သားရေခါးပန်းကို စည်းလျက်၊ ကျိုင်းကောင်နှင့်
တောဠဖြစ်သော ပျားရည်ကို စားလျက်နေ၏။

၅ ထိုအခါ ယေရှုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်သူ
ပြည်သား၊ ယော်ဒန်ဖြစ်နားမှာ နေသောသူအ
၆ ပေါင်းတို့သည် ယောဟန်ထံသို့ ထွက်သွား၍၊–
မိမိတို့အပြစ်များကို ဝန်ခံလျက် ယော်ဒန်ဖြစ်
၌ ဗတ္တိဇံကိုခံကြ၏။

၇ ဖာရိရှဲနှင့် ဒဿုကဲအများတို့သည် ဗတ္တိဇံကို ခံ
အံ့သောငှါ လာကြသည်ကို ယောဟန်သည်မြင်
လျှင်၊ အချင်းမြွေဆိုးအမျိုးတို့၊ ရောက်လုသော
၈ ဘေးဒဏ်မှ ပြေးသွားစိမ့်သောငှါ၊ အဘယ်သူ
သည် သင်တို့ကိုသတိပေးဘိသနည်း။– နောင်တ
ရခြင်းနှင့်ထိုက်တန်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြ
၉ လော့။– အာဗြဟံသည် ငါတို့အဘဖြစ်သည်ဟူ၍
စိတ်ထဲ၌ မအောက်မေ့ကြနှင့်။ ဘုရားသခင်သည်
ဤကျောက်ခဲတို့မှ အာဗြဟံသားတို့ကို ထုတ်
ဘော်ဖန်ဆင်းနိုင်တော်မူသည်ဟု ငါအမှန်ဆို
၁၀ ၏။– သစ်ပင်အမြစ်နားမှာ ပုဆိန်ထားလျက်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းသောအသီး မသီးသောအ
ပင် ရှိသမျှတို့ကိုခုတ်လှဲ၍ မီးထဲသို့ချလိုက်ရ၏။–
၁၁ ငါသည် နောင်တအတွက်အလိုငှါ သင်တို့ကို ရေနှင့်
ဗတ္တိဇံပေး၏။ ငါ့နောက် ကြွလာသောသူသည်
ငါထက် တတ်စွမ်းနိုင်၏။ ထိုသူ၏ခြေနင်းတော်
ကိုမျှ ဆောင်ခြင်းငှါ ငါမထိုက်။ ထိုသူသည် သန့်
ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်ငင်း၊ မီးနှင့်ငင်း သင်
၁၂ တို့ကို ဗတ္တိဇံပေးမည်။– လက်တော်တွင် စံကော
ပါလျက်၊ မိမိကောက်နယ်တလင်းကို ရှင်းလင်း
စေသဖြင့်၊ မိမိဂျုံစပါးကို ကျိုး၌ စုသိမ်းသွင်းထား
၍၊ အဖျင်းကိုကား မငြိမ်းနိုင်သောမီးနှင့် ရှို့တော်
မူလတံ့ဟု ယောဟန်ဟောပြော၏။

၁၃ ထိုအခါ ယေရှုသည် ဗတ္တိဇံကို ခံအံ့သောငှါ
ဂါလိလဲပြည်မှ ယော်ဒန်ဖြစ်နား ယောဟန်ထံသို့
၁၄ ကြွတော်မူ၏။– ယောဟန်ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်
သည် ကိုယ်တော်ထံ၌ ဗတ္တိဇံကို ခံရမည်အ
ကြောင်းရှိပါသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် အ
ကျွန်ုပ်ထံသို့ကြွလာတော်မူသလောဟု ယေရှုကို
၁၅ ဆီးတားလေ၏။– ယေရှုကလည်း အလုံးစုံသော
တရားတို့ကို အကုန်အစင် ကျင့်သင့်သည်ဖြစ်၍၊
ယခု အခွင့်ပေးပါဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။ ထိုအ
၁၆ ခါ ယောဟန်သည် ဝန်ခံလေ၏။– ယေရှုသည်
ဗတ္တိဇံကိုခံတော်မူပြီးလျှင်၊ ရေမှပေါ်ထစ်ဝဲတွင်
ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိ
ညာဉ်တော်သည် ချိုးငှက်ကဲ့သို့ ဆင်းသက်၍
ကိုယ်တော်အပေါ်၌ နားတော်မူသည်ကို မြင်ရ
၁၇ ၍၊– ဤသူကား ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်
သားပေတည်းဟု ကောင်းကင်က အသံတော်
ဖြစ်လေ၏။

၄

၁ ထိုအခါ မာရ်နတ်၏ စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်း
ကို ခံစေမည်အကြောင်း၊ ဝိညာဉ်တော်သည်
၂ ယေရှုကို တောသို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။– ယေရှု
သည် အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး အစာအာဟာ
ရကို မသုံးဆောင်ဘဲနေပြီးမှ မွတ်သိပ်ခြင်းသို့
၃ ရောက်တော်မူ၏။– ထိုအခါ စုံစမ်းသွေးဆောင်
သောသူသည် ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည်
ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်လျှင်၊ ဤကျောက်
ခဲတို့ကို မုန့် ဖြစ်စေခြင်းငှါ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု
၄ လျှောက်လေ၏။– ယေရှုကလည်း၊ လူသည် မုန့်
အားဖြင့်သာ အသက်ကိုမွေးရမည် မဟုတ်၊ ဘု
ရားသခင် မိန့်တော်မူသမျှအားဖြင့် အသက်ကို
မွေးရမည် ကျမ်းစာလာသည်ဟု ပြန်ပြောတော်
၅ မူ၏။– ထိုအခါ မာရ်နတ်သည် ယေရှုကို သန့်ရှင်း
သောမြို့တော်သို့ ဆောင်သွား၍ ဗိမာန်တော်၏
၆ အထွဋ်၌ တင်ထားပြီးလျှင်၊– ကျမ်းစာလာသည်
ကား၊ ကောင်းကင်တမန်တို့အား သင့်အတွို့ မှာ
ထားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏ခြေကို ကျောက်
နှင့် မထိမခိုက်စေခြင်းငှါ သူတို့သည် သင့်ကို
လက်နှင့် မစောင့်ရှောက်ကြလိမ့်မည်ဟု လာ၏။ ထို
ကြောင့် ဘုရားသခင်၏သားတော်မှန်လျှင် ကိုယ်
ကို အောက်သို့ချလိုက်တော်မူပါဟု လျှောက်လေ
၇ ၏။– ယေရှုကလည်း သင်၏ဘုရားသခင်ထာဝရ
ဘုရားကို သင်သည် အစုံအစမ်းမပြုရဟု ကျမ်း
စာလာပြန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

To Contents

၈ တဖန် မာရိနတ်သည် ယေရှုကို အလွန်မြင့်
လှစွာသော တောင်ပေါ်သို့ ဆောင်သွား၍၊ ဤ
လောကၥ် ရှိသမျှသော တိုင်းနိုင်ငံတို့ကိုလည်း၊ ထို
တိုင်းနိုင်ငံတို့၏ ဘုန်းစည်းစိမ်ကိုလည်း ပြည့်ဆွန့်၍၊-
၉ ကိုယ်တော်သည် ငါ့ကို ညွတ်ပြပ်ကိုးကွယ်လျှင်
ယခုပြလေသမျှတို့ကို ငါပေးမည်ဟုဆိုလေ၏။-
၁၀ ယေရှုကလည်း အချင်းစာတန်၊ ငါ့နောက်သို့
ဆုတ်လော့။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
ကို ကိုးကွယ်ရမည်။ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာ ဝတ်
ပြုရမည်ဟု ကျမ်းစာလာသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။-
၁၁ ထိုအခါ မာရိနတ်သည် အထံတော်မှထွက်သွား
၍ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ချဉ်းကပ်လျက်
လုပ်ကျွေးကြ၏။
၁၂ ယောဟန်သည် ထောင်ထဲသို့ရောက်ကြောင်း
ကို ယေရှုသည် ကြားလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွ
၁၃ တော်မူ၍။- နာဇရက်မြို့ကို စွန့်သွားလျက်၊ ဇာဗု
လုန်ခရိုင်၊ နဿလိခရိုင်စပ်ကြားတွင် အိုင်နှင့်နီး
စပ်သော ကပေရနောင်မြို့သို့ရောက်၍ နေတော်
၁၄ မူ၏။- ဤအကြောင်းအရာကား၊ ပရောဖက်
ဟေရှာယ၏ နှုတ်ထွက်ပြည့်စုံမည် အကြောင်း
၁၅ တည်း။- နှုတ်ထွက်အချက် ဟူမူကား၊ ဇာဗုလုန်
ခရိုင်နှင့် နဿလိခရိုင်တည်းဟူသော အိုင်နား
ရောက်သောလမ်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၊ တပါး
၁၆ အမျိုးသားနေရာ ဂါလိလဲပြည်။- မှောင်မိုက်ထဲ
မှာရှိနေသော လူများတို့သည် ကြီးစွာသောအ
လင်းကို မြင်ရ၍၊ သေမင်း၏နိုင်ငံအရိပ်တွင် ရှိ
နေသောသူတို့၌ အလင်းပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏ဟု
၁၇ ဟောထားသတည်း။- ထိုအခါမှစ၍ ယေရှုက၊
နောင်တရကြလော့။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်
သည် တည်လုနီးပြီဟူသောတရားကို ဟောစပြု
တော်မူ၏။
၁၈ ဂါလိလဲအိုင်နားမှာကြွတော်မူစဉ်၊ ပေတရုဟူ
၍ခေါ်သော ရှိမုန်နှင့် အန္ဒြေ၊ ညီအစ်ကို နှစ်
ယောက်တို့သည် တံငါဖြစ်၍၊ အိုင်တွင် ပိုက်ကွန်
၁၉ ဖြန့်ချသည်ကို မြင်တော်မူလျှင်၊- ထိုသူတို့အား
ငါ့နောက်သို့လိုက်ကြလော့။ သင်တို့သည် လူကို
မျှားသောတံငါ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါပြုမည်ဟု အမိန့်
၂၀ တော်ရှိလေသော်၊- ထိုသူတို့သည် ချက်ခြင်း
ပိုက်ကွန်ကိုစွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ
၂၁ ၏။- ထိုမှလွန်ပြန်လျှင် အခြားသောညီအစ်ကို
နှစ်ယောက်၊ ဇေဗေဒဲ၏သားယာကုပ်နှင့် ယော
ဟန်တို့သည် သူတို့အဘနှင့်အတူ လှေပေါ်မှာ
ပိုက်ကွန်ပြင်နေသည်ကို မြင်၍ ခေါ်တော်မူ၏။-
၂၂ ထိုသူတို့သည်လည်း ချက်ခြင်း အဘနှင့်လှေကို
စွန့်ပစ်၍ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။
၂၃ ယေရှုသည် တရားဧရပ်တို့၌ ဆုံးမသြဝါဒ
ပေးလျက်၊ နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိ
တရားကို ဟောလျက်၊ လူတို့တွင် အနာရောဂါ
အမျိုးမျိုးကိုလည်း ငြိမ်းစေလျက်၊ ဂါလိလဲပြည် တ
ပြည်လုံးကို ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော်မူ၏။-
၂၄ သိတင်းတော်သည်လည်း ရှုရိပြည်၌ အနှံ့အပြား
ကျော်စောသည်ဖြစ်၍ နတ်ဝင်သောသူ၊ ဝက်ရူး
စွဲသောသူ၊ လက်ခြေသေသောသူမှစသော အ
ထူးထူးအပြားပြားသော အနာရောဂါစွဲ၍ မကျန်း
မာသောသူ ရှိသမျှတို့ကို အထံတော်သို့ဆောင်
ခဲ့ကြ၍၊ သူတို့၏အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေတော်မူ
၏။- ဂါလိလဲပြည်၊ ဒေကပေါလိပြည်၊ ယေရုရှ
လင်မြို့မှစသော ယုဒပြည်၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်
မှလာသော လူများအပေါင်းတို့သည် နောက်
တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

၅

၁ ထိုလူအပေါင်းတို့ကို မြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်
သည် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ ထိုင်တော်မူသော
အခါ၊ တပည့်တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ရင်းသို့
၂ ချဉ်းကပ်ကြ၏။- ထိုအခါ နှုတ်တော်ကိုဖွင့်၍ တ
ပည့်တော်တို့အား ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူသည်
၃ မှာ၊- စိတ်နှလုံးနှိမ့်ချသောသူတို့သည် မင်္ဂလာ
ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံ
၄ တော်သည် ထိုသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။- စိတ်မသာ
ညည်းတွားသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် သက်သာခြင်းသို့
၅ ရောက်ကြလတ့ံ။- စိတ်နူးညံ့သိမ်မွေ့သောသူတို့
သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ
တို့သည် ပြည်တော်ကို အမွေခံရကြလတ့ံ။-
၆ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီကို ဆာတပ်ခင်မွတ်သော
သူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ထိုသူတို့သည် ဝပြောခြင်းသို့ ရောက်ကြလတ့ံ။-
၇ သနားစုံမက်တတ်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ
၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် သနားစုံ
၈ မက်ခြင်းကို ခံရကြလတ့ံ။- စိတ်နှလုံးဖြူစင်
သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မြင်ရကြလ
၉ တ့ံ။- သူတပါးချင်း ခိုက်ရန်ပြုခြင်းကို ငြိမ်းစေ
တတ်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏
သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံရကြလတ့ံ။-

ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကြောင့် နောင့်ရှက်ညှဉ်း
ဆဲခြင်းကို ခံရသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်
ထိုသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်၏။- ငါကြောင့် သင်တို့ကို
ကဲ့ရဲ့ညှဉ်းဆဲ၍ မမှန်ဘဲလျက် အပြစ်တကာတင်
ကြသောအခါ၊ သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။-
ဝမ်းမြောက်ရွှင်မြူးခြင်း ရှိကြလော့။ အကြောင်း
မူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့၏အကျိုးသည်
ကြီးလှပေ၏။ သင်တို့ရှေ့ကပေါ်ထွန်းသော ပ
ရောဖက်တို့ကို ထိုနည်းတူ ညှဉ်းဆဲကြပြီ။
သင်တို့သည် ဤလောကဓာတ်၏ ဆားဖြစ်ကြ၏။
ဆားမူကား၊ အငန်ကင်းပျောက်လျှင် ငန်သော
အရာသာကို အဘယ်သို့ ရပြန်မည်နည်း။ ပြင်သို့
ပစ်လိုက်၍ကျော်နင်းခြင်းမှတပါး အဘယ်အသုံး
မ္မမဝင်။- သင်တို့သည် ဤလောကဓာတ်၏ အလင်း
ဖြစ်ကြ၏။ တောင်ထိပ်၌တည်သောမြို့ကို မ
ကွယ်နိုင်။- ဆီမီးထွန်း၍ တောင်းဇလားအောက်
၌ ဖုံးထားလေ့မရှိ။ အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့
သည် အလင်းကိုရစေခြင်းငှါ ဆီမီးခုံပေါ်မှာ တင်
ထားလေ့ရှိ၏။- ထိုနည်းတူ၊ သူတပါးတို့သည်
သင်တို့၏ ကောင်းသောအကျင့်ကို မြင်၍၊
ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘ၏
ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊ သူတပါးရှေ့၌
သင်တို့အလင်းကို လင်းစေကြလော့။
ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်းများကို ဖျက်
ပယ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်ဟု မထင်ကြနှင့်။ ဖျက်
ပယ်ခြင်းငှါ ငါလာသည်မဟုတ်။ ပြည့်စုံစေခြင်း
ငှါ ငါလာသတည်း။- ငါအမှန် ဆိုသည်ကား၊
ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး မပျက်စီးမီတိုင်အောင်၊
ပညတ္တိကျမ်း၌ အငယ်ဆုံးသော စာလုံးဗိန္ဓုတ
လုံးမျှ ပြည့်စုံခြင်းသို့ မရောက်မီ မပျက်စီးရ။-
ထိုကြောင့် အကြင်သူသည်၊ အငယ်ဆုံးသော
ပညတ်တခုကို ကိုယ်တိုင်လွန်ကျူး၍ သူတပါး
တို့အားလည်း ထိုအတူသွန်သင်၏။ ထိုသူသည်
ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အငယ်ဆုံးသောသူ
ဖြစ်လိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် ကိုယ်တိုင်ကျင့်၍
သူတပါးတို့အားလည်း သွန်သင်၏။- ထိုသူသည်
ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ ကြီးသောသူ ဖြစ်လိမ့်
မည်။ သင်တို့ကျင့်သောအကျင့်သည် ဖာရိရှဲတို့
နှင့် ကျမ်းပြဆရာတို့ ကျင့်သောအကျင့်ထက် မ
လွန်မသာလျှင်၊ သင်တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံ
တော်သို့ မဝင်ရကြဟု ငါအမှန်ဆို၏။
လူအသက်ကို မသတ်ရ။ သတ်သောသူသည်
ရုံး၌ အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏ဟူသော
ရှေးပညတ်စကားကို သင်တို့ ကြားရပြီ။- ငါပ
ညတ်သည်ကား၊ ညီအစ်ကိုကို အထောက်မတန်
အမျက်ထွက်သောသူသည် ရုံး၌အပြစ်စီရင်ခြင်း
ကို ခံထိုက်ပေ၏။ ညီအစ်ကိုကို ကဲ့ရဲ့သောသူ
သည် လွှတ်တော်၌အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံထိုက်ပေ
၏။ ညီအစ်ကိုကို ကျိန်ဆဲသောသူသည် ဂေဟန်ံ
အရပ်၌ မီးရှို့ ခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏။- ထိုကြောင့်
သင်သည် ပူဇော်သက္ကာကို ယဇ်ပလ္လင်သို့ ဆောင်
ယူခဲ့လျက် သင်၏ညီအစ်ကိုသည် သင်၌ အပြစ်
တင်ခွင့် တစုံတခုရှိသည်ဟု အောက်မေ့သတိရ
လျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင်ရှေ့မှာ ပူဇော်သက္ကာကို ထား၍
သွားလော့။- ညီအစ်ကိုနှင့် သင့်တင့်ပြီးမှ ပြန်၍
ပူဇော်သက္ကာကို တင်လော့။- တရားတွေ့ဘက်
နှင့်အတူ လမ်း၌သွားစဉ်တွင်ပင်၊ သူ၏စိတ်ကို
ပြေစေခြင်းငှါ အလျင်အမြန်ပြုလော့။ သို့မဟုတ်
တရားတွေ့ဘက်သည် တရားသူကြီး၌အပ်မည်။
တရားသူကြီးသည်လည်း လုလင်ခေါင်း၌ အပ်
၍ ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထားမည်။- လျော်ပြစ်ငွေ
ရှိသမျှကို မလျော်မီတိုင်အောင် ထောင်ထဲက မ
ထွက်ရဟု ငါအမှန်ဆို၏။
သူမယားကို မပြစ်မှားရဟူသော ရှေးပညတ်
စကားကို သင်တို့ ကြားရပြီ။- ငါပညတ်သည်
ကား ကိလေသာစိတ်နှင့် သူမယားကို ကြည့်ရှု
သောသူသည် စိတ်နှလုံးထဲ၌ ထိုမိန်းမနှင့် ပြစ်
မှားပြီ။- ထိုကြောင့် လက်ျာမျက်စိဖြစ်သော်
လည်း သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် ထိုမျက်စိကို
ထုတ်ပစ်လော့။ တကိုယ်လုံး ငရဲသို့ ချခြင်းကို ခံ
ရသည်ထက် အင်္ဂါတခုပျက်သော် သာ၍ကောင်း
၏။- ထိုနည်းတူ လက်ျာလက်ဖြစ်သော်လည်း
သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင်၊ ထိုလက်ကို ဖြတ်ပစ်
လော့။ တကိုယ်လုံး ငရဲသို့ချခြင်းကို ခံရသည်
ထက် အင်္ဂါတခုသာပျက်သော်သာ၍ကောင်း၏။
တဖန်တံု၊ မယားနှင့်ကွာလိုလျှင် ဖြတ်စာကို
အပ်ပေးစေဟူသော ပညတ်စကား ရှိပြီ။- ငါ
ပညတ်သည်ကား၊ မှားယွင်းခြင်းအကြောင်းမှ
တပါး အခြားသောအကြောင်းဖြင့် မိမိမယားနှင့်
ကွာသောသူသည် မိမိမယားကို မှားယွင်းစေ၏။
ကွာသောမိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြုသောသူ
သည်လည်း သူမယားကို ပြစ်မှား၏။
တဖန်တံု၊ မဟုတ်မမှန်ဘဲလျက် ကျိန်ဆိုခြင်း
ကိုမပြုရ။ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုသည်အတိုင်း ထာဝ
ရဘုရားရှေ့တော်၌ တည်စေလော့ဟူသော ရှေး

To Contents

၃၄ ပညတ်စကားကို သင်တို့ ကြားရပြီ။– ငါပညတ်
သည်ကား၊ ကျိန် ဆိုခြင်းကို အလျှင်းမပြုရ။
ကောင်းကင်ဘုံကိုတိုင်တည်၍မကျိန်ရ။ ကောင်း
ကင်ဘုံကား ဘုရားသခင်၏ပလ္လင်တော် ဖြစ်သ
၃၅ တည်း။– မြေကြီးကို တိုင်တည်၍ မကျိန်ရ။ မြေ
ကြီးကား ဘုရားသခင်၏ခြေတော်တင်ရာခုံ ဖြစ်
သတည်း။ ယေရုရှလင်မြို့ကိုတိုင်တည်၍ မကျိန်
ရ။ မဟာမင်းကြီး၏ မြို့တော် ဖြစ်သတည်း။–
၃၆ ဆံခြည်တပင်ကိုမျှ ဖြူစေခြင်း၊ မည်းစေခြင်းငှါ
မတတ်နိုင်သော်၊ ကိုယ်ဦးခေါင်းကို တိုင်တည်
၃၇ ၍ မကျိန်ရ။– သင်၏စကားမှာ ဟုတ်သည်ကို
အဟုတ်၊ မဟုတ်သည်ကို မဟုတ် ဖြစ်စေလော့။
ဤထက်လွန်သောစကားသည် မကောင်းသော
အရာနှင့် စပ်ဆိုင်ပေ၏။

၃၈ သူ့မျက်စိကို ဖျက်လျှင်၊ ကိုယ်မျက်စိ ဖျက်
ခြင်းကို ခံစေ။ သူ့သွားကိုချိုးလျှင်၊ ကိုယ်သွားချိုး
ခြင်းကိုခံစေဟူသော ပညတ်စကားကို သင်တို့
၃၉ ကြားရပြီ။– ငါပညတ်သည်ကား၊ နှောင့်ရှက်
သောသူကို မဆီးမတားနှင့်။ သင်၏ ပါးတဘက်
ကို သူတပါးပုတ်လျှင်၊ ပါးတဘက်ကို လှည့်၍
၄၀ ပေးဦးလော့။– သင့်အင်္ကျီကိုယူလိုရှိ၍ တရားတွေ့
သောသူအား သင့်ဝတ်လုံကိုလည်း ယူစေခြင်းငှါ
၄၁ အခွင့်ပေးဦးလော့။– အကြင်သူသည် သင့်ကို အ
နှိုင်ပြု၍ ခရီးတတိုင် သွားစေ၏။ ထိုသူနှင့်တကွ
၄၂ နှစ်တိုင်သွားဦးလော့။– တောင်းသောသူအား
ပေးလော့။ ချေးငှါးလိုသောသူကိုလည်း မငြင်းမ
ပယ်နှင့်။

၄၃ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ချစ်လော့။ ရန်
သူကို မုန်းလော့ဟူသော ပညတ်စကားကို သင်
၄၄ တို့ ကြားရပြီ။– ငါပညတ်သည်ကား၊ သင်တို့
သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အ
ဘ၏သားဖြစ်လိုသောငှါ၊ သင်တို့၏ ရန်သူတို့ကို
ချစ်ကြလော့။ သင်တို့ကို ကျိန်ဆဲသောသူတို့
အား မေတ္တာပို့ကြလော့။ သင်တို့ကို မုန်းသောသူ
တို့အား ကျေးဇူးပြုကြလော့။ သင်တို့ကို နှောင့်
ရှက်ညှဉ်းဆဲသော သူတို့အဘို့ ဘုရားသခင်
၄၅ ကို ဆုတောင်းကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊
ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘ
သည်၊ ကောင်းသောသူ မကောင်းသောသူတို့အ
ပေါ်၌ ကိုယ်တော်၏နေကို ထွက်စေတော်မူ၏၊
ဖြောင့်မတ်သောသူ မဖြောင့်မတ်သောသူတို့ အ
၄၆ ပေါ်၌ မိုးကို ရွာစေတော်မူ၏။– သင်တို့ကို
ချစ်သောသူတို့အားသာ ချစ်တုံ့ပြုလျှင် အဘယ်
ကျေးဇူးတင်သနည်း။ အခွန်ခံသူတို့ပင် ဤမျှ
၄၇ လောက် ပြုကြသည်မဟုတ်လော။– အဆွေအ
မျိုးတို့အားသာ လောကဝတ်ပြုလျှင် အဘယ်သို့
ထူးမြတ်သနည်း။ သာသနာပလူတို့ပင် ထိုအတူ
၄၈ ပြုကြသည်မဟုတ်လော။– ထို့ကြောင့် ကောင်း
ကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် စုံ
လင်တော်မူသည်နည်းတူ သင်တို့သည်လည်း စုံ
လင်ခြင်းရှိကြလော့။

၆

၁ လူများတို့ မြင်စေခြင်းငှါ ကိုယ်သီလအကျင့်
ကို သူ့ရှေ့မှောက်၌ မကျင့်မည်အကြောင်း သတိ
ပြုကြလော့။ သို့မဟုတ် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်
မူသော သင်တို့အဘထံမှ အကျိုးကိုမခံရကြ။–
၂ ထို့ကြောင့် သင်သည် အလှူဒါနကိုပေးသောအခါ
လျှို့ဝှက်သောသူ တို့သည် လူများအချီးအမွမ်း
ကိုခံလိုရှိ၍ ပွဲသဘင်လမ်းခရီး၌ မိမိတို့ရှေ့မှာ တံပိုး
ခရာမှုတ်စေသည်နည်းတူ မပြုနှင့်။ ငါအမှန်ဆို
သည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့အကျိုးကို ရကြ
၃ ပြီ။– သင်သည် အလှူဒါနကိုပေးသောအခါ ပေး
ကြောင်းကို မထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ လက်ျာလက်
၄ ပြုသည်အမှုကို လက်ဝဲလက်မျှ မသိစေနှင့်။– မ
ထင်ရှားသောအရာကို မြင်တော်မူသော သင်၏
အဘသည် အကျိုးကိုထင်ရှားစွာ ပေးတော်မူလ
တံ့။

၅ သင်သည် ဆုတောင်းပဌနာပြုသောအခါ
လျှို့ဝှက်သောသူတို့နည်းတူ မပြုနှင့်။ ထိုသူတို့
သည် လူများတို့ရှေ့မှာ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ပွဲသ
ဘင် လမ်းဆုံလမ်းဝတို့၌ ရပ်လျက်ဆုတောင်း
ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ထို
၆ သူတို့သည် မိမိတို့အကျိုးကို ခံရကြ၏။– သင်
သည် ဆုတောင်းသောအခါ ဆိတ်ညံရာအခန်း
သို့ဝင်၍ တံခါးကို ပိတ်ပြီးမှ၊ မထင်ရှားသောအ
ရပ်၌ရှိတော်မူသော သင်၏အဘကို ဆုတောင်း
လော့။ မထင်ရှားသောအရာကိုမြင်တော်မူသော
သင်၏အဘသည် အကျိုးကို ထင်ရှားစွာ ပေး
၇ တော်မူလတံ့။– သင်တို့သည် ဆုတောင်းသော
အခါ သာသနာပလူနည်းတူ အချည်းနှီးသော
စကားဖြင့် အထပ်ထပ်မဖွဲကြနှင့်။ ထိုသူတို့
သည် များစွာသောစကားအားဖြင့် မိမိတို့အလို
၈ ပြည့်စုံမည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။– ထိုသူတို့နည်း
တူ မပြုကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အလို
ရှိသမျှတို့ကို သင်တို့မတောင်းမီ သင်တို့အဘ
၉ သိတော်မူ၏။– ထို့ကြောင့် သင်တို့ဆုတောင်းရ

To Contents

မည်မှာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသောအကျွန်ုပ်
တို့အဘ၊ ကိုယ်တော်၏နာမတော်အား ရိုသေ
၁၀ လေးမြတ်ခြင်း ရှိပါစေသော။– နိုင်ငံတော် တည်
ထောင်ပါစေသော။ အလိုတော်သည် ကောင်း
ကင်ဘုံ၌ပြည့်စုံသကဲ့သို့ မြေကြီးပေါ်မှာပြည့်စုံပါ
၁၁ စေသော။– အသက်မွေးလောက်သော အစာကို
အကျွန်ုပ်တို့အား ယနေ့ပေးသနားတော်မူပါ။–
၁၂ သူတပါးသည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြစ်မှားသော
အပြစ်များကို အကျွန်ုပ်တို့သည် လွှတ်သကဲ့သို့
အကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်များကို လွှတ်တော်မူပါ။–
၁၃ အပြစ်သွေးဆောင်ရာသို့ မလိုက်မပါစေဘဲ၊ မ
ကောင်းသောအမှုအရာမှလည်း ကယ်နှုတ်တော်
မူပါ။ အစိုးပိုင်သောအခွင့်နှင့် ဘုန်းတန်ခိုးအာန
ဘော်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ကိုယ်တော်၌ရှိပါ
၁၄ ၏။ အာမင်ဟုဆုတောင်းကြလော့။–သင်တို့သည်
သူတပါးတို့၏ အပြစ်ကိုလွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်
ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သင်တို့၏
၁၅ အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူမည်။– သင်တို့သည် သူ
တပါးတို့၏အပြစ်ကို မလွှတ်လျှင်၊ သင်တို့အဘ
သည် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မမူ။

၁၆ သင်တို့သည် အစာရှောင်ခြင်းအကျင့်ကိုကျင့်
သောအခါ လျှို့ဝှက်သောသူတို့နည်းတူ မျက်နှာ
ညှိုးငယ်ခြင်း မရှိကြနှင့်။ ထိုသူတို့သည် မိမိတို့
အစာရှောင်သည်ကို လူများတို့ရှေ့မှာ ထင်ရှား
စေခြင်းငှါ၊ မိမိတို့မျက်နှာကို ဖျက်တတ်ကြ၏။–
၁၇ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိမိ
၁၈ တို့အကျိုးကို ခံရကြ၏။– သင်သည် အစာရှောင်
သောအခါ အစာရှောင်သည်ကို လူများတို့ရှေ့မှာ
မထင်ရှားစေဘဲ၊ မထင်ရှားသောအရပ်၌ရှိတော်
မူသော သင်တို့အဘာရှေ့တော်၌သာ ထင်ရှားစေ
ခြင်းငှါ၊ ခေါင်းကိုလိမ်းကျံလော့။ မျက်နှာကိုလည်း
သစ်လော့။ မထင်ရှားသောအရာကို မြင်တော်မူ
သော သင်တို့အဘသည် အကျိုးကို ထင်ရှားစွာ
ပေးတော်မူလတံ့။

၁၉ သံချေး၊ ပိုးရွဖျက်ဆီး၍ သူခိုးထွင်းဖောက်ခိုး
ယူရာ မြေကြီးပေါ်မှာ ဘဏ္ဍာကို မဆည်းဖူးကြ
၂၀ နှင့်။– သံချေး၊ ပိုးရွ မဖျက်ဆီး၍ သူခိုးမထွင်းမ
ဖောက် မခိုးမယူရာ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကို
၂၁ ဆည်းဖူးကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ အကြင်
အရပ်၌ သင်တို့၏ဘဏ္ဍာရှိ၏။ ထိုအရပ်သို့ သင်
၂၂ တို့၏ စိတ်နှလုံးရောက်တတ်၏။– မျက်စိကား
ကိုယ်၏ ဆီမီးဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် မျက်စိကြည်
၂၃ လင်လျှင် တကိုယ်လုံးလင်းလိမ့်မည်။– မျက်စိ
မြွေးရှက်လျှင် တကိုယ်လုံး မိုက်လိမ့်မည်။ သင်
၏ အလင်းသော်ကား၊ မှောင်မိုက်ဖြစ်လျှင် ထိုအ
မိုက်သည် အလွန်မိုက်စွတကား။

၂၄ အဘယ်သူမျှ သခင်နှစ်ဦးအစေကို မခံနိုင်။
သခင်တဦးကိုမုန်း၍ တဦးကိုချစ်မည်။ သခင်တ
ဦးကို မှီခိုး၍ တဦးကို မခန့်မည်းပြုမည်။ သင်တို့
သည် ဘုရားသခင်၏အစေကိုငှင်း၊ လောကီစည်း
၂၅ စိမ်၏အစေကိုငင်း မခံနိုင်ကြ။– ထိုကြောင့် ငါဆို
သည်ကား၊ အဘယ်သို့စားသောက်ရမည်ဟု အ
သက်အဘို့ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အဘယ်သို့ဝတ်ရမည်
ဟု ကိုယ်အဘို့ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အစာထက် အ
သက်မြတ်သည်မဟုတ်လော။ အဝတ်ထက်ကိုယ်
၂၆ မြတ်သည် မဟုတ်လော။– မိုးငံကောင်းကင်၌
ကျင်လည်သော ငှက်များကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြ
လော့။ ထိုငှက်တို့သည် မျိုးစေ့ကို မစိုက်မကြဲ၊
စပါးကိုမရိတ်၊ ကျီ၌မစုမသွင်း။ သို့သော်လည်း
ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘ
သည် သူတို့ကို ကျွေးမွေးတော်မူ၏။ ထိုငှက်တို့
ထက် သင်တို့သည် အလွန်မြတ်သည် မဟုတ်
၂၇ လော။– အဘယ်သူသည် စိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့် မိ
မိအသက်တာကို တတောင်ခန့်မျှ တိုးပွါးစေနိုင်
သနည်း။

၂၈ အဝတ်အဘို့၌ အဘယ်ကြောင့် စိုးရိမ်ရသ
နည်း။ တောနင်းပင်တို့သည် အဘယ်သို့သော
အားဖြင့် ကြီးပွါးသည်ကို ဆင်ခြင်အောက်မေ့ကြ
လော့။ ထိုအပင်တို့သည် အလုပ်လည်းမလုပ်၊
၂၉ ချည်ဖြစ်စေခြင်းငှါ မင်ငမဝင့်။– သို့သော်လည်း
ဘုန်းကြီးသော ရှောလမုန်မင်းကြီး၏ အဝတ်
သည် ထိုအပင်တပင်မျှ၏ အဝတ်ကိုမမှီဟု ငါဆို
၃၀ ၏။– ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့၊ ယနေ့အ
သက်ရှင်လျက် နက်ဖြန်မီးဖိုထဲသို့ရောက်သော
တောမြက်ပင်ကို ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သော
အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းတော်မူလျှင်၊ ထိုမျှမက သင်တို့
ကိုအဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းတော်မူမည် မဟုတ်လော။–
၃၁ ထိုကြောင့် အဘယ်သို့ စားသောက်ရအံ့နည်း၊ အ
ဘယ်သို့ ဝတ်ရအုံ့နည်းဟူ၍ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ထို
အရာများကို သာသနာပလူတို့သည် ရှာဖွေတတ်
၃၂ ကြ၏။– ထိုအရာများကို သင်တို့သည် အသုံးလို
ကြောင်းကို ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်
၃၃ တို့အဘသည် သိတော်မူ၏။– ဘုရားသခင်၏
နိုင်ငံတော်နှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကို
ရှေးဦးစွာရှာကြလော့။ နောက်မှ ထိုအရာများကို
၃၄ ထပ်၍ပေးတော်မူလတံ့။– ထိုကြောင့် နက်ဖြန်

အဘို့ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ နက်ဖြန်နေ့သည် မိမိအဘို့ စိုးရိမ်လိမ့်မည်။ ယနေ့၌ရှိသော မကောင်းမသင့်သောအရာသည် ယနေ့အဘို့ လောက်ပေ၏။

၇

၁ သင်တို့သည် စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ရမည်အကြောင်း သူတပါး၏အမှု၌
၂ စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။– သင်တို့သည် အကြင်တရားအတိုင်း သူတပါးကိုစီရင်ကြ၏၊ ထိုတရားအတိုင်း စီရင်ခြင်းကို ခံရကြမည်။ အကြင်ချိန်၊ တင်းပမာဏနှင့်သူတပါးအား ပေး၏။ ထိုပမာဏအတိုင်း ကိုယ်ခံရကြမည်။–
၃ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသောတံကျင်ကို မအောက်မေ့ဘဲ ညီအစ်ကိုမျက်စိ၌ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို အ
၄ ဘယ်ကြောင့် ကြည့်ရှုသနည်း။– ကိုယ်မျက်စိ၌ တံကျင်ရှိလျက်ပင် ညီအစ်ကိုအား သင်၏မျက်စိ၌ရှိသောငြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ပါရစေဟု အဘယ်
၅ သို့ဆိုသနည်း။– လျှို့ဝှက်သောသူ၊ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသော တံကျင်ကို ရှေးဦးစွာ ထုတ်ပစ်လော့။ နောက်မှ ညီအစ်ကို မျက်စိ၌ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ပစ်ခြင်းငှါ ရှင်းလင်းစွာမြင်လိမ့်မည်။
၆ ဖြူစင်သောအရာကို ခွေးတို့အား မပေးကြနှင့်။ ပုလဲရတနာတို့ကို ဝက်တို့ရှေ့မှာ မချမထားကြနှင့်။ သို့ပြုလျှင် ထိုအရာတို့ကို ကျော်နင်း၍ သင်တို့ကိုလှည့်လျက် ကိုက်ဖြတ်ကြလိမ့်မည်။
၇ တောင်းကြလော့။ တောင်းလျှင်ရမည်။ ရှာကြလော့။ ရှာလျှင်တွေ့မည်။ တံခါးကိုခေါက်ကြ
၈ လော့။ ခေါက်လျှင်ဖွင့်မည်။– တောင်းသောသူမည်သည်ကား ရ၏။ ရှာသောသူလည်း တွေ့၏။ ခေါက်သောသူအားလည်း တံခါးကို ဖွင့်၏။–
၉ သားသည် မုန့်ကိုတောင်းလျှင် မိမိသားအား
၁၀ ကျောက်ကိုပေးမည်သူ၊– ငါးကို တောင်းလျှင် ငွေကိုပေးမည်သူ တစုံတယောက်မျှ သင်တို့
၁၁ တွင် ရှိသလော။– သင်တို့သည် အဆိုးဖြစ်လျက်ပင် ကိုယ်သားတို့အား ကောင်းသောအရာကို ပေးတတ်လျှင်၊ ထိုမျှမက ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် ဆုတောင်းသောသူတို့အား၊ ကောင်းသောအရာကို သာ၍
၁၂ ပေးတော်မူမည် မဟုတ်လော။– သင်တို့သည် ကိုယ်၌ သူတပါးပြုစေလိုသမျှအတိုင်း သူတပါး၌ ပြုကြလော့။ ဤပညတ်ကား ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်းတို့၏ အချုပ်အချာပင် ဖြစ်
၁၃ သတည်း။– ကျဉ်းသောတံခါးကို ဝင်ကြလော့။ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သောလမ်းနှင့် တံခါး
သည် ကျယ်ဝန်းသည်ဖြစ်၍ ဝင်သောသူတို့သည်
၁၄ များကြ၏။– အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်သော လမ်းနှင့်တံခါးသည် အလွန်ကျဉ်းမြောင်းသည်ဖြစ်၍၊ တွေ့ဝင်သောသူတို့သည် နည်းကြ၏။
၁၅ အတွင်း၌ ကြမ်းတမ်းသော တောခွေးဖြစ်လျက်၊ သိုးရေကိုခြုံ၍ သင်တို့ရှိရာသို့လာသော မိစ္ဆာပရောဖက်တို့ကို သတိနှင့်ရှောင်ကြလော့။–
၁၆ ထိုသူတို့၏ အကျင့်ကို ထောက်၍ သူတို့၏သဘောကို သိကြလိမ့်မည်။ ဆူးပင်၌ စပျစ်သီးကို ဆွတ်တတ်သလော။ ဆူးလေပင်၌ သင်္ဘောသ
၁၇ ဖန်းသီးကို ဆွတ်တတ်သလော။– ကောင်းသော အပင်သည် ကောင်းသောအသီး၊ မကောင်းသော အပင်သည် မကောင်းသောအသီးကို သီးတတ်
၁၈ ၏။– ကောင်းသော အပင်သည် မကောင်းသော အသီး၊ မကောင်းသောအပင်သည် ကောင်းသော
၁၉ အသီးကို မသီးနိုင်။– ကောင်းသောအသီး မသီးသော အပင်ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်လှဲ၍ မီးထဲသို့ ချ
၂၀ လိုက်တတ်၏။– သို့ဖြစ်လျှင် ထိုပရောဖက်တို့၏ အကျင့်ကိုထောက်သော် သူတို့၏သဘောကို သိရကြလိမ့်မည်။
၂၁ သခင်၊ သခင်ဟု ငါ့ကိုလျှောက်သောသူတိုင်း ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရလိမ့်မည်မဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော ငါ့အမည်တော်၏ အလိုကိုဆောင်သောသူသာလျှင် ဝင်ရလိမ့်မည်။–
၂၂ ထိုနေ့၌ကား၊ သခင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့် ဆုံးမသြဝါဒပေးပါဦးမဟုတ်လော။ ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့် နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်ပါဦး မဟုတ်လော။ ကိုယ်တော်အခွင့်နှင့် များစွာသောတန်ခိုးတို့ကို ပြပါဦးမဟုတ်လောဟု အများသောသူတို့သည် လျှောက်ကြလိမ့်မည်။–
၂၃ ထိုသို့ လျှောက်ကြသောအခါ သင်တို့ကို ငါအလျင်းမသိ။ အဓမ္မအမှုကို ပြုသောသူတို့၊ ငါထံမှ ဖယ်ကြဟု ထိုသူတို့အား အတည့်အလင်း ငါပြောမည်။
၂၄ အကြင်သူသည် ငါဟောပြောသော ဤစကားကို ကြား၍နားထောင်၏။ ထိုသူသည် ကျောက်ပေါ်မှာ အိမ်ဆောက်သော ပညာရှိနှင့်
၂၅ တူကြောင်းကို ငါပုံပြမည်။– မိုးသံရွာ၍ ရေစီးသည်နှင့် လေလာ၍ ထိုအိမ်ကို တိုက်သည်ရှိသော်၊ ကျောက်ပေါ်မှာ တည်သောကြောင့် မပြို
၂၆ မလဲနေ၏။– အကြင်သူသည် ငါဟောပြောသော ဤစကားကိုကြား၍ နားမထောင်ဘဲနေ၏။ ထိုသူသည် သဲပေါ်မှာအိမ်ဆောက်သောလူမိုက်နှင့်

To Contents

၂၇ တူကြောင်းကို ငါ ပုံပြမည်။– မိဃ်းရွာ၍ ရေစီး
သည်နှင့် လေလာ၍ ထိုအိမ်ကို တိုက်သောအခါ၊
ကြီးစွာသော ဖြိုလဲခြင်းသို့ ရောက်လေသည်ဟု
ဟောတော်မူ၏။

၂၈ ထိုဒေသနာတော်ကို ယေရှုဟောတော်မူ
သည် အဆုံး၌ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ဆုံးမ
ဩဝါဒပေးတော်မူခြင်းကို အလွန်အံ့သြကြ၏။–
၂၉ အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းပြုဆရာနည်းတူမဟုတ်၊
အစိုးရသောသူနည်းတူ ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူ
၏။

၈

၁ ကိုယ်တော်သည် တောင်ပေါ်က ဆင်းကြွ
တော်မူလျှင်၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည်
၂ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။– ထိုအခါ နူနာစွဲ
သောသူတယောက်သည် ညွှတ်ပြပ်လျက်၊ သ
ခင်၊ အလိုတော်ရှိလျှင် ကျွန်တော်ကိုသန့်ရှင်းစေ
၃ နိုင်တော်မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။– ယေရှုက
လည်း ငါအလိုရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်စေ
ဟု မိန့်တော်မူလျက် လက်တော်ကိုဆန့်၍ ထိုသူ
ကို တို့တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် နူနာပျောက်
၄ ၍ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။– ယေရှုက
လည်း သင်သတိပြု။ ဤအကြောင်းကို အဘယ်
သူအားမျှမပြောနှင့်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား
၍ ကိုယ်ကို ပြလော့။ သူတပါး၌ သက်သေဖြစ်
စေခြင်းငှါ မောရှေစီရင်မှာထားသော ပူဇော်
သက္ကာကို ဆက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ ထိုနောက်မှ ကပေရနောင်မြို့သို့ ကြွဝင်
တော်မူလျှင်၊ တပ်မှူးတယောက်သည် အထံ
၆ တော်သို့လာ၍၊– သခင်၊ ကျွန်တော်၏ ငယ်သား
တယောက်သည် လက်ခြေသေသည်အနာနှင့်
ပြင်းစွာခံရ၍ အိမ်တွင် တုံးလုံးနေပါသည်ဟု
၇ တောင်းပန်လေ၏။– ယေရှုကလည်း ငါလာ၍
၈ ချမ်းသာပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊– တပ်မှူး
က၊ သခင်၊ ကျွန်တော်၏ အိမ်မိုးအောက်သို့ ကြွ
ဝင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ကျွန်တော် မခံ
ထိုက်ပါ။ အမိန့်တော်တခွန်းရှိလျှင် ကျွန်တော်
၉ ၏ငယ်သားသည် ချမ်းသာရပါလိမ့်မည်။– ဥပမာ
ကား၊ ကျွန်တော်သည် မင်းအောက်၌ ကျွန်ခံ
သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ စစ်သူရဲများကိုအုပ်စိုး
၍၊ တဦးကိုသွားချေဟု ဆိုလျှင် သွားပါ၏။ တဦး
ကို လာခဲ့ဟုဆိုလျှင် လာပါ၏။ ကျွန်ကိုလည်း
ဤအမှုကို လုပ်တော့ဟုဆိုလျှင် လုပ်ပါ၏ဟု
၁၀ တပ်မှူးလျှောက်လေ၏။– ထိုစကားကို ယေရှု
သည်ကြားလျှင် အံ့သြခြင်းရှိ၍၊ ငါအမှန်ဆိုသည်
ကား၊ ဤမျှလောက်သော ယုံကြည်ခြင်းကို ဣ
၁၁ သရေလအမျိုးဌ၌ပင် ငါမတွေ့ဘူးသေး။– ငါဆို
ပြန်သည်ကား၊ လူများတို့သည်၊ အရှေ့အရပ်၊ အ
နောက်အရပ်မှလာ၍၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌
အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့နှင့်တကွ လျော်း
၁၂ ရကြလတံ့။– နိုင်ငံတော်သားတို့သည်လည်း ဝိ
ကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ၊ ပြင်အရပ်
နှောင်မိုက်ထဲသို့ နှင်ချခြင်းကို ခံရကြလတံ့ဟု
နောက်တော်သို့ လိုက်သောသူတို့အား မိန့်တော်
၁၃ မူပြီးမှ၊– တပ်မှူးအား သင်သွားလော့။ ယုံကြည်
သည်နှင့်အညီ သင်၌ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။
ထိုခဏခြင်းတွင် သူ၏ငယ်သားသည် အနာရော
ဂါကင်း၍ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၁၄ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် ပေတရုအိမ်သို့ ကြွ
၍ ပေတရု၏ယောကျ်မသည် ဖျားနာစွဲလျက်
၁၅ တုံးလုံးနေသည်ကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။– ထိုမိန်း
မ၏လက်ကို တို့တော်မူလျှင်၊ သူသည် အဖျား
ပျောက်သဖြင့် ထ၍ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုလေ၏။
၁၆ ညဦးယံ၌ နတ်ဆိုးစွဲသောသူအများတို့ကို အ
ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍ နှုတ်တော်ဖြင့်ကာမျှ
နှင့် ထိုနတ်တို့ကို နှင်ထုတ်တော်မူ၏။ နာသော
၁၇ သူရှိသမျှတို့ကို သက်သာစေတော်မူ၏။– ထိုအ
ကြောင်းအရာမူကား၊ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့ အ
နာရောဂါဝေဒနာများကို ယူတင်ဆောင်ရွက်လေ
သည်ဟု ပရောဖက်ဟေရှာယ ဟောဘူးသော စ
ကား ပြည့်စုံစုံမည်အကြောင်း ဖြစ်သတည်း။

၁၈ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်
တော်ကို ဝန်းရံလျက်နေကြသည်ကို မြင်တော်
မူလျှင်၊ ကမ်းတဘက်သို့ ကူးမည်အကြောင်း
၁၉ အမိန့်တော်ရှိ၏။– ထိုအခါ ကျမ်းပြုဆရာ တ
ယောက်သည် လာ၍ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်
ကြွတော်မူရာ အရပ်ရပ်သို့ အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်
၂၀ ဟု လျှောက်လေ၏။– ယေရှုကလည်း၊ မြေခွေး
သည် မြေတွင်းရှိ၏။ မိုးယံကောင်းကင်၌ ကျင်
လည်သောငှက်သည် နားနေရာအရပ်ရှိ၏။ လူ
သားမူကား၊ ခေါင်းချရာမျှ မရှိဟု မိန့်တော်မူ
၂၁ ၏။– အခြားသော တပည့်တော်ကလည်း၊ သ
ခင်၊ အကျွန်ုပ်အဘကို ရှေဦးစွာသွား၍ သင်္ဂြိဟ်
ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်လေ
၂၂ ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့။
လူသေတို့သည် မိမိလူသေတို့ကို သင်္ဂြိဟ်ပါလေ
စေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၃ ထိုအခါ လေ့ထဲသို့ ဝင်တော်မူ၍ တပည့်တော်တို့သည် လိုက်ကြ၏။ အိုင်၌ လှိုင်းတံပိုး
၂၄ ပြင်းစွာထ၍ လေ့ကို လွှမ်းလေ၏။- ကိုယ်တော်သည် ကျိန်းစက်၍ နေတော်မူ၏။- တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ကိုယ်တော်ကို နှိုးပြီးလျှင်၊
၂၅ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏။ ကယ်မတော်မူပါဟု လျှောက်ကြသော်၊-
၂၆ ကိုယ်တော်က၊ ယုံကြည်အားနည်းသော သူတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ကြောက်တတ်သနည်းဟု မေးတော်မူပြီးလျှင်၊ ထ၍ လေနှင့်ပင်လယ်ကို ဆုံးမ
၂၇ တော်မူသဖြင့် အလွန်သာယာလေ၏။- ထိုလူတို့ကလည်း၊ ဤသူကား အဘယ်သို့သောသူနည်း။ လေနှင့်ပင်လယ်သည် သူ၏စကားကိုနားထောင်ပါသည်တကားဟု အံ့သြကြ၏။

၂၈ ကမ်းတဘက် ဂါဒရပြည်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ၊ နတ်ဆိုးစွဲသော လူနှစ်ယောက်တို့သည် ထိုလမ်းကို အဘယ်သူမျှ မသွားနိုင်အောင် အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာ ပြုလျက်၊ သချိုင်းတစပြင်မှ ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြု
၂၉ ပြီးလျှင်၊- ဘုရားသခင်၏ သားတော် ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အချိန်မရောက်မီ အကျွန်ုပ်တို့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ ကြွလာတော်မူသလောဟု အော်
၃၀ ဟစ်၍လျှောက်ကြ၏။- ထိုသူတို့နှင့် မနီးမဝေး သောအရပ်၌ များစွာသော ဝက်အစုသည် ကျက်
၃၁ စားလျက်ရှိ၏။- နတ်ဆိုးတို့လည်း ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို နှင်ထုတ်လျှင်၊ ထိုဝက်အစုထဲသို့ ဝင်ရပါမည်အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်
၃၂ မူပါဟု တောင်းပန်ကြသော်၊- သွားကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည်ထွက်၍ဝက်ထဲသို့ဝင်သဖြင့် ဝက်အစုရှိသမျှသည် အိုင်ကမ်းစောက်ကို
၃၃ တဟုန်တည်း ပြေးဆင်း၍ ရေ၌ သေကြ၏။-
၃၄ ဝက်ကျောင်းသော သူတို့သည်လည်း ပြေး၍ မြို့ထဲသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ နတ်ဆိုးစွဲသောသူတို့၏ အကြောင်းမှစ၍ ဖြစ်လေသမျှတို့ကို ကြားပြောကြ
၃၅ သော်၊- တမြို့လုံးလည်း ယေရှုကိုတွေ့အံ့သောငှါ ထွက်လာကြ၏။ ကိုယ်တော်ကို တွေ့မြင်လျှင်၊ မိမိတို့ပြည်က ထွက်သွားတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။

၉

၁ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် လေ့စီး၍ ကူးပြန်
၂ သဖြင့်၊ မိမိမြို့သို့ ရောက်တော်မူ၏။- လက်ခြေသေ၍ အိပ်ရာပေါ်မှာ တုံးလုံးနေသော သူတယောက်ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို မြင်လျှင် လက်ခြေသေသောသူအား၊ ငါ့သား၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏အပြစ်ကို လွှတ်စေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။-
၃ ကျမ်းပြုဆရာအချို့တို့က၊ ဤသူသည် ဘုရားကို
၄ လွန်ကျူး၍ ပြောသည်ဟု ထင်ကြ၏။- ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏စိတ်ကို သိမြင်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် ငြူစူသောစိတ် ရှိကြသနည်း။- အဘယ်စကားကို သာ၍ ပြော
၅ လွယ်သနည်း။ သင်၏အပြစ်ကို လွှတ်စေပြီဟု ပြောလွယ်သလော။ သင်ထ၍ လှမ်းသွားလော့ဟု ပြောလွယ်သလော။- လူသားသည် မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်လွှတ်ပိုင်သည်ကို သင်တို့ သိစေခြင်းငှါထလော့။ ကိုယ်အိပ်ရာကိုဆောင်၍ ကိုယ်
၆ အိမ်သို့ သွားလော့ဟု လက်ခြေသေသောသူအား
၇ မိန့်တော်မူ၏။- ထိုသူသည်လည်း ထ၍ မိမိအိမ်
၈ သို့ သွားလေ၏။- လူအစုအဝေးတို့သည် မြင်လျှင် အံ့သြခြင်းရှိ၍၊ လူတို့အား ဤသို့သော အခွင့်ကို အပ်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၉ ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှ ကြွတော်မူလျှင်၊ မဿဲအမည်ရှိသော သူတယောက်သည် အခွန်ခံရာတဲ၌ ထိုင်နေသည်ကိုမြင်သော်၊ ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူသည်လည်း
၁၀ ထ၍ နောက်တော်သို့လိုက်လေ၏။- ထိုနောက် မှအိမ်တွင် စားပွဲ၌ လျောင်းတော်မူစဉ်၊ အခွန်ခံသောသူများနှင့် ဆိုးသောသူများတို့သည် လာ၍ ကိုယ်တော်မှစသော တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ
၁၁ စားပွဲ၌လျောင်းကြ၏။- ဖာရိရှဲတို့သည် မြင်လျှင် တပည့်တော်တို့အား၊ သင်တို့ဆရာသည် အခွန်ခံသောသူ၊ ဆိုးသောသူတို့နှင့်အတူ အဘယ်
၁၂ ကြောင့် စားသနည်းဟုဆိုကြ၏။- ယေရှုသည် ကြားတော်မူလျှင်၊ ကျန်းမာသောသူတို့သည် ဆေးသမားကို အလိုမရှိကြ။ နာသောသူတို့ သာ
၁၃ လျှင် အလိုရှိကြ၏။- ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက် သနားခြင်းကရုဏာအကျင့်ကို ငါနှစ်သက်၏ဟူသော ကျမ်းစကားကို နားလည်ခြင်းငှါ သင်တို့သွား၍ သင်ကြလော့။ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို နောင်တသို့ခေါ်ခြင်းငှါ၊ ငါလာသည် မဟုတ်၊ ဆိုးသောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ၊ ငါလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ထိုအခါ ယောဟန်၏ တပည့်တို့သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ အကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့

To Contents

သည် အဖန်တလဲလဲ အစာရှောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် အစာမရှောင်ဘဲ နေကြပါသနည်းဟု လျှောက်
၁၅ ကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဘော်တို့နှင့် အတူရှိစဉ်အခါ သူတို့သည် စိတ်မသာညည်းတွားတတ်ကြသလော။ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်ခွါ၍ ယူသွားသောအချိန်ကာလ
၁၆ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ သူတို့သည် အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။– အဝတ်ဟောင်းကို အထည်သစ်နှင့် ဖာလေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင် ဖာသောအထည်သည် အဝတ်ဟောင်းကို စား၍ အပေါက်
၁၇ ကျယ်တတ်၏။– ၎င်းနည်း ဟောင်းသော သားရေဘူးခွံ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင်၊ သားရေဘူးသည် စုတ်ကွဲသဖြင့်၊ စပျစ်ရည်သည် ယို၍ သားရေဘူးလည်း ပျက်စီးတတ်၏။ အသစ်သော စပျစ်ရည်ကို အသစ်သောသားရေဘူးခွံ ထည့်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့ထည့်လျှင် နှစ်ပါးစလုံးမပျက်စီးဟု မိန့်တော်မူ
၏။

၁၈ ထိုစကားကို မိန့်တော်မူစဉ်၊ အရာရှိ တယောက်သည် လာ၍ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ အကျွန်ုပ်၏သမီးသည် ယခုပင် သေဆဲရှိပါ၏။ သို့သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်သည်ကြွ၍ သူ့အပေါ်၌ လက်ကိုတင်တော်မူလျှင် အသက်ရှင်ပါလိမ့်မည်ဟု
၁၉ လျှောက်၏။– ယေရှုသည် ထ၍ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ထိုသူနောက်သို့ လိုက်တော်မူ၏။–
၂၀ ထိုအခါ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သွေးသွန်အနာ
၂၁ စွဲသော မိန်းမတယောက်က၊– ငါသည် အဝတ်တော်ကိုသာတို့လျှင် ချမ်းသာရမည်ဟု စိတ်ထင်နှင့်၊ နောက်တော်သို့ချဉ်းကပ်၍ အဝတ်တော်၏
၂၂ ပန်းပွါးကို တို့လေ၏။– ယေရှုသည် လှည့်၍ ထိုမိန်းမကို မြင်တော်မူလျှင်၊ ငါ့သမီး၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်အနာကို ငြိမ်းစေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏမှစ၍ ထိုမိန်းမသည်
၂၃ အနာကင်းပျောက် လေ၏။– အရာရှိအိမ်သို့ ရောက်တော်မူ၍ တီးမှုတ်သော သူတို့နှင့် များစွာသောလူတို့သည် အုန်းအုန်းသဲသဲ ပြုကြသည်
၂၄ ကိုမြင်လျှင်၊– ဖယ်ရှားကြလော့။ မိန်းမငယ် သေသည်မဟုတ်၊ အိပ် ပျော်သည်ဟု မိန့်တော်မူ
၂၅ သော်၊ ထိုသူတို့သည် ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။– ထိုလူများကို ပြင်သို့ထွက်စေပြီးမှ အတွင်းသို့ဝင်၍၊ မိန်းမငယ်၏လက်ကို ကိုင်တော်မူသည်တွင် သူ
၂၆ သည် ထလေ၏။– ထိုသိတင်းစကားသည် တပြည်လုံး၌ နှံ့ပြားကျော်စောလေ၏။

၂၇ ထိုအရပ်မှ ယေရှုသည် ကြွတော်မူစဉ်၊ မျက်စိကန်းသောသူ နှစ်ယောက်တို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်၍ ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ ကျွန်တော်တို့ကို သနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။–
၂၈ အိမ်သို့ ဝင်တော်မူလျှင်၊ မျက်စိကန်းသောသူတို့သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဤအမှုကို ငါတတ်နိုင်သည်ကို ယုံသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ယုံပါ၏သခင်
၂၉ ဟု လျှောက်ကြ၏။– ထိုအခါ သူတို့၏မျက်စိကို တို့တော်မူ၍၊ သင်တို့ ယုံခြင်းရှိသည်အတိုင်း
၃၀ သင်တို့၌ ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊– သူတို့သည် မျက်စိပွင့်လင်းလေ၏။ ယေရှုကလည်း၊ အဘယ်သူမျှ မသိစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့
၃၁ ဟု မြစ်တားတော်မူ၏။– သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည်သွား၍ သိတင်းတော်ကို တပြည်လုံး၌ နှံ့ပြားကျော်စောစေ၏။

၃၂ ထိုသူတို့သည် ထွက်သွားကြသည်နောက်၊ နတ်ဆိုးစွဲသော လူအတယောက်ကို အထံတော်
၃၃ သို့ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။– နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူပြီးမှ ထိုအသောသူသည် စကားပြော၏။ လူအစုအဝေးတို့သည်လည်း အံ့သြ၍၊ ဣသရေလအမျိုး၌ ဤကဲ့သို့ မမြင်ရစဖူးဟု ပြောဆိုကြ၏။–
၃၄ ဖာရိရှဲတို့ကလည်း၊ နတ်ဆိုးအကြီးကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၃၅ ယေရှုသည် တရားစရပ်တို့၌ ဆုံးမသြဝါဒ ပေးလျက်၊ နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောလျက်၊ လူများခံရသော အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ငြိမ်းစေလျက်၊ မြို့ရွာရှိသမျှတို့ကို ဒေသစာရီ လှည့်လည်တော်မူ၏။ လူအစုအဝေးတို့ကို မြင်တော်မူလျှင် သနားခြင်းစိတ်ရှိ
၃၆ တော်မူ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍ ထိန်းသူမရှိဘဲ ပစ်ထားသော
၃၇ သိုးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။– ထိုအခါ ကိုယ်တော်က၊ စပါးရိတ်စရာ များစွာရှိ၏။ ရိတ်သောသူတို့သည်
၃၈ နည်းကြ၏။– ထိုကြောင့် လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို စပါးရိတ်စေခြင်းငှါ စေလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ စပါးရှင်ကို ဆုတောင်းကြလော့ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၀

၁ တကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်တော်မူပြီးမှ၊ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကို နှင်ထုတ်

To Contents

ခြင်းငှါငင်း၊ အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ငြိမ်းစေ
၂ ခြင်းငှါငင်း၊ အခွင့်ပေးတော်မူ၏။– တကျိပ်နှစ်
ပါးသော တပည့်တော်တို့၏ အမည်ကား၊ ပဌမ
မှာ၊ ပေတရုဟူ၍ခေါ် ဝေါ်သောရှိမုန်နှင့် သူညီ
၃ အန္ဒြေ။– ဇေဗေဒဲ၏သားယာကုပ်နှင့် သူညီယော
ဟန်၊ ဖိလိပ္ပုနှင့် ဗာသောလမဲ၊ သောမနှင့် အခွန်
ခံမသဲ၊ အာလဖဲ၏သားယာကုပ်နှင့် သဒ္ဒဲဟု အ
၄ မည်သစ်ကိုရသော လေဗဲ၊– ကာနနိတ်လူ ရှိမုန်
နှင့် ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသော ယုဒရကာရုတ်
၅ ပေတည်း။– ထိုတကျိပ်နှစ်ပါးသော သူတို့ကို
ယေရှုသည် စေလွှတ်တော်မူ၍၊ သင်တို့သည် တ
ပါးအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ မသွားကြနှင့်။ ရှမာရိ
၆ မြို့ရွာထဲသို့ မဝင်ကြနှင့်။– ဣသရေလအမျိုး၊
ပျောက်လွှင့်သော သိုးများရှိရာသို့ အရင်သွားကြ
၇ လော့။– သွားစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်
တည်လုနီးပြီဟု သိတင်းကြားပြောကြလော့။–
၈ နာသောသူတို့အား ချမ်းသာပေးကြလော့။ သေ
သောသူတို့ကို ထမြောက်စေကြလော့။ နူသော
သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေကြလော့။ နတ်ဆိုးတို့ကို
လည်း နှင်ထုတ်ကြလော့။ သင်တို့သည် အဘိုးမ
ပေးဘဲ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရကြပြီဖြစ်၍ အဘိုးမ
၉ ခံဘဲ ပေးကမ်းကြလော့။– ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးတို့ကို
၁၀ ခါးပန်းထဲ၌ မသိုမှီးကြနှင့်။– လမ်းခရီးဘို့ လွယ်
အိတ်၊ အင်္ကျီနှစ်ထည်၊ ခြေနင်းတောင်ဝေးကို မ
သိုမှီးကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ လုပ်ဆောင်
သောသူသည် ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံထိုက်ပေ၏။

၁၁ မည်သည်မြို့ မည်သည်ရွာသို့ ဝင်လျှင်၊ ထို
မြို့ရွာ၌ အဘယ်မည်သောသူသည် ထိုက်တန်
သနည်းဟု မေးမြန်း၍၊ ထိုမြို့ရွာမှ မထွက်မသွား
မီတိုင်အောင် ထိုသူ၏အိမ်တွင် နေကြလော့။–
၁၂ အိမ်သို့ဝင်သောအခါ မင်္ဂလာရှိပါစေသောဟုနှုတ်
၁၃ ဆက်ခြင်းကို ပြုကြလော့။– ထိုအိမ်သည် ထိုက်
တန်လျှင် သင်တို့ ဖြွှက်သောမင်္ဂလာ ရောက်စေ
သတည်း။ မထိုက်တန်လျှင် သင်တို့ထံသို့ ပြန်
၁၄ လာစေသတည်း။– အကြင်သူသည် သင်တို့ကို
လက်မခံ၊ သင်တို့၏ စကားကို နားမထောင်ဘဲ
နေ၏။ ထိုသူနေသောအိမ်မှလည်း၊ မြို့မှလည်း ထွက်
သွားစဉ်၊ သင်တို့၏ ခြေဘဝါးမှ မြေမှုန့်ကို ခါ
၁၅ လိုက်ကြလော့။– ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ တရား
ဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ ထိုမြို့သည် သောဒုံမြို့နှင့်
၁၆ ဂေါမောရမြို့ထက် သာ၍ ခံရလတံ့။– တောခွေး
စုထဲသို့ သိုးတို့ကို စေလွှတ်သကဲ့သို့ သင်တို့ကို
ငါစေလွှတ်၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် မြွေကဲ့
သို့ လိမ္မာလျက်၊ ချိုးငှက်ကဲ့သို့ အဆိပ်ကင်း
၁၇ လျက် ရှိကြလော့။– လူတို့ကို သတိပြုကြ။ အ
ကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ကို လွှတ်ရုံးသို့ အပ်နှံကြ
လိမ့်မည်။ တရားစရပ်တို့၌ ရိုက်ကြလိမ့်မည်။–
၁၈ ထိုသူတို့မှစ၍ တပါးအမျိုးသားတို့အား သက်
သေဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ မြို့ဝန်မင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့
ငါ့ကြောင့် သင်တို့ကို ပို့ဆောင်ကြလိမ့်မည်။–
၁၉ သင်တို့ကို အပ်နှံသောအခါ အဘယ်သို့ ပြောရ
မည်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ပြောရသောစကားကို
ထိုခဏခြင်းတွင် သင်တို့သည် ရကြလိမ့်မည်။–
၂၀ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ အလိုအလျောက်
ပြောကြသည်မဟုတ်။ သင်တို့အဘ၏ ဝိညာဉ်
တော်သည် သင်တို့အားဖြင့် ပြောတော်မူ၏။–
၂၁ ထိုအခါ ညီအစ်ကိုချင်းတယောက်ကိုတယောက်
သေစေခြင်းငှါ အပ်ကြလိမ့်မည်။ အဘသည်
လည်း သားကိုအပ်လိမ့်မည်။ သားသမီးတို့သည်
လည်း မိဘကို ရန်ဘက်ပြု၍ သေစေကြလိမ့်
၂၂ မည်။– လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငါ၏နာမ
ကြောင့် သင်တို့ကို မုန်းကြလိမ့်မည်။ အကြင်သူ
သည် အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်၏။ ထိုသူ
သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၂၃ တမြို့၌ သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲလျှင် တမြို့သို့
ပြေးကြလော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဣသရေ
လမြို့ရွာရှိသမျှတို့ကို သင်တို့လှည့်လည်၍ မ
၂၄ ကုန်မီ လူသားသည် ကြွလာလိမ့်မည်။– တပည့်
သည် ဆရာထက်မသာ။ ကျွန်သည် သခင်ထက်
၂၅ မသာ။– တပည့်သည် ဆရာကဲ့သို့ငင်း၊ ကျွန်
သည် သခင်ကဲ့သို့ငင်း ဖြစ်လျှင် သင့်လောက်ပေ
၏။ အိမ်ရှင်ကို ဗေလဇေဗုလဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ
လျှင်၊ အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို သာ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြ
၂၆ လိမ့်မည်။– ထိုကြောင့် သူတို့ကို မကြောက်ကြ
နှင့်။ ဖုံးထားလျက်ရှိသမျှသော အရာတို့သည်
ပွင့်လိမ့်မည်။ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ရှိသမျှတို့သည်
၂၇ လည်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။– မှောင်မိုက်၌ သင်တို့
အား ငါပြောသောအရာများကို သင်တို့သည် အ
လင်း၌ ကြားပြောကြလော့။ သင်တို့နားအပါး၌
ပြော၍ ကြားသောအရာများကို အိမ်မိုးပေါ်မှာ
၂၈ ဟစ်ကြော်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– တနည်း
ကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာကိုသာသတ်၍ စိတ်ဝိညာဉ်
ကို မသတ်နိုင်သောသူတို့ကို မကြောက်ကြနှင့်။
ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စိတ်ဝိညာဉ်ကို ငရဲ၌ ဖျက်ဆီးနိုင်
၂၉ သောသူကို သာ၍ ကြောက်ကြလော့။– စာငှက်
နှစ်ကောင်ကို အဿရိတပြားအဘိုးနှင့် ဝယ်ရ

To Contents

သည်မဟုတ်လော။ သင်တို့အဘ အခွင့်မရှိလျှင်
၂၀ ထိုစာဌက်တကောင်မျှ မြေသို့မကျရ။– သင်တို့
ဆဲပင်သည်လည်း အကုန်အစင် ရေတွက်လျက်
၂၁ ရှိ၏။– ထိုကြောင့် မကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့
သည် စာဌက်အများတို့ထက် သာ၍ မြတ်ကြ
၂၂ ၏။– အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့မှာ ငါ့ကိုဝန်ခံအံ့၊
ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသော ငါ၏ခမည်းတော်ရှေ့
၂၃ မှာ ထိုသူကို ငါဝန်ခံမည်။– အကြင်သူသည် လူ
တို့ရှေ့မှာ ငါ့ကို ငြင်းပယ်အံ့၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိ
သော ငါ၏ခမည်းတော်ရှေ့မှာ ထိုသူကို ငါငြင်း
ပယ်မည်။
၂၄ မြေပေါ်သို့ ငြိမ်သက်ခြင်းကို စေလွှတ်အံ့
သောငါ ငါလာသည်ဟု မထင်ကြနှင့်။ ငြိမ်သက်
ခြင်းကို စေလွှတ်အံ့သောငါ ငါလာသည်မဟုတ်။
ထားကို စေလွှတ်အံ့သောငါ ငါလာသတည်း။–
၂၅ အဘနှင့်သား၊ အမိနှင့်သမီး၊ ယောကျ္ဖမနှင့်ချွေးမ
အချင်းချင်း ကွဲပြားစေခြင်းငှါ ငါလာသတည်း။–
၂၆ ကိုယ်အိမ်သူအိမ်သားတို့သည်လည်း ကိုယ်ရန်
၂၇ သူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– အကြင်သူသည် ငါ့ကိုချစ်
သည်ထက် မိဘကို သာ၍ချစ်၏။ ထိုသူသည် ငါ
နှင့် မထိုက်မတန်။ အကြင်သူသည် ငါ့ကို ချစ်
သည်ထက် သားသမီးကို သာ၍ ချစ်၏။ ထိုသူ
၂၈ သည် ငါနှင့်မထိုက်မတန်။– အကြင်သူသည် မိမိ
လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့ မ
၂၉ လိုက်၊ ထိုသူသည် ငါနှင့် မထိုက်မတန်။– မိမိ
အသက်ကို တွေ့သောသူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်
မည်။ ငါ့ကြောင့် မိမိအသက်ရှုံးသောသူမူကား
အသက်ကို တွေ့လိမ့်မည်။
၄၀ သင်တို့ကို လက်ခံသောသူသည် ငါ့ကိုလက်ခံ
၏။ ငါ့ကို လက်ခံသောသူသည် ငါ့ကို စေလွှတ်
၄၁ တော်မူသောသူကို လက်ခံ၏။– ပရောဖက်၏
မျက်နှာကိုထောက်၍၊ ပရောဖက်ကိုလက်ခံ
သောသူသည် ပရောဖက်၏အကျိုးကို ခံရလတံ့၊
ဖြောင့်မတ်သောသူ၏မျက်နှာကို ထောက်၍၊
ဖြောင့်မတ်သောသူကို လက်ခံသောသူသည်
၄၂ ဖြောင့်မတ်သောသူ၏အကျိုးကို ခံရလတံ့။– အ
ကြင်သူသည် တပည့်တော်၏မျက်နှာကိုထောက်
၍ ဤသူငယ်တစုံတယောက်အား ရေတခွက်ကို
မျှပေး၏။ ထိုသူသည် အကျိုးကို မရဘဲမနေရာ၊
ငါအမှန်ဆိုသည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။

၁၁

၁ ထိုသို့ တကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့
ကို အကုန်အစင် မှာထားတော်မူပြီးလျှင်၊ မြို့ရွာ
များတို့၌ ဆုံးမသြဝါဒပေးခြင်းငှါငင်း၊ သိတင်း
ကြားပြောခြင်းငှါငင်း၊ ထိုအရပ်မှ ကြွတော်မူ၏။
၂ ခရစ်တော်ပြုတော်မူသော အမှုတို့ကို ယော
ဟန်သည် ထောင်ထဲမှာ ကြားသောအခါ၊ မိမိ
တပည့်နှစ်ယောက်ကို စေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်
၃ သည် ကြွလာသောသူ မှန်သလော။– သို့မဟုတ်
အခြားသောသူကို မြော်လင့်ရပါမည်လော ဟု
၄ မေးလျှောက်စေ၏။– ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့
သည် ကြားရသမျှ မြင်ရသမျှတို့ကို သွား၍ ယော
၅ ဟန်အား ကြားလျှောက်ကြလော့။– မျက်စိ
ကန်းသော သူတို့သည် မျက်စိမြင်ရကြ၏။ ခြေမ
စွမ်းသော သူတို့သည် လှမ်းသွားရကြ၏။ နူနာစွဲ
သော သူတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ရကြ
၏။ နားပင်းသောသူတို့သည် နားကြားရကြ၏။
သေသောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်
ရကြ၏။ ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်
၆ စရာသိတင်းကို ကြားရကြ၏။– ငါ့ကြောင့် စိတ်
မပျက်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု ပြန်ပြော
တော်မူ၏။
၇ ထိုသူတို့သည် သွားကြသည်နောက် ယေရှု
သည် ယောဟန်ကိုအကြောင်းပြု၍ ပရိသတ်တို့
အား၊ သင်တို့သည် အဘယ်မည်သောအရာကို
ကြည့်ရှုခြင်းငှါ တောသို့ ထွက်သွားကြသနည်း။
လေလှုပ်သော ကျူပင်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွား
၈ သလော။– သို့မဟုတ် နူးညံ့သောအဝတ်ကို ဝတ်
ဆင်သောသူကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသလော။
နူးညံ့သော အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သောသူတို့သည်
၉ မင်းအိမ်၌နေတတ်ကြ၏။– ပရောဖက်ကို ကြည့်
ရှုခြင်းငှါ သွားသလော။ မှန်ပေ၏။ ပရောဖက်
ထက်ကြီးမြတ်သောသူလည်း ဖြစ်သည်ဟု ငါဆို
၁၀ ၏။– ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။
သင်သွားရာလမ်းကို ပြင်ရသော ငါ၏တမန်ကို
သင့်ရှေ့၌ ငါစေလွှတ်၏ဟုဆိုရာ၌ ထိုသူကို ဆို
လိုသတည်း။
၁၁ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ မိန်းမမွေးသောသူတို့
တွင် ဗတ္တိဇဆရာယောဟန်ထက် ကြီးမြတ်သော
သူ တယောက်မျှမပေါ်မထွန်းသေး။ သို့သော်
လည်း ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်တွင် အငယ်ဆုံး
သောသူသည် ထိုသူထက် သာ၍ ကြီးမြတ်၏။–
၁၂ ဗတ္တိဇ ဆရာယောဟန်လက်ထက်မှ စ၍ ယခု
တိုင်အောင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ကို အနိုင်အ
ထက် ပြုကြ၏။ အနိုင်အထက် ပြုသောသူတို့
၁၃ သည်လည်း လုယူဝင်စားရကြ၏။– ယောဟန်မ

To Contents

ရောက်မှီတိုင်အောင် ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်း ရှိသမျှတို့သည် ဆုံးမသြဝါဒပေးကြ၏။–
၁၄ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားခံနိုင်လျှင်၊ ဤသူကား လာလတံ့သော ဧလိယဖြစ်သတည်း။–
၁၅ ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။

၁၆ ဤလူမျိုးကို အဘယ်ဥပမာနှင့် ပုံပြရအံ့နည်း။ ပွဲသဘင်၌ထိုင်နေသော သူငယ်တို့သည်
၁၇ မိမိသူငယ်ချင်းတို့အား အသံကိုလွှင့်၍၊– ငါတို့သည် သာယာစွာ တီးမှုတ်သော်လည်း သင်တို့သည် မကကြ။ ညည်းတွားစွာ မြည်တမ်းသော်လည်း မငိုကြွေးကြဟု ပြောဆိုသောသူငယ်တို့
၁၈ နှင့် ဤလူမျိုးသည် တူလှ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်သည် မစားမသောက်ဘဲ လာသည်ရှိသော်၊ သူတို့က ဤသူသည် နတ်ဆိုးစွဲ
၁၉ သောသူ ပါတကားဟု ဆိုကြ၏။– လူသားသည် စားသောက်လျက်လာသည်ရှိသော်၊ ဤသူသည် စားကြူးသောသူ၊ စပျစ်ရည်သောက် ကြူးသောသူပါတကား။ အခွန်ခံသောသူနှင့် ဆိုးသောသူတို့ကို မိတ်ဆွေဖွဲ့သောသူ ပါတကားဟု ဆိုပြန်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ပညာတရားသည် မိမိသားတို့တွင် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းနှင့် လွတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ထိုအခါ များစွာသောတန်ခိုးတော်ကို ပြတော်မူသော မြို့ရွာတို့သည် နောင်တမရသောကြောင့်၊ ထိုမြို့တို့ကို ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်တော်
၂၁ မူ၏။– အို ခေါရာဇိန်မြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အို ဗက်ဇဒမြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့တွင်ပြသော တန်ခိုးကို တုရုမြို့နှင့် ဇိဒုန်မြို့တို့တွင်ပြဘူးလျှင်၊ ထိုမြို့တို့သည် ရှေးကာလ၌ လျော်တေအဝတ်ကို ဝတ်၍၊ ပြာနှင့်လူးလျက် နောင်တရကြလိမ့်
၂၂ မည်။– ငါဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ သင်တို့သည် တုရုမြို့နှင့် ဇိဒုန်မြို့ထက် သာ၍
၂၃ ခံရကြလတံ့။– အို ကပေရနောင်မြို့၊ သင်သည် မိုဃ်းကောင်းကင်တိုင်အောင် မြှောက်စားခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ မရဏာနိုင်ငံတိုင်အောင် နှိမ့်ချခြင်းကို ခံရလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၌ပြသောတန်ခိုးကို သောဒုံမြို့၌ ပြဘူးလျှင်၊ ထိုမြို့
၂၄ သည် ယခုတိုင်အောင်တည်ရာ၏။– ငါဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ သင်သည် သောဒုံမြို့ထက် သာ၍ ခံရလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ ထိုအခါ ယေရှုက၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို အစိုးရတော်မူသောအဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ပညာအလိမ္မာနှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့အား ဤအရာများကို ထိမ်ဝှက်ကွယ်ထားလျက် သူငယ်တို့အား ဘော်ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်
၂၆ ကို အကျွန်ုပ် ချီးမွမ်းပါ၏။– ထိုသို့ အလိုတော်ရှိသောကြောင့် မှန်ပါ၏အဘ။– ငါ၏ခမည်းတော်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ငါ၌အပ်ပေးတော်မူပြီ။ ခမည်းတော်မှတပါး အဘယ်သူမျှ သားတော်ကို မသိ။ သားတော်နှင့် သားတော်သည် လင်းစေလိုသောသူမှတပါး အဘယ်သူမျှ
၂၈ ခမည်းတော်ကိုမသိ။– ဝန်လေး၍ ပင်ပန်းသောသူအပေါင်းတို့၊ ငါ့ထံသို့ လာကြလော့။ ငါသည်
၂၉ ချမ်းသာပေးမည်။– ငါ့ထမ်းဘိုးကို တင်၍ ထမ်းကြလော့။ ငါ့ထံ၌ နည်းခံကြလော့။ ငါသည် နူးညံ့သိမ်မွေ့ နှိမ့်ချသော စိတ်သဘောရှိ၏။ သင်တို့စိတ်နှလုံးသည် သက်သာခြင်းကို ရလိမ့်မည်။–
၃၀ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ထမ်းဘိုးသည် ထမ်းလွယ်၏။ ငါ့ဝန်လည်း ပေါ့၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂

၁ ထိုကာလအခါ ယေရှုသည် ဥပုသ်နေ့၌ ဂျုံစပါးလယ်ကွက်တို့ကို ရှောက်ကြွတော်မူလျှင်၊ တပည့်တော်တို့သည် ဆာမွတ်သောကြောင့် စပါး
၂ အသီးအနှံကို ဆွတ်၍ စားကြ၏။– ဖာရိရှဲတို့သည် မြင်လျှင်၊ ကိုယ်တော်၏ တပည့်တို့သည် ဥပုသ်နေ့၌ မပြုအပ်သောအမှုကို ပြုကြပါသည်
၃ တကားဟု လျှောက်ကြသော်၊– ကိုယ်တော်က၊ ဒါဝိဒ်သည် မိမိအဘော်တို့နှင့်တကွ မွတ်သိပ်
၄ သောအခါ၊– ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သို့ဝင်၍ မိမိမစားအပ်၊ မိမိအဘော်မစားအပ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သာ စားအပ်သော ရှေ့တော်မုန့်ကို စား
၅ သည်အကြောင်းကို သင်တို့သည် မဘတ်ဘူးသလော။– ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း ဗိမာန်တော်တွင် ဥပုသ်နေ့၌ ဥပုသ်ပျက်သော်လည်း၊ အပြစ်မသင့်သည်ကို ပညတ္တိကျမ်း၌ မဘတ်ဘူး
၆ သလော။– ငါဆိုသည်ကား၊ ဤအရပ်၌ ဗိမာန်တော်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သောအရာရှိ၏။–
၇ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက် သနားခြင်းကရုဏာအကျင့်ကို ငါနှစ်သက်၏ဟူသော ကျမ်းစကားကို သင်တို့သည် နားလည်လျှင်၊ အပြစ်
၈ကင်းသောသူတို့ကို အပြစ်မတင် မစီရင်ကြပြီ။– လူသားသည် ဥပုသ်နေ့ကို အစိုးရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

To Contents

ထိုအရပ်မှ ကြွ၍ တရားစရပ်သို့ ဝင်တော်မူ
၏။ လက်တဘက် သေသောသူတယောက် ရှိ
၁၀ သည်ဖြစ်၍၊- လူအချို့တို့က၊ ဥပုသ်နေ့၌ ရောဂါ
ကို ငြိမ်းစေအပ်သလောဟု ကိုယ်တော်၌ အဖြစ်
၁၁ တင်ခွင့်ကို ရ၍၍ မေးလျှောက်ကြ၏။- ကိုယ်
တော်ကလည်း၊ မိမိ၌ သိုးတကောင်တည်းရှိ၍
ထိုသိုးသည် ဥပုသ်နေ့၌ တွင်းထဲသို့ကျလျှင်၊ မ
ဆွဲမတင်ဘဲနေမည့်သူ တစုံတယောက်မျှ သင်
၁၂ တို့တွင် ရှိသလော။- လူသည် သိုးထက် အလွန်
မြတ်ပေ၏။ ထိုကြောင့် ဥပုသ်နေ့၌ ကျေးဇူးပြု
၁၃ အပ်သည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူပြီး၍မှ- ထိုသူအား၊
သင်၏လက်ကိုဆန့်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၍၊ သူ
သည် မိမိလက်ကိုဆန့်လျှင် ထိုလက်သည် လက်
၁၄ တဘက်ကဲ့သို့ ပကတိဖြစ်လေ၏။- ထိုအခါ ဖာ
ရိရှဲတို့သည် ထွက်၍ ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့
ဖျက်ဆီးရအံ့နည်းဟု တိုင်ပင်ကြ၏။
၁၅ ယေရှုသည်သိတော်မူလျှင်၊ အခြားသို့ပြောင်း
ကြွ၍ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် နောက်
တော်သို့ လိုက်ကြသဖြင့်၊ သူတို့၏ အနာရောဂါ
၁၆ ရှိသမျှတို့ကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။- ထိုသူတို့သည်
သိတင်းတော်ကို မဖွင့်ရမည်အကြောင်း ပညတ်
၁၇ တော်မူ၏။- ထိုအကြောင်းအရာကား၊ ပရော
ဖက်ဟေရှာယ၏ နှုတ်ထွက်ပြည့်စုံမည် အ
ကြောင်းတည်း။ နှုတ်ထွက်အချက် ဟူမူကား၊-
၁၈ ငါရွေးချယ်သော ငါ့ကျွန်ရင်း၊ ငါနှစ်သက်မြတ်နိုး
သောသူကို ကြည့်ရှုလော့။ ထိုသူ၏အပေါ်၌ ငါ့ဝိ
ညာဉ်ကို ငါတည်စေမည်။ သူသည် လူအမျိုးမျိုး
၁၉ တို့ကို တရားပေးလိမ့်မည်။- ငြင်းခုံခြင်း၊ ဟစ်
ကြော်ခြင်းကို မပြုမူ၍၊ လမ်းခရီး၌ သူ၏အသံ
၂၀ ကို အဘယ်သူမျှ မကြားစေရ။- နှင်းနယ်လျက်
ရှိသော ကျူပင်ကိုမချိုး၊ မီးခိုးများသော မီးစာကို
မသတ်။ တရားသည် အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်
၂၁ မည်အကြောင်း စီရင်လိမ့်မည်။- သူ၏နာမကို
လည်း လူအမျိုးမျိုးတို့သည်ကိုးစားကြလိမ့်မည်
ဟု ဟောထားသတည်း။
၂၂ ထိုအခါ နတ်ဆိုးစွဲသော လူကန်းလူအ တ
ယောက်ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့ကြလျှင်၊ ထို
လူကန်းလူအသည် မျက်စိမြင်၍ စကားပြောနိုင်
၂၃ အောင် ကယ်မတော်မူ၏။- လူအစုအဝေးအ
ပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ဤသူသည်
ဒါဝိဒ်၏သားတော် ဖြစ်လိမ့်မည်လောဟု ပြော
၂၄ ဆိုကြ၏။- ဖာရိရှဲတို့သည် ကြားလျှင်၊ ဤသူ
သည် နတ်ဆိုးမင်းဗေလဇေဗုလကို အမှီပြု၍
သာ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။-
၂၅ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏စိတ်ကို သိတော်မူသည်
ဖြစ်၍၊ တိုင်းနိုင်ငံမည်သည်ကား၊ မိမိနှင့် မသင့်
မတင့် ကွဲပြားလျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်
မည်။ မြို့ရွာဖြစ်စေ၊ အိမ်ဖြစ်စေ၊ မိမိနှင့်မသင့်မ
၂၆ တင့် ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ရာ။- စာတန်သည်
လည်း စာတန်ကို နှင်ထုတ်သည်မှန်လျှင်၊ သူ
သည် မိမိနှင့်ကွဲပြား၏။ သူ၏နိုင်ငံသည် အ
၂၇ ဘယ်သို့ တည်နိုင်မည်နည်း။- ငါသည် ဗေလဇေ
ဗုလကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်
မှန်လျှင်၊ သင်တို့၏သားတို့သည် အဘယ်သူကို
အမှီပြု၍ နှင်ထုတ်ကြသနည်း။ ထိုကြောင့် သူ
တို့သည် သင်တို့အား တရားစီရင်သောသူ ဖြစ်
၂၈ ကြလိမ့်မည်။- ငါသည် ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်
တော်ကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်
မှန်လျှင်၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့၌ ဘုရားသခင်
၂၉ ၏နိုင်ငံတော် တည်ချိန်ရောက်လေပြီ။- သူရဲကို
ရှေ့ဦးစွာ မချည်မနှောင်လျှင်၊ အဘယ်သူသည်
သူရဲအိမ်သို့ဝင်၍ သူ၏ဥစ္စာကိုလုယူနိုင်အံ့နည်း။
သူရဲကို ချည်နှောင်ပြီးမှ သူ၏အိမ်ကို လုယူနိုင်
၃၀ ၏။- ငါ့ဘက်၌ မနေသောသူသည် ငါ့ရန်ဘက်
ဖြစ်၏။ ငါနှင့်အတူ မစုမသိမ်းသောသူသည် ကြဲ
ဖြန့်သောသူ ဖြစ်၏။
၃၁ ထိုကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ ပြစ်မှားသောအ
ပြစ်၊ ဘုရားကို ကဲ့ရဲ့သောအပြစ်အမျိုးမျိုးတို့နှင့်
လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို လူတို့သည် ရနိုင်ကြ၏။
ဝိညာဉ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောအပြစ်နှင့် လွတ်စေ
၃၂ ခြင်းအခွင့်ကို လူတို့သည် မရနိုင်ကြ။- လူသား
ကို နှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှားသောသူ၏အပြစ်ကိုလည်း
လွတ်နိုင်၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို နှုတ်
ဖြင့် ပြစ်မှားသောသူ၏အပြစ်ကို ယခုဘဝနောင်
၃၃ ဘဝ၌ မလွတ်နိုင်။- အသီးအားဖြင့် အပင်၏သ
ဘော ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍၊ အသီးကောင်းလျှင်
အပင်ကောင်းသည်ဟု ဆိုကြလော့။ အသီးမ
ကောင်းလျှင် အပင်မကောင်းဟု ဆိုကြလော့။-
၃၄ အချင်းမြွေဆိုးအမျိုးတို့၊ သင်တို့သည်အဆိုးဖြစ်
လျက် ကောင်းသောစကားကို အဘယ်သို့ ပြော
နိုင်မည်နည်း။ စိတ်နှလုံးအပြည့် ရှိသည်အတိုင်း
၃၅ နှုတ်ဖြင့်ဝတ်တ၏။- ကောင်းသောသူသည်
ကောင်းသောစိတ်နှလုံး ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက
ကောင်းသောအရာတို့ကို ထုတ်ဘော်တတ်၏။
မကောင်းသောသူသည် မကောင်းသောဘဏ္ဍာ
တိုက်ထဲက မကောင်းသောအရာတို့ကို ထုတ်

၃၆ ဘော်တတ်၏။– ငါဆိုသည်ကား၊ လူတို့သည် အ
ကျိုးမဲ့သောစကားကို ပြောသမျှအတွက်၊ တရား
ဆုံးဖြတ်သောနေ့၌ စစ်ကြောခြင်းကို ခံရကြလ
တံ့။ သင့်စကားများအားဖြင့် သင်သည် အပြစ်
၃၇ လွှတ်လိမ့်မည်။– သို့မဟုတ် သင့်စကားများအား
ဖြင့် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်
မူ၏။

၃၈ ထိုအခါ အချို့သောကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှဲ
တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်
တော်ပြတော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာ တစုံတခု
၃၉ ကို မြင်ချင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊– ကိုယ်
တော်က၊ ဆိုးညစ်၍ မျောက်မထားသောအမျိုး
သည် နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းသည်မှာ၊ ပ
ရောဖက်ယောနာ၏ နိမိတ်လက္ခဏာမှတပါး အ
၄၀ ဘယ်လက္ခဏာကိုမျှ သူတို့အားမပြရာ။– ယော
နသည် ငါးကြီးဝမ်းထဲမှာ သုံးရက်နေရသကဲ့သို့၊
လူသားသည် မြေကြီးထဲမှာသုံးရက်နေရလတံ့။–
၄၁ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါ၊ နိနေဝေမြို့
သားတို့သည် ဤလူမျိုးတဘက်၌ထ၍ အရှုံးခံ
စေလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမြို့သားတို့သည်
ယောနဟောပြောသောစကားကြောင့် နောင်တ
ရကြ၏။ ဤအရပ်၌ကား၊ ယောနထက်သာ၍
၄၂ ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။– တရားဆုံးဖြတ်တော်မူ
သောအခါ တောင်ပြည်ကိုအစိုးရသော မိဖုရား
သည်၊ ဤလူမျိုးတဘက်၌ထ၍အရှုံးခံစေလတံ့။
အကြောင်းမူကား၊ ထိုမိဖုရားသည် ရှောလမုန်
မင်းကြီး၏ပညာစကားကို နားထောင်ခြင်းငှါ မြေ
ကြီးစွန်းမှလာ၏။ ဤအရပ်၌ကား၊ ရှောလမုန်
ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။

၄၃ ညစ်ညူးသောနတ်သည် လူထဲကထွက်
လျှင်၊ ခြောက်ကပ်သော အရပ်တို့၌လည်၍ ငြိမ်
၄၄ ဝပ်ခြင်းကို ရှာတတ်၏။– မတွေ့လျှင် ငါသည်
ထွက်ခဲ့သော နေမြဲအိမ်သို့ ပြန်ရဦးမည်ဟုဆို၍၊
ရောက်သောအခါ ထိုအိမ်သည် လွတ်လပ်၍
သုတ်သင်ပြင်ဆင်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့သော်၊–
၄၅ မိမိထက်သာ၍ ညစ်ညူးသော နတ်ဆိုးခုနစ်
ယောက်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ထိုလူထဲသို့ဝင်၍နေကြ
၏။ ထိုလူ၏ နောက်ဖြစ်ဟန်သည် ရှေ့ဖြစ်ဟန်
ထက် သာ၍ဆိုး၏။ ဆိုးညစ်သော ဤလူမျိုးဌ်
ထိုနည်းတူဖြစ်လတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၆ ထိုသို့ ပရိသတ်တို့အား ဟောတော်မူစဉ်
တွင်၊ မယ်တော်နှင့် ညီတော်တို့သည် နှုတ်ဆက်
၄၇ လို၍ ပြင်မှာ ရပ်နေကြ၏။– လူတယောက်က
လည်း၊ မယ်တော်နှင့် ညီတော်တို့သည် ကိုယ်
တော်နှင့်နှုတ်ဆက်လို၍ ပြင်မှာ ရပ်နေကြပါ၏
၄၈ ဟု လျှောက်လျှင်၊– ကိုယ်တော်က၊ ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီ
၄၉ ကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးတော်မူ၏။– လက်
တော်ကိုလည်းဆန့်၍ တပည့်တော်တို့ကို ညွှန်
လျက်၊ ဤသူတို့သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီပေတည်း။–
၅၀ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော ငါ့အဘ၏အလို
တော်ကို ဆောင်သောသူသည် ငါ့ညီ၊ ငါ့နှမ၊ ငါ့
အမိ ဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁ ထိုနေ့၌ ယေရှုသည် အိမ်ကထွက်၍ အိုင်နား
၂ မှာ ထိုင်နေတော်မူသည်တွင်၊– များစွာသော လူ
အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံ၍ စုဝေး
လျက်ရှိကြသောကြောင့်၊ လေထဲသို့ဝင်၍ ထိုင်
တော်မူ၏။ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ကုန်းပေါ်
၃ မှာ ရပ်နေကြ၏။– ထိုအခါ ဥပမာစကားများတို့
ကို မြွက်ဆိုတော်မူသည်မှာ၊ မျိုးစေ့ကြဲသောသူ
၄ သည် မျိုးစေ့ကိုကြဲခြင်းငှါ ထွက်သွား၏။– အစေ့
ကိုကြဲသည်တွင်၊ အချို့သော အစေ့တို့သည်
လမ်း၌ကျသဖြင့် ငှက်တို့သည် လာ၍ကောက်
၅ စားကြ၏။– အချို့သောအစေ့တို့သည် မြေနည်း
၍ ကျောက်ပေါများသော အရပ်၌ကျသဖြင့်၊ မြေ
တိမ်သောကြောင့် ချက်ခြင်းအပင်ပေါက်သော်
၆ လည်း၊– နေထွက်သောအခါ ပူလောင်သည်ဖြစ်
၍ အမြစ်မစွဲသောကြောင့် ညှိုးနွမ်းပျက်စီးခြင်း
၇ သို့ ရောက်ကြ၏။– အချို့သောအစေ့တို့သည်
ဆူးပင်တို့တွင် ကျသဖြင့်၊ ဆူးပင်တို့သည် ကြီး
၈ ပွား၍ ညှင်းဆဲကြ၏။– အချို့သောအစေ့တို့သည်
ကောင်းသောမြေ၌ ကျသဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ်၊
အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတရာပွါးများ၍ အသီး
၉ သီးကြ၏။– ကြားစရာနားရှိသောသူ မည်သည်
ကား ကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်လျက်၊ ကိုယ်
တော်သည် အဘယ်ကြောင့် ဥပမာကိုဆောင်၍
ဤလူတို့အား ဟောပြောတော်မူသနည်းဟု မေး
၁၁ လျှောက်ကြလျှင်၊– ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည်
ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ နက်နဲသော အရာတို့
ကို သိရသောအခွင့် ရှိကြ၏။ ထိုသူတို့မူကား အ
၁၂ ခွင့်မရှိကြ၊– အကြင်သူသည် ရတတ်၏။ ထိုသူ၌
ကြွယ်ဝပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ပေးဦးမည်။ အကြင်သူ
သည် ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင် နှုတ်လိမ့်
၁၃ မည်။– ထိုကြောင့် သူတို့သည် မြင်လျက်မမြင်၊
ကြားလျက်မကြား၊ အနက်ကိုလည်း နားမလည်

To Contents

သောကြောင့် ဥပမာကို ဆောင်၍ ငါဟောပြော
၁၄ ၏။– ဟေရှာယဟောဘူးသော အနာဂတ်စကား
ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ကြားလျက်ပင် အနက်
ကိုနားမလည်ဘဲ ကြားကြလိမ့်မည်။ မြင်လျက်
၁၅ ပင် အာရုံမပြုဘဲ မြင်ကြလိမ့်မည်။– အကြောင်း
မူကား၊ ဤလူမျိုးသည် မျက်စိမမြင်၊ နားမကြား၊
စိတ်နှလုံးမသိ၊ အကျင့်မပြောင်းလဲ၊ သူတို့ အနာ
ရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေရသည် တိုင်အောင်၊ သူတို့
စိတ်နှလုံးသည်မိုက်လျက်၊ နားသည်ထိုင်းလျက်၊
ကိုယ်မျက်စိကို ပိတ်လျက်ရှိကြ၏ဟူသော စ
ကားသည် ဤလူတို့၌ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သ
၁၆ တည်း။– သင်တို့မျက်စိသည် မြင်သောကြောင့်
မင်္ဂလာရှိ၏။ သင်တို့နားသည်လည်း ကြားသော
၁၇ ကြောင့် မင်္ဂလာရှိ၏။– ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊
သင်တို့ မြင်ရသောအရာတို့ကို ပရောဖက်များ
နှင့် ဖြောင့်မတ်သောသူများတို့သည် မြင်ခြင်းငှါ
အလိုရှိသော်လည်း မမြင်ရကြ။ သင်တို့ကြားရ
သောအရာတို့ကိုကြားခြင်းငှါ အလိုရှိသော်လည်း
မကြားရကြ။

၁၈ မျိုးစေ့ကြဲသောသူ၏ ဥပမာအနက်အဓိပ္ပါယ်
၁၉ ကိုနားထောင်ကြလော့။– လမ်း၌အစေ့ကိုကြဲခြင်း
အကြောင်းအရာကား၊ နိုင်ငံတော်၏တရားစကား
ကိုကြား၍ နှလုံးမသွင်းသည်ရှိသော်၊ နတ်ဆိုး
လာ၍ နှလုံး၌ကြဲသောအစေ့ကို နှုတ်ယူတတ်
၂၀ သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။– ကျောက်ပေါသောအ
ရပ်၌ အစေ့ကိုကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တ
ရားစကားကိုကြား၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ် နှင့်
၂၁ ချက်ခြင်းခံယူသော်လည်း၊– စိတ်နှလုံး၌ အမြစ်
မစွဲ ခဏသာတည်သဖြင့်၊ တရားစကားကြောင့်
အမှုအခင်းနှင့်ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသောအခါ ချက်
ခြင်းဖောက်ပြန်တတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။–
၂၂ ဆူးပင်တို့တွင် အစေ့ကိုကြဲခြင်း အကြောင်းအ
ရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ လောကီအမှု
၌ စိုးရိမ်ခြင်းနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏လှည့်စားခြင်း
သည် တရားစကားကို လွှမ်းမိုးညှဉ်းဆဲတတ်
သောကြောင့် အသီးမသီးနိုင်ဟုဆိုလိုသတည်း။–
၂၃ ကောင်းသောမြေ၌ အစေ့ကိုကြဲခြင်းအကြောင်း
အရာကား၊ တရားစကားကိုကြား၍ နှလုံးသွင်း
သဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အ
ဆတရာပွါးများ၍ အသီးသီးတတ်သည်ဟု ဆိုလို
သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ အခြားသော ဥပမာစကားကို မိန့်ဖြွက်တော်မူ
သည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ကောင်း
သောမျိုးစေ့ကို လယ်၌ကြဲသောသူနှင့် တူ၏။–
၂၅ လူတို့သည် အိပ်ပျော်သောအခါ သူ၏ရန်သူသည်
လာ၍၊ ကောင်းသောစပါးနှင့် လက္ခဏာတူသော
တောမျိုးစေ့ကို စပါးအထဲ၌ ကြဲ၍သွားလေ၏။–
၂၆ အပင်ပေါက်၍ အသီးအနှံထွက်သောအခါ၊ တော
၂၇ ပင်များလည်း ထင်ရှားလျှင်၊– ကျွန်တို့သည် အိမ်
ရှင်ထံသို့ သွား၍ သခင်၊ ကောင်းသောမျိုးစေ့ကို
လယ်၌ကြဲတော်မူသည် မဟုတ်လော။ တောပင်
တို့သည် အဘယ်ကဖြစ်သနည်းဟု လျှောက်ကြ
၂၈ လျှင်၊– အိမ်ရှင်က၊ ဤအမှုကား ရန်သူပြုသောအ
မှုတည်းဟု ဆို၏။ အကျွန်ုပ်တို့သည် သွား၍
တောပင်တို့ကို ရွေးနှုတ်စေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ
၂၉ သလောဟု လျှောက်ကြလျှင်၊– အိမ်ရှင်က ထိုသို့
ငါအလိုမရှိ။ တောပင်တို့ကို ရွေးနှုတ်လျှင် စပါး
ပင်တို့ကို ရောနှေား၍ နှုတ်မိမည် စိုးရိမ်စရာအ
၃၀ ကြောင်းရှိ၏။– စပါးရိတ်သည်ကာလတိုင်အောင်
အပင်နှစ်မျိုးတို့သည် အတူကြီးပွါးပါလေစေ။ စ
ပါးရိတ်သည်ကာလ ရောက်လျှင်၊ တောပင်တို့ကို
ရှေဦးစွာရွေးနှုတ်၍ မီးရှို့ခြင်းငှါ စည်းနှောင်ကြ
လော့။ စပါးကိုကား ကျိုးစုသိမ်း သွင်းထားကြ
လော့ဟု ရိတ်သောသူတို့အား ငါစီရင်မည်ဟု
အိမ်ရှင်ဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ အခြားသောဥပမာစကားကို မိန့်ဖြွက်တော်မူ
သည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် လယ်
၃၂ ၌စိုက်သော မုန်ညင်းစေ့နှင့်တူ၏။– မုန်ညင်းစေ့
သည် အစေ့တကာတို့ထက် ငယ်သော်လည်း၊
ကြီးပွါးသောအခါ မြက်ပင်တကာတို့ထက် ကြီး
သဖြင့်၊ ဓိုဃ်းကောင်းကင်ငှက်တို့သည် လာ၍
အကိုင်းအခက်တို့၌ နားနေ ဓိုဓိုလောက်သောအ
ပင် ဖြစ်တတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၃ အခြားသောဥပမာစကားကို မိန့်ဖြွက်တော်မူ
သည်ကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် တ
ဆေးနှင့်တူ၏။ မိန်းမသည် တဆေးကိုယူ၍ မုန့်
ညက်သုံးတင်း၌ထည့်သဖြင့်၊ မုန့်ညက်ရှိသမျှကို
ဖောင်းကြွစေတတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၄ ယေရှုသည် ဤဥပမာများတို့ကို ဆောင်၍ ပ
ရိသတ်များတို့အား ဟောပြောတော်မူ၏။ ဥပမာ
၃၅ ကင်း၍ ဟောပြောတော်မမူ။– ထိုသို့သောအား
ဖြင့် ပရောဖက်စကားဟူမူကား၊ ငါသည်နှုတ်ကို
ဖွင့်၍ ဥပမာများကို မြွက်ဆိုပေအံ့။ ကမ္ဘာဦးမှ
စ၍ ထိမ်ဝှက်သောအရာတို့ကို ဘော်ပြပေအံ့
ဟု ဟောဘူးသောစကားသည် ပြည့်စုံခြင်းသို့
ရောက်သတည်း။

To Contents

၃၆ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် လူအစုအဝေးများကိုလွှတ်၍ အိမ်သို့ဝင်တော်မူပြီးမှ၊ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ လယ်၌ကြံသော တောမျိုးစေ့၏ ဥပမာ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ဘော်ပြတော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊–

၃၇ ကိုယ်တော်က၊ ကောင်းသောမျိုးစေ့ကိုကြံသော

၃၈ သူသည် လူသားဖြစ်၏။– လယ်ကား ဤလောကဖြစ်၏။ ကောင်းသောအစေ့ကား နိုင်ငံတော်သားဖြစ်၏။ တောမျိုးစေ့ကား နတ်ဆိုးသားဖြစ်၏။–

၃၉ တောမျိုးစေ့ကို ကြံသော ရန်သူကား မာရ်နတ်ဖြစ်၏။ စပါးရိတ်သော ကာလကား ဤကမ္ဘာကုန်သောကာလ ဖြစ်၏။ စပါးရိတ်သော

၄၀ သူကား ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်၏။– တောပင်တို့ကိုရွေးနှုတ်၍ မီးရှို့သကဲ့သို့ ဤကမ္ဘာအဆုံး၌

၄၁ ဖြစ်လတ္တံ့။– လူသားသည် မိမိကောင်းကင်တမန်တို့ကို စေလွှတ်ပြီးလျှင်၊ မှားယွင်းစေသောသူတို့နှင့် မတရားသော အမှုကိုပြုသောသူ ရှိသမျှ

၄၂ တို့ကို နိုင်ငံတော်ထဲကရွေးနှုတ်၍၊– ဥကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ မီးဖို၌ချကြလတ္တံ့။– ထို အခါ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည် နေထွန်းလင်းသကဲ့သို့ မိမိတို့အဘ၏ နိုင်ငံတော်၌ ထွန်းလင်းကြလတ္တံ့။ ကြားစရာနားရှိသောသူ မည်သည်ကား ကြားပါစေ။

၄၃ တနည်းကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် လယ်၌ဝှက်ထားသောဘဏ္ဍာနှင့် တူ၏။ ထိုဘဏ္ဍာကိုတွေ့သောသူသည် တဖန်ဖုံးအုပ်၍၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် သွားပြီးလျှင်၊ ရတတ်သမျှကို ရောင်း၍ ထိုလယ်ကို ဝယ်တတ်၏။

၄၄ တနည်းကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် မြတ်သောပုလဲတို့ကို ရှာသော ကုန်သည်နှင့် တူ

၄၅ ၏။– ထိုကုန်သည်သည် အလွန်အဘိုးထိုက်သော ပုလဲကို တွေ့သောအခါ၊ သွား၍ မိမိ၌ ရတတ်သမျှကို ရောင်းပြီးလျှင် ထိုပုလဲကို ဝယ်လေ၏။

၄၇ တနည်းကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ပင်လယ်၌ချ၍ အမျိုးမျိုးသောငါးတို့ကို အုပ်မိ

၄၈ သော ပိုက်ကွန်နှင့်တူ၏။– ငါးနှင့်အပြည့်ရှိသောအခါ တံငါတို့သည် ကုန်းပေါ်သို့ဆွဲတင်၍ ထိုင်လျက်၊ ကောင်းသောငါးကို ခြင်းထဲသို့ ရွေးချယ်ထည့်ထား၍၊ မကောင်းသောငါးကို ပြင်သို့ပစ်

၄၉ လိုက်ကြ၏။– ထိုနည်းတူ ကမ္ဘာအဆုံး၌ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ဆင်းလာပြီးလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့အထဲမှ ဆိုးသောသူတို့ကို နှုတ်

၅၀ ယူခွဲထား၍၊– ဥကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ မီးဖို၌ ချကြလတ္တံ့။– ဤအရာအလုံးစုံတို့ကို သင်တို့သည် နားလည်ကြသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊ နားလည်ပါပြီဘခင်ဟု တပည့်တော်တို့

၅၁ သည် လျှောက်ကြ၏။– ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သို့ဖြစ်၍ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ အကြောင်းအရာကို သင်ပြီးသော ကျမ်းဆရာ မည်သည်ကား၊ မိမိဘဏ္ဍာထဲက အထူးထူးအပြားပြားသော အသစ်အဟောင်းတို့ကို ထုတ်ဘော်သော

၅၂ အိမ်ရှင်နှင့်တူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုဥပမာစကားများကို အကုန်အစင်မိန့်မြွက်တော်မူပြီးလျှင် ထိုအရပ်မှကြွသွားတော်မူ၏။

၅၄ ထိုနောက်မှ မိမိမြို့သို့ရောက်တော်မူ၍ တရားစရပ်၌ ဆုံးမသြဝါဒပေးလေ၏။ မြို့သားတို့သည် မိန်းမောတွေဝေခြင်း ရှိကြသဖြင့်၊ ဤသူသည် ဤပညာကိုဂုဏ်း၊ ဤတန်ခိုးကိုဂုဏ်း အ

၅၅ ဘယ်မှာရသနည်း။– သူသည် လက်သမားသား မဟုတ်လော။ သူ့အမိကား မာရိအမည်ရှိသည် မဟုတ်လော။ သူ့ညီကား၊ ယာကုပ်၊ ယောသေ၊

၅၆ ရှိမုန်၊ ယုဒဟုဆိုကြသည် မဟုတ်လော။– သူ့နမများတို့သည်လည်း ငါတို့နှင့် အနီးအပါးနေကြသည် မဟုတ်လော။ သို့ဖြစ်လျှင် ဤသူသည် ဤအရာများကို အဘယ်မှာရသနည်းဟု ပြော

၅၇ ဆိုလျက်၊– စေတနာစိတ် ပျက်ကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ ပရောဖက်သည် မိမိမြို့၊ မိမိအိမ်မှတပါး အခြားသောအရပ်၌ အသရေရှိသည်ဟု ထိုသူတို့

၅၈ အား မိန့်တော်မူ၏။– မြို့သားများတို့သည် မယုံကြည်ကြသောကြောင့်၊ ထိုအရပ်၌ များစွာသော တန်ခိုးကို ပြတော်မမူ။

၁၄

၁ ထိုအခါ စော်ဘွားဟေရုဒ်သည် ယေရှု၏ သိ

၂ တင်းတော်ကိုကြားလျှင်၊– ဤသူကား ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန် ဖြစ်သည်။ သေခြင်းမှ ထမြောက်လေပြီ။ ထိုကြောင့် တန်ခိုးများကို ပြနိုင်သည်

၃ ဟု မိမိငယ်သားတို့အား ဆို၏။– အထက်က ဟေရုဒ်သည် မိမိညီ ဖိလိပ္ပု၏ခင်ပွန်း ဟေရောဒိအကြောင်းကြောင့်၊ ယောဟန်ကို ဘမ်းဆီး

၄ ချည်နှောင်၍ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထား၏။– အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်က၊ အရှင်မင်းကြီးသည် ထိုမိန်းမကို မသိမ်းအပ်ဟု ဟေရုဒ်အားဆို

၅ လေပြီ။– ယောဟန်ကိုသတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော်လည်း၊ လူအပေါင်းတို့၏မျက်နှာကို ထောက်၍ မသတ်ဝံ့ဘဲနေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့

To Contents

သည် ယောဟန်ကို ပရောဖက်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်ကြသတည်း။

၆ ထိုနောက်မှ ဟေရုဒ်ကို ဘွားသောနေ့ရက်၌ နှစ်စဉ်ပွဲခံစဉ်တွင်၊ ဟေရောဒိ၏သမီးသည် ပွဲသဘင်၌ ကသဖြင့် ဟေရုဒ်သည် နူးညွတ်သော
၇ စိတ်ရှိလျှင်၊– ငါသည် သင်တောင်းသမျှကို ပေး
၈ မည်ဟု ကျိန်ဆိုလေ၏။– ထိုမိန်းမငယ်သည် သူ၏အမိ တိုက်တွန်းသည်အတိုင်း၊ ဗတ္တိဇံဆရာ ယောဟန်၏ ဦးခေါင်းကို ဤလင်ပန်း၌ ပေး
၉ တော်မူပါဟု တောင်းလျှောက်၏။– မင်းကြီးသည် ဝမ်းနည်းသော်လည်း ကျိန်ဆိုခြင်းကိုငဲ့၊ အပေါင်းအဘော်တို့၏ မျက်နှာကိုငဲ့ ထောက်
သောကြောင့် ပေးစေဟု အမိန့်တော်ရှိလျက်၊–
၁၀ လူကို စေလွှတ်၍ ယောဟန်၏ လည်ပင်းကို
၁၁ ထောင်ထဲမှာ ဖြတ်စေ၏။– ဦးခေါင်းကို လင်ပန်း၌ ဆောင်ခဲ့၍ ထိုမိန်းမငယ်အား ပေးပြီးမှ၊ သူ
၁၂ သည်လည်း မိမိအမိထံသို့ ယူသွား၏။– ယောဟန်၏တပည့်တို့သည်လည်း လာ၍ အလောင်းကို ဆောင်သွားသဖြင့် သင်္ဂြိဟ်ပြီးမှ၊ ယေရှုထံ
၁၃ တော်သို့ သွား၍ ကြားလျှောက်ကြ၏။– ယေရှုသည် ကြားတော်မူလျှင်၊ ထိုအရပ်မှထွက်၍ လှေကိုစီးလျက် တော၌ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ကြွ
တော်မူ၏။ လူအစုအဝေးတို့သည် ကြားသိရလျှင်၊ မြို့ရွာမှထွက်၍ ကုန်းကြောင်းလိုက်ကြ
၁၄ ၏။– ယေရှုသည် ထွက်ကြွ၍ လူများအပေါင်းတို့ကို တွေ့မြင်တော်မူလျှင်၊ သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍ လူနာရှိသမျှတို့ကို ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။
၁၅ ညဦးယံ၌ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ဤအရပ်သည် တော၊ အရပ် ဖြစ်ပါ၏။ မိုးသံလည်း ချုပ်ပါပြီ။ လူအစုအဝေးတို့သည် မြို့ရွာသို့သွား၍ စားစရာကိုဝယ်စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေး
၁၆ တော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊– ယေရှုက၊ သွား ရသောအကြောင်းမရှိ။ သူတို့စားစရာဘို့ သင်တို့
၁၇ ပေးကြလေဟု ဖိနှိပ်တော်မူ၏။– တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်မှတပါး အဘယ်စားစရာမျှ အကျွန်ုပ်တို့၌ မရှိပါဟု
လျှောက်ပြန်လျှင်၊ ထိုမုန့်နှင့် ငါးကို ယူခဲ့ကြဟု
၁၈ မိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါ လူအစုအဝေးတို့ကို
၁၉ မြက်ပင်ပေါ်မှာ လျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။– မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကိုလည်းယူ၍ ကောင်းကင်သို့ ကြည့်မြော်လျက်၊ ကျေးဇူးတော်
ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်နှင့်ငါးကိုဖဲ့၍ တပည့်တော်တို့
၂၀ အားပေးတော်မူ၏။– တပည့်တော်တို့သည်လည်း လူအပေါင်းတို့အား ပေးကြ၏။ လူအပေါင်းတို့သည် စားရ၍ဝကြပြီးမှ ကြွင်းရစ်သောအကျိုးအပဲ့ကို ကောက်သိမ်း၍ တဆယ်နှစ်တောင်း အပြည့်
၂၁ ရကြ၏။– စားသောသူ အရေအတွက်ကား၊ မိန်းမနှင့် သူငယ်ကို မဆိုဘဲ၊ ယောကျ်ားငါးထောင်မျှ လောက် ရှိသတည်း။
၂၂ ယေရှုသည် စည်းဝေးသောသူတို့ကို လွှတ်တော်မူစဉ်တွင်၊ တပည့်တော်တို့ကို လှေစီးစေ၍ ကမ်းတဘက်သို့ အရင် ကူးစေတော်မူ၏။–
၂၃ စည်းဝေးသောသူတို့ကို လွှတ်ပြီးမှ ဆုတောင်းပဌနာပြုအံ့သောငှါ တောင်ပေါ်၌ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ တက်ကြွသဖြင့်၊ ညအချိန် ရောက်
သောအခါ၊ တယောက်တည်း ရှိနေတော်မူ၏။–
၂၄ လှေမူကား အိုင်အလယ်၌ရှိ၍ လေမသင့်သောကြောင့် လှိုင်းတံပိုးလှုပ်ရှားခြင်းကို ပြင်းစွာခံရ
၂၅ ၏။– ညသုံးချက်တီးကျော်အချိန်၌ ယေရှုသည် အိုင်ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့်လျက် တပည့်တော်
၂၆ တို့ရှိရာသို့ ကြွတော်မူ၏။– ထိုသို့ အိုင်ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့်၍ ကြွတော်မူသည်ကို သူတို့သည် မြင်လျှင် ထိတ်လန့်၍၊ ဖုတ်တစ္ဆေဖြစ်သည်ဟု
၂၇ ကြောက်သောစိတ်နှင့် အော်ဟစ်ကြ၏။– ယေရှုသည် ချက်ခြင်းနှုတ်ဆက်၍ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိကြလော့။ ငါပင်ဖြစ်သည်။ မကြောက်
၂၈ လန့်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ပေတရုကလည်း၊ သခင် ကိုယ်တော်မှန်လျှင် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်
တော်ထံသို့ ရေပေါ်မှာ လာရမည်အကြောင်း
၂၉ မိန့်တော်မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊– လာခဲ့လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ပေတရုသည် လှေပေါ်ကဆင်း၍ ယေရှုထံသို့ရောက်အံ့သောငှါ ရေပေါ်မှာ လှမ်း
၃၀ သွား၏။– လေပြင်းသည်ကိုမြင်လျှင် ကြောက်လန့်၍ နစ်မွန်းလုသည်ရှိသော်၊ ကယ်မတော်
၃၁ မူပါသခင်ဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။– ယေရှုသည် လက်တော်ကို ချက်ခြင်းဆန့်၍ ပေတရုကို ကိုင်
တော်မူလျက်၊ ယုံကြည်အားနည်းသောသူ၊ အဘယ်ကြောင့် ယုံမှားသောစိတ် ဝင်သနည်းဟု
၃၂ မေးတော်မူ၏။– လှေပေါ်သို့ရောက်ကြလျှင်
၃၃ လေသည် ငြိမ်းလေ၏။– လှေသားတို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ စင်စစ်ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏
သားတော် မှန်ပါသည်ဟု ညွှတ်ပြပ်၍ လျှောက်
ကြ၏။
၃၄ ကမ်းတဘက်သို့ကူးလျှင် ဂနေ်သရက်နယ်
၃၅ သို့ ရောက်ကြ၏။– ထိုအရပ်သားတို့သည် မျက်နှာတော်ကိုမှတ်မိလျှင်၊ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ် ရှိသ

To Contents

မျှသို့ စေလွှတ်သဖြင့် လူနာရှိသမျှတို့ကို ဆောင်
၃၆ ခဲ့၍။- အဝတ်တော်၏ ပန်းပွါးကိုမျှသာ တို့ရပါ
မည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းကြ၏။ တို့သမျှ
သော သူတို့သည်လည်း ချမ်းသာရကြ၏။

၁၅

၁ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့သား ဖာရိရှဲတို့နှင့်
၂ ကျမ်းပြဆရာတို့သည် ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင်၊- ရှေး
လူဟောင်းတို့မှ ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသကို
ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်
လွန်ကျူးကြပါသနည်း။ သူတို့သည် လက်မဆေး
ဘဲ အစာစားကြပါသည်တကားဟု လျှောက်ကြ
၃ လျှင်၊- ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် အဆက်
ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသကို အမှီပြု၍ ဘုရား
သခင်၏ပညတ်တော်ကို အဘယ်ကြောင့် လွန်
၄ ကျူးကြသနည်း။- ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်
ကား၊ မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့။ အကြင်သူသည်
မိဘကို နှုတ်ဖြင့် ပြစ်မှား၏၊ ထိုသူသည် အသေ
၅ သတ်ခြင်းကို ခံစေဟုလာသတည်း။- သင်တို့မူ
ကား၊ အကြင်သူသည် ကိုယ်မိဘကို၊ သင်တို့အ
သုံးရနိုင်သမျှသော ငါ၏ဌစ္စာသည် အလျှဝတ္ထု
၆ ဖြစ်စေဟုဆို၏၊- ထိုသူသည် ကိုယ်မိဘကိုပင် ရိုု
သေစွာမပြုရဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသို့သင်တို့သည်
အဆက်ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသအားဖြင့် ဘု
၇ ရားသခင်၏ပညတ်တော်ကို ပယ်ကြ၏။- ယျှို့
ဝှက်သောသူတို့၊ ဟေရှာယသည် သင်တို့ကို ရည်
မှတ်လျက် ဤလူမျိုးသည် နှုတ်နှင့် ငါ့ထံသို့ ချဉ်း
ကပ်၍ နှုတ်ခမ်းနှင့် ငါ့ကို ရိုသေကြ၏။ စိတ်နှလုံး
၈၉ မူကား ငါနှင့်ဝေးလှ၏။- လူတို့စီရင်သောပညတ်
တို့ကို သွန်သင်၍ နည်းဥပဒေသပေးလျက်ပင် ငါ့
ကို အချည်းနှီးကိုးကွယ်ကြ၏ဟု နောက်ဖြစ်လ
တံ့သောအရာကို လျောက်ပတ်စွာ ဟောခဲ့ပြီဟု
ပြန်၍ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ထိုအခါ လူအစုအဝေးကို အထံတော်သို့ခေါ်
၁၁ ၍၊ သင်တို့ နားထောင် နားလည်ကြလော့။- ခံ
တွင်းသို့ ဝင်သောအရာသည် လူကို ညစ်ညူးစေ
သည် မဟုတ်။ ခံတွင်းမှ ထွက်သောအရာသည်
ညစ်ညူးစေသောအရာဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ
၁၂ ၏။- တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ယခုမိန့်
တော်မူသောစကားကို ဖာရိရှဲတို့သည်ကြား
သောအခါ စေတနာစိတ် ပျက်ကြသည်ကို သိ
၁၃ တော်မူသလောဟု လျှောက်ကြ၏။- ကိုယ်
တော်ကလည်း၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူ
သော ငါ၏ခမည်းတော် စိုက်တော်မမူသော အ
၁၄ ပင်ရှိသမျှတို့ကို နှုတ်ရလိမ့်မည်။- ထိုသူတို့ကို ရှိ
ပါလေစေ။ သူတို့သည် လူကန်းတို့အားလမ်းပြ
သော လူကန်းဖြစ်ကြ၏။ လူကန်းချင်း တဦးကို
တဦး လမ်းပြလျှင်၊ နှစ်ဦးတို့သည် တွင်းထဲသို့
၁၅ ကျကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ပေတရုက
လည်း၊ ထိုဥပမာကို အကျွန်ုပ်တို့အား ဖွင့်ပြ
၁၆ တော်မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊- ယေရှုက၊ သင်တို့
သည် ယခုတိုင်အောင် ပညာမဲ့လျက် နေသေးသ
၁၇ လော။- ခံတွင်းသို့ ဝင်သမျှသည် ဝမ်းထဲသို့ဆင်း
၍ ရေအိမ်တွင် စွန့်ပစ်သည်ကို နားမလည်ကြ
၁၈ သေးသလော။- ခံတွင်းမှထွက်သော အရာမူ
ကား၊ နှလုံးထဲက ထွက်လာ၍ လူကို ညစ်ညူး
၁၉ စေသောအရာ ဖြစ်၏။- မကောင်းသော ကြံစည်
ခြင်း၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်း၊ သူ့မယားကို ပြစ်
မှားခြင်း၊ မိန်းမလွတ်နှင့် မှားယွင်းခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာ
ကို ခိုးခြင်း၊ မမှန်သော သက်သေကို ခံခြင်း၊ သူ့
အသရေကို ဖျက်ခြင်းအရာတို့သည် နှလုံးထဲက
၂၀ ထွက်လာ၍၊- လူကို ညစ်ညူးစေသောအရာ
ဖြစ်ကြ၏။ လက်မဆေးဘဲလျက် အစာကို စား
ခြင်းမူကား၊ လူကို ညစ်ညူးစေသည်မဟုတ်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှ ထွက်၍ တုရုမြို့နှင့်
၂၂ ဇိဒုန်မြို့၏ ကျေးလက်သို့ ကြွတော်မူလျှင်၊- ခါ
နာန်အမျိုးဖြစ်သော မိန်းမတယောက်သည် ထို
နယ်စပ်မှ ထွက်လာ၍၊ ဒါဝိဒ်၏ သားတော်ရှင်၊
ကျွန်မကို သနားတော်မူပါ။ ကျွန်မ၏သမီးသည်
နတ်ဆိုးနှိပ်စက်ခြင်းကို ပြင်းစွာ ခံရပါသည်ဟု
ဟစ်ကြော်သော်လည်း စကားတခွန်းမျှပြန်တော်
၂၃ မမူ။- တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ ထိုမိန်း
မ ပြန်သွားရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူပါ။ ငါတို့
နောက်သို့ လိုက်၍ ဟစ်ကြော်လျက် နေပါသည်
၂၄ ဟု တောင်းလျှောက်ကြ၏။- ကိုယ်တော်က
လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးအဝင် ပျောက်လွင့်
သော သိုးများမှတပါး အခြားသောအမျိုးရှိရာသို့
၂၅ ငါကိုမစေမလွှတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထိုမိန်းမ
သည် ချဉ်းကပ်၍ ပြပ်ဝပ်လျက် ကျွန်မကို ကယ်
၂၆ မတော်မူပါသခင်ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊- ကိုယ်
တော်က၊ သား၏အစာကိုယူ၍ ခွေးအား မပေး
၂၇ မချအပ်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။- မိန်းမကလည်း
မှန်ပါ၏သခင်၊ ခွေးမည်သည်ကား မိမိသခင်၏
စားပွဲမှကျသော စားနပ်စားပေါက်ကို စားမြဲထုံး
၂၈ စံရှိပါ၏ဟု လျှောက်ပြန်လျှင်၊- အို မိန်းမ၊ သင်
သည် ယုံကြည်အားကြီးလှပြီ။ သင့်အလိုရှိသည်

To Contents

အတိုင်း သင်၌ဖြစ်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ထိုမိန်းမ၏သမီးသည် ကျန်းမာပကတိဖြစ်လေ၏။

၂၉ ယေရှုသည် ထိုအရပ်မှကြွ၍ ဂါလိလဲအိုင်နားသို့ ရောက်တော်မူလျှင် တောင်ပေါ်သို့တက်၍ ၃၀ ထိုင်တော်မူ၏။- များစွာသောလူ အပေါင်းတို့သည် ခြေမစွမ်း၊ မျက်စိကန်း၊ စကားအ၊ အင်္ဂါချို့တဲ့သောသူမှစ၍ အခြားသော အနာရောဂါစွဲသောသူများကိုဆောင်ခဲ့လျက် အထံတော်သို့ ရောက်လာ၍ ခြေတော်ရင်း၌ ချထားကြ၏။- ၃၁ အနာရောဂါများကို ငြိမ်းစေတော်မူသဖြင့်၊ အသောသူသည် စကားပြောသည်ကိုလည်း၊ ချို့တဲ့သောသူသည် ပကတိဖြစ်သည်ကိုလည်း၊ ခြေမစွမ်းသောသူသည် လှမ်းသွားသည်ကိုလည်း၊ မျက်စိကန်းသောသူသည် မြင်ရသည်ကိုလည်း၊ လူအစုအဝေးတို့သည်မြင်လျှင် အံ့သြခြင်းသို့ရောက်၍ ဣသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၃၂ ထိုအခါ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍၊ ဤလူများကို ငါသနား၏။ သုံးရက်ပတ်လုံးငါနှင့်အတူ ရှိကြပြီ။ စားစရာ အလျှင်းမရှိ။ လမ်းခရီး၌ မောမည်ကိုစိုးရိမ်သောကြောင့် အစာမစားမီ သူတို့ကိုလွှတ်ခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိဟု မိန့်၃၃ တော်မူလျှင်၊- တပည့်တော်တို့က ဤမျှလောက်များသော လူစုတို့သည် ဝစွာစားလောက်သော အစာကို ဤတောအရပ်၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ရနိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊- ၃၄ ယေရှုက၊ သင်တို့တွင် မုန့်ဘယ်နှစ်လုံးရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ မုန့်ခုနစ်လုံးနှင့် အနည်းငယ်မျှသော ငါးကောင်ကလေး ရှိပါသည်ဟု ပြန်၃၅ လျှောက်ကြ၏။- ထိုအခါ လူအစုအဝေးတို့ကို မြေပေါ်မှာလျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။- ၃၆ မုန့်ခုနစ်လုံးနှင့် ငါးတို့ကိုလည်းယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ၊ မုန့်နှင့်ငါးကို ဖဲ့၍ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့၃၇ လည်း လူအပေါင်းတို့အား ပေးကြ၏။- လူအပေါင်းတို့သည် စားရ၍ကြပြီးမှ၊ ကြွင်းရစ်သောအကျိုးအမဲ့ကို ကောက်သိမ်း၍ ခုနစ်တောင်းအ၃၈ ပြည့် ရကြ၏။- စားသောသူ အရေအတွက်ကား၊ မိန်းမနှင့် သူငယ်ကို မဆိုဘဲ ယောကျ်ားလေး၃၉ ထောင် ရှိသတည်း။- ထိုလူများတို့ကို လွှတ်တော်မူပြီးမှ၊ လှေစီး၍ မာဂဒါလကျေးလက်သို့ ရောက်တော်မူ၏။

၁၆

၁ ထိုအခါ ဖာရိရှဲနှင့် ဒဿုကဲတို့သည် ကိုယ်တော်ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်၍၊ မိုးယံးကောင်းကင်ကဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာကိုပြတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။- ၂ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ညဦးယံ၌ပြောဆိုတတ်သည်ကား၊ ယခု မိုးယံးတိမ်နီသည်ဖြစ်၍ မိုးယံးကြည်လင်လိမ့်မည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၃ ၏။- နံနက်ယံ၌ကား၊ ယခု မိုးယံးအုံ့လျက်ရှိ၏။ နီမောင်းသောအဆင်းလည်း ရှိ၏။ ယနေ့ မိုးယံးသက်မုန့်တိုင်း လာလိမ့်မည်ဟု ဆိုတတ်ကြ၏။ လွှဲ့ကယောသူတို့၊ သင်တို့သည် မိုးယံးကောင်းကင်၏မျက်နှာကို ပိုင်းခြားရု၍ သိနိုင်ကြ၏။ ကပ်ကာလ၏နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ပိုင်းခြား၍ မသိ၄ နိုင်ကြ။- ဆိုးညစ်၍ မျောက်မထားသောအမျိုးသည် နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းသည်မှာ၊ ပရောဖက်ယောနာ၏ နိမိတ်လက္ခဏာမှတပါး အဘယ်လက္ခဏာကိုမျှ သူတို့အားမပြရာဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့ရှိရာမှထွက်၍ ကြွတော်မူ၏။

၅ တပည့်တော်တို့သည် ကမ်းတဘက်သို့ သွားကြသောအခါ မုန့်ကိုယူခြင်းငှါ မေ့လျော့ကြ၏။- ၆ ယေရှုကလည်း၊ ဖာရိရှဲနှင့် ဒဿုကဲတို့၏တဆေးကို သတိနှင့် ကြဉ်ရှောင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။- ၇ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ ငါတို့၌ မုန့်မပါသောကြောင့် ဤစကားကိုမိန့်တော်မူသည်ဟု အချင်း၈ ချင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။- ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့၊ သင်တို့၌ မုန့်မပါသည်ကို ထောက်၍ အဘယ်ကြောင့် အချင်းချင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြသနည်း။- မုန့်၉ ငါးလုံးကို လူငါးထောင်စား၍ စားကြွင်းဘယ်နှစ်တောင်း ကောက်သိမ်းသည်ကိုငင်း၊ မုန့်ခုနစ်လုံးကို လူလေးထောင် စား၍ စားကြွင်း ဘယ်နှစ်၁၀ တောင်း ကောက်သိမ်းသည်ကို ငင်း၊- သင်တို့သည် နှလုံးမသွင်း မအောက်မေ့ဘဲ နေကြသေး၁၁ သလော။- ဖာရိရှဲနှင့် ဒဿုကဲတို့၏ တဆေးကိုကြဉ်ရှောင်ကြ ဟူသောစကားကို ငါပြောသည်တွင်၊ မုန့်ကိုအမှတ်ပြု၍ ငါမပြောသည်ကို သင်တို့သည် နားမလည်ဘဲ အဘယ်သို့ နေကြသ၁၂ နည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် မုန့်၏တဆေးကို ကြဉ်ရှောင်ကြဟု မိန့်တော်မမူ။ ဖာရိရှဲနှင့် ဒဿုကဲတို့၏ သြဝါဒကို ကြဉ်ရှောင်ကြဟု မိန့်တော်မူသည်ကို နားလည်ကြသတည်း။

To Contents

၁၃ ယေရှုသည် ဖိလိပ္ပုကဲသရိဖြို့၏ ကျေးလက်သို့ ကြွတော်မူသောအခါ၊ လူများတို့သည် လူသားဖြစ်သော ငါ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည် ဆိုကြသနည်းဟု တပည့်တော်တို့ကို မေးမြန်းတော်မူ
၁၄ လျှင်၊– လူအချို့က၊ ကိုယ်တော်သည် ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်ဖြစ်သည် ဟူ၍ငင်း၊ အချို့က၊ ဧလိယဖြစ်သည် ဟူ၍ငင်း၊ အချို့က၊ ယေရမိမှစ၍ ပရောဖက်တပါးပါးဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်း ဆိုကြပါ
၁၅ ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊– သင်တို့လည်း ငါ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည် ဆိုကြသနည်းဟု မေးမြန်း
၁၆ တော်မူလျှင်၊– ရှိမုန်ပေတရုက ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏သားတော် ဖြစ်တော်မူသည်
၁၇ ဟု လျှောက်လေ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ရှိမုန်ဗာယောန၊ သင်သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အသွေးအသားသည် ဤအကြောင်းအရာကို သင့်အားဘော်ပြသည်မဟုတ်။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော ငါ့ခမည်းတော်သည် ဘော်
၁၈ ပြတော်မူသတည်း။– ငါဆိုသည်ကား၊ သင်သည် ပေတရုဖြစ်၏။ ဤကျောက်ပေါ်မှာ ငါ့အသင်းကို ငါတည်ဆောက်မည်။ ထိုအသင်းကို မရဏာ
၁၉ နိုင်ငံ၏ တံခါးတို့သည် မနိုင်ရာ။– ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ သော့တို့ကိုလည်း သင့်အား ငါပေးမည်။ သင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ချည်နှောင်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ချည်နှောင်လျက် ရှိလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ ဖြည်လွှတ်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဖြည်လွှတ်လျက် ရှိလိမ့်မည်
၂၀ ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊– ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောစိမ့်သောငှါ တပည့်တော်တို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။
၂၁ ထိုမှတပါး ကိုယ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားရမည်။ လူအကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့လက်၌ များစွာ ခံရမည်။ အသေသတ်ခြင်းကိုလည်း ခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူသော အကြောင်းများကို ထိုအခါမှစ၍ တပည့်
၂၂ တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။– ထိုအခါ ပေတရုသည် ကိုယ်တော်ကို မိမိနှင့်အတူ ခေါ်၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်၌ ဤသို့ မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ဤအမှုသည် ကိုယ်တော်၌ မရောက်ရာဟု အပြစ်တင်
၂၃ သောစကားကို လျှောက်သော်၊– ကိုယ်တော်သည် မျက်နှာတော်ကိုလှည့်၍ အချင်းရန်သူ၊ ငါ့နောက်သို့ဆုတ်လော့။ သင်သည် ငါတို့ကိုမိ၍ လဲစရာအကြောင်း ဖြစ်၏။ သင်သည် ဘုရားသခင်၏အရာကို စိတ်မစွဲလမ်း၊ လူတို့၏ အရာကိုသာ စွဲလမ်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၄ ထိုအခါ ယေရှုက၊ ငါ၌ ဆည်းကပ်လိုသော သူဖြစ်လျှင် ကိုယ်ကိုကိုယ် ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ်လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်း၍၊ ငါ့နောက်သို့
၂၅ လိုက်ရမည်။– အကြင်သူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ထိုသူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် ငါ့ကြောင့် အသက်ရှုံး၏၊ ထိုသူသည် အသက်ကို တွေ့လိမ့်
၂၆ မည်။– လူသည် ဤစကြဝဠာကို အကြွင်းမဲ့အစိုးရ၍ မိမိအသက်ဝိညာဉ် ရှုံးလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးရှိသနည်း။ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကို အဘယ်ဥစ္စာ
၂၇ နှင့် ရွေးနိုင်သနည်း။– လူသားသည် မိမိအဘ ခမည်းတော်၏ ဘုန်းအာနုဘော်ကို ဆောင်လျက်၊ ကောင်းကင်တမန် အခြံအရံတို့နှင့် ကြွလာတော်မူလတ္တံ့။ ထိုအခါ လူအသီးအသီးကျင့်သော အကျင့်နှင့်အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေး
၂၈ တော်မူလတ္တံ့။– ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ လူသားသည် နိုင်ငံတော်တည်လျက် ကြွလာတော်မူသည်ကို၊ ဤအရပ်၌ရှိသော သူအချို့တို့သည် မမြင်မီ သေခြင်းသို့မရောက်ရကြဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၁၇

၁ ခြောက်ရက်လွန်သောအခါ ယေရှုသည် ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်ညီ ယောဟန်တို့ကို ခေါ်၍၊ မြင့်လှစွာသောတောင်ပေါ်တွင် ဆိတ်
၂ ကွယ်ရာအရပ်သို့ ဆောင်ကြွတော်မူ၏။– သူတို့ရှေ့၌ ထူးခြားသောအဆင်းအရောင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မျက်နှာတော်သည် နေကဲ့သို့ ထွန်းတောက်လျက်၊ အဝတ်တော်သည် အလင်းကဲ့သို့
၃ ဖြူလျက်ရှိ၏။– မောရှေနှင့်ဧလိယသည် ထင်ရှား၍ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ စကားပြောလျက်နေကြ၏။– ထိုအခါ ပေတရုက၊ သခင် ဤအရပ်၌ နေဘွယ်ကောင်းပါ၏။ ကိုယ်တော်ဘို့ တဲတဆောင်၊ မောရှေဘို့ တဆောင်၊ ဧလိယဘို့ တဆောင်၊ တဲ
၄ သုံးဆောင်ကို အလိုတော်ရှိလျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆောက်လုပ်ပါမည်ဟု လျှောက်လေ၏။–
၅ ထိုသို့လျှောက်စဉ်တွင်၊ ထွန်းလင်းသောမိုးဝံးတိမ်သည် ထိုသူတို့ကို လွှမ်းမိုး၍၊ ဤသူသည် ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားပေတည်း။ သူ၏စကားကို နားထောင်ကြလော့ဟု မိုးဝံး
၆ တိမ်က အသံတော်ဖြစ်လေ၏။– တပည့်တော်

To Contents

တို့သည်ကြားရလျှင်၊ ပြပ်ဝပ်၍ အလွန်ကြောက်
၇ လန့်ခြင်း ရှိကြ၏။– ယေရှုသည် လာ၍ သူတို့ကို
လက်နှင့်တို့တော်မူလျက်၊ ထကြ၊ မကြောက်
၈ ကြနှင့်ဟုမိန့်တော်မူသော်၊– သူတို့သည် ကြည့်
မြော်သဖြင့်၊ ယေရှုတယောက်တည်းမှတပါး၊
အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်ကြ။

၉ တောင်ပေါ်မှ ဆင်းကြသောအခါ ယေရှုက၊
လူသားသည်သေခြင်းမှမထမြောက်မှီတိုင်အောင်
သင်တို့ ယခုမြင်သော ရူပါရုံကို အဘယ်သူအား
မျှ မပြောကြနှင့်ဟု တပည့်တော်တို့ကို ပညတ်
၁၀ တော်မူ၏။– ထိုအခါ တပည့်တော်တို့က၊ ဧလိယ
သည် အရင်လာရမည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့သည်
အဘယ်ကြောင့် ဆိုပါသနည်းဟု မေးလျှောက်
၁၁ ကြလျှင်၊– ယေရှုက၊ ဧလိယသည် အရင်လာ၍
၁၂ အလုံးစုံတို့ကို ပြုပြင်ရသည် မှန်ပေ၏။– ငါဆို
သည်ကား၊ ဧလိယ ရောက်လာပြီ။ လူများသည်
သူ့ကိုမသိသဖြင့် သူ့အားပြုချင်သမျှကို ပြုကြ
ပြီ။ ထိုနည်းတူ လူသားသည်လည်း ထိုလူများ
၁၃ လက်၌ခံရမည်ဟုမိန့်တော်မူသော်၊– ဗတ္တိဇံဆရာ
ယောဟန်ကို အမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူကြောင်း
ကို တပည့်တော်တို့သည် နားလည်ကြ၏။

၁၄ လူအစုအဝေးရှိရာသို့ ရောက်ကြသောအခါ၊
လူတယောက်သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍
၁၅ ဒူးထောက်လျက်၊ သခင်၊– အကျွန်ုပ်၏ သားကို
ကယ်မသနားတော်မူပါ။ ဝက်ရူးနာစွဲ၍ ပြင်းစွာခံ
ရပါ၏။ မီးခဲ့ငင်း၊ ရေခဲ့ငင်း အကြိမ်ကြိမ် လဲတတ်
၁၆ ပါ၏။– တပည့်တော်တို့ထံသို့ ဆောင်ခဲ့၍ သူတို့
သည် ချမ်းသာမပေးနိုင်ကြပါဟု လျှောက်လျှင်၊–
၁၇ ယေရှုက၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိ၊ ဖောက်ပြန်သောအ
မျိုး၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်တကွ အဘယ်မျှကာလ
ပတ်လုံး နေရမည်နည်း။ သင်တို့ကို အဘယ်မျှ
ကာလပတ်လုံး သည်းခံရမည်နည်း။ သူငယ်ကို
၁၈ ငါထံသို့ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။– ယေရှုသည်
သူ့ကို ဆုံးမတော်မူလျှင်၊ နတ်ဆိုးသည် သူမ
ထွက်သွားသဖြင့်၊ ထိုခဏမှစ၍ သူငယ်သည်
ကျန်းမာပကတိ ဖြစ်လေ၏။

၁၉ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ဆိတ်ကွယ်ရာ
အရပ်၌ ယေရှုထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ အကျွန်ုပ်
တို့သည် ထိုနတ်ဆိုးကို အဘယ်ကြောင့် မနှင်
၂၀ ထုတ်နိုင်ပါသနည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊– သင်
တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းမရှိသောကြောင့် မနှင်
ထုတ်နိုင်ကြ။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည်
မုန်ညင်းစေ့ခန့်မျှလောက်သော ယုံကြည်ခြင်းရှိ
လျှင်၊ ထိုတောင်ကို နေရာမှ ရွေ့လော့ဟု ဆိုကြ
သော်၊ နေရာမှ ရွေ့လိမ့်မည်။ ယုံကြည်ခြင်းရှိ
၂၁ လျှင် သင်တို့ မတတ်နိုင်သောအမှု မရှိ။– သို့သော်
လည်း ဆုတောင်းခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်းမှတပါး
အဘယ်သို့သောအားဖြင့်၊ ထိုအမျိုးသည် မထွက်
တတ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ဂါလိလဲပြည်၌ နေကြစဉ်တွင် ယေရှုက၊ လူ
သားကို လူတို့လက်သို့ အပ်နှံရသောအချိန် နီး
၂၃ ပြီ။– သူတို့သည် သတ်ကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်
မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု တ
ပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။ သူတို့သည်
လည်း အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိကြ၏။

၂၄ ကပေရနောင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ ဗိ
မာန်တော်အခွန်တည်းဟူသော ဒိဒြမ္မကို ခံသော
သူတို့သည် ပေတရုဆီသို့လာ၍ သင်၏ဆရာ
သည် ဒိဒြမ္မကို မပေးသလောဟု မေးမြန်းလျှင်၊
၂၅ ပေးပါသည်ဟု ပေတရုဆို၏။– ပေတရုသည်
အိမ်သို့ဝင်သောအခါ၊ ယေရှုသည် တင်ကူး၍၊ အ
ချင်းရှိမုန်၊ သင်သည်အဘယ်သို့ ထင်သနည်း။
လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် အဘယ်သူမှာ အခွန်
ကိုခံကြသနည်း။ မိမိသားမှာ ခံကြသလော။ သူ
တပါးမှာ ခံကြသလော၊ ဟုမေးတော်မူလျှင်၊–
၂၆ ပေတရုက၊ သူတပါးမှာခံကြပါသည်ဟု လျှောက်
သော်၊ ယေရှုကလည်း သို့ဖြစ်လျှင် သားမူကား
လွတ်ရ၏။ သို့သော်လည်း ထိုသူတို့သည် ငါတို့
ကြောင့် မမှားယွင်းမည်အကြောင်း၊ အိုင်သို့သွား
၂၇ ၍ ငါးမျှားကိုချလော့။– ရှေ့ဦးစွာရသောငါးကို
ယူ၍ ပစပ်ကိုဖွင့်လျှင်၊ သတာတဲတဘြားကိုတွေ့
လိမ့်မည်။ ထိုငွေကိုယူ၍ ငါ့အတို့နှင့် သင့်အတို့
ထိုသူတို့အားပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈

၁ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍
ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ အဘယ်သူသည် သာ
၍ ကြီးမြတ်ပါအံ့ နည်းဟု မေးလျှောက်ကြ
၂ သော်၊– သူငယ်တယောက်ကို ခေါ်တော်မူ၍၊ တ
၃ ပည့်တော်တို့အလယ်၌ ထားပြီးမှ၊– ငါအမှန်ဆို
သည်ကား၊ သင်တို့သည် ပြောင်းလဲ၍ သူငယ်ကဲ့
သို့ မဖြစ်လျှင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ မ
၄ ရောက်ရကြ။– ထိုကြောင့် အကြင်သူသည် ဤ
သူငယ်ကဲ့သို့ မိမိကိုမိမိ နှိမ့်ချအံ့၊ ထိုသူသည်
ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၌ သာ၍ ကြီးမြတ်လိမ့်
၅ မည်။– အကြင်သူသည် ငါ့မျက်နှာကိုထောက်၍
ဤကဲ့သို့သော သူငယ်တစုံတယောက်ကို လက်

ခံ၏၊ ထိုသူသည် ငါ့ကိုပင် လက်ခံ၏။– ငါ့ကို ယုံကြည်သော ဤသူငယ် တစုံတယောက်ကို အကြင်သူသည် မှားယွင်းစေ၏၊ ထိုသူသည် လည်ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကို ဆွဲ၍ နက်နဲသော ပင်လယ်၌ နှစ်မြှုပ်ခြင်းကို ခံရလျှင် အနေသာ၍ ကောင်း၏။

၇ မှားယွင်းစရာအကြောင်းများ ရှိသောကြောင့် လောကီသားတို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ မှားယွင်းစရာအကြောင်း ရှိရမည်။ သို့သော်လည်း မှားယွင်းစရာအကြောင်းကို ဖြစ်စေသောသူ

၈ သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။– သင်၏လက်ခြေသည် သင့်ကို မှားယွင်းစေလျှင် လက်ခြေကို ဖြတ်ပစ်လော့။ လက်ခြေအစုံနှင့် ထာဝရမီးထဲသို့ ချခြင်းကို ခံရသည်ထက် အင်္ဂါချို့တဲ့၍ အသက်ရှင်ခြင်း

၉ သို့ ဝင်စားသော် သာ၍ကောင်း၏။– သင်၏မျက်စိသည်လည်း သင့်ကိုမှားယွင်းစေလျှင်၊ မျက်စိကို ထုတ်ပစ်လော့။ မျက်စိနှစ်ဘက်စုံနှင့် ငရဲမီးထဲသို့ချခြင်းကိုခံရသည်ထက် မျက်စိတဘက်နှင့် အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စားသော် သာ၍ကောင်း၏။

၁၀ သင်တို့သည် ဤသူငယ် တစုံတယောက်ကို မထီမဲ့မြင်မပြုမည်အကြောင်း သတိရှိကြလော့။ ငါဆိုသည်ကား၊ သူတို့၏ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော ငါ့အဘ၏မျက်နှာတော်ကို အစဉ်မပြတ် ဖူးမြင်ကြ၏။–

၁၁ ထိုမှတပါး လူသားသည် ပျောက်သောသူတို့ကို

၁၂ ကယ်တင်အံ့သောငှါကြွလာသတည်း။– အဘယ်သို့ ထင်ကြသနည်း။ သိုးတရာရှိသောသူ၌ သိုး တကောင်သည် လမ်းလွဲ၍ ပျောက်လျှင်၊ ထိုသူသည် ကိုးဆယ်ကိုးကောင်သော သိုးတို့ကို တောင်ပေါ်မှာ ထားခဲ့ပြီးမှ၊ လမ်းလွဲ၍ပျောက်သော သိုးတကောင်ကို သွား၍ရှာတတ်သည် မ

၁၃ ဟုတ်လော။– တွေ့ပြီးလျှင်၊ လမ်းမလွဲ မပျောက်သောသိုး ကိုးဆယ်ကိုးကောင်၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ထက်၊ ထိုသိုးတကောင်၌ သာ၍ ဝမ်း

၁၄ မြောက်ခြင်းရှိသည်ဟု ငါအမှန်ဆို၏။– ထိုနည်းတူ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် ဤသူငယ်တယောက်ကိုမျှ ပျက်စီးစေခြင်းငှါ အလိုတော်မရှိ။

၁၅ ထိုကြောင့် သင်၏ညီအစ်ကိုသည် သင့်ကို ပြစ်မှားလျှင်၊ သူ့ဆီသို့သွား၍ နှစ်ယောက်တည်း ချင်း သူ၏အပြစ်ကိုပြ၍ ဆုံးမလော့။ သူသည် သင်၏စကားကို နားထောင်လျှင် ညီအစ်ကို ကို

၁၆ ရပြီ။– သို့မဟုတ် သင်၏စကားကို နားမထောင်လျှင်၊ လူနှစ်ဦးသုံးဦး သက်သေခံ၍ စကားရှိသမျှတို့ကို တည့်စေခြင်းငှါ ကိုယ်နှင့်အတူ လူတဦး

၁၇ နှစ်ဦးကို ခေါ်ဦးလော့။– ထိုသူတို့၏စကားကို နားမထောင်လျှင် အသင်းတော်အား ကြားပြော လော့။ အသင်းတော်၏စကားကို နားမထောင် လျှင်၊ သာသနာပလူကဲ့သို့ငင်း၊ အခွန်ခံကဲ့သို့ငင်း

၁၈ ထိုသူကို မှတ်လော့။– ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာ သင်တို့ ချည်နှောင်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ချည်နှောင်လျက် ရှိလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ ဖြည်လွှတ်သမျှသည် ကောင်း

၁၉ ကင်ဘုံ၌ ဖြည်လွှတ်လျက် ရှိလိမ့်မည်။– တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ မြေကြီးပေါ်မှာ သင်တို့တွင် နှစ်ယောက်တို့သည် သဘောချင်းတူ၍ ဆုတောင်းလျှင်၊ တောင်းသမျှသောဆုတို့ကို ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ၏ခမည်းတော်သည် ပေး

၂၀ တော်မူလတ္တံ့။– အကြောင်းမူကား၊ အကြင်အရပ်၌ လူနှစ်ဦးသုံးဦးတို့သည် ငါ၏နာမကိုထောက်၍ စည်းဝေးကြ၏၊ ထိုအရပ်၌ သူတို့အလယ်မှာ ငါရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုအခါ ပေတရုသည် ချဉ်းကပ်၍၊ သခင်၊ ညီအစ်ကိုသည် အကျွန်ုပ်ကိုပြစ်မှား၍ အကျွန်ုပ်သည် သူ၏အပြစ်ကို ဘယ်နှစ်ကြိမ် လွှတ်ရပါအံ့နည်း။ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်အောင် လွှတ်ရပါအံ့လောဟု မေးလျှောက်သော်၊ ယေရှုက၊ ခုနစ်ကြိမ်

၂၂ မြောက်အောင် လွှတ်ရမည် ငါမဆို။– အကြိမ်ခုနစ်ဆယ် ခုနစ်လီမြောက်အောင် လွှတ်ရမည် ငါ

၂၃ ဆို၏။– ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်၊ မိမိကျွန်များတို့ကို စာရင်းယူခြင်းငှါ အလိုရှိသော

၂၄ မင်းကြီး တဦးနှင့် တူ၏။– စာရင်းယူစဉ်တွင်၊ ငွေအခွက်တသိန်းကြွေးတင်သောသူတယောက်ကို

၂၅ ရှေ့တော်သို့ဆောင်ခဲ့ကြ၏။– ထိုသူသည် ကြွေးဆပ်ရန်မရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်မှစ၍ သားမယား ဥစ္စာရှိသမျှတို့ကိုရောင်း၍ ကြွေးကိုဆပ်စေဟု သူ

၂၆ ၏သခင်စီရင်၏။– ထိုကျွန်သည် ညွတ်ပြပ်ဝပ်တွားလျက်၊ သခင်၊ ကျွန်တော်ကို သည်းခံတော်မူပါ။ ကြွေးရှိသမျှကို ဆပ်ပါမည်ဟု လျှောက်လျှင်၊–

၂၇ သူ၏သခင်သည် သနားခြင်းရှိသဖြင့် ကြွေးရှိသမျှကိုလွှတ်၍ ချမ်းသာပေးလေ၏။

၂၈ ထိုကျွန်သည် ထွက်သွားရာတွင် မိမိငွေဒေနာရိတရာ ကြွေးတင်သော ကျွန်ချင်းတယောက်ကို တွေ့လျှင်၊ လည်ပင်းကို ကိုင်ညှစ်၍ ငါ့ငွေကို

၂၉ ဆပ်ပေးလော့ဟု ဆို၏။– ထို ကျွန်ချင်းသည်

ကြွေးရှင်၏ခြေရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လျက် ကျွန်တော်
ကို သည်းခံတော်မူပါ။ ကြွေးရှိသမျှကို ဆပ်ပါ
၃၀ မည်ဟု တောင်းပန်သော်လည်း၊– ငွေရှင်သည်
နားမထောင်ဘဲ သွား၍ ကြွေးကို မဆပ်မီတိုင်
၃၁ အောင် သူ့ကိုထောင်ထဲမှာ လှောင်ထား၏။– ထို
အမှုအရာကို အခြားသောကျွန်ချင်းတို့သည် မြင်
လျှင် အလွန်နာကြည်းသောစိတ်နှင့် သွား၍၊ ပြု
လေသမျှတို့ကို မိမိတို့သခင်၌ ကြားလျှောက်ကြ
၃၂ ၏။–ထိုအခါ သခင်သည် ထိုကျွန်ကိုခေါ်၍၊ ဟယ်
ဆိုးညစ်သောကျွန်၊ သင်သည် ငါ့ကို တောင်းပန်
သောကြောင့် သင်၌ တင်သမျှသောကြွေးကို ငါ
၃၃ ရှင်းလင်းစေ၏။– ငါသည် သင့်ကို သနားသကဲ့
သို့ သင်သည်လည်း ကျွန်ချင်းကို မသနားအပ်သ
၃၄ လောဟု ဆိုလျက်၊– အမျက်ထွက်၍ ကြွေးရှိသ
မျှကို မဆပ်မီတိုင်အောင် အာဏာသားတို့လက်
၃၅ ကို အပ်လေ၏။– သင်တို့သည်လည်း ညီအစ်ကို
အချင်းချင်းတို့ကို စိတ်နှလုံးပါလျက် အပြစ်မ
လွှတ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော ငါ
၏အဘသည် ထိုနည်းတူ သင်တို့ကို စီရင်တော်
မူလတ့ံဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉

၁ ထိုဒေသနာတော်ကို ယေရှုသည် အကုန်အ
စင် ဟောတော်မူပြီးလျှင်၊ ဂါလိလဲပြည်မှပြောင်း
၍ ယုဒပြည်စွန်း၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ ကြွ
၂ တော်မူ၏။– လူများအပေါင်းတို့သည် နောက်
တော်သို့ လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအရပ်၌ အနာ
၃ ရောဂါများကို ငြိမ်းစေတော်မူ၏။– ဖာရိရှဲတို့
သည် အထံတော်သို့ လာ၍ လူသည် ခပ်သိမ်း
သောအပြစ်ကြောင့် မိမိမယားနှင့် ကွာအပ်သ
လောဟု စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ မေးလျှောက်
၄ ကြသော်၊– ကိုယ်တော်က၊ အစအဦး၌ ဖန်ဆင်း
တော်မူသောသူသည် ယောကျ်ားနှင့် မိန်းမနှစ်
၅ ယောက်တည်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။– ထိုအ
ကြောင်းကြောင့် ယောကျ်ားသည် ကိုယ်မိဘ
ကိုစွန့်၍ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌ မှီဝဲသဖြင့်၊ ထိုသူနှစ်
ယောက်တို့သည် တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ရ
လိမ့်မည်ဟုကျမ်းဆိုသည်ကို သင်တို့မဟတ်ဘူး
၆ သလော။– ထို့ကြောင့် လင်မယားတို့သည် နှစ်
ဦးမဟုတ် တဦးတည်းဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ဘက်
စပ်၍ ထမ်းဘိုးတင် တော်မူသောအရာကို လူမ
၇ ခွဲမခွါစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ဖာရိရှဲတို့က
လည်း၊ ထိုသို့မှန်လျှင် ဖြတ်စာကိုပေး၍ မယား
နှင့်ကွာစေခြင်းငှါ မောရှေသည် အဘယ်ကြောင့်
၈ စီရင်သနည်းဟု လျှောက်ကြသော်၊– ကိုယ်တော်
က၊ သင်တို့စိတ်နှလုံးခိုင်မာသောကြောင့် မယား
နှင့် ကွာရသောအခွင့်ကို မောရှေသည် စီရင်၏။
၉ အစအဦး၌ ထိုသို့မဟုတ်။– ငါဟုတ်သည်ကား၊
မှားယွင်းခြင်းအကြောင်းမှတပါး အခြားသောအ
ကြောင်းဖြင့် မိမိမယားနှင့်ကွာ၍ အခြားသော
မိန်းမနှင့်စုံဘက်သောသူသည် မိမိမယားကိုပြစ်
မှား၏။ ကွာသောမိန်းမနှင့် စုံဘက်သောသူ
သည်လည်း သူ့မယားကိုပြစ်မှားသည်ဟုမိန့်
တော်မူ၏။

၁၀ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ လင်မယားအ
မှုသည် ဤသို့ဖြစ်လျှင် စုံဘက်ခြင်းကို မပြု
၁၁ ကောင်းပါဟု လျှောက်ကြ၏။– ကိုယ်တော်က
လည်း၊ ထိုစကားကို လူတိုင်းမခံမယူနိုင်။ အခွင့်
၁၂ ရသောသူတို့သာ ခံယူနိုင်ကြ၏။– လူအချို့တို့
သည် အမိဝမ်းတွင်းကပင် မိန်းမလျှာဖြစ်ကြ၏၊
အချို့တို့သည် သူတပါးဆုံးမ၍ မိန်းမလျှာ ဖြစ်
ကြ၏။ အချို့တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်အ
ဘို့ အလို့ငှါ မိမိကိုယ်ကိုဆုံးမ၍ မိန်းမလျှာဖြစ်
ကြ၏။ ထိုစကားကို ခံယူနိုင်သောသူသည် ခံယူ
စေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ထိုအခါ သူငယ်တို့အပေါ်မှာ လက်တော်ကို
တင်၍ မေတ္တာပို့တော်မူစေခြင်းငှါ အထံတော်
သို့ ဆောင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍ တပည့်တော်တို့သည်
၁၄ အပြစ်တင်ကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ထိုသူငယ်
တို့ကို ရှိစေတော့။ ငါ့ထံသို့ လာသည်ကို မဆီး
တားကြနှင့်။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့
သောသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၍၊–
၁၅ သူငယ်တို့အပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်ပြီးလျှင်၊
ထိုအရပ်မှ ကြွသွားတော်မူ၏။

၁၆ ထိုနောက်လူတယောက်သည် ချဉ်းကပ်၍၊
ကောင်းမြတ်သောဆရာ၊ ထာဝရအသက်ကို ရ
အံ့သောငှါ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်ကောင်းမှုကို
၁၇ ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊– ငါ့ကို
ကောင်းမြတ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သ
နည်း။ ဘုရားသခင် တပါးတည်းသာ ကောင်း
မြတ်တော်မူ၏။ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စားလို
လျှင် ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်လော့ဟု
၁၈ မိန့်တော်မူ၏။– အဘယ်ပညတ်တို့ကို စောင့်
ရှောက်ရမည်နည်းဟု လျှောက်ပြန်သော်၊ လူအ
သက်ကို မသတ်နှင့်။ သူ့မယားကို မပြစ်မှားနှင့်။
သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်။ မမှန်သောသက်သေကို မခံ
၁၉ နှင့်။– မိဘကို ရိုသေစွာ ပြုလော့။ ကိုယ်နှင့်စပ်

ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်လော့ဟု မိန့်
၂၀ တော်မူ၏။– ထိုလုလင်ကလည်း၊ ထိုပညတ်ရှိသ
မျှတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ငယ်သောအရွယ်မှစ၍
စောင့်ရှောက်ပါပြီ။ အဘယ်အကျင့် လိုသေးသ
၂၁ နည်းဟု လျှောက်ပြန်လေ၏။– ယေရှုကလည်း၊
သင်သည်စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်လိုလျှင် သွား
လော့။ ကိုယ်ဥစ္စာများကိုရောင်း၍ ဆင်းရဲသော
သူတို့အား ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ကောင်းကင်
ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကိုရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ ငါ့နောက်သို့
၂၂ လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုလုလင်သည်
များစွာသောဥစ္စာကို ရတတ်သောသူဖြစ်၍ ထိုစ
ကားကိုကြားလျှင် စိတ်မသာသည်နှင့် သွားလေ
၏။

၂၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ငွေရ
တတ်သောသူသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့
၂၄ ဝင်ခဲလှ၏။– တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ကုလား
အုပ်သည် အပ်နှံဖားကို လျှို့လွယ်၏။ ငွေရတတ်
သောသူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်
ခဲသည်ဟု တပည့်တော်တို့အားမိန့်တော်မူ၏။–
၂၅ ထိုသူတို့သည်ကြားလျှင် အလွန်မိန်းမောတွေဝေ
ခြင်းရှိ၍၊ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူသည် ကယ်
တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်နိုင်မည်နည်းဟု ပြော
၂၆ ဆိုကြ၏။– ယေရှုသည်လည်း၊ သူတို့ကိုကြည့်ရှု
၍ ဤအမှုကို လူမတတ်နိုင်။ သို့သော်လည်း ဘု
ရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို တတ်
နိုင်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇ ထိုအခါ ပေတရုက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိသ
မျှကို စွန့်ပစ်၍ ကိုယ်တော်နောက်သို့ လိုက်ကြ
ပါပြီ။ အဘယ်အကျိုးကို ရကြပါမည်နည်းဟု
၂၈ လျှောက်လေသော်၊– ယေရှုက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်
ကား၊ အလုံးစုံသောအရာတို့ကို အသစ်ပြုပြင်
သောကာလ၌ လူသားသည် ဘုန်းရှိသော ပလ္လင်
တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောအခါ၊ ငါ့နောက်
သို့လိုက်ကြသော သင်တို့သည် တဆယ်နှစ်ခု
သော ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်လျက်၊ ဣသရေလလူ
တဆယ်နှစ်မျိုးကို စစ်ကြောစီရင်ရကြလတံ့။–
၂၉ အကြင်သူသည် ငါ၏နာမကြောင့် အိမ်၊ လယ်၊
ညီအစ်ကို၊ နှမ၊ မိဘ၊ သားမယားတည်းဟူသော
တပါးပါးကိုစွန့်၏။ ထိုသူသည် အဆတရာ သော
အကျိုးကို ရ၍ ထာဝရအသက်ကို အမွေခံရလ
၃၀ တံ့။– နောက်ကျသောသူ အများတို့သည် အရင်
ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူအများတို့
သည် နောက်ကျကြလိမ့်မည်။

၂၀

၁ ဥပမာကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် စ
ပျစ်ဥယျာဉ်ကို လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို ငှါး
ခြင်းငှါ နံနက်စောစော ထွက်သွားသော အိမ်ရှင်
၂ နှင့်တူ၏။– ထိုသူသည် တနေ့လျှင် ဒေနာရိတ
ပြားစီပေးမည်ဟူ၍ လုပ်ဆောင်သောသူတို့နှင့်
၃ ဝန်ခံပြီးမှ စပျစ်ဥယျာဉ်သို့ စေလွှတ်လေ၏။– နံ
နက်တချက်တီးအချိန်၌ ထွက်ပြန်လျှင်၊ အခြား
သောသူတို့သည် အလုပ်ကိုမလုပ်၊ ဈေးဌာနရပ်နေ
၄ သည်ကို မြင်၍၊– သင်တို့လည်း ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်
သို့ သွားကြ။ တော်လျော်စွာ ငါပေးမည်ဟု ဆို
၅ လျှင် ထိုသူတို့သည် သွားကြ၏။– တဖန် နှစ်
ချက်တီးအချိန်၊ တဖန် သုံးချက်တီးအချိန်၌
၆ ထွက်၍ ရှေ့နည်းအတူ ပြုလေ၏။– ဆယ်တနာ
ရီအချိန်၌လည်း ထွက်ပြန်လျှင် အခြားသောသူ
တို့သည် အလုပ်ကို မလုပ်၊ ရပ်နေသည်ကို တွေ့
၍၊ သင်တို့သည် တနေ့လုံး အလုပ်ကိုမလုပ်ဘဲ
ဤအရပ်၌ အဘယ်ကြောင့် နေကြသနည်းဟု
၇ မေးသော်၊– ထိုသူတို့က၊ ကျွန်တော်တို့ကို အ
ဘယ်သူမျှ မငှါးပါဟု ပြောဆိုကြလျှင်၊ သင်တို့
လည်း ငါ့စပျစ်ဥယျာဉ်သို့ သွားကြ။ တော်လျော်
စွာ ရကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုလေ၏။

၈ ညအချိန် ရောက်သောအခါ စပျစ်ဥယျာဉ်
ရှင်က၊ လုပ်ဆောင်သောသူတို့ကို ခေါ်ခဲ့လော့။
နောက်ဝင်သော သူမှစ၍ အရင်အဦးဝင်သော
သူတိုင်အောင် အခကိုပေးလော့ဟု မိမိစာရေးကို
၉ မှာလိုက်လေ၏။– ထိုကြောင့် ဆယ်တနာရီအ
ချိန်၌ ဝင်သောသူတို့သည် လာ၍ ဒေနာရိတပြား
၁၀ စီ ခံကြ၏။– အရင်ဝင်သောသူတို့သည် လာကြ
သောအခါ ငါတို့သည် သာ၍ရမည်ဟု စိတ်ထဲမှာ
ထင်မှတ်သော်လည်း ဒေနာရိတပြားစီ ခံရကြ
၁၁ ၏။– ထိုသို့ ခံပြီးလျှင် အိမ်ရှင်ကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်
၁၂ ၍၊– နောက်ဝင်သောသူတို့သည် တနာရီခန်မျှ
သာ လုပ်ဆောင်သော်လည်း၊ တနေ့လုံး အမှုဝန်
ကို ထမ်းရွက်၍ နေပူဆင်းရဲခံရသော အကျွန်ုပ်
တို့နှင့် အညီအမျှ ကိုယ်တော်စီရင်ပါပြီတကား
၁၃ ဟု ဆိုကြ၏။– အိမ်ရှင်ကလည်း အဆွေ၊ သင်၌
မတရားသောအမှုကို ငါမပြု။ ဒေနာရိတပြားကို
အမှတ်ပြု၍ သင်သည် ငါနှင့်ဝန်ခံသည် မဟုတ်
၁၄ လော။– သင်၏ဥစ္စာကို ယူ၍သွားလော့။ နောက်
ဝင်သောသူတို့အား သင်နှင့် အညီအမျှပေးခြင်း
၁၅ ငှါ ငါအလိုရှိ၏။– ငါသည် ကိုယ်ဥစ္စာကို ပြုလိုသ
မျှ မပြုရာသလော။ ငါ့သဘောကောင်းသော

To Contents

ကြောင့် သင်သည် မျက်မှန်းကြိုးရသလောဟု
၁၆ ဆိုလေ၏။– ထိုနည်းတူ နောက်ကျသောသူတို့
သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူ
တို့သည် နောက်ကျ ကြလိမ့်မည်။ ခေါ်တော်မူ
သောသူအများရှိသော်လည်း၊ ရွေးကောက်တော်
မူသောသူ နည်းသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ယေရှုသည် ယေရှုရှလင်မြို့သို့ တက်ကြွ
တော်မူစဉ်၊ လမ်းခရီး၌ တကျိပ်နှစ်ပါးသော တ
ပည့်တော်တို့ကို ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ခေါ်၍၊–
၁၈ ငါတို့သည် ယေရှုရှလင်မြို့သို့ ယခုသွားကြ၏။
လူသားသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြု
ဆရာတို့လက်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့
၁၉ သည် သေဖြစ်ကို စီရင်ကြလိမ့်မည်။– လူသား
အား ပြက်ယယ်ပြုခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ လက်ဝါး
ကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းကို ပြုစေခြင်းငှါ တ
ပါးအမျိုးသားတို့ လက်သို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်။
သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၀ ထိုအခါ ဇေဗေဒဲ၏သားတို့အမိသည် သား
တို့နှင့်အတူ အထံတော်သို့ချဉ်း၍ ပြပ်ဝပ်လျက်
ဆုကျေးဇူးကို တောင်းပန်လေ၏။ ကိုယ်တော်
က သင်သည် အဘယ်ဆုကျေးဇူးကို အလိုရှိသ
၂၁ နည်းဟု မေးတော်မူသော်၊– ကိုယ်တော်၏ နိုင်ငံ
တွင် ကျွန်မ၌ ဤသား နှစ်ယောက်တို့သည်
လက်ျာတော်ဘက်၌တယောက်၊ လက်ဝဲတော်
ဘက်၌တယောက် ထိုင်ရသောအခွင့်ကို ပေး
၂၂ တော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။– ယေရှုကလည်း၊
သင်တို့သည် အဘယ်သို့တောင်းပန်သည်ကို
သင်တို့မသိကြ။ ငါသောက်ရအံ့သော ခွက်ကို
သောက်ခြင်းငှါလင်း၊ ငါခံသောဗတ္တိဇံကို ခံခြင်းငှါ
လင်း၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်သလောဟု မေး
တော်မူလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်ပါ
၂၃ ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊– ငါ၏ခွက်ကို သင်တို့
သည် သောက်ရကြလိမ့်မည်။ ငါခံသော ဗတ္တိဇံ
ကိုလည်း သင်တို့သည် ခံရကြလိမ့်မည်။ သို့
သော်လည်း ငါ၏လက်ျာဘက်၊ လက်ဝဲဘက်မှာ
ထိုင်ရသောအခွင့်ကိုကား အကြင်သူတို့ အဘို့အ
လိုငှါ ငါ့ခမည်းတော်သည် ပြင်ဆင်၏။ ထိုသူတို့
အားသာ ငါပေးပိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ အခြားသော တပည့်တော်တကျိပ်တို့သည်
ကြားသိလျှင်၊ ထိုညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့ကို အ
၂၅ မျက်ထွက်ကြ၏။– ယေရှုသည် ထိုသူတို့ကိုခေါ်
တော်မူ၍၊ သင်တို့ သိသည်အတိုင်း လောကီမင်း
၂၆ တို့သည် အစိုးတရ ပြုတတ်ကြ၏။– အကဲအမှူး
၂၇ တို့သည် အာဏာထားတတ်ကြ၏။– သင်တို့မူ
ကား ထိုသို့မပြုကြနှင့်။ လူသားသည် သူတပါး
၂၈ ကိုစေစားခြင်းငှါမလာ၊– သူတပါးအစေကို ခံ
ခြင်းငှါငင်း၊ မိမိအသက်ကိုစွန့်၍ လူများကို ရွေး
ခြင်းငှါငင်း၊ ကြွလာသည်ဖြစ်၍၊ ထိုနည်းတူ သင်
တို့တွင် အကဲအမှူး ပြုလိုသောသူကို သင်တို့
အစေခံဖြစ်စေ။ သင်တို့တွင်အထွဋ်အမြတ် လုပ်
ချင်သောသူကိုလည်း သင်တို့ကျွန်ဖြစ်စေဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၂၉ ယေရိခေါမြို့မှ ထွက်သွားကြစဉ်တွင် လူများ
အပေါင်းတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။–
၃၀ ယေရှုသည် ကြွသွားတော်မူကြောင်းကို လမ်းနား
မှာထိုင်နေသော လူကန်းနှစ်ယောက်တို့သည်
ကြားရလျှင်၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်အရှင်၊ အကျွန်ုပ်
တို့ကို ကယ်မသနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်လေ
၃၁ ၏။– ထိုသူတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာ နေစေခြင်းငှါ
လူအစုအဝေးတို့သည် ငေါက်၍ ဆိုကြသော်
လည်း၊ ဒါဝိဒ်၏ သားတော်အရှင်၊ အကျွန်ုပ်တို့
ကို ကယ်မသနားတော်မူပါဟု သာ၍ ဟစ်ကြော်
၃၂ ကြ၏။– ယေရှုသည်လည်း ရပ်တော်မူလျက် ထို
သူတို့ကိုခေါ်၍ သင်တို့၌ အဘယ်သို့ ပြုစေလိုသ
၃၃ နည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊– သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့
မျက်စိကို ပွင့်လင်းစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါဟု
၃၄ လျှောက်ကြသော်၊– ယေရှုသည် သနားခြင်းစိတ်
တော်ရှိ၍ သူတို့မျက်စိကို လက်နှင့် တို့တော်မူ
၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် ထိုသူတို့သည် မျက်စိမြင်
၍ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

၂၁

၁ ယေရှုရှလင်မြို့အနီးသို့ ချဉ်း၍ သံလွင်
တောင်ခြေရင်းခွံ ဗက်ဖာဂေရွာသို့ ရောက်ကြ
သောအခါ၊ ယေရှုသည် တပည့်တော် နှစ်
၂ ယောက်တို့ကို စေလွှတ်၍၊– သင်တို့ရှေ့၌ရှိသော
ရွာသို့ သွားကြ။ ထိုရွာ၌ ချည်နှောင်လျက်ရှိ
သော မြည်းမနှင့် မြည်းကလေးကို သင်တို့သည်
ချက်ခြင်းတွေ့လိမ့်မည်။ မြည်းကြိုးကိုဖြည်၍ ငါ့
၃ ထံသို့ဆောင်ခဲ့ကြ။– သူတပါးသည် သင်တို့အား
တစုံတခုကိုဆိုလျှင် သခင်အလိုရှိသည်ဟု ပြန်
ပြောကြလော့။ ထိုသို့ ပြောလျှင် ထိုသူသည်
ချက်ခြင်းပေးလိုက်မည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။–
၄ ထိုအကြောင်းအရာမူကား၊ သင်၏ အရှင်မင်း
၅ ကြီးသည် မြည်းမနှင့် မြည်းကလေးကို စီး၍၊– နွား
ညှီသိမ်မွေ့သောစိတ်နှင့် သင်ရှိရာသို့ ကြွလာ

တော်မူသည်ကို ကြည့်ရှုလော့ဟု ဇိအုန်သတို့သ
မီးအား ပြောကြလော့ဟူသော ပရောဖက်၏
နှုတ်ထွက် ပြည့်စုံမည်အကြောင်း ဖြစ်သတည်း။
၆ တပည့်တော်တို့သည် သွား၍ အမိန့်တော်အ
၇ တိုင်း ပြုသဖြင့်၊- မြည်းမနှင့် မြည်းကလေးကို
ဆောင်ခဲ့၍ မြည်းကျောပေါ်မှာ မိမိတို့အဝတ်ကို
တင်ကြပြီးလျှင် ကိုယ်တော်သည် စီးတော်မူ
၈ ၏။- အတိုင်းမသိ များစွာသောလူတို့သည် မိမိ
တို့အဝတ်ကို လမ်း၌ခင်းကြ၏။ အခြို့တို့သည်
သစ်ကိုင်းသစ်ခက်များကို ခုတ်၍ လမ်း၌ခင်းကြ
၉ ၏။- ရှေ့နောက်လိုက်သွားသော အခြံအရံများ
တို့က၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်အား ဟောရှဏ္ဏာဖြစ်စေ
သတည်း။ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ကြွလာ
တော်မူသောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။
ကောင်းကင်ဘဝက်ဝယ် ဟောရှဏ္ဏာ ဖြစ်စေသ
၁၀ တည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။- ယေရုရှလင်မြို့
သို့ ဝင်တော်မူသောအခါ တမြို့လုံး အုတ်အုတ်
သဲသဲဖြစ်၍၊ ဤသူကား အဘယ်သူနည်းဟု မေး
၁၁ မြန်းကြလျှင်၊- လူအစုအဝေးတို့က၊ ဤသူသည်
ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့၌ ပေါ်ထွန်းသော ပ
ရောဖက်ယေရှုပေတည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။
၁၂ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်သို့
ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်၌ရောင်းဝယ်
သောသူ အပေါင်းတို့ကို နှင်ထုတ်၍၊ ငွေလဲသော
သူတို့၏ ခုံများကိုလည်း၊ ချိုးငှက်ရောင်းသောသူ
တို့၏ ထိုင်နေရာကိုလည်း တွန်းလဲတော်မူလျက်၊-
၁၃ ငါ့အိမ်ကို ဆုတောင်းရာအိမ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြလ
တံ့ဟု ကျမ်းစာ၌လာသော်လည်း၊ သင်တို့သည်
ထိုအိမ်ကို ထားပြတွင်း ဖြစ်စေကြပြီတကားဟု
၁၄ မိန့်တော်မူ၏။- ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၌ မျက်စိ
ကန်းသောသူ၊ ခြေစွမ်းသောသူတို့သည် အထံ
တော်သို့လာ၍ သူတို့ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေ
၁၅ တော်မူ၏။- ကိုယ်တော်ပြုတော်မူသော အံ့သြ
ဘွယ်အမှုတို့ကိုလည်း၊ သူငယ်တို့ကလည်း၊ ဒါဝိဒ်
၏သားတော်အား ဟောရှဏ္ဏာဖြစ်စေသတည်းဟု
ဗိမာန်တော်၌ ကြွေးကြော်ကြသည်ကိုလည်း၊ ယဇ်
ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ကြား
၁၆ မြင်လျှင် အမျက်ထွက်ကြ၍၊- ဤသူတို့သည် အ
ဘယ်သို့ပြောဆိုသည်ကို ကြားသလော်ဟု ယေ
ရှုအား မေးကြလေသော်၊ ငါကြား၏။ နို့စို့သူငယ်
တို့ နှုတ်ထဲမှ ကိုယ်တော်သည် ချီးမွမ်းခြင်းကို
ပြင်ဆင်တော်မူသည်ဟူသော စကားကို သင်တို့
သည် တရံတခါမျှ မဘတ်ဘူးသလော်ဟု မိန့်
၁၇ တော်မူ၏။- ထိုအခါ သူတို့ကိုထားခဲ့၍ မြို့ထဲမှ
ထွက်ဗိုးလျှင် ဗေသနိရွာသို့ကြ၍ ထိုညဉ့်ကို
လွန်စေတော်မူ၏။
၁၈ နံနက်အချိန်၌ မြို့သို့ ပြန်စဉ်တွင် ဆာမွတ်
၁၉ တော်မူ၏။- လမ်းနားမှာ သင်္ဘောသဖန်းပင်တ
ပင်ကို မြင်လျှင်၊ ထိုအပင်သို့ ကြွသွား၍ အရွက်
ကိုသာ တွေ့တော်မူသည်ရှိသော်၊ ယခုမှစ၍ အ
စဉ်မပြတ် သင်၌ အသီးမသီးစေနှင့်ဟု မိန့်တော်
မူလျှင်၊ ထိုအပင်သည် ချက်ခြင်းသွေ့ခြောက်လေ
၂၀ ၏။- တပည့်တော်တို့သည် မြင်လျှင်၊ သင်္ဘော
သဖန်းပင်သည် ချက်ခြင်း သွေ့ခြောက်ပါပြီတ
၂၁ ကားဟု အံ့သြ၍ ဆိုကြ၏။- ယေရှုကလည်း၊ ငါ
အမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ယုံမှားခြင်းနှင့်
ကင်းသော ယုံကြည်ခြင်းရှိလျှင်၊ သင်္ဘောသဖန်း
ပင်၌ ပြုသကဲ့သို့ သင်တို့ပြုနိုင်သည် သာမက၊
ထိုတောင်ကိုပင် နေရာမှရွေ့လော့၊ ပင်လယ်၌
ကျလော့ဟုဆိုလျှင် ဆိုသည်အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်
၂၂ မည်။- ယုံကြည်ခြင်းပါလျက် ပဋ္ဌနာပြု၍ ဆု
တောင်းသမျှတို့ကို သင်တို့သည် ရကြလိမ့်မည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၃ ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်ပြန်၍ ဆုံးမသြဝါဒ ပေး
တော်မူစဉ်တွင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်
လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သော သူတို့သည် အ
ထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဤအ
မှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ပြုသနည်း။ ထိုအခွင့်
ကို အဘယ်သူပေးသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြ
၂၄ သော်၊- ယေရှုက၊ ငါသည် တစုံတခုကို မေးဦး
မည်။ သင်တို့ဖြေလျှင် ဤအမှုများကို အဘယ်
၂၅ အခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါပြောမည်။- ယောဟန်
၏ ဗတ္တိဇံတရားသည် အဘယ်ကဖြစ်သနည်း။
ဘုရားက ဖြစ်သလော။ လူကဖြစ်သလောဟု
မေးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်းဆင်
ခြင်၍ ဘုရားကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်၊ သင်
တို့သည် ယောဟန်ကို အဘယ်ကြောင့် မယုံသ
၂၆ နည်းဟု သူမေးလေဦးမည်။- လူကဖြစ်သည်ဟု
ငါတို့ ဖြေလျှင် လူများကိုကြောက်ရ၏။ အ
ကြောင်းမူကား၊ လူအပေါင်းတို့သည် ယောဟန်
ကို ပရောဖက်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်ကြ၏ဟု အချင်း
၂၇ ချင်းဆင်ခြင်ပြီးမှ၊- အကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟု ယေရှု
အား ပြန်ပြောကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ထို
အတူ ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ငါပြု
သည်ကို ငါမပြော။
၂၈ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ထင်ကြသနည်း။

To Contents

တစုံတယောက်သောသူ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိ
၏။ သားအကြီး ဆီသို့သွား၍ ငါ့သား၊ ယနေ့ ငါစ
ပျစ်ဥယျာဉ်သို့သွား၍ လုပ်ဆောင်လေ့ဟု ဆို
၂၉ လျှင်၊– သားက ငါမသွားဘူးဟု ပြန်ပြောသော်
၃၀ လည်း၊ နောက်မှ နောင်တရ၍ သွားလေ၏။– အ
ဘသည် အခြားသောသားဆီသို့သွား၍ ရှေ့နည်း
အတူဆိုလျှင်၊ သားကသွားပါမည် အဘသခင်ဟု
၃၁ ဆိုသော်လည်း မသွားဘဲနေ၏။– ထိုသားနှစ်
ယောက်တို့တွင် အဘယ်သူသည် အဘ၏အလို
ကို ဆောင်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ သားအ
ကြီးဆောင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ယေရှု
ကလည်း ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အခွန်ခံတို့နှင့်
ပြည်တန်ဆာတို့သည် သင်တို့အရင် ဘုရားသ
၃၂ ခင်၏ နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်တတ်ကြ၏။– အကြောင်း
မူကား၊ ယောဟန်သည် ဖြောင့်မတ်သော အ
ကျင့်ကို ကျင့်၍ သင်တို့ဆီသို့ လာသော်လည်း
သင်တို့ မယုံကြည်ကြ။ အခွန်ခံတို့နှင့်ပြည်တန်
ဆာတို့မူကား ယုံကြည်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို
သင်တို့သည် မြင်သော်လည်း ယုံကြည်မည်အ
ကြောင်း နောက်တဖန် နောင်တမရကြ။

၃၃ အခြားသော ဥပမာကိုနားထောင်ကြလော့။
အိမ်ရှင်တဦးသည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကိုစိုက်ပျိုး၍၊
စောင့်ရန်းကို လုပ်ပြီးမှ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းကို
တူးလေ၏။ မှီခိုရာလင့်စင်ကိုလည်း ဆောက်
လေ၏။ လုပ်ဆောင်သော သူတို့အား ဥယျာဉ်ကို
၃၄ ငှါး၍ အခြားသောပြည်သို့ သွားလေ၏။– အသီး
သီးချိန် ရောက်သောအခါ၊ အသီးကိုခံစေခြင်းငှါ
ငယ်သားတို့ကို ဥယျာဉ်စောင့်တို့ရှိရာသို့ စေ
၃၅ လွှတ်လေ၏။– ထိုသူတို့သည် ငယ်သားများကို
ဘမ်းပြီးလျှင် တဦးကိုရိုက်၍၊ တဦးကိုသတ်၍၊
၃၆ တဦးကို ခဲနှင့် ပစ်ကြ၏။– နောက်တဖန် အရင်
ထက်များသော အခြားငယ်သားတို့ကို စေလွှတ်
ပြန်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည် ရှေ့နည်းအတူ
၃၇ ပြုကြ၏။– နောက်ဆုံး၌ ဥယျာဉ်ရှင်က၊ ထိုသူ
တို့သည် ငါ့သားကို အားနာကြလိမ့်မည်ဟုဆို၍
၃၈ မိမိသားကို စေလွှတ်လေ၏။– ဥယျာဉ်စောင့်တို့
သည် သားကိုမြင်လျှင်၊ ဤသူသည် အမွေခံဖြစ်
၏။ လာကြ၊ သူကိုသတ်၍ သူ၏ အမွေဥစ္စာကို
၃၉ ယူကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်းတိုင်ပင်၍၊– ဥယျာဉ်
ရှင်၏သားကို ဘမ်းယူပြီးမှ ဥယျာဉ်ပြင်သို့ထုတ်
၄၀ ၍ သတ်ပစ်ကြ၏။– သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဥယျာဉ်ရှင်
သည် လာသောအခါ၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကို အ
၄၁ ဘယ်သို့ ပြုမည်နည်းဟု မေးတော်မူ၏။– ပရိ
သတ်တို့ကလည်း၊ ထိုလူဆိုးတို့အား ဆိုးသော
ဖျက်ဆီးခြင်းကို စီရင်ပါလိမ့်မည်။ အသီးသီးချိန်
တွင် အသီးကိုဆက်အံ့သော အခြားလူတို့အား
ထိုဥယျာဉ်ကို ငှါးပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၄၂ ယေရှုကလည်း၊ တိုက်ကိုတည်လုပ်သောသူ
များ ပယ်ထားသောကျောက်သည် နောက်တ
ဖန် တိုက်ထောင့်အထွဋ်ဖျားသို့ ရောက်ပြန်၏။
ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရား ပြုတော်မူသောအမှု
ဖြစ်၏။ ငါတို့ မျက်မှောက်၌လည်း အံ့သြဘွယ်
ဖြစ်၏ ဟူသောစကားကို ကျမ်းစာ၌ သင်တို့
၄၃ သည် တရံတခါမျှ မဘတ်ဘူးသလော။– ထို
ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ
တော်ကို သင်တို့မှန္နတ်၍ နိုင်ငံတော်၏အသီးကို
၄၄ သီးအံ့သောလူမျိုးအား ပေးရလတံ့။– အကြင်သူ
သည် ထိုကျောက်အပေါ်သို့ ကျ၏။ ထိုသူသည်
ကျိုးလတံ့၊ အကြင်သူ၏အပေါ်သို့ ထိုကျောက်
သည် ကျ၏၊ ထိုသူသည် ညက်ညက်ကြေလတံ့
၄၅ ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုဥပမာစကားကို ယဇ်ပု
ရောဟိတ်အကြီးနှင့်ဖာရိရှဲတို့သည် ကြားရလျှင်၊
မိမိတို့ကိုရည်ဆောင်၍ ဟောပြောတော်မူသည်
၄၆ ကိုသိကြ၏။– ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီးခြင်းငှါ ရှာ
ကြံသော်လည်း၊ စုဝေးသောသူများကို ကြောက်
ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်
တော်ကို ပရောဖက်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်ကြ၏။

၂၂

၁ တဖန် ယေရှုသည် ဥပမာကို ဆောင်၍ ပရိ
သတ်တို့အား မိန့်ဖြွက်တော်မူသည်ကား၊– ၂
ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် မိမိသားအတို့ ထိမ်း
မြားမင်္ဂလာဆောင်ပွဲကို စီရင်သော မင်းကြီးနှင့်
၃ တူ၏။– ထိုမင်းကြီးသည် ဘိတ်ပြိုးသောသူတို့ကို
ခေါ်စေခြင်းငှါ လုလင်တို့ကို စေလွှတ်သောအခါ
၄ ထိုသူတို့သည် မလာဘဲနေကြ၏။– တဖန် အ
ခြားသောလုလင်တို့ကို စေလွှတ်၍ ငါပွဲကို ငါပြင်
ဆင်ပြီ။ နွားမုစသော ဆူဖြိုးသော တိရစ္ဆာန်များ
ကို သတ်၍ပြီးပြီ။ အလုံးစုံတို့သည် အသင့်ရှိပြီ။
မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့ လာကြပါဟု ဘိတ်ပြိုးသော
၅ သူတို့အား ပြောကြားပုံ မှာလိုက်ပြန်၏။– သို့
သော်လည်း ထိုသူတို့သည် နားမထောင်ဘဲ အ
ချို့တို့သည် မိမိလယ်သို့ သွားကြ၏။ အချို့တို့
၆ သည် ကုန်သွယ်ရာသို့ သွားကြ၏။– ကြွင်းသော
သူတို့သည်လည်း လုလင်တို့ကိုဘမ်းဆီး၍ ညှဉ်း
၇ ဆဲခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို ပြုကြ၏။– ထိုမင်း

ကြီးသည်ကြားလျှင် အမျက်ထွက်၍ စစ်ချီစေသ
ဖြင့်၊ လူအသက်ကိုသတ်သော ထိုသူတို့ကို အပြီး
လုပ်ကြံ၍ သူတို့၏မြို့ကို မီးရှို့လေ၏။
၈ ထိုနောက်မှ မင်းကြီးသည်လုလင်တို့ကိုခေါ်
၍ ငါ၏ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသည် အသင့်ရှိ၏။ ခေါ်
ဘိတ် သော သူတို့သည် မထိုက်မတန် သော
၉ ကြောင့်၊– လမ်းမလမ်းကြားသို့သွား၍ တွေ့သမျှ
သောသူတို့ကို ပွဲသို့ခေါ်ဘိတ်ကြဟု အမိန့်တော်
၁၀ ရှိသည်အတိုင်း၊– လုလင်တို့သည် လမ်းများသို့
ထွက်သွား၍ ကောင်းမကောင်း တွေ့သမျှသော
လူအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေ၍ ပွဲတော်၌ အပြည့်
၁၁ ရှိလေ၏။– မင်းကြီးသည် ပွဲ၌လျှောင်းသောသူ
တို့ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ ဝင်တော်မူသောအခါ၊ မင်္ဂ
လာဆောင်ပွဲ၏ အဝတ်ကိုမဝတ်သော သူတ
၁၂ ယောက်ကိုမြင်လျှင်၊– အဆွေ၊ မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ
၏ အဝတ်မရှိဘဲ အဘယ်ကြောင့် ဝင်သနည်းဟု
မေးတော်မူသည်ကို ထိုသူသည် မပြောနိုင်ဘဲနေ
၁၃ ၏။– ထိုအခါ မင်းကြီးသည် အခြံအရံတို့အား ထို
သူ၏လက်ခြေကို တုပ်နှောင်လော့။ ငိုကြွေးခြင်း
အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ၊ ပြင်အရပ် မှောင်မိုက်
ထဲသို့ ယူသွားချလိုက်ကြဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။–
၁၄ ထိုသို့ ခေါ်တော်မူသောသူ အများရှိသော်လည်း၊
ရွေးကောက်တော်မူသောသူ နည်းသည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။
၁၅ ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့သည် ထွက်သွားပြီးလျှင်၊
ငါတို့သည် သူ၏စကားကို ချောင်းမြောင်း၍ အ
ပြစ်ပြုခွင့်ကို အဘယ်သို့ရနိုင်သနည်းဟု မေး
၁၆ မြန်းတိုင်ပင်ပြီးမှ၊– မိမိတပည့်တို့နှင့် ဟေရုဒ်တ
ပည့်တို့ကို အထံတော်သို့ စေလွှတ်၍ အရှင်ဘု
ရား၊ ကိုယ်တော်သည် သစ္စာရှိပါ၏။ အဘယ်သူ
ကိုမျှမကြောက်၊ လူမျက်နှာကိုမထောက်ဘဲ ဘု
ရားသခင်၏ တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာ ပြတော်
၁၇ မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါ၏။– သို့ဖြစ်၍
ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သို့ ထင်တော်မူသ
နည်း။ ကဲသာဘုရင်အား အခွန်ကို ဆက်အပ်သ
လော၊ မဆက်အပ်သလော အကျွန်ုပ်တို့အား မိန့်
၁၈ တော်မူပါဟု မေးလျှောက်ကြ၏။– ယေရှုသည်
ထိုသူတို့၏ ဆိုးညစ်သောသဘောကို သိတော်မူ
လျှင်၊ လျှို့ဝှက်သောသူတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ
၁၉ ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ကြသနည်း။– အခွန်ငွေတ
ပြားကို ပြပါဟု မိန့်တော်မူ၍၊ ဒေနာရိတပြားကို
၂၀ ယူခဲ့ကြ၏။– ဤပုံ ဤလိပ်စာကား၊ အဘယ်သူ
၏ပုံ အဘယ်သူ၏လိပ်စာ ဖြစ်သနည်းဟု မေး
၂၁ တော်မူလျှင်၊– ကဲသာဘုရင်၏ပုံ၊ လိပ်စာဖြစ်ပါ
သည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုကလည်း၊ ကဲ
သာဘုရင်၏ ဥစ္စာကို ကဲသာဘုရင်အား ဆက်
ပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ ဥစ္စာကိုကား ဘု
ရားသခင်အား ဆက်ပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ
၂၂ ၏။– ထိုသူတို့သည် ကြားရလျှင် အံ့သြ၍ အထံ
တော်မှ ထွက်သွားကြ၏။
၂၃ ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိဟူ၍ အယူရှိသော
ဒဒြကဲတို့သည် ထိုနေ့၌ အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်
၂၄ ၍၊– အရှင်ဘုရား၊ လူမည်သည်ကား သားမရှိဘဲ
သေလျှင်၊ သူ၏မယားကို သူညီသိမ်းယူ၍ အစ်
ကိုအမျိုး မပြတ်ဆက်နွယ်စေဟု မောရှေစီရင်ပါ
၂၅ ပြီ။– အကျွန်ုပ်တို့တွင် ညီအစ်ကိုခုနစ်ယောက် ရှိ
ပါ၏။ အစ်ကိုအကြီးသည် မိန်းမနှင့်စုံဘက်၍
သားမရှိဘဲသေသဖြင့် မိမိမယားကို မိမိညီနှင့်
၂၆ ကျန်ရစ်စေ၏။– ထိုအတူ တယောက်နောက်တ
ယောက် ခုနစ်ယောက်သောညီအစ်ကိုတို့သည်
၂၇ ထိုမိန်းမနှင့် စုံဘက်ပြီးမှ သေကြ၏။– နောက်
၂၈ ဆုံး၌ မိန်းမသည်လည်း သေလေ၏။– သို့ဖြစ်
၍ ထမြောက်ရာကာလ၌ ထိုမိန်းမသည် ခုနစ်
ယောက်သောညီအစ်ကိုတို့တွင် အဘယ်သူ၏မ
ယား ဖြစ်ရပါမည်နည်း။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်
ထိုမိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြုကြပြီဟု မေး
၂၉ လျှောက်ကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည်
ကျမ်းစာကိုနားမလည်၊ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုး
တော်ကို မသိသောကြောင့် မှားသောအယူကို
၃၀ ယူကြ၏။– ထမြောက်ရာကာလ၌ စုံဘက်ခြင်း
၃၁ ကို မပြု၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကို မပြု။– ကောင်း
ကင်သားဘုရားသခင်၏ တမန်တော်ကဲ့သို့ ဖြစ်
၃၂ ကြ၏။– ထိုမှတပါး သေလွန်သောသူတို့သည်
ထမြောက်ခြင်းအရာမှာ၊ ဘုရားသခင်က၊ ငါ
သည် အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာ
ကုပ်၏ဘုရားဖြစ်သည်ဟု သင်တို့အားမိန့်မြွက်
တော်မူကြောင်းကို သင်တို့သည် မဘတ်ဘူးသ
လော။ ဘုရားသခင်သည် သေနေသောသူတို့၏
ဘုရားမဟုတ်၊ အသက်ရှင်သောသူတို့၏ ဘုရား
၃၃ ဖြစ်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ပရိသတ်
များတို့သည် ကြားရလျှင် ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော်
မူသည်ကို အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။
၂၄ ဒဒြကဲတို့၏ စကားကို ချေတော်မူကြောင်း
၂၅ ကို ဖာရိရှဲတို့သည်ကြားလျှင် စုဝေးကြ၍၊– သူတို့
အဝင် အပါဖြစ်သော ကျမ်းတတ်တယောက်
သည် ကိုယ်တော်ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊–

၃၆ အရှင်ဘုရား၊ ပညတ္တိကျမ်း၌ အဘယ်မည်သော ပညတ်သည် သာ၍ကြီးသနည်းဟု မေးလျှောက်
၃၇ သော်၊– ယေရှုက၊ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရ ဘုရားကို စိတ် နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ဉာဏ်ရှိသမျှနှင့်
၃၈ ချစ်လော့၊– ဟူသောပညတ်သည် ပဌမပညတ် ဖြစ်၏။ ကြီးမြတ်သော ပညတ်လည်းဖြစ်၏။–
၃၉ ထိုမှတပါး ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ် နှင့်အမျှ ချစ်လော့ဟူသော ဒုတိယပညတ်သည်
၄၀ ပဌမပညတ်နှင့် သဘောတူ၏။– ဤပညတ်နှစ် ပါးတို့ကား ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်း ရှိ သမျှတို့၏ အချုပ်အခြာပင်ဖြစ်သတည်းဟု မိန့် တော်မူ၏။

၄၁ ဖာရိရှဲတို့သည် စုဝေး၍နေကြစဉ်တွင် ယေရှု က၊ သင်တို့သည် ခရစ်တော်ကို အဘယ်သို့ ထင်
၄၂ မှတ်ကြသနည်း။– အဘယ်သူ၏ သားဖြစ်သ နည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ဒါဝိဒ်၏သားဖြစ်သည်
၄၃ ဟု လျှောက်ကြသော်၊– သို့ဖြစ်လျှင် ဒါဝိဒ်သည် ခရစ်တော်ကို သခင်ဟူ၍ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်
၄၄ အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။– ဒါဝိဒ်၏စကား မှာ၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ ရန်သူတို့ကို သင် ၏ခြေတင်ရာ ငါမချမထားမီတိုင်အောင် ငါ့ လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့ဟု ငါ၏သခင်အား
၄၅ မိန့်တော်မူသည်ဟု ဒါဝိဒ်ဆိုသတည်း။– ထိုသို့ ဒါဝိဒ်သည် ခရစ်တော်ကို သခင်ဟူ၍ခေါ်လျှင်၊ အဘယ်သို့ သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူ
၄၆ သည်ရှိသော်၊– အဘယ်သူမျှ စကားတခွန်းကို ပြန်လျှောက်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကြ။ ထိုနေ့မှစ၍ နောက်တဖန် အဘယ်သူမျှ မမေးမလျှောက်ဝံ့ ကြ။

၂၃

၁ ထိုအခါ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့် လူ အပေါင်းတို့အား ဟောပြောတော်မူသည်ကား၊–
၂ ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့သည် မောရေ၏ထိုင်ရာ
၃ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်ကြ၏။– ထို့ကြောင့် သူတို့ စီရင်ထုံးဖွဲ့သမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်၍ ပြုကြ လော့။ သူတို့၏ အကျင့်အတိုင်း မကျင့်ကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် စီရင်ထုံးဖွဲ့သော်
၄ လည်း ကိုယ်တိုင် မကျင့်ကြ။– အလွန်လေး၍ ထမ်းခဲသောဝန်တို့ကို ပြင်ဆင်၍ သူတပါးပခုံး ပေါ်မှာ တင်တတ်ကြ၏။ မိမိတို့မူကား လက်
၅ ဖျားနှင့်မျှ မရွှေ့လိုကြ။– သူတို့သည် ပြုသမျှ သောအကျင့်အမူတို့ကို လူများရှေ့မှာ ထင်ရှား စေခြင်းငှါ ပြုကြ၏။ ကျယ်သော လက်ဖွဲ့တို့ကို
၆ ၎င်း၊ ကြီးသော ပန်းပွါးတို့ကိုလည်း ဝတ်လေ့ရှိကြ ၏။– ပွဲသဘင်၊ တရားစရပ်တို့၌ မြင့်မြတ်သော
၇ နေရာ ထိုင်ရာကိုလည်း၊– ဈေး၌ ရိုသေစွာ နှုတ် ဆက်ခြင်းကိုလည်း၊ အရှင်ဘုရား အရှင်ဘုရားဟု လူများခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုလည်း နှစ်သက်ကြ၏။

၈ သင်တို့မူကား အရှင်ဘုရားဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ကို မခံကြနှင့်။ ခရစ်တော်တည်းဟူသော သင် တို့ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ တပါးတည်းရှိ၏။ သင်တို့
၉ အပေါင်းသည် ညီအစ်ကိုချင်း ဖြစ်ကြ၏။– မြေ ကြီးပေါ်မှာ အဘယ်သူကိုမျှ အဘဟူ၍ မခေါ် ဝေါ်ကြနှင့်။ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့အဘ တပါး
၁၀ တည်းရှိတော်မူ၏။– ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဟု ခေါ်ဝေါ် ခြင်းကို မခံကြနှင့်။ ခရစ်တော်တည်းဟူသော
၁၁ သင်တို့ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ တပါးတည်းရှိ၏။– သင် တို့တွင် အကြီးဖြစ်သောသူသည် သင်တို့အစေခံ
၁၂ ဖြစ်ရ၏။– အကြင်သူသည် မိမိကို ချီးမြှောက်ခံ၊ ထိုသူသည် နှိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။ အကြင် သူသည် မိမိကိုနှိမ့်ချခံ၊ ထိုသူသည် ချီးမြှောက် ခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။

၁၃ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ တံခါးကို လူတို့ရှေ့မှာ ပိတ်ထား၍ မိမိတို့လည်းမဝင်၊ ဝင်လိုသောသူတို့ ကိုလည်း ဆီးတားကြ၏။

၁၄ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ မုတ်ဆိုးမအိမ်ကို လုယူသိမ်းစား၍၊ အပြစ်မပေါ် စေခြင်းငှါ ရှည်စွာသော ပဌနာစကားကို ရွတ် တတ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် သာ၍ကြီးစွာသော ဒဏ်ကိုခံရကြလတံ့။

၁၅ လျှို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင် တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူတယောက်ကိုပင် ဘာသာသွင်းခြင်းငှါ ကုန်ကြောင်းရေကြောင်း ပတ်ပတ်လှည့်လည်၍ ဘာ သာသွင်းပြီးသောသူကိုလည်း၊ မိမိတို့ထက် နှစ် ဆသောငရဲသား ဖြစ်စေကြ၏။

၁၆ လမ်းပြသောလူကန်းတို့၊ သင်တို့သည် အ မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ဗိမာန်တော်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလျှင် မတည်။ ဗိမာန်တော်၏ ရွှေကိုတိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင် တည်
၁၇ သည်ဟု သင်တို့ဆိုကြ၏။– လူမိုက်လူကန်းတို့၊ အဘယ်အရာသည် သာ၍ မြတ်သနည်း။ ထိုရွှေ ကား မြတ်သလော။ ထိုရွှေကို သန့်ရှင်းစေသော

၁၈ ဗိမာန်တော်ကား မြတ်သလော။– တနည်းကား၊ ယဇ်ပလ္လင်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလျှင် မတည်။ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာရှိသော ပူဇော်သက္ကာကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကိုပြုလျှင်
၁၉ တည်သည်ဟု သင်တို့ ဆိုကြ၏။– လူမိုက်လူကန်းတို့၊ အဘယ်အရာသည် သာ၍ မြတ်သနည်း။ ထိုပူဇော်သက္ကာကား မြတ်သလော။ ထိုပူဇော်သက္ကာကို သန့်ရှင်းစေသော ယဇ်ပလ္လင်ကား
၂၀ မြတ်သလော။– ထို့ကြောင့် ယဇ်ပလ္လင်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ယဇ်ပလ္လင်မှစ၍ ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ ရှိသမျှကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသ
၂၁ တည်း။– ဗိမာန်တော်ကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ဗိမာန်တော်မှစ၍ ဗိမာန်တော်၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသောသူကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုသ
၂၂ တည်း။– ကောင်းကင်ဘုံကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ ပလ္လင်တော်ကိုငင်း၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသော သူကိုငင်း တိုင်တည်၍ကျိန်ဆိုသတည်း။

၂၃ လျို့ဝှက်သောကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်စိမ်း၊ စမ္မတ်၊ ဇီယာ၊ အသီးအရွက်တို့ကို ဆယ်တို့တာတို့ လှူကြသည်တွင်၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ သူတပါးကို သနားခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းတည်းဟူသော ပညတ်တရားတွင် လေးသောအရာတို့ကိုကား လုပ်၍ထားကြ၏။ အရင်ဆိုသောအရာတို့ကို မလုပ်မထား၊ နောက်ဆို
၂၄ သောအရာတို့ကို ကျင့်ရမည်။– လမ်းပြသောလူကန်းတို့၊ သင်တို့သည် ခြင်တကောင်ကိုမျှ မပါစေခြင်းငှါ ရေကိုစစ်လျက်နှင့် ကုလားအုပ်ကို မျိုကြ၏။

၂၅ လျို့ဝှက်သော ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဖလား၊ လင်ပန်းကို အပြင်၌ ဆေးကြောကြ၏။ အတွင်း၌ကား လုယူခြင်း၊ မတရားသ
၂၆ ဖြင့် ကျင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။– မျက်စိကန်းသော ဖာရိရှဲ၊ ဖလား၊ လင်ပန်းကို အတွင်း၌ ရှေဦးစွာ ဆေးကြောလော့။ သို့ပြုလျှင် အပြင်ကား သန့်ရှင်းလိမ့်မည်။

၂၇ လျို့ဝှက်သော ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အဖြူသုတ်သော သချိုင်းတွင်းနှင့် တူကြ၏။ ထိုတွင်းသည် အပြင်၌ တင့်တယ်စွတကား။ အတွင်း၌ကား လူသေအရိုး၊ အညစ်အကြေးအ
၂၈ မျိုးမျိုးနှင့် ပြည့်လျက်ရှိ၏။– ထိုအတူ သင်တို့သည်အပြင်၌ လူတို့ရှေ့မှာ ဖြောင့်မတ်ဟန်ရှိ၏။ အတွင်း၌ကား လျို့ဝှက်ခြင်း၊ မတရားသဖြင့် ကျင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်လျက်ရှိကြ၏။

၂၉ လျို့ဝှက်သော ကျမ်းပြုဆရာ၊ ဖာရိရှဲတို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက်မှစ၍ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့၏ သချိုင်းတွင်းနှင့် အရိုးအိုးတို့ကို တည်လုပ်၍
၃၀ တန်ဆာဆင်သဖြင့်၊– ငါတို့သည် ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်၌ရှိလျှင်၊ ပရောဖက်တို့ကို သတ်
၃၁ သည်အမှုကို လက်မခံပြီဟု ဆိုကြ၏။– ထိုသို့ဆိုသော်၊ သင်တို့သည် ပရောဖက်တို့ကိုသတ်သော သူတို့၏ အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သည်ကို ကိုယ်အတို့
၃၂ ကိုယ်သက်သေခံကြ၏။– သို့ဖြစ်၍ ဘိုးဘေးတို့၏ အကျင့်ပမာဏကို မှီအောင် ကျင့်ကြလော့။–
၃၃ မြွေဆိုးအမျိုးတို့၊ သင်တို့သည် အပြစ်ငရဲမှ အဘယ်သို့ လွတ်နိုင်ကြမည်နည်း။

၃၄ ထို့ကြောင့် ဗျာဒိတ်တော်အချက်ဟူမူကား ပရောဖက်ပညာရှိ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်၏။ ထိုသူအချို့တို့ကို ကွပ်မျက်၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်၌ သတ်ကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကို တရားစရပ်၌ ရိုက်၍ တမြို့မှတမြို့
၃၅ သို့ ညှဉ်းဆဲနှင်ထုတ်ကြလိမ့်မည်။– ထိုကြောင့် ဖြောင့်မတ်သော အာဗေလ၏ အသွေးမှစ၍၊ အတွင်းဗိမာန်တော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်၏အကြားဒ္ဒ သင်တို့သတ်ကြသော ဗာရခိသား ဇာခရိ၏အသွေးတိုင်အောင် မြေကြီးအပေါ်၌ သွန်းပြီးသမျှသော သူတော်ကောင်းတို့၏ အသွေးသည် သင်
၃၆ တို့ ခေါင်းပေါ်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။– ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤအရာများတို့သည် ယခုဖြစ်သော လူများအပေါ်သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။

၃၇ အို ယေရုရှလင်မြို့၊ ယေရုရှလင်မြို့၊ သင်သည် ပရောဖက်တို့ကို သတ်မြဲရှိ၏။ သင်ရှိရာသို့ စေလွှတ်သောသူတို့ကိုလည်း ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်မြဲရှိ၏။ ကြက်မသည် မိမိသားငယ်တို့ကို အတောင်အောက်၌ စုရုံးသကဲ့သို့ သင်၏သားတို့ကို စုရုံးစေခြင်းငှါ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငါအလိုရှိပြီ။
၃၈ သင်မူကားအလိုမရှိ။– သင်တို့နေသောအိမ်သည်
၃၉ သင်တို့၌ လူဆိတ်ညံလျက် ကျန်ရစ်ရ၏။– ငါဆိုသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ကြွလာသောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသောဟု သင်တို့မပြောမီတိုင်အောင် ယခုမှစ၍ သင်တို့သည် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ရကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်မှ ထွက်ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ တပည့်တော်တို့သည် ဗိမာန်တော်၏ တိုက်ဆောင်များကို ပြခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ဤအရာအလုံးစုံကို သင်တို့သည် မြင်ကြသည်မဟုတ်လော။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ မဖြိုမချဘဲကျောက်တခုပေါ်မှာ တခုမျှ မတည်မနေရဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုနောက် သံလွင်တောင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူစဉ်၊ တပည့်တော်တို့သည် အခြားသူမပါဘဲ ချဉ်းကပ်၍၊ ထိုအမှုအရာတို့သည် အဘယ်ကာလမှ ဖြစ်မည်ကိုငင်း၊ ကိုယ်တော်သည်ကြွလာ၍ ဤကပ်ကမ္ဘာကုန်သော ပုပ္ပနိမိတ်သည် အဘယ်နိမိတ် ဖြစ်မည်ကိုငင်း အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မလှည့်ဖြားစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။– အများသောသူတို့က၊ ငါသည် ခရစ်တော်ဖြစ်၏ဟု ဆိုလျက်၊ ငါ၏အယောင်ကိုဆောင်၍ ပေါ်လာသဖြင့် လူအများတို့ကို လှည့်ဖြားကြလိမ့်မည်။– သင်တို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းအကြောင်းကိုငင်း၊ စစ်တိုက်အံ့သော သိတင်းစကားကိုငင်း ကြားရကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။ ထိုအမှုအရာများသည် ဖြစ်ရမည်။ သို့သော်လည်း အဆုံးသည်မဖြစ်သေး။

လူတမျိုးနှင့်တမျိုး တန်ခိုင်နှင့်တန်ခိုင် ရန်ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌ အစာခေါင်းပါးခြင်း၊ ကာလနာများပြားခြင်း၊ မြေကြီးလှုပ်ခြင်းတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– ထိုအမှုအရာတို့သည် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၏ အစအဦး ဖြစ်သတည်း။– ထိုကာလ၌ လူများတို့သည် သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်း၊အသေသတ်ခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါ အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ ငါ၏နာမကြောင့်လည်း ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့သည်သင်တို့ကိုမုန်းကြလိမ့်မည်။– ထိုကာလ၌အများသောသူတို့သည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ အချင်းချင်း တယောက်ကို တယောက် အပ်ကြလိမ့်မည်။– အချင်းချင်း မုန်းကြလိမ့်မည်။ မိစ္ဆာပရောဖက် အများတို့သည် ပေါ်လာ၍ လူအများတို့ကို လှည့်ဖြားကြလိမ့်မည်။– မတရားသောအမှုတို့သည် များပြားသဖြင့် အများသောသူတို့၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ခေါင်းပါးလိမ့်မည်။– အကြင်သူသည် အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။– လူမျိုးအပေါင်းတို့အား သက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို လောကီနိုင်ငံအရပ်ရပ်ရှိသမျှတို့၌ ဟောရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ အဆုံးသည်ဖြစ်လတ္တံ့။

ထိုကြောင့် ပရောဖက်ဒံယေလ ဟောသည်အတိုင်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော ရွံရှာဘွယ်အရာသည် သန့်ရှင်းသောအရပ်ဌာန၌ စိုက်နေသည်ကို သင်တို့မြင်ရလျှင်၊ ကျမ်းစာကိုကြည့်သောသူသည် နားလည်ပါစေ။– ထိုသို့ မြင်ရလျှင်၊ ယုဒပြည်၌ ရှိသောသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ ပြေးကြစေ။– အိမ်မိုးပေါ်မှာ ရှိသောသူသည် အိမ်ထဲက ဥစ္စာကိုယူခြင်းငှါ မဆင်းစေနှင့်။– လယ်၌ရှိသောသူလည်း မိမိအင်တင်ကို ယူခြင်းငှါ နောက်သို့ မပြန်စေနှင့်။– ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမနှင့် နို့စို့သူငယ်ရှိသော မိန်းမတို့သည် အလွန်ခက်ကြလိမ့်မည်။– သင်တို့ ပြေးရသောအချိန်သည် ဆောင်းကာလ၌ မကျ၊ ဥပုသ်နေ့၌လည်း မကျမည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ယခုတိုင်အောင် မဖြစ်စဖူး၊ နောက်၌လည်း မဖြစ်လတ္တံ့သော ကြီးစွာသောဒုက္ခသည် ထိုကာလ၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။– ထိုကာလတာရှည်လျှင် အဘယ်သူမျှ မလွတ်နိုင်ရာ။ ရွေးချယ်သောသူတို့ အဘို့အလိုငှါ ထိုကာလသည် တိုလိမ့်မည်။

ထိုအခါ သူတပါးက၊ ဤအရပ်၌ ခရစ်တော်ရှိသည်၊ ထိုအရပ်၌ရှိသည်ဟု ဆိုသော်လည်း မယုံကြနှင့်။– အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်၏အယောင်ကို ဆောင်သောသူနှင့်မိစ္ဆာပရောဖက်တို့သည်ပေါ်လာ၍ ရွေးချယ်သောသူတို့ကိုပင် လှည့်ဖြားနိုင်လျှင် လှည့်ဖြားလောက်အောင် ကြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြကြလိမ့်မည်။– ထိုအကြောင်းအရာတို့ကို ငါပြောနှင့်ပြီ။– ထိုကြောင့်သူတို့က ခရစ်တော်သည် တောခ်ွရှိသည်ဟု ဆိုသော်လည်း မထွက်မသွားကြနှင့်။ တိုက်ခန်းခ်ွရှိသည်ဟု ဆိုသော်လည်းမယုံကြနှင့်။– လျှပ်စစ်သည် အရှေ့မှပြက်၍ အနောက်တိုင်အောင် ထွန်းလင်းသကဲ့သို့၊ လူသားသည် ကြွလာတော်မူလတ္တံ့။– အသေကောင်ရှိရာ၌ ရွေလင်းတတို့သည် စုဝေးကြလတ္တံ့။

ထိုကာလ၏ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းနောက် ရုတ်ခနဲ နေသည် မိုက်လိမ့်မည်။ လသည် အရောင်ကိုမပေး။ ကြယ်တို့သည် ကောင်းကင်မှ ကျကြ

လိမ့်မည်။ ကောင်းကင်တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှုပ်
၃၀ ကြလိမ့်မည်။– ထိုအခါ လူသားး၏နိမိတ်လက္ခ
ဏာသည် ကောင်းကင်၌ ထင်ရှားလိမ့်မည်။ မြေ
ကြီးပေါ်မှာ လူအပေါင်းတို့သည် ငိုကြွေးမြည်
တမ်းကြ၍၊ လူသားးသည် ကြီးစွာသော ဘုန်း
တန်ခိုးအာနုဘော်ကို ဆောင်လျက်၊ မိုးယံးတိမ်
ကိုစီး၍ ကြွလာတော်မူသည်ကို မြင်ရကြလိမ့်
၃၁ မည်။– လူသားးသည် မိမိတမန်တို့ကိုစေလွှတ်၍
တံပိုးခရာကို ပြင်းစွာမှုတ်စေတော်မူသဖြင့်၊ သူ
တို့သည် ရွေးချယ်တော်မူသော သူတို့ကို အရပ်
လေးမျက်နှာ၊ ကောင်းကင်အောက်ထက်ဝန်း
ကျင်တို့မှ ခေါ်၍ စုရုံးကြလတံ့။

၃၂ သင်္ဘောသဖန်းပင်ကို အခွဲပြု၍ ပုံသက်သေ
တခုကို မှတ်ကြလော့။ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည်
အခက်အလက်နုး၍ အရွက်ပေါက်သောအခါ နွေ
၃၃ ကာလနီးသည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။– ထိုနည်း
တူ၊ ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကို မြင်ရလျှင်
လူသားးသည် တံခါးဝတို့ဝင်အောင် အနီးသို့ ရောက်
၃၄ တော်မူသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။– ငါအမှန်ဆို
သည်ကား၊ ယခုဖြစ်သောလူများ မကုန်မီ ထို
အကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်
၃၅ မည်။– ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးမတည်သော်
၃၆ လည်း ငါ့စကားတည်လိမ့်မည်။– ထိုအချိန်နာရီ
ကိုကား အဘယ်သူမျှမသိ။ ကောင်းကင်တမန်
မသိ။ ငါ့ခမည်းတော်တပါးတည်းသာ သိတော်မူ
၏။

၃၇ လူသားးသည် ကြွလာသောအခါ နောဧလက်
၃၈ ထက်၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။– ရေလွှမ်း
မိုးခြင်း မဖြစ်မီကာလ၌ နောဧသည် သင်္ဘောထဲ
သို့ဝင်သော နေ့တိုင်အောင် လူများတို့သည် စား
သောက်လျက်၊ ထိမ်းမြားစုံဘက်လျက် နေ၍၊–
၃၉ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းရောက်သဖြင့် လူခပ်သိမ်းတို့ကို
သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသည် တိုင်အောင် သတိမဲ့နေ
ကြသည် နည်းတူ၊ လူသားးကြွလာသောအခါ၌
၄၀ ဖြစ်လိမ့်မည်။– ထိုအခါ လယ်၌ရှိသော သူ နှစ်
ယောက်တို့တွင် တယောက်ကို သိမ်းယူ၍ တ
၄၁ ယောက်မူကား နေရစ်ရလတံ့။– ကြိတ်ဆုံကြိတ်
သောသူနှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကို သိမ်း
၄၂ ယူ၍ တယောက်မူကား နေရစ်ရလတံ့။– သင်
တို့အရှင်သည် အဘယ်အချိန်နာရီ၌ ရောက်လာ
မည်ကို သင်တို့ မသိသောကြောင့် စောင့်နေကြ
၄၃ လော့။– သူခိုးလာမည်အချိန်နာရီကို အိမ်ရှင်သိ
ရလျှင်၊ မိမိအိမ်ကို မထွင်းမဖောက်စေခြင်းငှါ
၄၄ စောင့်နေလိမ့်မည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။– ထို
ကြောင့် သင်တို့သည် ပြင်ဆင်လျက် နေကြ
လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ မထင်မမှတ်
သော အချိန်နာရီ၌ လူသားးသည် ကြွလာလိမ့်
မည်။

၄၅ အရှင်သည် မိမိအိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့
အား အချိန်တန်လျှင် အစားအသောက်တို့ကို
ဝေဖန်စေခြင်းငှါ အအုပ်အချုပ်ခန့်ထား၍၊ သစ္စာ
နှင့်ငင်း၊ သတိပညာနှင့်ငင်း ပြည့်စုံသောကျွန်
၄၆ ကား အဘယ်သူနည်း။– အကြင်ကျွန်သည် ဤ
သို့ ပြုလျက်နေသည်ကို အရှင်သည် ပြန်လာ၍
၄၇ တွေ့၏။ ထိုကျွန်သည် မင်္ဂလာရှိ၏။– ငါအမှန်
ဆိုသည်ကား၊ အရှင်သည် မိမိဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို
၄၈ ထိုကျွန်၌ အပ်လိမ့်မည်။– သို့မဟုတ်မူကား၊ အ
ကြင်ကျွန်ဆိုးက ငါ့အရှင် လာခဲလိမ့်မည်ဟု စိတ်
၄၉ ထဲ၌ အောက်မေ့သည်နှင့်၊– ကျွန်ချင်းတို့ကို ရိုက်
ပုတ်လျက် သေသောက်ကြူးသော သူတို့နှင့်တ
၅၀ ကွ စားသောက်လျက်နေ၏။– ထိုကျွန် မကြည့်
မမျှော်သောနေ့ရက်၊ မကြားမသိသော အချိန်နာ
၅၁ ရီ၌ သခင်သည် ရောက်လာလျှင်၊– ထိုကျွန်ကို
ပြင်းပြစွာ ကွပ်မျက်ဆုံးမ၍၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ အံ
သွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာအရပ်၌ လျှို့ဝှက်သောသူ
တို့နှင့်တကွ နေရာချလတံ့။

၂၅

၁ ထိုအခါ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်ကား၊
မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို ခရိုးဦးကြိုပြုအံ့သော
ဥ၊ မိန်းခွန်ကိုကိုင်ယူ၍ ထွက်သွားသော သတ္တိသ
၂ မိန်းတကျိပ်နှင့်တူ၏။– ထိုသတ္တိသမိန်းတို့တွင် ငါး
ယောက်သည် ပညာသတိရှိကြ၏။ ငါးယောက်
၃ မူကား အမိုက်ဖြစ်ကြ၏။– မိုက်သောသူတို့သည်
၄ မီးခွက်တို့ကို သာယူ၍ ဆီကို မယူကြ။– ပညာ
သတိရှိသောသူတို့မူကား၊ မီးခွက်နှင့်တကွ ဘူး၌
၅ ပါသောဆီကိုလည်း ယူကြ၏။– မင်္ဂလာဆောင်
လုလင်သည် မလာဘဲနေစဉ်၊ ထိုသတ္တိသမိန်းအ
ပေါင်းတို့သည် ငိုက်၍ အိပ်ပျော်ကြ၏။

၆ သန်းခေါင်ယံ၌ ကြည့်ပါ။ မင်္ဂလာဆောင်လု
လင်သည် လာပြီ။ ခရိုးဦးကြို ပြုခြင်းငှါ ထွက်
၇ သွားကြကုန်ဟု ကြွေးကြော်လျှင်၊– ထိုသတ္တိသ
မီးအပေါင်းတို့သည် ထ၍မီးခွက်များကို ပြင်ဆင်
၈ ကြ၏။– မိုက်သောသူတို့က ငါတို့ဆီမီး သေပါ
ပြီ။ သင်တို့ဆီကို အနည်းငယ်ပေးပါဟု ပညာရှိ
၉ သောသူတို့အား တောင်းကြ၏။– ပညာရှိသော
သူတို့ကလည်း၊ သင်တို့အဘို့နှင့် ငါတို့အဘို့ ဆီမ

လောက်။ ထိုကြောင့် ဆီရောင်းသောသူ ရှိရာသို့ သွား၍ ကိုယ်သုံးဘို့ ဝယ်လျှင်၊ သာ၍ ကောင်း
၁၀ သည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။- ထိုသူတို့သည် ဆီ ဝယ်သွားသည်အခိုက်တွင် မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် လာ၍၊ အသင့်ရှိသော သတို့သမီးတို့သည် လုလင်နှင့်အတူ ပွဲသို့ဝင်ကြပြီးလျှင် တံခါး
၁၁ ကိုပိတ်ထား၏။- ထိုနောက် ကြွင်းသောသတို့သမီးတို့သည်လာ၍ အရှင်၊ အရှင်၊ ကျွန်မတို့အား တံခါးကို ဖွင့်ပါဟု တောင်းလျှောက်ကြ
၁၂ သော်၊- အရှင်ကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ၁၃ သင်တို့ကို ငါမသိဟု ပြန်ပြောလေ၏။- သို့ဖြစ်၍ လူသားသည် ကြွလာအံ့သောနေ့ရက် အချိန်နာရီကို သင်တို့သည် မသိသောကြောင့် စောင့်နေကြလော့။

၁၄ ဥပမာကား၊ လူတဦးသည် အခြားသောပြည်သို့သွားမည်ဟု အကြံရှိလျက်၊ မိမိငယ်သားတို့ကိုခေါ်၍ မိမိဥစ္စာများကို အပ်ပေး၏။ သူတို့သည် အသီးအသီး အစွမ်းသတ္တိရှိသည်အတိုင်း၊
၁၅ တဦးဦး၌ ငွေအခွက်ငါးဆယ်၊- တဦးဦး၌ အခွက်နှစ်ဆယ်၊ တဦးဦး၌ အခွက်တဆယ်ကို အပ်ပေးပြီးမှ
၁၆ ချက်ခြင်းသွားလေ၏။- အခွက်ငါးဆယ်ကို ခံသောသူသည် သွား၍ကုန်သွယ်ခြင်းကို ပြုသဖြင့် အခြားသော အခွက်ငါးဆယ်ကို အမြတ်ရ
၁၇ လေ၏။- ထိုနည်းတူ အခွက်နှစ်ဆယ်ကို ခံသောသူသည်လည်း၊ အခြားသော အခွက်နှစ်ဆယ်ကို
၁၈ အမြတ်ရလေ၏။- အခွက်တဆယ်ကို ခံသောသူမူကား၊ သွား၍ မြေၖတွင်းတူးပြီးလျှင် အရှင်၏ ငွေကို ဝှက်ထားလေ၏။

၁၉ ကာလကြာမြင့်ပြီးမှ ထိုငယ်သားတို့၏ အ
၂၀ ရှင်သည် လာ၍ သူတို့ကို စာရင်းယူလေ၏။- အခွက်ငါးဆယ်ကို ခံသောသူသည် ချဉ်းကပ်၍၊ အခြားသောအခွက်ငါးဆယ်ကို ဆက်လျက်၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ အခွက်ငါးဆယ်ကို အပ်ပေးတော်မူ၏။ အခြားသောအခွက်ငါးဆယ်
ကို အကျွန်ုပ် အမြတ်ရပါပြီဟု လျှောက်လေ
၂၁ ၏။- အရှင်ကလည်း၊ သာခု၊ သစ္စာရှိသော ငယ်သားကောင်း။ သင်သည် အမှုငယ်၌ သစ္စာစောင့်လေပြီ။ များစွာသော အမှုအခွင့်ကို သင်၌ငါအပ်ပေးမည်။ သင်၏သခင်နှင့်အတူ စည်းစိမ်ကို ဝင်
၂၂ စားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။- အခွက်နှစ်ဆယ်ကို ခံသောသူသည်လည်း ချဉ်းကပ်၍ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၌ အခွက်နှစ်ဆယ်ကို အပ်ပေးတော်မူ၏။ အခြားသောအခွက်နှစ်ဆယ်ကို

အကျွန်ုပ်အမြတ်ရပါပြီဟု လျှောက်လေသော်၊-
၂၃ အရှင်က၊ သာခု သစ္စာရှိသောငယ်သားကောင်း။ သင်သည် အမှုငယ်၌ သစ္စာစောင့်လေပြီ။ များစွာသောအမှုအခွင့်ကို သင်၌ ငါအပ်ပေးမည်။ သင်၏သခင်နှင့်အတူ စည်းစိမ်ကိုဝင်စားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ အခွက်တဆယ်ကို ခံသောသူသည်လည်း ချဉ်းကပ်၍ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် ခဲယဉ်းသောသူဖြစ်သည်နှင့် ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသော အရပ်၌ ရိတ်၍၊ ကိုယ်မဖြန့်မကြဲသောအရပ်၌
၂၅ စုသိမ်းတတ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိ၍၊- ကြောက်သောကြောင့်၊ အခြားသို့သွား၍ ကိုယ်တော်၏ ငွေအခွက်တဆယ်ကို မြေၖ၌ ဝှက်ထားပါပြီ။ ယခု ကိုယ်တော်၏ ဥစ္စာရှိပါသည်ဟု လျှောက်၏။-
၂၆ အရှင်ကလည်း၊ ဆိုးညစ်ပျင်းရိသောငယ်သား၊ ငါသည် ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောအရပ်၌ ရိတ်၍၊ ကိုယ်မဖြန့်မကြဲသောအရပ်၌ စုသိမ်းသည်ကို
၂၇ သင်သိသည်မှန်လျှင်၊- ငါ့ငွေကို ပွဲစားလက်သို့ အပ်ရမည်။ ထိုသို့အပ်လျှင်၊ ငါပြန်လာသောအခါ
၂၈ ငွေရင်းနှင့်အတိုးကိုရနိုင်၏။- ထိုကြောင့် အခွက်တဆယ်ကို ထိုသူ၏လက်မှနုတ်ကြ။ အခွက်တ
၂၉ ရာရှိသောသူကို ပေးကြ။- အကြောင်းမူကား၊ အကြင်သူသည် ရတတ်၏။ ထိုသူ၌ ကြွယ်ဝပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည် ဆင်းရဲ
၃၀ ၏။ ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင် နှုတ်လိမ့်မည်။- အသုံးမရသော ထိုငယ်သားကို ဝိုင်းကြွေးခြင်း၊ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းရှိရာ၊ ပြင်အရပ်မှောင်မိုက်ထဲသို့ နှင်ထုတ်ချလိုက်ကြဟု စီရင်တော်မူ၏။

၃၁ လူသားသည် မိမိဘုန်းအာနုဘော်ကို ဆောင်လျက်၊ သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန်များအခြံအရံတို့နှင့်တကွ ကြွလာတော်မူသောအခါ
၃၂ ဘုန်းရှိသော ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်၍၊- ရှေ့တော်၌ လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို စုဝေးစေသဖြင့်၊ သိုးထိန်းသည် သိုးနှင့်ဆိတ်တို့ကို တခြားစီခွဲထားသကဲ့သို့၊ လူအပေါင်းတို့ကို အသီးအခြားခွဲ
၃၃ ၍၊- သိုးတို့ကို လက်ျာတော်ဘက်၊ ဆိတ်တို့ကို လက်ဝဲတော်ဘက်၌ ထားတော်မူလတ္တံ့။

၃၄ ထိုအခါ လက်ျာတော်ဘက်၌ရှိသော သူတို့အား မင်းကြီးက၊ ငါ့ခမည်းတော်ထံ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံသောသူတို့၊ ကမ္ဘာဦးကပင် သင်တို့အဘို့ ပြင်ဆင်သောနိုင်ငံကို လာ၍ အမွေခံကြ
၃၅ လော့။- အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် မွတ်သိပ်သောအခါ သင်တို့သည် ကျွေးကြ၏။ ငါသည်

ရေငတ်သောအခါ သင်တို့သည် သောက်ဘို့ပေးကြ၏။ ငါသည် ဧည့်သည်ဖြစ်သောအခါ သင်တို့
၃၆ သည် ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုကြ၏။– ငါသည် အဝတ်အချည်းစည်းရှိသောအခါ သင်တို့သည် အဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းကြ၏။ ငါသည် အနာရောဂါ စွဲသောအခါ သင်တို့သည် ကြည့်ရှုပြုစုကြ၏။ ငါသည် ထောင်ထဲမှာနေရသောအခါ သင်တို့သည်
၃၇ ငါ့ထံသို့ လာကြ၏ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊– ဖြောင့်မတ်သောသူတို့က၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် မွတ်သိပ်တော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို လုပ်ကျွေးပါသနည်း။ ရေငတ်တော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို
၃၈ သောက်ဘို့ ပေးပါသနည်း။– ဧည့်သည်ဖြစ်တော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ကိုယ်တော်အား ပြုပါသနည်း။ အဝတ်အချည်းစည်းရှိတော်မူသည်ကို အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည်မြင်၍ ကိုယ်တော်
၃၉ ကို အဝတ်နှင့်ဖုံးလွှမ်းပါသနည်း။– အနာစွဲတော်မူသည်ကိုငင်း၊ ထောင်ထဲမှာ နေတော်မူသည်ကိုငင်း၊ အဘယ်အခါ၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် မြင်၍ အထံတော်သို့ ရောက်ပါသနည်းဟု ပြန်၍လျှောက်
၄၀ ကြသော်၊– မင်းကြီးက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဤသူတည်းဟူသော ငါညီတို့တွင် အငယ်ဆုံးသော သူတယောက်အား ပြုကြသမျှ တို့ကို ငါ့အားပြုကြပြီဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူလတံ့။
၄၁ ထိုအခါ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ရှိသောသူတို့အား မင်းကြီးက၊ ကျိန်ခြင်းကို ခံရသောသူတို့၊ မာရ်နတ်နှင့် သူ၏တမန်တို့အဘို့ ပြင်ဆင်သော
၄၂ ထာဝရမီးထဲသို့ ငါ့ထံမှ ခွါသွားကြလေ့။– အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် မွတ်သိပ်သောအခါ သင်တို့သည်မကျွေး၊ ငါသည် ရေငတ်သောအခါ
၄၃ သင်တို့သည် သောက်ဘို့မပေး။– ငါသည် ဧည့်သည်ဖြစ်သောအခါ သင်တို့သည် ဧည့်သည်ဝတ်ကိုမပြု။ ငါသည် အဝတ်အချည်းစည်း ရှိသောအခါ သင်တို့သည် အဝတ်နှင့်မဖုံးမလွှမ်း။ ငါသည် အနာရောဂါ စွဲသောအခါ၌ငင်း၊ ထောင်ထဲမှာနေရသော အခါ၌ငင်း၊ သင်တို့သည် မကြည့်ရှုမပြုစု
၄၄ ကြဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊– ထိုသူတို့က၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် မွတ်သိပ်တော်မူခြင်း၊ ရေငတ်တော်မူခြင်း၊ ဧည့်သည်ဖြစ်တော်မူခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်း ရှိတော်မူခြင်း၊ အနာစွဲတော်မူခြင်း၊ ထောင်ထဲမှာ နေတော်မူခြင်းတို့ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်အခါ၌မြင်၍ ကိုယ်တော်ကို မပြုစုမလုပ်ကျွေးဘဲ နေပါသနည်းဟု ပြန်၍လျှောက်
၄၅ ကြသော်၊– မင်းကြီးက၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဤသူတို့တွင် အငယ်ဆုံးသောသူ တယောက်အား မပြုသမျှတို့ကို ငါ့အားမပြုကြ
၄၆ ပြီဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူလတံ့။– ထိုသူတို့သည် ထာဝရအပြစ်ဒဏ် ခံရာသို့ငင်း၊ ဖြောင့်မတ်သောသူတို့မူကား၊ ထာဝရအသက်ရှင်ရာသို့ငင်း သွားကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၆

၁ ထိုဒေသနာတော် ရှိသမျှတို့ကို ယေရှုသည် အကုန်အစင် ဟောတော်မူပြီးလျှင်၊ တပည့်
၂ တော်တို့အား၊– နှစ်ရက်လွန်မှ ပသခါပွဲနေ့ ရောက်မည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။ ထိုအခါ လူသားကိုလက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်သတ်စေခြင်း
၃ ငှါ အပ်နှံကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး ကျမ်းပြဆရာတို့နှင့် လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ် သောသူတို့သည်၊ ကယာဖအမည်ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏
၄ အိမ်ဦးသို့ စည်းဝေးကြပြီးလျှင်၊– ယေရှုကို ပရိယာယ်အားဖြင့် ဘမ်းဆီး၍ သတ်အံ့သောငှါ
၅ တိုင်ပင်ကြ၏။– သို့သော်လည်း လူများတို့သည် ရုန်းရင်းခတ်ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်၍ ပွဲနေ့တွင်မပြုနှင့်ဦးဟု ပြောဆိုကြ၏။
၆ ဗေသနိရွာတွင် ရှိမုန်အမည်ရှိသော လူနူ၏
၇ အိမ်၌ ယေရှုရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊– မိန်းမတယောက်သည် အဘိုးများစွာထိုက်သော ဆီမွှေးကျောက်ဖြူခွက် တလုံးကို အထံတော်သို့ယူခဲ့၍၊ စားပွဲနားမှာလျောင်းတော်မူသော ကိုယ်တော်၏
၈ ခေါင်းပေါ်၌ သွန်းလောင်းလေ၏။– တပည့်တော်တို့သည် မြင်လျှင် ဒေါသစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အဘယ်ကြောင့်အကျိုးမဲ့ဆုံးစေသနည်း။– ထိုဆီမွှေးကို အဘိုးများစွာနှင့်ရောင်း၍ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေးစရာကောင်းသည်ဟု ဆိုကြ၏။–
၁၀ ယေရှုသည် သိတော်မူလျှင်၊ ထိုမိန်းမကို အဘယ်ကြောင့် နှောင့်ရှက်ကြသနည်း။ သူသည်
၁၁ ငါ၌ ကောင်းသောအမှုကိုပြုပြီ။– ဆင်းရဲသောသူတို့သည် သင်တို့၌ အစဉ်ရှိကြ၏။ ငါမူကား သင်
၁၂ တို့၌ အစဉ်ရှိသည်မဟုတ်။– ဤဆီမွှေးကို ငါ့ကိုယ်အပေါ်၌သွန်းလောင်းသည်မှာ ငါအလောင်းကိုသင်္ဂြိဟ်မည်ဟုပြင်ဆင်ခြင်းငှါ ပြုသတည်း။–
၁၃ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဧဝံဂေလိတရားကို မြေတပြင်လုံးတွင် ဟောသောအရပ်ရပ်တို့၌ ဤ

To Contents

မိန်းမကို အောက်မေ့စရာဘို့ သူပြုသော ဤအမှု
ကို ကြားပြောရကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၄ ထိုအခါ တပည့်တော် တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်
ဖြစ်သော ယုဒရုကာရုတ်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်
၁၅ အကြီးတို့ထံသို့ သွား၍၊ အကျွန်ုပ်သည် ယေရှု
ကို ကိုယ်တော်တို့လက်သို့အပ်လျှင် အဘယ်မျှ
လောက် ပေးပါမည်နည်းဟု လျှောက်သော်၊ ထို
သူတို့က ငွေအကျပ်သုံးဆယ်ပေးမည်ဟု ဝန်ခံ
၁၆ ကြ၏။– ထိုအခါမှစ၍ ကိုယ်တော်ကိုအပ်ခြင်းငှါ
အဆင်သင့်သော အချိန်ကာလကို ရှာကြံလျက်
နေ၏။
၁၇ အဓမ္မပွဲပဌမနေ့၌ တပည့်တော်တို့သည် အ
ထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ပသခါ
ပွဲကို စားတော်မူဘို့ရာ အဘယ်အရပ်၌ အကျွန်ုပ်
တို့သည် ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသ
၁၈ နည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊– ကိုယ်တော်က၊
မြို့တွင် ဤမည်သောသူ၏အိမ်သို့ သွားကြ၊ ဆ
ရာမှာလိုက်သည်ကား၊ ငါ့အချိန်နီးပြီ။ သင့်အိမ်၌
ငါတပည့်တို့နှင့်တကွ ပသခါပွဲကို ငါခံမည်ဟု ထို
၁၉ သူကို ပြောကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– တပည့်
တော်တို့သည် စီရင်တော်မူသည်အတိုင်း ပြု၍
ပသခါပွဲကို ပြင်ဆင်ကြ၏။
၂၀ ညဦးယံအချိန်ရောက်မှ တပည့်တော်တကျိပ်
နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ စားပွဲ၌ လျောင်းတော်မူ၏။–
၂၁ စား၍နေကြစဉ် ကိုယ်တော်က၊ ငါအမှန်ဆိုသည်
ကား၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူသည်
၂၂ ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊– တပည့်
တော်တို့သည် အလွန်ဝမ်းနည်း၍ သခင်၊ အ
ကျွန်ုပ်လောဟု အသီးအသီး မေးလျှောက်ကြ
၂၃ ၏။– ကိုယ်တော်ကလည်း ငါနှင့်အတူ ပုဂန်
တွင် လက်နှိုက်သောသူသည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်
၂၄ မည်။– ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း လူသားသည်
သွားရမည်။ သို့သော်လည်း လူသားကို အပ်နှံ
သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုသူသည် ဘွား
မြင်ခြင်းကိုမခံရလျှင် အနေသာ၍ကောင်းသည်
၂၅ ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည့်သူ
ယုဒရုကာရုတ်ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်
လောဟု မေးလျှောက်လျှင်၊ သင်ဆိုသည်အ
တိုင်းမှန်သည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။
၂၆ ထိုအခါ စားလျက်နေကြစဉ်တွင်၊ ယေရှု
သည် မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ
မုန့်ကိုဖဲ့၍၊ ဤမုန့်ကား ငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ယူ၍
စားကြလော့ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊ တပည့်တော်
၂၇ တို့အား ပေးတော်မူ၏။– ခွက်ကိုလည်း ယူ၍
ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ သူတို့အား ပေး
တော်မူ၍၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် သောက်ကြ
၂၈ လော့။– ဤခွက်ကား ပဋိညာဉ်တရားသစ်နှင့်
ဆိုင်၍ လူများတို့၏အပြစ်ကို လွှတ်စေခြင်းငှါ
၂၉ သွန်းသော ငါ၏ အသွေးဖြစ်၏။– ငါဆိုသည်
ကား၊ ဤစပျစ်ရည်မျိုးအသစ်ကို ငါ့ခမည်းတော်
၏နိုင်ငံ၌ သင်တို့နှင့်အတူ ငါမသောက်မှီနေ့တိုင်
အောင် ယခုမှစ၍ တဖန် ငါမသောက်ရဟု မိန့်
၃၀ တော်မူ၏။– ထိုနောက် သီချင်းဆိုကြပြီးမှ သံ
လွင်တောင်သို့ ထွက်သွားကြ၏။
၃၁ ထိုအခါ ယေရှုကလည်း၊ ကျမ်းစာလာသည်
ကား၊ သိုးထိန်းကိုငါရိုက်သတ်၍ သိုးတို့သည် ကွဲ
လွင့်ရကြလိမ့်မည်ဟု ရေးထားသည်နှင့်အညီ၊
ယနေ့ညဉ့်တွင် သင်တို့ရှိသမျှသည် ငါ့ကြောင့်
၃၂ စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။– သို့သော်လည်း ငါသည်
ထမြောက်ပြီးမှ သင်တို့ရှေ့ဂါလိလဲလဲပြည်သို့ သွား
၃၃ မည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊– ပေတရုက၊ ဤသူရှိ
သမျှတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့် စိတ်ပျက်ကြ
သော်လည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် စိတ်အလျှင်းမပျက်
၃၄ ပါဟု လျှောက်လေ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ငါအ
မှန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့ညဉ့်တွင် ကြက်မတွန်မှီ
သင်သည် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကို ငြင်း
၃၅ ပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊– ပေတရုက၊
ကိုယ်တော်နှင့်တကွသေရသော်လည်း အကျွန်ုပ်
သည်ကိုယ်တော်ကို မငြင်းမပယ်ပါဟု လျှောက်
ပြန်၏။ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည်လည်း ထို
နည်းတူ လျှောက်ကြ၏။
၃၆ ထိုအခါ ယေရှုသည် သူတို့နှင့်အတူ ဂေသ
ရှေမန်အရပ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင်၊ ငါသည် ဟို
အရပ်သို့ သွား၍ ဆုတောင်းစဉ်တွင် ဤအရပ်၌
ထိုင်နေကြလော့ဟု တပည့်တော်တို့အား မိန့်
၃၇ တော်မူပြီးမှ၊– ပေတရုနှင့် ဇေဗေဒဲ၏သား နှစ်
ယောက်တို့ကို ခေါ်သွား၍၊ နှလုံးမသာ စိတ်ပူပန်
၃၈ ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။– ထိုအခါ ယေရှုက၊
ငါသည် သေလောက်အောင် စိတ်နှလုံး အလွန်
ညှိုးငယ်ခြင်းရှိ၏။ ဤအရပ်၌ ငါနှင့်အတူစောင့်
၍ နေကြလော့ဟု တပည့်တော်သုံးယောက်တို့
၃၉ အား မိန့်တော်မူ၍၊– ထိုမှ အနည်းငယ်လွန်ပြန်
လျှင် ပြပ်ဝပ်၍အကျွန်ုပ်အဘ၊ ဤခွက်သည် အ
ကျွန်ုပ်ကို လွန်သွားနိုင်လျှင် လွန်သွားပါစေ
သော။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အလိုရှိသည်အ
တိုင်း မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသည်အ

တိုင်း ဖြစ်ပါစေသောဟု ဆုတောင်းတော်မူ၏။-
၄၀ တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ ပြန်၍ သူတို့သည်အိပ်
ပျော်လျက်နေကြသည်ကိုတွေ့တော်မူလျှင် သင်
တို့သည် တနာရီခန့်မျှ ငါနှင့်အတူစောင့်၍ နေ
၄၁ခြင်းငှါ ဤသို့ မစွမ်းနိုင်သလော။- စုံစမ်းနှောင့်
ရှက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ဆု
တောင်းလျက် စောင့်နေကြလော့။ စိတ်ဝိညာဉ်
ကား စေတနာရှိငြားသော်လည်း၊ ကိုယ်မူကား
အားနည်းသည်ဟု ပေတရုအား မိန့်တော်မူပြီး
၄၂ မှ၊- တဖန်သွား၍ အကျွန်ုပ်အဘ၊ ဤခွက်ကို အ
ကျွန်ုပ်မသောက်ဘဲ လွန်၍မသွားရလျှင် ကိုယ်
တော်အလိုရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေသောဟု ဆု
၄၃ တောင်းပြန်၏။- ထိုနောက် တပည့်တော်တို့ရှိ
ရာသို့လာ၍ သူတို့သည်မျက်စိလေးလံသဖြင့် တ
ဖန် အိပ်ပျော်လျက်နေကြသည်ကိုတွေ့တော်မူ
၄၄ လျှင်၊- သူတို့ကိုထားခဲ့၍ တဖန်သွားပြီးလျှင် ရှေ့
မြွက်ဆိုသည်နည်းတူ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်
၄၅ ဆုတောင်းတော်မူ၏။- ထိုနောက် တပည့်တော်
တို့ရှိရာသို့ ပြန်လာလျှင်၊ ယခု အိပ်ပျော်၍ ငြိမ်
ဝပ်စွာ နေကြလော့။ လူသားကို ဆိုးသောသူတို့
၄၆ လက်သို့ အပ်နှံရသောအချိန် ရောက်လာပြီ။-
ထကြ၊ ငါတို့သည် သွားကြကုန်အံ့။ ငါ့ကို အပ်နှံ
သောသူသည် ရောက်လာပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄၇ ထိုသို့မိန့်တော်မူစဉ်တွင်ပင် တပည့်တော်တ
ကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒၨကာရုတ် လာ
၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူတို့တွင် အ
ကြီးအကဲဖြစ်သောသူများ စေလွှတ်သော လူအ
စုအဝေးအပေါင်းတို့သည် ထားနှင့် ဒုတ်များကို
၄၈ ကိုင်လျက်ပါကြ၏။- ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသော
သူက၊ ငါနမ်းသောသူသည် ယေရှုပင်ဖြစ်၏။ သူ
ကိုဘမ်းကြဟု ထိုသူတို့အား အမှတ်ပေးခဲ့သည်
၄၉ အတိုင်း၊- ကိုယ်တော်ရင်းသို့ ချက်ခြင်းချဉ်းကပ်
၍ အရှင်ဘုရား၊ မင်္ဂလာရှိပါစေသောဟုဆိုလျက်
၅၀ နမ်းလေ၏။- ယေရှုကလည်း၊ အဆွေ၊ အဘယ်
အခင်းရှိ၍ လာသနည်းဟု မေးတော်မူပြီးမှ၊ ထို
သူများတို့သည် လာ၍ ကိုယ်တော်ကို ဆွဲကိုင်
၅၁ ဘမ်းဆီးကြ၏။- ထိုအခါ ယေရှုနှင့် ပါသောသူ
တယောက်သည် လက်ကို ဆန့်၍ ထားကိုဆွဲ
ထုတ်ပြီးလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ ကျွန်တ
ယောက်ကို ခုတ်သဖြင့် နားရွက်ပြတ်လေ၏။-
၅၂ ယေရှုကလည်း သင့်ထားကို သူ့နေရာ၌ပြန်ထား
လော့။ ထားကို ကိုင်သောသူ ရှိသမျှတို့သည်
ထားဖြင့် ဆုံးခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။- ယခု
ပင် ငါ့အဘကို ငါတောင်းနိုင်သည်ကိုငင်း၊ တောင်း
လျှင် ကောင်းကင်တမန်တဆယ်နှစ်တပ်မက ငါ့
ထံသို့ စေလွှတ်တော်မူမည်ကိုငင်း၊ သင်သည်
၅၄ မထင်သလော။- သို့ဖြစ်လျှင် ဤသို့သော အမှု
အရာတို့သည်ဖြစ်ရမည်ဟူသော ကျမ်းစာချက်
သည် အဘယ်သို့ ပြည့်စုံအံ့နည်းဟု မိန့်တော်မူ
၅၅ ၏။- ထိုအခါ ယေရှုက၊ သင်တို့သည် ထားပြ
ကိုဘမ်းသကဲ့သို့ ငါ့ကိုဘမ်းအံ့သောငှါ ထားနှင့်
ဒုတ်များကို လက်စွဲလျက် လာကြသည်တကား။
ငါသည် ဗိမာန်တော်၌ နေ့တိုင်း ဆုံးမသြဝါဒပေး
လျက် သင်တို့အလယ်၌ ထိုင်နေစဉ်အခါ၊ သင်
၅၆ တို့သည် ငါ့ကို မဘမ်းဆီးကြ။- ထိုအကြောင်း
အရာမူကား၊ အနာဂတ္တိကျမ်းစာ ပြည့်စုံမည်အ
ကြောင်းတည်းဟု လူအစုအဝေးတို့ကို မိန့်တော်
မူ၏။ ထိုအခါ တပည့်တော် အပေါင်းတို့သည်
ကိုယ်တော်ကို စွန့်ပစ်၍ ပြေးကြ၏။
၅၇ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးသော သူတို့သည်
ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲများစည်းဝေးရာ
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ကယာဖထံသို့ ဆောင်သွား
၅၈ ကြ၏။- ပေတရုသည်လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
မင်း၏ အိမ်ဦးတိုင်အောင် ကိုယ်တော်နှင့် ဝေး
စွာလိုက်၍ အတွင်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ ထိုအမှု၏ အ
ဆုံးကိုသိမြင်ခြင်းငှါ မင်းလုလင်တို့နှင့်အတူ ထိုင်
၅၉ နေ၏။- ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီး
အကဲ၊ လွှတ်အရာရှိအပေါင်းတို့သည် ယေရှုကို
သတ်ရမည်အကြောင်း မမှန်သော သက်သေကို
၆၀ ရှာသော်လည်းမတွေ့ကြ။- မမှန်သောသက်သေ
ခံအများလာသော်လည်း သက်သေကို မတွေ့
ကြ။ နောက်ဆုံး၌ မမှန်သောသက်သေခံ နှစ်
၆၁ ယောက်တို့သည် လာ၍၊- ဤသူက ငါသည် ဘု
ရားသခင်၏ဗိမာန်တော်ကို ဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်
အတွင်းတွင် တည်ဆောက်နိုင်သည်ဟု ပြောပါ
၆၂ သည်ဟု သက်သေခံကြ၏။- ယဇ်ပုရောဟိတ်
မင်းသည် ထ၍၊ သင်သည် တခွန်းမျှ ပြန်၍ မ
ပြောသလော။ ဤသူတို့သည် အဘယ်သို့ သက်
၆၃ သေခံသနည်းဟု ဆိုလျှင်၊- ယေရှုသည် တိတ်
ဆိတ်စွာနေတော်မူ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းက
လည်း၊ သင်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘု
ရားသခင်၏သားတော် မှန်သည် မမှန်သည်ကို
ငါတို့အား ပြောစေခြင်းငှါ၊ အသက်ရှင်တော်မူ
သော ဘုရားသခင်ကို ငါတိုင်တည်၍ သင့်ကို
၆၄ ကျိန်ဆိုစေ၏ဟု ဆိုလျှင်၊- ယေရှုက၊ သင်ဆို
သည်အတိုင်း မှန်၏။ ထို့မျှမက ငါဆိုသည်ကား၊

နောင်ကာလ၌ လူသားသည် တန်ခိုးတော်၏
လက်ျာဘက်၌ထိုင်လျက် မိုးယံးတိမ်ကိုစီး၍ ကြွ
လာသည်ကို သင်တို့ မြင်ရကြလတံ့ဟု မိန့်တော်
၆၅ မူ၏။– ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် မိမိအ
ဝတ်ကိုဆုတ်လျက် ဤသူသည် ဘုရားကို လွန်
ကျူး၍ ပြောပြီ။ အဘယ်သက်သေကို လိုသေး
သနည်း။ ဘုရားကို လွန်ကျူး၍ပြောသောစကား
၆၆ ကို ယခုပင် သင်တို့ ကြားရပြီ။– အဘယ်သို့ ထင်
မှတ်ကြသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ ထိုသူတို့က
ဤသူသည် အသေခံထိုက်ပေ၏ဟု ပြန်၍စီရင်
၆၇ ကြ၏။– ထိုအခါ မျက်နှာတော်ကို တံထွေးနှင့်
၆၈ ထွေးကြ၏။ လက်သီးနှင့် ထိုးကြ၏။– အချို့တို့
သည်လည်း ပါးတော်ကို လက်နှင့်ပုတ်၍၊ အ
ချင်း ခရစ်တော်၊ ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သူပုတ်
သည်ကို ပရောဖက်ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟု ဆို
ကြ၏။

၆၉ ပေတရုသည် ပြင်မှာအိမ်ဦးဌ၌ ထိုင်နေစဉ်၊ အ
စေအပါ မိန်းမတယောက်သည် သူရှိရာသို့လာ
၍ သင်သည်လည်း ဂါလိလဲလူယေရှုနှင့် ပေါင်း
၇၀ ဘော်သောသူဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျှင်၊– ပေတရုက၊
သင်ပြောသောအရာကိုငါမသိဟု လူအပေါင်းတို့
၇၁ ရှေ့၌ ငြင်းခုံလေ၏။– ထိုနောက် ပေတရုသည်
အိမ်ဦးရှေ့သို့ ထွက်ပြီးမှ အခြားသောမိန်းမသည်
သူ့ကိုမြင်၍ ထိုအရပ်၌ရှိသော သူတို့အား၊ ဤသူ
လည်း နာဇရက်မြို့သား ယေရှုနှင့် ပေါင်းဘော်
၇၂ သောသူဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင်၊– ပေတရုက၊ ထိုသူ
ကိုငါမသိဟု ကျိန်ဆိုလျက် တဖန်ငြင်းခုံပြန်၏။–
၇၃ ထိုနောက်များမကြာ ထိုအရပ်၌ရပ်နေသော သူ
တို့သည် ပေတရုအနီးသို့ လာ၍၊ အကယ်စင်စစ်
သင်သည်လည်း ထိုသူတို့အဝင် ဖြစ်၏။ သင့်စ
ကားသည် သင့်အကြောင်းကို ထင်ရှားစေ၏ဟု
၇၄ ဆိုကြလျှင်၊– ပေတရုက၊ ထိုသူကို ငါမသိဟု
မိဿာန်ပြု၍ ကျိန်ဆို၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် ကြက်
၇၅ တွန်လေ၏။– ယေရှုက၊ ကြက်မတွန်မီ သင်
သည် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကို ငြင်းပယ်
လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသောစကားကို ပေတရု
သည် သတိရသဖြင့် ပြင်သို့ထွက်၍ ပြင်းစွာ ငို
ကြွေးလေ၏။

၂၇

၁ နံနက်အချိန်ရောက်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်
အကြီးတို့နှင့် လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သော
သူအပေါင်းတို့သည် ယေရှုကို သတ်အံ့သောငှါ
၂ တိုင်ပင်၍၊– ကိုယ်တော်ကို ချည်နှောင်ပြီးလျှင်
မြို့ဝန်မင်း ပုန္တိပိလတ်ထံသို့ ဆောင်သွား၍ အပ်
လိုက်ကြ၏။

၃ ထိုအခါ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသော ယုဒ
ကာရုတ်သည် ကိုယ်တော်၌ သေပြစ်ကို စီရင်
ကြသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ နောင်တရ၍ ငွေသုံး
ဆယ်ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ လူအကြီးအ
၄ ကဲတို့၌ ပြန်ပေး၍၊– အကျွန်ုပ် ဖြစ်မှားပါပြီ။ အ
ပြစ်မရှိသောသူ၏ အသွေးကို အပ်မိပါပြီဟု ဆို
၏။ ထိုသူတို့ကလည်း ငါတို့နှင့် အဘယ်သို့ ဆိုင်
သနည်း။ ကိုယ်အမှုကို ကိုယ်ကြည့်လော့ဟု ဆို
၅ ကြသော်၊– သူသည် ထိုငွေကို ဗိမာန်တော်၌ ပစ်
ချခဲ့၍ အခြားသို့သွားပြီးလျှင် လည်ကြိုးတပ်၍
၆ သေလေ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည်
ထိုငွေကိုယူ၍ အသွေး၏အဘိုးဖြစ်၏။ ဘဏ္ဍာ
၇ တော်၌ မသွင်းအပ်ဟု ပြောဆို၊– တိုင်ပင်ပြီးမှ၊
အိုးထိန်းသမား၏ မြေအကွက်ကို တပါးအမျိုး
သားတို့၏ သင်္ချိုင်းဖြစ်စေဘို့ရာ ထိုငွေနှင့် ဝယ်
၈ ကြ၏။– ထိုအကြောင်းကို အစွဲပြု၍ ယခုတိုင်
အောင် ထိုမြေအကွက်ကို သွေးမြေဟု ခေါ်တွင်
၉ ကြ၏။– ပရောဖက်ယေရမိ ဟောသည်ကား၊
ဣသရေလလူတို့သည် အဘိုးပြတ်သောသူ၏
ကိုယ်ဘိုးငွေသုံးဆယ်ကို သူတို့သည်ယူ၍ ထာ
ဝရဘုရားသည် ငါ့ကို မှာထားတော်မူသည်အ
၁၀ တိုင်း၊– အိုးထိန်းသမား၏ မြေအကွက်ကို ဝယ်
ကြ၏ဟူသောစကားသည် ထိုအခါ ပြည့်စုံခြင်း
သို့ရောက်လေ၏။

၁၁ ယေရှုသည် မြို့ဝန်မင်းရှေ့သို့ ရောက်တော်
မူသည်ရှိသော်၊ မြို့ဝန်မင်းက၊ သင်သည် ယုဒ
ရွှင်ဘုရင် မှန်သလောဟု မေးလျှင်၊ ယေရှုက၊
မင်းကြီးမေးသည်အတိုင်း မှန်သည်ဟု မိန့်တော်
၁၂ မူ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီး
အကဲတို့သည် အပြစ်တင်ကြသော် တခွန်းကို
၁၃ မျှ ပြန်တော်မမူ။– ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သင့်တ
ဘက်၌ အဘယ်မျှလောက် သက်သေခံကြသည်
ကို သင်မကြားသလောဟု ပြောဆိုသော်လည်း၊–
၁၄ စကားတခွန်းကိုမျှ ပြန်တော်မမူသည်ကို မြို့ဝန်
မင်းသည် အလွန်အံ့သြလေ၏။

၁၅ ထိုပွဲ၌ မြို့ဝန်မင်းသည် အကျဉ်းထားသော
သူတို့တွင်၊ လူများတို့အလိုရှိသောသူ တယောက်
၁၆ ယောက်ကို လွှတ်မြဲ ထုံးစံရှိ၏။– ထိုအခါ အ
ကျဉ်းထားသောသူတို့တွင် ဗာရဗ္ဗအမည်ရှိသော
၁၇ ကျော်စောသောသူ တယောက်ရှိ၏။– လူများ
စည်းဝေးကြသည်ရှိသော်၊ ပိလတ်မင်းက၊ သင်

တို့သည် အဘယ်သူကိုလွှတ်စေချင်သနည်း။ ဗာ
ရဏသီကို လွှတ်စေချင်သလော။ ခရစ်ဟုခေါ်ဝေါ်
သောယေရှုကို လွှတ်စေချင်သလောဟု လူများ
၁၈ တို့အား မေးလေ၏။– အဘယ်ကြောင့် ဤသို့
မေးသနည်းဟူမူကား၊ ထိုသူတို့သည် မနာလို
သောစိတ်နှင့် ယေရှုကိုအပ်နှံကြောင်းကို ပိလတ်
၁၉ မင်းသိ၏။– ထိုမှတပါး တရားပလွှင်ပေါ်မှာ ထိုင်
စဉ်တွင်၊ မိမိခင်ပွန်းသည် လုလင်တယောက်ကို
စေလွှတ်၍၊ ထိုဖြောင့်မတ်သောသူကို အဘယ်
သို့မျှ မပြုပါနှင့်။ ယနေ့ပင် ကျွန်မသည် ထိုသူ
ကြောင့် အိပ်မက်၌ ပြင်းစွာခံရပါပြီဟု မှာလိုက်
၂၀ ၏။– လူအစုအဝေးတို့သည် ဗာရဗ္ဗကိုတောင်း၍
ယေရှုကိုသတ်စေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး
တို့နှင့် လူအကြီးအကဲတို့သည် လူများကို တိုက်
၂၁ တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။– ထိုကြောင့် မြို့ဝန်မင်း
သည်၊ ဤသူနှစ်ယောက်တို့တွင် သင်တို့သည်
အဘယ်သူကို လွှတ်စေချင်သနည်းဟု လူများကို
တဖန် မေးသောအခါ၊ ဗာရဗ္ဗကို လွှတ်စေချင်ပါ
၂၂ သည်ဟု လျှောက်ကြ၏။– ပိလတ်မင်းကလည်း၊
သို့ဖြစ်လျှင် ခရစ်ဟုခေါ်ဝေါ်သော ယေရှုကို အ
ဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟု မေးပြန်သော်၊ ထိုသူ
အပေါင်းတို့က၊ သူသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
၂၃ ရိုက်ထားခြင်းကို ခံပါလေစေဟု ဆိုကြ၏။– မြို့
ဝန်မင်းကလည်း အဘယ်ကြောင့်နည်း။ အဘယ်
အပြစ်ကို ပြုဘိသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ထိုသူသည်
လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်းကို ခံပါလေ
၂၄ စေဟု လူများတို့သည် သာ၍ ဟစ်ကြ၏။– ပိ
လတ်မင်းသည် မိမိမနှိုင်၊ လူများသာ၍ ရုန်းရင်း
ခတ်မျှ ပြုကြသည်ကိုမြင်လျှင်၊ ရေကို ယူ၍ လူ
များရှေ့တွင် မိမိလက်ကိုဆေးလျက်၊ ဤဖြောင့်
မတ်သောသူ၏အသွေးနှင့် ငါသည် ကင်းရှင်း၏။
၂၅ ဤအမှုကို သင်တို့ ကြည့်ကြလေ့ဟုဆို၏။– ထို
လူအပေါင်းတို့က သူ၏အသွေးသည် ငါတို့၏
ခေါင်းပေါ်၌ဝင်း၊ သားမြေးတို့၏ခေါင်းပေါ်၌ဝင်း
၂၆ တည်ရှိပါစေဟု ပြန်ပြောကြ၏။– ပိလတ်မင်း
သည်လည်း ဗာရဗ္ဗကို လူများတို့အား လွှတ်လေ
၏။ ယေရှုကိုကား ရိုက်ပြီးလျှင် လက်ဝါးကပ်
တိုင်မှာ သတ်စေခြင်းငှါ အပ်လိုက်လေ၏။

၂၇ ထိုအခါ မြို့ဝန်မင်း၏ စစ်သူရဲတို့သည် ယေ
ရှုကို အိမ်တော်ဦးသို့ဆောင်သွား၍ စစ်သူရဲ တ
၂၈ တပ်လုံးကို အထံတော်၌ စုရုံးစေပြီးမှ၊– အဝတ်
တော်ကိုချွတ်၍ နီသောဝတ်လုံကိုဝတ်စေကြ၏။–
၂၉ ဆူးပင်နှင့်ရက်သောဦးရစ်ကို ခေါင်းတော်၌ တင်
ကြ၏။ ကျူတလုံးကိုလည်း လက်ျာလက်တော်
နှင့်ကိုင်စေပြီးလျှင်၊ ရှေ့တော်မှာ ဒူးထောက်
လျက် ယုဒရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာ
ရှိစေသတည်းဟူ၍ ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြု
၃၀ ကြ၏။– ကိုယ်တော်ကို တံထွေးနှင့် ထွေးကြ၏။
၃၁ ကျူလုံးကိုယူ၍ ခေါင်းတော်ကို ရိုက်ကြ၏။– ထို
သို့ ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြုသည်နောက်၊
မင်းဝတ်လုံကို ချွတ်၍ အဝတ်တော်ကို ဝတ်ပြန်
စေပြီးလျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားခြင်း
ငှါ ထုတ်သွားကြ၏။

၃၂ သွားကြစဉ်တွင် ရိမုန်အမည်ရှိသော ကုရေ
နေ ပြည်သားတယောက်ကို တွေ့လျှင်၊ အနှိုင်ပြု
၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ကို ထမ်းစေကြ၏။–
၃၃ ဦးခေါင်းခွံအရပ်ဟု ဆိုလိုသော ဂေါလဂေါသ အ
၃၄ မည်တွင်သောအရပ်သို့ ရောက်ကြသော်၊– ဆေး
ခါးနှင့်ရောသော ပုံးရည်ကို ကိုယ်တော်အား
သောက်စိမ့်သောငှါ ပေးလျှင်၊ မြည်းစမ်းတော်မူ
၃၅ ၍ မသောက်ချင်ဘဲ နေလေ၏။– ကိုယ်တော်ကို
လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပြီးလျှင် အဝတ်
၃၆ တော်တို့ကို စာရေးတံချ၍ ဝေဖန်ကြ၏။– ထိုအ
၃၇ ရပ်၌လည်း ထိုင်လျက် စောင့်နေကြ၏။– အပြစ်
ဘော်ပြသော ကမ္မည်းလိပ်စာချက်ဟူမူကား၊ ဤ
သူသည် ယုဒရှင်ဘုရင်ယေရှုပေတည်းဟုရေး၍
၃၈ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာ တပ်သတည်း။– ထိုအခါ
ကိုယ်တော်နှင့်တကွ ထားပြန်ယောက်တို့ကို
လက်ျာတော်ဘက်၌ တယောက်၊ လက်ဝဲတော်
ဘက်၌ တယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်
ထားကြ၏။

၃၉ လမ်းမှာ သွားလာသော သူတို့ကလည်း၊
ဗိမာန်တော်ကို ဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင်
တည်ဆောက်ပြန်သောသူ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ကယ်
၄၀ တင်လော့။– ဘုရားသခင်၏ သားတော်မှန်လျှင်
လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ ဆင်းလော့ဟု မိမိတို့ခေါင်း
ကိုညိတ်၍ ကဲ့ရဲ့သောစကားနှင့်ပြောဆိုကြ၏။–
၄၁ ထိုနည်းတူ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြဆ
ရာ၊ လူအကြီးအကဲတို့က၊ ဤသူသည် သူတပါး
၄၂ တို့ကို ကယ်တင်တတ်၏။– ကိုယ်ကိုမကယ်တင်
နိုင်ပါတကား။ ဣသရေလ ရှင်ဘုရင် မှန်လျှင်
လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ ယခု ဆင်းပါလေစေ။ ဆင်း
၄၃ လျှင် ငါတို့ယုံကြည်မည်။– သူသည် ဘုရားသခင်
ကို ကိုးစားပြီ။ ငါသည် ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်
၏ဟု ဆိုပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်သည် သူ၌ အ
လိုတော်ရှိလျှင် ယခုပင် ကယ်တင်တော်မူပါလေ

၄၄ စေဟု ပြက်ယယ်ပြု၍ ပြောဆိုကြ၏။– ထိုနည်း
တူ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ
ရိုက်ထားသော ထားပြတို့သည်လည်း ကဲ့ရဲ့အ
ပြစ်တင်ကြ၏။

၄၅ မွန်းတည့် အချိန်မှစ၍ သုံးချက်တီးအချိန်
တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံး၌ မှောင်မိုက်အတိ
၄၆ ဖြစ်လေ၏။– သုံးချက်တီးအချိန်၌ ယေရှုက၊ ဧ
လိ၊ဧလိ၊လာမာရှာဗသဒနိဟု ကြီးသောအသံ
နှင့် ကြွေးကြော်တော်မူ၏။ အနက်ကား၊ အ
ကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့်
အကျွန်ုပ်ကို စွန့်ပစ်တော်မူသနည်းဟု ဆိုလိုသ
၄၇ တည်း။– ထိုအရပ်၌ ရပ်နေသောသူအချို့တို့
သည် ကြားလျှင်၊ သူသည် ဧလိယကိုခေါ်သည်
၄၈ ဟု ဆိုကြ၏။– လူတယောက်သည် ချက်ခြင်း
ပြေး၍ ရေမှိုတထွေးကို ပုံးရည်နှင့် ပြည့်စေပြီး
လျှင်၊ ကျူလုံးဖျားခွံတပ်၍ ကိုယ်တော်အား
၄၉ သောက်စိမ့်သောငှါ ပေးလေ၏။– ကြွင်းသောသူ
တို့က၊ ရှိစေတော့။ ဧလိယသည် သူ့ကိုကယ်
တင်ခြင်းငှါ လာမည်မလာမည်ကို ကြည့်ကြကုန်
၅၀ အံ့ဟု ဆိုကြ၏။– ယေရှုသည် ကြီးသောအသံ
နှင့် တဖန် ကြွေးကြော်ပြီးလျှင် အသက်တော်ကို
၅၁ လွှတ်တော်မူ၏။– ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၏ ကု
လားကာသည် အထက်စွန်းမှ အောက်စွန်းတိုင်
အောင် စုတ်ကွဲလေ၏။ မြေကြီး လှုပ်လေ၏။
၅၂ ကျောက်များတို့သည်ကွဲပြားကြ၏။– သချိုင်း
တွင်းတို့သည် ပွင့်လစ်သဖြင့် ကျိန်းစက်လျက်ရှိ
သော သန့်ရှင်းသူတို့၏အလောင်းများစွာတို့
၅၃ သည် ထကြ၍၊– ကိုယ်တော် ထမြောက်တော်မူ
သည်နောက်၊ ထိုသူတို့သည် သချိုင်းတွင်းမှ
ထွက်၍ သန့်ရှင်းသောမြို့ထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ လူ
၅၄ များစွာတို့အား ထင်ရှားကြ၏။– ယေရှုကို စောင့်
သော တပ်မှူးမှစ၍ စစ်သူရဲများတို့သည် မြေ
ကြီးလှုပ်ခြင်းစသည်တို့ကိုမြင်လျှင် အလွန်ထိတ်
လန့်၍၊ စင်စစ် ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏သား
၅၅ တော်မှန်ပေ၏ဟု ဆိုကြ၏။– ဂါလိလဲပြည်က
ယေရှုနောက်တော်၌ အလုပ်အကျွေး လိုက်လာ
သော မိန်းမအများတို့သည်လည်း ထိုအရပ်၌ အ
၅၆ ဝေးက ကြည့်ရှုရှု၍ နေကြ၏။– ထိုမိန်းမတို့တွင်
မာဂဒလမာရိ၊ ယာကုပ်နှင့် ယောသေတို့၏ အမိ
ဖြစ်သောမာရိနှင့် ဇေဗေဒဲ၏သားတို့၏အမိ ပါ
ကြသတည်း။

၅၇ ညအချိန်ရောက်မှ အရိမသဲမြို့သား ယော
သပ်အမည်ရှိသော သူဌေးသည် ယေရှု၏တပည့်

၅၈ တော်ဖြစ်သည်နှင့်၊– ပိလတ်မင်းထံသို့ဝင်၍ ယေ
ရှု၏အလောင်းတော်ကို တောင်းလေ၏။ ပိလတ်
မင်းသည် အလောင်းတော်ကို ပေးစေခြင်းငှါ အ
၅၉ မိန့်တော်ရှိသော်၊– ယောသပ်သည် အလောင်း
တော်ကိုယူ၍ ဖြူစင်သောပိတ်ချောနှင့် ပတ်ရစ်
၆၀ ပြီးလျှင်၊– ကျောက်၌ထွင်းသော မိမိသချိုင်းတွင်း
သစ်ထဲမှာထားလေ၏။ ကြီးစွာသောကျောက်ကို
၆၁ လည်း တွင်းဝ၌ လိုမ့်ထားပြီးမှ သွား၏။– မာဂဒ
လမာရိနှင့် အခြားသောမာရိသည် ထိုအရပ်၌
သချိုင်းတော်ရှေ့မှာ ထိုင်လျက်နေရစ်ကြ၏။

၆၂ အဘိတ်နေ့လွန်၍ နက်ဖြန်နေ့ ရောက်လျှင်၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးနှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် ပိ
၆၃ လတ် မင်းထံ၌ စုဝေး၍၊– ထို လှည့်ဖြားသော
သူက၊ ငါသည် သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထ
မြောက်မည်ဟု မသေမီပြောသည်ကို အကျွန်ုပ်
၆၄ တို့မှတ်မိပါပြီ။–ထိုကြောင့် သူ၏တပည့်တို့သည်
ညအခါလာ၍ အလောင်းကို ခိုးယူပြီးလျှင်၊ သူ
သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူပြီဟု လူအ
ပေါင်းတို့အား ပြောဆိုကြသော်၊ ရှေ့အမှားထက်
နောက်အမှား သာ၍ ကြီးမည်ဟု စိုးရိမ်စရာအ
ကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သချိုင်းတွင်းကို သုံးရက်
မြောက်အောင် လုံခြုံစွာ စောင့်စိမ့်သောငှါ အ
၆၅ မိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊– ပိလတ်
မင်းက၊ သင်တို့၌လူစောင့်တတပ်ရှိ၏။ သွားကြ၊
တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း လုံခြုံစွာ စောင့်စေကြ
၆၆ ဟု ဆိုလေ၏။– ထိုသူတို့သည် သွား၍ ကျောက်
ကို တံဆိပ်ခတ်ပြီးလျှင် အစောင့်ထားလျက်
သချိုင်းတွင်းတော်ကို လုံခြုံစွာပြုကြ၏။

၂၈

၁ ဥပုသ်နေ့လွန်၍ ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက်
မိုဃ်းလင်းအံ့ဆဲဆဲအချိန်၌၊ မာဂဒလမာရိနှင့် အ
ခြားသော မာရိသည် သချိုင်းတော်ကို အကြည့်
၂ အရှုသွားကြ၏။– ထိုအခါ မြေကြီးသည် ပြင်းစွာ
လှုပ်လေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရား
၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ကောင်းကင်ဘုံမှ
ဆင်းလာ၍၊ တွင်းဝ၌ပိတ်သောကျောက်ကို လိှမ့်
၃ လှန်ပြီးလျှင်၊ ထိုကျောက်ပေါ်မှာထိုင်နေ၏။–သူ
၏မျက်နှာသည် လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ထင်၏။ အဝတ်
၄ သည်လည်း မိုဃ်းပွင့်ကဲ့သို့ ဖြူ၏။– လူစောင့်တို့
သည် ကောင်းကင်တမန်ကို ကြောက်ရွံ့သဖြင့်
၅ တုန်လှုပ်၍သေမတတ်ဖြစ်ကြ၏။– ကောင်းကင်
တမန်ကလည်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိကြနှင့်။
လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာသတ်သော ယေရှုကို သင်

To Contents

၆ တို့ ရှာကြသည်ကို ငါသိ၏။– ဤအရပ်၌ မရှိ။
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ထမြောက်တော်မူပြီ။
လာကြ၊ သခင်လျောင်းတော်မူရာအရပ်ကို ကြည့်
၇ ကြလော့။– အလျင်အမြန်ပြန်သွား၍ သေခြင်းမှ
ထမြောက်တော်မူကြောင်းကို တပည့်တော်တို့
အား ပြောကြလော့။ သင်တို့ရှေ့ ဂါလိလဲပြည်သို့
ကြွတော်မူမည်။ ထိုပြည်၌ သင်တို့သည် ကိုယ်
တော်ကိုတွေ့မြင်ရကြလိမ့်မည်၊ ငါပြောပြီဟု ထို
၈ မိန်းမတို့အား ကောင်းကင်တမန်ဆို၏။– ထိုမိန်း
မတို့သည်လည်း ကြောက်ရွံ့သဖြင့်၎င်း၊ အလွန်
ဝမ်းမြောက်သဖြင့်၎င်း၊ သချိုင်းတော်မှ အလျင်
အမြန်သွား၍ တပည့်တော်တို့အား ထိုသိတင်းစ
၉ကားကို ကြားပြောခြင်းငှါ ပြေးကြ၏။– လမ်းမှာ
သွားကြစဉ် ယေရှုသည် ကြုံဆိုတော်မူ၍၊ သင်
တို့အား မင်္ဂလာဖြစ်စေသတည်းဟု မိန့်တော်မူ
၏။ ထိုမိန်းမတို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ခြေတော်ကို
၁၀ ဘက်ယမ်းလျက် ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။– ယေ
ရှုကလည်း ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်။ သွားကြ
လော့။ငါ့ညီတို့သည် ဂါလိလဲပြည်သို့သွားစေခြင်း
ငှါ ဤသိတင်းစကားကို ကြားပြောကြလော့။ ထို
ပြည်၌ သူတို့သည် ငါ့ကိုတွေ့မြင်ရကြလိမ့်မည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ ထိုမိန်းမတို့သည် သွားကြစဉ်အခါ လူစောင့်
အချို့တို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်၍ ဖြစ်လေသမျှသော
အခြင်းအရာတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့
၁၂ အား ပြန်ကြားကြ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး
တို့နှင့် လူအကြီးအကဲတို့သည် စုဝေး၍ တိုင်ပင်
၁၃ ပြီးမှ စစ်သူရဲတို့အား ငွေအများကို ပေး၍၊– ညဉ့်
အခါ ငါတို့အိပ်ပျော်စဉ်တွင် ထိုသူ၏ တပည့်တို့
သည်လာ၍ အလောင်းကို ခိုးသွားကြသည်ဟု
၁၄ သင်တို့ပြောကြလော့။– ထိုအကြောင်းကို မြို့ဝန်
မင်းကြားပြန်လျှင်၊ ငါတို့သည် သူ့ကို ဖျောင်းဖျ
၁၅ ၍ သင်တို့၌ အမှုမရှိစေခြင်းငှါ ပြုမည်ဟု၊– သွန်
သင်သည်နှင့်အညီ၊ စစ်သူရဲတို့သည် ငွေကို ယူ၍
ပြုကြ၏။ ထိုစကားကို ယခုတိုင်အောင် ယုဒလူ
တို့သည် အနှံ့အပြား ပြောဆိုကြ၏။

၁၆ တကျိပ်တပါးသော တပည့်တော်တို့သည် ဂါ
လိလဲပြည်သို့ သွား၍ ယေရှုမှာထားတော်မူသော
တောင်ပေါ်သို့ တက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကို
၁၇ တွေ့မြင်၍ ပြပ်ဝပ်ကိုးကွယ်ကြ၏။– အချို့တို့
၁၈ သည် ယုံမှားခြင်းရှိကြ၏။– ယေရှုသည် အနီးအ
ပါးသို့ ချဉ်းတော်မူပြီးလျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌
၎င်း၊ မြေကြီးပေါ်၌၎င်း၊ စီရင်ပိုင်သော အခွင့်
၁၉ တန်ခိုးရှိသမျှတို့ကို ငါခံရပြီ။– သင်တို့သွား၍ လူ
မျိုးတကာတို့ကို ငါ့တပည့် ဖြစ်စေလျက်၊ ခမည်း
တော်၊ သားတော်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏
၂၀ နာမ၌ ဗတ္တိဇံကို ပေးကြလော့။– ငါသည် သင်တို့
အား ပေးသမျှသော ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်
ရှောက်စေခြင်းငှါ ဆုံးမသြဝါဒပေးကြလော့။ ငါ
သည်လည်း ကပ်ကမ္ဘာကုန်သည်တိုင်အောင်
သင်တို့နှင့်အတူ အစဉ်မပြတ်ရှိသည်ဟု တပည့်
တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

ရှင်မဿဲခရစ်ဝင်ပြီး၏။

ရှင်မာကုခရစ်ဝင်။

MARK

၁

၁ ဘုရားသခင်သားတော်ယေရှုခရစ်၏ ဧဝံဂေ
၂ လိတရား၏ အစကို ဆိုပေအံ့။– အနာဂတ္တိကျမ်း
စာ၌ လာသည်ကား၊ ကြည့်ရှုလော့။ သင်သွား
ရာလမ်းကို ပြင်ရသော ငါ၏တမန်ကို သင့်ရှေ့၌
၃ ငါစေလွှတ်၏။– တော၌ ဟစ်ကြော်သောသူ၏
အသံမှာ၊ ထာဝရဘုရား ကြွတော်မူရာလမ်းကို
ပြင်ကြလော့။ လမ်းခရီးတော်ကို ဖြောင့်စေကြ
၄ လော့ဟု လာသည်နှင့် အညီ၊– ယောဟန်သည်
တော၌ ဗတ္တိဇံကိုပေးလျက်၊ အပြစ်လွှတ်ခြင်းအ
ဘို့အလိုငှါ နောင်တနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဗတ္တိဇံတ
၅ ရားကို ဟောလျက် ပေါ်ထွန်း၏။– ယေရုရှလင်
မြို့သားများမှစ၍ ယုဒပြည်သူပြည် သား အ
ပေါင်းတို့သည်၊ ယောဟန်ထံသို့ ထွက်သွား၍ မိ
မိတို့ အပြစ်များကိုဘော်ပြလျက် ယော်ဒန်မြစ်၌
၆ ဗတ္တိဇံကိုခံကြ၏။– ယောဟန်သည် ကုလားအုပ်
အမွေးနှင့် ရက်သောအဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ခါး၌
သားရေခါးပန်းကို စည်းလျက်၊ ကျိုင်းကောင်နှင့်
တော၌ဖြစ်သောပျားရည်ကို စားလျက်နေ၏။–
၇ ဟောချက်စကားဟူမူကား၊ ငါထက် တတ်စွမ်း
နိုင်သောသူသည် ငါ့နောက် ကြွလာ၏။ ထိုသူ
၏ ခြေနင်းတော်ကြိုးကိုမျှ ငုံ၍ ဖြည်ခြင်းငှါ ငါ
၈ မထိုက်။– ငါသည် သင်တို့အား ရေ၌ ဗတ္တိဇံကို
ပေး၏။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
၌ သင်တို့ကို ဗတ္တိဇံပေးမည်ဟု ဟောသတည်း။
၉ ထိုအခါ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်
မြို့မှကြလာ၍ ယောဟန်လက်ဖြင့် ယော်ဒန်မြစ်
၁၀ ၌ ဗတ္တိဇံကို ခံတော်မူ၏။– ရေမှပေါ်ထစဉ်တွင်
ကောင်းကင်ကွဲ၍ ဝိညာဉ်တော်သည် ချိုးငှက်ကဲ့
သို့ ကိုယ်တော်အပေါ်၌ ဆင်းသက်တော်မူသည်
၁၁ ကိုမြင်ရ၍၎– သင်ကား ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ ငါ၏
ချစ်သားပေတည်းဟု ကောင်းကင်က အသံတော်
၁၂ ဖြစ်လေ၏။– ထို ခဏခြင်းတွင် ဝိညာဉ်တော်
သည် ယေရှုကို တောသို့ သွားစေတော်မူ၏။–
၁၃ အရက်လေးဆယ်ပတိုင်လုံး ထိုတော၌နေ၍ စာ
တန်၏ စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။
သားရဲတို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။ ကောင်းကင်တ
၁၄ မန်တို့သည်လည်း လုပ်ကျွေးကြ၏။– ယောဟန်
သည် ထောင်ထဲသို့ရောက်သည်နောက်၊ ယေရှု
၁၅ သည် ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူလျှင်၊– အချိန်
ပြည့်စုံပြီ၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် တည်
လုနီးပြီ၊ နောင်တရကြလော့။ ဧဝံဂေလိတရား
ကို ယုံကြည်ကြလော့ဟူသော ဘုရားသခင်၏
နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို
ဟောတော်မူ၏။
၁၆ ဂါလိလဲအိုင်နားမှာ ကြွတော်မူစဉ်၊ ရိုမုန်နှင့်
အန္ဒြေ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် တံငါဖြစ်
၏၊ အိုင်တွင် ပိုက်ကွန်ဖြန့်ချသည်ကို မြင်တော်
၁၇ မူလျှင်၊– ထိုသူတို့အား ငါနောက်သို့ လိုက်ကြ
လော့။ သင်တို့သည် လူကိုမျှားသောတံငါဖြစ်စေ
၁၈ခြင်းငှါ ငါပြုမည်ဟု အဓိန့်တော်ရှိသော်၊– ထိုသူ
တို့သည် ချက်ခြင်းပိုက်ကွန်ကို စွန့်ပစ်၍ နောက်
၁၉ တော်သို့ လိုက်ကြ၏။– ထိုမှ အနည်းငယ်လွန်ပြန်
လျှင်၊ ဇေဗေဒဲ၏သားယာကုပ်နှင့် ယောဟန် ညီ
အစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့သည် လှေပေါ်မှာ ပိုက်
ကွန်ပြင်နေသည်ကို မြင်၍ ချက်ခြင်းခေါ်တော်မူ
၂၀ ၏။– ထိုသူတို့သည်လည်း လှေပေါ်မှာရှိသော
သူငှါးတို့နှင့်တကွ အဘဇေဗေဒဲကို စွန့်ပစ်၍
နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။
၂၁ ကပေရနောင်မြို့သို့ သွားကြလျှင်၊ ဥပုသ်နေ
၌ ကိုယ်တော်သည် ချက်ခြင်းတရားစရပ်သို့ ဝင်
၂၂ ၍ ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော်မူ၏။– ပရိသတ်တို့
သည်လည်း ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူခြင်းကို အ
လွန်အံ့သြကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းပြဆ
ရာနည်းတူ မဟုတ်၊ အစိုးရသောသူနည်းတူ ဆုံး
၂၃ မသြဝါဒ ပေးတော်မူ၏။– ထိုသူတို့၏တရားစ
၂၄ ရပ်၌ ညစ်ညူးသောနတ် စွဲသောသူရှိ၍၎– ဩော်
နာဇရက်မြို့သားယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အ
ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်
တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ လာသလော။ ကိုယ်တော်
သည် အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။
ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းတော်မူသောသူ ဖြစ်ပါ
၂၅ သည်ဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။– ယေရှုကလည်း၊
တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ ထိုသူ၏အထဲက ထွက်
၂၆ သွားလော့ဟု ဆုံးမတော်မူလျှင်၊– ညစ်ညူးသော
နတ်သည် ထိုသူကို တောင့်မာစေပြီးမှ၊ ကြီးသော

To Contents

၂၇ အသံနှင့်အော်ဟစ်၍ ထွက်သွား၏။– လူအပေါင်း
တို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ဤအမှုသည် အ
ဘယ်သို့နည်း။ ဤ ဆုံးမခြင်းအသစ်သည် အ
ဘယ်သို့နည်း။ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကိုပင် အာ
ဏာနှင့်မှာထား၍၊ သူတို့သည် နားထောင်ကြ
သည်တကားဟု အချင်းချင်း မေးမြန်းပြောဆိုကြ
၂၈ ၏။– သိတင်းတော်သည်လည်း ဂါလိလဲပြည်အ
ရပ်ရပ်တို့၌ ချက်ခြင်း နှံ့ပြားကျော်စောလေ၏။

၂၉ တရားစရပ်မှ ထွက်ကြလျှင်၊ ရှိမုန်၊ အန္ဒြေတို့
အိမ်သို့ ယာကုပ်၊ ယောဟန်နှင့်တကွ ချက်ခြင်း
၃၀ သွားကြ၏။– ရှိမုန်၏ယောကျ်မသည် ဖျားနာစွဲ
၍ တုံးလုံးနေသည်အကြောင်းကို အလျင်အမြန်
၃၁ လျှောက်ကြ၏။– ကိုယ်တော်သည်လာ၍ ထို
မိန်းမ၏လက်ကို ကိုင်လျက် ချီကြွတော်မူသည်
ခဏခြင်းတွင် သူသည် အဖျားပျောက်၍ ဧည့်
သည်ဝတ်ကို ပြုလေ၏။

၃၂ နေဝင်၍ ညအချိန်ရောက်လျှင်၊ မကျန်းမမာ
သောသူနှင့် နတ်ဆိုးစွဲသောသူ ရှိသမျှတို့ကို အ
၃၃ ထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍။– တမြို့လုံးသည် တံခါး
၃၄ နားမှာ စုဝေးလျက်ရှိကြ၏။– အထူးထူးအပြား
ပြားသော အနာစွဲသောသူများတို့ကို သက်သာစေ
တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးများတို့ကိုလည်း နှင်ထုတ်
တော်မူ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည် ကိုယ်တော်ကို သိ
ကြသောကြောင့်၊ စကားတခွန်းကိုမျှ ပြောစေ
ခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မမူ။

၃၅ နံနက်အချိန်၊ မိုဃ်းမလင်းမီ ကိုယ်တော်သည်
ထပြီးလျှင် တောအရပ်သို့ထွက်ကြွ၍ ဆုတောင်း
၃၆ တော်မူ၏။– ရှိမုန်နှင့် သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့
၃၇ သည် လိုက်၍ရှာကြသော်၊– ကိုယ်တော်ကိုတွေ့
လျှင် လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှာကြ
၃၈ ပါသည်ဟုလျှောက်ဆို၏။– ကိုယ်တော်ကလည်း
ငါသည် နီးစပ်သောမြို့ရွာတို့၌ တရားဟောခြင်း
ငှါ သွားကြကုန်အံ့။ ထိုသို့အလိုငှါ ငါကြွလာပြီဟု
၃၉ မိန့်တော်မူ၍၊– ဂါလိလဲပြည်အရပ်ရပ် တရား
စရပ်တို့၌ တရားဟောလျက် နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်
ထုတ်လျက် နေတော်မူ၏။

၄၀ နူနာစွဲသောသူတယောက်သည် အထံတော်
သို့လာ၍ ဒူးထောက်လျက်၊ ကိုယ်တော်အလိုရှိ
လျှင် ကျွန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်မူသည်
၄၁ ဟု တောင်းပန်လေ၏။– ယေရှုသည် သနား
သောစိတ်ရှိသဖြင့် လက်တော်ကိုဆန့်၍ ထိုသူ
ကို တို့လျက်၊ ငါအလိုရှိ၏၊ သန့်ရှင်းခြင်းသို့
၄၂ ရောက်စေဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသို့ မိန့်တော်မူ
သည် ခဏခြင်းတွင် နူနာပျောက်၍ သန့်ရှင်း
၄၃ ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။– ယေရှုကလည်း၊ သင်
၄၄ သတိပြု။– အဘယ်သူအား စကားတခွန်းကိုမျှ မ
ပြောနှင့်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား၍ ကိုယ်ကို
ပြလော့။ သူတပါး၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ
သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်အတွက်၊ မောရှေ
စီရင်မှာထားသော ပူဇော်သက္ကာကို ဆက်လော့
ဟု မြစ်တား၍ ချက်ခြင်း လွှတ်လိုက်တော်မူ
၄၅ ၏။– ထိုသူသည် ထွက်သွား၍ စကားများသော
အားဖြင့် ထိုအကြောင်းကို အနှံ့အပြား ကျော်
စောစေ၏။ ထိုကြောင့် ကိုယ်တော်သည် နောက်
တဖန် မြို့ထဲသို့ ထင်ရှားစွာမဝင်ရဘဲ၊ မြို့ပြင်
တောအရပ်၌သာ နေတော်မူ၍ အရပ်ရပ်တို့မှ အ
ထံတော်သို့ ရောက်လာကြ၏။

၂

၁ နောက်တနေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည် ကပေရ
နောင်မြို့သို့ ဝင်ပြန်၍ အိမ်၌ရှိတော်မူသည်ကို
၂ ကြားကြလျှင်၊– တံခါးပြင်နားမှာ နေစရာမရှိနိုင်
အောင် လူများတို့သည် အလျင်အမြန် စုဝေးကြ
သည်ဖြစ်၍ သူတို့အား တရားဟောတော်မူ၏။–
၃ ထိုအခါ လက်ခြေသေသောသူတယောက်ကို လူ
လေးယောက်တို့သည် ထမ်း၍ အထံတော်သို့
၄ ဆောင်ခဲ့ကြ၏။– လူစုဝေးလျက်ရှိသောကြောင့်
ကိုယ်တော်ရင်းသို့ မချဉ်းကပ်နိုင်သဖြင့်၊ ကိုယ်
တော်ရှိရာအပေါ်မှာ အမိုးကို ဖောက်ထွင်းပြီးမှ
လူနာနှင့်တကွ အိပ်ရာခုတင်ကို လျှောချကြ၏။–
၅ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို မြင်
လျှင်၊ လက်ခြေသေသောသူအား၊ ငါ့သား၊ သင်
၆၊၇ ၏အပြစ်ကို လွှတ်စေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထို
အရပ်၌ထိုင်သော ကျမ်းပြဆရာအချို့တို့က၊ ဤ
သူသည် ဘုရားကို လွန်ကျူး၍ အဘယ်ကြောင့်
ဤသို့ပြောရသနည်း။ ဘုရားသခင်မှတပါး အ
ဘယ်သူသည် အပြစ်ကို လွှတ်နိုင်သနည်းဟု
၈ စိတ်ထဲမှာ ထင်မှတ်ကြ၏။– သူတို့စိတ်ထဲမှာ ထို
သို့ ထင်မှတ်ခြင်းရှိသည်ကို ယေရှုသည် မိမိ
ဉာဏ်အားဖြင့် ချက်ခြင်းသိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့
စိတ်ထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ထင်မှတ်ကြ
၉ သနည်း။– လက်ခြေသေသောသူအား အဘယ်
စကားကို သာ၍ ပြောလွယ်သနည်း။ သင်၏ အ
ပြစ်ကိုလွှတ်စေပြီဟု ပြောလွယ်သလော။ သင်
ထလော့။ ကိုယ်အိပ်ရာကိုဆောင်၍ လှမ်းသွား
၁၀ လော့ဟု ပြောလွယ်သလော။– လူသားသည်
မြေကြီးပေါ်မှာ အပြစ်လွှတ်ပိုင်သည်ကို သင်တို့

၁၁ သိစေခြင်းငှါ ထလော့။– ကိုယ်အိပ်ရာကို ဆောင်
၍ ကိုယ်အိမ်သို့ သွားလော့ဟု သင့်အား ငါဆို
သည်ဟု လက်ခြေသေသောသူအား မိန့်တော်မူ
၁၂ ၏။– ထိုသူသည်လည်း ချက်ခြင်းထ၍ အိပ်ရာကို
ဆောင်လျက် လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ထွက်သွား
၏။ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ
ခြင်းရှိ၍၊ ဤကဲ့သို့ တခါမျှမမြင်စဖူးဟု ပြောဆို
၍ ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။
၁၃ နောက်တဖန် အိုင်နားသို့ ကြွတော်မူ၍၊ လူ
အစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့ လာ
ကြလျှင်၊ သူတို့အား ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ
၁၄ ၏။– လမ်း၌ ကြွတော်မူစဉ်၊ အာလဖဲ၏သား
လေဝိသည် အခွန်ခံရာတဲ၌ ထိုင်နေသည်ကို မြင်
သော်၊ ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ
၁၅ ၏။– ထိုသူသည်လည်း ထ၍ နောက်တော်သို့
လိုက်လေ၏။ ထိုနောက်မှ သူ၏အိမ်တွင် စားပွဲ
၌ လျောင်းတော်မူစဉ်၊ အခွန်ခံသောသူများနှင့်
ဆိုးသောသူများတို့သည် ကိုယ်တော်မှစသော
တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ စားပွဲ၌ လျောင်းကြ
၏။ ထိုသူအများတို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်
၁၆ ကြ၏။– ထိုသို့ အခွန်ခံသောသူ၊ ဆိုးသောသူတို့
နှင့်အတူ စားတော်မူသည်ကို ကျမ်းပြုဆရာဖာရိ
ရှဲတို့သည် မြင်လျှင်၊ ဤသူသည် အခွန်ခံသော
သူ၊ ဆိုးသောသူတို့နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့်
စားသောက်သနည်းဟု တပည့်တော်တို့အား ဆို
၁၇ ကြ၏။– ယေရှုသည် ကြားတော်မူလျှင်၊ ကျန်း
မာသောသူတို့သည် ဆေးသမားကို အလိုမရှိ
ကြ။ နာသောသူတို့သာလျှင် အလိုရှိကြ၏။
ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို နောင်တသို့ခေါ်ခြင်း
ငှါ ငါလာသည်မဟုတ်၊ ဆိုးသောသူတို့ကို ခေါ်
ခြင်းငှါ ငါလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၈ အစာရှောင်တတ်သော ယောဟန်၏တပည့်
တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် လာ၍၊ ယောဟန်၏တ
ပည့်တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် အစာရှောင်ကြသည်
ဖြစ်၍၊ အဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော်၏တပည့်
တို့သည် အစာမရှောင်ဘဲ နေကြပါသနည်းဟု
၁၉ လျှောက်ကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ မင်္ဂလာ
ဆောင်လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဘော်တို့နှင့်
အတူရှိစဉ်အခါ သူတို့သည် အစာရှောင်တတ်ကြ
သလော။ ရှိစဉ်ကာလပတ်လုံး အစာမရှောင်
၂၀ တတ်ကြ။– မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို သူ၏ အ
ပေါင်းအဘော်တို့နှင့်ခွါ၍ ယူသွားသောအချိန်
ကာလ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုကာလအခါ သူတို့
၂၁ သည် အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။– အဝတ်ဟောင်း
ကို အထည်သစ်နှင့် ဖာလေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင်
ဖာသောအထည်သစ်သည် အဝတ်ဟောင်းကို
၂၂ စား၍ အပေါက် ကျယ်တတ်၏။– ၎င်းနည်း
ဟောင်းသော သားရေဘူး၌ အသစ်သောစပျစ်
ရည်ကို ထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင် အသစ်
သောစပျစ်ရည်သည် သားရေဘူးကို ဆုတ်ခွဲသ
ဖြင့် စပျစ်ရည်သည် ယို၍ သားရေဘူးလည်း
ပျက်စီးတတ်၏။ အသစ်သော စပျစ်ရည်ကို
အသစ်သောသားရေဘူး၌ ထည့်ရသည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။
၂၃ ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် ဂျုံစပါးလယ်
ကွက်တို့ကို ရောက်ကြတော်မူလျှင်၊ တပည့်
တော်တို့သည် စပါးအသီးအနှံကို ဆွတ်လျက်
၂၄ ခရီးသွားကြ၏။– ဖာရိရှဲတို့ကလည်း၊ ဥပုသ်နေ့၌
မပြုအပ်သောအမှုကို သူတို့သည် ပြုကြပါသည်
၂၅ တကားဟု လျှောက်ကြသော်၊– ကိုယ်တော်က၊
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း အဗျာသာလက်ထက်၌ ဒါ
ဝိဒ်သည် မိမိအဘော်တို့နှင့်တကွ ဆာမွတ်၍ မ
၂၆ တတ်နိုင်သောအခါ၊– ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်
သို့ဝင်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့မှတပါး အဘယ်သူ
မျှ မစားအပ်သော ရှေ့တော်မုန့်ကို စား၍ မိမိအ
ဘော်တို့အား ပေးသည်အကြောင်းကို သင်တို့
၂၇ သည် တရံတခါမျှ မဘတ်ဘူးသလော။– ထိုမှတ
ပါး ဥပုသ်နေ့သည် လူအဘို့ဖြစ်၏။ လူသည် ဥ
၂၈ ပုသ်နေ့အဘို့ ဖြစ်သည်မဟုတ်။– သို့ဖြစ်၍ လူ
သားသည် ဥပုသ်နေ့ကိုပင် အစိုးရသည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၃

၁ တရားစရပ်သို့ တဖန် ဝင်တော်မူ၍၊ ထိုစရပ်
၌ လက်တဘက်သေသောသူ တယောက်ရှိ၏။–
၂ ဥပုသ်နေ့၌ သူ၏ရောဂါကိုငြိမ်းစေမည် မငြိမ်း
စေမည်ကို ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်၌ အပြစ်
၃ တင်ခွင့်ကို ရှာ၍ ချောင်းကြည့်ကြ၏။– ကိုယ်
တော်ကလည်း၊ အလယ်၌ မတ်တတ်နေလော့
၄ ဟု လက်တဘက်သေသောသူအား မိန့်တော်မူ
ပြီးမှ၊– ဥပုသ်နေ့၌ ကျေးဇူးပြုအပ်သလော၊ သူ
အကျိုးကို ဖျက်ဆီးအပ်သလော၊ အသက်ကို
ကယ်အပ်သလော၊ သတ်အပ်သလောဟု ပရိ
သတ်တို့အား မေးတော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည်
၅ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။– ထိုအခါ အမျက်တော်
နှင့် သူတို့ကိုပတ်လည်ကြည့်ရှု၍ သူတို့စိတ်နှလုံး
မိုက်သောကြောင့် ဝမ်းနည်းတော်မူခြင်းရှိလျက်၊

သင်၏လက်ကိုဆန့်လော့ဟု ထိုသူအားမိန့်တော်
မူ၍ သူသည် မိမိလက်ကို ဆန့်လျှင်၊ ထိုလက်
သည် လက်တဘက်ကဲ့သို့ ပကတိဖြစ်လေ၏။-
၆ ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့သည် ထွက်၍ ကိုယ်တော်ကို
အဘယ်သို့ဖျက်ဆီးရအံ့နည်းဟု ဟေရုဒ်တပည့်
တို့နှင့် ချက်ခြင်းတိုင်ပင်ကြ၏။
၇ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ အိုင်
၈ နားသို့ပြောင်းကြွတော်မူ၍၊ ဂါလိလဲပြည်၊- ယေရု
ရှလင်မြို့မှစသောယုဒပြည်၊ ဣဒုမဲပြည်၊ ယော်
ဒန်မြစ်တဘက်မှလာကြသော လူများအပေါင်း
တို့နှင့်တုရုမြို့၊ ဇီဒုန်မြို့ ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့မှ
လာကြသော လူများအပေါင်းတို့သည် ပြုတော်
မူသမျှကို ကြားလျှင် အထံတော်သို့ လာကြ၏။-
၉ လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဝန်းရံ၍ မထိခိုက်
စေမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်တော်၏အနီးအပါးတွင်
လှေတစင်းကို အဖြဲရှိစေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့
၁၀ အား အမိန့်တော်ရှိ၏။- အကြောင်းမူကား၊ လူ
များတို့အား ချမ်းသာပေးတော်မူသောကြောင့်၊
ရောဂါဝေဒနာ နှိပ်စက်သောသူ ရှိသမျှတို့သည်
၁၁ ကိုယ်တော်ကို တို့ခြင်းငှါ တွန်းကြ၏။- ညစ်ညူး
သောနတ်တို့သည်လည်း ကိုယ်တော်ကိုမြင်သော
အခါ ပြပ်ဝပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏
သားတော်ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ဟစ်ကြော်ကြ
၁၂ ၏။- သိတင်းတော်ကို မပွင့်စေမည် အကြောင်း
သူတို့အား ကြပ်တည်းစွာ ပညတ်တော်မူ၏။
၁၃ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည်တောင်ပေါ်သို့တက်
၍ အလိုတော်ရှိသောသူတို့ကို ခေါ်တော်မူလျှင်၊
၁၄ အထံတော်သို့ လာကြ၏။- ကိုယ်တော်နှင့်အတူ
ရှိနေစေခြင်းငှါငင်း၊ တရားဟောသောအခွင့်၊ အ
၁၅ နာရောဂါတို့ကို ငြိမ်းစေ၍၊- နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်
ထုတ်နိုင်သောအခွင့်နှင့် စေလွှတ်ခြင်းငှါငင်း၊ တ
၁၆ ကျိပ်နှစ်ပါးသော သူတည်းဟူသော၊- ပေတရု အ
၁၇ မည်သစ်ကို ပေးတော်မူသောရှိမုန်၊- မိုးယ်းကြိုး
သားဟုဆိုလိုသော ဗောနေရဂက် အမည်သစ်ကို
ပေးတော်မူသော ဇေဗေဒဲ၏သားနှစ်ယောက်
၁၈ ယာကုပ်နှင့်ယောဟန်၊- အန္ဒြေ၊ ဖိလိပ္ပု၊ ဗာသော
လမဲ၊ မဿဲ၊ သောမ၊ အာလဖဲ၏သားယာကုပ်၊
၁၉ သဒ္ဒဲ၊ ကာနနိတ်လူရှိမုန်၊- ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံ
သော ယုဒရှကာရုတ်တို့ကို ခန့်ထားတော်မူ၏။
၂၀ ထိုသူတို့သည် အိမ်သို့ဝင်ကြလျှင်၊ အစာကို
မစားနိုင်သည်တိုင်အောင် လူများတို့သည် တ
၂၁ ဖန် စုဝေးကြပြန်၏။- ကိုယ်တော်၏ အဆွေအ
မျိုးတို့သည်ကြားလျှင်၊ သူသည် အရူးဖြစ်၏ဟု
ဆို၍ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ ထွက်သွား
၂၂ ကြ၏။- ယေရုရှလင်မြို့မှလာသော ကျမ်းပြုဆ
ရာတို့ကလည်း၊ သူသည် ဗေလဇေဗုလစ္စဲသော
သူဖြစ်၏။ နတ်ဆိုးမင်းကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့
၂၃ ကို နှင်ထုတ်သည်ဟုဆိုကြ၏။-ကိုယ်တော်သည်
သူတို့ကိုခေါ်၍ ဥပမာကို ဆောင်တော်မူလျက်၊
စာတန်သည် စာတန်ကို အဘယ်သို့ နှင်ထုတ်
၂၄ နိုင်သနည်း။- တိုင်းနိုင်ငံသည် မိမိနှင့်မသင့်မတင့်
၂၅ ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ရာ။- အိမ်သည်လည်း
မိမိနှင့်မသင့်မတင့် ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ရာ။-
၂၆ စာတန်သည် မိမိတဘက်၌ထ၍ မိမိနှင့် မသင့်
မတင့်ကွဲပြားလျှင် မတည်နိုင်ဘဲ ဆုံးခြင်းသို့
၂၇ ရောက်လိမ့်မည်။- သူရဲကို ရှေ့ဦးစွာ မချည်မ
နှောင်လျှင်၊ သူ၏အိမ်သို့ဝင်၍ သူ၏ဥစ္စာကို အ
ဘယ်သူမျှ မလုမယူနိုင်။ သူရဲကို ချည်နှောင်ပြီး
၂၈ မှ သူ၏အိမ်ကို လုယူနိုင်၏။- ငါအမှန်ဆိုသည်
ကား၊ ပြစ်မှားသောအပြစ်အမျိုးမျိုး၊ ဘုရားကို
ကဲ့ရဲ့သောအပြစ်အမျိုးမျိုး ရှိသမျှတို့နှင့် လွတ်
စေခြင်းအခွင့်ကို လူသားတို့သည် ရနိုင်ကြ၏။-
၂၉ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောသူ
သည် အပြစ်လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို အဘယ်ကာ
လ၌မျှ မရနိုင်ကြ။ ထာဝရအပြစ်ဒဏ်ကို ခံရ
၃၀ သောသူဖြစ်ပေ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။- အဘယ်
ကြောင့် ဤသို့ မိန့်တော်မူသနည်းဟူမူကား၊
ကိုယ်တော်သည် ညစ်ညူးသော နတ်စွဲသောသူ
ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသတည်း။
၃၁ ထိုအခါ မယ်တော်နှင့် ညီတော်တို့သည် လာ
၍ ပြင်ပမှာရပ်နေလျက်၊ တစ်ဝတ်ယောက်သောသူ
၃၂ ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ စေလွှတ်၍ ခေါ်ကြ၏။- ခြံ
ရံလျက် ထိုင်သောသူများတို့က၊ မယ်တော်နှင့်
ညီတော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုရှာလျက် ပြင်မှာ
၃၃ ရှိကြပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊- ကိုယ်တော်က၊ ငါ့
အမိ၊ ငါ့ညီကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးတော်မူ
၃၄ ၍၊- ခြံရံလျက် ထိုင်သောသူတို့ကို ပတ်လည်
ကြည့်ရှုရှု၍၊ ဤသူတို့သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီ ပေ
၃၅ တည်း။- ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကို ဆောင်
သောသူသည် ငါ့ညီ၊ ငါ့နှမ၊ ငါ့အမိဖြစ်သတည်း
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄

၁ နောက်တဖန် အိုင်နားမှာ ဆုံးမသြဝါဒ ပေး
တော်မူစဉ်တွင်၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့
သည် အထံတော်၌ စုဝေးကြသောကြောင့်၊ အိုင်
တွင် လှေထဲသို့ဝင်၍ ထိုင်တော်မူ၏။ ပရိသတ်

To Contents

အပေါင်းတို့သည် အိုင်နားကုန်းပေါ်မှာ နေကြ
၂ ၏။– ထိုအခါ ဥပမာစကားအားဖြင့် များစွာသော
ဆုံးမသြဝါဒကို ပေး၍ မြွက်ဆိုတော်မူသည်မှာ၊–
၃ နားထောင်ကြလော့။ မျိုးစေ့ကြဲသောသူသည်
၄ မျိုးစေ့ကိုကြဲခြင်းငှါ ထွက်သွား၏။– အစေ့ကို
ကြဲသည်တွင် အချို့သောအစေ့တို့သည် လမ်း၌
ကျသဖြင့်၊ မိုးယံကောင်းကင်ငှက်တို့သည် လာ
၅ ၍ ကောက်စားကြ၏။– အချို့သော အစေ့တို့
သည် မြေနည်း၍ ကျောက်ပေါများသောအရပ်၌
ကျသဖြင့်၊ မြေတိမ်သောကြောင့် ချက်ခြင်း အ
၆ ပင်ပေါက်သော်လည်း၊– နေထွက်သောအခါ ပူ
လောင်သည်ဖြစ်၍ အမြစ်မစွဲသောကြောင့် ညှိုး
၇ နွမ်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။– အချို့သော
အစေ့တို့သည် ဆူးပင်တို့တွင် ကျသဖြင့်၊ ဆူးပင်
တို့သည် ကြီးပွား၍ ညှဉ်းဆဲသောကြောင့် အသီး
၈ မသီးကြ။– အချို့သောအစေ့တို့သည် ကောင်း
သောမြေ၌ ကျသဖြင့်၊ အပင်ပေါက်၍ ကြီးပွား
လျက် အဆသုံးဆယ်၊ အဆခြောက်ဆယ်၊ အဆ
၉ တရာပွါးများ၍ အသီးသီးကြ၏။– ကြားစရာ နား
ရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၁၀ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ရှိတော်မူသောအခါ
တကျိပ်နှစ်ပါးသောသူတို့နှင့် အခြံအရံတော်တို့
၁၁ သည် ထိုဥပမာကို မေးမြန်းကြလျှင်၊– ကိုယ်
တော်က၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင့် နိုင်ငံတော်
၏ နက်နဲသောအရာကို သိရသောအခွင့် ရှိကြ
၁၂ ၏။– ပြင်ဦးရှိသော ထိုသူတို့မူကား၊ မြင်လျက်ပင်
အာရုံမပြုဘဲမြင်၍၊ ကြားလျက်ပင် အနက်ကို
နားမလည်ဘဲ ကြားသဖြင့်၊ သူတို့အကျင့် မ
ပြောင်းလဲ၊ အပြစ်မလွတ်ရသည်တိုင်အောင် သူ
တို့အား ဟောသမျှကို ဥပမာအားဖြင့် ဟောရ
၁၃ ၏။– သင်တို့သည် ဤဥပမာကိုမျှ နားမလည်
လျှင်၊ ဥပမာရှိသမျှတို့ကို အဘယ်သို့ နားလည်
၁၄ ကြမည်နည်း။– မျိုးစေ့ကြဲသောသူသည် တရား
၁၅ စကားကို ကြဲ၏။– တရားစကားကို လမ်း၌ကြဲ
ခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစကားကို
ကြားသည်ရှိသော်၊ စာတန်သည် ချက်ခြင်းလာ၍
နှလုံး၌ကြဲသော တရားစကားကို နှုတ်ယူတတ်
၁၆ သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။– ကျောက်ပေါသောအ
ရပ်၌ ကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊ တရားစ
ကားကိုကြား၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ချက်
၁၇ ခြင်း ခံယူသော်လည်း၊– စိတ်နှလုံး၌ အမြစ်မစွဲ
ခဏသာတည်သဖြင့် တရားစကားကြောင့် အမှု
အခင်းနှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသောအခါ ချက်
ခြင်း ဖောက်ပြန်တတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။–
၁၈ ဆူးပင်တို့တွင် ကြဲခြင်းအကြောင်းအရာကား၊
၁၉ တရားစကားကို ကြား၍၊– လောကီအမှုခွင် စိုးရိမ်
ခြင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ လှည့်စားခြင်း၊ ကြွင်းသော
အရာကို တပ်မက်ခြင်းစိတ်တို့သည် တရားစ
ကားကို လွှမ်းမိုးညှဉ်းဆဲတတ်သောကြောင့် အ
၂၀ သီးမသီးနိုင်ဟု ဆိုလိုသတည်း။– ကောင်းသော
မြေ၌ ကြဲခြင်း အကြောင်းအရာကား၊ တရားစ
ကားကို ကြား၍ခံယူသဖြင့်၊ အဆသုံးဆယ်၊ အ
ဆခြောက်ဆယ်၊ အဆတရာပွါးများ၍ အသီးသီး
တတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။

၂၁ ထိုမှတပါး ဆီမီးကို ဆီမီးခုံပေါ်မှာ မတင်၊
တောင်းဇလားအောက်၊ ခုတင်အောက်၌ ဖုံးထား
၂၂ ခြင်းငှါ ယူခဲ့သလော။– ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ရှိသမျှ
တို့သည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ဝှက်ထားလျက်ရှိသ
၂၃ မျှတို့သည်လည်း ပွင့်လင်းလိမ့်မည်။– ကြားစရာ
နားရှိသောသူ မည်သည်ကား ကြားပါစေ။

၂၄ ထိုမှတပါး သင်တို့သည် အဘယ်သို့ကြားနာ
ရသည်ကို သတိပြုကြလော့။ အကြင်ချိန်၊ တင်း
ပမာဏနှင့် သင်တို့သည် သူတပါးအား ပေး၏။
၂၅ ထိုပမာဏအတိုင်း ကိုယ်တိုင်ခံရကြမည်။– အ
ကြင်သူသည် ရတတ်၏၊ ထိုသူအား ပေးဦးမည်။
အကြင်သူသည် ဆင်းရဲ၏၊ ထိုသူ၌ ရှိသမျှကိုပင်
နှုတ်လိမ့်မည်။

၂၆ ထိုမှတပါး၊ လူသည် လယ်၌ မျိုးစေ့ကြဲပြီးမှ
၂၇ နောက်တဖန် မိမိမကြည့်မမှတ်၊– ည၌၊ နေ့၊
အိပ်လျက် ၊ နိုးလျက်နေသော်လည်း အပင်
ပေါက်၍ ကြီးပွါးသည်နှင့် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံ
၂၈ တော်တူ၏။– မြေကြီးသည် မိမိအလိုအလျောက်
အသီးကို သီးစေ၍ ရှေ့ဦးစွာ အညောင်၊ ထို
နောက်အနှံ၊ ထိုနောက် အနှံထဲမှာ အောင်မာ
၂၉ သောအဆန်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။– အသီးမှည့်
၍ ရိတ်ချိန်ရောက်သောအခါ၊ လယ်ရှင်သည်
မဆိုင်းမလင့်၊ တံစဉ်နှင့် ရိတ်စေတတ်သည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ ထိုမှတပါး၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို အ
ဘယ်သို့ ပုံပြရအံ့နည်း။ အဘယ်ဥပမာနှင့် ခိုင်း
၃၁ နှိုင်းရအံ့နည်းဟူမူကား၊– မုန်ညင်းစေ့နှင့် တူ၏။
မုန်ညင်းစေ့သည် မြေ၌စိုက်သောအခါ မြေ၌ရှိ
သော အစေ့တကာတို့ထက် ငယ်သော်လည်း၊
၃၂ စိုက်ပြီးမှ အပင်ပေါက်၍၊– မြက်ပင်တကာတို့
ထက် ကြီးပွါးသဖြင့်၊ မိုးယံကောင်းကင်ငှက်တို့

သည် အရိပ်ခိုး၍ နားနေလောက်သော အကိုင်း
အခက်ကြီးတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သည်ဟု မိန့်တော်
၃၃ မူ၏။– ထိုသို့သော ဥပမာ စကားများအားဖြင့်
ကိုယ်တော်သည် ပရိသတ်များ နားထောင်နိုင်
၃၄ သည်အတိုင်း တရားဟောတော်မူ၏။– ဥပမာ
ကင်း၍ ဟောပြောတော်မမူ။ ရှိသမျှသောအရာ
တို့ကို ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ တပည့်တော်တို့
အား ဖွင့်ပြတော်မူ၏။

၃၅ ထိုနေ့ည အချိန်၌ ကိုယ်တော်က၊ ကမ်းတ
၃၆ ဘက်သို့ ကူးကြကုန်အံ့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊– တ
ပည့်တော်တို့သည် လူစုဝေးရာမှထွက်၍ လှေ
ပေါ်၌ရှိနှင့်သော ကိုယ်တော်ပါလျက် သွားကြ
၃၇ ၏။ အခြားလှေတို့လည်း ပါသေး၏။– ထိုအခါ
ပြင်းစွာသော မိုးသဲ့သက်မုန်တိုင်းဖြစ်၍ လှိုင်းတံ
ပိုးခတ်သောကြောင့် လှေသည် ရေနှင့် ပြည့်လေ
၃၈ ၏။–ကိုယ်တော်သည် ပဲ့၌ ခေါင်းအုံးပေါ်မှာကျိန်း
စက်၍နေတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည် ကိုယ်
တော်ကိုနှိုးပြီးမှ၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သည်ကို လျစ်လျူသော
စိတ်ရှိတော်မူသလောဟု လျှောက်ကြသော်၊–
၃၉ ကိုယ်တော်သည် ထ၍ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်ဝပ်စွာနေ
ဟုလေနှင့် ပင်လယ်ကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့် လေ
၄၀ သည် ငြိမ်၍ အလွန်သာယာလေ၏။– ကိုယ်
တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်
ဤမျှလောက် ကြောက်တတ်သနည်း။ အဘယ်
ကြောင့် ယုံကြည်ခြင်းစိတ်နှင့် ကင်းသနည်းဟု
၄၁ မေးတော်မူလျှင်၊– သူတို့သည် အလွန်ကြောက်
ရွံ့၍ ဤသူကား အဘယ်သို့သောသူနည်း။ လေ
နှင့် ပင်လယ်သည် သူ၏စကားကို နားထောင်ပါ
သည်တကားဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။

၅

၁ အိုင်တဘက်၊ ဂါဒရပြည်သို့ ရောက်ကြ၍၊–
၂ ယေရှုသည် လှေထဲကထွက်ကြတော်မူသည် ခ
ဏခြင်းတွင်၊ ညစ်ညူးသောနတ်စွဲသောသူသည်
သချိုင်းတစပြင်မှ ထွက်လာ၍ ကိုယ်တော်ကို
၃ ခရီးဦးကြိုပြုလေ၏။– ထိုသူသည် သချိုင်းတစ
ပြင်၌နေတတ်၏။ သူ့ကို သံကြိုးနှင့်ပင် အဘယ်
၄ သူမျှချည်၍မနိုင်။– ခြေချင်း၊ သံကြိုးနှင့်အဖန်များ
စွာ ချည်စမ်းသော်လည်း၊ သံကြိုးကိုဆွဲဖြတ်၍
ခြေချင်းကို ဖြဲတတ်၏။ သူ့ကို ယဉ်စေခြင်းငှါ အ
၅ ဘယ်သူမျှမတတ်နိုင်။– နေ့ည၌မပြတ် သချိုင်း
တစပြင်၌ငင်း၊ တောင်ပေါ်၌ငင်း၊ ဟစ်ကြော်
လျက်၊ ကျောက်စောင်းနှင့် ကိုယ်ကိုရှစေလျက်
၆ နေတတ်၏။– ယေရှုကိုအဝေးကမြင်လျှင်၊ အ
၇ ထံတော်သို့ ပြေးလာ၍ ပြပ်ဝပ်လျက်၊– အမြင့်
ဆုံးသောဘုရားသခင်၏ သားတော်ယေရှု၊ ကိုယ်
တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့်အဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။
အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲတော်မမူမည်အကြောင်း
ဘုရားသခင်ကိုအမှီပြု၍ အကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ
သည်ဟု ကြီးသောအသံနှင့်အော်ဟစ်၍လျှောက်
၈ လေ၏။– လျှောက်သည်အကြောင်းကား၊ ညစ်
ညူးသောနတ်၊ ထိုလူမှထွက်သွားလော့ဟု မိန့်
၉ တော်မူခဲ့ပြီ။– ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်သည်
အဘယ်အမည် ရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊
အကျွန်ုပ်အမည်ကား၊ လေဂျင်ဖြစ်ပါ၏၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့သည် အများဖြစ်ကြပါ၏ဟု လျှောက်
၁၀ ပြီးမှ၊– ထိုပြည်ထဲက အခြားသို့ မနှင်ပါမည်အ
ကြောင်း များစွာတောင်းပန်လေ၏။

၁၁ ထိုအရပ်၌ တောင်ပေါ်မှာ များစွာသော ဝက်
၁၂ အစုသည် ကျက်စားလျက်ရှိ၏။– နတ်ဆိုးအ
ပေါင်းတို့လည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုဝက်ထဲသို့
ဝင်ရပါမည်အကြောင်း စေလွှတ်တော်မူပါဟု
၁၃ တောင်းပန်ပြန်လျှင်၊– ယေရှုသည် ချက်ခြင်းအ
ခွင့်ပေးတော်မူ၏။ ညစ်ညူးသောနတ်တို့သည်
ထွက်၍ ဝက်ထဲသို့ဝင်သဖြင့်၊ ဝက်အစုသည်
အိုင်ကမ်းစောက်ကို တဟုန်တည်းပြေးဆင်း၍
အိုင်၌အသက်ဆုံးကြ၏။ အရေအတွက်အားဖြင့်
၁၄ နှစ်ထောင်လောက်ရှိ၏။– ဝက်ကျောင်းသောသူ
တို့သည် ပြေးရှိဖြို့ရွာတို့၌ သိတင်းကြားပြော
လျှင်၊ လူများတို့သည် ထိုအမှုအရာတို့ကို ကြည့်
၁၅ ရှုခဲ့သော၄၊ ထွက်လာကြ၏။– အထံတော်သို့
ရောက်သောအခါ၊ နတ်ဆိုး လေဂျင်စွဲသောသူ
သည် အဝတ်ကိုဝတ်၍ ပကတိစိတ်နှင့် ထိုင်နေ
သည်ကို မြင်လျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်
၁၆ ကြ၏။– နတ်ဆိုးစွဲသောသူ၌ငင်း၊ ဝက်တို့၌ငင်း၊
အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို သိမြင်သောသူတို့သည်
၁၇ နောက်လာသောသူတို့အား ပြန်ကြားပြီးမှ၊– မိမိ
တို့ပြည်က ထွက်သွားတော်မူမည်အကြောင်း
တောင်းပန်ကြ၏။

၁၈ လှေထဲသို့ ဝင်တော်မူသောအခါ နတ်ဆိုးစွဲ
ဘူးသောသူသည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ရှိပါမည်
၁၉ အကြောင်း တောင်းပန်လျှင်၊– ကိုယ်တော်သည်
အခွင့်မပေး။ သင်သည် ကိုယ်အိမ်သို့သွားလော့။
ထာဝရဘုရားသည် သနားခြင်းစိတ်တော်နှင့်
သင်၌ အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြုတော်မူ
သည်ကို သင်၏အဆွေအမျိုးတို့အား ပြန်ကြား

၂၀ လော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်။– ထိုသူသည် သွား၍၊
ယေရှုသည် အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြုတော်
မူသည်ကို၊ ဒေကာပေါလိပြည်တွင် သိတင်း
ကြားပြောသည်ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်
အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။
၂၁ ယေရှုသည် ကမ်းတဘက်သို့ကူးပြန်၍ အိုင်
နားမှာ ရှိတော်မူစဉ်၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့
၂၂ သည် အထံတော်၌ စုဝေးကြ၏။– ထိုအခါ ယာ
ဣရုအမည်ရှိသော တရားစရပ်မှူးသည် လာ၍
ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင်၊ ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်
၂၃ လျက်၊ အကျွန်ုပ်၏ သမီးငယ်သေလုပါပြီ။– သို့
သော်လည်း ကိုယ်တော်သည်ကြွ၍ သူ့ကို ကယ်
တင်ခြင်းငှါ သူ၏အပေါ်၌ လက်ကိုတင်တော်မူ
လျှင် အသက်ရှင်ပါလိမ့်မည်ဟု များစွာတောင်း
၂၄ ပန်၏။– ကိုယ်တော်သည် သူနှင့်အတူ သွား၍
များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို
ခြံရံလျက် ထိခိုက်တိုက်မိကြ၏။
၂၅ ထိုအခါ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သွေးသွန် အ
၂၆ နာစွဲသောကြောင့်၊– များစွာသော ဆေးသမားတို့
လက်၌အလွန်ခံရ၍၊ ဥစ္စာရှိသမျှကုန်သော်လည်း
သက်သာမရသည်သာမက၊ အနာတိုးသောမိန်းမ
၂၇ တယောက်သည်၊– ယေရှု၏သိတင်းတော်ကိုကြား
၂၈ သည်ရှိသော်၊– ငါသည် အဝတ်တော်ကိုသာ တို့
လျှင် ချမ်းသာရမည်ဟု ဆိုသည်နှင့်၊ လူအစုအ
ဝေးထဲ၌ နောက်တော်သို့ လာ၍ အဝတ်တော်ကို
၂၉ တို့လေ၏။– ထိုခဏခြင်းတွင် အသွေးစုဝေးရာ
ခန်းချောက်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုရောဂါနှိပ်စက်ခြင်း
၃၀ နှင့် ကင်းလွတ်ပြီဟု မိမိကိုယ်၌သိလေ၏။– ယေ
ရှုသည် မိမိကိုယ်မှ တန်ခိုးထွက်သည်ကို ချက်
ခြင်းသိတော်မူလျှင်၊ လူအစုအဝေး၌ နောက်သို့
လှည့်၍၊ ငါ့အဝတ်ကို အဘယ်သူ တို့သနည်းဟု
၃၁ မေးတော်မူ၏။– တပည့်တော်တို့က၊ လူအစုအ
ဝေးသည် ကိုယ်တော်အား ထိခိုက်ကြသည်ကို
မြင်လျက်ပင်၊ ငါ့ကို အဘယ်သူ တို့သနည်းဟု
မေးတော်မူပါသည်တကားဟု လျှောက်ကြသော်
၃၂ လည်း၊– ကိုယ်တော်သည် ထိုသို့ပြုသောသူကို
၃၃ မြင်ခြင်းငှါ ပတ်လည်သို့ ကြည့်ရှုတော်မူ၏။– ထို
မိန်းမသည် ကိုယ်၌ အဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို သိ
သောကြောင့် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်လျက် အထံ
တော်သို့ လာပြီးလျှင်၊ ပြပ်ဝပ်၍ ထိုအကြောင်းရှိ
သမျှကို အဟုတ်အမှန် ကြားလျှောက်လေ၏။–
၃၄ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ငါ့သမီး၊ သင်၏ယုံကြည်
ခြင်းသည် သင့်အနာကို ငြိမ်းစေပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာ
သွားလော့။ ရောဂါနှိပ်စက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်
စေဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၅ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင် တရားစရပ်မှူးအိမ်
မှ လူလာ၍၊ ကိုယ်တော်၏သမီး သေပါပြီ။ အ
ဘယ်ကြောင့် ဆရာကို နှောင့်ရှက်သေးသနည်း
၃၆ ဟု ဆိုကြ၏။– ထိုစကားကို ယေရှုသည်ကြား
လျှင်၊ မကြောက်ကြနှင့်။ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်တခု
သာ ရှိစေလော့ဟု တရားစရပ်မှူးအား ချက်ခြင်း
၃၇ မိန့်တော်မူ၏။– ပေတရ၊ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်၏
ညီယောဟန်မှတပါး အဘယ်သူကိုမျှ မလိုက်စေ
၃၈ ဘဲ၊– တရားစရပ်မှူးအိမ်သို့ရောက်၍ အုန်းအုန်း
သဲသဲပြုကြသည်ကိုငဉ်း၊ အလွန်ငိုကြွေးမြည်
၃၉ တမ်းသောသူတို့ကိုငဉ်းမြင်တော်မူလျှင်၊– အတွင်း
သို့ဝင်၍ သင်တို့သည်အဘယ်ကြောင့် အုန်းအုန်း
သဲသဲပြု၍ ငိုကြွေးကြသနည်း။ သူငယ်သေသည်
၄၀ မဟုတ် အိပ်ပျော်သည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊– ထို
သူတို့သည် ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။ ထိုသူရှိသမျှတို့
ကို ပြင်သို့ ထွက်စေပြီးမှ သူငယ်၏ မိဘတို့ကို
ငဉ်း၊ ကိုယ်တော်နှင့်ပါသောသူတို့ကိုငဉ်း ခေါ်ပြီး
၄၁ လျှင်၊ သူငယ်လျောင်းရာအရပ်သို့ ဝင်၍၊– သူငယ်
၏လက်ကို ကိုင်တော်မူလျက်၊ တလိသကုမိဟု
မိန့်တော်မူ၏။ အနက်ကား၊ မိန်းမငယ်ထလော့
၄၂ ငါဆို၏ဟု ဆိုလိုသတည်း။– ထို ခဏခြင်းတွင်
မိန်းမငယ်သည် ထ၍လှမ်းသွား၏။ သူသည် တ
ဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ် ရှိ၏။ ထိုသူတို့သည် အလွန်
၄၃ မိန်းမောတွေဝေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။– ထိုအမှု
အရာကို အဘယ်သူမျှ မသိစေမည်အကြောင်း၊
ထိုသူတို့ကို ကျပ်တည်းစွာ ပညတ်တော်မူ၍၊ သူ့
အား စားစရာပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ ထိုအရပ်မှကြွ၍ တပည့်တော်တို့သည် လိုက်
၂ ကြသဖြင့် မိမိမြို့သို့ရောက်တော်မူ၏။– ဥပုသ်နေ့
ရောက်လျှင် တရားစရပ်၌ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်
မူ၏။ လူများတို့သည် ကြားနာရလျှင် မိန်းမော
တွေဝေခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ဤသူသည် ဤအရာ
တို့ကို အဘယ်မှာရသနည်း။ သူရသော ပညာ
ကား အဘယ်ပညာနည်း။ ဤမျှလောက်သော
၃ တန်ခိုးများကို အဘယ်သို့ ပြုနိုင်သနည်း။– သူ
သည် လက်သမားမဟုတ်လော။ မာရိ၏သား မ
ဟုတ်လော။ ယာကုပ်၊ ယောသေ၊ ယုဒ၊ ရှိမုန်တို့
၏ အစ်ကိုမဟုတ်လော။ သူ့နှမများသည်လည်း
ငါတို့နှင့် အနီးအပါးနေကြသည် မဟုတ်လောဟု
၄ ပြောဆိုလျက် စေတနာစိတ် ပျက်ကြ၏။– ယေ

ရှုကလည်း၊ ပရောဖက်သည် မိမိမြို့၊ မိမိအဆွေ
နေရာ၊ မိမိအိမ်မှတပါး အခြားသောအရပ်၌ အ
သရေရှိသည်ဟု ထိုသူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။–
၅ မကျန်းမမာသောသူ အချို့တို့အပေါ်မှာ လက်
တော်ကိုတင်၍ အနာကို ငြိမ်းစေခြင်းမှတပါး အ
ဘယ်တန်ခိုးတော်ကိုမျှ ထိုအရပ်၌ ပြတော်မမူ
၆ နိုင်။– ထိုသူတို့သည် မယုံကြည်ကြသည်ကို အံ့
သြခြင်းရှိတော်မူ၏။ ပတ်လည်၌ရှိသော မြို့ရွာ
များသို့ ဒေသစာရီလှည့်လည်၍ ဆုံးမသြဝါဒ ပေး
တော်မူ၏။

၇ တကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်
တော်မူပြီးမှ၊ ညစ်ညူးသောနတ်တို့ကို နှိပ်စေခြင်း
ငှါအခွင့်ပေးလျက်၊ နှစ်ယောက်စီနှစ်ယောက်စီ
၈ စေလွှတ်တော်မူ၍၊– သင်တို့သည် တောင်ဝေး
တခုမှတပါး လမ်းခရီးဘို့ အဘယ်အရာကိုမျှ
မယူကြနှင့်။ လွယ်အိတ်နှင့် မုန့်မှစ၍ ခါးပန်း၌
၉ ကြေးငွေကို မယူကြနှင့်။– ခြေနင်းကို စီးကြ
လော့။ အင်္ကျီနှစ်ထပ် မဝတ်ကြနှင့်ဟု မှာထား
၁၀ တော်မူ၏။– ထိုမှတပါး၊ သင်တို့သည် မည်သည့်
အိမ်သို့ဝင်လျှင်၊ ထိုအိမ်တွင် ထိုအရပ်မှ မထွက်
၁၁ မသွားမီတိုင်အောင် နေကြလော့။– အကြင်သူ
တို့သည် သင်တို့ကိုလက်မခံ၊ သင်တို့၏စကားကို
နားမထောင်ဘဲနေ၏။ ထိုသူတို့နေရာ အရပ်မှ
ထွက်သွားစဉ်၊ သူတို့တဘက်၌ သက်သေဖြစ်စေ
ခြင်းငှါ သင်တို့၏ခြေဘဝါးမှ မြေမှုန့်ကို ခါလိုက်
ကြလော့။ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ တရားဆုံးဖြတ်
သောနေ့၌ ထိုမြို့သည် သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရ
၁၂ မြို့ထက် သာ၍ ခံရလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– တ
ပည့်တော်တို့သည် ထွက်သွား၍ နောင်တ တရား
၁၃ ကို ဟောကြ၏။– နတ်ဆိုးများကို နှင်ထုတ်ကြ
၏။ မကျန်းမမာသော သူများတို့ကို ဆီနှင့်လူး၍
အနာကို ငြိမ်းစေကြ၏။

၁၄ ထိုအခါ သိတင်းတော်ကျော်စောသည် ဖြစ်
၍၊ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည်ကြားလျှင်၊ ဗတ္တိဇံဆရာ
ယောဟန်သည် သေခြင်းမှထမြောက်လေပြီ။
ထိုကြောင့် တန်ခိုးများကို ပြနိုင်သည်ဟု ဆို၏။–
၁၅ လူအချို့က၊ ဤသူသည် ဧလိယဖြစ်သည်ဟု ဆို
ကြ၏။ အချို့က၊ ရှေးပရောဖက်ကဲ့သို့ ပရောဖက်
၁၆ ဖြစ်သည်ဟုဆိုကြ၏။– ဟေရုဒ်သည် ကြားလျှင်၊
ဤသူကား ငါ၏အမိန့်နှင့်လည်ပင်းကိုဖြတ်သော
ယောဟန်ဖြစ်၏။ သေခြင်းမှ ထမြောက်လေပြီ
၁၇ ဟု ဆိုလေ၏။– အထက်က ဟေရုဒ်သည် မိမိညီ
ဖိလိပ္ပု၏ ခင်ပွန်းဟေရောဒိကို သိမ်းယူသဖြင့်၊
ထိုမိန်းမအကြောင်းကြောင့်စေလွှတ်၍ ယောဟန်
ကို ဘမ်းဆီးပြီးလျှင် ထောင်ထဲမှာချုပ်နှောင်လေ
၁၈ ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ယောဟန်က အရှင်မင်း
ကြီးသည် ညီတော်၏ခင်ပွန်းကို မသိမ်းအပ်ဟု
၁၉ ဟေရုဒ်အား ဆိုလေပြီ။– ထိုကြောင့်၊ ဟေရောဒိ
သည် ယောဟန်ကို ရန်ငြိုးဖွဲ့သဖြင့် သတ်ခြင်းငှါ
၂၀ အလိုရှိ၏။– သို့သော်လည်း ယောဟန်သည်
ဖြောင့်မတ်သန့်ရှင်းသောသူဖြစ်ကြောင်းကို ဟေ
ရုဒ်သည် သိ၍ သူ့ကိုကြောက်ရွံ့ရိုသေ၏။ သူ့ကို
လည်းစောင့်မ၏။ အမှုအရာများတို့၌ သူ၏စကား
ကို နားထောင်၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်လည်း
နားထောင်တတ်သည်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုမိန်းမ
သည် အခွင့်မရနိုင်။

၂၁ ထိုနောက်မှအဆင်သင့်သောအခါ ဟေရုဒ်ကို
ဘွားသောနေ့ရက်၌ နှစ်စဉ်ပွဲကိုခံ၍ မျူးမတ်၊ စစ်
သူကြီး၊ ဂါလိလဲပြည်၌ အကြီးအကဲဖြစ်သောသူ
၂၂ တို့ကို ကျွေးတော်မူစဉ်တွင်၊– ဟေရောဒိ၏သမီး
သည် ဝင်၍ကသဖြင့်၊ ဟေရုဒ်မှစ၍ အပေါင်းအ
ဘော်တို့အား နူးညွတ်သောစိတ်ကို ဖြစ်စေ၏။
ထိုအခါ မင်းကြီးက၊ သင်သည် အလိုရှိသမျှကို
တောင်းလော့၊ ငါပေးမည်ဟု ထိုမိန်းမငယ်အား
၂၃ ဆိုလေ၏။– တဖန်လည်း၊ သင်တောင်းသမျှကို
ငါ့နိုင်ငံတဝက်တိုင်အောင် ငါပေးမည်ဟု ကျိန်ဆို
၂၄ လေ၏။– ထိုမိန်းမငယ်သည် ထွက်၍ အဘယ်
အရာကိုတောင်းရမည်နည်းဟု သူ၏အမိကို မေး
လျှင် အမိက၊ ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်၏ ဦးခေါင်း
၂၅ ကိုတောင်းလော့ဟု ပြန်ဆိုသော်၊– ချက်ခြင်း မိန်း
မငယ်သည် မင်းကြီးထံသို့ အလျင်တဆောဝင်၍၊
ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်၏ ဦးခေါင်းကို ဤလင်
ပန်း၌ အလျင်အမြန်ပေးတော်မူစေခြင်းငှါ ကျွန်
၂၆ မ အလိုရှိပါသည်ဟု တောင်းလျှောက်၏။– မင်း
ကြီးသည် အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်း ရှိသော်လည်း၊
ကျိန်ဆိုခြင်းကိုငဲ့၊ အပေါင်းအဘော်တို့၏ မျက်
နှာကိုငဲ့၊ ထောက်သောကြောင့်၊ ထိုမိန်းမငယ်
၂၇ ကို မငြင်းမပယ်လိုရှိ၍– ဦးခေါင်းကိုယူခဲ့ဟု အမိန့်
တော်ရှိလျက် လူစောင့်တယောက်ကို ချက်ခြင်း
စေလွှတ်လျှင်၊ လူစောင့်သည်သွား၍ ယောဟန်၏
၂၈ လည်ပင်းကို ထောင်ထဲမှာဖြတ်လေ၏။– ဦးခေါင်း
ကို လင်ပန်း၌ဆောင်ခဲ့၍ ထိုမိန်းမငယ်အား ပေး
ပြီးမှ မိန်းမငယ်သည်လည်း သူ့အမိကို ပေးလေ
၂၉ ၏။– ယောဟန်၏ တပည့်တို့သည်လည်း ကြား
သောအခါ လာ၍ အလောင်းကို ဆောင်သွားပြီး
လျှင် သချိုင်းတွင်း၌ ထားကြ၏။

To Contents

၃၀ တမန်တော်တို့သည် ယေရှုထံတော်၌ စုဝေး
၏၊ မိမိတို့ပြုသမျှ သွန်သင်သမျှတို့ကို ကြား
၃၁ လျှောက်ကြ၏။– ကိုယ်တော်ကလည်း၊ တော်၌
ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ လာကြ။ ခဏအားဖြည့်
၏ ငြိမ်သက်စွာ နေကြဟု မိန့်တော်မူ၏။ အ
ကြောင်းမူကား၊ လူများ သွားလာကြသည်ဖြစ်၍
တမန်တော်တို့သည် အစာစားခြင်းငှါမျှ မအား
၃၂ နိုင်ကြ။– ထို့ကြောင့်၊ လှေစီး၍ တော၌ ဆိတ်
၃၃ ကွယ်ရာအရပ်သို့ သွားကြ၏။– သွားကြသည်
ကို လူများတို့သည်မြင်၍ ကိုယ်တော်ဖြစ်သည်
ကို သိလျှင်၊ အမြို့မြို့အရွာရွာတို့မှ ထွက်၍ ထို
အရပ်သို့ ကုန်းကြောင်းပြေးသွားသဖြင့်၊ တမန်
တော်တို့အရင်ရောက်၍ အထံတော်၌ စုဝေးကြ
၃၄ ၏။– ယေရှုသည် ထွက်ကြွ၍ လူများအပေါင်းတို့
ကို တွေ့မြင်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ထိန်း
သူမရှိ၊ ပစ်ထားသော သိုးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြသည်ကို
သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍ များစွာသော ဆုံးမသြ
ဝါဒကို ပေးတော်မူ၏။

၃၅ မိုးမီးချုပ်သောအခါ တပည့်တော်တို့သည်
ချဉ်းကပ်၍၊ ဤအရပ်သည် တောအရပ်ဖြစ်ပါ
၃၆ ၏။ မိုးမီးလည်း ချုပ်ပါပြီ။– လူများတို့သည်
ပတ်ဝန်းကျင်ရွာဇနပုဒ်သို့ သွား၍ စားစရာကို
ဝယ်စေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ သူတို့၌ စား
၃၇ စရာမရှိပါဟု လျှောက်ကြလျှင်၊– ကိုယ်တော်က၊
သူတို့စားစရာတို့ သင်တို့ပေးကြလော့ဟုပြန်ပြော
တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်
တို့သည် သွား၍ ဒေနာရိအပြားနှစ်ရာနှင့် မုန့်ကို
ဝယ်ပြီးလျှင် သူတို့အား စားစရာတို့ ပေးရပါအံ့
၃၈ လောဟု လျှောက်ကြ၏။– ကိုယ်တော်ကလည်း၊
သင်တို့၌ မုန့်ဘယ်နှစ်လုံး ရှိသနည်း။ သွား၍
ကြည့်ရှုကြဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း သူတို့
သည် သိပြီးမှ၊ မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင် ရှိပါ
၃၉ သည်ဟု လျှောက်ပြန်၏။– ထိုအခါ လူအပေါင်း
တို့ကို မြက်စိမ်းပေါ်မှာ အစုစုလျောင်းကြစေဟု
၄၀ အမိန့်တော်ရှိ၏။– သူတို့သည် တရာတစု၊ ငါး
၄၁ ဆယ်တစု၊ အစုစုလျောင်းကြလျှင်၊– ကိုယ်တော်
သည် မုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါးနှစ်ကောင်ကို ယူ၍၊
ကောင်းကင်သို့ ကြည့်မျှော်လျက် ကျေးဇူးတော်
ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ လူများတို့ရှေ့၌ထည့်
စေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။
ငါးနှစ်ကောင်ကိုလည်း လူအပေါင်းတို့အား ဝေ၄၂ တော်မူ၏။– လူအပေါင်းတို့သည် စား၍ ဝကြပြီး
၄၃ မှ၊– မုန့်နှင့် ငါးအကျိုးအပဲ့ကို ကောက်သိမ်း၍
၄၄ တဆယ်နှစ်တောင်း၊ အပြည့်ရကြ၏။– မုန့်ကို
စားသောသူ ယောကျ်ားအရေအတွက်ကား၊ လူ
ငါးထောင်မျှလောက် ရှိသတည်း။

၄၅ စည်းဝေးသောသူတို့ကို လွှတ်တော်မူစဉ်
တွင် တပည့်တော်တို့ကို လှေစီးစေ၍ ကမ်းတ
ဘက် ဗက်ဒဿိဒါသို့ အရင်ကူးစေတော်မူ၏။–
၄၆ စည်းဝေးသောသူတို့ကို လွှတ်ပြီးမှ ဆုတောင်း
ပဋ္ဌနာပြုအံ့သောငှါ တောင်ပေါ်သို့ ကြွတော်မူ
၄၇ ၏။– ညအချိန်ရောက်သောအခါ လှေသည် အိုင်
အလယ်၌ရှိ၏။ ကိုယ်တော်သည် ကုန်းပေါ်မှာ
၄၈ တယောက်တည်း ရှိနေတော်မူ၏။– လေမသင့်
သောကြောင့် တပည့်တော်တို့သည် တက်ခတ်
၍ ပင်ပန်းကြသည်ကို မြင်တော်မူ၏။ ညသုံး
ချက်တီးကျော်အချိန်၌ အိုင်ပေါ်မှ စက်တော်ဖြန့်
လျက်၊ သူတို့ရှိရာသို့ကြွ၍ အနားမှာ ရှောက်သွား
၄၉ မည် ပြုတော်မူ၏။– ထိုသို့ အိုင်ပေါ်မှာ စက်
တော်ဖြန့်၍ ကြွတော်မူသည်ကို သူတို့သည်မြင်
လျှင်၊ ဖုတ်တစ္ဆေဖြစ်သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့် အော်
၅၀ ဟစ်ကြ၏။– ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်
ကိုမြင်၍ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ကိုယ်
တော်သည် ချက်ခြင်းနှုတ်ဆက်၍၊ တည်ကြည်
သောစိတ်ရှိကြလော့။ ငါပင်ဖြစ်သည်၊ မကြောက်
၅၁ လန့်ကြနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– လှေပေါ်၌ သူတို့
ရှိရာသို့တက်တော်မူလျှင် လေသည်ငြိမ်လေ၏။
ထိုသူတို့သည် အတိုင်းထက်အလွန် မိန်းမောတွေ
၅၂ ဝေ အံ့သြခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။– အကြောင်းမူ
ကား၊ သူတို့စိတ်နလုံးမိုက်သည်ဖြစ်၍ မုန့်၌ ပြ
သောတန်ခိုးတော်ကို ပမာဏမပြုကြ။

၅၃ ကမ်းတဘက်သို့ကူးလျှင်၊ ဂနေသရက်နယ်
၅၄ သို့ရောက်၍ လှေကို ဆိုက်ကြ၏။– လှေမှဆင်း
သောအခါ လူများတို့သည် မျက်နာတော်ကို
၅၅ ချက်ခြင်းမှတ်မိလျှင်၊– ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်၌ ရှိ
သမျှသို့ ပြေးသွား၍ မည်သည်အရပ်၌ ရှိတော်မူ
သည်ဟု ကြားလျှင်၊ ထိုအရပ်သို့ လူနာများကို
၅၆ အိပ်ရာနှင့် ဆောင်ခဲကြ၏။– မြို့ရွာဇနပုဒ်သို့
ရောက်တော်မူရာ၌ မကျန်းမမာသောသူတို့ကို
လမ်းနားမှာထား၍ အဝတ်တော်၏ ပန်းပွါးကိုမျှ
တို့ရပါမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းကြ၏။ တို့
သမျှသောသူတို့သည်လည်း ချမ်းသာရကြ၏။

၇

၁ ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့နှင့် ယေရုရှလင်မြို့မှရောက်
လာသော ကျမ်းပြုဆရာ အချို့တို့သည် အထံ
၂ တော်၌ စုဝေး၍၊– တပည့်တော်အချို့တို့သည်

ညစ်ညူးသောလက်တည်းဟူသော ရေမဆေး
သောလက်နှင့် အစာစားသည်ကိုမြင်လျှင် အပြစ်
၃ တင်ကြ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ရှေးလူဟောင်း
တို့မှ ဆက်ဆံသော နည်းဥပဒေသကိုခံယူသော
ဖာရိရှဲမှစ၍ ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် လက်ဆုပ်
၄ မဆေးဘဲ အစာကို စားလေ့မရှိ။– ဧဗျးမှ ပြန်လာ
သောအခါ၌လည်း ဆေးခြင်းမပြုဘဲ စားလေ့
မရှိ။ ထိုမှတပါး၊ ခွက်၊ ဖလား၊ ကြေးဝါပုကန်၊ ခု
တင်တို့ ဆေးခြင်းမှစ၍ အခြားသောထုံးတမ်း
၅ များကိုခံယူ၍ ကျင့်လေ့ရှိ၏။– ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့
နှင့်ကျမ်းပြုဆရာတို့က၊ ရှေးလူဟောင်းတို့မှဆက်
ခံသော နည်းဥပဒေသကို ကိုယ်တော်၏ တပည့်
တို့သည် မကျင့်ဘဲလျက် အဘယ်ကြောင့် ညစ်
ညူးသောလက်နှင့် အစာစားကြပါသနည်းဟု
မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်က၊ ကျမ်းစာ
၆ လာသည်အတိုင်း၊– ဟေရှာယသည် လျှို့ဝှက်
သောသင်တို့ကို ရည်မှတ်လျက်၊ ဤလူမျိုးသည်
နှုတ်ခမ်းနှင့်ငါ့ကို ရိုသေကြ၏။ စိတ်နှလုံးမူကား
၇ ငါနှင့်ဝေးလေ၏။– လူတို့စီရင်သော ပညတ်တို့ကို
သွန်သင်၍ နည်းဥပဒေသပေးလျက်ပင်၊ ငါ့ကို
အချည်းနှီး ကိုးကွယ်ကြ၏ဟု၊ နောက်ဖြစ်လတံ့
၈ သောအရာကို လျောက်ပတ်စွာ ဟောခဲ့ပြီ။– အ
ကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ပ
ညတ်တော်ကိုပယ်၍ ခွက်ဖလားဆေးခြင်းတည်း
ဟူသော လူတို့မှ ဆက်ခံသောနည်းဥပဒေသကို
ခံယူလျက်၊ ထိုသို့သော အခြားအကျင့်အလေ့များ
၉ တို့ကို ကျင့်လေ့ရှိကြ၏။– သင်တို့သည် အဆက်
ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသကို ကျင့်ရသောအ
ခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ကို
၁၀ လျောက်ပတ်စွာ ပယ်ကြသည်တကား။– မောရေ
၏ပညတ်ကား၊ မိဘကို ရိုသေစွာပြုလော့။ အ
ကြင်သူသည် မိဘကို နှုတ်ဖြင့်ပြစ်မှား၏၊ ထိုသူ
သည် အသေသတ်ခြင်းကိုခံစေဟုလာသတည်း။–
၁၁ သင်တို့မူကား၊ အကြင်သူသည် ကိုယ်မိဘကို
သင်တို့အသုံးရနိုင်သမျှသော ငါ၏ဥစ္စာသည် အ
လျဉ်ထူတည်းဟူသော ကောဘန်ဖြစ်စေဟု ဆို
၁၂ ၏။– ထိုသူသည် မိဘဝတ်ကို အလျှင်းမပြုရဟု
၁၃ မြစ်တား၍၊– မိမိတို့ အဆက်ဆက်ခံသော နည်း
ဥပဒေသအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်
တော်ကို ပယ်ကြ၏။ ထိုသို့သော အကျင့်အလေ့
များတို့ကို သင်တို့သည် ကျင့်လေ့ရှိကြသည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ထိုအခါ လူအစုအဝေးအပေါင်းကို အထံ
တော်သို့ခေါ်၍၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် နားထောင်
၁၅ နားလည်ကြလော့။– လူပြင်ပမှလာ၍ လူအတွင်း
သို့ဝင်လျက်၊ လူကို ညစ်ညူးစေနိုင်သောအရာ
တစုံတခုမျှ မရှိ။ လူအတွင်းမှ ထွက်သောအရာ
သည် လူကို ညစ်ညူးစေသောအရာ ဖြစ်၏။–
၁၆ ကြားစရာနားရှိသောသူ မည်သည်ကား ကြားပါ
၁၇ စေဟု မိန့်တော်မူ၏။– လူအစုအဝေးရှိရာမှ ကြွ
၍ အိမ်သို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ တပည့်တော်တို့
၁၈ သည် ထိုဥပမာကို မေးမြန်းကြ၏။– ကိုယ်တော်
ကလည်း၊ သင်တို့သည် ဤမျှလောက် ပညာမဲ့
လျက်နေသလော။ လူပြင်ပမှလာ၍ လူအတွင်းသို့
၁၉ ဝင်သမျှသည် နှလုံးထဲသို့မဝင်။– ဝမ်းထဲသို့ဝင်၍
အစာရှိသမျှကို သန့်ရှင်းစေသဖြင့် ရေအိမ်တွင်
ဆင်းသွားသောကြောင့်၊ လူကို မညစ်ညူးစေနိုင်
၂၀ သည်ကို နားမလည်ကြသလော။– လူအတွင်းမှ
ထွက်သောအရာမူကား၊ လူကို ညစ်ညူးစေသော
၂၁ အရာဖြစ်၏။– လူအတွင်းနှလုံးထဲက မကောင်း
သော ကြံစည်ခြင်း၊ သူ့မယားကို ပြစ်မှားခြင်း၊
မိန်းမလွတ်နှင့် မှားယွင်းခြင်း၊ လူအသက်ကို
၂၂ သတ်ခြင်း၊– သူဥစ္စာကို ခိုးခြင်း၊ လောဘလွန်
ကျူးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ လှည့်စားခြင်း၊ ညစ်ညူး
ခြင်း၊ ငြူစူခြင်း၊ သူ့အသရေကိုဖျက်ခြင်း၊ ထောင်
၂၃ လွှားစော်ကားခြင်း၊ လျှပ်ပေါခြင်း၊– ဤဆိုးညစ်
သောအရာများတို့သည် အတွင်းမှထွက်လာ၍
လူကို ညစ်ညူးစေကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ ကိုယ်တော်သည် ထိုအရပ်မှထ၍ တုရုဖြို့
နှင့် ဇိုဒုန်ဖြို့၏ကျေးလက်သို့ ကြွတော်မူပြီးလျှင်
အိမ်သို့ဝင်၍ အဘယ်သူမျှ မသိစေခြင်းငှါ အလို
တော်ရှိသော်လည်း ပုန်းရှောင်၍ နေတော်မမူ
၂၅ နိုင်။– အကြောင်းမူကား၊ ညစ်ညူးသောနတ်စွဲ
သော မိန်းမငယ်၏အမိသည် သိတင်းတော်ကို
ကြားသဖြင့်၊ လာ၍ခြေတော်ရင်း၌ပြပ်ဝပ်လျက်၊–
၂၆ မိမိသမီးထဲက နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူမည်
အကြောင်း တောင်းပန်လေ၏။ ထိုမိန်းမကား၊
ဟေလသအမျိုး ရှုရိဖိနိတ်ပြည်သူ ဖြစ်သတည်း။–
၂၇ ယေရှုကလည်း၊ ရှေဦးစွာ သားများကို ဝစွာ ကျွေး
ပါရစေ။ သား၏အစာကိုယူ၍ ခွေးအားမပေးမချ
၂၈ အပ်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– မိန်းမကလည်း မှန်ပါ၏
သခင်။ ခွေးမည်သည်ကား၊ သားတို့၏ စားနပ်စား
ပေါက်ကို စားပွဲအောက်၌ စားမြဲထုံးစံရှိပါသည်
၂၉ ဟုပြန်၍လျှောက်လျှင်၊– ကိုယ်တော်က ထိုစကား
ကြောင့် သင်သွားလော့။ နတ်ဆိုးသည် သင်၏
၃၀ သမီးထဲမှ ထွက်သွားပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထို

မိန်းမသည် မိမိအိမ်သို့ပြန်၍ နတ်ဆိုး ထွက်သွားသည်ကိုငင်း၊ သမီးသည် အိပ်ရာ၌ အိပ်လျက်ရှိသည်ကိုငင်း တွေ့၏။

၃၁ တဖန် ကိုယ်တော်သည် တုရုမြို့နှင့် ဇိဒုန်မြို့၏ ကျေးလက်မှထွက်၍ ဒေကာပေါလိပြည်နယ်ကို ရှောက်သွားသဖြင့်၊ ဂါလိလဲအိုင်သို့ ရောက်

၃၂ တော်မူ၏။– ထိုအခါ နားပင်း၍စကား အ သော သူတယောက်ကို အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့၍၊ သူ့ အပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်ပါမည်အကြောင်း

၃၃ တောင်းပန်ကြ၏။– ကိုယ်တော်သည် ထိုသူကို လူအစုအဝေးထဲကခေါ်၍၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ လက်ညိုးတော်ကို သူ၏နား ပေါက်၌ သွင်းတော်မူ၏။ တံထွေးနှင့် ထွေး၍

၃၄ သူ၏လျှာကိုလည်း တို့တော်မူ၏။– ထိုနောက် ကောင်းကင်သို့ ကြည့်မျှော်၍ ညီးတွားသံကိုပြု လျက်၊ ဧဖသဟု မိန့်တော်မူ၏။ အနက်ကား၊ ပွင့်

၃၅ စေဟု ဆိုလိုသတည်း။– ထိုခဏခြင်းတွင် သူ သည် နားပွင့်ခြင်း၊ လျှာကြောလွတ်ခြင်းရှိသဖြင့်

၃၆ စကားပြီပြေပြောနိုင်၏။– ထိုအကြောင်းကို အ ဘယ်သူအားမျှမပြောစေခြင်းငှာ သူတို့ကို ပညတ် တော်မူ၏။ ပညတ်တော်မူသော်လည်း သူတို့ သည် သာ၍ အလွန်သိတင်းကြားပြောကြ၏။–

၃၇ အတိုင်းထက်အလွန် မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၍၊ သူသည် အလုံးစုံတို့ကို လျောက်ပတ်စွာ ပြုတော် မူပြီ။ နားပင်းသောသူတို့ကို ကြားစေတော်မူပြီ။ အ သောသူတို့ကို စကားပြောစေတော်မူပြီဟု ဆိုကြ၏။

၈

၁ ထိုအခါ စုဝေးသောသူအလွန်များ၍ စားစရာ မရှိလျှင်၊ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်

၂ ၍။– ဤလူများကို ငါသနား၏။ သုံးရက်ပတ်လုံး ငါနှင့်အတူ ရှိကြပြီ။ စားစရာအလျှင်း မရှိ။– အ

၃ ချို့တို့သည် အဝေးကလာသည်ဖြစ်၍၊ အစာမစား မိ သူတို့အိမ်သို့ ငါလွှတ်လျှင် လမ်းခရီးခဲ့ မောကြ

၄ လိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။– တပည့်တော်တို့က လည်း၊ ဤတောအရပ်၌ ဤသူတို့ကို အဘယ် သို့ ဝစွာကျွေးနိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်ကြ

၅ သော်၊– ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့တွင် မုန့်ဘယ်နှစ်လုံး ရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ မုန့်ခုနစ်လုံး

၆ ရှိပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။– ထိုအခါ လူအစု အဝေးကို မြေပေါ်မှာလျောင်းကြစေဟု အမိန့် တော်ရှိ၏။ မုန့်ခုနစ်လုံးကိုလည်းယူ၍ ကျေးဇူး တော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ လူများတို့ရှေ့၌ ထည့်စေခြင်းငှါ တပည့်တော်တို့အား ပေးတော်

၇ မူသည်အတိုင်း သူတို့သည် ထည့်ကြ၏။– အ နည်းငယ်မျှသော ငါးကောင်ကလေးလည်း ရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ လူ

၈ များရှေ့၌ ထည့်စေခြင်းငှါ မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသူ တို့သည် စား၍ ဝကြပြီးမှ ကြွင်းရစ်သောအကျိုး အပဲ့ကို ကောက်သိမ်း၍ ခုနစ်တောင်းအပြည့် ရ

၉ ကြ၏။– စားသောသူ အရေအတွက်ကား၊ လူ လေးထောင်မျှလောက် ရှိသတည်း။ ထိုသူတို့ကို

၁၀ လွှတ်တော်မူပြီးမှ၊– တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ လှေထဲသို့ချက်ခြင်းဝင်၍၊ ဒါလမနုသကျေးလက် သို့ ရောက်တော်မူ၏။

၁၁ ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့သည် ထွက်လာ၍ ကိုယ် တော်နှင့် ဆွေးနွေးငြင်းခုံသည်တွင် စုံစမ်းနှောင့် ရှက်ခြင်းငှါ၊ မိုးပေါ်ကောင်းကင်ကဖြစ်သော နိ

၁၂ မိတ်လက္ခဏာကို တောင်းကြ၏။– ကိုယ်တော် သည် စိတ်နလုံးညည်းတွားသံကို ပြုတော်မူ လျက်၊ ဤလူမျိုးသည် နိမိတ်လက္ခဏာကို အ ဘယ်ကြောင့်တောင်းသနည်း။ ငါအမှန်ဆိုသည် ကား၊ ဤလူမျိုးအား နိမိတ်လက္ခဏာကို မပြရ

၁၃ ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊– ထိုသူတို့ ရှိရာမှထွက်၍ တဖန် လှေထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင် ကမ်းတဘက်သို့ ပြန်တော်မူ၏။

၁၄ တပည့်တော်တို့သည် မုန့်ကိုယူခြင်းငှါ မေ လျော့ကြသဖြင့်၊ လှေပေါ်မှာ သူတို့၌ မုန့်တလုံး

၁၅ တည်းသာ ရှိ၏။– ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဖာရိ ရှဲတို့၏ တဆေးကိုငင်း၊ ဟေရုဒ်၏ တဆေးကို ငင်း၊ သတိနှင့် ကြဉ်ရှောင်ကြဟု ပညတ်တော်မူ

၁၆ ၏။– တပည့်တော်တို့ကိုလည်း၊ ငါတို့၌ မုန့်မပါ သောကြောင့် ဤစကားကို မိန့်တော်မူသည်ဟု

၁၇ အချင်းချင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။– ယေရှု သည်သိတော်မူလျှင်၊ သင်တို့၌ မုန့်မပါသည်ကို ထောက်၍ အဘယ်ကြောင့်အချင်းချင်း ဆွေး နွေးပြောဆိုကြသနည်း။ ယခုတိုင်အောင် နုလုံး မသွင်း၊ နားမလည်ကြသလော။ သင်တို့ စိတ်

၁၈ နုလုံး မိုက်သေးသလော။– မျက်စိရှိလျက်ပင် မမြင်၊ နားရှိလျက်ပင် မကြား၊ စိတ်မအောက်မေ

၁၉ ဘဲ နေကြသလော။– မုန့်ငါးလုံးကို လူငါးထောင် အား ငါဖဲ့သောအခါ အကျိုးအပဲ့ဘယ်နှစ်တောင်း ကောက်သိမ်းသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ တဆယ်နှစ်တောင်း ကောက်သိမ်းပါသည်ဟု

၂၀ လျှောက်ကြ၏။– မုန့်ခုနစ်လုံးကို လူလေးထောင် အား ငါဖဲ့သောအခါ အကျိုးအပဲ့ဘယ်နှစ်တောင်း

ကောက်သိမ်းသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ခုနစ်
တောင်း ကောက်သိမ်းပါသည်ဟု လျှောက်ကြ
၂၁ ၏။– သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့သည် နားမလည်ဘဲ
အဘယ်သို့ နေကြသနည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၂ ဗက်ဒဲဒဖြို့သို့ ရောက်တော်မူလျှင်၊ လူကန်း
တယောက်ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ထိုသူ
ကို တို့တော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ
၂၃ ၏။– ကိုယ်တော်သည် လူကန်းကို လက်ဆွဲ၍
မြို့ပြင်သို့ထွက်ပြီးမှ၊ သူ၏မျက်စိကို တံထွေးနှင့်
ထွေး၍ သူ့အပေါ်မှာ လက်တော်ကိုတင်လျက်၊
သင်သည် တစုံတခုကို မြင်သလောဟု မေးတော်
၂၄ မူ၏။– ထိုသူသည် ကြည့်မျှော်လျှင်၊ လူတို့သည်
သစ်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ လှမ်းသွားသည်ကို အကျွန်ုပ်
၂၅ မြင်ပါသည်ဟုလျှောက်၏။– နောက်တဖန် သူ၏
မျက်စိပေါ်မှာ လက်တော်ကို တင်၍ ကြည့်မျှော်
စေတော်မူလျှင်၊ သူသည် ပကတိအဖြစ်သို့ရောက်
၂၆ ၍ အလုံးစုံတို့ကို ရှင်းလင်းစွာမြင်လေ၏။–ကိုယ်
တော်ကလည်း၊ မြို့ထဲသို့မဝင်နှင့်။ မြို့၌ အဘယ်
သူကိုမျှ မပြောနှင့်ဟုမိန့်တော်မူ၍ သူ့ကို မိမိနေ
ရာသို့ လွှတ်လိုက်လေ၏။

၂၇ ယေရှုသည် ဖိလိပ္ပုကဲသရိဖြို့၏ ကျေးလက်
သို့ တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ ကြွတော်မူစဉ်၊ လမ်း
ခရီး၌ လူများတို့သည် ငါ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည်
ဆိုကြသနည်းဟု တပည့်တော်တို့ကို မေးမြန်း
၂၈ တော်မူလျှင်၊– လူအချို့က၊ ကိုယ်တော်သည်
ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်ဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်း၊ အချို့
က ဧလိယဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်း၊ အချို့က ပရော
ဖက်တပါးပါးဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်း ဆိုကြပါ၏ဟု
၂၉ လျှောက်ကြသော်၊– သင်တို့လည်း ငါ့ကို အဘယ်
သူဖြစ်သည် ဆိုကြသနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူ
လျှင်၊ ပေတရုက၊ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်ဖြစ်
၃၀ တော်မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။– ကိုယ်တော်
၏အကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောစိမ့်
သောငါ တပည့်တော်တို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။
၃၁ ထိုမှတပါး၊ လူသားသည် များစွာခံရမည်။
လူအကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်း
ပြုဆရာတို့၏ ငြင်းပယ်ခြင်းကိုငင်း၊ အသေ
သတ်ခြင်းကိုငင်း ခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သော
နေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူသော အကြောင်း
များကို တပည့်တော်တို့အား ပြစပြုတော်မူ၏။–
၃၂ ထိုသို့ အတည့်အလင်း ပြတော်မူသောကြောင့်
ပေတရုသည် ကိုယ်တော်ကို မိမိနှင့်အတူခေါ်
၍ အပြစ်တင်သောစကားကို လျှောက်သော်၊–
၃၃ ကိုယ်တော်သည် မျက်နှာတော်ကိုလှည့်၍ တ
ပည့်တော်တို့ကို ကြည့်ရှုလျက်၊ အချင်းရန်သူ၊ ငါ့
နောက်သို့ ဆုတ်လော့။ သင်သည် ဘုရားသခင်
၏အရာကို စိတ်မစွဲလမ်း၊ လူတို့၏အရာကိုသာ
စွဲလမ်းသည်ဟူ၍ ပေတရုကို ဆုံးမတော်မူ၏။
၃၄ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့နှင့် ပရိသတ်များကို
ခေါ်တော်မူပြီးလျှင်၊ အကြင်သူသည် ငါ၌ဆည်း
ကပ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ထိုသူသည် ကိုယ်ကိုကိုယ်
ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ်လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်း
၃၅ ၍ ငါ့နောက်သို့ လိုက်ရမည်။– အကြင်သူသည်
မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ထို
သူသည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် ငါ့
ကြောင့်ငင်း၊ ဧဝံဂေလိတရားကြောင့်ငင်း အသက်
ရှုံး၏။ ထိုသူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်
၃၆ လိမ့်မည်။– လူသည် ဤစကြဝဠာကို အကြွင်းမဲ့
အစိုးရ၍ မိမိအသက်ဝိညာဉ်ရှုံးလျှင် အဘယ်
၃၇ ကျေးဇူးရှိသနည်း။– မိမိအသက်ဝိညာဉ်ကို အ
၃၈ ဘယ်ဥစ္စာနှင့် ရွေးနိုင်သနည်း။– မျောက်မထား
သော ဤလူမျိုးဆိုးတွင် အကြင်သူသည် ငါ့ကို
ငင်း၊ ငါ့စကားကိုငင်း ရှက်၏။ လူသားသည် မိမိ
အဘခမည်းတော်၏ ဘုန်းအာနုဘော်ကို ဆောင်
လျက်၊ သန့်ရှင်းသောကောင်းကင်တမန် အခြံ
အရံတို့နှင့်ကြွလာသောအခါ ထိုသူကိုရှက်တော်
မူလတံ့။

၉

၁ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံ
တော်သည် တန်ခိုးနှင့်တကွတည်ကြောင်းကို
ဤအရပ်၌ ရှိသောသူ အချို့တို့သည် မမြင်ခဲ့သေ
ခြင်းသို့ မရောက်ရကြဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂ ခြောက်ရက်လွန်သောအခါ ယေရှုသည် ပေ
တရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့ကို ခေါ်၍၊ အခြား
သူမပါဘဲ မြင့်လှစွာသောတောင်ပေါ်တွင် ဆိတ်
ကွယ်ရာအရပ်သို့ ဆောင်ကြွတော်မူ၏။ သူတို့
ရှေ့၌ ထူးခြားသော အဆင်းအရောင်နှင့် ပြည့်စုံ
၃ သည်ဖြစ်၍၊– အဝတ်တော်လည်း ပြောင်လက်
လျက်၊ ဤမြေပေါ်၌ အဘယ်ခဝါသည်မျှမတတ်
နိုင်အောင် မိုးယံးပွင့်ကဲ့သို့ အလွန်ဖြူလျက် ရှိ
၄ ၏။– မောရှေနှင့်ဧလိယသည် ထင်ရှား၍ ယေရှု
၅ နှင့်အတူ စကားပြောလျက်ရှိ၏။– ထိုအခါ ပေတ
ရုက၊ အရှင်ဘုရား၊ ဤအရပ်၌ နေကွယ်ကောင်း
ပါ၏။ ကိုယ်တော်ဘို့ တဲတဆောင်၊ မောရှေဘို့
တဆောင်၊ ဧလိယဘို့တဆောင်၊ တဲသုံးဆောင်
ကို အကျွန်ုပ်တို့ဆောက်လုပ်ပါရစေဟု လျှောက်

၆ လေ၏။– တပည့်တော်တို့သည် အလွန်ကြောက်
သောကြောင့် ပေတရုသည် ယောင်ယမ်း၍ ထို
၇ သို့လျှောက်သတည်း။– ထိုအခါ မိုးယံးတိမ်သည်
သူတို့ကိုလွှမ်းမိုး၍ ဤသူသည် ငါ၏ချစ်သားပေ
တည်း။ သူ၏စကားကို နားထောင်ကြလော့ဟု
၈ မိုးယံးတိမ်က အသံတော်ဖြစ်လေ၏။– ထိုခဏ
ခြင်းတွင် တပည့်တော်တို့သည် ပတ်လည်သို့
ကြည့်ရှုလျှင်၊ မိမိတို့နှင့်အတူ ယေရှုတယောက်
တည်းမှတပါး အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်ကြ။
၉ တောင်ပေါ်မှဆင်းကြသောအခါ ကိုယ်တော်
က၊ လူသားသည် သေခြင်းမှ မထမြောက်မီတိုင်
အောင် သင်တို့ ယခုမြင်သောအရာကို အဘယ်
သူအားမျှ မကြားမပြောကြနှင့်ဟု တပည့်တော်
၁၀ တို့ကို ပညတ်တော်မူ၏။– တပည့်တော်တို့သည်
ထိုစကားကို မှတ်မိ၍ သေခြင်းမှထမြောက်ခြင်း
သည် အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟု အချင်းချင်း
၁၁ ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြ၏။– ထိုအခါ တပည့်တော်
တို့က၊ ဧလိယသည် အရင်လာမည်ဟု ကျမ်းပြု
ဆရာတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုပါသနည်းဟု
၁၂ မေးလျှောက်ကြလျှင်၊– ကိုယ်တော်က၊ ဧလိယ
သည် အရင်လာ၍ အလုံးစုံတို့ကို ပြုပြင်ရသည်
မှန်ပေ၏။ လူသားသည်လည်း အလွန်ဆင်းရဲ၍
ကဲ့ရဲ့ပယ်ထားခြင်းကိုခံရမည်ဟု ကျမ်းစာလာ
၁၃ ၏။– ငါဆိုသည်ကား၊ ဧလိယသည် ရောက်လေ
ပြီ။ သူ၏အကြောင်းကို ကျမ်းစာ၌ ရေးထား
သည်အတိုင်း လူများသည် သူ့အားပြုချင်သမျှ
ကို ပြုကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၄ တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ ရောက်တော်မူသော
အခါ များစွာသောလူအစုအဝေးသည် သူတို့ကို
ဝိုင်းလျက်၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် သူတို့နှင့်
ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြသည်ကို မြင်တော်မူ၏။–
၁၅ စုဝေးလျက်ရှိသော လူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်
တော်ကိုမြင်လျှင် ချက်ခြင်းအံ့သြမိန်းမောခြင်းရှိ
လျက် အထံတော်သို့ ပြေး၍ နှုတ်ဆက်ကြ၏။–
၁၆ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် သူတို့နှင့် အ
ဘယ်သို့ ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြသနည်းဟု ကျမ်း
၁၇ ပြုဆရာတို့ကိုမေးတော်မူလျှင်၊– လူအစုအဝေး၌
ပါသောသူတယောက်က၊ အရှင်ဘုရား၊ အ သော
နတ်အစွဲခံရသောအကျွန်ုပ်၏သားကို အထံတော်
၁၈ သို့ ဆောင်ခဲ့ပါပြီ။– နတ်သည် ဘမ်းစားလေရာ
ရာ၌ သူ့ကိုမြေပေါ်မှာ လဲ့၍၊ သူသည်လည်း ခံ
တွင်းမှ အမြှုတ်ထွက်လျက်၊ အံသွားခဲကြိတ်
လျက်၊ ပိန်ခြောက်လျက် နေရပါ၏။ ထိုနတ်ကို
နှင်ထုတ်ပါမည်အကြောင်း တပည့်တော်တို့အား
အကျွန်ုပ်လျှောက်၍ သူတို့သည် မတတ်နိုင်ကြ
၁၉ ပါဟု လျှောက်သော်၊– ကိုယ်တော်က၊ ယုံကြည်
ခြင်းမရှိသောအမျိုး၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်တကွ အ
ဘယ်မျှကာလပတ်လုံး နေရမည်နည်း။ သင်တို့
ကို အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး သည်းခံရမည်
နည်း။ သူငယ်ကို ငါထံသို့ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူ
၂၀ သည်အတိုင်း၊– ယူခဲ့ကြ၏။ ထိုနတ်သည် ကိုယ်
တော်ကိုမြင်လျှင် ချက်ခြင်း သူငယ်ကို တောင့်
မာစေသဖြင့် သူငယ်သည် မြေပေါ်မှာလဲ၍ အ
မြှုတ်ထွက်လျက် ကိုယ်ကို လှိမ့်လျက်နေ၏။–
၂၁ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ကား၊ အ
ဘယ်မျှလောက် ကြာပြီနည်းဟု သူငယ်၏အဘ
အား မေးတော်မူလျှင်၊ အဘက၊ ငယ်သော အ
၂၂ ရွယ်ကပင် ဖြစ်ပါ၏။– သူငယ်ကို သေစေခြင်းငှါ
မီးခဲ့ဝင်း၊ ရေခဲ့ဝင်း အကြိမ်ကြိမ် လဲစေတတ်၏။
သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် တတ်နိုင်တော်
မူလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကို သနား၍ ကယ်မတော်မူ
၂၃ ပါဟု လျှောက်လေ၏။– ယေရှုကလည်း၊ သင်
သည် ယုံကြည်နိုင်သလော။ ယုံကြည်သောသူ
ဖြစ်လျှင် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို တတ်နိုင်သည်
၂၄ ဟု မိန့်တော်မူ၏။– သူငယ်၏အဘသည် ချက်
ခြင်းဟစ်ကြော်၍ အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါ၏ သခင်။
မယုံကြည်သည်ကို မစတော်မူပါဟု မျက်ရည်နှင့်
၂၅ လျှောက်ပြန်လေ၏။– ထိုအခါ လူများတို့သည် စု
ဝေးလျက် ပြေးလာကြသည်ကို ယေရှုသည်မြင်
လျှင်၊ နားပင်း၍ စကားအသောနတ်၊ သူငယ်မ
ထွက်လော့၊ နောက်တဖန်မဝင်နှင့် ငါအမိန့်ရှိ၏
ဟု ထိုညစ်ညူးသောနတ်ကို ဆုံးမ၍ မိန့်တော်မူ
၂၆ သဖြင့်၊– နတ်သည် အော်ဟစ်၍ အလွန်တောင့်
မာစေပြီးမှ ထွက်သွား၏။ သူငယ်သည် သေသ
၂၇ ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သေပြီဟု လူများဆိုကြ၏။– ယေရှု
သည် သူ၏လက်ကို ကိုင်၍ ချီကြတော်မူသဖြင့်
သူသည်ထလေ၏။
၂၈ အိမ်သို့ ဝင်တော်မူပြီးမှ တပည့်တော်တို့က၊
အကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုနတ်ကို အဘယ်ကြောင့် မ
နှင်ထုတ်နိုင်ပါသနည်းဟု တိတ်ဆိတ်စွာ မေး
၂၉ လျှောက်ကြသော်၊– ကိုယ်တော်က၊ ဆုတောင်း
ခြင်း၊ အစာရှောင်ခြင်းမှတပါး အဘယ်သို့သော
အားဖြင့် ထိုနတ်မျိုးသည် မထွက်နိုင်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။
၃၀ ထိုအရပ်မှထွက်၍ ဂါလိလဲပြည်အလယ်၌
ရှောက်သွားကြစဉ်တွင် အဘယ်သူမျှသိစေခြင်းငှါ

၃၁ အလိုတော်မရှိ။– အကြောင်းမူကား၊ လူသားသည် လူတို့လက်သို့အပ်နှံခြင်းကိုငင်း၊ အသေ
၃၂ သတ်ခြင်းကိုငင်း ခံရမည်။–ခံပြီးမှသုံးရက်မြောက် သောနေ့၌ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူသောအကြောင်း များကို တပည့်တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။ ထို အကြောင်းများကို သူတို့သည်နားမလည်သော် လည်း၊ ကိုယ်တော်ကို မမေးမလျှောက်ဝံကြ။

၃၃ ကပေရနောင်မြို့သို့ ရောက်၍ အိမ်၌ရှိတော် မူလျှင်၊ သင်တို့သည် လမ်း၌အဘယ်အမှုကို အ ချင်းချင်း ငြင်းခုံကြသနည်းဟု မေးတော်မူသည် ၃၄ ကို။– သူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။ အ ကြောင်းမူကား၊ အဘယ်သူသည် သာ၍ ကြီး မြတ်အံ့နည်းဟု လမ်း၌ အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြ ၃၅ ၏။– ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် ထိုင်လျက် တ ကျိပ်နှစ်ပါးတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍၊ အရင်အဦးဖြစ် လိုသောသူ မည်သည်ကား နောက်ဆုံးဖြစ်ရ မည်။ အလုံးစုံတို့၏ အစေခံလည်း ဖြစ်ရမည်ဟု ၃၆ မိန့်တော်မူ၏။– သူငယ်တယောက်ကိုလည်း ယူ၍ သူတို့အလယ်၌ ထားပြီးမှ လက်တော်နှင့် ၃၇ ချီပိုက်လျက်၊– အကြင်သူသည် ငါ့ဂျက်နာကို ထောက်၍ ဤကဲ့သို့သော သူငယ်တစုံတ ယောက်ကို လက်ခံ၏။ ထိုသူသည် ငါ့ကိုပင် လက်ခံ၏။ ငါ့ကိုလက်ခံသော သူသည်လည်း ငါ့ ကိုသာ လက်ခံသည်မဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ် တော်မူသောသူကိုပင် လက်ခံသည်ဟု မိန့်တော် မူ၏။

၃၈ ယောဟန်ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ် တို့နှင့်အတူ မလိုက်ဘဲလျက် ကိုယ်တော်၏နာမ ကို အမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သောသူ တယောက်ကို အကျွန်ုပ်တို့တွေ့ပါ၏။ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ မလိုက်သောကြောင့် အ ကျွန်ုပ်တို့သည် မြစ်တားကြပါသည်ဟု လျှောက် ၃၉ လေသော်၊– ယေရှုက၊ ထိုသူကို မမြစ်တားကြ နှင့်။ ငါနာမကို အမှီပြုလျက် တန်ခိုးကိုပြု၍ ငါ့ ကိုအလွယ်တကူ ကဲ့ရဲ့နိုင်သောသူ တယောက်မျှ ၄၀ မရှိ။– သင်တို့၏ရန်သူဘက်၌ မရှိသောသူသည် ၄၁ သင်တို့ဘက်၌ ရှိ၏။– သင်တို့သည် ခရစ်တော် နှင့် ဆိုင်သည်ဟု ငါ့ကျက်နာကိုထောက်၍ အ ကြင်သူသည် သင်တို့အား ရေတခွက်ကိုမျှပေး ၏။ ထိုသူသည် အကျိုးကို မရဘဲမနေရာ၊ ငါအ မှန်ဆို၏။

၄၂ ငါ့ကို ယုံကြည်သော ဤသူငယ် တစုံတ ယောက်ကို အကြင်သူသည် မှားယွင်းစေ၏။ ထိုသူသည် လည်ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကို ဆွဲ၍ ပင်လယ်၌ချခြင်းကိုခံရလျှင် အနေသာ၍ ၄၃ ကောင်း၏။– သင်၏ လက်သည် သင့်ကိုမှား ၄၄ ယွင်းစေလျှင် လက်ကိုဖြတ်လော့။– ပိုးမသေ၊ မီး မငြိမ်းရာ၊ ငရဲအတွင်းမငြိမ်းနိုင်သော မီးထဲသို့ လက်နှစ်ဘက်စုံနှင့် ဝင်ရသည်ထက်၊ လက်ချို့ တဲ့၍ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စားသော် သာ၍ ၄၅ ကောင်း၏။– သင်၏ခြေသည် သင့်ကိုမှားယွင်း ၄၆ စေလျှင် ခြေကိုဖြတ်လော့။– ပိုးမသေ၊ မီးမငြိမ်း ရာ၊ ငရဲအတွင်း မငြိမ်းနိုင်သောမီးထဲသို့ ခြေနှစ် ဘက်စုံနှင့်ချခြင်းကို ခံရသည်ထက်၊ ခြေချို့တဲ့၍ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ဝင်စားသော် သာ၍ကောင်း ၄၇ ၏။– သင်၏မျက်စိသည်လည်း သင့်ကိုမှားယွင်း ၄၈ စေလျှင် မျက်စိကိုထုတ်လော့။– ပိုးမသေ၊ မီးမ ငြိမ်းရာ၊ ငရဲမီးထဲသို့ မျက်စိနှစ်ဘက်စုံနှင့်ချခြင်း ကို ခံရသည်ထက်၊ မျက်စိတဘက်နှင့် ဘုရားသ ခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်စားသော် သာ၍ကောင်း ၄၉ ၏။– ယဇ်ကောင်ရှိသမျှတို့၌ ဆားခတ်ရသကဲ့ သို့ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည် မီးဆားခတ်ခြင်းကို ၅၀ ခံရကြမည်။– ဆားသည်ကောင်း၏။ သို့သော် လည်း အငန်ကင်းပျောက်လျှင်၊ ငန်သောအရ သာကို အဘယ်သို့ ရပြန်မည်နည်း။ သင်တို့၌ ဆားရှိစေကြလော့။ အချင်းချင်း အသင့်အတင့် နေကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀

၁ ထိုအရပ်မှ ကိုယ်တော်သည် ထ၍ ယော်ဒန် မြစ်တဘက်ကို ရောက်သွားသဖြင့် ယုဒပြည် စွန်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။ လူများတို့သည် အထံ တော်၌စုဝေးပြန်၍၊ ထုံးစံရှိတော်မူသည်အတိုင်း ၂ တဖန် ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။– ဖာရိရှဲတို့ သည် အထံတော်သို့လာ၍၊ လူသည် မိမိမယား နှင့် ကွာအပ်သလောဟု စုံစမ်းနောင့်ရှက်ခြင်းငှါ ၃ မေးလျှောက်ကြသော်၊– ယေရှုက၊ မောရှေသည် သင်တို့အား အဘယ်သို့ စီရင်သနည်းဟု လှန်၍ ၄ မေးတော်မူလျှင်၊– သူတို့က၊ ဖြတ်စာကို ပေး၍ မယားနှင့် ကွာစေခြင်းငှါ မောရှေစီရင်ပါသည် ၅ ဟု လျှောက်ကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ စိတ်နှလုံး ခိုင်မာသောကြောင့် မောရှေသည် ထို ၆ ပညတ်ကို ရေးထားသတည်း။– ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူစက ယောကျ်ားနှင့် မိန်းမ နှစ် ၇ ယောက်တည်းကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။– ထိုအ ကြောင်းကြောင့် ယောကျ်ားသည် ကိုယ်မိဘကို ၈ စွန့်၍ ကိုယ်ခင်ပွန်း၌ မှီဝဲသဖြင့်၊– ထိုသူနှစ်

To Contents

ယောက်တို့သည် တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ရ
လိမ့်မည်။ ထိုကြောင့် လင်မယားတို့သည် နှစ်ဦး
၉ မဟုတ် တဦးတည်းဖြစ်၏။– ဘုရားသခင် တွဲ
ဘက်၍ ထမ်းဘိုးတင်တော်မူသောအရာကို လူမ
ခွဲမခွါစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ နောက်တဖန် တပည့်တော်တို့သည် အိမ်၌ရှိ
စဉ်၊ ထိုအကြောင်းကို မေးလျှောက်ပြန်ကြ၏။–
၁၁ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အကြင်သူသည် မယားနှင့်
ကွာ၍ အခြားသောမိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုပြု
၁၂ ၏။ ထိုသူသည် မိမိမယားကို ပြစ်မှား၏။– မိန်း
မသည်လည်း မိမိလင်နှင့်ကွာ၍ အခြားသော
ယောကျ်ားနှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုပြုလျှင် မှားယွင်း
ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ ထိုအခါ သူငယ်တို့ကို လက်တော်နှင့် တို့စေ
ခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ဆောင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ တ
ပည့်တော်တို့သည် ဆောင်ခဲ့သောသူတို့ကို အ
၁၄ ပြစ်တင်ကြ၏။– ယေရှုသည် မြင်တော်မူလျှင်
အမျက်တော်ထွက်၍၊ ထိုသူငယ်တို့ကို ငါ့ထံသို့
လာပါလေစေ။ မဆီးတားကြနှင့်။ ဘုရားသခင်
၏နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့သောသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်
၁၅ ၏။– ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ဘု
ရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို သူငယ်ကဲ့သို့မခံမယူ၊
ထိုသူသည် နိုင်ငံတော်သို့မဝင်ရဟု မိန့်တော်မူ
၁၆ ပြီးမှ၊ သူငယ်တို့ကို ချီပိုက်၍ သူတို့အပေါ်မှာ
လက်တော်ကိုတင်လျက် ကောင်းကြီးပေးတော်
မူ၏။

၁၇ လမ်းမှာကြွတော်မူစဉ်တွင် လူတယောက်
သည် အထံတော်သို့ပြေး၍ ဒူးထောက်လျက်၊
ကောင်းမြတ်သောဆရာ၊ ထာဝရအသက်ကို အ
မွေခံရအံ့သောငှါ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကို
၁၈ ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊– ယေရှု
က၊ ငါ့ကို ကောင်းမြတ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့်
ခေါ်သနည်း။ ဘုရားသခင် တပါးတည်းသာ
၁၉ ကောင်းမြတ်တော်မူ၏။– သင်သည် ပညတ်
တော်တို့ကို သိသည်မဟုတ်လော။ သူမယားကို
မပြစ်မှားနှင့်။ လူအသက်ကို မသတ်နှင့်။ သူဥစ္စာ
ကို မခိုးနှင့်။ မမှန်သောသက်သေကို မခံနှင့်။ သူ
ဥစ္စာကို မတရားသဖြင့်မသိမ်းနှင့်။ မိဘကို ရိုသေ
၂၀ စွာပြုလော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊– အရှင်ဘုရား၊
ထိုပညတ်ရှိသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်သည် ငယ်သော
၂၁ အရွယ်မှစ၍ စောင့်ရှောက်ပါပြီဟု လျှောက်ပြန်
လျှင်၊– ယေရှုသည်၊ ထိုသူကို ကြည့်ရှုလျက် ချစ်
သောစိတ်ရှိ၍၊ သင်သည်တခုလိုသေး၏။ သွား
လော့။ ကိုယ်ဥစ္စာရှိသမျှကိုရောင်း၍ ဆင်းရဲသော
သူတို့အား ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ကောင်း
ကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကို ရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှ လာ၍
လက်ဝါးကပ်တိုင်ကိုထမ်းလျက် ငါ့နောက်သို့
၂၂ လိုက်လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။– ထိုသူသည် များစွာ
သောဥစ္စာကို ရတတ်သောသူဖြစ်၍၊ ထိုစကား
ကိုကြားလျှင် မျက်နှာပျက်၍ စိတ်မသာသည်
နှင့် သွားလေ၏။

၂၃ ယေရှုကလည်း၊ ဥစ္စာရတတ်သောသူသည်
ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ အလွန်ဝင်ခဲလှ၏
ဟု ပတ်လည်သို့ကြည့်ရှု၍ တပည့်တော်တို့အား
၂၄ မိန့်တော်မူ၏။– တပည့်တော်တို့သည် ထိုစကား
ကိုကြားလျှင် မိန်းမောတွေဝေခြင်း ရှိကြ၏။ တ
ဖန်ယေရှုက၊ ငါ့သားတို့၊ မိမိဥစ္စာကို မှီခိုသောသူ
သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ အလွန်ဝင်ခဲ
၂၅ လှ၏။– ကုလားအုပ်သည် အပ်နဖားကို လျှိုလွယ်
၏။ ငွေရတတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏နိုင်
၂၆ ငံတော်သို့ ဝင်ခဲသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသူ
တို့သည် သာ၍မိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိ၍၊ သို့ဖြစ်
လျှင် အဘယ်သူသည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့
ရောက်နိုင်မည်နည်းဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ
၂၇ ၏။– ယေရှုသည်လည်း၊ သူတို့ကိုကြည့်ရှု၍၊ ဤ
အမှုကို လူမတတ်နိုင်သော်လည်း ဘုရားသခင်
မတတ်နိုင်သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် ခပ်
သိမ်းသောအမှုတို့ကို တတ်နိုင်တော်မူသည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုအခါ ပေတရုက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိသ
မျှကိုစွန့်ပစ်၍ ကိုယ်တော်နောက်သို့ လိုက်ကြပါ
၂၉ ပြီဟု လျှောက်လေသော်၊– ယေရှုက၊ ငါအမှန်ဆို
သည်ကား၊ အကြင်သူသည် ငါ့ကြောင့်ငင်း၊ ဧဝံ
ဂေလိတရားကြောင့်ငင်း၊ အိမ်၊ လယ်၊ ညီအစ်
ကို၊ နှမ၊ မိဘ၊ သားမယားတည်းဟူသော တပါး
၃၀ ပါးကိုစွန့်၏။– ထိုသူသည် အဆတရာသော အ
ကျိုးတည်းဟူသော ယခုကာလ၌ ညှဉ်းဆဲခြင်း
နှင့်တကွ အိမ်၊ လယ်၊ ညီအစ်ကို၊ နှမ၊ အမိ၊ သား
သမီးတို့ကိုငင်း၊ နောင်ဘဝ၌ ထာဝရအသက်ကို
၃၁ ငင်း ခံရလတံ့။– နောက်ကျသောသူ အများတို့
သည် အရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူ
အများတို့သည် နောက်ကျကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၃၂ ယေရှုရှင်လင်းဖြို့သို့ တက်သွားကြရာ၊ လမ်း
မှာ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့ရှေ့၌ ကြွတော်
မူစဉ်၊ သူတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍ ကြောက်ရွံ့

သောစိတ်နှင့် လိုက်ကြ၏။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်
သည် တကျိပ်နှစ်ပါးတို့ကို တဖန်ခေါ်၍၊ ငါတို့
၃၃ သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ ယခုသွားကြ၏။– လူ
သားသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆ
ရာတို့လက်သို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ထိုသူတို့သည်
သေဖြစ်ကို စီရင်၍ တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့
၃၄ အပ်နှံကြလိမ့်မည်။– သူတို့သည်လည်း လူသား
အား ပြက်ယယ်ပြုခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ တံထွေး
နှင့်ထွေးခြင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို ပြုကြလိမ့်
မည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်
မည်ဟူ၍ မိမိကိုယ်၌ရောက်လတ့ံသော အမှုအ
ရာတို့ကို တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၃၅ ထိုအခါ ဇေဗေဒဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် ယော
ဟန်သည် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ အရှင်ဘု
ရား၊ အကျွန်ုပ်တို့တောင်းသော ဆုကျေးဇူးကို
ပြုတော်မူစေချင်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။–
၃၆ ကိုယ်တော်က၊ ငါသည်သင်တို့ကို အဘယ်သို့ ပြု
၃၇ စေချင်သနည်းဟု မေးတော်မူသော်၊– ကိုယ်
တော်သည် ဘုန်းပွင့်တော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်
တို့သည် လက္ခ်ာတော်ဘက်၌တယောက်၊ လက်
ဝဲတော်ဘက်၌တယောက် ထိုင်ရသောအခွင့်
၃၈ ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။– ယေရှုက
လည်း၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့တောင်းပန်သည်
ကို သင်တို့ မသိကြ။ ငါသောက်သော ခွက်ကို
သောက်ခြင်းငှါလင်း၊ ငါခံသော ဗတ္တိဇံကို ခံခြင်းငှါ
လင်း၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်သလောဟု မေး
၃၉ တော်မူလျှင်၊– အကျွန်ုပ်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်ပါ
၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ယေရှုက၊ ငါသောက်
သောခွက်ကို သင်တို့သည် သောက်ရကြလိမ့်
မည်။ ငါခံသောဗတ္တိဇံကိုလည်း သင်တို့သည် ခံရ
၄၀ ကြလိမ့်မည်။– သို့သော်လည်း ငါ့လက်ျာဘက်
လက်ဝဲဘက်မှာ ထိုင်ရသောအခွင့်ကိုကား အ
ကြင်သူတို့အဘို့အလိုငှါ ပြင်ဆင်၏၊ ထိုသူတို့
အားသာ ငါပေးပိုင်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ အခြားသော တပည့်တော်တကျိပ်တို့သည်
ကြားသိလျှင်၊ ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်တို့ကို အ
၄၂ မျက်ထွက်ကြ၏။– ယေရှုသည် ထိုသူတို့ကိုခေါ်
တော်မူ၍၊ သင်တို့သိသည်အတိုင်း လောကီမင်း
တို့သည် အစိုးတရပြုတတ်ကြ၏။ အကဲအမှူး
၄၃ တို့သည် အာဏာထားတတ်ကြ၏။– သင်တို့မူ
ကား ထိုသို့မပြုကြနှင့်။ သင်တို့တွင် အကဲအမှူး
ပြုလိုသောသူသည် သင်တို့အစေခံ ဖြစ်ရမည်။–
၄၄ သင်တို့တွင် အထွဋ်အမြတ်လုပ်ချင် သောသူ
သည်လည်း အလုံးစုံတို့၏စေခိုင်းရာ ကျွန်ဖြစ်ရ
၄၅ မည်။– အကြောင်းမူကား၊ လူသားသည် သူတ
ပါးကို စေစားခြင်းငှါမလာ၊ သူတပါးအစေကို
ခံခြင်းငှါငင်း၊ မိမိအသက်ကိုစွန့်၍ လူများကို ရွေး
ခြင်းငှါငင်း၊ ကြွလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၆ ယေရိခေါမြို့သို့ ရောက်ကြလျှင်၊ တပည့်
တော်တို့မှစ၍ များစွာသော လူအပေါင်းတို့နှင့်
တကွ ထိုမြို့မှ ထွက်ကြတော်မူစဉ်တွင်၊ တိမဲ၏
သား ဗာတိမဲအမည်ရှိသော လူကန်းသည် လမ်း
၄၇ နားမှာထိုင်၍ တောင်းစားလေ၏။– နာဇရက်မြို့
သား ယေရှုရှိကြောင်းကို ကြားရလျှင်၊ ဒါဝိဒ်၏
သားတော်ယေရှု၊ အကျွန်ုပ်ကိုကယ်မသနားတော်
၄၈ မူပါဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။– ထိုသူကို တိတ်ဆိတ်
စွာနေစေခြင်းငှါ လူများတို့သည် ငေါက်၍ဆိုကြ
သော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ အကျွန်ုပ်ကို
ကယ်မသနားတော်မူပါဟု သာ၍ဟစ်ကြော်လေ
၄၉ သော်၊– ယေရှုသည် ရပ်တော်မူလျက်၊ ထိုသူကို
ခေါ်ခဲ့ဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။ သူတပါးတို့သည် လူ
ကန်းကိုခေါ်၍ မစိုးရိမ်နှင့်၊ ထလော့။ သင့်ကို
၅၀ ခေါ်တော်မူသည်ဟု ဆိုကြ၏။– ထိုသူသည် မိမိ
အဝတ်ကို ပစ်ချပြီးလျှင်၊ ထ၍ ယေရှုထံတော်သို့
၅၁ သွား၏။– ယေရှုကလည်း၊ သင်၌ အဘယ်သို့
၅၂ ပြုစေလိုသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊– အရှင်
ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါ ပြုတော်
မူပါဟု လူကန်းလျှောက်လေသော်၊ ယေရှုက၊
သွားလော့။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်ကို
ကယ်မြဲပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် ထို
သူသည် မျက်စိမြင်၍ လမ်း၌ နောက်တော်သို့
လိုက်လေ၏။

၁၁

၁ ယေရုရှလင်မြို့နှင့်အနီး သံလွင်တောင်ခြေ
ရင်း၌ ဗက်ဖာဂေရွာနှင့် ဗေသနိရွာသို့ ရောက်
ကြသောအခါ တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့ကို
၂ စေလွှတ်တော်မူ၍၊– သင်တို့ရှေ့၌ရှိသော ရွာသို့
သွားကြ။ ထိုရွာသို့ရောက်လျှင် အဘယ်သူမျှ မ
စီးဘူးသော မြည်းကလေး ချည်နှောင်လျက်ရှိ
သည်ကို သင်တို့သည် ချက်ခြင်းတွေ့လိမ့်မည်။
၃ မြည်းကြိုးကို ဖြည်၍ ဆောင်ခဲ့ကြ။– သူတပါး
က၊ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ပြုသနည်းဟု သင်တို့
အားဆိုလျှင်၊ သခင်အလိုရှိသည်ဟု ပြန်ပြောကြ
လော့။ ထိုသို့ပြောလျှင် ထိုသူသည် ချက်ခြင်း
၄ ပေးလိုက်မည်ဟု မှာထားတော်မူ၏။– တပည့်
တော်တို့သည် သွား၍ လမ်း၌တံခါးပြင်မှာ ချည်

ထားသော မြည်းကလေးကို တွေ့ပြီးလျှင် မြည်း
၅ ကြိုးကို ဖြည်ကြ၏။– ထိုအရပ်၌ ရပ်နေသောသူ
အချို့တို့က၊ အဘယ်ကြောင့် မြည်းကြိုးကို ဖြည်
၆ သနည်းဟု ဆိုလျှင်၊– ယေရှုမှာထားတော်မူသည်
အတိုင်း တပည့်တော်တို့သည် ပြန်ပြောပြီးမှ ထို
၇ သူတို့သည် အခွင့်ပေးကြ၏။– ယေရှုထံတော်သို့
မြည်းကလေးကိုဆောင်ခဲ့၍ မိမိတို့အင်္ကျီ
မြည်းကျောပေါ်မှာ တင်ကြပြီးလျှင် ကိုယ်တော်
၈ သည် စီးတော်မူ၏။– လူများတို့သည် မိမိတို့အ
ဝတ်ကို လမ်း၌ ခင်းကြ၏။ အချို့တို့သည် သစ်
ကိုင်းသစ်ခက်များကို ခုတ်၍ လမ်း၌ခင်းကြ၏။–
၉ ရှေ့နောက် လိုက်သွားသောသူတို့က၊ ဟောရှဏ္ဏ
ဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏အခွင့် နှင့်ကြွ
လာတော်မူသောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။–
၁၀ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ယခုတည်လုသော ငါ
တို့အဘဒါဝိဒ်၏ နိုင်ငံတော်သည် မင်္ဂလာရှိစေ
သတည်း။ ကောင်းကင်ဘဝ်ဝယ် ဟောရှဏ္ဏာ
၁၁ ဖြစ်စေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။– ယေရှု
သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ဝင်း၊ ဗိမာန်တော်သို့ဝင်း
ဝင်၍ အရာရာတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူပြီးလျှင်၊
မိုးဃ်းချုပ်သောကြောင့် တကျိပ်နှစ်ပါးသော သူ
တို့နှင့်တကွ ဗေသနိရွာသို့ ထွက်ကြွတော်မူ၏။
၁၂ နက်ဖြန်နေ့၌ ဗေသနိရွာမှ ပြန်ကြစဉ်တွင်
၁၃ ဆာမွတ်တော်မူ၏။– အရွက်နှင့်ပြည့်စုံသော
သင်္ဘောသဖန်းပင်ကိုအဝေးကမြင်လျှင်၊သင်္ဘော
သဖန်းသီးဆွတ်သောအချိန်ကာလမရောက်သေး
သောကြောင့်၊ ထိုအပင်၌ အသီးကို တွေ့ကောင်း
တွေ့လိမ့်မည်ဟုကြွေးကြော်၍ ရောက်သောအခါ၊
၁၄ အရွက်ကိုသာ တွေ့တော်မူသည်ရှိသော်၊– ယ
ခုမှစ၍ အစဉ်မပြတ် သင်၏အသီးကို အဘယ်
သူမျှမစားစေနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်
၁၅ တို့သည်လည်း ကြားကြ၏။– ယေရုရှလင်မြို့သို့
ရောက်သောအခါ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်သို့
ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်၌ ရောင်းဝယ်
သောသူတို့ကို နှင်ထုတ်၍ ပွဲစားခုံတို့ကိုလှန်း၊ ချိုး
၄ က်ရောင်းသောသူတို့၏ ထိုင်ရာကိုလှန်း တွန်း
၁၆ လဲတော်မူ၍၊– ဗိမာန်တော်အထဲ၌ အဆောက်
အဦးကို အဘယ်သူမျှ မဆောင်မရွက်ရမည် အ
၁၇ ကြောင်း မြစ်တားတော်မူလျက်၊– ငါ့အိမ်ကို လူ
အမျိုးမျိုး ဆုတောင်းရာအိမ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြ
လတံ့ဟု ကျမ်းစာ၌ လာသည် မဟုတ်လော။ သို့
သော်လည်း သင်တို့သည် ထိုအိမ်ကို ထားပြတွင်း
ဖြစ်စေကြပြီတကား ဟူ၍ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်
၁၈ မူ၏။– ကျမ်းပြုဆရာနှင့်ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး
တို့သည် ကြားလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကိုသတ်ရသော
အခွင့်ကို ရှာကြံကြ၏။ လူများအပေါင်းတို့
သည် ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူခြင်းကို အံ့သြမိန်း
မောသောကြောင့်၊ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို
၁၉ ကြောက်ရွံ့ကြ၏။– ညအချိန်ရောက်သောအခါ
မြို့ပြင်သို့ထွက်တော်မူ၏။
၂၀ နံနက်အချိန်တွင် လမ်း၌သွားကြစဉ် သင်္ဘော
သဖန်းပင်သည် အမြစ်မှစ၍ သွေ့ခြောက်လျက်
၂၁ ရှိသည်ကိုမြင်ကြ၏။– ပေတရုသည် သတိရလျှင်၊
အရှင်ဘုရား ကြည့်တော်မူပါ။ ကျိန်တော်မူသော
သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် သွေ့ခြောက်ပါပြီတ
၂၂ ကားဟု လျှောက်လေ၏။– ယေရှုကလည်း၊ သင်
တို့သည် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ခြင်းရှိကြ
၂၃ လော့။– ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည်
ယုံမှားသောစိတ်နှင့်ကင်း၍ မိမိဆိုသည်အတိုင်း
ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်လျက်၊ ထိုတောင်ကို နေရာ
မှရွေ့လော့၊ ပင်လယ်၌ကျလော့ဟုဆိုလျှင်၊ ထို
၂၄ သူဆိုသည်အတိုင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။– ထိုကြောင့်
ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ဆုကျေးဇူးကို
ရမည်ဟု ယုံကြည်သောစိတ်နှင့် ဆုတောင်း
၂၅ သမျှတို့ကို ရကြလိမ့်မည်။– သင်တို့သည် ဆု
တောင်းသောအခါ သူတပါး၌၌ အပြစ်တင်ခွင့်ရှိ
လျှင်၊ သူ့အပြစ်ကို လွှတ်ကြလော့။ လွှတ်လျှင်
ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့ အဘ
သည် သင်တို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူမည်။–
၂၆ သင်တို့သည် သူ့အပြစ်ကို မလွှတ်လျှင်၊ ကောင်း
ကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဘသည် သင်
တို့၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မမူဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၇ ယေရုရှလင်မြို့သို့ တဖန် ရောက်ကြပြီးမှ
ဗိမာန်တော်တွင် စကြိုသွားတော်မူစဉ်၊ ယဇ်
ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီး
၂၈ အကဲတို့သည် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊– ကိုယ်
တော်သည် ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့်ပြု
သနည်း။ ဤသို့ပြုရသောအခွင့်ကို အဘယ်သူ
၂၉ ပေးသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊– ယေရှု
က၊ ငါသည် တစုံတခုကို မေးဦးမည်။ သင်တို့
ဖြေကြလော့။ ဖြေလျှင် ဤအမှုများကို အဘယ်
၃၀ အခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါပြောမည်။– ယောဟန်
၏ ဗတ္တိဇံတရားသည် ဘုရားကဖြစ်သလော၊ လူ
ကဖြစ်သလော။ ဤအမေးကို ဖြေကြလော့ဟု
၃၁ မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်းဆင်
ခြင်ကြ၍၊ ဘုရားကဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်၊

သင်တို့သည် ယောဟန်ကို အဘယ်ကြောင့်မယုံ
၂၅ သနည်းဟု သူမေးလေဦးမည်။– လူကဖြစ်သည်
ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်၊ လူများကို ကြောက်ရ၏။
ယောဟန်သည် ပရောဖက်အမှန်ဖြစ်သည်ကို
လူအပေါင်းတို့သည် အယူရှိကြ၏ဟု အချင်း
၂၆ ချင်းဆင်ခြင်ပြီးမှ၊– အကျွန်ုပ်တို့မသိပါဟု ယေရှု
အား ပြန်ပြောကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ ထိုအတူ
ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို
ငါမပြောဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၇

၁ ထိုအခါ ဥပမာအားဖြင့်မိန့်တော်မူသည်ကား၊
လူတဦးသည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်ပျိုး၍၊ စောင်
ရန်းကိုလုပ်ပြီးမှ စပျစ်သီးနယ်ရာကျင်းကို တူး
လေ၏။ မှီခိုရာလင့်စင်ကိုလည်း ဆောက်လေ၏။
လုပ်ဆောင်သောသူတို့အား ဥယျာဉ်ကိုငှါး၍၊ အ
၂ ခြားသောပြည်သို့ သွားလေ၏။– ကာလအချိန်
တန်လျှင်၊ လုပ်ဆောင်သောသူတို့လက်မှ စပျစ်
သီးကိုခံစေခြင်းငှါ သူတို့ရှိရာသို့ ငယ်သားကို စေ
၃ လွှတ်လေ၏။– ထိုသူတို့သည် ငယ်သားကိုဘမ်း
ဆီး၍ ရိုက်ပြီးမှ လက်ချည်း လွှတ်လိုက်ကြ၏။–
၄ နောက်တဖန် အခြားသောငယ်သားကို သူတို့ရှိ
ရာသို့ စေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ ဥယျာဉ်စောင့်တို့သည်
ခဲနှင့်ပစ်သဖြင့်၊ သူ၏ခေါင်းကိုမှန်၍ အရှက်ခွဲပြီး
၅ မှ လွှတ်လိုက်ကြ၏။– အခြားသောငယ်သားကို
စေလွှတ်ပြန်လျှင် သူကိုသတ်ကြ၏။ အခြားသော
ငယ်သားများတို့တွင် အချို့တို့ကို ရိုက်ကြ၏။
၆ အချို့တို့ကို သတ်ကြ၏။– ထိုကြောင့် ဥယျာဉ်ရှင်
သည် မိမိ၌ ချစ်သားတယောက်တည်း ရှိသေး
သည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည် ငါ့သားကို အားနာ
ကြလိမ့်မည်ဟုဆို၍ မိမိသားကို နောက်ဆုံး၌
၇ စေလွှတ်လေ၏။– ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကလည်း၊
ဤသူသည် အမွေခံဖြစ်၏။ လာကြ၊ သူ့ကိုသတ်
ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့ သူ၏ အမွေဥစ္စာကို ငါတို့ရကြ
၈ လိမ့်မည်ဟု အချင်းချင်းတိုင်ပင်၍၊– ဥယျာဉ်ရှင်
၏သားကို ဘမ်းယူပြီးမှ သတ်၍ ဥယျာဉ်ပြင်သို့
၉ ထုတ်ပစ်ကြ၏။– သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဥယျာဉ်ရှင်သည်
အဘယ်သို့ပြုမည်နည်း၊ သူသည်လာ၍ ဥယျာဉ်
စောင့်တို့ကိုသုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီးမှ ထိုဥယျာဉ်ကို
၁၀ အခြားသောသူတို့အား ပေးလိမ့်မည်။– တိုက်ကို
တည်လုပ်သောသူများ၊ ပယ်ထားသောကျောက်
သည် နောက်တဖန် တိုက်ထောင့်အထွဋ်ဖျား
သို့ရောက်ပြန်၏။ ထိုအမှုသည် ထာဝရဘုရား
၁၁ ပြုတော်မူသောအမှု ဖြစ်၏။– ငါတို့မျက်မှောက်
၌လည်း အံ့သြဘွယ်ဖြစ်၏ဟူသောစကားကို
ကျမ်းစာ၌ သင်တို့သည် မဘတ်ဘူးသလောဟု
၁၂ မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ကို ရည်
ဆောင်၍ ထိုဥပမာစကားကို ဟောပြောတော်မူ
သည်ကို သိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်း
ဆီးခြင်းငှါ ရှာကြံကြ၏။ သို့သော်လည်း စုဝေး
သောသူတို့ကိုကြောက်သောကြောင့် အထံတော်
မှ ထွက်သွားကြ၏။

၁၃ တဖန် စကားတော်ကို ချောင်းမြောင်း၍ အ
ပြစ်ပြုခွင့်ကိုရခြင်းငှါ ဖာရိရှဲတို့နှင့် ဟေရုဒ်တ
ပည့်အချို့တို့ကို အထံတော်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။–
၁၄ ထိုသူတို့သည် ချဉ်းကပ်၍၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်
တော်သည် သစ္စာရှိပါ၏။ အဘယ်သူကိုမျှ မ
ကြောက်၊ လူမျက်နှာကိုမထောက်ဘဲ ဘုရားသ
ခင်၏တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်စွာပြတော်မူသည်
ကို အကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါ၏။ ကဲသာဘုရင်အား
အခွန်ဆက်အပ်သလော၊ မဆက်အပ်သလော။–
၁၅ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဆက်ရမည်လော၊ မဆက်ရ
မည်လောဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်
သည် ထိုသူတို့၏လျှို့ဝှက်ခြင်းကို သိတော်မူ
လျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုအဘယ်ကြောင့် စုံစမ်း
နှောင့်ရှက် ကြသနည်း။ ဒေနာရိတပြားကို ငါ
၁၆ ကြည့်ဘို့ ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူ၍၊– သူတို့သည်
ယူခဲ့ကြ၏။ ဤပုံ၊ ဤလိပ်စာကား အဘယ်သူ၏
ပုံ၊ အဘယ်သူ၏လိပ်စာ ဖြစ်သနည်းဟု မေး
တော်မူလျှင်၊ ကဲသာဘုရင်၏ပုံ လိပ်စာဖြစ်ပါ
၁၇ သည်ဟု လျှောက်ကြသော်၊– ယေရှုကလည်း၊
ကဲသာဘုရင်၏ဥစ္စာကို ကဲသာဘုရင်အား ဆက်
ပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်၏ဥစ္စာကိုကား၊ ဘု
ရားသခင်အား ဆက်ပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ
သည်ကို သူတို့သည် အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။

၁၈ ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိဟူ၍ အယူရှိသော
ဒဿုကဲတို့သည်လည်း အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်
၁၉ ၍၊– အရှင်ဘုရား၊ လူမည်သည်ကား သားမရှိဘဲ
သေသွား၍ မယားကျန်ရစ်လျှင်၊ သူညီသည် ထို
မိန်းမကို သိမ်းယူ၍ အစ်ကိုအမျိုးမပြတ် ဆက်
နွယ်စေဟု အကျွန်ုပ်တို့အား မောရှေစီရင်ရေး
၂၀ ထားပါ၏။– ညီအစ်ကိုခုနစ်ယောက် ရှိပါ၏။
အစ်ကိုအကြီးသည် မိန်းမနှင့်စုံဘက်၍ သားမရှိ
၂၁ ဘဲသေလျှင်၊– သူ၏မယားကို သူညီအကြီးသိမ်း
၂၂ ယူ၍ သားမရှိဘဲ သေပြန်လေ၏။– ထိုအတူ တ
တိယသူမှစ၍ တယောက်နောက်တယောက် ခု
နစ်ယောက်သော ညီအစ်ကိုတို့သည် ထိုမိန်းမ

To Contents

ကိုသိမ်းယူ၍ သားကို မကျန်ရစ်စေကြ။ နောက်
၂၃ ဆုံး၌ မိန်းမသည်လည်း သေလေ၏။– သို့ဖြစ်၍
ထမြောက်ရာကာလ၌ သူတို့သည် ထမြောက်
ကြသောအခါ ထိုမိန်းမသည် အဘယ်သူ၏ မ
ယားဖြစ်ပါမည်နည်း။ ထိုသူခုနစ်ယောက်တို့
သည် ထိုမိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကို ပြုကြပြီဟု
၂၄ မေးလျှောက်ကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့
သည်ကျမ်းစာကို နားမလည်၊ ဘုရားသခင်၏
တန်ခိုးတော်ကို မသိသောကြောင့် မှားသောအ
၂၅ ယူကို ယူကြ၏။– သေခြင်းမှထမြောက်ကြသော
အခါ စုံဘက်ခြင်းကိုမပြု၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်း
ကို မပြု၊ ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။–
၂၆ ထိုမှတပါး သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်
ခြင်းအရာမှာ၊ ဘုရားသခင်က ငါသည် အာဗြဟံ
၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရား
ဖြစ်သည်ဟု မောရှေအား မိန့်တော်မူကြောင်းကို
မောရှေ၏ကျမ်း၊ ချုံခဏ်း၌ သင်တို့သည် မဘတ်
၂၇ ဘူးသလော။– ဘုရားသခင်သည် သေနေသော
သူတို့၏ဘုရား မဟုတ်၊ အသက်ရှင်သောသူတို့
၏ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့
သည် အလွန်မှားကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုသို့ ဆွေးနွေးငြင်းခုံကြသည်ကို ကျမ်းပြု
ဆရာတယောက်သည် ကြား၍၊ ကိုယ်တော်
သည် လျှောက်ပတ်စွာ ပြန်ပြောတော်မူသည်ကို
သိမြင်လျှင် အထံတော်သို့ချဉ်းကပ်၍၊ ပညတ်
တကာတို့တွင် အဘယ်မည်သောပညတ်သည်
သာ၍ မြတ်သနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊–
၂၉ ယေရှုက၊ ပညတ်တကာတို့တွင် အမြတ်ဆုံးသော
ပညတ်ဟူမူကား၊ အိုဣသရေလအမျိုး၊ နား
ထောင်လော့။ ငါတို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘု
ရားသည် တဆူတည်းသောထာဝရဘုရား ဖြစ်
တော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသည် တပါးတည်းဖြစ်
၃၀ တော်မူ၏။– သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရား
ကို စိတ်နလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဉာဏ်ရှိသမျှ၊ အစွမ်း
သတ္တိရှိသမျှနှင့်ချစ်လော့။ ဤပညတ်သည် ပဌမ
၃၁ ပညတ်ဖြစ်၏။– ထိုမှတပါး ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်
သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ ဟူသော
ဒုတိယပညတ်သည် ပဌမပညတ်နှင့် သဘောတူ
၏။ ဤပညတ်တို့ထက် သာ၍ ကြီးမြတ်သော
၃၂ ပညတ်မရှိဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။– ကျမ်းပြုဆ
ရာကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်
တော်သည် လျှောက်ပတ်စွာ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘု
၃၃ ရားသခင်တဆူတည်း ရှိတော်မူ၏။– ထိုဘုရား
သခင်မှတပါး အခြားသောဘုရားသခင် မရှိ။ ထို
ဘုရားသခင်ကို စိတ်နလုံးအကြွင်းမဲ့၊ ဉာဏ်ရှိသ
မျှ၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှနှင့် ချစ်ခြင်း၊ ကိုယ်နှင့်စပ်
ဆိုင်သောသူကိုလည်း ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်ခြင်း
အကျင့်သည် မီးရှို့သောယဇ်ကောင်မှစ၍ ယဇ်
အမျိုးမျိုးတို့ကို ပူဇော်ခြင်းအကျင့်ထက် သာ၍
၃၄ မြတ်ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။– ထိုသို့ ပညာ
သတိနှင့် ပြန်လျှောက်သည်ကို ယေရှုသည် သိ
မြင်လျှင်၊ သင်သည်ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်နှင့်
မဝေးဟု မိန့်တော်မူ၏။ နောက်တဖန် အဘယ်
သူမျှ မမေးမလျှောက်ဝံ့ကြ။

၃၅ ထိုအခါယေရှုသည် ဗိမာန်တော်၌ ဆုံးမသြ
ဝါဒ ပေးတော်မူစဉ်တွင်၊ ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်
၏သားဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းပြုဆရာတို့သည်
၃၆ အဘယ်ကြောင့် ဆိုကြသနည်း။– ဒါဝိဒ်၏စကား
မှာ၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို သင်
၏ခြေတင်ရာ ငါ မချမထားမီတိုင်အောင် ငါ့
လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့ဟု ငါ၏သခင်အား
မိန့်တော်မူသည်ဟု သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
၃၇ အားဖြင့် ဒါဝိဒ်ဆိုသတည်း။– ထိုသို့ ဒါဝိဒ်သည်
ခရစ်တော်ကို သခင်ဟူ၍ခေါ်လျှင် အဘယ်သို့
သူ၏သားဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ လူများ
အပေါင်းတို့သည် အားရဝမ်းမြောက်သောစိတ်
နှင့် စကားတော်ကို နားထောင်ကြ၏။

၃၈ ထိုသို့ ဆုံးမသြဝါဒပေးစဉ်တွင် တဖန်မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကို ရှောင်
ကြလော့။ သူတို့သည် ရှည်သောအင်္ကျီကိုဝတ်
လျက် လည်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။ စျေး၌ ရိုသေ
၃၉ စွာ နှုတ်ဆက်ခြင်းကိုလင်း၊– ပွဲသဘင်၊ တရားစ
ရပ်တို့၌ မြင့်မြတ်သောနေရာထိုင်ရာကိုငင်း
၄၀ နှစ်သက်ကြ၏။– သူတို့သည် မုတ်ဆိုးမအိမ်ကို
လုယူသိမ်း စား၍ အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှါ ရှည်စွာ
သောပဋ္ဌနာ စကားကို ရွတ်တတ်ကြ၏။ သူတို့
သည် သာ၍ကြီးစွာသောဒဏ်ကိုခံရကြမည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ ထိုနောက်ယေရှုသည် ဘဏ္ဍာတိုက်ရှေ့မှာ
ထိုင်တော်မူစဉ်တွင်၊ လူများတို့သည် ကြေးငွေ
ကို ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့ သွင်းချသည်ကို ကြည့်ရှု
တော်မူ၏။ ငွေရတတ်သောသူအများတို့သည်
၄၂ များစွာသွင်းချကြ၏။– ဆင်းရဲသော မုတ်ဆိုးမ
တယောက်သည် လာ၍ တပဲလောက်တန်သော
၄၃ ကြေးနီဒင်္ဂါးနှစ်ပြားကို သွင်းချ၏။– ကိုယ်တော်
သည် တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍ ငါအမှန်ဆိုသည်

To Contents

ကား၊ ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့ သွင်းချသောသူ အပေါင်းတို့ထက် ထိုဆင်းရဲသောမုတ်ဆိုးမသည်
၄၄ သာ၍ သွင်းချခဲ့ပြီ။- အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ကြွယ်ဝသော စည်းစိမ်ထဲကနှုတ်၍ သွင်းချကြ၏။ ထိုမိန်းမမူကား အလွန်ဆင်းရဲလျက်ပင်၊ မိမိအသက် မွေးစရာဥစ္စာရှိသမျှကို သွင်းချလေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁ ကိုယ်တော်သည် ဗိမာန်တော်မှ ထွက်ကြွတော်မူသော်၊ တပည့်တော်တယောက်က၊ အရှင်ဘုရား ကြည့်ရှုတော်မူပါ။ ဧရာကျောက်ကြီးတကား၊ ဧရာတိုက် ဆောင်ကြီးတကားဟု
၂ လျှောက်လျှင်၊- ယေရှုက၊ ဤ ကြီးစွာသော တိုက်ဆောင်တို့ကို သင်သည် ယခုမြင်ရ၏။ မဖြိုမချဘဲ ကျောက်တခုပေါ်မှာ တခုမျှ မတည်
၃ မနေရဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထိုနောက် သံလွင်တောင်ပေါ်မှာ ဗိမာန်တော်ရှေ့ရှုထိုင်တော်မူစဉ်၊
၄ ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယောဟန်၊ အန္ဒြေတို့က၊- ထို အမှုအရာတို့သည် အဘယ်ကာလမှ ဖြစ်မည်ကို ငင်း၊ ထိုအမှုအရာရှိသမျှတို့သည် ပြည့်စုံချိန်နီးသောအခါ အဘယ်ပုပ္ပနိမိတ်ပေါ်ထွန်းမည်ကို ငင်း အမိန့်ရှိတော်မူပါဟုအခြားသူမပါလျှောက်
၅ ကြ၏။- ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မလှည့်ဖြားစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။-
၆ အများသောသူတို့က၊ ငါသည် ဤမည်သောသူဖြစ်၏ဟုဆိုလျက်၊ ငါ၏အယောင်ကိုဆောင်၍ ပေါ်လာသဖြင့်၊ လူများတို့ကိုလှည့်ဖြားကြလိမ့်
၇ မည်။- သင်တို့သည် စစ်တိုက်ကြောင်းကိုငင်း၊ စစ်တိုက်အံ့သောသိတင်းစကားကိုငင်း၊ ကြားရသောအခါ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိကြနှင့်၊ ထိုသို့ဖြစ်ရမည်။ သို့သော်လည်း အဆုံးသည် မဖြစ်သေး။
၈ လူတမျိုးနှင့်တမျိုး၊ တနိုင်းနှင့်တနိုင်ငံ ရန်ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်။ အရပ်ရပ်တို့၌ မြေကြီးလှုပ်ခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ အစာခေါင်းပါးခြင်းနှင့် မငြိမ်မသက်ခြင်းတို့သည်လည်း ဖြစ်ကြလိမ့်
၉ မည်။ ထိုအမှုအရာတို့သည် ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၏ အစအဦး ဖြစ်သတည်း။- သင်တို့သည် ကိုယ်ကို ကိုယ် သတိပြုကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့ကို လွှတ်ရုံးသို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ တရားစရပ်တို့၌ ရိုက်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့အား သက်သေဖြစ်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည် ဝန်မင်း၊ ရှင်ဘုရင်ထံသို့ ငါ့ကြောင့် ရောက်ကြလိမ့်မည်။-
၁၀ ဧဝံဂေလိတရားကို ရှေဦးစွာ လူမျိုးအပေါင်း တို့အား ဟောရလိမ့်မည်။ သင်တို့ကို အပ်နှံခြင်းငှါ ပို့ဆောင်ကြသောအခါ အဘယ်သို့ပြောဆိုရမည်
၁၁ ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။- ရှေ့မဆွက မဆင်ခြင်ကြနှင့်။ ထိုခဏခြင်းတွင် သင်တို့ရသောစကားကိုသာပြောကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့အလိုအလျောက် ပြောကြသည်မဟုတ်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ပြောတော်မူ၏။-
၁၂ ထိုကာလ၌ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကိုတယောက် သေစေခြင်းငှါ အပ်လိမ့်မည်။ အဘသည်လည်း သားကိုအပ်လိမ့်မည်။ သားသမီးတို့သည်လည်း မိဘကို ရန်ဘက်ပြု၍ သေစေကြ
၁၃ လိမ့်မည်။- လူအပေါင်းတို့သည်လည်း ငါ၏နာမကြောင့် သင်တို့ကို မုန်းကြလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။
၁၄ ပရောဖက်ဒံယေလ ဟောသည်အတိုင်း၊ ဖျက်ဆီးတတ်သော ရွံရှာဘွယ်အရာသည် မနေသင့်သောအရပ်၌စိုက်နေသည်ကို သင်တို့မြင်ရလျှင်၊ ကျမ်းစာကို ကြည့်သောသူသည် နားလည်ပါစေ။ ထိုသို့မြင်ရလျှင် ယုဒပြည်၌ရှိသော သူတို့
၁၅ သည် တောင်ပေါ်သို့ ပြေးကြစေ။- အိမ်မိုးပေါ်မှာရှိသောသူသည် အိမ်ထဲသို့ မဆင်းစေနှင့်။ အိမ်ထဲက တစုံတခုကို ယူခြင်းငှါ မဝင်စေနှင့်။-
၁၆ လယ်၌ရှိသောသူလည်း မိမိအဝတ်ကိုယူခြင်းငှါ
၁၇ နောက်သို့မပြန်စေနှင့်။- ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမနှင့် နို့စို့သူငယ်ရှိသော မိန်းမ
၁၈ တို့သည် အလွန်ခက်ကြလိမ့်မည်။- သင်တို့ ပြေးရသောအချိန်သည် ဆောင်းကာလ၌ မကျရမည်
၁၉ အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။- အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းတော်မူသော ကမ္ဘာဦးမှစ၍ ယခုတိုင်အောင် မဖြစ်စဖူး၊ နောက်၌လည်း မဖြစ်လတံ့သော ဒုက္ခသည် ထိုနေ့ရက်
၂၀ ကာလ၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။- ထိုကာလကို ဘုရားသခင်သည် တာရှည်စေလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ မလွတ်နိုင်ရာ။ ရွေးချယ်တော်မူသော သူတို့အဘို့အလို
၂၁ ငှါ ထိုကာလကို တိုစေတော်မူမည်။
ထိုအခါ သူတပါးက၊ ဤအရပ်၌ ခရစ်တော်ရှိသည်၊ ထိုအရပ်၌ရှိသည်ဟု ဆိုသော်လည်း
၂၂ မယုံကြနှင့်။- အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်၏အယောင်ကိုဆောင်သောသူနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်တို့သည် ပေါ်လာ၍၊ ရွေးချယ်သောသူတို့ကိုပင် လှည့်ဖြားနိုင်လျှင် လှည့်ဖြားလောက်အောင်

To Contents

နိမိတ်လက္ခဏာ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြကြ
၂၃ လိမ့်မည်။– သင်တို့သည် သတိပြုကြလော့။ ထို
အကြောင်းအရာရှိသမျှကို ငါပြောနှင့်ပြီ။

၂၄ ထိုကာလ၏ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းနောက်မှ နေ
သည် မိုက်လိမ့်မည်။ လသည် အရောင်မပေး။–
၂၅ ကောင်းကင်ကြယ်တို့သည် ကျကြလိမ့်မည်။
ကောင်းကင်တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်
၂၆ မည်။– ထိုအခါ လူသားသည် ကြီးစွာသောဘုန်း
တန်ခိုး အာနုဘော်ကို ဆောင်လျက်၊ မိုးယံတိမ်
ကိုစီး၍ ကြွလာတော်မူသည်ကို မြင်ရကြလိမ့်
၂၇ မည်။– ထိုအခါ လူသားသည် မိမိတမန်တို့ကို
စေလွှတ်သဖြင့် မိမိရွေးချယ်သောသူတို့ကို အ
ရပ်လေးမျက်နှာ ကောင်းကင်အောက် ထက်ဝန်း
ကျင်တို့မှ ခေါ်၍ စုရုံးစေတော်မူလတ္တံ့။

၂၈ သင်္ဘောသဖန်းပင်ကို အစွဲပြု၍ ပုံသက်သေ
တခုကို မှတ်ကြလော့။ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည်
အခက်အလက်နု၍ အရွက်ပေါက်သောအခါ၊ နွေ
၂၉ ကာလနီးသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။– ထိုနည်းတူ
ထိုအကြောင်းအရာများဖြစ်သည်ကို မြင်ရလျှင်၊
လူသားသည် တံခါးဝတိုင်အောင် အနီးသို့ရောက်
၃၀ တော်မူသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။– ငါအမှန်ဆို
သည်ကား၊ ယခုဖြစ်သော လူများမကုန်မီ ထို
အကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်
၃၁ မည်။– ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးမတည်သော်
လည်း ငါ့စကားတည်လိမ့်မည်။

၃၂ ထိုအချိန်နာရီကိုကား၊ ခမည်းတော်မှတပါး
အဘယ်သူမျှမသိ။ ကောင်းကင်တမန်များမသိ။
၃၃ သားတော်လည်း မသိ။– ထိုအချိန်ကာလသည်
အဘယ်အခါ၌ ရောက်မည်ကို သင်တို့မသိသော
ကြောင့်၊ သတိပြု၍ ဆုတောင်းလျက် စောင့်နေ
၃၄ ကြလော့။– ဥပမာကား၊ လူတဦးသည် အခြား
သောပြည်သို့ သွားမည်အကြံရှိသည်နှင့် မိမိအိမ်
ကို ငယ်သားတို့လက်သို့အပ်၍၊ သူတို့ဆောင်
ရွက်စရာအမှုကို အသီးအသီးခွဲခန့်ခိုမံ၍၊ တံခါးမှူး
ကို စောင့်နေစေဟု မှာထားပြီးမှ သွားသည်ဖြစ်
၃၅ ၍၊– အိမ်ရှင်သည် ညဦးအချိန်၊ သန်းခေါင်အချိန်၊
ကြက်ဦးတွန်ချိန်၊ နံနက်အချိန်တို့တွင် အဘယ်
အချိန်၌ လာမည်ကို သင်တို့မသိသောကြောင့်
၃၆ စောင့်နေကြလော့။– သို့မဟုတ် အမှတ်တမဲ့လာ
၍ သင်တို့အိပ်ပျော်သည်ကို တွေ့လိမ့်မည်။–
၃၇ စောင့်နေကြလော့ဟု သင်တို့အား ငါဆိုသည်အ
တိုင်း၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ငါဆိုသည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁၄

၁ ထိုနောက် နှစ်ရက်လွန်လျှင် ပသခါအဓမ္မပွဲ
ရှိ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ကျမ်းပြု
ဆရာတို့သည် ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့ ပရိ
ယာယ်အားဖြင့် ဘမ်းဆီး၍ သတ်ရအံ့နည်းဟု
၂ ရှာကြံကြ၏။– သို့သော်လည်း လူများတို့သည်
ရုန်းရင်းခတ်ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်၍ ပွဲနေ့တွင် မပြု
နှင့်ဦးဟု ပြောဆိုကြ၏။

၃ ဗေသနိရွာတွင် ရှိမုန်အမည်ရှိသော လူနာ၏
အိမ်၌ ကိုယ်တော်ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မိန်းမတ
ယောက်သည် အဘိုးများစွာထိုက်သော နာဒုဆီ
မွေးစစ်နှင့်ပြည့်သော ကျောက်ဖြူခွက်တလုံးကို
ယူခဲ့၍ ကိုယ်တော်သည် စားပွဲနားမှာ လျောင်း
တော်မူစဉ်၊ ကျောက်ဖြူခွက်ကို ခွဲပြီးမှ ခေါင်း
၄ တော် ပေါ်၌ သွန်းလောင်းလေ၏။– အချို့တို့
သည် ဒေါသစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ထိုဆီမွေးကို အ
၅ ဘယ်ကြောင့် အကျိုးမဲ့ဆုံးစေသနည်း။– ဒေနာရိ
အပြားသုံးရာမကသောအဘိုးနှင့်ရောင်း၍ ဆင်းရဲ
သောသူတို့အား ပေးစရာကောင်းသည်ဟု ဆို၍
၆ ထိုမိန်းမကို အပြစ်တင်ကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊
ထိုမိန်းမကိုရှိစေတော့။ အဘယ်ကြောင့် နောင့်
ရှက်ကြသနည်း။ သူသည် ငါ၌ ကောင်းသောအ
၇ မှုကို ပြုပြီ။– ဆင်းရဲသောသူတို့သည် သင်တို့၌
အစဉ်ရှိကြ၏ သင်တို့အလိုရှိသည်အတိုင်း သူတို့
အား ကျေးဇူးပြုနိုင်၏။ ငါမူကား သင်တို့၌ အစဉ်
၈ ရှိသည်မဟုတ်။– ဤမိန်းမသည် တတ်နိုင်သမျှ
ပြုပြီ။ ငါ့အလောင်းကို သင်္ဂြိဟ်မည်ဟု ပြင်ဆင်
ခြင်းငှါ၊ ငါ့ကိုယ်ကို ဆီမွေးနှင့် လူးနှင့်သတည်း။–
၉ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဧဝံဂေလိတရားကို မြေတ
ပြင်လုံးတွင်ဟောသော အရပ်ရပ်တို့၌ ဤမိန်းမ
ကို အောက်မေ့စရာဘို့ သူပြုသော ဤအမှုကို
ကြားပြောရကြလတ္တံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ ထိုအခါ တပည့်တော် တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်
ဖြစ်သော ယုဒရှကာရုတ်သည် ကိုယ်တော်ကို
အပ်ခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ထံသို့
၁၁ သွားလေ၏။– ထိုသူတို့သည် ကြားလျှင် ဝမ်း
မြောက်သောစိတ်ရှိ၍ ငွေပေးမည်ဟု ဝန်ခံကြ
၏။ ထိုနောက် အဆင်သင့်သော အချိန်ကာလ၌
ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့အပ်ရမည်နည်းဟု ရှာ
ကြံလျက်နေ၏။

၁၂ ပသခါသိုးသငယ်ကို သတ်သောနေ့တည်းဟု
သော အဓမ္မပွဲပဌမနေ့၌ တပည့်တော်တို့သည်
အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ကိုယ်တော်သည်

To Contents

ပသခါပွဲကို စားတော်မူတို့ရာ အဘယ်အရပ်၌
အကျွန်ုပ်တို့သည် သွား၍ ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ အ
လိုရှိတော်မူသနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊–
၁၃ ကိုယ်တော်သည် တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့ကို
စေလွှတ်၍၊ သင်တို့သည် မြို့ထဲသို့သွားကြ။ ရေ
အိုးဆောင်သောသူကို တွေ့လိမ့်မည်။ ထိုသူ
၁၄ နောက်သို့ လိုက်၍၊– သူဝင်သော အိမ်သို့ဝင်ပြီး
မှ၊ ငါသည် ငါတပည့်တို့နှင့်တကွ ပသခါပွဲကို စား
ရသော ဧည့်သည်အခန်းကား၊ အဘယ်မှာရှိသ
နည်း၊ ဆရာက မေးသည်ဟု အိမ်ရှင်ကို ပြောကြ
၁၅ လော့။– ထိုသူသည် အသင့်ပြင်ဆင်လျက်ရှိ
သော အထက်အခန်းကြီးကို ပြလိမ့်မည်။ ထိုအ
ခန်း၌ ငါတို့ဘို့ ပြင်ဆင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ
၁၆ ၏။– တပည့်တော်တို့သည် သွား၍ မြို့ထဲသို့ဝင်
လျှင်၊ စကားတော်အတိုင်းတွေ့၍ ပသခါပွဲကို
ပြင်ဆင်ကြ၏။

၁၇ ညဦးယံအချိန်ရောက်မှ တပည့်တော် တ
၁၈ ကျိပ်နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ ကြွလာတော်မူ၏။– စား
ပွဲ၌လျောင်း၍ စားနေကြစဉ်တွင်၊ ယေရှုက၊ ငါ
အမှန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့အဝင်ဖြစ်၍ ငါနှင့်
အတူ စားသောသူ တစုံတယောက်သည် ငါ့ကို
၁၉ အပ်နှံလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊– တပည့်တော်
တို့သည် ဝမ်းနည်း၍၊ အကျွန်ုပ်လော၊ အကျွန်ုပ်
လောဟု တယောက်နောက်တယောက် အသီး
၂၀ အသီးမေးလျှောက်ကြ၏။–ကိုယ်တော်ကလည်း၊
တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်၍ ငါနှင့်အတူ ပုဂန်
တွင် နှိုက်သောသူသည် ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်။–
၂၁ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း လူသားသည် သွားရ
မည်။ သို့သော်လည်း လူသားကို အပ်နှံသောသူ
သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ ထိုသူသည် ဘွားမြင်ခြင်း
ကို မခံရလျှင် အနေသာ၍ ကောင်းသည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၂၂ ထိုအခါ စားလျက်နေကြစဉ်တွင် ယေရှုသည်
မုန့်ကိုယူ၍၊ ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကို
ဖဲ့၍၊ ဤမုန့်ကား ငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ယူ၍စားကြ
လော့ဟု မိန့်တော်မူလျက် တပည့်တော်တို့အား
၂၃ ပေးတော်မူ၏။– ခွက်ကိုလည်းယူ၍ ကျေးဇူး
တော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ သူတို့အား ပေးတော်မူလျှင်၊
၂၄ ထိုသူရှိသမျှတို့သည် သောက်ကြ၏။– ကိုယ်
တော်ကလည်း၊ ဤခွက်ကား၊ ပဋိညာဉ်တရား
သစ်နှင့် ဆိုင်၍၊ လူများအတွက်အလိုငှါ သွန်းသော
၂၅ ငါ၏ အသွေးဖြစ်၏။– ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊
ဤစပျစ်ရည်မျိုးအသစ်ကို ဘုရားသခင်၏နိုင်
ငံတော်၌ ငါမသောက်မီ နေ့တိုင်အောင် ယခုမှ
၂၆ စ၍ တဖန်ငါမသောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထို
နောက် သီချင်းဆိုပြီးမှ သံလွင်တောင်သို့ ထွက်
သွားကြ၏။

၂၇ ထိုအခါ ယေရှုကလည်း၊ ကျမ်းစာလာသည်
ကား၊ သိုးထိန်းကို ငါရိုက်သတ်၍ သိုးတို့သည်
ကွဲလွင့်ရကြလိမ့်မည်ဟု ရေးထားသည်နှင့်အညီ၊
ယနေ့ညဉ့်တွင် သင်တို့ရှိသမျှသည် ငါ့ကြောင့်
၂၈ စိတ်ပျက်ကြလိမ့်မည်။– သို့သော်လည်း ငါသည်
ထမြောက်ပြီးမှ သင်တို့ရှေ့၊ ဂါလိလဲပြည်သို့သွား
၂၉ မည်ဟု မိန့်တော်မူသော်၊– ပေတရုက၊ ဤသူရှိ
သမျှတို့သည် စိတ်ပျက်ကြသော်လည်း အကျွန်ုပ်
၃၀ သည် စိတ်မပျက်ပါဟု လျှောက်လေ၏။– ယေရှု
ကလည်း၊ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယနေ့ညဉ့်တွင်
ပင် ကြက်သည်နှစ်ကြိမ်မတွန်မီ သင်သည် သုံး
ကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကိုငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု
၃၁ မိန့်တော်မူလျှင်၊– ပေတရုက၊ ကိုယ်တော်နှင့်တ
ကွ သေရသော်လည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်
ကိုမငြင်းမယပ်ပါဟု သာ၍ ခိုင်ခံ့သောစကားနှင့်
လျှောက်ပြန်၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည်လည်း
ထိုနည်းတူ လျှောက်ကြ၏။

၃၂ ထိုအခါ ဂေသရေမန်အရပ်သို့ ရောက်ကြ
လျှင် ကိုယ်တော်က၊ ငါဆုတောင်းစဉ်တွင် သင်
တို့သည် ဤအရပ်၌ ထိုင်နေကြလော့ဟု တပည့်
၃၃ တော်တို့အား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊– ပေတရု၊ ယာ
ကုပ်၊ ယောဟန်တို့ကိုခေါ်သွား၍ မိန်းမောတွေ
ဝေခြင်း၊ စိတ်ပူပန်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူ၏။–
၃၄ ထိုအခါ ငါသည် သေလောက်အောင် စိတ်နှလုံး
အလွန်ညှဉ်းငယ်ခြင်းရှိ၏။ ဤအရပ်၌ စောင့်နေ
ကြလော့ဟု တပည့်တော်သုံးယောက်တို့အား
၃၅ မိန့်တော်မူ၍၊– ထိုမှ အနည်းငယ်လွန်ပြန်လျှင်၊
မြေပေါ်မှာ ပြပ်ဝပ်၍၊ အို အဘခမည်းတော်၊–
၃၆ ကိုယ်တော်သည် အလုံးစုံတို့ကို တတ်နိုင်တော်
မူ၏။ ဤခွက်ကို အကျွန်ုပ်မှ လွဲတော်မူပါ။ သို့
သော်လည်း အကျွန်ုပ်အလိုရှိသည်အတိုင်း မဖြစ်
ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်
ပါစေသောဟူ၍ ထိုအချိန် နာရီသည် မိမိနှင့်
လွန်သွားနိုင်လျှင် လွန်သွားပါစေဟုအကြောင်း
၃၇ ဆုတောင်းတော်မူပြီးမှ၊– ပြန်လာ၍ တပည့်
တော်တို့သည် အိပ်ပျော်လျက် နေကြသည်ကို
တွေ့တော်မူလျှင်၊ ရှိမုန်၊ သင်သည် အိပ်ပျော်သ
လော။ တနာရီခန့်မျှ စောင့်နေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်
၃၈ သလော။– စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်

To Contents

မည်အကြောင်း ဆုတောင်းလျက် စောင့်နေကြလေ၁။ စိတ်ဝိညာဉ်ကား စေတနာရှိငြားသော်လည်း၊ ကိုယ်မူကား အားနည်းသည်ဟု ပေတရ
၃၉ အား မိန့်တော်မူပြီး၍မှ၊- တဖန်သွား၍ ရှေ့မြွက်
၄၀ ဆိုသည်နည်းတူ ဆုတောင်းတော်မူ၏။- ထို နောက် တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ပြန်၍၊ သူတို့သည် မျက်စိလေးလံသဖြင့် တဖန် အိပ်ပျော်လျက်နေကြသည်ကို တွေ့တော်မူ၏။ သူတို့သည် အဘယ်သို့ လျှောက်ရမည်ကို မသိကြ။-
၄၁ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် သူတို့ရှိရာသို့ ပြန်လာလျှင်၊ ယခုအိပ်ပျော်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာနေကြလော့။ အမှုလွန်ပြီ။ လူသားကို ဆိုးသောသူတို့လက်သို့
၄၂ အပ်နှံရသောအချိန် ရောက်လာပြီ။- ထကြ။ ငါတို့သည် သွားကြကုန်အံ့။ ငါ့ကို အပ်နှံသောသူသည် ရောက်လာပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၄၃ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင်ပင် တပည့်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရှကာရုတ်နှင့် အတူ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲများစေလွှတ်သော လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် ထားနှင့်ဒုတ်များကို ကိုင်လျက်
၄၄ ချက်ခြင်းလာကြ၏။- ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသောသူက၊ ငါနမ်းသောသူသည် ယေရှုပင်ဖြစ်၏။ သူ့ကိုဘမ်း၍ လုံခြုံစွာ ဆောင်သွားကြဟု ထိုသူတို့
၄၅ အား အမှတ်ပေးခဲ့သည်အတိုင်း၊- သူသည်ရောက်လျှင် ကိုယ်တော်ရင်းသို့ ချက်ခြင်းချဉ်းကပ်၍ အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားဟုဆိုလျက် နမ်းလေ
၄၆ ၏။- ထိုသူတို့သည်လာ၍ ကိုယ်တော်ကိုဆွဲကိုင်
၄၇ ဘမ်းဆီးကြ၏။- အနားရှိ ရပ်နေသောသူ တယောက်သည် ထားကို ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ ကျွန်တယောက်ကို ခုတ်
၄၈ သဖြင့် နားရွက်ပြတ်လေ၏။- ယေရှုကလည်း သင်တို့သည် ထားပြကို ဘမ်းသကဲ့သို့ ငါ့ကိုဘမ်းအံ့သောငှါ ထားနှင့် ဒုတ်များကို လက်စွဲလျက်
၄၉ လာကြသည်တကား။- ငါသည် ဗိမာန်တော်၌ နေ့တိုင်း ဆုံးမသြဝါဒပေးလျက်၊ သင်တို့အလယ်၌ ရှိနေစဉ်အခါ သင်တို့သည် ငါ့ကို မဘမ်းမဆီး
၅၀ ကြ။ ဤအကြောင်းအရာကား၊- ကျမ်းစာပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်းဟု ထိုလူများကို မိန့်
၅၁ တော်မူ၏။- ထိုအခါ တပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုစွန့်ပစ်၍ ပြေးကြ၏။ လုလင်တယောက်သည်စောင်တထည်ကိုသာဝတ်လျက် နောက်တော်သို့လိုက်သည်ဖြစ်၍၊ မင်းလုလင်
၅၂ တို့သည် ထိုသူကို ဘမ်းဆီးကြ၏။- သူသည် လည်း စောင်ကိုစွန့်ပစ်၍ အဝတ်မရှိဘဲ လုလင်တို့လက်မှ ထွက်ပြေးလေ၏။
၅၃ ထိုသူတို့သည် ယေရှုကို ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ထံသို့ဆောင်သွားကြ၏။ ထိုမင်းထံ၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ လူအကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာအ
၅၄ ပေါင်းတို့သည် စည်းဝေးကြ၏။- ပေတရသည်လည်း ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အိမ်ဦးအတွင်းသို့ တိုင်အောင် ကိုယ်တော်နှင့်ဝေးစွာလိုက်ပြီးလျှင်၊ မင်းလုလင်တို့နှင့်အတူ ထိုင်၍ မီးလှုံလေ၏။-
၅၅ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လွှတ်အရာရှိအပေါင်းတို့သည် ယေရှုကို သတ်ရမည်အကြောင်း
၅၆ သက်သေကို ရှာသော်လည်း မတွေ့ကြ။- လူများတို့သည် မမှန်သောသက်သေကို ခံကြသော်
၅၇ လည်း သူတို့၏ သက်သေခံချက်သည်မညီ။- အချို့တို့သည်ထ၍၊ ဤသူက၊ လူတို့လက်ဖြင့် လုပ်
၅၈ သော၊- ဤဗိမာန်တော်ကို ငါဖြိုဖျက်၍ လူတို့လက်ဖြင့်မလုပ်သော ဗိမာန်တော်တဆူကို တည်ဆောက်မည်ဟု ပြောဆိုသည်ကို အကျွန်ုပ်
၅၉ တို့ကြားရပါပြီဟု သက်သေခံကြ၏။- သို့သော်လည်း သူတို့၏ သက်သေခံချက်သည် မညီ။-
၆၀ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် အလယ်၌ မတ်တတ်ထ၍၊ သင်သည် တခွန်းမျှပြန်၍ မပြောသလော။ ဤသူတို့သည် အဘယ်သို့သက်သေခံသနည်း
၆၁ ဟု ယေရှုကိုမေးလျှင်၊- ကိုယ်တော်သည် တခွန်းမျှ ပြန်ပြောတော်မမူဘဲ တိတ်ဆိတ်စွာနေ၏။ တဖန် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းက၊ သင်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော မင်္ဂလာရှိသော ဘုရားသခင်၏သားတော် မှန်သလောဟု မေးပြန်လျှင်၊-
၆၂ ယေရှုက၊ မှန်၏။ နောင်ကာလ၌ လူသားသည် တန်ခိုးတော်၏လက်ျာဘက်၌ ထိုင်လျက်၊ မိုးယံတိမ်ကိုစီး၍ ကြွလာသည်ကို သင်တို့မြင်ရကြလ
၆၃ တံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် မိမိအဝတ်ကို ဆုတ်လျက် အဘယ်
၆၄ သက်သေကို လိုသေးသနည်း။- ဘုရားကို လွန်ကျူးရှုပြောသောစကားကို သင်တို့ကြားရပြီ။ အဘယ်သို့ ထင်မှတ်ကြသနည်းဟု မေးမြန်းလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် အသေခံထိုက်ကြောင်းကို ထို
၆၅ သူအပေါင်းတို့သည် စီရင်ကြ၏။- ထိုအခါ အချို့တို့သည် ကိုယ်တော်ကို တံထွေးနှင့် ထွေးကြ၏။ မျက်နှာတော်ကိုဖုံးပြီးလျှင် လက်သီးနှင့် ထိုးလျက်၊ ပရောဖက်ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟု ဆို
ကြ၏။ မင်းလုလင်တို့သည်လည်း ပါးတော်ကို လက်နှင့်ပုတ်ကြ၏။

To Contents

ပေတရုသည် အောက်မှာ အိမ်ဦးဒ်၌ ရှိစဉ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အစေအပါ မိန်းမတ
၆၇ ယောက်သည်လာ၍၊- ပေတရုသည် မီးလှုံလျက် နေသည်ကို မြင်သောအခါ သူ့ကိုစေ့စေ့ကြည့်၍၊ သင်သည်လည်း နာဇရက်မြို့သား ယေရှုနှင့်
၆၈ ပေါင်းဘော်သောသူဖြစ်သည်ဟု ဆိုလျှင်၊- ပေတရုက၊ သင်ပြောသောအရာကို ငါမသိ၊ နားမလည်ဟု ငြင်းခုံပြီးမှ အိမ်ဦးရှေ့သို့ထွက်သော်
၆၉ ကြက်တွန်လေ၏။- နောက်တဖန် အစေအပါ မိန်းမသည် ပေတရုကိုမြင်လျှင်၊ အနား၌ ရပ်နေ သောသူတို့အား၊ ဤသူသည် ထိုသူတို့ အဝင်ဖြစ်
၇၀ သည်ဟု ဆိုသော်၊- ပေတရုသည် တဖန် ငြင်းခုံ ပြန်၏။ ထို့နောက် များမကြာ အနား၌ရပ်နေ သောသူတို့က၊ အကယ်စင်စစ် သင်သည် ထိုသူ တို့အဝင်ဖြစ်၏။ သင်သည် ဂါလိလဲလူဖြစ်၏။ သင့်စကားလည်းတူ၏ဟု ပေတရုကိုဆိုကြလျှင်၊-
၇၁ ပေတရုက၊ သင်တို့ပြောသောသူကို ငါမသိဟု
၇၂ မိန္ဒာန်ပြု၍ ကျိန်ဆိုသည်နောက်၊- တဖန် ကြက် တွန်လေ၏။ ယေရှုက၊ ကြက်သည် နှစ်ကြိမ်မ တွန်မီ သင်သည်သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသောစကားကို၊ ပေတရုသည် သတိရသဖြင့် ခေါင်းကို ခြုံ၍ ငို ကြွေးလေ၏။

၁၅

၁ နံနက်အချိန်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ သည် မဆိုင်းမလင့်ဘဲ လူအကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြု ဆရာ၊ လွှတ်အရာရှိအပေါင်းတို့နှင့် တိုင်ပင်ခြင်း ကိုပြု၍၊ ယေရှုကိုချည်နှောင်ပြီးလျှင်၊ ပီလတ်
၂ မင်းထံသို့ ဆောင်သွား၍ အပ်လိုက်ကြ၏။- ပီလတ်မင်းက၊ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင် မှန်သလောဟု ကိုယ်တော်ကိုမေးလျှင်၊ မင်းကြီးမေး
၃ သည်အတိုင်း မှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် များစွာသောအပြစ်
၄ ကို တင်ကြ၏။- တဖန် ပီလတ်မင်းက၊ သင် သည် တခွန်းကိုမျှပြန်၍ မပြောသလော။ သင့် တဘက်၌ အဘယ်မျှလောက် သက်သေခံကြ သည်ကို ကြည့်ပါဟု မေးမြန်းပြောဆိုသော်
၅ လည်း၊- စကားတခွန်းကိုမျှပြန်တော်မမူသည် ကို ပီလတ်မင်းသည် အံ့သြလေ၏။

၆ ထိုပွဲ၌ မြို့ဝန်မင်းသည် အကျဉ်းထားသော သူတို့တွင်၊ လူများတောင်းသော သူတယောက်
၇ ယောက်ကို လွှတ်တတ်၏။- ထိုအခါ ပုန်ကန်၍ လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်သင့်သော ဗာရှဗ္ဗ အမည်ရှိသောသူတယောက်သည် ပုန်ကန်သော
၈ အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်တကွ အကျဉ်းခံလျက်ရှိ ၏။- လူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့အား ပြုမြဲပြုပါ မည်အကြောင်း အော်ဟစ်၍ တောင်းပန်သော
၉ အခါ၊- ပီလတ်မင်းက၊ သင်တို့သည် ယုဒရှင်ဘု ရင်ကို လွှတ်စေချင်သလောဟု ပြန်၍မေး၏။-
၁၀ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့မေးသနည်းဟူမူကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် မနာလိုသော
၁၁ စိတ်နှင့် ယေရှုကိုအပ်နှံကြောင်းကို သိ၏။- ပီလတ်မင်းသည် ယေရှုကို မလွှတ်၊ ဗာရဗ္ဗကို လွှတ်စေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည်
၁၂ လူအစုအဝေးကို နှိုးဆော်ကြ၏။- တဖန် ပီလတ်မင်းက၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟု သင်တို့ခေါ်ဝေါ်သော သူကို အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟု မေးပြန်
၁၃ သော်၊- ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သူ့ကို လက်ဝါး ၁၄ ကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါဟု ဟစ်ကြ၏။- ပီလတ်မင်းကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ အဘယ် အပြစ်ကိုပြုဘိသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ထိုသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါဟု လူများတို့သည်
၁၅ သာ၍ဟစ်ကြ၏။- ပီလတ်မင်းသည်လည်း လူ များတို့၏စိတ်ကို ပြေစေခြင်းငှါအလိုရှိ၍၊ ဗာရဗ္ဗ ကို သူတို့အားလွှတ်လေ၏။ ယေရှုကိုကား၊ ရိုက် ပြီးလျှင် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သတ်စေခြင်းငှါအပ် လိုက်လေ၏။

၁၆ ထိုအခါ စစ်သူရဲတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြဲ တောရိရုံးတည်းဟူသော အိမ်တော်ဦးအတွင်းသို့ ဆောင်သွား၍၊ စစ်သူရဲတတပ်လုံးကို စုရုံးစေပြီး
၁၇ မှ၊ ကိုယ်တော်အား နီမောင်းသောအဝတ်ကိုဝတ် စေ၍၊- ဆူးပင်နှင့် ရက်သော ဦးရစ်ကို တင်ပြီး
၁၈ လျှင်၊- ယုဒရှင်ဘုရင်၊ ကိုယ်တော်သည် မင်္ဂလာ ရှိစေသတည်းဟု ကောင်းကြီးစကားကို ပြောကြ
၁၉ ၏။- ခေါင်းတော်ကို ကျူလုံးနှင့် ရိုက်ခြင်း၊ တံ ထွေးနှင့်ထွေးခြင်း၊ ဒူးထောက်၍
၂၀ ပြပ်ဝပ်ခြင်းကိုလည်း ပြုကြ၏။- ထိုသို့ ကိုယ် တော်ကို ပြက်ယယ်ပြုသည်နောက်၊ နီမောင်း သောအဝတ်ကို ချွတ်၍ အဝတ်တော်ကို ဝတ် ပြန်စေပြီးလျှင်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထား ခြင်းငှါ ထုတ်သွားကြ၏။

၂၁ အာလေဇန္ဒြနှင့် ရုဖ၏အဘ ရှိမုန်အမည်ရှိ သော ကုရေနေပြည်သားတယောက်သည်၊ တော ရွာမှလာ၍ လမ်း၌သွားသည်ကို သူတို့သည်တွေ့ လျှင်၊ အနိုင်ပြု၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ကို
၂၂ ထမ်းစေကြ၏။- ဦးခေါင်းခွံအရပ်ဟု ဆိုလိုသော

To Contents

ဂေါလဂေါသ အရပ်သို့ ကိုယ်တော်ကို ဆောင်
၂၃ သွားပြီးမှ၊– မုရန်နှင့် ရောသော စပျစ်ရည်ကို၊
ကိုယ်တော်အား သောက်စိမ့်သောငှါ ပေးလျှင်
၂၄ မခံဘဲနေတော်မူ၏။– လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်
ထားပြီးလျှင်၊ အဝတ်တော်ကို စာရေးတံချ၍ အ
၂၅ သီးအသီးတို့အား ဝေဖန်ကြ၏။– ကိုယ်တော်ကို
လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ကြသောအချိန်ကား၊ နံ
၂၆ နက်တချက်တီးအချိန် ဖြစ်သတည်း။– အပြစ်
ဘော်ပြသော ကမ္မည်းလိပ်စာချက် ဟူမူကား၊ ယု
၂၇ ဒရဲဘုရင်ဟု ရေးထားသတည်း။– ကိုယ်တော်
နှင့်တကွ ထားပြန်စ်ယောက်တို့ကို လက်ျာတော်
ဘက်၌ တယောက်၊ လက်ဝဲတော်ဘက်၌ တ
ယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြ၏။–
၂၈ ထိုသို့ မတရားသောသူတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်း
သို့ရောက်သည်ဟုဆိုသော ကျမ်းစာချက်သည်
ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။
၂၉ လမ်းမှာသွားလာသော သူတို့ကလည်း၊ ဟဲ့၊
ဗိမာန်တော်ကို ဖြိုဖျက်၍ သုံးရက်အတွင်းတွင်
၃၀ တည် ဆောက်ပြန် သောသူ၊– ကိုယ်ကိုကိုယ်
ကယ်တင်လော့။ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ ဆင်းလော့
ဟု မိမိတို့ခေါင်းကိုညှိတ်၍ ကဲ့ရဲ့သောစကားနှင့်
၃၁ ပြောဆိုကြ၏။– ထိုနည်းတူ ယဇ်ပုရောဟိတ်အ
ကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့က၊ ဤသူသည် သူတပါး
တို့ကို ကယ်တင်တတ်၏။ ကိုယ်ကို မကယ်တင်
၃၂ နိုင်ပါတကား။– ငါတို့မြင်၍ ယုံကြည်စေခြင်းငှါ၊
ဣသရေလရှင်ဘုရင်တည်းဟူသော ခရစ်တော်
သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှ ယခုဆင်းပါလေစေဟု
အချင်းချင်းပြက်ယယ်ပြု၍ ပြောဆိုကြ၏။ ကိုယ်
တော်နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထား
သောသူတို့သည်လည်း ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြ၏။
၃၃ မွန်းတည့်အချိန်မှ စ၍ သုံးချက်တီးအချိန်
တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံး၌ မှောင်မိုက်အတိဖြစ်
၃၄ လေ၏။– သုံးချက်တီးအချိန်၌ ယေရှုက၊ ဧလိ၊ ဧ
လိ၊ လာမရှဗဿနိဟု ကြီးသောအသံနှင့်ကြွေး
ကြော်တော်မူ၏။ အနက်ကား၊ အကျွန်ုပ်ဘုရား၊
အကျွန်ုပ်ဘုရား၊ အဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို
၃၅ စွန့်ပစ်တော်မူသနည်းဟု ဆိုလိုသတည်း။– အနား
၌ရပ်နေသောသူအချို့တို့သည်ကြားလျှင်၊သူသည်
၃၆ ဧလိယကို ခေါ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။– လူတယောက်
သည် ပြေး၍ ရေမှိုတထွေးကို ပုံးရည်နှင့်ပြည့်စေ
ပြီးလျှင်၊ ကျူလုံးဖျားခွံတပ်၍ ကိုယ်တော်အား
သောက်စိမ့်သောငှါ ပေးလျက်၊ ရှိစေတော့။ ဧလိ
ယသည် သူ့ကိုချယူခြင်းငှါ လာမည်မလာမည်

၃၇ ကို ကြည့်ကြကုန်အံ့ဟု ဆို၏။– ယေရှုသည် ကြီး
သောအသံနှင့် ကြွေးကြော်၍ အသက်ချုပ်တော်
မူ၏။
၃၈ ထိုအခါ ဗိမာန်တော်၏ ကုလားကာသည် အ
ထက်စွန်းမှ အောက်စွန်းတိုင်အောင် စုတ်ကွဲလေ
၃၉ ၏။– ထိုသို့ ကြွေးကြော်၍ အသက်ချုပ်တော်မူ
ကြောင်းကို ရှေတော်၌ရပ်နေသောတပ်မှူးသည်
မြင်လျှင်၊ စင်စစ်ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏သား
၄၀ တော် မှန်ပေ၏ဟုဆို၏။– မိန်းမအချို့တို့သည်
လည်း ထိုအရပ်၌ အဝေးကကြည့်ရှု၍ နေကြ
၄၁ ၏။– ထိုမိန်းမတို့တွင် ကိုယ်တော်သည် ဂါလိလဲ
ပြည်မှာ ရှိတော်မူစဉ်၊ နောက်တော်သို့ အလုပ်အ
ကျွေးလိုက်သော မာဂဒလမာရိ၊ ယာကုပ်ငယ်နှင့်
ယောသေ၏အမိဖြစ်သော မာရိနှင့် ရှာလုံတို့မှ
စ၍ နောက်တော်၌ ယေရုရှလင်မြို့သို့လိုက်လာ
သော အခြားမိန်းမများလည်း ပါကြသတည်း။
၄၂ ထိုနေ့ကား အဘိတ်နေ့တည်းဟူသော ပရက္ကေ
၄၃ နေ့ ဖြစ်သောကြောင့် ညအချိန်ရောက်မှ၊– အသ
ရေရှိသော လွှတ်အရာရှိ၊ အရိမသဲမြို့သား ယော
သပ်သည်၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို မြော်
လင့်သောသူဖြစ်သည်နှင့်၊ ပိလတ်မင်းထံသို့ ရဲရင့်
စွာဝင်၍ ယေရှု၏အလောင်းတော်ကို တောင်း
၄၄ လေ၏။– ယေရှုသည် ယခုပင် သေသည်ကို ပိ
လတ်မင်းသည် အံ့သြခြင်းရှိသဖြင့် တပ်မှူးကို
ခေါ်၍၊ သေသည်ကား ကြာပြီလောဟု မေး၏။–
၄၅ သေကြောင်းကို တပ်မှူးစကားဖြင့်သိလျှင်၊ အ
လောင်းတော်ကို ယောသပ်အား အပ်ပေး၏။–
၄၆ ယောသပ်သည် ကိုယ်တော်ကိုချ၍၊ မိမိဝယ်ခဲ့
သော ပိတ်ချောနှင့်ပတ်ရစ်ပြီးလျှင်၊ ကျောက်၌
ထွင်းသော သချိုင်းတွင်းထဲမှာထား၍ တွင်း၌
၄၇ ကျောက်ကို လိုမ့်ထားလေ၏။– မာဂဒလမာရိ၊
ယောသေ၏အမိဖြစ်သော မာရိတို့သည် အ
လောင်းတော်ထားရာအရပ်ကို ကြည့်ရှုကြ၏။

၁၆

၁ ဥပုသ်နေ့လွန်မှ မာဂဒလမာရိ၊ ယာကုပ်၏
အမိဖြစ်သော မာရိနှင့် ရှာလုံတို့သည် သွား၍၊
အလောင်းတော်ကို လိမ်းခြင်းငှါ နံ့သာမျိုးကို
၂ ဝယ်ပြီးလျှင်၊– ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက် နံ
နက်စောစော၊ နေထွက်သောအချိန်၌ သချိုင်း
၃ တော်သို့ သွားကြ၏။– ထိုမိန်းမတို့က၊ တွင်းဝ၌
ပိတ်သောကျောက်ကို အဘယ်သူလိုမ့်လှန်၍ပေး
မည်နည်းဟု အချင်းချင်းပြောဆိုပြီးမှ ကြည့်ရှု
လျှင်၊ ထိုကျောက်သည် လိုမ့်လှန်လျက်ရှိသည်

To Contents

၄ ကိုမြင်ကြ၏။– ထိုကျောက်ကား အလွန်ကြီး
၅ သောကျောက် ဖြစ်သတည်း။– မိန်းမတို့သည်
တွင်းထဲသို့ ဝင်ကြပြီးလျှင်၊ လုလင်တယောက်
သည် ဖြူစင်ရှည်လျားသောအင်္ကျီကို ဝတ်လျက်
လက်ျာဘက်၌ ထိုင်သည်ကို မြင်၍ ထိတ်လန့်
၆ မိန်းမောခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။– ထိုသူကလည်း၊
ထိတ်လန့်မိန်းမောခြင်း မရှိကြနှင့်။ လက်ဝါး
ကပ်တိုင်မှာ သတ်သောနာဇရက်မြို့သား ယေရှု
ကို သင်တို့ ရှာကြ၏။ ထိုသူသည် ထမြောက်
တော်မူပြီ။ ဤအရပ်၌ မရှိ။ အလောင်းတော်
၇ ထားရာအရပ်ကို ကြည့်ကြလော့။– သင်တို့ရှေ့
ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွတော်မူကြောင်းကို၊ ပေတရုမှ
စ၍ တပည့်တော်တို့အား သွား၍ပြောကြလော့။
အထက်က မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ထိုပြည်၌
သင်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို တွေ့မြင်ရကြလိမ့်
၈ မည်ဟု ပြောဆို၏။– ထိုမိန်းမတို့သည်လည်း၊
သချိုင်းတော်မှထွက်၍ တုန်လှုပ်လျက်၊ မိန်း
မောတွေဝေလျက် ပြေးကြ၏။ ကြောက်လန့်
သောကြောင့် အဘယ်သူတို့မျှ မပြောမဆိုကြ။

၉ ကိုယ်တော်သည် ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့
ရက်စောစောအချိန်၌ ထမြောက်ပြီးမှ၊ အထက်
က နတ်ဆိုးခုနစ်ယောက်ကို နှင်ထုတ်တော်မူ
သော မာဂဒလမာရိအား ရှေ့ဦးစွာ ကိုယ်ကို ပြ
၁၀ တော်မူ၏။– မာရိလည်းသွား၍ ကိုယ်တော်နှင့်
ပေါင်းဘော်သောသူတို့သည် ညည်းတွားငိုကြွေး
လျက် နေကြစဉ်တွင်၊ သူတို့အား ထိုသိတင်းကို
၁၁ ကြားပြောလေ၏။– ကိုယ်တော်သည် အသက်ရှင်
တော်မူသည်ကိုလည်း၊ မာရိသည် ကိုယ်တော်ကို
မြင်ရသည်ကိုလည်း၊ သူတို့သည်ကြားလျှင် မယုံကြ။
၁၂ ထိုနောက် တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည်
တောရွာသို့သွားစဉ်တွင် ကိုယ်တော်သည် ခြား
နားသော အယောင်ကိုဆောင်လျက် ကိုယ်ကိုပြ
၁၃ တော်မူ၏။– သူတို့သည်ပြန်လာ၍ အခြားသော
တပည့်တော်တို့အား ထိုသိတင်းကို ကြားပြော
သော်လည်း မယုံဘဲ နေကြ၏။

၁၄ ထိုနောက် တကျိပ်တပါးသော သူတို့သည်
စားပွဲ၌ လျောင်းကြစဉ်တွင် ကိုယ်တော်ကို ပြ
တော်မူ၍၊ ထမြောက်လျက်ရှိသော ကိုယ်တော်
ကိုမြင်သောသူတို့၏စကားကို မယုံသောကြောင့်
သူတို့မယုံတတ်သောစိတ်၊ ခိုင်မာသောစိတ်ကို
၁၅ ဆုံးမ၍ အပြစ်တင်တော်မူပြီး၍မှ၊– သင်တို့သည်
လောကီနိုင်ငံအရပ်ရပ် ရှိသမျှသို့သွား၍၊ ဝဂေန
ယျာသတ္တဝါ အပေါင်းတို့အား ဧဝံဂေလိတရားကို
၁၆ ဟောကြလော့။– ယုံကြည်၍ ဗတ္တိဇံကိုခံသောသူ
သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။
မယုံကြည်သောသူမူကား အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရ
၁၇ လတံ့။– ယုံကြည်သောသူတို့၌ ဖြစ်အံ့သော နိ
မိတ်လက္ခဏာဟူမူကား၊ ငါ၏နာမကို အမှီပြု၍
နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်ကြလတံ့။ ထူးခြားသော
၁၈ ဘာသာစကားမျိုးတို့ကို ပြောကြလတံ့။– မြွေတို့
ကို ဘမ်းကိုင်ကြလတံ့။ သေစေတတ်သောအဆိပ်
အတောက်ကို သောက်စားလျှင် ဘေးဥပဒ်နှင့်
ကင်းလွတ်ကြလတံ့။ မကျန်းမမာသော သူတို့
အပေါ်မှာ လက်ကိုတင်၍ ချမ်းသာပေးကြလတံ့
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုသို့ သခင်ဘုရားသည် တပည့်တော်တို့
အား မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ဆောင်
ယူခြင်းကို ခံတော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာ
၂၀ တော်ဘက်၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။– တပည့်တော်
တို့သည်လည်း ထွက်သွား၍၊ သခင်ဘုရားသည်
မစတော်မူသည်နှင့်ငင်း၊ သူတို့၌ဖြစ်သော နိမိတ်
လက္ခဏာအားဖြင့် နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို
တည်စေတော်မူသည်နှင့်ငင်း၊ ခပ်သိမ်းသော
အရပ်တို့၌ တရားဟောကြ၏။

ရှင်မာကုခရစ်ဝင်ပြီး၏။

To Contents

ရှင်လုကာခရစ်ဝင်။

LUKE

၁

၁ ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ ကိုယ်တိုင်မြင်သော သက်
သေဖြစ်လျက်၊ နှုတ်ကပတ်တော်မူကို ဆောင်
၂ ရွက်သောသူတို့သည်၊– ငါတို့တွင် ထင်ရှားစွာ
ဖြစ်လေပြီးသော အတ္ထုပ္ပတ္တိများကို ငါတို့အား
ကြားပြောသည် အစဉ်အတိုင်း မှတ်သားသော
စာကို စီရင်ရေးထားသောသူ အများရှိကြသည်
၃ ဖြစ်၍၊– ငါသည်လည်း ထိုအတ္ထုပ္ပတ္တိ အလုံးစုံ
တို့ကို ရှေ့ဦးစွာမှစ၍၊– စေ့စေ့ဖွေရှာ လိုက်စစ်
ပြီးလျှင်၊ ကိုယ်တော်သင်ပြီးသော အကြောင်းအ
ရာတို့သည် ဧကန်အမှန်ဖြစ်ကြောင်းကို ကိုယ်
တော်သိစေခြင်းငှါ အစဉ်အတိုင်း ရေးထား၍
ကြားလိုက်မည်အကြံရှိပါ၏၊ အလွန်မြတ်သော
သော်ဖိလ္လ။

၅ ယုဒပြည်ကိုအစိုးရသော ဟေရုဒ်မင်းကြီး
လက်ထက်၊ အဘိယအသင်းအဝင် ဖြစ်၍၊ ဇာခ
ရိအမည်ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်တပါးရှိ၏။ သူ
၏ ခင်ပွန်းသည် အာရုန်အမျိုးအနွယ် ဖြစ်၏။
၆ သူ့အမည်ကား၊ ဧလိရှဗက်တည်း။– ထိုသူနှစ်
ယောက်တို့သည် ထာဝရဘုရား၏ ပညတ်တ
ရားတော် အမျိုးမျိုးတို့ကို ကျင့်ဆောင်၍ အပြစ်
တင်ခွင့်နှင့်လွတ်သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌
၇ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရမီ ရှိကြ၏။– ဧလိရှဗက်သည်
မြဲသောကြောင့် သူတို့သည် သားမရှိ။ ထိုသူနှစ်
ယောက်တို့သည် အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ကြ၏။

၈ ဇာခရိသည် မိမိအသင်းနှင့်တကွ အလှည့်
သင့်၍၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်
၉ အမှုကို ဆောင်ရွက်သည်တွင်၊– ယဇ်ပုရော
ဟိတ်ထုံးစံအတိုင်း စာရေးတံချသဖြင့်၊ သူသည်
ထာဝရဘုရား၏ ဗိမာန်တော်အတွင်းသို့ ဝင်၍ နံ့
၁၀ သာပေါင်းကို မီးရှို့ရ၏။– ထိုသို့နံ့သာပေါင်းကို
မီးရှို့သည်အချိန်တွင်၊ လူများအပေါင်းတို့သည်
၁၁ ပြင်၌ ဆုတောင်းလျက် နေကြ၏။– ထိုအခါ ထာ
ဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်သည် ထင်ရှား
၍၊ နံ့သာပေါင်းကိုရှို့သော ယဇ်ပလ္လင် လက်ျာ
၁၂ ဘက်၌ ရပ်နေသည်ကို၊– ဇာခရိသည် မြင်လျှင်၊
စိတ်နှလုံးမငြိမ်မဝပ် ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်
၁၃ ၏။– ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ဇာခရိ၊
ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။ သင်ပြုသောပဌနာကို
နားခံတော်မူပြီ။ သင်၏ခင်ပွန်းဧလိရှဗက်သည်
သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသား
၁၄ ကို ယောဟန်အမည်ဖြင့် မှည့်ဆိုရမည်။– သင်
သည် ဝမ်းသာရွှင်မြူးခြင်း ရှိလိမ့်မည်။ ထိုသား
ကို ဘွားမြင်သောကြောင့် လူအများတို့သည်
၁၅ လည်းဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။–
အကြောင်းမူကား၊ ထိုသားသည် ထာဝရဘုရား
ရှေ့တော်၌ ကြီးမြတ်သောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။
စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မျိုးကို မသောက်ဘဲနေ၍၊ အ
မိဝမ်းထဲကပင် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်
၁၆ ပြည့်ဝလိမ့်မည်။– လူသရေလအမျိုးသား အများ
တို့ကို သူတို့ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားထံတော်
၁၇ သို့ ပြောင်းလဲစေလိမ့်မည်။– အဘတို့နှင့် သား
တို့ကို အသင့်အတင့် ဖြစ်စေခြင်းငှါငင်း၊ ငြင်း
ဆန်သောသူတို့ကို သူတော်ကောင်းတို့၏ သတိ
ပညာလမ်းသို့ ပြောင်းလဲစေသောအားဖြင့်၊ ထာ
ဝရဘုရားအတွက်အလိုငှါ ပြင်ဆင်သောလူမျိုးဖြစ်
စေခြင်းငှါငင်း၊ သူသည် ဧလိယ၏စိတ်ဝိညာဉ်
တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်
သို့ သွားလိမ့်မည်ဟု ကောင်းကင်တမန် ပြောဆို
၏။

၁၈ ဇာခရိကလည်း၊ ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ကို အ
ကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့သိရပါမည်နည်း။ အ
ကျွန်ုပ်သည် လူအိုဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်မယား
သည်လည်း အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ပါပြီဟု
၁၉ ကောင်းကင်တမန်အား ပြောဆိုလျှင်၊– ကောင်း
ကင်တမန်က၊ ငါသည် ဘုရားသခင်အထံတော်၌
ခစားသော ဂါဗြေလဖြစ်၏။ သင့်ကို နှုတ်ဆက်
၍ ဤဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ကြားပြောစေ
၂၀ ခြင်းငှါ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ၏။– သင်သည် ငါ့
စကားကိုမယုံသောကြောင့် ဤအကြောင်းအရာ
မဖြစ်မီနေ့တိုင်အောင် စကားမပြောနိုင်ဘဲ၊ အ
လျက်နေလိမ့်မည်။ ငါ့စကားသည်ကား၊ အချိန်
တန်လျှင် ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု ပြောဆို၏။

၂၁ လူများတို့သည် ဇာခရိကို ငံ့လင့်၍၊ ဗိမာန်
တော်အတွင်း၌ ကြာမြင့်စွာနေသည်ကို အံ့သြ
၂၂ ခြင်း ရှိကြ၏။– သူသည် ထွက်လာသောအခါ

To Contents

စကားမပြောနိုင်သည် ဖြစ်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ ဗျာ
ဒိတ်ရှုပါရုံကို မြင်ပြီဟု ရိပ်မိကြ၏။ ဇာခရိသည်
သူတို့အား အရိပ်အမှတ်ကိုသာပေး၍ စကားအ
၂၃ လျက်နေ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်အမှုကို ဆောင်
ရွက်ရသောအချိန်ကာလ ကုန်သောအခါ၊ ဇာခရိ
၂၄ သည် မိမိအိမ်သို့ သွားလေ၏။– ထိုနောက် သူ၏
၂၅ ခင်ပွန်း ဧလိရှဗက်သည် ပဋိသန္ဓေစွဲ၍၊– ငါသည်
လူတို့တွင်ခံရသော ကဲ့ရဲ့ခြင်းအကြောင်းကို ထာ
ဝရဘုရားသည် ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ ငါ့ကို ကြည့်ရှု
တော်မူစဉ်တွင်၊ ဤကျေးဇူးတော်ကို ပြုတော်
မူပြီဟု ဆိုလျက်၊ ငါးလပတ်လုံး အိမ်တွင်း၌
အောင်း၍ နေလေ၏။

၂၆ ငါးလလွန်သောအခါ၊ ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်
မြို့၌ ဒါဝိဒ်အမျိုးသား၊ ယောသပ်အမည်ရှိသော
၂၇ လူနှင့် ထိမ်းမြားဆောင်နှင်း၍၊– မရက်တင်သေး
သော သတို့သမီးကညာဆီသို့ ဘုရားသခင်သည်
ကောင်းကင်တမန်ဂါဗြေလကို စေလွှတ်တော်မူ
၏။ ထိုသတို့သမီးကညာကား၊ မာရိအမည်ရှိ
၂၈ ၏။– ကောင်းကင်တမန်သည် ရောက်လာလျှင်၊
ကျေးဇူးတော်ကိုခံရသော မိန်းမ၊ သင့်အားမင်္ဂ
လာ ဖြစ်စေသတည်း။ ထာဝရဘုရားသည် သင်
နှင့် အတူရှိတော်မူ၏။ သင်သည် မိန်းမတကာ
တို့ထက် မြတ်စွာသော မင်္ဂလာရှိသည်ဟု ပြော
၂၉ ဆို၏။– မာရိသည် ထိုစကားကိုကြားလျှင် စိတ်
နှလုံး မငြိမ်မဝံ့ရှိ၍၊ ဤနှုတ်ဆက်ခြင်းကား အ
ဘယ်သို့သော နှုတ်ဆက်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်နည်း
၃၀ ဟု တွေးတောဆင်ခြင်၍နေ၏။– ကောင်းကင်
တမန်ကလည်း၊ မာရိ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။
သင်သည် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ မျက်နှာရ
၃၁ ပြီ။– သင်သည် ပဋိသန္ဓေစွဲပြီး၍ သားယောကျ်ား
ကို ဘွားမြင်လိမ့်မည်။ ထိုသားကို ယေရှုအမည်
၃၂ ဖြင့် မှည့်ရမည်။– ထိုသားသည်ကား၊ ကြီးမြတ်
သောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရား
၏သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်
မည်။ သူ့အဘဒါဝိဒ်၏ ရာဇပလ္လင်ကို ထာဝရအ
၃၃ ရှင်ဘုရားသခင်သည် သူ့အားပေးတော်မူမည်။–
၃၄ ထိုသူသည်လည်း ယာကုပ်အမျိုးအနွယ်ကို အ
စဉ်မပြတ် အုပ်စိုးလိမ့်မည်။ သူ၏နိုင်ငံသည်
လည်း ဆုံးခြင်းမရှိရဟု ပြောဆို၏။

၃၅ မာရိကလည်း၊ ဤအမှုအရာသည် အဘယ်သို့
ဖြစ်လိမ့်မည်နည်း။ အကျွန်ုပ်သည် ယောကျ်ား
နှင့် မဆက်ဆံပါဟု ကောင်းကင်တမန်အား ပြန်
၃၆ ပြော၏။– ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သန့်ရှင်း
သောဝိညာဉ်တော်သည် သင်၏အပေါ်မှာ သက်
ရောက်တော်မူ၍၊ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား၏ တန်
ခိုးအာနုဘော်တော်သည် သင့်ကိုလွှမ်းမိုးလိမ့်
မည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ထိုသန့်ရှင်းသော
သားသည်လည်း ဘုရားသခင်၏သားတော်ဟု
၃၇ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။– ထိုမှတ
ပါး၊ အမြဲမဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သောသင်၏ အဆွေ
အမျိုး ဧလိရှဗက်သည် ပဋိသန္ဓေစွဲယူ၍ ယခု
၃၇ ခြောက်လအဝင် ရှိပြီ။– ဘုရားသခင် တတ်နိုင်
၃၈ တော်မမူသောအမှု မရှိဟု ပြောဆိုလျှင်။– မာရိ
က၊ အကျွန်ုပ်သည် ထာဝရဘုရား၏ကျွန်မ ဖြစ်
ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏စကားအတိုင်း အကျွန်ုပ်၌
ဖြစ်ပါစေသောဟု ဝန်ခံပြီးမှ၊ ကောင်းကင်တမန်
သည် မာရိထံမှ သွားလေ၏။

၃၉ ထိုအခါ မာရိသည်ထ၍၊ တောင်ကြားအရပ်
၌ရှိသော ယုဒမြို့တမြို့သို့ အလျင်အမြန် သွား
၄၀ ပြီးလျှင်၊– ဇာခရိအိမ်သို့ဝင်၍ ဧလိရှဗက်ကို နှုတ်
၄၁ ဆက်လေ၏။– ထိုနှုတ်ဆက်ခြင်းစကားကို ဧလိ
ရှဗက်သည် ကြားစဉ်တွင် မိမိဝမ်း၌ရှိသောသူ
ငယ်သည် ခုန်၍၊ မိမိသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
၄၂ တော်နှင့် ပြည့်ဝလျက်၊– သင်သည် မိန်းမတကာ
တို့ထက် မြတ်စွာသောမင်္ဂလာ ရှိ၏။ သင်၏ဝမ်း
၌ရှိသော သူငယ်သည်လည်း မြတ်စွာသောမင်္ဂ
၄၃ လာ ရှိ၏။– အကျွန်ုပ်သခင်၏မယ်တော်သည်
အကျွန်ုပ်ဆီသို့ ကြွလာသောကျေးဇူးကို အဘယ်
အကြောင်းကြောင့် အကျွန်ုပ်ခံရပါသနည်း။–
၄၄ သင်၏နှုတ်ဆက်ခြင်းစကားသံကို အကျွန်ုပ်
ကြားစဉ်တွင်၊ အကျွန်ုပ်ဝမ်းထဲ၌ သူငယ်သည်
၄၅ ရွှင်မြူးသောစိတ်နှင့် ခုန်၏။– ယုံကြည်သော
မိန်းမသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထို
မိန်းမအား ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူသောစကား
သည် ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟု ကြီးသောအသံနှင့်
ဖြေကြားဆို၏။

၄၆ မာရိကလည်း၊ ငါ့စိတ်နှလုံးသည် ထာဝရဘု
၄၇ ရားကို ချီးမွမ်း၏။– ငါ့ကို ကယ်တင်တော်မူသော
အရှင် ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ ငါ့ဝိညာဉ်သည်
၄၈ ရွှင်လန်းခြင်းရှိ၏။– အကြောင်းမူကား၊ မိမိကျွန်
မ၏ နိမ့်ချသောအဖြစ်ကို ကြည့်ရှုတော်မူပြီ။
နောင်ကာလ၌ ခပ်သိမ်းသောလူ အစဉ်အဆက်
တို့သည် ငါ့ကို မင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍ ခေါ်ကြ
၄၉ လိမ့်မည်။– တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဘု
ရားသည် အံ့ဘွယ်သောကျေးဇူးတော်ကို ငါ့အား
ပြုတော်မူပြီ။ ထိုဘုရား၏နာမတော်သည် ရှိသေ

To Contents

၅၀ ဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏။– ထာဝရဘုရားကို ကြောက်
ရွံ့သောသူတို့သည် သနားတော်မူခြင်းကျေးဇူး
၅၁ ကို အစဉ်မပြတ် ခံစားကြ၏။– လက်ရုံးတော်
အားဖြင့် တန်ခိုးကိုပြတော်မူပြီ။ မာနထောင်လွှား
၅၂ သောသူတို့ကို ကွဲလွင့်စေတော်မူပြီ။– ဘုရင်တို့
ကို ရာဇပလ္လင်ပေါ်မှ ချ၍၊ နိမ့်ချသောသူတို့ကို
၅၃ ချီးမြှောက်တော်မူပြီ။– ငတ်မွတ်သောသူတို့ကို
ကောင်းမွန်စွာ ကျွေး၍ ရတတ်သောသူတို့ကို
၅၄ လက်ချည်း လွှတ်လိုက်တော်မူပြီ။– ငါတို့ ဘိုး
ဘေးများတို့အား ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်နှင့်
၅၅ အညီ၊– အာဗြဟံမှစသော သူ၏အမျိုးအနွယ်
အား သနားခြင်းကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်အမြဲပြု
ခြင်းငှါ သတိထား၍ မိမိကျွန် ဣသရေလကို မစ
၅၆ တော်မူပြီဟု ဆို၏။– မာရိသည်လည်း ဧလိရှဇက်
ထံမှာ သုံးလခန့်နေပြီးမှ မိမိအိမ်သို့ ပြန်လေ၏။

၅၇ ဧလိရှဇက်သည် ဘွားအံ့သော နေ့၊ လ စေ့
သောအခါ သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်၏။–
၅၈ ထာဝရဘုရားသည် ထူးမြတ်သောသနားခြင်း
ကျေးဇူးတော်ကို ဧလိရှဇက်အား ပြုတော်မူ
သည်ကို၊ အိမ်နီးချင်း အဆွေအမျိုးတို့သည်
ကြားလတ်သော်၊ သူနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ဝမ်း
၅၉ သာကြ၏။– ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ အရေ
ဖျားလှီးခြင်းကို သူငယ်အားပေးအံ့သောငှါ လာ
ကြ၍၊ အဘ၏အမည်ဖြစ်သော ဇာခရိအမည်
ဖြင့် မှည့်သောအခါ အဓိက၊ ထိုသို့ မမှည့်ရ။–
၆၀ ယောဟန်အမည်ဖြင့် မှည့်ရမည်ဟုဆိုလျှင်၊ သူ
၆၁ တို့က၊– ယောဟန်အမည်ဖြင့် သင်၏အဆွေအ
၆၂ မျိုးတွင် တယောက်ကိုမျှ မမှည့်ဟုဆို၍၊– အဘ
သည် အဘယ်သို့မှည့်စေလိုသနည်းဟု အမှတ်
၆၃ အားဖြင့် မေးကြ၏။– အဘသည်လည်း သင်ပုံး
ကိုတောင်း၍၊ သူ၏အမည်ကား ယောဟန်ဖြစ်
၏ဟု ရေးလေသော်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် အံ့
၆၄ သြခြင်းရှိကြ၏။– ထိုခဏခြင်းတွင် ဇာခရိသည်
နှုတ်ဖွင့်ခြင်း၊ လျှာလွှတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ စ
ကားအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို
၆၅ ချီးမွမ်းလေ၏။– အိမ်နီးချင်းရှိသမျှတို့သည်
ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိကြ၍ ထိုအမှုအရာများသည်
ယုဒပြည် တောင်ကြားအရပ်တို့၌ အနှံ့အပြား
၆၆ ကျော်စောလေ၏။– ကြားသောသူအပေါင်းတို့
သည် နှလုံးထဲ၌မှတ်သား၍၊ ဤသူငယ်သည် အ
ဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟု ဆိုကြ
၏။ ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည်လည်း သူ
ငယ်နှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။

၆၇ သူ၏အဘ ဇာခရိသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
၆၈-၇၅ တော်နှင့် ပြည့်ဝလျက်၊– ဣသရေလအမျိုး၏
ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည် မင်္ဂလာရှိတော်
မူစေသတည်း။ အကြောင်းမူကား၊ ကမ္ဘာဦးမှစ၍
ပေါ်ထွန်းသော မိမိသန့်ရှင်းသော ပရောဖက်တို့
နှုတ်ဖြင့် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ငါ
တို့သည် ရန်သူဘေးနှင့် ကင်းလွတ်၍ ဘုရားသ
ခင့်ရှေ့တော်၌ တသက်လုံး သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်
ခြင်း ပါရမီအားဖြင့် ဘုရားဝတ်ကို ရဲရင့်စွာပြုရ
သောအခွင့်ကိုပေးမည်ဟု ငါတို့အဘ အာဗြဟံ
အား ကျိန်ဆိုခြင်းဂတိတော်တည်းဟူသော သန့်
ရှင်းသောပဋိညာဉ်တရားကို အောက်မေ့တော်မူ
သဖြင့်ငင်း၊ ငါတို့ ဘိုးဘေးများနှင့် ဝန်ခံတော်မူ
သော သနားခြင်းကျေးဇူးကို ပြုတော်မူသဖြင့်
ငင်း၊ မိမိလူမျိုးကို အကြည့်အရှု ကြွလာလျက်
ရွေးနှုတ်ခြင်းကျေးဇူးကိုပြုတော်မူ၍၊ ငါတို့ကို
ရန်သူလက်မှငင်း၊ မုန်းသောသူရှိသမျှတို့ လက်မှ
ငင်း ကယ်လွှတ်မည်အကြောင်း၊ ကယ်လွှတ်
ခြင်းဦးချိုကို မိမိကျွန်ဒါဝိဒ်အမျိုးထဲ၌ ငါတို့အား
ပေါ်ထွန်းစေတော်မူပြီ။

၇၆ အချင်းသူငယ်၊ သင်သည်လည်း အမြင့်ဆုံး
သောဘုရား၏ ပရောဖက်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံ
၇၇ ရလိမ့်မည်။– အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ဘုရားသ
ခင်၏ သနားတော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်
အပြစ်ဖြေ၍ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်နိုင်
ကြောင်းကို ဘုရားသခင်၏လူမျိုးအား ဘော်ပြ
သဖြင့်၊ ထာဝရဘုရား၏ လမ်းခရီးတော်ကို ပြင်
ဆင်ခြင်းငှါ သင်သည် ရှေ့တော်၌သွားရလိမ့်
၇၈ မည်။– ထိုသနားတော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်အား
ဖြင့်၊ ကောင်းကင်မှ နေအာရုဏ်သည် ငါတို့အ
၇၉ ပေါ်သို့ တက်သဖြင့်၊– မှောင်မိုက်နှင့် သေမင်း၏
အရိပ်ထဲတွင် ရှိနေသောသူတို့၌ အလင်းပေါ်
ထွန်း၍၊ ငါတို့အား ငြိမ်သက်ခြင်းလမ်းကို ပြ
လျက်ရှိသည်ဟု ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် ဟောလေ
၈၀ ၏။– ထိုသူငယ်သည်ကား၊ ကြီးပွါး၍ ဉာဏ်
သတ္တိနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဣသရေလလူတို့အား မ
ထင်ရှားမီတိုင်အောင် တောအရပ်၌ နေလေ၏။

၂

၁ ထိုအခါ တနိုင်ငံလုံးကို စာရင်းယူစေခြင်းငှါ
ကဲသာဘုရင် ဩဂုတ္တုသည် အမိန့်တော်ရှိ၏။–
၂ ကုရေနိသည် ရှုရိပြည်၌ မြို့ဝန်ဖြစ်စဉ်တွင်၊ ဤ
၃ ပဌမစာရင်းယူခြင်း ဖြစ်သတည်း။– လူအပေါင်း
တို့သည် စာရင်းဝင်ခြင်းငှါ အသီးအသီး မိမိတို့

၄၊၅ မြို့ရွာသို့ သွားကြ၏။- ယောသပ်သည်လည်း ဒါဝိဒ်အမျိုးအနွယ်ဖြစ်၍၊ ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းသော မယားမာရိနှင့်အတူ စာရင်းဝင်ခြင်းငှါ၊ ဂါလိလဲပြည် နာဇရက်မြို့မှ ယုဒပြည်တွင် ဗက်လင်အမည်ရှိသော ဒါဝိဒ်၏မြို့သို့ သွား၏။ ထို အခါ မာရိသည် ပဋိသန္ဓေ အရင့်အမာ ရှိ၏။-
၆ ဗက်လင်မြို့၌ ရှိနေစဉ်၊ ဘွားအံ့သော နေ့လစေ
၇ လျှင်၊- သားဦးကိုဘွားမြင်၍ အဝတ်နှင့် ပတ်ရစ်ပြီးမှ၊ ဧည့်သည်တည်းရာစရပ်၌ သူတို့နေစရာမ ရှိသောကြောင့်၊ သူငယ်ကို နွားစားခွက်၌ သိပ် ထားလေ၏။

၈ ထိုပြည်မှာ သိုးထိန်းတို့သည် ညဉ့်အခါ
တောအရပ်၌ တည်းခိုလျက်၊ မိမိသိုးစုကို စောင့်
၉ နေကြသည်ဖြစ်၍၊- ထာဝရဘုရား၏ ကောင်း
ကင်တမန်သည် သူတို့အနားမှာပေါ်လာ၍၊ ပတ်
ဝန်းကျင်၌ ထာဝရဘုရား၏ ဘုန်းတော် ထွန်း
တောက်သဖြင့်၊ သူတို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့
၁၀ ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။- ကောင်းကင်တမန်က
လည်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိကြနှင့်။ လူအပေါင်း
တို့သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစရာ သိ
တင်းကို ငါသည်သင်တို့အား ကြားပြော၍၏။-
၁၁ ယနေ့တွင် ဒါဝိဒ်၏မြို့၌ သခင်ခရစ်တော်တည်း
ဟူသော ကယ်တင်သောအရှင်သည် သင်တို့အ
၁၂ တို့အလိုငှါ ဘွားမြင်ခြင်းကို ခံတော်မူပြီ။- သင်
တို့သည် အဘယ်နိမိတ်ဖြင့် သိရမည်နည်းဟူမူ
ကား၊ သူငယ်သည် အဝတ်နှင့်ပတ်ရစ်၍ နွားစား
ခွက်၌ သိပ်ထားလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ကြလိမ့်
၁၃ မည်ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊- ထိုကောင်းကင်တမန်နှင့်
အတူ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ အများတို့သည် ချက်
၁၄ ခြင်းထင်ရှား၍၊- ကောင်းကင်ဘဝ်ဝယ် ဘုရား
သခင်သည် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ မြေ
ကြီးပေါ်၌လည်း ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိစေသတည်း။
လူတို့အား မေတ္တာကရုဏာ ရှိစေသတည်းဟု ဘု
ရားသခင်ကို ချီးမွမ်း၍ခြွက်ဆိုကြ၏။

၁၅ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံ
သို့ ပြန်ကြပြီးမှ သိုးထိန်းတို့က၊ ငါတို့သည် ဗက်
လင်မြို့သို့ သွားကြကုန်အံ့။ ထာဝရဘုရားသည်
ဘော်ပြတော်မူသော ဤအမှုအရာကို ကြည့်ကြ
၁၆ ကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုပြီးလျှင်၊- အလျင်
အမြန်သွား၍ မာရိနှင့်ယောသပ်ကိုငင်း၊ နွားစား
ခွက်၌ သိပ်ထားလျက်ရှိသော သူငယ်ကိုငင်း
၁၇ တွေ့ကြ၏။- တွေ့မြင်ပြီးမှ မိမိတို့ကြားသော
ထိုသူငယ်၏ အကြောင်းစကားကို အနှံ့အပြား
၁၈ ပြောကြ၏။- သိုးထိန်းတို့ပြောသောစကားကို
ကြားသောသူ ရှိသမျှတို့သည် အံ့သြခြင်းရှိကြ
၁၉ ၏။- မာရိသည် ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့
ကို မှတ်ကျုံး၍ စဉ်းစားဆင်ခြင်လျက် နေ၏။-
၂၀ သိုးထိန်းတို့သည်လည်း မိမိတို့အား ပြောနှင့်
သည်အတိုင်း ကြားမြင်သမျှသော အကြောင်းအ
ရာကို ထောက်၍၊ ဘုရားသခင်ကို အံ့သြချီးမွမ်း
လျက် ပြန်သွားကြ၏။

၂၁ ထိုသူငယ်အား အရေဖျားလှီးခြင်းကို ပေးရ
သောနေ့တည်းဟူသော ရှစ်ရက်မြောက်သော
နေ့ ရောက်လျှင်၊ ပဋိသန္ဓေစွဲတော်မမူမီ ကောင်း
ကင်တမန်မှည့်သော ယေရှုအမည်ဖြင့် မှည့်ကြ
၂၂ ၏။- ထိုနောက် မောရှေ၏ပညတ်တရားအတိုင်း
စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုရသော နေ့ရက်စေ့သောအ
ခါ၊ မိဘတို့သည် သူငယ်ကို ယေရုရှလင်မြို့သို့
၂၃ ဆောင်သွား၍၊- သားဦးယောကျ်ားအပေါင်းတို့
သည် ဘုရားအဘို့ သန့်ရှင်းရကြ၏ဟု ထာဝရ
ဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်းလာသည်နှင့် အညီ၊ ထာ
၂၄ ဝရဘုရားအား ဆက်ကပ်ပြီးမှ၊- ခိုနှစ်ကောင်ဖြစ်
စေ၊ ချိုးကလေး နှစ်ကောင်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကို ပူ
ဇော်ရမည်ဟု ထာဝရဘုရား၏ ပညတ္တိကျမ်း
လာပြန်သည်နှင့်အညီ ယဇ်ပူဇော်ကြ၏။

၂၅ ထိုအခါ ရှုမောင်အမည်ရှိသောသူတယောက်
သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိ၏။ ထိုသူသည် ဖြောင့်
မတ်သောသူ၊ တရားကို ရိုသေသောသူ၊ ဣသရေ
လအမျိုး၏ သက်သာခြင်းအကြောင်းကို မြော်
လင့်သောသူဖြစ်၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
၂၆ သည် သူ့အပေါ်၌ တည်သည်ဖြစ်၍၊- သူသည်
ထာဝရဘုရား၏ ခရစ်တော်ကို မမြင်ခဏ မသေ
၂၇ ရဟု ဗျာဒိတ်တော်ကိုရ၏။- ထိုအခါ သူသည်
ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဗိမာန်တော်သို့ သွား၍၊
မိဘတို့သည် သူငယ်ယေရှုကို ပညတ်တရားထုံး
၂၈ တမ်းအတိုင်း ပြုခြင်းငှါ ဆောင်သွားစဉ်တွင်၊- ရှ
၂၉ မောင်သည် ယေရှုကို လက်နှင့်ချီပိုက်၍၊- ဘု
ရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊ အ
စိုးရတော်မူသောအရှင်၊ ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း
ကိုယ်တော်၏ကျွန်သည် ငြိမ်ဝပ်စွာစုတ်ရသော
အခွင့်ကို ကိုယ်တော်သည် ယခုတွင် ပေးတော်မူ
၃၀-၃၂ ၏။- ကိုယ်တော်၏လူ ဣသရေလအမျိုးကို
ချီးမြှောက်စေခြင်းငှါငင်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကို
လင်းစေခြင်းငှါငင်း၊ လူအမျိုးမျိုးတို့ရှေ့မှောက်၌
ပြင်ဆင်တော်မူသော အလင်းတည်းဟူသော
ကယ်တင်သောသခင်ကို အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်

၃၃ မျက်စိနှင့် မြင်ရပါ၏ဟု မြွက်ဆို၏။– ထိုစကား
များကို ယောသပ်နှင့်မယ်တော်သည် ကြားလျှင်
၃၄ အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။– ရှုမောင်သည်လည်း သူတို့
ကို ကောင်းကြီးပေး၍ မယ်တော်မာရိအား၊ ဤ
သူငယ်ကား ဣသရေလလူအများ လဲမည်အ
ကြောင်း၊ အများ ထမည်အကြောင်း၊ လူအများ
တို့၏အကြံအစည်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငါ့ငြင်းခုံစ
ရာဖြစ်မည်အကြောင်း ခန့်ထားသောသူဖြစ်၏။–
၃၅ ထိုမှတပါး သန်လျက်သည် သင်၏စိတ်နှလုံးကို
ခွင်းလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆို၏။

၃၆ အာရှာအမျိုးဖြစ်သော ဖနွေလ၏သမီး၊ အန္နအမည်ရှိသော ပရောဖက်မတယောက်ရှိ၏။ သူသည် ဘိုသောအရွယ်မှစ၍ ခုနစ်နှစ်သာလင်နှင့်
၃၇ နေပြီးလျှင်၊– အသက်ကြီးရင့်၍ အနှစ်ရှစ်ဆယ်
လေးနှစ်ခန့်မျှ တိုင်တိုင် မုတ်ဆိုးမဖြစ်လျက်၊ ဆု
တောင်းခြင်းနှင့် အစာရှောင်ခြင်းအားဖြင့် နေ့
ည၌မပြတ် ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍ ဗိမာန်တော်နှင့်
၃၈ မခွါဘဲနေ၏။– သူသည်လည်း ထိုခဏခြင်းတွင်
ဝင်၍ ထာဝရဘုရား၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း
လေ၏။ ယေရုရှလင်မြို့၌ ရွေးနှုတ်ခြင်းအရာကို
မြော်လင့်သောသူအပေါင်းတို့အား ထိုသူငယ်၏
၃၉ အကြောင်းကို ပြောလေ၏။– မိဘတို့သည် ထာ
ဝရဘုရား၏ ပညတ်တရားအတိုင်း ပြုရသမျှတို့
ကို အကုန်အစင်ပြုပြီးမှ၊ ဂါလိလဲပြည်၊ နာဇရက်
၄၀ အမည်ရှိသော မိမိတို့မြို့သို့ ပြန်ကြ၏။– သူငယ်
သည်လည်း ကြီးပွါး၍ ပညာဉာဏ်သတ္တိနှင့်
ပြည့်စုံ၏။ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်သည်
လည်း သူ့အပေါ်၌တည်၏။

၄၁ မိဘတို့သည် နှစ်တိုင်းအစဉ် ပသခါပွဲခံချိန်
ရောက်လျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားကြ၏။–
၄၂ ယေရှုသည် တဆယ်နှစ်နှစ်ရှိသောအခါ ပသခါပွဲ
၄၃ ထုံးစံအတိုင်း ယေရုရှလင်မြို့သို့ တက်ကြ၍၊– ပွဲ
နေ့ရက်လွန်ပြီးမှ မိဘတို့သည်ပြန်ကြလျှင်၊ သူ
ငယ်ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ နေရစ်လေ
၏။ ယောသပ်နှင့် မယ်တော်သည် ထိုအကြောင်း
၄၄ ကို မသိ၍၊– အပေါင်းအဘော်စုထဲမှာ သူငယ်ပါ
သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့် တနေ့ခရီးသွားမိလျှင်၊ အ
၄၅ ဆွေအမျိုး အသိအကျွမ်းတို့တွင် ရှာ၍၊– မတွေ့
သောအခါ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်၍ရှာကြ၏။–
၄၆ သူငယ်မူကား၊ ဗိမာန်တော်၌ ဆရာများအလယ်
မှာထိုင်၍ ထိုသူတို့နှင့် ဆွေးနွေးမေးမြန်း လျက်ရှိ
သည်ကို မိဘတို့သည် သုံးရက်ကြာမှ တွေ့ကြ
၄၇ ၏။– သူ၏စကားကို ကြားသောသူအပေါင်းတို့
သည် သူ၏ပညာကိုလည်း၊ စကားအဖြေကိုလည်း အံ့
၄၈ သြကြ၏။– မိဘတို့သည် သားကိုမြင်လျှင် မိန်း
မောတွေဝေ၍ မယ်တော်က၊ ငါ့သား၊ အဘယ်
ကြောင့် ငါတို့အား ဤသို့ ပြုသနည်း။ ညှို့းငယ်
ကြောင့်ကြသောစိတ်နှင့် မိဘတို့သည် မောင်ကို
၄၉ ရှာကြပြီဟု ဆိုသော်၊– ယေရှုက၊ မိဘသည် အ
ဘယ်ကြောင့် အကျွန်ုပ်ကို ရှာရပါသနည်း။ အ
ကျွန်ုပ်သည် အဘ၏အိမ်၌ နေရသည်ကို မသိပါ
၅၀ သလောဟု ပြောဆိုလျှင်၊– သူတို့သည် ထိုစကား
၅၁ ကို နားမလည်ကြ။– ထိုနောက် ယေရှုသည် မိ
ဘတို့နှင့် အတူသွားသဖြင့် နာဇရက်မြို့သို့
ရောက်၍ သူတို့စကားကို နားထောင်လျက် နေ
လေ၏။ ထိုအကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့ကို မယ်
၅၂ တော်သည် နှလုံးထဲ၌ မှတ်ကျုံးလေ၏။– ယေရှု
သည်လည်း အစဉ်အတိုင်းကြီး၍ ပညာတိုးပွါး
လျက်၊ ဘုရားသခင်ရှေ့၊ လူတို့ရှေ့မှာ မျက်နှာရ
တော်မူ၏။

၂

၁ ကဲသာဘုရင် တိဗေရိယနန်းစံ တဆယ်ငါးနှစ်
တွင်၊ ယုဒပြည်၌ ပုန္တိုပိလတ်သည် မြို့ဝန်အရာ၊
ဂါလိလဲပြည်၌ ဟေရုဒ်သည် စော်ဘွားအရာ၊ ဣ
တုရဲပြည်နှင့် တရာခေါနိတ်ပြည်၌ ဟေရုဒ်ညီ
ဖိလိပ္ပုသည် စော်ဘွားအရာ၊ အဘိလင်ပြည်၌
၂ လုသာနိသည် စော်ဘွားအရာ၊– အန္နနှင့်ကယာဖ
တို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းအရာ၊ အသီးအသီး
ရှိကြသောအခါ၊ တောင်ကျွဲရှိသော ဇာခရိ၏သား
ယောဟန်သည် ဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်တော်ကို
၃-၆ ခံရ၏။– ပရောဖက်ဟေရှာယ၏ ကျမ်းစာ၌လာ
သည်ကား၊ တောင်ကျွဲ ဟစ်ကြော်သောသူ၏အသံ
မှာ၊ ထာဝရဘုရား ကြွတော်မူရာလမ်းကို ပြင်ကြ
လော့။ လမ်းခရီးတော်ကို ဖြောင့်စေကြလော့။
ချိုင့်ဝှမ်းရာရှိသမျှတို့ကို ဖို့ရမည်။ တောင်ကြီး
တောင်ငယ် ရှိသမျှတို့ကို ဖြိုရမည်။ ကောက်
သောလမ်းများကို ဖြောင့်စေရမည်။ ကြမ်းတမ်း
သောလမ်းများကိုလည်း သုတ်သင်ပြင်ဆင်ရ
မည်။ လူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကယ်
တင်တော်မူခြင်းအကြောင်းကို မြင်ရကြလတံ့
ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ ယောဟန်သည် ယော်
ဒန်မြစ်နားဌ၌ အနှံ့အပြားလှည့်လည်၍ အပြစ်
လွှတ်ခြင်းအဘို့အလိုငှါ နောင်တနှင့် စပ်ဆိုင်
သော ဗတ္တိဇံတရားကို ဟောလေ၏။

၇ ထိုအခါ၊ ဗတ္တိဇံကို ခံအံ့သောငှါ လာကြသော
လူအစုအဝေးတို့အား ယောဟန်ဟောပြောသည်

ကား၊ အချင်းခြွေဆိုးအမျိုးတို့၊ ရောက်လုသော ဘေးဒဏ်မှ ပြေးသွားစိမ့်သောင့်၊ အဘယ်သူသည် သင်တို့ကို သတိပေးဘိသနည်း။- နောင်တရခြင်းနှင့် ထိုက်တန်သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြလော့။ အာဗြဟံသည် ငါတို့အဘဖြစ်သည်ဟူ၍ စိတ်ထဲ၌ မအောက်မေ့ကြနှင့်။ ဘုရားသခင်သည် ဤကျောက်ခဲတို့မှ အာဗြဟံသားတို့ကို ထုတ်ဘော် ဖန်ဆင်းနိုင်တော်မူသည်ဟု ငါအမှန် ဆို၏။- သစ်ပင်အမြစ်နားမှာ ပုဆိန်ထားလျက် ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ကောင်းသောအသီး မသီးသော အပင်ရှိသမျှတို့ကို ခုတ်လဲ၍ မီးထဲသို့ ချလိုက်ရသည်ဟု ဟောပြောလေ၏။

၁၀ လူအစုအဝေးကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု
၁၁ မေးလျှောက်ကြသော်၊- ယောဟန်က၊ အင်္ကျီနှစ်ထည်ရှိသောသူသည် အင်္ကျီမရှိသောသူအား မျှစေ။ စားစရာရှိသောသူသည်လည်း ထိုနည်းတူ
၁၂ ပြုစေဟုပြန်ပြော၏။- အခွန်ခံသူတို့သည် ဗတ္တိဇံကို ခံခြင်းငှါလာ၍၊ အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်
၁၃ ကြလျှင်၊- သင်တို့သခင်သည် ခွဲဝေစီမံသည်
၁၄ ထက်သာ၍ မခွဲမခံကြနှင့်ဟု ပြန်ပြော၏။- စစ်သူရဲတို့ကလည်း အကျွန်ုပ်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်သူကိုမျှ အနိုင်အထက် မပြုကြနှင့်။ အဘယ်သူကိုမျှ မလျှပ်ကြနှင့်။ ကိုယ်ရသောအခနှင့် ရောင့်ရဲကြလော့ဟု ပြန်ပြော၏။

၁၅ လူများတို့သည် မြော်လင့်၍၊ ယောဟန်သည် ခရစ်တော်မှန်သည် မမှန်သည်ကို နှလုံး
၁၆ ထဲမှာ တွေးတောဆင်ခြင်ကြစဉ်၊- ယောဟန်သည် လူအပေါင်းတို့အား ပြန်ပြောသည်ကား၊ ငါသည် သင်တို့အား ရေ၌ ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ ငါ့ထက်တတ်စွမ်းနိုင်သောသူသည်ကြွလာသေး၏။ ထိုသူ၏ခြေနင်းတော်ကြိုးကိုမျှ ဖြည်ခြင်းငှါ ငါမထိုက်။ ထိုသူသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌
၁၇ ၎င်း၊ မီးခွဲ၎င်း သင်တို့ကို ဗတ္တိဇံပေးမည်။- လက်တော်တွင် စံကောပါလျက် မိမိကောက်နယ်တလင်းကို ရှင်းလင်းစေသဖြင့်၊ ဂျုံစပါးကိုကား ကျီ၌ စုသိမ်းသွင်းထား၍၊ အဖျင်းကိုကား မငြိမ်းနိုင်
၁၈ သောမီးနှင့် ရှို့တော်မူလတံ့ဟု ပြောဆို၏။- အခြားသောစကားများနှင့် ဆုံးမသွေးဆောင်၍ ဧဝံဂေလိတရားကို လူများတို့အား ဟောပြောလေ၏။

၁၉ ထိုနောက် စော်ဘွားဟေရုဒ်သည် မိမိညီ၏ခင်ပွန်း ဟေရောဒိအကြောင်းမှစ၍၊ မိမိပြုသော ဒုစရိုက် အပြစ်ရှိသမျှတို့ကို ယောဟန်သည်
၂၀ ဘော်ပြဆုံးမသောကြောင့်၊- ဟေရုဒ်သည် အရင် အပြစ်ရှိသမျှတို့အပေါ်မှာ အပြစ်သစ်ကိုထပ်လောင်း၍ ယောဟန်ကို ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထား၏။

၂၁ လူအပေါင်းတို့သည် ဗတ္တိဇံကို ခံကြသောအခါ၊ ယေရှုသည်လည်း ဗတ္တိဇံကိုခံတော်မူ၍ ဆုတောင်းစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သဖြင့်၊-
၂၂ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ချိုးငှက်ကဲ့သို့ ကိုယ်ထင်ရှားလျက် ကိုယ်တော်အပေါ်၌ ဆင်းသက်တော်မူ၍၊ သင်ကား၊ ငါနှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားပေတည်းဟု ကောင်းကင်က အသံတော်ဖြစ်လေ၏။

၂၃ ထိုအခါ ယေရှုသည် အနှစ်သုံးဆယ်ခန့်မျှ ရှိတော်မူ၏။ လူများအထင်အမှတ်အားဖြင့် ကိုယ်တော်၏အဘကား ယောသပ်တည်း။ ယောသပ်
၂၄ အဘ ဧလိ၊- ဧလိအဘ မဿတ်၊ မဿတ်အဘ လေဝိ။ လေဝိအဘ မေလခိ၊ မေလခိအဘ ယန္နဲ၊
၂၅ ယန္နဲအဘ ယောသပ်၊- ယောသပ်အဘ မတ္တသိ၊ မတ္တသိအဘ အာမုတ်၊ အာမုတ်အဘ နာဟုံ၊ နာ
၂၆ ဟုံအဘ ဧသလိ၊- ဧသလိအဘ နဂ္ဂဲ၊ နဂ္ဂဲအဘ မာအတ်၊ မာအတ်အဘ မတ္တသိ၊ မတ္တသိအဘ ရှေမိ၊ ရှေမိအဘ ယောသပ်၊ ယောသပ်အဘ ယုဒ၊ ယုဒ
၂၇ အဘ ယောဟန္နဲ၊- ယောဟန္နဲအဘ ရေသ၊ ရေသအဘ ဇေရုဗဗေလ၊ ဇေရုဗဗေလအဘ ရှာလသေလ၊ ရှာလသေလအဘ နေရိ၊ နေရိအဘ မေလခိ၊
၂၈ မေလခိအဘ အဒ္ဒိ၊- အဒ္ဒိအဘ ကောသံ၊ ကောသံ
၂၉ အဘ ဧလမောဒံ၊ ဧလမောဒံအဘ ဧရ၊- ဧရအဘ ယောသေ၊ ယောသေအဘ ဧလျေဇာ၊ ဧလျေဇာအဘ ယောရိမ်၊ ယောရိမ်အဘ မဿတ်၊ မဿတ်
၃၀ အဘ လေဝိ၊- လေဝိအဘ ရှိမောင်၊ ရှိမောင်အဘ ယုဒ၊ ယုဒအဘ ယောသပ်၊ ယောသပ် အဘယောနန်၊ ယောနန်အဘ ဧလျာကိမ်၊ ဧလျာကိမ် အဘ
၃၁ မေလေ၊- မေလေအဘ မဲနန်၊ မဲနန်အဘ မတ္တသ၊
၃၂ မတ္တသအဘ နာသန်၊ နာသန်အဘ ဒါဝိဒ်၊- ဒါဝိဒ်အဘ ယေရှဲ၊ ယေရှဲအဘ ဩဗဒ်၊ ဩဗဒ်အဘ ဗောဇ၊ ဗောဇအဘ စာလမုန်၊ စာလမုန်အဘ နာ
၃၃ ရှုန်၊- နာရှုန်အဘ အမိနဒပ်၊ အမိနဒပ်အဘ အာရံ၊ အာရံအဘ ဟေဇရုံ၊ ဟေဇရုံအဘ ဖာရက်၊ ဖာ
၃၄ ရက်အဘ ယုဒ၊- ယုဒအဘ ယာကုပ်၊ ယာကုပ်အဘ ဣဇာက်၊ ဣဇာက်အဘ အာဗြဟံ၊ အာဗြဟံအ

To Contents

ဘ တေရ၊ တေရအဘာ နာခေါ်၊– နာခေါ်အဘာ စေ
ရောက်၊ စေရောက်အဘာ ရာဂေါ၊ ရာဂေါအဘာ ဖာ
လက်၊ ဖာလက်အဘာ ဟေဗာ၊ ဟေဗာအဘာ ရှာ
လ၊– ရှာလအဘာ ကာဏ္ဍနန်၊ ကာဏ္ဍနန်အဘာ အာ
ဖာဇဒ်၊ အာဖာဇဒ်အဘာ ရှေမ၊ ရှေမအဘာ နောဧ၊
နောဧအေဘာ လာမက်၊– လာမက်အဘာ မသုရှလ၊
မသုရှလအဘာ ဧနောက်၊ ဧနောက်အဘာ ယာရက်၊
ယာရက်အဘာ မဟာလေလေလ၊ မဟာလေလေ
လအဘာ ကာဏ္ဍနန်၊ ကာဏ္ဍနန်အဘာ ဧနုတ်၊ ဧ
နုတ်အဘာ ရှေသ၊ ရှေသအဘာ အာဒံ၊ အာဒံအဘာ
ဘုရားသခင်ပေတည်း။

၄

၁ ယေရှုသည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်
ပြည့်စုံလျက်၊ ယော်ဒန်မြစ်နားမှ ပြန်စဉ်တွင် ဝိ
ညာဉ်တော်သည် တောသို့ ပို့ဆောင်တော်မူ၏။–
၂ အရက်လေးဆယ်ပတ်လုံး မာရ်နတ်၏ စုံစမ်း
သွေးဆောင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ထိုကာလပတ်
လုံး အစာအာဟာရကို သုံးဆောင်တော်မမူ။ ထို
၃ ကာလလွန်ပြီးမှ မွတ်သိပ်တော်မူ၏။– မာရ်နတ်
ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏သား
တော်မှန်လျှင် ဤကျောက်ခဲကို မုန့်ဖြစ်စေခြင်း
၄ ငှါ အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်လေ၏။– ယေ
ရှုကလည်း၊ လူသည် မုန့်အားဖြင့်သာ အသက်
ကို မွေးရမည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူ
သမျှအားဖြင့် အသက်ကိုမွေးရမည် ကျမ်းစာ၌
လာသည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။

၅ တဖန် မာရ်နတ်သည် ယေရှုကို မြင့်လှသော
တောင်ပေါ်သို့ ဆောင်သွား၍၊ ဤလောကဘွဲ့ရှိသ
မျှသော ဘိုင်းနိုင်ငံတို့ကို တခဏခြင်းတွင် ပြ
၆ ညွှန်၍၊– ဤဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်ရှိသမျှကို
ငါ၌အပ်ခဲ့ပြီ။ ငါသည် ပေးလိုသောသူအား ပေးရ
၇ သည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်အား ပေးပါမည်။– ငါ့ကို
ကိုးကွယ်လျှင် ဤအလုံးစုံတို့သည် ကိုယ်တော်
၈ ၏ဥစ္စာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု လျှောက်လေ၏။– ယေ
ရှုကလည်း၊ အချင်းစာတန်၊ ငါ့နောက်သို့ဆုတ်
လေ့။ သင်၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို ကိုး
ကွယ်ရမည်။ ထိုဘုရားသခင်ကိုသာ ဝတ်ပြုရ
မည် ကျမ်းစာလာသည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။

၉ တဖန် မာရ်နတ်သည် ယေရှုကို ယေရုရှလင်
မြို့သို့ ဆောင်သွား၍၊ ဗိမာန်တော်၏ အထွဋ်၌
၁၀ တင်ထားပြီးလျှင်၊– ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ သင့်
ကို စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ ကောင်းကင်တမန်
တို့အား သင့်အဘို့ မှာထားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊–
၁၁ သင်၏ခြေကို ကျောက်နှင့် မထိမခိုက်စေခြင်းငှါ၊
သူတို့သည် သင့်ကိုလက်နှင့်မစောင့်ပင့်ကြလိမ့်မည်
ဟုလာ၏။ ထိုကြောင့် ကိုယ်တော်သည် ဘုရား
သခင်၏သားတော်မှန်လျှင် ဤအထွဋ်မှ ကိုယ်
ကို အောက်သို့ ချလိုက်တော်မူပါဟု လျှောက်
၁၂ လေ၏။– ယေရှုကလည်း၊ သင်၏ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရားကို သင်သည် အစုံအစမ်းမပြုရဟု
၁၃ ကျမ်းစကားရှိသည်ဟု ပြန်ပြောတော်မူ၏။– ထို
သို့မာရ်နတ်သည် စုံစမ်းသွေးဆောင်ခြင်းအမှု အ
လုံးစုံကို အကုန်အစင်ပြုပြီးလျှင်၊ အထံတော်မှ
ထွက်သွား၍ ကာလအတန်အရာ နေလေ၏။

၁၄ ယေရှုသည် ဝိညာဉ်တော်တန်ခိုးနှင့် ဂါလိလဲ
ပြည်သို့ပြန်၍၊ သိတင်းတော်သည် ပတ်ဝန်းကျင်
အရပ်တို့၌ အနှံ့အပြား ကျော်စောလေ၏။ တ
၁၅ ရားစရပ်တို့၌ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၍၊– လူအ
ပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။–
၁၆ ကြီးပွါးတော်မူရာ နာဇရက်မြို့သို့ ရောက်ပြန်
လျှင်၊ ထုံးစံတော်ရှိသည်အတိုင်း ဥပုသ်နေ့၌ တ
ရားစရပ်သို့ဝင်၍ ကျမ်းစာကို ဘတ်ရွတ်ခြင်းငှါ
၁၇ ထတော်မူ၏။– စရပ်စောင့်သည် ပရောဖက်ဟေ
ရှာယ၏ ကျမ်းစာကို ပေးသည်ဖြစ်၍၊ ကျမ်းစာ
ကိုဖွင့်တော်မူလျှင် တွေ့သောအချက်စကား ဟူ
၁၈ မူကား၊– ထာဝရဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်သည် ငါ့
၁၉ အပေါ်၌ တည်တော်မူ၏။– အကြောင်းမူကား၊
ဆင်းရဲသားတို့အား ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို
ကြားပြောစေခြင်းငှါ ငါ့ကို ဘိသိက်ပေးတော်မူ
ပြီ။ ကြေမွသောသူတို့၏အနာကို ပျောက်စေ
ခြင်းငှါငင်း၊ ဘမ်းသွားချုပ်ထားလျက် ရှိသော သူ
တို့အား လွှတ်ခြင်းအကြောင်းနှင့် မျက်စိကန်း
သောသူတို့အား မျက်စိမြင်ပြန်ခြင်း အကြောင်း
ကို ပြစေခြင်းငှါငင်း၊ ညှဉ်းဆဲခံရသောသူတို့ကို
ကယ်မစေခြင်းငှါငင်း၊ ထာဝရဘုရား၏ မင်္ဂလာ
နှစ်ကာလကို ကြားပြောစေခြင်းငှါငင်း၊ ငါ့ကို စေ
၂၀ လွှတ်တော်မူပြီဟု လာသတည်း။– ကျမ်းစာကို
လိပ်၍ စရပ်စောင့်အားပေးပြီးမှ ထိုင်တော်မူ၏။
စရပ်၌ရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို
၂၁ စေ့စေ့ကြည့်လျက်နေကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊
ယနေ့ပင် ဤကျမ်းစာချက်သည် သင်တို့ကြား
သည်အတိုင်း ပြည့်စုံလေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၂၂ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ဝန်ခံ၍၊
တင့်တယ်လျောက်ပတ်သော နှုတ်ထွက်စကား
ကို အံ့သြချီးမွမ်းလျက်၊ ဤသူသည် ယောသပ်
၂၃ ၏သား မဟုတ်တုံလောဟု ဆိုကြ၏။– ယေရှုက

လည်း၊ အကယ်၍ သင်တို့သည် ပုံပမာကိုဆောင်
လျက်၊ အချင်းဆေးသမား၊ ကိုယ်အနာကို ငြိမ်း
စေလော့။ ငါတို့သည် သိတင်းကြားသည်အတိုင်း၊
သင်သည် ကပေရနောင်မြို့၌ ပြုသမျှသော အမှု
အရာတို့ကို ကိုယ်နေရင်းမြို့၌လည်း ပြုပါဟု၍
ငါ့အား ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ငါ
၂၄ အမှန်ဆိုသည်ကား၊- အဘယ်ပရောဖက်မျှ မိမိ
၂၅ နေရင်းမြို့၌ မျက်နှာမရတတ်။- ငါအမှန်ဆိုပြန်
သည်ကား၊ ပရောဖက်ဧလိယလက်ထက်၌ သုံးနှစ်
နှင့်ခြောက်လပတ်လုံး မိုးယံခေါင်၍၊ ပြည်နိုင်ငံ
တရှောက်လုံး အစာအာဟာရ အလွန်ခေါင်းပါး
ခြင်းရှိသောအခါ၊ ဣသရေလအမျိုးဖြစ်သော
၂၆ မုတ်ဆိုးမအများ ရှိကြ၏။- သို့သော်လည်း ထို
မုတ်ဆိုးမတယောက်ရှိရာသို့မျှ ဧလိယကို စေ
လွှတ်တော်မမူ။ ဇိဒုန်ပြည် ဧရတ္တမြို့သူဖြစ်သော
မုတ်ဆိုးမတယောက်ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူ
၂၇ ၏။- ပရောဖက်ဧလိရှဲ လက်ထက်တွင်လည်း
ဣသရေလအမျိုးသူ နူနာစွဲသောသူ အများရှိကြ
၏။ သို့သော်လည်း နေမန်အမည်ရှိသော ရှုရိလူ
မှတပါး အဘယ်သူမျှ သန့်ရှင်းခြင်းသို့မရောက်
၂၈ ဟု မိန့်တော်မူ၏။- တရားစရပ်၌ရှိသော လူအ
ပေါင်းတို့သည် ထိုစကားတော်ကို ကြားသောအ
၂၉ ခါ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်သည်နှင့်၊- ထ၍ ကိုယ်
တော်ကိုဖြို့ပြင်သို့ နှင်ထုတ်ပြီးလျှင်၊ ထိုမြို့
တည်ရာ တောင်ထိပ်စွန်းအငူမှ ဧောက်ထိုးတွန်း
၃၀ ချခြင်းငှါ ဆောင်သွားကြ၏။- ကိုယ်တော်သည်
သူတို့အလယ်၌ ရှောက်၍ ကြွသွားတော်မူ၏။
၃၁ ဂါလိလဲပြည် ကပေရနောင်မြို့သို့ရောက်
လျှင်၊ ဥပုသ်နေ့၌ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။-
၃၂ အာဏာနှင့် ဟောတော်မူသောကြောင့် ပရိသတ်
တို့သည် ဒေသနာတော်ကို အလွန်အံ့သြကြ၏။-
၃၃ ထိုတရားစရပ်၌ ညစ်ညူးသောနတ်ဆိုး စွဲသော
၃၄ သူတယောက် ရှိ၍၊- ဩော် နာဇရက်မြို့သား
ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့် အ
ဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဖျက်ဆီး
ခြင်းငှါ လာသလော။ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်
သူဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါ၏။ ဘုရားသခင်
၏ သန့်ရှင်းတော်မူသောသူ ဖြစ်ပါသည်ဟု ကြီး
၃၅ သောအသံနှင့် ဟစ်ကြော်လေ၏။- ယေရှုက
လည်း၊ တိတ်ဆိတ်စွာနေလော့။ ထိုသူ၏အထဲ
က ထွက်သွားလော့ဟု ဆုံးမတော်မူလျှင်၊ နတ်
ဆိုးသည် ထိုသူကို လူများအလယ်၌ လှဲချ၍
၃၆ ဘေးဥပဒ်မပြုဘဲ ထွက်သွား၏။- လူအပေါင်းတို့

သည် မိန်းမောတွေဝေ၍၊ ဤစကားသည် အ
ဘယ်သို့သောစကားနည်း၊ ညစ်ညူးသောနတ်
တို့ကို အာဏာတန်ခိုးနှင့် မှာထား၍ သူတို့သည်
ထွက်သွားကြသည်တကားဟု အချင်းချင်း ဆွေး
၃၇ နွေးပြောဆိုကြ၏။- သိတင်းတော်သည်လည်း
ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ နှံ့ပြားကျော်စောလေ၏။
၃၈ တရားစရပ်မှ ထွက်ပြီးလျှင် ရှိမုန်အိမ်သို့ကြွ
တော်မူ၏။ ရှိမုန်၏ ယောကျ်မသည် ပြင်းစွာ
သော ဖျားနာခွဲသည်ဖြစ်၍ သူ့အတွက် ကိုယ်
၃၉ တော်ကို တောင်းလျှောက်ကြ၏။- ကိုယ်တော်
သည် ထိုမိန်းမ၏ အနားမှာရပ်၍ ဖျားနာကို ဆုံး
မတော်မူလျှင်၊ သူသည် အဖျားပျောက်သဖြင့်
ချက်ခြင်းထ၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုလေ၏။
၄၀ နေဝင်သောအခါ အမျိုးမျိုးသော အနာရော
ဂါစွဲသောသူတို့၏ အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းတို့
သည် ထိုလူနာတို့ကို အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊
ကိုယ်တော်သည် ထိုလူနာအသီးအသီးတို့ အ
ပေါ်၌ လက်တော်ကို တင်သဖြင့် အနာရောဂါကို
၄၁ ငြိမ်းစေတော်မူ၏။- နတ်ဆိုးတို့လည်း၊ ကိုယ်
တော်သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားသ
ခင်၏သားတော် ဖြစ်တော်မူ၏ဟု ဟစ်ကြော်
လျက် လူများမှ ထွက်သွားကြ၏။ ကိုယ်တော်
သည် ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့သိကြ
သောကြောင့်၊ စကားတခွန်းကိုမျှ မပြောစေခြင်း
၄၂ ငှါ မြစ်တားတော်မူ၏။
မိုးလင်းသောအခါ တောအရပ်သို့ ထွက်
ကြွတော်မူ၍၊ လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုရှာ
ကြ၏။ အထံတော်သို့ရောက်လျှင်၊ မိမိတို့နေရာ
မှ ထွက်ကြွတော်မမူမည်အကြောင်း ဆီးတား
၄၃ ကြ၏။- ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ဘုရားသခင်၏
နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို အ
၄၄ ခြားသောမြို့ရွာတို့၌ ငါဟောပြောရမည်။- ထို
သို့အလိုငှါ ငါ့ကိုစေလွှတ်လျက်ရှိသည်ဟု မိန့်
တော်မူ၍၊ ဂါလိလဲပြည်မှာ တရားစရပ်တို့၌ တ
ရားဟောပြောလျက် နေတော်မူ၏။

၅

၁ တရံရောအခါ ဂနေသရက်အိုင်နားမှာ ရပ်
တော်မူ၍၊ လူများတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်
ကပတ်တရားကို နားထောင်ခြင်းငှါ ကိုယ်တော်
အနီးသို့ တိုးဝင်ကြစဉ်တွင်၊ ကမ်းနားမှာဆိုက်
၂ သော လှေနှစ်စင်းကို မြင်တော်မူ၏။- တံငါတို့
သည် လှေထဲကထွက်၍ပိုက်ကွန်တို့ကို ဆေး
၃ လျှော်လျက် နေကြ၏။- ထိုလှေတို့တွင် ရှိမုန်၏

To Contents

လေ့ထဲသို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ လေ့ကိုကမ်းနားမှာ အနည်းငယ်ခွါဖွင့်စေခြင်းငှါ ရှိမှန်ကို အခွင့်တောင်းတော်မူ၏။ ထို့လေ့ပေါ်မှာ ထိုင်လျက် လူများတို့ကို ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။

၄ စကားတော်ပြတ်သောအခါ၊ ရေနက်ရာအ
ရပ်သို့ ရွှေ့ဦးလော့။ ပိုက်ကွန်ကိုချ၍ ငါးကိုအုပ်
၅ စမ်းလော့ဟု ရှိမုန်အားမိန့်တော်မူ၏။– ရှိမုန်က
လည်း၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် တညဉ့်လုံးကြိုး
စားသော်လည်း တကောင်ကိုမျှ မရပါ။ သို့ရာ
၆ တွင် အမိန့်တော်ရှိလျှင် ပိုက်ကွန်ကို ချပါမည်ဟု
လျှောက်လေ၏။– ထို့သို့ချကြပြီးလျှင်၊ အလွန်
၇ များစွာသော ငါးတို့ကို အုပ်မိသဖြင့် ပိုက်ကွန်
သည် စုတ်ပျက်စရှိ၏။– အခြားသော လေ့တစင်း
၌ရှိသော အပေါင်းအဘော်တို့သည် လာ၍ကူညီ
စေခြင်းငှါ သူတို့ကို အမှတ်ပေးသဖြင့်၊ သူတို့
သည်လာ၍ လေ့နှစ်စင်း နစ်လုမတတ် ငါးနှင့်
၈ ပြည့်စေကြ၏။– ရှိမုန်ပေတရုသည် မြင်လျှင်၊
ယေရှု၏ ပုဆစ်တော်ကို ဦးတိုက်၍၊ သခင်၊ အ
ကျွန်ုပ်သည် အပြစ်များသောသူ ဖြစ်ပါ၏။ အ
ကျွန်ုပ်ဆီမှ ကြွသွားတော်မူပါဟု လျှောက်လေ
၉ ၏။– အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ လျှောက်သနည်း
ဟူမူကား၊ အုပ်မိသောငါးများကို ထောက်သဖြင့်၊
ရှိမုန်နှင့် သူ၏အပေါင်းအဘော် ဇေဗေဒဲ၏သား
ယာကုပ်နှင့် ယောဟန်မှစ၍ ရှိမုန်နှင့် ပါသမျှ
သောသူတို့သည် မိန်းမောတွေဝေခြင်း ရှိကြ၏။–
၁၀ ယေရှုကလည်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိနှင့်။ သင်
သည်ယခုမှစ၍ လူတို့ကိုဘမ်းမိသောသူ ဖြစ်လိမ့်
၁၁ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ကမ်းနားမှာလေ့ကို
ဆိုက်ပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ရှိသမျှတို့ကို စွန့်ပစ်
၍ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။

၁၂ ကိုယ်တော်သည် မြို့တမြို့၌ရှိတော်မူစဉ်၊
တကိုယ်လုံးနူနာစွဲသော သူတယောက်သည်
ကိုယ်တော်ကို မြင်လျှင် ပြပ်ဝပ်၍၊ သခင်၊ အလို
တော်ရှိလျှင် ကျွန်တော်ကို သန့်ရှင်းစေနိုင်တော်
၁၃ မူသည်ဟု တောင်းပန်လေ၏။– ယေရှုကလည်း၊
ငါအလိုရှိ၏။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်စေဟု မိန့်
တော်မူလျက်၊ လက်တော်ကိုဆန့်၍ ထိုသူကို တို့
တော်မူ၏။ ထိုခဏခြင်းတွင် နူနာပျောက်လေ
၁၄ ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ဤအကြောင်းကို အဘယ်
သူအားမျှမပြောနှင့်။ ယဇ်ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား
၍ ကိုယ်ကိုပြလော့။ သူတပါး၌ သက်သေဖြစ်
စေခြင်းငှါ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်အတွက်
မောရှေစီရင်မှာထားသော ပူဇော်သက္ကာကိုဆက်
၁၅ လော့ဟုမိန့်တော်မူ၏။– သို့သော်လည်း သိတင်း
တော်သည်သာ၍ကျော်စောသဖြင့်၊ များစွာသော
လူအပေါင်းတို့သည် တရားနာလိုသောငှါငင်း၊
အနာရောဂါငြိမ်းစေခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ခံလို
၁၆ သောငှါငင်း စုဝေးလျက်ရှိကြ၏။– ကိုယ်တော်
သည် တောအရပ်သို့ ကြွ၍ ဆုတောင်းလေ့ရှိ
တော်မူ၏။

၁၇ တနေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည် ဆုံးမသြဝါဒပေး
တော်မူစဉ်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစသော ယုဒပြည်၊
ဂါလိလဲပြည် မြို့ရွာများတို့က ရောက်လာသော
ဖာရိရှဲတို့နှင်နိသရဲဆရာတို့သည် ထိုင်လျက်
ရှိကြ၍၊ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သခင်ဘု
၁၈ ရား၏တန်ခိုးတော်သည် ထင်ရှား၏။– ထိုအခါ
လက်ခြေသေသောသူတယောက်ကို အိပ်ရာနှင့်
တကွ အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့၍၊ ရှေ့တော်၌
၁၉ သွင်းထားခြင်းငှါ ရှာကြံကြ၏။– လူစုဝေးလျက်
ရှိသောကြောင့် ဝင်စရာလမ်းကို မတွေ့သဖြင့်၊
အိမ်မိုးပေါ်သို့တက်၍ အုတ်မိုးကိုဖောက်ပြီးမှ လူ
နာကို အိပ်ရာနှင့်တကွ လူများအလယ် ယေရှု၏
၂၀ ရှေ့တော်သို့ လျှောချကြ၏။– ကိုယ်တော်သည်
ထိုသူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကိုမြင်လျှင် လူနာအား၊
အချင်းလူ၊ သင်၏ အပြစ်ကို လွှတ်စေပြီဟု မိန့်
၂၁ တော်မူ၏။– ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှဲတို့က၊ ဘု
ရားကိုလွန်ကျူး၍ပြောသောဤသူကား အဘယ်
သူနည်း။ ဘုရားသခင်မှတပါး အဘယ်သူသည်
အပြစ်ကို လွှတ်နိုင်သနည်းဟု ထင်မှတ်ကြ၏။–
၂၂ ယေရှုသည် ထိုသူတို့၏ထင်မှတ်ခြင်းကို သိတော်
မူလျှင်၊ သင်တို့စိတ်ထဲမှာ အဘယ်ကြောင့် ထင်
၂၃ မှတ်ကြသနည်း။– အဘယ်စကားကိုသာ၍ ပြော
လွယ်သနည်း။ သင်၏အပြစ်ကို လွှတ်စေပြီဟု
ပြောလွယ်သလော။ သင်ထ၍ လှမ်းသွားလော့
၂၄ ဟု ပြောလွယ်သလော။– လူသားသည် မြေကြီး
ပေါ်မှာ အပြစ်လွှတ်ပိုင်သည်ကို သင်တို့ သိစေ
ခြင်းငှါ ထလော့။ ကိုယ်အိပ်ယာကို ဆောင်၍
ကိုယ်အိမ်သို့ သွားလော့၊ သင့်အား ငါဆိုသည်ဟု
၂၅ လက်ခြေသေသောသူအား မိန့်တော်မူ၏။– ထို
သူသည်လည်း လူများရှေ့မှာ ချက်ခြင်းထ၍ အိပ်
ရာကိုဆောင်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်
၂၆ ကို ချီးမွမ်းလျက် မိမိအိမ်သို့သွားလေ၏။– ထိုသူ
အပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေဝေ၍ ကြောက်ရွံ့
အားကြီးသည်နှင့်၊ ငါတို့သည် အံ့ဘွယ်သောအမှု
အရာကို ယနေ့ မြင်ခဲ့ပြီဟုပြောဆို၍ ဘုရားသ
ခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၂၇ ထိုနောက် ကိုယ်တော်သည် ထွက်ကြွ၍၊ လေဝိအမည်ရှိသော အခွန်ခံသူသည် အခွန်ခံရာတဲ၌ထိုင်နေသည်ကိုမြင်သော်၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်
၂၈ လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသူသည်လည်း ရှိသမျှတို့ကို စွန့်ပစ်လျက် ထ၍ နောက်တော်သို့
၂၉ လိုက်လေ၏။– ထိုနောက်မှ လေဝိသည် ကိုယ်တော်အတို့အလိုငှါ မိမိအိမ်၌ ကြီးစွာသောပွဲကို ခံ၍၊ အခွန်ခံသောသူများနှင့် အခြားသောသူအ
၃၀ ပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်မှစသောတပည့်တော်တို့နှင့်တကွ စားပွဲ၌လျောင်းကြ၏။– ကျမ်းပြုဆရာနှင့်ဖာရိရှဲတို့က၊ သင်တို့သည် အခွန်ခံသော
၃၁ သူ၊ ဆိုးသောသူတို့နှင့်အတူ အဘယ်ကြောင့် စားသောက်ကြသနည်းဟု တပည့်တော်တို့ကို ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ကျန်း
၃၂ မာသောသူတို့သည် ဆေးသမားကို အလိုမရှိကြ။ နာသောသူတို့သာလျှင် အလိုရှိကြ၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူတို့ကို နောင်တသို့ခေါ်ခြင်းငှါ
၃၃ ငါလာသည်မဟုတ်။ ဆိုးသောသူတို့ကို ခေါ်ခြင်းငှါ ငါလာသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၄ လူအချို့တို့က၊ ယောဟန်၏ တပည့်တို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် အစာရှောင်ခြင်းနှင့် ဆုတောင်းခြင်းတို့ကို အဖန်တလဲလဲ ပြုကြသည်ဖြစ်၍၊ အ
၃၅ ဘယ်ကြောင့် ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့သည် စားသောက်လျက် နေကြပါသနည်းဟု လျှောက်ကြ
၃၆ ၏။– ကိုယ်တော်ကလည်း၊ မင်္ဂလာဆောင်လုလင်သည် မိမိအပေါင်းအဘော်တို့နှင့် အတူရှိစဉ်
၃၇ အခါ သူတို့ကို အစာရှောင်စေနိုင်သလော။– မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ကို သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့နှင့် ခွါ၍ ယူသွားသောအချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်
၃၈ မည်။ ထိုကာလအခါ သူတို့သည် အစာရှောင်ကြလိမ့်မည်။– ဥပမာကား၊ အဝတ်ဟောင်းကို အ
၃၉ ထည်သစ်နှင့်ဖာလေ့မရှိ။ ထိုသို့ဖာလျှင် အထည်သစ်သည် ဆွဲဆုတ်တတ်၏။ ဖာသော အထည်သစ်သည် အဝတ်ဟောင်းနှင့်မသင့်မတင့်တတ်။–
၃၇ ၎င်းနည်း၊ ဟောင်းသောသားရေဘူး၌ အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့မရှိ။ ထိုသို့ထည့်လျှင် အသစ်သောစပျစ်ရည်သည် သားရေဘူး
၃၈ ကို ဆုတ်ခွဲသဖြင့်၊ စပျစ်ရည်သည်ယို၍ သားရေဘူးလည်း ပျက်စီးတတ်၏။– အသစ်သောစပျစ်
၃၉ ရည်ကို အသစ်သောသားရေဘူး၌ ထည့်ရသည်၊ ထိုသို့ထည့်လျှင် နှစ်ပါးစလုံးမပျက်စီး။– ဟောင်းသောစပျစ်ရည်ကို သောက်ပြီးသောသူသည်
လည်း အသစ်သောစပျစ်ရည်ကို ချက်ခြင်းအလို မရှိတတ်။ ဟောင်းသောစပျစ်ရည် သာ၍ကောင်းသည်ကိုသိ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ ဒုတိယကေဒက်ဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် ဂျုံစပါးလယ်ကွက်တို့ကို ရှောက်ကြွတော်မူလျှင်၊ တပည့်တော်တို့သည် စပါးအသီးအနှံကို
၂ ဆွတ်၍လက်နှင့်ပွတ်နယ်လျက်စားကြ၏။– ဖာရိရှဲအချို့တို့က၊ ဥပုသ်နေ့၌ မပြုအပ်သောအမှုကို သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့်ပြုကြသနည်းဟု
၃ ဆိုကြသော်၊– ယေရှုက၊ ဒါဝိဒ်သည် မိမိအဘော်တို့နှင့်တကွ မွတ်သိပ်သောအခါ၊– ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်သို့ဝင်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့မှတပါး အဘယ်သူမျှမစားအပ်သော ရှေ့တော်မုန့်ကို ယူ
၄ စား၍၊ မိမိအဘော်တို့အား ပေးသည်အကြောင်းကိုမျှ သင်တို့သည် မဘတ်ဘူးသလော။– ထိုမှတပါး၊ လူသားသည် ဥပုသ်နေ့ကိုပင် အစိုးရသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅ အခြားသောဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် တရားစရပ်သို့ ဝင်၍ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူသည်တွင်၊ ထိုစရပ်၌ လက်ျာလက်သေသောသူ တ
၆ ယောက်ရှိ၏။– ဥပုသ်နေ့၌ သူ၏ရောဂါကို ငြိမ်းစေမည် မငြိမ်းစေမည်ကို ကျမ်းပြုဆရာနှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် ကိုယ်တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကို ရှာ
၇ ၍ချောင်းကြည့်ကြ၏။– ကိုယ်တော်သည် သူတို့အကြံအစည်ကိုသိလျှင်၊ လက်သေသောသူအား၊ ထလော့။ အလယ်၌မတ်တတ်နေလော့ဟု မိန့်
၈ တော်မူသည်အတိုင်း ထိုသူသည်ထ၍ မတ်တတ်နေ၏။– ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ကို ငါမေးမည်။ ဥပုသ်နေ့၌ အဘယ်သို့ပြုအပ်သနည်း။ ကျေးဇူးပြုအပ်သလော။ သူ့အကျိုးကို ဖျက်ဆီးအပ်သလော။ အသက်ကို ကယ်အပ်သလော၊ သတ်အပ်
၁၀ သလောဟု ပရိသတ်တို့အားမေးတော်မူပြီးလျှင်၊– ထိုသူအပေါင်းတို့ကို ပတ်လည်ကြည့်ရှုလျက်၊ သင်၏လက်ကိုဆန့်လော့ဟု ထိုသူအားမိန့်တော်
၁၁ မူ၍ သူသည် မိမိလက်ကို ဆန့်လျှင်၊ ထိုလက်သည် လက်တဘက်ကဲ့သို့ ပကတိဖြစ်လေ၏။– ထိုသူများတို့သည် ဒေါသစိတ်နှင့်ယစ်မူး၍ ယေရှုအား အဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်းဟု အချင်းချင်း
ဆွေးနွေးကြ၏။

၁၂ ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ ကိုယ်တော်သည် ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်းငှါ တောင်ပေါ်သို့ ကြွ၍ ဘုရားသခင်အား ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက် တညဉ့်
၁၃ လုံးနေတော်မူ၏။– မိုဃ်းလင်းသောအခါ တပည့်

To Contents

၁၄ တော်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍၊- ပေတရုအမည်သစ်
ကိုရသော ရှိမုန်နှင့် သူညီအန္ဒြေ၊ ယာကုပ်နှင့်
၁၅ ယောဟန်၊ ဖိလိပ္ပုနှင့် ဗာသောလမဲ၊- မဿဲနှင့်
သောမ၊ အာလဖဲ၏သား ယာကုပ်နှင့် ဓေလုပ်
၁၆ ဟုခေါ်ဝေါ်သော ရှိမုန်၊- ယာကုပ်၏ညီ ယုဒနှင့်
ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံသော ယုဒရကာရုတ်တည်း
ဟူသော တကျိပ်နှစ်ပါးတို့ကို ရွေးကောက်၍
တမန်တော်အမည်ဖြင့် သမုတ်တော်မူ၏။

၁၇ ထိုသူတို့နှင့်တကွ ကိုယ်တော်သည် တောင်
ပေါ်ကဆင်းကြွ၍ မြေညီရာအရပ်၌ ရပ်တော်မူ
၏။ တရားနာခြင်းငှါလင်း၊ အနာရောဂါတို့ကို ငြိမ်း
စေခြင်းငှါလင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်၊
ပင်လယ်ကမ်းနား၊ တုရုမြို့၊ ဇီဒုန်မြို့ အရပ်ရပ်တို့
ကလာကြသော လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့နှင့် တ
၁၈ ပည့်တော်အပေါင်းတို့သည် ရှိကြ၏။- ညစ်ညူး
သောနတ် ညှဉ်းဆဲသောသူတို့သည်လည်း လာ၍
၁၉ ချမ်းသာရကြ၏။- ကိုယ်တော်အထဲက တန်ခိုး
ထွက်၍ လူအပေါင်းတို့ကို သက်သာစေတော်မူ
သည် ဖြစ်၍၊ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်
တော်ကို တို့ခြင်းငှါ ရှာကြံကြ၏။

၂၀ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် မြေ၁၍ တပည့်
တော်တို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူလျှင်၎ ဆင်းရဲသော
သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့၏နိုင်ငံ
၂၁ ဖြစ်၏။- ယခုတွင် ငတ်မွတ်သောသင်တို့သည်
မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်
ဝပြောခြင်းသို့ ရောက်ကြလတံ့။ ယခုတွင် ငို
ကြွေးသော သင်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အ
ကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ရယ်ကြလတံ့။ သူ
တပါးတို့သည် လူသားကြောင့် သင်တို့ကို မုန်း
၂၂ သောအခါ၊- ပယ်ရှားနှင်ထုတ်၍ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ အ
သရေရွတ်ချခြင်းကို ပြုသောအခါ သင်တို့သည်
၂၃ မင်္ဂလာရှိကြ၏။- ထိုကာလ၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ
ကြလော့။ ရွှင်မြူးသောစိတ်နှင့် ခုန်ကြလော့။
အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သင်တို့၏
အကျိုးသည် ကြီးလှပေ၏။ သူတို့၏ဘိုးဘေး
များသည် ပရောဖက်တို့ကို ထိုသို့ပင်ပြုကြပြီ။

၂၄ တနည်းကား၊ ငွေရတတ်သောသင်တို့သည်
အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့
၂၅ သည် မိမိသက်သာခြင်းကို ယခုခံရကြ၏။- ဝ
စွာစားရသော သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။
အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငတ်မွတ်ခြင်းသို့
ရောက်ရကြလတံ့။ ယခု ရယ်တတ်သောသင်တို့
သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်
၂၆ တို့သည် ညည်းတွားငိုကြွေးရကြလတံ့။- လူတို့
သည် သင်တို့ကို ချီးမွမ်းသောအခါ၊ သင်တို့သည်
အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့၏
ဘိုးဘေးများသည် မိစ္ဆာပရောဖက်တို့ကို ထိုသို့
ပင်ပြုကြပြီ။

၂၇ ငါ့စကားကို ကြားရသော သင်တို့အား ငါ
ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့၏ ရန်သူတို့ကို ချစ်ကြ
လော့။ သင်တို့ကို မုန်းသောသူတို့အား ကျေးဇူး
၂၈ ပြုကြလော့။- သင်တို့ကို ကျိန်ဆဲသောသူတို့
အား မေတ္တာပို့ကြလော့။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက်
သောသူတို့အဘို့ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းကြ
၂၉ လော့။- သင်၏ပါးတဘက်ကို ပုတ်သောသူအား
ပါးတဘက်ကိုပေးဦးလော့။ သင့်ဝတ်လုံကို သိမ်း
ယူသောသူအား သင့်အင်္ကျီကိုလည်း ယူစေခြင်း
၃၀ ငှါ အခွင့်ပေးဦးလော့။- အကြင်သူသည် သင့်ကို
တောင်း၏။ ထိုသူအား ပေးလော့။ သင့်ဥစ္စာကို
၃၁ သိမ်းယူသောသူအား ပြန်၍မတောင်းနှင့်။- သင်
တို့သည် ကိုယ်၌သူတပါး ပြုစေလိုသည်အတိုင်း
၃၂ သူတပါး၌ ပြုကြလော့။- သင်တို့ကို ချစ်သောသူ
တို့အားသာ ချစ်တုံ့ပြုလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးတင်
သနည်း။ ဆိုးသောသူတို့သည် ကိုယ်ကိုချစ်သော
သူတို့အား ချစ်တုံ့ပြုကြသည် မဟုတ်လော။-
၃၃ သင်တို့ကို ကျေးဇူးပြုသောသူတို့အားသာ ကျေး
ဇူးပြုလျှင် အဘယ်ကျေးဇူးတင်သနည်း။ ဆိုး
သော သူတို့သည် ဤမျှလောက် ပြုကြသည်မ
၃၄ ဟုတ်လော့။- သူတပါးအား ဥစ္စာချေးငှါးသောအ
ခါ ဆပ်ပေးလိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်လျက် ချေးငှါး
လျှင် အဘယ်ကျေးဇူးတင်သနည်း။ ဆိုးသောသူ
တို့သည် ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းကို ခံလို၍ ဆိုးသော
သူချင်းတို့အား ချေးငှါးတတ်သည်မဟုတ်လော။-
၃၅ သင်တို့မူကား ရန်သူတို့ကို ချစ်ကြလော့။ ကျေး
ဇူးပြုကြလော့။ တစုံတခုကိုရမည်ဟု မြော်လင့်
ခြင်းမရှိဘဲ ချေးငှါးကြလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် သင်
တို့အကျိုးကြီးလိမ့်မည်။ အမြင့်ဆုံးသောဘုရား
၃၆ ၏သား ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။- ထိုဘုရားသည် ကျေး
ဇူးမသိသောသူ၊ ဆိုးညစ်သောသဘောရှိသောသူ
တို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် သင်
တို့အဘသည် သနားခြင်းစိတ်ရှိတော်မူသည်
နည်းတူ သင်တို့သည်လည်း သနားခြင်းစိတ်ရှိ
ကြလော့။

၃၇ သူတပါး၏အမှုၨ၌ စစ်ကြောဆုံးဖြတ်ခြင်းကို
မပြုကြနှင့်။ မပြုလျှင် သင်တို့သည် စစ်ကြော

ဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။ သူတ
ပါးကို အပြစ်မစီရင်ကြနှင့်။ မစီရင်လျှင် သင်တို့
သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်
မည်။ သူ့အပြစ်ကို လွှတ်ကြလော့။ လွှတ်လျှင်
၃၈ ကိုယ်အပြစ်လွှတ်လိမ့်မည်။– သူတပါးအား ပေး
ကြလော့။ ပေးလျှင် သူတပါးသည် သင်တို့အား
ပေးကြလိမ့်မည်။ အမှန်ခြင်ရုံမျှမက၊ သိပ်နက်
လျက်၊ လှုပ်လျက်၊ လျှံလျက်ရှိခြင်းနှင့် သင်တို့
ရင်ခွင်၌ ပေးကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
အကြင်ချိန်၊ တင်းပမာဏနှင့် သင်တို့သည် သူ
တပါးအားပေး၏၊ ထိုပမာဏအတိုင်း ကိုယ်ခံရ
ကြမည်။

၃၉ ဥပမာကား၊ လူကန်းသည် လူကန်းအား
လမ်းကို ပြနိုင်သလော။ နှစ်ဦးတို့သည် တွင်းထဲ
၄၀ သို့ ကျလိမ့်မည် မဟုတ်လော။– တပည့်သည်
ဆရာထက်မသာ။ အပြီးသင်ပြီးသော တပည့်
၄၁ တိုင်း မိမိဆရာကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်။– ကိုယ်မျက်
စိ၌ရှိသော တံကျင်းကို မအောက်မေ့ဘဲ၊ ညီအစ်
ကိုမျက်စိ၌ရှိသော ငြောင့်ငယ်ကို အဘယ်ကြောင့်
၄၂ ကြည့်ရှုသနည်း။– ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသော တံကျင်
ကို မမြင်မမှတ်ဘဲလျက်၊ ညီအစ်ကို၊ သင်၏မျက်
စိ၌ရှိသောငြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ပါရစေဟု အဘယ်
သို့ ညီအစ်ကိုအား ဆိုရသနည်း။ လျှို့ဝှက်သော
သူ၊ ကိုယ်မျက်စိ၌ရှိသော တံကျင်ကို ရှေဦး စွာ
ထုတ်လော့။ နောက်မှ ညီအစ်ကိုမျက်စိ၌ရှိသော
ငြောင့်ငယ်ကို ထုတ်ခြင်းငှါ ရှင်းလင်းစွာမြင်လိမ့်
၄၃ မည်။– မကောင်းသောအသီးကို သီးသောအပင်
ကား၊ ကောင်းသောအပင်မဟုတ်။ ကောင်းသော
အသီးကို သီးသောအပင်ကား၊ မကောင်းသော
၄၄ အပင် မဟုတ်။– အသီးကို ထောက်၍ အပင်သ
ဘောကိုသိရ၏။ ဆူးပင်၌ သင်္ဘောသဖန်းသီးကို
မဆွတ်တတ်။ တောချုံ၌ စပျစ်သီးကို မဆွတ်
၄၅ တတ်။– ကောင်းသောသူသည် ကောင်းသော မိ
မိစိတ်နှလုံး ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲက ကောင်းသောအ
ရာကို ထုတ်ဘော်တတ်၏။ မကောင်းသောသူ
သည် မကောင်းသောမိမိစိတ်နှလုံး ဘဏ္ဍာတိုက်
ထဲက မကောင်းသောအရာကို ထုတ်ဘော်တတ်
၏။ အကြောင်းမူကား၊ စိတ်နှလုံးအပြည့် ရှိသည်
အတိုင်း နှုတ်ခွက်တတ်၏။

၄၆ ငါ့စကားကို နားမထောင်ဘဲလျက်၊ ငါ့ကို သ
ခင်၊ သခင်ဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်ကြသနည်း။–
၄၇ ငါ့ထံသို့ လာ၍ ငါ့စကားကိုကြားသည်အတိုင်း
နားထောင်သောသူသည် အဘယ်သူနှင့် တူသ
၄၈ နည်းဟူမူကား၊– တိုက်ကိုတည်သောအခါ နက်
စွာတူး၍ ကျောက်ပေါ်မှာ တိုက်မြစ်ချသောသူ
နှင့်တူ၏။ မြစ်ရေထသဖြင့် ရေစီး၍ ထိုတိုက်ကို
ရိုက်ခတ်သောအခါ ကျောက်ပေါ်မှာ တည်လျက်
၄၉ ရှိသောကြောင့် မလှုပ်နိုင်ရာ။– ငါ့စကားကိုကြား
၍ နားမထောင်သောသူမူကား၊ အခုအခံမရှိဘဲ
မြေပေါ်မှာ တိုက်ကိုတည်သောသူနှင့်တူ၏။ ရေ
စီး၍ ထိုတိုက်ကိုရိုက်ခတ်သောအခါ၊ ချက်ခြင်း
လဲ၍ အကုန်အစင်ပြိုပျက်လေသည်ဟု ဟော
တော်မူ၏။

၇

၁ ထိုဒေသနာတော်ကို ယေရှုသည် ပရိသတ်
တို့အား အကုန်အစင် ဟောတော်မူပြီးမှ ကပေရ
၂ နော်မြို့သို့ ကြွဝင်တော်မူ၏။– ထိုမြို့၌ တပ်
မှူး၏ကျွန်တယောက်သည် နာ၍ သေခါနီးရှိ၏။
၃ သူ၏သခင်သည် သူ့ကိုချစ်၍၊– ယေရှု၏သိတင်း
တော်ကိုကြားလျှင်၊ ယုဒအမျိုး အကြီးအကဲတို့
ကို အထံတော်သို့ စေလွှတ်သဖြင့်၊ ကိုယ်တော်
သည်ကြွ၍ ထိုကျွန်ကို ချမ်းသာပေးတော်မူမည်
၄ အကြောင်း တောင်းပန်လေ၏။– ထိုသူတို့သည်
ယေရှုထံတော်သို့ ရောက်လျှင်၊ ကျေးဇူးတော်ကို
၅ ခံမည့်သူသည် ခံထိုက်သောသူ ဖြစ်ပါ၏။– သူ
သည် အကျွန်ုပ်တို့အမျိုးကိုနှစ်သက်၍ အကျွန်ုပ်
တို့အဘို့ တရားစရပ်ကို ဆောက်ပါပြီဟူ၍ ကျပ်
၆ ကျပ်တောင်းပန်ကြ၏။– ယေရှုသည် သူတို့နှင့်
အတူ ကြွတော်မူ၏။ တပ်မှူးအိမ်နှင့် မနီးမဝေး
ရောက်တော်မူသောအခါ၊ တပ်မှူးသည် မိမိအ
ဆွေတို့ကိုစေလွှတ်၍၊ သခင်၊ ကိုယ်ကိုပင်ပန်းစေ
တော်မမူပါနှင့်။ အကျွန်ုပ်၏ အိမ်မိုးအောက်သို့
ကြွဝင်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်မ
၇ ခံထိုက်ပါ။– ထိုအတူ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်
ထံသို့ ရောက်ထိုက်သောသူမဟုတ်သည်ကို အ
ကျွန်ုပ် ထင်ပါပြီ။ အမိန့်တော်တခွန်းရှိလျှင် အ
ကျွန်ုပ်၏ငယ်သားသည် ချမ်းသာရပါလိမ့်မည်။–
၈ ဥပမာကား၊ အကျွန်ုပ်သည် မင်းအောက်၌ ကျွန်
ခံသောသူဖြစ်သော်လည်း စစ်သူရဲများကိုအုပ်စိုး
၍ တဦးကိုသွားချေဟု ဆိုလျှင် သွားပါ၏။ တဦး
ကို လာခဲ့ဟုခေါ်လျှင် လာပါ၏။ ကျွန်ကိုလည်း
ဤအမှုကိုလုပ် တော့ဟုဆိုလျှင် လုပ်ပါ၏ဟု
၉ တပ်မှူးလျှောက်စေ၏။– ထိုစကားကို ယေရှု
သည်ကြားတော်မူလျှင် အံ့ဩခြင်းရှိ၍ နောက်
တော်၌လိုက်သောလူများကို လှည့်ကြည့်လျက်၊
ငါဆိုသည်ကား၊ ဤမျှလောက်သော ယုံကြည်

To Contents

ခြင်းကို ကျသရေလအမျိုးခြံပင် ငါမတွေ့ဘူးသေး
၁၀ ဟု မိန့်တော်မူ၏။– တပ်မှူးစေလွှတ်သောသူတို့
သည် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်လျှင်၊ အနာရောဂါစွဲ
သောကျွန်သည် ကျန်းမာလျက်ရှိသည်ကို တွေ့
ကြ၏။
၁၁ နက်ဖြန်နေ့ခြံ နာဇရက်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၍၊
တပည့်တော်များနှင့် လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့
၁၂ သည် နောက်တော်သို့လိုက်ကြ၏။– မြို့တံခါးအ
နီးသို့ ရောက်သောအခါ၊ မုတ်ဆိုးမခြံ တယောက်
တည်းသော သားအသေကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း
ငါ့ထုတ်သွား၍၊ မြို့သူမြို့သားများတို့သည် လိုက်
၁၃ ကြ၏။– သခင်ဘုရားသည် ထိုမိန်းမကို မြင်လျှင်
သနားခြင်းစိတ်တော်ရှိ၍၊ မငိုနှင့်ဟု မိန့်တော်မူ
လျက်အနီးသို့ကြွ၍ တလားကိုလက်နှင့်တို့တော်
မူသဖြင့်၊ ထမ်းသောသူတို့သည် ရပ်၍ နေကြ၏။–
၁၄ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အချင်းလူလင်၊ ထလော့၊
သင့်အား ငါအမိန့်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–
၁၅ သေသောသူသည် ထိုင်၍ စကားပြော၏၊ ကိုယ်
တော်သည်လည်း ထိုသူကို မိခင်အား အပ်ပေး
၁၆ တော်မူ၏။– လူအပေါင်းတို့သည် ကြောက်ရွံ့
ခြင်းသို့ ရောက်၍၊ ကြီးစွာသောပရောဖက်သည်
ငါတို့တွင် ပေါ်ထွန်းပြီ။ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူ
မျိုးကို အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူပြီဟူ၍ ဘု
၁၇ ရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။– ထို
သိတင်းတော်သည် ယုဒပြည်မှစ၍ ပတ်ဝန်းကျင်
အရပ်တို့၌ အနှံ့အပြား ကျော်စောလေ၏။
၁၈ ယောဟန်၏ တပည့်တို့သည် ထိုအကြောင်း
အရာ အလုံးစုံတို့ကို မိမိဆရာအား ကြားပြော
၁၉ ကြ၏။– ထိုအခါ ယောဟန်သည် မိမိတပည့်နှစ်
ယောက်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ယေရှုထံတော်သို့ စေ
လွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွလာသောသူ မှန်
သလော။ သို့မဟုတ် အခြားသောသူကိုမြော်လင့်
၂၀ ရပါမည်လောဟု မေးလျှောက်စေ၏။– ထိုသူတို့
သည် အထံတော်သို့ ရောက်လျှင်၊ ကိုယ်တော်
သည် ကြွလာသောသူ မှန်သလော။ သို့မဟုတ်
အခြားသောသူကို မြော်လင့်ရပါမည်လောဟု
မေးလျှောက်စေခြင်းငှါ၊ ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်
သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ စေလွှတ်
၂၁ ပါပြီဟု လျှောက်ကြ၏။– ထိုအချိန်နာရီ၌ ယေရှု
သည် လူများတို့ကို အနာရောဂါဝေဒနာဘေး၊
နတ်ဆိုးဘေးနှင့် ကင်းလွတ်စေတော်မူ၏။ မျက်
စိကန်းသော သူများတို့ကိုလည်း မျက်စိမြင်စေ
၂၂ ခြင်းငှါ ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။– ထိုအခါယေရှုက၊
သင်တို့သည်ကြားရသမျှ၊ မြင်ရသမျှတို့ကို သွား
၍ ယောဟန်အား ကြားလျှောက်ကြလော့။ မျက်
စိကန်းသောသူတို့သည် မျက်စိမြင်ရကြ၏။ ခြေ
မစွမ်းသောသူတို့သည် လှမ်းသွားရကြ၏။ နူနာ
စွဲသောသူတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ရကြ
၏။ နားပင်းသောသူတို့သည် နားကြားရကြ၏။
သေသောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းသို့ရောက်ရ
၂၃ ကြ၏။– ဆင်းရဲသားတို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်
စရာသိတင်းကို ကြားရကြ၏။ ငါ့ကြောင့် စိတ်
မပျက်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု ပြန်ပြော
တော်မူ၏။
၂၄ ယောဟန်စေလွှတ်သောသူတို့သည် သွား
ကြသည်နောက်၊ ယေရှုသည် ယောဟန်ကို အ
ကြောင်းပြု၍ ပရိသတ်တို့အား၊ သင်တို့သည် အ
ဘယ်မည်သောအရာကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ တောသို့
ထွက်သွားကြသနည်း။ လေလှုပ်သောကျူပင်ကို
၂၅ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသလော။– သို့မဟုတ် နူးညံ့
သောအဝတ်ကိုဝတ်ဆင်သောသူကို ကြည့်ရှုခြင်း
ငှါသွားသလော။ တင့်တယ်သော အဝတ်ကိုဝတ်
ဆင်၍ ကောင်းမွန်စွာ စားသောက်သောသူတို့
၂၆ သည် မင်းအိမ်၌ နေတတ်ကြ၏။– ပရောဖက်ကို
ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားသလော။ မှန်ပေ၏။ ပရော
ဖက်ထက် ကြီးမြတ်သောသူလည်း ဖြစ်သည်ဟု
၂၇ ငါဆို၏။– ကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ ကြည့်ရှု
လော့။ သင်သွားရာလမ်းကိုပြင်ရသော ငါ၏တ
မန်ကို သင့်ရှေ့၌ ငါစေလွှတ်၏ဟုဆိုရာ၌ ထိုသူ
၂၈ ကို ဆိုလိုသတည်း။– ငါဆိုသည်ကား၊ မိန်းမမွေး
သောသူတို့တွင် ဗတ္တိဇံဆရာ ယောဟန်ထက်၊
ကြီးမြတ်သောပရောဖက် တယောက်မျှမရှိ။ သို့
သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်တွင် အ
ငယ်ဆုံးသောသူသည် ထိုသူထက်သာ၍ကြီးမြတ်
၂၉ ၏။– အခွန်ခံသူမှစ၍ လူအပေါင်းတို့သည် ယော
ဟန်၏ စကားကို ကြားနာရလျှင်၊ ဘုရားသခင်
ကိုချီးမွမ်း၍ ယောဟန်ပေးသောဗတ္တိဇံကို ခံကြ
၃၀ ၏။– ဖာရိရှဲနှင့်ကျမ်းတတ်တို့မူကား၊ သူတို့အ
ကျိုးအလိုငှါ ဘုရားသခင်ကြံစည်တော်မူသော
ကျေးဇူးတော်ကို ပယ်၍၊ ယောဟန်၏ ဗတ္တိဇံကို
မခံဘဲနေကြ၏။
၃၁ ထိုကြောင့် ဤလူမျိုးကို အဘယ်ဥပမာနှင့်
၃၂ ပုံပြရအံ့နည်း။ အဘယ်သူနှင့် တူသနည်း။– ပွဲ
သဘင်၌ ထိုင်နေသော သူငယ်ချင်းတို့သည် တ
ယောက်ကိုတယောက် အသံလွှင့်ကြ၍၊ ငါတို့
သည် သာယာစွာ တီးမှုတ်သော်လည်း သင်တို့

To Contents

သည် မကြ။ ညည်းတွားစွာ မြည်တမ်းသော်
လည်း မငိုကြွေးကြဟု ပြောဆိုသောသူငယ်တို့
၃၃ နှင့် ဤလူမျိုးသည် တူလှ၏။– အကြောင်းမူ
ကား၊ ဗတ္တိဇံဆရာယောဟန်သည် မုန့်ကိုမစား၊
စပျစ်ရည်ကိုမသောက်ဘဲ လာသည်ရှိသော် သင်
တို့က၊ ဤသူသည် နတ်ဆိုးစွဲသော သူပါတကား
၃၄ ဟု ဆိုကြ၏။– လူသားသည် စားသောက်လျက်
လာသည်ရှိသော်၊ ဤသူသည် စားကြူးသောသူ၊
စပျစ်ရည်သောက်ကြူးသောသူ ပါတကား။ အ
ခွန်ခံသောသူနှင့် ဆိုးသောသူတို့ကို မိတ်ဆွေဖွဲ့
၃၅ သောသူ ပါတကားဟု ဆိုပြန်ကြ၏။– သို့သော်
လည်း ပညာတရားသည် မိမိသားရိုသမျှတို့တွင်
ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်ခြင်းနှင့်လွတ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၆ ဖာရိရှဲတယောက်သည် အစာကို သုံးဆောင်
တော်မူစေခြင်းငှါ ကိုယ်တော်ကိုခေါ်ပင့်လျှင်၊ ထို
ဖာရိရှဲ၏အိမ်သို့ကြွ၍ စားပွဲ၌ လျောင်းတော်မူ
၃၇ ၏။– ထိုသို့စားပွဲ၌လျောင်းတော်မူသည်ကို ထိုမြို့
၌ ဆိုးသောမိန်းမတယောက်သည် သိလျှင်၊ ဆီ
၃၈ မွေးကျောက်ဖြူခွက်တလုံးကို ယူခဲ့၍၊– နောက်
တော်၌ ခြေတော်အနီးမှာ ရပ်လျက် ငိုကြွေး၍
ခြေတော်ပေါ်သို့ မျက်ရည်ကျလျှင် မိမိဆံပင်နှင့်
သုတ်လေ၏။ ခြေတော်ကိုလည်း နမ်း၍ ဆီမွေး
၃၉ နှင့်လိမ်းလျက်နေလေ၏။– ကိုယ်တော်ကို ခေါ်
ပင့်သောဖာရိရှဲသည် ဖြင်လေသော်၊ ဤသူသည်
ပရောဖက်မှန်လျှင် ခြေတော်ကို ကိုင်သော ဤ
မိန်းမသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သည်ကို သိ
လိမ့်မည်။ ဤမိန်းမသည် ဆိုးသောသူဖြစ်၏ဟု
ထင်မှတ်၏။
၄၀ ယေရှုကလည်း၊ အချင်းရှိမုန်၊ သင့်အား ငါ
ပြောစရာတခုရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ အရှင်
ဘုရား အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်သော်၊–
၄၁ ယေရှုက၊ ဥစ္စာရှင်တဦးဦး၌ ကြွေးစားနှစ်ဦးရှိ၏။
တယောက်၌ကား ဒေနာရီ အပြား ငါးရာ၊ တ
၄၂ ယောက်၌ကား ငါးဆယ်ကြွေးရှိ၏။– သူတို့သည်
ကြွေးဆပ်ရန် မရှိသောကြောင့်၊ ကြွေးရှင်သည်
ထိုသူနှစ်ယောက်တို့ကို အချည်းနီးလွှတ်၏။ သို့
ဖြစ်လျှင် ထိုသူနှစ်ယောက်တွင် အဘယ်သူသည်
ကြွေးရှင်ကို သာ၍ ချစ်လိမ့်မည်နည်းဟု မေး
၄၃ တော်မူ၏။– ရှိမုန်ကလည်း၊ သာ၍ ကျေးဇူးကိုခံ
ရသောသူသည် သာ၍ ချစ်လိမ့်မည် အကျွန်ုပ်
ထင်ပါ၏ဟုလျှောက်လျှင်၊ ယေရှုက၊ သင်ထင်
၄၄ သည်အတိုင်း မှန်ပေ၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊– ထို
မိန်းမကိုလှည့်၍ ရှိမုန်အားလည်း၊ သင်သည် ဤ
မိန်းမကို မြင်သလော။ သင်၏အိမ်သို့ငါဝင်သော်
သင်သည် ခြေဆေးရေကိုမပေး။ ဤမိန်းမမူကား၊
ငါ့ခြေပေါ်သို့ မျက်ရည်ကျ၍ မိမိဆံပင်နှင့် သုတ်
၄၅ လေပြီ။– သင်သည် ငါ့ကို မနမ်း။ သူမူကား၊ အိမ်
သို့ဝင်သော အချိန်မှစ၍ ငါ့ခြေကို နမ်းလျက် မစဲ
၄၆ ဘဲနေ၏။– သင်သည် ငါ့ခေါင်းကို ဆီနှင့်မလိမ်း။
၄၇ သူမူကား၊ ငါ့ခြေကို ဆီမွေးနှင့် လိမ်းလေပြီ။– ထို
ကြောင့် ငါဆိုသည်ကား၊ သူသည် များစွာသော
အပြစ်တို့နှင့် လွတ်သည်ဖြစ်၍ အလွန်ချစ်တတ်
၏။ အနည်းငယ်သောအပြစ်လွတ်သောသူသည်
အနည်းငယ်မျှသာ ချစ်တတ်သည်ဟု မိန့်တော်
၄၈ မူ၏။– ထိုမိန်းမအားလည်း၊ သင်သည် အပြစ်
၄၉ တို့နှင့် လွတ်လေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။– စားပွဲ၌
လျောင်းသောသူတို့က၊ အပြစ်ကိုလွှတ်သော ဤ
သူကား အဘယ်သူနည်းဟု အောက်မေ့ကြ၏။–
၅၀ ယေရှုသည် ထိုမိန်းမအား သင်၏ယုံကြည်ခြင်း
သည် သင့်ကိုကယ်တင်ပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈

၁ ထိုနောက်မှ ကိုယ်တော်သည် မြို့ရွာအစဉ်
အတိုင်း ဒေသစာရီလှည့်လည်၍ ဘုရားသခင်၏
နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သောဧဝံဂေလိတရားကိုဟော
၂ တော်မူ၏။– တကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်
တို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။ နတ်ဆိုး
ဘေး၊ အနာရောဂါဘေးနှင့် ကင်းလွတ်စေတော်
မူသော မိန်းမအချို့သည်လည်း လိုက်ကြ၏။ ထို
မိန်းမတို့တွင် နတ်ဆိုးခုနစ်ယောက် ထွက်သော
၃ မာဂဒလဟုခေါ်ဝေါ်သော မာရိ၊– ဟေရှဒ်မင်း၏
စားတော်ကဲ ခုဇ၏မယား ယောဟန္နနှင့်ရှုန္နန မှ
စ၍ မိမိဥစ္စာကို လျှုပ်ရှိုကိုယ်တော်ကို လုပ်ကျွေး
သော အခြားမိန်းမအများ ပါကြ၏။
၄ များစွာသောလူအပေါင်းတို့သည် မြို့ရွာအ
ရပ်ရပ်တို့မှ အထံတော်သို့ လာ၍ စုဝေးလျက်ရှိ
ကြသောအခါ၊ ဥပမာစကားအားဖြင့် ခြွက်ဆို
၅ တော်မူသည်မှာ၊– မျိုးစေ့ကြဲသောသူသည် မျိုး
စေ့ကို ကြဲခြင်းငှါ ထွက်သွား၏။ အစေ့ကို ကြဲ
သည်တွင် အချို့သောအစေ့တို့သည် လမ်း၌ ကျ
သဖြင့် ကျော်နင်းခြင်းကိုခံရ၍ မိုးယံကောင်းကင်
၆ ငှက်တို့သည် ကောက်စားကြ၏။– အချို့သော
အစေ့တို့သည် ကျောက်ပေါ်၌ ကျသဖြင့် အပင်
ပေါက်သောအခါ မြေဩဇာမရှိသောကြောင့် ညှိုး
၇ နွမ်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။– အချို့သော
အစေ့တို့သည် ဆူးပင်တို့တွင် ကျသဖြင့် ဆူးပင်

To Contents

၈ တို့သည် အတူပေါက်၍ ညှဉ်းဆဲကြ၏။– အချို့သောအစေတို့သည် ကောင်းသောမြေ၌ကျသဖြင့် အပင်ပေါက်၍ အဆတရာပွါးများ၍ အသီး သီးကြ၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ ကြားစရာနားရှိသော သူမည်သည်ကား ကြားပါစေဟု ကြွေးကြော်တော်မူ၏။

၉ တပည့်တော်တို့ကလည်း ထိုဥပမာ၏အနက် အဓိပ္ပါယ်ကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးလျှောက်

၁၀ ကြလျှင်၊– ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နှိုင်ငံတော်၏ နက်နဲသောအရာတို့ကို သိရသောအခွင့် ရှိကြ၏။ ကြင်းသောသူတို့မူကား၊ မြင်လျက်ပင် အာရုံမပြုဘဲမြင်၍၊ ကြားလျက်ပင် အနက်ကိုနားမလည်ဘဲ ကြားရသည်တိုင်အောင်

၁၁ သူတို့အား ဥပမာအားဖြင့် ဟောရ၏။– ထိုဥပမာအနက်အဓိပ္ပါယ်ကား၊ မျိုးစေ့သည် ဘုရားသခင်

၁၂ ၏တရားစကား ဖြစ်၏။– လမ်း၌ရှိသောသူကား၊ တရားစကားကို ကြားသည်ရှိသော်၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ မရောက်စေခြင်းငှါ၊ မာရ်နတ်သည် လာ၍ တရားစကားကို နှလုံးထဲမှ နှုတ်ယူသောသူကို ဆိုလိုသတည်း။– ကျောက်ပေါ်၌ရှိသောသူကား၊ တရားစကားကို ကြား၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ခံယူသော်လည်း စိတ်နှလုံး၌ အမြစ်မစွဲ၊ ခဏသာယုံကြည်သဖြင့် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံရသောအခါ ဖောက်ပြန်

၁၃ သောသူကို ဆိုလိုသတည်း။– ဆူးပင်တို့တွင် ရှိသောသူကား၊ တရားစကားကို ကြားသည်ရှိသော်၊ လောကီစိုးရိမ်ခြင်း၊ စည်းစိမ်ကြွယ်ဝခြင်း၊ ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်းတို့သည် နှိပ်စက်၍ အသီးမ

၁၄ သီးသောသူကို ဆိုလိုသတည်း။– ကောင်းသောမြေ၌ ရှိသောသူကား၊ ဖြောင့်မတ်စင်ကြယ်သောစိတ်နှလုံးနှင့် တရားစကားကိုကြားလျှင်၊ စွဲလမ်းသောအားဖြင့် မြဲမြံစွာ အသီး သီးသောသူကို ဆိုလိုသတည်း။

၁၆ ဆီမီးထွန်းပြီးလျှင် အိုးမှောက်၍ ဖုံးထားလေမရှိ။ ခုတင်အောက်၌လည်း ထားလေမရှိ။ ဝင်သောသူသည် အလင်းကို မြင်စေခြင်းငှါ ဆီမီးခုံ

၁၇ အပေါ်မှာ တင်ထားလေ့ရှိ၏။– ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ရှိသမျှတို့သည် ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ဝှက်ထားလျက်ရှိသမျှတို့သည်လည်း ထင်ရှားစွာ ပွင့်လင်း

၁၈ လိမ့်မည်။– ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ကြားနာရသည်ကို သတိပြုကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ အကြင်သူသည် ရတတ်၏၊ ထိုသူ့အား ပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည် ဆင်းရဲ၏၊ ထိုသူ၌ ဥစ္စာရှိဟန်ဆောင်သမျှကိုပင် နှုတ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ ထိုအခါ မယ်တော်နှင့် ညီတော်တို့သည် လာ၍ စည်းဝေးသောသူများသောကြောင့်၊ ကိုယ်

၂၀ တော်ရင်းသို့ မချဉ်းကပ်နိုင်ဘဲ နေကြ၏။– လူအချို့ကလည်း၊ မယ်တော်နှင့်ညီတော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုတွေ့လိုး၍ ပြင်ပမှာ ရပ်နေကြပါ၏

၂၁ ဟုလျှောက်လျှင်၊– ကိုယ်တော်က ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုကြား၍ နားထောင်သောသူတို့သည် ငါ့အမိ၊ ငါ့ညီဖြစ်သတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တနေ့သ၌ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့် အတူလေထဲသို့ဝင်၍၊ အိုင်တဘက်သို့ကူးကြကုန် အံ့ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် လွှင့်သွားကြ၏။– အိုင်

၂၃ ကို ကူးသောအခါ၊ ယေရှုသည် ကျိန်းစက်တော်မူ၏။ အိုင်၌ မုဃ်းသက်မုန်တိုင်းဖြစ်၍၊ လှေသည် ရေနှင့် ပြည့်သောကြောင့် ဘေးရောက်လုအံ့။–

၂၄ တပည့်တော်တို့သည် ချဉ်းကပ်၍ ကိုယ်တော်ကို နှိုးပြီးလျှင်၊ သခင်၊သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပါ၏ဟု လျှောက်ကြသော်၊ ကိုယ်တော်သည် ထ၍၊ လေနှင့် လှိုင်းတံပိုးကို ဆုံးမတော်မူသဖြင့်၊ လေနှင့် လှိုင်းတံပိုးသည်

၂၅ ငြိမ်း၍ သာယာလေ၏။– ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်သည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ သူတို့သည် ကြောက်ရွံ့အံ့သြ၍၊ ဤသူကား အဘယ်သို့သောသူနည်း။ လေနှင့်ရေတို့ပင် မာထားတော်မူ၍၊ သူ တို့သည် နားထောင်ပါသည်တကားဟု အချင်းချင်း ပြောဆိုကြ၏။

၂၆ ဂါလိလဲပြည်နှင့်အိုင်တဘက်ဖြစ်သော ဂါဒရ

၂၇ ပြည်သို့ ရောက်ကြ၍၊– ယေရှုသည် ကုန်းပေါ်သို့ တက်တော်မူလျှင်၊ ကာလတာရှည်စွာ နတ်ဆိုးစွဲသဖြင့် အဝတ်ကိုမဝတ်၊ အိမ်၌မနေ၊ သချိုင်းတစ်ပြင်၌နေတတ်သော ဂါဒရပြည်သားတယောက်သည် ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြို ပြုလေ၏။–

၂၈ ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင်ပြပ်ဝပ်၍၊ အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏သားတော် ယေရှု၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်နှင့် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ အကျွန်ုပ်ကို ညှဉ်းဆဲတော်မမူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ် တောင်းပန်ပါသည်ဟု ကြီးသောအသံနှင့်

၂၉ အော်ဟစ်၍ လျှောက်လေ၏။– လျှောက်သည် အကြောင်းကား၊ နတ်ဆိုးသည် ထိုလူကို အဖန်များစွာ ဘမ်းဆီးလုပြီ။ ခြေချင်းသံကြိုးနှင့် အ

To Contents

ကျဉ်းထားသော်လည်း၊ ခြေချင်းသံကြိုးကို ဆွဲဖြတ်၍ နတ်ဆိုးသည် တောအရပ်သို့ နှင်မြဲရှိကြောင်းကို ကိုယ်တော်သည် ထောက်၍၊ ညစ်ညူးသောနတ်၊ ထိုလူမှ ထွက်သွားလော့ဟု မိန့်
၃၀ တော်မူခဲ့ဖြို့။– ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် အဘယ်အမည်ရှိသနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ထိုလူကို နတ်ဆိုးအများ စွဲသောကြောင့် အကျွန်ုပ်အမည်ကား လေဂေါင်ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်
၃၁ ပြီးမှ၊– အနက်ဆုံးသော အရပ်သို့သွားစေခြင်းငှါ မနှင်ပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်လေ၏။

၃၂ ထိုအရပ်၌ တောင်ပေါ်မှာ များစွာသော ဝက်အစုသည် ကျက်စားလျက်ရှိ၏။ ထိုဝက်ထဲသို့ ဝင်ရပါမည်အကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူပါဟု နတ်ဆိုးတို့သည် တောင်းပန်ပြန်လျှင် အခွင့်ပေး
၃၃ တော်မူ၏။– နတ်ဆိုးတို့သည် လူမှထွက်၍ ဝက်ထဲသို့ဝင်သဖြင့်၊ ဝကအစုသည် ဆိုင်ကမ်းစောက်ကို တဟုန်တည်းပြေးဆင်း၍ အသက်ဆုံးကြ
၃၄ ၏။– ဝက်ကျောင်းသောသူတို့သည် ထိုအခြင်းအရာကို မြင်လျှင်၊ ပြေး၍ မြို့ရွာတို့၌ သိတင်း
၃၅ ကြားပြောကြသော်၊– လူများတို့သည် ထိုအမှုအရာကို ကြည့်ရှုအံ့သောငှါ ထွက်လာကြ၏။ အထံတော်သို့ ရောက်သောအခါ နတ်ဆိုးထွက်သွားသောသူသည် အဝတ်ကိုဝတ်၍ ပကတိစိတ်နှင့်
၃၆ ယေရှု၏ခြေတော်ရင်း၌ ထိုင်နေသည်ကို မြင်လျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။– နတ်ဆိုးစွဲသောသူသည် အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ကျန်းမာပကတိရှိသည်ကို သိမြင်သောသူတို့
၃၇ သည် နောက်လာသောသူတို့အား ပြန်ကြားပြီး မှ၊– ဂါဒရဗြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့သည် အလွန်ကြောက်လန့်သောစိတ်စွဲ၍၊ မိမိတို့ပြည်က ထွက်သွားတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် လှေထဲသို့ ဝင်၍ပြန်
တော်မူ၏။

၃၈ နတ်ဆိုးထွက်သွားသောသူသည် ကိုယ်တော်နှင့် အတူရှိပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်လျှင်၊–
၃၉ ယေရှုက၊ သင်သည် ကိုယ်အိမ်သို့ပြန်သွားလော့။ ဘုရားသခင်သည် သင်၌အဘယ်မျှလောက်ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကို ကြားပြောလော့ဟု၍လွှတ်လိုက်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူသည်သွား၍ ယေရှုသည် အဘယ်မျှလောက် ကျေးဇူးပြုတော်မူသည်ကို တမြို့လုံးတွင် အနှံ့အပြားသိတင်းကြားပြောလေ
၏။

၄၀ ယေရှုသည် ပြန်တော်မူလျှင်၊ လူအစုအဝေး အပေါင်းတို့သည် ကိုယ်တော်ကို မြော်လင့်လျက် နေကြသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်စွာလက်ခံကြ
၄၁ ၏။– ထိုအခါ ယာကျရုအမည်ရှိသောတရားစရပ်မှူးသည် လာ၍ ယေရှု၏ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်
၄၂ လျက်၊– တဆယ်နှစ်နှစ်အရွယ်ရှိသော မိမိ၌တယောက်တည်းသောသမီးသည် သေဆဲရှိသောကြောင့်၊ မိမိအိမ်သို့ ကြွတော်မူမည်အကြောင်းကိုယ်တော်ကိုတောင်းပန်၍ ကြွတော်မူစဉ်တွင် လူအစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ထိခိုက်
၄၃ တိုက်မိကြ၏။– ထိုအခါ တဆယ်နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သွေးသွန်အနာစွဲသောကြောင့်၊ ဥစ္စာရှိသမျှကို ဆေးသမားတို့အားပေး၍ ကုန်သော်လည်း၊ အ
ဘယ်ဆေးသမားလက်၌မျှ ချမ်းသာမရနိုင်သော
၄၄ မိန်းမတယောက်သည်၊– နောက်တော်သို့ ချဉ်းကပ်၍ အဝတ်တော်၏ ပန်းပွါးကို တို့သဖြင့်၊ ထို
ခဏခြင်းတွင် သွေးသွန်အနာပျောက်လေ၏။–
၄၅ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကို အဘယ်သူတို့သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ငြင်းလတ်သော်၊ ပေတရုမှစ၍ သူ၏အပေါင်းအဘော်တို့က၊ သခင်၊ လူအစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော်အား ထိခိုက်တိုက်မိကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ကိုအဘယ်သူတို့သနည်းဟု မေးတော်မူပါသည်တကားဟု
၄၆ လျှောက်လေ၏။– ယေရှုကလည်း၊ တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့ကိုတို့လေပြီ။ ငါ့ကိုယ်မှတန်ခိုးထွက်သည်ကို ငါသိ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၄၇ ထိုမိန်းမသည် မိမိပုန်းရောင်၍ မနေနိုင်သည်ကိုသိလျှင် တုန်လှုပ်လျက် လာ၍၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် တို့သည်ကိုငင်း၊ ချက်ခြင်း ချမ်းသာရသည်ကိုငင်း၊ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပြပ်ဝပ်
၄၈ လျက် ကြားလျှောက်လေ၏။– ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ငါသမီး၊ မစိုးရိမ်နှင့်။ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်အနာကို ငြိမ်းစေပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာသွားလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၉ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင် တရားစရပ်မှူးအိမ်မှလူလာ၍ ကိုယ်တော်၏သမီးသေပါပြီ။ ဆရာကို
၅၀ မနှောင့်ရှက်ပါနှင့်ဟုဆို၏။– ယေရှုသည် ကြားလျှင်၊ မကြောက်ကြနှင့်။ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်တခုသာ ရှိစေလော့။ ထိုသို့ရှိလျှင် သူသည် ဘေးနှင့်
လွတ်လိမ့်မည်ဟု တရားစရပ်မှူးအား မိန့်တော်
၅၁ မူ၏။– အိမ်သို့ရောက်လျှင်၊ ပေတရု၊ ယောဟန်၊ ယာကုပ်နှင့် မိန်းမငယ်၏မိဘမှတပါး အဘယ်သူကိုမျှ အထဲသို့မဝင်စေခြင်းငှါ ဆီးတားတော်မူ
၅၂ ၏။– လူအပေါင်းတို့သည် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြ

To Contents

သည်ကို ကိုယ်တော်က၊ မငိုကြနှင့်။ သူငယ်သေသည်မဟုတ် အိပ်ပျော်သည်ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊-
၅၃ သူငယ်သေကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် သိသဖြင့်
၅၄ ကိုယ်တော်ကို ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။- ထိုသူရိုသမျှတို့ကို ပြင်သို့ထွက်စေပြီးမှ သူငယ်၏လက်ကို ကိုင်တော်မူလျက်၊ သူငယ်ထလော့ဟု ခေါ်တော်
၅၅ မူသည်တွင်၊- စိတ်ဝိညာဉ်ပြန်လာ၍ မိန်းမငယ်
၅၆ သည် ချက်ခြင်းထလေ၏။- သူ့အား စားစရာပေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ မိဘတို့သည် မိန်းမောတွေဝေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုအမှုအရာကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောရမည် အကြောင်းပညတ်တော်မူ၏။

၉

၁ တကျိပ်နှစ်ပါးသော တပည့်တော်တို့ကို စုဝေးစေတော်မူပြီးမှ၊ နတ်ဆိုးအပေါင်းတို့ကို နှိုင်းသောတန်ခိုးနှင့် အနာရောဂါတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်း
၂ ငှါ အခွင့်တန်ခိုးကို ပေးတော်မူ၏။- ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို ဟောပြောစေခြင်းငှါလင်း၊ လူနာတို့ကို ချမ်းသာစေခြင်းငှါလင်း
၃ စေလွှတ်တော်မူ၍၊- သင်တို့သည် လမ်းခရီးဘို့ အဘယ်အရာကိုမျှ မယူကြနှင့်။ တောင်ဝေး၊ လွယ်အိတ်၊ မုန့်၊ ငွေကို မယူကြနှင့်။ အင်္ကျီနှစ်
၄ ထည်ကိုလည်း မပါစေကြနှင့်။- မည်သည့် အိမ်သို့ဝင်လျှင် ထိုအိမ်တွင် ထိုအရပ်မှ မထွက်မသွားမီတိုင်အောင် နေကြလော့။ အကြင်သူတို့
၅ သည် သင်တို့အား ဧည့်သည်ဝတ်ကို မပြုဘဲနေ၏။- ထိုသူတို့နေရာမြို့မှ ထွက်သွားစဉ်၊ သူတို့တဘက်၌ သက်သေဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့၏
၆ ခြေဘဝါးမှ မြေမှုန့်ကို ခါလိုက်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။- တပည့်တော်တို့သည် ထွက်သွား၍ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောလျက်၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်တို့၌ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေလျက်၊ မြို့ရွာတို့တွင် ဒေသစာရီ လှည့်လည်ကြ၏။

၇ ယေရှုပြုတော်မူသမျှတို့ကို စော်ဘွားဟေရုဒ်သည် ကြားလျှင် တွေးတောသောစိတ်ရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ လူအချို့က၊ ယောဟန်သည်
၈ သေခြင်းမှထမြောက်လေပြီဟု ဆိုကြ၏။- အချို့က ဧလိယပေါ်ထွန်းပြီဟု ဆိုကြ၏။ အချို့က ရှေးပရောဖက်တပါးပါး ထပြန်ပြီဟု ဆိုကြ၏။-
၉ ဟေရုဒ်မင်းကလည်း၊ ယောဟန်၏လည်ပင်းကို ငါဖြတ်လေပြီ။ ဤမျှလောက်သောသိတင်းကို ငါကြားရသော ဤသူကား အဘယ်သူနည်းဟု ဆိုလျက် ယေရှုကိုမြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။

၁၀ တမန်တော်တို့သည် အထံတော်သို့ပြန်လာ၍ မိမိတို့ပြုသမျှတို့ကို ကြားလျှောက်ကြ၏။ ကိုယ်တော်သည် သူတို့ကို ခေါ်၍၊ ဗက်ဒဲဒမြို့နယ်အတွင်း တောၦဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ကြွတော်မူ၏။။လူအစုအဝေးတို့သည်သိလျှင် နောက်
၁၁ တော်သို့လိုက်ကြ၏။- ထိုလူများကိုလက်ခံတော်မူလျက်၊ ဘုရားသခင့် နိုင်ငံတော်၏အကြောင်းကို ဟောပြော၍၊ နာသောသူတို့ကို ချမ်းသာပေးတော်မူ၏။

၁၂ မိုးယံချုပ်သောအခါ တကျိပ်နှစ်ပါးသော သူတို့သည် ချဉ်းကပ်လျက်၊ လူများတို့သည် ပတ်ဝန်းကျင် ရွာဇနပုဒ်သို့ သွား၍၊ အိပ်ရာ၊ စားစရာကို ရှာစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေးတော်မူပါ။ ဤအရပ်သည် တောအရပ်ဖြစ်ပါ၏ဟု လျှောက်ကြ
၁၃ လျှင်၊- ကိုယ်တော်က၊ သူတို့စားစရာဘို့ သင်တို့ပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် သွား၍ ဤလူ အပေါင်းတို့စားစရာဘို့မဝယ်လျှင်၊ မုန့်ငါးလုံးနှင့်ငါး
၁၄ နှစ်ကောင်မှတပါး အဘယ်စားစရာမျှ အကျွန်ုပ်တို့၌ မရှိပါဟု လျှောက်ကြ၏။- ထိုသို့ လျှောက်သည်အကြောင်းကား၊ လူငါးထောင်ခန့်မျှ ရှိသတည်း။ ထိုအခါလူများတို့ကို တစုလျှင်ငါးဆယ်စီ
၁၅ အစုစုလျောင်းကြစေဟု အမိန့်တော်ရှိ၏။- တပည့်တော်တို့သည် အမိန့်တော်အတိုင်းပြု၍၊ လူ
၁၆ အပေါင်းတို့ကိုလျောင်းစေပြီးလျှင်၊- ယေရှုသည် မုန့်ငါးလုံးနှင့်ငါးနှစ်ကောင်ကိုယူ၍ ကောင်းကင်သို့ ကြည့်မျှော်လျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ လူများရှေ့၌ ထည့်စေခြင်းငှါ တ
၁၇ ပည့်တော်တို့အား ပေးတော်မူ၏။- လူအပေါင်းတို့သည် စား၍ ဝကြပြီးမှ ကြွင်းရစ်သောအကျိုးအပဲ့ကို ကောက်သိမ်း၍ တဆယ်နှစ်တောင်း အပြည့်ရကြ၏။

၁၈ တရံရောအခါ၊ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ဆုတောင်းတော်မူစဉ်၊ လူများတို့သည် ငါ့ကိုအဘယ်သူဖြစ်သည်
၁၉ ကို ဆိုကြသနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊- လူအချို့က၊ကိုယ်တော်သည် ဗတ္တိဇဆရာယောဟန်ဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်း၊ အချို့က၊ ဧလိယဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်း၊ အချို့က၊ ရှေးပရောဖက် တပါးပါးထပြန်သည်ဟူ၍ငင်း ဆိုကြပါ၏ဟု လျှောက်ကြ
၂၀ သော်၊- သင်တို့လည်း ငါ့ကို အဘယ်သူဖြစ်သည်ဆိုကြသနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူလျှင်၊ ပေတရက၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ ခရစ်တော်

To Contents

၂၁ ဖြစ်တော်မူသည်ဟု လျှောက်လေ၏။– ထိုအ
ကြောင်းကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောစိမ့်သောငှါ
တပည့်တော်တို့ကို ကြပ်တည်းစွာ ပညတ်တော်
၂၂ မူ၏။– ထိုမှတပါး၊ လူသားသည် များစွာခံရမည်။
လူအကြီးအကဲ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်း
ပြုဆရာတို့၏ငြင်းပယ်ခြင်းကိုငင်း၊ အသေသတ်
ခြင်းကိုငင်း ခံရမည်။ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌
ထမြောက်လိမ့်မည်ဟူသော အကြောင်းများတို့
ကို မိန့်တော်မူ၏။
၂၃ ထိုမှတပါး၊ လူအပေါင်းတို့အား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ငါ၌ဆည်းကပ်လိုသောသူဖြစ်လျှင်
ကိုယ်ကိုကိုယ် ငြင်းပယ်ရမည်။ ကိုယ်လက်ဝါး
ကပ်တိုင်ကို နေ့တိုင်းထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့လိုက်
၂၄ ရမည်။– အကြင်သူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်
ဆယ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ ထိုသူသည် အသက်ရှုး
လိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် ငါ့ကြောင့်အသက်ရှုး
၏၊ ထိုသူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်ဆယ်လိမ့်
၂၅ မည်။– ဤစကြာဝဠာကို အကြွင်းမဲ့အစိုးရ၍
ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆုံးရှုံးသောသူသည် အဘယ်
၂၆ ကျေးဇူးရှိသနည်း။– အကြင်သူသည် ငါ့ကိုငင်း၊
ငါ့စကားကိုငင်း ရှက်၏၊ လူသားသည် မိမိဘုန်း၊
မိမိအဘခမည်းတော်၏ဘုန်း၊ သန့်ရှင်းသော
ကောင်းကင်တမန်တို့၏ ဘုန်းကိုဆောင်လျက်
ကြွလာသောအခါ၊ ထိုသူကို ရှက်တော်မူလတံ့။–
၂၇ ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ဤအရပ်၌ရှိသော သူအ
ချို့တို့သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကိုမမြင်
မီ သေခြင်းသို့ မရောက်ရကြဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၈ ထိုသို့မိန့်တော်မူသည်နောက် ရှစ်ရက်လောက်
လွန်သောအခါ၊ ယေရှုသည် ပေတရု၊ ယောဟန်၊
ယာကုပ်တို့ကိုခေါ်၍ ဆုတောင်းခြင်းငှါ တောင်
၂၉ ပေါ်သို့ တက်ကြွတော်မူ၏။– ဆုတောင်းတော်မူ
စဉ်တွင်မျက်နှာတော်သည် ထူးခြားသောအဆင်း
အရောင်ရှိ၍၊ အဝတ်တော်လည်း ပြောင်ပြောင်
၃၀ လက်လက်ဖြူ၏။– မောရှေနှင့်ဧလိယတည်းဟူ
သောလူနှစ်ယောက်တို့သည် ဘုန်းအသရေနှင့်
၃၁ ထင်ရှား၍၊– ကိုယ်တော်နှင့်အတူဆွေးနွေးလျက်
ယေရုရှလင်မြို့၌ စုတော့တော်မူမည် အကြောင်း
၃၂ အရာကို ပြောကြ၏။– ပေတရုနှင့် သူ၏အဘော်
တို့သည် မျက်စိလေးလန်သဖြင့် တဝိုက်ငိုက်ရှိ
ကြ၏။ နိုးသောအခါ ဘုန်းအသရေတော်ကိုငင်း၊
ကိုယ်တော်နှင့်ရပ်နေသောလူနှစ်ယောက်ကိုငင်း
၃၃ မြင်ကြ၏။– ထိုသူတို့သည် အထံတော်မှသွားကြ
စဉ် ပေတရုက သခင် ဤအရပ်၌နေဘွယ်ကောင်း
ပါ၏။ ကိုယ်တော်ဘို့ တဲတဆောင်၊ မောရှေဘို့
တဆောင်၊ ဧလိယဘို့ တဆောင်၊ တဲသုံးဆောင်
ကို အကျွန်ုပ်တို့ ဆောက်လုပ်ပါရစေဟု ယောင်
၃၄ ယမ်း၍ လျှောက်လေ၏။– ထိုသို့လျှောက်ပြီးမှ
မိုးသံတိမ်သည် သူတို့ကို လွှမ်းမိုး၍၊ မောရှေနှင့်
ဧလိယသည် တိမ်ထဲသို့ဝင်သည်ကို တပည့်တော်
၃၅ တို့သည် ကြောက်ခြင်းရှိကြသည်ဖြစ်၍၊– ဤသူ
ကား ငါ၏ချစ်သားပေတည်း။ သူ၏စကားကိုနား
ထောင်ကြလော့ဟု မိုးသံတိမ်က အသံတော်ဖြစ်
၃၆ လေ၏။– ထိုအသံတော်ဖြစ်သည် ခဏခြင်းတွင်၊
ယေရှုသည် တယောက်တည်း ရှိတော်မူ၏။ တ
ပည့်တော်တို့သည် မိမိတို့မြင်သောအရာကို ဝှက်
ထား၍၊ ထိုကာလ၌ အဘယ်သူအားမျှ မကြားမ
ပြောဘဲနေကြ၏။
၃၇ နက်ဖြန်နေ့၌ တောင်ပေါ်ကဆင်းကြပြီးလျှင်
များစွာသောလူအစုအဝေးသည် ကိုယ်တော်ကို
၃၈ ခရီးဦးကြိုပြုကြ၏။– လူအစုအဝေး၌ ပါသောသူ
တယောက်က အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်၏သားကို
ကြည့်ရှုတော်မူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ်တောင်း
ပန်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်၌ သားတယောက်တည်း ရှိပါ
၃၉ ၏။– နတ်ဘမ်းစားသဖြင့် သူသည် ရုတ်ခနဲအော်
ဟစ်၍၊ အမြဲတိုက်ထွက်လျက် တောင့်မခြင်းသို့
ရောက်တတ်ပါ၏။ ထိုသို့ နာကျင်စွာ နှိပ်စက်
၄၀ ပြီးမှ နတ်သည် အလွန်သွားခဲ၏။– ထိုနတ်ကို
နှင်ထုတ်ပါမည်အကြောင်း တပည့်တော်တို့အား
အကျွန်ုပ် တောင်းပန်သော်လည်း၊ သူတို့သည် မ
တတ်နိုင်ကြပါဟု အော်ဟစ်လျက် လျှောက်လေ
၄၁ ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ယုံကြည်ခြင်းမရှိ၊ ဖောက်
ပြန်သောအမျိုး ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ အဘယ်
မျှ ကာလပတ်လုံး နေရမည်နည်း။ သင်တို့ကို အ
ဘယ်မျှကာလပတ်လုံး သည်းခံရမည်နည်း။ သင်
၄၂ ၏သားကိုငါထံသို့ယူခဲ့ဟုမိန့်တော်မူ၏။– သူငယ်
လာစဉ်ပင် နတ်ဆိုးသည်မြေပေါ်မှာလဲ၍ တောင့်
မာစေ၏။ ယေရှုသည် ညစ်ညူးသောနတ်ကိုဆုံး
မ၍ထိုသူငယ်ကိုချမ်းသာစေပြီးမှ အဘအား အပ်
၄၃ ပေးတော်မူ၏။– လူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသ
ခင်၏ မဟာတန်ခိုးတော်ကို မြင်၍ မိန်းမောတွေ
ဝေခြင်း ရှိကြ၏။
၄၄ ထိုသို့ ယေရှုပြုတော်မူသမျှကို လူအပေါင်း
တို့သည် အံ့ဩချီးမွမ်းကြစဉ် တပည့်တော်တို့
အား၊ သင်တို့သည် ငါ့စကားကို နားထောင်မှတ်
မိကြလော့။ လူသားကို လူတို့လက်သို့ အပ်နှံရ
၄၅ သောအချိန်နီးပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုစကား

To Contents

တော်၏အနက်မထင်ရှားသဖြင့် တပည့်တော်တို့သည် နားမလည် မရိပ်မိဘဲနေကြ၏။ အနက်ကို လည်း မမေးမလျှောက်ဝံကြ။

၄၆ ထိုအခါ အဘယ်သူသည် သာ၍ ကြီးမြတ်အံ့နည်းဟု တပည့်တော်တို့သည် အချင်းချင်းငြင်း
၄၇ ခုံကြ၏။- ယေရှုသည် သူတို့အကြံအစည်ကို သိမြင်လျှင်၊ သူငယ်တယောက်ကို ယူ၍ မိမိအနား
၄၈ ၌ ထားပြီးမှ၊- အကြင်သူသည် ငါ့မျက်နှာကို ထောက်၍ ဤသူငယ်ကို လက်ခံ၏၊ ထိုသူသည် ငါ့ကိုပင် လက်ခံ၏။ ငါ့ကို လက်ခံသောသူသည် လည်း ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောသူကိုပင် လက်ခံ၏။ သင်တို့တွင် အငယ်ဆုံးသောသူသည် သာ၍ ကြီးမြတ်သောသူဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ
၄၉ ၏။- ယောဟန်ကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်၏ နာမကိုအမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်သောသူ တယောက်ကို အကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ပါ၏။ သူသည် အကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ မလိုက်သောကြောင့်၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့ မြစ်တားကြပါ၏ဟု လျှောက်သော်၊-
၅၀ ယေရှုက၊ ထိုသူကို မမြစ်တားကြနှင့်။ သင်တို့ ရန်သူဘက်၌ မရှိသောသူသည် သင်တို့ဘက်၌ ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅၁ ကောင်းကင်သို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူ သောအချိန် ရောက်သောအခါ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ တူရူကြွအံ့သောငှါ သဘောထားတော်မူ၏။-
၅၂ ရှေ့တော်သို့ တမန်တော်တို့ကို စေလွှတ်တော်မူ သဖြင့်၊ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏အတို့ကို ပြင်ဆင်ခြင်းငှါသွား၍ ရှမာရိရွာတရွာသို့ ဝင်ကြ၏။-
၅၃ ကိုယ်တော်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားအံ့သော အခြင်းအရာကို ထိုရွာသားတို့သည် ထောက်၍
၅၄ လက်မခံကြ။- ထိုအကြောင်းကို တပည့်တော် ယာကုပ်၊ ယောဟန်တို့သည် မြင်လျှင်၊ သခင်၊ ဧ
လိယပြုသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကောင်းကင်မှမီးကျစေ၍ ထိုသူတို့ကိုလောင်စေခြင်းငှါ အလို
၅၅ ရှိတော်မူသလောဟု လျှောက်ကြသော်၊- ယေရှု သည် လှည့်ကြည့်၍၊ သင်တို့သည် ကိုယ်စိတ်သ
၅၆ ဘောကို ကိုယ်မသိကြ၊- လူသားသည် လူတို့၏ အသက်ကိုသတ်အံ့သောငှါ ကြွလာသည်မဟုတ်။ ကယ်တင်အံ့သောငှါကြွလာသည်ဟု ဆုံးမတော်
မူပြီးမှ အခြားသောရွာသို့ ကြွတော်မူ၏။
၅၇ လမ်း၌သွားကြစဉ် လူတဦးက၊ သခင်၊ ကိုယ်
၅၈ တော်ကြွတော်မူရာ အရပ်ရပ်သို့ အကျွန်ုပ်လိုက် ပါမည်ဟုလျှောက်လေ၏။- ယေရှုကလည်း၊ မြေ ခွေးသည် မြေတွင်းရှိ၏။ မိုးယံကောင်းကင်၌ ကျင်လည်သောငှက်သည် နားနေရာ အရပ်ရှိ၏။ လူသားမူကား ခေါင်းချရာမျှမရှိဟု မိန့်တော်မူ
၅၉ ၏။- အခြားသောသူကို၊ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူက၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ် အဘကို ရှေ့ဦးစွာသွား၍ သင်္ဂြိဟ်ရသောအခွင့်
၆၀ ကို ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်လေသော်၊- ယေရှု က၊ လူသေတို့သည် မိမိလူသေတို့ကို သင်္ဂြိဟ်ပါ လေစေ။ သင်မူကား သွား၍ ဘုရားသခင်နိုင်ငံ
တော်၏ အကြောင်းကို ဟောပြောလော့ဟု မိန့်
၆၁ တော်မူ၏။- အခြားသောသူကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်နောက်သို့ အကျွန်ုပ်လိုက်ပါမည်။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ်အိမ်၌ ရှိရစ်သောသူတို့ကို
အရင်သွား၍ အခွင့်ပန်ပါရစေဟုလျှောက်လျှင်၊-
၆၂ ယေရှုက၊ ထွန်ကိုင်းကို ကိုင်လျက် နောက်သို့ လှည့်၍ ကြည့်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်မထိုက်မတန်ဟု မိန့်တော်မူ
၏။

၁၀

၁ ထိုနောက်မှ သခင်ဘုရားသည် အခြားသော တပည့်တော် ခုနစ်ကျိပ်တို့ကို ခန့်ထားတော်မူ၍၊ ကိုယ်တိုင်ကြွလေအံ့သော မြို့ရွာအရပ်ရပ်တို့သို့
ရှေ့တော်၌ နှစ်ယောက်စီနှစ်ယောက်စီ စေလွှတ်
၂ တော်မူ၏။- သူတို့အား မိန့်တော်မူသည်ကား၊ စပါးရိတ်စရာ များစွာရှိ၏။ ရိတ်သောသူတို့သည် နည်းကြ၏။ ထိုကြောင့် လုပ်ဆောင်သောသူတို့
ကို စပါးရိတ်စေခြင်းငှါ စပါးရှင် စေလွှတ်တော်မူ
၃ မည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့။- သင်တို့ သွားလေသည်အရာမှာ၊ တောခွေးစုထဲသို့ သိုး သငယ်တို့ကိုစေလွှတ်သကဲ့သို့ သင်တို့ကို ငါစေ
၄ လွှတ်၏။- ငွေအိတ်၊ လွယ်အိတ်၊ ခြေနင်းတို့ကို မဆောင်ကြနှင့်။ လမ်း၌သွားစဉ်တွင် အဘယ်သူ
၅ ကိုမျှ နှုတ်မဆက်ကြနှင့်။- မည်သည့်အိမ်သို့ ဝင် သောအခါ၊ ဤအိမ်၌ မင်္ဂလာဖြစ်ပါစေသောဟု
၆ ရှေ့ဦးစွာ ပြောကြလော့။- ထိုအိမ်၌ မင်္ဂလာသား ရှိလျှင် သင်တို့ငြိမ်သောမင်္ဂလာသည် တည်လိမ့်
၇ မည်။- သို့မဟုတ် သင်တို့ထံသို့ ပြန်လာလိမ့်မည်။ ထိုအိမ်၌နေ၍ အစားအသောက်စီရင်ရာကို စား သောက်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား လုပ်ဆောင်
သောသူသည် အခကိုခံထိုက်ပေ၏။ တအိမ်မှတ
၈ အိမ်သို့ လှည့်လည်၍မသွားကြနှင့်။- အကြင်မြို့ သို့သင်တို့ဝင်၍ မြို့သားတို့သည်လက်ခံ၏။ ထို
မြို့၌ သင်တို့ရှေ့မှာထည့်သမျှကို စားကြလော့။-
၉ လူနာများကိုချမ်းသာပေးကြလော့။ ဘုရားသခင်

To Contents

၏နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့၌ တည်ထောင်သော
အချိန်နီးပြီဟု သူတို့အား ဟောပြောကြလော့။–
၁၀ အကြင်မြို့သို့ ဝင်၍ မြို့သားတို့သည် လက်မခံ
အံ့၊ ထိုမြို့၏လမ်းသို့ ထွက်ပြီးလျှင်၊ ငါတို့၌ကပ်
သောသင်တို့မြို့၏ မြေမှုန့်ကို ငါတို့ ခါလိုက်၏။–
၁၁ သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည်
သင်တို့၏အနီးသို့ရောက်ကြောင်းကို သိမှတ်ကြ
၁၂ ဟု သူတို့အား ပြောကြလော့။– ငါဆိုသည်ကား၊
နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုမြို့သည် သောဒုံမြို့
ထက် သာ၍ခံရလတံ့။

၁၃ အို ခေါရာဇိန်မြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။
အို ဗက်ဓဒၢမြို့၊ သင်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အ
ကြောင်းမူကား၊ သင်တို့တွင် ပြသော တန်ခိုးကို
တုရုမြို့နှင့် ဇိဒုန်မြို့တို့တွင် ပြဘူးလျှင်၊ ထိုမြို့
တို့သည် ရှေးကာလ၌ လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်
၍၊ ပြာထဲမှာထိုင်လျက်နောင်တရကြလိမ့်မည်။–
၁၄ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါ သင်တို့သည်
တုရုမြို့နှင့်ဇိဒုန်မြို့ထက် သာ၍ ခံရကြလတံ့။–
၁၅ အို ကပေရနောင်မြို့၊ သင်သည် မိုးယံကောင်း
ကင်တိုင်အောင် မြှောက်စားခြင်းကို ခံရသော်
လည်း၊ မရဏာနိုင်ငံတိုင်အောင် နှိမ့်ချခြင်းကို ခံ
၁၆ ရလတံ့။– သင်တို့၏စကားကို နားထောင်သော
သူသည် ငါ့စကားကို နားထောင်၏။ သင်တို့ကို
ပယ်သောသူသည် ငါ့ကိုပယ်၏။ ငါ့ကိုပယ်သော
သူသည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူကို ပယ်
သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇ ထိုခုနစ်ကျိပ်သောတပည့်တော်တို့သည် ဝမ်း
မြောက်သောစိတ်နှင့် ပြန်လာ၍၊ သခင်၊ ကိုယ်
တော်၏နာမအားဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် နတ်ဆိုး
၁၈ ကိုပင် နိုင်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။– ယေရှုက
လည်း စာတန်သည် လျှပ်စစ်ကဲ့သို့ကောင်းကင်မှ
၁၉ ကျသည်ကိုငါမြင်ပြီ။– သင်တို့သည် မြွေ၊ ကင်မြီး
ကောက်တို့ကို နှိပ်ရသောအခွင့်နှင့် ရန်သူများကို
နှိပ်ရသောအခွင့်တန်ခိုးကိုငါပေး၏။ သင်တို့ကို
၂၀ အဘယ်ဘေးမျှမည်သည်းဆဲ။– သို့သော်လည်း နတ်
ဆိုးကိုနှိပ်ရသောကြောင့်သာ ဝမ်းမြောက်ခြင်း မ
ရှိကြနှင့်။ သင်တို့၏ နာမည်များသည် ကောင်း
ကင်စာရင်းဌဝင်သည်ကို ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ
လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုအခါ ယေရှုသည် ဝမ်းမြောက်တော်မူခြင်း
စိတ်ရှိသဖြင့်၊ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို အစိုးရ
တော်မူသောအဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ပညာအ
လိမ္မာနှင့်ပြည့်စုံသောသူတို့အား ဤအရာများကို
ထိမ်ဝှက်ကွယ်ထားလျက် သူငယ်တို့အားဘော်ပြ
တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်
ချီးမွမ်းပါ၏။ ထိုသို့ အလိုတော်ရှိသောကြောင့်
၂၂ မှန်ပါ၏။ အဘ။– ငါ့ခမည်းတော်သည် ခပ်သိမ်း
သောအရာတို့ကို ငါ၌ အပ်တော်မူပြီ။ သားတော်
ကားအဘယ်သူဖြစ်သည်ကို ခမည်းတော်မှတပါး
အဘယ်သူမျှ မသိ။ ခမည်းတော်ကား အဘယ်
သူဖြစ်တော်မူသည်ကို၊ သားတော်နှင့်သားတော်
သည် လင်းစေလိုသောသူမှတပါး အဘယ်သူမျှ
၂၃ မသိဟုမိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါ တပည့်တော်တို့
ကို လှည့်ကြည့်၍၊ ယခုမြင်သမျှသောအရာတို့
ကို သင်တို့မြင်သောကြောင့် သင်တို့မျက်စိသည်
၂၄ မင်္ဂလာရှိ၏။– ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့မြင်ရ
သောအရာတို့ကို ပရောဖက်များနှင့် ရှင်ဘုရင်
များတို့သည် မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသော်လည်း မ
မြင်ရကြ။ သင်တို့ ကြားရသောအရာတို့ကို ကြား
ခြင်းငှါ အလိုရှိသော်လည်း မကြားရကြဟု တ
ပည့်တော်တို့အားသာ မိန့်တော်မူ၏။

၂၅ တရံရောအခါ ကျမ်းတတ်တယောက်သည်
ထ၍၊ အရှင်ဘုရား၊ ထာဝရအသက်ကို အမွေခံရ
အံ့သောငှါ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကို ပြုရ
ပါမည်နည်းဟု ကိုယ်တော်ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်
၂၆ ခြင်းငှါ မေးလျှောက်သော်၊– ကိုယ်တော်က၊ ပ
ညတ္တိကျမ်း၌ အဘယ်သို့လာသနည်း။ သင်သည်
အဘယ်သို့ ဘတ်သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊–
၂၇ ထိုသူက၊ သင်၏ ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားကို
စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့၊ အစွမ်းသတ္တိရှိသမျှ၊ ဉာဏ်
ရှိသမျှနှင့်ချစ်လော့။ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ
ကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လော့ဟု ပြန်လျှောက်လေ
၂၈ ၏။– ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်၏စကားသည်
မှန်ပေ၏။ ထိုသို့ပြုလျှင် အသက်ကိုရမည်ဟုမိန့်
၂၉ တော်မူ၏။– ထိုသူကလည်း၊ အဘယ်သူသည်
အကျွန်ုပ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူ ဖြစ်ပါသနည်းဟု
မိမိအပြစ်မရှိဟန် ပြုလိုသောစိတ်နှင့် ယေရှုကို
၃၀ လျှောက်ပြန်သော်၊– ယေရှုက၊ လူတယောက်
သည် ယေရုရှလင်မြို့မှ ယေရိခေါမြို့သို့သွားရာ
တွင် ထားပြန့်တွေ့ကြုံလေ၏။ ထားပြတို့သည်
ထိုသူ၏အဝတ်ကိုချွတ်၍ နာကျင်စွာရိုက်နှက်
ပြီးမှ သေလုမတတ်ရှိသောအခါ ပစ်ထား၍ သွား
၃၁ ကြ၏။– ထိုလမ်းသို့ ယဇ်ပုရောဟိတ်တယောက်
သည် အမှတ်တမဲ့သွား၍ ထိုလူနာကိုမြင်လျှင်
၃၂ လွှဲရှောင်၍ သွားလေ၏။– ထိုနည်းတူ လေဝိလူ
တယောက်သည် ထိုအရပ်သို့ရောက်သောအခါ၊

To Contents

လာ၍ကြည့်မြင်လျှင် လွဲရှောင်၍ သွားလေ၏။-
၂၃ ရှမာရိ လူတယောက်သည် ခရီးသွားရာတွင် ထို
လူနာရှိရာသို့ရောက်၍ မြင်သောအခါ ကရုဏာ
၂၄ စိတ်ရှိသည်နှင့်၊- ချဉ်းကပ်၍ သူ၏အနာများကို
ဆီနှင့် စပျစ်ရည်ထည့်လျက် အဝတ်နှင့်စည်းပြီး
လျှင်၊ မိမိတိရစ္ဆာန်ပေါ်မှာ တင်၍ စရပ်တခုသို့
၂၅ ဆောင်သွားပြုစုလေ၏။- နက်ဖြန်နေ့၌ ထွက်
သွားသောအခါ၊ ဒေနာရိနှစ်ပြားကိုထုတ်၍ စရပ်
ရှင်အားပေးလျက်၊ ဤသူကို ကြည့်ရှုပြုစုပါ။
ကုန်သမျှကို ငါပြန်လာသောအခါ ဆပ်ပေးမည်
ဟုဆို၏။ သင်သည် အဘယ်သို့ထင်သနည်း။-
၂၆ ထိုသူသုံးယောက်တို့တွင် အဘယ်သူသည် ထား
ပြလက်သို့ရောက်သောသူနှင့် စပ်ဆိုင်သောသူ
၂၇ ဖြစ်သနည်းဟု ပြန်၍ မေးတော်မူလျှင်၊- ကျမ်း
တတ်ကလည်း၊ လူနာကို သနားသောသူသည်
စပ်ဆိုင်သောသူဖြစ်ပါ၏ဟုလျှောက်သော် ယေ
ရှုက၊ သင်သည် သွား၍ ထိုနည်းတူပြုလေ့ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်ခရီးသွားကြ
စဉ် ရွာတရွာသို့ ဝင်တော်မူ၍၊ မာသအမည်ရှိ
သော မိန်းမတဦးသည် မိမိအိမ်၌ ကိုယ်တော်ကို
၂၉ ဧည့်ခံလေ၏။- ထိုမိန်းမ၌ မာရိအမည်ရှိသော
ညီမတယောက်ရှိ၏။ ထိုမာရိသည် ယေရှု၏ခြေ
တော်ရင်း၌ထိုင်၍ စကားတော်ကို နားထောင်
၃၀ လျက်နေ၏။- မာသမူကား၊ လုပ်ကျွေးခြင်းအမှု
များ၌ စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိသဖြင့် အထံတော်သို့ချဉ်း
ကပ်၍၊ သခင်၊ ကျွန်မ၏ညီမသည် ကျွန်မတ
ယောက်တည်း လုပ်ကျွေးစေခြင်းငှါ ကျွန်မကို
ပစ်ထားသည်အရာကို လျစ်လျူသောစိတ် ရှိ
တော်မူသလော။ သူသည် ကျွန်မကိုကူညီမည်အ
ကြောင်း အမိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်သော်၊-
၃၁ ယေရှုက၊ မာသ၊ မာသ၊ သင်သည် များစွာသော
အမှုတို့၌ စိုးရိမ်၍ နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံရ၏။ လို
၄၂ သောအရာတခုတည်းရှိ၏။- မာရိမူကား ကောင်း
သောအဘို့ကို ရွေးယူပြီ။ ထိုအဘို့ကို အဘယ်သူ
မျှ မနှုတ်မယူရာဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁

၁ တရံရောအခါ ကိုယ်တော်သည် တစုံတခု
သောအရပ်တွင် ဆုတောင်းတော်မူ၍ပြီးလျှင်၊
တပည့်တော်တယောက်က၊ သခင်၊ ဆုတောင်း
စေခြင်းငှါ ယောဟန်သည် မိမိတပည့်တို့အား
နည်းပေးသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့အား နည်းပေး
၂ တော်မူပါဟု လျှောက်သော်၊- ကိုယ်တော်က၊
သင်တို့သည် ဆုတောင်းလျှင်မြွက်ဆိုရမည်မှာ၊
ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော အကျွန်ုပ်တို့အ
ဘ၊ ကိုယ်တော်၏နာမတော်အား ရိုသေလေး
မြတ်ခြင်းရှိပါစေသော။ နိုင်ငံတော်တည်ထောင်
၃ ပါစေသော။- အလိုတော်သည် ကောင်းကင်ဘုံ
၌ ပြည့်စုံသကဲ့သို့ မြေကြီးပေါ်မှာ ပြည့်စုံပါစေ
သော။ အသက်မွေးလောက်သော အစာကို အ
ကျွန်ုပ်တို့အား နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း ပေးသနား
၄ တော်မူပါ။- အကျွန်ုပ်တို့ကို ပြစ်မှားသောသူရှိသ
မျှတို့၏ အပြစ်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည်လွှတ်သော
ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကိုလွှတ်တော်
မူပါ။ အပြစ်မွေးဆောင်ရာသို့ မလိုက်မပါစေဘဲ၊
မကောင်းသောအမှုအရာမှလည်း ကယ်နှုတ်
တော်မူပါဟု ဆုတောင်းကြလေ့ဟု မိန့်တော်
မူ၏။

၅ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်တို့တွင်
တစုံတယောက်သောသူ၌ အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်
ဖြစ်၍ သန်းခေါင်အချိန်တွင် ထိုအဆွေခင်ပွန်း၏
၆ အိမ်သို့သွားပြီးလျှင် အဆွေ၊- အကျွန်ုပ်အဆွေ
ခင်ပွန်းတယောက်သည် ခရီးမှလာ၍ အကျွန်ုပ်
ထံသို့ရောက်ပါပြီ။ သူ့ကို ကျွေးစရာ မရှိသော
၇ ကြောင့် မုန့်သုံးလုံးချေးနှင့်ပါဟု ဆိုသော်၊- အိမ်
ရှင်ကလည်း၊ ငါ့ကို မနှောင့်ရှက်နှင့်။ တံခါးပိတ်
လျက်ရှိ၏။ ငါ့သားသမီးတို့သည် ငါနှင့်အိပ်
လျက်ရှိကြ၏။ ငါထ၍ သင့်အားမပေးနိုင်ဟု
၈ အိမ်ထဲက ပြန်ပြောသည်အရာမှာ၊- ငါဆိုသည်
ကား၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သည်ကို ထောက်၍ မ
ထ၊ မပေးသော်လည်း၊ အားမလျော့ဘဲ တောင်း
၍နေသောကြောင့် ထ၍လိုချင်သမျှကို ပေးလိမ့်
၉ မည်။- တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ တောင်းကြ
လော့။ တောင်းလျှင် ရမည်။ ရှာကြလော့။ ရှာ
လျှင်တွေ့မည်။ တံခါးကိုခေါက်ကြလော့၊ ခေါက်
၁၀ လျှင်ဖွင့်မည်။- တောင်းသောသူမည်သည်ကား
ရ၏။ ရှာသောသူလည်း တွေ့၏။ ခေါက်သောသူ
၁၁ အားလည်း တံခါးကို ဖွင့်၏။- သင်တို့တွင် အဘ
ဖြစ်သောသူ၌ သားသည် မုန့်ကို တောင်းလျှင်
အဘသည် ကျောက်ကို ပေးမည်လော။ ငါးကို
တောင်းလျှင် ငါးအစား၌ မြွေကိုပေးမည်လော။-
၁၂ ဥကိုတောင်းလျှင် ကင်းမြီးကောက်ကို ပေးမည်
၁၃ လော။- သင်တို့သည် အဆိုးဖြစ်လျက်ပင် ကိုယ်
သားတို့အား ကောင်းသောအရာကို ပေးတတ်
လျှင်၊ ထိုမျှမက ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော
သင်တို့အဘသည် ဆုတောင်းသောသူတို့အား

To Contents

သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို သာ၍ ပေးတော်မူမည် မဟုတ်လော။ ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ တရံရောအခါ စကားအသော နတ်ဆိုးကို နှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ နတ်ဆိုးထွက်သည်နောက် အသောသူသည် စကားပြော၏။ အစုအဝေးတို့ ၁၅ သည်လည်း အံ့သြကြ၏။ – အချို့တို့က၊ ဤသူသည် နတ်ဆိုးမင်း ဗေလဇေဗုလကို အမှီပြု၍ ၁၆ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ – အ ချို့တို့သည်လည်း စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ မိုးယံ ကောင်းကင်ကဖြစ်သော နိမိတ်လက္ခဏာကို ၁၇ တောင်းကြ၏။ – ထိုသူတို့၏ စိတ်ကို သိတော်မူ သည်ဖြစ်၍၊ တိုင်းနိုင်ငံမည်သည်ကား၊ မိမိနှင့် မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက် လိမ့်မည်။ အိမ်မည်သည်ကား၊ မိမိနှင့် မသင့်မ ၁၈ တင့် ကွဲပြားလျှင် လဲလိမ့်မည်။ – ငါသည် ဗေလ ဇေဗုလကိုအမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ် သည်ဟု သင်တို့ဆိုသည်အတိုင်း၊ စာတန်သည် မိမိနှင့် မသင့်မတင့်ကွဲပြားလျှင် သူ၏နိုင်ငံသည် ၁၉ အဘယ်သို့ တည်နိုင်မည်နည်း။ – ငါသည် ဗေ လဇေဗုလကိုအမှီပြု၍ နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ် သည်မှန်လျှင်၊ သင်တို့၏သားတို့သည် အဘယ် သူကိုအမှီပြု၍ နှင်ထုတ်ကြသနည်း။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် သင်တို့အား တရားစီရင်သောသူဖြစ် ၂၀ ကြလိမ့်မည်။ – ငါသည် ဘုရားသခင်၏လက်ညှိုး တော်အားဖြင့် နတ်ဆိုးတို့ကို နှင်ထုတ်သည်မှန် လျှင်၊ အကယ်စင်စစ် သင်တို့၌ ဘုရားသခင်၏ ၂၁ နိုင်ငံတော်တည်ချိန် ရောက်လေပြီ။ သူရဲသည် လက်နက်စုံနှင့်မိမိအိမ်ဦးခံ စောင့်နေစဉ်အခါ သူ ၂၂ ၏ဥစ္စာသည် လုံခြုံစွာရှိ၏။ – သူ့ထက် တတ်စွမ်း နိုင်သောသူသည် လာ၍ သူ့ကိုအောင်ပြီးမှ၊ သူ ကိုးစားသော လက်နက်စုံကိုသိမ်းယူ၍ ဥစ္စာပရိ ၂၃ ကံများကို ခွဲဝေလိမ့်မည်။ – ငါ့ဘက်၌ မနေသော သူသည် ငါ့ရန်ဘက် ဖြစ်၏။ ငါနှင့်အတူ မစု မသိမ်းသောသူသည် ကြဲဖြန်းသောသူဖြစ်၏။

၂၄ ညစ်ညူးသော နတ်သည် လူထဲက ထွက် လျှင်၊ ခြောက်ကပ်သောအရပ်တို့၌ လည်၍ ငြိမ် သက်ခြင်းကို ရှာတတ်၏။ မတွေ့လျှင်၊ ငါသည် ထွက်ခဲ့သော နေမြဲအိမ်သို့ပြန်ရဦးမည်ဟုဆို၍၊ – ၂၅ ရောက်သောအခါ၊ ထိုအိမ်သည် သုတ်သင်ပြင်ဆင် ၂၆ လျက်ရှိသည်ကို တွေ့သော်၊ – မိမိထက်သာ၍ ညစ်ညူးသောနတ်ဆိုးခုနစ်ယောက်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ထိုလူထဲသို့ဝင်၍ နေကြ၏။ ထိုလူ၏ နောက်ဖြစ်ဟန်သည် ရှေ့ဖြစ်ဟန်ထက် သာ၍ ၂၇ ဆိုးသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ – ထိုသို့မိန့်တော်မူ စဉ်တွင် မိန်းမတယောက်သည် လူအစုအဝေးထဲ ကခေါ်၍ ကိုယ်တော်ကို လွယ်သောဝမ်းနှင့် စို့ တော်မူသောသားမြတ်သည် မင်္ဂလာရှိပါ၏ဟု ၂၈ လျှောက်လျှင်၊ – ကိုယ်တော်က၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို နာ၍၊ ကျင့်စောင့် သောသူသည် မြတ်စွာသောမင်္ဂလာရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉ လူအစုအဝေးတို့သည် ထူထပ်လျက်ရှိကြ သောအခါ ကိုယ်တော်က၊ ဤလူမျိုးသည် ဆိုး ညစ်သောအမျိုး ဖြစ်၏။ နိမိတ်လက္ခဏာကို တောင်းသည်မှာ ပရောဖက်ယောနာ၏ နိမိတ် လက္ခဏာမှတပါး အဘယ်လက္ခဏာကိုမျှ သူတို့ ၃၀ အားမပြရာ။ – ယောနာသည် နိနေဝေမြို့သားတို့ အား နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်သကဲ့သို့ လူသားသည် ၃၁ ဤလူမျိုးအား ဖြစ်လိမ့်မည်။ – တရားဆုံးဖြတ် တော်မူသောအခါ တောင်ပြည်ကို အစိုးရသော မိဖုရားသည် ဤလူမျိုးတဘက်၌ထ၍ အရှုံးခံစေ လတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုမိဖုရားသည် ရှော လမုန်မင်းကြီး၏ပညာစကားကို နားထောင်ခြင်း ၃၂ ငှါ မြေကြီးစွန်းမှလာ၏။ – ဤအရပ်၌ကား၊ ရှော လမုန်ထက်သာ၍ကြီးမြတ်သောသူရှိ၏။ တရား ဆုံးဖြတ်တော်မူသောအခါ နိနေဝေမြို့သားတို့ သည် ဤလူမျိုးတဘက်၌ထ၍ အရှုံးခံစေလတံ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ယောနဟော ပြောသောစကားကြောင့် နောင်တရကြ၏။ ဤ အရပ်၌ကား ယောနထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သော ၃၃ သူရှိ၏။ – ဆီမီးထွန်း၍ ကွယ်ရာ၌ဖုံးထားလေ့မ ရှိ။ တောင်းဇလားအောက်၌လည်း ထားလေ့မ ရှိ။ ဝင်လာသောသူသည် အလင်းကို ရစေခြင်းငှါ ၃၄ ဆီမီးခုံအပေါ်မှာတင်ထားလေ့ရှိ၏။ – ကိုယ်၏ဆီ မီးကား မျက်စိတည်း။ ထိုကြောင့် မျက်စိကြည် လင်သောအခါတကိုယ်လုံးလင်းလိမ့်မည်။ မျက်စိ မြွေးရှက်သောအခါ တကိုယ်လုံးမိုက်လိမ့်မည်။ – ၃၅ ကိုယ်၌ရှိသောအလင်းကို မှောင်မိုက်မဖြစ်စေ ၃၆ ခြင်းငှါ သတိပြုလော့။ – အင်္ဂါတခုမျှမမိုက်ဘဲ တ ကိုယ်လုံးလင်းလျှင်၊ ဆီမီး၏အရောင်နှင့် လင်း စေသကဲ့သို့ လုံးလုံးလင်းလျက်ရှိလိမ့်မည်ဟု မိန့် တော်မူ၏။

၃၇ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင် ဖာရိရှဲတယောက် သည် အစာကိုသုံးဆောင်တော်မူစေခြင်းငှါ ကိုယ် တော်ကို ခေါ်ပင့်လျှင်၊ သူ၏အိမ်သို့ကြွ၍ စားပွဲ၌ ၃၈ လျောင်းတော်မူ၏။ – အစာကိုမစားမီ ဆေးခြင်း

ကို ပြုတော်မမူသည်ကို ထိုဖာရိရှဲသည် မြင်လျှင်
၃၉ အံ့သြလေ၏။– သခင်ဘုရားကလည်း၊ ဖာရိရှဲဖြစ်
သော သင်တို့သည် ဖလား၊ လင်ပန်းကို အပြင်၌
ဆေးကြောကြ၏။ အတွင်း၌ကား လုယူခြင်း၊ ဆိုး
၄၀ ညစ်ခြင်းနှင့်ပြည့်လျက်ရှိ၏။– လူမိုက်တို့၊ အပြင်
ကို ဖန်ဆင်းသောသူသည် အတွင်းကိုလည်း ဖန်
၄၁ ဆင်းတော်မူသည် မဟုတ်လော။– သာ၍ကောင်း
သောနည်းမူကား၊ တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း ဆင်းရဲ
သားတို့အား စွန့်ကြဲကြလော့။ သို့ပြုလျှင် ခပ်
သိမ်းသောအရာတို့သည် သင်တို့အား သန့်ရှင်း
၄၂ ကြလိမ့်မည်။– ဖာရိရှဲတို့ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာ
ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပင်စိမ်းရွက်၊ လျှ
ရွက်မျိုးမှစ၍ မြက်ပင်အမျိုးမျိုးကိုဆယ်ဘို့တဘို့
လှူကြသည်တွင်၊ တရားသဖြင့်စီရင်ခြင်း၊ ဘုရား
သခင်ကို ချစ်ခြင်းအမှုကိုကား လုပ်၍ထားကြ၏။
အရင်ဆိုသောအရာတို့ကို မလုပ်မထား၊ နောက်
၄၃ ဆိုသောအရာတို့ကို ကျင့်ရမည်။– ဖာရိရှဲတို့၊ သင်
တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
တရားစရပ်၌ မြင့်မြတ်သောနေရာထိုင်ရာကိုငင်း၊
ဈေး၌ရှိသေစွာ နှုတ်ဆက်ခြင်းကိုငင်း၊ နှစ်သက်
၄၄ ကြ၏။– သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အ
ကြောင်းမူကား၊ မထင်ရှားသော သချိုင်းတွင်းနှင့်
တူကြ၏။ ထိုတွင်းအပေါ်မှာ သွားလာသောသူ
တို့သည် သချိုင်းတွင်းရှိမှန်းကိုမျှ မသိကြဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၄၅ ကျမ်းတတ်တယောက်ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား
ထိုသို့ဆိုလျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကိုပင် ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်
၄၆ တော်မူ၏ဟု လျှောက်သော်၊– ကျမ်းတတ်တို့၊
သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ထမ်းခဲသောဝန်ကို သူတပါးအပေါ်မှာ တင်
၄၇ တတ်၏။– ကိုယ်လက်ဖျားနှင့်မျှ မတို့ကြ။ သင်တို့
သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပ
ရောဖက်တို့၏ သချိုင်းများကိုတည်လုပ်၍၊ သင်
တို့၏ ဘိုးဘေးများသည် သူတို့ကိုသတ်ကြ၏။–
၄၈ အကယ်စင်စစ် သင်တို့သည် ဘိုးဘေးတို့၏အပြု
အမူကို လက်ခံကြ၏။ ဘိုးဘေးတို့သည် ပရော
ဖက်များကို သတ်ကြပြီ။ သင်တို့မူကား၊ သချိုင်း
တို့ကို တည်လုပ်ကြ၏။

၄၉ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ဉာဏ်စီရင်တော်
မူသည်ကား၊ ပရောဖက်၊ တမန်တော်တို့ကို သူ
တို့ရှိရာသို့ ငါစေလွှတ်မည်။ သူတို့သည် ထိုပ
ရောဖက်၊ တမန်တော်အချို့တို့ကို ညှဉ်းဆဲကြ
၅၀ လိမ့်မည်။ အချို့တို့ကို သတ်ကြလိမ့်မည်။– ထို

ကြောင့်၊ အာဗေလ၏ အသွေးမှစ၍၊ ယဇ်ပလ္လင်
နှင့် အိမ်တော်၏အကြားဌာန သတ်ခဲ့ပြီးသော ဇာခ
ရိ၏အသွေးတိုင်အောင် ကမ္ဘာဦးမှစ၍ သွန်းပြီး
သော ပရောဖက်အပေါင်းတို့၏ အသွေးကြောင့်
ယခုဖြစ်သော လူတို့သည် စစ်ကြောခြင်းကို ခံရ
၅၁ ကြမည်။– ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယခုဖြစ်သော
လူတို့သည် ထိုစစ်ကြောခြင်းကို ခံရကြမည်။

၅၂ ကျမ်းတတ်တို့၊ သင်တို့သည် အမင်္ဂလာရှိကြ
၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပညာဖွင့်သော သော့ကို
သိမ်းထားကြပြီ။ မိမိတို့လည်းမဝင်၊ ဝင်လိုသော
သူတို့ကိုလည်း ဆီးတားကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ
၅၃ ၏။– ထိုသို့ ပရိသတ်တို့အား မိန့်တော်မူစဉ်တွင်
ကျမ်းပြုဆရာနှင့်ဖာရိရှဲတို့သည် ကိုယ်တော်၌အ
၅၄ ပြစ်တင်ခွင့်ကိုရမည်အကြောင်း၊– ချောင်းမြောင်း
လျက် စကားတော်ကိုဘမ်းခြင်းငှါ ရှာကြံလျက်၊
ကျပ်ကျပ်တိုက်တွန်း၍ အရာရာတို့၌ မေးစစ်ကြ
၏။

၁၂

၁ ထိုအခါ အထိုင်းမသိများစွာသောလူတို့သည်
စုဝေး၍ အချင်းချင်း နင်းမိမတတ် နေကြသည်
ရှိသော်၊ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့အား မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ လျှို့ဝှက်ခြင်းတည်းဟူသော
ဖာရိရှဲတို့၏တဆေးကို ရှေ့ဦးစွာ ကြဉ်ရှောင်ကြ
၂ လော့။– ဖုံးထားလျက် ရှိသမျှတို့သည် ပွင့်လင်မ့်
မည်။ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ရှိသမျှတို့သည်လည်း ထင်
၃ ရှားလင်မ့်မည်။– မှောင်မိုက်၌ သင်တို့ပြောသမျှ
သောအရာများကို သူတပါးတို့သည် အလင်း၌
နားကြားကြလင်မ့်မည်။ သင်တို့သည် အခန်းထဲ
မှာ နားအပါး၌ ပြောသောအရာများကို အိမ်မိုး
၄ ပေါ်မှာ ဟစ်ကြော်ကြလင်မ့်မည်။– ငါ့အဆွေတို့၊
သင်တို့အား ငါဆိုသည်ကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာကိုသတ်
၅ ကြောက်ကြနှင့်။– အဘယ်သူကို ကြောက်ရမည်
နည်းဟူမူကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာကိုသတ်ပြီးမှ ငရဲထဲ
သို့ချနိုင်သောသူကိုကြောက်ကြလော့။ ငါအမှန်
ဆိုသည်ကား၊ ထိုသူကို ကြောက်ကြလော့။–
၆ စာငှက်ငါးကောင်ကို အဿရိန္နစ်ပြားအဘိုးနှင့်
ဝယ်ရသည်မဟုတ်လော။ ထိုစာငှက်တကောင်
၇ ကိုမျှ ဘုရားသခင် မမေ့လျော့တော်မမူ။– သင်တို့
ဆံပင်သည်လည်း အကုန်အစင် ရေတွက်လျက်
ရှိ၏။ ထိုကြောင့် မကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့
သည် စာငှက်အများတို့ထက် သာ၍မြတ်ကြ၏။
၈ ငါဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့

To Contents

မှာ ငါကိုဝန်ခံအံ့၊ ဘုရားသခင်၏ကောင်းကင်တ
မန်တို့ရှေ့မှာ လူသားသည် ထိုသူကိုဝန်ခံမည်။-
၉ အကြင်သူသည် လူတို့ရှေ့မှာ ငါ့ကိုငြင်းပယ်အံ့၊
ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်တို့ရှေ့မှာ ထို
၁၀ သူကို ငါငြင်းပယ်မည်။- လူသားကို နှုတ်ဖြင့်ပြစ်
မှားသောသူမည်သည်ကား၊ အပြစ်နှင့်လွတ်စေ
ခြင်းအခွင့်ကို ရနိုင်၏။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောသူမည်သည်ကား၊ အပြစ်နှင့်
၁၁ လွတ်စေခြင်းအခွင့်ကို မရနိုင်ရာ။- သင်တို့ကို
တရားစရပ်သို့ငင်း၊ အကဲအမှူး၊ မင်းများရှေ့သို့
ငင်း၊ ပို့ဆောင်ကြသောအခါ အဘယ်သို့ပြန်ပြော
၁၂ ရမည်ကို မစိုးရိမ်ကြနှင့်။- အကြောင်းမူကား၊
ထိုခဏခြင်းတွင် အဘယ်သို့ပြောရမည်ကို သန့်
ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် အကြံပေးမည်ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁၃ လူအစုအဝေးခံပါသော သူတယောက်က၊
အရှင်ဘုရား၊ အကျွန်ုပ်အစ်ကိုသည် အမွေဥစ္စာ
ကို အကျွန်ုပ်အား ဝေပေးပါမည်အကြောင်း အ
၁၄ မိန့်ရှိတော်မူပါဟု လျှောက်လျှင်၊- ကိုယ်တော်
က အခွင်းလူ၊ အဘယ်သူသည် သင်တို့အမှုကို
စီရင်ခွဲဝေပိုင်သောအခွင့်ကို ငါ့အား အပ်ပေးသ
၁၅ နည်းဟု မေးတော်မူ၏။- ထိုမှတပါး လောဘ
လွန်ကျူးခြင်းကို သတိနှင့် ကြဉ်ရှောင်ကြလော့။
အကြောင်းမူကား၊ စည်းစိမ်ရှိသော်လည်း စည်း
စိမ်၌ အသက်မတည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆ တဖန် ဥပမာစကားကိုမိန့်တော်မူသည်ကား၊
သူဌေးတဦး၌ မြေကောင်း၍ အသီးအနှံများလု
၁၇ ၏။- ထိုသူဌေးက၊ ငါသည် အဘယ်သို့ ပြုရမည်
နည်း။ အသီးအနှံများကို သိုထားစရာအရပ် မ
၁၈ ရှိ။- ပြုမည်အကြံမူကား၊ ငါတို့ကံများကိုဖျက်၍
ကျယ်သောတိုက်တို့ကို တည်ဦးမှ၊ ငါ၏အသီး
၁၉ အနှံဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို သိုထားမည်။- ငါ့ဝိညာဉ်
အားလည်း၊ အချင်ဝိညာဉ်၊ သင်သည် နှစ်ပေါင်း
များစွာသုံးဆောင်ရန် ဥစ္စာများကို သိုထားလျက်
ရှိပြီ။ ငြိမ်ဝပ်စွာနေလော့။ စားသောက်ခြင်း၊ ပျော်
မွေ့ခြင်းကိုပြုလော့၊ ငါပြောမည်ဟု သူဌေးအကြံ
၂၀ ရှိ၏။- ထိုသို့ အကြံရှိစဉ်တွင် ဘုရားသခင်က၊
အချင်းလူမိုက်၊ ယနေ့ညဉ့်ပင် သင်၏ဝိညာဉ်ကို
ရုပ်သိမ်းရာအချိန် ရောက်လိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍
သင်သည် ပြင်ဆင်သိုထားသောဥစ္စာကို အဘယ်
သူပိုင်မည်နည်းဟု သူဌေးအား မိန့်တော်မူ၏။-
၂၁ ထိုအတူ ကိုယ်အတွို့ ဘဏ္ဍာများကိုဆည်းဖူး၍၊
ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ဆင်းရဲသောသူမည်သည်
ကား၊ ထိုသူဌေးနှင့် တူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ တဖန် တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် အဘယ်သို့ စားရ
မည်ဟူ၍ အသက်အတွို့ မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ အဘယ်
သို့ဝတ်ရမည်ဟူ၍ ကိုယ်အတွို့ မစိုးရိမ်ကြနှင့်ဟု
၂၃ ငါဆို၏။- အစာထက်အသက်မြတ်သည်မဟုတ်
လော။ အဝတ်ထက် ကိုယ်မြတ်သည် မဟုတ်
၂၄ လော။- ကျီးကန်းများကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြ
လော့။ ထိုငှက်တို့သည် မျိုးစေ့ကို မစိုက်မကြဲ၊
စပါးကိုမရိတ်၊ စပါးကျီမရှိ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်မရှိ။ သို့
သော်လည်း ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကိုကျွေးမွေး
တော်မူ၏။ ထိုငှက်တို့ထက် သင်တို့သည် အလွန်
၂၅ မြတ်သည် မဟုတ်လော။- အဘယ်သူသည် စိုး
ရိမ်ခြင်းအားဖြင့် မိမိအသက်တာကို တတောင်
၂၆ ခန့်မျှ တိုးပွါးစေနိုင်သနည်း။- ထိုသို့ အငယ်ဆုံး
သောအမှုကိုမျှ မတတ်နိုင်လျှင် ကြွင်းသောအမှု
၂၇ ကို အဘယ်ကြောင့်စိုးရိမ်ကြသနည်း။- နှင်းပင်
တို့သည် အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ကြီးပွါးသည်
ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။ ထိုအပင်တို့သည်
အလုပ်လည်းမလုပ်၊ ချည်ဖြစ်စေခြင်းငှါ မင်မ
ဝင့်။ သို့သော်လည်း ဘုန်းကြီးသောရှောလမုန်
မင်းကြီးအဝတ်သည် ထိုအပင်တပင်မျှ၏အဝတ်
၂၈ ကို မခိုဟု ငါဆို၏။- ယုံကြည်အားနည်းသောသူ
တို့၊ ယနေ့အသက်ရှင်လျက်၊ နက်ဖြန်မီးဖိုထဲသို့
ရောက်သောတောမြက်ပင်ကို ဘုရားသခင်သည်
ထိုသို့သောအဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူလျှင်၊ ထိုမျှ
မက သင်တို့ကို အဝတ်နှင့် ဖုံးလွှမ်းတော်မူမည်
၂၉ မဟုတ်လော။- ထို့ကြောင့် အဘယ်သို့ စားရအံ့
နည်း၊ အဘယ်သို့ သောက်ရအံ့နည်းဟူ၍ မရာ
ဖွေကြနှင့်။ သောကမွေနှောက်ခြင်းလည်း မရှိ
၃၀ ကြနှင့်။- ထိုအရာများကို လောကီသားအမျိုးမျိုး
တို့သည် ရှာဖွေတတ်ကြ၏။ ထိုအရာများကို
သင်တို့သည် အသုံးလိုကြောင်းကို သင်တို့အဘ
၃၁ သိတော်မူ၏။- သင်တို့မူကား၊ ဘုရားသခင်၏
နိုင်ငံတော်ကိုရှာကြလော့။ နောက်မှထိုအရာများ
၃၂ ကို ထပ်၍ပေးတော်မူလတံ့။- သိုးစုငယ်၊ သင်တို့
သည် မကြောက်ကြနှင့်။ သင်တို့အဘသည် သင်
တို့အား နိုင်ငံကိုပေးခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူ၏။-
၃၃ သင်တို့ဥစ္စာများကို ရောင်း၍ ဆင်းရဲသားတို့အား
စွန့်ကြဲကြလော့။ မသွေးမဟောင်းတတ်သော
အိတ်တို့ကို ကိုယ်သုံးဘို့ လုပ်ကြလော့။ သူခိုးမ
ရောက်၊ ပိုးများမဖျက်ဆီးရာအရပ်၊ ကောင်းကင်
ဘုံ၌ မကုန်မဆုံးနိုင်သောဘဏ္ဍာကို ဆည်းဖူးကြ

၃၄ လော့။– အကြောင်းမူကား၊ အကြင်အရပ်၌ သင်
တို့၏ဘဏ္ဍာရှိ၏။ ထိုအရပ်သို့ သင်တို့စိတ်နှလုံး
ရောက်တတ်၏။

၃၅ သင်တို့သည် ခါးပန်းစည်းလျက်၊ ဆီမီးထွန်း
၃၆ လျက်နေသဖြင့်၊– သခင်သည် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲ
မှပြန်လာ၍ တံခါးကိုခေါက်သောအခါ ချက်ခြင်း
ဖွင့်ခြင်းငှါ သခင်လာမည်ကို မြော်လင့်၍နေသော
၃၇ ကျွန်ကဲ့သို့ရှိနေကြလော့။– အကြင်ကျွန်တို့သည်
စောင့်လျက်နေသည်ကို သခင်သည် ပြန်လာ၍
တွေ့၏။ ထိုကျွန်တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ငါအ
မှန်ဆိုသည်ကား၊ သခင်သည် ခါးပန်းစည်းလျက်
ကျွန်တို့ကို စားပွဲ၌ လျောင်းစေပြီး၍၊ ကိုယ်တိုင်
၃၈ လာ၍ သူတို့အား လုပ်ကျွေးလိမ့်မည်။– နှစ်ချက်
တီးအချိန်ဖြစ်စေ၊ သုံးချက်တီးအချိန်ဖြစ်စေ၊ သ
ခင်သည်လာ၍ ထိုသို့တွေ့လျှင် ထိုကျွန်တို့သည်
၃၉ မင်္ဂလာရှိကြ၏။– အိမ်ရှင်သည် သူခိုးလာမည်
အချိန်နာရီကို သိရလျှင်၊ မိမိအိမ်ကို မထွင်းမ
ဖောက်စေခြင်းငှါ စောင့်နေလိမ့်မည်ကို သင်တို့
၄၀ သိကြ၏။– ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ပြင်ဆင်
လျက်နေကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့
မထင်မမှတ်သောအချိန်၌ လူသားသည် ကြွလာ
လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ ပေတရုကလည်း၊ သခင်၊ ဤဥပမာကို အ
ကျွန်ုပ်တို့အားသာ မိန့်တော်မူသလော။ လူအ
ပေါင်းတို့အားမိန့်တော်မူသလောဟုမေးလျှောက်
၄၂ လျှင်၊– သခင်ဘုရားက အိမ်ရှင်သည်မိမိအိမ်သား
တို့အား အချိန်တန်လျှင် အစားအသောက်တို့ကို
ဝေဖန်စေခြင်းငှါ အအုပ်အချုပ်ခန့်ထား၍၊ သစ္စာ
နှင့်ငင်း၊ သတိပညာနှင့်ငင်းပြည့်စုံသောကျွန်ကား
၄၃ အဘယ်သူနည်း။– အကြင်ကျွန်သည် ဤသို့ ပြု
လျက်နေသည်ကို အရှင်သည်ပြန်လာ၍တွေ့၏။
၄၄ ထိုကျွန်သည် မင်္ဂလာရှိ၏။– ငါအမှန်ဆိုသည်
ကား၊ အရှင်သည် မိမိဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို ထိုကျွန်၌
၄၅ အပ်လိမ့်မည်။– သို့မဟုတ်မူကား၊ အကြင်ကျွန်
က၊ ငါအရှင်လာခဲလိမ့်မည်ဟု စိတ်ထဲ၌ အောက်
မေ့သည်နှင့် ကျွန်ချင်းယောကျ်ားမိန်းမတို့ကို
ရိုက်ပုတ်လျက်၊ စားသောက်ယစ်မူးလျက် နေ
၄၆ ၏။– ထိုကျွန် မကြည့်မမျှော်သောနေ့ရက်၊ မ
ကြားမသိသောအချိန်နာရီ၌ သခင်သည် ရောက်
လာလျှင်၊ ထိုကျွန်ကို ပြင်းစွာ ဆုံးမကွပ်မျက်၍
သစ္စာမရှိသောသူတို့နှင့် တကွနေရာချလတံ့။–
၄၇ အကြင်ကျွန်သည် မိမိသခင်၏အလိုကိုသိလျက်
နှင့်အသင့်မနေ၊ သခင်၏အလိုကိုမဆောင်၊ ထို
၄၈ ကျွန်သည် များစွာသောဒဏ်ကို ခံရ၏။– သခင်
၏အလိုကို မသိဘဲလျက်၊ ဒဏ်ခံထိုက်သောအမှု
ကိုပြုမိသောသူမူကား၊ အနည်းငယ်သောဒဏ်ကို
သာခံရ၏။ အကြင်သူသည် များစွာသောကျေး
ဇူးကိုခံ၏။ ထိုသူသည် အများကို ဆပ်ရ၏။ အ
ကြင်သူ၌ များစွာသောဥစ္စာကို အပ်နှင်း၏။ ထို
သူကို များစွာတောင်းလိမ့်မည်။

၄၉ မြေပေါ်၌ မီးလောင်စေခြင်းငှါ ငါလာသ
တည်း။ ထိုမီးမည်မှီတိုင်အောင် ငါ၏အလိုမပြည့်
၅၀ စုံ။ ဗတ္တိဇံတခုကိုလည်း ငါခံစရာရှိ၏။– ထိုဗတ္တိဇံ
ကို မခံမီတိုင်အောင် ငါသည် အလွန်ငြီးငွေ့သော
၅၁ စိတ်ရှိ၏။– မြေပေါ်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ပေးအံ့
သောငှါ ငါလာသည်ဟု ထင်ကြသလော။ ထိုသို့
သောအလိုငှါ ငါလာသည်မဟုတ်။ အချင်းချင်း
၅၂ ကွဲပြားစေခြင်းငှါ ငါလာသည်ဟု ငါဆို၏။– အ
ဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ယခုမှစ၍ အိမ်တအိမ်၌
နေသောလူငါးယောက်တို့သည် နှစ်ယောက်တစု
သုံးယောက်တစု အချင်းချင်း ကွဲပြားလိမ့်မည်။–
၅၃ အဘနှင့်သား၊ အမိနှင့်သမီး၊ ယောကျ်ားနှင့်ချွေးမ
အချင်းချင်း ကွဲပြားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၄ တဖန် လူအစုအဝေးတို့အား မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ သင်တို့သည် အနောက်မျက်နှာ၌
မိုးယံရိပ်တက်သည်ကို မြင်သောအခါ မိုးယံရွာ
မည်ဟု ချက်ခြင်းဆိုတတ်၏။ ဆိုသည်အတိုင်း
၅၅ လည်း ဖြစ်တတ်၏။– တောင်လေလာသည်ကို
မြင်သောအခါ နေပူမည်ဟုဆိုတတ်၏။ ဆိုသည်
၅၆ အတိုင်းလည်း ဖြစ်တတ်၏။– လျှို့ဝှက်သောသူ
တို့၊ သင်တို့သည် မြေကြီး၏မျက်နှာနှင့် မိုးယံ
ကောင်းကင်၏မျက်နှာကို ပိုင်းခြားး၍ သိနိုင်ကြ
၏။ ယခုကပ်ကာလကို အဘယ်ကြောင့်ပိုင်းခြား
၅၇ ၍ မသိနိုင်ကြသနည်း။– ထိုမှတပါး ဖြောင့်မတ်
ခြင်းတရားကို အဘယ်ကြောင့် အလိုအလျောက်
၅၈ ပိုင်းခြား၍ မသိကြသနည်း။– သင်သည် တရား
တွေ့ဘက်နှင့်အတူ မင်းထံသို့သွားသောအခါ အ
မှုပြေစေခြင်းငှါလမ်း၌ကြိုးစားလော့။ သို့မဟုတ်
တရားတွေ့ဘက်သည် တရားသူကြီးရှေ့သို့ ဆွဲ
မည်။တရားသူကြီးသည်လုလင်ခေါင်း၌အပ်၍ လု
လင်ခေါင်းသည် ထောင်ထဲ၌လှောင်ထားမည်။–
၅၉ လျော်ပြစ်ငွေရှိသမျှကို မလျော်မီတိုင်အောင်
ထောင်ထဲကမထွက်ရ၊ ငါဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ
၏။

၁၃

၁ ထိုအခါ လူအချို့တို့သည်လာ၍၊ ပိလတ်မင်း

သည် ဂါလိလဲလှူအချို့တို့၏အသွေးကို မိမိတို့ပူ
ဇော်သော ယဇ်ကောင်တို့နှင့် ရောနှောကြောင်း
၂ ကို လျှောက်ကြလျှင်၊– ယေရှုက၊ ထိုဂါလိလဲလှူ
တို့သည် ထိုသို့ခံရသောကြောင့်၊ အခြားသော ဂါ
လိလဲလှူအပေါင်းတို့ထက် သာ၍ အပြစ်ရှိသည်
၃ ဟု ထင်ကြသလော။– သာ၍ အပြစ်ရှိသည် မ
ဟုတ်။ သင်တို့ရှိသမျှသည်လည်း နောင်တမရ
လျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟု ငါ
၄ ဆို၏။– ထို့မှတပါး၊ ရှီလောင်ပြအိုးလဲ၍ ပိသော
သူ တကျိပ်ရှစ်ယောက်တို့သည် ယေရုရလင်မြို့
သား အပေါင်းတို့ထက် သာ၍ အပြစ်ရှိသည်ဟု
၅ ထင်ကြသလော။– သာ၍အပြစ်ရှိသည် မဟုတ်။
သင်တို့ ရှိသမျှသည်လည်း နောင်တမရလျှင်
ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်၊ ငါဆိုသည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ တဖန် ဥပမာကို မိန့်တော်မူသည်ကား၊ လူ
တယောက်သည် ဥယျာဉ်၌စိုက်သော သင်္ဘော
သဖန်းပင်တပင် ရှိ၏။ ထိုအပင်သို့ လာ၍ အသီး
၇ ကို ရှာသော်လည်း မတွေ့။– ထိုအခါ ဥယျာဉ်
စောင့်အားလည်း၊ သုံးနှစ်ပတ်လုံး ဤသင်္ဘော
သဖန်းပင်သို့ ငါလာ၍ အသီးကိုရှာသော်လည်း မ
တွေ့မရ။ ခုတ်ပစ်လော့။ အဘယ်ကြောင့် မြေ
ကိုနှောင့်ရှက်ရသနည်းဟုအမိန့်ရှိသော်၊ ဥယျာဉ်
၈ စောင့်က၊ သခင်၊ ယခုနှစ်ရှိပါစေဦး။– အကျွန်ုပ်
သည် အပင်နားပတ်လည်ကို တူးဆွ၍ နောက်
၉ ချေးကို ဖို့ပါမည်။– အသီးသီးကောင်း သီးပါလိမ့်
မည်။ သို့မဟုတ် နောက်မှခုတ်ပစ်တော်မူပါဟု
လျှောက်လေသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀ တနေ့သော ဥပုသ်နေ့၌ ယေရှုသည် တရားစ
၁၁ ရပ်တွင် ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူသောအခါ၊– တ
ဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး နတ်စွဲ၍ ရောဂါနှိပ်စက်
ခြင်းကိုခံရသော မိန်းမတယောက်ရှိ၏။ ထိုမိန်း
မသည် ကျောကုန်း၍ ကိုယ်ကို အလျှင်းမဆန့်
၁၂ နိုင်။– ယေရှုသည် ထိုမိန်းမကို မြင်တော်မူလျှင်
အထံတော်သို့ ခေါ်၍၊ အချင်းမိန်းမ၊ သင်သည်
အနာရောဂါနှင့်လွတ်၏ဟု မိန့်တော်မူလျက်၊–
၁၃ သူ့အပေါ်မှာလက်တော်ကို တင်တော်မူသဖြင့်၊
သူသည် ချက်ခြင်းတည့်မတ်ခြင်းသို့ရောက်၍
ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။–
၁၄ ထိုသို့ ဥပုသ်နေ့၌ ယေရှုသည် အနာရောဂါကို
ငြိမ်းစေတော်မူသောကြောင့် တရားစရပ်မှူး
သည် အမျက်ထွက်၍၊ အလုပ်လုပ်ရသောနေ့
ရက် ခြောက်ရက်ရှိ၏။ ထိုနေ့ရက်တွင်လာ၍ အ
နာရောဂါငြိမ်းစေခြင်း ကျေးဇူးကို ခံကြလော့။ ဥ
ပုသ်နေ့၌ မလာမခံကြနှင့်ဟု ပရိသတ်တို့အား
၁၅ ဆို၏။– သခင်ဘုရားကလည်း၊ လျှို့ဝှက်သော
သူ၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် ဥပုသ်နေ့၌ မြင်း၊ နွားကို
တင်းကုပ်မှလွှတ်၍ ရေတိုက်ခြင်းငှါ ဆောင်သွား
၁၆ တတ်သည် မဟုတ်လော။– တဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်
လုံး စာတန်ချည်နှောင်သော အာဗြဟံ၏သမီး
ဖြစ်သော ဤမိန်းမကို ဤချည်နှောင်ခြင်းမှ ဥ
ပုသ်နေ့၌ မလွှတ်ရသလောဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၇ ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးမှ ရန်ဘက်နေသော သူအ
ပေါင်းတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းရှိ၍၊ ပြုတော်မူ
သောအံ့သြဘွယ်အမှုများတို့ကို လူအပေါင်းတို့
၁၈ သည် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ကြ၏။– တဖန် မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်
သည် အဘယ်အရာနှင့်တူသနည်း။ အဘယ်သို့
၁၉ ပုံပြရအံ့နည်း။– လူသည် ယူ၍ ဥယျာဉ်၌စိုက်
သော မုန်ညင်းစေ့နှင့်တူ၏။ ထိုအစေ့သည် ကြီး
ပွါး၍ အပင်ကြီးဖြစ်၏။ မိုးယံကောင်းကင်ငှက်
တို့သည်လည်း အကိုင်းအခက်တို့၌ နားနေမှီခို
၂၀ ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– တဖန် မိန့်တော်မူ
သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို အဘယ်
၂၁ သို့ ပုံပြရအံ့နည်း။– မိန်းမသည် တဆေးကိုယူ၍
မုန့်ညက်သုံးတင်းနှံ့ ထည့်သဖြင့်၊ မုန့်ညက်ရှိသ
မျှကို ဖောင်းကြွစေတတ်သော တဆေးနှင့်တူ
သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ထိုအခါ ယေရှုသည် မြို့ရွာတို့ကို ဒေသစာရီ
လှည့်လည်လျက်၊ ဆုံးမသြဝါဒပေးလျက်၊ ယေ
၂၃ ရုရှလင်မြို့သို့ ခရီးသွားတော်မူ၏။– လူတဦးက
လည်း၊ သခင်၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်သော
သူတို့သည် များသလော၊ နည်းသလောဟု မေး
၂၄ လျှောက်လျှင်၊– ကျဉ်းမြောင်းသော တံခါးဝ
ကို ဝင်ခြင်းငှါ ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။ အ
ကြောင်းမူကား၊ အများသောသူတို့သည် ဝင်ခြင်း
ငှါအလိုရှိသော်လည်း မစွမ်းနိုင်ကြဟု ငါဆို၏။–
၂၅ အိမ်ရှင်သည် တခါထ၍ တံခါးကို ပိတ်ပြီးမှ၊ သင်
တို့သည် ပြင်ဦးရပ်၍ တံခါးကိုခေါက်လျက်၊ သ
ခင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့အားဖွင့်ပါဟု တောင်း
လျှောက်သော်လည်း၊ သခင်က၊ သင်တို့သည် အ
ဘယ်ကလာသည်ကို ငါမသိဟု ပြန်ပြောလိမ့်
၂၆ မည်။– ထိုအခါ သင်တို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့
သည် အထံတော်၌ စားသောက်ပါပြီ။ အကျွန်ုပ်
တို့နေသော မြို့ရွာ၌ ကိုယ်တော်သည် ဆုံးမသြ
ဝါဒပေးတော်မူပြီဟု လျှောက်ပြန်သော်လည်း၊–

၂၇ သခင်က၊ သင်တို့သည် အဘယ်ကလာသည်ကို
ငါမသိဟု ငါဆိုပြီ။ မတရားသောအမှုကိုပြုသော
သူအပေါင်းတို့၊ ငါ့ထံမှဖယ်သွားကြဟု ပြောလိမ့်
၂၈ မည်။– ထိုအခါ အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်မှစ
သော ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်
၏နိုင်ငံတော်ထဲသို့ ဝင်၍၊ သင်တို့သည် ပြင်သို့
နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရသောအခါ ငိုကြွေးခြင်း၊ အံ
၂၉ သွားခဲကြိတ်ခြင်း ရှိလတံ့။– ထိုအခါ အရှေ့အ
နောက် တောင်မြောက်အရပ် လေးမျက်နှာက
လာ၍ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံထဲတွင် လျှောင်းရကြ
၃၀ လတံ့။– နောက်ကျသောသူ အချို့တို့သည် အ
ရင်ကျကြလိမ့်မည်။ အရင်ကျသောသူ အချို့တို့
သည် နောက်ကျကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၁ ထိုအခါ ဖာရိရှဲအချို့တို့သည် အထံတော်သို့
လာ၍၊ ဤအရပ်မှ ထွက်သွားပါ။ ဟေရုဒ်မင်း
သည် ကိုယ်တော်ကိုသတ်မည် အကြံရှိပါသည်
ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊ ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့
၃၂ သွားကြလော့။– ယခုနေ့နှင့် နက်ဖြန်နေ့၌ နတ်
ဆိုးတို့ကိုနှင်ထုတ်၍ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေ၏။
သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်
မည်အရာကို ထိုမြေခွေးအား ပြောကြလော့။–
၃၃ သို့သော်လည်း ယခုနေ့၊ နက်ဖြန်နေ့၊ သန်ဘက်
နေ့၌ ငါသွားရသေး၏။ အကြောင်းမူကား၊ ယေ
ရုရှလင် မြို့မှတပါး အခြားသောအရပ်၌ အဘယ်
၃၄ ပရောဖက်မျှမဆုံးရှာ။– အို ယေရုရှလင်မြို့၊ ယေ
ရုရှလင်မြို့၊ သင်သည် ပရောဖက်တို့ကို သတ်မြဲ
ရှိ၏။ သင်ရှိရာသို့ စေလွှတ်သောသူတို့ကိုလည်း
ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်မြဲရှိ၏။ ကြက်မသည် မိမိသား
ငယ်တို့ကို အတောင်အောက်၌စုရုံးသကဲ့သို့ သင်
၏သားတို့ကို စုရုံးစေခြင်းငါ ကြိမ်ဖန်များစွာ ငါ
၃၅ အလိုရှိ၏။ သင်မူကား အလိုမရှိ။– သင်တို့နေ
သောအိမ်သည် သင်တို့၌လူဆိတ်ညဲလျက် ကျန်
ရစ်ရ၏။ ငါဆိုသည်ကား၊ ထာဝရဘုရား၏ အ
ခွင့်နှင့် ကြွလာသောသူသည် မင်္ဂလာရှိစေသော
ဟု သင်တို့မပြောမီတိုင်အောင် ယခုမှစ၍ သင်
တို့သည် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ရကြဟု မိန့်တော်မူ
၏။

၁၄

၁ တနေ့သောဥပုသ်နေ့၌ ကိုယ်တော်သည် အ
စာကိုသုံးဆောင်ခြင်းငှါ အရာရှိဖြစ်သော ဖာရိရှဲ
တယောက်၏အိမ်သို့ ဝင်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့
၂ သည် ကိုယ်တော်ကို ချောင်းကြည့်ကြ၏။– ရေ
ဖျဉ်းနာစွဲသော သူတယောက်သည် ရှေ့တော်၌
၃ ရှိ၏။– ဥပုသ်နေ့၌ အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေအပ်
သလောဟု ဖာရိရှဲနှင့်ကျမ်းတတ်တို့ကိုမေးတော်
၄ မူလျှင်၊– သူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။
ယေရှုသည် ထိုသူကိုယူ၍ အနာရောဂါနှင့် ကင်း
၅ လွတ်စေပြီးမှ၊ လွှတ်လိုက်တော်မူ၏။– ပရိသတ်
တို့ကိုလည်း၊ မိမိမြည်း၊ နွားသည် ဥပုသ်နေ့၌
တွင်းထဲသို့ကျလျှင် ချက်ခြင်းမဆွဲမတင်ဘဲ နေ
မည့်သူတစုံတယောက်သည် သင်တို့တွင် ရှိသ
၆ လောဟုမေးတော်မူလျှင်၊– ထိုသူတို့သည် စကား
တခွန်းကိုမျှ မပြန်နိုင်ကြ။
၇ ထိုအခါ ခေါ်ဘိတ်သောသူတို့သည် မြင့်မြတ်
သောနေရာထိုင်ရာကို ရွေးကြသည်ကိုမြင်တော်
မူလျှင်၊ သူတို့အား ဥပမာကို မိန့်တော်မူသည်
၈ ကား၊– သူတပါးသည် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့ သင့်
ကိုခေါ်ဘိတ်သောအခါ၊ မြင့်မြတ်သောနေရာ၌
မလျောင်းနှင့်။ ထိုသို့လျောင်းလျှင် သင့်ထက်
သာ၍ မြတ်သောသူသည် ပွဲသို့ လာသည်ရှိ
၉ သော်၊– သင်တို့နှစ်ယောက်ကို ခေါ်ဘိတ်သော
သူက၊ ဤသူအား နေရာကို ပေးလော့ဟုလာ၍
ပြောလိမ့်မည်။ ထိုအခါ သင်သည် ရှက်ကြောက်
၁၀ခြင်းနှင့် နိမ့်သောနေရာသို့ ဆင်းရလိမ့်မည်။– သူ
တပါးတို့သည် သင့်ကို ခေါ်ဘိတ်သောအခါ၊
သွား၍ နိမ့်သောနေရာ၌ လျောင်းလော့။ ထိုသို့
လျောင်းလျှင် သင့်ကို ခေါ်ဘိတ်သောသူ လာ
သည်ရှိသော်၊ အဆွေ၊ တက်ပါဟု သင့်ကိုဆိုလိမ့်
မည်။ ထိုအခါ သင်နှင့်အတူ လျောင်းသောသူတို့
ရှေ့မှာ သင်၏အသရေ ထင်ရှားလိမ့်မည်။–
၁၁ ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမြှောက်သောသူ မည်သည်
ကား နိမ့်ချခြင်းသို့ ရောက်လတံ့။ ကိုယ်ကိုကိုယ်
နိမ့်ချသောသူ မည်သည်ကား ချီးမြှောက်ခြင်းသို့
ရောက်လတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၂ ကိုယ်တော်ကို ခေါ်ပင့်သောသူအား တဖန်
မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သင်သည် နံနက်စာ၊ ည
စာ လုပ်ကျွေးသောအခါ၊ အဆွေခင်ပွန်း၊ ညီအစ်
ကိုအမျိုးသားချင်း၊ ငွေရတတ်သော အိမ်နီးချင်း
များကို မခေါ်မဘိတ်နှင့်။ ထိုသို့ ခေါ်ဘိတ်လျှင်၊
သူတို့သည် နောက်တဖန် သင့်ကို ခေါ်ဘိတ်၍
၁၃ ကျေးဇူးဆပ်ကြလိမ့်မည်။– သင်သည် ပွဲခံသော
အခါ ဆင်းရဲသောသူ၊ အင်္ဂါချို့တဲ့သောသူ၊ ခြေ
စွမ်းသောသူ၊ မျက်စိကန်းသောသူများကို ခေါ်
၁၄ ဘိတ်လော့။– ထိုသို့ခေါ်ဘိတ်လျှင် မင်္ဂလာရှိ
လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည်
ကျေးဇူးမဆပ်နိုင်သည် ဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ်သော

သူတို့သည် ထမြောက်သည်ကာလ၌ သင်သည်
ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းအကျိုးကိုခံရလတံ့ဟု မိန့်တော်
မူ၏။
၁၅ စားပွဲ၌ လျောင်းသောသူတယောက်သည်
ထိုစကားတော်ကို ကြားလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏
နိုင်ငံတော်၌ ပွဲဝင်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု
၁၆ လျှောက်သော်၊- ကိုယ်တော်က၊ လူတဦးသည်
ကြီးစွာသောပွဲကိုစီရင်၍ လူများတို့ကို ခေါ်ဘိတ်
၁၇ လေ၏။- ပွဲခံချိန်ရောက်သောအခါ၊ ခေါ်ဘိတ်
သောသူတို့ကို၊ လာကြပါ။ အလုံးစုံတို့သည် အ
သင့်ရှိပြီဟု မှာ၍ အစေအပါးကို စေလွှတ်၏။-
၁၈ ခေါ်အပ်သောသူအပေါင်းတို့သည်တညီတညွတ်
တည်း ပရိယာယ်ပြုကြ၏။ တယောက်က၊ အ
ကျွန်ုပ်သည် မြေရာကို ဝယ်ပါပြီ။ သွား၍ ကြည့်
ရပါမည်။အကျွန်ုပ်ကိုလွှတ်ပါဦးလော့ဟုတောင်း
၁၉ ပန်လေ၏။- တယောက်က အကျွန်ုပ်သည် နွား
ငါးယှဉ်းကို ဝယ်ပါပြီ။ သွား၍ စမ်းရပါမည်။ အ
ကျွန်ုပ်ကို လွှတ်ပါဦးလော့ဟု တောင်းပန်လေ
၂၀ ၏။- တယောက်က၊ အကျွန်ုပ်သည် မယားနှင့်
လက်ထပ်ပါပြီ။ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်မလာနိုင်ပါ
၂၁ ဟု ဆို၏။- အစေအပါးသည် သခင့်ထံသို့ပြန်လာ
၍ ထိုအကြောင်းများကို လျှောက်လေ၏။ ထိုအ
ခါ အိမ်ရှင်သည် အမျက်ထွက်၍၊ မြို့လမ်းမလမ်း
ကြားသို့ အသေ့သွားချေ။ ဆင်းရဲသောသူ၊
အင်္ဂါချို့တဲ့သောသူ၊ ခြေမစွမ်းသောသူ၊ မျက်စိ
ကန်းသောသူများကို ခေါ်သွင်းချေဟု အစေအ
၂၂ ပါကို ဆို၏။- အစေအပါကလည်း၊ သခင်စီရင်
တော်မူသည်အတိုင်းပြုပါပြီ။သို့သော်လည်း လပ်
သောနေရာထိုင်ရာရှိပါသေးသည်ဟု လျှောက်
၂၃ လေသော်၊- သခင်က၊မြို့ပြင်၊လမ်းမ၊ခြံနားသို့
သွားဦးလော့။ ငါ့အိမ်ကို ပြည့်စေခြင်းငှါ အနိုင်
၂၄ အထက်ခေါ်သွင်းလော့။- အထက်က ခေါ်ဘိတ်
သောသူတယောက်မျှ ငါ့ပွဲသို့ မဝင်ရ၊ ငါအမိန့်ရှိ
ပြီဟု အစေအပါကို ဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၅ လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် နောက်တော်
သို့လိုက်ကြသည်ကို ယေရှုသည်လှည့်၍ ကြည့်
၂၆ တော်မူပြီးလျှင်၊- အကြင်သူသည် ငါ့ထံသို့လာ၍
မိဘ၊ သားမယား၊ ညီအစ်ကို၊ နှမတို့ကိုငင်း၊ ထို
မျှမက မိမိအသက်ကိုငင်း မမုန်း၊ ထိုသူသည် ငါ့
၂၇ တပည့်မဖြစ်နိုင်ရာ။- အကြင်သူသည် မိမိလက်
ဝါးကပ်တိုင်ကို ထမ်း၍ ငါ့နောက်သို့မလိုက်၊ ထို
၂၈ သူသည် ငါ့တပည့် မဖြစ်နိုင်ရာ။- သင်တို့တွင်
တယောက်သောသူသည် တိုက်ကို တည်မည်ဟု
အကြံရှိလျှင်၊ ထိုတိုက်ပြီးအောင် ငွေလောက်
မည်မလောက်မည်ကို သိခြင်းငှါ၊ ရှေဦးစွာထိုင်၍
၂၉ ကုန်စရိတ်ကို မချွေတွက်ဘဲ နေမည်လော။- သို့
မဟုတ် တိုက်မြစ်ကိုတည်၍ တိုက်ကို မပြီးနိုင်
၃၀ လျှင်၊ သိမြင်သောသူ အပေါင်းတို့က၊- ဤသူ
သည် တည်စပြု၍ အစမသတ်နိုင်ဟု ကဲ့ရဲ့ကြ
၃၁ လိမ့်မည်။- တနည်းကား၊ တစုံတယောက်သော
ရှင်ဘုရင်သည် အခြားသောရှင်ဘုရင်နှင့်စစ်ပြိုင်
မည်ဟု အကြံရှိလျှင်၊ လူနှစ်သောင်းနှင့် ချီလာ
သောရှင်ဘုရင်ကို လူတသောင်းနှင့် ခံနိုင်မည် မ
ခံနိုင်မည်ကို ရှေဦးစွာထိုင်၍ မဆင်ခြင်ဘဲနေ
၃၂ မည်လော။- မခံနိုင်သည် မှန်လျှင်၊ အခြားသော
ရှင်ဘုရင် ဝေးသေးသောအခါ သံတမန်ကို စေ
လွှတ်၍ စစ်ငြိမ်းမည်အကြောင်း တောင်းပန်
၃၃ တတ်သည် မဟုတ်လော။- ထိုနည်းတူ၊ သင်တို့
တွင် အကြင်သူသည် မိမိ၌ရှိသမျှကို မစွန့်ဘဲနေ
၃၄ ၏။ ထိုသူသည် ငါ့တပည့်မဖြစ်နိုင်ရာ။- ဆားမူ
ကား ကောင်း၏။ သို့သော်လည်း အငန်ကင်း
ပျောက်လျှင် ငန်သောအရသာကို အဘယ်သို့ ရ
၃၅ ပြန်မည်နည်း။- မြေဘို့မကောင်း၊ အမှိုက်ပုံဘို့မ
ကောင်း၊ ထိုဆားကို ပြင်သို့ပစ်လိုက်တတ်၏။
ကြားစရာနားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါ
စေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၅

၁ အခွန်ခံသောသူတို့နှင့် ဆိုးသောသူအပေါင်း
တို့သည် နားထောင်ခြင်းငှါ အထံတော်သို့ ချဉ်း
၂ ကပ်သည်ဖြစ်၍၊- ဖာရိရှဲနှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့
က၊ ဤသူသည် ဆိုးသောသူတို့ကိုလက်ခံ၍ သူ
တို့နှင့်အတူ စားပါသည်တကားဟု ကဲ့ရဲ့အပြစ်
၃ တင်ကြ၏။- ထိုအခါ ဥပမာစကားကို မိန့်တော်
မူသည်ကား၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သော
၄ သူ၌ သိုးတရာရှိ၍၊- သိုးတကောင်ပျောက်လျှင်၊
ကိုးဆယ်ကိုးကောင်သောသိုးတို့ကို တောတွင်
ထားခဲ့ပြီးမှ၊ ပျောက်သောသိုးတကောင်ကို မတွေ့
မီတိုင်အောင် သွား၍မရှာဘဲ နေမည်လော။-
၅ တွေ့ပြီးလျှင် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် ပခုံးပေါ်
၆ မှာတင်ထမ်း၍၊- မိမိအိမ်သို့ရောက်သောအခါ
အဆွေခင်ပွန်း အိမ်နီးချင်းများကိုခေါ်၍၊ ပျောက်
သောသိုးကိုငါတွေ့ပြီ။ ငါနှင့်အတူဝမ်းမြောက်ကြ
၇ လော့ဟုဆိုတတ်သည် မဟုတ်လော။- ထိုနည်း
တူ ဖြောင့်မတ်၍နောင်တရစရာအကြောင်း မရှိ
သောသူ ကိုးဆယ်ကိုးယောက်တို့၌ ကောင်းကင်
သားတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ထက်၊

To Contents

နောင်တရသော လူဆိုးတယောက်၌ သာ၍ဝမ်း
၈ မြောက်ခြင်း ရှိကြသည်ဟု ငါဆို၏။- တနည်း
ကား၊ တစုံတယောက်သောမိန်းမ၌ ငွေဆယ်
ပြားရှိ၍ တပြားပျောက်လျှင်၊ ဆီမီးကိုထွန်း၍ မ
တွေ့မီတိုင်အောင် တအိမ်လုံးကိုလှည်း၍ စေ့စေ့
၉ မရှာဘဲ နေမည်လော။- တွေ့ပြီးလျှင် အဆွေခင်
ပွန်းအိမ်နီးချင်းများကိုခေါ်၍၊ ပျောက်သောငွေ
ကို ငါတွေ့ပြီ။ ငါနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက်ကြလော့
၁၀ ဟု ဆိုတတ်သည်မဟုတ်လော။- ထိုနည်းတူ ငါ
ဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တ
မန်တို့သည် နောင်တရသော လူဆိုးတယောက်
၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၁ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ တစုံတယောက်
၁၂ သောသူ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။- သားအငယ်
သည် အဘထံသို့ သွား၍၊ အဘ၊ အကျွန်ုပ်ရ
ထိုက်သော အမွေဥစ္စာကိုဝေ၍ ပေးပါဟု တောင်း
ပန်လျှင်၊ အဘသည် ဥစ္စာများကိုဝေ၍ သားတို့
၁၃ အား ပေးလေ၏။- ထိုနောက် များမကြာ၊ သား
အငယ်သည် မိမိဥစ္စာများကို သိမ်းယူ၍ ဝေးစွာ
သောပြည်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ ထိုပြည်မှာ ကာမ
ဂုဏ်၌ လွန်ကျူးသောအားဖြင့် ဥစ္စာပြုန်းတီး၍၊-
၁၄ ရှိသမျှကုန်သောအခါ၊ ထိုပြည်၌ ကြီးစွာသော
အစာခေါင်းပါးခြင်းဖြစ်၍၊ သူသည် အလွန်ဆင်း
၁၅ ရဲခြင်းသို့ ရောက်၏။- ထိုအခါ ပြည်သားတ
ယောက်ထံသို့သွား၍ အစေခံလျှင်၊ ဝက်တို့ကို
ကျောင်းစေခြင်းငှါ သူ့သခင်သည် တောသို့ စေ
၁၆ လွှတ်သဖြင့်၊- သူသည် ဝက်စားတတ်သော ဝဲ
တောင့်ကိုပင် စားချင်မတတ် ငတ်မွတ်လျက်နေ
၁၇ ရ၏။ အဘယ်သူမျှ အစာကိုမကျွေး။- ထိုအခါ
သတိရလျှင်၊ ငါ့အဘ၏အိမ်၌ အခစားသောသူ
များတို့သည် ဝစွာစားရကြ၏။ ငါမူကား ဤပြည်
၁၈ ၌ သေအောင်အငတ်ခံရ၏။- ငါထ၍ အဘထံသို့
သွားမည်။ အဘ၊ အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်ကို
၁၉ ၎င်း၊ ကိုယ်တော်ကို၎င်း ပြစ်မှားပါပြီ။- ယခုမှစ၍
ကိုယ်တော်၏သားဟူ၍ ခေါ်ခြင်းကိုမခံထိုက်ပါ။
သူငှါးအရာ၌ အကျွန်ုပ်ကို ထားတော်မူပါဟု ငါ
၂၀ ပြောမည်ဟူ၍ အကြံရှိသည်နှင့်၊- ထ၍ အဘထံ
သို့ သွားလေ၏။ သွား၍ ဝေးသေးသောအခါ အ
ဘသည် သူ့ကိုမြင်လျှင်၊ သနားသော စိတ်ရှိသည်
နှင့် ပြေးသွား၍ သားဖ၏လည်ပင်းကို ပိုက်ဘက်
၂၁ လျက် နမ်းရှုပ်လေ၏။- သားကလည်း၊ အဘ၊
အကျွန်ုပ်သည် ဘုရားသခင်ကို၎င်း၊ ကိုယ်တော်
ကို၎င်း ပြစ်မှားပါပြီ။ ယခုမှစ၍ ကိုယ်တော်၏
သားဟူ၍ ခေါ်ခြင်းကို မခံထိုက်ပါဟုဆိုလျှင်၊-
၂၂ အဘက၊ မြတ်သောဝတ်လုံကို ယူခဲ့၍ သူ့ကို ဝတ်
ကြ၊ သူ၏လက်၌ လက်စွပ်တန်ဆာကို ဆင်
၂၃ ကြ။- ခြေနင်းကိုလည်း စီးစေကြ။ ဆူအောင်
ကျွေးသော နွားကလေးကို ယူ၍သတ်ကြ။ သို့ပြီး
မှ ငါတို့သည် စားကြကုန်အံ့။ ပျော်မွေ့ခြင်းကို
၂၄ ပြုကြကုန်အံ့။- ငါ့သားသည် အထက်ကသေ၏၊
ယခု ရှင်ပြန်၏။ အထက်က ပျောက်၏။ ယခု
တွေ့ ပြန်၏ဟု အစေအပါတို့ကို ဆိုပြီးမှ၊ ထိုသူ
အပေါင်းတို့သည် ပျော်မွေ့ခြင်းကို ပြုကြ၏။

၂၅ သားအကြီးသည် တောင်ယာကလာ၍ အိမ်
အနီးသို့ရောက်သောအခါ၊ ကခြင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်း
၂၆ အသံကို ကြားလျှင်၊- ငယ်သားတယောက်ကို
ခေါ်၍ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာနည်းဟု
၂၇ မေး၏။- ငယ်သားက၊ သခင်၏ညီသည် ရောက်
လာပါပြီ။ ဘေးနှင့်ကင်းလွတ်လျက်ရှိသည်ကို
အဘတွေ့သောကြောင့်၊ ဆူအောင်ကျွေးသော
နွားကလေးကိုသတ်ပါပြီဟု ပြောဆို၏။ သားအ
ကြီးသည် အမျက်ထွက်၍ အိမ်သို့ မဝင်ဘဲနေ
၂၈ ၏။- အဘသည် သူ့ဆီသို့သွား၍ ချော့မော့ရ
၂၉ ၏။- သားအကြီးကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကာ
လတာရှည်စွာ အဘ၏အစေကို ခံပါပြီ။ အဘ၏
အလိုကို တခါမျှ မလွန်ကျူးပါ။ သို့သော်လည်း
အကျွန်ုပ်သည် အဆွေတို့နှင့်အတူပျော်မွေ့ခြင်း
ကို ပြုစေခြင်းငှါ၊ အဘသည် ဆိတ်ကလေးတ
၃၀ ကောင်ကို တခါမျှ မပေး။- ပြည်တန်ဆာမိန်းမ
တို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍ မိမိဥစ္စာကို ဖြုန်းသော ဤ
သားငယ် ရောက်လာသောအခါမူကား၊ အဘ
သည် ဆူအောင်ကျွေးသော နွားကလေးကို သတ်
၃၁ လေပြီတကားဟု ဆို၏။- အဘကလည်း၊ ငါ့
သား၊ သင်သည် ငါ့ထံမှာ အစဉ်နေ၏။ ငါ၏ဥစ္စာ
၃၂ ရှိသမျှသည် သင်၏ဥစ္စာဖြစ်၏။- သင်၏ညီမူ
ကား အထက်ကသေ၏။ ယခု ရှင်ပြန်၏။ အ
ထက်က ပျောက်၏။ ယခု တွေ့ပြန်၏။ ထို
ကြောင့် ပျော်မွေ့ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း ရှိ
၏၊ အဘဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၆

၁ တပည့်တော်တို့အား တဖန် မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ ငွေရတတ်သောသူတယောက်၌ ဘဏ္ဍာ
စိုးရှိ၏။ ထိုဘဏ္ဍာစိုးသည် သခင်၏ဥစ္စာများကို
ဖျက်ဆီးသည်အကြောင်းကို သူတပါးတို့သည်
၂ သခင်ရှေ့၌ အပြစ်တင်ကြသော်၊- သခင်သည်
ဘဏ္ဍာစိုးကို ခေါ်၍၊ သင်၏အမှုအရာ၌ ငါကြား

ရသောစကားကား အဘယ်သို့နည်း။ ဘဏ္ဍာစိုး
အရာ၌ မှတ်သားသော စာရင်းကို ပေးလော့။ ယ
၃ ခုမှစ၍ ဘဏ္ဍာစိုးမလုပ်ရဟု ဆို၏။– ထိုအခါ
ဘဏ္ဍာစိုးက၊ ငါသည် အဘယ်သို့ပြုရမည်နည်း။
ငါ၏သခင်သည် ဘဏ္ဍာစိုးအရာကို နှုတ်လေပြီ။
လယ်လုပ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။ သူတောင်းစား လုပ်
၄ ခြင်းငှါ ရှက်ကြောက်၏။– ဘဏ္ဍာစိုးအရာမှ ကျ
သည်နောက် သူတပါးတို့သည် မိမိတို့အိမ်၌ ငါ
ကိုလက်ခံစေခြင်းငှါ အဘယ်သို့ ငါပြုရမည်ကို
၅ ငါသိ၏ဟူ၍ စိတ်ထဲ၌ကြံစည်ပြီး၍– သခင်၏
ငွေရှိသောသူ အပေါင်းတို့ကို ခေါ်၍၊ ငါ၏သခင်
ကို ဆပ်ပေးရန် သင်၌အဘယ်မျှလောက် ရှိသ
၆ နည်းဟု တယောက်ကိုမေးလျှင်၊– ထိုသူက၊ ဆီ
အခွက် တထောင် ပေးရန် ရှိပါသည်ဟုဆို၏။
ဘဏ္ဍာစိုးကလည်း၊ သင်၏ စာရင်းကိုယူ၍ အ
သေ့ထိုင်ပြီးလျှင်၊ အခွက် ငါးရာကို ရေးမှတ်
၇ လော့ဟုဆို၏။– ထိုနောက် အခြားသောသူကို
ခေါ်၍၊ ငါ၏သခင်ကိုဆပ်ပေးရန် သင်၌ အဘယ်
မျှလောက်ရှိသနည်းဟု မေးလျှင်၊ ထိုသူက၊ ဂျုစ
ပါး အတင်းတထောင် ပေးရန်ရှိပါသည်ဟု ဆို
၏။ ဘဏ္ဍာစိုးကလည်း၊ သင်၏ စာရင်းကိုယူ၍
၈ အတင်းရှစ်ရာကို ရေးမှတ်လော့ဟု ဆို၏။– မတ
ရားသော ထိုဘဏ္ဍာစိုးသည် လိမ္မာစွာပြုသည်
ကို သခင်သည် ချီးမွမ်းလေ၏။ အကြောင်းမူ
ကား၊ လောကီသားတို့သည် မိမိတို့အမှုကို
ဆောင်ရွက်ရာတွင်၊ အလင်းသို့ရောက်သောသူ
၉ တို့ထက် သာ၍ လိမ္မာကြ၏။– တဖန် ငါဆိုသည်
ကား၊ သင်တို့သည် စုတ်သောအခါ၊ အစဉ်အမြဲ
တည်သောဗိမာန်၌ သင်တို့ကိုလက်ခံလတ္တံသော
အဆွေရှိစေခြင်းငှါ မမြဲသောလောကီစည်းစိမ်
ကို သုံးဆောင်ကြလော့။

၁၀ အနည်းငယ်သောအမှု၌ သစ္စာရှိသောသူ
သည် ကြီးသောအမှု၌လည်း သစ္စာရှိလိမ့်မည်။
အနည်းငယ်သောအမှု၌ သစ္စာမရှိသောသူသည်
၁၁ ကြီးသောအမှု၌လည်း သစ္စာမရှိ။– သို့ဖြစ်၍ မမြဲ
သော လောကီစည်းစိမ်ကို သုံးရာတွင် သင်တို့
သည် သစ္စာမရှိလျှင်၊ မှန်သောစည်းစိမ်ကို သင်
၁၂ တို့၌ အဘယ်သူအပ်မည်နည်း။– သူတပါးအမှု၌
သင်တို့သည် သစ္စာမရှိလျှင်၊ အဘယ်သူသည် အ
၁၃ ပိုင်ပေးမည်နည်း။– အဘယ်အစေခံမျှ သခင်နှစ်
ဦးအစေကို မခံနိုင်။ သခင်တဦးကိုမုန်း၍ တဦး
ကိုချစ်မည်။ သခင်တဦးကို မှီခို၍ တဦးကို မခန့်
မည်းပြုမည်။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အ
စေကိုငင်း၊ လောကီစည်းစိမ်၏ အစေကိုငင်း မခံ
နိုင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄ ငွေကို တပ်မက်သော ဖာရိရှဲတို့သည် ထိုစ
ကားများကိုကြားလျှင် ကိုယ်တော်ကိုပြက်ယယ်
၁၅ ပြုကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် လူ
များရှေ့မှာ ဖြောင့်မတ်ဟန်ဆောင်သော်လည်း၊
ဘုရားသခင်သည် သင်တို့၏စိတ်နှလုံးကို သိမြင်
တော်မူ၏။ လူသဘောအားဖြင့် အမြတ်ထား
သောအရာသည် ဘုရားသခင့် ရှေ့တော်၌ စက်
၁၆ ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ဖြစ်၏။– ယောဟန်မရောက်မှီ
တိုင်အောင် ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်း
ရှိ၏။ ယောဟန်လက်ထက်မှစ၍ ဘုရားသခင်
၏နိုင်ငံတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို
ဟောလျက်ရှိ၏။ လူများတို့သည်လည်း နိုင်ငံ
၁၇ တော်ကို အနိုင်အထက်ဝင်ကြ၏။– ပညတ္တိကျမ်း
၌ အငယ်ဆုံးသော ဗိန္ဓုတလုံးပျက်စီးလွယ်သည်
ထက်၊ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးပျက်စီးလွယ်၏။–
၁၈ အကြင်သူသည် မိမိမယားနှင့် ကွာ၍ အခြား
သောမိန်းမနှင့် စုံဘက်ခြင်းကိုပြု၏။ ထိုသူသည်
မိမိမယားကို ပြစ်မှား၏။ လင်ကွာသောမိန်းမနှင့်
စုံဘက်ခြင်းကိုပြုသောသူသည်လည်း သူ့မယား
ကိုပြစ်မှားသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ တဖန်တုံ၊ သူဌေးတယောက်သည် နီမောင်း
သော ကမ္မလာနှင့်ပိတ်ချောကိုဝတ်ဆင်၍၊ ကာမ
ဂုဏ်စည်းစိမ်၌ နေ့တိုင်းပျော်မွေ့လျက်နေ၏။–
၂၀ လာဇရုအမည်ရှိသော သူဆင်းရဲတယောက်သည်
၂၁ တကိယ်လုံး၌ အနာစိမ်းပေါက်၍၊– သူဌေး၏စား
ပွဲမှကျသော စားနပ်စားပေါက်ကို စားပါရစေဟု
တောင့်တသောစိတ်နှင့် သူဌေးအိမ် တံခါးနားမှာ
တုံးလုံးနေ၏။ ခွေးတို့သည်လာ၍ အနာစိမ်းများ
၂၂ ကိုလျက်ကြ၏။– တနေ့သ၌ထိုဆင်းရဲသားသည်
သေလွန်၍၊ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် အာဗြ
ဟံ၏ရင်ခွင်သို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။ သူဌေးသည်
လည်း သေလွန်၍ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံရလေ၏။–
၂၃ မရဏာနိုင်ငံ၌ ပြင်းပြစွာသောဝေဒနာကို ခံရ
လျက် မျှော်ကြည့်၍၊ အာဗြဟံကိုလှမ်း၊ အာဗြဟံ
၏ ရင်ခွင်၌ လာဇရုကိုလှမ်း အဝေးကမြင်လျှင်၊–
၂၄ အို အဘအာဗြဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနား
တော်မူပါ။ အကျွန်ုပ်သည် ဤမီးလျှံ၌ ပြင်းစွာခံ
ရသောကြောင့်၊ လာဇရုသည် မိမိလက်ဖျားကို
ရေ၌နှစ်၍ အကျွန်ုပ်လျှာကို အေးစေခြင်းငှါ သူ့
ကို အကျွန်ုပ်ရှိရာသို့ စေလွှတ်တော်မူပါဟု ဟစ်
၂၅ ကြော်လေ၏။– အာဗြဟံကလည်း၊ ငါ့သား၊ သင်

သည် အသက်ရှင်စဉ်အခါ ချမ်းသာရသည်ကို
ငင်း၊ လာဇရှသည် ဆင်းရဲစွာ နေရသည်ကိုငင်း
အောက်မေ့လော့။ ယခုမူကား၊ သူသည် သက်
သာခြင်းရှိ၏။ သင်သည် ဒုက္ခဝေဒနာကို ခံရ
၂၆ ၏။– ထို့မှတပါး၊ ငါတို့နှင့် သင်တို့စပ်ကြား၌ အ
လွန်နက်လှသော ချောက်ကြီး တည်လျက်ရှိ၏။
ထိုကြောင့် ဤအရပ်မှသင်တို့ရှိရာသို့ ကူးချင်
သောသူ မကူးနိုင်။ ထိုအရပ်မှ ငါတို့ရှိရာသို့ ကူး
၂၇ ချင်သောသူလည်း မကူးနိုင်ဟု ဆို၏။– သူဌေး
၂၈ ကလည်း၊ အို အဘ၊ ထိုသို့မှန်လျှင်၊– အကျွန်ုပ်၌
ညီငါးယောက်ရှိပါသည် ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် ဤ
ပြင်းပြစွာခံရာအရပ်သို့ မရောက်မည်အကြောင်း
သူတို့အား သက်သေခံစေခြင်းငှါ၊ လာဇရုကို အ
ကျွန်ုပ်အဘ၏ အိမ်သို့ စေလွှတ်တော်မူပါ။ အ
၂၉ ကျွန်ုပ်တောင်းပန်ပါ၏ဟု ပြောဆိုလျှင်၊– အာဗြ
ဟံက၊ သင်၏ညီတို့၌ မောရှေမှစ၍ ပရောဖက်
များ ရှိကြ၏။ ပရောဖက်တို့၏ စကားကို နား
၃၀ ထောင်ကြစေဟု ဆို၏။– သူဌေးကလည်း၊ မ
ဟုတ်ပါ အဘအာဗြဟံ။ သေသောလူစုထဲက တ
ယောက်သောသူသည် ထမြောက်၍ သူတို့ရှိရာ
သို့ သွားလျှင်၊ သူတို့သည် နောင်တရကြပါလိမ့်
၃၁ မည်ဟု ဆိုသော်၊– အာဗြဟံက၊ သူတို့သည် မော
ရှေ၏စကား၊ ပရောဖက်တို့၏စကားကို နားမ
ထောင်လျှင်၊ တယောက်သောသူသည် သေခြင်း
မှ ထမြောက်သော်လည်း မယုံကြည်နိုင်ကြဟု
အာဗြဟံဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇

၁ တပည့်တော်တို့အား တဖန် မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ မှားယွင်းစရာအကြောင်း ရှိရမည်။ သို့
သော်လည်း မှားယွင်းစရာအကြောင်းကို ဖြစ်စေ
၂ သောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏။– ဤသူငယ်တစုံ
တယောက်ကို မှားယွင်းစေသည်ထက်၊ လည်
ပင်း၌ ကြိတ်ဆုံကျောက်ကိုဆွဲ၍ ပင်လယ်၌ ချ
၃ ခြင်းကိုခံရလျှင် အနေသာ၍ ကောင်း၏။– သင်
တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြုကြလော့။ သင်
၏ညီအစ်ကိုသည် သင့်ကိုပြစ်မှားလျှင် သူ့ကိုဆုံး
မလော့။ သူသည်နောင်တရလျှင် သူ၏အပြစ်ကို
၄ လွှတ်လော့။– တနေ့ခြောက်ကြိမ်မြောက်
အောင် သင့်ကို ပြစ်မှား၍၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်
အောင် သင့်ထံသို့လှည့်၍ နောင်တရပါ၏ဟုဆို
လျှင်၊ သူ၏အပြစ်ကိုလွှတ်လော့ဟု မိန့်တော်မူ
၏။
၅ တမန်တော်တို့က၊ အကျွန်ုပ်တို့ယုံကြည်ခြင်း
၆ စိတ်ကို တိုးပွါးစေတော်မူပါဟု သခင်ဘုရားကို
တောင်းပန်ကြလျှင်၊– သခင်ဘုရားက၊ သင်တို့
သည် မုန်ညင်းစေ့ခန်မျှလောက်သော ယုံကြည်
ခြင်းရှိလျှင် ထိုသဖန်းပင်ကို၊ အချင်းအပင်၊ သင်
သည် အမြစ်နှင့်တကွ နှုတ်၍ ပင်လယ်၌စိုက်
လျက်နေလော့ဟု ဆိုကြသော် သင်တို့စကားကို
၇ နားထောင်လိမ့်မည်။– အစေအပါသည် လယ်
ထွန်သော်၎င်း၊ သိုး၊ နွား ကျောင်းသော်၎င်း၊
လယ်ပြင်မှလာ၍ အိမ်သို့ဝင်သောအခါ၊ ထိုအစေ
အပါကို၊ အသော့လာ၍ စားပွဲ၌ လျောင်းလော့
၈ ဟု သင်တို့တွင် အဘယ်သူပြောမည်နည်း။– ထို
အစေအပါကို၊ ငါစားစရာဘို ပြင်လော့။ ငါစား
သောက်စဉ်တွင် ခါးကိုစည်း၍ ငါ့ကို လုပ်ကျွေး
လော့။ ထိုနောက်မှ သင်သည်စားသောက်ရမည်
၉ ဟု ပြောမည်မဟုတ်လော။– ထိုအစေအပါသည်
သခင်စီရင်သည်အတိုင်း ပြုသောကြောင့်၊ သခင်
၁၀ ၌ ကျေးဇူးတင်သလော။ ကျေးဇူးမတင်။– ထို
နည်းတူ မှာထားတော်မူသမျှတို့ကို သင်တို့သည်
ကျင့်ပြီးမှ၊ ငါတို့သည် သခင်၌ ကျေးဇူးပြုသော
အစေအပါ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဝတ်ပြေရုံမျှသာရှိ
သည်ဟု ဝန်ခံကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၁ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ကြွတော်မူစဉ်၊ ရှမာရိ
ပြည်နှင့် ဂါလိလဲပြည်စပ်ကြား၌ ရှောက်သွား
၁၂ တော်မူ၏။– ရွာတရွာသို့ ဝင်တော်မူသည်တွင်၊
နူနာစွဲသောသူတကျိပ်တို့သည် ခရီးဦးကြို၍၌
၁၃ အဝေးကရပ်လျက်၊– သခင်ယေရှု အကျွန်ုပ်တို့ကို
ကယ်မသနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။–
၁၄ ယေရှုသည် ဖြင်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် ယဇ်
ပုရောဟိတ်ထံသို့သွား၍ ကိုယ်ကိုပြကြလော့ဟု
မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊ သူတို့သည် သွားစဉ်
၁၅ တွင် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။– ထိုသူတို့
တွင်တယောက်သောသူသည် အနာရောဂါကင်း
လွတ်သည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ပြန်လာ၍ ကြီးသော
အသံနှင့် ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းလေ
၁၆ ၏။– ခြေတော်ရင်း၌ပြပ်ဝပ်၍ကျေးဇူးတော်ကြီး
လှပါသည်ဟုဝန်ခံလေ၏။ ထိုသူသည် ရှမာရိလူ
၁၇ ဖြစ်သတည်း။– ယေရှုကလည်း၊ တကျိပ်သော
သူတို့သည် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ကြသည်မ
ဟုတ်လော။ ကိုးယောက်သောသူတို့သည် အ
၁၈ ဘယ်မှာရှိကြသနည်း။– ဤတပါးအမျိုးသားကို
ထား၍ ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်း
ငှါ ပြန်လာသောသူ တယောက်မျှမရှိသလောဟု
၁၉ မေးတော်မူပြီးမှ၊– သင်ထ၍ သွားလော့။ သင်၏

ယုံကြည်ခြင်းသည် သင်၏အနာကိုငြိမ်းစေပြီဟု
ထိုသူအား မိန့်တော်မူ၏။
၂၀ ဖာရိရှဲတို့သည် လာ၍၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံ
တော်သည် အဘယ်ကာလမှ တည်ပါမည်နည်း
ဟု မေးလျှောက်ကြလျှင်၊ ယေရှုက၊ ကောင်း
ကင်နိုင်ငံတော်သည် မျက်မြင်သောအရာ၌ မ
၂၁ တည်။– ဤအရပ်၌ ကြည့်ပါ။ ထိုအရပ်၌ ကြည့်
ပါဟု ပြောစရာအခွင့်မရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘု
ရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် သင်တို့၏အထဲ၌ရှိ
သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၂ တဖန် တပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူသည်
ကား၊ သင်တို့သည် လူသား၏နေ့ရက်တရက်ကို
မျှ တွေ့မြင်လိုၾ၍ မတွေ့မမြင်ရသော အချိန်ကာ
၂၃ လ ရောက်လိမ့်မည်။– ဤအရပ်၌ ကြည့်ပါ။ ထို
အရပ်၌ ကြည့်ပါဟု သင်တို့အားပြောဆိုသော်
၂၄ လည်း မလိုက်မသွားကြနှင့်။– ကောင်းကင်တ
ဘက်မှ ပြက်သောလျှပ်စစ်သည် ကောင်းကင်အ
နှံ့အပြား ထွန်းလင်းသကဲ့သို့၊ လူသားသည် မိမိ
၂၅ နေ့ရက်၌ ဖြစ်တော်မူလတံ့။– ထိုသို့မဖြစ်မီ သူ
သည် များစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခကိုၾ၎င်း၊ ယခုလူ
မျိုး၏ ငြင်းပယ်ခြင်းကိုၾ၎င်း ခံရမည်။
၂၆ နောဧလက်ထက်၌ဖြစ်သကဲ့သို့ လူသားလက်
၂၇ ထက်၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။– နောဧသည် သင်္ဘောထဲ
သို့ဝင်၍၊ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းဖြစ်သဖြင့် လူခပ်သိမ်း
တို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းသည် နေ့တိုင်အောင်
လူများတို့သည် စားသောက်လျက်၊ ထိမ်းမြားစုံ
၂၈ ဘက်လျက် နေကြ၏။– ထိုနည်းတူ၊ လောတ
လက်ထက်၌ လူများတို့သည် စားသောက်
ရောင်းဝယ်လျက်၊ စိုက်ပျိုးလျက်၊ အိမ်ဆောက်
၂၉ လျက် နေသကဲ့သို့ၾ၎င်း၊– လောတသည် သောဒုံ
မြို့မှထွက်သောနေ့၌ ကောင်းကင်မှကန်နှင့်ရော
သော မီးမိုးပြာကျ၍ ထိုလူအပေါင်းတို့ကို သုတ်
၃၀ သင်ပယ်ရှင်းသကဲ့သို့ၾ၎င်း၊– လူသားပေါ်ထွန်း
သောနေ့၌ ဖြစ်လိမ့်မည်။
၃၁ ထိုနေ့ရက်၌ အိမ်မိုးပေါ်မှာရှိသောသူသည်
မိမိ အိမ်ထဲမှာရှိသောဥစ္စာကို ယူခြင်းငှါ မဆင်း
စေနှင့်။ ထိုအတူ၊ လယ်၌ရှိသောသူသည် နောက်
၃၂ သို့ပြည့်၍ မပြန်လာစေနှင့်။– လောတ၏မယား
၃၃ ကို အောက်မေ့ကြလော့။– အကြင်သူသည် မိမိ
အသက်ကို ကယ်ဆယ်ခြင်းငှါ ရှာကြံ၏။ ထိုသူ
သည် အသက်ရှုံးလိမ့်မည်။ အကြင်သူသည် အ
သက်ရှုံး၏။ ထိုသူသည် မိမိအသက်ကို ကယ်
၃၄ ဆယ်လိမ့်မည်။– ငါဆိုသည်ကား၊ ထိုနေ့ည၌
တွင် အိပ်ရာတခုခု၌ ရှိသောသူနှစ်ယောက်တို့တွင်
တယောက်ကို သိမ်းယူ၍၊ တယောက်မူကား
၃၅ နေရစ်ရလတံ့။– ကြိတ်ဆုံကြိတ်သော သူနှစ်
ယောက်တို့တွင် တယောက်ကို သိမ်းယူ၍ တ
၃၆ ယောက်မူကား နေရစ်ရလတံ့။– လယ်၌ရှိသော
သူနှစ်ယောက်တို့တွင် တယောက်ကို သိမ်းယူ၍
တယောက်မူကား နေရစ်ရလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ
၃၇ လျှင်၊– သခင်၊ အဘယ်အရပ်၌ ထိုသို့ဖြစ်ပါမည်
နည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊ အသေကောင်ရှိ
ရာအရပ်၌ ရွှေလင်းတတို့သည် စုဝေးကြလတံ့
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၈

၁ လူတို့သည် အားမလျော့ဘဲကြိုးစား၍ ဆု
တောင်းရမည်အကြောင်းကို ဥပမာစကားအား
၂ ဖြင့် မိန့်တော်မူသည်ကား၊– မြို့တမြို့၌ ဘုရား
သခင်ကို မကြောက်ရွံ့၊ လူကို အားမနာတတ်
၃ သော တရားသူကြီးတယောက်ရှိ၏။– ထိုမြို့၌
နေသော မုတ်ဆိုးမတယောက်သည် တရားသူ
ကြီးထံသို့သွား၍၊ ကျွန်မရန်ဘက်ကို လက်စား
ချေလောက်အောင် အပြစ်အလျောက်ဒဏ် စီရင်
၄ ပါဟု တောင်းပန်သော်လည်း၊– တရားမစီရင်ဘဲ
ကြာမြင့်စွာနေ၏။ ထိုနောက် တရားသူကြီးက၊
ငါသည် ဘုရားသခင်ကို မကြောက်ရွံ့၊ လူကို
၅ အားမနာတတ်သော်သူ ဖြစ်သော်လည်း၊– ဤ
မုတ်ဆိုးမသည် ငါ့ကိုနှောင့်ရှက်သောကြောင့် သူ
ဘက်၌ တရားစီရင်မည်။ သို့မဟုတ် အစဉ်လာ
၍ ငါ့ကို ပင်ပန်းစေလိမ့်မည်ဟု စိတ်ထဲ၌ အကြံ
၆ ရှိ၏။– မတရားသော ထိုတရားသူကြီး၏ အကြံ
၇ ကို မှတ်ကြလော့။– ဘုရားသခင် ရွေးကောက်
တော်မူသော သူတို့သည် ည၌နေ့မပြတ် အော်
ဟစ်၍ တောင်းလျှောက်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည်
သူတို့ဘက်၌ တရားမစီရင်ဘဲ နေတော်မူမည်
လော။ ကြာမြင့်စွာ သည်းခံတော်မူမည်လော။–
၈ ငါဆိုသည်ကား၊ သူတို့ဘက်၌ အလျင်အမြန် တ
ရားစီရင်တော်မူမည်။ သို့သော်လည်း လူသား
သည် ကြွလာသောအခါ ယုံကြည်ခြင်းကို မြေ
ကြီးပေါ်မှာတွေ့မည်လောဟု သခင်ဘုရားသည်
မိန့်တော်မူ၏။
၉ ကိုယ်ကုသိုလ်ကို အမှီပြု၍ သူတပါးကို မထီ
မဲ့မြင်ပြုတတ်သောသူ အချို့တို့အား မိန့်တော်မူ
၁၀ သော ဥပမာကား၊– လူနှစ်ယောက်တို့သည် ဆု
တောင်းပဌနာပြုခြင်းငှါ ဗိမာန်တော်ပေါ်သို့
တက်ကြ၏။ တယောက်ကား ဖာရိရှဲဖြစ်၏။ တ

To Contents

၁၁ ယောက်ကား အခွန်ခံဖြစ်၏။- ဖာရိရဲသည် တ
ယောက်တည်းရပ်လျက်၊ အိုဘုရားသခင်၊ သူတ
ပါးတို့သည် အနိုင်အထက်လုယူခြင်း၊ မတရား
သဖြင့်ကျင့်ခြင်း၊ သူမယားကိုပြစ်မှားခြင်း အ
ပြစ်ရှိသကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်၌မရှိသည်သာမက၊ ဤ
အခွန်ခံကဲ့သို့ပင် မဟုတ်သောကြောင့် ကျေးဇူး
၁၂ တော်ကြီးလှပေ၏။- အကျွန်ုပ်သည် ခုနစ်ရက်
တွင် နှစ်ရက်အစာရှောင်ပါ၏။ ဥစ္စာရှိသမျှတို့ကို
ဆယ်ဘို့တဘို့ လျှပါ၏ဟူ၍ ဆုတောင်းပဌနာ
၁၃ ပြု၏။- အခွန်ခံမူကား၊ အဝေးကရပ်၍ ကောင်း
ကင်သို့မမျှော်မကြည့်ဝံ့ဘဲ ရင်ပတ်ကိုခတ်လျက်
အိုဘုရားသခင်၊ အပြစ်များသောအကျွန်ုပ်ကို သ
နားခြင်းကရုဏာစိတ်ရှိတော်မူပါဟု ဆုတောင်း
၁၄ လေ၏။- ငါဆိုသည်ကား၊ ထိုသူသည် အပြစ်
ပြေလျက် မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွား၏။ ဖာရိရဲမူကား
အပြစ်မပြေ။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်
ချီးမြှောက်သောသူ မည်သည်ကား၊ နှိမ့်ချခြင်းသို့
ရောက်လတ္တံ့။ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ့်ချသောသူမည်
သည်ကား၊ ချီးမြှောက်ခြင်းသို့ ရောက်လတ္တံ့ဟု
မိန့်တော်မူ၏။

၁၅ ထိုအခါ သူငယ်တို့ကို လက်တော်နှင့် တို့စေ
ခြင်းငှါ အထံတော်သို့ဆောင်ခဲ့သည်ကို တပည့်
၁၆ တော်တို့သည် မြင်လျှင် အပြစ်တင်ကြ၏။- ယေ
ရှုသည် ထိုသူငယ်တို့ကို ခေါ်တော်မူ၍ ငါ့ထံသို့
လာပါလေစေ။ မဆီးတားကြနှင့်။ ဘုရားသခင်
၏နိုင်ငံတော်သည် ထိုသို့သောသူတို့၏ နိုင်ငံဖြစ်
၁၇ ၏။- ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ဘု
ရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို သူငယ်ကဲ့သို့မခံမယူ။
ထိုသူသည် နိုင်ငံတော်သို့မဝင်ရဟု မိန့်တော်မူ
၏။

၁၈ အရာရှိတယောက်က၊ ကောင်းမြတ်သောဆ
ရာ၊ ထာဝရအသက်ကို အမွေခံရအံ့သောငှါ အ
ကျွန်ုပ်သည် အဘယ်အမှုကို ပြုရပါမည်နည်းဟု
၁၉ မေးလျှောက်သော်၊- ယေရှုက၊ ငါ့ကို ကောင်း
မြတ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။ ဘု
ရားသခင်တပါးတည်းသာ ကောင်းမြတ်တော်မူ
၂၀ ၏။- သင်သည် ပညတ်တော်တို့ကို သိသည်မ
ဟုတ်လော။ သူမယားကို မပြစ်မှားနှင့်။ လူအ
သက်ကိုမသတ်နှင့်။ သူဥစ္စာကို မခိုးနှင့်။ မမှန်
သောသက်သေကို မခံနှင့်။ မိဘကို ရိုသေစွာပြု
၂၁ လေ့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊- အရှင်ဘုရား၊ ထိုပ
ညတ်ရှိသမျှတို့ကို ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ အ
ကျွန်ုပ်စောင့်ရှောက်ပါပြီဟု လျှောက်ပြန်သည်
ကို ယေရှုသည်ကြားလျှင် သင်သည်တခုလိုသေး
၂၂ ၏။- ကိုယ်ဥစ္စာရှိသမျှကို ရောင်း၍ ဆင်းရဲသော
သူတို့အား ပေးဝေလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ကောင်း
ကင်ဘုံ၌ ဘဏ္ဍာကိုရလိမ့်မည်။ သို့ပြီးမှလာ၍ ငါ့
၂၃ နောက်သို့လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထိုသူ
သည် များစွာသောဥစ္စာကို ရတတ်သောသူဖြစ်
၍၊ ထိုစကားကိုကြားလျှင် အလွန်စိတ်မသာ
သည်နှင့် သွားလေ၏။

၂၄ ထိုသို့ စိတ်မသာသည်ကို ယေရှုသည် မြင်
တော်မူလျှင်၊ ဥစ္စာရတတ်သောသူသည် ဘုရား
၂၅ သခင်၏နိုင်ငံတော်သို့ အလွန်ဝင်ခဲလှ၏။- ကု
လားအုပ်သည် အပ်နှံဖောက်ကို လျှိုလွယ်၏။ ငွေရ
တတ်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်
၂၆ သို့ ဝင်ခဲသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ကြားသောသူ
တို့ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သူသည် ကယ်
တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်နိုင်မည်နည်းဟု ပြော
၂၇ ဆိုကြ၏။- ကိုယ်တော်ကလည်း၊ လူမတတ်နိုင်
သောအမှုကို ဘုရားသခင်တတ်နိုင်တော်မူသည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုအခါ ပေတရုက၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှိသ
မျှကို စွန့်ပစ်၍ ကိုယ်တော်နောက်သို့ လိုက်ကြ
၂၉ ပါပြီဟု လျှောက်လေသော်၊- ကိုယ်တော်က၊ ငါ
အမှန်ဆိုသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ဘုရားသ
ခင်၏နိုင်ငံတော်ကြောင့် အိမ်ရာ၊မိဘ၊ညီအစ်ကို၊
သားမယား၊တည်းဟူသော တပါးပါးကိုစွန့်၏။-
၃၀ ထိုသူသည် ယခုကာလ၌ အဆများစွာသော
အကျိုးကိုငင်း၊ နောင်ဘဝ၌ ထာဝရအသက်ကို
ငင်း ခံရလတ္တံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ ထိုအခါ ကိုယ်တော်သည် တကျိပ်နှစ်ပါး
သော တပည့်တော်တို့ကိုခေါ်၍၊ ငါတို့သည် ယေ
ရှုရုလင်မြို့သို့ ယခုသွားကြ၏။ ပရောဖက်များ
ရေးမှတ်သမျှသည် လူသား၌ပြည့်စုံရလိမ့်မည်။-
၃၂ တပါးအမျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်နှံခြင်း၊ ပြက်
ယယ်ပြုခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ တံထွေးနှင့်ထွေးခြင်း
၃၃ ကို ခံရလိမ့်မည်။- သူတို့သည် လူသားကို ရိုက်
ပုတ်၍သတ်ကြလိမ့်မည်။ သုံးရက်မြောက်သော
၃၄ နေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထို
စကားတော်တခွန်းကိုမျှ တပည့်တော်တို့သည်
နားမလည်ကြ။ ထိုအကြောင်းအရာသည် ဝှက်
ထားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ မိန့်တော်မူချက်အနက်
ကို မရိပ်မိကြ။

၃၅ ယေရိခေါမြို့အနီး၌ရှိတော်မူစဉ်တွင် လူကန်း
တယောက်သည် လမ်းနားမှာထိုင်၍ တောင်းစား

To Contents

၃၆ လေ၏။– ထိုလူကန်းသည် လမ်း၌လူများသွားသံ
ကို ကြားလျှင် အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟုမေး၏။–
၃၇ နာဇရက်မြို့သားယေရှု ကြွသွားကြောင်းကို သူ
၃၈ တပါးပြောလျှင်၊– ဒါဝိဒ်၏သားတော်ယေရှု၊ အ
ကျွန်ုပ်ကို ကယ်မသနားတော်မူပါဟု ဟစ်ကြော်
၃၉ လေ၏။– ထိုသူကို တိတ်ဆိတ်စွာ နေစေခြင်းငှါ
ရှေ့တော်၌သွားသောသူတို့သည် ငေါက်၍ဆိုကြ
သော်လည်း၊ ဒါဝိဒ်၏သားတော်၊ အကျွန်ုပ်ကို
ကယ်မသနားတော်မူပါဟု သာ၍ ဟစ်ကြော်လေ
၄၀ ၏။– ယေရှုသည်လည်း ရပ်တော်မူလျက်၊ ထိုသူ
ကိုခေါ်ခဲ့ဟုအမိန့်တော်ရှိ၏။ လူကန်းသည် အထံ
တော်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးမှ၊ သင်၌အဘယ်သို့ပြုစေ
၄၁ လိုသနည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊– သခင်၊ အကျွန်ုပ်
မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါ ပြုတော်မူပါဟု လျှောက်
၄၂ လေသော်၊– ယေရှုက၊ မျက်စိမြင်စေ။ သင်၏ ယုံ
ကြည်ခြင်းသည် သင့်ကို ကယ်မြို့ဟု မိန့်တော်
၄၃ မူ၏။– ထိုခဏခြင်းတွင် ထိုသူသည် မျက်စိမြင်
၍ ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းလျက်
နောက်တော်သို့ လိုက်လေ၏။ လူအပေါင်းတို့
သည် မြင်လျှင် ဘုရားသခင်ကို အံ့သြချီးမွမ်းကြ
၏။

၁၉

၁ ယေရှုသည် ယေရိခေါမြို့သို့ ဝင်၍ ရှောက်
၂ သွားတော်မူ၏။– ထိုအခါ ဇက္ခဲအမည်ရှိသော အ
ခွန်ခေါင်းတယောက်ရှိ၏။ ထိုသူသည်ငွေရတတ်
၃ သောသူဖြစ်၏။– ယေရှုသည် အဘယ်သို့သော
သူဖြစ်သည်ကို ထိုသူသည် ကြည့်လိုရှု၍၊ လူအစု
အဝေးများသောကြောင့်၊ မိမိအရပ်လည်း နိမ့်
၄ သည်ဖြစ်၍ မမြင်နိုင်။– ထိုကြောင့် ကြွတော်မူ
မည့်လမ်းတွင် ရှေ့သို့ ပြေး၍ ကိုယ်တော်ကို မြင်
အံ့သောငှါ သဖန်းပင်တပင်ကို တက်လေ၏။–
၅ ထိုအရပ်သို့ ယေရှုသည် ရောက်တော်မူသော
အခါ မျှော်ကြည့်၍ ထိုသူကို မြင်တော်မူလျှင်၊–
၆ ဇက္ခဲ၊ မြန်မြန်ဆင်းလော့။ သင်၏အိမ်၌ ယနေ့
ငါတည်းနေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဇက္ခဲသည် အ
လျင်အမြန်ဆင်း၍ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့်
၇ ကိုယ်တော်ကို မိမိအိမ်၌ ဧည့်ခံလေ၏။– ထိုအ
ကြောင်းကို လူအပေါင်းတို့သည်မြင်လျှင်၊ ဆိုး
သောသူ၏အိမ်သို့ဝင်၍ လုပ်ကျွေးခြင်းကို ခံ
တော်မူပါသည်တကားဟု ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ကြ
၈ ၏။– ဇက္ခဲသည်လည်း ရပ်နေ၍၊ သခင်၊ အ
ကျွန်ုပ်၏ ဥစ္စာတဝက်ကို ဆင်းရဲသောသူတို့အား
ပေးပါ၏။ တစုံတယောက်သောသူ၏ ဥစ္စာအ
နည်းငယ်ကို အကျွန်ုပ်ယူမိလျှင်၊ လေးဆပြန်၍
ပေးပါ၏ဟု သခင်ဘုရားကို လျှောက်ဆို၏။–
၉ ယေရှုကလည်း၊ ဤသူသည် အာဗြဟံ၏သား
ဖြစ်သည်နှင့်အလျောက်၊ ယနေ့ပင် ကယ်တင်
တော်မူခြင်းကျေးဇူးသည် ဤအိမ်အပေါ်မှာ
၁၀ သက်ရောက်လေ၏။– လူသားသည် ပျောက်
သောသူတို့ကိုရှာ၍ ကယ်တင်အံ့သောငှါ ကြွလာ
သတည်းဟု ဇက္ခဲကို မိန့်တော်မူ၏။
၁၁ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့အနီးသို့ ရောက်
တော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်သည် ချက်
ခြင်းပေါ်ထွန်းမည်ဟု လူများထင်မှတ်သော
ကြောင့်၊ ပရိသတ်အလယ်၌ထပ်၍ မိန့်တော်မူ
၁၂ သော ဥပမာကား၊– အမတ်တယောက်သည်
မင်းကြီးအရာကို ခံလို၍ မိမိပြည်သို့ ပြန်လာ
မည်ဟု အကြံရှိလျက် ဝေးသောပြည်သို့ သွား
၁၃ ၏။– မသွားမီ မိမိငယ်သားတကျိပ်ကို ခေါ်၍၊
ငွေတပိသာစီ အပ်ပေးလျက် ငါပြန်၍ မလာမီ
တိုင်အောင် ကုန်သွယ်ခြင်းအမှုကို ပြုကြလော့
၁၄ ဟု မှာထားလေ၏။– ပြည်သားအချို့တို့သည်
ထိုအမတ်ကို မနာလို၍၊ ထိုသူ၏ အဆုပ်အချုပ်
ကို ငါတို့မခံလိုပါဟု တမန်ကို သူ့နောက်သို့ စေ
၁၅ လွှတ်ကြ၏။– ထိုအမတ်သည် မင်းကြီးအရာကို
ခံ၍ ပြန်လာတော်မူသောအခါ၊ ငွေခံသောငယ်
သားတို့သည် အသီးအသီး အဘယ်မျှလောက်
အမြတ်ရသည်ကို သိခြင်းငှါ၊ သူတို့ကိုခေါ်ချေဟု
အမိန့်တော်ရှိ၏။
၁၆ ပဌမသူသည် လာ၍၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်ပေး
သော ငွေတပိသာအားဖြင့် အခွက်တဆယ် အ
၁၇ မြတ်ရပါပြီဟု လျှောက်လျှင်၊– သခင်က၊ သာခု၊
ငယ်သားကောင်း၊ သင်သည် အမှုငယ်၌ သစ္စာ
စောင့်လေပြီ။ မြို့ဆယ်မြို့ကို အုပ်စိုးလော့ဟု
၁၈ မိန့်တော်မူ၏။– ဒုတိယသူသည် လာ၍၊ သခင်၊
ကိုယ်တော်ပေးသော ငွေတပိသာအားဖြင့် ငါး
၁၉ ပိသာအမြတ်ရပါပြီဟု လျှောက်လျှင်၊– သခင်
က၊ သင်သည် မြို့ငါးမြို့ကိုအုပ်စိုးလော့ဟု မိန့်
၂၀ တော်မူ၏။– အခြားသောသူသည် လာ၍၊ သခင်၊
အကျွန်ုပ်သည် ပဝါ၌ထုပ်ထားသော ကိုယ်တော်
၏ ငွေတပိသာရှိပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် ခဲ
၂၁ ယဉ်းသောသူဖြစ်သည်နှင့်၊– ကိုယ်မသိမထား
သော ဥစ္စာကိုသိမ်းယူ၍၊ ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသော
လယ်၌ ရိတ်တတ်သည်ကို အကျွန်ုပ်ထောက်၍
ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ပါသည်ဟု လျှောက်
၂၂ လျှင်၊– သခင်က၊ ဆိုးညစ်သောငယ်သား၊ သင်

To Contents

၏ စကားကိုသာလိုက်၍ သင်၏အမှုကို ငါစီရင်မည်။ ငါသည် ခဲယဉ်းသောသူဖြစ်လျက် ကိုယ်မသိမထားသောဥစ္စာကို သိမ်းယူ၍၊ ကိုယ်မစိုက်မပျိုးသောလယ်၌ ရိတ်သည်ကို သင်သိသည်မှန်လျှင်၊– ၂၂ ငါ့ကြေကို ပွဲစားလက်သို့ အဘယ်ကြောင့် မအပ်သနည်း။ ထိုသို့အပ်လျှင် ငါပြန်လာသော အခါ ငွေရင်းနှင့်အတိုးကိုရနိုင်သည်ဟု မိန့်တော် ၂၄ မူပြီးသော်၊– အခြွေအရံတို့အား၊ ငွေတပိဿာကို သူ့လက်မှ နှုတ်ကြ။ အခွန်တဆယ်ရှိသောသူ ၂၅ အား ပေးကြဟု မိန့်တော်မူ၏။– အခြွေအရံတို့က လည်း၊ သခင်၊ ထိုသူ၌ အခွန်တဆယ်ရှိပါ၏ ၂၆ ဟု လျှောက်ကြလျှင်၊– ငါဆိုသည်ကား၊ အကြင် သူသည် ရတတ်၏။ ထိုသူအား ပေးဦးမည်။ အကြင်သူသည် ဆင်းရဲ၏။ ထိုသူ၌ရှိသမျှကိုပင် ၂၇ နှုတ်လိမ့်မည်။– ထိုမှတပါး ငါ၏အအုပ်အချုပ်ကို မခံလိုသော ငါ့ရန်သူတို့ကို ခေါ်ခဲ့ကြ။ ငါ့ရှေ့မှာသတ်ကြဟု စီရင်တော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးမှ၊ တပည့်တော်တို့ ရှေ့၌ကြွ၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ခရီးသွားတော်မူ၏။– ၂၉ သံလွင်အမည်ရှိသော တောင်ခြေရင်း၌ ဗက်ဖာဂေရွာနှင့် ဗေသနိရွာအနီးသို့ ရောက်တော်မူသောအခါ၊ တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့ကို စေ ၃၀ လွှတ်၍၊– သင်တို့ရှေ့၌ရှိသောရွာသို့ သွားကြ။ ထိုရွာသို့ ရောက်လျှင် အဘယ်သူမျှ မစီးဘူးသောမြည်းကလေး ချည်နှောင်လျက်ရှိသည်ကို သင်တို့သည် တွေ့လိမ့်မည်။ မြည်းကြိုးကိုဖြည် ၃၁ ၍ ဆောင်ခဲ့ကြ။– သူတပါးက အဘယ်ကြောင့် မြည်းကြိုးကိုဖြည်သနည်းဟု သင်တို့ကိုဆိုလျှင်၊ သခင်အလိုရှိသည်ဟု ပြန်ပြောကြလော့ဟု မှာ ၃၂ ထားတော်မူ၏။– ထိုသို့ စေလွှတ်သောသူတို့ သည် သွား၍ စကားတော်အတိုင်း တွေ့ကြ၏။– ၃၃ မြည်းကြိုးကို ဖြည်စဉ်တွင် မြည်းရှင်တို့က၊ အဘယ်ကြောင့် မြည်းကြိုးကို ဖြည်သနည်းဟုဆို ၃၄ လျှင်၊– သခင်အလိုရှိသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ယေရှုထံတော်သို့ မြည်းကလေးကို ဆောင်ခဲ့၍၊– ၃၅ မြည်းကျောပေါ်မှာ မိမိတို့အဝတ်ကိုတင်ပြီးလျှင် ၃၆ ကိုယ်တော်ကို စီးစေကြ၏။– ခရီးသွားတော်မူ စဉ်တွင် လူများတို့သည် မိမိတို့အဝတ်ကို လမ်း၌ ၃၇ ခင်းကြ၏။– သံလွင်တောင်ပေါ်က ဆင်းရာအရပ်သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ၊ တပည့်တော်များအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့မြင်ခဲ့ပြီးသော တန်ခိုးတော်များကိုထောက်၍ ဝမ်းမြောက်သော ၃၈ စိတ်နှင့် ဘုရားသခင်ကို ထောမနာပြု၍၊– ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ကြွလာတော်မူသောရှင်ဘုရင်သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်း။ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဇြမ်သက်ခြင်းဖြစ်စေသတည်း။ ကောင်းကင်ဘဝဂ်ဝယ် ဘုန်းကြီးပါစေသတည်းဟု ကြွေး ၃၉ ကြော်ကြ၏။– လူအစုအဝေး၌ပါသော ဖာရိရှဲအချို့တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏တပည့်တို့ ၄၀ တို့ကိုဆုံးမပါဟု လျှောက်ကြသော်၊– ယေရှုက လည်း၊ ငါဆိုသည်ကား၊ ဤသူတို့သည် တိတ်ဆိတ်စွာနေလျှင် ကျောက်ခဲတို့သည် ချက်ခြင်း ကြွေးကြော်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၁ ယေရုရှလင်မြို့အနီးသို့ ရောက်၍ ကြည့်မြင် ၄၂ လျက် ငိုကြွေးတော်မူ၍၊– အချင်းမြို့၊ သင်၏ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကို သင်၏လက်ထက် ယခုကာလ၌ပင် သင်သည်သိရလျှင် မင်္ဂလာရှိ၏။ ယခုမူကား၊ ထိုအရာတို့ကို သင်၏ မျက်စိရှေ့မှာမထင်ရှားစေခြင်းငှါဝှက်ထားလျက် ၄၃ ရှိ၏။– အကြောင်းမူကား၊ သင့်ကို ကြည့်ရှုပြုစုတော်မူသော ကျေးဇူးကို သင်သည် မသိမမှတ်သောကြောင့်၊ သင်၏ရန်သူတို့သည် သင့်ပတ်လည်တွင် တပ်တည်၍ လေးမျက်နှာ၌ ဝိုင်းရံ ၄၄ လျက် ချုပ်ထားပြီးလျှင်၊– သင်၏ကိုယ်မှစ၍ သင်၏ သားသမီးတို့ကို မြေနှင့်တညီတည်း ညှဉ်းဖြင့်၊ သင်၌ကျောက်တခုပေါ်မှာ တခုမျှ ထပ်ဆင့်၍ မကျန်ရစ်စေခြင်းငှါ ပြုကြသောအချိန်ကာလသည် ရောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၅ ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဗိမာန်တော်၌ ရောင်းဝယ်သောသူတို့ကို နှင်ထုတ် ၄၆ လျက်၊– ငါ့အိမ်သည် ဆုတောင်းရာအိမ်ဖြစ်၏ဟု ကျမ်းစာ၌လာသော်လည်း၊ သင်တို့သည် ထိုအိမ်ကို ထားပြတွင်းဖြစ်စေကြပြီတကားဟု မိန့် ၄၇ တော်မူ၏။– ကိုယ်တော်သည် နေ့တိုင်းဗိမာန်တော်၌ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူတို့တွင် အကြီးအကဲဖြစ်သောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို သတ် ၄၈ ခြင်းငှါ ရှာကြသော်လည်း၊– လူအပေါင်းတို့သည် ဒေသနာတော်ကို စေ့စေ့နားထောင်သောကြောင့် သတ်နိုင်သောအခွင့်ကို မတွေ့မရကြ။

၂၀

၁ တနေ့သ၌ ကိုယ်တော်သည် ဗိမာန်တော်တွင် လူများကို ဆုံးမသြဝါဒပေး၍ ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောတော်မူစဉ်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ၊ လူအကြီးအကဲတို့သည် လာ၍၊–

To Contents

ကိုယ်တော်သည် ဤအမှုများကို အဘယ်အခွင့်
နှင့်ပြုသည်ကိုငင်း၊ ထိုအခွင့်ကို အဘယ်သူပေး
သည်ကိုငင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့အားပြောပါဟု ဆိုကြ
သော်၊– ကိုယ်တော်က၊ ငါသည် တစုံတခုကို
မေးဦးမည်။ သင်တို့ ဖြေကြလော့။– ယောဟန်
၏ ဗတ္တိဇံတရားသည် ဘုရားကဖြစ်သလော။ လူ
ကဖြစ်သလောဟု မေးတော်မူ၏။– ထိုသူတို့
သည် အချင်းချင်းဆင်ခြင်၍၊ ဘုရားက ဖြစ်သည်
ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်၊ သင်တို့သည် ယောဟန်ကို အ
ဘယ်ကြောင့်မယုံသနည်းဟု သူမေးလေဦးမည်။
လူက ဖြစ်သည်ဟု ငါတို့ဖြေလျှင်၊– ယောဟန်
သည် ပရောဖက်ဖြစ်သည်ကို လူအပေါင်းတို့
သည် ယုံသဖြင့် ငါတို့ကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြ
လိမ့်မည်ဟု အချင်းချင်းဆင်ခြင်ပြီးမှ၊– အဘယ်
ကဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ မသိပါဟု ပြန်ပြော
ကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ထိုအတူ ဤအမှုများ
ကို အဘယ်အခွင့်နှင့် ငါပြုသည်ကို ငါမပြောဟု
မိန့်တော်မူ၏။

ထိုအခါ ပရိသတ်တို့အား မိန့်တော်မူသော ဥ
ပမာကား၊ လူတဦးသည် စပျစ်ဥယျာဉ်ကို စိုက်
ပျိုးပြီးမှ လုပ်ဆောင်သောသူတို့အား ဥယျာဉ်ကို
ငှါး၍ အခြားသောပြည်သို့ ကြာမြင့်စွာ သွားနေ
၏။– ကာလအချိန်တန်လျှင်၊ လုပ်ဆောင်သော
သူတို့သည် စပျစ်သီးအချို့ကို ပေးစေခြင်းငှါ ဥ
ယျာဉ်ရှင်သည် ငယ်သားကို စေလွှတ်လေ၏။ ဥ
ယျာဉ်စောင့်တို့သည် ငယ်သားကိုရိုက်၍ လက်
ချည်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။– နောက်တဖန် အခြား
သော ငယ်သားကို စေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ ဥယျာဉ်
စောင့်တို့သည် သူ့ကိုရိုက်၍ အရှက်ခွဲပြီးမှ လက်
ချည်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။– နောက်တဖန် အခြား
သောငယ်သားကို စေလွှတ်ပြန်လျှင်၊ သူ့ကိုဒဏ်
ရာပေါ်အောင် နာကျင်စွာရိုက်၍ နှင်ထုတ်ကြ
၏။– ထိုအခါ ဥယျာဉ်ရှင်က၊ ငါသည် အဘယ်သို့
ပြုရမည်နည်း။ ငါ၏ချစ်သားကို ငါစေလွှတ်
မည်။ ထိုသူတို့သည် ငါ့သားကိုမြင်လျှင် အားနာ
ကောင်းအားနာကြလိမ့်မည်ဟု ဆို၏။– ဥယျာဉ်
စောင့်တို့သည် သားကိုမြင်လျှင်၊ ဤသူသည် အ
မွေခံဖြစ်၏။ လာကြ။ သူ့ကို သတ်ကြကုန်အံ့။
ထိုသို့သူ၏ အမွေဥစ္စာကို ငါတို့ရကြလိမ့်မည်ဟု
အချင်းချင်းတိုင်ပင်ပြီးမှ၊– ဥယျာဉ်ရှင်၏သားကို
ဥယျာဉ်ပြင်သို့ ထုတ်၍ သတ်ပစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်
လျှင် ဥယျာဉ်ရှင်သည် ဥယျာဉ်စောင့်တို့ကို အ
ဘယ်သို့ ပြုမည်နည်း။– ဥယျာဉ်ရှင်သည် လာ၍
ထိုသူတို့ကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီးမှ ထိုဥယျာဉ်
ကို အခြားသောသူတို့အား ပေးလိမ့်မည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။ ပရိသတ်တို့သည် ကြားလျှင် ထိုသို့မ
ဖြစ်ပါစေနှင့်ဟု လျှောက်ကြသော်၊– ကိုယ်တော်
သည် ထိုသူတို့ကို ကြည့်ရှု၍၊ တိုက်ကိုတည်လုပ်
သောသူများ ပယ်ထားသော ကျောက်သည်
နောက်တဖန် တိုက်ထောင့်အထွဋ်ဖျားသို့ရောက်
ပြန်၏ဟူသော ကျမ်းစာချက်သည် အဘယ်သို့
ဆိုလိုသနည်း။– အကြင်သူသည် ထိုကျောက်အ
ပေါ်သို့ ကျ၏။ ထိုသူသည် ကျိုးလတံ့။ အကြင်
သူ၏အပေါ်သို့ ထိုကျောက်သည် ကျ၏။ ထိုသူ
သည် ညှက်ညက်ကြေလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြုဆရာ
တို့သည် မိမိတို့ကိုရည်ဆောင်၍ ထိုဥပမာစကား
ကို ဟောပြောတော်မူသည်ကိုသိသောကြောင့်၊
ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ ရှာကြံကြ၏။ သို့
သော်လည်း လူများကိုကြောက်၍ နေရကြ၏။

ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုချောင်း
မြောင်းလျက်၊ စကားတော်၌ အပြစ်ကိုရှာ၍ မြို့
ဝန်မင်းလက်သို့ အပ်နှံသောအခွင့်ကို ရခြင်းငှါ၊
သူတော်ကောင်းဖြစ်ယောင်ဆောင်သော သူလျှို
တို့ကို အထံတော်သို့ စေလွှတ်ကြ၏။– ထိုသူလျှို
တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် လူမျက်
နှာကို မထောက်ဘဲ ဖြောင့်မတ်စွာ ဆုံးမသြဝါဒ
ပေး၍၊ ဘုရားသခင်၏ တရားလမ်းကို ဟုတ်မှန်
စွာ ပြတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သိကြပါ၏။–
အကျွန်ုပ်တို့သည် ကဲသာဘုရင်အား အခွန်ကို
ဆက်အပ်သလော၊ မဆက်အပ်သလောဟု မေး
လျှောက်ကြ၏။– ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့၏
ပရိယာယ်ကို သိမှတ်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည်
ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့် စုံစမ်းနောင့်ရှက်ကြသ
နည်း။– ဒေနာရိ တပြားကိုပြပါ။ အဘယ်သူ၏ပုံ၊
အဘယ်သူ၏လိပ်စာ ပါပါသနည်းဟု မေးတော်
မူလျှင်၊ ကဲသာဘုရင်၏ပုံ၊ လိပ်စာပါပါသည်ဟု
လျှောက်ကြသော်၊– ကိုယ်တော်က၊ ကဲသာဘု
ရင်၏ဥစ္စာကို ကဲသာဘုရင်အား ဆက်ပေးကြ
လော့။ ဘုရားသခင်၏ဥစ္စာကိုကား ဘုရားသခင်
အား ဆက်ပေးကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထို
သူတို့သည် လူများရှေ့တွင် စကားတော်၌အပြစ်
မတွေ့နိုင်သဖြင့် ပြန်ပြောတော်မူသော စကား
ကို အံ့သြ၍ တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။

ထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းမရှိဟု ငြင်းခုံတတ်
သော ဇဒ္ဒုကဲအချို့သည်လည်း အထံတော်သို့

To Contents

၂၈ ချဉ်းကပ်၍၊- အရှင်ဘုရား မယားရှိသောသူသည်
သားမရှိဘဲသေလျှင်၊ သူ၏မယားကို သူညီသိမ်း
ယူ၍ အစ်ကို အမျိုးမပြတ် ဆက်နွယ်စေဟု အ
၂၉ ကျွန်ုပ်တို့အား မောရှေစီရင်ပါပြီ။- ညီအစ်ကို ခု
နစ်ယောက်ရှိပါ၏။ အစ်ကိုအကြီးသည် မိန်းမ
၃၀ နှင့်စုံဘက်၍ သားမရှိဘဲသေလျှင်၊- သူ၏မယား
ကို သူညီအကြီးသိမ်းယူ၍ သားမရှိဘဲ သေပြန်
၃၁ လေ၏။- ထိုအတူ တတိယသူမှစ၍ တယောက်
နောက်တယောက် ခုနစ်ယောက်သော ညီအစ်
ကိုတို့သည် ထိုမိန်းမကို သိမ်းယူ၍ သားကို မ
၃၂ ကျန်ရစ်စေဘဲ သေကြ၏။- နောက်ဆုံး၌ မိန်းမ
၃၃ သည်လည်း သေလေ၏။- သို့ဖြစ်၍ ထမြောက်
ရာကာလ၌ ထိုမိန်းမသည် အဘယ်သူ၏မယား
ဖြစ်ရပါမည်နည်း။ ထိုသူခုနစ်ယောက်တို့သည်
ထိုမိန်းမနှင့် စုံဘက်ကြပြီဟု လျှောက်ကြ၏။
၃၄ ယေရှုကလည်း၊ ယခုဘဝသားတို့သည် စုံ
ဘက်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားပေးစားခြင်းကို ပြုတတ်ကြ
၃၅ ၏။- နောင်ဘဝကိုငဲ့သေခြင်းမှထမြောက်ခြင်း
ကိုငဲ့ ရထိုက်သည်ဟု မှတ်တော်မူခြင်းကို ခံရ
သောသူတို့သည် စုံဘက်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားပေးစား
၃၆ ခြင်းကို မပြုတတ်ကြ။- သေခြင်းနှင့်အစဉ်ကင်း
လွတ်၍ ကောင်းကင်တမန်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်သာ
မက ထမြောက်ခြင်း၏သားဖြစ်သောကြောင့် ဘု
၃၇ ရားသခင်၏သား ဖြစ်ကြ၏။- ထိုမှတပါး၊ မော
ရှေသည် ထာဝရဘုရားကို အာဗြဟံ၏ဘုရား၊
ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားဟု ချဲခဏ်း
၌ ခေါ်ဝေါ်သောအခါ သေလွန်သောသူတို့သည်
၃၈ ထမြောက်ကြောင်းကို ဘော်ပြခဲ့ပြီ။- ဘုရားသ
ခင်သည် သေနေသောသူတို့၏ဘုရား မဟုတ်၊
အသက်ရှင်သောသူတို့၏ဘုရား ဖြစ်တော်မူ၏။
ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်၌ အသက်
၃၉ ရှင်ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ကျမ်းပြုဆရာ
အချို့တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်၏စကား
သည် လျောက်ပတ်ပါ၏ဟု လျှောက်ကြ၏။-
၄၀ နောက်တဖန် အလျှင်းမမေးမလျှောက်ငုံကြ။
၄၁ ယေရှုကလည်း၊ ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်၏
သားဖြစ်သည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆိုကြသ
၄၂ နည်း။- ဒါဝိဒ်၏စကားမှာ၊ ထာဝရဘုရားက၊ သင်
၏ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာ ငါမချမထားမီ
တိုင်အောင် ငါလက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလေ့ဟု၊-
၄၃ ငါသခင်အား မိန့်တော်မူသည်ဟု ဆာလံကျမ်း
၄၄ စာ၌ ဒါဝိဒ်ဆိုသတည်း။- ထိုသို့ ဒါဝိဒ်သည် ခရစ်
တော်ကို သခင်ဟူ၍ခေါ်လျှင် အဘယ်သို့ သူ၏
၄၅ သားဖြစ်သနည်းဟု မေးတော်မူ၏။- ပရိသတ်
များ နားထောင်စဉ်တွင် တပည့်တော်တို့အား တ
၄၆ ဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊- ကျမ်းပြုဆရာတို့ကို
ရှောင်ကြလော့။ သူတို့သည် ရှည်သောအင်္ကျီကို
ဝတ်လျက်လည်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။ ဈေးသွေရှိ
သေစွာ နှုတ်ဆက်ခြင်းကိုလည်း၊ ပွဲသဘင်၊ တရား
စရပ်တို့၌ မြင့်မြတ်သော နေရာထိုင်ရာကိုလည်း
၄၇ နှစ်သက်ကြ၏။- သူတို့သည် မုတ်ဆိုးမအိမ်ကို
လုယူသိမ်းစားး၍ အပြစ်မပေါ်စေခြင်းငှါ ရှည်စွာ
သော ပဋ္ဌနာစကားကို ရွတ်တတ်ကြ၏။ ထိုသူ
တို့သည် သာ၍ ကြီးစွာသောဒဏ်ကို ခံရကြလ
တံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁

၁ ထိုနောက် ကိုယ်တော်သည် မျှော်ကြည့်
၍၊ ငွေရတတ်သောသူတို့သည် အလှူဒါနကို
ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲသို့ သွင်းချသည်ကို မြင်တော်မူ
၂ ၏။- ဆင်းရဲသော မုတ်ဆိုးမတယောက်သည်
လည်း ကြေးနီဒင်္ဂါးနှစ်ပြား သွင်းချသည်ကို မြင်
၃ တော်မူလျှင်၊- ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ထိုဆင်းရဲ
သော မုတ်ဆိုးမသည် အခြားသောသူအပေါင်း
၄ တို့ထက် သာ၍ သွင်းချပြီ။- အကြောင်းမူကား၊
ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့ကြွယ်ဝသော
စည်းစိမ်ထဲကနှုတ်၍ ဘုရားသခင်၏ အလှူ
တော်စုထဲသို့ သွင်းချကြ၏။ ထိုမိန်းမမူကား၊ အ
လွန်ဆင်းရဲလျက်ပင် မိမိအသက်မွေးစရာ ဥစ္စာရှိ
သမျှကို သွင်းချလေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅ လူအချို့တို့သည် လာ၍ ဗိမာန်တော်သည်
တင့်တယ်သောကျောက်ပြားနှင့်ငင်း၊ ပူဇော်
သက္ကာများနှင့်ငင်း၊ ဆင်ပြင်လျက် ရှိပါ၏ဟု
၆ လျှောက်ကြလျှင်၊- ကိုယ်တော်က၊ ဤအရာများ
ကို သင်တို့သည် ယခုမြင်ရကြ၏။ မဖြိုမချဘဲ
ကျောက်တခုပေါ်မှာ တခုမျှ မတည်မနေရသော
အချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ
၇ ၏။- သူတို့ကလည်း၊ အရှင်ဘုရား၊ ထိုအမှုအရာ
တို့သည် အဘယ်ကာလမှ ဖြစ်ပါမည်နည်း။ ထို
အမှုအရာတို့သည် ဖြစ်ချိန်နီးသောအခါ အဘယ်
ပုပ္ပန်မိတ် ပေါ်ထွန်းပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်
၈ ကြလျှင်၊- ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် လှည့်
ဖြားခြင်းသို့ မလိုက်မပါမည်အကြောင်း သတိပြု
ကြလော့။ အများသောသူတို့က၊ ငါသည် ဤ
မည်သောသူဖြစ်၏။ အချိန်ကာလလည်း ရောက်
လာပြီဟုဆိုလျက် ငါ၏အယောင်ကို ဆောင်၍
ပေါ်လာကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့နောက်သို့မလိုက်

To Contents

၉ ကြနှင့်။– သင်တို့သည် စစ်တိုက်ခြင်းအကြောင်း၊ ပုန်ကန်ခြင်းအကြောင်းကို သိတင်းကြားရသော အခါ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ ထိုအမှုအရာများသည် အရင်ဖြစ်ရမည်။ သို့သော်လည်း အဆုံးသည် အလျင်အမြန် မဖြစ်သေး။

၁၀ ထို့မှတပါး၊ လူတမျိုးနှင့်တမျိုး၊ တနိုင်ငံနှင့်
၁၁ တနိုင်ငံ ရန်ဘက်ပြုကြလိမ့်မည်။– အရပ်ရပ်တို့၌ ကြီးစွာသောမြေလှုပ်ခြင်း၊ အစာခေါင်းပါးခြင်း၊ ကာလနာ များပြားခြင်းတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ မိုးယံးကောင်းကင်၌လည်း ကြောက်မက်ဘွယ်သောအရာနှင့် ကြီးစွာသောပုပွနိမိတ်တို့
၁၂ သည် ပေါ်ထွန်းကြလိမ့်မည်။– ထိုအမှုအရာများ မဖြစ်မီ လူများတို့သည် ငါ၏နာမကြောင့် သင်တို့ကိုဘမ်းဆီးညှဉ်းဆဲ၍တရားစရပ်၌ဥငင်း၊ထောင်ထဲ၌ငင်း အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ ရှင်ဘုရင်၊ ဝန်မင်း
၁၃ ထံသို့ ပို့ဆောင်ကြလိမ့်မည်။– ထိုသို့သောအားဖြင့် သင်တို့သည် သက်သေခံရသောအခွင့် ရှိကြ
၁၄ လိမ့်မည်။– ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ပြန်ပြောရမည်ကို ရှေ့မဆွေ မဆင်ခြင်ခြင်းငှါ
၁၅ သတိထားကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ ရန်သူ အပေါင်းတို့သည် မငြင်းခုံ မဟန့်တားနိုင်သော
၁၆ နှုတ်သတ္တိ၊ ဉာဏ်သတ္တိကို ငါပေးမည်။– သင်တို့မိဘ၊ ညီအစ်ကို၊ ပေါက်ဘော်၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် သင်တို့ကို အပ်နှံကြလိမ့်မည်။ အချို့တို့ကို
၁၇ လည်း သတ်ကြလိမ့်မည်။– လူအပေါင်းတို့သည် လည်း ငါ၏နာမကြောင့် သင်တို့ကို မုန်းကြလိမ့်
၁၈ မည်။– သို့သော်လည်း သင်တို့ ဆံခြည်တပင်မျှ
၁၉ မပျက်စီးရ။– သင်တို့သည် တည်ကြည်သော အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလော့။

၂၀ ယေရုရှလင်မြို့ကို ဗိုလ်ခြေများ ဝန်းရံလျက် ရှိသည်ကို သင်တို့မြင်သောအခါ၊ ထိုမြို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လုသည်ကို သိမှတ်ကြ
၂၁ လော့။– ထိုအခါ ယုဒပြည်၌ရှိသောသူတို့သည် တောင်ပေါ်သို့ပြေးကြစေ။ မြို့ထဲ၌ရှိသောသူတို့သည် မြို့ပြင်သို့ ထွက်ကြစေ။ တောရွာမှာ ရှိ
၂၂ သောသူတို့သည် မြို့ထဲသို့ မဝင်ကြစေနှင့်။– အကြောင်းမူကား၊ ထိုနေ့ရက်ကာလသည် ကျမ်းစာချက်များပြည့်စုံရသော ဒဏ်စီရင်ခြင်းနေ့ရက်
၂၃ ကာလ ဖြစ်သတည်း။– ထိုနေ့ရက်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမနှင့် နို့တိုက်သူငယ်ရှိသောမိန်းမတို့သည် အလွန်ခက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ယုဒပြည်၌ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခဖြစ်၍ ယုဒအမျိုးအပေါ်၌ အမျက်ဒေါသ သင့်ရောက်
၂၄ လိမ့်မည်။– သူတို့သည် ထားဘေးဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အခြားသောပြည် အရပ်ရပ်သို့ ဘမ်းသွားကြလိမ့်မည်။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် မိမိတို့အချိန်ကာလ မပြည့်စုံမီတိုင် အောင် ယေရုရှလင်မြို့ကို ခြေနှင့် နင်းကြလိမ့်မည်။

၂၅ ထိုအခါ၊ နေ၊လ၊ကြယ်နက္ခတ်တို့၌ ပုပွနိမိတ်ထင်ရှားလိမ့်မည်။ မြေကြီးပေါ်မှာလည်း လူအမျိုးမျိုး မငြိမ်မသက် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်း၊ သ
၂၆ မုဒ္ဒရာလှိုင်းတံပိုးကြီးခြင်း၊– မြေကြီးပေါ်မှာ ဖြစ်လတံ့သောဘေးများကို မြော်၍ ကြောက်လန့်သဖြင့်၊ လူများတို့၏ အသက်ဆုံးခြင်း အမှုအရာတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်တန်ခိုးတို့သည် တုန်လှုပ်ကြလိမ့်
၂၇ မည်။– ထိုအခါ လူသားသည် ကြီးစွာသော ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကို ဆောင်လျက်၊ မိုးယံးတိမ်ကိုစီးလျက်ကြွလာသည်ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။–
၂၈ ထိုအမှုအရာတို့သည် ဖြစ်စရိုသောအခါ၊ သင်တို့ကို ရွေးနှုတ်သောအချိန်ကာလ ရောက်လုနီးသည်ကို ထောက်သဖြင့်၊ မြော်ကြည့်၍ ခေါင်းကို ကြွကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၉ တဖန် ထပ်၍ မိန့်တော်မူသော ဥပမာကား၊
၃၀ သင်္ဘောသဖန်းပင်မှစ၍ သစ်ပင်များတို့ကို မှတ်ကြလော့။– အရွက်ပေါက်သောအခါ နွေကာလနီးသည်ကို သင်တို့သည် အလိုအလျောက်သိမြင်
၃၁ ကြ၏။– ထိုနည်းတူ ထိုအကြောင်းအရာများဖြစ်သည်ကို မြင်ရလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်
၃၂ တည်လုနီးသည်ကို သိမှတ်ကြလော့။– ငါအမှန်ဆိုသည်ကား၊ ယခုဖြစ်သောလူများ မကုန်မီ ထိုအကြောင်းအရာ အလုံးစုံတို့သည် ဖြစ်ကြလိမ့်
၃၃ မည်။– ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး မတည်သော်
၃၄ လည်း ငါ့စကား တည်လိမ့်မည်။– သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သတိပြုကြလော့။ သို့မဟုတ် အစားအသောက်လွန်ကြူးခြင်း၊ လောကီ စိုးရိမ်ခြင်းအားဖြင့် စိတ်နှလုံးပင်ပန်းလျက်နေစဉ်တွင်၊ ထိုနေ့ရက်သည် အမှတ်တမဲ့ သင်တို့နှင့်တွေ့ကြုံ
၃၅ လိမ့်မည်။– ထိုနေ့ရက်သည် ပိုက်ကွန်ကဲ့သို့ မြေတပြင်လုံး၌နေသော လူအပေါင်းတို့ကို အုပ်မိ
၃၆ လိမ့်မည်။– ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် ဖြစ်လတံ့သော အမှုအရာတို့နှင့် ကင်းလွတ်၍ လူသားထံသို့ ရောက်ခြင်းကို ခံထိုက်သောသူဖြစ်သည်ဟု မှတ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ အစဉ်ဆုတောင်းလျက် စောင့်နေကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

To Contents

ထိုသို့ကိုယ်တော်သည် နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း ဗိမာန်တော်၌ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူ၏။ ညအချိန်ရောက်လျှင် သံလွင်အမည်ရှိသောတောင်သို့ သွား၍ ညဉ့်ကို လွန်စေတော်မူ၏။- နံနက်စောစောလူများအပေါင်းတို့သည် ဗိမာန်တော်သို့သွား၍ အထံတော်၌ ဒေသနာတော်ကိုနားထောင်ကြ၏။

၂၂

ပသခါအမည်ရှိသော အဓမ္မပွဲခံခါနီးတွင်၊- ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည် ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သို့သတ်ရအံ့နည်းဟု ရှာကြံကြ၏။ အဘယ်ကြောင့်ရှာကြံရကြသနည်းဟူမူကား၊ လူများတို့ကို ကြောက်ကြ၏။- ထိုအခါ စာတန်သည် တပည့်တော် တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရကာရျုတ်အထဲသို့ ဝင်သည်ဖြစ်၍၊- ထိုသူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးများ၊ ဗိမာန်တော်မှူးများတို့ထံသို့ သွားပြီးလျှင်၊ ယေရှုကို အဘယ်သို့ အပ်ရမည်နည်းဟု၍ တိုင်ပင်လေ၏။- ထိုသူတို့သည် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ၍ ငွေပေးမည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။- ယုဒရကာရျုတ်သည်လည်း ဝန်ခံပြီးမှ လူများမရှိစဉ်တွင် ကိုယ်တော်ကိုအပ်ခြင်းငှါ အဆင်သင့်သော အချိန်ကာလကို ရှာကြံလျက်နေ၏။

ပသခါသိုးသငယ်ကို သတ်ရသောနေ့တည်း ဟူသော အဓမ္မပွဲနေ့ ရောက်သောအခါ၊- ကိုယ်တော်က၊ ငါတို့ စားဘို့ရာ သင်တို့သည်သွား၍ ပသခါပွဲကို ပြင်ဆင်ကြလော့ဟု ပေတရုနှင့် ယောဟန်ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။- သူတို့ကလည်း၊ အဘယ်အရပ်၌ ပြင်ဆင်စေခြင်းငှါ အလိုရှိတော်သနည်းဟု မေးလျှောက်ကြသော်၊- ကိုယ်တော်က၊ သင်တို့သည် မြို့ထဲသို့ဝင်သောအခါ ရေအိုးဆောင်သောသူကို တွေ့လိမ့်မည်။ ထိုသူနောက်သို့ လိုက်၍ သူဝင်သောအိမ်သို့ဝင်ပြီးမှ၊- ငါသည် ငါ့တပည့်တို့နှင့်တကွ ပသခါပွဲကိုစားရသော ဧည့်သည်အခန်းကား အဘယ်မှာရှိသနည်း၊ ဆရာက မေးသည်ဟု အိမ်ရှင်ကို ပြောကြလော့။- ထိုသူသည် ပြင်ဆင်လျက်ရှိသော အထက်အခန်းကြီးကို ပြလိမ့်မည်။ ထိုအခန်း၌ ပြင်ဆင်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။- တပည့်တော်တို့သည်သွား၍ စကားတော်အတိုင်းတွေ့လျှင်၊ ပသခါပွဲကိုပြင်ဆင်ကြ၏။- အချိန်ရောက်မှ တမန်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးတို့နှင့်အတူ စားပွဲ၌ လျောင်းတော်မူ၍၊- ငါသည် အသေမခံမီ ဤပသခါပွဲကို သင်တို့နှင့်အတူ စားခြင်းငှါ အလွန်အလိုရှိလေပြီ။- ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်၌ ပသခါပွဲမပြည့်စုံမီတိုင်အောင် ယခုမှစ၍ ဤပွဲကို တဖန် ငါစားရဟု မိန့်တော်မူလျက်၊- ခွက်ဖလားကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ၊ ဤခွက်ကိုယူ၍ အချင်းချင်း ဝေကြလော့။- ငါဆိုသည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော် မတည်မှီတိုင်အောင် ယခုမှစ၍ စပျစ်ရည်ကိုတဖန် ငါမသောက်ရဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထိုအခါ မုန့်ကိုယူ၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ ဤမုန့်ကား သင်တို့အတို့အလိုငှါစွန့်သော ငါ၏ကိုယ်ဖြစ်၏။ ငါ့ကို အောက်မေ့ဘို့ရာ ဤသို့ ပြုကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထိုနည်းတူ ညစာစားပြီးမှ ခွက်ကိုလည်းယူ၍၊ ဤခွက်ကား သင်တို့အဘို့အလိုငှါ သွန်းသော ငါ၏ အသွေးဥဒ္ဓိတည်သော ပဋိညာဉ်တရားသစ် ဖြစ်၏။- သို့သော်လည်း ငါ့ကို အပ်နှံသောသူ၏လက်သည် ဤစားပွဲပေါ်မှာ ငါ့လက်နှင့်အတူရှိ၏။- ခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူသည်အတိုင်း လူသားသည် သွားရမည်။ သို့သော်လည်း လူသားကို အပ်နှံသောသူသည် အမင်္ဂလာရှိ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။- တပည့်တော်တို့သည်လည်း ထိုအမှုကို အဘယ်သူပြုအံ့နည်းဟု အချင်းချင်း မေးမြန်းကြ၏။

ထိုမှတပါး တပည့်တော်တို့သည် မိမိတို့တွင် အဘယ်သူသည် သာ၍ကြီးမြတ်သနည်းဟု အချင်းချင်း ငြင်းခုံခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊- ကိုယ်တော်က၊ လောကီမင်းတို့သည် အစိုးတရပြုတတ်ကြ၏။ အာဏာထားသောသူတို့ကိုလည်း ကျေးဇူးရှင်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။- သင်တို့မူကား ထိုသို့မပြုကြနှင့်၊ သင်တို့တွင် အကဲအမှူးပြုသောသူကို ငယ်သားကဲ့သို့ဖြစ်စေ။ အုပ်စိုးသောသူကိုလည်း အစေခံကဲ့သို့ ဖြစ်စေ။- အဘယ်သူသည် သာ၍ကြီးမြတ်သနည်း။ စားပွဲ၌ လျောင်းသောသူသည် ကြီးမြတ်သလော။ လုပ်ကျွေးသောသူသည် ကြီးမြတ်သလော။ စားပွဲ၌ လျောင်းသောသူသည် ကြီးမြတ်သည် မဟုတ်လော။ သို့သော်လည်း ငါသည် သင်တို့တွင် လုပ်ကျွေးသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်၏။- ငါသည် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံစဉ်တွင် သင်တို့သည် ငါ၌ မှီဝဲသောသူ ဖြစ်ရာ၏။- ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့အား နိုင်ငံကို ပေးတော်မူသည်နှင့်အညီ၊- သင်တို့သည် ငါ၏နိုင်ငံတွင် ငါ့စားပွဲ၌ စားသောက်သောအခွင့်ကိုငင်း၊ တရားပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်၍ ဣသရေလလူ တဆယ်နှစ်

To Contents

မျိုးကို အုပ်စိုးရသောအခွင့်ကိုငင်း၊ ငါသည် သင်တို့အားပေးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ တဖန် သခင်ဘုရားက၊ ရှိမုန်၊ ရှိမုန်၊ ဣဆက်ကို ဆန်ခါနှင့် ချသကဲ့သို့ စာတန်သည် သင်တို့ကို ချရမည်အကြောင်း အခွင့်တောင်းသည်ဖြစ်၍၊- သင်၏ယုံကြည်သောစိတ် မပျက်စေခြင်းငှါ ငါသည် သင့်အတွက်ဆုတောင်းလေပြီ။ သင်သည် သတိရပြန်သောအခါ သင်၏ ညီအစ်ကိုတို့ကို

၃၂ တည်ကြည်စေလော့ဟုမိန့်တော်မူလျှင်၊- ပေတရုက၊ သခင် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ထောင်ထဲသို့ငင်း၊ အသေသတ်ခြင်းသို့ငင်း လိုက်ခြင်းငှါ အသင့်ရှိပါ၏ဟု လျှောက်လေသော်၊-

၃၃ သခင်ဘုရားက၊ ပေတရု၊ ငါဆိုသည်ကား၊ ယနေ့တွင် ကြက်မတွန်မှီ သင်သည် ငါ့ကို မသိဟု သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၄ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ အထက်က ငွေအိတ်၊ လွယ်အိတ်၊ ခြေနင်းမပါဘဲ သွားကြလော့ဟု သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်သောအခါ တစုံတခုလိုသလောဟု မေးလျှင်၊ တစုံတခုမျှ မလိုပါဟု

၃၅ လျှောက်ကြသော်၊- ယခုမူကား ငွေအိတ်ရှိသော သူသည် ယူစေ။ လွယ်အိတ်ရှိသောသူသည် ယူစေ။ ထားမရှိသောသူသည် အဝတ်ကို ရောင်း

၃၆ ၍ ထားကို ဝယ်စေ။- အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် မတရားသောသူတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်၏ဟူသော ကျမ်းစာချက်သည် ငါ၌ ယခုပင် ပြည့်စုံရမည်။ ငါ့အမှုအရာတို့သည် ပြီး

၃၇ စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထိုသူတို့ကလည်း၊ သခင်၊ ထားနှစ်စင်းရှိပါ၏ဟု လျှောက်လျှင်၊ တန်ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၈ ထိုနောက် အလေ့တော်ရှိသည်အတိုင်း သံလွင်တောင်သို့ ထွက်ကြတော်မူ၍၊ တပည့်တော်တို့သည် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။- ထိုအရပ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် စုံစမ်းနောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း

၄၀ ဆုတောင်းကြလော့ဟုမိန့်တော်မူပြီးမှ၊- တပည့်တော်တို့နှင့် ကျောက်ခဲတပစ်လောက် ခွါသွား၍ ဒူးထောက်လျက်၊- အို အဘ၊ အလိုတော်ရှိလျှင် ဤခွက်ကို အကျွန်ုပ်မှ လွှဲတော်မူပါ။ သို့သော်လည်း အကျွန်ုပ် အလိုရှိသည်အတိုင်း မဖြစ်ပါစေနှင့်။ ကိုယ်တော်အလိုရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်ပါ

၄၂ စေသော၊ဟု ဆုတောင်းတော်မူ၏။- ထိုအခါ ကောင်းကင်တမန်သည် ထင်ရှားလာ၍ ကိုယ်

၄၄ တော်ကို အားပေးရ၏။- ပြင်းစွာသော ဝေဒနာကိုခံလျက် အထူးသဖြင့်ကြိုးစား၍ ဆုတောင်းတော်မူ၏။ ချွေးထွက်တော်မူသည်ကား၊ မြေပေါ်၌ကျသော သွေးစက်ခဲကဲ့သို့ ဖြစ်သတည်း။-

၄၅ ထိုသို့ ဆုတောင်းပြီးမှ၊ ယေရှုသည်ထ၍ တပည့်တော်တို့ရှိရာသို့ ပြန်သောအခါ၊ သူတို့သည် ဝမ်းနည်းသောစိတ်ရှိသည်နှင့် အိပ်ပျော်လျက် နေ

၄၆ ကြသည်ကို တွေ့တော်မူလျှင်၊- သင်တို့သည် အဘယ်ကြောင့် အိပ်ပျော်ကြသနည်း။ ထကြ။ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ဆုတောင်းကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၇ ထိုသို့ မိန့်တော်မူစဉ်တွင်ပင် တပည့်တော် တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်သော ယုဒရကာရုတ်သည် လူအပေါင်းတို့ကို လမ်းပြလျက် လာ၍၊

၄၈ ယေရှုကိုနမ်းခြင်းငှါ ချဉ်းကပ်လေ၏။- ယေရှုက လည်း၊ ယုဒ၊ သင်သည် နမ်းခြင်းကို ပြုလျက် လူ

၄၉ သားကို အပ်သလောဟု မေးတော်မူ၏။- ယေရှုနှင့်အတူပါသော သူတို့သည် ဖြစ်အံ့သောအမှုကို မြင်လျှင်၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ထားနှင့်

၅၀ ခုတ်ရပါမည်လောဟု မေးလျှောက်ပြီးမှ၊- တယောက်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ ကျွန်တယောက်ကိုခုတ်သဖြင့် လက်ျာနားရွက်ပြတ်လေ

၅၁ ၏။- ယေရှုကလည်း၊ တန်စေဟု မိန့်တော်မူ၍ နားရွက်ကို လက်တော်နှင့် တို့သဖြင့် အနာကို

၅၂ ပျောက်စေတော်မူ၏။- ထိုအခါ အထံတော်သို့ ရောက်လာသော ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ဗိမာန်တော်မှူး၊ လူအကြီးအကဲတို့အား ယေရှုက၊ သင်တို့သည် ထားပြကိုဘမ်းသကဲ့သို့ ငါ့ကို ဘမ်းဒုံသောငှါ ထားနှင့် ဒုတ်များကို လက်စွဲလျက် လာ

၅၃ ကြသည်တကား။- ငါသည် ဗိမာန်တော်၌ သင်တို့နှင့်အတူ ရှိနေစဉ်အခါ သင်တို့သည် ငါ့ကို မဘမ်းမဆီးကြ။ သို့သော်လည်း ယခုအချိန်ကား သင်တို့အချိန် ဖြစ်၏။ မှောင်မိုက်တန်ခိုးလည်း ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၄ ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီး၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ အိမ်သို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ပေတရုသည်လည်း သူတို့နှင့် ဝေးစွာလိုက်

၅၅ လေ၏။- အိမ်ဦးအလယ်၌ မီးမွေးပြီးမှ၊ လူများတို့သည် စုဝေး၍ ထိုင်ကြလျှင်၊ ပေတရုသည်

၅၆ လည်း သူတို့အထဲ၌ ထိုင်နေ၏။- ထိုသို့ ပေတရုသည် မီးအနားမှာ ထိုင်နေသည်ကို အစေအပါ မိန်းမတယောက်သည် မြင်လျှင်၊ သူ့ကို စေ့စေ့ကြည့်၍၊ ဤသူသည် ယေရှုနှင့် ပေါင်းဘော်

To Contents

၅၇ သောသူဖြစ်သည်ဟု ဆိုသော်၊– ပေတရုက၊ အ
၅၈ ချင်မိန်း၊ ထိုသူကို ငါမသိဟု ငြင်းလေ၏။– ထို
နောက် များစကြာ အခြားသောသူသည် ပေတရု
ကိုမြင်လျှင်၊ သင်သည်လည်း ထိုသူတို့အဝင်ဖြစ်
သည်ဟုဆိုသော်၊ ပေတရုက၊ အချင်းလူ၊ ငါ
၅၉ သည် သူတို့ အဝင်မဟုတ်ဟု ဆို၏။– တဖန် တ
နာရီလောက်ကြာပြီးမှ အခြားသောသူက၊ အ
ကယ်စင်စစ် ဤသူသည် ယေရှုနှင့် ပေါင်းဘော်
သောသူဖြစ်၏။ ဂါလိလဲလူလည်း ဖြစ်၏ဟု ခိုင်
၆၀ မာစွာဆိုလျှင်၊– ပေတရုက၊ အချင်းလူ၊ သင်ပြော
သောအရာကို ငါမသိဟုဆို၏။ ထိုစကားကိုပြော
၆၁ သော ခဏခြင်းတွင် ကြက်တွန်လေ၏။– ထိုအ
ခါ သခင်ဘုရားသည်လှည့်၍ ပေတရုကို ကြည့်
တော်မူ၏။ ကြက်မတွန်မီ သင်သည် သုံးကြိမ်
မြောက်အောင် ငါ့ကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်
တော်မူသောစကားကို ပေတရုသည် သတိရသ
၆၂ ဖြင့်၊– ပြင်သို့ထွက်၍ ပြင်းစွာငိုကြွေးလေ၏။
၆၃ ယေရှုကို ကိုင် ဆွဲ သောသူတို့သည် ကိုယ်
၆၄ တော်ကို ပြက်ယယ်ပြု၍ ရိုက်ပုတ်ကြ၏။– မျက်
နှာတော်ကိုဖုံးပြီးလျှင် လက်နှင့်ပုတ်လျက်၊
ကိုယ်တော်ကို အဘယ်သူပုတ်သည်ကို ပရော
၆၅ ဖက်ပြု၍ ဟောတော်မူပါဟုဆိုကြ၏။– အခြား
သောစကားများဖြင့်လည်း ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့
၍ ပြောဆိုကြသေး၏။
၆၆ ဓိဃ်းလင်းသောအခါ လူတို့တွင် အကြီးအကဲ
ဖြစ်သောသူ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး၊ ကျမ်းပြု
ဆရာတို့သည် စည်းဝေး၍ ကိုယ်တော်ကို လွှတ်
၆၇ တော်သို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊– သင်သည် ခရစ်
တော်မှန်လျှင် ငါတို့အား ပြောလော့ဟုဆိုကြ၏။
ယေရှုကလည်း၊ ငါပြောလျှင် သင်တို့သည် မ
၆၈ ယုံ။– ငါမေးလျှင်လည်း သင်တို့သည် မဖြေဘဲ၊
၆၉ ငါ့ကို မလွှတ်ဘဲနေကြလိမ့်မည်။– နောက်၌ လူ
သားသည် ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်လက်ျာ
ဘက်၌ ထိုင်တော်မူလတံ့ဟု မိန့်တော်မူသော်၊–
၇၀ ထိုသူအပေါင်းတို့က၊ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် ဘုရား
သခင်၏ သားတော်မှန်သည်တကားဟု ဆိုကြ
လျှင်၊ သင်တို့ဆိုသည်အတိုင်းမှန်သည်ဟု မိန့်
၇၁ တော်မူ၏။– ထိုသူတို့ကလည်း၊ အဘယ်သက်
သေ လိုသေးသနည်း။ သူ၏စကားကို ငါတို့
ကိုယ်တိုင် ကြားရပြီဟု ဆိုကြ၏။

၂၃

၁ ထိုအခါ မင်းအရာရှိအပေါင်းတို့သည်ထ၍
ကိုယ်တော်ကို ပိလတ်မင်းထံသို့ ဆောင်သွားကြ
၂ ပြီးလျှင်၊– ဤသူသည် ပြည်သူပြည်သားများကို
လှည့်ဖြားး၍၊ မိမိသည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော
ရှင်ဘုရင်ဖြစ်ကြောင်းကိုဆိုလျက်၊ ကဲသာဘုရင်
ကို အခွန်မဆက်နှင့်ဟု မြစ်တားသည်ကို အ
၃ ကျွန်ပိတို့တွေ့ပါပြီဟု အပြစ်တင်ကြ၏။– ပိ
လတ်မင်းက၊ သင်သည် ယုဒရှင်ဘုရင်မှန်သ
လောဟု ယေရှုကိုမေးလျှင်၊ မင်းကြီးမေးသည်
၄ အတိုင်း မှန်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ပိလတ်
မင်းက၊ ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ ငါမတွေ့
ဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအပေါင်းတို့
၅ အား ပြောဆိုလျှင်၊– ထိုသူတို့သည် သာ၍ပြင်း
စွာသောအသံနှင့် ဟစ်ကြော်လျက်၊ ဤသူသည်
ဂါလိလဲပြည်မှစ၍ ဤအရပ်တိုင်အောင် ယုဒ
ပြည်၌ အနှံ့အပြားဆုံးမသွေဝါဒပေး၍ လူများကို
နှိုးဆော်သောသူဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ
၆ ၏။– ပိလတ်မင်းသည် ဂါလိလဲဟူသောစကားကို
ကြားလျှင်၊ ထိုသူသည် ဂါလိလဲလူဖြစ်သလော
၇ ဟုမေးမြန်း၍– ဟေရုဒ်မင်းဆိုင်သော သူဖြစ်သည်
ကို သိသောအခါ ထိုမင်းထံသို့ ပို့စေ၏။ ထိုအခါ
ဟေရုဒ်မင်းသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ရှိသတည်း။
၈ ထိုမင်းသည် ယေရှုကိုမြင်လျှင် အလွန်ဝမ်း
မြောက်ခြင်းရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အထက်
က သိတင်းတော်များကိုကြား၍ ကိုယ်တော်ကို
မြင်ခြင်းငှါ ကြာမြင့်စွာ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပြ
တော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာတစုံတခုကို မြင်ရ
၉ မည်ဟု မြော်လင့်လျက်နေ၏။– ထိုအခါ ဟေရုဒ်
မင်းသည် ကိုယ်တော်ကို များစွာမေးမြန်းသော်
၁၀ လည်း အဘယ်စကားကိုမျှ ပြန်တော်မမူ။– ယဇ်
ပုရောဟိတ်အကြီးနှင့် ကျမ်းပြုဆရာတို့သည်
၁၁ ထ၍ ပြင်းထန်စွာ အပြစ်တင်ကြ၏။– ဟေရုဒ်
မင်းသည် စစ်သူရဲတို့နှင့်တကွ ကိုယ်တော်ကို မ
ခန့်မညားဘဲ ပြက်ယယ်ပြု၍ တင့်တယ်သောအ
ဝတ်ကို ဝတ်စေပြီးမှ ပိလတ်မင်းထံသို့ ပို့ပြန်စေ
၁၂ ၏။– ထိုနေ့၌ ပိလတ်မင်းနှင့် ဟေရုဒ်မင်းတို့
သည် အချင်းချင်းအဆွေဖွဲ့ကြ၏။ အထက်က
ရန်ဘက်ဖြစ်ကြသတည်း။
၁၃ တဖန် ပိလတ်မင်းသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အ
၁၄ ကြီး၊ မင်းအရာရှိ၊ လူများတို့ကိုခေါ်၍၊– ပြည်သူ
ပြည်သားများကို ပုန်ကန်စေသောသူကဲ့သို့ ဤ
လူကို သင်တို့သည် ငါထံသို့ ပို့ဆောင်ကြသည်
ဖြစ်၍၊ သင်တို့ရှေ့မှာ ငါစစ်ကြောသော်လည်း၊
သင်တို့ တင်သောအပြစ် တစုံတခုကိုမျှ သူ၌ငါမ
၁၅ တွေ့။– ဟေရုဒ်မင်းသည်လည်း မတွေ့။ ထိုမင်း

To Contents

ထံသို့ ငါပို့စေပြီ။ ဤသူသည် အသေသတ်ခြင်း
၁၆ ကို ခံထိုက်သောအမှု တစုံတခုကိုမျှ မပြု။- ထို
ကြောင့် သူ့ကို ငါဆုံးမ၍ လွှတ်မည်ဟု ဆိုလေ
၁၇ ၏။- ထိုပွဲ၌ လူများတို့အား တစုံတယောက်
၁၈ သောသူကို မလွှတ်ဘဲမနေရသတည်း။- လူအ
ပေါင်းတို့က၊ ထိုသူကို ထုတ်ပါလော့။ အကျွန်ုပ်
တို့အား ဗာရဗ္ဗကို လွှတ်ပါလော့ဟု တညီတ
၁၉ ညွတ်တည်း ဟစ်ကြော်ကြ၏။- ထိုဗာရဗ္ဗကား၊
မြို့၌ ပုန်ကန်ခြင်းအပြစ်၊ လူအသက်ကို သတ်
ခြင်းအပြစ်ကြောင့် ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထား
သောသူ ဖြစ်သတည်း။

၂၀ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကို လွှတ်ချင်သော
၂၁ ကြောင့် သူတို့အား တဖန်ပြောဆိုလေ၏။- သူ
တို့ကလည်း၊ ထိုသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်
၂၂ ထားပါ၊ ရိုက်ထားပါဟု ဟစ်ကြော်ကြ၏။- ပိ
လတ်မင်းက၊ ထိုသူသည် အဘယ်အပြစ်ကို ပြု
ဘိသနည်း။ သေထိုက်သောအပြစ် တစုံတခုမျှ
သူ၌ငါမတွေ့။ ထိုကြောင့် သူ့ကိုငါဆုံးမ၍ လွှတ်
၂၃ မည်ဟု သုံးကြိမ်မြောက်အောင်ဆိုလျှင်၊- လူ
များတို့သည် ထိုသူကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်
ထားစေခြင်းငှါ ကြီးစွာသောအသံနှင့် ကျပ်ကျပ်
တောင်းသဖြင့်၊ သူတို့၏အသံနှင့် ယဇ်ပုရော
၂၄ ဟိတ်အကြီးတို့၏ အသံသည် နိုင်လေ၏။- ပိ
လတ်မင်းသည်လည်း သူတို့တောင်းသည်အ
၂၅ တိုင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ စီရင်၍၊- ပုန်ကန်ခြင်းအ
ပြစ်၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်းအပြစ်ကြောင့်
ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားသောသူကို လူများ
တောင်းသည်အတိုင်း လွှတ်ပြီးမှ၊ ယေရှုကို သူ
တို့ အလိုသို့ အပ်လိုက်လေ၏။

၂၆ ကိုယ်တော်ကို ထုတ်သွားကြစဉ်၊ ရှိမုန်အ
မည်ရှိသော ကုရေနေပြည်သားတယောက်သည်
တောရွာမှ လာသည်ကို သူတို့သည်တွေ့လျှင်၊
ဘမ်းဆီး၍ ယေရှုနောက်တော်၌ လက်ဝါးကပ်
၂၇ တိုင်တော်ကို ထမ်းစေကြ၏။- နောက်တော်၌
လိုက်သောလူများအပေါင်းတို့တွင်၊ ကိုယ်တော်
ကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော မိန်းမအချို့ပါ
၂၈ ၏။- ထိုသူတို့ကို ယေရှုသည် လှည့်ကြည့်၍၊
ယေရုရှလင်မြို့သမီးတို့၊ ငါ့ကြောင့် မငိုကြွေးကြ
နှင့်။ မိမိတို့နှင့် မိမိတို့သားများကြောင့် ငိုကြွေး
၂၉ ကြလော့။- အကြောင်းမူကား၊ မြို့သောမိန်းမ
သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ ပဋိသန္ဓေမယူဘူးသောဝမ်း
နှင့် သူငယ်မစို့ဘူးသော သားမြတ်သည် မင်္ဂလာ
ရှိ၏ဟု ပြောရသောနေ့ရက်ကာလ ရောက်လိမ့်
၃၀ မည်။- ထိုအခါ သူတို့က၊ အို တောင်များတို့၊ ငါ
တို့အပေါ်သို့ ကျကြပါ။ အို ကုန်းများတို့၊ ငါတို့ကို
၃၁ ဖုံးအုပ်ကြပါဟု ခေါ်ကြလိမ့်မည်။- အကြောင်းမူ
ကား၊ စိမ်းသောအပင်ကို ဤသို့ပြုကြလျှင်၊
ခြောက်သောအပင်၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်
၃၂ နည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထိုအခါ ကိုယ်တော်နှင့်
အတူ လူဆိုးနှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း သတ်အံ့
သောငှါ ထုတ်သွားကြ၏။

၃၃ ကရာနိအမည်ရှိသောအရပ်သို့ ရောက်ကြ
သော်၊ ကိုယ်တော်နှင့်တကွ ထိုလူဆိုးတို့ကို
လက်ျာတော်ဘက်၌တယောက်၊ လက်ဝဲတော်
ဘက်၌တယောက်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်
၃၄ ထားကြ၏။- ယေရှုကလည်း၊ အို အဘ၊ သူတို့
၏ အပြစ်ကိုလွှတ်တော်မူပါ။ သူတို့သည် ကိုယ်
ပြုသောအမှုကို မသိကြဟု မြွက်ဆိုတော်မူ၏။
အဝတ်တော်ကိုလည်း စာရေးတံချ၍ ဝေဖန်ကြ
၃၅ ၏။- လူများတို့သည်လည်း ကြည့်ရှုလျက် ရပ်
နေကြ၏။ ထိုသူတို့နှင့်အတူ မင်းအရာရှိတို့က၊
ဤသူသည် သူတပါးတို့ကို ကယ်တင်တတ်၏။
ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင် ရွေးချယ်
တော်မူသောသူမှန်လျှင် ကိုယ်ကိုကယ်တင်ပါ
၃၆ လေစေဟူ၍ ပြက်ယယ်ပြုကြ၏။- စစ်သူရဲတို့
သည်လည်း လာ၍ ပုံးရည်ကို ကပ်ပေးလျက်၊-
၃၇ သင်သည် ယုဒရွင်ဘုရင်မှန်လျှင် ကိုယ်ကို ကယ်
တင်လော့ဟူ၍ ပြက်ယယ်ပြုလျက် ဆိုကြ၏။-
၃၈ ခေါင်းတော်ပေါ်မှာတပ်၍ အပြစ်ဘော်ပြသော
ကမ္ဘည်းလိပ်စာချက်ဟူမူကား၊ ဤသူသည် ယုဒ
ရွှင် ဘုရင်ပေတည်းဟု ဟေဗြဲဘာသာ၊ ဟေလ
သဘာသာ၊ ရောမဘာသာအားဖြင့်ရေး၍ ခေါင်း
တော်ပေါ်မှာ တပ်သတည်း။

၃၉ ဆွဲထားသော လူဆိုးနှစ်ယောက်တွင် တ
ယောက်က၊ သင်သည် ခရစ်တော်မှန်လျှင် ကိုယ်
ကိုငင်း၊ ငါတို့ကိုငင်း၊ ကယ်တင်လော့ဟု ကိုယ်
၄၀ တော်ကို ကဲ့ရဲ့၍ ဆိုလေ၏။- တယောက်မူကား၊
မိမိအဘော်ကိုဆုံးမ၍၊ သင်သည် ဤသူနည်း
တူ အပြစ်ဒဏ်ခံလျက်ပင် ဘုရားသခင်ကို မ
၄၁ ကြောက်သလော။- ငါတို့သည် ကိုယ်ပြုမိသော
အပြစ်နှင့်အလျောက် ခံရသည်ဖြစ်၍ တရားသ
ဖြင့် ခံရကြ၏။ ဤသူမူကား အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ
၄၂ မပြုဟုဆိုပြီးလျှင်၊- သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်
နိုင်ငံတော်တည်လျက် ကြွလာတော်မူသောအခါ
အကျွန်ုပ်ကို အောက်မေ့တော်မူပါဟု ယေရှုကို
၄၃ လျှောက်ဆို၏။- ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်ဆို

To Contents

သည်ကား၊ ယနေ့တွင် သင်သည် ငါနှင့်အတူ ပရဒိသုဘုံ၌ ရှိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၄ ထိုအချိန်သည် မွန်းတည့်အချိန်လောက်ဖြစ်၍ သုံးချက်တီးအချိန်တိုင်အောင် မြေတပြင်လုံး၌ မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လေ၏။– နေအရောင် ကွယ်ပျောက်လေ၏။ ဗိမာန်တော်၏ ကုလားကာသည် နှစ်ဖြာကွဲလေ၏။– ယေရှုသည်လည်း ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်တော်မူပြီးလျှင်၊ အို အဘ၊ အကျွန်ုပ်စိတ်ဝိညာဉ်ကို ကိုယ်တော် လက်၌ အကျွန်ုပ်အပ်ပါ၏ဟု မိန့်တော်မူလျက် အသက်ချုပ်တော်မူ၏။– ထိုအခြင်းအရာတို့ကို တပ်မှူးသည် မြင်လျှင်၊ စင်စစ် ဤသူသည် ဖြောင့်မတ်သောသူမှန်ပေ၏ဟု ဆို၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလေ၏။– ထိုအမှုကို အကြည့်အရှုလာသောသူအပေါင်းတို့သည် ထိုအခြင်းအရာများကိုမြင်လျှင်၊ ရင်ပတ်ကိုခတ်၍ ပြန်သွားကြ၏။– ဂါလိလဲပြည်မှ နောက်တော်သို့လိုက်လာသော မိန်းမတို့နှင့် ကိုယ်တော်ကို သိကျွမ်းသောသူ အပေါင်းတို့သည်လည်း အဝေးကကြည့်ရှု၍ ရပ်နေကြ၏။

၅၀ ထိုအခါ ယုဒပြည်အရိမသဲမြို့သား ယောသပ်အမည်ရှိသော လွတ်အရာရှိတယောက်သည်၊ အခြားသောလွတ်အရာရှိတို့၏တိုင်ပင်စီရင်ခြင်း ကို ဝန်ခံသောသူ မဟုတ်၊– ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်ကို မြော်လင့်သော သူတော်ကောင်းသူတော်မြတ်ဖြစ်သည်နှင့် ပိလတ်မင်းထံသို့ဝင်၍၊– ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကို တောင်းလေ၏။– အလောင်းတော်ကို ချ၍ ပိတ်ချောနှင့် ပတ်ရစ်ပြီးလျှင်၊ တယောက်ကိုမျှ မသင်္ဂြိဟ်ဘူးသော ကျောက်သချိုင်းတွင်း၌ ထားလေ၏။– ထိုနေ့ကား အဘိတ်နေ့ ဖြစ်၍ ဥပုသ်နေ့အချိန် နီးသတည်း။– ဂါလိလဲပြည်က ကိုယ်တော်နှင့်အတူလာသော မိန်းမများသည် သချိုင်းတော်ကိုငဲ့၊ အလောင်းတော်ကို အဘယ်သို့ထားသည်ကိုငဲ့၊ အကြည့်အရှု လိုက်လာကြ၏။– ထိုနောက်မှ ပြန်သွားပြီးလျှင် ဆီမွေးနှင့်နံ့သာမျိုးကို ပြင်ဆင်၍ ပညတ်တော်အတိုင်း ဥပုသ်နေ့၌ အလုပ်မလုပ်ဘဲ နေကြ၏။

၂၄

၁ ခုနစ်ရက်တွင် ပဋမနေ့ရက် အာရုဏ်တက်သောအချိန်၌၊ ထိုမိန်းမတို့သည် အခြားသောမိန်းမတို့နှင့်တကွ မိမိတို့ ပြင်ဆင်သောနံ့သာမျိုးကို ဆောင်လျက် သချိုင်းတော်သို့ သွားကြ၏။– ၂ ရောက်သောအခါ၊ တွင်းဝ၌ ပိတ်သောကျောက်သည် လိမ့်လန်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့မြင်၍ အ ၃ တွင်းသို့ဝင်သော်၊– သခင်ယေရှု၏ အလောင်း ၄ တော်ကို မတွေ့ကြ။– ထိုအကြောင်းကြောင့် သူတို့သည် တွေးတောသောစိတ်ရှိစဉ်တွင်၊ လှုနှစ်ယောက်တို့သည် ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်သော အဝတ် ၅ ကို ဝတ်ဆင်လျက်ပေါ်လာ၏။– ထိုမိန်းမတို့သည် ကြောက်လန့်သောစိတ်နှင့် ငုံ့၍နေစဉ်တွင်၊ ထို သူတို့က၊ သင်တို့သည် အသေကောင်ရှိရာ အရပ် ၆ ၌ အသက်ရှင်သောသူကို အဘယ်ကြောင့် ရှာကြ သနည်း။– ဤအရပ်၌မရှိ၊ ထမြောက်တော်မူပြီ။– ၇ လူသားသည် ဆိုးသောသူတို့လက်သို့ အပ်နှံခြင်း၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်လိမ့်မည်ဟု ဂါလိလဲပြည်၌ရှိတော်မူစဉ် သင်တို့အား မိန့်တော်မူသောစကားကို အောက်မေ့ကြဦးဟု ၈ ဆိုကြသည်ရှိသော်၊– ထိုမိန်းမတို့သည် စကား ၉ တော်ကို သတိရ၍၊– သချိုင်းတော်က ပြန်လျှင် ထိုအကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကို တကျိပ်တပါး သောသူမှစ၍ ကြွင်းသော တပည့်တော်အပေါင်းတို့အား ပြန်ကြားကြ၏။

၁၀ ထိုအကြောင်းအရာကို တမန်တော်တို့အား ပြောသောသူကား၊ မာဂဒလမာရိ၊ သောဟန္နာ၊ ယာကုပ်၏အမိဖြစ်သောမာရိမှစ၍ အခြားသော ၁၁ မိန်းမများ ဖြစ်သတည်း။– သူတို့၏ စကားကို ဒဏ္ဍာရီစကားကဲ့သို့ ထင်မှတ်၍ တမန်တော်တို့ ၁၂ သည်မယုံကြ။– သို့သော်လည်း ပေတရုသည် ထ၍ သချိုင်းတော်သို့ ပြေးလေ၏။ ရောက်သောအခါ ငုံ့ကြည့်၍ ပိတ်ပုဆိုးသာ ရှိရစ်သည်ကို မြင်လျှင်၊ ထိုအကြောင်းအရာကို အံ့သြ၍ မိမိအိမ်သို့ ပြန်သွား၏။

၁၃ ထိုမှတပါး တပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည် ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ခရီးလေးတိုင်ကွာသော ၈ မောက်အမည်ရှိသောရွာသို့ ထိုနေ့၌ သွားကြစဉ် ၁၄ တွင်၊– ဖြစ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းအရာအလုံးစုံ ၁၅ တို့ကို အချင်းချင်း ဆွေးနွေးပြောဆိုကြ၏။– ထို သို့ ဆွေးနွေးပြောဆိုကြစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည် ၁၆ ချဉ်းကပ်၍ သူတို့နှင့်အတူ ကြွတော်မူ၏။– ထို သူတို့သည် မျက်စိချုပ်လျက်ရှိ၍၊ ကိုယ်တော် ၁၇ ဖြစ်သည်ကို မသိကြ။– ကိုယ်တော်ကလည်း၊ သင်တို့သည် ခရီးသွားလျက် အချင်းချင်း ဆွေးနွေးသောစကားကား၊ အဘယ်သို့သောစကားနည်း။ အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာညှိုးငယ်ကြသ

To Contents

၁၈ နည်းဟုမေးတော်မူလျှင်၊– သူတို့တွင် ကလောဖ
အမည်ရှိသောသူက၊ သင်သည် ယေရှုရှင်လင်းမြို့၌
ဧည့်သည်ဖြစ်လျက်သာ ယခုအခါ ထိုမြို့၌ ဖြစ်ခဲ့
ပြီးသော အကြောင်းအရာတို့ကို မသိသလောဟု
၁၉ ပြောဆို၏။– ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အဘယ်အ
ကြောင်းအရာနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ ထိုသူ
တို့က၊ နာဇရက်မြို့သားယေရှု၏အကြောင်းအ
ရာပေတည်း။ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်ရှေ့၊ လူ
အပေါင်းတို့ရှေ့မှာ၊ နှုတ်သတ္တိ၊ လက်သတ္တိနှင့်
၂၀ ပြည့်စုံသော ပရောဖက်ဖြစ်၏။– ထိုသူကို ယဇ်ပု
ရောဟိတ်အကြီးနှင့် ငါတို့မင်းများသည် အသေ
သတ်ခြင်းကို ခံစေခြင်းငှါ အပ်နှံ၍ လက်ဝါးကပ်
၂၁ တိုင်မှာ ကွပ်မျက်ကြပြီ။– ထိုသူသည် ဣသရေ
လအမျိုးကို ရွေးနှုတ်အံ့သောသူဖြစ်သည်ဟု ငါ
တို့သည် အထင်က မြော်လင့်ကြပြီ။ ထိုမျှမက
ဤအကြောင်းအရာဖြစ်၍ ယခု သုံးရက်ရှိပြီ။–
၂၂ ငါတို့၏ အပေါင်းအဘော် မိန်းမအချို့တို့သည်
၂၃ လည်း သချိုင်းတော်သို့ စောစောသွား၍၊– အ
လောင်းတော်ကို မတွေ့လျှင်၊ သခင်ယေရှုသည်
အသက်ရှင်တော်မူသည်ဟုပြောသော ကောင်း
ကင်တမန်ထင်ရှားရာရူပါရုကို မိမိတို့မြင်ကြောင်း
ကို ပြန်လာ၍ပြောဆိုသဖြင့် ငါတို့သည် မိန်းမော
၂၄ တွေဝေခြင်း ရှိကြ၏။– ထိုအခါ ငါတို့တွင် အချို့
သောသူတို့သည် သချိုင်းတော်သို့ သွား၍ မိန်းမ
တို့ပြောဆိုသည်အတိုင်းတွေ့သော်လည်း၊ ကိုယ်
တော်ကို မမြင်ရဟု ပြောဆိုကြ၏။
၂၅ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ ပရောဖက်ဟောပြော
သောစကားများကိုယုံနိုင်အောင် ဉာဏ်မရှိ၊ စိတ်
၂၆ နိုင်မာသောသူတို့၊– ခရစ်တော်သည် ဤသို့ပင်
အသေခံ၍ မိမိဘုန်းစည်းစိမ်တော်ကို ဝင်စားရ
၂၇ မည်မဟုတ်လော‌ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါ
မောရှေ၏ကျမ်းစာမှစ၍ ပရောဖက်တို့၏ ကျမ်း
စာများ၌ ကိုယ်တော်ကိုရည်မှတ်၍ ရေးထားသ
မျှသော ကျမ်းစာချက်အနက်ကို ရှင်းလင်းစွာ
၂၈ ဘော်ပြတော်မူ၏။– ထိုတပည့်တော်တို့သည်
သွားသောရွာအနီးသို့ ရောက်သောအခါ၊ ကိုယ်
တော်သည် ထိုရွာကိုလွန်၍ သွားအံ့သောအခြင်း
၂၉ အရာကို ပြတော်မူလျှင်၊– ထိုသူတို့က အကျွန်ုပ်
တို့နှင့်အတူဝင်၍ နေပါ။ ညဦးယံ အချိန်ရှိပြီ။
မိုးလင်းလည်းချုပ်ပါသည်ဟူ၍ ကိုယ်တော်ကို
ကျပ်ကျပ်သွေးဆောင်ကြ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့
၃၀ နှင့်အတူနေခြင်းငှါ ဝင်တော်မူ၏။– စားပွဲ၌ သူ
တို့နှင့်အတူ လျောင်းတော်မူစဉ်၊ မုန့်ကို ယူ၍
ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍သူတို့အား
၃၁ ပေးတော်မူသည်တွင်၊– သူတို့သည် မျက်စိပွင့်
လင်း၍ ကိုယ်တော်ဖြစ်သည်ကို သိကြ၏။ ထိုအ
၃၂ ခါ ကိုယ်တော်သည် ကွယ်တော်မူ၏။– တပည့်
တော်တို့ကလည်း၊ လမ်းခရီး၌ ငါတို့နှင့် ဟော
ပြော၍ ကျမ်းစာအနက်ကို ဖွင့်ပြတော်မူသောအ
ခါ၊ ငါတို့ စိတ်နှလုံးသည် ယိုဖိတ်မတတ်ဖြစ်
သည်မဟုတ်လော‌ဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။
၃၃ ထိုတပည့်တော်နှစ်ယောက်တို့သည် ချက်
ခြင်းထ၍ ယေရှုရှင်လင်းမြို့သို့ ပြန်ပြီးမှ၊ တကျိပ်
တပါးသောသူတို့သည် အပေါင်းအဘော်တို့နှင့်
၃၄ အတူ စုဝေးလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ကြ၏။– စုဝေး
သောသူတို့ကလည်း၊ သခင်ဘုရားသည် အမှန်
ထမြောက်တော်မူပြီ။ ရှိမုန်အား၊ ကိုယ်ကို ပြ
၃၅ တော်မူပြီဟု ပြောဆိုလျှင်၊– ထိုတပည့်တော်နှစ်
ယောက်တို့သည် လမ်း၌ဖြစ်သော အကြောင်း
အရာကိုငင်း၊ မုန့်ကိုဖဲ့စဉ်တွင် ထင်ရှားတော်မူ
ကြောင်းကိုငင်း၊ ပြန်ကြားကြ၏။
၃၆ ထိုသို့အချင်းချင်း ပြောဆိုသောအခါ၊ ယေရှု
သည် သူတို့အလယ်၌ ရပ်တော်မူလျက်၊ သင်တို့
အား ငြိမ်သက်ခြင်းဖြစ်စေသတည်း ဟုမိန့်တော်
၃၇ မူ၏။– တပည့်တော်တို့သည် တစ္ဆေကိုမြင်သည်
ဟု စိတ်ထင်နှင့် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့
၃၈ ရောက်ကြ၏။– ကိုယ်တော်ကလည်း၊ အဘယ်
ကြောင့် တုန်လှုပ်ခြင်းရှိကြသနည်း။ အဘယ်
ကြောင့် အထူးထူးအထွေထွေသောစိတ် ရှိကြသ
၃၉ နည်း။– ငါ့လက်ကို ကြည့်ကြလော့။ ငါ့ခြေကို
လည်း ကြည့်ကြလော့။ ငါ့ကိုယ်ပင်ဖြစ်၏။ ငါ့ကို
ကြည့်ရှုစမ်းသပ်ကြလော့။ ငါသည် သင်တို့မြင်
သည်အတိုင်း အရိုးအသားနှင့် ပြည့်စုံ၏။ တစ္ဆေ
မည်သည်ကား ဤကဲ့သို့ မပြည့်စုံဟု မိန့်တော်
၄၀ မူလျက်၊– လက်တော်၊ ခြေတော်တို့ကို တပည့်
၄၁ တော်တို့အား ပြတော်မူ၏။– ထိုသူတို့သည် အံ့
သြ၍ ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့် မယုံနိုင်ဘဲနေ
သေးသောအခါ၊ သင်တို့၌ စားစရာ တစုံတခုရှိ
၄၂ သလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊– ငါးကင်တပိုင်းနှင့်
၄၃ ပျားလပို့ကို ကပ်ပေးကြ၏။– ကိုယ်တော်သည်
ယူ၍ သူတို့ရှေ့မှာ စားတော်မူ၏။
၄၄ တဖန် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ မောရှေ၏ ပ
ညတ္တိကျမ်းစာ၌၎င်း၊ ပရောဖက်တို့၏ ကျမ်းစာ၌
၎င်း၊ ဆာလံကျမ်းစာ၌၎င်း၊ ငါ့ကိုရည်မှတ်၍ ရေး
ထားသမျှသောအချက်တို့သည် ပြည့်စုံရမည်ဟု
ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိစဉ်အခါ သင်တို့အား

To Contents

ဟောပြောသောအကြောင်းအရာတို့ကား ဤအ
၄၅ ကြောင်းအရာပေတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထို
အခါ ကျမ်းစာကို နားလည်စေခြင်းငှါ တပည့်
၄၆ တော်တို့၏ ဉာဏ်ကို ဖွင့်တော်မူလျှင်၊– ဤသို့
ကျမ်းစာလာ၏။ ဤသို့ ခရစ်တော်သည် အသေ
ခံ၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ သေခြင်းမှ ထ
၄၇ မြောက်ရမည်။– ခရစ်တော်၏ အခွင့်အားဖြင့်
နောင်တတရားနှင့် အပြစ်လွှတ်ခြင်းတရားကို
ယေရုရှလင်မြို့မှစသော လူမျိုးတကာတို့အား
၄၈ ဟောပြောရမည်။– သင်တို့သည်လည်း ဤအ
၄၉ ကြောင်းအရာတို့၏ သက်သေဖြစ်ကြ၏။– ငါ့
ခမည်းတော်၏ ဂတိရှိသည်အတိုင်း သင်တို့၌ ငါ
ပြဦးမည်။ သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ကောင်းကင်
ကတန်ခိုးကို မခံမှီတိုင်အောင် ယေရုရှလင်မြို့၌
နေကြဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅၀ ထိုနောက် တပည့်တော်တို့ကို ယေရုရှလင်
မြို့ပြင်၊ ဗေသနိရွာတိုင်အောင် ဆောင်သွား
တော်မူပြီးမှ၊ လက်တော်ကို ချီ၍ ကောင်းကြီး
၅၁ ပေးတော်မူ၏။– ထိုသို့ ကောင်းကြီးပေးတော်မူ
စဉ်တွင်၊ တပည့်တော်တို့နှင့် ခွါ၍ ကောင်းကင်
၅၂ ဘုံသို့ ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူ၏။– တပည့်
တော်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ပြဉ်ဝပ်ကိုးကွယ်
ပြီးမှ အလွန်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းနှင့် ယေရု
၅၃ ရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွားကြ၏။– ဘုရားသခင်ကို
အဲ့သြချီးမွမ်းလျက် ဗိမာန်တော်သို့ ရောက်မြဲ
ရောက်ကြ၏။

ရှင်လုကာခရစ်ဝင်ပြီး၏။

To Contents

ရှင်ယောဟန်ခရစ်ဝင်။

JOHN

၁

၁ အစအဦး၌ နှုတ်ကပတ်တော်ရှိ၏။ နှုတ်ကပတ်တော်သည် ဘုရားသခင်နှင့်အတူရှိ၏။ နှုတ်
ကပတ်တော်သည်လည်း ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်
၂ မူ၏။– ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည် အစအဦး၌ ဘု
၃ ရားသခင်နှင့်အတူ ရှိ၏။– ထိုနှုတ်ကပတ်တော်
သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ
၏။ ဖန်ဆင်းတော်မူခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်လျက်
၄ ဖြစ်သောအရာ တစုံတခုမျှမရှိ။– ထိုနှုတ်ကပတ်
တော်၌ အသက်ရှိ၏။ ထိုအသက်သည်လည်း
၅ လူတို့၏အလင်းဖြစ်၏။– ထိုအလင်းသည် မှောင်
မိုက်၌လင်း၍ မှောင်မိုက်သည် မခံမယူ။
၆ ယောဟန်အမည်ရှိသော သူတယောက်ကို
၇ ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူ၏။– ထိုသူကို လူ
အပေါင်းတို့သည် အမှီပြု၍ ယုံကြည်ခြင်းသို့
ရောက်မည်အကြောင်း ထိုသူသည် သက်သေခံ
ဖြစ်၍၊ အလင်းတော်၏အကြောင်းကို သက်သေ
၈ ခံခြင်းငှါ လာ၏။– ထိုသူသည် အလင်းတော်မ
ဟုတ်။ အလင်းတော်၏အကြောင်းကို သက်သေ
၉ ခံခြင်းငှါသာ လာ၏။– ဟုတ်မှန်သောအလင်းမူ
ကား ဤလောကသို့ကြွလာလျက် ခပ်သိမ်းသော
လူအပေါင်းတို့အား အလင်းကိုပေးသောသူ ဖြစ်
သတည်း။
၁၀ ထိုသူသည် ဤလောက၌ ရှိတော်မူပြီ။ ဤ
လောကကိုလည်း ဖန်ဆင်းတော်မူပြီ။ သို့သော်
၁၁ လည်း ဤလောကသည်ထိုသူကိုမသိ။– သူသည်
မိမိဒေသအရပ်သို့ကြွလာသော်လည်း၊ မိမိလူမျိုး
၁၂ တို့သည် သူ့ကိုလက်မခံဘဲ နေကြ၏။– ထိုသူကို
လက်ခံသမျှသောသူတည်းဟူသော ကိုယ်တော်
ကို ယုံကြည်သောသူတို့အား၊ ဘုရားသခင်၏
၁၃ သားဖြစ်ရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။– ထို
သားတို့မူကား၊ လူမျိုးနှင့်စပ်ဆိုင်၍ ဘွားသော
သားမဟုတ်။ မေထုန်သံဝါသအားဖြင့်ဘွားသော
သားမဟုတ်။ လူအလိုအလျောက်ဘွားသောသား
မဟုတ်။ ဘုရားသခင်ဘွားတော်မူသောသား ဖြစ်
သတည်း။
၁၄ နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း လူဇာတိအ
ဖြစ်ကိုခံယူ၍၊ ကျေးဇူးတော်နှင့်ငင်း၊ သစ္စာတော်
နှင့်ငင်း ပြည့်စုံလျက် ငါတို့တွင် တည်နေတော်မူ
သည်ဖြစ်၍၊ ခမည်းတော်၌ တပါးတည်းသော
သားတော်၏ ဘုန်းကဲ့သို့ သူ၏ဘုန်းတော်ကို ငါ
၁၅ တို့သည် မြင်ရကြပြီ။– ယောဟန်သည် ထိုသခင်
၏အကြောင်းကိုသက်သေခံ၍ ကြွေးကြော်သည်
ကား၊ ငါနောက်ကြွလာသောသူသည် ငါမရှိမီ ရှိ
နှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ငါထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်ဟု
ငါဆိုရာ၌၊ ထိုသူကို ဆိုလိုသည်ဟု သက်သေခံ
၁၆ လေ၏။– ထိုသူ၏ပြည့်စုံခြင်းမှလည်း ကျေးဇူး
တပါး၌ထပ်ဆင့်၍ ကျေးဇူးတပါးကို ငါတို့ရှိသမျှ
၁၇ သည် ခံရကြပြီ။– အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တ
ရားတော်ကို မောရှေလက်တွင် ပေးတော်မူ၏။
ကျေးဇူးတရားနှင့်သစ္စာတရားမူကား ယေရှုခရစ်
၁၈ အားဖြင့်ဖြစ်သတည်း။–ဘုရားသခင်ကို အဘယ်
သူမျှ မမြင်စဖူးသော်လည်း၊ ခမည်းတော်၏ရင်
ခွင်၌ရှိသော တပါးတည်းသောသားတော်သည်
ဘုရားသခင်ကို ထင်ရှားစေတော်မူပြီ။
၁၉ ယုဒလူတို့က၊ သင်သည်အဘယ်သူနည်းဟု
ယောဟန်ကိုမေးမြန်းစေခြင်းငှါ ယဇ်ပုရောဟိတ်
နှင့် လေဝိလူတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့မှ စေလွှတ်
သောအခါ၊ ယောဟန်သည် သက်သေခံလေ
၂၀ သည်မှာ၊– ငါသည် ခရစ်တော်မဟုတ်ဟု ထိမ်
၂၁ ဂှက်ခြင်းမရှိ၊ အတည့်အလင်း ပြောဆို၏။– ထို
သူတို့ကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည် အဘယ်
သူနည်း။ ဧလိယဖြစ်သလောဟု မေးပြန်၏။
ယောဟန်က၊ ငါသည် ဧလိယမဟုတ်ဟု ဆို၏။
ဤမည်သော ပရောဖက်ဖြစ်သလောဟု မေးပြန်
၂၂ လျှင်၊ မဟုတ်ဟု ဆိုပြန်၏။– ထိုသူတို့ကလည်း၊
သင်သည် အဘယ်သူနည်း။ ငါတို့ကိုစေလွှတ်
သောသူတို့အား ပြန်လျှောက်စရာ ရှိစေခြင်းငှါ၊
သင်သည်ကိုယ်ကို အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟု မေး
၂၃ ပြန်ကြ၏။– ယောဟန်ကလည်း၊ ငါသည် ပရော
ဖက်ဟေရှာယ ဟောပြောသည်နှင့်အညီ၊ ထာဝ
ရဘုရား၏ လမ်းခရီးတော်ကိုဖြောင့်စေကြလော့
ဟု တောဌ ဟစ်ကြော်သောသူ၏အသံဖြစ်သည်
၂၄ ဟု ဆို၏။– အစေခံသောသူတို့ကား၊ ဖာရိရှဲဖြစ်
၂၅ ကြသတည်း။– ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ခ
ရစ်တော်မဟုတ်၊ ဧလိယမဟုတ်၊ ဤမည်သော

To Contents

ပရောဖက်မဟုတ်သည်မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့်
၂၆ ဗတ္တိဇံကိုပေးသနည်းဟု မေးပြန်ကြ၏။- ယော
ဟန်ကလည်း ငါသည်ရေ၌ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ သင်
တို့အလယ်၌ သင်တို့မသိသောသူတယောက်ရှိ
၂၇ ၏။- ထိုသူသည် ငါ့နောက်ကြွလာသော်လည်း
ငါ့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်၏။ ထိုသူ၏ ခြေနင်း
တော်ကြိုးကိုမျှ ဖြည်ခြင်းငှါ ငါမထိုက်ဟု ပြန်
၂၈ ပြော၏။- ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံကိုပေးရာအ
ရပ်၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက် ဗေသနိရွာ၌ ဤအမှု
အရာဖြစ်သတည်း။
၂၉ နက်ဖြန်နေ့၌ ယေရှုကြွလာတော်မူသည်ကို
ယောဟန်သည်မြင်လျှင်၊ ဤလောက၏အပြစ်
ကို ဆောင်သွားသော ဘုရားသခင်၏ သိုးသငယ်
၃၀ ကိုကြည့်လော့။- ငါမရှိမီ ရှိနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ငါ့
ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သောသူသည် ငါ့နောက်
ကြွလာသည်ဟု ငါဆိုရာ၌၊ ထိုသူကိုဆိုလို၏။-
၃၁ အစက ထိုသူကို ငါမသိ။ သို့သော်လည်း ထိုသူ
ကို ဣသရေလလူတို့အား ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ငါ
၃၂ သည် ရေ၌ ဗတ္တိဇံကိုပေးလျက်လာ၏။- ထိုမှတ
ပါး ဝိညာဉ်တော်သည်ကောင်းကင်မှ ချိုးငှက်ကဲ့
သို့ ဆင်းသက်၍ ထိုသူ၏အပေါ်၌ နားတော်မူ
၃၃ သည်ကိုငါမြင်ရပြီ။- အစက ထိုသူကိုငါမသိ။ ရေ
၌ဗတ္တိဇံကိုပေးစေခြင်းငှါ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ
သောသူက၊ အကြင်သူ၏အပေါ်၌ ဝိညာဉ်တော်
ဆင်းသက်၍နားတော်မူသည်ကို သင်သည်မြင်
လျှင်၊ ထိုသူကား၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌
၃၄ ဗတ္တိဇံကိုပေးသောသူပေတည်းဟု မိန့်တော်မူ
၃၅ သည်နှင့်အညီ၊- ငါသည် မြင်၍ ဤသူသည် ဘု
ရားသခင်၏သားတော် ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို
သက်သေခံသည်ဟု ယောဟန်ဆိုလေ၏။
၃၅ တဖန် ယောဟန်သည် နက်ဖြန်နေ့၌ တပည့်
၃၆ နှစ်ယောက်တို့နှင့်အတူ ရပ်နေ၍၊- ယေရှုကြွ
တော်မူသည်ကို မြင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ သိုး
၃၇ သငယ်ကို ကြည့်လော့ဟု ဆို၏။- တပည့်နှစ်
ယောက်တို့သည် ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ ယေရှု
၃၈ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။- ယေရှုသည်လှည့်
၍ ထိုသူတို့လိုက်ကြသည်ကိုမြင်တော်မူလျှင်၊ အ
ဘယ်အလိုရှိသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ထိုသူတို့
က၊ ရဗ္ဗိ၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်မှာနေတော်မူ
သနည်းဟု မေးလျှောက်ကြ၏။ ရဗ္ဗိ၊ အနက်
၃၉ ကား၊ အရှင်ဘုရားဟု ဆိုလိုသတည်း။- ယေရှု
ကလည်း လာ၍ ကြည့်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ
၏။ ထိုသူတို့သည်သွား၍ နေတော်မူရာအရပ်ကို
ကြည့်ကြ၏။ ထိုအချိန်သည် ဆယ်နာရီအချိန်
ဖြစ်၍ မိုးယံချုပ်သည်တိုင်အောင် အထံတော်၌
၄၀ နေကြ၏။-ယောဟန်၏စကားကိုကြား၍နောက်
တော်သို့ လိုက်သောသူနှစ်ယောက်တို့တွင် တ
ယောက်ကား ရှိမုန်ပေတရုညီ အန္ဒရေပေတည်း။-
၄၁ ထိုသူသည်မိမိအစ်ကိုရှိမုန်ကို ရှေဦးစွာတွေ့လျှင်
ငါတို့သည် မေရှိကိုတွေ့ကြပြီဟုပြော၍ခေါ်ခဲ့၏။-
၄၂ သူ့ကို ယေရှုထံသို့ ပို့ဆောင်လေ၏။ မေရှိအနက်
ကား ခရစ်တော်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ယေရှုသည်
ထိုသူကို ကြည့်ရှု၍၊ သင်သည် ယောနၼ၏သားရှိ
မုန်ဖြစ်၏။ ကေဖအမည်သစ်ကိုရလတံ့ဟု မိန့်
တော်မူ၏။ ကေဖအနက်ကား ပေတရုဟု ဆိုလို
သတည်း။
၄၃ နက်ဖြန်နေ့၌ ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွခြင်းငှါ အ
လိုတော်ရှိလျှင် ဖိလိပ္ပုကို တွေ့၍၊ ငါ့နောက်သို့
၄၄ လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ဖိလိပ္ပုကား၊
အန္ဒရေနှင့်ပေတရုမွေးဘွားရာ ဗက်ဇဲဒမြို့မှ လာ
၄၅ သောသူဖြစ်သတည်း။- ဖိလိပ္ပုသည် နာသနေ
လကို တွေ့လျှင်၊ မောရှေသည် ပညတ်တို့ကျမ်း၌
ဂင်း၊ ပရောဖက်တို့သည် သူတို့ကျမ်း၌ဂင်း အ
ကြောင်းပြု၍ ရေးထားသောသူ၊ နာဇရက်မြို့
သားဖြစ်သော ယောသပ်၏သား ယေရှုကို ငါတို့
၄၆ သည်တွေ့ကြုံပြီဟုဆို၏။- နာသနေလကလည်း
နာဇရက်မြို့ထဲက ကောင်းသောအရာတစုံတခု
မျှ ထွက်နိုင်သလောဟုမေးလျှင်၊ ဖိလိပ္ပုက၊ လာ
၄၇ ၍ကြည့်ပါဟု ဆို၏။- နာသနေလ လာသည်ကို
ယေရှုသည် မြင်တော်မူလျှင်၊ လှည့်စားခြင်း အ
ပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်သော ဣသရေလ လူစစ်ကို
ကြည့်လော့ဟု ထိုသူကို အမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူ
၄၈ ၏။- နာသနေလကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် အ
ဘယ်သို့သောအားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို သိတော်မူ
သနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊ ယေရှုက၊ ဖိလိပ္ပု
သည် သင့်ကိုမခေါ်မီ၊ သင်သည် သင်္ဘောသဖန်း
ပင်အောက်၌ရှိသည်ကို ငါမြင်သည်ဟု ပြန်၍မိန့်
၄၉ တော်မူလျှင်၊- အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်
ဘုရားသခင်၏သားတော် ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသ
ရေလလူတို့၏ ရှင်ဘုရင်လည်း ဖြစ်တော်မူ၏ဟု
၅၀ နာသနေလလျှောက်လေ၏။- တဖန် ယေရှုက၊
သင်္ဘောသဖန်းပင်အောက်၌ သင့်ကိုငါမြင်သည်
ဟုဆိုသောကြောင့် ယုံသလော။ ထိုမျှမက သင်
သည် သာ၍ကြီးစွာသော အကြောင်းအရာကို
၅၁ မြင်လတံ့။- သင်တို့အား ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်
ကား၊ နောင်ကာလ၌ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သည်

To Contents

ကိုငင်း၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်တို့သည် လူသား၏အပေါ်၌ ဆင်းလျက်တက်လျက် ရှိနေသည်ကိုငင်း၊ သင်တို့သည် မြင်ရကြလတံ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂

၁ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ဂါလိလဲပြည် ကာနမြို့တွင် မင်္ဂလာဆောင်ပွဲကိုခံကြစဉ်၊ ထိုပွဲ
၂ ၌ ယေရှု၏မယ်တော်ရှိ၏။- ယေရှုနှင့် တပည့်တော်တို့ကိုလည်း ထိုပွဲသို့ ခေါ်ပင့်ကြ၏။- စပျစ်
၃ ရည်ကုန်သောအခါ၊ ယေရှု၏မယ်တော်က၊ စပျစ်ရည်မရှိဟု ကြားပြော၏။- ယေရှုကလည်း၊
၄ အချင်းမိန်းမ၊ သင်သည် ငါနှင့်အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်း။ ငါ့အချိန်မရောက်သေးဟုမိန့်တော်မူ၏။-
၅ မယ်တော်ကလည်း၊ သူစေခိုင်းသမျှတို့ကို ပြုကြလော့ဟု အစေခံတို့အား ဆိုလေ၏။- ယုဒဘာ
၆ သာအလျောက် စင်ကြယ်ခြင်းအတို့အလိုငှါ၊ ထိုအရပ်၌ နှစ်တင်းသုံးတင်းခန့်ဝင်သော ကျောက်
၇ အိုးစရည်းခြောက်လုံး ထားလျက်ရှိ၏။- ယေရှုကလည်း ဤရေအိုးတို့ကိုရေဖြည့်ကြဟု အစေခံ
၈ တို့အားမိန့်တော်မူလျှင်၊ထိုသူတို့သည် လျှံမတတ် ဖြည့်ကြ၏။- ယခုခပ်၍ ပွဲအုပ်ထံသို့ သွင်းကြ
၉ လော့ဟု မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း သွင်းကြ၏။- ပွဲအုပ်သည် စပျစ်ရည်ဖြစ်စေသော ရေကို မြည်းစမ်း၍၊ ထိုရေကို ခပ်သောအစေခံတို့သည် စပျစ်ရည်ကို အဘယ်မှာရသည်ကိုသိသော်လည်း ပွဲအုပ်သည် မသိသောကြောင့်၊ မင်္ဂလာဆောင်လု
၁၀ လင်အား အသံကို လွှင့်၍၊- အခြားသောသူမည်သည်ကား၊ ရှေ့ဦးစွာ ကောင်းသောစပျစ်ရည်ကို ထည့်၍ ဝစွာသောက်ကြပြီးမှ ညံ့သောစပျစ်ရည်ကို ထည့်လေ့ရှိ၏။ သင်မူကား ကောင်းသော စပျစ်ရည်ကို ယခုတိုင်အောင် သိုထားပြီဟုဆို၏။-
၁၁ ထိုသို့ယေရှုသည် ရှေ့ဦးစွာသော ဤနိမိတ်လက္ခဏာကို ဂါလိလဲပြည်၊ ကာနမြို့၌ ပြ၍ မိမိဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ တပည့်တော်တို့သည်လည်း ယုံကြည်ကြ၏။

၁၂ ထိုနောက် မယ်တော်မှစ၍ညီတော်၊ တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ၊ ကပေရနောင်မြို့သို့ကြွတော်
၁၃ မူ၏။ ထိုမြို့မှာ ကြာမြင့်စွာမနေဘဲ၊- ယုဒပသခါပွဲခံချိန် နီးသည်ရှိသော်၊ ယေရှုရလင်မြို့သို့ ကြွ
၁၄ တော်မူ၏။- ဗိမာန်တော်၌ သိုး၊ နွား၊ ချိုးငှက်ရောင်းသောသူတို့ကိုလည်း၊ ပွဲစားများ ထိုင်လျက်
၁၅ ရှိသည်ကိုလည်း တွေ့တော်မူလျှင်၊- ရိုက်စရာဘို့ကြိုးသေးများကို ပြုပြင်ပြီးမှ၊ ထိုသူအပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ သိုး၊ နွားများကိုလည်း၊ ဗိမာန်တော်မှ နှင်ထုတ်တော်မူ၍၊ ပွဲစားတို့၏ ငွေတင်ခုံများကို
၁၆ တွန်းပစ်မှောက်ထားတော်မူ၏။- ချိုးငှက်ရောင်းသော သူတို့အားလည်း၊ ဤဥစ္စာကို ယူသွားကြ။ ငါ့အဘ၏အိမ်တော်ကို ပွဲတဲမလုပ်ကြနှင့်ဟု မိန့်
၁၇ တော်မူ၏။- ကိုယ်တော်၏အိမ်တော်၌ စွဲလမ်းပူပန်ခြင်းစိတ်သည် အကျွန်ုပ်ကို စားပါ၏ဟူ၍ ကျမ်းစာလာသည်ကို၊ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် မှတ်မိကြ၏။

၁၈ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်သည်ဤသို့ပြုလျှင် အဘယ်နိမိတ်လက္ခဏာကို ငါတို့အား ပြမည်
၁၉ နည်းဟုဆိုကြ၏။- ယေရှုကလည်း ဤဗိမာန်တော်ကို ဖြိုဖျက်ကြလော့။ သုံးရက်အတွင်းတွင်
၂၀ ငါတည်ဆောက်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ယုဒလူတို့က၊ အနှစ်လေးဆယ်ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး ဤဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်ရကြ၏။ သင်မူကား၊ သုံးရက်တည်းနှင့်တည်ဆောက်မည်လော
၂၁ ဟု ဆိုကြ၏။- ထိုသို့ မိန့်တော်မူရာ၌ မိမိကိုယ်တည်းဟူသော ဗိမာန်ကိုအမှတ်ပြု၍ မိန့်တော်မူ
၂၂ ၏။- ထိုကြောင့် သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူသည်နောက်၊ ထိုစကားတော်ကို တပည့်တော်တို့သည် မှတ်မိကြသဖြင့်၊ ကျမ်းစာကိုငင်း၊ ယေရှု၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကိုငင်း ယုံကြ၏။

၂၃ ပသခါပွဲအတွင်းတွင် ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိ၍၊ ပြတော်မူသောနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို များစွာသောသူတို့သည် မြင်ရသဖြင့် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။-
၂၄ သို့သော်လည်း ယေရှုသည် ထိုသူတို့၌ ကိုယ်ကို အပ်တော်မမူ။ အကြောင်းမူကား၊ ခပ်သိမ်းသော
၂၅ သူတို့ကို သိတော်မူ၏။- လူ၏အထဲ၌ ရှိသမျှကို သိတော်မူသောကြောင့်၊ လူ၏အကြောင်းကို သက်သေခံစေခြင်းငှါအဘယ်သူကိုမျှ အလိုတော်မရှိ။

၃

၁ ယုဒလူတို့တွင် အရာရှိဖြစ်သော နိကောဒင်
၂ အမည်ရှိသော ဖာရိရှဲတယောက်သည်၊- ညဉ့်အခါ ယေရှုထံတော်သို့လာ၍၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည်ပြတော်မူသော ဤနိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ဘုရားသခင်၏အခွင့်မရှိလျှင် အဘယ်သူမျှ မပြနိုင်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည်ထောက်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင့်အထံတော်မှ ကြွလာတော်မူသော ဆရာဖြစ်ကြောင်းကို သိကြပါ
၃ ၏ဟုလျှောက်သော်၊- ယေရှုက၊ ဒုတိယမွေး

To Contents

ခြင်းကို မခံသောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်
၏နိုင်ငံတော်ကို မမြင်ရဟု ငါအမှန်အကန်ဆို
၄ သည်ဟု ပြန်၍မိန့်တော်မူ၏။- နိကောဒင်က
လည်း၊ အသက်ကြီးသောသူသည် မွေးခြင်းကိုအ
ဘယ်သို့ခံနိုင်ပါမည်နည်း။ အမိဝမ်းထဲသို့ တဖန်
ဝင်၍ မွေးခြင်းကို ခံနိုင်ပါမည်လောဟု လျှောက်
၅ ၏။- ယေရှုကလည်း၊ ရေနှင့်ဝိညာဉ်တော် မမွေး
သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံ
၆ တော်သို့မဝင်ရဟု ငါအမှန်အကန်ဆို၏။- ဇာတိ
ပကတိမွေးသောအရာသည် ဇာတိပကတိဖြစ်
၏။ ဝိညာဉ်တော်မွေးသောအရာသည် ဝိညာဉ်
၇ ဖြစ်၏။- ဒုတိယမွေးခြင်းကို ခံရမည်ဟု ငါဟော
၈ ပြောသည်ကို အံ့သြခြင်းမရှိနှင့်။- လေသည် အ
လိုရှိတိုင်း သွားလာ၏။ လေ၏အသံကို သင်
သည်ကြားရသော်လည်း အဘယ်အရပ်ကဖြစ်
သည်၊ အဘယ်အရပ်သို့သွားသည်ကို မသိနိုင်။
ထိုနည်းတူ ဝိညာဉ်တော်မွေးသောသူဖြစ်သည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ နိကောဒင်ကလည်း၊ ဤအမှုအရာသည် အ
ဘယ်သို့ဖြစ်နိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်ပြန်
၁၀ လျှင်။- တဖန်ယေရှုက၊ သင်သည် လူသရေလ
လူတို့တွင် ဓမ္မဆရာဖြစ်လျက်ပင် ဤအမှုအရာ
၁၁ ကို မသိသလော။- ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊
ငါတို့သည် ကိုယ်သိသောအရာကို ပြော၏။
ကိုယ်မြင်သောအရာကို သက်သေခံ၏။ သို့သော်
လည်း ငါတို့၏သက်သေခံချက်ကို သင်တို့သည်
၁၂ မခံမယူကြ။- မြေကြီးအရာကို ငါပြော၍ သင်တို့
သည် မယုံလျှင်၊ ကောင်းကင်အရာကို ငါပြော
သောအခါ အဘယ်သို့ ယုံကြလိမ့်မည်နည်း။-
၁၃ ကောင်းကင်ဘုံက ဆင်းသက်၍ ကောင်းကင်
ဘုံ၌ရှိနေသော လူသားမှတပါး အဘယ်သူမျှ
၁၄ ကောင်းကင်ဘုံသို့ မတက်ပြီ။- မောရှေသည်
တော၌ ဖြွေကို မြှောက်ထားသကဲ့သို့ လူသား
၁၅ သည် မြှောက်ထားခြင်းကို ခံရမည်။- အကြောင်း
မူကား၊ ထိုသားတော်ကို ယုံကြည်သောသူအ
ပေါင်းတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်၊ ထာဝရ
၁၆ အသက်ကို ရမည်အကြောင်းတည်း။- ဘုရားသ
ခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူအပေါင်း
တို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်၊ ထာဝရအ
သက်ကို ရစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၌
တပါးတည်းသောသားတော်ကို စွန့်တော်မူသည်
တိုင်အောင် လောကီသားတို့ကို ချစ်တော်မူ၏။-
၁၇ လောကီသားတို့အား အပြစ်စီရင်ခြင်းငှါ၊ ဘုရား
သခင်သည် သားတော်ကို ဤလောကသို့ စေ
လွှတ်တော်မူသည်မဟုတ်။ လောကီသားတို့
သည် ကိုယ်တော်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့
ရောက်မည်အကြောင်း စေလွှတ်တော်မူ၏။-
၁၈ သားတော်ကိုယုံကြည်သောသူသည် အပြစ်စီရင်
ခြင်းကို မခံရ။ မယုံကြည်သောသူမူကား၊ ဘုရား
သခင်၌ တပါးတည်းသောသားတော်ကို မယုံ
ကြည်သောကြောင့် ယခုပင် အပြစ်စီရင်ခြင်းကို
၁၉ ခံရ၏။- အပြစ်စီရင်ခြင်းကို ခံရကြောင်းကား၊
အလင်းသည် ဤလောကသို့ဝင်၍၊ လူတို့သည်
မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောကြောင့်၊
အလင်းထက် မှောင်မိုက်ကို သာ၍နှစ်သက်ကြ
၂၀ ၏။- ဆိုးယုတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူအ
ပေါင်းတို့သည် အလင်းကိုမြင်ပျင်း၍ မိမိတို့အ
ကျင့်၌ အပြစ်ပါသည်ကိုမထင်ရှားစေခြင်းငှါ အ
၂၁ လင်းသို့ မချဉ်းကပ်ကြ။- သမ္မာတရားကို ကျင့်
သောသူမူကား၊ မိမိအကျင့်တို့သည် ဘုရားသခင်
၏အလိုတော်နှင့် ညီသည်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ
အလင်းသို့ချဉ်းကပ်သည်ဟု ဟောတော်မူ၏။

၂၂ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့နှင့်
အတူ ယုဒပြည်၏ကျေးလက်သို့ ကြွတော်မူ
လျှင်၊ ထိုအရပ်၌ တပည့်တော်တို့နှင့်တကွ နေ
၂၃ တော်မူ၍ ဗတ္တိဇံကို ပေးလေ၏။- ယောဟန်
သည်လည်း၊ ရှာလိမ်မြို့နှင့်အနီး အဲနုန်အရပ်၌
ရေများသောကြောင့်၊ ဗတ္တိဇံကိုပေး၍ နေသဖြင့်၊
၂၄ လူများတို့သည်လာ၍ ဗတ္တိဇံကို ခံကြ၏။- ယော
ဟန်သည် ထောင်ထဲသို့မရောက်သေး။

၂၅ ထိုအခါ ယောဟန်၏တပည့်တို့သည် စင်
ကြယ်ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ယုဒလူနှင့် ဆွေး
၂၆ နွေးငြင်းခုံခြင်းရှိကြသဖြင့်၊- ယောဟန်ထံသို့
လာ၍၊ အရှင်ဘုရား၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်၌
ကိုယ်တော်နှင့်တကွရှိ၍၊ ကိုယ်တော် သက်သေ
ပေးသောသူသည် ဗတ္တိဇံကိုပေးလျက်နေ၏။ ထို
သူထံသို့ လူအပေါင်းတို့သည် ရောက်ကြပါ၏ဟု
၂၇ လျှောက်လျှင်၊- ယောဟန်က၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ
ပေးတော်မမူလျှင် လူသည် အဘယ်အရာကိုမျှ
၂၈ မခံနိုင်ရာ။ ငါသည် ခရစ်တော်မဟုတ်။- ခရစ်
တော်ရှေ့၌ စေလွှတ်သောသူဖြစ်သည်ဟု ငါဆို
သည်ကို သင်တို့သည် ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြ
၂၉ ၏။- မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးကို ရသောသူ
သည် မင်္ဂလာဆောင်လုလင်ဖြစ်၏။ မင်္ဂလာ
ဆောင်လုလင်၏ အနားမှာနေ၍ သူ၏စကားကို
ကြားရသော အဆွေခင်ပွန်းသည် ထိုစကားသံ

To Contents

ကိုကြားသောအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ထို
၂၀ နည်းတူ ငါ၏ဝမ်းမြောက်ခြင်း ပြည့်စုံ၏။– ထိုသ
ခင်သည် တိုးပွါးခြင်းရှိရမည်။ ငါမူကား ဆုတ်
၂၁ ယုတ်ခြင်းရှိရမည်။– အထက်မှလာသောသူ
သည် အလုံးစုံတို့၏ အထွဋ်ဖြစ်၏။ မြေကြီးမှ
ဖြစ်သောသူသည် မြေကြီးနှင့် စပ်ဆိုင်၍ မြေ
ကြီးအရာကိုပြောတတ်၏။ ကောင်းကင်ဘုံမှ
ကြွလာသောသူသည် အလုံးစုံတို့၏အထွဋ် ဖြစ်
၃၁ တော်မူ၏။– မြင်သမျှကြားသမျှတို့ကိုလည်း
သက်သေခံတော်မူ၏။ ထိုသက်သေခံချက်ကို
၃၃ အဘယ်သူမျှမခံမယူ၊– သက်သေခံတော်မူချက်
ကို ခံယူသောသူသည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည်
သစ္စာစောင့်တော်မူသည်ဟု တံဆိပ်ခတ်၏။–
၃၄ ဘုရားသခင် စေလွှတ်တော်မူသောသူသည် ဘု
ရားသခင်၏စကားတော်ကို ပြောဆိုတတ်၏။
ထိုသူအား ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်ကို
၃၅ အတိုင်းအရှည်မရှိဘဲ ပေးတော်မူ၏။– ခမည်း
တော်သည် သားတော်ကို ချစ်တော်မူ၍၊ ခပ်
သိမ်းသောအရာတို့ကို သားတော်လက်သို့ အပ်
၃၆ ပေးတော်မူပြီ။– သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူ
သည် ထာဝရအသက်ကိုရ၏။ သားတော်ကို
ပယ်သောသူမူကား အသက်ကို မတွေ့ရ။ ထိုသူ
၏အပေါ်၌ ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်တည်
နေသည်ဟု ယောဟန်ဟောလေ၏။

၄

၁ ယေရှုသည် ကိုယ်တိုင်ဗတ္တိဇံကို ပေးတော်
၂ မမူ။– တပည့်တော်တို့သာလျှင် ပေးကြသော်
လည်း၊ ယေရှုသည် ယောဟန်ထက် သာ၍များ
သောသူတို့ကို တပည့်တော်ဖြစ်စေ၍ ဗတ္တိဇံကို
ပေးကြောင်းကို ဖာရိရှဲတို့သည် ကြားပြီဟု သခင်
၃ ဘုရားသိတော်မူသောအခါ၊– ယုဒပြည်မှ ထွက်
သွား၍ ဂါလိလဲပြည်သို့ တဖန် ကြွတော်မူစဉ်
၄ တွင်၊– ရှမာရိပြည်အလယ်၌ ရှောက်သွားရ၏။–
၅ ယာကုပ်သည် မိမိသားယောသပ်အား ပေးသော
မြေအကွက်နှင့်အနီး၊ ရှမာရိနယ်၊ ရှခါအမည်ရှိ
၆ သော မြို့သို့ ရောက်တော်မူ၏။– ထိုအရပ်၌ ယာ
ကုပ်၏ရေတွင်းရှိ၏။ ယေရှုသည် ခရီးသွား၍
ပင်ပန်းသောကြောင့် ရေတွင်းနားမှာ ထိုင်တော်
မူ၏။ ထိုအချိန်သည် ခြောက်နာရီအချိန်ဖြစ်၏။
၇ ရှမာရိမိန်းမတယောက်သည် ရေခပ်ခြင်းငှါ
လာ၍၊ ယေရှုက၊ ငါသောက်ဘို့ရေပေးပါဟု ထို
၈ မိန်းမအား မိန့်တော်မူ၏။– အကြောင်းမူကား၊
တပည့်တော်တို့သည် စားစရာကိုဝယ်ခြင်းငှါ မြို့
၉ ထဲသို့သွားကြသည်အခိုက် ဖြစ်သတည်း။– ထို
မိန်းမကလည်း၊ သင်သည်ယုဒလူဖြစ်လျက်ပင်၊
ရှမာရိမိန်းမဖြစ်သော အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်
ကြောင့် သောက်ဘို့တောင်းသနည်းဟုဆို၏။ ဆို
သည်အကြောင်းကား၊ ယုဒလူတို့သည် ရှမာရိလူ
၁၀ တို့နှင့်ပေါင်းဘော်ခြင်းမရှိ။– ယေရှုကလည်း၊ ဘု
ရားသခင်ကျေးဇူးတော်ကိုငင်း၊ ငါသောက်ဘို့ရေ
ပေးပါဟုဆိုသောသူကား အဘယ်သူဖြစ်သည်
ကိုငင်း သင်သည်သိလျှင် ထိုသူကိုတောင်းလိမ့်
မည်။ ထိုသူသည်လည်း အသက်ရေကို ပေးလိမ့်
၁၁ မည်ဟုပြန်၍မိန့်တော်မူသော်၊– မိန်းမက၊ သခင်
၌ရေခပ်စရာမရှိ ရေတွင်းလည်း နက်သည်ဖြစ်
၁၂ ၍၊ အသက်ရေကိုအဘယ်သို့ရပါမည်နည်း။– ဤ
ရေတွင်းကို ငါတို့အဘယာကုပ်သည် ငါတို့အား
ပေး၏။ သူ့ကိုယ်တိုင်မှစ၍ သားသမီး၊ တိရစ္ဆာန်
များတို့သည် ဤတွင်းရေကို သောက်ကြပြီ။ သ
ခင်သည် ထိုသူထက်ကြီးမြတ်သလောဟုဆို၏။–
၁၃ ယေရှုကလည်း၊ ဤရေကိုသောက်သောသူသည်
၁၄ နောက်တဖန် ရေတစ်ဦးမည်။– ငါပေးသောရေ
ကို သောက်သောသူမူကား၊ ရေတစ်ခြင်းနှင့်အ
စဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်။ ငါပေးသောရေ
သည် ထိုသူ၌ ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်းအလိုငှါ
ထွက်သောစမ်းရေဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ
၁၅ ၏။– မိန်းမကလည်း၊ သခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် ရေ
တစ်ခြင်းနှင့်ငင်း၊ သည်ကိုလာ၍ ရေခပ်ခြင်းနှင့်
ငင်း ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း ထိုရေကိုပေးပါ
၁၆ ဟု တောင်းလျှင်၊– ယေရှုက၊ သွားလော့။ သင်၏
လင်ကိုခေါ်၍ သည်ကိုလာဦးလော့ဟု မိန့်တော်
၁၇ မူ၏။– မိန်းမကလည်း၊ အကျွန်ုပ်၌လင်မရှိဟုဆို
လျှင်၊ ယေရှုက လင်မရှိဟူသောစကားသည် မှန်
၁၈ ၏။– အကြောင်းမူကား သင်၌ လင်ငါးယောက်ရှိ
ဘူးပြီ။ ယခုသင်နှင့်နေသောသူသည် သင်၏လင်
မဟုတ်။ ဤအရာ၌ သင်သည်မှန်သောစကားကို
ပြောပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၉ ထိုမိန်းမကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်
၂၀ ပရောဖက်ဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်ရိပ်မိပါ၏။– အ
ကျွန်ုပ်တို့ ဘိုးဘေးများသည် ဤတောင်ပေါ်၌
ကိုးကွယ်လေ့ရှိကြ၏။ ယေရှုရွာလင်မြို့၌သာ ကိုး
ကွယ်ရမည်ဟု သင်တို့သည် ဆိုတတ်ကြ၏ဟု
၂၁ လျှောက်လျှင်၊– ယေရှုက၊ အချင်းမိန်းမ၊ ငါစ
ကားကို ယုံလော့။ ဤတောင်သို့ မလာ၊ ယေရှု
လင်မြို့သို့မသွားဘဲ ခမည်းတော်ကို ကိုးကွယ်ရ
၂၂ မည်အချိန်ကာလရောက်ဆဲရှိ၏။– သင်တို့သည်

To Contents

ကိုယ်မသိသောအရာကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ ငါတို့
သည် ကိုယ်သိသောအရာကို ကိုးကွယ်ကြ၏။
အကြောင်းမူကား၊ ယုဒလူတို့၌ ကယ်တင်ခြင်း
၂၂ အကြောင်းရှိ၏။– ကိုးကွယ်သောသူမှန်သမျှတို့
သည် ခမည်းတော်ကို နံဝိညာဉ်နှင့်ငင်း၊ သစ္စာတ
ရားနှင့်ငင်း၊ ကိုးကွယ်ရမည့်အချိန်ကာလသည်
လာ၍ ယခုပင်ရောက်လျက်ရှိ၏။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ထိုသို့ကိုးကွယ်သောသူတို့ကို ခမည်းတော်
၂၄ သည် အလိုရှိတော်မူ၏။– ဘုရားသခင်သည် နံဝိ
ညာဉ်ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်
သောသူတို့သည်၊ နံဝိညာဉ်နှင့်ငင်း၊ သစ္စာနှင့်ငင်း
၂၅ ကိုးကွယ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– မိန်းမက
လည်း၊ မေရှိကြောတော်မူသည်ဟု အကျွန်ုပ်သိ
ပါ၏။ ရောက်တော်မူသောအခါ အကျွန်ုပ်တို့အား
အလုံးစုံတို့ကို ဘေဘုတော်မူမည်ဟု လျှောက်
ပြန်၏။ မေရှိအနက်ကား၊ ခရစ်တော်ဟု ဆိုလို
၂၆ သတည်း။– ယေရှုကလည်း သင်နှင့်စကားပြော
သောငါသည် မေရှိပင်ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ
၏။

၂၇ ထိုအခါ တပည့်တော်တို့သည် ရောက်လာ
၍၊ ထိုမိန်းမနှင့် စကားပြောတော်မူသည်ကို အံ့
သြခြင်းရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ အဘယ်အလို
တော်ရှိသနည်း၊ ထိုမိန်းမနှင့် အဘယ်ကြောင့်
စကားပြောတော်မူသနည်းဟု အဘယ်သူမျှမ
၂၈ လျှောက်ကြ။– ထိုမိန်းမသည်လည်း ရေအိုးကို
၂၉ ထားခဲ့၍ မြို့ထဲသို့ သွားပြီးလျှင်၊– အကျွန်ုပ်ပြု
ဘူးသမျှသော အမှုအရာတို့ကို ထုတ်ဘော်သော
သူကို လာ၍ကြည့်ကြပါ။ ထိုသူသည် ခရစ်တော်
မှန်လိမ့်မည်လောဟု လူများတို့အား ပြောဆို
၃၀ သော်၊– သူတို့သည် မြို့ထဲမှထွက်၍ အထံတော်
၃၁ သို့ သွားကြ၏။– မရောက်မီတွင် တပည့်တော်
တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ အစာကို သုံးဆောင်တော်မူ
၃၂ ပါဟု တောင်းပန်ကြလျှင်၊– သင်တို့ မသိသော
စားစရာသည် ငါ၌ရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထို
ကြောင့် တပည့်တော်တို့က၊ တစုံတယောက်
သောသူသည် စားစရာကို ပို့ပြီလောဟု အချင်း
၃၄ ချင်း မေးမြန်းကြလျှင်၊– ယေရှုက၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်
တော်မူသောသူ၏ အလိုတော်ကို ဆောင်ခြင်း၊
သူ၏အမှုတော်ကို ပြီးစီးခြင်းအမှုသည် ငါစားစ
၃၅ ရာဖြစ်၏။– ယခုမှစ၍ လေးလလွန်လျှင်၊ စပါး
ရိတ်ရာကာလ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သင်တို့ဆိုတတ်
သည် မဟုတ်လော။ ငါဆိုသည်ကား၊ စပါးရိတ်
ခြင်းအလိုငှါ လယ်ပြင်တို့သည် ယခုပင်ဝင်းဝင်း
၃၆ ရှိသည်ကို မျှော်၍ကြည့်ကြလော့။– စပါးရိတ်
သောသူသည် အခကိုခံရ၍ ထာဝရအသက်ရှင်
ခြင်းအလိုငှါ အသီးအနှံကိုစုသိမ်း၏။ သို့ဖြစ်လျှင်
ပျိုးကြဲသောသူနှင့် စပါးရိတ်သောသူတို့သည် အ
၃၇ တူဝမ်းမြောက်ကြလိမ့်မည်။– တဦးကား ပျိုးကြဲ
၏။ တဦးကား စပါးရိတ်၏ဟူသော စကားသည်
၃၈ ဤအရာ၌ အမှန်ကျသတည်း။– သင်တို့သည်
လယ်မလုပ်သော အရပ်၌ စပါးရိတ်စေခြင်းငှါ
သင်တို့ကို ငါစေလွှတ်၏။ အခြားသောသူတို့
သည် လယ်လုပ်ကြ၍၊ သင်တို့သည် ထိုသူတို့၏
အလုပ်ထဲသို့ဝင်ရကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၉ ရှမာရိမိန်းမက၊ အကျွန်ုပ်ပြုဘူးသမျှသော
အမှုအရာတို့ကို သူသည်ထုတ်ဘော်ပြီဟု သက်
သေခံသော စကားကြောင့်၊ ထိုမြို့၌နေသော ရှ
မာရိလူအများတို့သည် ယေရှုကို ယုံကြည်ကြ
၄၀ ၏။– ထိုကြောင့်၊ ရှမာရိလူတို့သည် အထံတော်
သို့ရောက်လျှင်၊ မိမိတို့အရပ်၌ နေတော်မူမည်အ
ကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။ ထိုအရပ်၌ နှစ်ရက်
၄၁ နေတော်မူ၏။– အခြားသောသူအများတို့သည်
နှုတ်ကပတ်စကားတော်ကြောင့် ယုံကြည်၍၊–
၄၂ ထိုမိန်းမအား၊ ယခုဖြစ်လျှင် ငါတို့သည် သင်၏စ
ကားကြောင့်သာ ယုံကြည်သည်မဟုတ်၊ စကား
တော်ကို ကိုယ်တိုင်ကြားနာရ၍၊ ဤသူသည်
လောကီသားတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော သ
ခင်တည်းဟူသော ခရစ်တော်အမှန်စင်စစ်ဖြစ်
တော်မူကြောင်းကို သိသည်ဟုဆိုကြ၏။

၄၃ နှစ်ရက်လွန်မြို့လျှင်၊ ထိုအရပ်မှထွက်၍ နာ
ဇရက်မြို့ကို ရောင်လျက်၊ ဂါလိလဲပြည်သို့ ကြွ
၄၄ တော်မူ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက်သည်
မိမိနေရင်းပြည်၌ အသရေမရှိဟု ယေရှုသည်
၄၅ ကိုယ်တိုင်သက်သေခံတော်မူ၏။– ဂါလိလဲပြည်
သို့ရောက်တော်မူသောအခါ၊ ဂါလိလဲလူတို့သည်
ကိုယ်တော်ကိုလက်ခံကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ထိုသူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ခံသောပွဲသို့
သွားတတ်သဖြင့်၊ ထိုပွဲအတွင်းတွင် ပြုတော်မူ
သမျှတို့ကို မြင်ခဲ့ကြ၏။

၄၆ ရောက်ပြစ်ရည်ဖြစ်စေသောအရပ်၊ ဂါလိလဲ
ပြည်ကာနမြို့သို့ တဖန်ကြတော်မူ၏။ ကပေရ
နောင်မြို့၌ အမတ်တယောက်၏သားသည် အ
၄၇ နာရောဂါစွဲလျက်ရှိ၏။– ယေရှုသည်ယုဒပြည်မှ
ဂါလိလဲပြည်သို့ ရောက်တော်မူသည်ကို ထိုအ
မတ်သည်ကြားလျှင်၊ အထံတော်သို့ သွား၍ သေ
ခါနီးဖြစ်သော မိမိသားဆီသို့ကြွ၍ အနာရောဂါ

To Contents

ကို ငြိမ်းစေတော်မူမည်အကြောင်း တောင်းပန်
၄၈ လေ၏။- ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် နိမိတ်
လက္ခဏာနှင့် အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို မမြင်ရ
၄၉ လျှင် ယုံခြင်းမရှိကြဟုမိန့်တော်မူသော်၊- သခင်၊
အကျွန်ုပ်သားမသေမီ ကြွတော်မူပါဟု အမတ်
၅၀ လျှောက်ပြန်၏။- ယေရှုကလည်း၊ သွားလော့။
သင်၏သားသည် အသက်ချမ်းသာရပြီဟု မိန့်
တော်မူ၏။ ထိုအမတ်သည် ယေရှုမိန့်တော်မူ
၅၁ သောစကားကို ယုံ၍ သွားလေ၏။- လမ်း၌သွား
စဉ်တွင် မိမိငယ်သားတို့သည် ခရီးဦးကြိုလာ၍၊
ကိုယ်တော်၏သားသည် အသက်ချမ်းသာရပါပြီ
၅၂ ဟု ကြားလျှောက်ကြ၏။- အဘယ်အချိန်၌
သက်သာခြင်းသို့ ရောက်သနည်းဟု မေးလျှင်၊ မ
နေ့ ခုနစ်နာရီအချိန်၌ ဖျားနာပျောက်ပါသည်ဟု
၅၃ လျှောက်ကြ၏။- ထိုအချိန်ကား၊ သင်၏သား
သည် အသက်ချမ်းသာရပြီဟု ယေရှုမိန့်တော်မူ
သော အချိန်ဖြစ်သည်ကိုအဘသိ၍၊ ကိုယ်တိုင်မှ
စသော မိမိအိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့သည် ယုံ
၅၄ ကြည်ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။-ဤနိမိတ်လက္ခဏာ
တော်ကား၊ ယေရှုသည် ယုဒပြည်မှဂါလိလဲပြည်
သို့ကြွသည်နောက်ပြတော်မူသော ဒုတိယနိမိတ်
လက္ခဏာဖြစ်သတည်း။

၅

၁ ထိုနောက်မှ ယုဒပွဲခံစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည်
၂ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ကြွတော်မူ၏။- ယေရုရှလင်
မြို့၌ သိုးတံခါးနားမှာ ဟေဗြဲဘာသာစကားအား
ဖြင့် ဗေသေသဒအမည်ရှိသော ရေကန်ရှိ၏။ ထို
ရေကန်သည် ကနားပြင်ငါးဆောင်နှင့် ပြည့်စုံ
၃ ၏။- ထိုကနားပြင်တို့၌ မျက်စိကန်း၊ ခြေစွမ်း၊
ကိုယ်ပိန်ခြောက်သောသူတို့မှစ၍ အနာရောဂါစွဲ
သောသူများအပေါင်းတို့သည် ရေလှုပ်ရှားခြင်း
၄ ကို မြော်လင့်၍ နေကြ၏။- အကြောင်းမူကား၊
အချိန်တန်လျှင် ကောင်းကင်တမန်သည် ရေ
ကန်သို့ဆင်းသက်၍ ရေကို လှုပ်ရှားတတ်၏။
ထိုသို့ ရေလှုပ်ရှားသည်နောက်၊ ရှေ့ဦးစွာ ဝင်
သောသူသည် မိမိ၌စွဲသမျှသောအနာရောဂါနှင့်
ကင်းလွတ်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်၏။
၅ ထိုအခါ သုံးဆယ်ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး ရောဂါစွဲ
သောသူတယောက်သည် ရေကန်နားမှာ ရှိ၏။-
၆ ထိုသူသည် တုံးလုံးနေသည်ကို ယေရှုမြင်တော်
မူ၍ ကြာလှပြီဟု သိတော်မူလျှင်၊ သင်သည်
ကျန်းမာခြင်းသို့ ရောက်လိုသလောဟု မေးတော်
၇ မူ၏။- နာသောသူကလည်း၊ သခင်၊ ရေလှုပ်ရှား
သောအခါ ရေကန်ထဲသို့ အကျွန်ုပ်ကို သွင်းထား
မည့်သူမရှိပါ။ အကျွန်ုပ်သွားစဉ်တွင် အခြား
သောသူသည် အကျွန်ုပ်ရှေ့မှာ ဝင်တတ်ပါသည်
၈ ဟု လျှောက်၏။- ယေရှုကလည်း ထလော့။
ကိုယ်အိပ်ရာကို ဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့ဟု
၉ မိန့်တော်မူသည်။- ခဏခြင်းတွင် ထိုသူသည် ပ
ကတိအဖြစ်သို့ရောက်၍၊ မိမိအိပ်ရာကိုဆောင်
လျက် လှမ်းသွား၏။
၁၀ ထိုနေ့သည် ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ယု
ဒလူတို့က၊ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၏။ အိပ်ရာကို မဆောင်
၁၁ အပ်ဟု ရောဂါကင်းသော သူအားဆိုကြ၏။- သူ
ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်ကို ကျန်းမာစေသောသူက၊
ကိုယ်အိပ်ရာကိုဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့ဆို
၁၂ သည်ဟုပြန်ပြော၏။- ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ကိုယ်
အိပ်ရာကိုဆောင်၍ လှမ်းသွားလော့ဟု သင့်အား
ဆိုသောသူကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးမြန်းကြ
၁၃ ၏။- ထိုသူကား အဘယ်သူဖြစ်သည်ကို ရောဂါ
ကင်းသောသူသည် မသိ။ အကြောင်းမူကား၊ ထို
အရပ်၌လူစုဝေးလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယေရှုသည်
မထင်မရှား ထွက်ကြွတော်မူ၏။
၁၄ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည်ဗိမာန်တော်၌ ထိုသူ
ကို တွေ့တော်မူလျှင် သင်သည် ကျန်းမာခြင်းရှိ
၏။ သာ၍ဆိုးသောဘေးနှင့် ကင်းလွတ်မည်အ
ကြောင်း နောက်တဖန်ဒုစရိုက်ကိုမပြုနှင့်ဟု မိန့်
၁၅ တော်မူ၏။- ထိုသူသည်သွား၍ မိမိကိုကျန်းမာ
စေသောသူသည် ယေရှုဖြစ်သည်ကို ယုဒလူတို့
၁၆ အားကြားပြောလေ၏။- ထိုအမှုကို ဥပုသ်နေ့၌
ပြုတော်မူသောကြောင့်၊ ယုဒလူတို့သည် ယေရှု
၁၇ ကိုညှဉ်းဆဲကြ၏။- ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ခမည်း
တော်သည် ယခုတိုင်အောင် အလုပ်လုပ်တော်မူ
သည်ဖြစ်၍၊ ငါသည်လည်းလုပ်၏ဟု ပြန်ပြော
၁၈ တော်မူ၏။- သို့ဖြစ်၍ ဥပုသ်နေ့ကို ဖျက်သည်
သာမက၊ ဘုရားသခင်ကို မိမိအဘဟုခေါ်၍ မိမိ
ကိုဘုရားသခင်နှင့်ပြိုင်နိုင်းတော်မူသောကြောင့်၊
ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကိုသတ်ခြင်းငှါ သာ
၍ရှာကြံကြ၏။
၁၉ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့အား ငါအမှန်အကန်
ဆိုသည်ကား၊ ခမည်းတော်ပြုတော်မူသောအမှု
ကို သားတော်သည် မြင်၍သာပြု၏။ မိမိအလို
အလျောက် အဘယ်အမှုကိုမျှမပြုနိုင်။ ခမည်း
တော်ပြုတော်မူသမျှအတိုင်း သားတော်လည်း
၂၀ ပြု၏။- ခမည်းတော်သည် သားတော်ကို ချစ်
တော်မူ၍ ပြုတော်မူသမျှတို့ကို သားတော်အား

To Contents

ပြတော်မူ၏။ သင်တို့သည် အံ့သြဘွယ်ရှိစေခြင်း
၄၂ ငှါ ဤမျှမက သာ၍ကြီးစွာသော အမှုအရာတို့
ကို သားတော်အားပြတော်မူလိမ့်မည်။– ခမည်း
တော်သည် သေလွန်သောသူတို့ကို ထမြောက်
ရှင်ပြန် စေတော်မူသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ သား
တော်သည်လည်း အလိုရှိသမျှသော သူတို့ကို
၄၂ ရှင်စေ၏။– လူအပေါင်းတို့သည် ခမည်းတော်ကို
၄၃ ရိုသေသည်နည်းတူ၊– သားတော်ကိုရိုသေစေမည်
အကြောင်း၊ ခမည်းတော်သည် အဘယ်သူကိုမျှ
တရားစီရင်တော်မမူ။ တရားစီရင်ခြင်းအခွင့် ရှိ
သမျှကို သားတော်အား အပ်ပေးတော်မူ၏။ သား
တော်ကို မရိုသေသောသူသည်ကား၊ သားတော်
ကိုစေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်ကိုမရိုသေ
၄၄ သောသူဖြစ်၏။– ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊
ငါ့စကားကို နားထောင်၍ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူ
သောသူကို ယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရအ
သက်ကို ရသည်ဖြစ်၍ အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုမခံရ။
သေခြင်းမှအသက်ရှင်ခြင်းသို့ ကူးမြောက်သော
သူဖြစ်၏။
၄၅ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သေလွန်သော
သူတို့သည် ဘုရားသခင်သားတော်၏ စကားသံ
ကိုကြား၍၊ ကြားသောအားဖြင့် အသက်ရှင်ရ
မည့်အချိန်ကာလသည် လာ၍ ယခုပင်ရောက်
၄၆ လျက်ရှိ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ခမည်းတော်
သည် ကိုယ်၌ အသက်ရှိတော်မူသည်နည်းတူ၊
သားတော်သည် မိမိ၌ အသက်ရှိရသောအခွင့်ကို
၄၇ ပေးတော်မူ၏။– သားတော်သည် လူသားဖြစ်
သောကြောင့် တရားစီရင်ခြင်းအခွင့်ကိုလည်း
၄၈ အပ်ပေးတော်မူ၏။– ဤအမှုအရာကို အံ့သြခြင်း
မရှိကြနှင့်။ သချိုင်းများမှာရှိသောသူအပေါင်းတို့
၄၉ သည် သားတော်၏စကားသံကိုကြား၍၊– ထွက်
ရမည့်အချိန်ကာလရောက်လတံ့။ ကောင်းသော
အကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့သည် အသက်ရှင်ရာ
ထမြောက်ခြင်းသို့ငင်း၊ ဆိုးယုတ်သောအကျင့်ကို
ကျင့်သောသူတို့သည် အပြစ်စီရင်ရာထမြောက်
၅၀ ခြင်းသို့ငင်း ထွက်ရကြလတံ့။– ငါသည် ကိုယ်အ
လိုအလျောက် အဘယ်အမှုကိုမျှမပြုနိုင်။ ငါ
သည် ကြားသည်အတိုင်း တရားစီရင်၏။ ငါစီရင်
ခြင်းသည်လည်း တရားတော်နှင့်ညီညွတ်၏။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုသို့ မလိုက်၊
ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်၏အ
လိုသို့ လိုက်၏။
၅၁ ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကိုသက်သေခံလျှင်
၅၂ ငါ့သက်သေမတည်။– ငါ၏အကြောင်းကို သက်
သေခံသောသူ တပါးရှိသေး၏။ ထိုသူ၏ သက်
၅၃ သေတည်ကြောင်းကို ငါသိ၏။– သင်တို့သည်
ယောဟန်ထံသို့ စေလွှတ်ကြ၏။ သူသည် သမ္မာ
၅၄ တရားဘက်၌ သက်သေခံ၏။– သို့သော်လည်း
လူပေးသောသက်သေကို ငါသည် ပမာဏမပြု။
သင်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်မည်အ
၅၅ ကြောင်း ဤစကားကို ငါပြော၏။– ယောဟန်
သည် ညှိထွန်း၍လင်းသော ဆီမီးဖြစ်၏။ သင်တို့
သည် သူ၏အလင်း၌ ခဏသာမွေ့လျော်ခြင်းငှါ
၅၆ အလိုရှိကြ၏။– ယောဟန်၏သက်သေထက် သာ
၍ကြီးသောသက်သေသည် ငါ၌ရှိ၏။ အကြင်အ
မှုတို့ကို ငါဖြိုးစီးစေခြင်းငှါ ခမည်းတော်သည် ငါ့
လက်သို့ အပ်ပေးတော်မူ၍၊ ငါပြုသော ထိုအမှု
တို့သည်လည်း ငါ့ဘက်၌ နေ၍၊ ခမည်းတော်
သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသည်အကြောင်းကို
၅၇ သက်သေခံကြ၏။– ခမည်းတော်သည်လည်း ငါ့
ဘက်၌ သက်သေခံတော်မူ၏။ ခမည်းတော်၏
စကားသံတော်ကို သင်တို့သည်မကြား၊ သဏ္ဌာန်
၅၈ တော်ကိုမမြင်၊– နှုတ်ကပတ်တော်သည်လည်း
သင်တို့၌မတည်။ အကြောင်းမူကား၊ စေလွှတ်
တော်မူသောသူကို သင်တို့သည် မယုံကြည်ဘဲ
နေကြ၏။
၅၉ ကျမ်းစာအားဖြင့် ထာဝရအသက်ကိုရမည်
ဟု စိတ်ထင်နှင့် သင်တို့သည် ကျမ်းစာကိုစေ့စေ့
ကြည့်ရှုကြ၏။ ထိုကျမ်းစာပင် ငါ၏ သက်သေ
၄၀ ဖြစ်၏။– သင်တို့သည် အသက်ကိုရအောင် ငါ့ထံ
၄၁ သို့ လာခြင်းငှါ အလိုမရှိကြ။– လူပေးသောဘုန်း
၄၂ အသရေကို ငါမခံ။– သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်
ကို ချစ်ခြင်းမေတ္တာဒသည် သင်တို့၌ မရှိသည်ကို
၄၃ ငါသိ၏။– ငါသည် ခမည်းတော်၏အခွင့်နှင့်
ရောက်လာသော်လည်း သင်တို့သည် ငါ့ကိုလက်
မခံကြ။အခြားသောသူသည်မိမိအခွင့်နှင့်ရောက်
၄၄ လာလျှင် ထိုသူကို လက်ခံကြလိမ့်မည်။– အချင်း
ချင်းပေးသော ဘုန်းအသရေကိုသာခံ၍၊ ဘုရား
သခင်သာလျှင်ပေးတော်မူတတ်သော ဘုန်းအသ
ရေကို အလိုမရှိသောသင်တို့သည် အဘယ်သို့ယုံ
၄၅ ကြည်နိုင်မည်နည်း။– ခမည်းတော်ရှေ့၌ ငါသည်
သင်တို့ကိုအပြစ်တင်မည်ဟု မထင်ကြနှင့်။ သင်
တို့ကို အပြစ်တင်သောသူတပါးရှိသေး၏။ ထိုသူ
ကား သင်တို့ကိုးစားသော မောရှေပေတည်း။–
၄၆ သင်တို့သည် မောရှေ၏စကားကိုယုံလျှင် ငါ့စ
ကားကိုမယုံဘဲ မနေနိုင်ကြ။ အကြောင်းမူကား၊

To Contents

၄၇ မောရှေသည် ငါ့အကြောင်းကိုရေးထား၏။- သူ
ရေးထားသောစာကို သင်တို့သည် မယုံလျှင်၊ ငါ့
စကားကို အဘယ်သို့ ယုံနိုင်မည်နည်းဟု ယုဒလူ
တို့အား မိန့်တော်မူ၏။

၆

၁ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် တိဗေရိအိုင်တည်း
၂ ဟူသော ဂါလိလဲအိုင်ကို ကူးတော်မူ၏။- အနာ
ရောဂါစွဲသောသူတို့၌ ပြုတော်မူသော နိမိတ်
လက္ခဏာတို့ကို လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည်
မြင်ကြသဖြင့် နောက်တော်သို့ လိုက်ကြ၏။-
၃ ယေရှုသည် တောင်ပေါ်သို့ တက်ကြွ၍ တပည့်
၄ တော်တို့နှင့်အတူ ထိုင်တော်မူ၏။- ထိုအခါ ယုဒ
လူတို့၏ပသခါပွဲခံချိန် ရောက်လုနီးသတည်း။
၅ ယေရှုသည် မျှော်ကြည့်၍ လူအစုအဝေးအ
ပေါင်းတို့သည် အထံတော်သို့ လာကြသည်ကို
မြင်တော်မူလျှင်၊ ဖိလိပ္ပုအား၊ ဤသူတို့စားစရာ
မုန့်ကို အဘယ်မှာ ဝယ်မည်နည်းဟု မေးတော်မူ
၆ ၏။- ထိုသို့မေးတော်မူသော်၊ မိမိအဘယ်သို့ ပြု
မည်ကိုသိတော်မူလျက်ပင် ဖိလိပ္ပုကိုစုံစမ်းခြင်း
၇ ငှါသာ မေးတော်မူ၏။- ဖိလိပ္ပုကလည်း၊ ဤသူ
တို့သည် မုန့်တဖွဲစီ စေ့ငအောင် ဒေနာရိအပြား
နှစ်ရာ အဘိုးထိုက်သောမုန့် မလောက်ပါဟု
၈ လျှောက်၏။- ရှိမုန်ပေတရု၏ညီ အန္ဒြေအမည်ရှိ
၉ သောတပည့်တော်က၊- မုယောမုန့်ငါးလုံးနှင့် ငါး
ကလေးနှစ်ကောင်ပါသော သူငယ်တယောက်ရှိ
ပါ၏။ သို့သော်လည်း ဤမျှလောက်များစွာသော
လူတို့သည် ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုမုန့်နှင့် ငါးနှစ်
ကောင်တို့ကို အဘယ်ပြောစရာရှိပါသနည်းဟု
၁၀ လျှောက်၏။- ယေရှုကလည်း၊ လူများတို့ကို
လျောင်းကြစေဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်၌
မြက်ပင်ထူပြောလျက်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ အရေအ
တွက်အားဖြင့် ငါးထောင်မျှလောက်သော လူ
၁၁ တို့သည် လျောင်းကြ၏။- ယေရှုသည် မုန့်ကိုယူ
၍ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ တပည့်တော်
တို့အား ဝေငှတော်မူ၍၊ တပည့်တော်တို့သည်
လျောင်းသောသူတို့အား ဝေငှပြန်၏။ ထိုနည်း
တူ ငါးနှစ်ကောင်ကို လူများလိုချင်သမျှ ဝေငှကြ
၁၂ ၏။- ထိုသူတို့သည် ဝကြွပြီးမှ ကိုယ်တော်က၊
ဘာမျှ မပျောက်စေခြင်းငှါ ကျန်ကြွင်းသောအ
ကျိုးအပဲတို့ကို ကောက်သိမ်းကြလေ့ဟု တ
၁၃ ပည့်တော်တို့အား မိန့်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊- စား
သောသူတို့၌ ကျန်ကြွင်းသော မုယောမုန့်ငါးလုံး
၏ အကျိုးအပဲတို့ကို ကောက်သိမ်း၍ တဆယ်
၁၄ နှစ်တောင်း အပြည့်ရကြ၏။- ထိုသို့ ယေရှုပြု
တော်မူသော နိမိတ်လက္ခဏာကို ထိုလူများတို့
သည်မြင်လျှင်၊ ဤသူကား ဤလောကသို့ ကြွ
လာရသော ပရောဖက်အမှန်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ
၁၅ ၏။- ထိုသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှင်ဘုရင်အ
ရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါလာ၍ အနိုင်အထက်ပြု
ကြမည်အကြောင်းကို ယေရှုသည် သိတော်မူ
လျှင်၊ တောင်ပေါ်သို့ တယောက်တည်းကြွတော်
မူပြန်၏။
၁၆ ညအချိန်ရောက်သောအခါ တပည့်တော်တို့
သည် အိုင်သို့သွား၍ လှေထဲသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ က
ပေရနောင်မြို့သို့ ရောက်အံ့သောငှါ အိုင်ကို ကူး
၁၇ ကြ၏။- ထိုအခါ မှောင်မိုက်ဖြစ်၍ ယေရှုသည်
၁၈ သူတို့ရှိရာသို့ မရောက်သေး။- လေပြင်းမုန်တိုင်း
၁၉ လာ၍ လှိုင်းတံပိုး ထလေ၏။- ခရီးတဝက်ခွဲ
နှစ်တိုင်လောက်တက်ခတ်၍ ရောက်သောအခါ၊
ယေရှုသည် အိုင်ပေါ်မှာ စက်တော်ဖြန့်၍ လှေအ
နီးသို့ချဉ်းတော်မူသည်ကို သူတို့သည် မြင်၍
၂၀ ကြောက်လန့်ခြင်း ရှိကြ၏။- ကိုယ်တော်က
လည်း၊ ငါပင်ဖြစ်သည်၊ မကြောက်လန့်ကြနှင့်ဟု
မိန့်တော်မူလျှင်၊ လှေထဲသို့ ကိုယ်တော်ကို ဝမ်း
၂၁ မြောက်စွာခံယူကြ၏။- လှေသည်လည်း ရောက်
လိုသောအရပ်သို့ တခဏခြင်းတွင် ဆိုက်လေ၏။
၂၂ အိုင်တဘက်၌နေသော လူအစုအဝေးတို့
၂၃ သည်ကား၊- အထက်ကသခင်ဘုရားသည် ကျေး
ဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းပြီးမှ၊ လူများသည် မုန့်ကိုစား
ကြရာအရပ်နှင့် အနီး၊ တိဗေရိမြို့မှ အခြားသော
လှေငယ်များလာသော်လည်း၊ မနေ့၌ တပည့်
တော်တို့ဝင်သော လှေမှတပါး အဘယ်လှေမျှ မ
ရှိသည်ကိုငဲ့၊ ယေရှုသည် ထိုလှေထဲသို့ တပည့်
တော်တို့နှင့်အတူ ဝင်တော်မမူဘဲလျက်၊ တပည့်
၂၄ တော်တို့သာ သွားသည်ကိုငဲ့ မြင်ကြ၍၊- ထိုအ
ရပ်၌ ယေရှုမှစသော တပည့်တော်တို့မရှိသည်
ကို သိကြသဖြင့်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ လှေစီး၍ ယေရှု
ကိုရှာခြင်းငှါ ကပေရနောင်မြို့သို့ သွားကြ၏။-
၂၅ အိုင်တဘက်၌တွေ့လျှင်၊ အရှင်ဘုရား၊ အဘယ်
သောအခါ ဤအရပ်သို့ ကြွလာတော်မူသနည်း
၂၆ ဟု မေးလျှောက်ကြ၏။- ယေရှုကလည်း၊ ငါအ
မှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် နိမိတ်
လက္ခဏာတို့ကို မြင်သောကြောင့် ငါ့ကိုရှာသည်
၂၇ မဟုတ်။- မုန့်ကိုစား၍ ဝသောကြောင့်သာ ရှာ
ကြ၏။ ပျက်စီးတတ်သောအစာကို ရခြင်းငှါ မ
ကြိုးစားကြနှင့်။ လူသားသည် သင်တို့အားပေး

To Contents

၍ ထာဝရအသက်နှင့်အမျှတည်တတ်သော အစာကို ရခြင်းငှါ ကြိုးစားကြလော့။ ထိုသားသည် ခမည်းတော်ဘုရား၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ခံသောသူဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၈ ထိုသူတို့ကလည်း၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်ညီသောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်းငှါ အဘယ်သို့ ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်ကြ၏။– ၂၉ ယေရှုကလည်း၊ ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူသောသူကို ယုံကြည်ခြင်းအကျင့်ကား၊ အလိုတော်နှင့်ညီသောအကျင့်တည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။– ၃၀ ထိုသူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်၍ ကိုယ်တော်ကိုယုံကြည်မည်အကြောင်း အဘယ်နိမိတ်လက္ခဏာကို ပြတော်မူသနည်း။ အဘယ်အမှုကို ပြုတော်မူသနည်း။– ၃၁ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ ထိုသူတို့ စားစရာဘို့ ကောင်းကင်မှ မုန့်ကို ပေးတော်မူသည်ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများသည် တောင်္ခမန္နကိုစားကြသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။

၃၂ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ မောရှေသည် ကောင်းကင်မုန့်ကို သင်တို့အား မပေး။ ခမည်းတော်သည် မှန်သောကောင်းကင်မုန့်ကို သင်တို့အား ပေးတော်မူ၏။– ၃၃ ဘုရားသခင်၏မုန့်မူကား၊ ကောင်းကင်မှဆင်းသက်၍ လောကီသားတို့အား အသက်ကို ပေးသောမုန့်ပေတည်းဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊– ၃၄ သခင်၊ ထိုမုန့်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား အစဉ်မပြတ်ပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။– ၃၅ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် အသက်မုန့် ဖြစ်၏။ ငါ့ထံသို့ လာသောသူသည် နောက်တဖန် အဆာအမွတ် မခံရ။ ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူသည် နောက်တဖန် ရေငတ်မခံရ။– ၃၆ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် ငါ့ကိုမြင်လျက် ပင် မယုံကြည်ကြဟု ငါဆိုခဲ့ပြီ။– ၃၇ ခမည်းတော်သည် ငါ့အား ပေးတော်မူသမျှသောသူတို့သည် ငါ့ထံသို့လာကြလိမ့်မည်။ ငါ့ထံသို့ လာသောသူကို ငါသည်အလျှင်းမပယ်။– ၃၈ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်အလိုသို့လိုက်ခြင်းငှါ ကောင်းကင်မှဆင်းသက်သည်မဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူ၏ အလိုတော်သို့ လိုက်ခြင်းငှါ ဆင်း၍ ယုံကြည်သောသူရှိသမျှတို့သည် ထာဝရအသက်ကို ရစေခြင်းငှါလင်း အလိုတော်ရှိ၏။ ငါသည်လည်း နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုသူတို့ကို ထမြောက်စေမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၉ ငါသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သောမုန့်ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူသည်ကို ယုဒလူတို့က၊– ၄၂ ဤသူသည် ယောသပ်၏သား ယေရှုဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ သူ၏မိဘကို ငါတို့သိသည်မဟုတ်လော။ ငါသည် ကောင်းကင်မှဆင်းသက်၏ဟု သူသည်အဘယ်သို့ဆိုရသနည်းဟု ကွဲရဲ့ပြစ်တင်၍ လျက် ဆိုကြ၏။– ၄၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကိုအချင်းချင်း ကွဲရဲ့၍အပြစ်မတင်ကြနှင့်။– ၄၄ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်သည် သွေးဆောင်တော်မမူလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ ငါ့ထံသို့ မလာနိုင်။ လာသောသူကို နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ငါထမြောက်စေမည်။– ၄၅ အနာဂတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ဘုရားသခင်ဆုံးမသွန်သင်တော်မူသောသူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ ခမည်းတော်ထံ၌ နားထောင်၍ နည်းခံသောသူမှန်သမျှတို့သည် ငါ့ထံသို့ လာကြ၏။– ၄၆ ထိုသို့ငါဆိုသော်၊ ဘုရားသခင့်အထံတော်က ကြွလာသောသူမှတပါး တစုံတယောက်သော သူသည် ခမည်းတော်ကို မြင်ခဲ့ဖြို့ဟုမဆိုလို။ ကြွလာသောသူမူကား၊ ခမည်းတော်ကို မြင်ခဲ့ဖြို့။– ၄၇ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူသည် ထာဝရအသက်ကို ရ၏။– ၄၈ ငါသည် အသက်မုန့်ဖြစ်၏။– ၄၉ သင်တို့ဘိုးဘေးများသည် တောင်္ခမန္နကိုစားလျက် သေရကြ၏။– ၅၀ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်သောမုန့်ကို စားသောသူသည် သေခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၏။– ၅၁ ငါသည် ကောင်းကင်မှဆင်းသက်သော အသက်မုန့်ဖြစ်၏။ ဤမုန့်ကို စားသောသူမည်သည်ကား၊ အစဉ်မပြတ် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ ငါပေးသောမုန့်ကား၊ လောကီသားတို့၏ အသက်အတွို့အလိုငှါ စွန့်သော ငါ၏အသားပေတည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။

၅၂ ထိုအခါ ယုဒလူတို့က၊ ဤသူသည် မိမိအသားကို ငါတို့စားစရာဘို့အဘယ်သို့ ပေးနိုင်သနည်းဟု အချင်းချင်း ငြင်းခုံကြ၏။– ၅၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ လူသား၏အသားကိုမစား၊ အသွေးကိုမသောက်လျှင် သင်တို့၌ အသက်မရှိ။– ၅၄ ငါ၏အသားကိုစား၍ ငါ၏အသွေးကိုလည်း သောက်သောသူသည် ထာဝရ

အသက်ကို ရ၏။ ထိုသူကို နောက်ဆုံးသောနေ့
၅၅ ၌ ငါထမြောက်စေမည်။– ငါ၏အသားသည် စား
စရာကောင်း၏။ ငါ၏အသွေးလည်း သောက်စ
၅၆ ရာကောင်း၏။– ငါ၏အသားအသွေးကို သောက်
စားသောသူသည် ငါ၌တည်၏။ ထိုသူ၌လည်း ငါ
၅၇ တည်၏။– အသက်ရှင်တော်မူသောခမည်းတော်
သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၍၊ ငါသည် ခမည်း
တော်အားဖြင့် အသက်ရှင်သည်နည်းတူ၊ ငါ့ကို
စားသောသူသည် ငါ့အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်
၅၈ မည်။– ဤမုန့်ကား၊ ကောင်းကင်မှဆင်းသက်
သော မုန့်ဖြစ်၏။ သင်တို့ဘိုးဘေးများသည် မန္နာ
ကိုစားလျက် သေရသကဲ့သို့ မဟုတ်။ ဤမုန့်ကို
စားသောသူသည် အစဉ်မပြတ် အသက်ရှင်လိမ့်
၅၉ မည်ဟု၊– ကပေရနောင်မြို့မှာ တရားစရပ်၌ သြ
ဝါဒပေးစဉ်တွင် မိန့်တော်မူ၏။

၆၀ တပည့်တော်အများတို့သည် ကြားလျှင်၊ ထို
စကားသည် အလွန်ခက်လှ၏။ အဘယ်သူနားခံ
၆၁ နိုင်မည်နည်းဟု ဆိုကြ၏။– ထိုသို့ တပည့်တော်
တို့ ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်သည်ကို ယေရှုသည် အလို
အလျောက်သိတော်မူလျှင်၊ ဤတရားစကား
၆၂ ကြောင့် သင်တို့သည်စိတ်ပျက်ကြသလော။– လူ
သားသည် အရင်နေရာအရပ်သို့ တဖန်ကြွတက်
သည်ကိုမြင်ရလျှင် အဘယ်သို့ထင်မှတ်ကြမည်
၆၃ နည်း။–ဝိညာဉ်သာလျှင်အသက်ရှင်စေ၏။ ကိုယ်
ကာယသည် အလျှင်းမတတ်နိုင်။ ငါပြောသော
စကားသည် ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။ အသက်လည်းဖြစ်
၆၄ ၏။– သို့သော်လည်း သင်တို့တွင်မယုံကြည်သော
၆၅ သူအချို့ ရှိ၏။– ထိုကြောင့် ငါ၏ခမည်းတော်
သည် အခွင့်ပေးတော်မမူလျှင်၊ အဘယ်သူမျှ ငါ့
ထံသို့မလာနိုင်ဟု အထက်ကငါဆိုခဲ့ဖြီဟု မိန့်
တော်မူ၏။ ထိုသို့မိန့်တော်မူသည် အကြောင်းဟု
မူကား၊ အဘယ်သူ မယုံကြည်သည်ကိုလင်း၊ အ
ဘယ်သူသည် ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည်ကိုလင်း၊
ယေရှုသည် အစအဦး၌ သိတော်မူ၏။

၆၆ ထိုအခါမှစ၍ တပည့်တော်အများတို့သည်
ကိုယ်တော်နှင့် မပေါင်းဘော်ဘဲ ဆုတ်သွားကြ
၆၇ ၏။– ထိုကြောင့် ယေရှုသည် တကျိပ် နှစ်ပါး
သောသူတို့အား၊ သင်တို့သည်လည်း ထွက်သွား
ခြင်းငှါ အလိုရှိကြသလော ဟု မေးတော်မူလျှင်၊–
၆၈ ရှိမုန်ပေတရုက၊ သခင်၊ အဘျန်ပ်တို့သည် အ
ဘယ်သူထံသို့ သွားရပါမည်နည်း။ ထာဝရအ
သက်နှင့် ယှဉ်သောစကားသည် ကိုယ်တော်၌
၆၉ တည်ပါ၏။– ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်တည်း
ဟူသော အသက်ရှင်တော်မူသောဘုရားသခင်၏
သားတော် ဖြစ်တော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ ယုံ
ကြည်သိမှတ်ကြပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။–
၇၀ ယေရှုကလည်း၊ တကျိပ်နှစ်ပါးသောသင်တို့ကို
ငါရွေးကောက်သည် မဟုတ်လော။ သို့သော်
လည်း သင်တို့တွင် ရန်သူတယောက်ပါသည်ဟု
၇၁ မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသို့မိန့်တော်မူသော်၊ တကျိပ်
နှစ်ပါးအဝင်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံမည့်သူ၊
ရှိမုန်၏သားယုဒကာရုတ်ကို ဆိုလိုသတည်း။

၇

၁ ထိုနောက်မှ ယေရှုသည် ဂါလိလဲပြည်၌
လှည့်လည်တော်မူ၏။ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်
တော်ကို သတ်အံ့သောငှါ ရှာကြံသောကြောင့်၊
ယုဒပြည်၌ လှည့်လည်ခြင်းငှါ အလိုတော်မရှိ။

၂ ယုဒလူတို့၏ သကေနေပွဲ ခံခါနီးတွင်၊– ညီ
တော်တို့က၊ သင်ပြုသောအမှုတို့ကို တပည့်များ
တို့သည် မြင်စေခြင်းငှါ ဤအရပ်မှထွက်၍ ယုဒ
၄ ပြည်သို့ ကြွပါ။– ကျော်စောကိတ္တိကို အလိုရှိ
သောသူမည်သည်ကား၊ မထင်ရှားသောအားဖြင့်
အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုတတ်။ ဤအမှုတို့ကို သင်
သည်ပြုလျှင်၊ ဤလောကၐ ကိုယ်ကိုထင်ရှားစွာ
၅ ပြုပါဟု၊– မယုံကြည်သောကြောင့် ယေရှုအား ဆို
၆ ကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ငါ့အချိန်မရောက်သေး။
သင်တို့ဘို့ခပ်သိမ်းသောအချိန် သင့်လျက်ရှိ၏။–
၇ လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကိုမမုန်းနိုင်၊ ငါ့ကို
မုန်းကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သူတို့၏
၈ အကျင့်ဆိုးညစ်ကြောင်းကို သက်သေခံ၏။– ထို
၉ ပွဲသို့ သင်တို့သွားကြလော့။– ငါမသွားသေး။ ငါ့
အချိန်မပြည့်စုံသေးဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊ ဂါလိ
လဲပြည်မှာ နေတော်မူ၏။

၁၀ ညီတော်တို့သွားပြီးမှ ကိုယ်တော်သည် ထိုပွဲ
၁၁ သို့ မထင်မရှားကြတော်မူ၏။– ထိုပွဲ၌ ယုဒလူတို့
က၊ ယေရှုသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးမြန်း
၁၂ ရှာဖွေကြ၏။– လူအစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်
တော်ကို အကြောင်းပြု၍ အုတ်အုတ်သဲသဲဖြစ်
ကြ၏။ အချို့တို့က၊ သူသည် သူတော်ကောင်း
ဖြစ်သည်ဟူ၍လင်း၊ အချို့တို့က၊ သူတော်ကောင်း
မဟုတ်၊ လူများကိုလှည့်ဖြားသည် ဟူ၍လင်း၊ ဆို
၁၃ ကြ၏။– သို့သော်လည်း ယုဒလူတို့ကို ကြောက်
သောကြောင့် အဘယ်သူမျှ အတည့်အလင်းမ
ပြောဝံ့ကြ။

၁၄ ထိုပွဲကို ခံစဉ်တွင်၊ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်
၁၅ သို့တက်၍ ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော်မူ၏။– ယုဒလူ

To Contents

တို့သည် အံ့သြ၍၊ ဤသူသည် စာမသင်ဘဲလျက် အဘယ်သို့ တတ်ဘိသနည်းဟု ဆိုကြ၏။- ယေ
၁၆ ရှကလည်း၊ ငါဟောသောဒေသနာသည် ငါ၏ဒေ သနာမဟုတ်။ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော သူ၏
၁၇ ဒေသနာဖြစ်၏။- ထိုသူ၏အလိုတော်သို့ လိုက် ချင်သောသူမည်သည်ကား၊ ဤဒေသနာသည် ဘုရားသခင်၏ ဒေသနာတော်ဖြစ်သလော၊ ငါ သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောသ
၁၈ လောဟု ပိုင်းခြား၍သိလိမ့်မည်။- ကိုယ်အလိုအ လျောက် ဟောပြောသောသူသည် မိမိဘုန်းအ သရေကို ရှာတတ်၏။ မိမိကို စေလွှတ်တော်မူ သောသူ၏ ဘုန်းအသရေကို ရှာသောသူမူကား၊ ယုံလောက်သောသူဖြစ်၏။ ထိုသူ၌ မှသာမရှိ။-
၁၉ မောရှေသည် ပညတ်တရားကို သင်တို့အား ပေး သည်မဟုတ်လော။ ထိုတရားကို သင်တို့တွင် တစုံတယောက်မျှမကျင့်။ ငါ့ကိုသတ်အံ့သောငှါ အဘယ်ကြောင့် ရှာကြံကြသနည်းဟုမိန့်တော်မူ
၂၀ ၏။- လူအစုအဝေးကလည်း၊ သင်သည် နတ်ဆိုး စွဲသောသူ ဖြစ်၏။ သင့်ကို သတ်အံ့သောငှါ အ
၂၁ ဘယ်သူရှာကြံသနည်းဟု ဆိုကြ၏။- ယေရှုက လည်း၊ ငါပြုသော အမှုတခုကို သင်တို့ရှိသမျှ
၂၂ သည် အံ့သြခြင်းရှိကြ၏။- မောရှေသည် အရေ ဖျားလှီးခြင်းတရားကို သင်တို့အားပေး၏။ ထိုသို့ ဆိုသော် မောရှေမှ အစစွာခံရသည်ဟု မဆိုလို။ ဘိုးဘေးများမှ ဆက်ခံရသတည်း။ ထိုကြောင့် ဥပုသ်နေ့၌ သင်တို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို
၂၃ ပေးကြ၏။- မောရှေ၏ တရားမပျက်စေခြင်းငှါ လူသည် ဥပုသ်နေ့၌ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံရ လျှင်၊ ငါသည် ဥပုသ်နေ့၌ လူတကိုယ်လုံးကို ကျန်းမာစေသောကြောင့်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို အ
၂၄ မျက်ထွက်ရာသလော။- မျက်နှာကိုသာကြည့်၍ မစီရင်ကြနှင့်။ တရားသဖြင့် စီရင်ကြလေ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၅ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့သားအချို့ကလည်း၊ ဤသူကို သတ်အံ့သောငှါ ရှာကြသည်မဟုတ်
၂၆ လော။- ကြည့်ပါ။ သူသည် ထင်ရှားစွာဟော ပြော၍ အဘယ်မြစ်တားခြင်းကိုမျှ မပြုကြပါတ ကား။ ဤသူသည်ခရစ်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို မင်း
၂၇ များတို့သည် အမှန်သိကြသလော။- သို့သော် လည်း ဤသူသည် အဘယ်ကဖြစ်သည်ကို ငါတို့ သိကြ၏။ ခရစ်တော်သည် ကြွလာတော်မူသော အခါ အဘယ်က ဖြစ်တော်မူသည်ကို အဘယ်သူ
၂၈ မျှမသိရဟု ဆိုကြ၏။- ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့ သည် ငါ့ကို သိကြ၏။ ငါသည် အဘယ်ကဖြစ် သည်ကိုလည်းသိကြ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် လာသည်မဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူသည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ
၂၉ တော်မူ၏။ ထိုသူကို သင်တို့မသိကြ။- ငါမူကား သိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ၏အထံတော်မှ ငါလာ၏။ သူသည်လည်း ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ ၏ဟု ဗိမာန်တော်၌ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူစဉ်
၃၀ တွင် ကြွေးကြော်၍မိန့်တော်မူလျှင်၊-ကိုယ်တော် ကို ဘမ်းဆီးခြင်းအခွင့်ကို ရှာကြ၏။ သို့သော် လည်း ကိုယ်တော်၏အချိန် မစေ့မရောက်သေး သောကြောင့် အဘယ်သူမျှ မဘမ်းမဆီးကြ။-
၃၁ လူအစုအဝေးထဲ၌ ပါသောသူအများတို့သည် ယုံ ကြည်သည်ဖြစ်၍ ခရစ်တော်သည် ကြွလာတော် မူသောအခါ၊ ဤသူပြသော နိမိတ်လက္ခဏာ ထက် သာ၍များသော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ပြ တော်မူမည်လောဟု ဆိုကြ၏။
၃၂ ထိုသို့လူများ အုတ်အုတ်သဲသဲဖြစ်ကြသည် ကို ဖာရိရှဲတို့သည်ကြားလျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် အကြီးတို့နှင့်တိုင်ပင်ပြီးမှ ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီး စေခြင်းငှါ မင်းလုလင်တို့ကို စေလွှတ်ကြ၏။-
၃၃ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ခဏ သာနေပြီးလျှင်၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသော သူ ထံသို့ သွားရမည်။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုရှာကြလိမ့်
၃၄ မည်။- ရှာသော်လည်း မတွေ့ရကြ။ ငါရှိရာအရပ် သို့ သင်တို့ မရောက်နိုင်ကြဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊-
၃၅ ယုဒလူတို့က၊ ငါတို့မတွေ့စေခြင်းငှါ သူသည် အ ဘယ်အရပ်သို့ သွားလိမ့်မည်နည်း။ ဟေလသလူ တို့တွင် အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားလျက်နေသော သူတို့ ရှိရာသို့သွား၍ ဟေလသလူတို့အား တရားဟော
၃၆ လိမ့်မည်လော။- သင်တို့သည် ငါ့ကို ရှာကြလိမ့် မည်။ ရှာသော်လည်း မတွေ့ရကြ။ ငါရှိရာအရပ် သို့ သင်တို့မရောက်နိုင်ကြဟူသော စကားသည် အဘယ်သို့ ဆိုလိုသနည်းဟု အချင်းချင်းဆိုကြ ၏။
၃၇ ထိုပွဲကိုခံ၍ နောက်ဆုံးဖြစ်သောနေ့မြတ်၌ ယေရှုသည်ရပ်၍ ကြွေးကြော်တော်မူသည်ကား၊ ရေတံသောသူရှိလျှင် ငါထံသို့လာ၍ သောက်
၃၈ လေ့။- ငါ့ကိုယုံကြည်သောသူသည် ကျမ်းစာ လာသည်အတိုင်း အသက်ရေထွက်ရာ စမ်းရေ
၃၉ တွင်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- ထိုသို့ မိန့် တော်မူသော်၊ ယုံကြည်သောသူတို့သည် ခံရလ တံ့သော ဝိညာဉ်တော်ကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူ

၏။ ယေရှုသည် ဘုန်းပွင့်တော်မမူသေးသော
ကြောင့် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုပေးတော်
၄၀ မမူသေး။– စကားတော်ကို ကြားသောသူအများ
တို့က၊ ဤသူသည် လာလတံ့သောပရောဖက်
၄၁ အမှန်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။– အချို့ကလည်း၊
ဤသူသည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။
အချို့ကလည်း၊ ခရစ်တော်သည် ဂါလိလဲပြည်
၄၂ သား ဖြစ်ရသလော။– ခရစ်တော်သည် ဒါဝိဒ်
အမျိုး၊ ဒါဝိဒ်နေရာဌာန၊ ဗက်လင်ရွာသားဖြစ်ရ
မည်ဟု ကျမ်းစာလာသည် မဟုတ်လောဟု ဆို
၄၃ ကြ၏။– ထိုသို့လူများတို့သည် ကွဲပြားကြသည်
ဖြစ်၍၊ အချို့တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုဘမ်းဆီး
၄၄ ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။– သို့သော်လည်း အဘယ်
သူမျှ မဘမ်းမဆီးကြ။

၄၅ ထိုအခါ မင်းလုလင်တို့သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်
အကြီး၊ ဖာရိရှဲထံသို့ပြန်၍ ထိုမင်းတို့က၊ အဘယ်
ကြောင့် သူ့ကိုမဆောင်ခဲ့ကြသနည်းဟု မေးမြန်း
၄၆ လျှင်၊– မင်းလုလင်တို့က၊ ထိုသူဟောပြောသကဲ့
သို့ အဘယ်သူမျှ မဟောစဖူးပါဟု လျှောက်ကြ
၄၇ ၏။– ဖာရိရှဲတို့ကလည်း၊ သင်တို့ကိုပင် လှည့်
၄၈ ဖြားပြီလော။– မင်းများ၊ ဖာရိရှဲများတို့တွင် သူ့
ကို ယုံကြည်သောသူ တစုံတယောက်မျှ ရှိသ
၄၉ လော။– တရားကိုမသိသော ဤလူများတို့သည်
ကျိန်ခြင်းကို ခံရသောသူဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။–
၅၀ အထက်က ညဉ့်အခါ၌ အထံတော်သို့လာသော
သူတည်းဟူသော ထိုမင်းများအဝင်ဖြစ်သော နိ
၅၁ ကောဒင်မကလည်း၊– ငါတို့တရားသည် လူကိုမ
စစ်၊ သူအမှုကို မသိမှီကပင် ရှေ့မဆွက ဆုံးဖြတ်
၅၂ တတ်သလောဟု ဆိုလျှင်၊– သူတို့က၊ သင်သည်
လည်း ဂါလိလဲပြည်သား ဖြစ်သလော။ စစ်ဦး
လော့။ ဂါလိလဲပြည်၌ အဘယ်ပရောဖက်မျှ မ
ပေါ်မထွန်းသည်ကို မှတ်လော့ဟု ဆိုကြပြီးမှ၊–
၅၃ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် မိမိတို့အိမ်သို့သွားကြ၏။

၈

၁ ယေရှုသည်လည်း သံလွင်တောင်သို့ ကြွ
၂ တော်မူ၏။– နံနက်စောစောဗိမာန်တော်သို့ တ
ဖန်ကြွတော်မူ၍ လူအပေါင်းတို့သည် အထံ
တော်သို့ လာကြ၏။ ထိုအခါ ထိုင်တော်မူ၍ ဆုံး
၃ မြဲဝါဒပေးစဉ်တွင်၊– မှားယွင်းခြင်းအမှုကို ပြု
လျက်နေသော မိန်းမတယောက်ကို တွေ့လျှင်၊
ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် ခေါ်ခဲ့၍ အ
၄ လယ်၌ထားပြီးမှ၊– အရှင်ဘုရား၊ ဤမိန်းမသည်
မှားယွင်းခြင်းအမှုကို ပြုစဉ်တွင်ပင် တွေ့မိပါ
၅ သည်။– ထိုသို့သောမိန်းမကို ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ရ
မည်ဟု မောရှေသည်အကျွန်ုပ်တို့အား ပညတ်
တရားဥ၌ စီရင်ထုံးဖွဲ့ပါပြီ။ သို့ရာတွင် ကိုယ်တော်
၆ သည် အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူမည်နည်းဟု
လျှောက်ကြ၏။– ထိုသို့လျှောက်ကြသော်၊ ကိုယ်
တော်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ စုံစမ်းနှောင့်
ရှက်သောအားဖြင့် လျှောက်ကြ၏။ ယေရှုသည်
အောက်သို့ငုံ့လျက် လက်ညှိုးတော်နှင့် မြေ၌ရေး
၇ သား၍နေတော်မူ၏။– ထိုသူတို့သည် အထပ်
ထပ်မေးလျှောက်ကြသောအခါ ကိုယ်ကို လှန်
တော်မူ၍၊ သင်တို့တွင်အပြစ်ကင်းသောသူသည်
ရှေ့ဦးစွာ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်စေဟု မိန့်တော်မူပြီး
၈ မှ၊– တဖန်အောက်သို့ငုံ့၍ မြေ၌ ရေးသားတော်မူ
၉ ပြန်၏။– ထိုသူတို့သည်ကြားရလျှင် မိမိတို့စိတ်
နှလုံးသည် မိမိတို့အပြစ်ကို ဘေဝါပြသဖြင့်၊ အ
သက်ကြီးသောသူမှစ၍ အငယ်ဆုံးသောသူတိုင်
အောင် တယောက်နောက်တယောက် ထွက်
သွားကြ၏။ ယေရှုသည် တယောက်တည်း ကျန်
ရစ်တော်မူ၍၊ မိန်းမသည် အလယ်၌ရပ်နေ၏။–
၁၀ ထိုအခါ ယေရှုသည် ကိုယ်ကိုလှန်တော်မူပြန်၍၊
ထိုမိန်းမမှတပါး အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်လျှင်၊ အ
ချင်းမိန်းမ၊ သင့်ကို အပြစ်တင်သောသူတို့သည်
အဘယ်မှာရှိကြသနည်း။ သင်၏အမှုကို အဘယ်
၁၁ သူမျှမစီရင်လောဟုမေးတော်မူ၏။– ထိုမိန်းမက
လည်း၊ အဘယ်သူမျှ မစီရင်ပါသခင်ဟု လျှောက်
၏။ ငါသည်လည်း သင်၏အမှုကို မစီရင်။ သွား
လော့။ နောက်တဖန် ဒုစရိုက်ကိုမပြုနှင့်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။

၁၂ တဖန်တုံယေရှုက၊ ငါသည် ဤလောကဓာ
အလင်းဖြစ်၏။ ငါ့နောက်သို့ လိုက်သောသူသည်
မှောင်မိုက်၌ မသွားမလာ၊ အသက်၏အလင်းကို
၁၃ ရလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။– ဖာရိရှဲတို့ကလည်း
သင်သည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံ၏။
၁၄ သင်၏သက်သေမတည်ဟု ဆိုကြ၏။– ယေရှုက
လည်း၊ ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို သက်သေခံ
သော်လည်း၊ ငါ့သက်သေတည်၏။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ငါသည် အဘယ်အရပ်ကလာသည်ကိုလည်း၊
အဘယ်အရပ်သို့သွားသည်ကိုလည်း ငါသိ၏။ သင်
၁၅ တို့မူကား မသိကြ။– သင်တို့သည် ဇာတိပကတိ
အတိုင်း စီရင်တတ်ကြ၏။ ငါမူကား အဘယ်သူ
၁၆ ကိုမျှ မစီရင်။– ငါသည် စီရင်သော်လည်း ငါ၏
စီရင်ခြင်းသည် တည်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ
သည် တယောက်တည်းနေသည်မဟုတ်။ ငါ့ကို

To Contents

စေလွှတ်တော်မူသော ခမည်းတော်သည် ငါ့
၁၇ ဘက်၌နေတော်မူ၏။– သက်သေခံနှစ်ဦးတို့၏
စကားသည် တည်ရ၏ဟု သင်တို့ပညတ္တိကျမ်း
၁၈ စာ၌ လာ၏။– ငါသည် ကိုယ်အကြောင်းကို
သက်သေခံသောသူဖြစ်၏။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်
မူသော ခမည်းတော်သည်လည်း ငါ့အကြောင်း
ကို သက်သေခံတော်မူသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၁၉ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်၏ခမည်းတော်သည် အ
ဘယ်မှာရှိသနည်းဟုမေးကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊
သင်တို့သည် ငါ့ကို မသိကြ။ ငါ့ခမည်းတော်ကို
လည်း မသိကြ။ ငါ့ကို သိလျှင် ငါ့ခမည်းတော်ကို
၂၀ လည်း သိကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ဗိမာန်
တော်၌ ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူစဉ် ဤစကား
တော်ကို ဘဏ္ဍာတိုက်မှာ မိန့်ဖြွက်တော်မူ၏။
ကိုယ်တော်၏အချိန် မစေ့မရောက်သေးသော
ကြောင့် အဘယ်သူမျှ ကိုယ်တော်ကို မဘမ်းဆီး
ကြ။

၂၁ တဖန်ယေရှုက၊ ငါသည်သွားရမည်။ သင်တို့
သည် ငါ့ကိုရှာကြလိမ့်မည်။ ကိုယ်အပြစ်၌လည်း
သေကြလိမ့်မည်။ ငါသွားရာအရပ်သို့ သင်တို့မ
၂၂ ရောက်နိုင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။– ယုဒလူတို့က
လည်း၊ ငါသွားရာအရပ်သို့သင်တို့ မရောက်နိုင်
ကြဟု သူသည်ဆိုသော်၊ ကိုယ်အသက်ကို သတ်
၂၃ မည်လောဟု ဆိုကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ သင်
တို့သည် အောက်သားဖြစ်ကြ၏။ ငါမူကား အ
ထက်သားဖြစ်၏။ သင်တို့သည် လောကီသား
၂၄ ဖြစ်ကြ၏။ ငါမူကား လောကီသားမဟုတ်။– ထို
ကြောင့်သင်တို့သည် ကိုယ်အပြစ်၌ သေကြလိမ့်
မည်ဟု ငါဆို၏။ ငါသည် ဤမည်သောသူဖြစ်
သည်ကို သင်တို့သည် မယုံလျှင်၊ ကိုယ်အပြစ်၌
၂၅ သေကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသူတို့က
လည်း၊ သင်သည်အဘယ်သူနည်းဟုမေးလျှင်၊
ယေရှုက၊ ငါသည် သင်တို့အား အစဉ်ပြောဆို
၂၆ သည်အတိုင်း ငါဖြစ်၏။– သင်တို့အမှု၌ ငါပြော
ဆိုစီရင်စရာ များစွာရှိ၏။ သို့သော်လည်း ငါ့ကို
စေလွှတ်တော်မူသောသူသည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူ၏။ သူ၏အထံတော်၌ ငါကြားသမျှကို
သာ ဤလောကသို့ ငါဟောပြောသည်ဟု မိန့်
၂၇ တော်မူ၏။–ခမည်းတော်ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်
၂၈ မူသည်ကို ထိုသူတို့သည်မရိပ်မိကြ။– ထိုကြောင့်
ယေရှုက၊ သင်တို့သည် လူသားကို မြှောက်ထား
သောအခါ၊ ငါသည် ဤမည်သောသူဖြစ်သည်ကို
ငင်း၊ ငါသည်ကိုယ်အလိုအလျောက် အဘယ်အမှု
ကိုမျှမပြုဘဲ၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့အားနည်း
ပေးတော်မူသည်အတိုင်း ငါဟောပြောသည်ကို
၂၉ ငင်း သင်တို့သည်သိကြလိမ့်မည်။– ငါ့ကိုစေလွှတ်
တော်မူသောသူသည် ငါနှင့်အတူ ရှိတော်မူ၏။
ငါ့ကို တကိုယ်တည်းနေစေခြင်းငှါ ခမည်းတော်
သည် စွန့်ပစ်တော်မမူ။ အကြောင်းမူကား၊ နှစ်
သက်တော်မူသောအမှုကို အစဉ်မပြတ် ငါပြု
၃၀ သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုစကားတော်ကို မိန့်
တော်မူစဉ်၊ လူများတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့
ရောက်ကြ၏။

၃၁ ထိုအခါယေရှုက သင်တို့သည် ငါ၏ဒေသနာ
၃၂ ၌ တည်လျှင် ငါတပည့်အမှန်ဖြစ်ကြ၏။– သမ္မာ
တရားကိုလည်း သိကြသဖြင့်၊ ထိုတရားသည်
သင်တို့ကို လွတ်လိမ့်မည်ဟု၊ ယုံကြည်သောယုဒ
၃၃ လူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။– ယုဒလူတို့ကလည်း၊
ငါတို့သည် အာဗြဟံအမျိုး ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်
သူထံ၌ တရံတခါမျှ ကျွန်မခံကြ။ လွတ်လိမ့်မည်
ဟူ၍ သင်သည် အဘယ်သို့ ပြောဆိုသနည်းဟု
မေးမြန်းကြ၏။ ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အကန်
၃၄ ဆိုသည်ကား၊– ဒုစရိုက်ကို ပြုသမျှသောသူတို့
၃၅ သည် ဒုစရိုက်၏ ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။– ကျွန်သည်
ကား အိမ်၌ အစဉ်အမြဲနေသည်မဟုတ်။ သားမူ
၃၆ ကား အစဉ်အမြဲနေ၏။– ထိုကြောင့် သားသည်
သင်တို့ကိုလွတ်လျှင်၊ သင်တို့သည် ဧကန်အမှန်
၃၇ လွတ်ကြလိမ့်မည်။– သင်တို့သည် အာဗြဟံအ
မျိုးဖြစ်ကြသည်ကို ငါသိ၏။ သို့သော်လည်း ငါ
၏ဒေသနာသည် သင်တို့၌ တည်နေရာကို မရ
သောကြောင့် သင်တို့သည် ငါ့ကိုသတ်အံ့သောငှါ
၃၈ ရှာကြံကြ၏။– ငါသည်ငါ့ခမည်းတော်ထံ၌ မြင်ခဲ့
ပြီးသည်အတိုင်း ဟောပြော၏။ သင်တို့သည်
သင်တို့၏အဘထံ၌မြင်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ပြုကြ
၃၉ ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသူတို့ကလည်း၊ အာဗြ
ဟံသည် ငါတို့အဘဖြစ်၏ဟု ဆိုကြ၏။ ယေရှု
ကလည်း၊ သင်တို့သည် အာဗြဟံ၏သားမှန်လျှင်
၄၀ အာဗြဟံ၏အကျင့်ကို ကျင့်ကြလိမ့်မည်။– ဘု
ရားသခင့်အထံတော်၌ ကြားရသော သစ္စာတ
ရားကို သင်တို့အား ဟောပြောသောသူတည်းဟု
သော ငါ့ကိုသတ်အံ့သောငှါ သင်တို့သည် ယခု
ရှာကြံကြ၏။ အာဗြဟံသည် ထိုနည်းတူကျင့်
၄၁ သည်မဟုတ်။– သင်တို့သည် သင်တို့အဘ၏အ
ကျင့်ကို ကျင့်ကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့
ကလည်း၊ ငါတို့သည် မျောက်မထားသောအမျိုး
မဟုတ်။ ဘုရားသခင်တည်းဟူသော ငါတို့အဘ

To Contents

၄၂ တပါးတည်းရှိတော်မူသည်ဟု ဆိုကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့အဘမှန်လျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို ချစ်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား ငါသည်ဘုရားသခင်ဆီတော်မှထွက်ကြောက်လာ၏။ ကိုယ်အလိုအလျောက်လာသည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ၏။– အဘယ်ကြောင့် ငါ့စကားကို နားမလည်ကြသနည်း။ ငါ၏ဒေသနာကို နားမခံမယူနိုင်သောကြောင့်သာ သင်တို့သည် ငါ့စကားကိုနားမလည်ကြ။– သင်တို့သည် သင်တို့၏အဘတည်းဟူသော မာရ်နတ်မှ ဆင်းသက်ကြ၏။ သင်တို့အဘ၏အလိုသို့လည်း လိုက်တတ်ကြ၏။ မာရ်နတ်သည် ရှေ့ဦးစွာမှ စ၍ လူအသက်ကို သတ်သောသူဖြစ်၏။ သူ၌ သစ္စာတရားမရှိသောကြောင့် သစ္စာတရား၌ မတည်မနေ။ သူသည် မုသာစကားကိုပြောသောအခါ မိမိပကတိအတိုင်းပြော၏။ မုသာစကား၌ ကျင်လည်သောသူဖြစ်၏။ မုသာ၏အဘလည်း ဖြစ်၏။– ငါသည် သစ္စာစကားကို ပြောသောကြောင့် သင်တို့မယုံကြ။– ငါ၌ အပြစ်ရှိကြောင်းကို သင်တို့တွင် အဘယ်သူဘော်ပြသနည်း။ သစ္စာစကားကို ငါပြောသည်မှန်လျှင် အဘယ်ကြောင့် သင်တို့ မယုံကြသနည်း။– ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သောသူသည် ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို နားထောင်တတ်၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်နှင့်မစပ်ဆိုင်သောကြောင့် နားမထောင်ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄၈ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ရှမာရိလူဖြစ်၏။ နတ်ဆိုးစွဲသောသူလည်းဖြစ်၏ဟု ငါတို့ပြောသောစကားသည် လျောက်ပတ်သည်မဟုတ်လော၊ ဟု ဆိုကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် နတ်ဆိုးစွဲသောသူမဟုတ်။ ငါ့ခမည်းတော်ကို ချီးမွှောက်၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကို ရွှတ်ချကြ၏။– ငါသည် ကိုယ်ဘုန်းအသရေကို မရှာ။ ငါ၏ဘုန်းအသရေကိုရှာ၍ စီရင်တော်မူသောသူရှိသေး၏။– ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်သောသူသည် သေခြင်းနှင့်အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်၌နတ်ဆိုးစွဲသည်ကို ယခု ငါတို့သိကြ၏။ အာဗြဟံမုစ၍ ပရောဖက်တို့သည် သေလွန်ကြပြီ။ သင်မူကား၊ ငါ့စကားကို နားထောင်သောသူသည် သေခြင်းနှင့်အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုပါသည်တကား။– ငါတို့အဘအာဗြဟံထက် သင်သည်သာ၍ကြီးမြတ်သလော။ သူသည်သေပြီ။ ပရောဖက်တို့လည်း သေကြပြီ။ သင်သည်အဘယ်သို့သောသူ၏အရောင်ကို ဆောင်သနည်းဟု ဆိုကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ကိုယ်ဂုဏ်ကိုပြုလျှင်၊ ငါ့ဂုဏ်သည် အချည်းနှီးဖြစ်၏။ ငါ့ခမည်းတော်သည် ငါ့ဂုဏ်ကို ထင်ရှားစေတော်မူ၏။ ထို့ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၏ဘုရားဟူ၍ သင်တို့ခေါ်ဝေါ်တတ်ကြ၏။– သို့သော်လည်း ထိုဘုရားသခင်ကို သင်တို့မသိကြ။ ငါမူကားသိ၏။ ငါမသိဟုငါဆိုလျှင် သင်တို့ကဲ့သို့ မုသာသုံးသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင်ကို ငါသိ၏။ ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကိုလည်း နားထောင်၏။– သင်တို့အဘ အာဗြဟံသည် ငါကြွလာမည့်အချိန်ကာလကို မြော်မြင်ခြင်းငှါ အလွန်အလိုရှိ၏။ မြင်ရသောအခါ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ယုဒလူတို့ကလည်း၊ သင်၏အသက်သည် အနှစ်ငါးဆယ်မျှမရှိဘဲလျက် သင်သည် အာဗြဟံကို မြင်လေပြီတကားဟု ဆိုကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ အာဗြဟံမဖြစ်မီ ငါဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါ ကိုယ်တော်ကို ခဲနှင့် ပစ်ခြင်းငှါ ကျောက်ခဲတို့ကို ကောက်ယူကြ၏။ ယေရှုသည် တိမ်းရှောင်၍ ထိုသူတို့အလယ်၌ ရှောက်သွားပြီး လျှင် ဗိမာန်တော်မှ ထွက်ကြွတော်မူ၏။

၉

၁ လမ်း၌ သွားတော်မူစဉ်၊ အမိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်းသောသူတယောက်ကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။– တပည့်တော်တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ဤသူသည် အဘယ်သူ၏အပြစ်ကြောင့် မျက်စိကန်းသနည်း။ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ကန်းသလော။ မိဘအပြစ်ကြောင့် ကန်းသလောဟု မေး၂ လျှောက်ကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ကိုယ်အပြစ်ကြောင့်မဟုတ်။ မိဘအပြစ်ကြောင့်လည်း မဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို သူ၌ထင်၄ ရှားစေမည်အကြောင်းတည်း။– ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူ၏အမှုကို နေ့အချိန်ရှိစဉ်တွင် ငါပြုရမည်။ အဘယ်သူမျှ အမှုမပြုနိုင်သော အ၅ ချိန်တည်းဟူသော ညဉ့်အချိန် လာသေး၏။– ငါသည် ဤလောကမ၌ ရှိစဉ်တွင် ဤလောက၏အ၆ လင်းဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊– မြေပေါ်မှာထွေး၍ တံထွေးနှင့်ရွံ့လုပ်ပြီးမှ၊ ကန်းသောသူ၏၇ မျက်စိကိုရွံ့နှင့်လူး၍၊– သင်သွားလော့။ ရှိလောင်ရေကန်၌ မျက်စိကိုဆေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။

To Contents

ရှိလောင်အနက်ကား စေလွှတ်သည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။ ထိုသူသည် သွား၍ဆေးပြီးမှ၊ မျက်စိမြင်လျက်ပြန်လေ၏။

၈ သူသည် သူတောင်းစားဖြစ်သည်ကို အိမ်နီးချင်းမှစ၍ မြင်ဘူးသောသူတို့က၊ ဤသူသည် ထိုင်၍ တောင်းသောသူဖြစ်သည်မဟုတ်လော
၉ ဟု ဆိုကြ၏။– လူအချို့က၊ ဟုတ်ကဲ့ဟုဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်း၊ ထိုသူနှင့်တူသည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသူကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ထိုသူပင်ဖြစ်
၁၀ သည်ဟုဆို၏။– သူတို့ကလည်း၊ အဘယ်သို့ သင်
၁၁ ၏မျက်စိပွင့်သနည်းဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊– ထိုသူက၊ ယေရှုအမည်ရှိသော သူတယောက်သည် ရွှံ့လုပ်၍ အကျွန်ုပ်မျက်စိကို လူးပြီးမှ၊ ရှိလောင်ရေကန်သို့ သွား၍ မျက်စိကို ဆေးလေ့ဟု ဆိုသည်အတိုင်း အကျွန်ုပ်သွား၍ ဆေးလျှင် မျက်စိ
၁၂ မြင်သည်ဟုဆို၏။– လူများကလည်း ထိုသူသည် အဘယ်မှာရှိသနည်းဟု မေးမြန်းကြလျှင်၊ အကျွန်ုပ်မသိဟုဆို၏။

၁၃ လူများသည်လည်း မျက်စိကန်းဘူးသော ထို
၁၄ သူကို ဖာရိရှဲတို့ထံသို့ ပို့ကြ၏။– ယေရှုသည် ရွှံ့လုပ်၍ သူ၏မျက်စိကို ဖွင့်တော်မူသောနေ့သည်
၁၅ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်သတည်း။– တဖန်ဖာရိရှဲတို့က၊ အဘယ်သို့ သင်၏မျက်စိမြင်သနည်းဟု မေးပြန်လျှင်၊ အကျွန်ုပ်မျက်စိ၌ သူသည် ရွှံ့ကို ထည့်၍ အကျွန်ုပ်ဆေးလျှင် မျက်စိမြင်သည်ဟုဆို၏။–
၁၆ ဖာရိရှဲအချို့တို့က၊ ထိုသူသည် ဥပုသ်မစောင့်။ ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူသောသူ မဟုတ်ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့တို့က၊ ဆိုးသောသူသည် ဤသို့သော နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို အဘယ်သို့ပြုနိုင်သနည်းဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ အချင်းချင်းမသင့် ကွဲ
၁၇ ပြားခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။– တဖန် မျက်စိကန်းဘူးသောသူအား၊ သင်၏မျက်စိကို ဖွင့်သောသူသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်သနည်းဟု မေးကြလျှင်၊ ပရောဖက်ဖြစ်သည်ဟုဆို၏။

၁၈ ထိုသူသည် အထက်က မျက်စိမမြင်၊ နောက်မှမျက်စိမြင်သည်ကို ယုဒလူတို့သည် မယုံကြသ
၁၉ ဖြင့် သူ၏မိဘကိုခေါ်၍၊– ဤသူသည် သင်တို့ဆိုသည်အတိုင်း အဓိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်းသော သင်တို့၏ သားမှန်သလော။ သို့မှန်လျှင် အဘယ်သို့ ယခု မျက်စိမြင်သနည်းဟု မေးကြ
၂၀ ၏။– မိဘတို့ကလည်း၊ ဤသူသည် အကျွန်ုပ်တို့၏သားမှန်သည်ကိုငင်း၊ အဓိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်းသည်ကိုငင်း အကျွန်ုပ်တို့ သိကြပါ
၂၁ ၏။– အဘယ်ကြောင့် ယခုမျက်စိမြင်သည်ကိုငင်း၊ အဘယ်သူသည် သူ၏ မျက်စိကိုဖွင့်သည်ကိုငင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့မသိကြပါ။ သူသည်အသက်အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံပါ၏။ သူ့ကိုမေးကြပါလော့။ သူသည် ကိုယ်အကြောင်းကို ကိုယ်တိုင်ပြောပါ
၂၂ လိမ့်မည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။– ဤသို့ပြောသည် အကြောင်းကား၊ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံသောသူမည်သည်ကို တရားစရပ်မှ နှင်ထုတ်ရမည်ဟု ယုဒလူတို့သည် တိုင်ပင်စီ
၂၃ ရင်နှင့်ကြပြီ။– ထိုကြောင့် မိဘတို့က၊ သူသည် အသက်အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံပါ၏။ သူ့ကိုမေးကြပါလော့ဟု ယုဒလူတို့ကို ကြောက်၍ ပြောကြ၏။

၂၄ ထိုကြောင့်၊ မျက်စိကန်းဘူးသောသူကို ဒုတိယအကြိမ်ခေါ်၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလော့။ ထိုသူသည် လူဆိုးဖြစ်ကြောင်းကို ငါတို့သိ၏ဟု
၂၅ ဆိုကြလျှင်၊– လူဆိုးဖြစ်သည် မဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်မသိ။ အကျွန်ုပ်သည် အထက်က မျက်စိကန်း၍ ယခုမျက်စိမြင်သည် အကြောင်းတခုကို
၂၆ အကျွန်ုပ်သိသည်ဟုဆို၏။– တဖန် ထိုသူတို့က၊ သူသည် သင်၌ အဘယ်သို့ပြုသနည်း။ သင်၏မျက်စိကို အဘယ်သို့ဖွင့်သနည်းဟုမေးကြလျှင်၊ အကျွန်ုပ်တခါပြောပြီ၊ သင်တို့ နားမကြားကြ။–
၂၇ အဘယ်ကြောင့် တဖန် ကြားချင်သနည်း။ သူ
၂၈ တပည့်ဖြစ်ချင်သလောဟုဆို၏။– ထိုသူတို့က လည်း သင်သည် သူ့တပည့်ဖြစ်၏။ ငါတို့မူကား
၂၉ မောရှေ၏တပည့်ဖြစ်ကြ၏။– ဘုရားသခင်သည် မောရှေ၌ ဗျာဒိတ်ထားတော်မူကြောင်းကို ငါတို့သိကြ၏။ ထိုသူသည် အဘယ်ကဖြစ်သည်ကို
၃၀ မသိဟု ကဲ့ရဲ့၍ ပြောဆိုကြလျှင်၊– သူသည် အကျွန်ုပ်မျက်စိကို ဖွင့်သော်လည်း အဘယ်ကဖြစ်သည်ဟု သင်တို့ မသိကြသည်ကို အံ့သြဘွယ်ရှိ
၃၁ ၏။– ဘုရားသခင်သည် လူဆိုးတို့စကားကို နားထောင်တော်မမူသည်ကို ငါတို့ သိကြ၏။ ဘုရားသခင်ကိုရိုသေလေးမြတ်၍ အလိုတော်သို့လိုက်သောသူဖြစ်လျှင် ထိုသူ၏စကားကို နားထောင်
၃၂ တော်မူ၏။– အဓိဝမ်းတွင်းကပင် မျက်စိကန်းသောသူကို မျက်စိမြင်စေခြင်းငါ့ တတ်နိုင်သည်
၃၃ ကို ကမ္ဘာဦးမှစ၍ မကြားစဖူး။– ထိုသူသည် ဘုရားသခင်စေလွှတ်တော်မူသောသူ မဟုတ်လျှင် အဘယ်အမှုကိုမျှ မတတ်နိုင်ဟု ပြောဆို၏။–
၃၄ ထိုသူတို့ကလည်း၊ သင်သည် မွေးစကပင် တကိုယ်လုံး၌ ဒုစရိုက်အပြစ်စွဲသောသူဖြစ်လျက် နှင့် ငါတို့ကို ဆုံးမပါသည်တကားဟု ပြောဆိုကြ

To Contents

ပြီးလျှင်၊ ထိုသူကို တရားစရပ်မှနှင်ထုတ်ကြ၏။
၂၅ နှင်ထုတ်သည်အကြောင်းကို ယေရှုသည်
ကြားပြီးမှ ထိုသူကို တွေ့တော်မူလျှင်၊ သင်သည်
ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်သလော
၂၆ ဟု မေးတော်မူ၏။– သခင်၊ အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ရ
မည်အကြောင်း ဘုရားသခင်၏သားတော်ကား
၂၇ အဘယ်သူနည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊– ယေရှု
က၊ သင်သည် ထိုသူကို မြင်ခဲ့ပြီးသည်သာမက၊
သင်နှင့် ယခုစကားပြောသောသူသည် ဘုရားသ
၂၈ ခင်၏သားတော်ဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊– သ
ခင်၊ အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါ၏ဟု လျှောက်၍ ညွတ်
၂၉ ပြပ်ကိုးကွယ်လေ၏။– ထိုအခါ ယေရှုကလည်း၊
မျက်စိမမြင်သောသူသည် မြင်စေခြင်းငှါငင်း၊
မြင်သောသူသည် မျက်စိကန်းစေခြင်းငှါငင်း၊ ငါ
သည် တရားစီရင်၍ ဤလောကသို့ ရောက်လာ
၄၀ ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။– အထဲတော်၌ရှိသော ဖာရိ
ရှဲအချို့တို့သည် ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ ငါတို့
၄၁ သည် မျက်စိကန်းသလောဟု မေးကြ၏။– ယေ
ရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် မျက်စိကန်းသည်မှန်
လျှင် အပြစ်မရှိ။ ငါတို့မျက်စိမြင်သည်ဟု ယခု
ဆိုကြ၏။ ထိုကြောင့် သင်တို့၌အပြစ်တည်သည်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၀

၁ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သိုးခြံထဲသို့ တံ
ခါးဝဖြင့်မဝင် အခြားလမ်းဖြင့်ကျော်ဝင်သောသူ
၂ သည် သူခိုးထားပြဖြစ်၏။– သိုးထိန်းမူကား၊ တံ
၃ ခါးဝဖြင့် ဝင်တတ်၏။– ထိုသူအား တံခါးစောင့်
လည်းဖွင့်တတ်၏။ သူ၏ စကားသံကို သိုးတို့
သည် နားထောင်တတ်ကြ၏။ သူသည် မိမိသိုး
တို့ကို နာမည်ဖြင့်ခေါ်၍ ပြင်သို့ ထုတ်ဆောင်
၄ တတ်၏။– သိုးများကို ထုတ်သောအခါ သိုးတို့
ရှေ့မှာသွား၍ သိုးများသည် သူ၏စကားသံကို
၅ ကျွမ်းသောကြောင့် လိုက်တတ်ကြ၏။– မဆိုင်
သောသူတို့၏စကားသံကို မကျွမ်းသောကြောင့်၊
မဆိုင်သောသူနောက်သို့မလိုက်ဘဲ ပြေးတတ်
ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၆ ထိုဥပမာပုံကို ယေရှုဟောတော်မူသည်တွင်၊
ပရိသတ်တို့သည် မိန့်တော်မူသောစကားတော်
၇ ၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို နားမလည်ကြ။– ထို
ကြောင့် တဖန်ယေရှုက၊ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်
၈ ကား၊ ငါသည် သိုးဝင်သောတံခါးဝ ဖြစ်၏။– ငါ
ရှေ့၌ ပေါ်လာသောသူရှိသမျှတို့သည် သူခိုးထား
ပြဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူတို့၏ စကားသံကို သိုးတို့
၉ သည် နားမထောင်ကြ။– ငါသည် တံခါးဝဖြစ်၏။
ငါဖြင့်ဝင်သောသူသည် ဘေးနှင့်ကင်းလွတ်
လျက် ထွက်ဝင်၍ ကျက်စားရာကို တွေ့ရလိမ့်
၁၀ မည်။– သူခိုးသည်ခိုးခြင်း၊ သတ်ခြင်း၊ ဖျက်ဆီး
ခြင်းငှါသာ လာတတ်၏။ ငါမူကား၊ သိုးတို့သည်
အသက်လွတ်ရုံမျှမက အထူးသဖြင့် အသက်နှင့်
ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ လာသတည်း။
၁၁ ငါသည် ကောင်းသောသိုးထိန်းလည်းဖြစ်၏။
ကောင်းသောသိုးထိန်းသည် သိုးတို့အဘို့အလိုငှါ
၁၂ မိမိအသက်ကိုစွန့်တတ်၏။– သိုးများကိုပိုင်သော
သိုးထိန်းမဟုတ်၊ သူငှါးဖြစ်သောသူမူကား၊ တော
ခွေးလာသည်ကို မြင်လျှင်၊ သိုးတို့ကို ပစ်ထား၍
ထွက်ပြေးတတ်၏။ တောခွေးသည်လည်း သိုး
၁၃ တို့ကို လုယက်၍ ကွဲလွင့်စေ၏။– သူငှါးသည် သူ
ငှါးဖြစ်၍ သိုးတို့၏အကျိုးကိုမမှတ်သောကြောင့်
၁၄ ထွက်ပြေးတတ်၏။– ငါသည် ကောင်းသောသိုး
ထိန်းဖြစ်၏။ ခမည်းတော်သည် ငါ့ကို သိတော်မူ
၍၊ ငါသည်လည်း ခမည်းတော်ကို သိသကဲ့သို့ ငါ
၏သိုးတို့ကို ငါသိ၏။ ငါ့သိုးတို့သည်လည်း ငါ့ကို
၁၅ သိကြ၏။– ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို သိုးတို့အ
၁၆ ဘို့အလိုငှါ စွန့်၏။– ဤသိုးခြံသို့မဝင်သော အ
ခြားသိုးတို့ကိုလည်း ငါပိုင်သေး၏။ ထိုသိုးတို့ကို
ငါဆောင်ခဲ့ရမည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ့စကားသံ
ကို နားထောင်သဖြင့်၊ သိုးခြံတခု သိုးထိန်းတပါး
၁၇ တည်း ရှိရလိမ့်မည်။– ငါသည် ကိုယ်အသက်ကို
စွန့်၍ နောက်တဖန် ယူဦးမည်ဖြစ်သောကြောင့်၊
၁၈ ငါခမည်းတော်သည် ငါ့ကို ချစ်တော်မူ၏။– ငါအ
သက်ကို အဘယ်သူမျှ မလုမယူ။ ကိုယ်အလိုအ
လျောက် ငါစွန့်၏။ ကိုယ်အသက်ကို စွန့်ရသော
အခွင့်နှင့် နောက်တဖန် ကိုယ်အသက်ကို ယူပြန်
ရသောအခွင့်သည် ငါ၌ရှိ၏။ ထိုအခွင့်ကို ခမည်း
၁၉ တော်သည် ပေးတော်မူပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထို
စကားတော်ကြောင့် ယုဒလူတို့သည် တဖန်ကွဲ
၂၀ ပြားခြင်းရှိကြ၏။– လူများတို့က သူသည်နတ်ဆိုး
စွဲ၍အရူးဖြစ်၏။ သူ့စကားကို အဘယ်ကြောင့်
၂၁ နားထောင်သနည်းဟု ဆိုကြ၏။– အချို့တို့က၊
သူ့စကားသည် နတ်ဆိုးစွဲသောသူ၏စကားမ
ဟုတ်။ နတ်ဆိုးသည် မျက်စိကန်းသောသူတို့ကို
မြင်စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်သလောဟုဆိုကြ၏။
၂၂ ဆောင်းကာလဖြစ်၍ အက်ိနိပွဲကို ယေရှု
၂၃ လင်မြို့၌ ခံကြသောအခါ၊– ယေရှုသည် ဗိမာန်
တော်နားမှာ ရှောလမုန်ကနားပြင်၌ စင်္ကြံသွား
၂၄ တော်မူစဉ်တွင်၊– ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို

To Contents

ဝန်းရံ၍၊ သင်သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ငါတို့ကို ယုံမှားစေမည်နည်း။ ခရစ်တော်မှန်လျှင်
၂၅ အတည့်အလင်းပြောပါဟု ဆိုကြ၏။– ယေရှုက လည်း၊ ငါပြောပြီ။ သင်တို့သည် မယုံကြ။ ငါခမည်းတော်၏အခွင့်နှင့် ငါပြုသောအမှုတို့သည်
၂၆ ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြ၏။– သို့သော်လည်း သင်တို့သည် မယုံကြ။ အဘယ်ကြောင့် မယုံကြသနည်းဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ့သိုးတို့ အဝင်မ
၂၇ ဟုတ်။ အထက်က ငါပြောသည်အတိုင်း၊– ငါ့သိုးတို့သည် ငါ့စကားသံကို နားထောင်၍ ငါ့နောက်
၂၈ သို့လိုက်ကြ၏။ ထိုသိုးတို့ကို ငါသိ၏။– ထာဝရအသက်ကိုလည်း ငါပေး၏။ ထိုသိုးတို့သည် ပျက်စီးခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်ကြလိမ့်
မည်။ အဘယ်သူမျှ ထိုသိုးတို့ကို ငါ့လက်မှမနှုတ်
၂၉ မယူရာ။– ထိုသိုးတို့ကို ငါ၌အပ်ပေးတော်မူသော ငါခမည်းတော်သည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့ထက်
ကြီးမြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူမျှ ထိုသိုးတို့ကို ငါခမည်းတော်၏လက်မှ မနှုတ်မယူ
၃၀ နိုင်ရာ။– ငါသည် ငါခမည်းတော်နှင့် တလုံးတဝတည်းဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၁ ထိုအခါ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ခဲနှင့်
ပစ်ခြင်းငှါ တဖန်ကျောက်ခဲတို့ကို ကောက်ယူ
၃၂ ကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ငါခမည်းတော်၏အခွင့်နှင့် ကောင်းသောအမှုအများတို့ကို သင်
တို့အားပြပြီ။ ထိုအမှုတို့တွင် အဘယ်မည်သော
အမှုကြောင့် ငါ့ကို ခဲနှင့်ပစ်ကြမည်နည်းဟု မေး
၃၃ တော်မူလျှင်၊– ယုဒလူတို့က၊ ကောင်းသောအမှုကြောင့် ခဲနှင့်ပစ်မည်မဟုတ်။ သင်သည် လူဖြစ်
လျက်ပင် ဘုရားသခင်ဖြစ်ဟောင်ဆောင်၍ ဘု
ရားသခင်ကို လွန်ကျူးသောစကားကြောင့် ခဲနှင့်
၃၄ ပစ်မည်ဟုဆိုကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ဘုရားဖြစ်ကြ၏၊ ငါဆိုသည်ဟု သင်တို့၏
၃၅ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည်မဟုတ်လော။– ဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသောသူတို့ကို
ဘုရားဟူ၍ ခေါ်ရလျှင်၎င်း၊ ကျမ်းစကားကို မ
၃၆ ပယ်ရလျှင်၎င်း၊– ခမည်းတော်သည်သန့်ရှင်းစေ
၍၊ ဤလောကသို့ စေလွှတ်တော်မူသောသူက၊
ငါသည်ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်သည်ဟု
ဆိုသောကြောင့်၊ သင်သည် ဘုရားသခင်ကို လွန်
ကျူး၍ပြောသည်ဟု ထိုသူအားဆိုရာသလော။–
၃၇ ငါသည် ငါခမည်းတော်၏အမှုတို့ကို မပြုလျှင် ငါ့
၃၈ ကိုမယုံကြနှင့်။– ပြုလျှင်ငါ့ကိုမယုံသော်လည်း ထိုအမှုတို့ကို ယုံကြလော့။ ထိုသို့ယုံလျှင် ခမည်း
တော်သည် ငါ၌ ရှိတော်မူသည်ကိုငင်း၊ ငါသည်
ခမည်းတော်၌ရှိသည်ကိုငင်း ယုံ၍ သိမှတ်ကြ
လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၉ ထိုအခါ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ တ
ဖန် ရှာကြပြန်လျှင်၊ ထိုသူတို့၏လက်မှ ထွက်ကြွ
၄၀ တော်မူ၏။– ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံကို ရှေ့ဦးစွာ
ပေးရာအရပ်၊ ယော်ဒန်မြစ်တဘက်သို့ တဖန်ကြွ
၄၁ ၍ ထိုအရပ်၌ နေတော်မူ၏။– လူများတို့သည် အထံတော်သို့ ရောက်လာလျှင်၊ ယောဟန်သည်
နိမိတ်လက္ခဏာကိုမပြ။ သို့သော်လည်း ဤသူ
၏အကြောင်းကို ယောဟန်ပြောသမျှ မှန်ပေ၏
၄၂ ဟု ဆိုကြသဖြင့်၊– ထိုအရပ်၌ လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ကြ၏။

၁၁

၁ ညီအစ်မ မာရိနှင့်မာသတို့နေသော ဗေသနိ
ရွာသား၊ လာဇရုအမည်ရှိသောသူတယောက်
၂ သည် နာလျက်နေလေ၏။– နာလျက်နေသော လာဇရု၏နှမမာရိကား၊ သခင်ဘုရားကို ဆီမွေး
နှင့်လိမ်း၍ ခြေတော်ကို မိမိဆံပင်နှင့်သုတ်သော
၃ မာရိ ဖြစ်သတည်း။– ညီအစ်မတို့သည် အထံတော်သို့စေလွှတ်၍ သခင် ကိုယ်တော်ချစ်တော်
မူသောသူသည် နာလျက်နေပါသည်ဟု လျှောက်
၄ ကြ၏။– ထိုစကားကို ယေရှုသည် ကြားတော်မူလျှင် ထိုအနာသည် သေနာမဟုတ်။ ဘုရားသခင်
၏ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေသောအနာ ဖြစ်၏။
ထိုအနာကြောင့် ဘုရားသခင်၏သားတော်သည်
ဘုန်းထင်ရှားခြင်းရှိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၅ ယေရှုသည် မာသကိုငင်း၊ သူ၏ ညီမနှင့် လာဇရု
၆ ကိုငင်း ချစ်တော်မူ၏။– လာဇရုနာသည်ကိုကြား တော်မူလျှင်၊ ကြွတော်မမူဘဲ ထိုအရပ်၌ နှစ်ရက်
နေတော်မူ၏။

၇ ထိုနောက်မှ တပည့်တော်တို့အား၊ ယုဒပြည်
သို့ တဖန်သွားကြကုန်အံ့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊–
၈ တပည့်တော်တို့က အရှင်ဘုရား ယုဒလူတို့သည်
ယခုပင် ကိုယ်တော်ကို ခဲနှင့်ပစ်ခြင်းငှါ ရှာကြံ
လျက်ပင် ထိုအရပ်သို့ တဖန် ကြွတော်မူဦးမည်
၉ လောဟု လျှောက်ကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ တနေ့တွင် တဆယ့်နှစ်နာရီ ရှိသည်မဟုတ်လော။
လူသည် နေအချိန်၌ သွားလာလျှင်၊ နေရောင်အ
လင်းကို မြင်ရသောကြောင့် ထိမိ၍ မလဲတတ်။–
၁၀ ည၌အချိန်၌ သွားလာလျှင်မူကား၊ အလင်းမရှိ
သောကြောင့် ထိမိ၍ လဲတတ်၏ဟု မိန့်တော်မူ
၁၁ ပြီးမှ၊– ငါတို့အဆွေ လာဇရုသည် အိပ်ပျော်၏။

To Contents

သူ့ကို နှိုးခြင်းအလိုငှါ ငါသွားမည်ဟု မိန့်တော်မူ
၁၂ ၏။– တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ သခင်၊ သူသည် အိပ်ပျော်လျှင် သက်သာရလိမ့်မည်ဟု လျှောက်
၁၃ ကြ၏။– ယေရှုသည်၊ လာဇရ သေကြောင်းကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ ပကတိအိပ်
ပျော်ကြောင်းကို မိန့်တော်မူသည်ဟု တပည့်
၁၄ တော်တို့သည် ထင်မှတ်ကြ၏။– ထိုကြောင့် ယေ
ရှုက၊ လာဇရုသေပြီ။ သင်တို့သည် ယုံကြည်မည်
၁၅ အကြောင်း၊– ထိုအရပ်၌ ငါမရှိသည်ကို ထောက်
၍ သင်တို့အတွက် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ သူ့ဆီ
သို့ ယခုသွားကြကုန်အံ့ဟု အတည့်အလင်း မိန့်
၁၆ တော်မူ၏။– ဒိဒုမုအမည်ရှိသော သောမက၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့လည်းလိုက်၍ သခင်နှင့်အတူ အသေခံ
ကြကုန်အံ့ဟု တပည့်တော်ချင်းတို့အား ပြောဆို
၏။

၁၇ ယေရှုသည် ရောက်တော်မူသောအခါ၊ လာဇ
ရုကိုသင်္ဂြိဟ်၍ သချိုင်းတွင်း၌ လေးရက်လွန်
၁၈ လေပြီ။– ဗေသနိရွာသည် ယေရုရှလင်မြို့နှင့် တ
၁၉ တိုင်လောက်သာကွာသည်ဖြစ်၍။– မာသနှင့်မာရိ
တို့၏မောင် သေသောကြောင့်၊ သူတို့ကို နှစ်သိမ့်
စေလိုသောငှါ၊ ယုဒလူများတို့သည် လာကြ၏။–
၂၀ ယေရှုကြွလာတော်မူကြောင်းကို မာသသည်
ကြားလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကို ခရိုးဦးကြုံပြုခြင်းငှါ
သွား၏။ မာရိမူကား၊ အိမ်၌ထိုင်လျက်နေရစ်၏။–
၂၁ မာသက၊ သခင် ကိုယ်တော်ရှိတော်မူလျှင် ကျွန်မ
၂၂ ၏မောင်မသေပါ။– ယခု သေလျက်ရှိသော်လည်း
ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်း
တော်မူသမျှအတိုင်း ဘုရားသခင်ပေးတော်မူ
၂၃ မည်ကို ကျွန်မသိပါသည်ဟု လျှောက်၏။– ယေ
ရှုကလည်း၊ သင်၏မောင်သည် ထမြောက်လိမ့်
၂၄ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– မာသကလည်း၊ နောက်
ဆုံးသောနေ့တည်းဟူသော ထမြောက်ရာကာ
လ၌ သူသည်ထမြောက်လိမ့်မည်ကို ကျွန်မသိပါ
၂၅ သည်ဟု လျှောက်၏။– ယေရှုကလည်း၊ ငါသည်
ထမြောက်ခြင်းအကြောင်း၊ အသက်ရှင်ခြင်းအ
ကြောင်းဖြစ်၏။ ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူသည်
၂၆ သေလျှင်သော်လည်း ရှင်လိမ့်မည်။– ငါ့ကို ယုံ
ကြည်၍ အသက်ရှင်သောသူရှိသမျှတို့သည်
လည်း၊ သေခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်ကြ
လိမ့်မည်။ ငါ့စကားကိုယုံသလောဟု မေးတော်
၂၇ မူလျှင်၊ မာသက၊ ဟုတ်ပါ၏သခင်။– ကိုယ်တော်
သည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဤလောကသို့
ကြွလာတော်မူသော ဘုရားသခင်၏သားတော်
ဖြစ်တော်မူသည်ကိုကျွန်မယုံပါသည်ဟုလျှောက်
၏။

၂၈ ထိုသို့လျှောက်ပြီးမှ မာသသည်သွား၍ မိမိညီ
မ မာရိအား၊ အရှင်ဘုရား ရောက်လာတော်မူပြီ။
သင့်ကို ခေါ်တော်မူသည်ဟု တိတ်ဆိတ်စွာခေါ်
၂၉ လေ၏။– မာရိသည် ထိုစကားကိုကြားလျှင် အ
လျင်တဆောထ၍ အထံတော်သို့ သွားလေ၏။–
၃၀ ထိုအခါ ယေရှုသည် ရွာထဲသို့ မဝင်သေး။ မာသ
ခရိုးဦးကြိုပြုသောအရပ်၌ ရှိတော်မူသတည်း။–
၃၁ ထိုကြောင့် နှစ်သိမ့်စေသောစကားကိုပြောလျက်
မာရိနှင့်အတူ အိမ်၌ရှိသောယုဒလူတို့သည် မာရိ
အလျင် တဆောထ၍ထွက်သွားသည်ကို မြင်ကြ
လျှင်၊ ငိုကြွေးခြင်းငှါ သချိုင်းသို့သွားပြီဟုဆို၍
၃၂ သူ့နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။– မာရိသည် ယေရှုရှိ
တော်မူရာအရပ်သို့ ရောက်၍ ကိုယ်တော်ကိုမြင်
လျှင် ခြေတော်ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ သခင်၊ ကိုယ်
တော်ရှိတော်မူလျှင် ကျွန်မ၏မောင် မသေပါဟု
၃၃ လျှောက်၏။– မာရိမှစ၍ လိုက်လာသောယုဒလူ
တို့သည် ငိုကြွေးကြသည်ကို ယေရှုသည်မြင်
တော်မူသောအခါ၊ အလွန်ညှဉ်းငယ်ခြင်း၊ စိတ်ပူ
၃၄ ပန်ခြင်းရှိ၍။– အလောင်းကို အဘယ်မှာထားကြ
သနည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊ သခင်ကြွ၍ ကြည့်
၃၅ တော်မူပါဟု လျှောက်ကြ၏။– ယေရှုသည် မျက်
၃၆ ရည်ကျတော်မူ၏။– ယုဒလူတို့က၊ ကြည့်ပါ၊ လာ
ဇရုကို အလွန်ချစ်တော်မူပါသည်တကားဟု ဆို
၃၇ ကြ၏။– အချို့တို့က၊ မျက်စိကန်းသောသူကို ဖြင့်
စေတော်မူသောဤသခင်သည်၊ လာဇရုကိုမသေ
၃၈ စေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သလောဟု ဆိုကြ၏။– တ
ဖန် ယေရှုသည် အလွန်ညှဉ်းငယ်သောစိတ်နှင့်
သချိုင်းတွင်းသို့ရောက်တော်မူ၏။ ထိုတွင်းသည်
မြေတွင်းဖြစ်၏။ ကျောက်နှင့် ပိတ်ထား၏။–
၃၉ ကျောက်ကို ရွှေ့ကြလေ့ဟု ယေရှုသည် မိန့်
တော်မူလျှင်၊ သေလွန်သောသူ၏နှမ မာသက၊
သခင်၊ ယခုဖြစ်လျှင် နံလိမ့်မည်။ လေးရက်ရှိပါ
၄၀ ပြီဟု လျှောက်၏။– ယေရှုကလည်း၊ သင်သည်
ယုံလျှင် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းအာနုဘော်တော်
ကိုမြင်ရလိမ့်မည်၊ ငါပြောပြီမဟုတ်လောဟု မိန့်
၄၁ တော်မူ၏။– ထိုအခါ သေလွန်သောသူ၏သချိုင်း
မှ ကျောက်ကို ရွှေ့ကြ၏။ ယေရှုသည်လည်း အ
ထက်သို့ ကြည့်မျှော်လျက်၊ အဘ၊ ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူ
၄၂ သော ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပါ၏။– ကိုယ်တော်
သည် အကျွန်ုပ်စကားကို အစဉ်မပြတ်နားထောင်

တော်မူသည်ကိုအကျွန်ုပ်သိပါ၏။ သို့သော်လည်း
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူ
သည်ကို ဝန်းရံလျက်ရှိသော ဤလူအပေါင်းတို့
သည် ယုံကြည်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့၏ အကျိုးကို
ထောက်၍ ဤသို့ အကျွန်ုပ်လျှောက်ပါ၏ဟု မိန့်
၄၃ မြွက်တော်မူပြီးမှ၊– လာဇရ ထွက်၍လာလေ့ဟု
၄၄ ကြီးသောအသံနှင့်ဟစ်ခေါ်တော်မူ၏။– ထိုအခါ
သေလွန်သောသူသည် မိမိခြေလက်၌ ပုဆိုးနှံ
ငယ်နှင့်ရစ်ပတ်လျက်၊ မျက်နှာကိုလည်း ပဝါနှင့်
စည်းလျက် ထွက်လာ၏။ ယေရှုကလည်း၊ သူ့ကို
၄၅ ဖြည်၍လွှတ်ကြလေ့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုအ
ခါ မာရိဆီသို့လာသော ယုဒလူအများတို့သည်
ယေရှုပြုတော်မူသောအမှုကို မြင်လျှင်၊ ကိုယ်
၄၆ တော်ကို ယုံကြည်ကြ၏။– အချို့မူကား၊ ဖာရိရှဲ
တို့ထံသို့သွား၍ ယေရှုပြုတော်မူသောအမှုကို
ကြားပြောကြ၏။

၄၇ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ဖာရိရှဲ
များသည် လွှတ်အရာရှိတို့ကို စည်းဝေးစေပြီး
လျှင်၊ ငါတို့သည် အဘယ်သို့ပြုလျက် နေကြသ
နည်း။ ထိုသူသည် များစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာ
၄၈ ကိုပြ၏။– သူ့ကို ဤသို့အလွတ်ထားလျှင် လူခပ်
သိမ်းတို့သည် ယုံကြည်ကြလိမ့်မည်။ ရောမလူ
တို့သည်လည်း လာ၍ ငါတို့အရပ်ဌာနကိုလင်း၊ ငါ
တို့အမျိုးကိုလင်း သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြလိမ့်မည်
၄၉ ဟု ပြောဆိုကြ၏။– ထိုသူတို့အဝင်၊ ထိုနှစ်တွင်
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်သော ကယာဖအမည်ရှိ
၅၀ သောသူက၊ သင်တို့သည်အလျှင်း မသိကြ။– ယု
ဒလူမျိုးအကုန်အစင် ပျက်စီးသည်ထက်၊ လူတ
ယောက်သည် လူများတို့အတွက်သေသော် သာ
၍ကောင်းသည်ကို သင်တို့သည် မဆင်ခြင်ပါတ
၅၁ ကားဟု ပြောဆို၏။– ထိုစကားကို ကိုယ်အလို
အလျောက် ပြောဆိုသည်မဟုတ်။ ထိုနှစ်တွင်
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်လျက်၊ ယေရှုသည် ထို
၅၂ အမျိုးအတွက် သေရမည်ဟူ၍ဉာဏ်ပေး၊– ထိုအမျိုး
အတွက်သာမက အရပ်ရပ်တို့၌ ကွဲပြားလျက်ရှိ
သော ဘုရားသခင်၏သားများကို အတူစုဝေးစေ
ခြင်းငှါ သေရမည်ဟူ၍ဉာဏ်ပေး၊ ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့်
၅၃ ဟောပြော၏။– ထိုနေ့မှစ၍ ကိုယ်တော်၏အ
၅၄ သက်ကိုသတ်ခြင်းငှါ တိုင်ပင်ကြံစည်ကြ၏။– ထို
ကြောင့်၊ ယေရှုသည် နောက်တဖန် ယုဒလူတို့
တွင်ထင်ရှားစွာမလှုပ်လှည့်ဘဲ၊ ထိုအရပ်မှထွက်
၍ တောနှင့်အနီး ဧဖရိမ်အမည်ရှိသောမြို့သို့ကြွ
၍ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူနေတော်မူ၏။

၅၅ ယုဒပသခါပွဲခံခါနီးတွင် လူများတို့သည် မိမိ
တို့ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ ပွဲမခံမီ အရပ်ရပ်တို့မှ
၅၆ ယေရုရှလင်မြို့သို့ လာကြ၏။– ထိုသူတို့သည်
ယေရှုကိုရှာဖွေ၍၊ အချင်းတို့၊ အဘယ်သို့ထင်ကြ
သနည်း။ သူသည် ပွဲသို့မလာသလောဟု ဗိမာန်
တော်၌ရပ်လျက် အချင်းချင်း မေးမြန်းကြ၏။–
၅၇ ထိုအခါ အဘယ်သူသည် ယေရှုရှိရာအရပ်ကိုသိ
လျှင် သူ့ကိုဘမ်းဆီးစေခြင်းငှါ ပြည်လွှန်ရမည်ဟု
ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့သည် မှာ
ခဲ့ကြပြီ။

၁၂

၁ ပသခါပွဲခံချိန် ခြောက်ရက်လိုသေးသောအ
ခါ၊ အထက်ကသေလွန်၍ သေခြင်းမှ ထမြောက်
စေတော်မူသော လာဇရနေရာအရပ်၊ ဗေသနိရွာ
၂ သို့ ယေရှုသည်ရောက်တော်မူ၏။– ထိုကြောင့်
ထိုသူတို့သည်ပွဲလုပ်ကြသဖြင့် မာသသည် လုပ်
ကျွေးမှုကို ဆောင်၍၊ လာဇရသည် ကိုယ်တော်
၃ နှင့်အတူ လျောင်းသောသူတို့ အဝင်ဖြစ်၏။– ထို
အခါ မာရိသည် အဘိုးများစွာထိုက်သောနာဒုဆီ
မွေးစစ်အကျပ်သုံးဆယ်ကိုယူ၍၊ ယေရှု၏ခြေ
တော်ကိုလိမ်းပြီးလျှင် မိမိဆံပင်နှင့် သုတ်သဖြင့်၊
ထိုဆီ၏အမွှေးသည် တအိမ်လုံးကို နှံ့ပြား၏။–
၄ တပည့်တော်တို့အဝင်ဖြစ်၍ ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံ
၅ မည့်သူ၊ ရှိမုန်၏သား ယုဒရုကာရုတ်က၊– ထိုဆီ
မွေးကို ဒေနာရိအပြားသုံးရာအဘိုးနှင့်ရောင်း၍
ဆင်းရဲသောသူတို့အား အဘယ်ကြောင့်မပေးသ
၆ နည်းဟုဆို၏။– ထိုသို့ဆိုသော်၊ ဆင်းရဲသောသူ
တို့အကျိုးကိုထောက်၍ ဆိုသည်မဟုတ်။ မိမိ
သည် သူခိုးဖြစ်လျက်၊ တပည့်တော်များသုံးရန်
ငွေအိတ်ကိုဆောင်၍ နှိုက်ယူတတ်သောကြောင့်
၇ သာ ဆိုသတည်း။– ယေရှုသည်လည်း၊ ထိုမိန်းမ
ကိုရှိစေတော့။ ငါ၏အလောင်းကိုသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ
ပြင်ဆင်သောနေ့တိုင်အောင် သူသည် ဤဆီမွှေး
၈ ကို သိုထားပြီ။– ဆင်းရဲသောသူတို့ကား၊ သင်တို့
၌အစဉ်ရှိကြ၏။ ငါမူကား၊ အစဉ်ရှိသည်မဟုတ်
ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၉ ထိုအရပ်၌ ယေရှုရှိတော်မူသည်ကို ယုဒလူ
များအပေါင်းတို့သည်သိလျှင် ကိုယ်တော်ကြောင့်
သာ လာသည်မဟုတ်။ သေခြင်းမှ ထမြောက်
စေတော်မူသော လာဇရကို မြင်ခြင်းငှါ လာကြ
၁၀ ၏။– ထိုသို့ ယုဒလူများတို့သည် လာဇရကို အ
၁၁ ကြောင်းပြုသဖြင့် ထွက်သွား၍၊– ယေရှုကို ယုံ
ကြည်သောကြောင့်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့

To Contents

သည် လာဧရကိုလည်း သတ်ခြင်းငှါ၊ တိုင်ပင်စီ
ရင်ကြ၏။
၁၂ နက်ဖြန်နေ့၌ ယေရှုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့
ကြွလာတော်မူသည်ကို၊ ထိုပွဲသို့လာသောလူအစု
၁၃ အဝေးအပေါင်းတို့သည် ကြာဧရလျှင်၊- စွန်ပလွံ
ခက်များကိုကိုင်လျက်၊ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြို
ပြုအံ့သောငှါ ထွက်သွားကြ၍၊ ဟောရှဏ္ဏာဖြစ်
စေသတည်း။ ထာဝရဘုရား၏အခွင့်နှင့် ကြွလာ
တော်မူသော ဣသရေလရှင်ဘုရင်သည် မင်္ဂလာ
၁၄ ရှိစေသတည်းဟု ကြွေးကြော်ကြ၏။- ကျမ်းစာ
၁၅ ၌လာသည်ကား၊- အိုဇိအုန်သတို့သမီး၊ မစိုးရိမ်
နှင့်။ သင်၏အရှင်မင်းကြီးသည် မြည်းကလေးကို
စီး၍ သင်ရှိရာသို့ ကြွလာတော်မူသည်ကို ကြည့်
ရှုလော့ဟု ရေးထားသည်နှင့်အညီ၊ ယေရှုသည်
၁၆ မြည်းကလေးကို တွေ့၍ စီးတော်မူ၏။- ထိုအ
ကြောင်းအရာကို တပည့်တော်တို့သည် အစအ
ဦးခဲ့ နားမလည်သော်လည်း၊ ကိုယ်တော်ကို ရည်
မှတ်၍ ထိုသို့ရေးထားသည်ကိုလင်း၊ ကိုယ်တော်
အား ထိုသို့ပြုကြသည်ကိုလင်း၊ ဘုန်းပွင့်တော်မူ
သည်နောက် သတိရ၍ မှတ်မိကြ၏။
၁၇ နောက်တော်သို့လိုက်သော လူအစုအဝေးတို့
သည်ကား၊ လာဧရကို သချိုင်းတွင်းမှခေါ်၍ သေ
ခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသည်အကြောင်းကို
၁၈ သက်သေခံကြ၏။- ထိုနိမိတ်လက္ခဏာကို ပြ
တော်မူသည်ဟု လူများတို့သည် သိတင်းကြား
သောကြောင့်၊ ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ ထွက်
၁၉ သွားကြ၏။- ဖာရိရှဲအချင်းချင်းတို့လည်း၊ သင်
တို့သည် အလျှင်းမတတ်နိုင်။ ဤလောကသည်
ထိုသူနောက်သို့ လိုက်သွားပါပြီတကားဟု ပြော
ဆိုကြ၏။
၂၀ ကိုးကွယ်ခြင်းအမှုနှင့် ထိုပွဲသို့ ရောက်လာ
၂၁ သောသူတို့တွင် ဟေလသလူအချို့ပါ၏။- ထိုသူ
တို့သည် ဂါလိလဲပြည် ဗက်ဓဒမြို့သားဖြစ်သော
ဖိလိပ္ပုထံသို့ သွား၍ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယေရှုကို
၂၂ မြင်ချင်ပါသည်ခင်ဗျားဟု တောင်းပန်ကြ၏။- ဖိ
လိပ္ပုသည်သွား၍ အန္ဒြေကို ကြားပြောပြီး၍၊ ထို
သူနှစ်ယောက်တို့သည် ယေရှုကို လျှောက်၏။-
၂၃ ယေရှုကလည်း၊ လူသားသည် ဘုန်းပွင့်ရသော
၂၄ အချိန်ရောက်လာပြီ။- ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်
ကား၊ မြေ၌ ကျသောစပါးစေ့သည် မပျက်လျှင်
တခုတည်းနေ၏။ ပျက်လျှင်မူကား များစွာသော
၂၅ အသီးကို သီးတတ်၏။- မိမိအသက်ကို နမြော
သောသူသည် အသက်ဆုံးလိမ့်မည်။ ဤလော
က၌ မိမိအသက်ကို မုန်းသောသူမူကား၊ ထာဝရ
၂၆ အသက်ကို စောင့်ရှောက်လျက်နေ၏။- ငါ၏အ
မှုကို ဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်လျှင် ငါ့နောက်သို့
လိုက်ရမည်။ ငါ၏ အမှုဆောင်သည်လည်း ငါရှိ
ရာအရပ်၌ရှိလိမ့်မည်။ ငါ၏အမှုကိုဆောင်ရွက်
သောသူဖြစ်လျှင် ထိုသူကို ခမည်းတော်သည် ချီး
မြှောက်တော်မူလတ္တံ့။
၂၇ ငါသည် ယခု စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်းရှိ၏။ အ
ဘယ်သို့ ငါလျှောက်ရမည်နည်း။ ထိုအချိန်မှ အ
ကျွန်ုပ်ကို ကယ်တင်တော်မူပါအဘဟု လျှောက်
ရမည်လော။ အကြောင်းရှိ၍သာ ထိုအချိန်သို့
၂၈ ရောက်လာပြီ။- အို အဘ၊ ကိုယ်တော်၏ နာမ
တော်ကို ချီးမြှောက်တော်မူပါဟု မိန့်မြွက်တော်
မူ၏။ ထိုအခါ ကောင်းကင်မှစကားသံကား၊ ငါ
ချီးမြှောက်ခဲ့ပြီ၊ တဖန် ချီးမြှောက်ဦးမည်ဟု လာ
၂၉ ၏။- ဝန်းရံလျက်ရှိသော လူအစုအဝေးတို့သည်
ကြားလျှင် မိုးသံချုန်းသည်ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့
ကလည်း၊ ကိုယ်တော်အား ကောင်းကင်တမန်
၃၀ မြွက်သည်ဟု ဆိုကြ၏။- ယေရှုက၊ ထိုစကားသံ
သည် ငါ့အတို့အလိုငှါ လာသည်မဟုတ်၊ သင်တို့
၃၁ အဘို့အလိုငှါ လာ၏။- ယခုတွင် ဤလောက
သည် တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရ၏။ ယခုတွင် ဤ
လောကကို အစိုးရသောမင်းသည် ပြင်သို့ နှင်
၃၂ ထုတ်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။- ငါသည်လည်း မြေ
ကြီးနှင့်ခွါ၍ မြှောက်ထားခြင်းကို ခံရလျှင်၊ လူအ
ပေါင်းတို့ကို ငါ့ထံသို့ ငါဆွဲမည်ဟု မိန့်တော်မူ
၃၃ ၏။- ထိုသို့ မိန့်တော်မူသော်၊ မိမိသည် အဘယ်
သို့သေရမည်အရိပ်ကို ပေးတော်မူ၏။
၃၄ လူများတို့ကလည်း၊ ခရစ်တော်သည် အစဉ်
အမြဲတည်သည်ဟု ပညတ္တိကျမ်း၌လာကြောင်း
ကို အကျွန်ုပ်တို့ ကြားသိရပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင် လူ
သားသည် မြှောက်ထားခြင်းကိုခံရမည်ဟု သင်
သည် အဘယ်သို့ ဆိုသနည်း။ ထိုလူသားသည်
၃၅ အဘယ်သို့သောသူနည်းဟု ဆိုကြ၏။- ယေရှု
ကလည်း၊ အလင်းသည် သင်တို့တွင် ခဏသာရှိ
၏။ အလင်းရှိစဉ်အခါ သွားလာကြလော့။ သို့
မဟုတ်လျှင် မှောင်မိုက်သည် သင်တို့ကို မှီလိမ့်
မည်။ မှောင်မိုက်၌ သွားသောသူသည် အဘယ်
၃၆ ဆီသို့ မိမိသွားသည်ကို မိမိမသိ။- အလင်းရှိစဉ်
အခါ အလင်း၏သားဖြစ်အံ့သောငှါ အလင်းကို
ယုံကြည်ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့်
တော်မူပြီးမှ ယေရှုသည် ထွက်ကြွ၍ ထိုသူတို့ကို
တိမ်းရှောင်လျက်နေတော်မူ၏။

To Contents

၃၇ ထိုမျှလောက်ကြီးစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာ
တို့ကို သူတို့မျက်မှောက်၌ ပြတော်မူသော်လည်း
၃၈ သူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ မရောက်ကြ။– ပ
ရောဖက်ဟေရှာယ ဟောဘူးသည်ကား၊ အိုထာ
ဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ဟောပြောသော သိတင်း
စကားကို အဘယ်သူယုံပါသနည်း။ ထာဝရဘု
ရား၏လက်တော်သည် အဘယ်သူအား ထင်ရှား
တော်မူသနည်းဟူသောစကားသည် ပြည့်စုံခြင်း
၃၉ သို့ရောက်သတည်း။– တဖန် ပရောဖက်ဟေရှာ
၄၀ ယဟောပြန်သည်ကား၊– သူတို့မျက်စိမမြင်စိတ်
နှလုံးနားမလည်၊ အကျင့်မပြောင်းလဲ၊ သူတို့အ
နာရောဂါကို ငါမငြိမ်းစေသည်တိုင်အောင် သူတို့
မျက်စိကို ကွယ်စေတော်မူ၏။ သူတို့စိတ်နှလုံး
ကို မိုက်စေတော်မူ၏၊ ဟူသောစကားကြောင့် ထို
သူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ကြ။–
၄၁ ဟေရှာယသည် ဘုန်းအာနုဘော်တော်ကို မြင်၍
ဗျာဒိတ်တော်ကို ပြန်စဉ်တွင် ထိုစကားကို ဟော
၄၂ ပြောသတည်း။– သို့သော်လည်း အရာရှိအများ
တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ယုံကြည်ကြ၏။ တရား
စရပ်မှ ဖာရိရှဲတို့သည် နှင်ထုတ်မည်ကို စိုးရိမ်
၄၃ သောကြောင့်ထင်ရှားစွာဝန်မခံကြ။– အကြောင်း
မူကား၊ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော ဘုန်းအသ
ရေထက် လူတို့ပေးသောဘုန်းအသရေကို သာ၍
နှစ်သက်ကြ၏။

၄၄ ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကိုယုံကြည်သောသူသည်
ငါ့ကိုသာ ယုံကြည်သည်မဟုတ်၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်
၄၅ တော်မူသောသူကို ယုံကြည်၏။– ငါ့ကို ကြည့်
မြင်သောသူသည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသော
၄၆ သူကို ကြည့်မြင်၏။– ငါ့ကို ယုံကြည်သမျှသော
သူတို့သည် မှောင်မိုက်၌ မနေစေခြင်းငှါ ငါသည်
အလင်းဖြစ်လျက် ဤလောကသို့ ကြွလာပြီ။–
၄၇ ငါ့စကားကိုကြားသောသူသည် မယုံကြည်ဘဲနေ
လျှင် ထိုသူကို ငါသည် အပြစ်မစီရင်။ လောကီ
သားတို့ကို အပြစ်စီရင်အံ့သောငှါ ငါလာသည်မ
ဟုတ်၊ လောကီသားတို့ကို ကယ်တင်အံ့သောငှါ
၄၈ ငါလာ၏။– ငါ့ကိုပယ်၍ ငါ့စကားကို နားမခံသော
သူအား အပြစ်စီရင်သောသူရှိသေး၏။ ငါဟော
ပြောသောစကားပင် နောက်ဆုံးသောနေ့၌ ထိုသူ
၄၉ အား အပြစ်စီရင်လိမ့်မည်။– အကြောင်းမူကား၊
ငါသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြောသည်
မဟုတ်၊ ငါ့ကိုစေလွှတ်တော်မူသောခမည်းတော်
သည် အဘယ်သို့ ငါဆုံးမဟောပြောရမည်ကို
ပညတ်ပေးတော်မူပြီ။ ခမည်းတော်၏ ပညတ်
တော်သည် ထာဝရအသက်ဖြစ်သည်ကို ငါသိ
၅၀ ၏။– ထို့ကြောင့် ဟောပြောသမျှတို့ကို ခမည်း
တော်မှာထားတော်မူသည်အတိုင်း ငါဟောပြော
သည်ဟု ကြွေးကြော်၍မိန့်တော်မူ၏။

၁၃

၁ ပသခါပွဲမခံမီ၌ ယေရှုသည် ဤလောကမှ ခ
မည်းတော်ထံသို့ ပြောင်းရသောအချိန် ရောက်
သည်ကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဤလောက၌ရှိ
သော မိမိလူတို့ကို ချစ်တော်မူသောကြောင့် အ
၂ ဆုံးတိုင်အောင် ချစ်တော်မူ၏။– ကိုယ်တော်ကို
အပ်နှံမည်အကြောင်း၊ မာရိနတ်သည် ရှိမုန်၏
သား ယုဒရှကာရုတ်၏ စိတ်နှလုံး၌ အကြံပေး
သွင်းနှင့်သတည်း။ ထိုအခါ ညစာကိုစားကြစဉ်၊–
၃ ခမည်းတော်သည် အလုံးစုံတို့ကို သူ၏လက်သို့
အပ်ပေးတော်မူသည်ကိုလည်း၊ သူသည် ဘုရားသ
ခင်ထံတော်မှ ထွက်လာသည်ကိုလည်း၊ ဘုရားသ
ခင်ထံတော်သို့ ကြွသွားမည်ကိုလည်း၊ ယေရှုသည်
၄ သိတော်မူသည်နှင့်၊– စားပွဲမှထ၍ ဝတ်လုံတော်
ကို ချွတ်ပြီးလျှင်၊ ပဝါကိုယူ၍ ခါးကိုစည်းတော်မူ
၅ ၏။– ထို့နောက်မှ ရေကို အင်တုံဗူလောင်း၍ တ
ပည့်တော်တို့၏ခြေကိုဆေးပြီးမှ ခါးခွံစည်းသော
ပဝါနှင့် သုတ်တော်မူ၏။

၆ ရှိမုန်ပေတရုဆီသို့ ရောက်တော်မူသောအခါ
ထိုတပည့်တော်က၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အ
ကျွန်ုပ်၏ ခြေကို ဆေးတော်မူမည်လောဟု မေး
၇ လျှောက်၏။– ယေရှုကလည်း၊ သင်သည် ငါပြု
သောအမှုကို ယခုနားမလည်သေး။ နောက်မှသိ
၈ လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ပေတရုကလည်း၊
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်၏ခြေကို အလျှင်း
ဆေးတော်မမူရဟု လျှောက်၏။ ယေရှုကလည်း၊
သင့်ကို ငါမဆေးရလျှင် သင်သည် ငါနှင့် မဆက်
၉ ဆံရဟု မိန့်တော်မူ၏။– ရှိမုန်ပေတရုကလည်း၊
အကျွန်ုပ်၏ခြေကိုသာ မဆေးပါနှင့်။ လက်ကို
၁၀ ငှဲးခေါင်းကိုလည်း ဆေးတော်မူပါဟု လျှောက်
ပြန်၏။– ယေရှုကလည်း၊ ရေချိုးပြီးသောသူမည်
သည်ကား၊ ခြေဆေးခြင်းမှတပါး ဆေးရသောအ
ကြောင်းမရှိ။ တကိုယ်လုံးစင်ကြယ်၏။ သင်တို့
သည် စင်ကြယ်သော်လည်း အချို့မစင်ကြယ်ဟု
၁၁ မိန့်တော်မူ၏။– ကိုယ်တော်ကို အပ်နှံမည့်သူကို
သိတော်မူသောကြောင့်၊ သင်တို့တွင် တချို့မစင်
ကြယ်ဟု မိန့်တော်မူသတည်း။

၁၂ ထိုသို့သူတို့၏ ခြေကိုဆေးတော်မူပြီးမှ တဖန်
ဝတ်လုံကိုဝတ်၍ လျောင်းတော်မူလျက်၊ သင်တို့

To Contents

၌ ငါပြုခဲ့သောအမှုကို နားလည်ကြသလော။–
၁၃ သင်တို့သည် ငါ့ကို အရှင်ဘုရားဟူ၍ငင်း၊ သခင်
ဟူ၍ငင်း၊ ခေါ် တတ်ကြ၏။ ထိုစကားလည်း
ဟုတ်မှန်သောစကားဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊
၁၄ သင်တို့ခေါ်ကြသည်အတိုင်း ငါမှန်၏။– ငါသည်
သခင်ဖြစ်လျက်၊ အရှင်ဘုရားလည်းဖြစ်လျက်
နှင့် သင်တို့၏ခြေကိုဆေးလျှင် သင်တို့သည် အ
၁၅ ချင်းချင်းတို့၏ခြေကို ဆေးရကြမည်။– ငါသည်
သင်တို့၌ပြုသကဲ့သို့ သင်တို့သည်ပြုစေခြင်းငှါ ပုံ
၁၆ သက်သေကို ပြခဲ့ပြီ။– ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်
ကား၊ ကျွန်သည် သခင်ထက် သာ၍ ကြီးမြတ်
သည်မဟုတ်။ တမန်သည်လည်း စေလွှတ်သော
၁၇ သူထက် သာ၍ ကြီးမြတ်သည်မဟုတ်။– ဤအ
ရာများကို သင်တို့သိ၍ သိသည်အတိုင်းကျင့်
၁၈ လျှင် မင်္ဂလာရှိကြ၏။– သင်တို့ရှိသမျှကို ငါရည်
မှတ်၍ ပြောသည်မဟုတ်။ ငါရွေးကောက်သော
သူတို့ကို ငါသိ၏။ ကျမ်းစာချက် ပြည့်စုံစေမည်
အကြောင်း ငါနှင့်အတူစားသောသူသည် ငါ့ကို
၁၉ ခြေနှင့်ကျောက်သတည်း။– ထိုအမှုအရာရောက်
သောအခါ ငါသည် ဤမည်သောသူဖြစ်သည်ကို
သင်တို့သည် ယုံကြည်စေခြင်းငှါ၊ မရောက်မီ် ယ
၂၀ ခုပင် သင်တို့အားငါပြောနှင့်ပြီ။– ငါအမှန်အကန်
ဆိုသည်ကား၊ ငါစေလွှတ်သောသူကို လက်ခံ
သောသူသည် ငါ့ကို လက်ခံ၏။ ငါ့ကို လက်ခံ
သောသူသည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူကို
လက်ခံသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုသို့ယေရှုသည် မိန့်တော်မူပြီးမှ စိတ်နလုံး
တော်ပူပန်ခြင်းရှိ၍၊ ငါအမှန် အကန်ဆိုသည်
ကား၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူသည်
ငါ့ကို အပ်နှံလိမ့်မည်ဟု သက်သေခံလျက် မိန့်
၂၂ တော်မူ၏။– အဘယ်သူကို ရည်ဆောင်၍ မိန့်
တော်မူသည်ကို တပည့်တော်တို့သည် တွေး
တောခြင်းရှိသဖြင့်၊ အချင်းချင်း တယောက်ကို
၂၃ တယောက် ကြည့်ရှုကြ၏။– ယေရှုချစ်တော်မူ
သော တပည့်တော်သည် ရင်ခွင်တော်နားမှာ
၂၄ လျောင်းသဖြင့်၊– အဘယ်သူကို ရည်ဆောင်၍
မိန့်တော်မူသနည်းဟု မေးစေခြင်းငှါ၊ ရှိမုန်ပေတ
၂၅ ရုသည် ထိုတပည့်တော်ကို အမှတ်ပေး၏။– ထို
တပည့်တော်သည် ယေရှု၏ ရင်တော်ကို မှီ၍
လျောင်းနေလျက်၊ သခင်၊ အဘယ်သူနည်းဟု
၂၆ လျှောက်၏။– ယေရှုကလည်း၊ ဤမုန့်တလုပ်စာ
ကို ငါနှစ်၍ပေးသောသူဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူပြီး
လျှင်၊ မုန့်တလုပ်စာကိုနှစ်ပြီးမှ ရှိမုန်၏သား ယု
၂၇ ဒရှကာရုတ်အား ပေးတော်မူ၏။– ထိုသူသည်
မုန့်တလုပ်စာကိုခံပြီးမှ၊ စာတန်သည် သူ့အထဲ
သို့ဝင်လေ၏။ ယေရှုကလည်း၊ သင်ပြုရသောအ
မှုကို အလျင်အမြန်ပြုလော့ဟု ထိုသူအားမိန့်
၂၈ တော်မူ၏။– အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့မိန့်တော်မူ
သည်ကို စားပွဲ၌ လျောင်းသောသူတို့တွင် အ
၂၉ ဘယ်သူမျှမသိ။– အချို့တို့က၊ ယုဒရှကာရုတ်
သည် ဒွေအိတ်ကို ဆောင်သောကြောင့်၊ ဤပွဲ၌
ငါတို့သုံးစရာအဘို့ကို ဝယ်လော့ဟူ၍ငင်း၊ သို့မ
ဟုတ် ဆင်းရဲသောသူတို့အား တစုံတခုကို ပေး
လော့ဟူ၍ငင်း၊ ယေရှုမိန့်တော်မူသည်ဟု ထင်
၃၀ မှတ်ကြ၏။– ယုဒရှကာရုတ်သည် မုန့်တလုပ်စာ
ကိုခံပြီးမှ ချက်ခြင်းထွက်သွား၏။ ထိုအချိန်ကား
ညအချိန်ဖြစ်၏။

၃၁ ထိုသူသွားသည်နောက်၊ ယေရှုက၊ ယခုတွင်
လူသားသည် ဘုန်းထင်ရှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဘုရားသခင်သည်လည်း လူသားအားဖြင့် ဘုန်း
၃၂ တော်ထင်ရှားခြင်းရှိ၏။– ဘုရားသခင်သည် လူ
သားအားဖြင့် ဘုန်းတော်ထင်ရှားခြင်းရှိလျှင်၊ ဘု
ရားသခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင်အားဖြင့် သူ၏
ဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော်မူလိမ့်မည်။ ကာလမ
ကြာမမြင့်မီ သူ၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော်မူ
၃၃ လိမ့်မည်။– ချစ်သားတို့၊ ငါသည်သင်တို့နှင့်အတူ
ခဏသာနေရ၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုရှာကြလိမ့်
မည်။ ငါသွားရာအရပ်သို့ သင်တို့မရောက်နိုင်ကြ
ဟု ယဒလူတို့အား ငါပြောသကဲ့သို့ ယခုသင်တို့
၃၄ အား ငါပြော၏။– သင်တို့သည် အချင်းချင်းတ
ယောက်ကိုတယောက် ချစ်ကြလော့။ ငါသည်
သင်တို့ကို ချစ်သည်နည်းတူ အချင်းချင်းချစ်ကြ
၃၅ လော့ဟု ပညတ်သစ်ကိုငါပေး၏။– သင်တို့သည်
အချင်းချင်းချစ်ကြလျှင်၊ လူအပေါင်းတို့သည် ထို
မေတ္တာကိုထောက်၍ သင်တို့သည် ငါ၏တပည့်
ဖြစ်သည်ကို သိရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၆ ရှိမုန်ပေတရုက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည်
အဘယ်အရပ်သို့ ကြွတော်မူမည်နည်းဟု မေး
လျှောက်လျှင်၊ ယေရှုက၊ ငါသွားရာအရပ်သို့
သင်သည် ယခုမလိုက်နိုင်။ နောက်မှလိုက်ရလိမ့်
၃၇ မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ပေတရုကလည်း၊ သ
ခင် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ အဘယ်
ကြောင့် ယခုမလိုက်နိုင်သနည်း။ ကိုယ်တော်အ
ဘို့ အကျွန်ုပ်၏အသက်ကိုစွန့်ပါမည်ဟုလျှောက်
၃၈ လျှင်၊– ယေရှုက၊ ငါ့အဘို့ သင့်အသက်ကို စွန့်
မည်လော။ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ကြက်

To Contents

မတွန်မှီ သင်သည် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ငါ့ကို ငြင်းပယ်လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၄

၁ တဖန်တုံ ယေရှုက၊ သင်တို့ စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်း မရှိစေနှင့်။ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ကြ
၂ လော့။ ငါ့ကိုလည်း ယုံကြည်ကြလော့။– ငါ့အဘာ၏အိမ်တော်၌ နေစရာအခန်းအများရှိ၏။ သို့မဟုတ်လျှင် မဟုတ်ကြောင်းကို သင်တို့အား ငါမပြောဘဲမနေ။ သင်တို့နေစရာအရပ်ကို ပြင်ဆင်
၃ ခြင်းငှါ ငါသွားရ၏။– ငါသည်သွား၍ သင်တို့နေစရာအရပ်ကိုပြင်ဆင်ပြီးမှ တဖန်လာပြန်၍၊ ငါရှိရာအရပ်၌ သင်တို့ရှိစေခြင်းငှါ သင်တို့ကို ငါ့ထံသို့
၄ သိမ်းဆည်းမည်။– ငါသည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားသည်ကိုငင်း၊ လမ်းခရီးကိုငင်း၊ သင်တို့သိကြ
၅ ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။– သောမကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ မသိသည်ဖြစ်၍၊ လမ်းခရီး
၆ ကို အဘယ်သို့ သိနိုင်ပါမည်နည်းဟု လျှောက်လျှင်၊– ယေရှုက ငါသည် လမ်းခရီးဖြစ်၏။ သမ္မာတရားလည်းဖြစ်၏။ အသက်လည်းဖြစ်၏။ ငါ့
၇ ကို အဓိမပြုလျှင် အဘယ်သူမျှ ခမည်းတော်ထံသို့ မရောက်ရ။– သင်တို့သည် ငါ့ကို သိလျှင်၊ ငါ့ခမည်းတော်ကို မသိဘဲမနေရကြ။ ယခုမှစ၍ ခမည်းတော်ကို သိမြင်ကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၈ ဖိလိပ္ပုကလည်း၊ သခင်၊ ခမည်းတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့အား ပြတော်မူပါ။ ထိုသို့ ပြတော်မူလျှင် အကျွန်ုပ်တို့အလိုပြည့်စုံပါမည်ဟုလျှောက်
၉ လျှင်၊– ယေရှုက၊ ဖိလိပ္ပု၊ ဤမျှကာလပတ်လုံး ငါသည်သင်တို့နှင့်အတူရှိပြီးမှ သင်သည် ငါ့ကို မသိသေးသလော။ ငါ့ကိုမြင်သောသူသည် ခမည်းတော်ကိုမြင်၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ခမည်းတော်ကို အ
၁၀ ကျွန်ုပ်တို့အားပြတော်မူပါဟု သင်သည် အဘယ်သို့ ဆိုရသနည်း။– ငါသည် ခမည်းတော်၌ရှိသည်ကိုငင်း၊ ခမည်းတော်သည် ငါ၌ရှိတော်မူသည်ကိုငင်း မယုံသလော။ ငါဟောပြောသောစကားကို ကိုယ်အလိုအလျောက် ငါဟောပြောသည် မဟုတ်။ ငါပြုသောအမှုတို့ကိုကား၊ ငါ၌ တည်နေ
၁၁ တော်မူသော ခမည်းတော်သည် ပြုတော်မူ၏။– ငါသည် ခမည်းတော်၌ ရှိသည်ကိုငင်း၊ ခမည်းတော်သည် ငါ၌ ရှိတော်မူသည်ကိုငင်း၊ ယုံကြလော့။ ငါ့စကားကို မယုံလျှင်၊ ငါအမှုတို့ကို
၁၂ ထောက်၍ ယုံကြလော့။– ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကို ယုံကြည်သောသူသည် ငါပြုသောအမှုတို့ကို ပြုလိမ့်မည်။ ထိုအမှုတို့ထက်သာ၍ ကြီးသောအမှုတို့ကိုလည်း ပြုလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့
၁၃ သွား၍၊– သင်တို့သည် ငါ၏နာမကိုအမှီပြုလျက် ဆုတောင်းသမျှအတိုင်း ငါပြုမည်။ အကြောင်းမူကား၊ ခမည်းတော်သည် သားတော်အားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားတော်မူခြင်း ရှိမည်အကြောင်း
၁၄ တည်း။– သင်တို့သည် ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍ တစုံတခုသောဆုကို တောင်းလျှင်၊ တောင်းသည်အတိုင်း ငါပြုမည်။

၁၅ ငါ့ကိုချစ်လျှင် ငါ့ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်ကြလော့။ ငါသည် ခမည်းတော်ကို တောင်း၍၊–
၁၆ ခမည်းတော်သည် သမ္မာတရားကိုပြသော ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော တပါးသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို သင်တို့နှင့်အတူ အစဉ်မပြတ်တည် နေ
၁၇ စေခြင်းငှါ သင်တို့အား ပေးတော်မူမည်။– ထို ဝိညာဉ်တော်ကို လောကီသားတို့သည် မသိမမြင်သောကြောင့် မခံမယူနိုင်ကြ။ ထိုဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့နှင့်အတူ တည်နေ၍၊ သင်တို့၌ ရှိ
၁၈ တော်မူသောကြောင့် သင်တို့ သိရကြ၏။– ငါသည် သင်တို့ကို မိဘမဲ့ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွန့်ပစ်မည်
၁၉ မဟုတ်။ သင်တို့ဆီသို့ လာဦးမည်။– ခဏကြာပြီးမှ လောကီသားတို့သည် ငါ့ကို မမြင်ရကြ။ သင်တို့မူကား မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ငါသည် အသက်ရှင်သောကြောင့် သင်တို့သည်လည်း အ
၂၀ သက်ရှင်ရကြလိမ့်မည်။– ငါသည် ခမည်းတော်၌ ရှိသည်ကိုငင်း၊ သင်တို့သည် ငါ၌ ရှိသည်ကိုငင်း၊ ငါသည် သင်တို့၌ရှိသည်ကိုငင်း၊ ထိုနေ့၌ သင်တို့
၂၁ သည် သိရကြလိမ့်မည်။– ငါ့ပညတ်တို့ကိုရ၍ စောင့်ရှောက်သောသူသည် ငါ့ကို ချစ်သောသူဖြစ်၏။ ငါ့ကို ချစ်သောသူကို ငါခမည်းတော်သည် ချစ်တော်မူမည်။ ငါသည်လည်း ထိုသူကို ချစ်၍ သူ့အား ကိုယ်တိုင်ထင်ရှားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၂ ယုဒရှကာရုတ်မဟုတ်၊ အခြားသောယုဒက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် လောကီသားတို့အား မထင်ရှားဘဲ အကျွန်ုပ်တို့အား အဘယ်သို့ ထင်
၂၃ ရှားတော်မူမည်နည်းဟု မေးလျှောက်၏။– ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကိုချစ်သောသူသည် ငါစကားကို နားထောင်လိမ့်မည်။ ငါခမည်းတော်သည် ထိုသူကို ချစ်တော်မူသည်။ ငါတို့သည်လည်း သူ့ဆီသို့
၂၄ ကြွ၍နေရာချမည်။– ငါ့ကိုမချစ်သောသူသည် ငါ့စကားကိုနားမထောင်။ သင်တို့ကြားသောစကား

သည် ငါ့စကားမဟုတ်။ ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ
၂၅ သော ခမည်းတော်၏စကားတော်ဖြစ်၏။– ငါ
သည် သင်တို့နှင့်အတူရှိစဉ်တွင် ဤစကားကို
၂၆ ပြောခဲ့ပြီ။– ခမည်းတော်သည်ငါ့အတွက်ကြောင့်
စေလွှတ်တော်မူသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတည်းဟူ
သော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့
အား ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ပြသသွန်သင်
တော်မူ၍၊ ငါပြောခဲ့သမျှသော စကားတို့ကို မှတ်
မိသောဉာဏ်ကို သင်တို့အား ပေးတော်မူမည်။–
၂၇ ငြိမ်သက်ခြင်းကို သင်တို့၌ ငါထားခဲ့၏။ ငါ၏ငြိမ်
သက်ခြင်းကို သင်တို့အား ငါပေး၏။ လောကီ
သားတို့ပေးသကဲ့သို့ ငါပေးသည်မဟုတ်။ သင်
တို့စိတ်နှလုံးပူပန်ခြင်း၊ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိ
၂၈ စေနှင့်။– ငါသည် ယခုသွားသော်လည်း သင်တို့
ဆီသို့လာဦးမည်ဟု ငါပြောသောစကားကို သင်
တို့ ကြားရကြပြီ။ သင်တို့သည် ငါ့ကိုချစ်လျှင် ခ
မည်းတော်ထံသို့ ငါသွားမည်ကို ဝမ်းမြောက်ကြ
လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ့ခမည်းတော်
၂၉ သည် ငါ့ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်တော်မူ၏။– ထိုအ
မှုအရာရောက်သောအခါ သင်တို့သည် ယုံကြည်
စေခြင်းငှါ၊ မရောက်မီ ယခုပင် သင်တို့အား ငါ
၃၀ ပြောနှင့်ပြီ။– ယခုမှစ၍ ငါသည် သင်တို့နှင့် များ
စွာမပြောရ။ အကြောင်းမူကား၊ ဤလောကကို
အစိုးရသောမင်းသည် လာဆဲဖြစ်၏။ လာသော်
လည်း ငါ၌ အဘယ်အခွင့်အရာကိုမျှ မတွေ့ရ။–
၃၁ ငါသည် ခမည်းတော်ကိုချစ်သည်ကိုငင်း၊ ခမည်း
တော်မှာတော်မူသည်အတိုင်း ငါပြုသည်ကိုငင်း၊
လောကီသားတို့ သိမည်အကြောင်းတည်း။ ဤ
အရပ်မှ ထ၍သွားကြကုန်အံ့။

၁၅

၁ ငါသည် မှန်သောစပျစ်နွယ်ပင်ဖြစ်၏။ ငါ့
ခမည်းတော်သည်လည်း ဥယျာဉ်စောင့်ဖြစ်တော်
၂ မူ၏။– ငါ၌အသီးမသီးသော အခက်ရှိသမျှတို့ကို
ခုတ်ပစ်တော်မူ၏။ အသီးသီးသော အခက်ရှိသ
မျှတို့ကို သာ၍ သီးစေခြင်းငှါ သုတ်သင်ရှင်းလင်း
၃ တော်မူ၏။– သင်တို့သည် ငါဟောပြောသော စ
ကားအားဖြင့် ယခုပင် ရှင်းလင်းလျက်ရှိကြ၏။–
၄ ငါ၌ တည်နေကြလော့။ ငါသည်လည်း သင်တို့၌
တည်နေမည်။ စပျစ်ခက်သည် အပင်၌မတည်
လျှင်၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် အသီးမသီးနိုင်သ
ကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် ငါ၌မတည်လျှင် အသီးမသီး
၅ နိုင်ကြ။– ငါသည် စပျစ်နွယ်ပင်ဖြစ်၏။ သင်တို့
သည် အခက်များဖြစ်ကြ၏။ အကြင်သူသည် ငါ
၌တည်၍ ငါသည်လည်း သူ၌တည်၏၊ ထိုသူ
သည် များစွာသောအသီးကို သီးတတ်၏။ ငါနှင့်
ကွာလျှင် သင်တို့သည် အဘယ်အမှုကိုမျှမတတ်
၆ နိုင်ကြ။– ငါ၌ မတည်သောသူသည် သွေ့ခြောက်
သောအခက်ကဲ့သို့ ပြင်သို့ပစ်လိုက်ခြင်းကို ခံရ
၏။ ထိုသို့သောအခက်များကို လူတို့သည်စုသိမ်း
၍ မီးထဲသို့ ချလိုက်ကြသဖြင့် မီးလောင်ခြင်းသို့
၇ ရောက်ကြ၏။– သင်တို့သည် ငါ၌တည်၍ ငါစ
ကားသည် သင်တို့၌တည်လျှင်၊ သင်တို့သည်
တောင်းချင်သမျှကို တောင်း၍ ရကြလိမ့်မည်။
၈ သင်တို့သည် များစွာသောအသီးကို သီး
သောအားဖြင့်၊ ငါ့ခမည်းတော်သည် ဘုန်းထင်
ရှားတော်မူ၍၊ သင်တို့သည်လည်း ငါ၏တပည့်
၉ မှန်ကြလိမ့်မည်။– ခမည်းတော်သည် ငါ့ကိုချစ်
တော်မူသကဲ့သို့ ငါသည် သင်တို့ကိုချစ်၏။ ငါ၏
၁၀ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ တည်နေကြလော့။– ငါသည်
ငါ့ခမည်းတော်၏ ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်၍
ခမည်းတော်၏မေတ္တာ၌ တည်နေသကဲ့သို့၊ သင်
တို့သည် ငါ့ပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ငါ့
၁၁ မေတ္တာ၌ တည်နေကြလိမ့်မည်။– သင်တို့၌ ငါ
ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း တည်စေခြင်းငှါငင်း၊
သင်တို့ ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း စုံလင်စေ
ခြင်းငှါငင်း၊ ဤစကားကို သင်တို့အား ငါဟော
၁၂ ပြော၏။– ငါ့ပညတ်ဟူမူကား၊ ငါသည် သင်တို့
ကိုချစ်သည်နည်းတူ၊ သင်တို့သည် အချင်းချင်း
၁၃ ချစ်ကြလော့။– ကိုယ်အဆွေတို့အဘို့အလိုငှါ
ကိုယ်အသက်ကို စွန့်ခြင်းမေတ္တာထက် သာ၍
မြတ်သောမေတ္တာသည် အဘယ်သူ၌မျှ မရှိ။–
၁၄ သင်တို့သည် ငါပညတ်သမျှတို့ကို ကျင့်ဆောင်
၁၅ လျှင် ငါ၏အဆွေဖြစ်ကြ၏။– ယခုမှစ၍ ငါသည်
သင်တို့ကို ကျွန်ဟူ၍ မခေါ်။ ကျွန်မူကား၊ ကိုယ်
သခင်ပြုသောအမှုကို မသိ။ သင်တို့ကို အဆွေ
ဟူ၍ ငါခေါ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ခ
မည်းတော်ထံ၌ ကြားသမျှသောအရာတို့ကို သင်
၁၆ တို့အား ငါပြသ၏။– သင်တို့သည် ငါ့ကို ရွေး
ကောက်ကြသည်မဟုတ်။ ငါသည် သင်တို့ကို
ရွေးကောက်သဖြင့်၊ သင်တို့သည် သွား၍ တည်
ကြည်သောအသီးကို သီးမည်အကြောင်းနှင့် ငါ့
နာမကိုအမှီပြု၍ ခမည်းတော်မှာတောင်းသမျှတို့
ကိုရမည်အကြောင်း သင်တို့ကို ငါခန့်ထား၏။
၁၇ သင်တို့သည် အချင်းချင်းချစ်စေခြင်းငှါ ဤ
၁၈ ပညတ်တို့ကို ငါပေး၏။– လောကီသားတို့သည်
သင်တို့ကိုမုန်းလျှင်၊ သင်တို့ကို မမုန်းမီ ငါ့ကိုမုန်း

To Contents

၁၉ ကြသည်ကိုသိမှတ်ကြလော့။-သင်တို့သည်လော
ကီနှင့်ဆက်ဆံလျှင်၊ လောကီသားတို့သည် မိမိ
တို့နှင့်ဆက်ဆံသော သင်တို့ကိုချစ်ကြလိမ့်မည်။
သင်တို့သည် လောကီနှင့်မဆက်ဆံ၊ လောကီထဲ
က ငါရွေးကောက်သောသူဖြစ်သောကြောင့်
လောကီသားတို့သည် သင်တို့ကို မုန်းကြ၏။-
၂၀ ကျွန်သည် မိမိသခင်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်
မဟုတ်ဟု ငါပြောခဲ့ပြီးသောစကားကို အောက်
မေ့ကြလော့။ သူတို့သည် ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲလျှင်
သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲကြလိမ့်မည်။ ငါ့စကားကိုနား
ထောင်လျှင် သင်တို့၏စကားကို နားထောင်ကြ
၂၁ လိမ့်မည်။- ထိုသူတို့သည် ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူ
သောသူကို မသိသည်ဖြစ်၍၊ ငါ၏နာမကြောင့်
သင်တို့အား ထိုအမှု ရှိသမျှတို့ကို ပြုကြလိမ့်
၂၂ မည်။- ငါသည် လာ၍ ထိုသူတို့အား မဟောမ
ပြောလျှင် သူတို့၌အပြစ်မရှိ။ ယခုမူကား၊ မိမိတို့
၂၃ အပြစ်ကို ဖုံကွယ်၍ မထားနိုင်ကြ။- ငါ့ကိုမုန်းသော
၂၄ သူသည် ငါ့ခမည်းတော်ကိုမုန်း၏။- ငါသည် အ
ခြားသူမပြုဘူးသောအမှုကို ထိုသူတို့ရှေ့မှာမပြု
လျှင် သူတို့၌အပြစ်မရှိ။ ယခုမူကား၊ သူတို့သည်
ထိုအမှုကို မြင်ရ၍ ငါနှင့် ငါ့ခမည်းတော်ကို မုန်း
၂၅ ကြ၏။- သို့ဖြစ်လျှင်၊ အကြောင်းမရှိဘဲ ငါ့ကို
မုန်းကြ၏ဟု သူတို့၏ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ ရေး
ထားသောစကားသည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သ
၂၆ တည်း။- ခမည်းတော်ထံမှထွက်လာ၍ သမ္မာတ
ရားနှင့်ပြည့်စုံသော ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော
ခမည်းတော်ထံမှ သင်တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ်လတ့်
သော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် ရောက်လာသောအ
ခါ၊ ငါ၏အကြောင်းကို သက်သေခံလိမ့်မည်။-
၂၇ သင်တို့သည်လည်း ရှေ့ဦးစွာမှစ၍ ငါနှင့်အတူရှိ
နေသောကြောင့် သက်သေခံရကြလိမ့်မည်။

၁၆

၁ သင်တို့သည် စိတ်မပျက်စေခြင်းငှါ ဤစကား
၂ ကို ငါဟောပြော၏။- လောကီသားတို့သည် သင်
တို့ကို တရားစရပ်မှ နှင်ထုတ်လိမ့်မည်။ သင်တို့
ကိုသတ်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားဝတ်
ကို ငါပြုပြီဟု မိမိထင်မှတ်သောအချိန်ကာလ
၃ ရောက်လိမ့်မည်။- ခမည်းတော်ကိုမသိ၊ ငါ့ကို
လည်း မသိသောကြောင့် ထိုသို့ပြုကြလိမ့်မည်။-
၄ ထိုအချိန်ကာလ ရောက်သောအခါ၊ ငါသည်အ
ထက်က ဤသို့ပြောပြီးသည်ကို သင်တို့အောက်
မေ့စေခြင်းငှါ ယခုပင် ငါဟောပြော၏။ အစအ
ဦး၌ သင်တို့နှင့်အတူ ငါရှိသောကြောင့် ဤသို့မ
၅ ပြောဘူးသေး။- ငါ့ကို စေလွှတ်တော်မူသောသူ
ထံသို့ ယခု ငါသွားရမည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်အရပ်
၆ သို့သွားမည်နည်းဟု သင်တို့ မမေးကြ။- ဤအ
ကြောင်းအရာတို့ကို ငါဟောပြောသောကြောင့်
သင်တို့သည် အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်းသို့ ရောက်
ကြ၏။
၇ ငါအမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ ငါသွားလျှင်
သင်တို့အကျိုးရှိလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ
မသွားလျှင် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် သင်တို့ဆီသို့
မလာ။ ငါသွားလျှင် ထိုသူကို သင်တို့ဆီသို့ ငါစေ
၈ လွှတ်မည်။- ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် ရောက်လာ
လျှင်၊ ဒုစရိုက်အပြစ်ကိုလည်း၊ အပြစ်ကင်းခြင်းကို
လည်း၊ အပြစ်စီရင်ခြင်းကိုလည်း၊ လောကီသားတို့
၉ အား ထင်ရှားစွာဘော်ပြမည်။- ငါ့ကို မယုံကြည်
ကြသောကြောင့်၊ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဘော်ပြ
၁၀ မည်။- ငါသည် ခမည်းတော်ထံသို့ သွားမည်ဖြစ်
၍၊ သင်တို့သည် နောက်တဖန် ငါ့ကို မတွေ့မ
မြင်ရသောကြောင့်၊ အပြစ်ကင်းခြင်းကို ဘော်ပြ
၁၁ မည်။- ဤလောကကို အစိုးရသောမင်းသည် အ
ပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရသောကြောင့် အပြစ်စီရင်
ခြင်းကို ဘော်ပြမည်။
၁၂ သင်တို့အား ငါပြောစရာ စကားအများရှိ
၁၃ သော်လည်း သင်တို့သည်ယခုမခံနိုင်ကြ။- သမ္မာ
တရားနှင့်ပြည့်စုံသော ထိုဝိညာဉ်တော်သည်
ရောက်လာသောအခါ၊ သမ္မာတရားကို သင်တို့
အား အကြွင်းမဲ့သွန်သင်ပြသလိမ့်မည်။ထိုဝိညာဉ်
တော်သည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဟောပြော
မည်မဟုတ်။ ကြားသမျှတို့ကို ဟောပြောလိမ့်
မည်။ နောင်လာလတ့်သော အရာတို့ကိုလည်း
၁၄ သင်တို့အား ဘော်ပြလိမ့်မည်။- ထိုသူသည် ငါ့
ဘုန်းကိုထင်ရှားစေလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
ငါနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာကိုယူ၍ သင်တို့အား
၁၅ ဘော်ပြလိမ့်မည်။- ခမည်းတော်နှင့်စပ်ဆိုင်သမျှ
သည် ငါနှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ငါနှင့်စပ်ဆိုင်
သောအရာကိုယူ၍ သင်တို့အားဘော်ပြလိမ့်မည်
ဟု ငါပြော၏။
၁၆ ခဏကြာပြီးမှ သင်တို့သည် ငါ့ကိုမမြင်ရကြ။
တဖန် ခဏကြာပြီးမှ ငါ့ကိုမြင်ပြန်ကြလိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ခမည်းတော်ထံသို့
၁၇ သွားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။- တပည့်တော်အချို့
ကလည်း၊ ခဏကြာပြီးမှ သင်တို့သည် ငါ့ကို မ
မြင်ရကြ။ တဖန်ခဏကြာပြီးမှ ငါ့ကို မြင်ပြန်ကြ
လိမ့်မည်ဟူ၍ရင်း၊ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်

To Contents

ခမည်းတော်ထံသို့ သွားမည်ဟူ၍ငင်း၊ မိန့်တော်
၁၈ မူသောစကားသည် အဘယ်သို့နည်း။– ခဏဟူ
၍မိန့်တော်မူသော် အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်း။ မိန့်
တော်မူသောစကားကို အကျွန်ုပ်တို့သည် နားမ
၁၉ လည်ဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။– တပည့်
တော်တို့သည် မေးလျှောက်လိုသည်ကို ယေရှု
သိမြင်တော်မူလျှင်၊ ခဏကြာပြီးမှ သင်တို့သည်
ငါ့ကိုမမြင်ရကြ။ တဖန် ခဏကြာပြီးမှ ငါ့ကိုမြင်
ပြန်ကြလိမ့်မည်ဟု ငါပြောသောစကားကို သင်
၂၀ တို့သည် အချင်းချင်း ဆင်ခြင်ကြသလော။– ငါ
အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငိုကြွေး
မြည်တမ်းခြင်း ရှိကြလိမ့်မည်။ လောကီသားတို့
သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။ သင်တို့မူ
ကား ဝမ်းနည်းခြင်းရှိသော်လည်း ထိုဝမ်းနည်း
ခြင်းသည် တဖန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။–
၂၁ မိန်းမသည်သားကို ဘွားစဉ်အခါ ဘွားရသောအ
ချိန်စေ့သောကြောင့် ဝမ်းနည်းခြင်းရှိ၏။ ဘွား
မြင်ပြီးမှ ဤလောကၦ လူတယောက်ကို ဘွား
မြင်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၍၊ အထက်
၂၂ ခံရသောဝေဒနာကိုမေ့လျော့တတ်၏။– ထိုနည်း
တူ၊ ယခုတွင် သင်တို့သည် ဝမ်းနည်းခြင်းရှိကြ
သော်လည်း၊ နောက်တဖန် သင်တို့ကိုငါတွေ့မြင်
သဖြင့် သင်တို့သည် စိတ်နလုံးဝမ်းမြောက်ခြင်း
ရှိကြလိမ့်မည်။ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းကို အဘယ်
၂၃ သူမျှ လုယူဖျက်ဆီးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။– ထိုနေ့
၌ သင်တို့သည် ငါ့ကိုအလျှင်းမမေးမြန်းရကြ။ ငါ
အမှန်အကန်ဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ငါ၏
နာမကို အမှီပြု၍ ခမည်းတော်မှာ ဆုတောင်းသ
မျှတို့ကို ခမည်းတော်သည် ပေးတော်မူမည်။–
၂၄ ယခုတိုင်အောင် ငါ၏နာမကိုအမှီပြု၍ သင်တို့
သည် အဘယ်ဆုကိုမျှ မတောင်းကြသေး။ သင်
တို့သည် ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း စုံလင်စေ
ခြင်းငှါ တောင်းကြလော့။ ထိုသို့ တောင်းလျှင် ရ
ကြလိမ့်မည်။

၂၅ ဤအရာတို့ကို ပုံဥပမာအားဖြင့် ငါပော
ပြော၏။ ပုံဥပမာအားဖြင့် မပောမပြောဘဲ၊ ခ
မည်းတော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကို သင်တို့
အား အတည့်အလင်းဘော်ပြသောအချိန်ကာလ
၂၆ ရောက်လိမ့်မည်။– ထိုကာလ၌ သင်တို့သည် ငါ
၏နာမကိုအမှီပြု၍ ဆုတောင်းကြလိမ့်မည်။
သင်တို့အဘို့အလိုငှါ ငါသည် ခမည်းတော်ကို
၂၇ တောင်းမည်ဟုမဆို။– အကြောင်းမူကား၊ သင်
တို့သည် ငါ့ကိုချစ်ကြ၍၊ ငါသည် ဘုရားသခင်အ
ထံတော်မှ ကြွလာသည်ကို ယုံကြသောကြောင့်
ခမည်းတော်သည် ကိုယ်တော်တိုင် သင်တို့ကို
၂၈ ချစ်တော်မူ၏။– ငါသည် ခမည်းတော်ထံမှထွက်
၍ ဤလောကသို့ကြွလာပြီ။ တဖန် ဤလောက
မှထွက်၍ ခမည်းတော်ထံသို့ သွားဦးမည်ဟု မိန့်
၂၉ တော်မူ၏။– တပည့်တော်တို့ကလည်း၊ ကိုယ်
တော်သည် ယခုတွင် ပုံဥပမာကိုမဆောင်ဘဲ အ
၃၀ တည့်အလင်း ဟောတော်မူ၏။– အလုံးစုံတို့ကို
သိတော်မူသည်ကိုလင်း၊ အဘယ်သူမျှကိုယ်တော်
ကို မေးမြန်းစေခြင်းငှါ အလိုတော်မရှိသည်ကို
ငင်း၊ ယခုတွင် အကျွန်ုပ်တို့သိကြပါ၏။ အကျွန်ုပ်
တို့သည် ဤအကြောင်းကိုထောက်၍ ကိုယ်တော်
သည် ဘုရားသခင့်အထံတော်မှ ကြွလာတော်မူ
၃၁ သည်ကိုယုံပါသည်ဟုလျှောက်ကြ၏။– ယေရှုက
၃၂ လည်း၊ ယခုတွင် ယုံကြပြီလော။– သင်တို့သည်
ကွဲပြားး၍ ငါ့ကိုတကိုယ်တည်းနေစေခြင်းငှါ စွန့်
ပစ်လျက်၊ အသီးအသီးမိမိတို့နေရာသို့ ပြေးသွား
မည်အချိန်ကာလသည် လာ၍ ယခုပင်ရောက်
ပေ၏။ သို့သော်လည်း ငါသည် တကိုယ်တည်း
နေသည်မဟုတ်။ ခမည်းတော်သည် ငါနှင့်အတူ
၃၃ ရှိတော်မူ၏။– သင်တို့သည် ငါ့ကိုအမှီပြု၍ ငြိမ်
သက်ခြင်းရှိစေခြင်းငှါ ဤစကားကိုငါဟောပြော
ပြီ။ သင်တို့သည် လောကၦ၌ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရ
ကြလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း မစိုးရိမ်ကြနှင့်။ ငါ
သည် လောကကိုအောင်ပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၇

၁ ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးမှ ယေရှုသည် ကောင်း
ကင်သို့ ကြည့်မျှော်၍၊ အို အဘ၊ အကျွန်ုပ်အချိန်
၂ ရောက်ပါပြီ။– ကိုယ်တော်သည် သားတော်လက်
သို့ အပ်ပေးတော်မူသမျှသောသူတို့အား ထာဝရ
အသက်ကိုပေးစေခြင်းငှါ၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့ကို
အစိုးရသောအခွင့်တန်ခိုးကို သားတော်အား ပေး
တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ သားတော်သည် ကိုယ်
တော်၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေပါမည်အကြောင်း
သားတော်၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော်မူပါ။–
၃ ထာဝရအသက်ဟူမူကား၊ မှန်သောဘုရားသခင်
တဆူတည်းဖြစ်တော်မူသော ကိုယ်တော်ကိုငင်း၊
စေလွှတ်တော်မူသော ယေရှုခရစ်ကိုငင်း၊ သိ
၄ ကျွမ်းခြင်းတည်း။– အကျွန်ုပ်သည် မြေကြီးပေါ်
မှာ ကိုယ်တော်၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေပါပြီ။ အ
ကျွန်ုပ်ဆောင်ရွက်စရာဘို့ အကျွန်ုပ်၌ အပ်ပေး
တော်မူသောအမှုကို အကျွန်ုပ်ဆောင်ရွက်၍ ပြီး
၅ ပါပြီ။– အိုအဘ၊ ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမီ အထံ

To Contents

တော်၌ အကျွန်ုပ်ခံစားသော ဘုန်းအသရေနှင့် ယခုတွင်လည်း အကျွန်ုပ်ကို အထံတော်၌ ချီးမြှောက်တော်မူပါ။

၆ ဤလောကထဲမှယူ၍ အကျွန်ုပ်၌ အပ်ပေးတော်မူသောသူတို့အား အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်၏နာမကိုပြပါပြီ။ ထိုသူတို့ကို ကိုယ်တော်သည်ပိုင်တော်မူသဖြင့် အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တရားကို သူတို့
၇ သည်စောင့်ကြပါ၏။– အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်မှဖြစ်ကြောင်းကို သူ
၈ တို့သည် ယခုသိကြပါ၏။– အကြောင်းမူကား၊ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသမျှသောအရာတို့ကို သူတို့အားအကျွန်ုပ်ပေး၍ သူတို့သည်ခံယူသဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် အထံတော်မှကြွလာသည်ကို အ တပ်သိကြသည်နှင့် ကိုယ်တော်သည်အကျွန်ုပ်
၉ ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်ကို ယုံကြပါ၏။– သူတို့ အဘို့အလိုငှါ အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပါ၏။ လောကီသားတို့အဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်းသည်မဟုတ်ပါ။ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသောသူတို့သည်
၁၀ ကိုယ်တော်၏လူဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုသူတို့အ ဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်းပါ၏။– အကျွန်ုပ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့်စပ်ဆိုင်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်နှင့်စပ်ဆိုင်သော အရာရှိသမျှတို့သည်လည်း အကျွန်ုပ်နှင့်စပ်ဆိုင်၍၊ ထိုအရာတို့အားဖြင့် အကျွန်ုပ်သည်ဘုန်းထင်
၁၁ ရှားပါ၏။– ယခုမှစ၍အကျွန်ုပ်သည် ဤလောကသို့ မရှိပါ၊ ဤသူတို့မူကား၊ ဤလောကသို့ရှိရစ်ရကြပါမည်။ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ သွားရပါမည်။ သန့်ရှင်းတော်မူသောအဘ၊ ကိုယ်တော်နှင့်အကျွန်ုပ်သည် တလုံးတဝတည်းဖြစ်သကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသော ဤသူတို့
၁၂ သည် ဖြစ်ရပါမည်အကြောင်း၊ သူတို့ကို ကိုယ် တော်၏နာမ၌ တည်စေတော်မူပါ။– အကျွန်ုပ်သည် ဤလောကသို့ ဤသူတို့နှင့်တကွ ရှိစဉ်ကာလ၊ သူတို့ကို ကိုယ်တော်၏နာမ၌ တည်စေပါပြီ။ အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်စောင့်မပါပြီ။ ထိုသူတို့တွင် ပျက်စီးခြင်း၏သားတယောက်မှတပါး အဘယ်သူမျှ ပျက်စီးခြင်းသို့မရောက်ပါ။ ထိုသူသည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သည်အကြောင်းကား၊ ကျမ်းစာပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။

၁၃ ယခုတွင် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ သွားရမည်ဖြစ်၍၊ ဤသူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အမှီပြုသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံမည်အ ကြောင်း၊ ဤစကားကို ဤလောက၌ အကျွန်ုပ်
၁၄ ပြောပါ၏။– ကိုယ်တော်၏နှုတ်ကပတ်တရားကို ဤသူတို့အား အကျွန်ုပ်ပေးပါပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် ဤလောကနှင့်မဆက်ဆံသကဲ့သို့ ဤသူတို့သည် မဆက်ဆံသောကြောင့်၊ လောကီသားတို့သည်
၁၅ ဤသူတို့ကိုမုန်းကြပါ၏။– ဤသူတို့ကိုဤလော ကမှ နှုတ်ယူတော်မူမည်အကြောင်း အကျွန်ုပ် တောင်းသည် မဟုတ်ပါ။ မကောင်းသောအမှုအ ရာနှင့်ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ စောင့်မတော်မူမည်
၁၆ အကြောင်းကိုသာ တောင်းပါ၏။– အကျွန်ုပ် သည် ဤလောကနှင့် မဆက်ဆံသကဲ့သို့ ဤသူ
၁၇ တို့သည် မဆက်ဆံကြပါ။– ကိုယ်တော်၏သမ္မာ တရားအားဖြင့် သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်၏နှုတ်ကပတ်သည် သမ္မာတရားဖြစ်
၁၈ ပါ၏။– ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို ဤလော ကသို့ စေလွှတ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ အကျွန်ုပ်
၁၉ သည် ဤသူတို့ကို စေလွှတ်ပါ၏။– သမ္မာတရား အားဖြင့် သူတို့ကို သန့်ရှင်းစေမည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့အဘို့အလိုငှါ ကိုယ်ကို သန့် ရှင်းစေပါ၏။

၂၀ ထိုသူတို့အဘို့ကိုသာ အကျွန်ုပ် ဆုတောင်း သည် မဟုတ်ပါ။ သူတို့ ဟောပြောခြင်းအားဖြင့် အကျွန်ုပ်ကို ယုံကြည်သောသူတို့အဘို့ကိုလည်း
၂၁ ဆုတောင်းပါ၏။– ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူသည်ကို လောကီသားတို့သည် ယုံကြမည်အကြောင်း၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် တလုံးတဝတည်းဖြစ်လျက်၊ အဘ၊ ကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ်၌ ရှိတော်မူ၍ အကျွန်ုပ်သည် လည်း ကိုယ်တော်၌ရှိသကဲ့သို့၊ ထိုသူအပေါင်း တို့သည် ငါတို့၌ တလုံးတဝတည်းဖြစ်စေခြင်းငှါ
၂၂ ဆုတောင်းပါ၏။– ငါတို့သည် တလုံးတဝတည်း
၂၃ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အကျွန်ုပ်သည် သူတို့၌ရှိ၍၊– ကိုယ် တော်သည်လည်း အကျွန်ုပ်၌ ရှိတော်မူသော အားဖြင့် သူတို့သည် တလုံးတဝတည်းဖြစ်၍၊ တ လုံးတဝတည်း၌စုံလင်စေခြင်းငှါငင်းကိုယ်တော် သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူကြောင်းနှင့် အကျွန်ုပ်ကို ချစ်တော်မူသကဲ့သို့ သူတို့ကိုလည်း ချစ်တော်မူကြောင်းကို လောကီသားတို့သည် သိ စေခြင်းငှါငင်း၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသောဘုန်းအသရေကို အကျွန်ုပ်သည်
၂၄ သူတို့အား ပေးပါပြီ။– အိုအဘ၊ ကိုယ်တော်သည် ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမီ အကျွန်ုပ်ကို ချစ်၍၊ အ

To Contents

ကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသောဘုန်းတော်ကို အ
ကျွန်ုပ်အား ပေးတော်မူသောသူတို့သည် ရှုမြင်ရ
မည်အကြောင်း၊ အကျွန်ုပ်ရှိရာအရပ်၌ အကျွန်ုပ်
နှင့်အတူ ရှိနေစေခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်အလိုရှိပါ၏။–
၂၅ တရားတော်မူသောအဘ၊ လောကီသားတို့သည်
ကိုယ်တော်ကိုမသိသော်လည်း အကျွန်ုပ်သိပါ၏။
ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်ကို စေလွှတ်တော်မူ
၂၆ ကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် သိကြပါ၏။– ကိုယ်
တော်သည် အကျွန်ုပ်ကိုချစ်တော်မူသောမေတ္တာ
သည် သူတို့၌ရှိစေခြင်းငှါလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် သူ
တို့၌ ရှိစေခြင်းငှါလည်း၊ ကိုယ်တော်၏နာမကို အ
ကျွန်ုပ်သည် သူတို့အား ပြည်ဆန်ပါပြီဖြစ်၍ အစဉ်
ပြည်ဆန်ပါမည်ဟု မိန့်မြွက်တော်မူ၏။

၁၈

၁ ထိုသို့ မိန့်မြွက်တော်မူပြီးမှ ယေရှုသည် တ
ပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ကေဒြိန်ချောင်းတဘက်
သို့ကြွ၍၊ ထိုအရပ်၌ရှိသော ဥယျာဉ်သို့ဝင်တော်
၂ မူ၏။– ထိုအရပ်သို့ယေရှုသည် တပည့်တော်တို့
နှင့်အတူ သွားမြဲရှိသောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို
အပ်နှံသော ယုဒရကာရုတ်သည် ထိုအရပ်ကိုသိ
၃ သည်ဖြစ်၍၊– စစ်သူရဲတပဲတို့ငှင်း၊ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ဖာရိရှဲတို့စေလွှတ်သော မင်း
လုလင်တို့ကိုငှင်း ခေါ်ခဲ့၍၊ မီးအိမ်၊ မီးရှူး၊ လက်
၄ နက်တို့ကိုလက်ဖွဲ့လျက်လာကြ၏။– ယေရှုသည်
ကိုယ်၌ ဖြစ်လတံ့သမျှသော အမှုအရာတို့ကို သိ
တော်မူလျက်၊ လာသောသူတို့ ဆီသို့သွား၍ အ
၅ ဘယ်သူကိုရှာကြသနည်းဟုမေးတော်မူ၏။– နာ
ဇရက်မြို့သား ယေရှုကိုရှာကြသည်ဟုဆိုလျှင်၊
ယေရှုက၊ ငါသည် ထိုသူဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။
ကိုယ်တော်ကိုအပ်နှံသော ယုဒရကာရုတ်သည်
၆ လည်း ထိုသူတို့နှင့်အတူ ရပ်နေ၏။– ငါသည် ထို
သူဖြစ်၏ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊ ထိုသူတို့သည်
၇ နောက်သို့ လှန်၍ မြေပေါ်၌လဲကြ၏။– အဘယ်
သူကို ရှာကြသနည်းဟု တဖန်မေးတော်မူလျှင်၊
နာဇရက်မြို့သားယေရှုကို ရှာကြသည်ဟု ထိုသူ
၈ တို့သည် ဆိုကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ငါသည်ထို
သူဖြစ်၏ဟုငါပြောပြီပြီ။ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ကို ရှာလျှင်
ဤသူတို့သည် သွားပါလေစေဟု မိန့်တော်မူ
၉ ၏။– ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်အား ပေးတော်
မူသောသူတို့တွင် အဘယ်သူမျှပျက်စီးခြင်းသို့ မ
ရောက်ပါဟူသော အထက်စကားတော်ကို ပြည့်
စုံစေခြင်းငှါ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။
၁၀ ထိုအခါ ရှိမုန် ပေတရုသည် မိမိ၌ ပါသော
ထားကိုဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏
ကျွန်တယောက်ကို ခုတ်သဖြင့် လက်ျာနားရွက်
ပြတ်လေ၏။ ထိုကျွန်၏အမည်ကား မာလခုဖြစ်
၁၁ သတည်း။– ယေရှုကလည်း၊ ထားကို အိမ်၌သွင်း
ထားလော့။ ခမည်းတော်သည် ငါ့အားပေးတော်
မူသောခွက်ကို ငါမသောက်ရာသလောဟု ပေတ
၁၂ ရုအား မိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါ တပ်မှူးမှစ၍
စစ်သူရဲတို့နှင့် ယုဒမင်းလုလင်တို့သည် ယေရှုကို
ဘမ်းဆီး၍ ချည်နှောင်ပြီးလျှင် အန္နတ်မင်းထံသို့
၁၃ ရှေ့ဦးစွာ ယူသွားကြ၏။– အန္နတ်မင်းကား၊ ထို
နှစ်တွင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်သော ကယာဖ
၁၄ ၏ ယောက္ခမဖြစ်သတည်း။– ထိုကယာဖကား၊
လူတယောက်သည် လူများတို့အတွက် ပျက်စီး
သော် သာ၍ကောင်းသည်ဟု ယုဒလူတို့နှင့် တိုင်
ပင်ပြောဆိုသောသူပေတည်း။
၁၅ ရှိမုန်ပေတရုနှင့် အခြားသောတပည့်တော်
တယောက်သည် ယေရှုနောက်တော်သို့ လိုက်
ကြ၏။ ထိုတပည့်တော်သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်
မင်း၏အသိအကျွမ်းဖြစ်၍ ယေရှုနှင့်တကွ ယဇ်ပု
၁၆ ရောဟိတ်မင်း၏အိမ်ဦးထဲသို့ဝင်လေ၏။– ပေတ
ရုမူကားပြင်၌တံခါးနားမှာရပ်နေ၏။ ထိုကြောင့်
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့်အကျွမ်းဝင်သော တပည့်
တော်သည်ထွက်၍ တံခါးစောင့်မိန်းမအားပြော
၁၇ ပြီးမှ ပေတရုကို သွင်းလေ၏။– တံခါးစောင့်မိန်း
မက ပေတရုအား၊ သင်သည် ထိုသူ၏တပည့်တို့
အဝင်ဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟုဆိုလျှင်၊ မဟုတ်
၁၈ ဘူးဟု ပေတရုငြင်းလေ၏။– ထိုကာလ၌ ချမ်း
သောကြောင့် ကျွန်များနှင့် မင်းလုလင်များတို့
သည် မီးခဲပုံကို ထည့်၍ မီးလုံလျက်နေကြ၏။
ပေတရုသည်လည်း သူတို့နှင့်တကွ ရပ်၍ မီးလုံ
လျက်နေ၏။
၁၉ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် တပည့်
တော်တို့ကိုငှင်း၊ဒေသနာတော်ကိုငှင်း၊အကြောင်း
၂၀ ပြု၍ ယေရှုကို မေးမြန်းစစ်ကြော၏။– ယေရှုက
လည်း၊ ငါသည်လောကဌ ထင်ရှားစွာဟောပြော
ပြီ။ ယုဒလူအပေါင်းတို့ စည်းဝေးရာ တရားစရပ်
၌ငှင်း၊ ဗိမာန်တော်၌ငှင်း၊ အစဉ်မပြတ်ဆုံးအပြေဝါ
ဒပေးပြီ။ မထင်ရှားဘဲ အလျှိုးမဟောမပြော။–
၂၁ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကိုမေးမြန်းသနည်း။ ငါသည်
အဘယ်သို့ ဟောပြောသည်ကို ကြားနာသောသူ
တို့ကို မေးမြန်းလော့။ ငါပြောသောစကားကို ထို
၂၂ သူတို့သည် သိကြ၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။– ထိုသို့
မိန့်တော်မူလျှင်၊ အနီးအပါး၌ရပ်နေသော မင်း

To Contents

လုလင်တယောက်က၊ သင်သည် ယဇ်ပုရော
ဟိတ်မင်းကို ဤသို့ ပြန်ပြောရသလောဟု ဆို
၂၃ လျက် ယေရှုကို ရိုက်လေ၏။– ယေရှုကလည်း၊
ငါ့စကားမမှန်လျှင် မမှန်ကြောင်းကို ပြပါ။ မှန်
လျှင် ငါ့ကို အဘယ်ကြောင့်ရိုက်သနည်းဟု မိန့်
၂၄ တော်မူ၏။– အန္နတ်မင်းသည် ကိုယ်တော်ကို
ချည်နှောင်လျက်ရှိသည်အတိုင်း၊ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်မင်း ကယာဖထံသို့ ပို့စေခဲ့ပြီ။

၂၅ ရှိမုန်ပေတရုသည် ရပ်၍မီးလုံးလျက်နေသည်
တွင် အချို့သောသူတို့က၊ သင်သည် သူ၏ တ
ပည့်တို့အဝင်ဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟုမေးလျှင်၊
၂၆ မဟုတ်ဘူးဟု ပေတရု ငြင်းလေ၏။– ပေတရု
ခုတ်၍ နားရွက်ပြတ်သောသူနှင့် ပေါက်ဘော်
တော်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း၏ ကျွန်တ
ယောက်က၊ သင်သည် ဥယျာဉ်၌ ယေရှုနှင့်အတူ
ရှိသည်ကို ငါမြင်ခဲ့ပြီမဟုတ်လောဟု ဆိုလျှင်၊–
၂၇ ပေတရုသည် တဖန် ငြင်းပြန်လေ၏၊ ထိုခဏ
ခြင်းတွင် ကြက်တွန်၏။

၂၈ နံနက်အချိန်ရောက်လျှင်၊ ယေရှုကို ကယာဖ
ထံမှ အိမ်တော်ဦးသို့ ဆောင်သွားကြ၏။ ထိုသူ
တို့သည် အာပတ်နှင့်ကင်းလွတ်၍ ပသခါပွဲကို ခံ
ရမည်အကြောင်း၊ အိမ်တော်ဦးထဲသို့ ကိုယ်တိုင်
၂၉ မဝင်ကြ။– ထိုကြောင့် ပိလတ်မင်းသည် သူတို့ရှိ
ရာသို့ထွက်၍ ဤသူ့အဘယ်အပြစ်ကို တင်ကြ
၃၀ သနည်းဟုမေးသော်၊– ဤသူသည်လူဆိုးမဟုတ်
လျှင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုယ်တော်၌ မအပ်ပါ
၃၁ ဟု လျှောက်ကြ၏။– ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သူ့
ကိုယူ၍ သင်တို့ ဓမ္မသတ်အတိုင်း စီရင်ကြဟုဆို
၏။ ယုဒလူတို့ကလည်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် အ
ဘယ်သူကိုမျှ မသတ်ပိုင်ပါဟု လျှောက်ကြ၏။–
၃၂ ထိုသို့လျှောက်သော်၊ ယေရှုသည်အဘယ်သို့ မိမိ
သေရမည်အရိပ်ကိုပေး၍၊ မိန့်တော်မူသော စ
ကားတော် ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။

၃၃ ပိလတ်မင်းသည် အိမ်တော်ဦးထဲသို့ တဖန်
ဝင်၍ယေရှုကိုခေါ်ပြီး၍လျှင်၊ သင်သည် ယုဒရှင်
၃၄ ဘုရင် မှန်သလောဟုမေး၏။– ယေရှုကလည်း၊
မင်းကြီးသည် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဤသို့မေး
သလော။ သို့မဟုတ် သူတပါးတို့သည် ငါ၏အ
ကြောင်းကို လျှောက်ကြပြီလောဟု မေးတော်မူ
၃၅ ၏။–ပိလတ်မင်းက၊ငါသည်ယုဒလူဖြစ်သလော။
သင်၏လူမျိုးနှင့်တကွယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့
သည် သင့်ကို ငါ၌အပ်ကြပြီ။ သင်သည် အဘယ်
၃၆ သို့ပြုမိသနည်းဟုမေးလျှင်၊– ယေရှုက၊ ငါ၏နိုင်ငံ
သည် ဤလောကနှင့်မစပ်ဆိုင်။ ငါ၏နိုင်ငံသည်
ဤလောကနှင့်စပ်ဆိုင်လျှင်၊ ငါသည် ယုဒလူတို့
လက်သို့ မရောက်စေခြင်းငှါ ငါ၏ လူတို့သည်
တိုက်လှန်ကြလိမ့်မည်။ ယခုမူကား ငါ၏နိုင်ငံ
သည် ဤဒေသအရပ်နှင့်မစပ်ဆိုင်ဟု မိန့်တော်မူ
၃၇ ၏။– ပိလတ်မင်းကလည်း သို့ဖြစ်လျှင် သင်သည်
ရှင်ဘုရင်မှန်သလောဟုမေးသော်၊ ယေရှုက မင်း
ကြီးမေးသည်အတိုင်း ငါသည် ရှင်ဘုရင်မှန်၏။
သမ္မာတရားဘက်၌ သက်သေခံခြင်းငှါ ငါသည်
မွေးဘွားခြင်းကိုခံ၍ ဤလောကသို့ ကြွလာပြီ။
သမ္မာတရားနှင့်စပ်ဆိုင်သမျှသောသူတို့သည် ငါ့စ
ကားကိုနားထောင်ကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။–
၃၈ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သမ္မာတရားကား အဘယ်
သို့နည်းဟုမေးပြီး၍၊ တဖန်၊ ယုဒလူတို့ရှိရာသို့
ထွက်၍၊ ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှငါမတွေ့။–
၃၉ ပသခါပွဲ၌လူတယောက်ကို သင်တို့အား ငါလွှတ်
မဲထုံးစံရှိသည်ဖြစ်၍ ယုဒရှင်ဘုရင်ကို လွှတ်စေ
၄၀ ချင်သလောဟု မေးလျှင်၊– တဖန် လူအပေါင်းတို့
က၊ ဤသူကို မလွှတ်စေချင်ပါ၊ ဗာရဗ္ဗကို လွှတ်
စေချင်ပါသည်ဟု အော်ဟစ်၍ လျှောက်ဆိုကြ
၏။ ထိုဗာရဗ္ဗကား ထားပြဖြစ်သတည်း။

၁၉

၁ ထိုအခါ ပိလတ်မင်းသည် ယေရှုကိုယူ၍ရိုက်
၂ ပြီးမှ၊– စစ်သူရဲတို့သည် ဆူးပင်နှင့်ရက်သော ဦး
ရစ်ကို ခေါင်းတော်၌ တင်၍၊ နီမောင်းသောဝတ်
၃ လုံနှင့်ခြုံစေပြီးလျှင်၊– ယုဒရှင်ဘုရင် ကိုယ်တော်
သည် မင်္ဂလာရှိစေသတည်းဟုဆို၍ ရိုက်ပုတ်
၄ ကြ၏။– ပိလတ်မင်းကလည်း၊ ဤသူ၌ အဘယ်
အပြစ်ကိုမျှ ငါမတွေ့ကြောင်းကို သင်တို့သိစေ
ခြင်းငှါ၊ သူ့ကို သင်တို့ရှိရာသို့ ငါထုတ်ပြသည်ဟု
၅ ဆို၏။– ထိုအခါ ယေရှုသည် ဆူးပင်ဦးရစ်နှင့် နီ
မောင်းသောဝတ်လုံကို ဝတ်လျက် ပြင်သို့ ထွက်
၆ ကြွတော်မူ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သူ့ကို
ကြည့်ကြလော့ဟု ဆို၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်အ
ကြီးတို့နှင့် လုလင်များတို့က၊ ထိုသူကို လက်ဝါး
ကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါ။ ရိုက်ထားပါဟု ဟစ်
ကြော်ကြ၏။ ပိလတ်မင်းက၊ သင်တို့သည် သူ့
ကိုယူ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြ။ ငါ
၇ သည် သူ၌ အပြစ်ကို မတွေ့ဟုဆိုလျှင်၊– ယုဒလူ
တို့က၊ ဤသူသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်
ဖြစ်ယောင်ဆောင်သောကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့၌
ရှိသော ဓမ္မသတ်အတိုင်း သေထိုက်ပါသည်ဟု
လျှောက်ကြ၏။

To Contents

ထိုစကားကိုကြားလျှင် ပိလတ်မင်းသည် သာ
၂ ၍ ကြောက်သဖြင့်၊ အိမ်တော်ဦးထဲသို့ ဝင်ပြန်
၍။– ယေရှုအား၊ သင်သည် အဘယ်က ဖြစ်သ
၁၀ နည်းဟုမေးလျှင်၊ တခွန်းကိုမျှ ပြန်တော်မမူ။– ပိ
လတ်မင်းကလည်း၊ ငါနှင့်စကားမပြောသလော။
ငါသည် သင့်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထား
ပိုင်သည်ကိုလည်း၊ လွှတ်ပိုင်သည်ကိုလည်း သင်မသိ
၁၁ လောဟုဆိုသော်၊– အထက်အရပ်မှ အခွင့်ကိုမရ
လျှင် မင်းကြီးသည် ငါ့ကို အဘယ်သို့မျှမပြုပို်င်။
ထိုကြောင့် ငါ့ကို မင်းကြီးလက်သို့အပ်နှံသောသူ
သည် သာ၍ကြီးသောအပြစ်ရှိသည်ဟု မိန့်တော်
၁၂ မူ၏။– ထိုအခါမှစ၍ ပိလတ်မင်းသည် ကိုယ်
တော်ကို လွှတ်ခြင်းငှါ ရှာကြံလေ၏။ ယုဒလူတို့
ကလည်း၊ ထိုသူကို လွှတ်လျှင် ကိုယ်တော်သည်
ကဲသာဘုရင်၏အဆွေ မဟုတ်ပါ။ ရှင်ဘုရင်လုပ်
သောသူမည်သည်ကား၊ ကဲသာဘုရင်၏ ရန်သူ
ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။
၁၃ ထိုစကားကို ကြားလျှင် ပိလတ်မင်းသည်
ယေရှုကိုပြင်သို့ထုတ်ပြီးမှ၊ ဟေဗြဲစကားအားဖြင့်
ဂဗ္ဗသအမည်ရှိ၍ ကျောက်ခင်းဟုခေါ်ဝေါ်သော
၁၄ အရပ်၌ တရားပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်လေ၏။– ထို
နေ့အချိန်ကား၊ ပသခါအဘိတ်နေ့ တချက်တီးအ
ချိန်လောက်ရှိ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သင်တို့
၏ရှင်ဘုရင်ကိုကြည့်ကြလော့ဟု ယုဒလူတို့အား
၁၅ ပြောဆိုလျှင်၊– ထိုသူကိုထုတ်ပါ။ ထုတ်ပါ။ လက်
ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားပါဟု လူများဟစ်ကြော်
ကြ၏။ ပိလတ်မင်းကလည်း၊ သင်တို့၏ရှင်ဘုရင်
ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာရိုက်ထားရမည်လောဟု
မေးပြန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့က၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့၌ ကဲသာဘုရင်မှတပါး အဘယ်ရှင်ဘု
၁၆ ရင်မျှမရှိပါဟု ပြန်ပြောကြ၏။– ထိုအခါ ပိလတ်
မင်းသည် ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်
ထားစေခြင်းငှါ ထိုသူတို့လက်သို့ အပ်သဖြင့်၊ သူ
တို့သည် ကိုယ်တော်ကိုယူ၍ ထုတ်သွားကြ၏။
၁၇ ကိုယ်တော်သည် မိမိလက်ဝါးကပ်တိုင်ကို
ထမ်းလျက် ဦးခေါင်းခွံအရပ်ဟူ၍တွင် သောအ
ရပ်သို့ ထွက်တော်မူ၏။ ထိုအရပ်ကား၊ ဟေဗြဲစ
၁၈ ကားအားဖြင့် ဂေါလဂေါသအမည်ရှိ၏။– ထိုအ
ရပ်၌ ကိုယ်တော်ကို အခြားသောသူနှစ်ယောက်
နှင့်တကွ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြ၏။
ထိုသူနှစ်ယောက်အလယ်မှာ ယေရှုသည် နေရာ
၁၉ ကျသတည်း။– ပိလတ်မင်းသည်လည်း ကမ္မည်း
လိပ်စာကိုရေး၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်၌ တပ်
လေ၏။ လိပ်စာချက်ဟူမူကား၊ ယုဒရှင်ဘုရင်၊
နာဇရက်မြို့သားယေရှုဟု ရေးထားသတည်း။–
၂၀ ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားသော
အရပ်သည် မြို့နှင့်နီးသည်ဖြစ်၍၊ ထိုလိပ်စာကို
ဟေဗြဲဘာသာ၊ ဟေလသဘာသာ၊ ရောမဘာ
သာအားဖြင့်ရေးထားသောကြောင့် ယုဒလူများ
၂၁ တို့သည် ဘတ်ကြ၏။– ထိုကြောင့် ယုဒယဇ်ပု
ရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ပိလတ်မင်းထံသို့
ဝင်၍၊ ယုဒရှင်ဘုရင်ဟု မရေးပါနှင့်။ ငါသည် ယု
ဒရှင်ဘုရင်ဖြစ်သည်ဟု သူဆိုကြောင်းကို ရေး
၂၂ တော်မူပါဟု လျှောက်ကြလျှင်– ပိလတ်မင်းက၊
ငါရေးပြီးသောအရာကို ငါရေးပြီဟု ပြန်ဆို၏။
၂၃ စစ်သူရဲတို့သည် ယေရှုကို လက်ဝါးကပ်တိုင်
၌ ရိုက်ထားပြီးမှ၊ အဝတ်တော်တို့ကို လေးပိုင်း
ပိုင်း၍ တယောက်တပိုင်းစီ ယူကြလေ၏။ အ
တွင်းအင်္ကျီတော်ကား၊ မချုပ်ဘဲလျက် အထက်
စွန်းမှသည် အောက်စွန်းတိုင်အောင် ရက်သော
၂၄ အင်္ကျီဖြစ်သောကြောင့်၊– ထိုသူတို့က၊ အင်္ကျီကို
မဆုတ်ကြနှင့်။ အဘယ်သူယူရမည်ကို စာရေး
တံချကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်း ဆိုကြ၏။ ကျမ်း
စာလာသည်ကား၊ သူတို့သည် အင်္ကျနှံပ်အဝတ်
ကို အချင်းချင်းဝေဖန်၍ အင်္ကျနှံပ်အင်္ကျီကို စာ
ရေးတံချကြပါ၏ဟူသော အချက်စကားကို
ပြည့်စုံစေ၍၊ စစ်သူရဲတို့သည် ထိုသို့ပြုကြ၏။
၂၅ ယေရှု၏ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်နားမှာ မယ်
တော်နှင့် မယ်တော်၏ညီမဖြစ်သော ကလောဖ
၏မယား မာရိနှင့် မာဂဒလမာရိတို့သည် ရပ်နေ
၂၆ ကြ၏။– ထိုအခါ မယ်တော်နှင့် ချစ်တော်မူသော
တပည့်တော်သည် အနားမှာ ရပ်နေသည်ကို
ယေရှုသည် မြင်တော်မူလျှင်၊ မယ်တော်အား၊ အ
ချင်းမိန်းမ၊ သင်၏သားကို ကြည့်ပါဟူ၍ဆင်း၊–
၂၇ တပည့်တော်အားလည်း၊ သင်၏အမိကို ကြည့်ပါ
ဟူ၍ဆင်း မိန့်တော်မူ၏။ ထိုအခါမှစ၍ ထိုတပည့်
တော်သည် မယ်တော်ကိုမိမိအိမ်၌သိမ်းထား၏။
၂၈ ထိုနောက်မှ ကျမ်းစာပြည့်စုံစေခြင်းငှါ အမှုရှိ
သမျှကုန်စင်ပြီးသည်ကိုသိတော်မူလျှင်၊ ရေတ
၂၉ သည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။– ထိုအရပ်၌ပုံးရည်နှင့်
ပြည့်သော အိုးတလုံးရှိသည် ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့
သည် ရေမြိတ်ထွေးကို ပုံးရည်နှင့်ပြည့်စေပြီးလျှင်၊
ဟုသုပ်ပင်အကိုင်းဖျားခွံတပ်၍ ခံတွင်းတော်သို့
၃၀ ကပ်ထားကြ၏။– ယေရှုသည် ပုံးရည်ကို ခံပြီးမှ၊
အမှုပြီးပြီဟုမိန့်တော်မူလျက်၊ ခေါင်းတော်ကို
ငိုက်စိုက်ညွတ်၍ အသက်တော်ကိုစွန့်တော်မူ၏။

၂၁ ထိုနေ့သည် အဘိတ်နေ့ဖြစ်၍၊ နက်ဖြန်နေ့
လည်း ကြီးမြတ်သောဥပုသ်နေ့ဖြစ်သည်ကို ယုဒ
လူတို့သည် ထောက်၍၊ အလောင်းကောင်တို့ကို
ဥပုသ်နေ့၌ လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်မှာ မရှိစေခြင်း
ငှါ ပိလတ်မင်းထံသို့ဝင်ပြီးလျှင်၊ ခြေကိုချိုး၍ ထို
အလောင်းကောင်တို့ကို ယူသွားရမည်အကြောင်း
၃၂ အခွင့်တောင်းကြ၏။– ထိုအခါ စစ်သူရဲတို့သည်
သွား၍ ကိုယ်တော်နှင့်အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင်
မှာ ရိုက်ထားသောသူနှစ်ယောက်တို့၏ ခြေကို
၃၃ ချိုးလေ၏။–ယေရှုထံသို့ရောက်၍ အသက်မရှိ
၃၄ ကြောင်းကိုမြင်လျှင် ခြေကိုမချိုးဘဲ၊– စစ်သူရဲတ
ယောက်သည် နံဖေးတော်ကို လှံနှင့်ထိုးဖောက်
၃၅ ၍ သွေးနှင့်ရေသည် ချက်ခြင်းထွက်လာ၏။– ထို
အကြောင်းအရာကို မြင်သောသူသည် သက်သေ
ခံ၏။ သူ၏သက်သေခံချက်သည်လည်း မုန်ပေ
၏။ သင်တို့သည် ယုံကြည်မည်အကြောင်း၊ သူ
၃၆ ပြောသောစကားမှန်သည်ကို သူသိ၏။– ထိုအ
ကြောင်းအရာကား၊ သူ၏အရိုးကို မချိုးရဟု
ကျမ်းစာလာချက်ပြည့်စုံမည်အကြောင်းတည်း။–
၃၇ တဖန် ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထိုသူတို့သည် မိ
မိတို့ ထိုးဖောက်သောသူကို ရှုမြင်ရကြလိမ့်မည်
ဟု လာ၏။

၃၈ ထိုနောက်မှ၊ အရိမသဲမြို့သား ယောသပ်
သည် ယုဒလူတို့ကို ကြောက်၍ မထင်မရှား တ
ပည့်တော်ဖြစ်သည်နှင့်၊ ပိလတ်မင်းထံသို့ ဝင်၍
ယေရှု၏ အလောင်းတော်ကို ယူသွားမည်အ
ကြောင်း အခွင့်တောင်း၏။ ပိလတ်မင်းအခွင့်
ပေးလျှင်၊ ထိုသူသည်သွား၍ ယေရှု၏အလောင်း
၃၉ တော်ကို ယူလေ၏။– အထက်က ညဉ့်အခါ ယေ
ရှုထံတော်သို့လာသော နိကောဒင်သည်လည်း၊
အခွက်သုံးဆယ်မျှလောက်အချိန်ရှိသော မုရန်
နှင့်အကျော်ကို ရောနှောသော နံသာပျောင်းကို
၄၀ ဆောင်လျက်လာ၏။– ထိုသူတို့သည် ယေရှု၏
အလောင်းတော်ကို ယူ၍၊ ယုဒလူတို့၏ သင်္ဂြိဟ်
ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ပြင်ဆင်ခြင်းထုံးစံရှိသည်
အတိုင်း နံသာမျိုးနှင့်တကွ ပိတ်ပုဆိုးဖြင့် အ
၄၁ လောင်းတော်ကို ပတ်ရစ်ကြ၏။– လက်ဝါးကပ်
တိုင်မှာ ရိုက်ထားသောအရပ်တွင် ဥယျာဉ်ရှိ၏။
ထိုဥယျာဉ်၌ တယောက်ကိုမျှ မသင်္ဂြိဟ်ဘူး
၄၂ သော သချိုင်းတွင်းသစ် ရှိ၏။– ယုဒလူတို့၏
အဘိတ်နေ့ဖြစ်သောကြောင့်၊ အနီးအပါးတွင်ရှိ
သော ထိုသချိုင်းတွင်း၌ အလောင်းတော်ကို
ထားကြ၏။

၂၀

၁ ခုနစ်ရက်တွင် ပဌမနေ့ရက်၊ မိုဃ်းမလင်းမှီ
စောစောအချိန်၌ မာဂဒလမာရိသည် သချိုင်း
တော်သို့ သွား၍ တွင်းဝ၌ပိတ်သော ကျောက်
၂ သည် ရွှေ့လျက်ရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊– ရှိမုန်ပေ
တရုနှင့် ယေရှုချစ်တော်မူသော အခြားတပည့်
တော်ဆီသို့ ပြေးသွား၍၊ သချိုင်းတော်မှ သခင်
ကိုယူသွားကြပြီ။ အဘယ်မှာထားကြသည်ကို မ
၃ သိဟုပြောဆို၏။– ထိုအခါပေတရုနှင့် အခြား
သော တပည့်တော်သည်ထွက်၍ သချိုင်းတော်
၄ သို့ သွားကြ၏။– ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် အ
တူပြေးသည်တွင် အခြားသောတပည့်တော်
သည် ပေတရုကိုလွန်၍ သချိုင်းတော်သို့ အရင်
၅ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ငုံ၍ကြည့်သဖြင့်၊– ပိတ်ပု
၆ ဆိုးရိုရုစ်သည်ကို မြင်လျှင်၊ မဝင်ဘဲနေ၏။– ရှိ
မုန်ပေတရုသည်နောက်သို့လိုက်၍ ရောက်သော
အခါ တွင်းထဲသို့ဝင်လျှင်၊ ပိတ်ပုဆိုးရှိရုစ်သည်
၇ ကိုငဲ့၊– ခေါင်းတော်၌ရှိသောပဝါသည် ပိတ်ပု
ဆိုးနှင့်အတူမရှိဘဲ တခြားစီ လိပ်လျက်ရှိသည်
၈ ကိုငဲ့ မြင်လေ၏။– ထိုအခါ သချိုင်းတော်သို့
အရင်ရောက်သော အခြားတပည့်တော်သည်
၉ ဝင်၍ မြင်သဖြင့် ယုံလေ၏။– ကိုယ်တော်သည်
သေခြင်းမှ ထမြောက်ရမည်ဟူသော ကျမ်းစ
ကားကို တပည့်တော်တို့သည် နားမလည်ကြ
၁၀ သေး။– နောက်မှ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် မိမိ
တို့အပေါင်းအသင်းရှိရာသို့ ပြန်သွားကြ၏။

၁၁ မာရိသည် သချိုင်းတော်အနားမှာ ငိုကြွေး
လျက်ရပ်နေ၏။ ငိုကြွေးစဉ် ငုံ၍ တွင်းထဲသို့
၁၂ ကြည့်လျှင်၊– ကောင်းကင်တမန်နှစ်ပါးတို့သည်
ဖြူသောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လျက်၊ ယေရှု၏ အ
လောင်းတော် လျောင်းရာအရပ်၊ ခေါင်းရင်း၌ တ
ပါး၊ ခြေရင်း၌ တပါး၊ ထိုင်ကြသည်ကို မြင်လေ
၁၃ ၏။– ထိုသူတို့က၊ အချင်းမိန်းမ၊ အဘယ်ကြောင့်
ငိုကြွေးသနည်းဟုမေးလျှင်၊ ကျွန်မ၏သခင်ကို
ယူသွားကြပြီ။ အဘယ်မှာထားကြသည်ကို မသိ
၁၄ ပါဟုပြောဆို၏။– ထိုသို့ဆိုပြီးမှ နောက်သို့လှည့်
လျှင်၊ ယေရှုရပ်လျက်နေတော်မူသည်ကို မြင်
သော်လည်း ယေရှုဖြစ်တော်မူသည်ကို မသိ။–
၁၅ ယေရှုကလည်း၊ အချင်းမိန်းမ၊ အဘယ်ကြောင့်
ငိုကြွေးသနည်း။ အဘယ်သူကို ရှာသနည်းဟု
မေးတော်မူ၏။ မာရိက၊ သင်သည် သူ့ကို ဆောင်
သွားသည်မှန်လျှင် အဘယ်မှာ ထားသည်ကို
ကျွန်မအား ပြောပါ။ ကျွန်မ ယူသွားပါမည်အရှင်

To Contents

ဟု၊ ထိုသူကို ဥယျာဉ်စောင့်ဖြစ်သည်ဟု ထင်
၁၆ မှတ်လျက်ဆို၏။– ယေရှုကလည်း၊ မာရိဟုခေါ်
တော်မူလျှင်၊ မာရိသည် လှည့်၍ ရဗ္ဗုနိဟု ထူး
လေ၏။ ရဗ္ဗုနိအနက်ကား၊ အရှင်ဘုရားဟု ဆို
၁၇ လိုသတည်း။– ယေရှုကလည်း၊ ငါ့ကိုမဘက်နှင့်
ဦး။ ငါသည် ငါခမည်းတော်ထံသို့ မတက်ရသေး။
ငါညီတို့ရှိရာသို့ သွားလော့။ ငါ၏ခမည်းတော်
တည်းဟူသော သင်တို့၏ခမည်းတော်၊ ငါ၏ဘု
ရားသခင်တည်းဟူသော သင်တို့၏ ဘုရားသခင်
ထံတော်သို့ ငါတက်ရမည်အကြောင်းအရာကို
ကြားပြောလော့ဟု မိန့်တော်မူသည်နှင့်အညီ။–
၁၈ မာဂဒလမာရိသည် သွား၍ မိမိသည် သခင်ကို
တွေ့မြင်သည်ကိုငင်း၊ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသည်ကို
ငင်း၊ တပည့်တော်တို့အား ကြားပြောလေ၏။

၁၉ ခုနစ်ရက်တွင် ပဋမနေ့ရက်ဖြစ်သော ထိုနေ့
၌ ညအချိန် ရောက်သောအခါ၊ ယုဒလူတို့ကို
ကြောက်၍ တံခါးများကို ပိတ်ထားလျက်၊ တ
ပည့်တော်တို့သည် စည်းဝေးကြသောအရပ်သို့
ယေရှုသည် ကြွလာ၍ အလယ်မှာ ရပ်တော်မူ
လျက်၊ သင်တို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေသတည်းဟု
၂၀ မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးမှ လက်
တော်နှင့် နံဖေးတော်ကို ပြတော်မူ၏။ တပည့်
တော်တို့သည် သခင်ကို မြင်လျှင် ဝမ်းမြောက်
၂၁ ခြင်းရှိကြ၏။– တဖန် ယေရှုက၊ သင်တို့၌ ငြိမ်
သက်ခြင်းရှိစေသတည်း။ ခမည်းတော်သည် ငါ့
ကို စေလွှတ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ သင်တို့ကို ငါ
၂၂ စေလွှတ်သည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်၊– ထိုသူတို့
အပေါ်၌ မှုတ်လျက်၊ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသော
၂၃ ဝိညာဉ်တော်ကို ခံကြလော့။– အကြင်သူ၏အ
ပြစ်ကို သင်တို့ လွှတ်လျှင်၊ ထိုသူသည် အပြစ်
လွှတ်လျက်ရှိ၏။ အကြင်သူ၏အပြစ်ကို သင်တို့
တည်စေလျှင်၊ ထိုသူသည် အပြစ်တည်လျက်ရှိ
၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၂၄ ထိုသို့ ယေရှုသည်ကြွလာတော်မူသောအခါ
တမန်တော်တကျိပ်နှစ်ပါးအဝင်၊ ဒိဒုမုဟုအမည်
ရှိသော သောမသည် ထိုတပည့်တော်တို့နှင့်အတူ
၂၅ မရှိ။– ထိုသူတို့ကလည်း အကျွန်ုပ်တို့သည် သခင်
ကို မြင်ရကြပြီဟု သောမအား ပြောဆိုကြလျှင်၊
သောမက၊ လက်တော်၌သံရိုက်ရာချက်ကိုမြင်၊
သံရိုက်ရာချက်ကိုလက်ညှိုးနှင့်မတို့မစမ်း၊ နံဖေး
တော်ကိုလည်း လက်နှင့်မစမ်းမသပ်ရလျှင် အ
၂၆ ကျွန်ုပ်မယုံဟုဆို၏။– ထိုနောက်ရှစ်ရက်မြောက်
သောနေ့၌ တပည့်တော်တို့သည် တဖန်အထဲမှာ
ရှိကြ၍ သောမလည်းပါ၏။ တံခါးများကို ပိတ်
ထားစဉ်အခါ၊ ယေရှုသည်ကြွလာ၍ အလယ်မှာ
ရပ်တော်မူလျက်၊ သင်တို့၌ငြိမ်သက်ခြင်းရှိစေသ
၂၇ တည်းဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါ သောမအား၊
သင်၏လက်ညှိုးကို ဆန့်၍ ငါ့လက်ကို ကြည့်
လော့။ သင်၏လက်ကိုဆန့်၍ ငါ့နံဖေးကိုစမ်းသပ်
လော့။ ယုံမှားခြင်းမရှိနှင့်။ ယုံလော့ဟုမိန့်တော်မူ
၂၈ ၏။– သောမကလည်း၊ အကျွန်ုပ်၏အရှင်၊ အ
ကျွန်ုပ်၏ဘုရားသခင်ပါတကားဟုပြန်၍လျှောက်
၂၉ ၏။– ယေရှုကလည်း၊ သင်သည်ငါ့ကို မြင်သော
ကြောင့် ယုံခြင်းရှိ၏။ ငါ့ကိုမမြင်ဘဲ ယုံသောသူ
တို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၃၀ ဤကျမ်းစာ၌ ရေးရ၍မထားသော အခြားနို
မိတ်လက္ခဏာအများတို့ကိုလည်း ယေရှုသည်
တပည့်တော်တို့မျက်မှောက်၌ ပြတော်မူ၏။–
၃၁ ယေရှုသည် ခရစ်တော်တည်းဟူသော ဘုရားသ
ခင်၏သားတော် ဖြစ်တော်မူသည်ကို သင်တို့
သည် ယုံမည်အကြောင်း၊ ထိုသို့ယုံ၍ နာမတော်
အားဖြင့် အသက်ကိုရမည်အကြောင်း၊ ဤမျှ
လောက် ရေးထားလျက် ရှိသတည်း။

၂၁

၁ တဖန် ယေရှုသည် တိဗေရိအိုင်နားမှာ တ
ပည့်တော်တို့အား ကိုယ်ကိုပြတော်မူ၏။ ပြတော်
၂ မူသည်အကြောင်းအရာဟူမူကား၊– ရှိမုန်ပေတရု
နှင့်ဒိဒုမုဟုအမည်ရှိသော သောမ၊ ဂါလိလဲပြည်
ကာနာဖြို့သား နာသနေလ၊ ဇေဗေဒဲ၏သားနှစ်
ယောက်၊ အခြားသောတပည့်တော်နှစ်ယောက်
၃ တို့သည် အတူရှိကြ၏။– ရှိမုန်ပေတရုက၊ ကျွန်ုပ်
သည် ငါးဘမ်းသွားမည်ဟုဆိုလျှင်၊ ထိုသူတို့က၊
အကျွန်ုပ်တို့လည်းလိုက်မည်ဟုပြောဆိုသည်နှင့်
ထွက်သွားကြ၏။ ချက်ခြင်းလှေထဲသို့ဝင်၍ ထို
၄ ည၌တွင်တကောင်ကိုမျှမရကြ။– နံနက်ရောက်
သောအခါ၊ ယေရှုသည် ကမ်းနားမှာ ရပ်တော်
မူ၏။ သို့ရာတွင် ယေရှုဖြစ်တော်မူသည်ကို တ
၅ ပည့်တော်တို့သည် မသိကြ။– ယေရှုကလည်း၊
ချစ်သားတို့၊ စားစရာတစုံတခုရှိသလောဟု မေး
၆ တော်မူလျှင်၊ မရှိပါဟု ပြန်ပြောကြ၏။– တဖန်
ယေရှုက၊ လှေလက်ျာဘက်၌ ပိုက်ကွန်ကို ပစ်ချ
လော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် ရလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ
သည်အတိုင်း၊ ထိုသူတို့သည် ပစ်ချ၍ များစွာ
သောငါးတို့ကို အုပ်မိသောကြောင့်၊ ပိုက်ကွန်ကို
ဆွဲ၍မရနိုင်။

၇ ထိုအခါ ယေရှုချစ်တော်မူသောတပည့်တော်

To Contents

က၊ ငါတို့သခင်ပေတည်းဟု ပေတရုအား ပြော
ဆို၏။ သခင်ဖြစ်ကြောင်းကို ရှိမုန်ပေတရုသည်
ကြားလျှင်၊ အဝတ်ကို မခြုံဘဲရှိလျက် အပေါ်
အင်္ကျီကိုသာ ဝတ်စည်း၍ အိုင်ထဲသို့ ဆင်းလေ
၈ ၏။– အခြားသောတပည့်တော်တို့သည် ကမ်းနှင့်
မနီးမဝေး အလံငါးဆယ်လောက်ကွာသည်ဖြစ်
၍၊ ငါးများနှင့်ပိုက်ကွန်ကို ဆွဲငင်လျက် လှေစီး၍
၉ လာကြ၏။– ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ မီးခဲ
ပုံကိုငင်း၊ ကင်ထားသော ငါးကိုငင်း၊ မုန့်ကိုငင်း
၁၀ တွေ့မြင်ကြ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ယခုရသော
၁၁ ငါးအချို့ကို ယူခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူ၏။– ရှိမုန်ပေ
တရုသည် လှေပေါ်သို့ တက်၍၊ ငါးကြီးတရာငါး
ဆယ်သုံးကောင်နှင့်ပြည့်လျက်ရှိသော ပိုက်ကွန်
ကို ကုန်းပေါ်သို့ ဆွဲတင်လေ၏။ ထိုမျှလောက်
များသော်လည်း ပိုက်ကွန်သည် မစုတ်မပြတ်
၁၂ ရှိ၏။– ယေရှုကလည်း၊ လာ၍ နံနက်စာကို စား
ကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သခင်ဖြစ်တော်မူ
ကြောင်းကို တပည့်တော်တို့သည် သိကြသော
ကြောင့် ကိုယ်တော်သည် အဘယ်သူနည်းဟူ၍
၁၃ တစုံတယောက်မျှ မမေးမလျှောက်ဝံကြ။– ယေ
ရှုသည် လာ၍ မုန့်နှင့်ငါးကို ယူပြီးလျှင် သူတို့
၁၄ အား ပေးတော်မူ၏။– ထိုပြင်တော်မူခြင်းကား၊
ယေရှုသည် သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည်
နောက်၊ တပည့်တော်တို့အား ကိုယ်ကို သုံးကြိမ်
မြောက်သော ပြတော်မူခြင်းဖြစ်သတည်း။
၁၅ နံနက်စာကို စားကြသည်နောက်၊ ယေရှုက၊
ယောနၶ၏သား ရှိမုန်၊ ဤသူတို့သည် ငါ့ကို ချစ်
သည်ထက် သင်သည်သာ၍ချစ်သလောဟု ရှိမုန်
ပေတရုအား မေးတော်မူလျှင်၊ ဟုတ်ပါ၏သခင်။
ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ချစ်သည်ကို ကိုယ်တော်
သိတော်မူ၏ဟုလျှောက်သော်၊ ငါ၏သိုးသငယ်
၁၆ တို့ကို ကျွေးမွေးလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– တဖန်
ယေရှုက၊ ယောနၶ၏သားရှိမုန်၊ သင်သည် ငါ့ကို
ချစ်သလောဟု ဒုတိယအကြိမ် မေးတော်မူလျှင်၊
ဟုတ်ပါ၏သခင်။ ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ် ချစ်
သည်ကို ကိုယ်တော်သိတော်မူ၏ဟု လျှောက်
သော်၊ ငါ၏သိုးတို့ကို ထိန်းလော့ဟုမိန့်တော်မူ
၁၇ ၏။– ယေရှုကလည်း၊ ယောနၶ၏သားရှိမုန်၊ သင်
သည် ငါ့ကိုချစ်သလောဟု တတိယအကြိမ်မေး
တော်မူလျှင်၊ သင်သည်ငါ့ကိုချစ်သလောဟု သုံး
ကြိမ်မြောက်အောင် မေးတော်မူသောကြောင့်
ပေတရုသည် စိတ်နာသဖြင့်၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်
သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သိတော်မူ၏။
ကိုယ်တော်ကို အကျွန်ုပ်ချစ်သည်ကို ကိုယ်တော်
သိတော်မူ၏ဟုလျှောက်သော်၊ ယေရှုက၊ ငါ၏
၁၈ သိုးတို့ကို ကျွေးမွေးလော့။– ငါအမှန်အကန်ဆို
သည်ကား၊ သင်သည် ပျိုသောအသက်ရှိစဉ်
ကိုယ်ကိုကိုယ် ပတ်စည်း၍ အလိုရှိရာအရပ်ရပ်
သို့ သွားလာတတ်၏။ သင်သည် အိုသောအခါ
လက်နှစ်ဘက်ကို ဆန့်ပြီးလျှင်၊ သူတပါးသည်
သင့်ကို ပတ်စည်း၍ သင်အလိုမရှိရာအရပ်သို့
၁၉ ယူသွားလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုသို့မိန့်
တော်မူသော်၊ အဘယ်သို့သောသေခြင်းအားဖြင့်
ပေတရုသည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကို ထင်
ရှားစေမည်အရိပ်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ မိန့်
တော်မူပြီးမှ၊ ငါ့နောက်သို့ လိုက်လော့ဟု ပေတ
ရုအား မိန့်တော်မူပြန်၏။
၂၀ ယေရှုချစ်တော်မူ၍ အထက်က ညစာစား
သောအခါ၌ ရင်တော်ကိုမှီ၍လျောင်းလျက်၊ သ
ခင်၊ ကိုယ်တော်ကို အပစ်နှံသောသူကား အဘယ်
သူနည်းဟု မေးသောတပည့်တော်သည်လည်း
နောက်တော်သို့ လိုက်သည်ကို ပေတရုသည်
၂၁ လှည့်၍ ဖြင်လျှင်၊– သခင်၊ ဤသူ၌ အဘယ်သို့
ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်းဟု မေးလျှောက်သော်၊–
၂၂ ယေရှုက၊ ငါကြွလာသည်ကာလတိုင်အောင် ထို
သူကိုနေစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိလျှင် သင်သည် အ
ဘယ်သို့ ဆိုင်သနည်း။ သင်မူကား၊ ငါ့နောက်သို့
၂၃ လိုက်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထိုစကားတော်
ကိုထောက်လျှင်၊ ညီအစ်ကိုတို့က၊ ထိုတပည့်
တော်သည် မသေရဟု အနှံ့အပြား ပြောဆိုကြ
၏။ သို့သော်လည်း ထိုသူသည်မသေရဟု ယေရှု
မိန့်တော်မူသည် မဟုတ်။ ငါကြွလာသည်ကာလ
တိုင်အောင် ထိုသူကိုနေစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိလျှင်
သင်သည် အဘယ်သို့ဆိုင်သနည်းဟု မိန့်တော်မူ
သတည်း။
၂၄ ထိုတပည့်တော်ကား၊ ဤအကြောင်းအရာ
တို့ကို သက်သေခံ၍ ရေးထားသောသူဖြစ်၏။–
၂၅ သူ၏သက်သေခံချက်မှန်သည်ကိုငါတို့သိကြ၏။
ယေရှုပြုတော်မူသော အခြားအမှုအရာအများ ရှိ
သေး၏။ ထိုအမှုအရာရှိသမျှတို့ကို အသီးအခြား
ရေးထားလျှင်၊ မြေကြီးမဆုံနိုင်အောင် ကျမ်းစာ
များပြားလိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိ၏။

To Contents

တမန်တော်ဝတ္ထု။

THE ACTS OF THE APOSTLES

၁

၁ အိုသေဝိဖိလု၊ ယေရှုသည် ရွေးကောက်တော်
မူသော တမန်တော်တို့ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်
၂ မှာထားပြီးမှ၊– အထက်သို့ဆောင်ယူခြင်းကို ခံ
တော်မူသောနေ့ မရောက်မီကာလတွင်၊ ပြုမူသွန်
သင်တော်မူသမျှတို့ကို ထုတ်ဘော်၍၊ အထက်
၃ ကျမ်းစာကို ငါစီရင် ရေးထားပါပြီ။– အသေခံ
တော်မူပြီးလျှင် တမန်တော်တို့အား အရက်လေး
ဆယ်ပတ်လုံး ကိုယ်ကိုပြ၍ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ
တော်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကို မိန့်မြွက်တော်
မူလျက်၊ မိမိအသက်ရှင်သည်အကြောင်းကို ခိုင်
ခံ့သော သက်သေအများအားဖြင့် ပြတော်မူ၏။–
၄ ထိုတမန်တော်တို့ကို စုဝေးစေတော်မူပြီးလျှင်၊
ယေရှုလင်မြို့မှ မထွက်မသွားဘဲ ခမည်းတော်
၏ဂတိကို ငံ့နေမည်အကြောင်းမှာတော်မူ၍၊ ထို
ဂတိတော်ကို ငါဟောပြောသဖြင့် သင်တို့သည်
၅ ကြားသိရကြပြီ။– ဂတိတော်အချက်ဟူမူကား၊
ယောဟန်သည် ရေ၌ ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ သင်တို့
သည် မကြာမမြင့်မီ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌
ဗတ္တိဇံကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၆ ထိုတမန်တော်တို့သည်လည်း စုဝေး၍၊ သခင်
ဘုရား၊ ယခုအခါ ကိုယ်တော်သည် ဣသရေလ
အမျိုးသားတို့အား နိုင်ငံကို ပြန်ပေးတော်မူမည်
၇ လောဟုမေးလျှောက်ကြလျှင်၊– သခင်ဘုရားက၊
ခမည်းတော်၏တန်ခိုးအားဖြင့်စီရင်တော်မူသော
အချိန်ကာလကို သိရသောအခွင့်သည် သင်တို့၌
၈ မရှိ။– ထိုသို့မရှိသော်လည်း၊ သင်တို့အပေါ် သို့
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ဆင်းသက်သောအခါ
သင်တို့သည် တန်ခိုးကိုခံရ၍ ယေရှုလင်မြို့မှ
စသော ယုဒပြည်၊ ရှမာရိပြည်၊ မြေကြီးစွန်းတိုင်
အောင် ငါ၏သက်သေဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်
၉ တော်မူ၏။– တမန်တော်တို့သည် ကြည့်ရှုလျက်
နေကြစဉ်၊ သခင်ဘုရားသည် အထက်သို့ဆောင်
ယူခြင်းကိုခံတော်မူ၍ မိုးယံးတိမ်သည်ကိုယ်တော်
၁၀ ကို မျက်ကွယ်အောင် ခံယူလေ၏။– ထိုသို့ ကြွ
တော်မူသည်ကို တမန်တော်တို့သည် ကောင်း
ကင်သို့ စေ့စေ့ကြည့်မျှော်လျက် နေကြစဉ်တွင်၊
လူနှစ်ယောက်တို့သည် ဖြူစင်သောအဝတ်ကို
၁၁ ဝတ်ဆင်လျက် တမန်တော်တို့အနားမှာပေါ်လာ
၍၊– အို ဂါလိလဲလူတို့၊ အဘယ်ကြောင့် ကောင်း
ကင်သို့ ကြည့်မျှော်လျက် နေကြသနည်း။ သင်
တို့နှင့်ခွါ၍ ကောင်းကင်သို့ဆောင်ယူခြင်းကို ခံ
တော်မူသော ထိုယေရှုသည် သင်တို့မျက်မှောက်
၌ ကောင်းကင်သို့ကြွသွားတော်မူသည်နည်းဟူ
တဖန်ကြွလာတော်မူလတ္တံ့ ဟုပြောဆို၏။

၁၂ ထိုအခါ ယေရုရှလင်မြို့နှင့် ဥပုသ်နေ့တနေ့
ခရီးသာကွာ၍ သံလွင်အမည်ရှိသောတောင်မှ
ယေရုရှလင်မြို့သို့ တမန်တော်တို့သည် ပြန်ကြ
၁၃ ၏။– ရောက်ကြလျှင်၊ ပေတရု၊ ယာကုပ်၊ ယော
ဟန်၊ အန္ဒြေ၊ ဖိလိပ္ပု၊ သောမ၊ ဗာသောလမဲ၊
မဿဲ၊ အာလဖဲ၏သားယာကုပ်၊ ရှိမုန်ဇေလုတ်၊
ယာကုပ်ညီ ယုဒတို့သည် တည်းနေရာအိမ်အ
၁၄ ထက်ခန်းသို့ တက်ကြ၏။– ထိုသူအပေါင်းတို့
သည် ယေရှု၏မယ်တော်မာရိမှစ၍ မိန်းမတို့နှင့်
ငင်း၊ ညီတော်တို့နှင့်ငင်း၊ တညီတညွတ်တည်း
ကြိုးစား၍ ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက် နေကြ၏။
၁၅ ထိုအခါ အရေအတွက်အားဖြင့် တရာနှစ်
ဆယ်သော တပည့်တော်တို့၏အလယ်၌ ပေတ
၁၆ ရုသည် ထ၍၊– ညီအစ်ကိုတို့၊ ယေရှုကိုဘမ်းဆီး
သောသူတို့အားလမ်းပြသော ယုဒရှကာရုတ်ကို
ရှည်မှတ်၍ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ဒါ
ဝိဒိမင်း၏နှုတ်ဖြင့် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူနှင့်သော
၁၇ ကျမ်းစာချက်အတိုင်း မပြည့်စုံဘဲ မနေရ။– ထို
သူသည် ငါတို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်၍
၁၈ ဓမ္မဆရာ၏အရာကို ခံရပြီ။– ထိုသူသည် မတ
ရားသောအမှုအတွက်ဖြင့် ရသောအခနှင့် မြေတ
ကွက်ကိုဝယ်ပြီးမှ၊ မှောက်လျက်ကျလဲ၍ ဝမ်းကွဲ
၁၉ သဖြင့် အအူများ ပေါက်လေပြီ။– ထိုအကြောင်း
အရာကို ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော သူအပေါင်း
တို့သည်သိ၍ မိမိတို့ဘာသာအားဖြင့် ထိုမြေကို
အကေလဒမဟု ခေါ်တွင်ကြ၏။ အနက်ကား
၂၀ သွေးမြေဟု ဆိုလိုသတည်း။– ဆာလံကျမ်းစာ၌
လာသည်ကား၊ သူ၏နေရာအရပ်သည် လူဆိတ်
ညံရာအရပ်ဖြစ်ပါစေ။ နေသောသူမရှိပါစေနှင့်။
သူ၏အရာကိုလည်း အခြားသူရပါစေဟု ရေး
၂၁ မှတ်သတည်း။– ထိုကြောင့် ယောဟန်သည် ဗတ္တိ

To Contents

ဇံကိုပေးသည်ကာလမှစ၍၊- သခင်ယေရှုသည် ငါတို့နှင့်ခွါ၍၊ အထက်သို့ဆောင်ယူခြင်းကို ခံတော်မူသည်နေ့ရက်တိုင်အောင်၊ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ထွက်ဝင်သွားလာတော်မူသော ကာလပတ်လုံး ငါတို့နှင့်ပေါင်းဘော်၍နေသောသူတစုံတယောက်သည်၊ ထိုသခင်ထမြောက်တော်မူသည်အကြောင်းကိုဟောပြော၍ ငါတို့နှင့်အတူ သက်သေခံဖြစ်ရမည်ဟု ပေတရုပြောဆို၏။

၂၃ ဗာရှဗဟု ခေါ်ဝေါ်၍ ယုတ္တုအမည်သစ်ကို ရသော ယောသပ်နှင့် မသိကို ခန့်ထား၍၊- ဤသို့ဆုတောင်းကြ၏။- လူအပေါင်းတို့၏ စိတ်နှလုံးကို သိတော်မူသော သခင်ဘုရား၊ ယုဒရကာရုတ်သည် မိမိနေရာအရပ်သို့ သွားအံ့သောငှါ ဓမ္မဆရာ၏အရာ၊ တမန်တော်၏အရာမှ ရွှေ့လျော့ဖောက်ပြန်သည်ဖြစ်၍၊ ထိုအရာကို ခံစေခြင်းငှါ ဤသူနှစ်ယောက်တို့တွင် ရွေးကောက်တော်မူသောသူကို ပြည့္တနှိုတော်မူပါဟု ဆုတောင်းပြီး

၂၆ မှ၊- စာရေးတံချက်သဖြင့် မသိသည် စာရေးတံကိုရ၍၊ တကျိပ်တပါးသောတမန်တော်တို့နှင့် ရေတွက်ဝင်ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

၂

၁ ပင်တေကုတ္တေပွဲနေ့ရောက်သောအခါ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် တညီတညွတ်တည်း စည်းဝေး

၂ ၍နေကြ၏။- ထိုအခါ လေပြင်းမုန်တိုင်းကဲ့သို့သောအသံသည် တခဏခြင်းတွင် ကောင်းကင်မှလာ၍၊ ထိုသူတို့နေထိုင်သောအိမ်ကို ဖြည့်လေ

၃ ၏။- ထိုခဏခြင်းတွင် ကွဲပြားသောလျှာတို့သည် မီးလျှာကဲ့သို့ထင်ရှား၍၊ ထိုသူအသီးအသီးတို့အပေါ်၌ တည်နေကြ၏။- ထိုသူအပေါင်းတို့သည် လည်း သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်၍၊ ဝိညာဉ်တော်သည် ဟောပြောသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူသည်အတိုင်း အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားအားဖြင့် ဟောပြောကြ၏။

၅ ထိုကာလအခါ၊ ကောင်းကင်အောက်တွင် ရှိလေသမျှသောလူမျိုးထဲက တရားကိုရှိသေသော

၆ ယုဒလူတို့သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ တည်းနေကြသတည်း။- ထိုအသံကို ကြားရသောအခါ၊ လူများတို့သည်စုဝေးလာကြလျှင်၊ အသီးသီးအခြားခြားသော မိမိတို့ ဘာသာစကားဖြင့် တမန်တော်တို့ဟောပြောသည်ကို ကြားရ၍ မှိုင်တွေလျက်ရှိ

၇ နေကြ၏။- ထိုလူအပေါင်းတို့သည် အံ့ဩမိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိ၍၊ ယခုဟောပြောသော သူအပေါင်းတို့သည် ဂါလိလဲလူဖြစ်ကြသည် မ

၈ ဟုတ်လော။- သို့ဟုတ်လျှင် ငါတို့သည် အသီးအသီး မွေးဘွားရာဌာန၏ ဘာသာစကားများကို

၉ ကြားရသည်ကား အဘယ်သို့နည်း။- ပါသိပြည်မှစ၍ မေဒိပြည်၊ ဧလံပြည်၊ မေသောပေါတာမိပြည်၊ ယုဒပြည်၊ ကပ္ပဒေါကိပြည်၊ ပုန္တုပြည်၊ အာ

၁၀ ရှိပြည်၌- ဖြူဂိပြည်၊ ပမ်ဖုလိပြည်၊ အဲဂုတ္တုပြည်၌ နေသောသူ၊ ကုရေနေမြို့နှင့်စပ်သော လိဗုကျေးလက်၌နေသောသူ၊ ရောမမြို့မှလာသော ဧည့်သည်များ၊ ယုဒလူဖြစ်စေ၊ ဘာသာဝင်ဖြစ်စေ၊-

၁၁ ကရေတေပြည်သား၊ အာရပ်ပြည်သား၊ အသီးအသီးဖြစ်ကြသောငါတို့အား ဤသူများသည် ဘုရားသခင်၏ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ငါတို့အမျိုးဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြောကြသည်ကို ကြားရပါသည်တကားဟု အချင်းချင်းပြောဆိုကြ၏။-

၁၂ ထိုလူအပေါင်းတို့သည် မိန်းမောတွေးတောသော စိတ်ရှိသည်နှင့်၊ ဤအမှုအရာသည် အဘယ်သို့သောအမှုအရာဖြစ်သနည်းဟု တယောက်ကို

၁၃ တယောက် ပြောဆိုကြ၏။- လူအချို့တို့က၊ ဤသူတို့သည် ချိုသောစပျစ်ရည်နှင့် ပြည့်ဝသည်ဟု ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုကြ၏။

၁၄ ထိုအခါ တကျိပ်တပါးသော တမန်တော်တို့နှင့်တကွ ပေတရုသည် ထလျက်၊ ထိုသူတို့ကို ကျယ်သောအသံနှင့် ဟောပြောသည်ကား၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့နှင့် ယုဒလူအပေါင်းတို့၊ သင်တို့သည် ဤအရာကို သိမှတ်၍ ငါ့စကားကို စေ

၁၅ စေနှာခံကြလော့။- ယခုအချိန်ကား နံနက်တချက်တီးအချိန်သာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ထင်သည်အတိုင်း ဤသူတို့သည် ယစ်မူးကြသည်

၁၆ မဟုတ်။- ဤအရာကား ပရောဖက်ယောလဟော

၁၇ ဘူးသောအရာ ဖြစ်သတည်း။- ဟောဘူးသော အချက်ကား၊ နောင်ကာလ၌ လူမျိုးတကာတို့အပေါ်သို့ ငါ၏ဝိညာဉ်တော်ကို ငါသွန်းလောင်းမည်။ သင်တို့၏ သားသမီးတို့သည် ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့်ဟောပြောရကြလိမ့်မည်။ အသက်ငယ်သောသူတို့သည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံတို့ကို မြင်ရကြလိမ့်မည်။ အသက်ကြီးသောသူတို့သည်လည်း နိမိတ်အိပ်မက်တို့ကို မြင်မက်ရကြလိမ့်မည်။-

၁၈ ထိုကာလ၌လည်း ငါ၏အမှုကိုဆောင်ရွက်သော ယောကျ်ားမိန်းမတို့အပေါ်သို့ ငါ၏ဝိညာဉ်တော်ကို ငါသွန်းလောင်း၍၊ သူတို့သည် ပရော

၁၉ ဖက်ဉာဏ်နှင့် ဟောပြောရကြလိမ့်မည်။- အထက်မိုဃ်းကောင်းကင်၌ အံ့ဘွယ်သော အရာတို့ကိုငင်း၊ အောက်အရပ်မြေကြီးပေါ်၌ သွေး၊ မီး

To Contents

လျှံ၊ မီးခိုးတည်းဟူသော ပုပွနိမိတ်တို့ကိုငင်း ငါ
၂၀ ပြမည်။– ထာဝရဘုရား၏ ထူးမြတ်သောနေ့ကြီး
မတိုင်မီ၊ နေသည် မှောင်မိုက်အတိဖြစ်လိမ့်မည်။
၂၁ လသည်လည်း သွေးဖြစ်လိမ့်မည်။– ထိုအခါထာ
ဝရဘုရားကို ပဋ္ဌနာပြုသောသူရှိသမျှတို့သည်
ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ရကြလတံ့ဟု
ဘုရားဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။

၂၂ ကျသရေလလူတို့၊ ငါ့စကားကို နားထောင်
ကြလော့။ သင်တို့ သိကြသည်အတိုင်း နာဇရက်
မြို့သား ယေရှုသည် ထူးဆန်းသောတန်ခိုး၊ နိ
မိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို သင်တို့
တွင်ပြုရသောအခွင့်နှင့် ဘုရားသခင်ပေးတော်မူ
၂၃ သော သက်သေကို ရသောသူဖြစ်၍၊– ဘုရားသ
ခင်ပြဋ္ဌာန်းတော်မူသော အလိုတော်အားဖြင့်ငင်း၊
အနာဂတ်သ ဉာဏ်တော်အားဖြင့်ငင်း၊ အပ်နှံ
ခြင်းကိုခံသော ထိုယေရှုကို သင်တို့သည် ဘမ်း
ဆီး၍ မတရားသောသူတို့လက်ဖြင့် လက်ဝါး
၂၄ ကပ်တိုင်၌ ရိုက်၍ ကွပ်မျက်ကြပြီ။– ထိုသူကို
သေခြင်းဝေဒနာသည် အစဉ်ချည်နှောင်ချုပ်ကိုင်
၍ မဖြစ်နိုင်သည်နှင့်၊ ထိုဝေဒနာကို ဘုရားသခင်
၂၅ သည် ချွတ်ပယ်၍ ထမြောက်စေတော်မူပြီ။– ထို
သူကိုအကြောင်းပြုလျက် ဒါဝိဒ်မင်းက၊ ငါသည်
ထာဝရဘုရားကို အစဉ်မပြတ် မျက်မှောက်ပြု
၏။ အကြောင်းမူကား ငါ့လက်ျာဘက်၌ တည်ရှိ
တော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါသည်လှုပ်ရှားခြင်းမရှိရ။–
၂၆ ထို့ကြောင့် ငါ့စိတ်နှလုံးသည် သာယာခြင်း၊ ငါ့ဝိ
ညာဉ်သည်လည်း ရွှင်လန်းခြင်းရှိ၏။ ထိုမှတပါး
ငါ့အသားသည် မြော်လင့်လျက် ကျိန်းဝပ်လိမ့်
၂၇ မည်။– အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် အ
ကျွန်ပ်၏ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံ၌ပစ်ထားတော်
မမူ။ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသောသူအားလည်း
ပုပ်စပ်ခြင်းကို ရှိစေတော်မမူဘဲလျက်၊ အသက်
၂၈ ရှင်ခြင်းလမ်းကို ပြည့်ဆန်တော်မူလိမ့်မည်။– မျက်
နှာတော်ကို ဖူးမြင်ရသောအားဖြင့် ဝမ်းမြောက်
သောစိတ်နှင့် အကျွန်ပ်ကို ပြည့်စုံစေတော်မူ
လိမ့်မည်ဟု ဒါဝိဒ်ဆိုသတည်း။

၂၉ ညီအစ်ကိုတို့၊ အမျိုး၏အဘဖြစ်သော ဒါဝိဒ်
၏အကြောင်းကို ငါသည် သင်တို့အား အတည့်
အလင်း ပြောပါရစေ။ ထို ဒါဝိဒ်သည် သေ၍
သင်္ဂြိဟ်သောတွင်းသည် ယခုတိုင်အောင် ငါတို့၌
၃၀ ရှိ၏။– ထိုသူသည် မိမိအမျိုးအနွယ်ထဲက လူ
ဇာတိအားဖြင့် ခရစ်တော်ကို ဘုရားသခင် ထ
မြောက်စေ၍ မိမိပလ္လင်ပေါ်မှာ တင်တော်မူမည်
အကြောင်း ဓိဋ္ဌာန်ကျိန်ဆိုတော်မူသည်ကို ပရော
၃၁ ဖက်ဉာဏ်အားဖြင့်သိ၍၊– ခရစ်တော်၏ထမြောက်
ခြင်းအကြောင်းကို ရည်မှတ်လျက်၊ ထိုခရစ်တော်
၏စိတ်ဝိညာဉ်ကို မရဏာနိုင်ငံ၌ ပစ်ထားတော်
မမူ။ အသားသည်လည်း ပုပ်စပ်ခြင်းသို့ မရောက်
၃၂ ဟု အနာဂတံသဉာဏ်နှင့် ဟောလေ၏။– ထို
ယေရှုကို ဘုရားသခင် ထမြောက်စေတော်မူ
သည်ကို ငါတို့ရှိသမျှသည် သက်သေခံဖြစ်ကြ
၃၃ ၏။– ထိုသို့ဘုရားသခင်သည် လက်ျာလက်
တော်နှင့် ချီးမြှင့်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုသခင်သည်
ဂတိတော်နှင့်ယှဉ်သော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
တော်ကို ခမည်းတော်ထံ၌ ခံဖြိုဖြစ်၍ သင်တို့သိ
မြင်ကြားရသောအရာကို ညွှန်းလောင်းတော်မူ
၃၄ ၏။– ဒါဝိဒ်သည် ကောင်းကင်သို့မတက်သေး၊–
၃၅ သို့ရာတွင် ထာဝရဘုရားက၊ သင်၏ရန်သူတို့ကို
သင်၏ခြေတင်ရာ ငါမချမထားနိုင်တိုင်အောင် ငါ့
လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့ဟု ငါ့သခင်အားမိန့်
၃၆ တော်မူသည်ဟု ဒါဝိဒ်စကားရှိ၏။– ထိုကြောင့်
သင်တို့သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ကွပ်မျက်
သောယေရှုကို ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်အ
ရာ၌ခင်း၊ အစိုးရသော အရှင်အရာ၌ခင်း ခန့်ထား
တော်မူသည်အကြောင်းကို ကျသရေလအမျိုး
သားအပေါင်းတို့ အတပ်အမှန် သိမှတ်ကြလော့
ဟု ပေတရုဟောလေ၏။

၃၇ ထိုသူတို့သည်ကြားရလျှင် စိတ်နှလုံးပူပန်
ခြင်းရှိ၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ အဘယ်သို့ပြုရပါမည်
နည်းဟု ပေတရုမှစ၍ အခြားသောတမန်တော်
၃၈ တို့အား မေးမြန်းကြ၏။– ပေတရုကလည်း၊ သင်
တို့၏အပြစ်ကိုလွှတ်စေခြင်းငှါ နောင်တရ၍ တ
ယောက်မျှမကြွင်း၊ ယေရှုခရစ်၏နာမ၌ ဗတ္တိဇံ
ကိုခံကြလော့။ သို့ပြုလျှင် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်
တော်တည်းဟူသော ဆုကျေးဇူးတော်ကို ခံရကြ
၃၉ လိမ့်မည်။– အကြောင်းမူကား၊ ဂတိတော်သည်
သင်တို့နှင့်ငင်း၊ သင်တို့၏ သားသမီးတို့နှင့်
ငင်း၊ ဝေးသောသူတို့တွင် ငါတို့၏ ဘုရားသခင်
ထာဝရဘုရား ခေါ်တော်မူသမျှသော သူတို့နှင့်
၄၀ ငင်း ဆိုင်သည်ဟု ဟောလေ၏။– ထိုမှတပါး သဘော
မဖြောင့်သော ဤအမျိုးမှ ကယ်တင်ခြင်းသို့
ရောက်ကြလော့ဟူ၍ အထူးထူးအပြားပြားသော
စကားနှင့် သက်သေခံ၍ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်
လေ၏။

၄၁ ထိုစကားကို အသင့်နှလုံးသွင်းမိသောသူတို့
သည် ဗတ္တိဇံကိုခံ၍၊ ထိုနေ့၌အရေအတွက်အား

To Contents

ဖြင့် သုံးထောင်မျှလောက်သော သူတို့သည် ဝင်
၄၂ ကြ၏။– ထိုသူများသည် တမန်တော်တို့၏ ဆုံးမ
သြဝါဒကိုခံခြင်း၊ အပေါင်းအသင်းဖွဲ့ခြင်း၊ မုန့်ကို
ဖဲ့ခြင်း၊ ပဌနာပြုခြင်းတို့ကို အမြဲဆောင်ရွက်၍
၄၃ နေကြ၏။– လူအပေါင်းတို့သည် ကြောက်လန့်
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ တမန်တော်တို့သည် များစွာ
သောနိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို
၄၄ ပြုကြ၏။– ယုံကြည်သော သူအပေါင်းတို့သည်
တစုတဝေးတည်းနေကြသဖြင့်၊ မိမိတို့၌ရှိသမျှ
၄၅ ကို ဆက်ဆံ၍ သုံးဆောင်ကြ၏။– မိမိတို့ ဥစ္စာ
ပစ္စည်းများကို ရောင်းပြီးလျှင်၊ လူများဆင်းရဲ
သည်အတိုင်း အသီးအသီးတို့အား ဝေငှခြင်းကို
၄၆ ပြုကြ၏။– ထိုသူတို့သည်လည်း ဗိမာန်တော်
၌ နေ့တိုင်းအစဉ် တညီတညွတ်တည်းနေ၍၊
ကိုယ်အိမ်၌ မုန့်ကိုဖဲ့လျက် ကြည်ဖြူရွှင်လန်း
ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် အစာအာဟာရကို
၄၇ သုံးဆောင်ကြ၏။– ဘုရားသခင်ကိုလည်း ချီးမွမ်း
၍ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ မျက်နှာပွင့်လန်းခြင်း
အခွင့်ကိုရကြ၏။ ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်သော
သူတို့ကိုလည်း နေ့စဉ်မပြတ် သခင်ဘုရားသည်
သင်းဝင်စေတော်မူ၏။

၃

၁ ထိုအခါပဌနာပြုရသော သုံးချက်တီးအချိန်၌
ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် ဗိမာန်တော်သို့
၂ တက်ကြသည်ရှိသော်၊– အမိဝမ်းတွင်းကပင်ခြေ
မစွမ်းသော သူတယောက်ကို သူတပါးတို့သည်
ထမ်းလျက်လာကြ၏။ ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်သော
သူတို့မှာ စွန့်ကြဲခြင်းကိုခံစေခြင်းငှါ၊ တင့်တယ်
အမည်ရှိသော တံခါးနားမှာ ထိုသူကိုထားလေ့ရှိ
၃ ၏။– ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့သည် ဗိမာန်တော်
သို့ဝင်မည် လာကြသည်ကို ထိုသူသည်မြင်လျှင်
၄ စွန့်ကြပါဟု တောင်းလေ၏။– ထိုအခါ ပေတရု
နှင့် ယောဟန်တို့သည် ထိုသူကိုစေ့စေ့ကြည့်ရှု၍
၅ ငါတို့အား မျှော်ကြည့်လေ့ဟုဆိုလျှင်၊– ထိုသူ
သည်တစုံတခုကို ရမည်ဟုစိတ်ထင်နှင့် တမန်
၆ တော်တို့ကို မျှော်ကြည့်လျက်နေ၏။– ပေတရု
ကလည်း၊ ငါ၌ရွှေငွေမရှိ။ ရှိသည်အရာကို သင့်
အားငါပေးမည်။ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုခရစ်
၏နာမတော်အားဖြင့် ထရျလုမ်းသွားလေ့ဟုဆို
၇ လျက်၊– သူ၏လက်ျာလက်ကို ကိုင်ဆွဲချီကြလေ
သော ခဏခြင်းတွင်၊ ခြေနှစ်ဘက်ဖမျက်စိတို့
၈ သည် စွမ်းအားကိုရသဖြင့်၊– ရုတ်တရက်ထ၍
မတ်တတ်ရပ်ပြီးလျှင် လှမ်းသွားလေ၏။ သွား
လျက်၊ ခုန်လျက်၊ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊
တမန်တော်တို့နှင့်အတူ ဗိမာန်တော်သို့ဝင်လေ
၉ ၏။– ထိုသို့လှမ်းသွား၍ ဘုရားသခင်အား ချီး
မွမ်းသည်ကို လူအပေါင်းတို့သည် မြင်သောအ
၁၀ ခါ၊– ထိုသူသည် ဗိမာန်တော်၏တင့်တယ်တံခါး
နားမှာ စွန့်ကြခြင်းကိုခံ၍ ထိုင်နေသောသူဖြစ်
သည်ကို သိကြသောကြောင့်၊ သူ၌ ဖြစ်သည် အမှု
၁၁ ကို အံ့ဩမိန်းမောတွေဝေခြင်းရှိ၍၊– ထိုသူသည်
ပေတရုနှင့် ယောဟန်ကို အမှီပြုလျက်ရှိရာအ
ရပ်၊ ရှောလမုန်ကနားပြင်အမည်ရှိသော ကနား
ပြင်သို့ပြေးဝင်၍ စုဝေးကြ၏။

၁၂ ပေတရုသည် မြင်လျှင်၊ လူသရေလလူတို့ အ
ဘယ်ကြောင့် ဤအမှုကို အံ့ဩကြသနည်း။ ဤ
သူသည် လှမ်းသွားနိုင်သောအခွင့်ကို ငါတို့သည်
ကိုယ်တန်ခိုး၊ ကိုယ်သီလအားဖြင့်ပေးဘိသကဲ့
သို့ အဘယ်ကြောင့် ငါတို့ကို စေ့စေ့ကြည့်ရှုကြ
၁၃ သနည်း။– အာဗြဟံ၊ ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့၏
ဘုရားသခင်၊ ငါတို့ဘိုးတေးများ၏ ဘုရားသခင်
သည် မိမိသားတော်၏ဘုန်းကို ထင်ရှားစေတော်
မူပြီ။ ထိုသခင်ကို သင်တို့သည် ပိလတ်မင်းလက်
သို့အပ်နှံ၍၊ ထိုမင်းသည် လွှတ်မည်အကြံရှိသော်
လည်း သင်တို့သည် ထိုသခင်ကို ငြင်းပယ်ကြ
၁၄ ၏။– သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်တော်မူသော သခင်ကို
ငြင်းပယ်၍၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်းအဖြစ် ရှိ
သောသူတယောက်ကိုရမည်အကြောင်း တောင်း
၁၅ ပန်သဖြင့်၊– အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ပို့ဆောင်တော်မူ
သောအရှင်ကို ကွပ်မျက်ကြပြီတကား၊ ထိုအရှင်
ကို ဘုရားသခင်သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်စေ
တော်မူသည်ကို ငါတို့သည် သက်သေခံဖြစ်ကြ
၁၆ ၏။– ထိုသခင်ကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ထိုသခင်
၏နာမတော်သည် သင်တို့သိမြင်သော ဤသူ
အား အစွမ်းကိုပေးတော်မူပြီ။ ထိုသခင်ကြောင့်
ရသော ယုံကြည်ခြင်းသည် သင်တို့မျက်မှောက်
တွင် ဤသူ၌စေ့စုံခြင်း အခွင့်ကိုပေး၍ရှိလေပြီ။

၁၇ ယခုလည်း ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့မုစရဏ် အစိုး
ရသောသူတို့သည် မသိဘဲလျက် ထိုသို့ပြုကြ
၁၈ သည်ကို ငါသိ၏။– ခရစ်တော်သည် အသေခံရ
မည်ဟု ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် ဟောပြော
၍၊ ဘုရားသခင်ဘော်ပြတော်မူနှင့်သောအမှုကို
၁၉ ထိုသို့အားဖြင့် ပြီးစီးတော်မူပြီ။– ထို့ကြောင့် ထာ
ဝရဘုရားထံတော်မှ ချမ်းဇသောအချိန်ကာလ
၂၀ သည် ရောက်လာ၍၊– သင်တို့အဘို့အလိုငှါ ခန့်
ထားတော်မူနှင့်သော ယေရှုခရစ်ကို စေလွှတ်

To Contents

တော်မူမည်အကြောင်း၊ သင်တို့ အပြစ်များကို
ပြေစေခြင်းငှါ နောင်တရ၍ စိတ်ပြောင်းလဲခြင်း
၂၁ သို့ ရောက်ကြလော့။– ကမ္ဘာဦးမှစ၍ သန့်ရှင်း
သောပရောဖက် ဆရာတော်တို့နှုတ်ဖြင့် ဘုရား
သခင်ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသော ထိုကပ်ကာလ၊
အလုံးစုံသောအရာတို့ကို အသစ်ပြုပြင်တော်မူ
သောကပ်ကာလမရောက်မီတိုင်အောင် ကောင်း
ကင်ဘုံသည် ထိုခရစ်တော်ကို ခံယူသိမ်းဆည်းရ
၂၂ မည်။– ငါတို့ဘိုးဘေးများတို့အားလည်း မောရှေ
က၊ သင်တို့၏ဘုရားသခင် ထာဝရဘုရားသည်၊
သင်တို့အမျိုးသားချင်းတို့အထဲ၌ ငါနှင့်တူသော
ပရောဖက်တပါးကို သင်တို့အဘို့ ပေါ်ထွန်းစေ
တော်မူမည်။ ထိုပရောဖက်ဟောပြောသမျှသော
အရာတို့ကို သင်တို့သည် နားထောင်ရကြမည်။–
၂၃ အကြင်သူသည် ထိုပရောဖက်၏စကားကို နား
မထောင်ဘဲနေအံ့၊ ထိုသူသည် မိမိအမျိုးထဲက
၂၄ ပယ်ရှင်းခြင်းကိုခံရမည်ဟုဟောဘိ။– ပရောဖက်
ရှမွေလမှစ၍ နောက်ဟောသော ပရောဖက်ရှိ
သမျှတို့သည် ဤသည်နေ့ရက်ကာလကို ဟော
၂၅ ပြောပြည့္တန်ကြပြီ။– သင်တို့သည် ပရောဖက်အ
မျိုးအနွယ်ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် အာဗြ
ဟံကို၊ သင်၏ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် လူမျိုးအ
ပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြ
လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်ထားတော်မူ၍၊ ငါတို့ဘိုးဘေး
များတို့အားပေးတော်မူသော ပဋိညာဉ်တရား
၂၆ တော်နှင့် သင်တို့သည်ဆိုင်ကြ၏။– သင်တို့တွင်
မိမိဒုစရိုက်တို့ကို ကြဉ်ရှောင်ပယ်ရှားသောသူ ရှိ
သမျှတို့အား ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ပေးစေခြင်း
ငှါ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်ယေရှုကို ထ
မြောက်စေတော်မူပြီးလျှင်၊ သင်တို့ရှိရာသို့ ရှေး
ဦးစွာစေလွှတ်တော်မူသည်ဟု လူများတို့အား
ပေတရုဟောပြော၏။

၄

၁ ထိုသို့ တမန်တော်တို့သည် လူများတို့အား
ဟောပြောစဉ်တွင်၊ ဗိမာန်တော်မှူးမှစသော ယဇ်
ပုရောဟိတ်တို့နှင့် ဇဒ္ဒုကဲများတို့သည် လာကြ
၂ သဖြင့်၊– တမန်တော်တို့သည် လူများတို့အား
ဆုံးမသြဝါဒပေး၍ ယေရှုကိုအကြောင်းပြုလျက်
သေခြင်းမှ ထမြောက်ခြင်းတရားကို ဟောသော
ကြောင့်၊ ထိုမင်းများတို့သည် စိတ်ပူပန်ခြင်းရှိ
၃ သည်နှင့်၊– တမန်တော်တို့ကိုဘမ်းဆီးပြီးမှ၊ ည
အချိန်ဖြစ်သောကြောင့် နက်ဖြန်နေ့တိုင်အောင်
၄ နှောင်အိမ်၌ ချုပ်ထားကြ၏။– တရားနာသော
သူအများတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်၍
အရေအတွက်အားဖြင့် လူငါးထောင်မျှလောက်
ရှိကြ၏။

၅ နက်ဖြန်နေ့ရောက်သော် မင်းအရာရှိ၊ လူအ
၆ ကြီးအက၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့နှင့်၊– ယဇ်ပုရောဟိတ်
မင်းအနွယ်တ၊ ကယာဖ၊ ယောဟန်၊ အာလေဇန္ဒြမှ
စ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းမျိုးရှိသမျှတို့သည် ယေ
၇ ရှုရွာလင်မြို့၌ စုဝေးကြပြီးလျှင်၊– တမန်တော်တို့
ကို အလယ်၌ထား၍၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့
သောတန်ခိုး၊ အဘယ်သူ၏နာမအားဖြင့် ဤအ
မှုကိုပြုသနည်းဟု မေးမြန်းကြ၏။

၈ ထိုအခါပေတရုသည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
တော်နှင့်ပြည့်လျက်၊ လူများကို အစိုးရသောမင်း
၉ တို့နှင့် ကွသရေလအမျိုးအကြီးအကဲတို့၊– အင်္ဂါ
ချို့တဲ့သောသူကို ကျေးဇူးပြု၍၊ သူသည် အနာ
ရောဂါနှင့်အဘယ်သို့ကင်းလွတ်သနည်းဟု ငါတို့
၁၀ သည် ယနေ့အစစ်ခံရလျှင်၊– သင်တို့သည် လက်
ဝါးကပ်တိုင်မှာကွပ်မျက်၍၊ ဘုရားသခင်သည်
သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူသော နာဇရက်
မြို့သား ယေရှုခရစ်၏နာမတော်အားဖြင့် ဤသူ
သည် သင်တို့မျက်မှောက်၌ ကျန်းမာလျက်ရှိ
သည်ကို သင်တို့မှစ၍ ကွသရေလလူအပေါင်းတို့
၁၁ သိမှတ်ကြလော့။– ထိုသခင်ကား၊ သင်တို့သည်
တိုက်ကိုတည်လုပ်သောအခါ ပယ်ထား၍၊ နောက်
တဖန် တိုက်ထောင့်အထွဋ်ဖျားသို့ ရောက်ပြန်
သော ကျောက်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုသခင်မှတပါး
အဘယ်သူမျှ ကယ်တင်ခြင်းအမှုကိုမတတ်နိုင်။–
၁၂ ထိုသခင်၏နာမတော်မှတပါး၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်
နိုင်သောနာမတစုံတခုမျှ ကောင်းကင်အောက်
လူတို့တွင် မပေါ်မရှိဟု ပေတရုသည် ထိုသူတို့
အား မြွက်ဆို၏။

၁၃ ထိုသူတို့သည် ပေတရုနှင့် ယောဟန်တို့၏ ရဲ
ရင့်ခြင်းသတ္တိကို မြင်၍၊ လူတတ်မဟုတ်၊ လူသာ
မည်သာဖြစ်သည်ကို သိမှတ်သဖြင့် အံ့သြ၍ နေ
ကြ၏။ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည် အထက်က
၁၄ ယေရှုနှင့်အတူရှိသည်ကို သတိရ၍ငုပ်း၊– အနာ
ကင်းလွတ်သောသူသည် ထိုသူတို့နှင့်အတူ ရှိနေ
သည်ကိုမြင်၍ငုပ်း၊ ငြင်းခုံဆိုဖွယ်ရာမရှိ မတွေ့
၁၅ ကြ။– တမန်တော်တို့ကို လွှတ်တော်မှထွက်သွား
စေပြီးလျှင်၊ ဤသူတို့ကို အဘယ်သို့ ပြုရမည်
၁၆ နည်း။– သူတို့သည် ထင်ရှားစွာသော နိမိတ်လက္ခ
ဏာကို ပြုပြီးသည်ကို၊ ယေရုရှလင်မြို့၌နေသော
သူအပေါင်းတို့သည် သိမြင်ကြ၏။ ငါတို့သည်

To Contents

၁၇ လည်း ငြင်းခုံခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပြီ။– သို့သော်
လည်း လူများအထဲ၌ သာ၍ မနှံ့မပြားစေခြင်းငှါ၊
နောက်တဖန် ထိုနာမကိုအမှီပြုလျက် အဘယ်သူ
ကိုမျှ မဟောမပြောနှင့်ဟူ၍ သူတို့ကိုကျပ်တည်း
စွာခြိမ်းချောက်ကြကုန်အံ့ဟု အချင်းချင်းတိုင်
၁၈ ပင်ပြီးမှ၊– တမန်တော်တို့ကို ခေါ်၍၊ ယေရှု၏
နာမကိုအမှီပြုလျက် ဟောပြောသွန်သင်ခြင်းကို
အလျှင်းမပြုနှင့်ဟု အမိန့်ရှိကြ၏။

၁၉ ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့ကလည်း၊ ဘုရားသ
ခင်၏စကားတော်ကို နားထောင်သည်ထက် သင်
တို့၏စကားကို သာ၍နားထောင်သော်၊ ဘုရား
သခင်ရှေ့မှာ ကောင်းမည်မကောင်းမည်ကို ဆင်
၂၀ ခြင်၍ စီရင်ကြလော့။– ငါတို့သည် ကြားလျက်၊
မြင်လျက်ရှိသောအရာတို့ကို မဟောမပြောဘဲ မ
၂၁ နေနိုင်ဟု ထိုသူတို့အားဆိုကြ၏။– ထိုအခါ တမန်
တော်တို့၌ အပြစ်ဒဏ်ပေးသင့်သောအကြောင်း
ကိုမတွေ့သဖြင့် တဖန်ခြိမ်းချောက်ပြီးလျှင် လွှတ်
၂၂ ကြ၏။– အကြောင်းမူကား၊ အနာကင်းခြင်းနိမိတ်
လက္ခဏာကိုခံရသောသူသည်အသက်လေးဆယ်
ကျော်ရှိသည်ဖြစ်၍ လူအပေါင်းတို့သည် ထိုအမှု
ကိုထောက်လျက် ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို
ချီးမွမ်းကြ၏။

၂၃ တမန်တော်တို့သည် လွှတ်သောအခါ၊ မိမိတို့
အပေါင်းအသင်း ရှိရာသို့သွား၍၊ မိမိတို့အား ယဇ်
ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့်လူအကြီးအကဲတို့ ပြော
၂၄ ဆိုသမျှကို ပြန်ကြားကြ၏။– ထိုသူများတို့သည်
ကြားရလျှင်၊ တညီတညွတ်တည်း ဘုရားသခင်
ထံသို့ အသံကိုလွှင့်လျက်၊ အစိုးရတော်မူသော
အရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊
သမုဒ္ဒရာမှစ၍ ထိုအရပ်တို့၌ ရှိသမျှတို့ကို ဖန်
ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။–
၂၅ ကိုယ်တော်ကလည်း၊ လူမျိုးတို့သည် အဘယ်
ကြောင့်ရုန်းရင်းခတ်ပြကြသနည်း။ လူစုတို့သည်
အဘယ်ကြောင့် အချည်းနှီးကြံစည်ကြသနည်း။–
၂၆ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် ထကြ၍၊ မှူးမတ်အ
ရာရှိတို့လည်း ထာဝရဘုရားနှင့် ခရစ်တော်ကို
ရန်ဘက်ပြုလျက်စည်းဝေးကြ၏ဟု ကိုယ်တော်
ကျွန်ဒါဝိဒ်၏နှုတ်ဖြင့် ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်
၂၇ နှင့်အညီ၊– ဟေရုဒ်မင်း၊ ပုန္တိုပိလတ်မင်းမှစ၍ ဣ
သရေလအမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည်၊–
၂၈ ကိုယ်တော်၏ အလိုရှိသည်အတိုင်း၊ ရှေးမဆွက
လက်တော်ဖြင့် ခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူနှင့်သမျှ
တို့ကိုပြုခြင်းငှါ ဘိသိက်ပေးတော်မူသော သား
တော်မြတ်ယေရှုကို ဤမြို့၌ခရန်ဘက်ပြု၍ စည်း
၂၉ ဝေးကြပြီ၊ အမှန်ဖြစ်ပါ၏။– အို ထာဝရဘုရား၊
ယခုအခါ ထိုသူတို့၏ ခြိမ်းချောက်ခြင်းကို မှတ်
၃၀ တော်မူပါ။– အနာရောဂါငြိမ်းစေခြင်းငှါ လက်
တော်ကိုဆန့်တော်မူ၍၊ သန့်ရှင်းသောသားတော်
ယေရှု၏ နာမတော်အားဖြင့် နိမိတ်လက္ခဏာ၊
အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ဖြစ်စေတော်မူစဉ်တွင်၊
ကိုယ်တော်၏ကျွန်တို့သည် နှုတ်ကပတ်တရား
တော်ကို ရဲရင့်စွာ ဟောပြောပါမည်အကြောင်း
ကယ်မသနားတော်မူပါဟု ဆုတောင်းကြ၏။–
၃၁ ထိုသို့ ဆုတောင်းပဌနာပြုပြီးမှ၊ စုဝေးသောအရပ်
သည် တုန်လှုပ်၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် သန့်
ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်သဖြင့်၊ ဘုရားသ
ခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ရဲရင့်စွာဟော
ပြောကြ၏။

၃၂ ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည် စိတ်နှ
လုံး တညီတညွတ်တည်းရှိကြ၍၊ အဘယ်သူမျှ
မိမိဥစ္စာတစုံတခုကို ငါ့ဥစ္စာဟူ၍မဆိုဘဲလျက်၊ ရှိ
သမျှသောဥစ္စာတို့ကို ဆက်ဆံသဖြင့် သုံးဆောင်
၃၃ ကြ၏။– သခင်ယေရှု ထမြောက်တော်မူခြင်းအ
ကြောင်းကို တမန်တော်တို့သည် ကြီးသောတန်
ခိုးနှင့်သက်သေခံ၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ကြီး
၃၄ သောကျေးဇူးတော်နှင့် ပြည့်စုံကြ၏။– ထိုသူတို့
တွင်ဆင်းရဲသောသူတယောက်မျှမရှိ။ အကြောင်း
မူကား၊ အိမ်၊ မြေကွက်ကို ပိုင်သောသူရှိသမျှတို့
သည် ရောင်းပြီးလျှင်၊ ရသောအဘိုးကိုယူဆောင်
၃၅ ခဲ့၍၊– တမန်တော်တို့၏ ခြေရင်း၌ ထားကြသ
ဖြင့်၊ လူများဆင်းရဲသည်အတိုင်း အသီးအသီးတို့
အား ဝေငှပေးကမ်းကြ၏။

၃၆ ယောသေအမည်ရှိ၍ သက်သာစေခြင်း၏
သားဟုဆိုလိုသော ဗာနဗအမည်သစ်ကို တမန်
တော်တို့ သမုတ်ခြင်းအားဖြင့်ရသော ကုပရုပြည်
၃၇ သား လေဝိလူတယောက်သည်၊– မိမိပိုင်သော
မြေကိုရောင်းပြီးလျှင်၊ ရသောငွေကို ယူဆောင်
ခဲ့၍ တမန်တော်တို့၏ ခြေရင်း၌ထားလေ၏။

၅

၁ သို့ရာတွင် အာနနိနှင့် ဘုဗိရေ အမည်ရှိသော
လင်မယားနှစ်ယောက်တို့မူကား၊ ဥစ္စာတစုံတခု
၂ ကို ရောင်းပြီးလျှင်၊– ထိုသူသည် မိမိဇင်္ဃာနှင့်
သဘောတူလျက်၊ အဘိုးဇော်တဘို့ကို ထိမ်ဝှက်
သဖြင့်၊ တဘို့ကိုသာယူဆောင်ခဲ့၍ တမန်တော်
၃ တို့၏ခြေရင်း၌ ထားလေ၏။– ပေတရုကလည်း၊
အာနနိ၊ သင်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်

To Contents

ကိုလုည့်စား၍၊ မြေကိုရောင်းသောအဘိုး၏တဘို ကိုထိမ်ဝှက်မည်အကြောင်း၊ စာတန်သည် သင်၏ စိတ်နှလုံးကို အဘယ်ကြောင့်ပြည့်စေရသနည်း။- ၄ ထိုမြေ ရှိစဉ်တွင် ကိုယ်ပိုင်သည် မဟုတ်လော။ ရောင်း၍ရသောအဘိုးသည် ကိုယ်ဥစ္စာဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ကြံစည်သ နည်း။ လူကိုသာ မုသာပြောပြီမဟုတ်၊ ဘုရားသ ၅ ခင်ကိုလည်း မုသာပြောပြီဟုပေတရုဆို၏။- ထို စကားကိုကြားလျှင် အာနနိသည် လဲ၍ သေ၏။ ထိုအကြောင်းအရာကို ကြားသောသူအပေါင်း တို့သည် အလွန်ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ ၆ ၏။- လုလင်တို့သည်လည်း ထ၍၊ အလောင်း ကောင်ကိုအဝတ်နှင့်ပတ်ရစ်ပြီးလျှင် ဆောင်သွား၍ သင်္ဂြိုဟ်ကြ၏။

၇ ထိုနောက် သုံးနာရီခန့်လောက်ကြာလျှင်၊ သူ ၏ခင်ပွန်းသည် ဖြစ်ခဲ့ပြီးသောအမှုအရာကို မသိ ၈ ဘဲလျက် ဝင်လာ၏။- ပေတရုကလည်း၊ ဤမျှ လောက်နှင့် မြေကိုရောင်းသလော၊ ငါ့အားပြော လော့ဟုမေးလျှင်၊ ထိုမိန်းမက ဟုတ်ပါ၏၊ ဤမျှ ၉ လောက်နှင့်ပင်ရောင်းပါသည်ဟုဆို၏။- ပေတရု ကလည်း၊ ထာဝရဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်ကို စုံ စမ်းမည်ဟု သဘောတူနှင့် အဘယ်ကြောင့် ကြံ စည်ကြသနည်း။ ကြည့်ရှုလော့။ သင်၏ခင်ပွန်း ကို သင်္ဂြိုဟ်သောသူတို့၏ခြေသည် တံခါးနားမှာ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင့်ကိုလည်း ဆောင်သွားလေဦး ၁၀ မည်ဟု ဆိုသောခဏခြင်းတွင်၊- ထိုမိန်းမသည် ပေတရု၏ခြေရင်း၌လဲ၍သေလေ၏။ လုလင်တို့ သည်လည်းဝင်၍ ထိုမိန်းမသေသည်ကိုတွေ့လျှင် ဆောင်သွား၍ သူ၏ခင်ပွန်းအနားမှာ သင်္ဂြိုဟ်ကြ ၁၁ ၏။- သင်းဝင်သူအပေါင်းမှစ၍ ထိုအကြောင်းအ ရာကို ကြားရသောသူအပေါင်းတို့သည် အလွန် ကြောက်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၂ တမန်တော်တို့သည်လည်း လူများရှေ့မှာ နိ မိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုအရာများကို ပြုကြ၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ရှောလမုန် က နားပြင်၌ တညီတညွတ်တည်း နေကြသဖြင့်၊- ၁၃ ကြင်းသောသူတစုံတယောက်မျှ မပေါင်းဘော်ဝံ သော်လည်း၊ လူများတို့သည် ကောင်းကြီးပေးကြ ၁၄ ၏။- သခင်ဘုရား၌ ယုံကြည်သော ယောကျ်ား ၁၅ မိန်းမ၊ အပေါင်းတို့သည် သင်းဝင်ကြ၏။- ပေတ ရုသည် လမ်း၌ရှောက်သွားစဉ်၊ အနာစွဲသောသူ တို့တွင် တယောက်ယောက်ကို သူ၏အရိပ်လွှမ်း မိုးစေခြင်းငှါ၊ လူနာတို့ကို လမ်းနားသို့ ထုတ်၍ ၁၆ ခုတင်မွေ့ရာပေါ်မှာ ထားကြ၏။- ပတ်လည်ဝန်း ကျင်၌ရှိသော မြို့သူရွာသား အပေါင်းတို့သည် အနာစွဲသောသူ၊ နတ်ဆိုးညှဉ်းဆဲသောသူတို့ကို ဆောင်ခဲ့လျက်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ စုဝေးလာကြ ၍၊ ထိုလူနာအပေါင်းတို့သည် အနာကင်းလွတ် ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၇ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် ဇဒ္ဒုကဲဖြစ် သော ထိုမင်း၏အပေါင်းအဘော်ရှိသမျှတို့သည် ၁၈ ထ၍ ဒေါသအမျက်နှင့် ပြည့်ကြသဖြင့်၊- တမန် တော်တို့ကိုဘမ်းဆီး၍ ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထား ၁၉ ကြ၏။- ညဉ့်အခါ ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင် တမန်သည် ထောင်တံခါးကို ဖွင့်ပြီးလျှင်၊ ထိုသူ ၂၀ တို့ကို နှုတ်၍၊ သင်တို့ သွားကြလော့။- ဗိမာန် တော်၌ရပ်၍ အသက်ရှင်ခြင်းတရားစကားအလုံး စုံကို လူများတို့အား ဟောပြောကြလော့ဟု မှာ ထား၏။ ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ နံနက်စောစော ဗိမာန်တော်သို့ဝင်၍ ဆုံးမပြဝါဒပေးကြ၏။

၂၁ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် သူ၏ အပေါင်းအ ဘော်တို့သည် လာကြသဖြင့်၊ လွတ်အရာရှိမှစ၍ ဣသရေလလူတို့တွင် အသက်ကြီးသောသူအ ပေါင်းတို့ကိုစုဝေးစေပြီးမှ၊ တမန်တော်တို့ကိုခေါ် စေခြင်းငှါ လုလင်တို့ကို ထောင်သို့ စေလွှတ်ကြ ၂၂ ၏။- မင်းလုလင်တို့သည် ထောင်သို့ရောက်လျှင် တမန်တော်တို့ကို ထောင်ထဲမှာ မတွေ့သည်ရှိ ၂၃ သော် ပြန်ကြ၍၊- ထောင်တံခါးလည်း အထူးသ ဖြင့် လုံခြုံစွာပိတ်ဂျက်၊ ထောင်ကို စောင့်သော သူတို့လည်း တံခါးပြင်မှာရပ်လျက်ရှိကြသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် တွေ့ပါ၏။ ဖွင့်ပြီးမှ အထဲ၌အ ဘယ်သူကိုမျှမတွေ့ပါဟု ကြားလျှောက် ကြ၏။- ၂၄ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းနှင့် ဗိမာန်တော်မှူးအစရှိ သော ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့သည် ထိုစကား ကို ကြားလျှင်၊ ထိုအမှုသည် အဘယ်သို့သောအ မူ ဖြစ်လိမ့်မည်နည်းဟူ၍ တွေးတောခြင်းရှိကြ ၂၅ ၏။- ထိုအခါ လူတယောက်သည် လာ၍ ထောင် ထဲမှာ လှောင်ထားသောသူတို့သည် ဗိမာန်တော် ၌ရပ်လျက်၊ လူများတို့အား ဆုံးမပြဝါဒပေးကြ ပါသည်ဟု လျှောက်လေ၏။

၂၆ ထိုအခါ ဗိမာန်တော်မှူးသည် မင်းလုလင်တို့ နှင့်အတူသွားပြန်လျှင် မိမိတို့ကို လူများတို့သည် ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်မည်ကိုစိုးရိမ်သောကြောင့်၊ တ မန်တော်တို့ကို အနှိုင်အထက်မပြုဘဲ ခေါ်ဆောင် ၂၇ လေ၏။- ထိုသို့ခေါ်ဆောင်ပြီးလျှင်၊ လွတ်အရာရှိ ၂၈ တို့ရှေ့မှာထား၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းက၊- ထိုနာ

To Contents

မကို အမှီပြု၍ မဆုံးမ မသွန်သင်မည်အကြောင်း
ငါတို့သည် သင်တို့အား၊ ကျပ်တည်းစွာ စီရင်မှာ
ထားသည်မဟုတ်လော။ ယခုကြည့်ကြ။ ယေရှုခရစ်
လင်ဖြူကို သင်တို့အယူဝါဒနှင့်ပြည့်စေသည်ဖြစ်
၍၊ ငါတို့အပေါ် သို့ ထိုသူ၏အသွေးကိုရောက်စေ
ခြင်းငှါ သင်တို့ ကြံစည်ပါသည်တကားဟု မေး
၂၉ မြန်းပြောဆိုကြ၏။– ပေတရုနှင့်အခြားသော တ
မန်တော်တို့ကလည်း၊ လူ၏စကားထက် ဘုရား
၃၀ သခင်၏စကားကို နားထောင်သင့်ပါ၏။– သင်
တို့သည် သစ်တိုင်၌ ဆွဲ၍ ကွပ်မျက်သောယေရှု
ကို ငါတို့ဘိုးဘေးများ၏ ဘုရားသခင်သည် ထ
၃၁ မြောက်စေတော်မူပြီ။– ဣသရေလလူတို့အား
နောင်တတရားနှင့် အပြစ်လွှတ်ခြင်းအခွင့်ကို
ပေးစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူကို အစိုးရသောအရှင်အရာ
၌ဌင်း၊ ကယ်တင်သောသခင်အရာ၌ဌင်း၊ ဘုရား
သခင်ခန့်ထား၍ မိမိလက်ျာလက်တော်နှင့်ချီးမြှင့်
၃၂ တော်မူပြီ။– ထိုအကြောင်းအရာတို့သည် အမှန်
ဖြစ်ကြောင်းကို ငါတို့သည် သက်သေခံဖြစ်ကြ
၏။ ဘုရားသခင်၏ စကားတော်ကို နားထောင်
သောသူတို့အား ပေးသနားတော်မူသော သန့်
ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်လည်း သက်သေခံ
ဖြစ်တော်မူသည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၃၃ ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ ထိုသူတို့နှလုံးသည်
ကွဲပြတ်မတတ်ဖြစ်၍၊ တမန်တော်တို့ကို ကွပ်
မျက်ခြင်းငှါ အချင်းချင်း တိုင်ပင်ပြောဆိုကြ၏။–
၃၄ ထိုအခါ လူအပေါင်းတို့ ရှိသေသောသူ၊ ဂါမလေ
လအမည်ရှိသော နိသရည်းဆရာ၊ ဖာရိရှဲတ
ယောက်သည် လွတ်တော်ပေါ်၌ ထ၍၊ တမန်
၃၅ တော်တို့ကို ပြင်သို့ခဏထွက်စေပြီးလျှင်၊– ဣသ
ရေလလူတို့၊ ဤသူတို့အား အဘယ်သို့ပြုမည်အ
၃၆ ရာကို သတိနှင့်ဆင်ခြင်ကြလော့။– အကြောင်း
မူကား၊ အထက်က သုဒအမည်ရှိသော သူတ
ယောက်သည် ထသဖြင့်၊ ငါသည် လူသာမည
ဟုတ်ဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ သူ၌ လူလေးရာမျှ
လောက် ဆည်းကပ်ကြ၏။ ထိုသူသည် ပျက်စီး
ခြင်းသို့ရောက်၍ သူ့ကိုယုံကြည်သမျှသောသူတို့
၃၇ သည် ကွဲပြား ပျောက်ပျက်ကြ၏။– ထိုသူနောက်
ဂွေတော်ခွဲစဉ်ကာလ၊ ယုဒအမည်ရှိသော ဂါလိ
လဲလူတယောက်သည်လည်း ထ၍၊ မိမိနောက်
သို့ လူများကို သွေးဆောင်လေ၏။ ထိုသူသည်
လည်း ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်၍၊ သူ့ကိုယုံကြည်
၃၈ သမျှသောသူတို့သည် ပျောက်လွင့်ကြ၏။– ယခု
လည်း ဤသူတို့ကိုရှောင်ရှား၍ အလိုအလျောက်
ရှိကြပါစေဟု ငါဆို၏။ ဤအကြံ ဤအမှုသည်
လူ၏အကြံ လူ၏အမှုဖြစ်လျှင် ပျက်စီးခြင်းသို့
၃၉ ရောက်လိမ့်မည်။– ဘုရားသခင်၏အကြံအမှုဖြစ်
လျှင် သင်တို့သည်မဖျက်ဆီးနိုင်ကြ။သင်တို့သည်
ဘုရားသခင်၏ အာဏာတော်ကိုဆန်သောသူ
မဖြစ်မည်အကြောင်း သတိပြုကြလော့ဟုပြော
၄၀ ဆို၏။– ထိုစကားကို နားထောင်ကြသဖြင့်၊ တ
မန်တော်တို့ကိုခေါ်၍ ရိုက်နှက်ပြီးမှ၊ ယေရှု၏နာ
မကိုအမှီပြုလျက် မဟောမပြောမည်အကြောင်း
၄၁ မြစ်တား၍ လွှတ်ကြ၏။– တမန်တော်တို့သည်
လည်း၊ သခင်ယေရှု၏ နာမတော်ကြောင့် မိမိတို့
သည် အရှက်ကွဲခြင်းကို ခံထိုက်ကြသည်ဟု မှတ်
တော်မူသောကြောင့် ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိ၍
၄၂ လွှတ်တော်မှ ထွက်သွားကြ၏။– ဗိမာန်တော်၌
ဌင်း၊ အိမ်၌ဌင်း၊ နေ့တိုင်းအစဉ် ဆုံးမသွန်သင်
လျက် ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်၏ဟူ၍ ဇဝဲဂေ
လိတရားကို မပြတ်ဟောပြောလျက်နေကြ၏။

၆

၁ ထိုကာလ၌ တပည့်တော်တို့သည် များပြား
သည်ရှိသော်၊ နေ့ရက်အစဉ်အတိုင်း လုပ်ကျွေး
သောအခါ၊ ဟေလေနစ်အမျိုး မှတ်ဆိုးမတို့ကို မ
လုပ်မကျွေးဟု ထိုအမျိုးသားတို့သည် မြည်တမ်း
၂ ၍ ဟေဗြဲလူတို့ကို အပြစ်တင်ကြ၏။– ထိုအခါ
တကျိပ်နှစ်ပါးသောတမန်တော်တို့သည် တပည့်
တော်အပေါင်းတို့ကိုခေါ်ပြီးလျှင်၊ ငါတို့သည် ဘု
ရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ထား၍
၃ စားပွဲ၌လုပ်ကျွေးမှုကိုမဆောင်သင့်။– ထိုကြောင့်
ညီအစ်ကိုတို့၊ ဝိညာဉ်တော်နှင့်ငင်း၊ ပညာနှင့်ငင်း
ပြည့်စုံလျက် အသရေရှိသောလူခုနစ်ယောက်တို့
ကို သင်တို့တွင် ရှာကြလော့။ ဤအမှုကို ဆောင်
ရွက်စေခြင်းငှါ ထိုသူတို့ကို ငါတို့သည် ခန့်ထား
၄ ကြမည်။– ငါတို့မူကား၊ ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်း၊
နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောခြင်းအမှု
၅ တို့ကို အမြဲပြု၍နေမည်ဟုဆိုကြ၏။– ထိုစကား
ကို လူအစုအဝေးအပေါင်းတို့သည် နှစ်သက်ကြ
သဖြင့်၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ငင်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိ
ညာဉ်တော်နှင့်ငင်း ပြည့်စုံသော သတေဖန်မှစ၍
ဖိလိပ္ပု၊ ပြောခေါ်၊ နိကနော်၊ တိမုန်၊ ပါမေန၊ ယု
ဒဘာသာဝင်သော အန္တိအုတ်မြို့သား နိကောလ
၆ တို့ကိုရွေးကောက်၍၊– တမန်တော်တို့ရှေ့၌ထား
ကြ၏။ တမန်တော်တို့သည်လည်း ဆုတောင်း
ပြီးလျှင် ထိုသူတို့၏ခေါင်းပေါ်၌ လက်ကိုတင်
ကြ၏။

To Contents

ဘုရားသခင်၏ သာသနာတော်သည် တိုးပွါးသဖြင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ တပည့်တော်တို့သည် အလွန်ပွါးများ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းတရားကို နားထောင်ကြ၏။– သတေဖန်သည် ကျေးဇူးတော်နှင့်ငင်း၊ တန်ခိုးတော်နှင့်ငင်း ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ကြီးစွာသောနိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို လူများရှေ့မှာ ပြုလေ၏။– ထိုအခါ လိဗေရတိန် အပေါင်းအသင်းဝင်သောသူမှ စ၍၊ ကုရေနေပြည်သား၊ အာလေဇန္ဒြိပြည်သား၊ ကိလိကိပြည်သား၊ အာရှိပြည်သားအချို့တို့သည် ထ၍ သတေဖန်နှင့်ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုစဉ်တွင်၊– သူဟောပြော၍သုံးစွဲသော ပညာနှင့်ဝိညာဉ်တော်ကို မခံမဆီးနိုင်ကြ။– ထိုအခါ ဤသူသည် မောရှေကိုငင်း ဘုရားသခင်ကိုငင်း လွန်ကျူးစွပ်စွဲပြောသည်ကို ငါတို့ ကြားရပါပြီ ဟုသက်သေခံမည့်သူတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာ ခေါ၍ ထားကြပြီးလျှင်၊– လူများကိုငင်း၊ အကြီးအကဲ၊ ကျမ်းပြုဆရာတို့ကိုငင်း နှိုးဆော်၍၊ သတေဖန်ထံသို့ လာသဖြင့် ဘမ်းဆီး၍ လွှတ်တော်သို့ ပို့ကြ၏။– မမှန်သောသက်သေခံတို့ကို ခေါ်၍၊ ဤသူသည် သန့်ရှင်းသော အရပ်ဌာနတော်နှင့် ပညတ်တရားတော်ကို လွန်ကျူး၍ အစဉ်မပြတ် ပြောဆိုလျက် နေပါ၏။– ထိုနာဇရက်မြို့သား ယေရှုသည် ဤအရပ်ဌာနတော်ကို ဖျက်ဆီး၍၊ ငါတို့အား မောရှေအပ်ပေးသော ထုံးနည်းဥပဒေသကို ပြောင်းလဲစေမည်ဟု ဤသူဆိုသည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည် ကြားရပါပြီဟု သက်သေခံကြ၏။– လွှတ်တော်၌ထိုင်လျက်ရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် သတေဖန်ကိုစေ့စေ့ကြည့်ရှုလျှင်၊ သူ၏ မျက်နှာသည် ကောင်းကင်တမန်၏ မျက်နှာကဲ့သို့ ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။

၇

၁ ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းက၊ ဤစကား
၂ မှန်သလောဟု မေးသည်ရှိသော်၊– သတေဖန်က၊ ညီအစ်ကို အဘတို့ နားထောင်ကြပါလော့။ ငါတို့အဘအာဗြဟံသည်၊ ခါရန်မြို့၌မနေမီ၊ မေသောပေါ်ဘာမိတိုင်း၌ ရှိစဉ်အခါ၊ ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရားသခင်သည် ထင်ရှားတော်မူ၍၊–
၃ သင်နေသောပြည်နှင့်တကွ အမျိုးသားချင်းများထဲကထွက်ပြီးလျှင်၊ ငါပြလတံ့သောပြည်သို့သွားလော့ဟု အာဗြဟံအား မိန့်တော်မူ၏။– ထိုအခါ အာဗြဟံသည် ခါလဒဲပြည်မှထွက်၍ ခါရန်မြို့၌နေ၏။ သူ၏အဘ သေလွန်သည်ရှိသော်၊
၄ ယခုသင်တို့နေသော ဤပြည်သို့ ထိုမြို့မှပြောင်းစေတော်မူ၏။– ဤပြည်၌ ခြေနင်းရာကိုမျှ အမွေပေးတော်မမူသော်လည်း၊ သူမှစ၍ သူ၏သားမြေးတို့အား ဤပြည်ကိုအပိုင်ပေးတော်မူမည်ဟု သားတယောက်မျှမရှိမီ ဂတိထားတော်မူ၏။–
၆ သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် သူတပါးပိုင်သောပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်ကြသဖြင့်၊ သူတပါးတို့၌ ကျွန်ခံခြင်း၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းကို အနှစ်လေးရာပတ်လုံး ခံရကြလိမ့်မည်။– သူတို့ကို စေခိုင်းသောလူမျိုးကိုလည်း ငါစီရင်မည်။ ထိုနောက်မှ သူတို့သည်ထွက်၍ ဤအရပ်၌ ငါ့အား ဝတ်ပြုကြလိမ့်မည်ဟု ဘုရားသခင်သည်လည်း အရေဖျားလှီးခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ပဋိညာဉ်တရားကို အာဗြဟံအား ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့ ကွာဇာက်ကို ဘွားမြင်၍ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ပေးလေ၏။ ကွာဇာက်သား ယာကုပ်၊ ယာကုပ်သားများကား၊ အမျိုးဖ်၏အဘ တကျိပ်နှစ်ပါးတည်း။– အမျိုးဖ်၏အဘတို့သည်လည်း ဤစူသောစိတ်ရှိ၍၊ ယောသပ်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ရောင်းလိုက်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုစောင့်မတော်မူလျက်၊– အလုံးစုံသောဒုက္ခဆင်းရဲထဲမှ ကယ်နှုတ်၍၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကိုအစိုးရသော ဖာရောဘုရင်ထံ၌ မျက်နှာပွင့်လန်းခြင်းနှင့် ပညာအတတ်ကိုပေးတော်မူသဖြင့်၊ ထိုမင်းကြီးသည် အဲဂုတ္တုနိုင်ငံအုပ်အရာ၊ နန်းတော်အုပ်အရာ၌ ယောသပ်ကို ခန့်ထားလေ၏။
၁၁ ခါနာန်ပြည်နှင့် အဲဂုတ္တုပြည်တရှောက်လုံး၌ အစာခေါင်းပါးခြင်း၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်းရှိ၍ ငါတို့အဘများ၌ စားစရာကုန်သောအခါ၊ အဲဂုတ္တုပြည်မှာ ဆန်စပါးရှိသည်ဟု ယာကုပ်သည် ကြားလျှင်၊– ငါတို့အဘများကို ပဋမအကြိမ်တွင် စေလွှတ်လေ၏။– ဒုတိယအကြိမ်တွင် ယောသပ်သည် မိမိညီအစ်ကိုတို့အား မိမိအကြောင်းကို ဘော်ပြ၍၊ ဖာရောဘုရင်သည် ယောသပ်၏ အမျိုးကို သိတော်မူ၏။– ထိုအခါ ယောသပ်သည် စေလွှတ်၍ မိမိအဘယာကုပ်နှင့်တကွ အရေအတွက်အားဖြင့် ခုနစ်ကျိပ်ငါးယောက်သော မိမိအမျိုးသားချင်းအပေါင်းတို့ကို ခေါ်ပင့်လေ၏။– ယာကုပ်သည်လည်း အဲဂုတ္တုပြည်သို့သွား၍ ကိုယ်တိုင်မှစသော ငါတို့အဘများသည် သေလွန်ကြ၏။– ထိုသူတို့ကိုလည်း ရှေခင်မြို့သို့ ပို့ဆောင်သဖြင့်၊ ရှေခင်၏အဘဖြစ်သော ဟာမော်

To Contents

၏သားတို့အား အဘိုးငွေကိုပေး၍ ဝယ်ပြီဖြစ်သော သရီဠင်းတွင်း၌ ထားကြ၏။
၁၇ အာဗြဟံအား ဘုရားသခင် မိဌ္ဌာန်တော်မူသော ဂတိတော်၏အချိန်ရောက်လုသောအခါ၊
၁၈ ထိုလူမျိုးသည် အဲဂုတ္တုပြည်၌ တိုးပွါး၍၊- ယောသပ်ကို မသိမကျွမ်းသော မင်းကြီးတပါးပေါ်လာ
၁၉ သည်တိုင်အောင် များပြားကြလေ၏။- ထိုမင်းကြီးသည် ငါတို့အဆွေအမျိုးကို ပရိယာယ်ပြုသဖြင့်၊ သူငယ်များကို အသက်မရှင်စေခြင်းငှါ ပစ်ထားရမည်အကြောင်း ငါတို့အဘများကို ညှဉ်း
၂၀ ဆဲနှိပ်စက်လေ၏။- ထိုအခါ အလွန်အဆင်းလှသော မောရှေကို ဘွားမြင်လျှင်၊ သုံးလပတ်လုံး
၂၁ အဘ၏အိမ်တွင် ကျွေးမွေးကြ၏။- နောက်မှပစ်ထားသည်ရှိသော်၊ ဖာရောဘုရင်၏သမီးတော်သည် ကောက်ယူ၍ မိမိသားအရာ၌ မွေးစားလေ
၂၂ ၏။- မောရှေသည်လည်း အဲဂုတ္တုအတတ်၊ ပညာအလုံးစုံတို့ကိုသင်၍၊ နှုတ်သတ္တိ၊ လက်သတ္တိ
၂၃ ရှိ၏။- အသက်လေးဆယ်စေ့သောအခါ ဣသရေလအမျိုးသားဖြစ်သော မိမိညီအစ်ကိုတို့ကို အ
၂၄ ကြည့်အရှုသွားမည်ဟု အကြံရှိ၏။- အမျိုးသားချင်းတယောက်သည် ညှဉ်းဆဲခံရသည်ကို မြင်လျှင် သူဘက်ကနေ၍ အဲဂုတ္တုလူကိုကွပ်မျက်သဖြင့်၊ ထိုညှဉ်းဆဲခံရသောသူအား အနိုင်ပေးလေ
၂၅ ၏။- ဘုရားသခင်သည် ဤသူလက်ဖြင့် ငါတို့ကိုကယ်နှုတ်တော်မူမည်အရာကို ညီအစ်ကိုတို့သည်နားလည်လိမ့်မည်ဟုထင်မှတ်သော်လည်း၊
၂၆ ထိုသူတို့သည် နားမလည်ဘဲနေကြ၏။- နက်ဖြန်နေ့၌ အချင်းချင်း ခိုက်ရန်ပြုကြသော သူတို့ရှိရာသို့သွား၍ အချင်းလူတို့၊ ညီအစ်ကိုချင်းဖြစ်လျက် နှင့် အဘယ်ကြောင့် တယောက်ကိုတယောက် ညှဉ်းဆဲကြသနည်းဟုဆို၍ ရန်ငြိမ်းရာသို့ သွေး
၂၇ ဆောင်သည်ရှိသော်၊- အိမ်နီးချင်းကို ညှဉ်းဆဲသောသူက အဘယ်သူသည် သင့်ကိုငါတို့အပေါ်မှာ အကဲအမှူးတရားသူကြီးအရာ၌ ခန့်ထားသ
၂၈ နည်း။- မနေ့က အဲဂုတ္တုလူကို သတ်သကဲ့သို့ ငါ့ကိုသတ်လိုသလောဟုဆိုလျက် မောရှေကို ပယ်
၂၉ ၏။- ထိုစကားကိုကြားလျှင် မောရှေသည် ပြေး၍ မိဒျန်ပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်လျက်နေသည်တွင် သားနှစ်ယောက်ကို မြင်လေ၏။
၃၀ အနှစ်လေးဆယ်လွန်သောအခါ၊ သိနာတောင်ခြေရင်းတောတွင်၊ မီးလောင်သောချုံ၌ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန် ထင်ရှား
၃၁ ၏။- ထိုရူပါရုံကို မြင်သောအခါ မောရှေသည် အံ့သြ၍ စေ့စေ့ကြည့်ရှုခြင်းငှါ အနားသို့ချဉ်းကပ်
၃၂ လျှင်၊- ငါကား သင့်ဘိုးဘေးတို့၏ဘုရား၊ အာဗြဟံ၏ဘုရား၊ ဣဇာက်၏ဘုရား၊ ယာကုပ်၏ဘုရားဖြစ်၏ဟု ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်အသံ ထွက်တော်မူ၏။ ထိုအခါ မောရှေသည် တုန်
၃၃ လှုပ်လျက် စေ့စေ့မကြည့်ခံ၊။- ထာဝရဘုရားက လည်း၊ သင်၏ ခြေနင်းကို ချွတ်လော့။ သင်နင်း
၃၄ သောအရပ်ကား သန့်ရှင်းသောမြေဖြစ်၏။- အဲဂုတ္တုပြည်၌ရှိသော ငါ၏လူတို့သည် ခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ငါစေ့စေ့မြင်ခဲ့ပြီ။ သူတို့ညည်းတွားမြည်တမ်းသောအသံကိုလည်း ငါကြားခဲ့ပြီ။ သူတို့ကို ကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ ငါဆင်းလာပြီ။ ယခု သွားလော့။ သင့်ကို အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ငါစေလွှတ်
၃၅ မည်ဟု ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။- အဘယ်သူသည် သင့်ကို အကဲအမှူး တရားသူကြီးအရာ၌ ခန့်ထားသနည်းဟူ၍ အငြင်းအပယ်ခံရသော ထို မောရှေကို အကဲအမှူး၊ ကယ်လွှတ်သောသူဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် ချုံ၌ ထင်ရှားသော ကောင်းကင်တမန်အားဖြင့် စေခန့်တော်မူ၏။-
၃၆ ထိုသူသည် ဣသရေလအမျိုးသားတို့ကို နှုတ်ဆောင်၍ အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး အဲဂုတ္တုပြည်၌၎င်း၊ ဧဒုပင်လယ်၌၎င်း၊ တောရွာ၌၎င်း၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ပြုလေ၏။
၃၇ သင်တို့၏ ဘုရားသခင်ထာဝရဘုရားသည်၊ သင်တို့ အမျိုးသားချင်းတို့အထဲ၌ ငါနှင့်တူသော ပရောဖက်တပါးကို သင်တို့အဘို့ ပေါ်ထွန်းစေတော်မူမည်။ ထိုပရောဖက်၏စကားကို နားထောင်ရကြမည်ဟု ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပြောဆိုသောသူကား အခြားသူမဟုတ်၊ ထို
၃၈ မောရှေပင်ဖြစ်သတည်း။- ထိုသူသည် တောတွင်ရှိသော အစည်းအဝေးခံ့ငင်း၊ သိနာတောင်ပေါ်မှာ သူ့ကိုနှုတ်ဆက်သောကောင်းကင်တမန်နှင့်ငင်း၊ ငါတို့အဘများနှင့်ငင်း ရှိ၏။ ထိုသူသည် ငါတို့အား အပ်ပေးခြင်းငှါ အသက်ရှင်စေသော
၃၉ ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံလေ၏။- ထိုသူ၏စကားကို ငါတို့အဘများသည် နားမထောင်လိုဘဲလျက်
၄၀ ပယ်၍၊- ငါတို့ရှေ့မှာသွားရသော ဘုရားတို့ကို ငါတို့အတွက်လုပ်ပါ။ ငါတို့ကို အဲဂုတ္တုပြည်မှ နှုတ်ဆောင်ခဲ့သော ထိုမောရှေ၌ အဘယ်သို့ ဖြစ်သည်ကို ငါတို့မသိဟု အဲဂုတ္တုပြည်သို့ ပြန်ချင်
၄၁ သောစိတ်နှင့် အာရုန်ကို ပြောဆိုကြ၏။- ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ နွားသငယ်ကိုလုပ်၍ ထိုရုပ်တုအား ယဇ်ပူဇော်သဖြင့် မိမိတို့လက်နှင့်လုပ်သောအရာ

To Contents

၄၂ ၌ပင်ပျော်မွေ့ကြ၏။– အနာဂတ်ကျမ်း၌လာသည်
ကား၊ အို ဣသရေလအမျိုး၊ သင်တို့သည် စီရင်
သောတိရစ္ဆာန်နှင့်ယဇ်များကို တောခ်ိုအနှစ်လေး
၄၃ ဆယ်ပတ်လုံး ငါ့အား ပူဇော်ကြသလော။– သင်
တို့သည် မောလုပ်၏တဲနှင့် သင်တို့ဘုရား ရင်ဖန်
၏ကြယ်တည်းဟူသော ကိုးကွယ်ဘို့ရာ မိမိတို့
လုပ်သော်ပုံတို့ကို ဆောင်ရွက်ကြပြီတကား။ ထို
ကြောင့် ငါသည် သင်တို့ကို ဗာဗုလုန်မြို့တဘက်
သို့ဆောင်သွားမည်ဟု ကျမ်းလာရှိသည်နှင့်အညီ
ဘုရားသခင်သည် မျက်နှာတော်ကိုလွှဲ၍ ကောင်း
ကင်တန်ဆာများတို့အား ဝတ်ပြုစေခြင်းငှါ ထို
သူတို့ကို စွန့်ပစ်ထားတော်မူ၏။

၄၄ မောရှေမြင်ရသောပုံနှင့်အညီ၊ သက်သေခံ
တော်မူချက်ဌာပနာရာတဲတော်ကို လုပ်ရမည်အ
ကြောင်း အမိန့်တော်ရှိသောသူ မှာထားတော်မူ
သည်အတိုင်း၊ ထိုတဲတော်သည် တောတွင် ငါတို့
၄၅ အဘများ၌ ရှိ၏။– နောက်ကျသော ငါတို့အဘ
များသည် ထိုတဲတော်ကို တပါးအမျိုးသားတို့
ပိုင်သောမြေထဲသို့ ယောရှုနှင့်အတူဆောင်သွင်း
ကြ၏။ ထိုတပါးအမျိုးသားတို့ကို ဘုရားသခင်
သည် ဒါဝိဒ်မင်းလက်ထက်တိုင်အောင် ငါတို့အ
၄၆ ဘများထံမှ နှင်ထုတ်တော်မူ၏။– ထိုဒါဝိဒ်သည်
ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ခံရ၍၊ ယာကုပ်
၏ဘုရားသခင် ကျိန်းဝပ်တော်မူဘို့ရာအရပ်ကို
၄၇ တွေ့ခြင်းငှါ တောင့်တ၏။– ရှောလမုန်သည်
၄၈ လည်း ဗိမာန်တော်ကို တည်ဆောက်ရ၏။– သို့
သော်လည်း ကောင်းကင်ဘုံသည် ငါ့ပလ္လင်ဖြစ်
၄၉ ၏။– မြေကြီးသည် ငါ့ခြေတင်ရာခုံဖြစ်၏။ အ
၅၀ ဘယ်သို့သောဗိမာန်ကို ငါအဘို့ တည်ဆောက်
ကြမည်နည်း။ အဘယ်အရပ်သည် ငါ့ကျိန်းဝပ်
ရာအရပ်ဖြစ်မည်နည်း။ ငါလက်သည် ဤအရာ
အလုံးစုံတို့ကို ဖန်ဆင်းသည် မဟုတ်လော ဟု
ထာဝရဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်အချက်ကို ပရော
ဖက်ပြန်ကြားသည်နှင့်အညီ၊ အမြင့်ဆုံးသောဘု
ရားသည် လူတို့လက်ဖြင့်လုပ်သော ဗိမာန်၌
ကျိန်းဝပ်တော်မူသည်မဟုတ်။

၅၁ လည်ပင်းခိုင်မာ၍ နှလုံးဖြင့်ငင်း၊ နားဖြင့်ငင်း
အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူတို့၊ သင်တို့
သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို အစဉ်မ
ပြတ် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလေ့ရှိကြ၏။ သင်တို့ဘိုး
ဘေးများ၏အလေ့နှင့် သင်တို့အလေ့ တူ၏။–
၅၂ သင်တို့ဘိုးဘေးများသည် အဘယ်ပရောဖက်ကို
မျှ မညှဉ်းဆဲဘဲ နေသနည်း။ ဖြောင့်မတ်သောသူ
ကြွလာတော်မူမည်အကြောင်းအရာကို ဟော
ပြောပြည္ဆန်သောသူတို့ကို ကွပ်မျက်ကြ၏။ ထို
ဖြောင့်မတ်သောသူကိုပင် ယခုလည်း သင်တို့
၅၃ သည်အပ်နှံ၍ အသေသတ်ကြပြီ။– သင်တို့သည်
ကောင်းကင်တမန်များ ခင်းကျင်းသောအားဖြင့်
ပညတ်တရားတော်ကို ခံရသော်လည်း မစောင့်
မရှောက်ကြဟု သတေဖန်မြွက်ဆို၏။

၅၄ ထိုစကားကိုကြားလျှင် နှလုံးကွဲပြတ်မတတ်
ဖြစ်၍ သတေဖန်၌ အံသွားခဲကြိတ်ခြင်းကိုပြုကြ
၅၅ လေ၏။– သူသည်လည်း သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
တော်နှင့်ပြည့်သဖြင့် ကောင်းကင်သို့စေ့စေ့ကြည့်
မျှော်၍ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကိုငဉ်း၊ ဘုရား
သခင်၏လက်ျာတော်ဘက်၌ ယေရှုရပ်နေသည်
၅၆ ကိုငဉ်း မြင်လျှင်၊– ကြည့်ပါ၊ ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်
သည်ကိုငဉ်း၊လူသားသည် ဘုရားသခင်၏လက်ျာ
တော်ဘက်၌ရပ်နေသည်ကိုငဉ်း ငါမြင်သည်ဟု
၅၇ ဆို၏။– ထိုသူတို့သည် ပြင်းစွာသောအသံနှင့်ဟစ်
ကြော်၍ နားကိုပိတ်ဆို့လျက် သူ့ဆီသို့ ညီညွတ်
၅၈ စွာ တဟုန်တည်းပြေး၍၊– မြို့ပြင်သို့နှင်ထုတ်ပြီး
မှ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ်ကြ၏။ သက်သေခံတို့သည်
လည်း မိမိတို့အဝတ်ကို ရှောလုအမည်ရှိသော
၅၉ လုလင်၏ခြေရင်း၌ ထားကြ၏။– ကျောက်ခဲနှင့်
ပစ်ကြစဉ် သတေဖန်သည်ဝန္ဒနာပြုလျက်၊ သခင်
ယေရှု အကျွန်ုပ်၏ဝိညာဉ်ကို သိမ်းယူတော်မူပါ
၆၀ ဟု လျှောက်ဆို၏။– ဒူးထောက်လျက်၊ သခင်၊
ဤသူတို့ပြုသော ဒုစရိုက်အပြစ်ကို မှတ်တော်မ
မူပါနှင့်ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်ပြီးမှ
ကျိန်းစက်လေ၏။ သူ့ကို ကွပ်မျက်သောအမှုကို
ရှောလုသည်လည်း ဝန်ခံလျက်ရှိ၏။

၈

၁ ထိုအခါ ယေရုရှလင်ဖြို့၌ရှိသော အသင်း
တော်သည် ပြင်းစွာသောညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရသ
ဖြင့် တမန်တော်တို့မှတပါး သင်းဝင်သူအပေါင်း
တို့သည် ယုဒပြည်၊ ရှမာရိပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ အ
၂ နှံ့အပြား ကွဲပြားကြ၏။– တရားကို ရိုသေသော
သူတို့သည် သတေဖန်ကို သင်္ဂြိုဟ်၍ ပြင်းစွာ
၃ သောငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းကို ပြုကြ၏။– ရော
လုသည် အသင်းတော်ကို ဖျက်ဆီးလေ၏။ အိမ်
များသို့ ဝင်ငြိုးလျှင် ယောကျ်ားမိန်းမတို့ကို ဆွဲ
၄ ငင်၍ ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထားတတ်၏။– ထို
ကြောင့် အရပ်ရပ်သို့ကွဲပြားသော သူတို့သည်
လှည့်လည်၍ နှုတ်ကပတ်တော်တည်းဟူသော
ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောကြ၏။

To Contents

ဖိလိပ္ပုသည်လည်း၊ ရှမာရိမြို့သို့သွား၍ ခရစ်
တော်၏အကြောင်းကိုဟောလေ၏။– လူအစုအ
ဝေးတို့သည်ကြား၍ ဖိလိပ္ပုပြုသော နိမိတ်လက္ခ
ဏာတို့ကို မြင်သောအခါ၊ သူ၏စကားကို တညီ
တညွတ်တည်း နားထောင်ကြ၏။– အကြောင်း
မူကား၊ နတ်ဆိုးစွဲသော သူများတို့၏အထဲမှ နတ်
ဆိုးတို့သည် ပြင်းစွာသောအသံနှင့် အော်ဟစ်
လျက်ထွက်သွားကြ၏။ ကိုယ်မလှုပ်နိုင်သောသူ၊
ခြေမစွမ်းသောသူအများတို့သည်လည်း ပကတိ
အဖြစ်သို့ ရောက်ကြ၏။– ထိုမြို့သူမြို့သားတို့
သည် အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြ၏။

ရှိမုန်အမည်ရှိသော သူတယောက်သည်၊ ထို
မြို့၌ နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်နှင့်ပြုပြင်၍၊ ငါသည် ထူး
ဆန်းသောသူဖြစ်သည်ဟုဆိုလျက်၊ ရှမာရိအမျိုး
သားတို့ကို မိန်းမောတွေဝေစေခြင်းငှါ ပြု၏။–
လူကြီးလူငယ်ရှိသမျှတို့ကလည်း၊ ဤသူသည်
ဘုရားသခင်၏မဟာတန်ခိုးတော်ဖြစ်သည်ဟု
ဆိုလျက် ထိုသူ၌ဆည်းကပ်ကြ၏။– ဆည်းကပ်
သည်အကြောင်းကား၊ သူတို့ကို မိန်းမောတွေဝေ
စေခြင်းငှါ ထိုသူသည် နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်အားဖြင့်
ကြာမြင့်စွာပြုလျက်နေ၏။– ဖိလိပ္ပုသည် ဘုရား
သခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့်ဂုဏ်၊ ယေရှုခရစ်၏နာမ
တော်နှင့်ဂုဏ်၊ စပ်ဆိုင်သော ဧဝံဂေလိတရားကို
ဟောပြော၍ ထိုသူတို့သည် ယုံကြည်သောအခါ၊
ယောကျ်ားမိန်းမတို့သည် ဗတ္တိဇံကို ခံကြ၏။– ရှိ
မုန်သည်လည်း ကိုယ်တိုင်ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍
ဗတ္တိဇံကိုခံပြီးမှ ဖိလိပ္ပုထံ၌မှီဝဲဆည်းကပ်သဖြင့်၊
ထူးဆန်းသော တန်ခိုးကြီးသောနိမိတ်လက္ခဏာ
များကိုမြင်၍ မိန်းမောတွေဝေလျက်ရှိလေ၏။

ရှမာရိမြို့သားတို့သည် ဘုရားသခင်၏နှုတ်
ကပတ်တရားတော်ကိုခံယူကြပြီဟု ယေရုရှလင်
မြို့၌ရှိသောတမန်တော်တို့သည် သိတင်းကြား
လျှင်၊ ပေတရုနှင့်ယောဟန်တို့ကို စေလွှတ်ကြ
၏။– ထိုမြို့သူမြို့သားတို့သည် သခင်ယေရှု၏နာ
မ၌ ဗတ္တိဇံကိုခံရုံမျှသာရှိသဖြင့်၊– တစုံတယောက်
သောသူအပေါ်၌သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည်
သက်ရောက်တော်မမူသေးသည်ဖြစ်၍၊ တမန်
တော်တို့သည်ရောက်ကြလျှင်၊ ဝိညာဉ်တော်ကို
ခံရမည်အကြောင်း ထိုမြို့သူမြို့သားတို့အဘို့ ဆု
တောင်း၍၊– ထိုသူတို့အပေါ်၌လက်ကိုတင်သော
အားဖြင့် သူတို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
ကို ခံရကြ၏။

တမန်တော်တို့ လက်ကိုတင်သောအားဖြင့်
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သက်ရောက်သည်ကို
ရှိမုန်မြင်လျှင်၊ ငွေကို ယူဆောင်ခဲ့၍၊– အကျွန်ုပ်
၏လက်တင်ခြင်းကိုခံရသောသူသည် သန့်ရှင်း
သောဝိညာဉ်တော်ကို ခံစေမည်အကြောင်း အ
ကျွန်ုပ်အား အခွင့်ပေးပါဟုတောင်းသော်၊– ပေတ
ရုက၊ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ငွေနှင့်ဝယ်
ယူမည်ဟု အကြံရှိသောကြောင့်၊ သင်နှင့်တကွ
သင်၏ငွေသည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပါစေ။–
သင်သည် ဤအမှုအရာနှင့် မဆက်ဆံသောသူ
ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ သင်၏ စိတ်နှလုံး
သည် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းမ
ရှိ။– ထိုကြောင့် သင်၌ ယခုဆိုးညစ်သောအမှုကို
နောင်တရလော့။ သင်၏စိတ်နှလုံး၌ ကြံစည်
ခြင်းအပြစ်ကို လွှတ်ကောင်းလွှတ်လိမ့်မည်ဖြစ်၍
ဘုရားသခင်ကို တောင်းပန်လော့။– သင်သည်
ခါးစွာသောသည်းခြေစွဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုစရိုက်အ
နောင်အဖွဲ့နှင့် မလွတ်ကြောင်းကို ငါသိမြင်သည်
ဟုဆို၏။– ရှိမုန်ကလည်း၊ မိန့်တော်မူသောအ
ရာ တစုံတခုမျှ အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ မရောက်ပါ
မည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားကို အကျွန်ုပ်အ
ဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်းတော်မူကြပါဟု ပြန်ပြော
၏။– တမန်တော်တို့သည် သက်သေခံ၍ သခင်
ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြီးမှ၊
ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပြန်သွားရာ၊ ရှမာရိရွာများတို့
၌လည်း ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောကြ၏။

တဖန် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်
သည် ဖိလိပ္ပုအား၊ သင်ထ၍ ယေရုရှလင်မြို့မှ
ဂါဇမြို့သို့သွားရာတောလမ်းတွင် တောင်မျက်နှာ
သို့သွားလေ့ဟုဆိုသည်အတိုင်း၊ ဖိလိပ္ပုသည်
ထ၍သွားလေ၏။– ထိုအခါ အဲသယောပိပြည်
ကိုအစိုးရသော မိဖုရားကနှုတ်ထံ၌ ဘုန်းကြီး
သောအမတ်ဖြစ်၍၊ ဘဏ္ဍာတော်ရှိသမျှကိုအုပ်စိုး
ရသော အဲသယောပိပြည်သားတယောက်သည်
ကိုးကွယ်ခြင်းအလိုငှါ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွား
၍၊– ပြန်စဉ်တွင် မိမိရထားပေါ်၌ထိုင်လျက်ပရော
ဖက်ဟေရှာယ၏ကျမ်းစာကို ဘတ်လေ၏။– ဝိ
ညာဉ်တော်ကလည်း၊ ထိုရထားသို့ ချဉ်းကပ်၍ မှီ
ဝဲလော့ဟု ဖိလိပ္ပုအား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသ
ဖြင့်၊– ဖိလိပ္ပုသည် ရထားသို့ပြေး၍ ပရောဖက်
ဟေရှာယ၏ကျမ်းစာ၌ဘတ်သည်ကိုကြားလျှင်၊
ဘတ်သောအရာကို နားလည်ပါ၏လောဟု မေး
မြန်း၏။– ထိုအမတ်ကလည်း၊ သွန်သင်ပို့ပြင်
သောသူမရှိလျှင် အဘယ်သို့ နားလည်နိုင်မည်

To Contents

နည်းဟုဆိုပြီးမှ မိမိနှင့်အတူ ဖိလိပ္ပုတက်၍ ထိုင်
နေပါမည်အကြောင်း တောင်းပန်၏။
၂၂ ကျမ်းစာ၌ ဘတ်သောအချက်ဟူမူကား၊ အ
သေသတ်ခြင်းငှါ ဆောင်သွားသောသိုးကဲ့သို့ သူ
ကိုဆောင်သွား၍၊ သိုးသငယ်သည် အမွေးညှပ်
သောသူ ရှေ့မှာ မမြည်ဘဲနေသကဲ့သို့ သူသည်
၂၃ နှုတ်ကိုမဖွင့်ဘဲ နေ၏။– နှိမ့်ချခြင်းကိုခံစဉ်တွင်
သူတပါးတို့သည် ထိုသူကို မတရားသဖြင့် စီရင်
ကြ၏။ ထိုသူ၏အသက်ကို မြေကြီးကသိမ်းရပ်
သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏အမျိုးအနွယ်ကို အဘယ်သူ ပြ
၂၄ ည့်နှမ်းမည်နည်းဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။– ထိုအ
မတ်ကလည်း၊ ပရောဖက်သည် အဘယ်သူကို
ရည်မှတ်၍ ဤသို့ဆိုပါသနည်း။ ကိုယ်ကိုတည်း
ဆိုလိုသလော။ သူတပါးကိုတည်း ဆိုလိုသလော
၂၅ ဟုတောင်းပန်လျက်၊– ဖိလိပ္ပုအားမေးမြန်းလျှင်၊
ဖိလိပ္ပုသည် မိမိနှုတ်ကို ဖွင့်၍ ထိုကျမ်းစာချက်
ကိုအစွဲပြုလျက်၊ ယေရှု၏အကြောင်းတည်းဟူ
၂၆ သော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောလေ၏။– ထိုသို့
လမ်း၌သွားကြစဉ် ရေရှိရာသို့ရောက်၍၊ အမတ်
ကလည်း ဤအရပ်တွင် ရေရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်ကို
၂၇ ဗတ္တိဇံမခံစေခြင်းငှါ မည်သည့်အကြောင်း ဆီး
တားပါသနည်းဟုပြောဆိုလျှင်၊– ဖိလိပ္ပုက၊ သင်
သည် စိတ်နှလုံးအကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်လျှင် ခံရ
သည်ဟုဆိုလေ၏။ အမတ်ကလည်း ယေရှုခရစ်
သည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်တော်မူ
ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါသည်ဟု ဝန်ခံ
၃၈ ၍၊– ရထားကို ရပ်စေခြင်းငှါ စီရင်ပြီးမှ၊ ဖိလိပ္ပု
သည် ထိုအမတ်နှင့်တကွ ရေထဲသို့ဆင်း၍ ဗတ္တိ
၃၉ ဇံကိုပေး၏။– ရေထဲကတက်ကြလျှင်၊ ထာဝရ
ဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် ဖိလိပ္ပုကိုဆောင်ယူ
တော်မူ၍၊ အမတ်သည် ဖိလိပ္ပုကို နောက်တဖန်
မတွေ့မမြင်ရ။ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းနှင့် မိမိ
၄၀ သွားရသောလမ်းကို သွားလေ၏။– ဖိလိပ္ပုသည်
လည်း အာဇုတ်မြို့၌ပေါ်လာ၍၊ ထိုမြို့မှ ကဲသရိ
မြို့တိုင်အောင် မြို့ရွာအစဉ်အတိုင်းရှောက်သွား
၍ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောလေ၏။

၉

၁ ရှောလုသည်ကား၊ သခင်ဘုရား၏ တပည့်
တော်တို့တဘက်၌ ခြိမ်းချောက်၍၊ အသေသတ်
၂ ခြင်းငှါ ပြင်းစွာအသက်ရှူသဖြင့်၊– ထိုဘာသာ
ဝင်သော ယောက်ျားမိန်းမတို့ကို တွေ့လျှင်၊
ချည်နှောင်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပို့ဆောင်ရမည်
အကြောင်း၊ ဒမာသက်မြို့၌ ရှိသော တရားစရပ်
မှူးတို့ထံသို့ မှာစာကိုပေးပါဟု ယဇ်ပုရောဟိတ်
၃ မင်းထံ၌ ဝင်၍ တောင်းပြီးမှ၊– သွား၍ ဒမာသက်
မြို့အနီးသို့ ရောက်သောအခါ၊ ကောင်းကင်ထဲ
ကအလင်းသည် သူ့ပတ်လည်၌ ရုတ်ခနဲထွန်း
၄ တောက်လေ၏။– ရှောလုသည် မြေပေါ်မှာလဲ၍
နေစဉ်၊ ရှောလု၊ ရှောလု၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို
ညှဉ်းဆဲသနည်းဟု မိမိအား ပြောသောစကားသံ
၅ ကိုကြားလျှင်၊– သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်
သူနည်းဟု မေးလျှောက်၏။ သခင်ဘုရားက
လည်း၊ ငါကား သင်ညှဉ်းဆဲသော ယေရှုဖြစ်သ
၆ တည်း။– သို့သော်လည်း ထ၍ မြို့သို့ ဝင်လော့။
သင်ပြုရမည်အမှုကို ပြောလိမ့်မည်ဟုမိန့်တော်
၇ မူ၏။– ရှောလုနှင့်အတူ သွားသောသူတို့သည်
အသံကိုကြားရုံမျှသာရှိ၍၊ အဘယ်သူကိုမျှမမြင်
၈ ဘဲ မိန်းမောတွေဝေလျက် ရပ်နေကြ၏။– ရှော
လုသည်လည်း မြေမှထ၍ မျက်စိကို ဖွင့်သော်
လည်း အဘယ်သူကိုမျှ မမြင်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သူ
၏လက်ကိုဆွဲလျက် ဒမာသက် မြို့သို့ပို့ဆောင်
၉ ကြ၏။– သုံးရက်ပတ်လုံး မျက်စိမမြင်၊ မစားမ
သောက်ဘဲ နေလေ၏။
၁၀ ထိုအခါ အာနနိအမည်ရှိသော တပည့်တော်
တယောက်သည် ဒမာသက်မြို့၌ရှိ၏။ ထိုသူကို
သခင်ဘုရားသည် ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်၊ အာန
နိဟူ၍ ခေါ်တော်မူလျှင်၊ အာနနိက၊ သခင်ဘုရား
၁၁ အကျွန်ုပ်ရှိပါသည်ဟု လျှောက်၏။– သခင်ဘု
ရားကလည်း၊ သင်သည်ထ၍ လမ်းဖြောင့်အမည်
ရှိသော လမ်းသို့ သွားလော့။ ရှောလုအမည်ရှိ
သော တာရှုမြို့သားကို ယုဒ၏အိမ်၌ရှာဖွေလော့။
အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် ဆုတောင်းလျက်
၁၂ နေ၏။– မိမိမျက်စိကို မြင်ပြန်စေခြင်းငှါ အာနနိ
အမည်ရှိသောသူသည် ဝင်၍၊ မိမိအပေါ်၌ လက်
တင်သည်ကို ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် မြင်လေပြီ
၁၃ ဟု မိန့်တော်မူ၏။– အာနနိကလည်း၊ သခင်ဘု
ရား၊ ထိုသူသည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ကိုယ်တော်၏
သန့်ရှင်းသူတို့ကို အဘယ်မျှလောက်ပင် ညှဉ်းဆဲ
သည်ကို လူများပြော၍ အကျွန်ုပ်ကြားရပါပြီ။–
၁၄ ဤအရပ်၌လည်း ကိုယ်တော်ကိုပဋ္ဌနာပြုသောသူ
ရှိသမျှတို့ကိုချည်နှောင်ရမည်အခွင့်ကိုယဇ်ပုရော
ဟိတ်အကြီးတို့ထံ၌ရပါသည်ဟု ပြန်လျှောက်
၁၅ ၏။– သခင်ဘုရားကလည်း၊ ထိုသူကား တပါးအ
မျိုးသားတို့နှင့် ရှင်ဘုရင်တို့ထံသို့ငင်း၊ ဣသရေ
လအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ငင်း၊ ငါ၏နာမကို ပို့
ဆောင်စေခြင်းငှါ ငါရွေးကောက်သော တန်ဆာ

To Contents

၁၆ ဖြစ်၏။– အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် ငါ၏နာ
မကြောင့် အဘယ်မျှလောက်ပင် ဆင်းရဲခံရမည်
ကို ငါသည် သူ့အားပြမည်။ ထိုကြောင့် သင်သွား
၁၇ လော့ဟု အာနနိအား မိန့်တော်မူ၏။– အာနနိ
သည်လည်း သွား၍ အိမ်သို့ရောက်လျှင်၊ ရှောလု
အပေါ်၌ မိမိလက်ကို တင်၍၊ ညီရှောလု၊ သင်
လာသောလမ်း၌ သင့်အား ထင်ရှားတော်မူသော
သခင်ယေရှုသည် သင်၏မျက်စိ မြင်ပြန်စေခြင်း
ငှါငင်း၊ သင့်ကို သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်
ပြည့်စေခြင်းငှါငင်း ငါ့ကို စေခန့်တော်မူသည်ဟု
၁၈ ပြောဆို၏။– ထိုခဏ၌ ရှောလု၏ မျက်စိမှ ငါး
ကြေးကွာကျသကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ မျက်စိမြင်ပြန်သ
ဖြင့် ထ၍ ဗတ္တိဇံကိုခံပြီးလျှင်၊ အစာအာဟာရကို
သုံးဆောင်၍ အားဖြည့်လေ၏။

၁၉ ထိုနောက် ရှောလုသည် ဒမာသက်မြို့၌ရှိ
သော တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ကာလအတန်အ
၂၀ ရာနေ၍၊– ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏သားတော်
ဖြစ်ကြောင်းကို တရားစရပ်တို့၌ မဆိုင်းမလင့်
၂၁ ဟောလေ၏။– ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည်
အံ့သြ၍၊ ဤသူကား၊ ထိုသခင်ကို ပဋ္ဌနာပြုသော
သူတို့ကို ယေရုရှလင်မြို့၌ ဖျက်ဆီးသည် သာမ
က၊ ထိုသူများကိုချည်နှောင်၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်
အကြီးတို့ထံသို့ ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ ဤအရပ်သို့
လာသောသူဖြစ်သည် မဟုတ်လောဟု ဆိုကြ
၂၂ ၏။– ရှောလုသည်လည်း အားတိုးပွါးသဖြင့် ဒမာ
သက်မြို့၌နေသော ယုဒလူတို့သည် ပြောသမျှ
သောစကားကိုချေ၍၊ ယေရှုသည် ခရစ်တော်
ဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှားစွာပြ၏။

၂၃ ကာလကြာမြင့်ပြီးမှ၊ ရှောလုကို သတ်အံ့
သောငှါ၊ ယုဒလူတို့သည် အချင်းချင်းတိုင်ပင်ကြ
၂၄ ၏။– ထိုအကြံအစည်ကို ရှောလုသည်သိ၏။ သူ
ကိုသတ်အံ့သောငှါ မြို့တံခါးတို့ကို နေ့ညဉ့်မပြတ်
၂၅ စောင့်ကြသောကြောင့်၊– တပည့်တော်တို့သည်
ညဉ့်အခါသူ့ကိုယူ၍ တောင်း၌ ထည့်ပြီးလျှင် မြို့
ရိုးပေါ်က လျှောချကြ၏။

၂၆ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ တ
ပည့်တော်တို့နှင့် ပေါင်းဘော်မည်ပြုသော်၊ သူ
သည် တပည့်တော်ဖြစ်ကြောင်းကို တပည့်တော်
အပေါင်းတို့သည် မယုံသဖြင့် သူ့ကိုကြောက်ရွံ့
၂၇ ကြ၏။– ထိုအခါ ဗာနဗသည်သူ့ကိုခေါ်၍ တမန်
တော်များထံသို့ ပို့ဆောင်ပြီးလျှင်၊ အထက်က
ရှောလုသည် လမ်းခရီး၌ သခင်ဘုရားကို မြင်
သည်ဟူ၍ငင်း၊ သူ့အားမိန့်တော်မူသည် ဟူ၍
ငင်း၊ ဒမာသက်မြို့၌ ယေရှု၏နာမတော်ကို အမှီ
ပြုလျက်၊ ရဲရင့်စွာဟောသည်ဟူ၍ငင်း ပြောလေ
၂၈ ၏။– ထိုနောက်မှ ရှောလုသည် ယေရုရှလင်မြို့
၌ တမန်တော်တို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍၊ သခင်ယေရှု
၏နာမတော်ကိုအမှီပြု၍ ရဲရင့်စွာဟောလျက်နေ
၂၉ ၏။– ဟေလေနစ်လူတို့နှင့်နီးနှောပြောဆိုသဖြင့်
ထိုသူတို့သည် ရှောလုကိုသတ်မည်ဟုအားထုတ်
၃၀ ကြ၏။– ထိုအကြောင်းကို ညီအစ်ကိုတို့သည်
ကြားသိလျှင်၊ ရှောလုကို ကဲသရိမြို့သို့ပို့၍ တာ
ရှုမြို့တိုင်အောင် စေလွှတ်ကြ၏။

၃၁ ထိုအခါ ယုဒပြည်၊ ဂါလိလဲပြည်၊ ရှမာရိပြည်
အရပ်ရပ်တို့တွင် အသင်းတော်တို့သည်ငြိမ်သက်
၍ တည်ဆောက်ခြင်းရှိကြ၏။ သခင်ဘုရားကို
ကြောက်ရွံ့ခြင်းခံခဲ့ရင်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်
တော်၏ အဆုံးအမခံ၍ခင်း၊ မွေ့လျော်သောအား
ဖြင့် ပွါးများကြ၏။

၃၂ ပေတရုသည် အရပ်ရပ်တို့ကို လှည့်လည်
သည်တွင် သန့်ရှင်းသူတို့ရှိရာ လုဒ္ဒမြို့သို့ရောက်
၃၃ လေ၏။– ထိုအရပ်၌ အဲနေအမည်ရှိသော လက်
ခြေသေ၍ရှစ်နှစ်ပတ်လုံး အိပ်ရာ၌ တုံးလုံးနေ
သောသူတယောက်ကို တွေ့လျှင်၊ အဲနေ၊ ယေရှု
၃၄ ခရစ်သည် သင့်အားချမ်းသာပေးတော်မူ၏။– ထ
၍အိပ်ရာကိုပြင်လော့ဟု ပေတရုဆိုသော်၊ ထိုသူ
၃၅ သည် ချက်ခြင်းထ၏။– လုဒ္ဒမြို့နှင့် ရှာရုန်မြို့၌
နေသောသူအပေါင်းတို့သည် ထိုသူကိုမြင်၍ သ
ခင်ဘုရားထံတော်သို့ ပြောင်းလဲကြ၏။

၃၆ ယုပ္ပေမြို့၌ ဒေါ်ကာဟုဆိုလိုသော တဗိသ
အမည်ရှိသော တပည့်တော်မ တယောက်ရှိ၏။
ထိုမိန်းမသည် ကောင်းသောအကျင့်၊ စွန့်ကြဲခြင်း
၃၇ အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံလျက်၊– ထိုအခါ၌ နာ၍သေ
လေ၏။ အလောင်းကို ရေချိုးပြီးလျှင် အထက်
၃၈ ခန်း၌ တင်ထားကြ၏။– လုဒ္ဒမြို့သည် ယုပ္ပေမြို့
နှင့်နီးသည်ဖြစ်၍ ထိုမြို့၌ ပေတရုရှိကြောင်းကို
တပည့်တော်တို့သည်ကြားလျှင်၊ ပေတရုသည်
အလျင်အမြန် ကြွလာပါမည်အကြောင်း လူနှစ်
၃၉ ယောက်ကို စေလွှတ်၍ တောင်းပန်ကြ၏။– ပေ
တရုသည် ထ၍ထိုသူတို့နှင့် အတူလိုက်လေ၏။
ရောက်လျှင် အထက်ခန်းသို့ခေါ်ပင့်၍ မုတ်ဆိုးမ
များတို့သည် ငိုကြွေးလျက်၊ သူတို့နှင့်အတူ ဒေါ်
ကာရိစဉ်အခါလုပ်ခဲ့သောအင်္ကျီနှင့် အဝတ်များ
၄၀ ကို ပြလျက် ရှိကြ၏။– ပေတရုသည် ထိုသူအ
ပေါင်းတို့ကို ပြင်သို့ထွက်စေသည်နောက်၊ ကိုယ်
တိုင်ဒူးထောက်၍ ဆုတောင်းပဌနာပြုပြီးလျှင်၊

To Contents

ထိုအလောင်းသို့ မျက်နှာလှည့်၍၊ တဗိသ၊ ထ
လော့ဟုဆိုလေ၏။ ထိုမိန်းမသည်မျက်စိကိုဖွင့်၍
၄၁ ပေတရုကိုမြင်လျှင် ထ၍ထိုင်၏။– ပေတရုသည်
မိမိလက်ကို သူ့အားပေး၍ ချီကြွပြီးမှ၊ သန့်ရှင်းသူ
တို့နှင့် မုတ်ဆိုးမတို့ကိုခေါ်၍ အသက်ရှင်လျက်
၄၂ ရှိသောထိုမိန်းမကိုပြလေ၏။– ထိုအကြောင်းကို
ယုပ္ပေမြို့၌ အနှံ့အပြား သိကြ၍၊ လူများတို့သည်
သခင်ဘုရားကိုယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။–
၄၃ ပေတရုသည် ယုပ္ပေမြို့၌ ရှိမုန် အမည်ရှိသော
သားရေလုပ်သမားနှင့်အတူ ကြာမြင့်စွာနေ၏။

၁၀

၁ ကဲသရိမြို့၌ ဣတလိတပ်ဟု ခေါ်ဝေါ်သော
တပ်တွင် လူတရာကိုအုပ်ချုပ်သော တပ်မှူး
ကော်နေလိအမည်တွင်သော သူတယောက်ရှိ
၂ ၏။– ထိုသူသည် မိမိအိမ်တွင်ရှိသမျှသော သူတို့
နှင့်တကွ ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်၍ ဘုရားသခင်
ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိသဖြင့် လူတို့အား များစွာ
သော စွန့်ကြဲခြင်းကိုပြု၍ ဘုရားသခင်ကို အစဉ်
၃ ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။– တနေ့သ၌ နေသုံးချက်တီး
အချိန်တွင် ဘုရားသခင်၏ ကောင်းကင်တမန်
သည် ကော်နေလိဟုခေါ်လျက် ရောက်လာသည်
ကို ထိုသူသည် ထင်ရှားသောဗျာဒိတ်ရူပါရုံအား
၄ ဖြင့် မြင်ရ၏။– ကောင်းကင်တမန်ကို စေ့စေ့
ကြည့်လျှင် ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သခင်၊
အဘယ်အခင်းရှိပါသနည်းဟုမေးသော်၊ ကောင်း
ကင်တမန်က၊ သင်ပြုသောဆုတောင်းပဌနာနှင့်
စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းတို့သည် ဘုရားသခင့်ရှေ့
၅ တော်၌ အောက်မေ့စရာဘို့ တက်ကြပြီ။– ထို
ကြောင့် ယခုပင် ယုပ္ပေမြို့သို့ လူတို့ကိုစေလွှတ်
၆ ၍၊ ပေတရုအမည်သစ်ကိုရသော ရှိမုန်ကိုခေါ်
ပင့်လော့။– ထိုသူသည် သားရေလုပ်သမားရှိမုန်
၇ အိမ်၌ တည်းနေ၏။ ထိုအိမ်သည် ပင်လယ်
နားမှာရှိသည်ဟု ပြောဆို၏။– ထိုသို့ ပြောဆို
သော ကောင်းကင်တမန်သွားပြီးမှ၊ ကော်နေလိ
သည် မိမိငယ်သားနှစ်ယောက်နှင့်တကွ မိမိထံ၌
မပြတ်ခစားသောလူစုအဝင်၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့
၈ လျော်သော စစ်သူရဲတယောက်ကိုခေါ်၍– ထို
အကြောင်းအရာအလုံးစုံတို့ကို ကြားပြောပြီးမှ
ယုပ္ပေမြို့သို့ စေလွှတ်၏။

၉ နက်ဖြန်နေ့၌ ထိုသူတို့သည် သွား၍ ယုပ္ပေ
မြို့အနီးသို့ ရောက်ကြသောအခါ၊ နှစ်ချက်တီးအ
ချိန်တွင် ပေတရုသည် ဆုတောင်းခြင်းငှါ အိမ်မိုး
၁၀ ပေါ်သို့ တက်လေ၏။– ဆာမွတ်၍ အစာအာဟာ
ရကို အလိုရှိလျှင် သူတပါးတို့သည် အစာအာ
ဟာရကို ပြင်ဆင်ကြစဉ်အခါ ပေတရုသည် ဘ
၁၁ ဝင်ဖြစ်၍နေသဖြင့်၊– ကောင်းကင်ဖွင့်လှစ်သည်
ကိုငဉ်း၊ ခြုံထည်ကဲ့သို့ လေးထောင့်ချုပ်၍ မြေ
သို့ချလွှတ်သော တန်ဆာသည် မိမိဆီသို့ ဆင်း
၁၂ သက်လာသည်ကိုငဉ်း မြင်လေ၏။– ထိုတန်ဆာ
ထဲ၌ သားရဲမှစ၍ မြေ၌ကျင်လည်သောသားမျိုး၊
တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်မျိုး၊ မိုဃ်းကောင်းကင်
၁၃ ၌ ကျင်လည်သော ငှက်မျိုးတို့သည် ရှိကြ၏။– စ
ကားအသံသည်လည်း၊ ပေတရုထ၍ သတ်စား
၁၄ လော့ဟု လာ၏။– ပေတရုကလည်း၊ မဖြစ်နိုင်ပါ
သခင်။ ညစ်ညူးသောအရာနှင့် မစင်ကြယ်သော
အရာကို အကျွန်ုပ်သည် တရံတခါမျှ မစားဘူးပါ
၁၅ ဟု ပြောဆို၏။– နောက်တဖန် စကားသံကား၊
ဘုရားသခင် စင်ကြယ်စေတော်မူသောအရာကို
၁၆ ညစ်ညူးသည်မထင်နှင့်ဟု လာပြန်၏။– ထိုသို့
သုံးကြိမ်မြောက်အောင်လာပြီးလျှင်၊ ထိုတန်ဆာ
ကို ကောင်းကင်ထဲသို့ သိမ်းရုပ်ပြန်လေ၏။

၁၇ ပေတရုသည် မိမိမြင်ရသော ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ
ကား အဘယ်သို့ဆိုလိုသနည်းဟုတွေးတောဆင်
ခြင်၍ နေစဉ်တွင်၊ ကော်နေလိစေလွှတ်သောသူ
တို့သည် ရှိမုန်အိမ်ကို မေးမြန်းရှာဖွေ၍ တံခါး
၁၈ ရှေ့မှာရပ်လျက်၊– ပေတရုအမည်သစ်ကိုရသော
ရှိမုန်သည် ဤမှာတည်းနေပါသလော၊ဟု မေး
၁၉ မြန်းဟစ်ခေါ်ကြ၏။– ပေတရုသည် ထိုဗျာဒိတ်
ရူပါရုံကို ဆင်ခြင်၍နေစဉ်တွင် ဝိညာဉ်တော်က၊
၂၀ လူသုံးယောက်တို့သည် သင့်ကိုရှာကြ၏။– ထ၍
ဆင်းလော့။ တွေးတောခြင်းမရှိဘဲ ထိုသူတို့နှင့်
အတူ လိုက်သွားလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထို
သူတို့သည် ငါစေလွှတ်သော သူဖြစ်ကြသည်ဟု
၂၁ မိန့်တော်မူလျှင်၊– ပေတရုသည်ဆင်း၍၊ ငါကား၊
သင်တို့ရှာသောသူ ဖြစ်၏။ အဘယ်အကြောင်း
ရှိ၍ လာကြသနည်းဟု ထိုသူတို့အား မေး၏။–
၂၂ ထိုသူတို့ကလည်း ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍၊
ယုဒလူအပေါင်းတို့တွင် အသရေရှိသောသူတော်
ကောင်းတည်းဟူသော တပ်မှူးကော်နေလိ
သည်၊ ကိုယ်တော်ကို မိမိအိမ်သို့ခေါ်ပင့်၍ ကိုယ်
တော်၏စကားကို နားထောင်ရမည်အကြောင်း၊
သန့်ရှင်းသော ကောင်းကင်တမန်အားဖြင့် ဗျာ
ဒိတ်တော်ကို ခံရပါသည်ဟု ပြန်ပြောကြ၏။–
၂၃ ပေတရုသည်လည်း ထိုသူတို့ကို အိမ်ထဲသို့ ခေါ်
၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုလေ၏။ နက်ဖြန်နေ့၌ ထ
၍ ထိုသူတို့နှင့်အတူ သွားသဖြင့်၊ ယုပ္ပေမြို့သား

To Contents

ဖြစ်သော ညီအစ်ကို အချို့တို့သည် လိုက်ကြ၏။
၂၄ ထိုနောက်တနေ့၌ ကဲသရိဖြို့သို့ ဝင်ကြ၍၊
ကော်နေလိသည် မိမိအဆွေအမျိုး မိတ်ခင်ပွန်း
များတို့ကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့ကို မြော်
၂၅ လင့်လျက်နေကြ၏။– ပေတရုရောက်လာသော
အခါ ကော်နေလိသည်ခရီးဦးကြိုပြု၍ ပေတရု၏
၂၆ ခြေရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လျက် ကိုးကွယ်လေ၏။– ပေ
တရုသည် သူ့ကို ချီပင့်လျက်၊ ထလော့။ ငါကိုယ်
၂၇ တိုင် လူဖြစ်သည်ဟုဆို၏။– ထိုသို့နှုတ်ဆက်၍
ဝင်လေသော် စုဝေးလျက်ရှိကြသော လူများကို
၂၈ တွေ့လျှင်၊– ပေတရုက၊ ယုဒလူဖြစ်သောသူတို့
သည် တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် မပေါင်းဘော် မ
ချဉ်းကပ်အပ်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။ သို့သော်
လည်း ညစ်ညူးသည် မစင်ကြယ်ဟု အဘယ်သူ
ကိုမျှမခေါ်ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည်၊
၂၉ ငါ့အား ဆုံးမပြသတော်မူပြီ။– ထို့ကြောင့် ငါ့ကို
ခေါ်ကြသောအခါ ငါသည် မငြင်းမခုံဘဲလျက်
လာ၏။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ငါ့
ကို ခေါ်ကြသနည်း၊ ငါမေးလိုသည်ဟု ထိုသူတို့
အားပြောဆို၏။
၃၀ ကော်နေလိကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ယခု
အချိန်နာရီတိုင်အောင် အစာရှောင်၍ သုံးချက်
တီးအချိန်တွင် အိမ်၌ ဆုတောင်းလျက်နေသည်၊
ယခု လေးရက်ရှိပါပြီ။ ထိုအချိန်၌ လူတယောက်
သည် ထွန်းတောက်သောအဝတ်ကို ဝတ်လျက်
၃၁ အကျွန်ုပ်ရှေ့မှောက်၌ ရပ်၍။– ကော်နေလိ၊ သင်
ပြုသောပဋ္ဌနာကို ဘုရားသခင်သည် ကြား၍၊
၃၂ သင်စွန့်ကြဲခြင်းကိုလည်း မှတ်တော်မူပြီ။– ထို
ကြောင့် ယုပ္ပေဖြို့သို့ စေလွှတ်၍ ပေတရုအမည်
သစ်ကိုရသော ရှိမုန်ကိုခေါ်ပင့်လော့။ ထိုသူသည်
ပင်လယ်နားမှာ သားရေလုပ်သမား ရှိမုန်၏အိမ်
၌ တည်းနေ၏။ ထိုသူသည် ရောက်လာလျှင်
သင့်အား ဟောပြောလိမ့်မည်ဟု ပြောဆိုပါ၏။–
၃၃ ထိုကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ထံသို့ အ
လျင်အမြန်စေလွှတ်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ကြွ
လာသောအားဖြင့် ကောင်းမွန်စွာပြုပါပြီ။ သို့ဖြစ်
၍ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်၌မှာထားတော်
မူသမျှကို နားထောင်ခြင်းငှါ၊ ယခု အကျွန်ုပ်တို့ရှိ
သမျှသည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အသင့်နေကြ
ပါသည်ဟု ကော်နေလိ ပြောဆို၏။
၃၄ ထိုအခါပေတရုသည် နှုတ်ကို ဖွင့်၍၊ အကယ်
စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် လူမျက်နှာကို မှတ်
၃၅ တော်မမူ။– လူအမျိုးမျိုးတို့တွင် ဘုရားသခင်ကို
ကြောက်ရွံ့၍ တရားသဖြင့် ကျင့်ဆောင်သောသူ
သည် အထံတော်၌ မျက်နှာရသည်ကို ငါသိမြင်
၃၆ ၏။– အလုံးစုံတို့ကို အစိုးရတော်မူသော သခင်
ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ရန်ငြိမ်းခြင်းတရားတည်းဟူ
သော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောတော်မူလျက်၊
ဣသရေလအမျိုးသားတို့အား ပေးလိုက်တော်မူ
၃၇ သော တရားတော်နှင့်အညီ၊– ယောဟန်သည်
ဗတ္တိဇံတရားကို ဟောသည်နောက် ဂါလိလဲပြည်
မှစ၍ ယုဒပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ နှံ့ပြားသော အ
၃၈ ကြောင်းအရာကို သင်တို့သည် သိကြ၏။– ထိုအ
ကြောင်းအရာဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် သန့်
ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်၎င်း၊ တန်ခိုးတော်နှင့်
၎င်း၊ နာဇရက်မြို့သား ယေရှုကို ဘိသိက်ပေး
တော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏အခွင့်
တော်နှင့် ကျေးဇူးပြုလျက်၊ မာရ်နတ်ညှဉ်းဆဲ
သော သူအပေါင်းတို့အား ချမ်းသာကိုပေးလျက်
၃၉ လှည့်လည်တော်မူ၏။– ငါတို့သည်လည်း၊ ယေ
ရှုရှင်လင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်တွင်ပြုတော်မူသော
အမှုများတို့၏ သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။ ထိုသူကို
၄၀ သစ်တိုင်၌ဆွဲ၍ ကွပ်မျက်ကြလေ၏။– သုံးရက်
မြောက်သောနေ့၌ ဘုရားသခင်သည် ထမြောက်
၄၁ စေတော်မူ၍၊– လူအပေါင်းတို့အား ထင်ရှားစွာပြ
တော်မမူ။ ဘုရားသခင်ခန့်ထားတော်မူနှင့်သော
သက်သေခံတည်းဟူသော ငါတို့အား ထင်ရှား
စွာ ပြတော်မူ၏။ သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူ
သည်နောက်၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ ငါတို့သည် စား
၄၂ သောက်ရကြ၏။– ထိုသခင်သည်လည်း အ
သက်ရှင်သောသူတို့နှင့် သေသောသူတို့ကို တ
ရားစီရင်သောသခင်ဖြစ်စေခြင်း၎င်း၊ ဘုရားသခင်
ခန့်ထားတော် မူကြောင်းကို လူအပေါင်းတို့အား
ဟောပြောကြလော့။ သက်သေခံကြလော့ဟု ငါ
၄၃ တို့အား ပညတ်ထားတော်မူ၏။– ထိုသခင်ကို
ယုံကြည်သောသူရှိသမျှတို့သည် နာမတော်အား
ဖြင့် အပြစ်လွှတ်တော်မူခြင်း ကျေးဇူးကို ခံရကြ
လတ့ံဟူ၍ ပရောဖက်အပေါင်းတို့သည် ထိုသ
ခင်၏ သက်သေခံဖြစ်ကြသည်ဟု ပေတရုမြွက်
ဆို၏။
၄၄ ထိုစကားကို မြွက်ဆိုစဉ်၊ နှုတ်ကပတ်တရား
တော်ကို ကြားနာရသောသူအပေါင်းတို့အပေါ်သို့
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သက်ရောက်
၄၅ တော်မူ၏။– တပါးအမျိုးသားတို့အပေါ်သို့သန့်ရှင်း
သောဝိညာဉ်တော်၏ကျေးဇူးကို သွန်းလောင်း
သောကြောင့်၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူ

To Contents

တည်းဟူသော ပေတရုနှင့် ပါသမျှသောတပည့်တော်တို့သည် မိန်းမောတွေဝေခြင်း ရှိကြ၏။-
၄၆ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် အမျိုးမျိုးသော ဘာသာစကားအားဖြင့်ပြော၍၊ ဘုရားသခင်ကို
၄၇ ချီးမွမ်းသည်ကို ကြားကြလေ၏။- ထိုအခါ ပေတရုက၊ ငါတို့ကဲ့သို့ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုခံရသော ဤသူတို့ကို ဗတ္တိဇံမပေးစေခြင်းငှါ
၄၈ အဘယ်သူသည် ရေကို မြစ်တားနိုင်သနည်း ဟု ဆိုလျက်၊- သခင်ဘုရား၏နာမ၌ ဗတ္တိဇံကို ခံစေမည်အကြောင်း စီရင်လေ၏။ ထိုနောက်မှ ပေတရုသည် ကာလအတန်အရာ နေပါမည်အကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် တောင်းပန်ကြ၏။

၁၁

၁ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ခံယူကြသည်ဟု ယုဒပြည်၌ရှိသော တမန်တော်တို့နှင့် ညီအစ်ကို
၂ များတို့သည် ကြားသိကြ၏။- ပေတရုသည် ယေရုရှလင်မြို့သို့ တက်လာသောအခါ အရေ
၃ ဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတို့က၊- သင်သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်၍ စားသောက်ပါသည်တကားဟု ဆန့်
၄ ကျင်ဘက်ပြု၍ဆိုကြ၏။- ပေတရုသည်လည်း၊ ထိုအကြောင်းအရာကို အစဉအဆုံးတိုင်အောင်
၅ ဘော်ပြသည်ကား၊- ငါသည် ယုပ္ပေမြို့၌ ဆုတောင်းစဉ် ဘဝင်ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်မှ လေးထောင့်ဖြင့် ချလွှတ်သော ခြုံထည်ကဲ့သို့သော တန်ဆာသည် ဆင်းသက်၍၊ ငါ့ထံသို့ ရောက်
၆ လာသည်ကို ဗျာဒိတ်ရူပါရုံအားဖြင့် မြင်၏။- ထိုတန်ဆာကို စေ့စေ့ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လျှင်၊ သားရဲမှစ၍ မြေ၌ ကျင်လည်သောသားမျိုး၊ တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်မျိုး၊ မိုဃ်းကောင်းကင်၌ ကျင်
၇ လည်သော ငှက်မျိုးတို့ကိုမြင်၏။- ထိုအခါ၊ ပေတရု၊ ထ၍ သတ်စားလော့ဟု ငါ့အားပြောသော
၈ စကားသံကိုလည်း ငါကြား၏။- ငါကလည်း မဖြစ်နိုင်ပါသခင်။ ညစ်ညူးသောအရာနှင့် မစင်ကြယ်သောအရာသည် အကျွန်ုပ်ခံတွင်းထဲသို့
၉ တရံတခါမျှမဝင်ဘူးပါ ဟုပြောဆို၏။- နောက်တဖန် စကားသံကား၊ ဘုရားသခင် စင်ကြယ်စေတော် မူသောအရာကို ညစ်ညူးသည်မထင်နှင့်
၁၀ ဟု ကောင်းကင်ထဲက လာပြန်၏။- ထိုသို့ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဖြစ်ပြီးလျှင်၊ ထိုအရာရှိသမျှ
၁၁ တို့ကို ကောင်းကင်ထဲသို့ဆွဲယူပြန်လေ၏။- ထိုခဏခြင်းတွင် ကဲသရိမြို့မှ ငါ့ထံသို့ စေလွှတ်သော လူသုံးယောက်တို့သည် ငါရှိသော အိမ်အ
၁၂ နားမှာ ရပ်နေကြ၏။- ငါသည်တွေးတောခြင်းမရှိဘဲ ထိုသူတို့နှင့်အတူ သွားရမည်အကြောင်း ဝိညာဉ်တော်သည် မိန့်တော်မူ၏။ ဤညီအစ်ကို ခြောက်ယောက်တို့သည်လည်း ငါနှင့် အတူသွား
၁၃ ၍ ထိုသူ၏အိမ်သို့ ဝင်ကြ၏။- ကောင်းကင်တမန်သည် သူ၏အိမ်၌ ထင်ရှားစွာရပ်လျက်၊ သင်သည် ယုပ္ပေမြို့သို့ လူတို့ကို စေလွှတ်၍ ပေတရုအမည်သစ်ကိုရသော ရှိမုန်ကို ခေါ်ပင့်လော့။-
၁၄ ထိုပေတရုသည် သင်မှစ၍ သင်၏အိမ်၌ ရှိသမျှသော သူတို့ကို ကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားစကားကို သင့်အားဟောပြောလိမ့်မည်ဟု မြွက်ဆိုခဲ့သော အကြောင်းအရာကို ထိုသူသည် ငါတို့
၁၅ အား ပြန်ကြားလေ၏။- ငါသည် ဟောပြောစပြုစဉ်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ရှေးဦးစွာ ငါတို့အပေါ်သို့ သက်ရောက်တော်မူသည်နည်းတူ၊ ထိုသူတို့အပေါ်သို့လည်း သက်ရောက်တော်
၁၆ မူ၏။- ယောဟန်သည် ရေ၌ ဗတ္တိဇံကိုပေး၏။ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၌ ဗတ္တိဇံကို ခံရကြလိမ့်မည်ဟု သခင်ဘုရားမိန့်တော်မူ
၁၇ သောစကားကို ထိုအခါ ငါအောက်မေ့၏။- သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်သောငါတို့အား ဘုရားသခင်သည် ဆုကျေးဇူးကို ပေးတော်မူသည်နည်းတူ၊ ထိုသူတို့အားလည်း ပေးတော်မူသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ငါသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍ ဘုရားသခင်ကို ဆီးတားနိုင်သနည်းဟု ပေတရု
၁၈ ဆို၏။- ဤအကြောင်းအရာတို့ကို ထိုသူတို့သည် ကြားရလျှင် မငြင်းဘဲနေ၍၊ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်သည် အသက်ရှင်စေခြင်းအလို့ငှါ၊ နောင်တတရားကို တပါးအမျိုးသားတို့အားလည်း ပေးတော်မူပြီဟု ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြ၏။
၁၉ ထိုမှတပါး၊ သတေဖန်၏အမှုကြောင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရ၍ အရပ်ရပ်သို့ ကွဲပြားသောသူတို့သည် ဖိနိတ်၊ ကုပရ၊ အန္တိအုတ်မြို့များသို့ တိုင်အောင်သွား၍၊ ယုဒ လူတို့အားသာ နှုတ်ကပတ်
၂၀ တရားတော်ကို ဟောပြောကြ၏။- နောက်မှ ထိုသူအချို့တို့သည် ကုပရုပြည်သား၊ ကုရေနေပြည်သားဖြစ်၍ အန္တိအုတ်မြို့သို့သွားပြီးလျှင်၊ သခင်ယေရှု၏ အကြောင်းတည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောလေနစ်လူတို့အား ဟော
၂၁ ပြောကြ၏။- သခင်ဘုရား၏ လက်တော်သည် ထိုသူတို့နှင့်တကွ ရှိတော်မူသဖြင့်၊ လူအပေါင်း

To Contents

တို့သည် ယုံကြည်၍ သခင်ဘုရားထံသို့ ပြောင်းလဲကြ၏။

၂၂ ထိုအကြောင်းအရာကို ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော အသင်းတော်သည် ကြားလျှင်၊ အန္တိအုတ်မြို့တိုင်အောင် သွားစေမည်အကြောင်း ဗာနဗ
၂၃ ကိုစေလွှတ်လေ၏။- ထိုသူသည် ရောက်၍ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို မြင်လျှင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်းရှိ၍ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည်သောစိတ်နှင့် သခင်ဘုရားကို မှီဝဲဆည်းကပ်မည်အကြောင်း တိုက်တွန်း နှိုးဆော်
၂၄ လေ၏။- ထိုသူသည် သူတော်ကောင်းဖြစ်၍၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်ငင်း၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ငင်း၊ ပြည့်စုံသောအားဖြင့်၊ လူများအပေါင်းတို့သည် သခင်ဘုရားထံသို့ ဝင်စားကြ၏။
၂၅ ဗာနဗသည်လည်း ရှောလုကို ရှာလျက် တာရှုမြို့သို့သွား၏။ တွေ့လျှင်အန္တိအုတ်မြို့သို့ခေါ်ခဲ့
၂၆ ၏။- ထိုသူတို့သည် တနှစ်ပတ်လုံး ထိုအသင်းတော်နှင့်အတူ စည်းဝေး၍၊ လူများအပေါင်းတို့အား ဆုံးမသြဝါဒပေးကြ၏။ တပည့်တော်တို့သည်လည်း ခရစ်ယာန်ဟူသော ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ခြင်းကို အန္တိအုတ်မြို့၌ အဦးခံရကြ၏။
၂၇ ထိုအခါ၌ ပရောဖက်တို့သည် ယေရုရှလင်
၂၈ မြို့မှ အန္တိအုတ်မြို့သို့လာကြ၏။- ထိုသူတို့အဝင်၊ အာဂဗုအမည်ရှိသော သူတယောက်သည် ထ၍၊ မြေတပြင်လုံး၌ အစာအာဟာရ အလွန်ခေါင်းပါးခြင်းဖြစ်လတံ့ဟု ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဘော်ပြ၏။ ထိုခေါင်းပါးခြင်းသည် ကဲသာဘုရင်
၂၉ ကလောဒိလက်ထက်၌ ဖြစ်သတည်း။- ထိုအခါတပည့်တော်တို့သည် အသီးအသီး တတ်နိုင်ကြသည်အတိုင်း၊ ယုဒပြည်၌နေသော ညီအစ်ကိုတို့
၃၀ အား အကူအမ ပေးလိုက်မည်ဟု၊- စီရင်ကြသည်နှင့်အညီ ဗာနဗနှင့် ရှောလုတို့တွင် သင်းအုပ်တို့ထံသို့ ပေးလိုက်ကြ၏။

၁၂

၁ ထိုအခါ ဟေရုဒ်မင်းကြီးသည် သင်းဝင်သူအ
၂ ချို့တို့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းငါစိရင်၏။- ယောဟန်၏ အစ်ကိုဖြစ်သော ယာကုပ်ကို ထားနှင့် ကွပ်မျက်
၃ လေ၏။- ယုဒလူတို့သည် အားရဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ကိုမြင်လျှင်၊ အဇုမပွဲနေ့ရက်တို့၌၌
၄ တဖန်ထပ်၍။- ပေတရုကိုလည်း ဘမ်းဆီးပြီးမှ၊ ပသခါပွဲလွန်လျှင် လူများတို့အား ထုတ်ပေးမည်အကြံနှင့် အစောင့်အရှောက်စစ်သူရဲ တကျိပ်ခြောက် ယောက် တို့၌အပ် ၍ ထောင် ထဲမှာ
၅ လှောင်ထားလေ၏။- ပေတရုသည် ထောင်ထဲ၌အကျဉ်းနေရစဉ်၊ သင်းဝင်သူတို့သည် သူ့အတွက် ကြိုးစား၍ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းပဌနာပြုကြ၏။
၆ ပေတရုသည် ဟေရုဒ်မင်းထုတ်ခါနီး၊ ညဉ့်အချိန်တွင် သံကြိုးနှစ်စင်းနှင့် ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံရလျက်၊ စစ်သူရဲနှစ်ယောက်တို့အလယ်၌ အိပ်ပျော်၍၊ အစောင့်များတို့သည် ထောင်တံခါးရှေ့
၇ မှာ စောင့်နေကြ၏။- ထိုအခါ ထာဝရဘုရား၏ကောင်းကင်တမန်သည် ပေါ်လာလျှင် ထောင်အိမ်၌ အလင်းထွန်းတောက်လေ၏။ ကောင်းကင်တမန်သည် ပေတရု၏ နံဖေးကိုပုတ်ခတ်၍၊ အလျင်အမြန်ထလော့ဟု ဆိုလျက်ထစေ၏။ သံကြိုးသည်လည်း ပေတရုလက်မှ ကျွတ်လေ၏။-
၈ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သင်၏ ခါးပန်းကို စည်းလော့။ ခြေနင်းကိုလည်းစည်းလော့ဟု ဆိုလျှင်၊ ဆိုသည်အတိုင်း ပေတရုပြု၏။ ဝတ်လုံကို
၉ ခြုံ၍ ငါ့နောက်သို့လိုက်လော့ဟု ဆိုပြန်၏။- ပေတရုသည် ထွက်၍လိုက်သော်လည်း၊ ကောင်းကင်တမန် ပြုသမျှတို့သည် မှန်သောအမှုအရာဖြစ်သည်ဟု မသိမမှတ်ဘဲ၊ မိမိသည် ဗျာဒိတ်ရူ
၁၀ ပါရုံကို မြင်သည်ဟုထင်လေ၏။- လူစောင့်နှစ်တန်ကိုလွန်သွား၍ မြို့ထဲသို့ဝင်သောသံတံခါးသို့ရောက်လျှင်၊ ထိုတံခါးသည် အလိုလိုပွင့်သဖြင့် သူတို့သည်ထွက်၍ လမ်းတကြောင်းခွဲ ရောက်သွားပြီးမှ၊ ကောင်းကင်တမန်သည် ချက်ခြင်း ပေတရုမှ ခွါ၍သွားလေ၏။
၁၁ ပေတရုသည် သတိရလျှင်၊ ယခုပင် သခင်ဘုရားသည် မိမိကောင်းကင်တမန်ကို စေလွှတ်၍ ဟေရုဒ်မင်းလက်မှငင်း၊ ယုဒလူတို့၏ မြော်လင့်ခြင်းမှငင်း၊ ငါ့ကို ကယ်နှုတ်တော်မူသည်ကို ငါအ
၁၂ မှန်သိ၏ဟု အောက်မေ့စဉ်၊- လူများစုဝေး၍ ဆုတောင်းရာ၊ မာကုအမည်သစ်ကိုရသော ယောဟန်၏အမိဖြစ်သော မာရိ၏အိမ်သို့ရောက်၍၊-
၁၃ အိမ်ဦးတံခါးကိုခေါက်လေသော်၊ ရောဒေအမည်ရှိသော မိန်းမငယ်တယောက်သည် နားထောင်
၁၄ ခြင်းငှါလာ၍၊- ပေတရု၏စကားသံကို သိလျှင်၊ ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့် တံခါးကိုမဖွင့်ဘဲ အထဲသို့ပြေးဝင်၍၊ ပေတရုသည် တံခါးရှေ့မှာရပ်
၁၅ နေသည်ဟု ကြားပြော၏။- ထိုသူတို့က၊ သင်သည်အရူးဖြစ်၏ဟု ထိုမိန်းမငယ်အား ဆိုကြသော်လည်း၊ ပေတရုအမှန်ရှိသည်ဟု သူသည် ခိုင်မာစွာဆိုလျှင်၊ ပေတရု၏ ကောင်းကင်တမန်

To Contents

၁၆ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ဆိုကြ၏။– ပေတရုသည် ခေါက်
၁၇ ၍နေသော်၊ တံခါးကိုဖွင့်ကြ၍ သူ့ကို မြင်သဖြင့်
အလွန်တရာ အံ့သြကြ၏။– ပေတရုသည်လည်း
ထိုသူတို့ကို တိတ်ဆိတ်စွာနေစေခြင်း၄၊ မိမိလက်
နှင့်အမှတ်ပေး၍ မိမိကိုထောင်ထဲကသခင်ဘုရား
နှုတ်တော်မူသောအကြောင်းအရာကို ဘော်ပြ
ပြီးမှ၊ သင်တို့သွား၍ ယာကုပ်နှင့် ညီအစ်ကိုတို့
အား ဤအကြောင်းများကို ပြန်ကြားကြလော့
ဟု ဆိုပြီးလျှင်၊ ထွက်၍အခြားတပါးသို့ သွားလေ
၁၈ ၏။– မိုးယံလင်းသောအခါ စစ်သူရဲတို့သည် ပေ
တရုံ၌ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟု ရုန်းရင်းခတ်မျှ
၁၉ ဖြစ်ကြ၏။– ဟေရုဒ်မင်းသည် ပေတရုကိုရှာ၍
မတွေ့သည်ရှိသော်၊ စောင့်ရှောက်သောသူတို့ကို
စစ်ကြောပြီးမှ သတ်မည်အကြောင်းကိုစီရင်လေ
၏။

၂၀ ထိုနောက်၊ ဟေရုဒ်မင်းသည် ယုဒပြည်မှ ကဲ
သရိမြို့သို့ သွား၍နေသည်ရှိသော်၊ တုရုမြို့သား
နှင့်ဇီဒုန်မြို့သားတို့ကို အမျက်ထွက်လေ၏။ ထို
သူတို့သည် တညီတညွတ်တည်း လာကြ၍၊ ဗ
လတ္တုအမည်ရှိသော အတွင်းဝန်ကို ဖျောင်းဖျပြီး
မှ၊ အမျက်တော်ပြေမည်အကြောင်း တောင်းပန်
ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ပြည်သည် ပြည်
၂၁ တော်ကိုမှီ၍ ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံရ၏။– ဟေရုဒ်
မင်းသည်လည်း ချိန်းချက်သောနေ့၌ မင်းမြှောက်
တန်ဆာကိုဝတ်ဆင်၍ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်
၂၂ လျက် ထိုသူတို့အားမိန့်တော်မူ၏။– လူများတို့က
ဤအသံသည် လူ၏အသံမဟုတ်။ ဘုရားသခင်
၏အသံဖြစ်၏ဟု ကြွေးကြော်ကြသည်ရှိသော်၊–
၂၃ ထိုမင်းကြီးသည် ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်အသရေ
တော်ကို မထောက်ထားသောကြောင့်၊ ထိုခဏ
ခြင်းတွင် ထာဝရဘုရား၏ ကောင်းကင်တမန်
သည် ဒဏ်ခတ်၍၊ ကိုယ်တွင်း၌ ပိုးများကိုက်သ
၂၄ ဖြင့် အနီစွဲရောက်လေ၏။– ဘုရားသခင်၏ သာ
၂၅ သနာတော်သည် တိုးပွါးများပြားလေ၏။– ဗာ
နဗနှင့် ရှောလုတို့သည် လုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကို
ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင်၊ မာကုအမည်သစ်ကိုရသော
ယောဟန်ကိုလည်း ခေါ်ခဲ့၍ ယေရုရှလင်မြို့မှ
ပြန်ကြ၏။

၁၃

၁ အန္တိအုတ်မြို့တွင်ရှိသော အသင်းတော်၌ ဗာ
နဗမှစ၍ နိဂါဟုခေါ်ဝေါ်သော ရှုမောင်၊ ကုရေ
နေပြည်သား လုကိ၊ စော်ဘွားဟေရုဒ်၏ သူငယ်
ချင်းအရင်းဖြစ်သော မာနင်နှင့် ရှောလုတည်းဟူ
၂ သော ပရောဖက်ပြုသူ၊ ဆရာပြုသူရှိကြ၏။– ထို
သူတို့သည် သခင်ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍ အစာကို
ရှောင်ကြစဉ်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်က၊ ငါ
ခန့်ထားသောအမှုကို ဆောင်ရွက်စေခြင်းငှါ ဗာ
နဗနှင့်ရှောလုတို့ကို ရွေးချယ်ခွဲထားကြလော့ဟု
၃ မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း၊– အစာရှောင်၍ ပဋ္ဌနာ
ပြုလျက်၊ ထိုသူတို့ခေါင်းပေါ်မှာ လက်ကိုတင်၍
လွှတ်လိုက်ကြ၏။

၄ ထိုသို့သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် စေလွှတ်
တော်မူသောအားဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် သေလုကိ
မြို့သို့သွား၍ ထိုမြို့မှ သင်္ဘောနှင့်လွှင့်သဖြင့်၊
၅ ကုပရုကျွန်းသို့ ရောက်ကြ၏။– ရှာလမိမြို့၌ရှိ
နေစဉ်၊ ယုဒတရားစရပ်များတွင် ဘုရားသခင်၏
နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောကြ၏။
ယောဟန်သည်လည်း ထိုသူတို့၏လက်ထောက်
၆ ဖြစ်သတည်း။– တကျွန်းလုံးကိုရှောက်၍ ပါဖုမြို့
၇ သို့ရောက်လျှင်၊– ဗာယေရှုအမည်ရှိသော ယုဒ
အမျိုးသား မိစ္ဆာပရောဖက်ဖြစ်သော နတ်ဝိဇ္ဇာ
အတတ်သမားကို မြို့ဝန်မင်းသေရဂိပေါလုထံ၌
တွေ့ကြ၏။ ထိုမြို့ဝန်သည် ပညာသတိရှိသဖြင့်၊
ဗာနဗနှင့် ရှောလုတို့ကို ခေါ်ပင့်၍ ဘုရားသခင်
၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို နာလိုသောစိတ်ရှိ
၈ သော်၊– အနက်အားဖြင့် နတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်သမား
ဟုဆိုလိုသော ဧလုမ အမည်ရှိသောထိုသူသည်
မြို့ဝန်ကို ယုံကြည်ခြင်းမှ လွှဲအံ့သောငှါ တမန်
၉ တော်တို့ကိုဟန့်တားလေ၏။– ထိုအခါပေါလုဟု
အမည်တွင်သော ရှောလုသည် သန့်ရှင်းသောဝိ
ညာဉ်တော်နှင့် ပြည့်သဖြင့်၊ ထိုနတ်ဝိဇ္ဇာအတတ်
၁၀ သမားကို စေ့စေ့ကြည့်ရှုလျက်၊– လှည့်ဖြားခြင်း၊
အကျိုးကိုဖျက်ခြင်း အမျိုးမျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော
မာရ်နတ်၏သား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၏ရန်
သူ၊ သင်သည် ထာဝရဘုရား၏ ဖြောင့်မတ်သော
လမ်းခရီးတို့ကို မဖျက်ဆီးဘဲ မနေနိုင်သလော။–
၁၁ ယခုပင် ထာဝရဘုရား၏ လက်တော်သည် သင့်
အပေါ်သို့ ရောက်၍၊ နေကိုမျှ မမြင်နိုင်အောင်
အင်တန်ကာလပတ်လုံး သင်၏မျက်စိကွယ်လိမ့်
မည်ဟု ပေါလုဆိုသောခဏခြင်းတွင် မျက်စိမြွေး
ရှက်၍ မှောင်မိုက်အတိဖြစ်သဖြင့်၊ လက်ဆွဲပေး
သော သူတို့ကိုရှာလျက် တလည်လည်ရှိ၍ နေ
၁၂ ၏။– ထိုအကြောင်းအရာကို မြင်လျှင်၊ မြို့ဝန်
သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ သခင်ဘုရား၏
ဒေသနာတော်ကို အလွန်အံ့သြမိန်းမော၍ နေ
၏။

To Contents

၁၃ ပေါလုနှင့် ပါသောသူတို့သည် ပါဖုမြို့မှလွှင့်
၍ ပံဖုလိပြည်၊ ပေရဂေမြို့သို့ ရောက်ကြလျှင်၊
ယောဟန်သည် သူတို့ထံမှထွက်၍ ယေရုရှလင်
၁၄ မြို့သို့ ပြန်လေ၏။– ပေရဂေမြို့မှ ထွက်သွားပြန်
၍ ပိသိဒိပြည်၊ အန္တိအုတ်မြို့သို့ ရောက်လျှင်၊
ဥပုသ်နေ့၌ တရားစရပ်သို့ ဝင်၍ ထိုင်ကြ၏။–
၁၅ ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိကျမ်းကိုဘတ်ရွတ်ပြီးမှ၊
တရားစရပ်မှူးတို့သည်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ လူများ
အား ဆုံးမစရာစကားရှိလျှင် ဟောပြောကြပါဟု
လူကိုစေလွှတ်၍ ကြားပြောစေ၏။
၁၆ ထိုအခါ ပေါလုသည်ထ၍ မိမိလက်နှင့်အ
မှတ်ပေးလျက်၊ ကျသရေလလူမှစ၍ ဘုရားသ
ခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူတို့၊ နားထောင်ကြ
၁၇ လော့။– ကျသရေလအမျိုး၏ ဘုရားသခင်သည်
ငါတို့ဘိုးဘေးများကို ရွေးကောက်တော်မူ၍၊ အဲ
ဂုတ္တာပြည်၌ ဧည့်သည်ဖြစ်သော ထိုလူမျိုးကို ချီး
မြှောက်သဖြင့်၊ ထင်ရှားသောလက်တော်နှင့် ထို
၁၈ ပြည်မှနှုတ်ဆောင်တော်မူ၏။– အနှစ်လေးဆယ်
မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး တော၌ ကျွေး
၁၉ မွေးတော်မူ၏။– ခါနာန်ပြည်၌ လူခုနစ်မျိုးတို့ကို
ပယ်ရှားပြီးလျှင်၊ ထိုပြည်ကို ကျသရေလအမျိုး
၂၀ အား အမွေပေးကမ်းဝေငှတော်မူ၏။– ထိုနောက်
မှ ပရောဖက်ရှမွေလ မပေါ်မရှိမီ အနှစ်လေးရာ
ငါးဆယ်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ တရား
၂၁ သူကြီးတို့ကို ပေးတော်မူ၏။– နောက်တဖန် ရှင်
ဘုရင်ကို တောင်းကြသောအခါ ရှောလုအမည်ရှိ
သော ကိရှ၏သား၊ ဗယ်ာမိန် အမျိုးဖြစ်သောသူ
ကို အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး ပေးတော်မူ၏။–
၂၂ နောက်မှ ထိုသူကိုပယ်၍၊ ကျသရေလရှင်ဘုရင်
အရာ၌ ဒါဝိဒ်ကို ချီးမြှောက်တော်မူ၏။ ထိုသူ
အား သက်သေခံတော်မူလျက်၊ စိတ်နှလုံး၌ ညီ
ညွတ်သည်ဖြစ်၍ ငါ့အလိုကို ပြည့်စုံစေမည်သူ၊
ယေရှဲ၏သားဒါဝိဒ်ကို ငါတွေ့ရပြီဟု မိန့်တော်မူ
၂၃ ၏။– ထိုသူ၏ အမျိုးအနွယ်ထဲ၌ ဘုရားသခင်
သည် ဂတိတော်အတိုင်း ကယ်တင်သောသခင်
ယေရှုကို ကျသရေလလူတို့အား ပေါ်ထွန်းစေ
၂၄ တော်မူပြီ။– ထိုသခင်ကြွလာတော်မမူမီ ယော
ဟန်သည် ကျသရေလလူအပေါင်းတို့အား နောင်
တနှင့် စပ်ဆိုင်သောဗတ္တိဇံတရားကို ဟောပြော
၂၅ နှင့်လေ၏။– ယောဟန်သည် မိမိဆောင်ရွက်ရ
သော အမှုကိုပြု၍ နေစဉ်တွင်၊ ငါသည် အဘယ်
သူဖြစ်သည်ကို သင်တို့ ထင်မှတ်ကြသနည်း။ ငါ
သည် ထိုသူဖြစ်သည်မဟုတ်။ ငါ့နောက်ကြွလာ
သောသူတပါးရှိသေး၏။ ထိုသူ၏ ခြေနင်းတော်
ကို ငါမချွတ်ထိုက်ဟုဆို၏။
၂၆ အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်သော ညီအစ်ကိုမှစ၍
သင်တို့တွင် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့သောသူ
တို့၊ ဤကယ်တင်တော်မူခြင်း တရားစကားကို
၂၇ သင်တို့အားကြားလိုက်တော်မူ၏။– ယေရုရှလင်
မြို့၌နေသောသူတို့နှင့်တကွ မင်းများတို့သည်
ထိုသခင်ကိုငင်း၊ ဥပုသ်နေ့တိုင်း အစဉ်ဘတ်ရွက်
သော ပရောဖက်တို့၏စကားကိုငင်း၊ မသိနားမ
လည်သောကြောင့်၊ ထိုသခင်ကို စီရင်သောအား
ဖြင့်၊ ထိုပရောဖက်တို့၏ စကားကိုပြည့်စုံစေကြ
၂၈ ပြီ။– ကိုယ်တော်၌ သေထိုက်သောအပြစ် တစုံ
တခုကိုမျှ မတွေ့သော်လည်း၊ ကွပ်မျက်စေမည်
အကြောင်း ပီလတ်မင်းထံ၌ တောင်းလျှောက်
၂၉ ကြ၏။– ထိုသခင်ကို ရည်မှတ်၍ ကျမ်းစာ၌ ရေး
ထားသမျှတို့ကို ပြည့်စုံစေပြီးလျှင်၊ အလောင်း
တော်ကို သစ်တိုင်မှ ချ၍ သင်္ချိုင်းတွင်း၌ ထား
၃၀ ကြ၏။– ဘုရားသခင်သည်လည်း သေခြင်းမှ ထ
၃၁ မြောက်စေတော်မူသည်ဖြစ်၍၊– ဂါလိလဲပြည်မှ
ယေရုရှလင်မြို့သို့နောက်တော်၌ လိုက်သောသူ
တို့အား နေ့ရက်များစွာ ကိုယ်ကိုထင်ရှားပြတော်
၃၂ မူ၏။– ထိုသူတို့သည် လူများတို့အား သက်သေ
၃၃ ခံ ဖြစ်ကြ၏။– ဆာလံကျမ်းဒုတိယခဏ်း၌ လာ
သည်ကား၊ သင်သည် ငါ့သားဖြစ်၏။– ယနေ့ပင်
သင့်ကိုငါဖြစ်ဘွားစေပြီဟု လာသည်နှင့်အညီ၊
ဘုရားသခင်သည် ယေရှုကို ထမြောက်စေတော်
မူသဖြင့်၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများ၌ရှိသော ဂတိတော်
ကို ထိုသူတို့၏သားဖြစ်သောငါတို့အား ပြည့်စုံစေ
တော်မူသည်ဟူ၍ငင်း၊ ဒါဝိဒ်၌ မြဲမြံသောကျေး
ဇူးတော်ကို သင်တို့အား ငါပေးမည်ဟူသော ဗျာ
ဒိတ်တော်နှင့်အညီ၊ ထိုသခင်ကို သေခြင်းမှ ထ
မြောက်စေ၍၊ နောက်တဖန် ပုပ်စပ်ခြင်းသို့မပြန်
ဘဲ အစဉ်ကင်းလွတ်ရမည်အခွင့်ကို ပေးတော်မူ
သည်ဟူ၍ငင်း၊ ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်း ဇဝံဂေ
လိတရားကို ငါတို့သည် သင်တို့အား ကြားပြော
၃၄ ကြ၏။– ထိုကြောင့် ဆာလံကျမ်းတခဏ်း၌ လာ
သည်ကား၊ ကိုယ်တော်၏သန့်ရှင်းသောသူအား
၃၅ ပုပ်စပ်ခြင်းကို ရှိစေတော်မမူဟု လာ၏။– ဒါဝိဒ်
သည် မိမိကာလ၌ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကို
ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင်၊ ကျိန်းစက်၍ မိမိဘိုးဘေးစု
ထဲသို့ဝင်သဖြင့် ပုပ်စပ်ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။–
၃၇ ဘုရားသခင် ထမြောက်စေတော်မူသော သူမူ
ကား၊ ပုပ်စပ်ခြင်းသို့ မရောက်။

To Contents

၃၈ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့၊ ထိုသခင်၏ကျေး
ဇူးတော်ကြောင့် အပြစ်လွတ်ခြင်းတရားကို သင်
၃၉ တို့အား ဟောကြားသည်ကိုငဲ့၊– ထိုသခင်ကို
ယုံကြည်သောသူရှိသမျှတို့သည် မောရေ၏တ
ရားအတိုင်း မလွတ်နိုင်သောအပြစ်ရှိသမျှတို့နှင့်
၄၀ လွတ်ရကြသည်ကိုငဲ့ သိမှတ်ကြလော့။– အနာ
ဂတ်ဘကျမ်း၌လာသည်ကား၊ မထီမဲ့မြင်ပြုတတ်
သောသူတို့၊ ကြည့်ရှုအံ့သြ၍ ပြယ်ပျောက်ခြင်း
၄၁ သို့ ရောက်ကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ သင်
တို့အား သူတပါးပြည့်ဆွေသင်္ကယ်လည်း၊ သင်တို့မယုံ
သောအမှုကို သင်တို့လက်ထက်ကာလ၌ ငါပြု
သည်ဟု ကျမ်းစာ၌ပါသောအရာကို သင်တို့အ
ပေါ်သို့ မရောက်စေမည်အကြောင်း၊ သတိပြုကြ
လော့ဟု ပေါလုဟောပြောလေ၏။

၄၂ လူများတို့သည် တရားစရပ်မှ ထွက်သွားကြ
စဉ်၊ ထိုအကြောင်းအရာတို့ကို မိမိတို့အား နောက်
ဥပုသ်နေ့၌ဟောပြောပါမည်အကြောင်း တောင်း
၄၃ ပန်ကြ၏။– အစည်းအဝေးပျက်၍ ပြန်ကြသော
အခါ ယုဒလူမှစ၍ ဘုရားကို ကိုးကွယ်သော ဘာ
သာဝင်သူများတို့သည် ပေါလုနှင့်ဗာနဗဟောက်
သို့ လိုက်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရား
သခင်၏ ကျေးဇူးတော်၌ တည်ကြည်မည်အ
ကြောင်း၊ တမန်တော်တို့သည် ဖြားယောင်း၍
၄၄ ဆုံးမသြဝါဒပေးလေ၏။– နောက်ဥပုသ်နေ့၌
ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို နား
ထောင်အံ့သောငှါ တဖြို့လုံး ကုန်မတတ်စည်း
၄၅ ဝေးကြ၏။– ယုဒလူတို့သည် အစည်းအဝေးတို့
ကိုမြင်လျှင် ငြူစူသောစိတ်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ပေါ
လု၏စကားကို ငြင်းခုံသည်သာမက ဆဲရေးကြ
၄၆ ၏။– ထိုအခါ ပေါလုနှင့် ဗာနဗဟိုက၊ ဘုရားသ
ခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို သင်တို့အား
ရှေ့ဦးစွာ ဟောပြောရ၏။ သို့သော်လည်း သင်
တို့သည်ပယ်၍ ထာဝရအသက်ကို မိမိတို့မခံ
ထိုက်သည်ဟု မိမိတို့စီရင်ကြသောကြောင့်၊ ထာ
ဝရဘုရားသည် မှာတော်မူသည်အတိုင်း ငါတို့
သည် မျက်နှာကိုလွှဲ၍ တပါးအမျိုးသားတို့ဆီသို့
၄၇ လှည့်ကြ၏။– မှာတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော်အ
ချက်ကား၊ သင်သည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင်
ကယ်တင်ခြင်းကို ပြုစိမ့်သောငှါ၊ သင့်ကို တပါး
အမျိုးသားတို့လင်းစရာဘို့ ငါခန့်ထား၏ဟု ဗျာ
ဒိတ်တော်ရှိသည်ဟု ရဲရင့်စွာ ပြောဆိုကြ၏။–
၄၈ ထိုစကားကို တပါးအမျိုးသားတို့သည်ကြားလျှင်
ဝမ်းမြောက်၍ ထာဝရဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တ
ရားတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ထာဝရအသက်ကို
ရစေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူသောသူရှိသမျှတို့
၄၉ သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြသဖြင့်၊– ထာ
ဝရဘုရား၏သာသနာတော်သည် တပြည်လုံး၌
၅၀ နှံ့ပြားလေ၏။– ထိုအခါ ဘုရားကိုကိုးကွယ်၍ အ
သရေရှိသောမိန်းမတို့နှင့် ထိုမြို့၌ အကြီးအကဲ
ဖြစ်သောသူများကို ယုဒလူတို့သည် နှိုးဆော်၍၊
ပေါလုနှင့်ဗာနဗတို့ကို ညှဉ်းဆဲစေသဖြင့် ထိုပြည်
၅၁ ၏နယ်မှ နှင်ထုတ်ကြ၏။– တမန်တော်တို့သည်
မိမိတို့ခြေဝါး၌ကပ်သော မြေမှုန့်ကို ထိုသူတို့
အား ခါလိုက်ပြီးမှ၊ ဣကောနိမြို့သို့သွားကြ၏။–
၅၂ တပည့်တော်များတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်
ဝင်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်ဝင်း ပြည့်စုံ
ကြ၏။

၁၄

၁ ဣကောနိမြို့သို့ ရောက်လျှင်၊ ထိုသူနှစ်
ယောက်တို့သည် ယုဒတရားစရပ်သို့ဝင်၍ ဟော
ပြောသဖြင့်၊ ယုဒလူ၊ ဟေလသလူများ အပေါင်း
၂ တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။– မယုံ
ကြည်သော ယုဒလူတို့သည် တပါးအမျိုးသားတို့
ကို နှိုးဆော်၍၊ ညီအစ်ကိုတို့အား မနာလိုသော
၃ စိတ်ရှိစေခြင်းငှါ ချောစားကြ၏။– ထိုကြောင့်
ကြာမြင့်စွာနေ၍ သခင်ဘုရား၏ တရားတော်ကို
မဆုတ်မဆိုင်း ဟောပြောလေ၏။ သခင်ဘုရား
သည်လည်း ကျေးဇူးတရားတော်ဘက်၌ သက်
သေခံတော်မူလျက်၊ တမန်တော်တို့သည် နိမိတ်
လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကိုပြုနိုင်မည်အ
၄ ကြောင်း အခွင့်ပေးတော်မူ၏။– ထိုမြို့သူမြို့
သားအပေါင်းတို့သည် ကွဲပြားခြင်းရှိ၍၊ အချို့တို့
သည် ယုဒလူတို့ဘက်၌ရင်း၊ အချို့တို့သည် တ
၅ မန်တော်တို့ဘက်၌ရင်း နေကြ၏။– မင်းအရာရှိ
တို့နှင့် ယုဒအမျိုးသား၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည်
တမန်တော်တို့ကို ညှဉ်းဆဲ၍၊ ကျောက်ခဲနှင့်
ပစ်မည်ဟု တဟုန်တည်းပြေးလာကြသည်အ
၆ ကြောင်းကို၊– တမန်တော်တို့သည် သိလျှင်၊ လု
ကောနိပြည်၌ရှိ လုတ္တရမြို့မှ စ၍
၇ ကျေးလက်များသို့ ထွက်ပြေး၍၊– ထိုအရပ်တို့၌
ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောကြ၏။

၈ အမိဝမ်းတွင်းကပင်ခြေစွမ်းသဖြင့်၊ တခါမျှ
မသွားဘူးသော လူတယောက်သည် လုတ္တရမြို့
၉ ၌ထိုင်လျက်၊– ပေါလုဟောပြောသည်ကို ကြား
လေ၏။ ပေါလုသည်လည်း ထိုသူကိုစေ့စေ့ကြည့်
ရှု၍ ရောဂါကင်းမည်အကြောင်း သူ၌ယုံကြည်

To Contents

၁၀ ခြင်းရှိသည်ကို သိမြင်လျှင်၊- ထ၍ မတ်တတ်ရပ်
လေ၃ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ဆိုသဖြင့်၊ ထိုသူ
၁၁ သည် ရုတ်တရက်ထ၍ လှမ်းသွားလေ၏။- ပေါ
လုပြုသောအမှုကိုမြင်သော လူအစုအဝေးတို့က၊
နတ်ဘုရားတို့သည် လူအယောင်ကိုဆောင်၍ ငါ
တို့ရှိရာသို့ဆင်းသက်ပါသည်တကားဟု လုကော
နိဘာသာစကားအားဖြင့် အသံကိုလွှင့်၍ ဆိုကြ
၁၂ ၏။- ပေါလုသည် သာ၍ဟောပြောသောကြောင့်
သူ့ကို ဟေရမေဟူ၍ငင်း၊ ဗာနဗကို ဇုသဟူ၍ငင်း
၁၃ ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။- ထိုမြို့ရှေ့၌ရှိသော ဇုသ၏ယဇ်
ပုရောဟိတ်သည် နွားနှင့်ပန်းကုံးကို မြို့တံခါးနား
သို့ယူခဲ့၍၊ လူအစုအဝေးတို့နှင့်တကွ ယဇ်ပူဇော်
၁၄ မည်ပြုသည်ကို၊- တမန်တော်ဗာနဗနှင့်ပေါလု
တို့သည် သိတင်းကြားလျှင်၊ မိမိတို့အဝတ်ကို
၁၅ ဆုတ်၍ လူစုထဲသို့ ပြေးဝင်လျက်၊- အချင်းလူ
တို့၊ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ ပြုကြသနည်း။ ငါ
တို့သည် သင်တို့ကဲ့သို့ လောကဓံတရား၌ ကျင်
လည်သောသူ ဖြစ်ပါ၏။ သင်တို့သည် ဤအ
ချည်းနှီးသောအရာတို့ကို ပယ်ကြ၍၊ ကောင်း
ကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာမှစ၍ အရပ်ရပ်တို့၌ရှိ
လေသမျှတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၍၊ အသက်ရှင်
တော်မူသော ဘုရားသခင်ထံတော်သို့ ပြောင်းလဲ
ရကြမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် ဧဝံဂေလိတ
၁၆ ရားကို ဟောပြောကြ၏။- ရှေးလွန်လေပြီးသော
ကာလတို့၌၊ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် မိမိတို့အလိုအ
လျောက် ကျင့်ကြမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်
၁၇ သည် အလွတ်ထားတော်မူ၏။- သို့သော်လည်း၊
သင်တို့အား ကျေးဇူးပြုလျက်၊ အစာအာဟာရ
နှင့်ဝပြောရွှင်မြူးစေခြင်းငှါ၊ မိုးယံကောင်း
ကင်မှ မိုးယံးရွာစေတော်မူ၍၊ အသီးအနှံတို့ကို
သီးစေတတ်သော ဥတုကိုပေးတော်မူသောအား
ဖြင့်၊ ကိုယ်တော်ရှိတော်မူသည်ကို သက်သေမခံ
ဘဲ နေတော်မမူဟု ပေါလုနှင့် ဗာနဗသည် ကြွေး
၁၈ ကြော်လေ၏။- ထိုသို့ကြွေးကြော်သဖြင့် လူအစု
အဝေးတို့သည် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို မပြုရမည်အ
ကြောင်း မြစ်တားခဲသောအမှုကို မြစ်တားလေ
၁၉ ၏။- ထိုအခါ ယုဒလူတို့သည် အန္တိအုတ်မြို့၊ ဣ
ကောနိမြို့မှလာကြ၍ လူအစုအဝေးတို့ကို ညှို
ယ်ယူတိုင်ပင်ပြီးလျှင်၊ ပေါလုကို ကျောက်ခဲနှင့်
ပစ်၍ သေပြီဟုစိတ်ထင်နှင့် မြို့ပြင်သို့ ဆွဲငင်ကြ
၂၀ ၏။- တပည့်တော်တို့သည် ဝန်းရံ၍ နေကြစဉ်၊
ပေါလုသည်ထ၍ မြို့ထဲသို့ ဝင်ပြန်၏။ နက်ဖြန်
နေ့၌ ဗာနဗနှင့်တကွ ဒေရဗေမြို့သို့ ထွက်သွား
၂၁ လေ၏။- ထိုမြို့၌ ဧဝံဂေလိတရားကိုဟောပြော
၍ လူများတို့ကို တပည့်တော်ဖြစ်စေပြီးမှ၊ လုတ္တ
ရမြို့၊ ဣကောနိမြို့၊ အန္တိအုတ်မြို့တို့ကို အစဉ်အ
၂၂ တိုင်း လှည့်လည်၍ ပြန်ကြ၏။- ထိုသို့ပြန်ကြ
စဉ်၊ တပည့်တော်များ၏ စိတ်နှလုံးကို မြဲမြံခိုင်ခံ့
စေသဖြင့်၊ ယုံကြည်ခြင်း၌ တည်ကြည်မည်အ
ကြောင်း နှိုးဆော်ချီးပင့်၍၊ ငါတို့သည် များပြား
သောဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံ၍ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ
တော်သို့ ဝင်ရကြမည်ဟု ဟောပြောပြည့်နှံကြ
၂၃ ၏။- အသင်းတော်များတို့၌ သင်းအုပ်တို့ကို ခန့်
ထား၍၊ အစာရှောင်လျက် ဆုတောင်းပဌနာ ပြု
ပြီးလျှင်၊ သင်းဝင်သူတို့ယုံကြည်သော သခင်ဘု
ရား၏လက်တော်သို့ ထိုအသင်းတော်တို့ကို အပ်
၂၄ နှံကြ၏။- ပိသိဒိပြည်တပြည်လုံးကိုရှောက်သွား
၂၅ ၍ ပံဖုလိပြည်သို့ ရောက်လျှင်၊- ပေရဂေမြို့၌
နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြော၍ အတွ
၂၆ လိမြို့သို့သွားကြပြန်၏။- ထိုမြို့မှ သင်္ဘောစီး၍
လွှင့်သဖြင့်၊ မိမိတို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးသော အမှု
အလိုငှါ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်သို့ အပ်နှံ
၍၊ စေလွှတ်သော အန္တိအုတ်မြို့သို့ ရောက်လာ
၂၇ ကြ၏။- ထိုမြို့သို့ရောက်ပြီးလျှင် သင်းဝင်သူတို့
ကို စုဝေးစေ၍၊ မိမိတို့အားဖြင့် ဘုရားသခင်
သည် ပြုတော်မူသမျှတို့ကိုငင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း
တံခါးကို တပါးအမျိုးသားတို့အား ဖွင့်တော်မူ
၂၈ ကြောင်းကိုငင်း ပြန်ကြွားကြ၏။- ထိုမြို့၌
လည်း၊ တပည့်တော်တို့နှင့်အတူ ကြာမြင့်စွာ နေ
ကြ၏။

၁၅

၁ ယုဒပြည်မှ အန္တိအုတ်မြို့သို့ရောက်လာသော
သူအချို့တို့က၊ သင်တို့သည် မောရှေ၏တရား
အတိုင်း အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံလျှင်၊ ကယ်တင်
တော်မူခြင်းသို့မရောက်နိုင်ဟု ညီအစ်ကိုတို့အား
၂ ဆုံးမသြဝါဒ ပေးကြ၏။- ထိုသူတို့နှင့် ပေါလု၊
ဗာနဗတို့သည် ဆွေးနွေးငြင်းခုံခြင်းများသော
အခါ၊ ပေါလုနှင့် ဗာနဗတို့သည် အခြားသောတ
ပည့်တော်အချို့တို့နှင့်တကွ၊ ထိုပြဿနာ၏အ
ကြောင်းကြောင့် ယေရုရှလင်မြို့၌ရှိသော တမန်
တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့ထံသို့ သွားရမည်အ
၃ ကြောင်းကို စီရင်ကြ၏။- အသင်းတော်သည်
လမ်း၌ပို့သဖြင့်၊ ပေါလုနှင့် ဗာနဗတို့သည် ဖိနိတ်
ပြည်နှင့် ရှမာရိပြည်ကိုရှောက်သွား၍ တပါးအ
မျိုးသားတို့ ပြောင်းလဲခြင်းအကြောင်းအရာကို
ကြားပြောသဖြင့်၊ ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို အ

To Contents

၄ လွန် ဝမ်းမြောက်စေကြ၏။– ယေရှုရှလင်မြို့သို့
ရောက်လျှင်၊ တမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့မှ
စ၍ သင်းဝင်သူများတို့တွင် လက်ခံခြင်းကျေးဇူး
ကိုခံ၍၊ မိမိတို့အားဖြင့် ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသ
မျှတို့ကို ပြန်ကြားကြ၏။
၅ ဖာရိရှဲစုထဲက ယုံကြည်သောသူ အချို့တို့
သည်ထလျက်၊ တပါးအမျိုးသားတို့အား အရေ
ဖျားလှီးခြင်းကို ပေးရမည်။ မောရှေ၏တရားကို
၆ ကျင့်စေခြင်းငှါ ဆုံးမရမည်ဟုဆိုကြ၏။– ထိုအ
ခါတမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့သည် ထိုအမှု
၇ ကိုကြည့်ရှုဆင်ခြင်ခြင်းငှါ စည်းဝေးကြ၏။– များ
စွာသောဆွေးနွေးငြင်းခုံခြင်းရှိသောအခါ ပေတ
ရုသည် ထလျက်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ဘုရားသခင်
သည် ရှေဦးစွာငါတို့တွင် ရွေးကောက်တော်မူ၍၊
ငါဟောပြောသောအားဖြင့် တပါးအမျိုးသားတို့
သည် ဧဝံဂေလိတရားကို ကြားနာ၍ ယုံကြည်ရ
မည်အကြောင်း စီရင်တော်မူသည်ကို သင်တို့သိ
၈ ကြ၏။– စိတ်နှလုံးကိုသိတော်မူသော ဘုရားသ
ခင်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ငါတို့
အားပေးသည်နည်းတူ သူတို့အားပေးသဖြင့်၊ သူ
တို့ဘက်၌ သက်သေခံတော်မူ၏။
၉ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်လည်း သူတို့၏စိတ်နှ
လုံးကို စင်ကြယ်စေ၍ ငါတို့ကို ခြားနားစေတော်
၁၀ မမူ။– သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါတို့နှင့် ငါတို့ဘိုးဘေးများ
မထမ်းနိုင်သောထမ်းပိုးကို တပည့်တော်တို့၏
လည်ပင်းပေါ်၌ တင်စေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့်
၁၁ ဘုရားသခင်ကို စုံစမ်းကြသနည်း။– သခင်ယေရှု
၏ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်သာ ထိုသူတို့သည်
ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်သည်နည်းတူ၊
ငါတို့သည်လည်း ရောက်ရမည်ကို ငါတို့သည်ယုံ
၁၂ ကြ၏ဟု ပေတရုပြောဆို၏။– ထိုအခါ ဗာနဗဗနှင့်
ပေါလုတို့သည် မိမိတို့အားဖြင့် တပါးအမျိုးသား
တို့တွင် ဘုရားသခင်ပြုတော်မူသမျှသော နိမိတ်
လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှုတို့ကို ကြားပြော
သည်ကို စုဝေးသောသူအပေါင်းတို့သည် တိတ်
ဆိတ်စွာနေ၍ နားထောင်ကြ၏။
၁၃ ထိုသူတို့သည် အကုန်အစင် ပြောဆိုပြီးမှ၊
ယာကုပ်က၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါစကားကို နား
၁၄ ထောင်ကြလော့။– ဘုရားသခင်သည် မိမိနာမ
အဘို့၊ တပါးအမျိုးသားတို့အထဲက အချို့သော
သူတို့ကို နှုတ်ယူခြင်းငှါ၊ ရှေဦးစွာ တပါးအမျိုး
သားတို့ကို အကြည့်အရှုကြလာတော်မူသည် အ
ကြောင်းအရာကို ရှိမုန်သည် ဟောပြောခဲ့ပြီ။–
၁၅ ထိုအကြောင်းအရာသည်လည်း ပရောဖက်တို့၏
၁၆ စကားနှင့် ညီ၏။– ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ငါ၏
နာမဖြင့် သမုတ်သော တပါးအမျိုးသားအပေါင်း
တည်းဟူသော ကျန်ကြွင်းရစ်သောသူတို့သည်
ထာဝရဘုရားကို ရှာစေခြင်းငှါ နောက်မှငါပြန်
၁၇ လာမည်။– လဲလျက်ရှိသော ဒါဝိဒ်၏တဲကို
ဆောက်တည်ပြန်မည်။ ပြိုပျက်ရာများကိုလည်း
ပြုပြင်ပြီးလျှင်၊ ထိုတဲကို မတ်စေပြန်မည်ဟု၊–
၁၈ ဤအမှုအရာတို့ကို စီရင်တော်မူသော ထာဝရဘု
ရား၏ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏ဟု လာသတည်း။ ဘု
ရားသခင်သည် ကမ္ဘာဦးမှစ၍ မိမိစီရင်တော်မူသ
၁၉ မျှသော အမှုအရာတို့ကို သိတော်မူသည်။– ထို
ကြောင့်၊ တပါးအမျိုးသားတို့အထဲမှ ဘုရားသ
ခင်ထံတော်သို့ပြောင်းလဲသော သူတို့ကို မနှောင့်
၂၀ ရှက်ဘဲလျက်၊– ရုပ်တုတို့၏ ညစ်ညူးရာကိုငင်း၊
မတရားသောမေထုန်ကိုငင်း၊ လည်ပင်းကိုညှစ်
၍ သတ်သောအရာကိုငင်း၊ အသွေးကိုငင်း ကြဉ်
ရောင်စေခြင်းငှါ သူတို့ကို မှာလိုက်သင့်သည်ဟု
၂၁ ငါသဘောရှိ၏။– အကြောင်းမူကား မောရှေ၏
ပညတ္တိကျမ်းကို တရားစရပ်၌ ဥပုသ်နေ့တိုင်း
ဘတ်ရွတ်သဖြင့်၊ မောရှေ၏တရားကို ရှေးကာ
လမှစ၍ ခပ်သိမ်းသောမြို့တို့၌ ဟောပြောလေ့ရှိ
သည်ဟု ယာကုပ်ပြောဆို၏။
၂၂ ထိုအခါတမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်တို့မှစ၍
သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့သည်၊ မိမိတို့အထဲ၌ ရွေး
ကောက်၍ ညီအစ်ကိုတို့တွင် ထင်ရှားသောသူ
တည်းဟူသော ဗာရှဗအမည်သစ်ကိုရသော ယု
ဒနှင့်သိလတို့ကို၊ အန္တိအုတ်မြို့သို့ ပေါလု၊ ဗာနဗ
တို့နှင့်တကွ စေလွှတ်မည်အကြောင်း၊ သဘော
၂၃ ညီညွတ်ကြ၏။– သူတို့လက်ဖြင့် ပေးလိုက်သော
စာဟူမူကား၊ တမန်တော်၊ သင်းအုပ်၊ ညီအစ်ကို
များတို့သည်၊ အန္တိအုတ်မြို့မှစ၍ ရှုရိပြည်၊ ကိလိ
ကိ ပြည်တို့၌ရှိနေ၍ တပါးအမျိုးသားဖြစ်သော
ညီအစ်ကိုတို့ကို မေတ္တာနှင့် ကြားလိုက်ပါ၏။–
၂၄ လူအချို့တို့သည် ငါတို့အခွင့်မရှိဘဲ ငါတို့ထံမ
ထွက်သွား၍၊ သင်တို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကို
ခံရမည်၊ ပညတ်တရားကို ကျင့်ရမည်ဟူသော
စကားဖြင့်၊ သင်တို့၏ စိတ်နှလုံးကို နှောင့်ရှက်
၂၅ ဖျက်ဆီးသည်ကို ငါတို့ ကြားရသည်ဖြစ်၍၊– ငါ
တို့သဘင်ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်ကြောင့် မိမိအ
၂၆ သက်ကို စွန့်စားသောသူတည်းဟူသော၊– ငါတို့
ချစ်သောဗာနဗ၊ ပေါလုတို့နှင့်တကွ ရွေးကောက်
သောသူတို့ကို သင်တို့ဆီသို့ စေလွှတ်ခြင်းငှါ တ

To Contents

၂၇ ညီတဇ္ဇတ်တည်း စီရင်သည်နှင့်အညီ၊- ဤအ
ကြောင်းအရာကို သင်တို့အား နှုတ်ဖြင့် ကြားစေ
ခြင်းငှါ ယုဒနှင့် သိလတို့ကို စေလွှတ်ကြ၏။။-
၂၈ ရုပ်တုရှေ့မှာ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကိုလည်း၊ အ
၂၉ သွေးကိုလည်း၊- လည်ပင်းကို ညှစ်၍ သတ်သော
အရာကိုလည်း၊ မတရားသော မေထုန်ကိုလည်း ကြဉ်
ရှောင်ရမည်ဟူသောပညတ်မှတပါး၊ အခြားသော
ဝန်ကို သင်တို့၏အပေါ်၌တင်ခြင်းငှါ သန့်ရှင်း
သောဝိညာဉ်တော်နှင့် ငါတို့သည် အလိုမရှိ။ ထို
အရာများကို ကြဉ်ရှောင်အပ်၏။။ ကျန်းမာကြပါ
စေသောဟုရေး၍ ပေးလိုက်သတည်း။

၃၀ ထိုသူတို့သည် သွားရသော အခွင့်ရှိသဖြင့်၊
အန္တိအုတ်မြို့သို့ သွား၍၊ လူအပေါင်းတို့ကို စုဝေး
၃၁ စေပြီးလျှင် မှာစာကို အပ်ပေးကြ၏။။- မှာစာကို
ဘတ်ရွတ် သောအခါ ထိုသက်သာခြင်း၏ အ
ကြောင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ
၃၂ ၏။။- ယုဒနှင့်သိလတို့သည် ပရောဖက်ဖြစ်သော
ကြောင့် များစွာသောစကားနှင့် ညီအစ်ကိုတို့ကို
၃၃ ဆုံးမ၍ မြဲမြံခိုင်ခံ့စေကြ၏။။- ထိုသူတို့သည် အ
တန်အရာနေပြီးမှ၊ တမန်တော်တို့ထံသို့ ငြိမ်
သက်စွာပြန်စေခြင်းငှါ ညီအစ်ကိုတို့သည် အခွင့်
၃၄ ပေးကြ၏။။- သို့သော်လည်း၊ သိလသည် အလို
၃၅ အလျောက် နေရစ်၏။။- ပေါလုနှင့် ဗာနဗတို့
သည်လည်း အန္တိအုတ်မြို့၌နေလျက်၊ အခြား
သောသူများတို့နှင့်တကွ ဆုံးမသြဝါဒပေး၍၊ သ
ခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားတည်းဟူသော
ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောကြ၏။။

၃၆ အင်တန်ကာလကြာသောအခါ၊ ပေါလုက၊
ငါတို့သည် သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားကို
ဟောပြောဘူးသောမြို့များတို့၌ရှိသောညီအစ်ကို
တို့သည် အဘယ်သို့ရှိနေသည်ကို ကြည့်ရှုရ၍ ပြန်
၃၇ သွားကြကုန်အံ့ဟုဗာနဗအားဆို၏။။-ဗာနဗသည်
မာကုအမည်ရှိသော ယောဟန်ကိုခေါ်မည်ဟု
၃၈ အကြံရှိ၏။။- ပေါလုက၊ ပံဖုလိပြည်၌ သူတို့နှင့်ခွါ
၍ အမှုထမ်းရာသို့မလိုက် မသွားသောထိုသူကို
၃၉ မခေါ်သင့်ဟု သဘောရှိ၏။။- ထိုအကြောင်းနှင့်
အချင်းချင်း မသင့်သဖြင့် တခြားစီသွား၍၊ ဗာနဗ
သည် မာကုကို ခေါ်ပြီးလျှင် ကုပရုက္ခန်းသို့လွှင့်
၄၀ လေ၏။။- ညီအစ်ကိုတို့သည် ပေါလုကို ဘုရားသ
ခင်၏ကျေးဇူးတော်သို့ အပ်နှံကြသဖြင့်၊ သူသည်
၄၁ သိလကို ရွေးချယ်ပြီးလျှင် ထွက်၍၊- အသင်း
တော်များကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေလျက်၊ ရှုရိပြည်၊ ကိလိ
ကိပြည်တို့ကို ရှောက်သွားလေ၏။။

၁၆

၁ ထိုနောက်မှ ပေါလုသည် ဒေရဗေမြို့နှင့်
လုတ္တရမြို့သို့ ရောက်လေ၏။ လုတ္တရမြို့၌ တိ
မောသေအမည်ရှိသော တပည့်တော်တယောက်
ရှိ၏။ သူ၏အမိကား၊ ယုံကြည်သော ယုဒမိန်းမ
၂ ဖြစ်၏။ အဘကား၊ ဟေလသလူဖြစ်၏။။- ထိုသူ
သည်လုတ္တရမြို့၊ လုကောနိမြို့၌ရှိသော ညီအစ်
၃ ကိုတို့တွင် အသရေရှိသောသူဖြစ်၏။။- ပေါလု
သည် ထိုသူကိုခေါ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၍၊ သူ၏အဘ
သည် ဟေလသလူဖြစ်သည်ကို ထိုအရပ်တို့၌ရှိ
သော ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် သိသောကြောင့်၊
၄ အရေဖျားလှီးခြင်းကို သူ့အားပေးလေ၏။။- သူ
တို့သည် မြို့များကိုရောက်သွားစဉ်တွင်၊ ယေရုရှ
လင်မြို့၌ နေသောတမန်တော်တို့နှင့် သင်းအုပ်
တို့သည် စီရင်သောပညတ်တို့ကို အသင်းများ
၅ ကျင့်စောင့်ဘို့ရာ အပ်ပေးကြ၏။။- ထိုသို့အသင်း
တော်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ တည်ကြည်မြဲမြံ
သည်ဖြစ်၍၊ အရေအတွက်အားဖြင့် တနေ့ထက်
၆ တနေ့ တိုးပွါးများပြားကြ၏။။- ဖြဂိပြည်၊ ဂလာ
တိပြည်ကို ရောက်သွားပြီးမှ အာရှိပြည်၌ နှုတ်
ကပတ်တရားတော်ကို မဟောစေခြင်းငှါ သန့်
ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် မြစ်တားတော်မူသ
၇ ဖြင့်၊- မုသိပြည်သို့ရောက်၍၊ ဗိသုနဲပြည်သို့ သွား
မည်ပြုကြစဉ်၊ ဝိညာဉ်တော်သည် အခွင့်ပေး
၈ တော်မမူသောကြောင့်၊- မုသိပြည် အနားမှာ
ရောက်၍ တရောမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။။

၉ ညဉ့်အခါပေါလုသည် ဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်ရ
၍၊ မာကေဒေါနိ လူတယောက်က၊ မာကေဒေါ
နိပြည်သို့ ကူးပါ။။ ငါတို့ကို မစပါဟု ရပ်လျက်
၁၀ တောင်းပန်၏။။- ထိုဗျာဒိတ်ရူပါရုံကို မြင်ရလျှင်၊
မာကေဒေါနိပြည်၌ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောစေ
ခြင်းငှါ သခင်ဘုရားသည် ငါတို့ကိုခေါ်တော်မူ
သည်ဟု ငါတို့သဘောကျသဖြင့်၊ ထိုပြည်သို့
၁၁ သွားခြင်းငှါ ချက်ခြင်းရှာကြံကြ၏။။- ထိုကြောင့်၊
တရောမြို့မှ သင်္ဘောလွှင့်၍ သာမောသရက်
ကျွန်းသို့ တည့်တည့်သွားသဖြင့်၊ နက်ဖြန်နေ့၌
၁၂ နာပေါလိမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။။- ထိုမြို့မှထွက်
ပြန်လျှင် မင်းမူလွတ်သောမြို့တည်းဟူသော မာ
ကေဒေါနိပြည်တပိုင်းကို အစိုးရသော ဖိလိပ္ပိမြို့
သို့ရောက်၍ ကာလအတန်အရာ နေကြ၏။။

၁၃ ဥပုသ်နေ့၌ ငါတို့သည် မြို့ပြင်သို့ထွက်လျှင်၊
ပဌနာစရပ်ရှိတတ်ရာ မြစ်နားသို့သွား၍ ထိုင်ပြီး
မှ၊ ထိုအရပ်၌စည်းဝေးသော မိန်းမတို့အား ဟော

To Contents

ပြောကြ၏။– ထိုအခါ နီမောင်းသော အထည်အလိပ်ကိုရောင်းသော သွာတိရဲမြို့သူ လုဒိအမည်ရှိသောမိန်းမတယောက်သည် ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်သောသူဖြစ်၍၊ တရားနာစဉ်တွင် ပေါလုဟောပြောသောအရာကို မှီဝဲဆည်းကပ်စေခြင်းငှါ သူ၏စိတ်နှလုံးကို သခင်ဘုရားဖွင့်တော်မူ၏။– ထိုမိန်းမသည် အိမ်သူအိမ်သားတို့နှင့်တကွ ဗတ္တိဇံကိုခံပြီးမှ၊ ကျွန်မသည် သခင်ဘုရား၌အမှန်ယုံကြည်သည်ကို သင်တို့သည် ထင်မှတ်လျှင်၊ ကျွန်မအိမ်သို့ ဝင်၍နေကြပါဟု တောင်းပန်လျက် ငါတို့ကို အနိုင်ဖွေးဆောင်လေ၏။

ထိုနောက်မှ ငါတို့သည် ပဋနာစရပ်သို့သွား၍ စဉ်တွင် နတ်ဝင်ဖြစ်၍ အနာဂတ်ကို ဟောသဖြင့်၊ မိမိသခင်တို့အား စီးပွါးများကို ပြုတတ်သော မိန်းမငယ်တယောက်သည် ငါတို့ကို ဆီးကြိုလေ၏။– ထိုမိန်းမငယ်သည် ပေါလုနှင့် ငါတို့နောက်သို့လိုက်၍၊ ဤသူတို့ကား အကျွတ်တရားလမ်းကို ငါတို့အား ဟောပြောပြသသော အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ကျွန်ဖြစ်ကြ၏ဟု ဟစ်ကြော်လေ၏။– ထိုသို့ အဖန်များစွာပြုသောကြောင့် ပေါလုသည်စိတ်မသာလျက်လှည့်ကြည့်၍၊ သင်သည် သူ၏အထဲမှ ထွက်သွားလော့။ ယေရှုခရစ်၏နာမတော်ကို အမှီပြု၍ ငါအမိန့်ရှိ၏ဟုထိုနတ်ကိုဆိုသောခဏခြင်းတွင် နတ်သည် ထွက်သွား၏။– သူ၏ သခင်တို့သည် နောက်တဖန် စီးပွါးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မြွေခဲလင့်စရာအကြောင်းမရှိသည်ကို သိမြင်လျှင်၊ ပေါလုနှင့် သိလတို့ကို ဘမ်းဆီးဆွဲငင်၍ ရုံးတော်သို့ ပို့ကြ၏။– စစ်ကဲမင်းထံသို့ရောက်သောအခါ ဤသူတို့သည် ယုဒလူဖြစ်လျက် ငါတို့မြို့ကို နှောင့်ရှက်တတ်ပါ၏။– ရောမလူဖြစ်သော ငါတို့သည် မခံမယူ မကျင့်အပ်သော ဘာသာထုံးတမ်းများကို ဟောပြောသွန်သင်တတ်ပါ၏ဟု လျှောက်ဆိုကြလျှင်၊– စုဝေးသောလူတို့သည် သူတို့တဘက်၌တပြိုင်နက်ထကြ၏။ စစ်ကဲမင်းတို့လည်း သူတို့၏ အဝတ်ကိုချွတ်၍ ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်စေခြင်းငှါ စီရင်ကြ၏။– ရိုက်၍ ဒဏ်ချက်များရှိပြီးမှ၊ လုံခြုံစွာစောင့်စေဟု ထောင်မှူးကိုမှာလိုက်၍ ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားကြ၏။– ထိုသို့မှာလိုက်သည်အတိုင်း ထောင်မှူးသည် အထွင်းထောင်ထဲမှာ လှောင်၍ ထိတ်ခတ်လျက်ထား၏။

သန်းခေါင်အချိန်၌ ပေါလုနှင့် သိလတို့သည် ပဋနာပြု၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းလျက် သီချင်းဆိုလေ၏။ ထောင်ထဲမှာနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုခံရသော သူတို့သည် နားထောင်ကြ၏။– ထိုခဏခြင်းတွင် မြေကြီးသည် ပြင်းစွာလှုပ်သောကြောင့် ထောင်ခြေရင်းလည်း လှုပ်ရှား၏။ တံခါးရှိသမျှတို့သည် ချက်ခြင်းပွင့်၍ လူအပေါင်းတို့သည် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းနှင့် လွတ်ကြ၏။– ထောင်မှူးသည် နိုးလာ၍ ထောင်တံခါးများ ပွင့်လျက်ရှိသည်ကို မြင်လျှင်၊ နောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည် ထွက်ပြေးကြပြီဟု ထင်မှတ်သည်နှင့်၊ ထားကို အိမ်မှဆွဲထုတ်၍ ကိုယ်အသက်ကို သတ်မည်ပြုလေ၏။– ပေါလုကလည်း၊ ကိုယ်ကိုအပြစ်မပြုနှင့်။ ငါတို့အပေါင်းသည် ရှိကြ၏ဟု ကြီးသောအသံနှင့် ဟစ်၍ပြော ဆို၏။– ထောင်မှူးသည် ညှိထွန်းသောမီးကိုတောင်းပြီးမှ ပြေးဝင်၍၊ ပေါလုနှင့် သိလတို့၏ ခြေရင်း၌ တုန်လှုပ်လျက် ပြပ်ဝပ်လေ၏။– သူတို့ကို ပြင်သို့ထုတ်ပြီးလျှင်လည်း၊ သခင်တို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်အံ့သောငှါ အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်းဟု မေးလျှောက်လေ၏။– ထိုသူတို့ကလည်း၊ သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်လော့။ ယုံကြည်လျှင် သင်နှင့်သင်၏အိမ်သူအိမ်သားတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်ဟုပြောဆိုလျက်၊– ထိုသူမှစ၍ သူ၏အိမ်၌ ရှိသမျှသောသူတို့အား သခင်ဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကိုဟောကြ၏။– ထိုည၌ ထိုအချိန်နာရီ၌ပင်၊ ထောင်မှူးသည် ပေါလုနှင့် သိလတို့ကိုယူ၍ ဒဏ်ချက်ရာများကို ဆေးကြောပြီးလျှင်၊ မိမိလူအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဗတ္တိဇံကို ချက်ခြင်းခံလေ၏။– တဖန် ပေါလုနှင့်သိလတို့ကို မိမိအိမ်သို့ ခေါ်ပင့်ပြီးမှ သူတို့ကိုလုပ်ကျွေး၍၊ ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်လျက် အိမ်သူအိမ်သားအပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

နံနက်ရောက်သောအခါ စစ်ကဲတို့သည် ရုံးလုလင်တို့ကို စေလွှတ်၍၊ ထိုလူတို့ကို လွှတ်စေဟု မှာလိုက်ကြ၏။– ထိုစကားကို ထောင်မှူးသည် ပေါလုအား ကြားပြော၍၊ ကိုယ်တော်တို့ကို လွှတ်စေခြင်းငှါ စစ်ကဲတို့သည် စေလွှတ်ကြပါပြီ။ ထိုကြောင့် ယခုထွက်၍ ငြိမ်ဝပ်စွာကြွသွားတော်မူကြပါဟုလျှောက်လျှင်၊– ပေါလုက၊ ရောမလူဖြစ်သော ငါတို့ကို ဓမ္မသတ်အတိုင်း မစီရင်ဘဲလျက်၊ စစ်ကဲတို့သည် ထင်ရှားစွာရိုက်၍ ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားပြီးမှ၊ တိတ်ဆိတ်စွာ နှင်ထုတ်ကြမည်လော။ ထိုသို့မပြုသင့်။ ကိုယ်တိုင်လာ၍

ငါတို့ကိုနှုတ်ယူကြစေဟု ရုံးလုလင်တို့အား ပြော
၃၈ ဆို၏။– ထိုစကားကို ရုံးလုလင်တို့သည် စစ်ကဲ
တို့အား ကြားလျှောက်၍၊ ပေါလုနှင့် သိလတို့
သည် ရောမလူဖြစ်ကြောင်းကို စစ်ကဲတို့သည်
ကြားသိသောအခါ ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်၍၊–
၃၉ ကိုယ်တိုင်လာပြီးလျှင် ချော့မော့သောစကားနှင့်
သူတို့ကို နှုတ်ယူ၍၊ ထိုမြို့မှ ထွက်သွားပါမည်အ
၄၀ ကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။– ထိုအခါ ပေါလုနှင့်
သိလတို့သည် ထောင်မှထွက်၍ လုဒိအိမ်သို့ဝင်
သဖြင့်၊ ညီအစ်ကိုများကို တွေ့မြင်၍ သက်သာ
စေပြီးမှ ထွက်သွားကြ၏။

၁၇

၁ ထိုနောက်၊ အံဖိပေါလိမြို့၊ အာပေါလောနိ
မြို့ကိုရှောက်သွား၍ သက်သာလောနိတ်မြို့သို့
ရောက်ကြ၏။ ထိုမြို့မှာ ယုဒတရားစရပ်ရှိ၏။–
၂ ပေါလုသည် မိမိထုံးစံရှိသည်အတိုင်း ထိုစရပ်သို့
ဝင်၍၊ ဥပုသ်နေ့သုံးရက်တွင် ကျမ်းစာကိုအမှီပြု
၃ ၍၊ ထိုသူတို့နှင့် ဆွေးနွေးနှီးနှောသဖြင့်၊– ခရစ်
တော်သည်အသေခံရမည်။ သေခြင်းမှထမြောက်
ရမည်။ ငါဟောပြောသော ယေရှုသည်၊ ခရစ်
တော်ဖြစ်သည်ဟူသောအကြောင်း အရာတို့ကို
၄ ရှင်းလင်းစွာ ဖွင့်ပြလေ၏။– ထိုသူအချို့တို့သည်
ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ ပေါလု၊ သိလတို့နှင့်
ပေါင်းဘော်ကြ၏။ ဘုရားကိုကိုးကွယ်သော ဟေ
လသလူအပေါင်းတို့နှင့် ထင်ရှားသောမိန်းမအ
၅ များတို့လည်း ယုံကြည်ကြ၏။– ယုဒလူတို့သည်
ဆိုးယုတ်လျှပ်ပေါသောသူအချို့တို့ကိုခေါ်၍ လူ
များကို စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ မြို့၌ အုတ်အုတ်သဲသဲ
ပြုကြ၏။ ယာသုန်၏အိမ်ကိုပိုင်း၍ သူတို့ကို လူ
၆ များရှေ့သို့ ဆွဲထုတ်ခြင်းငှါ ရှာကြ၏။– မတွေ့
လျှင်၊ ယာသုန်နှင့် ညီအစ်ကိုအချို့တို့ကို မင်းအ
ရာရှိတို့ထံသို့ ဆွဲငင်၍၊ လောကီနိုင်ငံကို မှောက်
လှန်သော ဤသူတို့သည် ဤအရပ်တိုင်အောင်
၇ ရောက်ကြပါပြီ။– ယာသုန်သည်လည်း သူတို့ကို
လက်ခံပါပြီ။ ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ကဲသာဘု
ရင်၏အမိန့်တော်ကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ ယေရှု
အမည်ရှိသောရှင်ဘုရင်တပါးရှိသည် ဆိုတတ်ပါ
၈ ၏ဟုဟစ်ကြော်လျက်၊– မင်းအရာရှိမှစ၍ စုဝေး
သောသူတို့၏စိတ်ကို ထိုသို့သောစကားအားဖြင့်
၉ နှောင့်ရှက်ကြ၏။– ထိုအခါ ယာသုန်မှစ၍ ကြွင်း
သောသူတို့ကို အာမခံပေးစေပြီးမှ လွှတ်လိုက်
ကြ၏။
၁၀ ညဉ့်အခါ ညီအစ်ကိုတို့သည် ပေါလုနှင့် သိ
လကို ဗေရိမြို့သို့ ချက်ခြင်းလွှတ်လိုက်ကြ၏။
ထိုမြို့သို့ ရောက်လျှင် ယုဒတရားစရပ်သို့ ဝင်ကြ
၁၁ ၏။– ဗေရိမြို့သားတို့သည် သက်သာလောနိတ်
မြို့သားတို့ထက် ထူးမြတ်သဖြင့်၊ အလွန်ကြည်
ညိုသော စေတနာစိတ်နှင့် နှုတ်ကပတ်တရား
တော်ကို ခံယူ၍ မှန်သည်မမှန်သည်ကို သိခြင်း
ငှါ၊ ကျမ်းစာကို နေ့တိုင်းအစဉ် စေ့စေ့ကြည့်ရှုကြ
၁၂ ၏။– ထိုကြောင့် ယုဒလူအများတို့သည် ယုံကြည်
ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။ အသရေထင်ရှားသော ဟေ
လသမိန်းမတို့နှင့် ယောကျ်ားအများတို့သည်
၁၃ လည်း ယုံကြည်ကြ၏။– ပေါလုသည် ဗေရိမြို့၌
ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟော
ပြောသည်ကို၊ သက်သာလောနိတ်မြို့သားဖြစ်
သော ယုဒလူတို့သည် ကြားသိရလျှင်၊ ဗေရိမြို့
သို့လာပြန်၍ လူများတို့ကိုတိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြ
၁၄ ၏။– ထိုအခါ ညီအစ်ကိုတို့သည် ပေါလုကို ပင်
လယ်လမ်းဖြင့် သွားစေခြင်းငှါ ချက်ခြင်းလွှတ်
လိုက်ကြ၏။ သိလနှင့် တိမောသေတို့သည် နေ
၁၅ ရစ်ကြ၏။– ပေါလုကို ပို့သောသူတို့သည် အာ
သင်မြို့တိုင်အောင် ပို့ဆောင်ပြီးမှ၊ သိလနှင့် တိ
မောသေတို့ကို အလျင်အမြန်လာစေခြင်းငှါ မှာ
စာကိုခံ၍ ပြန်ကြ၏။
၁၆ ပေါလုသည် အာသင်မြို့၌ သိလနှင့် တိမော
သေတို့ကို ငံ့လင့်၍ နေစဉ်တွင်၊ ထိုမြို့သည် ရုပ်
တုတို့နှင့်အပြည့်ရှိသည်ကိုမြင်လျှင် စိတ်ပူပန်
၁၇ ခြင်းသို့ရောက်၏။– ထိုကြောင့် တရားစရပ်၌ ယု
ဒလူမှစ၍ ဘုရားကိုကိုးကွယ်သောသူတို့နှင့်၎င်း၊
လူများစုဝေးရာအရပ်၌ နေ့တိုင်းတွေ့ကြုံသော
သူတို့နှင့်၎င်း ဆွေးနွေးနှီးနှောခြင်းကို ပြု၏။–
၁၈ ထိုအခါ၊ ဧပိကုရုတပညတ်တို့နှင့် သတောအိတ်
ပညာရှိအချို့တို့သည် ပေါလုနှင့် ဆိုင်ပြိုင်၍၊ အ
ချို့က၊ ဤမရေရာသောလူသည် အဘယ်သို့ပြော
ချင်သနည်းဟုဆို၏။ အချို့ကလည်း ဤသူသည်
တကျွန်းတနိုင်ငံနတ်ဘုရားတို့၏အကြောင်းကို
ဟောပြောသောသူ ဖြစ်ဟန်ရှိသည်ဟုဆို၏။ ဆို
သည်အကြောင်းကား၊ ပေါလုသည် ယေရှု၏တ
ရားနှင့် ထမြောက်ခြင်းတရားတည်းဟူသော ဧဝံ
၁၉ ဂေလိတရားကို ဟောသတည်း။– ထိုအခါ၊ ထို
သူတို့သည် ပေါလုကိုခေါ်၍ အာရေတောင်သို့
ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊ သင်သည် ဟောပြောသော
၂၀ ဤအယူဝါဒသစ်ကို ငါတို့ သိအပ်သလော။– ငါ
တို့ မသိမကျွမ်းဘူးသောအရာတို့ကို သင်သည်
ကြားပြော၏။ ထိုအရာများကား အဘယ်သို့ ဆို

To Contents

လိုသည်ကို ငါတို့သိချင်ပါသည်ဟု ဆိုကြ၏။။–
၂၁ အာသင်မြို့သူ မြို့သားအပေါင်းတို့နှင့် ဧည့်သည်
များတို့သည် သိတင်းစကားကို ကြားပြောခြင်း၊
နားထောင်ခြင်းအမှုမှတပါး အခြားသောအမှုဖြင့်
ကာလကို မလွန်စေတတ်ကြ။

၂၂ ထိုအခါ ပေါလုသည် အာရေတောင်ပေါ်၌
ရပ်လျက် အချင်းအာသင်လူတို့၊ သင်တို့သည် ခပ်
သိမ်းသောအရာတို့၌ နတ်ဘုရားတို့ကိုအလွန်ရို
၂၃ သေတတ်ကြသည်ကို ငါမြင်ပါ၏။– လမ်း၌သွား
၍ သင်တို့၏ဘုရားများကို ကြည့်ရှုသည်တွင်၊ ငါ
တို့မသိသော ဘုရားသခင်အဘို့ဟူ၍ အကွာရာ
တင်သော ယဇ်ပလ္လင်တခုကို တွေ့ပါ၏။ သင်တို့
သည် မသိဘဲလျက်ကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်
၂၄ ၏အကြောင်းကို ငါဟောပြော၏။။– လောက
ဓါတ်မှစ၍ လောကဓါတ်၌ရှိလေသမျှသောအရာ
တို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောဘုရားသခင်သည်၊
ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးကို အစိုးရတော်မူသော
အရှင်ဖြစ်၍၊ လူတို့လက်ဖြင့်လုပ်သောဗိမာန်၌
၂၅ ကျိန်းဝပ်တော်မူသည် မဟုတ်။– ဘုရားသခင်
သည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ဧဝအသက်နှင့်
တကွ ထွက်သက်ဝင်သက်မှစ၍ ခပ်သိမ်းသော
အရာတို့ကို ပေးတော်မူသောအရှင်ဖြစ်၍၊ တစုံ
တခုကို အလိုတော်ရှိသကဲ့သို့ လူတို့လက်ဖြင့်
၂၆ ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံတော်မူသည်မဟုတ်။– ဘု
ရားသခင်သည် မြေတပြင်လုံး၌ နေရသော လူ
အမျိုးမျိုးတို့ကို တသွေးတည်းနှင့် ဖန်ဆင်းတော်
မူ၍၊ သူတို့အား ခွဲဝေစီမံသောအချိန် ကာလကို
၎င်း၊ သူတို့၏ နေရာအပိုင်းအခြားကိုလည်း မှတ်
၂၇ သားတော်မူ၏။– အကြောင်းမူကား၊ လူတို့သည်
ဘုရားသခင်ကို ရှာစမ်းသဖြင့် တွေ့ကောင်းတွေ့
ကြလိမ့်မည်အကြောင်းတည်း။ သို့ဆိုသော်
လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့တွင် အဘယ်သူ
၂၈ နှင့်မျှ ဝေးတော်မူသည်မဟုတ်။– ငါတို့သည် ဘု
ရားသခင်အားဖြင့် အသက်ရှင်လျက်၊ လှုပ်ရှား
လျက်၊ ဖြစ်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ သင်
တို့တွင် လက်ံဝဆရာအချို့တို့က၊ ငါတို့သည်
ကား၊ နွယ်တော်သားပင်၊ ဘုရားမျိုးပေ၊ ဖြစ်ကြ
လေဟု စပ်ဆိုသတည်း။

၂၉ ထိုသို့ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမျိုးအ
နွယ်ဖြစ်လျက်နှင့်၊ လူတို့အတတ်အကြံအစည်
အားဖြင့် ထုလုပ်သောရွှေရုပ်တု၊ ငွေရုပ်တု၊
ကျောက်ရုပ်တုနှင့် ဘုရားသခင်တူတော်မူသည်
၃၀ ဟု မထင်မမှတ်အပ်။– ဘုရားသခင်သည် မိုက်မဲ
သော အချိန်ကာလတို့ကို အမှုမထားဘူးသော်
လည်း၊ ယခုမှာ ကိုယ်အပြစ်ကို မြင်၍ နောင်တ
ရကြလော့ဟု ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ရှိသော
၃၁ လူအပေါင်းတို့အား ပညတ်တော်မူ၏။– အ
ကြောင်းမူကား၊ ခန့်ထားတော်မူသောသူအား
ဖြင့် လောကီသားတို့ကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား
နှင့်ညီလျော်စွာ စစ်ကြောစီရင်မည့်နေ့ရက်ကို
ချိန်းချက်တော်မူပြီ။ ထိုသူကို သေခြင်းမှ ထ
မြောက်စေတော်မူသောအားဖြင့် ခပ်သိမ်းသော
လူတို့အား ယုံလောက်သောသက်သေကိုပြတော်
၃၂ မူပြီဟု ပေါလုဟောပြော၏။။– သေသောသူတို့၏
ထမြောက်ခြင်းအကြောင်းကို ကြားရလျှင်၊ အ
ချို့တို့သည် ကဲ့ရဲ့ကြ၏။ အချို့တို့က၊ ဤအမှုမှာ
သင်၏စကားကို ငါတို့သည် နောက်တဖန် နား
၃၃ ထောင်ဦးမည်ဟု ဆိုကြ၏။– ထိုသို့ဆိုကြသော
အခါ ပေါလုသည် ထိုသူတို့ အထဲမှ ထွက်သွား
၃၄ လေ၏။– လူအချို့တို့သည် ပေါလုၦ မှီဝဲဆည်း
ကပ်၍ ယုံကြည်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ထိုသူတို့
အဝင် ဒယောနုသိ အမည်ရှိသော အာရေတောင်
မင်းတယောက်၊ ဒမာရိ အမည်ရှိသော မိန်းမတ
ယောက်မှစ၍ အခြားသောသူရှိကြ၏။

၁၈

၁ ထိုနောက် ပေါလုသည် အာသင်မြို့မှ ထွက်
၂ သွား၍ ကောရိန္သုမြို့သို့ ရောက်လေ၏။– ထိုအ
ခါ ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် ရောမမြို့မှ ထွက်
သွားရမည်အကြောင်း၊ ကလောဒိမင်း အမိန့်
တော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုန္တုပြည်သား အာကုလအ
မည်ရှိသော ယုဒလူတယောက်သည် ဣတလိ
ပြည်မှလာ၍၊ မိမိမယား ပြစ်ကိလနှင့်တကွ မ
ကြာမမြင့်မီ ရောက်လာသည်ကို ပေါလုတွေ့
၃ လျှင် သူတို့ဆီသို့ဝင်၍၊– အလုပ်ချင်းတူသော
ကြောင့်၊ သူတို့နှင့်နေ၍ အလုပ်လုပ်လေ၏။ ထို
သူတို့သည် တဲရှင်ကို ချုပ်တတ်သော အချုပ်သ
၄ မားဖြစ်ကြ၏။– ပေါလုသည်လည်း ဥပုသ်နေမ
ပြတ် တရားစရပ်၌ ဆွေးနွေးဟောပြော၍၊ ယုဒ
လူနှင့် ဟေလသလူတို့ကို ဖြားယောင်းသွေး
၅ ဆောင်လေ၏။– သိလနှင့် တိမောသေတို့သည်
မာကေဒေါနိပြည်မှ ရောက်လာသောအခါ၊ ပေါ
လုသည် သူတို့နှင့်တကွ တရားဟောခြင်းအမှုကို
သာ ဆောင်ရွက်၍၊ ယေရှုခရစ်၏အကြောင်းကို
ယုဒလူတို့အား ကြိုးစား၍ သက်သေခံလေ၏။–
၆ ယုဒလူတို့သည် ငြင်းခုံဆဲရေးခြင်းကို ပြုသည်ရှိ
သော်၊ ပေါလုသည် မိမိအဝတ်ကိုခါလိုက်လျက်၊

To Contents

သင်တို့၏ အသွေးသည် သင်တို့၏ ခေါင်းပေါ်၌
တည်စေ။ ငါမူကား ကင်းလွတ်၏။ ယခုမှစ၍
တပါးအမျိုးသားတို့ဆီသို့ သွားမည်ဟု ဆိုပြီး
၇ လျှင်၊– ထိုအရပ်မှထွက်၍ ဘုရားသခင်ကို ကိုး
ကွယ်သော ယုတ္တုအမည်ရှိသောသူ၏ အိမ်သို့
သွား၏။ ထိုအိမ်သည် တရားစရပ်နှင့် စပ်လျက်
၈ ရှိသတည်း။– ကရိုပ္ပုအမည်ရှိသော တရားစရပ်
မှူးသည် မိမိအိမ်သူအိမ်သား အပေါင်းတို့နှင့်တ
ကွ သခင်ဘုရားကို ယုံကြည်လေ၏။ ကောရိန္တု
ပြည်သားအများတို့သည်လည်းယုံကြည်၍ ဗတ္တိဇံ
ကို ခံကြ၏။

၉ ညဉ့်အခါ သခင်ဘုရားသည် ပေါလုအား ဗျာ
ဒိတ်ရူပါရုံကိုပြ၍၊ သင်သည်မကြောက်နှင့်၊ တိတ်
၁၀ ဆိတ်စွာ မနေနှင့်။ ဟောပြောလော့။– ငါသည်
သင်နှင့်အတူရှိ၏။ သင့်ကိုညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ အ
ဘယ်သူမျှ အနှိုင်အထက်မပြုရ။ ဤမြို့၌ ငါ၏
၁၁ လူအများရှိကြသည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ပေါလု
သည် ထိုမြို့သူမြို့သားတို့အား ဘုရားသခင်၏
နှုတ်ကပတိတရားတော်ကို ဟောပြောသွန်သင်
၍ တနှစ်နှင့်ခြောက်လပတ်လုံး နေလေ၏။

၁၂ အခါယပြည်ကို ဂါလျိုန်မင်းသည် ဝန်အရာ
နှင့် အုပ်စိုးသောအခါ ယုဒလူများသည် တညီတ
ညွတ်တည်း ပေါလုကို အနှိုင်အထက်ပြု၍ တ
၁၃ ရားပလွင်ရှေ့သို့ ယူသွားပြီးလျှင်၊– လူတို့သည်
ဘုရားကိုမတရားသဖြင့် ကိုးကွယ်စေခြင်းငှါ၊
ဤသူသည် ဖြားယောင်းတတ်ပါသည် ဟုဆိုကြ
၁၄ ၏။– ပေါလုသည် နှုတ်ကို ဖွင့်မည်ပြုသော်၊ ဂါ
လျိုန်မင်းက၊ အချင်းယုဒလူတို့၊ မတရားသောအ
မှု၊ ဆိုးယုတ်ညစ်ညူးသောအမှုဖြစ်လျှင်၊ ငါသည်
သင်တို့ကို အကြောင်းရှိသည်အတိုင်း သည်းခံရ
၁၅ မည်။– သို့မဟုတ် စကားသော်၎င်း၊ ခေါ်ဝေါ်သ
မုတ်ခြင်းသော်၎င်း၊ သင်တို့၏ ဘာသာတရား
သော်၎င်း၊ သင်တို့သည်အစီရင်ခံလျှင် ကိုယ်အမှု
ကို စောင့်ကြလော့။ ထိုသို့သောအမှုကိုစီရင်ခြင်း
၁၆ ငှါ ငါအလိုမရှိဟုဆိုလျက်၊– ယုဒလူတို့ကို တရား
၁၇ ပလွင်မှ ပယ်ရှားစေ၏။– ထိုအခါ ဟေလသလူ
အပေါင်းတို့သည် တရားစရပ်မှူး သုဿင်ကို ယူ
၍ တရားပလွင်ရှေ့မှာ ရိုက်ကြ၏။ ထိုအမှုကို
လည်း ဂါလျိုန်မင်းသည် အမှုမထားဘဲနေ၏။

၁၈ ထိုနောက်မှ ပေါလုသည် တာရုည်စွာနေပြီး
မှ ညီအစ်ကိုတို့ကို အခွင့်တောင်း၍ ထိုမြို့မှ
ထွက်သွား၏။ အထက်က သစ္စာဂတိပြုသည်နှင့်
အညီ ကင်ခြေမြို့၌ ခေါင်းရိတ်ခြင်းကိုခံပြီးလျှင်၊

ပြစ်ကိုလနှင့် အာကုလကို ခေါ်၍ ရှုရှိပြည်သို့
၁၉ သင်္ဘောနှင့် လွှင့်လေ၏။– ဧဖက်မြို့သို့ ရောက်
လျှင်၊ တရားစရပ်သို့ ဝင်၍ ယုဒလူတို့နှင့် ဆွေး
၂၀ နွေးနှီးနှောလေ၏။– ထိုသူတို့သည် မိမိတို့နှင့် အ
တူ ပေါလုနေပါဦးမည်အကြောင်း တောင်းပန်
၂၁ သောအခါ၊ ပေါလုသည် ဝန်မခံဘဲလျက်၊– ယခု
ရောက်လုနီးသောပွဲကို ယေရုရှလင်မြို့၌ ငါအ
မှန်ခံရမည်။ ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိလျှင်၊
နောက်တဖန် သင်တို့ရှိရာသို့ ငါပြန်ဦးမည်ဟူ၍
အခွင့်တောင်းပြီးမှ၊ ပြစ်ကိုလနှင့် အာကုလကို ဧ
ဖက်မြို့၌ထား၍ သင်္ဘောနှင့် လွှင့်ပြန်လေ၏။–
၂၂ ကဲသရိမြို့သို့ ရောက်လျှင် ယေရုရှလင်မြို့သို့
တက်၍ အသင်းတော်နှင့် နှုတ်ဆက်ပြီးမှ အန္တိ
၂၃ အုတ်မြို့သို့ သွားပြန်၏။– ထိုမြို့၌ အတန်အရာ
နေပြီးလျှင်၊ ထွက်ပြန်၍ ဂလာတိပြည်၊ ဖြူဂိ
ပြည်ကို အစဉ်အတိုင်း ရောက်သွားသဖြင့်၊ တ
ပည့်တော်အပေါင်းတို့ကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေ၏။

၂၄ အာပေါလုအမည်ရှိသော အာလေဇန္ဒြိမြို့သား
ယုဒလူတယောက်သည် ဧဖက်မြို့သို့ရောက်လာ
၏။ ထိုသူသည် နှုတ်သတ္တိနှင့်ပြည့်စုံ၍ ကျမ်းစာ၌
၂၅ အားကြိုးသောသူဖြစ်၏။– သခင်ဘုရား၏ဘာ
သာ၌လေ့ကျက်၍ စိတ်အားကြီးသဖြင့်၊ သခင်
ဘုရား၏အကြောင်းများကို စေ့စေ့ဟောပြော၍
ဆုံးမသြဝါဒပေး၏။ သို့သော်လည်း၊ ယောဟန်
၂၆ ၏ဗတ္တိဇံကိုသာသိ၏။– ထိုသူသည် တရားစရပ်၌
ရဲရင့်စွာဟောပြောစပြုသဖြင့်၊ အာကုလနှင့်ပြစ်
ကိလတို့သည် သူ၏စကားကို ကြားသောအခါ၊
သူ့ကိုယူ၍ ဘုရားသခင်၏ဘာသာတရားကို သာ
၂၇ ၍ သေချာစွာ သင်ကြားကြ၏။– ထိုသူသည် အ
ခါယပြည်သို့သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊
တပည့်တော်ချင်းတို့သည် သူ့ကို လက်ခံမည်အ
ကြောင်း ညီအစ်ကိုတို့သည် မှာစာကို ပေးလိုက်
ကြ၏။ သူသည်ရောက်လာလျှင်၊ ကျေးဇူးတော်
အားဖြင့် ယုံကြည်သောသူတို့ကို အလွန်ထောက်
၂၈ မလေ၏။– ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူ
ကြောင်းကို ကျမ်းစာအားဖြင့် ထင်ရှားစွာပြ၍၊
လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ယုဒလူတို့၏စကားကို အား
ကြီးစွာ ပယ်ဖျက်လေ၏။

၁၉

၁ အာပေါလုသည် ကောရိန္တုမြို့၌နေစဉ်၊ ပေါ
လုသည် အထက်အရပ်များကို ရှောက်သွားပြီးမှ
ဧဖက်မြို့သို့ရောက်၍၊ တပည့်တော် အချို့တို့ကို
၂ တွေ့လျှင်၊– သင်တို့သည် ယုံကြည်သည်နောက်၊

To Contents

သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို ခံကြပြီလော ဟု မေးသည်ရှိသော်၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် သက်ရောက်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့ မသိပါဟု ၂ ပြောဆိုကြ၏။- ပေါလုကလည်း၊ သို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့သည် အဘယ်မည်သောဗတ္တိဇံကို ခံကြ သနည်းဟု မေးလျှင်၊ ယောဟန်၏ဗတ္တိဇံကို ခံပါ ၄ သည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။- ပေါလုကလည်း၊ ယော ဟန်က၊ ငါ့နောက်ကြွလာသောသူကို ယုံကြည်ရ မည်ဟု လူများတို့အား ပြောဆိုလျက်၊ နောင်တ နှင့် စပ်ဆိုင်သောဗတ္တိဇံကို ပေး၏။ ထိုသို့ဆိုရာ၌ ၅ ယေရှုခရစ်ကို ဆိုလိုသည်။- ဟူသောစကားကို ကြားလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် သခင်ယေရှု၏နာမ၌ ၆ ဗတ္တိဇံကို ခံကြ၏။- ပေါလုသည်လည်း၊ သူတို့အ ပေါ်၌ လက်ကို တင်လျှင်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်သည် ဆင်းသက်တော်မူသဖြင့်၊ ထိုသူတို့ သည် အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားကို ပြော၍ ၇ ပရောဖက် ပြုကြ၏။- ထိုသူတို့သည် အရေအ တွက်အားဖြင့် တကျိပ်နှစ်ယောက်မျှလောက် ရှိ သတည်း။

၈ ထိုနောက်မှ ပေါလုသည် တရားစရပ်သို့ ဝင် ၍ သုံးလပတ်လုံး ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အ ကြောင်းများကို ဆွေးနွေးနှိုးနှော၍ ဖြားယောင်း သွေးဆောင်သဖြင့် ရဲရင့်စွာ ဟောပြောလေ၏။- ၉ အချို့သောသူတို့သည် ခိုင်မာသောစိတ်ရှိ၍ မယုံ ကြည်ဘဲနေလျက်၊ လူများရှေ့မှာ ထိုဘာသာကို ကဲ့ရဲ့သောအခါ၊ ပေါလုသည် သူတို့အထဲမှထွက် သွား၍ တပည့်တော်တို့ကို အသီးအခြား ခွဲထား ၁၀ ပြီးမှ၊- တုရန္နုအမည်ရှိသောသူ၏ စာသင်စရပ်၌ နှစ်နှစ်ပတ်လုံး နေ့တိုင်း ဟောပြောသောအား ဖြင့်၊ အာရှိပြည်သားဖြစ်သော ယုဒလူ၊ ဟေလ သလူအပေါင်းတို့သည် သခင်ယေရှု၏ နှုတ်က ၁၁ ပတ်တရားတော်ကိုကြားရကြ၏။- ဘုရားသခင် သည် ပေါလုလက်ဖြင့် အလွန်တရာ ထူးဆန်း ၁၂ သောတန်ခိုးများကို ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊- ပေါ လုသုံးသောပဝါ၊ ခါးပန်းတခုခုကို အနာရောဂါရှိ သောသူတို့ဆီသို့၊ ပေးလိုက်၍၊ သူတို့သည် အနာ ရောဂါနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။ နတ်ဆိုးတို့လည်း ထွက်သွားကြ၏။

၁၃ ထိုအခါ အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်၍ မိဒ္ဒျာန် သစ္စာပေးတတ်သော ယုဒလူအချို့တို့က၊ ပေါလု ဟောပြောသော ယေရှုကို ငါတိုင်တည်၍ သင် တို့ကို မိဒ္ဒျာန်သစ္စာပေး၏ဟု ဆိုလျက်၊ နတ်ဆိုးစွဲ သောသူတို့၏အပေါ်၌ သခင်ယေရှု၏နာမတော် ၁၄ ကိုခြွက်စမ်းကြ၏။- သကေဝအမည်ရှိသော ယဇ် ပုရောဟိတ်မင်း၏ သားခုနစ်ယောက်တို့သည် ၁၅ ထိုသို့ပြုကြ၏။- နတ်ဆိုးကလည်း၊ ယေရှုကို ငါ သိ၏။ ပေါလုကိုလည်း ငါသိ၏။ သင်တို့ကား၊ ၁၆ အဘယ်သူနည်းဟု ပြောဆိုပြီးလျှင်၊- နတ်ဆိုးစွဲ သောသူသည် ထိုသူတို့အပေါ်သို့ ခုန်တက်၍နှိုင် သဖြင့် လုယက်နှိပ်စက်သောကြောင့်၊ ထိုအိမ်မှ အဝတ်မပါဘဲ အနာများနှင့် ထွက်ပြေးစေ၏။- ၁၇ ထိုအကြောင်းအရာကို ဧဖက်မြို့၌နေသော ယုဒ လူနှင့် ဟေလသလူအပေါင်းတို့သည် ကြားသိ လျှင်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်၍ သခင်ယေရှု ၁၈ ၏ နာမတော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။- ယုံကြည်သော သူအများတို့သည်လည်း လာ၍ မိမိတို့အကျင့်ကို ၁၉ ဘော်ပြလျက် တောင်းပန်ကြ၏။- နတ်ဝိဇ္ဇာ အတတ်ကိုသုံးဆောင်သော သူအများတို့သည် လည်း မိမိတို့စာစောင်ကို ယူခဲ့၍ လူအပေါင်းတို့ ရှေ့မှာ မီးရှို့ကြ၏။ စာစောင်အဘိုးကို ချင့်တွက် သော်၊ ငွေအသပြာ ငါးသောင်းထိုက်သည်ကို သိ ၂၀ ကြ၏။- ထိုသို့ သခင်ဘုရား၏သာသနာတော် သည် တန်ခိုးနှင့်တိုးပွါး၍ အောင်မြင်လေ၏။

၂၁ ထိုနောက်မှ ပေါလုက၊ ငါသည် မာကေဒေါနိ ပြည်နှင့် အခါယပြည်ကို ရောက်သွားပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားမည်။ ထိုမြို့သို့ ရောက် ပြီးသည်နောက်၊ ရောမမြို့ကို မြင်ရမည်ဟု စိတ် ၂၂ ထဲ၌ အကြံရှိသည်ဖြစ်၍၊- မိမိအားလုပ်ကျွေး သော သူနှစ်ယောက်၊ တိမောသေနှင့် ဧရတ္ထာတို့ ကို မာကေဒေါနိပြည်သို့ စေလွှတ်ပြီးမှ မိမိသည် အာရှိပြည်၌ ခဏနေသေး၏။

၂၃ ထိုအခါ ဘာသာတရားကြောင့် ရောက်သော အမှုကြီးဟူမူကား၊- ဒေမေတရိအမည်ရှိသော ပန်းထိမ်သမားတယောက်သည် အာတေမိနတ် ၂၄ သမီး၏ငွေဗိမာန်ငယ်တို့ကိုလုပ်သဖြင့်၊ ပန်းထိမ် ၂၅ သမားတို့အား စီးပွါးများကို ပြုတတ်၏။- ထိုသူ သည် ပန်းထိမ်သမားတို့နှင့် ထိုသို့သောအတတ် သမားများကို စုရုံးစေပြီးလျှင်၊ အချင်းလူတို့၊ ဤ အတတ်ကို အမှီပြု၍ ငါတို့၌ အကျိုးစီးပွါးဖြစ် ၂၆ သည်ကိုသင်တို့သိကြ၏။- ယခုတွင် ထိုပေါလုက လူလက်ဖြင့်လုပ်သမျှတို့သည် ဘုရားမဟုတ်ဟု ဆိုသဖြင့်၊ ဧဖက်မြို့မှစ၍၊ အာရှိပြည်တရှောက် လုံးကုန်မတတ်၊ လူအပေါင်းတို့ကို ဖြားယောင်း သွေးဆောင်သည်ကို သင်တို့သည် မြင်လျက်၊ ၂၇ ကြားလျက်ရှိကြ၏။- ထိုသို့လူများတို့သည် ငါ တို့၏အတတ်ကို ကဲ့ရဲ့သည်သာမက၊ ကြီးမြတ်

To Contents

သော နတ်သမီးအာတေမိ၏ ဗိမာန်တော်ကို ပ
မာဏမပြုသဖြင့်၊ အာရှိပြည် တရှောက်လုံးမှစ
၍ လောကီနိုင်ငံသားတို့ ကိုးကွယ်သော ဘုန်းအ
သရေတော်သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်မည်ကို
စိုးရိမ်စရာအကြောင်း ရှိပါသည်ဟု ပြောဆို၏။–
၂၈ ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် ဒေါသအ
မျက်နှင့် ပြည့်သဖြင့်၊ ဇဖက်လူတို့၏ အာတေမိ
သည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏ဟု အော်ဟစ်ကြ၏။–
၂၉ တမြို့လုံး ရုန်းရင်းခတ်မျှဖြစ်၍၊ ပေါလုနှင့်အတူ
ဒေသစာရီ လုည့်လည်သော မာကေဒေါနိကလူ ဂါ
ယုနှင့် အာရိတ္တာခုတို့ကို ဆွဲယူပြီးလျှင်၊ ပွဲခံရာစ
ရပ်ထဲသို့ ညီညွတ်စွာ တဟုန်တည်းပြေးဝင်ကြ
၃၀ ၏။– ပေါလုသည် လူစုထဲသို့ ဝင်ခြင်းငှါ အလိုရှိ
လျှင် တပည့်တော်တို့သည် မြစ်တားကြ၏။–
၃၁ ပေါလု၏အဆွေဖြစ်သော အာရှိပွဲမင်းအချို့ က
လည်း၊ ပွဲခံရာစရပ်ထဲသို့ ကိုယ်ကိုမအပ်ပါနှင့်ဟု
၃၂ သူ့ထံသို့စေလွှတ်၍ တောင်းပန်လေ၏။– စုဝေး
သောလူတို့သည် ရုန်းရင်းခတ်မျှဖြစ်၍၊ တ
ယောကဲတခြားစီ အော်ဟစ်သဖြင့်၊ လူအများတို့
သည် မိမိတို့စုဝေးရသည်အကြောင်းကိုပင် မိမိ
တို့မသိကြ။
၃၃ ယုဒလူတို့သည် အာလေဇန္ဒြါကို အခွင့်ပေး
၍ သူတပါးတို့သည် လူစုရှေ့သို့ သွားစေသဖြင့်၊
သူသည် လက်နှင့်အမှတ်ပေး၍ အပြစ်ဖြေရာစ
ကားကို လူများတို့အားပြောခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။–
၃၄ သူသည် ယုဒလူဖြစ်သည်ကို သိကြလျှင်၊ ဇဖက်
လူတို့၏ အာတေမိသည် ကြီးမြတ်တော်မူ၏ဟု
၃၅ သံတညီးနှင့် ဟစ်ကြ၏။– မြို့စာရေးသည် လူ
များကို တိတ်စေပြီးလျှင်၊ ဇဖက်လူတို့၊ ဇဖက်မြို့
သည် ဧသဘုရားထံမှကျသောရုပ်တုတော်တည်း
ဟူသော ကြီးမြတ်တော်မူသော အာတေမိကို
လုပ်ကျွေးသော ဘုရားကျွန်ဖြစ်သည်ကို မသိ
၃၆ သောသူ တစုံတယောက်ရှိသလော။– ဤအရာ
များတို့သည် ငြင်းခုံဘွယ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့
၃၇ သည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေသင့်ကြ၏။– သတိနှင့်
မဆင်ခြင်ဘဲ အဘယ်အမှုကိုမျှ မပြုသင့်ကြ။ ဗိ
မာန်တော်ကို လုယူဖျက်ဆီးခြင်းမရှိ၊ သင်တို့၏
ဘုရားကို မကဲ့ရဲ့သော ဤလူတို့ကို သင်တို့သည်
၃၈ ဆောင်ယူခဲ့ကြပြီတကား။– ဒေမေတရိမှစ၍ သူ
နှင့်အတူရှိသော ပန်းထိမ်သမားတို့သည် တစုံတ
ယောက်သောသူ၌ အမှုရှိလျှင် ရုံးတော်ရှိ၏။ မြို့
ဝန်မင်းလည်း ရှိ၏။ အမှုသည်ချင်း တရားတွေ့
၃၉ ကြစေ။– သို့မဟုတ် သင်တို့သည် အခြားအမှုကို
အစီရင်ခံလိုလျှင်၊ တရားသောအစည်းအဝေး၌
၄၀ စီရင်ရလိမ့်မည်။– ယနေ့ ရုန်းရင်းခတ်ခြင်းကို
ပြုသောကြောင့် အမှုရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ
၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဤမတရားသော စည်း
ဝေးခြင်း အကြောင်းကို ပြောစရာ တစုံတခုမျှမ
၄၁ ရှိဟု၊– ဆိုပြီးလျှင် အစည်းအဝေးကိုဖျက်လေ
၏။

၂၀

၁ ထိုရုန်းရင်းခတ်သော အမှုငြိမ်းသောအခါ၊
ပေါလုသည်၊ တပည့်တော်တို့ကို ခေါ်၍ နှုတ်
ဆက်ပြီးမှ မာကေဒေါနိပြည်သို့ သွားလေ၏။–
၂ ထိုအရပ်များကို ရှောက်သွား၍ တပည့်တော်တို့
ကို စကားများနှင့်ဆုံးမပြီးမှ ဟေလသပြည်သို့
၃ ရောက်လာ၏။– သုံးလနေပြီးလျှင် ပင်လယ်ကို
ကူး၍ ရှုရိပြည်သို့ သွားမည်ပြုသော်၊ ယုဒလူတို့
သည် မကောင်းသောအကြံကို ကြံသောကြောင့်၊
မာကေဒေါနိပြည်လမ်းဖြင့် ပြန်မည်ဟု အကြံရှိ
၄ ပြန်၏။– ပေါလုနှင့်အတူ အာရှိပြည်သို့ လိုက်
သောသူဟူမူကား၊ ဗေရိမြို့သားဖြစ်သော ပုရု၏
သား သောပတရ၊ သက်သာလောနိကိမြို့သား
အာရိတ္တာခုနှင့် သေကုန္ဒ၊ ဒေရဗေမြို့သားဂါယ၊
လုတ္တရမြို့သား တိမောသေ၊ အာရှိပြည်သား၊ တု
၅ ခိကနှင့် တရောဖိမိတည်း။– ဤသူတို့သည် ငါ
တို့အရင်သွား၍ တရောမြို့၌ ငှံလင့်လျက်နေကြ
၆ ၏။– အဇုမပွဲနေ့ရက်လွန်ပြီးမှ ငါတို့သည် ဖိလိပ္ပိ
မြို့မှ သင်္ဘောနှင့်လွှင့်၍ ငါးရက်အတွင်းတွင် သူ
တို့ရှိရာ တရောမြို့သို့ရောက်၍ ခုနစ်ရက်နေကြ
၏။
၇ ခုနစ်ရက်တွင် ပဋမနေ့ရက်၌ မုန့်ကို ဖဲ့ခြင်း
ငှါ စည်းဝေးကြသောအခါ၊ ပေါလုသည် နက်ဖြန်
နေ့၌ ထွက်သွားမည်ဖြစ်၍၊ သန်းခေါင်တိုင်
၈ အောင် ဟောပြောလျက်နေလေ၏။– စည်းဝေး
၉ ရာအထက်ခန်း၌ မီးခွက်များရှိ၏။– ဥတုခုအ
မည်ရှိသော လုလင်တယောက်သည် ပြတင်း
ပေါက်နားမှာ ထိုင်၍ အိပ်ပျော်ကျူးလွန်လျက်
နေ၏။ ပေါလုသည် ကြာမြင့်စွာ ဟောပြော
သည်တွင်၊ ထိုသူသည် အိပ်ပျော်လျက် အိမ်သုံး
ဆင့်အထက်မှ အောက်သို့လျော့ကျ၍ သေသည်
၁၀ ကို သူတို့သည် ချီကြကြ၏။– ပေါလုသည်လည်း
အောက်သို့ဆင်း၍ သူ၏အပေါ်သို့ ကိုယ်ကိုလှဲ
လျက် ဖက်ယမ်းပြီးမှ၊ အုတ်အုတ်သဲသဲ မပြုကြ
နှင့်။ သူသည် အသက်ရှိ၏ဟုဆို၍ တက်ပြန်

To Contents

၁၁ လေ၏။- မန်ကိုဖွဲ့၍စားကြသည်နှင့် မိုးယံလင်းသည်တိုင်အောင် ကြာမြင့်စွာ စကားပြောပြီးမှ
၁၂ ထွက်သွား၏။- အသက်ရှင်လျက်ရှိသော ထိုလူလင်ကို ဆောင်ယူခဲ့၍၊ အလွန်သက်သာခြင်း ရှိကြ၏။

၁၃ ငါတို့သည် ပေါလုအရင် သင်္ဘော်သို့သွား၍၊ အသုမြို့၌ သူ့ကိုခံယူမည်အကြံနှင့် ထိုမြို့သို့ လွှင့်ကြ၏။ ပေါလုသည်ထိုမြို့သို့ ကုန်းကြောင်း
၁၄ သွားမည်အကြံရှိ၍ ထိုသို့စီရင်လေ၏။- အသုမြို့၌ သူသည် ငါတို့နှင့်တွေ့မိလျှင်၊ သူ့ကိုခံယူ၍
၁၅ မိတ္တလင်မြို့သို့သွားကြ၏။- ထိုမြို့မှလွှင့်ပြန်လျှင် နက်ဖြန်နေ့၌ ခိအုကျွန်းနားမှာ ရှောက်သွား၍ နောက်တနေ့၌ သာမုကျွန်းသို့ ရောက်သ
ဖြင့်၊ တရောဂုလိအင္ဘုစွန်း၌ နေကြ၏။ နောက်
၁၆ တနေ့၌လည်း မိလက်မြို့သို့ရောက်ကြ၏။- ပေါလုသည် ပင်တေကုတ္တေပွဲနေ့မလွန်မီ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်နိုင်လျှင်ရောက်ခြင်းငှါ ကြိုး
စားသည်ဖြစ်၍ အာရှိပြည်၌ တာရှည်စွာမနေလို
သဖြင့် ဧဖက်မြို့မှာ မဆိုက်ဘဲ လွှင့်သွားမည်ဟု
စိတ်ပြဋ္ဌာန်းလျက်ရှိနှင့်သတည်း။

၁၇ မိလက်မြို့သို့ရောက်မှ ပေါလုသည် ဧဖက်
မြို့သို့ စေလွှတ်၍ သင်းအုပ်များကို ခေါ်လေ
၁၈ ၏။- သူတို့သည် ရောက်ကြသောအခါ၊ ပေါလုက၊ ငါသည် အာရှိပြည်သို့ရောက်သော နေ့မှစ၍
ယခုတိုင်အောင် သင်တို့ရှေ့မှာ အဘယ်သို့ ကျင့်
၁၉ နေသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။- အလွန်နှိမ့်ချ
သောစိတ်ရှိလျက်၊ မျက်ရည်ကျလျက်၊ ယုဒလူ
တို့၏ မကောင်းသောအကြံအားဖြင့် စုံစမ်းနှောင့်
ရှက်ခြင်းကိုခံလျက်၊ သခင်ဘုရား၏ အမှုတော်
ကို ငါဆောင်ရွက်သည် အကြောင်းအရာကို သင်
၂၀ တို့သိကြ၏။- သင်တို့အကျိုးပြုစုရာ တစုံတခု
ကိုမျှ ငါမထိမ်မဝှက်။ လူစုဝေးရာ၌၎င်း၊ အိမ်များ
၌၎င်း၊ သင်တို့အားဟောပြော၍ ဆုံးမသြဝါဒ
၂၁ ပေးသဖြင့်၊- ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ နောင်တရ
ခြင်းတရားကိုလည်း၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယုံ
ကြည်ခြင်းတရားကိုလည်း၊ ယုဒလူ၊ ဟေလသလူ
တို့အား သက်သေခံသည် အကြောင်းအရာကို
သင်တို့သိကြ၏။

၂၂ ယခုမှာငါသည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ချည်
နှောင်ခြင်းကိုခံ၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွားရ၏။
၂၃ ထိုမြို့၌ အဘယ်အမှုရောက်မည်ကို မသိ။- သို့
သော်လည်း ချည်နှောင်ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်
ခြင်းအမှုတို့သည် ငါ့ကိုဆိုင်းလင့်သည်ဟု သန့်
ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ခပ်သိမ်းသောမြို့
၂၄ တို့၌ ငါ့အား သက်သေခံတော်မူ၏။- သို့ရာတွင်
ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်နှင့်ယှဉ်သော ဧဝံ
ဂေလိတရားကို သက်သေခံစေခြင်းငှါ၊ သခင်
ယေရှု၏လက်မှ ငါခံခဲ့ပြီးသောခမ္မဆရာ အမှု
တည်းဟူသော ငါဆောင်ရွက်ရသောအမှုကို
ဝမ်းမြောက်စွာ ပြီးစီးစေမည်အကြောင်း၊ ထို
ညှဉ်းဆဲခြင်းအမှု တစုံတခုကိုမျှ ငါသည်ပမာဏ
မပြု၊ ကိုယ်အသက်ကိုလည်း နှမြောခြင်းမရှိ။-
၂၅ ယခုမူကား၊ ငါလှည့်လည်၍ ဘုရားသခင်၏ နိုင်
ငံတော်အကြောင်းကို ဟောပြောရာ၊ သင်တို့ရှိ
သမျှသည် နောက်တဖန် ငါ့မျက်နှာကို မမြင်ရ
၂၆ ကြဟုငါသိ၏။- ထိုကြောင့်၊ လူအပေါင်းတို့၏
အသွေးနှင့် ငါကင်းလွတ်သည်ဟု ယနေ့၌ သင်
၂၇ တို့အား ငါသက်သေခံ၏။- ဘုရားသခင်၏အလို
တော်ကို သင်တို့အား အကုန်အစင် ဟောပြော
ပြသခြင်းအမှုကို ငါသည်မလွှဲမရှောင်ဘဲ ပြုခဲ့
ပြီ။

၂၈ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ကိုယ်ကို သတိနှင့်
ကြည့်ရှုကြလော့။ ဘုရားသခင်သည် မိမိအသွေး
နှင့် ဝယ်တော်မူသောအသင်းတော်ကို လုပ်
ကျွေးစေခြင်းငှါ၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
သည် သင်တို့ကို အအုပ်အချုပ် ခန့်ထားတော်မူ
သော သိုးစုတစုလုံးကိုလည်း သတိနှင့် ကြည့်ရှု
၂၉ ကြလော့။- အကြောင်းမူကား၊ ငါမရှိသည်
နောက်၊ ကြမ်းတမ်းသော တောခွေးတို့သည် သိုး
များကို မသနားဘဲ သင်တို့အထဲသို့ဝင်မည်ကို
၃၀ ငင်း၊- တပည့်တော်များကိုသွေးဆောင်ခြင်းငှါ၊
မှားသောစကားကို ပြောတတ်သောလူတို့သည်
သင်တို့အထဲ၌လည်း ပေါ်လာမည်ကိုငင်း ငါသိ
၃၁ ၏။- ထိုကြောင့် စောင့်ရှောက်၍နေကြလော့။
ငါသည်သုံးနှစ်ပတ်လုံး နေ့ည မပြတ်လူအပေါင်း
တို့ကို မျက်ရည်နှင့်တကွ ဆုံးမ၍ နေကြောင်းကို
အောက်မေ့ကြလော့။

၃၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ ယခုငါသည်သင်တို့ကို ဘုရား
သခင်၌ အပ်နှံ၏။ သင်တို့ကို တည်ဆောက်ခြင်း
ငှါငင်း၊ သန့်ရှင်းသောသူအပေါင်းတို့နှင့် အတူ
သင်တို့အား အမွေပေးခြင်းငှါငင်း၊ တတ်နိုင်
သောဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်တရားခံ
၃၃ လည်း သင်တို့ကိုငါအပ်နှံ၏။- သူ့ရွှေငွေ အဝတ်
၃၄ တန်ဆာတို့ကို ငါသည်တပ်မက်ခြင်းမရှိပြီ။- ဤ
လက်တို့သည် ငါ့ကိုငင်း၊ ငါ့အပေါင်းအဘော်တို့
ကိုငင်း၊ လုပ်ကျွေးပြီဟု သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်

To Contents

၃၅ သိကြ၏။– ထိုသို့သင်တို့သည်လည်း အလုပ်
လုပ်၍ အားနည်းသော သူတို့ကို မစရမည်ကို
၎င်း၊ အစွန့်အကြဲခံခြင်းအရာထက် စွန့်ကြဲခြင်း
အရာသည်သာ၍ မင်္ဂလာရှိသည်ဟု သခင်ယေရှု
မိန့်တော်မူသော စကားတော်ကို အောက်မေ့ရ
မည်ကိုဂင်း၊ အရာရာ၌ သင်တို့အား ငါပြသပြီ
၃၆ ဟု။– ပေါလုဆိုပြီးလျှင်၊ ဒူးထောက်၍ ထိုသူအ
၃၇ ပေါင်းတို့နှင့်တကွ ဆုတောင်းလေ၏။– ထိုသူအ
ပေါင်းတို့သည် အလွန်ငိုကြွေး၍၊ ပေါလု၏လည်
ပင်းကို ဘက်ယမ်းလျက် သူ့ကိုနမ်းကြ၏။–
၃၈ နောက်တဖန် သူ၏မျက်နှာကို မမြင်ရဟူသော
စကားကြောင့် သာ၍ကြေကွဲသောစိတ်နှင့် ပေါ
လုကို သင်္ဘောသို့ ပို့လိုက်ကြ၏။

၂၁

၁ ထိုသူများနှင့် ငါတို့သည် ခွါသွား၍ သင်္ဘော
လွှင့်မှ ကောသကျွန်းသို့ တည့်တည့်သွားသဖြင့်၊
နက်ဖြန်နေ့၌ ရောဒုကျွန်းသို့ငင်း၊ ထိုကျွန်းမှ ပါ
၂ တရမြို့သို့ငင်း ရောက်ကြ၏။– ဖိနိတ်ပြည်သို့
ကူးသောသင်္ဘောကို တွေ့လျှင်၊ ထိုသင်္ဘောကို
၃ စီး၍ လွှင့်ပြန်၏။– ကုပရုကျွန်းကို မြင်လျှင်
လက်ျာဘက်၌ ရှောက်သွားသဖြင့်၊ ရှုရိပြည်သို့
ကူး၍ တုရုမြို့၌ဆိုက်လေ၏။ ထိုမြို့မှာ သင်္ဘော၌
၄ ပါသော ဝန်ကို ချရ၏။– တပည့်တော်တို့ကိုတွေ့
၍ ငါတို့သည် ခုနစ်ရက်နေကြ၏။ ပေါလုသည်
ယေရုရှလင်မြို့သို့ မတက်ရမည်အကြောင်း၊ ထို
တပည့်တော်တို့သည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်
၅ ပြောကြ၏။– ခုနစ်ရက်စေ့သောအခါ တပည့်
တော်အပေါင်းတို့သည် သားမယားနှင့်တကွ မြို့
ပြင်သို့ ငါတို့ကို ပို့လိုက်ကြ၍၊ ငါတို့သည် ထွက်
သွားပြီးလျှင်၊ ပင်လယ်ကမ်းပေါ်၌ ဒူးထောက်
၆ လျက် ဆုတောင်းကြ၏။– အချင်းချင်းနှုတ်ဆက်
ပြီးမှ ငါတို့သည် သင်္ဘောပေါ်သို့တက်၍ သူတို့
သည် မိမိအိမ်သို့ပြန်ကြ၏။

၇ တုရုမြို့မှ ပတောလင်မြို့သို့ ရောက်လျှင်၊
ပင်လယ်ကူးခြင်းနှင့် လွတ်ကြ၏။ ပတောလင်
မြို့၌ ညအစ်ကိုတို့နှင့် နှုတ်ဆက်၍ တရက်နေ
၈ ပြီးမှ၊– နက်ဖြန်နေ့၌ ထွက်သွားပြန်၍ ကဲသရိ
မြို့သို့ ရောက်လျှင်၊ ဆရာခုနစ်ပါးအဝင် သာသ
နာပြုဆရာ ဖိလိပ္ပု၏အိမ်သို့ ဝင်၍ နေကြ၏။–
၉ ထိုသူ၌ ပရောဖက်ပြုသော သမီးကညာ လေး
၁၀ ယောက်ရှိ၏။– ထိုအိမ်၌ တာရှည်စွာနေကြပြီးမှ
အာဂဗုအမည်ရှိသော ပရောဖက်တယောက်
၁၁ သည် ယုဒပြည်မှ လာ၍၊– ငါတို့ရှိရာသို့ ဝင်သ
ဖြင့်၊ ပေါလု၏ခါးပန်းကို ယူ၍ မိမိခြေလက်ကို
ချည်နှောင်ပြီးလျှင်၊ ဤခါးပန်းရှင်ကို ယုဒလူတို့
သည် ယေရုရှလင်မြို့၌ ချည်နှောင်၍၊ တပါးအ
မျိုးသားတို့လက်သို့ အပ်နှံကြလိမ့်မည်ဟု သန့်
ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်မိန့်တော်မူသည်ဟု ဆို
၁၂ ၏။– ထိုစကားကိုကြားလျှင်၊ ငါတို့နှင့် ထိုအရပ်
၌ ရှိသောသူတို့က၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ မသွားပါ
၁၃ နှင့်ဟု ပေါလုကို တောင်းပန်ကြ၏။– ပေါလုက
လည်း၊ အဘယ်ကြောင့် ငိုကြွေးလျက် ငါ့စိတ်နှ
လုံးကို ကြေကွဲစေလျက် ပြုကြသနည်း။ သခင်
ယေရှု၏နာမတော်ကြောင့် ယေရုရှလင်မြို့၌
ချည်နှောင်ခြင်းမက၊ အသေသတ်ခြင်းကိုပင် ခံ
၁၄ ခြင်းငှါ ငါအသင့်ရှိသည်ဟု ဆို၏။– ထိုသို့သွေး
ဆောင်ခြင်းသို့ မလိုက်သောအခါ ငါတို့သည် မ
သွေးဆောင်ဘဲနေ၍၊ သခင်ဘုရား အလိုတော်ရှိ
သည်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေဟု ဆိုကြ၏။
၁၅ ထိုနောက်မှ ငါတို့သည် အသုံးအဆောင်များ
ကို ပြင်ဆင်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ သွားကြ၏။–
၁၆ ကဲသရိမြို့သားတပည့်တော်အဖျိုတို့သည် ငါတို့
နှင့်အတူလိုက်ကြ၍၊ ငါတို့ကို ဧည့်ခံမည့်သူ မနာ
သုန် အမည်ရှိသော ကုပရုကျွန်းသား အသက်
ကြီးသော တပည့်တော်ဆီသို့ ပို့ဆောင်ကြ၏။–
၁၇ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ၊ ညီအစ်ကို
တို့သည် ကြည်ညိုသောစိတ်နှင့် ငါတို့ကို လက်
၁၈ ခံကြ၏။– နက်ဖြန်နေ့၌ ပေါလုသည် ငါတို့နှင့်တ
ကွ ယာကုပ်ထံသို့ဝင်လျှင်၊ သင်းအုပ်အပေါင်းတို့
၁၉ သည် စည်းဝေးကြ၏။– ပေါလုသည် ထိုသူများ
ကို နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင်၊ မိမိသည် ဓမ္မဆရာအမှု
ကို ဆောင်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်သည် တ
ပါးအမျိုးသားတို့တွင် ပြုတော်မူသမျှတို့ကို သေ
ချာစွာ ထုတ်ဘော်ပြသလေ၏။
၂၀ ထိုသူတို့သည် ကြားလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏
ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။ ပေါလုအားလည်း၊
ငါတို့ညီ၊ ယုံကြည်သောယုဒလူ ဘယ်နှစ်သောင်း
ရှိသည်ကို သင်သည်သိမြင်၏။ ထိုသူအပေါင်းတို့
သည် ပညတ်တရားဘက်၌ စိတ်အားကြီးသော
၂၁ သူဖြစ်ကြ၏။– တပါးအမျိုးသားတို့တွင် နေသော
ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် သူငယ်တို့အား အရေ
ဖျားလှီးခြင်းကို မပေးရကြ၊ ရှေးထုံးတမ်းအတိုင်း
မကျင့်ရကြဟု သင်သည်ဆိုလျက်၊ သူတို့သည်
မောရှေတရားကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဆုံးမသြဝါဒပေး
တတ်သည်ကို ဤလူတို့သည် သိတင်းကြားကြ
၂၂ ပြီ။– သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်း။ လူအ

To Contents

ပေါင်းတို့သည် မစုဝေးဘဲမနေနိုင်ရာ။ သင်ရောက်
၂၃ ကြောင်းကို ကြားသိကြလိမ့်မည်။– ထိုကြောင့်
အကျွန်ုပ်တို့ဆိုသည်အတိုင်း ပြုပါလော့။ သစ္စာ
ဂတိပြုပြီးသော လူလေးယောက်သည် အကျွန်ုပ်
၂၄ တို့တွင်ရှိ၏။– ထိုသူတို့ကို ယူ၍ သူတို့နှင့်တကွ
စင်ကြယ်ခြင်းကို ပြုလျက်၊ သူတို့ခေါင်းရိတ်ခြင်း
စရိတ်ကိုပေးပါလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင် လူအပေါင်း
တို့သည် မိမိတို့ကြားသော သိတင်းစကားမမှန်
သည်ကိုလည်း၊ သင်သည် ကိုယ်တိုင်ပညတ်တရား
ကိုစောင့်ရှောက်၍ ကျင့်နေသည်ကိုလည်း သိရကြ
၂၅ လိမ့်မည်။– ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်သော တပါး
အမျိုးသားတို့မူကား၊ ထိုသို့သောတရားကို မ
ကျင့်မစောင့်ဘဲလျက်၊ ရုပ်တုရှေ့မှာပူဇော်သော
ယဇ်ကောင်ကိုလည်း၊ အသွေးကိုလည်း၊ လည်ပင်းကို
ညှစ်၍ သတ်သောအရာကိုလည်း၊ မတရားသော
မေထုန်ကိုလည်း၊ ရှောင်စေခြင်းငှါသာ ငါတို့သည်
စီရင်၍ ကြားလိုက်ခဲ့ပြီဟုဆိုကြ၏။

၂၆ ထိုအခါ ပေါလုသည် ထိုသူတို့ကိုခေါ်၍ နက်
ဖြန်နေ့၌ သူတို့နှင့်တကွ စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုပြီး
မှ၊ ဗိမာန်တော်သို့ ဝင်၍ သူတို့အတွက် အသီးအ
ခြားပူဇော်သက္ကာပြုရသောအချိန်တည်းဟူသော
စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြုရသောနေ့ရက်စေ့မည့်အချိန်
၂၇ ကို ကြားပြောလေ၏။– ထိုခုနစ်ရက်စေ့လုသော
အခါ၊ အာရှိပြည်မှလာသော ယုဒလူတို့သည် ဗိ
မာန်တော်၌ ပေါလုကိုမြင်လျှင် စုဝေးသောလူအ
ပေါင်းတို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်၍၊ ဣသရေလ
၂၈ လူတို့၊ ကူမကြပါ။– ဤသူကား၊ ငါတို့အမျိုးနှင့်
ပညတ်တရားကိုငင်း၊ ဤအရပ်ဌာနကိုငင်း၊ ခပ်
သိမ်းသောအရပ်တို့၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍၊ လူအ
ပေါင်းတို့အား ဆုံးမသြဝါဒပေးသောသူဖြစ်ပါ၏။
ထိုမျှမက၊ ဟေလသလူတို့ကို ဗိမာန်တော်ထဲသို့
သွင်း၍၊ ဤသန့်ရှင်းရာဌာနတော်ကို ညစ်ညူး
စေပြီတကားဟုဟစ်ကြော်၍၊ ပေါလုကို ဘမ်းဆီး
၂၉ ကြ၏။– အထက်က မြို့ထဲ၌ ပေါလုနှင့်အတူ တ
ရောဖိမ်အမည်ရှိသော ဧဖက်မြို့သားတယောက်
ကို မြင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသူကို ပေါလုသည် ဗိ
မာန်တော်ထဲသို့ သွင်းသည်ဟု ထင်မှတ်ကြ၏။–
၃၀ တမြို့လုံး ရုန်းရင်းခတ်မှု ဖြစ်လျှင်၊ လူများတို့
သည် ပြေးလာ၍ စုဝေးကြလျက်၊ ပေါလုကိုကိုင်
ယူ၍ ဗိမာန်တော်ပြင်သို့ ဆွဲငင်ပြီးမှ တခဏခြင်း
တံခါးများတို့ကို ပိတ်ထားကြ၏။
၃၁ ပေါလုကိုသတ်မည်ဟု အားထုတ်ကြသောအ
ခါ၊ ယေရုရှလင်မြို့တမြို့လုံး မငြိမ်မသက် ရုန်း

ရင်းခတ်မှုဖြစ်သည်ဟု လူတထောင်ကိုအုပ်ချုပ်
၃၂ သောစစ်သူကြီးသည် သိတင်းကြားလျှင်၊– စစ်သူ
ရဲများနှင့် တပ်မှူးတို့ကို အလျင်အမြန်ခေါ်၍ ထို
သူတို့ရှိရာသို့ဆင်းပြေး၏။ ထိုသူတို့သည် စစ်သူ
ကြီးနှင့် စစ်သူရဲတို့ကို မြင်လျှင်၊ ပေါလုကို မရိုက်
၃၃ ဘဲနေကြ၏။– ထိုအခါ စစ်သူကြီးသည် အနီးသို့
ရောက်၍ ပေါလုကို ကိုင်ယူပြီးလျှင်၊ သံကြိုးနှစ်
စင်းနှင့်ချည်ချေဟု စီရင်၍၊ ဤသူသည် အဘယ်
သူနည်း။ အဘယ်အမှုကိုပြုမိသနည်းဟု မေးစစ်
၃၄ လေ၏။– လူအစုအဝေးထဲ၌ အသီးသီး အခြား
ခြားဟစ်ကြော်၍ အသံများသောကြောင့်၊ စစ်သူ
ကြီးသည် အမှန်ကို မသိနိုင်သဖြင့်၊ ပေါလုကို ရဲ
တိုက်ထဲသို့ ဆောင်သွားစေခြင်းငှါ စီရင်ပြန်လေ
၃၅ ၏။– လူများတို့သည် ပြင်းထန်သောကြောင့် လေ
ကားပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ စစ်သူရဲတို့သည်
၃၆ ပေါလုကို ချီပွေ့၍ဆောင်ရကြ၏။– သူ့ကို ထုတ်
လေ့ဟု လူများအပေါင်းတို့သည် ဟစ်ကြော်
လျက်လိုက်ကြ၏။

၃၇ ပေါလုသည် ရဲတိုက်ထဲသို့ ဝင်လုသောအခါ၊
အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်နှင့်စကားပြောရပါ
မည်လောဟု စစ်သူကြီးအားမေးလျှင် စစ်သူကြီး
က၊ သင်သည် ဟေလသစကားကို ပြောတတ်သ
၃၈ လော။– သင်သည်အထက်က ပုန်ကန်၍ ထားပြ
လေးထောင်တို့ကို တောသို့ ခေါ်သွားသော အဲ
၃၉ ဂုတ္တုလူဖြစ်သည်မဟုတ်လောဟု မေး၏။– ပေါ
လုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိလိကိပြည် တာ
ရှုမြို့၌မွေးဘွားသော ယုဒလူဖြစ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်
နေသောမြို့ကား၊ သာမညဖြို့မဟုတ်။ ဤသူတို့
အား အကျွန်ုပ်ပြောရသော အခွင့်ကို ပေးပါ။ အ
၄၀ ကျွန်ုပ် ပန်ကြားပါသည်ဟု ဆို၏။– စစ်သူကြီး
သည် အခွင့်ပေးသဖြင့်၊ ပေါလုသည် လှေကား
ပေါ်မှာရပ်၍ ထိုလူတို့အား မိမိလက်နှင့် အမှတ်
ပေးလေ၏။ သူတို့သည် အလွန်တိတ်ဆိတ်စွာ
နေကြသောအခါ၊ ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့် မြွက်
ဆိုလျက်၊

၂၂

၁ ညီအစ်ကို၊ အဘတို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်အ
ပြစ်ဖြေရာစကားကို သင်တို့ရှေ့မှာ ယခုပြောစဉ်
၂ တွင် နားထောင်ကြပါဟု ဆိုလေသော်၊– ဟေဗြဲ
ဘာသာအားဖြင့်ပြောသည်ကို ထိုသူတို့သည်
ကြားလျှင် သာ၍ အလွန်တိတ်ဆိတ်စွာနေကြ၏။
၃ ပေါလုကလည်း အကျွန်ုပ်သည် ကိလိကိပြည်
တာရှုမြို့၌ မွေးဘွားသော ယုဒလူဖြစ်ပါ၏။ ဤ

To Contents

မြို့မှာလည်း၊ ဂါမလျေလအမည်ရှိသော ဆရာ
၏ခြေရင်း၌ ကျွေးမွေးခြင်းကို ခံ၍ မိစ္ဆာဆက်
ကျင့်သောတရားကို သေချာစွာ သိနားလည်ခြင်း
ငှါ နည်းဥပဒေသကို ခံပါပြီ။ သင်တို့ ရှိသမျှသည်
ယနေ့တိုင်အောင် ဘုရားသခင်ဘက်၌ စိတ်အား
ကြီးသည်နည်းတူ အကျွန်ုပ်လည်း စိတ်အားကြီး
၄ သဖြင့်၊– ယောကျ်ားး၊ မိန်းမတို့ကို ချည်နှောင်၍
ထောင်ထဲမှာလှောင်ထားလျက် အသေသတ်ခြင်း
၅ သို့တိုင်အောင်၊ ထိုဘာသာကို ညှဉ်းဆဲပါပြီ။– ထို
ကဲ့သို့ပင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းမှစ၍ လူအကြီးအ
ကဲအပေါင်းတို့သည် အကျွန်ုပ်ဘက်၌ သက်သေ
ဖြစ်ကြပါ၏။ သူတို့ထံမှလည်း အကျွန်ုပ်သည် ညီ
အစ်ကိုတို့ထံသို့ မှာစာကိုခံပြီးမှ၊ ဒမာသက်မြို့၌
ရှိသော ထိုဘာသာဝင်သူတို့ကို ဒဏ်ခံစေခြင်းငှါ
ချည်နှောင်၍ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပို့မည်ဟု ဒမာ
သက်မြို့သို့ အကျွန်ုပ်သွားပါ၏။
၆ လမ်း၌သွား၍ ဒမာသက်မြို့အနီးသို့ ရောက်
သောအခါ၊ မွန်းတည့်အချိန်တွင် ကောင်းကင်ထဲက
ကြီးသောအလင်းသည် အကျွန်ုပ်ပတ်လည်၌
၇ ရုတ်ခနဲ ထွန်းတောက်ပါ၏။– အကျွန်ုပ်သည်
မြေပေါ်မှာလဲ၍နေစဉ်၊ ရှောလု၊ ရှောလု၊ အဘယ်
ကြောင့် ငါ့ကို ညှဉ်းဆဲသနည်းဟု အကျွန်ုပ်အား
၈ ပြောသောစကားသံကိုကြားလျှင်၊– သခင်၊ ကိုယ်
တော်သည် အဘယ်သူနည်းဟု အကျွန်ုပ်ပြန်၍
မေးလျှောက်သော် ငါကား၊ သင်ညှဉ်းဆဲသော
နာဇရက်မြို့သားယေရှုဖြစ်သတည်းဟုမိန့်တော်
၉ မူ၏။– အကျွန်ုပ်နှင့်ပါသောသူတို့သည် ထိုအလင်း
ကိုမြင်၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊
အကျွန်ုပ်အားပြောသောသူ၏ စကားသံကို မ
၁၀ ကြားမသိရကြ။– ထိုအခါ အကျွန်ုပ်ကလည်း သ
ခင်၊ အကျွန်ုပ်သည် အဘယ်သို့ပြုရပါမည်နည်း
ဟုလျှောက်လျှင်၊ သခင်ဘုရားက၊ ထလော့။ ဒမာ
သက်မြို့သို့သွားလော့။ သင်ဆောင်ရွက်စရာဘို့
ခွဲခန့်စီမံသမျှတို့ကို ထိုမြို့၌ပြောလိမ့်မည်ဟု မိန့်
၁၁ တော်မူ၏။– ထိုအလင်း၏ရောင်ခြည်အရှိန်အား
ဖြင့် အကျွန်ုပ်သည် မျက်စိကန်းသောကြောင့်၊
အကျွန်ုပ်နှင့်ပါသောသူတို့၏ လက်ဆွဲခြင်းကိုခံရ
၍ ဒမာသက်မြို့သို့ ရောက်ပါ၏။
၁၂ ထိုအခါ ပညတ်တရားနှင့်အညီ ဘုရားဝတ်၌
မွေ့လျော်သောသူဖြစ်၍၊ ထိုမြို့မှာနေသော ယုဒ
လူအပေါင်းတို့တွင် အသရေရှိသောသူ အာနနိ
၁၃ သည်၊– အကျွန်ုပ်ဆီသို့လာ၍ အနားခံရပ်လျက်၊
ညီရှောလု၊ တဖန် မျက်စိမြင်ခြင်းသို့ ရောက်
လော့ဟုဆို၏။ ထိုခဏ၌ အကျွန်ုပ်သည် သူ့ကို
၁၄ ကြည့်ရှု၍ မြင်ရ၏။– သူကလည်း၊ သင်သည်
မြင်လေသမျှ၊ ကြားလေသမျှတို့ကို လူအပေါင်း
တို့အားပြော၍၊ သခင်ဘုရား၏ သက်သေခံဖြစ်
၁၅ ရမည်အကြောင်း၊– သင်သည် ဘုရားသခင်၏
အလိုတော်ကိုသိစေခြင်းငှါလင်း၊ ဖြောင့်မတ်တော်
မူသောသူကို မြင်၍ နှုတ်တော်ထွက်ကို ကြားစေ
ခြင်းငှါလင်း၊ ငါတို့ဘိုးဘေးများ၏ ဘုရားသခင်
၁၆ သည် သင့်ကို ခန့်ထားတော်မူ၏။– ယခုလည်း
သင်သည် အဘယ်ကြောင့် ဆိုင်းလင့်၍ နေသ
နည်း။ ထလော့။ သခင်ဘုရားကို ပဋ္ဌနာပြုလျက်
ဗတ္တိဇံကိုခံ၍၊ သင်၏အပြစ်များကို ဆေးကြော
လော့ဟု ဆိုပါ၏။
၁၇ ထိုနောက်မှ အကျွန်ုပ်သည် ယေရုရှလင်မြို့
သို့ပြန်၍၊ ဗိမာန်တော်၌ဆုတောင်းစဉ် ဘဝင်ကျ
၁၈ ၍၊– သခင်ဘုရားက၊ သင်သည် ကြိုးစား၍ ယေ
ရုရှလင်မြို့မှ အလျင်အမြန် ထွက်သွားလော့။ ငါ
၏အကြောင်းကို သင်သည်ပြော၍ သက်သေခံ
သောစကားကို ဤလူတို့သည် မခံဘဲနေကြလိမ့်
မည်ဟု မိန့်တော်မူလျက်ရှိသည်ကို အကျွန်ုပ်
၁၉ မြင်လေ၏။– အကျွန်ုပ်ကလည်း၊ သခင်၊ ကိုယ်
တော်ကို ယုံကြည်သောသူတို့ကို အကျွန်ုပ်သည်
ထောင်ထဲ၌ လှောင်ထား၍၊ တရားစရပ်များ၌
ရိုက်သည်အကြောင်းကို သူတို့သိကြပါ၏။ –
၂၀ ကိုယ်တော်၏ သက်သေခံဖြစ်သော သတေဖန်
၏အသွေးကို သွန်းသောအခါ အကျွန်ုပ်သည် အ
နားခံနေလျက်၊ ကွပ်မျက်ခြင်းအမှုကို ဝန်ခံ၍၊
ကွပ်မျက်သောသူတို့၏အဝတ်ကို စောင့်နေပါ၏
၂၁ ဟု၊– လျှောက်ဆိုလျှင်၊ သခင်ဘုရားက၊ သွား
လော့။ ငါသည် တပါးအမျိုးသားတို့ရှိရာသို့ သင့်
ကို ဝေးလှစွာစေလွှတ်မည်ဟု အကျွန်ုပ်အား မိန့်
တော်မူသည်ဟု ပေါလုခွင်ကဆို၏။
၂၂ ထိုမျှတိုင်အောင် ပေါလု၏စကားကို နား
ထောင်ပြီးလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် အော်ဟစ်၍၊ ထို
သို့သောသူကို မြေကြီးပြင်မှ သုတ်သင်ပယ်ရှင်း
လော့။ သူသည် အသက်မရှင်သင့်ဟု ဆိုကြ၏။–
၂၃ ထိုသို့အော်ဟစ်ခြင်း၊ ကိုယ်အဝတ်ကို ချွတ်ခြင်း၊
မြေမှုန့်ကို မိုးယံကောင်းကင်သို့ ပစ်လိုက်ခြင်းကို
၂၄ ပြုကြစဉ်တွင်၊– ပေါလုကို အဘယ်ကြောင့် ထို
သို့အော်ဟစ်ကြသည်ကို စစ်သူကြီးသည် သိလို
၍၊ ပေါလုကို ရဲတိုက်ထဲသို့ သွင်းစေ။ ရိုက်၍ စစ်
၂၅ ကြောစေဟု စီရင်လေ၏။– သားရေကြိုးနှင့် ဆွဲ
တင်ကြသောအခါ၊ ပေါလုက၊ ရောမလူဖြစ်သော

To Contents

သူကို ဓမ္မသတ်အတိုင်း မစီရင်ဘဲလျက်၊ သင်တို့သည် ရိုက်ရသလော၀ဟု အနား၌ ရပ်နေသော
၂၆ တပ်မှူးအား ဆို၏။– တပ်မှူးသည် ကြားလျှင် စစ်သူကြီးထံသို့ သွား၍၊ အဘယ်သို့ပြုမည်ကို သတိထားပါလော့။ ဤသူသည် ရောမလူဖြစ်ပါ
၂၇ သည်ဟု ကြားလျှောက်၏။– စစ်သူကြီးသည် လည်း၊ ပေါလုထံသို့ လာ၍၊ သင်သည် ရောမလူ မှန်သလော၊ ငါ့အားပြောလော့ဟုဆိုလျှင်၊ မှန်ပါ
၂၈ သည်ဟုပေါလုပြောဆို၏။– စစ်သူကြီးကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ငွေအများကိုပေး၍ ရောမလူ၏ အရိပ်အရာကိုရသည်ဟုဆိုလျှင်၊ ပေါလုက၊ အ
ကျွန်ုပ်သည် ဇာတိအားဖြင့် ရပါသည်ဟုဆို၏။–
၂၉ ထိုအခါ စစ်ကြောမည်ပြုသောသူတို့သည် ပေါ လုထံမှ ချက်ခြင်းသွား၍၊ သူသည် ရောမလူဖြစ် သည်ကိုလည်း၊ ရောမလူကို ချည်နှောင်မိသည်ကို ၎င်း၊ စစ်သူကြီးသိလျှင် ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက် လေ၏။

၃၀ နက်ဖြန်နေ့တွင် အဘယ်အပြစ်ကို ယုဒလူတို့ သည် ပေါလုၦ တင်ကြသည်ကို စစ်သူကြီးသည် အမှန်သိလိုသောကြောင့်၊ ပေါလု၌ ချည်နှောင် သောသံကြိုးကို ချွတ်၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး တို့နှင့် လွတ်အရာရှိအပေါင်းတို့ကို စည်းဝေးစေ ခြင်းငှါစီရင်ပြီးလျှင်၊ ပေါလုကိုခေါ်၍ သူတို့ရှေ့၌ ထားလေ၏။

၂၃

၁ ပေါလုသည် လွတ်အရာရှိတို့ကို စေ့စေ့ကြည့် ရှု၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ယနေ့တိုင် အောင် ဘုရား၀တ်ကို ပြုခြင်းအမှုမှာ၊ ကိုယ်စိတ် နှလုံးသည် ကိုယ်၌အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်
၂ လျက်ပြုပါသည်ဟု ပြောဆိုသော်၊– ယဇ်ပုရော ဟိတ်မင်း အာနနိက၊ သူ၏နှုတ်ကိုရိုက်လေ့ဟု
၃ အနား၌ရပ်နေသောသူတို့အား အမိန့်ရှိ၏။– ထို အခါပေါလုက၊ အဖြူသုတ်သောအုတ်ရိုး၊ ဘုရား သခင်သည် သင့်ကို ရိုက်တော်မူမည်။ သင်သည် အကျွန်ုပ်ကို တရားနှင့်အညီစီရင်ခြင်းငှါ ထိုင်နေ လျက်ပင်၊ သူ့ကိုရိုက်လေ့ဟု မတရားသဖြင့် စီ
၄ ရင်ရမည်လော၀ဟုဆို၏။– အနား၌ ရပ်နေသော သူတို့ကလည်း၊ သင်သည် ဘုရားသခင်၏ယဇ်ပု
၅ ရောဟိတ်မင်းကို ဆဲသလော၀ဟုမေးလျှင်၊– ပေါ လုက၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သူသည် ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်မသိ။ သင်၏အမျိုးကို အုပ်စိုးသောမင်းကို သင်သည် မကဲ့ရဲ့ရဟုကျမ်း စာ၌ လာသည်ဟုဆို၏။

၆ ထိုအရာရှိတို့တွင် အချို့တို့သည် ဒဒြကဲဖြစ် ကြသည်၊ အချို့တို့သည် ဖာရိရှဲဖြစ်ကြသည်ကို ပေါလုသိမြင်လျှင်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ဖာရိရှဲဖြစ်၏။ ဖာရိရှဲ၏သားလည်းဖြစ်၏။ သေ သောသူတို့သည် ထမြောက်မည်ဟု မြော်လင့် ခြင်းအကြောင်းကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် စစ် ကြောစီရင်ခြင်းကို ခံရ၏ဟု လွှတ်တော်ပေါ်မှာ
၇ ကြွေးကြော်လေ၏။– ထိုအခါ ဖာရိရှဲတို့နှင့်ဒဒြကဲ တို့သည် အချင်းချင်းငြင်းခုံ၍ အစုအဝေးသည်
၈ ကွဲပြားခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။– ကွဲပြားသည်အ ကြောင်းကား၊ ဒဒြကဲတို့က၊ ထမြောက်ခြင်းမရှိ၊ ကောင်းကင်တမန်မရှိ၊ နံ၀ိညာဉ်မရှိဟုယူကြ၏။ ဖာရိရှဲတို့က၊ နှစ်ပါးစလုံးရှိသည်ဟု၀န်ခံကြ၏။–
၉ အော်ဟစ်သံများ၍၊ ဖာရိရှဲတို့ဘက်၌နေသော ကျမ်းဆရာတို့သည်ထလျက် ပြင်းစွာငြင်းခုံ၍၊ ဤသူ၌ အဘယ်အပြစ်ကိုမျှ ငါတို့မတွေ့။ နံ ၀ိညာဉ်သော်၎င်း၊ ကောင်းကင်တမန်သော်၎င်း၊ သူ့ကိုပြောလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏အာဏာတော်
၁၀ ကို မဆန့်ကြန့်ဟုဆိုကြ၏။– အချင်းချင်း ငြင်း ခုံခြင်းများသောအခါ၊ ထိုသူတို့သည် ပေါလုကို ဆွဲငင်၍ အပိုင်းပိုင်းဆုတ်ဖြတ်မည်ကို စစ်သူကြီး စိုးရိမ်သောကြောင့်၊ စစ်သူရဲများ၊ ဆင်းကြ၊ ပေါ လုကို အရာရှိမင်းတို့အထဲမှ အနိုင်အထက်ယူ၍ ရဲတိုက်ထဲသို့ ပို့ဆောင်ကြဟုအမိန့်ရှိ၏။

၁၁ နက်ဖြန်နေ့ည၌တွင် သခင်ဘုရားသည် ပေါ လုအနား၌ ပေါ်လာတော်မူလျက်၊ ပေါလုမစိုးရိမ် နှင့်။ ငါ၏အကြောင်းအရာကို သင်သည် ယေရုရှ လင်မြို့၌သက်သေခံပြီးသည်နည်းတူ၊ ရောမမြို့ ၌လည်း ခံရလေဦးမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၂ မိုဃ်းလင်းသောအခါ ယုဒလူတို့သည် သင်း ဖွဲ့၍၊ ငါတို့သည် ပေါလုကို မသတ်မီတိုင်အောင် အလျှင်းမစားမသောက်ရဟု ကိုယ်ကိုကျိန်ဆို၍
၁၃ မိဿာန်ပြုကြ၏။– ထိုသို့သင်းဖွဲ့သော သူတို့သည်
၁၄ လေးကျိပ်မက ရှိကြ၏။– ထိုသူတို့သည် ယဇ်ပု ရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် လူအကြီးအကဲတို့ထံသို့ သွား၍၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ပေါလုကို မသတ်မီ တိုင်အောင် အလျှင်းမစားမသောက်ရဟု ကိုယ်
၁၅ ကို ကျိန်ဆို၍ မိဿာန်ပြုကြပါပြီ။– ထို့ကြောင့်၊ နက်ဖြန်နေ့၌ စစ်သူကြီးသည် ပေါလုကို ကိုယ် တော်တို့ထံသို့ ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ သူ့ကို သာ၍ စေ့စေ့စစ်ကြောမည်အဟန်ပြု၍၊ လွှတ်အရာရှိ များနှင့်အတူ ကိုယ်တော်တို့သည် စစ်သူကြီးကို လျှောက်ကြပါလော့။ ပေါလုသည် ကိုယ်တော်တို့

To Contents

ထံသို့ မရောက်မီအကြားတွင် အကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့ကို သတ်ခြင်းငှါ အသင့်ရှိနှင့်ပါဩဟုလျှောက်ကြ၏။

၁၆ ထိုသို့ လမ်းနားခဲ့ချောင်း၍ နေကြသည်အမှုကို ပေါလု၏တူသည်ကြားလျှင်၊ ရဲတိုက်ထဲသို့ဝင်
၁၇ ၍ ပေါလုအား ကြားပြောလေ၏။– ပေါလုသည် တပ်မှူးတယောက်ကို ခေါ်၍၊ ဤလုလင်ကို စစ်သူကြီးထံသို့ ပို့ပါ။ လျှောက်စရာတစုံတခုရှိသည်
၁၈ ဟုဆိုသော်၊– တပ်မှူးသည် လုလင်ကို စစ်သူကြီးထံသို့ ပို့ပြီးလျှင်၊ အကျဉ်းခံရသော ပေါလုသည် အကျွန်ုပ်ကိုခေါ်၍၊ ကိုယ်တော်အား လျှောက်စရာတစုံတခုရှိသော ဤလုလင်ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ ပို့စေခြင်းငှါ တောင်းပန်ပါသည်ဟု လျှောက်
၁၉ ၏။– စစ်သူကြီးသည် လုလင်ကိုလက်ဆွဲ၍ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ သွားပြီးလျှင်၊ သင်သည် အဘယ်အကြောင်းကို ငါ့အားလျှောက်ချင်သနည်း
၂၀ ဟု မေးမြန်းလေ၏။– လုလင်ကလည်း၊ ကိုယ်တော်သည် နက်ဖြန်နေ့၌ ပေါလုကို လွှတ်တော်သို့ပို့ဆောင်စေခြင်းငှါ ယုဒလူတို့သည် သူ့ကိုသာ၍ စေ့စေ့မေးမြန်းမည်အဟန်ပြု၍၊ ကိုယ်တော်ကို တောင်းလျှောက်မည်ဟု တိုင်ပင်ညှိညွှတ်ကြ
၂၁ ပါပြီ။– သို့ရာတွင် သူတို့၏အလိုသို့မလိုက်ပါနှင့်။ ပေါလုကို မသတ်မီဝိုတိုင်အောင် အလျှင်းမစားမသောက်ရဟု ကိုယ်ကို ကျိန်ဆို၍ ဓိဋ္ဌာန်ပြုသော ယုဒလူ လေးကျိပ်မက၊ လမ်းနားခဲ့ ပေါလုကို ချောင်း၍ နေကြပါ၏။ ယခုပင် ကိုယ်တော်ဝန်ခံမည့်စကားကို ထိုသူတို့သည် ဆိုင်းလင့်၍အသင့်ရှိနှင့်ပါဩဟု လျှောက်လေ၏။

၂၂ စစ်သူကြီးကလည်း၊ သင်သည် ငါ့အား ဤသို့ကြားလျှောက်သည်ကို အဘယ်သူအားမျှ မပြောနှင့်ဟု ထိုလုလင်ကို မှာထား၍ လွှတ်လိုက်ပြီး
၂၃ လျှင်၊– တပ်မှူးနှစ်ယောက်တို့ကို ခေါ်၍၊ ယနေ့ည၌ သုံးချက်တီးအချိန်၌ ကဲသရိမြို့သို့ သွားစေခြင်းငှါ စစ်သူရဲနှစ်ရာ၊ မြင်းစီးသူရဲခုနှစ်ကျိပ်၊ လုံ
၂၄ ကိုင်သူရဲ နှစ်ရာတို့ကို ပြင်ဆင်ကြ။– ပေါလု စီးစရာဘို့ တိရစ္ဆာန်တို့ကို ပြင်၍ ပေးကြ။ သူ့ကို ဖေ
၂၅ လဒ်မင်းထံသို့ ကြပ်မျဉ်ပို့ကြဟုအမိန့်ရှိ၏။– စစ်သူကြီးသည် ရေးချပေးလိုက်သောစာဟူမူကား၊–
၂၆ ကလောဒိလုသိက၊ မြတ်တော်မူသော မြို့ဝန်မင်းဖေလဒ်ကို မေတ္တာနှင့် ကြားလျှောက်လိုက်
၂၇ ပါသည်။– ယုဒလူတို့သည် ဤသူကို ဘမ်းဆီး၍ သတ်မည်ပြုကြစဉ်၊ သူသည် ရောမလူဖြစ်ကြောင်းကို အကျွန်ုပ်သည် ကြားသိသဖြင့်၊ စစ်
၂၈ သူရဲတို့နှင့်တကွသွား၍ သူ့ကို နှုတ်ပါသည်။– ယုဒလူတို့သည် အဘယ်အပြစ်ကြောင့် သူနှင့် အမှုလုပ်ကြသည်ကို အကျွန်ုပ် သိလိုသောကြောင့်၊ သူ့ကိုယူ၍ လွှတ်တော်သို့ ဆောင်သွားပြီးလျှင်၊–
၂၉ အသေသတ်ခြင်း၊ အကျဉ်းထားခြင်းကို ခံထိုက်သောအပြစ်ကြောင့် အမှုလုပ်ကြသည်မဟုတ်ဘဲ၊ သူတို့တရားနှင့်စပ်ဆိုင်သော ပုစ္ဆာအမေးကိုအကြောင်းပြု၍သာ၊ အမှုလုပ်ကြသည်ကို အ
၃၀ ကျွန်ုပ် သိမြင်ပါ၏။– ယုဒလူတို့သည် မကောင်းသောအကြံနှင့် သူ့ကို လုပ်ကြံမည်ဟု အကျွန်ုပ် ရိပ်မိလျှင်၊ သူ့ကို ကိုယ်တော်ထံသို့ ချက်ခြင်းစေလွှတ်၍၊ အမှုလုပ်သောသူတို့ကို ရှေ့တော်၌ လျှောက်ထားစေခြင်းငှါ စီရင်ပါ၏။ ကိုယ်တော်
၃၁ ကျန်းမာပါစေသောဟုရေး၍ ပေးလိုက်သတည်း။

၃၂ စစ်သူကြီးမှာထားသည်အတိုင်း စစ်သူရဲတို့သည် ပေါလုကို ယူ၍၊ ညဉ့်အခါ အန္တိပတရိမြို့သို့
၃၃ ပို့လိုက်ပြီးမှ၊– နက်ဖြန်နေ့၌ မြင်းစီးသူရဲတို့ကို ပေါလုနှင့်တကွ သွားစေခြင်းငှါ လွှတ်လိုက်၍ မိ
၃၄ မိတို့သည် ရဲတိုက်သို့ ပြန်ကြ၏။– မြင်းစီးသူရဲတို့သည် ကဲသရိမြို့သို့ ရောက်လျှင်၊ စစ်သူကြီး၏စာကို မြို့ဝန်မင်းလက်သို့ အပ်ပေး၍၊ ပေါလု
၃၅ ကိုလည်း ရှေ့တော်၌ သွင်းထားကြ၏။– မြို့ဝန်မင်းသည် စာကို ဘတ်ပြီးမှ၊ အဘယ်မြို့နှင့် ဆိုင်သနည်းဟုမေး၍၊ ကိလိကိပြည်သားဖြစ်သည်
၃၆ ကို ကြားသိလျှင်၊– သင့်ကို အမှုလုပ်သောသူတို့သည် ရောက်လာသောအခါ ငါနားထောင်မည်ဟုဆို၍၊ ပေါလုသည် ဟေရုဒဲမင်း၏အိမ်တော်၌ အချုပ်ခံလျက်နေစေဟု စီရင်လေ၏။

၂၆

၁ ထိုနောက် ဂါးရက်လွှန်သောအခါ ဃဇိပုရောဟိတ်မင်းအာနနီသည် တေရတုလုအမည်ရှိသော ရှေ့နေမှစ၍၊ လူအကြီးအကဲတို့နှင့်တကွ ကဲသရိမြို့သို့ သွားကြသဖြင့်၊ ပေါလု၏အကြောင်းကို
၂ မြို့ဝန်မင်းထံ၌ လျှောက်ထားကြ၏။– ပေါလုကို ခေါ်ပြီးမှ၊ တေရတုလုသည် အပြစ်တင်သော စကားကို လျှောက်ဆိုသည်မှာ၊ မြတ်တော်မူသော ဖေလဒ်မင်း၊ အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုန်းတော်ကိုခိုလှုံ၍ အလွန်ငြိမ်သက်စွာနေရသဖြင့်၊ ကိုယ်တော်
၃ ကြည့်ရှုပြုစုတော်မူခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ဤလူမျိုးသည် ခံရပါသည်ဖြစ်၍၊– အရပ်ရပ်တို့၌ အကျွန်ုပ်တို့သည် အစဉ်မပြတ်ကျေးဇူးတော်ကို အ
၄ လွန်သိတတ်သောစိတ်နှင့် ခံရပါ၏။– အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တော်ကို ကြာမြင့်စွာနှောင့်ရှက်ခြင်း

To Contents

အပြစ်နှင့်လွတ်ခြင်းငှါ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လျှောက်
သောစကားကို ဖြည်းညှင်းသောစိတ်တော်နှင့်
နားထောင်တော်မူမည်အကြောင်း၊ အသနား
၅ တော်ခံပါ၏။– နာဇရက်ဘာသာဝင်သူတို့တွင်
အကြီးလုပ်၍ အရပ်ရပ်တို့၌ ယုဒလူအပေါင်းတို့
ကို ထစေခြင်းငှါ နှိုးဆော်သော ဤလူဆိုးကို အ
၆ ကျွန်ုပ်တို့သည် တွေ့ကြုပါပြီ။– သူသည် ဗိမာန်
တော်ကို ရှုတ်ချခြင်းငှါ ပြုပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့
သည် သူ့ကို ဘမ်းဆီး၍၊ အကျွန်ုပ်တို့ တရားအ
၇ တိုင်းစီရင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကြသည်တွင်၊– စစ်သူ
ကြီးလုသိသည် စစ်သူရဲများနှင့်လာ၍ အကျွန်ုပ်
၈ တို့လက်မှနှုတ်ပြီးလျှင်၊– အမှုလုပ်သောသူတို့ကို
ကိုယ်တော်ထံသို့ သွားစေမည်အကြောင်း စီရင်
ပါ၏။ ဤသူကို ကိုယ်တော်တိုင်စစ်တော်မူလျှင်၊
အကျွန်ုပ်တို့အပြစ်တင်သော အကြောင်းအရာ
များကို သေချာစွာသိနိုင်တော်မူမည်ဟု လျှောက်
၉ ထား၏။– ယုဒလူတို့ကလည်း၊ ဤစကားမှန်ပါ
သည်ဟု ဝန်ခံကြ၏။
၁၀ မြို့ဝန်မင်းသည် အမှတ်ပေး၍၊ ပေါလုသည်
လျှောက်ရသောအခွင့်ကို ရလျှင်၊ ကိုယ်တော်
သည် ဤလူမျိုးကို တာရှည်စွာ အုပ်စိုးတော်မူ
သည်ကို အကျွန်ုပ်သိ၍၊ သာယာသောစိတ်နှင့်
ကိုယ်အပြစ်ဖြေရာစကားကို လျှောက်ဝံ့ပါ၏။–
၁၁ အကျွန်ုပ်သည် ကိုးကွယ်ခြင်းငှါ ယေရုရှလင်မြို့
သို့တက်သွား၍ ယခုတဆယ်နှစ်ရက်သာရှိသည်
၁၂ ကို ကိုယ်တော်သိနိုင်တော်မူ၏။– ဗိမာန်တော်၌
တစုံတယောက်သောသူနှင့် အကျွန်ုပ်ဆွေးနွေး
ငြင်းခုံသည်ကို သူတို့မတွေ့ကြုပါ။ တရားစရပ်တို့
၌၎င်း၊ မြို့ထဲ၌၎င်း၊ လူများကို မငြိမ်မသက်စေ
ခြင်းငှါ အကျွန်ုပ် နှိုးဆော်သည်ကို သူတို့မတွေ့
၁၃ ကြပါ။– ယခုတွင် အကျွန်ုပ်ကို အပြစ်တင်သော
၁၄ အမှု၌ သက်သေမပြနိုင်ကြပါ။– သို့သော်လည်း
ဒီဋ္ဌိအယူဟူ၍ သူတို့ခေါ်တတ်သော ဘာသာအ
တိုင်း အကျွန်ုပ်သည် မိစ္ဆာဘဆက်ကိုးကွယ်သော
ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်သည်ဟု ရှေ့တော်၌
အကျွန်ုပ် ဝန်ခံပါ၏။ ပညတ္တိကျမ်း၊ အနာဂတ္တိ
ကျမ်းတို့၌ စီရင်ရေးထားသမျှတို့ကို အကျွန်ုပ်
၁၅ ယုံပါ၏။– ဖြောင့်မတ်သောသူ၊ မဖြောင့်မတ်
သောသူရှိသမျှတို့သည် သေခြင်းမှ ထမြောက်
ကြလိမ့်မည်ဟူ၍၊ သူတို့မြော်လင့်သည်နည်းတူ၊
အကျွန်ုပ်လည်း ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍ မြော်
၁၆ လင့်ပါ၏။– ထို့ကြောင့်၊ ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှား
ပြီ၊ လူတို့ကို ပြစ်မှားပြီဟု ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည်
ကိုယ်၌ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်မည်
အကြောင်း အကျွန်ုပ်သည် ကြိုးစားအားထုတ်ပါ
၏။
၁၇ နှစ်ပေါင်းများစွာလွန်သောအခါ၊ အမျိုးသား
ချင်းတို့အား စွန့်ကြေးပေးကမ်းခြင်းအမှု၊ ဘုရားသ
ခင်အား ပူဇော်သက္ကာပြုခြင်းအမှုနှင့် အကျွန်ုပ်
၁၈ ရောက်လာသည်တွင်၊– ဗိမာန်တော်၌ လူအစုအ
ဝေးမရှိ၊ ရုန်းရင်းခတ်မှုမပြုဘဲ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို
ပြုလျက်ရှိသည်ကို၊ အာရှိပြည်ကလာသော ယုဒ
၁၉ လူအချို့တို့သည် တွေ့ကြုပါ၏။– ထိုသူတို့သည်
အကျွန်ုပ်၌အပြစ်တင်စရာရှိလျှင်၊ အထံတော်သို့
၂၀ ကိုယ်တိုင်လာ၍အပြစ်တင်အပ်ပါ၏။– သို့မဟုတ်
အကျွန်ုပ်သည် လွတ်အရာရှိတို့ရှေ့မှာ ရှိသော
အခါ၊ သေသောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းအ
၂၁ ကြောင်းနှင့်၊– အကျွန်ုပ်သည် သင်တို့ရှေ့၌ ယနေ့
စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကိုခံရ၏ဟု ကြွေးကြော်
သောစကားသံတခွန်းကိုထားလျှင်၊ အကျွန်ုပ်၌
အဘယ်အပြစ်ကို တွေ့ကြသည်ကို ယခုရှိသော
ဤသူတို့သည် ပြောကြပါစေဟု ပေါလုလျှောက်
၂၂ ၏။– ဖေလဇ်မင်းကလည်း၊ စစ်သူကြီး လုသိ
ရောက်လာသောအခါ၊ သင်တို့အမှုကို ငါစစ်ဦး
မည်ဟု ထိုဘာသာကို သာ၍ နားလည်သောသူ
ဖြစ်လျက်၊ မစီရင်ဘဲ သူတို့ကို လွှတ်လိုက်၏။–
၂၃ ပေါလုကို အကျဉ်းမထားဘဲစောင့်၍နေစေ။ သူ၏
အဆွေအမျိုးတို့သည် သူ့ထံသို့လာ၍ လုပ်ကျွေး
ကြစေဟု တပ်မှူးကို မှာထား၏။
၂၄ ထိုနောက်များမကြာ၊ ဖေလဇ်မင်းသည် ယုဒ
အမျိုးဖြစ်သော မိမိခင်ပွန်း ဒြုသိလေနှင့်တကွ
လာပြီးလျှင်၊ ပေါလုကို ခေါ်၍ ခရစ်တော်ကို ယုံ
ကြည်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သောစကားကို နားထောင်
၂၅ လေ၏။– ပေါလုသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့်
ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်းတရားကိုလည်း၊ နောက်
ဖြစ်လတ္တံ့သော စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကိုလည်း ဟော
ပြောလျှင်၊ ဖေလဇ်မင်းသည် ကြောက်လန့်ခြင်း
သို့ ရောက်၍၊ ယခုသွားဦးလော့။ နောက်မှအ
၂၆ ဆင်သင့်သောအခါ ငါခေါ်ဦးမည်ဟု ဆို၏။– ပေါ
လုသည် မိမိလွတ်ရအောင် ငွေပေးမည်ဟု ထို
မင်းသည် ထင်မှတ်လျက်၊ မကြာမကြာ ပေါလု
၂၇ ကိုခေါ်၍ သူနှင့် စကားပြောလေ၏။– နှစ်နှစ်စေ့
သောအခါ ပေါကိဖေတ္တုသည် ဖေလဇ်မင်း၏အ
ရာကိုရသဖြင့်၊ ဖေလဇ်မင်းသည် ယုဒလူတို့အား
ကျေးဇူးပြုလိုသောစိတ်နှင့် ပေါလုကို အကျဉ်း
ထားရစ်စေ၏။

To Contents

ဖေတ္တုမြင်းသည် ထိုပြည်သို့ရောက်၍ သုံးရက်ရှိသောအခါ၊ ကဲသရိမြို့မှယေရုရှလင်မြို့သို့ တက်သွား၏။– ထိုအခါ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းမှစ၍ ယုဒလူအကြီးအကဲတို့သည်၊– ပေါလုကို သတ်ခြင်းငှါ လမ်းနားခွံ ချောင်း၍ နေမည်ဟုအကြံရှိသည်နှင့်၊ ပေါလု၏အကြောင်းကို ကြားလျှောက်တောင်းပန်၍၊ သူ့ကို ယေရုရှလင်မြို့သို့ဆေးလွှတ်တော်မူမည်အကြောင်း အသနားတော်ခံကြ၏။– ဖေတ္တုမြင်းကလည်း၊ ပေါလုသည် ကဲသရိမြို့၌ အချုပ်ခံလျက်နေရ၏။ ထိုမြို့သို့များမကြာ ငါကိုယ်တိုင်သွားမည်။– သင်တို့သည် တတ်နိုင်သောသူတို့သည် ငါနှင့်အတူလိုက်၍၊ ထိုသူ၌ အပြစ်ရှိလျှင် အပြစ်တင်ကြစေဟု ပြောဆို၏။– ထိုနောက် ဆယ်ရက်လောက်နေပြီးမှ ကဲသရိမြို့သို့သွား၍၊ နက်ဖြန်နေ့၌တရားပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်လျက်၊ ပေါလုကိုခေါ်ချေဟု အမိန့်ရှိ၏။

ပေါလုရောက်သောအခါ၊ ယေရုရှလင်မြို့မှလာသော ယုဒလူတို့သည် ဝန်းရံလျက်၊ သက်သေမပြနိုင်ဘဲ လေးစွာသောအပြစ်များတို့ကို ပေါလုအပေါ်၌တင်ကြ၏။– ပေါလုကလည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒတရားကို မပြစ်မှားပါ။ ဗိမာန်တော်ကို မပြစ်မှားပါ။ ကဲသာဘုရင်ကို မပြစ်မှားပါဟူ၍ အပြစ်ဖြေရာစကားကို ပြောလေ၏။– သို့သော်လည်း၊ ဖေတ္တုမြင်းက၊ သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍၊ ငါ့ရှေ့မှာ ဤအမှုစီရင်ခြင်းကို ခံမည်လောဟု ယုဒလူတို့ကို ကျေးဇူးပြုလိုသော စိတ်ရှိလျက် ပေါလုအားမေး၏။– ပေါလုကလည်း၊ ကဲသာဘုရင်၏ တရားပလ္လင်ရှေ့မှာ အကျွန်ုပ်ရပ်ပါ၏။ ထိုပလ္လင်ရှေ့မှာ အကျွန်ုပ်အမှုကို စီရင်အပ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်သည် အမှန်သိတော်မူသည်အတိုင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒလူတို့ကို အလျှင်းမပြစ်မှားပါ။– အကျွန်ုပ်ပြစ်မှား၍ သေထိုက်သောအပြစ်ကို ပြုမိသည်မှန်လျှင်၊ သေဘေးကို အကျွန်ုပ်မရှောင်ပါ။ ထိုသူတို့တင်သောအပြစ် တစုံတခုမျှမမှန်လျှင်၊ သူတို့လက်သို့ အကျွန်ုပ်ကို အဘယ်သူမျှ မစွန့်မအပ်ရပါ။ ကဲသာဘုရင်၏ အယူတော်ကို ခံပါမည်ဟု လျှောက်ဆို၏။– ထိုအခါ ဖေတ္တုမြင်းသည် တိုင်ပင်ဘက်တို့နှင့် တိုင်ပင်ပြီးလျှင်၊ သင်သည် ကဲသာဘုရင်၏ အယူတော်ကိုခံပါမည်ဟု ဆိုသလော။ ကဲသာဘုရင်ထံတော်သို့ သွားရမည်ဟု ဆို၏။

ထိုနောက်များမကြာ၊ အဂြိပ္ပမင်းကြီးသည် မိမိဇင်ပွန်းဗေရနိတ်နှင့်တကွ ဖေတ္တုမြင်းကို နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ ကဲသရိမြို့သို့ရောက်လာ၏။– အင်တန်ကာလနေပြီးမှ ဖေတ္တုမြင်းသည် ပေါလု၏အကြောင်းကို မင်းကြီးအား ကြားပြောသည်မှာ၊ ဖေလဇ်မင်းသည် အကျဉ်းထားရစ်စေသော လူတယောက်ရှိ၏။– ယေရုရှလင်မြို့၌ အကျွန်ုပ်ရှိသောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့နှင့် ယုဒအမျိုးအကြီးအကဲတို့သည်၊ ထိုသူ၏အကြောင်းကို ကြားလျှောက်၍ အပြစ်အလျောက် စီရင်ပါဟု ဟုတောင်းပန်ကြလျှင်၊– ကျွန်ုပ်ကလည်း၊ အပြစ်တင်ခြင်းကိုခံသောသူသည် အပြစ်တင်သောသူတို့နှင့် မျက်မှောက်တွေ့၍၊ မိမိ၌တင်သောအပြစ်ကိုဖြေရသော အခွင့်မရှိမှီ၊ အဘယ်သူကိုမျှ အသေခံစေခြင်းငှါ မစွန့်မအပ်ရဟု ရောမထုံးစံရှိကြောင်းကို ပြောဆို၏။– ထိုသူတို့သည် ဤမြို့သို့ရောက်လာသောအခါ၊ ကျွန်ုပ်သည် မဆိုင်းမလင့်ဘဲ နက်ဖြန်နေ့၌ တရားပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်၍ ထိုသူကို ခေါ်စေ၏။– သူ့ကို အမှုလုပ်သောသူတို့သည်လာကြလျှင်၊ ကျွန်ုပ်အထက်က ထင်မှတ်သော အပြစ်တစုံတခုကိုမျှ မတင်ဘဲလျက်၊ မိမိဘာသာနှင့်ငင်း၊ ယေရှုအမည်ရှိသော၊– သေပြီးသော သူတယောက်နှင့်ငင်း ယှဉ်သော ပုစ္ဆာအမေးကိုအကြောင်းပြု၍ အပြစ်တင်ကြ၏။ ထိုယေရှုသည် အသက်ရင်လျက်ရှိသည်ဟု ပေါလုဆိုတတ်၏။– ထိုပုစ္ဆာအမေးကို ကျွန်ုပ်သည် မကျွမ်းသောကြောင့်၊ ပေါလုအားလည်း၊ သင်သည် ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍ ဤအမှုစီရင်ခြင်းကို ခံမည်လောဟု မေးလျှင်၊– ပေါလုသည် ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရင်၏အယူတော်ကို ခံလို၍ မိမိကိုချုပ်ထားစေခြင်းငှါ တောင်းပန်သောကြောင့်၊ သူ့ကို ကဲသာဘုရင်ထံတော်သို့ မစေလွှတ်မီတိုင်အောင် ချုပ်ထားစေခြင်းငှါ ကျွန်ုပ်စီရင်သည်ဟု ဖေတ္တုမြင်းသည် ပြောဆို၏။– အဂြိပ္ပမင်းကလည်း၊ ထိုသူ၏စကားကို ကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်တိုင် နားထောင်ချင်ဘွယ်ဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင်၊ ဖေတ္တုမြင်းက၊ နက်ဖြန်နေ့၌ သူ၏စကားကို နားထောင်ပါလော့ဟု ဆို၏။

နက်ဖြန်နေ့၌ အဂြိပ္ပမင်းနှင့် ဗေရနိတ်တို့သည် များစွာသောဂုဏ်အသရေကို ဆောင်လျက်၊ စစ်သူကြီးတို့မှစ၍ ထိုမြို့၌ထင်ရှားသောသူများတို့နှင့်တကွ အိမ်တော်ဦးသို့ ဝင်ကြလျှင်၊ ဖေတ္တုမြင်းသည် ပေါလုကို ဆောင်ခဲ့စေ၏။–

To Contents

၂၄ ဖေတ္တုမင်းကလည်း၊ အဂြိပ္ပမင်းကြီးမှစ၍ ယခု
ရှိသော်သူအပေါင်းတို့၊ ဤသူကို ကြည့်ကြပါ
လော့။ ယေရှုရှလင်မြို့၌ရှင်၊ ဤမြို့၌ရှင်း၊ ယုဒ
လူများအပေါင်းတို့သည် ဤသူ၏အကြောင်းကို
ကျွန်ုပ်အားလျှောက်၍၊ သူသည် ခဏမျှအသက်
၂၅ မရှင်ထိုက်ပါဟုဟစ်ကြ၏။– သူသည် သေထိုက်
သောအပြစ်မပြုကြောင်းကို ကျွန်ုပ်သိမြင်၍ရင်း၊
သူသည် ဘုန်းကြီးတော်မူသော ဘုရင်၏ အယူ
တော်ကို ခံပါမည်ဟုဆို၍ရင်း၊ သူ့ကို အထံတော်
၂၆ သို့ စေလွှတ်စေခြင်းငှါ ကျွန်ုပ်စီရင်၏။– သူ၏အ
ကြောင်းကို ရေးထား၍၊ ရှင်ဘုရင်ထံတော်သို့
ပေးလိုက်စရာဘို့၊ သေချာသောအကြောင်း တစုံ
တခုမျှ ကျွန်ုပ်၌မရှိ။ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သူ့
ကို စစ်ကြောပြီးမှ၊ ကျွန်ုပ်ရေး၍ ပေးလိုက်စရာ
အကြောင်းရှိစေခြင်းငှါ သင်တို့ရှေ့၌ဌင်း၊ အဂြိပ္ပ
မင်းကြီး၊ အထူးသဖြင့် ကိုယ်တော်ရှေ့၌ဌင်း၊ သူ့
၂၇ ကိုကျွန်ုပ်ထုတ်၍ ပြ၏။– အကြောင်းမူကား၊ အ
ကျဉ်းခံသောသူကို အပြစ်မပြဘဲ စေလွှတ်သော်
မလျော်မသင့်ဖြစ်မည်ထင်ပါသည် ဟုဆို၏။

၂၆

၁ ထိုအခါ အဂြိပ္ပမင်းက၊ သင်သည် ကိုယ်အဘို့
အလိုငှါ ပြောရသောအခွင့်ရှိသည်ဟု ပေါလုအား
ဆိုလျှင်၊ ပေါလုသည် လက်ကိုဆန့်၍ အပြစ်ဖြေ
၂ ရာစကားကို ဤသို့ပြော၏။– အဂြိပ္ပမင်းကြီး၊ ယု
ဒလူတို့သည် အကျွန်ုပ်ကို အမှုလုပ်သမျှသောအ
ရာမှာ၊ ရှေ့တော်၌ အပြစ်ဖြေရာစကားကို ယနေ့
ပြောရမည်အကြောင်းကိုငင်း၊ ထိုမျှမက ကိုယ်
တော်သည် ယုဒထုံးတမ်း၊ ပုစ္ဆာအမေးများကို
လေ့ကျက်တော်မူကြောင်းကိုငင်း၊ အကျွန်ုပ်
ထောက်၍ ကိုယ်၌မင်္ဂလာရှိသည်ဟုကိုယ်ကိုထင်
မှတ်ပါ၏။ ထိုကြောင့် သည်းခံသောစိတ်တော်
နှင့် အကျွန်ုပ်စကားကို နားထောင်တော်မူမည်
အကြောင်း အသနားတော်ခံပါ၏။

၄ ယေရှုရှလင်မြို့တွင် ကိုယ်အမျိုးသားချင်းတို့
၏အထဲ၌အကျွန်ုပ်နေသဖြင့်၊ ငယ်သောအသက်
အရွယ်မှစ၍၊ အကျွန်ုပ်၏ အနေအထိုင်အပြုအ
မူများကို ယုဒလူအပေါင်းတို့သည် သိကြပါ၏။–
၅ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒဘာသာ၌ အလွန်ကျပ်တည်း
စွာသော နည်းဥပဒေသကို ခံ၍၊ ဖာရိရှဲဖြစ်သည်
ကို ထိုသူတို့သည် သက်သေခံခြင်းငှါအလိုရှိလျှင်
၆ ရှေ့ဦးစွာကပင် သိကြပါ၏။– ဘုရားသခင်သည်
ဘိုးဘေးများတို့အား ပေးတော်မူသောဂတိတော်
ကိုထောက်၍ မြော်လင့်ခြင်းတရားအကြောင်း
ကြောင့်၊ အကျွန်ုပ်သည် ယခုတွင် စစ်ကြောစီရင်
၇ ခြင်းကို ခံရပါ၏။– ယုဒလူ တဆယ်နှစ်မျိုးတို့
သည် နေ့ည၌ဉ်မပြတ် ကြိုးစား၍ ဘုရားဝတ်ကို
ပြုသဖြင့်၊ ထိုဂတိတော်အတိုင်းခံရမည်ဟု မြော်
လင့်ခြင်း ရှိကြ၏။ အို အဂြိပ္ပမင်းကြီး၊ ထိုမြော်
လင့်ခြင်းတရားကို အကြောင်းပြု၍ ယုဒလူတို့
၈ သည် အကျွန်ုပ်ကို အမှုလုပ်ကြပါ၏။– သေလွန်
သောသူတို့ကို ဘုရားသခင် ထမြောက်စေတော်
မူမည်ဟူသောအယူကိုမယူအပ်ဟု သင်တို့သည်
အဘယ်ကြောင့် ထင်ကြပါသနည်း။

၉ နာဇရက်မြို့သား ယေရှု၏နာမတော်နှင့်
ဆန့်ကျင်သောအမှုများကို ပြုကောင်း၏ဟု အ
၁၀ ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ထင်လျက်၊– ယေရှုရှလင်မြို့၌
ထိုအမှုကို ပြုမိပါ၏။ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့
ထံ၌ အခွင့်ရပြီးလျှင်၊ သန့်ရှင်းသူအများတို့ကို
ထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားပါ၏။ သူတို့သည် အ
သေသတ်ခြင်းကို ခံရသောအခါ အကျွန်ုပ်သည်
၁၁ ဝန်ခံပါ၏။– ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို နှုတ်
ဖြင့် ပြစ်မှားစေခြင်းငှါ၊ အကျွန်ုပ်သည် အနှိုင်အ
ထက်ပြု၍၊ ခပ်သိမ်းသောတရားစရပ်တို့၌ ကြိမ်
ဖန်များစွာ ဒဏ်ပေးပါ၏။ ပြင်းစွာသော အမျက်
ဒေါသနှင့် ယစ်မူးသဖြင့်၊ တကျွန်းတနိုင်ငံတိုင်
အောင် သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ပါ၏။

၁၂ ထိုသို့ပြု၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီးတို့ ပေး
သောအခွင့်အရာနှင့် အကျွန်ုပ်သည် ဒမာသက်
၁၃ မြို့သို့ သွားစဉ်တွင်၊– နေ၏ အရောင်ထက်မက
သောအလင်းသည် အကျွန်ုပ်မှစ၍ အကျွန်ုပ်နှင့်
အတူသွားသောသူများ ပတ်လည်၌ ကောင်းကင်
ထဲကထွန်းတောက်သည်ကို၊ မွန်းတည့်အချိန်
တွင် လမ်းထဲမှာအကျွန်ုပ်မြင်ရပါသည်၊ အရှင်
၁၄ မင်းကြီး။– အကျွန်ုပ်နှင့် ထိုသူအပေါင်းတို့သည်
မြေပေါ်မှာ လဲ၍နေကြစဉ်၊ ရှောလု၊ ရှောလု၊ ငါ့
ကိုအဘယ်ကြောင့် ညှဉ်းဆဲသနည်း။ ဒုတ်ချွန်ကို
ခြေနှင့်ကျောက်လှုင်ခက်လှသည်ဟု ဟေဗြဲဘာ
သာအားဖြင့် ပြောသောစကားသံကို အကျွန်ုပ်
၁၅ ကြားလျှင်၊– သခင်၊ ကိုယ်တော်သည် အဘယ်
သူနည်းဟု အကျွန်ုပ်မေးလျှောက်သော်၊ ငါကား၊
သင်ညှဉ်းဆဲသော နာဇရက်မြို့သား ယေရှုဖြစ်
၁၆ သတည်း။– သို့သော်လည်း၊ ထ၍ မတ်တတ်နေ
၁၇ လော့။– ငါသည်ယုဒအမျိုးသား၊ တပါးအမျိုး
၁၈ သားတို့လက်မှ သင့်ကို ကယ်လွှတ်၍၊– သင်
သည် ယခုမြင်ရသော အကြောင်းအရာတို့နှင့်၊
နောက်မှ ငါသည် သင့်အား ထင်ရှားလတ္တံသော

To Contents

အကြောင်းအရာတို့မှာ၊ အမှုဆောင်ရွက်သော သူ၊ သက်သေခံသောသူအရာ၌ သင့်ကို ခန့်ထားစေခြင်းငှါ ငါသည် သင့်အား ထင်ရှား၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် မှောင်မိုက်မှ အလင်းသို့ ကူးမြောက်၍၊ စာတန်၏အာဏာထဲမှ ဘုရားသခင့်အထံတော်သို့ ပြောင်းလဲသောအားဖြင့် အပြစ်လွှတ်ခြင်းကျေးဇူးကို ခံရမည်အကြောင်းနှင့်၊ ငါ့ကို ယုံကြည်သောအားဖြင့် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်သောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ အမွေခံရမည်အကြောင်း၊ သူတို့၏မျက်စိကို ဖွင့်စေခြင်းငှါ သူတို့ဆီသို့ သင့်ကို ငါစေလွှတ်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

၁၉ အို အဂြိပ္ပမင်းကြီး၊ ကောင်းကင်ကဖြစ်သော
ထိုဗျာဒိတ်တော်ကို အကျွန်ုပ်သည် နာမထောင်
၂၀ ဘဲ မနေရပါ။– လူတို့သည် နောင်တ ရ ရမည်။
နောင်တရခြင်းနှင့် ထိုက်တန်သော အကျင့်ကို
ကျင့်ရမည်။ ဘုရားသခင်အထံတော်သို့ပြောင်းလဲ
ရမည်ဟူ၍ ဒမာသက်မြို့၌၄ ရှေဦးစွာဟောပြော
ပြီးလျှင်၊ ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ယုဒပြည်အရပ်
ရပ်၌နေသော သူတို့အားလုံး၊ တပါးအမျိုးသား
၂၁ တို့အားလုံး၊ ဟောပြောပါ၏။– ထိုအကြောင်း
များကြောင့်၊ ယုဒလူတို့သည် ဗိမာန်တော်၌ အ
ကျွန်ုပ်ကိုဘမ်းဆီး၍ ကွပ်မျက်ခြင်းငှါ အားထုတ်
၂၂ ကြပါ၏။– သို့ရာတွင် ဘုရားသခင် မစတော်မူ
၂၃ သော ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်ခံရ၍၊– ယခု
တိုင်အောင် ရှိနေရပါ၏။ ခရစ်တော်သည် အ
သေသတ်ခြင်းကို ခံရမည်ဟူ၍ငင်း၊ သေခြင်းမှ
အဦးဆုံးထမြောက်၍ ယုဒအမျိုးသား၊ တပါးအ
မျိုးသားတို့အား အလင်းကို ပေးမည်ဟူ၍ငင်း၊
မောရှေမှစသော ပရောဖက်များတို့ ဟောပြော
သောစကားထက် အကျွန်ုပ်သည် မလွန်ဘဲ၊ လူ
အကြီးအငယ်တို့အား သက်သေခံ၍ နေပါသည်
ဟု လျှောက်လေ၏။

၂၄ ထိုသို့ ပေါလုသည် အပြစ်ဖြေရာစကားကို
လျှောက်သောအခါ၊ ဖေတ္တုမင်းက၊ ပေါလု၊ သင်
သည် သူရူးဖြစ်၏။ သိပ္ပံအတတ်များကို သင်၍
သူရူးအဖြစ်သို့ရောက်ခဲ့ပြီဟု ကြီးသောအသံနှင့်
၂၅ ဆို၏။– ပေါလုကလည်း၊ မြတ်တော်မူသော
ဖေတ္တုမင်း၊ အကျွန်ုပ်သည် သူရူး မဟုတ်ပါ။
သမ္မာတရားနှင့်ငင်း၊ ကောင်းသောစိတ်နှင့်ငင်း၊
၂၆ ယုဒသောစကားကို ပြောပါ၏။– ဤအရာများ
ကို အဂြိပ္ပမင်းကြီး သိတော်မူ၏။ ထိုမင်းရှေ့
တော်၌ အကျွန်ုပ်အတည့်အလင်း လျှောက်ပံ့ပါ
၏။ ဤအမှုအရာ တစုံတခုကိုမျှ မင်းကြီးမသိဘဲ
နေတော်မမူဟု အကျွန်ုပ်ထင်ပါ၏။ အကြောင်း
မူကား၊ ဤအမှုသည် ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ပြု
၂၇ သောအမှု မဟုတ်ပါ။– အို အဂြိပ္ပမင်းကြီး၊ ကိုယ်
တော်သည် အနာဂတ္တိကျမ်းစာကို ယုံတော်မူသ
လော။ ယုံတော်မူသည်ကို အကျွန်ုပ်သိပါသည်
၂၈ ဟုလျှောက်၏။– အဂြိပ္ပမင်းကလည်း၊ သင်သည်
ဖြားယောင်းသွေးဆောင်သောအားဖြင့်၊ ငါသည်
ခရစ်ယာန်ဖြစ်လုပြီဟု ပေါလုအားပြောဆိုလျှင်၊–
၂၉ ပေါလုက ကိုယ်တော်မှစ၍ ယနေ့တွင် အကျွန်ုပ်
၏စကားကို ကြားသောသူအပေါင်းတို့သည်၊ ဤ
သံကြိုးကိုထား၍ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သောသူ ဖြစ်လု
သည်သာမက လုံးလုံးဖြစ်စေခြင်းငှါ ဘုရားသ
ခင်ကို အကျွန်ုပ်ဆုတောင်းပါသည်ဟု လျှောက်
၃၀ လေ၏။– ထိုအခါ မင်းကြီးနှင့် ဗေရနိတ်သည်
ထ၍ မြို့ဝန်မင်းမှစသော အပေါင်းအဘော်များ
၃၁ တို့နှင့်တကွ၊– အခြားသို့ သွားပြီးလျှင်၊ ဤသူ
သည် အသေသတ်ခြင်း၊ အကျဉ်းထားခြင်း ခံ
ထိုက်သောအမှုကို မပြုဟု အချင်းချင်းပြောဆို
၃၂ ကြ၏။– အဂြိပ္ပမင်းကလည်း၊ ဤသူသည် ကဲ
သာဘုရင်၏အယူတော်ကို ခံပါမည်ဟု မဆိုမိ
လျှင် လွှတ်သင့်သည်ဟု ဖေတ္တုမင်းအားဆို၏။

၂၇

၁ ထိုအခါ ငါတို့သည် ကွတလိပြည်သို့သင်္ဘော
နှင့် ကူးရမည်အကြောင်းကို စီရင်ပြီးမှ၊ ယုလိအ
မည်ရှိသော ဩဂုတ္တုတပ်နှင့်ဆိုင်သော တပ်မှူး
၌ ပေါလုမှစ၍ အကျဉ်းခံသောအခြားသူတို့ကို
၂ အပ်ကြ၏။– အာဒြမုတ္တိ သင်္ဘောကိုစီး၍ အာရှ
ပြည်နားသို့ ရှောက်သွားမည်အကြံနှင့် လွှင့်ကြ
၏။ အာရိတ္တာခုအမည်ရှိသော မာကေဒေါနိပြည်
သက်သာလောနိတ်မြို့သားသည် ငါတို့နှင့် ပါ
၃ ၏။– နက်ဖြန်နေ့တွင် ဇိဒုန်မြို့၌ ဆိုက်ကြပြီး
လျှင်၊ ပေါလုသည် မိမိအဆွေခင်ပွန်းတို့ထံသို့
သွား၍ သူတို့၏လုပ်ကျွေးပြုစုခြင်းကို ခံရမည်
အကြောင်း၊ ယုလိသည် ကျေးဇူးပြု၍ အခွင့်ပေး
၄ လေ၏။– ထိုမြို့မှ ထွက်၍ လေမသင့်သော
ကြောင့်၊ ကုပရုကျွန်းမြောက်ဘက်နားသို့ရောက်
၅ သွားသဖြင့် ကိလိကိပြည်၊– ပံဖုလိပြည်နှင့် စပ်
သောပင်လယ်ကို ကူး၍၊ လုကိပြည်၊ မုရမြို့သို့
၆ ရောက်ကြ၏။– ထိုမြို့၌ ကွတလိပြည်သို့ ကူး
သော အာလေဇန္ဒြိသင်္ဘောကို တပ်မှူးသည်
တွေ့၍၊ ထိုသင်္ဘောထဲသို့ ငါတို့ကိုသွင်းထားလေ
၇ ၏။– နေးနေးသာသွား၍ နေ့ရက်ကာလကြာ

To Contents

သောအခါ၊ ပင်ပန်းစွာ ကြိုးစား၍ ကနိဒ်မြို့နှင့်
တည့်တည့်ရောက်ပြီးမှ၊ လေမသင့်သောကြောင့်
ကရေတေကျွန်းအရှေ့ဘက်၊ သာလမုန်မြို့အ
၈ နားသို့ ပင်ပန်းစွာ ရောက်သွား၍။- လာသဲမြို့နှင့်
အနီး၊ ကာလုလိမင်းအမည်ရှိသော အရပ်သို့
ရောက်ကြ၏။

၉ ကာလကြာသည်ရှိသော်၊ ကြီးစွာသောဥပုသ်
နေ့လွန်၍ ပင်လယ်မကူးသင့်သော လဥတုအ
၁၀ ချိန်ဖြစ်သည်ကို ပေါလုသည် ထောက်၍၊- အ
ချင်းလူတို့၊ ယခုမှာ ပင်လယ်ကူးလျှင် သင်္ဘော
နှင့်ကုန်များတို့သည် ဆုံးရှုံးသည်သာမက၊ ငါတို့
အသက်ပျက်စီးရာသော ဘေးအန္တရာယ်ရောက်
၁၁ မည်ကို ငါထင်မြင်သည်ဟု သတိပေး၏။- သို့
သော်လည်း၊ တပ်မှူးသည် ပေါလုစကားကို နား
မထောင်ဘဲ၊ တက်မကိုင်စကားနှင့် သင်္ဘောသူ
၁၂ ကြီးစကားကို နားထောင်၏။- ထိုမြို့ဆိပ်၌
ဆောင်းကာလပတ်လုံး မနေသင့်သောကြောင့်
တဖန်လွှင့်ပြန်၍ ဖိနိတ်မြို့ဆိပ်သို့မှီနိုင်လျှင်၊ ထို
ဆိပ်၌ ဆောင်းကာလကို လွန်စေသော် သာ၍
ကောင်းမည်ဟု လူအများတို့သည် ဆိုကြ၏။
ဖိနိတ်ဆိပ်ကား၊ ကရေတေကျွန်း၌ ရှိ၏။ အ
နောက်မြောက်သို့ငင်း၊ အနောက်တောင်သို့ငင်း
၁၃ မျက်နှာပြု၏။- တောင်လေသည် ဖြည်းညှင်းစွာ
လာသောအခါ၊ ယခုမှီနိုင်သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့်
လွှင့်၍၊ ကရေတေကျွန်းနားသို့ ရောက်သွားကြ
၁၄ ၏။- ကာလမကြာမမြင့်မီ ဥရုကလှုဒ်နှ် အမည်ရှိ
သော လေပြင်းမုန်တိုင်းသည် သင်္ဘောကို တိုက်
၁၅ ၍။- တဟုန်တည်း ဆောင်သွားသဖြင့်၊ သင်္ဘော
သည် ထိုလေကိုမခံနိုင်သောကြောင့်၊ ငါတို့သည်
၁၆ အားလျော့၍ လေတိုက်ရာသို့ ပါလွှင့်ကြ၏။- က
လောဒေကျွန်းနားမှာ ပြေးစဉ်တွင်၊ သမ္မန်ကို မ
၁၇ ပျက်စေခြင်းငှါ ပင်ပန်းစွာ ကြိုးစား၍၊- သင်္ဘော
ပေါ်သို့ တင်ပြီးလျှင်၊ သင်္ဘောကို ခိုင်ခံ့စေခြင်းငှါ
ကြိုးနှင့် ပတ်စည်းကြ၏။ သောင်ပေါ်မှာ တင်
မည်ကိုလည်း စိုးရိမ်သောကြောင့် ရွှက်ကိုသိမ်း
၁၈ သဖြင့် လေတိုက်ရာသို့ ပါလွှင့်ကြ၏။- လွှင်းထ
အားကြီးသောကြောင့် အလွန်တုန်လှုပ်၍၊ နက်
၁၉ ဖြန်နေ့၌ဝန်ကိုထုတ်ပစ်ကြ၏။- သုံးရက်မြောက်
သောနေ့၌ သင်္ဘောတန်ဆာများကို ကိုယ်လက်
၂၀ နှင့်ကိုင်ယူ၍ ပစ်လိုက်ကြ၏။- နေ၊ လ၊ ကြယ်
နက္ခတ်တို့ကို တာရှည်စွာ မမြင်ရ၍ မိုးယံသက်
မုန်တိုင်း အားကြီးသေးသဖြင့်၊ ကယ်တင်ခြင်းသို့
ရောက်မည်ဟု မြော်စရာအခွင့် အလျှင်းမရှိ။

၂၁ အစာကိုမစားဘဲ ကြာမြင့်စွာ နေကြပြီးမှ၊
ပေါလုသည် ထိုသူတို့၏အလယ်၌ ထ၍၊ အချင်း
လူတို့၊ ငါ့စကားကိုနားထောင်၍ ကရေတေကျွန်း
မှ မလွှင့်ဘဲနေလျှင် ဤပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းနှင့်
၂၂ ကင်းလွတ်ရကြ၏။- ယခုတွင် စိတ်သက်သာ
ခြင်းရှိကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်္ဘောဆုံး
ခြင်းမှတပါး သင်တို့တွင် အဘယ်သူမျှ အသက်
၂၃ မဆုံးရ။- အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါကို
ပိုင်တော်မူ၍၊ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်၏
ကောင်းကင်တမန်သည် ယနေ့ညဉ့်တွင် ငါ့အ
၂၄ နားမှာ ပေါ်လာလျက်၊- ပေါလု၊ သင်သည် မစိုး
ရိမ်နှင့်။ ကဲသဘုရင်ရှေ့သို့ ရောက်ရမည်။ သင်
နှင့်အတူ ပင်လယ်ကူးသောသူအပေါင်းတို့ကို ဘု
ရားသခင်သည် သင့်အားပေးတော်မူပြီဟု ဆို
၂၅ ၏။- ထိုကြောင့် အချင်းလူတို့၊ သက်သာခြင်း ရှိ
ကြလော့။ ငါ့အား မိန့်တော်မူသည်အတိုင်း ဖြစ်
လိမ့်မည်ဟု ငါသည်ဘုရားသခင်ကို အမှီပြု၍
၂၆ ယုံခြင်းရှိ၏။- သို့သော်လည်း တစုံတခုသော
ကျွန်းပေါ်မှာ သင်္ဘောတင်၍ ပျက်ရမည်ဟု ပေါ
လု ဆို၏။

၂၇ တဆယ်လေးရက်မြောက်သောနေ့ ညဉ့်
ရောက်သောအခါ၊ ငါတို့သည် အာဒြိပင်လယ်
တွင် အရပ်လေးမျက်နှာသို့ လူးလာသွားကြစဉ်၊
သန်းခေါင်အချိန်၌ တစုံတခုသော ကမ်းအနီးသို့
ရောက်လုသည်ဟု သင်္ဘောသားတို့သည် ထင်
၂၈ မှတ်သဖြင့်၊- ရေကိုစမ်းလျှင် အလံနှစ်ဆယ်ရှိ
သည်ကို တွေ့ကြ၏။ ထိုမှ စိုးစည်းလွန်ပြန်လျှင်၊
တဖန် ရေကို စမ်း၍ တဆယ်ငါးလံရှိသည်ကို
၂၉ တွေ့ကြ၏။- ကျောက်ကို တိုက်မိမည်စိုးရိမ်
သောကြောင့် သင်္ဘောပဲ့မှ ကျောက်ဆူးလေး
လက်ကိုချ၍ မိုးယံလင်းပါစေဟု ဆုတောင်းကြ
၃၀ ၏။- သင်္ဘောသားတို့သည် သင်္ဘောကို စွန့်သွား
မည်ဟု အကြံရှိသည်နှင့် သင်္ဘောဦးသို့ သွား၍
ကျောက်ဆူး ချဟန်ပြုလျက် သမ္မန်ကိုလျှော့စဉ်
၃၁ တွင်၊- ပေါလုက၊ ဤသူတို့သည် သင်္ဘောပေါ်၌
မနေလျှင် သင်တို့သည် ချမ်းသာမရနိုင်ကြဟု
၃၂ တပ်မှူးမှစ၍ စစ်သူရဲတို့အား ဆို၏။- ထိုအခါ
စစ်သူရဲတို့သည် သမ္မန်ကြိုးကို ခုတ်ဖြတ်၍ ချ
လိုက်ကြ၏။

၃၃ မိုးယံလင်းလုသောအခါ အစာကိုစားစေခြင်း
ငှါ ပေါလုသည် လူအပေါင်းတို့ကို တိုက်တွန်း
လျက်၊ သင်တို့သည် တဆယ်လေးရက်ပတ်လုံး
မြော်လင့်၍ ယနေ့တိုင်အောင် အစာမစားဘဲ

To Contents

၃၄ ငတ်မွတ်လျက်နေကြ၏။– ထိုကြောင့် အစာစား
ကြလော့။ စားလျှင် ချမ်းသာရခြင်းအကြောင်း
၃၅ ဖြစ်လိမ့်မည်။– သင်တို့ဆံခြည်တပင်မျှ မပျက်
စီးရဟုဆိုပြီးလျှင်၊ ပေါလုသည် မုန့်ကို ယူ၍ ထို
သူများရှေ့၌ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီး
၃၆ မွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍ စားလေ၏။– ထိုသူအပေါင်း
တို့သည်လည်း စိတ်သက်သာခြင်းရှိ၍ အစာကို
၃၇ စားကြ၏။– ထိုသင်္ဘော၌ ပါသောသူများတို့
သည် အရေအတွက်အားဖြင့် နှစ်ရာခုနစ်ကျိပ်
၃၈ ခြောက်ယောက်ရှိသတည်း။– ဝစ္စာစားပြီးမှ ဆန်
စပါးကို ပင်လယ်ထဲသို့ ပစ်ချ၍ သင်္ဘောကို ပေါ့
စေကြ၏။

၃၉ မိုဃ်းလင်းသောအခါ ထိုအရပ်ကို မသိသော်
လည်း၊ ထောင့်ကွေ့တခုခု သင်္ဘောဆိပ်ရှိသည်
ကို မြင်သောကြောင့်၊ သင်္ဘောကို အထဲသို့သွင်း
၄၀ နိုင်လျှင် သွင်းမည်ဟုအကြံရှိကြ၏။– ကျောက်
ဆူးတို့ကို လွှတ်၍ ပင်လယ်ထဲသို့ ချလိုက်ပြီးမှ
တက်မတို့ကို ဆိုင်းသောကြိုးများကို ဖြည်၍၊
ရွက်ကိုလေ၌ဖြန့်ဖွင့်လျက် ကမ်းနားသို့တိုက်သွား
၄၁ ကြ၏။– ရေဆိုင်ရာသို့ရောက်လျှင်၊ သင်္ဘောကို
သောင်ပေါ်မှာတင်စေ၍ ဦးမလှုပ်ဘဲနေသဖြင့်၊
၄၂ ပဲ့ကို လှိုင်းတံပိုးရိုက်သောကြောင့် ကျိုး၏။– ထို
အခါ အကျဉ်းခံသောသူတို့သည် ကုန်းသို့ကူး၍
ပြေးမည်ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် စစ်သူရဲတို့သည်
၄၃ သတ်မည်ဟု အကြံရှိကြ၏။– တပ်မှူးသည်ပေါ
လုကို ချမ်းသာစေခြင်းငှါ အလိုရှိသဖြင့်၊ စစ်သူရဲ
တို့၏အကြံကို ဖြစ်တား၍၊ ကူးနိုင်သောသူတို့
သည် အရင်ဆင်း၍ ကုန်းသို့သွားစေခြင်းငှါငင်း၊–
၄၄ ကြွင်းသောသူတို့သည် ပျဉ်ပြားမှစ၍ သင်္ဘော
တန်ဆာများကို စီးစေခြင်းငှါငင်း၊ စီရင်လေ၏။
ထိုသို့ လူအပေါင်းတို့သည် ဘေးနှင့်လွတ်၍
ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်ကြ၏။

၂၈

၁ ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ထိုကျွန်း
ကား မေလိတကျွန်းဖြစ်သည်ကို သိကြ၏။–
၂ မိုဃ်းရွာ၍ ချမ်းသောကြောင့် လူရိုင်းတို့သည် မီး
မွေးပြီးလျှင်၊ ငါတို့အပေါင်းကို လက်ခံ၍ အထူး
၃ သဖြင့် ကျေးဇူးပြုကြ၏။– ပေါလုသည် ထင်းကို
စုသိမ်း၍ မီးပေါ်မှာ ထည့်စဉ်တွင်၊ မြွေဆိုးသည်
မီးငွေ့ထဲက ထွက်၍ ပေါလု၏လက်ကို တွယ်
၄ လျက်နေ၏။– ထိုလူရိုင်းတို့သည် မြင်လျှင်၊ ဤ
လူကား၊ လူအသက်ကို သတ်သောသူ အမှန်ဖြစ်
၏။ ပင်လယ်ဘေးမှ လွတ်သော်လည်း၊ အသက်
၅ ရှင်စေခြင်းငှါ တရားသည်အခွင့်မပေးဟု အချင်း
ချင်းဆိုကြ၏။– ပေါလုသည်မြွေကို မီးထဲသို့ခါချ
၆ ၍ အဘယ်ဘေးမျှမသင့်။– သူသည် တကိုယ်လုံး
ရောင်မည်၊ တခဏခြင်းတွင် လဲ၍ သေမည်ဟု
ထိုသူတို့သည် ကြာမြင့်စွာငံ့လင့်သော်လည်း၊ သူ
၌မကောင်းသော အပြစ်တစုံတခုကိုမျှ မမြင်
လျှင် သဘောပြောင်းလဲ၍ ဤသူကား နတ်ဘု
ရားဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

၇ ထိုအရပ်နှင့် မနီးမဝေး ပုဗလိအမည်ရှိသော
ကျွန်းသူကြီး၏နေရာရှိ၏။ ထိုသူကြီးသည် ငါတို့
ကို လက်ခံ၍၊ သုံးရက်ပတ်လုံး ကောင်းမွန်စွာ
၈ လုပ်ကျွေးပြုစုလေ၏။– ပုဗလိမင်း၏အဘသည်
ဖျားနာနှင့် ဝမ်းကျဲသွေးသွန်နာစွဲ၍၊ တုံးလုံးနေ
သည်ကို ပေါလုဝင်၍ ဆုတောင်းပြီးမှ၊ သူ့အပေါ်
၉ ၌ လက်တင်၍ အနာကို ငြိမ်းစေ၏။– ဤသို့ပြု
သောကြောင့်၊ ထိုကျွန်း၌ အနာရောဂါစွဲသော အ
ခြားသူ ရှိသမျှတို့သည် လာ၍ ချမ်းသာခြင်းကို
၁၀ ရကြ၏။– ထိုသူတို့သည် များစွာသော လက်
ဆောင်တို့ကို ပေး၍၊ ငါတို့သည် လွှင့်ပြန်သော
အခါ၊ ရိက္ခာများကိုလည်း သင်္ဘောပေါ်သို့ တင်
ကြ၏။

၁၁ သုံးလလွန်လျှင်၊ နတ်သားအမြွာတို့၏ ရုပ်
တုပါသော ထိုကျွန်း၌ ဆောင်းကာလပတ်လုံး
နေခဲ့ဘူးသော၊ အာလေ၀န္ဒြိသင်္ဘောကို ငါတို့
၁၂ သည် စီးပြန်၍၊– သုရကုတ်မြို့သို့ဆိုက်လျှင် သုံး
၁၃ ရက်နေကြ၏။– ထိုမြို့မှ လွှင့်ပြန်၍ ဝိုက်သွား
သဖြင့်၊ ရေဂျုန်မြို့သို့ ရောက်၍ တရက်နေပြီးမှ
တောင်လေလာသောကြောင့်၊ နှစ်ရက်တွင် ပေါ
၁၄ တယောလိမြို့သို့ ရောက်ကြ၏။– ထိုမြို့၌ ညီ
အစ်ကိုအချို့တို့ကို တွေ့၍ ခုနစ်ရက်နေကြပါဟု
သူတို့သည် တောင်းပန်သည်အတိုင်း နေပြီးမှ၊
၁၅ ရောမမြို့သို့ ခရီးသွားကြ၏။– ရောမမြို့သားညီ
အစ်ကိုတို့သည် ငါတို့လာကြောင်းကို ကြားသိ
လျှင်၊ ခရီးဦးကြိုပြုအံ့သောငှါ အချို့တို့သည်
အပ္ပိဈေးတိုင်အောင်၎င်း၊ အချို့တို့သည် သုံးစရပ်
တိုင်အောင်၎င်း လာကြ၏။ ပေါလုသည် ထိုသူ
တို့ကို မြင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို
ချီးမွမ်း၍ စိတ်သက်သာခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။–
၁၆ ရောမမြို့သို့ရောက်ကြသောအခါ တပ်မှူးသည်
အကျဉ်းခံသောသူတို့ကို ကိုယ်ရံတော်မှူး၌ အပ်
လေသော်၊ ပေါလုသည် မိမိကိုစောင့်သော စစ်
သူရဲတယောက်နှင့်အတူ မိမိအလိုအလျောက်နေ
ရသောအခွင့်ကို ရ၏။

To Contents

၁၇ သုံးရက်လွန်သောအခါ၊ ပေါလုသည် ယုဒလူ
အကြီးအကဲတို့ကို ခေါ်၍စုဝေးစေပြီးလျှင်၊ ညီ
အစ်ကိုတို့၊ အကျွန်ုပ်သည် ယုဒလူမျိုးကို မပြစ်
မှား၊ မိစဉ်ဘဆက်ကျင့်သောထုံးတမ်းကို မပယ်
သော်သူဖြစ်လျက်ပင်၊ ယေရုရှလင်မြို့သားတို့
သည် အကျွန်ုပ်ကို အကျဉ်းထား၍ ရောမလူတို့
၁၈ လက်သို့ အပ်လိုက်ကြ၏။– ရောမလူတို့သည်
အကျွန်ုပ်ကို စစ်ကြောပြီးမှ၊ သေထိုက်သော အ
ပြစ်တစုံတခုကိုမျှ မတွေ့သဖြင့် လွှတ်ခြင်းငှါ အ
၁၉ လိုရှိကြ၏။– ထိုအလိုကို ယုဒလူတို့သည် ဆီး
တားသောအခါ၊ ကဲသာဘုရင်၏အယူတော်ကို ခံ
ပါမည်ဟုအကျွန်ုပ်ဆိုရ၏။ ထိုသို့ဆိုသော် အမျိုး
သားချင်းတို့ကို အပြစ်တင်စရာ တစုံတခုရှိသော
ကြောင့် ဆိုသည်မဟုတ်။ ထိုကြောင့် သင်တို့ကို
၂၀ မြင်၍ နှုတ်ဆက်ခြင်းငှါ အကျွန်ုပ်ခေါ်ပါပြီ။– ဣ
သရေလအမျိုး၏ မြော်လင့်ရာအတွက်ကြောင့်၊
အကျွန်ုပ်သည် ဤသံကြိုးနှင့်ချည်နှောင်ခြင်းကို
၂၁ ခံရပါ၏ဟုပြောဆိုလျှင်။– ထိုသူတို့က၊ သင်၏အ
ကြောင်းကို ကြားလိုက်သောစာကို ယုဒပြည်မှ
အကျွန်ုပ်တို့ မရကြ။ ထိုပြည်မှလာသော ညီအစ်
ကိုတို့တွင် အဘယ်သူမျှ သင်၌အပြစ်ရှိကြောင်း
၂၂ ကို မကြားမပြောပါ။– သို့သော်လည်း ဤဘာ
သာသည် အရပ်ရပ်တို့၌ ကဲ့ရဲ့အပြစ်တင်ခြင်းကို
ခံရသောဘာသာဖြစ်သည်ကို အကျွန်ုပ်တို့သိကြ
သည်ဖြစ်၍၊ သင်၏အယူဝါဒကို သင်သည် ကိုယ်
တိုင်ဘော်ပြသောစကားကို အကျွန်ုပ်တို့သည်
နားထောင်သင့်သည်ထင်ပါ၏ဟု ဆိုကြလျှင်၊–
၂၃ နေ့ရက်ကို ချိန်းချက်၍ လူများတို့သည် ပေါလု
တည်းခိုရာအရပ်သို့ လာကြသည်ရှိသော်၊ ပေါလု
သည် ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို
သက်သေခံသဖြင့်၎င်း၊ ထိုသူတို့သည် ယေရှု၏
အကြောင်းများကို ယုံကြည်စေခြင်းငှါ၊ မောရှေ
၏ပညတ်တို်ကျမ်းနှင့် အနာဂတ်တို်ကျမ်းတို့ကို အမှီ
ပြု၍ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်သဖြင့်၎င်း၊ နံနက်
အချိန်မှစ၍ ညအချိန်တိုင်အောင် ထုတ်ဘော်
ပြောပြသော်၏။

၂၄ အချို့တို့သည် ပေါလု၏စကားကို ယုံကြ၏။
၂၅ အချို့တို့သည် မယုံဘဲနေကြ၏။– ထိုသို့ အချင်း
ချင်းသဘောကွဲပြား၍ သွားကြ၏။ သွားကြစဉ်
တွင် ပေါလုသည် စကားတခွန်းကို ပြောလိုက်
သည်မှာ၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ပရော
ဖက် ဟေရှာယအားဖြင့် မိနှံ့တော်မူချက်ဟူမူ
၂၆ ကား၊– သင်တို့သည် ကြားလျက်ပင် အနက်ကို
နားမလည်ဘဲ ကြားကြလိမ့်မည်။ မြင်လျက်ပင်
အာရုံမပြုဘဲ မြင်ကြလိမ့်မည်ဟု ထိုလူမျိုးရှိရာ
၂၇ သို့ သွား၍ ပြောလော့။– အကြောင်းမူကား၊ သူ
တို့မျက်စိမမြင်၊ နားမကြား၊ စိတ်နှလုံးမသိ၊ အ
ကျင့်မပြောင်းလဲ သူတို့အနာရောဂါကို ငါမငြိမ်း
စေရသည်တိုင်အောင် သူတို့၏ စိတ်နှလုံးသည်
မိုက်လျက်၊ နားသည်ထိုင်းလျက်၊ ကိုယ်မျက်စိ
ကိုပိတ်လျက်ရှိကြ၏ဟု ငါတို့ဘိုးဘေးများအား
၂၈ လျောက်ပတ်စွာ မိန့်တော်မူ၏။– ထိုကြောင့် ဘု
ရားသခင်၏ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်
ကို တပါးအမျိုးသားတို့အား ပေးလိုက်သည်ဖြစ်
၍၊ သူတို့သည် နားထောင်မည်အရာကို သင်တို့
၂၉ သိမှတ်ကြလော့ဟု၊– ပေါလုပြောဆိုပြီးမှ၊ ယုဒ
လူတို့သည် သွား၍ အချင်းချင်း များစွာသော
ဆွေးနွေးနှီးနောခြင်း ရှိကြ၏။

၃၀ ထိုနောက်မှ ပေါလုသည် နှစ်နှစ်ပတ်လုံး မိမိ
ငှါးသောအိမ်၌နေသဖြင့်၊ မိမိထံသို့လာသောသူအ
၃၁ ပေါင်းတို့ကို ဧည့်ခံ၍၊– အဘယ်သူမျှ မမြစ်တား
ဘဲ၊ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်အကြောင်းကို အ
တည့်အလင်းဟောပြော၍၊ သခင်ယေရှုခရစ်၏
အကြောင်းများကို သွန်သင်ပြသလျက်နေ၏။

ရှင်လုကာစီရင်ရေးထားသောတမန်တော်ဝတ္ထုပြီး၏။

To Contents

ရောမသြဝါဒစာ။

ROMANS

၁

၁ လူဇာတိအားဖြင့် ဒါဝိဒ်အမျိုးဖြစ်တော်မူထ
၂၃ သော၁– သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူ၍၊ သန့်
၄ ရှင်းသောဝိညာဉ်အားဖြင့်၊– တန်ခိုးနှင့်တကွ ဘု
ရားသခင်၏သားတော် ထင်ရှားဖြစ်တော်မူသော
ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်တည်းဟူသော မိမိသား
တော်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဘုရားသခင်သည် ရွေး
က မိမိပရောဖက်များအားဖြင့်၊ သန့်ရှင်းသော
ကျမ်းစာ၌ ဂတိထားတော်မူသော ဇဝံဂေလိတ
ရားကို ဟောစေခြင်း၄၊ ရွေးချယ်ခွဲထား၍ တမန်
တော်အရာ၌ ခန့်ထားသော ယေရှုခရစ်၏ကျန်
၅ ငါပေါလုသည်၊– ဘုရားသခင် ချစ်တော်မူ၍၊–
၆ သန့်ရှင်းသူအရာ၌ ခန့်ထားသော ရောမမြို့သူ
၇ မြို့သားအပေါင်းတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။– သခင်
ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရား
သခင့် အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်
ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။ သခင်ယေရှု
ခရစ်၏နာမတော်ကိုအမှီပြု၍ လူမျိုးအပေါင်းတို့
သည် ယုံကြည်နာထောင်စေခြင်း၄၊ ထိုသခင်
ထံ၌ ကျေးဇူးတော်နှင့်တမန်တော်အရာကို ငါတို့
သည် ခံရကြပြီ။ ထိုသခင်ခေါ်ထားတော်မူသော
သင်တို့သည်လည်း ထိုလူမျိုးတို့၌ အပါအဝင်
ဖြစ်ကြ၏။

၈ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းအရာသည် မြေ
တပြင်လုံး၌ အနှံ့အပြား ကျော်စောသည်ဖြစ်၍၊
သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ယေရှုခရစ်အားဖြင့်၊
ငါ၏ ဘုရားသခင်ကျေးဇူးတော်ကို ရှေ့ဦးစွာ ငါ
၉ ချီးမွမ်း၏။– ငါသည် သင်တို့ကို မခြားမလပ်
အောက်မေ့၍ အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်းပဌနာပြု
သည်ဟု သားတော်၏ ဇဝံဂေလိတရားကို ဟော
လျက်၊ အမှုတော်ကို စိတ်ဝိညာဉ်နှင့်တကွ ငါ
ဆောင်ရွက်၍ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင်
၁၀ သည် ငါ၏သက်သေခံ ဖြစ်တော်မူ၏။– မကြာမ
မြင့်မို့ ဘုရားသခင်အလိုတော်အားဖြင့် အဆင်
သင့်၍၊ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါလာရသောအခွင့် တ
စုံတခုရှိပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပဌနာပြု
၁၁ ၏။– သင်တို့သည် မြဲမြံခိုင်ခံ့မည်အကြောင်း၊ ငါ
သည် သင်တို့၌ ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးတစုံတခုကို
အပ်ပေးခြင်း၄၊ သင်တို့ကို အလွန်တွေ့မြင်ချင်
၁၂ ပါ၏။– ထိုသို့ဆိုသော၁၊ ငါနှင့်သင်တို့သည် ယုံ
ကြည်သောအားဖြင့် အချင်းချင်း အားရသက်
သာခြင်းသို့ ရောက်ကြမည်အကြောင်းကို ဆိုလို
သတည်း။

၁၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည်အခြားသော တပါးအ
မျိုးသားတို့တွင် အကျိုးကိုရသကဲ့သို့ သင်တို့
တွင်လည်း အကျိုးတစုံတခုကိုရခြင်း၄၊ သင်တို့
ရှိရာသို့သွားမည်ဟု အဖန်ဖန်အကြံရှိကြောင်းကို
သင်တို့မသိဘဲနေစေခြင်း၄၊ ငါအလိုမရှိ။ ထိုသို့
အကြံရှိသော်လည်း၊ ယခုတိုင်အောင် မြစ်တား
၁၄ သော အကြောင်းရှိ၏။– ဟေလသလူဖြစ်စေ၊ လူ
ရိုင်းဖြစ်စေ၊ ပညာရှိဖြစ်စေ၊ ပညာမဲ့ဖြစ်စေ၊ လူ
အမျိုးမျိုးတို့၏ကြွေးသည် ငါ၌တင်လျက်ရှိ၏။–
၁၅ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါတတ်နိုင်သမျှအတိုင်း ရောမမြို့
သားဖြစ်သော သင်တို့အား ဇဝံဂေလိတရားကို
၁၆ ဟောခြင်း၄၊ စေတနာစိတ်ရှိ၏။– ငါသည် ခရစ်
တော်၏ ဇဝံဂေလိတရားကြောင့်၊ ရှက်ကြောက်
ခြင်းမရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုတရားသည် ရှေ့
ဦးစွာ၌ ယုဒလူ၊ နောက်၌ ဟေလသလူ၊ ယုံကြည်
သမျှသောသူအပေါင်းတို့ကို ကယ်တင်စေသော
၁၇ ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်ဖြစ်၏။– အဘယ်သို့
ဖြစ်သနည်း ဟူမူကား၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည်
ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟု
ကျမ်းစာလာသည် နှင့် အညီ၊ ယုံကြည်ခြင်း၌
တည်သော ဘုရားသခင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတ
ရားသည်၊ ယုံကြည်ခြင်းအဘို့အလိုငှါ ဇဝံဂေလိ
တရားအားဖြင့် ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။

၁၈ သမ္မာတရားကို အဓမ္မဖြင့် ဆီးတားနိုပ်စက်
သောသူတို့ပြုတတ်သော ဘုရားမဲ့နေခြင်းအမှု၊
တရားကို လွန်ကျူးခြင်း အမှုအမျိုးမျိုးတို့တ
ဘက်၌ ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်သည်
၁၉ ကောင်းကင်မှ ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။– အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သိအပ်သော ဘုရားသ
ခင်၏အကြောင်းအရာတို့သည် သူတို့တွင် ထင်
ရှားလျက်ရှိ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူတို့အား ပြ
၂၀ တော်မူပြီ။– အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဖန်ဆင်း
တော်မူသောအရာများကို ထောက်ရှုသဖြင့်၊ ထာ

To Contents

ဝရတန်ခိုးတော်နှင့် ထာဝရအဖြစ်တော်တည်းဟူသော မျက်မြင်မရသော ဘုရားသခင်၏အရာတို့သည် ကမ္ဘာတည်သည်ကာလမှစ၍ ထင်ရှားလျက်ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့် သူတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကို မဖုံးနိုင်ရာ။– အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို သိလျက်ပင်၊ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းသင့်သည်အတိုင်း မချီးမွမ်း၊ ကျေးဇူးတော်ကိုလည်း မသိမမှတ်၊ အချည်းနှီးတွေးဆခြင်း၊ သတိမရှိသော စိတ်နှလုံးမိုက်မဲခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။– ပညာရှိယောင်ဆောင်လျက်နှင့် လူမိုက်အရာ၌ တည်ကြသည်ဖြစ်၍၊– မဖောက်ပြန် မပျက်စီးနိုင်သော ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကို ပယ်လျက်၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သော လူ၏ရုပ်တု၊ သားငှက်အစရှိသော တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်၏ ရုပ်တုတို့ကို ဘုရားသခင်အရာ၌ ချီးမြှောက်ကြ၏။

ထိုကြောင့်သူတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကာယ၏အသရေကို အချင်းချင်းရှုတ်ချမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို သူတို့၏ ကိလေသာစိတ်ညစ်ညူးခြင်းလက်သို့ အပ်လိုက်တော်မူ၏။– သူတို့သည် မှန်သောဘုရားသခင့်အရာ၌ အမှားကိုထားလျက်၊ ဖန်ဆင်းတတ်သော သခင်ကိုပယ်၍ ဖန်ဆင်းအပ်သောအရာကို ဝတ်ပြုကိုးကွယ်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ထိုသခင်သည် ထာဝရမင်္ဂလာရှိတော်မူ၏။ အာမင်။– ထိုသို့ပြုကြသောကြောင့် ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကိုရှက်ကြောက်ဘွယ်သော ကိလေသာလက်သို့ အပ်လိုက်တော်မူ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ မိန်းမတို့သည် ပကတိထုံးစံကိုစွန့်၍၊ ပကတိနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ထုံးစံကို လိုက်ကြ၏။– ထိုအတူ၊ ယောကျ်ားတို့သည်လည်း မိန်းမနှင့်ဆက်ဆံခြင်း ပကတိထုံးစံကိုစွန့်၍ အချင်းချင်းကိလေသာစိတ်ပူလောင်သဖြင့်၊ ရှက်ကြောက်ဘွယ်သောအမှုကို ယောကျ်ားချင်းပြုလျက် မိမိတို့မှားယွင်းခြင်းနှင့်အလျောက် မိမိတို့အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရကြ၏။– ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မသိမမှတ်လိုသည်ဖြစ်၍၊ မလျောက်ပတ်သောအမှုကို ပြုစေမည်အကြောင်း ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို မောဟလက်သို့ အပ်လိုက်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊– သူတို့သည် အလုံးစုံသော အဓမ္မကျင့်ခြင်း၊ မတရားသော မေထုန်ကိုပြုခြင်း၊ ဆိုးညစ်ခြင်း၊ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ ငြူစူခြင်း၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ လှည့်ဖြားခြင်း၊ သူတပါးကို မြင်ပျင်းခြင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံသောသူ၊ ချောစားသောသူ၊– ဆဲရေးသောသူ၊ ဘုရားသခင်ကိုမုန်းသောသူ၊ ကြမ်းတမ်းသောသူ၊ မာနထောင်လွှားသောသူ၊ ဝါကြွားသောသူ၊ မတတ်ကောင်းသောအတတ်ကိုစီရင်သောသူ၊ မိဘစကားကို နားမထောင်သောသူ၊ သတိမရှိသောသူ၊ သစ္စာပျက်သောသူ၊– မိဘ သားမယားစသည်တို့ကို မချစ်သောသူ၊ ရန်ငြိုးထားသောသူ၊ သနားခြင်း ကရုဏာစိတ်မရှိသောသူ ဖြစ်ကြ၏။– ထိုသို့ ကျင့်သောသူတို့သည် သေပြစ်ကိုခံထိုက်သည်ဟု ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် သိလျက်ပင် ကိုယ်တိုင်ကျင့်သည်သာမက၊ ထို သို့ကျင့်သောသူတို့၌ အားရဝမ်းမြောက်ကြ၏။

၂

သူတပါးကို စစ်ကြောစီရင်တတ်သောသူ၊ သင်သည် ကိုယ်အပြစ်ကို မဖုံးနိုင်ရာ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် စစ်ကြောစီရင်သောအမှုကိုပင် ကိုယ်တိုင်ပြုသည်ဖြစ်၍၊ သူတပါးကို စစ်ကြောစီရင်သည်တွင် ကိုယ်အပြစ်ရှိကြောင်းကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ရာရောက်၏။– ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့ပြုသောသူတို့ကို စီရင်တော်မူခြင်းအရာသည် သမ္မာတရားနှင့် ညီသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။– ထိုသို့သောအမှုကို ကိုယ်တိုင်ပြုလျက်ပင်၊ သူတပါးပြုသည်ကို စစ်ကြောစီရင်သောသူ၊ သင်သည် ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူခြင်းနှင့် လွတ်မည်ဟု ထင်မှတ်သလော။– ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင့်ကို နောင်တလမ်းသို့ ဩဇာဆောင်သည်ကို မသိမမှတ်ဘဲ၊ ကြွေယ်ဝစွာ ကျေးဇူးပြုတော်မူခြင်း၊ သည်းခံတော်မူခြင်း၊ စိတ်ရှည်တော်မူခြင်းတို့ကို မထီမဲ့မြင် ပြုသလော။– ထိုသို့ ပြုလျှင် စိတ်ခိုင်မာ၍ နောင်တမရသည်နှင့်အညီ ဒေါသနေ့တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏တရားတော်ထင်ရှားသောနေ့၌ ကိုယ်ခံစရာဘို့ အမျက်ဒေါသကို ဆည်းဖူးသလော။– ဘုရားသခင်သည် လူအသီးအသီးတို့အား မိမိတို့ အကျင့်နှင့်အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော်မူလတံ့။– ကောင်းသောအကျင့်ကို အမြဲကျင့်၍၊ ဘုန်းအသရေကို၎င်း၊ မဖောက်ပြန်သောဇာတိကိုလည်း၊ ရှာသောသူတို့အား ထာဝရအသက်ကို ပေးတော်မူလတံ့။– ငြင်းဆန်သောသဘောရှိ၍၊ သမ္မာတရားကို နားမထောင်ဘဲ မတရားသဖြင့် ကျင့်သောသူတို့ကိုကား၊ ပြင်းစွာသော ဒေါသအမျက်ထွက်တော်မူလတံ့။– ရှေဦးစွာ၌ ယုဒလူ၊ နောက်၌

ဟေလသလူ၊ ဆိုးညစ်သောအမှုကို ပြုသောသူရှိ
သမျှတို့သည် ကြီးစွာသောဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာကို
၁၀ ခံရကြလတံ့။– ရှေဦးစွာ၌ယုဒသူ၊ နောက်၌ဟေ
လသလူ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူရှိ
သမျှတို့သည် ဘုန်းအသရေချမ်းသာကို ခံစားရ
၁၁ ကြလတံ့။– ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သူ၏မျက်
နှာကိုမျှ မှတ်တော်မမူ။

၁၂ ပညတ်တရားကို မသိဘဲပြစ်မှားသော သူတို့
သည် ပညတ်တရားမဲ့ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ
လိမ့်မည်။ ပညတ်တရားကို သိလျက်ပင် ပြစ်မှား
သောသူတို့သည် ပညတ်တရား၏ စီရင်ခြင်းကို
၁၃ ခံရကြလိမ့်မည်။– အကြောင်းမူကား၊ တရားနာ
သောသူသည် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ဖြောင့်မတ်
သည်မဟုတ်။ တရားကို ကျင့်သောသူသာလျှင်
၁၄ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်လိမ့်မည်။– သာသနာပ
လူတို့သည် ပညတ်တရားတော်ကိုမသိဘဲ၊ ကိုယ်
အလိုအလျောက် တရားတော်ကိုကျင့်သောအခါ
သူတို့သည် ပညတ်တရားတော်ကိုမသိဘဲ၊ ကိုယ်
၁၅ ကျင့်တရားကို အမှီပြုသဖြင့်ငင်း၊– ကိုယ်ကို
ကိုယ်သိသောစိတ်နှလုံးသည် သက်သေခံသဖြင့်
ငင်း၊ အချင်းချင်း ဆွေးနွေးဆင်ခြင်၍ အပြစ်တင်
လျက်၊ လွှတ်လျက်နေသဖြင့်ငင်း၊ မိမိတို့ စိတ်နှ
လုံးထဲ၌မှတ်သားသော တရား၏အကျိုးကို ထင်
၁၆ ရှားစွာ ပြကြ၏။– ငါဟောပြောသော ဧဝံဂေလိ
တရားအတိုင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုခရစ်
အားဖြင့် လူတို့၏မထင်ရှားသော အမှုအရာတို့
ကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူသောနေ့၌ ထိုသို့စီရင်
တော်မူလတံ့။

၁၇ သင်သည် ယုဒလူဟု သမုတ်ခြင်းကိုခံသော
သူ၊ ပညတ်တရားတော်ကို ကိုးစားသောသူ၊ ဘု
၁၈ ရားသခင်ကို အမှီပြု၍ ဝါကြွားသောသူ၊– အလို
တော်ကိုသိသောသူ၊ ပညတ်တရားတော်ကို လေ့
ကျက်သဖြင့် ခြားနားသောအရာတို့ကို ပိုင်းခြား
၁၉ တတ်သောသူဖြစ်သည်နှင့်၊– လူကန်းတို့အား
လမ်းပြသောသူ၊ မှောင်မိုက်၌ နေသောသူတို့ကို
၂၀ လင်းစေသောသူ၊– လူမိုက်တို့ကို ဆုံးမတတ်
သောသူ၊ သူငယ်တို့ကို နည်းပေးသောသူ၊ ပ
ညတ်တရားတော်အားဖြင့် ပညာကိုငင်း၊ သမ္မာ
တရားကိုငင်း ရိပ်မိသောသူဖြစ်သည်ဟူ၍၊ ကိုယ်
၂၁ ကို ထင်မှတ်တတ်သည်မှန်လျှင်၊– သူတပါးကို
ဆုံးမလျက်ပင် ကိုယ်ကို မဆုံးမသလော။ သူ
ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်ဟု တရားဟောလျက်ပင် ကိုယ်
၂၂ တိုင် ခိုးသလော။– သူမယားကို မပြစ်မှားနှင့်ဟု
ဆိုလျက်ပင် ကိုယ်တိုင်ပြစ်မှားသလော။ ရုပ်တု
ကိုစက်ဆုပ်ရွံရှာလျက်ပင် ဗိမာန်တော်ကို လုယူ
၂၃ ဖျက်ဆီးသလော။– ပညတ်တရားတော်ကို အမှီ
ပြု၍ ဝါကြွားလျက်ပင် ထိုတရားကို လွန်ကျူး၍
ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်အသရေတော်ကို ရှုတ်ချသ
၂၄ လော။– အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းစာ၌ လာသည်
နှင့်အညီ၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် သင်တို့အ
ကျင့်ကို ထောက်၍ ဘုရားသခင်၏နာမတော်ကို
ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။

၂၅ သင်သည် ပညတ်တရားကို ကျင့်လျှင်၊ အ
ရေဖျားလှီးခြင်းအားဖြင့် အကျိုးရှိ၏။ ပညတ်တ
ရားကို လွန်ကျူးလျှင်၊ သင်၏ အရေဖျားလှီးခြင်း
၂၆ သည် အရေဖျားမလှီးဘဲဖြစ်ပြန်၏။– ထိုမှတပါး၊
အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူသည် တရား၌
ပါသောပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ထိုသူ
၏ အရေဖျားမလှီးဘဲအဖြစ်ကို အရေဖျားလှီးခြင်း
၂၇ အဖြစ်ကဲ့သို့ မှတ်ရသည်မဟုတ်လော။– အရေ
ဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူသည်လည်း ကိုယ်အ
လိုအလျောက် ပညတ်တရားကိုကျင့်လျှင်၊ ကျမ်း
စာနှင့် အရေဖျားလှီးခြင်းရှိလျက်ပင် ပညတ်တ
ရားကို လွန်ကျူးသောသင်ကို တရားတွေ့၍ အ
၂၈ ရှုံးခံစေမည်မဟုတ်လော။– အကြောင်းမူကား၊
အပြင်အားဖြင့်သာ ယုဒလူဖြစ်သောသူသည် ယု
ဒလူမှန်မဟုတ်။ အပြင်အားဖြင့်သာ ကိုယ်အ
သားၼ် အရေဖျားလှီးခြင်းသည် အရေဖျားလှီး
၂၉ ခြင်း အမှန်မဟုတ်။– အတွင်းအားဖြင့် ယုဒလူ
ဖြစ်သောသူသည် ယုဒလူမှန်၏။ အရေဖျားလှီး
ခြင်းလည်း ကျမ်းဟောင်းတရားအားဖြင့် မဟုတ်
ဘဲ၊ ဝိညာဉ်တော်တရားအားဖြင့် စိတ်နလုံးနှင့်
စပ်ဆိုင်၏။ ထိုသို့အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသော
သူ၏အချီးအမွမ်းသည် လူအလိုနှင့်မဆိုင်၊ ဘု
ရားသခင့်အလိုတော်နှင့် ဆိုင်သတည်း။

၃

၁ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ယုဒလူသည် အဘယ်သို့သာ
သနည်း။ အရေဖျားလှီးခြင်းအားဖြင့် အဘယ်အ
၂ ကျိုးရှိသနည်း။– အထွေထွေသော အကျိုးများ
စွာရှိ၏။ ထူးမြတ်သော အကျိုးဟူမူကား၊ အရေ
ဖျားလှီးခြင်းကိုခံသော ယုဒတို့သည် ဘုရားသ
၃ ခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်များကို ခံရကြ၏။– သူတို့
တွင် အချို့မယုံသော်လည်း၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိ
သနည်း။ သူတို့မယုံဘဲနေခြင်းအရာသည် ဘုရား
၄ သခင်၏သစ္စာတော်ကို ဖျက်နိုင်သလော။– မ
ဖြစ်နိုင်ရာ။ သို့ဖြစ်၍ မိန့်တော်မူချက်သည်

ဖြောင့်ပါ၏။ တရားစီရင်သောအခါ အောင်မြင်
တော်မူ၏ဟု ကျမ်းစာ၌လာသည်နှင့်အညီ၊ လူ
ခပ်သိမ်းတို့သည် သစ္စာပျက်သော်လည်း၊ ဘုရား
သခင်၏ သစ္စာတော်သည် တည်စေသတည်း။–
၅ ငါတို့၏ မတရားသောအမှုသည် ဘုရားသခင်၏
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကို ထင်ရှားစေလျှင်၊
အဘယ်သို့ဆိုရသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် ဒဏ်
ပေးတော်မူလျှင်၊ မတရားသောအမှုကို ပြုတော်
မူသလော။ ထိုသို့ဆိုသော် လူသဘောအတိုင်း ငါ
၆ ဆိုသတည်း။– ထိုသို့ မဟုတ်ရာ။ ဟုတ်လျှင်
လောကသားတို့ကို အဘယ်သို့ စစ်ကြောစီရင်
၇ တော်မူမည်နည်း။– ထိုမှတပါး၊ ငါသည် သစ္စာ
ပျက်သောအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ သစ္စာတော်
သည် ဂုဏ်အသရေတော်ကို တိုးပွါးစေလျှင်၊ ငါ့
ကို အပြစ်ရှိသောသူကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် စီရင်
၈ သေးသနည်းဟူ၍ မေးပြန်လျှင်၊– ကောင်းသော
အကျိုးရှိစေခြင်းငှါ မကောင်းသောအကျင့်ကို
ကျင့်ကြကုန်အံ့ဟု လူအချို့တို့သည် ငါတို့ကို ကဲ့
ရဲ့လျက်၊ ငါတို့စကားကို ပြန်ပြောသည်အတိုင်း
ဆိုဦးမည်လော။ ထိုသို့ဆိုသောသူတို့သည် ကိုယ်
အပြစ်ဒဏ်ကို ခံထိုက်ကြ၏။

၉ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့သည်
မြတ်သလောဟုမေးပြန်သော်၊ အလျှင်းမမြတ်။
အကြောင်းမူကား၊ ယှဒလူ၊ ဟေလသလူအပေါင်း
တို့သည်အပြစ်ရှိကြောင်းကို အထက်ကပြခဲ့ပြီ။–
၁၀ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ဖြောင့်မတ်သောသူမရှိ၊
၁၁ တယောက်မျှမရှိ။– နားလည်သောသူမရှိ။ ဘု
၁၂ ရားသခင်ကို ရှာသောသူမရှိ။– လူအပေါင်းတို့
သည် လမ်းလွဲကြပြီ။ တညီတညွတ်တည်း အ
သုံးမရသောသူဖြစ်ကြပြီ။ ကောင်းသောအကျင့်
၁၃ ကို ကျင့်သောသူမရှိ၊ တယောက်မျှမရှိ။– သူတို့
၏လည်ချောင်းသည် ဖွင့်ထားသောသချိုင်းတွင်း
ဖြစ်၏။ သူတို့သည် လျှာနှင့်လှည့်စားတတ်ကြ
၏။ သူတို့နှုတ်ခမ်းအထဲမှာ ငွေဆိုးအဆိပ်အ
၁၄ တောက်ရှိ၏။– သူတို့နှုတ်သည် ကျိန်ဆဲသောစ
၁၅ ကား၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားနှင့် ပြည့်ဝ၏။– သူ
တို့ခြေသည် လူအသက်ကိုသတ်ခြင်းငှါ လျင်မြန်
၁၆ ၏။– သူတို့သွားရာလမ်း၌ပျက်စီးခြင်း၊ ဒုက္ခဆင်း
၁၇ ရဲခြင်းရှိ၏။– ချမ်းသာလမ်းကို သူတို့မသိကြ။–
၁၈ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ရသောအကြောင်း
သည် သူတို့မျက်စိ၌မထင်ဟု ကျမ်းစာလာသ
၁၉ တည်း။– ပညတ်တရား၌ ပါသမျှသောစကားတို့
သည် ပညတ်တရားကို ခံသောသူတို့နှင့် စပ်ဆိုင်
သည်ကို ငါတို့ သိကြ၏။ ထိုသို့ဖြစ်၍၊ လောကီ
သားအပေါင်းတို့သည် စကားတခွန်းကိုမျှ မပြော
နိုင်ဘဲ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အပြစ်သင့်သော
၂၀ သူဖြစ်ကြ၏။– ထိုသို့ ပညတ်တရားသည် ဒုစ
ရိုက်အပြစ်ကိုထင်ရှားစေသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊
ပညတ်တရား၏ အကျင့်အားဖြင့် ဘုရားသခင်
ရှေ့တော်၌ အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မ
ရောက်ရာ။

၂၁ ယခုမူကား၊ ပညတ္တိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္တိကျမ်း
တို့သည် သက်သေခံသည်နှင့်အညီ၊ ပညတ်တ
ရားနှင့်မစပ်ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏ဖြောင့်မတ်
၂၂ ခြင်းတရားတည်းဟူသော၁– ယေရှုခရစ်ကို ယုံ
ကြည်ခြင်းအားဖြင့်၊ ယုံကြည်သောသူအပေါင်း
တို့အဘို့ ဖြစ်၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့အပေါ် သို့
ရောက်သော ဘုရားသခင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတ
ရားသည် ထင်ရှားခဲ့ပြီ။ ခြားနားခြင်း အလျှင်းမ
၂၃ ရှိ။– အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ လူအပေါင်း
တို့သည် ဒုစရိုက်ကိုပြု၍ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်
၂၄ ၌ အသရေပျက်ကြပြီ။– ယေရှုခရစ် ရွေးနှုတ်
တော်မူသောအားဖြင့် အဘိုးကိုမပေးဘဲ ဘုရား
သခင်၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့
၂၅ ရောက်ရကြ၏။– ဘုရားသခင်သည် သည်းခံ
၂၆ တော်မူ၍၊– လွန်ခဲ့ပြီးသော ဒုစရိုက်အပြစ်များ
ကို မှတ်တော်မမူရာတွင်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား
တော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါငင်း၊ ယခုကာလ၌
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကို ထင်ရှားစေ၍၊
ယေရှုကို ယုံကြည်သောသူတို့၏အပြစ်ကို လွှတ်
တော်မူသော်လည်း၊ တရားသဖြင့်ပြုတော်မူခြင်း
ငှါငင်း၊ ယေရှုခရစ်၏အသွေးတော်ကို ယုံကြည်
ခြင်းအားဖြင့်၊ ထိုခရစ်တော်ကို အပြစ်ဖြေရာ
အကြောင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်မူပြီ။

၂၇ သို့ဖြစ်လျှင် ဝါကြွားစရာအကြောင်းကား၊
အဘယ်သို့နည်းဟုမေးသော်၊ ဝါကြွားစရာအ
ကြောင်းကိုပယ်ပြီ။ အဘယ်တရားအားဖြင့် ပယ်
သနည်း။ အကျင့်တရားအားဖြင့် ပယ်သလော။
အကျင့်တရားအားဖြင့် ပယ်သည်မဟုတ်။ ယုံ
၂၈ ကြည်ခြင်းတရားအားဖြင့် ပယ်ပြီ။– ထိုကြောင့်
လူမည်သည်ကား ပညတ်တရား၏အကျင့်မရှိဘဲ
ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်
၂၉ တတ်သည်ဟု ယူရ၏။– ဘုရားသခင်သည် ယုဒ
လူတို့၏ဘုရားသာ ဖြစ်တော်မူသလော။ တပါး
အမျိုးသားတို့၏ဘုရား ဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ်
လော။ ဟုတ်ပေ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘု

To Contents

၃၀ ရားလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။– အကြောင်းမူကား၊ အရေဖျားလိုးခြင်းကို ခံသောသူနှင့် မခံသောသူ နှစ်ဦးကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေတော်မူသော ဘုရားသခင် တဆူတည်း
၃၁ ရှိတော်မူ၏။– သို့ဖြစ်လျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်ငါတို့သည် ပညတ်တရားကိုပယ်ကြသလော။ အလျှင်းမပယ်၊ သာ၍ တည်စေကြ၏။

၄

၁ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါတို့အဘအာဗြဟံသည် ဇာတိပကတိအားဖြင့် အဘယ်အကျိုးကိုရသနည်း။–
၂ အာဗြဟံသည် အကျင့်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်သည်မှန်လျှင် ဝါကြွားစရာအကြောင်းရှိ၏။ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ထိုသို့မဟုတ်။–
၃ ကျမ်းစာ၌ အဘယ်သို့ လာသနည်း။ အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။– အကျင့်ရှိသောသူမည်သည်ကား၊
၄ ကျေးဇူးအားဖြင့် အကျိုးကိုခံရသည်မဟုတ်။ ခံထိုက်သောအားဖြင့် ခံရ၏။– အကျင့်မရှိသောသူမည်သည်ကား၊ မတရားသောသူ၏ အပြစ်ကို ဖြေသောသူကို ယုံကြည်လျှင်၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်လျက်ရှိ၏။–
၆ ထိုအတူ၊ ဘုရားသခင်သည် အကျင့်ကို မထောက်ဘဲလျက်ပေးတော်မူသော ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ရသောသူ၏မင်္ဂလာကို ဒါဝိဒ်သည် ရည်မှတ်၍ ဆို
၇ သည်ကား၊– အပြစ်မှလွတ်ခြင်း၊ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဖုံးအုပ်ခြင်းသို့ ရောက်သောသူတို့သည် မင်္ဂ
၈ လာရှိကြ၏။– ထာဝရဘုရား အပြစ်တင်တော်မူခြင်းနှင့်လွတ်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု ပြောဆိုသတည်း။
၉ အရေဖျားလိုးခြင်းကိုခံသော သူတို့သာလျှင် ထိုမင်္ဂလာကို ရကြသလော။ သို့မဟုတ် အရေဖျားလိုးခြင်းကိုမခံသော လူတို့သည်လည်း ရကြသလော။ အဘယ်ကြောင့် မေးသနည်းဟူမူကား၊ ယုံကြည်ခြင်းကို အာဗြဟံ၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့
၁၀ သို့ မှတ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။– ထိုသို့ဆိုသော် အဘယ်သို့ မှတ်သနည်း။ အရေဖျားလိုးခြင်းကို ခံပြီးမှ မှတ်သလော။ မခံမီ မှတ်သလော။ ခံပြီးမှ
၁၁ မှတ်သည် မဟုတ်။ မခံမီ မှတ်သတည်း။– အရေဖျားလိုးခြင်းကိုမခံဘဲ ယုံကြည်သောသူတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိသည်ဟု မှတ်စရာအကြောင်းရှိ
၁၂ စေခြင်းငှါ၊– ငါတို့အဘ အာဗြဟံသည် ထိုသူအပေါင်းတို့၏အဘဖြစ်အံ့သောငှါဝင်း၊ အရေဖျားလိုးခြင်းကိုခံသည်သာမက၊ ငါတို့အဘ အာဗြဟံသည် အရေဖျားလိုးခြင်းကိုမခံမီရှိသော ယုံကြည်ခြင်းလမ်းသို့ လိုက်သောသူတို့၏အဘဖြစ်အံ့သောငှါဝင်း၊ အာဗြဟံသည် အရေဖျားလိုးခြင်းကိုမခံမီရှိသော ယုံကြည်ခြင်း၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတံဆိပ်တည်းဟူသော အရေဖျားလိုးခြင်း၏
၁၃ လက္ခဏာကိုခံရသတည်း။– ထိုမှတပါး၊ ဤလောကကို အမွေခံစေမည်ဟု ဂတိတော်ကို အာဗြဟံမှစသော သူ၏အမျိုးအနွယ်တို့သည် ပညတ်တရားအားဖြင့်ရကြသည်မဟုတ်။ ယုံကြည်ခြင်း၏
၁၄ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်ရကြ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရားနှင့်ဆိုင်သောသူတို့သည် အမွေခံဖြစ်သည်မှန်လျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်းတရားကို
၁၅ ပယ်ပြီ။ ဂတိတော်လည်း အချည်းနှီးဖြစ်၏။– ပညတ်တရားသည်ကား အမျက်ဒေါသနှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ပညတ်တရားမရှိလျှင်၊ လွန်ကျူးခြင်းအပြစ်
၁၆ မရှိ။– ထို့ကြောင့်၊ ဂတိတော်သည် ပညတ်တရားနှင့်ဆိုင်သော အမျိုးအနွယ်တို့၌ ပြည့်စုံသည်သာမက၊ အာဗြဟံ၏ ယုံကြည်ခြင်းတရားနှင့် ဆိုင်သောသူတို့၌ ပြည့်စုံလျက်၊ အာဗြဟံ၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့၌ ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်စေခြင်ငှါ၊ ယုံကြည်ခြင်းတရားကိုသာအမှီပြု၍ ရောက်
၁၇ နိုင်၏။– ငါသည် သင့်ကို လူမျိုးအများတို့၏အဘဖြစ်စေ၏ဟု ကျမ်းစာ၌လာသည်နှင့်အညီ၊ ထိုအာဗြဟံသည်ကား၊ သေလွန်သောသူတို့ကို ရှင်စေတော်မူထသော၊ မဖြစ်သေးသောအရာတို့ကို ဖြစ်သောအရာကဲ့သို့ မှာထားတော်မူသော ဘုရားသခင်တည်းဟူသော၊ ကိုယ်တိုင် ယုံကြည်သော ဘုရားရှေ့တော်၌ ခပ်သိမ်းသောငါတို့၏
၁၈ အဘ ဖြစ်သတည်း။– သင်၏အမျိုးအနွယ်သည် ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူသောဗျာဒိတ်တော်အတိုင်း၊ မိမိသည် လူမျိုးအများတို့၏ အဘဖြစ်မည်ဟု မြော်လင့်စရာအကြောင်းမရှိဘဲလျက် ယုံကြည်
၁၉ ၍ မြော်လင့်လေ၏။– ယုံကြည်အားကြီးသည်ဖြစ်၍ မိမိအသက်သည် အနှစ်တရာလောက်ရှိသဖြင့် မိမိကိုယ်သည် အသေကဲ့သို့ရှိကြောင်းကို၎င်း၊ မိမိခင်ပွန်းစာရာ၏ဝမ်းသည် သေကြောင်း
၂၀ ကိုရင်း၊ မအောက်မေ့။– ယုံမှားသောစိတ်နှင့်ကင်း၍ ဘုရားသခင်၏ဂတိတော်ကို တွေးတောခြင်းမရှိ၊ ယုံကြည်အားကြီးသဖြင့် ဘုရားသခင်
၂၁ ကို ချီးမွမ်း၍၊– ဂတိထားတော်မူသောသူသည် ဂတိတော်အတိုင်း တတ်နိုင်တော်မူသည်ကို စိတ်

To Contents

၂၂ စွဲလမ်းလေ၏။- ထိုကြောင့်၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို သူ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏။

၂၃ ထိုသို့မှတ်တော်မူသည်ဟု အာဗြဟံအကျိုးအလိုငှါသာ ကျမ်းစာ၌ရေးထားသည်မဟုတ်။- ၂၄ ငါတို့အကျိုးအလိုငှါ ရေးထားသတည်း။ ငါတို့သခင်ယေရှုကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသောသူကို ငါတို့သည် ယုံကြည်လျှင်၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းကို ငါတို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းဟု မှတ်တော်မူလတံ့။- ၂၅ ထိုသခင်ယေရှုသည် ငါတို့အပြစ်ကြောင့်အပ်နှံခြင်းကိုခံတော်မူ၏။ ငါတို့သည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်မည်အကြောင်း၊ ထမြောက်တော်မူ၏။

၅

၁ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်လျှင်၊ ငါတို့ သခင်ယေရှု ခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ငြိမ်သက်
၂ ခြင်းကို ခံစားကြ၏။- ထိုကျေးဇူးတော်ကို ခံစားရသည်အကြောင်းမှာ ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍၊ ထိုသခင်အားဖြင့်သာ ခံစားသောအခွင့်ကို ရကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကို မြော်လင့်
၃ ၍ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြ၏။- ထိုမျှမက၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကိုခံ၍ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း
၄ သည် သည်းခံခြင်းကို ပြုစုတတ်၏။- သည်းခံခြင်းသည်လည်း သက်သေထင်ရှားခြင်းကို ပြုစုတတ်၏။ သက်သေထင်ရှားခြင်းသည်လည်း
၅ မြော်လင့်ခြင်းကို ပြုစုတတ်၏။- ထိုမြော်လင့်ခြင်းသည် ရှက်ကြောက်စရာအကြောင်းနှင့်ကင်းလွတ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့အားပေးတော်မူသော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်ကို ငါတို့
၆ စိတ်နလုံးထဲသို့ ညွှန်းလောင်းတော်မူ၏။- ငါတို့သည်အကျိုးနည်းရှိစဉ်တွင် အချိန်တန်မှခရစ်တော်သည် မတရားသောသူတို့အတွက်ကြောင့်
၇ အသေခံတော်မူ၏။- ဖြောင့်မတ်သောသူအတွက်ကြောင့် အသေခံမည့်သူ ရှိခဲ၏။ သူတော်ကောင်းအတွက်ကြောင့် အသေခံဝံ့သောသူ ရှိ
၈ ကောင်းရှိလိမ့်မည် မုန်စေတော့။- ငါတို့သည် အပြစ်ရှိစဉ်ပင်၊ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို အဘယ်မျှလောက် ချစ်တော်မူသည်ကို ငါတို့အား ထင်ရှားစွာ ပြတော်မူ၏။-
၉ သို့ဖြစ်၍ ယခုတွင် အသွေးတော်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ပြီးမှ၊ ထိုသခင်အားဖြင့် အပြစ်ဒဏ်မှ ကယ်ချွတ်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု
၁၀ သာ၍ မြော်လင့်စရာရှိ၏။- အကြောင်းမူကား၊ ရန်သူဖြစ်လျက်ပင် ဘုရားသခင်၏သားတော် အသေခံတော်မူခြင်းအားဖြင့်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် မိသဟာယဖွဲ့ခြင်း ကျေးဇူးတော်ကို ခံရသည်မှန်လျှင်၊ မိသဟာယဖွဲ့ပြီးမှ၊ အသက်တော်အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်
၁၁ မည်ဟု သာ၍မြော်လင့်စရာရှိ၏။- ထိုမျှမက၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် မိသဟာယဖွဲ့ရာ ကျေးဇူးကို ယခုခံပြီးလျှင်၊ ထိုသခင်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြ၏။

၁၂ ဤအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ အပြစ်တရားသည် တယောက်သောသူအားဖြင့် ဤလောကသို့ဝင်၍၊ အပြစ်တရားအားဖြင့် သေခြင်းတရားဝင်သည်နှင့်အညီ၊ လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိ
၁၃ သောကြောင့် သေခြင်းသို့ ရောက်ရကြ၏။- ပညတ်တရားကို မထားမီတိုင်အောင် ဤလောက၌ အပြစ်ရှိ၏။ အဘယ်ပညတ်တရားမျှ မရှိလျှင်၊
၁၄ အပြစ်ရှိသည်ဟု မှတ်စရာမရှိ၊- သို့သော်လည်း အာဒံလက်ထက်မှစ၍ မောရှေလက်ထက်တိုင်အောင် သေခြင်းတရားသည် အစိုးရ၏။ အာဒံပြစ်မှားသည်နည်းတူ မပြစ်မှားသောသူတို့ကိုပင် အစိုးရ၏။ ထိုအာဒံသည် နောက်လာလတံ့သောသူ၏ ပုံပမာဖြစ်သတည်း။

၁၅ သို့သော်လည်း၊ ပြစ်မှားခြင်းသဘောနှင့် ကျေးဇူးတော်သဘောမတူ။ အကြောင်းမူကား၊ လူတယောက်သည် ပြစ်မှားသောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည် သေခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ တယောက်သောသူတည်းဟူသော ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်နှင့် ကျေးဇူးတော်၏အကျိုးသည် လူများတို့၌ သာ၍ကြွယ်ဝ
၁၆ ပြည့်စုံ၏။- ထိုမှတပါး၊ လူတယောက်ပြစ်မှားသောအရာနှင့် ကျေးဇူးတော်အရာ မတူ။ အကြောင်းမူကား၊ တရားစီရင်သောအရာမှာ၊ အပြစ်တခုကြောင့် ဒဏ်ခံစေဟု စီရင်၏။ ကျေးဇူးတော်အရာမှာ၊ အပြစ်များလျက်ပင် လွတ်စေဟု
၁၇ စီရင်၏။- ထိုမှတပါး၊ လူတယောက်သည် ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထိုတယောက်သော သူအားဖြင့် သေခြင်းတရားသည် အစိုးရ၏။ ကျေးဇူးတော်၏ ကြွယ်ဝခြင်းကိုငင်း၊ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ သွင်းပေးတော်မူခြင်းကိုငင်း ခံရသောသူတို့သည် တယောက်သောသူတည်းဟူသော ယေရှုခရစ်

To Contents

အားဖြင့် အသက်ရှင်လျက် သာ၍ စိုးစံရကြလ
၁၈ တံ့။– ထိုကြောင့်၊ တယောက်သောသူ၏ ပြစ်မှား
ခြင်းအားဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်စီရင်
ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံရကြသည်နည်းတူ၊ တယောက်
သောသူ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ လူအပေါင်း
တို့သည် အသက်နှင့်ယှဉ်သော ဖြောင့်မတ်ရာသို့
၁၉ ရောက်ခြင်းအခွင့်ကို ရကြ၏။– အကြောင်းမူ
ကား၊ တယောက်သောသူသည် နားမထောင်
သောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည် အပြစ်ရောက်
သည်နည်းတူ၊ တယောက်သောသူသည် နား
ထောင်သောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည် ဖြောင့်
၂၀ မတ်ရာသို့ ရောက်ရကြ၏။– ထိုမှတပါး၊ ပညတ်
တရားသည် တဖန်ဝင်သဖြင့် ပြစ်မှားသောအ
ပြစ် ပွါးများ၏။ သို့သော်လည်း အပြစ်ပွါးများ
သည်အရာမှာ ကျေးဇူးတော်သာ၍ ကြွယ်ဝ၏။–
၂၁ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ အပြစ်တရားသည် သေခြင်းအား
ဖြင့် အစိုးရသည်နည်းတူ၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်
ပြုစုတော်မူ၍ ကျေးဇူးတရားသည် ထာဝရအ
သက်နှင့်ယှဉ်သော ဖြောင့်မတ်ရာသို့ သွင်းခြင်း
အားဖြင့် အစိုးရလေအံ့သတည်း။

၆

၁ ထိုသို့မှန်လျှင်၊ အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။
ကျေးဇူးတော်ပွါးများစေခြင်းငှါ အပြစ်တရားကို
၂ ကျင့်၍ နေရမည်လော။– ထိုသို့မနေရ။ အပြစ်
တရားမှ စုတ်သောသူတို့သည် ထိုတရား၌ အ
၃ ဘယ်သို့ ရှင်ရဦးမည်နည်း။– ယေရှုခရစ်၌ဗတ္တိဇံ
ကိုခံသောသူရှိသမျှတို့သည် အသေခံတော်မူခြင်း
၌ ဗတ္တိဇံကိုခံကြသည်ဟု သင်တို့မသိသလော။–
၄ ထိုကြောင့်၊ အသေခံတော်မူခြင်း၌ ဗတ္တိဇံကို ခံ
သောအားဖြင့်၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ သင်္ဂြိဟ်ခြင်း
ကို ခံကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည်
ခမည်းတော်၏ ဘုန်းတန်ခိုးအားဖြင့် သေခြင်းမှ
ထမြောက်တော်မူသည်နည်းတူ ငါတို့သည်လည်း
အသစ်သောအသက်၌ကျင်လည်ရကြသတည်း။–
၅ တနည်းကား၊ အသေခံတော်မူခြင်း၏ ပုံသဏ္ဌာန်
ကိုဆောင်၍၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ ငါတို့သည် စိုက်
ပျိုးလျက်ရှိသည်မှန်လျှင်၊ ထမြောက်တော်မူခြင်း
၏ပုံသဏ္ဌာန်ကိုဆောင်၍ စိုက်ပျိုးလျက်ရှိကြ
၆ လိမ့်မည်။– ထိုမှတပါး၊ ငါတို့၏လူဟောင်းသည်
ထိုသခင်နှင့်အတူ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေ
သတ်ခြင်းကိုခံပြီဟု ငါတို့သိကြ၏။ အကြောင်း
မူကား၊ ငါတို့သည် နောက်မှ အပြစ်တရား၏အ
စေကို မခံစေခြင်းငှါ၊ အပြစ်တရား၏ ကိုယ်ကို
၇ ဖျက်ဆီးမည်အကြောင်းတည်း။– သေသောသူ
သည် အပြစ်တရား၏လက်မှလွတ်လျက်ရှိ၏။–
၈ ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှထမြောက်သောအခါ
၉ သေခြင်းနှင့် အစဉ်ကင်းလွတ်တော်မူ၏။– သေ
ခြင်းတရားသည် နောက်တဖန် ကိုယ်တော်ကို မ
အုပ်စိုးရသည်ကိုထောက်သော်၊ ငါတို့သည် ခရစ်
တော်နှင့်အတူသေလျှင်၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ ရှင်
၁၀ လိမ့်မည်ဟု သဘောရှိကြ၏။– ခရစ်တော်သည်
အသေခံတော်မူရာမှာ၊ အပြစ်တရားကြောင့် တ
ကြိမ်သာခံတော်မူ၏။ အသက်ရှင်တော်မူရာမှာ၊
၁၁ ဘုရားသခင်အဘို့ ရှင်တော်မူ၏။– ထိုနည်းတူ
သင်တို့သည် အပြစ်တရားနှင့် ဆိုင်သောအရာ၌
ကား၊ အသေဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်း၊ ဘုရားသခင်နှင့်
ဆိုင်သောအရာ၌ကား၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်
အားဖြင့် အသက်ရှင်သည်ဟူ၍ငင်း၊ ကိုယ်ကို
ကိုယ် ထင်မှတ်ကြလော့။

၁၂ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့၏သေတတ်သော ကိုယ်
ခန္ဓာ၏တပ်မက်ခြင်းအလိုသို့ လိုက်ရသည်တိုင်
အောင်၊ အပြစ်တရားသည် ထိုကိုယ်ခန္ဓာ၌ အစိုး
၁၃ မရစေနှင့်။– သင်တို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများကို ဒုစရိုက်
လက်နက်ဖြစ်စေ၍၊ အပြစ်တရားအား မဆက်
ကြနှင့်။ သေခြင်းမှထမြောက်၍အသက်ရှင်သော
သူကဲ့သို့၊ ဘုရားသခင်အား ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆက်
၁၄ ကြလော့။– ကိုယ်အင်္ဂါများကိုလည်း သုစရိုက်
လက်နက် ဖြစ်စေ၍၊ ဘုရားသခင်အား ဆက်ကြ
လော့။ သင်တို့သည် ပညတ်တရားလက်၌ မရှိ၊
ကျေးဇူးတရားလက်၌ ရှိသောကြောင့် အပြစ်တ
ရားသည် သင်တို့ကို မအုပ်စိုးရ။

၁၅ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့သည်
ပညတ်တရားလက်၌ မရှိ၊ ကျေးဇူးတရားလက်
၌ရှိသောကြောင့်၊ ဒုစရိုက်ကို ပြုရမည်လော။ ထို
၁၆ သို့မပြုရ။– အကြင်သူ၏အထံ၌ အစေခံကျွန်ဖြစ်
ခြင်းငှါ သင်တို့ဝင်၍ အစေခံ၏၊ ထိုသူသည် သေ
ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော အပြစ်တရားဖြစ်စေ၊ ဖြောင့်
မတ်ရာသို့ ရောက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော နားထောင်
ခြင်း တရားဖြစ်စေ၊ သင်တို့၏သခင်ဖြစ်သည်ကို
၁၇ မသိကြသလော။– သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏
ကျွန်ဖြစ်ဘူးသော်လည်း၊ ယခုတွင်ခံခဲ့ပြီးသော
သြဝါဒနည်းဥပဒေသစကားကို စေတနာစိတ်နှင့်
နားထောင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ကျေး
၁၈ ဇူးတော် ကြီးလှပေ၏။– သင်တို့သည် အပြစ်တ
ရား၏လက်မှ လွတ်ကြပြီဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း
၁၉ တရား၏ ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။– ထိုသို့ငါဆိုသော်၊

To Contents

သင်တို့သည် ဇာတိပကတိအတိုင်း ဉာဏ်နည်းသောကြောင့်၊ လောကီဝေါဟာရအားဖြင့် ဆိုသတည်း။ သင်တို့သည် မိမိတို့ ကိုယ်အင်္ဂါများကို အဓမ္မအလိုဂ္ဂါ ညစ်ညူးခြင်းတရား၊ အဓမ္မတရား၌သွင်း၍ ကျွန်ခံစေဘူးသည်နည်းတူ၊ ယခုမှာ ကိုယ်အင်္ဂါများကို သန့်ရှင်းခြင်းအလိုဂ္ဂါ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၌သွင်း၍ ကျွန်ခံစေကြလော့။ ။–
၂၀ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏ကျွန်ဖြစ်စဉ်ကာလ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၏လက်မှ လွတ်ကြ၏။ ။–
၂၁ ယခု သင်တို့ရှက်ကြောက်သော ထိုအကျင့်တို့ကို ကျင့်စဉ်အခါ၊ အဘယ်အကျိုးကို ရကြသနည်း။ ထိုသို့သောအကျင့်သည် သေခြင်း၌ လမ်းဆုံးသတည်း။ ။– ယခုမူကား၊ သင်တို့သည် အပြစ်တရား
၂၂ ၏ လက်မှလွတ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ကျွန်ဖြစ်ကြသည်နှင့်အညီ၊ သန့်ရှင်းခြင်းအကျိုးကို ရကြ၏။ အဆုံး၌သည်းး ထာဝရအသက်ကို ရကြလိမ့်မည်။ ။– အပြစ်တရား၏အခကား သေခြင်းပေတည်း။ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော ဆုကျေးဇူးတော်ကား၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ထာဝရအသက်ပေတည်း။

၇

၁ ပညတ်တရားကို သိသော ညီအစ်ကိုတို့၊ ပညတ်တရားသည် လူကို အသက်ထက်ဆုံးမျှသာ
၂ ပိုင်သည်ကို မသိကြသလော။ ။– ဥပမာကား၊ လင်ရှိသောမိန်းမသည် လင်မသေမီတိုင်အောင်၊ ပညတ်တရားအားဖြင့် လင်၌ ချည်နှောင်လျက်ရှိ၏။ လင်သေလျှင်မူကား လင်ဝတ်နှင့်လွတ်၏။ ။–
၃ ထိုကြောင့်၊ မိမိလင်မသေမီ အခြားသောသူ၏ မယားဖြစ်လျှင်၊ မျောက်မထားသောမိန်းမဟု ခေါ်ထိုက်၏။ လင်သေလျှင်မူကား၊ ထိုတရားနှင့်လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ အခြားသောသူ၏မယား ဖြစ်သော်လည်း၊ မျောက်မထားသောမိန်းမဟု ခေါ်စ
၄ ရာအကြောင်းမရှိ။ ။– ထိုနည်းတူ၊ ငါညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အခြားသောသူတည်းဟူသော၊ သေခြင်းမှထမြောက်တော်မူသောသူ၏မယားဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ တိုးပွါးမည်အကြောင်း၊ ခရစ်တော်၏ကိုယ်ခန္ဓာအား
၅ ဖြင့်သေ၍ ပညတ်တရားနှင့် ကွာကြ၏။ ။– ငါတို့သည် ဇာတိပကတိ၌ ကျင်လည်သောအခါ၊ အပြစ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောစိတ်တို့သည် ပညတ်တရားအားဖြင့်ပေါက်၍ သေခြင်းတရား၏အလိုနှင့်အညီတိုးပွါးမည်အကြောင်း၊ ငါတို့၏ကိုယ်အင်္ဂါများ
၆ ၌ ပြုပြင်ကြ၏။ ။– ယခုမူကား၊ ကျမ်းစာ၌ပါသော တရားဟောင်းကို မမှီဘဲ၊ ဝိညာဉ်တော်တရားသစ်ကိုမှီ၍ အမှုဆောင်ရွက်ခြင်းအလိုဂ္ဂါ၊ ငါတို့သည်သေသဖြင့် အုပ်ချုပ်သောပညတ်တရား၏လက်မှ လွတ်ခြင်းသို့ရောက်ကြပြီ။

၇ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။ ပညတ်တရား၌ အပြစ်ရှိသလော။ အပြစ်မရှိနိုင်ရာ။ သို့ရာတွင် ပညတ်တရားအားဖြင့်သာ အပြစ်သဘောကို ငါသိရ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ လောဘစိတ်မရှိစေနှင့်ဟု ပညတ်တရား
၈ မဆိုလျှင်၊ လောဘသဘောကိုငါမသိ။ ။– အပြစ်တရားသည် ပညတ်တရားအားဖြင့်အခွင့်ရ၍၊ ငါ၌ အမျိုးမျိုးသောလောဘတို့ကို ဖြစ်စေ၏။ ပညတ်
၉ တရားမရှိလျှင်၊ အပြစ်တရားသေ၏။ ။– အထက်က ပညတ်တရားမရှိသဖြင့်၊ ငါသည် အသက်ရှင်၏။ ပညတ်တရားပေါ်သောအခါ အပြစ်တရား
၁၀ သည် ရှင်ပြန်၏။ ငါလည်း သေ၏။ ။– အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ပညတ်တရားသည် သေခြင်း
၁၁ နှင့်ဆိုင်သည်ကို ငါတွေ့၏။ ။– အပြစ်တရားသည် ပညတ်တရားအားဖြင့် အခွင့်ရလျှင်၊ ငါ့ကိုလှည့်ဖြား၍ ထိုတရားအားဖြင့် ငါ့ကိုသတ်လေ၏။ ။–
၁၂ ထိုကြောင့်၊ တရားတော်သည် သန့်ရှင်းခြင်းရှိ၏။ ပညတ်တရားလည်း သန့်ရှင်းခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်
၁၃ ခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်း ရှိ၏။ ။– သို့ဖြစ်လျှင် ကောင်းမြတ်သောအရာသည် ငါ၌ သေခြင်းအကြောင်းဖြစ်သလော။ မဖြစ်နိုင်ရာ။ အပြစ်တရားသည် မိမိသဘောကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ကောင်းမြတ်သောအရာအားဖြင့် ငါ၌သေခြင်းကိုပြု၍ သေခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့် အပြစ်တရားသည် ပညတ်တော်အားဖြင့် အလွန်အပြစ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းရှိသတည်း။
၁၄ ထိုမှတပါး၊ ပညတ်တရားသည် ဝိညာဉ်ပကတိနှင့် စပ်ဆိုင်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ငါမူကား ဇာတိပကတိရှိ၏။ အပြစ်တရားလက်၌ ကျေး
၁၅ ကျွန်ဖြစ်၏။ ။– အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်ကို မနှစ်သက်။ ကျင့်ချင်သော အကျင့်ကို မကျင့်၊ ရွံရှာသော အကျင့်ကို ကျင့်
၁၆ ၏။ ။– ထိုသို့ငါသည် မကျင့်ချင်သောအကျင့်ကို ကျင့်လျှင်၊ ပညတ်တရားဖြောင့်သည်ဟု ငါဝန်ခံ
၁၇ ၏။ ။– သို့ဖြစ်လျှင်၊ ထိုမကောင်းသောအကျင့်ကို ငါ့ကိုယ်တိုင်ကျင့်သည်မဟုတ်။ ငါအထဲ၌နေ
၁၈ သော အပြစ်တရားသည် ကျင့်၏။ ။– ငါ့အထဲမှာ ငါ့ဇာတိပကတိ၌ ကောင်းသောအရာ တစုံတခုမျှ မတည်သည်ကို ငါသိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ

To Contents

သည် ကျင့်ချင်သောစိတ်ရှိသော်လည်း၊ ကောင်း
စွာကျင့်တတ်သောအခွင့်ကို ရှာ၍ မတွေ့နိုင်။–
၁၉ ငါသည် ကျင့်ချင်သောအကျင့်ကောင်းကို မ
ကျင့်၊ မကျင့်ချင်သောအကျင့်ဆိုးကို ကျင့်၏။–
၂၀ ထိုသို့ ငါသည် မကျင့်ချင်သောအကျင့်ကို ကျင့်
လျှင်၊ ငါကိုယ်တိုင် ကျင့်သည်မဟုတ်။ ငါ့အထဲ၌
၂၁ နေသော အပြစ်တရားသည် ကျင့်၏။– ထိုသို့
ကောင်းသောအကျင့်ကို ငါကျင့်ချင်သောအခါ၊
မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်စေတတ်သော
၂၂ တရားကို ငါတွေ့၏။– ငါသည် အတွင်းလူအား
ဖြင့် ဘုရားသခင်၏ပညတ်တရားတော်ကို နှစ်
၂၃ သက်၏။– သို့သော်လည်း ငါ့ကိုယ်အင်္ဂါများ၌ ရှိ
သော တရားတပါးသည် စိတ်ဝိညာဉ်တရားကို
ဆိုင်ဖြိုင်တိုက်လှန်သဖြင့်၊ ငါ့ကိုယ်အင်္ဂါများ၌ရှိ
သော အပြစ်တရားလက်သို့ ငါ့ကို ဘမ်းသွားအပ်
၂၄ နှံသည်ကို ငါမြင်၏။– ငါသည် ငြိုငြင်သောသူ
ဖြစ်ပါသည်တကား။ ဤအသေကောင်မှ ငါ့ကို
၂၅ အဘယ်သူ ကယ်လွတ်မည်နည်း။– ငါတို့သခင်
ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ကယ်လွတ်တော်မူသော ဘု
ရားသခင်၏ကျေးဇူးတော် ကြီးလှပေ၏။ ထိုသို့
စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏တရားတော်
အလိုသို့ငင်း၊ ဇာတိပကတိအားဖြင့် အပြစ်တ
ရားအလိုသို့ငင်း၊ ငါလိုက်တတ်၏။

၈

၁ ဘုရားသခင်ကယ်လွတ်တော်မူသောကြောင့်
ယေရှုခရစ်၌ တည်၍၊ ဇာတိပကတိအတိုင်း မ
ကျင့်၊ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်း ကျင့်သောသူတို့
၂ သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် လွတ်ကြ၏။– ယေရှု
ခရစ်၌တည်၍ အသက်ရှင်စေသောဝိညာဉ်တော်
၏တရားသည် အပြစ်တရား၏ လက်မှလှင်း၊ သေ
ခြင်းတရား၏လက်မှငင်း၊ ငါ့ကို ကယ်လွတ်ပြီ။–
၃ ဇာတိပကတိကြောင့် ပညတ်တရားသည် အား
နည်း၍ မတတ်နိုင်သောအမှုကို ဘုရားသခင်ပြု
တော်မူခြင်းငှါ၊ အပြစ်နှင့်ပြည့်စုံသော ဇာတိပက
တိ၏ သဏ္ဌာန်ကိုဆောင်သော မိမိသားတော်ကို
စေလွှတ်တော်မူ၍၊ အပြစ်ဖြေဘို့ရာ ဇာတိပက
၄ တိ၌ အပြစ်ကို ဒဏ်ပေးတော်မူ၏။– အကြောင်း
မူကား၊ ဇာတိပကတိအတိုင်းမကျင့်၊ ဝိညာဉ်ပ
ကတိအတိုင်း ကျင့်သောငါတို့သည်၊ တရား၌ ပါ
သောပညတ်တို့ကို စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း
၅ တည်း။– ဇာတိပကတိရှိသောသူတို့သည် ဇာတိ
ပကတိနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကို စွဲလမ်းသော
စိတ်သဘောရှိကြ၏။ ဝိညာဉ်ပကတိရှိသောသူ
တို့မူကား၊ ဝိညာဉ်ပကတိနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာ
၆ တို့ကို စွဲလမ်းသောစိတ်သဘောရှိကြ၏။– ဇာတိ
ပကတိစိတ်သဘောသည် သေခြင်းအကြောင်း
ဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်ပကတိစိတ်သဘောသည် အ
သက်ရှင်ခြင်းအကြောင်းနှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းအ
၇ ကြောင်းဖြစ်၏။– အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
ကား၊ဇာတိပကတိစိတ်သဘောသည် ဘုရားသခင်
နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်၏တရား
တော်အလိုသို့ မလိုက်တတ်။ ထိုမျှမက မလိုက်
၈ နိုင်။– ထိုကြောင့် ဇာတိပကတိ၌ကျင်လည်သော
သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏စိတ်တော်နှင့် မတွေ့
၉ နိုင်ကြ။– သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်
တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်၊
သင်တို့သည် ဇာတိပကတိဘက်၌ ရှိကြသည်မ
ဟုတ်။ ဝိညာဉ်ပကတိဘက်၌ရှိကြ၏။ ခရစ်တော်
၏ဝိညာဉ်ကို မရသောသူမည်သည်ကား၊ ခရစ်
၁၀ တော်နှင့်မဆိုင်။– ခရစ်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌
ရှိတော်မူလျှင်၊ ကိုယ်ကာယသည် အပြစ်ကြောင့်
အသေဖြစ်သော်လည်း၊ ဝိညာဉ်မူကား၊ ဖြောင့်
၁၁ မတ်ခြင်းကြောင့် အသက်ရှင်လျက်ရှိ၏။– ထိုမျှ
မက၊ ယေရှုကို သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူ
သောဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌
ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်၊ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှ
ထမြောက်စေတော်မူသောဘုရားသည် သင်တို့
အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်သော မိမိဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်၊
သေတတ်သော သင်တို့၏ ကိုယ်ကာယကိုပင်
ရှင်စေတော်မူမည်။
၁၂ သို့ဖြစ်၍ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် ဇာတိပ
ကတိအတိုင်း ကျင့်ရမည်အကြောင်း၊ ဇာတိပက
၁၃ တိ၏ကွန် ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်။– သင်တို့သည်
ဇာတိပကတိအတိုင်း အသက်ရှင်လျှင် သေရကြ
မည်။ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ကိုယ်ကာယ၏
အကျင့်တို့ကို သေစေလျှင် အသက်ရှင်ကြလိမ့်
၁၄ မည်။– ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော် ဆုံးမပဲ့ပြင်
တော်မူသမျှသောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏
၁၅ သား ဖြစ်ကြ၏။– အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့
သည် တဖန် ကြောက်ရွံ့တတ်သော ကျွန်၏သ
ဘောကိုရကြသည်မဟုတ်။ အမွေအဘဟု ခေါ်ရ
သောအခွင့်နှင့် သားဖြစ်ခြင်း၏ သဘောကိုရကြ
၁၆ ပြီ။– ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြ
သည်ဟု ဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့၏ ဝိညာဉ်နှင့်
၁၇ အတူ သက်သေခံတော်မူ၏။– သားမှန်လျှင် အ
မွေခံ၊ ဘုရားသခင်၏အမွေခံဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်

To Contents

တော်နှင့်အတူ ဘုန်းဝင်စားမည်အကြောင်း၊ ထို
သခင်နှင့်အတူ ဆင်းရဲခဲကုန်ကို ခံရလျှင်၎င်း၊ ထိုသခင်
နှင့်ဆက်ဆံသော အမွေခံလည်း ဖြစ်ကြ၏။
၁၈ ငါတို့အား၊ ပေါ်ထွန်းလတံ့သော ဘုန်းကို
ထောက်သော်၊ ယခု မျက်မှောက်ကာလ၌ ခံရ
သောဆင်းရဲခဲကုန်ကို ပမာဏမပြုထိုက်ဟု ငါသ
၁၉ ဘောရှိ၏။– ဤလောကသည် ဘုရားသခင့်သား
တို့၏ ပေါ်ထွန်းခြင်းအရာကို အလွန်တောင့်တ
၂၀ မြော်လင့်လျက်နေ၏။– ဤလောကသည် အ
၂၁ နိစ္စနိုင်ငံသို့ အလိုလိုလိုက်သည်မဟုတ်။– ဘုရား
သခင်သားတို့၏ ထူးမြတ်သောလွတ်ခြင်းချမ်း
သာတည်းဟူသော ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း အ
နှောင်အဖွဲ့မှ ကယ်လွှတ်ခြင်းချမ်းသာကို ဝင်စား
မည်ဟု မြော်လင့်ရသောအခွင့်ကိုပေး၍ အနိစ္စ
နိုင်ငံသို့ လိုက်စေတော်မူသောသူ၏ အလိုတော်
၂၂ ကြောင့်သာ လိုက်ရ၏။– ဤလောကတနိုင်ငံ
လုံးသည် ယခုတိုင်အောင် တညီတညွတ်တည်း
ညည်းတွားလျက် ဆင်းရဲခြင်းဝေဒနာကို ခံရသည်ဟု
၂၃ ငါတို့ သိကြ၏။– ထို့မျှမက ဝိညာဉ်တော်၏
ကျေးဇူးတော်အစအဦးကို ခံပြီးသော ငါတို့သည်
လည်း၊ သားအရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းအကြောင်း
တည်းဟူသော ကိုယ်ခန္ဓာရွေးနှုတ်ခြင်းချမ်းသာ
ကိုမြော်လင့်၍၊ စိတ်နလုံးအထဲ၌ ညည်းတွား
၂၄ လျက်နေကြ၏။– ငါတို့သည် မြော်လင့်ခြင်းအား
ဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။
မြော်လင့်သောအရာကို တွေ့မြင်လျှင် မြော်လင့်
စရာအကြောင်း မရှိ။ တွေ့မြင်သောအရာကို အ
၂၅ ဘယ်ကြောင့် မြော်လင့်ရမည်နည်း။– ငါတို့သည်
မတွေ့မမြင်သောအရာကို မြော်လင့်လျှင်မူကား၊
ထိုအရာကို သည်းခံသောစိတ်နှင့် ငံ့လင့်၍ နေ
၂၆ ကြ၏။– ထို့မှတပါး၊ ငါတို့ မတတ်နိုင်သောအ
ရာမှာ ဝိညာဉ်တော်သည် မစတော်မူ၏။ ငါတို့
သည် ဆုတောင်းသင့်သည့်အတိုင်း အဘယ်ဆု
ကို တောင်းရမည်ဟု မသိကြ။ သို့ရာတွင် ငါတို့
ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို နှုတ်မဖြေက်နိုင်သော
ညည်းတွားခြင်းအားဖြင့် ဝိညာဉ်တော်သည်
၂၇ စောင့်မတော်မူ၏။– စိတ်နလုံးကို စစ်တော်မူ
သောသူသည်လည်း ဝိညာဉ်တော်၏ စိတ်သ
ဘောကို သိတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဝိ
ညာဉ်တော်သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ ဆုတောင်း
ခြင်းအမှုကို ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီ
စောင့်မတော်မူ၏။
၂၈ ဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူတည်းဟူသော
ကြံစည်တော်မူခြင်းအတိုင်း ခေါ်တော်မူသောသူ
တို့၏အကျိုးကို ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် တ
ညီတညွတ်တည်း ပြုစုကြသည်ကို ငါတို့သိကြ
၂၉ ၏။– ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် အများသော
ညီတို့တွင် သားဦးဖြစ်တော်မူမည်အကြောင်း၊
ဘုရားသခင်သည် ရှေ့မဆွကသိတော်မူသောသူ
တို့ကို သားတော်၏ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်တညီတည်းဖြစ်
စေခြင်းငှါ ရှေ့မဆွကခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူ၏။–
၃၀ ထိုသို့ခွဲခန့်မှတ်သားနှင့်သောသူတို့ကို ခေါ်တော်
မူ၏။ ခေါ်တော်မူသောသူတို့ကိုလည်း ဖြောင့်
မတ်ရာ၌တည်စေတော်မူ၏။ထိုသို့တည်စေတော်
မူသောသူတို့ကိုလည်း ချီးမြှောက်တော်မူ၏။
၃၁ သို့ဖြစ်၍ ဤအရာများတို့၌ အဘယ်သို့ ပြော
စရာ ရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘက်၌
ရှိတော်မူလျှင်၊ အဘယ်သူသည် ငါတို့တဘက်၌
၃၂ နေနိုင်မည်နည်း။– မိမိသားတော်ရင်းကို မနှမြော
ဘဲ၊ ငါတို့ရှိသမျှအဘို့အလိုငှါ စွန့်တော်မူသောသူ
သည်၊ သားတော်နှင့်တကွ ခပ်သိမ်းသောအရာ
တို့ကို ငါတို့အားမပေးဘဲ အဘယ်သို့နေတော်မူ
၃၃ မည်နည်း။– ဘုရားသခင်ရွေးကောက်တော်မူ
သောသူတို့ကို အဘယ်သူသည် အပြစ်တင်မည်
နည်း။ ဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေသောသူကား
၃၄ ဘုရားသခင်ပေတည်း။– အပြစ်စီရင်သောသူ
ကား အဘယ်သူနည်း။ အသေခံ၍ ခံသည်သာ
မက၊ သေခြင်းမှ ထမြောက်၍ ဘုရားသခင်၏
လက်ျာတော်ဘက်၌ နေလျက်၊ ငါတို့အဘို့ ဆု
၃၅ တောင်းသောသူကား ခရစ်တော်ပေတည်း။– ခ
ရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ငါတို့ကို အဘယ်
၃၆ သူ ကွာစေမည်နည်း။– အကယ်စင်စစ် ကိုယ်
တော်အတွက် အကျွန်ုပ်တို့သည် အစဉ်မပြတ်
အသေသတ်ခြင်းကို ခံရကြပါ၏။ သတ်ဘို့ရာ
ထားသောသိုးကဲ့သို့ အကျွန်ုပ်တို့ကို သူတပါး
မှတ်တတ်ကြပါ၏ဟု ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အ
၃၇ ညီ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခဘေးခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်း၊
မွတ်သိပ်ခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်း၊ ဘေး
နှင့် တွေ့ကြုံခြင်း၊ ကွပ်မျက်ခြင်းကို ခံရသော်
လည်း၊ ထိုအမှုတို့တွင် အဘယ်အမှုသည် ခရစ်
တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ကိုကွာစေ
၃၈ မည်နည်း။– မကွာစေသည်သာမက ငါတို့ကိုချစ်
တော်မူသောသူ၏ကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ငါတို့
သည် ထိုအမှုခပ်သိမ်းတို့ကိုခံစဉ်တွင်ပင် အထူး
၃၉ သဖြင့် အောင်မြင်ကြ၏။– အကြောင်းမူကား၊
သေခြင်းဖြစ်စေ၊အသက်ရှင်ခြင်းဖြစ်စေ၊ကောင်း

To Contents

ကင်တမန်ဖြစ်စေ၊ အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်စေ၊ အာဏာတန်ခိုးဖြစ်စေ၊ မျက်မှောက်အရာဖြစ်စေ၊
၃၉ နောင်လာလတ္တံ့သောအရာဖြစ်စေ။– အမြင့်ဖြစ်စေ၊ အနိမ့်ဖြစ်စေ၊ ဤအရာမှစ၍ အဘယ်နိမ္မိတအရာမျှသည်၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ခံရသောဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ကို မကွာစေနိုင်ဟု ငါသည်သဘောကျလျက်ရှိ၏။

၉

၁ ငါ့ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့်တကွ ငါ့ဘက်၌ သက်သေခံလျက်၊ ငါသည် မုသာမပါ၊ ခရစ်တော်ရှေ့၌ မုန်
၂ ကန့်ဖွာပြောသည်ကား၊– ငါသည် အလွန်ဝမ်းနည်းခြင်းရှိ၏။ စိတ်နှလုံးထဲ၌ မခြားမလပ် ပူပန်
၃ ခြင်းဝေဒနာရှိ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ဇာတိအားဖြင့် ငါ့အမျိုးသားချင်းဖြစ်သော ဂျူဒိအစ်ကို တို့အတွက်၊ ငါသည် ကိုယ်တိုင် ခရစ်တော်နှင့်ခွါ၍ ကျိန်ခြင်းကို ခံချင်လောက်အောင် စိတ်ရှိ၏။–
၄ ထိုသူတို့သည် ဣသရေလလူဖြစ်၍၊ သားအရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းနှင့်ငင်း၊ ဘုန်းအာနုဘော်တော်နှင့်ငင်း၊ ပဋိညာဉ်တရားတို့နှင့်ငင်း၊ ပညတ်တရား ထားခြင်းနှင့်ငင်း၊ ဝတ်ပြုခြင်းနှင့်ငင်း၊ ဂတိတော်
၅ တို့နှင့်ငင်း၊ ဆိုင်ကြ၏။– ဘိုးဘေးများတို့နှင့် ဆက်နွယ်သောသူလည်းဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်သည်လည်း၊ ဇာတိအမျိုးအားဖြင့် ထိုသူတို့၏အမျိုးဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုခရစ်တော်သည်လည်း ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို အစိုးရတော်မူ၍ ထာဝရမင်္ဂလာရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ အာမင်။
၆ ထိုသို့ဆိုသော် ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော်မတည်ဟု ငါမဆိုလို။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေလနှင့် ဆက်နွယ်သောသူအပေါင်းတို့သည် ဣသ
၇ ရေလလူမှန် မဟုတ်။– ထိုနည်းတူ အာဗြဟံ၏ အမျိုးအနွယ်ဖြစ်သော သူအပေါင်းတို့သည် အာဗြဟံ၏သားမှန် မဟုတ်။ ဣဇာက်၌သာ သင်၏
၈ အမျိုးတည်လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။– ထိုကြောင့်၊ ဇာတိအမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားမှန်မဟုတ်။ ဂတိတော်နှင့်ဆိုင်သော သားတို့သည် အမျိုးအနွယ်မှန်သည်ဟု မှတ်တော်မူ
၉ ၏။– ဂတိတော်အချက်ဟူမူကား၊ ယခုမှစ၍ ကာလအချိန်စေ့သောအခါ၊ ငါလာ၍ စာရာသည်
၁၀ သားကိုရလိမ့်မည်ဟု လာသတည်း။– ထိုမျှမက၊ ရေဗက္ကသည် ငါတို့အဘ ဣဇာက်နှင့် စုံဘက်၍
၁၁ ပဋိသန္ဓေ စွဲယူသောအခါ၊– ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော်မူခြင်းနှင့်ယှဉ်သော အကြံတော်သည် အကျင့်အားဖြင့်မတည်၊ ခေါ်တော်မူသော သူ၏အလိုတော်အားဖြင့် တည်မည်အကြောင်း၊
၁၂ သားမဟွားမှီ၊ ထိုသားတို့သည် ကောင်းသောအကျင့်၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို မကျင့်မီ၊– သားအကြီးသည် သားအငယ်၌ ကျွန်ခံရလိမ့်မည်ဟု
၁၃ ထိုမိန်းမအား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏။– ထိုသို့နှင့် အညီ၊ ယာကုပ်ကို ငါချစ်၏။ ဧသောကို မုန်း၏ဟု ကျမ်းစာလာသတည်း။
၁၄ သို့ဖြစ်၍၊ အဘယ်သို့ ပြောရမည်နည်း။ ဘုရားသခင်သည် မတရားသောအမှုကို ပြုတော်မူ
၁၅ သလော။ ထိုသို့ မပြောရ။– ဘုရားသခင်က၊ ငါသည် ကျေးဇူးပြုလိုသောသူကို ကျေးဇူးပြုမည်။ သနားလိုသောသူကိုလည်း သနားမည်ဟု၊ မော
၁၆ ရှေကို မိန့်တော်မူ၏။– ထို့ကြောင့်၊ လိုချင်သော သူသည် တတ်နိုင်သည် မဟုတ်။ ပြေးသောသူသည်လည်း တတ်နိုင်သည်မဟုတ်။ ကျေးဇူးပြုတော်မူသော ဘုရားသခင်သာလျှင် တတ်နိုင်
၁၇ တော်မူ၏။– ကျမ်းစာ၌ ဖာရောဘုရင်ကို ဆိုသည်ကား၊ ငါ့တန်ခိုးကို သင်၌ ငါပြခြင်းငှါငင်း၊ ငါ့နာမကို မြေကြီးတပြင်လုံးတွင် ကျော်စောစေခြင်းငှါငင်း၊ သင့်ကို ချီးမြှောက်ခဲ့ပြီဟု ဆို
၁၈ သတည်း။– ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ကျေးဇူးပြုလိုသော သူကို ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ခိုင်မာစေလိုသော သူကိုလည်း ခိုင်မာစေတော်မူ၏။
၁၉ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် အဘယ်ကြောင့် အပြစ်တင်တော်မူသေးသနည်း။ အဘယ်သူသည် အလိုတော်ကို ဆီးတားဘူးသ
၂၀ နည်းဟု ဆိုမည်လော။– ဘုရားသခင်ကို ငြင်းဆန်သောအချင်းလူ၊ သင်သည်ကား အဘယ်သူနည်း။ လုပ်အပ်သောအရာသည် လုပ်တတ်သောသူအား၊ အဘယ်ကြောင့် ငါ့ကို ဤသို့လုပ်
၂၁ သနည်းဟု ဆိုရမည်လော။– အိုးထိန်းသမားသည် အိုးမြေကို ပိုင်သည် မဟုတ်လော။ အိုးမြေတပုံတည်းနှင့် အိုးမြတ်၊ အိုးယုတ်ကို လုပ်ပိုင်
၂၂ သည် မဟုတ်လော။– ဘုရားသခင်သည် မိမိအမျက်တော်ကိုပြ၍၊ တန်ခိုးတော်ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျက်၊ ပျက်စီးခြင်းအဘို့ ပြင်ဆင်သော အမျက်ခံရာအိုးများတို့ကို အလွန်သည်းခံခြင်းခန္တီနှင့် သည်းခံတော်မူသည် မှန်
၂၃ လျှင် အဘယ်ပြောဘွယ်ရှိအံ့နည်း။– ချီးမြှောက်ခြင်းအဘို့ ပြင်ဆင်တော်မူနှင့်သော ကရုဏာခံ
၂၄ ရာ အိုးများတည်းဟူသော၊– ယုဒအမျိုးသားတို့

To Contents

အထဲမှသာမဟုတ်၊ တပါးအမျိုးသားတို့အထဲမှ ပရောဖက်ဟောရှေဆိုသည်အတိုင်း ခေါ်တော်မူသော ငါတို့၌ ဘုန်းအာနုဘော်တော် ကြွယ်ဝခြင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသည် မှန်လျှင်၊
၂၅ အဘယ်ပြောဘွယ် ရှိအုံ့နည်း။– ဟောရှေ၏ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ ငါ၏ လူမဟုတ်သော သူကို ငါ၏လူဟူ၍ ငါခေါ်မည်။ မချစ်သောသ
၂၆ တို့သမီးကိုလည်း အချစ်ဟူ၍ ငါခေါ်မည်။– သင်တို့သည် ငါ၏လူမဟုတ်ဟု ပြောဆိုရာအရပ်၌ နေသောသူတို့သည်၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏သားဟု ခေါ်ဝေါခြင်းကို ခံရကြ
၂၇ လိမ့်မည်ဟုလာသတည်း။– ပရောဖက်ဟေရှာယသည်လည်း၊ ဣသရေလအမျိုးကို ရည်မှတ်၍ ကြွေးကြော်သည်ကား၊ ဣသရေလအမျိုးသား တို့သည် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှများသော်လည်း ကြွင်းသောသူတို့သာလျှင် ကယ်တင်တော်မူခြင်း
၂၈ သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။– အမှုတော်ကို တရားသဖြင့်ပြီးစီးစေခြင်းငှါ ဆုံးဖြတ်တော်မူမည်။ ထာဝရ ဘုရားသည် မြေပေါ်မှာ ဆုံးဖြတ်တော်မူသော
၂၉ အမှုကို ပြုတော်မူလိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။– ထို သို့နှင့်အညီ၊ ဟေရှာယသည် အထက်ကဆိုပြန် သည်ကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရ ဘုရားသည် ငါတို့၌ မျိုးစေ့ကို ကြွင်းစေတော်မမူ လျှင်၊ ငါတို့သည် သောဒုံမြို့ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဂေါမော ရမြို့နှင့် တူကြပြီ။

၃၀ ထိုကြောင့်၊ အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း ဟူမူကား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို မှီအောင်မလိုက်သော တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို မှီ ကြ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် မှီ
၃၁ သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ဆိုလိုသတည်း။– ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မှီအောင်လိုက်သော ဣသရေလလူတို့မူကား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို
၃၂ မမှီကြ။– အဘယ်ကြောင့် မမှီကြသနည်း။ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် မလိုက်၊ ပညတ်တရား၏ အ ကျင့်အားဖြင့်သာ လိုက်ကြသတည်း။– ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ ထိမိ၍ လဲစရာကျောက်၊ မှားယွင်းစရာကျောက်ကို ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ငါချထား၏။ ထိုကျောက်ကို အမှီပြုသောသူ မည်သည်ကား၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိနိုင်ရာဟုလာသည်နှင့် အညီ၊ ထိုကျောက်ကို ဣသရေလလူတို့သည် ထိမိ၍ လဲကြ၏။

၁၀

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ဣသရေလလူတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ငါ၏စေတနာအလိုရှိ၍ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းလေ
၂ ရှိ၏။– ထိုသူတို့သည် မှန်သောပညာမရှိသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်ဘက်၌ စိတ်အားကြီးသည်ဟု သူတို့အတို့ ငါသက်သေခံ၏။– ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မသိ ဘဲ၊ ကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို တည်စေခြင်းငှါ ရှာ
၄ ကြံသောကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို ဝန်မခံကြ။– ယုံကြည်သောသူအ
၅ ပေါင်းတို့သည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်မည်အ ကြောင်း၊ ပညတ်တရားသည် ခရစ်တော်အား
၆ ဖြင့် စုံလင်ခြင်းရှိ၏။– မောရှေကလည်း၊ ထိုအ ကျင့်ကို ကျင့်သောသူသည် ထိုအကျင့်အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟု ပညတ်တရားနှင့်စပ် ဆိုင်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ရည်မှတ်၍
၇ ရေးထားသတည်း။– ယုံကြည်ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင် သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား ဆိုသည်ကား၊– ကောင်းကင်သို့ အဘယ်သူတက်လိမ့်မည်နည်း။ နက်နဲရာထဲသို့ အဘယ်သူဆင်းလိမ့်မည်နည်း ဟု စိတ်ထဲမှာ မအောက်မေ့နှင့်ဟု ဆို၏။ ထိုသို့ ဆိုသော်၊ ခရစ်တော်ကို ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ကောင်း ကင်သို့ အဘယ်သူတက်လိမ့်မည်နည်း။ ခရစ် တော်ကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေခြင်းငှါ နက်နဲ ရာထဲသို့ အဘယ်သူ ဆင်းလိမ့်မည်နည်းဟု ဆို
၈ လိုသတည်း။– တဖန်ဆိုသည်ကား၊ တရားတော် သည် သင်နှင့်နီး၏။ သင်၏ နှုတ်၌ရင်း၊ သင်၏ နှလုံး၌ရင်း ရှိသည်ဟုဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ငါ တို့ဟောသောယုံကြည်ခြင်းတရားကို ဆိုလိုသ
၉ တည်း။– အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်သည် သခင်ယေရှုကို နှုတ်ဖြင့် ဝန်ခံ၍၊ ဘုရားသခင် သည် သူ့ကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူပြီ ဟု စိတ်နှလုံးထဲ၌ ယုံကြည်လျှင်၊ ကယ်တင်ခြင်း
၁၀ သို့ ရောက်လိမ့်မည်။– ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက် ၁၁ ခြင်းငှါ စိတ်နှလုံးဖြင့် ယုံကြည်ရ၏။– ကယ်တင် ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းငှါ နှုတ်ဖြင့်ဝန်ခံရ၏။ ကျမ်း စာလာသည်ကား၊ ထိုကျောက်ကို အမှီပြုသော သူမည်သည်ကား၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိနိုင်ရာ
၁၂ ဟု လာသတည်း။– ယုဒအမျိုး၊ ဟေလသအမျိုး ကိုမရွေး၊ လူအပေါင်းတို့ကို အစိုးရသောအရှင် တပါးတည်းရှိ၍၊ ကိုယ်တော်ကို ပဋ္ဌနာပြုသော သူအပေါင်းတို့၌ ကျေးဇူးကြွယ်ဝတော်မူ၏။–
၁၃ အကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားကို ပဋ္ဌနာပြု သောသူရှိသမျှတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း

To Contents

၁၄ သို့ ရောက်ရကြလတံ့။– သို့ရာတွင်၊ မယုံကြည်
လျှင် အဘယ်သို့ပဋ္ဌနာပြုနိုင်မည်နည်း။ သိတင်း
မကြားလျှင် အဘယ်သို့ ယုံကြည်နိုင်မည်နည်း။
ဟောပြောသောသူမရှိလျှင် အဘယ်သို့ ကြားနိုင်
၁၅ မည်နည်း။– လူကို မစေလွှတ်လျှင် အဘယ်သို့
ဟောပြောနိုင်မည်နည်း။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်း
စာလာသည်ကား၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ဝမ်းမြောက်
စရာသိတင်း၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ၏ ဝမ်း
မြောက်စရာသိတင်းကို ကြားပြောသောသူ၏
ခြေတို့သည် အလွန်တင့်တယ်စွာတကားဟု လာ
၁၆ သတည်း။– သို့သော်လည်း၊ လူအပေါင်းတို့သည်
ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို နားထောင်ကြသည်
မဟုတ်။ ပရောဖက်ဟေရှာယ စကားဟူမူကား၊
အို ထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ဟောပြောသော
သိတင်းစကားကို အဘယ်သူယုံပါသနည်းဟု ဆို
၁၇ ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ ယုံကြည်ခြင်းသည် ကြားနာခြင်း
အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ကြားနာခြင်းသည်လည်း၊ ဘုရား
၁၈ သခင်၏စကားတော်အားဖြင့်ဖြစ်၏။– သို့ရာ
တွင် လူအပေါင်းတို့သည် မကြားရကြပြီလော။
အမှန်ကြားရကြပြီ။ သူတို့၏အသံသည် မြေတ
ပြင်လုံး၌ နှံ့ပြား၍၊ သူတို့၏စကားသည် မြေကြီး
၁၉ စွန်းတိုင်အောင်ရောက်လေပြီဟု ငါဆို၏။– တ
ဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ဣသရေလလူတို့သည် ဤ
အမှုကို မသိကြသလော။ မောရှေက၊ မရေရ
သောလူမျိုးအားဖြင့် သင်တို့သည် ငြူစူသော
စိတ်ရှိစေခြင်းငှါငင်း၊ ပညာမရှိသောလူမျိုးအား
ဖြင့် စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါငင်း၊ ငါပြုမည်ဟု ရှေးဦး
၂၀ စွာဆို၏။– ဟေရှာယသည် သာ၍ ရဲရင့်စွာဆို
သည်ကား၊ ငါ့ကိုမရှာသောသူတို့သည် ငါ့ကိုတွေ့
ရကြ၏။ ငါ၏အကြောင်းကို မမေးမြန်းသောသူ
၂၁ တို့၌ ငါထင်ရှားသည်ဟု ဆို၏။– ဣသရေလလူ
တို့ကို ရည်မှတ်၍ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊
နားမထောင်ငြင်းဆန်တတ်သောလူမျိုးသို့ တနေ
လုံးငါသည် လက်ဝါးကိုဖြန့်ရပြီဟု ဆိုသတည်း။

၁၁

၁ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိလူမျိုးကို
ပယ်တော်မူပြီလောဟုမေးသော်၊ ပယ်တော်မမူ
ဟု ဆိုရ၏။ ငါပင် ဣသရေလလူဖြစ်၏။ အာဗြ
၂ ဟံအမျိုး၊ ဗင်္ယာမိန်အနွယ်ဖြစ်၏။– ဘုရားသခင်
သည် အထက်က သိမှတ်တော်မူသော မိမိလူတို့
ကိုပယ်တော်မမူ။ ပရောဖက်ဧလိယက၊ အိုထာဝ
၃ ရဘုရား၊– သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ပရောဖက်
များကို သတ်ကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်၏ယဇ်ပလ္လင်
များကို ဖြိုဖျက်ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တယောက်
တည်း ကျန်ရစ်၍၊ အကျွန်ုပ်အသက်ကိုပင် ရှာ
ကြပါ၏ဟု ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ ဣသရေလအ
မျိုးတဘက်၌ လျှောက်ထားသည်ဟု ကျမ်းစာ၌
ပါသောအကြောင်းကို သင်တို့သည် မသိကြသ
၄ လော။– ထိုသို့လျှောက်သောအခါ၊ အဘယ်သို့
ဗာဒိတ်ထားတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဗာလရှေ
၌ ဒူးမထောက်သော လူခုနစ်ထောင်တို့ကို ငါ့အ
၅ ဘို့ ငါကျန်ကြွင်းစေပြီဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထို
နည်းတူ၊ ယခုကာလတွင်ပင် ကျေးဇူးတော်အ
တိုင်း ရွေးကောက်တော်မူသော အကြွင်းအကျန်
၆ ရှိသေး၏။– ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်ရှိလျှင်၊ ကိုယ်
ကျင့်သောအကျင့်အားဖြင့် မရှိ။ ရှိလျှင် ကျေးဇူး
သည် ကျေးဇူးမဟုတ်။ ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်
အားဖြင့် ရှိလျှင်၊ ကျေးဇူးအားဖြင့် မရှိ။ ရှိလျှင်
ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်သည် အကျင့်မဟုတ်။–
၇ သို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့နည်း၊ ဣသရေလလူ
တို့သည် ရှာသောအရာကို မတွေ့မရကြ။ ရွေး
ကောက်တော်မူသော သူတို့သာ တွေ့ရကြ၏။
၈ ကြွင်းသောသူတို့ကို မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်း၏။– ထို
သို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ဘုရားသ
ခင်သည် အိပ်ချင်သော သဘောကိုငင်း၊ မမြင်
နိုင်သော မျက်စိကိုငင်း၊ မကြားနိုင်သော နားကို
ငင်း၊ ထိုသူတို့အား ပေးတော်မူပြီဟုလာ၏။ ထို
ကျမ်းစာချက်သည် ယနေ့တိုင်အောင်ပြည့်စုံသ
၉ တည်း။– ဒါဝိဒ်၏စကား ဟူမူကား၊ သူတို့စားပွဲ
သည် သူတို့၌ ကျော့ကွင်းသော်ငင်း၊ ကျမ်းသော်
ငင်း၊ ထောင်ချောက်သော်ငင်း၊ ခံထိုက်သောအ
၁၀ ပြစ်သော်ငင်း ဖြစ်ပါစေ။– သူတို့သည် မမြင်နိုင်
အောင် မျက်စိကွယ်ပါစေ။ သူတို့ကျောသည်
လည်း အစဉ်ကုန်းပါစေဟု လာသတည်း။

၁၁ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဣသရေလလူတို့သည် လဲ၍
နေရသည်တိုင်အောင် ထိမိကြပြီလောဟု မေး
သော်၊ လဲ၍ မနေရကြ။ သူတို့၏စိတ်ကို နှိုးဆော်
စရာအကြောင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ သူတို့၏ လဲခြင်း
အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးသည် တ
၁၂ ပါးအမျိုးသားတို့၌ သက်ရောက်လေ၏။– သူတို့
၏လဲခြင်းအရာသည် လောကီသားတို့၏ စီးပွါး
ကိုငင်း၊ သူတို့၏ ရှုံးခြင်းအရာသည် တပါးအမျိုး
သားတို့၏စီးပွါးကိုငင်း ပြုစုလျှင်၊ သူတို့၏ပြည့်စုံ
ခြင်းအရာသည် သာ၍ ပြုစုမည် မဟုတ်လော။–
၁၃ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ငါသည် တပါးအမျိုးသားတို့နှင့်
၁၄ ဆိုင်သော တမန်တော်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊– ထို

To Contents

တမန်တော်၏အရာကို ချီးမွမ်းလျက်၊ ငါအမျိုးသားချင်းတို့၏စိတ်ကို တခုခုအားဖြင့်နှိုးဆော်၍၊ အချို့တို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ တပါးအမျိုးသား
၁၅ ဖြစ်သော သင်တို့အားဆိုရသတည်း။– ထိုသူတို့ကိုပယ်တော်မူခြင်းအရာသည်လောကီသားတို့၏ မိသဟာယဖွဲ့ခြင်းအကြောင်းဖြစ်လျှင်၊ သူတို့ကို သိမ်းဆည်းတော်မူခြင်းအရာသည် သေခြင်းမှထမြောက်ရှင်ပြန်ခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည် မ
၁၆ ဟုတ်လော။– အဦးနယ်သော မုန့်စိမ်းသည် သန့်ရှင်းလျှင်၊ တပုံလုံးသန့်ရှင်းလိမ့်မည်။ အမြစ်သန့်ရှင်းလျှင်၊ အခက်အလက်များလည်း သန့်ရှင်းကြ
၁၇ လိမ့်မည်။– အချို့သောအခက်တို့ကို ချိုးဖဲ့ပြီးမှ၊ ရိုင်းသော သံလွင်ပင်တည်းဟူသောသင်ကို အထက်ငုတ်၌ ဆက်၍ စိုက်သဖြင့်၊ အခက်များနှင့် အတူသံလွင်ပင်အမြစ်ကိုငင်း၊ အဆီသြဇောကိုငင်း ဆက်ဆံလျှင်၊ ချိုးဖဲ့သောအခက်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ဝါ
၁၈ ကြွားခြင်း မရှိနှင့်။– ဝါကြွားလျှင်မူကား၊ သင်သည် အမြစ်ကိုမဆောင်၊ အမြစ်သည် သင့်ကို
၁၉ ဆောင်၏။– ငါ့ကိုဆက်၍စိုက်ခြင်းငှါ ထိုအခက်တို့ကို ချိုးဖဲ့ပြီဟု သင်ဆိုပြန်လျှင်၊ မုန့်ဧစေတော့။–
၂၀ မယုံကြည်သောစိတ်ရှိသောကြောင့် သူတို့ကို ချိုးဖဲ့သည်ဖြစ်၍၊ သင်သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာ တည်၏။ မာနစိတ် မရှိစေနှင့်။ ကြောက်
၂၁ ခြင်းစိတ် ရှိစေလော့။– အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ပကတိအခက်များကို နှမြောတော်မမူလျှင်၊ သင်တို့ကို နှမြောတော်မူမည်
၂၂ လော။– သို့ဖြစ်၍၊ လဲသောသူတို့၌ ပြင်းစွာစီရင်တော်မူခြင်းကိုငင်း၊ ကျေးဇူးတော်၌ သင်သည် တည်နေလျှင်၊ သင်၌ပြုတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကိုငင်း၊ ဤနှစ်ပါးကို အောက်မေ့လော့။ ကျေးဇူးတော်၌ မတည်မနေလျှင်၊ သင်သည်
၂၃ လည်း ခုတ်ပစ်ခြင်းကို ခံရမည်။– သူတို့သည် မယုံကြည်သောစိတ်ပျောက်လျှင်၊ အပင်၌တဖန် ဆက်၍စိုက်သောအခွင့်ကိုရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို တဖန်ဆက်၍ စိုက်ခြင်းငှါ ဘုရားသခင်တတ်
၂၄ နိုင်တော်မူ၏။– အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ပကတိရိုင်းသော သံလွင်ပင်မှ သင့်ကို ခုတ်ယူ၍၊ ကောင်းသော သံလွင်ပင်၌ ပကတိကို မလိုက်ဘဲ ဆက်၍စိုက်သည် မှန်လျှင်၊ ပကတိအခက်ဖြစ်သော ထိုသူတို့သည် မိမိတို့သံလွင်ပင်၌ ဆက်၍ စိုက်သောအခွင့်ကို သာ၍ရကြမည်မဟုတ်လော။
၂၅ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ဝါကြွားသောစိတ် မရှိစေမည်အကြောင်း၊ တပါးအမျိုးသားအပေါင်း တို့သည်မဝင်မီတိုင်အောင်၊ ကြသရေလလူအချို့တို့ကို မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်းခြင်းအကြောင်းတည်းဟူသော နက်နဲသောအရာကို မသိဘဲနေစေခြင်း
၂၆ ငှါငါအလိုမရှိ။– ထိုသို့ကျမ်းစာနှင့်အညီ၊ ကြသရေလလူအပေါင်းတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ကျမ်းစာချက်ဟူမူကား၊ ကယ်လွှတ်သောသခင်သည် ဇိအုန်တောင်၌ ပေါ်ထွန်း၍၊ မတရားသောအမှုကို ယာကုပ်အ
၂၇ မျိုးသားတို့မှ လွဲတော်မူလတံ့။– သူတို့အပြစ်များကို ငါပယ်ရှင်းသောအခါ၊ သူတို့၌ ငါပေးသော ပဋိညာဉ်တရားသည် ထိုသို့သောတရားဖြစ်၏ဟု
၂၈ လာသတည်း။– သူတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့်မူကား သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ရန်သူဖြစ်ကြ၏။ ရွေးကောက်တော်မူခြင်းအားဖြင့်မူကား၊ ဘိုးဘေးများအကြောင်းကြောင့် ချစ်သူဖြစ်ကြ
၂၉ ၏။– အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်ပေးသနားတော်မူခြင်း၊ ခေါ်ထားတော်မူခြင်းငှါ
၃၀ ကျေးဇူးသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောမရှိ။– သင်တို့သည် အထက်က၊ ဘုရားသခင်၏စကားတော်ကို နားမထောင်ဘဲနေသော်လည်း၊ ယခုတွင် သူတို့ နားမထောင်ခြင်းအမှုအားဖြင့် သနားတော်
၃၁ မူခြင်းကို ခံရသကဲ့သို့၊– ထိုနည်းတူ၊ သင်တို့ခံရသော သနားတော်မူခြင်းအားဖြင့် သူတို့လည်း သနားတော်မူခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း၊ ယခုတွင် သူတို့သည် နားမထောင်ဘဲ နေရကြ၏။–
၃၂ ဘုရားသခင်သည် လူအပေါင်းတို့ကိုသနားတော်မူခြင်း အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ လူအပေါင်းတို့ကို နားမ
၃၃ ထောင်ခြင်းအဖြစ်၌ ချုပ်ထားတော်မူ၏။– ဘုရားသခင်၏ပညာနှင့် ဉာဏ်တော်သည် အလွန်ကျယ်ဝန်းနက်နဲစွတကား။ စီရင်တော်မူချက်တို့ကို အဘယ်သူမျှ စစ်၍မကုန်နိုင်။ ကြွတော်မူရာလမ်းတို့ကို လိုက်၍ရှာသော်လည်း မတွေ့မမီ
၃၄ နိုင်။– ထာဝရဘုရား၏စိတ်တော်ကို အဘယ်သူသိသနည်း။ ထာဝရဘုရားနှင့်အဘယ်သူသည်
၃၅ တိုင်ပင်ဘက်ပြုသနည်း။– ကျေးဇူးဆပ်တော်မူရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရား၌ အဘယ်သူ
၃၆ သည် ကျေးဇူးပြုဘူးသနည်း။– ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ကိုယ်တော်အထဲကငင်း၊ ကိုယ်တော်အားဖြင့်ငင်း၊ ကိုယ်တော်အတွက်အလိုငှါငင်း ဖြစ်ကြ၏။ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၁၂

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ အသက်ရှင်ခြင်းလက္ခဏာ၊

To Contents

သန့်ရှင်းခြင်းလက္ခဏာ၊ ဘုရားသခင် နှစ်သက်တော်မူဘွယ်သော လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသောယဇ်ကို သင်တို့သည် ပူဇော်၍၊ မိမိကိုယ်ခန္ဓာကို ဘုရားသခင်အား ဆက်ကပ်ခြင်းတည်းဟူသော သင်တို့ ပြုအပ်သောဝတ်ကို ပြုမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော်ကို ထောက်ထား၍၊ သင်တို့ကို ငါတို့က်တွန်းနှိုးဆော်ပေ၏။– သင်တို့သည် လောကီပုံသဏ္ဌာန်ကို မဆောင်ကြနှင့်။ ကောင်းမြတ်သောအရာ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအရာ၊ စုံလင်သောအရာတည်းဟူသော ဘုရားသခင် အလိုတော်ရှိသောအရာသည် အဘယ်အရာဖြစ်သည်ကို သင်နှိုင်မည်အကြောင်း၊ စိတ်နလုံးကို အသစ်ပြင်ဆင်၍ ပုံသဏ္ဌာန်ပြောင်းလဲခြင်းသို့ရောက်ကြလော့။– သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုထင်သင့်သည်အတိုင်းထက်လွန်၍မထင်ဘဲ၊ ဘုရားသခင်သည် လူအသီးအသီးတို့အား ယုံကြည်ခြင်းကို ဝေပေးတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ကိုယ်ကို လျော်ကပ်တန်ဖိုးထင်ရမည်အကြောင်း၊ ငါသည် ကိုယ်ခံရသောကျေးဇူးတော်ကိုအမှီပြုလျက်၊ သင်တို့တွင်ရှိသမျှသောသူတို့ကို မှာထား၏။– ဥပမာကား၊ ကိုယ်တစုခု၌ အင်္ဂါအများရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအင်္ဂါအများသည် ဆောင်ရွက်စရာအမှု တခုတည်းမရှိသကဲ့သို့၊– ထိုအတူ၊ အများဖြစ်သောငါတို့သည် ခရစ်တော်၌ တကိုယ်တည်းဖြစ်၍၊ အသီးအသီးအင်္ဂါချင်းဖြစ်ကြ၏။– ထိုသို့ ပေးတော်မူသောကျေးဇူးတော်အတိုင်း ငါတို့သည် အသီးသီးအပြားပြားသောဆုများကိုခံရသည်ဖြစ်၍၊ ပရောဖက်အရာရှိလျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်း၏ပမာဏကို ရသည်အတိုင်း ပရောဖက်ပြုကြကုန်အံ့။– ဓမ္မဆရာအရာရှိလျှင်၊ ဓမ္မဆရာ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြကုန်အံ့။ ဆုံးမဩဝါဒပေးသောသူသည် ထိုအမှုကို ဆောင်ရွက်စေ။– နှိုးဆော်သွေးဆောင်သောသူသည် ထိုအမှုကို ဆောင်ရွက်စေ။ အစွန့်အကြဲဝေငှသောသူသည် လျစ်လျူသောစိတ်နှင့် ဝေငှစေ။ အုပ်ချုပ်သောသူသည် လုံ့လဝိရိယနှင့် အုပ်ချုပ်စေ။ မစသနားခြင်း အမှုကိုပြုသောသူသည် စေတနာစိတ်နှင့်ပြုစေ။

၉ မေတ္တာစိတ်သည် လျှို့ဝှက်ခြင်းနှင့် ကင်းစေလော့။ ဆိုးညစ်သောအမှုကို စက်ဆုပ်ရွံရှာကြလော့။ ကောင်းမွန်သောအမှု၌ မှီဝဲဆည်းကပ်ကြလော့။– ညီအစ်ကိုချစ်ခြင်းအရာမှာ၊ ပကတိပေါက်ဘော်ကဲ့သို့ တယောက်ကိုတယောက် စုံမက်ကြလော့။ ချီးမွမ်းခြင်းအရာမှာ၊ သူတပါးကို ၁၀ ကိုယ်ထက် ချီးမြှောက်ကြလော့။– အားထုတ်ခြင်းအရာမှာ ပျင်းရိခြင်းမရှိဘဲလျက်၊ စိတ်တန်းဖြင့် သခင်ဘုရား၏အလိုတော်သို့ လိုက်၍ အား၁၁ ထုတ်ကြလော့။– မြော်လင့်လျက် ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်သောအခါ သည်းခံကြလော့။ ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်းအမှုကို အမြဲ၁၂ ပြုကြလော့။– သန့်ရှင်းသူတို့သည် ဆင်းရဲသောအခါ ဝေဒနာကမ်းကြလော့။ အာဂန္တုတို့အား၁၃ ဧည့်သည်ဝတ်ကို ကြိုးစား၍ပြုကြလော့။– သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲသောသူတို့အဘို့ မေတ္တာပို့ကြလော့။ ကျိန်ဆဲခြင်းကို မပြု၊ မေတ္တာပို့ခြင်းကို၁၅ သာပြုကြလော့။– ဝမ်းမြောက်သောသူတို့နှင့်အတူ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုငင်း၊ ငိုကြွေးသောသူတို့၁၆ နှင့်အတူ ငိုကြွေးခြင်းကိုငင်း ပြုကြလော့။– အချင်းချင်း စိတ်သဘောတညီတညွတ်တည်းရှိကြလော့။ ဂုဏ်စည်းစိမ်ကိုငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ နိမ့်ချသောသူတို့ကို အပေါင်းအဘော် လုပ်ကြလော့။ ငါသည် ပညာရှိ၏ဟု ကိုယ်ကို မထင်ကြ၁၇ နှင့်။– အဘယ်သူကိုမျှ ရန်တုံ့မမူကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ တင့်တယ်လျောက်ပတ်သော၁၈ အကျင့်ကို ကြံစည်ကြလော့။– သင်တို့သည် တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း လူအပေါင်းတို့နှင့် အသင့်၁၉ အတင့်နေကြလော့။– ချစ်သူတို့၊ သူတပါးသည် သင်တို့ကိုပြစ်မှားလျှင်၊ ကိုယ်တိုင်အပြစ်ပြန်၍မတုံ့ကြနှင့်။ အမျက်တော်ကိုအခွင့်ပေးကြလော့။ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ငါသည် အပြစ်တရားကိုစီရင်ပိုင်၏။ အပြစ်နှင့်အလျောက် ငါဆပ်ပေး၂၀ မည်ဟုထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။– ထိုကြောင့် သင်၏ရန်သူသည်မွတ်သိပ်လျှင်လုပ်ကျွေးလော့၊ ရေငတ်လျှင် သောက်စရာဘို့ ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သူ၏ ခေါင်းပေါ်၌ မီးခဲကို ပုံထားလိမ့်၂၁ မည်။– အဆိုးအားဖြင့် အရှုံးမခံနှင့်။ အကောင်းအားဖြင့် အဆိုးကိုနိုင်လော့။

၁၃

၁ အစိုးရသော မင်းအာဏာစက်၏ အုပ်စိုးခြင်းကို လူတိုင်းဝန်ခံစေ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ အခွင့်မရှိလျှင်၊ မင်းအာဏာစက် မရှိ။ အာဏာစက်ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင် ခန့်ထား၂ တော်မူရာ ဖြစ်သတည်း။– ထိုကြောင့်၊ မင်းအာဏာကို ဆန့်သောသူသည် ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူရာကို ဆန့်သောသူဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဆန့်၃ သောသူသည် ရာဇဝတ်ကိုခံရမည်။– မင်းမူကား၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူ ကြောက်

ဘို့ဖြစ်သည်မဟုတ်။ မကောင်းသော အကျင့်ကို
ကျင့်သောသူ ကြောက်ဘို့ ဖြစ်၏။ မင်းအာဏာ
ကို မကြောက်ဘဲ နေချင်သလော။ ကောင်းသော
အကျင့်ကို ကျင့်လော့။ ကျင့်လျှင် မင်းအာဏာ
၄ ကြောင့် ချီးမွမ်းခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။– မင်းသည်
ကား၊ သင်၏အကျိုးအလိုငှါ ဘုရားသခင်၏ အ
စေခံဖြစ်၏။ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်
လျှင်၊ ကြောက်ခြင်းရှိစေလော့။ အကြောင်းမူ
ကား၊ မင်းသည် အချည်းနှီး ထားကိုဆောင်သည်
မဟုတ်။ မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်သောသူ
တို့ကို အပြစ်တရားစီရင်၍ ရာဇဝတ်ပေးပိုင်သော
သူတည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏အစေခံဖြစ်သ
၅ တည်း။– ထို့ကြောင့် ရာဇဝတ်ကို ကြောက်သော
ကြောင့်သာ မင်းအာဏာစက်၏ အုပ်စိုးခြင်း
ကို ဝန်ခံရမည်မဟုတ်။ ကိုယ်ကိုကိုယ် သိသော
၆ စိတ်ကို ထောက်၍ ဝန်ခံရမည်။– ထိုအကြောင်း
ကြောင့် အခွန်အတုတ်ကို ပေးကြလော့။ မင်းတို့
သည် ဘုရားသခင်၏ အမှုစောင့်ဖြစ်၍၊ အမှု
၇ တော်ကို အမြဲထမ်းကြ၏။– ထို့ကြောင့်၊ လူအ
သီးအသီး ခံထိုက်သည်အတိုင်း ပေးကြလော့။
အခွန်ကို ခံထိုက်သောသူအား အခွန်ကိုငင်း၊ အ
ကောက်ကို ခံထိုက်သောသူအား အကောက်ကို
ငင်း ပေးကြလော့။ ကြောက်ထိုက်သောသူကို
ကြောက်ကြလော့။ ရိုသေထိုက်သောသူကို ရို
သေကြလော့။

၈ အချင်းချင်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာမှတပါး အဘယ်
ကြွေးမျှ မတင်စေနှင့်။ သူတပါးကို ချစ်သောသူ
၉ သည် အကျင့်တရားနှင့်ပြည့်စုံပြီ။– အကြောင်းမူ
ကား၊ သူမယားကို မပြစ်မှားနှင့်၊ လူအသက်ကို
မသတ်နှင့်၊ သူဥစ္စာကို မခိုးနှင့်၊ မမှန်သောသက်
သေကို မခံနှင့်၊ သူဥစ္စာကို တပ်မက်လိုချင်သော
စိတ်မရှိစေနှင့်ဟူသောပညတ်မှစ၍ အခြားသော
ပညတ်ရှိသမျှတို့သည်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော
သူကို ကိုယ်နှင့်အမျှချစ်လေ့ဟူသော ပညတ်
၁၀ တခုၤ့ခ် အပါအဝင်ဖြစ်ကြ၏။– ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိ
သောသူသည် ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏အ
ကျိုးကို မဖျက်ဆီးတတ်။ ထို့ကြောင့်၊ ချစ်ခြင်း
မေတ္တာသည် အကျင့်တရားပြည့်စုံရာ ဖြစ်သ
၁၁ တည်း။– ထိုမှတပါး၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်သော
ကျေးဇူးတော်သည် ငါတို့ယုံကြည်သောနေ့ရက်၌
နီးသည်ထက် ယခုသာ၍ နီးသောကြောင့်၎င်း၊–
၁၂ ညဉ့်အချိန်ကုန်လုပ်၍ နေ့အချိန် ရောက်လုသော
ကြောင့်၎င်း၊ ယခုအခါ အိပ်ပျော်ရာမှ နိုးရသော
အချိန်ရောက်ခဲ့ပြီဟု ငါတို့သည်သိ၍ ကာလအ
ချိန်ကိုထောက်လျက်၊ မှောင်မိုက်၏အကျင့်ကို
ပယ်ရှားး၍၊ အလင်း၏လက်နက်စုံကို ဝတ်ဆင်
၁၃ ဆောင်ရွက်ကြကုန်အံ့။– ပွဲလုပ်ခြင်း၊ ယစ်မျိုး
သောက်ကြူးခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်၌မှီဝဲ
ခြင်း၊ ကိလေသာညစ်ညူးခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊
ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်းအမှုတို့ကို ကြဉ်ရှောင်၍၊ နေ့အ
ချိန်၌ကဲ့သို့ တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်
၁၄ ဆောင် ပြုမူကြကုန်အံ့။– သခင်ယေရှုခရစ်ကို
ယူတင်ဝတ်ဆောင်ကြလော့။ ကိုယ်ကာယ၏
တပ်မက်ခြင်းအလိုငှါ မကြံစည်ကြနှင့်။

၁၄

၁ ယုံကြည်အားနည်းသောသူတို့ကို လက်ခံကြ
လော့။ သို့ရာတွင် ယုံမှားတွယ်သော ပြဿနာ
တို့ကို ထိုသူနှင့် မဆွေးနွေးကြနှင့်။ အစာအမျိုး
၂ မျိုးကို စားအပ်သည်ဟု လူအချို့ယုံ၏။– အား
နည်းသောသူမူကား၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကိုသာ
၃ စား၏။– အမျိုးမျိုးကိုစားသောသူသည် မစား
သောသူကို မထီမဲ့မြင်မပြုစေနှင့်။ မစားသောသူ
သည်လည်း၊ စားသောသူကို မစစ်ကြောမစီရင်
စေနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည်
၄ သူ့ကို လက်ခံတော်မူပြီ။– သူတပါးပိုင်သော လူ
ကို စစ်ကြောစီရင်သော သင်သည် အဘယ်သူ
နည်း။ သူသည် မိမိသခင်စီရင်သောအားဖြင့်သာ
အပြစ်လွတ်ခြင်း၊ အပြစ်ခံခြင်းသို့ ရောက်ရ၏၊
သူသည် အပြစ်လွတ်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။
အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် သူ၏အ
၅ ပြစ်ကို လွှတ်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူ၏။– နေ့
ရက်တရက်ထက်တရက် သာ၍ မြတ်သည်ဟု
လူအချို့ ထင်တတ်၏။ လူအချို့မထင်။ လူတိုင်း
၆ မိမိစိတ်သဘောကျပါစေ။– နေ့ရက်ကိုစောင့်
သောသူသည် သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ စောင့်
၏။ နေ့ရက်ကို မစောင့်သောသူသည်လည်း၊ သ
ခင်ဘုရားကို ထောက်၍ မစောင့်ဘဲနေ၏။ စား
သောသူသည် သခင်ဘုရားကို ထောက်သော
စိတ်နှင့်စား၍ ကျေးဇူးတော်ရှိသည်ဟု ဝန်ခံ၏။
မစားသောသူသည်လည်း၊ သခင်ဘုရားကို
ထောက်သောစိတ်နှင့် မစားဘဲနေ၍၊ ကျေးဇူး
၇ တော်ရှိသည်ဟု ဝန်ခံ၏။– ငါတို့တွင် အဘယ်သူ
မျှ ကိုယ်အဘို့အလိုငှါ အသက်မရှင်။ အဘယ်သူ
၈ မျှ ကိုယ်အဘို့အလိုငှါ မသေ။– အသက်ရှင်လျှင်၊
သခင်ဘုရား အဘို့အလိုငှါ ရှင်၏။ သေလျှင်
လည်း၊ သခင်ဘုရား အဘို့အလိုငှါ သေ၏။ ထို

To Contents

ကြောင့် အသက်ရှင်သည်ဖြစ်စေ၊ သေသည်ဖြစ်
၉ စေ၊ သခင်ဘုရား ဆိုင်တော်မူ၏။။– အကြောင်းမူ
ကား၊ ခရစ်တော်သည်၊ သေသောသူတို့ကိုလည်း၊
ရှင်သောသူတို့ကိုလည်း၊ အစိုးရသောအရှင် ဖြစ်လို
သောငှါ အသေခံ၍၊ ခံပြီးမှ အသက်ရှင်ပြန်တော်
မူ၏။

၁၀ သင်သည် ညီအစ်ကိုချင်းကို အဘယ်ကြောင့်
စစ်ကြောစီရင်သနည်း။ ညီအစ်ကိုချင်းကို အ
ဘယ်ကြောင့် မထီမဲ့မြင်ပြုသနည်း။ ငါတို့ရှိသမျှ
သည် ခရစ်တော်၏ တရားပလွင်တော်ရှေ့သို့
၁၁ ရောက်ရကြမည်။– ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ငါ
အသက်ရှင်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ငါ့ရှေ့၌ လူတိုင်း
ဒူးထောက်ရမည်။ ဘုရားသခင်အား လူတိုင်းမိမိ
နှုတ်နှင့် သစ္စာခံရမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်
၁၂ မူ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင်
စစ်ကြောတော်မူခြင်းကို ခံရကြမည်။

၁၃ ထို့ကြောင့်၊ ငါတို့သည် ယခုမှစ၍ အချင်း
ချင်း မစစ်ကြောမစီရင်ဘဲ နေကြကုန်အံ့။ ညီ
အစ်ကိုချင်း ထိမိ၍လဲစရာအခွင့်၊ မှားယွင်းစရာ
အခွင့်မရှိစေမည်အကြောင်း သာ၍စီရင်ကြကုန်
၁၄ အံ့။– အဘယ်အစာမျှ ပကတိအတိုင်း မညစ်ညူး
ကြောင်းကို ငါသည် သခင်ယေရှုကိုအဖို့ပြုလျက်
သဘောကျ၍ အမှန်သိ၏။ သို့သော်လည်း၊ ညစ်
ညူးသည်ဟု အကြင်သူသည် ထင်၏။ ထိုသူ၌
၁၅ ညစ်ညူး၏။– သင်၏ ညီအစ်ကိုသည် သင်စား
သောအစာကြောင့် စိတ်နာရလျှင်၊ သင်သည်
မေတ္တာတရားကိုမကျင့်။ ခရစ်တော်သည် အသေ
ခံတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို ခံသောသူကို
သင်၏အစာအားဖြင့် အကျိုးမနည်းစေနှင့်။–
၁၆ သင်တို့သည် အခွင့်ရသည် အမှုမှာ ကဲ့ရဲ့စရာအ
၁၇ ကြောင်းမရှိစေနှင့်။– ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်
သည် အစားအသောက်၌ မတည်။ ဖြောင့်မတ်
ခြင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
အားဖြင့်ခံရသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း၌ တည်၏။။–
၁၈ ထိုသို့ကျင့်၍ ခရစ်တော်၏အမှုကို ဆောင်ရွက်
သောသူသည် ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ နှစ်သက်ဘွယ်၊
၁၉ လူတို့တွင် ချီးမွမ်းဘွယ်ဖြစ်၏။– ထို့ကြောင့်၊
ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်ငင်း၊ အချင်းချင်းတည်ဆောက်
ခြင်းနှင့်ငင်း ယှဉ်သောအရာတို့ကို မှီအောင်လိုက်
၂၀ ကြကုန်အံ့။– ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကို သင်
၏အစာအလိုငှါ မဖျက်ဆီးနှင့်။ အစာအမျိုးမျိုး
တို့သည် စင်ကြယ်၏။ သို့သော်လည်း သူတပါး
ထိမိ၍ လဲစရာအကြောင်းနှင့် စားသောသူသည်
၂၁ အပြစ်ရှိ၏။– အမဲသားကိုစားခြင်း၊ စပျစ်ရည်ကို
သောက်ခြင်းကိစ္စမှစ၍၊ ညီအစ်ကိုထိမိ၍ လဲစ
ရာအကြောင်း၊ မှားယွင်းစရာအကြောင်း၊ အား
နည်းစရာအကြောင်းများကို ရှောင်အပ်၏။–
၂၂ သင်သည် ယုံခြင်းရှိလျှင် ကိုယ်အလိုအလျောက်
ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ ရှိစေလော့။ ကိုယ်လက်ခံ
သောအမှုမှာ ကိုယ်ကိုမစစ်ကြော မစီရင်သော
၂၃ သူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။– ယုံမှားသောသူသည် စား
လျှင်၊ ယုံသောစိတ်မရှိဘဲ စားသောကြောင့် အ
ပြစ်စီရင်ခြင်းကိုခံရ၏။ ယုံသောစိတ်မရှိဘဲ ကျင့်
သမျှသော အကျင့်တို့သည် အပြစ်ရှိကြ၏။

၁၅

၁ သို့ဖြစ်၍၊ အားရှိသောငါတို့သည် ကိုယ်အလို
သို့မလိုက်၊ အားနည်းသောသူတို့၏ အားနည်း
၂ ခြင်းကို သည်းခံရကြမည်။– ထိုသို့ ငါတို့ရှိသမျှ
သည် ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူ၏အကျိုးကို
ထောက်၍၊ သူ့ကိုတည်ဆောက်စေခြင်းငှါ သူ၏
၃ အလိုသို့ လိုက်ကြကုန်အံ့။– အကြောင်းမူကား၊
ခရစ်တော်သည် ကိုယ်အလိုသို့ မလိုက်။ ကျမ်း
စာလာသည်အတိုင်း ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။
ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သောသူတို့၏ စကားသည်
အကျွန်ုပ်အပေါ်သို့ ရောက်ပါ၏ဟု ကျမ်းစာလာ
၄ သတည်း။– ငါတို့သည် ကျမ်းစာ၌ပါသောသည်း
ခံခြင်း၊ သက်သာခြင်းအကြောင်းများကိုအဖို့ပြု၍
မြော်လင့်ရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ကျမ်းစာ၌ အ
ထက်ကရေးထားသမျှသည် ငါတို့ကို ဆုံးမပြဝါ
၅ ဒဗေး၍ ရေးထားသတည်း။– သင်တို့သည် ငါတို့
သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်တည်းဟူသော
ဘုရားသခင်ကို တညီတညွတ်တည်း နှုတ်ဖြင်တ်
၆ ၍ ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ။– ယေရှုခရစ်၏အလိုတော်
အတိုင်း အချင်းချင်း စိတ်တညီတညွတ်တည်း ရှိ
ကြမည်အကြောင်း၊ သည်းခံခြင်း၊ သက်သာခြင်း
၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကယ်မသနားတော်
၇ မူပါစေသော။– ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏
ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေလျက်၊ သင်တို့ကို
လက်ခံတော်မူသည်နည်းတူ၊ သင်တို့သည် တ
ယောက်ကိုတယောက် လက်ခံကြလော့။

၈ တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ယေရှုခရစ်သည် ဘု
ရားသခင်၏ သစ္စာတော်ကိုထောက်၍၊ ဘိုးဘေး
များခံရသော ဂတိတော်တို့ကို တည်စေခြင်းငှါ၊–
၉ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူတို့၏ အမှုကို
ဆောင်ရွက်တော်မူ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည်
လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော်ကို အံ့သြ

ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာ
လာသည်ကား၊ ထို့ကြောင့် တပါးအမျိုးသားတို့
တွင် ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်း၍၊ နာမ
တော်ကို ထောမနာသီချင်း ဆိုပါမည်ဟု လာသ
၁၀ တည်း။– တဖန်လာသည်ကား၊ တပါးအမျိုးသား
တို့၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏လူမျိုးနှင့်အတူ
၁၁ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြလော့ဟုလာ၏။– တဖန်
ကား၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့၊ ထာဝရဘုရားကို ချီး
မွမ်းကြလော့။ လူအနွယ်အပေါင်းတို့၊ အလွန်ချီး
၁၂ မွမ်းကြလော့ဟုလာ၏။– တဖန် ဟေရှာယဆို
သည်ကား၊ ယေရှဲ၏အမြစ်ပေါက်၍ တပါးအမျိုး
သားတို့ကို အုပ်စိုးခြင်းငှါ ပေါ်ထွန်းသောသူ ဖြစ်
လိမ့်မည်။ ထိုသူကို တပါးအမျိုးသားတို့သည်
၁၃ ကိုးစားကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။– သင်တို့
သည် သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ တန်ခိုးအား
ဖြင့် မြော်လင့်ခြင်းပါရမီနှင့် ကြွယ်ဝစေခြင်းငှါ၊
ယုံကြည်သောစိတ်ရှိ၍ ဝမ်းမြောက်သက်သာ
ခြင်းအမျိုးမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊
မြော်လင့်ခြင်း၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ကယ်
မသနားတော်မူပါစေသော။

၁၄ ညီအစ်ကိုတို့ သင်တို့သည် ကောင်းသောပက
တိသဘောနှင့်ပြည့်စုံ၍ အရာရာတို့ကို သိနားလည်သဖြင့်၊ အချင်းချင်းဆုံးမခြင်းငှါ တတ်နိုင်
၁၅ သည်ကို ငါသဘောကျလျက်ရှိ၏။– သို့သော်
၁၆ လည်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သန့်
ရှင်းစေတော်မူသော နှစ်သက်ဘွယ်ရာ ပူဇော်
သက္ကာတည်းဟူသော တပါးအမျိုးတို့ကို ပူဇော်
ခြင်းငှါ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ဧဝံဂေလိတရားကို
ဟောပြောသောအမှုကို ဆောင်ရွက်၍၊ တပါးအ
မျိုးသားတို့တွင် ယေရှုခရစ်၏ အမှုဆောင်ဖြစ်
မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ၌အပ်ပေး
တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ငါအမှီပြု၍၊ ညီ
အစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ကိုသတိပေးလျက် သာ၍ ရဲ
၁၇ ရင့်စွာရေးလိုက်ပါ၏။– ထို့ကြောင့်၊ ဘုရားသခင်
နှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာတို့၌ ငါသည် ယေရှုခရစ်
ကိုအမှီပြု၍ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်း
၁၈ ရှိ၏။– တပါးအမျိုးသားတို့သည် စကားအားဖြင့်
၁၉ ၎င်း၊ အကျင့်အားဖြင့်၎င်း၊ နားထောင်စေခြင်းငှါ၊
ခရစ်တော်သည် နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော
အမှုများ၌ပါသောတန်ခိုး၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
တော်၏တန်ခိုးကိုပြ၍ ငါအားဖြင့်ပြုတော်မူသမျှ
တို့ကိုသာငါပြောဝံ့၏။ ထိုကျေးဇူးတော်ကိုအမှီပြု
လျက်၊ ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ဣလုရိတ်
ပြည်တိုင်အောင် ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ ခရစ်
တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို အကုန်အစင် ဟော
၂၀ ပြောခဲ့ပြီ။– ထိုသို့ အခြားသူတည်သော တိုက်
မြစ်အပေါ်မှာ ငါထပ်၍ မတည်မဆောက်။ ခရစ်
တော်၏နာမကို မကြားဘူးသောအရပ်၌ ဧဝံဂေ
လိတရားကိုဟောခြင်းငှါ စေတနာစိတ်နှင့် ငါ
၂၁ ကြိုးစားအားထုတ်လေ့ရှိ၏။– ထိုသို့နှင့်အညီ
ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထိုသူ၏အကြောင်းကို
အဘယ်သူမျှမပြဘူးသော်လည်း၊ သူတို့သည်
မြင်ကြလိမ့်မည်။ မကြားဘူးသောသူတို့သည်
နားလည်ကြလိမ့်မည်ဟု လာသတည်း။

၂၂ ထို့ကြောင့်၊ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါလာရသော အ
၂၃ ခွင့်မရှိ။ အဆီးအတား များလှပြီ။– ယခုမူကား၊
ဤအရပ်တို့၌ အခွင့်မရသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ရှိရာ
သို့သွားခြင်းငှါ တာရှည်စွာကာလပတ်လုံး အလို
၂၄ ရှိသောကြောင့်၊– စပိန်ပြည်သို့ ငါသွားသောအ
ခါ၊ လမ်းခရီးခ၌ သင်တို့ကိုတွေ့မြင်၍ သင်တို့နှင့်
အတူပေါင်းဘော်လျက် အတန်အရာ အလိုပြည့်
စုံပြီးမှ၊ ထိုပြည်သို့ သင်တို့ ပို့ဆောင်ခြင်းကျေးဇူး
၂၅ ကိုခံမည်ဟု မြော်လင့်၏။– ယခုအခါ သန့်ရှင်း
သူတို့ကိုလုပ်ကျွေး၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါသွား
၂၆ ရမည်။– အကြောင်းမူကား၊ မာကေဒေါနိပြည်
သားတို့နှင့် အခါယပြည်သားတို့သည်၊ ယေရုရှ
လင်မြို့၌ ဆင်းရဲသောသန့်ရှင်းသူတို့အား ဥစ္စာ
၂၇ ကိုဝေမျှ၍ စေတနာစိတ်နှင့် လှူကြပြီ။– စေတ
နာစိတ်ရှိသည်ဟုဆိုသော်၊ ထိုသူတို့သည် ကျေး
ဇူးတင်သောသူဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
တပါးအမျိုးသားတို့သည် ဓမ္မဥစ္စာကို ယုဒအမျိုး
သားတို့နှင့်ဆက်ဆံ၍ ခံရသည်မှန်လျှင်၊ လော
၂၈ ကီဥစ္စာကို လှူ၍ လုပ်ကျွေးအပ်၏။– ထို့ကြောင့်၊
ဤအမှုကို ငါဆောင်ရွက်၍ ဤအလှူလက်
ဆောင်ကို လုံခြုံစေပြီးလျှင်၊ သင်တို့အနားမှာ
၂၉ ရောက်၍ စပါနိပြည်သို့သွားမည်။– သင်တို့ရှိရာ
သို့ ငါရောက်သောအခါ၊ ခရစ်တော်၏ဧဝံဂေလိ
တရားခံပါသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာပြည့်စုံခြင်း
နှင့် ရောက်လာမည်ကို ငါသိ၏။

၃၀ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်း
၃၁ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် သင်တို့ရှိရာသို့ ရောက်
၍ သင်တို့နှင့်အတူ သက်သာခြင်းကို ခံစားလို
သောငှါ၊ ယုဒပြည်၌ ငြင်းဆန်သောသူတို့လက်မှ
ငါလွတ်မည်အကြောင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့အား ငါ
လုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကို သန့်ရှင်းသူတို့သည် နှစ်
သက်မည်အကြောင်း၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့

To Contents

သည် ငါနှင့်အတူ ကြိုးစားအားထုတ်၍ ငါအဘို့
အလိုငှါ ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းပဌနာပြုကြ
လော့ဟု ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ဝိညာဉ်တော်
၏ မေတ္တာကရုဏာကို အကြောင်းပြု၍ သင်တို့
၃၂ ကို ငါတိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပါ၏။– ဇြိမ်သက်ခြင်း
၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ရှိသမျှနှင့်အ
တူ တည်နေတော်မူပါစေသော။ အာမင်။

၁၆

၁ ကင်ခြေမြို့အသင်းတော်၌ သင်းထောက်မိန်း
မဖြစ်သော ငါတို့နှမဖိဗေကို သင်တို့ထံသို့ငါသွင်း
၂ ပေး၏။– သန့်ရှင်းသူတို့သည် ပြုသင့်သည်အ
တိုင်း၊ သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ ထိုသူကိုလက်
ခံကြလော့။ သူသည် အကူအမလိုသမျှသော အ
မှုတို့၌ သူကို ကူမကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊
သူသည် များစွာသောသူတို့ကိုငင်း၊ ငါ့ကိုငင်း၊ မ
၃ စသောသူဖြစ်၏။– ငါနှင့်အတူ ယေရှုခရစ်၏အ
မှုတော်ကိုဆောင်ရွက်သောသူ၊ ပြစ်ကိလနှင့်
၄ အာကုလကိုနှုတ်ဆက်ကြလော့။– ထိုသူတို့သည်
ငါ့အသက်အတို့ မိမိတို့လည်ပင်းကို ချထားသော
သူဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ကျေးဇူးရှိသည်ဟု ငါတ
ယောက်တည်းသာ ဝန်ခံသည်မဟုတ်။ တပါးအ
မျိုးသား အသင်းတော်အပေါင်းတို့သည် ဝန်ခံကြ
၅ ၏။– သူတို့အိမ်၌ရှိသော အသင်းတော်ကိုလည်း
နှုတ်ဆက်ကြလော့။ အာရှိပြည်တွင် ခရစ်အဘို့
အဦးသီးသောအသီးဖြစ်သော ငါချစ်သား ဧပဲ
၆ နက်ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။– ငါတို့အမှုကို ကြိုး
စား၍ ဆောင်ရွက်သော မာရိကို နှုတ်ဆက်ကြ
၇ လော့။– ငါနှင့်အတူ အကျဉ်းခံရသောသူ၊ ငါအ
မျိုးသားချင်း အန္ဒြောနိတ်နှင့် ယုနိကို နှုတ်ဆက်
ကြလော့။ ထိုသူတို့သည် တမန်တော်များတွင်
အသရေထင်ရှားသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ငါအရင်
တပည့်တော်အဖြစ်သို့ ရောက်သောသူလည်း
၈ ဖြစ်ကြ၏။– သခင်ဘုရား၌ ငါချစ်သားအမွှေလိုကို
၉ နှုတ်ဆက်ကြလော့။– ငါတို့နှင့်အတူ ခရစ်တော်
၏အမှုကိုဆောင်ရွက်သော ဥရဗန်နှင့် ငါချစ်
၁၀ သားသတာခုကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။– တပည့်
တော်စစ်ဖြစ်သော အပေလေနှင့် အာရိတ္တောဗုလု
၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။–
၁၁ ငါ၏အဆွေအမျိုး ဟေရောဒျိန်နှင့် တပည့်တော်
ဖြစ်သော နာကိသု၏အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို နှုတ်
၁၂ ဆက်ကြလော့။– သခင်ဘုရား၏ အမှုတော်ကို
ကြိုးစားသောမိန်းမ၊ တရုဖိနှင့် တရုဖောသကို
ငင်း၊ သခင်ဘုရား၏ အမှုတော်ကို အလွန်ကြိုး
စား၍ ချစ်အပ်သောမိန်းမ ပေရသိကိုငင်း နှုတ်
၁၃ ဆက်ကြလော့။– မြတ်သောတပည့်တော်ရုဖုနှင့်
သူ၏အမိတည်းဟူသော ငါ၏အမိကို နှုတ်ဆက်
၁၄ ကြလော့။– အသုံကြိတ်၊ ဖလေဂုန်၊ ဟေရမ၊
ပတ်ရောဘ၊ ဟေရမေမှစ၍ သူတို့နှင့်အတူနေ
၁၅ သော ညီအစ်ကိုတို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။– ဖိ
လောလုပ်၊ ယုလိ၊ နေရု၊ နေရုနမနှင့် ဩလုမ္ပမှစ
၍ သူတို့နှင့်အတူနေသော သန့်ရှင်းသူအပေါင်း
၁၆ တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။– အချင်းချင်း တ
ယောက်ကိုတယောက် သန့်ရှင်းသောနမ်းခြင်း
နှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ခရစ်တော်၏အသင်း
တော်အပေါင်းတို့သည် သင်တို့နှင့် နှုတ်ဆက်ကြ
၏။

၁၇ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ခံရပြီးသော ဆုံးမသြဝါ
ဒနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သင်းခွဲခြင်း၊ မှား
ယွင်းခြင်းအကြောင်းကို ပြုတတ်သောသူတို့ကို
၁၈ မှတ်၍ ရှောင်ကြလော့ဟု ငါသတိပေး၏။– အ
ကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့သောသူတို့သည် ငါတို့သ
ခင်ခရစ်တော်၏ အမှုကို မဆောင်ရွက်ဘဲလျက်၊
မိမိတို့ဝမ်း၏အမှုကိုသာဆောင်ရွက်၍၊ လောက
ဝတ်စကားနှင့် ချော့မော့သောစကားအားဖြင့်
စိတ်ကောင်းသောသူတို့ကို လှည့်ဖြားတတ်ကြ
၁၉ ၏။– သင်တို့ယုံကြည်နားထောင်ခြင်းအကြောင်း
အရာသည် လူအပေါင်းတို့တွင် ကျော်စောသည်
ဖြစ်၍၊ ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊
သင်တို့သည် ကောင်းသောအမှုဌာန၊ ပညာရှိ
စေခြင်းငှါငင်း၊ ဆိုးသောအမှုဌာန၊ အပြစ်ကင်း
၂၀ စေခြင်းငှါငင်း၊ ငါအလိုရှိ၏။– ငြိမ်သက်ခြင်း၏
အရှင် ဘုရားသခင်သည် မကြာမမြင့်မီ စာတန်
ကို သင်တို့ခြေအောက်၌ နှိပ်စက်တော်မူမည်။
ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည်
သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

၂၁ ငါနှင့်အတူ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သော
တိမောသေမှစ၍ ငါ၏အဆွေအမျိုးလုကိ၊ ယာ
သုန်၊ သောသိပတရုတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်
၂၂ ဆက်ကြ၏။– ဤစာကိုရေးသော ကျွန်ုပ် တေရ
တိသည် သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ သင်တို့ကို
၂၃ နှုတ်ဆက်ပါ၏။– ငါ့ကိုငင်း၊ သင်းဝင်သူအပေါင်း
တို့ကိုငင်း၊ လက်ခံ၍ ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုတတ်
သော ဂါယု၊ မြို့စာရေး ဧရတ္ထာ၊ သင်တို့ညီ ကွာတု
၂၄ တို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။– ငါတို့သ
ခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အ
ပေါင်း၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

၂၅ ရှေးကပ်ကာလပတ်လုံး ဝှက်ထားပြီးလျှင်
၂၆ ယခုမှာ ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍၊- လူမျိုးအပေါင်းတို့
သည် ယုံကြည်နာခံထောင်ကြမည်အကြောင်း၊
ပရောဖက်တို့၏ ကျမ်းစာများလာသည်နှင့်အ
ညီ၊ ထာဝရဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်အတိုင်း
ထိုသူတို့အား ဘော်ပြရသောနက်နဲရာကို ဖွင့်
ထားခြင်းကျေးဇူးတော်နှင့် လျော်စွာ၊ ငါဟော
သောဇံဂေလိတရားတည်းဟူသော ယေရှုခရစ်
၏အကြောင်းကို ဟောပြောခြင်းအားဖြင့်၊ သင်
တို့ကို မြဲမြံခိုင်ခံ့စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူသော
၂၇ အရှင်၊- တဆူတည်းသာလျှင် ပညာနှင့်ပြည့်စုံ
တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ ယေရှုခရစ်အား
ဖြင့် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသ
တည်း။ အာမင်။

ရောမဩဝါဒစာပြီး၏။

To Contents

ကောရိန္သုဩဝါဒစာပဋမစောင်။

FIRST EPISTLE TO THE CORINTHIANS

၁

၁ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အားဖြင့် ယေရှုခ
ရစ်၏တမန်တော်အရာ၌ခန့်ထားသော ငါပေါလု
၂ နှင့် ငါညီသုဿင်သည်၊– ယေရှုခရစ်အားဖြင့် အ
ပြစ်နှင့်ကင်းစင်၍ သန့်ရှင်းသူအရာ၌ ခန့်ထား
သောသူတည်းဟူသော၊ ကောရိန္သုမြို့၌ရှိသော
ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်မှစ၍ ခပ်သိမ်းသော
အရပ်၌ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို ပဋနာပြုသော
၃ သူအပေါင်းတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။– ထိုသခင်
သည် ငါတို့၏သခင်သာမဟုတ်၊ သင်တို့၏သခင်
လည်းဖြစ်တော်မူ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့
အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်အထံတော်က
ကျေးဇူးတော်နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိ
ပါစေသော။

၄ အထက်က ခရစ်တော်၏သက်သေကို သင်
၅ တို့တွင် တည်စေသည်ရှိသော်၊ သင်တို့သည် ထို
၆ ခရစ်တော်အားဖြင့်၊ အရာရာ၌ နူတ်သတ္တိ၊ ဉာဏ်
သတ္တိအပေါင်းနှင့် ကြွယ်ဝပြည့်စုံကြသည်ဖြစ်
၍၊ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သင်တို့အားပေးတော်မူ
သော ဆုကျေးဇူးတော်ကို ငါထောက်၍၊ သင်တို့
အကြောင်းကြောင့် ငါဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး
၇ တော်ကို အစဉ်မပြတ် ချီးမွမ်း၏။– ထိုကြောင့်
သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ပေါ်ထွန်း
တော်မူခြင်းကို မြော်လင့်၍နေစဉ်၊ ဆုတော်တစုံ
၈ တခုမျှ မလျော့ဘဲ စုံလင်လျက်ရှိကြ၏။– သင်တို့
သည် ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ နေ့ရက်၌ အပြစ်
တင်စရာအခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊
သင်တို့ကို အဆုံးတိုင်အောင် ခိုင်ခံ့မြဲမြံစေတော်
၉ မူလိမ့်မည်။– ငါတို့သခင်တည်းဟူသော သား
တော်မြတ် သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ဆက်ဆံခြင်း
ကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့အား ပေးတော်မူသော
ဘုရားသခင်သည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏။

၁၀ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ရှိသမျှသည် စကားတ
ညီတညွတ်တည်းဖြစ်၍ အချင်းချင်းမကွဲပြားဘဲ
စိတ်သဘောတသံ တသမတ်တည်းရှိသည်နှင့်
စေ့စပ်စုံလင်ကြမည်အကြောင်း၊ ငါတို့ သခင်
ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်ကိုအမှီပြု၍ သင်တို့ကို
၁၁ ငါနှိုးဆော်တောင်းပန်ပါ၏။– အကြောင်းမူကား၊
ငါညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အချင်းချင်းမသင့်၊
ရန်တွေ့ခြင်းရှိသည်ကို၊ ခလောဣ အိမ်သားအ
၁၂ ချို့တို့သည် ပြောကြ၏။– သင်တို့က၊ ငါသည်
ပေါလုတပည့်ဖြစ်၏။ ငါသည် အာပေါလုတပည့်
ဖြစ်၏။ ငါသည် ကေဖတပည့်ဖြစ်၏။ ငါသည်
ခရစ်တော်တပည့်ဖြစ်၏ဟု အသီးအသီးပြောကြ
၁၃ သောကြောင့် ငါဆိုရ၏။– ခရစ်တော်သည် ကွဲ
ပြားသလော။ ပေါလုသည် သင်တို့အတွက် လက်
ဝါးကပ်တိုင်မှာအသေခံပြီလော။ သို့မဟုတ် သင်
တို့သည် ပေါလု၏နာမ၌ဗတ္တိဇံကိုခံကြပြီလော။–
၁၄ ကရိပ္ပုနှင့် ဂါယုမှတပါး၊ သင်တို့တွင် အဘယ်သူ
အားမျှ ဗတ္တိဇံကို ငါမပေးသည်ဖြစ်၍ ဘုရားသ
၁၅ ခင်၏ ကျေးဇူးတော်ရှိပါ၏။– သို့ဖြစ်၍ ပေါလု
သည် မိမိနာမ၌ ဗတ္တိဇံကိုပေးသည်ဟု အဘယ်
၁၆ သူမျှ ဆိုစရာအကြောင်းမရှိ။– သတေဖန်၏ အိမ်
သူအိမ်သားတို့အားလည်း ဗတ္တိဇံကို ပေးပြီ။ ထို
မှတပါး အခြားသောသူအား ဗတ္တိဇံပေးသည်ကို
ငါမမှတ်မိ။

၁၇ ဗတ္တိဇံကို ပေးစေခြင်းငှါ ခရစ်တော်သည် ငါ့
ကို စေလွှတ်တော်မူသည်မဟုတ်။ ဧဝံဂေလိတ
ရားကို ဟောစေခြင်းငှါ စေလွှတ်တော်မူ၏။ သို့
သော်လည်း၊ ခရစ်တော်၏ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို
အချည်းနှီးမဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နူတ်ပညာကို အခွင့်
၁၈ မပေးဘဲ နေတော်မူ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ဆုံး
ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သောသူတို့၌ လက်ဝါးကပ်တိုင်
တော်တရားသည် မိုက်သောတရားဖြစ်၏။ ကယ်
တင်ခြင်းသို့ ရောက်သောငါတို့၌ ထိုတရားသည်
၁၉ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ဖြစ်၏။– ကျမ်းစာ
လာသည်ကား၊ ပညာရှိတို့၏ ပညာကို ငါဖျက်
ဆီးမည်။ ဉာဏ်ကောင်းသောသူတို့၏ ဉာဏ်ကို
၂၀ လည်း ငါပယ်မည်ဟု လာသတည်း။– ပညာရှိ
ကား အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ကျမ်းပြုဆရာကား
အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ပြဿနာ၌ လေ့ကျက်
သောဆရာကား အဘယ်မှာရှိသနည်း။ လောကီ
ပညာကို ဘုရားသခင်သည် မိုက်စေတော်မူသည်
၂၁ မဟုတ်လော။– အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘုရား
သခင်၏ပညာတော်စီရင်သည်နှင့်အညီ၊ လောကီ
သားတို့သည် မိမိတို့ပညာအားဖြင့် ဘုရားသခင်

To Contents

ကို မသိဘဲနေကြသောအခါ၊ ဘုရားသခင်သည် ယုံကြည်သောသူတို့ကို ဒေသနာတော်မိုက်မဲခြင်း အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းငှါ စေတနာရှိတော်မူ
၂၂ ၏။– ယုဒလူတို့သည် နိမိတ်လက္ခဏာကိုတောင်း တတ်ကြ၏။ ဟေလသလူတို့သည် ပညာကို ရှာ
၂၃ တတ်ကြ၏။– ငါတို့မူကား၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော်မူသော ခရစ်တော်၏ အကြောင်း အရာကို ဟောပြောကြ၏။ ထိုအကြောင်းအရာ သည်ကား၊ ယုဒအမျိုးသား ထိမိ၍ လဲစရာအ ကြောင်းဖြစ်၏။ တပါးအမျိုးသားဉာဏ်ကား၊ မိုက်မဲ
၂၄ ခြင်းဖြစ်၏။– သို့သော်လည်း၊ ယုဒလူဖြစ်စေ၊ ဟေလသလူဖြစ်စေ၊ ခေါ်တော်မူသောသူတို့ဉာ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်နှင့် ဘုရားသခင်၏ပ ညာတော်တည်းဟူသော ခရစ်တော်၏တရားဖြစ်
၂၅ ၏။– ဘုရားသခင်၏မိုက်မဲခြင်းအရာသည် လူတို့ ၏ပညာထက် သာ၍ ပညာရှိ၏။ ဘုရားသခင်၏ အားနည်းခြင်းအရာသည် လူတို့၏အစွမ်းထက် သာ၍ အစွမ်းရှိ၏။

၂၆ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူခြင်း အ ကြောင်းအရာကို ဆင်ခြင်ကြလော့။ ခေါ်တော်မူ သောသူတို့တွင် လောကီပညာရှိအများမပေါ်။ ထင်
၂၇ ရှားသော လူကြီးအများမပေါ်။ မင်းအမျိုးအနွယ် ဖြစ်သောသူ အများမပေါ်။– ဘုရားသခင်သည် ပ ညာရှိတို့ကို ရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ၊ လောကီအ ရာ၌ မိုက်မဲသောသူတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ ၏။ အစွမ်းသတ္တိရှိသော သူတို့ကို ရှက်ကြောက် စေခြင်းငှါ၊ လောကီအရာ၌ အားနည်းသော သူ
၂၈ တို့ကို ရွေးကောက်တော်မူ၏။– မြတ်သောသူတို့ ကိုရှက်ကြောက်စေခြင်းငှါ လောကီအရာ၌ ဆင်း ရဲသောသူ၊ မရေရေသောသူ၊ ယုတ်သောသူတို့ကို
၂၉ ရွေးကောက်တော်မူ၏။– ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသ ခင်ရှေ့၌ အဘယ်သူမျှ ဝါကြွားစရာ အကြောင်း
၃၀ မရှိ။– ထိုဘုရားသခင်အားဖြင့် သင်တို့သည် ယေ ရှုခရစ်၌တည်နေကြ၏။ ထိုသခင်မူကား၊ ဘုရား သခင် စီရင်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါတို့၌ ပညာမ စ၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်း၊ ရွေးနှုတ်
၃၁ ခြင်းဖြစ်တော်မူ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ ကျမ်းစာလာ သည်နှင့်အညီ၊ ဝါကြွားသောသူမည်သည်ကား၊ ထာဝရဘုရား၌သာ ဝါကြွားစေ။

၂

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည် သင်တို့ရှိရာသို့ရောက် လာသောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏သက်သေခံချက် ကို ထူးမြတ်သောစကားနှင့် ထူးမြတ်သောပညာ အားဖြင့် သင်တို့အား ပြ၍ ရောက်လာသည်မ
၂ ဟုတ်။– အကြောင်းမူကား၊ ယေရှုခရစ်တည်းဟူ သော လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာအသေခံတော်မူသော သခင်မှတပါး၊ အဘယ်အရာကိုမျှ သင်တို့တွင်
၃ ငါမသိမမှတ်ဟု ငါစိတ်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိ၏။– သင် တို့နှင့်အတူ ငါရှိနေသောအခါ၊ အားနည်းခြင်း၊ အလွန်ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့်တကွ ငါရှိ
၄၅ နေ၏။– သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည် လူပညာ အားဖြင့် မတည်၊ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော် အားဖြင့် တည်စေခြင်းငှါ၊ ငါ့ကား၊ ငါ့ဒေသနာ သည် လူပညာနှင့်ယှဉ်သော ဖြားယောင်းသော စကားနှင့်တကွ ရှိသည်မဟုတ်။ ဝိညာဉ်တော်၏ နိမိတ်လက္ခဏာ တန်ခိုးတော်နှင့်တကွ ရှိ၏။
၆ သို့သော်လည်း၊ စုံလင်သောသူတို့အား ငါတို့ သည် ပညာစကားကို ဟောပြော၏။ ထိုသို့ဆို သော်၊ လောကီပညာကို မဆိုလို။ ပြယ်ပျောက် တတ်သောလောကီမင်းတို့၏ ပညာကိုမဆိုလို။–
၇ ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမီ၊ ငါတို့၏ဘုန်းအသရေ ဖြစ် စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူသောပညာ၊ နက်နဲသောအရာ၌ ဝှက်ထားသော ဘုရားသခင်
၈ ၏ပညာကို ငါတို့သည် ပြသကြ၏။– ထိုပညာကို လောကီမင်းတစုံတယောက်မျှ မသိ။ သိလျှင်၊ ဘုန်းကြီးတော်မူသောသခင်ကို လက်ဝါးကပ်
၉ တိုင်မှာ မကွပ်မျက်ကြဘို့။– ကျမ်းစာလာသည် နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူတို့အဘို့ အလိုငှါ၊ ဘုရားသခင်ပြင်ဆင်တော်မူသောအရာ တို့ကို လူမျက်စိဖြင့်မမြင်၊ နားဖြင့်မကြား၊ စိတ်န
၁၀ လုံးဖြင့် မကြံစည်သေး။– ထိုအရာတို့ကို ဘုရား သခင်သည် မိမိဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ငါတို့အား ဘော်ပြတော်မူ၏။ ဝိညာဉ်တော်သည် ဘုရားသ ခင်၏နက်နဲသောအရာတိုင်အောင် ခပ်သိမ်းသော
၁၁ အရာတို့ကို စစ်တော်မူ၏။– လူ၏ နက်နဲသော အရာကို လူ၌ရှိသော မိမိစိတ်ဝိညာဉ်မှတပါး အ ဘယ်သူသိသနည်း။ ထိုနည်းတူ ဘုရားသခင်၏ နက်နဲသောအရာကို ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော်
၁၂ မှတပါး အဘယ်သူမျှမသိ။– ငါတို့သည် လောကီ ဝိညာဉ်ကို မခံရကြ။ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူ သောအရာတို့ကို သိခြင်းအလိုငှါ ဘုရားသခင်ထံ
၁၃ မှ ကြွလာသောဝိညာဉ်ကို ခံရကြပြီ။– ဘုရားသ ခင်ပေးတော်မူသောအရာတို့ကို ငါတို့သည် လူ ပညာကို အမှီပြု၍ နားလည်သောစကားနှင့် မ ဟော။ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် ဝိညာဉ် နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာကို ဝိညာဉ်စကားအားဖြင့်

ဖွင့်ပြ၍ ပုံပြင်တော်မူသောစကားနှင့် ငါတို့သည်
၁၄ ဟောကြ၏။– ဇာတိပကတိလူသည် ဘုရားသ
ခင်၏ ဝိညာဉ်တော်အရာတို့ကို မခံမယူ။ ထိုအ
ရာတို့သည် မိုက်မဲသောအရာဖြစ်သည်ဟု ထင်
တတ်၏။ ထိုအရာတို့ကို ဝိညာဉ်အားဖြင့်သာ
ပိုင်းခြား၍နားလည်နိုင်သောကြောင့်၊ ဇာတိပက
၁၅ တိလူသည် နားမလည်နိုင်။– ဝိညာဉ်လူမူကား၊
ထိုအရာအလုံးစုံတို့ကို ပိုင်းခြား၍ နားလည်
တတ်၏။ သို့သော်လည်း ထိုလူကို အဘယ်သူမျှ
၁၆ ပိုင်းခြား၍ မသိနိုင်။– ထိုလူကို သွန်သင်နိုင်မည်
အကြောင်း၊ အဘယ်သူသည် ထာဝရဘုရား၏
စိတ်တော်ကိုသိသနည်း။ ငါတို့မူကား ခရစ်တော်
၏စိတ်ကို ခံရကြ၏။

၃

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ အထက်က ငါသည် ဝိညာဉ်လူ
တို့အားဟောပြောသကဲ့သို့ သင်တို့အား ဟော
ပြောရသောအခွင့်မရှိဘဲ၊ ဇာတိပကတိလူတို့
အားငင်း၊ ခရစ်တော်၌ သူငယ်ကလေးတို့အား
၂ ငင်း၊ ဟောပြောသကဲ့သို့ ဟောပြောရ၏။– ယခု
တိုင်အောင် သင်တို့သည် ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို မ
ကြေနိုင်သောကြောင့်ငါမကျွေးရ။ နို့ကိုသာတိုက်
ရ၏။ ယခုပင်လည်း၊ သင်တို့သည် မကြေနိုင်ကြ
၃ သေး။– ယခုပင်လည်း၊ ဇာတိပကတိလူဖြစ်ကြ
သေး၏။ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ အချင်း
ချင်းကွဲပြားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် ဇာ
တိပကတိလူ ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။ လော
ကီထုံးစံအတိုင်း ကျင့်ဆောင်ကြသည် မဟုတ်
၄ လော။– တယောက်က၊ ငါသည် ပေါလုတပည့်
ဖြစ်၏ဟူ၍ငင်း၊ တယောက်က၊ ငါသည် အာပေါ
လုတပည့်ဖြစ်၏ဟူ၍ငင်း၊ အသီးအသီးပြောကြ
လျှင် ဇာတိပကတိလူဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။
၅ ပေါလုကား အဘယ်သူနည်း။ အာပေါလု
ကားအဘယ်သူနည်း။ အခြားသောသူမဟုတ်၊
ထာဝရဘုရားသည် အသီးအသီးတို့အားအခွင့်ပေး
သနားတော်မူသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့ကိုယုံကြည်
၆ ခြင်းသို့ရောက်စေသော ဓမ္မဆရာပေတည်း။– ငါ
သည် စိုက်ပျိုးသောသူဖြစ်၏။ အာပေါလုသည်
ရေလောင်းသောသူဖြစ်၏။ အပင်ကို ကြီးပွါးစေ
၇ သောသူကား၊ ဘုရားသခင်ပေတည်း။– စိုက်ပျိုး
သောသူ မတတ်နိုင်။ ရေလောင်းသောသူလည်း
မတတ်နိုင်။ ကြီးပွါးစေတော်မူသော ဘုရားသ
၈ ခင်သာလျှင် တတ်နိုင်တော်မူ၏။– သို့သော်
လည်း၊ စိုက်ပျိုးသောသူနှင့် ရေလောင်းသောသူ
သည် တလုံးတဝတည်းဖြစ်၍၊ အသီးအသီး မိမိ
လုပ်သည်အတိုင်း မိမိအကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။–
၉ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ထံ၌အလုပ်လုပ်သောသူ
ချင်း ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဥ
ယျာဉ်တော်ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ ကျောင်း
၁၀ တော်တိုက်လည်း ဖြစ်ကြ၏။– ဘုရားသခင်၏
ကျေးဇူးတော်ကို ငါခံရသည်နှင့်အညီ၊ လိမ္မာ
သောဗိသုကာကဲ့သို့ တိုက်မြစ်ကို ချပြီ။ အခြား
သောသူသည် ထပ်ဆင့်၍တည်ဆောက်လေ၏။
သို့ရာတွင်၊ အဘယ်သို့ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်
၁၁ သည်ကို လူတိုင်းသတိပြုပါစေ။– အကြောင်းမူ
ကား၊ ယေရှုခရစ်တည်းဟူသော ချလျက်ရှိသော
တိုက်မြစ်မှတပါး အခြားသောတိုက်မြစ်ကို အ
၁၂ ဘယ်သူမျှမချနိုင်။– ထိုတိုက်မြစ်အပေါ်၌ ရွှေ၎င်း၊
ကျောက်ကောင်း၊ သစ်သား၊ မြက်ပင်၊ ကောက်
ရိုးများကို ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်သောသူရှိ
၁၃ သမျှ။– အသီးအသီးလုပ်သောအလုပ်သည် ထင်
ရှားလိမ့်မည်။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘော်
ပြချိန်နေ့ရက်သည် မီးအားဖြင့် ထင်ရှားစေလိမ့်
မည်။ လူတိုင်းလုပ်သောအလုပ်သည် အဘယ်
သို့သော အလုပ်ဖြစ်သည်ကို မီးသည် စစ်ကြော
၁၄ စုံမစ်းလိမ့်မည်။– ထိုတိုက်မြစ်အပေါ်၌ ထပ်ဆင့်
၍ တည်ဆောက်သောအကြင်သူ၏အလုပ်သည်
၁၅ မြဲ၏။ ထိုသူသည် အကျိုးကို ခံရလိမ့်မည်။– အ
ကြင်သူ၏အလုပ်သည် ကျွမ်းလောင်၏။ ထိုသူ
သည် အနှုံးခံရလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ မီးနှင့်
လွတ်သကဲ့သို့ သူသည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်
လိမ့်မည်။
၁၆ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော် ဖြစ်
ကြသည်ကိုငင်း၊ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်
သည် သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူသည်ကို
၁၇ ငင်း မသိကြသလော။– အကြင်သူသည် ဘုရား
သခင်၏ ဗိမာန်တော်ကို ဖျက်ဆီး၏။ ထိုသူကို
ဘုရားသခင် ဖျက်ဆီးတော်မူလိမ့်မည်။ ဘုရား
သခင်၏ ဗိမာန်တော်သည် သန့်ရှင်း၏။ သင်
၁၈ တို့သည်လည်း၊ ထိုဗိမာန်တော် ဖြစ်ကြ၏။– အ
ဘယ်သူမျှ ကိုယ်ကို မလှည့်ဖြားစေနှင့်။ သင်တို့
တွင် အကြင်သူသည် ဤလောကၘ် ပညာရှိဖြစ်
သည်ဟု ကိုယ်ကိုထင်၏။ ထိုသူသည် ပညာရှိအ
၁၉ ဖြစ်သို့ ရောက်လိုသောငါ့ လူမိုက်ဖြစ်ပါစေ။– အ
ကြောင်းမူကား၊ လောကီပညာသည် ဘုရားသ
ခင့်ရှေ့၌ မိုက်မဲခြင်းဖြစ်၏။ ကျမ်းစာလာသည်
ကား၊ ဘုရားသခင်သည် ပညာရှိတို့ကို သူတို့၏

To Contents

ပရိယာယ်အားဖြင့် ဘမ်းဆီးတော်မူ၏ဟု လာ
၂၀ သတည်း။– တဖန်တုံ၊ ပညာရှိတို့၏အကြံအစည်
တို့သည် အချည်းနှီးဖြစ်ကြောင်းကို ထာဝရဘု
၂၁ ရားသိတော်မူ၏ဟု လာသတည်း။– ထိုသို့ဖြစ်
လျှင်၊ အဘယ်သူမျှ လူတို့၌ ဝါကြွားခြင်းမရှိစေ
နှင့်။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် သင်တို့အဘို့
၂၂ ဖြစ်ကြ၏။– ပေါလုဖြစ်စေ၊ အာပေါလုဖြစ်စေ၊
ကေဖဖြစ်စေ၊ ဤလောကဖြစ်စေ၊ အသက်ရှင်
ခြင်းဖြစ်စေ၊ သေခြင်းဖြစ်စေ၊ မျက်မှောက်အရာ
ဖြစ်စေ၊ နောက်လာလတ္တံ့သောအရာဖြစ်စေ၊ ခပ်
သိမ်းသော အရာတို့သည် သင်တို့အဘို့ ဖြစ်ကြ
၂၃ ၏။– သင်တို့သည်လည်း၊ ခရစ်တော်အဘို့ ဖြစ်
ကြ၏။ ခရစ်တော်သည်လည်း ဘုရားသခင်အ
ဘို့ ဖြစ်တော်မူ၏။

၄

၁ ခရစ်တော်၏ အစေအပါကဲ့သို့ငင်း၊ ဘုရားသ
ခင်၏နက်နဲသောအရာတို့ကိုစောင့်သော ဘဏ္ဍာ
စိုးကဲ့သို့ငင်း၊ သူတပါးသည် ငါတို့ကိုမှတ်ပါစေ။–
၂ ထိုမှတပါး၊ ဘဏ္ဍာစိုးမည်သည်ကား၊ သစ္စာရှိရ
၃ မည်။– သင်တို့မှစ၍ အခြားသောလူများတို့သည်
ငါ့ကို သစ္စာမရှိဟု စီရင်သော်လည်း၊ ငါသည်အမှု
၄ မထား။ ငါ့ကိုယ်ကို ငါမစီရင်။– အကြောင်းမူ
ကား၊ ကိုယ်စိတ်သည် ကိုယ်ကို အပြစ်မတင်။
သို့သော်လည်း၊ ထိုအကြောင်းဖြင့် ငါသည် အ
ပြစ်လွတ်သည်မဟုတ်။ ငါ့ကို စီရင်သောသူကား၊
၅ ထာဝရဘုရားပေတည်း။– ထိုသို့ဖြစ်လျှင် မှောင်
မိုက်၌ ဝှက်ထားသောအရာတို့ကို ပွင့်လင်းစေ၍
စိတ်နှလုံးအကြံအစည်များကို ထင်ရှားစေလတ္တံ့
သော သခင်ဘုရားကြွလာတော်မမူမီတိုင်အောင်
အဘယ်အမှုကိုမျှ အဆုံးအဖြတ် မစီရင်ကြနှင့်။
ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ အသီးအသီးတို့သည်
ဘုရားသခင် ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရ
ကြလတ္တံ့။
၆ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ကျမ်းစာကိုလွန်
၍ သူတပါးကို မရိုသေအပ်ဟု ငါတို့ကိုထောက်၍
နားလည်စေခြင်းငှါငင်း၊ မာနစိတ်ထောင်လွှား
သည်နှင့် တယောက်ကိုမှီဝဲ၍ တယောက်ကိုငြင်း
ဆန်ခြင်း မရှိစေခြင်းငှါငင်း၊ ငါဆိုခဲ့ပြီးသောအ
ချက်၌ သင်တို့၏အကျိုးကိုထောက်၍ ငါနှင့် အာ
၇ ပေါလုကို ပုံဆောင်လျက် ဆိုသတည်း။– ထိုမှတ
ပါး၊ အဘယ်သူသည် သင့်ကို ထူးခြားစေသနည်း။
သူတပါးလက်မှ မခံမယူဘဲ အလိုအလျောက်ရ
သော အရာတစုံတခုမျှ သင်၌ရှိသလော။ သူတ
ပါးလက်မှ ခံယူသည်မှန်လျှင်၊ မခံမယူသကဲ့သို့
၈ အဘယ်ကြောင့် ဝါကြွားသနည်း။– ယခုတွင်
သင်တို့သည် ကြွယ်ဝကြ၏။ ငွေရတတ်ကြ၏။
ငါတို့ မရှိစဉ်တွင် စိုးစံကြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့
နှင့်အတူ စိုးစံရသောအခွင့်ရှိမည်အကြောင်း၊
၉ သင်တို့ကို အမှန်စိုးစံစေခြင်းငှါအလိုရှိ၏။– သတ်
ဘို့ရာထားသောသူကဲ့သို့ အခြားသောသူများ
နောက်၌ တမန်တော်တည်းဟူသော ငါတို့ကို ဘု
ရားသခင်ထုတ်ပြတော်မူသည်ဟု ငါထင်၏။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် လောကီသားများနှင့်
ကောင်းကင်တမန်များမျက်မှောက်၌ ပွဲဝင်သော
၁၀ သူဖြစ်ကြ၏။– ငါတို့သည်၊ ခရစ်တော်၏အ
ကြောင်းကြောင့် လူမိုက်ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့မူ
ကား၊ ခရစ်တော်၌ ပညာရှိဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည်
အားနည်းသောသူဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့မူကား၊ အ
စွမ်းသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသောသူ၊ အသရေရှိသောသူ
ဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့သည် အရှက်အကြောက်ခံရသော
၁၁ သူဖြစ်၍၊– ယခုတိုင်အောင်၊ အစားအသောက်
ငတ်မွတ်ခြင်း၊ အဝတ်နွမ်းပါးခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်ညှဉ်း
၁၂ ဆဲခြင်းကိုခံရကြ၏။ နေရာမကျသောသူ၊– ကိုယ်
လက်နှင့် ပင်ပန်းစွာလုပ်ဆောင်ရသောသူ ဖြစ်
ကြ၏။ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရသောအခါ မေတ္တာပို့ကြ
၏။ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကို ခံရသောအခါ သည်း
၁၃ ခံကြ၏။– အသရေရှုတ်ချခြင်းကို ခံရသောအခါ
တောင်းပန်ကြ၏။ ဤလောက၏အညစ်အကြေး
ကဲ့သို့ငင်း၊ အရပ်ရပ်ထဲက လှည်းပစ်သောတန်
မြက်ခွေးအမှိုက်ကဲ့သို့ငင်း၊ ယခုတိုင်အောင်ဖြစ်
ကြ၏။
၁၄ သင်တို့သည် ရှက်စေခြင်းငှါ၊ ဤသို့ ငါရေး
သည်မဟုတ်။ သင်တို့ကို ချစ်သားကဲ့သို့ မှတ်၍
၁၅ သတိပေး၏။– သင်တို့တွင် ခရစ်တော်၏အ
ကြောင်းကိုသင်ပေးသော ဆရာတသောင်းရှိငြား
သော်လည်း၊ အဘအများ မရှိ။ ဧဝံဂေလိတရား
အားဖြင့် ငါသည် သင်တို့ကို ယေရှုခရစ်၌ဖြစ်
၁၆ ဘွားစေပြီ။– သို့ဖြစ်၍၊ ငါကျင့်သည်နည်းတူ
သင်တို့သည် ကျင့်ကြမည်အကြောင်း ငါနှိုးဆော်
၁၇ တောင်းပန်၏။– ထိုအကြောင်းကြောင့် သခင်ဘု
ရား၌ သစ္စာရှိသော ငါ၏ချစ်သားတိမောသေကို
သင်တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရပ်
တို့၌ ခပ်သိမ်းသောအသင်းတော်တို့ကို ငါသွန်
သင်သည်နှင့်အညီ၊ ငါသည် ခရစ်တော်၌ကျင့်
သော အကျင့်ဓလေ့များကို သင်တို့သည် မှတ်မိ
စေခြင်းငှါ သူသည် ပြသတိုက်တွန်းလိမ့်မည်။–

၁၈ ငါသည် သင်တို့ဆီသို့ ကိုယ်တိုင်မလာဟု အချို့
သောသူတို့သည် ထင်မှတ်သည်နှင့်၊ မာနထောင်
၁၉ လွှားခြင်းရှိကြ၏။– သို့သော်လည်း သခင်ဘုရား
သည်အလိုတော်ရှိလျှင် ငါသည်မြန်မြန်လာမည်။
လာသောအခါ မာနထောင်လွှားသောသူတို့၏ စ
ကားကို သိမှတ်မည်မဟုတ်။ သူတို့၏တန်ခိုးကို
၂၀ သိမှတ်မည်။– အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်
၏နိုင်ငံတော်သည် စကားၨ၌ တည်သည်မဟုတ်၊
၂၁ တန်ခိုးၨ၌ တည်၏။– သင်တို့သည် အဘယ်သို့
အလိုရှိသနည်း။ ငါသည်နှင်တံနှင့် သင်တို့ဆီသို့
လာရမည်လော။ သို့မဟုတ် မေတ္တာနှင့်ငင်း၊ နူး
ညံ့သိမ်မွေ့သောစိတ်နှင့်ငင်း၊ လာရမည်လော။

၅

၁ မတရားသောမေထုန် သာမည မဟုတ်၊ အ
ဘ၏မယားကို သိမ်းယူခြင်းတည်းဟူသော သာ
သနာပလူတို့တွင်ပင် မကြားရသော မေထုန်ၨမှိ
ဝဲသောသူသည် သင်တို့တွင် ရှိကြောင်းကို အနှံ့
၂ အပြား ကျော်စောကြ၏။– ထိုသို့ပြုသောသူကို
သင်တို့အထဲမှ နှင်ထုတ်မည်အကြောင်း၊ စိတ်မ
သာ ညည်းတွားခြင်းကိုမပြု၊ မာနထောင်လွှား
၃ လျက်နေကြ၏။– ထိုကြောင့် ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာ
အားဖြင့် သင်တို့နှင့် ကွာလျက်ရှိသော်လည်း၊
ဝိညာဉ်အားဖြင့်မကွာ၊ ကိုယ်တိုင် သင်တို့နှင့်အ
တူရှိသကဲ့သို့ ထိုသို့ကျင့်သောသူကို ယခုပင် ငါစီ
၄ ရင်ပြီ။– စီရင်ချက်ဟူမူကား၊ ငါတို့သခင်ယေရှု
ခရစ်၏အခွင့်အားဖြင့် သင်တို့သည် ငါ့ဝိညာဉ်
နှင့်အတူစည်းဝေးပြီးမှ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏
၅ တန်ခိုးတော်ကိုအမှီပြု၍၊– ထိုသူ၏ဝိညာဉ်သည်
ယေရှုခရစ်၏နေ့ရက်ၨ၌ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်
မည်အကြောင်း၊ သူ၏ကိုယ်ခန္ဓာပျက်စီးဘို့ရာ
သူ့ကို စာတန်လက်သို့ အပ်နှံကြစေဟု ငါစီရင်
၆ ၏။– သင်တို့၏ ဝါကြွားခြင်းသည် မကောင်းမ
သင့်ဖြစ်၏။ အနည်းငယ်သောတဆေးသည် မုန့်
စိမ်းတပုံလုံးကို ဖောင်းကြွစေတတ်သည်ကို မသိ
၇ ကြသလော။– သင်တို့သည် တဆေးမဲ့ဖြစ်သည်
နှင့်အညီ အသစ်သောမုန့်စိမ်းဖြစ်မည်အကြောင်း
ဟောင်းသောတဆေးကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းကြ
လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်တည်းဟူ
သော ငါတို့ပသခါ သိုးသငယ်သည် ငါတို့အဘို့
၈ ယဇ်ပူဇော်ရာဖြစ်၏။– ထိုကြောင့်၊ ဟောင်းသော
တဆေး၊ ဆိုးညစ်မိုက်မဲခြင်းတဆေးတို့ကို ပယ်
ပစ်၍၊ တဆေးမဲ့မုန့်တည်းဟူသော ကြည်ဖြူ
ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းနှင့် ပွဲခံကြကုန်အံ့။

၉ သင်တို့သည် မတရားသောမေထုန်ၨ၌ မှီဝဲ
သောသူတို့နှင့် မပေါင်းဘော်မည်အကြောင်း၊ အ
၁၀ ထက်ဩဝါဒစာၨ၌ ငါရေးထားခဲ့ပြီ။– ထိုသို့ ရေး
ထားသော်၊ မတရားသောမေထုန်ၨ၌ မှီဝဲခြင်း၊
လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ အနိုင်အထက်လုယူခြင်း၊
ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်းအမှုကိုပြုသော လောကီ
သားတို့နှင့် အလျှင်းမပေါင်းဘော်ရဟု မဆိုလို။
ထိုသို့ဆိုလျှင်၊ သင်တို့သည် လောကီမှထွက်သွား
၁၁ ရကြမည်။– ယခုမူကား ညီအစ်ကိုဟုခေါ်ဝေါ်
သောသူသည် မတရားသောမေထုန်ၨ၌မှီဝဲခြင်း၊
လောဘလွန်ကျူးခြင်း၊ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်း၊
ဆဲရေးကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ သေရည်သေရက်နှင့် ယစ်မူး
ခြင်း၊ အနိုင်အထက်လုယူခြင်းမှစ၍၊ ထိုသို့သော
အမှုကို ပြုသောသူနှင့် မပေါင်းဘော်ရသည်သာ
မက၊ ထိုသူနှင့်အတူ စားသောက်ခြင်းကိစ္စကိုမျှ
၁၂ မပြုရဟု ငါရေးထား၍ ပညတ်၏။– ပြင်လူတို့
ကို စီရင်ခြင်းအမှုနှင့် ငါသည် အဘယ်သို့ဆိုင်သ
နည်း။ အတွင်းလူတို့ကို သင်တို့ စီရင်ရသည်မ
၁၃ ဟုတ်လော။– ပြင်လူတို့ကို ဘုရားသခင်စီရင်
တော်မူလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ ထိုဆိုးညစ်သောသူ
ကို သင်တို့အထဲမှ နှင်ထုတ်ကြလော့။

၆

၁ သင်တို့သည် အချင်းချင်းအမှုရှိလျှင်၊ သန့်
ရှင်းသူတို့ရှေ့၌ တရားစီရင်ခြင်းကိုမခံဘဲ သာသ
နာပလူတို့ရှေ့၌ခံခဲ့သောသူ တစုံတယောက်ရှိသ
၂ လော။– သန့်ရှင်းသူတို့သည် လောကီနိုင်ငံကို
တရားစီရင်မည်ဟု မသိကြသလော။ သင်တို့
သည် လောကီနိုင်ငံကို စီရင်ရသည်မှန်လျှင်၊ အ
ငယ်ဆုံးသောအမှုများကို မစီရင်ထိုက်သလော။–
၃ ငါတို့သည် ကောင်းကင်တမန်တို့ကို တရားစီရင်
မည်ဟု မသိကြသလော။ သို့ဖြစ်၍ လောကီအမှု
၄ ကို စီရင်ထိုက်သည် မဟုတ်လော။– ထိုကြောင့်
သင်တို့သည် လောကီအမှုကို စီရင်စရာရှိလျှင်၊
အသင်းတော်၌ အသရေနည်းသောသူတို့ကို တ
၅ ရားသူကြီးအရာၨ၌ ခန့်ထားကြလော့။– ထိုသို့ဆို
သော်၊ သင်တို့ရှက်စေခြင်းငှါ ပြောဆို၏။ သင်
တို့တွင် ပညာရှိတစုံတယောက်မျှ မရှိသလော။
ညီအစ်ကိုချင်းတို့၏ အမှုကို စီရင်ဆုံးဖြတ်နိုင်
၆ သောသူတစုံတယောက်မျှမရှိသလော။– ညီအစ်
ကိုချင်းတို့သည် တရားတွေ့သည် သာမက၊ မယုံ
ကြည်သောသူတို့ရှေ့၌ပင် တရားတွေ့ပါသည်
၇ တကား။– ထိုသို့သင်တို့သည် အချင်းချင်း တရား
တွေ့သည်အမှုမှာ အလွန်ကြီးစွာသော အပြစ်ရှိ

To Contents

ကြ၏။ တရားမတွေ့ဘဲ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို အဘယ်
၈ ကြောင့် မခံသနည်း။– ကိုယ်ဥစ္စာရှုံးခြင်းကို အ
ဘယ်ကြောင့် မခံသနည်း။ ထိုသို့ သင်တို့သည်
မခံဘဲ၊ ညီအစ်ကိုချင်း တယောက်ကိုတယောက်
ညှဉ်းဆဲ၍၊ ညီအစ်ကိုချင်းတို့၏ဥစ္စာကို သိမ်းယူ
၉ ကြသည်တကား။– မတရားသောသူတို့သည် ဘု
ရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ကို အမွေမခံရသည်ကို
သင်တို့မသိကြသလော။ အလွဲမယူကြနှင့်။ မ
တရားသောမေထုန်ခံမှိဝ်သောသူ၊ ရုပ်တုကို ကိုး
ကွယ်သောသူ၊ သူ့မယားကို ပြစ်မှားသောသူ၊
ယောကျ်ားချင်း မေထုန်ကို ပြုသောသူ၊ ထိုအမှု
၁၀ ကိုခံသောသူ၊– သူဥစ္စာကို ခိုးသောသူ၊ လောဘ
လွန်ကျူးသောသူ၊ သေရည်သေရက်နှင့် ယစ်မူး
သောသူ၊ ဆဲရေးကဲ့ရဲ့သောသူ၊ အနှိုင်အထက်လု
ယူသော သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်
၁၁ ကို အမွေမခံရကြ။– အထက်က သင်တို့တွင် အ
ချို့သောသူတို့သည် ထိုသို့သောသူဖြစ်ကြသော်
လည်း၊ ယခုတွင် သခင်ယေရှု၏ နာမတော်အား
ဖြင့်၎င်း၊ ငါတို့ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်အား
ဖြင့်၎င်း၊ ဆေးကြောသန့်ရှင်း၍ ဖြောင့်မတ်ရာသို့
ရောက်ကြပြီ။

၁၂ ငါသည် အပြစ်မသင့်ဘဲလျက် ခပ်သိမ်းသော
အမှုအရာကို ပြုနိုင်သည် မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်း
သော အမှုအရာကို ပြုသင့်သည်မဟုတ်။ အပြစ်
မသင့်ဘဲလျက် ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာကို ပြု
နိုင်သည်မှန်စေတော့။ အဘယ်အမှုအရာ၌မျှ ငါ
၁၃ သည် ကျွန်မခံ။– အစားအသောက်တို့သည် ဝမ်း
အတို့၊ ဝမ်းသည်လည်း အစားအသောက်တို့အ
ဘို့ဖြစ်သည်မှန်စေတော့။ သို့သော်လည်း ဘုရား
သခင်သည် ထိုနှစ်ပါးကို ဖျက်ဆီးတော်မူလိမ့်
မည်။ ကိုယ်ခန္ဓာသည် မတရားသောမေထုန်အ
ဘို့ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ သခင်ဘုရားအဘို့ ဖြစ်၏။
သခင်ဘုရားသည်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာအဘို့ ဖြစ်
၁၄ တော်မူ၏။– ဘုရားသခင်သည် တန်ခိုးတော်အား
ဖြင့် သခင်ဘုရားကို ထမြောက်စေတော်မူသည်
ဖြစ်၍၊ ငါတို့ကိုလည်း ထမြောက်စေတော်မူလိမ့်
၁၅ မည်။– သင်တို့ကိုယ်ခန္ဓာသည် ခရစ်တော်၏
အင်္ဂါဖြစ်ကြောင်းကို မသိကြသလော။ သို့ဖြစ်
လျှင်၊ ခရစ်တော်၏အင်္ဂါကိုယူ၍ ပြည်တန်ဆာ
၁၆ ၏အင်္ဂါ ဖြစ်စေအပ်သလော။ မဖြစ်စေအပ်။– အ
ဘယ်သို့နည်း။ ပြည်တန်ဆာ၌ မှီဝဲသောသူသည်
ထိုပြည်တန်ဆာနှင့် တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်
ကြောင်းကို မသိကြသလော။ ထိုသူနှစ်ယောက်
တို့သည် တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်
၁၇ ဟု ကျမ်းစာလာ၏။– သခင်ဘုရား၌ မှီဝဲသောသူ
သည် ထိုသခင်နှင့် တစိတ်တဝိညာဉ်တည်း ဖြစ်
၁၈ ၏။– မတရားသောမေထုန်ကို ကြဉ်ရှောင်ကြ
လော့။ လူပြုတတ်သောအခြားဒုစရိုက်ရှိသမျှတို့
သည် ကိုယ်ပြင်ဦ၌ရှိ၏။ မတရားသောမေထုန်ကို
ပြုသောသူမူကား၊ မိမိကိုယ်ကိုပင် ပြစ်မှား၏။–
၁၉ အဘယ်သို့နည်း။ သင်တို့ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဘုရား
သခင် ပေးသနားတော်မူသော ဝိညာဉ်တော်
တည်းဟူသော၊ သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်၍ သန့်
ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ ဗိမာန်ဖြစ်ကြောင်းကို
၎င်း၊ မိမိတို့ကို မိမိတို့ မပိုင်ကြောင်းကိုလည်း၊ မသိ
၂၀ ကြသလော။– သင်တို့သည် အဘိုးနှင့်ဝယ်တော်မူ
သောသူဖြစ်သောကြောင့် ဘုရားသခင်ပိုင်တော်
မူသော သင်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စိတ်ဝိညာဉ်အား
ဖြင့် ဘုရားသခင်၏ဂုဏ်တော်ကို ထင်ရှားစေကြ
လော့။

၇

၁ သင်တို့သည် ငါ့ထံသို့ပေးလိုက်သောစာ၌ ပါ
သောအရာမှာ၊ ယောကျ်ားသည် မိန်းမနှင့်မဆက်
၂ ဆံဘဲနေလျှင်၊– ကောင်းသော်လည်း၊ မတရား
သောမေထုန်နှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊
ယောကျ်ားတိုင်း၊ မိမိမယား ရှိစေလော့။ မိန်းမ
၃ တိုင်း၊ မိမိလင် ရှိစေလော့။– ယောကျ်ားသည်
ဆက်ဆံခြင်းဝတ်ကို မိမိမယားအားပြုစေလော့။
ထိုနည်းတူ၊ မိန်းမသည်လည်း ဆက်ဆံခြင်းဝတ်
၄ ကို မိမိလင်အား ပြုစေလော့။– မိန်းမသည် မိမိ
ကိုယ်ကို မပိုင်၊ လင်သည် ပိုင်၏။ ထိုနည်းတူ
ယောကျ်ားသည်လည်း မိမိကိုယ်ကို မပိုင်၊ မယား
၅ သည် ပိုင်၏။– အချင်းချင်းခင်ပွန်းဝတ်ကို မပယ်
မရှောင်ကြနှင့်။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ဆုတောင်းခြင်း
ဝတ်ကို ပြုရသောအခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ သဘောတူ
၍ ခင်ပွန်းဝတ်ကို ခဏမျှမရှောင်ရဟု မဆိုလို။
ထိုသို့ရှောင်လျှင်၊ ကိုယ်ကို မချုပ်တည်းနိုင်သော
အားဖြင့် စာတန်သည် အပြစ်သို့ သွေးဆောင်ရ
သောအခွင့် မရှိစေခြင်းငှါ၊ နောက်တဖန် အတူ
၆ နေကြလော့။– သို့ရာတွင် ပညတ်မထားဘဲ အ
၇ ခွင့်ပေးခြင်းအားဖြင့်သာ ငါဆို၏။– လူအပေါင်း
တို့သည် ငါကဲ့သို့ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ သို့
သော်လည်း လူအသီးအသီးတို့သည် ဘုရားသခင်
ပေးသနားတော်မူသည် အတိုင်း အသီးအသီး
၈ သောဆုကျေးဇူးကိုခံရကြ၏။– ထိုကြောင့်မယား
မရှိသောသူတို့နှင့် မုတ်ဆိုးမတို့ကို ငါဆိုသည်

To Contents

ကား၊ ထိုသူတို့သည် ငါကဲ့သို့နေလျှင် ကောင်း
၉ ၏။– သို့သော်လည်း၊ ကာမဂုဏ်ကို မချုပ်တည်း
နိုင်လျှင် ထိမ်းမြားစုံဘက်ခြင်းကို ပြုကြေစ။ ကိ
လေသာစိတ် ပူပန်ခြင်းရှိသည်ထက် ထိမ်းမြားစုံ
ဘက်ခြင်းပြုသော် သာ၍ကောင်း၏။

၁၀ ခင်ပွန်းရှိသောသူတို့ကိုလည်း၊ ငါပညတ်
သည်သာမက၊ သခင်ဘုရားပညတ်တော်မူသည်
ကား၊ မယားသည် မိမိခင်ပွန်းကို မစွန့်ပစ်စေ
၁၁ နှင့်။– စွန့်ပစ်လျှင် ခင်ပွန်းမရှိဘဲနေစေ။ သို့မ
ဟုတ်လျှင်၊ ခင်ပွန်းဟောင်းထံသို့ ပြန်၍ အသင့်
အတင့်နေစေ။ ယောကျ်ားသည်လည်း မိမိမ
၁၂ ယားနှင့်မကွာစေနှင့်။– ကြင်းသောသူတို့ကို သ
ခင်ဘုရားသည် ကိုယ်တိုင်မပညတ်ဘဲ၊ ငါပညတ်
သည်ကား၊ တစုံတယောက်သောညီအစ်ကိုသည်
မယုံကြည်သော မယားရှိ၍၎ ထိုမယားသည် မိမိ
ခင်ပွန်းနှင့်နေခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် မကွာစေနှင့်။–
၁၃ ထိုနည်းတူ မိန်းမသည်လည်း၊ မယုံကြည်သော
ခင်ပွန်းရှိ၍၊ ထိုခင်ပွန်းသည် မိမိမယားနှင့်နေ
၁၄ ခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင် မကွာစေနှင့်။– အကြောင်းမူ
ကား၊ မယုံကြည်သောလင်သည် မိမိမယားအဘို့
စင်ကြယ်၏။ မယုံကြည်သောမယားသည်လည်း
မိမိလင်အဘို့ စင်ကြယ်၏။ သို့မဟုတ်လျှင် သင်
တို့၏သားသမီးသည် မစင်ကြယ်။ ယခုတွင် စင်
၁၅ ကြယ်ကြ၏။– သို့သော်လည်း မယုံကြည်သော
သူသည် ကွာသွားလိုလျှင် ကွာသွားစေ။ ထိုသို့ပြု
လျှင် တပည့်တော်သည် ယောကျ်ားဖြစ်စေ၊ မိန်း
မဖြစ်စေ၊ ချည်နှောင်ခြင်းမရှိ။ ငါတို့သည် အ
သင့်အတင့်နေစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်
၁၆ တော်ရှိ၏။– အချင်းမိန်းမ၊ သင်သည် ကိုယ်ခင်
ပွန်းကို ကယ်တင်မည်၊ မကယ်တင်မည်ကို အ
ဘယ်သို့ သိသနည်း။ အချင်းယောကျ်ား၊ သင်
သည် ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ကယ်တင်မည်၊ မကယ်
တင်မည်ကို အဘယ်သို့သိသနည်း။

၁၇ သခင်ဘုရားသည် လူအသီးအသီးတို့အား
ဝေငှတော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်သည် လူအသီးအ
သီးတို့ကို ခေါ်တော်မူသည်နှင့်လျော်စွာ လူတိုင်း
ကျင့်နေစေ။ ခပ်သိမ်းသော အသင်းတော်တို့ကို
၁၈ ထိုသို့ ငါပညတ်၏။– အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံ
သောသူသည် ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရ
လျှင်၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မစွန့်စေနှင့်။ အရေ
ဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူသည်လည်း ခေါ်
တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရလျှင်၊ အရေဖျားလှီး
၁၉ ခြင်းကို မခံစေနှင့်။– အရေဖျားလှီးခြင်းအားဖြင့်
အကျိုးမရှိ။ မခံဘဲနေခြင်းအားဖြင့်လည်း အ
ကျိုးမရှိ။ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်တို့ကို
စောင့်ရှောက်ခြင်းအားဖြင့်သာ အကျိုးရှိ၏။–
၂၀ ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရသောသူသည် အ
ကြင်အမှုကို လုပ်နေ၏။ ထိုသို့ လူတိုင်းလုပ်နေ
၂၁ စေ။– အစေခံကျွန်ဖြစ်၍ ခေါ်တော်မူခြင်းကျေး
ဇူးကိုခံရလျှင် စိုးရိမ်ခြင်းမရှိနှင့်။ သို့သော်လည်း
လွတ်ခြင်းသို့ရောက်နိုင်လျှင် လွတ်ရသောအခွင့်
၂၂ ကို သာ၍ သုံးဆောင်လော့။– အကြောင်းမူကား
ကျွန်ဖြစ်စဉ်၊ သခင်ဘုရားခေါ်တော်မူခြင်းကို ခံ
ရသောသူသည် သခင်ဘုရား၏ လူလွတ်ဖြစ်၏။
ထိုနည်းတူ လူလွတ်ဖြစ်စဉ်၊ ခေါ်တော်မူခြင်းကို
ခံရသောသူသည် ခရစ်တော်၏ကျွန် ဖြစ်၏။–
၂၃ သင်တို့သည် အဘိုးနှင့်ဝယ်တော်မူသောသူဖြစ်၍
၂၄ လူထံ၌ အလိုအလျောက်ကျွန်မခံကြနှင့်။– ညီ
အစ်ကိုတို့၊ ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရသော
သူသည် အကြင်အမှုကိုလုပ်နေ၏။ ထိုသို့ ဘုရား
သခင်ရှေ့တော်၌ လူတိုင်းလုပ်နေစေ။

၂၅ ခင်ပွန်းမရှိသောသူတို့၏အမှုမှာ၊ သခင်ဘု
ရား၏ပညတ်တော်သည် ငါ၌ မရှိသော်လည်း၊ ငါ
သည် သစ္စာရှိသောသူဖြစ်အံ့သောငှါ၊ သခင်ဘု
ရား၏ကျေးဇူးတော်ကိုခံရသောသူကဲ့သို့ စီရင်
၂၆ ၏။– စီရင်ချက်ဟူမူကား၊ ယခု ညှဉ်းဆဲခြင်း အ
ကြောင်းကြောင့် ခင်ပွန်းမရှိလျှင် ကောင်း၏။–
၂၇ သင်သည် မယားရှိလျှင် လွတ်စေခြင်းငှါ မကြံ
စည်နှင့်။ မယားနှင့် လွတ်လျှင်၊ အခြားသောမ
၂၈ ယားကို မရှာနှင့်။– သို့သော်လည်း သင်သည် မ
ယားနေလျှင် အပြစ်မရှိ။ လင်မနေဘူးသော မိန်း
မသည်လည်း လင်နေလျှင် အပြစ်မရှိ။ သို့သော်
လည်း၊ ထိုသို့ပြုသောသူတို့သည် လောကညှဉ်း
ဆဲခြင်းဒုက္ခကို ခံရကြမည်။ ဤအမှုအရာ၌ ကျွပ်
၂၉ တည်းစွာသော ပညတ်ကို ငါမထားလို။– ညီအစ်
ကိုတို့၊ ငါဆိုသည်ကား၊ ကျန်ကြွင်းသော ကာလ
သည် ကျဉ်းကျပ်သည်ဖြစ်၍၊ မယားရှိသောသူ
၃၀ သည် မယားမရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။– ငိုကြွေး
သောသူသည် မငိုကြွေးသကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ ဝမ်း
မြောက်သောသူသည် ဝမ်းမမြောက်သကဲ့သို့
ဖြစ်ရမည်။ ဥစ္စာဝယ်သောသူသည် အလျှင်းမရှိ
၃၁ သကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။– ဤလောကကို သုံးသော
သူသည် မသုံးသကဲ့သို့ ဖြစ်ရမည်။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ဤလောကဓါတ်အဆင်းသဏ္ဌာန်သည် ရွေ့
၃၂ သွား ကွယ်ပျောက်တတ်၏။– သင်တို့သည် စိုး
ရိမ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။

ခင်ပွန်းမရှိသောသူသည် သခင်ဘုရား၏ စိတ်
တော်နှင့် တွေ့စေခြင်းငှါ သခင်ဘုရား၏အမှုကို
၃၃ သာ သတိထားတတ်၏။– ခင်ပွန်းရှိသောသူမု
ကား၊ မိမိမယားဖြစ်၏စိတ်နှင့် တွေ့စေခြင်းငှါ လော
၃၄ ကီအမှုကို သတိထားတတ်၏။– ထိုနည်းတူ၊ ခင်
ပွန်းမရှိသောမိန်းမနှင့် ခင်ပွန်းရှိသောမိန်းမသည်
ခြားနားခြင်းရှိ၏။ ခင်ပွန်းမရှိသော မိန်းမသည်
ကိုယ်ခန္ဓာစိတ်ဝိညာဉ်နှစ်ပါးကို သန့်ရှင်းစေခြင်း
ငှါ သခင်ဘုရား၏အမှုကိုသာ သတိထားတတ်
၏။ ခင်ပွန်းရှိသောမိန်းမမူကား၊ မိမိခင်ပွန်း၏
စိတ်နှင့်တွေ့စေခြင်းငှါ၊ လောကီအမှုကို သတိ
၃၅ ထားတတ်၏။– ထိုသို့ငါဆိုသော်၊ သင်တို့အကျိုး
ကိုသာ ထောက်၍ဆို၏။ သင်တို့ကို နောင့်ရှက်
ချင်သောစိတ်နှင့် ဆိုသည်မဟုတ်။ သင်တို့သည်
လျောက်ပတ်စွာကျင့်၍ စိတ်ရှုပ်ထွေးခြင်းမရှိဘဲ၊
သခင်ဘုရား၏ဝတ်ကို အမြဲပြုစေခြင်းငှါသာ ဤ
သို့ဆို၏။

၃၆ အပျိုကညာသည် ခင်ပွန်းမရှိဘဲ အသက်အ
ရွယ်လွန်လျှင် မလျောက်ပတ်ဟု ထိုအပျိုကညာ
ကို ပိုင်သောသူသည် ထင်မှတ်၍ ထိမ်းမြားစရာ
အကြောင်းလည်းရှိလျှင်၊ ထိုသူသည် အလိုအ
လျောက်ပြုစေ။ အပြစ်မရှိ ထိမ်းမြားကြစေ။–
၃၇ သို့သော်လည်း မိမိစိတ်နှလုံး တည်ကြည်ခြင်း
ရှိ၍၊ ပြုလိုသည်အတိုင်း ပြုနိုင်သောအခွင့်နှင့်
ကိုယ်စိတ်အလိုကို ချုပ်တည်းနိုင်သောအခွင့် ရှိ
သောကြောင့်၊ မထိမ်းမြားဘဲနေမည်ဟု ကိုယ်
စိတ်နှလုံးထဲမှာ စီရင်ဆုံးဖြတ်သောသူသည်
၃၈ ကောင်းစွာပြု၏။– သို့ရာတွင် မင်္ဂလာဆောင်
သောသူသည် ကောင်းစွာပြု၏။ မဆောင်သော
သူမူကား၊ သာ၍ ကောင်းစွာပြု၏။

၃၉ မိန်းမသည် မိမိခင်ပွန်းမသေမီ ကာလပတ်
လုံး တရားအားဖြင့် ချည်နှောင်လျက်ရှိ၏။ ခင်
ပွန်းသေလျှင်မူကား၊ မိမိအလိုအတိုင်း သခင်ဘု
ရား၌သာ အခြားသောသူ၏မယားဖြစ်ခြင်းငှါ အ
၄၀ ခွင့်ရှိ၏။– အခွင့်ရှိသော်လည်း၊ အခြားသောသူ
၏မယား မဖြစ်ဘဲနေလျှင်၊ သာ၍မင်္ဂလာရှိသည်
ဟု ငါသဘောရှိ၏။ ငါ၌လည်း ဘုရားသခင်၏
ဝိညာဉ်တော်ရှိတော်မူသည်ဟု ငါစွဲလမ်းခြင်း
စိတ်ရှိ၏။

၈

၁ ရုပ်တုရှေ့၌ ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်အရာ
မှာ၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် ပိုင်းခြားတတ်သော ဉာဏ်
ရှိသည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ဉာဏ်သည် ထောင်
လွှားစေတတ်၏။ မေတ္တာမူကား တည်ဆောက်
၂ တတ်၏။– အကြင်သူသည်၊ ငါကားပညာရှိဖြစ်
သည်ဟူ၍စိတ်ထင်၏။ ထိုသူသည် သိအပ်သည်
၃ အတိုင်း အလျှင်းမသိသေး။– ဘုရားသခင်ကို ချစ်
သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်သိစေတော်
၄ မူသောသူဖြစ်၏။– ရုပ်တုရှေ့၌ ပူဇော်သောယဇ်
ကောင်ကို စားခြင်းအရာမှာ၊ ရုပ်တုသည် ဤ
လောက၌ အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်သည်ကို
၅ ငင်း၊ တဆူတည်းသောဘုရားသခင်မှတပါး အ
ဘယ်ဘုရားသခင်မျှ မရှိသည်ကိုငင်း၊ ငါတို့ သိ
၆ ကြ၏။– ဘုရားများ၊ အရှင်များဟု ဆိုသည်အ
တိုင်း ကောင်းကင်ပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာဘုရားဟု
၍ခေါ်ဝေါ်သမုတ်သောသူအများရှိသော်လည်း၊–
၇ အကြင်ဘုရားသခင်အထဲက ခပ်သိမ်းသောအ
ရာဖြစ်၍၊ အကြင်ဘုရားသခင်အဘို့ အလိုငှါ ငါ
တို့သည် ဖြစ်ကြ၏။ ထိုခမည်းတော်ဘုရားသခင်
တပါးတည်းသာ ငါတို့၌ ရှိတော်မူ၏။ အကြင်သ
ခင်အားဖြင့် ငါတို့မှစ၍ ခပ်သိမ်းသောအရာဖြစ်
ကြ၏။ ထိုသခင် ယေရှုခရစ်တပါးတည်းသာ ငါ
၈ တို့၌ရှိတော်မူ၏။– သို့သော်လည်း ထိုဉာဏ်ကို
လူတိုင်းမရ။ အချို့သောသူတို့သည် ယခုတိုင်
အောင် ရုပ်တုရှေ့၌ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို
စားသော်၊ ရုပ်တုကို ထောက်သောစိတ်နှင့် စား
ကြသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော
စိတ်သည် အားနည်းသောကြောင့် ညစ်ညူးခြင်း
သို့ ရောက်တတ်၏။

၉ အစားအသောက်အားဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့
မှာ မျက်နှာရသည်မဟုတ်။ အစားကို သုံးကာမျှ
ဖြင့် မြတ်သည် မဟုတ်။ ရှောင်ကာမျှဖြင့် ယုတ်
၁၀ သည်မဟုတ်။– သို့သော်လည်း၊ သင်တို့အခွင့်ကို
အားနည်းသောသူတို့၌ ထိမိ၍လဲစရာအကြောင်း
မဖြစ်စေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။– အကြောင်း
မူကား၊ သင်သည် ပိုင်းခြားတတ်သော ဉာဏ်ရှိ
လျက်ပင်၊ ရုပ်တုစင်ထဲ၌ စားပွဲနားမှာ လျောင်း
သည်ကို သူတပါးမြင်လျှင်၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိ
သောစိတ် အားနည်းသောသူသည်၊ ရုပ်တုရှေ့၌
ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို စားခြင်းငှါ ရဲမည်မ
၁၁ ဟုတ်လော။– ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ အကြင်ညီအစ်ကို
အဘို့ အလိုငှါ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူ
၏။ အားနည်းသော ထိုညီအစ်ကိုသည် သင်၏
ဉာဏ်ကြောင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရပါသည်
၁၂ တကား။– သင်တို့သည် ညီအစ်ကိုတို့ကို ထိုသို့
ပြစ်မှား၍ သူတို့၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော အား

To Contents

နည်းသောစိတ်ကို ထိခိုက်သောအခါ၊ ခရစ်တော်
၁၃ ကိုလည်း ပြစ်မှားရာသို့ ရောက်၏။– သို့ဖြစ်၍၊
ငါ၏အစားအသောက်သည် ငါညီအစ်ကိုကို မှားယွင်းစေလျှင်၊ ငါညီအစ်ကိုခဲ့ မှားယွင်းစရာအ
ကြောင်းမရှိစေခြင်းငှါ၊ အမဲသားကို အစဉ်မပြတ်
ရှောင်မည်။

၉

၁ ငါပေါလုသည် ကျွန်မဟုတ်၊ လူလွတ်ဖြစ်
သည် မဟုတ်လော။ တမန်တော်ဖြစ်သည် မ
ဟုတ်လော။ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်ကို မြင်ရပြီ
မဟုတ်လော။ သင်တို့သည် သခင်ဘုရား၌ ငါ
လုပ်သော အလုပ်ဖြစ်ကြသည် မဟုတ်လော။–
၂ ငါသည် အခြားသောသူတို့အား တမန်တော် မ
ဖြစ်သော်လည်း၊ သင်တို့အား တမန်တော်အမှန်
ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တမန်တော်
မှန်သည်ဟု သင်တို့သည် တပည့်တော်ဖြစ်သော
၃ အားဖြင့် ငါ့ကို တံဆိပ်ခတ်ကြ၏။– ငါ့ကို စစ်
ဆေးမေးမြန်းသော သူတို့အား ငါအပြစ်ဖြေရာစ
၄ ကားဟူမူကား၊– ငါတို့သည် စားသောက်ခြင်းအ
၅ ခွင့် မရှိသလော။– ကေဖနှင့် သခင်ဘုရား၏ ညီ
များမှစ၍ ကြွင်းသော တမန်တော်များကဲ့သို့၊ ငါ
တို့သည် ဒေသစာရီလှည့်လည်သည်တွင် နှမဖြစ်
၆ သောမယား ပါစေခြင်းငှါ အခွင့်မရှိသလော။– ငါ
နှင့်ဗာနဗသာ အလုပ်မလုပ်ဘဲ နေရသောအခွင့်
၇ မရှိဟု ဆိုရသလော။– အဘယ်သူသည် ကိုယ်စ
ရိတ်ကိုသုံး၍ စစ်မှုကို ထမ်းရသနည်း။ အဘယ်
သူသည် ဥယျာဉ်ကိုစိုက်ပျိုး၍ အသီးကိုမစားဘဲ
နေရသနည်း။ အဘယ်သူသည် သိုးထိန်းလုပ်၍
သိုးနို့ကိုမသုံးဘဲ နေရသနည်း။
၈ လောကီဝေါဟာရအားဖြင့်သာ ဤသို့ ငါဆို
သလော။ ပညတ်တရားသည်လည်း ဤသို့ပင်
၉ ဆိုသည် မဟုတ်လော။– မောရှေ၏ပညတ္တိကျမ်း
စာ၌လာသည်ကား၊ စပါးနင်းနယ်သော နွားဏ
နှုတ်ကို မချုပ်တည်းရဟု လာ၏။ ဘုရားသခင်
သည် နွားကိုသာ ပမာဏပြုတော်မူသလော။–
၁၀ သို့မဟုတ် ငါတို့ကြောင့်သာ ဤသို့ ပညတ်တော်
မူသလော။ လယ်ထွန်သောသူသည် မြော်လင့်
လျက် ထွန်စေခြင်းငှါငင်း၊ မြော်လင့်လျက် စပါး
နင်းနယ်သောသူသည် မြော်လင့်သည်အတိုင်း ရ
စေခြင်းငှါငင်း၊ ငါတို့ကြောင့်သာ ဤသို့ ကျမ်းစာ
၁၁ လာ၏။– ငါတို့သည် သင်တို့၌ ဓမ္မမျိုးစေ့ကို စိုက်
ပြီးမှ သင်တို့၏ လောကီအသီးကို သုံးဆောင်
၁၂ လျှင် ကျေးဇူးကြီးမည်လော။– အခြားသောသူ
တို့သည် သင်တို့ထံမှာ ထိုအခွင့်ကို ရလျှင် ငါတို့
သည် သာ၍ရထိုက်သည်မဟုတ်လော။ သို့သော်
လည်း ထိုအခွင့်ကို ငါတို့သည် မသုံးဘဲ၊ ခရစ်
တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို ဆီးတားခြင်းအ
ကြောင်းမရှိစေခြင်းငှါ၊ အရာရာ၌ သည်းခံကြ
၁၃ ၏။– ဓမ္မကိစ္စအမှုကို ဆောင်ရွက်သောသူတို့
သည် ဗိမာန်တော်ကို အမှီပြု၍ စားရသည်ကို
၎င်း၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်သော
သူတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်နှင့်ဆက်ဆံ၍ စားရသည်
၁၄ ကိုဋ္ဌင်း၊ သင်တို့ မသိကြသလော။– ထိုနည်းတူ၊
ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောသောသူတို့သည် ဧဝံ
ဂေလိတရားကို အမှီပြု၍ အသက်မွေးရမည်အ
ကြောင်း၊ သခင်ဘုရား၏ ပညတ်တော်မူချက်ရှိ
၏။

၁၅ သို့သော်လည်း ထိုအခွင့်ကို ငါသည် အလျှင်း
မသုံး။ သင်တို့သည် ငါ့အား ထိုသို့ပြုစေခြင်းငှါ
ဤစကားကို ငါရေးသည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ငါဝါကြွားခြင်းအခွင့်ကို သူတပါးဖျက်ဆီး
၁၆ သည်ထက် ငါသေသော် သာ၍ကောင်း၏။– ငါ
သည် ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောရုံပြုလျှင် ဝါကြွား
ခြင်း အကြောင်းမရှိသေး။ အဘယ်ကြောင့်နည်း
ဟူမူကား၊ မဟောဘဲမနေနိုင်။ မဟောဘဲနေလျှင်
၁၇ အမင်္ဂလာရှိ၏။– သို့ဖြစ်၍ အမှုတော်ကို အလိုအ
လျောက် ဆောင်ရွက်လျှင် အကျိုးရှိ၏။ ကိုယ်အ
လိုကိုငြင်းဆန်၍ ဆောင်ရွက်လျှင် အရာတော်၌
၁၈ ခန့်ထားသောသူဖြစ်၏။– သို့ဖြစ်၍ ငါ၏အကျိုး
အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဧဝံဂေလိတရားကို
ဟောသောအခါ၊ ဟောခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သောအ
ခွင့်ကို မသုံးဘဲလျက်၊ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတ
ရားကို နာသောသူတို့သည် အဘယ်စရိတ်ကိုမျှ
မကုန်ဘဲနေစေခြင်းငှါပြုလျှင် ငါ၌အကျိုးရှိ၏။
၁၉ ငါသည် အဘယ်သူ၏ကျွန် မဖြစ်သော်လည်း
သာ၍များသောသူတို့ကိုရခြင်းအလိုငှါ လူတ
၂၀ ကာတို့၏ ကျွန်ခံရ၏။– ယုဒလူတို့ကို ရခြင်းအ
လိုငှါ ယုဒလူတို့၌ ယုဒလူကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ပညတ်
တရားကို ကိုယ်တိုင် မဆည်းကပ်သော်လည်း၊
ပညတ်တရားကို ဆည်းကပ်သောသူတို့ကို ရ
ခြင်းအလိုငှါ၊ ပညတ်တရားကို ဆည်းကပ်သော
သူတို့၌ ပညတ်တရားကို ကျင့်သောသူကဲ့သို့ဖြစ်
၂၁ ၏။– ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ တရားမဲ့မနေ၊ ခ
ရစ်တော်၏တရားကို ကျင့်သောသူဖြစ်သော်
လည်း၊ ပညတ်တရားမဲ့သောသူတို့၌ ပညတ်တ

ရားမဲ့သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်၏။- အားနည်းသောသူတို့ကို ရခြင်းအလိုငှါ၊ အားနည်းသောသူတို့၌ အားနည်းသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အချို့သောသူတို့ကို တစုံတခုသော အမှုအရာအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းအလိုငှါ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌ ခပ်သိမ်းသောအရာဖြစ်၏။- သင်တို့နှင့်အတူ ဧဝံဂေလိတရားကို ဆက်ဆံခြင်းအလိုငှါ၊ ဧဝံဂေလိတရားကြောင့် ထိုသို့ငါပြုလေ့ရှိ၏။

၂၄ မြေတလင်းခဲ့၌ ပြိုင်၍၊ ပြေးကြသောသူအပေါင်းတို့သည် ပြိုင်၍ ပြေးကြသော်လည်း၊ တယောကျတည်းသာလျှင် ဆုကိုရသည်ဟု သင်တို့မသိကြသလော။ ဆုကိုရမည်အကြောင်း ပြေးကြလေ့။- ပွဲ၌ပြိုင်၍ အချင်းချင်းတိုက်သောသူမည်သည်ကား၊ အရာရာ၌ တပ်မက်ခြင်းကို ချုပ်တည်းတတ်၏။ ထိုသူတို့သည် ညှိုးနွမ်းပျက်စီးတတ်သော ပန်းဦးရစ်ကို ရခြင်းအလိုငှါပြုကြ၏။ ငါတို့မူကား မညှိုးနွမ်း မပျက်စီးနိုင်သော ပန်းဦးရစ်ကိုရခြင်းအလိုငှါပြုကြ၏။- ထိုကြောင့် ငါပြေးသောအခါ အမှတ်တမဲ့ ပြေးသည်မဟုတ်၊ လက်ပွေ့သတ်သောအခါ အာကာသကောင်းကင်ကို သာ ထိုး၍ သတ်သည်မဟုတ်။- သူတပါးကို ဆုံးမပြီးမှ ကိုယ်တိုင်ရှုံးသောသူမဖြစ်ရမည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုထိုး၍ နှိပ်စက်လေ့ရှိ၏။

၁၀

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့ ဘိုးဘေးအပေါင်းတို့သည် မိုးယံးတိမ်အောက်မှာ ရှိ၍၊ ပင်လယ်အ
၂ လယ်၌ ရှောက်သွားကြသည်ဟူ၍ငင်း၊- မိုးယံးတိမ်နှင့်ပင်လယ်ထဲမှာ မောရှေ၌ ဗတ္တိဇံကို ခံကြ
၃ သည်ဟူ၍ငင်း၊- ဓမ္မအစာကို အတူစားကြသည်ဟူ၍ငင်း၊ ဓမ္မရေကို အတူသောက်ကြသည်ဟူ၍ငင်း၊ သင်တို့ မသိမမှတ် ဘဲနေစေခြင်းငှါ ငါ
၄ အလိုမရှိ။- ထိုသူတို့နောက်၌လိုက်သော ဓမ္မကျောက်မှ ထွက်သောရေကို သောက်ကြ၏။ ထို
၅ ကျောက်ကား၊ ခရစ်တော် ဖြစ်သတည်း။- သို့သော်လည်း ထိုသူတို့တွင် များစွာသော သူတို့ကို ဘုရားသခင်သည် အားရနှစ်သက်တော်မမူ။ သူတို့သည် တောခ်ဳသေကြေပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၆ ထိုသူတို့သည် မကောင်းသောအရာတို့ကို တပ်မက်သကဲ့သို့ ငါတို့သည် မတပ်မက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုအကြောင်းအရာတို့သည် ငါတို့အဘို့ ပုံ
၇ သက်သေဖြစ်ကြ၏။- လူတို့သည် စားသောက်လျက် ထိုင်နေကြ၏။ နောက်တဖန် ကခုန်မြူးထူးခြင်းငှါ ထကြ၏ဟု ကျမ်းစာလာသည်အ
၈ တိုင်း၊- ထိုသူအချို့တို့သည် ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သကဲ့သို့ မကိုးကွယ်ကြနှင့်။ ထိုသူအချို့တို့သည် မတရားသော မေထုန်အမှုကို ပြု၍ တနေ့ခြင်းတွင် လူနှစ်သောင်း သုံးထောင်လဲ၍သေသကဲ့သို့ မပြုဘဲ၊ မတရားသောမေထုန်ကို ရှောင်ကြကုန်
၉ အံ့။- ထိုသူအချို့တို့သည် စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ပြု၍၊ မြွေဖြင့် ပျက်စီးသကဲ့သို့ ငါတို့သည်မပြု၊ ခရစ်တော်ကို မစုံစမ်းမနှောင့်ရှက်ဘဲနေကြ
၁၀ ကုန်အံ့။- ထိုသူအချို့တို့သည် မြည်တမ်းခြင်းကို ပြု၍၊ ဖျက်ဆီးသောသူ၏လက်ဖြင့် ပျက်စီးသကဲ့သို့မဟုတ်၊ မြည်တမ်းခြင်းကို မပြုကြနှင့်။-
၁၁ ထိုအကြောင်းအရာရှိသမျှတို့သည် ပုံသက်သေဖြစ်အံ့သောငှါ ထိုသူတို့၌ ရောက်ကြ၏။ ကပ်ကာလအဆုံးတွင်ဖြစ်သောငါတို့ကို ဆုံးမစရာဘို့
၁၂ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားလျက် ရှိသတည်း။- ထိုကြောင့် အကြင်သူသည် မိမိတည်ကြည်လျက် နေသည်ဟု မိမိထင်မှတ်၏။ ထိုသူသည် မလဲ
၁၃ ခြင်းငှါ သတိပြုစေ။- လူ၌ဖြစ်တတ်သော စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကိုသာ သင်တို့သည် ခံရကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့မခံနိုင်သော စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို သင်တို့၌ ရောက်စိမ့်သောငှါ အခွင့်ပေးတော်မမူ။ သင်တို့သည် ခံနိုင်မည်အကြောင်း စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းအရာနှင့်တကွ၊ ထွက်မြောက်သောလမ်းကိုလည်း စီရင်ပြုပြင်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၄ ထိုကြောင့် ငါ့ချစ်သူတို့၊ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်
၁၅ ခြင်းအမှုကို ကြဉ်ရှောင်ကြလေ့။- သင်တို့ကို ပညာရှိကဲ့သို့မှတ်၍ ပြောမည်။ ငါ့စကားကို ဆင်
၁၆ ခြင်ကြလေ့။- ငါတို့သည် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းရာ မင်္ဂလာခွက်ဖလားမူကား၊ ခရစ်တော်၏ အသွေးကို ဆက်ဆံခြင်းဖြစ်သည် မဟုတ်လော။ ငါတို့ဖဲ့သောမုန့်မူကား၊ ခရစ်တော်၏ ကိုယ်ကို
၁၇ ဆက်ဆံခြင်းဖြစ်သည် မဟုတ်လော။- မုန့်တလုံးတည်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် တလုံးတည်းဖြစ်သော ထိုမုန့်ကို ဆက်ဆံလျက် ခံယူကြသောကြောင့်၊ အများဖြစ်သော ငါတို့သည်
၁၈ တလုံးတကိုယ်တည်းဖြစ်ကြ၏။- ဇာတိအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုးဖြစ်သောသူတို့ကို ကြည့်ရှုကြလော့။ ယဇ်ကောင်ကိုစားသော သူတို့သည် ယဇ်ပလ္လင်နှင့် ဆက်ဆံသောသူဖြစ်ကြသည် မ
၁၉ ဟုတ်လော။- ထိုသို့ဆိုသော် အဘယ်သို့ငါဆိုလို

To Contents

သနည်း။ ရုပ်တုကား မှတ်စရာရှိသည်၊ ရုပ်တု
ရှေ့၌ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကား မှတ်စရာရှိ
၂၀ သည်ဟု ဆိုလိုသလော။– ထိုသို့မဆိုလို။ သာသ
နာပလူတို့သည် ပူဇော်သောယဇ်ကို ဘုရားသ
ခင်အား ပူဇော်ကြသည်မဟုတ်။ နတ်ဆိုးတို့အား
ပူဇော်ကြ၏။ သင်တို့သည် နတ်ဆိုးတို့နှင့် ဆက်
၂၁ ဆံဝေခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ။– သခင်ဘုရား၏ ခွက်
ဖလား၊ နတ်ဆိုးတို့၏ ခွက်ဖလားနှစ်ပါးကို သင်
တို့မသောက်နိုင်ကြ။ သခင်ဘုရား၏ စားပွဲ၊ နတ်
ဆိုးတို့၏ စားပွဲနှစ်ပါးကို သင်တို့ဝင်၍ မစားနိုင်
၂၂ ကြ။– သခင်ဘုရား အမျက်တော်ထွက်စေခြင်းငှါ
ငါတို့ ပြုရကြသလော။ ငါတို့သည် သခင်ဘုရား
ထက်သာ၍ တန်ခိုးကြီးကြသလော။

၂၃ ငါသည် အပြစ်မသင့်ဘဲ ခပ်သိမ်းသော အမှု
အရာကိုပြုနိုင်သည်မှန်စေတော့။ ခပ်သိမ်းသော
အမှုအရာကို ပြုသင့်သည်မဟုတ်။ အပြစ်မသင့်
ဘဲ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာကိုပြုနိုင်သည်မှန်စေ
တော့။ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့သည် သူတ
၂၄ ပါးကို တည်ဆောက်တတ်သည်မဟုတ်။– ကိုယ်
အကျိုးကို အဘယ်သူမျှမရှာစေနှင့်။ သူ့အကျိုး
၂၅ ကို လူတိုင်းရှာစေ။– ဩတ္တပ္ပစိတ်ကို ထောက်ရ
သောကြောင့်၊ ဈေးဌာန် ရောင်းသမျှကို မစစ်ကြော
၂၆ မမေးမြန်းဘဲ စားကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရဘုရားသည် မြေကြီးနှင့် မြေကြီးတန်ဆာ
၂၇ ကို ပိုင်တော်မူ၏။– မယုံကြည်သောသူသည်
သင်တို့ကိုခေါ်ဘိတ်၍ သင်တို့သည် သွားလိုလျှင်၊
ဩတ္တပ္ပစိတ်ကို ထောက်ရသောကြောင့်၊ သင်တို့
ရှေ့၌ထည့်သမျှကို မစစ်ကြောမမေးမြန်းဘဲ စား
၂၈ ကြလော့။– သို့သော်လည်း ဤမည်သောအရာ
သည် ရုပ်တုရှေ့၌ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ဖြစ်၏
ဟု တစုံတယောက်သောသူဆိုလျှင်၊ ထိုသို့ ဆို
သောသူ၏မျက်နှာကိုငဲ့၊ ဩတ္တပ္ပစိတ်ကိုငဲ့၊
၂၉ ထောက်၍ မစားကြနှင့်။– ဩတ္တပ္ပစိတ်ဟုဆို
သော် ကိုယ်စိတ်ကိုမဆိုလို၊ သူ့စိတ်ကို ဆိုလို၏။
အခြားသောသူ၏စိတ်သည် ငါ၏အခွင့်ကို အ
၃၀ ဘယ်ကြောင့် စစ်ကြောစီရင်ရမည်နည်း။– ကျေး
ဇူးတော်အားဖြင့် ငါသုံးဆောင်ရလျှင်၊ ကျေးဇူး
တော်ကို ချီးမွမ်း၍ သုံးဆောင်သည်တွင် အ
ဘယ်ကြောင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကို ခံရမည်နည်း
၃၁ ဟု ဆိုလျှင်မူကား၊– သင်တို့သည် စားသော်၎င်း၊
သောက်သော်၎င်း၊ မည်သည့်အမှုကို ပြုသော်
၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ကို ထောက်၍
၃၂ ခပ်သိမ်းသောအမှုကိစ္စကို ပြုကြလော့။– လူများ
တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်စိမ့်သောငှါ၊
ငါသည် ကိုယ်အကျိုးကိုမရှာဘဲ သူ့အကျိုးကိုရှာ
၃၃ ၍၊– ခပ်သိမ်းသောလူတို့၏အလိုသို့ အရာရာ၌
လိုက်သည်နည်းတူ၊ သင်တို့လည်း ယုဒလူ၊ ဟေ
လသလူ၊ ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်ဝင်သူတို့
၌ ထိမိ၍လဲစရာအကြောင်းကို မပြုဘဲ၊

၁၁

၁ ငါသည် ခရစ်တော်၏နည်းတူကျင့်သကဲ့သို့
၂ သင်တို့လည်း ငါ့နည်းတူကျင့်ကြလော့။– ညီအစ်
ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အရာရာ၌ငါ့ကိုအောက်မေ့၍
ငါအပ်ပေးသော နည်းဥပဒေသတို့ကို စွဲလမ်းကြ
၃ သည်ဖြစ်၍ သင်တို့ကို ငါချီးမွမ်း၏။– ယောကျ်ား
၏ခေါင်းကား ခရစ်တော်ဖြစ်သည်ကိုငင်း၊ မိန်းမ
၏ခေါင်းကား ယောကျ်ားဖြစ်သည်ကိုငင်း၊ ခရစ်
တော်၏ခေါင်းကား ဘုရားသခင် ဖြစ်တော်မူ
သည်ကိုငင်း၊ သင်တို့သိမှတ်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ
၄ ၏။– ယောကျ်ားမည်သည်ကား၊ မိမိခေါင်းကို ဖုံး
လျက် ဆုတောင်းသော်ငင်း၊ ပရောဖက်ပြုသော်
၅ ငင်း၊ မိမိခေါင်း အသရေကို ရှုတ်ချ၏။– မိန်းမ
မည်သည်ကား၊ မိမိခေါင်းကို မဖုံးဘဲ ဆုတောင်း
သော်ငင်း၊ ပရောဖက်ပြုသော်ငင်း၊ မိမိခေါင်းအ
၆ သရေကို ရှုတ်ချ၏။– ထိုသို့ပြုလျှင် ဆံပင်ရိတ်
သည်နှင့်တူ၏။ မိန်းမသည် မိမိခေါင်းကိုမဖုံးလျှင်
ဆံပင်ကိုဖြတ်စေ။ ဆံပင်ဖြတ်ခြင်း၊ ဆံပင်ရိတ်
ခြင်းအရာသည်ရုက်စရာရှိလျှင် ခေါင်းကိုဖုံးစေ။–
၇ ယောကျ်ားသည် ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဌာန်၊
ဘုန်းအသရေတော်ဖြစ်သောကြောင့် မိမိခေါင်း
ကို မဖုံးရ။ မိန်းမမူကား ယောကျ်ား၏ဘုန်းအသ
၈ ရေဖြစ်၏။– ယောကျ်ားသည် မိန်းမကြောင့်ဖြစ်
သည်မဟုတ်။ မိန်းမသည် ယောကျ်ားကြောင့်
၉ ဖြစ်၏။– ယောကျ်ားကို မိန်းမဘို့ ဖန်ဆင်းသည်
မဟုတ်။ မိန်းမကို ယောကျ်ားဘို့ ဖန်ဆင်း၏။–
၁၀ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းကင်တမန်များကို ထောက်
၍၊ မိန်းမသည် မိမိခေါင်းကို ဖုံးရမည်။

၁၁ သို့သော်လည်း သခင်ဘုရား၌ ယောကျ်ားမ
ပါဘဲ မိန်းမဖြစ်သည် မဟုတ်။ မိန်းမ မပါဘဲ
၁၂ ယောကျ်ားဖြစ်သည် မဟုတ်။– မိန်းမသည်
ယောကျ်ားကြောင့်ဖြစ်သကဲ့သို့ ယောကျ်ားသည်
လည်း မိန်းမအားဖြင့် ဖြစ်၏။ အလုံးစုံတို့သည်
၁၃ လည်း ဘုရားသခင်ကြောင့် ဖြစ်ကြ၏။– မိန်းမ
သည် ခေါင်းကို မဖုံးဘဲလျက် ဘုရားသခင်ကို ဆု
တောင်းလျှင်၊ လျောက်ပတ်သည် မလျောက်
ပတ်သည်ကို သင်တို့အလိုအလျောက် ဆင်ခြင်စီ

၁၄ ရင်ကြလော့။– ယောကျ်ားသည် ရှည်သောဆံပင်
ရှိလျှင်၊ ရှက်ဘွယ်သောအကြောင်းဖြစ်သည်ကို
သင်တို့အား ပကတိတရားပင် ဆုံးမသွန်သင်
၁၅ သည် မဟုတ်လော။– မိန်းမမူကား၊ ရှည်သော
ဆံပင်ရှိလျှင်၊ သူ၏ ဘုန်းအသရေဖြစ်၏။ အ
ကြောင်းမူကား၊ မိန်းမဆံပင်သည် မိမိခြုံစရာတို့
၁၆ ဖြစ်၏။– သို့သော်လည်း တစုံတယောက်သော
သူသည် ငြင်းခုံလျှင်၊ ငါတို့၌ဥငင်း၊ ဘုရားသခင်၏
အသင်းတော်တို့၌ဥငင်း၊ ထိုသို့သော ထုံးစံမရှိ။

၁၇ တဖန်တုံ၊ သင်တို့သည် အကျိုးကိုပြုစုခြင်းငှါ
စည်းဝေးကြသည်မဟုတ်။ အကျိုးကို နည်းစေ
ခြင်းငှါ စည်းဝေးကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် ပညတ်
၁၈ ထားစဉ်တွင် သင်တို့ကို မချီးမွမ်းရ။– ပဌမအ
ကြောင်းဟူမူကား၊ သင်တို့သည် အသင်းတော်၌
စည်းဝေးကြသောအခါ၊ အချင်းချင်း ကွဲပြားခြင်း
၁၉ ရှိသည်ကို ငါကြားရ၏။– ကြားရသည်အတိုင်း
မှန်ကောင်း မှန်လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
သင်တို့တွင် ကောင်းမွန်သောသူတို့ကို ထင်ရှား
၂၀ စိမ့်သောငှါ သင်းခွဲခြင်း ရှိရမည်။– သင်တို့သည်
အတူစည်းဝေးကြသောအခါ၊ သခင်ဘုရား၏ ပွဲ
တော်ကို စားအံ့သောငှါ စည်းဝေးကြသည် မ
၂၁ ဟုတ်။– အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် စားကြ
သည်တွင် ကိုယ်စီကိုယ်စီ မိမိအစာကို အရင်ယူ
၍၊ တချို့ကား ဆာမွတ်လျက်၊ တချို့ကား စား
၂၂ သောက်ကြူးလျက်ရှိကြ၏။– သင်တို့သည် စား
သောက်ရာဘို့ကိုယ်အိမ်မရှိသလော။ သို့မဟုတ်
လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်ကို မထီမဲ့မြင်
ပြု၍၊ ဆင်းရဲသောသူတို့ကို ရှက်ကြောက်စေ
သလော။ အဘယ်သို့ ငါဆိုရမည်နည်း။ ဤအမှု
မှာ သင်တို့ကို ချီးမွမ်းရမည်လော။ မချီးမွမ်းရ။

၂၃ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၌ ငါအပ်ပေးသော
အရာကို သခင်ဘုရားထံ၌ ငါခံရပြီ။ ခံရသောအ
ရာဟူမူကား၊ သခင်ယေရှုသည် ရန်သူလက်သို့
အပ်နှံခြင်းကိုခံသော နေ့ညမှာ မုန့်ကို ယူ၍၊–
၂၄ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းပြီးမှ မုန့်ကိုဖဲ့၍၊ ဤမုန့်
ကား၊ သင်တို့အဘို့အလိုငှါ ချိုးဖဲ့သောငါ၏ကိုယ်
ဖြစ်၏။ ယူ၍စားကြလော့။ ငါ့ကိုအောက်မေ့ဘို့
၂၅ ရာ ဤသို့ ပြုကြလော့ဟု မိန့်တော်မူ၏။– ထို
နည်းတူ၊ ညစာစားပြီးမှ ခွက်ကိုလည်းယူ၍၊ ဤ
ခွက်ကား ငါ၏အသွေးဥတည်သော ပဋိညာဉ်တ
ရားသစ်ဖြစ်၏။ ဤခွက်ကို သောက်သောအခါ
ခါ၊ ငါ့ကိုအောက်မေ့ဘို့ရာ သောက်ကြလော့ဟု
၂၆ မိန့်တော်မူ၏။– အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်
ထိုမုန့်ကိုစား၍ ထိုခွက်ကို သောက်သောအခါခါ၊
သခင်ဘုရား အသေခံတော်မူခြင်းကို ကြွလာ
၂၇ တော် မမူမီတိုင်အောင် ပြကြ၏။– ထို့ကြောင့်
သခင်ဘုရား၏မုန့်နှင့် ခွက်ကို မထိုက်မတန်ဘဲ
စားသောက်သောသူမည်သည်ကား၊ သခင်ဘု
ရား၏ ကိုယ်တော်နှင့်အသွေးတော်ကို ပြစ်မှား
၂၈ ရာရောက်၏။– သို့ဖြစ်၍ လူတိုင်း ကိုယ်ကိုကိုယ်
စစ်ကြောပြီးမှ မုန့်ကို စားစေ။ ထိုနည်းတူ ခွက်
၂၉ ကိုလည်း သောက်စေ။– အကြောင်းမူကား၊ မ
ထိုက်မတန်ဘဲ စားသောက်သောသူသည် သခင်
ဘုရား၏ကိုယ်တော်ကို ပိုင်းခြားခြင်း မသိသော
ကြောင့်၊ မိမိအပေါ်သို့ အပြစ်ရောက်စေခြင်းငှါ
စားသောက်သောသူဖြစ်၏။

၃၀ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သင်တို့တွင် အားနည်း
သောသူ၊ မကျန်းမမာသောသူအများရှိကြ၏။
၃၁ သေသောသူအများလည်း ရှိကြ၏။– ငါတို့သည်
ကိုယ်ကိုကိုယ် စစ်ကြောစီရင်လျှင်၊ စစ်ကြောခြင်း
၃၂ ရင်တော်မူခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ကြလိမ့်မည်။– စစ်
ကြောစီရင်တော်မူခြင်းကိုခံရကြသောအခါ လော
ကီသားတို့နှင့်အတူ အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်း
လွတ်မည်အကြောင်း၊ ဆုံးမတော်မူခြင်းကို ခံရ
၃၃ ကြ၏။– ထို့ကြောင့် ငါညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည်
စားအံ့သောငှါ စည်းဝေးသောအခါ၊ အချင်းချင်း
၃၄ တယောက်ကိုတယောက် ငံ့လင့်ကြလော့။– တစုံ
တယောက်သောသူသည် ဆာမွတ်လျှင်၊ သင်တို့
သည် အပြစ်ခံလျက် မစည်းဝေးစေခြင်းငှါ ထိုသူ
သည် မိမိအိမ်၌ စားစေ။ ကြွင်းသောအမှုများကို
ငါလာသောအခါ စီရင်မည်။

၁၂

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူး
အကြောင်းများကို မသိဘဲနေစေခြင်းငှါ ငါအလို
၂ မရှိ။– သင်တို့သည် အထက်က သာသနာပလူ
ဖြစ်၍၊ သူတပါး သွေးဆောင်သဖြင့်၊ စကားမ
ပြောနိုင်သော ရုပ်တုရှိရာသို့ ပါသွားသောသူဖြစ်
၃ ကြောင်းကို သင်တို့သိကြ၏။– ထို့ကြောင့် ဘုရား
သခင်၏ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဟောပြော၍ အ
ဘယ်သူမျှ ယေရှုကို မကျိန်ဆဲနိုင်သည်ကိုလင်း၊
ယေရှုသည် သခင်ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏ဟု၊ သန့်
ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကို အမှီမပြုလျှင်၊ အဘယ်
သူမျှမပြောနိုင်သည်ကိုလင်း၊ သင်တို့သည် သိနား
၄ လည်စေခြင်းငှါ ငါသတိပေး၏။– ဆုကျေးဇူးတော်
အထူးထူးအထွေထွေ ရှိငြားသော်လည်း ဝိညာဉ်
၅ တော်တပါးတည်း ရှိ၏။– ဓမ္မဆရာအမှု အထူး

ထူးအထွေထွေ ရှိငြားသော်လည်း သခင်တပါး
၆ တည်းရှိ၏။– ပြုပြင်ခြင်းအမှု အထူးထူးအထွေ
ထွေ ရှိငြားသော်လည်း၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌
ပြုပြင်သမျှကို ပြုပြင်တော်မူသော ဘုရားသခင်
၇ တပါးတည်းရှိ၏။– ကောင်းသောအကျိုးအလိုငှါ
သာ ဝိညာဉ်တော်ကို လူအသီးအသီးတို့အား ထင်
၈ ရှားစွာ ပေးတော်မူလျက်ရှိ၏။– အဘယ်သို့နည်း
ဟူမူကား၊ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် တယောက်
သောသူအား ပညာတရားကို ပေးတော်မူ၏။ ထို
ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် တယောက်သောသူအား
၉ ထိုးထွင်းခြင်းတရားကို ပေးတော်မူ၏။– ထိုဝိ
ညာဉ်တော်အားဖြင့် တယောက်သောသူအား ယုံ
ကြည်ခြင်းကို ပေးတော်မူ၏။ ထိုဝိညာဉ်တော်
အားဖြင့် တယောက်သောသူအား အနာရောဂါ
ကို ငြိမ်းစေနိုင်သောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။–
၁၀ တယောက်သောသူအား၊ တန်ခိုးကို ပြနိုင်သော
အခွင့်ကိုငင်း၊ တယောက်သောသူအား ပရော
ဖက်ပြုနိုင်သော အခွင့်ကိုငင်း၊ တယောက်သော
သူအား စိတ်ဝိညာဉ်တို့ကို ပိုင်းခြား၍သိနိုင်သော
အခွင့်ကိုငင်း၊ တယောက်သောသူအား အမျိုးမျိုး
သော ဘာသာစကားကို ပြောနိုင်သောအခွင့်ကို
ငင်း၊ တယောက်သောသူအား ထိုဘာသာစကား
၏အနက်ကို ဘော်ပြနိုင်သောအခွင့်ကိုငင်း ပေး
၁၁ တော်မူ၏။– ဤအခွင့်ရှိသမျှတို့ကို တပါးတည်း
သော ဝိညာဉ်တော်သည် ပြုပြင်၍ လူအသီးအ
သီးတို့အား အသီးအသီး ခံရသောအခွင့်ကို အလို
တော်ရှိသည်အတိုင်း ဝေ၍ ပေးတော်မူ၏။

၁၂ ဥပမာကား၊ ကိုယ်တခုတည်း၌ အင်္ဂါအများရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ထိုတခုတည်းသော ကိုယ်၏အင်္ဂါ
အပေါင်းတို့သည် များလျက်နှင့်ကိုယ်တခုတည်း
၁၃ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ ခရစ်တော်ဖြစ်၏။– အ
ကြောင်းမူကား၊ ယုဒလူဖြစ်စေ၊ ဟေလသလူဖြစ်
စေ၊ ကျွန်ဖြစ်စေ၊ လူလွတ်ဖြစ်စေ၊ ငါတို့ ရှိသမျှ
သည် ဝိညာဉ်တော်တပါးတည်းအားဖြင့် တကိုယ်
တည်းထဲသို့ ဗတ္တိဇံကိုခံကြ၏။ ငါတို့ရှိသမျှသည်
တစ်တ်တဝိညာဉ်တည်းထဲသို့လည်း သောက်ကြ
၁၄ ၏။– ကိုယ်သည် အင်္ဂါတခုတည်းရှိသည်မဟုတ်၊
၁၅ အများရှိသည်ဖြစ်၍၊– ခြေက၊ ငါသည် လက်
မဟုတ်သောကြောင့်၊ ကိုယ်နှင့် မစပ်ဆိုင်ဟုဆို
လျှင်၊ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့် မစပ်ဆိုင်သည်မှန်
၁၆ သလော။– နားကလည်း၊ ငါသည် မျက်စိမဟုတ်
သောကြောင့် ကိုယ်နှင့်မစပ်ဆိုင်ဟုဆိုလျှင်၊ ထို
သို့ဆိုသောကြောင့် မစပ်ဆိုင်သည်မှန်သလော။–
၁၇ တကိုယ်လုံးသည် မျက်စိဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့
ကြားနိုင်မည်နည်း။ တကိုယ်လုံးသည် နားဖြစ်
၁၈ လျှင် အဘယ်သို့နမ်းနိုင်မည်နည်း။– ယခုမူကား၊
ဘုရားသခင်သည် အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း
အင်္ဂါများအသီးအသီးတို့ကို ကိုယ်၌ စီရင်ခန့်
၁၉ ထားတော်မူ၏။– ထိုမှတပါး၊ အင်္ဂါအပေါင်းတို့
သည် အင်္ဂါတခုတည်းဖြစ်လျှင် ကိုယ်သည် အ
၂၀ ဘယ်မှာ ရှိလိမ့်မည်နည်း။– ယခုတွင် အင်္ဂါအ
၂၁ များရှိလျက်နှင့် ကိုယ်တခုတည်းရှိ၏။– မျက်စိ
က၊ သင့်ကို ငါအလိုမရှိဟု လက်ကို မဆိုရ။ ထို
နည်းတူ၊ ဦးခေါင်းက၊ သင်တို့ကို ငါအလိုမရှိဟု
ခြေတို့ကို မဆိုရ။ ထိုမျှမက အားနည်းဟန်ရှိ
၂၂ သော အင်္ဂါတို့သည် သာ၍ အသုံးဝင်ကြ၏။– အ
သရေနည်းဟန်ရှိသော အင်္ဂါတို့အားလည်း၊ သာ၍
၂၃ ကြီးသောအသရေကို ပေးတတ်၏။– တင့်တယ်
ခြင်းမရှိသောအင်္ဂါတို့သည် သာ၍ကြီးသော တင့်
၂၄ တယ်ခြင်းကိုခံရကြ၏။– တင့်တယ်လျက်ရှိသော
အင်္ဂါတို့သည် အခြားသောတင့်တယ်ခြင်းကိုမလို
၂၅ ကြ။– ကိုယ်ခန္ဓာ၌ အချင်းချင်း ကွဲပြားခြင်းမရှိ
ဘဲ၊ အင်္ဂါများတို့သည် အချင်းချင်း သူ့ကိုကိုယ်
နှင့်အမျှ သတိပြုစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည်
ကိုယ်ခန္ဓာကိုမျှစေ၍၊ ယုတ်သောအင်္ဂါအား သာ
၂၆ ၍များသောအသရေကို ပေးတော်မူ၏။– သို့ဖြစ်
၍၊ အင်္ဂါတခုတည်း ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရလျှင်၊ အင်္ဂါ
အပေါင်းတို့သည် အတူခံရကြ၏။ အင်္ဂါတခုသည်
ချီးမြှောက်ခြင်းကိုခံရလျှင်၊ အင်္ဂါအပေါင်းတို့သည်
အတူဝမ်းမြောက်ရကြ၏။

၂၇ သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏ကိုယ် ဖြစ်ကြ၏။
၂၈ အသီးအသီးအင်္ဂါတော်ဖြစ်ကြ၏။– ဘုရားသခင်
သည် ပဌမအရာ၌ တမန်တော်တို့ကိုငင်း၊ ဒုတိယ
အရာ၌ ပရောဖက်တို့ကိုငင်း၊ တတိယအရာ၌ ဆ
ရာတို့ကိုငင်း၊ ထို့နောက် တန်ခိုးပြသောသူတို့ ကို
ငင်း၊ ထို့နောက် အနာရောဂါကိုငြိမ်းစေနိုင်သော
အခွင့်ရှိသောသူတို့ကိုငင်း၊ သင်းထောက်တို့ကို
ငင်း၊ စီရင်အုပ်စိုးသောသူတို့ကိုငင်း၊ အမျိုးမျိုး
သောဘာသာစကားကိုပြောနိုင်သောသူတို့ကိုငင်း
၂၉ အသင်းတော်၌ခန့်ထားတော်မူ၏။– သင်းဝင်သူ
ရှိသမျှတို့သည် တမန်တော်ဖြစ်ကြသလော။ ရှိ
သမျှတို့သည် ပရောဖက်ဖြစ်ကြသလော။ ရှိသမျှ
တို့သည် ဆရာဖြစ်ကြသလော။ ရှိသမျှတို့သည်
၃၀ တန်ခိုးကို ပြနိုင်ကြသလော။– ရှိသမျှတို့သည်
အနာရောဂါကို ငြိမ်းစေနိုင်သော အခွင့်ရှိကြသ
လော။ ရှိသမျှတို့သည် အမျိုးမျိုးသောဘာသာစ

ကားကို ပြောနိုင်ကြသလော။ ရှိသမျှတို့သည် ထိုဘာသာစကား၏အနက်ကို ဘော်ပြနိုင်ကြသ
၃၁ လော။– သင်တို့သည် အမြတ်ဆုံးသော ဆုကျေးဇူးတော်တို့ကို အလွန်အလိုရှိကြသည်တွင်၊ သာ
၍မြတ်သောလမ်းကို ငါပြဦးမည်။

၁၃

၁ ငါသည် လူဘာသာစကားကိုငင်း၊ ကောင်းကင်တမန်ဘာသာစကားကိုငင်း ပြောနိုင်သော်လည်း မေတ္တာမရှိလျှင် အသံမြည်သော တံပိုးခရာကဲ့သို့ငင်း၊ တီးသံကိုသာပေးတတ်သော လင်း
၂ ကွင်းကဲ့သို့ငင်းဖြစ်၏။– ပရောဖက်ဉာဏ်ကို ငါရ၍၊ နက်နဲသောအရာရှိသမျှတို့နှင့် သိပ္ပံအတတ်အမျိုးမျိုးကို တတ်သော်ငင်း၊ တောင်များကို ရွှေ့နိုင်သောယုံကြည်ခြင်းအမျိုးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသော်ငင်း၊ မေတ္တာမရှိလျှင် အချည်းနှီးသက်သက် ဖြစ်
၃ ၏။– သူတပါးကို ငါကျွေးမွေး၍ ဥစ္စာရှိသမျှကို စွန့်ကြသည်သာမက၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို မီးရှို့စေခြင်း၄ ငါ အပ်သော်လည်း၊ မေတ္တာမရှိလျှင် ငါ၌အကျိုး
၄ မရှိ။– မေတ္တာသည် စိတ်ရှည်တတ်၏။ ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ မေတ္တာသည် ဂုဏ်ဖြိုင်ခြင်းမရှိ၊ ဝါ
၅ ကြွားခြင်းမရှိ၊ မာန်မာနမရှိ။– မလျောက်ပတ်စွာ မကျင့်တတ်၊ ကိုယ်အကျိုးကို မရှာတတ်၊ ဒေါသအမျက် မထွက်တတ်၊ အပြစ်ရှိသည်ဟု မထင်
၆ တတ်၊– မတရားသောအမှုဌ် ဝမ်းမြောက်ခြင်း မရှိတတ်၊ သမ္မာတရားဌ် ဝမ်းမြောက်တတ်၏။–
၇ ခပ်သိမ်းသောအရာကို ဖုံးအုပ်တတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကို ယုံတတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကို မြော်လင့်တတ်၏။ ခပ်သိမ်းသောအရာကို
၈ သည်းခံတတ်၏။– မေတ္တာသည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောနှင့်အစဉ်ကင်းလွတ်၏။ ပရောဖက်ဉာဏ်သော်ငင်း၊ အမျိုးမျိုးသောဘာသာစကားကိုပြောနိုင်သောအခွင့်သော်ငင်း၊ သိပ္ပံအတတ်သော်ငင်း၊ ကွယ်ပျောက်လိမ့်မည်။

၉ ယခုမူကား၊ ငါတို့သည် မစုံမလင်သိတတ်ကြ၏။ ပရောဖက်ဉာဏ်နှင့် မစုံမလင်ဟောတတ်ကြ
၁၀ ၏။– စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်သောအခါမူကား၊ မစုံလင်သမျှတို့သည် ကွယ်ပျောက်ကြလိမ့်မည်။–
၁၁ ငါသည် သူငယ်ဖြစ်စဉ်အခါ၊ သူငယ်လို စကားပြော၏။ သူငယ်လို စိတ်ထင်၏။ သူငယ်လို ကြံစည်၏။ အသက်ကြီးသောအခါမူကား၊ သူငယ်
၁၂ ၏အရာများကို ငါပယ်ရှား၏။– ယခုတွင် ငါတို့သည် မှန်အားဖြင့် ရိပ်မိလျက်သာ နေကြ၏။ ထို့အခါမူကား၊ မျက်မှောက်ထင်ထင် မြင်ရကြလိမ့်မည်။ ယခုတွင် ငါအသိအမြင် မစုံမလင်ဖြစ်၏။ ထို့အခါမူကား၊ သူတပါးသည် ငါ့ကို သိသကဲ့သို့
၁၃ ငါသိရလိမ့်မည်။– ယခုတွင် ယုံကြည်ခြင်း၊ မြော်လင့်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ ဤသုံးပါးတည်လျက် ရှိ၏။ ဤသုံးပါးတို့တွင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သတည်း။

၁၄

၁ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို မှီအောင်လိုက်ကြလော့။ ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးတို့ကို အလွန်အလိုရှိသည်တွင်၊ ပရောဖက်ပြုရသောအခွင့်ကို သာ၍လိုချင်
၂ သောစိတ်ရှိကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ အခြားသောဘာသာစကားအားဖြင့် ပြောသောသူသည် လူတို့အား မပြော၊ ဘုရားသခင်အား ပြော၏။ သူ၏စကားကို အဘယ်သူမျှ နားမလည်။ နက်နဲသောအရာတို့ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ပြော၏။–
၃ ပရောဖက်ပြုသောသူမူကား၊ တည်ဆောက်ခြင်း၊ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်း၊ သက်သာခြင်းအ
၄ လို၄ါ လူတို့အား ဟောပြော၏။– အခြားသောဘာသာစကားအားဖြင့်ပြောသောသူသည် ကိုယ်ကိုသာ တည်ဆောက်၏။ ပရောဖက်ပြုသောသူ
၅ မူကား၊ အသင်းတော်ကိုတည်ဆောက်၏။– သင်တို့ရှိသမျှသည် အခြားသောဘာသာစကားဖြင့် ပြောစေခြင်း၄ါ ငါအလိုရှိ၏။ ပရောဖက်ပြုစေခြင်း၄ါ သာ၍ အလိုရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အခြားသောဘာသာစကားဖြင့် ပြောသောသူသည်၊ အသင်းတော်ကို တည်ဆောက်ခြင်း၄ါ အနက်ကိုမဘော်မပြုလျှင်၊ သူ့ထက် ပရောဖက်ပြုသောသူသည် သာ၍ မြတ်သတည်း။

၆ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည် သင်တို့ရှိရာသို့လာ၍ အခြားသောဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြောသော်လည်း၊ ဗျာဒိတ်တော်ကိုပြန်ခြင်း၊ ပညာအတတ်ကိုသင်ခြင်း၊ ပရောဖက်ပြုခြင်း၊ ဆုံးမသြဝါဒပေးခြင်းတခုခုကို မပြုဘဲလျက်၊ သင်တို့အား ပြော
၇ လျှင် အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။– ထိုနည်းတူ၊ အသံမြည်တတ်သော အဝိညာဏကစောင်း၊ ပုလွေတို့သည် သေချာသောအသံနှင့်မမြည်လျှင်၊ စောင်းသံ၊ ပုလွေသံတို့ကို အဘယ်သို့ သိနိုင်မည်
၈ နည်း။– တံပိုးခရာသည်လည်း၊ မမှန်သောအသံနှင့် မြည်လျှင်၊ အဘယ်သူသည် စစ်တိုက်ခြင်း၄ါ
၉ မိမိကိုယ်ကို ပြင်ဆင်မည်နည်း။– ထိုနည်းတူ၊ သင်တို့သည် နားလည်လွယ်သောစကားကို နှုတ်ဖြင့် မပြောက်လျှင်၊ မြွက်သောစကားကို အဘယ်သို့ သိနိုင်မည်နည်း။ အာကာသကောင်းကင်ကို ပြော

To Contents

၁၀ သောသူကဲ့သို့ဖြစ်လိမ့်မည်။- လူပြည်၌ ဘာသာ
စကားမျိုးတို့သည် ဤမျှလောက်များ၍၊ ရှိသမျှ
တို့သည် အနက်နှင့် ပြည့်စုံသည် မှန်စေတော့။-
၁၁ ဘာသာစကား၏အနက်ကို ငါနားမလည်လျှင်၊
ပြောသောသူအား ငါသည် လူရိုင်းဖြစ်လိမ့်မည်။
ပြောသောသူသည်လည်း၊ ငါ့အား လူရိုင်းဖြစ်လိမ့်
၁၂ မည်။- သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူး
တော်တို့ကို အလွန်အလိုရှိကြသည်တွင်၊ အသင်း
တော်ကိုတည်ဆောက်ခြင်းငှါ ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်
၁၃ အကြောင်းကြိုးစားကြလော့။- ထို့ကြောင့် အခြား
သောဘာသာစကားကို ပြန်ပြောသောသူသည်၊
အနက်ကိုလည်း ဘော်ပြနိုင်မည်အကြောင်း ဆု
၁၄ တောင်းစေ။- အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အ
ခြားသောဘာသာစကားဖြင့် ငါဆုတောင်းလျှင်၊
ငါ့စိတ်နှလုံး ဆုတောင်းသော်လည်း၊ ငါ့ဉာဏ်
၁၅ သည် အကျိုးကို မပေး။- သို့ဖြစ်လျှင်၊ အဘယ်
သို့ ပြုရမည်နည်း။ စိတ်နှလုံးနှင့်ငင်း၊ ဉာဏ်နှင့်
ငင်း၊ ဆုတောင်းရမည်။ စိတ်နှလုံးနှင့်ငင်း၊ ဉာဏ်
၁၆ နှင့်ငင်း သီချင်းဆိုရမည်။- သို့မဟုတ် သင်သည်
စိတ်နှလုံးနှင့် ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းသောအခါ၊
မတတ်သောလူစုအဝင်ဖြစ်သောသူသည် သင်
၏စကားကို နားမလည်သောကြောင့်၊ ကျေးဇူး
တော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းသို့လိုက်၍၊ အာမင်ဟု အ
၁၇ ဘယ်သို့ ဝန်ခံနိုင်မည်နည်း။- သင်သည် ကျေး
ဇူးတော်ကို ကောင်းမွန်စွာ ချီးမွမ်းသည် မှန်စေ
တော့။ အခြားသောသူမူကား၊ တည် ဆောက်
၁၈ ခြင်းအကျိုးမရှိ။- ငါသည် သင်တို့ရှိသမျှထက်၊
အခြားသောဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြောသော
အရာကို ထောက်၍၊ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး
၁၉ တော်ကို ချီးမွမ်း၏။- သို့သော်လည်း၊ အသင်း
တော်၌ အခြားသောဘာသာစကားဖြင့် စကား
တသောင်းကို ပြောနိုင်သည်ထက်၊ သူတပါးတို့
ကို သွန်သင်ခြင်းငှါ စကားငါးခွန်းကို ဉာဏ်နှင့်
တကွ ပြောနိုင်သောအခွင့်ကို သာ၍အလိုရှိ၏။။
၂၀ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ဉာဏ်အရာ၌ သူ
ငယ်မဖြစ်ကြနှင့်။ မတရားသောအမှုအရာ၌ နို့စို့
သူငယ်ဖြစ်ကြလော့။ ဉာဏ်အရာ၌ အသက်ကြီး
၂၁ သောသူဖြစ်ကြလော့။- ပညတ္တိကျမ်းစာ၌လာ
သည်ကား၊ အခြားတပါးသောလျှာ၊ အခြားတပါး
သောနှုတ်နှင့် ဤလူမျိုးကို ငါပြောမည်။ သို့သော်
လည်း သူတို့သည် နားမထောင်ကြဟု ထာဝရ
၂၂ ဘုရားမိန့်တော်မူ၏။- သို့ဖြစ်၍ အခြားသော
ဘာသာစကားတို့သည် ယုံကြည်သောသူတို့အား
နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်သည် မဟုတ်။ မယုံကြည်
သောသူတို့အား နိမိတ်လက္ခဏာ ဖြစ်သတည်း။
ပရောဖက်ပြုခြင်းအမှုမူကား၊ မယုံကြည်သော
သူတို့အဘို့မဟုတ်၊ ယုံကြည်သောသူတို့အဘို့
၂၃ ဖြစ်သတည်း။- ထို့ကြောင့် သင်းဝင်သူအပေါင်း
တို့သည် စည်းဝေး၍ အခြားသောဘာသာဖြင့်
ဟောပြောလျက်နေကြစဉ်တွင် မယုံကြည်သော
သူ၊ မတတ်သောသူသည်ဝင်လာလျှင်၊ သင်တို့ကို
သူရူးဖြစ်ကြသည်ဟု ပြောမည်မဟုတ်လော။-
၂၄ သို့မဟုတ် သင်းဝင်သူအပေါင်းတို့သည် ပရော
ဖက်ပြု၍ နေကြစဉ်တွင်၊ မယုံကြည်သောသူ၊ မ
တတ်သောသူသည် ဝင်လာလျှင်၊ သင်းဝင်သူအ
ပေါင်းတို့သည် သူ၏အပြစ်ကို ဘော်ပြ၍ သူ့ကို
၂၅ စစ်ကြောစီရင်ကြ၏။- ထိုသို့သူ၏ စိတ်နှလုံး၌
မထင်ရှားသောအရာတို့သည် ထင်ရှားပြန်၍ သူ
သည် ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်
လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့တွင် အမှန်
ရှိတော်မူသည်ဟု သက်သေခံလိမ့်မည်။
၂၆ ညီအစ်ကိုတို့၊ အဘယ်သို့နည်း။ သင်တို့
စည်းဝေးကြသောအခါ၊ ဆာလံသီချင်းကိုရသော
သူ၊ ဆုံးမပြဝါဒစကားကိုရသောသူ၊ အခြားသော
ဘာသာစကားကိုရသောသူ၊ ဗျာဒိတ်တော်ကိုရ
သောသူ၊ အနက်ဘော်ပြရာကိုရသောသူ၊ အသီး
အသီး ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့
ကို တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ စီရင်ကြလော့။-
၂၇ အခြားသောဘာသာစကားဖြင့် ဟောပြောသော
သူရှိလျှင်၊ နှစ်ယောက်ဖြစ်စေ၊ အများဆုံးဆို
သော် သုံးယောက်ဖြစ်စေ၊ တယောက်နောက်တ
ယောက်ပြော၍၊ တယောက်သောသူသည် အ
၂၈ နက်ကိုဘော်ပြစေ။- စကားပြန်မရှိလျှင်၊ ဟော
ပြောသောသူသည် အသင်းတော်၌ တိတ်ဆိတ်
စွာနေ၍ မိမိအားငင်း၊ ဘုရားသခင်အားငင်း ပြော
၂၉ စေ။- ပရောဖက်နှစ်ယောက်ဖြစ်စေ၊ သုံးယောက်
ဖြစ်စေ၊ ဟောပြော၍ အခြားသောသူတို့သည်
၃၀ စစ်ကြော ဆင်ခြင်ကြစေ။- ထိုင်လျက်နေသော
သူအား တစုံတခုကို ဖွင့်ပြတော်မူလျှင်၊ အရင်
ဟောပြောသောသူသည် တိတ်ဆိတ်စွာနေစေ။-
၃၁ အကြောင်းမူကား၊ ရှိသမျှတို့သည် သင်ခြင်းငှါ
ငင်း၊ ရှိသမျှတို့သည် သက်သာခြင်းငှါငင်း၊ သင်
တို့ အသီးအသီး တယောက်နောက်တယောက်
၃၂ ပရောဖက် ပြုရသောအခွင့်ရှိကြ၏။- ပရောဖက်
တို့သည်လည်း၊ မိမိတို့စိတ်ဝိညာဉ်ကို ချုပ်တည်း
၃၃ နိုင်ကြ၏။- ဘုရားသခင်သည် ရုန်းရင်းခတ်သော

အမှုကို ပြုစုတော်မူ။ သန့်ရှင်းသူတို့၏ အသင်း
တော်အပေါင်းတို့၌ ဖြစ်သကဲ့သို့ အသင့်အတင့်
ငြိမ်ဝပ်ခြင်းကို ပြုစုတော်မူ၏။
၃၄ သင်တို့၏ မိန်းမတို့သည်၊ အသင်းတော်၌
တိတ်ဆိတ်စွာနေကြစေ။ သူတို့သည် ဟောပြော
ရသော အခွင့်မရှိကြ။ ပညတ်တရားစီရင်သည်
အတိုင်း သူတို့သည် ယောကျ်ားဧ၏အုပ်စိုးခြင်းကို
၃၅ ဝန်ခံရကြမည်။– မိန်းမတို့သည် တစုံတခုကိုသင်
လိုလျှင်၊ အိမ်၌မိမိခင်ပွန်းတို့ကို မေးမြန်းကြစေ။
မိန်းမသည် အသင်းတော်၌ ဟောပြောလျှင် ရှက်
၃၆ ဘွယ်သောအကြောင်း ဖြစ်၏။– ဘုရားသခင်၏
နှုတ်ကပတ်တရားတော်သည် သင်တို့မှ ထွက်
သလော။ သို့မဟုတ် သင်တို့သို့သာ ရောက်သ
၃၇ လော။– ငါသည် သင်တို့အား၊ ရေး၍ ပေးလိုက်
သောစကားတို့သည် သခင်ဘုရား၏ ပညတ်
တော်ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ပရောဖက်ဖြစ်သောသူ၊
ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးကို ခံရသောသူမည်သည်ကား
ဝန်ခံပါစေ။ တစုံတယောက်သောသူသည် မသိ
၃၈ လျှင် မသိဘဲနေစေ။– အချုပ်အခြာဟူမူကား၊
ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ပရောဖက်ပြုခြင်းငှါ
၃၉ အလွန်အလိုရှိကြလော့။– အခြားသောဘာသာစ
ကားဖြင့် ဟောပြောခြင်းအမှုတို့ကိုလည်း မမြစ်
၄၀ တားကြနှင့်။– ခပ်သိမ်းသောအမှုကို တင့်တယ်
လျောက်ပတ်စွာ အစဉ်အတိုင်း စီရင်ကြလော့။

၁၅

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည် သင်တို့အား ဟော
ပြောဘူးသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့သည် ခံယူ၍ မှီဝဲ
ဆည်းကပ်သော ဧဝံဂေလိတရားကို သင်တို့အား
၂ တဖန် ငါကြားလိုက်၏။– အထက်က ငါဟော
ပြောသည်အကြောင်းများကို သင်တို့သည် အ
ကျိုးမဲ့မယုံဘဲ စိတ်စွဲလမ်းလျှင်၊ ထိုဧဝံဂေလိတ
ရားအားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်
၃ ကြ၏။– ငါသည် ကိုယ်တိုင်ခံယူသည်အတိုင်း၊
သင်တို့အား ရှေ့ဦးစွာ အပ်ပေးသောအကြောင်း
အရာဟူမူကား၊ ခရစ်တော်သည် ကျမ်းစာလာ
သည်အတိုင်း ငါတို့အပြစ်ကြောင့်အသေခံတော်မူ
၄ ၏။– သင်္ဂြိဟ်ပြီးမှ၊ ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း
သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ ထမြောက်တော်မူ
၅ ၏။– ကေဖသည် ကိုယ်တော်ကို မြင်ပြီးမှ၊ တ
၆ ကျိပ်နှစ်ပါးသော သူတို့သည် မြင်ရကြ၏။– ထို
နောက် ညီအစ်ကိုငါးရာမက၊ တပြိုင်နက် မြင်ရ
ကြ၏။ ထိုသူတို့တွင် အများသောသူတို့သည် ယ
ခုတိုင်အောင် အသက်ရှင်ကြသေး၏။ အချို့တို့
၇ သည် အိပ်ပျော်ကြပြီ။– ထိုနောက် ယာကုပ်မြင်
၈ ရ၏။– ထိုနောက် တမန်တော်အပေါင်းတို့သည်
မြင်ရကြ၏။ နောက်ဆုံး၌ အချိန်မတော်မတန်
၉ ဘွားသောသူကဲ့သို့ဖြစ်သော ငါပင် မြင်ရ၏။– ငါ
သည် အထက်က ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်
ကို ညှဉ်းဆဲသောကြောင့်၊ အညံ့ဆုံးသော တမန်
တော်ဖြစ်၏။ တမန်တော်ဟုခေါ်ဝေါခြင်းကို မခံ
၁၀ ထိုက်။– သို့သော်လည်း ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး
တော်အားဖြင့်သာ ငါဖြစ်သည်အတိုင်း ငါဖြစ်၏။
ငါခံရသော ကျေးဇူးတော်ကိုလည်း အကျိုးမဲ့ခံရ
သည်မဟုတ်။ အခြားသောတမန်တော်အပေါင်း
တို့ထက်၊ ငါသည် သာ၍ ကြိုးစားခြင်းကိုပြု၏။
ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ ငါကြိုးစားသည်မဟုတ်။
ငါနှင့်အတူရှိသော ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်
၁၁ သည် ကြိုးစားတော်မူ၏။– ထိုကြောင့် ငါဖြစ်စေ၊
သူတို့ဖြစ်စေ၊ ဤသို့ ငါတို့သည် ဟောပြောကြ
၏။ ဤသို့လည်း သင်တို့သည် ယုံကြည်ကြ၏။
၁၂ ယခုမှာ၊ ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှ ထ
မြောက်တော်မူကြောင်းကို ဟောပြောရသည်
ဖြစ်၍၊ သေသောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းမရှိ
ဟု သင်တို့တွင် အချို့သောသူတို့သည် အဘယ်
၁၃ ကြောင့် ဆိုရကြသနည်း။– သေသောသူတို့သည်
ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင်၊ ခရစ်တော်သည် ထ
၁၄ မြောက်တော်မမူ။– ခရစ်တော်သည် ထမြောက်
တော်မမူလျှင်၊ ငါတို့ ဟောပြောခြင်းခဲ့အကျိုးမရှိ
၁၅ သင်တို့ယုံကြည်ခြင်းခဲ့လည်း အကျိုးမရှိ။– ထိုမျှ
မက ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏အမှုမှာ မမှန်သော
၁၆ သက်သေခံဖြစ်ကြ၏။– အကြောင်းမူကား၊ သေ
လွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင်၊
ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်ကို ထမြောက်စေ
တော်မမူ။ ယခုမှာ၊ ခရစ်တော်ကို ထမြောက်စေ
တော်မူပြီဟု၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ အ
ကြောင်းကို သက်သေခံကြ၏။ သေလွန်သောသူ
တို့သည် ထမြောက်ခြင်းမရှိလျှင်၊ ခရစ်တော်
၁၇ သည် ထမြောက်တော်မမူ။– ခရစ်တော်သည်
ထမြောက်တော်မမူလျှင်၊ သင်တို့သည် ယုံကြည်
သော်လည်း အကျိုးမရှိ၊ ဒုစရိုက်အပြစ်အောက်
၁၈ ၌ ရှိကြသေး၏။– ထိုမှတပါး၊ ခရစ်တော်ကို ယုံ
ကြည်၍ အိပ်ပျော်သောသူတို့သည် ဆုံးရှုံးခြင်း
၁၉ သို့ရောက်ကြပြီ။– ငါတို့သည် ခရစ်တော်ကို အမှီ
ပြု၍ ယခုဘဝ၌သာ မြော်လင့်စရာရှိလျှင်၊ အ
ခြားသောသူ အပေါင်းတို့ထက် သာ၍ ဆင်းရဲ
သောသူ ဖြစ်ကြ၏။

To Contents

၂၀ ယခုမူကား၊ ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှထ
မြောက်တော်မူ၍၊ အိပ်ပျော်သောသူတို့တွင် အ
၂၁ ဦးသီးသောအသီး ဖြစ်တော်မူပြီ။– သို့ဖြစ်၍ လူ
အားဖြင့် သေခြင်းတရားသည်တည်သကဲ့သို့၊ သေ
သောသူတို့၏ ထမြောက်ခြင်းတရားသည် လူ
၂၂ အားဖြင့် တည်လျက်ရှိ၏။– လူအပေါင်းတို့သည်
အာဒံအားဖြင့် သေခြင်းသို့ ရောက်သည်နည်းတူ၊
လူအပေါင်းတို့သည် ခရစ်တော်အားဖြင့်အသက်
၂၃ ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်ရကြလတံ့။– သို့ရာတွင် လူ
အသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့အလှည့်အတိုင်း
လိုက်ရကြလိမ့်မည်။ ခရစ်တော်သည် အဦးသီး
သောအသီးဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုနောက် ခရစ်တော်
သည် ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ တပည့်တော်
ဖြစ်သောသူတို့သည် ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်ကြလိမ့်
မည်။
၂၄ ထိုအခါ ခရစ်တော်သည် အထွဋ်အမြတ်အာ
ဏာတန်ခိုးအမျိုးမျိုးကိုပယ်ရှင်း၍ မိမိနိုင်ငံကို ဘု
ရားသခင်တည်းဟူသောခမည်းတော်၌ အပ်ပြန်
၂၅ တော်မူပြီးမှ ကမ္ဘာကုန်ရလတံ့။– ခရစ်တော်သည်
ရန်သူအပေါင်းတို့ကို ခြေဘဝါးတော်အောက်၌
ချထားတော်မမူမီတိုင်အောင် အုပ်စိုးတော်မူရ
၂၆ မည်။– နောက်ဆုံးသော ရန်သူတည်းဟူသော
၂၇ သေမင်းသည် ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်ရလတံ့။– ခပ်
သိမ်းသောအရာတို့ကို လူသား၏ခြေအောက်၌
ချထားတော်မူသည်ဟုကျမ်းစာလာ၏။ ခပ်သိမ်း
သောအရာတို့သည် ချထားလျက်ရှိကြောင်းကို
ဆိုသော်၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို လူသား
အောက်၌ ချထားတော်မူသောသူသည် ကြွင်း
၂၈ တော်မူကြောင်း ထင်ရှားသတည်း။– ခပ်သိမ်း
သောအရာတို့သည် လူသားအောက်၌ ချထား
လျက်ရှိသောအခါ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သူ
အောက်၌ ချထားတော်မူသောသူ၏အုပ်စိုးတော်
မူခြင်းကို သားတော်သည် ကိုယ်တိုင်ဝန်ခံလိမ့်
မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် အ
လုံးစုံဖြစ်တော်မူမည် အကြောင်းတည်း။
၂၉ သေလွန်သောသူတို့သည် ထမြောက်ခြင်း
အလျှင်းမရှိလျှင်၊ သေလွန်သောသူတို့၏ ကိုယ်
စား ဗတ္တိဇံကိုခံသောသူတို့သည် အဘယ်သို့ပြုရ
မည်နည်း။ သေလွန်သောသူတို့၏ကိုယ်စား အ
၃၀ ဘယ်ကြောင့် ဗတ္တိဇံကို ခံရကြသနည်း။– ငါတို့
သည်လည်း ဘေးရောက်အံ့သောအခြင်းအရာနှင့်
၃၁ အဘယ်ကြောင့် တွေ့ရကြသနည်း။– ငါသည်
နေ့တိုင်းအသေခံရ၏ဟု ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၌
သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ငါဝါကြွားဝမ်းမြောက်
၃၂ ခြင်းကို တိုင်တည်၍ ငါဆိုဝံ့၏။– သေလွန်သော
သူတို့သည် ထမြောက်ခြင်း မရှိလျှင်၊ ဧဖက်မြို့၌
လောကီဝေါဟာရအားဖြင့်၊ အထက်က ငါသည်
သားရဲတို့နှင့်တိုက်သော်လည်း၊ အဘယ်အကျိုး
ရှိသနည်း။ စားကြကုန်အံ့၊ သောက်ကြကုန်အံ့၊
၃၃ နက်ဖြန်သေရကြမည်။– အလွဲမယူကြနှင့်။ မ
ကောင်းသောသူတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ခြင်းအားဖြင့်
ကောင်းသောအကျင့်ဓလေ့ ယိုယွင်းတတ်၏။–
၃၄ တရားသဖြင့် နိုးကြလော့။ ဒုစရိုက်ကို မပြုကြ
နှင့်။ အချို့သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မသိ
ကြ။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ သင်တို့ကို ရှက်ကြောက်စေ
ခြင်းငှါ ငါဆို၏။
၃၅ သေလွန်သောသူတို့သည် အဘယ်သို့ ထ
မြောက်ကြမည်နည်း။ အဘယ်သို့သောကိုယ်နှင့်
ပေါ်လာကြမည်နည်းဟု တစုံတယောက်သော
၃၆ သူမေးလိမ့်မည်။– အချင်းလူမိုက်၊ သင်စိုက်သော
၃၇ မျိုးစေ့မပျက်လျှင် မရှင်တတ်။– ထိုမှတပါး မျိုး
စေ့ကို စိုက်သောအခါ၊ နောက်ဖြစ်လတံ့သော
ကိုယ်ကို မစိုက်။ ဂျုံစပါးဖြစ်စေ၊ အခြားသောစ
ပါးဖြစ်စေ၊ အစေ့သက်သက်ကို စိုက်တတ်၏။–
၃၈ ဘုရားသခင်သည် အလိုတော်ရှိသည်အတိုင်း
ကိုယ်ကို ပေးတော်မူ၏။ မျိုးစေ့အသီးအသီးတို့
အားလည်း၊ မိမိတို့မျိုးအတိုင်း ကိုယ်ကိုပေး
၃၉ တော်မူ၏။– အသားရှိသမျှတို့သည် တမျိုးတည်း
မဟုတ်။ လူသားတမျိုး၊ အမဲသားတမျိုး၊ ငါးသား
တမျိုး၊ ငှက်သားတမျိုး၊ အသီးအသီးရှိကြ၏။–
၄၀ ကောင်းကင် အကောင်အထည်လည်းရှိ၏။ မြေ
ကြီး အကောင်အထည်လည်း ရှိ၏။ ကောင်း
ကင် အကောင်အထည်၏ဂုဏ်အသရေလည်း
တမျိုး၊ မြေကြီးအကောင်အထည်၏ ဂုဏ်အသ
၄၁ ရေလည်း တမျိုးဖြစ်၏။– နေ၏ဂုဏ်အသရေတ
မျိုး၊ လ၏ဂုဏ်အသရေတမျိုး၊ ကြယ်တို့၏ဂုဏ်
အသရေတမျိုး အသီးအသီးရှိကြ၏။ ကြယ်တို့
၏ ဂုဏ်အသရေသည်လည်း အသီးသီး အခြား
၄၂ ခြား ဖြစ်ကြ၏။– ထိုနည်းတူ၊ သေသောသူတို့၏
ထမြောက်ခြင်း အကြောင်းအရာဖြစ်၏။ ကိုယ်
သည် စိုက်သောအခါ၊ ပုပ်တတ်သောသဘောရှိ
၏။ ထမြောက်သောအခါ မပုပ်နိုင်သောအဖြစ်၌
၄၃ တည်၏။– စိုက်သောအခါ ဂုဏ်အသရေပျက်
၏။ ထမြောက်သောအခါ ဂုဏ်အသရေနှင့် ပြည့်
စုံ၏။ စိုက်သောအခါ အစွမ်းမရှိ။ ထမြောက်
၄၄ သောအခါ အစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။– စိုက်သောအခါ

ဇာတိပကတိကိုယ်ဖြစ်၏။ ထမြောက်သောအခါ
ဝိညာဏကိုယ်ဖြစ်၏။ ဇာတိပကတိကိုယ်တမျိုး၊
၄၅ ဝိညာဏကိုယ်တမျိုးရှိ၏။– ကျမ်းစာလာသည်
ကား၊ ရှေဦးစွာသော လူအာဒံသည် အသက်ရှင်
သောသတ္တဝါဖြစ်၏ဟု လာသတည်း။ ယခုတွင်
နောက်ဆုံးဖြစ်သော အာဒံမူကား၊ အသက်ရှင်
၄၆ စေတတ်သောဝိညာဉ်ဖြစ်၏။– ဝိညာဏကိုယ်
သည် ရှေဦးစွာဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဇာတိပကတိ
ကိုယ်သည် ရှေဦးစွာဖြစ်၏။ နောက်မှ ဝိညာဏ
၄၇ ကိုယ်ဖြစ်၏။– ရှေဦးစွာသော လူသည် မြေကြီး
ကဖြစ်သောကြောင့် မြေသားဖြစ်၏။ ဒုတိယလူ
မူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံကဖြစ်တော်မူသောသခင်
၄၈ ပေတည်း။– မြေသားတို့သည် ထိုမြေသားကဲ့သို့
ဖြစ်ကြ၏။ ကောင်းကင်သားတို့သည် ထိုကောင်း
၄၉ ကင်သားကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– ငါတို့သည်
မြေသား၏ပုံသဏ္ဌာန်ကိုဆောင်သကဲ့သို့ ကောင်း
ကင်သား၏ပုံသဏ္ဌာန်ကို ဆောင်ကြလိမ့်မည်။

၅၀ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါဆိုသည်ကား၊ လူအသွေးအ
သားသည် ဘုရားဿခင်၏နိုင်ငံတော်ကို အမွေမခံ
နိုင်။ ပုပ်တတ်သောအရာသည် မပုပ်နိုင်သောအ
၅၁ ဖြစ်ကို အမွေမခံနိုင်။– နက်နဲသောအရာတခုကို
ငါပြဦးမည်။ ငါတို့ရှိသမျှသည် အိပ်ပျော်ရကြမည်
၅၂ မဟုတ်။– သို့သော်လည်း၊ နောက်ဆုံးသောတံပိုး
မှုတ်သောအခါ၊ တခဏခြင်းတွင် မျက်စိတဖို့တ်
၌ ငါတို့ရှိသမျှသည် ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက်ရ
ကြမည်။ ထိုတံပိုးမှုတ်ချိန် ရောက်သောအခါ၊
သေလွန်သောသူတို့သည်၊ မပုပ်နိုင်သောအဖြစ်
၌တည်လျက် ထမြောက်၍၊ ငါတို့ရှိသမျှသည်
၅၃ ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက်ရကြမည်။– ယခုမျက်
မှောက် ပုပ်တတ်သောအရာသည် မပုပ်နိုင်သော
အဖြစ်သို့ ဝင်စားရမည်။ ယခုမျက်မှောက် သေ
တတ်သောအရာသည် မသေနိုင်သောအဖြစ်သို့
၅၄ ဝင်စားရမည်။– ဤပုပ်တတ်သောအရာသည် မ
ပုပ်နိုင်သောအဖြစ်သို့ဝင်း၊ ဤသေတတ်သောအ
ရာသည် မသေနိုင်သောအဖြစ်သို့ဝင်း၊ ဝင်စား
သောအခါ သေခြင်းသည် အောင်ခြင်း၌နှစ်မြုပ်ပြီ
၅၅ ဟု ကျမ်းစာ၌လာချက်ပြည့်စုံလိမ့်မည်။– အိုသေ
မင်း၊ သင်၏လက်နက်သည်၊ အဘယ်မှာ ရှိသ
နည်း။ အိုမရဏာနိုင်ငံ၊ သင်၏အောင်ခြင်းသည်
၅၆ အဘယ်မှာရှိသနည်း။– သေမင်း၏လက်နက်
ကား၊ ဒုစရိုက်အပြစ်ပေတည်း။ ဒုစရိုက်အပြစ်
၅၇ ၏တန်ခိုးကား၊ ပညတ်တရားပေတည်း။– ငါတို့
သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့အား အောင်ခြင်း
အခွင့်ကိုပေးတော်မူသောဘုရားသခင်၏ကျေးဇူး
၅၈ တော်သည် ကြီးလှစွတကား။– ထိုကြောင့် ငါချစ်
သောညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် သခင်ဘုရား၏
အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်၍ အကျိုးကြီးသည်ကို
သိမှတ်သဖြင့် တည်ကြည်သောစိတ်နှင့်ပြည့်စုံ၍
မရွေ့လျော့မတိမ်းယိမ်းဘဲလျက် သခင်ဘုရား၏
အမှုတော်ကို ကြိုးစားအားထုတ်ကြလော့။

၁၆

၁ သန့်ရှင်းသူတို့အဘို့ လှူဒါန်း၍ စုထားခြင်း
အမှုမှာ၊ ဂလာတိပြည်၌ အသင်းတော်များကို ငါ
၂ မှာထားသည်အတိုင်း သင်တို့ ပြုကြလော့။– ငါ
ရောက်လာသောအခါ လှူဒါန်း၍ စုထားစရာ မ
ရှိစေခြင်းငှါ၊ ခုနစ်ရက်တွင် ပဋ္ဌမနေ့ရက်၌ အသီး
အသီး ကောင်းစားသည်အတိုင်း၊ မိမိတို့ ဥစ္စာတ
၃ တို့ကို ထုတ်၍ စုထားကြလော့။– ငါရောက်လာ
သောအခါ၊ သင်တို့အလိုရှိသောသူတို့ကို ငါသည်
လက်မှတ်စာပေး၍၊ သင်တို့လှူသော အလှူကို
ယေရုရှလင်မြို့သို့ ပို့စိမ့်သောငှါ စေလွှတ်မည်။–
၄ သို့မဟုတ် ငါ့ကိုယ်တိုင် သွားသင့်လျှင်၊ သူတို့
၅ သည် ငါနှင့်အတူလိုက်ရကြမည်။– မာကေဒေါန်
ပြည်လမ်းကိုငါသွားမည်ဖြစ်၍ ထိုပြည်မှထွက်ပြီး
၆ လျှင် သင်တို့ရှိရာသို့လာမည်။– နောက်မှအခြား
သို့ ငါသွားသောအခါ၊ သင်တို့ပို့သော ကျေးဇူး
ကိုခံခြင်းငှါ၊ သင်တို့ဆီမှာငါတည်းခိုး၍ ဆောင်း
၇ ကာလပတ်လုံး နေကောင်းနေလိမ့်မည်။– ယခု
သွားစဉ်တွင် သင်တို့ကိုတွေ့မြင်ခြင်းငှါသာ အလို
မရှိ။ နောက်မှသခင်ဘုရားသည် အခွင့်ပေးတော်
မူလျှင် သင်တို့နှင့်အတူ ကြာမြင့်စွာနေမည်ဟု
၈ မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။– ပင်တေကုတ္တေ့ပွဲနေ့တိုင်
၉ အောင် ဧဖက်မြို့၌ ငါနေရမည်။– အကြောင်းမူ
ကား၊ အလွန်ကြီးစွာသောတံခါးသည် အဆင်
သင့်၍ ငါ့အားဖွင့်လျက်ရှိ၏။ ဆီးတားသော သူ
အများလည်း ရှိကြ၏။

၁၀ တိမောသေသည် သင်တို့ဆီသို့ ရောက်လျှင်၊
သူသည် စိုးရိမ်ခြင်းအကြောင်းမရှိဘဲ၊ သင်တို့နှင့်
အတူ နေစေခြင်းငှါ သတိပြုကြလော့။ သူသည်
ငါကဲ့သို့ပင် သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကို ဆောင်
၁၁ ရွက်သောသူဖြစ်၏။– ထိုကြောင့် အဘယ်သူမျှ
သူ့ကို မထီမဲ့မြင် မပြုစေနှင့်။ သူသည် ငါထံသို့
ငြိမ်ဝပ်စွာပြန်ရမည်အကြောင်း ပို့ဆောင်ခြင်း
ကျေးဇူးကို ပြုကြလော့။ သူသည် အခြားသော
ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူလာလိမ့်မည်ဟု ငါမြော်
၁၂ လင့်လျက်နေ၏။– ငါညီအာပေါလု၏အကြောင်း

To Contents

မှာ၊ ညီအစ်ကိုတို့နှင့်အတူ သင်တို့ဆီသို့သွားမည်
အကြောင်း ငါသည် များစွာချော့မော့၍ တောင်း
ပန်သော်လည်း၊ သူသည် ယခုတွင် သွားခြင်းငှါ
အလျင်းအလိုမရှိ။ နောက်မှ အဆင်သင့်လျှင်
သွားလိမ့်မည်။
၁၃ သင်တို့သည် သတိနှင့် စောင့်နေကြလော့။
ယုံကြည်ခြင်းခံ၌ တည်ကြလော့။ ယောကျ်ား အ
စွမ်းသတ္တိနှင့်တကွ ခွန်အားစုံလင်လျက်နေကြ
၁၄ လော့။– သင်တို့သည် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို
ချစ်ခြင်းမေတ္တာစိတ်နှင့် ဆောင်ရွက်ကြလော့။–
၁၅ ညီအစ်ကိုတို့၊ သတေဖန်၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့
သည် အခါယပြည်တွင် အဦးသီးသော အသီးဖြစ်
၍၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ
ကိုယ်ကိုကိုယ် အပ်ကြောင်းကို သင်တို့သိကြ
၁၆ သည်နှင့်အညီ၊– ထိုသို့သောသူတို့၏ အုပ်စိုးခြင်း
ကိုငင်း၊ ငါတို့နှင့်အတူလုပ်ကိုင်၍ အမှုဆောင်
သောသူရှိသမျှတို့၏ အုပ်စိုးခြင်းကိုငင်း၊ သင်တို့
၁၇ ဝန်ခံကြမည်အကြောင်း ငါတောင်းပန်၏။– သ
တေဖန်၊ ဖော်တုနတ်၊ အခါယကုတို့သည် ရောက်
၁၈ လာသောကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။– အ
ကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ပြုစု၍ မပြည့်စုံသ
မျှကို သူတို့သည် ထပ်၍ပြည့်စုံစေသဖြင့်၊ ငါ့စိတ်
နှင့် သင်တို့စိတ်ကို သက်သာစေကြပြီ။ ထိုသို့
သောသူတို့ကို လက်ခံကြလော့။
၁၉ အာရှိပြည်၌ အသင်းတော်များတို့သည် သင်
တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ အာကုလနှင့် ပြစ်ကိလ
တို့သည် သူတို့အိမ်၌ရှိသော အသင်းတော်နှင့်တ
ကွ၊ သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ သင်တို့ကို များ
၂၀ စွာ နှုတ်ဆက်ကြ၏။– ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့
သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ အချင်းချင်း
တယောက်ကိုတယောက် သန့်ရှင်းသောနမ်း
ခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။
၂၁ ငါပေါလုသည် နှုတ်ဆက်ခြင်းအချက်ကို
၂၂ ကိုယ်လက်နှင့် ရေးထား၏။– အကြင်သူသည်
သခင်ယေရှုခရစ်ကို မချစ်၊ ထိုသူသည် အနသေ
မာ ဖြစ်စေသတည်း။ သခင်ဘုရားသည် ကြွလာ
၂၃ တော်မူ၏။– ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူး
တော်သည် သင်တို့၌ ရှိစေသတည်း။ ယေရှုခရစ်
၏ တပည့်တော်ဖြစ်သမျှသောသင်တို့၌ ငါ၏
ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိ၏။ အာမင်။

ကောရိန္သုဩဝါဒစာပဋမစောင်ပြီး၏။

ကောရိန္သုဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။

SECOND EPISTLE TO THE CORINTHIANS

၁

၁ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အားဖြင့် ယေရှုခရစ်၏တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုနှင့် ဝိညဉ်တိမောသေသည်၊ ကောရိန္သုမြို့၌ရှိသော ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်မှစ၍၊ အခါယပြည် အရပ်ရပ်တို့၌ရှိသော သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကိုကြားလိုက်
၂ ပါ၏။– သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။

၃ သနားခြင်းကရုဏာ၏အဘ၊ သက်သာခြင်းအမျိုးမျိုးတို့၏အရှင်တည်းဟူသော ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်သည်
၄ မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။– ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကိုယ်တိုင်သက်သာခြင်းရှိသကဲ့သို့၊ ဆင်းရဲခြင်းအမျိုးမျိုးကို ခံရသောသူတို့အား သက်သာစေနိုင်မည်အကြောင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းအမျိုးမျိုးတို့၌ ဘုရားသခင်
၅ သည် ငါတို့အား သက်သာစေတော်မူ၏။– အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ခရစ်တော်ကြောင့် ငါတို့ခံရသော ဆင်းရဲခြင်းသည် အလွန်များပြားသည်နည်းတူ၊ ခရစ်တော်၏ ကျေးဇူးအားဖြင့် ငါတို့ခံရသော သက်သာခြင်းသည် အလွန်များပြား၏။–
၆ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရသော်ငင်း၊ သက်သာခြင်းသို့ ရောက်သော်ငင်း၊ သင်တို့၏ သက်သာခြင်းနှင့် ကယ်တင်ခြင်းအကျိုးအလိုငှါ ဖြစ်၏။ ငါတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကိုခံရသကဲ့သို့ သင်တို့သည် သည်းခံသောစိတ်နှင့်ခံရသောအားဖြင့်၊ ထိုသက်သာခြင်းနှင့် ကယ်တင်ခြင်းသည်
၇ ပြည့်စုံတတ်၏။– သင်တို့အတွက်ကြောင့် ငါတို့သည် မရွေ့နိုင်သောမြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကိုဆက်ဆံသကဲ့သို့ ထိုနည်းတူ သက်သာခြင်းကို ဆက်ဆံကြ၏ဟု ငါတို့သည် သိကြ၏။

၈ ညီအစ်ကိုတို့၊ အာရှိပြည်၌ ငါတို့ခံရသောဆင်းရဲခြင်းတည်းဟူသော အသက်မလွတ်နိုင်ဟုထင်ရ၍၊ မခံနိုင်အောင် အတိုင်းထက်အလွန်လေးသော ဆင်းရဲခံရကြောင်းကို သင်တို့မသိဘဲနေစေခြင်း
၉ ငှါ ငါတို့အလိုမရှိ။– ငါတို့သည် မိမိကိုယ်ကိုအစဉ်မကိုးစားဘဲ၊ သေသောသူတို့ကို ထမြောက်စေတော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကိုးစားမည်အကြောင်း သေစေဟုစီရင်ခြင်းကို ကိုယ်တိုင်ခံရသ
၁၀ ကဲ့သို့ဖြစ်၏။– ထိုဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ထိုမျှလောက်ကြီးစွာသော သေဘေးမှကယ်လွတ်တော်မူပြီ။ ယခုဤလည်း ကယ်လွတ်တော်မူသေး
၁၁ ၏။– သင်တို့သည်ကူညီ၍ ငါတို့အတွို့ဆုတောင်းလျှင်၊ နောက်၌လည်း ကယ်လွတ်တော်မူလတံ့ဟု ငါတို့သည် ယုံကြည်မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အများသောသူတို့သည် ကူညီသောအားဖြင့် ငါတို့၌ ရောက်သောဆုကျေးဇူးကို အများသောသူတို့သည်ထောက်၍ ငါတို့အတွက် ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလိမ့်မည်။

၁၂ ငါတို့ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းဟူမူကား၊ လောကီပညာကို အမှီမပြု၊ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကိုအမှီပြု၍ လျစ်လျူသောစိတ်နှင့်၎င်း၊ ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိသောကြည်ဖြူခြင်းနှင့်၎င်း၊ ငါတို့သည် ဤလောကမ၌ ကျင့်ကြံပြုမူ၍ သင်တို့ဆီမှာလည်း ထိုသို့ အထူးသဖြင့် ကျင့်ကြံပြုမူသည်ဟု ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော
၁၃ စိတ်သည် သက်သေခံသတည်း။– သင်တို့သည် ဘတ်၍ ဝန်ခံသောအရာမှတပါး၊ အခြားသောအ
၁၄ ရာကို ငါတို့သည် ရေး၍ ပေးလိုက်သည်မဟုတ်။ သင်တို့သည် သခင်ယေရှုခရစ်၏နေ့၌ ငါတို့၏ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် သင်တို့၏ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်ကြသည်ဟု သင်တို့သည် ငါတို့ကို အနည်းငယ်အားဖြင့် ဝန်ခံသည်အတိုင်း အစဉ်
၁၅ ဝန်ခံကြလိမ့်မည်ဟု ငါတို့သည် မြော်လင့်လျက်နေကြ၏။

၁၅ အစဉ်ဝန်ခံမည်ဟု ငါသဘောကျလျက်ရှိ၍၊ သင်တို့သည်တဖန် ဆုကျေးဇူးတော်ကို ခံရစေခြင်းငှါ ငါသည် သင်တို့ဆီသို့ အရင်လာမည်ဟု
၁၆ အကြံရှိ၏။– သင်တို့အနားမှာရောက်၍ မာကေဒေါနိပြည်မှ သင်တို့နေရာသို့လာ၍၊ ယုဒပြည်တိုင်အောင် သင်တို့ပို့ခြင်းကျေးဇူးကို ခံမည်ဟုအကြံ
၁၇ ရှိ၏။– ထိုသို့အကြံရှိသောအခါ လျှပ်ပေါသော

To Contents

စိတ်ရှိသလော။ သို့မဟုတ် ငါ့စကားမှာ ဟုတ်မှန်
၏၊ ဟုတ်မှန်၏ဟူ၍ငင်း၊ မဟုတ်မမှန်၊ မဟုတ်
မမှန်ဟူ၍ငင်း၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါကြံစည်သောအ
၁၈ ရာကို ဇာတိပကတိအတိုင်းကြံစည်သလော။– ဘု
ရားသခင်သည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသကဲ့သို့၊
သင်တို့ဆီသို့ ငါတို့ပေးလိုက်သောစကားသည်
ဟုတ်မှန်၏ဟူ၍ငင်း၊ မဟုတ်မမှန်ဟူ၍ငင်း မဆို
၁၉ လို။– ငါမှစ၍ သိလွှာနှုန့် တိမောသေတို့သည်
သင်တို့အားဟောပြောသော ဘုရားသခင်၏သား
တော် ယေရှုခရစ်သည် ဟုတ်မှန်၏ဟူ၍ငင်း၊ မ
ဟုတ်မမှန်ဟူ၍ငင်း မဆိုလိုဘဲ၊ ကိုယ်တော်မှာ
၂၀ ဟုတ်မှန်၏ဟူ၍သာ ဆိုလိုသတည်း။– ထိုသခင်
မှာ ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော်ရှိသမျှတို့သည် ငါ
တို့အားဖြင့် ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှားစေ
ခြင်းအလိုငှါ၊ ဟုတ်မှန်၏ဟူ၍ငင်း၊ အာမင်ဟူ၍
၂၁ ငင်း၊ ဖြစ်သတည်း။– သင်တို့နှင့်ငါတို့ကို ခရစ်
တော်၌ တည်စေ၍ ဘိသိက်ပေးသောသူကား၊
၂၂ ဘုရားသခင် ဖြစ်သတည်း။– ထိုဘုရားသခင်
သည် ငါတို့ကိုတံဆိပ်ခတ်၍ ငါတို့စိတ်နှလုံးထဲ၌
ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော စားရန်ကို သွင်းပေး
တော်မူ၏။

၂၃ ငါသည် သင်တို့ကို သနားသောကြောင့်သာ
ယခုတိုင်အောင် ကောရိန္သုမြို့သို့မလာဟု ငါ့စိတ်
ဝိညာဉ်ဘက်၌ ဘုရားသခင်ကို ငါတိုင်တည်၏။–
၂၄ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ ငါတို့သည် သင်တို့၏ ယုံ
ကြည်ခြင်းကို အစိုးရသည်မဟုတ်။ သင်တို့၏
ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းကို ကူမ၍သာပြုကြ
၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယုံကြည်
ခြင်းအားဖြင့် သင်တို့သည် တည်နိုင်ကြ၏။

၂

၁ ထိုမှတပါး၊ ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့်တကွ သင်တို့
ဆီသို့ နောက်တဖန် ငါမလာဟု ငါစိတ်ပြဋ္ဌာန်းခဲ့
၂ ပြီ။– အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင်တို့ကို ဝမ်း
နည်းစေလျှင်၊ ထိုသို့ ငါဝမ်းနည်းစေသောသူတို့မှ
တပါး အဘယ်သူသည် ငါ့ကိုဝမ်းမြောက်စေမည်
၃ နည်း။– ငါဝမ်းမြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်
သင်တို့ရှိသမျှ၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်
သည်ကို ငါသဘောကျသည်ဖြစ်၍၊ ငါရောက်
သောအခါ ငါ့ကို ဝမ်းမြောက်စေအပ်သောသူတို့
၄ သည် ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်းကို မပြုစေခြင်း
ငှါ၊ အထက်စာကို ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။– အ
လွန်ညှဉ်းငယ်ပူပန်သောစိတ်နှင့် မျက်ရည်အများ
ကျလျက်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။
သင်တို့ကို စိတ်နာစေခြင်းငှါ ငါရေးသည်မဟုတ်။
ငါသည် သင်တို့အား အလွန်ချစ်သောမေတ္တာ
၅ စိတ်ကို သင်တို့ သိစေခြင်းငှါ ငါရေး၏။– တစုံတ
ယောက်သောသူသည် ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်း
ကို ပြုသည်မှန်လျှင်၊ သင်တို့တွင် အချို့သော သူ
တို့အားဖြင့်သာ ငါ့ကို ဝမ်းနည်းစေ၏။ သင်တို့ရှိ
၆ သမျှကို ကျပ်တည်းစွာ မစီရင်လို။– အများသော
သူတို့စီရင်သော ဒဏ်သည် ထိုသူ၏အပြစ်နှင့်
၇ တန်ပြီ။– သို့ဖြစ်၍ ထိုသို့သောသူသည် ဝမ်းနည်း
ခြင်း အားကြီးလျက်၊ မိန်းမောတွေဝေခြင်း မရှိ
စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည် ခြားနားသောအားဖြင့်
သူ၏အပြစ်ကို လွှတ်၍ သူ့ကိုနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ
၈ ပြုသင့်၏။– ထို့ကြောင့် သင်တို့သည် သူ့ကို အ
မှန်ချစ်ကြသည်ကို ထင်ရှားစွာပြမည်အကြောင်း
၉ ငါတောင်းပန်၏။– ထိုမှတပါး၊ သင်တို့သည် အ
ရာရာ၌နှုန်းထောင်သည်၊ နှုန်းမထောင်သည်ကို
ငါသိလိုရှု၍၊ သင်တို့ကို စုံစမ်းသောအားဖြင့် အ
၁၀ ထက်က ရေး၏။– အကြင်သူ၏အပြစ်ကို သင်
တို့သည် လွှတ်၏၊ ထိုသူ၏အပြစ်ကို ငါသည်
လည်း လွှတ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တစုံ
တယောက်သောသူ၏အပြစ်ကို လွှတ်ဘူးလျှင်၊
သင်တို့ကိုထောက်၍ ခရစ်တော်၏အခွင့်နှင့်
၁၁ လွှတ်ဘူး၏။– သို့မဟုတ်လျှင်၊ စာတန်သည် ငါ
တို့ကိုနှိုင်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၏။ သူ၏ အကြံအ
စည်များကို ငါတို့သိကြ၏။

၁၂ ထိုမှတပါး၊ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို
ဟောခြင်းငှါ တရောဖြို့သို့ ငါရောက်၍၊ သခင်
ဘုရားသည် ငါ့အားတံခါးကို ဖွင့်တော်မူသောအ
၁၃ ခါ။– ငါညီတိတုကို ငါမတွေ့သောကြောင့် စိတ်မ
သက်သာသဖြင့်၊ ထိုသူတို့ကို အခွင့်ပန်ပြီးမှ မာ
ကေဒေါနိပြည်သို့ ထွက်သွားလေ၏။

၁၄ ငါတို့သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ အောင်ပွဲကို
အစဉ်ခံစေခြင်းငှါငင်း၊ ထိုသခင်ကို သိခြင်း၏ အ
မွှေးအကြိုင်သည် ငါတို့အားဖြင့် အရပ်ရပ်တို့၌
နှံ့ပြားစေခြင်းငှါငင်း၊ ပြုတော်မူသောဘုရားသခင်
၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းရှိစေသတည်း။–
၁၅ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့သည် ကယ်တင်
သောသူတို့၌ငင်း၊ ဆုံးရှုံးသောသူတို့၌ငင်း၊ ဘုရား
သခင်အား ခရစ်တော်၏အမွှေးအကြိုင်ဖြစ်ကြ
၁၆ ၏။– ဆုံးရှုံးသောသူတို့၌ကား၊ သေခြင်းတိုင်
အောင် သေခြင်း၏အမွှေးအကြိုင်ဖြစ်ကြ၏။
ကယ်တင်သောသူတို့၌ကား၊ အသက်ရှင်ခြင်း
တိုင်အောင် အသက်ရှင်ခြင်း၏အမွှေးအကြိုင်

ဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဤအမှုအရာတို့နှင့်အဘယ်
၁၇ သူ ထိုကဲ့တန်သနည်း။– ဘုရားသခင်၏နှုတ်က
ပတ်တရားတော်ကို မှောက်လှန်သောသူများတို့
နှင့် ငါတို့သည်မတူဘဲ ကြည်ဖြူသောစိတ်ရှိ၍
ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်
ရှေ့တော်၌ ခရစ်တော်၏တရားကို ဟောပြောကြ
၏။

၃

၁ ငါတို့သည် တဖန် ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမွမ်းကြ
သလော။ သို့မဟုတ် ချီးမွမ်းသောစာကို သင်တို့
ထံသို့ သူတပါးပေးစေခြင်းငှါလင်း၊ သင်တို့သည်
သူတပါးထံသို့ ပေးစေခြင်းငှါလင်း၊ ငါတို့သည် အ
၂ ချို့သောသူကဲ့သို့ အလိုရှိကြသလော။– သင်တို့
သည် ငါတို့စိတ်နှလုံးပေါ်၌ ရေးထားသောစာ၊
လူအပေါင်းတို့သိ၍ဘတ်တတ်သော ငါတို့စာပင်
၃ ဖြစ်ကြသတည်း။– အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊
သင်တို့သည် မှင်နှင့် ရေးထားသော စာမဟုတ်။
အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်
တော်နှင့် ရေးရှိရင်း၊ ကျောက်ပြားပေါ်၌မရေးဘဲ
အသားနှင့်ပြည့်စုံသော နှလုံးပြားပေါ်၌ ရေးရှိ
ရင်း၊ ငါတို့ပြုစုသော ခရစ်တော်၏စာ ထင်ရှား
၄ စွာဖြစ်ကြ၏။– ငါတို့သည် ခရစ်တော်အားဖြင့်
ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ထိုသို့သော ယုံမှတ်စွဲ
လမ်းခြင်းရှိ၏။

၅ သို့ရာတွင် ငါတို့သည် ကိုယ်တန်ခိုးကို အမှီ
ပြု၍၊ ကိုယ်အလိုအလျောက် တစုံတခုကို ကြံ
စည်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်
၆ ကို အမှီပြု၍သာ တတ်နိုင်သည်နှင့်အညီ၊– ပဋိ
ညာဉ်တရားသစ်၏ ဆရာဖြစ်နိုင်သော အစွမ်း
သတ္တိကို ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ပေးတော်
မူ၏။ ထိုသို့ဆိုသော် ကျမ်းဟောင်းတရားကို မ
ဆိုလို၊ ဝိညာဉ်တော်တရားကို ဆိုလို၏။ ကျမ်း
ဟောင်းတရားသည် အသက်ကို သတ်တတ်၏။
၇ ဝိညာဉ်တော်တရားမူကား ရှင်စေတတ်၏။– ထို
မှတပါး ပျောက်တတ်သော ရောင်ခြည်တည်းဟူ
သော မောရှေ၏မျက်နှာမှထွက်သောရောင်ခြည်
ကြောင့်၊ ကျဉရေလအမျိုးသားတို့သည် သူ၏
မျက်နှာကို စေ့စေ့မကြည့်ရှုနိုင်သည်တိုင်အောင်၊
ကျောက်ပြားပေါ်၌ အကျွတ်ရာတင်၍ ရေးထား
သော သေခြင်း၏တရားသည် ဘုန်းအာနုဘော်
၈ နှင့် ပြည့်စုံသည်မှန်လျှင်၊– ထိုမျှမက ဝိညာဉ်
တော်တရားသည် ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် အလွန်
၉ ပြည့်စုံရလိမ့်မည် မဟုတ်လော။– အပြစ်စီရင်
တတ်သောတရားသည် ဘုန်းအာနုဘော်ရှိလျှင်၊
ထိုမျှမက ဖြောင့်မတ်စေတတ်သောတရားသည်
ဘုန်းအာနုဘော်နှင့် သာ၍ကြွယ်ဝပြည့်စုံလိမ့်
၁၀ မည်။– နောက်ဖြစ်သော ဘုန်းသည် အလွန်မြတ်
သောကြောင့်၊ ဘုန်းရှိဘူးသောအရာသည် ဘုန်း
၁၁ ကွယ်လျက် ရှိ၏။– ပယ်ရှင်းရသောအရာသည်
ဘုန်းရှိလျှင်၊ တည်နေသောအရာသည် သာ၍
ဘုန်းရှိလိမ့်မည်။

၁၂ ထိုသို့သော ယုံကြည်မြော်လင့်ခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍ ငါတို့သည် ထိမ်ဝှက်ခြင်းအလျှင်းမရှိ။ အ
၁၃ တည့်အလင်း ဟောပြောကြ၏။– ပယ်ရှင်းသော
အရာ၏အဆုံးကို ကျဉရေလအမျိုးသားတို့သည်
စေ့စေ့မကြည့်ရှုစေခြင်းငှါ မောရှေသည် မိမိမျက်
၁၄ နှာကို ဖုံးအုပ်သကဲ့သို့ ငါတို့သည်မပြုကြ။– သူ
တို့စိတ်နှလုံးသည် မိုက်မဲလျက်ရှိ၍၊ ယခုတိုင်
အောင် ဓမ္မဟောင်းကျမ်းစာကို ဘတ်ကြသော
အခါ အနက်အဓိပ္ပါယ်သည် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိ၏၊
အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်အားဖြင့်သာ ထိုဖုံး
၁၅ အုပ်ခြင်းအကြောင်းကို ပယ်ရှင်းရ၏။– ယခုတိုင်
အောင်လည်း၊ မောရှေ၏ကျမ်းစာကို ဘတ်ကြ
သောအခါ၊သူတို့စိတ်နှလုံးသည် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိ
၁၆ သေး၏။– သို့သော်လည်း သခင်ဘုရားထံတော်သို့
ပြောင်းလဲသောအခါ၊ ထိုဖုံးအုပ်ခြင်းအကြောင်း
၁၇ ကို ပယ်ရှင်းလိမ့်မည်။– သခင်ဘုရားဟုဆိုသော်
ဝိညာဉ်တော်တရားကို ဆိုလိုသတည်း။ သခင်
ဘုရား၏ ဝိညာဉ်တော်တရားသည် လွတ်ခြင်း
၁၈ ချမ်းသာကို ပေးတတ်၏။– ငါတို့ရှိသမျှသည်
မျက်နှာဖုံးကိုဖွင့်လျက် မှန်ကိုကြည့်သကဲ့သို့၊ သ
ခင်ဘုရား၏ဘုန်းအသရေတော်ကို ကြည့်မြင်၍၊
ဝိညာဉ်တော်တရား၏အရှင်သည် ရောင်ခြည်
တော်ကို လွတ်တော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါတို့သည်
ဘုန်းအသရေတိုးပွါး၍ ပုံသဏ္ဌာန်တော်နှင့်အညီ
ပြောင်းလဲခြင်း ရှိရကြ၏။

၄

၁ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ထိုသို့သောတရား၏
အမှုကိုဆောင်ရွက်သောသူဖြစ်၍၊ ကရုဏာကျေး
ဇူးတော်ကိုခံရသည်နှင့်အညီ၊ အားလျော့စိတ်
၂ ပျက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ကြ၏။– ဆိတ်ကွယ်ရာ
အရပ်၌ပြုသော ရှက်ဘွယ်သောအမှုများကိုပယ်
ကြ၏။ ပရိယာယ်ကိုမသုံး၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်
ကပတ်တရားတော်ကို ထိမ်ဝှက်မှောက်လှန်ခြင်း
မရှိ။ သမ္မာတရားကို အတည့်အလင်းဘော်ပြ၍၊
ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ လူအပေါင်းတို့၏ စိတ်

ထင်အတိုင်း ချီးမွမ်းဘွယ်သောအကျင့်ဓလေ့ကို
၂ ကျင့်ကြ၏။– ငါတို့ဟောပြောသော ဧဝံဂေလိတ
ရားသည် ဖုံးအုပ်လျက်ရှိလျှင်၊ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့
ရောက်သော သူတို့အားသာ ဖုံးအုပ်လျက်ရှိ၏။–
၄ ထိုသို့ မယုံကြည်သောသူတို့ကား၊ ဘုရားသခင်
၏ ပုံသဏ္ဌာန်တော်တည်းဟူသော ခရစ်တော်၏
ဘုန်းအသရေနှင့်ပြည့်စုံသော ဧဝံဂေလိတရား၏
အရောင်သည် အလင်းကိုမပေးစေခြင်းငှါ၊ ဤ
လောကကိုအစိုးရသောဘုရားသည် သူတို့၏
၅ ဉာဏ်မျက်စိကို ကွယ်စေ၏။– ငါတို့သည် ကိုယ်
အကြောင်းကို ဟောပြောကြသည်မဟုတ်။ ယေ
ရှုခရစ်သည် သခင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကိုငင်း၊
ငါတို့သည် ယေရှုအတွက် သင်တို့၏ ကျွန်ဖြစ်
၆ ကြောင်းကိုငင်း ဟောပြောကြ၏။– နှောင်မိုက်
ထဲက အလင်းထွန်းလင်းမည်အကြောင်း မိန့်
တော်မူသောဘုရားသခင်သည်၊ ယေရှုခရစ်၏
မျက်နှာ၌ထွန်းလင်းသော ဘုရားသခင်၏ဘုန်း
တော်ကိုသိသော ဉာဏ်၏အရောင်ကို ပေးလို
သောငှါ၊ ငါတို့စိတ်နှလုံးထဲ၌ အလင်းကို ထွန်း
လင်းစေတော်မူ၏။

၇ သို့သော်လည်း တန်ခိုးတော်၏ဂုဏ်အသရေ
သည် ငါတို့နှင့်မဆိုင်၊ ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်မည့်
အကြောင်း၊ ထိုဘဏ္ဍာသည်မြေအိုးထဲမှာ ထည့်
၈ ထားလျက် ငါတို့၌ရှိ၏။– ငါတို့သည် အမျိုးမျိုး
သောနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ အကျိုး
နည်းခြင်းသို့မရောက်။ မကြံစည်နိုင်အောင်ရှိ
၉ သော်လည်း စိတ်မပျက်။– ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရ
သော်လည်း ရှုံးခြင်းမရှိ။ အောက်သို့ကွဲခြင်းကိုခံ
၁၀ ရသော်လည်း ဆုံးရှာသို့မရောက်။– သခင်ယေရှု
သည် အသက်ရှင်တော်မူကြောင်းကို ငါတို့ကိုယ်
ခန္ဓာ၌ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ယေရှု၏သေတော်မူ
ခြင်းကို အစဉ်မပြတ် ငါတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာ၌ဆောင်ရ
၁၁ ကြ၏။– အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ယေရှုသည်
အသက်ရှင်တော်မူကြောင်းကို ငါတို့၏သေတတ်
သောကိုယ်ခန္ဓာ၌ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့သည်
အသက်ရှင်စဉ်တွင် ယေရှုကြောင့် သေခြင်းလက်
၁၂ သို့ အစဉ်အပ်နှံခြင်းကို ခံရကြ၏။– သို့ဖြစ်၍ သေ
ခြင်းတရားသည် ငါတို့၌ပြုပြင်တတ်၏။ သင်တို့
၌ကား၊ အသက်ရှင်ခြင်းတရားသည်ပြုပြင်တတ်
၁၃ ၏။– ထိုသို့သောယုံကြည်ခြင်းစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ငါသည်ယုံကြည်သောကြောင့်မြွက်ဆို၏ဟုကျမ်း
စာလာသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း
စိတ်ရှိသောကြောင့် မြွက်ဆိုဟောပြောကြ၏။

၁၄ သခင်ယေရှုကို ထမြောက်စေတော်မူသောသူ
သည် ယေရှုအားဖြင့် ငါတို့ကိုလည်း ထမြောက်
စေ၍၊ သင်တို့နှင့်အတူအထံတော်၌ သွင်းတော်မူ
၁၅ မည်ဟု ငါတို့သိကြ၏။– အများသောသူတို့သည်
ကျေးဇူးတော်ကိုချီးမွမ်းသည်နှင့် ထိုကြွယ်ဝသော
ကျေးဇူးတော်သည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းအသရေ
တော်ကို ထင်ရှားစေမည်အကြောင်း၊ ခပ်သိမ်း
သောအရာတို့သည် သင်တို့အဘို့အလိုငှါ ဖြစ်သ
၁၆ တည်း။– ထိုကြောင့် ငါတို့သည် အားလျော့စိတ်
ပျက်ခြင်းနှင့်ကင်းလွတ်ကြ၏။ ငါတို့၏ပြင်လူ
သည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော်
လည်း၊ အတွင်းလူမူကား တနေ့ထက်တနေ့ပြု
၁၇ ပြင်ခြင်းကို ခံရ၏။– အကြောင်းမူကား၊ မျက်
၁၈ နှောက်၌ထင်ရှားသော အရာတို့သည် ခဏသာ
တည်၍၊ မထင်ရှားသောအရာတို့သည် အစဉ်အ
မြဲတည်ကြောင်းကို ငါတို့သည် ထောက်လျက်၊
ထင်ရှားသောအရာတို့ကိုမကြည့်မမှတ်ဘဲ မထင်
ရှားသောအရာတို့ကို ကြည့်မှတ်ကြစဉ်အခါ၊ ယ
ခုဓာခံရ၍ ပေါ်ပါးသော ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခသည်
အတိုင်းထက်အလွန် ကြီးမြတ်လေးလံသော နိစ္စ
ထာဝရဘုန်းအသရေကို ငါတို့အဘို့ ဖြစ်စေတတ်
၏။

၅

၁ ယာယီတဲဖြစ်သော ငါတို့မြေအိမ်သည် ပျက်
လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ လူလက်ဖြင့်မလုပ်ဘဲ၊
ဘုရားသခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသော နိစ္စထာဝရ
၂ အိမ်ရှိကြောင်းကို ငါတို့သိကြ၏။– ငါတို့သည်
မြေအိမ်၌ရှိစဉ်တွင်၊ ကောင်းကင်အိမ်ထဲသို့ဝင်
စားခြင်းငှါ အလွန်တောင့်တလိုချင်သောစိတ်ရှိ
၃ ၍၊ ညည်းတွားမြည်တမ်းလျက်နေကြ၏။– ထို
၄ သို့ဝင်စားလျှင် နေရာမဲ့ဖြစ်မည်မဟုတ်။– ဤတဲ
၌နေသော ငါတို့သည် လေးသောဝန်ကို ထမ်း၍
ညည်းတွားမြည်တမ်းကြ၏။ နေရာထဲက ထွက်
ချင်သောကြောင့် ညည်းတွားသည်မဟုတ်။ သေ
တတ်သောအရာကို အသက်ရှင်ခြင်း၌ ဆုံးရှုံးစေ
ခြင်းငှါ၊ မြဲသောနေရာထဲသို့ ဝင်စားချင်သော
၅ ကြောင့် ညည်းတွားကြ၏။– ထိုသို့သောအကျိုး
ကိုခံစေခြင်းငှါ ငါတို့ကို ပြင်ဆင်သောသူကား၊
ဘုရားသခင်ပေတည်း။ ထိုဘုရားသခင်သည် ဝိ
ညာဉ်တော်တည်းဟူသော စားရန်ကို ငါတို့အား
၆ ပေးတော်မူပြီ။– ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ကိုယ်
ခန္ဓာ၌ နေမြဲနေစဉ်ကာလ၊ သခင်ဘုရားနှင့် ကွာ
ဝေးရာအရပ်၌ နေသည်ကို ငါတို့သည်သိလျက်၊

၇ အစဉ် ရဲရင့်သောစိတ် ရှိကြ၏။- မျက်မှောက်မ
မြင်ဘဲ ယုံကြည်မြော်လင့်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊
၈ ငါတို့သည် ကျင့်ဆောင်ပြုမူသည်ဖြစ်၍။- ကိုယ်
ခန္ဓာနှင့်ကွာဝေးရာအရပ်သို့ သွား၍၊ သခင်ဘု
ရားထံတော်၌ နေမြဲနေခြင်းငှါ အလိုရှိလျက်၊ ရဲ
၉ ရင့်သောစိတ်နှင့် ပြည့်စုံကြ၏။- ထိုကြောင့် ငါ
တို့သည် နေမြဲအရပ်၌နေသည်ဖြစ်စေ၊ ကွာဝေး
ရာအရပ်၌နေသည်ဖြစ်စေ၊ သခင်ဘုရားနှစ်သက်
တော်မူသောသူဖြစ်ခြင်းငှါ၊ စေတနာစိတ်ရှိ၍
၁၀ ကြိုးစားအားထုတ်ကြ၏။- အကြောင်းမူကား၊
ငါတို့ရှိသမျှသည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ကျင့်သောအကျင့်၊
ကောင်းမကောင်းရှိသည်အတိုင်း အကျိုးအပြစ်
ကို အသီးအသီးခံခြင်းငှါ၊ ခရစ်တော်၏တရား
ပလွင်ရှေ့၌ ပေါ်လာရကြမည်။
၁၁ သို့ဖြစ်၍ သခင်ဘုရားနှင့်ဆိုင်သော ကြောက်
မက်ဘွယ်သောအကြောင်းအရာတို့ကို ငါတို့
သည်သိလျှင်၊ လူများကို နှိုးဆော်သွေးဆောင်ရ
သည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ထင်ရှားကြ
၏။ သင်တို့၏စိတ်ရှေ့၌လည်း ထင်ရှားကြသည်
၁၂ ဟုငါထင်မှတ်၏။- ငါတို့သည် သင်တို့ရှေ့၌တဖန်
ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမွမ်းကြသည်မဟုတ်။ စိတ်သ
ဘောကိုမထောက်၊ အသွေးအဆင်းကိုထောက်
၍ ဝါကြွားသောသူတို့၏ စကားကို သင်တို့သည်
ချေနိုင်မည်အကြောင်း၊ ငါတို့ကြောင့် ဝါကြွားခြင်း
၁၃ အခွင့်ကိုသာပေးကြ၏။- ငါတို့သည် သူရူးဖြစ်
လျှင် ဘုရားသခင်အဘို့ဖြစ်ကြ၏။ စိတ်ကောင်း
၁၄ သောသူဖြစ်လျှင် သင်တို့အဘို့ ဖြစ်ကြ၏။- အ
ကြောင်းမူကား၊ တယောက်သောသူသည် လူ
အပေါင်းတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံသည်မှန်
၁၅ လျှင်၊- လူအပေါင်းတို့သည် သေလျက်နေကြ
သည်ဟူ၍ငင်း၊ အသက်ရှင်သောသူတို့သည် တ
ဖန် ကိုယ်အလိုသို့လိုက်၍မရှင်၊ သူတို့အတွက်
ကြောင့် အသေခံပြီးမှထမြောက်တော်မူသော
သူ၏အလိုသို့ လိုက်၍ ရှင်စေမည်အကြောင်း၊
လူအပေါင်းတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံတော်မူ
သည်ဟူ၍ငင်း၊ ငါတို့သည် သဘောထားလျက်၊
ခရစ်တော်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်သည် ငါတို့
၁၆ ကို အနိုင်အထက် သွေးဆောင်၏။- သို့ဖြစ်လျှင်၊
ယခုမှစ၍ ငါတို့သည် ဇာတိအမျိုးကိုထောက်၍
အဘယ်သူကိုမျှ မသိမမှတ်။ ဇာတိအမျိုးကို
ထောက်၍ ခရစ်တော်ကို အထက်က သိမှတ်
သော်လည်း၊ ယခုမှစ၍ ထိုသို့သောသိမှတ်ခြင်း
မရှိ။
၁၇ လူမည်သည်ကား၊ ခရစ်တော်၌ရှိလျှင် အ
သစ်ပြုပြင်သောသတ္တဝါဖြစ်၏။ ဟောင်းသော
အရာတို့သည် ပြောင်းလဲ၍ ခပ်သိမ်းသောအရာ
၁၈ တို့သည် အသစ်ဖြစ်ကြ၏။- ထိုသို့ဖြစ်သော် ဘု
ရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်ဖြစ်ကြ၏။ ဘု
ရားသခင်သည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့၏ရန်ကို
ငြိမ်းစေ၍ ကိုယ်တော်နှင့်မိသဟာယဖွဲ့စေတော်
မူ၏။ ထိုမိသဟာယတရားကို ဟောရသောအ
၁၉ ခွင့်အရာကို ငါတို့၌ အပ်ပေးတော်မူ၏။- ထိုတ
ရားဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်အ
ထဲ၌ရှိနေလျက်၊ လောကီသားတို့၏ အပြစ်များ
ကို မှတ်တော်မမူ၊ ရန်ကို ငြိမ်းစေ၍ ကိုယ်တော်
နှင့် မိသဟာယဖွဲ့စေတော်မူ၏။ ထိုမိသဟာ
ယတရားကိုလည်း ငါတို့၌ အပ်ပေးတော်မူ၏။-
၂၀ ထိုကြောင့် ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏သံတမန်ဖြစ်
ကြ၏။ သင်တို့သည် ရန်ငြိမ်း၍ဘုရားသခင်နှင့်
မိသဟာယဖွဲ့ကြလေ့ဟု ဘုရားသခင်သည် ငါ
တို့အားဖြင့် နှိုးဆော်သွေးဆောင်တော်မူသကဲ့
သို့၊ ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏ကိုယ်စားဖြစ်၍ သင်
၂၁ တို့ကို တောင်းပန်သွေးဆောင်ကြ၏။- အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် အပြစ်
နှင့်ကင်းစင်သောသူကို ငါတို့အတွက်ကြောင့် အ
ပြစ်ရှိသောသူ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ငါတို့သည် ထိုသူအားဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့
တော်၌ ဖြောင့်မတ်သောသူဖြစ်မည်အကြောင်း
တည်း။

၆

၁ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်
ကို အကျိုးမဲ့ခံကြနှင့်ဟု ငါတို့သည် အမှုတော်
ကို ဆောင်ရွက်သောသူချင်းဖြစ်၍ သင်တို့ကို နှိုး
၂ ဆော် သွေးဆောင်ကြ၏။- ဗျာဒိတ်တော် အ
ချက်ဟူမူကား၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအချိန်၌ သင်
၏စကားကို ငါနားထောင်ပြီ။ ကယ်တင်ရာနေ့
ရက်ကာလ၌ သင့်ကို ငါမစဉ်ပြီဟုလာသည်နှင့်အ
ညီ ယခုပင်နှစ်သက်ဘွယ်သောအချိန်ရှိ၏။ ယခု
၃ ပင် ကယ်တင်ရာနေ့ရက်ကာလရှိ၏။- တရား
ဟောခြင်းအခွင့်အရာကို အပြစ်တင်ခြင်းနှင့်
ကင်းလွတ်စိမ့်သောငှါ၊ ထိမိ၍လဲစရာအကြောင်း
၄ တစုံတခုကိုမျှ မပြု။- ညွှဲးဆဲခံခြင်း၊ ဆင်းရဲ
ခြင်း၊ မလွတ်နိုင်သောဘေးဥပဒိနှင့်တွေ့ခြင်း၊-
၅ အရိုက်အပုတ်ခံခြင်း၊ ထောင်ထဲ၌နေခြင်း၊ သူတ
ပါး ရုန်းရင်းခတ်ပြုခြင်း၊ အမှုကိုလုပ်ဆောင်ခြင်း၊
မအိပ်ဘဲစောင့်နေခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်းကို အလွန်

၆ သည်းခံလျက်၊- စိတ်နလုံးစင်ကြယ်ခြင်း၊ ပညာ
ရှိခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ သန့်
ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ကိုခံခြင်း၊ ချစ်ယောင်မ
၇ ဆောင်အမှန်ချစ်ခြင်း၊- သမ္မာတရားကိုဟောခြင်း
ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ကိုပြခြင်း၊ ဖြောင့်
မတ်သောအကျင့်တည်းဟူသော လက်နက်များ
ကို လက်ျာဘက်လက်ဝဲတက်၌ ဝတ်ဆောင်ခြင်း
၈ အားဖြင့်၎င်း၊- အသရေထင်ရှားခြင်းနှင့် ရှုတ်ချ
ခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံသဖြင့်၎င်း၊
လှည့်စားသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ ဟုတ်
၉ မှန်သောသူ၊- အဘယ်သူမျှမသိသောသူကဲ့သို့
ဖြစ်သော်လည်း ကျော်စောသောသူ၊ အသေခံ
သောသူကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်း၊ အသက်ရှင်သော
သူ၊ ဆုံးမခြင်းကိုခံသောသူကဲ့သို့ဖြစ်သော်လည်း၊
၁၀ အသေသတ်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်သောသူ၊- ဝမ်း
နည်းသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ အစဉ်ဝမ်း
မြောက်သောသူ၊ ဆင်းရဲသောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်
လည်း၊ လူများကို ရတတ်စေသောသူ၊ ဥစ္စာတစုံ
တခုကိုမျှ မပိုင်သောသူကဲ့သို့ ဖြစ်သော်လည်း၊
အလုံးစုံတို့ကိုပိုင်သောသူ ဖြစ်သဖြင့်၎င်း၊ ဘုရား
သခင်ခန့်ထားတော်မူသောမမွှေဆရာမှန်ကြောင်း
ကို အရာရာ၌ ထင်ရှားစွာပြကြ၏။

၁၁ အချင်းကောရိန္သုလူတို့၊ ငါတို့နှုတ်သည်
သင်တို့အား ဖွင့်လျက်ရှိ၏။ စိတ် နလုံးသည်
၁၂ လည်း ကျယ်ဝန်း၏။- ငါတို့၌သင်တို့သည် ကျဉ်း
မြောင်းသည် မဟုတ်။ ကိုယ်မေတ္တာ ကရုဏာ၌
၁၃ သာ ကျဉ်းမြောင်းကြ၏။- ငါတို့ကျေးဇူးကို ဆပ်
ခြင်းအလိုငှါ ကျယ်ဝန်းသောစိတ် ရှိကြလော့။
ထိုသို့ဆိုသော် ကိုယ်သားတို့ကို ဆိုသကဲ့သို့ ငါဆို
၏။

၁၄ မယုံကြည်သောသူတို့နှင့်တွဲဘက်၍ ဆန့်
ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ထမ်းဘိုးကို မထမ်းကြနှင့်။
တရားသောအမှုသည် မတရားသောအမှုကို အ
ဘယ်သို့ လက်ခံနိုင်မည်နည်း။ အလင်းသည်
မှောင်မိုက်နှင့်အဘယ်သို့ ဆက်ဆံနိုင်မည်နည်း။-
၁၅ ခရစ်တော်သည် ဗေလျာလနှင့် အဘယ်သို့သင့်
တင့်နိုင်မည်နည်း။ ယုံကြည်သောသူသည် မယုံ
ကြည်သောသူနှင့်အတူ အဘယ်အကျိုးအပြစ်
၁၆ ကို ခံရမည်နည်း။- ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်
သည် ရုပ်တုတို့နှင့် အဘယ်သို့ စပ်ဆိုင်ရမည်
နည်း။ ဘုရားသခင် မိန့်တော်မူသည်ကား၊ သူတို့
တွင် ငါကျိန်းဝပ်မည်။ သူတို့တွင် လှည့်လည်၍
သူတို့၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သူတို့သည်လည်း
ငါ၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူသည်နှင့်
အညီ၊ သင်တို့သည် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘု
၁၇ ရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်ဖြစ်ကြ၏။- ထိုကြောင့်၊
ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူပြန်သည်ကား၊ သင်တို့
သည် ထိုသူတို့အထဲမှထွက်၍ အသီးအခြားနေ
ကြလော့။ မစင်ကြယ်သောအရာကို လက်နှင့်မျှ
မတို့ကြနှင့်။ ထိုသို့ပြုလျှင် သင်တို့ကို ငါသည်
၁၈ လက်ခံမည်။- သင်တို့၏အဘ ဖြစ်မည်။ သင်တို့
သည်လည်း ငါ၏သားသမီး ဖြစ်ကြလိမ့်မည်ဟု
အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသောထာဝရဘုရား မိန့်
တော်မူ၏။

၇

၁ ထိုကြောင့် ချစ်သူတို့၊ ထိုဂတိတော်များနှင့်
ငါတို့သည် ဆိုင်ကြသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏ အ
ညစ်အကြေး၊ စိတ်ဝိညာဉ်၏ အညစ်အကြေးရှိ
သမျှတို့နှင့် ကိုယ်ကိုကိုယ်ကင်းစင်စေလျက်၊ ဘု
ရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီ
နှင့် ပြည့်စုံကြကုန်အံ့။

၂ ငါတို့ကို လက်ခံကြလော့။ ငါတို့သည် အဘယ်
သူကိုမျှ မပြစ်မှား။ အဘယ်သူကိုမျှ မယိုယွင်း
စေ။ အဘယ်သူ၏ဥစ္စာကိုမျှ ပရိယာယ်အားဖြင့်
၃ မယူ။- သင်တို့ကို အပြစ်တင်၍ ဤသို့ငါဆိုသည်
မဟုတ်။ သင်တို့နှင့်အတူ အသက်ရှင်ခြင်းငှါငင်း၊
သေခြင်းငှါငင်း၊ အလိုရှိသည်ဟိုင်အောင်၊ ငါတို့
သည် သင်တို့ကိုချစ်ကြ၏ဟု အထက်ကငါပြော
၄ ခဲ့ပြီ။- သင်တို့ကြောင့် အလွန်ရဲရင့်ခြင်းရှိ၏။ သင်
တို့ကြောင့် အလွန်ဝါကြွားခြင်းရှိရ၏။ သက်သာ
ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံလေရာရာ၌
၅ အတိုင်းထက်အလွန် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။- ငါ
တို့သည် မာကေဒေါနိပြည်သို့ ရောက်သောအခါ၊
ကိုယ်ကာယငြိမ်ဝပ်ခြင်း အလျှင်းမရှိ။ အရာရာ၌
ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံရကြ၏။ ပြင်ဦးကား တိုက်လှန်
ခြင်းရှိ၏။ အတွင်း၌ကား စိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။
၆ သို့သော်လည်း နိမ့်ချလျက်ရှိသော သူတို့ကို
သက်သာစေတော်မူတတ်သော ဘုရားသခင်
သည်၊ တိတုရောက်လာသောအားဖြင့် ငါတို့ကို
၇ သက်သာစေတော်မူ၏။- တိတုရောက်လာခြင်း
အားဖြင့်သာ သက်သာစေတော်မူသည်မဟုတ်၊
တိတုသည် သင်တို့ဆီမှာရသော သက်သာခြင်း
အားဖြင့်လည်း သက်သာစေတော်မူ၏။ အဘယ်
သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့၏တောင့်တခြင်း၊
ညည်းတွားခြင်း၊ ငါ၏အကျိုးအလိုငှါ စေတနာ
စိတ်အားကြီးခြင်း အကြောင်းအရာများကို သူ

သည် ငါတို့အား ကြားပြော၏။ ထိုကြောင့် ငါ
၈ သည်သာ၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။– အထက်က
ပေးလိုက်သော စာအားဖြင့် သင်တို့ကို ဝမ်းနည်း
စေသောကြောင့်၊ ငါသည် ယခင်အခါ၌ နောင်တ
ရှိသော်လည်း ယခုအခါ၌ မရှိ။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ထိုစာသည် သင်တို့ကို ခဏသာဝမ်းနည်း
စေသည်ကို ငါမြင်၏။

၉ သင်တို့ကို ဝမ်းနည်းစေသောကြောင့် ငါဝမ်း
မြောက်သည် မဟုတ်။ ဝမ်းနည်းစေ၍ နောင်တ
ရသောကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ ငါတို့
အားဖြင့် သင်တို့၏အကျိုး အလျှင်းမပျက်ရမည်
အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ
၁၀ ဝမ်းနည်းစေကြ၏။– အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊
ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်ညီသော ဝမ်းနည်း
ခြင်းသည် ကယ်တင်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော နောင်
တစိတ်တည်းဟူသော၊ မပြောင်းလဲနိုင်သော
နောင်တစိတ်ကိုပြုပြင်တတ်၏။ လောကီဝမ်း
နည်းခြင်းမူကား၊ သေခြင်းကိုပြုပြင်တတ်၏။–
၁၁ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်ညီသော သင်တို့၏
ဝမ်းနည်းခြင်းသည် သင်တို့၌ အဘယ်သို့သော
သတိပြုခြင်း၊ ကိုယ်အပြစ်ကိုဖြေခြင်း၊ အမျက်
ထွက်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ အလွန်တောင့်တ
ခြင်း၊ ငါ၏အကျိုးအလိုငှါ စိတ်အားကြီးခြင်း၊ တ
ရားသဖြင့် ဒဏ်စီရင်ခြင်းတို့ကို ပြုပြင်သည်ကို
ကြည့်ရှုကြလော့။ သင်တို့သည် ဤအမှုဌ အပြစ်
ကင်းသည်ကို အရာရာအားဖြင့် ထင်ရှားပြကြ
၁၂ ပြီ။– ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ငါသည်သင်တို့အား ရေးခဲ့
ပေးလိုက်သောအခါ၊ ပြစ်မှားသောသူနှင့်ပြစ်မှား
ခြင်း ခံရသောသူကိုသာ ထောက်၍ ရေးသည်မ
ဟုတ်။ သင်တို့အကျိုးကို ငါတို့သည် ဘုရားသခင်
ရှေ့တော်၌ ပြုစုချင်သောစေတနာစိတ်ရှိကြောင်း
ကို သင်တို့အားထင်ရှားစေခြင်းငှါရေးသတည်း။–
၁၃ ထိုကြောင့် သင်တို့၏ သက်သာခြင်းအကြောင်း
အားဖြင့်၊ ငါတို့သည်လည်း သက်သာခြင်းသို့
ရောက်သည်သာမက၊ တိတု့၏ ဝမ်းမြောက်ခြင်း
အကြောင်းအားဖြင့် သာ၍ အလွန်ဝမ်းမြောက်
ကြ၏။ သင်တို့ရှိသမျှသည် ထိုသူ၏စိတ်နှလုံးကို
၁၄ သက်သာဝမ်းမြောက်စေကြသည် ဖြစ်၍၊– အ
ထက်က ငါသည် သင်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ဝါ
ကြွားသော စကားကို ထိုသူအားပြောပြီးလျှင်၊
ယခု ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ။ ငါတို့သည် အရာရာ
၌ သင်တို့အား ဟုတ်မှန်စွာပြောသည်နည်းတူ၊
တိတုရှေ့၌ ငါဝါကြွားသောစကားသည်လည်း
၁၅ မှန်သောစကားဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။– သင်တို့
သည် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းနှင့် သူ့ကို လက်ခံ
၍ နားထောင်ကြသည်ကို သူသည် အောက်မေ့
သဖြင့်၊ သင်တို့ကို ချစ်သနားခြင်းမေတ္တာဂုဏ
၁၆ ဏာစိတ်နှင့် အလွန်ပြည့်စုံ၏။– ငါသည် အရာ
ရာ၌ သင်တို့ကို ယုံနိုင်သောကြောင့် ဝမ်းမြောက်
ခြင်းရှိ၏။

၈

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ဘုရားသခင်သည် မာကေဒေါနိ
ပြည်၌ရှိသော အသင်းတော်များတို့အား ပြု
တော်မူသော ကျေးဇူးတော်အကြောင်းကို ငါတို့
၂ သည် သင်တို့အား ကြားပြောကြ၏။– ထိုအသင်း
တော်တို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းအားဖြင့် များစွာ
သော စုံစမ်းခြင်းကိုခံရသော်လည်း၊ အလွန်ကြီး
သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်၊ ဥစ္စာပြုန်းတီးသော
ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်းသည်၊ သူတို့၏စွန့်ကြဲပေး
ကမ်းခြင်း စည်းစိမ်ကိုဖြစ်စေ၍ ကြွယ်ဝပြည့်စုံ
၃ ၏။– အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် တတ်နိုင်သ
မျှ ထက်မက၊ အလိုအလျောက် စွန့်ကြဲချင်သော
စေတနာစိတ်ရှိကြသည်ဟု ငါသည်သက်သေခံ
၄ ၏။– သူတို့အလျှဒါနကို ငါတို့သည်ယူ၍ သူတို့
နှင့်ကူညီလျက်၊ သန့်ရှင်းသူတို့အား လုပ်ကျွေး
ခြင်းအမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ သူတို့
သည် တိုက်တွန်းသွေးဆောင်သော စကားများ
၅ အားဖြင့် ငါတို့ကို တောင်းပန်ကြ၏။– ထိုသို့ပြု
ကြသော်၊ ငါတို့မြော်လင့်သည်အတိုင်းထက်မက
ပြု၍၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီ ရှေ့ဦး
စွာ သခင်ဘုရား၌ငင်း၊ ငါတို့၌ငင်း၊ မိမိတို့ကို မိမိ
၆ တို့ လှူကြ၏။– ထိုကြောင့်၊ တိတုသည် သင်တို့
၌ အဦးပြုနှင့်သက္ခဲသို့ ထိုအလှူကျေးဇူးကို ပြီးစီး
စေမည်အကြောင်း၊ ငါတို့သည် သူ့ကိုတောင်းပန်
၇ ကြ၏။– ထိုသို့နှင့်အညီ သင်တို့သည် ယုံကြည်
ခြင်း၊ တရားဟောခြင်း၊ ဉာဏ်ရှိခြင်း၊ အမျိုးမျိုး
သောသတိနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ငါတို့ကို ချစ်ခြင်းမှစ
သော အလုံးစုံတို့နှင့် ကြွယ်ဝပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍
ထိုကျေးဇူးနှင့်လည်း ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်း ဖြစ်စေ
၈ သတည်း။– ထိုသို့ဆိုသော်၊ ပညတ်အားဖြင့် ငါ
ဆိုသည် မဟုတ်။ အခြားသောသူတို့၏ ကြိုးစား
အားထုတ်ခြင်းကို အစွဲပြု၍၊ သင်တို့၏မေတ္တာ
သည် မှန်သည်မမှန်သည်ကိုစုံစမ်းသောအားဖြင့်
၉ ဆိုသတည်း။– အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သခင်
ယေရှုခရစ်သည် စည်းစိမ်ရှိသော်လည်း၊ ဆင်း
ရဲတော်မူခြင်းအားဖြင့် သင်တို့သည် စည်းစိမ်ရှိ

စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့အတွက်ကြောင့် ဆင်းရဲခြင်းကို
ခံတော်မူသောကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့ သိကြ
၏။
၁၀ ဤအမှုဌ် ငါသည် ကိုယ်သဘောကိုပြု၏။ မ
နှစ်ကပင် အဦးပြုသည်သာမက၊ စေတနာစိတ်
နှင့်ပြည့်စုံသောသင်တို့သည် ဤအမှုကိုပြီးစီးစေ
၁၁ လျှင် သာ၍ ကောင်းလိမ့်မည်။– သို့ဖြစ်၍၊ အ
ထက်က စေတနာစိတ်ရှိသည်နှင့်အညီ၊ ယခုတွင်
သင်တို့သည် တတ်နိုင်သည်အတိုင်းပြု၍ ဤအမှု
၁၂ ကို ပြီးစီးစေကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ စေတ
နာစိတ်သည် အသင့်ရှိလျှင်၊ မတတ်နိုင်သောအမှု
ကို မထောက်ဘဲ၊ တတ်နိုင်သောအမှုကို ထောက်
၁၃ ၍ နှစ်သက်တော်မူဘွယ်ဖြစ်၏။– ဤအမှုအရာ
ဌ် အခြားသောသူတို့သည် ချမ်းသာရ၍ သင်တို့
သည် ဆင်းရဲစေခြင်းငှါ၊ ငါအကြံရှိသည် မဟုတ်။–
၁၄ များများရသောသူမပို၊ နည်းနည်းရသောသူမလို
၁၅ ဟူသော ကျမ်းစကားနှင့်အညီ၊ မျှခြင်းတရားကို
ထောက်၍၊ ယခုဌ် သင်တို့၏စည်းစိမ်သည် သူတို့
၏ဆင်းရဲကိုမစသဖြင့်ငင်း၊ နောင်ဌ် သူတို့၏စည်း
စိမ်သည် သင်တို့၏ဆင်းရဲကို မစသဖြင့်ငင်း၊ အ
ညီအမျှဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါအကြံရှိ၏။
၁၆ ထိုသို့သင်တို့၏ အကျိုးကိုပြုစုချင်သော စေတ
နာစိတ်ကို ဘုရားသခင်သည် တိတုအားလည်း
ပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပေ၏။–
၁၇ ထိုသူသည် ငါတိုက်တွန်းသောစကားကို နား
ထောင်သည်သာမက၊ အလွန်စေတနာစိတ် အား
ကြီး၍ သင်တို့ဆီသို့ အလိုအလျောက်သွား၏။–
၁၈ ဇဝေလိတရားကိုဟောပြော၍ အသင်းတော်အ
ပေါင်းတို့ဌ်ခြီးမွမ်းခြင်းကိုခံရသောညီကိုလည်း တိ
၁၉ တုနှင့်အတူ ငါတို့စေလွှတ်ကြ၏။– ထိုညီမူကား၊
သခင်ဘုရား၏ ဂုဏ်အသရေတော်ကိုငင်း၊ ကိုယ်
စေတနာစိတ်ကိုငင်း၊ ငါတို့သည် ထင်ရှားစေ၍၊
အသင်းတော်များ၏အလှူကျေးဇူးကို ပြုစုသည်
အမှုမှာ ငါတို့နှင့်အတူသွားစေခြင်းငှါ၊ အသင်း
တော်တို့သည် ရွေးကောက်၍ ခန့်ထားသောသူ
၂၀ ဖြစ်သတည်း။– ငါတို့သည် ထိုများစွာသောအလှူ
ကျေးဇူးကိုပြုစုရာတွင် အပြစ်တင်စရာအ
ကြောင်း အလျှင်းမရှိစေခြင်းငှါ သတိပြုကြ၏။–
၂၁ သခင်ဘုရားရှေ့တော်၌မက လူတို့ရှေ့၌ တင့်
တယ်လျောက်ပတ်သောအကျင့်ကို ကြံစည်ကြ
၂၂ ၏။– ထိုသူနှစ်ယောက်နှင့်အတူ အခြားသောညီ
ကိုလည်းစေလွှတ်ကြ၏။ ထိုညီမူကား၊ ငါတို့
သည် အရာရာ၌ အဖန်ဖန်စုံစမ်း၍ သိသည်အ
တိုင်း လုံ့လပြုသောသူဖြစ်၏။ ယခု၌ သင်တို့ကို
၂၃ အလွန်ယုံသောကြောင့် သာ၍လုံ့လပြု၏။– တိ
တုသည် အဘယ်သို့သောသူနည်းဟု တစုံတ
ယောက်မေးလျှင်၊ ငါ၏အပေါင်းအဘော်ဖြစ်၏။
သင်တို့အမှုကို ငါနှင့်အတူဆောင်ရွက်သောသူ
လည်းဖြစ်၏။ အခြားသောညီအစ်ကိုတို့မူကား၊
အဘယ်သို့သောသူနည်းဟုမေးလျှင်၊ အသင်း
တော်များ၏တမန်ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်၏
၂၄ ဘုန်းအသရေလည်းဖြစ်ကြ၏။– ထိုကြောင့်၊
သင်တို့၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုငင်း၊ ငါတို့သည်
သင်တို့ကြောင့် ဝါကြွားခြင်းအကြောင်းကိုငင်း၊
အသင်းတော်များမျက်မှောက်၌ ထိုသူတို့အား
ထင်ရှားစွာပြကြလော့။

၉

၁ သန့်ရှင်းသူတို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်း၏ အမှုအ
ရာများကို သင်တို့အား ငါရေးရှုကြားလိုက်သော်
၂ အကျိုးမရှိ။– အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့၏ စေ
တနာစိတ်ကို ငါသိ၏။ သင်တို့၌ရှိသော ထိုစေ
တနာစိတ်ကို ငါဝါကြွား၍ အခါယပြည်သူပြည်
သားတို့သည် မနှစ်ကပင် အသင့်ရှိကြပြီဟု မာ
ကေဒေါနိယလူတို့အား ငါဆိုတတ်၏။ ထိုသို့ သင်
တို့ စေတနာစိတ်အားကြီးခြင်း အကြောင်းအရာ
သည် အများသောသူတို့ကို နှိုးဆော်တိုက်တွန်း
၃ လေပြီ။– သို့သော်လည်း ငါတို့သည် သင်တို့ကို
ဝါကြွားသောစကားသည် ဤအမှုဌ် အချည်းနှီးမ
ဖြစ်စေဘဲ၊ ထိုစကားနှင့်အညီ သင်တို့သည် အ
သင့်ရှိစေခြင်းငှါ ညီအစ်ကိုအချို့တို့ကို ငါစေ
၄ လွှတ်၏။– သို့မဟုတ် မာကေဒေါနိယလူတို့သည်
ငါနှင့်အတူလာ၍ သင်တို့သည် အသင့်မရှိကြ
သည်ကိုတွေ့လျှင်၊ သင်တို့ရှက်ကြလိမ့်မည်ဟု
မဆိုဘဲ၊ ငါတို့သည် ရဲရင့်စွာဝါကြွားခဲ့ပြီးသည်ကို
၅ အရှက်ခံရကြလိမ့်မည်။– ထိုကြောင့် အထက်က
ကြားပြောသော သင်တို့၏ အလှူကျေးဇူးသည်
အနိုင်အထက်လှူရသော ဥစ္စာကဲ့သို့မဟုတ်။ အ
လှူကျေးဇူးကဲ့သို့ အသင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ညီအစ်ကို
တို့သည် သင်တို့ဆီသို့အရင်သွားစေ၍ ထိုအလှူ
ကျေးဇူးကို အရင်ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ငါသည် မ
တိုက်တွန်းဘဲ မနေကောင်းဟု သဘောရှိ၏။
၆ အနည်းငယ်သောမျိုးစေ့ကို ကြဲသောသူ
သည် စပါးအနည်းငယ်သာရိတ်ရမည်။ များစွာ
ကြဲသောသူသည် များစွာရိတ်ရမည်ဟု မှတ်ကြ
၇ လော့။– လူတိုင်း ကိုယ်အလိုအလျောက် လှူရ
၏။ နှမြောသောစိတ်နှင့် မလှူရ၊ မလှူဘဲမနေရ

ဟု စိတ်ထင်နှင့် မလှုပ်ရ၊ အကြောင်းမူကား၊ စေ
တနာစိတ်နှင့် လှုသောသူကိုသာ ဘုရားသခင်
၈ နှစ်သက်တော်မူ၏။– ကျမ်းစာလာသည်ကား၊
သူသည် စွန့်ကြဲပြီ။ ဆင်းရဲသောသူတို့အား ပေး
၉ ကမ်းပြီ။– သူ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် အစဉ်အမြဲ
တည်တတ်၏ဟု လာသည်နှင့်အညီ၊ သင်တို့
သည် အရာရာ၌ သုံးလောက်သောဥစ္စာအမျိုးမျိုး
အစဉ်ရှိ၍၊ ကောင်းသောအကျင့်အမျိုးမျိုးနှင့် အ
ထူးသဖြင့် ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ အမျိုးစုံသော
မင်္ဂလာကျေးဇူးနှင့် အထူးသဖြင့် ပြည့်စုံစေခြင်း
၁၀ ငှါ ဘုရားသခင် တတ်နိုင်တော်မူ၏။– မျိုးစေ့ကြဲ
သောသူအား မျိုးစေ့ကိုငင်း၊ အစာအာဟာရကို
ငင်း၊ ပေးတော်မူသောသူသည်၊ သင်တို့အား မျိုး
စေ့ကို ပေး၍ ပွါးများစေတော်မူမည်။ သင်တို့၏
ဖြောင့်မတ်ခြင်းကိုလည်း၊ ကြွယ်ဝစေတော်မူ
၁၁ မည်။– ထိုသို့သင်တို့သည် စေတနာစိတ်နှင့် အ
မျိုးမျိုးသော စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်းအလို့ငှါ အရာ
ရာ၌ကြွယ်ဝခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့အားဖြင့်
ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းစရာအ
၁၂ ကြောင်းရှိလိမ့်မည်။– အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊
ဤလုပ်ကျွေးခြင်းအမှုသည် သန့်ရှင်းသူတို့၏
ဆင်းရဲခြင်းကို မစဉးစားသာမက၊ ဘုရားသခင်
၏ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းစရာအကြောင်း အ
၁၃ များနှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိ၏။– သင်တို့သည် ခရစ်
တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားအလိုသို့ ထင်ရှားစွာ
လိုက်ခြင်းအရာကိုငင်း၊ ထိုသန့်ရှင်းသူတို့မှစ
သော လူအပေါင်းတို့အား ကြည်ညိုသော စေတ
နာစိတ်နှင့် စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်း အရာကိုငင်း၊
သူတို့သည် အောက်မေ့သောအခါ၊ ဤလုပ်ကျွေး
ခြင်းအမှု၏ လက္ခဏာသက်သေကို ထောက်၍
ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းတတ်
၁၄ ကြ၏။– သင်တို့၌ ထူးမြတ်သောဘုရားသခင်၏
ကျေးဇူးတော်ကိုလည်း သူတို့သည်ထောက်လျှင်
သင်တို့အဘို့ အလိုငှါ ဆုတောင်း၍၊ အလွန်ချစ်
၁၅ ခင်မြတ်နိုးခြင်းစိတ် ရှိကြ၏။– ပြောရ်မကုန်နိုင်
သောဘုရားသခင်၏ဆုကျေးဇူးတော်ကို အောက်
မေ့၍ ချီးမွမ်းခြင်းရှိစေသတည်း။

၁၀

၁ သင်တို့၏မျက်မှောက်၌ နိမ့်ချခြင်း၊ မျက်
ကွယ်၌ သင်တို့အမှုကို စီရင်၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိသော
ငါပေါလုသည်၊ ခရစ်တော်၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့ဖြည်း
ညင်းတော်မူခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ သင်တို့ကို
၂ တောင်းပန်ပါ၏။– ငါတို့သည် ဇာတိပကတိအ
လိုသို့လိုက်၍ ကျင့်သောသူ ဖြစ်ကြသည်ဟု
ထင်မှတ်သောသူတို့အား၊ ငါကြံစည်သော ရဲရင့်
ခြင်းအတိုင်း သင်တို့ဆီသို့ ရောက်လာသောအ
ခါ၊ ထိုမျှလောက်ရဲရင့်ခြင်း မရှိမည်အကြောင်း
၃ ငါတောင်းပန်ပါ၏။– အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
ကား၊ ငါတို့သည် လူဇာတိ၌ ကျင်လည်သော်
လည်း၊ ဇာတိပကတိ အလိုသို့လိုက်၍ စစ်တိုက်
၄ ကြသည်မဟုတ်။– ငါတို့စစ်တိုက်၍ သုံးစွဲသော
လက်နက်သည် ဇာတိပကတိလက်နက် မဟုတ်၊
ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် မြို့ရိုးမြို့ပြ
၅ တို့ကို ဖြိုဖျက်နိုင်သောလက်နက် ဖြစ်၏။– ထို
လက်နက်အားဖြင့် လူတို့၏အကြံအစည်တို့ကို
ငင်း၊ ဘုရားသခင်ကိုသိသောပညာကို ဆီးတား
သော မာန်မာနရှိုသမျှတို့ကိုငင်း၊ နှိမ့်ချမှောက်
လှန်၍၊ ခပ်သိမ်းသောစိတ်တို့ကို ဘမ်းသွားချုပ်
ထားလျက်၊ ခရစ်တော်၏စကားကို နားထောင်
၆ စေကြ၏။– သင်တို့၏ နားထောင်ခြင်းအမှုသည်
ပြည့်စုံပြီးမှ၊ နားမထောင်ဘဲနေသောသူအပေါင်း
တို့ကိုဒဏ်ပေးခြင်းငှါ ငါတို့သည်အသင့်ရှိကြ၏။
၇ မျက်နှာကိုသာ ကြည့်မှတ်ကြသလော။ အ
ကြင်သူက၊ ငါသည်ခရစ်တော်၏လူ ဖြစ်သည်ဟု
မိမိ၌ စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏။ ထိုသူသည် ခရစ်တော်၏
လူဖြစ်သကဲ့သို့၊ ငါတို့လည်း ခရစ်တော်၏လူဖြစ်
ကြောင်းကို တဖန် အလိုအလျောက် ဆင်ခြင်သိ
၈ မှတ်စေ။– သင်တို့ကို ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီးခြင်းအ
လိုငှါ မဟုတ်။ တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ သခင်
ဘုရားသည် ငါတို့၌ အပ်ပေးတော်မူသော တန်
ခိုးကို ငါသည်သာ၍ ဝါကြွားသော်လည်း၊ ရှက်
၉ ကြောက်စရာအကြောင်း မရှိ။– ငါရေးရ်ပေး
လိုက်သောစာအားဖြင့်သာ သင်တို့ကို ခြိမ်း
၁၀ ချောက်သကဲ့သို့ ငါမပြုလို။– အကြောင်းမူကား၊
ထိုသူ၏စာသည် လေးလံသောစာ၊ တန်ခိုးနှင့်
ပြည့်စုံသောစာ ဖြစ်၏။ ကိုယ်တိုင်ရှိလျှင်မူကား၊
သတ္တိမရှိသောသူ၊ အချည်းနှီးသောစကားကို
ပြောသောသူဖြစ်သည်ဟု ဆိုတတ်သောသူရှိ
၁၁ ၏။– ငါတို့သည် ကိုယ်တိုင်မရှိ၍ စာ၌ပါသော
စကားအားဖြင့်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ကိုယ်တိုင်မျက်
မှောက်ရှိသောအခါ အမူအားဖြင့် ဖြစ်လိမ့်မည်
ဟု ထိုသူသည် ဆင်ခြင်သိမှတ်စေ။
၁၂ ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမွမ်းသောသူတို့နှင့် ရေ
တွက်ဝင်ခြင်းကိုငင်း၊ ပြိုင်နှိုင်းခြင်းကိုငင်း၊ ငါတို့
မပြုဝံ့။ ထိုသူတို့သည် အချင်းချင်းတယောက်နှင့်
တယောက် ခိုင်းနှိုင်းခြင်း၊ ပြိုင်နှိုင်းခြင်းကိုပြု၍

၁၃ ပညာမဲ့ဖြစ်ကြ၏။– ထိုမှတပါး၊ ကိုယ်ငန်းကိုယ်
တာကို လွန်ကျူးး၍ ပြုသောအမှုအရာကို ငါတို့ပါ
ကြွားခြင်းမရှိဝံ့၊ ဘုရားသခင် ဝေဌတော်မူသော
အင်နီးအတာ၏ အတိုင်းအရှည်အတွင်းတွင် ပြု
သောအရာကိုသာ ဝါကြွားခြင်းရှိဝံ့၏။ ထိုအ
တိုင်းအရှည်သည် သင်တို့တိုင်အောင်ပင် မှီသ
၁၄ တည်း။– သင်တို့တိုင်အောင်မမှီလျှင်၊ ငါတို့သည်
လွန်ကျူးး၍ ပြုကြသည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟော
ပြော၍။ သင်တို့ရှိရာသို့ တိုင်အောင် ရောက်ကြ
၁၅ ပြီ။– ငါတို့သည် ကိုယ်ငန်းကိုယ်တာကိုလွန်ကျူး
၁၆ ၍ သူတပါးအလုပ်ထဲသို့ဝင်ခြင်းကြောင့် ဝါကြွား
လေ့ရှိကြသည်မဟုတ်။ ထိုသို့ သူငန်းသူတာအ
တွင်းတွင် ပြင်ဆင်ပြီးသောအမှုအရာကို ဝါကြွား
ခြင်းမရှိဘဲ၊ သင်တို့ပြည်တဘက်သို့ကူး၍ ဧဝံဂေ
လိတရားကို ဟောပြောရသောအခွင့် ရှိစေခြင်း
၎၊ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းပါရမီ ရင့်ပြီးမှ၊ ငါတို့
၏အင်နီးအတာသည် အလွန်ကျယ်ဝန်းမည်ဟု
၁၇ မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။– သို့ဖြစ်၍ ဝါကြွားသောသူ
မည်သည်ကား၊ သခင်ဘုရား၌သာ ဝါကြွားစေ။–
၁၈ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ချီးမွမ်းသော
သူသည် ဝန်ခံတော်မူသောသူဖြစ်သည်မဟုတ်။
သခင်ဘုရားချီးမွမ်းတော်မူခြင်းကို ခံရသောသူ
သာလျှင် ဝန်ခံတော်မူသောသူဖြစ်သတည်း။

၁၁

၁ ငါမိုက်မဲသောအဖြစ်ကို သင်တို့သည် ခဏ
သည်းခံစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ခဏသည်းခံကြ
၂ ပါလော့။– အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင်တို့
ကို သီလနှင့်ပြည့်စုံသော သတို့သမီးကညာကဲ့သို့
ခရစ်တော်အား ဆက်အံ့သောငှါ၊ သင်တို့ကို လင်
တဦးနှင့် ထိမ်းမြားဆောင်နှင်းပြီးသောကြောင့်
ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်း စိုးရိမ်သော
စိတ်နှင့် သင်တို့ကို စောင့်ရှောက်လျက်နေ၏။–
၃ ဩဇော်သည် မိမိပရိယာယ်အားဖြင့် ဧဝကိုလှည့်စား
သကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် စိတ်ဆွေးမြေ့ယိုယွင်း၍၊
ခရစ်တော်ကို အကြွင်းမဲ့ချစ်သောစိတ် ပျောက်
၄ မည်ဟု စိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။– သင်တို့ရှိရာသို့ ရောက်
လာသောသူသည် ငါတို့မဟောမပြောသေးသော
ယေရှုတပါးကို ဟောပြောသော်၎င်း၊ သင်တို့
သည် မခံရသေးသော ဝိညာဉ်တော်တပါးကို ခံရ
သော်၎င်း၊ နားမထောင်သေးသော ဧဝံဂေလိတ
ရားစကားကို နားထောင်သော်၎င်း၊ ထိုသူကို
သည်းခံကောင်း၏။

၅ ငါသည် အကြီးဆုံးသောတမန်တော်အောက်
၆ အလျှင်းမယုတ်သည်ကို ငါသဘောရှိ၏။– စကား
အားဖြင့် လူရိုင်းဟုတ်သော်လည်း၊ ပညာအား
ဖြင့်လူရိုင်းမဟုတ်။ သင်တို့တွင် အရာရာ၌ ငါတို့
သည်အစဉ် ကိုယ်ကိုကိုယ်ထင်ရှားစွာပြကြပြီ။–
၇ သင်တို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ့်
ချလျက်၊ ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းကိုမခံဘဲ၊ သင်တို့အား
ဘုရားသခင်၏ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြော
၈ သည်အရာမှာ ငါသည် အပြစ်ရှိသလော။– သင်
တို့အမှုကို ဆောင်ရွက်မည်အကြောင်း၊ အခြား
သောအသင်းတော်များ ပေးသောစရိတ်ကို ငါခံ
၍၊ သူတို့ကို လုယူရာသို့ ရောက်လေပြီတကား။–
၉ သင်တို့နှင့်အတူရှိနေ၍ တစုံတခုကိုလိုသောအ
ခါ အဘယ်သူကိုမျှ ငါမနှောင့်ရှက်။ အကြောင်းမူ
ကား၊ မာကေဒေါနိပြည်ကလာသော ညီအစ်ကို
တို့သည် ငါလိုသမျှကိုပေးကြ၏။ သင်တို့ကို အ
လျှင်းမနှောင့်ရှက်ဘဲ သတိနှင့်နေခဲ့ပြီ။ နောင်၌
၁၀ လည်း သတိနှင့်နေဦးမည်။– ခရစ်တော်၏သစ္စာ
တရားသည် ငါ၌ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အခါယပြည်များ
တို့၌ ဤသို့ ငါဝါကြွားသည်အမှုကို အဘယ်သူမျှ
၁၁ မဆီးတားရ။– အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ သင်တို့
ကိုငါမချစ်သလော။ ဘုရားသခင်သိတော်မူ၏။
၁၂ အခွင့်ရလိုသောသူတို့သည် အခွင့်မရစေခြင်း
ငှါငင်း၊ ဝါကြွားခြင်းအရာ၌ သူတို့သည် ငါကဲ့သို့
ထင်ရှားစွာဖြစ်စေခြင်းငှါငင်း၊ ငါပြုခဲ့ပြီးသည်အ
၁၃ တိုင်း အစဉ်ပြုဦးမည်။– အကြောင်းမူကား၊ ထို
သူတို့သည် မိစ္ဆာတမန်တော်ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်
တော်၏တမန်ဖြစ်ယောင်ဆောင်၍ လှည့်ဖြား
၁၄ တတ်သောအမှုစောင့်ဖြစ်ကြ၏။– ဤအမှုသည်
အံ့သြဘွယ်ဖြစ်သည်မဟုတ်။ စာတန်ပင်လျှင်
လင်းသောကောင်းကင်တမန်ဖြစ်ယောင်ဆောင်
၁၅ တတ်၏။– သို့ဖြစ်၍ သူ၏ဆရာတို့သည်လည်း
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ဟောသောဆရာ ဖြစ်
ယောင်ဆောင်လျှင်၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။
သူတို့သည် ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်အတိုင်း
နောက်ဆုံး၌အကျိုးအပြစ်ကို ခံရကြလတံ့။–
၁၆ တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကိုသူရူးဖြစ်သည်ဟု
အဘယ်သူမျှ မထင်စေနှင့်။ သို့မဟုတ် ငါဝါကြွား
စရာ အခွင့်အနည်းငယ်ရှိစေခြင်းငှါ ငါ့ကိုသူရူးကဲ့
၁၇ သို့မှတ်၍သည်းခံကြလော့။– ဤသို့ငါပြောသော
စကားမှာ သခင်ဘုရား၏နည်းတူ ငါပြောသည်မ
ဟုတ်။ သူရူးကဲ့သို့ ရဲရင့်စွာ ဝါကြွားလျက်ပြော
ဆို၏။

၁၈ လူများတို့သည် လောကီအခြင်းအရာ၌ ဝါ
ကြွားသောကြောင့် ငါသည်လည်းဝါကြွားရ၏။–
၁၉ သင်တို့သည် လိမ္မာသောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ သူ
၂၀ ရူးတို့ကို စေတနာစိတ်နှင့်သည်းခံကြ၏။– သူတ
ပါးသည် သင်တို့ကို ကျွန်ခံစေခြင်း၊ ရောင်း၍စား
ခြင်း၊ ဥစ္စာကိုလုယူခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ ပါးပုတ်
၂၁ ခြင်းကိုပြုလျှင် သင်တို့သည် သည်းခံကြ၏။– ငါ
တို့သည်အစွမ်းသတ္တိမရှိဟု ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို အမှတ်
ပြု၍ ငါပြော၏။ အကြင်အရာကို သူတပါးမှီဝဲ၍
ရဲရင့်၏။ ထိုအရာကိုငါမှီဝဲ၍ ရဲရင့်ခြင်းရှိ၏ဟု သူ
၂၂ ရူးကဲ့သို့ငါဆို၏။– သူတို့သည် ဟေဗြဲလူဖြစ်ကြ
သလော။ ငါသည်လည်းဖြစ်၏။ သူတို့သည် ဣသ
ရေလလူဖြစ်ကြသလော။ ငါသည်လည်းဖြစ်
၏။ သူတို့သည် အာဗြဟံအမျိုးဖြစ်ကြသလော။
၂၃ ငါသည်လည်းဖြစ်၏။– သူတို့သည် ခရစ်တော်
၏မွေ့ဆရာဖြစ်ကြသလော။ ငါသည် အထူးသ
ဖြင့်ဖြစ်၏ဟု သူရူးကဲ့သို့ဆို၏။ ပင်ပန်းစွာအမှု
ကို အထူးသဖြင့်ဆောင်ရွက်သောသူ၊ ရိုက်ပုတ်
ခြင်း၊ ထောင်ထဲ၌လှောင်ထားခြင်းကို အထူးသ
ဖြင့်ခံရသောသူ၊ သေဘေးနှင့် အကြိမ်ကြိမ် တွေ့
၂၄ ကြုံသောသူဖြစ်၏။– ငါးကြိမ်မြောက်အောင် ယုဒ
လူတို့လက်တွင် ဒဏ်ချက်လေးဆယ်တခုယုတ်
၂၅ ငါခံခဲ့ရပြီ။– သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ကြိမ်လုံး
နှင့်ရိုက်ခြင်းကိုငင်း၊ တကြိမ် ခဲနှင့်ပစ်ခြင်းကိုငင်း
ငါခံရပြီ။ သုံးကြိမ်မြောက်အောင် သင်္ဘောပျက်
ခြင်းကိုခံရပြီ။ တနေ့နှင့်တညဉ့်ပတ်လုံး ပင်လယ်
၂၆ ထဲမှာနေရပြီ။– အကြိမ်ကြိမ် ဒေသစာရီလှည့်
လည်ပြီ။ မြစ်ကိုကူးသောဘေး၊ ထားပြတိုက်
သောဘေး၊ အမျိုးသားချင်းပြုသောဘေး၊ တပါး
အမျိုးသားပြုသောဘေး၊ မြို့ရွာ၌ ရောက်သော
ဘေး၊ တောရွာရောက်သောဘေး၊ ပင်လယ်ဘေး၊
ညီအစ်ကိုဖြစ်ယောင်ဆောင်သောသူတို့ပြုသော
၂၇ ဘေး၊ ဤဘေးများကို ငါတွေ့ခဲ့ပြီ။– ပင်ပန်းစွာ
အမှုဆောင်ရွက်ခြင်း၊ အကြိမ်များစွာမအိပ်ဘဲ
စောင့်နေခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်း၊ ရေငတ်ခြင်း၊ အ
ကြိမ်ကြိမ်အစာရောင်ခြင်း၊ အချမ်းအအေးခံရ
ခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်း၊ ဤဆင်းရဲခြင်း
များကို ငါခံခဲ့ပြီ။

၂၈ ထိုအပမှုမှတပါး၊ အသင်းတော်အပေါင်းတို့
ကို စိုးရိမ်သောစိတ်နှင့် ကြည့်ရှုပြုစုရ၍ နေ့တိုင်း
၂၉ အစဉ် နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ငါခံရ၏။– ငါမနွမ်းရိဘဲ
အဘယ်သူနွမ်းရိသနည်း။ ငါသည် စိတ်မပူပန်ဘဲ
၃၀ အဘယ်သူ ဖောက်ပြန်သနည်း။– ငါသည် မဝါ
ကြွားဘဲ မနေရသည်မှန်လျှင်၊ ကိုယ်နွမ်းရိသော
၃၁ အဖြစ်ကိုသာအကြောင်းပြု၍ ဝါကြွားမည်။– ငါ
သည် မုသာမပြောသည်ကို ထာဝရမင်္ဂလာရှိ
တော်မူသော ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်း
တော်ဘုရားသခင် သိတော်မူ၏။
၃၂ ဒမာသက်မြို့၌ အရေတမင်းကြီး ခန့်ထား
သောမြို့ဝန်သည် ငါ့ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါအလိုရှိ၍
၃၃ ဒမာသက်မြို့ကို စောင့်စည်တွင်း– တပည့်တော်
တို့သည် ငါ့ကိုတောင်း၌ ထည့်ပြီးလျှင်၊ ပြတင်း
ပေါက်မှထုတ်၍ မြို့ရိုးအပေါ်က လျှောချသဖြင့်
ထိုမြို့ဝန်လက်မှ ငါပြေး၍လွတ်ရ၏။

၁၂

၁ ငါသည် ဝါကြွားခြင်းကိုမပြုသင့်လျှင်၊ သခင်
ဘုရားပြတော်မူသော ထူးဆန်းသောရူပါရုံနှင့်
၂ ဗျာဒိတ်တော်များကို တဖန် ပြောဦးမည်။– တ
ဆယ်လေးနှစ်အထက်က၊ ခရစ်တော်၏ တပည့်
ဖြစ်သောလူတယောက်ကို တတိယကောင်းကင်
သို့တိုင်အောင် ချီဆောင်သည်အကြောင်းကို ငါ
သိ၏။ ထိုအခါသူ၌ ကိုယ်ခန္ဓာပါသည် မပါသည်
၃၄ ကို ငါမသိ။ ဘုရားသခင် သိတော်မူ၏။– ထိုသူ
သည် ပရဒိသုဘုံသို့ ချီဆောင်ခြင်းကို ခံရ၍၊ လူ
မပြောအပ် မပြောနိုင်သောစကားကို ကြားသည်
အကြောင်းကို ငါသိ၏။ ထိုအခါ ကိုယ်ခန္ဓာပါ
သည် မပါသည်ကို ငါမသိ။ ဘုရားသခင် သိတော်
၅ မူ၏။– ထိုသို့သောသူကို ဝါကြွားမည်။ နွမ်းရိ
အားနည်းခြင်းမှတပါး ကိုယ်ဂုဏ်ကို မဝါကြွား။–
၆ ဝါကြွားခြင်းငှါအလိုရှိလျှင်လည်း၊ သူရူးဖြစ်သည်
မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည်ဟုတ်မှန်စွာ
ပြောတတ်၏။ တစုံတယောက်သောသူသည် ငါ့
ကိုမြင်သည်ထက်၊ ငါ့သိတင်းကိုကြားသည်ထက်
ငါ့ကို သာ၍မထင်စေခြင်းငှါ ငါမပြောဘဲနေ၏။–
၇ ငါခံရသောဗျာဒိတ်တော် အလွန်ထူးမြတ်၍ ငါ
သည် ထောင်လွှားသောစိတ် မရှိစေခြင်းငှါ၊ ငါ့ကို
ဒဏ်ခတ်သော စာတန်၏တမန်တည်းဟူသော
၈ ငါ့ကိုယ်၌ စူးသောဆူးကို ပေးတော်မူ၏။– ထို
ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း သုံး
ကြိမ်မြောက်အောင် သခင်ဘုရားကိုငါဆုတောင်း
၉ ၍ အသနားတော်ခံပြီးလျှင်၊– ငါ့ကျေးဇူးသည်
သင့်အဘို့ လောက်ပေ၏။ ငါတန်ခိုးသည် အား
နည်းခြင်းအဖြစ်၌ စုံလင်တတ်သည်ဟု မိန့်
တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် ခရစ်တော်၏ တန်ခိုး
သည် ငါ့အပေါ်၌ ကျိန်းဝပ်မည်အကြောင်း ငါ့
ကိုယ်၌ အားနည်းခြင်းအဖြစ်ကို ဝမ်းမြောက်

သောစိတ်နှင့် ဝါကြွားခြင်းငှါ သာ၍ ငါအလိုရှိ
၁၀ ၏။– သို့ဖြစ်၍ ခရစ်တော်ကြောင့်ခံရသော အား
နည်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်
စက်ခြင်း၊ ကျပ်တည်းစွာသောဒုက္ခဝေဒနာခံ
ခြင်းတို့ကို ငါနှစ်သက်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ
သည် အားနည်းသောအခါ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံ
၁၁ လျက်ရှိ၏။– ငါသည် ဝါကြွားတတ်သော သူရူး
ဖြစ်သလော။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ သင်တို့သည် ငါ့ကို
အနိုင်အထက်ဖြစ်စေကြပြီ။ အဘယ်သို့နည်း ဟု
မူကား၊ သင်တို့ချီးမွမ်းခြင်းကို ငါခံသင့်၏။ ငါ
သည် ဘာမျှမဟုတ်သော်လည်း၊ အကြီးဆုံးသော
၁၂ တမန်တော်အောက် အလျှင်းမဖုတ်မည့်။– အ
ကယ်စင်စစ် သည်းခံခြင်းနှင့်တကွ နိမိတ်လက္ခ
ဏာ အံ့ဘွယ်သောအမှု၊ ထူးဆန်းသောတန်ခိုး
များအားဖြင့် တမန်တော်၏လက္ခဏာတို့ကို
၁၃ သင်တို့တွင် ထင်ရှားစွာပြပြီ။– ငါသည်သင်တို့
ကို မနှောင့်ရှက်သောအရာတခုကို ထားလျှင်၊
သင်တို့သည် အခြားသောအသင်းတော်ထက် အ
ဘယ်သို့ယုတ်ညံ့သနည်း။ ထိုသို့ ငါပြစ်မှားသော
၁၄ အပြစ်ကို သည်းခံကြလော့။– ဤတတိယအ
ကြိမ် သင်တို့ဆီသို့သွားခြင်းငှါ ငါသည်အသင့်ရှိ
၏။ သင်တို့ကို နှောင့်ရှက်မည်ဟုအကြံမရှိ။ သင်
တို့ဥစ္စာကို ငါရှာသည်မဟုတ်။ သင်တို့ကိုသာ ရှာ
၏။ သားသမီးတို့သည် မိဘအတွက် ဥစ္စာကို
ဆည်းဖူးရသည်မဟုတ်။ မိဘတို့သည် သားသမီး
၁၅ တို့အတွက် ဆည်းဖူးရ၏။– ငါသည် သင်တို့ကို
ချစ်ခြင်းမေတ္တာစိတ် ဖိုးပွါးသည်အတိုင်း သင်
တို့သည် ငါ့ကိုချစ်ခြင်းမေတ္တာစိတ် ဆုတ်ယုတ်
သော်လည်း၊ သင်တို့ စိတ်ဝိညာဉ်၏ အကျိုးအ
လိုငှါ ငါသည် ကိုယ်ဥစ္စာကိုငင်း၊ ကိုယ်ကိုငင်း၊
ကုန်စေခြင်းငှါ အလွန်စေတနာရှိ၏။
၁၆ သင်တို့ကို ငါမနှောင့်ရှက်သည် မှန်စေ
တော့။ သို့သော်လည်း၊ လိမ္မာသောသူဖြစ်၍ ပရိ
ယာယ်အားဖြင့် သင်တို့ကို ဘမ်းဆီးပြီဟုဆို
၁၇ လျှင်၊– တစုံတယောက်သောသူကို သင်တို့ဆီသို့
စေလွှတ်၍၊ သင်တို့၏ဥစ္စာကို ပရိယာယ်အား
၁၈ ဖြင့် ငါယူသလော။– တိတုသည် သင်တို့ဆီသို့
သွားမည်အကြောင်း ငါတောင်းပန်၍၊ သူနှင့်တ
ကွ အခြားသော ညီတယောက်ကို စေလွှတ်၏။
တိတုသည် ပရိယာယ်အားဖြင့် သင်တို့၏ဥစ္စာ
ကို ယူသလော။ ငါတို့သည် စိတ်သဘောချင်းတူ
၍ ကျင့်ကြသည် မဟုတ်လော။ တလမ်းတည်း
လိုက်ကြသည် မဟုတ်လော။

၁၉ တဖန်တုံ၊ ငါတို့သည် သင်တို့ရှေ့၌ ကိုယ်အ
ပြစ်ဖြေရာစကားကို ပြောသည်ဟုထင်ကြသ
လော။ ခရစ်တော်ကိုထောက်၍ ဘုရားသခင့်ရှေ
၌ ငါတို့ ပြောကြ၏။ ချစ်သူတို့၊ ငါတို့ပြုသမျှမှာ
သင်တို့ကို တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ ပြုကြ
၂၀ ၏။– ငါရောက်လာသောအခါ၊ သင်တို့သည် ငါ
နှစ်သက်သောသူ မဖြစ်၊ ငါသည်လည်း သင်တို့
မနှစ်သက်သောသူ ဖြစ်မည်ဟူ၍ငင်း၊ သင်တို့၌
ရန်တွေ့ခြင်း၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊
ငြင်းခုံခြင်း၊ သူ့အသရေကိုရှုတ်ချခြင်း၊ ချောစား
ခြင်း၊ မာနထောင်လွှားခြင်း၊ အချင်းချင်းအမှုလုပ်
၂၁ ခြင်း ဖြစ်မည်ဟူ၍ငင်း၊– အထက်ကပြစ်မှား၍
ညစ်ညူးစွာကျင့်ခြင်း၊ မတရားသောမေထုန်၌ မှီ
ဝဲခြင်း၊ ကိလေသာ လွန်ကျူးခြင်းအမှုတို့ကို ပြုမိ
၍၊ ယခုတိုင်အောင် နောင်တမရသောသူအများ
ကြောင့် ငါစိတ်မသာ ညည်းတွားရသဖြင့်၊ သင်
တို့ရှေ့၌ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကိုနှိမ့်ချတော်မူ
မည်ဟူ၍ငင်း စိုးရိမ်ခြင်းရှိ၏။

၁၃

၁ ဤတတိယအကြိမ်တွင် သင်တို့ဆီသို့ ငါလာ
မည်ဖြစ်၍၊ သက်သေခံ နှစ်ဦးသုံးဦးအားဖြင့် စ
၂ ကားရှိသမျှတို့သည် တည်ရလိမ့်မည်။– တဖန်
ငါရောက်လာလျှင် သင်တို့ကိုမသနားရဟု ပြစ်
မှားသောသူမှစ၍ ကြွင်းသောသူအပေါင်းတို့အား
အထက်က ငါပြောသည်သာမက၊ ယခုပင်သင်
တို့နှင့်အတူမရှိသော်လည်း၊ တဖန်ရှိဘိသကဲ့သို့
၃ ငါပြောနှင့်၏။– သင်တို့တွင် အားနည်းတော်မမူ၊
အားကြီးတော်မူသော ခရစ်တော်သည် ငါ၌ဗျာ
ဒိတ်ပြတော်မူခြင်းသက်သေကို သင်တို့သည် ရှာ
သောကြောင့်၊ ငါရောက်လာသောအခါ မသနား
၄ ရ။– အကြောင်းမူကား၊ ထိုခရစ်တော်သည် အား
နည်းခြင်းနှင့် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာအသေခံသော်
လည်း၊ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်နှင့် အသက်
ရှင်တော်မူ၏။ ငါတို့သည်လည်း ခရစ်တော်၏
နည်းတူ အားနည်းသော်လည်း၊ သင်တို့တွင်ပြု
သော ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ခရစ်
တော်နှင့်အတူ အသက်ရှင်ခြင်းရှိကြလိမ့်မည်။–
၅ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ တည်သလော၊ မ
တည်လော ဟုကိုယ်ကိုကိုယ်စစ်ကြောကြလော့။
ကိုယ်ကိုကိုယ် စုံစမ်းကြလော့။ အစစ်မခံနိုင်
သော သူမမှန်လျှင်၊ ယေရှုခရစ်သည် သင်တို့၌
တည်တော်မူသည်ဟု ကိုယ်အကြောင်းကို ကိုယ်
၆ မသိကြသလော။– ငါတို့သည် အစစ်ခံနိုင်သော

သူဖြစ်သည်ကို သင်တို့ သိကြလိမ့်မည်ဟု ငါ
၇ ထင်မှတ်မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။- ငါတို့သည် အစစ်
ခံနိုင်ကြောင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ
သည်မဟုတ်။ အစစ်မခံနိုင်သောသူကဲ့သို့ထင်
သော်လည်း၊ သင်တို့သည် ကောင်းမွန်စွာကျင့်
စေခြင်းငှါ၊ မကောင်းသောအကျင့် တစုံတခုကို
မျှ မကျင့်မည်အကြောင်း၊ ငါသည် ဘုရားသခင်
၈ ကို ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။- ငါတို့သည် သမ္မာ
တရားကို ဆီးတားခြင်းငှါ အလျှင်းမတတ်နိုင်
၉ ကြ။- သမ္မာတရားဘက်၌နေ၍သာ တတ်နိုင်ကြ
၏။ ငါတို့သည် အားနည်း၍ သင်တို့သည် အား
ကြီးသောအခါ၊ ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ
၏။ သင်တို့သည် စုံလင်မည်အကြောင်းကိုသာ
၁၀ အလိုရှိကြ၏။- ထိုကြောင့် ပယ်ရှင်းဖျက်ဆီး
ခြင်းအလိုငှါ မဟုတ်၊ တည်ဆောက်ခြင်းအလိုငှါ
သခင်ဘုရားသည် ငါ၌ အပ်ပေးတော်မူသော
တန်ခိုးရှိသည်အတိုင်း ငါသည် ရောက်လာသော
အခါ ပြင်းစွာသောဒဏ်ကို မပေးလိုရ၌၊ ယခုပင်
သင်တို့နှင့် ကွာဝေးသေးသည်ကာလ ဤသို့ ငါ
ရေးလိုက်၏။
၁၁ ကြွင်းသေးသောစကား ဟူမူကား၊ ညီအစ်ကို
တို့၊ သင်တို့၌ မင်္ဂလာရှိပါစေသော။ စုံလင်ခြင်း၊
သက်သာဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြလော့။ စိတ်တ
ညီတညွတ်တည်းဖြစ်၍၊ အချင်းချင်း အသင့်အ
တင့်နေကြလော့။ သို့ဖြစ်၍ မေတ္တာကိုငင်း၊ အ
သင့်အတင့်နေခြင်း ချမ်းသာကိုငင်း ပေးတော်မူ
သော ဘုရားသခင်သည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိတော်
၁၂ မူလတ္တံ့။- အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက်
သန့်ရှင်းသောနမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။-
၁၃ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်
၁၄ ဆက်ကြ၏။- သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်
ငင်း၊ ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်ငင်း၊ သန့်ရှင်း
သော ဝိညာဉ်တော်၏ မိသဟာယတော်ငင်း၊
သင်တို့အပေါင်း၌ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ကောရိန္သုဩဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

၁

၁ လူနှင့်မစပ်ဆိုင်၊ လူ၏အခွင့်မရှိဘဲလျက်၊ ယေ
ရှုခရစ်၏အခွင့်နှင့်ငင်း၊ ထိုသခင်ကို သေခြင်းမှထ
မြောက်စေတော်မူသော ခမည်းတော်ဘုရားသ
ခင်၏အခွင့်နှင့်ငင်း၊ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါ
၂ လုမှစ၍၊– ငါထံမှာရှိသော ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့
သည် ဂလာတိပြည်၌ရှိသောအသင်းတော်များကို
၃ ကြားလိုက်ပါ၏။– သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ခမည်း
တော်ဘုရားထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်
၄ သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။– ထိုသခင်
သည် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏
အလိုတော်နှင့်အညီ ဆိုးညစ်သောဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ
မှ ငါတို့ကို ကယ်နှုတ်ခြင်းငှါ၊ ငါတို့အပြစ်ကြောင့်
၅ ကိုယ်ကိုကိုယ် အပ်ပေးတော်မူ၏။– ထိုဘုရားသ
ခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူ
စေသတည်း။ အာမင်။

၆ ခရစ်တော်၏ကျေးဇူးအားဖြင့် သင်တို့ကိုခေါ်
တော်မူသောသူနှင့်ဤမျှလောက်မြန်မြန်ခွါ၍သင်
တို့သည် အခြားသောဧဝံဂေလိတရားကိုခံယူကြ
၇ သောကြောင့် ငါသည်အံ့သြခြင်းရှိ၏။– ထိုဧဝံဂေ
လိတရားသည် ဧဝံဂေလိတရားမဟုတ်။ သင်တို့
ကိုနှောင့်ရှက်၍ ခရစ်တော်၏ဧဝံဂေလိတရားကို
၈ မှောက်လှန်ချင်သောသူအချို့ရှိကြ၏။– သို့သော်
လည်း၊ သင်တို့အား ငါတို့ဟောပြောသော ဧဝံဂေ
လိတရားမှတပါး အခြားသောဧဝံဂေလိတရားကို
ငါတို့သည်ဟောပြောသော်ငင်း၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ
လာသောကောင်းကင်တမန်ဟောပြောသော်ငင်း၊
ဟောပြောသောသူသည် ကျိန်တော်မူခြင်းကိုခံ
၉ စေ။– တဖန်တုံ၊ သင်တို့ခံယူပြီးသောဧဝံဂေလိတ
ရားမှတပါး အခြားသောဧဝံဂေလိတရားကို တစုံ
တယောက်သောသူဟောပြောလျှင်၊ ထိုသူသည်
ကျိန်တော်မူခြင်းကိုခံစေဟု ငါတို့ဆိုခဲ့ပြီးသည်
၁၀ အတိုင်း ယခုငါထပ်၍ ဆိုသေး၏။– အကြောင်းမူ
ကား၊ ယခုတွင် ငါသည် လူ၏အလိုသို့ လိုက်သ
လော။ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်သို့ လိုက်သ
လော။ လူတို့စိတ်ကို နူးညွတ်စေခြင်းငှါ ရှာကြံ
သလော။ လူတို့စိတ်ကို နူးညွတ်စေခြင်းငှါ ရှာကြံ
သေးလျှင်၊ ခရစ်တော်၏ အစေခံကျွန်မဟုတ်ပြီ။

၁၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါဟောပြောသော ဧဝံဂေလိ
၁၂ တရားသည် လူတို့၏ တရားမဟုတ်။– လူထံမှာ
ငါခံရသည်မဟုတ်။ ယေရှုခရစ်၏ ဗျာဒိတ်တော်
မှတပါး အခြားသောဥပဒေသကို ငါမခံသည်အ
၁၃ ကြောင်းကို သင်တို့အား ငါကြားလိုက်ရ၏။– အ
ဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ အထက်က ယုဒဘာ
သာ၌နေ၍ ငါကျင့်သောအကျင့်တည်းဟူသော
ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်ကို အတိုင်းထက်အ
၁၄ လွန် ညှဉ်းဆဲဖျက်ဆီးကြောင်းကိုငင်း၊– ဘိုးဘေး
တို့၏လက်မှ ငါခံရသောနည်းဥပဒေသဘက်၌
အထူးသဖြင့် စိတ်အားသန်လျက်၊ ငါ၏လူမျိုးထဲ
တွင် ငါ့ရွယ်တူချင်းအများတို့ထက် ယုဒဘာသာ
ကိုကျင့်လည်လေ့ကျက်ကြောင်းကိုငင်း၊ သင်တို့
၁၅ ကြားသိရကြပြီ။– သို့သော်လည်း၊ ငါ့ကို အမိဝမ်း
ထဲကပင်ရွေးချယ်ခွဲထား၍ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့်
၁၆ ခေါ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊– သားတော်
၏ဧဝံဂေလိတရားကို တပါးအမျိုးသားတို့၌ဟော
ပြောစေမည်အကြောင်း၊ မိမိအလိုတော်နှင့်အညီ
သားတော်ကို ငါ့အားပြတော်မူသောအခါ၊ ငါသည်
၁၇ အသွေးအသားနှင့်တိုင်ပင်ခြင်းကိုမပြု၊– ငါ့အရင်
တမန်တော်ဖြစ်နှင့်သောသူတို့ရှိရာ ယေရုရှလင်
မြို့သို့လည်းမသွား၊ အာရပ်ပြည်သို့ ချက်ခြင်း
၁၈ သွား၍ တဖန် ဒမာသက်မြို့သို့ ပြန်လေ၏။– ထို
နောက် သုံးနှစ်လွန်ပြီးမှ ပေတရုကိုအကျွမ်းဝင်
လိုသောငှါ၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့သွား၍ သူနှင့်အတူ
၁၉ တဆယ်ငါးရက်နေ၏။– သူနှင့်သခင်ဘုရား၏ညီ
တော်ယာကုပ်မှတပါး အခြားသောတမန်တော်
၂၀ တယောက်ကိုမျှ ငါမတွေ့မမြင်ပ်။– ဤသို့ သင်တို့
အား ငါရေးရ၍ကြားလိုက်သည်တွင် မုသာစကား
ကို ငါမပြောမသုံးဟု ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ငါ
၂၁ ဆို၏။– ထိုနောက် ရှုရိပြည်၊ ကိလိကိပြည်သို့ ငါ
၂၂ သွား၍၎– ယုဒပြည်၌ခွဲ ခရစ်တော်၏ဘာသာကို ခံ
ယူသော သင်းဝင်သူတို့သည် ငါ့မျက်နှာကိုမျှ မ
၂၃ သိမမှတ်ဘဲနေ၍၎– ငါတို့ကို ညှဉ်းဆဲဘူးသောသူ
သည် အထက်က မိမိဖျက်ဆီးသောယုံကြည်ခြင်း
တရားကို ယခုမိမိဟောပြောသည်ဟု သူတို့ကြား
၂၄ ရုံရှိကာမျှနှင့်၎– ငါ့အကြောင်းကြောင့် ဘုရားသ
ခင်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။

၁ ထိုနောက်တဆယ်လေးနှစ်လွန်ပြီးမှ၊ ငါသည်
တိတ္ထိကို‌ခေါ်၍ ဗာနဗုနှင့်အတူ ယေရုရှလင်မြို့သို့
၂ တဖန် သွားလေ၏။- ဗျာဒိတ်တော်အတိုင်းပင်
သွားသည်ဖြစ်၍၊ တပါးအမျိုးတို့၌ ဟောပြော
သော ဧဝံဂေလိတရားကို ထိုအခါ ငါကြားပြော
လေ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်ငါ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးသော
အမှုနှင့် နောက်၌ ဆောင်ရွက်လတ္တံ့သောအမှုကို
အချည်းနှီးမဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသရေထင်ရှား
သောသူတို့အား‌သာ တိတ်ဆိတ်စွာ ကြားပြော
၃ ၏။- သို့သော်လည်း ငါနှင့်အတူပါသော ဟေလ
သအမျိုးတိတုကို အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံစေ
၄ ကြ။- ယေရှုခရစ်အားဖြင့်ငါတို့ခံစားသော လွတ်
ခြင်းအခွင့်ကိုချောင်းကြည့်၍ ငါတို့ကို ကျွန်ခံစေ
မည်အကြံနှင့်၊ ပရိယာယ်အားဖြင့် သူတပါးသွင်း
၍ ငါတို့အထဲသို့ဝင်သော ညီအစ်ကို၏အယောင်
ကိုဆောင်သောသူတို့အကြောင်းကြောင့် ထိုသို့
၅ ပြုကြ၏။- မှန်သော‌ဧဝံဂေလိတရားသည် သင်
တို့၌ဥတည်နေမည်အကြောင်း ငါတို့သည် ထိုသူတို့
၆ စီရင်ခြင်းကိုခဏမျှဝန်မခံကြ။- အသရေထင်ရှား
သောသူတို့သည် အထက်က အဘယ်သို့သော
သူဖြစ်ကြသည်ကို ငါမဆိုင်။ ဘုရားသခင်သည်
လူမျက်နှာကိုမှတ်တော်မမူ။ ထိုသူတို့နှင့်ငါသည်
ပေါင်းဘော်၍ ထူးခြားသောအရာကို မခံရသည်
၇၊၈ သာမက၊- အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူတို့
တွင် ပေတရုကို တမန်တော်ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ပေ
တရု၌ ပြုပြင်တော်မူသောသူသည်၊ တပါးအမျိုး
သားတို့တွင် ငါ့ကိုတမန်တော်ဖြစ်စေခြင်းငှါ ငါ၌
လည်း ပြုပြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အရေဖျားလှီး
ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော‌ဧဝံဂေလိတရားကို ပေတရု
၌ အပ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ အရေဖျားလှီးခြင်း
နှင့် မစပ်ဆိုင်သော‌ဧဝံဂေလိတရားကို ငါ၌ အပ်
၉ တော်မူကြောင်းကို သူတို့သည် သိမြင်ကြ၍၊- အ
မှီတကဲ့ဖြစ်သော ယာကုပ်၊ ကေဖ၊ ယောဟန်တို့
သည်လည်း၊ ငါခံရသောကျေးဇူးတော်ကို သိကြ
သောအခါ၊ မိမိတို့သည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံ
သော သူတို့ဆီသို့ သွားမည်အကြောင်းနှင့်၊ ငါတို့
သည် တပါးအမျိုးသားတို့ဆီသို့ သွားမည်အ
ကြောင်း၊ လက်ျာလက်ခံခြင်းကို ဗာနဗုနှင့်ငါအား
၁၀ ပေးကြ၏။- ငါတို့သည် ဆင်းရဲသောသူများကို
အောက်မေ့စေခြင်းငှါ သူတို့အလိုတခုတည်း ရှိ
၏။ ထိုအမှုကို ငါသည် အလိုအလျောက်ကြိုးစား
အားထုတ်လေ့ရှိ၏။

၁၁ ထိုနောက် ပေတရုသည် အန္တိအုတ်မြို့သို့
ရောက်လာသောအခါ၊ သူ၌ အပြစ်တင်စရာ အ
ခွင့်ရှိသောကြောင့် သူ့ကိုယ်တိုင်ကို ငါငြင်း၍ဆီး
၁၂ တားရ၏။- အကြောင်းမူကား၊ လူအချို့တို့သည်
ယာကုပ်ထံက မရောက်မလာမီ၊ ပေတရုသည် တ
ပါးအမျိုးသားတို့နှင့်အတူစား၏။ သူတို့ရောက်
လာသောနောက်၊ ပေတရုသည် အရေဖျားလှီး
ခြင်းကိုခံသောသူတို့၏မျက်နှာကို ထောက်၍ တ
ပါးအမျိုးသားတို့နှင့် မပေါင်းဝံ့။ တယောက်တ
၁၃ ခြားစီနေ၏။- ကြင်းသောယုဒလူတို့သည် ပေတ
ရုနှင့်အတူလျှို့ဝှက်၍၊ သူတို့လျှို့ဝှက်ခြင်းအား
ဖြင့် ဗာနဗသည်လည်း သူတို့ဘက်သို့ပါသွား၏။-
၁၄ သူတို့သည် မှန်သော‌ဧဝံဂေလိတရားနှင့်အညီ
ဖြောင့်မတ်စွာ မကျင့်ကြောင်းကို ငါသည်မြင်
လျှင်၊ ထိုသူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ပေတရုအား ငါ
ဆိုသည်ကား၊ သင်သည် ယုဒလူဖြစ်လျက်ပင် ယု
ဒထုံးစံအတိုင်းမကျင့်ဘဲ၊ တပါးအမျိုး၏ထုံးစံအ
တိုင်းကျင့်လျှင်၊ တပါးအမျိုးသားတို့သည် ယုဒ
ထုံးစံအတိုင်းကျင့်စေခြင်းငှါ အဘယ်ကြောင့် သူ
၁၅ တို့ကို အနိုင်အထက်ပြုသနည်း။- လူတို့သည် ပ
ညတ်တရား၏အကျင့်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့
၁၆ မရောက်၊- ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်
ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ကြသည်ကို၊ အပြစ်ထင်
ရှားသောတပါးအမျိုးသားမဟုတ်ဘဲ၊ ဇာတိအ
မျိုးအားဖြင့် ယုဒလူဖြစ်သောငါတို့သည် အမှန်
သိသည်နှင့်အညီ ပညတ်တရား၏အကျင့်အား
ဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်၊ ခရစ်တော်ကို
ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်
ခြင်းငှါ၊ ငါတို့ပင် ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်ကြပြီ။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ပညတ်တရား၏အကျင့်အားဖြင့်
အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ်ရာသို့မရောက်နိုင်ရာ။-
၁၇ ခရစ်တော်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်ခြင်း
ငှါ ငါတို့သည်ကြိုးစားလျက်ပင်၊ အပြစ်ထင်ရှား
သောသူဖြစ်သေးသည်မှန်လျှင်၊ ခရစ်တော်သည်
အပြစ်တရားကိုပြုစုသောသူဖြစ်သလော။ ထိုသို့
၁၈ မဖြစ်နိုင်ရာ။- အထက်က ငါဖြိုဖျက်သောအရာ
ကို နောက်တဖန်ငါတည်ဆောက်ပြန်လျှင်၊ ကိုယ်
၁၉ အပြစ်ရှိသည်ကို ကိုယ်ထင်ရှားစွာပြ၏။- ထိုမှ
တပါး၊ ငါသည် ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သောအရာ၌
အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ ပညတ်တရားနှင့်
ဆိုင်သောအရာ၌ ပညတ်တရားအားဖြင့် သေ
၂၀ လျက် နေ၏။- ငါသည် ခရစ်တော်နှင့်အတူ
လက်ပါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံပြီ။ သို့သော်လည်း

To Contents

အသက်ရှင်သေး၏။ ထိုသို့ဆိုသော် ငါသည် ကိုယ်တိုင်မရှင်၊ ခရစ်တော်သည် ငါ၌ ရှင်တော်မူ၏။ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ယခုငါရှင်သော အသက်သည် ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်တည်၏။ သားတော်သည် ငါ့ကိုချစ်၍ ငါ့အ
၂၁ ဘို့ ကိုယ်ကိုကိုယ် စွန့်တော်မူ၏။– ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါမပယ်။ ပညတ်တရားကို အမှီပြု၍ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်နိုင်လျှင် ခရစ်တော်သည် အချည်းနှီးအသေခံတော်မူပြီ။

၃

၁ ပညာမဲ့သော ဂလာတိလူတို့၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာအသေခံတော်မူသော ယေရှုခရစ်ကို သင်တို့ မျက်မှောက်၌ ထင်ရှားစွာပြပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာတရားကိုနားမထောင်စေခြင်းငှါ သင်တို့ကို
၂ အဘယ်သူ ပြုစားသနည်း။– ပညတ်တရား၏အကျင့်အားဖြင့် ဝိညာဉ်တော်ကို ခံရကြသလော။ သို့မဟုတ် ယုံကြည်ခြင်းတရားကို ကြားနာခြင်းအားဖြင့် ခံရကြသလောဟူသော အရာတခုကို
၃ သာ သင်တို့၌ငါသိလို၏။– ဤမျှလောက် ပညာမဲ့ကြသလော။ ဝိညာဉ်တော်ကိုအမှီပြု၍ လုပ်စရိုးပြီးမှ၊ ဇာတိကိုအမှီပြု၍ ပြီးစေကြသလော။– ဤမျှလောက်သောဆင်းရဲခြင်းကို အချည်းနှီးခံကြပြီလော။အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်ရမည်လော။–
၅ ထိုမှတပါး ဝိညာဉ်တော်ကိုသင်တို့အားပေး၍၊ သင်တို့၌ တန်ခိုးများကိုပြသောသူသည် ပညတ်တရား၏အကျင့်အားဖြင့် ပြုသလော။ ယုံကြည်
၆ ခြင်းတရားကို နာခြင်းအားဖြင့် ပြုသလော။– ထိုနည်းတူ အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်သည်ဖြစ်၍ သူ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်
၇ ခြင်းကဲ့သို့မှတ်တော်မူ၏။– ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသူသည် အာဗြဟံ၏သားဖြစ်သည်ဟု အမှန်သိ
၈ မှတ်ကြလော့။– ဘုရားသခင်သည် ယုံကြည်ခြင်းကိုထောက်၍၊ တပါးအမျိုးသားတို့ကို ဖြောင့်မတ်ရာ၌တည်စေတော်မူမည်ဟု ကျမ်းစာသည် မြော်မြင်လျက်၊ အာဗြဟံအားအမိန့်ရှိ၍၊ သင့်အားဖြင့် လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကိုခံရကြလိမ့်မည်ဟု ဧဝံဂေလိတရားကို
၉ ဟောနှင့်လေ၏။– သို့ဖြစ်၍ ယုံကြည်ခြင်းရှိသောသူတို့သည် ယုံကြည်သောအာဗြဟံနှင့်အ
၁၀ တူ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံရကြ၏။– ပညတ်တရား၏အကျင့်ကို အမှီပြုသောသူရှိသမျှတို့သည် အကျိန်နှင့်စပ်ဆိုင်ကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ပါသမျှသော စကားတို့
ကို အမြဲမကျင့်သောသူတိုင်း ကျိန်တော်မူခြင်း
၁၁ ကိုခံစေသတည်းဟု ကျမ်းစာလာ၏။– တဖန်တုံ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်
၁၂ အသက်ရှင်လိမ့်မည်။– ပညတ်တရားမူကား၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်မစပ်ဆိုင်။ ထိုအကျင့်ကိုကျင့်သောသူသည်၊ ထိုအကျင့်အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်
၁၃ မည်ဟု ဆိုသတည်း။– ထိုကြောင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ပညတ်တရားအားဖြင့် အဘယ်သူမျှ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်နိုင်ဟု ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ သစ်တိုင်၌ဆွဲထားခြင်းကိုခံရသောသူတိုင်း
၁၄ ကျိန်ခြင်းကိုခံရသောသူဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီ၊ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက်ကြောင့် ကျိန်ခြင်းကို ခံရသောသူဖြစ်၍၊ ငါတို့ကို ပညတ်တရား၏ကျိန်ခြင်းမှလွှဲနှုတ်တော်
၁၅ မူပြီ။– အကြောင်းမူကား၊ အာဗြဟံခံရသော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာသည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် တပါးအမျိုးသားတို့၌ သက်ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ဂတိတော်နှင့်ယှဉ်သောဝိညာဉ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ခံရကြမည်အကြောင်းတည်း။
၁၅ ညီအစ်ကိုတို့၊ လောကီဝေါဟာရအားဖြင့် ငါပြောမည်။ လူသော်လည်း ဝန်ခံစာကိုချုပ်ပြီးမှ အဘယ်လူမျှ မပယ်ရ။ ထပ်ဆင့်၍ စကားကို မ
၁၆ သွင်းရ။– ဂတိတော်တို့ကို အာဗြဟံနှင့် သူ၏အမျိုးအနွယ်၌ ထားတော်မူ၏။ အမျိုးအနွယ်တို့ဟု အများသောသူတို့ကိုရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူသည်မဟုတ်။ သင်၏အမျိုးအနွယ်ဟုတယောက်သောသူကို ရည်မှတ်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ထိုတယောက်သောသူကား ခရစ်တော်ဖြစ်သတည်း။–
၁၇ ငါဆိုသည်ကား၊ ခရစ်တော်ကိုရည်မှတ်၍ ဘုရားသခင်တည်စေတော်မူနှင့်သော ပဋိညာဉ်တရားကို အနှစ်လေးရာသုံးဆယ်လွန်ပြီးမှ နောက်ဖြစ်သော ပညတ်တရားသည် မပယ်နိုင်။ ဂတိတော်
၁၈ ကို အချည်းနှီးမဖြစ်စေနိုင်။– ထိုမှတပါး၊ အမွေတော်သည် ပညတ်တရားနှင့်စပ်ဆိုင်လျှင် ဂတိတော်နှင့် မစပ်ဆိုင်။ ဘုရားသခင်သည် ဂတိတော်အားဖြင့် အာဗြဟံအား ထိုအမွေတော်ကို
၁၉ သနားတော်မူ၏။– သို့ဖြစ်၍ ပညတ်တရားသည် အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း ဟူမူကား၊ ဂတိတော်ကိုခံသောအမျိုးအနွယ် မဖြစ်မီတိုင်အောင်၊ ဒုစရိုက်များကြောင့် ထိုတရားကို ထပ်၍ပေးတော်မူ၏။ ထိုတရားကို ကောင်းကင်တမန်များအားဖြင့်
၂၀ အာမခံ၏လက်၌ ထားတော်မူ၏။– အာမခံမည်

သည်ကား၊ တဘက်နှင့်သာဆိုင်သည်မဟုတ်။
၂၁ ဘုရားသခင်မူကား တဘက်ဖြစ်တော်မူ၏။– သို့
ဖြစ်၍ ပညတ်တရားသည် ဘုရားသခင်၏ ဂတိ
တော်တို့နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သလော။ ထိုသို့မ
ဖြစ်နိုင်ရာ။ အသက်ရှင်စေနိုင်သောပညတ်တရား
ကိုပေးတော်မူသည်မှန်လျှင်၊ အကယ်စင်စစ် ထို
တရားအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ရလိမ့်မည်။–
၂၂ ယခုမူကား၊ ယုံကြည်သောသူတို့သည် ယေရှုခ
ရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဂတိတော်
ကို ရမည်အကြောင်း ကျမ်းစာသည် လူအပေါင်း
၂၃ တို့ကို အပြစ်၌ချုပ်ထား၏။– ယုံကြည်ခြင်းတ
ရားမရောက်မီ ပညတ်တရားသည် စောင့်နေ
သည်ဖြစ်၍၊ ထိုအခါငါတို့သည် နောက်၌ ထင်
ရှားလတ္တံ့သောယုံကြည်ခြင်းတရားကို မြော်လင့်
၂၄ ၍ ချုပ်ထားလျက် ရှိကြ၏။– ထိုကြောင့် ငါတို့
သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့
ရောက်စေခြင်းငှါ ပညတ်တရားသည် ခရစ်တော်
ထံသို့ ငါတို့ကို ပို့ဆောင်၍ ငါတို့၏ အထိန်းဖြစ်
၂၅ သတည်း။– ယုံကြည်ခြင်းတရားသည် ရောက်
လာသောအခါ၊ ငါတို့သည် ထိုအထိန်းလက်မှ
၂၆ လွတ်ကြ၏။– အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်
တို့အပေါင်းသည် ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်သဖြင့်
၂၇ ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြ၏။– ခရစ်တော်၌
ဗတ္တိဇံကိုခံသောသူရှိသမျှတို့သည် ခရစ်တော်ကို
၂၈ ယူတင်ဝတ်ဆောင်သောသူဖြစ်ကြ၏။– ယေရှုခ
ရစ်၌ ယုဒလူမရှိ၊ ဟေလသလူမရှိ၊ ကျွန်မရှိ၊ လူ
လွတ်မရှိ၊ ယောကျ်ားမရှိ၊ မိန်းမမရှိ၊ ထိုသခင်၌
သင်တို့အပေါင်းသည် တလုံးတဝတည်း ဖြစ်ကြ
၂၉ ၏။– ခရစ်တော်နှင့်စပ်ဆိုင်လျှင်အာဗြဟံ၏ အ
မျိုးအနွယ်ပင်ဖြစ်၍၊ ဂတိတော်အတိုင်း အမွေခံ
၏အရာ၌ တည်ကြ၏။

၄

၁ တဖန်တုံ၊ အမွေခံမည်သည်ကား၊ ဥစ္စာရှိ
သမျှကို ပိုင်ထိုက်သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ အ
ရွယ်မရောက်မီကာလပတ်လုံး အစေအပါကျွန်
၂ နှင့်တူ၏။– အဘစီရင်နှင့်သော အချိန်ကာလ မ
ရောက်မီတိုင်အောင် အစောင့်အထိန်း အအုပ်အ
၃ ချုပ်တို့ လက်၌ရှိ၏။– ထိုနည်းတူငါတို့သည် အ
ရွယ်မရောက်မီ လောကီတရားနုလက်၌ ကျွန်ခံ
၄ ရကြ၏။– အချိန်ကာလစေ့သောအခါ၊ ငါတို့
သည် သားဖ၏အခွင့်အရာကို ခံရမည်အကြောင်း–
၅ ပညတ်တရားလက်၌ရှိသောငါတို့ကို ရွေးနှုတ်
စေခြင်းငှါ၊ မိန်းမဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေယူ၍ ပညတ်
တရားအောက်၌ ဘွားမြင်ရသော သားတော်ကို
၆ ဘုရားသခင်သည် စေလွှတ်တော်မူ၏။– ထိုသို့
သင်တို့သည် သားဖြစ်သောကြောင့် အဗ္ဗအဘ
ဟုခေါ်တတ်သော သားတော်၏ဝိညာဉ်တော်ကို
သင်တို့ စိတ်နှလုံးထဲသို့ ဘုရားသခင် စေလွှတ်
၇ တော်မူ၏။– သို့ဖြစ်၍ သင်တို့သည် နောက်တ
ဖန် အစေအပါကျွန်မဖြစ်၊ သားပင်ဖြစ်ကြ၏။
သားဖြစ်လျှင် ခရစ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်
၏ အမွေခံလည်းဖြစ်ကြ၏။

၈ သို့သော်လည်း အထက်က သင်တို့သည် ဘု
ရားသခင်ကို မသိသောအခါ၊ ဇာတိအားဖြင့် ဘု
ရားမဟုတ်သောသူတို့၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြ
၉ ၏။– ယခုမူကား၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို
သိပြီးမှဟူ၍မဆို၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို
သိတော်မူပြီးမှ၊ အားမရှိ၊ ချမ်းသာမပေးနိုင်သော
တရားနုဘက်သို့ အဘယ်ကြောင့် တဖန်ပြောင်း
လဲကြသနည်း။ ထိုလောကီတရား၌ တဖန်ကျွန်
၁၀ ခံခြင်းငှါအလိုရှိကြပြီတကား။– နှစ်၊ လ၊ နေ့ရက်၊
၁၁ အချိန်ကာလများကို စောင့်ကြပြီတကား။– ငါ
သည်သင်တို့ဆီမှာ အချည်းနှီးကြိုးစားအားထုတ်
သည်ဟု သင်တို့၏အကြောင်းကြောင့် စိုးရိမ်
၁၂ လျက်ရှိ၏။– ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ကဲ့သို့ ငါဖြစ်
၏။ ငါကဲ့သို့ သင်တို့ဖြစ်ကြလော့ဟု ငါတောင်း
ပန်၏။ သင်တို့သည် ငါ့ကို အလျှင်းမပြစ်မှား
၁၃ ကြ။– ငါသည် ကိုယ်နာခြင်းရောဂါနှင့်တကွ၊ ဧဝံ
ဂေလိတရားကို သင်တို့အား အထက်က ဟော
၁၄ ပြောကြောင်းကို သင်တို့သိကြ၏။– ကိုယ်ကာ
ယ၌ ငါခံရသောစုံစမ်းခြင်းကို သင်တို့သည် မထီ
မဲ့မြင်မပြု၊ ငါ့ကိုမပယ်၊ ဘုရားသခင်၏ကောင်း
ကင်တမန်ကဲ့သို့ငင်း၊ ယေရှုခရစ်ကဲ့သို့ငင်း၊ လက်
၁၅ ခံကြ၏။– သို့ဖြစ်လျှင် သင်တို့ခံရသော မင်္ဂလာ
ကား အဘယ်မင်္ဂလာနည်း။ အထက်က ကိုယ်
မျက်စိကိုထုတ်၍ ငါ့အား ပေးနိုင်လျှင်၊ ပေးခြင်း
၁၆ ငှါ သင်တို့အလိုရှိသည်ဟု ငါသက်သေခံ၏။– ယ
ခုမူကား၊ ငါသည် သမ္မာတရားကို သင်တို့အား
ဟောပြောသောကြောင့် သင်တို့၏ ရန်သူဖြစ်သ
၁၇ လော။– သူတထူးတို့သည် သင်တို့ကိုအလွန်ချစ်
ကြသည် မှန်စေတော့။ လျောက်ပတ်စွာချစ်ကြ
သည်မဟုတ်။ သင်တို့သည် သူတို့ကို အလွန်
ချစ်မည်အကြောင်း၊ သူတို့သည် သင်တို့ကို ပယ်
၁၈ ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။– သို့သော်လည်း သင်တို့
နှင့်အတူ ငါရှိစဉ်တွင်သာ ကောင်းသောအရာကို
အလွန်ချစ်အပ်သည် မဟုတ်။ အစဉ်မပြတ် အ

To Contents

၁၉ လွန်ချစ်အပ်၏။– ခရစ်တော်သည် သင်တို့အထဲ
၌တည်လျက် ရှိတော်မူသည်တိုင်အောင် သင်တို့
အဘို့ သားဘွားခြင်းဝေဒနာကို ငါခံရသောငါချစ်
၂၀ သားတို့၊– သင်တို့ကို ငါယုံမှားခြင်းရှိသောကြောင့်
ယခု သင်တို့ကို ကိုယ်တိုင်တွေ့၍ ထူးခြားသော
စကားကို ပြောခြင်းငှါအလိုရှိ၏။
၂၁ ပညတ်တရားအောက်၌ နေချင်သောသူတို့၊
သင်တို့သည် ပညတ်တရားကို နားမလည်ကြသ
၂၂ လော။– ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ အာ
ဗြဟံ၌ သားနှစ်ယောက်ရှိ၏။ သားတယောက်
ကား၊ ကျွန်မ၏သားဖြစ်၏။ တယောက်ကား
ကျွန်မမဟုတ်သော မိန်းမ၏သားဖြစ်၏ဟု လာ
၂၃ သတည်း။– ကျွန်မ၏သားသည် ဇာတိပကတိ
အားဖြင့်ဘွားသောသားဖြစ်၏။ ကျွန်မ မဟုတ်
သော မိန်းမ၏သားသည် ဂတိတော်အားဖြင့်
၂၄ ဘွားသောသားဖြစ်၏။– ထိုအကြောင်းအရာကို
ပုံပမာအားဖြင့်ဆိုသော်၊ ထိုမိန်းမနှစ်ယောက်
ကား၊ ပဋိညာဉ်တရားနှစ်ပါးကို ဆိုလိုသတည်း။
ဟာဂရအမည်ရှိသော မိန်းမတည်းဟူသော ပဋိ
ညာဉ်တရားတပါးသည် သိနာတောင်ပေါ်မှာစီရင်
၏၊ ကျွန်များကို ဘွားတတ်သောတရားဖြစ်၏။–
၂၅ အကြောင်းမူကား၊ ဟာဂရသည် အာရပ်ပြည်၌ရှိ
သော သိနာတောင်ဖြစ်၏။ ယခုရှိသောယေရုရှ
လင်မြို့နှင့်တူ၏။ မိမိသားများနှင့်တကွ ကျွန်ခံရ
၂၆ ၏။– အပေါ်မှာရှိသော ယေရုရှလင်မြို့မူကား၊
ခပ်သိမ်းသောငါတို့၏အမိတည်းဟူသော ကျွန်မ
၂၇ မဟုတ်သောမိန်းမဖြစ်သတည်း။– ကျမ်းစာလာ
သည်ကား၊ သားမဘွားသောအမြဲမ၊ ဝမ်းမြောက်
လော့။သားဘွားခြင်းဝေဒနာကိုမခံသေးသောမိန်း
မကြွေးကြော်အော်ဟစ်လော့။အကြောင်းမူကား၊
စွန့်ထားသောမိန်းမသည် လင်ရှိသောမိန်းမထက်
သာ၍များသောသားတို့ကိုဘွားမြင်ငြိဟု လာသ
၂၈ တည်း။– ညီအစ်ကိုတို့ ငါတို့သည် ကြဓောက်ကဲ့သို့
၂၉ ဂတိတော်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသားဖြစ်ကြ၏။– ထို
အခါ ဇာတိပကတိအားဖြင့်ဘွားသောသားသည်
ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်ဘွားသောသားကိုညှဉ်းဆဲ
၃၀ သကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ ယခုပင်ဖြစ်၏။– သို့သော်
လည်း အဘယ်သို့ကျမ်းစာလာသနည်းဟူမူကား
ကျွန်မနှင့်သူ၏သားကိုနှင်ထုတ်လော့။ ကျွန်မ၏
သားသည် ကျွန်မ မဟုတ်သောမိန်းမ၏သားနှင့်
၃၁ အတူအမွေမခံရဟုလာသတည်း။– ယခုတွင် ညီ
အစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် ကျွန်မ၏ သားမဟုတ်၊
ကျွန်မ မဟုတ်သောမိန်းမ၏သားဖြစ်ကြ၏။

၅

၁ ထိုကြောင့် ခရစ်တော်သည် ငါတို့ကို လွတ်
တော်မူသော လွတ်ခြင်းအခွင့်၌ တည်နေသဖြင့်၊
ကျွန်ခံရာ ထမ်းဘိုးကိုထမ်း၍ ချည်နှောင်ခြင်းကို
တဖန် မခံကြနှင့်။
၂ ငါပေါလုဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် အရေ
ဖျားလှီးခြင်းကိုခံလျှင်၊ ခရစ်တော်အားဖြင့် အ
၃ ဘယ်အကျိုးကိုမျှမရနိုင်ကြ။– အရေဖျားလှီးခြင်း
ကိုခံသောသူအပေါင်းတို့အား ငါတဖန်သက်သေ
ခံသည်ကား၊ ထိုသို့သောသူသည် ပညတ်တရား
ကို အကြွင်းမဲ့ကျင့်အံ့သောငှါ ကြွေးတင်သော
၄ သူဖြစ်၏။– ပညတ်တရားအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်
ရာသို့ရောက်သမျှသောသင်တို့သည် ခရစ်တော်
နှင့်ကွာ၍ ကျေးဇူးတရား၌မတည်၊ ရွေ့လျော့ကြ
၅ ပြီ။– ငါတို့မူကား၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်
မတ်ရာသို့ရောက်မည်ဟု မြော်လင့်သောကျေးဇူး
တော်ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ငုံလင့်၍ နေကြ
၆ ၏။– ယေရှုခရစ်ထံ၌ အရေဖျားလှီးခြင်း အကျိုး
မရှိ။ မခံဘဲနေခြင်းလည်း အကျိုးမရှိ။ မေတ္တာ
အားဖြင့် ပြုပြင်တတ်သော ယုံကြည်ခြင်းသာ အ
၇ ကျိုးရှိ၏။– အထက်က သင်တို့သည် ကောင်းမွန်
စွာ ပြေးကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ သမ္မာတရားကို နားမ
ထောင်စေခြင်းငှါ အဘယ်သူ ဆီးတားသနည်း။–
၈ ယခုယူသောအယူကား၊ သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူ
သောသူ၏ဩဝါဒကိုအဓိပ္ပါယ်ယူသော အယူမ
၉ ဟုတ်။– အနည်းငယ်သောတဆေးသည် မုန့်စိမ်း
၁၀ တပုံလုံးကိုဖောင်းကြွစေတတ်၏။– သင်တို့သည်
ကွဲပြားသောအယူရှိသမျှကို ပယ်လိမ့်မည်ဟု သ
ခင်ဘုရားကို ငါအဓိပ္ပါယ်၍ စိတ်ခွဲလမ်းခြင်းရှိ၏။
သင်တို့ကိုနှောင့်ရှက်သောသူမည်သည်ကား၊ မိမိ
၁၁ အပြစ်ဒဏ်ကိုခံရလိမ့်မည်။– တဖန်တုံ့၊ ညီအစ်ကို
တို့၊ ငါသည် အရေဖျားလှီးခြင်းတရားကို ဟော
ပြောသေးသည်မှန်လျှင်၊ အဘယ်ကြောင့် ညှဉ်း
ဆဲခြင်းကို ခံရသေးသနည်း။ ထိုသို့ ဟောပြော
လျှင်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်ကို ထိမိ၍ လဲစရာ
၁၂ အကြောင်း ပယ်ရှင်းလျက်ရှိ၏။– သင်တို့ကို
မောက်မှားစေသောသူတို့ကို ပယ်ရှားနှင်ထုတ်
စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။
၁၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် လွတ်ခြင်းအခွင့်
ကို ရသောသူဖြစ်ကြ၏။ သို့သော်လည်း ဇာတိပ
ကတိအား အခွင့်ကိုပေး၍၊ ထိုလွတ်ခြင်းကို မသုံး
ကြနှင့်။ အချင်းချင်းချစ်၍ အမှုချင်းကို ဆောင်
၁၄ ရွက်ကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်နှင့်စပ်

ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ ချစ်လေ့ဟူသော
ပညတ်တပါးကို ကျင့်လျှင်၊ ပညတ်တရားရှိသမျှ
၁၅ ကို အကြွင်းမဲ့ကျင့်ရာ ရောက်၏။– သို့မဟုတ် အ
ချင်းချင်းကိုက်စားလျှင် အချင်းချင်း ဖျက်ဆီးမည်
ဟု စိုးရိမ်၍ သတိရှိကြလော့။

၁၆ ငါပညတ်သည်ကား၊ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်း
ကျင့်ကြလော့။ ထိုသို့ကျင့်လျှင် ဇာတိပကတိ၏
၁၇ အလိုသို့မလိုက်ဘဲ နေကြလိမ့်မည်။– အကြောင်း
မူကား၊ ဇာတိပကတိနှင့်ဝိညာဉ်ပကတိသည် တ
ပါးနှင့်တပါး ဆန့်ကျင်သော အလိုရှိကြ၏။ တ
ပါးနှင့်တပါး ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည်
၁၈ ကျင့်ချင်သောအကျင့်ကို မကျင့်နိုင်ကြ။– သို့
သော်လည်း ဝိညာဉ်ပကတိအလိုသို့ လိုက်လျှင်
၁၉ ပညတ်တရားနှင့် လွတ်ကြ၏။– ဇာတိပကတိအ
ကျင့်တို့သည် ထင်ရှားကြ၏။ ထိုအကျင့်တို့မူ
ကား၊ သူမယားကို ပြစ်မှားခြင်း၊ မတရားသော
မေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း၊ ညစ်ညူးစွာကျင့်ခြင်း၊ ကိ
၂၀ လေသာလွန်ကျူးခြင်း၊– ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်ခြင်း၊
သူတပါးကိုပြုစားခြင်း၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၊ ရန်တွေ့
ခြင်း၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ငြင်းခုံ
၂၁ ခြင်း၊ အချင်းချင်းကွဲပြားခြင်း၊ သင်းခွဲခြင်း၊– သူ့
အကျိုးကို ငြူစူခြင်း၊ လူအသက်ကိုသတ်ခြင်း၊
ယစ်မျိုးကို သောက်ကြူးခြင်း၊ ပွဲလုပ်ခြင်းမှစ၍
ထိုသို့သောအကျင့်ပေတည်း။ ထိုသို့သောအကျင့်
ကို ကျင့်သောသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ
တော်ကို အမွေမခံရကြဟု အထက်က ငါပြော
နှင့်ခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ယခုပင်လည်း ငါပြောနှင့်
၂၂ ၏။– ဝိညာဉ်ပကတိ၏ အကျိုးမူကား၊ ချစ်ခြင်း၊
ဝမ်းမြောက်ခြင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊
ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်
၂၃ ခြင်း၊– နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်း
ခြင်းပေတည်း။ ထိုသို့သောအကျင့်ကို အဘယ်
၂၄ တရားမျှ မဖြစ်တား။– ခရစ်တော်နှင့် စပ်ဆိုင်
သောသူတို့သည် ဇာတိပကတိကိုငင်း၊ ဇာတိပ
ကတိစိတ်များနှင့် အလိုဆန္ဒများကိုငင်း၊ လက်
၂၅ ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထားကြပြီ။– သို့ဖြစ်၍ ငါတို့
သည် ဝိညာဉ်ပကတိကြောင့် အသက်ရှင်လျှင်၊
၂၆ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်း ကျင့်ကြကုန်အံ့။– အ
ချည်းနှီးသော ကျော်စောကိုတွန့်ကို တပ်မက်ခြင်း၊
အချင်းချင်း ချုပ်ချယ်နှောင့်ရှက်ခြင်း၊ အချင်း
ချင်း ငြူစူခြင်းတို့ကို ရှောင်၍နေကြကုန်အံ့။

၆

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ လူသည်သတိလစ်၍ တစုံတခု
သောဒုစရိုက်ကို ပြုမိလျှင်၊ ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးကို
ခံရသောသင်တို့သည် အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်း
နှင့် ကိုယ်တိုင်လွတ်မည်အကြောင်း၊ ကိုယ်ကိုသ
တိပြုလျက် သိမ်မွေ့နူးညံ့သောသဘောနှင့် ထို
သို့သောသူကိုမစ၍၊ သူ၏နေရာ၌ တည်မြဲတည်
၂ စေပြန်ကြလော့။– ထမ်းရွက်စရာဝန်ချင်းတို့ကို
အချင်းချင်းကူညီ၍ ထမ်းရွက်သောအားဖြင့် ခ
၃ ရစ်တော်၏တရားကို ကျင့်ကြလော့။– အကြင်
သူသည် ဘာမျှမဟုတ်ဘဲလျက်၊ ဤမျှလောက်
ငါဖြစ်သည်ဟုစိတ်ထင်လျှင်၊ ထိုသူသည် ကိုယ်
၄ ကို လှည့်ဖြားသောသူဖြစ်၏။– လူတိုင်း ကိုယ်ပြု
သောအမှုကိုစစ်ကြောစေ။ သို့ပြုလျှင် သူတပါး၌
မဆိုဘဲ ကိုယ်၌သာ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်စရာ အ
၅ ကြောင်းရှိလိမ့်မည်။– အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူ
မူကား၊ လူအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့ဝန်ကို
ဆောင်ရွက်ရကြမည်။

၆ နှုတ်ကပတ်တရားကို သင်သောသူသည်
သင်ပေးသောသူအား ကောင်းသောအရာရှိသမျှ
၇ တို့ကို ဝေမျှစေ။– အလွဲမယူကြနှင့်။ ဘုရားသ
ခင်သည် မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းကို ခံတော်မမူ။ လူ
သည် မျိုးစေ့ကြဲသည်အတိုင်း အသီးအနှံကို ရိတ်
၈ ရလိမ့်မည်။– မိမိဇာတိပကတိ၌ မျိုးစေ့ကြဲသော
သူသည် ဇာတိပကတိအားဖြင့် ပုပ်ပျက်ခြင်း
အသီးအနှံကို ရိတ်ရလိမ့်မည်။ ဝိညာဉ်ပကတိ၌
မျိုးစေ့ကြဲသောသူသည် ဝိညာဉ်ပကတိအားဖြင့်
ထာဝရအသက်ရှင်ခြင်း အသီးအနှံကိုရိတ်ရလိမ့်
၉ မည်။– ငါတို့သည် အားမလျော့၊ စိတ်မပျက်ဘဲ
ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်ကြကုန်အံ့။ ထိုသို့
တည်ကြည်၍ကျင့်လျှင် အချိန်တန်သောကာလ
၁၀ ၌ အသီးအနှံကို ရိတ်ရကြလိမ့်မည်။– ထိုကြောင့်
ငါတို့သည် အဆင်သင့်သည်အတိုင်း ယုံကြည်
ခြင်း၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့၌ အထူးသဖြင့် ကျေး
ဇူးပြုလျက်၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြု
ကြကုန်အံ့။

၁၁ အဘယ်မျှလောက်ကြီးသောစာကို ကိုယ်လက်
နှင့် သင်တို့အား ငါရေးလိုက်သည်ကို သင်တို့မြင်
၁၂ ကြ၏။– မိမိတို့အသွေးအဆင်း တင့်တယ်စေချင်
သောသူရှိသမျှတို့သည် ခရစ်တော်၏လက်ဝါး
ကပ်တိုင်ကြောင့်ခံရသောညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် မိမိတို့
ကင်းလွတ်လို၍၊ သင်တို့ကို အရေဖျားလှီးခြင်း
ကိုခံစေခြင်းငှါ အနိုင်အထက် သွေးဆောင်တတ်
၁၃ ကြ၏။– အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူတို့သည်
ပညတ်တရားကို ကိုယ်တိုင် မကျင့်သည်ဖြစ်၍၊

သင်တို့၏အသွေးအဆင်းကို အမှီပြုလျက် ဝါ
ကြွားလို၍ သင်တို့ကို အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံစေ
၁၄ ခြင်းငှါ အလိုရှိကြ၏။– ငါဖြစ်လျှင်၊ ငါတို့ သခင်
ယေရှုခရစ်၏ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်မှတပါး အ
ဘယ်အရာ၌မျှ ဝါကြွားခြင်းမရှိပါစေနှင့်။ ထို
လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်မှာ ဤလောကသည် ငါ့
အဘို့ ရိုက်ထားခြင်းကို ခံလျက်ရှိ၏။ ငါသည်
လည်း ဤလောကအဘို့ ရိုက်ထားခြင်းကို ခံ
၁၅ လျက်ရှိ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ယေရှုခရစ်ထံ၌
အရေဖျားလှီးခြင်း အကျိုးမရှိ။ မခံဘဲနေခြင်း
လည်း အကျိုးမရှိ။ သတ္တဝါသစ်ဖြစ်ခြင်းသာ အ
၁၆ ကျိုးရှိ၏။– ဤနည်းဥပဒေသအတိုင်း ကျင့်သော
သူရှိသမျှတို့အပေါ်၌၎င်း၊ ဘုရားသခင်၏ ဣသ
ရေလအမျိုးအပေါ်၌၎င်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် သ
၁၇ နားတော်မူခြင်း သက်ရောက်ပါစေသော။– ယခု
မှစ၍ အဘယ်သူမျှ ငါ့ကိုမနှောင့်ရှက်စေနှင့်။ ငါ
ကိုယ်၌ သခင်ယေရှု၏ဒဏ်ချက်ရာကို ငါဆောင်
၁၈ ၏။– ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏
ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၏စိတ်နှလုံး၌ ရှိစေ
သတည်း။ အာမင်။

ဂလာတိခြဝါဒစာပြီး၏။

၁

၁ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အားဖြင့်၊ ယေရှုခရစ်၏တမန်တော်ဖြစ်သောငါပေါလုသည် ဧဖက်မြို့၌နေသော သန့်ရှင်းသူတည်းဟူသော ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်သောသူတို့ကို ကြားလိုက်ပါ
၂ ၏။– သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။–
၃ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ မေတ္တာအားဖြင့် သန့်ရှင်းလျက်၊ အပြစ်ကင်းလွတ်လျက် ဖြစ်
၄ မည်အကြောင်း၊– ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမီ ငါတို့ကို ခရစ်တော်၌ ရွေးကောက်တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ကောင်းကင်ဘုံနှင့် ဆိုင်သောအရာတို့၌ ခပ်သိမ်းသော ဓမ္မမင်္ဂလာတို့ကို ခရစ်တော်အားဖြင့် ငါတို့
အား ပေးသနားတော်မူသော ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်သည် မင်္ဂလာရှိ
၅၊၆ တော်မူစေသတည်း။– ထိုဘုရားသခင်သည် ချစ်တော်မူသော သားတော်ကြောင့်၊ ငါတို့အား ပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်၏ ဘုန်းအသရေကို
ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့သည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သားအရာကိုရမည်အကြောင်း၊ အလိုတော်
၇၊၈ ရှိသောစေတနာအတိုင်း ရွေးမဆွက ခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူ၏။– ခပ်သိမ်းသောသတိပညာတော်
နှင့်လျော်စွာ ငါတို့၌အတိုင်းထက်အလွန် များလှစွာသောကျေးဇူးတော်သည် ကြွယ်ဝပြည့်စုံသည်
နှင့်အညီ၊ ထိုသားတော်၏အသွေးအားဖြင့် အပြစ်လွတ်တော်မူခြင်းတည်းဟူသော ရွေးနှုတ်
၉ တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ငါတို့သည် ခံရကြ၏။–
ဘုရားသခင်သည် နှလုံးသွင်းတော်မူသော စေတ
၁၀ နာတော်နှင့်လျော်သော အလိုတော်၏နက်နဲ
သောအရာကို ငါတို့အားပြတော်မူ၏။– ထိုနက်
နဲသောအရာဟူမူကား၊ ကာလအချိန်စေ့စုံခြင်း
၏ သာသနာတွင် ကောင်းကင်ပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်
မှာ ရှိရှိသမျှတို့ကိုပေါင်း၍ ခရစ်တော်၌ ချုပ်ခြာ
၁၁ စေတော်မူလိမ့်သတည်း။– မိမိစေတနာ၏ အလို
တော်သို့လိုက်၍ အလုံးစုံတို့ကို စီရင်ပြုပြင်တော်
မူတတ်သောသူ၏ ကြံစည်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း၊
ရွေးမဆွက ခွဲခန့်မှတ်သားတော်မူသည်နှင့်အ
ညီ၊ ငါတို့သည် ထိုခရစ်တော်အားဖြင့်အမွေခံဖြစ်
၁၂ ကြ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်ကို မြော်
လင့်နှင့်သောငါတို့အားဖြင့် ဘုန်းတော်ကိုချီးမွမ်း
၁၃ စေခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သတည်း။– သင်တို့သည်
လည်း ကယ်တင်တော်မူခြင်းအကြောင်းနှင့်ယှဉ်
သော ဧဝံဂေလိတရားတည်းဟူသော သမ္မာတ
ရားကိုကြားနာရ၍ ထိုခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ပြီး
မှ၊ ဂတိတော်နှင့်ယှဉ်သော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
၁၄ တော်၏တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကိုခံရကြပြီ။– ပိုင်ထိုက်
တော်မူသောသူတို့သည် ဘုန်းတော်ကို ချီးမွမ်း
ခြင်းအကြောင်းနှင့် ရွေးနှုတ်တော်မူခြင်းသို့ မ
ရောက်မီကာလပတ်လုံး ထိုဝိညာဉ်တော်သည်
ငါတို့အမွေ၏ စားရန်ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၅ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် သခင်ယေရှုကို ယုံ
ကြည်ခြင်းနှင့် သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကိုချစ်ခြင်း
၁၆ အကြောင်းကို ငါသည်ကြားပြီးလျှင်၊– သင်တို့ကို
အကြောင်းပြု၍ ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ်ချီး
မွမ်းလျက်၊ သင်တို့အဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်းပဌနာ
၁၇ ပြုလျက်နေ၏။– ဆုတောင်းသောအချက်ဟူမူ
ကား၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ဘုရားသခင်ဖြစ်
တော်မူသော ဘုန်းကြီးသောအဘခမည်းတော်
သည် ကိုယ်တော်မြတ်ကိုသိခြင်းအလိုငှါ ပညာကို
၁၈ ၎င်း၊ ထိုးထွင်းသော ဉာဏ်ကိုငင်း၊ သင်တို့အား
ပေးပါမည်အကြောင်း၊– ခေါ်တော်မူသောကြောင့်
မြော်လင့်ရသောအရာကား အဘယ်အရာဖြစ်
သည်ကိုငင်း၊ သန့်ရှင်းသူတို့သည်ခံရသောအမွေ
တော်၏ဘုန်းစည်းစိမ်ကား အဘယ်မျှလောက်
၁၉ ကြီးသည်ကိုငင်း၊– ယုံကြည်သောငါတို့၌ပြတော်
မူသော အလွန်ကြီးလှစွာသောတန်ခိုးတော်ကား
အဘယ်မျှလောက်ကြီးသည်ကိုငင်း၊ သင်တို့သည်
သိစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့၏ဉာဏ်မျက်စိကို လင်းစေ
၂၀ ပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။– ထို
တန်ခိုးတော်ကား၊ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှ ထ
မြောက်စေတော်မူ၍ ခရစ်တော်၌ပြုပြင်သော မ
၂၁ ဟာတန်ခိုးအာနုဘော်အရှိန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။– ခပ်
သိမ်းသောအထွဋ်အမြတ်၊ အာဏာစက်၊ တန်ခိုး၊
အစိုးရခြင်းမှစ၍၊ ယခုဘဝနောင်ဘဝ၌ခေါ်တော်
သမုတ်သောဘွဲ့နာမအလုံးစုံတို့အထက်၊ ကောင်း

To Contents

ကင်အရပ်၌ မိမိလက်ျာတော်ဘက်မှာ အလွန်မြင့်မြတ်သောနေရာကို ခရစ်တော်အား ပေးတော်မူ၍၊– ခြေဘဝါးတော်အောက်သို့ အလုံးစုံတို့ကို ချထားသဖြင့်၊ အသင်းတော်အတွက်အလိုင်္ဂါ၊ သူ့ကိုအလုံးစုံတို့၏ အချုပ်အခြာဦးခေါင်းဖြစ်စေတော်မူ၏။– ထိုအသင်းတော်ကား၊ အလုံးစုံတို့ကို အလုံးစုံတို့နှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသောသူ၏ ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူသော ခရစ်တော်၏ ကိုယ်ဖြစ်သတည်း။

၂၂

၂၃

၂၄

၂

သင်တို့သည် အထက်က လောကီတရားသို့ လိုက်၍ အာကာသကောင်းကင်၏တန်ခိုးကို အစိုးရသောမင်းတည်းဟူသော ငြင်းဆန်သောသူတို့၌ ပြုပြင်သောဝိညာဉ်၏အလိုနှင့်အညီ၊ ဒုစရိုက်အပြစ်တို့၌ ကျင်လည်ကြ၍၊ ထိုဒုစရိုက်အပြစ်၌ သေလျက်ရှိနေသော သင်တို့ကိုပင် ဘုရားသခင်သည် အသက်ရှင်စေတော်မူပြီ။– ထိုငြင်းဆန်သောသူတို့နှင့်တကွ၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် အထက်က ကိုယ်ကာယ၏အလိုသို့ငင်း၊ စိတ်၏အလိုသို့ငင်း၊ လိုက်သဖြင့်၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ကြွင်းသောသူတို့ကဲ့သို့ပင် ပကတိအတိုင်း အမျက်တော်ကိုခံရသောသူဖြစ်ကြ၏။– သို့သော်လည်း ကရုဏာတော်နှင့် ကြွယ်ဝတော်မူသောဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကိုချစ်တော်မူသော မဟာမေတ္တာတော်အားဖြင့်၊– ဒုစရိုက်အပြစ်၌သေလျက်ရှိနေသောငါတို့ကို ခရစ်တော်နှင့်အတူ အသက်ရှင်စေတော်မူပြီ။ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်သာ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်ရ၏။– ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့ကိုထမြောက်စေ၍ ကောင်းကင်အရပ်၌ နေရာပေးတော်မူပြီ။– အကြောင်းမူကား၊ ထိုသခင်အားဖြင့် ငါတို့၌ ကျေးဇူးပြု၍ ကျေးဇူးတော်၏ အလွန်ကြွယ်ဝခြင်းကို နောင်ကပ်ကာလတို့၌ ထင်ရှားစေမည်အကြောင်းဖြစ်သတည်း။– ယုံကြည်သောအားဖြင့် ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ ကိုယ်အလိုအလျောက် ရောက်သည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင် သနားတော်မူရာဖြစ်သတည်း။– ကိုယ်ကုသိုလ်ကြောင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ရောက်သည်မဟုတ်။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သူမျှ ဝါကြွားစရာအခွင့်မရှိ။– အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့သည် ကောင်းသောအကျင့်တို့ကို ကျင့်ရမည်အကြောင်း၊ ယေရှုခရစ်၌ ပြုပြင်၍ ဖန်ဆင်းတော်မူရာဖြစ်ကြ၏။ ထိုကောင်းသော အကျင့်တို့၌ ငါတို့သည် ကျင်လည်ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ပြင်ဆင်တော်မူနှင့်ပြီ။

၁၀

၁၁

၁၂

၁၃

၁၄

၁၅

၁၆

၁၇

၁၈

၁၉

ထိုကြောင့်၊ လက်ဖြင့် ကိုယ်ကာယ၌ပြုသော ဝေါဟာရအရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသောသူတို့ ခေါ်ဝေါ်သောအားဖြင့်၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောလူဟူ၍ခေါ်ဝေါ်ကြသော သာသနာပလူတို့အထဲ၌ သင်တို့သည် အထက်က ပကတိအတိုင်း ဖြစ်ကြသည်ကိုငင်း၊– ထိုအခါ သင်တို့သည် ခရစ်တော်ကိုမသိ၊ ဣသရေလအပေါင်းအသင်း၌မဝင်၊ ဂတိတော်ပါသောပဋိညာဉ်တရားတို့နှင့်မဆိုင်၊ မြော်လင့်ခြင်းမရှိ၊ လောကဘ၌ဘုရားမဲ့ကေြသည်ကိုငင်း၊ အောက်မေ့ကြလော့။– သင်တို့သည် အထက်ကဝေးလျက်ရှိသော်လည်း၊ ယခုမှာ ယေရှုခရစ်၌ဖြစ်၍ အသွေးတော်အားဖြင့်အနီးသို့ရောက်ကြပြီ။– အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ထိုသခင်သည် ငါတို့၏ရန်ငြိမ်းခြင်းအကြောင်းဖြစ်တော်မူ၏။– ဝိနည်းအထုံးအဖွဲ့နှင့်စပ်ဆိုင်သောပညတ်တရားတည်းဟူသောရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၏အကြောင်းကို ကိုယ်ခန္ဓာတော်တွင် ပယ်ရှင်းတော်မူသဖြင့်၊ ပိုင်းခြားလျက်ရှိသော စပ်ကြားအုတ်တန်ဝိုင်းနံရံကို ဖြိုဖျက်၍ လူမျိုးနှစ်စုတို့ကို တစုတည်းဖြစ်စေတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရန်ကိုငြိမ်းစေပြီးလျှင်၊– ကိုယ်တော်၌ ထိုလူနှစ်စုတို့ကို လူသစ်တဦးတကိုယ်တည်းဖြစ်စေခြင်းငှါ ပြင်ဆင်၍၊ တလုံးတဝတည်းဖြစ်ပြီးသော ထိုလူနှစ်စုတို့ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်အားဖြင့် ရန်ကို သတ်ဖြတ်လျက်၊ ဘုရားသခင်နှင့် မိသဟာယဖွဲ့စေမည်အကြောင်းတည်း။– ထိုခရစ်တော်သည်လည်း ကြွလာ၍၊ ဝေးလျက်ရှိသော သင်တို့အားငင်း၊ နီးလျက်ရှိသောငါတို့အားငင်း၊ ရန်ငြိမ်းခြင်းတရားတည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောတော်မူ၏။– ထိုသို့ ခရစ်တော်အားဖြင့် ငါတို့နှစ်ဦးသည် စိတ်ဝိညာဉ် တလုံးတဝတည်းဖြစ်၍၊ ခမည်းတော်ထံသို့ တိုးဝင်ရမည်အခွင့်ကို ရကြပြီ။

ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် တကျွန်းတနိုင်ငံသားမဟုတ်၊ ဧည့်သည်လည်းမဟုတ်၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ အမျိုးသားချင်းဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်သားလည်း ဖြစ်ကြ၏။– အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ တမန်တော်တို့မှစ၍ ပရောဖက်များတည်းဟူသော တိုက်မြစ်အပေါ်၌ သင်တို့သည်ထပ်ဆင့်၍ တည်ဆောက်လျက်ရှိကြ၏။– ထိုတိုက်ထောင့်အမြစ်ကျောက်ကား၊ ယေရှုခရစ် ဖြစ်သတည်း။ ထိုကျောက်နှင့် တတိုက်

၂၀

၂၁

လုံးသည် စေ့စပ်၍ ကြီးပွါးသဖြင့်၊ သခင်ဘုရား အဘို့အလိုငှါ သန့်ရှင်းသောဗိမာန်တော်ဖြစ်၏။–
၂၂ ထိုဗိမာန်တော်၌လည်း၊ ဘုရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ကျိန်းဝပ်တော်မူခြင်းအလိုငှါ၊ သင်တို့သည် ငါတို့နှင့်အတူ တည်ဆောက်လျက်ရှိကြ၏။

၃

၁ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါပေါလုသည် ယေရှု
ခရစ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအားဖြင့် အကျဉ်းခံရ၏။–
၂ သင်တို့အကျိုးကို ထောက်၍ ငါ့အားအပ်ပေး
တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်သာ
သနာကို သင်တို့ ကြားသိရသည်နှင့်အညီ၊ တပါး
အမျိုးဖြစ်သော သင်တို့အတွက်ကြောင့် ငါခံရ
၃ ၏။– ကျေးဇူးတော်သာသနာကို အပ်ပေးသည်
အကြောင်းဟူမူကား၊ ငါသည် အထက်က အ
နည်းငယ် ရေးထားခဲ့သည်အတိုင်း၊ ဘုရားသခင်
သည် ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် နက်နဲသောအရာ
၄ ကို ငါ့အားပြတော်မူ၏။– ထိုစကားကိုဘတ်ရွတ်
လျှင်၊ ခရစ်တော်၏နက်နဲသောအရာ၌ ငါလေ့
၅ ကျက်သည်ကို သင်တို့သည် သိရကြမည်။– ထို
နက်နဲသောအရာကို သန့်ရှင်းသောတမန်တော်
တို့နှင့် ပရောဖက်တို့အား၊ ယခုကာလ၌ ဝိညာဉ်
တော်အားဖြင့် ဖွင့်လှစ်တော်မူသည်နည်းတူ၊ အ
ခြားသောကာလတို့၌ လူမျိုးတို့အား ပြတော်မ
၆ မူ။– ထိုနက်နဲသောအရာဟူမူကား၊ တပါးအမျိုး
သားတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့် ယုဒအ
မျိုးသားတို့နှင့်အတူ အမွေခံ၍၊ တလုံးတဝ တ
ကိုယ်တည်းဖြစ်လျက်၊ ခရစ်တော်နှင့်ဆိုင်သော
၇ ဂတိတော်ကို ဆက်ဆံရကြသတည်း။– တန်ခိုး
တော်ပြုပြင်သောအားဖြင့် ငါ့အားပေးသနား
တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို ခံ
ရသည်နှင့်အညီ၊ ထိုတရားကို ဟောပြောသော
၈၉ ဆရာ၏အဖြစ်သို့ ငါရောက်ရပြီ။– စစ်၍မကုန်
နိုင်သော ခရစ်တော်၏ ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်း၏ ဧ
ဝံဂေလိတရားကို တပါးအမျိုးသားတို့အား ဟော
ပြောခြင်းငှါငင်း၊ အလုံးစုံတို့ကို ယေရှုခရစ်အား
ဖြင့်ဖန်ဆင်းတော်မူသော ဘုရားသခင်၌ရှေးကပ်
ကာလပတ်လုံး ဝှက်ထားလျက်ရှိသော ထိုနက်နဲ
သောအရာနှင့်စပ်ဆိုင်သော သာသနာသည် အ
၁၀ ဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို လူအပေါင်းတို့အားထင်ရှား
စေခြင်းငှါငင်း၊ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့တွင် အ
ငယ်ဆုံးသောသူထက် သာ၍ငယ်သော ငါ့အား
၁၁ ထိုကျေးဇူးတော်ကို ပေးတော်မူပြီ။– အဘယ်
၁၂ ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်
ကိုအကြောင်းပြု၍ ထာဝရအကြံတော်ရှိသည်
နှင့်အညီ၊ ကောင်းကင်အရပ်တို့၌ အထွဋ်အမြတ်
အာဏာစက်တို့သည်၊ ဘုရားသခင်၏ထူးဆန်း
သောပညာတော်ကို အသင်းတော်အားဖြင့် ယခု
၁၂ သိရကြမည်အကြောင်းတည်း။– ထိုသခင်ကို ယုံ
ကြည်ခြင်းအားဖြင့် ငါတို့သည် ရဲရင့်သောစိတ်
နှင့်တိုးဝင်၍ အသနားတော်ခံရသောအခွင့်ကိုရ
၁၃ ကြပြီ။– ထိုကြောင့် သင်တို့၏အသရေကို ပြုစု၍
သင်တို့အတွက်ကြောင့် ငါခံရသောဆင်းရဲခြင်း
ကိုမြင်လျှင်၊ ရွေ့လျော့သောစိတ်မရှိကြပါစေနှင့်။
၁၄ အထက်ဆို့ခဲ့ပြီးသောအကြောင်းကြောင့်၊
၁၅ ကောင်းကင်ပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော တအိမ်
ထောင်လုံးတည်းဟူသော သားတော်အပေါင်း
တို့၏ အချုပ်အခြာဖြစ်တော်မူသော ငါတို့သခင်
ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်ရှေ့မှာ ငါသည် ဒူး
၁၆ ထောက်၍ ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။– ဆုတောင်း
သောအချက်ဟူမူကား၊ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်
သင်တို့၏ အတွင်းလူကို ခွန်အားနှင့်မြဲမြံခိုင်ခံ
၁၇ စေ၍။– ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ခရစ်တော်သည်
သင်တို့၏ စိတ်နလုံးအထဲ၌ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်
အကြောင်း၊ ဘုန်းတော်ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်းနှင့်
ညီလျော်စွာ သင်တို့အား ပေးသနားတော်မူ၍၊
မေတ္တာ၌ စိုက်ပျိုးခြင်း၊ တိုက်မြစ်လည်းကျတည်
၁၈ ခြင်းရှိသဖြင့်။– သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသူအပေါင်း
တို့၏ နည်းတူ၊ အနံအလျား အနက်အမြင့်တို့ကို
၁၉ ပိုင်းခြားး၍ သိခြင်းငှါငင်း၊– ကိုယ်ဉာဏ်နှင့်မသိ
နိုင်သော ခရစ်တော်၏မေတ္တာတော်ကို သိနား
လည်ခြင်းငှါငင်း၊ သင်တို့သည် တတ်စွမ်းနိုင်သ
ဖြင့် ဘုရားသခင်၏ပြည့်စုံတော်မူခြင်းရှိသမျှနှင့်
အညီ ပြည့်စုံကြပါမည်အကြောင်း၊ ငါသည် ဆု
၂၀ တောင်းလေ့ရှိ၏။– ငါတို့၌ ပြုပြင်သောတန်ခိုး
တော်အတိုင်းငါတို့တောင်းပန်ကြံစည်သမျှထက်
အလွန်ထူးခြားစွာပြုခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူ
၂၁ သောဘုရားသခင်သည်၊– ယေရှုခရစ်အားဖြင့်
အသင်းတော်၌ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီး
တော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၄

၁ ခေါ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့
သည် ခံရသည်နှင့်အထိုက်အလျောက် ကျင့်
ဆောင်မည်အကြောင်း၊ သခင်ဘုရားအတွက်
ကြောင့် အကျဉ်းခံရသော ငါသည် သင်တို့ကို
၂ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပါ၏။– အရာရာ၌ စိတ်နှိမ့်

To Contents

ချခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်းနှင့်
ပြည့်စုံသဖြင့်၊ မေတ္တာစိတ်နှင့်တယောက်ကိုတ
၃ ယောက် သည်းခံခြင်းရှိကြ၍။- အသင့်အတင့်
ပေါင်းဘော်ခြင်း အဖွဲ့အစည်းအားဖြင့်၊ သင်တို့
သည် အချင်းချင်း စိတ်သဘောမခြားမနား တ
လုံးတဝတည်းဖြစ်အံ့သောငှါ ကြိုးစားအားထုတ်
၄ ကြလော့။- သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူခြင်းနှင့် စပ်
ဆိုင်သော မြော်လင့်ခြင်းတပါးထဲသို့ ခေါ်သွင်း
တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ကိုယ်တကိုယ်၊ ဝိညာဉ်တ
၅ ဝိညာဉ်တည်းရှိ၏။- သခင်တပါး၊ ယုံကြည်ခြင်း
၆ တပါး၊ ဗတ္တိဇံတပါး။- ခပ်သိမ်းသောငါတို့၏အဘာ
ဖြစ်သော ဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိတော်မူ၏။
ထိုဘုရားသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောငါတို့၏အ
ပေါ်မှာရှိတော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသောငါတို့ကို နှံ့ပြား
တော်မူ၏။ ခပ်သိမ်းသော ငါတို့၏အထဲ၌လည်း
၇ ရှိတော်မူ၏။- သို့သော်လည်း ခရစ်တော်သည်
ဆုပေးတော်မူသည်အတိုင်း ငါတို့သည် ကျေးဇူး
၈ တော်ကို အသီးအသီး ကိုယ်စီခံရကြပြီ။- ထိုသို့
နှင့်အညီ ကျမ်းစာ၌လာသည်ကား၊ မြင့်သောအ
ရပ်သို့ တက်ကြွတော်မူသဖြင့်၊ များစွာသောသူ
တို့ကိုဘမ်းသွားတော်မူ၍၊ လူတို့အား ဆုလပ်များ
၉ ကိုပေးတော်မူသည်ဟုလာသတည်း။- တက်ကြွ
တော်မူသည်ဟုဆိုသော်၊ အစစွာမြေကြီးအောက်
အရပ်သို့ဆင်းသက်တော်မူကြောင်းကိုရည်မှတ်၍
၁၀ ဆိုသည် မဟုတ်လော။- ဆင်းသက်တော်မူသော
သူသည် အခြားသောသူမဟုတ်၊ အလုံးစုံတို့ကို
ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ ခပ်သိမ်းသောကောင်းကင်တို့
၏အထွဋ်ကို လွန်၍ တက်ကြွတော်မူသောသူ
ဖြစ်သတည်း။
၁၁ ခရစ်တော်၏ကိုယ်တော်ကို တည်ဆောက်
၍၊ ဓမ္မဆရာ၏အမှုကို ပြုတတ်မည်အကြောင်း၊-
၁၂ သန့်ရှင်းသူတို့ကို ပြင်ဆင်ခြင်းအလိုငှါ၊ ထိုသခင်
သည် လူအချို့တို့ကို တမန်တော်အရာ၌ငင်း၊ အ
ချို့တို့ကို ပရောဖက်အရာ၌ငင်း၊ အချို့တို့ကို သာ
သနာပြုအရာ၌ငင်း၊ အချို့တို့ကို သင်းအုပ်အရာ၊
၁၃ ဆရာအရာ၌ငင်း၊ ခန့်ထားတော်မူ၏။- ငါတို့ရှိ
သမျှသည် ယုံကြည်ခြင်းသို့ငင်း၊ ဘုရားသခင်၏
သားတော်ကို သိကျွမ်းခြင်းသို့ငင်း၊ တညီတညွတ်
တည်းရောက်၍ ခရစ်တော်၏ပြည့်စုံခြင်းပမာဏ
အရပ်တည်းဟူသော ကြီးရင့်သောလူ၏အဖြစ်
သို့ ရောက်ကြသည်တိုင်အောင် ဖြစ်သတည်း။-
၁၄ အကြောင်းမူကား၊ သူတပါးတို့သည် လူပရိယာယ်
နှင့်အပြစ်သို့ သွေးဆောင်ခြင်းငှါ လှည့်ဖြားပြော
ဆိုသဖြင့်၊ ငါတို့သည် နောက်တဖန်ခပ်သိမ်းသော
သြဝါဒလေတိုက်၍ ဖရိဖရဲလွင့်သွားသောသူငယ်
၁၅ မဖြစ်ဘဲလျက်၊- မေတ္တာစိတ်နှင့်သမ္မာတရားကို
ဟောပြောသဖြင့်၊ ဦးခေါင်းတည်းဟူသော ခရစ်
တော်မှာ အရာရာတို့၌ကြီးပွါးကြမည်အကြောင်း
၁၆ တည်း။- ထိုဦးခေါင်းမှ၊ အဆစ်အပိုင်းများတို့
သည် အားဖြည့်သဖြင့်၊ တကိုယ်လုံးသည် စေ့စပ်
ထုံဖွဲ့လျက်၊ အသီးအသီးအင်္ဂါများ ကိုယ်ငန်း
ကိုယ်တာအတိုင်းပြုပြင်သည်နှင့်အညီ၊ မိမိကိုယ်
ကို မေတ္တာ၌တည်ဆောက်ခြင်းငှါ ကြီးပွါးစေ
တတ်၏။
၁၇ ထိုကြောင့် ကြွင်းသော တပါးအမျိုးသားတို့
သည် လျှပ်ပေါ်သောစိတ်နှင့်ကျင့်သည်နည်းတူ၊
သင်တို့သည် နောက်တဖန်မကျင့်မည်အကြောင်း
၁၈ သခင်ဘုရားအခွင့်နှင့် ငါမှာလိုက်၏။- ထိုသူတို့
သည် ဉာဏ်အလင်းကွယ်သည်ဖြစ်၍၊ စိတ်နှလုံး
မိုက်မဲသောအားဖြင့် အလျှင်းမသိသောကြောင့်၊
ဘုရားသခင်၏အသက်နှင့် ကွာရှင်းလျက်ရှိကြ
၁၉ ၏။- ထိုသူတို့သည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ၊ တပ်
မက်ခြင်း အလွန်ပြင်းသည်နှင့် ညစ်ညူးသောအ
ကျင့် အမျိုးမျိုးကို ကြိုးစား၍ ကျင့်လိုသောငှါ၊
မိမိတို့ကို ကိုလေသာလက်သို့ အပ်လိုက်ကြ၏။-
၂၀ ထိုသို့ဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်တို့သည် ခရစ်တော်တ
၂၁ ရားကို သင်ကြုံဖြေမဟုတ်ဘဲ၊- အထက်က ကျင်
၂၂ လည်ကြသည်အရာမှာ လုံးဝဖြားတတ်သော
၂၃ လောဘစိတ်တို့ဖြင့် ပုပ်ပျက်သောလူဟောင်းကို
၂၄ ချွတ်ပယ်၍၊ စိတ်နလုံးသဘောသစ်ကိုရပြီးလျှင်၊
မှန်သောဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီအား
ဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့်အတူအမျှဖန်ဆင်းသော လူ
သစ်ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင်မည်အကြောင်း၊ ခရစ်
တော်၏စကားကို ကြားနာရသည်ဖြစ်၍၊ ယေရှု
၌ သမ္မာတရားရှိသည်နှင့်အညီ၊ ထိုသခင်ထံ၌
နည်းခံကြပြီသတည်း။
၂၅ ထိုကြောင့် မုသာစကားကို ပယ်ရှား၍၊ မှန်
သောစကားကိုသာ အချင်းချင်းတယောက်နှင့်
တယောက် ပြောကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါ
၂၆ တို့သည် အချင်းချင်း အင်္ဂါချင်းဖြစ်ကြ၏။- အ
၂၇ မျက်ထွက်ရာတွင် အပြစ်မရှိစေနှင့်။- အမျက်မ
ပြေဘဲ နေမဝင်စေနှင့်။ မာရိနတ်ကို အခွင့်မပေး
၂၈ ကြနှင့်။- ခိုးတတ်သောသူသည် နောက်တဖန် မ
ခိုးဘဲ၊ ဆင်းရဲသောသူအား ပေးကမ်းဝေငှရန် ရှိ
စေခြင်းငှါ၊ မိမိလက်နှင့် ကောင်းသောအလုပ်ကို
၂၉ လုပ်ဆောင်အားထုတ်စေ။- ညစ်ညူးသော စ

ကားတခွန်းကိုမျှ သင်တို့နှုတ်ထဲက မထွက်စေ
နှင့်။ ကြားနာသောသူတို့၏အကျိုးကို ပြုစုစေ
ခြင်းငှါ၊ တည်ဆောက်စရာဘို့ ကောင်းသောစ
၃၀ ကားကိုသာ သုံးဆောင်ကြလော့။– ရွေးနှုတ်ခြင်း
နေ့ရက်တိုင်အောင် သင်တို့ကိုတံဆိပ်ခတ်တော်
မူသော ဘုရားသခင်၏သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်
၃၁ တော်ကို စိတ်မနာစေကြနှင့်။– ခပ်သိမ်းသော
စိတ်တိုခြင်း၊ စိတ်ဆိုးခြင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊
အော်ဟစ်ငေါက်ငေါခြင်း၊ သူ့အသရေပျက်
အောင်ပြောဆိုခြင်းတို့ကိုငင်း၊ ခပ်သိမ်းသော မ
နာလိုခြင်းကိုငင်း၊ သင်တို့မှ ပယ်ရှားကြလော့။–
၃၂ အချင်းချင်း ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ သနားစုံမက်ခြင်း၊
ဘုရားသခင်သည် ခရစ်တော်ကြောင့် သင်တို့၏
အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူသကဲ့သို့ အချင်းချင်း အ
ပြစ်လွှတ်ခြင်းရှိကြလော့။

၅

၁ ထိုသို့ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ ချစ်သား
ဖြစ်ကြသည်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင် ကျင့်တော်မူ
၂ သည်နည်းတူ ကျင့်ကြလော့။– ခရစ်တော်သည်
ငါတို့ကို ချစ်တော်မူသောအားဖြင့် ဘုရားသခင့်
ရှေ့တော်၌ မွေးကြိုင် သောအနံ့ရှိစေခြင်းငှါ၊
ကိုယ်ကိုကိုယ်ဆက်ကပ်၍ ယဇ်ပူဇော်လျက်၊ ငါ
တို့အတွက် စွန့်တော်မူသည်နည်းတူ၊ သင်တို့
သည် မေတ္တာတရား၌ ကျင်လည်ကြလော့။

၂ မတရားသောမေထုန်၌မှီဝဲခြင်း၊ အမျိုးမျိုး
သော ကိလေသာညစ်ညူးခြင်း၊ လောဘလွန်
ကျူးခြင်းအမှုတို့ကို သန့်ရှင်းသူတို့သည် ရှောင်
သင့်သည်အတိုင်း၊ စကားဖြင့်မျှမဆက်ဆံကြ
၄ နှင့်။– မတော်မလျော်သော ညစ်ညူးပြုက်ပြယ်
ပြက်ယယ်သော စကားများကိုလည်းဃယ်၍ ကျေး
၅ ဇူးတော် ချီးမွမ်းခြင်းစကားကို သုံးကြလော့။– မ
တရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူ၊ ညစ်ညူးစွာ
ပြုသောသူ၊ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သောသူဖြစ်သော
လောဘလွန်ကျူးသောသူ တစုံတယောက်မျှ ခ
ရစ်တော်နှင့် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံ၌ အမွေမခံရ
၆ သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။– လျှပ်ပေါသောစကား
ဖြင့် အဘယ်သူမျှ သင်တို့ကိုမလှည့်ဖြားစေနှင့်။
ထိုအမှုကြောင့် ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်
သည် ငြင်းဆန်တတ်သော သူတို့အပေါ်သို့ သင့်
၇ ရောက်ပေ၏။– ထိုကြောင့် သူတို့နှင့်ဆက်ဆံ၍
၈ မကျင့်ကြနှင့်။– အထက်ကာလ၌ သင်တို့သည်
မှောင်မိုက်အတိုဖြစ်ကြ၏။ ယခုမူကား၊ သခင်
ဘုရား၌အလင်းဖြစ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ အလင်း၏
၉ သားကဲ့သို့ ကျင့်နေကြလော့။– အလင်းတော်၏
အကျိုးမူကား၊ အလုံးစုံသောကောင်းမွန်ခြင်း၊
ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်းဖြစ်သတည်း။–
၁၀ သခင်ဘုရားနှစ်သက်တော်မူသောအရာသည် အ
၁၁ ဘယ်အရာဖြစ်သည်ကို သင်ကြကြလော့။– အကျိုး
မဲ့သော မှောင်မိုက်အမှုတို့နှင့် မဆက်ဆံသည်
သာမက၊ ထိုအမှုတို့၏အပြစ်ကို ပြကြလော့။–
၁၂ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့သည် ဆိတ်ကွယ်ရာ၌
ပြုသောအမှုအရာတို့ကို စကားပြောကာမျှ၌
၁၃ ညစ်ညူးခြင်း ပါသေး၏။– အပြစ်ထင်ရှားသော
အရာရှိသမျှတို့သည် အလင်းဖြင့် ထင်ရှားကြ၏။
ထင်ရှားစေတတ်သော အရာရှိသမျှသည်လည်း
၁၄ အလင်းဖြစ်၏။– ထိုကြောင့် အိပ်ပျော်သောသူနိုး
လော့။ သေခြင်းမှ ထမြောက်လော့။ သို့ပြုလျှင်
ခရစ်တော်သည် အလင်းကို သင့်အား ပေးတော်
မူမည်ဟု ဆိုသတည်း။

၁၅ ထိုကြောင့် ပညာမဲ့ကဲ့သို့မဟုတ်၊ ပညာရှိကဲ့
သို့ ဇေ့ဇေ့မြေ့မြေ့ ကျင့်ဆောင်မည်အကြောင်း
၁၆ သတိပြုကြလော့။– ယခုနေ့ရက်ကာလတို့သည်
ဆိုးယုတ်သောကြောင့် ကာလအချိန်ကိုရွေးနှုတ်
၁၇ ကြလော့။– ထိုကြောင့် သတိမရှိသောသူမဖြစ်၊
သခင်ဘုရား၏အလိုတော်ရှိရာကို ပိုင်းခြားး၍ သိ
၁၈ သောသူဖြစ်ကြလော့။– လွန်ကျူးစေတတ်သော
စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မူးခြင်းကိုရှောင်၍ ဝိညာဉ်
၁၉ တော်နှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိကြလော့။– ဆာလံသီ
ချင်းမှစသော ဓမ္မသီချင်းအမျိုးမျိုးတို့ကို အချင်း
ချင်းပြောဆိုဘတ်ရွတ်၍၊ နှုးညွတ်သောစိတ်နှ
လုံးနှင့် သခင်ဘုရားရှေ့တော်၌ ကျူးဇ၍သီချင်း
၂၀ ဆိုကြလော့။– ခပ်သိမ်းသောအရာတို့၌ ကျေးဇူး
တော်ကြီးလုပါ၏ဟု ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏
နာမတော်ကို ထောက်၍၊ ခမည်းတော်ဘုရားသ
ခင်ရှေ့၊ ကာလအစဉ်မပြတ် ဝန်ခံကြလော့။

၂၁ ခရစ်တော်ကိုခန်းညားသောအားဖြင့် အချင်း
ချင်း တယောက်အောက်တယောက် ကိုယ်ကို
၂၂ နှိမ့်ချလျက်နေကြလော့။– အချင်းမိန်းမတို့၊ သ
ခင်ဘုရား၏အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကို ဝန်ခံသကဲ့သို့၊
၂၃ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံကြလော့။– အ
ကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည် အသင်းတော်၏
အပေါ်မှာခေါင်းဖြစ်တော်မူသကဲ့သို့၊ ယောကျ်ား
သည် မိမိခင်ပွန်း၏အပေါ်မှာ ခေါင်းဖြစ်၏။ ခရစ်
တော်သည်လည်း မိမိကိုယ်ကိုကယ်တင်သောသူ
၂၄ ဖြစ်တော်မူ၏။– အသင်းတော်သည် ခရစ်တော်
၏အုပ်စိုးတော်မူခြင်းကိုဝန်ခံသကဲ့သို့၊ မိန်းမတို့

လည်း ကိုယ်ခင်ပွန်း၏အုပ်စိုးခြင်းကို အရာရာ၌
၂၅ ဝန်ခံရကြမည်။– အချင်းယောကျ်ားတို့၊ ခရစ်
တော်သည် အသင်းတော်ကိုချစ်တော်မူသကဲ့သို့
သင်တို့လည်း ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ချစ်ကြလော့။–
၂၆ ထိုအသင်းတော်သည် သန့်ရှင်းလျက်အပြစ်ကင်း
၂၇ လျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အညစ်အကြေးတင်ခြင်း၊
အရေတွန့်ခြင်းမှစသည်တို့နှင့် လွတ်လပ်သဖြင့်၊
အသရေတင့်တယ်လျက်ရှိသောအသင်းတော်ကို
ခရစ်တော်သည် မိမိအား ဆက်သအံ့သောငှါ၊
နှုတ်ကပတ်တော်ရေ၌ ဆေးကြောခြင်းအားဖြင့်
စင်ကြယ်သန့်ရှင်းစေမည်အကြောင်း၊ ထိုအသင်း
တော်အဘို့အလိုငှါ ကိုယ်ကိုကိုယ် စွန့်တော်မူ
၂၈ ၏။– ထို့နည်းတူ၊ ယောကျ်ားတို့သည် မိမိကိုယ်
ကို ချစ်သကဲ့သို့ မိမိခင်ပွန်းတို့ကိုချစ်ရကြမည်။
ခင်ပွန်းကိုချစ်သောသူသည် ကိုယ်ကိုချစ်သောသူ
၂၉ ဖြစ်၏။– ကိုယ်အသားကိုမုန်းသောသူတယောက်
မျှမရှိ။ ခရစ်တော်သည် အသင်းတော်ကို ကျွေး
မွေးပြုစုတော်မူသကဲ့သို့၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့
သည် မိမိတို့အသားကိုကျွေးမွေးပြုစုတတ်ကြ
၃၀ ၏။– အကယ်စင်စစ် ငါတို့သည် သခင်ဘုရား၏
အသားတော်၊ အရိုးတော်တို့အဝင်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်
၃၁ တော်မြတ်၏အင်္ဂါဖြစ်ကြ၏။– ထိုအကြောင်း
ကြောင့်၊ ယောကျ်ားသည် ကိုယ်မိဘကို စွန့်၍
ကိုယ်ခင်ပွန်း၌ မှီဝဲသဖြင့်၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့
သည် တသားတကိုယ်တည်း ဖြစ်ရလိမ့်မည်။–
၃၂ ဤအရာသည် အလွန်နက်နဲသောအရာဖြစ်ပေ
၏။ ထိုသို့ငါဆိုသော်၊ ခရစ်တော်နှင့်အသင်းတော်
၃၃ ကို ရည်မှတ်၍ ဆိုသတည်း။– သို့ရာတွင် သင်တို့
သည် အသီးအသီး ကိုယ်ကိုကိုယ် ချစ်သကဲ့သို့
ကိုယ်ခင်ပွန်းကိုချစ်ကြလော့။ မိန်းမသည်လည်း
ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ရိုသေခြင်းရှိစေလော့။

၆

၁ သားသမီးတို့၊ သခင်ဘုရား၏အလိုတော်နှင့်
အညီ မိဘစကားကိုနားထောင်ကြလော့။ မိဘစ
ကားကို နားထောင်ခြင်းအမှုသည် တရားသောအ
၂ မှုဖြစ်၏။– မိဘကိုရိုသေစွာပြုလော့။ ဤပညတ်
တော်ကား၊ သင်သည် ပြည်တော်၌ကောင်းစား၍
အသက်တာရှည်မည်အကြောင်းဟူ၍ ဂတိတော်
၄ နှင့်ဆိုင်သော ပဌမပညတ်ဖြစ်၏။– အဘတို့၊
ကိုယ်သားသမီးကို စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ မပြုကြ
နှင့်။ သခင်ဘုရား၏အလိုတော်နှင့်ညီသော ဆုံး
မသွန်သင်ခြင်းကိုပြုလျက် ကျွေးမွေးကြလော့။
၅ အစေခံကျွန်တို့၊ ခရစ်တော်၏စကားကို နား
ထောင်သကဲ့သို့ ကြောက်ရွံတုန်လှုပ်လျက်၊ စိတ်
နှစ်ခွမရှိဘဲ လောကီသခင်၏စကားကိုနားထောင်
၆ ကြလော့။– လူတို့၏စိတ်ကို နူးညွတ်စေသောသူ
ကဲ့သို့ မျက်မှောက်၌သာနားထောင်သည်မဟုတ်
ခရစ်တော်၏ကျွန်ကဲ့သို့ စေတနာစိတ်နှင့် ဘုရား
၇ သခင်၏အလိုတော်ကို စောင့်၍၊– လူ၏အစေကို
သာခံသကဲ့သို့မဟုတ်၊ သခင်ဘုရား၏ အစေကို
ခံသကဲ့သို့ ကြည်ညိုသောသဘောနှင့် အစေကိုခံ
၈ ကြလော့။– ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သော
သူမည်သည်ကား၊ ကျွန်ဖြစ်စေ၊ လူလွတ်ဖြစ်စေ၊
သခင်ဘုရား၏လက်တော်မှ အကျိုးကိုခံရလိမ့်
၉ မည်ဟုသိမှတ်ကြလော့။– သခင်တို့၊ ခြိမ်းချောက်
ခြင်းကို ချုပ်တည်း၍၊ ကိုယ်ကျွန်တို့ကို ထိုနည်း
တူပြုကြလော့။ သင်တို့၏သခင်သည် ကောင်း
ကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသည်ကိုလည်း၊ ထိုသခင်သည်
အဘယ်သူ၏မျက်နှာကို မှတ်တော်မမူသည်ကို
လည်း သိမှတ်ကြလော့။
၁၀ ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကို
တို့၊သခင်ဘုရားအားဖြင့်ငင်းတန်ခိုးတော်အရှိန်
၁၁ အားဖြင့်ငင်း၊ ခိုင်ခံ့ခြင်းရှိကြလော့။– မာရ်နတ်
၏ပရိယာယ်တို့ကို ဆီးတားနိုင်မည်အကြောင်း၊
ဘုရားသခင်ပြင်ဆင်တော်မူသောလက်နက်စုံကို
၁၂ ဝတ်ဆောင်ကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့
သည် အသွေးအသားရှိသောရန်သူတို့နှင့်ဆိုင်ပြိုင်
တိုက်လှုံ့ရကြသည်မဟုတ်။ အထွဋ်အမြတ်တို့
နှင့်ငင်း၊ အာဏာစက်တို့နှင့်ငင်း၊ လောကီမှောင်
မိုက်၌အစိုးတရပြုလုပ်သောမင်းတို့နှင့်ငင်း၊ မိုးယံ
ကောင်းကင်၌နေသော နတ်ဆိုးတို့နှင့်ငင်း၊ ဆိုင်
၁၃ ပြိုင် တိုက်လှုံ့ရကြ၏။– ထိုကြောင့်၊ ခဲယဉ်းဆိုး
ယုတ်သော နေ့ရက်ကာလ၌ ဆီးတားနိုင်သ
ဖြင့်၊ ကိစ္စအလုံးစုံတို့ကို ပြီးစီး၍ ခံရပ်နိုင်မည်အ
ကြောင်း၊ ဘုရားသခင်ပြင်ဆင်တော်မူသောလက်
၁၄ နက်စုံကို ယူဆောင်ကြလော့။– သစ္စာတည်းဟူ
သော ခါးပန်းကိုစည်းလျက်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းပါရ
မီတည်းဟူသော ရင်အုပ်တန်ဆာကိုဝတ်ဆင်
၁၅ လျက်၊– ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ဧဝံဂေလိ
တရားကိုဟောပြောအံ့သောငှါပြင်ဆင်သောအ
ဖြစ်တည်းဟူသော ခြေစွပ်ကိုစွပ်လျက်ခံရပ်ကြ
၁၆ လော့။ – မာရ်နတ်ပစ်ခတ်သော မီးစက်လက်
နက်ကို ကာသတ်နိုင်သောယုံကြည်ခြင်းတည်း
ဟူသောလွှားကိုလည်း ခပ်သိမ်းသောလက်နက်
တို့အပေါ်မှာထပ်ဆင့်၍ ယူဆောင်ကြလော့။–
၁၇ ကယ်တင်ခြင်းတည်းဟူသော သံခမောက်လုံးကို

ငင်း၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တည်းဟူသော
၁၈ ဝိညာဉ်တော်၏ ထားကိုငင်း ယူကြလော့။– ကာ
လအစဉ် စိတ်နှလုံးပါလျက် ဆုတောင်းပဌနာပြု
ခြင်းအမျိုးမျိုးကိုဖြင့်ဆုတောင်းကြလော့။ ထိုသို့
ဆုတောင်းခြင်းငှါ အားမလျော့ဘဲလျက်၊ ငါမှစ၍
သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့အဘို့ ဆုတောင်းလျက်
၁၉ စောင့်ရှောက်ကြလော့။– ငါသည်ဧဝံဂေလိတရား
ကြောင့် သံကြိုးနှင့်ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံလျက်၊သံ
တမန်အမှုကိုပြုရသည်ဖြစ်၍၊ထိုတရား၏နက်နဲ
၂၀ သောအရာကို ဘော်ပြခြင်းငှါ၊– ငါသည် နှုတ်ကို
ရဲရင့်စွာ ဖွင့်လှစ်ခြင်းအခွင့်ရှိမည်အကြောင်းကို
ငင်း၊ ထိုတရားကို ဟောပြောအပ်သည်နှင့်အညီ၊
ရဲရင့်စွာ ဟောပြောမည်အကြောင်းကိုငင်း၊ ငါ့အ
ဘို့လည်းဆုတောင်းကြလော့။
၂၁ သင်တို့သည် ငါ၌ဖြစ်သောအကြောင်းအရာ
များကို သိစေခြင်းငှါ၊ သခင်ဘုရားထံ၌ သစ္စာရှိ
သောဆရာတည်းဟူသော ငါချစ်သောညီတုခိတ်
သည် အလုံးစုံတို့ကို သင်တို့အား ဘော်ပြလိမ့်
၂၂ မည်။– သင်တို့သည် ငါတို့၏အကြောင်းအရာ
များကို သိမည်အကြောင်းနှင့်၊ ထိုသူသည် သင်
တို့စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေမည်အကြောင်း၊
၂၃ ထိုသူကို သင်တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ်၏။– ညီအစ်ကို
တို့၌ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိပါစေသော။ ခမည်းတော်
ဘုရားနှင့် သခင်ယေရှုခရစ် ပေးတော်မူသော ယုံ
ကြည်ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ရှိပါစေသော။–
၂၄ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်ကို အမှန်ချစ်သောသူအ
ပေါင်းတို့၌ ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာ
မင်။

ဖေက်ဩဝါဒစာပြီး၏။

ဖိလိပ္ပိုဩဝါဒစာ။

PHILIPPIANS

၁

၁ ယေရှုခရစ်၏ ကျွန်ဖြစ်သောပေါလုနှင့် တိ
မောသေသည်၊ ဖိလိပ္ပိုမြို့၌ရှိသော သင်းအုပ်တို့
နှင့် သင်းထောက်တို့မှစ၍ ယေရှုခရစ်၏ သန့်
၂ ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။- သခင်
ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရား
သခင်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်
ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

၃ ငါသည် ဆုတောင်းပဌနာပြုသောအခါခါ၊
၄ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် သင်တို့ရှိသမျှအဘို့
၅ ကို အစဉ်ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက်၊ သင်တို့ကို
အောက်မေ့သောအခါခါ၊ သင်တို့သည် ရှေ့ဦးစွာ
သောနေ့ရက်မှစ၍ ယခုတိုင်အောင် ဧဝံဂေလိတ
ရားကို ဆက်ဆံ၍ ခံစားကြောင်းကို ငါထောက်
သဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း
၆ ပါ၏။- သင်တို့တွင် ကောင်းသောအမှုကိုပြုစုပြု
တော်မူသောသူသည်၊ ယေရှုခရစ်၏နေ့ရက်တိုင်
အောင် ပြီးစီးလျက်ပြုတော်မူမည်ဟု ငါသဘော
၇ ကျ၏။- ရှိသမျှသော သင်တို့၏အမှုအရာ၌ ဤ
သို့ ငါယူအပ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါခံရသော
ကျေးဇူးတော်ကို သင်တို့အပေါင်းသည် ဆက်ဆံ
ကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါသည် အကျဉ်းခံရသော်ငင်း၊ ဧ
ဝံဂေလိတရားဘက်၌သက်သေခံ၍ ထိုတရားကို
တည်စေသော်ငင်း၊ သင်တို့ကို အောက်မေ့၏။-
၈ ငါသည် သင်တို့အပေါင်းကို ယေရှုခရစ်၏မေတ္တာ
ကရုဏာနှင့် အဘယ်မျှလောက်လွမ်းသည်ဟု
ဘုရားသခင်သည် ငါသက်သေဖြစ်တော်မူ၏။-
၉ ငါသည် အဘယ်သို့ဆုတောင်းသနည်းဟူမူကား၊
သင်တို့သည် ခြားနားသောအရာတို့ကို ပိုင်းခြား
စေခြင်း၄၊ ဉာဏ်ပညာ အမျိုးမျိုးရှိလျက်၊-
၁၀ မေတ္တာပါရမီတို့ပွါး၍ ပြည့်စုံမည်အကြောင်းကို
၁၁ ငင်း၊- ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်း
အသရေတော်ကို ထင်ရှားစေတတ်သော ဖြောင့်
မတ်ခြင်း အကျင့်နှင့် သင်တို့သည် ပြည့်စုံ၍ ခ
ရစ်တော်၏ နေ့ရက်တိုင်အောင် စိတ်ကြည်ဖြူ
လျက်၊ တိမ်းလဲခြင်းအမှုနှင့် ကင်းလွတ်လျက် ရှိ
မည်အကြောင်းကိုငင်း၊ ငါဆုတောင်း ပဌနာပြု
၏။

၁၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါ၌ရောက်သော အမှုအရာတို့
သည် ဧဝံဂေလိတရားကို မဖြစ်တားသည်သာမ
က၊ ပြုစုရာဖြစ်သည်ဟု သင်တို့ သိစေခြင်းငှါ ငါ
၁၃ အလိုရှိ၏။- ထိုသို့သောအားဖြင့် ခရစ်တော်
ကြောင့် ငါခံရသော ချည်နှောင်ခြင်းအမှုအရာ
သည်၊ နန်းတော်၌ အနှံ့အပြားထင်ရှားသည်သာ
၁၄ မက၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်၌ ထင်ရှား၏။- သခင်
ဘုရား၌ ညီအစ်ကိုအများတို့သည် ငါခံရသော
ချည်နှောင်ခြင်းကြောင့် ယုံမှားသောစိတ်နှင့်
ကင်းလွတ်၍ ကြောက်ရွံ့ခြင်း မရှိဘဲ၊ နှုတ်က
ပတ်တရားတော်ကို သာ၍ ဟောပြောဝံ့ကြ၏။-
၁၅ လူအချို့တို့သည် ငြူစူရန်တွေ့ချင်သောသဘော
နှင့် ခရစ်တော်၏တရားကို ဟောပြောကြ၏။ အ
ချို့တို့သည် စေတနာစိတ်နှင့်ဟောပြောကြ၏။-
၁၆ ငါသည် ဧဝံဂေလိတရားကို ထောက်မတို့ရာ ခန့်
ထားသောသူဖြစ်ကြောင်းကို ဤသူတို့သည်သိ
၍ ခရစ်တော်၏တရားကို မေတ္တာစိတ်နှင့် ဟော
၁၇ ပြောကြ၏။- ထိုသူတို့သည် ကြည်ဖြူသောစိတ်
မရှိ၊ ချည်နှောင်ခြင်းကို ငါခံရသည်တွင် သာ၍
ဆင်းရဲစေမည်ဟုအကြံရှိ၍၊ ရန်တွေ့ချင်သော
စိတ်နှင့် ဟောပြောကြ၏။

၁၈ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့နည်း။ လျှို့ဝှက်၍ ဟော
ပြောသည်ဖြစ်စေ၊ သစ္စာရှိ၍ ဟောပြောသည်
ဖြစ်စေ၊ အဘယ်သို့သောအားဖြင့် ဟောပြော
သည်ဖြစ်စေ၊ ခရစ်တော်၏တရားကို ဟောပြော
ခြင်းရှိ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ငါသည် ယခု
ဝမ်းမြောက်၏။ နောင်၌လည်း ဝမ်းမြောက်လိမ့်
၁၉ မည်။- အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား၊ ငါသည် အ
၂၀ လျင်းရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ၊ ရဲရင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ
၍ အသက်ရှင်သည်ဖြစ်စေ၊ သေသည်ဖြစ်စေ၊ ငါ
ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ခရစ်တော်သည် အစဉ်မပြတ် ဂုဏ်
အသရေထင်ရှား တော်မူသကဲ့သို့၊ ယခုပင် ထင်
ရှားတော် မူမည်ဟု ငါမြော်လင့်အားကြိုး၍
တောင့်တသည်နှင့်အညီ သင်တို့ ဆုတောင်းသ
ဖြင့်ငင်း၊ ယေရှုခရစ်၏ ဝိညာဉ်တော် မစသဖြင့်
ငင်း၊ ဤအကြောင်းအရာသည် ငါ့ကိုကယ်တင်
၂၁ သော အကြောင်းအရာ ဖြစ်မည်ဟု ငါသိ၏။- ငါ
အသက်ရှင်သည်အရာမှာ ခရစ်တော်ဖြစ်၏။

To Contents

သေလျှင်မူကား၊ သာ၍အကျိုးရှိ၏။– ဤကိုယ်
ခန္ဓာ၌ ငါသည်အသက်ရှင်လျှင်၊ ငါပြုသောအမှု
၏ အကျိုးကား ထိုသို့သောအကျိုး ဖြစ်၏။ သို့
သော်လည်း အဘယ်အကျိုးကို ရွေးယူရမည်ဟု
၂၃ ငါမသိ။– ထိုအကျိုးနှစ်ပါး၏အကြား၌ ငါသည်
ယခု ကျဉ်းမြောင်းစွာနေရ၏။ စုတေ၍ ခရစ်
တော်နှင့်အတူ နေခြင်းငှါ တောင့်တလိုချင်သော
စိတ် ရှိ၏။ သာ၍ အလွန်ထူးမြတ်သောအကျိုး
၂၄ ဖြစ်၏။– သို့သော်လည်း ကိုယ်ခန္ဓာ၌ နေရလျှင်
၂၅ သင်တို့၌ သာ၍ အကျိုးရှိလိမ့်မည်။– ထိုသို့ရှိ
၂၆ လိမ့်မည်ဟု ယုံမှားခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်
၍၊ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါတဖန်ရောက်လာသောအား
ဖြင့်၊ သင်တို့သည် ယေရှုခရစ်ကိုအမှီပြု၍ ငါ့အ
တွက်ကြောင့် သာ၍ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ
စေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ တိုးပွါး
ဝမ်းမြောက်မည်အကြောင်း၊ ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာ
၌နေ၍ သင်တို့ရှိသမျှနှင့် ပေါင်းဘော်ရမည်ဟု
ငါသိ၏။။

၂၇ သင်တို့သည် ရန်သူများကြောင့် အလျှင်းမ
ကြောက်ရွံ့မတုန်လှုပ်ဘဲ၊ တပါးတည်းသော
စိတ်ဝိညာဉ်၌ တည်၍၊ ဇဝံဂေလိတရားနှင့်ဆိုင်
သော ယုံကြည်ခြင်းအဘို့ အလိုဂျါ တညီတညွတ်
တည်း ကြိုးစားအားထုတ်ကြသည် အကြောင်း
အရာကို၊ ငါရောက်လျှင် သင်တို့နှင့်မျက်မှောက်
တွေ့သည်ဖြစ်စေ၊ ကွာလျက်နေသည်ဖြစ်စေ၊ ငါ
ကြားသိရပါမည်အကြောင်း၊ ခရစ်တော်၏ ဇဝံ
ဂေလိတရားနှင့်အထိုက်အလျောက် ဝတ်ကြီး
၂၈ ဝတ်ငယ်များကို ပြု၍သာ နေကြလေ၃။– ထိုသို့
ရန်သူများကြောင့် အလျှင်းမကြောက်ရွံ့မတုန်
လှုပ်သောအကြောင်းအရာသည်၊ သူတို့၌ ပျက်
စီးခြင်း၏နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်
စီရင်တော်မူသောအားဖြင့် သင်တို့၌ကား၊ ကယ်
၂၉ တင်ခြင်း၏ နိမိတ်လက္ခဏာဖြစ်၏။– အကြောင်း
မူကား၊ သင်တို့သည် အထက်ကမြင်သည်အတိုင်း၊
ယခုလည်း ကြားသည်အတိုင်း ငါခံရသော တိုက်
လှန်ခြင်းကို ခံရသည်နည်းတူ၊ သင်တို့သည် ခံရ
ကြသည်ဖြစ်၍၊ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအ
ခွင့်မှတပါး၊ ခရစ်တော်အတွက်ကြောင့် ဆင်းရဲခံ
ရခြင်းအခွင့်ကို ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ရကြ၏။

၂

၁ ထိုကြောင့်ခရစ်တော်၌သက်သာခြင်း၊ မေတ္တာ
နှင့်စပ်ဆိုင်သော ချမ်းသာခြင်း၊ ဝိညာဉ်တော်နှင့်
မိသဟာယ ဖွဲ့ခြင်း၊ သနားစုံမက်ခြင်းတည်းဟူ
၂ သောအရာ တစုံတခုရှိလျှင်၊– သင်တို့သည် အ
ချင်းချင်းချစ်ကြ၍၊ စိတ်မကွဲပြားဘဲ တလုံးတဝ
တည်း ကြံစည်ခြင်းနှင့်တကွ၊ သဘောတညီတ
ညွတ်တည်း ရှိသောအားဖြင့်၊ ငါဝမ်းမြောက်စရာ
၃ အကြောင်းကို ဆုံလင်စေကြလေ၃။– ရန်တွေ့လို
သောစိတ်၊ အချည်းနှီး ကျော်စောကိုတွေ့ကို တပ်
မက်သောစိတ်ရှိ၍ အဘယ်အမှုကိုမျှမပြုကြနှင့်။
သူတပါးသည် ကိုယ်ထက်သာ၍ ကောင်းမြတ်
သည်ဟု နှိမ့်ချသောစိတ်ရှိ၍ တယောက်ကိုတ
၄ ယောက် ထင်မှတ်ကြလေ၃။– ကိုယ်အမှုအရာကို
သာ မရှုမမှတ်ဘဲ၊ သူ့အမှုအရာကို အချင်းချင်းရှု
၅ မှတ်ကြလေ၃။– ယေရှုခရစ်၌ရှိသော ထိုစိတ်သ
၆ ဘောကို သင်တို့၌လည်း ရှိစေကြလေ၃။– ထိုသ
ခင်သည် ဘုရားသခင်၏သဏ္ဌာန်တော်နှင့် ပြည့်
စုံတော်မူသည် ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်နှင့်ပြိုင်သောအ
မှုကို လုယူခြင်းအမှုဟူ၍မထင်မမှတ်လျက်ပင်၊–
၇ မိမိအသရေကိုစွန့်၍ အစေခံကျွန်၏သဏ္ဌာန်ကို
ယူဆောင်လျက်၊ လူကဲ့သို့သောအဖြစ်၌ ဘွား
၈ မြင်ခြင်းကို ခံတော်မူ၏။– ထိုသို့ လူ၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ
လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ အသေခံခြင်းသာမ
ဟုတ်၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံခြင်းတိုင်
အောင် အစေကျွန်ခံ၍ ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချတော်
၉ မူ၏။– ထိုကြောင့် ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်
ကို အလွန်ချီးမြှောက်၍ ဘွဲ့နာမတကာတို့ထက်
ကြီးမြတ်သော ဘွဲ့နာမကို ပေးသနားတော်မူ၏။–
၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်သတ္တဝါ၊ မြေကြီး
သတ္တဝါ၊ မြေကြီးအောက်၌ရှိသော သတ္တဝါတည်း
ဟူသော ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည် ယေရှု၏
၁၁ ဘွဲ့နာမတော်ကို ဒူးထောက်၍၊– ယေရှုခရစ်သည်
သခင်ဖြစ်တော်မူ၏ဟု နှုတ်နှင့်ဝန်ခံသဖြင့်၊ ခမည်း
တော်ဘုရား၏ ဘုန်းအသရေတော်ကို ထင်ရှား
စေကြမည်အကြောင်းတည်း။

၁၂ သို့ဖြစ်၍ ငါ့ချစ်သူတို့၊ သင်တို့သည် ငါ့မျက်
မှောက်၌ နားထောင်သည်သာမက၊ မျက်ကွယ်
၌လည်း အစဉ်နားထောင်ကြသည်နှင့်အညီ၊
ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်သောစိတ်နှင့်၊ ကိုယ်ကို
ကယ်တင်ခြင်းငှါ ကိုယ်တိုင် ကြိုးစားအားထုတ်
၁၃ ကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်အ
လိုရှိစေခြင်းငှါလင်း၊ အကျင့်ကျင့်စေခြင်းငှါလင်း၊
သင်တို့အထဲ၌ စေတနာတော်အားဖြင့် ပြုပြင်
တော်မူသောသူကား ဘုရားသခင်ပေတည်း။–
၁၄ သင်တို့သည် ပြုလေသမျှတို့၌ မြည်တမ်းခြင်း၊
၁၅ ငြင်းခုံခြင်းမရှိဘဲ ပြုကြလေ၃။– သို့ပြုလျှင် အ

၁၆ ပြစ်တင်ခွင့်မရှိ၊ အဘယ်သူကိုမျှ မပြစ်မှားဘဲနေ
၍၊ မဖြောင့်မမှန် ဖောက်ပြန်သော လူမျိုးအထဲ၌
အဘယ်အပြစ်မျှမပါသော ဘုရားသခင်၏သား
ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော
နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ပြသ၍၊ စကြဝဠာ၌
နေ၊ လ၊ ကြယ် နက္ခတ်ကဲ့သို့ ထိုလူမျိုးအထဲ၌
ထွန်းလင်းကြ၏။ သို့ပြုလျှင် ငါသည် အကျိုးမရှိ
ဘဲလျက် ပြေးသည်မဟုတ်၊ အကျိုးမရှိဘဲလျက်
ကြိုးစားအားထုတ်သည် မဟုတ်ကြောင်းကို ငါ
ထောက်၍ ခရစ်တော်၏နေ့ရက်၌ ဝါကြွားဝမ်း
မြောက်ခြင်းရှိလိမ့်မည်။

၁၇ ထိုမျှမက၊ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို တင်လူ
ပူဇော်သော ယဇ်အပေါ်မှာ ငါ့ကို လောင်းသော်
လည်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ သင်တို့ရှိသမျှနှင့်
၁၈ အတူ ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။– ထိုနည်းတူ သင်
တို့သည်လည်း ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ငါနှင့်အတူ
၁၉ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြလော့။– သင်တို့အကြောင်း
အရာများကို ငါသိ၍ စိတ်သက်သာခြင်းငှါ၊ တိ
မောသေကို သင်တို့ရှိရာသို့ များမကြာ စေလွှတ်
မည်အကြောင်း၊ သခင်ယေရှုခရစ်၌ ငါ့ဝိဉာဉ်ခြင်းရှိ
၂၀ ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူသည် သင်တို့အ
ကျိုးကို ကြည့်ရှုချင်သော စေတနာစိတ်ရှိသကဲ့
သို့ စိတ်သဘောတူသော သူတယောက်မျှ ငါတို့
၂၁ ၌မရှိ။– လူခပ်သိမ်းတို့သည် ယေရှုခရစ်၏ အ
၂၂ ကျိုးကို မရှာ၊ ကိုယ်အကျိုးကိုသာ ရှာကြ၏။– သို့
သော်လည်း သားသည်အဘနှင့်အတူ ဆောင်
ရွက်သကဲ့သို့၊ သူသည်ငါနှင့်အတူ ဧဝံဂေလိတရား
အမှုကို အမှန်ဆောင်ရွက်သည်ဟု သူပြသော
၂၃ သက်သေကို သင်တို့ သိကြ၏။– ထိုကြောင့် ငါ၌
အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ဟု ငါသိသောအခါ၊ သူ့ကို
သင်တို့ရှိရာသို့ ချက်ခြင်းစေလွှတ်မည်ဟုကြံစည်
၂၄ မြော်လင့်လျက် ငါနေ၏။– ထိုမျှမက၊ ငါ့ကိုယ်
တိုင် သင်တို့ရှိရာသို့များမကြာလာမည်ဟု သခင်
ဘုရားအားဖြင့် ယုံမှတ်စွဲလမ်းသော စိတ်ရှိ၏။

၂၅ သို့သော်လည်း ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ စစ်တိုက်
ခြင်းအမှု၌ ငါ၏အပေါင်းအဘော်၊ ငါ့ကိုပြုစုသော
သူတဉီးဟူသော သင်တို့တမန်၊ ငါ့၌ ဧပဖြော
ဒိတ်ကို သင်တို့ရှိရာသို့ ယခု စေလွှတ်သင့်သည်
၂၆ ဟု ငါထင်မှတ်၏။– အကြောင်းမူကား၊ သူသည်
နာကြောင်းကိုသင်တို့ကြားသိသောကြောင့်၊ သူ
သည် သင်တို့အပေါင်းကိုလွမ်းဆွတ်၍ စိတ်မသာ
၂၇ လျက်နေ၏။– သူသည် သေလုအောင် နာသည်
မှန်၏။ ထိုအခါ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို သနား
တော်မူ၏။ သူ့ကိုသာ သနားတော်မူသည်မဟုတ်၊
ငါ၌ဝမ်းနည်းခြင်းအဆင့်ဆင့် အထပ်ထပ် မရှိစေ
၂၈ ခြင်းငှါ၊ ငါ့ကိုလည်း သနားတော်မူ၏။– ထိုကြောင့်
သင်တို့သည် သူ့ကိုတဖန် တွေ့မြင်၍ ဝမ်းမြောက်
စေခြင်းငှါငင်း၊ ငါသည်လည်း သက်သာခြင်းငှါ
ငင်း၊ သူ့ကို သာ၍ကြိုးစားသည်နှင့် ငါစေလွှတ်
၂၉ ၏။– သို့ဖြစ်၍ သခင်ဘုရားကို ထောက်လျက်၊ဝမ်း
မြောက်သောစိတ်နှင့် သူ့ကို လက်ခံကြလော့။
ထိုသို့သောသူတို့ကို ရိုသေလေးမြတ်ကြလော့။–
၃၀ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုပြုစုရှု မ
ပြည့်စုံသေးသော ဝတ်ကို သူသည် ပြည့်စုံစေခြင်း
ငှါ၊ ကိုယ်အသက်ကို စွန့်စား၍ ခရစ်တော်၏အမှု
ကြောင့် သေခြင်းသို့ ရောက်လုနီးပြီ။

၂

၁ ကြွင်းသေးသောစကားဟူမူကား၊ ငါညီအစ်
ကိုတို့၊ သခင်ဘုရား၌ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြ
လော့။ အထပ်ထပ် ငါရေးလိုက်သော်လည်း ပင်
ပန်းခြင်းမရှိ။ သင်တို့မူကား လုံခြုံခြင်း ရှိကြလိမ့်
၂ မည်။– ခွေးတို့ကို ရှောင်ကြလော့။ မကောင်း
သော အကျင့်ကို ကျင့်သောသူတို့ကို ရှောင်ကြ
လော့။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံယောင်ဆောင်
၃ သော သူတို့ကို ရှောင်ကြလော့။– ငါတို့သည်
စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်
၍၊ ဇာတိ၌ကိုးစားခြင်းမရှိဘဲ၊ ယေရှုခရစ်၌သာ
ဝါကြွားဝမ်းမြောက်သောသူဖြစ်၍၊ မှန်သော အ
၄ ရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူဖြစ်ကြ၏။– သို့
သော်လည်း ငါဖြစ်လျှင် ဇာတိ၌ ကိုးစားစရာအ
ကြောင်းရှိ၏။ အခြားသူမည်သည်ကား၊ ဇာတိ၌
ကိုးစားစရာအကြောင်းရှိသည်ဟု ထင်လျှင်၊ ငါမူ
၅ ကား သာ၍ရှိ၏။– ငါသည် ရှစ်ရက်မြောက်သော
နေ့၌ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံရ၏။ ဣသရေလ
အမျိုး၊ ဗယ်ာမိန်အနွယ် ဖြစ်၏။ ဟေဗြဲလူမှဆင်း
သက်သော ဟေဗြဲလူစစ်ဖြစ်၏။ တရားအားဖြင့်
၆ ဖာရိရှဲဖြစ်၏။– စိတ်အားကြီးခြင်းကို မေးသော်၊
ငါသည် အသင်းတော်ကို ညှဉ်းဆဲသောသူဖြစ်
၏။ ပညတ်တရားအားဖြင့်ရသော ဖြောင့်မတ်
ခြင်းကို မေးပြန်သော်၊ ငါသည် အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်
၇ ကင်းလွတ်သောသူဖြစ်၏။– သို့သော်လည်း ငါ
၏ အကျိုးစီးပွါးကိုပြုစုသော အရာရှိသမျှတို့ကို
ရှုံးစေသောအရာကဲ့သို့ ခရစ်တော်ကြောင့် ငါ
၈ ထင်မှတ်၏။– ထိုမျှမက ငါ၏ သခင်ယေရှုခရစ်
၉ ကိုသိသော ပညာသည် အဘယ်မျှလောက် မြတ်
၁၀ သည်ကို ထောက်၍၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို

၁၁ ရှုံးစေသောအရာကဲ့သို့ ငါထင်မှတ်၏။– ထိုသခင်ကြောင့် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို အရှုံးခံရပြီ။ သေခြင်းမှ ထမြောက်သောအခွင့်ကို ငါရနိုင်ကောင်းလျှင်၊ ကိုယ်တော်သည် အသေခံတော်မူသည်နည်းတူ၊ ငါသည်လည်း အသေခံ၍ ထိုသခင်ကိုငဲ့၊ ထမြောက်တော်မူခြင်း၏ တန်ခိုးကိုငဲ့၊ ဆင်းရဲခံတော်မူခြင်းကို ဆက်ဆံ၍ ခံခြင်းကိုငဲ့၊ သိကျွမ်းခြင်းငှါ၊ ပညတ်တရားအားဖြင့်ရသော ကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို မကိုးစားဘဲ၊ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ရသော ဖြောင့်မတ်ခြင်းတည်းဟူသော ယုံကြည်ခြင်းအတွက် ကြောင့် ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို ကိုးစားသဖြင့်၊ ခရစ်တော်ကို အမြတ်ရ၍ ထိုသခင်၌ တည်ပါမည်အကြောင်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို မစင်ကဲ့သို့ ငါထင်မှတ်

၁၂ ၏။– ထိုသို့ဆိုသော် အကျိုးကိုခံရပြီ၊ စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်ရပြီဟု ငါမဆိုလို။ အကြင်အကျိုးကို ပေးခြင်းငှါ ခရစ်တော်သည် ငါ့ကို ကိုင်ဘမ်းတော်မူ၏။ ထိုအကျိုးကို ကိုင်မိခြင်းငှါ ငါပြေး၍ လိုက်သေး၏။

ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါကိုင်မိပြီဟု ကိုယ်ကိုကိုယ် မ
၁၃ ထင်သော်လည်း၊ ငါပြုသောအမှုတခု ဟူမူကား၊ နောက် ကျသောအရာတို့ကို မမှတ်ဘဲ၊ ရှေ့၌ ရှိ
၁၄ သောအရာတို့ကို လှမ်းကမ်း၍၊– ယေရှုခရစ်အား ဖြင့် ဘုရားသခင်သည် အထက်အရပ်မှ ခေါ်တော်မူခြင်းနှင့် ဆိုင်သောဆုကို ရခြင်းငှါ၊ ပန်း
၁၅ တုံးတိုင်သို့ ငါလိုက်ပြေး၏။– ထို့ကြောင့် စုံလင်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် ဤသို့သောသဘောကို စွဲလမ်းကြမည်။ သင်တို့သည် တစုံတခုသောအ
၁၆ ရာ၌ သဘောခြားနားလျှင်၊ ထိုအရာကိုပင် ဘု ရားသခင် ဘော်ပြတော်မူလိမ့်မည်။– သို့မဟုတ် သော်လည်း၊ ယခုမှီသမျှအတိုင်း တနည်းတည်း
၁၇ ကျင့်၍ တသဘောတည်း ရှိရကြမည်။– ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါကျင့်သည်နည်းတူ သင်တို့သည် တညီတညွတ်တည်း ကျင့်ကြလော့။ ငါတို့ပေးသော ပုံသက်သေနှင့်အညီ ကျင့်သောသူတို့ကိုလည်း ရှု
၁၈ မှတ်ကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ အထက်အဖန်ဖန် ငါပြော၍၊ ယခုပင် မျက်ရည်ကျလျက်နှင့် ပြောသည်အတိုင်း၊ ခရစ်တော်၏ လက်ဝါးကပ်တိုင်ကို ရန်ဘက်ပြု၍ ကျင့်သောသူအများရှိကြ
၁၉ ၏။– ထိုသူတို့သည် ပျက်စီးခြင်း၌ လမ်းဆုံးတတ်ကြ၏။ သူတို့၏ ဘုရားမူကား၊ မိမိတို့ဝမ်းပေတည်း။ မိမိတို့ ရှက်ကြောက်ဘွယ်သော အကျင့်

၌သာ မိမိတို့ဝါကြွားကြ၏။ လောကီအရာတို့ကို
၂၀ သာ စိတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိကြ၏။– ငါတို့ကျင့်သော အကျင့်မူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံနှင့် စပ်ဆိုင်လျက် ရှိ၏။ ကယ်တင်တော်မူသောအရှင် သခင်ယေရှု ခရစ်သည် ကောင်းကင်ဘုံမှ ကြွလာတော်မူမည်
၂၁ ဟု ငါတို့သည် မြော်လင့်လျက်နေကြ၏။– ထိုသခင်သည် ခပ်သိမ်းသောအရာကိုပင် မိမိအောက်၌ နိမ့်ချနိုင်တော်မူသော ပြုပြင်အားထုတ်ခြင်းအားဖြင့် ယုတ်ညံ့သော ငါတို့၏ကိုယ်ခန္ဓာကိုပင်၊ ဘုန်းအသရေနှင့်ပြည့်စုံသော ကိုယ်ခန္ဓာတော်၏နည်း တူဖြစ်စေခြင်းငှါ အသစ်ပြင်ဆင်တော်မူလတ့ံ။

၄

၁ ထို့ကြောင့် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းအကြောင်း၊ ငါ့ဦးရစ်သရဖူတည်းဟူသော၊ ငါချစ်၍ အလွန်လွမ်းသော ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း သခင်ဘုရား၌ တည်နေကြလော့၊ ငါ့ချစ်သူတို့။

၂ ဧဝေါဒိနှင့်သုန္တုတ်တို့သည် သခင်ဘုရား၌ သဘော တညီတညွတ်တည်း ဖြစ်ရကြမည်အကြောင်းကို ငါတောင်းပန် သွေးဆောင်ပါ၏။–
၃ အချင်း ငါ့လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်စစ်၊ သင့်ကို လည်း ငါတောင်းပန်၏။ ငါနှင့် ကလေမင့်မှစ၍ အသက်စာရင်းဝင်သော အခြားသော ငါ၏လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်တို့နှင့်အတူ၊ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောသောအမှု၌ ကူညီ၍ ကြိုးစားအား ထုတ်သော မိန်းမတို့ကို မစထောက်ပံ့ပါလော့။

၄ သခင်ဘုရား၌ အစဉ်မပြတ် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိကြလော့။ တဖန် ငါဆိုသည်ကား၊ ဝမ်းမြောက်
၅ ကြလော့။– လူအပေါင်းတို့ရှေ့၌ သင်တို့၏ ဖြည်းညှင်းခြင်း သဘောကို ထင်ရှားစေကြလော့။ သ
၆ ခင်ဘုရားသည် အနီးအပါး၌ ရှိတော်မူ၏။– အ ဘယ်အမှုကိုမျှစိုးရိမ်ခြင်းမရှိဘဲ အရာရာ၌ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်တကွ ဆုတောင်းပဌနာပြုသောအားဖြင့်၊ သင်တို့တောင်းပန်လိုသော အရာများတို့ကို ဘုရားသခင်အား ကြားလျှောက်
၇ ကြလော့။– ထိုသို့ပြုလျှင် အဘယ်သူမျှကြုံ၍ မမှီနိုင်သော ဘုရားသခင်၏ ငြိမ်သက်ခြင်းသည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သင်တို့၏စိတ်နှလုံးတို့ကို စောင့်မလိမ့်မည်။

၈ ကြွင်းသေးသော စကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သမ္မာတရားနှင့် ဆိုင်သောအကျင့်၊ လျောက်ပတ်သော အကျင့်၊ ဖြောင့်မတ်သော အကျင့်၊ စင်ကြယ်သော အကျင့်၊ သူတပါးနှစ်သက်ဘွယ်သော အကျင့်၊ ချီးမွမ်းဘွယ်သောအကျင့် ရှိသမျှ

To Contents

တို့ကိုငင်း၊ ပါရမီတပါးပါး၊ ကောင်းသော သိတင်း
တပါးပါးနှင့် ဆိုင်သောအကျင့်တို့ကိုငင်း၊ နှလုံး
၉ သွင်းကြလော့။– သင်တို့သည် အထက်ကသင်ယူ
၍ ငါ၌ကြားမြင် ခဲ့ပြီးသမျှတို့ကို ကျင့်ကြလော့။
ထိုသို့ကျင့်လျှင်၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ အရှင်ဘုရား
သခင်သည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိတော်မူလိမ့်မည်။
၁၀ ယခုဥ္စင်လည်း သင်တို့သည် ငါ့ကို ကြည့်ရှုပြုစု
ချင်သော စေတနာစိတ်နှင့် ပြည့်စုံပြန်သည်ဖြစ်
၍၊ ငါသည် သခင်ဘုရား၌ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်း
ရှိ၏။ ထိုစေတနာစိတ်သည် အထက်ကရှိသော်
၁၁ လည်း ပြုစုရသောအခွင့် မရှိပြီ။– ထိုသို့ငါဆို
သော်၊ ကိုယ်တိုင်ဆင်းရဲခြင်းကို ရည်မှတ်၍ ဆို
သည်မဟုတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် တွေ့
ကြုံသမျှသောအခြင်းအရာတို့၌ ရောင့်ရဲသော
၁၂ စိတ်ရှိအံ့သောငှါ သင်မိပြီ။– ရွှတ်ချခြင်းကိုငင်း၊
ကြွယ်ဝခြင်းကိုငင်း ခံတတ်၏။ ဝစွာစားခြင်း၊
မွတ်သိပ်ခြင်း၊ စည်းစိမ်ရှိခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့ကို
ခံရအံ့သောငှါ၊ အရပ်ရပ်တို့တွင် အရာရာ၌ သင်မိ
၁၃ ပြီ။– ငါ့ကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသော
ခရစ်တော်အားဖြင့် ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို ငါ
၁၄ တတ်စွမ်းနိုင်၏။– သို့သော်လည်း ဆင်းရဲဒုက္ခကို
ငါ ခံရစဉ်အခါ၊ သင်တို့သည် ငါနှင့်ဆက်ဆံသော
၁၅ အားဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ ပြုကြပြီ။– အချင်းဖိလိပ္ပိ
မြို့သားတို့၊ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောစပြု၍၊ မာ
ကေဒေါနိပြည်မှ ငါထွက်ဆဲရှိသောအခါ အလှူ
လှူခြင်း၊ အလှူခံခြင်းအမှု၌၊ သင်တို့မှတပါး အ
ဘယ်အသင်းတော်မျှ ငါနှင့် မဆက်ဆံကြ။–
၁၆ သက်သာလောနိတ်မြို့၌ ငါရိုစဉ်ပင်၊ ငါလိုသော
အရာကို သင်တို့သည် နှစ်ကြိမ်တိုင်အောင် ပေး
၁၇ လိုက်ကြ၏။– ထိုသို့ငါဆိုသော်၊ အလှူကို ရှာ
သည်မဟုတ်၊ သင်တို့၌ ကြွယ်ဝသောအကျိုးကို
၁၈ ရှာ၏။– ယခုအခါ အရာရာ၌ ငါရတတ်၏။ ဥစ္စာ
ကြွယ်ဝ၏။ မွေးကြိုင်သောအနံ့နှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ဘု
ရားသခင်နှစ်သက်အားရတော်မူသောယဇ်တည်း
ဟူသော သင်တို့ ပေးလိုက်သောအရာတို့ကို ဧပ
ဖြောဒိတ်လက်မှ ငါခံရသည်ဖြစ်၍ ကြွယ်ဝလျက်
၁၉ ရှိ၏။– ငါ၏ဘုရားသခင်သည် ဘုန်းအာနုဘော်၌
စံပယ်တော်မူသောစည်းစိမ်ရှိသည်အတိုင်း၊ သင်
တို့အလို ရှိသမျှတို့ကို ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ပြည့်စုံ
၂၀ စေတော်မူလိမ့်မည်။– ငါတို့အဘတည်းဟူသော
ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီး
တော်မူစေသတည်း။ အာမင်။
၂၁ ယေရှုခရစ်၌ရှိသော သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့
၂၂ ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။– ငါနှင့်အတူရှိသော ညီ
အစ်ကိုမှစ၍ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့သည် သင်
တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ကဲသာဘုရင်၏ နန်း
တော်၌နေသော သန့်ရှင်းသူတို့သည် အထူးသ
၂၃ ဖြင့် နှုတ်ဆက်ကြ၏။– ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်
၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အပေါင်း၌ ရှိစေ
သတည်း။ အာမင်။

ဖိလိပ္ပိဩဝါဒစာပြီး၏။

To Contents

COLOSSIANS

၁

၁ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အားဖြင့် ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုနှင့် ငါညီတိမောသေသည်၊– ကောလောသဲမြို့၌နေသော
၂ သန့်ရှင်းသူတည်းဟူသော၊ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်သောညီအစ်ကိုတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

၃ သင်တို့သည် ယေရှုခရစ်ကိုယုံကြည်၍၊ သန့်
၄ ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကို ချစ်ကြသည်ဟု ငါတို့သည်
၅ ကြားသဖြင့်ငင်း၊ သမ္မာတရားတည်းဟူသော ဧဝံဂေလိတရားကို သင်တို့သည် အထက်က ကြားသိကြသည်အတိုင်း၊ သင်တို့အတို့ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သိုထားသော မြေဝံလင့်ရာကို ထောက်သဖြင့်ငင်း၊ သင်တို့အဘို့ အစဉ်မပြတ်ဆုတောင်း၍၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်း
၆ ကြ၏။– ထိုတရားသည် လောကီနိုင်ငံတရှောက်လုံးကို နှံ့ပြားသည်နှင့် အညီ၊ သင်တို့ရှိရာသို့ ရောက်ခဲ့ဖြို။ သင်တို့၌ အသီးသီးခြင်း၊ တိုးပွါးခြင်းကို ပြုသည်နည်းတူ အရပ်ရပ်၌ပင် ပြုတတ်
၇ ၏။– သင်တို့အမှုကို စောင့်၍၊ ခရစ်တော်ထံ၌ သစ္စာရှိသော ဆရာတည်းဟူသော ငါတို့ချစ်သော ကျွန်ချင်း ဧပဖြသည် သင်တို့ကို သွန်သင်သည်အတိုင်း သင်တို့သည် ကြား၍၊ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို မှန်ကန်စွာ ဝန်ခံသော
၈ နေ့မှစ၍ ထိုသို့သောအကျိုးရှိ၏။– သင်တို့၌ရှိသော ဝိညာဉ်ပကတိမေတ္တာကို ဧပဖြသည် ငါတို့အားပြခဲ့ပြီ။

၉ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ကြားရသည်နေ့မှစ၍၊
၁၀ သင်တို့အဘို့ အလိုငှါ အစဉ်မပြတ် ဆုတောင်းပ
၁၁ ဌနာပြုလျက် နေကြ၏။ ဆုတောင်းသောအချက် ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ကောင်းသောအကျင့်အမျိုးမျိုးတည်း ဟူသော အသီးကိုသီးခြင်း၊ ဘုရားသခင်ကိုသိသော ဉာဏ်တိုးပွါးခြင်းရှိသဖြင့်ငင်း၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်နှင့် အရာရာ၌ သည်းခံခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်းအလိုငှါ၊ ဘုန်းကြီးသော တန်ခိုးတော်အတိုင်း ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်ငင်း၊ ခမည်းတော်ဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက်၊ သခင်ဘုရားနှင့် ထိုက်လျောက်စွာ ကျင့်၍ အရာရာ၌ နှစ်သက်တော်မူစေခြင်းငှါ၊ ပညာအမျိုးမျိုး၊ ဓမ္မဥာဏ်အမျိုးမျိုးအားဖြင့် အလိုတော်ကို အကုန်အစင် နားလည်ပါမည်အ
၁၂ ကြောင်း ဆုတောင်းပဌနာပြု၏။– အလင်း၌နေသော သန့်ရှင်းသူတို့၏အမွေကို ငါတို့သည် ဆက်ဆံဝင်စားထိုက်မည်အကြောင်း ကျေးဇူးပြုတော်
၁၃ မူ၏။– မှောင်မိုက်တန်ခိုးမှလည်း ငါတို့ကိုနှုတ်၍၊ ချစ်တော်မူသော သားတော်၏နိုင်ငံထဲသို့
၁၄ သွင်းတော်မူ၏။– ထိုသားတော်၏ အသွေးအားဖြင့် အပြစ်လွှတ်တော်မူခြင်းတည်းဟူသော ရွေးနှုတ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ငါတို့သည် ခံရကြ၏။

၁၅ ထိုသားတော်သည် မျက်မြင်မရသော ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဌာန်တော်ဖြစ်၏။ ဝေနေယျသတ္တဝါ အပေါင်းတို့တွင်လည်း သားဦးဖြစ်တော်
၁၆ မူ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ထိုသားတော်သည် ကောင်းကင်ပေါ်၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသမျှသော ရူပအရာ၊ အရူပအရာ၊ ရာဇပလွှင့်ဖြစ်စေ၊ အစိုးရခြင်းတန်ခိုးဖြစ်စေ၊ အထွဋ်အမြတ်ဖြစ်စေ၊ အာဏာစက်ဖြစ်စေ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူ၏။ ထိုသခင်အားဖြင့်ငင်း၊ ထိုသခင်အဘို့ အလိုငှါငင်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည်
၁၇ ဖန်ဆင်းလျက်ဖြစ်ကြ၏။– သားတော်သည်လည်း ခပ်သိမ်းသောအရာ မဖြစ်မီ ဖြစ်တော်မူ၍ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် တန်ခိုးတော်
၁၈ အားဖြင့်သာ တည်ကြ၏။– အသင်းတော်တည်းဟူသော ကိုယ်၏ဦးခေါင်း ဖြစ်တော်မူ၏။ အရာရာ၌ ထူးမြတ်ခြင်းငှါ မူလအရင်းဖြစ်၍၊ သေ
၁၉ သောသူတို့တွင် သားဦးဖြစ်တော်မူ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ခပ်သိမ်းသောပြည့်စုံခြင်းကို
၂၀ သားတော်၌ ကျိန်းဝပ်စေခြင်းငှါငင်း– လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ သွန်းသော အသွေးတော်အားဖြင့် ရန်ကိုငြိမ်းစေ၍၊ ကောင်းကင်အရာဖြစ်စေ၊ မြေကြီးအရာဖြစ်စေ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သားတော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်နှင့် မိဿဟာယ ဖွဲ့စေခြင်းငှါငင်း အလိုရှိတော်မူ၏။

၂၁ အထက်က ဘုရားသခင်နှင့်ကွာရှင်း၍၊ ဆိုး

To Contents

ညစ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သဖြင့် စိတ်နှလုံး၌ ရန်သူဖြစ်သော သင်တို့ကို၊ ကိုယ်ခန္ဓာတော်၌ အသေခံတော်မူသော အားဖြင့်၊ ယခု မိသဟာယ
၂၂ ဖွဲ့စေတော်မူ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ကောင်းကင်အောက်၌ ရှိသမျှသော ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား ဟောပြောသဖြင့်၊ သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်
၂၃ ကြားရပြီးသော ဧဝံဂေလိတရားတော်၏ မြေခဲလင့်ခြင်းမှ မရွေ့လျော့ဘဲ၊ တိုက်ဖြစ်ကျခြင်း၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့်တကွ မြဲမြံစွာယုံကြည်ကြလျှင်၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်လျက် အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်လျက်ရှိသော သင်တို့ကို ရွေးတော်၌ ဆက်
၂၄ သမည်အကြောင်းတည်း။

ငါပေါလုသည် ထိုတရားကို ဟောသောဆရာဖြစ်သည်နှင့် သင်တို့အတို့အလို၄ါ ဆင်းရဲခဲခြင်း၌ ယခုဝမ်းမြောက်၍၊ ခရစ်တော်၏ ဆင်းရဲဒုက္ခအကြွင်းအကျန်ကို အသင်းတော်တည်းဟူသော
၂၅ ကိုယ်တော်အတို့ အလို၄ါ ငါ့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ပြည့်စုံစေ၏။– ရှေးကပင်ကာလပတ်လုံး ဝှက်ထားလျက်
၂၆ ရှိသော်လည်း၊ ယခုတွင် သန့်ရှင်းသူတို့အား ဘော်ပြသော နက်နဲရာတည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို အကုန်အစင်
ဟောပြောစေခြင်း၄ါ၊ သင်တို့အကျိုးကို ထောက်၍၊ ငါ့အား အပ်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်၏
၂၇ သာသနာတော်နှင့်အညီ၊ ငါသည် အသင်းတော်၌ မမွှေဆရာ၏ အဖြစ်သို့ရောက်ရပြီ။– တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ဤနက်နဲသောအရာနှင့်ဆိုင်သော
မဟာစည်းစိမ်ကား၊ အဘယ်မျှလောက်ကြီးသည်ကို သန့်ရှင်းသူတို့သည် သိစေခြင်း၄ါ၊ ဘုရားသခင် အလိုရှိတော်မူ၏။ ထိုစည်းစိမ်ကား၊
ဘုန်းအသရေကို မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းတည်းဟူသော သင်တို့အထဲ၌ တည်တော်မူသော ခရစ်
၂၈ တော်ပေတည်း။– ခရစ်တော်အားဖြင့် လူတိုင်းစုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်၍ လူခပ်သိမ်းတို့ကို ဆက်သအံ့သောငှါ၊ ငါတို့သည် လူခပ်သိမ်းတို့ကို သတိပေး၍ ပညာအမျိုးမျိုးနှင့် ဆုံးမသွန်သင်လျက် ခ
၂၉ ရစ်တော်၏တရားကို ဟောပြောကြ၏။– ထိုသို့အလိုငါ့ ငါသည် အမှုဆောင်ရွက်၍၊ ငါ၌တန်ခိုးတော် ပြုပြင်အားထုတ်တော်မူသည်အတိုင်း ကြိုးစားအားထုတ်လေ့ရှိ၏။

၂

၁ သင်တို့နှင့် လောဒိကိ၌ရှိသူမြို့သားတို့မှစ၍၊ ငါမျက်နှာကို မမြင်ဘူးသောသူ ရှိသမျှတို့သည်၊–
၂ မေတ္တာချင်းထုံးဖွဲ့၍၊ ခမည်းတော်ဘုရားနှင့် ခရစ်တော်၏ နက်နဲသောအရာကိုနားလည်နိုင်သော ဝိစိကိစ္ဆာနှင့် ကင်းစင်သော ဉာဏ်၏ စည်းစိမ်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ စိတ်နှလုံးသက်သာစေမည်အကြောင်း အဘယ်မျှလောက်ကြီးသော
၃ တိုက်လှန်ခြင်းကို ငါခံရသည်ဟု သင်တို့သိစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။– ထိုနက်နဲသောအရာ၌ ပညာဘဏ္ဍာ၊ ဉာဏ်ဘဏ္ဍာရှိသမျှတို့သည် ဂုဏ်
၄ ထားလျက်ရှိကြ၏။– အဘယ်မည်သောသူမျှ ဖြားယောင်းသော စကားအားဖြင့် သင်တို့ကို မလှည့်ဖြားစေခြင်းငှါ၊ ဤစကားကို ငါပြောဆို
၅ ၏။– ငါသည် ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် သင်တို့နှင့်ကွာ၍ နေသော်လည်း၊ စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည် လျောက်ပတ်စွာ စီရင်ပြုပြင်တတ်သည်ကိုငဲ့၊
ခရစ်တော်၌ ခိုင်ခံ့စွာ ယုံကြည်သည်ကိုငဲ့၊ မြင်
၆ လျှင် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။– ထိုကြောင့် သင်တို့
၇ သည် သခင်ယေရှုခရစ်ကို ခံယူပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသခင်၌ စိုက်ပျိုးခြင်း၊ တည်ဆောက်ခြင်း ရှိလျက်၊ နည်းဥပဒေသကို ခံပြီးသည်အတိုင်း ယုံကြည်ခြင်း၌ မြဲမြံစွာခွဲလမ်းလျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းနှင့်တကွ ယုံကြည်ခြင်း တိုးပွါးပြည့်စုံလျက်၊ ထိုသခင်၌ ကျင်လည်ကြလော့။
၈ ခရစ်တော်၏တရားကို မလိုက်၊ လူအဆက်ဆက်ခံသော နည်းဥပဒေသနှင့် လောကီတရားနှင့်ကို လိုက်၍၊ လောကီပညာနှင့် အချည်းနှီးသော ပရိယာယ်အားဖြင့် သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မ
လုယူမဖျက်ဆီး စေခြင်း၄ါ သတိပြုကြလော့။–
၉ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ ဓာတိအဖြစ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းအပေါင်းသည် ခရစ်တော်၌
၁၀ ကိုယ်ထင်ရှား၍ ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။– အထွဋ်အမြတ် အာဏာစက်ရှိသမျှကို အုပ်စိုးတော်မူသော ထိုသခင်၌ သင်တို့သည် စုံလင်ခြင်းရှိကြ
၁၁ ၏။– ခရစ်တော်၏ အရေဖျားလှီးခြင်းအားဖြင့် ဓာတိပကတိအပြစ်၏ ကိုယ်ကိုပယ်ရှင်း၍ လက်ဖြင့်မလုပ်သော အရေဖျားလှီးခြင်းကို ထိုသခင်၌
၁၂ သင်တို့သည် ခံကြသည်ဖြစ်၍၊– ဗတ္တိဇံအားဖြင့် ထိုသခင်နှင့်အတူ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံကြ၏။ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှ ထမြောက်စေတော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ပြုပြင်အားထုတ်တော်မူခြင်းကို ယုံကြည်သောအားဖြင့်၊ ဗတ္တိဇံကိုခံ၍ ထိုသခင်နှင့်အတူ ထမြောက်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ
၁၃ ၏။– ဒုစရိုက်အပြစ်၌ငင်း၊ ဓာတိပကတိ၏ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောအဖြစ်၌ငင်း သေလျက်ရှိနေသော သင်တို့ကို ခရစ်တော်နှင့်အတူ အသက်ရှင်စေ၍၊ သင်တို့ အပြစ်ရှိသမျှတို့ကို

To Contents

၁၄ လွတ်တော်မူ၏။– ငါတို့နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
သော ဝိနည်းအထုံးအဖွဲ့နှင့် စပ်ဆိုင်သောလက်
မှတ်ကို ချေ၍၊ လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ရိုက်ထား
လျက်၊ ငါတို့စပ်ကြားထဲက ပယ်ရှင်းတော်မူပြီ။–
၁၅ အထွဋ်အမြတ်၊ အာဏာစက်များကို လုယူလျှင်၊
ထင်ရှားစွာ ထုတ်ပြ၍ လက်ဝါးကပ်တိုင်တော်
အားဖြင့် အောင်ပွဲကို ခံတော်မူပြီ။
၁၆ ထိုကြောင့် စားသောက်ခြင်းအမှု၊ ပွဲနေ့၊ လ
ဆန်းနေ့၊ ဥပုသ်နေ့တို့ကို စောင့်ခြင်းအမှုတွင်
သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မစစ်ကြောမစီရင်စေ
၁၇ နှင့်။– ထိုအရာတို့သည် နောက်ဖြစ်လတ္တံ့သော
အရာတို့၏ အရိပ်ဖြစ်ကြ၏။ ကိုယ်မူကား ခရစ်
၁၈ တော်၏ကိုယ်ဖြစ်၏။– ဦးခေါင်းတော်ကို အမှီမ
ပြု၊ ဇာတိပကတိ၏ စိတ်နလုံး အချည်းနှီးထောင်
လွှားလျက်၊ မိမိမသိမမြင်သောအရာကို စူးစမ်း
လျက်၊ စိတ်နှိမ့်ချခြင်းသို့ရင်း၊ ကောင်းကင်တမန်
ကို ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရင်း မွေ့လျော်သောသူ တစုံ
တယောက်မျှ သင်တို့ဆုကို မလုမယူစေနှင့်။–
၁၉ ဦးခေါင်းတော်မှ တကိုယ်လုံးသည် အဆစ်အ
ပိုင်း အထုံးအဖွဲ့များအားဖြင့်၊ အားဖြည့်၍ ထုံးဖွဲ့
လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ ကြီး
ပွါးတတ်၏။
၂၀ သင်တို့သည် ခရစ်တော်နှင့်အတူသေ၍၊ လော
၂၁ ကီတရားနှမ စုတေ့ကြသည်မှန်လျှင်၊– မတို့နှင့်၊
မမြည်းနှင့်၊ မကိုင်နှင့်ဟူသော ပညတ်စကားကို
လောကီအသက်ရှင် သေးသကဲ့သို့၊ အဘယ်
၂၂ ကြောင့် နားထောင်ကြသနည်း။– လူတို့၏ ပ
ညတ်ဩဝါဒအတိုင်း စောင့်ရှောက်သော ထိုပ
ညတ်ရှိသမျှတို့သည် ပုပ်ပျက်စေခြင်းအကြောင်း
၂၃ ဖြစ်ကြ၏။– ထိုသို့သော ပညတ်တို့သည် ကိုယ်
အသားကို ဝပြောစွာ ကျွေးမွေးခြင်းနှင့်မဆိုင်၊
ကိုယ်အလိုအလျောက် ကိုးကွယ်ခြင်း၊ စိတ်နှိမ့်ချ
ခြင်း၊ ကိုယ်ကာယကို နှိပ်စက်ခြင်းနှင့်ဆိုင်၍၊ ပ
ညာရှိယောင်ဆောင်ကြ၏။

၃

၁ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည်
ခရစ်တော်နှင့်အတူ ထမြောက်ကြသည်မှန်လျှင်၊
ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော်ဘက်မှာ ခရစ်
တော်သည် ထိုင်နေတော်မူရာအရပ်၌ရှိသော အ
၂ ထက်အရာတို့ကို ရှာကြလော့။– မြေကြီးပေါ်မှာ
ရှိသော အရာတို့ကို စွဲလမ်းသောစိတ် မရှိကြ
နှင့်။ အထက်အရာတို့ကိုသာ စိတ်စွဲလမ်းခြင်း
၃ ရှိကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည်
သေသောသူဖြစ်၍ သင်တို့အသက်သည် ခရစ်
တော်နှင့်အတူ ဘုရားသခင်၌ ဝှက်ထားလျက်ရှိ
၄ ၏။– ငါတို့အသက်တည်းဟူသော ခရစ်တော်
သည် ထင်ရှားတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့သည်
လည်း ထိုသခင်နှင့်အတူ ဘုန်းကြီး၍ ထင်ရှား
ကြလတံ့။
၅ ထိုကြောင့် မတရားသော မေထုန်၌မှီဝဲခြင်း၊
ညစ်ညူးစွာကျင့်ခြင်း၊ ကိလေသာပူပန်ခြင်း၊ ဆိုး
ညစ်သော တပ်မက်ခြင်း၊ ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်
ခြင်းဖြစ်သော လောဘလွန်ကျူးခြင်းတည်းဟူ
သော၊ မြေကြီးပေါ်မှာရှိသော သင်တို့၏ ကိုယ်
၆ အင်္ဂါတို့ကို သေစေကြလော့။– ထိုအမှုများ
ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်သည် ငြင်း
ဆန်သော သူတို့အပေါ်၌ သင့်ရောက်ပေ၏။–
၇ ထိုသူတို့နှင့် သင်တို့သည်လည်း အထက်က
ပေါင်းဘော်သောအခါ၊ ထိုအမှုများ၌ ကျင်လည်
၈ ကြ၏။– ယခုမူကား၊ ထိုအမှုအလုံးစုံတို့ကိုလည်း၊
အမျက်ထွက်ခြင်း၊ စိတ်ဆိုးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊
သူ့အသရေဖျက်အောင် ပြောဆိုခြင်း၊ ညစ်ညူး
သော စကားကို သုံးခြင်းတို့ကိုလည်း၊ သင်တို့နှုတ်
၉ မှ ပယ်ရှင်းကြလော့။– အချင်းချင်း မုသာစကား
ကို မပြောမသုံးကြနှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ သင်
တို့သည် လူဟောင်း၏ အကျင့်တို့နှင့် လူဟောင်း
၁၀ ၏ကိုယ်ကို ချွတ်ပယ်၍၊– ဖန်ဆင်းတော်မူသော
သူ၏ ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်အညီ၊ မှန်သောပညာအား
ဖြင့် အသစ်ပြုပြင်သော လူသစ်ကို ယူတင်ဝတ်
၁၁ ဆောင်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။– ထိုဖန်ဆင်းပြုပြင်
တော်မူရာ၌ ဟေလသလူမရှိ၊ ယုဒလူမရှိ၊ အရေ
ဖျားလိုးမင်္ဂလာခံခြင်းမရှိ၊ မခံခြင်းမရှိ၊ လူရိုင်းမ
ရှိ၊ သကုသိလူမရှိ၊ ကျွန်မရှိ၊ လူလွတ်မရှိ၊ ခရစ်
တော်သည် အလုံးစုံတို့၌ အလုံးစုံဖြစ်တော်မူ၏။
၁၂ ထိုကြောင့် သင်တို့သည် ဘုရားသခင် ရွေး
ကောက်သောသူ၊ သန့်ရှင်းသောသူ၊ ချစ်အပ်
သောသူကဲ့သို့၊ သနားစုံမက်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြု
ခြင်း၊ စိတ်နှိမ့်ချခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်း၊ စိတ်
ရှည်ခြင်းတို့ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင် ကြလော့။–
၁၃ တယောက်၌တယောက် အပြစ်တင်စရာအခွင့်
ရှိလျှင်၊ အချင်းချင်းသည်းခံ၍ အပြစ်ကို လွှတ်
ကြလော့။ ခရစ်တော်သည် သင်တို့၏အပြစ်ကို
လွှတ်တော်မူသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူပြုကြလော့။–
၁၄ စုံလင်ခြင်းအဖွဲ့အစည်းတည်းဟူသော ချစ်ခြင်း
မေတ္တာကို ထပ်၍ ယူတင်ဝတ်ဆောင်ကြလော့။–
၁၅ သင်တို့စိတ်နှလုံးအထဲ၌ ခရစ်တော်၏ ငြိမ်သက်
ခြင်း အုပ်စိုးစေ။ ထိုသို့အလိုငှါ သင်တို့သည် တ
လုံးတကိုယ်တည်း၌ ခေါ်ထားတော်မူခြင်းကို ခံ

To Contents

ကြသည် ဖြစ်၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို သိသောစိတ် ရှိကြလေ့။

၁၆ ခရစ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တရားသည် ပညာ အမျိုးမျိုးနှင့် သင်တို့အထဲ၌ ကြွယ်ဝစွာ တည် နေ၍ သင်တို့သည် ဆာလံသီချင်းမှစသော ဓမ္မ သီချင်းအမျိုးမျိုးအားဖြင့်၊ အချင်းချင်းတို့ကို ဆုံး မသွန်သင်ခြင်း၊ သတိပေးခြင်းကိုပြု၍၊ နှုးညွတ် သောစိတ်နှလုံးနှင့် ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ တင့်
၁၇ တယ်လျောက်ပတ်စွာ သီချင်းဆိုကြလေ့။– စ ကားပြောသော်လင်း၊ အမှုဆောင်ရွက်သော်လင်း၊ သခင်ယေရှု၏ နာမတော်ကိုထောက်၍ ခပ်သိမ်း သောအမှုတို့ကို ပြုမူလျက်၊ ကျေးဇူးတော်ကြီး လှပါ၏ဟု ထိုသခင်ကို အမှီပြု၍ ခမည်းတော် ဘုရားသခင်ရှေ့၌ ဝန်ခံကြလေ့။

၁၈ အချင်းမိန်းမတို့၊ သခင်ဘုရား၌ လျောက် ပတ်သည့်အတိုင်း၊ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်း
၁၉ ကို ဝန်ခံကြလေ့။– အချင်းယောကျ်ားတို့၊ ကိုယ် ခင်ပွန်းကို ချစ်ကြလော့။ ကြမ်းတမ်းစွာ မပြုကြ
၂၀ နှင့်။– သားသမီးတို့၊ မိဘစကားကို အရာရာ၌ နားထောင်ကြလော့။ မိဘစကားကို နားထောင် ခြင်းအမှုသည် သခင်ဘုရား နှစ်သက်တော်မူ
၂၁ သော အမှုဖြစ်၏။– အဘတို့၊ ကိုယ်သားသမီး ကို စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ မပြုကြနှင့်။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သူတို့သည် အားလျော့စိတ်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက် ကြလိမ့်မည်။– အစေခံကျွန်တို့၊ သခင်ဘုရားကို
၂၂ ကြောက်ရွံ့လျက်၊ လူတို့၏စိတ်ကို နူးညွတ်စေ သောသူကဲ့သို့၊ မျက်မှောက်၌သာ နားထောင် သည်မဟုတ်၊ စိတ်နှစ်ခွမရှိဘဲ၊ လောကီသခင်၏
၂၃ စကားကို အရာရာ၌ နားထောင်ကြလော့။– လူ ၏အမှုကိုသာ ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့မဟုတ်၊ သ ခင်ဘုရား၏ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့၊
၂၄ ပြုလေသမျှတို့၌ စေတနာစိတ်နှင့် ပြုကြလေ့။– သင်တို့သည် သခင်ခရစ်တော်၏ အစေကို ခံကြ
၂၅ သည်ဖြစ်၍၊ အမွေတော်တည်းဟူသော အကျိုး ကို၊ ထိုသခင်ဘုရား၏ လက်တော်မှ ခံရလိမ့် မည်ဟု သိမှတ်ကြလေ့။– မတရားသောအမှုကို ပြုသောသူမည်သည်ကား၊ မိမိပြုသောအမှု၏ အကျိုးအပြစ်ကို ခံရလိမ့်မည်။ အဘယ်သူ၏ မျက်နှာကို မှတ်တော်မမူ။

၄

၁ သခင်တို့၊ သင်တို့၏သခင်သည် ကောင်း ကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသည်ကို သိမှတ်၍၊ ဖြောင့် မတ်ခြင်းတရား၊ မျှခြင်းတရားနှင့်အညီ ကိုယ် ကျွန်တို့ကို ပြုကြလေ့။

၂ ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်းအမှုကို အမြဲပြု ၍၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းလျက် စောင့်ရှောက်
၃ ကြလေ့။– ငါသည် ခရစ်တော်၏ နက်နဲသော အရာကြောင့် အချည်အနှောင်ခံရသည်ဖြစ်၍၊–
၄ ထိုနက်နဲသောအရာကို ဟောပြောခြင်းငှါ၊ ဘု ရားသခင်သည် တရားဟောရာတံခါးကို ငါတို့ အား ဖွင့်တော်မူမည် အကြောင်းကိုလင်း၊ ထိုနက် နဲသောအရာကို ဟောပြောအပ်သည့်နှင့်အညီ ငါဘော်ပြမည် အကြောင်းကိုလင်း၊ ငါတို့အတွ
၅ လည်း ဆုတောင်းကြလေ့။– ပြင်ပလူတို့၏ မျက်နှာကိုထောက်လျက်၊ ပညာနှင့် ကျွံ့ဆောင်
၆ ၍ ကာလအချိန်ကို ရွေးနှုတ်ကြလေ့။– လူအ သီးအသီးတို့အား အဘယ်သို့ ပြန်ပြောရမည်ကို သိနိုင်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့စကားသည် ဆား အားဖြင့် ငန်သောအရသာနှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ အ စဉ်မပြတ် တင့်တယ်လျောက်ပတ်ပါစေ။

၇ သခင်ဘုရား၌ သစ္စာရှိသောဆရာ၊ ငါတို့ကျွန် ချင်းတည်းဟူသော၊ ငါချစ်သောညီ တုခိတ်သည် ငါ၏ အကြောင်းအရာရှိသမျှကို သင်တို့အား
၈ ဘော်ပြလိမ့်မည်။– သူသည် သင်တို့၏အ
၉ ကြောင်းအရာများကို သိ၍၊ သင်တို့စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေခြင်းငှါ၊ ထိုသူ ကိုၚင်း၊ သင်တို့အထဲ ကဖြစ်၍ သစ္စာရှိသော ငါချစ်သောညီ ဩနေ သိမ်ကိုၚင်း၊ သင်တို့ဆီသို့ ငါစေလွှတ်၏။ သူတို့ သည် ဤမြို့၌ဖြစ်သမျှသော အကြောင်းအရာ ကို သင်တို့အား ဘော်ပြကြလိမ့်မည်။

၁၀ ငါနှင့်အတူ အကျဉ်းခံရသောသူ အာရိတ္တာခု၊ ဗာနဗ၏တူမာက္ခ၊ ယုတ္တုဟုခေါ်ဝေါသော ယေ ရှုတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ မာကုအ တွက် သင်တို့ကို ငါမှာလိုက်ခဲ့ပြီ။ သူသည် သင်
၁၁ တို့ဆီသို့ ရောက်လာလျှင် လက်ခံကြလေ့။– အ ရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံသော သူတို့တွင် ဤသူတို့ သာ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အတွက် ငါနှင့်အတူ အမှုဆောင်သောသူဖြစ်၍၊ ငါ့စိတ်ကို သက်သာ
၁၂ စေကြ၏။– သင်တို့အထဲကဖြစ်သော ခရစ်တော် ၏ကျွန် ဧပေဖြသည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်၏။ သင်တို့သည် စုံလင်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ အလို တော်ကို အကုန်အစင် လေ့ကျက်လျက် တည် ကြည်မည်အကြောင်း သူသည် သင်တို့အတွက် ကာလအစဉ်ကြီးစား၍ ဆုတောင်းတတ်၏။–
၁၃ သင်တို့မှစ၍ လောဒိကိ်မြို့နှင့် ဟေရပေါလိမြို့၌ ရှိသော သူတို့အတွက် သူသည် အလွန်စေတနာ စိတ် အားကြီးသည်ဟု ငါသည် သူ၏သက်သေ
၁၄ ဖြစ်၏။– ငါချစ်သော ဆေးသမားလုကာနှင့် ဒေ

To Contents

၁၅ မသည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။- လောဒိကိ
မြို့၌ရှိသော ညီအစ်ကိုတို့ကိုငင်း၊ နုံဖမှစ၍ သူ၏
အိမ်၌ရှိသော အသင်းတော်ကိုငင်း နှုတ်ဆက်ကြ
လော့။
၁၆ ဤစာကို သင်တို့သည် ဘတ်ပြီးမှ လောဒိကိ
မြို့ အသင်းတော်ကို ဘတ်စေကြလော့။ ထိုမြို့မှ
ရသော စာကိုလည်း သင်တို့ဘတ်ကြလော့။-
၁၇ အာခိပ္ပုကိုလည်း၊ သင်သည် သခင်ဘုရား၏
လက်တော်မှ ခံရပြီးသော ဓမ္မဆရာ၏အမှုအရာ
ကို ပြည့်စုံခြင်းငှါ သတိပြုပါဟု ပြောကြလော့။
၁၈ ငါပေါလုသည် သင်တို့အား နှုတ်ဆက်သော
အချက်ကို ကိုယ်လက်ဖြင့် ရေးထား၏။ ငါခံရ
သော ချည်နှောင်ခြင်းကို အောက်မေ့ကြလော့။
သင်တို့၌ ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း ။ အာမင်။

ကောလောသဲဩဝါဒစာပြီး၏။

To Contents

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာပဋမစောင်။

FIRST THESSALONIANS

၁

၁ ပေါလု၊ သိလွာန၊ တိမောသေတို့သည် ခ
မည်းတော်ဘုရားနှင့် သခင်ယေရှုခရစ်၌ တည်ရှိ
သော သက်သာလောနိတ်မြို့သား အသင်းတော်
ကို ကြားလိုက်ပါ၏။ သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့
အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့်အထံတော်က
ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌
ရှိပါစေသော။

၂ ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့်ရှေ့
၃ တော်၌၊ သင်တို့သည် ယုံကြည်သောစိတ်နှင့် အ
ကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း၊ ချစ်သောစိတ်နှင့် ကြိုးစား
အားထုတ်ခြင်း၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို မြော်
လင့်သောစိတ်နှင့် တည်ကြည်ခြင်းတို့ကို ငါတို့
သည် အစဉ်မပြတ် အောက်မေ့လျက်၊ ဘုရားသ
ခင်ချစ်တော်မူသော ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ခံရ
သော ရွေးကောက်တော်မူခြင်းကို သိလျက်၊
သင်တို့အပေါင်းကို အကြောင်းပြုသဖြင့်၊ ဘုရား
သခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ကာလအစဉ်ချီးမွမ်း
၍၊ သင်တို့အဘို့ အလိုငှါ ဆုတောင်းပဌနာပြု
လျက် နေကြ၏။

၅ ငါတို့သည် သင်တို့နှင့်အတူနေသောအခါ
သင်တို့အတွက် အဘယ်သို့သောသူ ဖြစ်သည်ကို
သင်တို့ သိကြသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့ဟောပြော
သော ဧဝံဂေလိတရားသည်၊ သင်တို့၌ စကား
သက်သက်ဖြစ်သည် မဟုတ်။ တန်ခိုးနှင့်ဂုဏ်၊
သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်နှင့် ဂုဏ်၊ ဝိစိကိစ္ဆာမ
ရှိဘဲ အမှန်သိခြင်းနှင့်ဂုဏ် ပြည့်စုံသောတရား
၆ ဖြစ်၏။– သင်တို့သည် ကြီးစွာသောဆင်းရဲခြင်း
ကို ခံရသော်လည်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်
နှင့်ဆိုင်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်တကွ နှုတ်က
ပတ်တရားတော်ကို ခံယူ၍၊ ငါတို့ကဲ့သို့သောသူ၊
၇ သခင်ဘုရားကဲ့သို့သောသူ ဖြစ်ကြ၏။– သို့ဖြစ်
၍၊ မာကေဒေါနိပြည်၊ အာခါယပြည်၌ ယုံကြည်
သောသူ အပေါင်းတို့အား သင်တို့သည် ပုံသက်
၈ သေပေးသောသူ ဖြစ်ကြ၏။– အဘယ်သို့နည်း
ဟူမူကား၊ သင်တို့ထံက၊ သခင်ဘုရား၏ နှုတ်က
ပတ်တရားတော်အသံသည်၊ မာကေဒေါနိပြည်၊
အခါယပြည်၌ ကျော်စောသည်သာမက၊ ဘုရား
သခင်ကို သင်တို့ ယုံကြည်ခြင်း၏ သိတင်းသည်
အရပ်ရပ်တို့၌ နှံ့ပြားလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ငါတို့သည်
၉ တစုံတခုကိုမျှ ပြောစရာအကြောင်းမရှိ။– ငါတို့
သည် သင်တို့အထဲသို့ အဘယ်သို့ ဝင်ကြသည်
အကြောင်းအရာကို သူတို့သည် ကိုယ်တိုင်ကြား
ပြောကြ၏။ အသက်နှင့် ပြည့်စုံလျက် မှန်တော်
မူသော ဘုရားသခင်၏အမှုတော်ကို သင်တို့သည်
၁၀ ဆောင်ခြင်းငှါငင်း၊– ရောက်လတံ့သော ဘေးဒဏ်
မှ ငါတို့ကို ကယ်နှုတ်သော သခင်ယေရှုတည်း
ဟူသော သေခြင်းမှ ဘုရားသခင် ထမြောက်စေ
တော်မူသော သားတော်သည်၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ
ကြွလာတော်မူမည်အရာကို ငံ့လင့်ခြင်းငှါငင်း၊
ရှုပ်တုဆင်းတုတို့ကို ပစ်ပယ်၍၊ ဘုရားသခင့်အ
ထံတော်သို့ ပြောင်းလဲကြသည် အကြောင်းအ
ရာကိုလည်း ကြားပြောကြ၏။

၂

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် သင်တို့အထဲသို့
ဝင်ခြင်းအမှုသည် အချည်းနှီးမဖြစ်ကြောင်းကို
၂ သင်တို့သည် ကိုယ်တိုင်သိကြ၏။– သင်တို့သိ
ကြသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့သည် ဖိလိပ္ပိမြို့၌ ဆင်း
ရဲခြင်းနှင့် ညှဉ်းဆဲခြင်းကိုခံပြီးမှ၊ ဘုရားသခင်ကို
အမှီပြု၍ ကြီးစွာသော တိုက်လှန်ခြင်းနှင့်တကွ၊
ဘုရားသခင်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို သင်တို့အား
၂ ရဲရင့်စွာဟောပြောကြ၏။– ငါတို့သည် မှားယွင်း
ခြင်း၊ ညစ်ညူးခြင်း၊ လှည့်ဖြားခြင်းအားဖြင့် သင်
တို့ကို တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြသည် မဟုတ်။–
၄ ဧဝံဂေလိတရားကို စောင့်ထိန်းသောသူဟု ငါတို့
ကို ဘုရားသခင် လက်ခံတော်မူသည်နှင့်အညီ၊
လူကို နှစ်သက်စေသကဲ့သို့ မဟုတ်၊ ငါတို့စိတ်နှ
လုံးကို စစ်ကြောစုံစမ်းတော်မူသော ဘုရားသခင်
၅ ကို နှစ်သက်စေသကဲ့သို့ ဟောပြောကြ၏။– အ
ဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့သိကြသည်နှင့်
အညီ၊ ငါတို့သည် ချော့မော့သောစကားကို တခါ
မျှမသုံး၊ ဝှက်ထားသော လောဘစိတ်အလျှင်းမ
ရှိကြောင်းကို ဘုရားသခင်သည် ငါတို့သက်သေ
၆ ဖြစ်တော်မူ၏။– ထိုမှတပါး၊ ခရစ်တော်၏တ
မန်တော်ဖြစ်၍၊ လေးသောဝန်ကို တင်ပိုင်သော်
လည်း၊ လူပေးသော ဘုန်းအသရေကို သင်တို့

To Contents

၇ တွင်မရှာ၊ အခြားသူတို့တွင်လည်း မရှာဘဲ၊– သင်
၈ တို့တွင် ဖြည်းညှင်းစွာပြုကြ၏။ သင်တို့ကို ချစ်
သောကြောင့် နှိမ်ထိန်းသည် မိမိသူငယ်ကို ကျွေး
မွေးပြုစုသကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကို နှမြောစုံ
မက်ခြင်းနှင့်တကွ၊ ဘုရားသခင်၏ ဧဝံဂေလိတ
ရားကိုမျှမက၊ ကိုယ်အသက်ကိုပင် ပေးချင်သော
စေတနာစိတ်ရှိကြ၏။

၉ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် ပင်ပန်းစွာ လုပ်
ဆောင်၍ ကြိုးစားအားထုတ်ကြောင်းကို သင်တို့
မှတ်မိကြ၏။ သင်တို့တွင် တယောက်ကိုမျှ မ
နှောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊ ငါတို့သည် နေ့ည၌လုပ်ဆောင်
လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို သင်
၁၀ တို့အား ဟောပြောကြ၏။– မိမိနှိုင်းတော်နှင့်
၁၁ ဘုန်းတော်ထဲသို့၊ သင်တို့ကို ခေါ်သွင်းတော်မူ
၁၂ သော ဘုရားသခင်နှင့် အထိုက်အလျောက် သင်
တို့သည် ကျင့်ဆောင်စေခြင်းငှါ၊ အဘသည် မိမိ
သားတို့ကို ပြုသကဲ့သို့ ငါတို့သည် သင်တို့ရှိသမျှ
ကို အဘယ်သို့ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်၍ မှာ
ထားသည်ကို သင်တို့သိကြသည်နှင့်အညီ၊ ယုံ
ကြည်ခြင်းသို့ရောက်သော သင်တို့တွင် ငါတို့
သည် အဘယ်သို့ သန့်ရှင်းဖြောင့်မတ်လျက်၊ အ
ပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်လျက်နေကြသည်ကို
သင်တို့သည် သက်သေဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်
သည်လည်း သက်သေဖြစ်တော်မူ၏။

၁၃ ငါတို့ဟောပြောသော ဘုရားသခင်၏ နှုတ်
ကပတ်တရားကို သင်တို့သည် ခံယူကြသောအ
ခါ၊ လူ၏နှုတ်ထွက်စကားကို မခံမယူဘဲ၊ ဘုရား
သခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော် အမှန်ဖြစ်သည်နှင့်အ
ညီ၊ ယုံကြည်ခြင်းသို့ရောက်သော သင်တို့အထဲ၌
ပြုပြင်သော ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရား
ကို ခံယူကြသည် အကြောင်းအရာကို ငါတို့သည်
ထောက်၍၊ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို အ
၁၄ စဉ်မပြတ်ချီးမွမ်းကြ၏။– အဘယ်သို့နည်းဟူမူ
ကား၊ ယုဒပြည်၌ ယေရှုခရစ်၏ဘာသာကို ခံယူ
သော ဘုရားသခင်၏ သင်းဝင်သူတို့သည် ယုဒ
လူတို့လက်မှ ဆင်းရဲခံရသကဲ့သို့၊ ညီအစ်ကိုတို့၊
သင်တို့သည် မိမိတို့ အမျိုးသားချင်းတို့ လက်မှ
ထိုနည်းတူခံရသောအားဖြင့်၊ ယုဒပြည်၌ရှိသော
၁၅ တပည့်တော်ကဲ့သို့သောသူ ဖြစ်ကြ၏။– ယုဒလူ
တို့သည် သခင်ယေရှုမှစ၍ ပရောဖက်များကို အ
သေသတ်ကြပြီ။ ငါတို့ကိုလည်း ညှဉ်းဆဲကြပြီ။
ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်သို့ မလိုက်၊ ခပ်သိမ်း
၁၆ သော လူတို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကြ၏။– တ
ပါးအမျိုးသားတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်
စေခြင်းငှါ ငါတို့သည် ဟောပြောကြသည်ကို သူ
တို့သည် ဆီးတားရ၍၊ မိမိတို့အပြစ်ကို အစဉ်ပြည့်
စုံစေကြ၏။ သူတို့အပေါ်၌ အမျက်တော်သည်
အကုန်အစင် ရောက်ရ၏။

၁၇ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် စိတ်နှလုံးအားဖြင့်
မဟုတ်၊ ကိုယ်အားဖြင့်သာ သင်တို့နှင့် ခဏကွာ
သည်ရှိသော်၊ သင်တို့မျက်နှာကို မြင်ခြင်းငှါ အ
လွန်လွမ်းသော စိတ်နှင့် သာ၍ ကြိုးစားအား
၁၈ ထုတ်ကြ၏။– ထိုကြောင့်၊ ငါပေါလုသည် သင်
တို့ရှိရာသို့ လာခြင်းငှါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်အောင်
အလိုရှိသော်လည်း၊ စာတန်သည် ဆီးတားလေ
၁၉ ၏။– ငါတို့မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်း၊ ဝမ်းမြောက်
ခြင်းအကြောင်း၊ ဝါကြွားခြင်း၏ ဦးရစ်သရဖူ
ကား၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းအရာနည်း။ ငါ
တို့သခင်ယေရှုခရစ် ကြွလာတော်မူသောအခါ၊
ရှေ့တော်၌ သင်တို့သည် ထိုသို့သော အကြောင်း
၂၀ အရာ ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်လော။– သင်တို့သည်
ငါတို့၏ဘုန်းအသရေ၊ ငါတို့၏ဝမ်းမြောက်ခြင်း
အကြောင်း ဖြစ်ကြသတည်း။

၂

၁ ထိုကြောင့် ငါသည် တဖန် မအောင့်နိုင်သော
အခါ၊ အာသင်မြို့၌ တယောက်တည်းကျန်ရစ်၍
၂ နေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။– ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိ
တရားကို ဟောပြော၍၊ ဘုရားသခင်၏အမှု
တော်ကို လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက် ဖြစ်သော ဝဉ်ခီ
၃ တိမောသေကို လွှတ်လိုက်၏။– ငါတို့ခံရသော
ဆင်းရဲခြင်းကြောင့် အဘယ်သူမျှ မရွေ့လျော့
မည်အကြောင်း၊ သင်တို့ကိုမြဲမြံစေ၍၊ ယုံကြည်
ခြင်းအရာ၌ သင်တို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်စေ
၄ ခြင်းငှါ သူ့ကို ငါလွှတ်လိုက်၏။– ထိုဆင်းရဲခြင်း
ကို ခံစေမည်အကြောင်း၊ ငါတို့ကို ခန့်ထားတော်
မူသည်ဟု သင်တို့ကိုယ်တိုင် သိကြ၏။ အဘယ်
သို့နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရ
လိမ့်မည်ဟု သင်တို့နှင့်အတူရှိစဉ်အခါ ငါတို့
ပြောခဲ့နှင့် ကြပြီ။ ထိုသို့ပြောသည်အတိုင်း ဖြစ်
၅ သည်ကို သင်တို့လည်း သိကြ၏။– စုံစမ်းသွေး
ဆောင်တတ်သောသူသည် သင်တို့ကို စုံစမ်း
သွေးဆောင်သဖြင့်၊ ငါတို့ပင်ပန်းစွာ လုပ်ဆောင်
ခြင်းအမှုသည် အချည်းနှီးဖြစ်မည်ဟု စိုးရိမ်၍၊ မ
အောင့်နိုင်သောအခါ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို
သိလိုသောငှါ ငါစေလွှတ်၏။

၆ ယခုမူကား၊ တိမောသေသည် သင်တို့ထံက

To Contents

ပြန်လာ၍၊ သင်တို့၏ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်း
တည်သည်ဟူ၍ငင်း၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကို လွမ်း
သကဲ့သို့ သင်တို့သည် ငါတို့ကိုလွမ်း၍၊ အစဉ်
မပြတ် ကောင်းမွန်စွာ အောက်မေ့ကြသည်ဟူ
၍ငင်း၊ ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းကို ကြားပြော
၇ သည်ရှိသော်၊– ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည် အရာ
ရာ၌ဆင်းရဲ၍ ခက်ခဲစွာခံရသည်တွင်၊ သင်တို့၏
ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် သက်သာခြင်းသို့ ရောက်
၈ ကြ၏။– ယခုမှာ သင်တို့သည် သခင်ဘုရား၌
တည်ကြည်လျှင်၊ ငါတို့သည် အသက်ရှင်ကြ၏။–
၉ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်ရှေ့၌ သင်တို့၏အကြောင်း
ကြောင့် ငါတို့ခံရသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းအပေါင်း
ကို ထောက်၍၊ သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ဘု
ရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို အဘယ်သို့ ဆပ်
၁၀ နိုင်သနည်း။– သင်တို့မျက်နှာကိုမြင်၍၊ သင်တို့
ယုံကြည်ခြင်း လိုသေးသမျှကို စုံလင်စေမည်အ
ကြောင်း၊ ငါတို့သည် နေ့ညဉ့်မပြတ် အလွန်တ
ရာ ဆုတောင်းပဌနာပြု၍ နေကြ၏။
၁၁ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါတို့သွားရာလမ်းကို ငါတို့အ
ဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်နှင့် ငါတို့သခင်
ယေရှုခရစ်သည် ပြင်ဆင်တော်မူပါစေသော။–
၁၂ ထိုသခင်သည် မိမိသန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့နှင့်အ
တူ ကြွလာတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့အဘတည်း
ဟူသော ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်
ကင်းလွတ်သော သင်တို့၏ စိတ်နလုံးကို ကိုယ်
တော်သည် သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီ၌ မြဲမြံခိုင်ခံ့စိမ့်
သောငှါ၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကို ချစ်သကဲ့သို့ သင်
တို့သည် အချင်းချင်းကိုငင်း၊ သူတပါးအပေါင်း
တို့ကိုငင်း ချစ်၍၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် အထူးသ
ဖြင့် ကြွယ်ဝပြည့်စုံမည်အကြောင်း သခင်ဘုရား
ပြုတော်မူပါစေသော။

၄

၁ ကြွင်းသေးသော စကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကို
တို့၊ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ ကျင့်ရမည်၊ ဘုရား
သခင်ကို အဘယ်သို့နှစ်သက်စေရမည်ကို ငါတို့
ထံ၌ နည်းခံကြသည်နှင့်အညီ တိုးပွါး၍ ကြွယ်ဝ
ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ သခင်ယေရှုကိုအစှဲပြု
လျက်၊ ငါတို့သည် တောင်းပန်၍ တိုက်တွန်း
၂ သွေးဆောင်ကြ၏။– အဘယ်သို့သော ပညတ်
တို့ကို သခင်ယေရှု၏အခွင့်တော်နှင့် ငါတို့သည်
၃ အပ်ပေးသည်ကို သင်တို့သိကြ၏။– ဘုရားသ
ခင်၏ အလိုတော်ဟူမူကား၊ သင်တို့သည် မတ
ရားသောမေထုန်ကို ကြဉ်ရှောင်၍ သန့်ရှင်းစေ
၄ ခြင်းငှါငင်း၊– ဘုရားသခင်ကိုမသိသော သာသ
နာပလူတို့သည် ကိလေသာ တပ်မက်ခြင်းရှိသ
၅ ကဲ့သို့ မရှိ၊– သင်တို့အပေါင်းသည် သန့်ရှင်းခြင်း၊
အသရေတင့်တယ်ခြင်းနှင့် မိမိကိုယ်ကိုမိမိ ထိန်း
၆ တတ်စေခြင်းငှါငင်း၊– ဤအမှုအရာ၌ လွန်ကျူး
၍ ညီအစ်ကိုကို ပရိယာယ်အားဖြင့် မပြစ်မှားစေ
ခြင်းငှါငင်း၊ အလိုတော်ရှိ၏။ ငါတို့သည် အထက်
က ဟောပြော၍ သစ္စာပေးနှင့်သည်အတိုင်း၊ သ
ခင်ဘုရားသည် ထိုသို့သော ပြစ်မှားခြင်းကို ခံ
သောသူအပေါင်းတို့ဘက်၌ တရားစီရင်တော်မူ
၇ လိမ့်မည်။– ဘုရားသခင်သည် ညစ်ညူးစေခြင်း
ငှါ ငါတို့ကို ခေါ်တော်မူသည်မဟုတ်၊ သန့်ရှင်း
၈ စေခြင်းငှါ ခေါ်တော်မူ၏။– ထို့ကြောင့်၊ ငါတို့ကို
ငြင်းပယ်သောသူသည် လူကိုသာ ငြင်းပယ်သည်
မဟုတ်၊ ကိုယ်တော်၏ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်
တော်ကို ငါတို့အား ပေးတော်မူသော ဘုရားသ
ခင်ကို ငြင်းပယ်၏။
၉ ညီအစ်ကိုချင်း ချစ်ခြင်းအရာကို သင်တို့အား
ရေး၍ပေးလိုက်စရာအကြောင်းမရှိ။ အဘယ်
ကြောင့် နည်းဟူမူကား ၊ သင်တို့သည် အချင်း
ချင်းချစ်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင် ဆုံးမသွန်သင်
၁၀ တော်မူသောသူ ဖြစ်ကြ၏။– ထိုမျှမက၊ မာကေ
ဒေါနိပြည်တွင် အရပ်ရပ်၌ရှိသော ညီအစ်ကိုအ
ပေါင်းတို့ကို ထိုသို့ပြုကြ၏။ သို့သော်လည်း၊ ညီ
အစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် တိုးပွါး၍ ကြွယ်ဝပြည့်စုံ
၁၁ မည်အကြောင်းနှင့်၊– ပြင်ပလူတို့ရှေ့၌ လျောက်
၁၂ ပတ်စွာကျင့်၍ အဘယ်မျှ မလိုရအောင်၊ ငါတို့
သည် အထက်က မှာထားသည်နှင့်အညီ ငြိမ်ဝပ်
စွာနေ၍၊ ကိုယ်အမှုကို ဆောင်ရွက်လျက်၊ ကိုယ်
လက်နှင့် လုပ်ဆောင်ခြင်းငှါ စေတနာစိတ်နှင့်
ကြိုးစားအားထုတ်မည်အကြောင်းကို၊ ငါတို့
သည် တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ကြ၏။
၁၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ မြော်လင့်ခြင်းမရှိသော အခြား
သူတို့သည် ဝမ်းနည်းသကဲ့သို့၊ သင်တို့သည် ဝမ်း
မနည်းမည်အကြောင်း၊ အိပ်ပျော်သော သူတို့
၏ အမှုအရာကို မသိဘဲနေစေခြင်းငှါ ငါတို့အ
၁၄ လိုရှိ၏။– ယေရှုသည် သေပြီးမှ တဖန် ထမြောက်
တော်မူသည်ကို ငါတို့သည် ယုံလျှင်၊ ထိုနည်းတူ
ယေရှု၌ အိပ်ပျော်သောသူတို့ကိုလည်း၊ ထိုသခင်
နှင့်အတူ ဘုရားသခင် ပို့ဆောင် တော်မူလိမ့်
၁၅ မည်။– သခင်ဘုရား၏ ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့်
တဖန် ငါတို့ဆိုသည်ကား၊ သခင်ဘုရား ကြွလာ
တော်မူသောအခါ၊ အသက်ရှင်၍ ကျန်ကြွင်း

To Contents

သော ငါတို့သည် အိပ်ပျော်ပြီးသောသူတို့၏ အ
၁၆ ရင်အဋ္ဌိး နေရာကျရကြမည်မဟုတ်။– သခင်ဘု
ရားသည် ကြွေးကြော်ခြင်း၊ ကောင်းကင်တမန်
မင်း အသံပေးခြင်း၊ ဘုရားသခင်၏ တံပိုးတော်
ကို မှုတ်ခြင်းနှင့်တကွ၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ကိုယ်
တိုင် ဆင်းသက်တော်မူ၍၊ ခရစ်တော်၌ သေလွန်
သောသူတို့သည် အဦးထမြောက်ကြလိမ့်မည်။–
၁၇ ထိုအခါ အသက်ရှင်၍ ကျန်ကြွင်းသောငါတို့
သည် အာကာသကောင်းကင်၌ သခင်ဘုရားထံ
တော်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ထိုသူတို့နှင့်တကွ
မိုးယံးတိမ်ပေါ်သို့ ချီဆောင်ခြင်းကို ခံရသောအား
ဖြင့် သခင်ဘုရားနှင့်အတူ အစဉ်မပြတ် နေရကြ
၁၈ လိမ့်မည်။– သို့ဖြစ်၍၊ ဤစကားများအားဖြင့် အ
ချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် သက်သာ
စေကြလော့။

၅

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ကပ်ကာလအချိန်များကို သင်
တို့အားရေး၍ ပေးလိုက်စရာအကြောင်း မရှိ။–
၂ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သူခိုးသည် ည၌
အခါလာသကဲ့သို့၊ သခင်ဘုရား၏နေ့ရက်သည်
လာလိမ့်မည်ကို သင်တို့သည် သေချာစွာသိကြ
၃ ၏။– ငြိမ်ဝပ်ခြင်းရှိ၏။ ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ကင်း
လွတ်၏ဟု ဆိုစဉ်တွင်၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်း
မ၌ သားဘွားခြင်းဝေဒနာရောက်သကဲ့သို့၊ သူတို့
အပေါ်၌ လျင်မြန်စွာသော ပျက်စီးခြင်းရောက်၍
၄ လွတ်ခြင်းအခွင့် မရှိရကြ။– သို့သော်လည်း၊ ညီ
အစ်ကိုတို့၊ ထိုနေ့ရက်သည် သူခိုးကဲ့သို့ သင်တို့
အပေါ်သို့ ရောက်လာမည်အကြောင်း၊ သင်တို့
၅ သည် မှောင်မိုက်၌ နေကြသည်မဟုတ်။– သင်
တို့အပေါင်းသည် အလင်း၏သား၊ နေ့၏သားဖြစ်
ကြ၏။ ည၌၏သား၊ မှောင်မိုက်၏သား မဟုတ်။–
၆ သို့ဖြစ်၍၊ အခြားသောသူတို့သည် အိပ်ပျော်သ
ကဲ့သို့၊ ငါတို့သည် အိပ်မပျော်ဘဲ သမ္မာသတိရှိ
၇ ၍ စောင့်ကြကုန်အံ့။– အကြောင်းမူကား၊ အိပ်
ပျော်သောသူတို့သည် ည၌အခါ အိပ်ပျော်တတ်
ကြ၏။ သေရည်သေရက်နှင့် ယစ်မူးသောသူတို့
၈ သည်လည်း ည၌အခါ ယစ်မူးတတ်ကြ၏။– နေ့
၏သားဖြစ်သော ငါတို့မူကား၊ သမ္မာသတိရှိကြ
ကုန်အံ့။ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းတည်းဟူသော
ရင်အုပ်တန်ဆာကိုဝင်း၊ ကယ်တင်ခြင်းဆို ရောက်
မည်ဟု မြော်လင့်ခြင်းတည်းဟူသော သံခမောက်
၉ လုံးကိုဝင်း၊ ဝတ်ဆောင်ကြကုန်အံ့။– အမျက်
တော်ကိုခံစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို
ခန့်ထားတော်မူသည်မဟုတ်။ ငါတို့သခင်ယေရှု
ခရစ်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းကို ပိုင်ရစေခြင်းငှါ
၁၀ ခန့်ထားတော်မူ၏။– ငါတို့သည် နိုးလျက်ရှိသည်
ဖြစ်စေ၊ အိပ်ပျော်သည်ဖြစ်စေ၊ ထိုသခင်နှင့်အ
တူ အသက်ရှင်မည်အကြောင်း၊ ငါတို့အတို့ အ
၁၁ သေခံတော်မူပြီ။– ထိုကြောင့်၊ သင်တို့သည် ယခု
ပင်ပြုသည်နည်းတူ၊ အချင်းချင်းတိုက်တွန်း၍ တ
ယောက်ကိုတယောက် တည်ဆောက်ကြလော့။

၁၂ ထိုမှတပါး၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့တွင် အမှု
တော်ကိုဆောင်ရွက်ခြင်း၊ သခင်ဘုရားအခွင့်နှင့်
အုပ်စိုးခြင်း၊ သတိပေးခြင်း အမှုကိုပြုသောသူ
၁၃ တို့ကို သိမှတ်၍၊– သူတို့ပြုသောအမှုကြောင့်
မေတ္တာစိတ်နှင့် အလွန်ချစ်ခင်လေးမြတ်မည်အ
ကြောင်း၊ ငါတို့သည် တောင်းပန်ကြ၏။ အချင်း
ချင်း အသင့်အတင့်နေကြလော့။

၁၄ တဖန်တုံ၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ မတရားစွာပြုသော
သူတို့ကို သတိပေးကြလော့။ စိတ်ငယ်သောသူ
တို့ကို အားပေးကြလော့။ အားနည်းသော သူတို့
ကို ထောက်မကြလော့။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား
၁၅ ရှည်သောစိတ် ရှိစေကြလော့။– သူတပါး၌ အ
ဘယ်သူမျှ ရန်တို့မမူစေခြင်းငှါ သတိပြု၍၊ အ
ချင်းချင်းတို့၌၎င်း၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့၌၎င်း၊ ကာ
၁၆ လအစဉ်ကြိုးစား၍ ကျေးဇူးပြုကြလော့။– အ
၁၇ စဉ်မပြတ် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကြလော့။– မခြားမ
၁၈ လပ် ဆုတောင်းပဌနာပြုကြလော့။– အရာရာ၌
ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းကြလော့။ အကြောင်းမူ
ကား၊ သင်တို့သည် ထိုသို့ကျင့်စေခြင်းငှါ ယေရှု
၁၉ ခရစ်၌ ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိ၏။– ဝိညာဉ်
၂၀ တော်၏အရှိန်ကို မငြိမ်းစေကြနှင့်။– ပရောဖက်
၂၁ ပြုခြင်းကို မထီမဲ့မြင်မမှတ်ကြနှင့်။– ခပ်သိမ်း
သောအရာကို စုံစမ်း၍၊ ကောင်းသောအရာကို
၂၂ အမြဲကိုင်စွဲကြလော့။– မကောင်းသောအမှု အ
မျိုးမျိုးရှိသမျှကို ရှောင်ကြလော့။– ငြိမ်သက်ခြင်း
၏အရှင် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်တိုင်လည်း၊
သင်တို့ကို အကုန်အစင် သန့်ရှင်းစေတော်မူ ပါ
စေသော။ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်ကြွလာတော်မူ
သောအခါ၊ သင်တို့၏ ကိုယ်ခန္ဓာ၊ စိတ်၊ ဝိညာဉ်
အပေါင်းကို အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်စေ
၂၄ ခြင်းငှါ စောင့်မတော်မူပါစေသော။– သင်တို့ကို
ခေါ်တော်မူသောသူသည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံသည်
ဖြစ်၍၊ ထိုသို့ပြုတော်မူလိမ့်မည်။

၂၅ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့အတို့ ဆုတောင်းကြ
၂၆ လော့။– ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ကို သန့်ရှင်းသော

To Contents

၂၇ နမ်းခြင်းနှင့် နူတ်ဆက်ကြလော့။- ဤစာကို သန့်ရှင်းသော ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့အား ဘတ်စခြင်းငှါ၊ သခင်ဘုရားကို တိုင်တည်၍ ငါသည် ရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

၂၈ သင်တို့ကို မိဋ္ဌာန်သစ္စာပေး၏။- ငါတို့သခင်ယေ

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာပဋမစောင်ပြီး၏။

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။

SECOND THESSALONIANS

၁

၁ ပေါလု၊ သိလွာန၊ တိမောသေတို့သည်၊ သင်
တို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်နှင့် သခင်
ယေရှုခရစ်၌တည်ရှိသော သက်သာလောနိတ်
၂ မြို့သား အသင်းတော်ကို ကြားလိုက်ပါ၏။– သ
ခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘု
ရားသခင့် အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်
သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းသည်
အလွန်တိုးပွါး၍၊ လူတိုင်းအသီးအသီးတို့သည်
အချင်းချင်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ပြည့်စုံကြသည်
ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ပြုသင့်သည်အတိုင်း သင်တို့
ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်
၄ မပြတ်ချီးမွမ်းကြ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့သည်
ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို ခံရသမျှတို့၌
သည်းခံ၍ ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်ကို ငါတို့သည်
ထောက်၍၊ ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်များ
၅ တွင် သင်တို့ကြောင့် ဝါကြွားကြ၏။– သင်တို့
သည် ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်အတွက် ဆင်းရဲ
ခံရ၍၊ ထိုနိုင်ငံတော်ကို ဝင်စားထိုက်သည်ဟု
မှတ်တော်မူခြင်းကို ခံရစေ ခြင်း၄၊ တရားသဖြင့်
ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူခြင်းအမှုသည် ထိုသို့
၆ သောအားဖြင့် ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။– အဘယ်သို့
၇ နည်းဟူမူကား၊ သခင်ယေရှုသည် တန်ခိုးရှိသော
၈ ကောင်းကင်တမန်တို့နှင့်အတူ၊ ကောင်းကင်ဘုံ
က ပေါ်ထွန်းတော်မူ၍၊ ဘုရားသခင်ကို မသိ
သောသူ၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ဧဝံဂေလိတ
ရားကို နားမထောင်သောသူတို့ကို မီးလျှံအား
ဖြင့် ဒဏ်ပေးတော်မူသောအခါ၊ သင်တို့ကို ဆင်း
ရဲစေဘူးသော သူတို့၌ ဆင်းရဲခြင်းကိုငင်း၊ ဆင်း
ရဲခံရဘူးသော သင်တို့၌ ငါတို့နှင့်အတူ ချမ်းသာ
ခြင်းကိုငင်း၊ ဘုရားသခင် ဆပ်ပေး၍ တရားသ
၉ ဖြင့် စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။– ထိုသခင်သည် မိမိ
၁၀ သန့်ရှင်းသူတို့အားဖြင့် ဂုဏ်အသရေတော် ထင်
ရှားခြင်းကိုငင်း၊ ငါတို့သက်သေကို သင်တို့သည်
ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ ယုံကြည်သော သူအပေါင်း
တို့အားဖြင့် အံ့ဩချီးမွမ်းခြင်းကိုငင်း၊ ခံအံ့သော
၄ ငါ ကြွလာတော်မူသောနေ့ရက်၌၊ ထိုသူတို့သည်
သခင်ဘုရား၏ မျက်နှာတော်နှင့်ငင်း၊ တန်ခိုးရှိ
သော ဘုန်းတော်နှင့်ငင်း ကွာ၍၊ ထာဝရပျက်စီး
ခြင်းတည်းဟူသော အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရကြလတံ့။
၁၁ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့ဘုရားသခင်နှင့် အရှင်ယေ
၁၂ ရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်အတိုင်း၊ ထိုသခင်၏နာ
မတော်ကို သင်တို့အားဖြင့် ဘုန်းထင်ရှားစေခြင်း
ငှါငင်း၊ သင်တို့ကိုလည်း ထိုသခင်အားဖြင့် ဘုန်း
ထင်ရှားစေခြင်းငှါငင်း၊ သင်တို့သည် ခေါ်တော်မူ
ခြင်း ကျေးဇူးကို ခံထိုက်ကြသည်ဟု မှတ်တော်
မူ၍၊ ကောင်းမြတ်တော်မူခြင်း၏ စေတနာအ
ပေါင်းနှင့် သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းအမှုကို တန်ခိုး
နှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူမည် အကြောင်း၊ ငါတို့
သည် သင်တို့အဘို့ အစဉ်ဆုတောင်းပဌနာ ပြု
ကြ၏။

၂

၁ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ် ကြွ
၂ လာတော်မူ၍၊ ငါတို့သည် အထံတော်၌ စည်း
ဝေးခြင်းအရာမှာ၊ သခင်ဘုရား၏နေ့ရက် သည်
ချက်ခြင်းရောက်မည်ဟူ၍ စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့်
ဖြစ်စေ၊ နှုတ်ထွက်စကားအားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ငါတို့
စာကဲ့သို့သော စာအားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ သင်တို့သည်
စိတ်ရွေ့လျော့ခြင်း၊ စိုးရိမ်တုန်လှုပ်ခြင်း၊ အလျင်
တဆော မရှိမည်အကြောင်း ငါတို့သည် တောင်း
၃ ပန်ကြ၏။– အဘယ်သူမျှ သင်တို့ကို အဘယ်သို့
သောအားဖြင့် မလှည့်ဖြားစေနှင့်။ ထိုနေ့ရက်မ
ရောက်မီ ဖောက်ပြန်သင်းခွဲခြင်းသည် အရင်ဖြစ်
၍၊ ဒုစရိုက်လူတည်းဟူသော ပျက်စီးခြင်း၏သား
၄ သည် ပေါ်လာရလိမ့်မည်။– ထိုသူသည် ဘုရား
သခင်ဟူ၍ငင်း၊ ဘုရားဟူ၍ငင်း၊ ခေါ်ဝေါ်သမျှ
သောအရာတို့ကို ရန်ဘက်ပြု၍၊ ကိုယ်ကို ကိုယ်
ချီးမြှောက်သောအားဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်
တော်၌ ဘုရားသခင်ကဲ့သို့ ထိုင်၍၊ ဘုရားသခင်
ဖြစ်ယောင်ဆောင်လျက် ကိုယ်ကိုပြသောသူ
ဖြစ်သတည်း။
၅ ငါသည် သင်တို့နှင့်အတူ ရှိစဉ်အခါ၊ ထိုအ
ကြောင်းအရာများကို ပြောပြီဟု သင်တို့သည်
၆ သတိမရကြသလော။– ထိုသူသည် မိမိကာလအ
ချိန်၌ ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ယခု ဆီးတားသောအ

၇ ကြောင်းကိုလည်း သင်တို့သိကြ၏။– အဘယ်သို့
နည်းဟူမူကား၊ ဝှက်ထားလျက်ရှိသော ထိုအမှု
အရာသည် ယခုပင် ပြုပြင် ဆဲရှိ၏။ သို့သော်
လည်း၊ ဆီးတားသောသူသည် ပယ်ရှင်းခြင်းသို့
၈ မရောက်မီတိုင်အောင် ဆီးတားလိမ့်မည်။– ပယ်
ရှင်းခြင်းသို့ရောက်သောအခါ၊ ထိုအဓမ္မလူသည်
ထင်ရှားလိမ့်မည်။ ထိုအဓမ္မလူကို သခင်ယေရှု
သည် နှုတ်ထွက်ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ဖျက်ဆီး
၍၊ ကြွလာတော်မူခြင်း၏ ရောင်ခြည်အားဖြင့်
၉ ပယ်ရှားတော်မူလိမ့်မည်။– ထိုအဓမ္မလူ၏ လာ
ခြင်းအကြောင်းဟူမူကား၊ စာတန်ပြုပြင်သော
အားဖြင့် မုသာနှင့် စပ်ဆိုင်သော ထူးဆန်းသော
တန်ခိုး၊ နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သောအမှု အ
၁၀ မျိုးမျိုးနှင့်ငင်း၊– ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သော သူ
တို့တွင်၊ မတရားသော လှည့်ဖြားခြင်း အမျိုးမျိုး
နှင့်ငင်း လာလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ
တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်အံ့သောငှါ
သမ္မာတရားဌ မွေ့လျော်သောစိတ်ကို မခံမယူ
၁၁ ကြ။– ထိုကြောင့်၊ သမ္မာတရားကို မယုံဘဲ၊ မတ
ရားသောအမှုဌ မွေ့လျော်သောသူအပေါင်းတို့
၁၂ သည်၊– တရားရှုံးခြင်းသို့ ရောက်မည်အကြောင်း၊
မုသာစကားကို ယုံစိမ့်သောငှါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြုပြင်
အားထုတ်ခြင်းအခွင့်ကို သူတို့၌ ဘုရားသခင်
လွှတ်တော်မူလိမ့်မည်။

၁၃ သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရား ချစ်တော်မူ
သော ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် စိတ်သန့်ရှင်း
ခြင်း၊ သမ္မာတရားကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်
ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်စိမ့်သောငှါ၊ ဘုရားသ
ခင်သည် ရှေးဦးစွာကပင် သင်တို့ကို ရွေးကောက်
တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် သင်တို့ကြောင့်
ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကို အစဉ်မပြတ်
၁၄ ချီးမွမ်းရကြမည်။– ထိုသို့အလိုငှါ ငါတို့ဧဝံဂေလိ
တရားအားဖြင့် သင်တို့ကိုခေါ်တော်မူပြီ။ အ
ကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ငါတို့သခင်ယေရှု
ခရစ်၏ ဘုန်းကို ပိုင်ရမည် အကြောင်းတည်း။–
၁၅ ထိုကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့နှုတ်ထွက်စကား
အားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ စာအားဖြင့်ဖြစ်စေ၊ သင်တို့
သည် သင်ခဲ့ပြီးသော နည်းဥပဒေသများကို တည်
၁၆ ကြည်လျက် ကိုင်ယူစွဲလမ်းကြလော့။– ငါတို့ကို
ချစ်တော်မူ၍၊ ထာဝရသက်သာခြင်း အကြောင်း
ကိုငင်း၊ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ကောင်းသော
မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းကိုငင်း ပေးတော်မူ
သော ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်နှင့်၊
ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်သည် ကိုယ်တော်တိုင်၊–
၁၇ သင်တို့စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေ၍၊ ကောင်း
သောစကား၊ ကောင်းသောအမှုအမျိုးမျိုး၌ သင်
တို့ကို မြဲမြံစေတော်မူပါစေသော။

၂

၁ ကြွင်းသေးသော စကားဟူမူကား၊ ညီအစ်ကို
တို့၊ သခင်ဘုရား၏ နှုတ်ကပတ်တရားသည်
သင်တို့တွင် နှံ့ပြား၍ ဘုန်းထင်ရှားခြင်းရှိသကဲ့
သို့၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ထင်ရှားမည်အကြောင်းနှင့်၊–
၂ အကျိုးအကြောင်းကို မသိမမှတ်၊ ဆိုးညစ်သော
သူတို့လက်မှငါတို့ကို ကယ်လွှတ်တော်မူမည်အ
ကြောင်း၊ ငါတို့အတို့ ဆုတောင်းကြလော့။ လူ
၃ တိုင်း သစ္စာရှိသည်မဟုတ်။– သို့သော်လည်း၊ သ
ခင်ဘုရားသည် သစ္စာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ သင်
တို့ကိုမြဲမြံစေ၍၊ မကောင်းသောအမှုအရာနှင့်
ကင်းလွတ်စေခြင်းငှါ စောင့်မတော်မူလိမ့်မည်။–
၄ ငါတို့ ပညတ်သည်အတိုင်း သင်တို့သည် ယခု
ကျင့်ကြ၏။ နောက်၌လည်း ကျင့်ကြလိမ့်မည်
ဟု သခင်ဘုရားကို အမှီပြု၍ ငါတို့သည် ယုံမှား
၅ ခြင်းမရှိ။– ဘုရားသခင်ကို ချစ်စေခြင်းငှါငင်း၊ ခ
ရစ်တော်၏နည်းတူ သည်းခံစေခြင်းငှါငင်း၊ သ
ခင်ဘုရားသည် သင်တို့စိတ်နှလုံးကို ပြင်ဆင်
တော်မူပါစေသော။

၆ တနည်းကား၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့ထံ၌ခံ
သော နည်းဥပဒေသအတိုင်း မကျင့်ဘဲ၊ မတရား
စွာပြုသော ညီအစ်ကိုရှိသမျှတို့ကို ရှောင်ကြ
လော့ဟု ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ နာမတော်
၇ အားဖြင့် ငါတို့သည် ပညတ်ထားကြ၏။– အ
ကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ပေးသော ပုံသက်သေကို
လိုက်၍ သင်တို့သည် အဘယ်သို့ကျင့်ရမည်ဟု
သင်တို့ ကိုယ်တိုင်သိကြ၏။ ငါတို့သည် သင်တို့
၈ တွင် မတရားစွာ ပြုကြသည်မဟုတ်။– အဘယ်
သူ၏ အစာကိုမျှ အလိုအလျောက်မစား။ သင်တို့
တွင် တယောက်ကိုမျှ မနောင့်ရှက်ခြင်းငှါ၊ ပင်
ပန်းစွာ ကြိုးစားအားထုတ်၍ နေ့ညဉ့်မပြတ်လုပ်
၉ ဆောင်ကြ၏။– ထိုသို့ပြုသော်လည်း၊ မခံမယူ
ပိုင်သောကြောင့် ပြုသည်မဟုတ်။ သင်တို့လိုက်
၁၀ စရာ၌ ပုံသက်သေ ဖြစ်စေခြင်းငှါပြုကြ၏။– အ
ဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သင်တို့နှင့်အတူရှိစဉ်အ
ခါ၊ အလုပ်မလုပ်ချင်သောသူမည်သည်ကား၊ အ
စာကိုလည်း စားစေနှင့်ဟု ပညတ်ထားကြပြီ။–
၁၁ မတရားစွာပြု၍ အဘယ်အလုပ်ကိုမျှ မလုပ်ဘဲ၊
ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သောအမှုဌ ရောနှောသောသူ အ

ချို့တို့သည် သင်တို့တွင်ရှိကြောင်းကို ငါတို့ကြား
၁၂ ရကြ၏။– ထိုသို့သောသူတို့သည် ငြိမ်ဝပ်စွာ လုပ်
ဆောင်၍၊ ကိုယ်အစာကို စားမည်အကြောင်း၊ ငါ
တို့သခင် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့သည် ပညတ်
၁၃ ထား၍၊ တိုက်တွန်း သွေးဆောင်ကြ၏။– ညီအစ်
ကိုတို့၊ အားလျော့စိတ်ပျက်ခြင်းမရှိဘဲ ကောင်း
သောအကျင့်ကို ကျင့်ကြလော့။
၁၄ ဤစာ၌ ငါတို့ရေးထားသော ပညတ်စကားကို
တစုံတယောက်သောသူသည် နားမထောင်ဘဲ
နေလျှင်၊ ထိုသူကို မှတ်ကြလော့။ ရှက်ကြောက်
၁၅ စေခြင်းငှါ အပေါင်းအဘော် မလုပ်ကြနှင့်။– သို့
သော်လည်း၊ ရန်သူကဲ့သို့မမှတ်၊ ညီအစ်ကိုကဲ့သို့
၁၆ မှတ်၍ သတိပေးကြလော့။– ငြိမ်သက်ခြင်း၏
သခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင် သင်တို့၌ အစဉ်မ
ပြတ်ခပ်သိမ်းသော အမှုအရာအားဖြင့် ငြိမ်သက်
ခြင်းကို ပေးသနားတော်မူပါစေသော။ သခင်ဘု
ရားသည် သင်တို့အပေါင်းနှင့်အတူ ရှိတော်မူပါ
စေသော။
၁၇ ငါပေါလုသည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ခြင်း အ
ချက်ကို ကိုယ်လက်နှင့် ရေးထား၏။ ဤသို့ ရေး
ထားလေ့ရှိ၍၊ ငါရေးသမျှသော ဩဝါဒစာ၏
၁၈ လက္ခဏာဖြစ်၏။– ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏
ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အပေါင်း၌ ရှိစေသ
တည်း။ အာမင်။

သက်သာလောနိတ်ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

တိမောသေသြဝါဒစာပဒ္ဓမစောင်။

FIRST TIMOTHY

၁

၁ ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသော အရှင်ဘုရား
သခင်နှင့်၊ ငါတို့မြော်လင့်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်
သော ယေရှုခရစ်၏ ပညတ်တော်အားဖြင့်၊ ထို
သခင်၏ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုသည်၊–
၂ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ငါ့သားစစ်ဖြစ်သော တိ
မောသေကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့ သခင်ယေရှု
ခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင်
အထံတော်က ကျေးဇူး၊ ကရုဏာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်း
ရှိပါစေသော။

၃ ခြားနားသော အယူဝါဒသစ်ကို မသွန်သင်
၄ ကြနှင့် ဟူ၍ငင်း၊ ဒဏ္ဍာရီစကားကို နားမထောင်
ကြနှင့် ဟူ၍ငင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၌တည်သော ဘု
ရားသခင်၏ သာသနာတော်ကို ပြုစုသည်ထက်၊
အချင်းချင်းငြင်းခုံခြင်းကိုသာ၍ ပြုစုတတ်သော၊
ပြင်ဆင်၍ မကုန်နိုင်သော ဆွေစဉ်မျိုးဆက်စာရင်း
များကို ပမာဏမပြုကြနှင့် ဟူ၍ငင်း၊ သင်သည် အ
၅ ချို့သော သူတို့ကို ပညတ်ထား၍၊ ဇဏ်မြို့၌ နေ
ရစ်စေခြင်းငှါ၊ ငါသည် မာကေဒေါနိပြည်သို့ သွား
သောအခါ၊ တောင်းပန်သည်အတိုင်း နေရစ်လော့။

၆ ထိုသို့ ပညတ်ထားခြင်း၏ အချုပ်အခြာမူ
ကား၊ စင်ကြယ်သော စိတ်နှလုံးနှင့်၎င်း၊ ကိုယ်ကို
ကိုယ်သိသောစိတ် ကြည်လင်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ မှန်
သော ယုံကြည်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ စပ်ဆိုင်သော ချစ်
၇ ခြင်းမေတ္တာဖြစ်သတည်း။– ထိုသို့သောအကျင့်
ကို လူအချို့တို့သည် အမြဲမကျင့်၊ အချည်းနီး
သောစကားပြောခြင်းသို့ လွှဲသွားကြပြီ။ ထိုသူတို့
၈ သည် မိမိတို့ပြောသောအရာကို နားမလည်။– အ
ဘယ်သို့သောတရားဘက်၌ မိမိတို့ခိုင်မာစွာ နေ
သည်ကို မသိဘဲလျက်၊ နိသ္သရည်းဆရာလုပ်ချင်
၉ ကြ သည်တကား။– ပညတ်တရားကို တရားသ
၁၀ ဖြင့် ကျင့်သောသူအဘို့ မထား၊ မတရားသဖြင့်
ကျင့်သောသူ၊ နားမထောင်သောသူ၊ ဘုရားကို မ
ကိုးကွယ်သောသူ၊ အပြစ်ထင်ရှားသောသူ၊ မသန့်
ရှင်းသောသူ၊ ဘုရားတရားကို မရိုမသေပြုသော
သူ၊ မိဘကိုညှဉ်းဆဲသောသူ၊ လူအသက်ကို သတ်
သောသူ၊ မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူ၊
ယောကျ်ားချင်း မေထုန်ကိုပြုသောသူ၊ လူကို ခိုး
သွားသောသူ၊ မုသာစကားကို သုံးသောသူ၊ မ
ဟုတ်မမှန်ဘဲ ကျိန်ဆိုသောသူမှစ၍၊ စင်ကြယ်
သောသြဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သမျှတို့အဘို့
ပညတ်တရားကို ထားသည်ဟု သိမှတ်၍၊ ထိုတ
ရားကို တရားသဖြင့်သုံးသောသူ၌ ပညတ်တရား
သည် အကျိုးကိုပေးတတ်သည်ဟု ငါတို့ သိကြ
၁၁ ၏။– ထိုသို့ဆိုသော်၊ မင်္ဂလာရှိတော်မူသော ဘု
ရားသခင်၏ဘုန်းကြီးသော ဧဝံဂေလိတရားနှင့်
ညီသတည်း။

၁၂ ထိုတရားကို ငါ၌အပ်ပေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊
ငါကိုခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသော ငါတို့သ
ခင် ယေရှုခရစ်၏ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်း၏။–
၁၃ ငါသည် ကဲ့ရဲ့သောသူ၊ ညှဉ်းဆဲသောသူ၊ ကြမ်း
ကြုတ်သောသူ ဖြစ်ဘူးသော်လည်း၊ သစ္စာရှိသော
သူဟု ထိုသခင်သည် မှတ်၍၊ ဓမ္မဆရာအရာ၌
ခန့်ထားတော်မူ၏။ ထိုသို့ငါပြုသောအခါ ယုံခြင်း
မရှိ၊ အမှန်မသိဘဲ ပြုသောကြောင့်၊ ကရုဏာ
၁၄ တော်ကို ငါခံရပြီ။– ငါတို့သခင်ဘုရား၏ ကျေးဇူး
တော်သည်လည်း ယေရှုခရစ်၌ ယုံကြည်ခြင်း၊
ချစ်ခြင်းနှင့်တကွ၊ အတိုင်းထက်အလွန် ကြွယ်ဝ
၁၅ ပြီ။– ယေရှုခရစ်သည် အပြစ်ရှိသောသူတို့ကို
ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ ဤလောကသို့ ကြွလာတော်မူ
သည်ဟူသောစကားသည် သစ္စာစကားဖြစ်၏။
အကြင်းမဲ့ ခံယူအပ်သောစကားလည်းဖြစ်၏။ အ
ပြစ်ရှိသော သူတို့တွင် ငါသည် အကြီးဆုံးဖြစ်၏။–
၁၆ သို့သော်လည်း၊ ထာဝရအသက်အလိုငှါ ယုံကြည်
လတံ့သောသူတို့ လိုက်စရာပုံသက်သေ ဖြစ်စေ
ခြင်းငှါ၊ အကြီးဆုံးသောအပြစ်ရှိသော ငါ၌၊ ယေ
ရှုခရစ်သည် ခပ်သိမ်းသောခန္တီတော်ကို ပြတော်
၁၇ မူမည်အကြောင်း၊ ငါကိုသနားတော်မူပြီ။– လော
ကဓာတ်တို့၏ ဘုရင်တည်းဟူသော၊ ဖောက်ပြန်
ပျက်စီးခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်တော်မူထသော၊ မျက်
မြင်မရ၊ အရူပဖြစ်တော်မူထသော၊ တဆူတည်း
သောဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဂုဏ်
အသရေ၊ ဘုန်းအာနုဘော်ရှိတော်မူစေသတည်း။
အာမင်။

To Contents

၁၈ ငါသားတိမောသေ၊ သင့်ကိုရည်မှတ်၍ ဟော
ပြောခဲ့ပြီးသော အနာဂတ္တိစကားကို သင်သည်
အမှီပြု၍၊ ယုံကြည်ခြင်းကိုလင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်
သိသော စိတ်ကြည်လင်ခြင်းကိုလင်း စွဲလမ်း၍
ကောင်းသောစစ်ကို တိုက်စေခြင်းငှါ၊ ထားခဲ့ပြီး
သော ထိုအနာဂတ္တိစကားနှင့်အညီ၊ အထက် ငါ
ဆိုခဲ့ပြီးသော ပညတ်ထားခြင်းအခွင့်ကို သင်၌
၁၉ ငါအပ်ပေး၏။– ထိုယုံကြည်ခြင်းမှ စသည်တို့ကို
အချို့သောသူတို့သည် ပယ်ပြီးလျှင်၊ ယုံကြည်
၂၀ ခြင်းသင်္ဘောပျက်၍ ဆုံးရှုံးကြပြီ။– ထိုသူတို့တွင်
ဟုမေနဲနှင့် အာလေဇန္ဒြေ ပါသတည်း။ ထိုသူတို့
သည် ကဲ့ရဲ့သောစကားကို ကြဉ်ရှောင်ခြင်းငှါ
သင်ရမည်အကြောင်း၊ စာတန်၏လက်သို့ ငါအပ်
လိုက်ခဲ့ပြီ။

၂

၁ ငါတို့သည် ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊
၂ လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်ခြင်းအမျိုးမျိုးကိုပြု၍၊ ငြိမ်
ဝပ်ဆိတ်ညံစွာ နေရမည်အကြောင်း၊ ရှင်ဘုရင်မှ
စ၍ မင်းအာဏာရှိသော သူအပေါင်းတို့နှင့် လူအ
မျိုးမျိုးတို့အဘို့ ဆုတောင်းပဌနာပြုခြင်း၊ မေတ္တာ
ပို့ခြင်း၊ ကျေးဇူးတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်းကို ရှေ့ဦးစွာ
၃ ပြုစေခြင်းငှါ ငါတိုက်တွန်း သွေးဆောင်၏။– အ
ကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့သော အမှုသည် ကောင်း
သောအမှုဖြစ်၏။ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူ
သော အရှင်ဘုရားသခင် နှစ်သက်တော်မူသော
၄ အမှုလည်း ဖြစ်၏။– လူအပေါင်းတို့သည် ကယ်
တင်ခြင်းသို့ရောက်၍ သမ္မာတရားကို သိစေခြင်း
၅ ငှါ၊ ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိ၏။– ဘုရားသခင်
တဆူတည်းရှိတော်မူ၏။ ဘုရားသခင်နှင့် လူတို့
၏ စပ်ကြားမှာ၊ လူဖြစ်သော ယေရှုခရစ်တည်း
၆ ဟူသော အာမခံတဦးတည်းရှိ၏။– ထိုအာမခံ
သည် လူအပေါင်းတို့ကို ရွေးအံ့သောငှါ ကိုယ်ကို
ကိုယ် စွန့်တော်မူပြီ။ ကာလအချိန်တန်မှ သက်
၇ သေခံခြင်းရှိ၏။– ငါသည် ထိုသက်သေခံသောသူ
အရာ၌ငင်း၊ တမန်တော် အရာ၌ငင်း၊ ယုံကြည်
ခြင်းတရားနှင့် သမ္မာတရားကို တပါးအမျိုးသား
တို့အား ဟောပြောသောဆရာ အရာ၌ငင်း ခန့်
ထားတော်မူသောသူ ဖြစ်သည်ဟု ငါဆိုသော်၊ မု
သာစကားကိုမဆို၊ မှန်သောစကားကိုဆို၏။

၈ သို့ဖြစ်၍၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ယောကျ်ားတို့သည်
အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိဘဲ၊ သန့်ရှင်း
သောလက်ကိုချီ၍ ဆုတောင်းစေခြင်းငှါ ငါအလို
၉ ရှိ၏။– ထိုနည်းတူ၊ မိန်းမတို့သည် ကျစ်သောဆံ
ပင်၊ ရွှေတန်ဆာ၊ ကျောက်ပုလဲအဝိုးထိုက်သော
အဝတ်နှင့် ကိုယ်ကို မဆင်ဘဲ၊ ရှက်ကြောက်
ခြင်း၊ ကြန့်ကြွေစောင့်ခြင်းအားဖြင့်၊ လျောက်ပတ်
၁၀ သော အဝတ်နှင့်ငင်း၊– ဘုရားသခင်အား ရိုသေ
လေးမြတ်ခြင်းကို ဝန်ခံပြုစုသော မိန်းမဆင့်သင့်
သည်အတိုင်း ကောင်းသော အကျင့်နှင့်ငင်း၊
ကိုယ်ကို တန်ဆာဆင်စေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။–
၁၁ မိန်းမသည် အုပ်စိုးခြင်းကို အစဉ်ဝန်ခံ၍ တိတ်
၁၂ ဆိတ်စွာသင်စေ။– မိန်းမသည် ဆုံးမသြဝါဒပေး
ခြင်း၊ ယောကျ်ားကို အစိုးတရပြုစေခြင်း အခွင့်
ကိုငါမပေး။ သူသည် တိတ်ဆိတ်စွာ နေအပ်၏။–
၁၃ အကြောင်းမူကား၊ အာဒံကို ရှေ့ဦးစွာ ဖန်ဆင်း
တော်မူ၍၊ နောက်မှ ဧဝကိုဖန်ဆင်းတော်မူ၏။–
၁၄ ထိုမှတပါး၊ အာဒံသည် လှည့်ဖြားခြင်းကိုမခံ၊
မိန်းမသည် လှည့်ဖြားခြင်းကိုခံ၍ လွန်ကျူး၏။–
၁၅ သို့သော်လည်း၊ ကြန့်ကြွေစောင့်ခြင်းနှင့်တကွ ယုံ
ကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်း၌ တည်လျှင်၊
သားဘွားခြင်းအမှု၌ ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်
လိမ့်မည်။

၂

၁ သင်းအုပ်အရာကို တောင့်တသောသူသည်
ကောင်းသော အမှုအရာကို တောင့်တသည်ဟု
၂ သော စကားသည် မှန်သောစကားဖြစ်၏။– ထို
ကြောင့်၊ သင်းအုပ်သည် အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်း
လွတ်သောသူ၊ မယားတယောက်တည်းရှိသော
သူ၊ သမ္မာသတိရှိသောသူ၊ ကြန့်ကြွေစောင့်သောသူ၊
လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်သောသူ၊ ဧည့်သည်ဝတ်ကို
ပြုတတ်သောသူ၊ ဆုံးမသြဝါဒပေးတတ်သောသူ
၃ ဖြစ်ရမည်။– စပျစ်ရည်နှင့်ပျော်မွေ့ခြင်း၊ သူတပါး
ကိုရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ မစင်ကြယ်သောစီးပွါးကို တပ်
မက်ခြင်းမရှိ၊ စိတ်ဖြည်းညှင်းသောသူ၊ ရန်မတွေ့
တတ်သောသူ၊ ငွေကို မတပ်မက်သောသူဖြစ်ရ
၄ မည်။– မိမိအိမ်ကို ကောင်းမွန်စွာ အုပ်စိုး၍ သမ္မာ
သမာဓိရှိသည်နှင့်၊ မိမိသားသမီးကို ဆုံးမနိုင်
၅ သောသူ ဖြစ်ရမည်။– မိမိအိမ်ကို မအုပ်စိုးတတ်
လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ အသင်းတော်ကို အဘယ်သို့
၆ ပြုစုလိမ့်မည်နည်း။– မာနနှင့်ယစ်မူးလျက်၊ မာရ်
နတ်၏ အပြစ်ရောက်မည်ဟု စိုးရိမ်စရာရှိ၍၊ ဘာ
၇ သာဝင်လူသစ် မဖြစ်ရ။– ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်း၊ မာရ်
နတ်ဘမ်းမိခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊
ပြင်ပလူတို့တွင် အသရေရှိ သောသူ ဖြစ်ရမည်။

To Contents

ထိုနည်းတူ၊ သင်းထောက်တို့သည် တည်
ကြည်သောသူ ဖြစ်ရကြမည်။ လျှာနှစ်ခွနှင့်ပြော
သောသူ၊ စပျစ်ရည်ကို သောက်ကြူးသောသူ၊ မ
စင်ကြယ်သော စီးပွါးကို တပ်မက်သောသူ မဖြစ်
ရကြ။– ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ် စင်ကြယ်
သည်နှင့်၊ ယုံကြည်ခြင်း၏ နက်နဲသောအရာကို စွဲ
လမ်းသောသူ ဖြစ်ရကြမည်။– သူတို့သည်လည်း
ရှေ့မဆွက စုံစမ်းခြင်းကို ခံကြစေ။ နောက်မှ အ
ပြစ်တင်ခွင့်နှင့်ကင်းလွတ်လျှင်၊ သင်းထောက်
လုပ်ကြစေ။– ထိုနည်းတူ၊ မိန်းမတို့သည် တည်
ကြည်သောသူ ဖြစ်ရကြမည်။ ချောစားတတ်
သောသူ မဟုတ်။ သမ္မာသတိရှိသောသူ၊ အရာရာ
၌ သစ္စာရှိသောသူ ဖြစ်ရကြမည်။– သင်းထောက်
သည် မယားတယောက်တည်းရှိရမည်။ မိမိသား
သမီးနှင့် အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ကောင်းမွန်စွာ
အုပ်ချုပ်သောသူဖြစ်ရမည်။– အကြောင်းမူကား၊
သင်းထောက်အမှုကို ကောင်းစွာရွက်ဆောင်
သော သူတို့သည် မိမိတို့အဘို့ ကောင်းသောအ
ရာကိုလည်း၊ ယေရှုခရစ်၏ ယုံကြည်ခြင်း၌ ရဲရင့်
ခြင်းသတ္တိကိုလည်း အမြတ်ရကြ၏။

သင်ရှိရာသို့ ငါမြန်မြန်လာမည်ဟု မြော်လင့်
ခြင်းရှိသော်လည်း တာရှည်စွာနေလျှင်၊ သင်
သည် ဘုရားသခင်၏အိမ်တော်၌ အဘယ်သို့
ကျင့်ကြံပြုမူရမည်ကို သိစေခြင်းငှါ ဤသို့ငါရေး
၍ ပေးလိုက်၏။ ထိုအိမ်တော်ကား၊ အသက်ရှင်
တော်မူသော ဘုရားသခင်၏အသင်းတော်ဖြစ်
၏။ ထိုအသင်းတော်ကား၊ သမ္မာတရား၏ အမှီ
တကဲဖြစ်၏။ သမ္မာတရား၏ တည်ရာလည်းဖြစ်
၏။– မှန်သောကိုးကွယ်ခြင်း၏ နက်နဲသောအ
ရာသည် ကြီးစွာသောအရာဖြစ်သည်ဟု ငြင်းခုံ
ရန်မရှိ။ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ပေါ်ထွန်း
တော်မူပြီ။ ဟုတ်မှန်တော်မူခြင်းအကြောင်း
သည် ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ထင်ရှားပြီ။ ကောင်း
ကင်တမန်တို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှုမြင်ရကြပြီ။
တပါးအမျိုးသားတို့သည် သိတင်းတော်ကို ကြား
ရကြပြီ။ လောကီသားတို့သည် ယုံကြည်ရကြ
ပြီ။ ဘုန်းအသရေနှင့်တကွ အထက်သို့ ဆောင်
ယူခြင်းကို ခံတော်မူပြီ။

၄

ဝိညာဉ်တော်သည် အတည့်အလင်း ဗျာဒိတ်
ထားတော်မူသည်ကား၊ နောင်ကာလ၌ သြတ္တပ္ပ
စိတ်တွင် သံပူနှင့်ခတ်ခြင်းကိုခံပြီးလျှင်၊ မှသာစ
ကားကို ပြောတတ်သော သူတို့၏ လျှို့ဝှက်ခြင်း
အားဖြင့်၊ လူအချို့တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းကို စွန့်
ပယ်၍၊ လှည့်ဖြားတတ်သော စိတ်ဝိညာဉ်တို့၌
၎င်း၊ နတ်ဘုရားတို့နှင့်စပ်ဆိုင်သော သြဝါဒတို့၌
၎င်း မှီဝဲဆည်းကပ်ကြလိမ့်မည်။– မင်္ဂလာဆောင်
ခြင်းအမှုကို မပြုရဟူ၍၎င်း၊ ယုံကြည်၍ သမ္မာ
တရားကို သိသောသူတို့သည် ကျေးဇူးတော်ကို
သိသောစိတ်နှင့်တကွ သုံးဘို့ရာ၊ ဘုရားသခင်
ဖန်ဆင်းတော်မူသော အစာမျိုးကို ရှောင်ရမည်
ဟူ၍၎င်း ပညတ်ထားကြလိမ့်မည်။– ဘုရားသ
ခင်ဖန်ဆင်းတော်မူသမျှသည် သုံးစရာကောင်း
၏။ ကျေးဇူးတော်ကို သိသောစိတ်နှင့်ခံယူလျှင်၊
အဘယ်အရာကိုမျှ မပယ်မရှောင်ရ။ အကြောင်း
မူကား၊ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်
အားဖြင့်၎င်း၊ ဆုတောင်းခြင်းအားဖြင့်၎င်း၊ အရာ
ရာတို့သည် စင်ကြယ်လျက်ရှိကြ၏။

ဤစကားများကို သင်သည် ညီအစ်ကိုတို့
အား ကြားပြောလျှင်၊ ယုံကြည်ချက်စကား၊
ကိုယ်တိုင် ရှာဖွေလေ့ကျက်သော သမ္မာသြဝါဒ
ကားနှင့် မွေးမြူခြင်းကို ခံသော ယေရှုခရစ်၏
မမ္မဆရာကောင်းဖြစ်လိမ့်မည်။– မိန်းမအိုပြော
တတ်သော တရားမဲ့ဖြစ်သော ဒဏ္ဍာရီစကားကို
ပယ်ရှား၍ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းအားဖြင့်
ကိုယ်ကိုကိုယ်ဆုံးမလော့။– ကိုယ်ကာယကိုဆုံး
မခြင်းသည် များစွာသော အကျိုးကို မပေးတတ်။
ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းမူကား၊ ယခုဘဝ၊
နောင်ဘဝနှင့် စပ်ဆိုင်သောဂတိတော်ကို ရသည်
ဖြစ်၍၊– အရာရာ၌ အကျိုးကိုပေးတတ်သည်ဟု
သော စကားသည် သစ္စာစကားဖြစ်၏။ အကြွင်းမဲ့
ခံယူအပ်သော စကားလည်းဖြစ်၏။– ထို့ကြောင့်၊
အသက်ရှင်တော်မူထသော၊ လူအပေါင်းတို့ကို
ကယ်မတော်မူ၍၊ ယုံကြည်သောသူတို့ကို အထူး
သဖြင့် ကယ်မတော်မူသော ဘုရားသခင်၌ ငါတို့
သည်ကိုးစားသည်နှင့်အညီ၊ ပင်ပန်းစွာ အမှုဆောင်
ရွက်ကြ၏။ ကွဲရဲခြင်းကိုလည်း ခံရကြ၏။– ယခု
ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ပညတ်ထားခြင်း၊ ဆုံးမသြ
ဝါဒပေးခြင်းကို ပြုလော့။

သင်၏ အသက်အရွယ်နုပျိုသည်ကို အဘယ်
သူမျှ မထီမဲ့မြင် မပြုစေနှင့်။ စကားပြောခြင်း၊
ကျင့်ကြံပြုမူခြင်း၊ သူတပါးကိုချစ်ခြင်း၊ ဝိညာဉ်
သဘောရှိခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ စင်ကြယ်ခြင်း
အရာမှာ၊ ယုံကြည်သောသူတို့အား ပုံသက်သေ

၁၃ ကို ပြလော့။– ငါမလာမီတိုင်အောင်၊ ကျမ်းစာကို
ဘတ်ခြင်း၊ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်း၊ ဆုံးမ
၁၄ သြဝါဒပေးခြင်းကို ကြိုးစား၍ ပြုလော့။– ဗျာ
ဒိတ်တော်ကို ခံ၍၊ သင်းအုပ်များတို့သည် လက်
တင်ခြင်းနှင့်တကွ၊ သင်၌အပ်ပေးသော ဆုကျေး
၁၅ ဇူးကို မပြုစုဘဲမနေနှင့်။– သင်၏တိုးပွါးခြင်းကို
လူအပေါင်းတို့အား ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ဤအရာ
များကို စိတ်ခွဲလမ်း၍ ကြိုးစားအားထုတ်လော့။–
၁၆ ကိုယ်ကိုလည်း၊ ကိုယ်ဆုံးမသြဝါဒကိုလည်း သတိပြု
၍ အမြဲတည်နေလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ကိုယ်ကို
လည်း၊ နားထောင်သော သူတို့ကိုလည်း ကယ်တင်
လိမ့်မည်။

၅

၁ အသက်ကြီးသောသူကို ကျပ်တည်းစွာ မဆုံး
မနှင့်။ အဘကဲ့သို့ မှတ်၍ တောင်းပန်လော့။ လူ
၂ ပျိုတို့ကို ညီအစ်ကိုကဲ့သို့၎င်း၊– အသက်ကြီး
သောမိန်းမတို့ကို အမိကဲ့သို့၎င်း၊ မိန်းမပျိုတို့ကို
အလွန်စင်ကြယ်သော အခြင်းအရာနှင့်တကွ၊ နှ
၃ မကဲ့သို့၎င်း မှတ်၍ ကျင့်လော့။– မုတ်ဆိုးမအ
မှန်ဖြစ်သော မိန်းမတို့ကို မစလုပ်ကျွေးလော့။–
၄ သားမြေးရှိသော မုတ်ဆိုးမဖြစ်လျှင်၊ ထိုသား
မြေးတို့သည် ရှေ့ဦးစွာ ဘုရားဝတ်ကို ရည်မှတ်
လျက်၊ မိမိအိမ်ကို ပြုစုရ၍ မိဘဘိုးဘွားခဲ့ ကျေးဇူး
ဆပ်ခြင်းငှါ သင်ကြစေ။ ထိုအမှုသည် ဘုရားသ
၅ ခင်နှစ်သက်တော်မူသောအမှုဖြစ်၏။– မုတ်ဆိုး
မအမှန်ဖြစ်၍ တယောက်တည်းကျန်ရစ်သော
မိန်းမသည်၊ ဘုရားသခင်ကို ကိုးစား၍ ဆုတောင်း
ပဋ္ဌနာပြုခြင်း၌ နေ့ည၌မပြတ် တည်နေတတ်
၆ ၏။– ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်၌ပျော်မွေ့သော မုတ်
ဆိုးမမူကား၊ အသက်ရှိလျက်ပင် အသေဖြစ်
၇ ၏။– ထိုသူတို့ကို အပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်
၈ စေခြင်းငှါ ဤသို့ ပညတ်ထားလော့။– မိမိလူတို့
ကိုမပြုစု၊ ထိုမျှမက၊ မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့ကို မ
ပြုစုသောသူမည်သည်ကား၊ ယုံကြည်ခြင်းတရား
ကို ငြင်းပယ်၏။ မယုံကြည်ဘူးသောသူထက်
သာ၍ ယုတ်မာ၏။

၉ မုတ်ဆိုးမသည် အသက်ခြောက်ဆယ်မပြည့်
လျှင်၊ စာရင်းအင်း မဝင်စေနှင့်။ လင်တယောက်
၁၀ တည်း ရှိဘူးသောသူ၊– ကောင်းသောအကျင့်ကို
ကျင့်၍ အသရေရှိသောသူ၊ သူငယ်တို့ကို ကျွေး
မွေးခြင်း၊ ဧည့်သည်ဝတ်ကိုပြုခြင်း၊ သန့်ရှင်းသူ
တို့၏ခြေကိုဆေးခြင်း၊ ဆင်းရဲသောသူတို့ကို
လုပ်ကျွေးခြင်း၊ ကောင်းသောအမှုရှိသမျှတို့၌
ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်းကို ပြုဘူးသောသူဖြစ်
၁၁ လျှင်၊ စာရင်းအင်း ဝင်စေ။– အသက်အရွယ်နုပျိုသော မုတ်ဆိုးမတို့ကို ပယ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ခရစ်တော်၏ ဆုံးမခြင်းကို
၁၂ သည်းမခံ။ အိမ်သင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊– အရင်သစ္စာကို ဖျက်သောကြောင့် အပြစ်သင့်ခြင်းသို့
၁၃ ရောက်ကြလိမ့်မည်။– ထိုမှတပါး၊ တအိမ်မှတအိမ်သို့ လည်၍ ပျင်းရိတတ်ကြ၏။ ပျင်းရိသည်သာမက၊ စကားများ၍ မပြောအပ်သောအရာကို
ပြောသဖြင့်၊ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သောအမှုဌ ရော
၁၄ နှောသောသူ ဖြစ်တတ်ကြ၏။– ထိုကြောင့်၊ အ
သက်အရွယ်နုပျိုသော မုတ်ဆိုးမတို့သည် အိမ်
သင့်ခြင်း၊ သားဘွားခြင်း၊ အိမ်မှုကို ကြည့်ရှုပြုစု
ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့စရာအခွင့်ကို ရန်သူအား မပေးဘဲနေ
၁၅ ခြင်း အမှုများကို ပြုစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။– အ
ကြောင်းမူကား၊ ယခုပင်အချို့တို့သည် လမ်းလွဲ
၁၆ ၍ စာတန်နောက်သို့ လိုက်သွားကြပြီ။– ယုံကြည်
သော ယောကျ်ားမိန်းမ၌ မုတ်ဆိုးမရှိလျှင်၊ ကိုယ်
တိုင်လုပ်ကျွေးစေ။ သို့ပြုလျှင်၊ အမှန်ဖြစ်သော
မုတ်ဆိုးမတို့ကို အသင်းတော်သည် အနှောင့်အ
ရှက်မရှိစေဘဲ လုပ်ကျွေးနိုင်လိမ့်မည်။

၁၇ ကောင်းမွန်စွာအုပ်သော သင်းအုပ်တို့သည်
အလျှုနှစ်ဆကို ခံထိုက်သောသူဖြစ်သည် ဟူ၍
၎င်း၊ တရားဟောခြင်း၊ ဆုံးမသြဝါဒပေးခြင်းအမှု
ကို ကြိုးစားအားထုတ်သောသူတို့သည်၊ အလျှု
နှစ်ဆကို အထူးသဖြင့် ခံထိုက်သောသူဖြစ်သည်
၁၈ ဟူ၍ငင်း မှတ်ရမည်။– အကြောင်းမူကား၊ စပါး
နင်းနယ်သောနွားဏ်နှုတ်ကို မချုပ်တည်းရဟု
ကျမ်းစာလာ၏။ တချက်ကား၊ လုပ်ဆောင်သော
သူသည် အခကို ခံထိုက်ပေသည်ဟု လာပြန်
၁၉ ၏။– သက်သေခံနှစ်ဦးသုံးဦး မရှိလျှင်၊ သင်းအုပ်
၌ အပြစ်တင်သော စကားကို နားမထောင်နှင့်။–
၂၀ ကြွင်းသောသူတို့သည် ကြောက်စေခြင်းငှါ အ
ပြစ်ရှိသော သူတို့ကို လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ အ
၂၁ ပြစ်တင်၍ ဆုံးမလော့။– ရှေ့မဆွကမစီရင်၊ ငဲ့
ကွက်သောစိတ်နှင့် အလျှင်းမပြုဘဲ၊ ဤပညတ်
များကို စောင့်ရှောက်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသ
ခင်နှင့် သခင်ယေရှုခရစ်ရှေ့မှာငင်း၊ ရွေးကောက်
တော်မူသော ကောင်းကင်တမန်တို့ ရှေ့မှာငင်း၊
ငါသည် သင့်ကို သစ္စာပေး၏။

၂၂ အဘယ်သူ၏အပေါ်၌ လက်ကို အလျင်တ

ဆောမတင်နှင့်။ သူတပါးအပြစ်၌ မဆက်ဆံ
၂၃ နှင့်။ ကိုယ်ကိုကိုယ် စင်ကြယ်စေလော့။– သင်၏ ရင်ထဲ၌ အကျိုးဖြစ်စေခြင်းငှါငင်း၊ မကြာမကြာ ခံရသော ရောဂါကြောင့်ငင်း၊ ယခုမှစ၍ ရေကို သာ မသောက်ဘဲ၊ စပျစ်ရည်အနည်းငယ်ကို သုံး
၂၄ လော့။– အချို့သောသူတို့၏ ဒုစရိုက်သည် ရှေ့မ ဆွကထင်ရှား၍၊ အပြစ်စီရင်ခြင်းသို့ အရင်အဦး သွားတတ်၏။ အချို့သောသူတို့၏ ဒုစရိုက်သည်
၂၅ နောက်သို့လိုက်တတ်၏။– ထိုနည်းတူ၊ အချို့ သောသူတို့၏ သုစရိုက်သည် ထင်ရှားနှင့်တတ် ၏။ မထင်ရှားသေးသော သုစရိုက်ကိုလည်း ဝှက် ၍မထားနိုင်။

၆

၁ ဘုရားသခင်၏ နာမတော်နှင့်တရားတော် သည် ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ အစေခံကျွန် မည်သည်ကား၊ မိမိသခင်ကို အ
၂ လွန်ရှိသေထိုက်သောသူ ဟူ၍ မှတ်စေ။– သခင် သည် ယုံကြည်သောသူဖြစ်လျှင်၊ ညီအစ်ကိုဖြစ် သည်ဟု စိတ်ထင်နှင့်၊ မခန့်မညားမပြုစေနှင့်။ အစေခံခြင်း၏အကျိုးကို ခံရသောသူသည် ယုံ ကြည်သောသူ၊ ချစ်အပ်သောသူဖြစ်သောကြောင့် သာ၍ အစေခံစေ။ ဤသို့ဆုံးမသြဝါဒပေး၍ တိုက် တွန်းသွေးဆောင်လော့။

၃ ခြားနားသောသြဝါဒကို သင်ပေး၍၊ ငါတို့သ ခင် ယေရှုခရစ်၏စကားတည်းဟူသော စင်ကြယ် သော စကားကိုငင်း၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း
၄ နှင့်အညီ ဖြစ်သော သြဝါဒကိုငင်း ဝန်မခံသောသူ မည်သည်ကား၊– မာနနှင့်ယစ်မူး၍ အလျှင်းနားမ လည်ဘဲ၊ ပုစ္ဆာအမေးကို ဆွေးနွေး၍ စကားကြောင့် သာ ငြင်းခုံသောအားဖြင့် စိတ်ပေါ့သောသူဖြစ် ၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ငြူစူခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ သူ့အ သရေကိုရွှတ်ချခြင်း၊ မနာလိုသော ကြံစည်ခြင်း၊–
၅ စိတ်နှလုံးယိုယွင်း၍၊ သမ္မာတရားနှင့်ကင်းသော သူတို့၏ အချည်းနှီးဆွေးနွေးခြင်း ဖြစ်တတ်၏။ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် အကျိုးစီးပွါး ဖြစ်သည်ဟု သူတို့သည် စိတ်ထင်ကြ၏။ ထိုသို့
၆ သောသူတို့ကို ရှောင်လော့။– ရောင့်ရဲသောစိတ် ပါလျှင်၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည် ကြီးစွာ
၇ သော အကျိုးစီးပွါးမှန်၏။– အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ဤလောကထဲသို့ အဘယ်အရာမျှမ ပါဘဲ လာသည်ဖြစ်၍၊ ထွက်သွားလျှင်လည်း၊ အ ဘယ်အရာကိုမျှ ယူ၍ မသွားနိုင်ဟု ထင်ရှား
၈ လျက်ရှိ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ စားရန်၊ ဝတ်ရန်ရှိသမျှ
၉ နှင့် ရောင့်ရဲလျက်နေကြကုန်အံ့။– ငွေရတတ် ခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူတို့သည် အပြစ်သွေး ဆောင်ခြင်း၊ ဘမ်းမိခြင်း၊ မိုက်မဲဖျက်ဆီးတတ် သော တပ်မက်ခြင်းများထဲသို့ ကျရောက်တတ် ကြ၏။ ထိုသို့သောအားဖြင့် လူတို့သည် အကျိုး နည်းခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်း၌ နစ်မွန်းတတ်ကြ၏။–
၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ငွေကိုတပ်မက်ခြင်းသည် မ ကောင်းသော အမှုအပေါင်းတို့တွင် မူလအမြစ် ဖြစ်သတည်း။ လူအချို့တို့သည် ငွေကို တပ်မက် သောကြောင့် ယုံကြည်ခြင်းတရားလမ်းမှ လွဲ သွား၍၊ ပူပန်ခြင်းဝေဒနာများနှင့် ကိုယ်ကိုကိုယ် ထုတ်ချင်းခပ်အောင် ထိုးကြပြီ။

၁၁ သို့ဖြစ်၍၊ အို ဘုရားသခင်၏လူ၊ သင်သည် ထိုအပြစ်များကို ကြဉ်ရှောင်လော့။ ဖြောင့်မတ် စွာ ကျင့်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်း၊ ယုံ ကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့
၁၂ ခြင်းတို့ကို မှီအောင်လိုက်လော့။– ယုံကြည်ခြင်း နှင့်ဆိုင်၍ ကောင်းစွာသော တိုက်လှန်ခြင်းကို ပြုလော့။ ထာဝရအသက်ကို ကိုင်ယူလော့။ ထို အသက်ကိုရမည်အကြောင်း၊ သင်သည် ခေါ် တော်မူခြင်းကိုခံရ၍၊ သက်သေအများတို့ ရှေ့၌
၁၃ ကောင်းမွန်စွာဝန်ခံပြီ။– ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသည်တိုင်အောင်၊ သင် သည်အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းစင်၍ အပြစ်တင် ခွင့် မရှိဘဲလျက်၊ ပညတ်တော်ကို စောင့်ရှောက်
၁၄ မည်အကြောင်း၊– အလုံးစုံတို့ကို အသက်ရှင်စေ တော်မူသော ဘုရားသခင်ရှေ့မှာငင်း၊ ပုန္တိုလ်တ မင်းထံ ကောင်းသောဝန်ခံခြင်းဘက်၌ သက်သေ ခံတော်မူသော ယေရှုခရစ် ရှေ့မှာငင်း၊ ငါသည်
၁၅ သင့်ကိုပညတ်ထား၏။– မရဏာနှင့်ကင်းလွတ်
၁၆ သောသူ တပါးတည်းဖြစ်တော်မူထသော၊ အ ဘယ်သူမျှ မချဉ်းကပ်နိုင်သော အလင်းထဲ၌နေ တော်မူထသော၊ အဘယ်သူမျှ မမြင်ဘူးရာ၊ မ မြင်နိုင်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော၊ မင်္ဂလာရှိသော တပါးတည်းသော အရှင်ဖြစ်တော်မူထသော၊ ဘု ရှင်တကာတို့၏ ဘုရင်၊ သခင်တကာတို့၏သခင် သည်၊ ကာလအချိန်ရောက်သောအခါ၊ သခင် ယေရှုခရစ်၏ ထင်ရှားပေါ်ထွန်းခြင်းကို ပြတော် မူလိမ့်မည်။ ထိုဘုရားသခင်သည် ထာဝရဂုဏ် အသရေ အစွမ်းသတ္တိ ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၁၇ ဤဘဝ၌ ငွေရတတ်သောသူတို့သည် မာန်
မာန စိတ်နှင့် ကင်းလွတ်၍၊ မမြဲသောစည်းစိမ်
ကို မကိုးစားဘဲ၊ ငါတို့ခံစားဘို့ရာ အလုံးစုံတို့ကို
ကြွယ်ဝစွာ ပေးသနားတော်မူသော၊ အသက်ရှင်
တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ကိုးစားရမည်အ
၁၈ ကြောင်းနှင့်၊– သူတပါးအားကျေးဇူးပြုခြင်း၊
ကောင်းသောအကျင့်၌ ကြွယ်ဝပြည့်စုံခြင်း၊ စွန့်
ကြဲချင်သော စေတနာစိတ်ရှိခြင်း၊ အချင်းချင်း
၁၉ ဆက်ဆံခြင်း၊– မှန်သောအသက်ကို ဝင်စားလို
သောငှါ၊ နောင်ဘဝ၌ ကောင်းသောဘဏ္ဍာကို မိ
မိတို့အဘို့ ဆည်းဖူး ခြင်းတို့ကို ပြုရမည်အ
ကြောင်း ပညတ်ထားလော့။
၂၀ အို တိမောသေ၊ သင်၌အပ်ထားသော အရာ
ကို စောင့်ရှောက်လော့။ တရားမဲ့ဖြစ်သော အ
ချည်းနှီး စကားပြောခြင်းကိုလည်း၊ သိပ်ံအတတ်ဟူ
၍ အလွဲခေါ်ဝေါ်သော သိပ်ံအတတ် ဆီးတား
၂၁ နှောင့်ရှက်ခြင်းကိုလည်း ရှောင်လော့။– ထိုသိပ်ံအ
တတ်ကို လူအချို့တို့သည် ဝန်ခံပြုစုသောအား
ဖြင့်၊ ယုံကြည်ခြင်းတရားလမ်းမှ လွဲကြပြီ။ သင်
၌ကျေးဇူးတော် ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

တိမောသေဩဝါဒစာပဋမစောင်ပြီး၏။

To Contents

တိမောသေဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။

SECOND TIMOTHY

၁

၁ ယေရှုခရစ်၌ တည်သော အသက်ကိုပေး
မည်ဟု ဂတိတော်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်၏ အ
လိုတော်အားဖြင့်၊ ယေရှုခရစ်၏ တမန်တော်ဖြစ်
သော ငါပေါလုသည် ငါချစ်သားတိမောသေကို
၂ ကြားလိုက်ပါ၏။– ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်နှင့် ခ
မည်းတော်ဘုရားသခင့်အထံတော်က ကျေးဇူး၊
ကရုဏာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိ ပါစေသော။

၃ သင်၏မျက်ရည်ကို ငါအောက်မေ့သောအခါ၊
၄ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံမည်အကြောင်း၊ သင့်
၅ ကို တွေ့မြင်ခြင်းငှါ အလွန်လွမ်းသောစိတ် ရှိသ
ဖြင့်ငင်း၊ သင်၏အဘွားလောဣ၊ အမိဥနိတ်၌ အ
ရင်တည်သော ယုံကြည်ခြင်းတည်းဟူသော၊ ငါ
သဘောကျသည်အတိုင်း၊ သင်၌လည်းတည်
သော ယုံကြည်ခြင်းစစ်ကို မှတ်မိသဖြင့်ငင်း၊ နေ့
ည၌မပြတ်ဆုတောင်း ပဋနာပြုသည်တွင်၊ သင့်
ကို မခြားမလပ် အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ဘိုး
ဘေးကိုးကွယ်သည်အတိုင်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိ
သော စိတ် စင်ကြယ်ခြင်းနှင့်တကွ ငါကိုးကွယ်
သော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ငါချီးမွမ်း
၏။

၆ ထိုသို့ဖြစ်၍၊ ငါလက်တင်သောအားဖြင့်၊ သင်
၌ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသောဆုကို နှိုးဆော်
မည်အကြောင်း၊ ငါသည် သင့်ကိုသတိပေး၏။–
၇ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ကြောက်
တတ်သော စိတ်သဘောကို ငါတို့အား ပေးတော်
မူသည်မဟုတ်။ တန်ခိုးပါသောစိတ်၊ ချစ်တတ်
သောစိတ်၊ ရှင်းလင်းသောစိတ်သဘောကို ပေး
၈ တော်မူ၏။– ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သခင်ဘုရား၏
သက်သေကိုငင်း၊ ထိုသခင်ကြောင့် အကျဉ်းခံရ
သောသူဖြစ်သော ငါကိုငင်း ရှက်ကြောက်ခြင်းမ
ရှိနှင့်။ ဘုရားသခင်ပေးတော်မူသော တန်ခိုးကိုရ
သည်အတိုင်း ဧဝံဂေလိတရားနှင့် ဆက်ဆံ၍
၉ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံလော့။– ဘုရားသခင်သည် ငါတို့
ကျင့်သောအကျင့်ကို ထောက်တော်မမူ။ ရွေး
ကပ်ကာလမရောက်မီ၊ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့
အဘို့ ကိုယ်တော်တိုင်ကြံစည်တော်မူသော
ကျေးဇူးတော်နှင့်အညီ ငါတို့ကိုကယ်တင်၍၊ သန့်
၁၀ ရှင်းသောအရာ၌ ခေါ်သွင်းတော်မူ၏။– ထိုကျေး
ဇူးတော်ကား၊ ငါတို့ကိုကယ်တင်သောသခင်ယေ
ရှုခရစ် ပေါ်ထွန်းသည်အရာမှာ ယခုထင်ရှား
လျက်ရှိ၏။ ထိုသခင်သည် သေခြင်းအကြောင်း
ကို ပယ်ရှား၍၊ အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်းနှင့် မ
ဖောက်ပြန်ခြင်းအကြောင်းကို ဧဝံဂေလိတရား
၁၁ အားဖြင့် ထင်ရှားစေတော်မူပြီ။– ထိုတရားကို
ဟောပြောသောသူအရာ၌ငင်း၊ တမန်တော်အရာ
၌ငင်း၊ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဆရာအရာ၌ငင်း ငါ
၁၂ ကိုခန့်ထားတော်မူပြီ။– ထိုအကြောင်းကြောင့်
ဤဆင်းရဲဒုက္ခကို ငါခံရ၏။ သို့သော်လည်း ရှက်
ကြောက်ခြင်းမရှိ။ အဘယ်သူကို ငါယုံကြည်
သည်ဟု ငါသိ၏။ သူ၌ ငါအပ်ထားသောအရာကို
လည်း၊ ထိုနေ့ရက်တိုင်အောင် စောင့်နိုင်တော်မူ
သည်ဟု ငါသဘောကျ၏။

၁၃ ငါ့ထံ၌ ကြားရပြီးသော၊ စင်ကြယ်သောတ
ရား စကားအချုပ်အခြာကို၊ ယေရှုခရစ်၌ ယုံ
ကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းနှင့်တကွ စွဲလမ်းလော့။–
၁၄ သင်၌အပ်ထားသော အရာမြတ်ကို ငါတို့၌ ကျိန်း
ဝပ်တော်မူသော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်
အားဖြင့် စောင့်ရှောက်လော့။

၁၅ အာရှိပြည်၌နေသော သူအပေါင်းတို့သည် ငါ
ကိုပယ်ကြပြီဟု၊ သင်သည် ကြားသိ၏။ ထိုသူတို့
၁၆ တွင် ဖုဂေလုနှင့် ဟေရမောဂင်ပါသတည်း။– ထာ
ဝရဘုရား၏ ကရုဏာတော်သည် ဩနေသိဖော်
၏အိမ်၌ သက်ရောက်ပါစေသော။ သူသည်ငါ့ကို
အဖန်ဖန်သက်သာစေပြီ။ ငါ၌သံကြိုးချည်နှောင်
လျက် ရှိသော်လည်း၊ သူသည် ရုက်ကြောက်ခြင်း
၁၇ မရှိဘဲ၊– ရောမမြို့သို့ရောက်သောအခါ သာ၍
၁၈ ကြိုးစားလျက် ငါ့ကိုရှာ၍တွေ့၏။– သူသည် ထို
နေ့ရက်၌ သခင်ဘုရား၏လက်မှ ကရုဏာတော်
ကို ခံရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ပေး
သနားတော်မူပါစေသော။ သူသည် ဧဖက်မြို့၌
လည်း ငါ့ကို အဘယ်မျှလောက် ပြုစုသည်ကို
သင်သည် အမှန်သိ၏။

၂

၁ ငါ့သား၊ သင်သည် ယေရှုခရစ်၌ရှိသော
၂ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ခိုင်ခံ့ခြင်းရှိလော့။– သက်

To Contents

သေခံအများရှိသည်နှင့် ငါ့ထံ၌ကြားရပြီးသော အရာတို့ကို၊ သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံ၍ သူတပါးတို့ကို သွန်သင်ခြင်းငှါ၊ တတ်စွမ်းနိုင်သော သူတို့၌ အပ်
၂ ပေးလော့။– ထိုသို့အလိုငှါ သင်သည်၊ ယေရှုခရစ်ထံ၌ ကောင်းသောစစ်သူရဲကဲ့သို့၊ ဆင်းရဲဒုက္ခ
၄ ကို သည်းခံလော့။– စစ်သူရဲမည်သည်ကား၊ မိမိကိုစစ်သူရဲအရာ၌ ခန့်ထားသောသူကို နှစ်သက်စေခြင်းငှါ၊ လောကီမှု ရေးနှင့်ပြွမ်းနှောရှုပ်ထွေး
၅ ခြင်းကို ပယ်ရှားတတ်၏။– ပွဲ၌ လူချင်းတိုက်သော်သူ မည်သည်ကား၊ ထုံးတမ်းအတိုင်းမ
၆ တိုက်လျှင် ပန်းဦးရစ်ကိုမရ။– လယ်လုပ်သော သူသည်လည်း အရင်လုပ်ပြီးမှ အသီးအနှံကိုခံရ
၇ မည်။– ငါ့စကားကို ဆင်ခြင်လော့။ ထာဝရဘုရားသည် အရာရာတို့၌ ဉာဏ်ကို သင့်အား ပေးသနားတော်မူပါစေသော။

၈ ဒါဝိဒ်အမျိုးဖြစ်သော ယေရှုခရစ်သည်၊ ငါဟောသော ဧဝံဂေလိတရားအတိုင်း၊ သေခြင်းမှ ထမြောက်တော်မူသည်ဟု အောက်မေ့လော့။–
၉ ထိုတရားကြောင့် ငါသည်လူဆိုးကဲ့သို့ ချည်နှောင်ခြင်းတိုင်အောင် ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံရ၏။ သို့သော်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တရားတော်သည် ချည်နှောင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၏။–
၁၀ ထိုကြောင့် ရွေးကောက်တော်မူသော သူတို့သည်၊ ထာဝရ ဘုန်းအသရေနှင့်တကွ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်စိမ့်သောငှါ၊ သူတို့အဘို့ အရာရာကို ငါသည်းခံရ၏။–
၁၁ သစ္စာစကားဟူမူကား၊ ထိုသခင်နှင့်အတူသေ
၁၂ လျှင်၊ အတူရှင်လိမ့်မည်။– သည်းခံလျှင်၊ ထိုသခင်နှင့်အတူ စိုးစံလိမ့်မည်။ ထိုသခင်ကို ငါတို့သည် ငြင်းပယ်လျှင်၊ ငါတို့ကို ငြင်းပယ်တော်မူ
၁၃ လိမ့်မည်။– ငါတို့သည် မယုံကြည်သော်လည်း၊ ထိုသခင်သည် သစ္စာတည်သဖြင့် ကိုယ်ကို ငြင်းပယ်တော်မမူနိုင်။

၁၄ ဤအကြောင်းအရာများကို သူတပါးတို့အား သတိပေးလော့။ အဘယ်အကျိုးကိုမျှ မပြုစု၊ ကြားနာသောသူတို့၏ စိတ်ကိုမှောက်လှန်လိုသောငှါ၊ စကားကြောင့်သာ ငြင်းခုံခြင်းကို မပြုမည်အကြောင်း၊ သခင်ဘုရားရှေ့၌ သစ္စာပေး
၁၅ လော့။– သင်မူကား၊ ဝန်ခံတော်မူသောသူ၊ ရှက်ကြောက်စရာအကြောင်းမရှိဘဲ၊ သမ္မာတရားကို မှန်ကန်စွာ ပိုင်ခြားတတ်သော ဆရာသမားဖြစ်လျက်၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဆက်
၁၆ သခြင်းငှါ ကြိုးစားအားထုတ်လော့။– တရားမဲ့ဖြစ်သော အချည်းနှီးစကားကို ရှောင်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုစကားသည် မတရားသော
၁၇ အမှုတို့ကို ပွါးများစေလိမ့်မည်။– သူတို့၏စကားသည် ခွနှာကဲ့သို့ စားလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့တွင် ဟုမေနန္ဒဖိလက် ပါသတည်း။– သူတို့က၊ သေလွန်သော သူတို့သည် ထမြောက်ကြပြီဟု ပြောလျက်၊ သမ္မာတရားလမ်းမှ လွဲသွား၍၊ အချို့သောသူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းကို မှောက်လှန်တတ်
၁၉ ကြ၏။– သို့သော်လည်း၊ သခင်ဘုရားသည် မိမိလူတို့ကို သိကျွမ်းတော်မူ၏၊ ဟူ၍ငင်း၊ သခင်ဘုရား၏နာမတော်ကို ဝန်ခံသောသူမည်သည်ကား၊ မတရားသောအမှုကို ရှောင်ရမည်ဟူ၍ငင်း၊ တံဆိပ်ခတ်လျက်ရှိသော ဘုရားသခင်၏ တိုက်မြစ်
၂၀ သည် ခိုင်ခံ့၍တည်၏။– ကြီးစွာသောအိမ်၌ ရွှေတန်ဆာ၊ ငွေတန်ဆာသာ ရှိသည်မဟုတ်။ သစ်သားတန်ဆာ၊ မြေတန်ဆာရှိ၏။ အသရေရှိသော
၂၁ တန်ဆာ၊ အသရေမရှိသော တန်ဆာရှိ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသောအကျင့်တို့ကို ပယ်၍၊ မိမိကို စင်ကြယ်စေသောသူ မည်သည်ကား၊ အသရေရှိသောတန်ဆာ၊ သန့်ရှင်း၍ အိမ်ရှင်သုံးစရာ ကောင်းသောတန်ဆာ၊ ကောင်းသောအမှုများအဘို့ အလိုငှါ ပြင်ဆင်သောတန်ဆာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

၂၂ လူပျိုတို့၏ တပ်မက်ခြင်း ကိလေသာစိတ်ကို ကြဉ်ရှောင်လော့။ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သစ္စာရှိခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိ၍၊ သခင်ဘုရားကိုပဌနာပြုသော သူတို့နှင့် အသင့်အတင့်
၂၃ နေခြင်းတို့ကို ဒီအောင်လိုက်လော့။– မိုက်မဲ၍ ပညာကင်းသော ပုစ္ဆာအမေးတို့သည် ရန်ပွါးစေတတ်သည်ဟု သိမှတ်၍ပယ်ရှားလော့။– သခင်
၂၄ ဘုရား၏ ကျွန်သည် ရန်မတွေ့ရ။ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား ဖြည်းညှဉ်းစွာ ပြုသောသူ၊ ဆုံးမ သြဝါဒပေးခြင်းအမှု၌ လိမ္မာသောသူ၊ သည်းခံနိုင်
၂၅ သောသူ ဖြစ်ရမည်။– ဆီးတားငြင်းခုံသောသူတို့ကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ ဆုံးမရမည်။ သမ္မာတရားကို ဝန်ခံခြင်းအလိုငှါ၊ နောင်တကို ဘုရားသခင်
၂၆ ပေးကောင်းပေးတော်မူ၍၊– မာရ်နတ်၏ အလိုအတိုင်း ဘမ်းမိသောထိုသူတို့သည် သတိရ၍၊ ထိုဘမ်းမိရာမှ လွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကောင်းရောက်ကြလိမ့်မည်။

၃

၁ နောင်ကာလသည် ခဲယဉ်းသော ကာလဖြစ်မည်ဟု သိမှတ်လော့။ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူ

ကား၊- လူတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်ချစ်သောသူ၊ ငွေကိုတပ်မက်သောသူ၊ ဝါကြွားသောသူ၊ ထောင်လွှားစော်ကားသောသူ၊ သူ့အသရေကို ရှုတ်ချသောသူ၊ မိဘစကားကို နားမထောင်သောသူ၊ ကျေးဇူးမရှိသောသူ၊ သန့်ရှင်းခြင်း မရှိသောသူ၊- ပကတိ ကြင်နာစုံမက်ခြင်းနှင့် ကင်းသောသူ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့သောသူ၊ ချောစားတတ်သောသူ၊ ကိုယ်ကျင့်ကြံကို မချုပ်တည်းနိုင်သောသူ၊ ပြင်းထန်သောသူ၊ သူတော်ကောင်းကို မုန်းသောသူ၊- သစ္စာကိုဖျက်တတ်သောသူ၊ သတိပေးခြင်းကို မခံသောသူ၊ မာန်မာနနှင့်ယစ်မူးသောသူ၊ ဘုရားသခင်ကို နှစ်သက်သည်ထက် ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်းကိုသာ၍ နှစ်သက်သောသူ၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ယောင်ဆောင်၍၊- မွေ့လျော်ခြင်းတန်ခိုးကို ငြင်းပယ်သောသူ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့ကို ရှောင်လေ့။- ဒုစရိုက်အပြစ်ဝန်ကို ထမ်းရွက်၍၊ အထူးထူးအပြားပြားသော လောဘကိုလေသာ သွေးဆောင်ရာသို့လိုက်၍၊ အစဉ်သင်သော်လည်း သမ္မာတရားကို လေ့ကျက်ခြင်းသို့ အလျှင်းမရောက်နိုင်သော မိန်းမမိုက်တို့ကို၊ အိမ်ထဲသို့ဝင်၍ ဘမ်းသွားသောသူတို့သည် ထိုသူတို့အဝင် ဖြစ်ကြ၏။- ယနေ့နှင့်ယံဖြေသည် မောရှေကိုဆီးတားသကဲ့သို့၊ ထိုသူတို့သည် သမ္မာတရားကိုဆီးတားကြ၏။ စိတ်နလုံးယိုယွင်း၍ ယုံကြည်ယောင်ဆောင်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။- ထိုသူနှစ်ယောက်တို့၏ မိုက်မဲခြင်းသည် လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ ထင်ရှားသကဲ့သို့၊ ဤသူတို့၏ မိုက်မဲခြင်းသည်လည်း ထင်ရှားလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့သည် တိုး၍ မလွန်မသွားရကြ။

၁၀ ငါဆုံးမသြဝါဒပေးခြင်း၊ အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊
၁၁ ကြံစည်ခြင်း၊ သစ္စာစောင့်ခြင်း၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်းတို့ကိုငင်း၊ အန္တိအုတ်မြို့၊ ဣကောနိမြို့၊ လုတ္တရမြို့တို့၌ ငါခံရသကဲ့သို့၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ခံရသော ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့ကိုငင်း၊ သင်သည် ရှာဖွေနားလည်ရပြီ။ ထိုသို့သော အမှုတို့ကို ငါတွေ့ရသော်လည်း၊ တွေ့သမျှတို့မှ သခင်ဘုရားသည် ငါ့ကိုကယ်နှုတ်တော်
၁၂ မူပြီ။- ယေရှုခရစ်၏ တရားတော်နှင့်အညီ၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်၍ နေခြင်းငှါ အလိုရှိသော သူအပေါင်းတို့သည် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရကြလိမ့်
၁၃ မည်။- ဆိုးညစ်သောသူ၊ လှည့်ဖြားသောသူတို့မူကား၊ သူတပါးကိုငင်း၊ ကိုယ်ကိုငင်း လှည့်ဖြားခြင်း၊ ဆိုးညစ်ခြင်း၌ တရွေ့ရွေ့ တိုးပွါးကြလိမ့်မည်။

၁၄ သင်သည်အဘယ်သူထံ၌ နည်းခံခဲ့ပြီးသည်
၁၅ ကိုငင်း၊ ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်ခြင်းအလိုငှါ ပညာကိုပေးနိုင်သော ဓမ္မကျမ်းစာကို ငယ်သောအရွယ်မှစ၍ လေ့ကျက်သည်ကိုငင်း သိမှတ်သည်နှင့်၊ အထက်ကသင်၍ နှလုံးသွင်းမိသော အယူဝါဒ၌ တည်နေလေ့။-
၁၆ ထိုကျမ်းစာရှိသမျှသည် ဘုရားသခင် မှုတ်သွင်း
၁၇ တော်မူသော အားဖြင့်ဖြစ်၍၊- ဘုရားသခင်၏ လူသည်စုံလင်သောသူ၊ ကောင်းသော အမှုအမျိုးမျိုးတို့ကို ပြုစုခြင်းအလိုငှါ ပြင်ဆင်သောသူ ဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ဩဝါဒပေးခြင်း၊ အပြစ်ကို ဘော်ပြခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ပြုပြင်ခြင်း၊ တရားကို သွန်သင်ခြင်း ကျေးဇူးများကို ပြုတတ်၏။

၄

၁ ကိုယ်တော်တိုင်ပေါ်ထွန်း၍ နိုင်ငံတော်ထင်ရှားသောကာလ၊ အသက်ရှင်သောသူ၊ သေသောသူတို့ကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူသော သခင်ယေရှုခရစ် ရှေ့မှာငင်း၊ ဘုရားသခင့် ရှေ့မှာငင်း၊ ငါ
၂ သည် သင့်ကို သစ္စာပေးသည်ကား၊- နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ဟောပြောလော့။ အချိန်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ကြိုးစားအားထုတ်လော့။ အပြစ်ကို ဘော်ပြလော့။ ဆုံးမခြင်းကိုပြုလော့။ အလွန်ရှည်သောစိတ်နှင့် ဩဝါဒမျိုးကို
၃ ပေး၍ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်လော့။- အကြောင်းမူကား၊ နောင်ကာလ၌ လူတို့သည် စင်ကြယ်သောဩဝါဒကို နားမခံနိုင်ဘဲ၊ ယားတတ်သော နားရှိလျှင်၊ မိမိတပ်မက်ခြင်းအတိုင်း များပြားသော ဆရာတို့နောက်သို့ လိုက်ကြလိမ့်မည်။-
၄ သမ္မာတရားကို နားမထောင်ဘဲ၊ ဒဏ္ဍာရီစကား
၅ ကို နားထောင်၍ လွဲသွားကြလိမ့်မည်။- သင်မူကား၊ အရာရာ၌ သမ္မာသတိရှိစေလော့။ ဆင်းရဲဒုက္ခကို သည်းခံလော့။ သာသနာပြုဆရာ ဆောင်ရွက်ရသောအမှုကို ဆောင်ရွက်လော့။ မမွှေဆရာအရာ၌ ခန်ထားဘ၍ ပြုရသောဝတ်များကို အကုန်
၆ အစင်ပြုလော့။- အကြောင်းမူကား၊ ငါကိုယဇ်ပေါ်မှာ လောင်းရသော အချိန်ရှိပြီ။ စုတ္တေရသောအချိန် ရောက်လေပြီ။- ကောင်းစွာသောတိုက်လှန်ခြင်းကို ငါပြုပြီ။ ပြေးရသောလမ်းကို
၇ အဆုံးတိုင်အောင်ပြေးပြီ။ ယုံကြည် ခြင်းတရားကို စောင့်ရှောက်ပြီ။- ယခုမှစ၍ ဓမ္မသရဖူသည် ငါ့အဘို့ သိုထားလျက်ရှိ၏။ ထိုနေ့ရက်၌ တရား
၈ သဖြင့် စီရင်သောသူတည်းဟူသော သခင်ဘုရားသည် ထိုသရဖူကို ငါ၌အပ်ပေးတော်မူမည်။ ထို

To Contents

မျှမက၊ ပေါ်ထွန်းတော်မူခြင်းကို တောင့်တသော သူအပေါင်းတို့၌လည်း အပ်ပေးတော်မူမည်။
၉ ငါထံသို့ မြန်မြန်လာခြင်း၄၊ ကြိုးစားလေ၃။
၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ဒေမသည် ယခုဘဝကို နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်နှင့် ငါ့ကိုစွန့်ပစ်၍၊ သက်သာလောနိုတ်မြို့သို့ သွားပြီ။ ကရင်္ကေသည် ဂလာတိပြည်သို့၎င်း၊ တိတုသည် ဒါလမာတိပြည်
၁၁ သို့၎င်း သွားပြီ။– လုကာတယောက်တည်းသာ ငါ့ထံမှာရှိ၏။ မာကုကို သင်နှင့်အတူခေါ်ခဲ့လော့။ သူသည် ဆရာအမှုကိုပြုရာမှာ ငါအကျိုးရှိ၏။–
၁၂ တုခိတ်ကိုလည်း ဧဖက်မြို့သို့ ငါစေလွှတ်ပြီ။–
၁၃ တရောမြို့တွင် ကာပုလက်၌ ငါထားခဲ့သော ဝတ်လုံကိုငင်း၊ စာစောင်ကိုငင်း၊ အထူးသဖြင့် သားရေစာကိုငင်း၊ သင်သည်လာသောအခါ ယူ
၁၄ ခဲ့လော့။– ပန်းတိမ်သမားအာလေဇန္ဒြသည် ငါ၌ မကောင်းသော အမှုအများကို ပြုလေပြီ။ ထိုသူကျင့်သော အကျင့်တို့၏ အကျိုးအပြစ်ကို သခင်
၁၅ ဘုရား ဆပ်ပေးတော်မူပါစေသော။– သူကိုသတိ
၁၆ ပြုလော့။ ငါတို့စကားကို အလွန်ငြင်းလေပြီ။– ပဌမအချိန်၌ အပြစ်တင်ခွင့်ကိုဖြေ၍ ငါသည် အစီရင်ခံရသောအခါ၊ ငါ့ဘက်၌ အဘယ်သူမျှမနေ။
၁၇ လူအပေါင်းတို့သည် ငါ့ကို စွန့်ပစ်ကြ၏။– သူတို့၌ အပြစ်တင်တော်မမူပါစေနှင့်။ လူအပေါင်းတို့သည် စွန့်ပစ်ကြသော်လည်း၊ ဒေသနာတော်ကို အကုန်အစင်ဟောပြော၍၊ ခပ်သိမ်းသောလူမျိုးတို့သည် ကြားသိစေခြင်း၄၊ သခင်ဘုရားသည် ငါ့ဘက်၌နေ၍ ငါ့ကို ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံစေတော်မူသောကြောင့်၊ ခြင်္သေ့ခံတွင်းမှ ကယ်နှုတ်ခြင်း
၁၈ ချမ်းသာကို ငါရ၏။– ထိုမျှမက၊ သခင်ဘုရားသည် မကောင်းသော အမှုရှိသမျှတို့မှ ငါ့ကို ကယ်နှုတ်၍၊ မိမိကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ တိုင်အောင် မစပို့ဆောင်တော်မူလိမ့်မည်။ ထိုသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။
၁၉ ပြစ်ကိုလနှင့်အာကုလမှစ၍ ဩနေသိဖော်
၂၀ ၏ အိမ်သူအိမ်သားများကို နှုတ်ဆက်လော့။– ဧရတ္ထုသည် ကောရိန္သုမြို့၌နေ၏။ တရောဖိမ်
၂၁ သည် နာ၍ မိလက်မြို့၌ငါထားခဲ့၏။– ဆောင်းကာလမရောက်မီ ကြိုးစား၍ လာခဲ့လော့။ ဥဗုလု၊ ပုဒေ၊ လိနု၊ ကလောဒိမှစ၍ ညီအစ်ကို အ
၂၂ ပေါင်းတို့သည် သင့်ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။– သခင်ယေရှုခရစ်သည် သင်၏စိတ်ဝိညာဉ်နှင့် အတူ ရှိတော်မူပါစေသော။ သင်၌ ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

တိမောသေဩဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

တိတုဩဝါဒစာ။

TITUS

၁

၁ မုသာနှင့်ကင်းစင်တော်မူသော ဘုရားသခင်
၂ သည်၊ ရှေးကပ်ကာလမရောက်မီ ဂတိထားတော်
၃ မူ၍၊ ငါတို့ကိုကယ်တင်သော အရှင်ဘုရားသခင်
၏ ပညတ်တော်အတိုင်း၊ ငါ၌အပ်ထားသော တ
ရားဟောခြင်း အခွင့်အားဖြင့် တော်လျော်သော
အချိန်၌၊ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ထင်ရှားစေ
တော်မူသောအရာနှင့် စပ်ဆိုင်သော ထာဝရအ
သက်ကို မြော်လင့်သည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့
လျော်ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော သမ္မာတရားကို ဝန်ခံ
ခြင်းအလိုငှါငင်း၊ ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော်
မူသော သူတို့၏ ယုံကြည်ခြင်းအလိုငှါငင်း၊ ဘု
ရားသခင်၏ ကျွန်တည်းဟူသော၊ ယေရှုခရစ်၏
၄ တမန်တော်ဖြစ်သော ငါပေါလုသည်၊– ဆက်ဆံ
သောယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ငါသားစစ်ဖြစ်သော
တိတုကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့ကိုကယ်တင်
တော်မူသော အရှင်သခင်ယေရှုခရစ်နှင့် ခမည်း
တော် ဘုရားသခင့်အထံတော်က ကျေးဇူး၊ ကရု
ဏာ၊ ငြိမ်သက်ခြင်း ရှိပါစေသော။

၅ ငါသည် သင့်ကို မှာထားခဲ့နှင့်သည်အတိုင်း၊
ကရေတေကျွန်း၌ မစုံလင်သမျှတို့ကို ပြင်ဆင်
၍၊ မြို့ရွာများ၌ သင်းအုပ်တို့ကို ခန့်ထားစေခြင်း
၆ ငှါ၊ ထိုကျွန်း၌ သင့်ကို ငါထားခဲ့သတည်း။– အ
ပြစ်တင်ခွင့်နှင့် ကင်းလွတ်သောသူ၊ မယားတ
ယောက်တည်းရှိသောသူ ဖြစ်လျှင်ငင်း၊ သူ၏
သားသမီးတို့သည် ကာမဂုဏ်၌ လွန်ကျူးသည်
ဟု အပြစ်တင်ခြင်း၊ နားမထောင်ခြင်းနှင့်လွတ်
၍ ယုံကြည်လျှင်ငင်း၊ ထိုသို့သောသူကို ခန့်ထား
၇ အပ်၏။– အကြောင်းမူကား၊ သင်းအုပ်သည် ဘု
ရားသခင်၏ ဘဏ္ဍာစိုးကဲ့သို့၊ အပြစ်တင်ခွင့်နှင့်
ကင်းလွတ်သောသူ ဖြစ်ရမည်။ ကိုယ်အလိုသို့
လိုက်တတ်သောသူ၊ စိတ်တိုသောသူ၊ စပျစ်ရည်
နှင့် ပျော်မွေ့သောသူ၊ သူတပါးကို ရိုက်ပုတ်သော
သူ၊ မစင်ကြယ်သောစီးပွါးကို တပ်မက်သောသူ
၈ မဖြစ်ရဘဲ၊– ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုတတ်သောသူ၊
သူတော်ကောင်းနှင့် အဆွေဖွဲ့သောသူ၊ ဣန္ဒြေ
စောင့်သောသူ၊ ဖြောင့်မတ်သောသူ၊ သန့်ရှင်း
သောသူ၊ ကာမဂုဏ်ကို ချုပ်တည်းသောသူဖြစ်ရ
၉ မည်။– စင်ကြယ်သော ဩဝါဒအားဖြင့် တိုက်
တွန်းသွေးဆောင်ခြင်းငှါငင်း၊ ငြင်းခုံသောသူတို့
၏ စကားကို ချေခြင်းငှါငင်း တတ်နိုင်မည်အ
ကြောင်း၊ ကိုယ်တိုင်သင်ပြီးသော သစ္စာစကား
တော်ကို အမြဲစွဲလမ်းသောသူ ဖြစ်ရမည်။

၁၀ အကြောင်းမူကား၊ နားမထောင်ဘဲ အချည်း
နှီးသော စကားကိုပြော၍၊ လှည့်ဖြားတတ်သော
သူအများ ရှိကြ၏။ အရေဖျားလိုးခြင်းကို ခံသော
၁၁ သူတို့တွင်လည်း အထူးသဖြင့်ရှိကြ၏။– ထိုသူ
တို့၏နှုတ်ကို ပိတ်ရမည်။ သူတို့သည် မစင်ကြယ်
သော စီးပွါးကိုတပ်မက်လျက်၊ မပေးအပ်သော
ဩဝါဒကိုပေး၍၊ တအိမ်ထောင်လုံးကို မှောက်
၁၂ လှန်တတ်ကြ၏။– သူတို့အပါအဝင်၊ အမျိုးသား
ချင်းပရောဖက် ဆရာတယောက်က၊ ကရက်သား
မြဲ၊ မုသာစွဲလမ်း၊ သားရဲကြမ်းကြုတ်၊ စားကျူး
တုတ်တုတ်၊ လူယုတ်ပေဟု စပ်ဆိုသတည်း။–
၁၃ ဤသက်သေမှန်၏။ ထိုကြောင့်၊ သူတို့သည် ယုဒ
၁၄ ဒဏ္ဍာရီစကားကိုငင်း၊ သမ္မာတရားကိုစွန့်သော
လူတို့၏ ပညတ်တို့ကိုငင်း၊ အမှုမထားဘဲ ယုံ
ကြည်ခြင်းအမှု၌ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ သူတို့ကို
၁၅ ကျပ်တည်းစွာ ဆုံးမပြစ်တင်လော့။– စင်ကြယ်
သောသူတို့အား ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် စင်
ကြယ်လျက်ရှိကြ၏။ မစင်ကြယ်၊ မယုံကြည်
သောသူတို့အား အဘယ်အရာမျှ မစင်ကြယ်။
သူတို့၏နှလုံးလည်း မစင်ကြယ်။ ကိုယ်ကိုကိုယ်
၁၆ သိသောစိတ်လည်းမစင်ကြယ်။– သူတို့သည် ဘု
ရားသခင်ကို သိယောင်ဆောင်သော်လည်း၊ အ
ကျင့်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ငြင်းပယ်ကြ၏။
စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောသူ၊ နားမထောင်သော
သူ၊ ကောင်းသောအမှုတခုကိုမျှ ပြုတတ်သော
ဉာဏ် မရှိသောသူဖြစ်ကြ၏။

၂

၁ သင်မူကား၊ စင်ကြယ်သောဩဝါဒနှင့် ထိုက်
၂ တန်သမျှတို့ကို ဟောပြောလော့။– အသက်ကြီး
ရင့်သော ယောကျ်ားတို့သည် သမ္မာသတိရှိသော
သူ၊ တည်ကြည်သောသူ၊ ဣန္ဒြေစောင့် သောသူ၊
ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၌ စိတ်သန့်
၃ သောသူ ဖြစ်ရကြမည်အကြောင်း၊– ထိုနည်းတူ၊

To Contents

အသက်ကြီးရင့်သောမိန်းမတို့သည် ကျင့်ကြံပြုမူရာမှာ ဓမ္မအမှုနှင့် ထိုက်တန်သောသူ၊ မချောစားတတ်သောသူ၊ စပျစ်ရည်၌ မလွန်ကြူးတတ်သောသူ၊ ကောင်းသောအတတ်ကို သင်ပေးတတ်
၄ သောသူ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်၍၊- ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စိမ့်သောငှါ၊ အသက်ပျိုသော မိန်းမတို့သည် ကိုယ်ခင်ပွန်းကို ချစ်သောသူ၊ သားသမီးကို ချစ်
၅ သောသူ၊- ဣန္ဒြေစောင့်သောသူ၊ စင်ကြယ်သောသူ၊ မိမိအိမ်ကိုပြုစုသောသူ၊ ကောင်းမွန်သောသူ၊ ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံသောသူဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသက်ကြီးရင့်သောမိန်းမတို့သည်
၆ ဆုံးမပေးရကြမည်အကြောင်း၊- ထိုနည်းတူ၊ အသက်ပျိုသောယောကျ်ားတို့သည်လည်း၊ ဣန္ဒြေစောင့်ရကြမည်အကြောင်း တိုက်တွန်း သွေးဆောင်လော့။

၇ အရာရာ၌ ကောင်းသောအကျင့်တို့၏ ပုံသက်သေကို ကိုယ်တိုင်ပြလော့။ ဆုံးမသြဝါဒပေးသောအခါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် ကင်းခြင်း၊ တည်
၈ ကြည်ခြင်း၊- အပြစ်တင်ဘွယ်မရှိ၊ စင်ကြယ်သောတရားစကားကို ဟောပြောခြင်းတို့ကို ပြုလော့။ သို့ဖြစ်၍၊ တဘက်၌ နေသောသူသည်၊ ငါတို့ကို ကဲ့ရဲ့စရာအခွင့် မရနိုင်သောကြောင့်၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။

၉ အစေခံကျွန်တို့သည်၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်ဘုရားသခင်၏ သြဝါဒကို အရာရာ၌ တန်ဆာဆင်ခြင်းငှါ၊ မိမိတို့သခင်၏ အုပ်စိုးခြင်းကိုဝန်ခံ၍၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိဘဲ၊ အရာရာ၌ သခင်၏အလိုသို့ လိုက်မည်အကြောင်းနှင့်၊-
၁၀ တိတ်ဆိတ်စွာခိုးယူခြင်းကိုမပြုဘဲ၊ ခပ်သိမ်းသော သစ္စာကို ထင်ရှားစွာပြမည်အကြောင်း တိုက်တွန်းသွေးဆောင်လော့။

၁၁ အကြောင်းမူကား၊ မင်္ဂလာရှိသော မြေ့လင့်
၁၂ ရာကိုငဲ့၊ ကြီးမြတ်သော ဘုရားသခင်တည်းဟူသော၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင် ယေရှုခရစ်၏ ဘုန်းအသရေတော် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းခြင်းကိုငဲ့၊ ငါတို့သည် မြေ့လင့်လျက်၊ ဘုရားမဲ့ တရားမဲ့နေခြင်း၊ လောကီတပ်မက်ခြင်းကို ပယ်ရှားလျက်၊ ယခုဘဝ၌ ဣန္ဒြေစောင့်ခြင်း၊ တရားသဖြင့်ကျင့်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းတို့ကို ပြုနေရမည်အကြောင်း၊ ငါတို့ကို ဆုံးမသွန်သင်၍၊ လူအပေါင်းတို့ကို ကယ်တင်တော်သော ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်
၁၄ သည် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းလျက်ရှိ၏။- ထိုသခင်ယေရှုခရစ်သည် ခပ်သိမ်းသောဒုစရိုက်မှ ငါတို့ကို ရွေးနှုတ်ခြင်းငှါငဲ့၊ ကောင်းသော အကျင့်ဘက်၌ စိတ်အားကြီး၍၊ ပိုင်ထိုက်တော်မူသော အမျိုးကို မိမိအတို့ စင်ကြယ်စေခြင်းငှါငဲ့၊
၁၅ ကိုယ်ကိုကိုယ် စွန့်ကြဲတော်မူပြီ။- ဤတရားစကားကိုဟောပြောခြင်း၊ တိုက်တွန်းသွေးဆောင်ခြင်း၊ ဆုံးမပြစ်တင်ခြင်းတို့ကို ခပ်သိမ်းသော အာဏာနှင့်တကွပြုလော့။ အဘယ်သူမျှ သင့်ကို မထီမဲ့မြင် မပြုစေနှင့်။

၃

၁ လူတို့သည် အထွဋ်အမြတ်အာဏာစက်၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံစေခြင်းငှါငဲ့၊ မင်း၏စကားကို နားထောင်စေခြင်းငှါငဲ့၊ ကောင်းသောအမှုအမျိုးမျိုးတို့ကို ပြု၍ အသင့်ဖြစ်စေခြင်းငှါငဲ့၊-
၂ အဘယ်သူကိုမျှမကဲ့ရဲ့၊ ရန်တွေ့ခြင်းကိုမပြု၊ ဖြည်းညှင်းသော သဘောရှိ၍၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့၌ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ ပြုစေခြင်းငှါငဲ့
၃ သတိပေးလော့။- အကြောင်းမူကား၊ အထက်က ငါတို့သည် ပညာမဲ့သောသူ၊ နားမထောင်သောသူ၊ မှားယွင်းသောသူ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော တပ်မက်ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်း အမှုတို့ကို ဆောင်ရွက်သောသူ၊ မနာလိုခြင်း၊ ငြူစူခြင်း၌ ကျင်လည်သောသူ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောသူ၊ အချင်းချင်းမုန်းသောသူ ဖြစ်ကြ၏။-
၄ ငါတို့ကိုကယ်တင်တော်မူသော အရှင်ဘုရားသခင်၏ စေတနာတော်နှင့် လူတို့ကိုချစ်တော်မူသော မေတ္တာတော်သည် ပေါ်ထွန်းသောအခါ၊-
၅ ငါတို့ကျင့်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းအကျင့်အားဖြင့် မဟုတ်ဘဲ၊ မိမိသနားခြင်းကရုဏာတော်နှင့်အညီ ဒုတိယ မွေးခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ဆေးကြောခြင်းအားဖြင့်ငင်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်၏ အသစ်ပြုပြင်ခြင်း အားဖြင့်ငင်း၊ ငါတို့ကို ကယ်
၆ တင်တော်မူ၏။- ငါတို့ကို ကယ်တင်သော အရှင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ငါတို့အပေါ်သို့ ထိုဝိညာဉ်တော်ကို ကြွယ်ဝစွာ သွန်းလောင်းတော်မူ၏။-
၇ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်၍ ထာဝရအသက်ကို မြေ့လင့်သည်နှင့်အညီ အမွေခံဖြစ်ကြမည်အကြောင်းတည်း။

၈ ဤစကားသည် သစ္စာစကားဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သောသူတို့သည် ကောင်းသောအကျင့် တို့ကို အမြဲကျင့်အံ့သောငှါ သတိ

To Contents

ပြုရကြမည်အကြောင်း၊ သင်သည် ဤအရာများကို ကြိုးစား၍ ဟောပြောစေခြင်းငှါ ငါအလိုရှိ၏။ ထိုအကျင့်တို့သည် ကောင်းသည်သာမက၊ လူတို့၏အကျိုးကို ပြုစုတတ်သော အကျင့်ဖြစ်
၉ ကြ၏။– မိုက်မဲသော ပုစ္ဆာအမေးတို့ကိုလည်း၊ ဆွေစဉ်မျိုးဆက် စာရင်းတို့ကိုလည်း၊ ပညတ်တရားကြောင့် ရန်တွေ့ခြင်း၊ တိုက်လှန်ခြင်းတို့ကိုလည်း ရှောင်လေ့။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုအရာတို့သည် အကျိုးမရှိ။ အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်
၁၀ ကြ၏။– သင်းခွဲသောသူကို နှစ်ကြိမ်မြောက်
၁၁ အောင်ဆုံးမပြီးမှ ပယ်ရှားနှင်ထုတ်လေ့။– ထိုသို့သောသူသည် ကိုယ်အပြစ်ကို သိလျက်ပင် အပြစ်ပြု၍ မှောက်လှန်သော စိတ်ရှိသောသူ ဖြစ်သတည်း။

၁၂ အာတေမသော်ဎင်း၊ တုခိတ်သော်ဎင်း၊ သင့်ဆီသို့ ငါစေလွှတ်သောအခါ နိကောပလိမြို့တိုင်အောင် ငါ့ထံသို့လာခြင်းငှါ ကြိုးစားလေ့။ ဆောင်းကာလပတ်လုံး ထိုမြို့၌ ငါနေမည်ဟုအ
၁၃ ကြံရှိ၏။– ကျမ်းဆရာဧနေနှင့်အာပေါလုသို့ အဘယ်အရာမျှမလိုစေခြင်းငှါ ကြိုးစား၍လမ်းခရီး
၁၄ လေ့။– ငါတို့၏လူများသည်လည်း အသီးမဲ့သောသူမဖြစ်၊ ကိုယ်သုံးစရာဘို့ ရှိရမည်အကြောင်း၊ ကောင်းသောအကျင့်တို့ကို အမြဲကျင့်
၁၅ အံ့သောငှါ သင်ကြစေ။– ငါ့ထံမှာရှိသောသူအပေါင်းတို့သည် သင့်ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်တကွ ငါတို့ကို ချစ်သောသူများကို နှုတ်ဆက်လေ့။ သင်တို့အပေါင်းသို့ ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

တိတုသြဝါဒစာပြီး၏။

ဖိလေမုန်ဩဝါဒစာ။

PHILEMON

၁

၁ ယေရှုခရစ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောအားဖြင့် အ
ကျဉ်းခံရသော ငါပေါလုနှင့် ငျညီတိမောသေ
သည်၊ ငါတို့ချစ်သော လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်
၂ ချင်း ဖိလေမုန်၊– ငါတို့ချစ်သောနမ အပို၊ ငါတို့
စစ်သူရဲချင်း အာခိပ္ပုမှစ၍ သင်၏အိမ်၌ရှိသော
၃ အသင်းတော်ကို ကြားလိုက်ပါ၏။– ငါတို့သခင်
ယေရှုခရစ်နှင့် ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရား
သခင်အထံတော်က ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်
ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။

၄ သင်သည် သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်၍
၅ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကို ချစ်သည်ဟု ငါသည်
ကြားလျှင်၊ ငါ၏ဘုရားသခင် ကျေးဇူးတော်ကို
အစဉ်ချီးမွမ်း၍၊ သင့်အဘို့အလိုငှါ ဆုတောင်းပဌ
၆ နာ ပြုလျက်နေ၏။– ဆုတောင်းသောအချက်ဟူ
မူကား၊ သင်သည် ယုံကြည်ခြင်းကို ဆက်ဆံ
သော အရှိန်ကြီး၍၊ သူတပါးတို့သည် ယေရှုခရစ်
အဘို့အလိုငှါ ငါတို့၌ ကောင်းသောအရာ ရှိသမျှ
တို့ကို ဝန်ခံမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပဌနာပြု
၇ ၏။– အချင်းငျညီ၊ သင်သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏
စိတ်နှလုံးကို သက်သာစေသောကြောင့်၊ သင်၏
မေတ္တာဘုံ ထောက်၍ ငါတို့သည် အလွန်ဝမ်း
မြောက်ချမ်းသာခြင်း ရှိ၏။

၈ ထိုကြောင့်၊ သင်သည် ပြုသင့်သောအမှုအ
ရာကို ပညတ်ထားခြင်းငှါ၊ ငါသည် ခရစ်တော်
အားဖြင့် အလွန်ရဲရင့်စရာ အခွင့်ရှိသော်လည်း၊–
၉ အသက်ကြီးသော ပေါလုတည်းဟူသော ယေရှု
ခရစ်ကြောင့် အကျဉ်းခံရသောသူ ဖြစ်လျက်ပင်၊
မေတ္တာအားဖြင့်သာ သင့်ကို တောင်းပန်ပါ၏။–
၁၀ ချည်နှောင်ခြင်းကိုခံစဉ်တွင် ငါဖြစ်ဘွားစေသော
၁၁ သားတည်းဟူသော၊– သင်သည် အထက်ကအ
သုံးမရသောသူ၊ ယခုတွင် ငါနှင့်သင်သည် အသုံး
ရသောသူ ဩနေသိမ်အဘို့ ငါတောင်းပန်ပါ၏။–
၁၂ ထိုသူကို သင့်ထံသို့ ငါပြန်စေသည်ဖြစ်၍၊ သူ့ကို
၁၃ ငါ့ရင်သွေးကဲ့သို့မှတ်လျက် လက်ခံလော့။– ဧဝံ
ဂေလိတရားကြောင့် ချည်နှောင်ခြင်းကို ငါခံစဉ်
တွင်၊ သူသည် သင်၏ကိုယ်စား ငါ့ကို ပြုစုစေ
မည်အကြောင်း၊ သူ့ကို ငါထားချင်သော်လည်း၊–
၁၄ သင်သည် ငါ၌ ကျေးဇူးပြုရာတွင် အနိုင်ပြုရသ
ကဲ့သို့မဟုတ်၊ အလိုအလျောက်ပြုစေချင်သော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်၏အခွင့် မရှိလျှင် အ
၁၅ လျင်းမပြုလို။– ထိုမှတပါး၊ သင်သည် သူ့ကို အ
စဉ်ရစေခြင်းငှါ၊ သူသည် သင်နှင့်ခဏကွာသွား
၁၆ သည်ဟု ဆိုစရာရှိ၏။– ထိုသို့ဆိုသော်၊ အစေခံ
ကျွန်ကဲ့သို့ရမည်ဟု မဆိုလို၊ ငါ၌ အထူးသဖြင့်
ချစ်သောညီ၊ သင်၌ကား၊ ဓာတိအားဖြင့်ငင်း၊ သ
ခင်ဘုရားအားဖြင့်ငင်း၊ သာ၍ချစ်သော ညီကဲ့သို့
၁၇ ရမည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။– သို့ဖြစ်၍ သင်သည်
ငါ့ကို အပေါင်းအဘော်ကဲ့သို့ မှတ်လျှင်၊ သူ့ကိုငါ
၁၈ ကဲ့သို့ပင် လက်ခံလော့။– သူသည် သင်၌ဖြစ်မှား
ခြင်း၊ ကြွေးတင်ခြင်း တစုံတခုရှိလျှင်၊ ငါ့အတွက်
၁၉ အတာ မှတ်လော့။– ဆပ်ပေးမည်ဟု ငါပေါလု
သည် ကိုယ်လက်နှင့် ရေးထား၏။ သို့ရာတွင်
သင်၏ကိုယ်တည်းဟူသော ကြွေးကိုပင် ငါ့အား
ဆပ်ပေးရသောအကြောင်းရှိသည်ဟု ငါဆို။–
၂၀ အချင်းငျညီ၊ သခင်ဘုရား၌ ငါ့ကို ကျေးဇူးပြုပါ
လော့။ ခရစ်တော်၌ ငါစိတ်နှလုံးကို သက်သာ
၂၁ စေပါလော့။– သင်သည်နားထောင်မည်ဟု ယုံ
မှားခြင်းမရှိသည် သာမက၊ ငါပြောသည်ထက်
သာ၍ပြုမည်ဟု အမှန်သိလျက် ငါရေးလိုက်ပါ
၏။

၂၂ ထိုမှတပါး၊ ငါတည်းခိုစရာအရပ်ကိုလည်း
ပြင်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ဆု
တောင်း ပဌနာပြုသောအားဖြင့် သင်တို့ရှိရာသို့
ငါရောက်ရသော အခွင့်ကို ပေးတော်မူမည်ဟု
၂၃ မြော်လင့်ခြင်းရှိ၏။– ယေရှုခရစ်ကြောင့် ငါနှင့်
၂၄ အတူ အကျဉ်းခံရသော ဧပဖြမ စ၍၊– ငါ၏ လုပ်
ဘော်ဆောင်ဘက် မာကု၊ အာရိတ္တာခု၊ ဒေမ၊ လု
၂၅ ကာတို့သည် သင့်ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။– ငါတို့
သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့
၏ စိတ်ဝိညာဉ်နှင့်အတူ ရှိပါစေသတည်း။ အာ
မင်။

ဖိလေမုန်ဩဝါဒစာပြီး၏။

To Contents

EPISTLE TO THE HEBREWS

၁

၁ ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ပရောဖက်များ
အားဖြင့် ဘိုးဘေးတို့အား အထပ်ထပ်အနည်း
နည်း ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသော ဘုရားသခင်
သည်၊ ဤနောက်ဆုံးကာလအခါ မိမိသားတော်
၂ အားဖြင့် ငါတို့အား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူပြီ။– ထို
သားတော်ကို အလုံးစုံတို့၏ အမွေခံသခင်အရာ
၌ ခန့်ထားတော်မူ၏။ သားတော်အားဖြင့်လည်း
၃ လောကဓာတ်တို့ကို တည်တော်မူ၏။– ထိုသား
တော်သည် ဘုရားသခင်၏ ဘုန်းတော်ရောင်
ခြည်နှင့် ဇာတိအဖြစ်တော်၏ ပုံသဏ္ဌာန်ဖြစ်၍၊
တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသော မိမိအမိန့်တော်အားဖြင့်
ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို မစတော်မူသောသူ
ဖြစ်လျက်၊ ငါတို့အပြစ်များကို ကိုယ်တော်တိုင်
အားဖြင့် သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပြီးလျှင်၊ မြင့်သော
အရပ်မှာ တန်ခိုးအာနုဘော်တော်၏ လက်ျာ
၄ ဘက်၌ ထိုင်တော်မူ၏။– ကောင်းကင်တမန်တို့
ရသော ဘွဲ့နာမထက် ထူးမြတ်သော ဘွဲ့နာမ
တော်ကို ခံရသည်နှင့်အညီ၊ ကောင်းကင်တမန်
၅ တို့ထက် ကြီးမြတ်သောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။– အ
ကြောင်းမူကား၊ သင်သည်ငါ့သားဖြစ်၏။ ယနေ့
ပင် သင့်ကို ငါဖြစ်ဘွားစေပြီဟူ၍ရင်း၊ ငါသည်
သူ၏အဘဖြစ်မည်၊ သူသည်လည်း ငါ၏သားဖြစ်
လိမ့်မည်ဟူ၍ဎ်း၊ အဘယ်မည်သော ကောင်း
ကင်တမန်ကို တခါမျှ မိန့်တော်မူသနည်း။
၆ တနည်းကား၊ သားဦးကို ဤလောကသို့
သွင်းတော်မူသောအခါ၊ ဘုရားသခင်၏ ကောင်း
ကင် တမန်အပေါင်းတို့သည် ထိုသူကို ပြပ်ဝပ်
၇ ကိုးကွယ်ကြစေဟု လာသတည်း။– တနည်း
ကား၊ မိမိတမန်တို့ကို လေကဲ့သို့ဎ်း၊ မိမိအစေ
အပါတို့ကို မီးလျှံကဲ့သို့ဎ်း ဖြစ်စေတော်မူထ
သောဟု ကောင်းကင်တမန်တို့ကို ရည်ဆောင်၍
၈ ဆိုသတည်း။– သားတော်ကိုကား၊ အိုဘုရားသ
ခင်၊ ကိုယ်တော်၏ ပလ္လင်သည် နိစ္စထာဝရပလ္လင်
ဖြစ်ပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ နိုင်ငံသည် တရားသ
၉ ဖြင့် စီရင်သောနိုင်ငံဖြစ်ပါ၏။– ကိုယ်တော်သည်
ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို နှစ်သက်၍၊ မတရား
သောအမှုကို မုန်းတော်မူ၏။ ထိုကြောင့်၊ အို ဘု
ရားသခင်၊ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသခင်သည်
ကိုယ်တော်၏ အပေါင်းအဘော်တို့ထက် ကိုယ်
တော်ကို ချီးမြှောက်၍၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဆီနှင့်
ဘိသိက်ပေးတော်မူပြီဟု လာသတည်း။
၁၀ တဖန် ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ အို ထာဝရ
ဘုရား၊ ကိုယ်တော်သည် ရှေ့ဦးစွာ၌ မြေကြီးကို
တည်တော်မူပြီ။ မိုးယံကောင်းကင်သည်လည်း
လက်တော်နှင့် ဖန်ဆင်းသောအရာ ဖြစ်ပါ၏။–
၁၁ ထိုအရာတို့သည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သော်
လည်း ကိုယ်တော်သည် အမြဲတည်တော်မူ၏။
ထိုအရာရှိသမျှတို့သည် အဝတ်ကဲ့သို့ ဟောင်း
နွမ်းခြင်းသို့ရောက်၍၊ ကိုယ်တော်သည် ဝတ်လုံ
ကို လိပ်သကဲ့သို့ လိပ်တော်မူသဖြင့် ပြောင်းလဲ
၁၂ ခြင်းရှိကြသော်လည်း၊– ကိုယ်တော်သည် ပြောင်း
လဲတော်မမူပါ။ အသက်တော်လည်း မကုန်မ
၁၃ ဆုံးရပါဟု လာသတည်း။– ထိုမှတပါး၊ သင်၏
ရန်သူတို့ကို သင်၏ခြေတင်ရာ ငါမချမထားမီ
တိုင်အောင် ငါ့လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေလော့ဟု၊
အဘယ်မည်သော ကောင်းကင်တမန်ကို တခါမျှ
၁၄ မိန့်တော်မူဘူးသနည်း။– ကောင်းကင်တမန်များ
တို့ကား၊ ကယ်တင်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို အ
မွေခံလတ္တံသော သူတို့ကို ပြုစုစေခြင်းငှါ၊ စေ
လွှတ်တော်မူသော အစေခံနံဝိညာဉ် ဖြစ်ကြ
သည် မဟုတ်လော။

၂

၁ ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ကြားရသော ဒေသ
နာတော်ကို မမေ့မလျော့မည်အကြောင်း၊ စိတ်နှ
လုံး၌သာ၍မှတ်မိစွဲလမ်းခြင်း ရှိရကြမည်။–
၂ ကောင်းကင်တမန်များအားဖြင့် ထားတော်မူ
သော ဗျာဒိတ်တော်သည်တည်၍ ပြစ်မှားလွန်
ကျူးခြင်းအမှု အမျိုးမျိုးတို့သည် ခံထိုက်သော
၃ အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရသည်မှန်လျှင်၊– အစအဦး၌
သခင်ဘုရားဟောတော်မူ၍ ဒေသနာစကား
တော်ကို ကြားရသောသူတို့သည်၊ ယုံလောက်
သော သက်သေအားဖြင့် ငါတို့အားဆင့်ဆို၍
ဟောပြောသော၊ ဤမျှလောက် ကြီးစွာသော
ကယ်တင်တော်မူခြင်းတရားကို ငါတို့သည် နား
မထောင်ဘဲနေလျှင်၊ အပြစ်ဒဏ်နှင့် အဘယ်သို့

To Contents

၄ လွတ်ကြလိမ့်မည်နည်း။– ထိုသက်သေခံသော သူတို့နှင့်အတူ ဘုရားသခင်သည် နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုအားဖြင့်ငင်း၊ ထူးဆန်းသောတန်ခိုး အထူးထူး အပြားပြားအားဖြင့်ငင်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် မိမိအလိုတော် အတိုင်း ဝေငှသော ဆုကျေးဇူးအားဖြင့်ငင်း သက်သေခံတော်မူပြီ။

၅ ငါတို့ပြောဆိုသော နောင်ကမ္ဘာကို အုပ်စိုးရသောအခွင့်ကို ကောင်းကင်တမန်တို့၌ အပ်
၆ ပေးတော်မူသည်မဟုတ်။– ကျမ်းစာတချက်၌ တယောက်သောသူက၊ လူသည် အဘယ်သို့သော သူဖြစ်၍ ကိုယ်တော်သည် အောက်မေ့တော်မူရသနည်း။ လူသားသည် အဘယ်သို့သောသူဖြစ်၍
၇ အကြည့်အရှု ကြွလာတော်မူရသနည်း။– သူ့ကို ကောင်းကင်တမန်တို့အောက်၌ အနည်းငယ် နှိမ့်တော်မူပြီ။ သူ၏ခေါင်းကို ဘုန်းအသရေနှင့် ပတ်ရစ်တော်မူပြီ။ ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရာများကို
၈ အုပ်စိုးစေ၍။– ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သူ၏ခြေအောက်၌ ချထားတော်မူပြီဟု သက်သေခံသတည်း။ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့ကို ချထားတော်မူ၏ဟုဆိုသော်၊ မချမထားဘဲ ကျန်ရစ်သောအရာ တစုံတခုမျှ မရှိရ။ ယခုမူကား၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့သည် ချထားလျက်ရှိသည်ကို ငါတို့ မ
၉ မြင်ရကြသေး။– ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်အားဖြင့် လူအပေါင်းတို့အတွက် ကြောင့် အသေခံရသော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်တမန်တို့အောက်၌ အနည်းငယ်နှိမ့်ခြင်းမှ၊ အသေခံရသောကြောင့် ခေါင်းတော်၌ ဘုန်းအသရေ ပတ်ရစ်လျက်ရှိသည်ကို ငါတို့မြင်
၁၀ ကြ၏။– အကြောင်းမူကား၊ များစွာသော သားတို့ကိုကယ်တင်၍၊ ဘုန်းစည်းစိမ်စံစားရာသို့ ပို့ဆောင်သောအရှင်သည်၊ ဒုက္ခဝေဒနာအားဖြင့် စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်ရမည်အကြောင်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်း၍ အုပ်စိုးတော်မူသော ဘုရားသည် စီရင်တော်မူအပ်၏။

၁၁ သန့်ရှင်းစေတတ်သောသူနှင့် သန့်ရှင်းစေ
အပ်သောသူများတို့သည် တပါးတည်းသော ပ
ကတိရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ သန့်ရှင်းစေတတ်
သောသူသည် သန့်ရှင်းစေအပ်သောသူတို့ကို ညီ
အစ်ကိုဟူ၍ ခေါ်ခြင်းငှါ ရှက်ကြောက်တော်မမူ။
၁၂ ထိုသို့ခေါ်သောအခါက် ဟူမူကား၊– သိတင်း
တော်ကို အကျွန်ုပ်ညီအစ်ကိုတို့အား အကျွန်ုပ်
ကြားပြောပါမည်။ ပရိသတ်အလယ်မှာ ကိုယ်
တော်ကို ချီးမွမ်း၍ သီချင်းဆိုပါမည်ဟု လာသ
၁၃ တည်း။– တချက်ကား၊ ငါသည်ဘုရားသခင်ကို ကိုးစားမည်ဟု လာသတည်း။ တဖန်ကား၊ ငါမှစ၍ ငါ့အား ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသောသူငယ်တို့သည် ရှိကြ၏ဟု လာသတည်း။

၁၄ ထိုသူငယ်တို့သည် အသွေးအသားနှင့် ဆက်
၁၅ ဆံကြသောကြောင့်၊ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူသောအားဖြင့်၊ သေခြင်းတရားကို အစိုးရသောသူတည်းဟူသော မာရ်နတ်၏တန်ခိုးကို ချိုးဖဲ့ဖျက်ဆီးခြင်းငှါငင်း၊ သေဘေးကိုကြောက်၍ တသက်လုံး ကျွန်ခံရသော သူတို့ကို ကယ်လွှတ်ခြင်းငှါငင်း၊ ထိုသူငယ်တို့၏ နည်းတူ အသွေးအ
၁၆ သားကို ဆောင်ယူတော်မူ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည် ကောင်းကင်တမန်တို့ကို မစတော်မူသည်မဟုတ်၊ အာဗြဟံအမျိုးကို မစ
၁၇ တော်မူ၏။– ထိုကြောင့်၊ ခရစ်တော်သည် လူတို့၏ အပြစ်ဖြေရာအကြောင်းကို စီရင်၍၊ ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအရာတို့၌ ကရုဏာနှင့်ငင်း၊ သစ္စာနှင့်ငင်း ပြည့်စုံသော ယဇ်ပုရောဟိတ်အကြီး ဖြစ်အံ့သောငှါ၊ မိမိညီအစ်ကိုတို့နှင့် လုံး
၁၈ လုံးတူရသော အကြောင်းရှိ၏။– ထိုသို့ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ကိုယ်တော်ဝိုင်း၍ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း၌ ကျင်လည်သောကြောင့်၊ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းအမှုနှင့် တွေ့ကြုံသောသူတို့ကို မစခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူ၏။

၂

၁ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံနှင့်စပ်ဆိုင်သော ခေါ်ဘိတ်တော်မူခြင်းကျေးဇူးကို ခံရသော သူ၊ သန့်ရှင်းသော ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့ဓလ်ခံသော တမန်တော်နှင့် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းတည်းဟူသော ယေရှု၏အကြောင်းကို စေ့စေ့ဆင်ခြင်ကြ
၂ လော့။– မောရှေသည် ဘုရားသခင်၏ အိမ်တော်တအိမ်လုံး၌ သစ္စာစောင့်သကဲ့သို့၊ ယေရှုသည် မိမိကို ခန့်ထားတော်မူသောသူ၏ အမှုတော်၌
၃ သစ္စာစောင့်တော်မူ၏။– အိမ်ကိုဆောက်သောသူသည် အိမ်ထက်သာ၍ ကြီးသော အသရေရှိသကဲ့သို့၊ ယေရှုသည် မောရှေထက် သာ၍ကြီးသော အသရေကိုခံထိုက်သောသူ ဖြစ်သည်ဟု
၄ ထင်မှတ်စရာအကြောင်းရှိ၏။– အိမ်မည်သည်ကား၊ တစုံတယောက်သောသူ ဆောက်သောကြောင့်ဖြစ်၏။ အလုံးစုံတို့ကို တည်ဆောက်
၅ သောသူကား၊ ဘုရားသခင်ပေတည်း။– မောရှေသည်၊ နောက်ဟောပြောလတံ့သော အရာတို့

To Contents

ကို သက်သေခံခြင်းအလိုငှါ၊ အစေခံကဲ့သို့ အိမ်
၆ တော်တအိမ်လုံးၑ သစ္စာစောင့်၏။– ခရစ်တော်
မူကား၊ သားကဲ့သို့ အိမ်တော်ကို အုပ်စိုးၑ သစ္စာ
စောင့်တော်မူ၏။ ငါတို့သည်ကား၊ ရဲရင့်ခြင်းၑ
ၚင်း၊ မြော်လင့်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဝါကြွားဝမ်း
မြောက်ခြင်းၑ ၚင်း၊ အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်
လျှင်၊ ထိုအိမ်တော်ဖြစ်သတည်း။

၇ ထိုကြောင့်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော် မိန့်
တော်မူသည်ကား၊ ယနေ့တွင် သင်တို့သည် ဗျာ
ဒိတ်တော်အသံကို ကြားလျက် ရှိသည်ဖြစ်၍၊–
၈ ခိုင်မာသော စိတ်နှလုံးမရှိကြနှင့်။ သင်တို့အဘ
၉ များသည် အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး ငါ့ကို အနည်း
နည်းစုံစမ်း၍၊ ငါ၏အမှုတို့ကို မြင်ရသောတော
တွင် ငါ့ကိုဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ စုံစမ်းရာကာလ
၁၀ ၌ ရှိသကဲ့သို့ မရှိစေကြနှင့်။– ထိုလူမျိုးကို ငါရွံ
သည်ဖြစ်၍၊ သူတို့သည် အစဉ်စိတ်သဘော မှား
ယွင်းတတ်ကြ၏။ ငါ၏ အလေ့အလာတို့ကို နား
၁၁ မလည်ကြဟု ငါဆို‌ရ၏။– ထို‌ကြောင့်၊ သူတို့
သည် ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့ မဝင်ရကြဟု အမျက်
ထွက်၍ ငါကျိန်ဆိုသည်ဟု မိန့်တော်မူချက်ရှိ
၁၂ သည်နှင့်အညီ၊– ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အ
သက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင့်ထံတော်မှ
ထွက်သွားသောအားဖြင့် မယုံကြည်တတ်၊ ဆိုး
ညစ်သော စိတ်နှလုံးမရှိစေခြင်းငှါ သတိပြုကြ
၁၃ လော့။– ဒုစရိုက်၏ လှည့်ဖြားခြင်းအားဖြင့် သင်
တို့ စိတ်နှလုံး မခိုင်မာစေခြင်းငှါ၊ ယနေ့ဟူ၍ ခေါ်
ဝေါ်သောအခါ၌၊ နေ့တိုင်းအစဉ် အချင်းချင်း တ
ယောက်ကိုတယောက် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြ
လော့။

၁၄ ငါတို့သည် စိတ်စွဲလမ်းခြင်းကို အစပြုသကဲ့
သို့ အဆုံးတိုင်အောင် တည်ကြည်လျှင်၊ ခရစ်
၁၅ တော်နှင့် ဆက်ဆံသောသူ ဖြစ်ကြ၏။– ယနေ့
တွင် သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်တော်အသံကို ကြား
လျက် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုရာ ကာ
လ၌ ရှိသကဲ့သို့၊ ခိုင်မာသော စိတ်နှလုံးမရှိကြ
၁၆ နှင့်ဟု ကျမ်းစာလာသည်အရာမှာ၊– ကြားပြီးမှ
ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုသော သူတို့ကား၊ အဘယ်သူ
နည်း။ မောရှေနောက်သို့လိုက်၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ထွက်လာသော သူအပေါင်းတို့သည် ထိုသို့ပြုကြ
၁၇ သည် မဟုတ်လော။– အနှစ်လေးဆယ်ပတ်လုံး
နှစ်သက်တော်မမူသော သူတို့ကား၊ အဘယ်သူ
နည်း။ ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ပြုသောကြောင့် တော
၁၈ ၌လဲ၍ သေသောသူပင် မဟုတ်လော။– သင်တို့

သည် ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့ မဝင်ရကြဟု ကျိန်ဆို
တော်မူသော သူတို့ကား၊ မယုံကြည်သောသူမှ
၁၉ တပါး အဘယ်သူနည်း။– သို့ဖြစ်၍၊ သူတို့သည်
မယုံကြည်သောကြောင့်သာ မဝင်နိုင်သည်ကို ငါ
တို့သိမြင်ကြ၏။

၄

၁ ထို‌ကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ချမ်းသာထဲသို့
ဝင်ရသောအခွင့်ကို ပေးသော ဂတိတော်သည်
ငါတို့၌ရှိရစ်လျက်နှင့်၊ သင်တို့တွင် အချို့တို့
၂ သည် မမှီဘဲနေမည်ကို စိုးရိမ်ကြကုန်အံ့။– ငါတို့
သည် ဝမ်းမြောက်စရာသတင်းကို ထိုသူတို့ကဲ့သို့
ကြားရကြပြီ။ သို့ရာတွင် သူတို့ကြားရသော တ
ရားစကားသည်၊ ကြားရသောသူတို့အထဲ၌ ယုံ
ကြည်ခြင်းနှင့် မရောနှောသောကြောင့် အကျိုး
၃ ကိုမပေး။– ငါတို့မူကား၊ ယုံကြည်သောသူဖြစ်၍
ဘုရားသခင်၏ ချမ်းသာထဲသို့ ဝင်ရကြ၏။ ထို
သို့နှင့်အညီ ဗျာဒိတ်တော်ကား၊ သူတို့သည် ငါ၏
ချမ်းသာထဲသို့ မဝင်ရကြဟု အမျက်ထွက်၍ ငါ
ကျိန်ဆိုသည်ဟု လာ၏။ ချမ်းသာဟုဆိုသော်၊
ကမ္ဘာဦးကပင် အမှုအရာတို့ကို ပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ်
၄ တော်မူရာ ချမ်းသာဟု ဆိုလိုသတည်း။– ခုနစ်
ရက်မြောက်သောနေ့ကို အကြောင်းပြု၍ ကျမ်း
စာတချက်၌ လာသည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည်
မိမိအမှုအရာအလုံးစုံတို့ကို ပြီးစီး၍ ခုနစ်ရက်
မြောက်သောနေ့၌ ငြိမ်ဝပ်စွာနေတော်မူ၏ဟု
၅ လာသတည်း။– ထိုကျမ်းစာ၌ တဖန် လာသည်
ကား၊ သူတို့သည် ငါ၏ချမ်းသာထဲသို့ မဝင်ရကြ
၆ ဟုလာသတည်း။– ထို‌ကြောင့်၊ အချို့တို့သည်
ဝင်ရကြ၏။ ဝမ်းမြောက်စရာ သိတင်းကို ရှေးဦး
စွာ ကြားရသော သူတို့သည် မယုံကြည်သော
ကြောင့် မဝင်ရကြပြီ။

၇ တဖန်တုံ၊ ယနေ့တွင် သင်တို့သည် ဗျာဒိတ်
တော်အသံကို ကြားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုင်မာ
သော စိတ်နှလုံးမရှိကြနှင့်ဟု ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ဤ
မျှလောက် ကာလကြာပြီးမှ၊ ယနေ့ဟု ဒါဝိဒ်
ကျမ်းစာ၌ လာသောအခါ၊ တစုံတခုသော နေ့
၈ ရက်ကို သေချာစွာမှတ်သားသတည်း။– ယောရှု
သည် ထိုသူတို့ကို ချမ်းသာပေးသည် မှန်လျှင်၊
ထိုနောက် အခြားသောနေ့ရက်ကို အဘယ်ဆို
၉ ဘွယ်ရှိသနည်း။– ထို‌ကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏လူ
တို့အဘို့ အလိုငှါ ငြိမ်ဝပ်ခြင်း ချမ်းသာတမျိုး
၁၀ သည် ကျန်ရစ်သေး၏။– ဘုရားသခင်သည် မိမိ
အမှုအရာတို့ကို ပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ်စွာ နေတော်မူ

သည်နည်းတူ၊ ထိုချမ်းသာထဲသို့ ဝင်ရသောသူ
သည်လည်း မိမိအမှုအရာတို့ကို ပြီးစီး၍ ငြိမ်ဝပ်
စွာနေရ၏။

၁၁ ထိုကြောင့်၊ ဣသရေလလူတို့သည် မယုံ
ကြည်သော စိတ်ရှိသဖြင့် လဲသကဲ့သို့ ငါတို့သည်
မလဲ၊ ထိုချမ်းသာထဲသို့ ဝင်ရမည်အကြောင်း
၁၂ ကြိုးစားအားထုတ်ကြကုန်အံ့။– ဘုရားသခင်၏
နှုတ်ကပတ်တရားတော်သည် အသက်ရှင်ခြင်း၊
တန်ခိုးနှင့် ပြုပြင်ခြင်း၊ သန်လျက်တကာတို့
ထက် ထက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ အသက်
နှင့် စိတ်ဝိညာဉ်ကိုငင်း၊ အရိုးဆစ်နှင့် ခြင်ဆီကို
ငင်း ပိုင်းခြား၍ ထုတ်ချင်းခွင်းတတ်၏။ စိတ်နှ
လုံးအကြံအစည်များကိုလည်း သိမြင်တတ်၏။–
၁၃ ငါတို့ကို စစ်ကြောစီရင်တော်မူသောသူရှေ့၌ မ
ထင်ရှားသော အရာတစုံတခုမျှမရှိ။ ခပ်သိမ်း
သောအရာတို့သည် အကွယ်အကာ မရှိဘဲ၊ မျက်
မှောက်တော်၌ လှန်ထားလျက် ရှိကြ၏။

၁၄ ယခုမူကား၊ ကောင်းကင်ဘုံထဲသို့ ကြွဝင်
တော်မူသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းအကြီးတည်း
ဟူသော ဘုရားသခင်၏ သားတော်ယေရှုသည်
ငါတို့၌ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ဖြစ်တော်မူသော
ကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဝန်ခံခဲ့ပြီးသောအရာ၌
၁၅ တည်ကြည်ကြကုန်အံ့။– ငါတို့ယဇ်ပုရောဟိတ်
မင်းသည် ငါတို့ခံရသော ဆင်းရဲဒုက္ခများကြောင့်
မကြင်နာနိုင်သောသူမဟုတ်။ ငါတို့ခံရသည်
နည်းတူ၊ အမျိုးမျိုးသော စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း
တို့ကို ခံဘူးသောသူဖြစ်တော်မူ၏။ သို့ရာတွင်၊
၁၆ ဒုစရိုက်အပြစ်နှင့် ကင်းလွတ်တော်မူ၏။– ထို
ကြောင့်၊ ငါတို့သည် သနားခြင်း ကရုဏာကိုငင်း၊
တော်လျော်သောမစခြင်း ကျေးဇူးတော်ကိုငင်း
ခံရမည်အကြောင်း၊ ရဲရင့်သောစိတ်နှင့် ကျေးဇူး
ပလ္လင်တော်သို့ တိုးဝင် ချဉ်းကပ်ကြကုန်အံ့။

၅

၁ လူတို့တွင်ရွေးကောက်သော ယဇ်ပုရော
ဟိတ်မင်း မည်သည်ကား၊ ပူဇော်သက္ကာကိုငင်း၊
အပြစ်ဖြေရာ ယဇ်ကိုငင်း ပူဇော်၍၊ လူတို့အ
တွက် ဘုရားဝတ်ကိုပြုစေခြင်းငှါ ခန့်ထားတော်
၂ မူသောသူ ဖြစ်၏။– သူသည် ကိုယ်တိုင်နွမ်းရိ
အားနည်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မိုက်သောသူ၊ မှား
ယွင်းသောသူတို့ကို သည်းခံခြင်းငှါ တတ်နိုင်
၃ ၏။– ထိုအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ လူများအပြစ်
၄ နှင့် မိမိအပြစ်ကို ဖြေခြင်းငှါ ပူဇော်ရ၏။– ဘုရား
သခင်သည် အာရုန်ကိုခေါ်တော်မူသကဲ့သို့ ခေါ်
တော်မူသောသူမှတပါး၊ အဘယ်သူမျှ ထိုအရာ
၅ မြတ်ကို မသိမ်းမယူရ။– ထိုနည်းတူ၊ ခရစ်တော်
သည် ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းအရာ၌ မိမိကို မိမိချီး
မြှောက်သည်မဟုတ်။ သင်သည် ငါ့သားဖြစ်၏။
ယနေ့ပင် သင့်ကို ငါဖြစ်ဘွားစေပြီဟု မိန့်တော်မူ
သောသူသည် ခရစ်တော်ကို ချီးမြှောက်တော်မူ
၆ ၏။– ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာတချက်လာသည်
ကား၊ သင်သည် မေလခိဒေဒက်နည်းတူ ထာဝရ
ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သည်ဟု လာသတည်း။

၇ ထိုခရစ်တော်သည် လူဇာတိအဖြစ်၌ နေစဉ်
ကာလ၊ သေခြင်းမှ ကယ်လွှတ်နိုင်တော်မူသော
သူကို၊ ကြီးစွာသော ကြွေးကြော်ခြင်း၊ မျက်ရည်
ကျခြင်းနှင့် ဆုတောင်းပဌနာပြုသဖြင့်၊ ကြောက်
၈ ရွံ့ရာအမှု၌ ချမ်းသာရသည်ဖြစ်၍။– ဘုရားသခင်
၏ သားတော်မှန်သော်လည်း၊ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံ
သောအားဖြင့် နားထောင်ခြင်း အကျိုးအကြောင်း
၉ ကို သင်တော်မူ၏။– ထိုသို့ စုံလင်ခြင်းသို့ရောက်
ပြီးမှ၊ ယုံကြည်နာထောင်သော သူအပေါင်းတို့
အား ထာဝရကယ်တင်ခြင်း ကျေးဇူးကို ပြုသော
၁၀ သူဖြစ်တော်မူ၍၊– မေလခိဒေဒက်ကဲ့သို့သော
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဟု ဘုရားသခင်သမုတ်တော်
မူခြင်းကို ခံရ၏။

၁၁ ထိုမေလခိဒေဒက်၏အကြောင်းကို ငါတို့
ပြောစရာစကားအများရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊
သင်တို့သည် ဉာဏ်နှေးသောကြောင့် အပြောခက်
၁၂ လှ၏။– သင်တို့သည် ကာလကြာသောကြောင့်
ဆရာအဖြစ်သို့ ရောက်သင့်သော်လည်း၊ ဘုရား
သခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်၌ ရှေ့ဦးစွာ သင်ရသော
တရားနုတ်ကို သူတပါးထံ၌ တဖန် သင်ရသော အ
ကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကြေခဲသောအစာကို မသုံး
ဆောင်၊ နို့ကိုသာ သုံးဆောင်ရသောသူ ဖြစ်ကြ
၁၃ ၏။– နို့ကိုသာ သုံးဆောင်သောသူမည်သည်ကား၊
သူငယ်ဖြစ်သောကြောင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား
၁၄ ၌ လေ့လာခြင်းမရှိ။– ကောင်းကျိုးမကောင်း
ကျိုးကို ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်သောဉာဏ်ပေးတတ်
သော၊ အကြားအမြင် အတွေ့အစမ်းများသော
သူတည်းဟူသော၊ စုံလင်သော အရွယ်ရှိသော
သူတို့မူကား၊ ကြေခဲသော အစာအာဟာရကို သုံး
ဆောင်ရကြ၏။

၆

၁ ထိုကြောင့်၊ သေခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သောအကျင့်
၂ ကို နောင်တရခြင်း၊ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်
ခြင်း၊ ဗတ္တိဇံတရားကို သွန်သင်ခြင်း၊ လက်ကို

To Contents

တင်ခြင်း၊ သေလွန်သောသူတို့၏ ထမြောက်ခြင်း၊ ထာဝရစီရင် ဆုံးဖြတ်ခြင်းတည်းဟူသော မူလအမြစ်ကို ငါတို့သည် ပြန်၍မတည်ဘဲ၊ ခရစ်တော်၏ဘာသာ၌ အစအဦးဖြစ်သော အကြောင်းအရာတို့ကို ထား၍၊ စုံလင်သောအဖြစ်သို့ တက်
၂ ကြကုန်အံ့။– ဘုရားသခင် အခွင့်ပေးတော်မူ
၄ လျှင်၊ ငါတို့သည် ထိုသို့ပြုကြမည်။– အလင်းသို့ တခါရောက်၍ ကောင်းကင်ဆုကျေးဇူးကို မြည်းစမ်းခြင်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ကို ခံယူ
၅ ခြင်း၊– ဘုရားသခင်၏ကောင်းမြတ်သော တရားစကားကိုငဲ့း၊ နောင်ကပ်ကာလ၏ တန်ခိုးများ
၆ ကိုငဲ့း၊ မြည်းစမ်းခြင်းရှိပြီးမှ၊– ရွှေလျှောဖောက်ပြန်သောသူတို့သည်၊ မိမိတို့တွင် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ ကွပ်မျက်၍ အသရေတော်ကို ရှုတ်ချသောသူဖြစ်သော ကြောင့်၊ နောက်တဖန် နောင်တရအံ့သောငှါ အ
၇ သစ်ပြုပြင်ခြင်းသို့ မရောက်နိုင်ကြ။– ဥပမာကား၊ အကြင်မြေသည် မိမိအပေါ်သို့ အဖန်ဖန် ကျသော မိုးယိုးရေကိုသောက်၍၊ လုပ်သောသူသုံးဘို့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုမြေသည် ဘုရားသခင်၏ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ
၈ ကို ခံတတ်၏။– အကြင်မြေသည် ဆူးပင်အမျိုးမျိုးကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ထိုမြေသည် ပြုစုခြင်းကို မခံထိုက်။ ကျိန်ခြင်းကိုခံရသောအချိန်နီးသည် ဖြစ်၍၊ နောက်ဆုံး၌မီးရှို့ခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။
၉ ထိုသို့ပြောသော်လည်း၊ ချစ်သူတို့၊ သင်တို့သည် ကယ်တင်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သောအရာ၊ သာ၍ကောင်းသောအရာတို့နှင့် ဆိုင်သည်ကို၊ ငါတို့
၁၀ သည် သဘောကျလျက်ရှိကြ၏။– အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် သန့်ရှင်းသူတို့ကို အထက်က လုပ်ကျွေးသည်သာမက၊ ယခုပင် လုပ်ကျွေးခြင်းအမှုကိုငဲ့း၊ ထိုသို့ပြုသောအားဖြင့် နာမတော်ကို ထောက်၍ ပြသောမေတ္တာကိုငဲ့း၊ ဘုရားသခင်သည် မေ့လျော့သည်တိုင်အောင် အမမှအမှုကို
၁၁ ပြုတော်မူသည်မဟုတ်။– သင်တို့ရှိသမျှသည်
၁၂ ပျင်းရိခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်၍၊ ယုံကြည်ခြင်းနှင့် သည်းခံခြင်းအားဖြင့် ဂတိတော်တို့ကို အမွေခံရသောသူတို့နည်းတူ ကျင့်နိုင်မည်အကြောင်း၊ ထိုသို့သော လုံ့လဝိရိယကို ထုတ်၍၊ အဆုံးတိုင်အောင် ယုံမှားခြင်းနှင့် ကင်းသော မြော်လင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ ငါတို့သည် အလိုရှိကြ၏။
၁၃ ဘုရားသခင်သည် အာဗြဟံ၌ ဂတိထားတော်မူသောအခါ၊ ကိုယ်တော်ထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သောသူကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုရန် မရှိ
၁၄ သောကြောင့်၊ ကိုယ်တော်ကို တိုင်တည်၍၊– ငါသည်သင့်အား အစဉ်အမြဲကောင်းကြီးပေးမည်။ သင့်ကို အစဉ်အမြဲပွါးများစေမည်ဟု ကျိန်ဆို
၁၅ တော်မူ၏။– ထိုသို့နှင့်အညီ အာဗြဟံသည် သည်းခံလျက် စောင့်နေပြီးမှ၊ ဂတိတော်ကိုဝင်
၁၆ စားလေ၏။– လူတို့သည် မိမိထက်ကြီးမြတ်သောသူကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုလေ့ရှိကြ၏။ မြဲမြံစေတတ်သော အကျိန်သည် ငြင်းခုံခြင်းရှိသမျှ
၁၇ ကို ဖြေတတ်၏။– ထိုကြောင့်၊ ဂတိတော်ကို အမွေခံရသောသူတို့သည်၊ ဘုရားသခင်၏ အကြံအစည်တော် မဖောက်ပြန်နိုင်ကြောင်းကို အတပ်သိစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် အကျိန်
၁၈ အားဖြင့် အာမခံတော်မူ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် မုသာမသုံးနိုင်သော အရာတည်းဟူသော မဖောက်ပြန် မပြောင်းလဲနိုင်သော အရာနှစ်ပါးကို အမှီပြု၍၊ ကိုယ်ရှေ့၌ထားသော မြော်လင့်ရာကို ခိုလှုံခြင်းငှါ ပြေးသော ငါတို့သည် သက်သာအားကြီးကြမည်အကြောင်း
၁၉ တည်း။– ထိုမြော်လင့်ခြင်းမူကား၊ ကုလားကာအတွင်း၌ချ၍ မြဲမြံခိုင်ခံ့သော စိတ်နလုံး၏
၂၀ ကျောက်ဆူးကဲ့သို့ ငါတို့၌ရှိသတည်း။– မေလခိဒေဇက်နည်းတူ၊ ထာဝရယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းဖြစ်သော ယေရှုသည်၊ ငါတို့အတွက်၊ ထိုအတွင်းအရပ်ထဲသို့ ရှေ့ဆောင်၍ဝင်သောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။

၇

၁ မင်းကြီးများကို လုပ်ကြံရာမှ ပြန်လာသော အာဗြဟံကို ခရီးဦးကြိုပြု၍ ကောင်းကြီးပေးပြီး
၂ လျှင်၊– အာဗြဟံလူသော လက်ရဥစ္စာရှိသမျှကို ဆယ်ဘို့တဘို့ခံယူသော ထိုရှာလင်မင်းကြီးတည်းဟူသော အမြင့်ဆုံးသော ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ် မေလခိဒေဇက်သည်၊ နာမရင်းအနက်အားဖြင့် တရားမင်း၊ ထိုမှတပါး၊ ငြိမ်သက်ခြင်းမင်းဟုဆိုလိုသော ရှာလင်မင်း ဖြစ်
၃ လျက်၊– အဘမရှိ၊ အမိမရှိ၊ ရှေးမျိုးစဉ်မရှိ၊ အသက် အပိုင်းအခြားမရှိဘဲ၊ ဘုရားသခင်၏ သားတော်နှင့်တူ၍၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ အစဉ်အမြဲတည်၏။– အမျိုး၏ အဘအာဗြဟံသည်၊ လက်ရဥစ္စာများကို ဆယ်ဘို့တဘို့လှူ၍ အလှူခံသောထိုမင်းသည် အဘယ်မျှလောက် ကြီးမြတ်
၄ သည်ကို ဆင်ခြင်ကြလော့။– ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကိုခံသော လေဝိသားတို့သည် အာဗြဟံအ

မျိုးဖြစ်သော သူတည်းဟူသော၊ မိမိတို့ ညီအစ်ကိုများလက်မှ ပညတ်တရားအတိုင်း ဆယ်ဘို့
၆ တဘို့ကို ခံရသောအခွင့်ရှိကြ၏။– သူတို့အမျိုးမဟုတ်သော ထိုမင်းမူကား၊ အာဇြဟံ၏လက်မှ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို ခံလေ၏။ ဂဓိတော်တို့ကိုခံရသော သူကိုလည်း ကောင်းကြီးပေးလေ၏။–
၇ ကြီးသောသူသည် ငယ်သောသူကို ကောင်းကြီး
၈ ပေးတတ်သည်ကို ငြင်းခုံဘွယ်မရှိ။– ထိုမှတပါး၊ သေတတ်သောသူတို့သည် ယခုအခါ ဆယ်ဘို့တဘို့ကို ခံလေ့ရှိ၏။ ထိုအခါမူကား အသက်ရှင်သည်ဟု သက်သေခံခြင်းကို ရသောသူသည်
၉ ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုခံရ၏။– ထိုမှတပါး၊ ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုခံတတ်သော လေဝိသည် အာဇြဟံအား ဖြင့် ဆယ်ဘို့တဘို့ကိုပေးပြီဟု ဆိုစရာ အခွင့်ရှိ
၁၀ ၏။– အကြောင်းမူကား၊ မေလခိဒေဒက်သည် အာဇြဟံကိုတွေ့သောအခါ၊ လေဝိသည် မိမိအဘ၏ကိုယ်၌ ရှိသတည်း။

၁၁ တနည်းကား၊ လေဝိမှဆင်းသက်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးနှင့် စပ်ဆိုင်လျက်လူများတို့သည် ပညတ်တရားတော်ကို ခံကြသောကြောင့်၊ ထိုအမျိုးအားဖြင့် စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်နိုင်သည်မှန်လျှင်၊ အခြားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည်၊ အာရုန်နည်းတူ မခေါ်ဝေါ်ဘဲ၊ မေလခိဒေဒက်နည်းတူ ပေါ်ထွန်းစရာအကြောင်း အဘယ်သို့ရှိ
၁၂ သေးသနည်း။– ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုးသည် ပြောင်းလဲလျှင်၊ ပညတ်တရားသည် မပြောင်းလဲ
၁၃ ဘဲ မနေနိုင်ရာ။– ထိုဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသော သူသည်၊ ယဇ်ပလ္လင်ဝတ်ကို တယောက်မျှမပြုရ
၁၄ သောအမျိုးနှင့် စပ်ဆိုင်ပေ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သခင်သည် ယုဒအမျိုးထဲ၌ ပေါ်ထွန်းသည်ဟု ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ထိုအမျိုးသည် ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာနှင့် စပ်ဆိုင်သည်ဟု မော
၁၅ ရှေသည် တခွန်းကိုမျှမပြော။– ထိုမှတပါး၊ မေလခိဒေဒက်နည်းတူ အခြားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ပေါ်ထွန်းသည်မှန်လျှင်၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အမျိုး ပြောင်းလဲပြီဟု သာ၍ထင်ရှား၏။–
၁၆ ထိုယဇ်ပုရောဟိတ်သည် ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် စပ်ဆိုင်သော တရားအတိုင်း ခန့်ထားလျက်ရှိသည် မဟုတ်။ ထာဝရအသက်၏ တန်ခိုးအာနုဘော်အ
၁၇ တိုင်း ခန့်ထားလျက်ရှိသတည်း။– အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် မေလခိဒေဒက်နည်းတူ၊ ထာဝရ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံတော်မူသတည်း။

၁၈ ပညတ်တရားသည် အဘယ်သူကိုမျှ စုံလင်
၁၉ ခြင်းသို့ မပို့နိုင်သည်ဖြစ်၍၊– ရှေးပညတ်တရားဟောင်းသည်၊ အားမရှိ၊ အကျိုးကို မပေးနိုင်သောကြောင့်၊ ပယ်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ သို့သော်လည်း၊ သာ၍မြတ်သော မြော်လင့်ခြင်းအခွင့်သည် နေရာကျ၏။ ထိုမြော်လင့်ခြင်းအားဖြင့် ငါတို့သည် ဘုရားသခင့်အထံတော်သို့ တိုးဝင်
၂၀ ချဉ်းကပ်ရကြ၏။– ထိုသူတို့သည် အကျိန်တော်
၂၁ မရှိဘဲ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို ရကြ၏။– ယေရှုမူကား၊ အကျိန်တော်မရှိဘဲ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို မရ။ ထာဝရဘုရားက၊ သင်သည် မေလခိဒေဒက်နည်းတူ ထာဝရယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်သည်ဟု ကျိန်ဆို၍၊ နောက်တဖန် စိတ်ပြောင်းလဲခြင်းရှိတော် မမူသည်နှင့်အညီ၊ ယေရှုသည် အကျိန်တော်ကိုခံ၍ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာကို ရ
၂၂ သည်အတိုင်း။– သာ၍မြတ်သော ပဋိညာဉ်တ
၂၃ ရား၏ အာမခံဖြစ်၏။– ထိုသူတို့သည်လည်း သေရသောကြောင့် အစဉ် မတည်နိုင်သည်ဖြစ်၍ အ
၂၄ များရှိရကြ၏။– ယေရှုမူကား၊ နိစ္စထာဝရတည်သောကြောင့် မပြောင်းမလဲသော ယဇ်ပုရော
၂၅ ဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထားလျက်ရှိ၏။– ထိုကြောင့်၊ အကြင်သူတို့သည် ယေရှုအားဖြင့် ဘုရားသခင့်အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်ကြ၏။ ထိုသူတို့၏အမှုကို ကိုယ်တော်သည် စောင့်လျက်၊ ကာလအစဉ်အသက်ရှင်သောကြောင့်၊ သူတို့ကို အစဉ်ကယ်တင်ခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူ၏။

၂၆ ထိုသို့သော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၍ အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းလွတ်လျက် အပြစ်ရှိသောသူတို့နှင့် မဆက်ဆံ၊ ကောင်းကင်သားအပေါင်းတို့ထက် မြင့်မြတ်သောသူဖြစ်
၂၇ ၍၊ ငါတို့နှင့် တော်သင့်တော်မူ၏။– အခြားသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကြောင့်ငင်း၊ လူများအပြစ်ကြောင့်ငင်း၊ နေ့တိုင်း ယဇ်ပူဇော်ရသကဲ့သို့၊ ထိုသခင်သည် ယဇ်ပူဇော်စရာအကြောင်း မရှိ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ မိမိကိုယ်ကို တခါတည်း ယဇ်ပူဇော်၍ ထိုအမှုကို
၂၈ ပြီးစေတော်မူပြီ။– ပညတ်တရားသည် အပြစ်ရှိသောသူတို့ကို ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ ခန့်ထား၏။ ပညတ်တရားနောက်၌ ကျိန်ဆိုတော်မူသော ဗျာဒိတ်တော်မူကား၊ အစဉ်အမြဲ စုံလင်ခြင်းသို့ ရောက်သော သားတော်ကို ခန့်ထားသတည်း။

၈

၁ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသော အကြောင်းအရာတို့၏ အ

ချုပ်အခြေဟူမူကား၊ ထိုသို့သော ယဇ်ပုရော
ဟိတ်မင်းသည် ငါတို့၌ရှိ၏။ ကောင်းကင်ဘုံ၌
တန်ခိုးအာနုဘော်တော်၏ ပလ္လင်လက်ျာဘက်
၂ မှာ ထိုင်နေတော်မူ၏။– လူမဆောက်ဘဲ ထာဝရ
ဘုရား ဆောက်တော်မူသော တဲတော်စစ်တည်း
ဟူသော၊ သန့်ရှင်းရာဌာနခွ၌ ဘုရားဝတ်ကိုပြု
၃ သောသူ ဖြစ်တော်မူ၏။– ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း
မည်သည်ကား၊ ပူဇော်သက္ကာနှင့် ယဇ်ကိုပူဇော်
စေခြင်းငှါ ခန့်ထားလျက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့
ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်းသည်လည်း ပူဇော်စရာယဇ်
၄ တစုံတခု ရှိရ၏။– ပညတ်တရားအတိုင်း ပူဇော်
သက္ကာကို ဆက်ကပ်သော ယဇ်ပုရောဟိတ်များ
ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ထိုသခင်သည် မြေကြီးပေါ်မှာ
၅ ရှိနေလျှင် ယဇ်ပုရောဟိတ်မလုပ်ရ။– မောရှေ
သည် တဲတော်ကို ဆောက်လုပ်အံ့သောအခါ၊
တောင်ပေါ်မှာ သင့်အားပြခဲ့ပြီးသောပုံနှင့် ညီ
လျော်စွာ အလုံးစုံတို့ကိုလုပ်ခြင်းငှါ သတိပြုရ
မည်ဟု ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသည်ဖြစ်၍၊ ထိုယဇ်
ပုရောဟိတ်တို့သည် ကောင်းကင်အရာတို့၏ ပုံပ
မာအရိပ်နှင့်သာဆိုင်လျက် ဝတ်ကိုပြုနေကြ၏။

၆ ထိုမှတပါး၊ ယေရှုသည် သာ၍မြတ်သော ဂ
တိတော်တို့၌တည်သော၊ သာ၍မြတ်သော ပဋိ
ညာဉ်တရား၏ အာမခံဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ သာ၍
မြတ်သော ဝတ်ပြုခြင်းအခွင့်အရာကို ရတော်မူ
၇ ၏။– ပဌမပဋိညာဉ်တရားသည် အပြစ်တင်ခွင့်မ
ရှိသည် မှန်လျှင်၊ ဒုတိယပဋိညာဉ်တရား တည်ရ
၈ သောအခွင့်ကို အဘယ်ကြောင့်ရှာရသနည်း။– ပ
၉ ဌမပဋိညာဉ်တရားကို ထာဝရဘုရားသည် အ
ပြစ်တင်၍ မိန့်တော်မူသည်ကား၊ ငါသည် ဤလူ
မျိုး၏ ဘိုးဘေးတို့ကို လက်ဆွဲ၍ အဲဂုတ္တုပြည်မှ
ဆောင်သွားသောအခါ၊ သူတို့၌ ငါပေးသော ပဋိ
ညာဉ်တရားနှင့် ခြားနားသော ပဋိညာဉ်တရား
သစ်ကို ကျသရေလအမျိုးသား၊ ယုဒအမျိုးသား
တို့၌ ငါပေးသော အချိန်ကာလ ရောက်လိမ့်
မည်။ အရင် ငါပေးဘူးသော ပဋိညာဉ်တရား၌
သူတို့သည် မတည်ကြ။ ငါသည်လည်း သူတို့ကို
၁၀ မကြည့်ရှုမပြုစုဘဲနေ၏။– နောင်ကာလအခါ ဣ
သရေလအမျိုးသားတို့၌ ငါပေးအံ့သော ပဋိ
ညာဉ်တရားဟူမူကား၊ ငါထာဝရဘုရားသည် ငါ့
ပညတ်တို့ကို သူတို့စိတ်ဝိညာဉ်ထဲသို့ သွင်းမည်။
သူတို့နှလုံးပေါ်မှာ ရေးထားမည်။ ငါသည် သူတို့
၏ ဘုရားဖြစ်မည်။ သူတို့သည်လည်း ငါ၏လူ
၁၁ ဖြစ်ကြလိမ့်မည်။– ထိုသူတို့က၊ ထာဝရဘုရား
ကို သိလော့ဟု၊ အမျိုးသားချင်း၊ ညီအစ်ကိုအ
ချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက် ဆုံးမသြဝါဒ
မပေးရကြ။ အကြောင်းမူကား၊ အငယ်ဆုံးသော
သူမှစ၍ အကြီးဆုံးသောသူတိုင်အောင် ထိုသူအ
၁၂ ပေါင်းတို့သည် ငါ့ကိုသိကြလိမ့်မည်။– ထိုအခါငါ
သည် သူတို့အပြစ်များကို သည်းခံမည်။ သူတို့
ပြစ်မှားခြင်း၊ လွန်ကျူးခြင်းများကို မအောက်မေ့
၁၃ ဘဲနေမည်ဟု ထာဝရဘုရား မိန့်တော်မူ၏။– ပဋိ
ညာဉ်တရားသစ်ဟူ၍ မိန့်တော်မူသည်တွင် ပဌ
မပဋိညာဉ်တရားကို ဟောင်းစေတော်မူ၏။ ရွေ့
လျော့၍ ဟောင်းသောအရာမည် သည်ကား၊
ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့ ရောက်လုနီးသတည်း။

၉

၁ တနည်းကား၊ ပဌမပဋိညာဉ်တရားသည်
ဝတ်ပြုရာစီရင်ချက်နှင့်ငင်း၊ လောကီသန်ရှင်းရာ
၂ ဌာနတော်နှင့်ငင်း စပ်ဆိုင်၏။– အဘယ်သို့နည်း
ဟူမူကား၊ ဟဂျာဟုခေါ်ဝေါ်သော ပဌမတဲတော်
သည်၊ ဆီမီးခုံ၊ စားပွဲ၊ ရှေ့တော်မုန့်နှင့် ပြင်ဆင်
၃ လျက်ရှိ၏။– ဒုတိယကုလားကာအတွင်း၌၊ ဟ
၄ ဂျာဟဂျုန်ဟု ခေါ်ဝေါ်သော တဲတော်ရှိ၏။– ထို
တဲတော်၌ ရွှေလင်ပန်းနှင့် ရွှေဖြင့်မွမ်းမံသော ပ
ဋိညာဉ်တရားသေတ္တာရှိ၏။ ထိုသေတ္တာ၌ မန္နကို
ထားသောရွှေအိုး၊ အပွင့်ပွင့်သော အာရုန်၏လုံ
တံ၊ ပဋိညာဉ်တရားကို ရေးထားသော ကျောက်
၅ ပြားတို့သည် ရှိကြ၏။– ထိုသေတ္တာပေါ်မှာ ဘုန်း
ကြီးသော ခေရုဗိမ်တို့သည် အပြစ်ဖြေရာပလ္လင်
ကို လွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြ၏။ ထိုအရာများကို ယခု
သေချာစွာ ပြောစရာအကြောင်းမရှိ။

၆ ထိုသို့ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ပြင်ဆင်
လျက်ရှိသောအခါ၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်တို့သည်
ဝတ်ပြု၍ ပဌမတဲတော်အတွင်းသို့ အစဉ်ဝင်ရ
၇ ကြ၏။– ဒုတိယတဲတော်အတွင်းသို့ ယဇ်ပုရော
ဟိတ်မင်းတပါးတည်းသာ မိမိအပြစ်ကြောင့်
ငင်း၊ လူများအပြစ်ကြောင့်ငင်း၊ ပူဇော်သောအ
သွေးကိုဆောင်၍ တနှစ်လျှင် တခါတည်းသာ
၈ ဝင်ရ၏။– ပဌမတဲတော် မျက်မှိတိုင်အောင်၊
သန့်ရှင်းရာဌာနသို့ သွားသောလမ်း မဖွင့်သေး
သော အကြောင်းကို ထိုအမှုအရာအားဖြင့် သန့်
ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်သည် အရိပ်ပေးတော်မူ
၉ ၏။– ထိုတဲတော်ကား၊ ပူဇော်သက္ကာနှင့် ယဇ်
များကို ပူဇော်သော ကာလတည်းဟူသော မျက်
မှောက်ကာလပတ်လုံး ပုံပမာဖြစ်၏။ ထိုပူဇော်
သက္ကာနှင့် ယဇ်များတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် သိ

သောစိတ်ကိုထောက်လျှင်လည်း၊ ဝတ်ပြုသော သူအား စုံလင်ခြင်းအကျိုးကို မပေးနိုင်သည်ဖြစ် ၁၀ ၍။- စားစရာ၊ သောက်စရာ၊ အမျိုးမျိုးသော နှစ် စရာတည်းဟူသော၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်ဆိုင်သော အ ထုံးအဖွဲ့များနှင့်တကွ အသစ်ပြုပြင်ခြင်း ကာလ တိုင်ရုံမျှသာ တည်ရကြ၏။

၁၁ ယခုမှာ လူလက်ဖြင့်မလုပ်၊ ဤလောက ဓာတ်နှင့် မစပ်ဆိုင်၊ သာ၍ကြီးမြတ်စုံလင်သော တဲတော်၌၊ နောက်မင်္ဂလာအကျိုးတို့၏ ယဇ်ပု ၁၂ ရောဟိတ်မင်းဖြစ်သော ခရစ်တော်သည်၊- ငါတို့ အဘို့ ထာဝရရွေးနှုတ်ခြင်း ကျေးဇူးကိုခံရ၍ ဆိတ်အသွေး၊ နွားကလေးအသွေးနှင့် မဟုတ်၊ မိ မိအသွေးတော်နှင့် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ တခါ ၁၃ တည်း ဝင်တော်မူ၏။- အကြောင်းမူကား၊ အ ညစ်အကြေးရှိသော သူတို့အပေါ်၌ ဖြန်းသော နွားအသွေး၊ ဆိတ်အသွေး၊ နွားမ ကလေး၏ပြာ သည်၊ သူတို့ကိုယ်ခန္ဓာ၌ စင်ကြယ်ခြင်းကို ပြု ၁၄ နိုင်သည်မှန်လျှင်၊- ထိုမျှမက၊ အပြစ်ကင်းသော ကိုယ်တော်ကို၊ ထာဝရဝိညာဉ်တော် အားဖြင့်၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ တင်လူူပုဇော်သော ခရစ် တော်၏အသွေးသည်၊ သေခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင် သောအကျင့်ကို ပယ်ရှင်း၍၊ သင်တို့သည် အ သက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို ဝတ်ပြု မည်အကြောင်း၊ သင်တို့၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိ သော စိတ်ကို စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ သာ၍တတ် ၁၅ နိုင်တော်မူသည် မဟုတ်လော။- ထိုကြောင့် ပဌ မပဋိညာဉ်တရားလက်ထက်၌ ပြစ်မှားသောအ ပြစ်ကိုလည်း လွတ်စေခြင်းငှါ၊ ခရစ်တော်သည် အသေခံတော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ခေါ်တော်မူသော သူတို့သည် ဂတိတော်နှင့်ယှဉ်သော ထာဝရအ မွေကို ခံရမည်အကြောင်း၊ ထိုသခင်သည် ပဌ ၁၆ ညာဉ်တရားသစ်၏ အာမခံဖြစ်တော်မူ၏။- အ မွေခံစေခြင်းငှါ အခွင့်ပေး၍ စာချုပ်သည်အမှုမှာ လည်း စာချုပ်တည်လျှင် စာချုပ်သောသူသည် ၁၇ ဧကန်သေရမည်မှန်ပြီ။- အကယ်၍ မသေလျှင်၊ ၁၈ ထိုစာချုပ်သည်မတည်၊ သေမှသာတည်၏။- ထို ကြောင့် ပဌမပဋိညာဉ်တရားကို စီရင်သောအခါ၊ ၁၉ အသွေးနှင့်ကင်း၍ မစီရင်။- တရားတော်၌ ပါသ မျှသော ပညတ်တို့ကို မောရှေသည် လူအပေါင်း တို့အား ဟောပြောပြီးမှ၊ ရေနှင့်ရောနှောသော နွား၊ ဆိတ်၏အသွေးကိုယူ၍၊ အနီဆိုးသော သိုး မွေးတပ်သော ဟုသုပ်ပင်ညွှန့်နှင့်၊ ကျမ်းစာကို ၂၀ ၎င်း လူအပေါင်းကိုဥင်း ဖြန်းလျက်၊- ဤအသွေး ကား၊ သင်၌ဘုရားသခင် ဝန်ခံတော်မူသော ပဋိ ၂၁ ညာဉ်၏ အသွေးဖြစ်သည်ဟု ပြောဆို၏။- တဲ တော်နှင့် ဝတ်ပြုသော တန်ဆာများကိုလည်း ၂၂ ထိုနည်းတူ အသွေးနှင့်ဖြန်းရ၏။- ပညတ်တရား အတိုင်း ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ကုန်မတတ် အသွေးအားဖြင့် စင်ကြယ်စေတတ်၏။ အသွေး ၂၃ မသွန်းလောင်းဘဲ အပြစ်လွှတ်ခြင်းမရှိ။- ထို ကြောင့်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသော အရာတို့၏ ပုံ များကို ထိုသို့သောယဇ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် စင် ကြယ်စေရသည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်အရာတို့ကို သာ၍မြတ်သော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းအားဖြင့် စင် ကြယ်စေရ၏။

၂၄ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ မှန်သောသန့်ရှင်းရာဌာနတို့ ၏ ပုံဖြစ်သော၊ လူတို့လက်ဖြင့်လုပ်သော သန့် ရှင်းရာဌာနထဲသို့ ခရစ်တော်သည်မဝင်ဘဲ၊ ငါတို့ အတွက်ကြောင့် ယခု ဘုရားသခင်၏ ရှေ့တော် ၌ ကိုယ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်ကိုယ်ထဲသို့ ၂၅ ဝင်တော်မူပြီ။- သို့သော်လည်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ် မင်းသည် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့ သူတပါးအသွေး နှင့် နှစ်တိုင်း အစဉ်ဝင်ရသကဲ့သို့ ခရစ်တော် သည် အဖန်များစွာ ကိုယ်ကို ပူဇော်ရသည်မ ၂၆ ဟုတ်။- ထိုသို့ပူဇော်ရသည်မှန်လျှင်၊ ကမ္ဘာဦးမှ စ၍ အဖန်များစွာ အသေခံတော်မူရ၏။ ယခုမူ ကား၊ ဤကပ်ကာလအဆုံး၌ တခါတည်း ကိုယ် ကို ပူဇော်သောအားဖြင့် အပြစ်များကို သုတ်သင် ၂၇ ပယ်ရှင်းခြင်းငှါ၊ ပေါ်ထွန်းတော်မူ၏။- လူသည် တခါတည်းသေ၍ ထိုနောက်မှ တရားစီရင်တော် ၂၈ မူခြင်းကို ခံရသကဲ့သို့၊- ထိုနည်းတူ၊ ခရစ်တော် သည် လူများအပြစ်တို့ကို ခံခြင်းငှါ တခါတည်း ကိုယ်ကိုပူဇော်ပြီးမှ၊ နောက်တဖန် ထိုသခင်ကို မြော်လင့်လျက်နေသောသူတို့ကို ကယ်တင်ခြင်း အလိုငှါ၊ အပြစ်နှင့်မဆိုင်ဘဲ ပေါ်ထွန်းတော်မူလ တံ့။

၁၀

၁ တနည်းကား၊ ပညတ်တရားသည် နောက် ဖြစ်လတံ့သော မင်္ဂလာအကျိုးတို့၏ သေချာ သော ပုံသဏ္ဌာန်ကိုမပြ၊ အရိပ်ကိုသာပြသည် ဖြစ်၍၊ နှစ်စဉ်မပြတ် ပူဇော်သောယဇ်အားဖြင့် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်သောသူတို့ကို စုံလင် ၂ ခြင်းအဖြစ်၌ မတည်စေနိုင်ရာ။- တည်စေနိုင် လျှင်၊ ဝတ်ပြုသောသူတို့သည် တခါတည်းနှင့် စင်ကြယ်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးမှ၊ နောက်တဖန် သံ ဝေဂတရားရစရာအကြောင်း အလျှင်းမရှိသည်

To Contents

ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထိုယဇ်တို့ကို တခါတည်းသာ
ပူဇော်၍၊ နောက်တဖန် မပူဇော်ဘဲနေရကြမည်
၃ မဟုတ်လော။– ယခုမူကား ယဇ်ပူဇော်သည်
တွင် အပြစ်များကို နှစ်တိုင်း အောက်မေ့ခြင်းရှိ
၄ ၏။– အကြောင်းမူကား၊ နွား၊ ဆိတ်၏အသွေး
သည် အပြစ်ကို မပယ်နိုင်ရာ။

၅ ထိုကြောင့်၊ ခရစ်တော်သည် ဤလောကသို့
ကြွလာသောအခါ၊ အို ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်
သည် ယဇ်နှင့် ပူဇော်သက္ကာကို အလိုတော်မရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ အကျွန်ုပ်အဘို့ ကိုယ်ခန္ဓာကို ပြင်
၆ ဆင်တော်မူပြီ။– မီးရှို့ရာယဇ်နှင့် အပြစ်ဖြေရာ
ယဇ်များကို အားရနှစ်သက်တော်မမူသောအ
၇ ခါ၊– ကျမ်းစာလိပ်၌ အကျွန်ုပ်ကို အမှတ်ပြု၍
ရေးထားသည်နှင့်အညီ၊ အကျွန်ုပ်သည် ကိုယ်
တော်၏အလိုကို ဆောင်အံ့သောငှါ သွားပါမည်
၈ ဟု အကျွန်ုပ်ဝန်ခံပါသည်ဟု လျှောက်ဆို၏။– ပ
ညတ်တရားအတိုင်း ပြုရသောဝတ်ကို ရည်
ဆောင်လျက် ခရစ်တော်က၊ မီးရှို့ရာယဇ်၊ အ
ပြစ်ဖြေရာယဇ် အစရှိသောယဇ်များနှင့် ပူဇော်
သက္ကာများတို့ကို ကိုယ်တော်သည် အလိုတော်မ
ရှိ၊ အားရနှစ်သက်တော်မမူဟု အထက်က ဆို
၉ နှင့်ပြီး၍မှ၊– တဖန်တုံ၊ အို ဘုရားသခင်၊ အကျွန်ုပ်
သည် ကိုယ်တော်၏အလိုကို ဆောင်အံ့သောငှါ
သွားပါမည်ဟု ဆိုသည်တွင်၊ ဒုတိယဝတ်ကို
၁၀ တည်စေခြင်းငှါ ပဌမဝတ်ကို ပယ်၏။– ထိုအလို
တော်နှင့်အညီ ယေရှုခရစ်၏ ကိုယ်တော်ကို တ
ခါတည်း ပူဇော်သောအားဖြင့်၊ ငါတို့သည် စင်
ကြယ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။

၁၁ ယဇ်ပုရောဟိတ် မည်သည်ကား၊ နေ့တိုင်း
ဝတ်ပြုလျက်၊ အပြစ်ကို မဖြေနိုင်သောယဇ်ကို
အထပ်ထပ် အဖန်ဖန် ပူဇော်လျက်ရပ်နေရ၏။–
၁၂ ထိုသခင်မူကား၊ အပြစ်ကိုဖြေခြင်းငှါ ယဇ်တခု
တည်းကို ပူဇော်ပြီးမှစ၍၊ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာ
၁၃ တော်ဘက်၌ အစဉ်အမြဲထိုင်၍၊– မိမိရန်သူတို့
ကို မိမိခြေတင်ရာ မချမထားဧရိတိုင်အောင် မြော်
၁၄ လင့်လျက် နေတော်မူ၏။– အကြောင်းမူကား၊
စင်ကြယ်သောသူတို့သည် ထာဝရစုံလင်ခြင်းအ
ကျိုးကို ရစေခြင်းငှါ၊ တခါတည်းပူဇော်ခြင်းအား
၁၅ ဖြင့် ပြုတော်မူ၏။– ထိုသို့နှင့်အညီ၊ သန့်ရှင်း
သောဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့အား သက်သေ
၁၆ ပေးတော်မူသည်မှာ၊– နောင်ကာလအခါ သူတို့၌
ငါပေးသော ပဋိညာဉ်တရားဟူမူကား၊ ငါထာဝရ
ဘုရားသည် ငါ့ပညတ်တို့ကို သူတို့နှလုံးထဲမှာ
ပေးသွင်းမည်။ သူတို့စိတ်ဝိညာဉ်၏ အပေါ်မှာ
ရေးထားမည်ဟု အထက်ကမိန့်တော်မူပြီးမှ၊–
၁၇ တဖန်တုံ၊ သူတို့ပြစ်မှားခြင်း၊ လွန်ကျူးခြင်း အ
မျိုးမျိုးကို ငါမအောက်မေ့ဘဲ နေမည်ဟု လာသ
၁၈ တည်း။– ထိုအပြစ်တို့ကို လွှတ်ပြီးလျှင် နောက်
တဖန် အပြစ်ဖြေသော ပူဇော်သက္ကာကို ပြုစရာ
အကြောင်းမရှိ။

၁၉ ထိုကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့၊ ယေရှု၏ ကိုယ်
၂၀ ခန္ဓာတော်တည်းဟူသော ကုလားကာအားဖြင့်
ထိုသခင် ပြင်ဆင်တော်မူသော အသက်လမ်း
သစ်တွင်၊ ငါတို့သည် သန့်ရှင်းရာဌာနထဲသို့၊ အ
သွေးတော်ကို အမှီပြု၍ အဆီးအတားမရှိ၊ ဝင်ရ
၂၁ သောအခွင့် ရှိသဖြင့်ငင်း၊– ဘုရားသခင်၏အိမ်
တော်ကို အုပ်စိုးသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း ရှိသ
၂၂ ဖြင့်ငင်း၊– ငါတို့သည် သစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသော သ
ဘောရှိ၍၊ ဝိစိကိစ္ဆာနှင့်ကင်းသော ယုံကြည်ခြင်း
၌ တည်လျက်၊ စိတ်နှလုံးကို သံဝေဂတရားနှင့်
လွှတ်အောင်ဖြန်းခြင်း၊ ကိုယ်ကာယကိုလည်း
ကြည်သာရေဖြင့် ဆေးကြောခြင်းရှိပြီးမှ၊ အထံ
၂၃ တော်သို့ တိုးဝင်ချဉ်းကပ်ကြကုန်အံ့။– မြော်လင့်
ခြင်းအကြောင်းကို ဝန်ခံ၍ မတိမ်းယိမ်းမရွေ့
လျော့ဘဲ တည်ကြည်ကြကုန်အံ့။ အကြောင်းမူ
ကား၊ ဂတိထားတော်မူသော သူသည် သစ္စာနှင့်
၂၄ ပြည့်စုံတော်မူ၏။– ထို့မှတပါး၊ မေတ္တာစိတ်ရှိ
စေခြင်းငှါငင်း၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်စေ
ခြင်းငှါငင်း၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ရသောအခွင့်ကို
ရှာ၍၊ အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက်
၂၅ ထောက်စာကြည့်ရှုကြကုန်အံ့။– လူအချို့တို့၏
ထုံးစံရှိသည်အတိုင်း၊ အချင်းချင်း စည်းဝေးခြင်း
အမှုကို မရောင်မလွဲကြနှင့်။ အချင်းချင်းတို့ကို
တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကြလော့။ ကာလအချိန်
ရောက်လုနီးသည်ကို ထောက်သဖြင့်၊ သာ၍
ကြိုးစားကြလော့။

၂၆ အကြောင်းမူကား၊ သမ္မာတရားကို သိပြီးမှ
ကိုယ်အလိုသို့လိုက်၍ ပြစ်မှားပြန်လျှင်၊ နောက်
တဖန် အပြစ်ဖြေသောယဇ်ကို ပူဇော်ရာအခွင့် မ
၂၇ ရှိဘဲ၊– ဒဏ်စီရင်ခြင်းကိုခံရမည်ဟု ကြောက်
မက်ဘွယ်သော မြော်လင့်ရသောအကြောင်း၊
ငြင်းဆန်သော သူတို့ကို ဖျက်ဆီးဘို့ရာ အမျက်
တော် မီးလောင်ခြင်းကို ခံရသောအကြောင်းရှိ
၂၈ ၏။– မောရှေ၏တရားကို ပယ်သောသူမည်
သည်ကား၊ သက်သေခံ နှစ်ဦးသုံးဦးရှိလျှင်၊ သ
၂၉ နားခြင်းကို မခံရဘဲ သေရ၏။– ထို့မျှမက၊ ဘုရား

သခင်၏ သားတော်ကို ခြေဖြင့်ကျော်နင်းလျက်၊ မိမိကိုစင်ကြယ်စေသော ပဋိညာဉ်တရား၏ အသွေးကို အဖြစ်တင်လျက်၊ ဆုကျေးဇူးကိုပေးသော ဝိညာဉ်တော်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုလျက်ရှိသောသူသည်၊ အဘယ်မျှလောက် ကြီးစွာသော ဒဏ်ဖြင့် ခံထိုက်သည်ကို သင်တို့ ထင်ကြသနည်း။– ငါသည် အဖြစ်တရားကို စီရင်ပိုင်၏။ အဖြစ်နှင့်အလျောက် ငါဆပ်ပေးမည်ဟူ၍ငင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် မိမိလူတို့အဘို့ တရားစီရင်မည်ဟူ၍ငင်း မိန့်တော်မူသောသူကို ငါတို့သည် အမှန်သိကြ၏။– အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏လက်တော်သို့ ကျရောက်ခြင်းအမှုသည် ကြောက်မက်ဘွယ်သောအမှု ဖြစ်သတည်း။

သင်တို့သည် အလင်းသို့ရောက်ပြီးသည်နောက်၊ လူများရှေ့မှာ ကဲ့ရဲ့ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရသဖြင့်ငင်း၊ ထိုသို့ခံရသောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံသော အပေါင်းအဘော် ဖြစ်သဖြင့်ငင်း၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာများကို ဆိုင်ပြိုင်တိုက်လှုန်ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံသော အထက်ကာလအချိန်ကို အောက်မေ့ကြလော့။– ထိုအခါ သင်တို့သည် အကျဉ်းခံရသော သူတို့အတွက်ကြောင့် ကြင်နာသောစိတ် ရှိရသည်သာမက၊ ကိုယ်ပစ္စည်းဥစ္စာများကို သူတပါးလုယူဖျက်ဆီးသော်လည်း၊ ကိုယ်သုံးစရာအို့ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သာ၍မြတ်သော အမြဲတည်သော ဘဏ္ဍာရှိသည်ကို သိ၍၊ လုယူဖျက်ဆီးခြင်းကို ဝမ်းမြောက်သော စိတ်နှင့် ဝန်ခံကြ၏။– ထိုကြောင့်၊ ကြီးစွာသော အကျိုးနှင့်ယှဉ်သော သင်တို့၏ ရဲရင့်ခြင်းစိတ်ကို မစွန့်ကြနှင့်။– ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကို ဆောင်ပြီးမှ၊ ဂတိတော်အတိုင်း အကျိုးကိုရမည်အကြောင်း သည်းခံခြင်းစိတ်ရှိရမည်။– အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ကြွလာလတ္တံ့သောသူသည် မဆိုင်းမလင့်ဘဲ၊ မကြာမမြင့်မီ ရောက်တော်မူလိမ့်မည်။– ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း၊ ရွေ့လျော့လျှင်၊ ငါစိတ်ဝိညာဉ်သည် ထိုသူကို အားရနှစ်သက်ခြင်းမရှိဟု ဘုရားသခင် အမိန့်တော်ရှိ၏။– ငါတို့မူကား၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်အံ့သောငှါ ရွေ့လျော့သောသူ မဟုတ်။ စိတ်ဝိညာဉ်သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ရောက်အံ့သောငှါ ယုံကြည်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။

၁၁

၁ ယုံကြည်ခြင်းသည် မြော်လင့်သောအရာတို့ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းဖြစ်၏။ မမြင်သေးသော အရာတို့ကို သိမှတ်စွဲလမ်းခြင်းအကြောင်း ဖြစ်၏။– ထိုပါရမီကြောင့်၊ ရှေးလူဟောင်းတို့သည် ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းကို ခံရကြ၏။– ယခုမြင်ရသောအရာတို့သည်၊ အရင်ထင်ရှားသော အရာထဲက မဖြစ်ဘဲ၊ လောကဓာတ်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ အမိန့်တော်ကြောင့်သာ တည်သည်ကို ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် သိကြ၏။– အာဗေလသည်၊ ကာဣနုပုဇ္ဈေသောယဇ်ထက် သာ၍ မြတ်သောယဇ်ကို၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဘုရားသခင်အား ပူဇော်၏။ ထိုသို့သောယဇ်ကို ပူဇော်၍၊ မိမိဖြောင့်မတ်သည်ဟု သက်သေခံတော်မူခြင်းကို ရလေ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ သူလှူသောအလှူကို ဘုရားသခင်သည် လက်ခံတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ အာဗေလသည် သေလွန်သော်လည်း ယခုပင် တရားဟောသေး၏။– ဧနောက်သည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် သေခြင်းနှင့်လွတ်၍ ဘဝပြောင်းရ၏။ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကို ဘဝပြောင်းစေတော်မူသောကြောင့်၊ သူသည် နောက်တဖန် မပေါ်မရှိ။ သူသည် ဘဝပြောင်းမှီ ဘုရားသခင်၏ စိတ်တော်နှင့် တွေ့သောသူဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံခြင်းကို ရလေ၏။– ယုံကြည်ခြင်းမရှိလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ စိတ်တော်နှင့်မတွေ့နိုင်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင့် အထံတော်သို့ ချဉ်းကပ်သောသူသည်၊ ဘုရားသခင် ရှိတော်မူသည်ကိုငင်း၊ ကိုယ်တော်ကို ရှာသောသူအား အကျိုးပေးတော်မူသည်ကိုငင်း၊ ယုံကြည်ရမည်။– နောဧသည် မမြင်သေးသော အမှုအရာတို့ကို ဘော်ပြသော ဗျာဒိတ်တော်ကိုခံရပြီးမှ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ကြောက်ရွံ့သောစိတ်ရှိ၍၊ မိမိအိမ်သူအိမ်သားတို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ သင်္ဘောကိုတည်လေ၏။ ထိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် လောကီသားတို့ကို အပြစ်တင်၍ ယုံကြည်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို လည်း အမွေခံရ၏။

အာဗြဟံသည် အမွေခံရလတ္တံ့သောပြည်သို့ ထွက်သွားမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်ခေါ်တော်မူသောအခါ၊ သူသည် အဘယ်အရပ်သို့ သွားသည်ကို ကိုယ်တိုင်မသိဘဲလျက်၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် နားထောင်၍ ထွက်သွားလေ၏။– သူတပါးပိုင်သောပြည်၌ ဧည့်သည်နေသကဲ့သို့၊ ဂတိတော်နှင့် စပ်ဆိုင်သောပြည်၌ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဧည့်သည်ဖြစ်၍နေ၏။ ထိုဂတိတော်ကို

အမွေခံရသော အဘော်အဘက်တည်းဟူသော ဣဇာက်၊ ယာကုပ်တို့နှင့်အတူ တဲ၌နေလေ၏။။-
၁၀ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင် တည်ထောင်ပြု
စုတော်မူသော၊ ခိုင်ခံ့မြဲမြံသောမြို့ကို မြော်လင့်
၁၁ သတည်း။။- သူ၏ခင်ပွန်း စာရာသည်လည်း အ
ရွယ်လွန်သောအခါ၊ ပဋိသန္ဓေယူနိုင်သော အခွင့်
တန်ခိုးကို ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ခံရလေ၏။။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ဂတိထားတော်မူသောသူသည်
၁၂ သစ္စာရှိသည်ဟုစိတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိ၏။။- သို့ဖြစ်၍၊
ထိုအမှုအရာ၌ လူသေနှင့်တူသောသူတယောက်
သည်၊ အရေအတွက်အားဖြင့် ကောင်းကင်ကြယ်
ကဲ့သို့ငင်း၊ သမုဒ္ဒရာကမ်းနား၌ မရေတွက်နိုင်
သောသဲလုံးကဲ့သို့ငင်း၊ များစွာသောသူတို့၏အဘာ
၁၃ ဖြစ်သတည်း။။- ယခုဆိုခဲ့ပြီးသော သူအပေါင်းတို့
သည်၊ ဂတိတော်နှင့်စပ်ဆိုင်သော အကျိုးကျေး
ဇူးကို မခံရဘဲ၊ အဝေးကမြော်မြင်လျက်၊ စိတ်နှ
လုံးနှင့် ဘက်ယမ်းလျက်၊ မိမိတို့သည် မြေကြီး
ပေါ်မှာ တကျွန်းသူတနိုင်ငံသား၊ ဧည့်သည် အာ
ဂန္တုဖြစ်သည်ကို ထင်ရှားစွာ ဝန်ခံလျက်၊ ယုံ
၁၄ ကြည်ခြင်းစိတ်နှင့် သေလွန်ကြ၏။။- ထိုသို့ ဝန်ခံ
သောသူတို့သည် မိမိတို့အဘပြည်ကို ရှာကြ
၁၅ သည်ဟု အတည့်အလင်းပြောဆိုကြ၏။။- ထိုသူ
တို့သည် အထက်ကထွက်သွားသော ပြည်ကို
အောက်မေ့သည် မှန်လျှင်၊ ထိုပြည်သို့ ပြန်ရ
၁၆ သောအခွင့် ရှိကြ၏။။- ထိုပြည်ကိုမအောက်
မေ့ဘဲ၊ ကောင်းကင်ပြည်တည်းဟူသော သာ၍
မြတ်သောပြည်ကို တောင့်တခြင်းရှိကြ၏။။ ထို
ကြောင့်၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏ဘုရားဟူ၍
ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ရှက်တော်မမူ။ သူတို့နေစရာဘို့
မြို့ကို တည်ထောင်တော်မူပြီ။။

၁၇ အာဗြဟံသည် စုံစမ်းတော်မူခြင်းကို ခံရ
သောအခါ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဣဇာက်ကိုပူ
၁၈ ဇော်၏။။- ဣဇာက်၌သာ သင်၏အမျိုးတည်လိမ့်
မည်ဟူသော ဗျာဒိတ်တော်မှစ၍ ဂတိတော်များ
ကို ခံရသောသူသည်၊ မိမိ၌ တယောက်တည်း
၁၉ သော ထိုသားကို ပူဇော်၏။။- ထိုသို့ ပူဇော်သော
အခါ သေခြင်းမှ ထမြောက်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသ
ခင်တတ်နိုင်တော်မူသည်ကို သူသည်အောက်မေ့
၏။။ ထိုသားကို ပုံစကားအားဖြင့် သေခြင်းထဲက
၂၀ ရ၏။။- ဣဇာက်သည်လည်း၊ ယုံကြည်ခြင်းအား
ဖြင့် အနာဂတ်အရာတို့ကို အမှတ်ပြု၍ ယာကုပ်
၂၁ နှင့် ဧသောကို ကောင်းကြီးပေး၏။။- ယာကုပ်
သည်လည်း၊ သေချိန်နီးသောအခါ၊ ယုံကြည်ခြင်း
အားဖြင့် ယောသပ်၏ သားနှစ်ယောက်ကို
ကောင်းကြီးပေး၍၊ တောင်ဝေးထိပ်အပေါ်မှာ ကိုး
၂၂ ကွယ်လေ၏။။- ယောသပ်သည် သေဆဲရှိသော
အခါ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဣသရေလအမျိုး
သားတို့၏ ထွက်မြောက်ခြင်းအရာကို ပြ၍၊ မိမိ
အရိုးတို့၏ အကြောင်းကို မှာထားလေ၏။

၂၃ မောရှေကို ဘွားမြင်ငြိုးမှ အဆင်းလှသော
သူငယ်ဖြစ်သည်ကို မိဘတို့သည်မြင်လျှင်၊ ယုံ
ကြည်ခြင်းအားဖြင့် ရှင်ဘုရင်အမိန့်တော်ကို မ
ကြောက်ဘဲ သုံးလပတ်လုံး သူ့ကို ဝှက်ထားလေ
၂၄ ၏။။- မောရှေသည် အသက်အရွယ်ကြီးသောအ
၂၅ ခါ အပြစ်ရှိသော ကာမဂုဏ်ကို ခဏခံစားခြင်း
၂၆ ထက်၊ ဘုရားသခင်၏လူတို့နှင့် အတူညည်းဆဲခံရ
ခြင်းကို သာ၍ အလိုရှိသဖြင့်ငင်း၊ အဲဂုတ္တုပြည်
၏ စည်းစိမ်ထက် ခရစ်တော်ကြောင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်း
ဒုက္ခသည် သာ၍မြတ်သော စည်းစိမ်ဖြစ်သည်
ကို စိတ်ထင်သဖြင့်ငင်း၊ ယုံကြည်ခြင်းစိတ်ရှိ၍
ဖာရောဘုရင်သမီး၏သားဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းအ
ခွင့်ကို ပယ်၏။။ အကြောင်းမူကား၊ နောက်ရလ
တံ့သောအကျိုးကို ထောက်စာမြော်လင့်လျက်
၂၇ နေ၏။။- ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ရှင်ဘုရင်အမျက်
ကို မကြောက်ဘဲ၊ အဲဂုတ္တုပြည်ကို စွန့်သွား၏။။
အကြောင်းမူကား၊ မျက်မြင်မရသော ဘုရားသ
ခင်ကို မြင်ရဘိသကဲ့သို့ တည်ကြည်ခြင်းရှိ၏။။-
၂၈ သားဦးများကို ဖျက်ဆီးသောသူသည် ဣသရေ
လလူတို့ကို ဒဏ်မခတ်စေခြင်းငှါ၊ ယုံကြည်ခြင်း
အားဖြင့် ပသခါပွဲကိုငင်း၊ အသွေးဖြန်းဆွတ်ခြင်း
၂၉ ကိုငင်း စောင့်လေ၏။။- ဣသရေလလူတို့သည်
ကုန်းကြောင်းသွားသကဲ့သို့၊ ယုံကြည်ခြင်းအား
ဖြင့် ဧဒုံပင်လယ်အလယ်၌ ရှောက်သွားရကြ၏။
ထိုသူတို့နည်းတူ အဲဂုတ္တုလူတို့သည် သွားမည်
၃၀ အားထုတ်သောအခါ နစ်မြုပ်ကြ၏။။- ယေရိခေါ
မြို့ကို ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးဝိုင်း၍ လှည့်ပြီးမှ၊ ယုံ
၃၁ ကြည်ခြင်းအားဖြင့် မြို့ရိုးသည် ပြိုလဲ၏။။- ပြည်
တန်ဆာရာခပ်သည် သူလျှိုတို့ကို အဆွေဖွဲ့၍
လက်ခံသောကြောင့်၊ မယုံကြည်သောသူတို့နှင့်
အတူ မပျက်စီးဘဲ၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ချမ်း
သာရ၏။။

၃၂ ထိုမှတပါး၊ အဘယ်သို့ ပြောစရာရှိသေး သ
နည်း။။ ဂိဒေါင်၊ ဗာရက်၊ ရှံဆုံ၊ ယေဖသ၊ ဒါဝိဒ်၊ ရှ
မွေလမှစ၍ ပရောဖက်တို့အကြောင်းများကို
၃၃ ပြော၍မဂုန်နိုင်။။- ထိုသူတို့သည် ယုံကြည်ခြင်း
အားဖြင့် အခြားသောတိုင်းနိုင်ငံကို အောင်ခြင်း၊

တရားသဖြင့် စီရင်ခြင်း၊ ဂတိတော်ကို ဝင်စား
၂၄ ခြင်း၊ ခြင်္သေ့နှုတ်ကို ပိတ်ခြင်း၊– မီးအရှိန်ကို ငြိမ်း
စေခြင်း၊ ထားလက်နက်ဘေးနှင့် ကင်းလွတ်ခြင်း၊
အနာမှထမြောက်၍ ကျန်းမာခြင်း၊ စစ်တိုက်
သောအခါ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ တပါးအမျိုး
သားတို့၏ တပ်များကို ဖျက်ဆီးခြင်းအမှုများကို
၂၅ ပြုကြ၏။– မိန်းမတို့သည်လည်း၊ သေခြင်းမှ ထ
မြောက်သော မိမိတို့သားကို ရပြန်ကြ၏။ အချို့
သောသူတို့သည်၊ သာ၍မြတ်သော ထမြောက်
ခြင်းသို့ ရောက်လိုသောငှါ၊ လွတ်ခြင်းကိုမခံမယူ
၂၆ ဘဲ ပြင်းစွာသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံကြ၏။– အ
ချို့သောသူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ ချည်
နှောင်ခြင်းကိုခံ၍ ထောင်ထဲမှာနေရသဖြင့်၊ စုံ
၂၇ စမ်းခြင်းကို ခံရကြ၏။– ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်ခြင်း၊
လွှဲနှင့် အပိုင်းပိုင်းတိုက်ဖြတ်ခြင်း၊ စုံစမ်းနှောင့်
ရှက်ခြင်း၊ ထားလက်နက်နှင့် ကွပ်မျက်ခြင်းကို
ခံရကြ၏။ အလွန်ဆင်းရဲလျက် ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်
ခြင်းကို ခံလျက်၊ သိုးရေ၊ ဆိတ်ရေကိုဝတ်၍ လှည့်
၂၈ လည်ရကြ၏။– ဤလောကသည် ထိုသူတို့နှင့် မ
ထိုက်မတန်။ သူတို့သည် တောကြိုတောင်ကြား၊
ဥမင်မြေတွင်းထဲမှာ အပြောင်းပြောင်း အလည်
၃၉ လည် နေရကြ၏။– ထိုသူအပေါင်းတို့သည် ယုံ
ကြည်ခြင်းအားဖြင့် ချီးမွမ်းခြင်းသို့ ရောက်သော်
လည်း၊ ဂတိတော်အတိုင်း အကျိုးကျေးဇူးကို မ
၄၀ ခံရကြ။– အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ထိုသူ
တို့သည် ငါတို့မပါဘဲ စုံလင်ခြင်းသို့ မရောက်ရ
မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အတို့
အလိုငှါ သာ၍မြတ်သော ကျေးဇူးကို ကြံစည်
တော်မူ၏။

၁၂

၁ ထိုကြောင့်၊ ဤမျှလောက် များစွာသော
သက်သေအပေါင်းတို့သည် ငါတို့ကို ဝိုင်းရံလျက်
ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ခပ်သိမ်းသော ဝန်
တို့ကိုငင်း၊ နောင့်ရှက်တတ်သော ဒုစရိုက်ကိုငင်း
ပယ်ရှား၍၊ ငါတို့မျက်မှောက်၌ ထားသော ပန်း
တိုးတိုင်သို့ရောက်ခြင်းငှါ၊ အားမလျော့ဘဲ ပြေး
၂ ကြကုန်အံ့။– ယုံကြည်ခြင်းကို အစအဦးစီရင်၍
စုံလင်စေတော်မူသော သခင်ယေရှုကို စေ့စေ့
ထောက်ရှုကြကုန်အံ့။ ထိုသခင်သည် မိမိရှေ့၌
ထားသော ဝမ်းမြောက်ခြင်း အကြောင်းကြောင့်၊
ရှက်ကြောက်သောအရာကို မမှတ်ဘဲ လက်ဝါး
ကပ်တိုင်၌ ခံပြီးမှ၊ ဘုရားသခင်၏ ပလ္လင်တော်
၃ လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေတော်မူ၏။– အပြစ်ရှိ
သော သူတို့လက်တွင်၊ ထိုမျှလောက်ကြီးစွာ
သော ဆီးတားနှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံတော်မူသော
သခင်ကို ထောက်ရှုဆင်ခြင်သောအားဖြင့်၊ အား
လျော့စိတ်ပျက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်အံ့သောငှါ
ကြိုးစားကြလော့။

၄ သင်တို့သည် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ဆိုင်ပြိုင်
တိုက်လှန်၍ ကိုယ်အသွေး ထွက်သည်တိုင်
၅ အောင် မခံရကြသေး။– ထိုမှတပါး၊ ငါ့သား၊ ထာ
ဝရဘုရား ဆုံးမတော်မူခြင်းကို မမှတ်ဘဲမနေ
နှင့်။ သင်၏အပြစ်ကို စစ်ဆေးတော်မူသောအခါ
၆ စိတ်မပျက်နှင့်။– ထာဝရဘုရားသည် ချစ်တော်မူ
သောသူကို ဆုံးမတော်မူတတ်၏။ လက်ခံတော်
မူသမျှသော သားတို့ကို ဒဏ်ခတ်တော်မူတတ်
၏ဟု သူငယ်တို့ကို ဆိုသကဲ့သို့၊ သင်တို့ကို ပြော
ဆိုသော ဩဝါဒစကားကို မေ့လျော့ကြသလော။–
၇ သင်တို့သည် ဆုံးမတော်မူခြင်းကို ခံလျှင်၊ သား
တို့ကိုပြုသကဲ့သို့၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို
ပြုတော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အဘမဆုံးမ
၈ သောသား တစုံတယောက်ရှိသလော။– သားအ
ပေါင်းတို့သည် ခံတတ်သောဆုံးမခြင်းကို သင်
တို့သည် မခံဘဲနေလျှင်၊ သားရင်းမဟုတ်၊ မင်းဦး
၉ မင်းလွင်ရသော သားဖြစ်ကြ၏။– တနည်းကား၊
ကိုယ်ကာယနှင့်စပ်ဆိုင်သော အဘတို့လက်ဖြင့်
ငါတို့သည် ဆုံးမခြင်းကို ခံရသောအခါ၊ သူတို့ကို
ရိုသေကြ၏။ ထိုမျှမက၊ စိတ်ဝိညာဉ်တို့၏ အဘ
အလိုသို့လိုက်၍၊ အသက်ချမ်းသာရကြမည် မ
၁၀ ဟုတ်လော။– အကြောင်းမူကား၊ ထိုအဘတို့
သည် မိမိအလိုသို့လိုက်၍ တခဏသာ ဆုံးမပေး
ကြ၏။ ကိုယ်တော်မူကား၊ မိမိသန့်ရှင်းခြင်းပါရမီ
တော်ကို ငါတို့သည် ဆက်ဆံစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့အ
၁၁ ကျိုးကိုထောက်၍သာ ဆုံးမပေးတော်မူ၏။– ဆုံး
မခြင်းမည်သည်ကား၊ ခံရစဉ်အခါ ဝမ်းမြောက်စ
ရာမထင်၊ ဝမ်းနည်းစရာ ထင်တတ်၏။ သို့သော်
လည်း၊ ဆုံးမခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည်၊ နောက်
မှ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဖြောင့်မတ်
ခြင်းအကျိုးကို ခံရကြ၏။

၁၂ ထိုကြောင့်၊ တွဲလွဲနေသောလက်တို့နှင့် အား
၁၃ မရှိသောဒူးတို့ကို ခိုင်ခံ့စေကြလော့။– ခြေစွမ်း
သောသူတို့သည် အဆစ်မပြုတ်သည် သာမက၊
ချမ်းသာရစေခြင်းငှါ၊ သင်တို့သွားဘို့ရာ ဖြောင့်
၁၄ သောလမ်းတို့ကို ပြင်ဆင်ကြလော့။– လူအပေါင်း
တို့နှင့် အသင့်အတင့်နေ၍ ငြိမ်သက်ခြင်းကိုငင်း၊
သန့်ရှင်းခြင်း ပါရမီကိုငင်း၊ မှီအောင်လိုက်ကြ

To Contents

လော့။ သန့်ရှင်းခြင်းပါရမီ မရှိလျှင်၊ အဘယ်သူ
၁၅ မျှ ထာဝရဘုရားကို မဖူးမမြင်ရ။– သင်တို့တွင်
တစုံတယောက်မျှ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်
ကိုမရဘဲ မနေစေခြင်းငှါငင်း၊ ခါးစွာသော ပင်
မြစ်ပေါက်၍ သင်တို့နှောင့်ရှက်သဖြင့်၊ လူအများ
၁၆ တို့သည် အပြစ်နှင့် မညစ်ညူးစေခြင်းငှါငင်း၊– မ
တရားသော မေထုန်၌မှီဝဲသောသူ မရှိစေခြင်းငှါ
ငင်း၊ တနပ်စာအဘိုးနှင့် သားဦးအရာကို ရောင်း
သော ဧသောကဲ့သို့ ဘုရားတရားကို မရှိ မသေ
ပြုသောသူ မရှိစေခြင်းငှါငင်း၊ သတိနှင့် ကြည့်ရှု
၁၇ ကြလော့။– သင်တို့သိသည့်အတိုင်း၊ ဧသော
သည် နောက်မှ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အမွေခံ
ခြင်းငှါ အလိုရှိသောအခါ၊ ငြင်းပယ်ခြင်းကိုခံရ
၏။ မျက်ရည်ကျ၍ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အ
လွန်ရှာသော်လည်း၊ မိမိအဘ၏ စိတ်ပြောင်းလဲ
ခြင်း အခွင့်ကို မတွေ့မရ။

၁၈ ထိုမှတပါး၊ သင်တို့သည် လက်နှင့်တွေ့နိုင်
သော တောင်သို့ငင်း၊ လောင်သောမီးသို့ငင်း၊ မည်း
သောတိမ်တိုက်၊ မှောင်မိုက်၊ မိုးယိုးသက်မုန်တိုင်း
၁၉ သို့ ငင်း၊– တံပိုးမှုတ်ခြင်း အသံသို့ငင်း၊ နှုတ်က
ပတ်တော် အသံသို့ငင်း၊ ရောက်ကြသည်မဟုတ်။
ထိုအသံတော်ကို ကြားသောသူတို့သည်၊ ထပ်၍
မိန့်တော်မမူမည်အကြောင်း တောင်းပန်ကြ၏။–
၂၀ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တိရစ္ဆာန်သော်
လည်း ထိုတောင်ကို ထိမိလျှင်၊ ကျောက်ခဲနှင့် ပစ်
၍ သေစေဟု ပညတ်တော်မူသံကို လူတို့သည်
၂၁ နားမခံနိုင်ကြ။– ထိုသို့ ထင်ရှားသောအရာသည်
အလွန် ကြောက်မက်ဘွယ်ဖြစ်၍၊ မောရှေက၊ ငါ
သည် ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသည်ဟု ဆို
၂၂ ၏။– သင်တို့သည် ဇိအုန်တောင်သို့ငင်း၊ အသက်
ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ မြို့တော်တည်း
ဟူသော ကောင်းကင်ယေရုရှလင်မြို့သို့ငင်း၊ အ
တိုင်းမသိ များစွာသော ကောင်းကင်တမန်တို့၏
၂၃ စည်းဝေးခြင်းသို့ငင်း၊– ကောင်းကင်စာရင်း၌ဝင်
သော သားဦးတို့၏ အသင်းတော်သို့ငင်း၊ ခပ်
သိမ်းသောသူတို့ကို တရားစီရင်တော်မူသော ဘု
ရားသခင် အထံတော်သို့ငင်း၊ စုံလင်ခြင်းသို့
ရောက်သော သူတော်ကောင်းတို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်
၂၄ တို့ ထံသို့ငင်း၊– ပဋိညာဉ်တရားသစ်၏ အာမခံ
တည်းဟူသော ယေရှုထံတော်သို့ငင်း၊ အာဗေလ
၏အသွေး ပြောဆိုသောအရာထက် သာ၍ မြတ်
သောအရာကို ပြောဆိုသော ဖြန်းဆွတ်ခြင်း၏
အသွေးထံသို့ငင်း ရောက်ကြ၏။

၂၅ သင်တို့သည် မိန့်တော်မူသောသူ၏ စကား
တော်ကို မငြင်းမယပ်မည်အကြောင်း သတိပြုကြ
လော့။ မြေကြီးပေါ်မှာ ဗျာဒိတ်တော်ကို ဆင့်ဆို
သောသူ၏စကားကို ငြင်းပယ်သောသူတို့သည်
အပြစ်မလွတ်ရသည်မှန်လျှင်၊ ထိုမျှမက၊ ကောင်း
ကင်ဘုံက မိန့်တော်မူသောသူ၏ စကားကို ငါတို့
သည် နားမထောင်ဘဲနေလျှင်၊ သာ၍ကြီးစွာသော
အပြစ်နှင့် အဘယ်သို့ ကင်းလွတ်နိုင်မည်နည်း။–
၂၆ အထက်က ဗျာဒိတ်တော်အသံသည် မြေကြီးကို
လှုပ်သည် ဖြစ်၍၊ ယခုတဖန် ငါသည် မြေကြီး
နှင့် ကောင်းကင်ကို လှုပ်ဦးမည်ဟု ဂတိတော်ရှိ
၂၇ ၏။– တဖန် ဟူသောစကား၏ အဓိပ္ပါယ်ကား၊
မလှုပ်သောအရာတို့ကို တည်စေခြင်းငှါ၊ လှုပ်
သောအရာတို့ကို လောကီအရာကဲ့သို့ ပယ်ဖျက်
၂၈ လိမ့်မည်ဟု ဆိုလိုသတည်း။– ထိုကြောင့်၊ ငါတို့
သည် မလှုပ်နိုင်သောနိုင်ငံကို ရသည်ဖြစ်၍ ခန့်
ညားကြောက်ရွံ့သောသဘောနှင့် ဘုရားသခင်
ကို လျောက်ပတ်စွာ ဝတ်ပြုနိုင်မည်အကြောင်း၊
၂၉ ကျေးဇူးတော်ကို စွဲလမ်းကြကုန်အံ့။– ငါတို့ဘု
ရားသခင်သည် လောင်သောမီး ဖြစ်တော်မူ၏။

၁၃

၁ ညီအစ်ကိုချင်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ တည်ကြ
လော့။ ဧည့်သည်ဝတ်ပြုခြင်းအမှုကို မမေ့မ
၂ လျော့ကြနှင့်။– အချို့သောသူတို့သည် ဧည့်
သည်ဝတ်ကို ပြုသည်တွင်၊ ကောင်းကင်တမန်
၃ တို့ကို အမှတ်တမဲ့ ဧည့်ခံကြပြီ။– အကျဉ်းခံရ
သော သူတို့နှင့်အတူ ကိုယ်ခံရသကဲ့သို့ မှတ်၍၊
သူတို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။ သင်တို့သည်
ကိုယ်ခန္ဓာနှင့် မကင်းမလွတ်သောသူဖြစ်၍၊ ညှဉ်း
၄ ဆဲခံရသောသူတို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။– ခပ်
သိမ်းသော သူတို့၌ မင်္ဂလာဆောင်ခြင်းအမှုနှင့်
သစ္စာသံဝါသပြုခြင်းအမှုသည် အသရေ ရှိစေ
လော့။ မတရားသော မေထုန်ကိုပြုသောသူနှင့်
သူ့မယားကို ပြစ်မှားသောသူကို ဘုရားသခင်စစ်
၅ ကြော စီရင်တော်မူလိမ့်မည်။– သင်တို့၏ကျင့်
ကြံပြုမူခြင်းသည် ငွေကိုတပ်မက်ခြင်းနှင့် ကင်း
လွတ်၍၊ ကိုယ်၌ရှိသောဥစ္စာနှင့် ရောင့်ရဲခြင်းရှိ
ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် သင့်ကိုမ
စွန့်၊ သင့်ကိုအလျှင်းပစ်၍မထားဟု ဂတိတော်ရှိ
၆ ၏။– ထိုကြောင့် ထာဝရဘုရားသည် ငါ့ကို မစ
တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ လူသည် ငါ၌ပြုနိုင်သမျှကို
ငါမကြောက်ဟု၊ ငါတို့သည် ရဲရင့်သောစိတ်နှင့်
ပြောဆိုရသောအခွင့် ရှိကြ၏။

To Contents

၇ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို
သင်တို့အား ဟောပြော၍၊ သင်တို့ကိုအုပ်သော
သူတို့ကို အောက်မေ့ကြလော့။ သူတို့သည် အ
ဘယ်သို့ကျင့်ကြံပြုမူ၍ စုတ်သည်ကို စေ့စေ့
ဆင်ခြင်လျက်၊ သူတို့၏ယုံကြည်ခြင်းကို မှီအောင်
၈ လိုက်ကြလော့။– ယေရှုခရစ်သည် မနေ့၊ ယနေ့၊
နောင်ကာလ အစဉ်အမြဲ မပြောင်းမလဲ နေတော်
၉ မူ၏။– အထူးထူးအပြားပြားသော အယူဝါဒသစ်
ကိုလိုက်၍ မဖောက်ပြန်ကြနှင့်။ အစာများအား
ဖြင့် စိတ်ခိုင်ခံ့ မြဲမြံခြင်းမရှိဘဲ၊ ကျေးဇူးတော်
အားဖြင့် ခိုင်ခံ့မြဲမြံလျှင် အကျိုးရှိ၏။ အစာများ
ကို အမှုထားသော သူတို့သည် အကျိုးကိုရကြပြီ
၁၀ မဟုတ်။– တဲတော်၌ ဝတ်ပြုသောသူတို့ စားရ
သော အခွင့်မရှိသောယဇ်ပလ္လင်သည် ငါတို့၌ရှိ
၁၁ ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်မင်း
သည် အပြစ်ဖြေသော ယဇ်ကောင်၏အသွေးကို
သန့်ရှင်းရာ ဌာနထဲသို့ သွင်းပြီးမှ၊ ယဇ်အသေ
၁၂ ကောင်တို့ကို တပ်ပြင်၌ မီးရှို့ရ၏။– ထိုသို့နှင့်အ
ညီ၊ ယေရှုသည် မိမိအသွေးအားဖြင့် လူများကို
စင်ကြယ်စေခြင်းငှါ၊ မြို့တံခါးပြင်၌ အသေခံတော်
၁၃ မူ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ထိုသခင်နှင့်အတူ
ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံ၍၊ တပ်ပြင်၊ အထံတော်သို့ ထွက်
၁၄ သွားကြကုန်အံ့။– အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည်
ဤဘဝ၌ အမြဲတည်သောမြို့ မရှိ။ နောက်ဖြစ်
၁၅ လတံ့သောမြို့ကို ရှာကြ၏။– ထိုကြောင့်၊ ငါတို့
သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကို ဝန်ခံ
လျက်၊ နှုတ်ခမ်းအသီးတည်းဟူသော ချီးမွမ်း
ခြင်းယဇ်ကို သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသ
၁၆ ခင့်ရှေ့တော်၌ အစဉ်ပူဇော်ကြကုန်အံ့။– ကျေးဇူး
ပြုခြင်း၊ ဥစ္စာဝေမျှခြင်းအမှုတို့ကို မမေ့မလျော့
ကြနှင့်။ ထိုသို့သောယဇ်ကို ဘုရားသခင်သည်
အားရနှစ်သက်တော်မူ၏။

၁၇ သင်တို့ကို အုပ်သောသူတို့၏ စကားကို နား
ထောင်၍ နှိမ့်ချလျက်နေကြလော့၊ သူတို့သည်
ကိုယ်တိုင် စစ်ကြောခြင်းကို ခံရသောသူကဲ့သို့၊
သင်တို့ စိတ်ဝိညာဉ်၏ အကျိုးအလိုငှါ စောင့်နေ
ကြ၏။ သင်တို့အကျိုးကို မဖြစ်စေတတ်သော
ဝမ်းနည်းခြင်းမရှိ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၍၊ သူတို့
သည် စစ်ကြောခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း သ
၁၈ တိုပြုလျက်နေကြလော့။– ငါတို့အတို့ ဆုတောင်း
ကြလော့။ ငါတို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော
စိတ် ကြည်လင်လျက်၊ အရာရာတို့၌ ကောင်းမွန်
စွာကျင့်နေခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူဖြစ်သည်ဟု
၁၉ စိတ်စွဲလမ်းခြင်းရှိကြ၏။– ငါသည် သင်တို့ရှိရာ
သို့ အလျင်အမြန်ပြန်ရသောအခွင့် ရှိစေခြင်းငှါ၊
ငါတို့အဘို့ ဆုတောင်းမည်အကြောင်း ငါသည်
သာ၍ နှိုးဆော်တောင်းပန်၏။

၂၀ ထာဝရပဋိညာဉ်တရား၏ အသွေးတော်အား
ဖြင့်၊ သိုးများကိုထိန်းသော သိုးထိန်းကြီးဖြစ်သော
ငါတို့သခင်ယေရှုကို သေခြင်းမှ နှုတ်ဆောင်
တော်မူသော၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၏အရှင် ဘုရားသခင်
၂၁ သည်၊– မိမိနှစ်သက်တော်မူသော အမှုအရာကို
ယေရှုခရစ်အားဖြင့် သင်တို့၌ပြုတော်မူ၍၊ သင်
တို့သည် အလိုတော်သို့ လိုက်မည်အကြောင်း၊
ကောင်းသောအကျင့် အမျိုးမျိုး၌ သင်တို့ကို ပြု
ပြင်တော်မူပါစေသော။ ထိုသခင် ယေရှုခရစ်
သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေ
သတည်း။ အာမင်။

၂၂ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည် အကျဉ်းအားဖြင့် ရေး
ထား၍ ကြားလိုက်သော ဤဆုံးမခြင်းဩဝါဒစ
ကားကို သည်းခံမည်အကြောင်း၊ ငါသည် သင်
၂၃ တို့ကို နှိုးဆော်တောင်းပန်၏။– ငါတို့ညီတိမော
သေကို အခြားသို့ လွှတ်လိုက်သည်အရာကို သိ
မှတ်ကြလော့။ သူသည် မကြာမမြင့်မီ ရောက်
လျှင်၊ ငါသည် သူနှင့်အတူလာ၍ သင်တို့ကို တွေ့
၂၄ မြင်လိမ့်မည်။– သင်တို့ကို အုပ်သောသူအပေါင်း
တို့ကိုငင်း၊ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့ကိုငင်း၊ နှုတ်
ဆက်ကြလော့။ ဣတလိပြည်သူပြည်သားတို့
၂၅ သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။– သင်တို့အ
ပေါင်း၌ ကျေးဇူးတော်ရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ဟေဗြဲဩဝါဒစာပြီး၏။

ရှင်ယာကုပ်ဩဝါဒစာ။

THE EPISTLE OF JAMES

၁

၁ ဘုရားသခင်နှင့် အရှင်ယေရှုခရစ်၏ကျွန် ငါ
ယာကုပ်သည်၊ အရပ်ရပ်တို့၌ကွဲပြားသော တ
ဆယ်နှစ်ပါးသော အမျိုးတို့ကို မေတ္တာနှင့် ကြား
၂ လိုက်ပါ၏။– ငါညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့၏ယုံကြည်
၃ ခြင်းကို စစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းအရာသည် သည်းခံ
ခြင်းကို ပွါးစေတတ်သည်ဟုသိမှတ်လျက်၊ အထူး
ထူးအပြားပြား စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံ
သောအခါ၊ ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း သက်
၄ သက် ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ကြလော့။– သင်တို့သည်
အလျှင်းမချို့တဲ့ဘဲ စေ့စပ်စုံလင်မည်အကြောင်း၊
သည်းခံခြင်းစိတ်သည် အကုန်အစင်ပြုပြင်ပါစေ။

၅ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူသည်
ပညာကိုလိုလျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းကိုပြုတော်မ
မူဘဲ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့အား စေတနာစိတ်နှင့်
ပေးသနားတော်မူသောဘုရားသခင်ကို တောင်း
၆ စေ။ တောင်းလျှင် ရလိမ့်မည်။– သို့ရာတွင် တွေး
တောခြင်းမရှိဘဲ ယုံကြည်သောစိတ်နှင့်တောင်းရ
မည်။ တွေးတောခြင်းရှိသောသူသည်ကား၊ လေ
ခတ်၍လှုပ်ရှားတတ်သော လှိုင်းတံပိုးနှင့်တူ၏။–
၇ ထိုသို့သောသူသည် စိတ်နှစ်ခွရှိသောသူ၊ ပြုလေ
၈ သမျှတို့၌ မတည်ကြည်သောသူဖြစ်၍၊ ထာဝရ
ဘုရား၏လက်တော်မှ တစုံတခုကိုရမည်ဟု မ
ထင်မမှတ်စေနှင့်။

၉ အောက်လျှိုးနှိမ့်ချသော ညီအစ်ကိုသည် မိမိ
ချီးမြှောက်ခြင်းအရာ၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်စေ။–
၁၀ ငွေရတတ်သော ညီအစ်ကိုသည် မိမိနှိမ့်ချဆင်းရဲ
ခြင်းအရာ၌ ဝါကြွားဝမ်းမြောက်စေ။ အကြောင်း
မူကား၊ သူသည် မြက်ပွင့်ကဲ့သို့ ဖောက်ပြန်ခြင်း
၁၁ သဘော ရှိ၏။– နေသည် ပူသောအရိန်နှင့် ထွက်
သောအခါ၊ မြက်ပင်သည် သွေ့ခြောက်ခြင်းသို့
ရောက်၍ အပွင့်လည်း ကြွေတတ်၏။ တင့်တယ်
သော အသွေးအဆင်းလည်း ပျောက်ပျက်တတ်
၏။ ထိုနည်းတူ၊ ငွေရတတ်သောသူသည် မိမိအ
မူအရာတို့၌ ညှိုးနွမ်းပျောက်ပျက်ခြင်းသို့ ရောက်
တတ်၏။

၁၂ စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းကို သည်းခံသောသူ
သည် မင်္ဂလာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ စစ်ကြော
စုံစမ်းခြင်းကိုခံပြီးမှ သခင်ဘုရားကို ချစ်သောသူ
တို့အား ဂတိထားတော်မူသော အသက်သရဖူကို
၁၃ ရလိမ့်မည်။– အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်းကိုခံရသော
သူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ့ကို သွေး
ဆောင်တော်မူသည်ဟု မပြောစေနှင့်။ မကောင်း
သောအရာသည် ဘုရားသခင်ကို မသွေးဆောင်
နိုင်ရာ။ ကိုယ်တော်သည်လည်း အဘယ်သူကိုမျှ
၁၄ အပြစ်သို့ သွေးဆောင်တော်မမူ။– မိမိတပ်မက်
သောစိတ် ဆွဲငင်ဖြားယောင်းခြင်းကို ခံသောသူ
မည်သည်ကား၊ အပြစ်သွေးဆောင်ခြင်းသို့ရောက်
၁၅ တတ်၏။– တပ်မက်သောစိတ်သည် ပဋိသန္ဓေယူ
၍ ဒုစရိုက်ကို ဘွားတတ်၏။ ဒုစရိုက်သည်လည်း
၁၆ ပြည့်စုံလျှင် သေခြင်းကို ဘွားတတ်၏။– ငါချစ်
၁၇ သောညီအစ်ကိုတို့၊ အလွဲမယူကြနှင့်။ ကောင်း
မြတ်စုံလင်သော ဆုကျေးဇူးရှိသမျှတို့သည် အ
လင်းတို့၏အဘထံတော်က သက်ရောက်သည်
ဖြစ်၍၊ အထက်အရပ်မှလာကြ၏။ ထိုအဘသည်
ရွှေ့လျော့တိမ်းယိမ်းခြင်းမရှိ၊ ပြောင်းလဲခြင်းအ
၁၈ ရိပ်နှင့် ကင်းလွတ်တော်မူ၏။– နိမ္မိတသတ္တဝါတို့
တွင် ငါတို့သည် အဦးသီးသောအသီးကဲ့သို့ ဖြစ်
စေခြင်းငှါ၊ သမ္မာတရားစကားအားဖြင့် မိမိအလို
တော်အတိုင်း ငါတို့ကို ဖြစ်ဘွားစေတော်မူ၏။

၁၉ သို့ဖြစ်၍၊ ငါချစ်သောညီအစ်ကိုတို့၊ ခပ်သိမ်း
သောသူတို့သည် နားကြားခြင်းငှါလျင်မြန်ကြစေ။
စကားပြောခြင်းငှါငင်း၊ အမျက်ထွက်ခြင်းငှါငင်း
၂၀ နှေးကြစေ။– လူ၏ ဒေါသအမျက်သည် ဘုရား
သခင်၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မပြုစုတတ်။–
၂၁ ထိုကြောင့်၊ ခပ်သိမ်းသောညစ်ညူးခြင်း၊ မနာလို
သောစိတ် လွန်ကျူးခြင်းကို ပယ်ရှား၍၊ သင်တို့
စိတ်ဝိညာဉ်ကို ကယ်တင်နိုင်သော၊ အထဲ၌ခိုစိက်
ပျိုးသော နှုတ်ကပတ်တရားကို နူးညံ့သိမ်မွေ့
၂၂ သောစိတ်နှင့် ခံယူကြလော့။– ကိုယ်ကိုကိုယ်
လှည့်ဖြားရှာ၍၊ နှုတ်ကပတ်တရားကို နာရုံမျှသာ
ပြုသောသူမဟုတ်၊ တရားကိုကျင့်သောသူ ဖြစ်
၂၃ ကြလော့။– တရားကိုမကျင့်ဘဲ နာရုံမျှသာ ပြု
သောသူမည်သည်ကား၊ မှန်၌ မိမိပကတိမျက်
၂၄ နှာကို ကြည့်သောသူနှင့်တူ၏။– အကြောင်းမူ
ကား၊ ကိုယ်ကိုကိုယ်ကြည့်ပြီးမှ၊ အခြားသို့သွား

To Contents

၍ မိမိအဆင်းသဏ္ဌာန်ကို ချက်ခြင်းမေ့လျော့
၂၅ တတ်၏။– လွတ်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်၍ စုံလင်သော
တရားဌ ဧဗေဒ္ဓကြည့်ရှု၍ တည်ကြည်သောသူမူ
ကား၊ တရားနာ၍ မေ့လျော့သောသူမဟုတ်၊ အ
ကျင့်ကျင့်သောသူဖြစ်သဖြင့်၊ မိမိကျင့်သော အ
ကျင့်၌ မင်္ဂလာရှိသောသူဖြစ်၏။
၂၆ သင်တို့တွင် အကြင်သူသည် သီလဆောက်
တည်ဟန်ပြုသော်လည်း၊ မိမိနှုတ်ကို မချုပ်
တည်း၊ မိမိနှလုံးကို လှည့်ဖြားး၏။ ထိုသူ၏သီလ
၂၇ သည် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်၏။– ခမည်း
တော်ဘုရားသခင်ရှေ့၌ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော
သီလဟူမူကား၊ မိဘမရှိသောသူငယ်တို့နှင့် မုတ်
ဆိုးမတို့သည် ဆင်းရဲခံရသောအခါ၊ သူတို့ကို
ကြည့်ရှုပြုစုခြင်း၊ ကိုယ်တိုင်လည်း လောကီအ
ညစ်အကြေးနှင့်ကင်းစင်အံ့သော်၄၊ စောင့်ရှောက်
ခြင်းပေတည်း။

၂

၁ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ ဘုန်းကြီးတော်မူသော ငါတို့
သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းအမှုမှာ၊ လူ
၂ မျက်နှာကို ထောက်ခြင်းမရှိကြနှင့်။– ရွှေလက်
စွပ်နှင့်တင့်တယ်သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သော
သူ၊ ညစ်သောအဝတ်ကိုဝတ်၍ ဆင်းရဲသောသူ
နှစ်ဦးသည် သင်တို့၏တရားစရပ်ထဲသို့ ဝင်သော
၃ အခါ၊– တင့်တယ်သောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်သော
သူကိုကြည့်၍၊ ကောင်းမွန်သောဤအရပ်မှာထိုင်
ပါဟူ၍ဂင်း၊ ဆင်းရဲသောသူကို၊ ဟိုမှာနေလော့၊
သို့မဟုတ် ဤအရပ်မှာ ငါ့ခြေတင်ခုံအောက်၌
ထိုင်လော့ဟူ၍ဂင်း၊ သင်တို့သည် ပြောဆိုလျှင်၊–
၄ တဘက်၌ ငွဲကွက်သောစိတ်ရှိ၍ မကောင်းသော
အကြံအစည်နှင့် စီရင်သောသူဖြစ်ကြသည် မ
၅ ဟုတ်လော။– ငါချစ်သော ညီအစ်ကိုတို့၊ နား
ထောင်ကြလော့။ လောကတွင် ဆင်းရဲသောသူ
တို့သည် ယုံကြည်ခြင်းရတနာကို ရတတ်စေ
ခြင်းငှါလင်း၊ ဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူတို့အား
ပေးမည်ဟု ဝန်ခံတော်မူသော နိုင်ငံတော်၏အ
မွေခံဖြစ်စေခြင်းငှါလင်း၊ ထိုသူတို့ကို ရွေးကောက်
၆ တော်မူသည် မဟုတ်လော။– သင်တို့သည် ဆင်း
ရဲသောသူကို မထီမဲ့မြင်ပြုကြသည်တကား။ ငွေ
ရတတ်သောသူတို့သည် သင်တို့ကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်
စက်ကြသည် မဟုတ်လော။ တရားပလ္လင်ရှေ့သို့
၇ ဆွဲငင်ကြသည်မဟုတ်လော။– သင်တို့ကိုသမုတ်
သော နာမတော်မြတ်ကို သူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ကြ
သည်မဟုတ်လော။

၈ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သောသူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ
ချစ်လော့ဟု ကျမ်းစာ၌ပါသော ရွှေပညတ်တော်
ကို သင်တို့သည် စောင့်ရှောက်လျှင်၊ ကောင်း
၉ သောအကျင့်ကို ကျင့်ရာသို့ရောက်ကြ၏။– သို့
မဟုတ် လူမျက်နှာကိုထောက်လျှင်၊ ဒုစရိုက်ကို
ပြုသောသူဖြစ်ကြ၏။ တရားကို လွန်ကျူးသော
သူဟု ပညတ်တော်အားဖြင့် ထင်ရှားစွာဖြစ်ကြ
၁၀ ၏။– အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ပညတ်တရား
အလုံးစုံကို စောင့်ရှောက်သည်တွင် တစုံတခုခု၌
မှားမိလျှင်၊ ပညတ်တရားအလုံးစုံကို လွန်ကျူး
၁၁ သောအပြစ်ရှိ၏။– သူ့မယားကိုမပြစ်မှားနှင့်ဟု
ပညတ်တော်မူသောသူက၊ လူအသက်ကို မသတ်
နှင့်ဟု ပညတ်တော်မူသေး၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်
သည် သူ့မယားကို မပြစ်မှားဘဲနေသော်လည်း၊
လူအသက်ကို သတ်လျှင်၊ ပညတ်တရားကို လွန်
၁၂ ကျူးသောသူ ဖြစ်၏။– လွတ်ခြင်းတရားအတိုင်း
စီရင်ခြင်းကို ခံရလတံ့သောသူကဲ့သို့၊ စကားပြော
၁၃ ခြင်း၊ အမှုပြုခြင်းကို စီရင်ကြလော့။– ကရုဏာ
မရှိသောသူသည်၊ ကရုဏာကိုမရဘဲ၊ တရားစီ
ရင်ခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ကရုဏာသည် တရား
စီရင်ခြင်းကိုအောင်၍ ဝါကြွားတတ်၏။

၁၄ ငါ့ညီအစ်ကိုတို့၊ တစုံတယောက်သောသူက၊
ငါသည် ယုံကြည်ခြင်းရှိ၏ဟုပြောလျက်၊ အကျင့်
ကို မကျင့်ဘဲနေလျှင် အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။
ထိုယုံကြည်ခြင်းသည် ထိုသူကို ကယ်တင်နိုင်သ
၁၅ လော။– ညီအစ်ကိုနှမတို့သည် အဝတ်အချည်း
စည်းရှိ၍၊ နေ့တိုင်း စားရသောအစာမရှိသော
၁၆ အခါ၊– သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူက၊
ငြိမ်ဝပ်စွာ သွားကြလော့။ နွေးကြလော့။ ဝကြ
လော့ဟု ပြောလျက်၊ သူတို့ကိုယ်နှင့်တော်လျော်
သော အသုံးအဆောင်ကို မပေးဘဲနေလျှင် အ
၁၇ ဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။– ထိုနည်းတူ၊ အကျင့်
နှင့်ကင်းသော ယုံကြည်ခြင်းသည် တပါးတည်း
၁၈ ရှိသောကြောင့် အသေဖြစ်၏။– တနည်းကား၊
သင်သည် ယုံကြည်ခြင်းရှိ၏။ ငါသည် အကျင့်ရှိ
၏။ သို့ဖြစ်၍ သင်သည် အကျင့်မရှိဘဲ သင်၏ယုံ
ကြည်ခြင်းကို ပြလော့။ ငါမူကား၊ အကျင့်အား
ဖြင့် ငါ၏ယုံကြည်ခြင်းကိုပြမည်ဟု ပြောစရာရှိ
၁၉ ၏။– ဘုရားသခင်တဆူတည်းရှိသည်ဟု သင်
သည်ယုံ၏။ ကောင်းပေ၏။ နတ်ဆိုးတို့သည် ယုံ
၍ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ကြ၏။

၂၀ လွှဲပေါ်သောလူ၊ အကျင့်နှင့်ကင်းသော ယုံ
ကြည်ခြင်းသည် အသေဖြစ်သည်ကို သိချင်သ

To Contents

၂၁ လော။– ငါတို့အဘ အာဗြဟံသည်၊ မိမိသားကြဏ်ကို ယဇ်ပလ္လင်ပေါ်မှာ တင်လျှူပူဇော်သောအခါ၊ အကျင့်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်
၂၂ သည်မဟုတ်လော။– ယုံကြည်ခြင်းသည် အကျင့်နှင့်အတူပြုပြင်၍၊ အကျင့်အားဖြင့် စုံလင်သည်
၂၃ ကို သိမြင်ရ၏။– အာဗြဟံသည် ဘုရားသခင်ကိုယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်တော်မူ၏ဟူသော ကျမ်းစကား ပြည့်စုံလေ၏။ အာဗြဟံသည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏အဆွေဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ခံရ
၂၄ ၏။– လူသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့်သာ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်သည်မဟုတ်။ အကျင့်အား
၂၅ ဖြင့် ရောက်သည်ကို သင်တို့သိမြင်ရကြ၏။– ထို နည်းတူ၊ ပြည်တန်ဆာရာခပ်သည်၊ တမန်တို့ကို လက်ခံပြီးမှ အခြားသောလမ်းဖြင့် လွှတ်လိုက်၍၊ အကျင့်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်
၂၆ သည်မဟုတ်လော။– ဝိညာဉ်နှင့်ကင်းသောကိုယ်သည် အသေဖြစ်သကဲ့သို့၊ အကျင့်နှင့်ကင်းသော ယုံကြည်ခြင်းသည် အသေဖြစ်၏။

၂

၁ ငျဉ်ညီအစ်ကိုတို့ ငါတို့သည် သာ၍ကျပ်တည်းသော စစ်ကြောစီရင်ခြင်းကိုခံရမည်ဟု သင်တို့
၂ သိ၍ အများသောဆရာ မဖြစ်ကြနှင့်။– ငါတို့ရှိသမျှသည် အများသောအားဖြင့်မှားတတ်ကြ၏။ စကားအားဖြင့်မှားခြင်းမရှိသောသူမည်သည်ကား
၃ စုံလင်သောသူဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်တကိုယ်လုံးကို ချုပ်တည်းနိုင်သောသူဖြစ်၏။– မြင်းကိုနှိပ်ခြင်းငှါ ပစပ်ကို ဇက်ခွံ့တတ်၏။ သို့ပြု၍ မြင်းကိုယ်တ
၄ ကိုယ်လုံးကို လှည့်စေတတ်၏။–ထိုမှတပါး၊ အလွန်ကြီးသောသင်္ဘောသည် ပြင်းစွာသောလေဟုန်နှင့်လွှင့်သွားသော်လည်း၊ တက်မကိုင်အလိုရှိသည်အတိုင်း ငယ်သောတက်မဖြင့်လှည့်တတ်
၅ ၏။– ထိုနည်းတူ၊ လျှာသည် ငယ်သောအင်္ဂါဖြစ်သော်လည်း အလွန်ဝါကြွားတတ်၏။ အဘယ်မျှ လောက် များစွာသောထင်းကို အနည်းငယ်သော
၆ မီးသည် ညှိနိုင်သည်ကို ကြည့်ပါလော့။– လျှာသည် မီးဖြစ်၏။ ဒုစရိုက်၏လောကဓာတ်လည်း ဖြစ်၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ လျှာသည် ငါတို့၏အင်္ဂါတို့တွင်တည်၍ တကိုယ်လုံးကို ညစ်ညူးစေ၏။ ဇာတိစက်ကိုလည်း ရွှိတတ်၏။ မိမိသည်လည်း
၇ ငရဲမီးရှိခြင်းကို ခံလျက်ရှိ၏။– သားရဲမျိုး၊ ငှက်မျိုး၊ တွားတတ်သောတိရစ္ဆာန်မျိုး၊ ငါးမျိုးတို့ကို လူမျိုးသည် အောင်တတ်သည်အတိုင်း အောင်ခဲ့
၈ ပြီ။– လျှာကိုကား၊ အဘယ်လူမျှ မအောင်နိုင်၊ မ ဆုံးမနိုင် သော အဆိုးအညစ်ဖြစ်၏။ သေစေ
၉ တတ်သော အဆိပ်အတောက်နှင့်ပြည့်စုံ၏။– ငါတို့သည် လျှာဖြင့် ခမည်းတော်ဘုရားသခင်ကို ကောင်းကြီးပေးတတ်ကြ၏။ ဘုရားသခင်၏ ပုံသဏ္ဌာန်တော်နှင့်အညီ ဖန်ဆင်းသောလူတို့ကို
၁၀ လျှာဖြင့် ကျိန်ဆဲတတ်ကြ၏။– နှုတ်တပါးတည်း အထဲက၊ ထောမနာချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ကျိန်ဆဲခြင်း ထွက်တတ်ပါသည်တကား၊ ငျဉ်ညီအစ်ကိုတို့၊ ထို
၁၁ သို့ မဖြစ်ကောင်းရာ။– စမ်းရေပေါက် တပေါက် တည်းအထဲက ချိုသောရေနှင့်ခါးသောရေ ထွက်
၁၂ တတ်သလော။– ငျဉ်ညီအစ်ကိုတို့ သင်္ဘောသဖန်းပင်သည် သံလွင်သီးကိုသီးနိုင်သလော။ စပျစ်ပင်သည် သင်္ဘောသဖန်းသီးကို သီးနိုင်သလော။ ထို အတူ၊ ငန်သောရေသည် ချိုသောရေကို မဖြစ်စေနိုင်။

၁၃ သင်တို့တွင် အတတ်အလိမ္မာနှင့်ပြည့်စုံသော ပညာရှိ တစုံတယောက်ရှိလျှင်၊ ထိုသူသည် ပညာ၏ နူးညံ့သိမ်မွေ့ခြင်းနှင့်တကွ၊ ကောင်းမြတ်သော ကျင့်ကြံပြုမူခြင်းအားဖြင့် မိမိအမှုတို့ကို ပြ
၁၄ ပါစေ။– သို့မဟုတ် သင်တို့စိတ်ထဲမှာ ခါးစွာသော ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းရှိလျှင်၊ သမ္မာတရား
၁၅ ကို မုသာဖြင့်ဆန့်၍ မဝါကြွားကြနှင့်။– ထိုသို့ သောပညာသည် အထက်မှသက်ရောက်သော ပညာမဟုတ်။ မြေကြီးပညာ၊ ဇာတိပကတိပညာ၊
၁၆ နတ်ဆိုးပညာဖြစ်၏။– အကြောင်းမူကား၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းရှိလျှင်၊ မငြိမ်မဝပ်ရုန်းရင်းခတ်ခြင်း၊ ဆိုးညစ်စွာပြုမူခြင်း အမျိုးမျိုးရှိတတ်
၁၇ ၏။– အထက်မှသက်ရောက်သောပညာမူကား၊ ရှေဦးစွာစင်ကြယ်၏။ ထိုမှတပါး၊ အသင့်အတင့် နေတတ်၏။ ဖြည်းညှင်းသောသဘောရှိ၏၊ သွေးဆောင်လွယ်၏။ ကရုဏာနှင့်ငင်း၊ ကောင်းကျိုးနှင့်ငင်း ပြည့်စုံ၏။ လျစ်လျူသောစိတ်ရှိ၏။ လှို့
၁၈ ဝှက်ခြင်းနှင့် ကင်းစင်၏။– အသင့်အတင့်နေခြင်း ငှါပြုစုတတ်သော သူတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရား၏မျိုးစေ့ကို ငြိမ်သက်စွာကြဲတတ်ကြ၏။

၃

၁ သင်တို့တွင် စစ်တိုက်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်းသည် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သနည်း။ သင်တို့အင်္ဂါများ၌ စစ်ပြိုင်သောကိလေသာကာမ
၂ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။– သင်တို့သည် တပ်မက်၍မရကြ။ လူအသက်ကို သတ်၍ ၎င်း၊ အလွန်လိုချင်သော လောဘစိတ်ရှိ၍၎င်း၊

To Contents

အလိုမပြည့်စုံနိုင်ကြ။ ရန်တွေ့ခြင်း၊ စစ်တိုက်ခြင်းကိုလည်း ပြု၍ မရကြ။ အကြောင်းမူကား၊ ဆုမ
၃ တောင်းဘဲ နေကြ၏။– ဆုတောင်းလျှင်လည်း ကာမဂုဏ်ခံစားစရာတို့ရှိစေခြင်းငှါ၊ အလွဲတောင်း
၄ သောကြောင့်မရကြ။– မတရားသောမေထုန်၌မှီဝဲသောယောကျ်ားမိန်းမတို့၊ လောကီမိဿဟာယသည် ဘုရားသခင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သည်ကို မသိကြသလော။ ဤလောကနှင့်မိဿဟာယဖွဲ့လိုသောသူသည် ဘုရားသခင်၏ ရန်သူဖြစ်၏။–
၅ ကျမ်းစာချက် အချည်းနှီးသက်သက်ဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်း၊ ငါတို့၌တည်နေသော ဝိညာဉ်တော်သည် ငြူစူစေချင်သောသဘောရှိသည်ဟူ၍ငင်း ထင်
၆ ကြသလော။– ထိုဝိညာဉ်တော်သည် သာ၍များသောကျေးဇူးကို ပြုတော်မူ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထောင်လွှားစော်ကားသောသူတို့ကို ဘုရားသခင် ဆီးတားတော်မူ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့အား ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏ဟု လာသတည်း။

၇ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်သို့လိုက်ကြလော့။ မာရိနတ်ကို ဆီးတားကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ သူသည် သင်တို့ထံက ပြေးသွားလိမ့်
၈ မည်။– ဘုရားသခင်၌ ချဉ်းကပ်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ သင်တို့၌ချဉ်းကပ်တော်မူလိမ့်မည်။ အပြစ်ရှိသောသူတို့၊ သင်တို့လက်ကို စင်ကြယ်စေကြလော့။ စိတ်နှစ်ခွရှိသောသူတို့၊ သင်တို့စိတ်နှလုံး
၉ ကိုသန့်ရှင်းစေကြလော့။– ဆင်းရဲငြိုငြင်ခြင်းစိတ်မသာညည်းတွားခြင်း၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းခြင်းရှိကြလော့။ သင်တို့ရယ်ခြင်းကို စိတ်မသာညည်းတွားခြင်းဖြစ်စေကြလော့။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကိုလည်း
၁၀ ဝမ်းနည်းခြင်းဖြစ်စေကြလော့။– ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ကိုယ်ကိုကိုယ်နှိမ့်ချကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊
၁၁ သင်တို့ကို ချီးမြှောက်တော်မူလိမ့်မည်။– ညီအစ်ကိုတို့၊အချင်းချင်းတယောက်ကိုတယောက် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ ညီအစ်ကိုချင်းကိုကဲ့ရဲ့၍၊ သူ၌ အပြစ်ရှိသည်ဟုစီရင်သောသူသည် တရားကိုကဲ့ရဲ့၏။ တရား၌အပြစ်ရှိသည်ဟု စီရင်၏။ ထိုသို့ပြုလျှင်၊ သင်သည် တရားကိုကျင့်သောသူမဟုတ်၊ တရားကို စစ်ကြောစီရင်သောသူဖြစ်
၁၂ ၏။– ပညတ်တရားကို ထားပိုင်သောသူ၊ စစ်ကြောစီရင်ပိုင်သောသူ တပါးတည်းရှိတော်မူ၏။ ထိုသူသည် ကယ်တင်ခြင်းငှါငင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါငင်း၊ တတ်နိုင်တော်မူ၏။ သူတပါးကို စစ်ကြောစီရင်သောသင်သည်ကား အဘယ်သူနည်း။

၁၃ ယနေ့နက်ဖြန် ဤမည်သောမြို့သို့သွားကြ
ကုန်အံ့။ ထိုမြို့၌ တနှစ်ပတ်လုံးနေ၍ ကုန်သွယ်
သဖြင့် အမြတ်ရအောင်ပြုကြကုန်အံ့ဟုဆိုတတ်
၁၄ သောသူတို့၊ နားထောင်ကြလော့။– နက်ဖြန်နေ့
၌အဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကို သင်တို့မသိကြ။ သင်တို့
အသက်သည် အဘယ်သို့သောအရာဖြစ်သနည်း။
ခဏထင်ရှားပြီးမှ ကွယ်ပျောက်တတ်သောအခိုး
၁၅ အငွေ့ဖြစ်၏။– ထာဝရဘုရားသည် အလိုတော်
ရှိ၍၊ ငါတို့သည်လည်း အသက်ရှင်လျှင်၊ ဤသို့
ပြုကြကုန်အံ့၊ ထိုသို့ ပြုကြကုန်အံ့ဟု သင်တို့ဆို
၁၆ သင့်ရာဖြစ်၏။– ယခုသင်တို့သည် မိမိထောင်လွှားခြင်း၌ ဝါကြွားကြသေး၏။ ထိုသို့သော ဝါကြွားခြင်းရှိသမျှသည် မကောင်းမသင့်ဖြစ်၏။–
၁၇ ထိုကြောင့်၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို သိလျက် မကျင့်ဘဲနေသောသူသည် အပြစ်ရှိ၏။

၅

၁ အချင်းသူငယ်၊ သူကြွယ်တို့၊ ယခုလာကြ၊ သင်တို့အပေါ်၌ ရောက်လတ္တံ့သော ဆင်းရဲဒုက္ခ
၂ ဝေနာကြောင့် ငိုကြွေးအော်ဟစ်ကြ။– သင်တို့ဥစ္စာပစ္စည်းသည် ပုပ်စပ်လျက်ရှိ၏။ အဝတ်ကို
၃ လည်း ပိုးကိုက်စားလေပြီ။– ရွှေငွေလည်း အချေးတက်၍ ပျက်ကုန်ပြီ။ ထိုအချေးသည် သင်တို့တဘက်၌ သက်သေဖြစ်၍၊ မီးကဲ့သို့ သင်တို့အသားကို စားလိမ့်မည်။ နောက်ဆုံးသော နေ့ရက်ကာလအဘို့ ဘဏ္ဍာကို ဆည်းဖူးကြပြီတ
၄ ကား။– နားထောင်ကြ။ သင်တို့လယ်ကွက်၌ရိတ်သောသူတို့ကို လုသို့စား၍၊ အခမဲပေးဘဲနေသောကြောင့်၊ ထိုအခသည် ကြွေးကြော်လေ၏။ ရိတ်သောသူတို့၏ အော်ဟစ်ခြင်းအသံသည်လည်း၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေအရှင် ထာဝရဘု
၅ ရား၏ နားတော်ထဲသို့ဝင်လေပြီ။– သင်တို့သည် မြေကြီးပေါ်မှာ ကာမဂုဏ်ခံစား၍ အလွန်ပျော်မွေ့ကြပြီ။ သတ်ရသောနေ့၌ကဲ့သို့၊ မိမိတို့နှလုံး
၆ ကို မွေးမြူကြပြီ။– ဖြောင့်မတ်သောသူကို အပြစ်စီရင်၍ ကွပ်မျက်ကြပြီ။ သူသည်လည်း သင်တို့ကို မဆီးတား။

၇ ထိုကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သခင်ဘုရား ကြွလာတော်မူသည်တိုင်အောင် သည်းခံလျက် စောင့်နေကြလော့။ အကယ်၍ လယ်လုပ်သောသူသည် အရင်မိုးယံ၊ နောက်မိုးယံကိုရသည်တိုင်အောင်၊ အဘိုးထိုက်သော မြေအသီးကို သည်းခံ
၈ လျက် စောင့်နေ၍ မြော်လင့်တတ်၏။– သင်တို့သည်လည်း သည်းခံလျက် စောင့်နေကြလော့။

To Contents

ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို မြဲမြံစေကြလော့။ သခင်ဘုရား ကြွလာတော်မူသောအချိန် ရောက်လုနီးပြီ။- ညီအစ်ကိုတို့၊ စစ်ကြောစီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ အချင်းချင်း ငြင်းခုံပြစ်တင်ခြင်းကို မပြုကြနှင့်။ တရားစီရင်ပိုင်သောသူသည် တံခါးနားမှာရှိတော်မူ၏။- ငါညီအစ်ကိုတို့၊ ထာဝရဘုရား၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍ ဟောပြောသော ပရောဖက်တို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခတွေ့ခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၏ ပုံသက်သေကို ပြကြဦဟု မှတ်ကြလော့။- သည်းခံနိုင်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိသောသူဟူ၍ ငါတို့သည် ခေါ်ကြ၏။ ယောဘသည် သည်းခံကြောင်းကို သင်တို့ကြားရကြပြီ။ ထာဝရဘုရားသည် မိမိအမှုကို လက်စသတ်တော်မူရာမှာ အလွန်သနား စုံမက်တော်မူကြောင်းကိုလည်း သိမြင်ရကြပြီ။

ငါညီအစ်ကိုတို့၊ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့တွင် ကျိန်ဆိုခြင်းကို သာ၍ ရှောင်ကြလော့။ ကောင်းကင်ဘုံကို တိုင်တည်၍ မကျိန်ကြနှင့်။ မြေကြီးကို တိုင်တည်၍ မကျိန်ကြနှင့်။ ထိုမှတပါး၊ အဘယ်အကျိန်အားဖြင့်မျှ မကျိန်ကြနှင့်။ အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့စကားမှာ၊ ဟုတ်သည်ကို အဟုတ်၊ မဟုတ်သည်ကို မဟုတ်ဖြစ်စေကြလော့။

သင်တို့တွင် ဆင်းရဲခံရသောသူရှိလျှင် ဆုတောင်းစေ။ ရွှင်လန်းသောသူရှိလျှင် ဆာလံသီချင်းကိုဆိုစေ။- နာသောသူရှိလျှင်၊ သင်းအုပ်တို့ကိုခေါ်၍ သူတို့သည် သခင်ဘုရား၏ နာမတော်ကို အမှီပြုလျက်၊ လူနာကိုဆီနှင့်လူး၍ သူ့အပေါ်မှာ ဆုတောင်းကြစေ။- ထိုသို့ပြုလျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်း၏ပဌနာသည် လူနာကိုကယ်ဆယ်၍၊ သခင်ဘုရားသည် သူ့ကိုထမြောက်စေတော်မူမည်။ သူသည် အပြစ်ပြုမိသော်လည်း ထိုအပြစ်ကို လွှတ်တော်မူမည်။- အချင်းချင်း တယောက်နှင့်တယောက်၊ ကိုယ်အပြစ်ကို ဝန်ခံကြလော့။ ချမ်းသာရမည်အကြောင်း၊ အချင်းချင်းတို့အဘို့ ဆုတောင်းကြလော့။ သူတော်ကောင်းဆုတောင်း၍ အရှိန်ကြီးသော ပဌနာသည် အလွန်တန်ခိုးပါ၏။- ဧလိယသည် ငါတို့ကဲ့သို့ လောကဓံတရား၌ကျင်လည်သောသူဖြစ်သော်လည်း၊ မိုးမရွာမည်အကြောင်း အထူးသဖြင့် ဆုတောင်းသောအခါ၊ သုံးနှစ်နှင့်ခြောက်လပတ်လုံး မြေပေါ်သို့မိုးမရွာဘဲနေ၏။- တဖန် ဆုတောင်းသောအခါ၊ မိုးကောင်းကင်သည် မိုးရွာစေ၏။ မြေကြီးသည်လည်း မိမိအသီးကို သီးလေ၏။

ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့တွင် တစုံတယောက်သောသူသည် သမ္မာတရားလမ်းမှလွဲသွား၍ သူတပါးသည် ထိုသူကိုပြန်စေလျှင်မူကား၊- အပြစ်ရှိသောသူကို မှားယွင်းသောလမ်းမှ ပြန်စေသောသူသည်၊ ဝိညာဉ်ကို သေခြင်းမှကယ်တင်၍ များစွာသောအပြစ်တို့ကို ဖုံးအုပ်တတ်သည်ဟု ထိုသူသည် သိမှတ်စေ။

ရှင်ယာကုပ်ခြဝါဒစာပြီး၏။

ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာပဋမစောင်။

THE FIRST EPISTLE OF PETER

၁

၁ ယေရှုခရစ်၏တမန်တော် ငါပေတရုသည်၊
၂ နားထောင်ခြင်းကျေးဇူး၊ ယေရှုခရစ်၏ အသွေး
တော်နှင့် ဖြန်းခြင်းကျေးဇူးကို ခံရမည်အကြောင်း၊
ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် သန့်ရှင်းခြင်းသို့ရောက်၍၊
ခမည်းတော် ဘုရားသခင်၏ အနာဂတ်သဉ်ဇာ
တော်အတိုင်း ရွေးကောက်တော်မူသောသူတည်း
ဟူသော၊ ပုန္တုပြည်၊ ဂလာတိပြည်၊ ကပ္ပဒေါကိ
ပြည်၊ အာရှိပြည်၊ ဗိသုနိပြည်၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ကွဲ
ပြားသော ဧည့်သည်အာဂန္တုတို့ကို ကြားလိုက်ပါ
၏။ ကျေးဇူးတော်နှင့်ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်
တို့၌ များပြားပါစေသော။
၃ အသက်ရှင်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော မြော်လင့်
ခြင်းအကြောင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း၊
ညစ်စွန်းခြင်း၊ ညှိုးနွမ်းခြင်းနှင့်ကင်းစင်သော အ
မွေတော်ကို ငါတို့သည် ခံရစေမည်အကြောင်း၊
ယေရှုခရစ်ကို သေခြင်းမှထမြောက်စေတော်မူ
သောအားဖြင့်၊ ကြီးစွာသောကရုဏာတော်နှင့်အ
ညီ ငါတို့ကို တဖန်ဖြစ်ဘွားစေတော်မူသော၊ ငါ
တို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော်ဘုရားသခင်
၄ သည် မင်္ဂလာရှိတော်မူစေသတည်း။– ထိုအမွေ
၅ တော်သည်ကား၊ နောက်ဆုံးသောကာလ၌ ထင်
ရှားစေခြင်းငှါပြင်ဆင်သော ကယ်တင်ခြင်းသို့
ရောက်စေမည်အကြောင်း၊ ယုံကြည်ခြင်းအား
ဖြင့် ဘုရားသခင်၏ တန်ခိုးတော်သည် စောင့်
၆ ရှောက်တော်မူသော သင်တို့အဘို့ ကောင်းကင်
ဘုံ၌ သိုထားလျက်ရှိသော အမွေတည်း။– အ
၇ ရည်ကျိုး၍ စုံစမ်းခြင်းကိုခံနိုင်သော်လည်း၊ ပျက်
စီးတတ်သော ရွှေကို စစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းထက်၊
သင်တို့ယုံကြည်ခြင်းကို စစ်ကြောစုံစမ်းခြင်းအ
ရာသည် သာ၍ မြတ်သည်နှင့်၊ ယေရှုခရစ် ပေါ်
ထွန်းတော်မူသောအခါ အချီးအမွမ်း၊ ဂုဏ်အသ
ရေ၊ ဘုန်းအာနုဘော်အလိုငှါဖြစ်မည်အကြောင်း၊
အထူးထူးအပြားပြားသော စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်း
ကို ခံရသောအကြောင်းရှိလျှင်၊ သင်တို့သည် ယ
ခုခဏခံရ၍ ဝမ်းနည်းသော်လည်း၊ အထက်ဆိုခဲ့
ပြီးသော ကျေးဇူးတော်ကိုထောက်၍ ရွှင်လန်း
၈ သောစိတ်ရှိကြ၏။– ထိုသခင်ကို သင်တို့သည် မ
မြင်ဘူးသော်လည်း ချစ်ကြ၏။ ယခုမှာလည်း မ
မြင်ဘဲလျက်၊ ယုံကြည်သောအားဖြင့် ဘုန်းအသ
ရေနှင့်စပ်ဆိုင်သော၊ ပြော၍မနိုင်သော ရွှင်
လန်းခြင်းစိတ်နှင့် ဝမ်းမြောက်ကြသည်ဖြစ်၍၊–
၉ စိတ်ဝိညာဉ်ကို ကယ်တင်ခြင်းတည်းဟူသော
ယုံကြည်ခြင်း၏အကျိုးကို ခံရကြ၏။
၁၀ ထိုကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းအရာကို ပရော
ဖက်တို့သည် စေ့စေ့စစ်ကြောမေးမြန်းရှာဖွေ၍၊
သင်တို့ခံရသော ကျေးဇူးတော်အကြောင်းကို
၁၁ ဟောပြောကြပြီ။– ခရစ်တော်ခံတော်မူရသော
ဆင်းရဲကိုငဲ့၊ ဆင်းရဲခံပြီးမှ ဝင်စားတော်မူရ
သော ဘုန်းစည်းစိမ်ကိုငဲ့၊ သူတို့အထဲ၌ရှိသော
ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်သည် သက်သေခံနှင့်သော
အခါ၊ အဘယ်မည်သောသူကိုငဲ့၊ အဘယ်သို့
သော အချိန်ကာလကိုငဲ့ ဆိုလိုတော်မူသည်
၁၂ ဟု မေးမြန်းရှာဖွေကြ၏။– ကိုယ်ဟောပြောပြုစု
သော အရာများတို့သည်၊ ကိုယ်အဘို့မဟုတ်၊
သင်တို့အဘို့ဖြစ်သည်ဟု ထိုသူတို့အား ဖွင့်ပြ
တော်မူ၏။ ကောင်းကင်ဘုံမှ စေလွှတ်တော်မူ
သော သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ပါလျက်၊ သင်
တို့အား ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောပြောသောသူ
တို့သည်၊ ထိုအရာများကို သင်တို့အား ယခုကြား
ပြောကြပြီ။ ထိုအရာတို့ကို ကောင်းကင်တမန်
တို့သည် စေ့စေ့ကြည့်ရှု စဉ်းစားချင်သော စေတ
နာစိတ် ရှိကြ၏။
၁၃ သို့ဖြစ်၍၊ သင်တို့စိတ်နလုံးကို ခါးပန်းစည်း
၍ သမ္မာသတိရှိကြလော့။ ယေရှုခရစ်ပေါ်ထွန်း
တော်မူသောအခါ၊ သင်တို့ဆီသို့ ရောက်လတ္တံ
သောဆုကျေးဇူးကို အဆုံးတိုင်အောင် မြော်လင့်
၁၄ ကြလော့။– အထက်က သင်တို့သည် မှောင်မိုက်
ထဲမှာကျင့်သော တပ်မက်ခြင်းတရားကို ယခုမ
လိုက်မကျင့်ဘဲ၊ နားထောင်တတ်သောသူငယ်ကဲ့
၁၅ သို့ဖြစ်၍၊– သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူသောသူသည်
သန့်ရှင်းတော်မူသည်နည်းတူ၊ ကျင့်ကြံပြုမူသမျှ
၁၆ တို့၌ သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလော့။– အကြောင်းမူ
ကား၊ ငါသည် သန့်ရှင်းတော်မူသောကြောင့်၊
သင်တို့သည်လည်း သန့်ရှင်းခြင်းရှိကြလော့ဟု
၁၇ ကျမ်းစာလာသတည်း။– လူမျက်နှာကိုမငဲ့၊ ခပ်

To Contents

သိမ်းသောသူတို့၏ အကျင့်အတိုင်း စီရင်တော်မူသောခမည်းတော်ကို သင်တို့သည် ဆုတောင်းကိုးကွယ်လျှင်၊ ဧည့်သည်ဖြစ်စဉ်ကာလပတ်လုံး
၁၈ ကြောက်ရွံ့သောစိတ်နှင့်ကျင့်နေကြလော့။– မိစဉ်ဘဆက်ကျင်လည်သော အချည်းနှီးကျင့်ကြံပြုမူခြင်းမှ၊ ရွှေငွေအစရှိသောဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သောဥစ္စာနှင့် သင်တို့ကိုရွေးတော်မူသည်မ
၁၉ ဟုတ်။– အဘယ်အပြစ်မျှမရှိ၊ အညစ်အကြေးနှင့်ကင်းစင်သော သိုးသငယ်ကဲ့သို့သော ခရစ်တော်၏အသွေးတော်မြတ်နှင့် ရွေးတော်မူသည်ကို သိ
၂၀ မှတ်ကြလော့။– ထိုခရစ်တော်ကား၊ ဤကမ္ဘာမတည်မရှိမီ ခန့်ထားတော်မူခြင်းကို ခံနှင့်သည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်အားဖြင့် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သောသင်တို့အဘို့ ၊ ဤနောက်ဆုံးသော
၂၁ ကာလ၌ထင်ရှားတော်မူပြီ။– သင်တို့သည် ဘုရားသခင်ကို ထောက်လျက် ယုံကြည်ခြင်း၊ မြော်လင့်ခြင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ ထိုသခင်ကို ဘုရားသခင်သည် သေခြင်းမှထမြောက်စေ၍ ဘုန်းအသရေကို ပေးသနားတော်မူပြီ။

၂၂ သင်တို့သည် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သော
၂၃ မျိုးစေ့အားဖြင့် ဖြစ်ဘွားသည် မဟုတ်၊– မဖောက်ပြန်မပျက်စီးတတ်သော မျိုးစေ့တည်းဟူသော အသက်ရှင်၍ အစဉ်အမြဲ တည်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် ဖြစ်ဘွားသောကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုများကို ချစ်ယောင်မဆောင်၊ အမှန်ချစ်ခြင်းအလိုငှါ၊ စိတ်ထဲမှာသမ္မာတရားကို နားထောင်လျက်၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို စင်ကြယ်စေပြီးသည်နှင့်အညီ၊ စင်ကြယ်သောစိတ်နှင့် အချင်းချင်း အားကြီးသော
၂၄ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိကြလော့။– လူမျိုးရှိသမျှသည် မြက်ပင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ လူမျိုး၏ဘုန်းရှိသမျှသည်လည်း မြက်ပွင့်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။ မြက်ပင်သည် ညှိုးနွမ်းသွေ့ခြောက်တတ်၏။ အပွင့်လည်း ကြွေ
၂၅ တတ်၏။– ထာဝရဘုရား၏နှုတ်ကပတ်တရားမူကား၊ ကာလအစဉ်အမြဲတည်၏။ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်သည်၊ သင်တို့အား ဟောပြောသော ဧဝံဂေလိတရားဖြစ်သတည်း။

၂

၁ ထို့ကြောင့်၊ သင်တို့သည် သခင်ဘုရား၏
၂ ကျေးဇူးတော်ကို မြည်းစမ်းကြသည်ဖြစ်၍၊ အ
၃ မျိုးမျိုးသော မနာလိုခြင်း၊ လှည့်ဖြားခြင်း၊ လှူဖြဉ်ခြင်း၊ ဂြိုဏ်ခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းရှိသမျှကို ပယ်ရှား၍၊ ကယ်တင်ခြင်းအလိုငှါ နှုတ်ကပတ်တရားဓာ
၄ နို့စစ်အားဖြင့် ကြီးပွါးမည်အကြောင်း၊ ဘွားစသောသူငယ်ကဲ့သို့၊ ထိုတရားနို့ကို အလွန် လိုချင်
၅ သော စိတ်ရှိကြလော့။– လူတို့ပယ်ထား၍ ဘုရားသခင်ရွေးချယ်တော်မူသော အသက်ကျောက်မြတ်တည်းဟူသော ထိုသခင်ထံသို့ သင်တို့သည်
၆ ရောက်၍၊– အသက်ကျောက်များကဲ့သို့ အဆင့်ဆင့်အထပ်ထပ် တည်ဆောက်လျက်ရှိသဖြင့် ဓမ္မတိုက်ဖြစ်ကြ၏။ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်နှစ်သက်တော်မူရာ ဓမ္မယဇ်ကိုပူဇော်ရသော သန့်ရှင်းသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မျိုးလည်း ဖြစ်ကြ
၇ ၏။– ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ရွေးချယ်သော တိုက်ထောင့်အမြစ်ကျောက်မြတ်ကို ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ငါချထား၏။ ထိုကျောက်ကို အမှီပြုသောသူသည် ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ
၈ နိုင်ရာဟု လာသတည်း။– သို့ဖြစ်၍ ယုံကြည်ခြင်းရှိသော သင်တို့ဦးကား ဘုန်းအသရေရှိ၏။ နားမထောင်သော သူတို့ဦးကား၊ တိုက်ကိုတည်လုပ်သောသူများ ပယ်ထားသော ကျောက်သည် နောက်တဖန် တိုက်ထောင့်အထွဋ်ဖျားသို့ ရောက်
၉ ပြန်၏။– နားမထောင်ဘဲ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို ထိမိ၍လဲသောသူတို့သည် ထိမိ၍လဲစရာကျောက်၊ မှားယွင်းစရာကျောက်လည်း ဖြစ်၏။ ထိုအမှုနှင့်တွေ့စေခြင်းငှါ ထိုသူတို့ကို ခန့်ထားတော်မူသတည်း။

၉ သင်တို့မူကား၊ မှောင်မိုက်ထဲမှ အံ့ဘွယ်သော အလင်းတော်သို့ ခေါ်သွင်းတော်မူသောသူ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးများကို ဘော်ပြစေခြင်းငှါ၊ ရွေးချယ်တော်မူသောအမျိုးဖြစ်ကြ၏။ မင်းစည်းစိမ်ရှိသော ယဇ်ပုရောဟိတ်မျိုး၊ သန့်ရှင်းသောလူမျိုး၊ ပိုင်ထိုက်တော်မူသော အပေါင်းအသင်းဖြစ်
၁၀ ကြ၏။– အထက်က အပေါင်းအသင်းမဟုတ်၊ ယခုတွင် ဘုရားသခင်၏အပေါင်းအသင်းဖြစ်ကြ၏။ ကရုဏာ ကျေးဇူးတော်ကို အထက်ကမခံရသော်လည်း ယခုတွင် ခံရကြ၏။

၁၁ ချစ်သူတို့ ဝိညာဉ်နှင့်စစ်ပြိုင်တတ်သောကိုယ်
၁၂ ကာယတပ်မက်ခြင်းတို့ကိုရှောင်မည်အကြောင်း ဧည့်သည်အာဂန္တုကဲ့သို့သောသင်တို့ကိုငါတောင်းပန်၏။– သာသနာပလူတို့သည် သင်တို့ကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကြသည်အမှုမှာ၊ ဘုရားသခင်ကြည့်ရှု စီရင်တော်မူသောနေ့ရက်၌၊ သင်တို့၏ ကောင်းသောအကျင့်ကို သူတို့သည် ထောက်ရှု၍ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းမည်အကြောင်း၊ သူတို့ရှေ့၌ တင့်တယ်လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်နေကြလော့။

၁၃ သခင်ဘုရား၏မျက်နှာတော်ကို ထောက်လျက်၊ အထွဋ်အမြတ်တည်းဟူသော ရှင်ဘုရင်ဖြစ်စေ၊ လူဆိုးတို့ကို ဒဏ်စီရင်စေခြင်းငှါငင်း၊
၁၄ လူကောင်းတို့ကို ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါငင်း၊– ရှင်ဘုရင်ခန့်ထားသော ဝန်မင်းဖြစ်စေ၊ လူတို့တွင် စီရင်ခန့်ထားသမျှသောမင်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို
၁၅ ဝန်ခံကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့သည် ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောအားဖြင့် လူမိုက်တို့၏မိုက်မဲသောစကားကို ချေစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် ထိုသို့သော အလိုတော်ရှိ၏။–
၁၆ လူလွတ်ဖြစ်သော်လည်း၊ လွတ်ခြင်းအကြောင်းဖြင့် မကောင်းသောအမှုတို့ကို ဖုံးအုပ်သောသူကဲ့သို့မကျင့်၊ ဘုရားသခင်၏ကျွန်ကဲ့သို့ ကျင့်နေ
၁၇ ကြလော့။– ခပ်သိမ်းသောသူတို့ကို ရိုသေကြလော့။ ညီအစ်ကိုများကို ချစ်ကြလော့။ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ရှင်ဘုရင်ကို ရိုသေခြင်း ရှိကြလော့။
၁၈ အစေခံငယ်သားတို့၊ အလွန်ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်တကွ ကိုယ်သခင်တို့၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။ သခင်သည် စိတ်ကောင်း၍ ဖြည်းညှင်းသောသဘော ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ကြမ်းတမ်း
၁၉ သောသဘောရှိသည်ဖြစ်စေ ဝန်ခံကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏မျက်နှာတော်ကို ထောက်၍၊ မတရားသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို နာ
၂၀ ကျင်စွာခံရလျှင် ကျေးဇူးရှိ၏။– ကိုယ်အပြစ်ကြောင့် ဒဏ်ခံရသောအခါ သည်းခံလျှင်၊ အဘယ်ချီးမွမ်းစရာရှိသနည်း။ ကောင်းမွန်စွာပြု၍ ဆင်းရဲခံရသောအခါ သည်းခံလျှင်၊ ဘုရားသခင်
၂၁ ရှေ့တော်၌ ကျေးဇူးရှိ၏။– အကြောင်းမူကား၊ ထိုသို့အလိုငှါ သင်တို့ကို ခေါ်တော်မူပြီ၊ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက် ခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ခြေတော်ရာကို ရှောက်လိုက်စေခြင်းငှါ ပုံသက်
၂၂ သေကိုထားတော်မူပြီ။– ထိုသခင်သည် ဒုစရိုက်ကိုမပြု။ နှုတ်တော်၌လည်း မုသာကိုရှာမတွေ့။–
၂၃ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ခံရသောအခါ ပြန်၍မကဲ့ရဲ့။ အသေခံရသောအခါ ခြိမ်းချောက်ခြင်းကို မပြု။ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူသောသူ၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်
၂၄ အပ်နှံတော်မူ၏။– ငါတို့သည် အပြစ်နှင့်ဆိုင်သောအရာ၌ အသေဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းအရာ၌ အသက်ရှင်စေညှင်းအကြောင်း၊ ငါတို့အပြစ်များကို ကိုယ်တော်တိုင် သစ်တိုင်မှာခံတော်မူပြီ။ ဒဏ်ချက်တော်များအားဖြင့် သင်တို့သည် အနာ
၂၅ ပျောက်လျက် ရှိကြ၏။– သင်တို့သည် အထက်

ကလမ်းလွဲ၍ ပျောက်သောသိုးကဲ့သို့ ဖြစ်ကြ၏။ ယခုမူကား၊ သိုးထိန်းတည်းဟူသော သင်တို့၏ ဝိညာဉ်တို့ကို အုပ်စိုးကြည့်ရှုတော်မူသော အရှင်ထံသို့ ပြန်ရောက်ကြပြီ။

၃

၁ အထက်ဆိုခဲ့ပြီးသည်နည်းတူ မိန်းမတို့၊ ကိုယ်
၂ ခင်ပွန်း၏ အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြလော့။– သို့ပြု၍ နှုတ်ကပတ်တရားတော်ကို နားမထောင်သော ယောကျ်ားအချို့ရှိလျှင်၊ ထိုသူတို့သည် တရားမနာသော်လည်း၊ သင်တို့၏ ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် စင်ကြယ်သောအကျင့်တို့ကို ထောက်ရှု၍၊ မိမိ
မယား၏အကျင့်အားဖြင့် သွေးဆောင်လျက် အ
၃ တူပါမည် အကြောင်းရှိ၏။– သင်တို့၌ တန်ဆာဆင်ခြင်းမူကား၊ ဆံပင်ကျစ်ခြင်း၊ ရွှေဆင်ခြင်း၊ အဝတ်ဝတ်ခြင်းတည်းဟူသော အပြင်တန်ဆာ
၄ ဆင်ခြင်းမဖြစ်စေဘဲ၊– ဘုရားသခင့်ရှေ့မှာ အဘိုးများစွာထိုက်သော နူးညံ့ငြိမ်သက်ခြင်းသဘောတည်းဟူသော မဖောက်ပြန်မပျက်စီးတတ်သော တန်ဆာဆင်ခြင်းရှိသော စိတ်နှလုံး၏အ
၅ တွင်းလူဖြစ်စေကြလော့။– ဘုရားသခင်ကို ကိုး
၆ စား၍ သန့်ရှင်းသောမိန်းမတို့သည် ရှေးက ထိုသို့ ကိုယ်ကိုတန်ဆာဆင်လျက်၊ စာရာသည်အာဗြဟံကိုသခင်ဟုခေါ်ဝေါ်၍ သူ၏စကားကိုနားထောင်သကဲ့သို့၊ ကိုယ်ခင်ပွန်း၏အုပ်စိုးခြင်းကို ဝန်ခံကြ
၏။ သင်တို့သည် ကောင်းမွန်စွာကျင့်၍ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်း အလျှင်းမရှိဘဲနေလျှင် စာရာ၏
၇ သမီးဖြစ်ကြ၏။– ထိုနည်းတူ၊ ယောကျ်ားတို့၊ ဆုတောင်းခြင်းအမှု၌ အဆီးအတားမရှိစေခြင်းငှါ အသက်ရှင်ခြင်းကျေးဇူးတော်ကို ဆက်ဆံ၍ အမွေခံရသောသူချင်းကဲ့သို့၊ သတိပညာနှင့်လျော်စွာ ကိုယ်ခင်ပွန်းနှင့်အတူနေ၍၊ အားနည်းသော
သူကိုပြုသင့်သည်အတိုင်း သူ့ကိုစောင့်မပြုစုကြ
လော့။
၈ အချုပ်အခြာစကားဟူမူကား၊ သင်တို့အပေါင်းသည် စိတ်တညီတညွတ်တည်းရှိကြလော့။ စိတ်ကြင်နာခြင်း၊ ညီအစ်ကိုချင်းကဲ့သို့ ချစ်ခြင်း၊ သ
၉ နားစုံမက်ခြင်း၊ စိတ်နှိမ့်ချခြင်းရှိကြလော့။– သင်တို့သည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို အမွေခံစေခြင်းအလိုငှါ ခေါ်တော်မူသောသူဖြစ်သည်ဟု သိမှတ်၍၊ အချင်းချင်းရန်တုံ့မမူ၊ ပြန်၍မကဲ့ရဲ့၊ မေတ္တာပို
၁၀ ခြင်းကိုပြုကြလော့။– အသက်ကို မွေ့လျော်စေ၍ ကောင်းမွန်သောနေ့ရက်တို့ကို တွေ့မြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူသည်၊ မိမိလျှာကို မကောင်း

To Contents

သောအရာနှင့်ကင်းလွတ်စေ။ မိမိနှုတ်ခမ်းလည်း
၁၁ မုသာစကားကို မပြောစေနှင့်။– ဒုစရိုက်ကို လွှဲ
ရှောင်၍ သုစရိုက်ကို ပြုစေ။ သူတပါးနှင့် အသင့်
၁၂ အတင့်နေခြင်းကို ရှာ၍ မှီအောင်လိုက်စေ။– အ
ကြောင်းမူကား၊ ထာဝရဘုရားသည် ဖြောင့်မတ်
သောသူတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ သူတို့ဆု
တောင်းခြင်းကိုလည်း နားထောင်တော်မူ၏။ ဒုစ
ရိုက်ပြုသောသူတို့ကိုကား၊ ထာဝရဘုရားသည်
၁၃ မျက်နှာလွှဲတော်မူ၏။– သင်တို့သည် ကောင်း
သောတရားကို ကျင့်သောသူဖြစ်လျှင်၊ အဘယ်
၁၄ သူညှဉ်းဆဲမည်နည်း။– ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား
ကြောင့် ဆင်းရဲခံရလျှင်မူကား၊ မင်္ဂလာရှိကြ၏။
သူတို့၏ခြိမ်းချောက်ခြင်းကို မကြောက်ကြနှင့်၊
၁၅ မထိတ်လန့်ကြနှင့်။– စိတ်နှလုံးထဲ၌ ထာဝရအ
ရှင်ဘုရားသခင်ကို ရိုသေခြင်းရှိကြလော့။ သင်
တို့မြော်လင့်ခြင်း၏အကြောင်းကို မေးမြန်းသော
သူရှိသမျှတို့အား၊ နူးညံ့သောသဘော၊ ကြောက်ရွံ့
သောသဘောနှင့် ပြန်ပြောခြင်းငှါ၊ ကာလအစဉ်
၁၆ မပြတ် အသင့်ရှိနေကြလော့။– ခရစ်တော်၌ သင်
တို့ကျင့်သော အကျင့်ကောင်းကို ရွှတ်ချသောသူ
တို့သည် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သောအခါ၊ ကိုယ်တိုင်ရှက်
ကြောက်ခြင်းရှိမည်အကြောင်း၊ သင်တို့သည်
ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသောစိတ်ကြည်လင်လျက်နေ
၁၇ ကြလော့။– ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိလျှင်၊ သုစ
ရိုက်ကိုပြု၍ ဆင်းရဲခံခြင်းသည်၊ ဒုစရိုက်ကိုပြု၍
၁၈ ခံခြင်းထက် သာ၍ကောင်း၏။– ခရစ်တော်သည်
ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် အသေသတ်ခြင်းကိုခံ၍၊ ဝိ
ညာဉ်တော်အားဖြင့် အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ရောက်
တော်မူသည်ဖြစ်၍ ငါတို့ကို ဘုရားသခင့် အထံ
တော်သို့ ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူ
သောသူသည်၊ မဖြောင့်မတ်သောသူတို့အတွက်၊
ဒုစရိုက်အပြစ်များကြောင့် တခါခံတော်မူ၏။–
၁၉ ထိုဝိညာဉ်တော်အားဖြင့်လည်း ကြွသွားတော်မူ
၍၊ ယခုထောင်ထဲမှာ လှောင်ထားသော ဝိညာဉ်
၂၀ တို့အား တရားဟောတော်မူ၏။– ထိုဝိညာဉ်တို့မူ
ကား ရှေးကာလ၊ နောဧလက်ထက်၌၊ နည်း
သောသူတည်းဟူသော လူရှစ်ယောက်တို့ကို ရေ
အားဖြင့် ကယ်ဆယ်သောသင်္ဘောကို တည်လုပ်
စဉ်တွင်၊ ဘုရားသခင်၏ခန္တီတော်သည်ဆိုင်းလင့်
တော်မူသော်လည်း၊ နားမထောင်သောဝိညာဉ်
၂၁ ဖြစ်သတည်း။– ထိုသို့သော ဥပမာအတိုင်း၊ ယခု
တွင် ဗတ္တိဇံသည် ယေရှုခရစ်ထမြောက်တော်မူ
သောအားဖြင့် ငါတို့ကိုကယ်တင်တတ်၏။ ဗတ္တိဇံ

ဟုဆိုသော်၊ ကိုယ်ကာယ၏အညစ်အကြေး ဆေး
ကြောခြင်းကို မဆိုလို။ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော
စိတ်ကြည်လင်၍၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ဝန်ခံခြင်းကို
၂၂ ဆိုလိုသတည်း။– ထိုသခင်သည် ကောင်းကင်ဘုံ
သို့ ကြွတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကောင်းကင်တမန်အ
စရှိသော အာဏာစက်တန်ခိုးများတို့ကို အုပ်စိုး
လျက်၊ ဘုရားသခင်၏လက်ျာတော်ဘက်၌ ရှိ
တော်မူ၏။

၄

၁ ထိုသို့ ခရစ်တော်သည် ကိုယ်ခန္ဓာတော်၌ ငါ
တို့အတွက်ခံတော်မူသည်မှန်သောကြောင့်၊ သင်
တို့လည်း ထိုသို့သောသဘောကို လက်နက်ပြု၍
သုံးစွဲကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၌
ခံသောသူသည် ဒုစရိုက်တို့နှင့် လွတ်ငြိမ်းသည်
၂ ဖြစ်၍၊– နောက်တဖန် သူတို့၏တပ်မက်ခြင်းတ
ရားကိုမကျင့်၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အတိုင်း
ကျင့်လျက်၊ ကိုယ်ခန္ဓာအသက်အပိုင်းအခြားကျန်
၃ ရစ်သောကာလကို လွန်စေတတ်၏။– သာသ
နာပလူတို့၏ အလိုသို့လိုက်၍၊ ကိလေသာညစ်
ညူးခြင်း၊ ကာမတပ်မက်ခြင်း၊ စပျစ်ရည်နှင့်
ယစ်မူးခြင်း၊ ပွဲလုပ်ခြင်း၊ သောက်ကြူးခြင်း၊ အ
မမှုရုပ်တုကို ကိုးကွယ်ခြင်း၌ ကျင်လည်၍၊ ငါတို့
လွန်စေပြီးသော အသက်ကာလသည် ငါတို့အား
၄ လောက်ပေ၏။– ယခုမှာ သင်တို့သည် သူတို့နှင့်
အတူမဆက်ဆံ၊ ကာမဂုဏ်၌ လွန်ကျူးညစ်ညူး
စွာ မပြုသည်အရာကို သူတို့သည်အံ့သြ၍ ကဲ့ရဲ့
၅ တတ်ကြ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ အသက်ရှင်သော သူတို့
ကိုငင်း၊ သေသောသူတို့ကိုငင်း တရားစီရင်ခြင်း
ငှါ အသင့်ရှိတော်မူသောသူရှေ့၌၊ ထိုသူတို့သည်
၆ စစ်ကြောခြင်းကို ခံရကြလတံ့။– ထိုအကြောင်း
ကြောင့် လူတို့ရှေ့၌ ကိုယ်ခန္ဓာအားဖြင့် အပြစ်
စီရင်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း၊ ဘုရားသခင့်ရှေ့
တော်၌ စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် အသက်ရှင်မည်အ
ကြောင်း၊ သေသောသူတို့သည် ဧဝံဂေလိတရား
ကို ကြားရကြ၏။

၇ ခပ်သိမ်းသောအမှုအရာတို့သည် အဆုံးသို့
ရောက်လုသည် ဖြစ်သောကြောင့်၊ သမ္မာသတိရှိ
ကြလော့။ ဆုတောင်းခြင်းအလိုငှါ စောင့်နေကြ
၈ လော့။– အခြားသောအမှုအရာထက်မက၊ အ
ချင်းချင်းအားကြီးသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိကြ
လော့။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် များစွာသော အ
၉ ပြစ်တို့ကို ဖုံးအုပ်တတ်၏။– မြည်တမ်းခြင်းမရှိ
ဘဲ အချင်းချင်း ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုကြလော့။–

To Contents

၁၀ သင်တို့သည် ဆုကျေးဇူးတော်ကို အသီးအသီး
ခံရကြသည်နှင့်အညီ၊ ဘုရားသခင်၏ အထူးထူး
အပြားပြားသော ကျေးဇူးတော်ဘဏ္ဍာစိုးကောင်း
၁၁ ကဲ့သို့၊ အချင်းချင်း ဝေငှပေးကမ်းကြလော့။– ဘု
ရားသခင်သည် အရာရာ၌ ယေရှုခရစ်အားဖြင့်
ဘုန်းတော်ထင်ရှားစေမည်အကြောင်း၊ ဟော
ပြောသောသူသည် ဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်တော်
နှင့်အညီ ဟောပြောစေ။ အခြားသောအမှုကို
ဆောင်ရွက်သောသူသည်၊ ဘုရားသခင်ပေးသ
နားတော်မူသော အစွမ်းသတ္တိအတိုင်း ဆောင်
ရွက်စေ။ ထိုဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်
ဆက် ဘုန်းအသရေ အစွမ်းသတ္တိ ရှိတော်မူစေ
သတည်း။ အာမင်။

၁၂ ချစ်သူတို့၊ သင်တို့ကို စုံစမ်းစရာဘို့ ဃခုခံရ
သော မီးစစ်ခြင်းအရာကိုကား၊ သင်တို့၌ အံ့သြ
ဘွယ်သောအရာ ဖြစ်သည်ဟု ထင်မှတ်၍ အံ့သြ
၁၃ ခြင်း မရှိကြနှင့်။– သင်တို့သည် ခရစ်တော်၏
ဆင်းရဲကို ဆက်ဆံကြသည်ဖြစ်၍၊ ဘုန်းတော်
ပေါ်ထွန်းသောအခါ အလွန်ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်း
မည်အကြောင်း၊ ယခုပင် ဝမ်းမြောက်ကြလော့။–
၁၄ ခရစ်တော်၏ နာမကြောင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရလျှင်
မင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်
၏ ဘုန်းကြီးသော ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အ
ပေါ်မှာ ကျိန်းဝပ်တော်မူ၏။ သူတို့၌ကား ကဲ့ရဲ့
ခြင်း၊ သင်တို့၌ကား ချီးမွမ်းခြင်းရှိတော်မူ၏။–
၁၅ လူအသက်ကိုသတ်သောအပြစ်၊ သူ့ဥစ္စာကိုခိုး
သောအပြစ်၊ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောအပြစ်၊ သူတပါး
အမှုၪ ရောနှောသောအပြစ်ရှိ၍၊ သင်တို့တွင်
၁၆ အဘယ်သူမျှ မခံစေနှင့်။– ခရစ်ယာန်ဖြစ်သော
ကြောင့် ခံရလျှင်မူကား၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း မရှိ
စေနှင့်။ ထိုအမှုကြောင့်ခံရလျှင် ဘုရားသခင်၏
၁၇ ဂုဏ်တော်ကို ချီးမွမ်းစေ။– ဘုရားသခင်၏အိမ်
တော်သားတို့ကို ရှေဦးစွာ စစ်ကြောစီရင်ရသော
အချိန်ရှိပြီ။ ငါတို့ကို ရှေဦးစွာ စစ်ကြောစီရင်
လျှင်၊ ဘုရားသခင်၏ ဧဝံဂေလိတရားစကားကို
နားမထောင်သောသူတို့၏အမှုသည် အဘယ်သို့
၁၈ ပြီးလိမ့်မည်နည်း။– ဖြောင့်မတ်သောသူသည်
ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက်နိုင်ခဲသည်မှန်လျှင်၊ ဘု
ရားသခင်ကို မကိုးကွယ်သောသူ၊ အပြစ်ထင်ရား
သောသူသည် အဘယ်မှာ ပေါ်လိမ့်မည်နည်း။–
၁၉ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏အလိုတော်အတိုင်း
ဆင်းရဲခံရသောသူတို့သည်၊ ဘုရားသခင်ကို
သစ္စာရှိသော အသက်သခင်ကဲ့သို့ မှတ်လျက်၊
ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်နေရ၍၊ ကိုယ်တော်
၌ မိမိတို့ အသက်ဝိညာဉ်ကို အပ်နှံကြစေ။

၅

၁ သင်းအုပ်အရာ၌ရင်း၊ ခရစ်တော်၏ ဆင်းရဲ
ဒုက္ခဝေဒနာကိုသိမြင်သော သက်သေအရာ၌ရင်း
ခန့်ထားသောသူ၊ ထင်ရှားစေတော်မူလတံ့သော
ဘုန်းအသရေတော်ကို ဆက်ဆံသောသူဖြစ်
သော ငါပေတရုသည်၊ သင်တို့တွင်ရှိသော သင်း
၂ အုပ်ချင်းတို့ကို တောင်းပန်ပါ၏။– သင်တို့နှင့်အ
တူရှိသော ဘုရားသခင်၏သိုးတော်စုကို ထိန်း
ခြင်းအမှုမှာ၊ အနိုင်ထိန်းရသောကြောင့် မဟုတ်၊
မစင်ကြယ်သောစီးပွါးကို တပ်မက်သောကြောင့်
မဟုတ်ဘဲ၊ အလိုလို စေတနာစိတ်ရှိ၍ ကြည့်ရှု
၃ အုပ်ထိန်းကြလော့။– အသီးအသီးအုပ်သော အ
သင်းတော်တို့ကို အာဏာထား၍ အစိုးတရပြု
သည်မဟုတ်ဘဲ၊ သိုးတော်စုရှေ့မှာ ပုံသက်သေ
၄ ကိုပြသောသူ ဖြစ်ကြလော့။– သို့ဖြစ်လျှင်၊ သိုး
ထိန်းအကြီး ပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ၊ သင်တို့
သည် မညှိုးမနွမ်းတတ်သော ဘုန်းကြီးသော
ပန်းဦးရစ်သရဖူကို ခံရကြလိမ့်မည်။

၅ ထိုနည်းတူ၊ အသက်ပျိုသောသူတို့၊ အသက်
ကြီးသောသူတို့၏စကားကို နားထောင်ကြလော့။
ထိုမျှမက၊ အချင်းချင်း တယောက်အောက်တ
ယောက် နှိမ့်ချလျက်နေ၍၊ နှိမ့်ချခြင်းတန်ဆာကို
ဆင်ကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ထောင်လွှား
စေတ်ကားသောသူတို့ကို ဘုရားသခင် ဆီးတား
တော်မူ၏။ စိတ်နှိမ့်ချသောသူတို့အား ကျေးဇူး
၆ ပြုတော်မူ၏။– ထို့ကြောင့်၊ ကာလအချိန်တန်
လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် သင်တို့ကို ချီးမြှောက်
တော်မူမည်အကြောင်း၊ တန်ခိုးကြီးသော လက်
တော်အောက်၌ ကိုယ်ကိုကိုယ် နှိမ့်ချကြလော့။–
၇ သင်တို့ကိုသတိနှင့် ကြည့်ရှုတော်မူသောကြောင့်၊
သင်တို့၌ ဖိုးရိမ်ခြင်းအမှုရှိသမျှတို့ကို ကိုယ်တော်
၌ အပ်နှံကြလော့။

၈ သမ္မာသတိရှိလျက် မအိပ်ဘဲစောင့်နေကြ
လော့။ သင်တို့၏ ရန်သူတည်းဟူသော မာရ်နတ်
သည်၊ ဟောက်သောခြင်္သေ့ကဲ့သို့ အဘယ်သူကို
မျိုရမည်နည်းဟူ၍ လှည့်လည်ရှာဖွေလျက်ရှိ
၉ ၏။– သို့ဖြစ်၍၊ လူပြည်အရပ်ရပ်တို့၌ရှိသော
သင်တို့ ညီအစ်ကိုများတို့သည် ထိုသို့သောဆင်း
ရဲကို ခံရကြသည်ဟုသိမှတ်လျက်၊ ယုံကြည်ခြင်း
၌တည်၍ မာရ်နတ်ကို ဆီးတားကြလော့။
၁၀ ခရစ်တော်ယေရှုအားဖြင့် ငါတို့ကို ထာဝရ

ဘုန်းအသရေတော်သို့ခေါ်တော်မူသော ခပ်သိမ်း
သောကျေးဇူးကို ပြုတော်မူသော ဘုရားသခင်
သည် ခဏဆင်းရဲခံပြီးသော သင်တို့ကို စုံလင်
၁၁ တည်ကြည်ခိုင်ခံ့ မြဲမြံစေတော်မူလိမ့်မည်။– ထို
ဘုရားသခင်သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းအ
သရေ အစွမ်းသတ္တိ ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာ
မင်။

၁၂ ငါသည် သင်တို့ကို တိုက်တွန်းသွေးဆောင်
လျက်၊ သင်တို့မှီဝဲဆည်းကပ်သော ဤအရာများ
သည် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်အမှန် ဖြစ်
သည်ဟု သက်သေခံလျက်၊ ဤစာကို အကျဉ်း
အားဖြင့်ရေးပြီးမှ၊ ငါစိတ်ထင်သည်အတိုင်း သင်
တို့အမှုဋ္ဌ သစ္စာရှိသောညီအစ်ကို သိလွာနုလက်
၁၃ ဖြင့် ယခုပေးလိုက်၏။– ငါ့သားမာကုမှစ၍ ဗာဗု
လုန်မြို့ဋ္ဌရှိသော သင်တို့နှင့်အတူ ရွေးချယ်တော်
မူသော အသင်းတော်သည် သင်တို့ကိုနှုတ်ဆက်
၁၄ ကြ၏။– အချင်းချင်း တယောက်ကိုတယောက်
မေတ္တာနမ်းခြင်းနှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ခရစ်
တော်နှင့်ဆိုင်သော သင်တို့အပေါင်း၌ ငြိမ်သက်
ခြင်းရှိစေသတည်း။ အာမင်။

ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာပဋမစောင်ပြီး၏။

ရှင်ပေတရုသြဝါဒစာဒုတိယစောင်။

THE SECOND EPISTLE OF PETER

၁

၁ ယေရှုခရစ်၏ကျွန်တမန်တော် ငါရှိမုန်ပေတ
ရုသည် ကယ်တင်တော်မူသောအရှင်၊ ငါတို့ ဘု
ရားသခင် ယေရှုခရစ်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား
ကို ငါတို့ယုံကြည်သည်နည်းတူ၊ မြတ်စွာသော
ယုံကြည်ခြင်းကိုရသောသူတို့အား ကြားလိုက်ပါ
၂ ၏။– ဘုရားသခင်ကိုငင်း၊ ငါတို့သခင်ယေရှုကို
ငင်း၊ သိသောဉာဏ်အားဖြင့်၊ ကျေးဇူးတော်
နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ များပြားပါစေ
သော။

၃ ထိုသို့နှင့်အညီ ငါတို့ကို ဘုန်းတန်ခိုးတော်
နှင့်ခေါ်တော်မူသောဘုရားကို သိသောဉာဏ်
အားဖြင့်၊ ငါတို့အား အသက်ရှင်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်
၌ မွေ့လျော်ခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော အရာရှိသမျှ
တို့ကို ဘုရားတန်ခိုးတော်သည် ပေးသနားတော်
၄ မူပြီ။– ထိုသို့သောအားဖြင့်လည်း အလွန်ကြီး
မြတ်၍ အဘိုးထိုက်သော ဂတိများကို ငါတို့၌
အပ်ပေးတော်မူပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုဂတိ
တော်များကို အမှီပြု၍ သင်တို့သည် လောကီ
တပ်မက်ခြင်း အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းလွတ်သ
ဖြင့်၊ ဘုရားပကတိကို ဆက်ဆံရသောသူ ဖြစ်
၅ ကြမည်အကြောင်းတည်း။– ထိုသို့အလိုငှာ၊ သင်
တို့သည် ယုံကြည်ခြင်း၌ သီလကိုငင်း၊ သီလ၌
၆ ပညာကိုငင်း၊– ပညာ၌ ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်း
ခြင်းကိုငင်း၊ ကာမဂုဏ်ချုပ်တည်းခြင်း၌ သည်း
ခံခြင်းကိုငင်း၊ သည်းခံခြင်း၌ ဘုရားဝတ်ကိုပြု၍
၇ မွေ့လျော်ခြင်းကိုငင်း၊– ထိုမွေ့လျော်ခြင်း၌ ညီ
အစ်ကိုစုံမက်ခြင်းကိုငင်း၊ ညီအစ်ကိုစုံမက်ခြင်း၌
ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုငင်း၊ အလွန်ကြိုးစားအား
၈ ထုတ်၍ ထပ်ဆင့်ကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊
ထိုပါရမီတို့သည် သင်တို့၌ရှိ၍ ကြွယ်ဝလျှင်၊ ငါ
တို့သခင်ယေရှုခရစ်ကို သိကျွမ်းခြင်း၌ မပျင်းရိ
စေခြင်းငှါငင်း၊ အကျိုးမဲ့ မဖြစ်စေခြင်းငှါငင်း ပြု
၉ ပြင်တတ်ကြ၏။– ထိုပါရမီနှင့် ကင်းသောသူမူ
ကား၊ မျက်စိကန်း၏။ ကိုယ်မျက်စိကို ကိုယ်ပိတ်
၏။ မိမိအပြစ်ဟောင်း ဆေးကြောကြောင်းကို
၁၀ မေ့လျော့၏။– ထိုကြောင့်၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့
ခံရသော ခေါ်တော်မူခြင်းနှင့် ရွေးချယ်တော်မူ
ခြင်းကို တည်မြဲစေခြင်းငှါ သာ၍ ကြိုးစားအား
ထုတ်ကြလော့။ သို့ပြုလျှင်၊ ရွေ့လျော့ခြင်းနှင့်
၁၁ အစဉ်ကင်းလွတ်သည်ဖြစ်၍၊– ငါတို့ကို ကယ်
တင်တော်မူသော အရှင်သခင်ယေရှုခရစ်၏ ထာ
ဝရနိုင်ငံတော်ထဲသို့ ဝင်စားခြင်းအခွင့်ကို သင်တို့
အား ကြွယ်ဝစွာ ပေးသနားတော်မူလတ္တံ့။

၁၂ ထိုကြောင့်၊ ယခုဟောပြောသော သမ္မာတ
ရားကို သင်တို့သည် နားလည်၍ တည်ကြည်
ခြင်းရှိသော်လည်း၊ ဤသို့သော စကားများနှင့်
သင်တို့အား အစဉ်မပြတ် သတိပေးမည်အမှုကို
၁၃ ငါမမေ့မလျော့။– ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်သည်
၁၄ ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူသည်အတိုင်း၊ ငါတည်းခိုရာ
တဲကို မကြာမမြင့်မီ ငါပစ်သွားရမည်အရာကို ငါ
သိမှတ်၍၊ ဤတဲ၌ရှိနေစဉ် ကာလပတ်လုံး၊ သင်
တို့ကို သတိပေး၍ နှိုးဆော်အပ်သည်ဟု ငါသ
၁၅ ဘောရှိ၏။– ထိုမှတပါး၊ ငါစုတ်သည်နောက်၊
သင်တို့သည် ဤအရာများကို အစဉ်မှတ်မိစေ
ခြင်းငှါ ငါကြိုးစား အားထုတ်မည်။

၁၆ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ တန်ခိုးတော်ကိုငင်း၊
ကြွလာတော်မူခြင်းကိုငင်း၊ သင်တို့အား ကြား
ပြောသောအခါ၊ ငါတို့သည် ပရိယာယ်နှင့် ပြင်
ဆင်သော ဒဏ္ဍာရီစကားကို မလိုက်၊ ဘုန်းအာန
ဘော်တော်ကို ကိုယ်တိုင်မြင်သောသူ ဖြစ်ကြ
၁၇ ၏။– အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဤသူသည် ငါ
နှစ်သက်မြတ်နိုးရာ၊ ငါ၏ချစ်သားပေတည်းဟူ
သော အသံတော်သည်၊ ထူးမြတ်သော အရောင်
အဝါတော်ထဲက၊ ထိုသခင်သို့ ရောက်သောအ
ခါ၊ ခမည်းတော်ဘုရားသခင့် အထံတော်မှ ဂုဏ်
အသရေ၊ ဘုန်းအာနုဘော်ကို ခံရတော်မူ၏။–
၁၈ ကောင်းကင်က ရောက်လာသော ထိုအသံတော်
ကို ငါတို့သည် သန့်ရှင်းသောတောင်ပေါ်မှာ သ
ခင်ဘုရားနှင့် အတူရှိသောအခါ ကြားရကြ၏။

၁၉ ထိုမှတပါး၊ သာ၍ မြဲမြံသော အနာဂတ္တိစ
ကားတော်သည် ငါတို့၌ရှိသေး၏။ စိတ်နှလုံးထဲ
၌ အာရုဏ်တက်၍ ကြယ်နိပေါက်ထွက်သည် ကာ
လတိုင် အောင်၊ ထိုအနာဂတ္တိစကားတော်ကို
မှောင်မိုက်အရပ်၌ ထွန်းလင်းသောဆီမီးကဲ့သို့
၂၀ မှတ်၍၊ သင်တို့သည် အမှီပြုသင့်ကြ၏။– ကျမ်း

To Contents

စာ၌ပါသော အနာဂတ္တိစကားမည်သည်ကား၊ ကိုယ်အလိုအလျောက်အနက်မပေါ်ဟု ရှေ့ဦးစွာ
၂၁ သိမှတ်ကြလော့။– အကြောင်းမူကား၊ အနာဂတ္တိစကားသည် လူအလိုအားဖြင့် ဖြစ်ဘူးသည်မဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏ သန့်ရှင်းသူတို့သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်၏တိုက်တွန်းတော်မူခြင်းကို ခံရ၍ ဟောပြောကြ၏။

၂

၁ သို့သော်လည်း၊ ယုဒလူတို့တွင် မိန္ဆာပရောဖက်ရှိကြ၏။ ထိုနည်းတူ ဗျက်ဆီးတတ်သော မိန္ဆာဒဿိဋ္ဌအယူများကို ပရိယာယ်အားဖြင့် သွင်း၍၊ မိမိတို့ကို ဝယ်တော်မူသော အရှင်ကိုငြင်းပယ်လျက်၊ မိမိတို့အပေါ်သို့ လျင်စွာသောဖျက်ဆီးခြင်းကို ရောက်စေသော မိန္ဆာဆရာတို့သည် သင်
၂ တို့တွင် ရှိကြလိမ့်မည်။– သူတို့ညစ်ညူးသော အကျင့်ဓလေ့တို့ကို အများသောသူတို့သည် လိုက်သောအားဖြင့် သမ္မာတရားလမ်း အသရေသည်
၃ ပျက်စီးလိမ့်မည်။– သူတို့သည် လောဘလွန်ကျူးလျက် ချော့မော့သောစကားနှင့် သင်တို့ကို ကုန်သွယ်ကြလိမ့်မည်။ သူတို့အပြစ်စီရင်ခြင်းသည် ရှေးကာလမှစ၍ မဖင့်မနွဲ၊ သူတို့ဖျက်ဆီးခြင်းသည်လည်း အိပ်၍မပျော်။

၄ အကြောင်းမူကား၊ ပြစ်မှားသော ကောင်းကင်တမန်တို့ကို ဘုရားသခင်သည် နှမြောတော်မမူ၊ ငရဲထဲသို့ ချလိုက်ပြီးမှ စစ်ကြောစီရင်ခြင်းအလို၄ ချုပ်ထား၍၊ မှောင်မိုက်သံကြိုးနှင့် ချည်နှောင်တော်မူ၏။– ရှေးလောကဓာတ်ကိုလည်း နှမြောတော်မမူ။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကိုဟောသော နောဧနှင့် လူခုနစ်ယောက်တို့ကို စောင့်မ
၅ တော်မူ၍၊ ဘုရားကို မကိုးကွယ်သော လောကီသားအပေါင်းတို့ကို ရေလွှမ်းမိုးစေတော်မူ၏။–
၆ သောဒုံမြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့တို့ကို မီးရှို့၍ ဖျက်ဆီးရာ၊ ဒဏ်စီရင်တော်မူသဖြင့် နောင်၌ မတရားသော အကျင့်ကို ကျင့်အံ့သောသူတို့အား ပုံ
၇ သက်သေကို ထားတော်မူ၏။– ထိုအခါ မတရားသောသူတို့၏ ညစ်ညူးသော အကျင့်အားဖြင့် နှောင့်ရှက်ခြင်းကို ခံရသောသူ၊ ဖြောင့်မတ်သော
၈ လောတကို ကယ်နှုတ်တော်မူ၏။– ထိုဖြောင့်မတ်သောသူသည် မတရားသောသူတို့တွင် နေစဉ်အခါ၊ သူတို့၏ မတရားသောအမှုများကို နေ့တိုင်းမပြတ် မျက်စိမြင်လျက်၊ နားကြားလျက်ရှိသဖြင့်၊ မိမိဖြောင့်မတ်သော စိတ်နှလုံးကို ပြင်း
၉ စွာညှဉ်းဆဲရ၏။– ဘုရားဝတ်၌ မွေ့လျော်သော
၁၀ သူတို့ကို စုံစမ်းနှောင့်ရှက်ခြင်းအထဲက ကယ်နှုတ်ခြင်းငှါလည်း၊ မတရားသောသူတို့ကို ဒဏ်ခံစေမည်အကြောင်း၊ ညစ်ညူးသောတပ်မက်ခြင်းကိလေသာနှင့်တကွ၊ ကာမဂုဏ်အလိုသို့လိုက်၍၊ အာဏာစက်ကို မထီမဲ့မြင်ပြုသော သူတို့ကို အထူးသဖြင့် ဒဏ်ခံစေမည်အကြောင်း၊ တရားဆုံးဖြတ်သောနေ့အဘို့ ချုပ်ထားခြင်းငှါလည်း၊ ထိုဝရဘုရားသည် တတ်နိုင်တော်မူ၏။ ထိုသူတို့သည် ရဲရင့်သောသူ၊ ကိုယ်အလိုသို့ လိုက်တတ်သောသူဖြစ်၍၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသောသူတို့ကို
၁၁ ကဲ့ရဲ့ဝံ့ကြ၏။– ကောင်းကင်တမန်တို့မူကား၊ သူတို့ထက် ခွန်အားတန်ခိုးကြီးသော်လည်း၊ ထိုဝရဘုရားရှေ့တော်၌ သူတို့အားကဲ့ရဲ့စွာသောပြစ်
၁၂ တင်ခြင်းကိုမပြုကြ။– သူတို့မူကား၊ ဘမ်း၍ဖျက်ဆီးတို့ရာ ဖန်ဆင်းသော တိရစ္ဆာန်သက်သက်ကဲ့သို့၊ မိမိတို့နားမလည်သော အရာကို ကဲ့ရဲ့လျက်၊ မိမိတို့ပုပ်ဖျက်သောအားဖြင့် အကုန်အစင်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၍၊ မတရားသောအမှု၏အဖြစ်
၁၃ ကို ခံရကြလိမ့်မည်။– နေ့အချိန်၌ပင် လွန်ကျူးစွာ ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်းအမှုသည် ပျော်မွေ့ရာဖြစ်သည်ဟု သူတို့သဘောရှိ၏။ သင်တို့နှင့်အတူစားသောက်ပွဲလုပ်သောအခါ မိမိတို့မှားယွင်းသောသဘောနှင့် လွန်ကျူးစွာ ကာမဂုဏ်ခံစား၍၊ သင်တို့၌ အညစ်အကြေး အစွန်းအကွက် ဖြစ်
၁၄ ကြ၏။– သူတို့သည် သူ့မယားကို ပြစ်မှားသောကိလေသာနှင့် ပြည့်စုံသောမျက်စိရှိ၍၊ ဒုစရိုက်ကို မပြုတဲ့ မနေနိုင်ကြ။ စိတ်နှလုံးမတည်ကြည်သောသူတို့ကို အပြစ်သို့ သွေးဆောင်တတ်ကြ၏။ လောဘလွန်ကျူးခြင်း၌ ကျင်လည်၍၊ ကျိန်
၁၅ တော်မူခြင်း၏သား ဖြစ်ကြ၏။– ဖြောင့်မတ်သောလမ်းထဲကထွက်၍ လွဲသွားသဖြင့်၊ ဗောသော်၏သားဗာလမ်၏လမ်းကို လိုက်ကြ၏။–
၁၆ ထိုဗာလမ်သည် မတရားသောအမှု၏ အခကို တပ်မက်၍၊ မိမိ ဒုစရိုက်အတွက်ကြောင့် ဆုံးမခြင်းကိုခံရ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ စကားမပြောနိုင်သော မြည်းသည် လူဘာသာအားဖြင့် ဖြွက်၍၊ ထိုပရောဖက်၏ မိုက်မဲခြင်းကို မြစ်တားလေ၏။

၁၇ ထိုသူတို့သည် ရေမရှိသော ရေတွင်းကဲ့သို့ ၎င်း၊ လေတိုက်၍ လွင့်သောမိုးတိမ်ကဲ့သို့ ၎င်း ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့အဘို့ တခဲနက်သော ထာဝရ
၁၈ မှောင်မိုက်ကို သိုထားလျက်ရှိ၏။– အကြောင်းမူကား၊ မှားယွင်းခြင်း၌ကျင်လည်သော သူတို့အ

ထဲက ပြေးထွက်လုသောသူတို့ကို၊ ထောင်လွှားသော အချည်းနှီးစကားပြောသည်နှင့်၊ ဇာတိပကတိတပ်မက်ခြင်း၊ ကိလေသာလွန်ကျူးခြင်းအားဖြင့် အပြစ်သို့သွေးဆောင်တတ်ကြ၏။– ၁၉ လွတ်ခြင်းအခွင့်ရှိသည်ဟု ဝန်ခံလျက်ပင်၊ ကိုယ်တိုင် ပုပ်ပျက်ခြင်း၏ကျွန်ဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ လူကိုနိုင်သောအရာသည် လူ၏ ၂၀ သခင်ဖြစ်၏။– ကယ်တင်တော်မူသော အရှင်သခင် ယေရှုခရစ်ကို သိကျွမ်းခြင်းအားဖြင့်၊ လောကီညစ်ညူးခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်ပြီးမှ၊ တဖန်ကျော့မိ၍ရှုံးလျှင်၊ နောက်ဖြစ်ဟန်သည် ရှေးဖြစ်ဟန် ၂၁ ထက်သာ၍ဆိုး၏။– ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားလမ်းကိုသိ၍၊ မိမိခံခဲ့ပြီးသောသန့်ရှင်းသောပညတ်ကို တဖန် စွန့်စဲသည်ထက်၊ ထိုလမ်းကို မသိဘဲနေ ၂၂ သော် သာ၍ကောင်း၏။– ခွေးသည် မိမိအန်ဖတ်ကို ပြန်၍စား၏။ ဝက်သည်လည်း ဆေးပြီးမှ ရွံ့တွင်လူးပြန်၏ဟု မှန်သောစကားပုံသည် ထိုသူတို့၌ ပြည့်စုံသတည်း။

၃

၁ ချစ်သူတို့၊ ဤဒုတိယဩဝါဒစာကို သင်တို့ ၂ အား ယခု ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။– သန့်ရှင်းသော ပရောဖက်တို့သည်၊ အထက်က ဟောပြောသော စကားများကိုလည်း၊ ကယ်တင်တော်မူသောအရှင် သခင်ဘုရား၏ တမန်တော်ဖြစ်သောငါတို့၏ပညတ်ကိုလည်း၊ သင်တို့သည် အောက်မေ့စေခြင်းငှါ၊ ဤစာနှစ်စောင်၌ သင်တို့၏ ကြည်ဖြူသော စိတ် ၃ ဝိညာဉ်တို့ကို ငါသတိပေး၍ နှိုးဆော်၏။– ရှေ့ဦးစွာ သိမှတ်အပ်သောအရာ ဟူမူကား၊ နောက်ဆုံးသောကာလ၌ ပြက်ယယ်ပြုတတ်သောသူတို့သည်၊ မိမိတို့တပ်မက်ခြင်းအတိုင်း ကျင့်နေ၍၊– ၄ သခင်ဘုရားကြွလာမည်ဟူသောဂတိတော်သည် အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ဘိုးဘေးများ အိပ်ပျော်သည်နောက်၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ဖန်ဆင်းစက ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဖြစ်မြဲဖြစ်ကြ၏ဟု ဆို လျက်၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်တကွပေါ်လာကြလိမ့်မည်။– ၅ ရှေးကာလ၌ မိုဃ်းကောင်းကင်ကိုလည်း၊ ရေထဲက ထွက်၍ ရေဖြင့်တည်သောမြေကြီးကိုလည်း၊ ဘုရား သခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်သည်ဖြစ်စေတော်မူ ၆ ကြောင်းနှင့်၊– ဖြစ်ဘူးသောလောကဓာတ်ကို ထို သို့အားဖြင့် ရေနှင့်လွှမ်းမြုပ်၍ ဖျက်ဆီးကြောင်းကို ထိုသူတို့သည် မှတ်မိချင်သောစိတ်မရှိကြ။– ၇ ယခုရှိသော မိုဃ်းကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးမူကား၊ တရားဆုံးဖြတ်၍ အဓမ္မလူတို့ကို ဖျက်ဆီးသော နေ့ရက်တိုင်အောင်၊ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်အားဖြင့် သိုထားလျက်ရှိ၍၊ မီးရှို့ခြင်းအတို့အလိုငှါ နေရစ်သတည်း။

၈ ချစ်သူတို့၊ ထာဝရဘုရားမှာ ကာလတရက်သည်၊ အနှစ်တထောင်ကဲ့သို့ငင်း၊ အနှစ်တထောင်သည် တရက်ကဲ့သို့ငင်းဖြစ်သည် အရာတခုကို မ ၉ မေ့လျော့ကြနှင့်။– လူအချို့တို့သည်၊ နှေးခြင်းကိုမှတ်သည်အတိုင်း၊ ထာဝရဘုရားသည် ဂတိတော်အရာမှာ နှေးတော်မမူ။ ငါတို့တွင် အဘယ်သူမျှ မပျက်စီးဘဲ၊ ရှိသမျှတို့သည် နောင်တရစေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိ၍၊ ငါတို့ကို သည်းခံတော်မူ ၁၀ ၏။– သူခိုးသည် ညဉ့်အခါလာသကဲ့သို့၊ ထာဝရဘုရား၏နေ့ရက်သည် လာလိမ့်မည်။ ထိုနေ့၌ မိုဃ်းကောင်းကင်သည် ကြီးစွာသောအသံနှင့်တကွ ပျောက်သွားလိမ့်မည်။ လောကဓာတ်တို့သည် ပူအားကြီး၍ ပျက်ကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးကိုယ်မှစ၍၊ မြေကြီးပေါ်မှာပြုလုပ်သမျှသောအရာတို့သည် ကျမ်းလောင်ကြလိမ့်မည်။

၁၁ သို့ဖြစ်၍၊ ဤအရာအလုံးစုံတို့သည် ကုန်စင် ၁၂ မည်မှန်သောကြောင့်၊ မိုဃ်းကောင်းကင်သည် မီးနှင့်ပျက်၍ လောကဓာတ်တို့သည် ပူအားကြီး လျက်၊ အရည်ကျိုခြင်းကိုခံရသောနေ့တည်းဟူသော၊ ဘုရားသခင်၏နေ့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု သင်တို့သည် မြော်လင့်တော်ငှံတလျက်၊ သန့်ရှင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း၊ ဘုရားဝတ်၌မွေ့လျော်ခြင်းအားဖြင့်၊ အဘယ်သို့သောသူဖြစ်အပ်ကြသ ၁၃ နည်း။– ယခုရှိသမျှသောအရာတို့သည် ပျက်ရသော်လည်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတည်နေရာ မိုဃ်းကောင်းကင်သစ်နှင့်မြေကြီးသစ်ကို ငါတို့ သည် ဂတိတော်နှင့်အညီ မြော်လင့်ကြ၏။

၁၄ ထိုသို့ မြော်လင့်ခြင်းရှိသောကြောင့်၊ ချစ်သူတို့၊ သင်တို့သည် အညစ်အကြေးနှင့် ကင်းစင်၍ အဘယ်အပြစ်မျှမပါဘဲ၊ ရွှေ့တော်သို့ ငြိမ်ဝပ်စွာ ရောက်မည်အကြောင်း ကြိုးစားအားထုတ်ကြ ၁၅ လော့။– ငါတို့ချစ်သော ညီပေါလုသည်၊ မိမိခံရသော ဉာဏ်ပညာအတိုင်း သင်တို့အား ရေး၍ ပေးလိုက်သောစာ၌ငင်း၊ သူသည် ဤအရာများကို ပြော၍ စီရင်သောဩဝါဒစာရှိသမျှတို့၌ငင်း ပါသည်နှင့်အညီ၊ ငါတို့ သခင်ဘုရား သည်းခံတော်မူခြင်းသည် ကယ်တင်မည်အကြောင်း ဖြစ် ၁၆ သည်ဟု မှတ်ကြလော့။– ထိုစာတို့၌ ခက်ခဲသော အရာအချို့ရှိ၏။ မတတ်သောသူ၊ တည်ကြည်ခြင်းမရှိသောသူတို့သည်၊ ထိုအရာမှစ၍ ကြွင်း

To Contents

သောကျမ်းစာ၏အနက်ကို မှောက်လှန်၍၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ဖျက်ဆီးတတ်ကြ၏။

၁၇ သို့ဖြစ်၍၊ ချစ်သူတို့၊ မတရားသောသူတို့၏ ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ သင်တို့သည်လည်း သွေးဆောင်ရာသို့ လိုက်၍၊ သင်တို့တည်ကြည်ခြင်းမှ မရွေ့လျော့မည်အကြောင်း၊ ဤအရာများကို သိနှင့်ပြီဖြစ်၍၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် စောင့်ရှောက်ကြလော့။

၁၈ ကျေးဇူးတော်၌ငင်း၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသော အရှင် သခင်ယေရှုခရစ်ကို သိကျွမ်းခြင်း၌ငင်း ကြီးပွါးကြလော့။ ထိုသခင်သည် ယခုမှစ၍ ထာဝရနေ့ရက်ကာလပတ်လုံး ဘုန်းအသရေ ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

ရှင်ပေတရုဩဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာပဋမစောင်။

THE FIRST EPISTLE OF JOHN

၁

၁ ရှေဦးစွာကပင်ဖြစ်၍၊ ငါတို့သည် ကိုယ်တိုင်
ကြားလျက်၊ ကိုယ်မျက်စိနှင့်မြင်လျက်၊ စေ့စေ့
ကြည့်ရှု၍လက်နှင့်စမ်းသပ်ခဲ့ပြီးသောအရာတည်း
ဟူသော အသက်ရှင်သော နှုတ်ကပတ်တော်နှင့်
၂ ဆိုင်သောအရာကို သင်တို့အား ပြသကြ၏။– ထို
အသက်သည် ထင်ရှားခဲ့ပြီ။ ငါတို့လည်း မြင်ရ
ကြပြီ။ ခမည်းတော်နှင့်အတူ ရှိဘူး၍၊ ငါတို့အား
ထင်ရှားခဲ့ပြီးသော ထိုထာဝရအသက်ကို၊ ငါတို့
သည် သင်တို့အား သက်သေခံ၍ ပြသကြ၏။–
၃ ငါတို့သည် ခမည်းတော်နှင့်၎င်း၊ သားတော်ယေရှု
ခရစ်နှင့်၎င်း၊ မိသဟာယဖွဲ့ရသည်ဖြစ်၍၊ သင်
တို့သည် ငါတို့နှင့်မိသဟာယဖွဲ့စေခြင်းငှါ၊ ငါတို့
ကြားမြင်ရသောအရာကို သင်တို့အား ပြသကြ
၄ ၏။– သင်တို့၏ ဝမ်းမြောက်စရာအကြောင်း စုံ
လင်စေခြင်းငှါလည်း၊ ဤအရာများကို ငါတို့သည်
ရေးလိုက်ကြ၏။

၅ ထိုနှုတ်ကပတ်တော်ထံ၌ ငါတို့သည် ကြား
ရ၍၊ သင်တို့အား ပြသသောတရားစကားဟူမူ
ကား၊ ဘုရားသခင်သည် အလင်းဖြစ်တော်မူ၏။
၆ ဘုရားသခင်၌ မှောင်မိုက်အလျှင်းမရှိ။– ငါတို့
သည် ဘုရားသခင်နှင့် မိသဟာယဖွဲ့ပြီဟု ဆို
လျက်ပင်၊ မှောင်မိုက်၌ကျင်လည်လျှင်၊ သစ္စာတ
ရားကိုမကျင့်၊ မုသာကိုသုံးသောသူဖြစ်ကြ၏။–
၇ ဘုရားသခင်သည် အလင်း၌ရှိတော်မူသကဲ့သို့၊ ငါ
တို့သည် အလင်း၌ကျင်လည်လျှင်၊ အချင်းချင်း
မိသဟာယဖွဲ့ခြင်း ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရား
သခင်၏သားတော် ယေရှုခရစ်၏အသွေးတော်
သည်၊ ငါတို့အပြစ်ရှိသမျှကို ဆေးကြောတော်
၈ မူ၏။– ကိုယ်အပြစ်မရှိဟု ငါတို့သည်ဆိုလျှင်၊
ကိုယ်ကိုကိုယ် လှည့်ဖြားကြ၏။ ငါတို့၌ သစ္စာတ
၉ ရားမရှိ။– ကိုယ်အပြစ်တို့ကို ဘော်ပြတောင်းပန်
လျှင်၊ ငါတို့အပြစ်များကိုလွှတ်၍ ဒုစရိုက်ရှိသမျှ
နှင့် ကင်းစင်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် သစ္စာ
တရားနှင့်၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့်၎င်း ပြည့်
၁၀ စုံတော်မူ၏။– ဒုစရိုက်ကို မပြုပြီဟု ငါတို့သည်
ဆိုလျှင်၊ ဘုရားသခင်ကို မုသာအပြစ်တင်ကြ၏။
နှုတ်ကပတ်တော်လည်း ငါတို့၌မရှိ။

၂

၁ ချစ်သားတို့၊ သင်တို့သည် ဒုစရိုက်ကိုမပြုစေ
ခြင်းငှါ ဤအရာများကို သင်တို့အား ငါရေးဖွဲ့ပေး
လိုက်၏။ တစုံတယောက်သောသူသည် ဒုစရိုက်
ကိုပြုမိလျှင်၊ ဖြောင့်မတ်တော်မူသော အရှင်ယေ
ရှုခရစ်တည်းဟူသော ငါတို့အမှုဆောင် သခင်
၂ သည် ခမည်းတော်ထံ၌ ရှိတော်မူ၏။– ထိုသခင်
သည် ငါတို့၏အပြစ်မက၊ လောကီသားအပေါင်း
တို့၏ အပြစ်ဖြေစရာအကြောင်း ဖြစ်တော်မူ၏။–
၃ ထိုသခင်ကို ကိုယ်တိုင်သိကျွမ်းသည်ကို အဘယ်
သို့ သိရသနည်းဟူမူကား၊ ပညတ်တော်တို့ကို
၄ စောင့်ရှောက်လျှင် သိရသတည်း။– ထိုသခင်ကို
ငါသိ၏ဟု ပညတ်တော်တို့ကို မစောင့်ဘဲလျက်
ဆိုသောသူသည် မုသာကိုသုံးသောသူဖြစ်၍ ထို
၅ သူ၌ သစ္စာမရှိ။– ထိုသခင်၏စကားတော်ကို နား
ထောင်သောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်ကို
ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် အမှန်ပြည့်စုံ၏။ ငါတို့သည်
ထိုသခင်၌ရှိကြောင်းကို ထိုသို့အားဖြင့်သိရကြ
၆ ၏။– ထိုသခင်၌ငါတည်၏ဟုဆိုသောသူသည်၊
ထိုသခင်ကျင့်တော်မူသည်နည်းတူ ကျင့်ရမည်။

၇ ချစ်သူတို့၊ သင်တို့အား ငါရေးထားသော ပ
ညတ်သည် ပညတ်သစ်မဟုတ်။ ရှေဦးစွာကပင်
သင်တို့၌ရှိသော ပညတ်ဟောင်းဖြစ်၏။ ပညတ်
ဟောင်းကား၊ ရှေဦးစွာကပင် သင်တို့ကြားရ
၈ သော ဒေသနာတော်ဖြစ်၏။– တဖန်တုံ၊ ပညတ်
သစ်ကို သင်တို့အား ငါရေးထား၏။ ထိုသခင်
အားဖြင့်၎င်း၊ သင်တို့အားဖြင့်၎င်း၊ အသစ်မှန်ပေ
၏။ အကြောင်းမူကား၊ မှောင်မိုက်ပျောက်လွှင့်၍
မှန်သောအလင်းသည် ထွန်းတောက်လျက်ရှိ၏။–
၉ မိမိညီအစ်ကိုကို မုန်းလျက်ပင်၊ ငါသည် အလင်း၌
ရှိ၏ဟု ဆိုသောသူသည် ယခုတိုင်အောင် မှောင်
၁၀ မိုက်၌ ရှိသေး၏။– မိမိညီအစ်ကိုကို ချစ်သောသူ
သည် အလင်း၌ တည်နေ၏။ ထိမိ၍ လဲစရာအ
၁၁ ကြောင်းသည် ထိုသူ၌မရှိ။– မိမိညီအစ်ကိုကို
မုန်းသောသူသည် မှောင်မိုက်၌ရှိရှိ၏။ မှောင်မိုက်
၌လည်း ကျင်လည်သွားလာ၏။ မှောင်မိုက်
ကြောင့် သူ၏မျက်စိ မမြင်နိုင်သဖြင့်၊ အဘယ်အ
ရပ်သို့ ကိုယ်သွားသည်ကို ကိုယ်မသိ။

To Contents

၁၂ ချစ်သားတို့၊ သင်တို့သည် ထိုသခင်၏ နာမ
တော်အားဖြင့် အပြစ်များနှင့် ကင်းလွတ်သော
၁၃ ကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေးဖေးလိုက်၏။– အ
ဘတို့၊ သင်တို့သည် ရှေ့ဦးစွာကပင် ရှိတော်မူ
သောသူကို သိသောကြောင့်၊ သင်တို့အားငါရေး
၍ ပေးလိုက်၏။ လူပျိုတို့၊ သင်တို့သည် မာရ်
နတ်ကိုအောင်သောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး
၍ ပေးလိုက်၏။ သူငယ်တို့၊ သင်တို့သည် ခမည်း
တော်ကိုသိသောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး၍
၁၄ ပေးလိုက်၏။– အဘတို့၊ သင်တို့သည် ရှေ့ဦးစွာ
ကပင် ရှိတော်မူသောသူကို သိသောကြောင့်၊
သင်တို့အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်ခဲ့ပြီ။ လူပျိုတို့၊
သင်တို့သည် ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံ၍၊ ဘုရားသခင်
၏နှုတ်ကပတ်တော်၌ မှီဝဲဆည်းကပ်သဖြင့် မာရ်
နတ်ကို အောင်သောကြောင့်၊ သင်တို့အား ငါရေး
၁၅ ၍ ပေးလိုက်ခဲ့ပြီ။– လောကကိုငင်း၊ လောက၌ရှိ
သောအရာတို့ကိုငင်း၊ မချစ်ကြနှင့်။ လောကကို
ချစ်သောသူမည်သည်ကား၊ ခမည်းတော်ကို ချစ်
၁၆ ခြင်းမရှိဘဲမရှိ။– လောက၌ရှိသမျှသော အရာ
တည်းဟူသော ကိုယ်ကာယတပ်မက်ခြင်း၊ မျက်
စိတပ်မက်ခြင်း၊ လောကီစည်းစိမ်၌ ဝါကြွားခြင်း
တို့သည် ခမည်းတော်နှင့်မစပ်ဆိုင်၊ လောကနှင့်
၁၇ သာ စပ်ဆိုင်ကြ၏။– လောကနှင့် လောကီတပ်
မက်ခြင်းသည် ရွေ့သွားကွယ်ပျောက်တတ်၏။
ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့်အညီ ကျင့်သော
သူမူကား၊ နိစ္စထာဝရတည်၏။

၁၈ ချစ်သားတို့၊ ယခုကာလသည် နောက်ဆုံး
သောကာလဖြစ်၏။ ခရစ်တော်၏ ရန်သူတည်း
ဟူသော အန္တိခရစ်ပေါ်လာကြောင်းကို သင်တို့
ကြားရသည်အတိုင်း၊ ယခုပင် အန္တိခရစ်အများ
ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ ယခုကာလသည် နောက်
၁၉ ဆုံးသောကာလဖြစ်သည်ကို သိရ၏။– ထိုသူတို့
သည် ငါတို့ထံမှ ထွက်သွားကြ၏။ သို့သော်လည်း
အထက်က ငါတို့နှင့် မစပ်ဆိုင်ကြ။ ငါတို့နှင့်စပ်
ဆိုင်လျှင် ငါတို့နှင့်အတူ နေကြလိမ့်မည်။ ထို
သူအပေါင်းတို့သည် ငါတို့နှင့်မစပ်ဆိုင်ကြောင်း
ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့ထံမှ ထွက်သွားကြ
၂၀ ၏။– သင်တို့သည် သန့်ရှင်းတော်မူသောဘုရား
၏လက်မှ ဘိသိက်ကျေးဇူးတော်ကို ခံရ၍၊ ခပ်
၂၁ သိမ်းသော အရာတို့ကို သိကြ၏။– သမ္မာတရား
ကို သင်တို့မသိသောကြောင့်၊ ငါရေး၍ ပေးလိုက်
သည်မဟုတ်။ သင်တို့သည် သမ္မာတရားကိုငင်း၊
မုသာရှိသမျှတို့သည် သမ္မာတရားနှင့် မစပ်ဆိုင်
သည်ကိုငင်း၊ သိသောကြောင့် ငါရေး၍ပေးလိုက်
၂၂ ၏။– မုသာကိုသုံးသောသူကား အဘယ်သူနည်း။
ယေရှုသည် ခရစ်တော်မဟုတ်ဟု ငြင်းပယ်သော
သူ ဖြစ်သတည်း။ ခမည်းတော်နှင့် သားတော်ကို
၂၃ ငြင်းပယ်သောသူသည် အန္တိခရစ်ဖြစ်၏။– သား
တော်ကို ငြင်းပယ်သောသူမည်သည်ကား၊ ခမည်း
တော်ကိုမသိ။ သားတော်ကို ဝန်ခံသောသူမည်
၂၄ သည်ကား၊ ခမည်းတော်ကိုသိ၏။– ထိုကြောင့်၊
သင်တို့သည် ရှေ့ဦးစွာကပင် ကြားရသော ဒေသ
နာကို သင်တို့၌ တည်စေကြလော့။ ထိုဒေသနာ
သည် သင်တို့၌တည်လျှင်၊ သင်တို့သည် သား
တော်၌၌ငင်း၊ ခမည်းတော်၌ငင်း၊ တည်ရကြလိမ့်
မည်။

၂၅ ငါတို့အားပေးတော်မူသောဂတိတော်မူကား
ထာဝရအသက်ကို ဝန်ခံတော်မူသောဂတိတော်
၂၆ ပေတည်း။– သင်တို့ကို လှည့်ဖြားသောသူတို့
၏အကြောင်းကို ဤသို့ သင်တို့အား ငါရေး၍
၂၇ ပေးလိုက်၏။– သို့သော်လည်း သန့်ရှင်းတော်မူ
သောဘုရား၏လက်မှ သင်တို့ခံရသောဘိသိက်
ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့၌ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အ
ဘယ်သူမျှ သင်တို့ကို ဆုံးမသြဝါဒပေးစရာ အ
ကြောင်းမရှိ။ ထိုဘိသိက် ကျေးဇူးတော်သည်
ဖြစ်ယောင်ဆောင်သည်မဟုတ်၊ အမှန်ဖြစ်လျက်
ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို သင်တို့အား သွန်သင်
တော်မူသည်အတိုင်း၊ သင်တို့သည် သားတော်၌
၂၈ တည်နေကြလော့။– ချစ်သားတို့၊ သားတော်
သည်ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့
သည် အထံတော်သို့ ရောက်လျှင်၊ ရဲရင့်ရသော
အခွင့်ရှိ၍၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်မည်
အကြောင်း သားတော်၌ တည်နေကြလော့။

၂၉ ဘုရားသခင်သည် ဖြောင့်မတ်တော်မူသည်
ကိုသင်တို့သည်သိလျှင်၊ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို
ကျင့်သောသူ မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်ဖြစ်
ဘွားစေတော်မူသောသူဖြစ်သည်ကို သိရကြ၏။

၃

၁ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း
အခွင့်ကို ငါတို့သည်ရမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသ
ခင်သည် ငါတို့ကို အဘယ်မျှလောက် ချစ်တော်
မူသည်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ကြလော့။ လောကီ
သားတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မသိသောကြောင့်၊
၂ ငါတို့ကိုလည်း မသိကြ။– ချစ်သူတို့၊ ယခုတွင် ငါ
တို့သည် ဘုရားသခင်၏သား ဖြစ်ကြ၏။ နောက်
မှ အဘယ်သို့သောသူဖြစ်မည်ဟု မထင်ရှားသေး။

သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်သည် ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသောအခါ၊ ငါတို့သည် ကိုယ်တော်နှင့် တူကြလတံ့ဟု ငါတို့သိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်ဖြစ်တော်မူသည်အတိုင်းကို ငါ
၃ တို့သည်မြင်ရကြလတံ့။– ထိုသို့မြော်လင့်သောသူမည်သည်ကား၊ကိုယ်တော်သန့်ရှင်းတော်မူသည်နည်းတူ၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် သန့်ရှင်းစေတတ်၏။
၄ ဒုစရိုက်ကို ပြုသောသူမည်သည်ကား၊ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူး၏။ ဒုစရိုက်သည်ကား ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးခြင်းဖြစ်သတည်း။–
၅ ကိုယ်တော်သည် ငါတို့၏ အပြစ်များကို ဆောင်သွားခြင်းငှါ ထင်ရှားပေါ်ထွန်းတော်မူသည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။ ကိုယ်တော်၌လည်း အပြစ်မ
၆ ရှိ။– ကိုယ်တော်၌ တည်နေသောသူ မည်သည်ကား၊ ဒုစရိုက်ကို မပြုတတ်။ ဒုစရိုက်ကို ပြုတတ်သောသူမည်သည်ကား၊ ကိုယ်တော်ကိုမသိမမြင်
၇ ရသေး။– ချစ်သားတို့၊ သင်တို့ကို အဘယ်သူမျှ မလှည့်ဖြားစေနှင့်။ အကြင်သူသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ကျင့်၏။ ကိုယ်တော် ဖြောင့်မတ်
၈ တော်မူသည်နည်းတူ၊ ထိုသူသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိ၏။– မာရ်နတ်သည် ရှေးဦးစွာမှစ၍ ဒုစရိုက်ကိုပြုသောသူဖြစ်သောကြောင့်၊ အကြင်သူသည် ဒုစရိုက်ကိုပြု၏။ ထိုသူသည် မာရ်နတ်နှင့်ဆိုင်၏။ မာရ်နတ်အမှုတို့ကို ပယ်ဖျက်ခြင်းငှါ၊
ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် ထင်ရှားပေါ်
၉ ထွန်းတော်မူ၏။– ဘုရားသခင်ဖြစ်ဘွားစေတော်မူသောသူမည်သည်ကား၊ ဒုစရိုက်ကို မပြုတတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ၌ မျိုးစေ့တော်တည်လျက်ရှိ၏။ ထိုသူသည် ဘုရားသခင်ဖြစ်ဘွားစေ
တော်မူသောသူဖြစ်သောကြောင့် ဒုစရိုက်ကို မ
၁၀ ပြုနိုင်။– ထိုသို့သော လက္ခဏာအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ သားတို့နှင့် မာရ်နတ်၏ သားတို့သည် ထင်ရှားကြ၏။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မကျင့်
သောသူ၊ မိမိညီအစ်ကိုကို မချစ်သောသူမည်
၁၁ သည်ကား၊ ဘုရားသခင်နှင့်မဆိုင်။– သင်တို့သည်
၁၂ ရှေ့ဦးစွာကပင် ကြားရသောတရားစကားဟူမူကား၊ မာရ်နတ်နှင့်ဆိုင်၍ မိမိညီကိုသတ်သောကာဣနကဲ့သို့မဟုတ်၊ ငါတို့သည် အချင်းချင်း ချစ်ရကြမည်ဟုလာသတည်း။ ကာဣနသည် မိမိညီကို အဘယ်ကြောင့် သတ်သနည်းဟူမူကား၊ မိမိအကျင့်သည် ဆိုးယုတ်၍၊ ညီ၏အကျင့်သည် ဖြောင့်မတ်သတည်း။
၁၃ ညီအစ်ကိုတို့၊ လောကီသားတို့သည် သင်တို့
၁၄ ကို မုန်းသော်လည်း အံ့သြခြင်းမရှိကြနှင့်။– ငါတို့သည် ညီအစ်ကိုချင်းတို့ကို ချစ်သောကြောင့်၊ သေခြင်းမှ အသက်ရှင်ခြင်းသို့ ကိုယ်ကူးမြောက်သည်ကို ကိုယ်သိရကြ၏။ မိမိညီအစ်ကိုကို မ
၁၅ ချစ်သောသူသည် သေခြင်း၌ တည်၏။– မိမိညီအစ်ကိုကို မုန်းသောသူမည်သည်ကား၊ လူအသက်ကို သတ်သောသူ ဖြစ်၏။ လူအသက်ကို
သတ်သောသူ တစုံတယောက်၌မျှ ထာဝရအ
၁၆ သက် မတည်သည်ကို သင်တို့သိကြ၏။– ခရစ်တော်သည် ငါတို့အဘို့အလိုငှါ အသက်တော်ကို စွန့်တော်မူသည်အရာကို ငါတို့သည် ထောက်၍၊ မေတ္တာတော်ကို သိရကြပြီ။ ငါတို့သည်လည်း ညီအစ်ကိုချင်းတို့အဘို့အလိုငှါ အသက်ကို စွန့်ရ
၁၇ ကြ၏။– အကြင်သူသည် လောကီစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိလျက်ပင်၊ မိမိညီအစ်ကိုဆင်းရဲခြင်းကို မြင်၍၊ သနားခြင်း ကရုဏာစိတ်ကို ချုပ်တည်း၏။ ထို
သူ၌ ဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်သည် အဘယ်
သို့ တည်မည်နည်း။
၁၈ ချစ်သားတို့၊ ငါတို့သည် စကားပြောကာမျှ အားဖြင့်သာ မချစ်ဘဲ၊ စိတ်ပါကိုယ်ရောက် ဧ
၁၉ ကန်အမှန် ချစ်ကြကုန်အံ့။– ထိုသို့ချစ်လျှင်၊ ကိုယ်တိုင်သမ္မာတရားနှင့် ဆိုင်သည်ကို ကိုယ်သိရ၍၊
ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ ကိုယ်စိတ်နှလုံးကို သက်
၂၀ သာစေကြလိမ့်မည်။– အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်ကိုအပြစ်တင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့၏ စိတ်နှလုံးထက်သာ၍ ကြီးမြတ်သည်ဖြစ်၍၊ အလုံးစုံတို့ကို သိတော်မူသည်
၂၁ ကို ငါတို့သိကြ၏။– ချစ်သူတို့၊ ကိုယ်စိတ်နှလုံးသည် ကိုယ်ကို အပြစ်မတင်လျှင်၊ ဘုရားသခင်
၂၂ ရှေ့တော်၌ ရဲရင့်ရသောအခွင့် ရှိကြ၏။– ငါတို့သည် ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ရှောက်၍၊ နှစ်သက်တော်မူသော အကျင့်တို့ကို ကျင့်သောကြောင့်၊ ဆုတောင်းသမျှတို့ကို ဘုရားသခင် ထံ
၂၃ တော်မှရကြ၏။– ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်ဟူမူကား၊ သားတော် ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ရမည်။ သားတော် ပညတ်တော်မူသည်အတိုင်း၊ အချင်းချင်း ချစ်ရမည်ဟူသော ပညတ်တော်ပေ
၂၄ တည်း။– ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်သောသူသည် ဘုရားသခင်၌တည်၏။ ထိုသူ၌လည်း ဘုရားသခင် တည်တော်မူ၏။ ငါတို့အားပေးတော်မူသော ဝိညာဉ်တော်ကို ငါတို့သည်အမှီပြု၍၊ ဘုရားသခင်သည်ငါတို့၌ တည်တော်မူသည်ကို သိရကြ၏။

၄

၁ ချစ်သူတို့၊ ခပ်သိမ်းသော စိတ်ဝိညာဉ်တို့ကို
မယုံကြနှင့်။ စိတ်ဝိညာဉ်တို့သည် ဘုရားသခင်
နှင့် စပ်ဆိုင်သည် မစပ်ဆိုင်သည်ကို စုံစမ်းကြ
လော့။ အကြောင်းမူကား၊ မိစ္ဆာပရောဖက် အ
၂ များတို့သည် ဤလောကသို့ သွားကြပြီ။– ဘုရား
သခင်၏ဝိညာဉ်တော်ကို အဘယ်သို့ သိနိုင်သ
နည်းဟူမူကား၊ လူဇာတိအားဖြင့် ကြွလာတော်
မူသော ယေရှုခရစ်ကို ဝန်ခံသော ဝိညာဉ်မည်
၃ သည်ကား၊ ဘုရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်၏။– လူဇာ
တိအားဖြင့် ကြွလာတော်မူသော ယေရှုခရစ်ကို
ဝန်မခံသောဝိညာဉ်မည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်
နှင့်မစပ်ဆိုင်။ ထိုသို့သောဝိညာဉ်ကား၊ သင်တို့
သည် ကြားခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း ဤလောကသို့
လာမည်ဖြစ်၍၊ ယခုပင် လာလျက်ရှိသော အန္တိခ
၄ ရစ်၏ ဝိညာဉ်ဖြစ်၏။– ချစ်သားတို့၊ သင်တို့သည်
ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်ကြ၏။ ထိုသူတို့ကို
လည်း အောင်ကြပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်တို့
ဘက်၌ရှိသောသူသည် လောကဘက်၌ရှိသော
၅ သူထက် သာ၍ကြီးတော်မူ၏။– ထိုသူတို့သည်
လောကနှင့် စပ်ဆိုင်သောကြောင့်၊ လောကီအ
ကြောင်းအရာကို ပြောတတ်ကြ၏။ လောကီ
သားတို့သည်လည်း သူတို့စကားကို နားထောင်
၆ တတ်ကြ၏။– ငါတို့မူကား၊ ဘုရားသခင်နှင့်စပ်
ဆိုင်ကြ၏။ ဘုရားသခင်ကို သိသောသူသည် ငါ
တို့စကားကို နားထောင်တတ်၏။ ဘုရားသခင်
နှင့် မစပ်ဆိုင်သောသူသည် ငါတို့စကားကို နားမ
ထောင်တတ်။ ထိုအရာကို ငါတို့သည်ထောက်
၍၊ သမ္မာဝိညာဉ်ကိုငင်း၊ မိစ္ဆာဝိညာဉ်ကိုငင်း သိရ
ကြ၏။

၇ ချစ်သူတို့၊ ငါတို့သည်အချင်းချင်း ချစ်ကြကုန်
အံ့၊ အကြောင်းမူကား၊ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ဘု
ရားသခင်နှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ချစ်တတ်သောသူမည်
သည်ကား၊ ဘုရားသခင်ဖြစ်ဘွားစေတော်မူသော
သူဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကို သိသောသူလည်းဖြစ်
၈ ၏။– ချစ်ခြင်းမရှိသောသူသည် ဘုရားသခင်ကို
မသိ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ချစ်
၉ ခြင်းမေတ္တာ ဖြစ်တော်မူ၏။– သားတော်အားဖြင့်
ငါတို့သည် အသက်ရှင်စေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်
သည် တပါးတည်းသောသားတော်ကို ဤလော
ကသို့စေလွှတ်တော်မူသောအရာ၌၊ ငါတို့ကို ချစ်
တော်မူသော မေတ္တာတော်သည် ထင်ရှားလျက်
၁၀ ရှိ၏။– ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုချစ်ကြသည်
ဟု မဆို။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ကို ချစ်၍ ငါတို့
၏အပြစ်ဖြေစရာအကြောင်းဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သား
တော်ကို စေလွှတ်တော်မူသောအရာ၌ ချစ်ခြင်း
၁၁ မေတ္တာရှိ၏။– ချစ်သူတို့၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ
တို့ကို ဤမျှလောက်ချစ်တော်မူသည်မှန်လျှင်၊
၁၂ ငါတို့သည်လည်း အချင်းချင်းချစ်ရကြမည်။– ဘု
ရားသခင်ကို အဘယ်သူမျှမမြင်စဖူး။ သို့သော်
လည်း၊ အချင်းချင်းချစ်ကြလျှင်၊ ဘုရားသခင်
သည် ငါတို့၌ တည်တော်မူ၍၊ ငါတို့သည် ချစ်
၁၃ ခြင်းမေတ္တာတော်နှင့်ပြည့်စုံလျက်ရှိကြ၏။– ဘု
ရားသခင်သည် ဝိညာဉ်တော်၏ကျေးဇူးကို ငါတို့
အား ပေးတော်မူသောကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဘုရား
သခင်၌ တည်သည်ကိုငင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ
တို့၌ တည်တော်မူသည်ကိုငင်း သိရကြ၏။–
၁၄ လောကီသားတို့ကို ကယ်တင်သောသခင်ဖြစ်
စေခြင်းငှါ၊ ခမည်းတော်သည် သားတော်ကို စေ
လွှတ်တော်မူသည်ကို ငါတို့သည် သိမြင်၍ သက်
သေခံကြ၏။

၁၅ ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်
တော်မူသည်ကို ဝန်ခံသောသူမည်သည်ကား၊ ဘု
ရားသခင်၌ တည်၏။ ဘုရားသခင်သည်လည်း
၁၆ ထိုသူ၌တည်တော်မူ၏။– ဘုရားသခင်သည် ငါ
တို့ကိုချစ်တော်မူခြင်း မေတ္တာတော်ကို ငါတို့
သည်သိ၍ ယုံကြည်ကြ၏။ ဘုရားသခင်သည်
ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်တော်မူ၏။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌
တည်သောသူသည် ဘုရားသခင်၌တည်၏။ ဘု
ရားသခင်သည်လည်း ထိုသူ၌ တည်တော်မူ၏။–
၁၇ ထိုသို့ငါတို့သည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် ပြည့်စုံသော
အားဖြင့်၊ တရားဆုံးဖြတ်တော်မူသောနေ့၌ ရဲရင့်
ရသောအခွင့် ရှိကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား၊
ငါတို့သည် ကိုယ်တော်၏နည်းတူ ဤလောက၌
၁၈ ဖြစ်ကြ၏။– ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည် ကြောက်ခြင်း
သံဝေဂနှင့် မပေါင်းနိုင်ရာ။ သံဝေဂသည် ပူပန်
ခြင်းဝေဒနာကို ဖြစ်စေသောကြောင့်၊ စုံလင်သော
မေတ္တာသည် သံဝေဂကို ယ်ရာတတ်၏။ သံဝေ
၁၉ ဂရှိသောသူသည် မေတ္တာနှင့် မပြည့်စုံသေး။– ဘု
ရားသခင်သည် ငါတို့ကိုရှေ့ဦးစွာ ချစ်တော်မူ
သောကြောင့်၊ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုချစ်ကြ
၂၀ ၏။– တစုံတယောက်သောသူက၊ ငါသည် ဘု
ရားသခင်ကိုချစ်၏ဟုဆိုလျက်ပင် မိမိညီအစ်ကို
ကို မုန်းလျှင်၊ ထိုသူသည် မုသာကိုသုံးသောသူ
ဖြစ်၏။ မိမိမြင်ရသော မိမိညီအစ်ကိုကို မချစ်
လျှင် မမြင်သေးသောဘုရားသခင်ကို အဘယ်သို့

၂၁ ချစ်နိုင်မည်နည်း။– ဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူသည် မိမိညီအစ်ကိုကိုချစ်ရမည်ဟူသောပညတ်တော်ကို ငါတို့သည် ခရစ်တော်ထံ၌ ခံရကြပြီ။

၅

၁ ယေရှုသည် ခရစ်တော်ဖြစ်တော်မူသည်ကို ယုံကြည်သောသူမည်သည်ကား၊ ဘုရားသခင်ဖြစ်ဘွားစေတော်မူသောသူဖြစ်၏။ အဘကိုချစ်သောသူသည် သားကိုလည်း ချစ်တတ်သည်နှင့်

၂ အညီ၊– ငါတို့သည် ဘုရားသခင်ကိုချစ်၍၊ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ကြလျှင်၊ ဘုရားသခင်၏သား

၃ တို့ကို ချစ်ကြသည်ကို ငါတို့သိရကြ၏။– ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်ခြင်းအရာသည် ဘုရားသခင်ကို ချစ်ရာရောက်၏။ ပညတ်တော်တို့ကို စောင့်

၄ ခဲသည်မဟုတ်။– ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်သောသူ မည်သည်ကား၊ လောကကို အောင်တတ်၏။ လောကကို အောင်ခြင်းအကြောင်းမူကား၊ ငါတို့

၅ ၏ ယုံကြည်ခြင်းပေတည်း။– ယေရှုသည် ဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်သည်ကို ယုံကြည်သောသူမှတပါး၊ အဘယ်သူသည် လောကကို အောင်နိုင်သနည်း။

၆ ထိုသခင်ကား၊ ရေအားဖြင့်၎င်း၊ အသွေးအားဖြင့်၎င်း ကြွလာသောသူတည်းဟူသော ယေရှုခရစ်ပေတည်း။ ရေအားဖြင့်သာမဟုတ်၊ ရေအားဖြင့်၎င်း၊ အသွေးအားဖြင့်၎င်း ကြွလာတော်မူ၏။ သက်သေခံဟူမူကား၊ ဝိညာဉ်တော်သည် သမ္မာ

၇ တရားဖြစ်၍ သက်သေခံတော်မူ၏။– သို့ဖြစ်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ခမည်းတော်တပါး၊ နှုတ်ကပတ်တော်တပါး၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်တပါး၊ သက်သေခံသုံးပါးရှိ၍ ထိုသုံးပါးတို့သည်

၈ တလုံးတဝတည်းဖြစ်တော်မူ၏။– မြေကြီးပေါ်၌လည်း ဝိညာဉ်တော်တပါး၊ ရေတပါး၊ အသွေးတပါး၊ သက်သေခံသုံးပါးရှိ၍ ထိုသုံးပါးတို့သည် တ

၉ ညီဝတ္ထုတ်တည်းဖြစ်၏။– လူ၏သက်သေကို ယုံရလျှင်၊ဘုရားသခင်၏သက်သေတော်ကို သာ၍ယုံဘွယ်ရာအကြောင်းရှိ၏။ ယခုဆိုခဲ့ပြီးသော သက်သေကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်၏အကြောင်းကို သက်သေခံတော်မူချက် ဖြစ်သ

၁၀ တည်း။– ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူသည်၊ မိမိအထဲ၌ ထိုသက်သေကို ရ၏။ ဘုရားသခင်ကိုမယုံကြည်သောသူမူကား၊ ဘုရားသခင်ကို မုသာအဖြစ်တင်၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိသားတော်၏အ

ကြောင်းမှာ သက်သေခံတော်မူသောစကားတော်

၁၁ ကို ထိုသူသည်မယုံဘဲနေ၏။– သက်သေခံတော်မူချက်ဟူမူကား၊ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့အား ထာဝရအသက်ကို ပေးတော်မူ၍၊ ထိုအသက်

၁၂ သည်လည်း သားတော်၌ ပါ၏။– သားတော်ကို ရသောသူသည် အသက်ကိုရ၏။ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို မရသောသူမူကား အသက်ကိုမရ။

၁၃ ဘုရားသခင်၏သားတော်ကို ယုံကြည်သောသင်တို့သည် ထာဝရအသက်ကို ကိုယ်တိုင်ရသည်ဟု သိစေခြင်းငှါ၊ ဤအရာများကို သင်တို့

၁၄ အား ငါရေး၍ ပေးလိုက်၏။– ငါတို့သည် ဘုရားသခင့် အထံတော်၌ ရဲရင့်ခြင်းအကြောင်းဟူမူကား၊ ငါတို့သည် အလိုတော်နှင့်အညီ တစုံတခုသောဆုကို တောင်းလျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် နား

၁၅ ထောင်တော်မူ၏။– ဆုတောင်းသမျှသောစကားတို့ကို နားထောင်တော်မူသည်ကို ငါတို့သိလျှင်၊ အထံတော်၌ တောင်းသောဆုတို့ကို ရမည်ဟုသိ

၁၆ ရကြ၏။– ညီအစ်ကိုချင်းသည် သေဖြစ်မသင့်သော ဒုစရိုက်ကို ပြုမိသည်ကို တစုံတယောက်သောသူသည် မြင်လျှင်၊ ထိုသူသည် ဆုတောင်းရမည်။ သေဖြစ်ကို မပြုသောသူတို့အဘို့ အလို

၁၇ ငှါ၊ ဘုရားသခင်သည် ထိုသူအား အသက်ကိုပေးတော်မူမည်။ သေဖြစ်သင့်သော ဒုစရိုက်ရှိ၏။ ထိုဒုစရိုက်အပြစ်ကို လွှတ်စေခြင်းငှါ ဆုတောင်း

၁၈ ရမည်ဟု ငါမဆို။– မတရားသောအမှုမည်သည်ကား ဒုစရိုက်ဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း သေဖြစ်မ

၁၉ သင့်သောဒုစရိုက်ရှိ၏။– ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်သမျှသောသူတို့သည် ဒုစရိုက်ကိုမပြုတတ်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ဘုရားသခင်ဖြစ်ဘွားစေတော်မူသောသူသည်၊ မိမိကိုမိမိ စောင့်ရှောက်သဖြင့်၊

၂၀ မာရနတ်သည် ထိုသူကို မထိမခိုက်နိုင်ရာ။– ငါတို့သည် ဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သည်ကိုၾကင်း၊ လောကီသားအပေါင်းတို့သည် မာရနတ်၏လက်

၂၁ ၌ ရှိကြသည်ကိုၾကင်း ငါတို့သိကြ၏။– ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် ကြွလာ၍၊ မှန်သောဘုရားသခင်ကို သိသောဉာဏ်ကို ငါတို့အား ပေးတော်မူသည်ကိုလည်း ငါတို့သိကြ၏။ မှန်သောဘုရားသခင်၌ရှင်း၊ သားတော်ယေရှုခရစ်၌ရှင်း ငါတို့သည် တည်လျက်ရှိကြ၏။ ထိုသူသည်မှန်သောဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ၏။ ထာဝရအသက်

၂၁ လည်း ဖြစ်တော်မူ၏။– ချစ်သားတို့၊ ရုပ်တုဆင်းတုကို ကြဉ်ရှောင်ကြလော့။

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာပဋမစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်။

THE SECOND EPISTLE OF JOHN

၁ အသက်ကြီးသူသည် မြတ်သော သခင်မကို
၂ ငင်း၊ သားသမီးတို့ကိုငင်း ကြားလိုက်ပါ၏။ ငါတို့
၌တည်၍ ငါတို့တွင် အစဉ်မပြတ်ရှိလတံ့သော
သမ္မာတရားကြောင့်၊ ငါမုစ္စ သမ္မာတရားကို သိ
သောသူအပေါင်းတို့သည်၊ သခင်မနှင့် သားသမီး
၃ တို့၌ မှန်ကန်သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ရှိပါ၏။– ခ
မည်းတော်ဘုရားထံတော်ကငင်း၊ ခမည်းတော်
၏ သားတော်ယေရှုခရစ်အထံကငင်း၊ သမ္မာတ
ရား၊ မေတ္တာတရားနှင့်တကွ၊ ကျေးဇူး၊ ကရုဏာ၊
ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။

၄ ငါတို့သည် ခမည်းတော်ဘုရားထံ၌ ပညတ်
တော်ကို ခံရသည်အတိုင်း၊ သင်၏ သားသမီးအ
ချို့တို့သည် သမ္မာတရား၌ ကျင်လည်၍ နေသည်
ကို ငါတွေ့သောအခါ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ
၅ ၏။– ယခုတွင် ပညတ်တော်သစ်ကို မရေးဘဲ
လျက်၊ ငါတို့၌ ရှေ့ဦးစွာကပင်ရှိသော ပညတ်
တော်ကို ရေးထား၍၊ သခင်မ၊ အချင်းချင်းချစ်
ခြင်း မေတ္တာရှိကြကုန်အံ့ဟု ငါတောင်းပန်၏။–
၆ ပညတ်တော်တို့အတိုင်း ကျင့်စောင့်ခြင်းအရာ
သည် ချစ်ရာရောက်၏။ သင်တို့သည် ပညတ်
တော်နှင့်အညီကျင့်မည်အကြောင်း၊ ရှေ့ဦးစွာက
ပင် သင်တို့ ကြားရသည်အတိုင်း၊ ပညတ်တော်
သည် ထိုသို့သော သဘောရှိ၏။

၇ လူဓာတိအားဖြင့်ကြွလာတော်မူသော ယေရှု
ခရစ်ကိုငြင်းပယ်လျက်၊ လှည့်ဖြားသောသူအများ
တို့သည် လောကထဲသို့ ဝင်ကြပြီ။ ထိုသို့သောသူ
သည် လှည့်ဖြားသောသူဖြစ်၏။ အန္တိခရစ်လည်း
၈ ဖြစ်၏။– ငါတို့သည် ကိုယ်ပြုစုသောအရာ မ
ပျောက်မပျက်၊ စုံလင်သောအကျိုးကို ရမည်အ
ကြောင်း၊ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုကိုယ်သတိပြု၍
၉ စောင့်ရှောက်ကြလော့။– ခရစ်တော်၏ဒေသနာ
၌ မတည်ဘဲ လွန်ကျူးသောသူမည်သည်ကား၊
ဘုရားသခင်ကိုမသိ။ ခရစ်တော်၏ ဒေသနာ၌
တည်သောသူသည် ခမည်းတော်နှင့် သားတော်
၁၀ ကို သိ၏။– ထိုဒေသနာတော် မပါသောသူသည်
သင်တို့ထံသို့ လာလျှင်၊ သူ့ကို သင့်အိမ်၌ လက်
မခံနှင့်။ မင်္ဂလာရှိစေသောဟု နှုတ်မဆက်နှင့်။–
၁၁ မင်္ဂလာရှိစေသောဟု ထိုသူကို နှုတ်ဆက်လျှင်၊
သူ၏ဆိုးယုတ်သောအကျင့်တို့နှင့် ဆက်ဆံရာ
သို့ ရောက်၏။

၁၂ သင်တို့အား ငါရေးစရာအကြောင်း အများရှိ
သော်လည်း၊ စက္ကူပေါ်၌ မှင်နှင့်ရေးခြင်းငှါ အလို
မရှိ။ သင်တို့ဆီသို့ ငါလာ၍၊ အချင်းချင်း အားရ
ဝမ်းမြောက်ခြင်း စုံလင်မည်အကြောင်း၊ သင်တို့
နှင့် နှုတ်ဆက်၍ စကားပြောမည်ဟု မြော်လင့်
၁၃ လျက်နေ၏။– သင်၏မြတ်သောညီမ၏ သားသ
မီးတို့သည် သင့်ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာဒုတိယစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာတတိယစောင်။

THE THIRD EPISTLE OF JOHN

၁

၁ အသက်ကြီးသူသည် ချစ်အပ်သော ဂါယုကို
ကြားလိုက်ပါ၏။ ငါသည် သင်၌ မှန်ကန်သော
၂ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိ၏။- အချင်းချစ်သူ၊ သင်၏စိတ်
နှလုံးသည် ကောင်းစားသကဲ့သို့၊ သင်သည် အရာ
ရာ၌ ကောင်းစားခြင်းနှင့် ကျန်းမာခြင်းရှိမည်
၃ အကြောင်း ငါဆုတောင်း၏။- သင်သည် သမ္မာ
တရား၌ ကျင်လည်သည်အတိုင်း သင်၌ရှိသော
သမ္မာတရား၏အကြောင်းကို ညီအစ်ကိုတို့သည်
လာ၍ သက်သေခံကြသောအခါ၊ ငါသည် အလွန်
၄ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိ၏။- ငါ၏သားသမီးတို့သည်
သမ္မာတရား၌ ကျင်လည်သည်ကို ငါကြား၍ ဝမ်း
မြောက်ခြင်းထက် သာ၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းမရှိ။

၅ အချင်းချစ်သူ၊ သင်သည် ညီအစ်ကိုတို့အား
ဂုဏ်း၊ အာဂန္တုတို့အားဂုဏ်း၊ ပြုသမျှသော ဝတ်တို့
၆ ကို သစ္စာနှင့်အညီ ပြုတတ်၏။- ထိုသူတို့သည်
သင်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာအကြောင်းကို အသင်း
တော်ရှေ့၌သက်သေခံကြ၏။ သင်သည် ထိုသူတို့
ကို ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့်အညီ ပို့လိုက်
ပြန်လျှင်၊ ကောင်းသော အမှုကို ပြုလိမ့်မည်။-
၇ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် နာမတော်ကို
ထောက်၍၊ သာသနာပလူတို့တွင် အလျှုမခံဘဲ
၈ သွားကြ၏။- ငါတို့သည် သမ္မာတရားကို ကူမ
သောသူ ဖြစ်အံ့သောငှ၊ ထိုသို့သောသူတို့အား
ဧည့်သည်ဝတ်ကို ပြုအပ်ကြ၏။

၉ အသင်းတော်ထံသို့ မှာစာကို ငါရေး၍ ပေး
လိုက်လေပြီ။ သို့သော်လည်း၊ အကဲအမှူးလုပ်
ချင်သော ဒယောတရုပ်သည် ငါတို့အား အခွင့်မ
၁၀ ပေး။- ထိုကြောင့်၊ ငါလာသောအခါ သူသည်
မိမိပြုသောအမှုကို မိမိသတိရစေခြင်းငှါ ငါပြု
မည်။ ထိုသူသည် ငြူစူသောစကားနှင့် ငါတို့
ကို ကဲ့ရဲ့သည်သာမက၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့် စိတ်မပြေ
ဘဲလျက်၊ ညီအစ်ကိုတို့ကို ကိုယ်တိုင်လက်မခံ၊
လက်ခံချင်သောသူတို့ကိုလည်း မြစ်တားး၍၊ အ
၁၁ သင်းတော်ထဲက နှင်ထုတ်တတ်၏။- အချင်းချစ်
သူ၊ မကောင်းသောနည်းကို မလိုက်နှင့်၊ ကောင်း
သောနည်းကိုသာ လိုက်လော့။ ကောင်းသောအ
ကျင့်ကို ကျင့်သောသူသည် ဘုရားသခင်နှင့် စပ်
ဆိုင်၏။ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူ
၁၂ မူကား၊ ဘုရားသခင်ကို မသိမမြင်ရပြီ။- လူအ
ပေါင်းတို့သည် ဒေမေတရိ၏ သက်သေဖြစ်ကြ
၏။ သမ္မာတရားသည်လည်း သူ၏သက်သေဖြစ်
၏။ ငါတို့သည်လည်း ထိုသူဘက်၌ သက်သေခံ
ကြ၏။ ငါတို့၏ သက်သေခံခြင်းသည် ဟုတ်မှန်
သည်ကို သင်တို့ သိကြ၏။

၁၃ ငါရေးစရာအကြောင်း အများရှိသော်လည်း၊
၁၄ မှင်နှင့် မှင်တံဖြင့် ရေးခြင်းငှါ အလိုမရှိ။- မကြာ
မမြင်ရမီ သင့်ကို ငါတွေ့မြင်လျှင် အချင်းချင်းနှုတ်
ဆက်၍ စကားပြောမည်ဟု မြော်လင့်လျက်နေ
၏။ သင်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းရှိပါစေသော။ အဆွေ
တို့သည် သင့်ကိုနှုတ်ဆက်ကြ၏။ သင်၌ရှိသော
အဆွေတို့၏နာမည်ကို ထုတ်၍ နှုတ်ဆက်လော့။

ရှင်ယောဟန်ဩဝါဒစာတတိယစောင်ပြီး၏။

ရှင်ယုဒဩဝါဒစာ။

THE EPISTLE OF JUDE

၁

၁ ယေရှုခရစ်၏ ကျွန်ဖြစ်သော ယာကုပ်ညီ ငါ
ယုဒသည် ခမည်းတော်ဘုရားသခင် သန့်ရှင်းစေ
တော်မူ၍၊ ယေရှုခရစ် ခေါ်ထားစောင့်မတော်မူ
၂ သော သူတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။– သင်တို့၌ ကရု
ဏာရှိပါစေသော။ ငြိမ်သက်ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းများ
ပြားပါစေသော။

၃ ချစ်သူတို့၊ အညီအမျှဆက်ဆံသော ကယ်
တင်ခြင်းအကြောင်းအရာကို သင်တို့ထံသို့ရေး၍
ပေးလိုက်ခြင်းငှါ ငါသည် အလွန်ကြိုးစားသည်
တွင်၊ သန့်ရှင်းသူတို့၌ အထက်က အပ်ပေးခဲ့ပြီး
သော ယုံကြည်ခြင်းတရားဘက်မှာ သင်တို့သည်
ကြိုးစား၍ တိုက်လှုန်စေခြင်းငှါ၊ နှိုးဆော်သွေး
၄ ဆောင်၍ ရေးလိုက်ရသောအကြောင်းရှိ၏။– အ
ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ငါတို့ဘုရားသခင်
၏ ကျေးဇူးတော်ကို ကိလေသာ၏ညစ်ညူးခြင်း
အလိုငှါ မှောက်လှန်လျက်၊ တပါးတည်း အစိုးရ
တော်မူသောအရှင်၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်ကို
ငြင်းပယ်လျက်၊ အပြစ်ခံစေခြင်းငှါ ရှေးက စီရင်
မှတ်သားနှင့်သော အဓမ္မလူ အချို့တို့သည် ပရိ
၅ ယာယ်နှင့် အမှတ်တမဲ့ ဝင်ကြပြီ။– ထိုကြောင့်၊
သင်တို့သည် သိနှင့်သော်လည်း၊ ငါသည် သတိ
ပေး၍ ပြောချင်သောအကြောင်းအရာဟူမူကား၊
ထာဝရဘုရားသည် ဣသရေလလူတို့ကို အဲဂုတ္တု
ပြည်မှ ကယ်လွှတ်တော်မူပြီးလျှင်၊ မယုံကြည်
၆ သောသူတို့ကို တဖန် ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။– ထိုမှ
တပါး၊ မိမိတို့ အခွင့်အရာကို မစောင့်၊ မိမိတို့ နေ
ရာအရပ်ကို စွန့်ပစ်သော ကောင်းကင်တမန်တို့
ကို၊ ကြီးစွာသောနေ့၌ စစ်ကြောစီရင်ခြင်းအလို
ငှါ၊ ထာဝရချည်နှောင်ခြင်းအားဖြင့် မှောင်မိုက်
၇ ထဲမှာ ချုပ်ထားတော်မူ၏။– ထိုနည်းတူ၊ သောဒုံ
မြို့နှင့် ဂေါမောရမြို့မှစ၍ ပတ်ဝန်းကျင်၌ရှိ
သော မြို့တို့သည်၊ အထက်ကဆိုခဲ့ပြီးသော လူ
ဆိုးကဲ့သို့ မတရားသောမေထုန်ကို အလွန်ပြု၍၊
ကိုယ်ခင်ပွန်းမဟုတ်သောသူတို့နှင့် မှားယွင်း
ခြင်းအမှု၌ ကျင်လည်သောကြောင့်၊ ထာဝရမီး
နှင့် ကျွမ်းလောင်ခြင်းဒဏ်ကို ခံရ၍ ပုံသက်သေ
ထင်ရှားလျက် ရှိကြ၏။

၈ ယခု ယောင်ယမ်းသော အဓမ္မလူတို့သည်၊
ရှေးနည်းတူ မိမိတို့ကိုယ်ကို ညစ်ညူးစေ၍၊ အာ
ဏာစက်ကိုပယ်လျက် ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသောသူ
၉ တို့ကိုကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။– ကောင်းကင်တမန်မင်း
မိက္ခေလမူကား၊ မောရှေ၏ကိုယ်ကို အကြောင်း
ပြု၍ မာရ်နတ်နှင့်ငြင်းခုံသောအခါ၊ ကဲ့ရဲ့စွာသော
ပြစ်တင်ခြင်းကို မပြုဝံ့ဘဲ၊ ထာဝရဘုရားသည်
သင့်ကို ဆုံးမတော်မူစေသတည်းဟူ၍သာ ပြော
၁၀ ဆို၏။– ထိုသူတို့မူကား၊ မိမိတို့နားမလည်သော
အရာများကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ တိရစ္ဆာန်ကဲ့သို့
ပကတိအတိုင်း မိမိတို့နားလည်သော အရာများ
၁၁ ဖြင့် မိမိတို့ကို ပုပ်ပျက်စေတတ်ကြ၏။– သူတို့
သည် အမင်္ဂလာရှိကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊
ကာဣနနောက်သို့လိုက်ကြ၏။ အခကို ရခြင်းငှါ
ဗာလမ်များယွင်းသကဲ့သို့ အလွန်များယွင်းခြင်း ရှိ
ကြ၏။ ကောရ၏ငြင်းခုံခြင်းအပြစ်နှင့် ဖျက်ဆီး
၁၂ ခြင်းသို့ရောက်ကြ၏။– မေတ္တာပွဲလုပ်၍ သင်တို့
နှင့်အတူ စားသောက်သောအခါ၊ အားမနာဘဲ၊
မိမိတို့ကို ဝစွာကျွေး၍ ပွဲ၌ အစွန်းအကွက်ဖြစ်
ကြ၏။ ရေမရှိ၊ လေတိုက်၍လွင့်သော မိုးယံတိမ်
ကဲ့သို့၎င်း၊ ညှိုးနွမ်း၍ အသီးမတင်၊ နှစ်ကြိမ်သေ
၁၃ ၍နှုတ်ပစ်သော သစ်ပင်ကဲ့သို့၎င်း၊– မိမိရှက်ခြင်း
အကြောင်းကို ပွက်စေတတ်သော လှိုင်းတံပိုး
ရိုင်းကဲ့သို့၎င်း၊ ကြယ်ပျံကဲ့သို့၎င်း ဖြစ်ကြ၏။ ထို
ကြယ်ပျံတို့အဘို့ တခဲနက်သော ထာဝရမှောင်
မိုက်ကို သိုထားလျက်ရှိ၏။

၁၄ အာဒံမှဆင်းသက်၍ ခုနစ်ဆက်မြောက်သော
၁၅ သူ ဧနောက်က၊ ထာဝရဘုရားသည် ခပ်သိမ်း
သောသူတို့ကို တရားစီရင်တော်မူ၍၊ မတရား
သောသူတို့သည် မတရားသဖြင့်ပြုသော အဓမ္မ
အမှုရှိသမျှတို့၏ အပြစ်ကိုငှင်း၊ မတရားသောလူ
ဆိုးတို့သည် ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှား၍ ပြော
သော ကြမ်းတမ်းသော စကားရှိသမျှတို့၏ အ
ပြစ်ကိုငှင်း ဘေဘုပြခြင်းငှါ၊ အတိုင်းမသိ များစွာ
သောမိမိသန့်ရှင်းသူတို့နှင့်တကွ ကြွလာတော်မူ
လိမ့်မည်ဟု ပရောဖက်ပြု၍ဟောပြောလေ၏။–
၁၆ ထိုသူတို့သည် မြည်တမ်း၍ အပြစ်တင်တတ်
သောသူ၊ ကိုယ်တပ်မက်ခြင်းအတိုင်း ကျင့်တတ်

To Contents

သောသူ၊ ထောင်လွှားသော စကားကို ပြောတတ်
သောသူ၊ ကိုယ်အကျိုးစီးပွါးကြောင့် သူ့မျက်နှာ
ကို ထောက်ထား ခန့်ညားတတ်သောသူဖြစ်ကြ
၁၇ ၏။- ချစ်သူတို့၊ နောက်ဆုံးသောကာလ၌၊ မိမိ
၁၈ တို့မတရားသော တပ်မက်ခြင်းအတိုင်း ကျင့်နေ
၍၊ ပြက်ယယ်ပြုတတ်သောသူတို့သည် ပေါ်ကြ
လိမ့်မည်ဟု ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်၏ တမန်
တော်တို့သည် ဟောပြောနှင့်သောစကားများကို
၁၉ အောက်မေ့ကြလော့။- ထိုသူတို့သည် သင်းခွဲ
သောသူ၊ ဝိညာဉ်တော်နှင့်ကင်းသော ဇာတိပက
တိလူဖြစ်ကြ၏။

၂၀ ချစ်သူတို့၊ သင်တို့သည် မိမိတို့အလွန်သန့်
ရှင်းသောယုံကြည်ခြင်းအပေါ်မှာ မိမိတို့ကိုတည်
ဆောက်လျက်၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်အား
၂၁ ဖြင့် ဆုတောင်းပဌနာပြုလျက်၊- ဘုရားသခင်ကို
ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ ကိုယ်ကိုကိုယ်စောင့်ရှောက်၍၊
ထာဝရအသက်အလိုငှါ၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်
၏ ကရုဏာတော်ကို မြော်လင့်၍ နေကြလော့။-
၂၂ ပိုင်းခြား၍ သိတတ်သောဉာဏ်ရှိ၍၊ အချို့တို့
၂၃ ကို သနားကြလော့။- ကိုယ်ကာယနှင့် ညစ်ညူး
စွန်းကွက်သော အဝတ်ကိုပင် စက်ဆုပ်ရွံရှာ၍
ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့်တကွ၊ အချို့တို့ကို မီးထဲမှ
ဆယ်နှုတ်ကယ်တင်ကြလော့။

၂၄ ထိုမိ၍ လဲခြင်းနှင့် ကင်းလွတ်စေမည်အ
ကြောင်း သင်တို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါငင်း၊ အ
ပြစ်မရှိဘဲ ဝမ်းမြောက်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိ
သော သင်တို့ကို ဘုန်းအသရေတော်ရှေ့၌ ဆက်
သခြင်းငှါငင်း တတ်နိုင်တော်မူသော သူတည်း
၂၅ ဟူသော၊- ငါတို့ကို ကယ်တင်တော်မူသောအ
ရှင်၊ တဆူတည်းသောဘုရားသခင်သည်၊ ငါတို့
သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့်၊ ယခုမှစ၍ ကမ္ဘာအ
ဆက်ဆက် ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်နှင့် အစွမ်း
သတ္တိအာဏာစက် ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာ
မင်။

ရှင်ယုဒသြဝါဒစာပြီး၏။

To Contents

ဗျာဒိတ်ကျမ်း။

THE REVELATION OF JOHN

၁

၁ ကာလမကြာမမြင့်မီဖြစ်ရမည်အမှုအရာများကို ယေရှုခရစ်သည် မိမိအစေခံကျွန်တို့အား ပြစေခြင်းငှါ၊ ဘုရားသခင်အပ်ပေးတော်မူသော ထိုသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို ဆိုပေအံ့။ ထိုသခင်သည် မိမိကောင်းကင်တမန်ကို စေလွှတ်၍၊ မိမိအစေခံကျွန်ယောဟန်အား ဗျာဒိတ်တော်အရိပ်
၂ ကို ပြတော်မူ၏။– ယောဟန်သည်လည်း ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်နှင့် ယေရှုခရစ်၏သက်
၃ သေခံတော်မူချက်ကို၊ မြင်သမျှအတိုင်း သက်သေခံ၏။– ကာလအချိန် ရောက်လုနီးပြီဖြစ်၍၊ ဤအနာဂတ်တို့ကျမ်းစကားကို ကြည့်ရှုဘတ်ရွတ်နားထောင်၍၊ ရေးထားသမျှတို့ကို စောင့်ရှောက်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။

၄ ငါယောဟန်သည် အာရှိပြည်၌ရှိသော အသင်းတော်ခုနစ်ပါးကို ကြားလိုက်ပါ၏။ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်ကာလ အစဉ်ရှိတော်မူသော
၅ ဘုရားသခင့်အထံတော်ကငင်း၊ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌ရှိသော ဝိညာဉ်ခုနစ်ပါး အထံကငင်း၊– သစ္စာစောင့်သော သက်သေခံ ဖြစ်တော်မူထသော၊ သေသောသူတို့တွင် သားဦး ဖြစ်တော်မူထသော၊ လောကီဘုရင်တို့၏ အထွဋ်ဖြစ်တော်မူသော ယေရှုခရစ်အထံတော်ကငင်း၊ ကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းသည် သင်တို့၌ရှိပါစေသော။ ငါတို့ကိုချစ်၍ မိမိအသွေးနှင့် ငါတို့အပြစ်များကို ဆေး
၆ ကြောတော်မူ၍၊– မိမိခမည်းတော်ဘုရားသခင့်ရှေ့၌ ငါတို့ကို ရှင်ဘုရင်အရာ၌ခင်း၊ ယဇ်ပုရောဟိတ်အရာ၌ခင်း ခန့်ထားတော်မူသောသူသည်၊ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ဘုန်းအသရေ၊ အစွမ်းသတ္တိရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

၇ ကြည့်ရှုလော့။ မိုးယံးတိမ်နှင့်တကွ ကြွလာတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ကိုယ်တော်ကို ထိုးဖောက်သော သူတို့နှင့် ရှိသမျှသောသူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ရှုမြင်ရကြလိမ့်မည်။ မြေကြီးသားအမျိုးမျိုး ရှိသမျှတို့သည် ကိုယ်တော်ကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းရကြလိမ့်မည်။ မှန်ပေ၏။ အာမင်။–
၈ ငါသည် အာလဖဖြစ်၏။ ဩမေဃလည်းဖြစ်၏၊ ဟု အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၍၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်ကာလ အစဉ်ရှိတော်မူသော ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူ၏။

၉ ယေရှုခရစ်၏ ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခမှစ၍ နိုင်ငံတော်ကိုငင်း၊ သည်းခံတော်မူခြင်းကိုငင်း၊ သင်တို့နှင့်အတူဆက်ဆံသော အဘော်အဘက်၊ သင်တို့အစ်ကို ငါယောဟန်သည်၊ ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်နှင့် ယေရှုခရစ်၏သက်သေခံတော်မူ
၁၀ ချက်ကြောင့်၊ ပတ်မုက္ကန်းမှာ နေရစဉ်တွင်၊– သခင်ဘုရားနေ့၌ ဝိညာဉ်တော်ကိုခံရ၍၊ တံပိုးခရာအသံကဲ့သို့ ငါနောက်၌ မြည်သောအသံကြီးကို
၁၁ ကြား၏။– မြည်သောအချက်ဟူမူကား၊ သင်သည် မြင်သောအရာကို စာစောင်၌ ရေးထား၍၊ ဧဖက်မြို့၊ စမုရနမြို့၊ ပေရဂံမြို့၊ သွာတိရမြို့၊ သာဒိမြို့၊ ဖိလဒေလဖိမြို့၊ လောဒိကိမြို့၌၌ ရှိသော အသင်းတော် ခုနစ်ပါးထံသို့ ပေးလိုက်လော့ဟု ဆိုသတည်း။

၁၂ ထိုသို့ ငါနှင့်စကားပြော၍ အသံမြည်သော သူကိုမြင်ခြင်းငှါ ငါသည် လှည့်ကြည့်လျှင်၊ ရွှေ
၁၃ မီးခွက် ခုနစ်လုံးကိုငင်း၊– ထိုမီးခွက်ခုနစ်လုံးအလယ်၌ လူသားတော်နှင့်တူသောသူတဦးကိုငင်း မြင်၏။ ထိုသူသည် ခြေသို့တိုင်အောင် ဝတ်ခြုံလျက်၊ ရင်တော်၌ ရွှေခါးပန်းကို စည်းလျက်ဖြစ်
၁၄ ၏။– ခေါင်းတော်နှင့် ဆံပင်တော်သည် ဖြူသော သိုးမွေးကဲ့သို့၎င်း၊ မိုးယံးပွင့်ကဲ့သို့၎င်း ဖြူ၏။ မျက်စိတော်သည်လည်း မီးလျှံကဲ့သို့ ဖြစ်၏။–
၁၅ ခြေတော်သည်လည်း မီးခဲ့ချွတ်ပြီးသောကြေးဝါစစ်နှင့်တူ၏။ အသံတော်သည်လည်း သမုဒ္ဒရာ
၁၆ သံကဲ့သို့ ဖြစ်၏။– လက်ျာလက်တော်သည်လည်း ကြယ်ခုနစ်လုံးကိုကိုင်၏။ ခံတွင်းတော်ထဲကလည်း ထက်သောသန်လျက် ထွက်၏။ မျက်နှာတော်သည် အရှိန်တန်ခိုးနှင့် ထွန်းတောက်သောနေကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

၁၇ ထိုသူကို ငါမြင်သောအခါ၊ သေမတတ်ဖြစ်၍ ခြေတော်ရင်း၌ လဲလျက်နေ၏။ ထိုသူသည် လက်ျာလက်တော်ကို ငါ့အပေါ်သို့ တင်လျက်၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းမရှိနှင့်။ ငါသည် အဦးဆုံးသော
၁၈ သူ၊ နောက်ဆုံးသောသူ ဖြစ်၏။– အသက်ရှင်သောသူလည်း ဖြစ်၏။ ငါသည် အရင်သေသည်

To Contents

ဖြစ်၍၊ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အသက်နှင့် ပြည့်စုံ
၏။ မရဏာနှင့် မရဏာနိုင်ငံကိုလည်း ငါအစိုးရ
၁၉ ၏။– ထိုကြောင့်၊ သင်သည် မြင်ပြီးသောအရာ
တို့ကိုငင်း၊ ယခုရှိသောအရာတို့ကိုငင်း၊ နောင်
ဖြစ်လတ္တံ့သောအရာတို့ကိုငင်း ရေးထားလော့။–
၂၀ ငါ့လက်ျာလက်၌ ထင်ရှားသော ကြယ်ခုနစ်လုံး
နှင့် ရွှေမီးခွက်ခုနစ်လုံး၏ နက်နဲခြင်းအရာဟူမူ
ကား၊ မီးခွက်ခုနစ်လုံးသည် အသင်းတော်ခုနစ်
ပါးဖြစ်၏။ ကြယ်ခုနစ်လုံးသည်လည်း ထိုခုနစ်
ပါးသော အသင်းတော်တို့ကို အုပ်သောတမန်
ဖြစ်ကြ၏။

၂

၁ ဧဖော်မြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏တမန်ကို
ဤသို့ ရေး၍ မှာလိုက်လော့။ လက်ျာလက်၌
ကြယ်ခုနစ်လုံးကို ကိုင်၍၊ ရွှေမီးခွက် ခုနစ်လုံး
အလယ်၌သွားလာသောသူ၏ အမိန့်တော်ကား၊
သင် အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာ လုပ်ဆောင်
၂ ခြင်း၊ သည်းခံခြင်းကို ငါသိ၏။– သင်သည် မတ
ရားသောသူတို့ကို လက်မခံနိုင်ကြောင်းကိုငင်း၊
တမန်တော်မဟုတ်ဘဲ၊ တမန်တော်ဖြစ်ယောင်
ဆောင်သောသူတို့ကိုစစ်ဆေး၍ လှည့်ဖြားသော
၃ သူဖြစ်သည်ဟု သိကြောင်းကိုငင်း၊– ခန္တီနှင့်ပြည့်
စုံ၍၊ ငါ၏နာမကြောင့် ဆင်းရဲခံ၍ အားမလျော့
၄ ကြောင်းကိုငင်း ငါသိ၏။– သို့သော်လည်း၊ သင်
သည် ရှေ့ဦးစွာသောချစ်ခြင်းမေတ္တာ လျော့ပြီ
၅ ဟု သင်၌ အပြစ်တင်စရာ ရှိ၏။– ထိုကြောင့်၊
သင်သည် မရွေ့လျော့မှီ၊ အရင်နေရာအရပ်ကို
အောက်မေ့လော့။ နောင်တရလော့။ ရှေ့ဦးစွာ
သော အကျင့်ကို ကျင့်လော့။ သို့မဟုတ် သင်ရှိ
ရာသို့ ငါသည် အလျင်အမြန်လာမည်။ နောင်တ
မရလျှင်၊ သင်၏မီးခွက်ကို နေရာမှ ရွှေ့မည်။–
၆ သို့သော်လည်း၊ ငါမုန်းသောနိကောလ တပည့်
၇ တို့၏အကျင့်ကို သင်လည်း မုန်းသည်ဟု ပြောစ
ရာ ရှိ၏။– ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့
အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကို၊ နားရှိသော
သူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။ အကြင်သူသည်
အောင်မြင်၏။ ထိုသူသည် ငါ၏ဘုရားသခင် ပရ
ဒိသုဥယျာဉ်၌ရှိသော အသက်ပင်၏ အသီးကို
စားစေခြင်းငါ ငါအခွင့်ပေးမည်။

၈ စမုရနဂြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏တမန်ကို
ဤသို့ရေး၍ မှာလိုက်လော့။ အဦးဆုံးသောသူ၊
နောက်ဆုံးသောသူတည်းဟူသော၎၊ အရင်သေ
၍ အသက်ရှင်လျက်ရှိသောသူ၏ အမိန့်တော်
၉ ကား၊– သင်အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊ ဒုက္ခခံခြင်း၊ ဆင်းရဲ
ခြင်းကိုငါသိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင်သည်ကြွယ်
ဝပြည့်စုံခြင်း ရှိ၏။ ယုဒလူ ဖြစ်ယောင်ဆောင်၍
ယုဒလူမှန်မဟုတ်၊ စာတန်၏အပေါင်းအသင်းဖြစ်
၁၀ သောသူတို့၏ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်း ငါသိ၏။– သင်
သည် ခံရမည့်အရာတစုံတခုကိုမျှမကြောက်နှင့်။
သင်တို့သည် စုံစမ်းခြင်းကို ခံရမည်အကြောင်း၊
မာရ်နတ်သည် သင်တို့တွင် အချို့ကိုထောင်ထဲ၌
လှောင်ထား၍၊ သင်တို့သည် ဆယ်ရက်ပတ်လုံး
ဆင်းရဲဒုက္ခကို ခံရကြလိမ့်မည်။ သေသည်တိုင်
အောင် သစ္စာစောင့်လော့။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ အသက်
၁၁ သရဖူကိုငါပေးမည်။– ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်း
တော်တို့အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကို နား
ရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။ အောင်မြင်
သောသူကို ဒုတိယသေခြင်းသည် မညှဉ်းဆဲရ။

၁၂ ပေရဂံမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏တမန်ကို
ဤသို့ရေး၍ မှာလိုက်လော့။ ထက်သောသန်
၁၃ လျက်ရှိသောသူ၏ အမိန့်တော်ကား၊– သင်အ
ကျင့်ကျင့်ခြင်းကိုငင်း၊ စာတန်၏ရာဇပလ္လင်ရှိရာ
အရပ်တည်းဟူသော သင်၏နေရာအရပ်ကိုငင်း
ငါသိ၏။ စာတန်၏ နေရာအရပ်၌ သင်တို့တွင်
အသေသတ်ခြင်းကိုခံရသော အန္တိပသည် သစ္စာ
ရှိ၍ ငါ့တက်၌ သက်သေခံရသောနေ့ရက်ကာလ
တွင်ပင်၊ သင်သည် ငါ၏နာမကို စွဲကိုင်၏။ ငါ၏
၁၄ ယုံကြည်ခြင်းတရားကို မစွန့်မပယ်။– သို့သော်
လည်း ကွယရေလအမျိုးသားတို့သည် ရုပ်တုရှေ့
မှာ ပူဇော်သောယဇ်ကောင်ကို စားစေခြင်းငှါ
ငင်း၊ မတရားသောမေထုန်ကို ပြုစေခြင်းငှါငင်း၊
ထိမိ၍ လဲစရာအရာကို သူတို့ရှေ့၌ ချထားမည်
အကြောင်း၊ ဗာလက်မင်းကို အကြံပေးသောသူ
တည်းဟူသော ဗာလမ်၏အယူကို စွဲလမ်းသော
သူတို့သည် သင်၏နေရာ၌ရှိကြသည်ဖြစ်၍၊ သင်
၁၅ ၌ အနည်းငယ်သော အပြစ်တင်စရာ ရှိ၏။– ထို
အယူနှင့်သဘောတူသော နိကောလတပည့်တို့
၏အယူကို စွဲလမ်းသောသူတို့သည် ထိုနည်းတူ
၁၆ သင်၌ ရှိကြ၏။– ထိုကြောင့် နောင်တရလော့။ မ
ရလျှင် သင်ရှိရာသို့ ငါသည် အလျင်အမြန်လာ
မည်။ ထိုသူတို့ကို ငါ့ခံတွင်း၏ သန်လျက်နှင့် စစ်
၁၇ တိုက်မည်။– ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်
တို့အား အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသည်ကို၊ နားရှိ
သောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။ အကြင်သူ
သည် အောင်မြင်၏။ ဝှက်ထားသော မန္နကိုငင်း၊
ကျောက်ဖြူလက်ဖွဲ့ကိုငင်း၊ ထိုကျောက်ပေါ်၌

အကွာရာတင်သော နာမသစ်ကိုငင်း ထိုသူအား ငါပေးမည်။ ထိုကျောက်ကို ရသောသူမှတပါး အဘယ်သူမျှ ထိုနာမကို မသိနိုင်ရာ။

၁၈ သွာတိရမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏ တမန်ကို ဤသို့ ရေး၍ မှာလိုက်လော့။ မီးလျှံကဲ့သို့သော မျက်စိနှင့်ငင်း၊ ကြေးဝါစစ်နှင့်တူသော ခြေနှင့်ငင်း၊ ပြည့်စုံသော ဘုရားသခင့်သားတော်၏
၁၉ အမိန့်တော်ကား၊– သင်အကျင့်ကျင့်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း၊ အမှုဆောင်ခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်းကိုငင်း နောက်ကျင့်သောအကျင့်တို့သည် အရင်ကျင့်သောအကျင့်ထက် သာ၍ များကြောင်း
၂၀ ကိုငင်း ငါသိ၏။– သို့သော်လည်း၊ ငါ၏အစေခံကျွန်တို့သည် မတရားသောမေထုန်ကို ပြုစေခြင်းငှါငင်း၊ ရုပ်တုရှေ့မှာ ပူဇော်သော ယဇ်ကောင်ကို စားစေခြင်းငှါငင်း၊ ပရောဖက်မဟူ၍ ကိုယ်ကို
၂၁ ခေါ်ဝေါ်သော သင်၏ခင်ပွန်း ယေဇေလသည် သွန်သင်၍ မှားယွင်းစေရသောအခွင့်ကို သင်သည်ပေးသောကြောင့်၊ သင်၌ အပြစ်တင်စရာရှိ
၂၂ ၏။– နောင်တရသင့်သောကာလကို ငါပေးသော်လည်း၊ သူသည် မိမိမတရားသောမေထုန်ကို
၂၃ နောင်တရချင်သော စိတ်မရှိ။– ထိုကြောင့်၊ သူ့ကို အိပ်ရာ၌ငါချထားမည်။ သူနှင့်အတူ မတရားသော မေထုန်ကိုပြု၍၊ ထိုသို့သော အကျင့်ကို နောင်တမရသောသူတို့ကိုလည်း၊ ကြီးစွာသော
၂၄ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်စေမည်။– သူ၏သားသမီးတို့ကိုလည်း အသေသတ်မည်။ ငါသည် နှလုံးကျောက်ကပ်ကို စစ်ဆေးတော်မူသောသူဖြစ်ကြောင်းကို၊ ထိုသို့သောအားဖြင့် ခပ်သိမ်းသော အသင်းတော်တို့သည် သိရကြလိမ့်မည်။ သင်တို့သည် အသီးအသီးကျင့်သော အကျင့်နှင့်အလျောက် အကျိုးအပြစ်ကို ငါပေးမည်။
၂၄ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို ယူသောသူတို့ ခေါ်ဝေါ်သည်နှင့်အညီ၊ စာတန်၏ နက်နဲသောအရာဟု ခေါ်ဝေါ်သောအရာတို့ကို မကျွမ်း၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကို မယူ၊ ကြွင်းသော သွာတိရမြို့သားတို့ကို ငါဆိုသည်ကား၊ သင်တို့သည် ရသမျှကို ငါလာ
၂၅ သည်တိုင်အောင် စွဲကိုင်ကြလော့။– ထိုမှတပါး အခြားသောဝန်ကို သင်တို့အပေါ်၌ ငါမတင်။–
၂၆ အကြင်သူသည် အောင်မြင်၍ အဆုံးတိုင်အောင် ငါအကျင့်ကို ကျင့်၏။ ငါခမည်းတော်သည် ငါ့အား အခွင့်ပေးတော်မူသကဲ့သို့၊ လူမျိုးတို့ကိုအုပ်စိုးစေခြင်းငှါ ထိုသူအား ငါသည် အခွင့်ပေးမည်။–
၂၇ ထိုသူသည် သူတို့ကို သံလုံတံနှင့်အုပ်စိုး၍၊ မြေ
၂၈ အိုးကို ခွဲဖျက်သကဲ့သို့ ခွဲဖျက်လိမ့်မည်။– မိုဃ်းသောက်ကြယ်ကိုလည်း ထိုသူအား ငါပေးမည်။–
၂၉ ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို နားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။

၃

၁ သာဒိမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏ တမန်ကို ဤသို့ရေး၍ မှာလိုက်လော့။ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်ခုနစ်ပါးနှင့် ကြယ်ခုနစ်လုံးရှိသောသူ၏ အမိန့်တော်ကား၊ သင်၏အကျင့်ကိုငါသိ၏။ သင်သည် အသက်ရှင်ဟန်ရှိသော်လည်း၊ သေလျက်
၂ နေသည်ကို ငါသိ၏။– မအိပ်ဘဲ စောင့်၍ နေလော့။ ကျန်ရစ်၍ သေလုသောအရာတို့ကို ပြုစုလော့။ သင်၏အကျင့်သည် ငါ့၏ဘုရားသခင့်
၃ ရှေ့၌မစုံမလင်ရှိသည်ကို ငါတွေ့ပြီ။– ထိုကြောင့် သင်သည် ခံယူ၍ နားထောင်ပြီးသည်အရာကို အောက်မေ့၍ စောင့်ရှောက်လော့။ နောင်တရလော့။ စောင့်၍ မနေလျှင်၊ သူခိုးကဲ့သို့ သင်ရှိရာသို့ ငါလာမည်။ လာမည့်အချိန်နာရီကိုလည်း
၄ သင်မသိရ။– သို့သော်လည်း၊ သာဒိမြို့၌ပင် သင်တို့တွင် ကိုယ်အဝတ်ကို မညစ်ညူးစေသောသူနည်းနည်းရှိသေး၏။ ထိုသူတို့သည် ထိုက်တန်သောသူဖြစ်၍၊ အဖြူဝတ်လျက် ငါနှင့်အတူ သွားလာကြလိမ့်မည်။ အောင်မြင်သောသူသည်
၅ ဖြူသောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လိမ့်မည်။– ထိုသူ၏ နာမကို အသက်စာစောင်မှ ငါသည် အလျှင်းမ ချေ။ ငါ့ခမည်းတော်ရှေ့၌ဝင်း၊ ကောင်းကင်တမန်တော်တို့ ရှေ့၌ဝင်း၊ သူ၏ နာမကို ငါဝန်ခံ
၆ မည်။– ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို နားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။
၇ ဖိလဒေလဖိမြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏ တမန်ကို ဤသို့ ရေး၍ မှာလိုက်လော့။ သန့်ရှင်းသောသူ၊ ဟုတ်မှန်သောသူ၊ ဒါဝိဒ်မင်း၏ တံခါးသော့ကို ကိုင်သောသူ၊ အဘယ်သူမျှ မပိတ်နိုင်အောင် ဖွင့်၍၊ အဘယ်သူမျှ မဖွင့်နိုင်အောင် ပိတ်
၈ သောသူ၏ အမိန့်တော်ကား၊– သင်၏အကျင့်ကို ငါသိ၏။ အဘယ်သူမျှ မပိတ်နိုင်သောတံခါးကို သင့်ရှေ့၌ငါဖွင့်ထားပြီ။ အကြောင်းမူကား၊ သင်သည် အနည်းငယ်သောခွန်အားရှိသည်နှင့်၊ ငါ၏
၉ နှုတ်ကပတ်ကို စောင့်ရှောက်ခဲ့ပြီ။– ငါ၏နာမကို လည်း မစွန့်မပယ်။ ယုဒလူဖြစ်ယောင်ဆောင်၍ အမှန်မဟုတ်ဘဲ၊ မုသာစကားကို ပြောသောသူ

တည်းဟူသော၊ စာတန်၏ အပေါင်းအသင်းဝင်သူအချို့တို့ကို သင်၌ငါအပ်ပေးမည်။ သူတို့သည် လာ၍ သင်၏ခြေရင်း၌ ပြပ်ဝပ်စေခြင်းငှါငင်း၊ ငါသည် သင့်ကိုချစ်သည်ဟု သိစေခြင်းငှါငင်း ငါပြုမည်။– သင်သည် ငါ၏သည်းခံခြင်းနှင့်စပ်ဆိုင်သော နှုတ်ကပတ်တရားကို စောင့်ရှောက်သောကြောင့်၊ မြေကြီးအပေါ်၌ နေသောသူတို့ကို စုံစမ်းစေခြင်းငှါ၊ လောကီနိုင်ငံအရပ်ရပ်တို့ကို နှိပ်ပြားလတ့ံသော စုံစမ်းရာ ကာလတွင်၊ သင့်ကို ငါစောင့်ရှောက်မည်။– ငါသည် အလျင်အမြန်လာမည်။ သင်၏ သရဖူကို အဘယ်သူမျှ မယူစေခြင်းငှါ၊ ရခဲ့ပြီးသောအရာကို စွဲကိုင်လော့။– အကြင်သူသည် အောင်မြင်၏။ ထိုသူကို ငါသည် ငါ၏ဘုရားသခင့်ဗိမာန်တော်၌ တိုင်ဖြစ်စေမည်။ နောက်တဖန် သူသည် ပြင်သို့မရွေ့ရ။ ငါ၏ဘုရားသခင့်နာမတော်ကိုငင်း၊ ငါ၏ဘုရားသခင့်အထံတော်မှထွက်၍၊ ကောင်းကင်ဘုံမှဆင်းသက်သော ယေရုရှလင်မြို့သစ်တည်းဟူသော၊ ငါ၏ဘုရားသခင့်မြို့တော်၏ နာမကိုငင်း၊ ငါ၏ နာမသစ်ကိုငင်း၊ ထိုသူအပေါ်၌ ငါသည် အက္ခရာတင်မည်။– ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို နားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။

လောဒိကိဖြို့၌ရှိသော အသင်းတော်၏တမန်ကို ဤသို့ရေး၍မှာလိုက်လော့။ ဘုရားသခင်၏ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အထွဋ်၊ သစ္စာရှိ၍ ဟုတ်မှန်သောသက်သေခံ၊ အာမင်း၏ အမိန့်တော်ကား၊– သင်၏ အကျင့်ကို ငါသိ၏။ သင်သည် အေးဖုတ်၊ အပူမဟုတ်သည်ကို ငါသိ၏။ ခြေငြင်းဖြစ်စေ၊ ပူခြင်းဖြစ်စေ၊ တခုခုကို ငါ အလိုရှိ၏။– ထိုသို့ အေး မဟုတ်၊ အပူ မဟုတ်၊ နွေးရဲရှိသောကြောင့် ငါ၏ ခံတွင်းသည် သင့်ကို ထွေးလုပြီ။– သင်ကလည်း၊ ငါသည် ဥစ္စာရတတ်၏။ ဘဏ္ဍာများကို ဆည်းဖူးပြီ။ တစုံတခုကိုမျှမလိုဟုပြောဆို၍၊ ကိုယ်တိုင်ပင်ပန်းခြင်း၊ သနားဘွယ်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ မျက်စိကန်းခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိခြင်း ဖြစ်သည်ကို မသိပါတကား။– သင်သည် ဥစ္စာရတတ်ခြင်းငှါ၊ မီးနှင့်ချွတ်ပြီးသော ရွှေကိုငင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်းရှိ၍၊ သူတပါးရှေ့တွင် မရှက်စေခြင်းငှါ ခြံစရာဘို့၊ ဖြူသောအဝတ်ကိုငင်း ငါထံမှဝယ်လော့။ သင်၏ မျက်စိမြင်စေခြင်းငှါ၊ မျက်စိ၌ မျက်စဉ်းခတ်လော့ဟု သင့်အားငါသည် အကြံပေး၏။– ငါချစ်သမျှသော သူတို့၏အပြစ်ကို ငါစစ်ဆေး၍ သူတို့ကိုဆုံးမတတ်၏။ ထိုကြောင့် ကိုယ်စိတ်ကို ကိုယ်နှိုးဆော်လော့။ နောင်တရလော့။– ငါသည် တံခါးရှေ့မှာ ရပ်၍ ခေါက်လျက်နေ၏။ အကြင်သူသည် ငါ၏အသံကိုကြား၍ တံခါးကိုဖွင့်အံ့၊ ထိုသူရှိရာသို့ ငါဝင်၍ သူနှင့်အတူစားသောက်မည်။ သူသည်လည်း ငါနှင့်အတူ စားသောက်ရလိမ့်မည်။– ငါသည်အောင်မြင်၍၊ ငါ့ခမည်းတော်၏ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ခမည်းတော်နှင့်အတူ ထိုင်နေသကဲ့သို့၊ အောင်မြင်သောသူသည် ငါ၏ပလ္လင်ပေါ်မှာ ငါနှင့်အတူ ထိုင်နေရသောအခွင့်ကို ငါပေးမည်။– ဝိညာဉ်တော်သည် အသင်းတော်တို့အား အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူသည်ကို နားရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေဟု မိန့်တော်မူ၏။

၄

ထိုနောက်မှ ငါကြည့်လျှင်၊ ကောင်းကင်၌ တံခါးဖွင့်ထားလျက်ရှိ၏။ ရှေ့ဦးစွာကြားရသော အသံဟူမူကား၊ ဤအရပ်သို့ တက်လော့။ နောင်ကာလ၌ ဖြစ်ရမည်အရာတို့ကို ငါပြမည်ဟု ငါနှင့်ပြောလျက်ရှိသော တံပိုးခရာသံကဲ့သို့ မြည်လေ၏။– ထိုအခါ ဝိညာဉ်တော်ကို ငါသည်ချက်ခြင်းခံရ၍၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ပလ္လင်တခုတည်လျက်ရှိ၏။ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်သောသူလည်းရှိ၏။– ထိုသူ၏ အဆင်းအရောင်သည် နဂါးသွဲ့ကျောက်၊ ပတ္တမြားကျောက်နှင့် တူ၏။ ပလ္လင်၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ကား၊ မြကျောက် အဆင်းအရောင်နှင့်တူသော သက်တံရှိ၏။– ထိုပလ္လင်၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ အခြားသောပလ္လင် နှစ်ဆယ်လေးပလ္လင်ရှိ၏။ ထိုပလ္လင်တို့အပေါ်၌ အသက်ကြီးသူနှစ်ဆယ်လေးပါးတို့သည် ဖြူသောအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်လျက်၊ ခေါင်းပေါ်၌ ရွှေသရဖူကို ဆောင်းလျက် ထိုင်နေကြ၏။– ပလ္လင်တော်ထဲက လျှပ်စစ်ပြက်၏။ စကားပြောသံ၊ မိုးသဲကြိုးသံလည်း မြည်၏။ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌ ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်ခုနစ်ပါးတည်းဟူသော မီးခွက်ခုနစ်လုံးတို့သည် ထွန်းလျက်ရှိကြ၏။

ပလ္လင်တော်ရှေ့၌လည်း၊ ကျောက်သလင်းနှင့်တူသော ဖန်ရေကန်ရှိ၏။ ပလ္လင်တော်၏အတွင်း၌ငင်း၊ ပတ်ဝန်းကျင်၌ငင်း၊ မျက်စိနှင့် တကိုယ်လုံးပြည့်သောသတ္တဝါလေးပါးရှိ၏။– ပဌမသတ္တဝါသည် ခြင်္သေ့နှင့်တူ၏။ ဒုတိယ သတ္တဝါသည် နွားသငယ်နှင့်တူ၏။ တတိယ သတ္တဝါသည် လူမျက်နှာရှိ၏။ စတုတ္ထ သတ္တဝါသည် ပျံ

To Contents

၈ လျက်ရှိသော ရွှေလင်းတနှင့်တူ၏။– ထိုသတ္တဝါ
လေးပါး၏ ကိုယ်ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ တပါးတပါး
လျှင် အတောင်ခြောက်ခုစီရှိ၍၊ အတွင်း၌ မျက်
စိနှင့် ပြည့်ကြ၏။ သူတို့ကလည်း၊ အနန္တတန်ခိုး
နှင့် ပြည့်စုံ၍၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်ကာ
လ အစဉ်ရှိတော်မူသော ထာဝရအရှင် ဘုရားသ
ခင်သည် သန့်ရှင်းတော်မူ၏၊ သန့်ရှင်းတော်မူ၏၊
သန့်ရှင်းတော်မူ၏ဟု နေ့ညဉ့်မပြတ် ငြိမ်၍မနေ
၉ ဘဲ ပြောဆိုကြ၏။– ပလွင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်၍၊
ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသောသူ
၏ဘုန်းအသရေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ထိုသတ္တ
၁၀ ဝါတို့သည် ချီးမွမ်းကြသောအခါ၊– အသက်ကြီး
သူ နှစ်ဆယ်လေးပါးတို့သည် ပလွင်တော်ပေါ်မှာ
ထိုင်တော်မူသောသူ့ရှေ့၌ ပြပ်ဝပ်လျက်၊ ကမ္ဘာ
အဆက်ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသောသူကို
၁၁ ကိုးကွယ်လျက်၊– အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်
သည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်
မူပြီ။ ထိုအရာတို့သည် အလိုတော်ကြောင့်ဖြစ်၍
ဖန်ဆင်းလျက်ရှိကြပါ၏။ ထိုကြောင့်၊ ကိုယ်
တော်သည် ဘုန်းအသရေ တန်ခိုးတော်ကို ခံစား
ထိုက်တော်မူ၏ဟု လျှောက်ဆို၍၊ ပလွင်တော်
ရှေ့၌ မိမိတို့သရဖူများကို ချထားကြ၏။

၅

၁ ထိုအခါ တဘက်တချက်၌ အကွေ့ရာတင်၍
တံဆိပ် ခုနစ်ချက်ခတ်သော စာစောင်ကို ပလွင်
တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူ၏ လက်ျာ
၂ လက်၌ ငါမြင်၏။– အားကြီးသောကောင်းကင်တ
မန်တပါးက၊ ထိုစာစောင်ကို ဖွင့်၍ တံဆိပ်တို့ကို
ခွါခြင်းငှါ အာဃာတ်သူထိုက်သနည်းဟု ကြီးသော
အသံနှင့် ကြွေးကြော်လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်
၃ ၏။– ထိုစာစောင်ကို ဖွင့်၍ကြည့်ခြင်းငှါ၊ ကောင်း
ကင်၊ မြေကြီး၊ မြေကြီးအောက်၌ အာဃာတ်သူမျှမ
တတ်နိုင်။ ထိုစာစောင်ကိုဖွင့်၍ ကြည့်ထိုက်သော
သူတယောက်ကိုမျှ ရှာ၍ မတွေ့သောကြောင့်၊
၄ ငါသည် များစွာငိုကြွေးလေ၏။– ထိုအခါအသက်
၅ ကြီးသောသူတပါးက၊ မငိုကြွေးနှင့်။ ယုဒအမျိုး
ခြင်္သေ့တည်းဟူသော ဒါဝိဒ်၏အမြစ်သည် ထိုစာ
စောင်ကိုဎင်း၊ တံဆိပ် ခုနစ်ချက်တို့ကိုဎင်း၊ ဖွင့်
ခြင်းငှါ အောင်မြင်လေပြီဟု ငါ့ကို ပြောဆို၏။
၆ ထိုအခါ ပလွင်တော်မှစသော သတ္တဝါလေး
ပါးနှင့် အသက်ကြီးသူတို့အလယ်၌၊ အသေသတ်
ပြီးသကဲ့သို့သော သိုးသငယ်သည် ရပ်လျက်ရှိ
သည်ကို ငါမြင်၏။ ထိုသိုးသငယ်သည် မြေကြီး
တပြင်လုံး၌လွှတ်သော ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်
ခုနစ်ပါးတည်းဟူသော မျက်စိခုနစ်လုံးနှင့် ချီခု
၇ နစ်ချောင်းရှိ၏။– သူသည် လာ၍ ပလွင်တော်
ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူ၏ လက်ျာလက်မှ
၈ စာစောင်ကို ခံယူလေ၏။– ထိုစာစောင်ကို ခံယူ
သောအခါ၊ သတ္တဝါလေးပါးနှင့် အသက်ကြီးသူ
နှစ်ဆယ်လေးပါးတို့သည်၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ ပဌ
နာတည်းဟူသော မီးရှို့ရာနံ့သာပေါင်းနှင့်ပြည့်
သော ရွှေဖလားတို့ကိုင်၍၊ စောင်းတို့ကိုင်၍၊ အ
သီးအသီးကိုင်၍၊ သိုးသငယ်ရှေ့၌ ပြပ်ဝပ်လျက်၊–
၉ ကိုယ်တော်သည် အသေသတ်ခြင်းကို ခံတော်မူ
၁၀ သောအားဖြင့်၊ အသီးအသီး ဘာသာစကားကို
ပြောသော လူအမျိုးအနွယ် ခပ်သိမ်းတို့အထဲမှ
အကျွန်ုပ်တို့ကို ယူ၍၊ အသွေးတော်နှင့် ဘုရား
သခင်အတွက် ရွေးနှုတ်တော်မူ၏။ အကျွန်ုပ်တို့၏
ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ၊ ရှင်ဘုရင်အရာ၌ဌင်း၊ ယဇ်
ပုရောဟိတ်အရာ၌ဌင်း၊ ခန့်ထား၍၊ မြေကြီး
ပေါ်မှာ စိုးစံရသောအခွင့်ကို ပေးတော်မူ၏။ ထို
ကြောင့်၊ ကိုယ်တော်သည် စာစောင်ကိုခံယူ၍ တံ
ဆိပ်တို့ကို ဖွင့်ထိုက်တော်မူ၏ဟု အသစ်သော
၁၁ သီချင်းကို သီ၍ လျှောက်ဆိုကြ၏။– ထိုအခါ ငါ
ကြည့်၍၊ ပလွင်တော်မှစသော သတ္တဝါတို့နှင့် အ
သက်ကြီးသူတို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ ကုဋေသချေ
မက အတိုင်းမသိများစွာသော ကောင်းကင်တ
၁၂ မန်တို့၏အသံကို ငါကြား၏။– ထိုသူတို့ကလည်း၊
အသေသတ်ခြင်းကို ခံခဲ့ပြီးသော သိုးသငယ်
သည်၊ တန်ခိုး၊ စည်းစိမ်၊ ပညာ၊ အစွမ်းသတ္တိ၊
ဂုဏ်အသရေ၊ ဘုန်းအာနုဘော်၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂ
လာကို ခံထိုက်တော်မူ၏ဟု၊ ကြီးသောအသံနှင့်
၁၃ ပြောဆိုကြ၏။– ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ မြေကြီး
အောက်၊ သမုဒ္ဒရာအထဲ၊ အရပ်ရပ်တို့၌ ရှိရှိသမျှ
သော ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့က၊ ပလွင်
တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူနှင့် သိုးသငယ်
သည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ၊
ဂုဏ်အသရေ၊ ဘုန်းအာနုဘော်၊ အစွမ်းသတ္တိရှိ
တော်မူစေသတည်းဟု ပြောဆိုကြသည်ကို ငါ
၁၄ ကြားလေ၏။– သတ္တဝါလေးပါးတို့ကလည်း၊ အာ
မင်ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။ အသက်ကြီးသူတို့သည်
လည်း ပြပ်ဝပ်၍ ကိုးကွယ်ကြ၏။

၆

၁ သိုးသငယ်သည် တံဆိပ်ခုနစ်ချက်တွင် တ
ချက်ကို ဖွင့်သောအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ မိုးယံကြိုး
သံ မြည်သကဲ့သို့၊ သတ္တဝါလေးပါးတွင် တပါးက၊

လာ၍ ကြည့်လေ့ဟု ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။-
၂ ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ မြင်းဖြူတစီးရှိ၏။ မြင်စီး
သောသူသည် လေးကိုကိုင်၏။ သူ၌ သရဖူကို
ပေးတော်မူ၏။ အောင်မြင်လျက်ငင်း၊ အောင်
မြင်ခြင်းငှါငင်း ထွက်သွား၏။

၃ ဒုတိယ တံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ၊ ဒုတိယ
သတ္တဝါက၊ လာ၍ ကြည့်လေ့ဟု ဆိုသည်ကို ငါ
၄ ကြား၏။- ထိုအခါ မြင်းနီတစီးထွက်၍၊ စီးသော
သူသည် ငြိမ်ဝပ်ခြင်းကို မြေကြီးက ရုပ်သိမ်းခြင်း
ငှါငင်း၊ မြေကြီးသားတို့ကို အချင်းချင်း အသေ
သတ်စေခြင်းငှါငင်း အခွင့်ရ၏။ သူ၌ထားကြီးကို
ပေးတော်မူ၏။

၅ တတိယ တံဆိပ်ကိုဖွင့်သောအခါ၊ တတိယ
သတ္တဝါက၊ လာ၍ ကြည့်လေ့ဟု ဆိုသည်ကို ငါ
ကြား၏။ ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ မြင်းနက်တစီး
ရှိ၏။ မြင်းစီးသောသူသည် ချိန်ခွင်ကို ကိုင်၏။-
၆ သတ္တဝါလေးပါးအလယ်၌ ပြောသံဟူမှုကား၊ ဒေ
နာရီတပြားနှင့် ဂျုံဆန်တခွက်ကို ရ၏။ မုယော
ဆန်သုံးခွက်ကို ရ၏။ ဆီနှင့်စပျစ်ရည်ကို မပျက်
စေနှင့်ဟု ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

၇ စတုတ္ထ တံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ၊ စတုတ္ထ
သတ္တဝါက၊ လာ၍ ကြည့်လေ့ဟုဆိုသည်ကို ငါ
၈ ကြား၏။- ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ မြင်းမွဲတစီးရှိ
၏။ မြင်းစီးသောသူသည် မရဏာဟူသော အ
မည်ရှိ၏။ မရဏာနိုင်ငံသည် ထိုသူနောက်သို့
လိုက်လေ၏။ သူသည် မြေကြီးလေးစိတ်တစိတ်
ကို အစိုးရ၍ ထားဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်းဘေး၊ နာ
၍ သေဘေး၊ မြေသားရဲဘေးအားဖြင့် သတ်ပိုင်
သော အခွင့်ကိုရ၏။

၉ ပဉ္စမ တံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ၊ ဘုရားသခင်
၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကြောင့်ငင်း၊ မိမိတို့ သက်
သေခံချက်ကြောင့်ငင်း၊ အသေသတ်ခြင်းကို
ခံရသောသူတို့၏ ဝိညာဉ်များကို ယဇ်ပလ္လင်
၁၀ အောက်၌ ငါမြင်၏။- သူတို့ကလည်း၊ သန့်ရှင်း
ဟုတ်မှန်၍ အစိုးပိုင်တော်မူသောအရှင်၊ မြေပေါ်
မှာနေသောသူတို့သည် ငါတို့အသွေးကို သွန်းကြ
သော အပြစ်နှင့်အလျောက် ဒဏ်မပေးဘဲ အ
ဘယ်မျှလောက်ကာလပတ်လုံး နေတော်မူမည်
နည်းဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်ဘိကြ၏။-
၁၁ ထိုသူတို့၌ ဖြူသောဝတ်လုံကို ပေးတော်မူ၏။
သူတို့နည်းတူ အသေသတ်ခြင်းကို ခံရလတံ့
သော မိမိလုပ်ဘော်ဆောင်ဘက် ညီအစ်ကိုတို့
သည် ပြည့်စုံခြင်းသို့ မရောက်မီ၊ ခဏငြိမ်သက်
စွာ နေရကြဦးမည်ဟု သူတို့အားမိန့်တော်မူ၏။
၁၂ ဆဋ္ဌမ တံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ ငါကြည့်
လျှင်၊ ကြီးစွာသော မြေလှုပ်ခြင်း ဖြစ်၏။ နေ
သည် အမွေးဖြင့်ရက်သော အဝတ်ကြမ်းကဲ့သို့
မည်း၏။ လအလုံးသည် အသွေးကဲ့သို့ ဖြစ်၏။-
၁၃ သဘော်ဘဖန်းပင်ကို ပြင်းစွာသော လေတိုက်
လျှင်၊ အချိန်မတန်သော အသီးကြွေသကဲ့သို့၊
ကောင်းကင်ကြယ်တို့သည် မြေပေါ်သို့ ကျကြ
၁၄ ၏။- မိုးယံးကောင်းကင်သည် စာစောင်လိပ်သ
ကဲ့သို့ လွင့်သွား၏။ တောင်များ၊ ကျွန်းများအ
ပေါင်းတို့သည် မိမိတို့နေရာအရပ်မှ ရွှေ့ကြ၏။-
၁၅ လောကီဘုရင်၊ မှူးမတ်၊ စစ်သူကြီး၊ သူဋ္ဌေး၊ သူ
ကြွယ်၊ ခွန်အားကြီးသောသူမှစ၍ ကျွန်များ၊ လူ
လွတ်များအပေါင်းတို့သည် မြေတွင်း၌ခိုင်း၊
တောင်ပေါ်မှာရှိသော ကျောက်များ၌ငင်း၊ ပုန်း
ရှောင်လျက်နေ၍၊ ထိုတောင်များ၊ ကျောက်များ
၁၆ တို့ကို ခေါ်လျက်၊- ငါတို့ အပေါ်သို့ ကျကြပါ။
ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူ၏မျက်နှာနှင့်
သိုးသငယ်၏ အမျက်တော်ကိုကွယ်ကာ၍၊ ငါတို့
၁၇ ကိုဖုံးအုပ်ကြပါ။- အမျက်တော်ထင်ရှားသောနေ့
ကြီး ရောက်ပါပြီတကား။ အဘယ်သူသည် ခံရပ်
နိုင်မည်နည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။

၇

၁ ထိုနောက်မှ မြေကြီး၊ ပင်လယ်၊ သစ်ပင်များ
တို့၌ လေမလာစေခြင်းငှါ၊ ကောင်းကင်တမန်
လေးပါးတို့သည် မြေ၏ လေးမျက်နှာလေတို့ကို
ကိုင်၍၊ မြေလေးမျက်နှာ၌ ရပ်နေသည်ကို ငါမြင်
၂ ၏။- အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏
တံဆိပ်ပါသော ကောင်းကင်တမန်တပါးသည်
အရှေ့မျက်နှာက တက်လာသည်ကို ငါမြင်၏။
သူသည်လည်း မြေနှင့်ပင်လယ်ကို ညှဉ်းဆဲရ
သောအခွင့်ရှိသော ကောင်းကင်တမန်လေးပါး
၃ ကိုအသံလွှင့်၍၊- ငါတို့ဘုရားသခင်၏ကျွန်တို့ကို
နဖူး၌တံဆိပ်မခတ်မီတိုင်အောင်၊ မြေ၊ ပင်လယ်၊
သစ်ပင်တို့ကို မညှဉ်းဆဲပါနှင့်ဟု ကြီးသောအ
၄ သံနှင့် ကြွေးကြော်လေ၏။- တံဆိပ်ခတ်ခြင်း
ကိုခံရသောသူ အရေအတွက်ကို ငါကြား၍၊ ဣ
သရေလအမျိုးသားတို့၌ အသီးအသီးသော အ
မျိုးအနွယ်ထဲက လူတသိန်းလေးသောင်းလေး
ထောင်တို့သည် တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ခံရကြ၏။-
၅ ယုဒအမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ ရုဗင်
အမျိုးထဲက တသောင်းနှစ်ထောင်၊ ဂဒ်အမျိုးထဲ
၆ က တသောင်းနှစ်ထောင်။- အာရှာအမျိုးထဲက

တသောင်းနှစ်ထောင်၊ နဿလိ အမျိုးထဲက တ
သောင်းနှစ်ထောင်၊ မနာရှေ အမျိုးထဲက တ
၇ သောင်းနှစ်ထောင်၊- ရှိမောင် အမျိုးထဲက တ
သောင်းနှစ်ထောင်၊ လေဝိ အမျိုးထဲက တ
သောင်းနှစ်ထောင်၊ ဣသခါ အမျိုးထဲက တ
၈ သောင်းနှစ်ထောင်၊- ဇာဗုလုန် အမျိုးထဲက တ
သောင်းနှစ်ထောင်၊ ယောသပ် အမျိုးထဲက တ
သောင်းနှစ်ထောင်၊ ဗင်္ယာမိန် အမျိုးထဲက တ
သောင်းနှစ်ထောင်တို့သည် တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို
ခံရကြ၏။

၉ ထိုနောက်မှ ငါကြည့်လျှင်၊ အသီးအသီး ဘာ
သာစကားကိုပြောသော လူအမျိုးအနွယ်ခပ်သိမ်း
တို့အထဲမှထွက်၍၊ အဘယ်သူမျှ မရေတွက်နိုင်
သော လူများအပေါင်းတို့သည် ဖြူသောဝတ်လုံ
ကို ဝတ်ဆင်လျက်၊ စွန့်ပလွှဲခက်ကို ကိုင်လျက်၊
ပလ္လင်တော်ရှေ့၊ သိုးသငယ်ရှေ့မှာ ရပ်နေကြ
၁၀ ၏။- သူတို့ကလည်း၊ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ
သော ငါတို့၏ ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်သည်
ကယ်တင်တော်မူခြင်းချမ်းသာ ရှိတော်မူစေသ
တည်းဟု ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်ကြ
၁၁ ၏။- ပလ္လင်တော်မှစသော အသက်ကြီးသူတို့နှင့်
သတ္တဝါလေးပါး၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရပ်နေသော
ကောင်းကင်တမန် အပေါင်းတို့သည်၊ ပလ္လင်
တော်ရှေ့မှာပြပ်ဝပ်၍ ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်
၁၂ လျက်၊- အာမင်။ ငါတို့၏ ဘုရားသခင်သည်
ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ၊ ဘုန်း၊
ပညာနှင့်တကွ ကျေးဇူးချီးမွမ်းခြင်း၊ ဂုဏ်အသ
ရေ၊ တန်ခိုးသတ္တိ ရှိတော်မူစေသတည်း။ အာမင်
ဟု ပြောဆိုကြ၏။

၁၃ အသက်ကြီးသူတပါးကလည်း၊ ဖြူသောဝတ်
လုံကို ဝတ်ဆင်သော ဤသူတို့သည် အဘယ်သူ
နည်း။ အဘယ်အရပ်က လာကြသနည်းဟု ငါ့
၁၄ အားမေးမြန်းလျှင်၊- ငါက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော်သိ
ပါ၏ဟုပြန်လျှောက်၏။ သူကလည်း၊ ဤသူတို့
သည် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲဒုက္ခအထဲက ထွက်
မြောက်၍ မိမိတို့ဝတ်လုံကို သိုးသငယ်၏အသွေး
၁၅ ၌လျှော်၍ ဖြူစေသောသူ ဖြစ်ကြသတည်း။- ထို
ကြောင့်၊ ဘုရားသခင်၏ ပလ္လင်တော်ရှေ့မှာ နေ
ရာကို ရ၍ ဗိမာန်တော်၌ ဘုရားဝတ်ကို နေ့ညဉ့်
မပြတ် ပြုရကြ၏။ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ
သောသူသည် သူတို့တွင် ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်။-
၁၆ သူတို့သည် နောက်တဖန် ရေစာကို မငတ်မမွတ်
ရကြ။ နေရောင်ခြည် အလျှင်းမထိရ။ အဘယ်
၁၇ အပူကိုမျှ မခံရကြ။- အကြောင်းမူကား၊ ပလ္လင်
တော်အတွင်း၌ရှိသော သိုးသငယ်သည် သူတို့
ကိုလုပ်ကျွေး၍၊ အသက်စမ်းရေတွင်းသို့ လမ်းပြ
လိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည်လည်း သူတို့မျက်စိ
၌ မျက်ရည်ရှိသမျှတို့ကို သုတ်တော်မူမည်ဟု ဆို
လေ၏။

၈

၁ သတ္တမတံဆိပ်ကို ဖွင့်သောအခါ၊ ကောင်းကင်
၂ ဘုံ၌ နာရီဝက်မျှ တိတ်ဆိတ်စွာ နေကြ၏။- ဘု
ရားသခင့် ရှေ့တော်၌ရပ်နေသော ကောင်းကင်
တမန်ခုနစ်ပါးကို ငါမြင်၏။ သူတို့၌ တံပိုးခုနစ်
၃ လုံးကို ပေး၏။- ကောင်းကင်တမန်တပါးသည်
လာ၍ ရွှေလင်ပန်းကို ကိုင်လျက် ယဇ်ပလ္လင်နား
မှာ ရပ်နေ၏။ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌ရှိသော ရွှေယဇ်
ပလ္လင်ပေါ်မှာ သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့၏ ပဌနာ
နှင့်အတူ ဆက်ကပ်ခြင်းငှါ၊ မီးရှို့သော နံ့သာ
၄ ပေါင်းအများကို ထိုသူ၌ ပေး၏။- မီးရှို့သော နံ့
သာပေါင်း၏ အခိုးအငွေ့သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏
ပဌနာများနှင့်အတူ ကောင်းကင်တမန်၏ လက်
ထဲက ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်သို့ တက်လေ၏။-
၅ ကောင်းကင်တမန်သည် လင်ပန်းကို ယူ၍ ယဇ်
ပလ္လင်၏မီးနှင့်ပြည့်စေပြီးမှ၊ မြေကြီးအပေါ်သို့
ချလိုက်သည်ဖြစ်၍၊ အသံမြည်ခြင်း၊ မိုးသံချုန်း
ခြင်း၊ လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်း၊ မြေကြီးလှုပ်ခြင်းဖြစ်
ကြ၏။

၆ တံပိုးခုနစ်လုံးရှိသော ကောင်းကင်တမန်
ခုနစ်ပါးတို့သည် မှုတ်အံ့သောငှါ မိမိတို့ကို ပြင်
၇ ဆင်ကြ၏။- ပဌမသူသည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ
မိုးသံသီးဖြစ်၏။ အသွေးနှင့်ရောနှောသော မီး
လည်း ဖြစ်၏။ မြေကြီးအပေါ်သို့ချလိုက်၍၊ မြေ
သုံးစုတစု၊ သစ်ပင်သုံးစုတစု၊ စိမ်းသောမြက်ပင်
၈ ရှိသမျှတို့ကို ကျွမ်းလောင်လေ၏။- ဒုတိယ
ကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊
မီးလောင်သော တောင်ကြီးကို ပင်လယ်ထဲသို့ ချ
လိုက်သကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ ပင်လယ်သုံးစုတစုသည်
၉ အသွေးဖြစ်၏။- ပင်လယ်၌ အသက်ရှင်သော
သတ္တဝါသုံးစုတစုလည်း သေ၏။ သင်္ဘောသုံးစု
၁၀ တစုလည်း ပျက်၏။- တတိယကောင်းကင်တ
မန်သည် တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ မီးခွက်ကဲ့သို့
ထွန်းတောက်သောကြယ်ကြီးသည် ကောင်း
ကင်ကကျ၍၊ မြစ်သုံးစုတစုသို့ငင်း၊ စမ်းရေတွင်း
၁၁ သို့ငင်း ရောက်၏။- ထိုကြယ်သည် ဒေါနရွက်ဟု
သောအမည်ရှိ၏။ ရေသုံးစုတစုသည် ဒေါနရွက်

ဖြစ်၍ ရေခါးသောကြောင့်၊ လူအများတို့သည်
၁၂ သေကြ၏။– စတုတ္ထကောင်းကင်တမန်သည်
တံပိုးမှုတ်သောအခါ၊ နေသုံးစုတစု၊ လသုံးစုတ
စု၊ ကြယ်သုံးစုတစုကြတ်၍ သုံးစုတစု မိုက်လေ
၏။ နေသုံးစုတစု၊ ည၌သုံးစုတစုသည် အလင်းမ
၁၃ ရှိ၊– ထိုအခါ ငါကြည့်လျှင်၊ ရွှေလင်းတတကောင်
က၊ ကြွင်းသေးသော ကောင်းကင်တမန်သုံးပါး
မှုတ်လုလတ္တံသောတံပိုးသံကြောင့် မြေကြီးသား
တို့သည် အမင်္ဂလာ၊ အမင်္ဂလာ၊ အမင်္ဂလာရှိကြ
၏ဟု ကောင်းကင်အလယ်၌ ပျံဝဲ၍ ကြီးသော
အသံနှင့် ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

၉

၁ ပဉ္စမ ကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်
သောအခါ၊ ကြယ်တလုံးသည် ကောင်းကင်က
မြေကြီးပေါ်သို့ ကျသည်ကို ငါမြင်၏။ သူ၌ အ
နက်ဆုံးသောတွင်း၏ သော့ကို အပ်ပေးသည်
၂ ဖြစ်၍၊– သူသည် အနက်ဆုံးသောတွင်းကို ဖွင့်
လျှင်၊ ကြီးစွာသော မီးဖို၏အခိုးကဲ့သို့သော အခိုး
သည် တွင်းထဲက တက်လေ၏။ ထိုတွင်း၏ မီး
ခိုးကြောင့်၊ နေနှင့် အာကာသကောင်းကင်သည်
၃ မှောင်မိုက်လေ၏။– ကျိုင်းကောင်တို့သည် မီးခိုး
အထဲက မြေကြီးအပေါ်သို့ထွက်၍၊ မြေကင်းမြီး
ကောက် တန်ခိုးကဲ့သို့သော တန်ခိုးကို ရကြ၏။–
၄ မြေ၏မြက်ပင်မှစ၍ စိမ်းသောအရာများ၊ သစ်
ပင်များအပေါင်းတို့ကို ထား၍၊ နဖူး၌ ဘုရားသ
ခင်၏ တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို မခံသောလူတို့ကိုသာ
ညှဉ်းဆဲမည်အကြောင်း သူတို့အား ပညတ်ထား
၅ ၏။– တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို မခံသောသူတို့ကိုကား
သတ်ရသောအခွင့်မရှိ။ ငါးလပတ်လုံး ပြင်းစွာ
သောဝေဒနာဖြစ်စေသောအခွင့် ရှိ၏။ ထိုကျိုင်း
ကောင်ဖြစ်စေသော ဝေဒနာသည်ကား၊ ကင်းမြီး
ကောက်သည် လူကိုထိုးသောဝေဒနာကဲ့သို့ ဖြစ်
သတည်း။
၆ ထိုနေ့ရက်ကာလ၌ လူတို့သည် သေခြင်းကို
ရှာကြလိမ့်မည်။ ရှာသော်လည်း မတွေ့ရကြ။ အ
လွန် သေချင်သော်လည်း သေမင်းသည် သူတို့
၇ ထံမှ ပြေးသွားလိမ့်မည်။– ထိုကျိုင်းကောင်တို့၏
အဆင်းသဏ္ဌာန်သည် စစ်တိုက်ခြင်းငှါ ပြင်ဆင်
သောမြင်း၏ အဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့်တူ၏။ ခေါင်း
ပေါ်မှာ ရွှေသရဖူကို ဆောင်းဟန်ရှိ၏။ မျက်နှာ
၈ သည် လူမျက်နှာကဲ့သို့ဖြစ်၏။– ဆံပင်သည် မိန်း
မဆံပင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သွားသည်လည်း ခြင်္သေ့
၉ သွားကဲ့သို့ ဖြစ်၏။– ရင်အုပ်တန်ဆာသည် သံရင်
အုပ်တန်ဆာကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ အတောင်ခတ်သော
အသံသည် စစ်တိုက်၍ ပြေးလာသော မြင်းရ
၁၀ ထားအများ၏အသံကဲ့သို့ဖြစ်၏။– အမြီးသည်
ကင်းမြီးကောက်နှင့် တူ၏။ အမြီးဦးလည်း ဆူးရှိ
၏။ လူတို့ကို ငါးလပတ်လုံး ညှဉ်းဆဲရသောအခွင့်
၁၁ တန်ခိုးရှိ၏။– သူတို့၏ ရှင်ဘုရင်မူကား၊ ဟေဗြဲ
ဘာသာအားဖြင့် အဗဒ္ဒုန်ဟူ၍ငင်း၊ ဟေလသ
ဘာသာအားဖြင့် အပေါ်လျှုန်ဟူ၍ငင်း ခေါ်ဝေါ်
၁၂ သော အနက်ဆုံးသောတွင်းတမန်ဖြစ်၏။– အ
မင်္ဂလာတပါး လွန်ပြီ။ ထိုနောက်မှ အမင်္ဂလာ နှစ်
ပါး လာလေဦးမည်။
၁၃ ဆဋ္ဌမ ကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်
သောအခါ၊ ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ရှိသော ရွှေ
ယဇ်ပလ္လင်၏ ချိုလေးချောင်းထဲက ထွက်သော
၁၄ အသံကား၊– ဥဖရတ်မြစ်ကြီးနားမှာ ချည်နှောင်
လျက်ရှိသော ကောင်းကင်တမန်လေးပါးကို
လွှတ်လော့ဟု တံပိုးရှိသော ဆဋ္ဌမကောင်းကင်
၁၅ တမန်အား ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။– ထိုအခါ လူ
သုံးစုတစုကို အသေသတ်ခြင်းငှါ၊ တနာရီ၊ တ
ရက်၊ တလ၊ တနှစ်အဘို့ ပြင်ဆင်သော ကောင်း
၁၆ ကင်တမန်လေးပါးတို့ကို လွှတ်လေ၏။– မြင်းစီး
သူရဲတို့၏အရေအတွက်ကား၊ နှစ်သန်း ဖြစ်၏။
ထိုအရေအတွက်ကို ငါကြားရ၏။
၁၇ ထိုအတူ ဗျာဒိတ်ရူပါရုံ၌ထင်ရှားသော မြင်း
တို့ကိုလည်း၊ ကန်၊ မီး၊ ဝှါကိန္နရကျောက်နှင့်ပြီးသော
ရင်အုပ်တန်ဆာရှိသော မြင်းစီးသူရဲတို့ကိုလည်း ငါ
မြင်ရ၏။ မြင်းတို့၏ခေါင်းသည် ခြင်္သေ့ခေါင်းကဲ့
သို့ဖြစ်၏။ သူတို့၏ ခံတွင်းထဲကလည်း ကန်၊ မီး
၁၈ လျှံ၊ မီးခိုးထွက်ကြ၏။– သူတို့၏ ခံတွင်းထဲက
ထွက်သော ကန်၊ မီးလျှံ၊ မီးခိုးတည်းဟူသော
ဘေးသုံးပါးကြောင့်၊ လူသုံးစုတစု သေကြ၏။–
၁၉ အကြောင်းမူကား၊ သူတို့ တန်ခိုးသည် ခံတွင်း၌
ငင်း၊ အမြီး၌ငင်း တည်၏။ အမြီးသည် ခေါင်းနှင့်
ပြည့်စုံ၍ ဖြွေနှင့် တူ၏။ အမြီးအားဖြင့် ညှဉ်းဆဲ
၂၀ တတ်ကြ၏။– ထိုဘေးဒဏ်ကြောင့် မသေဘဲ
ကြွင်းသောလူတို့သည် နတ်တို့ကိုလည်း၊ မမြင်နိုင်၊
မကြားနိုင်၊ မသွားလာနိုင်သော ရွှေရုပ်တု၊ ငွေ
ရုပ်တု၊ ကြေးနီရုပ်တု၊ ကျောက်ရုပ်တု၊ သစ်သား
ရုပ်တုတို့ကိုလည်း မကိုးကွယ်ဘဲ နေခြင်းငှါ၊ ကိုယ်
လက်နှင့်လုပ်သော အရာများကို နောင်တမရဘဲ
၂၁ နေကြ၏။– ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်တည်းဟု
သော လူအသက်ကို သတ်ခြင်း၊ သူတပါးကို ပြု
စားခြင်း ၊ မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း ၊ သူ

ဥစ္စာကိုခိုးခြင်း၊ အမှုများကိုလည်း နောင်တမရဘဲ နေကြ၏။

၁၀

၁ ခွန်အားကြီးသောကောင်းကင်တမန်တပါးသည် မိုဃ်းတိမ်ကိုဝတ်လျက်၊ ကောင်းကင်ကဆင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။ သူ၏ခေါင်းပေါ်၌သက်တံရှိ၏။ သူ၏မျက်နှာသည် နေကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သူ၏ခြေသည်လည်း မီးခဲတိုင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏။–
၂ ဖွင့်ထားသော စာစောင်ငယ်ကို ကိုင်လျက်ရှိ၏။ လက်ျာခြေသည် ပင်လယ်ပေါ်မှာငင်း၊ လက်ဝဲ
၃ ခြေသည် မြေကြီးပေါ်မှာငင်း နင်း၍၊– ခြင်္သေ့ဟောက်သကဲ့သို့ ကြီးသောအသံနှင့် ကြွေးကြော်လေ၏။ ကြွေးကြော်ပြီးမှ မိုဃ်းကြိုးသံ ခုနစ်
၄ ချက်မြည်လေ၏။– မိုဃ်းကြိုးသံခုနစ်ချက်မြည်ပြီးမှ ငါသည် ရေးမှတ်မည်ဟု အားထုတ်သော်၊ ကောင်းကင်မှထွက်သောအသံကား၊ မိုဃ်းကြိုးသံခုနစ်ချက် မြည်သောအရာကို တံဆိပ်ခတ်လော့။ မရေးမမှတ်နှင့်ဟုဆိုသည်ကို ငါကြား
၅ ၏။– ထိုအခါ ငါမြင်၍မြေနှင့်ပင်လယ်ပေါ်မှာရပ်နေသောကောင်းကင်တမန်သည်၊ လက်ျာလက်
၆ ကို ကောင်းကင်သို့ချီပြီးလျှင်၊– ဘုရားသခင်
၇ ၏ကျွန်တော်မျိုးပရောဖက်တို့အား ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို ဗျာဒိတ်ထားတော်မူသည်နှင့် စပ်ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏နက်နဲသောအရာသည် ကာလမနေးဘဲ သတ္တမကောင်းကင်တမန်တံပိုးမှုတ်ခြင်းအသံမြည်သော နေ့ရက်ကာလ၌ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟု ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာကိုလည်း၊ အရပ်ရပ်၌ရှိရှိသမျှတို့ကို ငင်း၊ ဖန်ဆင်း၍ ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသောသူကို တိုင်တည်၍ ကျိန်ဆိုခြင်းကို ပြုလေ၏။

၈ ငါကြားရသော ကောင်းကင်အသံသည် တဖန် ငါအားပြောသည်ကား၊ မြေနှင့်ပင်လယ်ပေါ်မှာရပ်နေသော ကောင်းကင်တမန်၏လက်၌ ဖွင့်
၉ ထားလျက်ရှိသော စာစောင်ငယ်ကို သွား၍ ယူလော့ဟု ဆိုလျှင်၊– ငါသည် ကောင်းကင်တမန်ထံသို့သွား၍ စာစောင်ငယ်ကိုပေးပါဟု တောင်း၏။ သူကလည်း ယူ၍ စားလော့။ ဝမ်းကို ခါးစေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ပစပ်၌ ပျားရည်ကဲ့သို့ချိုလိမ့်မည်ဟု ဆိုလျှင်၊ ငါသည် စာစောင်ကို ကောင်းကင်တမန်၏လက်မှ ယူ၍ စား၏။ ပစပ်၌ ပျားရည်ကဲ့သို့ချို၏။ စားပြီးမှ ဝမ်း၌ ခါး၏။–
၁၀ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ သင်သည် အသီး အသီး ဘာသာစကားကိုပြောသော လူအမျိုးမျိုး တို့၌၎င်း၊ ရှင်ဘုရင်တို့၌၎င်း၊ တဖန်ပရောဖက်ပြု၍ ဟောပြောရမည်ဟုဆိုလေ၏။

၁၁

၁ တဖန် လုံတံနှင့်တူသော ကျူပင်တလုံးကို ငါ့အားပေး၍ ငါ့ကို ပြောဆိုသည်ကား၊ ထလော့။ ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်နှင့် ယဇ်ပလ္လင်ကို တိုင်းလော့။ ဗိမာန်တော်၌ ကိုးကွယ်သောသူတို့
၂ ကိုလည်း ရေတွက်လော့။– ဗိမာန်တော် တန်တိုင်းကို မတိုင်းနှင့်၊ ပယ်ထားလော့။ တပါးအမျိုးသားတို့၌ အပဲပေးပြီ။ သူတို့သည် သန့်ရှင်းသောမြို့တော်ကို၊ လလေးဆယ် နှစ်လပတ်လုံး
၃ နင်းကြလိမ့်မည်။– ငါ၏ သက်သေခံနှစ်ပါးကို ငါ အခွင့်ပေးမည်။ သူတို့သည် လျှော်တေအဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ အရက်တထောင်နှစ်ရာခြောက်
၄ ဆယ်ပတ်လုံး ပရောဖက်ပြုကြလိမ့်မည်။– ထိုသူတို့သည်ကား၊ မြေကြီးအရှင်၏ရှေ့တော်၌ စိုက်ထားသော သံလွင်ပင်နှစ်ပင်နှင့် မီးခွက်နှစ်လုံး
၅ ဖြစ်သတည်း။– တစုံတယောက်သောသူသည် သူတို့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ အလိုရှိလျှင်၊ သူတို့၏ ခံတွင်းထဲကမီးထွက်၍ ရန်သူတို့ကို မျိုတတ်၏။ တစုံတယောက်သော သူသည် ထိုသူတို့ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါအလိုရှိလျှင်၊ ထိုသို့အသေသတ်ခြင်းကို
၆ ခံရမည်။– ထိုသူတို့သည် ပရောဖက်ပြုသော နေ့ရက်ကာလ၌ မိုဃ်းမရွာစေခြင်းငှါ၊ မိုဃ်းကောင်းကင်ကို ပိတ်ရသောအခွင့်၊ မြစ်ရေ၊ တွင်းရေကို အသွေးဖြစ်စေရသောအခွင့်၊ မိမိတို့ အလိုရှိသမျှသောအခါ၌ ဘေးအမျိုးမျိုးဖြင့် မြေကြီးကို ဒဏ်ခတ်ရသောအခွင့်ကို ရကြ၏။

၇ သူတို့သည် သက်သေခံပြီးသောအခါ၊ အနက်ဆုံးသောတွင်းထဲကတက်သော သားရဲသည် သူတို့ကို စစ်တိုက်၍ အောင်လိမ့်မည်။ အသက်
၈ ကို သတ်ပြီးမှ၊– သူတို့သခင်သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်မှာ အသေခံတော်မူသော အရပ်တည်းဟူသော သောဒုံဟူ၍၎င်း၊ အဲဂုတ္တုဟူ၍၎င်း အတွင်းအနက်အားဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သော မြို့ကြီး၏ လမ်း၌ အလောင်းကောင်တို့သည် နေ့ရစ်ကြ
၉ လိမ့်မည်။– အသီးအသီး ဘာသာစကားကို ပြော သော လူအမျိုးအနွယ်တို့သည် သုံးရက်ခွဲပတ်လုံး အလောင်းကောင်တို့ကို မြင်ရ၍၊ သင်္ဂြိဟ်
၁၀ ခြင်းကို မြစ်တားကြလိမ့်မည်။– မြေကြီးပေါ်မှာနေသော သူတို့သည် ထိုအလောင်းကောင်တို့ကို မြင်သောအခါ၊ ဝမ်းမြောက်၍ ပျော်မွေ့ခြင်းကို

ပြုကြလိမ့်မည်။ တယောက်ကို တယောက်
လက်ဆောင်ပေးလိုက်ကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း
မူကား၊ အထက်က ထိုပရောဖက်နှစ်ပါးတို့သည်
မြေကြီးပေါ်မှာနေသောသူတို့ကို ပြင်းစွာနှောင့်
ရှက်ညှဉ်းဆဲကြသည်ဟု ငါ့အား ပြောဆိုလေ
၁၁ ၏။– ထိုနောက် သုံးရက်ခွဲလွန်ပြီးလျှင်၊ ဘုရား
သခင် အထံတော်က အသက်ဝိညာဉ်သည် သူတို့
၌ဝင်သဖြင့်၊ သူတို့သည် မတ်တတ်ထ၍ မြင်သ
မျှသောသူတို့သည် အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြ၏။–
၁၂ ကောင်းကင်ကထွက်သော အသံကြီးကား၊ ဤ
အရပ်သို့ တက်ကြလော့ဟု မိမိတို့အားပြောဆို
သည်ကို သူတို့သည် ကြားလျှင်၊ မိုးယံတိမ်ဖြင့်
ကောင်းကင်သို့ တက်၍ ရန်သူတို့သည် မြင်ကြ
၁၃ ၏။– ထိုအချိန်နာရီ၌ ကြီးစွာသော မြေလှုပ်ခြင်း
ဖြစ်၍၊ မြို့ရိုးဆယ်စုတစုပြုိလေ၏။ ထိုမြေလှုပ်
ခြင်း၌ လူခုနစ်ထောင်သေကြ၏။ ကြွင်းသောသူ
တို့သည် ကြောက်ရွံ့၍ ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်
၁၄ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းကြ၏။– ဒုတိယအမင်္ဂလာ
လွန်ပြီ။ တတိယအမင်္ဂလာသည် အလျင်အမြန်
လာလိမ့်မည်။

၁၅ သတ္တမ ကောင်းကင်တမန်သည် တံပိုးမှုတ်
သောအခါ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကြီးသောအသံတို့
ကား၊ လောကီနိုင်ငံသည် ငါတို့အရှင်၏နိုင်ငံဖြစ်
လေပြီ။ ထိုအရှင်၏ ခရစ်တော်နိုင်ငံ ဖြစ်လေပြီ။
သူသည်လည်း ကမ္ဘာအဆက်ဆက် စိုးစံတော်မူ
၁၆ မည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။– ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌
မိမိတို့ပလ္လင်ပေါ်မှာထိုင်သော အသက်ကြီးသူ
နှစ်ဆယ်လေးပါးတို့သည်ပြပ်ဝပ်၍ ဘုရားသခင်
၁၇ ကို ကိုးကွယ်လျက်၊– အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံ
၍၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်ကာလ အစဉ်ရှိ
တော်မူသော ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်
တော်၏ မဟာတန်ခိုးတော်ကို ယူဆောင်၍ စိုးစံ
တော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို အကျွန်ုပ်တို့သည်
၁၈ ချီးမွမ်းပါ၏။– လူမျိုးတို့သည် အမျက်ထွက်ကြ
သည်ဖြစ်၍၊ အမျက်တော်သည်လည်း ရောက်ပါ
ပြီ။ သေလွန်သောသူတို့ကို တရားစီရင်ဆုံးဖြတ်
တော်မူ၍၊ ကိုယ်တော်၏ ကျွန်တည်းဟူသော
ပရောဖက်တို့အားလုံး၊ သန့်ရှင်းသူတို့အားလုံး၊
ကိုယ်တော်ကို ကြောက်ရွံ့ရိုသေသောသူ အကြီး
အငယ်တို့အားလုံး၊ ဆုကျေးဇူးကို ပေးသနား
တော်မူ၍၊ မြေကြီးကို ဖျက်ဆီးသောသူတို့ကို
ဖျက်ဆီးတော်မူသောအချိန် ရောက်ပါပြီဟု
၁၉ လျှောက်ဆိုကြ၏။– တဖန် ကောင်းကင်ဘုံ၌ ဘုရား
သခင်၏ ဗိမာန်တော်ကို ဖွင့်ထား၍၊ ဗိမာန်
တော်ထဲမှာ ပဋိညာဉ်သေတ္တာတော် ထင်ရှား
လေ၏။ လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်း၊ အသံမြည်ခြင်း၊
မိုးယံးချုန်းခြင်း၊ မြေလှုပ်ခြင်း၊ အလုံးကြီးစွာ
သော မိုးယံးသီးကျခြင်း ဖြစ်ကြ၏။

၁၂

၁ ကောင်းကင်၌ ကြီးစွာသော နိမိတ်လက္ခဏာ
ဟူမူကား၊ မိန်းမတဦးသည် နေကို ဝတ်လျက်၊
လကို ခြေဖြင့်နင်းလျက်၊ မိမိခေါင်းပေါ်၌ ကြယ်
ဆယ်နှစ်လုံးဖြင့်ပြီးသော သရဖူကို ဆောင်းလျက်
၂ ပေါ်လာ၏။– ထိုမိန်းမသည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်၍
ဘွားအံ့သောဝေဒနာပြင်းသောကြောင့်အော်ဟစ်
၃ လေ၏။– ကောင်းကင်၌ အခြားသော နိမိတ်
လက္ခဏာ ပေါ်လာသည်ကား၊ အဆင်းနီသော
နဂါးကြီးသည် ခေါင်းခုနစ်လုံး၊ ချိုဆယ်ချောင်း
နှင့်တကွ ခေါင်းပေါ်၌ သရဖူခုနစ်ဆူကို ဆောင်း
၄ လျက်ရှိ၏။– သူ၏ အမြီးသည် ကောင်းကင်
ကြယ် သုံးစုတစုကို ဆွဲငင်၍ မြေကြီးသို့ချလိုက်
လေ၏။ သားကိုဘွားလုသော မိန်းမသည် ဘွား
သောအခါ၊ နဂါးသည် ထိုသားကိုကိုက်စားမည့်အ
၅ ကြံနှင့် မိန်းမရှေ့၌ ရပ်နေ၏။– ထိုမိန်းမသည်
လူမျိုးတကာတို့ကို သံလုံတံနှင့် အုပ်စိုးလတ့်
သော သားယောကျ်ားကိုဘွားမြင်၏။ ထိုသားကို
ဘုရားသခင်ထံသို့ငင်း၊ ပလ္လင်တော်သို့ငင်း ချီယူ
၆ တော်မူ၏။– မိန်းမသည် အရက်တထောင်နှစ်ရာ
ခြောက်ဆယ်ပတ်လုံး တော၌ ကျွေးမွေးခြင်းကို
ခံရမည်အကြောင်း ဘုရားသခင် ပြင်ဆင်တော်မူ
သောအရပ်သို့ ပြေးလေ၏။

၇ ကောင်းကင်၌ စစ်ဖြစ်၏။ မိကျေလနှင့်သူ၏
ကောင်းကင်တမန်တို့သည် နဂါးကို စစ်တိုက်ကြ
၏။ နဂါးနှင့်သူ၏တမန်တို့သည် စစ်တိုက်၍မနိုင်
ကြ။ ကောင်းကင်၌လည်း သူတို့နေစရာ မရှိ။–
၈ ထိုအခါ၊ ဤလောကတနိုင်ငံလုံးကို လှည့်ဖြားသ
၉ မာရ်နတ်စာတန် အမည်ရှိသော ရှေးဖြစ်ဟောင်း
တည်းဟူသော နဂါးကြီးကိုလည်း၊ သူနှင့်အတူ သူ
၏တမန်တို့ကိုလည်း၊ မြေကြီးသို့ ချလိုက်ကြ၏။–
၁၀ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ကြီးသောအသံကား၊ ယခုမှာ
ကယ်တင်ခြင်းဖြစ်၏။ တန်ခိုးတော်လည်းဖြစ်၏။
ငါတို့ ဘုရားသခင်၏နိုင်ငံတော်နှင့် သူ၏ခရစ်
တော်၏အာဏာတော်စက်လည်း ဖြစ်၏။ အ
ကြောင်းမူကား၊ ငါတို့ညီအစ်ကိုများကို ငါတို့ဘု
ရားသခင်ရှေ့တော်၌ နေ့ညဉ့်မပြတ် အပြစ်တင်
၁၁ သော ရန်သူကို အောက်သို့ ချလေပြီ။– သူတို့

To Contents

သည် သိုးသငယ်၏ အသွေးအားဖြင့်၎င်း၊ မိမိတို့
သက်သေခံချက် နှုတ်ကပတ်တရားအားဖြင့်၎င်း
အောင်မြင်၍၊ အသေခံသည်တိုင်အောင် ကိုယ်
၁၂ အသက်ကို မနှမြောကြ။– ထို့ကြောင့်၊ ကောင်း
ကင်နှင့် ကောင်းကင်သားတို့ ရွှင်လန်းကြလော့။
မြေကြီးနှင့် ပင်လယ်သည် အမင်္ဂလာရှိ၏။ အ
ကြောင်းမူကား၊ မာရ်နတ်သည် မိမိကာလ တခ
ဏာသာရှိသည်ကို သိ၍၊ ပြင်းစွာသော ဒေါသအ
မျက်နှင့်တကွ သင်တို့ရှိရာသို့ ဆင်းလေပြီဟု ဆို
ကြသည်ကို ငါကြား၏။
၁၃ ထိုနဂါးသည် မြေကြီးသို့ ကိုယ်ကျသည်ကို
သိမြင်လေသော်၊ သားယောကျ်ားကို ဘွားမြင်
၁၄ သော မိန်းမကို ညှဉ်းဆဲ၏။– မိန်းမသည် ထိုမြွေ
နှင့်လွတ်၍၊ တကာလ၊ နှစ်ကာလ၊ ကာလတ
ဝက်ပတ်လုံး ကျွေးမွေးခြင်းကိုခံရာအရပ်တည်း
ဟူသော တောအရပ်သို့ ပျံနိုင်မည်အကြောင်း၊
ရွှေလင်းတကြီး၏ အတောင်နှစ်ဘက်ကို ရလေ
၁၅ ၏။– ထိုအခါ၊ မိန်းမကို ရေအဟုန်ဖြင့် မျောသွား
စေခြင်းငှါ၊ နဂါးသည် မိမိခံတွင်းထဲကမြစ်ရေစီး
သက့ဲသို့ ရေကို မိန်းမနောက်၌ ထုတ်ပစ်လေ
၁၆ ၏။– မြေကြီးသည် မိန်းမကို မစ၍ မိမိခံတွင်းကို
ဖွင့်ပြီးလျှင်၊ နဂါး၏ ခံတွင်းထဲက ထုတ်ပစ်သော
၁၇ မြစ်ရေကို မျိုလေ၏။– နဂါးသည် မိန်းမကို အ
ငြိုးထား၏။ ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တော်တို့ကို
ကျင့်၍၊ ယေရှု၏ သက်သေခံတော်မူချက်ကို စွဲ
လမ်းသောသူတည်းဟူသော ထိုမိန်းမ၌ ကြွင်း
သော အမျိုးအနွယ်ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ သွား၏။

၁၃

၁ ပင်လယ်နား၌ သဲပေါ်မှာ ငါရပ်၍၊ သားရဲ တ
ကောင်သည် ခေါင်းခုနစ်လုံး၊ ချိုဆယ်ချောင်းနှင့်
တကွ ချိုပေါ်၌ သရဖူဆယ်ဆူကို ဆောင်းလျက်၊
ခေါင်းပေါ်၌လည်း ဘုရားသခင်၏အသရေတော်
ကိုရွှတ်ချသောနာမရှိလျက် ပင်လယ်ထဲကတက်
၂ သည်ကို မြင်၏။– ထိုသို့ ငါမြင်သောသားရဲသည်
ကျားသစ်နှင့် တူ၏။ သူ၏ခြေသည် ဝံခြေကဲ့သို့
ဖြစ်၏။ သူ၏နှုတ်သည်လည်း ခြင်္သေ့နှုတ်ကဲ့သို့
ဖြစ်၏။ နဂါးသည် မိမိတန်ခိုးနှင့် မိမိပလ္လင်ကို
ငင်း၊ ကြီးစွာသောအာဏာစက်ကိုငင်း သားရဲ၌
၃ အပ်ပေး၏။– သားရဲ၏ ခေါင်းတလုံးသည် သေ
အောင်ကွပ်မျက်ပြီးသကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ သေစေသော
ဒဏ်ချက်သည် ပျောက်လျက်ရှိ၏။ မြေကြီးသား
အပေါင်းတို့သည် သားရဲနောက်သို့ လိုက်၍ အံ့
၄ သြကြ၏။– ထိုသားရဲ၌ အာဏာစက်ကို အပ်ပေး
သော နဂါးကို ကိုးကွယ်ကြ၏။ သားရဲကိုလည်း
ကိုးကွယ်၍၊ အဘယ်သူသည် သားရဲနှင့် တူသ
နည်း။ အဘယ်သူသည် သူ့ကို စစ်ဖြိုင်နိုင်သ
၅ နည်းဟု ပြောဆိုကြ၏။– ထိုသားရဲသည်လည်း
ကြီးစွာသောစကားကိုငင်း၊ ဘုရားသခင်ကို ပြစ်
မှားသောစကားကိုငင်း ပြောတတ်သောနှုတ်နှင့်
ပြည့်စုံ၍၊ လလေးဆယ့်နှစ်လပတ်လုံး စီရင်ရ
၆ သောအခွင့်ကို ရ၏။– ဘုရားသခင်ကို ပြစ်မှား
သောစကားအားဖြင့် နာမတော်နှင့် တဲတော်ကို
ငင်း၊ ကောင်းကင်သားတို့ကိုငင်း၊ ပြစ်မှားခြင်းငှါ
၇ နှုတ်ကို ဖွင့်ထား၏။– သန့်ရှင်းသူတို့ကို စစ်တိုက်
၍ နိုင်ရသောအခွင့်ကိုရ၏။ အသီးအသီးဘာသာ
စကားကိုပြောသော လူအမျိုးအနွယ်ခပ်သိမ်းတို့
၈ ကို အုပ်စိုးရသောအခွင့်ကိုလည်း ရ၏။– ကွပ်
မျက်သော သိုးသငယ်၏ အသက်စာစောင်၌
ကမ္ဘာဦးကပင် စာရင်းမဝင်သော မြေကြီးသား အ
၉ ပေါင်းတို့သည် သားရဲကို ကိုးကွယ်ကြ၏။– နား
၁၀ ရှိသောသူမည်သည်ကား ကြားပါစေ။– သူတပါး
ကို ဘမ်းဆီးယူသွားသောသူသည် ကိုယ်တိုင်
ဘမ်းဆီးယူသွားခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ ထားဖြင့်
သတ်တတ်သောသူသည်လည်း ကိုယ်တိုင် ထား
ဖြင့်သေရမည်။ ဤအရာ၌ သန့်ရှင်းသူတို့လည်း
သည်းခံစရာအကြောင်း၊ ယုံကြည်စရာအကြောင်း
ရှိ၏။
၁၁ အခြားသော သားရဲတကောင်သည်၊ သိုးသ
ငယ်၏ချိုနှင့်တူသော ချိုနှစ်ချောင်းရှိ၍၊ နဂါးကဲ့
သို့ စကားပြောလျက်၊ မြေကြီးထဲက ထွက်သည်
၁၂ ကို ငါမြင်၏။– ထိုသားရဲသည် သူ့အရင်ဖြစ်သော
ပဌမသားရဲ၏ အာဏာစက်ရှိသမျှကို သုံးစွဲ၏။
သေစေသောဒဏ်ချက် ပျောက်ခဲ့ပြီးသော ပဌမ
သားရဲကို မြေကြီးမှစ၍ မြေကြီးသားတို့သည်
၁၃ ကိုးကွယ်စေခြင်းငှါ ပြု၏။– ကြီးစွာသောနိမိတ်
လက္ခဏာတို့ကိုလည်း ပြု၏။ လူတို့မျက်မှောက်
၌ ကောင်းကင်က မြေကြီးအပေါ်သို့ မီးကို ဆင်း
၁၄ စေ၏။– ပဌမသားရဲရှေ့၌ ပြုပိုင်သော နိမိတ်
လက္ခဏာတို့အားဖြင့် မြေကြီးသားတို့ကို လှည့်
ဖြား၏။ ထားနှင့် ခုတ်သောဒဏ်ချက်ကို ခံရ၍
အသက်ရှင်သေးသော သားရဲ၏ရုပ်တုကို လုပ်
၁၅ စေခြင်းငှါ မြေကြီးသားတို့ကို မှာထား၏။– သား
ရဲ၏ရုပ်တုသည် စကားပြောနိုင်မည် အကြောင်း
နှင့်၊ မိမိကို မကိုးကွယ် သောသူရှိသမျှတို့ကို
သတ်ခြင်းငှါ ပြုနိုင်မည်အကြောင်း၊ ရုပ်တုဉ္ဇ အ
သက်ကို သွင်းပေးရသော အခွင့်ကိုလည်းရ၏။–

၁၆ ငွေရတတ်သောသူ၊ ဆင်းရဲသောသူ၊ ကျွန်ခံရသောသူ၊ လွတ်သောသူ၊ အကြီးအငယ်ရှိသမျှတို့သည် လက်ျာလက်၌ဖြစ်စေ၊ နဖူး၌ဖြစ်စေ၊ တံ
၁၇ ဆိပ်လက်မှတ်ကို ခံစေခြင်းငှါငင်း၊- ထိုတံဆိပ်လက်မှတ်တည်းဟူသော သားရဲ၏ နာမဖြစ်စေ၊ နာမ၏အရေအတွက်ဖြစ်စေ၊ တခုခုကို မခံသော သူတယောက်မျှ မရောင်းမဝယ်စေခြင်းငှါငင်း
၁၈ စီရင်၏။- ဤအရာ၌ ပညာရှိ၏။ ဉာဏ်ရှိသော သူသည် သားရဲ၏ အရေအတွက်ကို ရေတွက်စေ။ လူ၏ အရေအတွက် ဖြစ်၏။ ခြောက်ရာခြောက်ဆယ်ခြောက်လည်း ဖြစ်၏။

၁၄

၁ ထိုနောက်မှ ငါကြည့်လျှင်၊ သိုးသငယ်သည် ဇိအုန်တောင်ပေါ်မှာ ရပ်နေ၏။ သူ၏နာမနှင့် ခမည်းတော်၏နာမကို နဖူး၌အကွရာတင်သောသူ တသိန်းလေးသောင်းလေးထောင်လည်း သူနှင့်
၂ အတူ ရှိကြ၏။- သမုဒ္ဒရာရေသံ၊ ကြီးစွာသော မိုးယံကြိုးသံကဲ့သို့ ကောင်းကင်ကအသံကို ငါကြား၏။ ထိုသို့ ငါကြားသောအသံသည် စောင်းသမားများ စောင်းတီးသောအသံကဲ့သို့ ဖြစ်၏။-
၃ ပလ္လင်တော်ရှေ့၌ဌင်း၊ သတ္တဝါလေးပါးနှင့်အသက်ကြီးသူတို့ရှေ့၌ဌင်း၊ သူတို့သည် အသစ်သောသီချင်းကို ဆိုကြ၏။ မြေကြီးမှ ရွေးနှုတ်သောသူ တသိန်းလေးသောင်းလေးထောင်မှတပါး၊ အဘယ်
၄ သူမျှ ထိုသီချင်းကို သင်၍ မရနိုင်။- ထိုသူတို့သည် ကညာဖြစ်၍ မေထုန်အမှုနှင့် မညစ်ညူးသောသူဖြစ်ကြ၏။ သိုးသငယ် သွားလေရာရာ အရပ်သို့ နောက်တော်၌လိုက်သောသူဖြစ်ကြ၏။ လူတို့အထဲကရွေးနှုတ်၍ ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်အဘို့ အဦးသီးသောအသီး ဖြစ်ကြ၏။-
၅ အပြစ်နှင့်ကင်းလွတ်ကြသည်ဖြစ်၍ သူတို့နှုတ်၌ မုသာမရှိ။
၆ မြေကြီးပေါ်မှာနေသောသူတည်းဟူသော အသီးအသီးဘာသာစကားကိုပြောသော လူအမျိုးအနွယ်ခပ်သိမ်းတို့အား ထာဝရဧဝံဂေလိတရားကိုဟောရသော ကောင်းကင်တမန်တပါးက၊-
၇ ဘုရားသခင်ကို ကြောက်ရွံ့၍ ချီးမွမ်းကြလော့။ တရားစီရင်တော်မူသော အချိန်ရောက်လာပြီ။ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ သမုဒ္ဒရာနှင့်စမ်းရေတွင်းတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူသောအရှင်ကို ကိုးကွယ်ကြလော့ဟု ကြီးသောအသံနှင့်ပြောဆို၍ ကောင်းကင်အလယ်၌ ပျံဝဲလျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။-
၈ ကောင်းကင်တမန်တပါးကလည်း၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးပြိုလဲပြီ။ မိမိမတရားသောမေထုန်၏အဆိပ်အတောက်တည်းဟူသော စပျစ်ရည်ကို လူမျိုးအပေါင်းတို့အား တိုက်လေပြီးသော ဗာဗုလုန်မြို့
၉ ကြီး ပြိုလဲပြီဟု လိုက်၍ပြောဆို၏။- ထိုမှတပါး၊ တတိယကောင်းကင်တမန်က၊ အကြင်သူသည် သားရဲနှင့်သူ၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်၍၊ သူ၏တံဆိပ်လက်မှတ်ကို နဖူး၌ခံသည်ဖြစ်စေ၊ လက်၌ခံ
၁၀ သည်ဖြစ်စေ၊- ထိုသူသည် ဘုရားသခင်၏ဒေါသဖလား၌လောင်းသော အမျက်တော်စပျစ်ရည်စစ်ကို သောက်ရလိမ့်မည်။ သန့်ရှင်းသောကောင်းကင်တမန်တို့ရှေ့၊ သိုးသငယ်ရှေ့တွင်၊ ကန့်နှင့်
၁၁ ရောသောမီးထဲမှာ ပြင်းစွာသော ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။- ထိုညှဉ်းဆဲခြင်း၏ မီးခိုးသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် တက်လျက်ရှိ၏။ သားရဲနှင့် သူ၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်၍၊ သူ၏နာမတံဆိပ်လက်မှတ်ကို ခံသောသူတို့သည် နေ့ညဉ့်မပြတ် သက်သာမရကြဟုလိုက်၍ ကြီးသောအသံနှင့်
၁၂ ပြောဆို၏။- ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တို့ကိုင်ထင်း၊ ယေရှု၏ ယုံကြည်ခြင်းကိုင်ထင်း၊ စောင့်ရှောက်သော သန့်ရှင်းသူတို့သည် ဤအရာ၌ သည်းခံ
၁၃ စရာအကြောင်း ရှိ၏။- တဖန်တုံ၊ ကောင်းကင်အသံကား၊ ယခုမှစ၍ သခင်ဘုရား၌ သေသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏ဟု ရေးထားလော့ဟုပြောဆိုသည်ကို ငါကြား၏။ ဝိညာဉ်တော်ကလည်း ထိုသို့ မှန်ပေ၏။ ထိုသူတို့သည် ပင်ပန်းခြင်းဒုက္ခမခံမည်အကြောင်းရှိ၍၊ သူတို့၏အကျင့်တို့သည်လည်း သူတို့နှင့်အတူ လိုက်ကြ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၄ တဖန် ငါကြည့်လျှင်၊ ဖြူသောမိုးယံးတိမ်ရှိ၏။ လူသားတော်နှင့်တူသောသူသည် ခေါင်းတော်ပေါ်၌ ရွှေသရဖူကိုဆောင်းလျက်၊ ထက်သောတံစဉ်ကိုကိုင်လျက်၊ မိုးယံးတိမ်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ
၁၅ ၏။- ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် ဗိမာန်တော်ထဲကထွက်၍၊ ကိုယ်တော်၏တံစဉ်ကိုလွှတ်၍ စပါးကို ရိတ်တော်မူပါ။ ရိတ်ရသောအချိန်ရောက်ပါပြီ။ မြေကြီး၌ ရိတ်စရာစပါးမှည့်ပါပြီဟု မိုးယံးတိမ်ပေါ်မှာထိုင်သောသူကို ကြီးသောအသံနှင့်
၁၆ ဟစ်လေ၏။- မိုးယံးတိမ်ပေါ်မှာ ထိုင်သောသူသည် မိမိတံစဉ်ကို မြေကြီး၌သွင်း၍ မြေကြီး၏
၁၇ စပါးကို ရိတ်တော်မူ၏။- ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိသောဗိမာန်တော်ထဲကထွက်၍ သူ၌လည်း ထက်သောတံစဉ်ပါ
၁၈ ၏။- မီးကိုအစိုးရသော ကောင်းကင်တမန်တပါး

သည် ယဇ်ပလ္လင်ထဲက ထွက်၍၊ ထက်သောတံစဉ်ပါသောသူကို ကြီးစွာသောကြွေးကြော်ခြင်းနှင့်ခေါ်လျက်၊ သင်၏ထက်သောတံစဉ်ကိုလွှတ်၍ မြေကြီး၏စပျစ်သီးပွတ်တို့ကိုရိတ်လော့။ အ
၁၉ သီးမှည့်ပြီဟုပြောဆို၏။– ကောင်းကင်တမန်သည်လည်း မိမိတံစဉ်ကို မြေကြီး၌သွင်း၍ မြေကြီး၏စပျစ်သီးကို ရိတ်ပြီးမှ၊ ဘုရားသခင်၏ အမျက်တော်တည်းဟူသော နယ်ရာတန်ဆာကြီး
၂၀ ထဲသို့ ချလေ၏။– မြို့ပြင်၌ နယ်ရာတန်ဆာကို ဖိနင်း၍၊ အသွေးသည် တဆယ်ခြောက်ယူဇနာခရီးတရှောက်လုံး၌ မြင်းဇက်ကြိုးကို မှီသည်တိုင်အောင် နယ်ရာတန်ဆာထဲက ထွက်လေ၏။

၁၅

၁ တဖန်တုံ၊ ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ကို ပြီးစီးစေသော နောက်ဆုံးဘေးဒဏ် ခုနစ်ပါးရှိသော ကောင်းကင်တမန်ခုနစ်ပါးတည်းဟူသော၊ ကောင်းကင်၌ အံ့ဘွယ်သောနိမိတ်ကြီးအခြား
၂ တပါးကို ငါမြင်ရ၏။– မီးနှင့်ရောသော ဖန်ရေကန်ကဲ့သို့ ရှိသည်ကိုလည်း မြင်ရ၏။ သားရဲနှင့်၎င်း၊ သူ၏ရုပ်တုနှင့်၎င်း၊ သူ၏နာမအရေအတွက်နှင့်၎င်း၊ လွတ်၍ အောင်မြင်သောသူတို့သည်၊ ဘုရားသခင်၏စောင်းတော်တို့ကိုကိုင်လျက်၊ ဖန်ရေ
၃ ကန်နားမှာ ရပ်နေကြသည်ကို မြင်ရ၏။– ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ကျွန် မောရှေ၏သီချင်းနှင့်သိုးသငယ်၏သီချင်းကိုသီ၍၊ အနန္တတန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်၏အပြုအမူတို့သည် ကောင်းမြတ်၍ အံ့သြဘွယ်ဖြစ်ကြပါ၏။ လူမျိုးတို့၏ဘုရင် ကိုယ်
၄ တော်၏အကျင့်ဝေလေတို့သည် ဖြောင့်မတ်ဟုတ်မှန်ကြပါ၏။– အိုထာဝရဘုရား၊ ကိုယ်တော်ကို မကြောက်ရွံ့ဘဲ၊ နာမတော်ကို မချီးမွမ်းဘဲ အဘယ်သူနေရပါအံ့နည်း။ ကိုယ်တော်တပါးတည်း သာလျှင် သန့်ရှင်းတော်မူ၏။ တရားသဖြင့် စီရင်တော်မူခြင်းအရာတို့သည် ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် လာ၍ ရှေ့တော်၌ ကိုး
၅ ကွယ်ကြပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။

၅ ထိုနောက် ငါကြည့်လျှင်၊ ကောင်းကင်ဘုံ၌ သက်သေခံတော်မူချက် ဌာပနာရာ တဲတော်ရှိ
၆ သော ဗိမာန်တော်ကို ဖွင့်ထား၏။– ဘေးဒဏ်ခုနစ်ပါးရှိသော ကောင်းကင်တမန် ခုနစ်ပါးတို့သည် စင်ကြယ်ပြောင်လက်သော ပိုက်ဆန်အဝတ်ကို ဝတ်လျက်၊ ရင်၌ ရွှေရင်စည်းကို စည်းလျက် ဗိ
၇ မာန်တော်ထဲက ထွက်လာကြ၏။– သတ္တဝါလေးပါးတွင် တပါးသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်နှင့်ပြည့်သော ရွှေဖလားခုနစ်လုံးကို ကောင်းကင်
၈ တမန်ခုနစ်ပါးတို့အား ပေး၏။– ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်တော်ကြောင့်၊ ဗိမာန်တော်သည် မီးခိုးနှင့်ပြည့်၍ ကောင်းကင်တမန် ခုနစ်ပါး၏ ဘေးဒဏ်ခုနစ်ပါး မကုန်မှီတိုင်အောင် ဗိမာန်တော်ထဲသို့ အဘယ်သူမျှ မဝင်နိုင်။

၁၆

၁ ဗိမာန်တော်ထဲက ကြီးသောအသံကား၊ သွားကြလော့။ ဘုရားသခင်၏အမျက်တော်ဖလား ခုနစ်လုံးကို မြေကြီးပေါ်သို့ သွန်းလောင်းကြလော့ဟု ကောင်းကင်တမန်ခုနစ်ပါးတို့အား ပြောဆို
၂ သည်ကို ငါကြား၏။– ပဌမသူသည် သွား၍ မိမိဖလားကို မြေကြီးပေါ်သို့ သွန်းလောင်းလျှင်၊ သားရဲ၏တံဆိပ်လက်မှတ်ကိုခံ၍ သူ၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်သောလူတို့၌ အလွန်ဆိုးသော အနာ
၃ စိမ်းပေါက်လေ၏။– ဒုတိယကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို ပင်လယ်ပေါ်သို့သွန်းလောင်းလျှင် ပင်လယ်သည် လူသေ၏အသွေးကဲ့သို့သော အသွေးဖြစ်၏။ ပင်လယ်၌ အသက်ရှင်သော
၄ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် သေကြ၏။– တတိယကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို မြစ်ပေါ်သို့ ၎င်း၊ စမ်းရေတွင်းပေါ်သို့၎င်း သွန်းလောင်းလျှင်၊
၅ ထိုအရာတို့သည် အသွေးဖြစ်ကြ၏။– ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်ကာလ အစဉ်ရှိတော်မူသောအရှင်၊ ကိုယ်တော်သည် ဤသို့ တရားစီရင်တော်မူသည်အမှုမှာ
၆ ဖြောင့်မတ်တော်မူ၏။– ထိုသူတို့သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ အသွေး၊ ပရောဖက်တို့၏ အသွေးကို သွန်းလောင်းကြသည်ဖြစ်၍၊ သူတို့အား အသွေးကို တိုက်တော်မူပြီ။ သူတို့လည်း ခံထိုက်ကြပါ
၇ ၏ဟု လျှောက်ဆိုသည်ကို ငါကြား၏။– ယဇ်ပလ္လင်ကလည်း၊ မှန်ပါ၏၊ အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရအရှင်ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်စီရင်တော်မူခြင်းအရာတို့သည် ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်ကြပါ၏ဟု လျှောက်ဆိုသောအသံကို ငါကြား၏။

၈ စတုတ္ထကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို နေပေါ်သို့ သွန်းလောင်းလျှင်၊ နေသည် လူ
၉ တို့ကို မီးလောင်ရသောအခွင့်ကို ရ၏။– ပူအားကြီးသောအရှိန်ဖြင့် လူတို့သည် လောင်ခြင်းကို ခံရ၍၊ ထိုဘေးဒဏ်တို့ကို အစိုးပိုင်တော်မူသော

ဘုရားသခင်၏ နာမတော်ကို ကျိန်ဆဲကြ၏။ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းခြင်းအလိုငှါ နောင်တမရ
၁၀ ကြ။– ပဉ္စမကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို သားရဲ၏ ပလွင်ပေါ်သို့ သွန်းလောင်းလျှင်၊ သူ၏ နိုင်ငံသည် မှောင်မိုက်အတိ ဖြစ်လေ၏။ နိုင်ငံသားတို့သည် ပင်ပန်းအားကြီးသည်နှင့် မိမိတို့
၁၁ လျှာကို ကိုက်ခဲကြ၏။– မိမိတို့ခံရသော ဝေဒနာနှင့် အနာစိမ်းများကြောင့် ကောင်းကင်ဘုံ၏ အရှင်ဘုရားသခင်ကို ကျိန်ဆဲကြ၏။ မိမိတို့ အကျင့်ကိုလည်း နောင်တမရကြ။

၁၂ ဆဋ္ဌမကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို ဥဖရတ်မြစ်ကြီးပေါ်သို့သွန်းလောင်းလျှင်၊ အရှေ့မျက်နှာဘုရင်တို့သွားရာလမ်းကို ပြင်ဆင်စေခြင်းအလိုငှါ ထိုမြစ်ရေသည် ခန်းခြောက်လေ၏။–
၁၃ ထိုအခါ နဂါး၏ခံတွင်းထဲကငှင်း၊ သားရဲ၏ခံတွင်းထဲကငှင်း၊ မိစ္ဆာပရောဖက်၏ခံတွင်းထဲကငှင်း၊ ဘားကောင်ကဲ့သို့ ညစ်ညူးသောဝိညာဉ်သုံးပါး
၁၄ ထွက်သည်ကို ငါမြင်၏။– နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို ပြသော နတ်ဆိုး၏ဝိညာဉ် ဖြစ်သတည်း။ ထိုဝိညာဉ်တို့သည် လောကီတမန်ဧင်လုံးတွင်ရှိသော ရှင်ဘုရင်တို့ထံသို့ ထွက်သွား၍၊ အနန္တတန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသခင်၏နေ့ကြီး၌ စစ်
၁၅ တိုက်ခြင်းအလိုငှါ စုဝေးစေကြ၏။– ဟေဗြဲဘာသာအားဖြင့် အာမဂေဒုန် အမည်ရှိသောအရပ်၌
၁၆ စုဝေးစေကြ၏။– အသံတော်ကား၊ သူနိုးကဲ့သို့ ငါလာ၏။ အဝတ်အချည်းစည်းနှင့် သွားလာ၍ သူတပါးရှေ့၌ ရှက်စရာအကြောင်း မရှိစေခြင်းငှါ နိုးလျက်နေ၍၊ ကိုယ်အဝတ်ကို စောင့်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။

၁၇ သတ္တမကောင်းကင်တမန်သည် မိမိဖလားကို အာကာသကောင်းကင်ပေါ်သို့သွန်းလောင်းလျှင် ပြီးပြီဟု ကြီးသောအသံသည် ကောင်းကင်ဗိမာန်တော်၌ရှိသော ပလ္လင်တော်ထဲက ထွက်၏။–
၁၈ လျှပ်စစ်ပြက်ခြင်း၊ အသံမြည်ခြင်း၊ မိုးယံချုန်းခြင်း၊ ကြီးစွာသောမြေလှုပ်ခြင်းဖြစ်ကြ၏။ မြေကြီးအပေါ်မှာ လူတို့ဖြစ်သည်ကာလမှစ၍ ထိုသို့သောလက္ခဏာနှင့် ထိုမျှလောက် ပြင်းထန်စွာသော မြေလှုပ်ခြင်းသည် မဖြစ်စဖူး။

၁၉ မြို့ကြီးသည် သုံးဖြာကွဲပြား၍ လူအမျိုးမျိုး နေသောမြို့တို့သည် ပြိုလဲကြ၏။ ဘုရားသခင်သည် ပြင်းစွာသော ဒေါသအမျက်တော်၏ စပျစ်ရည်ဖလားကို တိုက်ခြင်းငှါ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးကို အောက်မေ့တော်မူ၏။ ကျွန်းရှိသမျှတို့သည် လွင့်ပြေးကြ၏။ တောင်များတို့သည် ကွယ်ပျောက်
၂၀ ကြ၏။– အချိန် အခွက်တဆယ်ရှိသော မိုးယံသီးသည် ကောင်းကင်ကလူတို့အပေါ် သို့ကျလေ၏။–
၂၁ ထိုမိုးယံသီးဘေးဒဏ် အလွန်ကြီးသည် ဖြစ်၍၊ လူတို့သည် မိုးယံသီးဘေးဒဏ်ကြောင့် ဘုရားသခင်ကို ကျိန်ဆဲကြ၏။

၁၇

၁ ဖလားခုနစ်လုံးရှိသော ကောင်းကင်တမန် ခုနစ်ပါးတို့တွင် တပါးသည်လာပြီးလျှင်၊ ငါ့ကိုနှုတ်ဆက်၍၊ လာခဲ့ပါ။ ရေအပေါ်မှာထိုင်သော ပြည်
၂ တန်ဆာကြီး၌ စီရင်ခြင်းအမှုကိုငါပြမည်။– လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် မတရားသောမေထုန်ကို သူနှင့်ပြုကြပြီ။ မြေကြီးသားတို့သည် သူ၏မတရားသောမေထုန်၏ စပျစ်ရည်နှင့် ယစ်မူးကြပြီဟု
၃ ပြောဆိုလျက်၊– ငါ့ကို ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် တောသို့ ဆောင်သွားလေ၏။ ခေါင်းခုနစ်လုံးနှင့် ချိုဆယ်ချောင်းရှိ၍၊ ဘုရားသခင်၏အသရေတော်ကို ရွှတ်ချသောနာမတို့နှင့် အပြည့်ရှိသော သားရဲနီအပေါ်မှာ ထိုင်လျက်ရှိသော မိန်းမတဦး
၄ ကို ငါမြင်၏။– ထိုမိန်းမသည် အဝတ်နီ၊ အဝတ်မောင်းကို ဝတ်လျက်၊ ရွှေတန်ဆာ၊ ကျောက်မြတ်တန်ဆာ၊ ပုလဲတန်ဆာကို ဆင်လျက်ရှိ၏။ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအရာနှင့်ငင်း၊ မိမိမတရားသော မေထုန်၏ညစ်ညူးခြင်းနှင့်ငင်း ပြည့်
၅ သောရွှေဖလားကို ကိုင်လျက်ရှိ၏။– နဖူး၌ အက္ခရာတင်သောဘွဲ့မူကား၊ နက်နဲသောအရာ၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီး၊ ပြည်တန်ဆာတို့၏အမိ၊ မြေ၌ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောအရာတို့၏အမိပေတည်း။–
၆ ထိုမိန်းမသည် သန့်ရှင်းသူတို့၏အသွေး၊ ယေရှု၏သက်သေခံတို့၏အသွေးနှင့် ယစ်မူးသည်ကို ငါမြင်၏။ ထိုသို့ မြင်သောအခါ အလွန်အံ့သြမိန်းမောစွာနေ၏။

၇ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ အဘယ်ကြောင့် အံ့သြသနည်း။ ထိုမိန်းမ၏ နက်နဲသောအရာကို ငင်း၊ ခေါင်းခုနစ်လုံးနှင့် ချိုဆယ်ချောင်းရှိ၍ ထိုမိန်းမကိုဆောင်သော သားရဲ၏နက်နဲသောအရာ
၈ ကိုငင်း ငါပြောမည်။– ယခုမြင်သော သားရဲသည် ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဖြစ်ဆဲမရှိ၊ အနက်ဆုံးသောတွင်းထဲကတက်၍ ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်လိမ့်မည်။ ကမ္ဘာဦးကပင် အသက်စာရောင်ခံ စာရင်းမဝင်သောမြေကြီးသားတို့သည် ဖြစ်ဘူး၍၊ ဖြစ်ဆဲမရှိ၊ ဖြစ်လတ့်သောသားရဲကိုမြင်ရသောအခါ၊ အံ့သြ
၉ ကြလိမ့်မည်။– ဤအရာ၌ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော

ဉာဏ်ရှိ၏။ ခေါင်းခုနစ်လုံးကား၊ မိန်းမထိုင်သော
၁၀ တောင်ခုနစ်လုံးဖြစ်၏။– ရှင်ဘုရင်ခုနစ်ပါးလည်း
ဖြစ်၏။ ငါးပါးကျပြီ၊ တပါးရှိသေး၏။ တပါးဖြစ်
လေဦးမည်။ ဖြစ်သောအခါ တခဏသာတည်
၁၁ လိမ့်မည်။– ဖြစ်ဘူး၍ ဖြစ်ဆဲမရှိသောသားရဲ
သည် ရှစ်ပါးမြောက်သောရှင်ဘုရင်ဖြစ်၏။ ခုနစ်
ပါးအဝင်လည်းဖြစ်၏။ ဖျက်ဆီးခြင်းသို့ ရောက်ရ
၁၂ လိမ့်မည်။– ယခုမြင်သော ချိုဆယ်ချောင်းကား၊
မင်းအာဏာစက်ကိုမရသေးသော ရှင်ဘုရင်ဆယ်
ပါးဖြစ်၏။ ရှင်ဘုရင်၏အာဏာစက်ကို သားရဲ
၁၃ နှင့်အတူ တချက်တည်း ရကြလိမ့်မည်။– ထိုသူ
တို့သည်သဘောတူ၍ မိမိတို့တန်ခိုးအာဏာစက်
၁၄ ကို သားရဲ၌ အပ်ပေးကြလိမ့်မည်။– သူတို့သည်
သိုးသငယ်ကို စစ်တိုက်၍ သိုးသငယ်သည် နှိုင်
တော်မူမည်။ အကြောင်းမူကား၊ သိုးသငယ်သည်
သခင်တို့၏သခင်၊ ဘုရင်တို့၏ဘုရင် ဖြစ်တော်မူ
၏။ ကိုယ်တော်နှင့်အတူရှိသောသူတို့သည်လည်း
ခေါ်တော်မူသောသူ၊ ရွေးချယ်တော်မူသောသူ၊
၁၅ သစ္စာရှိသောသူဖြစ်ကြ၏။– ယခုမြင်၍ ပြည်တန်
ဆာထိုင်သော ရေကား၊ အသီးအသီး ဘာသာ
စကားကိုပြောသော လူအမျိုးမျိုးအစုစုဖြစ်သ
၁၆ တည်း။– ယခုမြင်သော ချိုဆယ်ချောင်းနှင့်သားရဲ
သည် ပြည်တန်ဆာကို မုန်း၍ သူ၏စည်းစိမ်ကို
ဖျက်ဆီးလိမ့်မည်။ သူ၏ အဝတ်တန်ဆာကို
၁၇ ချွတ်၍ သူ၏အသားကို ကိုက်စားလိမ့်မည်။– သူ
၏ ကိုယ်ကိုလည်း မီးရှို့လိမ့်မည်။ အကြောင်းမူ
ကား၊ သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏အလိုတော်ကို
ပြုခြင်းငှါငင်း၊ နှုတ်ကပတ်တော် မပြည့်စုံမှီတိုင်
အောင် သဘောတူ၍ မိမိတို့နှိုင်ငံများကို သားရဲ၌
အပ်ပေးခြင်းငှါငင်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့၌
၁၈ အကြံပေးတော်မူ၏။– ယခုမြင်သောမိန်းမသည်
လည်း၊ လောကီရှင်ဘုရင်တို့ကို အုပ်စိုးသော မြို့
ကြီးဖြစ်သတည်းဟု ကောင်းကင်တမန်ပြောဆို
၏။

၁၈

၁ ထိုနောက်မှ ကောင်းကင်တမန် တပါးသည်
ကြီးစွာသောတန်ခိုးနှင့် ပြည်စုံ၍ ကောင်းကင်က
ဆင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။ သူ၏ ရောင်ခြည်
၂ အားဖြင့် မြေကြီးထွန်းလင်းလျက်ရှိ၏။– သူသည်
ကျယ်သောအသံနှင့် ကြွေးကြော်၍၊ ဗာဗုလုန်
မြို့ကြီးပြိုလဲပြီ၊ ပြိုလဲပြီ။ နတ်ဆိုးနေရာဖြစ်လေ
ပြီ။ ညစ်ညူးသောဝိညာဉ်မျိုး၏တွင်းဖြစ်လေပြီ။
ညစ်ညူး၍စက်ဆုပ်ဘွယ်သောငှက်မျိုး၏ မှီခိုရာ
၂ ဖြစ်လေပြီ။– အကြောင်းမူကား၊ လူမျိုးအပေါင်း
တို့သည် သူ၏မတရားသော မေထုန်၏အဆိပ်
အတောက်တည်းဟူသောစပျစ်ရည်ကို သောက်
ကြပြီ။ လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည် မတရားသော
မေထုန်ကိုသူနှင့်ပြုကြပြီ။ လောကီကုန်သည်တို့
သည် သူ၏ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကြွယ်ဝခြင်းအား
ဖြင့် ဥစ္စာရတတ်ကြပြီဟုပြောဆို၏။
၄ အခြားသော ကောင်းကင်အသံကား၊ ငါ၏လူ
မျိုးတို့၊ သူ၏အပြစ်တို့ကို ဆက်ဆံခြင်းနှင့်ငင်း၊
သူ၏ဘေးဒဏ်များကို ခံခြင်းနှင့်ငင်း ကင်းလွတ်
၅ အံ့သောငှါ၊ သူ၏အထဲကထွက်ကြလော့။– သူ၏
အပြစ်တို့သည် ကောင်းကင်တုံတိုင်အောင် မှီကြ
သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏မတရားသောအမှုတို့ကို ဘုရား
၆ သခင် သတိရတော်မူပြီ။– သူသည် အကျိုးအပြစ်
ကိုဆပ်ပေးသည်နည်းတူ သူ၌ဆပ်ပေးကြလော့။
သူ၏အကျင့်အတိုင်း နှစ်ဆထပ်၍စီရင်ကြလော့။
သူလောင်းသော ဖလားခွဲ သူ့အဘို့ နှစ်ဆတိုး၍
၇ လောင်းကြလော့။– သူသည် ကိုယ်ကိုချီးမွှော်က
၍ကာမဂုဏ်၌ပျော်မွေ့သည်အတိုင်း သူ၌ပြင်းစွာ
သောဆုံးမခြင်း၊ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်းကိုဖြစ်
စေကြလော့။ ငါကား မိဖုရားဖြစ်၏။ မုတ်ဆိုးမ
မဟုတ်။ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်းကို မသိရဟု
၈ သူသည် အောက်မေ့တတ်၏။– ထိုကြောင့်၊ သူခံ
ရသောသေခြင်းဘေး၊ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်း
ဘေး၊ မွတ်သိပ်ခြင်း ဘေးဒဏ်များတို့နှင့် တနေ့
ခြင်းတွင်တွေ့၍၊ မီးဖြင့်လည်း ကျွမ်းလောင်ခြင်း
ကိုခံရလိမ့်မည်။ သူ့ကိုစီရင်တော်မူသော ထာဝရ
အရှင်ဘုရားသခင်သည် ခွန်အားဗလကြီးတော်မူ
၏။
၉ မတရားသောမေထုန်ကို သူနှင့်ပြု၍ ကာမ
ဂုဏ်၌ပျော်မွေ့သော လောကီရှင်ဘုရင်တို့သည်၊
၁၀ သူကျွမ်းလောင်ရာမီးခိုးကို မြင်သောအခါ၊– သူခံ
ရသော ညှဉ်းဆဲခြင်းဝေဒနာကိုကြောက်၍ အဝေး
ကရပ်လျက်၊ ဖြစ်ရလေခြင်း။ ဖြစ်ရလေခြင်း။
ဗာဗုလုန်မြို့ကြီး၊ မြို့စွမ်း၊ သင်သည် တနာရီခြင်း
တွင် အပြစ်စီရင်ခြင်းသို့ ရောက်ပါပြီတကား ဟု
၍ သူ့ကြောင့် ငိုကြွေးမြည်တမ်းကြလိမ့်မည်။–
၁၁ လောကီကုန်သည်တို့သည် ထိုအတူ ငိုကြွေး၍
စိတ်မသာညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူ
၁၂ ကား၊ သူတို့ကုန်သွယ်ဥစ္စာတည်းဟူသော၊– ရွှေ၊
ငွေ၊ ကျောက်ကောင်း၊ ပုလဲ၊ ဝိတ်ချော၊ ကတ္တီပါ၊
ဖဲ၊ ပုဆိုးနီ၊ အမျိုးမျိုးသောသွိန်သစ်သား၊ အမျိုး
မျိုးသော ဆင်စွယ်တန်ဆာ၊ အမျိုးမျိုးသော သစ်

ကောင်းတန်ဆာ၊ ကြေးဝါတန်ဆာ၊ သံတန်ဆာ၊
၁၃ ကျောက်ဖြူတန်ဆာ၊– သစ်ကြံပိုး၊ အမေမုန်၊ နံ့
သာပေါင်း၊ ဆီမွေး၊ လောဗန်၊ စပျစ်ရည်၊ ဆီ၊ မုန့်
ညက်၊ ဂျုံဆန်၊ နွား၊ သိုး၊ မြင်း၊ ရထား၊ အစေခံ
ကျွန်၊ လူဝိညာဉ်တို့ကို အဘယ်သူမျှနောက်တဖန်
၁၄ မဝယ်ရ။– သင်သည် အလွန်တပ်မက်သော သစ်
သီးမျိုးလည်း ပျောက်ကုန်ပြီ။ ဆူဖျိုးသောအရာ၊
တင့်တယ်သောအရာရှိသမျှတို့လည်း ပျောက်
၁၅ ကုန်ပြီ။ နောက်တဖန်မတွေ့ရ။– သူ့ကို အမှီပြု
၍ ထိုအရာများကို ရောင်းဝယ်သဖြင့်၊ ငွေရတတ်
သောကုန်သည်တို့သည် သူခံရသောဉာဉ်းဆဉ်းခြင်း
၁၆ ဝေဒနာကို ကြောက်၍ အဝေးကရပ်လျက်၊– ဖြစ်
ရလေခြင်း၊ ဖြစ်ရလေခြင်း၊ ပိတ်ချော၊ အဝတ်နီ၊
အဝတ်မောင်းကိုဝတ်၍၊ ရွှေတန်ဆာ၊ ကျောက်
မြတ်တန်ဆာ၊ ပုလဲတန်ဆာကို ဆင်သောမြို့
၁၇ ကြီး၊– ဤမြွေလောက်ကြီးစွာသော စည်းစိမ်သည်
တနာရီခြင်းတွင် ပျက်စီးပါပြီတကားဟု ဝိုကြွေး
၍ စိတ်မသာညည်းတွားကြလိမ့်မည်။ ခပ်သိမ်း
သောသင်္ဘောသူကြီး၊ အရပ်ရပ်သို့ လွှင့်ကူးတတ်
သောသူအပေါင်းတို့နှင့် သင်္ဘောသား၊ ပင်လယ်
၁၈ ကုန်သည်ရှိသမျှတို့သည် အဝေးကရပ်၍၊– သူ
ကျွမ်းလောင်ရာ မီးခိုးကိုမြင်လျှင်၊ ထိုမြို့နှင့် အ
၁၉ ဘယ်မြို့တူသနည်းဟူ၍ငင်း၊– ဖြစ်ရလေခြင်း၊
ဖြစ်ရလေခြင်း၊ ပင်လယ်ကူးသောသင်္ဘောကိုပိုင်
သောသူအပေါင်းတို့အား ကိုယ်စည်းစိမ်ကိုပေး၍
ငွေရတတ်စေသောမြို့ကြီး တနာရီခြင်းတွင်ပျက်
စီးပါပြီတကားဟူ၍ငင်း အော်ဟစ်ကျလှံ၊ မြေ
မှုန့်ကို မိမိတို့ခေါင်းပေါ်မှာပစ်တင်လျက် ဝိုကြွေး
၂၀ ၍ စိတ်မသာညည်းတွားကြလိမ့်မည်။– ကောင်း
ကင်မှစ၍ သန့်ရှင်းသူတမန်တော်ပရောဖက်တို့၊
သူ့ကို ကြည့်ရှု၍ ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ဘုရား
သခင်သည် သင်တို့ဘက်၌နေ၍ သူ့ကို တရားစီ
ရင်တော်မူပြီဟု ပြောဆိုသည်ကို ငါကြား၏။

၂၁ ခွန်အားကြီးသော ကောင်းကင်တမန်တပါး
သည် ကြီးစွာသောကြိတ်ဆုံကျောက်ကဲ့သို့သော
ကျောက်ကို ချီယူ၍ ပင်လယ်ထဲသို့ချပစ်ပြီးလျှင်
ထိုနည်းတူ၊ ဗာဗုလုန်မြို့ကြီးကို ပြင်းထန်စွာ ချ
၂၂ ပစ်၍ နောက်တဖန် မပေါ်မရှိရ။– စောင်းသမား၊
အငြိမ့်သမား၊ ပုလွေသမား၊ တံပိုးသမားများ တီး
မှုတ်သောအသံလည်း သင့်အထဲ၌ နောက်တဖန်
မမြည်ရ။ အမျိုးမျိုးသော လက်တတ်သမားတို့
တွင် တယောက်မျှ သင့်အထဲ၌ နောက်တဖန် မ
ပေါ်မရှိရ။ ကြိတ်ဆုံသံလည်း သင့်အထဲ၌ နောက်
၂၃ တဖန် မမြည်ရ။– ဆီမီးအလင်းလည်း သင့်အထဲ
၌ နောက်တဖန် မထွန်းမလင်းရ။ မင်္ဂလာဆောင်
သတို့သားသတို့သမီးအသံကိုလည်း သင့်အထဲ၌
နောက်တဖန်မကြားရ။ အကြောင်းမူကား၊ လော
ကီမှူးမတ်တို့သည် သင်၏ ကုန်သည်ဖြစ်ကြပြီ။
လူအမျိုးမျိုးတို့သည် သင်၏ ပြုစားခြင်း ပရိ
ယာယ်အားဖြင့် လှည့်ဖြားခြင်းကို ခံရကြပြီဟု
၂၄ ကောင်းကင်တမန် ပြောဆို၏။– ပရောဖက်တို့
၏အသွေး၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏အသွေး၊ မြေကြီးပေါ်
မှာ ကွပ်မျက်သောသူအပေါင်းတို့၏ အသွေးကို
ထိုမြို့၌တွေ့၏။

၁၉

၁ ထိုနောက်မှကောင်းကင်ဘုံ၌စည်းဝေးသော
သူအများတို့၏အသံကြီးကား၊ ဟာလေလုယ၊ ငါ
တို့ဘုရားသခင်၏ကယ်တင်တော်မူခြင်းချမ်းသာ
၂ ဘုန်းအသရေ တန်ခိုးတော် ပေတည်း။– စီရင်
တော်မူခြင်းအရာတို့သည် ဟုတ်မှန်ဖြောင့်မတ်
ကြ၏။ မိမိမတရားသောမေထုန်အားဖြင့် မြေ
ကြီးကို ပုပ်ပျက်စေသော ပြည့်တန်ဆာကြီးကို
စစ်ကြောစီရင်တော်မူပြီ။ ကိုယ်တော်ကျွန်တို့၏
အသွေးကို သူ၏လက်ဖြင့်သွန်းသောအပြစ်နှင့်
အလျောက် ဒဏ်ပေးတော်မူပြီဟု ပြောဆိုကြ
၃ သည်ကို ငါကြား၏။– တဖန်တုံ၊ ဟာလေလုယ
ဟူ၍ငင်း၊ သူ၏မီးခိုးသည် ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
၄ တက်သည်ဟူ၍ငင်း ပြောဆိုကြ၏။– အသက်
ကြီးသူ နှစ်ဆယ်လေးပါးနှင့် သတ္တဝါလေးပါးတို့
သည် ပြပ်ဝပ်၍၊ ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူ
သော ဘုရားသခင်ကို ကိုးကွယ်လျက်၊ အာမင်၊
၅ ဟာလေလုယဟု လျှောက်ဆိုကြ၏။– ပလ္လင်
တော်ပေါ်ကထွက်သောအသံကား၊ ဘုရားသခင်
၏ကျွန်အပေါင်းတို့နှင့် ဘုရားသခင်ကို ကြောက်
ရွံ့သောသူအကြီးအငယ်အပေါင်းတို့၊ ငါတို့ဘုရား
သခင်ကို ချီးမွမ်းကြလေ့ဟုဆိုသတည်း။

၆ တဖန်တုံ၊ ဟာလေလုယ။ အနန္တတန်ခိုးနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသောထာဝရအရှင်၊ ငါတို့ဘုရားသ
၇ ခင်သည်စိုးစံတော်မူ၏။– ငါတို့သည် ဝမ်းမြောက်
ရွှင်လန်းကြကုန်အံ့၊ ဂုဏ်တော်ကိုချီးမွမ်းကြကုန်
အံ့။ အကြောင်းမူကား၊ သိုးသငယ်၏ မင်္ဂလာ
ဆောင်ပွဲကို ခံချိန်ရှိပြီ။ သူ၏မိန်းမသည် ကိုယ်
ကိုတန်ဆာဆင်ပြီဟု စည်းဝေးသောသူအများတို့
၏အသံ၊ သမုဒ္ဒရာသံ၊ ပြင်းစွာသောမိုဃ်းကြိုးသံ
၈ ကဲ့သို့ ငါကြား၏။– ထိုမိန်းမသည် စင်ကြယ်
ပြောင်လက်သောပိတ်ချောကို ဝတ်ဆင်ရသော

အခွင့်ကိုရ၏။ ထိုပိတ်ချောမူကား၊ သန့်ရှင်းသူတို့
၉ ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းဖြစ်သတည်း။– ကောင်းကင်
တမန်ကလည်း၊ သိုးသငယ်၏မင်္ဂလာဆောင်ပွဲသို့
ခေါ်ဘိတ်ခြင်းကိုခံရသောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိ
ကြ၏ဟုရေးထားလော့ဟူ၍ငင်း၊ ဤစကားသည်
ဘုရားသခင်၏ နှုတ်တော်ထွက်စင်စစ်ဖြစ်၏ ဟူ
၁၀ ၍ငင်း ငါ့အားပြောဆို၏။– ငါသည် ထိုသူကို ကိုး
ကွယ်ခြင်းငှါ သူ၏ခြေရင်း၌ ပြပ်ဝပ်၏။ သူက
လည်း၊ မပြုပါနှင့် ငါကား သင်၏လုပ်ဘော်ဆောင်
ဘက်ဖြစ်၏။ ယေရှု၏သက်သေခံတော်မူချက်
ကိုဆောင်သောသင်၏ညီအစ်ကိုတို့၏လုပ်ဘော်
ဆောင်ဘက်လည်း ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကို ကိုး
ကွယ်လော့။ အကြောင်းမူကား၊ ပရောဖက်ဟော
သော စကားချက်သဘောသည် ယေရှု၏သက်
သေဖြစ်သတည်းဟု ငါ့အားပြောဆို၏။

၁၁ ထိုအခါ ကောင်းကင်ဘုံဖွင့်လှစ်လျက်ရှိသည်
ကို ငါမြင်လျှင်၊ မြင်းဖြူရှိ၏။ မြင်းစီးသောသူ
သည် သစ္စာဟူသောအမည်၊ သမ္မာဟူသောအ
မည်ရှိသတည်း။ ထိုသူသည် တရားသဖြင့်စီရင်
၁၂ တတ်၏။ တရားသဖြင့်စစ်တိုက်တတ်၏။– မျက်
စိတော်သည် မီးလျှံကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ခေါင်းတော်
ပေါ်၌သရဖူများကိုဆောင်း၏။ ကိုယ်တိုင်မှတပါး
အဘယ်သူမျှမသိသောနာမတော်သည် ရေးထား
၁၃ လျက်ရှိ၏။– အလွေးခ်၌နှစ်ပြီးသော အဝတ်ကို
ဝတ်၏။ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ဟူ
၁၄ သော အမည်ရှိ၏။– ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေတို့
သည် မြင်းဖြူကို စီးလျက်၊ စင်ကြယ်သောပိတ်
ချောဖြူကို ဝတ်လျက်၊ နောက်တော်သို့လိုက်ကြ
၁၅ ၏။– လူမျိုးတို့ကို ဒဏ်ခတ်စရာဘို့၊ ထက်သော
သန်လျက်သည် ခံတွင်းတော်ထဲက ထွက်၏။ သူ
တို့ကို သံလုံတံနှင့် အုပ်စိုးတော်မူမည်။ အနန္တ
တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားသခင်၏
ဒေါသအမျက်တော်၏ စပျစ်သီးနယ်ရာတန်ဆာ
၁၆ ကို ဖိနင်းတော်မူမည်။– ဘုရင်တို့၏ဘုရင်၊ သခင်
တို့၏သခင်ဟု ဘွဲ့နာမတော်သည် အဝတ်တော်
၌၎င်း၊ ပေါင်တော်၌၎င်း ရေးထားလျက်ရှိ၏။

၁၇ ကောင်းကင်တမန်တပါးသည် နေထဲမှာ ရပ်
၁၈ လျက်ရှိသည်ကို ငါမြင်၏။– သူသည် မိုးထိ
ကောင်းကင်အလယ်၌ ပျံတတ်သော ငှက်အ
ပေါင်းတို့ကို ကြီးသောအသံနှင့်ခေါ်၍၊ လာကြ
လော့၊ ရှင်ဘုရင်အသား၊ စစ်သူကြီးအသား၊ သူ
ရဲအသား၊ မြင်းအသား၊ မြင်းစီးသောသူ အသား၊
အစေခံကျွန်၊ လူလွတ်၊ အကြီးအငယ် အမျိုးမျိုး
သော လူတို့၏အသားကို စားအံ့သောငှါ၊ ကြီး
မြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏ ပွဲတော်သို့
၁၉ စည်းဝေးကြလော့ဟု ဟစ်ကြော်၏။– သားရဲမှစ
၍ လောကီရှင်ဘုရင်တို့နှင့် သူတို့၏ဗိုလ်ခြေများ
တို့သည်၊ မြင်းစီးတော်မူသောသူနှင့် ဗိုလ်ခြေ
တော်ကို စစ်တိုက်ခြင်းငှါ စည်းဝေးကြသည်ကို
၂၀ ငါမြင်၏။– သားရဲကို ဘမ်းမိကြ၏။ သားရဲ၏ တံ
ဆိပ်လက်မှတ်ကိုခံ၍၊ သူ၏ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်
သောသူတို့ကိုလှည့်ဖြားခဲ့သော မိစ္ဆာပရောဖက်ကိုလည်း
ဘမ်းမိကြ၏။ အသက်ရှင်လျက်ရှိသော ထိုသူ
နှစ်ဦးကို ကန့်နှင့်လောင်သောမီးအိုင်ထဲသို့ ချပစ်
၂၁ ကြ၏။– ကြွင်းသောသူတို့သည်၊ မြင်းစီးတော်မူ
သောသူ၏ ခံတွင်းတော်ထဲက ထွက်သောသန်
လျက်နှင့် ကွပ်မျက်ခြင်းကို ခံရကြ၏။ သူတို့၏
အသားကို ငှက်အပေါင်းတို့သည် ဝစ္စာစားရကြ
၏။

၂၀

၁ တဖန် ကောင်းကင်တမန်သည် အနက်ဆုံး
သောတွင်း၏သော့နှင့် သံကြိုးကြီးကို ကိုင်လျက်
ကောင်းကင်က ဆင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။–
၂ ရှေးမြွေဟောင်း မာရိန်တစ်ဘာန်တည်းဟူသော
နဂါးကို ကိုင်ဘမ်း၍၊ အနှစ်တထောင်ဘို့ ချည်
၃ နှောင်လေ၏။– အနှစ်တထောင် မကုန်မီတိုင်
အောင်၊ လူအမျိုးမျိုးတို့ကို မလှည့်ဖြားရမည်
အကြောင်း၊ အနက်ဆုံးသော တွင်းထဲသို့ ချပစ်
လှောင်ထား၍ တံဆိပ်ခတ်လေ၏။ အနှစ်တ
ထောင်ကုန်ပြီးမှ တဖန် ခဏလွှတ်ရဦးမည်။

၄ ပလ္လင်များကိုလည်း ငါမြင်၏။ ပလ္လင်ပေါ်မှာ
ထိုင်သောသူတို့သည် တရားစီရင်ရသောအခွင့်
ကို ရကြ၏။ သားရဲနှင့်သူ၏ရုပ်တုကိုမကိုးကွယ်၊
သူ၏တံဆိပ်လက်မှတ်ကို နဖူး၌မခံ၊ လက်၌မခံ
ဘဲနေ၍၊ ယေရှု၏သက်သေခံတော်မူချက်နှင့်
ဘုရားသခင်၏နှုတ်ကပတ်တော်ကြောင့်၊ လည်
ပင်းဖြတ်ခြင်းကို ခံရသောသူတို့၏ ဝိညာဉ်များ
ကို ငါမြင်၏။ သူတို့သည် အသက်ရှင်၍ အနှစ်
တထောင်ပတ်လုံး ခရစ်တော်နှင့်အတူ စိုးစံကြ
၅ ၏။– ကြွင်းသော လူသေတို့သည် ထိုအနှစ်တ
ထောင်မကုန်မီအသက်မရှင်ရကြ။ ဤထမြောက်
ခြင်းကား၊ ပဌမထမြောက်ခြင်း ဖြစ်သတည်း။–
၆ ပဌမထမြောက်ခြင်းကို ဝင်စားသောသူသည်
မင်္ဂလာရှိသောသူ၊ သန့်ရှင်းသောသူဖြစ်၏။ ထို
သို့သောသူသည် ဒုတိယသေခြင်း၏ လက်နှင့်

ကင်းလွတ်လျက်၊ ဘုရားသခင်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်၊ ခရစ်တော်၏ ယဇ်ပုရောဟိတ်ဖြစ်၍၊ အနှစ်တထောင်ပတ်လုံး ခရစ်တော်နှင့်အတူ စိုးစံရကြလိမ့်မည်။

၇ ထိုအနှစ်တထောင်ကုန်ပြီးမှ၊ စာတန်သည်
၈ ထောင်ထဲက လွတ်သောအခွင့်ကို ရ၍၊– အရေအတွက်အားဖြင့် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့်အမျှ များသောဂေါဂ၊ မာဂေါဂတည်းဟူသော မြေကြီးလေးမျက်နှာပေါ်မှာနေသော လူအမျိုးမျိုးတို့ကို လှည့်ဖြားအံ့သောငှါငင်း၊ စစ်တိုက်ဘို့ စည်းဝေး
၉ စေခြင်းငှါငင်း တက်လိမ့်မည်။– ထိုသူများတို့သည် မြေကြီးမျက်နှာပေါ်သို့ တက်၍၊ သန့်ရှင်းသူတို့၏ တပ်ကိုငင်း၊ ချစ်ဘွယ်သောမြို့တော်ကို ငင်း ဝိုင်းကြ၏။ ထိုအခါ ဘုရားသခင်အထံတော်
၁၀ ကောင်းကင်မှ မီးကျ၍ သူတို့ကိုမျိုလေ၏။– သူတို့ကိုလှည့်ဖြားသော မာရ်နတ်ကိုလည်း၊ သားရဲနှင့် မိစ္ဆာပရောဖက်ရှိရာ၊ ကန့်နှင့်ရောနှောသော မီးအိုင်ထဲသို့ ချပစ်လျှင်၊ သူတို့သည် နေ့ညဉ့် မပြတ် ကမ္ဘာအဆက်ဆက် ပြင်းစွာသောဝေဒနာကို ခံရကြလတ္တံ့။

၁၁ တဖန်တုံ၊ ဖြူသောပလ္လင်ကြီးကိုငင်း၊ ပလ္လင်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူကိုငင်း ငါ မြင်၏။ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးသည် မျက်နှာတော်ရှေ့
၁၂ မှပြေးလွှင့်၍ သူတို့ နေစရာအရပ်မရှိ။– သေလွန်သောသူ အကြီးအငယ်တို့သည် ပလ္လင်တော်ရှေ့မှာ ရပ်နေကြသည်ကို ငါမြင်၏။ စာစောင်များကို ဖွင့်ထား၏။ အသက်စာစောင်တည်းဟူသော အခြားတပါးသောစာစောင်ကိုလည်း ဖွင့်လေ၏။ သေလွန်သောသူတို့သည် မိမိတို့အကျင့်အတိုင်း၊ စာစောင်တို့၌ ရေးထားချက်များနှင့်အညီ တရား
၁၃ စီရင်ခြင်းကို ခံရကြ၏။– သမုဒ္ဒရာသည် မိမိ၌ရှိသောလူသေတို့ကို အပ်ပေး၏။ မရဏာနှင့် မရဏာနိုင်ငံသည်လည်း မိမိတို့၌ရှိသောလူသေတို့ကို အပ်ပေးကြ၏။ လူအသီးအသီးတို့သည် မိမိတို့အကျင့်အတိုင်း တရားစီရင်ခြင်းကို ခံရကြ
၁၄ ၏။– ထိုအခါ မရဏာနှင့် မရဏာနိုင်ငံကို မီးအိုင်ထဲသို့ ချပစ်လေ၏။ ထိုသေခြင်းကား ဒုတိယ
၁၅ သေခြင်း ဖြစ်သတည်း။– အသက်စာစောင်၌ စာရင်းမဝင်သောသူရှိသမျှတို့ကိုလည်း မီးအိုင်ထဲသို့ ချပစ်လေ၏။

၂၁

၁ ကောင်းကင်သစ်နှင့်မြေကြီးသစ်ကိုလည်း ငါ မြင်၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ရှေးကောင်းကင်နှင့် ရှေးမြေကြီးသည် ရွှေ့သွားကြပြီ။ ထိုအ
၂ ခါမှစ၍ သမုဒ္ဒရာမရှိ။– သန့်ရှင်းသော မြို့တည်းဟူသောယေရုရှလင်မြို့သစ်သည် မိမိခင်ပွန်းဘို့ တန်ဆာဆင်သော မင်္ဂလာဆောင် သတို့သမီးကဲ့သို့ ပြင်ဆင်လျက်၊ ဘုရားသခင့်အထံတော်၊ ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆင်းသက်သည်ကို ငါမြင်၏။–
၃ ကောင်းကင်မှကြီးသောအသံကား၊ ဘုရားသခင်၏တဲတော်သည် လူတို့တွင်ရှိ၏။ လူတို့နှင့်အတူ ကျိန်းဝပ်တော်မူမည်။ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏လူဖြစ်ကြလိမ့်မည်။ ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်တော်တိုင် သူတို့နှင့်အတူရှိနေ၍ သူတို့၏ဘုရား
၄ သခင်ဖြစ်တော်မူမည်။– ဘုရားသခင်သည် သူတို့၏မျက်စိ၌ မျက်ရည်ရှိသမျှတို့ကို သုတ်တော်မူမည်။ နောက်တဖန် သေဘေးမရှိရ။ စိတ်မသာညည်းတွားခြင်း၊ အော်ဟစ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းခြင်းလည်း မရှိရ။ အကြောင်းမူကား၊ ရှေးဖြစ်ဘူး
၅ သောအရာတို့သည် ရွှေ့သွားကြပြီ။– ပလ္လင်တော်ပေါ်မှာ ထိုင်တော်မူသောသူကလည်း၊ ငါသည် ခပ်သိမ်းသောအရာတို့ကို အသစ်ဖန်ဆင်းသည်ဟုမိန့်တော်မူ၏။ တဖန်တုံ ရေးထားလော့။
၆ ဤစကားသည် သစ္စာစကား၊ ဟုတ်မှန်သောစကားဖြစ်၏ ဟူ၍ငင်း၊– အမှုပြီးပြီ။ ငါသည် အာလဖ ဖြစ်၏။ ဩမေဃလည်း ဖြစ်၏။ အစနှင့်အဆုံးလည်း ဖြစ်၏။ ရေတစ်သောသူအား အသက်
၇ စမ်းရေကို အဘိုးမယူဘဲ ငါပေးမည်။– အောင်မြင်သောသူသည် ဤအရာတို့ကို အမွေခံရလိမ့်မည်။ ငါသည် သူ၏ဘုရားသခင်ဖြစ်မည်။ သူ
၈ သည်လည်း ငါ၏သားဖြစ်လိမ့်မည်။– ကြောက်တတ်သောသူ၊ မယုံကြည်သောသူ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သောသူ၊ လူအသက်ကိုသတ်သောသူ၊ မတရားသောမေထုန်၌မှီဝဲသောသူ၊ ပြုစားတတ်သောသူ၊ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်သောသူ၊ သစ္စာပျက်သောသူအပေါင်းတို့မူကား၊ ဒုတိယသေခြင်းတည်းဟူသော ကန့်နှင့်လောင်သောမီးအိုင်ထဲ၌ မိမိတို့အဘို့ကို ရကြလိမ့်မည်ဟူ၍ငင်း ငါ့အားမိန့်တော်မူ၏။

၉ နောက်ဆုံးသော ဘေးဒဏ်ခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်သော ဖလားခုနစ်လုံးကိုဆောင်သော ကောင်းကင်တမန်ခုနစ်ပါးတွင် တပါးသည်လာပြီးလျှင် ငါ့ကိုနှုတ်ဆက်၍ လာခဲ့ပါ။ သိုးသငယ်၏ခင်ပွန်းတည်းဟူသော မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးကို ငါ
၁၀ ပြမည်ဟု ပြောဆိုလျက်၊– ကြီးမြင့်သောတောင်သို့ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ငါ့ကို ဆောင်သွား၍

သန့်ရှင်းသောယေရှုရှလင်မြို့သည် ဘုရားသခင်
၏ဘုန်းတော်နှင့် ပြည့်စုံလျက်၊ ဘုရားသခင့် အ
ထံတော်၁ ကောင်းကင်ဘုံမှဆင်းသက်သည်ကို
၁၁ ငါ့အားပြလေ၏။– ထိုမြို့၏အရောင်အဝါသည်၊
ကျောက်သလင်းနဂါးသွဲ့ကဲ့သို့ အမြတ်ဆုံးသော
၁၂ ကျောက်မျက်မွန်နှင့် တူ၏။– ကြီးမြင့်သော မြို့
ရိုးလည်း ရှိ၏။ အရွေ့ဘက်၌ တံခါးသုံးပေါက်၊
မြောက်ဘက်၌ သုံးပေါက်၊ တောင်ဘက်၌ သုံး
ပေါက်၊ အနောက်ဘက်၌ သုံးပေါက်၊ တံခါး တ
ဆယ်နှစ်ပေါက်ရှိ၏။ ထိုတံခါးတဆယ်နှစ်ပေါက်
၌ ကောင်းကင်တမန် တဆယ်နှစ်ပါးရှိ၏။ ဣသ
ရေလအမျိုး တဆယ်နှစ်မျိုး၏နာမတို့သည် ထို
၁၄ တံခါးပေါ်၌ ရေးထားလျက်ရှိ၏။– မြို့ရိုးအမြစ်
သည် တဆယ်နှစ်ထပ်ရှိ၏။ သိုးသငယ်၏တမန်
တော် တဆယ်နှစ်ပါး၏ နာမတို့သည် မြို့ရိုးအ
မြစ်ပေါ်၌ ရေးထားလျက်ရှိကြ၏။
၁၅ ငါနှင့်စကားပြောသောသူသည်၊ မြို့ကိုငဲ့၊
တံခါးတို့ကိုငဲ့၊ မြို့ရိုးကိုငဲ့ တိုင်းခြင်း၄ပါ၊ တိုင်း
၁၆ စရာ ရွှေကျူလုံးပါ၏။– မြို့သည် စတုရန်းလေး
ထောင့်ဖြစ်၏။ ထိုသူသည် ကျူလုံးနှင့် မြို့ကို
တိုင်း၍ မြို့၏ အနံ၊ အလျား၊ အမြင့်၊ ယူဇနာတ
၁၇ ရာနှစ်ဆယ်စီ ရှိ၏။– မြို့ရိုးဒုကိုတိုင်း၍၊ လူအ
တောင်ကဲ့သို့သော ကောင်းကင်တမန် အတောင်
အားဖြင့်၊ တရာလေးဆယ်လေးတောင်ရှိ၏။–
၁၈ မြို့ရိုးကိုယ်သည် နဂါးသွဲ့ကျောက်ဖြစ်၏။ မြို့
သည်လည်း ကြည်လင်သောဖန်နှင့် တူသော ရွှေ
၁၉ စင်ဖြစ်၏။– မြို့ရိုးအမြစ်တို့သည် ကျောက်မြတ်
အမျိုးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံကြ၏။ ပဌမအမြစ်ကား နဂါး
သွဲ့ဖြစ်၏။ ဒုတိယအမြစ်ကား နီလာ၊ တတိယ
၂၀ အမြစ်ကား မဟူရာ၊ စတုတ္ထအမြစ်ကား မြ– ပဉ္စမ
အမြစ်ကား ကြောင်၊ ဆဋ္ဌမအမြစ်ကား ကျောက်
နီ၊ သတ္တမအမြစ်ကား ခရသုလိတ်၊ အဋ္ဌမ အမြစ်
ကား မျက်ရွဲ၊ နဝမအမြစ်ကား ဥဿဖရား၊ ဒသ
မအမြစ်ကား ခရသုပြတ်၊ ဧကဒသမ အမြစ်ကား
ဝါကိန္တ္ထ၊ ဒွါဒသမ အမြစ်ကား ဂေါမုတ် ဖြစ်သ
၂၁ တည်း။– တံခါးရွက် တဆယ်နှစ်ရွက် အသီးအ
သီးတို့သည် ပုလဲတပြားစီဖြင့်ပြီး၍ ပုလဲတဆယ်
နှစ်ပြား ဖြစ်ကြ၏။ မြို့လမ်းမသည် ကြည်လင်
၂၂ သော ဖန်ကဲ့သို့သော ရွှေစင်ဖြစ်၏။– မြို့ထဲ၌ ဗိ
မာန်တော်ကိုငါမမြင်။ အကြောင်းမူကား၊ အနန္တ
တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ထာဝရအရှင် ဘု
ရားသခင်နှင့်သိုးသငယ်သည် ထိုမြို့၏ဗိမာန်ဖြစ်
၂၃ တော်မူ၏။– ထိုမြို့သည် နေ၏အရောင်၊ လ၏

အရောင်ကို အလိုမရှိ။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရား
သခင်၏ဘုန်းတော်သည် ထိုမြို့ကို လင်းစေ၏။
သိုးသငယ်သည်လည်း ထိုမြို့၏ ဆီမီးဖြစ်၏။–
၂၄ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် ထိုမြို့၏အလင်းကို အမှီပြု
၍ သွားလာကြလိမ့်မည်။ လောကီရှင်ဘုရင်တို့
သည်လည်း မိမိတို့ဘုန်းအသရေကို ထိုမြို့ထဲသို့
၂၅ ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။– မြို့တံခါးတို့ကို နေ့အ
ချိန်၌ အလျှင်းမပိတ်တတ်။ ညဉ့်မူကား မရှိ။–
၂၆ လူအမျိုးမျိုးတို့သည် မိမိတို့ဘုန်းအသရေကို ထို
၂၇ မြို့ထဲသို့ ဆောင်ခဲ့ကြလိမ့်မည်။– ညစ်ညူးသော
အရာ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်သောအရာ၊ သစ္စာပျက်
သောအရာ တစုံတခုမျှမဝင်ရဘဲ၊ သိုးသငယ်၏
အသက်စာစောင်၌ စာရင်းဝင်သော သူတို့သာ
လျှင် ဝင်ရ၏။

၂၂

၁ တဖန်၊ ကျောက်သလင်းကဲ့သို့ကြည်လင်၍၊
ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်၏ ပလ္လင်တော်ထဲက
ထွက်သော၊ အသက်ရေစီးရာဖြစ်မြစ်ကို ကောင်း
၂ ကင်တမန်သည် ငါ့အားပြလေ၏။– မြို့လမ်းမ
အလယ်၌ဌင်း၊ ထိုမြစ်နှစ်ဘက်၌ဌင်း၊ အသက်
ပင်ရှိ၏။ ထိုအသက်ပင်သည် အသီးတဆယ်နှစ်
မျိုးကို သီးတတ်၏။ မိမိအသီးကိုလည်း လတိုင်း
ပေးတတ်၏။ အရွက်သည်လည်း လူအမျိုးမျိုး
၃ တို့၏ အနာရောဂါငြိမ်းစရာဘို့ ဖြစ်၏။– နောက်
တဖန် ကျိန်ခြင်းဘေး တစုံတခုမျှမရှိ။ ထိုမြို့၌
ဘုရားသခင်နှင့် သိုးသငယ်၏ ပလ္လင်တော်ရှိ၍၊
ဘုရားသခင်၏ကျွန်တို့သည် ဘုရားဝတ်ကိုပြုကြ
၄ လိမ့်မည်။– မျက်နှာတော်ကို မြင်ရ၍၊ သူတို့နဖူး
၌လည်း နာမတော်ရေးထားလျက်ရှိလိမ့်မည်။–
၅ ထိုမြို့၌ ညဉ့် မရှိရ၊ ဆီမီးကို အလိုမရှိ။ နေ၏
အရောင်ကိုလည်း အလိုမရှိ။ အကြောင်းမူကား၊
ထာဝရအရှင် ဘုရားသခင်သည် သူတို့၌ ရောင်
ခြည်တော်ကို လွှတ်တော်မူ၍ သူတို့သည် ကမ္ဘာ
အဆက်ဆက် စိုးစံရ ကြလတံ့။
၆ ကောင်းကင်တမန်ကလည်း၊ ဤစကားသည်
သစ္စာစကား၊ ဟုတ်မှန်သော စကားဖြစ်၏။ ပရော
ဖက်တို့၏ဝိညာဉ်ကို အစိုးရသော ထာဝရအရှင်
ဘုရားသခင်သည်၊ ကာလမကြာမမြင့်မီ ဖြစ်ရ
မည် အမှုအရာများကို မိမိကျွန်တို့အားပြစေခြင်း
ငှါ၊ ကောင်းကင်တမန်တော်ကို စေလွှတ်တော်မူ
၇ ပြီ။– ငါသည် အလျင်အမြန်လာမည်။ ဤစာစောင်
၏အနာဂတ္တိစကားကို စောင့်ရှောက်သောသူ
၈ သည် မင်္ဂလာရှိ၏ဟု ပြောဆို၏။– ငါယောဟန်

သည် ဤအရာများကို ကြားမြင်၏။ ကြားမြင်ပြီး လျှင်၊ ထိုအရာများကိုပြသောကောင်းကင်တမန် ၏ခြေရင်း၌ ကိုးကွယ်အံ့သောငှါ ပြပ်ဝပ်၏။-
၉ သူကလည်း၊ မပြုပါနှင့်။ ငါကား၊ သင်၏ လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်ဖြစ်၏။ သင်၏အစ်ကို ပရောဖက်တို့နှင့် ဤစာစောင်၏စကားကို စောင့်ရှောက်သောသူတို့၏ လုပ်ဘော်ဆောင်ဘက်လည်း ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်လော့ဟုပြောဆို၏။
၁၀ တဖန်တုံ၊ ငါ့အားမိန့်တော်မူသည်ကား၊ ဤစာစောင်၏ အနာဂတ္တိစကားကို တံဆိပ်မခတ်နှင့်။ အကြောင်းမူကား၊ ကာလအချိန် ရောက်လု
၁၁ နီးပြီ။- မတရားသောသူသည် မတရားသဖြင့် ပြုစေဦး။ ညစ်ညူးသောသူသည် ညစ်ညူးစေဦး။ ဖြောင့်မတ်သောသူသည် ဖြောင့်မတ်စေဦး။
၁၂ သန့်ရှင်းသောသူသည် သန့်ရှင်းစေဦး။- ငါသည် အလျင်အမြန်လာမည်။ ငါသည် အကျိုးအပြစ်ကို ဆောင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍ လူအသီးအသီးတို့အား
၁၃ မိမိတို့အကျင့်အတိုင်း ဆပ်ပေးမည်။- ငါသည် အာလဖဖြစ်၏။ ဩမေဃလည်းဖြစ်၏။ အဦး ဆုံးသောသူ၊ နောက်ဆုံးသောသူ ဖြစ်၏။ အစ
၁၄ နှင့်အဆုံးလည်း ဖြစ်၏။- အသက်ပင်နှင့်ဆိုင်၍၊ မြို့တံခါးအတွင်းသို့ ဝင်အံ့သောငှါ ပညတ်တော်တို့ကို ကျင့်သောသူတို့သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။-
၁၅ ပြင်ဦးကား၊ ခွေးဖြစ်သောသူ၊ ပြုစားတတ်သောသူ၊ မတရားသောမေထုန်၌ မှီဝဲသောသူ၊ လူအသက်ကို သတ်သောသူ၊ ရုပ်တုကိုကိုးကွယ်သော
သူ၊ သစ္စာပျက်ခြင်းကိုနှစ်သက်၍ ပြုသောသူအ
၁၆ ပေါင်းတို့သည် ရှိကြ၏။- ငါယေရှုသည်၊ အသင်းတော်တို့အဘို့ ဤအရာများကို သင်တို့အားသက်သေခံစေခြင်းငှါ၊ ငါ၏ ကောင်းကင်တမန်ကို စေလွှတ်၏။ ငါသည်ကား၊ ဒါဝိဒ်၏ အမြစ်ဖြစ်၏။ အနွယ်လည်း ဖြစ်၏။ ထွန်းတောက်သော
၁၇ မိုဃ်းသောက်ကြယ်လည်း ဖြစ်၏။- ဝိညာဉ်တော်နှင့် မင်္ဂလာဆောင်သတို့သမီးက၊ လာခဲ့ပါဟု ဆိုကြ၏။ ကြားသောသူကလည်း၊ လာခဲ့ပါဟုဆိုပါစေ၊ ရေတံသောသူသည် လာပါစေ။ အလိုရှိသောသူသည် အဘိုးကိုမပေးဘဲ အသက်ရေကို ယူပါစေ။
၁၈ ဤစာစောင်၏ အနာဂတ္တိစကားကို ကြားသောသူအပေါင်းတို့အား ငါသက်သေခံသည်ကား၊ အကြင်သူသည် ဤအရာတို့၌ ထပ်၍ အသစ်သွင်း၏။ ဤစာစောင်၌ ရေးထားသောဘေးဒဏ်တို့ကို ထိုသူအပေါ်သို့ ဘုရားသခင် သက်
၁၉ ရောက်စေတော်မူမည်။- အကြင်သူသည် ဤစာစောင်၏အနာဂတ္တိစကား အချို့ကို နှုတ်ပယ်၏။ ဤစာစောင်၌ရေးထားသော အသက်ပင်နှင့်ငင်း၊ သန့်ရှင်းသောမြို့တော်နှင့်ငင်း၊ ထိုသူစပ်ဆိုင်သောအခွင့်ကို ဘုရားသခင် နှုတ်ပယ်တော်မူ
၂၀ မည်။- ငါသည် အလျင်အမြန်လာမည်မှန်ပေ၏၊ ဟု၊ ဤအရာများကို သက်သေခံသောသူမိန့်တော်မူ၏။ အာမင်။ သခင်ယေရှုကြွလာတော်မူပါ။ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သန့်ရှင်းသူအပေါင်းတို့၌ ရှိစေသတည်း။

ဓမ္မသစ်ကျမ်းတို့တွင် နောက်ဆုံးကျမ်းတည်းဟူသော ရှင်ယောဟန် စီရင်ရေးထားသော ဗျာဒိတ်ကျမ်းပြီး၏။